

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200766

UNIVERSAL
LIBRARY

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಸಂಧಿ	ವಿಷಯ	ಪುಟ
	ಆದಿಪರ್ವ.	
೧	ವೀರಿಕಾರಚನೆ	೧
೨	ಕೃಷ್ಣಾಚಾರಂಭ	೨
೩	ಕೃಷ್ಣನ ಜನನ	೩
೪	ಕೃಷ್ಣನ ಪಾಂಡವರ ಜನನ	೪
೫	ಪಾಂಡುರಾಜನ ಮರಣ, ಪಾಂಡವರ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ	೫
೬	ಕೃಷ್ಣನ ಪಾಂಡವರ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ದ್ರೋಣರಾಜಧೀನಿಗ ಧ್ಯಾನ ಬಹದ್ದು	೧೪
೭	ದ್ರೋಣನಿಂದ ಮೌಢ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮತ್ತೂ ದ್ರೋಣನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಿಡುವ	೨೨
೮	ಭೀಮನು ತಿರುಕುಡು ಕುಂತಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಸಹೋದರರೊಡನೆ ಮೂಲಕಗನ ಮೇಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ	೨೫
೯	ಭೀಮನು ಕುಂತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೂಗಿಸಿ ಬಿಡಲಾಯಿತು ಘೋಷಿತನನ್ನು ಕೂಗಿಸಿದ	೨೬
೧೦	ನಿಕಟಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಭೀಮನು ಬಹುಕಾಲವನ್ನು ಕೂಗಿಸಿದ	೨೭
೧೧	ಪಾಂಡವರು ಅಂಗರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಮರದ ಪಾಂಡುರಾಜನನ್ನು ಕೂಗಿದರು	೨೮
೧೨	ಪಾಂಡುರಾಜನಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ವರ್ಣನ	೨೯
೧೩	ದ್ರೋಣನಿಂದ ರಾಜ ಮೈತ್ರಿಯ ಪಾಂಡವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು	೩೦
೧೪	ರಾಜರು ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಪತ್ತಲಾರವ ಭಗ್ನವನ್ನೇ ರಥಕ್ಕೆ ವಿಮುಖರಾದದ್ದು	೩೧
೧೫	ಅರ್ಜುನನು ಮತ್ಸ್ಯಯಾತ್ರಿಕನ ಭೇದಿಸಿ ಸಕಲ ಕಪಟರಾಜರನ್ನು ಹಿಡಿದು	೩೨
೧೬	ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಯು ದ್ರೌಪದನ ಸಂತೋಷ ಬಿಟ್ಟು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು	೩೩
೧೭	ಧರ್ಮಿಯನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಂಧಿಯ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಬಂದದ್ದು	೩೪
೧೮	ಪಾಂಡವರು ದಾಯ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದು	೩೫

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೧೯	ಅರ್ಜುನನು ಶಿಶುಯಾತ್ರಾ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸ ವೇಷದಿಂದ ದ್ವಾರಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಭದ್ರೆಯಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು
೨೦	ಪಾಂಡವರು ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವಾಗಲಿದ್ದು

ಸಂಧಿಪರ್ವ.

೧	ಧರ್ಮರಾಯನು ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತನಾದದ್ದು	೪೬
೨	ಭೀಮನು ಕೃಷ್ಣನ ಜೀವನ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಗುವದ್ದು	೪೭
೩	ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯ	೪೮
೪	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೪೯
೫	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೦
೬	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೧
೭	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೨
೮	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೩
೯	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೪
೧೦	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೫
೧೧	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೬
೧೨	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೭
೧೩	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೮
೧೪	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೫೯
೧೫	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೦
೧೬	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೧
೧೭	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೨
೧೮	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೩
೧೯	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೪
೨೦	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೫
೨೧	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೬
೨೨	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೭
೨೩	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೮
೨೪	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೬೯
೨೫	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೭೦
೨೬	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೭೧
೨೭	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೭೨
೨೮	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೭೩
೨೯	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೭೪
೩೦	ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನು	೭೫

ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
೧೬ ಧರ್ಮರಾಯರು ಮರಳಿ ಜೀವಿಸಿದ ಸೋತು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು ..	೧೨೭

ಪರೀಕ್ಷಾವರ್ಗ.	
೧ ಭೀಮನು ಕೂವೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ರಾಕ್ಷಸನ ನ್ನು ಸುಟ್ಟನು ..	೧೪೮
೨ ಕೃಷ್ಣನು ಕಾಮ್ಯಕವನದಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು ..	೧೪೭
೩ ಕರ್ಣನು ಮದುವೆ ಭೀಮನಿಗೆ ಸೇರಿ ಮದುವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತಿಳಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಏರಿ ..	೧೪೮
೪ ಅರ್ಜುನನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಸವನು ಕೂಗಿತು ತನ್ನ ಮುನಿಯನ್ನು ..	೧೪೯
೫ ಶುನು ಕೂತ ರೂಪವಿಂದ ಮೂಕನೊಡನೆ ಕೊಂದದ್ದು ..	೧೪೯
೬ ಮರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮಸಮಾಂಗ ಹೋರಾಡಿದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮದ್ದು ಪಾಕುಪಟ್ಟಿತು ..	೧೫೦
೭ ಮೇಲಿನ ಅರ್ಜುನನು ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆ ದನು ..	೧೫೦
೮ ಅರ್ಜುನನು ಉರ್ವಶಿಯಿಂದ ಶಿವನು ಬಂದದ್ದು ..	೧೫೧
೯ ಧರ್ಮರಾಯನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದನು ..	೧೫೨
೧೦ ಭೀಮನು ಸುಗಂಧಕ ಪುಷ್ಪವು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅರ್ಜುನನ ಧ್ವಜವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಕಣ್ಣು ಕೊಂಡದ್ದು ..	೧೫೨
೧೧ ಭೀಮನು ಬಿಡುವುದನ್ನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಕೊಂದದ್ದು ..	೧೫೩
೧೨ ಅರ್ಜುನನು ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೇವಲ ನಿವಾತಕವೆಂಬ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ..	೧೫೩
೧೩ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವೆಂದ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಭೀಮನನ್ನು ಧರ್ಮಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದ ಧರ್ಮ ರಾಯನು ಬಿಡಿದದ್ದು ..	೧೫೩
೧೪ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ ..	೧೫೪
೧೫ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದದ್ದು ..	೧೫೪

ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
೧೬ ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಬಂದಿದ್ದು ದೂರವಾದ ಕೋಪಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿ ಪಂತೆ ಮಾರಿ ತ್ಯಜಿಸಿದನು ..	೧೫೫
೧೭ ದುರ್ಮರಾಯನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ನೆನಪಿನ ಪಾಂಡುನು ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ..	೧೫೬
೧೮ ದ್ವೈಪಾಯನು ಕಾರವರಿಗೂ ಗಂಧರ್ವರಿಗೂ ಕೊನೆಯ ನೆನಪು ..	೧೫೭
೧೯ ಬೆತ್ತನೆ ನಂಬಿ ಗಂಧರ್ವನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಳಿಸುವುದು ಕಟ್ಟಿ ಕಾಣಿಸಿ ಹಾರಿದನು ..	೧೫೮
೨೦ ಅರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನು ಸೋಲಿಸಿ ದುರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತಂದದ್ದು ..	೧೫೯
೨೧ ಅರ್ಜುನನಿಂದ ದುರ್ಮರಾಯನು ನಿರಾಶನ ವಾದುದು ದುರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ನಿವಾತಕವೆಂಬ ಸಮಾಧಾನವು ..	೧೬೦
೨೨ ಭೀಮನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿದನು ಪ್ರಿಯತಮನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದನು ..	೧೬೦
೨೩ ಭೀಮನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ತಂದ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ..	೧೬೧

ಪರೀಕ್ಷಾವರ್ಗ.

೧ ಭೀಮನು ಅರಣ್ಯವೊಳಗೆ ಕಳೆದು ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ..	೧೬೧
೨ ಭೀಮನು ದುರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಬಂದಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ..	೧೬೨
೩ ಕರ್ಣನು ದುರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಕಂಡು ಕಾಣಿಸಿ ಮುನಿಯೊಡನೆ ಬಂದದ್ದು ..	೧೬೩
೪ ಭೀಮನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಕೇವಲನನ್ನು ಉಪಕರಣವನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು ..	೧೬೪
೫ ಭೀಮನು ದುರ್ಮರಾಯನೊಡನೆ ಸುಖವನ್ನು ನನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ ..	೧೬೫
೬ ಅರ್ಜುನನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಉತ್ತರನಿಗೆ ಸಂತೈಸಿದದ್ದು ..	೧೬೬
೭ ಅರ್ಜುನನು ಮುನಿಯೊಡನೆ ಮರವೊಡನೆ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರವ ಸೇನೆಯ ತಂದದ್ದು ..	೧೬೭
೮ ಅರ್ಜುನನು ಕಾರವ ಸೇನೆಯಿಂದ ಗೆದ್ದು ವಿರಾ ..	೧೬೮

	ಪುಟ
ಟನ ಗೋವುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ್ದು ...	೨೩೦
ಅರ್ಜನನು ಸನಿ ತೋಡಿದ ಸ್ವದಿಂದ ಕೌರ	
ನ ಸ್ವಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ...	೨೩೬
ಅರ್ಜನನು ಉತ್ತರನೊಡನೆ ವಿರಾಟನಿಗೆ	
ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು	೨೪೪
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ	
ವಿರಾಟ ನಗರಿಗೆ ಬಿಜಯಾಗೆಯ್ಯದು ...	೨೪೭

ಉಚ್ಛ್ರಾಯಪರ್ವ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜನನಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾ	
ರಫ ತನವು ಮಾರುವೆನುಮೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದು	೨೫೫
ಸಂಜೆಯನು ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನ	
ಬಳಿಗೆ ಬಂದದ್ದು; ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಗದು	
ಕೂಡತು ಹೋಗಿ ಕೌರವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು	೨೫೯
ಏದುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಸೇರಿತು	
ಹೀಗಿದ್ದು ...	೨೬೩
ನನತ್ನುಚಾತನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ	
ವಿದ್ಯೋಪದೇಶವಂ ಮೊಡದ್ದು	೨೬೪
ದ್ರೂಪದನು ಸಭಿಕರನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ	
ಸಭೆಗೆ ಎರವೂದ್ದು ...	೨೬೫
ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿರೂ ಸುಧಗೂಪ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು	
ವಿವರಿಸಿದನು ಮುಖಮಂತ್ರ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು	

ನುಳ ಕರಕನದ್ದು ...	೨೬೭
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸುಭದ್ರಾತೃಪುತ್ರಕೃತ್ಯಾಗಿ	
ನಿಲನುಸರಿತು ತರಿಸಿದ್ದು ...	೨೬೯
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಕೌರವನ ಸಭೆಯಂ	
ಗುವನದ್ದು	೨೭೦
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ದಯಾಭಂಗವ	
ನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರ ನಿನಗೆ ಕೇಡೇಗುವದಿಂದು	
ಯೋಧನನಿಗೆ ಹೇಳದ್ದು	೨೭೦
ರಾಜ್ಯವೇನು ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಾರಣೆಯಿಂದ ಕರ್ಣ	
ನನ್ನು ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ...	೨೭೭
ರಾಜವರು ಯುದ್ಧಸನ್ನದರಾಗಿ ಕುರುಕ್ಷೇ	
ತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು	೨೮೦

ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಕೌರವರ ಸೇನಾಧಿ ಪತ್ನಿವಂ	
ನುಳ ಕೌರವರ ಸೇನಾಧಿ ಪತ್ನಿವಂ	೨೮೫

	ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೧ ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೌರವ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರನ್ನು ಸಾ		
ಮೋಪಾಯದಿಂದ ಸವೃದ್ಧಿನಮಾಡಿಕೊಂಡು		
ಮುರೈ ಸ್ವದ್ಧನಂಪದ್ದು ...	೨೮೦	
೨ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಯುದ್ಧ ವಿಮುಖನಾದ ಅರ್ಜ		
ನನಿಗೆ ತತ್ವೋಪದೇಶವಂ ಮೊಡದ್ದು ...	೨೮೩	
೪ ಕೌರವ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ		
ಸನ್ನದವಾದದ್ದು ...	೨೯೦	
೫ ಭೀಷ್ಮಾ ಚಾರ್ಯನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಪ್ರ		
ಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚಕ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ		
ನಿಲ್ಲಿಸಿದು ...	೨೯೪	
೬ ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಿ		
ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡಿದು		೨೯೯
೭ ಅರ್ಜನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೌರವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು		
ದೈವಿಸಿದು	೩೦೦	
೮ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯನು ಕೌರವರ ಸೇನೆಯೊಡನೆ		
ಮರಾತ್ರನಿಂದ ಯುದ್ಧವನಾಡುವಾಗ ಇಬ್ಬರಿಗೆ		
ಬಂದ ಶಿಖರಿಯು ನೋಡಿ ಧನುಸ್ಸನ್ನು		
ಇಳಿಸಿದ್ದು ...	೩೦೭	
೯ ಭೀಷ್ಮನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೂಡದ ಬಾಣದ		
ಹಾನಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದು	೩೧೦	

ದ್ರೋಣಪರ್ವ.

೧ ದ್ರೋಣಧನನು ದ್ರೋಣ ಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಸೇ		
ನಾಥ ಪತ್ನಿವಂ ಕೊಡದ್ದು ...	೩೧೬	
೨ ದ್ರೋಣರಾಜನು ಕೌರವರ ಸೇನೆಯ ಗೆದ್ದು		
ಧರ್ಮರಾಯನು ಹಿಡಿಯುವಾಗ ಅರ್ಜನನು		
ತಡವದ್ದು ...	೩೨೦	
೩ ದ್ರೋಣರಾಜನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಹಿಡಿ		
ತರಿಸಿದನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಮಾಡಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು		
ನಾಡದ್ದು	೩೩೩	
೪ ಅರ್ಜನನು ಭಗವತ್ತನನ್ನು ಕುಪ್ರತೀಕ ಗಜವ		
ನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು ...	೩೪೦	
೫ ದ್ರೋಣ ಚಾರ್ಯನು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನನ್ನು		
ರಚಿಸದ್ದು ...	೩೪೪	
೬ ಅಭಿಮನ್ಯು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು		
ರೋಣಧನನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೩೪೫	
೭ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣ ...	೩೫೩	
೮ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣದಿಂದ ಧರ್ಮರಾ		
ಯನು ದುಃಖಿಸಿದ್ದು	೩೫೯	

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ ಸೂತ್ರಮಣಿಕೆ

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೯ ಅರ್ಜುನನು ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದುದು	೫೧೮
೧೦ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನು ಶಕಟವೃಕ್ಷಕವಂ ರಚಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕನುಮಾದದ್ದು	೫೨೦
೧೧ ಅರ್ಜುನನ ಶ್ವೇಮವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಿಯುವದ ಕಾತ್ಯಕಿ ಸಾತ್ವಿಕಿ ಶಕಟವೃಕ್ಷಕವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು	೫೨೨
೧೨ ಭೀಮಸೇನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ದುರ್ಮೋಧನನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು	೫೨೪
೧೩ ಭೀಮಸೇನನು ದ್ರೋಣನ ರಥವನ್ನು ಮಾರಿದು ಕರ್ಣನನ್ನು ಜೈನಿ ಶ್ರಮಾಹೊಂದಿದುದು	೫೨೬
೧೪ ಅರ್ಜುನನು ಸೈಂಧವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು	೫೨೮
೧೫ ಘಟೋತ್ಕಚನು ರಾತ್ರಿಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೈತ್ಯರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದುದು	೫೩೦
೧೬ ಕರ್ಣನು ಘಟೋತ್ಕಚನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೩೨
೧೭ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನು ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಲಕಾಡಿ ಮಕುಟವರ್ಧನರಂ ಜಯಿಸಿದುದು	೫೩೪
೧೮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಸದೃಶನಾದ ದ್ರೋಣನು ಪುತ್ರಮೋಹದಿಂದ ಮಡಿದದ್ದು	೫೩೬
೧೯ ಪಾಂಡವರ ಸೈನ್ಯದ ವೀಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಪರಿಹರಿಸಿದುದು	೫೩೮

ಕರ್ಣಪರ್ವ.

೧ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟದ್ದು	೫೪೪
೨ ಭೀಮಸೇನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇಮಧೂರ್ತನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೪೬
೩ ಸಾತ್ವಿಕಿಯು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿದೂಷನಿಂದರಂ ಕೊಂದದ್ದು ಮತ್ತು ಭೀಮನೂ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೂ ಹೋರಾಡಿ ಬಳಲಿದುದು	೫೪೮
೪ ಧರ್ಮರಾಯನು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ದುರ್ಮೋಧನನ್ನು ಜೈನಿದ್ದು	೫೫೦
೫ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕಲ್ಯಾಣಿಗೆ ತ್ರಿಶೂರ ಹಹನದ ಕಥೆಯಂ ಹೇಳಲುಸಕ್ತನಿಸಿದುದು	೫೫೨
೬ ಶಿವನು ತ್ರಿಶೂರಸುರರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ದೂರಿದ	೫೫೪

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಿಹದನಾದದ್ದು	೫೫೬
೭ ಶಿವನು ತ್ರಿಶೂರವಂದಹಿಸಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೈಸಿದುದು	೫೫೮
೮ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗುವಂತೆ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕಲ್ಯಾಣನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿದುದು	೫೬೦
೯ ಕರ್ಣನೂ ಕಲ್ಯಾಣನೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜೈನಿದದ್ದು	೫೬೨
೧೦ ಭೀಮಸೇನನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೬೪
೧೧ ಕರ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಜೈನಿದ್ದು	೫೬೬
೧೨ ಭೀಮಸೇನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಸುನಾ ಸುತಗದ್ದದ್ದು	೫೬೮
೧೩ ಭೀಮಸೇನನು ಕಾರವನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು ಮತ್ತು ಕರ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೋಡುಗೊಂಡದ್ದು	೫೭೦
೧೪ ಧರ್ಮರಾಜನು ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಹಂತಿರಾಗುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನು ಕೇಳಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಭೀಮನು ತಪನನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಗಡ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತದ್ದು	೫೭೨
೧೫ ಭೀಮನು ಕಾರವನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನೊಬ್ಬನು ಗದ್ದದ್ದು	೫೭೪
೧೬ ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗಡ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕಂಡದ್ದು	೫೭೬
೧೭ ಅರ್ಜುನನು ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಲಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದುದು	೫೭೮
೧೮ ಅರ್ಜುನನು ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಯನಿಂದ ಅವುಳ ಪಡೆದು ಹೊರಟದ್ದು	೫೮೦
೧೯ ಭೀಮನು ದಾಶ್ಯಾಸನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು	೫೮೨
೨೦ ವೃಷಸೇನನು ಭೀಮನ ರಥವನ್ನು ಮಾರಿದು ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ಕಾದಿ ಮಡಿದದ್ದು	೫೮೪
೨೧ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವು	೫೮೬
೨೨ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಎರಡು ಪಕ್ಷವಾದದ್ದು	೫೮೮
೨೩ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ತಾರಕಾಸುರ ಮಣ್ಣುಬರಂತೆ ಯೂ ರಾವಣ ರಾಮರಂತೆಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದು	೫೯೦

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೦೪ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೂ ಭಯ ವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ್ದು ...	೬೬೪
೦೫ ಕರ್ಣನು ಅರ್ಜುನನ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರವಂ ಪ್ರ ಯೋಗಿಸಿದ್ದು ...	೬೬೯
೦೬ ಕರ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅರ್ಜುನನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ...	೬೭೩
೦೭ ಕರ್ಣನು ಮಡಿಯಲಾಗಿ ಕೌರವನು ಪ್ರ ಲಾಪಿಸಿದ್ದು ...	೬೭೪

ಶಲ್ಯಪರ್ವ.

೧ ಶಲ್ಯನು ಸೇನಾಪತಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತದ್ದು	೬೮೦
೨ ಧರ್ಮರಾಜನು ಶಲ್ಯನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ್ದು	೬೮೫
೩ ಶಲ್ಯನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದದ್ದು	೬೯೦

ಗದಾಪರ್ವ.

೧ ಶಲ್ಯನ ನಂತರ ದುರೈಯೋಧನನು ಕಾದಿ ಮರೆಯಾದದ್ದು ...	೬೯೭
೨ ಅರ್ಜುನನು ಸಂಕಪ್ತನಾಗಿ ಕೊಂದದ್ದು ಮ ತ್ತು ಸಹದೇವನಿಂದ ಕೆಳನಿಯ ಪರಾಕ್ರಮ...	೭೦೨
೩ ದುರೈಯೋಧನನು ಧೈರ್ಯವಾಯನ ಸರೋವರವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ...	೭೦೭

ಸಂಧಿ	ಪುಟ
೪ ಭೀಮಾರ್ಜುನ ನಳುಲ ಸಹದೇವರು ಯು ದ್ಧಾಂಕಣದಲ್ಲಿ ಕೌರವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ಧೈರ್ಯವಾಯನ ಸರೋವರವಂ ಮುಕ್ತಿದುಮೆ	೭೦೧
೫ ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕೌರವನನ್ನು ಮೂಪಲಿಸಿ ಸ ರೋವರದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದು ...	೭೦೭
೬ ಭೀಮ ದುರೈಯೋಧನರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ವಾ ಛಿಸಿದ್ದು ...	೭೦೮
೭ ದುರೈಯೋಧನನು ಭೀಮನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿದ್ದದ್ದು	೭೦೯
೮ ಕೃಪಾಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕೃತವರ್ಮರು ಕೌರವನ ಆಪ್ತನೆಯಿಂದ ಸಾಂಡವರ ಪಾಳೆಯವಂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ...	೭೧೦
೯ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಸಾಂಡವರಂ ಕೊಂದದ್ದು ...	೭೧೬
೧೦ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಉತ್ತರೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ...	೭೨೦
೧೧ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನ್ನು ಸಂತೈ ಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಗಾಂಧಾರಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕಾಪ ವಂ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ...	೭೨೩
೧೨ ಗಾಂಧಾರಿ ಯುದ್ಧಾಂಕಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದುರೈಯೋಧನನ ದೇಹವಂ ಕಂಡು ದುಃಖಿಸಿದ್ದು	೭೨೯
೧೩ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿದ್ದು	೭೫೦

ಇಂತು ದಶಪರ್ವ ಭಾರತದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ತರಹದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಜ್ಯೋತಿಷ ವೈದ್ಯ
ಕಾವ್ಯ ವೇದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ, ಕಥೆಗಳೂ ಹಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಸುಲಭಕ್ರಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕ್ಯಾಲೆಕ್ಟರನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಅರ್ಧ ಆಣೆ ಸ್ವಂವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ — ಬಿ. ಎ. ವೆಂಕಟಾಚಲ ಶೆಟ್ಟಿ ,

ಶ್ರೀವಾಣೀ ವಿಲಾಸ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ,

ಶಿವರಾಮವೇಟೆ, ಮೈಸೂರು.

ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿಯೂ, ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜ್ ರಿಬೈಡ್ ಕರ್ಣಾಟಕ
ಸೀನಿಯರ್ ಪಂಡಿತರಾಗಿಯೂ, ಇರುವ

ವೇ|| ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಆರ್. ಕರಿಬಸವತಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು; —

ಪುಸ್ತಕಗಳು	ರೂ—ಲ—ಪೈ	ಪುಸ್ತಕಗಳು	ರೂ—ಲ—ಪೈ
ಪ್ರತಿಸದ ಬೀಕಾತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ		ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರೆ (ಗ್ಲೇಜ್)	೧— ೦—೦
ಜೈಮಿನಿಭಾರತ (ಪೂರ್ವಾರ್ಧ) ೩— ೦—೮		ಡಿಟೊ ರಘ್	೦— ೧೨—೦
ಡಿಟೊ (ಉತ್ತರಾರ್ಧ) ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತದೆ		ರಾಮಾಯಣ ಸುಂದರಕಾಂಡ	
ಕರ್ಣಾಟಕ ಜೈಮಿನಿಭಾರತ (೩೪ ಸಂಧಿ		ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ (ಗ್ಲೇಜ್)	೦—೧೨—೦
ಮೂಲ) ಗ್ಲೇಜ್ ಕಾಗದ ೨— ೮—೦		ಡಿಟೊ (ರಘ್)	೦— ೮— ೦
ಡಿಟೊ ರಘ್ ಕಾಗದದ್ದು ೧— ೮—೦		ಶಬ್ದಮಾಲಿಕಾ	೦— ೪—೦
ರಾಜಶೇಖರವಿಳಾಸ (ಗ್ಲೇಜ್) ೧— ೮—೦		ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲಿಕಾ	೦— ೨—೦
ಡಿಟೊ (ರಘ್) ೧— ೦—೦		ಶ್ರೀರುದ್ರ	೦— ೨—೦
ಶಬರಶಂಕರವಿಲಾಸ ೦— ೮—೦		ಶಿವಭಕ್ತಿಸಾರ	೦— ೧—೦

ಇವೆನ್ನು ಬಿ. ಎ ಕೋದಂಡರಾಮ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ ಇವರಿಗೆ ಬರೆದು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವೇದಾಂತ, ಕಾವ್ಯ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಶಿವಪುರಾಣ, ವೀರಶೈವ
ಗ್ರಂಥಗಳು, ಚಾತುರ್ಯವಾದ ಕಥೆಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪುಸ್ತಕ
ಗಳು ಸುಲಭ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ, ಪಂಚಾಂಗ ಸಮೇತ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು
ಸುಮನೆಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕನ್ನಡ ಪಾಕೆಟ್ ಡೈರಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವೂರ್ವವಾದ “ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ
ಸರ್ವವಿಷಯಾಮೃತ” ವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರಯ ರೂ. ೧-೮-೦. ಟಪಾಲು ಹಾಸಲು
ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ವಿಳಾಸ:—ಬಿ. ಎ. ಕೋದಂಡರಾಮ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ ಶ್ರೀರಾಮಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರು.

 ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಕನ್ನಡ ಸ್ಕೂಲ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹ ದೊರೆಯುತ್ತೆ.

ನೋಟೀಸ್ .

ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ, ಬಿಲ್‌ಫಾರಂ
ವಿಜಿಟಿಂಗ್‌ಕಾರ್ಡ್, ಬ್ಯಾಲನ್ಸ್‌ಶೀಟ್, ನೋಟೀಸ್‌ಫಾರಂ, ವಕಾಲತ್‌ಫಾರಂ ಜಾಲ
ಫಾರಂ, ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳೂ, ಇತರ ವಿಧವಿಧವಾದ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯಗಳೂ
ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸೊಗಸಾಗಿ, ಮತ್ತು ನೇತ್ರಾನಂದಕರವಾಗಿ
ಸುಲಭಭಾರ್ಜಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸ;—

ಬಿ. ಎ. ಕೋದಂಡರಾಮ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ,

ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ಮೈಸೂರು.

॥ ಶ್ರೀ ರಸ್ತು ॥

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸಾಯನಮಃ.

ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂ ಎಷ್ಟುಂ ಶಶಿವರ್ಣಂ ಚತುರ್ಭುಜಂ
ಪ್ರಸನ್ನವದನಂಧ್ಯಾ ಮೀ ತ್ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪಶಾಂತಯೇ ॥
ವಾಣಿಃ ವಶಿಸ್ತಸಪ್ತಾರಂ ಶಕ್ತೇಃ ಪಾತ್ರಮಕಲ್ಮಷಂ
ರರಾಣಾಂ ಪುಂಸಂದೇಶ ಶುಕತಾತಂ ತಪೋನಿಧಿಮಾ ॥

ಟಿಪ್ಪಣಿ ರ ತ ಪ್ರಾರಂಚವು.

ಅ ದಿ ಪು ರ್ವ .

ಮೋದಲನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಭಾಮಿಸೀಪಟ್ಟಿ .

ಲರಾ | ಜೀವಪೀತನಪಿತನೆ ಜಗಕತಿ | ಪಾವನನೆ ಸನಕಾಪಿಸಜ್ಜನನಿಕರ
ಶ್ರವಣಸು | ಧಾಪಿನೂತನಕಧನ ಕಾರಣ | ಕಾವುದಾನತಪನವ ಗದು
ಸಂಗವ್ಯಸನಿ ಭುಜಗಾ | ಭರಣನವರಕಿಷ್ಕಮಂಡಿತ | ಚರಣ ಚಾರು
|| ಕರಣನಿರ್ಮಲಧಜಕರಘಸಂ | ಹರಣ ದಂತಿಚಮೂರುಚಮೂರ್ |

ಕವಾದಾತಗ್ರಂಥಗಳು, ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು, ತಿವಪುರಾಣಗಳು, ಚಾತುರ್ಯವಾದ ಕಥೆಗಳು, ಮ್ಯೂತಿಪ್ಪ
ಮತಗ್ರಂಥಗಳು, ನಾಟಕಗಳು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸುಲಭಕ್ಕಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ
ನವರಿ ರಾಗಾಯಿತು ದಿಶಂಬರ್ ಅತ್ತಿರುವರಿಗೆ ಪಂಚಾಂಗಮೇತ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ನಮೂನೆಯ
ಯತ್ತನೆ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ವವಾದ "ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಸರ್ವವಿಷಯಮೃತ" ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡತ
ಲುವಾಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ಬಾಕಾಗವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರಿದು. "ಕವಿಚಿಂತನ"

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸಾಯನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸಾಯನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಸಾಯನಮಃ

ವರಣ ಸಲಹುಗೆ ಭಕತಜನರನು ಪಾರ್ವತೀಶರಮಣ ||೨|| ವನರೂಹಾಸನವಿಶ್ವಜ
 ದೈವಗಳಮುನಿಜನ | ವಿನುತ ವಿಬುಧವರೇಣ್ಯ ವಾಣೀಮುಖವರಾಂಭೋಜ || ದಿ
 ಚತುರಾ | ನನರಜೋಗುಣ ಲೋಕವಿಭು ಭೂ | ವಿನುತ ವಿಪುಳವಿರಿಂಚಿ ವ
 ದವ ||೩|| ಗಜಮುಖನೆ ಮೆರೆವೇಕದಂತನೆ | ನಿಜಗುಣಾನ್ವಿತ ಪರಶುಧಾರನೆ |
 ಕುಮಾರನೆ ವಿದ್ಯೆಯಂಬುಧಯೆ || ಅಜನು ಹರಿರುದ್ರಾದಿಗಳು ನೆರೆ | ಭಜಿಸುತಿರ
 ತ್ರಿಜಗವಂದಿತ ಗಣಪ ಮಾಳ್ವುದು ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವ ||೪|| ವಾರಿಜಾನನೆ ಸ
 ದೋದ್ಭವೆ ವಚನರಚನೋ | ದ್ವಾರ ಶ್ರುತಿಪೌರಾಣದಾಗಮಸಿದ್ಧಿದಾಯಕಿಯೇ
 ಲಮುನಿಜನ | ಸೂರಿಗಳಿಗನುಪಮದ ಯುಕುತಿಯೆ | ಶಾರದೆಯೆ ನರ್ತಿಸುಗೆ
 ಯಲಿ ||೫|| ವೀರನಾರಾಯಣನೆ ಕವಿ ಲಿಖಿ | ಕಾರಕುವರವ್ಯಾಸ ಕೇಳುವ | ಸ
 ಜಂಗಮಜನಾರ್ದನರು || ಚಾರುಕುಟೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲ ವಿ | ಚಾರಿಸುವೊಡ
 ಪೋ ಸರಸ್ವತ್ತಿ ರಾದರು ಸಲಿಗೆ ಬಿನ್ನಪವ ||೬|| ತ್ರಿಮದಮರಾಧೀಶನ
 ವಿಪುಳ ನಿರ್ಮಲ | ಸಾವನನುಪಮಮುಖವು ಸನ್ಮನಿಸಿನುತ ಜಗಭರಿತ ||
 ಸುದಯಾ | ರಾಮನಾದವರ್ಣನು ರಘುಕುಲ | ರಾಮ ರಕ್ಷಿಪುದೊಲಿದು ಗದ್ದು
 ದುರಿತಕುಲಗಲವೆಬ್ಬರಂಡನು | ಧರೆಯಜಂಗಮಮುಕುರ ಕವಿವಾ | ರರು
 ಪರಿ ಬಲಿತವೆಂಬಿತನು || ರರಳನನು ತನ್ನ ವನೆನುತ ಪತಿ | ಕುಸಿ ಮಗನೇಂ
 ವನಿತ್ತನು ದೇವ ದೇವವ್ಯಾಪಗುರುರಾಯ ||೭|| ಹಲಗೆಬಳಸುವ ಪಿಡಿಯದೆ
 ಳುಪದೊಂದ | ಗಲ್ಲಿಕ ಪರರೊಡ್ಡವದ ಲೀಲಿಯಕೊಳ್ಳದಗಲ್ಲಿಕೆ || ಬಳಸಿ
 ಉಲುವುಗಡವಗಲ್ಲಿಕೆ || ಕ್ಷುಬ್ಧಬಲಯು ಗದಗನ ವೀರನಾರಾಯಣನಕಿ
 ರಸುವುದು ಸುಕಪಿಯ ಮಂಟಪಂಗಳವೀವುದಧಿಕರು | ಮಧಿಸುವುದು
 ಸಂಹಿವುದು || ನುತಗುಣ ವೀರವುಕರು ವರಪಂ | ಡಿತರು ಸುಜನರು
 ವುದು ವೀರನಾರಾಯಣನಕಿಂಕರೆಗೆ ||೮|| ತಿಣಿಕಿದನು ಫಣಿರಾಯ ರಾ
 ದಲಿ ||೯|| ಲೀಲಿಯ ರಘುವರ ಚಂತ್ರಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಪಿಲ್ಲ || ಬ
 ಕಣಿಸಿದರು ಕೂರರೂಪನಲ್ಲವೆ | ಕೂಣಿಸಿ ನಗನೇ ಕವಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು
 ಲೋಕಗರ್ವಲೋಕದ | ವಿರಳವಡಗದ ವೋಲು ಭಾರತ | ಶರಧಿಯೋ
 ಗಳು || ಪರಮಧುಕ್ತಿಯಲೀಕೃತಿಯನವ | ಧರಿಸಿಕೇಳ್ದಾನರರ ದುರಿತಾ
 ದುರಿತನು ಮುನಿನಾಥ ||೧೦|| ಅರಸುಗಳಿಗದ ವೀರ ದ್ವಿಜರಿಗೆ | ಪ
 ಶ್ವರತತ್ಪರಿಹಾರ ಮಂತ್ರಜನಕ್ಕೆಬುದ್ಧಿಗುಣ || ವಿರಹಿಗಳ ಶೃಂಗಾ
 ಢ ಕಾವ್ಯಕೆ | ಗುರುನೆನಲು ರಚಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಭಾರತವ ||೧೧||
 ಗಾದಿತಿರ್ಥಸ್ಥಾನಫಲ ಕೃ | ಚ್ಚಾಂದ್ರಿತಪಸಿನ ಫಲವು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಾ
 ನಗನಿತ್ತಿಫಲವೆ | ಸ್ಮಾರಿಕಸ್ಥಾನಫಲವಯು | ದಾದರಿಸಿಭಾರತ

ಹೇಮಖುರಶ್ಯಂಗಾದಿಭರಣದಿ | ಕಾಮಧೇನು ಸಹಸ್ರಕಪಿಲೆಯ | ಸೋಮಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲಿ
 ಸುರನದಿಯ ತೀರದಲಿ || ತ್ರೀಮುಕುಂದಾರ್ಪಣವೆನಿಸಿ ಶತ | ಭೂಮಿಬೇವಲಗಿತ್ತಳಲವರು | ದೀಮ
 ಹಾಭಾರತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ||೧೫|| ಚೋರ ನಿಂದಿಸಿ ಶ್ರಿಯ ಬೈದೂಡೆ | ಕ್ಷೀರವನು
 ಕ್ಷಯರೋಗಿ ಹಳಿದರೆ | ವಾರಣಾಸಿಯ ಹೆಳವ ನಿಂದಿಸಿ ನಕ್ಕೊಡೇನಯದು || ಭಾರತದಕಥನಸ್ರಗಂ
 ಗವ | ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗಳೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ಘೋರರಾರವನು ಕೆಡಿಸುವುದು ಕೇಳ್ವನ್ನಜ್ಜನರಾ ||೧೬||

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಜನಮೇಜಯಗೆ ವೈಶಂ ಪಾಯನನುಹೇಳಿದನುಮುದ್ದೈ |

ಪಾಯನನುವರ್ಣಿಸಿದ ಭಾರತವರಕಥಾವೃತ್ತವಾ ||

ಸೂತನೈತಂದನು ಜಗದ್ವಿ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶಾಸ್ತ್ರಕಮುಖ್ಯಮೂನಿಸಂ | ಧಾತ ಪಾಪನೈಮಿಷಾರಣ್ಯ
 ಕವರಾಶ್ರಮಕೆ || ಆತನನು ಕಂಡುದು ತಪಸ್ವಿ | ವ್ರಾತ ಕುಶಲಕ್ಷೇಪವೊಧಾರ | ಪ್ರತಿವಚನಾನ್ವೈ
 ತದಿ ಸಂಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದರು ||೧|| ಪರಮಪಾರಾಣಿಕೈರೋವಣ | ಬರವಿದತ್ತದಹಾಯ್ತು ಕೌ
 ತುಕ | ವರಕಥಾಪೀಯೂಷಸಾರ ವಿಶೇಷ ವೇನುಂಟು || ಚರಿತ ಚತುರ್ಧಾಶ್ರಮತಪೋನಿ | ಸ್ಮೃತಿಗೆ
 ವಿಶ್ರಮವೈ ಭವಾದೃಶ | ದರುಸನವು ನಮಗೆಂದು ನುಡಿದರು ರೋಮಹರ್ಷಣಿಯಾ ||೨|| ವಂದಿಸಿ
 ದನೈ ವರತಪೋಧನ | ವೃಂದ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ತಾನೇ | ನೆಂದು ನುಡುವನು ಕೌತುಕಾನ್ವೃತರಸದ
 ಕಡುಗಡಲ || ಹಿಂದೆಕೇಳಿದುದಲ್ಲ ಹೇಳ್ವುದು | ಮುಂದೆ ಹುಸಿ ವರನಿಗಮೃತವಿದ | ರೊಂಬೊರೆಗೆ
 ಬರಲರಿಯದೆಂದನು ಸೂತ ಕೈಮುಗಿದು ||೩|| ಕೇಳಿದನು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಕನು ವರ ಸರ್ಪ
 ಯಜ್ಞ | ಸ್ಥೂಲಪಾಪವಿಘಾತಿಗೋಸುಗ ವಿಮಹಾಕಥಯ || ಕೇಳಿದನು ತಾನಲ್ಲಿ ಮುನಿಜನ
 ಮೌಳಿ ಮಂಡಿತ ಚರಣಕಮಲವಿ | ಶಾಲವೇದವ್ಯಾಸಕೃತಭಾರತಕಥಾವೃತ್ತವ ||೪|| ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ
 ಯಿದಂತ್ರೈ | ರೋಮಹರ್ಷಣಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ | ಸೋಮಪಾನಾಟಗಳ ಪೂಜ್ಯಸ್ತೋತ್ರದಂಗಳಿಗೆ ||
 ಈಮಹಾಭಾರತಕಥಾವೃತ್ತ | ರಾಮಣೀಯಕಫಲವಲಾ ನಿಸ್ಸೀಮಪುಣ್ಯರು ಧನ್ಯರಾವೆಂದುಮು
 ಮುನಿಸ್ತೋಮ ||೫|| ಹೇಳು ಸಾಕೆಲೆ ಸೂತ ದುರಿತ | ವ್ಯಾಳವಿಷಪಾಂಗಳಿಕವನು ನಿ | ಕೇಳಿದಂದ
 ದೊಳಂದು ಜನಮೇಜಯನ ಯಾಗದಲಿ || ಮೌಳಿಗಳೊಳಾನುವವು ನಿನ್ನಯ | ಹೇಳಿಕೆಯನೆನೆ ನಿಖಳ
 ಮುನಿಗಳ ನೋಲಗಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯಲೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ ||೬|| ಸರ್ಪಯಜ್ಞದಲಾದ ಮು
 ಷ | ದರ್ಪವನು ಕೆಡಬೀಳಲೊಡೆಯಲು | ತರ್ಪಣಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲಿ ಸಾವರ್ಧ್ಯಾಪಿಲ್ಲೆಂದ || ದರ್ಪ

ಕಾಹಿತಮೂರ್ತಿ ಮುನಿಮುಖ | ದರ್ಪಣನು ತಿಷ್ಠನನು ಕರೆದು ಸ | ವರ್ಷಿಸಿದನರಸಂಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸ
ಮುನಿರಾಯ ||೨|| ರಾಯಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡವ | ರಾಯ ಚಲತವನೆಂದು ವೈಶಂ | ಪಾಯನಿಗೆ
ಬೆಸಸಿದನು ಕೊಟ್ಟನು ಬಳಿಕ ಪುಸ್ತಕವ || ರಾಯನತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ವೈಶಂ | ಪಾಯನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಜಾಭಿ |
ಪ್ರಾಯವನು ಕೇಳಿದನು ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ಮುನಿನಿಕರ ||೩|| ಪಿತೃಪುಸ್ತಕವನು ಸುಗಂಧಾ | ಕ್ಷತೆಯೊಳ
ಚೆರಿಸಿ ಸೋಮಸೂರ್ಯ | ಕ್ಷಿತಿಜಲಾನಲವಾಯುಗಗನಾಬಲಗಳಿಗಭಿನಮಿಸಿ || ಶತಮುಖಾಬಸವಸ್ತದೇವ |
ಪ್ರತತಿಗೆರಗಿ ಸರೋಜಭವಪತು | ಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಿವೇಚ್ಛಾನಮುದ್ರೆಯಲಿ ||೪|| ಮನ
ದೊಳಾದ್ಯಂಪುರುಷ ಮಿಶಾಶಾ | ನನನು ಪುರುಷೂತನ ಪುರಸ್ಕೃತ | ನನಘನೇಕಾಕ್ಷರ ಪರಮೈನ
ಸನಾತನನ || ದನುಜರಿಪು ಸುವ್ಯಕ್ತ ನವ್ಯ | ಕ್ತನನು ಸದಸದ್ರೂಪನವೈಯ | ನೆನಪ ವಿಷ್ಣುವ
ನೆನೆದು ಮುನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಥೆಯ ||೫|| ವೇದನಾಲ್ಕವರಂಗವಾರ | ಪ್ವಾದೃಶ ಪುರಾಣಸ್ಮೃ
ತಿಗಳೊಳ | ಗಾದ ಪೂರ್ವೋತ್ತರದ ಮಿಶ್ರಾಂಶದ ಪರಿಕ್ರಮದ || ಪಾದ್ಯಪಿಲಸನ್ಮಾಯವನು ಶ
ಬ್ದೋದಧಿಯನಳವಡಿಸಿ ರಚಿಸಿದ | ಬಾದರಾಯಣನಂಭಿಗ್ನ ನುಭವಿಸಿದನು ವನದೋಗಗೆ ||೬||
ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಾರದಾಧ್ಯರು | ಸರಸಿರುಷಸಂಭವನ ಸಭೆಯೊಳು | ವರಮಹಾಭಾರತವ ಕೊಂಡಾಡಿ
ದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ವರಮಹತ್ವದಿ ಭಾರವತ್ವದಿ | ವರಮಹಾಭಾರತವಿದೋದೇ | ಮಹತದು
ರ್ಗವಿ ಭೇದಕರವಿವರಣೆಲೋಕದಲಿ ||೭|| ಹೇಳಿದನು ಪಾಲೋಮಚರಿತೇ | ದ್ವಾಲಕಾಚ್ಯರ ಚರಿತ
ವನು ಮುನಿ | ಹೇಳಿದನು ಭಣಿನಿಕರಗರುಡಾಸ್ತಿಕರ ಸಂಭವವಾ || ಮೇಲೆ ಬಳಿಕ ಪರಿಕ್ಷಿದವನಿ |
ಪಾಲ ಶಾಪದ ಮರಣವನು ನೆರೆ | ಹೇಳಿದನು ಮುಭಗಳಿಗೆ ಸರ್ಪಾಡ್ವರದ ಸಂಗತಿಯ ||೮|| ಕೇಳಿ
ದನು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲ ವೈಶಂಪಾಯನನ ತಾ | ಕೀಳದುಂತಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪ
ದಲಿ || ಕೇಳಿರೈ ಮುನಿನಿಕರವೀಕಲಿ | ಕಾಲದಲಿ ಫಲಿಸುವುದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಾವಸ್ತುತಿ
ಮಹಾಭಾರತಕಥಾ ಶ್ರವಣ ||೯|| ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ವೈಶಂ | ಪಾಯಮುನಿ ಹೇಳಿದನು
ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷನಬಾಲಕೇಳಿಪಿಧೂತಕಿಲ್ಪಿಷವ || ಕಾಯಕಲ್ಪಪರವಳಿಳ ನಿ | ಶ್ರೇಯಸದ
ಸದ್ರೂಪುವಿನ ಸಂ | ದಾಯಕವ ನಿರ್ಮಲ ಮಹಾಭಾರತಕಥಾವೃತವ ||೧೦|| ಅಪಸ್ಥಿಷ್ಟ
ಯೊಳುದಿಸಿದರು ದ | ಕ್ಷಾವಿವಿವಲನವಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರಾದರಂಬುಜಭವನ ಲೀಲಾವಾತ್ರ
ಸೂತ್ರದಲಿ || ಆದನವರೊಳಗತಿಮುನಿ ಬಳಿ | ಕಾದನಾ ಮುನಿಪತಿಗೆ ಜಗದಾ | ಹ್ಲಾದಕರ ಹಿಮಕಿರ
ಣ ನಾತನಲಾಯ್ತು ಶಶಿವಂಶ ||೧೧|| ಸೋಮನಿಂ ಬುಧನಾಬುಧಂಗೆಯು | ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪುರೂ
ರವನು ಬಳಿ | ಕಾಮಹೀಪತಿಗೂರ್ವತಿಯೊಳಾಯುಕುಮಾರಕನು || ಆಮಹೀಶಗೆ ನಮಸ್ಕ ನಮ
ಷಂ | ಗಾಮಹಾತ್ಮಯಯಾತಿ ಬಳಿಕೇ | ಸೋಮಕುಲವೆರಡಾಯ್ತು ಯದುಪೂರುಗಳ ದೇಸ
ಯಿಂದ ||೧೨|| ಯದುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಯಾದವ | ರುದಿಸಿದರು ಪೂರುವಿನದೇಸೆಯಿಂದ | ಬದುಪೆ
ಪಾರವವಂಶವಾಯ್ತು ಯಯಾತಿಪಾತ್ರರಲಿ || ವಿದಿತ ಪೂರ್ವೋತ್ತರದ ಯದುವಂ | ಶದ ಕಥಾ
ವಿಸ್ತಾರವನು ಹೇ | ಳಿದನು ದುಷ್ಪಂತನಲಿ ಶಾಕುಂತಲೆಯ ಕಥಸಹಿತ ||೧೩|| ಭರತನಾ ದುಷ್ಪಂತ
ನಿಂದವ | ತರಿಸಿದನು ತತ್ಸಾರ್ವ ನೈವರಿಂ | ಹಿರಿದು ಸಂದನು ಬಳಿಕ ಭಾರತವಂಶವಾಯ್ತು ||

ಭರತಸೂನು ಸುಹೋತ್ರನಾತನ | ವರಕುಮಾರಕ ಹಸ್ತಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆ ಪಸರಾಯಾತನಿಂದವೆ
 ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ವರಕುಮಾರರ ಸಜ್ಜೆಯಲಿ ಸಂ | ಪರಣನಾತಗೆ ಸೂರ್ಯಪುತ್ರಿಗೆ |
 ಕುರುಮಹೀಪತಿ ಜನಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾಯ್ತು ಕುರುವಂಶ || ವರಪರಂಪರೆಯೊಳ್ಪ್ರದೀಪನು | ಧರಣಿ
 ಪತಿಯಾತನಲಿ ಶಂತನು | ಧರಗರ್ಭಿತ್ವರನಾಗಿ ಬೆಳೆಗದನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ಸರಸಿಜಾಸನ ಕೊಟ್ಟ
 ಶಾಪದ | ಲರಸಿಯಾದಳು ಗಂಗೆ ಬಳಿ | ಕಿಬ್ಬಲಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ವಸುಗಳೆಂಟು ವಸಿಷ್ಠ ಶಾಪದಲಿ || ನಿರ
 ಪರಾಧಿಗಳೆಳೆಯನನಾಂ | ತರಕೆ ಮರಣವ ಕಂಡರೊಳಿದಂ | ಗಿರವು ಭೋಲೋಕದಲಿ ಬಲಿದುದು
 ಭೀಷ್ಮನಾಮದಲಿ ||೨೧|| ಶಾಪ ಹಿಂಗಿತು ಸುರನದಿಗೆ ಬಳಿ | ಕಾಪರಾಕ್ರಮಿ ಭೀಷ್ಮ ಶಂತನು |
 ಪತಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆಗದನಖಳಿಬಿಕ್ಕಟವ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಯುಪರಿಚರವಸು | ರೂಪ ಗರ್ಭವು
 ನ ಬಸುರಲಿ | ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಜನಿಸಿದುದು ಮಿಥುನವು ಮತ್ಸ್ಯಜಠರದಲಿ ||೨೨|| ಬಳಿಕ ಮತ್ಸ್ಯದ
 ರಲುಬಿಸಿದ | ಸಳಿನಲೋಚನೆ ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿನಿ | ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದಳು ಸಂಗವಾಯ್ತು ಪರಾಶರವ
 ಬಳಿಕ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಯಲ್ಲಿಂ | ಬೆಳೆದನಭ್ರಶ್ಯಾಮನುರಪಿಂ | ಗಳ ಜಟಾಪಲಿಬದ್ಧ ವೇದ
 ಮುನಿರಾಯ ||೨೩|| ನೆನೆ ವಿಪತ್ತಿನೊಳೆಂದು ತಾಯನು | ತನುಜ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ಪರಾಶರ
 ನಿ ಪುನಃಕನ್ಯಾತ್ವವನು ಕರುಣಿಸಿದನಾಸತಿಗೆ || ವಿನುತಯಮುನಾತಿರದಲಿ ಮಾ | ನಿನಿ
 ದನು ಬೇಂಟೆಯಾಡುತ | ಜನಪ ಶಂತನು ಮರುಳುಗೊಂಡನು ಮದನನೆಸುಗೆಯಲಿ ||೨೪||
 ಇದ ಬಳಿಪಿಡಿದು ಬಂಟ | ತರುಣಿಯನು ಕಂಡಾರು ನೀನೆಂ | ದರಸ ಬೆಟಗೊಳುತಿರುವೆನು
 ತರಕೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿಕೆ || ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆಯನಲು ತಂದಯ | ಪರಮವಚನವಲಂಘ್ಯವೆನೆ ಕಾ
 ತಲಿಸಿ ಭಗ್ನಮನೋರಥನು ಮರಳಿದನು ಮಂದಿರಕೆ ||೨೫|| ವಿರಹದಾವಿಗೆ ಗಿಚ್ಚಿ ಭೂಪಿಂ | ಶ್ವ
 ರನ ಮುಸುಕಿತು ಒಲಿದವಷ್ಟೆಯ | ನರಸ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯ ನೇಳೆಂಟೊಂಬತರ ಬಳಿಯ || ಮರಣ
 ಪೀತಂಗೆಂಬ ಬನಮು | ಬ್ಬರದ ಗುಜುಗುಬವಲಿದು ಯಮುನಾ | ವರನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಭೀಷ್ಮ
 ವಹಿಲದಲಿ ||೨೬|| ಕರೆಸಿದನು ಫಲವರನನಯ್ಯಂ | ಗರಸಿಯಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ | ಲರಸಿಯಾ
 ದೊಡೆ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯವಾಳುವರೆ || ಅರಿಯ ಸಲಿಸುವೊಡಿನನ್ನು ನೀ ಬರಿ | ಯರಸುತನ ನಮಗೇ
 ಕೆನಲು ಭೀ | ವರನ ಮಾತಿಂಗೀತನೆಂದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಆದೊಡ್ಡಿಲ್ಲಂ ಮೇಲೆ ನಾರಿಯ |
 ರಾದವರು ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ಸರಿ | ಮೇದಿನಿಯ ಸಲಿಸುವೆನು ನಿನ್ನಯ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಈ ದಿವಿಜ
 ರಿ ಹರಿಹರಬ್ರ | ಹ್ಮಾದಿ ದೇವರು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೋಗೆಂ | ದಾದಯಾಂಬುಧಿ ನಗುತ ನಿನ್ನಯ ಮಗಳ
 ಕರೆಸೆಂದ ||೨೮|| ತಲಿಸಿದನು ಪಂಡಿಗೆಯ ಪಡ್ಡಿಯ | ಚರರ ನೆಲನುಗ್ಗಡ್ಡೆಯಲಿ ಸರ | ಸಿರುವ
 ಮುಖಿಯನು ತಂದು ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದನು ಪಿತಗೆ || ಉರವಣಿಸಿ ಮಗ ನುಡಿದಭಾಷಯ | ನರಸ
 ಕೇಳಿದು ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮಗೆ | ವರವನಿತ್ತನು ಮರಣವದು ನಿನ್ನಿಟ್ಟು ಹೋಗೆಂದ ||೨೯|| ಬಳಿಕ ಯೋಜ
 ನಗಂಧಿಯಲಿ ಮ | ಕ್ಕಳುಗಳವತರಿಸಿದರು ದೀಪ್ತ | ಜ್ವಲನತೇಜರು ಕಲ್ಪಭೂಜರು ಹಿಮಕರಾ
 ನ್ವಯಕೆ || ಲಲಿತಮಂಗಳಜಾತಕರ್ಮಾ | ವಳಿಯ ಚಿತ್ರಾಂಗದನನಾನ್ಯಪ | ತಿಲಕ ನೆಗಳೆ ವಿಚಿ
 ತ್ರವೀರ್ಯನ ನಾವುಕರಣದಲಿ ||೩೦|| ಇರಲಿರಲು ಶಂತನುಮಹೀಪತಿ | ಸುರರೊಳಗೆ ಸೇರಿದನು

ಬಳಿಕೆ | ಧರಣಿಯೊಡತನವಾಯ್ತು ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಕುಮಾರಂಗೆ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೆಲವುಕಾಲಾಂ | ತರದಲಾತನು ಕಾದಿ ಗಂಧ | ವರ್ಲಿ ಮಡಿದನು ಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಂಗೆ ||೩೧|| ರಾಯ ಕೇಳೈ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯ | ತ್ರೀಯ ನಾತಂಗಿತ್ತು ಭೀಷ್ಮನು | ತಾಯಚಿತ್ತ ವಸಡೆದು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ಜಗತ್ತಯವ || ರಾಯಗುವರನಮದುನೆಗಬ್ಬದ | ಳಾಯ ತಾಕ್ಷಿಯರನು ವಿಚಾರಿಸಿ | ಹಾಯಿದನು ದಳದುಳ ದೊಳೊಂದುವಿವಾಹಮಂಟಪಕೆ ||೩೨|| ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಾಕ್ಷತ್ರವರ್ಗವ | ಬೆಲ್ಲಬಡಿದು ವಿವಾಹಶಾಲೆಯ | ಬೆಲ್ಲೆಗಂಗಳ ಕಮಲಮುಖಿಯರ ಮೂವರನು ಪಿಡಿದು || ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಖಂಡೆಯದ ಚಾಪುಟ | ಮಲ್ಲ ಭೀಷ್ಮನು ಪುರಕೆ ತಂದವ | ರೆಲ್ಲರನು ತಮ್ಮಂಗೆ ಮದುಮೆಯಮಾಡಲನುವಾದ ||೩೩|| ಆಕಮಲ ಲೋಚನೆಯರೊಳು ಮೊದ | ಲಾಕೆ ಭೀಷ್ಮನ ಗಂಡನೆಂದೇ | ನೂಕಿ ಭಾಷೆಯಮಾಡಿ ನಿಂದಳು ಛಲದ ಬಿಗುಹಿನಲಿ || ಆಕೆ ಮಾಣಲಿ ಮಿಕ್ಕವರು ಬರ | ಲೀಳುಮಾರಂಗೆಂದು ವೈದಿಕ | ಲಾಕಿಕೋತ್ಸವ ದಿಂದ ಮದುಮೆಯ ಮಾಡಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೩೪|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂಬೆಯಂಬಳು | ದುರುಳೆ ಭೀಷ್ಮನ ಕೂಟವಲ್ಲದೆ | ಮರಣದೆಡೆಯಲಿ ಬೆರಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪಂತವಿಲ್ಲೆಂದು || ಪರಶುರಾಮನ ಭಜಿಸಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಕೆ ತಂದಳು ಹೇಳಿಸಿದಳೇ | ಸುರನದೀನಂದನನು ಮಾಡಿದಪರಿಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಸತಿಯ ನೊಲ್ಲನು ಬೊಮ್ಮಚರಿಯ | ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಪ್ಪುವನ್ನಲ್ಲ ನೀವನು | ಚಿತವ ನೆನೆದರೆ ನಡೆಯಿಕೊಟ್ಟನು ಕಳ ನೆ ಕಾಳಗವ || ವ್ರತದನಿಧಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ಶರ | ತತಿಯಲಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನ ಭೃಗು | ಸುತನೊಡನೆ ಕಾದಿದನು ವಿರಘನ ಮಾಡಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೩೬|| ನುಡಿಯ ಭಂಗಿಸಲೆಂದು ಗುರುವವ | ಗಡಿಸಿಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಸರಳಮೊನೆಯಲಿ | ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಟನು ಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲ ಮಹಾವ್ರತಸ್ಥಿತಿಯ || ನುಡಿಯ ಮೀರೆ ದನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನ | ನೊಡಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ನಾಡಗೆ | ನುಡಿದು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸೆರಿದನು ಪರಶುರಾಮಮುನಿ ||೩೭|| ಅಂಬೆ ಭೀಷ್ಮನ ಬೈದು ಕಂಬನಿ | ದುಂಬಿ ಹೋದಳು ಪುರಕೆ ಬಳಿಕೆ | ಯಂಬಿಕೆಯ ನಂಬಾಲೆಯನು ರಮಿಸಿದನು ನೃಪಸೂನು || ಬೆಂಬಲಕೆ ಕಲಿಭೀಷ್ಮನಿರೆ ಚತು | ರಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದ ನೃಪಾಲ | ಕದಂಬವೀತಂಗದಿರೆ ಸಲಹಿದನಖಿಳಭೂತಳವ ||೩೮||

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಅಂತಃಕರಣ ಬಿಡು.

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯ ೫೪ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಚಂಡಮುನಿಮಂತ್ರಾಹ್ವಯದಿ ಬರೆ | ಚಂಡಕರ ತತ್ತೇಜನಾಹವ |

, ಚಂಡವಿಕ್ರಮನವನಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೆಲವುಕಾಲಾಂ | ತರಕೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು | ನೆರೆದನಮರಸ್ಮಿಯರಲಿ ಬಳಿ ಕೀನದೀಸುತನ || ಕರೆದು ನುಡಿದಳು ಮಗನೆ ರಾಜ್ಯವ | ಧರಿಸು ನೀನಿನ್ನುತ್ತರದ ಹಿಮ | ಕರಕುಲವ

ಬೆಳೆಗಂದು ಯೋಜನಗಂಧಿ ಬೆಸಸಿದಳು ||೧|| ತಾಯೆ ನಿಂವೋಪಾದಿರಾಜ್ಯ | ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದಾನುಡಿ
 ಯೋಳಗೆ ಗಾಂ | ಗೇಯ ಮುಳುಗನೆ ಭೀಷ್ಮವಚನಕೆ ಬೇರೆ ಮೊಳೆಯುಂಟೆ || ಕಾಯದಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆ
 ಘನನಿ | ಶ್ರೇಯಸವ ಕಡಿಸುವೆನೆಯಲವದ | ಕಾಯಿಗೋಸುಗ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ ಕಡೆವನಲ್ಲೆಂದ ||೨||
 ಮರುಗಿ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಚಿಂತೆಯ | ಸೆರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದಳೊಂದುರಾತ್ರಿಯೊ | ಇರಿದು ನೆನೆದಳು ಪೂ
 ವಸೂಚಿತಪುತ್ರಭಾಷಿತವ || ಮುರಿದಭರತಾನ್ವಯದ ಬೆಸುಗೆಯ | ತೆರನು ತೋರಿತೆ ಪುಣ್ಯವೆನುತೆ |
 ಚ್ಚರಿತು ನುಡಿದಳು ಮಗನೆ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬಹುದೆಂದು ||೩|| ಕಂಜಡೆಯ ಕೃಪಾಜನದ ಮೊನೆ | ಮುಂ
 ಜರಗನುಡಿಗೆಯ ಬಲಾಹಕ | ಪುಂಜಕಾಂತಿಯ ಪಿಂಗತರಮುಖಕೇಶದುನ್ಮತಿಯ || ಕಂಜಾನಾಭನ
 ಮೂರ್ತಿಶೋಭಾ | ರಂಜತನು ಜನದುರಿತದಶ್ರಮದ | ಭಂಜಕನು ತಾಯೆ ರಗಿ ನುಡಿದನು ವ್ಯಾಸಮು
 ನಿರಾಯ ||೪|| ನೆನೆದಿರೇನಾ ತಾಯೆ ಕೃತ್ಯವ | ನೆನಗೆ ಬೆಸಸೆನೆ ಮಗನೆ ಭಾರತ | ವಿನುತಕುಲಜಲರಾತ್ರಿ
 ಯಡೆವರೆತುದು ವಿಚಿತ್ರದಲಿ || ತನುಜ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಯೆನೇಕೆಳ | ಜನನಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಚ್ಚಯಲಿ ಸಂ |
 ಜನಿಪುನಿನು ಪ್ರೇಚಿತವೀರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಸುತರ ||೫|| ಎಂದು ಬಳಿಕೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಇಂದು ಮು
 ನಿಯಿರಲಂಬಿಕೆಯನರ | ವಿಂದಮುಖಿಯಟ್ಟಿದಳು ಸೊಸೆಯನು ಮುನಿಯ ಪೊರಗಾಗಿ || ಬಂದು ಮು
 ನಿಪನ ದಿವ್ಯರೂಪವ ನಿಂದುಮುಖ ಕಂಡಕ್ಷಿಗಳಭಯ | ದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಳಾಕೆ ತಿರುಗದಳರಸ ಕೇಳೆಂದ||
 ಬಳಿಕಲಂಬಾಲಿಕೆಯನಲ್ಲಗೆ | ಕಳುಹಲಾಕೆಗೆ ಭಯದಿ ಮುಖದಲಿ | ಬಿಳುಪು ಮಸಗಿತು ಮುನಿಯ
 ರಾದ್ರಾಕಾರದಶ್ರವದಿ || ಲಲನೆ ಮರಳಿದ ಕೊಬ್ಬಸತಿಯನು | ಕಳುಹಲಾವಧು ಚಪಲದೃಷ್ಟಿಯೊ |
 ಇಳುಕದೀಕ್ಷಿಸಲಾಯ್ತು ಗರ್ಭಾಧಾನವನಿಬುಗೆ ||೬|| ಬಂದು ಮುನಿಪತಿ ತಾಯ್ಗೆ ಕೈಮುಗಿ | ದಂದನಂ
 ಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ | ನಂದನನು ಜಾತ್ಯಂಧನಂಬಾಲಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡುಮದು || ಬಂದಬಳಿಕಿನ ಚಪಲೆಗತಿ
 ಬಲ | ನೆಂದು ಹೇಳಿದು ತನಗೆ ನೇಮವೆ | ಎಂದುತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ಬಾದರಾಯನು ||೭|| ತುಂ
 ಬಿದುದು ನವಮಾಸ ಜನಿಸಿದ | ನಂಬಿಕೆಯ ಬಸಿರನಲಿಸೂನು ಗ | ತಾಂಬಕನು ಮಗನಾದನಂಬಾಲಿಕೆಗೆ
 ಪಾಂಡುಮದು || ಚುಂಬಿಸಿತು ಪರಿತೋಷ ನೆರಪುಳ | ಕಾಂಬುಗಳು ಜನಜನಿತವದನೇ | ನೆಂಬನುತ್ಸವ
 ವನು ಕುಮಾರೋದ್ಭವದ ವಿಭವದಲಿ ||೮|| ಜಾತಕಮಾರ್ಗಯನು ಪಾರ್ಥವ | ಜಾತಿವಿಧಿವಿಹಿತದಲಿ
 ಗಂಗಾ | ಜಾತ ಮಾಡಿಸಿ ತುಪ್ಪಿವಡಿಸಿದನಿಖಿಳಯಾಚಕರ || ಈತನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆರಡನೆ | ಯಾತ
 ಪಾಂಡು ವಿಲಾಸಿನೀಸಂ | ಭೂತನೀತನು ವಿದುರನೆಂದಾಯ್ತವಗಭಿಧಾನ ||೧೦|| ಬಳೆಯುತಿರ್ದರು
 ಹರಣಪಕ್ಷದ | ನಳಿನಿಪುನಿನಿವೋಲ್ಕುಮಾರರು | ಕುಲವಿಹಿತಚಾಲೋಪನಯನವನಿಬ್ಬರಿಗೆ ರಚಿಸಿ ||
 ಕಲಿತವಿದ್ಯರ ಮಾಡಿ ತಾಯು | ಮೈಳಿಸದಂತಿರೆ ಸೋಮವಂಶದ | ಬೆಳವಿಗೆಯನೇ ಮಾಡಿ ಾಂಡಾಡಿ
 ದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ||೧೧|| ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಗಾಂ | ಧಾರದೇಶದ ಸುಬಲರಾಜಕು | ಮಾರಿ ಕುಲ
 ವಧುವಾದಳಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ || ನಾರಿಯರೊಳುತ್ತಮೆಯಲಾ ಗಾಂ | ಧಾರಿಯೆನಿಸಿ ಪತಿವ್ರ
 ತಾವಿ | ಸ್ತಾರಗುಣದಲಿ ಮೆರೆದಳಬಲೆ ಸಮಸ್ತಜನ ಹೊಗಳೆ ||೧೨|| ಇತ್ತ ಕುಂತೀಭೋಜನೆಂಬ
 ನೈ | ಪೋತ್ತಮನ ಭವನದಲಿ ಮುರಹರ | ನತ್ತೆಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳಾವಸುದೇವನೈಪನನುಜ || ಹತ್ತವರಿ
 ಗೋಲ್ಕಿಸುವರಿಗೆ ಮ | ಹೋತ್ತಮರಿಗುಳಿದಖಿಳಲೋಕದ | ಚಿತ್ತಕಹುದೆನೆ ನಡೆವ ಗುಣದಲಿ ಮೆರೆದ

ಷಾಕುಂತಿ ||೧೩|| ಬಂದುದಿನ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ನೃಪ | ಮಂದಿರಕೆ ಬರಲಾಮಹೀಪತಿ | ಬಂದಬರೆವಿನ
 ಲವರ ಮರೆದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದಲಿ || ಇಂದು ಕುಂತೀಭೋಜನೊಡತನ | ಬೆಂದುಹೋಗಲಿಯಂಬಶಾ
 ಪವ | ನಿಂದುಮುಖಿ ನಿಲಿಸಿದಳು ಹೊರಳಿದಳವರಚರಣದಲಿ ||೧೪|| ತರಣಿಯೊಡಗೊಂಡೊಯ್ದು
 ಕನ್ಯಾ | ಪರಮಭವನದಲಾಮುನಿಯನುಪ | ಚರಿಸಿದಳು ವಿವಿಧಾನ್ವಗಾನರಸಾಯನಂಗಳಲಿ || ಹರಮ
 ಹಾದೇವೀಮಗುವಿನಾ | ದರಣಿಗೀವಿನಯೋಪಚಾರಕೆ | ಹಿರೆದು ಮೆಚ್ಚಿ ದೆನೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ದೂ
 ವಾಸ ||೧೫|| ಮಗಳೆ ಬಾ ಕೊಳ್ಳೈದುಮಂತ್ರಾ | ಳಿಗಳನಿವು ಸಿದ್ಧಪ್ರಯೋಗವು | ಸೋಗಸು ಬಿವಿ
 ಜರೊಳಾರ ಮೇಲುಂಟವರ ನೆನೆ ಸಾಕು || ಮಗನು ಜನಿಸುವನೆಂದು ಮುನಿ ಕುಂ | ತಿಗೆ ರಹಸ್ಯದೊಳ
 ರುಹಿ ಮುನಿಮಾ | ಳಿಗಳಮಣಿ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಸುದನು ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ||೧೬|| ಮಗುವುತನದಲಿ ಬೊಂ
 ಬೆಯಾಚಕೆ | ಮಗುವನೇತಹನೆಂದು ಬಂದಳು | ಗಗನನದಿಯಲಿ ಮಿಂದಳುಟ್ಟುಳು ಲೋಹಿತಾಂಬರವ ||
 ವಿಗಡೆಮುನಿಪನ ಮಂತ್ರವನು ನಾ | ಲಗಗೆ ತಂದಳು ರಾಗರಸದಲಿ | ಗಗನಮಣಿಯನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು
 ಚ್ಚಿ ದಳು ಯೋಗದಲಿ ||೧೭|| ಅರಸ ಕೇಳ್ವನಿಮಿತ್ತಮಂತ್ರಾ | ಕ್ಷರದ ಕರಹಕೆ ತಳುವಿದೊಡ ಬನ |
 ಕರನ ತೇಜವೆಕೊಂಬನೇ ದೂರ್ವಾಸ ವಿಗಡನಲಾ || ಫರಗೆ ಬಂದನು ಸೂರ್ಯ ಸಾತನ | ಕಿರಣಲಯಯ
 ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಸರ | ಸಿರುಹಮುಖಿ ಬೆಚ್ಚಿ ದಳುಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಚಿ ನೀಪೆನುತ ||೧೮|| ಎನ್ನು ಬಾರದಲೇ
 ಷುಪ್ರತಿ | ಪನ್ನು ಮಂತ್ರವಮೋಘವದಂ | ದೆನ್ನು ತೂಕದ ಮಗನೆಹನುನೀನಂಜಬೇಡನುತ || ಕನ್ನಿ
 ಕೆಯ ಮುಟ್ಟಿದನು ಮುನ್ನಿನ | ಕನ್ನೆ ತನಕೆಡದಿರಲಿ ಯೆನುತವ | ತನ್ನ ರಥವಿದ್ದೆಡಗೆ ರವಿ ತಿರುಗಿದನು
 ವಹಿಲದಲಿ ||೧೯|| ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ತಾ | ವರೆಯ ಮಿತ್ರನ ಕರಗಿ ಕ್ಷರವಿನೊ | ಳೆರದರೆಂದೆ
 ನೆಥಳಥಳಿಸಿ ತೋಳಗುವ ತನುಚ್ಚವಿಯ || ಕುರುಳುದಲೆನಿಟ್ಟುಸಳಗಂಗಳ | ಚರಣಕರಪ್ಪುವದ ಕೆಂಪಿನ |
 ವರಕುಮಾರನ ಕಂಡು ಬೆರಗಿನೊಳಿದಳಾಕುಂತಿ ||೨೦|| ಅಳುವ ಶುಭನು ತಗದು ತೆಕ್ಕೆಯ | ಪುಳ
 ಕಜಲದಲಿ ನಾಂಟಿ ಹರುಷದ | ಬಳಿಯ ಲಜ್ಜೆಯ ಭಯದ ಹೋರಣೆಗಳುಕಿ ದಳುವಾಗ || ಕುಲದಸಿರಿತ
 ಪ್ಪುವುದಲಾ ಸಾ | ಕಿಳುವಬೇಕೆಂದೆನುತ ಗಂಗಾ | ಜಲದೊಳಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ಜನದಪವಾದ ಭೀತಿಯಲಿ ||
 ತಾಯೆ ಬಲ್ಲಂದದಲಿ ಕಂದನ | ಕಾಯಿಮೇಣ್ಣೊಲಿ ನುತ ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕುಮಾರಕನ ಹಾಯ್ಕಿ
 ದಳುಮಡುವಿನಲಿ || ರಾಯ ಕೇಳ್ವ ಸಕಲಲೋಕದ | ತಾಯಲಾ ಚಾಪ್ಪುಪಿ ತರಂಗದ | ನೋ
 ಯಲೀಯದೆ ಮುಳುಗಲೀಯದೆ ಚಾಚಿದಳು ತಡಿಗೆ ||೨೧|| ಕೆದು ಕಾಲಲಿ ಮಳಲ ರಾತ್ರಿಯ | ನೊ
 ದೆದು ಕೈಗಳ ಕೊಡಹಿ ಭೋಯಂ | ದೊದಡುತಿರ್ದನು ಶಿಶುಗಳರಸನು ರವಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಇದನು
 ಕಂಡನು ಸೂತನೊಬ್ಬನು | ಮುದದ ಮದದಲಿ ತನ್ನ ಮರದು | ಬೈದನಿದತ್ತಣಿನಿಧಿಯೊ ತಿವಿವ
 ಯೆಂದುನಡೆತಂದ ||೨೨|| ತರಣಿಬಿಂಬದ ಮಲೆಯೊ ಕಾಸ್ತುಭ | ವರಮಣಿಯ ಬಂಡದ ಕಣಿಯೊ
 ಮ | ತೈರಿಗೆ ಮಗನಿವನಲ್ಲ ಮಾಯಾಬಾಲಕನೊ ಮೇಣು || ಇರಿಸಿ ಹೋದವಳಾವಳೋ ಶಿಶು |
 ವರನ ತಾಯ್ನಿ ಮೋಹಯ್ಯ ಹರ | ಹರಮಹಾದೇವನುತ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಬಾಲಕನ ||೨೪|| ತೃಣವ
 ಲಾ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ರಾಜ್ಯವ || ಗಣಿಸುವನೆ ತಾನಿನ್ನು ತನ್ನಲಿ | ಬುಣವಿಶೇಷವಿದೇನೊ ಮೇಣೀಬಾಲ
 ಕಂಗೆನುತ || ಕ್ಷಣದೊಳೊದಗುವಬಾಪ್ಪಲುಳಿತೇ | ಕ್ಷಣನು ಬಂದನು ತಮಗೆ ಹರುಷದ | ಕಣಿಯತಂ

ದೆನು ರಮಣಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದಿತ್ತನರ್ಭಕನ ||೨೫|| ಆದರಿಸಿದನು ರಾಧೆಯಲಿ ಮಗ | ನಾದ ನೆಂದುತ್ಸವವೆ
ಮಾಡಿ ಮ | ಹೀದಿವಿಜರನು ದಾನಮಾನಂಗಳಿಸಿತ್ತರಿಸಿ || ಆದಿನಂಮೊದಲಾಗಿಯುಡ್ಭವ | ವಾದುದ
ವನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವುನ್ನತ | ನಾದನಾರವಿನಂದನನು ರಾಧೆಯನಾಮದಲಿ ||೨೬|| ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಹೊಡೆ
ಮರಳಿ ನಡುಹೊ | ಸ್ತಿಲಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಬೀದಿಬೀದಿಗ | ಕೊಳಗೆ ಸುಳಿವರ ಸನ್ನೆಯಲಿಕರೆಕರೆದುನಸುನ
ಗುತ || ಲಲಿತರತ್ನದ ಬಾಲದೊಡಿಗೆಯ | ಕಳಚಿಹಾಯ್ದು ಹೆಸರು ಜಗದಲಿ | ಬೆಳೆಯುತಿರ್ದುದು
ಹಬ್ಬಿದುದುಜನಜನದರ್ಶನದಲಿ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣಪಾರಂ | ಪರಿಯೊಳೀತನ ಹೆಸರು ಜಗದಲಿ |
ಹರೆದುದಲ್ಲಿಂಬಳಿಕಲೀತನ ನಾಮಕರಣದಲಿ || ಸುರನರೋರಗನಿಕರವೇ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದುದು ಕರ್ಣಾಭಿಧಾ
ನವ | ನುರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಬುಳೆಯುತಿರ್ದನು ಸೂತಭವನದಲಿ ||೨೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಭರತಮಂತ್ರದೊಳ್ಳಿದುಮಿಗಿನೊ | ರ್ವರುಕುಮಾರರು ಪಾಂಡುಧೃತರಾ |

ಸ್ವರಿಗೆ ಜನಿಸಿದರಮಲಮುನಿಮಂತ್ರೋಪದೇಶದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಕುಂತೀಭೋಜಭೂಪತಿ | ಯಾಲಯದೊಳೀಕುಂಠಿ
ಮೆರೆದಳು ವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ || ಕೇಳಿದನು ಗಾಂಗೇಯನಾನೀ | ಲಾಳಕೆಯ ಕೂರೂಪಲಕ್ಷಣ | ಶೀಲ
ವನು ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಪಾಸುಟಿಯೆಂದು ರಾಗದಲಿ ||೧|| ಕರೆಸಿ ಕುಂತೀಭೋಜನನು ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಕುಂತಿಯ
ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಭೂ | ಸುರರ ಮೆತ್ತದಿಂದಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಕವರೆವಿವಾಹವನು || ಪರಮವಿಭವದಲೆಸಗಿ ಮದ್ರೇ |
ಶ್ವರನನುಮೆಂಬಿಯನು ಪಾಂಡುವಿ | ಗರಸಿಯನು ಮಾಡಿದನು ಪ್ರವಾಹಕಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೨||
ವರವಿವಾಹಮುಹೂರ್ತಸಮನಂ | ತರಸುಲಗ್ನ ದೊಳೆಳೆಳರಾಜ್ಯದ | ಧುರದಸಿರ್ವಾಹಕಮಹಾಪಟ್ಟಾ
ಭಿಷೇಚನವ || ಸುರನದೀಸೂತಪಾಂಡುವಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರ | ಪರಮಪರತೋ
ಷಾನುಮತದಲಿ ಮೆರೆದುದಾವಿಭವ ||೩|| ಸೋಮಕುಲದವರಲಿ ಭವತ್ಪ್ರಸಿ | ತಾಮಹನವೋಲ್ದಮ್
ದಲಿ ಸಂ | ಗ್ರಾಮದಲಿ ಸತ್ಯದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ವಿನಯದಲಿ || ಸಾಮದಲಿ ಶೌರ್ಯದಲಿ ಸುಜನ |
ಮ್ರೇಮದಲಿ ನೀತಿಯಲಿ ದೃಢದಲಿ | ಭೂಮಿಯಲಿ ನಾ ಕಾಣೆನವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪|| ಪಸರಿಸಿದ
ಪರಿಧಾತರ್ಕಿ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಬೆಳುಪಾಯ್ತು ಜಗ ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ಜಳುಪಿಸುವ ಖಂಡೆಯಸಿರಿಗ ಸೋಂ
ಪಿನಲಿ || ಮಸಗತಗ್ಗಿದಕೆಂಪು ಪರಬಲ | ವಿಸರದಳನಕ್ರೋಧಮಯತಾಮ | ಸದಿ ನಸಿತಾಭಾಸಮಾ
ಮದು ಭುವನವಿಸ್ತಾರ ||೫|| ಓಲಗಿಸುವುದು ಮಿತ್ರರಾಯರ | ಮೌಳಿಮಣಿ ಪಾಂಡುವಿನ ಚರಣನ |

ಖಾಳಿಯನು ಸ್ಥಾನಿಸುವ ಮಹೀಶರ ಮೌಳಿಮಣಿಕಿರಣ || ಓಲಗಿಸಿತಾ ಪ್ರಣಯದಮೇಲೆ | ಬಾಲೆಯರ ಪದನಖವನದನೇ | ವೇಳುವೆನು ಪಾಂಡನಿನ ಖಂಡೆಯಸಿರಿಯ ಸಡಗರವ ||೬|| ಓಲಗಿಸಿಕೊಂಬಾತ ನಂಧನ | ಪಾಲನುಳಿದಂತೆ ಖಳಧರಣೀಪಾಲಕತ್ವವೆ ಪಾಂಡಭೂಪತಿಗೀಕುಮಾರಕರ || ಲಾಲಿಸುವ ಕುಲನೀತಿವಿಧದಲಿ | ಪಾಲಿಸುವ ಭರ ಭೀಷ್ಮನದು ಸಂ | ಭಾಳಿಸಿತು ನಳನಮುಷಚರಿತವೆನಿವರಪರಿಪಾಟಿ ||೭|| ನೃಪಪರಂಪರೆಯಿಂದಬಂದೀ | ವಿಪುಳವಂಶಸ್ಥಿ ತಿವಿಸರ್ಗವ | ನಪದರಿಸಿದನು ಹಿಂದೆ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಬಂದು || ಕೃಪಯ ಮೂಡನೆ ತನ್ನ ಸಂತತಿ | ಕೃಪಣವಾಯ್ತೆಂದನವರತ ಕುರು | ನೃಪತಿ ಚಿಂತಾಭಾರದಲಿ ಬಳಲುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೮|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದುಟನ ಮುನಿ | ವರನು ಬಿಜಯಂಗೈದು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹರ್ಷದಲಿ || ಸ್ವರನುಟ್ಟತನುಜಾದಿಗಳ ಸ | ತ್ವರಣೆಯನು ಕೈಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳ | ಮುದವಿಭವಕ್ಕೆ ಮೈಯಸಾಂತು ಮುನ್ನಿಂದ್ರನಿಂತಂದ ||೯|| ಭರತಕುಲದಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ | ಕೊರತೆ ಕೋಮಲಸೌಖ್ಯಲತೆಗದು | ಕರಗಸವಲಾ ತಂದೆ ಬಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಾರನುತ || ಕರದು ಕಟ್ಟಿಕಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ ರಸಿಗನುಪಮಾಪುತ್ರಶತವನ | ತರಿಸುವುದು ಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಮಂತ್ರಪಿಂಡಕವ ||೧೦|| ಧರಿಸಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಗರ್ಭೋ | ತ್ವರವನಿತ್ತ ನಿಜಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುನಿ | ತಿರುಗಿದನು ದಿನದಿನದೊಳುಬ್ಬಿತು ರಾಯನಭ್ಯುದಯ || ಅರಸ ಕೇಳೆ ಬೇಂಟೆಗಾರರು | ಕರೆಯಬಂದರು ಮೃಗನಿಕಾಯದ | ನೆರವಿಗಳ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪಾಂಡುನೃಪಾಲನೋಲಗಕ್ಕೆ ||೧೧|| ಕೇಳಿದನು ಮೃಗದಿಕ್ಕಿ ಹಕ್ಕಿಯ | ದಾಳಿಯನು ಕೊಂಬುಗಳನಾಗಳೆ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ರಾಜಸಭೆಯನು ರಾಯನುಚಿತದಲಿ || ಬೋಳಿಕವಲಂಬುಗಳ ಹದವಿಲು | ತಾಳಿಕೆಯ ಕುಸ್ಪಸದ ಬೇಂಟೆಯ | ಮೇಳದಲಿ ಭೂಪಾಲ ಹೊರವಂಟನು ನಿಜಾಲಯವ ||೧೨|| ಏನನೆಂಬೆನು ನಿಮ್ಮನುಪಿತಾ | ಚೋನೃಪಾಲಕಯೆಂಬವೋಲ್ವೊಸ | ನಾನುಬಂಧದ ಬೇಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ಮಹೀಪತಿಯ || ಕಾನನದೊಳಾಯತದ ಶರಸಂ | ಧಾನಕಲಿತಶರಾಸನನು ಮೃಗ | ಹಾನಿಗಳ ಹೆಕ್ಕಳದೊಳೋಲಾಡಿದನು ಬೇಂಟೆಯಲಿ ||೧೩|| ಬಂದುದಾಪಾಂಡುವಿಗೆ ನಿನ್ನಯ | ತಂದೆಗಾದ ವಿಪತ್ತಿನಂದದ | ಲೊಂದುತಾ ವಿನಲೊಬ್ಬಮುನಿವೃಗಮಿಥುನರೂಪಿನಲಿ || ನಿಂದು ರಮಿಸುತ್ತಿರೆ ಮೃಗದ್ವಯ | ಪೆಂದುಹೊಡೆದ ನಂಬನಿಬ್ಬರಿ | ಗೊಂದುಶರದಲಿ ಕೀಲಿಸಿದೊಡೊಲಿದರು ನರರಾಗಿ ||೧೪|| ಹಾಮಹಾದೇವಾಯನು ತ್ತ ಸನಾಮಮುನಿ ತೆತ್ತೆಸಿದ ಬೆನ್ನಿನ | ತೋಮರದ ಮರುಮೊನೆಯ ಕಿಬ್ಬಸುರಿನ ನಿಜಾಂಗನೆಯ || ಕಾಮಿನಿಯೆ ಕಡುನೊಂದೆಲಾ ಮುಖ | ತಾಮರಸವನು ತೋರುತೋರನು | ತಾಮುನೀಶ್ವರನಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿದನುನಿಜಸತಿಯ ||೧೫|| ಕಾತರಿಪಮುನಿಮಿಥುನವನು ನಿ | ನ್ನಾತ ಕಂಡನು ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನ | ಲಾತಕದಪಿನ ಮಕ್ಕುಡೊಲವಿನ ಬೆರಲಬಿರ್ದದನಿಯ || ಬೀತಸೊಂಪಿನ ತಳಿತಬೆರಗಿನ | ಪಾತಕದ ಪುಠವದ ಮುಖದ ಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪ ಸುಯ್ದು ನೊಂದನು ಶಿವಶಿವಾನುತ ||೧೬|| ಅರಿಯನಾನಿವರಂ ದು ಮೃಗವೆ | ದಿರಿದೊಡಿದುಮತ್ತೊಂದುಪರಿಯಾ | ಯ್ತುರುವಮಾಣಿಕವೆಂದು ಕೊಂಡೊಡೆ ಕೆಂಡವಾದುದಲಾ || ಸರವಿಯೇ ಹಾವಾದುದೇನೆಂ | ವರೆಯನೀಕೌತುಕವನುರೆ ಮೈ | ಮರಸಿ ಕೊಂದುದೆ ವಿಧಿಯನುತ ಹರಿತಂದನಾಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೧೭|| ಉಗಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸರಳ ಮಗ್ಗುಲ | ಮಗುಚಿ ನೆತ್ತರ

ಹೊನಲಿನೀಚೆಗೆ | ತೆಗೆದು ತೊಳೆತೊಳೆದೊರಸಿದನು ಸಗ್ಗಲೆಯನೀರಿನಲಿ || ಮೃಗವಹರೆ ಮಾನಿ
ಸರಕಟ ಪಾ | ಪಿಗಳಿಗೆತ್ತೂತಪವಿದತ್ತಣ | ಮೃಗವಿನೋದಕ್ರೀಡೆ ಕೊಂದಿರೆನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು
||೧೮|| ಮತ್ತೆ ನಾವೇ ಪಾಪಿಗಳೆ ನೀ | ನುತ್ತಮನಲಾ ಸಾಕಿದೇತಕೆ | ನುತ್ತ ಮರಳುವಕಂಗಳಡಿಗಡಿ
ಗುಗುವವೇಲುಸುರ || ಎತ್ತಿಹಾಯ್ದು ವಕೋರಳ ಬಿಕ್ಕುಳ | ಕೆತ್ತುವಧರದ ರೋಷದಲಿ ಹೋಗೆ | ಸುತ್ತಿ
ದುರಿವಾತುಗಳ ಸೂಸಿದರವನಿಪನವೇಲೆ ||೧೯|| ಎಲವೊ ರಾಜಬ್ರುವನೆ ತನ್ನಯ | ಲಲನೆಯೊಡನಿರೆ
ಕೊಂದೆ ನಿನ್ನಯ | ಲಲನೆಯನು ನೀ ಕೂಡಿದಾಗಳೆ ಮರಣ ನಿವಗಹುದು || ಹಲವುಮಾತೆಕೆನುತ
ಹರಣವೆ | ಕಳೆದುದಾಮುನಿಮಿಥುನವವನಿಪ | ತಿಲಕ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೨೦||
ಆದಹದನನು ಭೀಷ್ಮ ಧೃತರಾ | ಪ್ತ್ಯಾದಿಗಳಿಗರುಹಿದರೆ ಹಯಮೇ | ಧಾದಿಯಜ್ಜದಲೀಮಹಾಪಾ
ತಕವಿಘಾತಕವಾ || ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯ ಮಂತ್ರದಲಿ ಸಂ | ಪಾದಿಸುಪೆನೆನೆ ತಿರವ ಬಿಡುರಿ ಮ | ಹಾ
ದುರಾಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಹೊರವಂಚನರಮನೆಯ ||೨೧|| ಸಕಲ ಭಂಡಾರವನು ಭೂಸುರ | ನಿಕರದಲಿ
ಚೆಲ್ಲಿದನು ಸುಜನ | ಪ್ರಕರವನು ಗಾಂಗೆಯುಧೃತರಾಪ್ತ್ಯಗ್ರಂಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿ || ಚಕಿತಚಿತ್ತನು ಮುನಿ
ಹತಿಯ ಪಾ | ತಕದ ನತ್ತಿಯ ಸಬಳವಾವುದೊ | ಸಕಲಯೋಗಾವಳಿಯೊಳೆನುಕ್ತದಿವನು ಕಾನನವ
||೨೨|| ಅರಸ ಕೇಳ್ತತ್ಯಂಗಳಲದ | ವರತಪೋಧನರಾಶ್ರಮಕೆ ನಿ | ಮ್ಮರಸ ಬಂದನು ವಂದಿಸಿದ
ನಾಪರಮಮುನಿವರರ || ಹರುಷದಲಿ ಚಾಬಾಲಿಗಾಗ್ಯಾಂ | ಗಿರಸಗಾಲವಗೌತಮಾಧ್ಯರುಧರಣೀಪನ
ಸಂಭಾವಿಸಿದರಘ್ಯಾಸನಾದಿಯಲಿ ||೨೩|| ಈತನಮಲಾಪ್ತ್ಯಾಂಗಯೋಗಜ | ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷನಾಗಿ
ಬಳಿಕ ಮ | ಹಾಪಪಸ್ವಿಗಳೊಳಗೆ ಸಂದನು ತೀವ್ರತೇಜದಲಿ || ಆತಪೋನಿಷ್ಠಂಗೆ ತಾವತಿ | ಭೀತಿ
ಭಕ್ತಿಯೊಳಧಿಕಶುಶ್ರೂ | ಪಾತಿಶಯದಲಿ ಮನವ ಹಿಡಿದರು ಕುಂತಿಮಾದ್ರಿಯರು ||೨೪|| ಪರಮ
ವೈರಾಗ್ಯದ ನಿರಂತಃ | ಕರಣನಿರುಪಮಭಾವಶುದ್ಧಿಯ | ಮೂರಹರಧ್ಯಾನೈಕಪೀಯೂಷಾಭಿಷೇಕದಲಿ ||
ಹೊರದು ಹೊಂಗದನಿಷ್ಟ್ರಸಂಚೋ | ತ್ಕರದ ಸುಖದುನ್ನತಿಯಲಿದ್ದನು | ಧರಣೀಪತಿ ಮುನಿಪನ
ಮಹಾಪಾತಕವ ಕಡೆಯೊಡದು ||೨೫|| ನಾಂಯರು ಮರುಗದರಕಟ ಮುಡಿ | ಹಾರುವನ ತನಿಬೇಂಟೆ
ನಮ್ಮಯ | ಬೇರುಗೊಲೆಯಾಗಿದುರ್ದೇ ಹಾಪನುತ ಜಿಸುಸುಯ್ದು || ವಾರಿಜಾನನೆ ಕುಂತಿ ಮೆಲ್ಲ
ನೆ | ಸಾಂದಳು ನಯದಲಿ ರಹಸ್ಯದ | ಲಾರುವಂಯದವೋಲು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಪತಿಗೆ ||೨೬||
ಭರತವಂಶಕೆ ಪುತ್ರಶ್ರತವವ | ತರಿಸುವುದು ಗಾಂಧಾರದೇವಿಗೆವರಮುನೀಶ್ವರನಿತ್ತವರವದು ನಿಮ್ಮಡಿ
ಗಳಂಯ || ದುರುಳಮುನಿಪನಶಾಪವೇ ಸ್ತ್ರೀ | ಪುರುಷಸಂಗವಿರೋಧ ನಮಗ | ನ್ನರಸಾಪುತ್ರಸ್ಯಗತಿ
ಯಂದಿರದೆ ಶ್ರುತಿವಚನ ||೨೭|| ಧರೆಯ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸುತರವತರಿಸುವರು ಗಾಂಧಾರಿಗಾ ಪುತ್ರಗ್ರಂಗೆ
ಸುತರಾಸುತರಸುತರಾಸುತರಸೂನುಗಳ || ಧರೆ ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲತ್ತಲೆಸರಿವುದೀ ನಿಮ್ಮಡಿಗೇ ದರ್ಭಾ |
ಸ್ತರಣಸಮಿಧಾಧಾನವೇ ಕಡೆಗೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ||೨೮|| ವನಜಮುಖಿ ಕೇಳ್ವುತ್ರಮುಖದ | ಶ್ರನವು
ಸುಲಭವೆ ಪುಣ್ಯಹೀನ | ಗೆನಿತು ಹಲುಬಿದರೇನು ಹಂಗಿಗರಾವು ದುಷ್ಕೃತಿಗೆ || ಮುನಿಯಬೇಡದ
ಬೇಳುವಯಮಾ | ತಿನ ಹವಣ ನೀಬಲ್ಲೆ ಹೇಳಿ | ನ್ನನೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಮಾನಿನಿ ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೨೯||
ನಾರಿಯರು ಮತ್ತೆಲ್ಲ ರಾಜಕು | ಮಾರಿಯರು ಫಲವಾದಿಗಳು ಗಾಂ | ಧಾರಿಗಾದುದು ಪುತ್ರಸಂತತಿ

ಯೆಂಬಭೇದದಲಿ || ಧೀರಬಿನ್ನು ವಿಸಿದನು ಕಾರ್ಯದ | ಭಾರವನು ನಿಬಲೈ ಯಿವಳು ವಿ | ಕಾಯೆನ್ನು
 ದಿರೆಂದುರಾಯನ ಚರಣಕಿರಗದಳು ||೩೦|| ಲೋಲಲೋಚನೆ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆ | ಯೇಳು ಮುಖಿಸ
 ಬೇಡ ಭೃಗುಜಾ | ಬಾಲಿ ಜಮದಗ್ನ್ಯಾದಿ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರಗಣವಿದಲಾ || ಓಲಗಸುವುದು ದುಷ್ಟ
 ತಿಗೆ ನಿ | ಪ್ವಾಳೆಯವು ಬಳಿಕದುದು ಮಂತ್ರವಿ | ಶಾಲಜೀಜದಿನಮದು ಸಂತತಿ ಕಾಂತಕೇಳೆಂದ ||೩೧||
 ಭವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸುತರು | ದೃವಿಸಿದರೆ ಲೇಸಸ್ಯಧಾಸಂ | ಭವಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ವಧುಲೆಂಜಲಿ
 ಸಳೇ ಕುಲವ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ತು ಪುಷ್ಪ ನಳಪಾ | ರವಸುಹೋತ್ರಾಪ್ಯರೆನಿಜಾತ್ಮೋ | ದೃವರ ಪಾರಂ
 ಪರೆಗೆ ಗತಿಯೇನೆಂದಳಾ ಕುಂತಿ ||೩೨|| ಅರಸಿ ಕೇಳ್ತು ಬ್ರೀಜಪಾರಂ | ಪರೆ ಮುರಿಯ ತತ್ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ
 ಮುನಿ | ವರರಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪುತ್ರೋದ್ಭವವದೇ ಪಿತೃ || ಪರಮನೈವಕಸಿದ್ಧಪಿದು ಸರ | ಸಿರವ
 ಮುಖಿ ನಿಶ್ಚಂಕೆಯಲಿ ನೀಧರಿಸು ಮುನಿಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿದುವೆ ಸಿದೋಷ ||೩೩|| ಆದೊಡವನಿಪ
 ಬಿನ್ನುಹವು ತನ | ಗಾಯಲಿ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಕರು | ಜೋದಯದಲಿತ್ತೈದುಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದ ವೆ
 ರವುಂಟು || ನೀ ದಯಾಂಬುಧಿ ನಿನ್ನುನುಗ್ರಹ | ವಾದುದಾದೊಡೆ ತದ್ವಿಧಾನದ | ಲಾದಬಸುವೆನು
 ಪುತ್ರಕಾವ್ಯವನೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||೩೪|| ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕುಂತಿ ಮುನಿಯುಸ | ದೇಶಿಸಿದನೇ ನಮ್ಮಭಾ
 ಗ್ಯವಿ | ದೈಸಲೇ ನೀ ದೃಢಪತಿವ್ರತೆಯೆನ್ನು ನುಜ್ಜಿಯಲಿ || ಭಾಸುರರ ನೀಭರತವಂಶವಿ | ಲಾಸರನು
 ಕೃತಶತ್ರುಪಕ್ಷವಿ | ನಾಶರನು ಬೆಸಲಾಗು ಹೋಗೆನ್ನಾಣೆ ಹೋಗಿಂದ ||೩೫|| ತರಣಿ ಪಾಂಡುವಿನಾ
 ಜ್ಞೆಯನು ನಿಜ | ತಿರದೊಳಾಂತು ಸವಸ್ತಮುನಿಮು | ಬೃಹಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹರಿಹರಹೃದಗಲಿಗೆ
 ರಗ || ಸರಸಿಯಲಿ ಮಿಂದಳು ಮುನೀಂದ್ರನ | ಪರಮಮಂತ್ರಾಕ್ಷರವ ತಾನು | ಚ್ಚುರಿಸಿ ನೆನೆದಳು
 ಯಮನನಾಕ್ಷಣವಾತನೈತಂದ ||೩೬|| ಸತಿಯ ಸಮ್ಮುಖನಾಗ ವೈವ | ಸ್ವತನು ನುಡಿದನದೇಕೆ ನಮ್ಮ
 ನು | ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಬರಿಸಿದೆಯೆನಲು ಲಜ್ಜಾ ವನತಮುಖಿಯಾಗಿ || ಸುತನ ಕರಣಿಪುಡೆನಲು ಭಯವು | ವಿತ
 ತವಿಮಲಸ್ವೇದಜಲಕಂ | ಪಿತೆಯ ಮುಚ್ಚಿ ತಥಾಸ್ತು ವೆನುತ ಕೃತಾಂತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೩೭|| ಧಾರಣೀ
 ಪತಿ ಕೇಳು ಕುಂತಿ | ನಾಲಗಾದುದು ಗರ್ಭ ಹರುಷದ | ಭಾರದಲಿ ಸತಿ ತಗ್ಗಿ ದಳು ನವವೂರ್ಣಮಾಸ
 ದಲಿ || ಚಾರುತರನಕ್ಷತ್ರಶುಭದಿನ | ಪಾರಲಗ್ನ ದೊಳಿಂದುಕುಲವಿ | ಸ್ತಾರ ಕನುಸುಕುವಾರನವತರಿಸಿ
 ದನು ಧರಣಿಯಲಿ ||೩೮|| ನಿರ್ಮಲಿನವಾಯ್ತು ಲಿಲದಿಶದು | ಪ್ಲಮೃತತಿ ಭೆಚ್ಚಿದುದು ಸಾಕ್ಷಾ | ದ್ಧ
 ಮೃಪೇ ಧರಣಿಯಲಿ ನೈಪರೂಪಾಗಿಜನಿಸಿತಲಾ || ದುರ್ಮಹೀಶರ ಹೊತ್ತಭಾರದ | ಕರ್ಮವೇದನೆ
 ಧಾತ್ರಿಗಿಳಿದುದು | ಧರ್ಮವಿನ್ನೈವಗಹುದನುತ ಹೆಚ್ಚಿದುದು ಮುನಿನಿಕರ ||೩೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಧರ್ಮ
 ಜನ ಮುಖಸಂ | ದರುಶನವ ಮಾಡಿದನು ಹೆಚ್ಚಿದ | ಹರುಷಭಾರಕೆ ಚಿತ್ತ ತಗ್ಗಿ ತು ಮುಗ್ಗಿ ತಡೆಗ
 ಡಿಗೆ || ಹರದು ಪುತ್ರೋತ್ಸವದ ನುಡಿ ಗಜ | ಪುರದೊಳೆಬ್ಬರವಾಯ್ತು ಪಾಂಡುವಿ | ನರಸಿಯಲಿ
 ಸಂತಾನ ಜನಿಸಿದುದೆಂದು ಜನಜನಿತ ||೪೦|| ಕೇಳಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತಿಗೆ | ಬಾಲಕೇಳಿವಿನೋದವೇ
 ಕೈ | ಕೀಳವಿಸಿತೇ ಮುನ್ನು ಹಾತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು || ಕಾಳುಮಾಡಿದನೆನಗೆ ಮುನಿಪತಿ | ಠಾಳಿಕಾರನಲಾ
 ಸುಡೀಗ | ಭಾಳಿಗಳನೆಂಬಲೆ ಹೊಸೆದಳು ಬಸುರ ನೊಡೆಮುರಿದು ||೪೧|| ಉದುರಿದವು ಧರಣಿ
 ಯಲಿ ಬಲುಮಾಂ | ಸದ ಸುರಕ್ಷದ ಘಟ್ಟಿಗಳು ಖಂ | ಡದ ಸುಧಾಳದ ಜಗಿಯಪೇಸಿಕನಿಕರನೂ

ರೊಂದು || ಕೆದರಿದಳು ವಾವಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ನೋ | ಕಿದಳು ಹಾಯ್ಕಿವಹೊರಗೆನುತ ನೋ | ಡಿದಳು
ಕರೆ ಕೈನೆಯರನನುತ ಕಲೋರಕೋಪದಲಿ ||೪೧|| ತನತನಗೆ ತನು ನಡುಗಿ ಕಾಂತಾ | ಜನವು ಬಂದು
ದು ತಾಯೆ ಬೆಸನೇ | ನೆನಲು ಬಿಸುಡಿವನೋರಹೊರಗೆಂಬಾಮುಹೂರ್ತದಲಿ || ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸ
ನಾಕೆಯ | ಮನೆಗೆ ಬಂದನ್ನ ಕಂಡನೀ ಕಾ | ಮಿನಿಯ ಕೋಲಾಹಲವಿದೇನೇನೆಂದ. ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೨||
ಭರತಸಂತಾನಕೆ ಕುಮಾರರ | ಹೆರುವೆನಾಮುನ್ನೊಂದು ಗರ್ಭವ | ಧರಿಸಿದನು ನಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಮಂತ್ರಭಾವಿತವೆ || ವರುಷವೆರಡಾಯ್ತಿದರ ಭಾರವ | ಧರಿಸಿದನು ದಾಯೂರ್ಧ್ವರೋಳಗವ | ತರಿಸಿ
ದನು ಮಗನೆನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ||೪೪|| ಮರುಳುಹಂಗುಸಲಾ ಮಹಾತ್ಮರ | ಪರಿಯ
ನೀನೆಂತರಿವೆ ಗರ್ಭೋ | ಶ್ಚರವ ಕೆಡಿಸಿದೆ ಪಾಪಿ ನೀ ಸಾರೆನುತ ಮುನಿ ಮುಳಿದು || ತರಿಸಿದನು ಘೃತ
ಪೂರಿತದ ಕೊ | ಪುರಿಗೆಗಳನೊಂದೊಂದನೊಂದರೊ | ಳಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೀರ ತಳಿದನು ರಕ್ಷೆಗಳ
ರಚಿಸಿ ||೪೫|| ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೂರುದಿನಪರಿ | ಯಂತ ರಕ್ಷಿಸು ಬಳಿಕ ನಿನ್ನಯ | ಸಂತತಿಯ ಸಾಮ
ರ್ಥ್ಯವನು ಗಾಂಧಾರಿ ನೋಡೆಂದು || ಕಂತುಸಿತೃಪ್ತನನ್ನಿಭನು ಸತಿಯನು | ಸಂತಪಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಧರ
ಣೀ | ಕಾಂತ ಕೇಳೈ ಬನದೊಳಿತ್ತಲು ಭೀಮನುದ್ಭವವಾ ||೪೬|| ನಿಯವದಲಿ ಕಾಮಿನಿ ಸರೋವಾ |
ರಿಯಲಿ ಮಿಂದಳು ಬೀಜಮಂತ್ರ | ವೈಯವ ಮಾದಿದಳಮರನಿಕರವ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದ || ಬಯಸಿದ
ಳು ವಾಯುವನು ನಿಜಮೂ | ತಿಯಲಿ ಬಂದು ಸಮೀರಿಸಾಕುಂ | ತಿಯನು ನುಡಿಸಿದನೆಮ್ಮ ಬರಿಸಿದ
ಹದನದೇನೆಂದ ||೪೭|| ಬರಿಸಿದನು ಬೇರೇನು ಸುತನನು | ಕರುಣಿಸುವುದೈಸಲೆ ಯೆನಲು ಸಂ | ಸ್ವರಶ
ನದಿ ಭವದಿಷ್ಟವಸ್ತುಯೆನುತ್ತಲಂಬರಕೆ || ಮರಳಿದನು ಪವಮಾನನೀಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿ ಬೆಸಲಾದ
ಳೊಂದೇ | ವರುಷ ಗರ್ಭವ ಧರಿಸಿ ಪರಬಲಕಾಲಭೈರವನ ||೪೮|| ಅವನಿಸುತವಾರತ್ರಯೋದತಿ |
ಟವದಮೃದ್ಯದೊಳರ್ಕನಿರಸಂ | ಭವಿಸಿದನು ಮಘೆಯಲಿ ಶುಭಗ್ರಹಲಗ್ನಾದುದಯದಲಿ || ಭವದ ಮೂ
ತ್ರದೊಳುತಪಾಘವ | ನಿವಹ ನಡುಗಿತು ಭೂಮಿಪತಿ ಪೇ | ಳುವೆನದೇನನು ಭೀಮಸೇನನ ಜನನದ
ದ್ಭುತವ || ಭೀಮನುದಯಿಸಿದಿರುಳು ರಾಯಸಿ | ತಾಮಹನು ಜನಿಸಿದನಲ್ಲ ನಿ | ಮ್ಮಾಮಹಾತ್ಮನ
ಹುಟ್ಟು ಬೆದರಿಸಿತಳಿಜನಮನವ || ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು ದೆಸೆಗೆ ಹರೆದವು | ಧೂಮಕೇತುಗಳೊದರಿದ
ವುಬಳಿ | ಕಾಮಹಾನಗರದಲಿ ಭರವಲಿ ಭೂರಿಗೋಮಾಯು ||೫೦|| ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವನೀ |
ಸುರರ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಕುಮಾರನ | ದರುಶನದ ಸಮನಂತರದಲುತ್ಪಾತಫಲಗತಿಯ || ಭರತವಂಶವ
ನುಳಿದಭೂಮಿ | ಸ್ವರರನಂತವನೀತನೇ ಸಂ | ಹರಿಸುವನು ಸಂದೇಹವಿದಕೇನೆಂದರಾವ್ವಿಜರು ||೫೧||
ಕುಲಕೆ ಕಂಟಕನಾದೊಡೊಬ್ಬನ | ಕಳೆವುದೂರಳಿವಿನಲಿ ಕಳೆವುದು | ಕುಲವನೊಂದನು ದೇವದಳಿವಿನ
ಲೂರಕೆಡಿಸುವುದು || ಇಳೆಯನಖಿಳವ ಬಿಸುಡುವುದು ತ | ನ್ನುಳಿವ ಮಾಡುವುದಂಬವಚನವ | ತಿಳಿವು
ದೀತನ ಬಿಸುಟ್ಟುಕಳೆ ನೀನೆಂದನಾವಿದುರ ||೫೨|| ಸುತನ ಮೋಹದ ತಿಮಿರವಾದು | ಸ್ಥಿತಿಯನೀಕ್ಷಿಸ
ಲಿವುದೇ ದು | ಮರ್ತಿಯೊಳೀತನ ಬಿಸುಡಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ಗಾಂಧಾರಿ || ಸುತನೀಕ್ಷಣಜಾತಕರ್ಮೋ |
ಚಿತದ ದಾನಂಗಳಲಿ ಭೂಸುರ | ತತಿಯ ತಣಿಸಿದನನಿಬರಿಗೆ ಗುಣನಾಮಕರಣದಲಿ ||೫೩|| ಜನಪದು
ಯೋಧನನು ದುಶ್ಯಾ | ಸನ ವಿಕರ್ಣ ಸುಭಾಯ ದುಸ್ಸಹ | ಕನಕವರ್ಣ ಸುಷೇಣದೀರ್ಘೋಡರ ಮ

ಹೋದರನು || ಜನವಿಜಯ ಜಲಸಂಧ್ಯದೃಢವಾ | ಹನವಿವಿಂಶತಿ ಕುಂಡಧಾರಕ | ನೆನಲು ನೂರ್ವರನಾ
ಮಕರಣವನರಸ ಮಾಡಿಸಿದ ||೫೪|| ಜನಪತಿಗೆ ಬಳಿಕೊಬ್ಬವೇಶ್ಯಾಂ | ಗನೆಯ ಸುತನು ಯುಯುತ್ಸುನೂ
ರೊಂ | ದನಿಸಿತರಸುಕುಮಾರಕರು ಗಾಂಧಾರಿಯುದರದಲಿ || ಜನಿಸಿದರು ನೂರೊಂದುನೂರ್ವರಿ |
ಗನುಚ್ಚದುಶ್ಯಳೆಯಾದಳಾ ಮಾ | ನಿಜ ಜಯದ್ರಧನರಸಿಯಾದಳು ರಾಯಕ್ಕೇಳೆಂದ ||೫೫|| ಅತ್ತಲಾಹ
ದನಾಯ್ತು ಬಳಿಕಿನ | ಲಿತ್ತ ಧರ್ಮಜಭೀಮಸೇನರ | ಹೆತ್ತ ಹರುಷದೊಳಿವರು ಮೆರೆದರು ಪಾಂಡುಕುಂ
ತಿಯರು || ಮತ್ತೆ ಕೇಳದ್ಭವನುರೆ ಮೊರೆ | ಯುತ್ತು ಹೆಬ್ಬಲಿ ವರತಪೋಧನ | ರತ್ತಲೈತರೆ ಪಾಂ
ಡು ಕೆಡಹಿದನಾಮೃಗಾಂತಕನಾ ||೫೬|| ಆಮಹಾರ್ಭಸಕ್ಕೆ ಮುನಿಪ | ಸ್ತೋಮವಂಚಿತು ಪರ್ವತಾ
ಗ್ರದ | ಲಾಮಹೀಪತಿಯರನಿ ನಡುಗಿದಳಹಹ ತಿವಯೆನುತ || ಭೀಮ ಬಿದ್ದ ಸುತೊಡೆಯಮೇಲಿಂ |
ದೀಮಹಿಗೆ ತಚ್ಛೈಲತಿಲಿ ನಿ | ನಾರಮವಾದುದು ಹಸುಳೆ ಹೊರಳಿದು ಬಿದ್ದ ಭಾರದಲಿ ||೫೭|| ಶಿಶುವ
ತೊಪ್ಪಿದಳು ನಿವಾಳಿನಿ | ಬಿಸುಟು ರಜವನು ಮಂತ್ರಾರಕ್ಷಾ | ಸ್ವಸರವನು ಮುನಿಗಳಲಿ ಮಾಡಿಸಿದಳು
ಕುಮಾರಂಗೆ || ವಸುಧಗತಿಬಲನೊಬ್ಬಕಂದನ | ಬೆಸಲಹನು ಯೆಂದೆನುತ ಸಾರಸ | ಲನಿತಕಮಲಾಕರದ
ತೀರಕೆ ಬಂದಳಾಕುಂತಿ ||೫೮|| ಮಿಂದು ಕಡುಶುಚಿಯಾಗಿ ಸುಮನೋವೃಂದದೊಳಗಾರೈದು ನೋಡಿ
ಪು | ರಂದರನ ನೆನೆದಳು ಮುನೀಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಲಿ || ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಬಯಕೆಯೇನರ | ಮಿಂದ
ಲೋಚನೆ ಹೇಳೆನಲು ಪೂ | ಜ್ಞೇಂದ್ರಮುಖಿ ತಲೆವಾಗಿದಳು ಲಜ್ಜಾನ್ಮುಖಾವದಲಿ ||೫೯|| ಸುತನ
ನಿತ್ತೆನು ನಿನಗೆ ಲೋಕ | ತ್ರಿತಯದಲಿ ಬಲುಗೈಕಣಾ ಪಶು | ಪತಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮಗೆ ಸಿಂಹಿ
ಲೆಂಬಸಂದೇಹ || ಪತಭವಾಂತರಪುಣ್ಯತರು ಕಾ | ಮಿತವ ಫಲಿಸಿತು ಹೋಗೇನುತ ಸುರ | ಪತಿ ಲತಾಂ
ಗಿಗೆ ವರವನಿತ್ತಡುದನು ಗಗನವನು ||೬೦|| ತೀವಿದವು ನವಮಾಸ ವಿಮಲವಿ | ಭಾವಸುಮಿನುದಯ
ದಲಿ ಶುಭಲಗ್ನಾ ವಲಂಬನತಾರೆಯತ್ತ ರಘುಗುಣಾಹ್ವಯದಾ || ಬೇವಕೇಂದ್ರಸ್ಥಿತಿ ದಶಾದಿ | ಗಾಢ
ವಿತಗ್ರಹರಾತ್ರಿಯಿರೆ ಗಾಂ | ಬೀವಿ ಜನಿಸಿದನೊಡನೆ ಜನಿಸಿತು ಜನದಸುಮ್ಮಾನ ||೬೧|| ದೇವದುಂ
ದುಭಿ ಮೊಳಗಿದವು ಕುಸು | ಮಾವಳಿಯ ಮುಳೆಸುಡದಾಡುವ | ದೇವವಧುಗಳ ಹೊಳೆವಕಂಗಳಧಾ
ಳ ಮಿಂಚಿದವು || ತೀವಿದುತ್ಸವವುಬ್ಬರಸೆ ಭುವ | ಸಾವಳಿಯೊಳಿಂದ್ರಾದಿನಿಖಿಳಸು | ರಾವಳಿಗಳೂ
ಕೂಡೆ ಕೊಂಡಾಡಿತು ಧನಂಜಯನ ||೬೨|| ರಣಭಯಂಕರನರ್ಜುನನು ಧಾ | ಲಣಿಯೊಳುಹಿಸದ
ಮುನ್ನು ತಿಂಗಳ | ನೆಣೆಸಿದರೆ ಮೂರಾಯ್ತು ಮಧುರೆಯ ರಾಜಭವನದಲಿ || ಗುಣರಹಿತನಚ್ಚುತನು
ವರಶ್ರಾ | ವಣಬಹುಳದಷ್ಟುಮಿಯಿರುಳು ರೋ | ಹಿಣಿಯಲವತರಿಸಿದನಲೈ ದೇವಕಿಯ ಜಠರದಲಿ
||೬೩|| ಈತ ನರಖುಷಿ ನಿಖಿಳಭುವನ | ಏಷ್ಯತಸಾರಾಯಣನಲೈ ಬಳಿ | ಕಾತನುರ್ವಿಭಾರಸಂಪರಣದ
ವಿನೋದದಲಿ || ಭೂತಪತಿಮೊದಲಾದದಿವಿಜ | ವ್ರಾತವೇ ನರರೂಪದಲಿ ಸಂ | ಭೂತವಾದುದು ಕೇಳು
ನೈಪಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದಲಿ ||೬೪|| ಸಾಕು ಮೂವರುಸುತರು ತನಗೆಂದೀಕೆ ಮಾದ್ರಿದೇವಿಗಗ್ಗದ | ಶೋ
ಕಿತೆಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶವಿಧಾನವನು ಕಲಿಸಿ || ಸಾಕನಿಲಯರನೊಲಿಸೆನಲು ಬಂ | ದಾಕೆ ಕೃತನಿಯ
ಮದಲಿ ನೆನೆದಳು | ಲೋಕವಿಶ್ರುತರತ್ವಿನೀದೇವರನು ಹರ್ಷದಲಿ ||೬೫|| ಬಂದರವರಿಬ್ಬರು ಮಹೀತ
ಳ | ಕಿಂದುವದನೆಗೆ ಸುತರನಿತ್ತರು | ಮಂದಗಮನೆಯ ಕಳುಹಿ ಹಾಯ್ದರು ಗಗನಮಂಡಲಕೆ || ಬಂದು

ವರುಷಕೆ ಕಿರಿಯರಜುನ | ಗಿಂದ ಬಳಿಕವತರಿಸಿದರು ಮುನಿ | ವೃಂದ ನೆರೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿತು
 ಕುಮಾರಕರ ||೬೬|| ಕರಿತುರಗನಿಕರವನು ಕುಲಭೈ | ತೈರ ವಿಲಾಸಿನಿಯರನು ರತ್ನಾ | ಭರಣವಸನ
 ಹಿರಣ್ಯಗೋಮಹಿಷಾದಿವಸ್ತುಗಳ || ತರಿಸಿದನ | ಕಶ್ಯಪನು ಯದುರಾ | ಯರ ವುರೋಹಿತನಲ್ಲಿಗಾತನ |
 ಪರುಠವಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಪಾಂಡುನೃಪಂಗೆ ವಸುದೇವ ||೬೭|| ಬಂದನಾಕಶ್ಯಪನು ಕುಂತೀ | ನಂದನರ
 ಕಂಡಳಿವಸ್ತುವ | ನಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕಂಡನು ಪಾಂಡುಭೂಪತಿಯ || ಅಂದು ವಸುದೇವಾದಿ
 ಯಾದವ | ವೃಂದರೋಹಿಣಿದೇವಕಿಯರಾ | ನಂದಸುಕ್ಷೇಮವನು ಕುಶಲವವರಸದಸೋಂಡ ||೬೮||
 ಯಾದವರ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಾದರಿಸಿ ಬಳಿಕಾದಪರಮಾ | ಹ್ಲಾದದಲಿ ಕಶ್ಯಪನೋಳಾಲೋಚಿಸಿ
 ಮಹಿಪಾಲ || ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯ ಚಾಲವುಪನಯ | ಸಾಹಸಕಲಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಗಾ | ಗರ್ಭಾದಿಮುಖಿಗಳ
 ನುಜ್ಞೆಯಲಿ ಮಾಡಿಸಿದದನಿಬರಿಗೆ ||೬೯|| ಈತನೇ ಧರ್ಮಜನು ಯೆರಡನೆ | ಯಾತ ಭೀಮನು ಬಳಿಕ
 ಮೂರನೆ | ಯಾತನರ್ಜುನ ನಲನೈದನೆಯಾತಸಹದೇವ || ಈತಗಳು ಕೌಂತೇಯಮಾದ್ರೇ | ಯಾತಿ
 ಶಯಪರಿಭೇದರಹಿತ | ಬ್ರಾಹ್ಮತರೆಂದರು ಪರಮಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡುನಂದನರ ... ||೭೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೦ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ವರಮುನಿಯ ಶಾಪದಲಿ ಸರಿದನು , ಸುರರನಗರಿಗೆ ಪಾಂಡು ಹಸ್ತಿನ |

ಪುರಕೆ ತಂದರು ಪರಮಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡುನಂದನರ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಶತಶೃಂಗಾದ್ರಿಯಲಿ ಭೂ | ಪಾಲನಿರ್ದನು ತನ್ನ ವೀ
 ರಕುಮಾರಕರು ಸಹಿತ || ವ್ಯಾಳವನಗಜಸಿಂಹವೃಕಶಾದೂಲಭಯವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮುನಿ | ಪಾಳಿಗಾ
 ಶ್ರಯವೆನಿಸಿದನು ಪಾವನತಪೋವನವ ||೧|| ಆಸಮಸ್ತಮುನೀಂದ್ರರೊಡನೆ | ಭ್ಯಾಸವಾದಿವ್ಯಾಶ್ರಮ
 ದ ಸಹ | ವಾಸವಾತಪವಾಕುಮಾರಪರಾಕ್ರಮಾಲೋಕ || ಆಸಮಂಜಸಕತಿಯರಿಬ್ಬರು | ಪಾಸನೆಗಳಾವಿ
 ಭವಕಿಭಪುರಿ | ಯಾಸಮಸ್ತೈಶ್ವರ್ಯವದು ತೃಣವಾಯ್ತು ಭೂಪತಿಗೆ ||೨|| ಸುತವಿನೋದದ ಸಿರಿ
 ಗೆಯಮರಾ | ವತಿಯ ಸಿರಿ ತೊತ್ತೆಂದು ವಿಮಲ | ವ್ರತತಪೋಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಿಲಾಸಿನಿಮುಕ್ತಿವಧುವೆಂ
 ದು || ಯತಿಪದಾಂಬುಜನಿತ್ಯಸೇವಾ | ಸತಿಗೆ ದಾಸಿ ಜಗತ್ಪ್ರಯಾಬ | ಸ್ಥಿತಿಪದವಿಯೆಂದುಜ್ಜಿದನು ಕಲಿ
 ಪಾಂಡು ವಿವಿನದಲಿ ||೩|| ವರುಷಹದಿನಾರಾಯ್ತು ಧರಣೀ | ಶ್ವರನೆ ಹಿರಿಯಮಗಂಗೆ ಭೀಮಗೆ |
 ವರುಷಹದಿನೈದರ್ಜುನಗೆ ಹುಡುಗಾಲ್ಕುಹದಿಮೂರು || ಕಿರಿಯರಿಬ್ಬರಿಗನಿಬರಾಮುನಿ | ವರರನಧ್ಯಯ
 ನಾದಿವಿದ್ಯಾ | ನಿರತರಾದರು ಬಂದುದೊಂದುವಸಂತಮಯಸಮಯ ||೪|| ತೆಗೆದುದಗ್ಗ ದತಂಪು ನದಿ

ಸರ । ಸಿಗಳ ತಡಿಯಲಿ ಹಜ್ಜೆಯಾದುದು । ಹಗಲುಹಾವಸೆ ಹರಿದುದೊಡೊಕ್ಕರಿಸಿದುದು ಹಿಮಜಲವೆ॥
 ಸೊಗಸಿದುವು ನೆಳಲುಗಳು ದೂರಕೆ । ಸಗಲಿಕೆಗಳೇರಿದುವು ತಂಗಾ । ಲಿಗೆ ವಿಹಾರಿಸಿ ಘೈಯ ತೆತ್ತುದು
 ಕೂಡ ಜನನಿಕರ ॥೫॥ ಯೋಗಿಗೆತ್ತಿದಬಡುಗಧಾರವಿ । ಯೋಗಿಗೆತ್ತಿದಸಬಳವಳಿವಿ । ರಾಗಿಗಳ
 ಹೆಡತಲೆಯದಡಿ ನೈಪ್ಪಿ ಕಲಗಲಗಣಸು ॥ ಆಗಮಿಕರೆದಶೂಲ ಗರ್ವಿತ । ಗೂಗೆಗಳ ನಖಸಾಳವಗ್ಗದ ।
 ಭೋಗಿಗಳ ಕುಲದೈವವೆಸೆದುದು ಕುಸುಮಮಯಸಮಯ ॥೬॥ ಮೊರೆವತುಂಬಿಯಗಾಯಕರ ನಯ ।
 ಸರದ ಕೋಕಿಲಪಾತ್ರಕರ ಬಂ । ಧುರದಗಿಗಳ ಪಂಡಿತರ ಮಾಮರದಕಂಠುಟಿಯ ॥ ಅರಳಿದಂಬುಜಸ್ತ
 ತ್ತಿಗೆಯವಂ । ಜರಯ ಕುಸುಮದ ಚಾಮರದಚಾ । ತುರವಸಂತನ್ಯಪಾಲ ನಡೆದನು ಪಾಂಡುವಿನ
 ಮೇಲೆ ॥೭॥ ಫಲಿತಚೂತದ ಬಿಣ್ಣುಗಳ ನೆರೆ । ತಳಿತಶೋಕಿಯ ಕೆಂಪುಗಳ ಪು । ದಳಿತಕಮಲದ ಕಂಪು
 ಗಳ ಬನಬನದ ಗುಂಪುಗಳ ॥ ಎಳಲತೆಯ ನುಣ್ಣುಗಳ ನವಪು । ಮಳದ ವನವನಸೊಂಪುಗಳ ವೆ ।
 ಗ್ಗಲಿಕೆ ಝಳಸಿಸಿ ಹೊಯ್ದು ಸೆಳೆದುದು ಬನದ ಕಣ್ಮನವೆ॥೮॥ ಒಸುಸಿತು ಮಧುಮಾಸ ತಾವರೆ । ಯೆ
 ಸಳದೋಣಿಯಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ವುಕುಸುಮರಸದಬ್ಬರದ ತೊರೆಯನು ಕೂಡ ತುಂಬಿಗಳು॥ ಒಸರ್ವ
 ಮಕರಂದದ ತುಷಾರದ । ಕೆಸರೊಳದ್ದವು ಕೊಂಚಗಳು ಹಗ್ಗ ಲೆಸೆವದಂಪತಿವಕ್ತೃಸಾರಸರಾಜಹಂಸೆ
 ಗಳು ॥೯॥ ಜಗವ ಹೊರೆದುದು ಬಹಳಪಲಮಳ । ದೊಗುಮಿಗೆಯ ತಂಗಾಳಿ ವನಪು । ಫಗಳ ವಳ
 ಯವ ಹೊಕ್ಕು ಮರಳಿದುದಿಲ್ಲ ವಿರಹಿಗಳು ॥ ಹೊಗುವಕಾವನ ದಳದ ಚೂಣಿಯ । ಸೊಗಸುಹೊ
 ಯ್ದರೆ ಕೈದುವಿಕ್ತಿತುವಿಗಡಮಾನಿಜನವೇನನೆಂಬೆನು ನೈವತಿಕೇಳೆಂದ ॥೧೦॥ ಅವಸಂತಮೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಾ
 ದ್ರೀ । ದೇವಿ ವನದೊಳಗಾಡುತಿದಳುಹೂವಿನಲಿ ಸರ್ವಾಂಗಶೃಂಗಾರದ ವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ಅವಳಿವಳೊ
 ವೃತ್ತಿಯೊ ರಂಭಿಯೊ । ದೇವವಧುಗಳ ಸುಳಿವೊ ತಾನೆನ । ಲಾವಚ್ಚೆಲುಮಿಕೆ ತಿವತಿವಾಯಂದರಸ ಬೆರೆ
 ಗಾದ ॥೧೧॥ ತಾಗದುವು ಶರನಿಕರ ಕಾಮನಲಾಗುವೇಗವದೆಂತುಟೋ ತೆಗೆ । ಹೂಗಣೆಗಳೈದಲ್ಲ ರೋ
 ಮಗಳೆಂಟುಕೋಟಿಯಲಿ ॥ ತೂಗಿ ನೆಟ್ಟವು ಕಣೆಗಳೆಂಬವೊ । ಲಾಗರುವನಳುಕಿದನು ಪ್ರಜ್ಞಾ । ಸಾಗ
 ರಂಗಳುಮಧ್ಯಕಟಿಜಾನ್ಯಂಘ್ರಮಿತವಾಯ್ತು ॥೧೨॥ ಮರೆದು ಹಿಂದೆಲ್ಲವನು ಕುಂತಿಯ । ನರಿಯಲೀ
 ಯದೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ । ತುರುಗಿದಳಲತೆ ವನದೊಳಾಡುವ ವಧುವ ಸಾರಿದನು ॥ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದರೆ ಬೇಡ
 ಬೇಡಂ । ದೆರಗದಳು ಚರಣದಲಿ ತರುಣಿಯ । ತುರುಬ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಹೇಣಿದರೊಡನೆಚೋಂಪಿ
 ಸಿದ ॥೧೩॥ ಕೊಂದೆಲಾ ಕಡುಪಾಪಿ ಮರೆದಾ । ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಕೃತ್ಯವನು ಮುನಿ । ಯೆಂದನುಡಿ
 ಹೊಣ್ಣುಹುದೆ ಸುಡು ಮರ್ವಿಷಯಕೆಳಸಿದೆಲಾ ॥ ಬೆಂದುದೇ ನಿನ್ನ ವಿಪ್ರಧೈರ್ಯವೆ । ನಿಂದು ನೀಗಿದೆಯ
 ಕಟನಿನ್ನಯ । ನಂದನಂಗಾರುಂಟೆನುತ ಹೇಣಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ॥೧೪॥ ಕೊಂಬುದೇ ಬಯಲರಿತ
 ಗರಿತದ । ಡೊಂಬಿನಾಗವನೀತಿಗೀತಿಯ । ಶಂಬಾರಿಯ ಸಬಳವಲ್ಲಾ ಬೆಂಗೆಮೂಡಿದುದು ॥ ಬೆಂಬಿ
 ಡದೆ ಮರಳಿದೊಡ ಮರುಮೊನೆ । ಗೊಂಬುದೆಂಬವೊಲವನಿಪತಿಯೊ । ತ್ತಂಬರದಿ ಹಿಡಿದೆಬಲೆಯನು
 ಕೂಡಿದನು ಕಳವಳಿಸಿ ॥೧೫॥ ಆಸುಖದ ಚೋಂಪಿನಲಿ ಮೈಮರೆ । ದೋಸುಸಿದುದು ವದನಕಂಗಳು ।
 ಹೈಸುಸಿದವು ತಕ್ಕ ಸಡಿಲಿತು ದೇಹ ಭಾರಿಸಿತು ॥ ಸೂಸಿದುದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ರಾಣೀ । ವಾಸದುರದಲಿ
 ಕದವನಿಟ್ಟು ಮೆ । ಹೀಶನೊರಗಿದಹದನ ಕಂಡಳು ಕಾಂತೆ ಭೀತಿಯಲಿ ॥೧೬॥ ಆಕಟ ಪಾಂಡುಮಹೀಶ

ವಿಷಕನ್ನಿಕೆಯನೆನ್ನ ನುಮುಟ್ಟಿದೈ ಬೇ | ಹಕಟ ಕೆಡಿಸದಿರೆನ್ನೆ ನೇತಾನಲಯನೇಹದನ || ಪ್ರಕಟಕುರು
 ಕುಲತಲಕಲಿಬಾ | ಲಕರನಾಂಗೆಕೊಟ್ಟೆ ತನ್ನೊಡ | ನಕಟ ಮುನಿದೈ ಮಾತನಾಪಂದೊರಲಿದಳು
 ಮಾದ್ರಿ ||೧೭|| ಏನಿದೆತ್ತಣರಭಸ ಮಾಡ್ರಿ | ಮಾನಿನಿಯೊ ಹಾ ರಾಯನಾಪದೆ | ಹಾನಿ ಹಿಂದುಂ
 ಟುವೆನೊಗಸ್ಪುರತಕ್ಕನದಲಿ || ಏನುಮಾಯೊ ತಿವಾತಿವಾ ಯೆನು | ತಾನಿತಂಬಿನಿ ಗಾಢಗತಿಯಲಿ||
 ಕಾನನೆದೊಳ್ಳೆತಂದಳಕ್ಕೆಯಸರದ ಒಳಿವಿಡಿದು ||೧೮|| ಕಂಡಳವಲಬ್ಬರನು ಧೂಪ್ಪನೆ | ದಿಂಡುಗಡೆದಳು
 ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮರೆ | ಗೊಂಡುದೆಚ್ಚುರುಮಾದ್ರಿ ಮಿಗೆ ಹಲುಬಿದಳು ಗೋಳಿಹುತ || ಚಂಡಿಕೆಗಳ
 ಲ್ಲಾಡೆ ಹುದ್ದರು | ಪಾಂಡುನಂದನರೈವಲತನ | ಕಂದು ಹಾಯೆಂದೊರಲಿ ಹೊರಳಿದರವನಿಪನಪೇ
 ಲೆ ||೧೯|| ಬೊಪ್ಪ ದೇಗರಾದೆಪೈ ಪಿಂಧಿ | ತಪ್ಪಿಸಿತಲಾ ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆ | ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ನೀನಾಂಗೆ
 ಮ್ಮನು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ || ಮುಪ್ಪಿಸಲಿ ನಿವಾರಣೆಯವಸ್ಥೆಯ | ದೊಪ್ಪುವದೆ ಹೇರದವಿಯಲಿ ಮಲ |
 ಗಪ್ಪುದೇಕೆಂದೊರಲಿ ಮರುಗಿದರಾಕುಮಾರಕರು ||೨೦|| ಕೇಳಿ ಹುತಂದುದು ಮುನಿವ್ರಾ | ಪೇಳಿಗೆಯ
 ಕಡುಶೋಕರಸದ ಚ | ಹಾಳವನು ನಿಲಿಸಿದರು ಸಂತ್ರಸಿಯ ಕುಮಾರಕರ || ಅಲಿಸಿದಳಾಕುಂತಿ ಮೂ
 ಭಾರ್ | ವ್ಯಾಳವಿಷಪುರುಷನೆ ಧರಣೀ | ಪಾಲಕನ ನೋಟದಳು ಬಿಸುಟ್ಟಿ ತನ್ನನಿಂದನುತ ||೨೧||
 ಅರಸ ತನಗರುದದೆ ಸುರಸ್ತ್ರೀ | ಯಂಗೆ ಹುದ್ದೆ ನಿನ್ನ ವೆಧುಗಳಿತುರುಬ ಕೊಯ್ಸನೆನವರ ತೊತ್ತಿರ
 ಮಾಮನೆನು ತನಗೆ || ಅರಸಿ ನೀನೀಮಕ್ಕಳನು ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ಮಾದ್ರಿಯ | ಕರವ
 ಹಿಡಿದರೆ ಕುಂತಿಗಂದಳು ಕಾಂತೆ ವಿನಯದಲಿ ||೨೨|| ಮರುಳಲಾ ನೀವಕ್ಕ ನಿಪ್ಪೈ | ವರುಕುಮಾರರು
 ನಿಮ್ಮ ಕೈಲೆಡೆ | ಧರಣೀಪತಿ ನಿಡುನಿದ್ರೆಗೈದನು ನನ್ನ ತೋಳಿನಲಿ || ಸುರವಧುಗಳೊಡನಿರಲಿ ನಿನ್ನಯ |
 ಹುಬವೆನ್ನೆದು ನೋಡು ತನ್ನಯ | ಪುಯನೀತನ ನಿನ್ನಗೆ ಕೊಡೆನೆಂದಂಜ್ಞುಗೆರಗಿದಳು ||೨೩|| ಮು
 ನಿಗಳೀಕೆಯ ತಿಳುಮು ಮಾದ್ರಿಗೆ | ಜನಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ಮತ | ವೆನಿಸಿ ಶವಸಂಸ್ಕಾರವನು ವೈದಿ
 ಕವಿಧಾನದಲಿ || ಮುನಿಗಳೇ ಮಾಡಿವರು ಮಾದ್ರಿ | ವನಿತೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಲಬ್ಬರ | ತನುಜ ನೀ ಸಲ
 ಹೆಂದು ಕೊಟ್ಟಳು ಧರ್ಮಜನೆ ಕರೆದು ||೨೪|| ಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ಮಾದ್ರಿ | ಸತಿ ಶ್ರುರವ ಬಿ
 ಟ್ಟುಕೈವರು | ಸುತರುಸಹಿತಿಕುಂತಿ ಮಿಂದು ಪರೇತಕ್ಕೈವನು || ಶ್ರುತಿವಿಧಾನದೊಳೊಳಿಮುನಿಸಂ |
 ತತಿಗಳನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ | ಸುತರ ಪಾಲಿಸುತಿರ್ಪಳಾಶತಶೃಂಗಶೈಲದಲಿ ||೨೫|| ಅರಸನಪಗತ
 ನಾದನಾಸೃಪ | ನರಸಿ ಬಾಲಕಿ ಮಕ್ಕಳೈವರು | ಭರತಕುಲಜರು ನಾವ ತಪಸಿಗಳೆರ್ಪದಾರಣ್ಯ || ಅಂ
 ಗಳೇ ರಾಕ್ಷಸರು ನಾವಿ | ನಿಲಿಸುವುದು ಮತವಲ್ಲ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿ ಬಹುದು ಮತವೆಂ
 ದುದು ಮುನಿಸ್ತೊಮ ||೨೬|| ಎಂದು ಕುಂತಿದೇವಿಸುತಾ | ನಂದನರನೈವರನು ಮುನಿಗಳು | ತಂ
 ದುಭಪುಂಗಾಗ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೇಹದನ || ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಲುತ್ಸವದಲಿ || ವರ್ಧರನಿಬರು ಶು
 ಭಮುಮೂರ್ತದೊ | ಕಂದು ನಗರಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ಪುತೋಷದಲಿ ಭೀಷ್ಮ ||೨೭|| ಇವರ ಜನನ
 ಕ್ರಮವನಾಪಾಂ | ಡುವಿನ ವಿಕ್ರಮವನು ತಪೋಧನ | ನಿವಹ ಕೊಂಡಾಡಿದುದು ಬಳಿಕಿನ ಮರಣಸಂ
 ಗತಿಯ || ಅವನಿಪನ ಸಂಸ್ಕಾರಮಾದ್ರಿ | ಯುವತಿಸಹಗಮನೋರ್ಧ್ವದೈಹಿಕ | ವಿವಿಧಕ್ಕೈವನೀ
 ಪ್ರಪಂಚವನವರಿಗರುಹಿದರು ||೨೮|| ಮುನಿಗಳಾಕ್ಷಣ ಮರಳಿದರು ತ | ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿವ

ರಿಸೆ | ಜನಜನಿತ ಬಳಿಕುಬ್ಬಿ ಹರಿದುದು ಶೋಕರಸಜಲಧಿ || ಜನಸದ್ಭೃತರಾಷ್ಟ್ರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಧವ | ಜನ
ಪುನಃಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ ಭೂ | ಸನನು ದಹಿಸಿದರೊರ್ಧ್ವದೈಹಿಕವಾಯ್ತು ಮಗುಳಲ್ಲಿ || ೨೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ
ಭೀಷ್ಮಧೃತರಾ | ಪ್ಲವರನಃ ಬೋಧಿಸಿ ಬಹಳಶೋಕ | ಜ್ವರಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದನು ಪಾರಾಶ್ರಮ
ತಪ || ಕರೆದುಯೋಜನಗಂಧಿಯನು ನೀ | ವಿರಲು ಬೇಡಾ ತಾಯೆ ಸಿವಿತ್ಯಾ | ಭರತವಂಶಧೋಳೋಗೆ
ದಕ್ಷಿಣ್ಯ ರುಮವುದು ನೈಪಕುಲವೆ || ೩೦ || ಹೇಳಬಾರದು ಮುಂದಣದು ದು | ಪ್ಲಾಲವಿಂದಿಗೆ ನಾಳೆ ನಾ
ಳೆಗೆ | ನಾಳೆಬಿಟ್ಟುತು ವರ್ಣಧರ್ಮಾಶ್ರಮದ ನೆಲೆಯೋಯ್ತು || ಕಾಲಸಿಷವಾಪ್ತ ಕೌರವಕ್ಷತಿ | ಪಾಲ
ಪಾಂಪುಕುವಾರರಲಿ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸುವುದು ತಾಯೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯೆ ನೀವೆಂದ || ೩೧ || ಎನಲು ಯೋ
ಜನಗಂಧಿ ನಿಜನಂ | ದನನ ನುಡಿಯೇವೇದಸಿದ್ಧಪಿ | ದನುತೆ ಸೋಪಾಯಕೂತ ಸಡದಳು ವರತಪೋ
ವನಕೆ || ಮುನಿಸನತ್ತಲು ಬದುಕಾನಂ | ದನಕ ಮರಳಿದನಿತ್ತ ಗಂಗಾ | ತನುಜ ಸಲಹಿದನುಳಿಪಾಂ
ಡವಕಾರವವ್ರಜವೆ || ೩೨ ||

...

...

...

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಚಕ್ರ ಪದ ೧೮೪ ಕ್ಕೂ ಮಂರಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ | ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರ ನೋಸಿನ ತಾಮಸಿಕೆಬಿಚ್ಚಿದುದು ಕದನೋ |

ದ್ವಾಮರನ್ನಾಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡಿದರು ದ್ರೋಣನಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನನೋಬರುಮುಪಪತಿ | ಬಾಲಕರು ನೂರಾರು ಮೆರೆದರು | ಬಾಲ್ಯಕೇಳಿವೈಸನಿಗಳು
ಹೊರವಳೆಯದಲಿ ಪುರದ || ಅಳಿನೇರಿಕೆ ಹಿಡಿಗವದೆ ಗು | ಯಾಳು ಚೆಂಡಿನದೋಣಕೆ ಚಿಣಿಕೋ |
ಲಾಳುಗೊತ್ತಿನವಂಡೆಯೆನೆ ನಾನಾವಿನೋದಲಿ || ೧ || ಗುಡುಗು ಗುತ್ತಿನಚಂಡು ಗುಮ್ಮನೆ | ಬದವ
ಕತ್ತಲೆಗುದ್ದುಗಂಬಗೆ | ಗಡಸೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚ ಸಗವಲ ಹುಲಹಗೆ ನಿಡುಗವಣೆ || ಕಡರು ಕುಟ್ಟಿಗನಾದಿ
ಯಾದವ | ಗಡಪಿನೋದದಲಾಡಿದರು ವಂ | ಗಡದಲೈವರು ನೂರ್ವಲವಲತ್ತಂಡವೊಂದಾಗಿ || ೨ ||
ಅದರೊಳೊಬ್ಬನೆ ಭೀಮನನಿಬರ | ಸದೇವ ಶಾಸೋತೊಡವಿಭಾಡಿಸಿ | ಕದರುವನು ಗೆದ್ದೊಡಿದೋಡೆ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳಿದು || ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಮುನ್ನು ಭೀಷ್ಮಂ | ಗೊದಲಿ ದೂರುವನನಿಬರನು ಮೇ |
ಳದಲಿ ಮಗುಳೊಂದಾಗಿ ಸಂಗಡವಹರು ಸೂರುಳಿದು || ೩ || ಕೆಣಕಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ನೆತ್ತಿಯ | ನೆಣೆ
ದುಹಾಯ್ವನು ನಿವೃ ನೂರ್ವರ | ಬಣಗುಗಳಿಗೆಡಗಾಲ ತೊಡಲದೆ ಬನ್ನಿನೀವೆನುತ || ಗುಣವ ನುಡಿ
ದೊಂದಾಗಿ ಕೆಳಗೊಂ | ಡಣಕಿಸದೆ ಮೈಮರಸಿ ಮರೆಯಲಿ | ಹಣ್ಣದು ಬಿಡುವರು ಭೀಮನನು ದು
ರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳು || ೪ || ಹೇಳುವರು ಯಮಜಂಗೆ ನಿನ್ನವ | ನೂಳಿಗವ ನಿಲಿಸೆಂದು ಪಾರ್ಥಗೆ |

ಹೇಳುವರು ಬಳಿಕವರು ಭೀಮನ ಕರೆದು ಗಾರುಡನಿ || ಕೇಳುವನು ಹೈಯೆಂದು ತನ್ನೆಯ | ಸೋಲ
 ದಲಿ ವೈಯೊಡ್ಡುವನು ಮೇ | ಲಾಳನೇಲಿಸಿ ಹಲದು ಸದೆವನು ಗುತ್ತಿನಲಿ ಕೆಡಹಿ ||೫|| ಆಳತಪ್ಪುತ
 ರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಭೀಮನು | ಕಳೆದಹಲುಗಳನೊಡೆದಮೊಳಕಾ | ಲ್ಲಳನು ತೋರಿಸಿ ಮೂರುವರು ದು
 ಯೋಧನಾದಿಗಳು || ಮುಳ್ಳಮೊನೆಗಳಲಿ ಗೀರಿ ನೆತ್ತರ | ಗಳೆದು ಹುಡಿಯಲಿ ಹೊರಳಿ ತಾ ಬಂ |
 ದಳುತ ಪ್ಪುತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಭೀಷ್ಮಗೆ ದೂರುವನು ಭೀಮ ||೬|| ಆಕೆವಾಳರೆ ಭೀಷ್ಮವಿದುರರು | ಸಾಕು
 ನಿಮ್ಮೊಳು ನೂರುನಾಲ್ವರು | ಆಕುಮಾರರು ಬೇರೆ ನಿನ್ನಿಯದೊಬ್ಬ ಬೇರೆಂದ || ನೂಕಿ ಸೂರೊಳು
 ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ | ಸಾಕುಚಾವದೊಳಿದರು ಮರುಳಿನ | ನಾಕುಮಾರರು ತಮ್ಮೊಳೊಂದಾಗುವರು ಗಳೆ
 ಯಾಗ ||೭|| ಬಂದುಳಿನ ನೂರಾರುಮಾನಿನ | ರೊಂದುಗಳೆಯಲಿ ಪುರದ ಹೊರಗಮ | ದೊಂದುತಾ
 ವುಪಮಾಣಕೋಟಿಯೆನಿಪ್ಪುದರೊಳಗೆ || ಬಂದು ನಿಂದರು ಕೊಲ ಬಿಸುಹು | ವೈಂದ ಹತ್ತಿತು
 ಮರನನಿವನೈ | ತಂದು ತಂದೆಡೆಯಾಡಿ ಬಳಲಿದು ನೋಡಿದನು ಭೀಮ ||೮|| ಮರನ ಹಿಡಿದಲುಗದೊ
 ಡಬಿದ್ದರು | ಭರತಕುಲಪಾಲಕರು ನೂರೈ | ವರು ಮಹಾಪಾತದಲಿ ತರಫಲನಿಕರ ಬೀಳ್ವಂತೆ || ತಿರ
 ನೊಡೆದು ಬೆನ್ನೊಡೆದು ಮೊಳಕಾ | ಲ್ಲಬರು ಕೈಗಳು ಮುರಿದು ನೆತ್ತರು | ಸುರಿದು ಪ್ಪುತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ
 ಸೂರಿದರನಿಬ್ಬರವನ ||೯|| ದುರೋನವನೊದನಾದಬೇರೆ | ದರಸನನಿಬರಸಂತಪ್ಪಿಸು | ಬಲದು
 ಹೆಚ್ಚಿತು ಭೀಮದುಯೋಧನಗತಿಪೈರ || ಮರಳಿತಾವೊಂದಾಗತಾತನ | ಕರಿಸಿ ನಿಪಿಧಕ್ಕಿಡೆಯಲಿ
 ಮೈ | ಮರಿಸಿ ಭೀಮನ ಕಟ್ಟಿದಾಯ್ಕಿದರೊಂದುಮಡುವಿನಲಿ ||೧೦|| ಪಾಳವನು ಹಲದೊಡ್ಡ ಬಂದತಿ |
 ರೋಷ ಸದೆವನು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮೊಳು | ಭಾಷೆಗಳೊಂದಾಗ ಕೂಡಿದರೊಂದುಬಿವಸದಲಿ || ಆನಿತಗ
 ಮೈಮರದಹೊತ್ತ ಮ | ಹಾಸುರದ ಘಣಿಗಳಲಿ ಕುಟ್ಟಿಸಿ | ಗಾಸಿಮಾದಲು ಬದುಕಿ ಜೇಸರನಡಿಗ
 ಡಿಗೆ ಭೀಮ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳಾಯಾಷ್ಯವೊಡೆ | ಹಲದರಬ್ರಹ್ಮಾಟಗಳು ಸಂ | ಹಲಸಲಯರು
 ಬಲದೆ ದೈನ್ಯಂಪುಟಲೀಕ || ಭರತವಂಶದ ಬಾಹರರು ನಿ | ಮ್ಮರಸುಗಳು ಭೀಮಂಗೆ ಮಾಡಿದ |
 ಹುಲಯನಾಯಕ ಹಲದಸಲಯನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳೆಂದ||೧೨|| ಕಾಳಕೂಟಲಾಹಲವ ಕಾಕೋಲದಾರದ
 ವತ್ಸನಾಭಕ | ರಾಳಸಾರಾಷ್ಟ್ರಕವಶಾಸ್ತ್ರಕಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಕವ || ಹೇಳಲದೆನಿಪ್ಪೊಪ್ಪಿಸುವನು | ಮೇಳ
 ವಿಸಿ ಬಳಿಕುಳಿದಮೆಧುರಪಿ | ಶಾಲವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕಜ್ಜಾಯಗಳ ಮಾಡಿಸಿದ ||೧೩|| ಬಿಟ್ಟುಸಿದೊಡಪೆಸೀ
 ವುದಂಗೈ | ಮುಟ್ಟಿದೊಡದುಗಳಾದು ಬಳಿಕವ | ನ್ಯಾಕೈಕರಣದ ಸುಪಾರದವಿದ್ಯಯೇನರಿದೋ ||
 ಕೊಟ್ಟುಬೀತಂಗೆಲ್ಲವನು ಜಗ | ಜಟ್ಟಿ ಹಾಯಿಕೊಂಡು ನೋಣೆ | ಬಿಟ್ಟುಮುಲಯಾಹದಲಿ ಸದೆವನು
 ಮತ್ತೆಕಾರವರಾ ||೧೪|| ಮುಪುವಿನಲಿ ಹಾಯ್ಕುಟು ಹಾಪಿನ | ಹಡೆಯ ಕೊಂಡೊಂದಿಲ ಬಲುಪಿಷ |
 ದಡೆಗಳನಿಲಿಸಿಬಿಬ ಬಲ್ಲಂದದ ವಿಕಾರದಲಿ || ಕಡಹಲನುಮಾಡಬಿಲ ನೂರ್ದರ | ಕಡದು ಶಾಕಿನಿಯ
 ಲಗೆ ರಕುತವ | ಕುಡಿಸಿವಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನು ಸಾಪನೆ ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೫|| ಬಳೆಗೆಬೆಳೆದುದು ವೈರಪಿ
 ಕಡೆ | ಗಳಕೆಹಾಯ್ದದು ಜನನಿಜನಕರ | ಬಲುನುಡಗಳಲಿ ನೂರ್ದರದರು ಶಕುನಿವತವಿಡಿದು ||
 ಬಲುಹುಗುಂದದೆ ಭೀಷ್ಮವಿದುರರ | ಬಳಕೆಯಲಿ ತಾವಡಗಿ ಗುಣದಲಿ | ಕೆಲನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ನಡೆದುವರು
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳು ||೧೬|| ಆಟದಲಿ ತೊಡಗಿದರು ಮೊದಲಲಿ | ತೋಟಿಯನು ಸಾಕೀತಗಳ ಕಾ |

ಲಾಟವನು ನಿಲಿಸುವೆನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗದಲಿ || ಆಟವಿಕಟವದಿರಲಿ ಬಲಿದೊಳೆ | ತೋಟಿ ಬರಿದೇ
 ಬಿಡದು ಮೃತ್ಯುವಿನೊಡನೆ ಮುಂದಿಹುದೆಂದು ಕರಿಕಂಠಗುಂದಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೧೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು
 ಗೌತಮ | ಪರಮನಿಗೆ ಜಿನಿಸಿದಶರದ್ವನು | ಪರಮಪುಷ್ಪಿಯಾತನು ತಪೋಯುತನಾಗಿ ಧನುಸಹಿತ ||
 ಇರುತ ಕಂಡನು ದೈವಗತಿಯಲಿ | ಸುರವೆಧುವನಾಕ್ಷಣಕೆ ಕಾಮ | ಜ್ವಲಿತನಾದನು ಚಲಿಸಿತಾತನ ನೀ
 ಯವವನಿಯಲಿ ||೧೮|| ಅದು ಶರಸ್ತಂಬದಲಿ ನೆಲೆಯಾ | ದುದು ಮುನಿಚ್ಯುತವೀರ್ಯ ಮುನಿಸುತ
 ರುದಿಸಿದರು ಶಂತನುಮಹಿಪತಿ ಕಂಡು ಕೈಯಿಂದ || ಸದನದಲಿ ತನ್ಮಿಥುನವನು ಸಲ | ಓದನು ಕೃಪ
 ಕೃಪೆಯಂಬಪೆಸರಾ | ದುದು ಮಹಾಬಲನಾದನಾತನ ಕರೆಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೧೯|| ಆಕೃಪಾಚಾರ್ಯನದೆ
 ಸೆಯಿಂ | ದೀಕ್ಷುಮಾರರು ನಿಖಿಳತರ್ಕ | ವ್ಯಾಕರಣಮೊದಲನೆ ಚತುರ್ಥಶವಿದ್ಯೆಗಳನರಿದು || ಲೋಕ
 ಪ್ರೆಟಕಮುಖ್ಯುಸಕಲಕ | ಲಾಕುಶಲರಾದರು ಧನುಃಪ್ರವಿ | ವೇಕನಿಪುಣರನರಸುತಿದ್ದನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂ
 ಗೇಣು ||೨೦|| ಮುನಿಭರದ್ವಾಚಾಖ್ಯನಿರ್ದನು | ಘನತಪೋನಿಷ್ಠಯಲಿ ದಿವಿಚಾಂ | ಗನೆಯ ಕಂಡನು
 ಗಾಯವೆಡೆವನು ಮದನನೆಸುಗಯಲಿ || ತನುಸುರಚ್ಯುತವೀರ್ಯವನು ಸ | ತ್ಕನಕಕಲಶದೊಳಿಸಲ
 ಲ್ಲಿಯೆ | ಜನಿಸಿದನು ದ್ರೋಣಾಭಿಧಾನನು ಮುನಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ||೨೧|| ದ್ರೋಣಕಲಶದೊಳಾದದೆಸೆ
 ಯಿಂ | ದ್ರೋಣಸಾದನು ಬಳಿಕ ಮುನಿಯಾ | ದ್ರೋಣಗುಪನಯನಾದಿವಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನು ರೂಪಿಸಿ ||
 ದ್ರೋಣನೊಡನೋದಿಸಿ ನೃಪಾಲ | ಸ್ತ್ರೀಣಿಯನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕಳೆಯಲಿ | ಜ್ಞಾನರನು ಮಾಟದನು
 ಭಾರದ್ವಾಜಮುನಿಯಂದು ||೨೨|| ಕೃಪನನುಜಯನು ತಂದು ದ್ರೋಣಂ | ಗುಪಯವನ ಮಾಟದನು
 ಹರ್ಷದಿ | ದ್ರುಪದ ಬಂಟದ್ರೋಣನೊಡನರಿದನು ಧನುಶ್ಚುಕ್ರಿಯ || ಕೃಪೆಯಲೀದ್ರೋಣಂಗೆ
 ಜನಿಸಿದ | ನಪರಶಂಕರರೂಪನಾದವ | ನಿಪುಣನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಭಾರದ್ವಾಜಗೋತ್ರದಲಿ ||೨೩|| ತಂದೆಯೊ
 ಳ್ಳಮಮಾಡಿದರು ನೃಪ | ವೃಂದಸಹಿತೀದ್ರೋಣದ್ರುಪದರು | ನಿಂದನಾದ್ರುಪದಾಖ್ಯನಯ್ಯನು ಟವಿ
 ಜನಗುಯಲಿ || ಅಂದುಸಖ್ಯುಪ್ರೀತಿಯನು ಸಾ | ನಂದದೊಳ್ಳೊಡ್ಡೋಣಂಗೆ ವಿರಚಿಸಿ | ಬಂದು ನಿಜ
 ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವ ಧರಿಸಿದನು ದ್ರುಪದ ||೨೪|| ಇತ್ತಲೀದ್ರೋಣನ ಪಿತನು ಸುರಾರತ್ತ ಸಲದನು ಕಲ
 ವುದಿವಸಕೆ | ತತ್ತಪೋವನದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಮಾಡಿ || ಹೊತ್ತಪಾಲದ್ರ್ಯದಲಿ ಮನಮರು |
 ಗುತ್ತ ದೇಶಾಂತರದೊಳಗೆ ತೋಳೆ | ಲುತ್ತ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಗಸಹಿತಡವಿಯಲಿ ದ್ರೋಣ ||೨೫||
 ಪರಶುರಾಮಾಶ್ರಮಕೆ ಮುನಿಯೈ | ತರಲು ಭಾರದ್ವಾಜನನು ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಚಾಮದಗ್ನ್ಯ
 ನು ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಧರೆಯನಿತ್ತೆನು ಬುಧರಿಗೀಯವ | ಸರದೊಳಾನಿರ್ಧನನು ನೀನೆ | ಪರಮ
 ಪುಷ್ಪಿಯಾತಿಥ್ಯಪೂಜಕಭಾಗ್ಯಸಾನೆಂದ ||೨೬|| ದನರಹಿತ ನಾ ಹೊತ್ತಭಾರಯ | ಧನುವಿದೊಂಬದೆ
 ದಿವ್ಯಶರವಿದೆ | ಮನಕೆ ಬಂದುದ ವರಿಸು ನೀನೆನೆ ದ್ರೋಣನಸುನಗುತ || ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೆ ಕೃಪಾ
 ಲೋ | ಕನವಲೇ ಸುಯಾಪ್ತಿ ಲೋಕದ | ಜನಮನೋರಂಜನವೆ ಬೇಹುದು ಶರವ ಕೊಡಿಯೆಂದ
 ||೨೭|| ಇವು ಮಹಾನಿಸ್ಸೀಮತರವೈ | ಪ್ಲವವಲೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿವಹವ | ನವರು ಕೊಟ್ಟರು ಕೊಂಡನು
 ಚಿತವಿಧಾನದಲಿ ದ್ರೋಣ || ಇವು ಮಹಾರಣರಂಗದಲಿ ಶಾ | ತ್ರವನಿವಾರಣವೈಸಲೆಮ್ಮಾ | ವೈವ
 ಹೃತಿಗೆ ತಾನೇನುಪಾಯವೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೮|| ಮಗನೆ ಬಲ್ಲೆ ದ್ರುಪದಭೂಪತಿಮಗುವುತನದಿಂ

ದೆವ್ಯಸಖನೋ | ಲಗಿಸುವೆವು ನಾವೆಲ್ಲಿ ಸಲಹನೆ ಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ || ಹೋಗುವ ನಡೆ ಪಾಂಚಾಲರಾ
 ಯನ | ನಗರಿಯನು ನಾವೆಂದು ಮುನಿವ್ರಾ | ಳಿಗಳ ಮಣಿಯನುಜೀಳುಕೊಂಡನು ರೇಣುಕಾಸುತನ
 ||೨೯|| ಬಂದನೀತನು ದ್ರುಪದರಾಯನ | ಮಂದಿರಕೆಯಾಬಾಗಲವನೋಡಾನೆಂದನೆಲವೋನಾವು ನಿಮ್ಮ
 ರಸಂಗೆ ಪೂರ್ವದಲಿ || ಸಂದಮಿತ್ರರು ದೋಷಮುನಿಪತಿ | ಯೆಂದು ನಮ್ಮಭಿಧಾನ ನೀ ಹೇ | ಳೆಂದ
 ಕಳುಹಲು ಬಂದು ಜಿನ್ನಹನಾಡಿದನು ಹದನ ||೩೦|| ಸಿಂಹ ಮದವಧಿಕಪ್ರತಾಪೋ | ತ್ತರದ ಮದ
 ಪೊದಲಾದಮದಸಂ | ಚರಣರಜದಲಿ ಮಾಸಿತ್ತೀತನ ಮನದ ಮಡಿವರ್ಗ || ತಿರಿವಹಾರುವರೋಡನೆ
 ಭೂಮಿಾ | ಶ್ವರರಿಗೆತ್ತಣಮೈತ್ರಿ ಹೋಗಲಿಕರೆಯಬೇಡನೆ ಬಂದು ಬಾಗಲಲವ ನಿವಾರಿಸಿದ ||೩೧||
 ಮರೆದನೇ ತಪ್ಪೇನು ನಾ ಕಂ | ಡರುಹಿ ಮರಳುವೆಪೈಸಲೇ ಯನು | ತುರುಬಿಡೊಡತರುಬಿದರು ಕಂಬಿ
 ಯನಿಕ್ಕಿಬಾಗಲಲಿ || ಒರೆಯನುಗುಳಿಚಿ ಬಡ್ಕ ದಲಿ ಬಿಡ | ದಂದನಿಕ್ಕಿಲವವರನೋಲಗ | ಕುರವಣಿಸಿದ
 ನುಮುಂದೆ ನಿಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪತಿಯಾ ||೩೨|| ಏನೆಲವೊ ಪಾಂಚಾಲ ಚಿಕ್ಕಂದಾನು ನೀನೊಂದಾ
 ಗಿ ತಂದೆಯೊ | ಳೇನನುದೆವು ಮರೆದು ಕಳೆದಾ ಹಾಮಹಾದೇವಾ || ಏನುಬಂದಿರಿ ಯಂಬಗುಣ
 ವಚ | ನಾನುರಾಗವು ಸಾಲದೇ ಧನ | ವೇನುಫಲ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಮಗಲ್ಲೆಂದನಾದೋಷ ||೩೩|| ಸೂರಿ
 ಗಳಿಗತಿಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಗಂ | ಭೀರರಿಗೆ ಭಂಡರಿಗೆ ಪೇದಾ | ಚಾರಸಂಯುಕ್ತರಗನಾಚಾರಪ್ರಸಕ್ತರಿಗೆ ||
 ಭೀರರಿಗೆ ಪಂದೆಗಳಿಗೆತ್ತಣ | ಸೇರುವೆಗಳೆಭೂಪುಗಬಡಹಾರುವರಿಗೆತ್ತಣದು ಸಖತನವೆಂದನಾದ್ರುಪ
 ದ || ೩೪ || ಎಲವೊನಿನ್ನಾಸ್ಥಾನಸಹಿತೀ ಹೋಳಲ ಸುಡುವೆನು ನಿನ್ನ ಸೀಳಿದು | ಬಲಿಯಕೊಡುವೆನು ಭೂತ
 ಗಣಕಿರುಲ್ಲ ನೀನೆನಗೆ || ಕಲಿತವಿದ್ಯೆಯ ಕೋಲಮಕ್ಕಳ | ಕಳುಹಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ವಾಮಪಾದದಿ | ತಲೆಯನೊಡವೆ
ನು ಮರೆಯದಿರು ನೀನೆಂದನಾದೋಷ || ೩೫ || ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನಯ | ನಂದನನ ನೊಡ
 ಗೊಂಡು ಜನಪದ | ವೈಂದಪಲವನು ಕಳೆದು ಬಂದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಗೆ || ಅಂದು ಸಕಲಕುಮಾರಕರು
 ನಲ | ವಿಂದನಗರಿಯ ಹೊರಗೆಗುಲಗಳಿಮುಂದುವರೆದಸುತರಲ ಮುದದಲಿ ಕಂಡನಾದೋಷ ||೩೬||
 ಬೆರಸಿದನು ನೆರೆಯನು ನೋಡು | ತ್ತಿರೆಯುಫಿಷ್ಟಿ ರಸೃಪನಹರಳುಂ | ಗುರುವಿಘಾತಿಯೊಳುಗದು ಬಿದ್ದು
 ದಗಾಧಕೂಪದಲಿ || ನೆರೆದು ತಡೆಯಲಿನಿಂದುನೂರರು | ವರುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೆನು | ತಿರಮಗಂಗೆ
 ಮುನೀಂದ್ರನೆಂದನು ಬೇಗ ತೆಗೆಯೆಂದು ||೩೭|| ಸರಳ ತೊಡಚಿ ತಡೀಯಮಣಿಬಂ | ಧುರದ ಮು
 ದ್ರಿಕೆಗೆಚ್ಚು ಓಳುಕಿನ | ತಿರಕೆ ಶರನಾಹಿಳುಕಿನಲಿ ಕಣ್ಣೆಯೆಚ್ಚು ಬಂಧದಲಿ || ಸರಳಸಂದರ್ಭದಲಿ
 ನಿಮಿಷಾಂ | ತರಕೆ ಘಣಿಸನ ಹೆಡೆವಣಿಯನು | ಪ್ಥರಿಸುವಂತಿರ ತೆಗೆದು ಜಿಸುವನು ರತನಮುದ್ರಿಕೆ
 ಯ ||೩೮|| ಕಂಡು ಬೆರಗಾದುದು ಕುಮಾರರ | ತಂಡ ತನತನಗೈದಿಭೀಷ್ಮನ | ನೆಂಡಲೆದುರಿದಿಮುನಿ
 ಯನೀಗಲೆ ಸಂತಪ್ತಿಯೆಂದು || ಚಂಡಭುಜಬಲನವನಕಾಣಿಸಿ | ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟನುಭೀಷ್ಮನವರಿಗೆ |
 ಖಂಡವಿಭವನತುಳಧನಪತಿಯಾದನಾದೋಷ ||೩೯|| ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಿವನ ನೂರರು | ವರ
 ನು ಕೊಟ್ಟನು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಪುಣತರ ಮಾಡೆಂದು ದೋಷನ ಕೈಯಲಾಭೀಷ್ಮ || ಗರುಡಿ ಕಟ್ಟಿ
 ತು ನೂರುಯೋಜನೆ | ವರಯಪಿಸ್ತಾರದಲಿ ಸಾವಿರ | ಕುಲಯ ಹೊಯ್ದರು ಪೂಜಿಸಿದರಾಚದುರ
 ಚಂಡಿಕೆಯ ||೪೦|| ಗರುಡಿಪೂಜಾವಿಭವಸಮನಂ | ತರದಲನಿಬರು ಸಮವತೊಡಗದ | ರರಸುಮಕ್ಕಳು

ಕೇಳಿದರು ನಾನಾದಿಗಂತದಲಿ || ಬರುತಲಿದ್ದರು ಕೂಡ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಠ್ಯ
ವೆ | ವರಕುಮಾರರು ಬಂದು ಕಂಡರು ಶಸ್ತ್ರಪಂಡಿತನಾ ||೪೧|| ರಾಯಬಲ್ಲೆ ಮುನ್ನು ಶಿಶುವನು |
ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಳು ಗಂಗೆಯಲಿ ರಾ | ಧೇಯವಾದನು ರಾಧಯಂಬವಳೊಲಿದು ಸಾಕಿದೊಡೆ || ಆಯ
ತಾಕ್ಷನು ಪರಶುರಾಮನೊ | ಳಾಯುಧದ ಶ್ರಮೆಗಲಿತು ಬಳಿಕದು | ವಾಯವಾದೊಡೆ ಬಂದನಾಗಬ
ಪುರಿಗೆ ಕಲಿಕರ್ಣ ||೪೨|| ಬಂದ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ರಾಧಾ | ನಂದನನು ದುರ್ಯೋಧನನೈತಂದು
ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನಿವರ ಕಾಣಿಸಿದ || ಅಂದುಮೊದಲಾಗವರ ಸಖ್ಯೆ | ಸಂದ ಕಾಣೆನು ಕರ್ಣ
ಕುರುಪತಿ | ಗೊಂದಜೀವನವೊಂದೆವನಮತವೊಂದೆಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ದೇವಕರ್ಣನಕೂಡೆ ಹಗಲಿರು |
ಳಾಟ ಕರ್ಣನಕೂಡೆ ಪಡುರಸ | ದೂಟ ಕರ್ಣನಕೂಡೆ ಶಸ್ತ್ರಾರ್ಥ್ಯಸವವಗೂಡೆ || ತೋಟವನದಲಿ
ನಗೆಯಮಧುರದ | ನೋಟಕಣ್ಣಿ ನೋಳುಳಿದವರ ಕೂ | ಡಾಟಗಳು ತಾಮಿಬ್ಬರೊಂದೆನಿಸಿದರು ಬಗವಲಿ
ಯೆ ||೪೪|| ಸುರಗಿಸೆಬಳಕತಾಪಿಯುಬ್ಬಣ | ಹರಿಗೆಹಿಲಿಯುಬ್ಬಣವೆಡಾಯುಧ | ಪರಿಘಚಕ್ರಮುಸುಂ
ಡಿತ್ತೋಮರಭಿಂಡಿವಾಳಚಯ || ಪರಶುಕಕ್ಕದೆಮುಸಲಪಲಮು | ದ್ವರಧನುರ್ದಂದಾಹಿಸಸ್ತೋ |
ತ್ಕರದಲನಿಬರು ಕುಶಲರಾದರು ಮುನಿಯಗರಡಿಯಲಿ ||೪೫|| ಜನಪ ಕೇಳೈ ದೇವದುರೈಯೊ | ಧನರು
ಗಡೆಯಲಿ ವಿಗಿಲು ಕರ್ಣಾ | ಜುನರು ಧನುಃಸಲಧಿಕರಾದರು ನೈಪಕುಮಾರರಲಿ || ತನತನಕೆ
ಸರ್ವಾಯುಧಂಗಳ | ಲನಿಬರೆದರು ಕೂಡೆ ಗುರವಿನ | ಮನಕೆ ಹತ್ತೆಯವಾದನರ್ಜುನನಸ್ತೃತಿಕ್ಷ
ಯಲಿ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೨೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ವಿ ಳ ನೈ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಿಂದಲಿ | ಗಾಯದಲಿನೊಂದನಲಮುಖದೇ

ರಾಯದುಪದನು ಪಡೆದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮದ್ರಾಪದಿಯಾ ||

ಕೇಳು ಜನವೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಕಲಿತರು ನಿಮ್ಮಪೂರ್ವನೈ | ಪಾಲಕರು ಸರಹಸ್ಯಸಾಂ
ಗೋಪಾಂಗವಿದ್ಯೆಗಳ || ಸ್ಥೂಲದಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ಬಹಳವಿ | ಶಾಲದಲಿ ಸಂಕೋಚದಲಿ ಲಘು | ಪಾಳಿ
ಯಲಿ ಹಾರದಲಿ ವಿವಿಧಾನುಪ್ರಯೋಗದಲಿ ||೧|| ಎಡಬಲದಮೆಯಣಾಮಹೊಳಹಿನ | ಕಡಲ ತೆರೆ

ವೆರೆಯದತಿಬವರಿಯ | ಬಿಡೆಯದುವಾಳಿಗಳ ಸೂಟಿಯ ಸರಳ ಸೋಹಿನಲಿ || ಕಡುಗಲಿಗಳೇರಾಟ
 ದಲಿ ಮಿಗೆ | ಜಡಿಪವಾಡದೃಢಾಯತಿಕೆಗದು | ಪಡಿಯ ನಳರೇವಂಶರಂದುದು ರಾಮತಿಕೆಗಳಲಿ ||೨||
 ನಗವನೊಡ್ಡಿದರೊಂದೆಸರಳಲಿ | ಹುಗಲುಗಳೆನವಿದೂರಪಾತಲಿ | ಗಗನಯಂತ್ರವನೆಸುವಜೋಕೆಯ
 ಜೋದವಿದ್ಯದಲಿ || ಉಗಿವಬಿಡುವೆಡಬಲನ ಬವರಿಯ | ಲಗವಲವಣಿಯ ದಂತಿತ್ತಿಕ್ಕಗೆ | ಮಿಗಲು
 ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳಿಗೆಂದುದು ಕುವಾರಕರ ||೩|| ರಘವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜಸಾ | ರಘುಯ ಕಾಯಿದು
 ಮುಂದೆ ಹೂಡಿದ | ರಘುಯಂಗಳ ಮೈಗಳಲಿ ಮನೆಗಾಣದಂದವಲಿ || ಪೃಥ್ವಿಶರಪುತ್ರಸ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು
 ಲಪು | ರಘುಕರನು ಸಮರದಲಿ ಜಯಿಸುವ | ರಘುಕವಿದ್ಯೆಯೊಳಿವರ ಸಲ ಸುರನರರೊಳಿಲ್ಲೆಂದ ||೪||
 ಇನಿಬರೊಳು ಜಿಲ್ಲಾಗಾರಸಾರ | ಬುಗನನೊ ಕರ್ಣನೊ ಭೀಮದಯೋಧನರೊ ಮಾದ್ರಿಸುತ್ತರೊ
 ಮೇಣ್ಣುಶ್ವಾಸನಾದಿಗಳೋ || ಮನದಿ ಕೈಯಲಿ ಕಂಗಳೋ ಲೋ | ಚನವೆ ಕಂಗಳೊ ಕಾಣಬೇಕೆಂ |
 ದೆನುತ ಗುರು ರಚಿಸಿದನು ಲಕ್ಷ್ಯವನೊಂದುವ್ಯಕ್ತದಲಿ ||೫|| ಕಾಣಬಾರದು ಲಕ್ಷ್ಯವಗ್ಗದ | ಜಾಣಭಟ
 ಲಗೆ ಕಟ್ಟಿದೊಡೆ ಯಿದು | ಕಾಣೆಸಿಬಿರೈ ಮೂಣೆಸಿಬಿರೈ ಮೂಟದಂಜಿನಲಿ || ಕಾಣೆರೇ ಕರ್ಣಾಟಿಸುಧಟ
 ಶ್ರೇಣಿಯೆಂಬೀಗುರುಪಿನಣಕವ | ಸಾಣೆಯಿಟ್ಟವೊಲೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯವ ಕಡಹಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೬|| ಹಿಂದೆ
 ಮೆಚ್ಚಿ ಧನಂಜಯನನು | ಮಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲವಿದ್ಯೆಯ | ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಸಣಿಸಿದೊಡೆ
 ಕಲವೈಕಸಾ || ಬೆರಳ ಕೊಂಡನು ಪಾರ್ಥನನು ಪತಿ | ಕಲಿಸಿದನು ತನಗಾದನೆಗಳಿನ | ಧರಧುರವ ಭೀತಿ
 ಯನು ಗೆಲಿದನು ನರನದೆಸೆಯಿಂದ ||೭|| ಇರಲಿರಲು ಫಲಗೂಣನೆಕ್ಕಟ | ಗರದು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂ
 ಗದ | ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಕಲಿಸಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರಸಂಗತಿಯ || ಕರೂಣಿಸಿದನಾಗ್ನೇಯಪಾರಂ | ಮರ
 ಮಹಾವಾಯವೈವಾರಾಣ | ಹರಸಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಸಾರೋರಗನಗಾಡಿಗಳ ||೮|| ಒಂದುದಿನವೊಡ್ಡೋ
 ಲಗಕೆ ಗುರು ಬಂದು ಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ನಸುನಗ | ತೆಂದಸಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರಗಂಗಾಸೂನಪಿದುರಗ ||
 ಇಂದುಪುಯಂಶರವು ನಿವೃತ್ತಯ | ನಂದನರನೋದಿಸಿದನವರಭಿ | ನಂದನಿಯರೊ ನಿಂದ್ಯರೋನಿವ್ರೋ
 ಡಬೇಕೆಂದ ||೯|| ಸಕಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಗಜದಯ | ನಿಕರದೇರಾಟದಲಿ ಲೋಕ | ಪ್ರಕಟಮಾರ್ಗಾಕೃತ
 ಚತುರ್ದಶವಿವೊವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಸಕಲಲಕ್ಷಣಗಣಿತಗಾರುಡ | ವಿಕಟಭರತಾದ್ಯಟಿಲಕೆಯಲಿ | ವಿಕಳ
 ರೋಸಂಪೂರ್ಣರೋ ನಿವ್ರೋಡಬೇಕೆಂದ ||೧೦|| ಲೇಸನೆಂಬ ಸುತರವಿದ್ಯಾ | ಭ್ಯಾಸರಚಿತಕ್ರಮ
 ವಸಾವಂ | ದೈಸುನಿವಗುತ್ಸಹವಲೇ ತಪ್ಪಾವುಮಚಿತವಲೇ || ಈಸುನವಿವಿಮಕ್ಕಳೊಡನಾ | ಯಾಸಪಿ
 ದುಕಾಮಾನ್ಯವೇ ನಾ | ಪೇಸುಧನ್ಯರೊ ನಿವೃದ್ಧೆಯಿಂದೆಂದನಾಭಿಷ್ಠ ||೧೧|| ಆಟಿಯಲಿ ಪುರವೈಲ
 ಬಳಿಕಿನೊ | ಳಾದನಗ್ಗದಪರಶುಧರನೇ | ಮೇಟಿನಿಯೊಳಿಯಗಮಲನಪಮಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಮೈಟ
 ಕದಲಿನಿವೃತ್ತೋಲ್ದೊರೆ | ಯಾದರಾರು ಕುವಾರಕರ ಪು | ಸ್ಥೋದಯದ ಕಂದೆರವೆಯೈಸೆಲೆ ಯಂ
 ದನಾಭಿಷ್ಠ ||೧೨|| ಮೋಯಿಸನ ಕರೆದಲಿಳದಿವಸದೊ | ಳಾಯಿದರು ಶುಭದಿನವನವಗೆ ಪ | ಸಾಯ
 ದುಡುಗೊರೆಸಹಿತಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದರು || ರಾಯಸಾಚ್ಛೆಯೊಳಿಭಪುರದ ಹೊರ | ಗಾಯ
 ತದಭೂಷಯಲಿ ವಾಸ್ತುವಿ | ಧೇಯನೆನಲಳವಡಿಸಿದರು ಹನ್ನೆರಡುಯೋಜನವ ||೧೩|| ತರವಿಡಿದು
 ರಚಿಸಿದರು ನೆರೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಹಂತಿಗಳನಂತಃ | ಪುರವ ತತ್ಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಭಾರಿಯಭದ್ರಭವನಕ

ಯ || ಪುರಜನದ ಪುಜನದ ನೆಲೆಯು | ಪುರಿಗಳ ರಚಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಸಿರಿ ಸಾ
ಮಾನ್ಯವೇ ನರನಾಥಕೇಳಿಂದ ||೧೪|| ನೆರೆದುದೆಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮ | ವರವರೋಫಪದಾತಿಭೂ
ಮಿಾ | ಶ್ವರರು ಬಂದರು ನೋಡಲೆಂದು ದಿಗಂತಸಂತತಿಯ || ವರಮುಹೂರ್ತದ ದಿವಸದಲಿ
ಸಾ | ಗರದ ತೆರೆ ಬಿಚ್ಚಂತೆ ಕಳನೊಳು | ನೆರೆದು ನಿಂದುದು ಜನನಿಕರವೇನೆಂಬೆನದ್ಭವ ||೧೫||
ಸಂದಣಿಸಿ ನೃಪರಾಣಿವಾಸದ | ಗೊಂದಲದ ದುಡಿಗಳೆಳಿದವು | ಮುಂದೆ ಹೊಯ್ದುಂಜಿಗಳ ಜೋಡಿಯ
ಜನಪಲಾಯನದ || ಬಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಕುಂತಿಗ | ಳೆಂದುಮುಖಿಯರೆ ಮೇಳದಲಿ ನಡೆ | ತಂದದಗ
ಣಿತವುರವೆಧೂನಿಕುರಂಬವೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೬|| ವಿದುರಘೋಷರಾಷ್ಟ್ರಸಹಿತ ಸುರ | ನದಿಯಮಗನೈತಂ
ದು ನವಭ | ದ್ರದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಪಸಾಯತಸುತಿಸಜನಸಹಿತ || ಬದರುವಗ್ಗದವಂದಿಗಳ ಬಿಡೆ |
ಸದೆವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವಮಿ | ಕೊಡೆದು ಹೊಯ್ದುದು ಲೋಕಮೂರರೆ ಕರ್ನಕೋಟರವ || ಪುಪರಿ
ಯಶ್ಯಂಗಾರವಲಿ ನೂ | ರ್ವರುಸಹಿತಧುರೋಽಧನನು ಸಾ | ಲ್ವರುಸಹಿತ ಯಮನಂದನನು ತಮ್ಮೆರಡು
ಪಾಶ್ವದಲಿ || ಗುರುತನುಜಕೃಪಕರ್ಣಸುಖಲಾ | ದ್ಯುರು ಪುರೋಭಾಗದಲಿ ಭೂಮಿಾಶ್ವರರಸಂಖ್ಯರು
ಹಿಂದೆ ಬರಲೈತಂದನಾದ್ರೋಣ ||೧೭|| ಹೊಯ್ದುಕೋಣನ ಕುರಿಯೊಂಡಿನ | ತೊಯ್ದುರಕ್ಷೋದ
ನದ ರಾಶಿಯ | ನೈದೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಬಲಿದರು ಭೂತತಪ್ಪಿಗಳ || ಕೈದಗಳ ತನಿವೆಳಗು ನೈದಲ | ಮೈ
ದುನನ ಮಾರಂಕವೆನೆ ಬಂ | ದೈದೆ ರಂಗಸ್ಥಳವ ಹೊಕ್ಕುದು ರಾಜಸುತನಿಕರ ||೧೮|| ಬಾಗಲಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಯ ಕೈಗಳ | ಲಾಗುರೂಪ್ಯವಕೃಪರು ನಿಂದರು | ಸೀಗುರಿಯ ಸುಳಿವಿನತರಂಗದ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಯ ||
ಸಾಗರದ ಗಳಗರ್ಜನೋದ್ಭುತಿ | ಹೋಗಲಿದಕದು ಪಾಡೆಯೆನೆ ಚಾ | ಪಾಗಮಾಚಾರ್ಯನ ಗಡಾವಣೆ
ಘುಲ್ಲಿಸಿತು ಜಗವಾ ||೧೯|| ಆಮಹಾಕಳನೆಂಬುದಿಕ್ಕಿನಹೋಮ ತೀರಲು ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲ | ಸೌಮ್ಯೂ
ರ್ತಿಕರಾಯತಧ್ವನಿಸಾಧುವಾದಲಿ || ಸೋಮವಂಶೋದ್ಭವನೈಪಾಲಲ | ಲಾಮನಗ್ಗದಧರ್ಮಸುತನು
ದ್ವಾಮಗುರುವಿಂಗೈರಗಿನಿಂದನು ನುಡಿಸಿದನು ಧನುವಾ ||೨೦|| ಆರಸ ಕೇಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಪರಿ |
ಪರಿಯಯೆಸುಗೆಯಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ನಿರತಿಶಯೋಯೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿತಾಸಭಾಜಲಧಿ || ಸುರಗಿಹಿರಿಯುಬ್ಬ
ಣವಡಾಯುಧ | ಹುಗೆಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ | ಪರಶುಮೊದಲಾದಖಿಳಶಸ್ತ್ರ ಶ್ರಮವತೋರಿಸಿದ||
ಕರಿತುರಗದೇರಾಟಮೊದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತನೈಪಾಲವಿದ್ಯಾ | ಪರಿಣತಿಗೆಟ್ಟಿದರುಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು
ಹರುಷದಲಿ || ಪರಿವಿಡಿಗಳಲಿ ನಕುಲಸಹದೇ | ವರು ವಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಬಲದು | ಮರ್ಷಣರು ತೋರಿ
ದರು ಶ್ರಮವನು ನೂರ್ದಲೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೨೧|| ಈತ ಧರ್ಮಜನಿವನು ಮಾನ್ವೀ | ಚಾತುರೇತಸುಲೋಚ
ನನು ಬಲಿ | ಕೀತ ದೀರ್ಘಕ ವಿಂದನಿವನಿಂತೀತನಿವನೆಂದು || ಈತ ಧನುವಿನಲೀತ ಖಡ್ಗದ | ಲೀತ ಪರಿ
ಘದಲೀತ ಕುಂತದ | ಲೀತಬಲುವೆಂದಂಧೂಪತಿಗರುಹಿದನು ವಿದುರ ||೨೨|| ಬಳಿಕ ಸಾನಾಡೇಶದರ
ಸುಗ | ಳೆಳಿದು ತಮಗಳವೆಚ್ಚುಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಗಳಲಿ ತೋರಿದರು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ತನ್ನಹಾಸಭೆಯ || ನೆಲ
ನನಬ್ಬರಿಸುವೆಸಭಾಕಳ | ಕಳದ ಮೊರೆಯನು ತಿವಿವಪರಿವೆ | ಗ್ಗಳದಪಾಯವಧಾರು ಮೆಸಗದದೊಂದು
ಘಟ್ಟಿನಲಿ ||೨೩|| ಹಗಲುಕೈದೀವಿಗೆಯ ದಿರುದಿನ | ವಿಗಡನಿವನಾರನಲು ಭೂಪಾ | ಳಿಗಳ ರತ್ನಪ್ರಭ
ಯ ಲಹರಿಯ ಲಾವಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲು || ರುಗದುಗಪತನುರುಚಿಯ ಮಿಂಚನು | ಮಿಗುವುಡ್ಗಚ್ಚವಿಯ

ತಲೆಯೊ | ತ್ತುಗಳ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ಕೌರವರಾಯನೈತಂದ ||೨೬|| ಹೋ ನಿರಂತರಗಜಬಜವು
ತಾ | ನೇನು ಜೀಯವಧಾರು ಚಿತ್ತವ | ಧಾನವೆಂದುದು ಸಾಲಕಂಚುಕಿನಿಕರ ಕೈನೆಗೊ || ಭಾನುವಿನ
ಭಾರಣೆಯವೋಲು | ತ್ತಾನಮುಖಚತುರಾಕ್ಷ ಭೂಪನ | ಸೂನು ಹೊಕ್ಕನು ರಂಗವನು ಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಗಳಿಗೆರಗಿ ||೨೭|| ಬವೆಯಲಿ ಪಯಪಾಡಿನಲಿ ಮೈ | ಲವಣಿಯಲಿ ಜಿನ್ನಾಣದಲಿ ಭಾ | ರವಣಿಯಲಿ
ಮೈತ್ರಾಳದಲಿ ವೇಗಾಯ್ತರೇಚೆಯಲಿ || ತಿವಿವಮೋನೆಯೊಂದರಲಿ ನೂರಂ | ಗವನು ತೋರ್ಪವಿ
ಭೇದದಲಿ ಕೌ | ರವಮುಪತಿ ತೋರಿದನು ಶ್ರಮವನು ಕಠಾಯಲಿ ||೨೮|| ಸುರಗಿಯಲಿ ಚಕ್ರ
ದಲಿ ಹಲದಲಿ | ಹುಗೆಯಲಿ ಕಕ್ಕಡೆಯಲನಿಯಲಿ | ಪರಿಘದಲಿ ಸುಳಿದಲಿ ಗಡೆಯಲಿ ಭಿಂಡಿವಾಳ
ದಲಿ || ಪುಪುಯ ಚಿತ್ರದ ಚಮತ್ಕೃತಿ | ಕರವ ತೋರಿಸಿದನು ಶರಾಸನ | ಶರವೆ ಶರಸಂಧಾನದೊ
ಳಗಮದೆನಿಸಿದನು ಸಭೆಯ ||೨೯|| ಭೀರುರೇ ಜಗಜಟ್ಟಿ ರಾಜಕು | ಮಾರ ಚೌಪಟ್ಟಮಲ್ಲ ಕುರುಕುಲ |
ಕೈರವಾವೃತಕಿರಣ ಧಿರುಫರು ಭಲರೆ ಭಲರೆನುತ || ಭೂಪಸಭೆಯಲಿ ಸುಲಿದು ಜಿಸುಡುವ | ಸೀರಗಳ
ತೂಪಿದು ಸುಳಿವು | ಪ್ವಾರತಿಯ ತನಿಹರಕೆ ತಳಿತುಡು ತಾಯನೇಮದಲಿ ||೩೦|| ಏರಿ ತೋರಿದ
ನಶ್ವಗುರಧ | ವಾರನೇಳನು ಸಭೆಯೊಳೊಂದನು | ನೂರಸುಲಿಯಲಿ ತೋರಿದನು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕೌಶ
ಲವ || ಮಿಾರ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರಷವಿಂದು | ಬೈರಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುಬ್ಬಿದ | ಳಾರುವಡಿಯಲಿ ಜನ
ನಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪರಿಣತಿಗೆ ||೩೧|| ಮಸಗಿದಾನೆಯಕಂದದಲಿ ರೂ | ಡಿಸುವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಜಂ
ಭನ | ಜಸದ ರೂಪಿಗೆ ಬೆದರದಿದಿರಪ ವಜ್ರಧರನಂತೆ || ಪಸರಿಸಿದ ಪರಿವಾರಮಧ್ಯದೊ | ಳಸಮ
ಬಲ ಹೊಳಕಿದನು ಮೇಘದ | ಮುಸುಕನುಗದಿನನಂತೆ ಮೈದೋರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೩೨|| ಗುರುನೀ
ಸುತ ವಿದುರ ಧೃತರಾ | ಸ್ವರಗೆ ಕೈಮುಗಿದಾಯುಧದ ಪರಿ | ಪರಿಯ ಚಿತ್ರಶ್ರಮವ ಸಾಂಗೋ
ಪಾಂಗಕೌಶಲವ || ಕರಿತುರಗದೇರಾಟಮೊದಲಾ | ಗರೆ ಸುಯೋಧನರಚಿತಪಿದ್ಯಾ | ಪರಿಣತಿಗೆ ಪೆಗ್ಗ
ಳವಿದನೆ ತೋರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೩೩|| ಕೋಲಗುರು ಚಿತ್ತೈಸು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ಸಮ್ಯುಖನಾಗು
ಹಿಡಿ ಮಾ ರೋಲನನ್ನೊಡನೆನುತ ತಿವಿದನು ಭೀಮ ಕುರುಪತಿಯ || ಮೇಳವಿಸಿತರಡಂಕ ಬಂದಿಗೆ |
ಕೋಲಹೊಯ್ದಾಟದಲಿ ಬಳಿಕಾ | ಕೀಲಗದಗಳ ಹಿಡಿದು ತರುಬಿದರಧಿಕರೋಷದಲಿ ||೩೪|| ಹೊಯ್ದ
ರೊಡ್ಡಿದರಣದ ಮೊನೆಯಲಿ | ಹಾಯ್ದ ರೊಳಸುಳಿಯಿಂದ ಕಳೆದರು | ಕಾಯ್ದ ಹೇಗಿದರುಪ್ಪರಕೆ
ಜಾರಿದರು ಪಡಿತಳಕೆ || ಮೆಯ್ದೆಗೆದರಡಹೊಯ್ದಿನಲಿ ಬಲು | ಗಯ್ದ ಗಾರರು ಮನದ ಖತಿಗಿದಿರೆಯ್ದ
ದನೆ ದೂಯಾಡಿದರುಕಲಿಭೀಮಕಾರವರು ||೩೫|| ಎಲೆಲೆ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಭೀಮನನು ತಗೆ | ಕಲಕೆ
ದುರ್ಯೋಧನನನಿದುವಂ | ಗಳದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಮಳೆ ಸುಬುದು ಮಹಾದೇವಾ || ಕಳವಳಿಸಿ
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನೃಪ | ತಿಲಕಂಬುರ ನಡುವೆ ಹಾಯ್ದರು | ಕುಲಗರಿಗಳಂದವಲಿ ಕೃಪಗುರುಸುತರು
ವಹಿದಲಿ ||೩೬|| ತೆಗೆದುರತನನಿತ್ತಲಾತನ | ನುಗಿದರತ್ತಲು ಜನದ ಗಳದಿಂ | ದೊಗೆದ ಗಾಢದ
ಗಜಬಜವ ಧಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲ || ಬೆಗಡುಗೊಂಡರು ಭೀಷ್ಮವಿದುರಾ | ದಿಗಳು ಮನದಲಿ ಮೇಲೆ ಮಬ್ಬು
ವ | ಹಗೆಗದುಪಲಕ್ಷಣವಲಾ ಯೆಂದುದು ಬುದ್ಧವಾತ ||೩೭|| ಲಳಿಮಸಗದಂಬುಧಿಯವೋಲ್ಲನ |
ಜಲಧಿಜಾತಕ್ಷೋಭೆಯಲಿ ವೆ | ಗ್ಗಲಿಸಿತಗ್ಗ ದ ಸಾಧುವಾದ ವಿವಾದರಭಸದಲಿ || ಮೊಳಗಿದುವು ಕಲ್ಪಾಂ

ತಮೇಘಾ | ವಳಿಯ ಗುರುವೆನೆ ವಾದ್ಯತತಿ ಕಳ | ಕಳದೊಳಜ್ಜನದೇವನೆದ್ದನು ಮುನಿಯ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ||೩೮|| ಈತನಾರಜ್ಜನನೆ ಹೋಹೋ | ಮಾತು ಮಾಣಲಿ ಮಾಣಲೆಂಬೆ | ಮಾತು ಹಿಂಚಿ
ತು ಮುನ್ನು ಮೊನೆದೊಳಿದುರ್ದಾಸ್ಥಾನ || ಭೀತಕಳಕಳರಂಗದಲಿ ಪುರು | ಹೂತಸುತ ಮೈದೋರಿ
ದನು ಜನ | ವೀತನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿದುರ್ದ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ದ್ರೋಣ ಕೃಪ ವೋದಲಾದ
ಮಾನ್ಯ | ಶ್ರೀಣಿಗೆರಗಿದನಮರನಿಕರಕೆ | ಗೋಣನೆತ್ತಿದನಿಟ್ಟುಕರಪುಟವನು ಲಲಾಟದಲಿ || ಪ್ರಾಣಪದ
ವಿದು ನಿಖಿಳವಿದ್ಯೆಯ | ಜಾಣತನಕಿದು ವಿನಯವೆಂದುದು | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನೆರವಿ ನೆರೆ ಹೋಗಲಿತು
ಧನಂಜಯನ ||೪೦|| ನಿಲುಪಿನಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲಿ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ಭಂಗಿಯಲಿ ಭರದಲಿ | ಲುಳಿಯ
ಲೊಯ್ಯಾರದಲಿ ಮೋಡಾ ಮೋಡಿಯಂದದಲಿ || ಅಳವಿಯಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯಲೂಹಾ | ಬಲದಲವಧಾ
ನದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೪೧|| ತುರಗಚಯರೇ
ವಂತ ಮದಕುಂಜರಮಹಾದಿವಿಜೇಂದ್ರರಥ ಸಂ | ಚರಣವರಮಾತಾಂಡ ಎಂದಬ್ಬುಸೆ ಜನನಿಕರ ||
ತುರಗಗಜರಥ ವಿವಿಧಶಿಕ್ಷಾ | ಪುಣತಿಯ ತೋರಿದನು ಗುರುಕೃಪ | ಸುರನಬೀಜರು ಮುಳಗಿದರು
ಪುಳಕಾಂಬುಪೂರದಲಿ ||೪೨|| ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡನು ಧನುವ ನೆರವಿಯ | ನತ್ತ ಹೋಯ್‌ಹೋಯ್‌ಹೋ
ಗಹೇಳ್ತು | ವೈತ್ತರೇದ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಲು ತೋರಬೇಕನುತ || ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಗದು ಹೂಟವಿ
ಯತ್ತಳಕೆ ಹಾಯ್ತಿದನು ಕರ್ಪೂಗೆ | ಸುತ್ತಿ ಧಳ್ಳುರಿ ಮಸಗಿತಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಲಿ ||೪೩||
ತೆಗೆಸಿದನು ತಿಖಿಶರವ ಧನುವಿಂ | ದುಗಿಸಿದನು ವಾರುಣವನಭ್ರವ | ಮೊಗದುದದ್ಭುತವಾಲಯುಷಸಂ
ಹಸಿದನು ಮರಳಿ || ಹಗಲನೊಂದೇತುತ್ತುಮಾಡಿದ | ವಿಗಡತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತಿಮಿರವ | ತೆಗೆಸಿದನು
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಸುರನಿಕರ ||೪೪|| ಗಿರಿಶರದಲಿಬ್ರಗಳ ಮೇಘದ | ಶರದಿನಭ್ರವ ನು
ರಗಬಾಣದಿ | ನುರುಭುಜಂಗವ ನನಿಲಶರದಲಿ ತೀವ್ರಮಾರುತನ || ಪರುಷವನ ತೋರಿದನು ಜನವು |
ಬ್ಬುರಿಸಲಡಗಡಗಂಧಭೂಪನ | ಕೊರಳು ಕುಸಿದುದು ನುಡಿಯ ನಾಟಕಹರ್ಷಭಾರದಲಿ ||೪೫|| ಇವರ
ಮುಖವರಳಿದುವು ಗಂಗಾ | ಭವಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳ ಬಳಿ | ಕವರ ತಲೆಬಾಗಿದುವು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ
ಕೌರವರ || ಇವರ ಜನನಿಯ ಮುಖದ ಸುವಾ | ನವನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಜನನಿಯ | ಜವಳಿದು
ಮೌನವನು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೪೬|| ವಾಯುಹೋಯ್ಲುಗುಣನ ಹೋಗಲೆವ | ನಾಯಿಗಳ
ದೇನಾಯ್ತು ಕೌತುಕ | ವಾಯುಕಿವದಿರ ಪಕ್ಷಪಾತವ ನೋಡುನೋಡನುತ || ಸಾಯಕವ ತೂಗುತ್ತಲಾ
ಕರ್ಣಾಯತಾಂಬಕನೆಡಬಲದ ಕುರು | ರಾಯನನುಜರ ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವಂಟನಾ ಕರ್ಣ ||೪೭||
ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತಿರದಲಿ | ತರಣಿವೆಂಡಲಕೆರಗಿ ನೋಡುವ | ನೆರವಿಗವನಾರೀತನಾರಂಬ
ದ್ಭುತವ ಬೀರಿ || ಅರಸ ಕೇಳ್ಕೆ ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರದ ಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಕರಿ | ತುರಗ
ರಥವಾಹನದ ಶಿಕ್ಷಾವಿದ್ಯೆಗಳು ಸಹಿತ ||೪೮|| ಅವೆವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥತೋರಿದ | ನಾವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಪಂ
ಚವ | ಪಾವಕಾನಿಲವಾರುಣಾದಿಯನ್ನೆದೆ ವಿರಚಿಸಿದ || ಅವಿಧಾನದಲಾ ವಿಹಾರದ | ಲಾವಿಬಂಧದ
ಲರ್ಜುನನ ಬಾ | ಕಾವಳಿಯ ಬಿನ್ನಾಣವನು ತೋರಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೪೯|| ಸೇನಸುಮ್ರಾಡೆ ಬಾಯೆಂ
ದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೇಣಕಿದನು ಘನರೋಷತಿಖಿಯಲಿ | ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರಮಾಸೆ ಕಂಗಳೊಳುಗುವ ಕೆಂಪಿ

ನಲಿ || ಕಣೆಕಣೆಗಳಾಟದಲಿ ಶರಬಂ | ಡಣೆಯ ಕೋಲಾಟದಲಿ ಖಣಿಖಣಿ | ಖಣಿಲುಖಣಿರವೆ ಮೆಸಗ
 ಲಾಟದರು ಚಳಕದಲಿ ||೫೦|| ರಾಯಸಭೆ ಕಳವಳಿಸೆ ಹೋಹೋ | ಹೋಯಿದೇನೆನೆನುತ ಹಿಡಿದರು
 ವಾಯುಸುತಕೃಪಗುರುಜ ದ್ರೋಣಾಧ್ಯರು ಧನಂಜಯನ || ಆಯಿತೆಲವೋ ಕರ್ಣ ನೀನನು | ನಾಯ
 ಕನೊ ನೃಪಹಾರದಲಿ ಮೇ | ಣ್ಣಾಯಕನೊ ನೀನಾವನೆಂದನು ಕೃಪನು ಖಾಲಿಯಲಿ ||೫೧|| ಈತನಾ
 ವನು ಕರ್ಣನೆಂಬವ | ನೀತನರ್ಜುನನೊಡನೆ ತಾಮಾ | ರಾತು ಕೈಮಾಡಿದನು ಕೈಕೊಳ್ಳನು ಧನಂಜ
 ಯನ || ಈತ ತಪ್ಪಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಮೈ | ಯಾತನಾಧ್ಯತರಾಪ್ಪ ನೀತನ | ಮಾತೆ ಕಂಡಳು ಕುಂತಿ
 ನೆನೆದಳು ಪೂರ್ವಸಂಗತಿಯ ||೫೨|| ಎನ್ನ ಮಗನೆನೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲದು | ತನ್ನವಶವೇ ವಿಷ್ಣು ಮಾಯೆ
 ಯ | ಬಿನ್ನಣವಲೇ ಮಾತು ಬಿಗಿದುದು ಮನವನೊಳಗಿಕ್ಕಿ || ತನ್ನ ತಾನೇ ಮರುಗಿ ಮೂರ್ಛಾ |
 ಸನ್ನೆಯಾದಳು ಕುಂತಿಯಿತ್ತಲು | ಖಿನ್ನನಾದನು ಕೃಪನ ನುಡಿಯಲೆ ದುಗುಡ ಮಿಗೆ ಕರ್ಣ ||೫೩||
 ಈತನರಸಲೆಂದು ಕೃಪ ಸಳಿ | ವಾತನೇ ತಪ್ಪೇನು ರಾಜ್ಯದೊ | ಶೀತನರಸನಿಸುವನು ಕರೆ ನಮ್ಮಯ
 ಪುರೋಹಿತರ || ಶಾತಕುಂಭಾಸನವ ಮಂಗಳ | ಜಾತವಸ್ತುವ ತಲಸು ತಲಸಂ | ದಾತತುಕ್ಷಣದಲಿ
 ಸುಯೋಧನನೆದ್ದು ರಭಸದಲಿ ||೫೪|| ತಲಸಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳೀತಂ | ಗರಸುಪದವಿಯೊಳಂಗದೇಶದ |
 ಸಿಯನಿತ್ತನು ರಚಿಸಿದನು ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಚನವ || ದರುಶನವನಿತ್ತ ಖಳಭೂಮಿಾ | ಶ್ವರರುಕಂಡರು
 ಪೂರ್ವಶೈಲವ | ತರಣಿಯಂತಿರೆ ಕರ್ಣನೆಸೆದನು ರಾಜತೇಜದಲಿ ||೫೫|| ಈತನುತ್ಸವ ತನ್ನದೆಂದೇ |
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬರೆ ಸಿಂಹಪೀಠವ | ನೀತನಿಳಿದೆರಗದನು ಪದದಲಿ ಬಳಿಕ ಜನಜನಿತ || ಸೂತಸುತನಿವನೆಂ
 ದು ಭುವನ | ಖ್ಯಾತವಾದುದು ಬಳಿಕ ನಸುನಗು ತೀತನ ಕುಲವನೆತ್ತಿ ಭಂಗಿಸಿ ನುಡಿದನಾಭೀಮ ||೫೬||
 ಇವನ ತಂದೆಯದಾರು ಪಾಂಡುವೊ | ಪವನನೋ ಕೃಪ ನಿಮ್ಮಜನ್ಮವ | ನೆವಗೆ ಹೇಳಿರೆ ಹಿರಿಯಗುರುಗಳ
 ತಾಯದಾವವಳೋ || ಅವಗಡಿಸದಿರಿ ಹಿರಿಯತನಕಂ | ಜುವನು ನಿಮಗೆನುತಡಿಗಡಿಗೆ ಕೌ | ರವಮ
 ಹೀಪತಿ ಜುದು ನುಡಿದನು ಗುರುಕೃಪಾದಿಗಳ ||೫೭|| ಬಳಿಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಕೈದುವ | ಕಳೆದುದ
 ಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಕೃಪ | ರುಲಹ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ ಕೈದೊಳಸಾಯ್ತು ಕಳನೊಳಗೆ || ಇಳಿದುಭೀಷ್ಮಾದಿ
 ಗಳು ತಮ್ಮಯನಿಳಯಕ್ಕಿದಿರೆರಡುಬಲತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೇ ಹಣಿದು ಹಲದುರು ರಾಯಕೇಳೆಂದ||೫೮||
 ಕೆಲರು ಭೀಮನರ್ಜುನನ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ಕರ್ಣನ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕೆಲರು ಹೋಗಳಾತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕ
 ರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ || ಬಳಿಕಲಾಮರುದಿವಸದಲಿ ಮ | ಕ್ಕಳುಗಳೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ ಗರುಡಿಯ | ನಿಳಯದಲಿ
 ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಗುರು ನುಡಿದನು ಕುಮಾರರಿಗೆ ||೫೯|| ಏನಿರೈ ಕುರುವಂಶನಳಿನೀ | ಭಾನುಗಳಿರ ವಿದಗ್ಧ
 ಜನಸುರ | ಧೇನುಗಳಿರಾ ಇಂದುನಿಮ್ಮಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಘ್ರಗಳ || ಏನನೀವಿರಿ ನಮಗೆ ಕೊಡೆ ಸಂ | ಪೂ
 ರ್ಣರೈ ಕೊಡಲಾಪಸತ್ವನಿ | ಧಾನವಂಟೀಹೇಳಿರೆಂದನುದ್ರೋಣನಿಬಲಿಗೆ ||೬೦|| ಆವುದನು ಬಯ
 ಸುವಿರಿ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾವಕಾರ್ಯವ ಬೆಸಸಿದುದು ತಂ | ದೀವವಿದಕೆ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರು ಕುಮಾರ
 ಕರು || ತೀವಿದಗ್ಧ ದಹರುಷರಸದಲಿ | ಭಾವ ನೆನೆದುದು ಮುನಿ ವರನತಿ | ಪ್ಯಾವಳಿಗೆ ನುಡಿದನು ನಿಜಾ
 ಭಿಪ್ರಾಯಸಂಗತಿಯ ||೬೧|| ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲಿರೆ ಗಂಗೆಯುತ್ತರ | ಕೂಲದಲಿ ಪಾಂಡಾಲದೇಶನೈ | ಪಾಲ
 ನಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರುಪದನನೆಂಬವನತುಳಭುಜಬಲನು || ಆಳುತನದಂಗದಲಿ ಪರರಿಗೆ | ಸೋಲನವನೊಟ್ಟಿಸಿ

ದ್ರುಪದನೈ | ಪಾಲಕನ ಪಿಡಿದೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡಮಗಹುದು ಪರಿತೋಷ || ಐಸಲೇ ಗುರುದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥವಿ |
 ದೇಸುಘನ ತಂದಿವೆವೆಂದು ಪ | ಹಾಸದಲಿ ಕೈವೊಯ್ದು ತಮ್ಮೊಳು ನಗುತ ಕೌರವರು || ಅಸುಯೋ
 ಧನಕರ್ಣಸಹಿತಮ | ಹೀಶ್ರತನುಜರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ವಾಸಿ ಬಿದ್ದು ಪಾಂಡುಸುತಕೌರವಕುಮಾರ
 ರರಿಗೆ ||೬೩|| ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟು ರಾಯದಳ ಪಾಂ | ಚಾಲದೇಶಕೆ ಮುಂದೆ ಹೊಕ್ಕುದು | ಚೂಳಿಕೆಯಲಿ
 ಸುಯೋಧನಾದಿಗಳೂರನುರವಣಿಸಿ || ಧೂಳಿಗೋಟಿಯ ಕೊಂಡಿವರು ರಾ | ಜಾಲಯಕೆ ಬರೆ ದ್ರುಪ
 ದನನುಜರು | ಸೋಲಿಸಿದರೈ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಲವ ಬರಿಕ್ಕಿದು ||೬೪|| ಪುರದ ಹೊರಬಾವೆಯಲಿ
 ತಾವೈ | ವರು ಮಹಾಸನ್ನಾಹಚಾಪ | ಸ್ಫುಟತೋಣೀಬದ್ಧ ಕಂಪಿತಬದ್ಧ ಪಾಣಿಗಳು || ಗುರುಸಹಿತಲಿ
 ವರಿದ್ವರಿತ್ತಲು | ಪುರಜನಂಗಳಮುಸಲಹತಿಯಲಿ | ಮುಂದು ಬಂದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸಳವಿ ಘಾ
 ತಿಯಲಿ ||೬೫|| ಆತುಕೊಂಡರು ಪಾಂಡುಸುತರಭಿ | ಜಾತಸಮರವನಿವರೆ ಕೈಯಲಿ | ಮಾತುಹಲಪಿಲ್ಲೆ
 ನುತ ಹೊಕ್ಕರು ಕೊಂದು ಪರಬಲವ || ಘಾತಿಗಾನುವಲ್ಲ ದೊರೆಯನು | ತಾತನನು ಮುತ್ತಿದರು ಗು
 ರುಗಳಿಗೀತನೇ ದಕ್ಷಿಣೆಯನುತ ಹಿಡಿದರು ಮಹೀಪತಿಯ ||೬೬|| ಕೊಂಡುಬಂದರು ದ್ರೋಣನಿರಿದಲಿ
 ದಿಂಡುಗೆಡಹಿದರೀತನನು ಕೈ | ಕೊಂಡನಲವೋ ದ್ರುಪದಸುಖಪೂರ್ವವನು ನೆನೆಯನುತ || ಭಂಡನಿವ
 ನನು ಸಾಕು ಬಿಡಿ ಸಲೆ | ಚಂಡಿಯಾದನು ದರ್ಪವಿಷ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ಮೂರ್ಛಿತನೇನಮಾಡುವೆನೆಂ
 ದನಾದ್ರೋಣ ||೬೭|| ಎಲವೊ ಕೊಟ್ಟಿನು ಜೀವದಾನವ | ನಳಲು ನಿನಗೇಕನಿತು ಸಾಹಸ | ದಳವಿಯ
 ಲಿ ನೀನೆರಹು ಹಗೆಯನು ಭಂಡಮೋಗಂದು || ಕಳೆದುಕೊಟ್ಟಿನು ನಿನ್ನರಾಜ್ಯದ | ನೆಲದೊಳರ್ಥವ
 ನಿತ್ತು ನೀ ನಡೆ | ಬಳಿಕಲೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ದ್ರುಪದನ ಬಿಟ್ಟನಾದ್ರೋಣ ||೬೮|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ರುಪದ
 ನೀಪರ | ಪರಭವಕೆ ಗುರುಯಾಗ ತನ್ನಯ | ಪುರವ ಹೊಗದೈತಂದು ಗಂಗಾತೀರದೇಶದಲಿಧರಣಿಸುರ
 ರಲಿ ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯಾ | ಧ್ವರವ ಪಿರಚಿಸಲಾಗಸತೋವ | ತ್ವರುಷವಂತರನರಸಿದನು ನಾನಾಗ್ರಹಾರ
 ದಲಿ ||೬೯|| ದ್ರೋಣಭಯದಲಿ ಸಕಲವಿಸ್ರ | ಶ್ರೇಣಿಯಿರೆ ಯಾಜೋಪಯಾಜರು | ಪ್ರಾಣನಿಸ್ಸ ಹ
 ರಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದರು ಮಹಾಕ್ರತುವ || ಕೇಣವಳಿದಾಯತಿಯನಮರರ | ಬಾಣನಿಗ ಗಣಬಡಿಸಿ ದೇವ |
 ಶ್ರೇಣಿ ತಣಿದುದು ಸಲಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಭಿಮತವ ||೭೦|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕುಂಡಮಧ್ಯದೊಳುಂಯ
 ಕರುವಿಟ್ಟರಸಿದರೊ ಭಾ | ಸುರಮಹಾನುಸಪರರೊಪೋ ತಾನಿದೇನೆನಲು || ಶರವಡಾಯುಡಚಾಪವ
 ಮೋ | ತ್ವರಸಹಿತ ರೌದ್ರಾಂಗನಾಗವ | ತರಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿ ಭುಜವಸೂಳೈಸೆ ||೭೧||
 ವೇದಿಮಧ್ಯವನೊಡದು ಮೂಡಿದ | ಕಾದುಸೆ ಜನವಮಮ ಕಾಮನ | ಕೈದವೋ ತೈಲೋಕ್ಯನೋಹ
 ನಮಂತ್ರದೇವತೆಯೋ || ಕಾದುವೊಡೆ ಕರೆ ಹಲಹರಬ್ರ | ಹೃದಿಗಳಿಗೊರೆಯೆಂಬಹುಂಕೃತಿ |
 ಯಾದುದಾಕಾಮಂಗೆ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಯ ಜನನದಲಿ ||೭೨|| ದ್ರೋಣವಧಗಿಮಗನು ಪಾರ್ಥಗೆ |
 ರಾಣಿಯಿರುವಾಗಳೆಂದು ದ್ರುಪದ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಸಲಹಿದನು ಸುತರನು ಸಾನುರಾಗದಲಿ || ದ್ರೋಣ
 ನೀತನ ಕರೆಸಿ ಶಸ್ತ್ರದ | ಜಾಣಿಕೆಯ ಕಲಿಸಿದನು ವಿಗಡರ | ಕಾಣೆನೀಕಲಶಜನಪರಿಯಲಿ ರಾಯ ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೭೩|| ಮಗನು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ದ್ರಾಪು | ಮಗಳು ಭಾರದ್ವಾಜನೆತ್ತಿದ | ಹಗೆಗೆ ಹಲವಾ
 ಯ್ತನುತ ಹಿಗ್ಗಿದ ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ || ದುಗುಡದಲಿ ಕುರುರಾಯ ನೀದಾ ಯಿಗರ ಬಿರುದಿನ ಬಿಂಕ
 ದಂಕೆಯ | ಬಿಗಿದಪರಿಯನು ನೆನೆದು ಮರುಗಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ||೭೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ವಾಯುಸುತನುರಿವನೆಯ ಕಾರವ | ರಾಯ ಕೃತಕವ ಕಳೆದು ಹೋಕ್ಕನು |
ತಾಯಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದರುಸಹಿತ ಮಹಾವನಾಂತರವ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಗಜನಗಲಯಲಿ ಕಾರವ | ರಾಳ ಪಾಂಡವರಾಳ ಸೊ
ಸಿನ ಕಾಲುಮೆಟ್ಟುಗಳ || ಸೂಳುಮತ್ಸರಬಿರುದುಪಾಡಿನ | ಚೂಳಿಗಲಹದ ಕದಡುಬೂಚಿನ | ತೋಳು
ವಲರೊಳತೋಟಿ ವಸಗತು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ||೧|| ಬೀದಿಗಲಹದ ಕದಡು ಬೀಡಿನ | ಲೈದೆ ಹೆಬ್ಬಿತು
ಬೀಡುಗಲಹದ | ಕೈದೊಳಸು ಕೊಂದೆಸಗಿ ನಟಿಸಿತು ನಾಡುನಾಡಿನಲಿ || ಆದುದೆರಡರಸಿಭಪುಂಗ ಕಾ
ಳಾದುದಿನ್ನೇನೆಂದು ಪುರಜನ | ವೈದೆ ಹೆಬ್ಬಿತು ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರ ಹೋರಚೆಗೆ ||೨|| ಬೇರೆ ಪಾಂಡ
ವರಲಿ ರಾಯನ | ನೂರುಮಕ್ಕಳು ಪುರವನಾಳಲಿ | ಬೇರೆ ಕಾರವಲಿ ಪಾಂಡವರಾಳಲಿಭಪುಂಗಲಯ ||
ನೂರರೊಡನೈವರನು ಧರಿಸಿರ | ಲಾರದೀಪುಂಯನುತ ದುಗುಡವ | ಹೇಲ ಹೊದಕುಳಿಗೊಳುತಲಿ
ದ್ವಂದ್ವ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ ||೩|| ಒಂದುದಿವಸ ಸುಯೋಧನನು ನಿಜ | ಮಂದಿರದೊಳೆಕಾಂತದಲಿ
ಮನ | ನೊಂದು ನುಡಿದನು ಶಕುನಿಕರ್ಣಜಯದ್ರಾಪ್ಯಲಿಗೆ || ಅಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ದ್ರುಪದನ
ತಂದು ದಕ್ಷಿಣೆಯಿತ್ತುಗುರುಗಿಗೆ | ಸಂದ್ರೈ ಸಮರದಲಿ ಸುಭವವಾಯ್ತು ತಮಗೆಂದ ||೪|| ವನಜವನ
ದಲಿ ತುರುಚ್ಚೆ ಕಬ್ಬಿನ | ಬನದ ಕಡಸಿಗೆ ಚೂತವಯಕಾ | ನನದ ಬೊಬ್ಬಲಿ ಭೀಮಸೇನನ ಯಿರವು
ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ಇನಿತುಪಾರ್ಥನಮೇಲೆ ಯಮಳರ | ಜನುಗನಲಿ ಬಾರನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪನಾ
ಗಲಿ ಮೇಣು ಮೂಣಲಿ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೫|| ಹುದುನಡೆಯದಿವರೊಡನೆ ನಮ್ಮಲಿ ಕದನವೇ ಕೈಗಟ್ಟು
ವುದು ಕಾ | ದಿದೂಡೆ ಹೆಬ್ಬಲವಮದು ದುರ್ಬಲ ದೈವಗತಿ ಬೇರೆ || ನಟಗಳರೆಯ ಹಾಸು ನವಪಿಪ್ಪಿ |
ವುದರದೀಪನಚೂರ್ಣವಾವಂ | ಗವಲಿ ಸಾಸತ್ಪರಲಿ ಸದರವ ಕಾಣೆ ತಾನೆಂದ ||೬|| ದುಗುಡವೇತಕೆ
ಜೀಯ ಹೊಂಬಿನ | ಜಗಳವನು ತೆಗೆದಲನೈಸರ ಸುಂ | ಟಗೆಯಸಾಯ್ಸಪಿನವರ ತನುವನು ಯುದ್ಧ
ರಂಗದಲಿ || ದಿಗುಬಲಿಯ ಕೊಡಿಸುವೆನು ಸಾಕಿ | ನ್ನೊಗುಮಿಗೆಯ ಚಿಂತಾಂಗನೆಯನೋ | ಲಗಸದಿರು
ಕುರುರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೭|| ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆಚಂಡಾಡಿ ಲವುಗಳ | ಗಡಣವನು
ಯಮರಾಜಧಾನಿಗೆ | ನಡೆಸುವೆನು ನೀ ನೋಡುತಿರು ಸಾಕೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕೊಡು ತನಗೆ ನೇಮ
ವನು ದುಗುಡವ | ಬಿಡು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಂದುಕುಂದನು | ಹಿಡಿಯದಿರು ಕುರುರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ ||೮|| ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ | ಮೊಬ್ಬುಗಳನೀಡಾಡಿ ನಭದೊಳ | ಗೊಬ್ಬನೇ ರವಿ
ತೊಳಗಿಬೆಳಗುವವೋಲು ಪಾಂಡವರ || ಕೊಬ್ಬುಗಳ ನಿಲಿಸುವೆನು ಧರೆಯೊಳ | ಗೊಬ್ಬನೇ
ದುರ್ಯೋಧನನು ಮ | ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲೆಂದೆನಿಸಿ ತೋರುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೯|| ವಿದುರಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಗಳು ನಿನ್ನಯ | ಸದನದೊಳಗುಂಡುಟ್ಟು ಪರರ | ಭೃದಯವನೆ ಬಯಸುವರು ದೂರುವರೆಮ್ಮನವರು

ಗಳ || ಹದನ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನದರ ಮಾತೇಕರಸ ತನ್ನಯ | ಕದನವನು ಚಿತ್ತೈಸು ಸಾಕಿ
 ನ್ನಿಂದಸಾಕರ್ಣ ||೧೦|| ಸಹಜವೀನುಡಿ ಕರ್ಣನಾಡಿ | ನಹದು ಪಾಂಡವರೆಂಬವರು ಕಡು | ಸಹಸಿ
 ಗಳು ಗೆಲಲದು ಕುಹಕೋಪಾಯಮಾರ್ಗದಲಿ || ಅಹಿತರನು ಗೆಲಬಹುದು ಪರಕರ | ಸಹಿತವರುಗಳ
 ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬಹಡೆ ತನ್ನಭಿಮತವನವಧಿಸಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೧|| ಐದುಮುಖವೀರೈದುಭುಜ
 ಹದಿ | ನೈದುಕಂಗಳ ಪಿಗಡರುದ್ರನು | ಮೇದಿನಿಯ ಮೇಲೊಂದುಪ್ರರಭುಜಪೆರಡನಳವಡಿಸಿ || ಆದಿಪು
 ರುಷನು ಭೀಮವೆಸುನ | ಲೈದೆ ಜಿನಿಸಿದನಾತನಿರಲಿ | ಕೈದುಕಾರಸದಾವನೈ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೨||
 ಅರಸ ಕೇಳಿ ಲುಪ್ಪಿದೈಯಲಿ ಮೂ | ವರುಕನಾ ನಾವುರ್ಚ್ಯುಪ್ಪರುಷರು | ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬರಗೊಂದು
 ಗುಣ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮೂರುಗುಣ || ಭರತವಾಗಿದನಾತನೊಬ್ಬನ | ಸುಸದಲಿ ಮಾರಾಂತು ಬೀವಿಸಿ |
 ಮರಳಬ್ಬವನಾವನೈ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೩|| ರಾಮಚಂದ್ರನ ಚರಣಯುಗ ನಿ | ಸ್ವೀಮಭೀಷ್ಮಾ
 ಚಾಲಯರ ಪ್ರರ | ವಾಮಹಾರಥದೋಷನಿದೆ ನಡುಗುವುದು ಸಮದಲಿ || ಸೌಮನಸ್ಯನು ನಿಷ್ಪ್ರಾಂ
 ಪನ | ನಾಮನರ್ಜನನೇವನಿರಲಿ | ಭೂನುಯಲಿಬಿಲ್ಲಾಳದಾವನಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೪|| ಶತ್ರುಗಳ
 ಸಂಹರಿಸಿ ರಾಜ್ಯವ | ನೊತ್ತಿಯಾಳವೆನಂಬಿಸಾರಸ | ಸತ್ವಗುಣ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಪಾಂಡವರತುಲಭುಬ
 ಲರು || ಕೃತ್ರಿಮದ ಮುಖದಿಂದ ಒಪ್ಪುಗಳ | ಶತ್ರುಹಾಯಕಿ ನೆಲನನೇಕ | ಚೈತ್ರದಲಿ ಸಲಹುವುದು
 ಮತ ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೫|| ಸೋದರರೊಳು ನೀವು ನಿಜೊಳು | ಭೇದಮಂತ್ರವ ಮಾಡುವುದು
 ಮ | ಯಾದೆಯೇ ನಾಸ್ತಿವ್ಯುಡಿಯಲರವನೆಯ ಸೇವಕರು || ಪಾಲಿಸುವಂತಂದ ಸು ನಮ |
 ಗಾಡೊಡೆಯ ಕಂಡು ನುಡಿಯಬೇಕಾದನು ಮೇಣ್ಣಾಣು ಬಿನ್ನಹವೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೬|| ಪಕ್ಷಪೆರ
 ಡೇ ಲೋಕದೊಳ್ಳಿತ್ಯ | ಪಕ್ಷ ಮೇಣ್ಣಾಮಾತೃಪಕ್ಷ ಪಿ | ಪಕ್ಷ ತಂದೆಯ ಪಕ್ಷ ಸಪಕ್ಷವು ರಾಯದೇಸೆಯ
 ವರು || ತಕ್ಷಕನ ತರನಂತೆ ನಿಮ್ಮನು | ಭಕ್ಷಿಸುವರಾವಂಗದಲಿ ನೀನೀಕ್ಷಿಸುವುದೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರನೆಂದ
 ನಾಶಕುನಿ ||೧೭|| ಮೊಳೆಯಲೇ ಮೂರುಡಿಸಲು ದೇಹುದು | ಬಲಿದಬಳಿಕದು ನಿನ್ನ ಹವಣೇ | ಇಳೆ
 ಯೊಳರ್ಥವನಿತ್ತು ಒಪ್ಪುಗಳ ಮೃತ್ಯುಸಿದಬಳಿಕ || ಗೆಲುವನಾವನು ದೇವದಾನವ ರೊಳಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜು
 ನರ ಕೈಮನ | ದಳವನಲಯಾ ಭಾರವೈ ಮೇಲೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೮|| ಧಾರಣೆಯೊಳು ಪಿಪೀಲಿ
 ಕೆಯು ವಿ | ಸ್ತಾರದಲಿ ಮಾಡಿದಮನೆಯ ಕಾಳೋರಗನು ಹೊಗುವಂತೆ ಒಪ್ಪುಕುಂತೀಕುಮಾರಕರು ||
 ವೈರದಲಿ ಸಪ್ತಾಂಗವನು ಕೈ | ಸೂರೆಗೊಂಬರು ತಪ್ಪದಿದಕೆ ವಿ | ಚಾರವನು ಕಾಲದಲಿ ಮಾಡುವು
 ದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೯|| ಹಿಂದೆ ನೀನವರುಗಳ ನಾನಾಚಂದದಲಿ ನೋಯಿಸಿದೆ ಮನದಲಿ | ಕಂದು
 ಕುಂದದು ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಯನಾಚರಿಸುತಿದರು || ಇಂದು ನೀನಾಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ನಂದಗಡಿಸದಬಿ
 ಟ್ವಿಯಾದೊಡೆ | ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ರಾಜಕಾರ್ಯವದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೦|| ಇರಬಿನಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರಯಲಿ
 ಯನು | ಮೂರು ಕಳೆಯದೆ ತಳಪಟಕೆ ಬಿ | ಟ್ಟಿರಯಬಹುದೇ ಕೊಂದು ಕೂಗದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಬಳಿಕ ||
 ಕರುಬರಹಪಾಂಡವರಗಿಗಲೆ | ಹುವ ನೆನೆ ಹೊರಬಿದ್ದರಾದೊಡೆ | ತರಿದು ಬಿಸುದದೆ ಮಣ್ಣುರೇ
 ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೧|| ಹರಿಹಯನು ವೈತ್ರಾಸುರನ ಸಂ | ಹರಿಸಲಲಿಯದೆ ಗರುವದಿರಿದು | ತಿರ
 ಲವನು ದಿನದಿನದೊಳಣುವಣುಮಾತ್ರವನು ಬೆಳೆದು||ಧರೆಯ ತುಂಬಲು ತನ್ನ ಸತ್ವದ |ನೆರೆವಣಿಗೆಗೈ

ಬಿಸದೆ ನಾನಾ । ತೆರದೊಳಾಯಸಗೊಳ್ಳನೇ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೨|| ✓ ಆಡವಿಯಲಿ ಬನಿಸಿದರು
 ಬೆಳವಿಗೆ । ಯಡವಿಯೊಳೆಗನ್ನವರ ಬಾಳಿಕೆ । ಗಡವಿಯೇ ನೆಲೆವನೆಯದ ಪ್ಲದಪಾಂಡುಪುತ್ರಗೆ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಡತನಸ್ಲದವರನು । ನಡೆಸುವುದು ಕಾಲವಲಿ ರಾಜ್ಯವ । ಕೊಡುವುದಾವಂಗದಲಿ ಮದವೆ
 ಲ್ಲೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೩|| ತಿಮಿರವಡಗದಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಾ । ಕ್ರಮಣವಡಗದದಂತಿ ಕರ್ಮ । ಭ್ರಮೆಗಳ
 ಡಗದಯೋಗ ರುಚಿಯಡಗದನೋತ್ತಮನು || ೩೪ || ವಿವರವಡಗದನೋಬದಂತಿಯು । ದಮಲಮತ ಕೇಳ್ವ
 ಗೆಗಳಡಗದೊ । ಡಮರಪದವೆನಿಸುವುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೫|| ಬಿಡದೆ ಸುಖದ್ಯುಖಗಳೊಳೊಂ
 ದನು । ಹಿಡಿದು ಸದ್ವೈನಹಾರಮುಖದಲಿ । ನಡೆಯಲೊಂದರೆ ತೃಪ್ಪಿಯೊಂದರನಷ್ಟ ತನಗಪುದು ||
 ಹಿಡಿದು ವಿಹವರವೆರಡರೊಳಗಳ । ವಡಿಕೆ ತನಗಪುದೊಂದನೊಂದನು । ಬಿಡುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮತವಿಲ್ಲೆಂ
 ದನಾಶಕುನಿ ||೨೬|| ಭಾವಪೈದುವನಣ್ಣ ತಮ್ಮನು । ಮಾವನಳಿಯನು ಪುತ್ರಮಿತ್ರರು । ಸೇವಕರು
 ಸ್ವಜನರು ಸುಜನರು ಸತ್ಯಯುತರೆಂದ || ಭಾವಿಸಬಿರಾರವನು ನಿನ್ನಯ । ಬೇವವೃಷ್ಟಿನ್ನಬರ ನಿನ್ನಯ
 ದೈವವೇ ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿಸುದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೭|| ಶತ್ರುಕೃಷ್ಣಪಿಡ್ಲನೆಂದನು । ಹುತ್ತ ಬರಲಾ
 ಗದಕಣಾ ಭೂ । ಪೊತ್ತಮರುಗಳು ವೈರರಾಯರೆ ವಂಶಬೀಜವನು || ಬಿತ್ತವರೆ ನೇತ್ರಾವಳಿಯ
 ಮೀ । ಚಿತ್ತಿ ಕಾರಾಗಾರದೊಳಗೆ ಕಳತ್ರಸೂತನಶನದಲಿ ಕವ್ರತವೆ ಮಾಡೆಂದ ||೨೮|| ವಿಷವನಣ್ಣು
ನೆಂದಳುಕದುಪಟ್ಟೋ । ಗಿಸಲು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಕರೆ । ಗಸವ ನಡು ಬದವಾದೊಡೆಯು ಕೊಯ್ದ
 ಕ್ಕಡೇ ರರುವ || ತಿತ್ತುವಿನು ಸಾವರ್ಜ್ಯವುರೇಷನೆ । ಪುಸಿಕಣಾ ಯೆಂದನು ಹಿಡಿದೊಡೆ ರ । ಕೃಷನ
 ಪನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತನಗವನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೯|| ಕಾಲವನು ಗೂಗೆಗಳು ನಿರ್ಜರ । ರೇಳಿಗಯನಾದೈ
 ತ್ಯರುಗಳು ತ । ಮಾಳಿ ರವಿರೈಗಳನಾಬಲಸಿದ್ರೆಯನು ಚೋರೆ || ಕಾಲಭುಜಗನು ಗರುಡನುಳಿವನು
 ತಾಳದಂದಬಿ ಪಾಂದವರು ನಿ । ನ್ನೇಳಿಗೆಯ ಸೈರಿಸರು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೦|| ವಿಗಡರು
 ದ್ರನು ಲೋಚನಾಗ್ನಿಯೊ । ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ಕೋಪವಲಿ ಕಾವನು । ನಿಗೆ ದುಸಿದಂದದಲಿ ರಿವುಕುಂತೀ
 ಕುಮಾರಕರೆ || ಹೊಗೆದು ಕಳೆ ಲಾಕ್ಷಾಭವನದಲಿ । ಹಗೆಗೆ ಹಲವುದಲ್ಲದದೊಡೆ । ಪಿಗಟಸುವದೈ
 ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೧|| ಹಿಡವೆಫಣಿಯನು ಹೊಡೆವನಿಡಲನು । ಬಿಡವಮಾರಿಯ ನಲವ
 ರುಜೆಯನು । ನುಡಿವನಿವನು ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದುಗಳ || ಕಡಿವಹಗೆಯನು ಕಾಲಕರ್ಮದ ।
 ಗಡಣವನು ಸುಖದ್ಯುಖದವಯದ । ಕಡೆಮೊದಲ ಕಾಣಸುವನಾವವನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೨|| ಇನಿತುಚಿಂ
 ತಿಸಲೇಕೆ ಕೌರವ । ಬನಸ ನಿವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಾನೊಂದನುವ ಬಿನ್ನಹಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವರೆ ನೆಳ
 ಲಿರಲು || ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯವಸಾಳ್ವಫಲ ಸಂ । ಜನಿಸಲರಿಯದು ಕಾಲವಲಿ ನೀ । ನೆನೆಯುಪಾಯವನೊಂ
 ದನೆಂದು ಕಳಿಂಗ ಕೈಮುಗಿದ ||೩೩|| ದೇವಮಾನವರೆಂತೆ ಹದ್ದಿನ । ಹಾವಿನೋಲತಿಮೈರಬಂಧದ । ತಾವು
 ತವಣೆಯ ನಿರಾಭೇದಿಸುವಂತೆ ಭೇದಿಸುತ || ಕಾವವರೆ ಕಾವುತ್ತು ಕಂಟಕ । ಬೇವಿಗಳೆನಪಹರಿಸುತಂತ ।
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿಳೆಯನಾಳುವದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೪|| ವೈಶ್ಯವಿನತಾಳಿಗೆಯೊಳಗ್ಗದ । ಶತ್ರು
 ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯದಲಿ ದು । ವೈತ್ತರೋಲಗದೊಳಗೆ ಸಿಂಹದ ಗುಹೆಯೊಳಹಿಪತಿಯ || ಹುತ್ತಿನೊಳ
 ಗಹವೊಲು ಸಲೆ ಬಾ । ಳುತ್ತಲಂತೆಪುರದೊಳರಸಿರು । ತತ್ಯುಧಿಕವೆಚ್ಚು ರಿಕೆಯಿರಬೇಕೆಂದನಾಶಕುನಿ ||

ಹಗೆಯ ಹೆಂಗಳನರಮನೆಗಳೊಳು | ಹೋಗಸಲಾಗದು ತನಗವರುಹೇ | ಳಿಗೆಯ ಹಾವಿನವೋಲು
ಸುಖತರವಲ್ಲವರಿನ್ಯಪರಾ || ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳ ದೆಸೆಯವರನೋ | ಲಗಸುವರ ಬಾಹುತ್ತರನಿಯೋ | ಗಗ
ಳನಂಬುವುದುಚಿತವೇ ಹೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೫|| ದೈವಹೊಡೆದಂದದಲಿ ಬೆರೆತು ಸ | ಭಾವಲಯದಲಿ
ಗರ್ವವಿಭ್ರಮ | ಭಾವಭೂಷಿತನಾಗಿ ಪ್ರೆಹಾಯಸವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ | ಹಾವಿನಂದದೊಳಿರೆದೆ ಹಾಸ್ಯರ | ಸಾವ
ಲಂಬನನಾಗದೆಯು ಸುಖ | ಜೀವಿಯಾಗಹುದುತ್ತಮವು ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೬|| ಹೀನಮುಖಬಹು
ಮುಖಸರಾಂಜ್ಞಿಖ | ದೀನಮುಖನಾಚಾಲಮುಖವ | ಜ್ಞಾನಮುಖವಂತರ್ಮುಖಹಿರ್ಮುಖವೂದ ಕಾ
ರ್ಯದಲಿ || ಆನಂದ್ರನ ವರ್ತನಕೆ ದಾಸ್ಥಾನವಾಗದೆ ಬಿಡದು ಸಂಶಯವೇನಿದಕೆ ಕುರುರಾಯ ಚಿತ್ತೈ
ಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೭|| ಶಯನದಲಿ ವನ್ನಿಯಲಿ ಪ್ರೆಹಾ | ಳಿಯಲಿ ಬೇಟೆಯಲೂಟದಲಿ ಕೇ | ಳಿಯಲಿ
ಸುರತಕ್ರೀಡೆಯಲಿ ಮಜ್ಜಿಸದಸಮಯದಲಿ || ಜಯದ ಜೋಕೆಯಲೋಲಗದಮರ | ವೆಯಲಿ ವಾರಸ್ತ್ರೀ
ಯರುಗಳಲಿ | ಲಯವಸ್ಥೆದಿಸಬಹುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೩೮|| ರುಚೆಯನಲುಗುವರದನವನು
ದ್ರುಗ | ರಜವನನುಚಿತಚಾತಧೂಮ | ಧ್ವಜವರೂಣವನವಿದ್ಯೆಯನು ಗೃಹವಾಸಕುಂಡಲಿಯ || ವೃಜನ
ವನು ಕಂಪಿತವ ಪ್ರೆರಿ | ವ್ರಜವನುಳುಹುವನೆಗ್ಗನೆಂಬಿದು | ಸುಜನರಭಿಮತ ನಿನ್ನಮತವೇನೆಂದನಾ
ಶಕುನಿ ||೩೯|| ಮಣಿದು ಕೂಪದ ಜೀವನವ ಕಡೆ | ಗಣಿಸದೇ ಘಟಯಂತ್ರವ್ಯಗರಿಪು | ಹಣಗಿದರೆ
ಹರಿಣಂಗೆ ಗೆಲವೇ ಕಾರ್ಯಗತಿಯರಿದು || ಮಣಿವುದಳುಕುವುದಾವಪರಿಯಿಂ | ದೇಸಿಸಿ ಮನದಲಿ ಪ್ರೆರಿ
ರಾಯರ | ಹಣಿದವಾಡುವುಪಾಯವಿದು ಕೇಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೦|| ಅಹಿಯ ಬಾಧೆಯ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ |
ಮಿಹಿರಬಿಂಬದವೋಲುವಾಯಾ | ವಿಹರಣದ ವಿಧಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಜೀವರುಗಳಂತೆ || ಅಹಿರುಪಟಳದೊ
ಳಗೆ ಸಿಲುಕದೆ | ಕುಹಕರವದಿರಹರಿವ ನೆನೆ ಲೇ | ಸಹುದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪವಿದಕೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೧||
ನಂಬುವರ ನೆರೆನಂಬು ನಂಬದ | ಡಂಬಕರ ನಂಬದಿರು ಸಂಗರ | ವೆಂಬವಾತಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬೆಂ
ಬೀಳ್ವ ಬಾಹಿರರ || ನಂಬಿರಬಿರರಿರಾಯನನನಿ | ಳಂಬನವ ಮಾಡಬಿರುರೋಷಾ | ಡಂಬರವ ರಚಿ
ಸದಿರು ಬಹಿರಂಗದಲಿ ನೀನೆಂದ || ಖೂಳನಹದಾತಾರನನುದು | ಮೇಳನಹಮಿತ್ರನನು ತನಗನು |
ಕೂಲೆಯಲ್ಲದಸತಿಯಂತರ್ದಾಯಿಯಹನರನ || ವ್ಯಾಳಯುತವವನಿಳಯವಿನಿತುವ | ಕಾಲದಲಿ ವರ್ಜ
ಸುವುದಲ್ಲದೊ | ಡೂಳಿಗವು ಹಿರಿದಹುದು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೨|| ಎಲ್ಲರಿಂ ಬಹುಧನವ ಕೊಳು
ನಿ | ನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಯ ಬರಿದೆ ಸೋಲದಿ | ರಿಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ನುಡಿದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನು ಮಾಡು || ಬಳ್ಳಿದನು ನಮ
ಗೆಂಬನಯನುಡಿಯೆಲ್ಲರಲಿ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ರಿಪುಗಳ | ಗೆಲ್ಲಗೆಡಹುವಮಂತ್ರವಿದು ಕೇ || ಧನವ
ನಿತ್ತಾದೊಡೆಯುಸಹಭೋ | ಜನವನುಂಡಾದೊಡೆಯುಮೋಣ್ಣಿಜ | ತನುಜೆಯರನಿತ್ತಾದೊಡೆಯು ಬ
ಳಿಸಂದು ಬೇಸರದೆ || ತನುವ ಬೆರಸಿದ್ದಾದೊಡೆಯು ನೂ | ತನಗುಣವ ನುಡಿದಾದೊಡೆಯು ರಿಪು | ಜನ
ಪತಿಯ ವಶಮಾಳ್ವುದುಚಿತವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೩|| ಕೋಶಪಾಸಾದಿಗಳ ಮಾಡಿ ಮ | ಹೀಸುರರ
ಮೇಲಾಯುಧಂಗಳ | ಸೂಸಿ ದೈವವ ಮುಟ್ಟಿ ಬಿವ್ಯಾಚ್ಛ್ಣಗಳಲೋಡಬಡಿಸಿ || ಹೇಸದರಿಭೂಪಾಲ
ರನು ನಿ | ಶೈಷವನಿಸುವುದಲ್ಲದಿದೋಡೆ | ಹೈಸರಿಸುವುದು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೪||
ನರಕವಿಲ್ಲದನರರು ಸಾರಿಯ | ರುರುಬಿಯಿಲ್ಲದಯತಿಗಳಸುರರ | ವಿರಸವಿಲ್ಲದಸುರರು ಮೂಯಾಪಾಶ

ವನು ಹರಿದ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಂತಿಹ | ಧರಯೋಳಗೆ ಹಾಗರಸುಗಳು ಹಗೆ | ಹರಿದು ಹೋಗಲಸಾಧ್ಯವಹುದೇನುಂಟು ಹೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಮಸಗೆ ಮೂಡಿದ ಹೊಲನು ದುಷ್ಕ | ಪ್ರಸರದೇಳಿಗೆ ಪಾಪಿಯೋಲಗ | ಹುಸಿಯಬಾಳುವೆ ಹುದುವಿನಾರಂಭದಫಲೋದಯವು || ನಸಿದುಹೋಗುವೆ ಲೋಕದೊಳಗವು | ಹೆಸರುವಡೆವನೆ ಹಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ | ಹಸನ ಕೊಡುವುದೆ ರಾಯ ಚೆತ್ತೊಸೆಂದನಾ ಶಕುನಿ ||೪೮|| ಜಾತಿಬಾವನ್ನು ದಲಿ ಸರ್ಪದ | ಭೀತಿ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ದುರ್ಜನ | ಭೀತಿ ದೇವಾಧ್ಯರಿಗೆ ದನುಜಾದಿಗಳ ಬಲುಭೀತಿ || ಬಾತಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜನನಮರಣದ | ಭೀತಿ ಬೆಂಬಿಡದಂತೆ ಗೋತ್ರಜ | ಭೀತಿ ಭೂಪಾಲರಿಗೆ ಹಿಂದಹುದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪೯|| ಕರಣಿಕರು ಕರಣಿಕರೊಡನೆ ಸಹ | ಚರರು ಸಹಚರರೊಡನೆ ಸಾವಂ | ತರಲಿ ಸಾವಂತರುಗಳಾ ಮಂತ್ರಿಯಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು || ತರುಣಿಯರು ತರುಣಿಯರೊಡನೆ ಪು | ಕರರು ಪುಕರರೊಡನೆಯಿರಲೊರ | ಸೊರಸು ಮಿಗೆ ಮಸೆವುದು ಕಣಾ ಭೂಭುಜನೆ ಕೇಳೆಂದ ||೫೦|| ವ್ಯಾಕುಲಿತವಿಪ್ರರ ವಿಸತಿಯ ದಿ | ವಾಕರನ ಲೋಕಾಯತರ ರ | ತ್ನಾ ಕರನ ಲಾವಕರ ಹಿಸುಣರ ದಾಯುಧಾಗಗಳ || ಶೋಕಿಗರ ಮಾಯಾವಿಗಳ ದ | ವೀಕರನ ವಿನಿಯೋಗಿಗಳ ಸ | ವೈಕಮತ್ಸರದೊಳಗೆ ಬದುಕುವನಾವ ಹೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಮಂಜು ಮಹಿಯನುಮು ಸುಕುವಂತೆ ಧ | ನಂಜಯನು ಕಾನನವ ಸುಡುವಂ | ತಂಜಕೆಗಳುಮಾಹವನು ಹೊಯ್ಯೊಯ್ಯೊರಸು ವಂದದಲಿ || ರಂಜಕರು ಪಾಂಡವರು ನಿನ್ನುನು | ರಂಜಸುವರಾವಂಗದಲಿ ನವ | ಕುಂಜರನ ಕಾಲಾಟ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದೆಯೆಂದ ||೫೨|| ದನಿಗೆ ನಡೆದೊಳವೊಕ್ಕು ಮರಗೂ | ಡಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಹುಲಿಯವೋ ಲ್ಕಾ | ನನದಿ ಬೀಸಿಬಲೆಯೊಳಗೆ ಗಾನಕ್ಕೆ ಮನಸೋಲ್ದ || ಹನನವಲಯದವ್ಯಗದವೋಲಿರು | ಬಿನಲಿಕಡಹಿದಕುಯವೋಲಿಪು | ಬನಪರಭ್ಯುದಯದ ವಿನಾಶವನಸಗಬೇಕೆಂದ ||೫೩|| ಎಂದು ದು ಬೋಧಿಗಳ ನಾನಾ | ಚಂದದಲಿ ಬೋಧಿಸಿ | ನಂದಗಡಿಸಿ ತದೀಯವಂಶಶ್ಚೇದಮಾ ಗವನು || ಬಂದುಗೂಡಿ ಸುಯೋಧನಂಗಾ | ನಿಸಿ ಕಳಿಂಗ ಲೋಕವ | ಕೊಂದನೈ ಜನಮೇಜ ಯಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಎಮ್ಮೆ ಬಹುಮಾನಾವಮಾನವು | ನಿಮ್ಮೆಪ್ಪದೆ ಬೇರೆ ನಮ್ಮಯ | ಸೊಮ್ಮಸಂಬಂಧದಲಿ ಹಿತವರ ಕಾಣೆನಾನಿನ್ನು || ಸಮ್ಮತಬಿ ಪಾಂಡವರಗ್ನಯ | ಲೊಮ್ಮೆ ಹು ವನು ನೆನೆವನೊದವಿದೊ | ಡೆಮ್ಮಸುಕೃತೋದಯದ ಫಲವೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೫೫|| ಎನೆ ಕಳಿಂಗಾದಿಗಳು ತಂತ | ಮ್ಮನುಮತವ ಹೇಳಿದರು ಕಾರವ | ಜನಪನವಗೆ ಕೇಡನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮನ ದೊಳಗೆ || ಜನಕನಲ್ಲಿಗೆ ನಡುವಿರುಳು ಬಂ | ದನುನಯದೊಳಿವಾತ ತೆಗೆದೆಂ | ದನು ವೈಕೋದರ ನೂಳಿಗವನರ್ಜುನನ ಸಾಹಸವ ||೫೬|| ಅರಿಗಳುದ್ಭವವಿನ್ನು ಗಂಟಲ | ನರವುದವ್ಯನು ನೂರುಮು ಕ್ಕಳ | ನರಸ ಬರಿದೇ ಹಡದು ಕೆಡಿಸಿದೆ ತಾಯಜಾವನವ || ಇರಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರ ದೊಳಿಮ್ಮಿನಿಬರನು ದೇಶಾಂ | ತರಕೆ ನೇಮಿಸು ಜೀಯ ನೂಕದು ಭೀಮನೊಡನೆಂದ ||೫೭|| ಅಕ್ಕ ಮಗನೇ ಧರ್ಮಸುತ ಬಾ | ಧಕನೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮತಿ ಕಂ | ಓಕದೊಳೆರಗಮ ಮಿಂ ನಡೆಯರು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಸಕಲರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುವೇ ಪಾ | ಲಕನು ತನ್ನೊಳು ತಪ್ಪಿದನೆ ಬಿಡು | ವಿಕಳಮತಿ ಗಳ ಮಾತನೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೮|| ಬೊಪ್ಪ ಬಿನ್ನ ಹವವರ ಜನಕನು | ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯನು

ನಿಮಗೆ ನೀವಿನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವುದಾಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವೈಭವವೆ || ಅಪ್ಪುದಿಳಿ ಧರ್ಮಜನ ತರುವಾ |
ಯಪ್ಪುದಾವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತತ | ತಪ್ಪದವರಿಗೆ ಸಲಿ ನೆಲವಿದು ಹೊಲ್ಲೆ ಹೇನೆಂದ ||೫೯|| ಜನಪ ಸುಖ
ದಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನ | ತನುಜರೊಡನೆಯು ರಾಜ್ಯಮಾಡುವು | ದನುನಯವಲಾಬೀಳುಕೊಡುವುದು
ನಮ್ಮನೂರ್ವರನು || ಜನಪರುಂಟೋಲೈಸಿಕೊಂಬರೆ | ತನಗಿರದೆ ಖಂಡೆಯದ ಸಿಲ ಕರೆ | ಜನನಿಯನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡವಿನ್ನೇನೆಂದು ನಿಂದಿದರ್ ||೬೦|| ಎಲೆವುಗನೆ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಬಾ ಕುರು | ಕುಲತಲಕ ನೀಹೋ
ಗಲೆನ್ನೊಡ | ಲುಳಿವುದೇ ಮರಿಯಾನೆ ಬಾರೈ ಕಂದ ಬಾಯೆಂದು || ಸೆಳೆದು ಜಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕಂಬನಿ |
ದುಳುಕಿದನು ಹೇಳಿನ್ನು ಮೇಲಣ | ಬಳಕೆಯನು ರಿಪುರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ ಬುದ್ಧಿಯೇನೆಂದ ||೬೧|| ನೀರಲಿ
ಪವಿಕ್ಕಿದವು ಕಿಚ್ಚಿನ | ಭಾರವಣೆಯೇನಯದೊ ಪುಣ್ಯವ | ಹೋಲಿಸುವೆವೊದಗದರೆ ಹೋಗಲಿ ನಮ್ಮ
ಹಗೆ ಹರಿದು || ಓರಣಿಸಿತ್ತೆ ವೈರಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಮರೆಯಲಿ ಜೀಯ ಬೂಜನ | ಬಾರುಗುತ್ತಿದು ನಿಮ್ಮ
ಚಿತ್ತಕೆ ಬಯೋಡೆ ಮಾಡುವೆವು||೬೨|| ಅವತರದಲಿ ವೈರಭುಟಕುಲ | ದಾವಗೆಯ ನಿಜಸುವಿಲ ನಿಜೊಳ |
ಗಾವು ಹೊರಗೇ ಮಗನೆ ಸೊಗಸೆನ ನಿಮ್ಮ ವೈಭವಕೆ || ಸಾವದಾವಂಗದಲಿ ಮಿಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವು
ದಾತೆರನ ನೀ ಹೇ | ಳಾವು ಸೊಗಸುವೆವೆಂದು ನುಡಿದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬೩|| ಕರೆಸಿ ಪಾಂಡು
ಕುಮಾರಕರ ನೀ | ಧರೆಯ ಹಸುಗೆಯ ಮೂಕಿಕೊಡು ಕಲ | ತುರಗಭಂಡಾರವನು ಸಹದಾಯಾದವಿಷ
ಯದಲಿ || ಇರವನವರಿಗೆ ವಾರಣಾವತಿ | ಪುರದೊಳಗೆ ಪರುತವಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ | ನುರುಹು ಸುಡುವೆನು
ಬಳಿಕ ಲಾಕ್ಷಾಭವನರಚನೆಯಲಿ ||೬೪|| ಅಹುದು ಮಗನೇ ಮಂತ್ರವಿದು ಮತ | ವಹುದು ನವಗೀರ್ಭಿಷ್ಣು
ವಿದುರರು | ಕುಹಕಿಗಳು ಕೃತಭಿನ್ನು ವಾದೊಡೆಭಾರವದು ಮೇಲೆ || ಗಹನಗತಿಯಲಿ ಗೂಢತರಸ | ನಿಮ್ಮ
ತಕರ್ಮಕಲಾಪದಲಿ ಲಪು | ದಹನಸಿದ್ಧಿಯ ನೆನವುದೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬೫|| ಜನಕನನು
ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕಾರವ | ಜನಪ ತನ್ನ ರಮನೆಯ ಸುತಿವರೊಳೆನುಪಮಿತಪಿಶ್ವಾಸಸೂಚಕನನು ಪುರೋ
ಚನನ || ನೆನೆದ ರಾರವರಾಜಕಾರ್ಯದ | ಘನವನರುಹು ಸಮಗ್ರಧನಸಾ | ಧನವ ಜೋಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿದನವನಗುತ್ತದಲಿ ||೬೬|| ಅಪುರೋಚನನೆಂಬವನು ಬಲು | ಪಾಪಕರ್ಮನು ಕುರುಪತಿಗೆ ಬಳಿ |
ಕಾಪುರಾಂತರದಿಂದ ಬಂದನು ವಾರಣಾವತಿಗೆ || ಅಪುರದ ಜನವರಿಯದಂತಿರೆ | ಕಾಪುರಷ್ಣನಳವಡ
ಸಿದನು ನಸು | ದೀಪತಾಗದೊಡೇಕರೂಪರಾಜಭವನವನು ||೬೭|| ನಿಗಮಸಂಸ್ಥಿತವಾಸ್ತುರಚನಾ
ದಿಗಳನಾಯವ್ಯಯದ ತಾರಾದಿಗಳ ರಾಗಗ್ರಹಬಲದ ವಿಪರೀತಯೋಗದಲಿ || ಹಗಲು ತೀರಲುತ್ತಲಿತ
ಕೈದೀವಿಗಿಯ ಪಂತಿಯ ಬೆಡಗಿನಲಿಕೇ | ಜಗನು ಕೃತ್ರಿಮರಚನೆಯಲಿ ಮಾಡಿಸಿದನರಮನೆಯ ||೬೮||
ಅರಗನಲಿ ಭಿತ್ತಿಗಳ ನವಸ | ಜ್ವರಸಗುಡಮಿಶ್ರದಲಿ ನೆಲೆಯು | ಪ್ವರಿಗೆಗಳನವರಲಿ ಕವಾಟಸ್ತಂ
ಭವೇದಿಗಳ || ವಿರಚಿಸಿದ ನವಸೌಧಭದ್ರಾ | ಸ್ತರಣನಂದ್ಯಾವರ್ತದಲಿ ಪಂ | ಪರಯ ಬಿನ್ನಾಣದೊ
ಳಗರಗನಮನೆಯ ಮಾಡಿಸಿದ||೬೯|| ಹಿಲಿಯಭವನದ ಸುತ್ತವಳಯದ | ಮುರುಹುನಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳಾ
ಮಂ | ದಿರನಿಕಾಯಕೆ ಬಾಗಿಲೊಂದಾದ್ವಾರದೇಶದಲಿ || ಇರವು ತನ್ನದು ಬಾಗಲಿಕ್ಕಿದು | ಹೊರಗೆ
ಮುದ್ರಿಸಿ ಕಿಚ್ಚುಚುಚ್ಚುವೆ | ಪರುತವಣೆಯಲಿ ಖಳಪುರೋಚನನಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ||೭೦|| ಧರಣಿಪತಿ
ಕೇಳಿತ್ತ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳಗೆ ಕುಂತೀಕುಮಾರರ | ಕರೆಸಿ ಕಟ್ಟಿಕಾಂತದಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂ

ಪಾಲ || ಬೆರಗುಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಮಕ್ಕಳ | ಮರುಳುಮಾಡಿದನೆನಪೇಳುವೆ | ನುಲವನೆಯ ಬೀಡಾರದಲಿ ಬಿಡಿ
ಸಲ್ಕೆ ಮನದಂದ ||೨೧|| ದುರುಳಂಕೌರವರು ನೀವತಿ | ಗರುವರವಡಿರು ಪಾಪಕರ್ಮರು | ಪರಮಪು
ಣ್ಯರು ನೀವು ತನ್ನ ವದಿರು ಕುಮಂತಿಗಳು || ಎರಳೆತೋಳನಸಾದುಸುಣ್ಣದ | ನೆರವಿಗದುವಾವಗೆಯ
ಸೇರನೆ | ಯರಸ ನಿನ್ನೊಡನೆನ್ನ ಕುನ್ನಿಗಳೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೨೨|| ತಂದೆಯಲ್ಲದನಿಮಿಗಹಿತರಾ |
ರೆಂದು ಮರುಗುಪಿಸೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳು | ಕೊಂದು ಹಿಂಡೆಯಕೂಳನುಂಬೊಡೆ ಹೇಸುವವರಲ್ಲ || ಇಂದು
ನಿಮಗವೆಂಬಲಸಹಜ | ಬಂದದಾದೊಡೆ ತನ್ನ ಕಲೆಯಲಿ | ನಿಂದು ಹೊರೆವುದಕ್ಕೀರ್ತಿ ಕಲ್ಪಿಪ್ಪ ಮಗನೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ತಾತ ಕೆಡುವಿರಿ ನೀವು ತನಗ | ಬ್ಯಾತಿ ಕೌರವರೆಂಬವರು | ನಿರೀತಿಕಾರರು ಭೀಷ್ಮ
ವಿದುರರು ಭೀತರವದಿರಿಗೆ || ನಿರೀತಿಸಮ್ಯತವಾಗಿ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾತ ಮತವನು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮೊಳು | ಭೀತಿ
ಬೇಡಂದರಸ ಹಿಡಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಕರವ ||೨೪|| ಬೇರೆ ಮತವೆವುಗೇನು ಬೊಪ್ಪನ | ಚಾರಿ ನಿಮ್ಮದು
ನೀವು ಬೊಪ್ಪನ | ನೂರುಮಡಿಯವುಗೊಳ್ಳಿದರು ಬೇರನ್ನ ಪಿತರುಂಟೆ || ಬೇರಲಿಸಿ ಕೂಡಲಿಸಿ ನಿಮಗೆ
ಯು | ತೋರಿದುದೆ ಮತ ನಿಮ್ಮ ನೆವನ | ವೀರಬಲ್ಲೆ ನೆಯೆಂದು ಧರ್ಮಜ ನುಡಿದು ನರಸಂಗೆ ||೨೫||
ಎರೆಯವಂಕೆಯೊ ತಳಿತನುಳ್ಳೆಯೊ | ಹುರಿಯಬಲೆಯೊ ರಾಗಸನ್ನೆಯೊ | 'ಸರಿಯಗೊರೆಯೋ
ತಕ್ಕನುಂಡೆಯೊ ಸವಿಯಚಿತ್ತಕವೋ || ಆರಸನಂಕೆಯ ಮನದಬಯಕೆಯ | ಹೊರೆಯ ಬಳಕೆಯ
ನೀನಮಂಜಸ | ತರದ ಸಾತ್ವಿಕರತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬|| ಕಂದ ಮನಮುನಿಸಿಲ್ಲಲೇ ನಾ |
ಪಂದನುಡಿಗೂಡಬಡುಪಿರಾದೊಡೆ | ಮುಂದೆ ಪುರವಿದೆ ವಾರಣಾವತವಿಲ್ಲಿಗರುವತ್ತು || ಸಂದನಾಡು
ಸವಸ್ತವಸ್ತುಗ | ಳಿಂದ ಪೂಜೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದಿಂದ ಮಿಗಲದು ರಾಜಧಾನಿಸ್ಥಾನ ನಿಮಗೆಂದ
||೨೭|| ಹೈಹನಾದ ಭವತ್ಕಲ್ಪಪಾಸ | ನ್ನಾಹವೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾವುದ | ನೂಹಿಸಿದೊಡಾಸ್ಥಿ ತಿಯೊಳ
ದಗುಪೆಂದ | ವಿನಯದಲಿ || ಗಾಯಗತವನೆಯದಿವರು | ತ್ನಾಹವಲಿ ಕೈಕೊಂಡು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಬೇಡ
ವಿದುರದ್ರೋಣಮುಖ್ಯರಗರಹಿದರು ಹದನ ||೨೮|| ಧಾನ್ಯೇಶತಿ ರತ್ನಮಯಭಂ | ಪಾರಸಹಿತ
ಗಜಾಶ್ವರಥಪು | ವಾರವು ಮಾಡವನು ಹಸಿಗೆಯನೆರಡುಭಾಗವನು || ಕೌರವರಿಗೊಂದಿವರಿಗೊಂ
ದನ | ಲೋರಣದಲಕವಡಿಸಿ ಬಹು ವಿ | ಸ್ತಾರದಲಿ ಭೀಷ್ಮಾಚ್ಯರಹುದನಲಿವರವನ್ನಿಸಿದ ||೨೯||
ಇವರು ಶುಭದಿನಶುಭಮುಹೂರ್ತ | ಪ್ರವರದಲಿ ಹೊರವಂಚರಾಜನ | ನಿವಹ ಮರಗಿತರಣ್ಯವೇ ಗತಿ
ಯರಸ ನಮಗೆಂದು || ಅವರ ಕಳುಹುತ ಬಂದರಾಕಾ | ರವರು ನಿಂದರು ಭೀಷ್ಮಕುಲಶೋ | ಧೃವರು
ಸುತಗೆ ಬುದ್ಧಿಹಳಿದು ಮರಳಿದರು ಪುರಕೆ ||೩೦|| ವಿದುರನೊಡನೆತರುತನೇಕೆ | ತದಲಿ ಸೂಚಿಸಿ
ಮರಳಿದನು ನೈಋ | ಸುದತಿ ವರಗಾಂಧಾರಿ ಮೊದಲಾದಳುಳರಾಣಿಯರು || ಮುಪದ ಮುರಿವಿನಲಿವ
ರ ತೆಗೆದ | ಪಿದರು ಭೂಪತಿಸುತ ಕಡುಶೋ | ಕದಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂದು ಬಂದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ
||೩೧|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ವರವ ಹೊರವಡುವಾಮುಹೂರ್ತಕೆ | ವರುಷವಿಪ್ಪತೊಂಬತಾ
ದುದು ಧರ್ಮನಂದನಗೆ || ವರುಷಪದಿಮೂರಲಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದೊಳಿದ್ದರು ಹಿಂದೆ ಪೋಡಕ | ವರುಷ
ವನದೊಳಗಂತು ಲೆಕ್ಕ ವನೋಡಿಕೋಣೆಂದ ||೩೨|| ಬಂದರೈವರು ಕುಂತಿಸಹಿತಾ | ನಂದದಲಿ ವರವಾರ
ಣಾವತ | ಕಂದು ಪುರಜನಕೂಡಿ ಕನ್ನಡಿಕಲಶವಿಭವದಲಿ || ಬಂದು ತಾವಿದಿರಾಗಿ ಕುಂತೀ | ನಂದನರ

ತವೇಘಾ | ವಳಿಯ ಗುರುವೆನೆ ವಾದ್ಯತತಿ ಕಳ | ಕಳದೊಳರ್ಜುನದೇವನೆದ್ದನು ಮುನಿಯ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ||೩೮|| ಈತನಾರ್ಜುನನೆ ಹೋಹೋ | ಮಾತು ಮಾಣಲಿ ಮಾಣಲೆಂಬೀ | ಮಾತು ಹಿಂಚಿ
ತು ಮುನ್ನು ಮೌನದೊಳಿದುರ್ದಾಸ್ಥಾನ || ಭೀತಕಳಕಳರಂಗದಲಿ ಪುರು | ಹೂತಸುತ ಪೈದೋರಿ
ದನು ಜನ | ವೀತನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ದ್ರೋಣ ಕೃಪ ಮೊದಲಾದ
ಮಾನ್ಯ | ಶ್ರೀಣಿಗೆರಗಿದನಮರನಿಕರಕೆ | ಗೋಣನೆತ್ತಿದನಿಟ್ಟುಕರಪುಟವನು ಲಲಾಟದಲಿ || ಪ್ರಾಣಪದ
ವಿದು ನಿಖಳವಿದ್ಯಯ | ಜಾಣತನಕಿದು ವಿನಯವೆಂದುದು | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನೆರವಿ ನೆರೆ ಹೋಗಲಿತು
ಧನಂಜಯನ ||೪೦|| ನಿಲುವಿನಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲಿ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ಭಂಗಿಯಲಿ ಭರದಲಿ | ಲುಳಿಯ
ಲೋಯ್ಯಾರದಲಿ ಮೋಡಾಪೋಡಿಯಂದದಲಿ || ಅಳವಿಯಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯಲೂಹಾ | ಬಲದಲವಧಾ
ನದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೪೧|| ತುರಗಚಯರೇ
ವಂತ ಮದಕುಂಜರಮಹಾದಿವಿಜೇಂದ್ರರಥ ಸಂ | ಚರಣವರಮಾರ್ತಾಂಡ ಎಂದಬ್ಬರಿಸೆ ಜನನಿಕರ ||
ತುರಗಗಜರಥ ವಿವಿಧಶಿಕ್ಷಾ | ಪರಿಣತಿಯ ತೋರಿದನು ಗುರುಕೃಪ | ಸುರನದೀಜರು ಮುಳುಗಿದರು
ಪುಳಕಾಂಬುಪೂರದಲಿ ||೪೨|| ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡನು ಧನುವ ನೆರವಿಯ | ನತ್ತ ಹೊಯ್‌ಹೊಯ್‌ಹೋ
ಗಹೇಳ್ತು | ವೃತ್ತರದೆ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಲು ತೋರಬೇಕನುತ || ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದಗಿದು ಹೂಟವಿ
ಯತ್ತಳಕೆ ಹಾಯ್ಗಿದನು ಕರ್ಬೋಗೆ | ಸುತ್ತಿ ಧಳ್ಳುರ ಮಸಗಿತಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಲಿ ||೪೩||
ತೆಗೆಸಿದನು ತಿಖಿಶರವ ಧನುವಿಂ | ದ ಗಿಸಿದನು ವಾರುಣವನಭ್ರವ | ಮೊಗೆದುದುಪ್ಪತವಾರಿಯುಸಸಂ
ಹರಿಸಿದನು ಮರಳಿ || ಹಗಲನೊಂದೇತುತ್ತುಮಾಡಿದ | ವಿಗಡತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತಿಮಿರವ | ತೆಗೆಸಿದನು
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಸುರನಿಕರ ||೪೪|| ಗಿರಿಶರದಲಿಗ್ರಗಳ ಮೇಘದ | ಶರಟನಭ್ರವ ನು
ರಗಬಾಣದಿ | ನುರುಭುಜಂಗವ ನನಿಲಶರದಲಿ ತೀವ್ರಮಾರುತನ || ಪರುಶವವ ತೋರಿದನು ಜನಪು |
ಬ್ಬರಿಸಲಡಗಡಗಂಧಭೂಪನ | ಕೊರಳು ಕಸಿದುದು ನುಡಿಯ ನಾಟಕಹರ್ಷಭಾರದಲಿ | ೪೫|| ಇವರ
ಮುಖವರಳಿದುವು ಗಂಗಾ | ಭವಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳ ಬಳಿ | ಕವರ ತಲೆಬಾಗಿದುವು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿ
ಕೌರವರ || ಇವರ ಜನನಿಯ ಮುಖದ ಸುವಾ | ನವನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಜನನಿಯ | ಜವಳಿದು
ಮೌನವನು ಬಣ್ಣಿಸಲಯ ನಾನೆಂದ ||೪೬|| ಬಾಯಹೊಯ್ಲುಗುಣನ ಹೋಗಲುವ | ನಾಯಿಗಳ
ದೇನಾಯ್ತು ಕೌತುಕ | ವಾಯಕಿವದಿರ ಪಕ್ಷಪಾತವ ನೋಡುನೋಡೆನುತ || ಸಾಯಕವ ತೂಗುತ್ತಲಾ
ಕರ್ಣಾಯತಾಂಬಕನೆಡಬಲದ ಕುರು | ರಾಯನನುಜರ ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವೆಂಬನಾ ಕರ್ಣ ||೪೭||
ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಶಿರದಲಿ | ತರಣಿಮಂಡಲಕರಗಿ ನೋಡುವ | ನೆರೆವಿಗವನಾಂಕಿತನಾರಂಬ
ದ್ವೃತವ ಬೀರಿ || ಅರಸ ಕೇಳ್ವಿ ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರದ ಶ್ರಮವನು ತೋರಿದನು ಕರಿ | ತುರಗ
ರಥವಾಹನದ ಶಿಕ್ಷಾವಿದ್ಯೆಗಳು ಸಹಿತ ||೪೮|| ಅವಿವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥತೋರಿದ | ನಾವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂ
ಚವ | ಪಾವಕಾನಿಲವಾರುಣಾದಿಯನ್ನೆದೆ ವಿರಚಿಸಿದ || ಅವಿಧಾನದಲಾ ವಿಹಾರದ | ಲಾವಿಬಂಧದ
ಲರ್ಜುನನ ಬಾ | ಣಾವಳಿಯ ಬಿನ್ನಾಣವನು ತೋರಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೪೯|| ಸೋಸುವೊಡೆ ಬಾಯೆಂ
ದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೇಣಿದನು ಘನರೋಷತಿಖಿಯಲಿ | ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರಮಾಸೆ ಕಂಗಳೊಳುಗುವ ಕಿಂಪಿ

ಬಂಧತ್ತನೆಯ ಸ್ತಂಭಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಬೆಂಬಿಡದೆ ಕಲಿಭೀಮ ಹಿಡಿದು ಹಿ | ಡಿಂಬಕನ ಮುರಿದವನತಂಗಿ |

ಡಿಂಬಿಯನು ಕೂಡಿದನು ಪಡೆದನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಯಮನಂದನನ ಪಾರ್ಥನ | ಕಾಲೊಡೆದು ಬಸಿ
ವರೂಣಜಲದಲಿ ಬಟ್ಟಿ ಕೆಸರಾಯ್ತು || ಮೇಲೆಯವಳರು ಕುಂತಿಯವಡೆ | ವೇಳುವೆನು ಬೇಗದಲಿ
ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿ ಕೊಲಲೆನುತ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪರವನಿಯಲಿ ||೧|| ಉಲಯಮನೆಯಲಿ ಸಾಯ
ಲೀಯದೆ | ಸರಗ ಹಿಡಿದಳತಂದು ಕೊಯ್ದನು | ಕೊರಳನಕಟಾ ಭೀಮನೇ ಹಗಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||
ಅರಸಹಿಡಿಯಲಿ ದಾನವರು ನಿಂ | ದಿಲಕೆಯಲಿ ನುಂಗಲಿಕ್ಕ ತಾರ್ಥರು | ಧರೆಯಾಳಾನೆಂದೊದುದರು
ಮಾದ್ರಿ ಕುಮಾರಕರು ||೨|| ಸಾಕುಸಾಕಾನಿರಲು ಹೆಕ್ಕಳಿಪ್ಪೇ ಹೋಹೋಯೆನುತ ಹೊತ್ತನು | ನೂಕಿ
ಹೆಗಲೆರಡರಲಿ ಕುಂತಿಯ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಆಕಿಲೀಟಿಯನೆಡದಲಾವಾ | ದ್ರಿಕ್ಕುವಾರರ ಒಲಬದಿ
ಯಾಳ | ಗೌಕಿ ನಡೆದನು ಭೀಮನೊಡಹಾಯ್ದಾದೆಮ ಕಲುವರನಾ ||೩|| ಬಂದನೀಪು ಹಲವಯೋ
ಜನ | ದಿಂದ ಹೇರಡವಿಯಲಿ ಒಳಲಿದೆ | ನಂದನೇ ನೀರಡಿಸಿದನೆ ಮೇಣ್ಣಿದ್ರೆಗಳಸಿದನೇ || ತಂದು ಕಾನ
ನಮಧ್ಯವಲಿ ತರು | ವೃಂದದಡೆಯಾಳಗಿಳುಹಿ ಬಳಿಕರ | ವಿಂದದಲೆಯಲಿ ನೀರ ತಂದೆರಡನು ಮಹಿಶ
ರಿಗೆ ||೪|| ತಳಿರ ತುದೊಟ್ಟಿದನು ತರುವಿನ | ನೆಳಲೊಳಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು ತನು | ಬಳಲಿಕೆಯ ಭಾರ
ಣೆಯ ಕಡು ಜೋಡಿಸಿದಜೊಂಪಿನಲಿ || ಝಳಕೆ ಕಂದಿದಮೈಯ ಬಾಡಿದಲಿ ತವನನದ ಮೂಸಿಕದದ
ತಲೆಯೊಳಿರೆ ತನ್ನೈವರನು ಕಂಡಲಳಲಿದನುಭೀಮ ||೫|| ತಾಯೆ ನೀ ಭಿಟ ಸಾಗನಗಲಯ | ರಾಯನ
ರಸಿಯ ನಿನ್ನು ಮಕ್ಕಳು | ರಾಯರೆದೆದಲ್ಲಣೆ ಭಾರಯ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮರೇ || ಈಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸೋ
ಮವಂಶದ | ರಾಯತನಪಿಂತಹುದು ಹೇಳಾ | ತಾಯೆ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದಳಲಿದನು ಭೀಮ ||೬||
ಜನನಿಯಂಘ್ರಿಯನೊತ್ತಿ ಯಮನಂ | ದನನ ಚರಣವ ಮುರಿದು ಬಳಿಕ | ಬುನನ ಯಮಳರ ಪದ
ವನೆಚ್ಚೆರದಂತೆ ಹಿಡಿಕಿಸುತ || ಅನಿಬುರವನು ನೋಡಿ ಸ್ತೂರ್ವವ | ನೆನೆದು ಬಿಂಬಿದಳತ ಘನಕಾ |
ನನದ ಮಧ್ಯದಲೀತನಿದ್ದನು ಒಲದು ಚಿಂತಿಸುತ ||೭|| ಶೌಕುವದು ಬಲುನಿದ್ರೆ ನಿದ್ರೆಯ ನೂಕುವನು
ಕಣ್ಣೆವೆಗಳಲಿ ನಸು | ತೂಕಡಿಕೆ ತೋರಿದೊಡೆ ಮೈಗೆದರುವನು ಕೈಯಾಡನೆ || ಸೋಕುವದು ಮೈಮ
ರವೆ ಮರವೆಯ | ನೋಕಲಸುವುದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ನಿ | ರಾಕುಲಾಂತಕರಣನಾದನು ಬಳಿಕ ಕಲಿ
ಭೀಮ ||೮|| ವ್ಯಾಳಗಜಭೂದಾರವೈಕಶಾ | ದೂಲಸಿಂಹಾದಿಗಳ ಭಯವಾ | ಕೀಳದೈತ್ಯಪ್ರಕರಭ
ಯವಹದೆನ್ನ ಮರವೆಯಲಿ || ಹೇಳಲೇನದನಿನ್ನು ನಿದ್ರಾ | ವ್ಯಾಳವಿಷವನು ಮೊಗೆದು ಸೂಸಿ ವಿ ಶಾ
ಲಮತಿಯವಧಾನದಲಿ ಕಾದಿದರ್ಪನೈವರನು ||೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಂದುಮಾರಿಯ | ಮುರಿವನಿವರಿಗೆ

ತದ ನಾಂತರ | ದರಸುದೈತ್ಯಹಿಡಿಂಬನೆಂಬವತಃಪುತ್ರಬಲನು || ಮುಖಮುಖದು ಮುಗಾಳಿಯಲಿ
ಮೂ | ಗರಳಿಮಾನವಗಂಧವಿದು ಗೋ | ಚರಿಸಿತೆತ್ತಣದೋ ಮಹಾದೇವನುತೆ ಬರಗಾದ ||೧೦||
ತಾಯೆ ಬಾರಾ ತಂಗಿ ಗಂಧದ | ವಾಯುವಿದೆ ಮೋಕ್ಷಗಾರನಾಗಿ ನ | ವಾಯುಭೋಜನವಿಂದುದೋರ
ಕಿತು ಮನುಜಮಾಂಸದಲಿ || ಸಾಯುವದಿರ ಬಡಿದು ರಾ ತನು | ಗಾಯವಿದು ಕೃತಪ್ರಣ್ಯಫಲನೆ |
ಮಾಯೆಗಾತಿ ಹಸಾಯವೆನುತೆ ಹಿಟಂಬಿ ಗಮಿಸಿದಳು ||೧೧|| ಬಂದಳವಳಿರಿದ್ರೂಪಿನೋ | ಳೆಂದು
ಕಂಡಳು ದೂರದಲಿ ಹು | ನಂದನನ ಸುಳಿದಲೆಯ ಕವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಕರ್ಕಶದ || ಕೆಂದಳದ ಕೇಸರಿಯ
ಕಂಗಳ ಕುಂದರದನಚ್ಚನಿಯಲಿರೆ ಮನ | ಸಂಧಳಾಲುಗಳನುಜಿ ಸೋತಳು ಭೀಮಸೇನಂಗೆ ||೧೨||
ಇವನ ಮೋನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೋ | ಡುವನು ವಿಸ್ತಾರಂತರಕೆ ಮುನಿದಪ | ನಿವದಿರೈವರ ತಿನಲಿ ಮರ
ದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಗದರ || ಇವನು ತನ್ನಯ ರೌದ್ರಮಯರೂ | ಪವನು ಕಂಡೂಡೆ ಹೆದರುವನಲಾ |
ಯುವತಿಯಹೆನೆಂದಸುರ ಸುಳಿದಳು ದಿವ್ಯರೂಪಿನಲಿ ||೧೩|| ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಮರಗ | ತ್ತಲೆಯ
ಮೊತ್ತವ ಬಿಗಿಯ ಮೈಕುಲ | ಮಳಕೆ ತೂಳುವತಂಬಿಗಳ ತನುತೆಯ ಚಲುವಿಕೆಯ || ಲಲನೆ ಸುಳಿ
ದಳು ಕುಚದ ಭಾರಕೆ ಬಳುಕೆ ನಡುಬಿಡದೊಲೆದು ಮೇಲುದು || ತಳಯೆ ಸುಳಿಗುರುರುಳ್ಳೊಲೆಯಲಾಕಲಿಭೀ
ಮನಿಡಿರಿಸಲಿ ||೧೪|| ಭೀಮ ನೋಡನು ನುಡಿಸನೊಯ್ಯನೆ | ತಾಮರಸಮುಖಿ ಹೊದ್ದಿದಳು ನಿ | ಸ್ನೀ
ಮಸೈ ನೀನಾರು ಮೂಗದಮತತ್ಯಂವರಾರು || ಈಮಹಾರಣ್ಯದಲಿ ಬರಬಿದು | ಕಾಮಿತವೆ ಕೋಮಲ
ರಿಗೆನೆ ನಿ | ಸ್ವಾಮಿಮನದಲಿ ಸತಿಯನುಡಿಸಿದನಾರನೀನೆಂದು ||೧೫|| ವನಹಿಟಂಬನಹಿಟಂಬಕ |
ನನುಜಿ ತಾನು ಹಿಟಂಬಿ ಯಾಕಾ | ನನಹಿದಮೃತ್ಯು ಮವಗವ್ಯವೈದಿವಮನುಜಂಗೆ ||೧೬|| ನಿನಗೆ ಕಾಮಿಸಿ
ಬಂದನಣ್ಣನು | ಮುನಿದೂಟವೆರ ತಿನಲಿ ನಿನ್ನೇ | ಳೆನಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗು ಕೊಂಡೊಯ್ಯನು ಹಿಮಾಚ
ಲಕೆ ||೧೭|| ನಿನ್ನನೊಲ್ಲೆನು ಮುನಿದಯಾದೋಡೆ | ನಿನ್ನದೈತ್ಯನ ಕೊಂದು ಬಾ ಮೋ | ಗೆನ್ನಬಲು
ಹನು ನೋಡು ನೀನೆನಲಸುರ ವಿನಯದಲಿ || ಮುನ್ನಲೇ ಮನುವುಧನ ಸರದಲಿ | ತಿನ್ನಿಯಾಗದೆ ಮನೆ
ಯಹೊಕ್ಕನು | ತನ್ನನೀಸು ಮುರಿದು ನುಡಿವರೆ ಎಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೧೮|| ಅನುಕೆ ತಳುವಿದಳೆಂದು
ರೋಷ | ಸ್ತನಿತಗದ್ದದ ಕಂಠನೋಡೆ | ದ್ದನು ಮಹೀಮಂಠಲವನುಗಾಂಭಕನ ಡೊಂಬಿನಲಿ || ಅನಿ
ಲಸುತನಿರಿದ್ದನೀತನೆ | ದನುಜನಿನ್ನ ವನಾಯು ತಪ್ಪೇ | ನೆನುತ ಹಳಬದೊಡಾಹಿಟಂಬಕ ಚಡಿದು
ಬೊಬ್ಬಿರದ ||೧೯|| ಬರಲಬೇಡನೊ ಕುನ್ನಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ತರಬಿ ಕಾದುವುದೆಲೊ ಮೈಮರೆ | ದೊರಗವ
ವರೆಳ್ಳವರುಕನಾ ಸತ್ತಂತೆ ಸಾರೆನುತ || ತರಬಿ ಹಿಡಿವಾಭೀಮ ಬೆನ್ನಿನೊ | ಕೊರಗಿದನು ಹೆಮ್ಮರಕೆ
ಹಾಯಿದ | ಮುಖದು ಮೊಯ್ದು ಹಿಟಂಬಿ ಕೊಡಹಿದನನಿಲನಂದನನ ||೨೦|| ಎದ್ದು ತಿವಿದನು ಖಳನ ಬು
ಯೋಳ | ಗದ್ದುಬೀತನಮುಖ್ಯ ಮುಖದೋಡ | ನೆದ್ದು ನಿಮಿಷಕೆ ಸಂತಪಿಸಿ ಹೆಮ್ಮರನ ಕೊಂಬಿನಲಿ ||
ಗೆದ್ದೆಯಿದಕೊಳ್ಳೆನುತ ಖಳನು | ಬೈದ್ದು ಹೊಯ್ದಾಡೆಮರಸಹಿತ ಹಿಡಿ | ದುಬ್ಬಿ ನೆಲದೊಳಗೊರಸಿ
ಕೊಂದನು ಕಲಿಹಿಟಂಬಕನ ||೨೧|| ಕಳಕಳದೊಳಿವೆದ್ದು ಯುವನತಿ | ಬಳ ಮಹಾದೇವವೈನಿಬ್ಬಿಸಿ
ಬಳಕೆ ಕಾದದೆ ತಮ್ಮ ಕೆಡಿಸಲು ಕಾಕಬಳಸಿದಲಾ || ಬಳಲಿದೆಮ್ಮನು ಹೊತ್ತು ತೋಳಲಿದ | ಬಳಲಿಕೆ
ಯಲೀಕೇಡು ಲೇಸಾ | ಯುಳಿದೆ ಪುಣ್ಯವಿದೆಂದರಾಯಮನಂದನಾದಿಗಳು ||೨೨|| ಖಳ ಮಡಿಯ

ಲವನನುಜಿ ಭೀಮನ | ನೋಲಿಸಲರಿಯದೆ ಕುಂತಿಗೈವ | ತಿಳುಹಿ ನುಡಿದಳು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಪರದ
ಸಂಗತಿಯ || ದಲವುಸುಯಲಿ ಯಿವರನವಳಂ | ಡಲೆದು ಭೀಮಗೆ ಹೇಳಿಸಿದಳಾ | ಫಲಗುಣನ ಕೈ
ಯಿಂದ ಧರ್ಮಬನಿಂದ ನುಡಿಸಿದಳು || ೨೨ || ಆರು ನುಡಿಯಲು ಸರ್ವಧಾ ಖಳ | ನಾಲಯನು ಕೈಕೊ
ಳ್ಳೆನೆಂದೇ | ವಿರ ಬಲಿದನು ಬಳಿಕ ವೇದವ್ಯಾಸಮನಿ ಬಂದು || ಸಾರನೆಯದಲಿತ್ತೋಲ ತಿಳುಹಿ ಕು
ಮಾರಸಂಭವವೆವೆಯೆಂದಾ | ನಾಲಯನು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನು ಮನಿ ಭೀಮಸೇನಂಗೆ || ೨೩ || ಪಲ್ಲಿಯುಕ
ವನ ವರಸರೋವರ | ವೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕ್ಕಲ ಹಿವುಗೃಹ | ವೆಲ್ಲಿ ರಮ್ಯೋದ್ಯಾನವೆಲ್ಲಿ ವಿಹಾರವನಭೂಮಿ || ಅಲ್ಲಿ
ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹುದು ಪೂರತಿ | ವೆಲ್ಲಿಭಯ ರಂಪಿಸಿದನು ಚಪಟ | ಮೆಲ್ಲ ಬನಿಸಿದ ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನಾಹಿ
ದಿಂಬಿಯಲಿ || ೨೪ || ನುಡಿದಸಮಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ರಮಣಿಯ | ನೋಡುಬಿಟ್ಟು ಹೈದಂಬರಾಬ್ಬದ | ಒಡತ
ನವ ನೆರೆಮಾಡು ನಿಲಿಸಿದನಾಘಟೋತ್ಕಚನ || ನಡೆದು ಬಂದರು ಶಾಲಿಹೋತ್ರನ | ನಡುವೆ ಕಂದುಪ
ಚಲಿಸಿ ಕೊಂಡರು | ಪಪುವಲಭಿಮುಖರಾದರೆನಿಬರು ವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ || ... || ೨೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕೆ ಸದ ೪೦೩ ಕ್ಕಂ ಸುಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಏಕಟಿಘಜಬಲರೇ ಕಚಕ್ರದೊ | ಳಕುಟಲರುಭೂಸುರರ ರಕ್ಷಿಸಿ |

ಬಕನ ಮುರಿದರು ಮೆರೆದರಮಲಗುಣಾಗ್ರಹಾರದಲಿ ||

|| ೨೬ || ಕೇಳುಬನಮೇಜಯಮುನಿಪತಿ | ಶಾಲಿಹೋತ್ರಾಶ್ರಮವನನಿರು | ಬೀಳುಕೊಂಡರು
ಮತ್ತೆ ಕಂಡರು ಬಾದರಾಯಣನ || ಹೇಳಿದನು ನಿಮಗೆಕಚಕ್ರವಿ | ಶಾಲಪುರವೊಳಗಾರುತಿಂಗಳು |
ಕಾಲ ಸಪೆಯಲಿ ಬಳಿಕ ಬಳಸುವಿರುತ್ತರೋತ್ತರವ || ೨೭ || ಎಂದು ಮನಿ ತಿರುಗಿದನು ಕುಂತಿ | ನಂದ
ನರು ಸುಕ್ಷಾತ್ರತೇಜೋ | ವೃಂದವನು ಮನೋದರವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮರೈಯಲಿ || ಅಂದವೇಲದಗಡ್ಡ
ದರ್ಭೆಗ | ಳಿಂದ ನೆರಿಯುಡಿಗಳನಾಟಕ | ದಿಂದ ಮಟ್ಟಿಯ ಧಟ್ಟುನೋಸಲಲಿ ದೇಸಿಪರಿ ಮೆರೆಯೆ || ೨೮ ||
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಕೆಚಕ್ರವ | ನಿವರು ಹೊಕ್ಕರು ವಿಪ್ರನೊಬ್ಬನ | ಭವನದಲಿ ಮಾಡಿದರು ಬೀದಾರವನು
ವಿನಯದಲಿ || ಇವರು ಯಾಚಕವಿಷಯದಾತಿ | ಧೈವನು ಕೈಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಕತಿಪಯ | ದಿವಸವನು ನೂಕಿ
ದರು ಭಿಕ್ಷಾವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ || ೨೯ || ತಂದಭಿಕ್ಷಾಶನವನೈವರು | ನಂದನರು ತಾಯಿಗೆ ನಿಷೇದಿಸ | ಲಿಂ
ದುಮುಖಿ ಭಾಗವದ್ವಯವಸಾನಂದದಲಿ ಮಾಡಿ || ಬಂದುಭಾಗ ವೈಕೋದರಂಗುಳಿ | ದೊಂದ-ಭಾ
ಗವ ತಾನು ನಾಲ್ವರು | ನಂದನರು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವರವನೀಶಕೇಳಿಂದ || ೩೦ || ಸಿರಿಯ ಹೇಳೊಡೆಹಸ್ತಿ

ನಾಪುರಿದರಸುಗಳ ಸಂತಾನ ಶೌರ್ಯದಾಪರಿಯ ನೋಳ್ವೊಡೆ ಶಕ್ರಸೂರ್ಯರ ತೇಜಕುರೆ ಮಿಗಲು ||
 ತಿರಿದಕೂಳನು ತಾಯಿ ಹಸುಗೆಯ | ಲೆರಡುಭಾಗವ ಮೂಡಿ ಮಕ್ಕಳ | ಹೊರೆದಳಿನ್ನುಳಿದವರ ಪಾಡೇ
 ನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಸುಬ್ರಾ | ಹೃದಮುಹೂರ್ತದಲೆದ್ದು ಜನನಿಯ | ಪದ
 ಯುಗಕ್ಕಭಿನಮಿಸಿ ಸಂಧ್ಯಾಮಠಕೆ ನಡೆತಂದು || ವಿಬತಸಂಧ್ಯೋಪಾಸ್ತಿಜಪನಿಯ | ಮದಪುರಾಣ
 ಶ್ರವಣ ಮಧ್ಯಾ | ಹೃದಲಿಭಿಕ್ಷಾಹನಗಳಿವರಿಗೆ ನಿತ್ಯವಿಧಿಯೆಂದ ||೬|| ಭೋಜನೋತ್ತರವೇಳೆಯಲಿ
 ನೈವ | ರಾಜವಾರ್ತಾಕಥನದಿಂದ ಮ | ಹಾಜಗಂಗಳೊಳಾಡುತಿರ್ದು ನಿಜವಿನೋದದಲಿ || ರಾಜತ
 ನವನು ಮರೆದರಾದ್ವಿಜ | ರಾಜತೇಜದಿ ಮರೆದರಾನರ | ರಾಜರಾಜರ ನೀತಿಯಿದು ಭೂಪಾಲ
 ಕೇಳೆಂದ ||೭|| ಇರಲಿರಲು ಮೂಸಾಂತರದಲಾ | ನೆರೆಮನೆಯ ಶೋಕಾರ್ತರವದ | ಬ್ಬರವ ಕೇಳಿದು
 ಕುಂತಿ ಸಾಯಂಕಾಲಸಮಯದಲಿ || ಭರದಿನೈತಂದಕುಳೋಸುರ | ವರವಿರೋಧವಿದೇನು ದುಃಖೋ |
 ತ್ಕರುಷವಾಕಸ್ಮಿಕವದೆಂದಳು ಕುಂತಿ ವಿನಯದಲಿ ||೮|| ಸಾಳೆ ವೈವಾಹೋತ್ಸವದ ದೆ | ಖ್ವಾಳವಿದು
 ಮೊದಲೀವಸಂತದ | ಬಾಲಿಕೆಯರೋಕುಳಿಯ ಮಳೆಯಲಿ ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದುದನೆ || ಹೇಳೆರೇ ನಿಮ
 ಗಾದ್ಧಯವನೆ | ಕೇಳಲಾಗದೆಯನಲು ದ್ವಿಜನಿದ | ಕೇಳಿ ಫಲವೇನವ್ಯಯೆಂದನು ಸುಯ್ಯುದು ಗುಡ
 ದಲಿ ||೯|| ಹೇಳಬೇಹುದು ತನ್ನ ನಿಷ್ಕವ | ಸಾಳಿಗೊಳ್ಳದಸುಜನನಿಕರಕೆ | ಕೇಳಬೇಹುದು ಓನರವನಿ
 ಪ್ರೊಂದ್ರರಸಹತಿಯ||ಹೇಳು ನೀನೆಲೆವಿಸ್ರ ತಾನಿದ | ಕೇಳಿ ದುಃಖಿತೆಯಾಗಲಾಗದೆ | ಹೇಳ್ವದುಃಖಂ
 ಪಂಚಭಿಷ್ಣುಹಯೆನ್ನದೆವಚನ ||೧೦|| ತಾಯೆ ಕೇಳೀವಿಸ್ರಪುರದೊಳ | ಗಾಯವುಂಟೆನೆಗೆಂದು ರಕ್ಕಸ |
 ನಾಯಿ ನೆಲಸಿಹನೂರಹೊರಗಣ ಶೈಲತಿಖರದಲಿ || ಆಯಿದೊಬ್ಬನ ಮನೆಮನೆಗೆ ಮೇ | ಲಾಯಿಮಹಿ
 ಪದ್ವಯಸಹಿತನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಹನ್ನೆರಡುಕಂಡುಗದಕ್ಕಿಯೋಗರವ ||೧೧|| ಇನಿತುವನು ಮನೆಮ
 ನೆಗೆ ಬಾರಿಯ | ದಿನಕೆ ತೆತ್ತೊಡೆತುಷ್ಟನಿಲ್ಲದ | ದಿನಕೆ ನುಂಗುವನೂರನೀಪರಿ ಹಲವುಕಾಲದಲಿ ||
 ಎನೆಗೆ ಬಂದುದು ತಾಯೆ ಸಾಳಿನ | ದಿನದ ಬಾರಿಯಿದಕ್ಕೆ ತನ್ನಯ | ತನುಜತಾನುಳಿದಂತೆ ಮಾನಿಸ
 ರಿಲ್ಲ ತನಗೆಂದ ||೧೨|| ಮಗನನೀವನೆ ಪಾರಲೌಕಿಕ | ವಗಡಹುದಪಖ್ಯಾತಿ ತನ್ನನು | ತಗದುದೈಹಿಕ
 ದಲ್ಲಿ ಬಳಿಕೀಸಂತಿಷ್ಟೇದ || ಬಗೆಯದೆನ್ನೊಡಲಸುರಘಾತಿಗೆ | ಮಿಗೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂ
 ದೆನೆನಗುತ ಕುಂತೀದೇವಿ ನುಡಿದಳು ವಿಪ್ರಕೇಳೆಂದು ||೧೩|| ಐಸಲೇ ನಿಮಗಾದಗರ್ಣಿಯ | ದೇಸರಾ
 ಪತ್ತಂಜಬೇಡ ಮ | ಹಾಸುರನೆಬಾಣಸದ ಬೀಯಕೆ ರಪಣವುಂಟೆಮಗೆ | ಏಸುಕಂಡುಗದಕ್ಕಿಯೋಗರ |
 ವೈಸನೀನಳವಡಿಸು ಮೇಲುಂ | ಟೀಸುಸಾಧನವನಿತುವನು ತೆಗೆಸಂದಳಾಕುಂತಿ ||೧೪|| ತಿರುಗಿ ನಿಮ್ಮೂ
 ರೊಳಗೆ ಕೂಳನು | ತಿರಿದು ಸಲಹುವೆನೆನ್ನಮಕ್ಕಳ | ಧರೆಯಸಾಳುವಸತ್ವಸಹಸಿಗಳಿದ್ದುಫಲವೇನು |
 ಹೊರೆಯಲರಿಯೆನು ದುರುಳನೆರಡೆಂ | ಒರಿಯನದರೊಳಗೊಬ್ಬನುದರಕೆ | ನೆರಹಲಾರೆನು ಕೂಳನೆಂ
 ದಳು ಕುಂತಿ ನಸುನಗುತ ||೧೫|| ಸಾಕಲಾರೆನು ಮಗನಸಾತನ | ನೂಕುವೆನು ನಿಮ್ಮಸುರನೂಹಕೆ |
 ಸಾಕು ತನಗುಳಿದವರೆನ್ನಿಜನದಕೆ ಬೆರಗಾಗ || ಸಾಕಲಾರದೆ ಮಗನನುರಿಯಲಿ | ನೂಕಿದವರುಂಟೇ
 ಮಹಾಸತಿ | ಯಾಕೆವಾಳತನಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿದನೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೧೬|| ಮರುಳಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೃಧಾವಿ |
 ಸ್ತರಣವಾಕ್ಯವೆ ತನ್ನ ನುಡಿ ಸಂ | ವರಿಸು ಬಂಡಿಯ ನಡೆಸು ಭಕ್ತ್ಯವ ಸೂಪದಂಶಕವ || ತರಿಸು

ತುಪ್ಪದ ಕೊಡನನೊದವಿಸು | ಹರವಿಗಳ ಪಾಲ್ಗೊಸರನೆನೆ ಭೂ | ಸುರನು ಕುಂತಿಗೆ ಕೈಯ್ಯಮುಗಿದನು
ತಾಯೆ ಬೇಡನುತ ||೧೭|| ಎರವು ಮುಯುಟ್ಟುಂಟು ವಸ್ತು | ತ್ತರಡೊಳಗೆ ಭಾವಿಸಲು ಮಕ್ಕಳ |
ನೆರವಕೊಟ್ಟ ವರುಂಟೆ ಮಾರಿಯಸಾಲಿಗೆಯ ಸವಿಗೆ || ನೆರವಿ ನಗದೇ ನವ್ಯನಿಹಪರ | ಪೆರಡರಲಿ ಕೇಡ
ಹುದು ಕಷ್ಟವು | ಗರವೆಯಹುದಾ ತಾಯೆ ನೀ ದಿಟ ಮನುಚೆಯಲ್ಲೆಂದ ||೧|| ಏನನಿತ್ತು ದಫೀತಿ ಲೋ
ಗರ | ಹಾನಿಯನು ಕಾಯಿದನು ತಿಬಿ ತಾ | ನೇನನಿತ್ತುನು ಕೇಳಿದ್ಯ ಜೀಮೂತವಾಯನನು || ಏನುವಾ
ಡಿದನೆಂದು ನೀನದ | ನೇನುವನು ಕೇಳಿದೆಯಲಾ ಮ | ತ್ತನುವನು ನಿನ್ನ ವಸರಕೆ ಕೊಳ್ಳೆಂದಳಾಕುಂ
ತಿ ||೧೯|| ಅವನರ್ಥ ಪರಾರ್ಥದಲಿ ಸಂ | ಜೀವಿನಿಯನ್ನೆದಿತು ಪರಾರ್ಥದೊ | ಳಾವನನು ನಿರ್ವಾಣ
ಮಾದುದು ಲೋಕಮೂರಲಿ || ಅವಿಬಂಚಪುರಂದರಾದಿಯ | ದೇವತತಿಗವಂಬ್ಬರೇ ಸಂ | ಭಾವನೀ
ಯರು ಕೇಳು ಭೂಸುರ ಯೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||೨೦|| ಬಲುಹಿಸಲಿ ಭೂಸುರನ ಚಿತ್ತವ | ತಿಳುಹಿ ಬಂದಳು
ಮನೆಗೆ ಭೀಮನ | ಕಲಕೆ ಕರೆವಳು ಹೇಳಿದಳು ಹೇರಾಳದಾತನವ || ಉಲಿದು ಮುದದಲಿ ಭೀಮ ಬಾ
ಹ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಯಮನಂದನಾದಿಗ | ಳಲಿ ನುಡಿದರು ದೈತ್ಯಜಯಸಂಶಯದರ್ಭದಲಿ ||೨೧|| ಮರು
ಳುಗಳು ನೀವೆಂದವರಚ | ಪ್ಪಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮನಾನಡು | ಪಿರುಳು ತೊಡಗತು ಪಿತ್ರಭವನದ ಪಾಕ
ಮಯರಭಸ || ಹೊರದಳೆನ್ನನು ತಾಯಿ ಕುಂತಿಯ | ಹರಸುವೆನು ಪಾರಣೆಯ ಹೊತ್ತಿನೊ | ಳರಸು
ನಾಳಿನೊಳಾನೆನುತ ಒಗ್ಗಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೨೨|| ಪುಪುಯ ಬದುಭಕ್ಷ್ಯಪಾಕದ | ಪುಮಳದಶಾಕಾ
ವಿಗಳ ಮೊ | ಗ್ಗರಣೆಗಳ ಸಾರಭಕೆ ತಿಳಿದುದು ನಿದ್ರಪವನಜನ || ತರಣೆ ಸುಳಿದನು ಪೂರ್ವಸೈಲದ |
ತಿರದ ಬಳಿಯಲಿ ಭೀಮ ಕುಂತಿಯ | ಕರೆದು ಕಳುಹಿದನಾವುಸುರಗೈಹಕೆ ವಹಿದಲಿ ||೨೩|| ಏನು
ಬಂದಿರಿ ತಾಯೆ ಚಾಪಳ | ವೇನೆನಲು ತೆಗೆ ಹೂಡು ಬಂಡಿಯ | ನೇನುಬಂಜಡದೇಡ ಭಕ್ಷ್ಯವ ಹಿಡಿಸು
ಕುನಿಕಿಲಿ || ಫಾನುವುಟಿಸಿದನೆನಲು ಘನನು | ಮ್ಮಾನದಲಿ ಸಾಧನಸಮಗ್ರವ | ಸೂನುಸುತಡಕಿದನು
ಭಾರಿಯ ಬಂಡಿ ಜವಜಡಿಯೆ ||೨೪|| ನಳನಳಿಪುಹುಪಿಧವ ಭಕ್ಷ್ಯಾ | ವಳಿಯ ಹಡಗಗಳೋರಣಿಸಿ
ಮಂ | ವಳಿಸಿ ಹೂಡಿದಹಾಲುತುಪ್ಪದ ಹಲವುಹರವಿಗಳ || ಬಳಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿದವಿಪಿಧಶಾಕಾ | ವಳಿಯ ಜೋ
ನದ ಬಿಗಿದಕುನಿಕಿಲ | ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ ಕೂಳರಾತಿಯ ಬಂಡಿ ಜೋಡಿಸಿತು ||೨೫|| ಮರಳಿ ಬಂದಳು
ಕುಂತಿ ಭೀಮನ | ಕರೆದಳೆಳ್ಳೆ ಪಾರಣೆಗೆ ಕಾ | ತರಸದಿರು ಖಳನೊಪನೆ ಸದವುಮ ಸತ್ಪದನುವೆಂದು ||
ಬರವ ಬಂದೇ ಬೀಯಮಾಡಬ | ರುರವಣೆಯನಂದಾನುವುಮ ಸಂ | ಹರಸು ದೈತ್ಯನನೆಂದು ತಾಯ್ತು
ರಸಿದಳು ನಂದನನ ||೨೬|| ಬೆರಳ ದರ್ಭೆಯ ಹುದು ಧಾತಾಂ | ಬರವನ್ಯುನು ಜಿಗಿದು ಕುಂತಿಯ |
ಚರಣರಜವನು ಕೊಂಡು ಧರ್ಮಜನಂಘ್ರಿಗಭಿನವಿಸಿ || ಹರುಷಮಿಗೆ ಹುತಂದು ಬಂಡಿಯ | ರರವ
ಹಲಗೆಯನಡಂದನು ಬಲು | ಹುರಿಯ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿದು ಜಡಿದನು ಹೂಡದೆತ್ತುಗಳ ||೨೭|| ಪುರರೂ
ಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದ್ಯ | ವರು ಮಹಾಸಂಡಿತರು ನಿರ್ಧನ | ಪುರುಷರವರೋಳಗೊಬ್ಬನನು ಸಂಮೂರ
ದಾನವನಾ || ಪುವಿಡಿಯಭೋಜನಕೆ ತಡ್ಡು | ಸುರನ ತಾಯ್ತೊಟ್ಟುಕುಗಪೇನ | ಚ್ಚುರಿಯನು ಪವ
ನಜನ ಮುತ್ತಿತು ನೋಟಕರ ನೆರವಿ ||೨೮|| ಪಾರಜನವೈತರಲು ಬಂಡಿಯ | ನೂರಹೂರವಂದಿಸಿದನೆ
ಲ್ಲರು | ದೂರದಲ್ಲಿರಿ ಸಾವವನೆ ತಾ ಸಾಕು ದೈತ್ಯನಲಿ || ಸಾರ ನೀವೆಂದೆನುತ ಹೂಡಿದ | ಹೋಲಗಳ

ಹೊಯ್ದಬ್ಬರಿಸಿ ರಣ | ಭೀರಮಾರುತಿ ಮಿಕ್ಕು ಹರಿಸಿದನಸುರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೯|| ಎಡೆಯಲೇ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ
 ಗಳ ಬಂ | ಹೆಡಗೆಯುಳಿದವು ಕೂಳೊಳರ್ಥವೆ | ಹೊಡೆದು ಸುರದನು ಹಾಲುತುಪ್ಪದ ಹರವಿಯೋ
 ಜೆಯಲಿ || ಕುಡಿದು ಪಕ್ಕಲಿನ್ನಿರನೊಯ್ಯನೆ | ನೆಡೆಸಿ ತಂದನು ಕಂಡು ದನುಜನ | ನುಡಿದನೆಲವೋಕು
 ನ್ನಿ ಕೂಳಿದೆ ತಿನ್ನು ಬಾರನುತ ||೩೦|| ಕಂಡು ಖಳ ಬೆರಗಾದನಿವ | ನುದ್ದಂಡತನವೆಚ್ಚ ರಿಯಲಾ ಹಲ |
 ಬಂಡಪರಶುಗಳಳುಕುವರು ತನ್ನೊಡನೆ ತೊಡಕುವೊಡೆ || ಬಂಡಿತುಂಬಿದಕೂಳಿನಿವನಿಂ | ದುಂಡು
 ಬದುಕಲಿ ಯೂರ ಪಾರ್ವರ | ಹಿಂಡುವೆನು ಯಿವಸಹಿತನುತೆ ಹಲುಮೊರೆದನಮರಾರ ||೩೧|| ಮತ್ತೆ
 ಶೇಷಾನ್ನದಲಿ ತೋರುತ | ತುತ್ತಗಳ ತೂಗುತ್ತ ಮಾರುತಿ | ಮತ್ತೆಕೊಂಡನು ಬಾಯೊಳವನನು
 ಬೆರಳಲೇಡಿಸುತ || ಇತ್ತಲೆನ್ನಯಪಸಿವು ಹೆಚ್ಚಿದೆ | ತುತ್ತ ಹೊಗದೊಳಗಿವನ ತೊಡಗಲ | ದತ್ತ
 ಲಕಟಾ ವಿಧಿಯನುತ ಮುರಿದದ್ದನಮರಾರ ||೩೨|| ಎರಡುಕೈಯನು ಬಲಿದು ಮುಷ್ಟಿಯೋಳೆರಗಿದನು
 ಖಳ ಬೆನ್ನನೆನಂ | ದರಿಯನಿತ್ತಲು ಭೀಮ ಬಲುದುತ್ತಗಳ ತೋಟಿಯಲಿ || ಮರನ ಮುರಿದರಗದೊ
 ಡೆ ಪುನರಪಿ | ಮುರಿದು ನೋಡಿದು ಬಹೆನುನಿಲ್ಲೆನು | ತರಗಲಸ ಪೂರೈಸಲೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ||
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿಮ್ಮ ಭೀಮನ | ಪುಯಸಾಪಲ ಬಂಡಿ ತುಂಬಿದ | ಸರಕನೆಲ್ಲವ ಸಂತಪಿಟ್ಟನು
 ತನ್ನ ಜಠರದಲಿ || ವರಸಮಾಧಾನದಲಿ ಕೈದೊಳೆ | ದುರವಣಿಪತೇಗಿನ ತರಂಗದ | ಕರಬಲಾಂತಕನೆ
 ದ್ವಿ ನಿಂದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೩|| ಉಂಡವೈ ಸಮಚಿತ್ತದಲಿ ನೀ | ಪ್ಕೊಂಡಿರೈ ಗಾಯಗಳನೆಡೆಯ
 ಲಿ | ಹಿಂಡುವಿರಲೈ ಸಾವುಸಹಿತಿಯೂರಹಾರುವರ || ಉಂಡವೈ ಹಲಕಾಲಕಿಂದಿನ | ಲುಂಡುದೂಕ
 ಣಾ ನಿಧಾನವು | ಬಂಡಪರಶುವಿನಾಣನುತ ವದವೇರಿದನು ಭೀಮ ||೩೪|| ಖಾಲಿಗೊಳ್ಳದಮುನ್ನ ಪವ
 ನಜ | ನೋತು ಕೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ಹೊಯ್ಗೆಳೆ | ಸಾತನೀತನು ಮುಳಿದಬಳಿಕಿವನೇನಮಾಡುವನೋ || ಈ
 ತನದ್ದನು ಗಜರ ಬಳಿಕಿನೊ | ಇತನಿರಿದಿರಾದನುಸುರಾರಯ | ವಾತಜನ ಹೋರಟೆಗೆ ಕೊರಳುಕಿದುದು
 ವಾಸುಕಿಯು ||೩೫|| ಹಿಡಿದರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಾರದಲಿ | ಹೊಡೆದು ಹಿಂಗಿದರಲಿದು ಹೆಮ್ಮರ | ನಡಿಯ
 ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ತಿವಿದರು ತೋಳಬಲುಹಿನಲಿ || ಕೊಡಹಿದನು ಕಲಿಭೀಮನವನು | ಗಡದ ಸತ್ವದಿ
 ಯುಂಡೆಕೂಳಿನ | ಕಡುಹ ತೋರೆಂದೊರಲಿ ತುಡುಕಿದನನಿಲನಂದನನ ||೩೬|| ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮನೆನೆ
 ಕೈ | ಯಿಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟನು ಮೆಯ್ಯನಸುರನ | ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದನು ತಿರುಗಿ ಬದಿಯಲು ನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾಗೆ ||
 ಬಿಕ್ಕುಳಿಯ ತಾಳಿಗೆಯ ಮೂಗಿನೊ | ಳೊಕ್ಕ ರುಭರದಧಾರೆ ಬಿಗಿದುರೆ | ಡೊಕ್ಕಲಸಲಸು ನಿಗಿತಸು
 ರನ ತನುವ ನಿವಿಷ್ಟದಲಿ ||೩೭|| ಕೊಂದು ದನುಜನ ಪೊಣನ ಬಂಡಿಯ | ಹಿಂದೆ ಬಂಧಿಸಿ ಪುರಪ ಬಾ
 ಹೆಗೆ | ತಂದು ಬಿಟ್ಟನು ತನತನೆಗೆ ಜನಪಾಲ ಚೋಡಿಯಲಿ || ಬಂದು ಕಂಡುದು ಹೊಣನ ಭೂಸುರ |
 ರಿಂದು ಧನ್ಯರು ವಿಪ್ರಜಾತಿಗೆ | ಸಂದುದಿನ್ನುಗಳಿಕೆಯೆಂದುದು ನೆರೆದಪಾರಜನ ||೩೮|| ಈಯಮಾನು
 ಪಶಕ್ತಿಯಮರರ | ರಾಯಗಳವಲೆಂದು ವಿಪ್ರನಿ | ಕಾಯಕಿದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ನಮ್ಮಗ್ರಹಾರದಲಿ ||
 ಕಾಯದವರಿವರೆಂದು ವಿಪುಲ | ಶ್ರೀಯಪದ್ಧಬಸೋಮಧರನಾ | ರಾಯಣರು ಕೊಡಲೆಂದು ಹರಸಿತು
 ಭೂಸುರವಾತ

...

...

...

...

||೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೪೬೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ನಂ ಭಿ .

ಸೂಚನೆ|| ವೀರಕುಂತೀತನುಜರಿರುಳಂ | ಗಾರವರ್ಮನ ಗೆಲಿದು ಹೊಕ್ಕರು |

ಧಾರಣೀಸುರವೇಷದಲಿ ಪಾಂಚಾಲಪಟ್ಟಣವ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕಲಿಬಕಾಸುರ | ಮರಣಸಮಾನಂತರದೊಳಾಪುರ | ವರದೊಳಿರ್ವರು ವಿಮಲವಿ
ಪ್ರಸ್ತೋಮದೊಡಗೂಡಿ || ವರುಷ ತುಂಬಿತು ನಮ್ಮಹಸ್ತಿನ | ಪುರವ ಹೊರವಂಟಂದಿನಲಿ ಯಂ |
ದರಸ ಕುಂತೀದೇವಿಗೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗತ ||೧|| ಆಸಮಯದಲಿ ಬಂದನೊಬ್ಬನು | ಭೂಸುರನು ಸ
ಕುತೂಹಲನು ಬಹು | ದೇಶಪುಂಜನಪ್ರವಾಸಾಭ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಲಿ || ಗ್ರಾಸಯಾಚಕನಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿ |
ವಾಸದಲಿ ಸಲೆ ತುಷ್ಟನಾದವು | ಹೀಸುರನ ಮಾತಾಟಿಸಿದನಂದರಸ ವಿನಯದಲಿ ||೨|| ಎತ್ತಣಿಂದಲಿ
ಬರವು ಬಳಿಕಿ | ನೈತ್ತ ಗಮನವು ಪೂರ್ವಸುಕೃತವ | ಹೊತ್ತದಿಂದಿನದಿವಸವಿದೆಲಾ ಸುಜನಸಂಸ
ರ || ಉತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲಂ | ದಿತ್ತಲೆಮಗನೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದತ್ತಣಿಂದವೆ ಬಂದೆವಾವು
ದು ದೇಶ ನಿಮಗೆಂದ ||೩|| ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಪಾಯಲಿ ತೀ | ಧಾರವಲೋಕನಪರರು ಭಿಕ್ಷಾ | ಜೀವಿಗಳು
ನೀವೇಸುದಿನ ಗಜಪುರವಹೊರವಂಟು || ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಪತಿ ಯುಭಿಷ್ಠಿರ | ದೇವನೋ ದುರ್ಯೋಧನನೊ
ಬಳಿ | ಕಾವುದುಂಟು ವಿಶೇಷಕಾರವಪಾಂಡುತನಯರಲಿ ||೪|| ಮರುಳುಗಳೊ ನಿಜ್ಜೇಣು ನಮ್ಮನು | ಮ
ರುಳುಮಾಡುವಪಯೋ ಪಾಂಡವ | ರರಗುಮನೆಯಲಿ ಬೆಂದದಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೇ || ಅರಸುಕಾ
ರವರಾಯನಾತನ | ಸಿರಿಯನಾತನ ಬಲಹನಾತನ | ಪುಂಜನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡಲಯನು ವಿಪ್ರ ಕೇಳೆಂದ||
ಅಕ್ಕ ಪಾಂಡವರಳಿದರೇ ಬಾ | ಧರಕೆ ಪರಗಿ ಲೇಸಿನಲಿ ಕಂ | ಹಕವು ದುಗ್ಧವಿಷಂಗಳಲಿ ಹಾವಿನಿಗೆ
ಹಾನಿಯಲೆ || ವಿಕಳಪುಣ್ಯರು ನಿಲಲಿ ಕುರುಕಾ | ಜಕದೊಳಗೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿವೃದ್ಧ | ಪ್ರಕರಗುರುಸುತ
ಗುರುಕೃಪಾದ್ಯರು ಕುಳಲರೇಯೆಂದ ||೫|| ಗುರುಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಪುಂಜನ | ಪುರಜನಕೆ ಸುಕ್ಷೇಮ ದ್ರುಪ
ದನ | ವರಕುಮಾರಿಯ ಮದುವೆಗಡ ಪಾಂಚಾಲನಗರದಲಿ || ನೆರವುತಿದ ನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣೀಪ
ತಿಗಳು ಭೂಲಯಲಿ ಮಿಗೆ | ಭಲತದಕ್ಷಿಣವೃಷ್ಟಭೋಜನವಂಟು ನಮಗೆಂದ ||೬|| ಸಾರವಿದು ನೃಪ
ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ವರ | ನಾರು ಲಗ್ನವದೆಂದು ಬಳಿಕಾ | ರಾರು ಬಂದರು ಭೂಪತಿಗಳಿದನೆಂದು ಕೇಳಿದಿರಿ ||
ಭೂಲಯಲಿ ನಮಗುಂಟಿ ವೃಷ್ಟಾ | ಹಾರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮ್ಮಭೀಷ್ಮನ | ಹಾರವಾರ್ತೆಯದೆಂದು ಧರ್ಮ
ಜ ನುಡಿದನಾದ್ವಿಜಗೆ ||೭|| ಇವರು ಕಪಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರಂಬುದ | ನವನು ಬಲ್ಲನೆ ಭೂಮಿದೇವ | ಪ್ರವ
ರನೈಸಲೆಯೆಂದು ಬಗೆದನು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಅವನಿಯಲಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ಸುರ | ಭವನದಲಿ ಪಾಂಚಾ
ಲತನುಜಿಗೆ | ಯುವತಿಯರು ಸಂಯಲ್ಲವೆಂಬುದ ಕೇಳ್ದವಾವೆಂದ ||೮|| ಈಕೆಗೆಣೆಯವರನನೀನರ
ಲೋಕದಲಿ ತಾ ಕಾಣೆನರ್ಜುನ | ನೀಕುಮಾರಿಯರಮಣನೆಂದೇ ಮನದ ಸಂಕಲ್ಪ || ಈಕೆಯಪದಸೆಯು
ದಯದಲಿ ಕುಂ | ತೀಕುಮಾರಕರನಲವುಬದಲಿ | ನಾಕದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡರೆಂದುಮೈಳಿಸುವನು ದ್ರುಪದ

||೧೦|| ಜ್ವಲನ ನೆರೆ ನುಂಗಿದನೊ ಮೇಣೆಂ | ಜಲಿಸಿಬಿಟ್ಟ ನೊ ಬಲ್ಲನಾವನು | ಕಲುಹೃದಯನೈ ಕಮಲಭ
 ವನೀಪಾಂಡುನಂದನರ || ಸುಳಿವೆಸೈರಿಸನಕಟ ಹಾಹೆಗ | ಕಳಿವಹರೆಯವೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂ | ದಳಲುಡೊ
 ರೆಯಲಿ ಮುಳುಗ ಮೂಡುವದ್ರಸದಪತಿಯೆಂದ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳೆನು ಸಕಲದೈವ | ಜ್ಞರಲುಪ
 ಶ್ರುತಿಗಳಲಿ ಖುಷಿಗಳ | ಪರಮೆಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಮಂತ್ರಾಪೇಶವಚನದಲಿ || ಧರೆಯೊಳಿಗಳು ಪಾಂ
 ಡುಸುತಸಂ | ಚರಣೆಯುಂಟಿದು ಸತ್ಯವೆಂದುಪ | ಚರಿಸಿ ನುಡಿದು ಪುರೋಹಿತನು ಸಂತವಿಸುವನು ನೃಪ
 ನ ||೧೨|| ಸರಸಿಜಾನನೆ ನೋಡಿ ನೃಪರಲಿ | ವರಿಸುವಳು ವ್ಯಥನೆನೆಂದುಪ | ಚರಿಸುವನು ಸವಿವಾತು
 ಗಳಸಾರಾಯಕ್ಕೊನೆಯಲಿ || ಬರಿಸುವುದು ಬಹುದೇಶಭೂಮಿ | ಶ್ವರರನವರೋಳಪುಣ್ಯದಲಿಗೋ |
 ಚುಸರೇ ಗರುವೆಯರ ದೇವಿಗೆ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ||೧೩|| ಅದೊಡೀಮಗುವಿನ ಮಹಾಪು | ಜ್ಯೋ
 ದಯದ ಫಲವೈಸಲೇಬರೆ | ಮೇದಿನೀಶ್ವರರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಲೇಖಾರ್ಥಸಂತತಿಯ || ಸೋದರರುಸಹಿತಾಸು
 ಯೋಧನ | ನಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತನೃಪರು ವಿ | ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಬರಲಿ ಕಟ್ಟಿಸು ಪಾವುಡವನೆಂದ ||೧೪||
 ಬರೆದವೋಲೆಗಳಿಳಿಳೊಳೊಮಿ | ಶ್ವರರಿಗೊಂದುಗೊರೆಸಹಿತ ದೂತರು | ಹರಿದರುತ್ತರಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಪ
 ಶ್ಚಿ ಮಂಗಳಿಗೆ || ಧರೆಯ ಕನ್ಯಾಬನಿರೋಮಣಿ | ವರದ್ರಪದತನುಜಾಸ್ವಯಂವರ | ಕರಸುಗಳು ಬ
 ಹುದೆಂದು ವಾಚಿಸಿತಳಿಲೇಖಾರ್ಥ ||೧೫|| ಮಾಡಿದೊಡೆ ಶತಯಾಗವನು ಕೈ | ಗೂಡುವಳು ಶಚಿ ಮುಖ
 ಸಹಸ್ರವ | ಮಾಡಿ ಮೇಣೆ ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಬಹಳೇ ದ್ರಾಪದಿದೇವಿ || ನೋಡುವೆವು ನಡೆ ಜನ್ಮಶತದಲಿ |
 ಕೂಡಿ ಕೊಬ್ಬಿದಪುಣ್ಯಫಲ ಕೈಗೂಡುವುದೊ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ನೆರೆದುರು ನೃಪಸ್ತೋಮ||೧೬|| ಅಪುರೋ
 ಹಿತವಚನದಲಿ ನಿ | ವ್ಯಾಪಿತಾಂತವ್ಯಥೆಯಲವನಿಪ | ನಾಪುರಪಾಂತ್ರದಲಿ ಸುತ್ತಲು ಮೂರು
 ಯೋಜನದಾ || ತೋಪಿನಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನಗ್ಗದ | ಭೂಪರಿಗೆ ಭವನವನು ಕೇಳೈ | ದ್ರಾಪದಿಯ ವೈವಾ
 ಹರಚನಾರಾಮಣೀಯಕವ ||೧೭|| ನೆರವುತಿದೆ ನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣಿಪರು ಕನ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಭೂ |
 ಸುರಸಮೂಹದ ಸಾಲ ನೆರೆದುರು ದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥದಲಿ || ಎರಡರೊಳು ನಿಮಗೇನು ಕನ್ಯಾ | ವರಣವೋ
 ಮೇಣ್ಣಕ್ಷಿಣಾರ್ಥವೊ | ಬರವು ನಿಮಗುಂಟೇ ಯೆನುತ ದ್ವಿಜನಿವರಬೆಸಗೊಂಡ ೧೮ || ಈಸುಪಯಲಿ
 ನಮ್ಮನೀವಪ | ಹಾಸಮಾಡುವಿರಾವು ಭಿಕ್ಷುಕ | ರೈಸಲೇಕನ್ಯಾರ್ಥದಲಿ ನಾವೆತ್ತು ನೃಪರೆತ್ತು || ಐಸನಿ
 ಮೈಡನಾವು ಬಹೀವಿ | ಭೂಸುರರ ನೆರವುಂಟಲಾ ಶುಭ | ವಾಸರವ ಬೆಸಗೊಂಬೆನೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ
 ನಗುತ ||೧೯|| ಅವನು ಬಳಿಕ ನಿಜಪ್ರಯೋಜನ | ಭವನಕ್ಕಿದಿನಳಿವಾರ್ತಾ | ವಿವರಣವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
 ಸಮನಂತರದಸಮಯದಲಿ || ಇವರು ತಮ್ಮೊಳಗಿಂದರವನೀ | ದಿವಿಜಪುರದಲಿ ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯ | ನಿವ
 ಹ ನಿಲಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆವಾದು ಪ್ರದಪಚ್ಚಣವ ||೨೦|| ಅಲತಾಂಗಿಯ ಮದುವೆಗವನೀ | ಪಾಲವರ್ಗದ
 ಬರವುಗಡ ಹರ | ನೊಳಿಗದ ಪೆಚ್ಚಾಳು ಮಕರಧ್ವಜನ ಮೌಳಿಗಡ || ಮೇಳವಹವಿಗಳಿಗೆ ಅಂಗಡ |
 ವಾಲಿಗಳು ಪರಿವಿಡಿಯವೇಧಗೆ | ಸೋಲುವವೆಯೆಂದೈವರಾಳೋಚಿಸಿದರೊಳಗೊಳಗೆ ||೨೧|| ಕ್ಷರಸಚಿ
 ತ್ಪ್ರಸಮಳಗ್ಗಾಂ | ತರದಲಿವರು ದಯದಲಿಹೊರವಂ | ಆರು ಸುವಿದ್ಯಾಪರಿಣತರ ಪಂಡಿತರ ಗಡ
 ಣದಲಿ || ಬರುತ ಕಂಡರು ಕಳಸಕನ್ನಡಿ | ವರಯುವತಿಖಗವ್ಯಗದಬಲುಸು | ಸ್ವರಸುಗಂಧಾನಿಲಸು
 ಸಂಗತತಕುನಸೂಚಕವ||೨೨|| ಚಾರುತಕುನವಿದುತ್ಪರೋತ್ತರ | ವಾರಿಗದು ಫಲಿಸುವುದೊ ಸಮ್ಯಕ್ ||

ಹಾರುವರ ಹುಲುಮೂತ್ತ ಕನ್ಯಾಲಾಭಫಲವಿದಕೆ || ಭೂರಿಭಾಗ್ಯನು ನಮ್ಮವಿಪ್ರರೋ | ಛಾರೆನುತ ತಳ್ಳ
ಕುನಫಲವಿ | ಸ್ತಾರವನು ನೆರೆ ವಿವರಿಸುತ ನಡೆದುದು ಬುಧಸ್ತೋಮ || ೧೨ || ಧರಣಿಯಮರರ ಗಡಣ
ದಲಿ ನಾ | ಲೈರಡುಪಯಣಾಂತರದಲವನೀ | ಸುರರನುಳಿದಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಪಾರಾಶರವ್ರತಿಯ || ದರು
ಶನವಮಾಡಿದರು ಬಕಸಂ | ಹರಣವೃತ್ತಾಂತವನು ನೆರೆ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದರು ವಿನಯದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ
ರು ಮುನೀಶ್ವರನ || ೧೩ || ಗಮನಭರದಲಿ ಭಾರಿಯಧ್ವ | ಶ್ರಮವ ನೋಡದೆ ಭೂಮಿನಭದಲಿ | ತಮ
ದ ಚಾವಡಿಯಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಗತಿಚಾಪಳವ ಬಿಡದೆ || ದ್ಯುಮಣಿ ಕೈಸೆಯಾಗಲಟವೀ | ಭ್ರಮಣದಲಿ ಬೆಳ
ಗಡಗೆ ಭೂಪೋ | ತ್ತಮರು ಬಂದರು ಬಹಳಗಮನದೊಳರ್ಥರಾತ್ರಿಯಲಿ || ೧೪ || ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥ
ನ ಬೀಸುಗೊಳ್ಳಿಗೆ | ಳಿಂದ ತಮದಾವಳಿ ಮುಲಯೆ ಬಳಿ | ಸಂದು ಕುಂತೀದೇವಿ ಧರ್ಮಜನಕುಲಸಹದೇ
ವ || ಹಿಂದೆ ಭೀಮನ ಕೈಯ ಕೊಳ್ಳಿಯ | ಬಿಂದುಬೆಳಗಿನಲೆನಿಬರಟವೀ | ವೃಂದದಲಿ ಬರುತಿರ್ದರಿರು
ಳವನೀಶ್ವರೇಳಿಂದ || ೧೫ || ಬರುತ ಕಂಡರು ಮುಂದೆ ಗಂಧ | ವರ ವಧೂನಿಕುರಂಬವನು ನೇ | ವುರ
ವ ಝಣಝಣರವದ ಕಂಕಣಝಂಕೃತಿಧ್ವನಿಯ || ಅರಳುಗಂಗಳ ಬೆಳಗಿನಲಿ ತಮ | ದಿರುಳು ಬೀ
ತುದು ಬೆಸವುದಾಗಲೆ | ಕುರುಳ ಕಾಳಿಕೆಯಿಂದ ತತ್ಕಾಂತಾಕದಲಿ || ೧೬ || ಲಲಿತತನುಕಾಂತಿಗಳ
ಮೊಗೆದರು | ತಿಳಿಗೊಳನ ಜಲವೆಂದು ಕಂಗಳು | ಹೊಳೆಯೆ ಮರಿಮಾನೆಂದು ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದರು ಹಿಡುಹಿ
ನಲಿ || ಅಲಂಬಂಬುಜವೆಂದು ವದನಕೆ | ನಿಲುಕಿ ತುಂಬಿಗಳೆಂದು ಕುರುಳಿಂ | ಗಳುಕಿ ಕೈಗಳ ತೆರೆದರತಿ
ಮುಗುದೆಯರು ಖಚರಿಯರು || ೧೭ || ಅವರ ಮುಖಕಾಂತಿಗಳ ಲಂಗ | ಪ್ಲವಿಗಳಲಿ ಕಂಕಣದ ಹಾರ
ದ | ವಿವಿಧ ರತ್ನಾಭರಣಕಿರಣದ ಲಲಿತಲಹರಿಯಲಿ || ಸನೆದುದಗ್ಗ ದತಿಮಿರವವದಿರ | ನಿವರು ಕಂಡ
ಜಲವಿಹಾರದ | ದಿವಿಜಸತಿಯರಲಾ ಯೆನುತ ಬರುತಿರ್ದರಡವಿಯಲಿ || ೧೮ || ಸಾಯರು ಕಂಡರು ಸು
ಲಜ್ಜಾ | ಭಾರದಲಿ ತಡಿಗಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದು | ಸೀರಗಳ ತೆರೆವಿಡಿದರಂಗೋಪಾಂಗಲತೆಗಳಿಗೆ || ಅವರು
ನಡುವಿರಳು ದರ್ಪವಿ | ಕಾಡದಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳರೆನುತಂ | ಗಾರವರ್ಮನು ಧನುವ ಕೊಂಡನು ನುಡಿಸಿದನು
ನರನ || ೧೯ || ಈಸುಭರದಲಿ ಗಮನವೆಲ್ಲಿಗೆ | ದೇಶಕಾಲವನೋಡದೀಸ | ವಾಸುರದ ಸಾರಂಭವೇನೆನೆ
ಪಾರ್ಥ ನಸುನಗುತ || ದೇಶವಿದು ವನ ಕಾಲನಡುವಿರು | ಳೈಸಲೇ ನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿ | ಗೋಸುಗವೆ
ಗತಿಯೆಂದನಾಗಂಧರ್ವರಾಜಂಗೆ || ೨೦ || ನರು ಸುಳಿವುದು ಪೂರ್ವಭಾಗದ | ಲಿರುಳಿನುತ್ತರಭಾಗ
ದಲಿ ಖೇ | ಚರರು ಸುಳಿವುದು ಸೀಮೆ ಚತುರಾಸನಸಸ್ಯಪ್ಪಿಯಲಿ || ಇರುಳಿನುತ್ತರಭಾಗವಿದು ನೀ |
ವ್ವರರುಬಹುದುದ್ದಂಡದರ್ಪ | ಜ್ವರತವಿದಕೌಷ್ಠಿಯನೆರೆನೆನುತ್ತು ತಗೆದಚ್ಚ || ೨೧ || ಕನಲಿ ಫಲು
ಗುಣನಾದೊಡಿದಕೊ | ಳೈನುತ ಕೊಳ್ಳಿಯೊಳಿಟ್ಟನಗ್ನಿಯ | ನೆನೆದು ಮಂತ್ರಿ ಸುಲಲಮುಖದ ಕಾರ್ಪೊ
ಗೆಯಮೊಬ್ಬಿನಲಿ || ಹೊನಲುಗಡಿಗಳ ತಗಡುರಿಯ ತೊಂ | ಡಿನಲಿ ಮುತ್ತಿತು ರಥವನಾತನ | ಧನುವ
ನಾತನ ತನುವನಾತನ ಸರಳ ಸಾರಥಿಯ || ೨೨ || ಉಬುದುದಾರಥವವನಮೈಯಲಿ | ಕಲಿಕುವಲಿತರಲೋಡಿ
ಹೊಕ್ಕನು | ಸರಸಿಯನು ತಿಖಿಯೊಡನೆ ಹೊಕ್ಕುದು ನೀರನುರಸುಬದು || ತರಣಿ ಹಾಹಾಕೆಟ್ಟನೆಂದ |
ಬ್ಬರಿಸಲಾಗಂದರ್ವನಂಗನೆ | ಹಬದಳೆಡೆಗೈಯಿಂದ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಬಿಡುಮುಡಿಯ || ೨೩ || ಬಂದುಯವ
ನೊದನನ ಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಚಾಬದಳು ನೊಸಲನು | ತಂದ ಕರಣಿಸು ಕಾಂತ ಭಿಕ್ಷವಕಡಾಣಿಸನಗೆ

ಳು || ಮುಂದುವರಿಯದಿರೆಲೆಧನಂಜಯ | ಕೊಂದರೆನ್ನಾಣೀಕೆಯರಸನ | ತಂದು ಕೊಡು ಬೇಗದಲಿ
 ಉಪಸಂಹರಿಸು ತಿಖಿಶರವೆ ||೩೫|| ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ನಿಮಿಷದೊ | ಳನಲನನು ನಂದಿಸಿದನಿತ್ತಲು
 ನುನದದುವ್ಮಾನದಲಿ ಲಜ್ಜಾವನತಮುಖನಾಗಿ || ಮನುಜರಲ್ಲಿವರಾರೊ ನೋಡುವೆ | ನೆನುತ ಹತ್ತಿರೆ
 ಂದು ನೀವಾ | ರಿನಿತುಕಾಹಸಮಲ್ಲರೆಂದರ್ಜುನನ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೬|| ನರರು ವೈದೇಶಿಕರು ಕಾರ್ಯಾ
 ಕುರರು ಸಾವೆನಲರ್ಜುನನುಪ | ಚರಿಸಿ ವಿವಿಧಗುಣಾನುಮುಖದಲ್ಲಿವರನೆಂಡಲೆಯೆ || ಧರೆಯೊಳುಂಟೇ
 ಶಾಂಡುಸುತರೆಂ | ಬರಸುಗಳು ನೀಕೇಳಿಬಲ್ಲೆ ನಿರುತವಾವವರೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ
 ||೩೭|| ತಿವತಿವಾದೊಡೆ ಯಮಪುರಂದರ | ಪವನನತ್ವಿನಿಯರಿಗೆ ನೀವೊಂ | ಭವಿಸಿದವರೇ ನೀವೆಮಗೆ
 ಕುಭಾವನೀಯರಲಾ || ಇವೆ ಸಹಸ್ರತ್ರಂಗಳದಿವ್ಯೋ | ದೈವವನರ್ಘ್ಯಾರ್ಥರಣರತ್ನ | ಪ್ರವರವಿವೆ ಕಾ
 ರುಣ್ಯದಲಿ ಕೈಕೊಂಬುದಿವನೆಂದ ||೩೮|| ಬಂದವೆವೆಗಿವು ನಿನ್ನನಾಪ್ಪೇ | ರಂದು ಕಾಣೆವು ಪರಮಬಾಂ
 ಧವ | ಂದುಮೊದಲಾಗೆಮಗೆ ನೀನೇ ಮೌಲ್ಯಧನವೆಂದ || ಇಂದು ನಿಜರೂಪಡಗಿ ರಾಯರ | ವೃಂ
 ದವನೆ ನೋಡುವೆವು ದ್ರುಪದನ | ನಂದನೆಯ ವೈವಾಹರಚನೆಯೊಳೆಂದಸಾಪಾರ್ಥ ||೩೯|| ಇವು ಮ
 ದೀಯಸುವಸ್ತು ನಿನ್ನಯ | ಭವನದೊಳೆಗಿರಲೊಂದ ಸಮಯದೊ | ಳವನು ತರಿಸುವೆವೆಂದು ಬಳಿಕಂ
 ಗಾರವರ್ಮಂಗೆ || ಇವರುವಿನಯವ ಮಾಡಿಗಮನೋ | ತ್ಸವದಲಿರೆ ಗಂಧರ್ವ ನಸುನಗು | ತಿವರಿಗೆಂ
 ದನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ ||೪೦|| ಮುನಿಯದಿರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ | ಘನತರದ ವಿಕ್ರ
 ಮಕೆ ದಿವಿಜರು | ದನುಜಭುಜಗರು ನೆರೆಯರುಳಿದೀನರರ ಪಾಡೇನು || ಅನುಪಮಾನಕ್ಷತ್ರವಹ್ನಿಗೆ | ಪಿ
 ನುತವಿವಲಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋ | ಘನಸವಿಾರ ಸಹಾಯನಾಗಲಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ ||೪೧|| ಅರಸ ನಿಮ್ಮೊಳು
 ಪೂರ್ವದಲಿ ಸಂ | ವರಣನೆಂಬನು ಸೂರ್ಯತನುಜಗೆ | ಮರುಳುಗೊಂಡನು ಮರೆದು ಕಳೆದನು ರಾ
 ಜವೈಭವವ || ಬರಿಯಪಾರ್ಥವತೇಜದಲಿ ಗೋ | ಚರಿಸದಿರೆ ತತ್ಸತಿವಿವಾಹೋ | ತ್ಕರುಷವಾಯ್ತು
 ವಸಿಷ್ಠ ನಮಲಬ್ರಹ್ಮತೇಜದಲಿ ||೪೨|| ಆವಸಿಷ್ಠನ ಕೌತಿಕನ ಯು | ದ್ಧಾವಲಂಬನವೇನನೆಂಬನು | ದೇ
 ವಕುಲವಂಜುವುದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನುಬ್ಬಟೆಗೆ || ಅವಿವಿಧಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಶತ | ಸಾಪಿರವನಾಬ್ರಹ್ಮ
 ದಂಡದ | ಡಾವರದಲೇ ಗೆಲಿದನೊಬ್ಬವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಯೆಂದ ||೪೩|| ಬದಗಲಾರದೆ ತನ್ನ ಸುಕ್ಷ್ಮ | ತ್ರದ
 ಮಹತ್ವವ ಬಿಸುಟಸುಬ್ರಾ | ಹ್ಮದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ವಿಗಡವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿಯೆಂದು || ಅದರಿಂದೀ
 ಕ್ಷತ್ರತೇಜದೊ | ಳುದಿತವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮವನು ಕೂ | ಡಿದೊಡೆ ಕೌತುಕವೆಂದನಾಗಂಧರ್ವನರ್ಜುನಗೆ||೪೪||
 ಇಲ್ಲಿಗದೆ ಸಾಲ್ಕೈದುಯೋಜನ | ದಲ್ಲಿ ಧೌಮ್ಯಾಶ್ರಮ ವಸಿಷ್ಠಂ | ಗಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಾವಸಿಷ್ಠಂಗಾತನ
 ನೆಜಾತ || ಅಲ್ಲಿ ಪೌರೋಹಿತೃವನು ನಿಮ | ಗೊಲ್ಲೆ ನೆನ್ನದೆ ಮುನಿಪಮಾಡಿದೊ | ಡೆಲ್ಲಲೇಸಹುದೆಂದು
 ಕಳುಹಿದನಿವರಸಾಖಚರ ||೪೫|| ಗಮಿಸಿದರು ಬಳಿಕವರು ಧೌಮ್ಯಾ | ಶ್ರಮಕೆ ಬಂದರು ಮುನಿಪನ
 ಘ್ಯಾರ್ಥ | ದೈವಮಲಸತ್ಕಾರೋಚಿತವ ಕೈಕೊಂಡ | ವಿನಯದಲಿ || ಎಮಗೆ ಪೌರೋಹಿತೃದಲಿ ಸಂ | ಕ್ರ
 ಮಿಸಬೇಕೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಭೂ | ರಮಣರಲ್ಲಿದ್ದೈದಿದರು ಪಾಂಚಾಲಪುಷ್ಕಣವ

... ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೯೦ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನಿ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಧರಣಿಸತಿ ನಿಜಸುತೆಯರೂಪೋ | ತ್ವರದ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ನಿರಂತರ |
ಪರಮಶೋಭಾರಚನೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಪಟ್ಟಣವ ||

ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳಿವ್ಯವೃತ್ತನಪಿ | ತಾಮಹರು ಧೌವ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂ | ದಾಮುನಿಂದ್ರನ
ಕೂಡಿಕೊಂಡರು ಖಚರವಚನದಲಿ || ರಾಮಣೀಯಕವಹಸುಶಕುನ | ಸ್ತೋಮವನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೊ
ಕ್ಕರು | ಭೂಮಿಲಂಬದ ನೃಪರ ನೆರವಿಯ ದ್ರುಪದಪಟ್ಟಣವ ||೧|| ಭರಣಿ ನೈತಂದಖಿಳಭೂಮಿ | ಶ್ವ
ರರ ಘನಚತುರಂಗಪದಹತ | ಧರಣಿನಿರ್ಗತರೇಣುಪ್ಪುಲಪರಾಗಸಂಗದಲಿ || ಅರುಣಮಯವಾಯ್ತು
ಜಗದಲಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ನೆನೆದುಸಚರಾ | ಚರದ ಮುಖದಲಿ ರಾಗರಸವುಬ್ಬರಿಸಿದಂದದಲಿ ||೨|| ತರ
ಣಿಗುಂಟೇ ಸಮಯವನಿಲಗ | ತೆರಹುಗೊಡುವವರಾರು ಗಗನೇ | ಚರರ ಗಮನಸ್ತಂಭವೆತ್ತಣಮಾತು
ಖಗಕುಲಕೆ || ನೆರೆದಪಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆಯ ರು | ಲ್ಲರಿಯ ಸಿಂದದ ಸೆಳೆಯಘನಸೀ | ಗುಲಯ ಸುಳಿದ ಸಾಲ
ಚಮರಂಗಲ ವಿಡಾಯಿಯಲಿ ||೩|| ಚತುರವಧಿಪರ್ಯಂತದವನೀ | ಪತಿಗಳೇಕಾವಿಷ್ಣುವಿರೋಧ | ಸ್ಥಿತಿ
ಯ ನೋಡದೆ ನೂಕಿ ನಡೆದರು ದ್ರುಪದಪುರಗಾಗ || ಅತಿಬಲರು ಬಯರಾಬಬಲಪದ್ಧತಿಗಳನು ನೋಡು
ತ್ತ ಬಂದರು | ಕೃತಕವಿಪ್ರೋತ್ತಮರು ಭಿಕ್ಷಾವಿಹಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ ||೪|| ತಿರುಗಿದು ಪಾಂಚಾಲನಗ
ರಿಯ | ಹೊರವಳೆಯದಲಿ ಜಲಧಿವೃದ್ಧದ | ಕುರುವವೋ ಪಟ್ಟಣವೋ ಮೇಣಿದು ದೈವಗತಿಗಳಲಿ ||
ಉರುಬಿದೊಡೆ ಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿ ತರುಬಲಾನೆ ಮಾವತನವಿದು | ಬಂದೆ ಹೋಗದನುತ್ತ ಬಂದ
ನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ||೫|| ಪುರದೊಳಗೆ ಹೇರಾಳಹಬ್ಬದ | ಹರಹಿನಲಿ ಬೀಡಾರ ಭಿಕ್ಷಾ | ಚರಿತರಿ
ಗೆ ದೊರಕುವುದೆ ಗುಡಿಗೂಡಾರಸಂತತಿಗೆ || ಅರಸುಗಳುನಾವೆಲ್ಲ ಭವನಾಂ | ತರವದೇ ನಮಗೆಂದು
ಘಟಬಂ | ಧುರದಶಾಲೆಯ ಹೊಕ್ಕರಿವರು ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ ||೬|| ಕೂಡೆ ಹೊಸಭಾಂಡದಲಿ ಭಿಕ್ಷ
ವೆ | ಬೇಡಿ ತೋಳಲಿದರಿವರುರಾಯರ | ಬೀಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಹಳನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ || ಬೀಡಿವರಿ
ಗದು ನೆಲನಿವರಿಗದು | ಮಾಡಿದರಮನೆಯಿವರಿಗದು ಕರು | ಮಾಡವಿವರಿಗದೆಂದು ಪರುಠವಿಸಿದನು
ಪಾಂಚಾಲ ||೭|| ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಬೀದಿಗಳ ಪ | ನಿರೇ ಚಳೆಯದ ಕಳಸಕನ್ನಡಿ | ತೋರಣದ ಸೂಸ
ಕದ ಮುತ್ತಿನವಕರತೋರಣದ || ಹರಣದ ಹೊಂಗಲಸದಖಿಳಾ | ಗಾರಪಟ್ಟಿಯ ಸೋಮವಿಧಿಯ
ಸೂರವಿಧಿಯ ರಚನೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಪಟ್ಟಣವ ||೮|| ತಿವಿದುವು ಹೊಂಗಲಸಗತಿಯಲಿಲೋವೆಗಳು
ಚೈತನ್ಯಮಯಚಿ | ತ್ರಾವಳಿಯ ಬೆಸುಗೆಗಳಲೆಸೆದುವು ಭವನಭಿತ್ತಿಗಳು || ಹೂವಿನರಳನು ಹರಹಿನಲಿ ರ
ಥ್ಯಾವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದವಗರುಧೂ | ಮಾವಳಿಯ ಕಂಪಿನಲಿ ಮುಖಮುಖಿಸಿದುವು ಮೇಘುಚಯ ||೯|| ಕಾರಣ
ಯಕುಂಕುಮದ ಸಾದಿನ | ಸಾರಣೆಯನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳ ಕರ್ಪೂರಧೂಳಿಯ ಹೊಳಹುಗಳ ಪನ್ನೀರ ಪಕ್ಕ
ಲೆಯ || ಚಾರುಚಳೆಯದ ಕೆಸರಿಡುವ ಕ | ಸ್ತೂರಿಗಳ ಪೂರಾಯಪರಿಮಳ | ಭಾರದಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ

ಕುಸಿದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೧೦|| ಮೇಲುಕಟ್ಟಿನಬಿವ್ಯಚಿತ್ರದು | ಕೂಲನಿಜೆಯದ ಲಾಮಚದ ಬ |
 ಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ರಂಜಸುವಪಟ್ಟಿಗಳ || ಮೇಲುಮೊದಕಯಕರ್ಪುರದ ಹೊಂ | ಬಾಳೆಗಳ
 ಮಲಯಜದಕಂಬದ | ಸಾಲುಗಳಲೊಪ್ಪಿದುದು ಚಪ್ಪರವೆರಡುಯೋಜನದ ||೧೧|| ಬಿಗದವೆಡೆಮಂಟ
 ಪದ ಬಿಂಗಾ | ರಿಗಳ ಬಿಡೆಯದ ಚಮರಹೊಂಗೆ | ಚ್ಚೆಗಳ ಮುಕುರದ ಘಂಟೆಗಳ ಬಂಧುರದ ಬಾಸಿ
 ಗದ || ಸುಗಮಬಂಧದ ಬಣ್ಣಸರದೋ | ಳಿಗಳ ಕಂಬದ ವಜ್ರಮಯಧಾ | ರೆಗಳಲೆಸೆದುದು ಭದ್ರ
 ಮಂಟಪವಮಲಮಣಿಮಯದ ||೧೨|| ಕೇಲಿಸಿದಪಟ್ಟಿಗಳ ದಿವ್ಯದು | ಕೂಲದಲಿ ಹೊಂಬರಹದಲೆ
 ಗಳ | ಚೂಳಿಕೆಯ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋರಣವೆರಡುಪಕ್ಕದಲಿ || ಮೇಲುಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕದನೇ | ಪಾಳೆಚ
 ಮರಿಯ ದಾಳಿಗಳ ಸಂ | ಮೇಳದಲಿ ಸಮತಳಿಸಿದರು ವೈವಾಹಮಂಟಪವ ||೧೩|| ಹೊಳೆವಭಿತ್ತಿಯ
 ಸಾಲಭಂಜಕಿಗಳಲಿ ಮೌಕ್ತಿಕವಜ್ರಮಣಿಮಂ | ಗಳಮಹಾರತ್ನಿಯಲಿ ರಚನೆಯ ಚಿತ್ರಪತ್ರದಲಿ ||
 ಇಳಿಗಿಳಿದಪುಷ್ಪಕವೊ ನೂತನ | ನಳಿನಮಿತ್ರನ ರಥವೊ ಮೇಣಿದು | ಜಲಫಿಶಯನನ ಸೆಚ್ಚೆಯೋ
 ನಾವರಿಯವಿದನೆಂದ ||೧೪|| ಝಳವ ಝೋಂಪಿಸಿ ಬೀಸಿದವು ತಂ | ಬೆಲರ ಬೀಸಣೆಗೆಗಳ ಪರಿ
 ಮಳ | ಕಲಿತಮಕರಂದದ ತುಷಾರದತುಹಿನರೇಣುಗಳಾ || ಸುಳಿವಸುತ್ತಣಸಾಲಭಜಕೆ | ಗಳಲಿ
 ಸೂತ್ರಿಸಿ ರಚಿಸಿದರು ಮಂ | ಗಳದರಿಂಗಣ ಜಾಡಿಸಿತು ವೈವಾಹಮಂಟಪವ ||೧೫|| ವರಜವಾಜಯ
 ಶೃಂಗಗಳ ಕರ್ಪುರದ ತವಲಾಯಿಗಳ ಸಾದಿನ | ಭರಣಿಗಳ ಮೃಗನಾಭಿಗಳ ನಡಕಿದರು ಬಂಡಿಯಲಿ ||
 ಸುರಿಸುರಿದು ಹಂತಿಗಳ ಹೊಂಗೊ | ಪುರಿಗೆಗಳ ತುಂಬಿದರು ಗಂಧದ | ಹಿರಿಯರಂಜಣಿಗೆಗಳ ಹಿಡಿ
 ದರು ಸುತ್ತವಳಯದಲಿ ||೧೬|| ಬಳಿಕ ಸೋದೆಗಳ ಭಾವಿಗಳು ಪ | ಕ್ಕಲೆಯ ಪನ್ನಿರುಗಳು ಲಿಡಿ
 ದವು | ಹೊಳೆವಕೈರಾಟದ ಕಾಂಚವಮಯದ ಡೋಣಿಗಳ || ತುಳುಕಿ ಬಿಗಿದರು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ |
 ವಳಯದಲಿ ನವಯಂತ್ರಮಯಪು | ತ್ಥಳಿಗಳೇ ನೀಡುವವು ಬೇಡಿದಂಗೆ ಸುವಸ್ತುಗಳಾ ||೧೭|| ಏಕ
 ವಿಧದ ನವಾಯಿಯೇ ಮೂ | ಲೋಕದತಿಶಯವಸ್ತುರಚನಾ | ಸೌಕುಮಾರಿಯ ಸೇವೆಗಿದು ಸಾಕಾರ
 ವಾದುದಲಾ || ಏಕಮಯಮತವಿಶ್ವಕರ್ಮ | ವ್ಯಾಕರಣಲಕ್ಷಣದಲಕ್ಷ್ಯಾ | ನೀಕವಿದರೊಂದೊರೆಗೆಬ
 ಹುದೇ ಭದ್ರಮಂಟಪದಾ ||೧೮|| ವಿವಿಧವೀಣಾವಾದ್ಯಕೋಮಲ | ರವದ ಮಧುರವೃದಂಗತತಿಗಳ |
 ರವಣಿಗಳ ನಟ್ಟವಿಗರುಗ್ಗಡಣೆಯಗಡಾವಣೆಯ || ನವವಿಧದ ವೈತಾಳಿಕರ ವರ | ಯುವತಿಯರ
 ಭಾರಣೆಯ ಭೂಷಣ | ರವದ ಮೇಳವು ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಚಾರುಚಪ್ಪರವ ||೧೯|| ಸಾಳಗದ
 ಸನ್ನೋಹದದ ಮಳೆ | ಗಾಲಮೋ ಗೀತವೊ ರಸಾಳಿಯ | ಕಾಲುಮೆಯೊ ನವಕಾವ್ಯಬಂಧದ ಸಾರಸಂ
 ಗತಿಯೋ || ಅಲಿಗಳಿಗಾಯುಷ್ಯಫಲಜ | ವಾಳುವೊ ನರ್ತನವೊ ಸೊಗಸಿನ | ಮೇಳವಣಿಗಳಪಾಟ
 ಯಾದುದು ಜನದಕಣ್ಮನಕೆ ||೨೦|| ತೀವಿದರು ಹೊರವಳಯದಲಿ ನಾ | ನಾವಿಧದ ನಾಟಕದ ನರ್ತನ |
 ಭಾವಕದ್ರಾವಕಸುಗಾಯಕಮಲ್ಲಚಿತ್ರಕರು || ಕೋವಿದರು ಕರುಷಕರು ಪಣ್ಯಾ | ಜೀವಿವಾಮನಮೂ
 ಕಬಧಿರಾಂ | ಧಾವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ ಸಕಲ ದಿಶಾಸಮಾಗತರು ||೨೧|| ಕವಿಗಮಕವಾದಿಗಳು ವಾಗ್ಮಾ |
 ಪ್ರವರಯಾಚ್ಛಾಕಮಾಂತ್ರಿಕರು ವೈ | ಪ್ಲವಮಹೇಶ್ವರಜೈನಭೈರವಬುದ್ಧಲಿಂಗಗಳು || ವಿವಿಧ
 ವರ್ಣಾಶ್ರಮಸುಧರ್ಮ | ವ್ಯಹರಣನಿಸ್ವರು ವಿವಾಹೋ | ತ್ಸವಂ ಲೋಕನಕೌತುಕಿಗಳೊದಗದರಸಂ

ಹ್ಯಾತ ||೨೨|| ಗಣಿತವಂತರೆನೆರಪಿ ಸುಖಾ | ಹ್ಮಣರು ಸುಶ್ರೋತ್ರಿಯರು ವೈದಿಕ ಗುಣದ ವಾಚಾಲ
ಕರು ವಿವೇಚಿಸ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಮರು || ಪ್ರಣೀತಪುಷ್ಪಿಗಳ ಮುನಿವರರು ಸಂ | ದಣಿಸಿತಖಿಳದಿಗಂತರವ
ಧಾ | ಲಣಿಯವೇವಪ್ರಾತನೆರದುದು ದ್ರುಸದನಗಲಿಯಲಿ ||೨೩|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾ | ಧರ
ಮಯೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ಗರುಹಕಸ್ತುರಸಿದ್ಧ ವಸುಗಂಧರ್ವಭೂತಗಣ || ವರಮರುದ್ಧ ಣ ರುದ್ರಮನು
ಭಾ | ಸ್ವರಸ-ಧಾಕರತಾರಕಾಗ್ರಾ | ಸುರಸಮುನಿಪದಿಕ್ಷಾಲತತಿ ನೆರದುದು ವಿಮಾನದಲಿ ||೨೪|| ಚಾ
ರಣರ ಕೈವಾರತಂಬುರ | ಸಾರವಸುಂಗೀತ ರಂಭಿಯ | ಚಾರನರ್ತನ ಚಿತ್ರರಥನ ವೈದಂಗವೈದು
ಶಬ್ದ || ಆರು ಭಟವಿಗಲಿಪ್ಪಿವನು | ಭಾಲಯೋಲಗದಲಿ ತದೀಯವು | ಹಾರಭಸವಿತರೇತರಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬವಾಯ್ತೆಂದ ||೨೫|| ರಚಿಸಿದರು ಮಂಜುಸವನವರವ | ರುಚಿತವೃತ್ತಿಯೊಳವನಿಪಾಲ | ಪ್ರಚ
ಯವನು ಮನ್ನಿಸಿದನಿವರನು ವಿಪ್ರಸುಭಯೋಳಗೆ || ಪ್ರಚಾರಮೋನಿಯದೆ ಪದ್ಮರಾಗದ ರುಚಿರರತ್ನವು
ಜಾತರೂಪು | ಖಚಿತವಾದೊಡ ಪುಣ್ಯವೆನತಾದುಸದಚಿಂತಿಸಿದ ... ||೨೬||

ಅಂತು ಸು. ೧೦ ಕೈ ಪದ ೫೩೫ ಕ್ಕ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

—

ತ ಬಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

—

||ಸೂತನೆ ಕಮಲಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳಂದಿನ | ಕಮಲೆಯನೆ ಪಾಂಚಾಲಸುತೆ ನಿಜ |

ರಸೂರನು ನೋಡಿದಳು ಪೃಥ್ವೀಪಾಲಪದ್ಮಾಯಲಿ ||

—

ಅರಸ ಕೇಳನ್ನಿಂಮೀಮೊಖದ ಪಿ | ಸ್ತರಣವಾದುದು ಪೂರ್ವವೇದಿಯ | ವರನಿಗಮನಿಭೋರ್
ಪಘಾಂಪಿಸಿತಖಿಳಕಲ್ಮಷನ || ಮರುದಿವಸ ಮಹಿಳಾಶಿರೋವಣಿ | ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯದ ಸಮುದ್ರದ | ಸಿರಿ
ಯ ಪರಣಯವೆಂದು ಸಾಲತು ಪಾಳೆಯಂಗಳಲಿ ||೧|| ತಿಗುರ ಗೆಲುವುದು ವಶ್ಯತೀಲಕಾದಿಗಳ ನಿಚುವುದು
ವೋಹನದ ಮ | ದ್ವಿಗಳ ಮಾಯೆಯ ಬೀಸುವುದು ಸೂಸುವುದು ಸೋಗಸುಗಳ || ಹಗಲುಕಾಹೆಯ
ರೂಪುಗಳ ಗಾ | ಮಗರ ಮರವುದು ವಸ್ಮಥನ ಕಾ | ಕೆಗದ ಬಾಡಾಬಾಡಿಯೆಂದರು ಹೊಯ್ದು ಡಂ
ಗುರವ ||೨|| ಮುಸಿಕೊಂಡರು ನಿಖಿಳಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರು ಮಾಯಾಪುರದ ಕಾಂಚೀ | ಪುರದ ಜಾಳಾಂ
ಧರದ ವಿವಿಳಸ್ಥಾನದೇವಂಗೆ || ಕಂಮುಖನ ಕಜ್ಜಾಯದಲಿ ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಸಂಶಯಭೇದವರ್ಗದ | ಹ
ರಸದಲಿ ಹೊರವೆಂಬರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರವಣಿಸಿ ||೩|| ಉಬ್ಬು ಮುಂದುದು ರಾಯರೊಬ್ಬರ | ನೊ
ಬ್ಬರಿಕ್ಷಿಸಿ ಚಲುವಿನಲಿ ಸಿ | ಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ಸಾಹಸಿಕೆಯಲಿ ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ || ಬಬ್ಬರೊಬ್ಬರಸೂ
ಯೆಯೊಬ್ಬರ | ನೊಬ್ಬರಳುಕಿಸುವದಂಗಳ | ಮಬ್ಬದಲಿ ಮನಸಂಚುತಪ್ಪಿತಸಾಧ್ಯಚಿಂತೆಯಲಿ ||೪||
ಹೋರೆಗರ ಹೊಳ್ಳಿರಿತ ಚೋಯಿಸ | ರಾಮಭಟೆಗಳ ಬಿಂಕ ಮಾಂತ್ರಿಕ | ರೋರೆಮುಸುಕಿನ ಜಾಳು

ಜಪವೀನ್ಯಸರ ಚಾಕ್ರೈಕೆ || ಪೂರವಿಪಪ್ಪಳಕಂಗಳಲಿಸಿಂ | ಗಾಲಗಳು ಸೀವನದೃತಂ | ದೋರಣಿಸಿದ
 ರು ಸಾಲಶೋಭಿತಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||೫|| ಕೌರವರು ಯಾದವರು ಸ್ವತೀ | ಧಾಂಣೀಕ್ಷತ್ರಿಯರವಂಶದ
 ವೀರಪಾರ್ಥವೆ ವಿತತಿಕುಳ್ಳಿದುರ್ದಾಸನಾಗವಲಿ || ಕಾರ್ತೋದರಸಚಿವಮಂತ್ರಿಕು | ಮಾರಚಾವರಿಸು
 ಡಪದೊಳಪಲಿ | ವಾಲೆ ಬಳಸಿತುಪೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನ್ನೊಪ್ಪಾಯದಲಿ ||೬|| ಅಂಕೆಯದು ಹೊಟ್ಟೆ ವರಪಿ
 ಭವಾ | ಲಂಕೃತಿಯನದನೇನದೊಳವೆ | ವಂ ಕುಟುಂಬ ಕಳನೇರಿದಾದವಪಿನಗೆ ತನಗೆನುತ || ಶಂಕರಾ
 ರಿಯ ಮುಖದಲಗು ಮಾ | ರಾಂಕಮಜ್ಜಿನ ಜಂಕಯಂಕೆಯ | ಬೆಂಕವನು ಹಿಟ್ಟುನುಸೆನು ನರನಾಥ
 ಕೇಳೆಂದ ||೭|| ತುಸು ಧನುವನು ಯಂತ್ರದನ್ನೊಪ್ಪ | ನಿರಸು ತಳುವದೆತಂಗಿಯನಲಂ | ಕುಸು
 ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ತಾ ಕೋರಿಸು ಮುಕ್ತಿಯರನಾ || ಪರನ ಮನಲಿ ಲಗ್ನಹಿದದ | ತ್ತಿರೆಯನುತ ಪಾಂ
 ಚಾಲಭೂಪತಿ | ಕರೆದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯವ್ವನನು ಬೆಸಸಿದನು ಬೇಗದಲಿ ||೮|| ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯಪೋಲೆ
 ಶತಸಾ | ಖರನಿತಂಜಿನಿಯರು ಕುಮಾರರು | ರೊರೆಗೆ ಬಂದರು ತಿಗುಂದರು ಕುಂಕುಮದಲ
 ವೆಯವವ || ಅರಸಿ ಮೃಜನಮಾಡಿ ನೊತನ | ಬೆರೆದುಕೂಲವನುಬ್ಬ ಸುಯರ | ಕರದನೇನುಗ್ಗ ಪಣ್ಣ
 ಯಲಿ ಬಂದಳು ನಿಜಾಲಯಕೆ ||೯|| ಹೊರೆಯಸುಯರ ನೋಡು ಮೈಯಲಿ | ಹುದು ಬಳಲದು ಚಿತ್ತ
 ವೀಕೆಯ | ಧರಿಸಿ ಕುಸಿಯದು ಕಿಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಮಲ್ಪಿಯು ಸೊಸುವದು || ಅರಸಿಯಾಗದು ಸಾಸಿಕವು ಮೈ
 ಪರಿಮಳದ ಪೂರವಲಿ ಗಂಧಾಂ | ತರಕೆ ನರಯರು ರೂಪವೇನೆಂಬನು ನಿತಂಜಿನಿಯಾ ||೧೦|| ಹೊಲೆ
 ಗಳಲಿ ಸಿಲುಕಿದೊಡೆ ನೋಡುಕೆ | ಬಳಿಕ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯೇ ಕಂ | ಗಳಗೆ ಕಾಪಿಸಿದರಯು ನಿಮಿಷಕೆ
 ಸಮಯವೆಲ್ಲಿದುದು || ಲಲಿತಸೃಕಾಂತಿಗಳೊಳದ್ದು | ಮೂಳಗಿ ತೆಗೆವವರಾರು ಬಿಳುನ | ಸ್ಥಳಕೆ ಮುರಿ
 ದರೆ ವರಳದಲೆ ಕಂಗಳಿಗೆ ಹುಸಿಯೆಂದ ||೧೧|| ಹೊಲುವುಗಡವೇ ಹೊಳೆವವಕ್ಷ | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ಬನ
 ದೃಷ್ಟಿ ಸಳಿತೋ | ಳ್ಗಳಲಿ ಸೆಕ್ಕುಗುರೊಳೆಯಲಿ ಬಂದಳದ ಭೂಭಿಮಲಿ || ಸುಳಿದೊಡಲಿಯೆ ನಿಲು
 ವುದಶನಾ | ವಳಿಯ ಬಿಂಬಾಧರದ ಕವನ | ಚಲಿಸಿಕೆಗೆ ನರಲಾಲಿ ನರೆಯವು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ||೧೨||
 ಅನಿಯನಪುವಿನ ನಿವ್ವನಾಭಿಯ | ವಸುಳಯಾಸೆಯ ತೋರಪೊಲೆಗಳ | ವಿಸುಪತೊಡೆಗಳ ಜಾನು
 ಜಂಘೆಯ ಚರಣಪ್ಪವದ || ಎಸಳುಗಂಗಳ ತೋಳುಗೆ ಬೆಳಗುನ | ಮುಸುಪತಾಂತಿಯ ಮುಪಕುರು
 ಳಿನ | ಬೆಸಬಗಂಭಯ ರೂಪನಭಿವೇಣಿಸುಪೊಡಲೆಂದ ||೧೩|| ಪೂಸುಪೊಡೆಕತ್ತುರಬವಾಜಗಾಳಿಸಲೇ
 ಪರಿಮಳವು ನೂಸದೆ | ಸುಸಿ ದೆಸೆ ಕಂಪಿತ ವಸ್ತುವಸ್ತನವಳೆಯೋಜನವ || ಈ ಸವಸ್ತವು
 ನುಷ್ಯಧವದ | ದೋಪಗರ್ವಿತಧಾತುಗಳ ಪಿ | ನ್ಯಾಸವೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಭಾವದ ಭಂಗಿ ಬೇರಂದ
 ||೧೪|| ಬೆರಳ ತ್ರಲಿಪ್ತಿಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿಕೆ | ಹೊರೆಯ ಪಾಡಗನೇವುರಂಗಳು | ಕರಚರಣಸಾಂದರ್ಭದ
 ಲಿ ಬಲುಮೊಲೆಯ ಡಾಳದಲಿ || ಕೊರಳಮುತ್ತಿನ ಹಾರಸುವನೋ | ಹರದ ಕದಪುಗಳಿಂದ ಕರ್ಣಾ |
 ಭರಣ ವೊಪ್ಪಿದವೇನೆನೆಂಬನು ರೂಪನಂಗನೆಯಾ ||೧೫|| ಎನವಧರರಾಗದಲಿ ಮಿಗೆ ರಂ | ಜನುವವೋ
 ಲ್ಕಾಣಿಕೈಸೆರೆದವು | ದಶನಬಿಧಿತಿಲಿಯಿಂದ ಧಳಧಳಿಸಿದವು ಮುತ್ತುಗಳು || ವಿಸುಪದೇಪಚ್ಚವಿಗಳಲಿ
 ಡಾ | ಳಿಸುವವೋಲ್ಲಾಪಣದ ಹೇಮ | ಪ್ರಸರ ಬಂದವು ಹೊಗಳ್ವಕಪಿಯಾರುಬಿಟ್ಟು ಚನೆಯ
 ||೧೬|| ಪರಿಮಳದ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂ | ವರಿಸಿ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಕೆಂದಾ | ವರೆಯ ಮುರಿದುಂಬಿಗಳ

ವರ್ಣಾಂತರವನಳವಡಿಸಿ || ಸರಸೋತ್ಸಾಹ ಸಮಯ ಸಂಸಿದ್ಧಿ || ಗರವಗತಗಳನುಯ್ಯ ವಸ್ಯುತ || ವರೆ
ವಿರಿಂಚಿಯೆ ಸೃಜಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೧೭|| ಸರಸಲಾವಣ್ಯಾಯವಯತನು || ಸರಸಿಯಲಿ
ಮುಳುಗಿದರ್ಪಯಾವನ || ಕುಯ ಕುಂಭಸ್ತುಳಪ್ರೋಕ್ಷಿಸ್ತುತಮೋದರವ್ಯಯವ್ರೋ || ತರಳನಯನವೊ ಶ
ಫುಗಳೊ ತಾ || ವರೆಬಿಗಿ ಮುಖಪ್ರೋತಂಬಿಗೊ ನಿರು || ಗುರುಗಳೊ ಮುಖಗಣವೊ ರವನವೊ
ಚಿತ ಕಾಯ್ತಂದ ||೧೮|| ರಾಜಸೂಯನ ಕರ್ತವ್ಯಶ್ಚರ || ರಾಜಮಂದಲನಾಯ್ತು ಮುಖಿಸಿದು ||
ರಾಜರಾಜನ ಪೋಲ್ವದಳಕಾಪ್ಪಿ ರಾಜಮಲಿ || ರಾಜನುಡ್ಯನವಪ್ರೇಶಾಸ್ತು || ರಾಜನಾಯ್ತು ತ
ಮಾಲಸತ್ರನಿ || ರಾಜತಪ್ಪ ಬನಸೋಪಯಕ್ತಿಪಾಲಕೆ ಚಂದ ||೧೯|| ಬನಕೆಳಗುಲಾಲಿತಾಂಜನ ||
ವೆನೆ ಚಿತಾಕ್ಷಿಸ್ತವಾದವ || ವಿನುತಕಣಗು ಬಲಿಗಲು ಸ್ತುತನೈರವಲಿ || ಬನವಿವಯನತಾರಕಾ
ಮಂ || ತನ ಕದರ್ಭತಕಮುವವೆನಲೊ || ಕುಯುಗಳಪ್ರೋಕ್ಷಿದವ ವರಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೨೦||
ಎನನೆಂಚಿನು ಮನಸಿನ ಮನ || ದಾನೆಯನು ಕುಸ್ಮಕನ ರತ್ನನಿಧಾನವನು ಚಿಹ್ನಣವನಂಗಮಂತ
ಸೂತ್ರ ಕವ || ಮಾನಿನಿಯರೈದ್ಯವನನು ಕುಚ್ಚಾ ನಗನಾಮಾತ್ಯ ಭವನುಕ್ತಾನವನು ಮೂಲೋಕ್ತಮೋಹ
ನವಸ್ಯಚಿತ್ರಕವ ||೨೧|| ಪಾಲಿಯನು ಸಂಸಾರಮುಖ || ಪಾಲಿಯನು ಬನನಯನಕಾರ || ಗಾಲಿಯನು
ಮುನಿಧೈರ್ಯಸರ್ವಸ್ವಾನಹಾಲಿಯನು || ಭೀರಗಿ ಜನಾರಾಂಕವನು ವರೆ || ಶಾಲಿಕಾಂಕ್ಷಿಯಚಿತ್ತಚ್ಚಾ
ರೈನಿ || ಹಾಲಿಯನು ಹ್ರಾಸದಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸುತದಾರಂದ ||೨೨|| ಸಳಿನಮುಖಿಯರೆ ಸಕಲಸೃಷ್ಟಿ
ಗೆ || ಕಳಸಮಿಮ ಸೌಂದರ್ಯವನನು || ವಿಲಸಮಿಮ ರತಿರವೂಪೈಭವರರ್ಪಣೋಶಮಿಮ || ಲಲನೆಯರೆ
ಸಿವಂತಮಣಿ ಜಗ || ಮೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕಣಿ ತಪೋಭವ || ಕುಜಗಿ ಸೃಣಿಯನು ಮೆರೆದುದು
ರೂಪವಂಗನೆಯ ||೨೩|| ಹೊಳೆಹೊಳೆದವಾಧರಣಾ || ವಳಿಯ ರುಚಿ ತಸ್ಯಣಿರೂಪಿಯ || ಮು
ಕ್ಕಳಿಸಿತಂಗುಪ್ಪವಿ ತವಂಗುಭಯ ಸವಹಾಯ್ತು || ಭಸ್ಮಭಸಿಸಿದುಮ ವವನ ಮುಖಮಂ || ತಲದ
ಕಾಂತಿಯನೊಡದು ಕಂಗಳ || ಬೆಳಗು ನಿಷ್ಕಂಜುಪದವೇನೆಂಬನು ನಿತಂಬಿನಿಯ ||೨೪|| ಕಂಗಳಲಿ ಕು
ಡಿ ಮೇಳಮುಬ್ಬಿನ || ಹೊಂಗನಲಿ ಭಂಜವಕ ಭಾವದ || ಭಂಗಯಲಿ ಪತಿಕರಣ ಸಕಲಸುಖೀಕದಂಬದಲಿ ||
ಇಂಗತದ ಬಿರಮುಗಳ ಕುಮಳ || ವಂಗಹಾರಕಿಲಾಸಪ್ರಮ || ಭಂಗಿಗಳು ಬಿಬ್ಬೊಕಲಿತಾದಿಗ
ಳು ಹ್ರಾಸದಿಯ ||೨೫|| ವರವಸಂತನ ಬರವ್ವ ಚಾಪಿಯ || ಬಿಮುಗಳು ಮುರಿದುಂಬಿಗಳ ನಯ ||
ಸರದ ದನಿ ಕುಕಳಭಿಲೇ ನವೇಕ್ಷುರಸಧಾರ || ಮೆರೆವಪ್ರೋಲ್ವೊ ಸಮೋಗರವಾವನ || ಸಿರಿಯ ಜೋಡ
ಣೆ ಬನಮನವನಾ || ಮಸಿದುದು ನಿಪ್ಪಸರವಲಿ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೨೬|| ಆರತಿಗಳೆತ್ತಿದರು ಬಳಿ
ಕು || ಪ್ರಾರತಿಯ ಹಾಯ್ಕಿವರು ಮುಕ್ತಿನ || ಸಾರಕಳೆಯ ಸೂನಿ ಹರಸಿ ಸುವಾಸಿನಿನಿಕರ || ಚಾರು
ಮುಕುರವ ನೋಡಿ ನಿಂದಳು || ಭಾರಣಯ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಜಂ || ಬೀರಧೂಲವನು ಕೊಂಡಳಂಗನೆ
ವಿಪ್ರಮಂತದಲಿ ||೨೭|| ಮುಂದೆ ಪಾಯವಧಾರು ಸತಿಯರ || ಸಂದಣಿಯ ಸಾಲಿನಲಿ ದಂಡಿಗೆ || ಗಂ
ದುಮುಖಿ ಬಂದಳು ಸಿತಾಬ್ಜಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂದದಲಿ || ಹಿಂದಮುಂಬಿಕ್ಕಲವನಾರ್ಲಿ || ವೃಂದ ನೆರೆದುದು
ವೀರಪೂಹದ || ದುಂದಭಿರು ತಂಬೆಂದ ರವವಳ್ಳಿದುದಂಬರವ || ಸಾಲಪ್ಪುಲಿಮುಸುಕಿವವು ಸಮ ||
ಪಾಳಿಯಲಿ ಸಿಗುಲಿಗಳಾಡಿದು || ನಾಲಿಯವಗಾಹಿಸಿದು ನೆಲನೆನಿತನಿಳುವಳಯದಲಿ || ಬಾಲಿಯದೆ ಮುಗು

ದೆಯರನತಿಘಾ | ತಾಳಿಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣು ತಾಳದ | ಬಾಲೆಯರ ಚದುರೆಯರ ನಲ್ಲದೆ ಕಾಣನಾನೆಂದ ||
 ನಿಂದಲೆಯ ಚೂಲೆಯದ ತುಂಬಿಯ | ಮುಗುರುಳ ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತಿನ | ಹೆರನೊಸಲ ನಿಡುಹ
 ಬ್ಬಗಳ ಡಾಳಿಸುವಕದಪುಗಳ || ತುರುಗೆಪೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ | ಮೆವಸುಲಿಪಲ್ಲುಗಳೆಸವನು |
 ಣೊರಳ ನಳಿತೋಳುಗಳ ನೀರೆಯರೈದಿತೋಗ್ಗು ನಲಿ ||೨೦|| ತೋರಮೊಲೆಗಳ ನಲಿವನಡುಪೊರೆ | ವಾ
 ರಗಳ ನುಣ್ಣೊಡೆಯ ಕಿರುಡೊಡೆ | ಯೋರಣದ ಹಾಪುಗೆಯ ಪ್ಪೆಯ ಹಂಸೆಗಳ ಗತಿಯ || ನೀರೆ
 ಯರ ಮೈಗಂಪುಗಳ ತನಿ | ಸೂರೆಗಳಸುವ ತುಂಬಿಗಳ ಕೈವಾಲೆಗಳ ಕಡುಗುರುಪೆಯರು ನೆರೆದುದು ಸ್ತೀ
 ನಿವಹ ||೨೧|| ಕೀಲಕಡಗದ ವಜ್ರಹುರಿಯ | ಜೋಲೆಯದ ಪೂಣದ ರವೆಯದ | ತೋಳುಬಂಟಿಯ
 ಕೊರಳ ತಿಸರದ ಬೆರಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯ || ನೀಲರತನದ ಸದಕಮಾಣಿಕ | ದೋಲೆಗಳ ಮೂಗಂತಿಯ
 ಮುತ್ತಿನ | ಮೇಲುಶೃಂಗಾರದ ಸ್ತೀಜನ ಸಂದಣಿಸಿತಲ್ಲ ||೨೨|| ಪಿಲಸದೇಕಾವಳಿಯ ಮುತ್ತಿನ | ತಿಲಕ
 ಸೂಡಗಪಾಯವಟ್ಟದ | ಲಲಿತಬಂಧದ ವಜ್ರಹುರಿಯ ತಾರಕಾಪುಷ್ಪ || ಹೊಳೆವ ಕಾಂಚಿಯ
 ಕಿಂಕಣಿಯ ಸಂ | ಕುಲದ ನೇವುರವೀರಮುದ್ರಾ | ಪಳೆಯ ಚರಣಾಭರಣದಬಲೆಯರೈದಿತೋಗ್ಗು ನಲಿ
 ||೨೩|| ಭ್ರೂಲತೆಯ ಬಿಲುಗಳ ಕಟಾಕ್ಷದ | ಕೋಲಮೊದಗಳ ಬಾಸೆಗಳ ಕರೆ | ವಾಳಿಗಳ ಕತ್ತಾಯತಿ
 ಲಕದ ಹರಿಗೆಹಲಗೆಗಳ || ತೋಳುಗಳಲಾಡಿಗಳ ಸೆಳ್ಳುಗು | ರೋಳಿಗಳಸುರಗಿಗಳ ಮಸ್ತಕ | ಸಾಳು
 ನಡೆದುದು ದ್ರಾಪದಿಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಬಳಿಸಿನಲಿ ||೨೪|| ತೋರಮೊಲೆಗಳ ದಂತಿಘಟಿಗಳ | ಚಾರುಜ
 ಘನದ ಜೋಡಿಸಿದಹೊಂ | ದೇರುಗಳ ಸಳಿಗುರುಳುಗಳ ಪಲ್ಲಿಯರುರಾಡಿಗಳ || ಚಾರನಯದ ಚಪಲಗ
 ತಿಗಳ | ವಾರುವಂಗಳ ಮೇಲುವಸನದ | ಸಾರಸಿಂಧದ ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ಸತಿಯಬಳಿಸಿನಲಿ ||೨೫|| ಯ
 ತಿಗಳಿಗೆ ಮೊನೆದೋರು ತಣಸನು | ವ್ರತಿಗಳಿಗೆಬೇರುತ ಸವಾಧು | ಸ್ಥಿತರಮೊಗನವೇಲಡಾಯುಧಧಾ
 ರೆಗಳನೆಳೆದು || ಶ್ರತಿವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ದೀ | ಕ್ಷಿತರಮತಿಯಲಿ ತವಮುದ್ರಾ | ಕಿತವನೂತ್ತತ
 ಮಿಾರಿ ನಡೆದುದು ಯುವತಿಪನಕಟಕ ||೨೬|| ಆರು ನಿಲುವರು ಸಮ್ಯುಖಕೆ ಮದ | ಸಾಯದ ಪದನಾರಿ
 ಹರಿತಾ | ಹೇರುರದಹೆಂಗುಸುರೆ ಬೊವ್ವನು ಮಗಳ ಮೊರೆಗೇಡಿ || ಘೋರವದು ಸುರಪತಿಯ ಕಥೆ ಮೈ
 ಯಾರೆ ಹೊತ್ತನು ಮದನಮುದ್ರಾ | ಧಾರಿಯೆಂಬವೋಲೊಡಬದುವು ಮುಂಗುಡಿಯ ಕಹಳೆಗಳು ||೨೭||
 ಪಸರಿಸಿತು ತಂಬೆಲರು ಬೀತುದು | ಜಿಸಿಲ ಬಿಂಕ ಸರೋಜಸಂತತಿ | ಮಸುಳಿದುವು ಮದವೇರಿ ಮೆರೆದುವು
 ತಾರಕಾನಿವಹ || ಒಸುದವು ಶ್ರಿಕಾಂತ ನೈಫಲ | ಹಸರ ಹಂದುದು ಚಕ್ರಸಾಕದ | ಬೆಸುಗೆ ಸಡಿಲಿತು
 ಚಾರುಚಂದ್ರಾನನೆಯ ಬರವಿನಲಿ ||೨೮|| ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸಿದವು ಕಾಮುಕರ
 ಮುಖ ತನು | ವಳಯಕಾಂತಿಯ ತಂಪಿನಲಿ ಬಾಡಿದವು ಬುದ್ಧಿಗಳು || ಲಲಿತವಿಭ್ರಮದಿಂದಹಂಕೃತಿ |
 ತಿಲೆಗಳೊಡೆದುವು ಮೋಹನದ ಹೊ | ಯೋಳುಗಳೊಳೆದಡಗದವು ಚಿತ್ತ ಮಹಾಮುಷೀಶ್ವರರ || ತ
 ರುಣಿಯರ ನವನೀಲಮಣಿಗಳ | ಕುರುಳ ಕಬುಯ ಭರದವರಕ | ತ್ತಾಯತಿಲಕದಕಾಳಿಕೆಯಘನಕಾಂ
 ತಿಲಹರಿಗಳ || ಕೊರಳಹಾರದ ಕರ್ಣಪೂರದ | ಸರದ ಮೌಕ್ತಿಕರುಚಿಯ ಯಮುನಾ | ಸುರನದಿ
 ಯ ಸಂಗದಲಿ ಮುಳುಗತು ಸಕಲನೃಪನಿಕರ ||೨೯|| ಪಂಮಳಕೆ ಮಿಗೆ ಕವಿವತುಂಜಿಗೆ | ಕೆರಳುವರು
 ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಪದನೇ | ವುರದನುಣ್ಣಿನಿಗಳಿಸಿ ಮುತ್ತುವರಾಜಹಂಸೆಗಳ || ಹೊರೆಯ ಕಳದಿಗೆ ದೂರುವ

ರ. ಕೈ | ಯರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಧರೆಯೆಂಬುದು | ಮುರಿವರಿದು ಮುಖದಿರುಹುವರು ಮುಗ್ಧಾಂಗನಾನಿವಹ
 ||೪೧|| ಕಂಗಳೋರೆಯಡಾಳಿಸುವಹಾ | ಸಂಗಗಳ ಬಿಗುಟ್ಟಿನ ದುಹಾರದ | ಭಂಗಗಳ ಬಲುಮಿಟರೆ ಕರ
 ಣವಸಾರಗಳ ಸರೆಯ || ಮುಂಗುಡಿಯ ನಿಜಸಾರಿಯರ ಕಪಿ | ವಂಗವಣಿಗಳ ಜೂಜುಗಾತಿಯ |
 ರಂಗನೆಯ ದಂಡಿಗೆಯ ಬಳಿಪಿಡಿದರು ವಿದಗ್ಧೆಯರು ||೪೨|| ಹಾವುಗೆಯ ಸೀಗುಯ ವರಚಮ | ರಾ
 ವಳಿಯ ಕರ್ಪೂರಗಂಧದ | ಹೂವುಗಳ ಕತ್ತುರಿಯ ಕಾದಂಬವಾಜಕುಂಕಮದ || ತೀವಿದನುಪಮೆಭಾ
 ಜನವ್ಯಯ | ನಾವಳಿಯ ಕನ್ನಡಿಯ ಪಿಪ್ಪಿಧಸ | ಫೀವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಕದಂಬಕಪ್ಪೆಯೆತ್ತೋಗ್ಗ ನಲಿ ||೪೩|| ಧರ
 ಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಳಿಪ್ಪುಧ್ಯ | ಶ್ವರರ ಬಸಳಾಸ್ಥಾನವಲಿ ಮೋ | ಹುಸಿವರು ಮೋಹನದ ಮೋಡಾಮೋ
 ಡಿಯಬಲೆಯರು || ಅರಸುಗಳ ನಿಶುನೋಟದಲ್ಲಿಯ | ಗರವೆಯರ ನಸುನೋಟ ತಪ್ಪೊಳು | ಬೆರಸಿಹೊ
 ಯ್ದುಡಿದವು ಖಾಡಾಖಾಡಿಯಂದದಲಿ || ದಾಯ ತಪ್ಪಿತುಗರುವರಾಟ ಪಿ | ದಾಯಗೆಟ್ಟು ತು ಮಿಟರೆ ನೋ
 ಟ ನೆವಾಯಿಕಾರರ ಕೂಟ ಕುಸಿದುರು ಮದನ ಶರಹತಿಗೆ | ಗಾಯವಡೆದುದು ಧ್ವತಿಯ ಘಾಟ ನೆವಾಯಿ
 ಹೆಚ್ಚಿತು ವತ್ತೆ ಬೆಟ್ಟ ವರಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಕೂಟಕಳಿಸುವದರಭೂಪುಕರ ||೪೪|| ಕೆಲಕಡೆಯ ಕೆಳೆದಿ
 ಯರ ಕಂಗಳೊಳೆಳೆಹ ದುವಾಳಿಯಲಿ ಸುಮತಿಶ್ಚ ಲಿತಕಂಠಾಳಿಯಲಿ ವಾಸಿತ ವನದ ಮಡಿವರ್ಗ ||
 ಬಳಗಹೊತ್ತುವಡಗಯ ಹೊರಗಣ | ತಳಿತಬಿಮ್ಮಿನನಗಯ ನೃಪ ಮಂ | ಡಲದ ವಸೌಳಿಯನೇನನೆಂ
 ಬೆನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ಚೆಲುವಿಕೆಯಕ್ಕೇತನೈವೋ ಪು | ಮಳದ ಪುತ್ರಳಿಯೋ ಲತಾಂಗಯ |
 ಸುಳಿವೊ ಲಾವಣ್ಯಕರಸಾಕಾರವಿಭ್ರಮವೋ || ಲಲಿತಶೃಂಗಾರಾಬ್ಧಿ ವ್ಯಥನೋ | ಚ್ಚ ಲಿತಸುಧಯೋ
 ಸಾಧಕುಗಿದು | ಫಲಿಸಿದೊಡೆ ಕೃತಕೃತ್ಯವೆಂದುದು ಮಸುರಸೋಮ || ಈಕೆಯಿಂದುದಿಸಿದೊಡೆ ಮದ
 ನಂ | ಗೇಕೆ ದೇಹತ್ಯಾಗವಹುದು ಪಿ | ನಾಕೆ ತಾ ಪ್ರೆರಾಗ್ಯದಲಿ ಹೊಗುವನೆ ತಪ್ಪೊವನವ || ಸಾಕು
 ಗೌತಮಮನಿಯ ಮುಳಿಸಿನ | ಕಾಕುನುಡಿ ಫಲಿಸುವುದೆ ಯೆನುತಾ | ನಾಕಪತಿ ರಂಭಾಟನತಿಯರ ನೋ
 ಡಿದನು ನಗುತ ||೪೬|| ತಂದರಾಪಾಂಚಾಲೆಯನು ಹೋ | ನ್ನಂದಣದಲಾಸ್ಥಾನ ಸೀಪುಗೆ | ಮುಂದೆ
 ಸಿಂಹಾಸನದ ನಾಲಮಹಾಮುಕ್ತಿಯರ || ಸಂದಣಿಯಲವರವರನಿವಂವ | ರಂದು ವಿವರಸಬೇಕನು
 ತ ನೃಪ | ಸಂದನನು ಮೊದ್ದಿದನು ಕಮಲಾನನೆಯ ದಂಡಿಗೆಯ ||೪೭|| ತಂಗಿ ನೋಡುತಾ ತಾಯೆ ನಿ
 ಸ್ನಯ | ಕಂಗಳೊಲಿವರೆ ಚಿತ್ತವಾರ್ಧ ತ | ರಂಗದಲಿ ತೂಗುವರೆ ತೋರವೆನವನಪಾಲಕರ || ಇಂ
 ಗಿತದ ಲವರಂತರಂಗವ | ನಂಗವಟ್ಟದ ಬಳಕೆಯನು ಬಹಿ | ರಂಗದಲಿ ನಿರನುಯೆನುತ ನುಡಿದ
 ನು ನಿಜಾನ ಜಿಗಿ ||೪೮|| ಈತ ದುರ್ಯೋಧನಮುಕ್ತಿಸ್ವರ | ನೀತ ದುಶ್ಯಾಸನನು ದುರ್ಜಯ | ನೀತ
 ದುಶ್ಯಾಳನೀತ ದುಸ್ಸಪನೀತ ಚಿತ್ರರಥ || ಈತದರ್ಮದನೀತ ಚಿತ್ರಕ | ನೀತಗಳು ಕುರವಂಶದಲಿ ವಿ |
 ಖ್ಯಾತರಬಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೌಧ್ಯ ತರಾಪ್ಪ ನಂದನರ ||೪೯|| ನೋಡಕವರನು ನುಡಿಸಳೀತನ | ಕೂಡೆ ಭಾ
 ವದೊಳಿವರ ಕೊಡು | ತಾಡಿವಳಲಾ ಯೆನುತ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಸುನಗುತ || ನೋಡು ತಂಗಿ ಪಿರಾ
 ಟನುತ್ತರ | ಗೂಡಿ ಕೀಚಕರನು ಶ್ರುತಾಯುಧ | ಮೂಡಣರಸುಗಳನು ರವಿಧ್ವಜರೋಚಮಾನಕರ
 ||೫೦|| ನೀಲಚಿತ್ರಾಯುಧನು ದಕ್ಷಿಣ | ಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಡ್ಯಧರಣೀ | ಪಾಲಕರೋಳಿಚಂದ್ರಸೇನಸ
 ಮುದ್ರಸೇನಕರು || ಲೋಲನಯನೆ ಕಳಿಂಗಧರಣೀ | ಪಾಲನೀತನು ಚೇಕಿತಾನನ್ಯ | ಪಾಲನೀತನುಭಾನು

ದತ್ತವ್ಯುತ್ಪನ್ನೋದೇವ || ಇತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸು ಪಾಂಡ್ರಕನ ಭಗದತ್ತನನುಕಾಂಭೋಜನನು ಹರಿದತ್ತನನು
 ವರಹುಸತಿಬಿಕರ ಮಾದ್ರಭೂತಿಯ || ಇತ್ತಲು ಜರಾಸಂಧಮಣಿಮಾನಿತ್ತಸಹದೇವನು ಬೃಹದ್ರಥಃ
 ನಿತ್ತಲೀತನು ದಂಡಧಾರಕನೃಪನು ನೋಡೆಂದ || ಭೂಬಭೂಬಶ್ರವನು ದಕ್ಷಿಣ | ಪೀರಬಾಹ್ಲಕ ವಿರದ
 ಚಿತ್ರಭ | ಗೀರಧನು ನೃಪವರಬಯದ್ರಥ ತಿಬಿಶು ತಾಯುಧರು || ಪೀರವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಸೃಂಜಯ | ಚಾರ
 ಭುಜಬಲಸೋವದತ್ತಮ | ಪೀರವಣಬವತ್ತಲಿದೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ನೋಡೆಂದ ||೫೫|| ಈತ ರುಕ್ಮಾಂಗ
 ದ ಜಯದ್ಬಲ | ನೀತ ಶ್ರುತಸೇನಚ್ಯುತಾಯುಧ | ರೀತಗಳು ನಿಯತಾಯು ಬೀರ್ಣೋದರವಹೋದ
 ರರು || ಈತವಮುಖೋಷಾತ್ಮಜನು ವಿ | ಪ್ರಾತಶ್ರುತಪಾಲನು ಮಹಾಬಲ | ನಿತನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಸೌಬಲ
 ನೀತ ನೋಡೆಂದ ||೫೬|| ಭೂತಳದ ರಹಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆ | ವಾತ ಕರ್ಣನು ತನುಜೀತಲ | ಗೀ
 ತಗಳು ವೃಷಕೇನನಗ್ಗದ ಚಿತ್ರಸೇನಕರು || ಈತಸಾಹನೆ ನೋಡೆನಲು ಭಾ | ವಾತಿಶಯಸಂಬಂಧಭಾ
 ವದೊ | ಶೀತನನು ನೋಡಿವಳು ತಿರುಹಿದಳಬಲೆ ಲೋಚನವ ||೫೭|| ಉಕ್ತಿದಾಕಿವಿವೇಚಕಂ ಬೇ | ಪ್ರ
 ಕೃತಂದ್ರದು ಕಂಗಳೀಕೆಯ | ಮುಕ್ತಳಿಸಿ ಮೈಸೋಂಕನಲಿ ಲಕ್ಷಕಟಿಸಿದುದು ಹೃದಯ || ಸಿಕ್ತತಳಲಿಗೆ
 ಸೋತು ಸೋಕ್ತಿನ | ಚಕ್ತಿಯೋ ಚಾಪಳವೊ ಸಿದ್ಧಿಯೋ | ಅಕ್ಕಜವು ತಾನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿತಾನ್ಯಪವ್ರಾ
 ತ ||೫೮|| ಇತ್ತ ನೋಡೆ ತಂಗ ಯದುಭೂ | ಪೂತ್ತಮನನವರಾರಿಕದಳೀ | ಮತ್ತದಂತಿಯ ನಿ
 ಖಿನಿನಿಗಮಾಪಳಿತೋವಣಿಯ || ಉತ್ತರೋತ್ತರವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ | ನುತ್ತಮಾಮಲಕೀರ್ತಿಯನು
 ಮನ | ಮತ್ತವೊಡೆಪಳಿಬಿಲ್ಲಕೃಷ್ಣ ನವನನೀನೆಂದ ||೫೯|| ಮದನನಯ್ಯನು ಮೂಜಗವಮಾ | ದಿದ
 ನ ತಾತನು ರೂಪಪಿಭವವ | ನಿವರೂಳೆಗೆ ನೀ ನೋಡಿಕೋ ಯಾದವತ್ತೋವಣಿಯ || ಸುಗತಿಯರೆ
 ಸೇರುವೆಗಳನು ನೋಡಿದೊಡೆ ಧಾರಿಣಿಲಕ್ಷ್ಮಿಕೃಷ್ಣನ | ಪವಯುಗವನೋಲೈಸುತಿಹರಬುಚ್ಚಿಕ್ಕೇಳೆಂದ
 ||೬೦|| ಎನಲು ಬಕುತಿಯ ಭಾವರಸವಲಿ ನನೆದು ಹೊಂಪುಳಿವೋಗ ರೋಮಾಂ | ಚನದ ಮೃಯಬ್ಬಿ
 ನಲಿ ತನುಪುಳಿಕಾಂಬುಧೂರದಲಿ || ಮನದೊಳಗೆ ವಂದಿಸಿದಳೆನಗೇ | ತನಲಿ ಗುರುಭಾವನೆಯ ವೃತಿ
 ಸಂ | ಜನಿಸಿತೇನೆಂದುಂನಂದಳು ಕಮಲಮುಖ ನಗುತ ||೬೧|| ಹಿರಿಯನೀಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನೀಲಾಂ | ಬರ
 ನು ನೋಡಾದೊಡೆ ಮುರಾರಿಯ | ಹಿರಿಯವುಗನನು ಲೋಕಮೂರರ ಬಂದಿಕಾರನನು || ಹರನ ಕಡ್ಡಿ
 ಗೆ ಬಗೆಯನೆಂಬೇ | ಬಿರುದು ಮನುಮತನೀತನೀತನ | ವರತನುನನಿರುದ್ಧನಿದು ಯದುರಾಜಕುಲವೆಂ
 ದ ||೬೨|| ಸಾರಣನು ತಲಿಂಬನೀತನು | ಚಾರುದೀಪಕನೀತನಮಲಾ | ಕೂರಸತ್ಯಕನೀತ ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಯಾತ ಕೃತವರ್ಮ || ಸಾರವ್ರಾಂಜಸನೀತನೀತವಿ | ಮಾರಣಾಬಿಸಮಸ್ತಯಾದವ | ಪೀರರದಸಂಖ್ಯಾ
 ತ ಕೃಷ್ಣಕಮಾರುವರೆಂದ || ಜಗವನಿಂಬ್ರಯಕರಣವಿಷಯಾ | ಏಗಳೆಲ್ಲವನೆತ್ತಿ ಮುಖದಲಿ | ತೆಗೆ
 ದು ಶ್ರುತಿತಿರದಮಲತತ್ವವನರಸುವಂದದಲಿ || ಬಗೆಯ ಬಯಕೆಯ ಸೋಗಸುಗರದಾ | ಯಿಗನನರಸು
 ತ ಕುಡಿತ್ತಗಣ್ಣಲಿ | ಮೊಗದು ಸೂಸಿದಳಂಬುಜಾನನೆಯಖಲನೃಪಜನವ ||೬೩|| ಕೆಲರು ಮಧುರಾಪಾಂ
 ಗದಲಿ ಕಂ | ಗಳಮಂಚಿಯ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕೆಲ | ರೇಳನಗೆಯ ಮಿಂಚಿನಲಿ ಸಖಿಯರ ಮೇಳನಾತಿನಲಿ ||
 ಲಲನೆ ನೋಡಿದವೆಂದು ಸೂಗಸಿನ | ಲೋಲಿವಸಖಿಯರಿಗೆಂದಳೆಂದೊಳ | ಗೊಳಗೆ ಬೆರೆತರು ಬಯಲ
 ಮಧುವಿನ ಬಾಯ ಸವಿಗಳಲಿ ||೬೪|| ಗರಾವೆಯಿಂಗವವರಿದು ಡಂಡಿಗೆ | ಮುರಿಬೊಡನೆಯ್ಯತಂದುದೀ

ಕೆಯು | ನೆರವಿ ಕಳುಹುತ ಕಂಗಳೆಲಿ ಕರಣೇಂಬ್ರಿಯಂಗಳಲಿ || ಬಲಯಜಂಬದ ಪೊಂಬಿನಲಿ ಕೇ | ಸ
ರಿಯುಸೀತವನಿಳಿಯದಿದರು | ಧರಣಿಪರು ಮುರವೈಲಿಗಂಗಾಸೂಸುಮೂರತಾಗಿ ||೬೬|| ಮಡಿಸಿದಲೆ
ಬೆರಳೊಳಗೆ ಬಾಯೊಳಗಡಸಿದಲೆಬಾಯೊಳಗೆ ಸುಜಿವರ | ನಟಯಕಳರ ಸುಳಿಯಕಾಣರು ಲೋ
ಚನಾಗ್ರದಲಿ || ಕಡುಮುಳಿದಕಂದರ್ಪಶರವವ | ಗಡಿಸಿ ಕೈಗಳನೋಡಿ ನೃಪರವೆ | ಮಿದುಕದಿದರು
ಬೆರಳಮೂಗಿನ ಹೊತ್ತದಗಡದಲಿ ||೬೭|| ರಾಯನೆಂದನು ಸಕಲಧರಣೀ | ರಾಯರನು ಮನ್ನಿಸ
ದೆಮರೆಳಿದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮಹಾಸ್ವಯಂವರದಲಿ ಮಹಾದೇವಾ || ಜೋಯಿಸರ ಪೋರಗರ ಪೇಳಿ
ಕೆ | ಜೋಯಿಸರೇ ಹೊಳಾಪಾಗಿ ಪಾಂಡವ | ರಾಯರನು ತೋರಿಸನೆ ಗಮಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ ||೬೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

—

ಪ ದಿ ನಾ ಲ್ಪ ನೆ ಯ ನಂ ಭಿ .

—

ಸೂಜನೆ|| ಅಮತಮಗೆ ತವಕದಲಿ ಭೂಪೇ ತ್ತಮರು ದೂರದ ಒಳಲಿ ಜಾತಿ |

ಶ್ರಮರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು ಗೆಲಿದುರು ಧನುಮಹಾರಥರ ||

—

ಕೇಳು ಬನಮೇಜಯನೃಪತಿ ಪಾಂ | ಚಾಲೆ ಪೊಕ್ಕಳು ಭದ್ರವೊಂಟು | ಶಾಲೆಯನು ಮರಳದುದು ಮ
ನೃಫನೊಡ್ಡು ಸತಿಯೊಡನೆ || ಬಾಲೆಯನು ನಿಬರೂಪದರ್ವದೊ | ಳಾಳಲಲಯಿರೆ ಬಾಯಬಲದಲಿ |
ಸೋಲಿಸುವೊಡನುವಾಗಿಯೆಂದರು ಹೊಯ್ದುಪಂಗುರವ ||೧|| ಇದೆ ಮಹಾಧನು ಬಾಣಪಂಚಕ | ವಿದೆ
ನಭೋಗ್ರದ ಯಂತ್ರಹೊಳವು | ತ್ತಿದೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಮೆರೆವಸಾವನು ಬಾಯು ವಿಕ್ರಮವ || ಇದುವೆ
ಕಪ್ಪಿನಬಿಲುಶರಾವಳಿ | ಇದು ಕುಸುಮವಯಂತ್ರವೆಂಬಲೆಯ | ಹೃದಯವಾತನೇರವೊನಾತನೆಕುಸು
ಮಶರನೆಂದ ||೨|| ಎಂದು ಸಾರಿದು ಛಾರಿಧನುವನು | ತಂದು ಧರೆಗಿಳಾಹಿದರು ಯಂತ್ರವ | ನಂದವಿ
ಟ್ಟರು ಗಗನೆಯಲಿ ಗವಸಣಿಗೆಗಳನುಗಿದು || ಮುಂದೆ ಕೂರಂಬುಗಳ ಧರಧರ | ದಿಂದ ನಿಲಿಸಿ ಸುಗಂ
ಧದಕ್ಷತೆ | ಯಿಂದ ಪೂಜೆಯ ರಚಿಸಿದರು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ||೩|| ಮಸಗದುದು ಬಹುವಾಡ್ಯರವನಿ |
ಪ್ಪಸರದಲಿ ನಿನ್ನಾಳತತಿ ಗರ್ಜಿಸಿದುವಾವರ್ಚಿಸುವವೊಲ್ಪನಯಂತ್ರಭೇಟಿಗಳ || ಬಸಗೆಯಾಟವೊ ಬಿಲ್ಲ
ಹೊಯ್ದಿನಾಹಸುಗೆಯಾಟವೊ ಗುರುವಿಗೆ ಗಂ | ಗಸೆಯ ಮಾತಿತು ಚಾಪವಿತ್ತಲು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ||೪||
ನೆರವಿಯಲಿ ನಾನಾದಿಗಂತದ | ಧರಣಿಪತಿಗಳ ಹಮ್ಮಿಕೆಯಲು | ಬ್ಬರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಬೇರೆಬೇರೊಬ್ಬ
ಬ್ಬರುಗವಣಿಸಿ || ಹರಗರಿಗೆ ಮುರುಕ್ಕುಸರು ಮೆ | ತ್ತರಿಸುವಂತಾಯ್ತೆನನೆಂಬನು | ಧರೆಯ
ಬಿಡದಿಧನು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಕೆಡಹಿತವನೀಪರ ||೫|| ಹಾರ ಹಂದದುದು ಕರ್ಣವೂರದ | ಚಾರುಮಣಿಗೆ
ಳು ಸಡಿಲಿದವು ಪದ | ವೀರನೇವರ ನೆಗ್ಗಿದವು ಕೆಗ್ಗಿದವು ನೆನಹುಗಳು || ನಾರಿಯರ ಕೈ ಹೊ

ಯ್ಲ ನಗೆಯ ನಿ । ಹಾರ ಚಡಿದುದು ಮುಸುಕುದಲೆಯ ಮೆ । ಪ್ರವಣರೋಸೆನಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನವ ಸಾರಿದರು ||೬|| ಮಿಡುಕಬಿಧನು ನನ್ನ ಜೋಡಿಸಿ । ಕಡಹಿದನಿನ್ನಾರು ಕೂರಳಲಿ । ತೊಡಿಸಿ ತಿರುವನು ಸೆಳೆದು ಬಿಡುವರೋ ಯಂತ್ರದಲಿ ಶರವ || ಕಡುಹಿನ್ನಣ್ಣನ ಕಾಬೆಪ್ಪಸಲೆ । ನಡಿದು ಮಾತುವುದೇನೆನುತ ಸಿರಿ । ಮುಡಿಯ ಮುಸುಕಿನ ರಾಯರಿದ್ದರು ಬಯಲಬಿಂಕದಲಿ ||೭|| ಐಸಲೇ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆವಗೆ ಶ । ರಾಸನಾಕರಪಣದೋಳತೆಡೊ । ಳ್ಳಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಸಿ ಗೆಲಿದಳು ದ್ರುಪದ ಸುತ ನೈಸರ || ಲೇಸು ತಪ್ಪೇನಿದಕೆ ನುತ ಭ । ದ್ರಾಸನವನಿಳಿದಲಿವತೊಡರಿನ । ಗೋಸಣೆಯ । ಫುಳಿಲಗಳ ಮೆಗಧನೈಪಾಲನೈತಂದ ||೮|| ಬಿಲ್ಲಹೊರೆಗೈದಿದನು ಚೌಪಟ । ಮಲ್ಲ ನೋಡಿದನೈಸಲೇ ತಪ್ಪಲೈನುತ ಮೇಲ್ದಿರುಹಿದನು ಮುಂಗೈಯ ಸರಪಣಿಯ || ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿದೊಡವನನಂಗನೆ । ಯೋಲ್ಲೋ ಮೇಣೊಲಿವಳೋ ಮಿಗಬಿಲ್ಲದನು ತಾನಿತನೆನುತಿರ್ದುದು ಸಖಿನಿವಹ ||೯|| ಈತ ಕುಸಿದತ್ತಿಡುಪಧನು ಮಾ । ರಾತುಬವನೊಕಿದೊತೆ ಕಾರ್ಮುಕ । ವಿತನಾರಂದರಯಬಿವ ನೌತೊತ್ತಿ ಮೈಬಲಿದ || ಘಾತಿಯಲಿ ಫುಲಿಸಿದೊ ಡಾಧನು । ಸೋತುವೆಯಂತರಕೆ ತೊಲಗದು । ಧಾತುಗುಂಬದನುಳ್ಳಿದವ ಳೈಗಳುಮಾಗಧನ ||೧೦|| ಬೆಮರನಾರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಗತ । ಶ್ರಮನು ಪೊಳಕಾಲಿಕ್ಕಿ ದಂಡೆಯೊ । ಳಮರಿ ಬೇಹವ ಬಲಿದು ವೆಕ್ಕದೋಳೆಂಕಿ ಗಾಧದಲಿ || ಕುಮತಿಯಲ್ಲಾ ಬಿಡೊಡೆ ಬಿಟ್ಟುದುಲಮಮ ಬಿಡಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಫುನವಿ । ಕ್ರಮವನೊಡೆದುದು ಸವೆದುದಾತನಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ||೧೧|| ಕೇಳಿದನು ಕಾಂತಾಕದಂಬದ । ಗೋಳುಗಳ ಘೊಳ್ಳೆಂಬನಗೆಗಳ । ಕಾಳುಮಾಡಿದನೇಕೆ ಧನು ತಾನೇಕೆ ಸುಡುಯನುತ || ಬೇಳುವೆಯಲುಡಿದಂಕದನೊಲು । ಬ್ಬಳುತನ ಹೈಸರಿಸೆ ಮುಸುಕಿನ । ವೌಳಿ ಹಿವ್ವೆಟ್ಟದನು ಕಡೆಯವತಿರುಹಿ ಕಿರುದೊಡೆಗೆ ||೧೨|| ಕೆರಳಿದನು ದಮಘೋಷನಂದನ । ನರರೆ ಬಿಟ್ಟನ ಧನು ಪಿಭಾಡಿಸಿ । ತೆರಳಿಚಿತಲಾ ವಿಗತಚಕ್ರಾಯುಧನ ಮಾಗಧನ || ಹರಿಬವೆನ್ನುದು ಹೊಳ್ಳುಗಳೆವನು । ದುರುಳಧನುಪನನಗುವಕ್ಕನೆಯು । ತುರುಬಕೊಯ್ಸುವನೆನುತ ಕಲಿತಶುಪಾಲನೈತಂದ ||೧೩|| ಇವನಲ್ಲ ರಾಪಣನು ಮುನ್ನಿನ । ಭವದೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಜನ । ನಿವಹ ನಡುಗತು ಕೋಮಲಾಂಗಯ ಪುಣ್ಯಪೆಂದನುತ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಣೆದನಿವಚಾಲಪವನು ಬೋಳ್ಳಿಸಿದನು ಬಲಾಹೋತಿವಯನುತ ಸಿವರಿಸಿದನು ಡಾವರಿಸಿದನುಧನುವ || ಏನನೆಂಬೆನು ಧನುಸಫರಾಡದಾವಾನಭಂಗದ ಮೊದಲಮನೆಯನೆ । ಮಾನಿನಿಯರಪಹಾಸ್ಯವೀಜನರಿನ್ಯಪಾಲಕರ || ಹೀನನುಡಿಗಳ ಕಂಡು ದೈತ್ಯಸ । ಮಾನ ಮನದಲಿ ನೊಂದು ತಿರುಗದ । ನೇನನೆಂಬೆನು ಸದೆದುದಾತನ ಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ ||೧೪|| ಕಂಡುಮಾಗಧ ಕರೆದನಿಧನ । ಚಂಡಿಯಿದು ನಮಗಲ್ಲ ನಾವ್ತುಂ । ಕೊಂಡು ತಪ್ಪಿತು ನೊಪ್ಪಿತಾದುದು ಭಾರಿಯುಗ್ಗ ಳಿಕೆ || ಭಂಡರಿಭೂಮಿಪರು ದ್ರುಪದನ । ಗುಂಡುದೊತ್ತಿರನಗೆಯನಾನಲಿ । ಮಂಡೆಗಳಲಿವರೆನುತ ಹಾಯ್ದರು ತಮ್ಮಪಟ್ಟಣಕೆ ||೧೫|| ಗರುವರಲ್ಲಾ ಚೈದ್ಯಮಾಗಧ । ರರಿದೆ ತಮ್ಮಯ ಪುರಕೆ ಗಮಿಸಿದ । ರರಸುಗಳ ಮಿಕ್ಕವರ ವಿಧಿಯನು ಕೇಳು ನರನಾಥ || ಧರಧಾರದೊಳಭಿಮಾನಹಾನಿಯೆ । ದುರುಳಹುದು ಬಿಲುಹೊರಟೆಗೆ ನಿಲ । ಲರಿದನುತ್ತಂಗವಣೆಗುಂದಿತುನೆರೆದನೈಪನಿಕರ ||೧೬|| ದುರುಳ ಪಾಂಚಾಲನ ಕುಮಾರಿಯು । ಪರಕಟಾಕ್ಷದ ಬೀಸುವಲೆಯಲಿ । ಶರಮಹಾಧನುವೆಂಬಬಲುದಡಿವಲೆಯನಳವಡಿಸಿ || ಧರಣಿಪಾಲವೈಗಂಗಳನು ಸಲೆ

ಬರಿಸಿ ಸದೇವನು ಹೊಲ್ಲೆಹೇನಂ | ತಿರಲಿ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಶಲ್ಯನೃಪಾಲನೈತಂದ || ಅಗ್ಗಳೆಯನಾ
ಮಗಧ ಮೌತಿನ | ಲಗ್ಗನು ತಿಶುಪಾಲ ಸೋಲದ | ಸುಗ್ಗಯಿಬ್ಬರಿಗಾಯ್ತು ಹಲಬರಿಗಾಯ್ತು ರಣ
ಧೂಳಿ || ತಗ್ಗು ವದೊ ಧನು ಧನುವಿಘಾತಿಗೆ | ಮುಗ್ಗು ವನೊ ಮೊದ್ರೇಶನಿವರೋ | ಗಗ್ಗಳೆಯನ
ಹನೆಂದು ನೋಡಿದರಂದು ಸಾಲಿಯರು ||೧೯|| ಬಂದನೀತನು ಧನುವ ಸಾಲದು | ನಿಂದು ಸಂವರಿಸಿ
ವನು ಕಾಂತಾ | ವೃಂದವನು ನೋಡುವನು ಮನದಲಿ ಭಿಕ್ಕುಭಿಗಲೆನುತ || ಸಂದಣಿಯನಭಕೊತ್ತಿ ಫಣಿ
ಯಲಿ | ಮಂದರವ ಬಿಗವಂತೆ ಭುಜದಲಿ | ಮುಂದುವರಿದವಚಿದನು ದಂಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕೋಪದಲಿ ||೨೦||
ಕೊಳ್ಳದಿಧನುವೀತನುಬ್ಬಿನೊ | ಕೆಳ್ಳೆಗೊಬ್ಬಿನೊಳಾಕಿ ತೊಡರಿಸ | ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘನಕುಲಿಯ ಪಂಟಿಸಿ
ನಿಮಿಷವಾತ್ರವಲಿ || ಬಿಲ್ಲು ಬಿಡದವನಿಯಲಿ ಬಿದ್ದನು | ಡೊಳ್ಳುಮೇಲಾಗತ್ತ ಸತಿಯರು | ಘೊಳ್ಳು
ನಲು ಸುಡು ಘೋರಧನುವನೆನುತ ಹೊರದೆಗೆದ ||೨೧|| ಹಿಂಗವನು ಮೊದ್ರೇಶನೀಧನು | ಭಂಗಿಸಿತು
ಮಾನ್ಯರನು ಜಡವಿದು | ಜಂಗಮತ್ವದಲೇನುಮದೊ ಚೋಂಪಿಸಿತಲೈ ಜಗವ || ಅಂಗನಾಪಾಣಿಗ್ರ
ಹಣ ರಾ | ಯಂಗ ತಾನೀದುಷ್ಟಧನುವನು | ಭಂಗಬಡಿಸದೆ ಬಿಡೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣನೈತಂದ ||೨೨||
ಈತನರ್ಜುನನಲ್ಲಲೇ ರೊ | ಪಾತಿಶಯವುಳ್ಳಾ ತ ಯಂತ್ರವ | ನೀತಗೆಲಿದೊ ತೆಪ್ಪುಣ್ಣನೈಸಲೆ ತಂಗಗನು
ಸಾಲ || ಈತವರನುಮದೆನುತ ಲಲನಾ | ಜಾತವಾತನನೀಕ್ಷಿಸುತ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿ
ದುಡು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ತುಡುಕಿದನು ಚಾಪವನು ಮುಯಿಂ | ಮಿಡುಕದಿರೆ ಮಂಡಳಿಸಿ
ಜಾಡಿಸಿ | ಜಡಿದು ಬರೆದಾಂಕಿದನು ದಂಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕೋಪದಲಿ || ಹೊಡಕಲಿಸಿ ಸತ್ವಾತಿಶಯವಿಂ |
ಮಡಿಸೆ ಸರ್ಪಪಮಾತ್ರತಿರುವನು | ತೊಡಿಸಲಯದೆ ಹಿಂಗಿ ಮೌನದೊಳಿದನಾರ್ಕಣ ||೨೪||
ಇವರು ಸಾಲ್ವುಗೊಂದೆಪ್ಪು ಹಲ | ರವೆಗಡಿಸಿ ಮುನ್ನುಳುಕಿದರು ಬಯ | ಭುವನಪತಿಗಳು ಭಾರಿಧನು
ವಿದೆ ಭಾಮಿನಿಯ ಮುಂದೆ || ಎವೆಗೆರವೆಗದುವಶವೆ ಬಾವಾನ್ಮವನು ವೇಬ್ಬಿಸಿ ಭುಜಗವಿದೆಯಂ | ವವನಿ
ಪರು ಹೊರಗುಂದಿದರು ಭಯಮುಖದದುಗುಡದಲಿ ||೨೫|| ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳ್ಳೆ ವಿಗಡಚಾಪ | ವ್ಯತಿಕರಕೆ
ದುರೈಧನಾಬ | ಕ್ಷಿತಿಪತಿಗಳಂಜದುದ ಕಂಡನು ನಗುತ ಒಲರಾವು || ಕೃತಕಧನುವನು ಮುಂದು
ದುಪದನ | ಸುತೆಯ ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ತಡೆನು | ದ್ಧತನಲಾ ಪಾಂಚಾಲನೆನುತಿದನು ವರಾಸನವ
||೨೬|| ಹಲಧರನ ಮಸಕವನು ಕಂಡನು | ನಳಿನನಾಭನಿದೇನೀಪೀತವ | ನಿಳಿಬಿರೆಲ್ಲಿಗೆ ಗಮನವಾವುದು
ಕಾರ್ಯಗತಿ ನಿಮಗೆ || ತಿಳುಹಿಯನೆ ಬೇರೇನು ಯಂತ್ರವ | ಕಳಚಿ ಬಿಸುಟು ಲತಾಂಗಯನು ಹಿಡಿ |
ದೆಳಿದು ತಪೆನೆನಲೈಸಲೇ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೭|| ಏನಹರು ನಿಮಗಂದು ಕುಂತಿಮೊನಿನಿಯರತ್ತೆಯ
ರಲೇ ತ | ತ್ಸೊನುಗಳು ಮೈದುನರು ತತ್ಪತ್ತಿಯರು ತಂಗಯರು || ಸಾನರಾಗವೆ ಮನಕೆ ಸಂಶಯ |
ವೇನಿದಕೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಕುಂತಿ | ಸೊನುಗಳು ಪ್ರಾಪದಿಗೆ ರವಣರು ನೋಡಿ ನೀವೆಂದ ||೨೮|| ಮೂಗ
ನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮೆಕುಟವ | ತೊಗದನು ಬಲರಾಮನವನಿಯ | ನೀಗಿ ಹೋದರೆ ಮಾತು ಪಾಂಡವರೆ
ತ್ತಲಿವರೆತ್ತ || ಬೇಗುದಿಯೊಳುರಿಯರವೆನೆಯೊಳೊಂ | ದಾಗ ಬೆಂದರು ಲೋಕವಲಯ ಶ | ತಾಗ
ಮಿಕ ನಿನಗಂಜುವೆನು ತಾನೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೯|| ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವಲ್ಲೆಂದು ದ್ರುಪದನ | ಸುತೆಗೆ
ಪತಿ ಪರರೆಂದು ಯಂತ್ರ | ಚ್ಚುತಿಗೆ ನೀವುಂಟೆಂದು ತೋರಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಪಾಂಡವ

ರಲ್ಲದಿಲ್ಲೀ ಸತಿಗೆ ಪತಿ ಪೆರರಿಲ್ಲ ಕುಂತೀ । ಸುತರನೀಗಳೆ ತೋರುವೆನು ವಸುದೇವನಾಣೆಂದ ॥೩೦॥
 ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆಲಾ ಗತಾಸುಗ । ಕುದಿಸಿದರೆ ಲೇಸೈಸಲೇ ದ್ವಾ । ಪದಿಯನವರನುರಾಗಸಲಿ ಭೋಗಿ
 ಸಲಿ ಭೂತಳವೆ ॥ ಇದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದರವರ । ಭೃದಯವೆವ್ಯುಭೃದಯವೆಂದಾ । ಪದುಮನಾ
 ಭನ ಹೋಗಳಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಸರಾಗದಲಿ ॥೩೧॥ ಈಕೆಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸುದು ರಾಜಾ । ನೀಕ ಸೌಂದರ್ಯ
 ದಲಿ ಚಾಪ । ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಂಬೊಡೆಕಾಣೆನಾನೀಗ ॥ ಈಕೆಗಿನ್ನಾ ರೊಡೆಯರೋ ಕುಂ । ತೀಕು
 ಮಾರಕರಿಲ್ಲಲೇ ಸುಡ । ಲೇಕೆ ನೆರಹಿದೆನಿವರನುತಾದ್ರಪದಚಿಂತಿಸಿದ ॥೩೨॥ ಹರಹರಾ ಯಿನ್ನಾ
 ರೊ ತಂಗಿಗೆ । ವರನು ವಾರಧಿವಲಯದವನೀ । ಶ್ವರರು ನೆರದಿದೆ ರೂಪುವಿಕ್ರಮವೆರಡುಹೊರತಾಗಿ ॥
 ನೆರಪತಿಗಳಿವರೈಸಲೇ ಯಿ । ನ್ನರಸಿಗಾವುದು ಹದನನುತವಿ । ಸ್ತರದಗುಜುಗುಜು ಮಸಗಿದುದು ಕಾಂತಾ
 ಕದಂಬದಲಿ ॥೩೩॥ ಅವನಿಪತಿಗಳು ಹೊಳ್ಳುವಾರದ । ರವರೊಳ್ಳಿಲ್ಲಲೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಹಾ । ರುವಮಹಾ
 ಜನವಿದೆ ಸಮುದ್ರಕೆ ಪಡಿ ಸಮುದ್ರವೆನೆ ॥ ಇವರೊಳಗೆ ಮುಂಗೈಯ ಬಲಹು । ಳ್ಯವರು ನೆಗಹಲಿ
 ಧನುವನೀಯಂ । ತ್ರವನು ಜಯಿಸಲಿಯೆಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ಸಾರಿಸಿದ ... ॥೩೪॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೩೩ ಕ್ಕೆ ಮುಂಗಳಮಸ್ತು .

— — — — —

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

— — — — —

ಸೂಚನೆ | ರಾಯಸಭೆ ನಗಲೈದಿ ಯಂತ್ರದ । ದಾಯವನು ನೆರೆ ಗೆಲಿದು ನಿರ್ಜರ ।

ರಾಯನಂದನ ಕಾದಿ ಗೆಲಿದನು ಸಕಲರಿಪುನೃಪರ ॥

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ । ಪಾಲ ಪಾಂಚಾಲೆಯ ಮನೋರಥ । ಶಾಲೆಯಲಿ ಸಾರಿದರಲೈ
 ಸಭೆಯಲಿ ಮಹೀಸುರರ ॥ ಏಳಿ ಭುಜಬಲವುಳ್ಳವರು ವಿ । ಪ್ರಾಳಿಯಲಿ ಬಿಲುನಿಡಿದು ಯಂತ್ರದ ।
 ಕೋಲುಗಳ ಕೇವಣಿಪುದೆಂದರು ಹೊಯ್ದು ಡಂಗುರವೆ ॥೧॥ ಬೆರಸುವರು ಪಾರ್ಥವರು ಪಾರ್ಥವ ।
 ವರರೊಡನೆ ತದಲಾಭಪಕ್ಷಾಂತರಕೆ ಪಾರ್ಥವಸುತೆಯನೀವುದು ವಿಪ್ರಜಾತಿಯಲಿ ॥ ಪುರುಷರನುಲೋ
 ಮದಲಿ ಕನ್ಯಾ । ವರಣವಹುದು ವಿಲೋಮದಲಿ ವಿ । ಸ್ಮರಿಸಲೇಕಿದ ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ ಶಾಸ್ತ್ರನಿರ್ಣಯವ
 ॥೨॥ ಎಂದು ಸಾರಿದದನಿಯನಾದ್ವಿಜ । ವೈಂದವಾಲಿಸಿ ನಮಗಿದೇಕರ । ವಿಂದವದನೆಯ ತೊಡಕು
 ತೆಗೆ ನಾವಾರು ಧನುವಾರು ॥ ಬಂದದಕ್ಷಿಣೆ ಮೈಷ್ಠಭೋಜನಿ ದಿಂದ ತುಷ್ಟರು ನಾವು ನಮಗದ । ರಿಂದ
 ಬಹುದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಬರಲೆಂದುದು ಬುಧವಾಶ್ರತ ॥೩॥ ವಚನಶೂರರು ನಾವು ಪಾರ್ಥವ । ನಿಚಯವೇ
 ಭುಜಶೂರರನಿಬರ । ನಚಲಧನು ಭಂಗಿಸಿತು ನಮಗೀವಿದ್ಯೆ ವೈದಿಕವೇ ॥ ಉಚಿತವಲ್ಲಿದು ನಮ್ಮ ಸಾಹಸ ।
 ರಚನೆಯನು ನೋಡುವೊಡೆಪಂಡಿತ । ನಿಚಯವಿದಿರಿಲಿ ನಿಲಲಿ ತೋರುವೆವಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುಯವೆ ॥೪॥ ಸಾಂಗ
 ವೇದಪದಕ್ರಮದ ಸರ್ವಾಂಗವಿಷಯದಲಖಿಳಪೌರಾ । ಣಂಗಳಲಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯೊಳ ಸ್ತೂತಿತರ್ಕ

ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ಭಂಗಿಸುವೆವೀದ್ರಾಪದಿಯನಾ | ವೆಂಗದಲಿ ವಾತ್ಸಾಯನಾದಿಯು | ಪಾಂಗವಿದ್ಯೆಯಲೆಮ್ಮ
ನೋಡೆಂದುದು ಬುಧಸೋಮ ||೫|| ಭರತದಲಿ ಪೈದ್ಯದಲಿ ಕಾವ್ಯಸು | ವಿರಚಿತಾಲಂಕಾರದಲಿ ಗಜ |
ತುರಗಲಕ್ಷಣದಲಿ ಸವಾಹಿತಮಂತ್ರ ತಂತ್ರದಲಿ || ಸರಸಕವಿತಾರಚನೆಯಲಿ ವಿ | ಸ್ತರಮಪನ್ಯಾಸದಲಿ
ಭೂಪತಿ | ಕರಸಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮನೆಂದರು ದ್ವಿಜರು ತಮತಮಗೆ ||೬|| ಅಲ್ಲದಿದೋಡೆ ಶೋಧಿಸಿದ
ತನಿ | ಬೆಳ್ಳವಿಕ್ಕಿದಹೂರಿಗೆಯ ಮೆದೆ | ಯಲ್ಲಿ ಪರಡಿಯ ಸೇವಿಗೆಯ ಪರಪರಿಯಪಾಯಸದ || ಪುಲ್ಲಿ
ಗೆಯ ತತ್ಸವಿಯ ಮಂಡಿಗೆ | ಯಲ್ಲಿ ನವಪೂತಸೂಪದಂಶಕ | ದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮನೆಂದುದು
ಧೂರ್ತವಟುನಿಕರ ||೭|| ರಸದ ಹೊರಲೇಪದಲಿ ಹುದುಗಿದ | ಮಿಸುನಿಯಂತಿರೆ ಜೀವಭಾವ | ಪ್ರಸರ
ದೊಳಗವಲಂಬಿಸಿದಸರಮಾತ್ರನಂದದಲಿ || ಎಸೆವವಿಪ್ರಾಕಾರದಲಿ ರಂ | ಜಿಸುವಭೂಪತಿ ತತ್ಸಭಾಸ |
ಪ್ಪಿಸರಮಧ್ಯದೊಳಿದು ಕೇಳಿದನೀಮಹಾಧ್ವನಿಯ ||೮|| ನೋಡಿದನು ತಮ್ಮನನು ಸನ್ನೆಯ | ಮಾಡಿ
ದೊಡೆಕ್ಕೈಕೊಂಡನವನಿಸ | ಗೂಡಿ ಕುಂತಿಗೆ ಭೀಮಸೇನಂಗೆರಗಿ ಮನದೊಳಗೆ || ಕೂಡೆ ಕುಳ್ಳಿದಳಿ
ಳೆವಿಪ್ರರ | ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಭೋತ್ರದರ್ಭೆಯ | ಗೂಡ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ಸಭೆಯಿಂದದ್ದನಾಪಾರ್ಥ
||೯|| ಏನಿಸಿದ್ಧಿಯುಪಾಧ್ಯರದ್ದಿರೆ | ದೇನು ಧನುವಿಂಗಲ್ಲಲೇ ತಾ | ನೇನುಮನದಂಗವಣೆ ಬಯಸಿದಿರೇ
ನಿತಂಬಿನಿಯ || ಪೈನತೇಯನ ವಿಗಡಿಸಿದಪಿಷ | ವೇನು ಸದರವೊ ಹಾವಡಿಗರಿಗಿ | ದೇನು ನಿಮ್ಮತ್ತಾ
ಹವೆಂದುದು ಧೂರ್ತವಟುನಿಕರ ||೧೦|| ಮದುವೆ ಬೇಕೇ ಶೋಕ್ತಿಯನ್ನೋ | ಮದಲಿ ಕನ್ಯಾರ್ಥ
ಗಳು ಸಾವೆಂ | ಬುದು ನಿಜಾನ್ವಯವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಕೊಡುವುದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ || ಮದುವೆಯಹುದಿದು ಸೌಖ್ಯ
ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರದವು ಭೂದೇವರಿಗೆ ನೀ ನೆನೆ | ಮದುವೆ ಭಗೀರಥಯತ್ನವೆಂದುದು ಭೂಸುರವಾಕ್ರತ ||೧೧||
ನೀವು ಸೈರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾ | ವಲೋಕನವುಂಟಲೇ ಸ | ದ್ಭಾವದಲಿ ನೀವ್ರಚಿಸಿದಾಶೀರ್ವಾದಶಕ್ತಿ
ಯಲಿ || ಸಾವು ವಿಜಯರು ಚಾಪಯಂತ್ರವಿ | ದಾವಳುನವೆಂಬಜುನನ ಸಂ | ಭಾವನೋಕ್ತಿಗೆ ನಿಲ್ಲ
ದವರೊಡದರು ತಮತಮಗೆ ||೧೨|| ಕ್ರಮಿತರವಧರಿಸಿಬರೆ ಶುದ್ಧ | ಭ್ರಮಿತಮೂಲನಹಿರಿಯವಿಷ್ಟು |
ಕ್ರಮಿತರೇಟೀಕ್ಷಿತರ ಧನುವಿಗೆಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ || ಕ್ರಮವೆ ತಾನಿದ | ಕ್ಷತ್ರಿಯರನಾ | ಕ್ರಮಿಸುವುದು
ಸದ್ಧರ್ಮವೇ ಯು | ದ್ಭ್ರಮಿತನಿವ ನೆರವಳಿವತಹನೀಶೋಕ್ತಿಯರಸಭೆಗೆ ||೧೩|| ಕೆಲರು ಹೋಗದಿ
ರೆಂದು ಜರೆದರು | ಕೆಲರು ತಾನೇ ಬಲ್ಲನೆಂದರು | ಕೆಲರು ನುಡಿದರು ವಿಪ್ರಸಭೆಗಪಹಾಸ್ಯವಹುದೆಂದು ||
ಕೆಲರು ತಪ್ಪೇನೆಂದು ಕಳೆದರು | ಕೆಲರು ಭದ್ರಾಕಾರನೀತಂ | ಗಳುಕುವುದು ಧನು ಭಾಗ್ಯಮುಖವೆಂ
ನುದು ಬುಧಸೋಮ ||೧೪|| ತೊಟ್ಟಹೊಸಯಜ್ಞೋಪವೀತದ | ಮೆಟ್ಟಿನೊಸಲಲಿ ಕುಶಯ ಕರಡಿಗೆ |
ಕಟ್ಟಿಯಿರಿಕಿದಕಕ್ಷೆ ಬೆರಳಲಿ ಮುರಿದದರ್ಭೆಗಳ || ಉಟ್ಟಬಾಸರಬಳಲುಗಚ್ಚೆಯ | ನಟ್ಟಹಾಸದ ಜನದ
ನೆಗೆಗಳ | ನಟ್ಟವಿಗನೋಸರಸಿ ಸಭೆಯಲಿ ಮೆಲ್ಲನೈತಂದ ||೧೫|| ತಿರುಗಿ ಕಂಡರು ಸಕಲವೃಥ್ವ |
ಶ್ವರರು ಗಹಹಿಸಿದರದೇನೆರೆ | ಮರುಳೊ ಜಡನೋ ವಿಪ್ರವೇಷಚ್ಛನ್ನಸುರಪತಿಯೋ || ಮರುಳು
ಗಳು ತಾವಕಟ ಮದನನ | ಸರಳ ಮರುಮೋನೆಗಾವನಂತಃ | ಕರಣ ನೆರೆ ಕಳವಳಿಸದೆಂದರು ನೆರದಸಭೆ
ಯೊಳಗೆ ||೧೬|| ಧನು ತನಗೆ ನೆಗೆಹಲ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಾ | ಜನವೊ ಸಾಲಗ್ರಾದೇವರೊ | ವಿನುತತುಳಸಿಯೊ
ಕುಶವೊ ದರ್ಭೆಯೊ ಸಮಿಧಗಳ ಹೊರೆಯೋ || ನೆನೆದತಿಲವೋ ಮೇಣಿದಾಪಾ | ಸನದ ಕೊಳವಿಯೊ

ಬಣಗುವಿಪ್ರನ | ನೆನಹ ನೋಡಿರೆ ಘನವಲಾ ದ್ರಾಪದಿಯಸೌಭಾಗ್ಯ ||೧೭|| ಅಂಗವಿದು ಗಜತುರಗ
ಶಸ್ತ್ರಾ | ಸ್ತ್ರಂಗಳರಿತವು ನಮಗೆ ವಿಪ್ರಂ | ಗಂಗ ವೇದಪುರಾಣತರ್ಕಸ್ಮೃತಿಸುವಿದ್ಯೆಗಳು || ಅಂಗವಂ
ಗಿಗಸಾಧ್ಯವಾದುದ | ನಂಗಗೊಡಬಡುವುದೆ ದ್ವಿಜಾತಿಗೆ | ಸಂಗತಾನುಷ್ಠಾನ ವರವೆಂದುದು ನೃಪ
ಸೋಮ ||೧೮|| ಲಹರಿ ಮೆಸೆಗಿದುದತ್ತ ಕಾಂತಾ | ಬಹಳ ಪಾರಾವಾರ ಹುಬ್ಬಿನ | ವಿಷಯಗಳ ತೆರೆ
ಮಾಲೆಗಳ ಬೆಳನಗೆಯ ಬುದುಬುದದ || ಗಹಗಹಿಕೆ ಮಿಗೆ ಅಚ್ಚಹಾಸದ | ರಹಣಿಗಳ ರಭಸದ ವಿಡಂ
ಬದ | ವಿಹರಣದ ಚಲದೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೆಲಮಾನಹೊಳೆದುಗಳ ||೧೯|| ಇತ್ತ ನೋಡೌ ತಾಯೆ ಹಾರುವ |
ರತ್ತ ಗಡ್ಡದುಪಾಧ್ಯರನು ತಾವೆತ್ತವರು ಗಡ ಧನುವನೆಸುವರುಗಡ ತಿಮಿಂಗಲನ || ಹೊತ್ತುಗಳೆವರೆ
ಲೇಸು ಬಳಿಶಿನ್ನುತ್ತವರಲಾ ವಿಪ್ರರೆನೆ ತಲೆ | ಗುತ್ತಿ ನಾಚಿದಳುಂಗುಡೋಳಾಕುತ ಮಹೀತಳವ ||೨೦||
ಎಲವೊ ಮೆಚ್ಚಿಯ ಮದನದರ್ಭಯ | ತಿಲದ ಮೆನ್ನಧವಿಮಲಧೋತ್ರದ | ತಳಿರುಗಾಸೆಯ ಕಾಮ
ಕೃಷ್ಣಾಜನದ ಕಂಪರ್ಪ || ನಳಿನಮುಖಿಯನು ವಲಸು ಬಾ ನಿನ | ಗಳವಡುವನೇಲೆಯಕ್ಕ ಕೇಳಾ | ತಲೆ
ವಿಡೀವೆವಾವೊಡು ಯೆಂದರು ನಗುತ ಚಪಲೆಯರು ||೨೧|| ಅದೆ ಹಲಾಯುಧ ನೋಡು ವಿಪ್ರಾ |
ಘದಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಬರವು ಮೇಘದ | ಹೊದರುಗಳ ಹಲದಶ್ವನಂತಿರೆ ವಿಪ್ರವೇಷದಲಿ || ಪಿಡಿತ್ತವೇ
ವಸುದೇವನಾಣೆಂ | ದುದಕೆ ತಪ್ಪದಲೈ ಸಭಾಮ | ಧ್ಯದಲಿ ಬರುತಿರ್ಪಾ ತನರ್ಜುನನೆಂದನಸುರಾಂ ||೨೨||
ಜನಪನೋ ಭೀಮಾಬಿಗಳೊ ತ | ಜ್ಜನನಿಯೋ ತಾವೆಲ್ಲ ಭೂಸುರ | ಜನದಸಾಮೀಪ್ಯದಲಿ ಸಭೆಯೊ
ಳಗಿದರೆನೆಕೇಳ್ವ ||ನಿನಗಿದಂತವರೆತವರಗಿನ | ಮನೆಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂತು ತಿವ ನೀನಿನಿತುಮಾಯಾಸಿದ್ಧನೆಂ
ದನು ನಗುತ ಬಲರಾಮ ||೨೩|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತಲೀಪಾ | ಭರ್ವರೆ ಪಲಹಾಸವನು ಕಾಂತಾ | ನಿವ
ಹದಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬರದನುಡಿಗಳಸಾವುನೀಸುರರ || ವಿವಿಧಕಟುಮಧುರೋಕ್ತಿವಿಸ್ಸಾ | ಸವನು ಕೇಳುತ ಮುಗು
ಳುನಗೆಯಲಿ | ನವಮಪದ್ವಿಪಗತಿಯ ಗರವಾಯಿಯಲಿ ನಡೆತಂದ ||೨೪|| ಇವನ ಗತಿಮುಖಚೇಷ್ಟೆ
ಭಾವೋ | ತ್ಸವವಿಲಾಸವುಪೇಕ್ಷೆಭರವಂ | ಗವಣೆಗರುಪಿಗೆ ಗಮಕಭಾವವೆಭೀತಿಭಲ್ಲವಣೆ || ಇವನವಿ
ಮಲಕ್ಷತ್ರವಿಕ್ರಮ | ವಿವನಕೊಂಡೆಯತನವಿವೇಸಾ | ಕಿವನುಘಾತದಪೀರೆನೆಂದರುಪೀರರರ್ಜುನನ
||೨೫|| ಬರುತ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪಂ | ಗೆರಗದನು ಮನದೊಳಗೆ ಯಾದವ | ರರಸದಂತಿಯ ಹರಿ
ಯನಭಿವಂದಿಸಿದನಕ್ಷಿಯಲಿ || ಸುರಪತಿಗೆ ಗುಹಗಣಪತಿಕ್ವಾ | ಲರಿಗೆ ರುದ್ರಾಬ್ರಿತ್ಯವಸುಮು | ಪ್ಯುರಿಗೆ
ಮಣಿದನು ಬಂದನಗ್ಗ ದಚಾಪವಿದ್ದಡೆಗೆ ||೨೬|| ಮೊದಲಲಂಬುಜಭವನನಾಮ | ಧ್ಯದಲಿ ಮಧುಸೂದನ
ನನಾಬಿಲು | ದುರಿಯಲಾಹ್ವಾನಿಸಿದನಗ ದನೀಲಲೋಹಿತನ || ಇದು ಮಹಾಭೂಮಿಪರ ಬಿಂಕವ |
ನೊದೆದಧನುವೇ ಪೂತುರನುತ | ತ್ತಿದನು ಬಾಗೊತ್ತಿದನು ಕೊರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದನು ತಿರುವ ||೨೭||
ಹೊಯ್ದು ತಿರುವನು ಸೆಳೆದು ಕಿವಿವರೆ | ಗೊಯ್ದನಿಡು ಹದವಿಲ್ಲಲಾ ಬಲು | ಹೆಯ್ದದಕಟಾ ಬಬದೆ
ಹೆದರಿತು ಮಾಗಧಾಬಿಗಳು || ಕಯ್ದೆಗದಬದರೊಳಗೆ ಹೆಸರೆನೆ | ಗೆಯ್ದಬೇಕೆಂದೈಸಲೇ ಯನು |
ತಯ್ದು ಬಾಣವಕೊಂಡು ಯಂತ್ರದಹೊಳೆಹನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೨೮|| ತೂಗಿ ಕಿವಿವರೆಗುಗಿದು ಯಂತ್ರವೆ |
ತಾಗಿಸಿದನಂಬಿನಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಲಾಗುವೇಗವನಾರುಬಲ್ಲರು ಯಂತ್ರಭೇದದಲಿ || ಜಾಗುಧಣುಧಣುಪೂ
ತುಕಾರ್ಮುಕ | ಯೋಗಸಿದ್ಧನೆ ಮರುರೆ ಕೋದಂ | ಡಾಗಮತ್ರಿಪುರಾರಿಯೆಂದುದು ವಂದಿಸಂ

ದೋಹ ||೨೯|| ಆಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ವಿಪ್ರನಿ | ಕಾಯ ಕುಣಿದುದು ಕಮಲಮುಖಿ ನಿ | ದಾರ್ಢ್ಯ
 ದಲಿ ಸೇರಿದಳು ಹಾರುವಗೆನುತ ಹರುಷದಲಿ || ಆಯುವತಿಜನಜಲಫಿ ಮಸಗಿತು | ಬಾಯ ವ್ರೌನದ
 ಬೆರಳಮೂಗಿನ | ರಾಯರಿದ್ದರು ಬೆಗಿದಬೆರಗಿನ ಹೊತ್ತದುಗೂಡದಲಿ ||೩೦|| ಮೊಳಗದವು ನಿನ್ನಾಳತತಿ
 ಹೆ | ಕ್ಕಳದ ಪರ್ಚಿನೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ದಿವಿಜಾ | ವಳಿಯುದುಂದುಭಿರವದಲುಬ್ಬಿದಸಾಧುವಾದಗಳ || ಕಳಕಳದ
 ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಪೂ | ವಳೆಯ ಪೂರದ ಹರಹಿನಲಿ ಜನ | ಮುಳುಗಿತದ್ಭುತರಭಸವಳ್ಳಿರಿದುದು ಜಗತ್ಸ
 ಯವ ||೩೧|| ಕಿತ್ತಸುರಗಿಯ ವೀರಭಟರರು | ವೆತ್ತುಸಾವಿರವೈ ಪಾರ್ಥನ | ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿದರಂಗರ
 ಕ್ಷಣೆಗರನಸಾಚ್ಚೆಯಲಿ || ಇತ್ತ ಮಹಿಳಾಬನದ ವ್ರೌಳಿಯ | ಮುತ್ತು ಕುಸುಮಾಯುಧನಧಟ್ಟಿನ |
 ಮತ್ತಗಜವೈತಂದಳಲ್ಲಿಗೆ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ ||೩೨|| ತೊಲತೊಗು ಮನ್ಮಥನ ಹೊಗು | ಟ್ಪಲಗು
 ಬರುತಿದೆ ಸಾರುಸಾರಂ | ದುಲಿದು ಕಂಚುಕಿನಿಕರ ಹೊಯ್ದುದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಯ || ನಳಿನಮುಖಿ
 ದಂಡಿಗೆಯೊಳ್ಳೆತಂ | ಬಳಿದಳೀತನ ಹೊರೆಯೊಳಾಗಳೆ | ಕಳಕಳದಲೊಳತೋಟ ಮಸಗಿತು ಹರುಷ
 ಲೆಚ್ಚೆಯಲಿ ||೩೩|| ಲಲಿತಮಧುರಾಪಾಂಗದಲಿ ಮು | ಕ್ಕಳಿಸಿ ತಣೆಯವು ಕಂಗಳುಬ್ಬಿದ | ಪುಳಕಜಲ
 ದಲಿ ಮುಳುಗೆ ಮೂಡಿತು ಮೈ ನಿತಂಬಿನಿಯಾ || ತಳಿತಲಜ್ಜಾಭರಕೆ ಕುಸಿದ | ವ್ವಳಿಸಿತಂತಃಕರಣವಾಂ
 ಗಿಕ | ಲುಳಿತಸಾತ್ವಿಕಭಾವವಗಡಿಸಿತ್ತು ಮಾನಿನಿಯ ||೩೪|| ಧರಣಿಸತಿ ಕೇಳ್ವುಮುಳಜ್ಜಾ | ಭರದ
 ಭಮದಲಿ ಬೆಮಂಡುತ ಕುಚ | ಭರದಿ ಮೇಲುದು ಜಾರ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಮಿರು ನಡನಡುಗಿ || ತರುಣಿ
 ನಿಜತನುಪುಮಳದಲಾರೆ | ಹೊರದಹೂವಿನದಂಡೆಯನು ನಿಜ | ವರನ ಕೊರಳಲಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ಜಯ
 ವನೆ ಸುರಸ್ತೋಮ ||೩೫|| ಕೊರಳ ಹೂವಿನದಂಡೆಯಲಿ ನಿಜ | ಕರದ ಫಾರಿಯ ಧನುವಿನಲಿ ತನು |
 ಪುಮಳದ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ ಕೆಲದಯುವತಿಯಲಿ || ವರನ ಪು ಹೊಸತಾಯ್ತು ಹೊತ್ತನು | ಹರನ
 ಹಗೆ ಹಾರುವಿಕೆಯನು ನ | ಮ್ಮರಸಿ ನೆರೆ ಹ್ವಾರುವತಿಯೆಂದರು ನಗುತ ಚಪಲೆಯರು ||೩೬|| ಜನಪ
 ಕೇಳ್ವು ಯುವತಿಯೊಡನ | ಜುಫನನ ತಂದರು ರಾಜಮಂದಿರ | ಕನಿಮಿಷಾವಳಿ ಹರದುದಭ್ರದೊಳ
 ಮರಸತಿಸಹಿತ || ಮನದಸೂಯದ ಮುಖವದಗೂಡದ | ನುತಮಕುಟದ ಕೈಯಗ್ಗದ | ಕನಲಿಕೆಯ
 ಕೊನರುಗಳ ಕಿರವರಾಯಖತಿಗೊಂಡ ||೩೭|| ಏನುಮದ ಪಾಂಚಾಲಮಾಡಿದ | ಮಾನಭಂಗವ ಕಂಡಿರೇ
 ಕಾ | ನೀನಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾಶ್ವತ್ಥಾ ಮಮೊದಲಾದ || ಮಾನನಿಭಿಗಳು ಕಂಡಿರೇ ಮದ | ದಾನಗಳು
 ನಿವೃಂಡಿರೇ ಹದ | ನೇನೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತನ್ನ ವರಾ ||೩೮|| ಹಳೆಯಪುಲುಧನು
 ವಿದನು ಹಾರುವ | ಸೆಳೆದಗಡ ಕೌಳಿಕದ ಯಂತ್ರವ | ಗಲಿದಗಡ ಗರುವಾಯಿಗಡಿಸಿದಗಡ ಮಹಿಶಸ್ವ
 ರರಾ || ನಳಿನಮುಖಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳುಗಡ ತಿರು | ಕುಳಿಯ ಕೊರಳಲಿ ದಂಡೆಯನು ನೀ | ವ್ರೊಲಿದು
 ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿ ರಂದನು ಬೈದು ಭೂಮಿಸರ ||೩೯|| ಭಂಡರೋ ನಿವೃಂರವಧರಣೀ | ಮಂಡ
 ಲೇಶ್ವರರಕಟ ನಿಮ್ಮಯ | ಹೆಂಡಿರನು ಬಳುವಳಿಯ ಕೊಡಿ ಹಾರುವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ || ಗಂಡುಗಲಿಗಳ
 ನಿಮ್ಮನನಿಬರ | ಕಂಡುಸೋಕ್ಷಿಸಿ ಯಾಚಕನ ಕೈ | ಕೊಂಡಳಿದಕೇನುಂಟು ಮನದಲಿ ವಾಸಿ ನಿವುಗಂದ
 ||೪೦|| ವಾಸಿಗಳನರಸುವೊಡೆದ್ರಪದನ | ವಿಸಾಲಡಗನು ಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ | ಸೂಸಿ ವಿಪ್ರನ ಬಡಿದು
 ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತೆ ತಿರುದುಣಲಿ || ಆಸರೋಜಾನನೆಯ ನಮ್ಮವಿ | ಲಾಸಿನಿಯ ವಿಧಿಯಲಿ ಕೂಡುವು |

ದೈಸಲೇ ಯನ್ನತೊಡನೊಡನೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು ನೃಪನಿಕರ ||೪೧|| ದಾಳಿ ಹತ್ತಲಿ ಲಗ್ಗೆ ಪದಹತಾ ಧೂಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಗಳನಗಲವೆ | ಹೂಳಿ ಕಳೆಯಲಿ ಹರಿದು ಹತ್ತಲಿ ತನೆಯ ಸರಿಸದಲಿ || ಕೋಲುಗುಂಡಿ
ನಹತಿಗೆ ಹುರಿಯೊಡೆ | ದಾಳಹೊಯ್ದೊಯ್ಯೆನುತ ಸಕಲನೃ | ಪಾಳಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮುತ್ತಿದುದು ಪಾಂಚಾ
ಲಪುಷ್ಪಣವೆ ||೪೨|| ಕೂಡೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಹರಿದೊಡೆ | ನಾಡೆ ಗಾವಳಿ ವಿಪ್ರಸಭೆ ತೆಗೆ | ದೋಡಿ
ತಿಪಾಂಡವರು ಬಂದು ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ || ನೋಡುತಿರ್ದರು ಲಗ್ಗೆ ಯಬ್ಬರ | ವೀಡಿದುದು ದಿಗಂ
ತವನು ಕೈ | ಮಾಡಿಕೋಟಿಯನಿಳಿದು ಬೆರಸಿದರಾಳುವೇರಿಯಲಿ ||೪೩|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರು ಹೊಗುವಚೂ
ಣಿಯ | ಚಲ್ಲಬಡಿದರು ಸುಸಕಡರುವೆ | ಜಿಲ್ಲಬಿರಿದರೆ ಮಿಾಟನೆತ್ತಿತು ಸಾಲಸಬಳಿಗರು || ಝಲ್ಲರಿಯ
ಝಾಡಿಗಳ ವಾದ್ಯದ ಘಲ್ಲಣೆಯ ದಳ ನೆರೆದುದಲ್ಲಿಯ | ದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ದೆಗೆಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯ
ಕರು ||೪೪|| ಚೂಣಿ ಮುಂದೈತರಲು ಬಹಳ | ಕ್ಷೋಣಿಗಲಿ ಕುರುಪತಿಯು ಧಟ್ಟಿನ | ಹೂಣಿಗರು
ಹುರಿಗೊಂಡು ಕವಿವರು ಕರ್ಣಮೊದಲಾಗಿ || ಸಾಣೆಯಲಗಿನ ಸುಗೆ ಪರಬಲ | ವಾಣೆಯಿಟ್ಟವೊಲಡಿ
ಮಿಡುಕದ | ಕ್ಷೇಣಬಲವೊಸಲಿ ತೆಗೆದುದು ದ್ರಪದಪರವಾರ ||೪೫|| ಪೊದಲಲಗ್ಗೆ ಯ ಧೂಳಿಯೇ
ದ್ರ | ಪದಿಯ ಬೈತಲೆಗಮಲಿಸಿದೂ | ರದ ಸುವಿಸ್ತರವಾಗಬಿಡೊಡೆ ರಾಯನಾಣೆನುತ || ಮದ
ಮುಖರು ಮುಂಕೊಂಡು ಮರ್ಗವ | ಬೆದರಿಸಿತು ಬೇರೇನು ದ್ರಪದನ | ಸದನಸೀಮೆಯ ಬೆರಸಿ
ಹೊಯ್ದರು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ||೪೬|| ಏಳು ಮನ್ನೆಯಗಂಡನಾಗು ನೃ | ಪಾಲ ಮದುಮೆಯವನೆಗೆ
ರಾಯರ | ಧಾಳಿ ಬಿದ್ದಿನವಾಯ್ತು ನಡೆ ಸಂತ್ರೈಸು ಬೀಯಗರೆ || ಏಳೆನಲು ಕಳೆಕಳವನರ್ಜನ | ಕೇಳಿ
ದನು ಹೊದೆಯಂಬುಗಳ ತರ | ಹೇಳೆನುತ ಕವಿಚೆಟ್ಟ ಮುಂದನು ಭಟ್ಟರ ಮುಂಗುಡಿಯ ||೪೭||
ಅದು ಬಳಿಕ ಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದ | ಮೊದಲಮಳೆಯನೆ ಕವಿದುದಂಬಿನ | ಹೊದರು ಹದಗಿತು ರಾಯ
ದಳ ರ್ನುಕುಳದರಕ್ತದಲಿ || ಕೆದಂದರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ನೆರೆ | ಬೆದರಿಸರು ಮತ್ತೊಂದುದಸೆಯಲಿ |
ಸದದು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮ ಭಾರಿಯಮರನ ಕೊಂಬಿನಲಿ ||೪೮|| ತರುಬಿದನು ಮಾದ್ರೇಶ ಪವನಜ |
ನುರುಬೆಯನು ಫಲಗುಣನ ಬಾಣವೆ | ಮುಂಬಯನುತ ತಾಧೇಯನಿರಿದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ಕುರು
ಬರೋ ಘನಯಂತ್ರಭೇದಿಗೆ | ಕರುಬರೋ ಕಾಮುಕರೊಡನೆನೀ | ವಿಲಿತಕಂಘೈಸಿದಿರೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ
ನಾಭೀಮ ||೪೯|| ತುರಗರಥಸಾರಥಿಗಳನು ಹೊ | ಯ್ದೊರಿಸಿದನು ಪವಮಾನಸುತನುಬ್ಬರದಭಯದಲಿ
ಶಲ್ಯ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ || ನರನ ಶರಹತಿಗಳುಕಿ ಮೋರೆಯ | ಮುರುಹಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ನವದಿರು |
ಸರಿಯೆ ವಿಪ್ರರು ನಮ್ಮವಿಗ್ರಹಕೆಂದು ಖಾತಿಯಲಿ ||೫೦|| ಅರಸ ನಡೆ ದ್ರಪದನ ಕಪಾಲದ | ಲಿರಲಿ
ಮಾನಚ್ಯುತಿ ಮಹಿಸುತ | ವರರೊಡನೆ ಖತಿಯೇಕೆ ತೆಗೆವುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ || ನೆರಹುವುದು ನೃಪವ
ರ್ಗವನು ಬಂ | ದೊರಸುವುದು ದ್ರಪದನ ಲಲಾಟದ | ಬರದವನು ಕೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು ಕರ್ಣ ಕುರು
ಪತಿಗೆ ||೫೧|| ಅಹುದು ಕರ್ಣನ ಮಾತು ತೆಗೆಯಲಿ | ಬಹಳಬಲವೀಹೊತ್ತಿನಲಿ ರಣ | ವಿಹಿತವಲ್ಲಾ
ಕಿಡೊಡೆ ತಪ್ಪದು ವಿಪ್ರವೆಧೆ ತಮಗೆ || ಮಹಿಮೆ ಮೀಸಲು ಹೋಗದೀಸರ | ಲಹಿತದರ್ಪವೆ ಮುಂದೆ
ನೋಡಲು | ಬಹುದೆನುತೆ ತಿರುಗಿದನು ಕುರುಪತಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ... ||೫೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕೈ ಪದ ೬೪೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ವಿಮಳಮತಿಪಾಂಚಾಲಜೆತ್ತ | ಭ್ರಮೆಯನಪಹರಿಸಿದನು ದ್ರೌಪದಿ |
ರಮಣಿಯಾದಳು ಹರನ ವರದಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಕೌರವನೈಪತಿ ಪಯಣದ | ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲ್ಲೆದಿ ಹೊ
ಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆ || ಹೇಳಲೇನುಳಿದಳುಧರ್ಮಿ | ಪಾಲಕರ ದುಮ್ಮಾನವನು ಪಾಂ | ಚಾಲದೇಶವ
ಕಳೆದು ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಗಳ ||೧|| ಭೀತಿ ಹರಿದು ರಾಯದಳಸಂ | ಘಾತ ಸರಿದು ಮತ್ತೆ
ಸುಜನ | ವಾಕ್ರ ನೆರೆದು ಮೆರೆದುದವನೀದೇವರಗ್ಗ ಳಿಕೆ || ವಾತಜನು ಮರಗೊಂಬಿನಲಿ ಮಾ | ರಾತ
ರನುವನ್ನಿಸಿಕುಲಾಲನಿ | ಕೇತನಕೆ ಬಂದೆರಗಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಚರಣದಲಿ ||೨|| ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಿಸು
ತನ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ಮರಳಿದರವನಿಪಾಲಕ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ತೆಗೆಸಿದನು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸರ್ವೇಳದಲಿ || ಮತ್ತೆ
ರಾಯರ ಬೆನ್ನು ಕಪ್ಪವ | ತೆತ್ತಿದುತ್ಸಹವದನದಲಿ ಹೊಗ | ರೆತ್ತಿದಕ್ಷಿಯ ಹೊಳೆನಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ನೈಪಾ
ಲಯವ ||೩|| ಈತನುದಯದೊಳಿಂದು ಭೂಸುರ | ಜಾತಿಗಾಯ್ದುಗ್ಗ ಳಿಕೆ ಕಾರ್ಪವ | ರಾತರಿಂದುಬ್ಬ
ಟಿಯ ಧನುವಿಂದಿವನವಶವಾಯ್ತು || ಸೋತು ತೆಗೆದಮಹೀಶ್ವರರಮಾ | ತೇತಕದು ಮುಪ್ಪುಪೂತೆ
ನುತ ಜನ | ವೀತನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿದ್ದು ನೆರವಿನೆರವಿಯಲಿ ||೪|| ಬಂದನೀತನು ಗತಿಯಗರುವಿಕೆ
ಯಿಂದ ತೆರನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಾನೀ | ನೆಂದು ಕಂದನು ಸತಿಸಹಿತ ತಿರುಗಿದನು ಮೊಲದಲಿ || ೫ ||
ಮುಖಿಯನುಕ್ರಂಭಕಾರನ | ಮಂದಿರದ ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಫಲಗುಣ | ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕುಂತಿಯ
ಚರಣಕಮಲದಲಿ ||೬|| ತಾಯೆ ಬಿನ್ನಹವಿಂದುಧರ್ಮಿ | ರಾಯರಲ್ಲರ ಗೆಲಿಮೆ ತಂದನು | ನಾಯಕ
ವನನುಸಮಿತವೊಲೈವನವೊಲೈತ್ತಿ ಕವ || ತಾಯೆ ಬಿತ್ತಿಸಿದಿರೆಯೆನೆ ಕಡೆ | ವಾಯಿದಳು ತನಿಹರು
ಷದಲಿ ಲೇ || ಸಾಯಿತ್ತೆ ವರು ಕೂಡಿ ಭೋಗಿಪುದೊಳೊ ಕುಂತಿ ||೭|| ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ಕಮಲಾ |
ನನೆಯ ಹೊಡವೆಂಡಿಸಿದನವೈಗೆ | ತನುಜ ನಿಂತಂದಮೊಲೈತ್ತಿ ಕವಿದೆಯೊ ಶಿವಯನುತ || ತನಗೆ
ನುಡಿ ತೊದಲಿಸಿತಲಾ ನೀ | ವಿನಿಬರಸುಭೋಗಿಸುವುದೆಂದನು | ವನಿತೆಯೊಲಗರಸಿಯೇ ಲೇಸೆಂದಳಾ
ಕುಂತಿ ||೮|| ಜನನಿ ತಪ್ಪದು ನಿವೃತ್ತನುಡಿ ಯಾ | ವನಜಮುಖಿಯೊಮ್ಮೆವರಿಗೆ ಸತಿ | ವಿನುತಗುರುವಚ
ಸಾಂಬುನಿಧಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಲಂಘ್ಯವಲೇ || ಎನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈಪತಿ ಪಾರ್ಥನ | ಕನಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ
ನಲ್ಲೆಂ | ದನು ನಕುಲಸಹದೇವರನುಚಿತವಂದರರ್ಜುನಗೆ ||೯|| ಎಲ್ಲಧರ್ಮದಸಾರವನು ನೀ | ಪುಲ್ಲಿರೈ
ಸಲೆ ಹೇಳ್ವುದಾವುದುನಿಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತವದವನಕುಲರು ನಿಮಗೆ ಮಾತೇ || ಬಲ್ಲರೊಳೊಮ್ಮಾ ಯಥಾಪಿತ |
ದಲ್ಲಿ ನೋದಲು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊ | ಳ್ಲಿತಾಯಿಂದಭಕಗುರುಪಿಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೦|| ಮಾತೃವಚ
ನೆವಲಂಘ್ಯವದು ವಿ | ಖ್ಯಾತಪದ್ಧತಿ ಲೋಕಯಾತ್ರಾ | ಭೀತಿಯಲಿ ಭಯವೇಕೆ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ ||
ಎತಕೀಲೋಕಾನುಸರಣೆ ವಿ | ಧೂತಕಿಲ್ಬಿಷವಾವುದದು ಧಾ ಮಾರ್ತಿಯವಿಹಪರಕೆ ಕಡುತಪೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ ||೧೧|| ರಾಗಲೋಭವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲಿ ನೀ | ವೀಗುರುವಿಗಳುಪುವರೆ ಸಲೆ ಧ | ರ್ಯಾಗಮವನಾಚರಿ
ಸುವದಲೇ ನನ್ನೆನುಷ್ಠಾನ || ಈಗಳೀಗುರುವಚನಧರ್ಮ | ತ್ಯಾಗವೇನಿದ್ದು ಧರ್ಮವೇ ಯುಪ | ಭೋಗ

ವೈವರಿಗೆಂದು ತಿಳುಹಿದನವರನಾಪಾರ್ಥ ||೧೧|| ಪೂಡದಿರಿ ಸಂದೇಹಗಳ ಖಯ | ಬೋಡಿಯಿದರೊ
 ಳಗಲ್ಲ ಧರ್ಮದ | ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಂಜಿರಲು ಬಹಿರಂಗದಲಿ ಬಳಸಧಿರಿ || ಗೂಡುಹಲವಿಹಪಕ್ಷಿಯೊಂ
 ದಿದ | ನಾಡಬಾರದು ಸಾಕು ಚಿಂತಿಸ | ಬೇಡಿ ನಿವೇಂದನಿಬರನು ತಿಳುಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೨||
 ಆದುದನುಮತ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತ | ತೋದರರು ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ತ | ಕೋದರಿಯನೊಲಿದೈವರಂಗೇಕ
 ರಿಸಿದರು ಬಳಿಕ || ಆದರಣೆಯಲಿ ಕುಂತಿ ಸೋಸಗೆ ವೃ | ಕೋದರನ ಭೀಕ್ಷಾನ್ನಭಾಗದ | ಭೇದವನು
 ತಿಳುಹಿದಳು ತೋಡೆಯಲಿ ತೆಗೆನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||೧೩|| ಇಳಿದನಸ್ತಾಚಲಕೆ ರವಿನ್ಯಪ | ತಿಲಕರೈವರು
 ವಿಹಿತಕೃತ್ಯಾ | ವಳಿಗಳನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕುಂತಿಯ ಚರಣಕಭಿನವಿಸಿ || ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ನಾಮಕೀರ್ತನ |
 ಲುಳಿತಪರವಾನಂದರಸದಲಿ | ಮುಳುಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದರಂದು ಕುಲಾಲಭವನದಲಿ ||೧೪|| ಸಿಲುಕಿ
 ದುದು ಜನದೃಷ್ಟಿ ಬಲುಗ | ತ್ತಲೆಯ ಬಂಧದೊಳಂಧಕಾರದ | ಜಲಧಿಯಲಿ ಜಗವದ್ವದೇನೆಂಬೆನು
 ಮಹಾದ್ಭುತವ || ನಳಿನಮಿತ್ರನ ಬೇಡುಕಾರರ | ಸುಳಿವೊ ತಿಮಿರದ ಪಾಳೆಯದೊಳೆನೆ | ನಿಳಯನಿಳ
 ಯದಸೋಡರು ತಳಿತುದು ಕೂಡೆ ನಗರಿಯಲಿ ||೧೫|| ಇವಲಗುಂಟೇ ದೀಪತೈಲಿ ದ್ರವಿಣವಿಲ್ಲ ಕುಲಾ
 ಲಭನನಕೆ ಕಪಿವಕಗ್ಗ ತ್ತಲೆಯ ನುಗ್ಗೊತ್ತಿದುದು ಬೇರೊಂದು || ನವಯುವತಿಯೇಭರಣಮಣಿರುಚಿ |
 ನಿವಹವಾಕೆಯ ನಯನಕಾಂತಿಗ | ಕೆವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಿನ್ನ ಪಿತನ ಪಿತಾಮಹರ ಪರಿಯ||೧೬||ಜನಪನಂ
 ದನೆಗೊಂಡುಕೃಪ್ಣಾ | ಜನವನಿತ್ತರು ಶಯನಭಾಗಕೆ | ಜನನಿಯಂಘ್ರಿಯ ಬಳಿಯಲೊರಗದರೈವರೊಂ
 ದಾಗ || ವನಿತೆಯವೆಂಘ್ರಗಳ ತೆಲಿಗಂ | ಜಿನಲಿ ಮಲಗದಳಂದಿಸಾಹವ | ಜನಿತಕೃತಿಯನು ನುಡಿವು
 ತಿದನು ಪಾರ್ಥನರಸಂಗೆ ||೧೭|| ಗೆಲಿದಪರಿಯನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ದಳವ ಮುರಿದಂದವನು ಕರ್ಣನ
 ನಳುಕದೆಚ್ಚು ಶರಪ್ರಯೋಗದ ಚಾಪಕೌಶಲವ || ಬಲಜಲಧಿ ಮುಕ್ಕಿರಿಕಿದೊಡೆ ಮಂ | ಡಲಿಸಿ ಪೊಗೆ
 ದಂದವನು ಶಸ್ತ್ರಾ || ವಳಿಯ ಸಂಹರಣವನು ವಿವರಿಸಿದನು ಮಹೀಪತಿಗೆ ||೧೮|| ಕುದಿರೆಯೇರಾ
 ಟವನು ಮಾತಂ | ಗದಸುತೀಕ್ಷಾಬೇಧವನು ರಥ | ಏದಿತಕೌಶಲವನು ಪರಾಸನವೇದಸಂಗತಿಯ || ವಂದ
 ವದರಿಭಂಜನವ ದಿವ್ಯಾ | ಸ್ತದಲಿ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಸಮರಂ | ಗದ ಸುಸಂಗತಿಯಿಂದ ನೂಕಿದರಿವರು
 ಯಾಮಿನಿಯ ||೧೯|| ಆಯುಧದ ಲಕ್ಷಣವನಾದಿ | ವ್ಯಾಯುಧದ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವವ | ನಾಯುಧದ
 ವಿವಿಧಪ್ರಯೋಗವನವರಪರಿವಿಡಿಯ || ರಾಯರಂಗದ ಶಕ್ತಿವರ್ಗವು | ಪಾಯಗುಣವಿಕ್ರಮ ಪರಾ
 ಕ್ರಮ | ನಾಯಕರ ಗುಣಕಥನದಲಿ ನೂಕಿದರು ಯಾಮಿನಿಯ ||೨೦|| ಮುನಿವಳಿಸತಿಯೆಂದಜ
 ನಿದ್ರಾಂ | ಗನೆಯ ನೂಕಿದರವನಿಸರು ಭಾ | ಮಿನಿಸಹಿತಲಿರಲಿತ್ತಲಿಪಾಂಚಾಲಭೂಪತಿಯ || ತನುಜ
 ನಿವರಪರಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗ | ಮುನಿಪಕಾಶ್ಯಪಗೂಡಿ ಕೇಳಿದ | ನನಿತುಮಾತೆಲ್ಲವನು ಮರೆಯಲಿ ನಿಂದು ರಜ
 ನಿಯಲಿ ||೨೧|| ಬಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಯ್ಯಂಗೆಂದವನಿನೆನಿಸ್ತಮೆಯುಸಂಧ್ಯಾ | ವಂದನೆಯ ತರು
 ವಾಯು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಂಗದಲಿ || ಸಂದಗಜಹಯರಥದ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದವರು ನೈಪನೀತಿಸಂಗತಿ | ಯಿಂದ
 ರಾತ್ರಿಯ ಕಳಿದರಾರಂವರಿಯನಾನೆಂದ ||೨೨|| ಧರಣೀಪತಿ ಕೇಳ್ವಿಪ್ರರಾದೊಡೆ | ಸರಸನವಭೋಜನದ
 ಕಥೆ ಮೇ | ಣ್ಣಿ ರತಿಶಯವೇದಾಂಗವೇತದರ್ಥತರ್ಕಗಳ || ಅರಸುಗಳಿಗಾಯುಧದ ಗಜರಥ | ತುರಗ
 ದೇರಾಟದ ಮಹಾಸ್ತ್ರದ | ವಿರಚನೆಗಳಿವುಜಾತಿವಿದ್ಯೆಗಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೩|| ಭೂರಿಧನವರ್ಧನಸ

ದಾವ್ಯವಿಹಾರಲಾಭಾಲಾಭಚಿಂತೆಗ | ಳೂರುಜನಿ ತರಿಗಂತ್ಯ ವರ್ಣಕೆಕ್ಕ ಸಿಯಮಾತುಗಳು || ಆರನಾದರು
 ಜಾತಿಧರ್ಮದ | ಸೇರುವೆಗಳೇ ಹೇಳುವುವು ನ | ಮ್ಮಾರಯಕೆಗವಂದುಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಂದು ಮುನಿನಿಡಿದ
 ||೨೪|| ಇವರು ಪಾರ್ಥವರೊಗೆ ಕೇಳ್ದಾಂ | ಡವರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವೆಂದೇ | ನಿವಗೆ ನಾವೆನ್ನೆ ವೆ ವಿವಾಹದ
 ಪೂರ್ವಕಾಲದಲಿ || ಅವರನುಪಚರಿಸೇಳು ರಚಿಸು | ತ್ಸವವನಾಯ್ತದೆ ಪೂರ್ವಗರಿಯುಲಿ | ರವಿ
 ಯುದಯವೆಂದಾಪುರೋಹಿತ ತಿಳುವಿದನು ನೃಪನ ||೨೫|| ಬಳಗೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಗುಡಿಯ | ತ್ತಿಸಿ
 ತು ನಗರಿಯೊಳಿಕ್ಕಹರುಷ | ಸ್ವಸರದಲಿ ರೋಮಾಳಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು ನರಪತಿಯ || ಜಿಸಜುಂಧುವಿ
 ನುದಯದಲಿ ನೃಪ | ವಿಸರಸಹಿತ ಕುಲಾಲಭವನದ | ವಸುವೇಶಿವಲ್ಲ ಭರ ಕಂಡನು ಬಂದುಪಾಂಚಾಲ||
 ಏಳಿ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು ನೃ | ಪಾಲಕರನುಚಿತದಲಿ ನಿಜರಾ | ಜಾಲಯಕೆ ತಂದನು ನಿರೀಕ್ಷಿ
 ಸುತನಿಬುಂಗಿತವ || ಮೇಲುಮೊಗದ ಗರ್ಭಿರಗತಿಯ ಛಾಡಾಳವನು ಕಂಡವರು ರಾಯರ | ಪಿಳಿಗೆಗಳ
 ಹುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ||೨೬|| ಮುಂದು ಮಂಗಳಮೆಜ್ಜನವ ಮೂ | ಓದರು ದಿವ್ಯಾಂ
 ಬರವನುಬ್ಬರು | ಸುದತಿಯರ ಹಲವಾಣದಾರಕಿಗಳನು ಕೈಕೊಳ್ಳತ || ಪದಕಕರ್ಣಾಭರಣಹಾರಾಂ |
 ಗದದಿನೊಪ್ಪಂಬಡೆದಿವನು ಪೂ | ಸಿದರು ಸಾಮಜವಾಜಕತ್ತಲಿಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ ||೨೭|| ಬಾಸಿಗದ
 ನೊಸಲಿನಲಿ ಮೆರೆವನು | ಹೀಶರೈವರು ಮುಂಜದ ನೆಲ | ವಾಸಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿದರನುಪಮರಾಜತೇಜ
 ದಲಿ || ಆಸೋಷಿಯ ಸಂಗಾತ ಕುಂತಿಪ | ಲಾಸವಲಿ ಕುಳ್ಳಿದಳಾವಿ | ನ್ಯಾಸವನು ಜನ ನೋಡುತಿ
 ದುಡು ಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ ||೨೮|| ಜಲವನಂಬಳಿಯಿಂದ ದ್ರುಪದನು | ತಳೆದುಮೆರೆದವ ಬರಲಿ ಯಂ
 ತ್ರವ | ಗೆಲಿದಗರುವನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಚಕರೊಳಗೆಯೆನೆನಗುತ || ಇಳಿದನವನಿಪ ಭೀಮನೊಯ್ಯನೆ | ಸುಳಿ
 ವನರ್ಜನ ಹಿಂದೆ ಯಮಳರು | ನಳಿನವವನೆಯ ಹೂರೆಗೆ ಬಂದರು ಭೂಪಕೇಳಿಂದ ||೨೯|| ಬಿಸುಟನೆಂ
 ಜಳಿಯುದಕವನುನಿ | ಸ್ವಸರದಲಿ ಬೆರಗಾಗಿ ಭೂಪರ | ಮುಸುಡನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆಂದನಾದ್ರು
 ಪದ || ತಸುರರೋ ಸುರರೋ ಭುಜಂಗರೊ | ವಸುವೇಶರೊ ನೀವು ಛಟಮೂ | ನಿಸರ ಪರುತವ
 ವಲ್ಲ ನೀವಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೩೦|| ಈತನಗ್ಗ ದರ್ಭಿಮನರ್ಜನ | ನೀತನಿವರೈ ಯಮಳರೆಂಬವ |
 ರೀತಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಕಿರಿಯರು ನಾವು ಪಾಂಡವರು || ಮಾತೆಯೆಮ್ಮೈವರಿಗೆ ಜಗವಿ | ಬ್ಯಾತೆ ಕುಂತೀ
 ದೇವಿ ತಾನಿಂ | ದೀತಳೋದಲಿಯಾದಳೆಮ್ಮೈವರಿಗೆವಧುವೆಂದ ||೩೧|| ಕೊಂಡುಹಬುದುದು ಹರುಷ
 ವಾಬ್ರ | ಹ್ಯಾಂಚದಗ್ರಕೆ ಮಗಳಿಗೆವರು | ಗಂಡನೆ ಮಗಳದ್ದುದಾತನ ಮನ ರಸಾತಳಕೆ || ಕಂಡು
 ಬಲ್ಲರೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕಿವಿ | ಗೊಂಡು ಕೇಳಿದ ಮುನ್ನು ನವಗೀ | ಭಂಡತನವನು ಮೂಡುವರೆ ನೀವೆಂದ
 ನಾದ್ರುಪದ ||೩೨|| ಲೋಕಸಂಮತವಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾ | ನೀಕದಭಿಮತವಲ್ಲ ಕಾಪಧ | ಪೇಕೆ ನಿಮಗದು
 ಪಾಂಡುಪುತ್ರರು ನೀವು ಧಾರ್ಮಿಕರು || ಪ್ರಾಕೃತರ ನೀವಕಟ ನಿಮ್ಮ ವಿ | ವೇಕವೇನಾಯ್ತಲ್ಲಿಯಿಹ
 ಪರ | ಲೋಕಕಿದು ಸಾಧನವೆಯೆಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ ||೩೩|| ಕಾಮನೋಹಿತರಲ್ಲ ವಿಷಯ
 ಸ್ತೋಮಭಂಗಿತರಲ್ಲ ಧರ್ಮದ | ಸೀಮೆಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿತನವಮಾನಿಸುವರಾವಲ್ಲ || ಈಮಹಾಸತಿಯ
 ಮಗೆ ಜನನಿಯ | ನೇಮದಲಿ ವಧುವಾದಳಿಂದು ವಿ | ರಾಮವೇಕೆ ವಿವೇಕಕೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತನಗುತ||
 ಏಕಪತಿಬಹುಸತಿಯರೆಂಬುದು | ಲೋಕಪದ್ಧತಿ ಕಂಡವಾವಿಂ | ದೇಕೆ ಪತ್ತಿಗೆ ಪುರುಷಪಂಚಕ

ವನು ಮಹಾದೇವಾ || ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವನು ಕಿವಿ | ಯೋಕರಿಸುತಿದೆ ಕಣ್ಣನಕೆ ಸು | ವ್ಯಾಕು
 ಲತೆ ಹಿರಿದಾದುದೆಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ ||೩೬|| ಅಸಮಯದಲಿ ದೇವವೇದ | ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೈತಂ
 ದನಲ್ಲಿ ಮು | ಹೀಶಸಭೆಯಿರಿದಿದ್ದು ಕಂಡುದು ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿ || ದೋಷಗರ್ಭಿತಧರ್ಮವನು ನಿ |
 ಜ್ಯೋತಲರಿಯದಮೂಢಮತಿಗೆ ಮು | ನೀಶ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ಮೈಯುಕ್ಕಿದನು ಪಾಂಚಾಲ ||೩೭|| ನೆಗೆ
 ಹಿದನು ದ್ರುಪದನನು ಯಮಜಾ | ದಿಗಳನೆತ್ತಿದನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಮುದದಲಿ
 ಪಾಂಡುನೆಂದನರ || ದುಗುಡವೇಕ್ಯ ದ್ರುಪದನಿನ್ನಯ | ಮಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯದಲಿರುಂಧತಿ | ಸೋಗಿಸಿ ರಂ
 ಜಸಲರಿಯಳೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಮುನಿ ನಗುತೆ ||೩೮|| ಅಹುದೆಲೇ ಬಳಿಕೇನು ತಂಗಿಯ | ಬಹಳಸುಕೃತೋ
 ದಯದಲರಗಿನ | ಗೃಹದ ಗಂಟುನೋಡೆದು ಸುಳಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು || ಗಪನಯಂತ್ರವನೆಚ್ಚ ಪಾ
 ಫನ | ಮಹಿಳೆಗೆನ್ನ ಕುಮಾರಿಗಳಿಗಲು | ಬಹುಪತಿಗಳಾಯ್ತಿದನು ನೀಮ್ನಿಜ್ಯೋಸಬೇಕೆಂದ ||೩೯||
 ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಯದಮ್ಮಪಾಂಡವ | ನೃಪರು ಕಾಶ್ಯಪಗೂಡ ಹೊಕ್ಕರು | ವಿಪುಳತರಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೇ
 ಕಾಂತಮಂದಿರವ || ನೃಪತಿಸಂಶಯವೇಕೆ ನಾವಿದ | ನಪಹರಿಸುವೆವು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ನುಪಚರಿಸು
 ಮೈವಾಹವನು ವಿಸ್ತರಿಸು ಸಾಕೆಂದ ||೪೦|| ವಿಧಿವಿಹಿತಲೋಕಾಪವಾದವ | ನಧಿಕರಿಸಿ ವರ್ಣಾಶ್ರ
 ಮಕೆ ಸು | ವೈಧಿಕರಣ ಹುಗದಂತೆ ಸದ್ವ್ಯವಹಾರಮಾರ್ಗದಲಿ || ವಿಧಿಸಿದೊಡೆನಿಮ್ಮಂಘ್ರಗಳಸಂ |
 ನಿಧಿಯಲೇ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು | ವಿಧುಮುಖಿಗೆ ಮುದದಿಂದ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಾದ್ರುಪದ ||೪೧|| ಧರ
 ಣಿಪತಿ ಕೇಳಿವರ ತಾಯ್ಮುಂ | ದರಿಯದಾಡಿದಳಾನುಡಿಯನು | ತ್ತರಿಸಬಾರದು ಧರ್ಮವಿದು ವರಮಾ
 ತೃಭಕ್ತರಿಗೆ || ಗುರುವಚನದ ನಿಮಿತ್ತವರಪತಿ | ಕರಿಸಿ ಚರಿಸಿದಪೂರ್ವಜನ್ಮದ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಛ
 ಯನರುಪುವೆನಿನ್ನು ಕೇಳೆಂದ ||೪೨|| ಮುನ್ನು ಸಾರಾಯಣಿಯನಿಪುದೀ | ಕನ್ನಿಕೆಯ ಪೆಸರೊಬ್ಬಗು
 ಣಸಂ | ಪನ್ನ ಮುನಿಪನ ವಧು ಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಗುರುವೆನಿಸಿ || ಉನ್ನುತೋನ್ನತಭಕ್ತಿಭಯದಲಿ |
 ತನ್ನ ಪತಿ ಪರದೈವವೆಂದು ವಿ | ಪನ್ನನನು ಕೊಂಡಾಡುತಿದರ್ಶು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಆತ
 ಪೋನಿಧಿ ಕುಷ್ಮರೋಗಪ | ರೀತರ್ಥಿಭತ್ಸೆಯಲಿ ಹುದುಗಿರ | ಲೀತಳೋದರಿ ಭಜಸುತಿದರ್ಶು ಭಾವಶು
 ದ್ಧಿಯಲಿ || ಆತನೀಕೆಯ ಕೃತ್ಯದಲಿ ಭಾ | ವಾತಿಶಯದಲಿ ಖೋಡಿಯನು ಹಿಡಿ | ವಾತನಾಗಿರಲೊಂದು
 ದಿನವಿಂತಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ||೪೪|| ಕೊಳಿತಬೆರಳನು ಭುಕ್ತಶೇಷದೊ | ಳಿಳುಹಿದೊಡೆಕಂಡೀಕೆ
 ಚಿತ್ತದೊ |ಳಳುಕದುಪಭೋಗಿಸೆ ಮುನೀಶ್ವರನಡಕೆ ಹರುಷದಲಿ || ಎಲೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನಿನ್ನು ನೀಮನೆ |
 ಮೊಲಿದುದನು ಬೇಡೆನಲು ಬಳಿಕಾ | ಲಲನೆ ನುಡಿದಳು ದಿವ್ಯರೂಪಿನೊಳೆನ್ನ ನೆರೆಯಂದು ||೪೫||
 ದ್ರುಪದ ಕೇಳಾಕುಷ್ಠದೇಹವ | ನಪಹರಿಸಿ ಕಂದರ್ಪರೂಪಿನೊ | ಳುಪಚರಿಸಿ ಕಾಮಿನಿಯನವನತಿಕಾ
 ಮಕೇಳಿಯಲಿ || ತಪಸಿ ತಣಿದನು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ | ತಪವ ನೆನೆದನು ತಣಿಯದಿರೆ ಯಾ | ಚಪಲಲೋ
 ಚನೆ ಸರಗ ಹಿಡಿದಳು ಹೋಗದಿರಿಯನುತ ||೪೬|| ದಿಟ್ಟಿಹೆಂಗುಸೆ ನೃಪರ ಬಸುರಲಿ | ಹುಟ್ಟು ನೀ
 ಹೋಗೆಂದು ಶಾಪವ | ಕೊಟ್ಟುನೀಕೆಗೆ ಹಾಯ್ದನಾಮುನಿಪತಿ ತಪೋವನಕೆ || ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ನಳಿನ
 ಮುಖ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟು ಭಜಿಸಿದಳಳಿದುರಿತಘ | ರಟ್ಟನನು ದಿವಿಜೇಂದ್ರವಂದ್ಯನಿಂದಶೇಖರನ||೪೭||
 ಹಲವುಕಾಳದಿ ತಪದೊಳಕುಳಾ | ಬಳಲಿದಳಲಾ ಮುನಿಯವಧುವೆಂ | ದಿಳಿದನೀಶ್ವರನಾತಪೋವನಕಾಕೆ

ಯಿದಿರಿನಲಿ || ಸುಳಿಯೆ ಕಂದೆರದಬಲೆ ಕಂಡಳು | ಸುಲಭನನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ತರ್ಕಾ | ವಳಿಗೆ ದುರ್ಲಭ
ನನು ದುರಾಸದಮಹಿಮಧೂರ್ಜಿಯ || ತರುಣಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ಕರದಲಿ | ತಿರವನೆಗಹಿದನಬುಜಲೋ
ಚನೆ | ವರವ ಕೊಟ್ಟೆನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನೆ ತರುಣಿ ತಲೆವಾಗಿ || ಹರಪತಿಂದೇಹಿಪ್ರಭೋಶಂ | ಕರವತಿಂ
ದೇಹಿಪ್ರಭೋಯಂ | ದರಸಿಬೇಡಿದಳ್ಳೆದುಬಾಂ ಮಹೇಶನಲಿ ವರವ ||೪೯|| ಆದೊಡ್ಡವರುಪತಿಗಳ
ಹರು ತ | ಳೋದರಿಯೆ ನಿನಗೆನಲು ಬೆಚ್ಚಿದ | ಳಿದುಂ ತ ನಗೇಕೆನುತ ಸತಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಕಿವಿಯ ||
ಆದೊಡಂಜದಿರಂಜದಿರು ವರ | ವೇದಬಾಹರವಲ್ಲ ಸತಿಯರೊ | ಳಾದಿಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ನಿನಗೆಂದನುಮಖ
ಧ್ವಂಸಿ ||೫೦|| ಶ್ರುತಿಗಳೆಂಬುದೆ ಯೆಮ್ಮನುಡಿ ಸಂ | ಸೃತಿಗಳೆಮ್ಮಯಚೇಷ್ಟೆ ಧರ್ಮದ | ಗತಿವಿಚಾ
ರಸಲೆಮ್ಮನೆಮೆವು ವಿಹಿತವಿಧಿಯೆಂದು || ಕ್ರತುಗಳೇಮೆನ್ನಾದಿಗಳು ಸುರ | ತತಿಗಳಬುಜಭವಾದಿದೇವ |
ಪ್ರತತಿಯನ್ನಾಚ್ಚೆಯೊಳಗೆಂದಾಸತಿಗೆ ತಿವನುಡಿದ ||೫೧|| ನಿನ್ನು ಕಥನವೆ ಪುಣ್ಯಕಥನವು | ನಿನ್ನು
ಚೂತವೆ ಪುಣ್ಯಚೂತವು | ನಿನ್ನು ಸೆನೆದಂಗೆನೆಗೆ ಬಹುದು ಪತಿವ್ರತಾಭಾವ || ಎನ್ನ ನುಚ್ಚುಗೆ ಧರ್ಮ
ಚಿಂತಾ | ಪನ್ನಿಯಾಗದಿರೆಂದು ಕೃಪೆಯಲಿ | ತನ್ನ ಸಿಂಹಕರತಳವೆನಿಸಿದನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ || ಹರನ
ನುಡಿಯೇ ವೇದ ಹರನಾ | ಚರಣೆಯೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಹರ ಪತಿ | ಕರಸಿ ನುಡಿದುದೆ ಪರಮಪಾವನಧರ್ಮತ
ತ್ವವದು || ಬರಹಸಹಿತಾವಿಧಿಯನೊರಸಲು | ಹರ ಸಮರ್ಥನು ಹರನ ಬರಹವ | ನೊರಸಲಾಪರ
ತೋರಸಾಬ್ರಹ್ಮಾಟದೇವರಲಿ ||೫೨|| ಅದಲನೈವಂಗೇಕೆ ವಧುವೆಂ | ಬುದು ಮಹೇಶ್ವರನಾಚ್ಚೆ
ನೀನಿ | ನಿಂದಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಬಳಿಕಾಪಾಂಡುನಂದನರ || ಹದನನರುಹುವೆ ಕೇಳು ನೃಪ ಪೂ |
ರ್ವದಲಿ ಸುರಪತಿ ಶಂಕರನ ಶಾ | ಪದಲಿ ನವೆದನು ಹಲವುಯುಗ ಕೈಲಾಸಕುಹರದಲಿ ||೫೩|| ಬಳಿಕ
ಲಿಂದ್ರನು ಮರವೆಯಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಲಾತಂಗೀತನಂದದಿ | ಹಲವುಯುಗಸೆರೆಯಾಯ್ತು ರಜತಾಚಲದ
ಕುಹರದಲಿ || ಬಿಲದಲೀಸುಯ್ಯವಂದ್ರರು | ಸಿಲುಕಿದರು ಶಂಕರನ ಖತಿಯಲಿ | ಬಳಿಕ ಬಿಡುಗಡೆ
ಯಾಯ್ತು ಕಾಶ್ಯಾಪನಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ||೫೪|| ಜನಿಸುವುದು ನೀವೈವಂದ್ರರು | ಮೆನುಜಲೋಕ
ದೊಳರಸುಕುಲದಲಿ | ವನಿತೆ ನಿಮ್ಮೈವಂಗಯಹಳೊಬ್ಬಳೆ ನಿಧಾನವದು || ಎನಲು ನಡುಗಿದರಕಟ
ಮೊದಲಲಿ | ಮನುಜಜನ್ಮವೆ ಕಷ್ಟವದರೂಳು | ವನಿತೆಯೊಡಹುಟ್ಟಿದವಗೊಬ್ಬಳೆ ತಿವತಿವಾ
ಯೆಂದು ||೫೫|| ಹರಹರ ತ್ರಾಯಸ್ವ ಕರುಣಾ | ಕರ ಮಹಾದೇವೀದ್ವರಂತದ | ನರಕಭಾಜನಮುಚಿ
ತವೇ ನಿಮ್ಮಂಫ್ರದರ್ಶನಕೆ || ಕರುಣಸ್ಯ ಮತ್ತೊಂದುಪುಯಲಿ | ವರವನೆ ನಸುನಗುತ ಗೌರ |
ವರನು ತಿಳುಹಿದನೈವಂದ್ರಗರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫೬|| ಬೇಡತನವೇಕೆಳ್ಳೆನಿತು ಖಯ | ಪೋಡಿಯಿ
ದರೊಳಗಿಲ್ಲ ಮುನಿವಧು | ಬೇಡಿದಳು ಪೂರ್ವದಲಿ ವರವನು ಪಂಚವಾಕ್ಯದಲಿ || ಚೋಡೆನಿಸಿದಳು
ನಾಂ ಧರ್ಮಕೆ | ಕೇಡು ಬಾರದು ನಿಮ್ಮನೆರೆಕೆ | ಟ್ಟಾಡಿದರ ಬಾಯ್ತುಳಿವುದೆಂದನುಬಾಲಶಶಿಮಾಳಿ ||
||೫೭|| ಎನೆ ಹಸಾದದಲಿಂದುಶೇಖರ | ನನುಸುರೇಂದ್ರರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ಜನಿಸಿದರು ಬಳಿಕವರು
ಮಹಿಯಲಿ ಮರ್ತ್ಯರೂಪಾಗಿ || ನಿನಗೆ ಮಗಳೇವನಿತೆ ಕುಂತಿಯ | ತನುಜಲವರಳಿಯಂದಿರೇ ನೀ | ನೆನಿ
ತುಧನ್ಯನೊ ತಿವೆಯನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮುನಿಪ ||೫೮|| ಎಲೆಮರುಳೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ತಾವ್ತು | ಮೊಳಗೆ
ಗೈದುದಿಸಿದರೆನಿನ್ನುನು | ಕಳಿವಂದು ಬೋಳ್ಳಿಸಿತಾಹಂಕಾರಮೆಮಕಾರ || ತಿಳಿಯದಿರೆ ನೋಡಾದೊ

ಡೆನುತ | ಗ್ಗಳೆಯಮುನಿಪತಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ | ಸಲಿಸಿದೊಡೆ ನೋಡಿದನು ದ್ರುಪದನು ಪಾಂಡುನಂದ
ನರೆ ||೬೦|| ಮೆರೆವದೇಹಸ್ಪರ್ಶಗಳಲಿ ಮಿರು | ಮಿರುಪದಿವ್ಯಾಭರಣಕಿರಣದ | ತುರುಗಿನಲಿ ತನಿಹೊಳೆ
ವದಿವ್ಯಾಂಬರದಕಾಂತಿಯಲಿ || ಅಲವೊಡಾಯ್ತಲ್ಲವಯವದಕಂ | ದರೆವಶೇಜಃಪುಂಜರಸಮಯ | ದೆರೆ
ಕವೆನಲಿವರೈವರೊಪ್ಪಿದಬಂದ್ರತೇಜದಲಿ ||೬೧|| ಮನದ ರೂಪೋಪ್ಪಿನ ಬಡಿವರೋಮಾಂ | ಚನದ
ಹುದುಗುವಹೊದರುಗಂಗಳ | ಜನುಗುವಾತಿನ ಹೂತವರುಷದ ಹೊಂಗಿದ್ದುತ್ಸನದ || ಕೊನವಳ ಬೆವರಿನ
ಕಳಿದಚಿಂತೆಯ | ಮನದಫಾವದ ರಾಗರಸದು | ಬೈನಲಿ ಹೊಂಪ್ಪಳಿಹೋದನವರನು ಕಂಡು ಪಾಂ
ಚಾಲ ||೬೨|| ಅರಸ ಕಂಡ್ರೈ ನರಪತಿಗಳೋ | ಸುರಪತಿಗಳೋ ಮನದಸಂಶಯ | ಹರೆದುದೇ ಮಳೆ
ವಿಲ್ಲಲಾ ಲೇಸಾಗ ನೋಡನಲು || ಸರಮೆಚ್ಚು ನೀ ಪುಣ್ಯದಲಿಗೋ | ಚರಿಸಿದೈ ನಿಮ್ಮಟಯ
ನೇಮವ | ತಿರದೊಳಾಂತನು ಭನ್ಯ ತಾನೆಂದರಸ ಕೈಮುಗಿದ ||೬೩|| ನಂಬಿದೈಲೇಸಾಗಿ ಲಗ್ನವಿ |
ಲಂಬವಾಗದೆಧಾರೆಯರೆ ಕಲ | ಶಾಂಬುವಿದೆ ನೀ ಹೋಗು ಕಾಶ್ಯಪ ಹೋಮಸಾಧನವ || ತುಂಬಿ ವಹಿ
ಲದಲವನಿಯವರಕ | ದಂಬ ನೆಲೆಯಲಿ ಯೆನಲು ದ್ರುಪದನ | ಹೆಂಬಳೆಯ ತಸಿತರುಷ ಹೊಡೆದೋ
ರಿದುದು ಪುಳಕದಲಿ ||೬೪|| ಸಾಲವರು ಮೆಚ್ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಗುಡ | ಬೇರಿಗೆಗಳೊದಗಿದವು | ಲಗ್ನವಿ ಹಾರ
ದಾತೀರ್ವಾದಪಾಯತರವದ ರಭಸದಲಿ || ಧಾರೆಯೆರವನು ದ್ರುಪದ ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಲಗೆ ನಿಜಸುತೆ
ಯನೆತಿವಿ | ಸ್ತಾಪಿಸಿತು ಮೈವಾರಚನೆ ವಿಶಾಲವಿಭವದಲಿ ||೬೫|| ಹೋಮಸಮಾನಂತರದಲಿಳಿಧ |
ರಾಮರರ ಪೂಜೆಯಲಿ ಭೂತ | ಸ್ತೋಮಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೂಡಿದರು ಸನ್ಮಾನದಾನೆಪಲಿ || ಅಮುನಿಂ
ದ್ರಂಗರಗದರು ನೈಪ | ರೇವಮಾಸತಿಸಹಿತ ವಿನೂ | ವ್ರೇಮದಲಿ ಮೈಮುಳಗಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು
ಪಾಂಡವರು ||೬೬|| ಸರಮೆಚ್ಚಿಭವದಲಿ ಚತುರ್ಥಯ | ಮರುಟವಸದೋಕುಳಿಯ ಪುರಬನ | ಪಂಜನನ
ಸುಮ್ಮಾನಶರಭಿಯ ಸಾರಸಂಪದವ || ವರಮುನಿಸುನೀಕ್ಷಿಸಿದನನಿಬರೆ | ಹರಸಿ ನಯನೀತಿಗಳ ಹೇಳಿದು |
ಮರಳಿ ಬಿಲಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ಬದಲಕಾಶ್ರಮವ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕೈ ಪದ ೭೫೬ ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಧಾಳಿಯಲಿ ಬಂದರಿಬದ ಪೆ | ಚಾಳತನವನು ಮುರಿದು ಸಂಧಿಯ |

ಮೇಲೆ ಧರ್ಮಜ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ |

ಕೇಳು ಜನವೇಷಯನೈಪತಿ ಪಾಂ | ಚಾಲಸುತೆಯ ಪಿವಾರವಾರ್ತೆಯ | ಕೇಳಿದಯಲ್ಲೆ ಕೌರ
ವರು ಮರುಗದರು ಮರುಕುಳಿಸಿ || ಆಳನೆರಹಿದನಖಿಳದಳ ದೆ | ಕಾಳವನು ನೋಡಿದರು ಭೂಮಿ |
ಪಾಲಸಂಕುಲಸಹಿತ ಬಂದರು ದ್ರುಪದಪುರಿಗಾಗಿ ||೧|| ಏನ ಹೇಳುವೆ ನಿನ್ನವರೆ ಜಯ | ಮಾನವ :

ಮತ್ತೊಂದುಹೈಕದ | ಮೊನಭಂಗಸ್ಥಿ ತಿಯನೆಲೆನಮೇಜಯಕ್ಷತಿಪಾ || ಭಾನುವಿನ ಮಂಜಿನ ತಿಲೋ
 ಚ್ಚಯ | ಸಾನುವಿನ ವಜ್ರದ ತರಕ್ಷವ | ಧೇನುವಿನ ಹೋರಟೆಯ ಹವಣದು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨||
 ಮುರಿದುದಾಹೆಬ್ಬಲ ವಿಘಾತಿಯ | ಲೋರಗಿದರು ಪುಟುಭಟರು ಗಜಹಯ | ದೋರತೆ ಬತ್ತಿತು ಭೀಮ
 ಪಾರ್ಥರ ಶರನಿದಾಳುದಲಿ || ಉರುಕುಗೊಂಡರು ನಿಚ್ಚುರು ಕೈ | ಮರುದಾಚೆಯ ದೋರಗಳಿವ
 ದಿರು | ನೆರೆ ವಿಭಾಡಿಸೆ ತೆಗೆದುದಾಯ್ದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೩|| ಬಳಿಕ ಪಾಂಡಾಲಕನ ಭೀತಿಯ |
 ಮೊಳಕೆಯುದುದು ಹರಿದುದು ತ್ವವಜ್ರಲಧಿವಳೆಯದ ಭೂತಳಾಗ್ರದ ಭೂತಳೇಂದ್ರರಲಿ || ಹೊಳೆಹೊ
 ಳೆವರವಿರೈಗಳ್ಳು | ಬೆವಲಿಸುವಂತಿರೆ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರಣವಿಸುಬ್ಬುತಿ ಬೆಸಲು ನೆರೆ ಪಸರಿಸಿತ್ತು
 ದೆಸೆದನೆಗೆ ||೪|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಯಾದವ | ವೈಂದಸಹಿತ ಮುರಾರಿ ಕುಂತೀ | ನಂದನರು ಬರಲಿಡಿ
 ರುಗಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುತಿತದಲಿ || ತಂದಬಯವಿಧವಸ್ತುಕಾರವ | ನಂದು ಕೊಬ್ಬನು ಗಜರಥಾಶ್ವವ |
 ನಿಂದುವದನೆಯಲಗೆ ವಿಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಭೂಷಣವ ||೫|| ಮಗನೆ ಧರ್ಮಜ ಕೇಳು ಭೀಮನ | ದಿಗಳೆ
 ಹಲಯವ್ಯಣ್ಣ ದೇವನ | ಮಗನು ಸೋದರಮಾವನೀತನು ನಿಮಗೆ ವಸದೇವ || ವಿಗಡಲಯಾದವನೈ
 ಪರು ಬಂ | ಧುಗಳು ನಿಮಗೆಂದೈವರನು ಕೈ | ನೆಗಹ ಕಮಲೋದರನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಬ್ಬಳಾಕುಂತಿ ||೬||
 ವನದೊಳಪಗತನಾದನಿವರ | ಯ್ಯನು ಕುಮಾರರ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದೊ | ಳೆನಗೆ ರಕ್ಷಾಭಾರ ಬಿದ್ದುದು
 ಪತಿಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ಇನಿಬರನು ಗಜಪುರಿಗೆ ಕೊಂಡೊ | ಯ್ದನು ಸುಯೋಧನನಿಂದ ಪ್ರೆರವು ಜನಿತ
 ವಾಯಿತು ಬಳಿಕ ಲಾಕ್ಷಾಭವನದವನದಲಿ ||೭|| ಉಯೊಳುಳಿದವು ನಿಮ್ಮಚರಣ | ಸ್ಮರಣಬಲದಲಿ
 ಬಹಳವಿಪಿನಾಂ | ತರದೊಳಗೆ ತೊಳಲಿದವು ಹೊರದವು ಸಾಯದೊಡಲುಗಳ || ಬರಬರಲು ತತ್ಪರ್ವ
 ದುಬೋ | ತ್ತರನಿವಾರಣ ದ್ರುಪದಕನ್ಯಾ | ವರಣ ನಿನ್ನೀಂಘ್ರದರುಶನವೆಂದಳಾಕುಂತಿ ||೮||
 ದೇವಿ ಚಿತ್ತವಿಸಾಪಚಾರಿಕ | ಭಾವವೇ ಧರ್ಮಜನು ಭೀಮನು | ಭಾವನವರು ಧನಂಜಯಾಟಗಳೆ
 ಮಗೆ ಮೈದುನರು || ಈಯುಪಾಧಸ್ಥಳದೊಳಂತ | ಚೀವನಪ್ರಾಣಾಟವಾಯುಗ | ಳಾವು ನಿಮ್ಮೈವ
 ಲಗೆ ಕಾರಣವೆಂದನಸುರಾರ ||೯|| ದ್ರುಪದ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದನು ಕುಂತಿಯ | ವಿಪುಳಹರುಷವನೇನನೆಂದನು
 ದ್ರುಪದಯದುಪನಾರವುಲಿದುದು ಜಲಧಿಘೋಷದಲಿ || ಅಪದಸೆಯ ಮುಗಿಲೊಡೆದು ಹೊಳೆಹೊಳೆ |
 ದುಪರಿಚರರವಿಯಂತೆ ತತ್ಕ್ಷಣ | ವಿಪುಳತೇಜಃಪುಂಜರಸೆದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ||೧೦|| ಇದಿರೊಳವ
 ನಿಪ ಭೀಮನಡವಂ | ಕದಲಿ ಮಾದ್ರಿಸುತರು ಬಲವಂ | ಕದಲಿ ದೇವಕಿಕುಂತಿವಸುದೇವಾದಿಯದುನಿ
 ಕರ || ಮುದುಡಿಯುವರ ರಮಣಿ ಬಲವಂ | ಕದಲಿ ಕರುಣಾಳುಪಿನ ವಾಮಾಂ | ಕದಲಿಫಲುಗುಣ
 ನೊಪ್ಪೆ ಮೆರದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೧೧|| ಆವುದೋ ಧರ್ಮಜನ ಭೀಮನ | ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಧನಂಜ
 ಯನ ಸುಕೈ | ತಾವಲಂಬನಸಾರವೆಂತುಟೊ ತಿವಮಹಾದೇವಾ || ತಾವುಗಾಣವು ವೇದವುಪನಿಷ | ದಾವ
 ಳಿಗಳೊಲೈಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಕೈ | ಪಾವಿಲಾಸವನೋಡಿಯೆಂದುದು ಸಕಲಸುರನಿಕರ ||೧೨|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈ
 ಸಂದಿನೋಲಗ | ಹರಿದುದಾಹರಿಸೇ ಬಿಟ್ಟುದು | ಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಗೆಹರಿದನಲಿ ||
 ಕುರುನೃಪಾಲನ ಗುಪ್ತಚಾರರು | ಅಂದರೀವಾರ್ತೆಯನು ಪುರದಲಿ | ಹರಹಿದರು ನೆರೆ ಕೇಳಿದನು ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರನೀಹದನ ||೧೩|| ಕರೆಸಿದನು ಗಾಂಗೇಯಗೌತಮ | ಗುರುಸುಯೋಧನಶಲ್ಯಸೈಂಧವ | ಗುರು

ತನುಜರಾಧೇಯವಿದುರಕಳಿಂಗಸೌಖ್ಯಲರ || ಚರಮುಖಪ್ರತಿಪನ್ನಬಂಧುರ | ತರವಚೋವಿಸ್ವಾಸಕರ್ಣ |
 ಜ್ವರವೋ ಕರ್ಣಾಮೃತವೋ ಕೇಳಿರೆಯೆಂದನಂಧನೃಪ ||೧೪|| ಕೇಳಿರೈ ಹೇಳುವೆನು ಯಾದವ | ರಾಳು
 ಬಂದುದುಗಡ ಜನಾರ್ದನ | ಕೋಳುವೋದನುಗಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮಪಾರ್ಥರಿಗೆ || ಗಾಳಿ ಬೆಂಬಲವಾ
 ಗಲುರಿಯಚ | ಡಾಳವನು ನಿರ್ಣೈಸಬಹುದೆ ವಿ | ಕಾಳಿಸಿತಲೈ ನಿಮ್ಮ ಗಾರುಡವೆಂದನಾನ್ಯಪತಿ ||೧೫||
 ಎನಲು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತರಸ ಮುರರಪು | ಜನುಗಿದೊಡೆ ಗಿರಿ ಜರಿವುದೇ ಯಮ | ತನುಜಭೀಮಾರ್ಜುನರು
 ಹಿಡಿದಿರೆ ಗಗನವಡಗುವುದೇ || ದನುಜರಿಪುವಿನೊಳೇನಹುದು ಬರ | ಲನಿಮಿಷರು ನೆರವಾಗಿ ರಣದಲಿ |
 ಜನಪ ನೋಡೆಂದರು ಜಯದ್ರಘಸೌಖ್ಯಲಾಟಗಳು ||೧೬|| ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿದು ನಿನ್ನ ನಾವುಂ | ಡಬದೆಪಿ
 ವರತಿಬಲರು ಕೃಷ್ಣನ | ಬರಸಹಾಯದಲೇನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬಲುಹೇನು || ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳವರಲೈ
 ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದರಣಹಸಿಯುಂಟೇ ನೀ | ಮಯಿರೇ ಭೂಪಾಲಯೆಂದನು ನಗುತ ಗಾಂಗೇಯ ||೧೭||
 ಇವರ ಬಲುಹಂತಿರಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನವರ ಕರಸು ವಿರೋಧಬಂಧ | ವೈವತ್ಯತಿಗೆ ಫಲವಿಲ್ಲ ಮೂಲಚ್ಛೇದ
 ಕರ್ಮವಿದು || ಅವರು ಮುನ್ನುತಿಬಲರು ಕೃಷ್ಣನ | ಹವಣ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಯಿನ್ನೀ | ಸವಡಿಸಾಂಯ
 ಸೋಕು ಲೇಸಲೈಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೧೮|| ಕರಸು ವಿದುರನ ಕಳುಹಿ ವಾರಣ | ಪುರದ ರಾಜ್ಯವಿಭಾಗವನು
 ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಡು ಭಂಡಾರವನು ದಾಯಾದವಾರ್ಗದಲಿ || ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮರನು ನೀ | ಬರಸು
 ನಿಮ್ಮವಗುಣವ ನೋಡದೆ | ಬೆರಸಿ ಕೊಡುವೆವು ಕೂಡಿ ಬದುಕುವುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೧೯|| ಕರಸಿಕೂಡಿರೈ
 ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬರಸಿ ನಡಿಸುವೆನೆನ್ನು ಮಕ್ಕಳ | ದುರುಳತನದಿಂದಾದಹಿಂದಣ ಮಕ್ಕಳಾಟಕಯ ||
 ಮರೆದು ಕಳೆಯಲಿ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರೆರವಿಗರ ಬಾವಿದುರ ಭೀಷ್ಮನ | ಪರಮಮತವೇ ನನ್ನಮತ
 ಹೋಗೆಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೨೦|| ಕಳುಹಿದರು ವಿದುರನನು ಬುದ್ಧಿಯ | ಕಲಿಸಿ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಪಯ
 ಣದ | ಲಲಿತಸನ್ನಾಹದೊಳು ಪರುಶವಿಸಿದನು ಪಾವುಡವ || ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಏಪ್ರ | ವಳಿಗ
 ಳಾತ್ರವಾರ್ಧದಲಿ ಮಂ | ಗಳತೆ ಮಿಗಿಲೊಲವಿಂದ ಹಸ್ತಿನಪುರವ ಹೊರವಂಟ ||೨೧|| ಕೇಳು ಭೂಪತಿ
 ಹಲವುಪಯಣದ | ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲೈದಿದನು ಪಾಂ | ಚಾಲಪುರವನು ಬಂದನರಮನೆಗುಹಕಹರ್ಷ
 ದಲಿ || ಕೇಳಿದರು ಕೌಂತೇಯರೀತನ | ಲಾಲಿಸಿದಂಟಿರೈತನುಪುಳ | ಕಾಳಿಯಲಿ ಮೈ ಮುಳುಗಿ ತಗೆ
 ದಪ್ಪಿದರು ತುಂತಮಗೆ ||೨೨|| ಕ್ಷೇಮವನು ಕುಶಲವನು ಬಂಧು | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕೇಳಿದರು ತಮ್ಮ |
 ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ ಹೇಳಿದರು ಪೂರ್ವಪರಸ್ಥಿತಿಯ || ಭೂಮಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಬಳಿಕನ | ರಾಮಣೀಯಕ
 ಯಾದವೇಂದ್ರತಿ | ರೋಮಣಿಯ ಸಂಮೇಳವನು ಹೇಳಿದನು ವಿದುರಂಗೆ ||೨೩|| ತಂದಪಾವುಡವನಿತು
 ವನು ಯಮ | ನಂದನಂಗೆೊಪ್ಪಿಸಿದ ದ್ರುಪದಮು | ಕುಂದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧರಿಗೆ ||
 ತಂದವಸ್ತುವನಿತ್ತವನು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ನೀಡಿದನು ನಗುತರ | ವಿಂದನಾಭನ ಪದಕೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೪|| ತಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಭೀಷ್ಮಾ | ದಿಗಳ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿದನು ನನು | ನಗುತ ಮೈದ
 ಡವಿದನು ವಿದುರನನಾಕೃಪಾಜಲಧಿ || ವಿಗಡನಾಥೃತರಾಷ್ಟ್ರನೀಬಂ | ಧುಗಳ ನೆನೆವನೆ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ |
 ಸೋಗಸುವನೆ ನೀ ಬಂದಲೇಸಾಯ್ತೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫|| ಕಳುಹಿದನು ಬೀಡಾರಕಾತನ | ಬಳಿಯ ಪರಿ
 ವಾರವನು ಮನ್ನಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಮರುದಿನ ಮೇಳವಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಲಿ || ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾ

ಪ್ರಭೀಷ್ವರ | ಲಲಿತಮತವನುಬಂಧುವರ್ಗ | ಸ್ವಲಿತವನು ಸೈರಿಸುವುದೆಂದನು ವಿನಯದಲಿ ವಿದುರ ||
 ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ | ಚರಣವನು ಕಾಬುದು ನದಿಸುತ | ಗುರುಕೃಪರು ನಿಮಗೊ
 ಳ್ಳಿದರು ನೀವೆಳಿರಾಜ್ಯದಲಿ ||೨೭|| ಮುರಹರನನ ಹುದೆನಿಸಿ ಭೂಮಿ | ಶ್ವರರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಭೀಮನನು
 ಮನ | ಬರಿಸಿ ಪಾರ್ಥನನೊಲಿಸಿ ಮಾದ್ರಿಸುತರನೊಡಬಡಿಸಿ || ಅರಸಿಗಭಿಮತನೆನಿಸಿ ಪಾಂಚಾ | ಲರಿಗೆ
 ಕಾರ್ಯವಿದೆನಿಸಿ ಕುಂತಿಗೆ | ಪರಮಹರುಷವ ರಚಿಸಿ ನುಡಿದನು ಸಂಧಿಯನುವಿದುರ ||೨೮|| ಕದಡು
 ತಿಳಿದುದು ಕಾರ್ಯಗತಿಗಾ | ಸ್ವದವಕೊಟ್ಟರು ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂ | ತೃದಲಿ ಪಯಣವ ಮಾಡಿದರು
 ಪಾಂಚಾಲದಳಸಹಿತ | ಯದುತಿರೋಮಣಿವರೆಸಿ ಬಹುಪಯ | ಣದಲಿ ಬಂದರು ಮೇಲೆ ಕೌರವ |
 ರಿದಿರುಗೊಂಡರು ಕೂಡೆಹೊಕ್ಕರು ಹಸ್ತಿನಾವುರವ ||೨೯|| ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಗಂಗಾ |
 ನಂದನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನುಸಾ | ನಂದದಲಿ ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಗುರುಗೌತಮಾದಿಗಳ || ವಂದಿಸಿದರಿವೆ
 ರೈವರವರಾ | ನಂದಜಲಪಲಿಲುಳಿತನಯನಾ | ಸ್ವಂದ ಪರಿತೋಷದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರು ಪಾಂಡವರ
 ||೩೦|| ಕರೆಸಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೂ | ವರ್ತನು ಕಾಣಿಸಿದನು ಪರಸ್ಪರ | ಪರಮಸಂಪ್ರೀತಿಗಳ ನಿಜದಾ
 ಲಿಂಗನೋತ್ಸವದ || ದರುಶನೋಚಿತಮಾನ್ಯಮಾನ | ಸ್ಫುರಣದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸೈಂಧವ | ಗುರುತನು
 ಜರಾಧೇಯಸೌಬಲರಪ್ಪಿದರು ನೃಪನ ||೩೧|| ಯಾದವರು ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಸಂ | ಪಾದಿಸಿದುದನ್ಯೋನ್ಯ
 ಘನಸಂ | ವಾದಸುಖಸಂಪ್ರೀತಿಮೆರೆಯಲ್ಕಿಪ್ಪಸತ್ಕಾರ || ಆದುದುತ್ಸವ ಜನಜನಿತ ಹರು | ಪೋದಧಿಯ
 ಹೊನಲಿನಲಿ ಹಿಂದಣ | ಭೇದಕರ್ದಮವಡಗಪೋಯ್ದವನೀಶಕೇಳಿಂದ ||೩೨|| ವೀತ್ಯಮರನ್ಯೋನ್ಯ
 ಪರಮ | ಪ್ರೀತಿಗಳ ಬೆಳೆವಿಗೆಯಲಿದ್ದರು | ಭೂತಕಾಧಿಪರೈದುಸಂವತ್ಸರಗಳೊಂದಾಗಿ || ಪ್ರಾತ
 ವಿದುಪಾಂಚಾಲಪುರದೊಳ | ತೀತನಾಯುತೊಂದುವರುಷವ | ಭೀತಶರ್ಮಸುತಂಗೆಮೂವತ್ತಾರುಸ
 ಮನಾಯ್ತು ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೮೯ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಂ ಟ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ದಾಯಭಾಗದೊಳಿಳಿರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ಹಸುಗೆಯ ಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ |
 ರಾಯರೊಪ್ಪಿದರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತರಾಜಧಾನಿಯಲಿ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಶ್ರೀ | ಪಾಲ ನಿಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವಜರು ಸಮ | ಪಾಳಿಗಳ ಸೇರುವೆ
 ಯೊಳಿದ್ದರು ಸಾನುರಾಗದಲಿ || ಬೀಳಮೇಳದ ಬೇಟೆಗಳ ವೈ | ಹಾಳಿಗಳ ಜೂಜನ ಸಮಂಜಸ |
 ಬೀಳಿಗಳ ಕೇಳಿಯಲಿ ಕಳಿದರು ವರುಷಪಂಚಕವ ||೧|| ಕರೆಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಮುರವ

ರನ ದ್ರುಪದನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರವೈಕೋದರಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳ || ಎರಡುಭಾಗವೆ
 ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ರಾಜ್ಯವನುಭಯರಾಯರು | ಹೊರಹೊಗದೆ ಪಾಲಿಸಲಿ ಪಂತದೊಳಿಂದ
 ಸಂಧನೈಪ ||೨|| ಅಹುದು ಹೊಲ್ಲೆ ಪವ್ಲು ಖುಲ್ಲರ | ಕುಹಕ ಕೊಳ್ಳದು ಬೇರರಾಜ್ಯದೊ | ಳಿಹರೆ
 ಸೇರುವೆ ದೃಢವಹುದು ದಾಯಾದಮಾರ್ಗದಲಿ || ಗಹನವೇಕಾಮಿಷಸಮುದ್ಭವ | ದಹಿತನಮತ್ತರ
 ಣವೆತಿದ | ಸ್ವಪವಲೇ ನೀ ನೆನೆದಪದ ಲೇಸೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩|| ಅರಸ ಕೇಳ್ತೆ ಸಕಲರಾಜ್ಯವೆ | ನೆರಡು
 ಭಾಗವೆ ಮಾಡಿ ಪೂರ್ವೋ | ತ್ತರದ ದಕ್ಷಿಣಪಶ್ಚಿಮಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದುಗಳ || ಪುರನಗರಬುರವು
 ಮುಷಂಬ | ಸ್ಥುಪತಪೀಟಗ್ರಾಮವೆಂಬವ | ನೆರಡುಭಾಗವೆ ಮಾಡಿದರು ಕೂಡಿದರು ಸಮನಾಗಿ ||೪||
 ಪುರಸುರೇಂದ್ರಪ್ರಸನ್ನ ವರಸಂ | ಗಿರವು ಧರ್ಮಸುತಂಗೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಸುಯೋಧನಗುಭಯರಾಯ
 ರ ರಾಜಧಾನಿಗಳು || ಚರಮದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಪುರ್ವೋ | ತ್ತರವಿಲಂಬಿತವಾಗಿ ಹಿಮಸಾ | ಗರದಮಧ್ಯದ
 ಭೂಮಿಯನು ಸೇರಿಸಿದರೆಡಾಗಿ ||೫|| ವಾರಣಪ್ರತಿಯಸಘಾತದ | ವಾರುವಂಗಳೆ ಮೊಣೆಯು
 ದಹೊಂ | ದೇರುಗಳನಾಭರಣವನು ತೆಗೆಸಿದರು ಸಮನಾಗಿ || ಕಾರವರುಪಾಂಡವರುಗಳ ಮನ |
 ದೊರೆಪೊರೆಯ ತಿಳುಹಿ ಮೈರವಿ | ಕಾರವನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಹರುಷದಲಿ ||೬|| ಬಳಿಕ
 ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರಗುಡಿ | ಬಳಸಿ ಹೊಯ್ದುವು ರಾಣಿವಾಸದ | ನಿಳಯನಿಳಯದ ತಳಿಗೆದಂಬು
 ಲಮಂಗಳಾರತಿಯ || ಫಲಸಮೂಹದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೆ | ಕೊಳುತ ಗಾಂಧಾರಗೆ ಮಹೀಶನ | ಲಲನೆ
 ಯರಗಭಿನಮಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರುಚಿತದಲಿ || ಕಳುಹಲ್ಪಿತಂದಂಧನೈಪತಿಯ | ನಿಲಿಸಿದರು ನಿಳಯ
 ದಲಿ ಕಾರವ | ಕುಲದ ಸೂರ್ವ ಕರ್ಣಶಕುನಿಜಯದ್ರಧಾದಿಗಳ || ನಿಲಿಸಿದರು ಗಜಪುರದ ಯೋಜನ |
 ದಳತೆಯಲಿ ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುರರು | ಕೆಲವುಪಯಣವೆ ಬಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರುಚಿತದಲಿ ||೭||
 ಭೂಮಿಲಂಬದ ನೈಸರ ಬಲದು | ಪ್ತಾದ ಮವಿಭವದೊಳಸುರರಿಪುಸಹಿ | ತೀರ್ಮಹೀಪಾಲಕರು ಬಂದರು
 ಹಲವುಪಯಣದಲಿ || ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಯಲಿ ಸು | ತ್ರಾಮನಗಲಯ ಸೂತ್ರಧಾರಯ | ಲಾಮ
 ನೋಪರವಿಶ್ವಕರ್ಮವಿನಿರ್ಮಿತದಪುರಕೆ ||೮|| ಧರಣೀಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸಿಳಾವೃತ | ವರುಷಮಧ್ಯದ ಹೇಮ
 ಗಿರಿಯವೊ | ಲರಮನೆಯ ಸಿರಿ ಸೋಲಿಸಿತು ಸುರರಾಜನೈಭವವೆ || ಹರಿಯ ವೀಧಿಯ ಸೋಮವೀ
 ಧಯ | ಮುಲವುಗಳ ಕೇರಿಗಳ ನೆಲೆಯು | ಪ್ಪಲಗೆಗಳ ಹೊಂಗಲಸದಲಿ ಹೊಳಹೊಳೆದುದಾನೆಗರ ||೧೦||
 ಹೇಮನಿರ್ಮಿತದೇವಸದನ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಮಣಿಮಯದ ಫಣಿಪನ | ಹೇಮವೇದಿಯ ವಿವಿಧರತ್ನಾ
 ವಳಿಯ ಹಸೆದಲಿ || ಕಾಮರಿಪುವಿಂಗೊರೆಯಕಟ್ಟುವ | ನಾಮಲೋಚನೆಯರ ವಿಲಾಸದ | ಲಾಮಹಾ
 ಪುರನೆಸೆದುದಿಂದ್ರಪ್ರಸನ್ನನಾಮದಲಿ || ನಿತತವಿಭವದಲಿಂದ್ರನಮರಾ | ವತಿಯ ಹೊಗುವಂದದಲಿ
 ದ್ರುಪದದಾ | ಚ್ಯುತರು ಸಹಿತವನೇಶಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವೆ || ಕೃತಯುಗದೊಳಾಶ್ರೇತೆಯಲಿ
 ಭೂ | ಗತಿಗಳಾದರನಂತಕುಂತೀ | ಸುತರ ಸಿರಿಗೆಣೆಯಾದುದಿಲ್ಲವನಿಶ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಬಂದು
 ಕಂಡುದು ಸಕಲಪುರಜನ | ವಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಸುಭಟರ | ಸಂದಣಿಯ ಗಜಪಯರಥದ ಪದಧೂ
 ತಧೂಳಿಯಲಿ || ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಗತಾಗತ | ವೃಂದದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿ ಪುರಜನ | ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯ
 ದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯದೆ ರಾಜದರ್ಶನವೆ ||೧೩|| ಆತೆಶಯವನೇನೆಂಬೆನಮರಾ | ವತಿಯ ಭಗೇಗಾವತಿಯ

ಮಧ್ಯೆ | ಸ್ಥಿತದ ನಾಯಕರತುನದಂತಿರೆ ಮೆರೆದುದಾನಗರ || ಸತತವೀಪರಿವಿಭವವೀಜನ | ವಿತತಿಗಳ
ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಂ | ಗತಿಗಳೀವಿಸ್ತಾರವೀಪರಿಭೂಷಕೇಳೆಂದ ||೧೪|| ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಮೊ
ದಲಾ | ದಪುಮಿತಬಾಂಧವನಿಕಾಯವ | ನೃಪಚರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ಭೂಪತಿ ಪಂಚಕೈಕಯರ ||
ವಿಪುಳಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪಾಂಡವ | ನೃಪಜನವ ಸಂತೈಸಿ ದಾನವ | ರಿಪು ನಿಜಾವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ
ಲನುವಾದ ||೧೫|| ಕರೆಸಿ ಕುಂತೀ ದ್ರಾಪದಿಯರನು | ಕರುಣವಚನಾವೈತದ ರಸದಲಿ | ಹೊರದು
ಕೃತದಾಯಾವನಿಷಮವಿರೋಧವರ್ತನವ || ಅರುಹಿ ಸುಯ್ಯಾದನದ ಸಮಾಹಿತ | ತರದ ಬುದ್ಧಿಯಗ
ಲಿಸಿ ಯಾವವ | ರೆರಸ ಬಿಜಯಂಗೈದನಾವ್ವಾರಕಿಗೆ ಹರಪದಲಿ ||೧೬|| ಕಳುಹಿದನು ಪಾಂಚಾಲ
ರನು ಯದು | ತಿಲಕನೊಲಲಾವಳಿಬಾಂಧವ | ಕುಲವನುತ್ಸಾಹದಲಿ ಹೊರದನು ನಾಡುಬೀಡುಗಳ ||
ಬೆಳಗವತೆಯುಚ್ಚಾಯವಾರಡಿ | ಕಳವುದಳಪುಳಬಂತಿಡಾವರ | ಕೊಲೆಹಸಿಗಳಿಲ್ಲವರ ರಾಜ್ಯದೊಳರಸ
ಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಯಾಗವೆಷ್ಟಿಯ ಧೂಮದಲಿ ದಿಗ | ಭಾಗವಿವರಣವಡಗಿತು ಹವಿ | ಭಾಗಭೋಜ
ನಟಂದಲಾಮದರ್ಪಣವಮರಂಗಿಯಾಗದಕ್ಷಿಣಗಳಲಿ ಬಹಳ | ತ್ಯಾಗದಾನಕೆ ಲಕ್ಷಕಟಿಸಿ ತಾ | ವಾಗ
ಕ್ರಿಯಾನರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೮|| ಬಲಿಯ ನಹುಷನ ದುಂದುಮಾರನ | ನಳನ ಸಗ
ರನ ನೃಗನ ಶಾಕುಂ | ತಳನ ಪುರುಕುತ್ಸನ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಪುರೂರವನ || ಇಳೆಯವ್ವಿಭಂಜಿಸರಾಜಾ |
ವೆಳೆಯ ಮನಮುಚ್ಚುಗಳನುವೀ | ಲಲನೆ ಮರೆದಳು ಮೆರೆದಳಾಧರ್ಮಜನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೯|| ಅದಿ
ಯುಗಮೊಳು ಧರ್ಮವಿದ್ದದು | ಪಾದನಾಲ್ಕರ ಗಾಢಗತಿಯಲಿ | ಪಾದಪೂಣೆಯವಾದುದಾತ್ಮತಾಪ್ರ
ಭಾವದಲಿ || ಪಾದವೆರೆಡಡಗದವುವಾಪರ | ದಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ರಾ | ಜ್ಯೋದಯದಲಂಕು
ಸಿಸಿ ಸುಳಿದುದು ನಾಲ್ಕುಪಾದದಲಿ ||೨೦|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಪತಿಯ ರಾಜ್ಯಪ್ರ
ಭಾವೋ | ತ್ಕರಪವಿಸ್ತರವೇನನಂಬೆನು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಪರಮವಿಭವದೊಳೊಂದುದಿನವೈ | ವರು
ನಿಜಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಹರಿವಿಷ್ಣುರದೋಳಿದರು ಕಂಡರೆಡೊಡಲಿ ನಾರದನ ||೨೧|| ಬಂದನಿವರೋಲಗಕೆ
ಗಗನಲು | ನಿಂದುಮಂಡಲವಿಳಿವವೋಲ್ಪುಪ | ವೃಂದವೆದ್ದಭಿನಮಿಸಿದುದು ಪದಯುಗಕೆ ಮುನಿಪ
ತಿಯಾ || ಇಂದು ಧನ್ಯರು ಸಾವಲಾ ಮುನಿ | ವಂದ್ಯವಶ್ಯನವಾಯ್ತುರೂರ್ವವಿ | ದೆಂದು ಕುಂತೀತ
ನುಜುಬಿರೆದ್ದಂಭ್ರಗೇರಗವರು ||೨೨|| ಹರಸಿದನು ಮುನಿಯರ್ಘ್ಯಪಾಡ್ಯೋ | ತ್ಕರವ ಮಧುಪರ್ಕಾಸ
ನಾದಿಯು | ನರಸಮಾಡವನಮರಮುನಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹರಪದಲಿ || ಪುಮಿತದಸಮಯದ ವಚೋವಿ |
ಸ್ತರಣವುಂಟೆನೆ ರಾಯನೂಲಗ | ಹರದ್ರದವನೀಪಾಲ ಬಿನ್ನ ಹಮಾಡಿದನು ಮುನಿಗೆ || ಮನಿ ಬಿಜ
ಯಂಗೈದಹದನೆನ | ಗೇನನುಗ್ರಹವಚನ ನಿವೃದ್ಧಿ | ಗೇನನಾಚೆಸಗೈವುದೆನಗಾಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು ||
ನೀನಘಾತದ ರಾಜಪುಷ್ಪ ನೀ | ಮಾನವನೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನು | ನೀನು ಭವಪಾಲೋಕಸಾರ್ಥವು
ನಮ್ಮಬರೆವೆಂದ ||೨೩|| ಅನುಜರನು ಹೇಳುವೊಡೆ ಭೀಮಾ | ಜುನರು ವಧುವಾರಂಬೋಡವರಾಂ
ಗನೆಯುಗೆ ನೂರೆಂಟುಮಡಿಯಾದ್ರಾಪದೀದೇವಿ || ಘನಕಹಾಯನು ಹವಣಿನವನೆ | ಬೆನೆ ಚತು
ರ್ದಶಭುವನಪತಿ ನೃಪ | ನಿನಗೆ ಪಾಡೇಪನ್ನುಗೇಂದ್ರಸುರೇಂದ್ರಂದಿನಲಿ ||೨೪|| ಅದೊಡೊಂಟು
ವೈವುಗೆ ವಧು | ವಾವನೀಮ್ರಾಸು ಮಹೇಶ್ವರ | ನಾವಿಯಲಿ ಕರುಣಿಸಿದವರದಲಿ ಪುಣ್ಯಕಥನವಿದು ||

ಮೇದಿನಿಯೊಳೇಕಾಮಿಷ್ಠಿಸ್ಥಿತಿ | ಯಾದಿಯಿದು ವಿಗ್ರಹಕೆ ತಮ್ಮೊಳು | ಕಾದಿದರು ಸುಂದೋಪಸುಂದರು
 ಭೋಪಕೇಳಿಂದ ||೨೬|| ಅರಸುಗಳು ತಾವಿಬ್ಬರೇಕೋ | ದರರು ಬಲುಗೈಗಳು ಸುರಸುರ | ನರರೊಳಡು
 ಪಾಯೆಯಲಿ ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ಭೂತಳವ || ನೆರೆದು ಸುರರು ಸರೋಜಪೀಠಂ | ಗರುಡದರು ಬಳಿತ
 ನಿವರನು | ಪರಿಹರಿಸುವುದಕೇನುಪಾಯವೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೭|| ಬಳಿಕಸಂಖ್ಯಾತದ ಸುರೋರಗ |
 ಲಲನೆಯರಲಿ ತಿಲಾಂಶಮಾತ್ರದ | ಚಲುವಿಕೆಯನೇ ತೆಗೆದು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ವರಾಂಗನೆಯ || ಬೆಳಗಿ
 ಕೆಯ ಹೆಸರು ದಿವಿಜಾ | ವಳಿಯೊಳ್ಳದೆ ತಿಲೋತ್ತಮಾಹ್ವಯ | ದಳಿಕುಲಾಳಕಿಗಬುಜಭವ ನೇವಿ ಸಿ
 ದನೀಹದನ || ಅವರ ಕೆಡಿಸುವಹದನ ಕೈಕೊಂ | ಡವನಿಗೈತಂದಳು ವಿನೋದದೊ | ಳವದಿರಿದ್ದರು
 ಬನದೊಳಗೆ ಮದಿರಾಮದೊಡ್ಡತರು || ಯುವತಿಯನು ಕಂಡರು ಕಟಾಕ್ಷದ | ಸವಡಗೋಲಿಂದೊಡೆ
 ದುದೆದೆ ಹರಿ | ದವರು ಹಿಡಿದರು ವಾಮದಕ್ಷಿಣಕರಗಳಂಗನೆಯಾ ||೨೮|| ಎನಗೆ ವಧು ತಾ ಮುನ್ನು
 ಕಂಡನು | ತನಗೆ ಸತಿ ತಾ ಮುನ್ನು ಹಿಡಿದನು | ತನಗೆನಗೆ ನೀ ನಿಲ್ಲ ನೀ ನಿಲ್ಲೆನುತ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ||
 ಜನಪರಿಬ್ಬರು ಮಡಿಯಲಮರಾಂ | ಗನೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆನಗುತಲಬುಜಾ | ಸನನ ಹೊರಗೈದಿಳು ಕುಂತೀ
 ತನುಜ ಕೇಳಿಂದ ||೨೯|| ಅದರಿನೀಜೀವರಿಗೆ ದುಸ್ಥಿತಿ | ಸದತಿಯರದಸೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯದ | ಹುದುವಿ
 ನಲಿ ಮೇರ್ಣರ್ಥಗತಿಯಲನರ್ಥತಪ್ಪದಲೇ || ಸುದತಿ ನಿಮ್ಮೈವರಿಗೆಯಾದಾ | ಪದಿ ಮಹಾಸತಿ ರಾಗ
 ಲೋಭದ | ಕದನದಲಿ ಕಾಳಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ತುರಿಗೆ ಲೇಸಂದ ||೩೦|| ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದುವತ್ಸರ |
 ವಿರಲಿ ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರಲಿ ಸತಿ ಮರು | ವರುಷಕೊಬ್ಬನೊಳಿಂತುಪಂಚ ಕಕ್ರೈದುಮರುಷದಲಿ || ಅರಸಿಯನು
 ಪತಿಸಹಿತೆ ಮಂಚದೊ | ಳಿರಲು ಕಾಬುದು ಸಲ್ಲದದುಗೋ | ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿ
 ಧಿಯುಂಟು ||೩೧|| ಆರು ಕಂಡರು ಆತನೊಬ್ಬನೆ | ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಸುತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ | ಭಾರದಲಿ
 ತಿರುಗುವದು ಸುತ್ತಲು ವರುಷವೊಂದರಲಿ || ಚಾರುನಿಷ್ಕೃತಿಯೆನಲು ಮುದದಲಿ | ನಾರದನ ದಿವ್ಯೋ
 ಪದೇಶಕೆ | ಸಾರಹೃದಯ ಹಸಾದವೆಂದನು ತಮ್ಮದಿರುಸಹಿತ ||೩೨|| ಮಂಗಳವು ನಿಮಗೆಂದು ಹಂ
 ಸೆಯ | ಬೆಂಗೆ ಹಾಯ್ದನು ಬಳಿಕ ನೆಭದೊಳ | ಭಂಗಮುನಿಯಡಗದನು ತಮ್ಮೊಳಗೆಂದಲನೈಪರು ||
 ಅಂಗನಾವಿಷಯದಲಿ ಸೀಮಾ | ಸಂಗತಿಯು ಸೇರಿಸಿದನೈ ಮುನಿ | ಪುಂಗವನ ಕರುಣದಲಿ ಗದುಗಿನವೀ
 ರನಾರಯಣ ||೩೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೨೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತೊಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯು ಸಂ ಧಿ.

~*~*~*~

ಸೂಚನೆ, ಅಸುರಾರಿವಿರೋಧಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎ
ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಸುಭದ್ರಾ ಸಹಿತನಿಜಪುರವ ||

~*~*~*~

ಸದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಾರದಮುನಿ ನರೇಂದ್ರನ | ಬೀಳುಕೊಂಡನು
ಚಂದ್ರನಿಲಯಲಿ ಚಿಗಿದನಂಬರಕೆ || ಮೇಲೆ ಬಳಿಕೊಂದವಗಡವನೇ | ಪೇಳುವೆನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬಂದುದಾ
ಕಾಂಕ್ಷೆಯೈಸಲೆ ವಿದೇಶಭ್ರಮಣವಾಯ್ತೆಂದ ||೧|| ನರನ ವಳಿತದೊಳೊಂದುಸಮಯದೊ | ಳಿರುಳು
ಪ್ಪವನು ಘೆಯಲಿ ಭೂ | ಸುರರು ಬಾಯ್ವಿಡುತ್ಯೆದೆಯಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರವ || ಮೊರೆಯ ಬಾಯ್ಕಳ
ತುಂಬಿಗಳ | ಹಂದಮೈಗಳ ಸೇಯ ಸುಯ್ಯಳ | ತರವಬೈಗುಳ ಕಳಕಳವ ಕೇಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨||
ಕೂಸಿ | ಸುರ ಬಾಧಗಳನಾ | ದುಸಿ ಕೇಳಿದು ಸಂತಪಿಸಿ ಪು | ಹುಸಿಕೊಡುವೆನು ದುಷ್ಟಪಾಟಕ್ಕೆ
ರೂಪವಿತ್ತ || ಮರಳಿನೀವೆಂದವರ ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡೆನಿವಾರಣ ಬಂದನಗ್ಗದ | ಶರಧನುವ ಕೊಳ
ಲೆ | ನಯನ ಸ್ವಯರವನೆಗೆ ||೩|| ಸಮಯವೇನೆನೆ ಜೀಯ ರಾಯನು | ರಮಣಿಯೊಡನೆಕಾಂ
ತಾಂ | ಸ್ತಮಿತಹರುಷನು ನಿಂದು ನೆನೆದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ಅಮರಮುನಿಮತವೊಂದು
ಮು | ರಮಣಿರವಣರದರುಶನವಿದ | ಕ್ರವ ವೆನಿಪುದಿವಚನ ಸಂಘಟಿಸಿತ್ತು ತನಗೆಂದ ||೪||
ಕು | ರಲಿ ಖಳರಭಿ | ಯೋಗವಾರ್ತಾಶ್ರವಣ ಬಹುದುರಿ | ತಾಗಮವು ತನಗಾವುದೋ ಕರ್ತ
ವ್ಯ | || ಈಗಲೀಸಂದಿಗ್ಧಸಮಯ | ತ್ಯಾಗಧರ್ಮವಿರೋಧಕೃತ್ಯವಿ | ಭಾಗವಾವುದೋ ಶಾಸ್ತ್ರ
ದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೫|| ಎರಡುಪಾತಕವಿನೆ ಬಲಾಬಲ | ವೆರಡರೊಳು ಸಾಮಾನ್ಯಪಕ್ಷಾಂ |
ತರವೆತ್ತಪವದಾವುದರೊಳಗೆಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಬರದೊರೆದು ನೋಡಿದನು ತೂಕವ | ಬರೆಸಿ ಕಾಹಿನ
ಕಂದುಕ್ಕಂದನು | ಪರಿಕುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತಿಳಿದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||೬|| ಅರಸನರಸಿಯರೊಂದು
ಮಂಚದೊಳಿರಲು ಕಂಡೊಡೆ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣ | ವರುಷವೊಂದರೊಳಿದಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಯುಂಟು||
ಧರಣಿಯಮರರುಪ್ಪವವ ಪು | ಹುಸದಿರಲಾಪಾತಕಕೆ ಸಂ | ಹರಣವುಂಟೇ ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯೊ
ಳೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೭|| ಎನುತ ನರನೊಳಹೊಕ್ಕು ತನ್ನಯ | ಧನುಶರಂಗಳ ಕೊಂಡು ನುಡಿದನು |
ಮುನಿವಚನಸಂಘಟಿತನ್ಯಪದಂಪತಿವಿಲೋಕನದ || ಘನದುರಿತನಿಷ್ಕೃತಿಗೆ ವರುಷದೊ | ಳೆನಗೆ ದೇಶ
ಭ್ರಮಣವಾಯ್ತೆಲೆ | ಜನಪ ಚಿಂತಿಸಬೇಡೆನುತ ಹೊರವಂಟನಾಪಾರ್ಥ ||೮|| ಇಂದು ಕಳ್ಳರ ಪಳ್ಳಿಗಳ
ಕುರಿ | ದರಿದು ಭೂಸುರರೊರುಗಳ ಸರೆ | ತುರುಳಗಳನು ತಂದಿತ್ತ ನರ್ಜುನನಾಮಹೀಸುರರ || ತುರು
ಗಿದಾತ್ರೀವಾರದಮಳೆಗಳು | ಕರೆಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದವೀರಕೀರ್ತಿಯ | ತೊರೆಗಳೊಳು ತೇಕಾಡುತಿರ್ದು ಸಕ
ಲಜನನಿಕರ ||೯|| ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಗಂಗಾ | ತೀರಕ್ಕೆದಿದನರ್ಜುನನು ಧಾ | ಗೀರರ್ಥಿಸ್ನಾನಾವ
ಗಾಹವಿಶುದ್ಧವಿಗ್ರಹನ || ದೂರದಲಿ ಕಂಡುರಗರಾಜಕುಮಾರಿ ವರಿಸಿದಳೊಲವಿನಲಿ ಜಂ | ಭಾರಿತನ
ಯನನಿಟ್ಟಿದಳು ಪಾತಾಳಮಂದಿರಕೆ || ವಿಭವದಲಿ ವಾಸುಕಿಯ ತಂಗಿಯ | ನುಭಯವಂಶವಿಶುದ್ಧ

ಯನು ಹುಂ | ನಿಭನು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಮಾಡಿದನು ಮೊಲವಿನಲಿ || ಅಭಿವತಕ್ತಿ (ಡಾವಿನೋದದ) |
 ರಭಸದಲಿದಿನಸವೆಯೆ ಗರ್ಭ | ಪ್ರಭವವಾಯ್ತು ಕುಮಾರ ಜನಿಸಿದನು ರಗನಾಯಲಿ || ೧೧ || ಸುತ್ತನಿ
 ರಾವಾನೆನಿಸಿ ತೋಗಿದ | ನೆತಿಬಹಳಬಲನಾತನನು ನಿಜ | ಸತಿಯನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡ
 ನುಚಿತದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಬಂದನು ಜಾಹ್ನು ವೀಸಂ | ಗತಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲಿ ಸೇ | ವಿತಸಕಲತೀರ್ಥಾಘನೈದಿ
 ದನಿಂದ್ರಬಿಜ್ಜುಖವ || ೧೨ || ಅರಸ ಕೇಳುತ್ತಿರದವೂರ್ವದ | ಪರಮತೀರ್ಥವಾತ್ರವನು ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಿ
 ಸಾಗರತೀರದಲಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾವರೆಕೆ || ತಿರುಗಿದನು ತತ್ಪಂಚಗೋದಾ | ವಲಿಯ ತೀರಕೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ |
 ವರನವಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಕಾಂಚೀನಗರಕ್ಕೆ ತಂದ || ೧೩ || ಆನಗರದಧಿದೈವನಿಕರಕೆ | ತಾ ನಮಿಸಿ ತತ್ಸಕಲ
 ತೀರ್ಥ | ಸ್ನಾನಕರ್ಮವ ರಚಿಸಿ ಬಂದನು ಜಲಪ್ರತೀರದಲಿ || ವಾನರರ ಭುಲಬಲಸಮಾಖ್ಯಾ | ನೂನ
 ಶಾಸನವನು ಸುರಾಂವಿ | ತಾನರಪಿರಾಯವನು ಕಂಡನು ಸೇತುಬಂಧನವ || ೧೪ || ವರಧನಪುಷ್ಕಾಟ
 ಯಲಿ ಮಿಂಚಿ | ಶ್ವರಸದಾಂಬುಜಕೇರಗ ತತ್ಪಲ | ಸರದ ಪಂಚತಟಾಕದಲಿ ಘನವೇಕರರೂಪದಲಿ ||
 ಸುರವೆಧುಗಳಿರಲವರ ಶಾಸನ | ಪುರುಷನಿ ತತ್ತೀರ್ಥಸೇವಾ | ಪರಮಪಾವನಕರಣನಾದನು ಭೂಪ
 ಕೇಳಂದ || ೧೫ || ಈತನನು ಕಂಡುದು ಪಾಂಡ್ಯಮ | ಹೀತಳಾಭಿಪ ನಿಜಕುಮಾರಿಯ | ನೀತಗತ್ತನು
 ಬಭು ನಾಹನನಾದನಾಕೆಯಲಿ || ಈತ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೈತ್ಯಾ | ರಾತಿಗರಗಯನಂತಶಯನ | ಪ್ರಾತಿ
 ವಿಭವನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹರುಷದಲಿ ನಡೆತಂದ || ೧೬ || ನದಿನದವನು ತ್ತರಿಸಿ ಹುಂಹರ | ಪದಯುಗಳಕಂಠಿನ
 ಮಿಸಿ ತದ್ದೇ | ಶುದ ಸೂರ್ತಿರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿ ತಳ್ಳನಿತನಾದರಿಸಿ || ಮುದದಮುಲವಿನಹಂಸೆಗಳ ತನಿ | ಮ
 ದದ ಚಾದಗವಕ್ಕಿಗಳ ಮೇ | ಘದ ಸಘಾಡದ ಮೇಳವವ ನೋಡುತ್ತ ನಡೆತಂದ || ೧೭ || ಒಡ್ಡು
 ಮೆರದುದು ಮೇಘಘಟೆ ಜಿಸಿ | ಲೊಡ್ಡು ಮುರಿದುದು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ | ನಡ್ಡವಿಸಿ ಹಿಡಿದುಗಳ
 ಹಿಡಿದವು ಮುಗಿಲ ಚೂಣಿಗಳು || ಕಡ್ಡಿ ತಡೆವುದೆ ಕಡಲನುಡುಗಣ | ದೊಡ್ಡ ಕಾಣನು ಮುಗಿಲ ಜನ
 ಕಗೆ | ಲಡ್ಡು ಗಗಳಾದವು ಸಮಸ್ತಗ್ರಹಸುತಾರಗಳ || ೧೮ || ಆಳ ಕರ ಕಟಕವನು ಸೂರ್ಯನ | ಮೇಲೆ
 ಬರಹೇಳೆಂಬ ಮೇಘ ನೈ | ಪಾಲಕನಡಂಗುರವೊ ಮೋಳಗುವವಸಿಡಲಿನಬ್ಬರವೊ || ಅಲಿಕಲ್ಲು ಕೊ
 ಮುಗಿಲ ಮುಂಗುಡಿ || ಯಾಳಹೊಯ್ಲಲಿ ಜೀಳ್ಳತಾರಾ | ಮಾಲೆಗಳೊ ಜೀಮೂತಲತೆ ಲಂಚಿಸಿದು
 ದಂಬರವ || ೧೯ || ಮಿಂಚಿದವು ದೆಸೆಗಳಲಿ ಗಮನಕೆ | ಮುಂಚಿದವು ಹಂಸೆಗಳು ನಭದಲಿ | ಹೊಂಚಿ
 ದುದು ಜೀವನಕೆ ಜೀವನವಿರಹಿನಿಕುರಂಬ || ಪಂಚಮಿತಿಯರೊ ಮೇಣಿವರು ಪತಿ | ವಂಚಿಕೆಯರೊ
 ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದ | ಪಂಚತೆಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿತು ದಿಗ್ವಿಧುಗಳಂಬುದವ || ೨೦ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ
 ಮುಂ | ಬನಿಗಳೊಳು ವಹಿಲದಲಿ ಕೇರಳ | ಜನಪದದ ತೌಳವದ ಕೊಂಕಣ ವಿಷಮವಿಧಿಯಲಿ ||
 ಜನುಗಿನಲಿ ಬಹುಮಳೆಗಳಲಿ ನೆನೆ | ನೆನೆದು ಸಾಗರತೀರದಲಿ ಬಂ | ದನು ಕಿರೀಟ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಮುರ
 ಹರನ ಪಟ್ಟಣವ || ೨೧ || ಪುರವ ಹೊರವಂಚಿಂಟುತಿಂಗಳು | ಪರಿಹರಿಸಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷ ರಾಯನ | ಪುರದೊ
 ಳಗೆ ನೂಕುವನು ವರ್ಷಾಕಾಲವಿಭ್ರಮವ || ವರುಷವೊಂದು ಸಮಾಪ್ತಿ ಬಳಿಕಿನೊ | ಕರಸನಂಭ್ರವಿ
 ಲೋಕನಾವಿ | ಸ್ತುರಣವಹುದೆಂದಾತ ನಿಶ್ಚಿಸಿದನು ಮನದೊಳಗೆ || ೨೨ || ಅರಸ ಕೇಳನ್ನಾಸಿವೇಶದ
 ಕಂಕರವನಳವಡಿಸಿ ಶೌರಿಯ | ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದಬನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಇರುಳು ಕಗ್ಗ

ತ್ತಲೆಯೊಳ್ಳಾಕುವೆ | ಸಿಂಹಳಗೆ ಸಲೆ ಸೇಡುಗೊಳುತು | ಬ್ಬರಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ಮರನ ಹೊಳ್ಳಿ
 ನಲಿ ||೨೩|| ದೇವನತ್ತಲು ಸಕ್ಕಭಾಮಾ | ದೇವಿಯರ ಮೇಳದಲಿ ಯಿರುತಿ | ದೀವಿಲಾಸವ ನೆನೆದು
 ನಕ್ಕನು ಶಕ್ರನಂದನನ || ಅವಳೋ ನೆನಹಿನಲಿ ಸುಳುದಳು | ಭಾವದಲಿ ಸುಮ್ಮಾನವೇನೆನೆ | ದೇವಿ
 ಬೇರೊಂಬಿಲ್ಲ ಮನ ಸಿನ್ನಾಣ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ನರನ ನೀ ಕೇಳ್ವರಯಲಾ ಸೋ | ದರದಮ್ಮಿದುನನೆ
 ನಗೆ ಕುಂತಿಯ | ವರಕುಮಾರಕನಾತನೀದಾ ರಾವತಿಯ ಹೊರಗೆ || ಮರದ ಹೊಳ್ಳೊಳು ಹೊಕ್ಕು
 ಸಿಕ್ಕಿದ | ನರಿಯವೊಲೈಧಾನೆ ನಾನುಪ | ಚರಸಿ ಬಹನೆಂದೆನುತ ಮಂಚವನಿಳಿದನಸುರಾರಿ ||೨೫||
 ಅರಸಿ ಕೇಳಿಬಂದಪಾರ್ಥನ | ಕರೆದ ಪಾಯಾಂತರದೊಳಿವೆನು | ಸರಸಿಜಾನನೆಯನು ಸುಭದ್ರೆಯ
 ನಿಂದುತ್ತಪ್ಪಿದೊಡೆ || ಕರೆಸಿ ಮಯೋಧನಗೆ ಕೂಡಿಸುವ | ಭರವು ಬಲಭದ್ರನದು ಪಾರ್ಥನ | ಬರವು
 ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಹೊರವಂದನು ನಿಜಾಲಯವ ||೨೬|| ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಫಲುಗುಣನ ಕಂ | ಡೆಂದನೀ
 ಶೈಲದ ಸಮಾಸದೊ | ಳಿದು ನಿಲು ಬಲಭದ್ರನೈತನುಚಿತವಚನದಲಿ || ಮಂದಿರಕೆ ಬರಹೇ
 ಳಿದೊಡೆ || ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಪಾರ್ಥನ ಸಿದ್ಧಿಪು | ದೆಂದು ಪಾರ್ಥನ ಸಂತಪಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮುರ
 ವೈರಿ ||೨೭|| ಪರಮಮಂಸನ ಸುಳಿವು ಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಲೀಲೆಗಡ ನ | ಮೈರಸಭ್ಯದಯಪ್ರಪಂ
 ಚವಿದೆಂದು ನಗರದಲಿ || ಪರಕಿದನು ಹರಿವಾರ್ತೆಯನು ತಾ | ನರಿಯದಂತಿರೆ ಬಳಿಕ ನೀಲಾಂ | ಬರನು
 ಬಹಳೋತ್ಸವದೊಳ್ಳೊಡನಾತನಿದ್ದೆ ಡೆಗೆ ||೨೮|| ವಂದಿಸಿದನಾಮುನಿಸತಿಯನಭಿ | ವಂದಿತಾಶೀರ್ವಾದ
 ಸಂಗತಿ | ಯಿಂದ ವಿವರಿಸಿದನು ಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯೆಗಳಗತಿಯ || ನಿಂದು ಮೂಗನ ಬೆರಳಿನಲಿ ಸಾವು
 ನಂದ ಮಿಗೆ ಬೆರಗಾಗ ನಮ್ಮಯ | ಮಂದಿರಕೆ ನೀವಿಜಯಮಾಡುವುದನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೯|| ಸಾವು
 ಭಿಕ್ಷುಕರೆಮಗೆ ರಾಜಗ್ನ | ಹಾವಲಂಬನವೇಕೆ ಶೈಲವ | ನಾವಳಿಗಳಲಿ ವರನದ್ವೀರದಲಿ ವಾಸಿವೆವು |
 ಭಾವಿತಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಫ | ಲಾವಳಿಯನುಪಭೋಗಿಸುತ ದೇ | ಹಾವಸಾನವ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಹೆವೆಂದನಾ
 ಪಾರ್ಥ ||೩೦|| ಅಹುದು ನೀವೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಳಿದುದು ಚಾತುರ್ಮಾಸವಿದು ಸಂ | ನ್ನಿಹಿತವಾ
 ಯ್ದದನೊಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈವದಿಚ್ಛೆಯಲಿ || ವಿಹಿತಚತುರನ ನೀವಲಾ ನಿ | ವರಸುವೆನುತಿಶ್ರೂಷ
 ಯನು ಕಿಂ | ಗಹನಮಾಡುರೆಂದು ತಂದನು ಯತಿಯನರವನಗೆ ||೩೧|| ಇವರನರಮನೆಯೊಳಗೆ ಕನ್ಯಾ
 ಭವನಮಧ್ಯದೊಳಿಸಿ ಬಳೆನೋ | ಳಿವರ ತಿಶ್ರೂಷೆಗೆ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯನು ಕರಸಿ || ಇವರವೂರ್ವ
 ಮಹಾತ್ಮಕರು ನೀ | ನಿವರದೇವಾರ್ಚನಸಮಾಧಿ | ಪ್ರವರದಲಿ ಬೆಸಸಿದುದ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನೇವಿ
 ಸಿದ ||೩೨|| ಹೊರಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕರೆದಿವೆಲ್ಲವ | ನರೂಡೊಡೆ ಮರಳಾಡಿದನು ಮೈ | ಮರೆದು ತಂಗಿಯ
 ನೊಯ್ದು ಬಿಡುಬಿಡುಗಗತ್ತಿರುಕನಲಿ || ಅರಸುವುಗಳನು ತೊತ್ತುಗಲಸಕೆ | ಸುರತವಿಸಿದಿರೆ ಶಿವತಿವಾ
 ನಾ | ವರಿಯೆವಲ್ಲಿಯಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆ ಹವೆಮ್ಮದಲ್ಲೆಂದ ||೩೩|| ಮರುಳೆ ನೀಹೋಗಾರನೆನೆಂ | ದರಿಯ
 ಯತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೀತನು | ತಿರುಕನೇ ಸಾಕ್ಷಾತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನನ್ನಿಭನು || ಬರಲಿ ಮಾಣಲಿ ಹಾನಿವೈ
 ದ್ಧಿಯ | ಹರಿಬವೆನ್ನದು ಯತಿನುಹಾತ್ಮರ | ನರಿಯದವರೇ ಸಾವೆನುತ ಗಜರಿದನು ಬಲರಾಮ ||೩೪||
 ಆದೊಡೊಳ್ಳಿತು ತಂಗಿ ಬೆಸಗೈ | ದಾದರಿಸಲೀಯತಿಸತಿಯ ನಿವು | ಗೀದುರಾಗ್ರವೇಕೆ ಕಾಂಠಿರಿ ಫಲ
 ವನಗ್ರದಲಿ || ಹೋದೆವಿಡೆಮನದೊಳನುತ್ತಬು | ಜೋದರನು ಹಿಂಗದನು ಹರಿಯವಿ | ನೋದರ

ಚನೆಯನೇನನೆಂಬೆನು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಬಾಲಕಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿದೇವರ | ಮೇಲೆ ಮನವಾಯ್ತು ವರಿಗೇ
ಕೆಯ | ಮೇಲೆ ನೆಲಿಸಿತು ಚಿತ್ತ ಕಾಣೆನು ಜಪಸಮಾಧಿಗಳ || ಮೇಳವಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯರಾಗ ಚ | ಡಾಳಿಸಿ
ದುದಭಿಲಾಷೆ ಕಾಮನ | ಬೇಳುವೆಗೆ ಬೆಂಡಾದುದಿಬ್ಬರ ಧೈರ್ಯವಡಿಗಡಿಗೆ ||೩೬|| ಮಿಡುಕುವುದು
ಬಾಯ್ಬಿತ್ತವವಳಲಿ | ತೊಡಕಿದುದು ಜಪಮಾಲೆ ಬೆರಳಲಿ | ನಡೆಯುತಿಹುದಕ್ಷಿಗಳು ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಹವು
ಮಾನಿನಿಯ || ವೃಡನ ಸ್ತೂಚೆಗೆ ಕೈ ಸುಭದ್ರೆಯ | ಹಿಡಿಸಲಿ ಪುನ ವರಸಮಾಧಿಯ | ತೊಡಹು
ಹೊರಗೊಳಗಂದುಮುಖ ನರಸಾಧ ಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಜಾಲದುದು ಮಳೆಗಾಲವತಿಬಿಳು | ಪೇದುದುವು
ಮುಗಿಲಗಳು ಕತ್ತಲೆ | ಸೂರವೊಂದು ಹಗಲಿರುಳು ರವಿಶಶಿಗಳ ಪೂಜಕೆ || ತಾರಿದುವು ನದಿನದಗಳ
ಭ್ರಕೆ | ಹಾಲದುವು ಕಳಹಂಸೆಗಳು ತಲೆ | ದೋಲಿದುವು ತಾವರೆಗಳನೆ ಬಂದುದ ಶರತ್ಸಮಯ ||೩೮||
ಸುದತಿಯನು ಶುಭದಿವಸ ಸುವಮೂ | ತರದೊಳಿರುಳು ಪ್ರವಾಹವನು ಮಾ | ಡಿದರು ಹರಿವಸದೇವ
ದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನನೈಪ || ಮದೆವೆಯಾಯಿತು ಬಲನಲಯದಂ | ದದಲಿ ಹೂಡಿದರಥವನೇನಿ | ವದ
ವಳಿಗೆಸಹಿತಜ್ಞನನ ಕಳಹಿದನು ಮುರವೈ ||೩೯|| ಪುರವ ಹೊರವಂಚವರು ಬರಲ | ಬೃರಣೆಯಾ
ಯ್ತರಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಂ | ಕರಪೂಜಗರುಹಿದರು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಸಮಾಧಿಗಳ || ಅರಸಮಗಳನು
ಕೊಂಡು ಹಾಯ್ದನೆ | ತಿರುಕಮನಿ ವರುಭಾಪು ಸ ಭಟರ | ಕರೆ ಮುರಾಯ ಮಾತು ತಾಗಿತೆನ್ನತ್ತ
ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೪೦|| ಹೇಳೆವೇ ನಾವ ಮನ್ನ ನೀವ ನೀ | ಲಾಳಕಿಯ ಕೆಡಿಸಿದಿರಲಾ ನೀ | ವಾಳ ನೆರಹಿ
ದೊಡನ್ನು ಮಾಡುವುದೇನು ಕಡುಮಾಳಿದು || ಚಾಳಿಸಿದುದಪಕೀರ್ತಿಯಕ್ಕು ವಿ | ಕಾಳಿಸಿತು ಯದುವಂಶ
ವೆನೆ ಕರವಾಳ ಜಡಿದಿದನು ಹಲಧರನರ್ಜುನನ ರಥವ ||೪೧|| ಮುಕ್ಕುಳಿದನು ಸಾರಾಚಿದಲಿ ನಿ | ಸ್ಪಸ
ರದಲಿ ಹಲಧರನ ಸೇನೆಯ | ಕುಸುರಿದುದನು ಕೊಂದನಗಣಿತಬಲವನಾಪಾರ್ಥ || ಎಸೆವನೇ ಸನ್ಯಾಸಿ
ಮಾಡಿದ | ಹುಸಿಯುಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಯ್ದನು | ರಸನೆಯನು ದೇವಕಿಯ ಮೇಲಾಣೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ
||೪೨|| ಬಳಿಕ ಹುದನು ಕೃಷ್ಣನೀತನ | ಕೆಲಕೆ ಕರೆದನು ಬಹಳಕೋಪವ | ನಿಲಿಸಿರೇ ಸಾಕೆನ್ನು ವನು
ದೇವಂಗೆ ದೇವಕಿಗೆ || ಮುಳಿವುಬೀತನ ದೋಷವಲ್ಲಿದ | ತಿಳಿದವಾವರ್ಜುನನುಗಡ ನಾ | ವಳುಪಲಿನ್ನೇ
ಕೆನುತ ಬೋಧಿಸಿದನು ಹಲಾಯುಧನ ||೪೩|| ಅಕಟ ದಯೋಧನಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ | ಸಕಲಯಾದವರಿಲ್ಲಗೈ
ದರೆ | ವಿಕಳಮತಿ ನಾನೈಸಲೇ ಕೃಷ್ಣನ ಕ್ರಮಂತ್ರವಿದು || ಅಕುಟಲಾಂತಕರಣತನ ಬಾ | ಧಕವಲೇ
ಗರುವರಿಗನುತ ಸ | ಭ್ರಕುಟರಾದ್ರಾನನನ ಮುರಿದನು ಪುರಕೆ ಬಲರಾಮ ||೪೪|| ಹೇಸಹಿತ ಬಲರಾ
ಮನತ್ತಲ | ತಿರುಗಿದನು ಪದಮಾನಜವದಲಿ | ಪುರಕೆ ಬಂದನು ಪಾರ್ಥ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||
ಪುರದ ಬಹಿರೋದ್ಯಾನದಲಿ ಸಂ | ಮುಸಿ ರಥವನು ನಿಲಿಸಿ ನೆಳಲಲಿ | ಪರಿಗತಶ್ರಮನಾಗಿ ನಗುತ ಸುಭ
ದ್ರೆಗಿಂತೆಂದ ||೪೫|| ಅರಮನೆಗೆ ನಡೆ ದ್ರುಪದನಂದನೆ | ಕರೆಸಿದೊಡ ನೀ ಹೋಗು ನಿರುತವ | ನರುಹ
ದಿರು ತುರುಗಾಹಿಗಳ ವೆಗಳೆಂದ ನುಡಿ ಸಾಕು || ಅರಸಿ ಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸುವಳೆಲ್ಲರು | ಕರಸಿಕೊಂಬೆನು
ಬಳಿಕಲಿರಿದ | ಸುನಿಪಾಕ್ಷಿಯ ಕಳಹಿದನು ನಿಜರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||೪೬|| ಬಂದಳಬಲೆ ಸಮಸ್ತ ಪುರ
ಜನ | ವಿಂದುವದನೆಯ ನೋಡುತಿದ್ದುದು | ಮಂದಿ ಕವಿದುದು ಮನುಜಯೇ ಸುರಲೋಕವಧುವೆನುತ ||
ಮಂದಿರಕೆ ಬರೆ ಬಾಗಲವದಿರು | ನೀಡರಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಬಳಿಕರೆ | ವಿಂದಮುಖಿಯರು ಕಂಡು ದ್ರೋಹದಿಗ

ರೂಪದರು ಹದನ ||೪೭|| ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡವ | ರರಸಿ ಬೆಸಗೊಳಲೀಕೆ ಪಾರ್ಥನ | ಪರು
ತವಮಾತುಗಳನೆಂದಳುನಗೆಯಮೊಳೆ ಮಿನುಗೆ || ಸುರಭುಜಂಗಮವಧುವೊ ನೀವೇ | ಣರಸುಮ
ಗಳೋ ತಂಗ ನೀಗೊ | ಲ್ಲರ ಮಗಳೆ ಪುಸಿಯನುತ ತಲೆದೂಗಿದಳುಪಾಂಡಾಲಿ ||೪೮|| ವಸಗದವು
ನಿಸ್ಸಾಳತತಿ ಗರ್ಜಿಸಿವಮರ್ಚನ ಬಂದನಿದೆಯೆ | ದೊಸಗೆವಾತಿನೊಳೂರ ಸುಳಿದರು ದೂತರಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
ಶತಿಯುಖಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ ಮಿಗ | ಲೆಸೆವರತಸಾವಳಿಯ ಕಾಂತಾ | ಪಿಸರ ನೂಕಿತು ಪಾರ್ಥ ಹೊಕ್ಕ
ನು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೪೯|| ಅರಸಭೀಮಂಗರಗ ಸಕ್ಕಲಾ | ದ್ಯುರನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶಾಂ | ತರದ
ತೀರ್ಥೋನ್ನತಿಯನಾವೃತ್ತಾಂತಸಂಗತಿಯ || ಮುರಹರನ ಸೌಹೃದವನಾತನ | ಕರೂಣಕನ್ಯಾಲಾಭ
ವನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿಹರುಪಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿದನಗ್ರಜಾನುಜರ ||೫೦|| ಅರಸ ಕೇಳೆ ಪ್ರಾಪದಿಯ ಮನ
ಬರಿಸಿ ಬೇರರಮನೆಯೊಳೀಕೆಯ | ನಿಸಿವನು ಹರಷದಲಿ ಕಳಿದರು ಕಾಲವಿಭ್ರಮವ || ಇರಲಿರಲು
ಪಾರ್ಥಗೆ ಸುಭದ್ರಗೆ | ವರಕುಮಾರಕನುದಿಸಿದನು ವಿ | ಸ್ತುರಣವಾಯ್ತುಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಜನನೋತ್ಸವಾ
ಭೃದಯ ||೫೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕೆ ಸದ ೧೭೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ, ಖಾಂಡವದ ವನದಹನದಾನೋ | ಚ್ಚಂಡಗಂಡಗಂಡ ದಿನಿಜರ |
ಹಂಡುಗೋಳಿಡೆ ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟನು ಚಂಡಗಾಂಡೀವಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಪಾರ್ಥಸುಭದ್ರಯಲಿ ಭೂ | ಪಾಲತಿಲಕನು ಜನಿಸಿದ
ನಲೈ ಜಾತಮಾತ್ರದಲಿ || ಮೇಲುಮೊಳಗಿನ ದುಂದುಭಿಯ ದಿವಿ | ಚಾಳಿಗಳ ಹೂವಳೆಯ ಹರಷದ |
ಮೇಳವದ ಮೈಸಿರಿಯನೇನೆಂಬೆನು ಧನಂಜಯನ ||೧|| ಕಲಿತನಕೆ ನಲೆಯಾಯ್ತು ಭುಜದಾಗ್ಗೆ ಲಿಕೆಗಾಸ್ವ
ದವಾಯ್ತು ನಿಜತಾಪಳವ ಬಿಸುಟಳು ವೀರಸಿರಿ ವಿಕ್ರಮದ ಸಿರಿಸಹಿತ || ಹಳಿವು ಕಳವಳ ಭೀತಿ ಭಂಗ
ಸ್ಥಲನ ಕಂಪನವೆಂಬಿವಾತನ | ನೆಳಲಸೀಮೆಯ ಸೋಂಕಲವ್ಯವು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಚಾತಕರ್ಮ
ದನಂತರದ ವಿಪ್ರಾತನಾಮುಪಧಾನವನು ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮಾಡಿದನು ಬುಧಿಭೂಪತಿಯನುಜ್ಞಾ
ಯಲಿ || ವೀತಭಯನಭಿಮನ್ಯುವನೆ ಲಪು | ತತ ನಡುಗಿತು ಲೋಕಮೂರರೂ | ಕೀತನುದಯದಕೇ
ರ್ತಿ ಪಸಂಸಿತರಸಕೇಳೆಂದ ||೩|| ಯಮಸುತಗೆ ಭೀಮಗೆ ಕಿರೀಟಗೆ | ಯಮಳುಗ ಸುಕುಮಾರಕರು ನಿಜ
ರಮಣಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಸುತಸೋಮಕನು ಪತಿವಿಂಧ್ಯ || ವಿಮಲಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಪ್ರತಾಪೋ | ತ್ತಮ
ನು ಶ್ರುತಸೇನಾಖ್ಯನುರವಿ | ಕ್ರಮಶತಾನಿಕಾಭಿಧಾನರು ದ್ರುಪದತನುಜಯಲಿ ||೪|| ಇವರು ಕಳುಹಿ
ದಹರುಷವಾರ್ತಾ | ಶ್ರವಣರಸದಲಿ ಮನ ಮುಳುಗಿಯಾ | ದವತಿರೋಮಣಿ ರಾಮವಸುದೇವಾದಿಗಳ

ಸಹಿತ | ಇವರ ಪುರೈಕೃತಂದುವರು | ತ್ನವದಿದಿಗೊಂಡೊಸಗೆಯಲಿ ಬಾಂ | ಧವರ ಸಂಭಾಷಿಸಿದ
 ರೈ ಯಮನಂದನಾದಿಗಳು ||೫|| ಅರಸಿ ಕಾಣವು ವೇದತತಿ ತಾ | ಸರಸಿ ಬಂದನು ಭಕ್ತರನು ತನ | ಗೆ
 ರಗ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಲಯರಜರಾದ್ರಾಮರೇಶ್ವರರು || ಎರಗುವನು ಯಮಜಂಗೆ ತನ್ನನು | ಕುರೆಯುಣಗಾ
 ವು ವೇದತರವಿದು | ಮರವೆಯೋ ಹರಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನಾ ||೬|| ಲೀಲೆಯೋ ಇದು
 ಮೇಣು ಕೃಷ್ಣನ | ಬಲಕೇಳಿಯ ನೆನಹೊ ಬೊಮ್ಮದ | ಕೌಳಿಕದ ಕಣ್ಮನೆಯೆಯೋ ತಿವರಿವ ಮ
 ಹಾದೇವ|| ಕಾಲಿಗೇರಗದ ಕೃಷ್ಣನನು ಭೂ | ಪಾಲ ತೆಗದಪ್ಪಿದನು ನಿಗಮದ | ಮೌಳಿ ತಲೆವಾಗದುವು
 ಲಜ್ಜಾಭೂರಿಭಾವದಲಿ ||೭|| ಅರಸಸಹಿತ ಸಮಸ್ತಯಾದವ | ಪರಿಕರದ ಮೇಳದಲಿ ಯಾದವ | ರರ
 ಸುಖಿಯಂಗೆದು ಕುಂತಿಯಸುತರ ಭವನದಲಿ || ಅರಸಿಯರ ಸುಕುಮಾರವರ್ಗವ | ಕರಸಿ ಕಾಣಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ದಿವ್ಯಾ | ಭರಣವಸನಾಟಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು ಮಹೀಶ್ವರರ ||೮|| ಜಲಮಧ್ಯದೊಳಿರವೊ
 ಗಗನ | ಸ್ಥಳವೊ ಮೇಣು ಮಹಾಂಧಕಾರದ | ಕಳಿವುಗಳವೈಕುಂಠ ಶ್ರೋ ಮುನಿಸನದ ಹೃದ್ಗು ಹೆಯೋ||
 ತಿಳಿಯ ಸಚತಾಚರದ ಚೇತನ | ದೊಳಗೆಯೇ ನೆಲೆಯಾವುದೆಂಬ | ಗ್ಗಳೆಯದೈವದ ನಿಲವ ಕಂಡನು
 ಪಾರ್ಥಭವನದಲಿ ||೯|| ಈತನರ್ಪನರಮನೆಯೊಳಭಿ | ಜಾತನೆನಿಸುಭವನ್ಯವನು ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
 ದಪ್ಪಿದನು ಕೊಟ್ಟನು ಪಾಲದೊಡಿಗೆಗಳ || ಖ್ಯಾತಪಂಚದ್ರಪಿಯು ಸಂ | ಜಾತರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಮ
 ಹಾವಿಭ | ವಾತಿಶ್ರಯದಲಿ ಪತಿಕುಸಿದನು ಪಾಂಡುನಂದನರ ||೧೦|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹಲವುದಿನ ಸಂಚ
 ರಿಸಿ ಸೌಖ್ಯದೊಳಿರ್ಪ ತಮ್ಮಯ | ಪುಂಗೆ ಬಲಭದ್ರನನು ಯಾದವರಾಯದಳಸಹಿತ || ಹರಿ ಸಮಾ
 ಧಾನದಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ | ನರನೊಡನ ವೈಹಾಳಿವೃಗಯು | ವರವಿಹಾಂಡೊಳಿದ್ದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಯಲಿ||
 ಹುಂಧನುಜಯರೊಂದುವ್ಯಗ | ಹುಣಕೇಳಿಕಳಾಪದಲಿ ಸಂ | ಚರಿಸಿ ಬನದಲಿ ಬಳಿಕಮಾರ್ಗಶ್ರಮದ
 ಭಾರದಲಿ || ಬರುತ ನೀರಡಸಿದರು ಕಂಡರು | ಸರಸಿಯನು ರಥವಳಿದು ನೆಳಲಲಿ | ಪಂಹೃತ್ತಶ್ರಮರಾಗೆ
 ಹು ಹೊಕ್ಕನು ಸರೋವರವ ||೧೧|| ಆಸಮಯದಲಿ ಬಂದನೊಬ್ಬನು | ಭೂಸುರನು ಕಡಿಗಳ ತುಷಾ
 ರದ | ಮೀಸಗಡ್ಡದ ಸುಳಿದಲೆಯ ಕಬ್ಬೊಗೆಯು ಜುಂಜಗಳ || ಬಾಸರವುಳಲಾಡಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಧೂ
 ಸರದ ಮೈದೊಡಿಗೆ ಮೆಯು ವಿ | ಲಾಸದಲಿ ನಡೆತಂದನರ್ಜುನದೇವನಿದ್ದನು ||೧೨|| ಹರಸಿ ವೇದಾ
 ರ್ಥವನು ಮಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಿ ಕೂಂತಾಡಿದನು ವಿಪ್ರನ | ಪರಮಯೂಗ್ಯತಗಾರುಸು ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಹೊ
 ರತಾಗಿ || ಬರವಿದೇನೆನಗೇನನುಗ್ರಹ | ವರಸಿದೊಡನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವನು ಗೋ | ಚರಿಸುವನು ತಾನನುತ
 ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ಭೂಸುರಗ ||೧೩|| ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿತಿಗುನವನ್ನ || ಸುರ್ಪಗಳು ನಾವಾದ್ದು
 ವೆಮ್ಮಿ | ಪ್ವಾರ್ಥಸಿಂಧಿಯ ಘಟಸು ಸಾಕು ಸಮಗ್ರಫಲವಹುದು || ಅರ್ಥವೇಂನ್ನತಿಫಯಿರಲು ಪ |
 ರಾರ್ಥಸಾಧನತನವೆ ಪರಮ | ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬರು ಸುನನಂದನು ಕಪಪ್ಪವನಗುತ ||೧೪|| ಕೊಟ್ಟ
 ನೆಂದನು ಪಾರ್ಥನಿವರೊಡ | ಬಚ್ಚುಂನುಡಿಗಳಿದನುಜಘ | ರಚ್ಚು ಬಂದನು ಹವನನರದನು ಹವ್ಯವಾ
 ಹನನ || ಕೊಟ್ಟದೇನು ಕಿರೀಟಯಿವರೇ | ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಮುನಿವವರಲೈ ನಿ | ಕೊಟ್ಟದೊಡಬಡಿಸು
 ವುದು ಭಾರವಿದಂದನಸುರಾಂ ||೧೫|| ಮುಖರನಾದೈ ಪಾರ್ಥ ಬರ್ಹ | ಮುಖರ ಬಾಣಸವಾತನೀ
 ತನು | ಸುಖವೆ ಹೇಳೈ ತಂದೆ ಖಾಂಡವವನದ ನಿರ್ದಹನ || ನಿಖಿಳನಿರ್ವರಬಲಸಹಿತ ಶತ | ಮುಖನೊ

ಡನೆ ವಿಗ್ರಹವಲಾ ಸಂ । ಮುಖಕೆ ಬಂದುದು ಭಂಗವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ||೧೭|| ಭಂಗವೇಳ್ಕೈ
 ಕೃಷ್ಣ ! ನಿರ್ಜರ । ಪುಂಗವನ ಗೆಲಿದವನ ಬಾಣಸಿ । ಗಂಗೆ ಬಾಣಸಮಾಡುವೆನು ಖಾಂಡವಮಹಾವ
 ನವ || ೧೮|| ಗವಣಿಯನು ನೋಡು ನೀನೇ । ಕಾಂಗದಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನು ಭಯ । ಭಂಗವುಂಟೇ ನಿನ್ನ
 ಕೃಪೆಯಿರಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೯|| ಮೆಚ್ಚಿದನು ಫೃತಯೋನಿ ಪೂತುರೆ । ನಿಚ್ಚಟನು ನೀನೆನುತ
 ಕಿಡಿಗಳೆ । ಬಿಚ್ಚಲುಡಿಲಿತು ಚಾಸವಾರ್ಗಣರಥತುರಂಗಚಯ || ೨೦|| ಅಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನ್ನೆಸ । ಪ್ರಾರ್ಥಿ
 ಯಿತ್ತನು ವನವನಿಂದ್ರನ । ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕಿನ್ನು ನಮಗುಣಬಡಿಸು ಸಾಕೆಂದ ||೨೧|| ಧರಣಿಪತಿ
 ಕೇಳಿಗ್ನುಯಿತ್ತನು । ಹಂಧನಂಜಯಗೆ ರಥಂಗಳೆ । ನುರುಶರಾವಳಿದಿವ್ಯಧನುಕೌಮೋದಕಿಂಗದೆಯ ||
 ವರತನುತ್ರಸಿತಾತ್ಮನಕ್ಷಯ । ಶರನಿಷಂಗಾದಿಗಳನಿವರು । ಬೃಹದಿರು ಹರುಷದಲಿ ನೆನೆದರು ನಯನ
 ವಾಲಯಲಿ ||೨೨|| ಹೂಡಿದರು ರಥವೆರಡನಿವರು ಸ । ಘಾಡದಲಿ ಕಪಿಗರುಡಸಿಂಧವ । ಜೋಡಿಸಿದ
 ರೇವದರು ನಗುತ ಧನಂಜಯಾಚ್ಯುತರು || ಮೂಡಿಗೆಯ ಮೊನೆಗಣೆಗಳಿಗೆ ಕೈ । ನೀಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದರು
 ದಿಗಂತವ । ನೀಡಿದುದಬ್ಬರಣೆ ಬಿಡುದು ಧರಣಿ ಧಾಳಿಯಲಿ ||೨೩|| ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಹರಿ ಪಾಂಚಜ
 ನ್ಯಸ । ನುಬ್ಬಿ ದುಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥನ । ತೆಬ್ಬಿನಬ್ಬರ ತೀವಿತಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲವ || ಗಬ್ಬರಿಸಿ
 ದುಮು ಗಗನವನು ಶರ । ದುಬ್ಬರದ ಬಲುಗಡಿಯ ಗಡಣವು ಹಬ್ಬಿ ಹುದವು ದೆಸೆದಸೆಗೆ ನರನಾಥ
 ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಧಾಳಿಯುಟ್ಟರು ಸುರವನಕೆ ಸುರ । ಜಾಲ ಸುಯಿತು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದೆ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ದುದುತ್ಪಾತಶತ ಖಾಂಡವದ ವೃದ್ಧದಲಿ || ಕೂಳಿಗಳ ಕುಡಿಮೀನವೋಲ್ವಿಹ । ಗಾಳಿ ಹುದುಗಿತು
 ನಡಗಿದರು ವನ । ಪಾಲಕರು ನಿಂದೋಣಗಿದವು ಹುಚ್ಚಂದನಾದಿಗಳು ||೨೫|| ತೂಗಿ ಬಾಣವ ಹೂಡಿ
 ಕಿವಿವರೆ । ಗಾಗಿ ಬರಸೆಳವಾಂ ಬೊಬ್ಬಿರಿ । ದಾಗಲಿಂತೆಂದನು ಧನಂಜಯನಾಧನಂಜಯಗೆ || ಈಗಲೀ
 ವನದೊಳಗೆ ಖಗವೃಗ । ನಾಗಸುರದನುಜಾಹಿಜೀವರ । ಹೋಗಲೀಯದೆ ತರುಬಿ ಶರದಲಿ ಕಾಯಬೇ
 ಕೆಂದ ||೨೬|| ಹೈ ಸಮಗ್ರಾತಿಥ್ಯದಲಿ ನಿಮ । ಗೀಸವಸ್ತುಪ್ರಾಣಿಸಹಿತ ಸು । ರೇಶನುದ್ಯಾನವನು
 ಕೊಟ್ಟೆನು ಬಾಣಧಾರೆಯಲಿ || ನೀ ಸಮಾಧಾನದಲಿ ಸುಪುರೋ । ಡಾಶವಿದೆ ಸಮಿದಾಜ್ಯಸಹಿತ ಮ
 ಹಾಸುವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಕೊಂಬುದು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೨೭|| ಏನುತ ಬಿಡೆ ತಿರುವಾಯನೋಡೆದು । ಬೃಹ
 ಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಂಬು ಸುರವನ । ವನವ ಮುತ್ತಿತು ಕೂಡೆ ಹೊತ್ತಿತು ಹೊಗೆಯ ಹೊರಳಿಯಲಿ || ತನಿ
 ಗಿಡಿಯ ದಳ್ಳುರಿಯ ನಾಲಿಗೆ । ಗೊನೆಗಳಲ್ಲಾಡಿದವು ಕಡಲಾ । ಗಿನಲಿ ಲಂಬಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದುದುರಿ ಲಲಿ
 ತನಂದನವ ||೨೮|| ಹೊದುವನಲಿ ಭುಗುಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂ । ದೊಡೆದುದುರಿಯಂಬರವನೋಣಗಿದ ।
 ಬಿದಿರಮೆಳೆಯಲಿ ಧಗಧಗಿಸಿ ಛುಛುಛುನೆಛುಛುಛು || ಕದಳಿಬರ್ಜೂರಕದಿತರುಜಾ । ಲದಲಿ ಸಿಮಿಸಿಮಿ
 ಸಿಮಿಸಿಮಾಯತ । ಮೊದಗೆ ಗಹನೋಪರದೊಳಗೆ ಘಾಡಿಸಿತು ಘನವಟ್ಟು ||೨೯|| ಏನನೆಂಬೆನು ಬಿವಿ
 ಜರಾಜೋ । ದ್ಯಾನಹಾನಿಯನಾತನಾಳು ಕೈ । ಶಾನುವಿನ ತನಿಗೊಬ್ಬನೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಬಲುವ ||
 ಆನಿಮಿಳನಿರ್ಜರರು ತಾಗಿ ವಿ । ಮಾನಗತಿಯಲಿ ಹಾಯ್ದರಂದವ । ಮಾನಗತಿಯಲಿ ಗಗನದಲಿ ಗೀರ್ವಾ
 ಣಪತಿಪುರಕೆ ||೩೦|| ಹೊಗೆಯ ಬಳಿಯಲಿ ತಳಿತಹುಯ್ಯಲ । ಬೆಗಡಿದೇನೋ ಕೇಳೆನುತ ಸಿಂ । ಮೊಗ
 ದದುಗುಡದ ಸಾವಿರಾಲಿಯೊಳುಗುವಕಿಡಿಗಳಲಿ || ಹಗೆಗಳಾರು ನಿವಾತಕವಚಾ । ದಿಗಳೊ ತಾನಾರಂ

ಬಶಕ್ರನ | ದುಗುಡವನು ದೇವಾಳಿ ಕಂಡುದು ದೂರಿದರು ನರನ ||೨೯|| ನಿನಗೆ ಮಗನೇ ಪಾರ್ಥ
 ನಿನ್ನರ | ಮನೆಯ ಬಾಣಸದಾತನೇ ತಿಳಿ | ಯನುಜನೇ ಮುರವೈರಿ ನಿನಗನುಕೂಲಗಾದರಲೇ || ಬನ
 ದಬೇಗೆಯೂ ಪರಿಭವಾಲಂ | ಬನದ ವೈಸಗೆಯೂ ಬಂದುದಿದೆ ಬಿಡು | ಮನೆಯಮನ್ನೆಯಗಂಡನಾಗೆಂ
 ದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ ||೩೦|| ಐಸಲೇ ನಮ್ಮವರಲಾ ಹೋ | ಹೋ ಸುರರು ಕಳವಳಿಸದಿರಿಯಾ |
 ಹೈಸನಾಹುತಿಗೊಳಲಿ ಪಾವಕನೆಮ್ಮಿಖಾಂಡವವ || ಈಸುರರಿಗಾನರರಿಗಂತರ | ವೇಸು ಪೂತುರೆ ಕಾಲ
 ಗತಿಯೆನು | ತಾಸುರೇಶ್ವರಖಾತಿಗೊಂಡನುಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರಿಗೆ ||೩೧|| ಕಾಹು ತೆಗೆಯಲಿ ಕಲ್ಪಮೇಘ |
 ವ್ಯೂಹಗಳ ಬರಹೇಳು ಕಾಂಚೆನು | ಸಾಹಸವನಿದರೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಧನಂಜಯದ್ವಯದ || ಈಹದಕೆ ಪಡಿಪ
 ಚ್ಚುವಿಲ್ಲವ | ಗಾಹಿಸಲಿ ಖಾಂಡವವ ಹುಲ್ಲೆಯ | ಉಹೆಗಳಹಬ್ಬಲಿಗೆಹಾಯ್ವೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ
 ||೩೨|| ಅರಸಕೇಳಲ್ಪಾಂತಮೇಘೋ | ತ್ವರದ ಪಾಳೆಯವೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುದು | ಧರಣಿಯಗಲಕೆ ಧಾಳಿಯಿ
 ಟ್ಪುವು ಸಿಡಿಲ ಮಿಂಚುಗಳು || ಕರಿಯಭರಿಕ್ಯೆಗೆಣೆಯೆನಿಪನಿ | ಸ್ಮರದಧಾರಾಸಾರ ತೆರಳಿತಿ | ಸುರಿದು
 ದಾಖಾಂಡವದಸೀಮಾಸನ್ನಿವೇಶದಲಿ ||೩೩|| ಅಸಕಲಸಾಗರವನೊಂದೇ | ಶ್ವಾಸದಲಿ ತೆಗೆದೆತ್ತಿ ಮಗು
 ಚಿದು | ವೀಸವಸ್ತುಬಲಾಹಕಾವಳಿ ಬನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಏಸುಸಾಹಸಸ್ವ ತನಗುಂ | ತ್ರಿಸರಲಿ ತಲೆ
 ಯೆತ್ತಿ ಜಲದಲಿ | ಗಾಸಿಯಾದನು ವಹ್ನಿ ನಡಿದನು ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರಿಗೆ ||೩೪|| ಕಳಹುಪಿಂದ್ರನಕೂಡ
 ಕಲ್ಪದ | ಮಳೆಗಳಿವು ಮೂಣಿಸಿದುವೂಟವ | ನೆಳದಮಣಲಿನ ತುತ್ತನಾರ್ಜುನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳೆನಲು ||
 ಮಳೆಗೆ ಶರಪಂಜರವೆ ಪಿರಚಿಸಿ | ಬಳಿಕ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಲಿತಮೇಘವ್ರವನೆಚ್ಚನು
 ಪಾರ್ಥ ವಹಿಲದಲಿ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಪಾರ್ಥನ | ನೂನಶಕ್ತಿಯನುರೂಪದನು ಪವ | ಮಾನಶರ
 ದಲಿ ಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತಾದಿಘನಘಟಿಯಾ || ಭಾನುತಿಮಿರಂಗಳಿಗೆ ಮೇಘಮ | ಹಾನಿಲಂಗಳಿಗಾವುದಂ
 ತರ | ಸೋನೆ ತೆಗೆದುದು ಹೋಗೆದುದಾಖಾಂಡವಮಹೋದ್ಯಾನ ||೩೫|| ಹಾರಲೂಟತು ಮೇಘವನು
 ಕಿಡಿ | ತೂರಲುಬ್ಬರಿಸಿದುದು ವಹ್ನಿಯ | ನೇರಿಸಿತು ಖಾಂಡವದೊಳಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಸುಳಿಸುಳಿದು ||
 ಮೋರೆಯೂಣಗಿದುದಮರರಿಗೆ ಮೈ | ಮಾರಿಗಳ ಸುಡು ಮೂಲೆಯವದಿರು | ಮಿಂದುರಲಾಯೆಸುತ
 ಸುರಪತಿ ತರಿಸಿದನು ಗಜವ ||೩೬|| ನೆರೆದುದಮರರು ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯರಾಕ್ಷಸ | ಗರು
 ಡಕಿನ್ನರಸಾಧ್ಯಗುಹ್ಯಕಭೂತಗಂಧರ್ವ || ತರಣವಸುರಾದ್ರಾದಿಗಳುಮೋ | ಹಸಿದರು ಮುಂಗುಡಿ
 ಯಲಿಂದ್ರನ | ಸಿರಿಯ ರಭಸವನೇನನೆಂಬೆನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ||೩೭|| ಮಸಗಿತಮರವ್ರಾತವಭ್ರವ |
 ಮುಸುಕಿದವು ಝಲ್ಲರಿಗಳಿಂದ್ರನ | ವಿಶಸನಕೆ ವೆಚ್ಚಿಸುವೆ ವಸುಗಳನೆನುತ ತಮತಮಗೆ || ಮುಸುಕಿದು
 ಮೃಗರಾಜಸಿಂಹದ | ಮುಸುಕನುಗಿವಂದದಲಿ ಬಾಣ | ಪ್ರಸರವನು ಹರಹಿದರು ಮುಂದೆ ಧನಂಜ
 ಯಾಚ್ಯುತರ ||೩೮|| ಹೂಣೆ ಮಿಗೆ ಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚರೋ ಬಹು | ಬಾಣವನು ದೃಢಬಾಣರೋ ಗೀ |
 ವಾರ್ಣರೋ ನೀವಾರು ನುಡಿಯಿರಲೈ ಮಹಾದೇವಾ || ಸಾಣೆಯಲಿಗೆ ಸಾರರೀತನಿ | ಶೋಣಿತವ
 ನಿವ್ರೋಡದ ಸುರಪತಿ | ಯಾಣೆ ಹಿಂಮೆಚ್ಚಿದೊಡನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನರನೆಚ್ಚ ||ತುರುಗಿ ಕೂರಂಬಗಳು
 ಮೈಯಲಿ | ಮುಂದುವರ್ಜುನನೆಸುಗೆಯಲಿ ಕೈ | ಮರೆದುದಮರನಿ ಕಾಯ ಕದರಿತು ದೊರೆಯ ಮನ್ನಿ
 ಸದೆ || ಮುರಿದುದೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಬೊ | ಬ್ಬರಿತಕವರೆದೆಯೊಡೆಯಲಿಂದ್ರನ | ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕು

ದ್ವಂದ್ವೇಷಸಂತತಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧|| ನರರು ರಚಿಸಿದಹವ್ಯಕವ್ಯೋ | ತ್ತರಹವಿರ್ಭಾಗವನು ತಿಂದು
 ಬೃಹಿಸಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಕದಂಬದ ಖೇಳಮೇಳದಲಿ || ಇರವು ನಿಮಗೀರಾದ್ರಾಣ || ಸ್ಫುರಿತಕರ್ಕಶವಿಸ್ಫು
 ಲಿಂಗೋ | ತ್ತರದ ಝಳ ನಿಮಗೇಕಿಯೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನಸುನೆಗುತ ||೪೨|| ಮುರಿದನಿರ್ಜರಸೇನಗಭ
 ಯದ | ಕರವ ನೆಗಹಿ ಕರೀಂದ್ರನನು ತಿರ | ಬಿರಿಯಲಂಕುಶಮೊನೆಯೊಳೊತ್ತಿ ಮಹೋಗ್ರಕೋಪ
 ದಲಿ || ನರಮುರಾಂತಕದಿರಿನಲಿ ಮದ | ಕರಿಯ ಬಿಚ್ಚನು ಶಕ್ರನಾತನ | ಬಿರುದ ಸಂಭಾವಿಸಿದರ
 ಭದ್ರ ಸೂತಮಾಗಧರು ||೪೩|| ನಮುಚಿಮಸ್ತಕಶೂಲ ಬಲಸಂ | ತಮಸಭಾಸ್ಕರ ಜಂಭಭುಜವಿ |
 ಕ್ರಮಮಹಾಂಬುಧಿಕುಂಭಸಂಭವ ವೃತ್ತಗಿರಿವಜ್ರ || ಕಮಲಭವಹರವಿಷ್ಣು ಹೊರಗಾ | ದಮಿತಸು
 ರಗಣವೃಳಿಮಣಿಸಂ | ಕ್ರಮಣಚತುರಪದಾಬ್ಜಯೆಂದುದುವಂದಿಸಂದೋಹ ||೪೪|| ನೊಕಿದನು ಸುರ
 ಪತಿ ಗಜವನ | ವ್ಯಾಕುಲರಲೇ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥ | ದೇಕೆ ನಿಮಗೀವಾಸಿ ವಾಸವ ಲೇಸು ಮರಳುವುದು ||
 ನಾಕನಿಳಯರು ತಂದಗಲವೇ | ಸಾಕು ಸೋಲುವರಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ವಿ | ವೇಕವುಳ್ಳೊಡೆ ತಿರುಗಿಯೆಂದನು
 ಹರಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೫|| ಜನಪ ಕೇಳಾಸಮಯದೊಳು ವಾ | ಗ್ವನಿತೆಯರಸನು ಗಗನಮಾರ್ಗದೊ |
 ಳನಿಮಿಷಾಧಿಪನಲ್ಲಿಗೈತರೆ ಕಂಡು ಸುರನಿಕರ || ತನತನಗೆ ಭಾಳದಲಿ ನಿಜಕರ | ವನರುಹವ ಮುಗಿಯಿ
 ಸಿದುಂದ್ರಂ | ಗನುವರವ ಮೂಣಿಸಲುಬೇಕೆಂದಿಳಿದನಬ್ಜಭವ || ಮರುಳನೈ ನೀನಿವರನಾರಂ | ದರಿ
 ಯಲಾ ನಾರಾಯಣನು ಮುರ | ಹರನು ನರನಲ್ಲಾ ಧನಂಜಯನಿವರು ಕಿರುಕುಳರೇ || ಮರುಳು
 ನೀನೆಂದಿದ್ರನಾನೆಯ | ತಿರುಹಿದನು ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಿತ್ತಲು | ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿನಲಕೇಳಿಯನಾವನಾಂ
 ತದಲಿ ||೪೬|| ಜಂಬುಚೂತಪಲಾಶವೊಡಾ | ಳಿಂಬಬಿಲ್ವತಮಾಲಚಂಪಕ | ನಿಂಬಬಕುಳಕಪಿತ್ಥ ಕುಟ
 ಜವಶೋಕಪುನ್ನಾಗ | ತುಂಬುರರಳಿಲವಂಗವೂಗಕ | ದಂಬಗುಗ್ಗು ಲಸಾಲತಿಲಕಾ | ದುಂಬರಾದಿದ್ರ
 ಮಕುಲವನಾಲಿಂಗಿಸಿತು ವಹ್ನಿ ||೪೭|| ಸುಳಿಸುಳಿದು ಶತಿಕಾಂತಮಯದ | ಗ್ನಳದ ಪೇದಿಕೆಗಳಲಿ
 ನೀಲದ | ನೆಲೆಯಚಾಕಿಗಳಲಿ ಮಂಟಪದಲಿ ಲತಾವಳಿಯ || ಲಲಿತಸೌಧದ ಚಾರುಚಿತ್ರಾ | ನಳಿಯ
 ವೇಲ್ಕುಟ್ಟುಗಳ ಭವನಂ | ಗಳಲಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೂಡೆ ಪಾಳೆಯ ವಹ್ನಿ ಭೂಪತಿಯ ||೪೮|| ಕುರುಳತುಂ
 ಬಿಯ ತನಿಗದರಿ ಮುಖ ಸರಸಿಜವ ಚುಂಚಿಸಿ ತವೂಲದ | ತುಂಬು ಹಿಡಿದಧರಪ್ರವಾಳದ ರಸವ ನೆರೆ
 ಸವಿದು || ಉರುಪಯೋಧರಬಿಲ್ವವನು ಹೊ | ಯ್ದೊರಸಿ ಕದಳಿಯನುಣ್ಣೊಡೆಯನಿ | ಟ್ವೊರಸಿ ರವಿ
 ಸಿತು ವನಸಿರಿಯ ಪಿಪ್ಪಲದಳಾಂಗದಲಿ ||೪೯|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳರಭವೈಗಪತಿ | ಕರಿಕಳೆಭಶಾದೂಲ
 ಸೂಕರ | ಕರಡಿಕಾಸರಶಲವೈಗಾವಸುಡ್ಡ ಗೋವಾಯು | ಎರಳೆಮೇಲಸಾರಂಗವಾನರ | ನುರುಕು
 ರಂಗಪ್ರಮುಖವೈಗಕುಲ | ಪುರುಬಿಬಿದ್ದುದು ಧೃಢೈರಿಯ ಬೆಳ್ಳಾರವಲೆಗಳಲಿ ||೫೦|| ಶುಕಮರಾಳಮ
 ಯೂರಟಿಟ್ಟುಭ | ಪಿಕಚೋರಕಪೋತವಾಯಸ | ಬಕಪದಾಯುಧಚಕ್ರವಾಕಕಳಿಂಗಕಲವಿಂಕ || ಕುಕಿ
 ಲಸಾರಸಕಾಕಪುಟಾ | ತಕಭರದ್ವಾಜಾಟಪಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರ ಬಿದ್ದುದು ಬಿಗಿದಕೇಸುರಿಕಣ್ಣಿವಲೆಗಳಲಿ
 ||೫೧|| ಹರಡೆಗೀಜಗಮರಗೊಡಲೆಕಾ | ಬುರುಲೆಲಾವುಗೆಗೊಜುಪಾರಿವ | ನಿರಿಲೆಸಾಳುವೆಚಿಲಿಮಿಲಿಗ
 ಚಂಬೋತಮೀನ್ಬಲಿಗ||ಮರಕುಟಗ ಕಬ್ಬಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟುಗ | ವರಲೆ ಕೊಂಬೆ ಕಂಪಿಂಜ ಗಂಟಲುಗರಿಗಮೊ
 ದಲಾದಖಿಳಖಗಕುಲ ಬಿದ್ದು ದುರಿಯೊಳಗೆ ||೫೨|| ಜಳಕೆ ತಿಳಿಗೊಳದುದಕ ಕಾದು | ಚ್ಚಳಸಿದುವುತನಿ

ಗಾದಿದುಮತ್ತಾಸ್ತು | ವಳಿಗಳಂಬುಜದೇಸಳು ಸೀದುವುತುಂಬಿಗಳಸಹಿತ || ಹಿಳಿದು ಸಿಡಿದುವು ಚಾರುಚಂ
 ದೋ | ಪಳರಚಿತಸೋಪಾನರತನಾ | ವಳಿಯರಾತಿಗಳೆದ್ದಲಾದುವು ಬಿದ್ದಕಿಡಿಗಳಲಿ ||೫೪|| ಇಟ್ಟ
 ಣಿಸಿ ಛಿಟಿಛಿಟಿಸಿ ತಿಳಿ ಪುಟ | ವಿಟ್ಟದೋಣಗಲಹೊದರನಲಿ ಮಿಗೆ | ತೋಟ್ಟುಕಬೊಟ್ಟಗೆಜಗೆಯಹೋರಳಿ
 ಯಕಿಡಿಯಗಡಣದಲಿ || ಹುಟ್ಟಿದುರಿ ಹೆಮ್ಮರನ ಸುತ್ತಲ್ಪು | ಕಟ್ಟಿತಲ್ಲಿಯ ತೋಡಕಿನಲಿ ಭಗಿ | ಲಿಟ್ಟ
 ಕವಿದುದು ತದಿಗೆ ಬಹುಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳ ||೫೫|| ಹೋಗೆಯ ಹಬ್ಬಗೆ ಸತ್ಯಲೋಕವ | ನುಗದು
 ದುರಿನಾಲಿಗೆಯ ಗರವೊ | ಟ್ಟಿಗೆಯ ತೋಳಲಿಕೆ ತೆರಳಿಚಿತು ತೆತ್ತಿಸುಕೋಟಿಗಳ || ಹಗಲಗಡಿತು
 ಹೊಕ್ಕುಡೋ ಕಡೆ ಮುಗಲು ಕಾಣೆನು ದಿವವನೆತ್ತಣ | ಗಗನಮಣಿನಕ್ಷತ್ರಚಂದ್ರವರರಸ ಕೇಳೆಂದ||
 ಛಿಳಿಛಿಳಿಲುಛಿಳಿರವದ ಘುಳುಘುಳುಘುಳುಘುಳಧ್ವನಿಮಯದಿ ಕಪಿಗಳ | ಕಿಳಿಕಿಳಾಯರವದ ಮೃಗಸಂ
 ಕುಳದ ಕಳಕಳದಿ || ಹಿಳಿದುರಿವಹೆಬ್ಬಿದಿರ ಗಂಟನ | ಲಳಲಳತ್ಕಾರದಿ ದಿಶಾಪುಂಡಳದ ಮೂಲೆಗಳೊ
 ಡೆದುದದ್ಭುತವಾಯ್ತು ವನದಹನ ||೫೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈಮುನ್ನು ವಿತಳಕೆ | ಗರುಡಭಯವಾಯ್ತೆಂದು
 ತಕ್ಷನ | ನಿರಿಸಿದನು ನಿಜಸುತನನಮರೇಶ್ವರನನುಜ್ಜೆಯಲಿ || ಇರಲಿರಲು ಸುತರಾದರಾತಂ | ಗುರಗ
 ವಂಶದೊಳಶ್ವಸೇನಗೆ | ಹಿರಿದು ಹೆಚ್ಚಿತು ತಕ್ಷಕನ ಸಂತತಿ ವನಾಂತದಲಿ ||೫೭|| ಅವಹಾವನವಹ್ನಿ
 ಭೂತ | ಸ್ತೋಮಸಂಹೃತಿಕರ್ಮಶಾಯೋ || ದ್ವಾಮವವಗಾಹಿಸುತೆ ಬರುತಿರೆ ಮುಂದೆ ಚೂಣಿ
 ಯಲಿ || ಧೂಮವಿಳಿದುದು ಹುತ್ತಿನಲಿ ನಿ | ಸ್ನೇಮಜನಿತಜ್ವಾಲೆಗಳ ಜಳ | ವಾಮಹೋರಗಚಯವ
 ಚುಂಬಿಸಿತರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ಹೂಸಿ ಹುತ್ತಿನ ಮಣ್ಣು ರಂಧ್ರಿಸಿ | ಕಾಸಿದವುಘಣಿಕುಲವ ಮೇ
 ಣೊ | ಛಾಸದಲಿ ಡಾವರಿಸಿದವು ಕಿಡಿ ಧೂತಧೂಮದಲಿ || ಅಸುರದ ಕಬೊಟ್ಟಗೆಯ ಕವಚದ |
 ಕೇಸುರಿಗಳೊಳಬಿದ್ದು ದುರಿ ಹೊರ | ಸೂಸಿ ಹಿಡಿದುವು ಹಾವುಗಳ ಬಲುಹೊದರಹೊರಳಿಗಳ ||೬೦|| ಹೆ
 ಡೆಯಮಣಿಗಳ ಕಂಡು ಸೂಸಿದ | ಕಿಡಿಗಳಹಹಾಯೆನುತ ತಿರಗಳ | ಕೊಡಹಿ ಮರಗೆದರುರಗಿಯರು ಮ
 ರಿಗಳಿಗೆ ಮೈಚಾಚಿ || ಕಡುಹೋಗೆಯ ಕೇಸುರಿಯ ಕಿಡಿಗಳ | ಗಡಣದಲಿ ಕೊರೆದ್ದು ಮೈಗಳ | ಕೊಡಹಿ
 ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ ಮುಗ್ಗಿದವಹಿಗಳರಿಯೊಳಗೆ ||೬೧|| ಹುದಿದುರಿವಹುತ್ತಿನಲಿ ಕೂಳ್ಳದಿ | ಗುಡಿ
 ದು ಸರ್ಪಸ್ತೋಮಮಧ್ಯದೊ | ಳೊದೆದು ಹಾಯಿದನಶ್ವಸೇನನು 7 ಗನವುಂಡಲ || ಕದರಿದವುಕಂಡಿ
 ಗಳುರಿಯು ಬಿದ್ದುದು ಘುಳುಘುಳುರಭಸ ಮಿಗೆ ಹೆ | ಚ್ಚಿದುದು ತಬ್ಬಿದುದಿತ್ತನನು ತಡವನಿ ಗಗ
 ನದಲಿ ||೬೨|| ಉರಿಯ ಗಂಟಲನೊದೆದುಘಣಿ ಮಿ | ಕ್ಕುರವಣಿಸೆ ಹಾಹಾ! ಧನಂಜಯ | ಹರಿವೃತಿ
 ದೆ ಹಾ ಮೊಂದು ಹೋದುದುಬಾಯ ತುತ್ತೆನಗೆ||ತರಿಸಿ ಕೊಡು ಸರವೇಡೆಯನು ವಿ ಸ್ತರಿಸು ವಹಿಲ
 ದೊಳಿನಲು ಮೈಶಾಸ್ವ | ನರನ ಮೊತಿಗೆ ನಗುತ ಕೊಂಡನು ನಿಜಯಗಾಂಡಿವವ ||೬೩|| ಅವಶರಸಂಧಾನ
 ಮೋ ಗಗ | ನಾವಲಂಬಿಯ ಕೊರಳನೆಚ್ಚನು | ಪಾವಕನಮಧ್ಯದಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಮುಂಡವಹಿಪತಿಯಾ ||
 ಜೀವವುಳಿದುದು ತಿರದೊಳಾತಂ | ಗಾವಿಗಡಘಣಿನುಡಿದುದೆಲೆ ಗಾಂ | ಡೀವಿ ಮರೆಯದಿರೆನ್ನು ಹಗೆ
 ಯಲಿ ಮರಣನಿನಗೆನುತ ||೬೪|| ಎಂದು ಗಗನದೊಳಲಿದು ಘಣಿತಿ ರಿ ವಂದುಪಾಯ್ದುದು ಧರೇಗರಾ
 ಧಾ | ನಂದನನುಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ಶರವಾಗ ಜಗವರಿಯೆ || ಸಂದುದದುಬಳಿಕೆತ್ತಲಿಂದ್ರನನಂದನದ ಬೇಗೆ
 ಯಲಿ ಬದುಕಿತು | ವಂಧಪಾಳನ ಸುತಚತುಷ್ಟಯವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೬೫|| ಮೆಚ್ಚಿಸಿದುದವುವಹ್ನಿ ಸೂ

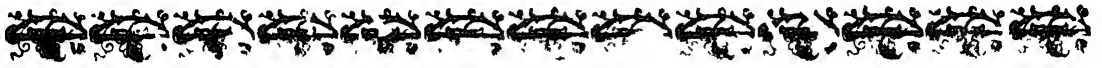
ಕ್ತವೆ | ನುಚ್ಚರಿಸಿ ತಪ್ಪಲನಮುಖವನು | ಬಿಚ್ಚಿ ಬದುಕಿದುವಾಮುನಿಯ ಸಂತಾನಪಕ್ಷಿಗಳು || ಹೆಚ್ಚಿ
 ದುರಿಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿ | ಬೆಚ್ಚಿ ವಾಯನರ್ಜುನನ ಹೊಗಳಿದು | ಕಿಚ್ಚಿ ನಲಿ ಬದುಕಿದನು ಧರ
 ಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೬೬ || ಖಗಚತುಷ್ಟಯಮಯಸಹಿತಮೊರಿ | ಋಗುಳಿತುಳಿದಸವಸ್ತಭೂತಾ |
 ಳಿಗಳನಾಹುತಿಗೊಂಡನ್ನಿ ಧನಂಜಯಾಚ್ಛಯಲಿ || ಗಗನದಿಂದಿಳಿ ಕಂಡು ಸುರಪತಿ | ಮಗನ ಮನ್ನಿ
 ಸಿಕೊಟ್ಟನಗ್ಗದ | ಗಗನಮಣಿಗೇಣೆಯನಿಪಮಕುಟವನೊಲಿದು ಪಾರ್ವತಿಗೆ || ೬೭ || ಹರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ
 ಮಗನನೊಲಿದಾ ದರಿಸಿ ಮರಳಿದನಿಂದ್ರನಿತ್ತಲು | ಭರದಿನಿವರೈತಂದರಿಂದ್ರಪ ಸ್ಥಪುರವರಕೆ || ಧರಣಿ
 ಪತಿಗಾಖಾಂಡವದ ಧಳ್ಳುರಿಯ ಹೋವದ ಹೊಸಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದನಸುರರಿಪು ಭೀಮಾದಿಗಳು
 ನಲಿಯೆ || ೬೮ || ಧಾರಿಣೀಶ್ವರರೈವರನು ಸುಕು | ಮಾರವರ್ಗವನಾಸುಭದ್ರಾ ನಾರಿಯನು ಪಾಂಚಾ
 ಲಿಯನು ತತ್ಸಕಲಬಾಂಧವರ ಸೂರಿಗಳ ಸಚಿವಾದಿನೈ ಪಪರಿ | ವಾರವನು ಪತಿಕರಿಸಿ ಬಂದನು | ದೋರ
 ಕಿಗೆ ಹರಷದಲಿ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ || ೬೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೪೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

— — — — —

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಸುದರ್ಶಂತ್ಯಮಹಿಮಾ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮುಖಸಾಸಪುಷ್ಪನಾಚ,
 ಪಟ್ಟದೀ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟ
 ಭಾರತ ವಾಪ್ಪಾ ಬಂಧದೋಳ ಅದಿಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತ ಮಾಡುದು.

— — — — —

॥ ಶ್ರೀಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

ಕರ್ಣಾರ್ಪಣಿಕಾರತ — ಸಹಿಪರ್ವವು.

ಸೂಚನೆ | ಸಭೆಯೊಳೊಲಿದೊಳು ವಿರಿಂಜಿ ಪ್ರಭವನುಮತದಿದ ಧರಣಿ |

ವಿಭು ವಹಾಶ್ರತುರಾಜಸೂಯವನೊಲಿದು ಕೈಕೊಂಡ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಪಾಂಡವನದ ವಹ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆ ತೆಗೆದು ಕೂಡೆ ಹೋಗಿ
ದುದು ಹೊದರ ಹೊಸಮೇಳಿಯ || ಪೇಲಗಾಳೆಗದಬ್ಬಿನಲಿ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತರ್ಜುನನು ವಿಕ್ರಮ
ದೇಳಿಗೆಯ ಪರತೋಷದಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಪಚ್ಚಣಕೆ ||೧|| ದೂತರೈದಿದರಿವರ ಸೂರೆಯ | ಕೈತವಕಿ ಗ
ರು ಕೃತಕವಾರ್ತಾ | ಭೀತಪುರಜನಮುಖದ ದುಗಡದ ದಡ್ಡಿಗಳನುಗಿದು || ಬೀತುದಿಂದ್ರನ ಬಲುಹ
ವಿಗಡನ | ವೀತಿಹೋತ್ರನ ವಿಲಗ ತಿದ್ದಿ ವಿ | ಧೂತಂಪುಬಲ ಬಂದನಿದೆಯೆಂದರು ಮಹೀಪತಿಗೆ ||೨||
ಹೂತುದರಸನ ಹರಪಲತೆ ಪುರು | ಹೂತವಿಜಯದ ವಿಜಯವಾರ್ತಾ | ಶೋತ್ರ ಸುಖಸಂಪ್ರೀತಿನ
ಯನಜಲಾಭಿಷೇಕದಲಿ || ಮಾತು ಹಿಂಚಿತ ಮುಂಚಿದುದು ನಾಯ | ನಾತಿಭಿವ್ರಜಮುಸುಕಿತಸುರವಿ
ಘಾತಿಪಾರ್ಥನನಿಲಸತನಕುಲಾಬಿಬಾಂಧವರ ||೩|| ತಳಿತಗಡೆಗಳುಕಾಲಕಲಶದ | ನಿಳಯನಿಳಯದ
ಬೀದಿಬೀದಿಯ | ತಳಿತತೋರಣದೋರಣದನವಮಕರತೋರಣದ || ತಳಿಗೆವಂಬಲದಾರತಿಯ ಮೂಂ
ಗಳಿಕರಭಸದೊಳೊಳೆರಾಜಾ | ವಳಿಗಳೊಸಗೆಯೊಳಿವರು ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೪|| ಹಿರಿಯ
ರಂಭಿದ್ರವ್ಯಯಕೆ ಮೂಡಿದರು | ಕಿರಿಯರೂಚಿತಕ್ಷೇಮಕುಶಲವಿ | ಪರಚಿತಪರಿರಂಭಮಧುರವಚೋವಿ
ಳಾಸದಲಿ || ಅರಸನಿವರನುಮನ್ನಿಸಿದನಾ | ದರಿಸಿತನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗ | ಸ್ಫುರತತೇಜೋಭಾವವಿಭ್ರಮ
ಭೂಪತಿವಾತ್ರ ||೫|| ಅರಸ ಕೇಳೈಬಳಿಕ ಹರಿ ನಿಜ | ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈವವಾರ್ತೆಯ | ನೋರೆದನವ
ನೀತಿಗೆ ಭೀಮಧನಂಜಯಾಧ್ಯರಗೆ || ಅರಸಿಯಲಗಭಿಮನ್ಯುಧರ್ಮಜ | ನರವೈಕೋದರಸೂನಮೋ
ದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತಜನಂಗಳನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ||೬|| ವರಮುಹೂರ್ತದೊಳಮೃತ
ಯೋಗೋ | ತ್ತರಶಭಗ್ರಹವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಿಮ | ಕರಶಭಾವಸ್ಥೆಯಲಿ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗುರುವಿ
ನಲಿ || ಧರಣಿಸುರಾರ್ಚೀರ್ವಚನವಿ | ಸ್ತರಣದಧಿಪೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಗಳು | ಬ್ಬರದವಾದ್ಯಗಡಾವಣೆಯು
ಸುರಾರಿಹೊರವಂಚ ||೭|| ಕರಯುಗದ ಚವ್ಮಟಿಕೆ ವಾಸಿಯ | ಲರಸರಥವೇರಿದನು ಮುಕ್ತಾ | ಭರದ
ಭಾರದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಪಲ್ಲವಿಸಿದನು ಭೀಮ || ಹರಿಯುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಸಿತಚಾ | ಮರವ ಚಿವ್ಮದನ
ಜುನನು ಬಂ | ಧುರದ ಮಡಪದ ಹೆಗಲೈದಿದರರ್ಜುನಾನುಜರು ||೮|| ಪಾರಜನಪುರಜನನೈಪಾಲಕು

ಮಾರಸಚಿವಪಕಾಯುಭಟಸಿ | ಮಾರ ಧಾವ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸೂಲಿಸಮಾಜರೋಗ್ಗಿನಲಿ || ತೇರಬಳಿವಿಡಿದೈ
 ದಿದರು ಮುರ | ಮೈರಿ ವಿರಹವಿಧೂತವದನಾಂ | ಭೋರುಹರ ಸಂತ್ರೇಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಪಾಜಲಧಿ
 ||೯|| ಅನಿನ್ಯಪರು ಕುಹಕಿಗಳು ನೀವೇ | ಸರಸಹೃದಯರ್ದರ್ಮತೀಲರು | ಪರರು ನೀವತಿಧರ್ಮನಿ
 ಪ್ತರು ಹಾನಿಯುಂಟದಕೆ || ಅರಸನಾರೋಗಣೆ ವಿಹಾರದೊ | ಳಿರುಳುಹಗಲು ಮೈಗವ್ಯಸನನೆ | ಚ್ಚರಿ
 ನೊಳಿಹುದೆಂದನಿಬರನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಸುರಾರಿ ||೧೦|| ಸಾಲಗೆಗಳಸುರಾರಗುಣನಾ | ಮಾಳಿಯಲಿ
 ತುರುಗಿದವು ಕಂಗಳು | ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಲಿ ಬೆಚ್ಚವು ನಿಹಾರದಲಿ || ಬಾಲಕೇಳಿಕಥನ ಸುಧ
 ಯೋಳ | ಗಾಳಿ ಮುಳುಗುತ ಕಳುಹುತ್ತನಿಬರು | ಸಾಲಭಂಜಕೆಯೆಂದವಾದರ | ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಲಿ
 ||೧೧|| ಕಳುಹಿ ಕಂಗಳು ಮರಳಿದವುಮನ | ಕಳುಹದಾದ್ವಾರವತಿಗೆ ಮಂ | ಗಳಮಹೋತ್ಸವದೊ
 ಸಗನುಡಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನಸುರಾರಿ || ಬಳಿಕವರು ನಿಸಿರಾಜಭವನ | ಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದರು ಸಾಮನಸ್ಯದ |
 ಲಿಳೆಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರವ ನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ೧೨|| ಮೂರಹರನ ನೇವದಲಿ ಮಯ ವಿ | ಸ್ತರಿ
 ಸಿದರು ಸುನಾಲ್ಪುತಿಗಳು | ವರಸಭಾಮಂಟಪವನನಿಬರಿಗವಕೃತ್ಯನಲಿ || ಕಿರಣಲಹರಿಯ ವಿವಿ
 ಧರತೋ | ತ್ಕರದ ರಸನಾತಿಲ್ಪವಿದು ದೇ | ವರಿಗಸಾಧ್ಯವು ಶಿವಶಿವಾ ಯೆನೆ ಮೆರೆದುದಾಸ್ಥಾನ ||೧೩||
 ಹತ್ತಿಸಾವಿರಕ್ಕಪ್ರಮಾಣದ | ಸುತ್ತವಳೆಯದ ಮೂಯತಿಲೆಗಳ | ತತ್ತವಣೆಗಳ ತಕ್ಕವೆಳಗಿನ
 ಬಳಿಯ ಲಹುಗಳಾ || ಸುತ್ತವಳೆಯದ ಪದ್ಮರಾಗದ | ಭಿತ್ತಿಗಳ ವೈಷ್ಣವಯಿಲೆಗಳ | ಮತ್ತವಾ
 ರಣವರೆನಿಧಾನದಲಿಸೆದು ದಾಸ್ಥಾನ ||೧೪|| ಕರೆಸಿದನು ಮಯನೆಯನಾವಿರ | ಸುಗರಕ್ಕಸಕಿಂಕರ
 ರ ನಿಜಾ ತಿರದೊಳಾಂತರು ತಂದಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವರಕೆ || ಅರಸಾಣಿಸುಕೊಂಡನದನಾ | ದರಿಸಿದನು
 ಭೀಮಂಗೆ ಭಾಯ | ವರಿಗವಾದುಡವನು ಕಾಣಕಯಿತ್ತಪೂಡವಪ್ಪು ||೧೫|| ಇದು ಪುರಾತನಸಗರ
 ವಂಶಾ | ಭೈರವಮಾರ್ಜುನಯುಗವನಾಶ್ವನ | ಗದೆ ಕೃತಾಂತನ ಕರದ ದುಡವನಂಡಲಿವಬಲದಾ||ಮ
 ದದಲೊಪ್ಪುವುದೆನುತಮಯನತಿ | ಮುದಬಿಳಿಕಾದೇವದತ್ತಾ | ಬೈದಮಹಾಶಂಖವನುಪಾರ್ಥಗೆಕೊ
 ಟ್ಪುಕ್ರಮುಗದ ||೧೬|| ಬಸಗೆಮೆರದಮ ಮಯನ ಮಿಗೆ ಮನ್ನಿಸುವನವನಿಪನಂಗಚಿತ್ತದೊ | ಳಸು
 ರಕಿಂಕರನಿಬರನು ಸನ್ಮಾನವನದಲಿ || ಬಸವ ಕಳುಹದನಾಂತನನು ದೆಸ | ದೆಸೆಯ ಯಾಚಕನಿಕರ
 ನೂಕಿತು | ಮಸುಕಿತ್ಯ ಧರ್ಮಜನ ಕೀರ್ತಿಯ ಝಾಡ ಮೂವಿಗವ ||೧೭|| ದಿವಸದಿವಸದೊಳುಂಡು
 ವನೀ | ದಿವಿಸುಂತತಿ ಹತ್ತಿಸಾವಿರ | ವಮನೇನೆಂದೊಳಿಸುವನು ಮಾರ್ಗಣಮಹೋದ್ಭಯ ||
 ವಿವಿಧರತ್ನಭರಣಕಾಂಚನ | ನವದೂಲದ ಬಿಡನಲಿ ಬುಧ | ನಿವಹ ತಣದುದನಂತಕೃಪಣಾ
 ನಾಥಜನಸಹಿತ ||೧೮|| ಆಮಹೋತ್ಸವವೇಳದಿನವಳು | ರಾಮರುಜಿತವಾಯ್ತು ಶುಭದಿನ |
 ರಾಮಾಣಿಯಕಲಗ್ನದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಾಸಭೆಯು || ಘೂಮಿಪಾಲರನಂತಸುಜನ | ಸ್ತೋಮವನು
 ಜರಮತ್ತೈರೆನಿಪಸ || ನಾಮರದ್ದರು ರಾಯನಡಬಲವಂಕದಿಬಿನಲಿ ||೧೯|| ಹೊಳೆಹೊಳೆದುದಾ
 ಸ್ಥಾನಕಾಂತಾ | ವಳಿಯ ಕಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲಿ ತನಿ ಮೂಳುಗಿತೋಲಗ ಲಲಿತರಸಲಾವಣ್ಯಲಹಯಲಿ||
 ವಿಲಸವಳಿಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ರತ್ನಿಯಲೂಗಡಗ ಪ | ಪ್ಪಳಿಸಿತಾಸಭೆ ಬೆಪ್ಪಿಮಯವಿವಿಧಾ
 ನುಭಾವದಲಿ ||೨೦|| ಮೇಳದಲಿ ಗಂಧರ್ವರಪ್ಪ | ತ್ತೇಳುತುಂಬುರಸುತಶುದ್ಧ | ಸಾಳಗದಸಂಕೇ

ಣದೇತಿಯವಿಧರಚನೆಗಳ || ಬಾಳೆಯರ ಸುರಗಣಿಕೆಯರ ಮುಖ | ಚಾಳೆಯರ ಸಂಗೀತತಾಳದ |
 ತೂಳುವರೆ ತಂಬಿದುದು ಕುಸುಮಾಯುಧನ ಕಳಕಳವ || ೧೧ || ಆಮೆಹಾಸಭೆಯಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂ
 ಮಿಪತಿ ದೂರದಲಿ ಕಂಡನು | ತಾಮರಸವಳನಯನಸಂನಿಭ ಭಾವಭಾವಿತನಾ || ಹಾ ಮಹಾದೇವತ್ತ
 ಣದುಭುತ | ಧಾಮವಿದು ದಿನವಣಿಯ ತೇಜ | ಸ್ತೋಮವೆರಡರ ಧಾತುವೆನುತೀಕ್ಷಿಸಿದರಾದನೆಯ ||
 ಲಲಿತತೇಜಃಪುಂಜ ಮಿಗೆ ಧಳ | ಧಳಿಸಿತಿದೂರದಲಿ ಬೆಳಗಿನ | ಗೊಳಸನುಡಿದಂತಾದುದಾಗಳ
 ತೋರಿತಾಕಾರ || ತಳಿತದವಯವ ಶುದ್ಧವರ್ಣ | ಸ್ಥಳವು ನಿಮಿಷಕೆ ಮುನಿವರಾಕೃತಿ | ಹೊಳೆದು
 ದಾಕ್ಷಣವೀತನಾರದನೆಂದುದಖಿಳಜನ || ೧೨ || ದಣಿಯದಾತನ ಬೆರಳು ನಾರಾ | ಯಣರವದ ವೀಣೆಯ
 ಲಿ ಹೃದಯಾಂ | ಗಣದ ಸೀಮೆಗೆ ಬಿಡಯವಾಗದು ಕೃಷ್ಣ ಪದಕೇಳಿ || ಪ್ರಣವರೂಪದ ಭಾವಶುದ್ಧಿ
 ಯ | ಕಣಿ ಮುರಾರಿಯ ತನ್ಮಯದನಿ | ಗುಣಮುನೀಶ್ವರನಿಳಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರಕೆ || ೧೩ || ಬಂ
 ದನರಮನೆಗಾಮುನಿಯನಭಿ | ವಂದಿಸಿದುದಾಸ್ಥಾನವಿದಿರಲಿ | ನಿಂದು ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು ಸಿಂಹ
 ವಿಷ್ಣುರಕೆ || ಸುವಮಧುಪರ್ಕಾದಿಸತ್ಯತಿ | ಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ವಿನಯ ಮಿಗೆ ನಗ | ತಂದನವನೀ
 ಪಾಲನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ನಾರದನ || ೧೪ || ಕುಸಲವೇ ನಿವೃಂಘ್ರಗಳಿಗಂ | ದೊಸಗೆ ಯಾಯಿತು
 ನಮಗೆ ದರುಶನ | ವಸಮಸಂಸೃತಿಪ್ಪುದಗ್ಧಂಗೆನೃತವರ್ಜವಲೇ || ಪಶುಪತಿಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯ
 ಮುರ | ದ್ವಿಷನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಗಾಢದ ದೇಶಕ ನಿಮಗಂಟಂಮ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ನಾರದನ || ೧೫ ||
 ಕುಶಲವೆಮಗಿಂದ್ರದೇ ನೀನೀ | ವಸುಮತೀಮಧುಗೊಳ್ಳಿದನೆ ಶೋ | ಭಿಸುವುದೇ ಭವದಾಜ್ಞೆಯಲಿ
 ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಕಾರ || ದೇವದೇವಗಳಮಳಾಗ್ನಿಹೋತ್ರ | ಪ್ರಸರಧೂಮಧ್ವಜಗಳೇ ನಿಂ | ದಿಸರಲೇ
 ದುರ್ಜನರು ಸುಜನರನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೬ || ಅರ್ಧದಿಂ ಧರ್ಮವನು ಧರ್ಮದಿ | ನರ್ಧವನು ಧರ್ಮಾ
 ರ್ಧವೆರಡನು | ವ್ಯರ್ಧಕಾಮದ ಲಳಿಯಲೇ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ || ಅರ್ಧಸಾಧನಧರ್ಮಸಾಧನ |
 ವರ್ಧಧರ್ಮದಲಾಭಯಲೋಕಕ | ನರ್ಧಸಾಧನ ಕಾಮಮಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ || ೧೭ || ಮಾನ್ಯ
 ರನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಮೇಣವ | ಮಾನ್ಯರನು ಮನ್ನಿಸೆಯಲೇಸು | ಮಾನ್ಯರನು ಸತ್ಕರಿಸುವಾಹಳಿವಾವಿಕಾರಿ
 ಗಳ || ಅನ್ಯರನು ನಿನ್ನವರ ಮಾಡಿಯ | ನನ್ಯರನು ಬಾಹಿರರ ಮಾಡಿವ | ದಾನ್ಯರನು ನಿಗ್ರಹಿಸೆಯೆ
 ಲೆಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ || ಖಳರ ಖಂಡಿಸುವಾಮದವ್ಯಾ | ಕುಲರ ದಂಡಿಸುವಾದರಿದ್ರರ | ನೋಲಿ
 ದು ರಕ್ಷಿಸುವಾಸುಮಾಯಾವಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಾ || ಕುಲಯುತರ ಕೊಂಡಾಡುವಾರಿಪು | ಬಲದತಲೆಚಂ
 ಡಾಡುವಾದು | ಬಲರನತಿಬಾಧಿಸೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೧೯ || ಜಾತಿಸಂಕರವಿಲ್ಲಲೇ ಜನ |
 ಜಾತದಲಿ ಹೀನೋತ್ತಮರು ನಿ | ನಿರ್ತರೇ ನಿಜಮಾರ್ಗದಲಿ ಕುಲವಹಿತಧರ್ಮದಲಿ || ಖ್ಯಾತರೇ
 ಸತ್ಪುರುಷರಧಿಕ | ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗಳಿಲ್ಲಲೇ ಮೃಗ | ಯಾತಿರೇಕವ್ಯಸನಕಿರಿದೇ ರಾಯನಿನಗೆಂದ || ೨೦ ||
 ಘಸಣಿಯಿಲ್ಲಲೆನಿನಗೆ ಸಪ್ತ | ವ್ಯಸನದಲಿ ನಿನ್ನನುಜತನುಜರ | ಮುಸುಡಧರ್ಮದಲಿರದಲೇ ವೈದಿಕ
 ವಿಧಾನದಲಿ || ಸಸಿನವೇ ನಿನ್ನರತಖಳರಿಗೆ | ಹಸಿಕರಿಗೆ ಡಂಬಕರಿಪಜ್ಞರಿ | ಗುಸುರುವಾ ನಿನ್ನಂತ
 ರಂಗವನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ೨೧ || ಹುರುಡಿಗಿರ ನೇಕಾಂತದೊಳಗಾ | ದರಿಸುವರು ಭೇಡಕರ ಬುದ್ಧಿಗಿ
 ತೆರಹುಗೊಡುವರು ಕುಟಲರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಹೀನರಿಗೆ || ಮರುಳುಗೊಂಬರು ಖೂಳರಿಗೆ ಭಂ | ಡರಿಗೆ

ತೆರುವರು ಧನವನೀಧರೆ | ಯರಸುಗಳಿಗಿದು ಸಹಜ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ||೩೩|| ಬಳಗೆ ಕುಜನರು
ಹೊರಗೆ ಧರಣೀ | ವಳಯಮಾನ್ಯರು ಛತ್ರಚಮರದ | ನೆಳಲು ಖೂಳರಿಗಾತಪದ ಬಲುಬೇಗೆ ಬುಧ
ಜನಕೆ || ಬಳಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ಹೊರ | ವಳಯದಲಿ ಪತಿಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರು | ಬಳಸಿದುದು ನೈಪ
ಚರಿತನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ||೩೪|| ಖೂಳರೊಡನೆ ವಿನೋದ ಭಂಡರೊ | ಳಾಳಿ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹ
ರೊಡನೆ ಸ | ಮೇಳ ನಂಬುಗೆ ಡಂಭರೊಡನೆ ವಿಕಾರಿಯೊಡನೂ || ಸೂಳೆಯರು ಸಮಜೀವಿಗಳು
ಕುಲ | ಬಾಲಕಿಯ ರೋಗಡಿಕೆಯವರು ನೈ | ಪಾಲಜನಕಿದು ಸಹಜ ನಿನ್ನಂತಸ್ಥವೇನೆಂದ ||೩೫|| ಅರು
ಗುಣದೊಳುಪಾಯನಾಲ್ಕರೊ | ಳೇರಿಹುದೆ ಮನ ರಾಜಧರ್ಮದ | ಮೂರುವರ್ಗದೊಳೆಚ್ಚುರುಂಟೀ
ನಯವಿಧಾನದಲಿ || ಮೂರಾಶಕ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ಮನ ಬೇ | ರೂರಿಹುದೆ ಸಪ್ತಾಂಗದಲಿ ಮೈ | ದೋರಿ
ಹೈ ಬೇಸರೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲನೀನೆಂದ ||೩೬|| ಪ್ರಜೆಗಳನುರಾಗಗಳೆ ಸುಭಟ | ವ್ರಜಕೆ ಜೀವಿತ ಸಂದಿ
ಹುದೆ ವರ | ಸುಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಮಧುರೋಕ್ತಿ ರಚನೆಯಲಿ || ವಿಜಯಭೀಮರು ಯಮಳರಿವರ |
ಗ್ರಜರೊಳನುಜರಭಿನ್ನುರೇ ಗಜ | ಬಜಕೆಯಂತಃಪುರದೊಳಿಲ್ಲಲೆ ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೩೭|| ವಿಹಿತಕಾಲ
ದಮೇಲೆ ಸಂಧಿಯ | ನಹಿತರೊಳು ವಿರಚಿಸುವಮೇಣ್ವಿ | ಗ್ರಹದ ಕಾಲಕೆ ವಿಗಡಿಸುವುದೆಂಬರಸನೀತಿ
ಯಲಿ || ವಿಹಿತನೇ ಮತಿ ಮೈರಿರಾಯರ | ವಿಪರಣವನವರಾಳುಕುದುರೆಯ | ಬಹಳತೆಯನಲ್ಪತೆಯನ
ರವೈ ರಾಯನೀನೆಂದ ||೩೮|| ಬಂದರಾಯಕೆ ಬೀಯ ಸು ಮ | ತ್ತೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಹೀನಫಲವಿ |
ನ್ನೊಂದುಕಾರ್ಯದುಪೇಕ್ಷತೆಗೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲಕಡೆಯಿಲ್ಲ || ಬಂದುದುರ್ಘಟದೈವಸಾಧಿತ ವೊಂದುಶಂಕಿ
ತಪಲವೆನಿಪ್ಪವ | ಹಿಂದುಗಳವೈ ಮಂತ್ರದಲಿ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ನೆನೆದಮಂತ್ರವನಿನ್ನೊ
ಳಾಲೋ | ಚನೆಯ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದಿರಲೋ | ಬ್ಬನಲಿ ಮೇಣ್ವುಲಬರಲಿ ಜಡರಲಿ ಮತಿವಿಹೀನರಲಿ || ಮನ
ಬರಡರಲಿ ಸಲೆ ವಿಧಾವಂ | ತನಲಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯ ಸಂ | ಜನಿಸಿ ಪರಹಿನ್ನೊಳಳಿಯಲೇ ಭೂಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ ||೪೦|| ಕಿಂದುಪೇಕ್ಷೆಯ ಬಹಳಫಲವನು | ಹೊರವುದಿದು ಮೇಣ್ವುಭೇದಕೆ | ಮುಂವುದಿದು
ವಿಕ್ರಮಕೆ ವಶವಿದು ನೀತಿಸಾಧ್ಯವಿದು || ಹುಂವುದಿದು ನಯಶಕ್ತಿಗೆಂಬುದ | ನರಮ ನಡವೈ ರಾಜ
ಧರ್ಮದ | ಹೊರಗೆಯನು ಮರದಿರೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧|| ಪರರು ಮಾಡಿದಸದ್ಗುಣಂ
ಗಳ | ಮರೆಯಲೇ ಪರರವಗುಣಂಗಳ | ಮರೆದು ಕಳೆವಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ನೀಮಾಡಿದವಗುಣವ || ಮರೆ
ಯಲೇ ನೀಮಾಡಿದುಚಿತವ | ಮರೆದು ಕಳೆವಾ ಸಾರವಿದು ಸ | ತ್ಪುರುಷರಭಿಮತವಿದು ಕಣಾ ಭೂಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ ||೪೨|| ಭಜಸುವಾಭಕ್ತಿಯಲಿ ದೈವ | ದ್ವಿಜಗುರುಸ್ಥಾನವನು ದೇಶ | ಪ್ರಜೆಯನರ್ಥಾಗ
ಮದ ಗಡಣಗೆ ಗಾಸಿಮಾಡೆಯಲೆ || ಕುಜನರಭಿಮತದುಗ್ರದಂಡ | ವೈಜನದಲಿ ಜನಜಠರವೆಮ್ಮಿಯ |
ಸೃಜನೆಯಲೆ ಭವದೀಯರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಹೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಆಣೆಗಪಜಯವಿಲ್ಲಲೇ ಕೀ | ಳಾಣಿಟಂಕದೊ
ಳ್ಳಿಲ್ಲಲೇ ನಿ | ತ್ರಾಣದಲಿ ಸಂಗರವ ಹೊಗೆಯಲೆ ಶಾರ್ಯಗರ್ವದಲಿ || ವಾಣಿಯ ವನುಚಿತವಲಿ ಧರ್ಮದ
ಲಾಣೆಯವ ನಹಿತರಲುಪೇಕ್ಷೆಯ | ಕೇಣವನು ದಾನದಲಿ ಮಾಡಲೆರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೪|| ಕಳವು
ವುಸಿ ಹಾದರ ವಿರೋಧ | ಸ್ತುತಿವಾರಡಿ ಬಂದಿ ದಳವುಳ | ಬೆಳಗವತೆಯನ್ಯಾಯ ಸುಭವ ತಕ್ಕ
ಡೊಳ್ಳಾಸ || ವಳಿವುಂಚನೆ ಜಾತಿಸಂಕರ | ಕೊಲೆವಿರೋಧವುನಿಕ್ಯತಮಾಯಾ | ವಳಿಗಳೆಂಬಿವು ನಿನ್ನೊ

ಳಿಲ್ಲೆರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ರಣಮುಖದೊಳಂಗನೆಯಲಾರೋಗಿ-ಗಣೆಯಲರಿಗಳ ಕೂಟದಲಿ ವಾ
 ರಣತುರಗದೇರಾಟದಲಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳಲಿ || ಎಣೆನೃಪರ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೆಜ್ಜೆಯ | ಲಣೆಯಮ
 ಜ್ಜನದಲಿ ಮಹಾವೈಕುಂಠ | ಗಣನೆಯೊಳಗೆಚ್ಚು ರಿಕೆಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ||೪೬|| ನುಡಿದರಡನಾಡ
 ದಿರು ಕಾರ್ಯವೆಬಿಡದಿರಾವನೊಳಾದೊಡೆಯು ನಗೆ | ನುಡಿಯ ಕುಂದದಿರೊಡೆಯದಿರು ಹೃದಯವನು
 ಕಪಟಿಯಲಿ || ಬಡಮನವಮಾಡದಿರು ಮಾರ್ಗದೊ | ಳಡಿಯಿಡದಿರನುಜಾತ್ಮಜರೊಳೊ | ಗೊಡೆ
 ಯದಿರು ನೃಪನೀತಿ ಯಿದು ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೭|| ನೀತಿವಿಡಿದರಸಂಗೆ ಬಹಳ | ಖ್ಯಾತವಿದು
 ಜನರಾಗ ರಾಗ | ವ್ರಾತದಿಂ ಧನ ಧನದಿ ಪರಿಕರ ಪರಿಕರದಿ ಜಯವು || ಆತಜಯದಿಂ ಧರ್ಮ
 ಧರ್ಮಸ | ಮೇತದಿಂ ಸುರತುಪ್ಪಿತುಪ್ಪಿಯ | ನೀತಿಯಿಂದಿಹಪರವ ಗೆಲುವೈರಾಯನೀನೆಂದ ||೪೮||
 ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ಹಿರಿಯನು | ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ರಾಯನು | ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವನವನೆ ಸಚಿವನಿ
 ಯೋಗಿಯನಿಸುವನು | ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ಬರಿಯಬಲತಳ | ತಂತ್ರದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೈ ಸ್ವಾ | ತಂ
 ತ್ರವೆನಿಸಲ್ಕುವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಧರಣಿ ಸಾರುಗು | ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ
 ಪದವಿಸಾರುಗು | ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಸಕಲರಾಜ್ಯದ ವೀರಸಿರಿ ಸಾರ್ಗು || ಸತ್ಯವೇ ಬೇಹುದು ನೃಪರಿಗಾ |
 ಸತ್ಯ ಭುಜಬಲಗೂಡಿ ಮಂತ್ರದ | ಸತ್ಯವೇ ಸತ್ವಾಧಿಕವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೦|| ಮೇಲನರಿಯದ
 ನೃಪನ ಬಾಳಿಕೆ | ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಸೋಡರು ನೀರದ | ಜಾಲದೊಡ್ಡಣೆ ಸುರಧನುವಿನಾಕಾರ ತವದುಡಿಗಿ||
 ಬಾಳಿಗಾಕಿದಕೊರಳು ಭುಜಗನ | ಹೇಳಿಗೇಯಲಿಕ್ಕಿದಕರವು ಬೆ | ಳ್ವಾರಹಬ್ಬಗೆಯವನ ಸಿಂ ಭೂಪಾಲ
 ಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಆಯವಿಲ್ಲದ ಬೀಯವನು ಪೂ | ರಾಯವಿಲ್ಲದಗಾಯವನು ನಿ | ದಾರ್ಯವಿಲ್ಲದ
 ಮಂತ್ರವನು ಲೇಸಾಗಿ ಮಿಗೆ ರಚಿಸಿ-|| ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದನಡವಳಿಯನ | ನ್ಯಾಯಹೊದ್ದು ವಪಾತಕವೆ
 ನಿಜ | ಕಾಯದಲಿ ನೀ ಧರಿಸೆಯಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೨|| ಫಲವಹುದ ಕೆಡಲೀಯದಳಿ ಪಂ |
 ಮಳವೆಕೊಂಬಂದದಲಿ ನೀನಾ | ಳ್ವಿಳೆಯ ಕರದರ್ಥವನು ತೆಗೆವೈ ಪ್ರಚಯ ನೋಯಿಸದೆ || ಹಲವು
 ಸನ್ಮಾನದಲಿ ನಯದಲಿ | ಚಲಿಸದಿಪ್ಪಂದದಲಿ ರಾಜ್ಯವ | ನಿಲಿಸುವಭಿಮತಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ
 ನಿನಗೆಂದ ||೫೩|| ಸೂಕರನ ತುಂಬಿಯ ಮರಾಳನ | ಭೇಕವೈರಿಯ ಕಾರುರಗಕಪಿ | ಕೋಕಿಲನ ಬಹಿ
 ಯ ಸುಧಾಕಿರಣನ ದಿನಾಧಿಪನ || ಆಕಸದ ದರ್ಪಣದ ಬಕರ | ತ್ನಾಕರನಲೊಂದೊಂದುಗುಣವಿರ |
 ಬೇಕು ನೃಪರಿಗೆ ನಿನೊಳ್ಳುಂಟೇ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ||೫೪|| ನೆಚ್ಚಿದಿರು ಸಿರಿಯನು ವೃಥಾಮದ | ಗಿಚ್ಚಿ
 ನುಲಿಯಲಿ ಬೇಯದಿರು ಮಿಗೆ | ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರದಿರಡನಲಿ ಸತ್ಯವನು ಚಲಿಸದಿರು || ಮೆಚ್ಚಿದಿರಸತ್ಯ
 ವನು ಗುಣವನು | ಮುಚ್ಚಿದಿರು ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಸಾರಿಯ | ಮುಚ್ಚಿದಿರು ಮರುಳಾಗದಿರು ಭೂಪಾಲ ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೫೫|| ಹಲವುನಿಯೋಗದಲಿ ಸುದತಿಯ | ರೊಲುಮೆಯಲಿ ಸಕಲಾಂಗದಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಲಿತ
 ನಿಜವನೆ ಧುಸುವಾಶ್ರಮವರ್ಣಭೇದದಲಿ || ಹಳಿವು ನಿನಗಾವಂಗದಲಿ ಬಳಿ | ಸಲಿಸದಲಿ ಪರತತ್ವದಲಿ
 ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸದಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಮತ ಭೂಪಾಲ ನಿನಗೆಂದ ||೫೬|| ಪರಿಜನಕೆ ದಯೆಯನು ಪರಸ್ತ್ರೀ |
 ಯರಲಿ ಭೀತಿಯ ಹೆಗಗಳಲಿ ನಿ | ಸ್ಮರಣತೆಯ ಬಡವರಲಿದಾನವ ದೈವಗುರುದ್ವಿಜರಾ || ಚರಣ
 ಸೇವೆಯಲಾರ್ತತೆಯ ಪಿಸು | ಣರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಮೂರ್ಖತೆಯ ನೀ | ವಿರಚಿಪೆಯೊ ಬೇಸರುವೆಯೋ

ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೫೭|| ಮೋಹದವಳಲಿ ಮೈದ್ಯರಲಿ ಮೈ | ಗಾಹಿನವರಲಿ ಬಾಣಸಿಗರಲಿ | ಬೇಹ
ಮಂತ್ರಿಗಳಲಿ ವಿಧಾವಂತರಲಿ ಹಿರಿಯರಲಿ || ದೇಹರಕ್ಷಕರಲಿ ಸದೋದಕ | ವಾಹಿಯಲಿ ಹಡವಾಳಿ
ಯಲಿ ಪ್ರ | ತ್ಯೂಹವನುವಿರಚಿಸೆಯಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ತರ್ರಣಿಯಲಿ ಹಗೆಗಳಲಿ ಬಹಳೈ
ತ್ವರಿಯದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಂಗಿಯಲಿ ಸಂ | ಸ್ತರಣದಲಿ ಮದ್ಯಪಿಯಲಬಲಾರ್ಥಯಲಿ ಶೃಂಗಿಯಲಿ || ಉರ
ಗನಲಿ ನದಿಯಲಿ ಸಖಿಯರಾ | ತುರಿಯದಲಿ ದುರ್ಮಂತ್ರಿಯಲಿ ದು | ಶ್ವರಿತನಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸೆಯಲೇ
ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೫೯|| ಧಾಳರನು ಧವಳರನು ಲಕ್ಕಿನ | ತೌಳಿಕಾರನ ಕೃತಕಮಾಯಾ | ಜಾಲರನು
ಕಾಹುರರನಂತರ್ದಾಹಕರ ಶರರ || ಖೂಳರನು ಖಳರನು ವಿಕಾರಿಯ | ಚಾಳನುಡಿಗಳ ಜಡಮತಿಯ
ನೀ | ನಾಳಿಗೊಂಬೆಯೂ ಲಾಲಿಸುವೆಯೋ ರಾಯ ಹೇಳೆಂದ ||೬೦|| ಅವಕಾಲದೊಳಾವಕಾರ್ಯವ
ದಾವನಿಂದಹುದವನ ಮನ್ನಿಸ | ತಾವಿದಂಬುದನರಿದಿಹೈ ಮೃಗಜೀವಿಯಿಂದದಲಿ || ಲಾವಕರ ನುಡಿ
ಗೇಳಿ ನಡೆದರೆ | ಭೂವಳಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ | ತಾವು ಕೆಡುವುದನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬೧||
ಅರಸು ರಾಕ್ಷಸ ಮಂತ್ರಿಯೆಂಬವ | ಮೊರೆವಹುಲಿ ಪರಿವಾರ ಹದ್ದಿನ | ನೆರೆವಿ ಬಡವರ ಬಿನ್ನಪವ
ನಿನ್ನಾರು ಕೇಳುವರು || ಉರಿಯುರಿವೃತಿದೆ ದೇಶನಾವಿ | ನಿರಲುಬಾರದನುತ್ತ ಜನಬೇ | ಸರಿನ ಬೇ
ಗೆಯಲಿರದಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೬೨|| ಧನದಲುರುಧಾನ್ಯದಲಿ ನೆರೆದಿಂ | ಧನದಲುದಕದ ಹೆಚ್ಚು
ಗೆಯುಲಂ | ಬಿನಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಘದಲಿ ತಿಲ್ಪಿಗಳಲಿ ತಿಲಾಳಿಯಲಿ || ವನವಳಯ ಕೋಟಾವಳಯಜೀ |
ವನವಳಯಗಿರಿವಳಯದುರ್ಗಮ | ವೆನಿಪದುರ್ಗಾವಳಿ ಸಮಗ್ರವೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೬೩|| ಕೃಷಿ
ಮೊದಲು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಯಿಂ | ಪಸರಿಸುವುದಾಕೃಷಿಯನುದ್ಯೋ | ಗಿಸುವ ಜನವನು ಪಾಲಿಸುವುದಾ
ಜನಪದದಜನದಿ || ವಸುತೆರಳುವುದು ವಸುವಿನಿಂ ಸಾ | ಧಿಸುವೊಡಾವುದಸಾಧ್ಯವದರಿಂ | ಕೃಷಿವಿಹೀ
ನನ ದೇಶವದು ನಿರ್ದೇಶಕೇಳೆಂದ ||೬೪|| ಸತಿಯರೊಲುಮೆಯ ವಿಟರುಗಳನಾ | ಸತಿಯರ ಸಿ ತಿಗತಿಗೆ
ತಾನೆಂ | ದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ನುಡಿವವರನರಮನೆಯ ಕಾಹಿಂಗೆ || ಪತಿಕರಸಿದರೆ ಜಗವರಿಯಲಾ | ಕ್ಷತಿ
ಪರಭಿವಾನವು ಮುಹೂರ್ತಕೆ | ಗತವಹುದು ನೀನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೬೫|| ಕಡುಗಧಾರೆಯ
ಮಧು ಮಹಾಹಿಯ | ಹೆಡೆಯ ಮಾಣಿಕ ವಜ್ರದಿಂ ಬಿಗಿ | ದೊಡಲಿಗೊಡ್ಡಿದಸುರಗಿ ಕಡುಗೆರಳಿದ
ಮೃಗಾಧಿಪನ || ನಡುಗುಹೆಯೊಳಿಹವಸುಧಯಘಟವೀ | ಪೊಡವಿಯೊಡತನ ಸದರವೇ ಕಡು | ಬಡ
ವರಿಗೆ ದೊರಕೊಂಬುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬೬|| ಮಗಗೆ ಮುನಿವನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ | ಮಗ
ಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು | ಪಗೆ ಕಣಾ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೂಪರ ಕುಲದ ವಿದ್ಯೆ ಯಿದು || ಬಗೆಯೆ
ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಮಂ | ತ್ರಿಗಳೊಳಾಪ್ತರಖಿನ್ನರೇ ದಾ | ಯಿಗರೊಳಂತರ್ಬದ್ಧವುಂಟೇ ರಾಯ
ನಿನಗೆಂದ ||೬೭|| ಮಲೆವರಾಯರ ಬೆನ್ನಕಪ್ಪವ | ನಲಗನಲಿ ಕೊಂಡಾಂತಮನ್ನೆಯ | ಕುಲದ ತಲೆ
ಚೆಂಡಾಡಿ ಗಡಿಗಳ ದುರ್ಗದಲಿ ತನ್ನ || ಬಲುಸಚಿವರನು ನಿಲಿಸಿ ತಾ ಪುರ | ದಲಿ ವಿನೋದದಲಿರುತ
ಹರುಷದ | ಲಿಳಿಯಪಾಲಿಸುವವನರಸು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬೮|| ಮನ್ನಣೆಯೊಳಲ್ಪತೆಯ ನುಡಿ
ಯೊಳ | ಗುನ್ನುತಿಯನೆಸಗುವುದು ಪರರಿಗೆ | ತನ್ನವರಿಗುಗ್ಗಡದ ಪರಿಕರಣೆಯನು ಮಾತಿನಲಿ || ಭಿನ್ನು
ವನು ತೋರುವುದು ರಾಯರ | ಗನ್ನುಗತಕಕಣಾ ವಿಪುಳಸಂ | ಪನ್ನಮತಿ ನಿನಗುಂಟೆ ಭೂವಿಾಪಾಲ

ಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಧನದಿ ಪಂಡಿತರಶ್ವತತಿಯಾ | ಧನದಿ ಕಾಂತೆಯರಖಿಳವಸ್ತುಗಳೈದೆ ಸೇರುವುದು ||
 ನನಹು ತೃಪ್ತಿಯೊಳ್ಳಿದದರಂ | ಧನವೆ ಸಾಧನವರಸಿಗಾಧನ | ವನಿತು ದೊರಕೊಳಲಿದಿರದಾರ್ಯ
 ಧಾತ್ರಿಪತಿಗಳಲಿ ||೩೦|| ಶೂರ ಭೀರನುದಾರಧರ್ಮೋ | ದ್ಧಾರ ವಿವಿಧವಿಚಾರ ಸುಜನಾ | ಧಾರ
 ರಿಪುಸಂಹಾರ ಚತುರೋಪಾಯಸಾಕಾರ || ಸಾರಮಂತ್ರವಿಚಾರ ಭುವನಾ | ಧಾರ ಸುಜನ ಸ್ವಾಮಿ
 ಕಾರ್ಯಾ | ಗಾರನೆನಿಸುವಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ||೩೧|| ತಿಳಿದವನ ಮೆತ್ತಿವಿದನ ಭಾಷಾ
 ವಳಿಲಿಪಿಜ್ಞಾನ ಸಾಕ್ಷರಿಕಮಂ | ಡಲಿಕಸಾವಂತರನಶೀಷರನಿಂಗಿತವನರಿತು || ಸಲೆ ಕರೆವಕಳುಹಿಸುವ
 ನಿಲಿಸುವ | ಬಲುನುಳ್ಳನ ಸುಕೃದದುಷ್ಟತ | ಫಲಿತಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ ರಾಯ ನಿನಗೆಂದ ||
 ಜರೆನರೆಯ ಮೈಸಿರಿಯ ಕುಲವೈ | ದ್ಧರನು ಹೀನಾಂಗರನು ಹಿಂಸಾ | ಚರಿತರನು ಜಾತ್ಯಂಧರನು
 ಧನದಾಸೆಯಳಿದವರ || ಆರಮನೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥದೊ | ಳಿಸಿದೊಡೆಮಾನೋನ್ನತಿಕವಿ |
 ಸ್ತುರಣವಹುದಿದನರಿದಿಹೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ಗುಳಿತವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಟ್ಟಿಯ | ಮೆಳೆ ಮರಂಗಳ
 ಹೊಯ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿ | ನೆಳಲನರಸುತ ವೇಗಗತಿಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ || ಬಳಿವಿಡಿದು ಭೂಭುಜರ ಯಾನಂ
 ಗಳೊಳಗಕಡೆ ಡಗೆಯ ಸೈರಿಸಿ | ಬಳಸುವವನೇ ಛತ್ರಧಾರಕನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಬೇಸರದೆ ಕಾ
 ಳೋರಗನನ | ಡೈಸಿಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳು ಮಿಗೆ ವೇ | ಡೈಸಿಕಡಿದರಯಟ್ಟುವಂದದಲಿಹಿತಬಲದೊಳಗೆ ||
 ಓಸರಿಸದೊಳಹೊಕ್ಕು ಸಮರವಿ | ಳಾಸವನು ನೆರೆ ಮೆರೆದು ಕೇಶಾ | ಕೇತಿಯಲಿ ಹಿಡಿದಿರಿವನ ಕಾಲಾ
 ಳು ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯಲಿರನ್ನೆಪರೆ ನರೆ | ಯಟ್ಟಿ ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಮುಂದಣ | ಡಟ್ಟ
 ನೊಡೆಹಾಯ್ದ ಹಿತಬಲದೊಳಗಾನೆ ಎರಿವರಿದು || ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟುತ ಹೇಣನ ಸಾಲಗ | ಳೊಟ್ಟು ಮೆರೆ
 ಯಲು ಕಳನ ಚೌಕದೊ | ಳಟ್ಟಿಯಾಡಿಸಬಲ್ಲವನೆ ರಾವುತನು ಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಹೆಬ್ಬಲವನೊಡೆತು
 ಳಿದು ಧರಣಿಯ | ನಿಬ್ಬಗಿಯ ಮಾಡಿಸುತ ಪಾಯ್ದಳ | ದೊಬ್ಬಳಿಯ ಹರಗಡಿದು ಕಾದಿಸುತಾನೆಗಳ
 ಮೇಲೆ || ಮೊಬ್ಬರಿದು ಸರವಳೆಯ ಕರೆವುತ | ಲಬ್ಬರಿಸಿ ಬವರದಲಿ ರಿಪುಗಳಿ | ಗುಬ್ಬಸವನಸಗುವನೆ
 ಜೋದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ದಳ ಮುರಿದು ಮ | ತೊಂದದುಡಿಕೈಲಿ ಮ
 ನ್ನೆಯರು ಕವಿ | ದೊಂದುದೇಸೆಯಲಿ ಬಲದೊಳೊಂದನೆಯಧಿಕಬಲವೆನಿಸಿ || ಬಂದು ಸಂತಾಪದಲಿ
 ಕಾಳಗ | ದಿಂದ ಪುರದಲಿ ನಿಂದು ಕರಿಕರಿ | ಗುಂದುವಕ್ಷಿತಿಪಾಲನೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೩೮|| ಕೃ
 ದುರೆಗಳನಾರ್ಯದು ರಥವನು | ಹದುಳಿಸುತ ಸಾರಥಿಯನೋವುತ | ಲಿದಿರಮುರಿವುತ ತನ್ನ ಕಾಯಿದ್ಯ
 ಕೊಳುತ ಕೆಲಬಲನ || ಸದೆದು ಮರಳುವಲಾಗುವೇಗದ | ಕದನಕಾಲಾನಲನವನು ತಾ | ಮೊದಲಿಗನ
 ಲೈ ರಥಕರಿಗೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ದೊರೆಯ ಕಾಣುತ್ತ ವಂದಿಸುತ್ತಂ | ಕರಿಸುತಂತರಿಸುತ್ತ
 ಁಗೆ ಹ | ತ್ತಿರನೆನಿಸದತಿದೂರನೆನಿಸದೆ ಮಧ್ಯಗತನೆನಿಸಿ || ಪರಿವಿಡಿಯಲೋಲೈಸುತರಸನ | ಸಿರಿವೊ
 ಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬೆಸಸಲು | ಕರೆಯುಗವನಾನುವನೆ ಸೇವಕನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೪೦|| ನರಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ
 ಯಿಹದೊಳು | ದುರಿತಭಾಜನರಾಗಿ ಕಡೆಯಲಿ | ಪರಕೆ ಬಾಹಿರರಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯಲಿ ಸುಳಿದು||
 ಹೊರಳುವರು ಕೆಲಕೆಲರು ಭೂಪರು | ಧರಿಸುವರೈ ರಾಜಧರ್ಮದ | ಹೊರಗೆಯನು ' ಮರೆದಿರೆಯ
 ಲಾ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧|| ನೈಗನ ಭರತನ ದುಂದುವನಾತನ | ಸಗರನ ಪುರೂರನ ಯಯಾತಿಯ

ಮಗನನಪುಷ್ಪನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ನಳನ ದಶರಥನ || ಹಗಲಿರುಳು ಎಲ್ಲ ಭಜ ವಂಶದ | ವಿಗಡರಲಿ
ಯಮಸ ಣನು ಸರಿಯೋ | ಮಿಗಿಲೋ ಯನಿಸುವ ನೀತಿಯುಂಟೇ ರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೮೨|| ಆಮುನೀಂ
ದ್ರನ ವಚನರಚನಾ | ತಾಮರಸಮಕರಂದಕೇಳಿಯ | ಲೀಮಂಹೀಶಮನೋಮಧುವ್ರತವುಬ್ಬಿತೋಲವಿ
ನಲಿ || ರೋಮಪುಳಕದ ರುಚಿರಭಾವ | ಪ್ರೇಮಪೂರಿತಹರುಷರಸದು | ದ್ವಾಮನದಿಯಲಿ ಮುಳಗಿ
ಮೂಡಿದನರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೩|| ಎಲೆಮುನಿಯ ನೀವ್ರಚಿಸಿದಿನಿ | ಮಂಗಳನೃಪಾಲನಯಪ್ರಪಂಚವ |
ಬಳಸಿದನು ಕೆಲಕೆಲವನಿನ್ನುರೆ ಬಳಸುವೆನು ಕೆಲವ || ಇಳಿದು ಧರಣಿಗೆ ಸೃಳಿದು ನೀತಿ | ಸ್ವಲಿತಜಡ
ರನು ತಿದ್ದಿ ತಿಳುಹುವ | ಸುಲಭತನದಲಿ ದೇವಮುನಿ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯೆಂದ ||೮೪|| ಮುನಿಯ ಜಿನ್ನು
ಹವಿಂದು ನೀವಿಂ | ದ್ರನ ವಿರಿಂಚಿಯ ಯಮನ ವರಣನ | ಧನಪತಿಯ ಶೇಷನ ಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿ
ಸುಳಿವಿರಲೆ || ಇನಿತುರಚನೆಗೆ ಸರಿಯೋ ಮಿಗಿಲೋ | ಮನುಜಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವೋ ಮೇ | ಳೆನಲು
ನಗುತೆಂದನು ಮುನೀಶ್ವರನಾಯುಧೀಪ್ತಿ ರಗೆ ||೮೫|| ಜನಪಕೇಳುತ್ತೇಧಶತಯೋ | ಜನತದರ್ಥದೊ
ಳಗಲದಳತೆಯಿ | ದೆನಿಪುದಿಂದ್ರಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿಹುದುಬಳಸುರನಿಕರ || ಜನಪರಲ್ಲಿ ಯಾತಿಯಾತನ |
ಜನಕನೃಗನಳ ಭರತಪಾರವ | ರನಿಪರಖಳಕೃತುಗಳಲಿ ಸಾಧಿಸಿದರಾಸಭೆಯ ||೮೬|| ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಗ
ಳಲಿ ಹುಟ್ಟುಂ | ದ್ರಾದಿರಾಯರು ರಾಜಸೂಯದೊ | ಳಾದರನಿಬರೊಳಗ್ಗೆ ಳೆಯರಿಂದ್ರಂಗೆ ಸರಿಮಿ
ಗಿಲು || ಆದೊಡಾಪುರುಹೂತಸಭೆಯೋ | ಪಾದಿ ಯಮನಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿವಿ | ಪಾದದಲಿ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹ
ನಾತನ ಸಮೀಪದಲಿ ||೮೭|| ವರಣಸಭೆಯೋಳಿಗಿಹವು ಭುಜಗೇ | ಶ ರಸಮಂದ್ರನದೀನದಾವಳಿ |
ಗಿರಿತರುವ್ರಜವೆನಿಪಸಂಖ್ಯಾರಹಿತವಸ್ತುಗಳು || ಅರಸ ಕೇಳು ಕುಬೇರ ಭಯಾ | ಸಯಗಲವೆಂಭ
ತ್ತಯೋಜನ | ಹರಸಖನ ಸಿರಿ ಸದರವೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೮೮|| ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಮೊಳೆವುದು
ಚತುರ್ದಶ | ಜಗವೆನಲು ಜಾವಳವೆ ತಸೋ | ಲಗದಸಿರಿರಮೇಪ್ತಿಗೇನರಿದೈ ಮಹೀಪತಿಯ ||
ಸುಗಮಗಾನಿಯರೂಪನಿಪದವಿ | ದೈಗಳು ವೇದಕ್ರತುಪುರಾಣಾ | ದಿಗಳು ಬಿರದಾವಳಿಯ ಪಾಠಕರಾ
ತನಿದಿರನಲಿ ||೮೯|| ಮುನಿಗಳೇ ಮಾಣಿಯರು ಮುಕ್ತಾಂ | ಗನೆಯರೋಲೆಯಕಾತಿಯರು ಸುರ |
ಜನವೆ ಕಿಂಕರಜನವು ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳೆ ಸಹಚರರು || ಘನಚತುರ್ದಶವಿದ್ಯಪಾಠಕ | ಜನವೆಲ್ಯ ಪಾಡೇ
ನು ಪದುಮಾ | ಸನನಪರುತವವಾಸಭೆಗೆ ಸರಿಯಾವುದೈ ಸ್ಮಪತಿ ||೯೦|| ಇನಿಬರಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುಕೃತಿ
ಗಳನಿವತೇಜಸಿ ಗಳಗಡ ಸುರ | ಮುನಿಹಂಚ್ಚಂದ್ರಂಗೆ ಸೇರಿದಸುಕೃತಫಲವೇನು || ಜನಪನಪದಸೆಗೇ
ನು ದುಷ್ಕೃತ | ಪೆನಲು ನಕ್ಕನು ರಾಜಸೂಯದ ಘನವನರಿಯಾ ಧರ್ಮನಂದನೆಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ||
ಈಮಹಾಕ್ರತುಪರವನೀಮಾ | ಡಾ ಮಹೀಶ್ವರಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿ | ರಾಮಯನು ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಹನು
ಸತೇಜದಲಿ ಬಳಿಕ | ಸೋಮವಂಶದ ರಾಯರೊಳಗು | ದ್ವಾಮರಹಬಲುಗೈಕುಮಾರ | ಸ್ತೋಮ
ನೀವಿರಲಯ್ಯಗೇನರಿದಂದನಾಮುನಿಪ ||೯೧|| ಮುನಿಯಮಾತಿನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿತು | ಜನಪತಿಯ ಚೈ
ತನ್ಯವ್ಯಗವೀ | ತನವಚೋವರುಷದಲಿ ನೆನೆದವು ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು || ಮನದಲಂಕುರವಾಯ್ತು ನಾ
ಲಿಗೆಗೊನೆಯಲೆರಡೆಲಿಯಾಯ್ತು ಯಜ್ಞದ | ನೆನಹು ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ||೯೨||
ಕಳುಹಿದನು ಸುರಮುನಿಯನುದರದೊ | ಇಳಿದುದಂತಸ್ತಾಪಯಜ್ಞದ | ಬಲುಹನೆನೆದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಪಿಸಿ

ಕೈಯಗಲ್ಲದಲಿ || ಬಲೆದೊಲೆದು ಭಾವದಲಿ ವಿಗೆ ಕಳೆ | ವಳಿಸಿ ಪದುಳಿಸಿಕೊಳುತ್ತ ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕ
ಚಿಂತಿಸಿ ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ವಿರನರಯಣನಾ || ||೯೪||

ಅಂತು ಸಧಿ ೧ ಕೈ ಪದ ೯೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಬಲಿಮಥನಫಲಗುಣರು ಸಹಿತ | ಗ್ಗಳಯನೇಕಾಂಗದಲಿರಣದಲಿ .

ಕಲಿಜರಾಸಂಧನನ ಸೀಳಿದು ಬಿಸುಟನಾಭೀಮ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮಂತ್ರಾಕ್ರೋಚನೆಗೆ ಭೂ | ಪಾಲಕರೆಸಿದನನುಜರನು
ಧೌವ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳ || ಮೇಳವದ ತನಿವೆಗಳಗಳ ಮಣಿ ಮೌಳಿಮಂಡಿತರಪ್ಪರದ ಪಡಿ | ಸೂಳು
ಪಾಯವಧಾರಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ಸಭಾಸ್ಥಳವೆ ||೧|| ದ್ರುಪದಧೃವ್ಯದ್ಯುಮ್ನಮತ್ಸ್ಯಾ | ಧಿಪತಿಕೇಕಯ
ಪಾಂಡವಾತ್ಮಜ | ರು ಪತಿಕಾರ್ಯವಿಚಾರನಿಷ್ಠರಬಂದರೋಲಗಕೆ || ನೃಪತಿಹದನೇನಮರಮುನಿವರ |
ನುಪಚರಿತಮಂತ್ರಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ | ರಪಣ ನಮಗುಂಟೆಗೆ ಬೆಸಸಂದರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೨|| ಧರೆ ನಮಗೆ
ವಶವರ್ತಿಬಂಡೆಯ | ಸಿರಿ ನಮಗೆ ಮೈವಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಸುತನ ನಳನಹುಷ್ಣಪಭರತಾದಿಭೂಮಿ
ಪರ || ಮರೆಸಿತೆಂಬುದು ಲೋಕವೀನಿ | ಬೃರದ ಹೆಸರೆಮಗಿಂದು ಬೊಪ್ಪನ | ಸಿರಿಯನೇವಣ್ಣಿ ಸ.ವೆ
ನೆಂದನು ಸುಯ್ಯ ಯವಸೂನು ||೩|| ಅಲ್ಲಿ ಸುರರಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ | ನಲ್ಲಗಡ ಪಾಂಡುಕ್ಷಿತಿಶ್ವರ |
ನಿಲ್ಲಿ ಮೈಭವಕೇನುಫಲನಾವವರ ಸದ್ಗತಿಗೆ || ಇಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರಾಜಸೂಯದಿ | ನೆಲ್ಲವಹುದಯ್ಯಂಗೆ ವ.ಖ
ವಿದು | ದುರ್ಲಭವು ಕೈಕೊಂಡೆವಾವುದು ಮಂತ್ರವಿದಕೆಂದ ||೪|| ಆಗಲಿದಕೇನರಸ ದೀಕ್ಷಿತ | ನಾಗು
ನಿರುಪಮರಾಜಸೂಯಕೆ | ಭಾಗಧನವನು ಭೂಮಿಪರ ಸದೆಳೆದು ತಹೆವೆಂದು || ಆಗರುವರುಬೈಳ
ತಪ್ಪೇ | ನಾಗಲಿಗೋವಿಂದಮತ್ತದಲಿ | ತೂಗಿ ನೋಡುವೆವಿದರತೂಕವನೆಂದನಾಭೂಪ ||೫|| ಕಳುಹಿ
ದನು ಸಾರಥಿಯನಾರಥ | ಕೆಲವು ದಿವಸಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಭವನ | ಸ್ಥಳದೆ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಚಾಚಿತು ಚಪಳಗ
ವ.ನದಲಿ||೬|| ಬಳಗೆ ಬಂದನು ಪಾವುಡವ ಮುಂ | ದಿಳುಹಿದನು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಪಾಂಡವ | ತಿಲಕನಟ್ಟಿದಹದನ
ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ||೭|| ತಿಳಿದನಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕಾರ್ಯದ | ನೆಲೆಯನಕ್ಕೂರಾದಿಸಚಿವರ | ತಿಳು
ಹಿದನು ತಿಶುಪಾಲಕಂಸನಮಾವನಿಂತಿವರ||ಕೊಲುವೊಡಿದುಹದ ನಮ್ಮ ಭಾವನಿ ನಿಳಯದುತ್ಸಹಸಾಮನ

ಸ್ಯವೆ | ಬಳಸುವರ ಹೊತ್ತಿದು ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿನಮಗೆಂದ ||೨|| ಎಂದು ವಸುದೇವಾದಿಯಾದವ |
 ವೃಂದವನು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ | ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಬಳಿಕಿಂದ್ರಸೇನನ ಕೂಡ ಯೋಲವಿನಲಿ ||ಬಂದನಿಂದ್ರಪ್ರ
 ಸ್ಥಪಟ್ಟಣ | ಕಂದುವೊಸಗೆಯ ಗುಡಿಯತೋರಣ | ದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗಳಸದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು
 ಹರಿಯ ||೨|| ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದರು | ಹರಿಯನರಮನೆಗನಿಬರಂತಃ | ಪುರದ ಕಾಣಿಕೆ
 ಗೊಂಡು ಬಾಂಧವಜನವನುಚಿತದಲಿ || ಹರಸಿ ಮಧುರಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ | ದರಸಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯ
 ಮಂ | ದಿರದೊಳೇಕಾಂತದಲಿ ಭೂಪತಿಗೆಂದನಸುರಾರ ||೨|| ಏನುಕರೆಸಿದರೈ ಪ್ರಯೋಜನ | ವೇನು
 ನಿಮ್ಮತ್ತಾಹಶಕ್ತಿಯೊ | ಳೇನು ದುರ್ಘಟವೇನು ಶಂಕಿತವೇನು ಸಂಸ್ಥಲಿತ || ದಾನವರ ಕೌರವರ
 ವೈರದೊ | ಳೇನುವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲಲೇ ಹದ | ನೇನೆನಲು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೃಪತಿ ||೨|| ದನು
 ಜರಲಿ ಕುರುಸೇನೆಯಲಿ ಭಯ | ವನಗೆ ಭಾರಿಯ ನಿಮ್ಮ ಘನಪದ | ವನಜವಿದು ಸೀಸಕವಲೇ ತನ್ನು
 ತ್ತಮಾಂಗದಲಿ || ಮುನಿಯ ಹೇಳಿಕೆ ಬೊಪ್ಪಗಮರೇ || ದ್ರನಲಿ ಸಮರಸವಿಲ್ಲಗಡ ನ | ಮ್ಮಿನಿಬರಲಿ
 ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದದಕೇನುಫಲವೆಂದ ||೨|| ಏತನ ಪರಮಪ್ರೀತಿಗುನ್ನುತ | ಗತಿಗೆ ನಿರ್ಮಳರಾಜಸೂಯ |
 ಕ್ರತುವೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಮುನಿಯುಪದೇಶಿಸಿದತನಗೆ || ಕ್ರತುಮಹಾಕ್ರತುಸಕಲಧರಣೀ | ಪತಿಗಳ
 ಥವೆ ಗುಣದಲೀಯ | ವ್ರತವೆನಗೆ ಸುಕಲ್ಪವಾಯ್ತಿದಕೇನು ಹದನೆಂದ ||೨|| ತಿರುಗದೊಡಸಂಕಲ್ಪ
 ಹಾನಿಯ | ಪರಮಪಾತಕವಿದು ವೆ.ಹಾನಿ | ಪ್ಮರಮಖವಿನ್ನು ಮರಮುನಿಪತಿ ದೇವಲೋಕದಲಿ || ಹರ
 ಹುವನು ಪಂಹಾಸ್ಯಮಯಸಾ | ಗರವ ದಾಟಿಸು ಜೀಯ ಭವಸಾ | ಗರವನಿದುಮಿಗಲೇ ಮುರಾಂತಕ
 ಯೆಂದನಾಭೂಪ ||೨|| ನಕ್ಕನಸುರವಿರೋಧಿ ಮುನಿಹಾ | ಯಿಕ್ಕಿದನಲಾ ಬಲೆಯನಕಲಾ | ಸಿಕ್ಕಿದಿ
 ರಲಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು ಸದರವೇ ನೃಪರು || ಅಕ್ಕಜದ ಮಖವಿದರಚೋಣಿಗೆ | ಚುಕ್ಕಿಯಾಯಿತು
 ವನ ಮಹೇಶನ | ಮಕ್ಕಳಾಟಕಯಾಯ್ತೆನುತ ತೂಗದನು ಸಿರಿಮುಡಿಯ ||೨|| ಕದರಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪ
 ಪತಿಗಳ | ಸದೆದು ರಚಿಸುವರಾಜಸೂಯದ | ಹದನನಂಘ್ರಿಸುವನದಾರೀವರ್ತಮಾನದಲಿ || ಸುದತಿಯರ
 ಸೊಳೆಯರ ಮುಂದು | ಬೈದೆಯಲಾ ನಾರದನ ಫುಲ್ಲಣೆ | ಗದು ಸುದುರ್ಘಟವೆಂದು ಬಿದ್ದವಿಘಾತಿ
 ಬಲುಹೆಂದ ||೨|| ಮೊದಲಲೇ ನಿಮ್ಮವರು ನಿಮ್ಮ | ಭೈದಯವನು ಸೇರುವರೆ ಕೌರವ | ರದರೊಳ
 ಗೆ ದರ್ಶನಶಕುನಿಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು || ಕುದುಕುಳಿಗಳೀಚೆಯಲಿ ಕಂಸನ | ಮದಮುಖನ ಪರಿವಾರವಿದೆ
 ದೂ | ರದಲಿ ಮಗಧನ ಹೊರೆಯಲದನೇಬಣ್ಣಿ ಸುವನೆಂದ ||೨|| ಕಾಲಯವನಾದಂತವಕ್ರನೃ | ಪಾಲ
 ರಲಿ ದುರುದುಂಬಿಯೈ ಶಿಶು | ಪಾಲಪಾಂಡ್ರಕರೆಂಬಗೆ ಸಮದಂಡಿಯೆಮ್ಮೊಡನೆ || ಖೂಳರಿವರು
 ಹಂಸಡಿಬಿಕ್ಕರು | ಸಾಲುವನ ಮುರನರಕರಾಳಿನ | ಮೇಳವವನೇನೆಂಬೆನ್ನೈಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಕಲ
 ವರಿದರೊಳು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲಿ | ಕೊಲೆಗೆ ಭಂಗಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು | ಕಲಕೆ ಸುವವನಲ್ಲ ಮಲೆವರಮಾ
 ರಿ ಮಾಗಧನು || ಬಳಿಕೆಮಗೆ ಬಲವದ್ವಿರೋಧದ | ತೊಳಸುಬಿದ್ದದು ತೋಟಿಗಾರದೆ | ಜಲಧಿಮಧ್ಯ
 ದಲೂರಕಟ್ಟಿದವರಸಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಮುವದೇವನ ಮುರಿದೊಡಾತನ | ದೇವಿಯರುಬಳಿಕೆಮ್ಮದೂ
 ರಿದ | ರಾವಿಗಡಮಗಧಂಗೆ ಮಧುರೆಯಮೇಲೆ ದಂಡಾಯ್ತು || ನಾವು ನಾನಾದುರ್ಗದಲಿ ಸಂಭಾ |
 ನಿಸಿದವಾತನನು ನಿಮ್ಮೊಡ | ನಾವು ಕೂಡಿದೊಡಾತಮುನಿಯನೆ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨|| ಅರಸಕೇಳೊ

ರೊಂದುವಂಶದ | ಧರಣಿಪರು ಮಾಗಧನ ಮನೆಯಲಿ | ಸೆರೆಯಲ್ಪೆದರೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ನಿರಂತರಾಯ
 ದಲಿ || ದುರುಳನವಭಗದತ್ತಬಾಹ್ಲಿಕ | ನರಕವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರಮೊದಲಾ | ದರಸುಗಳು ಬಲಗರ್ವಿತರಸಂಖ್ಯಾ
 ತರಹರೆಂದ ||೨೦|| ಅವುರಲಿ ಮತ್ತಿತ್ತಲುತ್ತರ | ದನನಿಪರು ಧಕ್ಕಡರುಧರಣೀ | ಧವರೊಳಧಿಕು
 ತಾರರಗ್ಗ ದಚೀನಬೋಚಕರು || ರವಿಯುದಯಗಿರಿತಿಖರದಲಿ ಪಾ | ಫಿವರು ದಕ್ಷಿಣಚೋಳಪಾಂಡ್ಯ |
 ಪ್ರವರರದೆ ವಿಕ್ರಮಹಿರಣ್ಯಮದಾಂಧರವರೆಂದ ||೨೧|| ಔಕಿ ಚತುರಂಗದನ್ಯಪಾಲರ | ನೂಕಬಹು
 ದಿದಕೇನು ಯಾಗ | ವ್ಯಾಕರಣಕಿವಂಬ್ಬರೇ ದೂಷಕರು ಧರಣಿಯಲಿ || ಈಕುತಾರರು ಕದನಮು
 ಖದವಿ | ವೇಕಿಗಳು ತಿಶುಪಾಲಮಾಗಧ | ರಾಕೆವಾಳರು ವೈರಿರಾಯರೊಳರಸಕೇಳಿಂದ ||೨೨|| ಅಧಿಕ
 ರಿವರಿಬ್ಬರೊಳಗಾವಾ | ಗಧನೆ ಬಲುಗೈ ರಾಜಸೂಯಕೆ | ಸಬರವನು ಸಾಕಾಣೆನಾತನ ಖಂಡೆಯದ
 ಮೊನೆಗೆ || ನಿಧನವಲ್ಲದೆ ಧನವ ನೆರಹುವ | ಹವನ ನೀನೇಕಾಂಬೆಯಾತನ | ವಧೆಯು ಹರಿಯದು
 ನಮ್ಮ ಕೈಯಲಿ ರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೨೩|| ಕಂಸನನು ಕಡಹಿದೆವು ಮುರಿದೆವು | ಹಂಸಡಿಬಿಕರ
 ಪಾಂಡ್ರಕರ ನಿ | ವಂಶವೆನೆ ಸವರದೆವು ಮುರನರಕಾದಿದಾನವರ || ಹಿಂಸೆಯಿವನಲಿ ಹಂಯದಿವನಿ |
 ಸ್ಸಂಕಯನು ವಿಜಯದಲಿ ಯಾಗ | ಧ್ವಂಸಕನ ನೆರೆ ಮುರಿವುಪಾಯವ ಕಾಣೆನಾನೆಂದ ||೨೪||
 ಈಸುಘನವೇ ಕೃಷ್ಣ ಯಾಗ | ದ್ವೇಷಿಗಳು ಪಿರದಾಗಲೆವಗ | ಸ್ತ್ರೀಸಲೇ ವರರಾಜಸೂಯಾಧ್ವರಕೆ
 ಸನ್ಯಾಸ || ಈಸುದೃತ್ಯರು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ | ಗಾಸಿಯಾದರು ಮಗಧನೊಬ್ಬನು | ವಿಸಾಲಳಿಯನುಗಡ
 ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೫|| ಅಹಹ ಯಾಗವ್ರತಕೆ ಭಂಗವ | ತಹುದೆ ಜೀಯ ಮುರಾಂಕೈ
 ಹೆಸ | ನಿಹಿತನಾಗಲಿ ಸಾಕು ನೋಡಾ ತನ್ನ ಕೈಗೂಣ || ಬಹಳಬಲನೇ ಮಾಗಧನು ನಿನ | ಗಹಿತನೇ
 ತಾವೀಳಿಯವ ಸುರ | ಮಹಿಳೆಯರ ತೋಳಿನಲಿ ತೋರುವೆನೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೬|| ಮುರುಕಿಸುಮರ್
 ನ್ನೆಯರವಾಳವ | ಮುರಿವೆನುಳಿವ್ವಿಪಪತಿಗಳ | ತೆರಿಸುವೆನು ಹೊರಿಸುವೆನು ನೆತ್ತಿಯಲವರ ವಸ್ತು
 ಗಳ || ಕರುಬನೇ ಮಾಗಧನು ರಣದಲಿ | ತರವೆನಾತನ ನಿಮ್ಮಯಾಗದ | ಹೊರಗೆ ತನ್ನದು ಕರಸು
 ರುಷಿಗಳನೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೭|| ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ಯಾಗೋ | ಪಹರಣಕೆ ಸನ್ಯಾಸಗಡ ವಿ |
 ಗ್ರಹದಲಧಿಕರು ಗಡ ಜರಾಸಂಧಾದಿನಾಯಕರು || ಮಹಿಮಮನ್ನೆಯರಧ್ವರವ ನಿ | ವರ್ಹಿಸಲೀಯ
 ರುಗಡ ಶಿವತಿವಾ | ರಹವ ಮೂಡಿದನರಸನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೮|| ಏಕೆ ಗಾಂಡಿವವಿದು
 ಶರಾವಳಿ | ಯೇಕೆ ಯೈಂದ್ರಾಗ್ನೀಯವಾರುಣ ವೇಕೆ ರಥವಿದು ರಾಮಭೃತ್ಯಧ್ವಜವಿಳಾಸವಿದು | ಲೋಕ
 ರಕ್ಷಾಂತಕ್ಷಗಿಂತಿವು | ಸಾಕು ಹುಲುಮಂಡಲಳಿಕವರ | ನೂಕಲರಿಯದೆ ಜೀಯ ಜಂಜಡವೇಕೆ ಬೆಸ
 ಸೆಂದ ||೨೯|| ನೆರಹು ಹಾರುವರನು ದಿಗಂತಕೆ | ಹರಹು ನಮ್ಮನು ಬಂಧುವರ್ಗವ | ಕರಸು ರಚಿಸಲಿ
 ಕಾಣಬೇಹುದು ಕದನಕಾಮುಕರ || ಸೋರಹಲರಿಯನು ಸಾಧುಗಳನಾ | ದರಿಸುವೆನು ಚಾವಟಿಯರನು
 ಚಿ | ಮ್ಮುರಿಯಬಿಗಿಸುವೆನಮರಿಯರ ಕಡಗಣ್ಣು ಕಣ್ಣಿಯಲಿ ||೩೦|| ಅಹುದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನುಡಿ
 ನಿ | ವರ್ಹಿಸದೇ ಬಳಿಕೇನು ನಿಜಕುಲ | ವಿಹಿತವಲ್ಲಾ ವಿನಯವಿಕ್ರಮವಿದ್ಯುನ್ಯಪನೀತಿ ||ಗಹನವೇ ಗಂಡು
 ಗರಿಗದಿರಾ | ರಹಿತಬಲಪಿನ್ನರಸ ಚಿಂತಾ | ಮಹಿಳೆಗವಸರ ವಲ್ಲ ಮನವೂಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೧||
 ಎಮಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕೊಡು ರಪು | ರಮಣಿಯರ ಸೀಮಂತಮಾಣಿಗಳ | ನಿಮಿಷದಲಿ ತರಿಸುವೆನು

ಹರಸುವೆನಹಿತಭೂಮಿಪರ || ಸಮರಜಯವಿನ್ನಾಯ್ತು ಯಜ್ಞೋ | ವ್ಯನು ಕೆನಿಷ್ಟ್ರ ಸ್ಥಿಪವಿನ್ನ |
 ಭ್ರಮೆಯ ವಾಡವಿರೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ನುಡಿದನಸುರಾರಿ ||೩೨|| ಕಂಗಳೆನುರು ಚಿತ್ತನೀವೆ | ನ್ನಂಘ
 ವಣೆಗಿನ್ನೇನು ಭಯನಾ | ವಂಗವಲಿ ನಂಬಿವೆವಲೇ ನಿವ್ಯಂಪ್ರಸಂಕಟವ || ಸಂಗರವ ಜಯನಿನ್ನದ
 ಲ್ಲಿಯ | ಭಂಗ ನಿನ್ನದು ಭಕ್ತಜನದನು | ಸಂಗ ನಿರೀರಲೇನು ನಮಗೊಡಂದನಾಭೂಪ ||೩೩|| ವಿಗಡ
 ಯಾಗೆ ಸಕಲರಾಯರು | ಹಗೆ ಮರುತ್ತನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ | ದಿಗಳು ಕೆಲವರತ್ತಕ್ಕರಾವರು ರಾಜ
 ಸೂಯವಲಿ || ಬಗೆಯಲಿಸು ದುಷ್ಟಾಲವಸುರರೊ | ಳಗಡಮಾಗಧನವನ ಮುಂದೊಡೆ | ಸಗಮ ನಿವ್ಯ
 ಯ್ಯಂಗಿ ಸುರಪವಂದನಸುರಾರಿ ||೩೪|| ಆರವನು ಹಿರಿದಾಗಿ ನೀಕ್ಯೆ | ವಾರಸುವೆ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಮೂ
 ಗಧ | ನಾರಾಭಚಿ ತಾನೇನು ವರಶೋ ಸಹಜವಿಕ್ರವನೋ || ಭೀರಂದ್ರ ಸಿವಿಲಂತೆ ಸಕಲಮ | ಹೀರ
 ನು || ೩೫ || ವೃಷಭೇಶ್ವರನು | ವೈರಗಡ ಸಿಂಹಮೊಡೆವನು ನಗತ ಮುರವೈ || ೩೬ || ಧರಣೀಪತಿ ಕೇ
 ಳೈಬೃಹದ್ರಥ | ನರಸು ಮಾಗಧಮಂಡಲಕೆ ತ | ತ್ಪರಿ ಗಿರಿವ್ರಜಮೆಂಬುವವಲ್ಲಿ ಸವೆಸ್ತನಿಭವವಲಿ || ಧ
 ರೆಮ ಪಾಲಿಸುವೆ ಸಾತ | ಗತಿಮರು ಸೇವರು ಕಾಶೆ | ಶ್ವರನ ತನುಜಯುಬ್ಬರವ ಭೂತರೂ
 ಪಗೂಣಯುತರು ||೩೭|| ಅವರೊಡನೆ ಸುಖಸತ್ಯಭಾಸಂ | ಭವವಿರೋಧವಲಿದ್ದನೀವೈ | ಭವಫಲವ ಪು
 ತ್ರಗಗೆ ಬಹು ದುಃಖೋಪಚಯವೆಂದು || ಅವನಪತಿ ವೈರಾಗ್ಯವಲಿ ರಾ | ಜ್ಯವನು ಬಿಸುಟು ತಪಸ್ಸು
 ಭಾವ | ವೈವರಣೆಯಲಿ ತನುವ ನೂಕುವೆನುತ ಹೊರವಂ ||೩೮|| ಉರಹೊರವಡವುತ್ತ ಕಂ
 ಡನು | ಪಾಂಕಾಂಕ್ಷಯೋಬ್ಬನು ಮುನಿವೀರಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾಂಗಿರಾತ್ಮಜಚಂಡಕೌಶಿಕನ || ನಾಯರು
 ಸೂತನನ ಚರಣಂ | ಭೂರುಹ ಕೃಭಿಸುಸಲತನಿ | ಸ್ತಾನಿಸಿವರಾಶಿವ ಚನವನು ಮುನಿ ಪಾಲಂಗಿ ||
 ಏವರಸಕೆ ವರವಲಿ ಮ | ವ್ರಾತನಿರೂಪಕತಾಚಿ | ತಾನರೂಪವ ದುಗಡಮು ನಿರ್ಮಂಪ್ರ
 ಸೇವೆಯಲಿ || ಹಾನಿವಷ್ಟುತಕಮದಲೇ ಸುತ | ಹೀನರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟ ನೆನಗ್ಗೆ | ಕಾನನವ ಸಿ ಸೂಕ
 ನುತ ಬಿಸುಕುಯ್ದು ನಾಭೂಪ ||೩೯|| ಐಕಲೇ ಸುತುನರಾಜ್ಯವಿ | ಳಾಸನಿಷ್ಟಲವಮದಲೇ ಸು | ತೋ
 ಪವೇ ಸುತಲಾಭವಾದೊಡೆ ಹೊಲ್ಲೆಯೇನಿವಕೆ || ಆಸಮರ್ಥಮುನೀಂದ್ರನಂತ | ಭೂಸಿರಾತ್ಮಭ್ಯಾನ
 ಸುಖವಿ | ನ್ಯಾಸುರಲಂಕವಲಿ ಬಿದ್ದದು ಮಧುರಚೂತಫಲ ||೪೦|| ಕಂದೆರೆಮ ಮುನಿ ಬಳಿಕ ಭೂ
 ಪತಿ | ಗೆಂದನಿದಕೋ ಪುತ್ರಸಂತತಿ | ಗಿಂದು ಸಾಧನವಿದನು ಕೊಡು ನಿನ್ನೊಲಿಮ ವಧಾಗೆನಲು ||
 ಕಂದಿದಾನನವುಜ್ಜ್ವಲಪ್ರಭೆ | ಯಿದ ಬೆಳಗಿತು ರಾಣಿಯರ ಸಹ | ತಂದ ಮುನಿಪದಕರಗ ಪರಿತೋ
 ಪವಲಿ ನಿಂದಿದ ||೪೧|| ವರವನೊಂದನು ಹೆಸರುಗೊಂಡ | ಧರಣೀಪತಿಗಾಮುನಿಸ ಕೊಟ್ಟನು | ಪುರ
 ಕೆ ಮರಳಿದನರಸನಾಮುನಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ಸಂದನತ್ತಲು ಚೂತಫಲವಿದ | ನೆರಡುನಾಡಿ ಬೃಹ
 ದ್ರಥನು ತ | ನ್ನರಸಿಯರಿಗಿತ್ತನು ಯುಧಿಷ್ಟಿರ ಕೇಳು ಕೌತುಕವ ||೪೨|| ಬಲಿಮದವಂಗೆ ಗರ್ಭಜನ
 ನದ | ನಲೆಯ ಕಾಲಕೆ ಸತಿಯರುದರದೊ | ಳಿಳಿದುದೊಂದೊಂದವಯವದ ಸೀಳೆರಡು ಸದುವಾಗ ||
 ಬಳಿಕ ಕಂಡವರಕಟ ದುಷ್ಟುತ | ಫಲವೆ ಸುಡಲಿವೆನುತ ಬಿಸುಟರು | ಹೊಳಲ ಹೊರಬಹೆಯಲಿ
 ನಡುವಿರುಳರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೪೩|| ನಡುವಿರುಳು ಜರೆಯಂಬರಕ್ಕನಿ | ಯಡಗನರಸುತ ಬಂದು ಕಂಡಳು
 ಮಿಡುಕುವಿಸೀಳೆರಡುವನು ಹೊರಹೊಳಲೆ ಬಾಹೆಯಲಿ || ತಡುಕಿದಳು ಸೀಳ್ವಿಕೆ ತಿನ್ನದೆ | ಮಡಗ

ದರೂ ಕೌತುಕವದೇನೀ | ಯಡಬಲವನಂದಸುರೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು | ಶಿಶುವೆ ||೪೪|| ಶಿಶುವನಾರೋ
 ಸೀಳ್ವ ತಿನ್ನುದೆ | ಬಿಸುಟು ಹೋದರೆನುತ್ತ ಜರ ಸಂ | ಧಿಸಿದಳಾಕಸ್ಮಿತದ ಸೀಳಿರಡನುವಿನೋದದಲಿ || ೪೫ ||
 ರಿಸಿದುದಸು ಮೇಘುರವ ಘೂ | ಮಿಸುವವೋಲ್ವೀರಿದನು ಗಿರಿಗಳ | ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ನಡುವಿರುಳ್ಳು
 ಕೋಳಾಹಳಿಸಿತಾರಭಸ ||೪೬|| ಊರಹೊರವಳಯದಲಿದೇನು ಮ | ಹಾರಭಸವಿರುಳೆನುತ ಹರಿದು
 ದು | ಪೌರಜನ ಝಂಪಿಸುವೆದ್ದೀವಿಗೆಯ ಬೆಳಗಿನಲಿ || ೪೭ || ಆರಿವಳು ತಾನೆನುತ ಕಂಡುದು | ದೂರ
 ದಲಿ ದಾನವಿಯನವಳಘ | ನೋರುಗಳಸೋಗಿಲಲಿ ಕೈದೊಟ್ಟಲ ಕುಮಾರಕನ ||೪೮|| ನಿಂದದಲ್ಲ
 ಯದಲ್ಲ ರಕ್ಕಸಿ | ಯೆಂದಭಯದಲಿ ಬಳಿಕ ಕರುಣದ | ಲೆಂದಳವಳಂಜದಿರಿ ಹೋಹೋ ಯೆನುತ
 ಕೈನೆಗಹಿ || ಇಂದಿವನು ಮಗನೆನಗೆ ಭೂಪತಿ | ಬಂದನಾದೊಡೆಕೊಡುವನೀತನ | ನೆಂದೊಡಾಕ್ಷಣ
 ಕೇಳಿ ಹರಿತಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ||೪೯|| ಅರಸ ಕೋ ನಿನ್ನುವನೆ ನೀ ಮುನಿ | ವರಕುಮಾರನನ್ನೆ
 ಹೆಸರಲಿ | ಕರೆವುದೀತನ ಸೀಳಬಿಚ್ಚ ವಳಾನು ಬೆದರದಿರು || ಜರೆಯೆನಿಪುದಭಿಧಾನವೆನ್ನದು | ವರಬ
 ರಾಸಂಧಕನಿವನು ಸುರ | ನರರೂಳಗೆ ಬಲುಗೈಯನಹನೆಂದಿತ್ತಳರ್ಭಕನ ||೫೦|| ಅಸುರೆಯನು
 ಮನ್ನಿಸಿದನಾಕೆಯ | ಪೆಸರಮಗನಿವನೆಂದು ಲೋಕ | ಪ್ರಸರವರಿಯಲು ನಲವಿನಲಿ ಸಾಕಿದನು ಮಾಗ
 ಧನು || ಅಸುರರಲಿ ಮರ್ತ್ಯರಲಿ ಸುರರಲಿ | ಯೆಸಕವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿದನು ಸಾ | ಹಸದ ಬೋಡೆನೆ ಜಡಿ
 ದುದವನಲಿ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಅದರಿನಾಮಾಗಧನ ಮುರಿದ | ಲ್ಲದೆ ನೈಪಾಲಕರಂಜ ಕಪ್ಪದೋ
 ಳೊದಗಲಲಯರು ಮೆರೆಯಲೀಯರು | ಯಾಗಮಂತ್ರಪವ || ಇದುನಿಧಾನವು ಭೀಮಪಾರ್ಥರಿ | ಗದು
 ಮುಪೂರ್ತವು ವೀಳೆಯವ ತಾ | ಕದನವಿಜಯದ ವೀರಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಳೆಹಿಂದ ||೫೨|| ಮರೆಯದೇ
 ತಕೆ ರಾಜಸೂಯದ | ಹೊರಿಗೆ ನಿನ್ನುದು ರಾಣಿಕವನಾ | ನಲಯನೆಮ್ಮರ್ಧಾಭಿಮಾನಪ್ರಾಣದೊಡೆಯ
 ನಲಿ || ಕಿರಿಯರಿವದಿರು ರಾಜಸೂಯದ | ಕರುಬರತಿಬಲ್ಲಿದರು ಕೃಪೆಯನು | ಮೆರೆವದೆಂದಸುರಾಲ
 ಮಂಘ್ರಿಗೆ ಚಾಚಿದನು ತಿರವ ||೫೩|| ಎತ್ತಿದನು ಮುರವೈಲ ರಾಯನ | ಮಸ್ತಕವ ನಸನಗುತ
 ಕರೆಸು ಮು | ಹೂರ್ತಿಕರನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಬರಹೇಳು ದಳಪತಿಯ || ಸುತ್ತಣರಸುಗೋಪ್ರಿಯುಡು
 ಗೋರೆ | ಯಿತ್ತು ದೂತರ ಕಳುಹು ಬಳಿಕಿನೊ | ಳುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿ ನಿನಗಹುದಂದನಸುರಾಲ ||೫೪||
 ರೂಢಿಸಿದಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ದಧಿಯ ದೂರ್ವೆಯ | ಕೂಡಿದಕ್ಷತೆಗಳ ಸುಲಾ
 ಜಾವಳಿಯ ಮಂಗಳದಾ || ಜೋಡಗಳ ಜಯರವದ ದೈತ್ಯವಿ | ಭಾಡಸೂಕ್ತದ ವಿಗಡಬಿರುದುಪ |
 ವಾಡಗಳ ಪಾಠಕರ ಗಡಬಡೆ ಗಾಡಿಸಿತು ನೆಭವ ||೫೫|| ಆಳು ನಡೆಯಲಿ ಮಗಧರಾಯನ | ಮೇಲೆ
 ದಂಡು ಮುಕುಂದದಳಪತಿ | ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬರಹೇಳು ಹೇಳೆನುತ || ಆಳುಸಾರದರವನಿಪ
 ತಿಗಳು | ಮೇಳದಲಿ ಹೊರಹೊರಟು ಬರೆದೆ | ಖ್ಯಾಲವನು ನೋಡಿದರು ನಡೆದರು ಪಯಣಗತಿಗ
 ಳಲಿ ||೫೬|| ಜನಪ ಕೇಳೈ ಕೃಷ್ಣಭೀಮಾ | ಜುನರು ವಿಮಳಸ್ನಾತಕವ್ರತ | ಮುನಿಗಳಾದರು ನಡೆದು
 ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ || ಜನದ ಕಾಣಿಕೆಗೊಳುತ ನಾನಾ | ಜನಪದಂಗಳ ಕಳಿದು ಗಂಗಾ |
 ವಿನುತನದಿಯನು ಹಾಯ್ದು ಬಂದರು ಪೂರ್ವಮುಖವಾಗಿ ||೫೭|| ಬರುತ ಕಂಡರು ಕೂಡೆಕೊಬ್ಬಿದ |
 ಸಿರಿಯ ನೂರೂರುಗಳ ಸೊಂಪಿನ | ಭರಿತವನು ಗೋಧನಸಮೈದ್ಧಿಯ ಧಾನ್ಯರಾತಿಗಳ || ವರನದಿಯ

ಕಾಲುವೆಯ ತೋಟದ | ತೆರಳಿಕೆಯ ಪನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗೋ | ತ್ಕರದ ರವ್ಯಾರಾಮಮಂಡಿತವಂಗಧಮಂ
 ಡಲವ ||೫೬|| ಮೆಳೆಗಳೇ ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ವೃಕ್ಷಾ | ವಳಿಗಳೇ ಸಹಕಾರದಾದಿವು | ಫಲಿತಪನಸಕ್ರಮಕ
 ಜಂಬೂಮಾತುಳಂಗಮಯ || ಕಳನೆಶಾಲಿಯಮಯವು ಹೊನಲ | ಸ್ಥಳಿತಲಕ್ಷ್ಮೀಮಯವು ನಗರಾ |
 ವಳಿಗಳೆನೆ ಶೋಭಿಸಿತು ಜನಸದವಿವರ ಕಣುವನಕೆ ||೫೭|| ದೇಶ ಹಗೆವನದಂದು ಕಡ್ಡಿಯ | ಗಾಸಿ
 ಮಾಡಿದುದೇ ವಿನೋದದ | ಲೈಸುಪಡೆ ನಡೆತಂದು ಬಿಟ್ಟುದು ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲಿ || ಆಸರೋಜದ ಬಂಧು
 ಚರಮಾ | ಶಾಸತಿಯ ಚಾಂಬಿಸೆ ಗಿರಿವ್ರಜ | ಪಾತಿಖರವನು ಹತ್ತಿದರು ಹರಿಭೀಮಫಲುಗು
 ಣರು ||೫೮|| ವೃಷಭಚರ್ಮನಿಬದ್ಧಭೇರಿಗ | ಳೆಸೆದವಕ್ಷತೆಗಂಧಮಾಲ್ಯ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಶೈಲಾಗ್ರದಲಿ
 ಸಂಪನ್ನವೂಜೆಯಲಿ || ಅಸುರರಿಪುಭೀಮಾರ್ಜುನರು ತ | ದ್ವಿಷಮಭೇರಿತ್ರಯವ ಹೊಂಫಿ |
 ಬೈಸಿದರದಭುತರವ ಮಿಗಲು ಕೆಡೆದುದು ಧರತ್ರಿಯಲಿ ||೫೯|| ಏನಿದದುಭುತನೆಂದು ನಡುವಿರು |
 ಳಾನರೇಶ್ವರನಮಳವೇವಿ | ಧಾನದಲಿತಚ್ಛಾಂತಿಗೋಸುಗಕಸಭೋಸುರರ || ದಾನದಲಿ ವಿವಿಧಾಗ್ನಿ
 ಕಾರ್ಯವಿ | ಧಾನದಲಿ ಪಿಪ್ರಾಫುವಚನಸ | ಗಾನದಲಿವಗಧೇಶನಿದ್ದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೬೦||
 ಇವರು ಗಿರಿಯಿಂದಿಳಿದು ರಾತ್ರಿಯೊ | ಳವನ ನಗರಯ ರಾಜಬೀದಿಯ | ವಿವಿಧವಸ್ತುವ ಸೂರೆ
 ಗೊಂಡರು ಹಾಯ್ದು ದಳದಳವ || ತಿವಿದರಡ್ಡೈಸಿದರನುಬ್ಬಿದ | ತವಕಿಗರು ಮಗಧೇಂದ್ರರಾಯನ |
 ಭವನವನು ಹೊಕ್ಕರು ವಿಡಂಬದ ಪ್ರವೇಷದಲಿ ||೬೧|| ಉರವಣಿಸಿದರು ಮೂರುಕೋಟಿಯ |
 ಮುಂದರಾದ್ವಾರದಲಿ ರಾಯನ | ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ಕಂಡರಿದಿರೆದ್ದನು ಜರಾಸಂಧಾ || ಧರಣಿಯ
 ಮರರವ್ರೂರ್ವಿಗರು ಭಾ | ಸುರವು ಭವ್ರಾಕಾರರೆಂದಾ | ದುಸಿ ಮಧುಸರ್ಕಾದಿಗಳ ಮಾಡಿದನು
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೬೨|| ಕೇಳಿದನು ಕುಶಲವನು ಕುಶಲವ | ಹೇಳಿದರು ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆನಲು ಭೂ | ಪಾಲಕರು
 ಕುಳ್ಳಿರವೇಯಿಕ್ಕದನಿಂಕ್ಷಿಸುತ || ಹೇಳಿರೈ ನಿಮಗಾವದೇಶ ವಿ | ಶಾಲಗೋತ್ರವದಾವುಡನುತವಿ |
 ಲೋಲಮತಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಿವದಿರು ವಿಸ್ತರಲ್ಲೆಂದು ||೬೩|| ಸ್ನಾತಕವ್ರತವೇಷದಲಿ ಬಂ | ದಾತಗಳು
 ತಾವಿವರು ಶಸ್ತ್ರ | ವ್ರತದಲಿ ಚಿಕ್ಷಿತರು ಕರ್ಕಶಬಾಹುಪಾಣಿಗಳು || ಕೃತವದಿನೈತಂದರರ್ಥವ |
 ನೀತಿಗಳು ಬಯಸರು ವಿರೋಧ | ಪ್ರೀತಿಮುಖರಿವರಾರು ತಿವತಿವಯನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೬೪|| ಅರಿ
 ವರು ದೇವತ್ರಯವೊ ಜಂ | ಭಾರಯಮವಗಾರುತರೊ ರವಿರಜ | ನೀರಮಣಪಾವಕರೊ ಕಪಟಸ್ನಾ
 ತಕವ್ರತದ || ಧಾರಿಣೀಶ್ವರರೊಳಗೆ ಭಿಕ್ಷುರ | ದಾರುತನ್ನೊಳು ತೊಡಕಿ ನಿಲುವವಿ | ಕಾರಿಗಳನಾ
 ಕಾಣೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||೬೫|| ಈಗ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವರು ಮಹಿಯಲಿ | ಸಾಗಪುರದರಸುಗಳು
 ನಮ್ಮವ | ರಾಗಿವರು ಪಾಂಡುಪಿನ ವಕ್ಕಳು ಘೂಂ ಬಳರಲ್ಲ || ಸಾಗರೋಪಾಂತ್ಯವ ನರೇಂದ್ರರ |
 ಭೋಗಿಸಿದಮುತ್ತಗಳು ಭಾವಿಸ | ಲೀಗಯಾಳರ ಗರ್ವವೇನುನಿಮಿತ್ತವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೬|| ಯಾದ
 ವರು ಹಿಂದೆಮ್ಮೊಡನೆಹಗೆ | ಯಾದವರು ಬಳಿವರೊಳಗೆ ತುರು | ಗಾದವನ ಕರುಗಾದವನ ಮೂಢ
 ವನ ಮಾತೇನು || ಮೇದಿನಿಯ ಮಂಡಳಿಕಮನ್ನೆಯ | ರಾದವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇಣುವ | ರಾದೊ
 ಡಿದುದು ಪ್ಕಾಲವನನಿದುಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೭|| ಬವರಿಗರು ನೀವ್ ವಿಪ್ರವೇಷದ | ಜವನಿಕೆಯ
 ಜಾಣಾಯ್ತೆನದಿಂ | ದವಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಿರಿಯಪದ್ವಾರದಲಿನ್ನ ಪಸವೆಯ || ನಿವಗಿದೇನೀವನಕಪಟ |

ವೈವಹರಣೆ ಕೃತ್ರಿಮವೊ ಸಹಜವೊ | ರವಣ ಮತ್ತೇನುಂಟು ಹೇಳಿನ್ನಂಜಬೇಡೆಂದ ||೬೮|| ಸ್ನಾ
ತಕವ್ರತವೇನು ಪಾರ್ಥಿವ | ಚಾತಿಗಿಲ್ಲಾ ಪೈಶ್ಯಕೂಟದು | ಪಾತಕವು ನಾವಿಂದು ಪಾರ್ಥಿವಬಾತಿಸಂಭ
ವರು || ಸ್ನಾತಕರು ನಾವಾ ವೈರಿಗೈದವು | ಭೀತರವ್ವಾರಪ್ರವೇಶವ | ನೀತಿಯಿಲ್ಲ ಪುರಾಣಸಿದ್ಧವಿದಂ
ದನಸುರಾರ ||೬೯|| ವೈರಿಭವಣವೆ ನಮ್ಮದಿದು ನಾವಾ ವೈರಿಗೈ ನಿವ.ಗೆಮಗೆ ಜನಿಸಿದ | ವೈರಿಬಂಧನ
ಮಿತ್ತನಾವುದು ನಿಮ್ಮಪಕ್ಷದಲಿ || ಆರು ನೀವೀಬಾಹ್ಯಾಣರು ನಿಮ | ಗಾರು ಪಾಡ್ಯರು ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ
ವಿ : ಕಾರುಬರ್ದೇ ಹೋಗದೆಂದನು ಮಗಧಪತಿನಗುತ ||೭೦|| ಮುರಿದು ಹಲಬರಿಳಾಢಿನಾಥರ | ಸೆರೆ
ಯಲಿಕ್ಕಿಡೆ ರಾಜ್ಯವುದದಲಿ | ಮರೆದು ಮಾನ್ಯರನಿರಿದು ಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡೆ ಭುಜಬಲವ || ಅರಿಯದಳ್ಳ
ಪಿದಪಾತಕಕೆ ಬಿಡು | ಸೆರೆಯಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿದು ನಾ | ಪುರುಷವೇಷದಪಾಡ್ಯರೆಂದನು ನಗುತ ಮುರ
ಹರನು ||೭೧|| ಆನೃಪಾಲರ ಮಗನೊ ಮೊಮ್ಮನೊ | ನೀನವರ ಬಾಂಧವನೊ ಭೃತ್ಯನೊ | ಲೂನವ
ಕ್ಷನೊ ಬೆರಳಬದಗನೊ ಕುರುಳಕೋಮಳನೊ || ಏನುನಿನ್ನಂಘವಣೆ ನೀನಾ | ರಾನರೇಂದ್ರರ
ಸೆರೆಯ ಬಿಡುಗಡೆ | ಗೇನನೆಂಬೆನು ರಹವನೆಂದನು ತೂಗಿ ಮಣಿತಿರವ ||೭೨|| ಎಲವೊ ಧರೆಯಲಧ
ಮರ್ತ್ತೀಲರ | ತಲೆಯಚಂಡಾಡುವೆವು ಧರ್ಮವ | ನೊಲಿದು ಕೊಂಡಾಡುವೆವು ಶಿಕ್ಷಾರಕ್ಷಣವೈಸನ ||
ನೆಲೆ ನಮಗೆ ನೀನುಯೆ ರಾಜಾ | ವಳಿಯ ಬಿಡ ಘಡ ಬಂಡವಿದ್ಯೆಯ | ಬಳಸುವಾನಮ್ಮೊಡನೆಯೆಂ
ದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೭೩|| ಇವರುಗಡ ಜಗದವನಶಿಕ್ಷಾ | ಸವನದಲಿ ದೀಕ್ಷಿತರುಗಡ ಕೈ ತವದ ಭಂಡರು
ನೀವೊ ನಾವೋ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಕವಡತನದಲಿ ಧಿಟ್ಟರಹಿರಂ | ಘವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು ನಿಮ್ಮನಿಜವನು |
ವಿವರಿಸಿರೆ ನೀವಾರು ಹೇಳೆಂದನುಜರಾಸಂಧ ||೭೪|| ಕೇಳಿ ಮೊಡುವುದೇನು ತಾನಸು | ರಾಳಿಧೂಳೀ
ಪಟಲ ವೈರಿನೈ | ಪಾಲಚೌಪುಷ್ಪವಲ್ಲನೀತನು ಭೀಮಸೇನಕಣಾ || ಭಾಳನೇತ್ರನ ಭುಜಬಲದ ಸಮ |
ವಾಳಿಯರ್ಜುನನೀತನೇಳಾ | ಕಾಳಗವೇಕೊಡು ನಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೆಂದನಸುರಾರ ||೭೫|| ಕೇಳಿ ಕೆದರಿದ
ಕಡನಗಯಲತ | ಬೀಳತೇಳತ ಬಿರುವನಿಯ ಕ | ಕ್ಷಾಳಿಗಳಜುಮ್ಮಿಗ್ಧರೋಮದ ಜಡಿವಡಿಡದಲೆ
ಯ || ಸೂಳನಗಬಿಳಿನಗಯಲಡಿಗಡಿ | ಗಾಳಿಮುಸುಗುಬ್ಬರದಲ್ಲಿದ್ದು ಕ | ರಾಳಮತಿ ಸಂತ್ರಸಿ ನೆರೆ
ತನ್ನ ವರಿಗಿಂತಂದ ||೭೬|| ಈತನಾರ್ಥಂದರಿವಿರೈ ನಂ | ಮಾತನೀತನು ನಮ್ಮ ಕಂಸಂ | ಗೀತನಳಿಯ
ನು ನಮಗೆ ಮೊಮ್ಮನು ಮಗನು ದೇವಕಿಗೆ || ಈತಕಾಣಿರೆ ಹಿಂದೆ ಚೌರಾ | ತೀತಿದುರ್ಗದೊಳೋಡಿ
ಬದುಕಿದ | ನೀತ ಬುಗೈಬಂಜನೆಂದನು ಮಗಧಪತಿ ನಗುತ ||೭೭|| ಕೊಳಲರಾಗದರಹಿಯೊ ಕಲ್ಲಿಯ
ಕಲಸುಗೂಳೋ ಹಳ್ಳಿಕಾಶಿಯ | ನೊಳಗುಡಿಯ ಹಾದವವೊ ತುರುಗಾಹಿಗಳ ತೋಹುಗಳೋ || ಬಲುಸ
ರಳಸರಿವಳೆಯ ಮಿದುಳೊಡೆ | ಗಲಸುಗಳಡಾಯುಧದ ತಳ್ಳಕಿನ | ಕೊಳುಗುಳದ ಜಯಸಿರಿಯ ಕಾಹಿ
ನೊಳಾರು ನೀನೆಂದ ||೭೮|| ಹೋರಿ ಹೆಂಗುಸು ಬಂಡಿ ಪಕ್ಷಿ ಸ | ಮಿರಣಾಶ್ವಾಜಗರಗಾರ್ದಭ |
ವೀರರೀತನ ಘಾತಿಗಳಕಿತು ಕಂಸಪರಿವಾರ || ಆರುಭಟಿಯುಳ್ಳವನು ಕಂಸನ | ತೋರಹತ್ತನ ತೊಡ
ಕಿದನು ಗಡ | ಭಾರಿಯಾಳಹನುಂಟು ಶಿವಶಿವಯೆಂದನಾವಂಧ ||೭೯|| ಎಲವೊ ಗೋವಳ ನಿನ್ನ
ಕಂಸನ | ನಿಳೆಯವೋ ಪಂಡ್ರಕನ ಕಡನದ | ಬಳೆನೊ ಹಂಸನ ಹೋರಟಿಯೊ ಮೇಣ್ಣಿಭಿಕನಡಾ
ಪಾಯೋ || ಹುಲಿಗೆ ಮೊಲನಭೃಗುತನೆ ಕರಿ | ಕಳಧ ಸಿಹಕೆಸುಯೆ ನೀನಿ | ನ್ನಳವನರಿಯದೆ ಹೊ

ಕೃ ಕಣಿಕೆ ಕೆಟ್ಟಿ ಹೋಗಿಂದ ||೮೦|| ಇದುವೆ ಪಿತ್ತದ ವಿಕಳವೋ ಮ | ದೃದ ವಿಕಾರವೊ ಭಂಗತ
 ಲೆಗೇ | ರಿದುದೊ ಭಟನಾದೊಡೆವಿಘಾತದಲೇಳುತಾಳಗಕೆ || ಸದನ ನಿನ್ನದು ಸೂಳೆಯರ ಮುಂ |
 ದೊಡುಂ ಫಲವೇನೆದ್ದು ಬಾ ಭಾ | ಕದಲಿ ಬರೆದುದ ತೊಡವೆನೆಂದನ | ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೮೧|| ಎಲ
 ವೊ ಗೋಪಕುಮಾರ ಕಂಸನ ಲಲನೆಯರ | ವೈಧವ್ಯದಃಖಾ | ನಲನ ಸಂದಿಸಲಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ ರು
 ಧಿರಜಲಧಾರೆ || ಅಳಿದಕಂಸನ ಕಾಲಯವನನ | ಕಳನ ಹುಬವ ಗೆಲಿದು ದೈತ್ಯಾ | ವಳಿಯ ಬಂಧು
 ತ್ವವನ ಬಳಸುವೆನೆಂದನಾಮಗಧ ||೮೨|| ಗೋವಳರು ನಿರ್ಲಜ್ಜ ರದರೊಳು | ನೀವುಗರುವರು ರಾಜ
 ಪುತ್ರರು | ಸಾವ ಬಯಸುವೆನೊಡನೆ ಬಂದಿರಿ ತಪ್ಪವಾಡಿವಿರಿ || ನೀವು ವೈಕೃಳ ನಿಮ್ಮ ಹುಯಿರ |
 ತಾವಿನಲಿ ಬೃಧಲಲ್ಲಲಾ ನಿಮ | ಗಾವಹದನಹುದೆನುತ ನುಡಿದನು ಭೀಮಫಲಗುಣರ || ಸಾಕಿದೇತಕೆ
 ಹೊಳ್ಳುನುಡಿಗ ವಿ | ವೇಕಿಗಳು ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಯುದ್ಧ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ ತೋರಿಸುವು
 ದೆವಗೆ || ಈಕವಲನೇತ್ರಂಗೆ ಫಡ ನೀ | ಸಾಕವಾಳನೆ ತಿವತಿನಾ ಜಗ | ದೇಕದೈವದಕೂಡೆ ದಂಡಿಯ
 ಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೮೩|| ದಿಷ್ಟ ರಹಿರೋ ಸಾವನೆಯದ | ಕೆಟ್ಟಿರತಾ ಕಾಳಗೋವನ | ಗೊಟ್ಟಿ
 ಯಾಚಕೆ ಗುಂಗಲಾದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಸಹಿತ || ಚಪ್ಪಳಿಯ ಚತುರಾಸ್ಯನಿವರೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರಸಮ
 ಜೋಳಿಗಡ ಜಗ | ಬಟ್ಟಿಗಳು ತಾವಿವರೆನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮಗಧ ||೮೪|| ಬೈದು ಫಲವೇನೆವಗೆ
 ಮೇಳದ | ಮೈದುನರು ನೀವಲ್ಲಲೇ ದಳ | ಮೈದೆ ನೂಕಲಿ ನಿಮ್ಮಮೂವರುಸಹಿತ ನಮ್ಮೊಡನೆ || ಕೈದು
 ವುಂಟೇ ತನಿ ಉಪಸುವೆ | ನೈದಿ ನೀವಾಳಾಗ ನಿಮ್ಮೊಡ | ನೈದುವೆನು ಬಲರಾಮನುಳಿದಾನೆಂದನಾ
 ಮಗಧ ||೮೫|| ಎಲವೊ ಬಾಹಿರ ಮಗಧ ಮಲಧರ | ಸುಳಿಯೆ ಪಾಂಡವನೈಪರು ಸುಯಂ | ತಳವು
 ನಿನಗೊಬ್ಬಂಗೆ ಸೇರುವುದೇ ಮಹಾದೇವಾ || ಅಳಿವು ತಪ್ಪದು ನುಡಿಯೊಳ್ಳವ | ಬಳಸಲೇತಕೆ ಪೀರ
 ನಹೆ ನ | ಮೊಳಗೆ ಮೂವರೊಳೊಬ್ಬನನು ವರಸೆಂದನಸುರಾರಿ ||೮೬|| ಅಕು ನಿಮಗಸಮರವಾ
 ವ | ಶ್ಯಕವೆ ನಮಗಾಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿದು | ಸಕಲಜನವಂದಿಯೆನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ || ಪ್ರಕು
 ವೈ ನಿನ್ನಾಳತನ ಯದು | ನಿಕರಕಾವಂಜುವೆವು ರಣನಾ | ಆಕಪಲಾಯನಪೂತರು ನೀವೆಂದನಾಮ
 ಗಧ ||೮೭|| ಪಾರ್ಥ ನೀ ಮಗುವೆಮ್ಮೊಡನೆ ರಣ | ದರ್ಭಯಾವರೆ ಭೀಮಸೇನ ಸ | ಮರ್ಥನಹನಾ
 ತಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಕಳನ ಕಾಳಗವ || ವೈರ್ಧವಿದು ತಾ ಹೋಗಲಿನ್ನು ಪ | ಮರ್ಥಕಂಟಕವಾಗಲೇತಕೆ |
 ತೀರ್ಥವೈಸಲೆ ಶಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಿಂದನಾಮಗಧ ||೮೮|| ತನಿದನು ಚಂದನದ ಸಾಡಿನ | ಭರಣಿಗಳ
 ಕರ್ಪೂರವರಕ | ತ್ತುರಿಜವಾಜಪ್ರಮುಖಬಹುವಿಧಯಕ್ಷಕರ್ಮವ || ಹರಿವೈಕೋದರಪಾರ್ಥರಿದಿರಲಿ
 ಭರಣಿಗಳ ನೂಕಿದನು ಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರವಿಲೇಪನದಿಂದಲಂಕರಿಸಿದರು ನಿಜತನುವ ||೯೦|| ಅಂಕಕಿಬ್ಬ
 ರು ಭಟರು ತಿಲಕಾ | ಲಂಕರಣಶೋಭೆಯಲಿ ರಣನಿಶ್ಚಂಕರನುವಾದರು ಸುಕರ್ಪುರವಿಳೆಯಂಗೆಗೊಂ
 ಡು || ಬಿಂಕದುಬ್ಬಿನ ರೋಮಪುಳಕದ | ಮುಂಕುಡಿಯ ಸುವ್ಮಾನದಂಕೆಯ | ಝಂಕಿಗಳ ಭರಭುಲ್ಲ
 ವಿಸಿದುದು ಭೀಮಮಾಗಧರ ||೯೧|| ರಣದೊಳಾವುದು ಕೈದು ಹಿರಿಯು | ಬ್ಬಣವೊ ಪರಿಘವೊ ಸುರ
 ಗಿಯೋ ಡೊಂ | ಕಣಿಯೊ ಗಡೆಯೋ ಭಂಡಿವಾಳವೊ ಪರಶುತೋಮರವೋ || ಕಣೆ ಧನವೊ
 ಕಕ್ಕಡೆಯೊ ಮುಷ್ಟಿಯೊ | ಹಣಿದಕಾವುದು ಸದರವದರಲಿ | ಕಣಿ ನೋಡಾ ತನ್ನನೆಂದನು ಭೀಮ

ಮಾಗಧನ ||೯೧|| ಆಯುಧಂಗಳೇನು ನೀನಾ | ಗಾಯುತಚಬಲನೆಂಬರಾನುಡಿ | ವಾಯವೋ ಕಲಿ
ಭೀಮ ದಿಟೋ ನೋಡಯೇಪುವಲೆ || ಆಯಿತೇ ಸಮಚೋಳಿ ನಿನಗದು | ಪಾಯವೋ ಚೋಕ್ಕೆಯ
ವೊ ನುಡಿ ಮನ | ದಾಯತವನೆನೆಗನುತ ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಗನುವಾದ ||೯೨|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಮಾಗಧನ
ಮಂ | ದಿರದ ರಾಚಾಂಗಣದೊಳವನೀ | ಸುರರು ನೋಟಕರಾದರಲ್ಲಿ ಮುರಾಲಿಫಲುಗುಣರು || ಎರ
ಡುಬಲ ಮೋಹುನಿ ನಿಂದಮು | ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಕೃತಸಂ | ಚರಣ ಕಾರ್ತಿಕಶುದ್ಧಪಾಡ್ಯ
ದೊಳಾಹವಾರಂಭ ||೯೩|| ಸಿಡಿಲು ಬೊಬ್ಬಿಡುವಂತೆ ಹೊಯ್ದರು | ಮುಡುಹುಗಳ ಮರುಪೂತು
ನುಲ್ಲೆನು | ತಡಿಗಡಿಗೆ ನೂಕಿದರು ಲವಣಿಯ ನೀಡಿ ಸಾರದಲಿ || ಶುಡುಕಲೀಯದೆ ತಿರುಗಿದರುಗಡ |
ಬಡಿಸಿ ದಂಡೆಯೊಳೊತ್ತಿದರು ಸಮ | ಚಡಿಸಿ ನಿಂದರು ನೀಲನಿಷಧಾಚಲಕೆವಲೆವಂತೆ ||೯೪|| ಸಿಕ್ಕ
ರೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಕೈ | ಮಿಕ್ಕು ಹುಯರು ಕೊಂಡಹೆಜ್ಜೆಯ | ರಕ್ಕಿನಲಿ ಪ್ರೆಗೊಡರು ತಿರಿಮುರಿ
ವುಗಳ ಮಂಡಿಗಳ || ಇಕ್ಕಿದರು ಗಳಹತ್ತದಲಿ ಸಲೆ | ಮಿಕ್ಕು ಸತ್ರಾಣದಲಿ ಮಿಗೆ ಸರಿ | ಮೊಕ್ಕು ಬ
ಡಿದರು ಬಿನ್ನ ಣವ ಚೋಕ್ಕೆಯವ ಚೋಡಿಯಲಿ ||೯೫|| ಬಿಡಿಸಿಗಳಹತ್ತವನು ಡೊಕ್ಕರ | ಕೊಡಮುರಿ
ವಸಕುಟುಂಬಡೊಕ್ಕರ | ಕಡಸಿ ಕತ್ತರಿಫುಟ್ಟಸುವ ಗಳಹತ್ತಡೊಕ್ಕರವ || ತಡವ ಚಾವುಗುಲದುವಂ
ಗುಲ ಕೊಡಮುರಿವಪಟ್ಟಸಕೆತಾಚವ | ಪುಡಿತಿಗೊಡಗುವಭರು ಹಣಗದರರಕ್ಕಳಿಂದ ||೯೬||
ಎಳೆದು ದಣುವಟ್ಟಿಯಲಿಬೊಪ್ಪರ ದೊಳಗೆ ಚಾಳಿಸಿ ಚಿಮ್ಮಿರುದಿತೆಯ | ಸೆಳೆದು ಮುಡುಗಿನಲೊಕಿ
ಬಿಗಿದರು ಪುಟ್ಟಮುಡುಗಿನಲಿ || ಸುಳಿದು ಮರ್ಕಟಬಂಧದಲಿ ಕರ | ವಳೆಯದಲಿ ಕೈದುಡುಕಿ ತಿರವ |
ಟ್ಟಳೆಯ ಚಲ್ಲಣವಟ್ಟಿಯವರೊಡಗಿದರು ಪುಟ್ಟಭರು ||೯೭|| ಆಗಡಿಯಲಿ ಲೋಟಿಸಿ ನಿರಂತರ
ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಾಗಿಸಿ ನಿಬಂಧವ | ಬಿಗುವುಗಳ ಕುಂವಲಯ ಕುಹರವ ನಾಗಬಂಧಗಳ || ತಗವುಗಳ
ತೊಡಕುತುಳುಕಿನ | ಬಿಗುಗಳ ಚೋಡಣೆಯ ನಿಡುಸು | ಯ್ಲಗಳ ಸಾರಂಭವ ಸಗಾಢರು ಹೊಕ್ಕು
ಹಣಗಿದರು ||೯೮|| ಧೂಳಿ ಕೂಡಿದರು ಬೆವರನಾಕೆಂಧೂಳಿ ನೆನಿದುದು ಬೆವರನಲಿ ತಳ | ಮೇಲನಿಬಿ
ಷಕೆ ಮೇಲುತಳೆಜ್ಜೆಯುಗಳ ಬಿಗುಯುಗಳ || ಸೂಳುನಾಸಾಪುಟವ ಪವನನ | ತಾಳಿಗೆಯ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳ
ದ | ತೋಳತಕ್ಕೆಯ ತವಕಿಗರು ಹಣಗಿದರು ಪುಟ್ಟಭರು ||೧೦೦|| ತೀರದಿಬ್ಬರ ಸತ್ವವನೆಯ | ಸಾರದಿ
ಬ್ಬರ ಬಲಯ ಗಾಣದು | ಪಾರುಕಾಣೆಯವರುಬಿಬ್ಬರ ಭಜಬಲಾಟೋಪ || ಸಾರವಳಿಯದು ಮುಳಿ
ಸು ದರ್ಪದ | ಧಾರೆ ಮುರಿಯದು ಜಯದ ತ್ರೈಪ್ಥಿಯ | ತೋರಹತ್ತರು ಹಣಗಿದರು ಕಲಿಭೀಮವಾಗ
ಧರು || ಪೂತುವರು ಬಗುಟ್ಟು ಧೂಧಣ | ವಾತಸೂತ ವರಬಲಭಯಂಕರ | ಸೋತನೋ ಪ್ರತಿ
ಮಲ್ಲನೆಂದರು ಕೃಷ್ಣ ಫಲುಗುಣರು || ಭೀತನಾದನು ಭೀಮನೊತನಿ | ಘಾತಿಮಾಗಧರಾಯ ಮಲ್ಲ |
ವ್ರಾತಕುಲಗುವಜ್ರನೆಂದದು ಮಗಧಸುರವಾರ ||೧೦೧|| ಅಲಸಿದರು ಬಿನ್ನಣಕೆ ಬಿಗುಟನ | ಕಳೆವು
ಗಳ ಬೇಸರಿಕೆಯಲಿ ಕಡು | ಲುಳಿ ವಸಗ ಧಾವರಿಸಿ ಮನವನುಪಾಯಡಾವರಕೆ || ತೋಲಗಿ ನಿಂದರು
ಕರ್ಪುರದ ರನಿ | ಹಳೆಕನಣಲೊಳಗಡಸಿ ದಂಡೆಯ | ಬಲಿದು ಬರಸಿಡಿಲೆರಕವೆನೆ ತಾಗಿದರು ಬಳಸಿ
ನಲಿ ||೧೦೨|| ಬಾಕುಹೊಯ್ಲೋ ಸಿಡಿಲ ತೊಡರನ | ಸೂಳುಗಳೊ ಸಿಡಿಲೆಯ ಗರಿಗಳ | ಬೀಳ್ತು
ಗಳೊ ಬಿಡುಹೊಯ್ಲ ಧಾರೆಯ ಸಿಡಿಯ ತುಂಡುಗಳೋ || ತೋಳನೆಗಹಿನ ಮುಪ್ಪಿಘಾತದ | ಮೇಲು

ಗಾಯದ ಲುಳಿಯ ಘೋಳಾ | ಘೋಳಿಗಳನಾರೆಣಿಸುವರು ಕಲಿಭೀಮವಾಗಧರ ||೧೦೪|| ಕುಸಿದು
 ಗಾಯವೆ ಕಳೆದು ವಕ್ಷದ | | ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ಸಿಡಿದೆದ್ದು ಹೊಯ್ಲಿಗೆ | ಮುಸುಡತಿರೆಯುವವೈಯನೊ
 ಡ್ದಿದೊಡಾಕಿ ಧಟ್ಟಿಸುವ || ಅಸಮಸೆಗೆ ಮೈಯಳುಕದರಗುವ | ಹುಸಿವಜಾರುವಹೊಳೆವ ಹಣುಗುವ
 ಬೆಸುವಬಿಡಿಸುವದಿಟ್ಟಿವಾಳರು ಹೊಕ್ಕು ಹಣಗಿದರು ||೧೦೫|| ಪವನಜನ ರಾವಣನ ರೂಪಿಯ | ತಿವಿ
 ತಗಳು ಚಾಣೂರಕ್ಕಷ್ಟರ | ಜವಳಿಹೊಯ್ಲಿವರೊಳಗೆ ಚೋಡಿಸವೇನಹೇಳುವೆನು || ೨ವನ ಡವರುಗ
 ದಾಟುವೋ ಭೈರವನ ಪಣೆಗಣ್ಣಾಟವೋ ಬಿರು | ದಿವಿಗು ಳಿನದೆಕ್ಕಾಳ ವಸಗತು ಭೇದಮಾಗಧರ ||೧೦೬||
 ಕುಣಿದವಿಬ್ಬರ ಮುಷ್ಟಿ ಯಿಬ್ಬರ | ಹಣೆಯಲೆದೆಯಲಿಡ ಮೋರೆಯಲಿ ಭುಜ | ದಣಿಸಿನಲಿ ಕಂದದಲಿ
 ತಿರದಲಿ ಬದಿಯಲುದರದಲಿ || ರುಣುವಿರೋಧಿವಿಭಾರ ರುಣುರುಣು | ರುಣುಜಗತ್ರಯಜಟ್ಟಿ
 ರುಣುರುಣು | ರುಣುರುಣುಕೆಂಬ್ಬರಣೆ ಮಸಗಿದುದೆಡು ಬಾಹೆಯಲಿ ||೧೦೭|| ಹೊಯ್ಲಿ ಹೊದ
 ರೆದ್ದವು ವಿಘಾತದ | ಕಯ್ಲಳಿಯ ಕಡುಗಾಯಗಾಯಕೆ ಮಯ್ಯವಣೆ ಲಂಬಿಸಿತು ಕಡುಹಿನ ಖತಿಯ
 ಕೈಮಸಕ || ಹೊಯ್ಲಿ ಹೊಗೆಗಳ ಹೋರಟೆಯ ವೇ | ಗಾಯ್ಲಿ ಮುಷ್ಠಾಮುಷ್ಟಿಗತಿಯ ದೃ | ಘಾ
 ಯ್ಲರಪ್ಪಳಿಸಿದರು ಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ನೆಲ ಕುಸಿಯೆ ||೧೦೮|| ಅವಸಾಧನೆಯೋ ಏಘಾತಿಯ | ಲಾವಣಿ
 ಗೆಗದಿಗಳು ಬಿರಿದವು | ಮೈವಳಿಯಲುಕ್ಕಿದುದು ಕಡುಹಿನಖತಿಯಸೈವಸಕ || ತಾವರೆಯ ತೆತ್ತಿಗನ
 ಕುಮುವದ | ಜೀವಿಗನ ಮಿಗೆಪೀಲ ನೋಟವೋ | ಳಾವಿಗಡರುಗಳೆದಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದರುಬೇಸರದೆ
 ||೧೦೯|| ತೆಗೆಯುರರ್ಜುನಕೃಷ್ಣ ರೀತನ | ನಗಿಯರವನವರವನನಿರಳಿನ | ಹಗಲ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲ ಮಜ್ಜಿ
 ನಭೋಜನಾದಿಗಳ || ಬಗೆಗೆ ತಾರರು ಬಾಯಸತ್ತದ | ಹೊಗರು ಹೋಗದು ಮನದ ಖಾತಿಯ |
 ತೆಗಹುತಗ್ಗದು ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದಾಡಿದರು ಬೇಸರದೆ ||೧೧೦|| ಸತ್ವ ಸಮೆಯದುವನದ ಮುಳಿಸಿನ | ಬಿತ್ತು
 ಬೀಯದು ಜಯದ ಬಳಕೆಯ | ಸುತ್ತು ಸಡಲದು ಬಿಂಕ ಬೀಯದು ನೋಯದಾಟೋಪ || ತೆತ್ತಕ್ಕೆ
 ಕಂಪಿಸದು ಮುಷ್ಟಿಯ | ಹತ್ತಗೆಗೆ ಮನ ರೋಂಪಿಸಮವದ | ಪೆತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟಿದರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮ
 ಮಫ ಘಾತದಲಿ ||೧೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳಿದನೆಯಬವಸದೋ | ಳುರುಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಕದನದ | ಭರ
 ದೊಳೆಡೆದೆರೆಹಿಲ್ಲ ವಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ ನಿಮಿಷದಲಿ || ಎರಡುದನೆಯಲಿ ವೀಳೆಯವಕ ಪುರದ ಕವಳದ ಕೈಚ
 ಳಕದಲಿ ತೆರಹನ್ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣೆನು ಯದ್ಧರಂಗದಲಿ ||೧೧೨|| ಭರದಭಾರಣೆಯಲಿ ಚತುರ್ದಶಿ
 ಯಿರುಳು ಮಗಧನ ಬಾಹುಸತ್ತದ | ಮುರಿವು ಮೊಳಿತುದು ಶೌರ್ಯ ಸೆಡೆದುದು ಭಯದ ಬಿಗುಹಿ
 ನಲಿ || ಉರುಪರಾಕ್ರಮತೇಜ ಪಡುವಣ | ತರಣಿಯಾದುದು ಧಟ್ಟಣೆಯ ಧರ | ಧಾರಕೆ ನಿರ್ದ್ರವೆ
 ಜಹ್ವೆಯಾದುದು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೧೩|| ಬೇಸುಕೆ ಬೇರೂರಿದುದು ಜಯ | ದಾಸೆ ಜಾರಿತು ದಿಟ್ಟ
 ತನದವಿ | ಳಾಸ ಹಾರಿತು ಸುಪ್ರತಾಪದ ಕೆಂಪು ಕುದುಯ್ತು || ಮೀಸಲಳಿದುದು ಮುಳಿಸು
 ಶೌರ್ಯದ | ವಾಸಿ ಪ್ರಸರವಾಯ್ತು ರಣದಾ | ವೇಶವಿಳಿದುದು ಮಗಧಪತಿಗದನರಿದನಸುರಾರಿ ||೧೧೪||
 ಹೊರಗೆ ಬಲಿದೊಳಡಿಳ್ಳವನು ಪರ | ರರಿಯದಂತಿರೆ ತಿವಿವಮಗಧನ | ಪರಿಯನರಿದನು ದನುಜರಿಪು
 ಪರರಿಂಗಿತ್ತಜ್ಞನಲಿ || ಅರಿವುದರಿದೆ ಚರಾಚರಂಗಳ | ಹೊರಗೊಳಗು ತಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲದ | ನರಿಯನೇ
 ತಿವೆಯೆಂದನಾಜನಮೇಜಯನುನಗುತ || ಎಲೆವೆಪವನಜ ಮಾಗಧೇಶ್ವರ | ನಳವನರಿದಾ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ

ಬಲುಹು ಕೊಂಡಿಂಪುವ ಮುರಿ ನೆನೆನೆನೆ ಸಮಾರಣನ || ಬಲುಮುಗಲು ಬಿರುಗಾಳಿಯೊಡ್ಡಿನೊ |
 ಇಳುಕದೇ ಘಡ ಬೇಗಮಾಡೆನೆ | ಕಲಿಸಿ ಕೊಡರನನಿಲರೂಪಧ್ಯಾನಪರನಾದ ||೧೧೬|| ಧ್ಯಾನದಲಿ
 ತನ್ಮಮತೆಯಾಗಲ | ನೂನಸಾಹಸಂಗಮಾಗಧಮ | ಹಾನರೇಂದ್ರನ ತುಡುಕಿ ಹಿಡಿದನು ಮಲ್ಲಗಂಟಿ
 ನಲಿ || ಆನಗೆಯನೇವಣ್ಣ ಸುವನನು | ಮಾನಿಸದೆ ಬಿಸಿದನು ಭವಣೆಯ | ಭಾನ ಮಂಡಲದಂತೆ ತಿರುಗಿದ
 ನಾಜರಾಸಂಧ ||೧೧೭|| ಬರಸೆಳೆದು ಕರದಿಂದ ಮಾಗಧ | ನೆರಡುಕಾಲನು ಹಿಡಿದು ಸೀಳಿದು | ಧರೆಗೆ
 ಬಿಸುಟನು ಸಂಧಿಸಿದವಾಸೀಳ್ತತ್ಪಕ್ಷಣಕೆ || ಮರಳಿ ಪವನಜ ಹಿಡಿದು ಸೀಳುವ | ನಿರದೆ ಮಗಳವು
 ಸಂಧಿಸುವವೀ | ಪು ಹಲವು ಸೂಳಿನಲಿ ಭೀಮನೊಳೊದಗಿದನು ಮಾಗಧ ||೧೧೮|| ಮುರಮುಖನನದನ
 ರಿತ್ತ ನಿಜಕರ | ಪಿರಡ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಸಂಧಿಸ | ಲರಿವಿದಾರಣಭೀಮ ನೋಡುತ್ತ ಮರಳಿ ಮಾಗಧನಾ ||
 ಎರಡುಸೀಳನು ಮಾಡ ಹೊಯ್ದು | ಬ್ಬರಿಸಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ | ತಿಲಗಿಸಿ ಸನೇನು ಬೆಳುನ್ನು ತುಡುಕು
 ತ್ವದಲಿ || ತಿರುಗುವನು ನೂರೆಯುಸೂಳನು | ಧರೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾ | ಪುರಜನದ ಪುಜನದ
 ಹಾಹಾರವದ ರು ವಸಗೆ || ತೆರಳಿ ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮಾಗಧ | ನರಸಿಯರು ಬಿಡುಮಾಡಿಯ ಜತರದ |
 ಕರೆದ ಬಿರುಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಹೊರವಂಜರು ನಿಜಾಲಯವ ||೧೧೯|| ಮನೆಮನೆಯ ಕದವಿಕ್ಕಿದವು ನೃಪ | ವ
 ನಿಶೆಯರು ಹೊರವಂಜರಲ್ಲಿಯ | ಮನುಜರಡಗಿಸರದ್ರಿಗುಹೆಯಲಿ ಬೇಹಬೇಹವರು || ಜನದ ಕೋಲಾ
 ಹಲವನಾತನ | ತನುಜರೋಷವನವನಸತಿಯರ | ನಿನದವನು ಕಂಡಸುರರು ಸಾವನು ಕೈನೆಗು
 ||೧೨೦|| ಅಂಜದಿರಿ ಪುರದವರು ವನಿತೆಯ ರಂಜದಿರಿ ಮಾಗಧನ ಪರಿಜನ | ವಂಜದಿರಿ ಮಂತ್ರಿಪ್ರ
 ಧಾನಪಸಾಯ್ತರಾದವರು || ಅಂಜದಿರಿ ಕರೆಯಿವನ ಮಗನು | ಭಂಜನುವಲ್ಲುಕು ಭೀಮ ಧ |
 ನಂಜಿಯರು ಕೊಟ್ಟುಭಯವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರರವೈರಿ || ಮುರಿದು ಕಿಡುಕಿದರು ನಲ್ಲಿಯ | ಸೆರೆ
 ಯಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ರಾಯರ | ಸೆರೆಗಳನು ಬಿಡಿಸಿದನು ನಾನಾಬ್ಬೀಪಪಾಲಕರಾ || ಮರದ ಮಣಿ
 ಮಯರತ್ತಿವಳೆಯದ | ಮಿರುಪರಧವನು ಕೊಂಡು ನಗದ | ಹೊರವಳೆಯದಲಿ ಬಂದರು ಹೊಕ್ಕರು
 ತಮ್ಮಪಾಳೆಯವ ||೧೨೧|| ಪಾರಜನಕಾಣಿಕೆಗಳಲಿ ಕಂ | ಸಾರ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಕಂಡು | ಧೂ
 ಣೀಪಾಲಕರು ಬಂದರು ಬೆನ್ನುಲಿವರುಗಳ || ಘೋರವಡಗಿದುದೆಮ್ಮಕಾರಾ | ಗಾರಬಂಧ ಏಮುಕ್ತ
 ವಾಯುಪ | ಕಾರವೆಮ್ಮಿಂದಾವುದೆಂದರು ನೃಪರುಕೈಮುಗಿದು ||೧೨೨|| ನನದಿರಿತಿದುಖದಲಿ ಬಿಡು
 ಗಡೆ | ಪವನಸುತನಿಂದಾಯ್ತು ನಿಜರಾ | ಜ್ಯವನು ಹೋಗುವುದು ಪಾರಜನಪರಿಜನವ ಸಲಹುವುದು ||
 ಎವಗೆಮಾಳ್ವಪಕಾರ ಬೇರಿ | ಲ್ಲವನಿಷ್ಠ ವರರಾಜಸೂಯಕೆ | ನಿವನಿವಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಹುದೆಂ
 ದನು ಮುರಾಂತಕನು ||೧೨೩|| ನಗರಜನಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಾ | ದಿಗಳು ಸಹಿತಕಮಾರನೈತಂ | ದಗ
 ಧರನ ಪದಕೆರಿಗಿದನು ಭೀನಾರ್ಜುನಾಂಘ್ರಿಯಲಿ || ಮೆಗಗೆ ತಂದೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಂ | ಬುಗೆಯೊ
 ಕರುಣಾರಕ್ಷಣದ ನಂ | ಬುಗೆಯೊ ಚಿತ್ತವಿಸೆಂದರಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಮುಗಿದು ||೧೨೪|| ಶವನ ಸಂ
 ಸ್ಕರಿಸುವುದು ಮಾಗಧ | ನವನಿಯಲಿ ಸಹದೇವಗಭಿಷೇ | ಕವನು ಮಾಡಿಸಿದಲ್ಲದೆತ್ತಲು ಮುರಿವುದಿಲ್ಲಂ
 ದು || ಅವರಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಪರಿವಾ | ರವನು ಕಳುಹಿದಿರತ್ತಲಾತನ | ಯುವತಿಯರು ಬೇಡಿದರು ವನ್ನಿ
 ಯ ಪಡೆದುಮರಳಿದರು ||೧೨೫|| ಅವನ ಸಂಸ್ಕಾರದಲಿ ನಾರೀ | ನಿವಹ ಸಹಗತವಾಯ್ತು ವೈದಿಕ |

ರಿವಿಧವಿಧಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಶೇಷಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ್ || ಅವನ ಮಗಸಹಜೇನಾತಂ | ಗವನಿಯಲಿ
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ | ತನ್ನವನ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಭಯವನಾಪರಿಗ್ರಹಕೆ ||೧೨೮|| ತೇರುಗಳ್ ತೇರುಗಳ್
ನಾಭಂ | ಡಾರವನು ಗಜಘಟಿಸುತ್ತವಿ | ಸ್ತಾರವಿಭವವನ್ನೊಪ್ಪುಗೊಂಡರು ಮಗಧನಂದನನಾ||ಧಾರು
ಣಿಯನವಗಿತ್ತು ಸಕಳಮು | ಹೀರಮಣರನು ಕಳುಹಿ ಬಂದನು | ವೀರನಾರಾಯಣನು ಶಕ್ರಪ್ರಸ್ಥಪು
ರವರಕೆ ||೧೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೨೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯೆ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಭೂಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪನವಶಂಡದಲಿ ಸಕಳಮು
ಹೀಪತಿಗಳನ್ನು ಗೆಲಿದು ಕಪ್ಪವತಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಡವಪುರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈದ್
ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗಡಣದಲಿ || ಬಾಲೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಮಿಂಚಿನ | ಮಾಲೆಗಳ ಲಾಜಾಭಿವರಪದ |
ಲಾಲನೆಯ ರಚನೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿರವ ||೧|| ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನ ನಿವರಕಾಣಿಸಿ | ಕೊಂಡನ
ರಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ಕಂಡುಬೆಸಗೊಳಲೇಕಿಬಹುಮಾತಿನಲಿಫಲವೇನೂ || ಕಂಡೆವೈನಿನ್ನ ಮಳಕರುಣಾ
ಖಂಡಜಲಧಿಯು ಭಕ್ತಜನಕಾ | ಖಂಡಲದ್ರುಮವೆಂದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಹರಿಪದವ ||೨|| ನಡೆದಪರಿ
ಯನು ರಿಪುಪುರವನವ | ಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಂದವನು ಮಗಧನ | ತೋಡಕಿ ತೋಟಿಯ ಮಾಡಿ ಭೀಮನ
ಕಾಡಿಸಿದಪಲಯ || ಬಿಡದೆ ಹಗಲಿರುಳ್ಳೊದಗ ವೈಯ | ಕಡೆಯ ಕಾಣಿಸಿ ನೃಪರ ಕರಗಳ | ಬಿಡಿಸಿ
ಬಂದಂದವನು ನಿಂತುರಿಸಿದನು ಮುರವೈ ||೩|| ಎಲೆಮೇಚ್ಚಿಪು ನಿನ್ನಯಜ್ಞ | ಸ್ಥಲಕೆ ಬಾಧಕೆಲ್ಲ
ವನದಲಿ | ಪುಲಿಯಿರಲು ಗೋಧನಕುಲಕೆ ಯವನಾಂಬುಗೋಚರವೇ || ನೆಲನ ಗರುವರ ಗೊಂದಣವ
ನಂ | ಡಲೆವನಖಿಳದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ನೆಳಲ ಸೈರಿಸನಳಿದನವನಿನ್ನೇನು ನಿನಗೆಂದ ||೪|| ರಚಿಸು ಯಜ್ಞಾ
ರಂಭವನು ನೃಪ | ನಿ ಚೆಯವನು ದಾಯಾದ್ಯರನು ಬರಿ | ಸುಚಿತವಚನದಲೆವ್ವು ಕರಸಿದರಾಕ್ಷಣಕೆ
ಬಹಿಷ್ಕೃತ || ಸೋಮರಾಪಡೆ ಕಳ್ಳಹು ಬದರಿಯ | ರುಚಿರಖು-ಖಿಗಳ ಕರೆಸು ನಿನ್ನಭಿ | ರುಚಿಗೆ ನಿಷ್ಟ
ತಪ್ಪುಹವೆಂದನು ದಾನವದ್ವಂಸಿ ||೫|| ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೋರಕಿ | ಗಿಂದಿರಾಪತಿ ಮಾಗಧನ
ರಥ | ದಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದನನಿಬರು ಕಳುಹಿ ಮರಳಿದರು || ಬಂದವೇದವ್ಯಾಸಧಾತ್ರ ವ್ಯಾಸ | ನಂದು
ಕರೆಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ನಿಜ | ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ಪರಿಮಿತಜನಸಮೂಹದಲಿ ||೬|| ಅಕಟ ನಾರ

ದನೇಕೆ ಯಜ್ಞಾ | ಪ್ರಕಟವನು ಮಾಡಿದನು ನವಗೀ | ಸಕಲಧರಣೀಕ್ಷತ್ರವರ್ಗದ ವಿಜಯ ಕಿರುಕು
 ಳವೇ || ವಿಕಟಜಂಬೂದ್ವೀಪವಹಿಪಾ | ಲಕರು ನಮ್ಮಿನಿಬಲಗೆ ಸದರಜೆ | ಸುಕರವೇ ವರರಾಜಸೂಯ
 ವೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೭|| ಮಣಿವೆರಲ್ಲರಸುಗಳು ಮಾಡದೆ | ಮಣಿದೆವಾದರೇತೀತಾಮಿನಿ | ಕುಣಿವೆ
 ಕೈತ್ತೈಜಗದ ಚಿಹ್ವಾರಂಗವಧ್ಯದಲಿ || ಬಣಗುಗಳು ನಾಪೆಂದು ನಾಡಿದ | ಗಣಿಕೆಯರು ನಗುವರು
 ಸುಯೋಧನ ನಣಕವಾಡುವಡಾಯ್ತು ತೆರೆನೆಂದರೆ ಸಜಿಸುಸಾಯ್ತು ||೮|| ಎನಲು ಧಿವ್ಯನೆ ನಿಂದುಭು
 ಗಲಿ || ದನು ಕಿರೀಟವೃಧಾಭಿಯೋಗದ | ಮನಕಥಕ ಮಾರಾಂಕವಾಯ್ತು ಹರಮಹಾದೇವಾ ||
 ನಿನಗೇತೀವಧೂಟಕುಣಿವಳೆ | ಜನದ ಚಿಹ್ವಾರಂಗದಲಿ ಹಾ | ಯೆನುತ್ತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಘನಶಾ
 ಯಾನಭಾವದಲಿ ||೯|| ಮಣಿಯವೇ ವನ್ನೈಯರು ನಾಕದ | ಗಣಿಕೆಯರು ನಗುವರೆ ಸುಯೋಧನ |
 ನಣಕವಾಡುವವನೇ ಶಿವಾ ತಪ್ಪೇನತಪ್ಪೇನು || ಕಳಗಳಿವು ನಾಳಿನಲಿ ಕಿಚ್ಚಿನ | ಕಳಗಳು (ಗಾ)ರೀಪ
 ವಿದು ನಿ | ಗುಣೋಶಿ ತಾನರ್ಪನಮಹೀರುದನಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೦|| ಸಕಲಜಂಬೂದ್ವೀಪವಹಿಪಾ |
 ಲಕರೆ ಭಂಡಾರಾರ್ಥಕಿದನು | ಪ್ರಕಟನೆಂದುಂಗರವನಿತ್ತನು ನೃಪನರಸದಲಿ || ಸುಕರದಪ್ಪರವೆಂ
 ಬಚಿಂತಾ | ನಿಕಳತೆಗೆ ನೀ ಪಾತ್ರನೇ ಸಾ | ಧಕರನೇ ಸಂಹರಿಪೆತ್ತಾ ವೀಳಯವನೆನಗೆಂದ ||೧೧||
 ಪೂತಫಲಗುಣ ನಿನ್ನ ಕುಲಕಭಿ | ಜಾತಶೌರ್ಯಕಿ ಗರುವಿಕೆಗೆಸರಿ | ಮಾತನಾಡಿದೆ ಸಲವುದೈ
 ನಿನಗೆನುತ್ತ ಕೊಂಡಾಡಿ || ಈತನುತ್ತ ಸದಸಗೆ ಭೀಮನು | ಶಾತಮನ್ಯುವ ದೆಸಗೆ ಯಮಳರೆ | ಭೀತ
 ರಿದ್ದೆ ಸೆಗೆಂದು ವೇದವ್ಯಾಸನೇವಿಸಿದ ||೧೨|| ನೆರಹಿ ಬಲವನು ನಾಲ್ಕುಡಿಕ್ಕಿಗೆ | ಪರಶವಿಸಿದರು
 ಫಲಗುಣನನು | ತ್ತುರಕೆ ಮೂಡಲು ಪವನಸುತ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಸರದೇವಾ || ಪರಶವಿಸಿದಕ್ಕೆ ಸಕಲನೀನಾ
 ಲ್ವರಿಗೆಕೊಟ್ಟನು ವೀಳಯವ ಹಿರಿ | ಯರಸಿ ತಂದಳು ತಳಿಗತಂಬಲವಂಗಳಾರತಿಯಾ ||೧೩|| ಪರ
 ಮಲಗ್ನ ದೊಳಿಂದುಕೇಂದ್ರದೊ | ಫಲಗುಣಭಾರ್ಗವರು ಲಗ್ನದೊ | ಫಲ ಶ ಭಗ್ನದ ದೃಷ್ಟಿ
 ಸಕಳೇಕಾದಶ್ಚಿತ್ತಿಯಾ || ಕರಣಚಿಹ್ನಕ್ಷತ್ರವಾರೋ | ತ್ತುರದಲಭಿವೇತಸಿದ್ಧಿಯೋಗದೊ | ಲರಸನನು
 ಜರು ದಿಗ್ವಿಜಯಕನವಾದರೋಗ್ಗ ನಲಿ ||೧೪|| ಆರಸವೇದವ್ಯಾಸಧಾಮ್ಯಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ಬಲವಂದೆರಗಿಕುಂ
 ತಿಯ | ಚರಣಧೂಳಿಯ ಕೊಂಡು ವಿಪ್ರವ್ರಜಕೆ ಕೈಮಾಗಿದು || ಅರಸಿಯರು ದೂರಾಕ್ಷತೆಯ ದಧಿ
 ವಿರಚಿತದಮಾಂಗಲ್ಯವನು | ವಿ | ಸ್ತುರಸೆ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯದಲಿ ಹೊರಹೊಂಬರವನೆಯಾ ||೧೫||
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮೊದಲಲರ್ಜನ | ಚರಿತವನು ವಿಸ್ತರದಲರಪುವೆ | ನರುಪರಾಕ್ರಮಿ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟನು
 ಸಾಲ್ವದೇಶದಲಿ || ಪುರಕೆ ದೂತರ ಕಳುಹಲವನಿವ | ರುರವಣಿಗೆ ಮನವಳುಕೆ ಕೊಟ್ಟನು | ತುರಗಗಜ
 ರಥಧನವಿಲಾಸಿನಿ ಜನವನುಚಿತದಲಿ ||೧೬|| ಅವನಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯದೊ | ಕವನನಿಲಿಸಿ ತದೀ
 ಯಸೇನಾ | ನಿವಹಸುತಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದನು ಮುಂದೆ ವಹಿಲದಲಿ || ಅವನಿಪತಿಹದೇವನೆಂಬವ | ನೊಗ
 ಡಿಸು ಸನೇಸ್ಯವನು ಕೊಂ | ಡವನಬಲಸಹಿತಾದ್ಯವೇತ್ಸೇನಕನ ಝೋರಿಸಿದ ||೧೭|| ಅತನನು ಕೆಲ
 ದನು ಸುನಾಭನ | ನೀತಿಗೆಡಿಸಿ ತದೀಯಸೇನಾ | ವ್ರಾತಸುತಲ್ಲಿಂದ ಪತಿವಿಂದ್ಯಕನಸಪ್ಪಳಿಸಿ || ಆತನ
 ಧರ್ಮವ ಕೊಂಡ | ತತ್ಪು | ಗೆಜ್ಜೆಯಿತಿಪಕೆ ಧಾಳಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಮ | ಹಾತಿಬಲನವನೊಡನೆ ಬಲಹಾಯ್ತು
 ಜುಗನನಸುತ ||೧೮|| ಜನಕರಬೋಹಕಕಿರಾತದ | ನೂನಬಲಸಹಿತೀಮಹೀಘತಿ | ಸೂನು ಕೌದಿದನೀ

ತನಲಿ ಭಗವತ್ತನೆಂಬವನು || ಈನರನ ಶರಜಾಲವದು ಕ | ಲ್ಪಾನಲನ ಕಾಲಾಟವಿದರೊಡ | ನಾನ
ಲಿಂದ್ರಾಸ್ಯಂಗೆ ಸದವೆ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಮುರಿಯದಾಬಲವೀತನರಬೆಗೆ | ಹರಿಯದೀಬಲ
ವುಭಯವಲಿ | ಕುಂದರಿಯ ಕನ್ಯಾರಿಯ ಕಡಿತಕೆ ಕಾಣೆನವಧಿಗಳ || ಅಯುರೀತನ ದುರ್ಗವೀಬಲ |
ದಿರುವುಗಳ ಬೇಳೆಂಬವನು ಬೇ | ಸರದೆ ಕಾಡದವೆಂಬುದಿನ ಭಗವತ್ತನೀತನಲಿ ||೨೦|| ಅವನೈ ನೀನ
ಭಕತರಸಂ | ಭಾವಿತನು ಹೇಳನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ದೇವನುಜಕಣಾಧನಂಜಯನೆನಲು ಮಿಗೆ ಮೊಚ್ಚಿ ||
ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ಸಖರಿಂ | ದಾವು ನಿನ್ನವರನು ಬೇಡುದು | ನೀವೆವಂಗೆ ಕಡುವೊನ್ನೆರೆಂದನು
ಕಂಡನರ್ಜುನನ ||೨೧|| ಅದರೆಮಗೆಯು ದಿವಿಜಪತಿಯೋ | | ಪಾಟಿ ನೀವೆಮ್ಮಂಣದೇವನ | ಮೇದಿ
ನಿ | ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯ ರಾಜಸೂಯವನು || ಅದರಿಸಿ ಸಾಕೆನಲು ಗಜಹಯ | ವಾದಿಯಾದಸ
ವಸ್ತುಸಸ್ತನ | ನೈದೆ ಕೊಚ್ಚನು ಫಲಗುಣಂಗೆ ಸುಮಿತ್ರಭಾವದಲಿ ||೨೨|| ಬಂದುತಿಂಗಳು ಪಲ
ವುಮನ್ನಣೆ | ಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನಸೇನಾ | ವೃಂದವನು ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ನರಸಾ||
ಮುಂದೆ ನಡೆದನು ರಾಮಗಿರಿಯಲಿ | ನಿಂದು ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ನಡೆದನು | ಮುಂದಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ
ಹೊಕ್ಕನು ಭವನಪರವತನ ||೨೩|| ಆಗಿಂದ್ರದ್ರಿವಾಸಿಗಳ ಸಂ | ಭಾಗಧನವನು ಕೊಂಡು ಬಳಿಕ
ಮ | ಹಾಗತಾಶ್ವನವಸೂರೆಗೊಂಡನು ಮುಂದೆ ಸಂಜೆತ್ತಿ || ಆಗಯಾಳರ ಗಾವಿಲರ ನಿ | ಭಾಗ
ಧೇಯರ ಮೊಡಿಯುತ್ತರೆ | ಭಾಗವಲಿ ತಿರುಗಿತ್ತು ಪಾಳಯವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲ
ವನಚರರ ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬೃಹಂತಕನ ಕಾ | ತರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸೇನಾಬಿಂದುನಗಿರಿ
ಯಲಿ || ಇರವ ವರುಡಿ ಸುಭಾಮದೈತ್ಯರ | ನರೆ ವಿಭಾಟಿಸಿ ಪಾರ್ವತೇಯರ | ಪುರವ ಕೊಂಡು
ವುಲೂಕರನ, ಪಾರವತಭಂಗಿಸಿದ ||೨೫|| ಮುಂದೆ ದಸ್ಯುಗಳೇಳುವನು ಕ್ಷಣ | ದಿಂದ ಕಾತ್ಮೀರಕರ
ಸಾಧಿಸಿ | ಬಂದು ದಶಮಂಡಲವ ಲೋಹಿತರನು ವಿಭಾಟಿಸಿದ || ತಂದಕಪ್ಪವಲಾತ್ರಿಗರ್ತರ | ನಂದು
ಹುದಳಿಸಿ ಗರುವಿತರನಾ | ನಂದಾಟಂಕಣದಾಭಿಚಾರಕರೂಷಕರ ಗೆಲಿದ ||೨೬|| ಧಾಳಿಯುಚ್ಚನು
ರೋಚಮಾನನ | ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟುಮ | ಪಾಳಯವು- ಚಿತ್ರಾಯುಧನ ನರಸಿಂಹನಗಿರಿ
ಯಲಿ || ಮೇಲೆ ವಂಗರ ಮುಂದು ವರನೇ | ಪಾಳಕರ್ಪರಮೂಣಿಯರನು ವಿ | ಶಾಲಕಾಂಭೋಚಾದಿ
ಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ತಿರುಗಿ ||೨೭|| ಪಾರತೀಕಕಿರಾತಬರ್ಬರ | ಪಾಂಯಾತ್ರರ ಮುಂದು ಸರ್ವವಿ |
ಹಾರವನು ಮೊಡಿದನು ಮೈಚ್ಚೈಸಹಸ್ರಕೋಟಿಗಳ || ಕ್ಷಾರಕರ ಮೂಣಕರ ದೊಕ್ಕರ | ಪಾರಕರ
ಬುರಸಾಣಭೂಪರೇ | ಛಾರಾಭಟೆಯಲಿ ಕಾಡಿಕೊಂಡನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ||೨೮|| ಬದ ಸಿವನಾಹಿ
ವೆಗಿರಿಯ ಪಾ | ಶ್ವರದ ಕಿರಾತರ ಮುಂದೆ ವಾಯ | ವೈದಲಿ ಶೋಭಿಸಿ ವರಳಿದನು ಹಿಮಗಿರಿಯ
ಕುಕ್ಷಿಯಲಿ || ಪುದಿದನಾನಾದ್ರೋಣಿಗಳಮ | ಧ್ಯದಕಿರಾತಪುಳಿಂದನಿಚಯನ | ಸದಮ ಹತ್ತಿದನಗ್ರ
ತಿಖರಕೆ ಪಾರ್ವತೀಪಿತನ ||೨೯|| ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನವು ಹಿಮ | ಗಿರಿಯ ಬಹಳೋತ್ಸವದಶಿಖರ |
ಸುಸದಲಿ ಹತ್ತಿದುದು ಪಾಳಯವೇನು ಹೇಳುವೆನು || ಕರಿತುರಗವರರಘಪದಾತಿಗೆ | ಪುಗಣನೆಯಲ್ಲಿ
ಯದು ಹಿಮಗಿ | ಯೆರಡುಸಾವಿರದಗಲತಿರಗಿತು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೩೦|| ಗಿರಿಯ ಕೋಣೆಯ ಕುಹ
ರಗ್ಗಣೆಗಳ | ಗರುವರುಂಟಿಂದಾಪುಳಿಂದರ ನೊರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಾ ||

ಗಿರಿಯನಿಳಿದುದು ನಡೆದು ಬಲಿಂ | ಪ್ರೇಮಪ್ರಪಂಚದ ಬಹಳನದಿಗಳ | ಲಿರಡುತಡೆಯಲಿ ತಲೆಬಿಟ್ಟು
 ದುವನವನಂಗಳಲಿ ||೩೧|| ಅದು ಗಣನೆಗೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ವದರೋಳಿದ್ದು ಯಕ್ಷ-ಸ್ತುರ | ಸುದ
 ತಿಯರು ಕಿಂಪುರುಷರತಿರಾಗಿಗಳು ಸುಖಮಯರು || ಇದರ ಫುಲ್ಲಣೆಗಾನಲೇನ | ಪ್ಲಾದು ತದೀಯಜ
 ನಂಗಳಿತ್ತುದು | ಸುದತಿಯರನಾಮಂಡಲಕೆ ಮಿಟಾದವಸ್ತುಗಳ ||೩೨|| ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿ
 ಗುಹೆ | ಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಕಿರಾತನರ್ಗವ | ಚ್ಚುಬಡಿದಪಹರಿಸುವನು ಬಹುವಿಧಮಹಾಧನವ || ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ
 ಹೇಮಕೂಟದ | ಕಲ್ಲನಡರಿದನಾಮಹಾದ್ರಿಗ | ಳೆಲ್ಲಹಿಮಶೃಲದ ಮಹೋನ್ನತಿಬಹಳವಿಸ್ತಾರ ||೩೩||
 ಅಡಂತಿಬಲವಿದರಬೋಬೈಯ | ಗಡಬಡಗೆ ಪದಫುಟ್ಟಣೆಗೆ ಹುಡಿ | ಹುಡಿಯಲಾ ಗಿರಿಕೋಟಿಕೋಳಾ
 ಹಳದ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ || ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟುದು ಗಿರಿಯ ತುದಿಯಲಿ | ತುಡುಕಿದುದು ನಾನಾದಿಗಂತವ | ತಡೆ
 ಯದದ ಭುತವಾದ್ಯಗಜಹಯರಥದ ನಿರ್ಘೋಷ || ಹೇಮಕೂಟದ ಗಿರಿಯಗಂಧ | ವಾರ್ಮರ
 ಝೋಂಪಿಸಿದನವರು | ದ್ವಾವವಸ್ತುವ ಕೊಂಡನಿಳಿದನು ಬಳಿಕ ಪರ್ವತವ || ಅಮಹಾಹುಂವರ-
 ದಲ್ಲಿಯ | ಸೀಮೆಯೋಜನವಸಹಸ್ರವಿ | ರಾಮವದರೋಳಗಲ್ಲ ವಿವರಿಸಲಯೆ ದಾನೆಂದ ||೩೪||
 ಉತ್ತರೋತ್ತರದೇವಭೂಮಿಗ | ಳೆತ್ತಣವರಿದಳನಿಚಯತಾ | ನೆತ್ತ ಭೂರಿಧ್ವನಿಯನಿಗಜಬಜವ
 ನೀಜನವಾ || ಎತ್ತಲೆಂದಲಿಯರು ವಿನೋದಕೆ | ತೆತ್ತರಲ್ಲಿಯ ಪಕ್ಷಿವೈಗಹಯ | ವುತ್ತಮಾಂಗನೆಯ
 ರನು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಂಡುಫಲಗುಣಗೆ ||೩೫|| ಎರಡುಕಡೆಯಂಬುಧಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದ | ದುರುಳರನು
 ಧಟ್ಟಿಸಿ ತದೀಯರು | ವೆರಸಿಬಡಗಳು ನಡೆದುದಲ್ಲಿಯ ನಿಷದಪರ್ವತಕೆ || ಎರಡುಸಾವಿರಯೋಜನದ
 ತುದಿ | ಪರೆಗೆ ಹತ್ತಿತು ಬಿಟ್ಟಿತಾಗರಿ | ಬಿಲಿಯ ಬಿರಸೂಳೈಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳ ||೩೬|| ಮೇಲೆ
 ನಿಷಧಾಚಲದ ಸುತ್ತಲು | ಧಾಳಿಹರಿದುದು ದೆಸೆದನೆಯ ದೈ | ತ್ಯಾಳಿ ಹೆಚ್ಚಿದದುಷ್ಟದಾನವಮಂಡ
 ಲೇಶ್ವರರಾ || ಸೈಲತಿಬರದೊಳುಳ್ಳಧೂರಗಳ | ತಾಳುಬಾಗಿಲ ಕುತ್ತರಲಿ ಕಾ | ಲಾಳುಹೊಕ್ಕುದು
 ಹೊಯ್ದ ಕಟ್ಟಿತು ಕೂಡ ಸೂರೆಗಳಾ ||೩೭|| ಗಿರಿಯ ತಿಬರದ ಮೇಲ್ಕಡೆಯನಾ | ಚಲಿಸಿನಿಷಧಾಚ
 ಲವನಿಳಿದುದು | ನರನ ಪಾಳಯ ಬಿಟ್ಟುದಾಗಲಿಳಾವ್ರತದಮೇಲೆ || ಅರಸಕೇಳೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ |
 ಪುಗಣಿತಯೋಜನದ ನೆಲಸುರ | ಗಿರಿಯಸುತ್ತಣ ದೇಶವತಿರಮಣೀಯತರವೆಂದ ||೩೮|| ಚೂಣಿಗಾ
 ನುವೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ | ಬಾಣಕೆದಿರಾರುಂಬುವಾದ್ಯ | ಶ್ರೇಣಿ ಚಾತುರ್ಬಲದ ಫುಲ್ಲಣೆಗಿಲ್ಲಗರ್ವಿತರು ||
 ನೂಸೆಪೊಕ್ಕನು ಕನಕಕ್ರೂ | ದೋಣಿಗಳದುರ್ಬಲಸುರಾಫವ | ನಾಣೆಗಂಜಿಸಿ ಕಳೆದು ಕೊಂಡನು
 ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಾ ||೪೦|| ಹಲದು ಹತ್ತಿತು ಗಂಧಮಾದನ | ಗಿರಿಯ ಸುತ್ತಣಯುಕ್ಷವಿದ್ಯಾ | ಧರರ
 ನಂಬಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲಿಯಸಾರವಸ್ತುಗಳಾ || ಗಿರಿಯನಿಳಿದರು ಜಂಬುನೇರಿಲ | ಮರನ ಕಂಡರು ಗಗನ
 ಚುಂಬಿತ | ನೆರಡುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತದೊಳತಿವಿಳಾಸದಲಿ ||೪೧|| ಅದರ ಫಲಹೇರಾನೆಗಳ ತೋ |
 ರವಲಿಹವುಗಿರಿಸಾರಲೆಗಳ | ಹೊದಲಿನಲಿ ಬಿದ್ದೊಡೆದು ಹೊಳೆಯಾದುದು ಮಹಾರಸದಾ || ಅದು
 ಸುಧಾಮಯವಾಯ್ತು ಜಂಬೂ | ನದಿಜಲಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ಜಾಂಬೂ | ನದಸುರ್ವಣವೆಯಾದುದಾನದಿಯ
 ರಡುತಡವಿಡಿದು ||೪೨|| ಆರಸೋದಕಪಾನವೆ ಸಂಸಾರಸ್ಥಾಪ್ಯದ ಸಿದ್ಧಿಯಿತರಾ | ಹಾವವಿಂಧನತಂ
 ಡಲಾಗ್ನಿಕ್ರಮವಿಧಾನವದು || ನಾರಿಯರುಸಹಿತಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರು | ಚಾರಣರು ರಮಣೀಯತೀರವಿ |

ಹಾರಿಗಳು ಬಹುರತ್ನದಿಂ ಮನ್ನಿಸಿವರೂಪನನ ||೪೩|| ಕೇಳಿ ಸೋಗನದಪ್ಪನ್ನವಿಗೆ ಕಂ | ಣಾಲಿ
ಬಿದ್ದಣವಾಯ್ತಲಾಸುರ | ಪಾಲಸದ್ವಸದರೋಹಗೆ ಬಹುರತ್ನದಿರವಾಸಿಗಣಾ || ಧಾಳಿಧ್ಯಾತ್ಮಕೃತನು
ಮಾಣಿಸಿ | ಪಾಳೆಯನನುಪನನಸರೋಹದ | ಸುಲಯಲಿ ರಿಹಿಸಿವನು ಬಹುರತ್ನದಿರವಲಿ ||೪೪||
ಲಲಿತದಿವ್ಯಭರಣರತ್ನಾ | ವಳಿಯನನುಕುಸಿಸಿವನು ಪಾಳೆಯ | ಸುಳಿಯದವರಾಚಲದ ಕೇಸರಶ್ರೀರಿ
ಗಳ ಕಳೆಯ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವಪ್ರೇರಪಿನ ಸುತ್ತಣ | ವಕ್ರವಕ್ರವನಾಕುಸಿ ಕೈ | ವಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು
ಹೊಕ್ಕಿಳಾವ್ರತವರೂಪನೀಮಿಯಲಿ ||೪೫|| ಸೇನೆ ಪಡುವಲು ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತಣ | ವಾನಪೂರ್ವಿಯ
ಗಂಧವಾದನ | ಸಾನುವನು ಪೆಂಠಣಿಸಿಯಡಂತು ಚೂಣಶೃಂಗದಲಿ || ಅನರೇಂದ್ರನನಿಳಿದು ಪಡು
ವಣ | ಕಾನನಗಳ ಕೇತ್ರವಾಲದ | ಕಾನನಗಳ ಕಳೆಯ ಬಿಟ್ಟನು ಸೇನೆ ಒಳಿಸಲಿ ||೪೬|| ಅಲ್ಲಿ
ಸಾಗರತ್ತಿರಪಯಂ | ತೆಲ್ಲಿ ಗಡಿಯವೆಲ್ಲಿ ಸದತಿಯ | ರೆಲ್ಲಿ ವಣಿಗಣವೆಲ್ಲಿ ಒಹಧನವೆಲ್ಲಿ ರಮ
ಣೀಯ || ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಸಾಧಿಸಿ | ಕೆಲ್ಲಿ ಕುಸರದಕೋಣಬಾಗಗ | ಕೆಲ್ಲಿವನು ಹೊಕ್ಕುಕುಸಿ
ತೆರಳಿಚಿದನು ಮಹಾಧನವ ||೪೭|| ಎಡಕಡೆಯಲೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ನಡನೆಲನನಾಕುಸಿ ಮೂಡಣ |
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು ಗಂಧವಾದನಗಿಂಯನೆಳಿಳಿದು || ನಡೆದಿಳಾವ್ರತದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದು | ಪಡೆಸುರಾ
ದ್ರಿಯನುಳುಹಿ ಬಲವಲಿ | ನಡೆಯಲತಿದೂರದಲಿ ಕಂಡರು ಮಂದರಾಚಲವ ||೪೮|| ಇದುವೆ ಕಡೆ
ಗೋಲಾಯ್ತುಗಡೆ ಪೊಂ ದುಧಿಯನು ತಾನಿದು ಮಹಾಗು | ಯದರಬಿಂಕವ ನೋಡಬೇಕೆಂದರ್ಜು
ನನ ಸೇನೆ || ಬದರಿ ಹತ್ತಿತು ನಡವಣಲೆದು | ಗದಲಿ ಬೆಟ್ಟಿಂಗಳಲಿ ನೃಪಂ | ದ್ವದ ಮಹಾಹವ
ವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ ಚೂಣಿಯವರೊಡನೆ ||೪೯|| ಇಳುಹಿದರು ಚೂಣಿಯನು ಮಂದರ | ನೆಲೆಯ
ಭಟರೊಕಿದರು ಭಾರಿಯ | ತಲೆವರಿಗೆಗಳಲೊತ್ತಿದರು ಹೊಗಿಸಿದರು ದುರ್ಗವನು || ಕಲುವಳೆಯ ಕೋ
ಲಾಹಲಕ್ಕಿವ | ರಳಕದಿದರು ಸುರಗಿಯಲಿ ತೆನೆ | ವಳಿಯ ಹಿದಿದರು ಸೋಯ್ದ ಕೇಶಾಕೇಶಯುಧ್ಧ
ದಲಿ ||೫೦|| ಶಕರು ಖದ್ಯೋತಸ್ರತಾಪರು | ವಿಕಳೆಚಿಂಫುರು ದೀರ್ಘಮಯವೇ | ಣಿಕರು ಪಶುಪಾ
ಲಕಪುಳಿಂದರು ಕಂಕಣಾಹವಯರು || ಸಕಲವಸ್ತ್ರಗಳೈದೆ ಸೋತ್ರದು | ವಿಕಳಬಲವೊಪ್ಪಿಸಿತು ಸರ್ವ
ಸ್ವಕವ ಸಂಧಾನದಲಿ ನೆಲೆಯಾಯ್ತಲ್ಲಿಯರ್ಜುನಗೆ ||೫೧|| ಶೋಭಿಸಿದನಾಗಿಯನಾತ್ರಯ | ಹಾದಿ
ಯಲಿ ಹೊರವಂಚು ಬರವು | ಯಾದೆಗಿಕ್ಕಿದಬೆಟ್ಟವಿದ್ದದು ಮಾಲ್ಯವಂತಗು || ಭೇದಿಸಿದನದರೊ
ಳಗುಹೊರಗನ | ಲಾದವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ತಪ್ಪೆ | ಲೋದರವನೆಳಿಳಿದು ಭದ್ರಾಶ್ವಕ್ಕೆನಡೆತಂದ
||೫೨|| ಅದು ಮಹಾರವೋಣೀಯತರವಂ | ತದರೊಳಿದ್ದದು ಶುದ್ಧಭೋಗಾ | ಸ್ವದರಯಕ್ಷೋರಕ್ಷ
ಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರೋನಿಕರ || ಕುದುರೆರಥಗಜಪತ್ತಿನಿರ್ಘೋ | ಪದಲಿ ಬೆಟ್ಟಿಳೆಯಾಯ್ತು ಬೇಳಂ |
ಬದ ವಿಘಾತಿಗೆಸಿಲುಕಿತ್ತದು ಸಕಲವಸ್ತ್ರಗಳ ||೫೩|| ದೊರೆತಲ್ಲಿಯಪೂರ್ವವಸ್ತ್ರಾತ್ಮರ ಸಮು
ದ್ರದ್ರವಿಪಪರಿಯಂ | ತರ ನಡೆದನೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರವಾ || ತಿರುಗಿದನ ಭದ್ರಾಶ್ವ ಕ್ಷ
ವನಾ | ಕುಸಿ ಬಡಗಲು ನಡೆದರಲ್ಲಿಯ | ಗಿರಿಯಕಂಡರು ಹತ್ತಿದರು ಹರಷದಲಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ ||೫೪||
ನೀಲಗಿರಿಯಗ್ರದಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದು | ಪಾಳೆಯವು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಜಿರಿದದು ಜಿರಿದ ಎದ್ರಿ
ಗಳೇ ನನುಸುರುವೆನು || ಮೇಲುದುರ್ಗದ ಸಂಧಿಗೊಂದಿಯೊ | ಇಳು ಹರಿದುದು ಸೂರೆಗೊಂಡು

ವಿ | ಶಾಲವಸ್ತುವ ತಂದ ಶ್ಲಿವ್ವರಸ ಗಳೆ ಗೆಲಿದು || ೫೫ || ಎರಡು ಸಾವಿರದ್ವಾದನದು ನ | ತ್ವೇದ್ಯ
 ಸಾವಿರವ ಸುರವತಾ | ಕುಸಿ ರವ್ಯಕಥೂವಿಗಿಳಿದರು ಹೊಕ್ಕರಾನೆಲನ || ತರಸ ಕೆಳ್ಳೆಲ್ಲಿ ಸಮ
 ನೋ | ಹರವ ವಸ್ತುವ ಕೊಂಡು ನವೆಕಾ | ವಿವವದಗಲಕಿ ಸುತ್ತಿಬಂದರು ಗೆಲಿದು ಗರ್ವರ || ೫೬ ||
 ಅರಸ ಕೆಳ್ಳೆಲ್ಲಿವ ಬತಗಲು | ಹುರು ಬಿಟ್ಟರು ಹತ್ತಿದರು ಬೇ | ಸರದೆ ಕಲದುಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ೯
 ತರ್ವತ || ಗುರುಬುಗಕ ತೋವಲಿ ಗುಹರವ ಕೊಳ್ಳದೋಡನಲಿ ಹೋ | ಕ್ಕಿರದು ಸೂಚಿಸಿ
 ಕೊಂಡರಲ್ಲಿಯ ಸಾರವಸ್ತುಗಳ || ಇಳಿದನಾಗಿಲಿಯನು ಹಿರಣ್ಮಯ | ದೋಳಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳೆಯ
 ವತ | ದ್ವಲಯ ವಿಗರೋ ಭತ್ತ ಸಾವಿರಯೋಜಿಸಾಂತರವ || ಬಳಿಸಿ ಬಂದನು ವಿವಲಸೌಧಾ |
 ವಳಿಯ ಕೆಲೆಯ ಸ್ವುಗೇಕ ಸರ | ಲಲರದುರು ಕೂಡಿತನು ಹೊಗದರು ತಪ್ಪತಮಗೆ || ೫೭ || ಈತ
 ಫಾರಕರೇಷ್ವರನು | ಪಾತಗತ ತತ್ಕರಭೂಮಿ | ಲಿ ತಸ್ತುಪತಿ ಗೆಲಿದನು ತ್ವಲ | ದೇವಭೂ
 ವಿಸರ || ಈತ ಗೌರ ಸತಪ್ರೊ ಲ್ಪರು | ಹೂತತನುನ ಶ್ರೀಲು ಭವನ | ಬ್ರಹ್ಮತನಂದಾಸ್ತಿ ಕುಟಕ
 ಕೊಂಡಾಡಿತರ್ಪನ || ೫೮ || ತನತನಗೆ ತರನಿಮರು ಹೂಮ | ತನಿವಳಿಯ ಕರವರು ಕನತ್ತಾಂ |
 ಚನವಿಭೂಷಣತತ್ಕರ ಮ ಪ್ರೊತವವೆಚ್ಚಿಗೆಯ || ವನಿತೆಯರಸಾಪತ್ರದಲಿ ಖಾ | ಟಿನಿವರನುಯ್ಯಗ
 ವಕ್ಷ್ಯಕೃಷ್ಣಾ | ಚರವನುತವನಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು ಫಲಗೂರ || ೫೯ || ಧಾರಣೋಪತಿ ಕೆಳ ದಳ
 ನಡು | ದಾಲಬದಗಣಶೃಂಗಪರ್ವತ | ದೂರಯಲಿ ದೂರಗಳನು ಧಟ್ಟಿಸಿ ಸೆಳೆದುಬಹುಧನವ ||
 ಭಾರಣೆಯ ಮುಂಗುಡಿಯ ಕೊಳ್ಳೆಗ | ಲೋರೂನಿ ತುಬಗೆರಿ ಸಿದ್ಧರ | ಚಾರಣರ ವಿದ್ಯಾಧರರ
 ಮುತ್ತಿದರು ಮನ್ನಿಸದೆ || ೬೦ || ಅರಸುಮೋರರುತ್ತತಾಗು | ಎರಡು ಸಾವಿರದಗಲವದರಲಿ | ತುರು
 ಗಿಬಿಟ್ಟರು ಸೇನೆ ಸೂಚಿಸಿವು ನಿನ್ನಳ || ಬಿಂದುದಾಗು ಕೆಳಗಣುತ್ತರ ಕುರುಗಳೆದವುಯ್ಯರಿತ
 ವಾಯು | ಬಿಟ್ಟು ಬಹುಗಣಕಡಲು ಕಡಲು ತಳವತಾಯ್ತುಳಲ || ನರವಲಿಯ ನೃಪರು ದೂರು |
 ಹುಯಿಬಿಟ್ಟರು ಪಾರ್ಥನಿದ್ದದೆ | ಗರಕೇಳವರುಗಳ ಬುರು ಕುಡರರ್ಪನನ || ಗುಯನಿಳಿಯಬಿ
 ರಿತ್ತಲತ್ತರ | ಕುರುಗಳಿಮನುಸಾ ನಮದು ಗೋ | ಚುಸಲಯದನರರ ಕಾಲ್ದಳಿಗುಂದವರದು
 || ೬೧ || ಅಲ್ಲವಾಕ್ರಮಿಸಿದರ ನಿನಗು | ರಲ್ಲಿ ಕಾಣಂ ದೂರಕಲಯದು | ಬಲ್ಲವರುತ್ತರದಕುರು
 ಗಳಾನಿನಗೆ ಬಿಂಧವರು || ಗೊವಲಿಫಲಲ್ಲ ಸಾರಸ | ವಲ್ಲಿ ಮೇರೆಯದು ಮರ್ತ್ಯವೇವದೂ | ಳಿಲ್ಲಿ
 ಸುಳಿವು | ಭಾರವೆದರು ಚರಲು ಫಲಗೂರ || ೬೨ || ಮೂಲದು ನಮಗವರು ಬಂಧು | ಶ್ರೀಣ
 ಗಳು ಗತ ಮೋಗಲದು ಕ | ಟ್ಪಣಮುಖವು ನಿಮ್ಮ ದೇಶನೋಳುಳ್ಳದನು || ವಾಣಿಯವ ಮೂಡ
 ದೆಸುಯ ಸ್ಥಿವೆ | ಕಾಣಕೆಯನಿವುದು ಯುಧಿಪ್ರಿ | ನಾಣ ನಿವಗನ ತಂದು ಕೂಡ್ವರು ಸುಲವಸ್ತು
 ಗಳ || ೬೩ || ತಿರಗಿತ್ತಲ್ಲಿಂದಿತ್ತು ಪಾಳಯ | ಮೂದುಬಿಟ್ಟ ಹರಣ್ಮಯನಿನ | ಕುಸಿ ರವ್ಯಕಟುವ
 ಳಾವೃತವಿಂದ ವಕ್ಷಿಣ || ಭುವೈಮತ ಹವರೇಷ್ವಕಿ ವರೇಷ್ವನು ದಾಖತ ಹುಮನಿತ್ತ | ಗು
 ಯಕೆವದಿಳಿದು ಬಂದುದು ತಂಕಮುಖವಾಗ || ೬೪ || ಕಳುಕು ಕಳೆದನು ಹಿಂದ ಕೂಡದ | ಬಲವನ
 ವರವರೆಲ್ಲ ಯಾಗ | ಸ್ಥಳಕಿ ಬಹುನೇಮದಲಿ ಹರಿದುದು ನಿಷ್ಪುರಂಗಳಿಗೆ || ನೆಲವಲಯದದನಸ್ತವಿದನು |
 ತಳವಡಿಸಿದನೊ ಕೆಯನುತ ಸುರ ರುಲಿಯ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರವ ... || ೬೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಲ ನೆ ಯ ನಂ ದಿ .

ಸೂ ಕವಿ ದತ್ತಾ ತ್ರಿಪುರ್ಣಿಮಾ ಕವಿ ಸು ಭಾಷಣಿ ಭಾಷಣಿ ಸ್ವಾಮಿ

ಸಾಗರೋಪಮಧರುವ ಮೋಹಿಸಿನು ಕಲಿಭೀಮ

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಸಾಲ ಯವ ಸಂದನನ ಭಾಗ್ಯದ | ಹೊಲಿಕೆಗೆ ಬರುಂಟೆ
 ನಳನಯವಾದಿಕಾಯರಲಿ || ಆಳು ನಡೆದುದು ಭೀಮಸೇನನ | ಘಾಳಿಯಿದೆಯೆನೆತ್ತದವನೀ | ಪಾಲ
 ಕರೆ ತಂದೆ ನಿಜವಿತ್ತಾನುರೂಪದಲಿ ||೧|| ನಡೆದ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ರೂಚವಾನನ | ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು
 ಸಮ ವಿತ್ತವ | ನಡಕಿತನಿಜನಾಳು ಮುರ್ದುಂಗ ಚಿಹ್ನೆಯಲಿ | ಘ ಬಿಳಿಯನಿ ನಿನ್ನಾಳೊಗಡ |
 ಬಡೆಯಿದೇನೆನೆ ಭೀಮಸೇನನ | ನಡೆಯಲ | ಶ್ರೀಪಾಲಬಂದನು ಕಂಡನುಚಿಹ್ನೆಯಲಿ ||೨|| ಏನಬಂದೆ
 ಯವ್ರೂರ್ವಜನೆ ಯಾ | ಗಾನನಾಗವನರೂಪತಿಸುಂ | ಮಾನದಲಿ ಶ್ರೀಪಾಲ ಹೇರಿಸಿದನು ಮಹಾಧ
 ನವ || ಮಾನಿಸರ ಕಳಹಿದೊಡೆ ಸಾಲದೆ | ನಿನ್ನಿದೇಕೆಂದನುಚಿಹ್ನೆಯಲಿ ಸ | ನ್ಯಾಸಸ್ತುತ ನಿಲಿಸಿದನು ತಿಂ
 ಗಳುವನನಂದನ ||೩|| ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಕಳಿಂಗದೊಡೆ | ಕವನಿ ಬಿಟ್ಟನು ಕೋಣವಂತನ | ಹಿಡಿದು
 ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಸದೆದನು ಕೋಣಲಸ್ತನನ || ಅಪಕಿತ್ತಲಿಯ ಧನ ಸಯೋಧಿಯ | ಕಡೆಯಕೋ
 ಟಿಯ ಮುರಿಯಲವನೆ | ಯೊಡೆದು ಬೀರ್ವಸ್ತುನಿತ್ತನು ನೇರವಸ್ತುಗಳ ||೪|| ಆಳು ನಡೆ
 ದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ಗೋ | ಪಾಲನೆ ಯ ಮುರಿಯ ರತ್ತವ | ದೇವಲಯನು ಸಂಸ್ಥೆಯನು ಮುಂದ
 ತ್ತುಕಾಲವ || ತಾಳಿಸಿದವುಕಾಳವನ | ಧಾಳಿಯಲಿ ಕೊಂದನು ಸಹಾಸ್ರನ | ಮಲೆ ನಡೆದನು
 ಗುನ ಮತ್ತನು ಗೆಲಿದನುಭೀಮ ||೫|| ನಡೆದು ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದನನು ಸದೆ | ಬಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಕಿರಾ
 ತಬುವವ | ಗುನಿ ಕಾಟತನಂತ್ರವದರಗಳೇಳುವಾನಿಸರು || ಬಡೆಯಲವನಿರ ನಂಗಡವ ಮುಡಿ
 ಕುಡಿಯದಾಡಿ ನಿಶ್ಚಾವನರ್ಗವ | ಕಡಹಿ ನಿಸರ್ಥನ ಹೊಯ್ದು ಸೆವನು ಸಲುವಸ್ತುಗಳ ||೬|| ವಲಿತು
 ಕಾನಿದವ ನಾಧಾರನ | ಗೆಲಿದು ಮಗಧೇಶನಗುವನು | ದೊಳಗೆ ಪಾಳಯ ಬಿಟ್ಟವನಿಬರಗ | ನಡೆ
 ತಂದು || ದಳನ ಹೇಳಿತನಾತನಲ್ಲಿ || ಬಿಡಿದು ಕೋನ ಗೆಲಿದು ಕಪ್ಪವ | ಸಳಮಕೊಂಡಬ್ರಿಯಲಿ
 ಸದೆದನು ಬಿಳವನತ್ತರ ||೭|| ಸೂರೆಗೊ ಡಲ್ಲಿಂದೆ ನಡೆವನು | ವಿಶಾಲ ಗಂಗಾಸಂಗಮವ ಕೈ |
 ವಿಶಾಲಯದೆ ಸಂಭಗವನೀಶ್ವರರು ವಶವಾಯ್ದು || ಹೇರಿಸಿದನುಸಮವಸ್ತುವ | ನಾರಸೂಪಿರ
 ಭಂಡಿಯಲಿ ನಡೆ | ದೇವಿ ಹೊಯ್ದನು ವಾಸುದೇವನ ಪೊದ್ರಕಾಹ್ವಯನ ||೮|| ಪುರವರವನಲ್ಲಿಂದ
 ವ್ರೂಲ್ಯದ | ಕರಣಿಯ ಮೂಡಿದನು ಮೂಡಲು | ಮದ ಮುರಿದು ಸಮುದ್ರಸೇನನ ಸರ್ವಗವತೆ
 ಯಲಿ || ತರಳಿಯಲ್ಲಿಂದ್ರಸೇನನ | ನೊರಸಿ ಭಂಡಾರವನು ಹೇರಿಸಿ | ಮುಳಿ ಮಂಗವನಕ್ಕಳಿಸಿ
 ದನು ಲುಬ್ಧಕರಸಹಿತ ||೯|| ಸಾಲೋಕಿತನೆಂಬಸಾಗರ | ತೀರವಾಗಿಸೋಳಕರುವದ ವಿ | ಕಾರಚೋ
 ನೆಗಟಿನಬೋಳಕರನು ನಿವಾಸಿಗಳ || ಓರೆಬಾಗನ ಕೂಡವೆಕೊಳ್ಳದೆ | ಗಾಂಕರನಪ್ಪಳಿಸಿ ವಲಿಯವಿ |

ಹಾಂಗಳ ಬುಗ್ಗಿದು ತುಂಬಿಸಿದನು ಸುವಸ್ತುಗಳ || ಧಾಳಿ ಹುದುದು ಪಂಚಗೌಳವ | ರಾಳವೊಡ್ಡಿ
ಯರಾಂದ್ರಜಾಳಾಂ | ಪ್ರಾಳಿಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೂಡಿಸಿದನು ಮಹಾಧನವ || ವೇಲುದುರ್ಗದ ಪಾರ್ವತೇ
ಯರಿ | ಗಾಳು ಹರಿದುದು ಸುದುಗೊಂದಿಯ | ಶೈಲಗಹೆಗಳೊಳರ ಸಿಡಿಲದನು ಬಹಳಧನೆಯು
ತರ ||೧೧|| ಅರಸಿದನು ಸಾವೆಗಳಲಬ್ಧಿಯ | ಕುರುವದಲಿ ಕೊಬ್ಬಿದಧನಾಧ್ಯರ | ಮುರಿದು ಮರಳಿದು
ಕೆಲಬಲದಲಾದ್ವೀಪಪಾಲಕರ || ಸೆರೆಪಿಡಿದು ತನಿಸೂರೆಯಲಿ ಪಡೆ | ನೆರೆದಣಿಯಲಾಮ್ಲೇಷ್ಯವರ್ಗವ |
ತರಿದು ಶೋಭಿಸಿ ತೆಗೆದನಲ್ಲಿಯ ಸಾರವಸ್ತುಗಳ ||೧೨|| ಅವುಹಾಖೋಟಕಮಹಾಹವಯ | ಧಾಮ
ದಲಿ ದಸ್ಯಗಳನತಿನಿ | ಸ್ವೀಮಯವನಕರೂಪಕರ ತಾಗಿದನು ವಹಿಲದಲಿ || ಹೇಮಮುಕ್ತಾರಜತಚಂ
ದನ | ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುವಿಚಯದ | ಸೀಮೆಗಳ ನಾಂರಿಯ ನಳವಡಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೧೩||
ಮರಳೆಯನಿಲಜನಾಮಹಾದ್ಭುತ | ತರದ ವಸ್ತುವನಾನಲಾಪ್ತದೆ | ಧರಣಿಯನೆ ಸಂದಣಿಸಿದವಸಂಖ್ಯಾ
ತರಧಯೂಧ || ಅರಸುಗಳಸಹಿತೀಮಹಾಬಲ | ವೆರಸಿ ಬಂದನು ಭೀಮನಂಣನ | ಚರಣಕೆರಗಿದನರ್ಜು
ನನ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ನಗುತ ||೧೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕೈ ಪದ ೩೦೪ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ನಡೆದು ವಿವಿಧದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ಜಡಿದು ಕಪ್ಪುವ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣ |

ಕಡಲನಳಯದ ನೃಪರ ಗೆಲಿದನು ವೀರಸಹದೇವ |

ಕೇಳು ವನವೇಜಯಧುತ್ವೀ | ಪಾಲ ಸಹದೇವನ ಸಗೌಢಿಕೆ | ಯಾಳುತನವಿವರಾರಹವಣಲೆಂ
ಬತೆರನಾಯ್ತು | ಆಳು ಸಹದುದು ತೆಂಕಣದನೀ | ಪಾಲತನ ಬಿರಿಸಿಗೀತನ | ಯಾಳಿಗೀತನ ದೆಸೆಗೆ
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುದು ದಿಗಂತದಲಿ ||೧|| ಸೂರಸೇನನ ಸಹದು ನೆರೆ ಭಂ | ತಾರವೆಲ್ಲವ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣ |
ವೀರಮತ್ಸ್ಯನ ಗೆಲಿದು ಸರ್ವಸ್ವಾಸಹಾರದಲಿ || ಭೂಬಲನಹದಂತವೆಕ್ರನ | ವಾರಣಾಶ್ವರಥಂಗಳ
ಳನು ಕೊಂ | ತಾರ ಭಟಿಯಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದನು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ||೨|| ಖಳನಿಶಾಚರಕೋಟಿಗಳ
ನಲಿ | ಗಳಿಗೆಯೊಳಗಾಕ್ರಮಿಸಿದನು ಮುಂ | ತಪ್ಪಿಕವನ್ನೈಯರಾಸುರೇ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ || ಹೊಳ
ದಯುಗುಂದುರ್ಗವಿಸಿನ | ಸ್ಥಳದ ಧರಣಿಪಂದಿರವೆಂದ | ಗ್ಗಳೆಯಗಬಲಧಹಯಸಹಿತ ತೆತ್ತರು ಸುವ
ಸ್ತುಗಳ ||೩|| ಮುಂಕ ರತೀಭೋಜಪೋಷ್ಮನ | ಮುಂದಿರದ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ಎಂದು ಕೇಳಿದು
ಕೊಬ್ಬನತಿಸಯಸಾರವಸ್ತುಗಳ || ಮುಂದ ಚರ್ಮಾಣ್ವತಿಯ ಜಂಬುಕು | ನಂದನವನಪ್ಪಳಿಸಿ ಗಜಹಯ
ವೃಂದವನು ಕೊಂಡೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನವಂತಿದೇಶದಲಿ ||೪|| ತರುಭಿದೊಡೆವಿಂದಾನವಿಂದದ | ಮುರಿದು

ಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಭಿಷ್ಕುಕ | ನರಪತಿಯ ಗೆಲಿದ್ದವನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತವಲಿ || ಬರಬರಲುಕುಂತಲನೃಪ
ನನಾ | ಕಂಸಿಕಪ್ಪವಕೊಂಡುಖಳತಿ | ತ್ತಿರಕಿಳಿಂಧ್ರಕರೆಂಬಬೇಡರ ಧೂರದೊಳೋಡಿಸಿದ ||೫|| ಉರ
ವಣಿಸಿ ದಳ ತುಂಗಭದ್ರಾ | ವರನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಂಪಾ | ಸರದ ತಡಿಯಲಿ ಬಿಟ್ಟನಾವಿರುಪಾಕ್ಷಸೀಮೆ
ಯಲಿ || ಗರಿಚರರ ವನಚರರ ಬಿಂಕವ | ನೊರಸಿಕ್ಕಿಂಧಾದ್ರಿಯಲಿ ಸಂ | ಚರಿಸಿಬಿಟ್ಟುದು ಕಟಕ ಬಹು
ವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ||೬|| ಕೇಳಿದನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಗಿರಿಯವಿ | ಶಾಲಶೃಂಗವನೇರೇಫನನಿ | ಸ್ನಾಳಮೊಳಗಿ
ದೊಡೊಡನೆ ಮೊಳಗಿತುಗಿರಿಗುಹಾನಿಕರ || ಅಳಿದತ್ತಣದನುತ ಕಪಿಬಲ | ಜಾಲ ನೆರೆದುದು ಮುರಿದುತ
ರುಶಾ | ಖಾಳಿಗಳ ಕೈದುಗಳಕೈಯಲಿ ತರುಬಿದರು ಬಲವ ||೭|| ಕವಿದುದೀಚಿತುರಂಗಬಲ ಸಂ | ತವಿಸಿ
ಲಗ್ಗೆ ಯಮಾಡಿ ವಾನರ | ನಿವಹದಲಿ ಕರೆದುದು ಶರಾಳಿಯ ಸುಭಷಮೇಘಚಯ || ತಿವಿದರಂಬಿನಸೋನೆ
ಗಳುಕದೆ | ಸವಡಿಮರನಲಿ ಸದೆದು ಹೊಕ್ಕುದು | ರವಿಸುತನ ಸಂತತಿ ಸುಷೇಣನು ವಿರವೃತಸೇನ ||೮||
ದೊರೆಗೆದೊರೆಯಿರುರಾಗಿ ಕಾದಿತು | ತೆರಳದುದು ದಿನವೇಳುಪುಯ | ತರ ವಿಘಾತಿಯೊಳೊಡನೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ದರು ಭಯವಾನರರ || ಅರಸನೀನಾರೆನೆ ಯುಭುಷ್ಮಿರಾನರ | ತಿಯ ಕಫವೇಳೆ ಕೊಟ್ಟರು | ಪರವಾವಸ್ತುಪ್ರ
ಚಮವನು ವಾದ್ರಿಕುಮಾರಂಗೆ ||೯|| ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ ತುಕಣ | ನರಪತಿಗಳಾನುವರೆ ಸೇನೆಯ |
ಖುರಪುಷಕೆನುಗಾಗಿ ತೆತ್ತರು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ || ಉರವಣಿಸಿ ಬಲ ನಡೆದು ನಟಗಳ | ನರಸಿಕಾಪೇಯಲಿ
ಬಿಟ್ಟುದುಹರಿದುದಲ್ಲಿಂ | ವಾಳಿ ಘನವಾಹಿಷ್ಕುತೀಪುರಕ ||೧೦|| ದಾಳಿಯೆನಲಿಬರಾಗಿ ಹೊರವಂ | ಟಾಳು
ತಾಗಿದುದಲ್ಲಿಗುಪತಿ | ನೀಲನೆಂಬಾತನು ಮಹಾಹವವಾಯ್ತುಚೂಣಿಯಲಿ || ಹೇಳಲವ್ಯತವುರಿದುದ
ಧಿಕ | ಜಾಸ್ವಲೆಯಲಿ ಚತುರಂಗಬಲ ಹರ | ಭಾಳನಯನಕವಾಟ ತೆರೆದಂತಾಯ್ತು ನಿವಿಷದಲಿ ||೧೧||
ಉರಿಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದದೋ ಮೋ | ಹರವು ತೆಗೆತೆಗೆ ಕುನ್ನಿಗಳ ಕಾ | ತುಸಲೀಯುಬರಾನೆ ಮುರಿಯಲಿ
ಹೊಕ್ಕುಕುದುರೆಗಳ || ಮರಳಿಚಲಿ ತೇರುಗಳ ಸೂತರಕರವವಾಘಿಯ ಸೆಳೆ ಪದಾತಿಯುತಿರಗೆಹೊಯ | ಹೊ
ಯ್ಯನುತ ಮಿಗೆ ಗವರಿದನು ಸಹದೇವ ||೧೨|| ರಾಯದಳವೇಕುರಿದುದೇನಿದ | ರಾಯತವು ಹೊಸತಾಯ್ತು
ವೈಶಂ | ಪಾಯಮುನಿ ಹೇಳಿನಲು ನಗುತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ || ರಾಯಕೇಳೈ ಪೂರ್ವದಲಿ ಕಮ | ಲಾಯ
ತಾಕ್ಷಿಯರುಂಟು ಹಲಬರುವಾಯುಸುಖ ಪರದಾರಗಮನವ ಮುಚ್ಚಿ ದನು ಬಳಿಕ ||೧೩|| ಪಾವಕ ದ್ವಿಜವೇ
ಷದಲಿ ಬಂದಾವಧುಗಳೊಡನಿರಲು ನಗರವ | ಕಾವವರು ಹಾದರವ ಹಿಡಿದರು ಹವ್ಯವಾಹನನಾ || ಕೋವಿ
ದರ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ದೊಡ್ಡಧಾರ್ವವಲಂಬನಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು | ದ್ವಾವಿಸಲು ಭುಗಿಲೆಂದು ತೋರಿದನುನಿಜತ
ನುವ ||೧೪|| ಧರಣಿಸ್ತರರಲಿ ಸುಪ್ರಧಾನರು | ವರಸಿ ಬಂದಗ್ನಿಯ ಪದತ್ರಯ | ಕೆರಗ ಕೋಪಸ್ತಂಭವ
ನಮಾಡಿದರು ದೈನ್ಯದಲಿ || ಪುರದಲದುಮೊದಲಾಗಿ ಕಾವುನಿ | ಯರಿಗೆ ಹಾದರ ಸಲುವುದಿವಿ | ಸ್ತರಣ
ವೆಂದು ಕೃಶಾನು ನಂಬುಗೆಗೊಂಡನಾನ್ಯ ಪನ ||೧೫|| ಅದುವೆ ಮೊದಲಾಗಿಗಳಲ್ಲಿಯ | ಸುದತಿಯರು ಸ್ವ
ಷ್ಟುಂಡಚಾರಿಯ | ರದರಿನಾನ್ಯ ಪತಿಗೆ ಸಹಾಯವನಗ್ನು ಮಾಡುವನು || ಇದನಂತು ಸಹದೇವನುಪವಾ |
ಸದಲಿ ಮಿಂದು ಕುಶಾಗ್ರಸಂಸ್ತರ | ಣದಲಿ ಪವಡಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ವನ್ತಿಸೂಕ್ತದಲಿ ||೧೬|| ಯಾಗವಿ
ದುನಿನಗೋಸುಗವೆ ನೃಪಯಾಗಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಂದೆವಲ್ಲದೆ | ಮೇಗೆ ತಾನುಯದೆ ಧನಾಶಯಲಿವನ ಮುರಿಯ
ವಲಿ || ಈಗನೀನಡ್ಡೈಸಲೆವ್ವಯ | ಯಾಗ ವೃಳಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ಮಾಡಲಿ | ಯಾಗಪುರೋಹಿತ್ಯವೆಂದನು

ನಗುತ ಸಹದೇವ ||೧೭|| ಎಂದುನಾನಾವಿಧವರಸ್ತುತಿ | ಯಿಂದ ಹೋಗಲಿದರಗ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ | ರಿಂದುಬಿ
ಡಿಯನೆ ಬಿಟ್ಟಿನೀತನ ಮಾರದೆನು ನಿನಗೆ || ಎಂದ ತಿಳುಹಿವೈಟ್ಟಲಾದಳ | ಮೃಂದೆ ನಡೆದುದು ನೀಲಪುರ
ದಲಿಸಂದಣಿಸಿ ಬಳಿಕಾತನೀತನ ಕಂಡು ಪೊಡವಂಟ ||೧೮|| ತೆತ್ತಿನವ ಸರ್ವಸ್ವವನುತಾ | ನೆತ್ತಿ ಬಂದ
ನು ಕೂಡ ಬಳಿಕಿನೊ | ಕುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತು ಸಹದೇವನಿಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ || ಮತ್ತೆ ಸಹ್ಯಾಚಲದ ಕೊ
ಳ್ಳದ | ಕುತ್ತಲನ ಭೂಪರ ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಸುತ್ತಿಬಂದಾಕರಿಸಿದನು ತದ್ವಿಲಿನಿವಾಸಿಗಳ ||೧೯|| ಇಳಿದು
ಕೊಂಕಣಗಾಳವರಕ್ಕೆ | ರಳರ ಸದೆದು ಮಹಾರ್ಘರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ಹೇರಿಸಿದನು ಸುಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಲೇಪ
ನವ || ಜಲಧಿಯಂತದ್ವೀಪಪತಿಗಳ | ಕುಲವ ಶೋಧಿಸಿ ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯರ | ದಳವ ಧಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡನ
ನುಪಮಸಾರವಸ್ತುಗಳ ||೨೦|| ಕಳುಹಿದನು ಮಿಗೆಯಾಪ್ತಪತ್ರಾ | ವಳಿಯ ತನುಜನ ಬಳಿಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣ |
ದೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಪುವಾರಕ ಘಟೋತ್ಕಚನಾ || ತಿಳಿದಕಾಂಬರಗಳೆರಕವೋ ಮೋ | ಣ್ಣಳಜನದಹ್ಯ
ದಯಾಂಧಕಾರದ | ಹೊಳಕೆಯೋ ತಾನೆನುತಿರಲು ನಡೆತಂದನಾದನು ||೨೧|| ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕನು
ಘಟೋತ್ಕಚ | ನಾಳಸಹಿತಯ್ಯಂಗೆ ನಮಿಸಿದ | ನೊಳಗವ ಹೇಳನೆಗೆ ಬಸಸಾರಾಜಕಾಂಬಯವಾ || ವಿಳೆ
ಯವ ತಾಯನಲು ನಗುತವಿ | ಶಾಲವಿನಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬಲು | ದೋಳಿನಲಿ ಸೆಳೆದಪ್ಪ ಮುಂಡಾಡಿ
ದನು ನಂದನನ ||೨೨|| ಮಗನೆ ಲಂಕೆಗೆ ಪೋಗುಮಾನವ | ರಿಗೆ ಮಹೋದಭಿಗಮ್ಯವಲ್ಲತಿ | ವಿಗಡತ
ನ ಬೇಡಲ್ಲಿ ವಿನಯದಲೆನ್ನು ಕಾಂಬಯವ || ಸೋಗಸಿತೇಸಾವುದುಲಿ ಕಪ್ಪವ | ತೆಗೆವುದವಗಡಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ
ಲ್ಲಿಗೆ ಶರಾಳಿಗಳವೆ ವಿಘಾತಿಗೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೩|| ಎನೆ ಹಸಾದವ ಹಾಯ್ಕಿ ಭವನ | ತನಯ ಕಳ್ಳ
ಹಿಸಿಕೊಂಡು ತಂಕಲು | ಮನಬಮಾನ್ನವೆ ಬಂದರಾಮೇಶ್ವರದತ್ತಿವಗ್ಯಹಕೆ || ವಿನಯ ಮಿಗೆ ಪೊಡವಂ
ಟುರಳುನಂ | ದನನ ಕೀರ್ತಿ ಸ್ತಂಭಡಂಬರ | ವಿನಿಪ ಸೇತುವ ಕಂಡ | ನಡೆದನು ತಂಕಮೋಗವಾಗಿ
||೨೪|| ತೋರತತ್ತಿದೂರದಲಿ ಲಂಕೆಯ | ಮೂರುತ್ತಿಖರದ ದುರ್ಗವುಧಗೆ | ಮಾರುದಧಿಯನೆ ಮೆರೆ
ದುದಂದು ಮಣಿಪ್ರಭಾವದಲಿ || ನೂರುಯೋಜನ ಸೇತುಮೂಲವ | ಮಿಾರಿ ನಡೆದನು ಬಡಗವಾ
ಗಲ | ಸೇರವಗಳಿನ ಪಟಮೋಗವ ದಾಟಿದನು ಮೂಲದಲಿ ||೨೫|| ಕೇರಕೇರಗಳೊಳಗೆ ನಿಜಪರಿ | ವಾರ
ಸಹಿತವೈಕೋದರಾತ್ಮಜ | ನಾರವನು ತಾನಾರನಲು ನಡೆತಂದ ನೋಲವಿನಲಿ || ವಿರದಾನವವರ್ಗದ
ಲಿ ಬಹ | ತೋರಹತ್ತನಕಂಡವೂರ್ವಪಿ | ಕಾಂಬಾನಿಸನಲ್ಲಿ ನುತ ಮುತ್ತಿದುದು ಪಾರಜನ ||೨೬||
ಬಂದನರಮನೆಗಾಗಿ ಪಾಗಲ | ಮುಂದಣೆಡಬಲಹೇಮವೇದಿಯ | ಸಂದಣಿಯ ಜನ ನೋಡಲೆಂದನು
ದೋರಪಾಲಿಗೆ || ಇಂದುನಾವುತ್ತರದ ಭೂಮಿ | ರಿಂದ ಬಂದವು ಹೇಳು ನಿಜಪತಿ | ಗೆಂದೊಡ
ವ ಬಂದನು ವಿಭೀಷಣದೇವನೋಲಗಕೆ || ಜಯ ಬಿನ್ನಹ ಬಂದನುತ್ತರ | ರಾಯನಟ್ಟಿದ ದೂತನೆ
ನೆತ | ಪ್ಪಾಯಿತೇ ಹೋಗಸನಲು ಕರೆದನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನ || ವಾಯು ತನುಜನ ಸುತನು ತನ್ನ
ಪ | ಸಾಯಿತರು ಸಹಿತೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನ | ವಾಯಿಯಲಿ ನಡೆತಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಪೊಡ
ವಂಟು ||೨೭|| ಬಿಗಿದಮರಕತವ ಣಿಯ ನೆಲಗ | ಟ್ಕಗಳ ಹವಳದ ಹಲಗೆಗಳ ಮಾ | ಳಿಗೆಯ
ಪೈಕೂರೈದ ಕವಾಟದವಜ್ರಭಿತ್ತಿಗಳಾ || ಹೊಗರಿಡುವ ಹರಿನೀಲಮಣಿವೇ | ದಿಗಳ ಮುತ್ತಿನಲಂ
ಬಳದ ಲೋ | ವೆಗಳ ಕಾಂತಿಯ ಲಳಿಯಲಹರಿಯೊಳಿದ್ದ ನಸುರಾರಿ ||೨೮|| ಇತ್ತಬಾರೈ ಕುಳ್ಳಿ

ರೆತ್ತಣ | ದೆತ್ತ ಬರವಾಚಟ್ಟಿದರು ನೀ | ವೆತ್ತಣವರೇನೆಂದು ನಿವೃಢಿಧಾನವೇನುಸದ || ಬಿತ್ತ
 ಲಿಸಿ ಹೇಳಿನಲು ಕೈಮುಗಿ | ಯತ್ತ ನುಡಿದನು ರಾವಣಾನುಜ | ಚಿತ್ತವಿಪುಲವೈಕುಳ ಪೂರ್ವೋ
 ತ್ತರದ ಸಂಗತಿಯ ||೩೦|| ಸೋಮವಂಶದಲರಸುಗಳು ನಿ | ಸ್ವೀಮಲದ್ವರು ಪಲಬರದರೊಳು |
 ಭೂಮಿಗಭಿಪತಿಪಾಂಡವಾತಂಗೈವರಾತ್ಮಜರು || ಅಮಹೀಪತಿ ಧರ್ಮನಂದನ | ಭೀಮಫಲುಗುಣ
 ನಕುಲನಲ್ಲಿ ಸ | ಸಾವಸಹದೇವಾಖ್ಯಾನಿನಿಬರು ಚಿತ್ತವಿಸಿಯಿಂದ ||೩೧|| ಅರಸನೆಂದೊಡೆ ಸಕಲಧರ್ಮ
 ಕೆ | ಕರಚರಣವಾದಂತೆ ಯಾತನ | ಕಿಲಯರಿಹರು ಚತುರ್ವಿಧೋಪಾಯ ಸ್ವರೂಪದಲಿ || ಸುರಮು
 ನಿಯ ಮೆತದಿಂದ ಯಾಗೋ | ತ್ಕರಷಕಾದುದು ಬುದ್ಧಿಜನಪಾ | ಧ್ವರದ ದಿಗ್ವಿಜಯಾಭಿಸಂಧಿಗೆ
 ಮಾಡಿದನು ವನವ ||೩೨|| ಬಡಗಲರ್ಜುನ ನುತ್ತರಾಬ್ಧಿಯ | ತಡಿಯನೊಪರಿಗಂತ ವಸ್ತುವ |
 ಜರಿಸು ತಂದನು ಮೊದಲಾಕರಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ಪಡುವಲರ್ಜುನನನುಜತೆಂಕಣ | ಕಡೆಗೆ ಸಹದೇ
 ವಾಖ್ಯಾನಿಸು | ನಡೆಯುತಿದ್ದುದು ತಾ ಘಟೋತ್ಕಚಭೀಮಸುತನೆಂದ ||೩೩|| ಅರಸನೊಂದು ನಿಮಿತ್ತ
 ದೇಶಾಂ | ತರಪರಿಭ್ರಮಣದಲಿ ವಿಸಿನಾಂ | ತರದೊಳಿರೆ ಬಿಂದುದ ಹಿಡಿಂಬಕನೆಂಬನಸುರಪತಿ ||
 ಕೆರಳಿಚಿದೊಡಾ ಭೀಮನಾತನ | ನೊರಸಿದನು ಖಳನನುಜಿಯಾತಂ | ಗರಸಿಯಾದಳು ಸತಿಹಿಡಿಂಬಿಕೆ
 ಮಾತೆ ತನಗೆಂದ || ಇನಿಬರಿಗೆ ಪತಿ ದೇವಕೀನಂ | ದನನಘಾಸುರವೃಷನ ಮಧುಸೂ | ದನಮು
 ರಾಂತಕ ದ್ರೃತ್ಯಮರ್ದನ ಭಕ್ತಸುರಧೇನು || ಮುನಿಹೃದಯಸರ್ಯಂಕ ಕರು | ಕಾವನಧಿ ರಾವಣ
 ಕಂಠಕಾನನ | ಘನಪರಶುರಾಕ್ಷಿಪ್ತ ನೈವರಜೀವಸಖನೆಂದ ||೩೪|| ಕ್ರತುವಿದಸುರಾರಾತಿಗೀ
 ಕ್ರತು | ಪತಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರರೂತನಾನಿದ | ರತಿಶಯವ ನಿಬಲ್ಲೆಯನೆ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರಾ ||
 ಇತರವಿದಧಿಂಧುಕ ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರತತಿಯುಂಟೆ ರಾವಚಂದ್ರನ | ಪಿತತೀರ್ತಿ ತ್ರೇತೆ ಯಾದ್ವಾಪ
 ರದಲಾಯ್ತಂದ ||೩೫|| ತಾವು ವರ್ತುರುಪೂರ್ವಯುಗದವ | ರಾವು ತಮ್ಮಂತರವ ನೋಡದೆ |
 ದೇವರೆದೆಲ್ಲೊಂದ ಲಂಕೆಯ ತಾವನೀಕ್ಷಿಸದೆ || ಅವುದುಚಿತಾನುಚಿತವೆಂಬುದ | ಭಾವಿಸದ ಗರ್ವಿ
 ತರನೋಡಿ | ಸ್ನಾವಸದರವೊ ನಾವನುತ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಖುನಿಕರ ||೩೬|| ನೊಸಲಿನಲಿ ಕಣ್ಣು
 ಕೈದೇವನು || ಮೊಸದುಲಂಕಾದ್ವೀಪಸೀಮೆಗೆ | ವಿಸುಕಲನ್ಮನು ಬಂದು ಕಂಡವೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣವ ||
 ಜಿಸುಸಂಭವನಾದಿತೇಯ | ಪ್ರಸರಮಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತಲಿಪ್ಪುವ | ನುಸಿಗಳಹಮಾನವರ ಪಾಡೇನೆನುತ
 ಗರ್ಜಿಸಿತು ||೩೭|| ಕಾಳಗದೊಳಿಂದಮಗೆ ದಿವಿಚೇಂ | ದ್ರಾಳಿಯಲಿ ಸವಭೂರ ಕಾಣವು | ಮೇಳ
 ವೇ ಮರು ಮೂತು ಮರ್ತ್ಯರ ಸಹಸವೆಮ್ಮಡನೆ || ತೋಳನಳವಿಗೆ ಮಲಿತ ಮೃಗತಿರು | ಚಾಲದಂತಿ
 ಹುದೆಂದು ಮಂದಕ | ರಾಳಮತಿಗಳು ನಗಲು ಕಂಡನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನು ||೩೮|| ಸಾಲಗೆಯ
 ನೊಗೊಬ್ಬಗಳಲಿ ಛ | ತಾಚಳಿಸಿದರೇನಹುದು ಸಭೆಯಲಿ | ಕಾಳಗದೊಳಿದಿರಾರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ
 ಭಾರಣೆಗೆ || ಅಳುತನವಂತಿರಲಿ ಮೈಷ್ಠವ | ಮೌಳಿ ಬೆಸಸಲಿ ಕೇಳಿನೆನಕ | ಟ್ಟಾಳುಗಳ ದೇವನು
 ವಿಭೀಷಣನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೩೯|| ಕಾಲವಾವುದು ತನ್ನಶಕ್ತಿಯ | ಕೀಳುಮೇಲಾವುದು ಸಹಾಯದ |
 ಮೇಲುತರಗೆ ನೆರ ಸೋಡದೆ ಬಯಲಗರ್ವದಲಿ || ಸೋಲುವುದು ಜಗಜಿಹವದ ಗತಿ | ಕಾಳು
 ದು ಖಳರಲಿಯಲದನುಬ್ಬಳುವರು ಬಂದೆಂದು ಜರದನು ತನ್ನಮಂತ್ರಿಗಳ ||೪೦|| ಅದರನೀಡುವ

ಪರದಲೀಹರಿ | ಯುದಯಿಸಿದನಾಕಾಲದಲಿ ಸಲ | ಹಿದನು ನಮ್ಮನು ಹಿಡಿದನಿವರನು ವರ್ತಮಾನ
 ದಲಿ || ಮದದ ದರ್ಪದಲಂಬುಜಾಕ್ಷನ | ಪದ್ಮಮೆರೆದೋಡೆ ಪಾತಕದದು | ಗರ್ವದಲಿ ಕೆಡಹನೆ ನಮ್ಮನೆಂ
 ದು ವಿಭೀಷಣನು ನುಡಿದ ||೪೧|| ತರಿಸಿದನು ಭಂಡಾರದಲಿ ಪರಿ | ಪರಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ಕಂಠಾ |
 ಭರಣಕಂಕಣ ವಜ್ರಮಾಣಿಕಮರಕತಾವಳಿಯ || ಚರಣನೂಪುರಝಳವಟಿಗೆಯುಂ | ಗರುಡೀ
 ಟಾಂಗದ ಸುಕರ್ಣಾ | ಭರಣವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಭೀಮಕುಮಾರನೋಡನುತ ||೪೨|| ನಿಲಮಣಿ
 ಕಾಂತಿಗಳಹೊಯ್ಲಲಿ | ಕಾಳರಜನಿಯೊಲಾಯ್ತು ಮುತ್ತಿನ | ಧಾಳ ಧವಳಿಸಲಾಯ್ತು ಚಂದ್ರಿ
 ತಮವ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ || ಮೇಲೆ ಮೊಂಬಿಸಿಲಾಯ್ತು ಮಾಣಿಕ | ದೇಳಿಗೆಯಲಹರಿಯಲಿ ವರರ | ತ್ವಳಿ
 ರುಡಿಯಲಿ ಚಂಡಿಯಾಯಿತು ದಿವಸವಂದಿನಲಿ ||೪೩|| ತೆಗೆಸಿದನು ಗಜದಂತಮಯಪೆ | ಟ್ಟಿಗೆಗಳನು
 ಕರ್ಪುರದ ತವಲಾ | ಯಿಗಳ ಹವಳದಮಂಚವನು ಮಣಿಖಚಿತರಚನೆಗಳ || ಬಿಗಿದವಜ್ರಪ್ರಭೆಯ
 ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದಬಡ್ಗ ಕಟಾರಿಗಳ ಝಗ | ಝಗಿಪಹೊಂಗೆಲಸದ ವಿಚಿತ್ರದ ಚೋಡಸೀಸಕವ
 ||೪೪|| ಗುಳವ ರೆಂಚೆಯ ಹಕ್ಕಲಕೆಹ | ಲ್ಲಳವ ಮಣಿಕಾಂಚನಮಯಂಗಳ | ಕೆಲಸಗತಿಗಳ ಹೇಮರೇಖ
 ಯವಿವಿಧಚಿತ್ರಗಳ || ಬಿಳಿಯಚೊಲಯಹೊರಗಲ್ಪರೂಹ | ತ್ವಳದ ಕಟ್ಟಿಗೆಬೆಂಟೆಗಳ ಹದ | ಪಿಲು
 ತದ್ರಿಯಶರಾಳಿಗಳ ತಂದಿಳುಹಿದರು ಚರರು ||೪೫|| ಬಲಮುರಿಯ ಶಂಖಗಳ ಗಂಧದ | ಬಲಹೊರೆಯ
 ಕೃಷ್ಣಾಗರವಿನೊಟ್ಟಿನ ಸುರಂಗಿನಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ದಿಂಡುಗಳ || ಪ್ರಲಿದೋಗಲ ಕೃಷ್ಣಾಜನಂಗಳ |
 ಹೊಳೆವಹೊಂಗೆಪ್ಪಲಿಗೆಚಿತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಸತ್ತಿಗೆ ಹೇಮಘಟಸಂತತಿಯನೊಟ್ಟಿದರು ||೪೬|| ಕೀಳಿ
 ಸಿದನರವನೆಯ ಹೇಮದ | ತಾಳಮರಹದಿನಾಲ್ಕನಧ್ವರ | ಶಾಲೆಯಿರಲಿ ತೋರಣಸ್ತಂಭಗಳಹ
 ವೆಂದು || ಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸಹಂಕದಟ್ಟಿನ | ಜಾಳಿಗೆಗಳನು ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಮೇಲುಮುದ್ರೆಗಳಿಕ್ಕಿ
 ದವು ಕರಿಸಿದನು ಹೊರೆಯವರ ||೪೭|| ಕುಲಗಿರಿಯನೋಡೆಮೀಟಿ ತಮ್ಮಯ | ತಲೆಯೊಳಾನವಕ
 ಕರ್ಣಾಂಗದ | ಕಲುಬಲೆಯ ಹೇರೋಡಲ ಮಿಡುಕಿನ ಕಾಳರಕ್ಕಸರ || ಸೆಳೆದು ಹೊತ್ತರು ಹೊರೆ
 ಯನಿವರಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ಹೊರವಂಟರು ವಿಭೀಷಣ | ಕಳುಹಿದನು ಪವಮಾನಸುತನಂದನನ ಸತ್ಕರಿಸಿ
 ||೪೮|| ದನುಜನಬ್ಧಿಯ ದಾಟಿ ಸಹದೇ | ವನ ಸಮೀಪಕೆ ಬಂದು ರಾವಣ | ನನ್ನಜಮಾಡಿಬಹ
 ಳಸತ್ಕಾರವನು ಬಿನ್ನವಿಸಿ || ಆನಿಬರನು ಕಾಣಿಸಿದನಾಕಾಂ | ಚನಮಯದ ಹೊರೆ ಲಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಗ |
 ಳನು ಪಮಿ ತರಕ್ಕಸರ ಕಂಡಂಜಿದುದು ನೈಪಕಟಕ ||೪೯|| ಲಾಲಿಸಿದನಾಖಳರನೆತ್ತಿತು ಪಾಳೆಯವ
 ನಡೆತಂದು ಪಯಣದ | ಮೇಲೆ ಪಯಣವನ್ನೆದಿ ಬಂದನು ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಣಕೆ || ಪೆಚ್ಚಲೋಗುವಸುಮ್ಮಾ
 ನಸಿರಿಯ ಚ | ಧಾಳದಲಿ ತಂದಳಿಳವಸ್ತುವ | ನಾಲಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸಿದನವನೀಪತಿಗೆ ಸಹದೇವ ||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕೈ ಪದ ೩೫೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

—

ಸೂಚನೆ | ನಕುಲ ಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯಭೂಮಿ | ಲಕರ ಗೆಲುವು ನೆರೆದರನ್ನ

ಪ್ರಕರದಿಂದಳಕಾಪುರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ನೃಪನಗರ .

ಕೇಳು ಜನಮೇಷಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಪಶ್ಚಿಮದೆಸೆಯ ಭೂಮಿ | ಪಾಲಕರಮೇಲೆತ್ತಿ ನಡೆದ
ನು ನಕುಲನೋಲಿನಲಿ || ಧಾಳಿ ಹುದ್ದು ಮರುಯವನನೇ | ಪಾಳರೋಹಿತರೆಂದೆನಿಪಭೂ | ಪಾಲ
ಕರ ಮುಂದವರ ಸಪ್ತಾಂಗವ ವಿಭಾಡಿಸಿದ ||೧|| ಹೇಮಕನ ಸೈಭಕನೆಂಬನ | ನಾವರನು ಮುಂದ
ನು ಕಳಿಂಗದ | ಭೂಮಿಪರಸದೆದನು ತ್ರಿಗರ್ತರ ತಿಜಿಯಸಂತತಿಯ || ಹೇಮಮಾತ್ರವನುಳ್ಳಹದವದಿರ |
ಭೂಮಿಗಳನವಗಿತ್ತವಸ್ತು | ಸ್ತೋತ್ರವನು ನೆರೆಹಿದನು ನಡೆದನು ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ||೨|| ಮುಂದನ
ಗ್ಗದಚೇಕಿತಾನರ | ನೆರೆಗಿದನು ಬರ್ಬರತುರುಷ್ಕರ | ನೋರಗಿದನಾಹವದೊಳಾಭೀರಕರ ಬಾಹ್ಯಕರ ||
ಸೆರೆಯಹಿದನು ಪಾರ್ವತೀಯರ | ನರುಕುಗೊಳಿಸಿದಬೀನರಂಬ | ಪೃರನು ಸಿಂಧುಸರಸ್ವತೀತೀರ
ದಮಹೀಶ್ವರ ||೩|| ರಣದಸಂಕೇತಗಳೊಳ್ಳುತ್ತವ | ರಣಸಮರ್ಥರ ಹಿಂದಿದನು ಚಾ | ರಣರ ಮರ
ಸಾಣರನು ಪುಷ್ಕರವರನಿವಾಸಿಗಳ || ಹಣಿದನಲ್ಲಿಂದತ್ತ ವಿಗೆ ಪಸು | ವಣಬಗಂತದಲದ್ವಸರಸು |
ಚ್ಚುಣದವರ ಪಂಚನದಭೂಮಿಯಭೂಮಿಪರ ಗೆಲಿದ ||೪|| ಐಶ್ಯತಿಕರವಣ್ಣ ಕೂಕರಕೃತ | ಯಾತಿಕರ
ಯಾರ್ಥೆಯಸಾವೀ | ರಾತಿಶಯಬಡಹಾರರವಳದ್ವಾರಪಾಲಕರ || ಘಾತಿಸಿದನವರಗಳ ವಿತ್ತ | ವ್ರಾ
ತವನು ಹೇಸಿದನೆಡಬಲ | ದಾತಗಳನಪ್ಪಳಿಸಿ ತೆಗೆದನು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ||೫|| ಮಾವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೊ
ಡಾಮಾ | ದ್ರಾವನೀಪತಿಶಲ್ಯಮಿಗಸಂ | ಭಾವಿಸಿದನೊಲಿದಿತ್ತನಿತ್ತಂಗಳಿವಸ್ತುಗಳ || ತೀವಿವರು
ಭಂಡಿಯಲಿ ಮುಂದಣ | ಚಾವಟಿಯಚಪಳಿಗೆ ಹುಯೆ ನೃ | ಪಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆತ್ತರು ಕಂಡುವಸ್ತು
ಗಳ ||೬|| ತಳಿತು ಬಿಟ್ಟು ಸೇನೆ ಪಡುವಣ | ಜಲಧಿಯ ಕರವಳಿಗಳಲಿ ಕೇವಳಿಸಿದರು ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯ
ಲಿ ಕೊಂಡರು ಸುವಸ್ತುಗಳ || ಕಳಿಸಲದ್ದು ಹವಗಿರಿಯ ಮಾಲಿಗೆ | ನಿಲುಕಿ ಸಕಲವ್ಲೇಚ್ಛಭೂಪಾ |
ವಳಿಯ ಭಂಗಿಸಿ ಹೇಸಿದನೊಂಟಿಗಳಲಾಧನವ ||೭|| ಹೇದವು ಬಹುಧನವನೊಂಟಿಗ | ಳಾರಸಾ
ವಿರ ಮಿಕ್ಕವಸ್ತುವ | ಹೇದವು ಯೆತ್ತಗಳ ಮೂಡಿದಭಂಡಿಸಾವಿರವು || ಆರೂಕ್ಷತುರಂಗಲು
ಪ್ಪಗ | ಳಾರುಕೋಟಿಗಳಾನೆಗಣನೆಯ | ವಿವಾದವು ವ್ಯಗಪಕ್ಷಿಕೋಣನ ಕುಲಯ ಹಿಂಡುಗಳು
||೮|| ಮರಳಿತೀವನಸೇನೆ ಬಂದನು | ಪುರಕೆ ಕಂಡನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಚರಣಕಿರಗಿದನಳಿವಸ್ತುವ
ಬೇರೆ ತೋರಿಸಿದ || ಅರಸನುತ್ಸವವನು ವೈಕೋದರ | ನರನಕುಲಸಹದೇವನಂತ | ಪುರದ ಹರುಷದ
ಸಿರಿಯನದನೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನೆಂದ ||೯|| ಕಳವು ಹುಸಿ ಹಾದರ ವಿರೋಧ | ಸ್ವಲಿತವಾರಡಿ ಬಂದಿ ದಳವುಳ |
ಬೆಳಗವತೆಯನ್ಯಾಯ ಪರಿಧವತಕ್ಕಡೊಳ್ಳಾಸ || ಹಳವುವಂಚನೆ ಜಾತಿಸಂಕರ | ಕೊಲೆಯುಡಾವರವಿ

ಕೃತಿಮಾಯಾ | ಎಳಿಗಡಗದವೀಯುಭಿಷ್ಠಿ ರ್ನೃಪನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೦|| ನೃಗನ ಭರತನ ದುಂದುಮಾ
 ರನ | ಸಗರಪೂರೂರವನನಾತನ | ವ.ಗನ ನಹ-ಷನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ನಳನ ದಶರಥನ || ಹಗಲಿರುಳು
 ವಲ್ಲಭರವಂಶದ | ವಿಗಡರಲಿ ಯವನೋನು ಸಂಯೋ | ಮಿಗಲೊ ಬಲ್ಲವನಾರೆನಲು ಸಲಹಿದನು
 ಭೂತಳವ ||೧೧|| ದ್ವಾಪರದ ಮರದವನಿಕೆಯಲಿ | ದ್ವಾಪರವೊ ಕೃತಯುಗವೊ ಧರ್ಮದ | ರೂಪು
 ನಾನಾಮುಖದಲವತಿಸಿತೋ ದಿಗಂತದಲಿ || ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು ಎಣ್ಣೆಶ್ರಮದ ಧ | ಮೋಪಚಯವೆರಡಂ
 ಫ್ರಿಮುಂದಿದು ವಿ | ರೂಪವಾದುದಧರ್ಮವೀ ಧರ್ಮಜನರಾಜ್ಯದಲಿ ||೧೨|| ಬಡಗಲುತ್ತರಕ್ಕರುಗಳಿ
 ತ್ತಲು ! ಪಡುವುದು ವಿಭೀಷಣನಪುರ | ಗಡಿಕೃತಾಂತನದೆಗೆಮೂಡಲು ದಿನಪನುದಯಾದ್ರಿ ||
 ಪೊಡವಿಯಿದರಲಿ ಯವಜನಾಣೆಗೆ | ನಡಗುವುದು ರಾಯಂಗೆ ತೆತ್ತುದು | ಗಡ ಸುವಸ್ತುವನೇನಸಾ
 ಧ್ಯವು ಕೃಷ್ಣನೊಲಿದುಗೆ ||೧೩|| ಕಳೆನ ಸವಿದರ, ಮೂರಯೋಜನ | ವಳೆಯದಲಿ ಪಡಿಯುಗಳು
 ಕೋಟಾ | ವಳೆಯ ಸುಯ್ಯಾದಲಿ ಹೊಯ್ದರು ರತ್ನಕಾಂಚನವ || ಕೆಲದೊಳ್ಳಿಗಾವುದದೊಳಿ
 ಕ್ಕಿದ | ತಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಳವಸ್ರಾ | ಎಳಿಯನೊಟ್ಟದರದರ ಕೆಲದಲಿ ರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೧೪||
 ಹತ್ತಯೋಜನವಳೆಯದಲಿ ಮಿಗೆ | ಸುತ್ತಸೇಲಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹಯ | ಮತ್ತಗಜರಥಗೋಮಹಿ
 ಪಿವರಸ್ಯಂಭದ ಚಯಕೆ || ಉತ್ತಮಾಂಗನೆಯುಗೆ ಭವನಗ | ಳಿತ್ತ ಬೇರವಾಯ್ತು ನೃಪಯಾ |
 ಗೋತ್ತಮಕೆ ಪರೂರಿನಿದರು ಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ ||೧೫|| ಬಳಿದನೋದೆಯ ಭಾನಿ ನೂರರ | ವಳೆಯ
 ತುಂಬಿತು ತೈಲಧೃತಮಧು | ಗಳಲಿ ವರಗುಡಶರ್ಕರಾದಿಯ ಕಣಜಕೋಟಿಗಳು || ಕಳವೆಯಕ್ಕಿಯ
 ಗೋಧಿಕಡಲೆಯ | ವಿಳಸರಾತ್ರಿಯದೇಸುಯೋಜನ | ದಳತೆ ಯೆಂದಾರಲವರೆಂದನು ಮುನಿನೃಪಾ
 ಲಂಗೆ ||೧೬|| ನೆರೆದುಪರ್ಥವನಂತವವನೀ | ಶ್ವರರ, ಮವಾದರು ಚಿತ್ತಸ್ಸಾ | ಗರದ ಮಧ್ಯದಲಾಣೆ
 ಸಂದುದು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಕರನು ಬೇರವರನು ಮಹೀಶಾ | ಧ್ವರಕೆ ಸಮಯವಿದೆಂದು
 ಪಾರಾ | ಕಲಯ ಭಾಷ್ಯರು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಯೊಳಂದರವನಿಪಗೆ ||೧೭|| ಹೋಗು ಫಲುಗುಣ
 ಕಂಸಮಂಥನನ | ಬೇಗ ಬಿಂಬುಂಗೆಯಿಸಿ ತಾ ನೃಪ | ಯಾಗವಾತನ ಹೊರೆ ವೇದೀಯಜಯಾಭಿ
 ವೃದ್ಧಿಗಳು || ಅಗಮೋಗತಾದು ರಚ್ಚೆಯ | ರಾಗಬಿಕ್ಷಣವೆನಲು ಮನವನು | ರಾಗದಲಿ ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥ ಬಂದನು ಕಂಸಚ್ಯುತನ ||೧೮|| ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಬಿಗಿಜಯಸಂ | ಪಸ್ತವಸ್ತುನಿಧಾನವನು
 ಮೇ | ಲಿನ್ನು ದೇವರು ಬಲ್ಲಿರುತ್ತರಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ || ನಿನ್ನು ಕೃತೆಯಲಿ ರಾಜಮುಖಿ ನಿ | ಪ್ಪನ್ನ
 ವಾದರೆ ಬೊಮ್ಮನಿಂದ್ರನ | ಮನ್ಮಥೆಯ ಮೈಕೋಂಕಿನೋಲಗ ಸುಲಭವಹುದೆಂದ ||೧೯|| ಕರಸಿ
 ಯಾನವನಾಯಕರ ಸಂ | ವರಣೆಯನು ನಿಜಪುರದ ಕಾಟಂ | ಗರಸಿ ಬಲದೇವಂಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಸಕಲರ
 ಕ್ಷಣವ || ತರಿಸಿ ಭಂಡಾರದಲಿ ವಿವಿಧಾ | ಭರಣವಸನಾದಿಗಳ ಹೇರಿಸಿ | ಹರಿ ಧನಂಜಯನೊಡನೆ
 ಬಂದನು ಬಂಧುಜನಸಹಿತ ||೨೦|| ಇವಿರುವಂದನು ಧರ್ಮಸುತಹರಿ | ಪದಮಯೋಜದಲೆರಗಿದನು ನಿನ |
 ಗಿದು ವಿನೋದವಲೇ ವಿಮುಕ್ತಗೆ ಭಕ್ತಸಂಸ್ತರಣ || ಕುದಿದು ಮರುಗಿದವರಸಿ ನಿನ್ನಯ | ಪದವ
 ಕಾಣದೆ ಸುತಿಗಳೆಮ್ಮಯ | ಸದನವೆಳಿಳಾಮ್ನಾಯನಿಕರವನೆಡಿಸುವುದೆಂದ ||೨೧|| ನಗುತ ಸಾಕೇ
 ಳೆಂದು ರಾಯನ | ತೆಗೆದು ತಳ್ಳಿಸಿ ಕೈಯತಳುಕಿನೋ | ಳಗಧರನು ನೃಪಸಭೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆದನೊಲವಿನಲಿ ||

ಮುಗಿದಕರದಲಿ ವ್ಯಾಸಧಾಮ್ಯಾ | ದಿಗಳು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರವಿಳಮಂ | ತ್ರಿಗಳ ಸಚಿವರು ನೆರವುದಾ
 ಲೋಚನೆಯಭವನದಲಿ || ಕಳಹಿದನು ನಾನಾನ್ಯಪರವಂ | ಡಲಕೆ ದೂತರನವಿಳ ಪುಷ್ಪಸಂ | ಕುಳಕೆ
 ತಿಪ್ಪರ ಪರುಲವಿಸಿದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ || ಕಳಹಿದನು ನಕುಲನನು ಬಳಿಕೆ | ತ್ತಲು ನೃಪಾಧ್ಯಾಪನೆಯಲ್ಲಿ
 ಗಲ್ಲಿಯು | ನೆಲನ ಶೋಭಿಸಿ ಕರೆಸಿದರು ಬಹುವಿಧದ ತಿಲ್ಪಿಗರ || ೧೩ || ಮಯನ ಮತ್ತದಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ
 ನಯವಿವೇಕದಲಮಲಮಖಶಾ | ಲೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಸುಲಕ್ಷಣಶಸ್ತ್ರಕೂತ್ರದಲಿ || ನಿಯತಪತ್ನೀ
 ಶಾಲೆ ಜನವೇ | ದಿಯವರಾಂತರೈದಿ ಮಖವೇ | ದಿಯ ಬಹಿರ್ವೇದಿಗಳನಳವಡಿಸಿದರು ವಹಿಲದಲಿ
 || ೧೪ || ಬಿಗಿದಬಿಂಗಾರಿಗಳ ಮೇಲ್ಕು | ಟ್ಟುಗಳ ಮೊಣಿಮಯಸೂಸಕದ ಲೋ | ಪೆಗಳ ಮುಖಮಂಟಪದ
 ಚಾರಿಯ ನವಫಲಾವಳಿಯ || ಹೊಗರನೀಲದಸರಿಯ ನೆಲಗ | ಟ್ಟುಗಳ ಚಪ್ಪರದಡೆಡೆಯಡೆಯ ಚಾ |
 ಕಿಗೆಯ ಚತುರಂಗದ ವಿಚಿತ್ರದರಚನೆ ಚೆಲುವಾಯ್ತು || ೧೫ || ಪುರದ ಹೊರವಳಯದಲಿ ಯಮುನಾ
 ವರನದಿಯ ತೀರನಲಿ ಧರಣೀ | ಶ್ವರಗರವನೆ ಮಾಡಿದರು ನವರತ್ನನಮಯಮಾಗಿ || ಸುರಪುರದ
 ಮಾರಾಂಕಭುಜಗೇ | ಶ್ವರನ ಭೋಗಾವತಿಯ ತಿಲ್ಪದ | ಗುರುವೆನಿಸಿತೀನಗರ ಸಾರಾಯಣನ ಕರು
 ಣದಲಿ || ೧೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ವಿ ಕ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ಸಕಲಮುಖಮುಖ್ಯರು ಮುಖ್ಯರು ಲಕರು ನೆರೆದರು ವಿಶ್ವಭೂತ .

ಪ್ರಕರ ತಣಿದುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಷಯಧರೀ | ಪಾಲ ದೂತರು ಹುದರವನೀ | ಪಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಭೂ
 ಸುರವೈಶ್ಯಶೂದ್ರರಿಗೆ || ಹೇಳಲೇನದಭ್ರತವನಂಬು | ವೇಲೆಯದ ಮಧ್ಯದ ಸಮಸ್ತಜ | ನಾಳೆ ನೆರೆ
 ದುದು ವಿಲಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ನಗರಿಯಲಿ || ೧ || ಚೋಳಸಿಂಹಳಪಾಂಡ್ಯಕೇರಳ | ಮಾಳವಾಂಧ್ರಕರೂಪ
 ಬರ್ಬರ | ಗೌಳಕೋಸಲಮಗಧಕೇಕಯಹೂಣಸಾವೀರ || ಲಾಳಚೋನೆಗಚೀನಕುರುನೇ | ಪಾಳತಿಬಿ
 ಕಾಶ್ಮೀರಭೋಟವ | ರಾಳವರವೇಶಾಫತತಿಗಳು ಬಂದಮೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೨ || ಭೂರಿಭೂರಿಶ್ರವನು ಬಾ
 ಹ್ಲಿಕ | ಶೂರಸೇನ ಕಳಿಂಗ ಸಲೆ ಗಾಂ | ಧಾರ ಸೌಬಲ ಸೋಮದತ್ತ ಸುಷೇಣ ಭಗವತ್ತ || ವೀರ
 ಪಾಂಡ್ರಕನೇಕಲವ್ಯಸು | ರಾಂಗಳು ತಿಶುಪಾಲಯನನಕು | ಮಾವೆಪಾರೆವದಂತವಕ್ರರು ಬಂದರೊ
 ಗ್ಗಿನಲಿ || ೩ || ಸಕಳದಳಮೇಳಾಪದಲಿ ಭೀ | ಪ್ತಕನು ರುಗ್ಮನು ಚಿತ್ರರಥಸಾ | ಲ್ವಕನು ರೋಹಿತರೋ

ಚಮಾನಸಮುದ್ರಸ್ಥಾನಕರು || ಪ್ರಕಟಬಲರುತ್ತರದಿಶಾಪಾ | ಲಕರು ಕುರುಪರಿಯಂತ ರಾಜ | ಪ್ರಕರ
 ನೆರೆದುದು ವಿಳಸದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರಿಯಲಿ ||೪|| ದ್ರುಪದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮರಣಲೋ | ಲುಪಯಧಾ
 ಮೃತ್ಯುತ್ಯಮೌಂಜಸ | ರುಪಚಿತರು ಬಂದರು ಸಗಾಢದಲಿವರಬಾಂಧವರು || ಕೃಪಜಯದ್ರಘಭೀಷ್ಮ
 ಮಾದ್ರಾ | ಧಿಪತಿರ್ಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದಲಾ | ದಪರಿಮಿತಬಲಸಹಿತ ಕೌರವರಾಯ ನಡೆತಂದ ||
 ಗುರುತನೂಜಸತ್ಸರ್ವವಂಗೇ | ಶ್ವರಬೃಹದ್ರಘಭೀಮರಥದು | ಮೌರಸುಣರು ವರಭಾನುದತ್ತವಿಕ
 ಣದ್ರಸ್ಸುಹರು || ವರವಿವಿಂಶತಿವೀರ್ಭಭುಜದು | ದ್ರಶರುದುರ್ಜಯಶಂಕುಕರ್ಣಾ | ದ್ಯುರಸಹಿತದು
 ಶ್ವಾಸನನು ಹೊರವಂಜನರಮನೆಯ ||೬|| ಬಂದುದೆ ಚತುರಂಗವವನಿಪ | ವೈಂದವವರವರುಚಿತಮಿ
 ಗಲಿಬಿ | ವೌಂದುಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಗೆ ನಮಿಸಿ || ವಂದನೀಯರಿಗೆರೆಗಿ ಸಮಲಿಗೆ |
 ನಿಂದು ಕುಶಲಕ್ಷೇವಸುಗತಿ | ಯಿಂದ ಸತ್ಕೃಪಿಸಿದನು ನೈಪ ವಿದುರಾದಿಬಾಂಧವರ ||೭|| ಜನಪ
 ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಬಂದುದು | ಮುನಿಗಳಾಂಗಿರ ಕಣ್ವ ಭೃಗು ಜೈ | ವಿನಿಸುಮಂತ ವಸಿಷ್ಠ ಶಾನಕ
 ಗಾಗ್ಯ ಬೃಹದಶ್ವ || ಸನಕ ಶುಕ ಜಾಬಾಲಿ ತಿತ್ತಿಲ | ವಿನುತಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುಡ್ಗಲ | ತನಯ
 ರೋಮಶಕುತ್ಸವತ್ಸರು ರೈಬೃನಾರದರು ||೮|| ಚ್ಯವನ ಗೌತಮವೇಣುಜಂಘ | ಪ್ರವರ ಕೌಶಿಕ
 ಸತ್ಯತಪ ಭಾ | ಗವ ಸುಮಾಲಿ ಸುಮಿತ್ರ ಕಾಶ್ಯಪ ಯಾಜ್ಞ ವಲ್ಕ್ಯ ಋಷಿ || ಪವನಭಕ್ಷಕ ದೀರ್ಘ
 ತಪಗಾ | ಲವನು ತಿತಶಾಂಡಿಲ್ಯಮಾಂಡ | ವೈವರೇಂಬವಹಾಮುನಿಂದ್ರರು ಬಂದರೊಗ್ಗಿ ನಲಿ||೯||
 ದೇಶದೇಶಾಂತರದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿವರ್ಣನಿ | ವಾಸಿಗಳು ಫಲಮೂಲಧಧಿಘೃತದುಗ್ಧ
 ಭಾರದಲಿ || ಅಸವಸ್ತಮಹೀತಳದ ಧನ | ರಾಶಿ ಜನೇಸಂತತಿಯನೇಕನಿ | ವಾಸದಲಿ ನೆರೆ ಕಾಣಲಾ
 ಯಿತು ನೈಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ||೧೦|| ವಿಕಳವಾಮನಮೂಕಬೃರಾಂ | ಧಕರು ಮಾಗಧಸೂತವಂದಿ |
 ಪ್ರಕರಮಲ್ಲವೇಂದ್ರಜಾಲಿಮಹಾಹಿತುಂಡಿಕರು || ಸುಕವಿತಾರ್ಕಿಕವಾಗ್ನಿವೈತಾ | ಳಿಕಸುಗಾಯಕ
 ಕಥಕಮಾರ್ದಂ | ಗಕರು ನೆರೆದುದು ನಿಖಿಳಯಾಚಕನಿಕರ ಸಂದಣಿಸಿ ||೧೧|| ಕರೆಸಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆರೆಗಿ
 ನುಡಿದನು | ಧರಣಿಪತಿಬಾಲಕರು ನಾವ | ಧ್ವರವಿದಗ್ಗ ದರಾಜಸೂಯ ಮಹಾಮುಖೇಶ್ವರರು || ನೆರೆ
 ದುದಖಿಳದ್ವೀಪಜನನಾ | ದಂಸಲಯನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ | ಕುರುಡನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದನು ಮುಗಿದು
 ಕರುಯುಗವ ||೧೨|| ಚಿಂತೆಯೇಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನಾರೆಂ | ದೆಂತು ಕಂಡೆ ಚತುರ್ದಶಾಂಶದ | ತಂತುರೂಪನು
 ತಾನೆ ಯೆನ್ನದೆ ನಿನಗೆ ಶ್ರುತಿವಚನ || ತಂತುವಿನ ಪಟವೃತ್ತಿಕೆಯಘಟ | ದಂತೆ ಜಗವೀತನಲಿ
 ತೋರ್ಕು ಮು | ರಾಂತಕನ ಸುಯ್ದಾನ ನಿನಗಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ ||೧೩|| ಕರಸು ಧಾವ್ಯಾದಿಗಳನಿ
 ಲ್ಲಿಯ | ಪರೂವವ ಮಾಡೆಂದು ಭೀಷ್ಮನು | ಗುರುಸಹಿತ ಕೈಕೊಂಡನೆಲ್ಲರ ಮೇಲನೋಟವನು ||
 ಅರಸ ಕೇಳಿ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಬಾಹುಕ | ವರಬೃಹದ್ರಘಸೋಮದತ್ತರು | ಪರಮಪೂಜ್ಯರು ಮಾನನೀ
 ಯರ | ಯಜ್ಞವಾಹದಲಿ ||೧೪|| ಸವನಸಾಧನಸರ್ವಸಂಭಾ | ರವನು ಧಾವ್ಯಾನು ತಪಿಸಿಕೂಡಿಸವ |
 ನವನಿಪತಿಗಳ ಪಾರುಪತ್ಯದ ನೋಟ ಸಂಜಯಗೆ || ವಿವಿಧರುಷಿಯಾಜ್ಞ ಕರು ಮಾಂತ್ರಿಕ | ನಿವಹ
 ಸಹದೇವಂಗೆ ಭೋಜ್ಯ | ಪ್ರವರದಭುಕಾರದ ನಿಯೋಗ ಯುಯುತ್ಸವಿನಮೇಲೆ ||೧೫|| ನೆರೆದಭೂ
 ಸ್ವರತತಿಯ ನೋಟಕೆ | ಕರೆಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವನು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಭರದಿನಂಜಲ ತೆಗೆಸಿ ಸಾಂಸುವದು ಪಿಕ

೧೦೦ || ಅರಸ ಕೇಳೊಪ್ಪನವ ಸಮನಂ | ತರದ ವೀಳೆಯಗಂದಮಾಲ್ಯಂ | ಬರವನೀವಧಿಕಾರ
 ದುಶ್ಯಾಸನನ ವಶವಾಯ್ತು ||೧೬|| ವಿತತಭೂಸುರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಗುರು | ಸ್ತುತ ನಿಯೋಗಿ ಸಮಸ್ತರತ್ನ |
 ಪ್ರತತಿಗಳನಾರೈದು ತಲಸುನನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ಘೃತವು ದಧಿ ಮಧು ತೈಲ ಕತ್ತರಿ | ಸಿಠಲನೋಣ
 ಸಂಭಾರಶಾಕೋ | ಚಿತಸುವಸ್ತುವ ಕೊಡುವ ಕೊಂಬಾರೈಕೆ ವಿದುರಂಗೆ ||೧೭|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾಕ
 ಶಾಲೆಯ | ಹಿರಿಯಪಂತಿಗಳಲಿ ಚತುರ್ದಶ | ಕುಳುಕಿಗೊಪ್ಪೆಯಾದುವು ಸಂಭಾರವನು ಹೇರಿ ||
 ಹುವರಜತದ್ರೋಣಿಯಲಿ ಸುರಿ | ಸುರಿದು ಸೇದುವರಾಟಗಳೋ | ಕೆರೆವೆಘೃತಮಧುತೈಲಧಾರಾ
 ರಚನೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ||೧೮|| ಧರಣೀತಿಲೋದ್ರಮೊದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತಪ್ರಜೆ ಪಿಠಾವಂ |
 ತುರಿಗೆ ಭೋಜನಗಂಧಮಾಲ್ಯಂ ಬರವಿಲೇಪನದ || ಉರುನಿಯೋಗಿಗಳಿಂದ್ರಸೇನನು | ವರವಿಶೋಕನು
 ರಗ್ಮನಟಂ | ಧಾರಸಮೀಪಪತಾಕಸೇನರು ಸೂತರೈವರಿಗೆ ||೧೯|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಸೃಷ್ಟಿ |
 ಶ್ವರಂಗಭಿನವ ಗಜರಥಾವಳಿ | ತುರಗಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೀವನಿಯೋಗ ಕರ್ಣನದು || ಕರಕರದು ಯೋ
 ಗ್ಯಾತಿಶಯವು | ವರಿದು ಯೋವಿಜ್ಜನಕೆ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನು ಕೊಡುವವನಾದನುಕೋತ್ಸವದ ಸಿರಿ
 ಮಿಗಲು || ಸಕಲಮಣಿಕಾಂಚನದುಕ್ಕೂಲ | ಪ್ರಕರಪೀಡಾಯೋಧನನ ವಶ | ನಕುಲನವರವರಚಿತ
 ವೃತ್ತಿಯ ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಪ್ರಕಟಿಸುವನವನಿಪರ ಸೇನಾ | ನಿಕರದಾರೈಕೆಗಳು ಪಾಂಚಾ | ಲಕನಿ
 ಗಾದುದು ರಂಜಿಸಿತು ಪರದಾಟಿಯೊಡ್ಡವನೆ ||೨೦|| ಆದುದನುಸಮಕುಂಡವರಿತ | ಪೇಟೆಯ ಸಮೀ
 ಪವಲಿ ಹೊರಗಲ | ಕೋಟಿ-ಧೃತಕೃಷ್ಣಾಂಗಗಳಾಸ್ಥಂಜಲದ ಸೀಮೆಯಲಿ || ಆದುದು ಸುತಾರಕರು ಸು |
 ಪಾಂಜಿದನ್ಯುತಚರಪುರೋಡಾ | ಶಾಖಿಸಂಭಾರಾಘವನವಾಯಿತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷದಲಿ ||೨೧|| ಕಲಿಸಿದರು
 ಬ.ತಿ.ಕೃಗಳನ | ಧ್ವನಿಯನಾದನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು | ವರಸಮೀಪ್ರಾಂಗರಸರುಗಳದ್ದಾ ತೃಪ್ತೋ
 ತೃಗಳ || ಸುರಮುಕ್ತವಿನಿಕಣ್ಣವರತಿ | ತ್ರಿರಗಳಾಗ್ನಿಧಾರಿದಿರಾಚಾ | ಧ್ವರನಿಯೋಗಿಗಳಾಯ್ತು
 ವೇದವ್ಯಾಸಪಾಶ್ವಯಲಿ ||೨೨|| ಆಸದಸ್ಯತ್ವವನು ವೇದ | ವ್ಯಾಸ ಕೈಕೊಂಡನು ಮುನೀಂದ್ರನು |
 ಹಾಸವಾದ ಬಯಕೆಗಾಶಾಂಜ್ಯನಾರದರು || ಭೂಸುರರು ಕಾಮಾಚಕರು ಧರ | ಣೀಶಯೋಗೋ
 ಪಕ್ರನುದ ನಿ | ವ್ಯಾಸವಲಿ ಬಂದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಚ್ಯುತನ ಹೊರಗೆ ||೨೩|| ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಕರು
 ಣದಲಿ ಸಕ | ಕಾವನೀಪತಿವಿಜಯಬಹು | ಧಾರವಲುವನುಮೇವಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತಾರ || ಈಪಥವ
 ವೈಭವವೆನಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿತನೆ ವರರಾಜಸೂಯಕೆ | ದೇವಬಿಕ್ಷುತನಾಗು ನೀನೆಂದರಗದನು ಪದಕ
 ||೨೪|| ವೇದದ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ರಾಯನ | ಪುಷ್ಪಯನನುಸಮಕರಣನಿಬ್ಬ ಕಡು | ಗುಣಯ ಬಾಯ
 ನ್ನಾನೆ ಬ.ಯೆಂದಪ್ಪಿ ನೈದದವಿ || ಗುಣವಾದುದು ನಿನಗಂದಕುಲದಿನ | ವ್ಯಾಯ ಬಿಕ್ಷುತನಾಗು
 ವದವಾ | ರಣನೆ ಬಿಕ್ಷುತನಾಗೆನುತ ಬೋಳೈಸಿದನು ಪರಸಿ ||೨೫|| ಎನೆ ಹಕಾದವೆನುತ್ತ ಯಮನಂ |
 ದನನು ವೈಶಾಖದ ಚತುರ್ದಶ | ದಿನವಲುತ್ತರವೂರ್ವವೇದಿವರಾಭ್ಯುದೈಕೃದಲಿ || ವಿನುತಪುಣ್ಯಹದ
 ಮಹಾನಾ | ಚನೆಯ ನಿಗಮಪವಿತ್ರಜಲಪಾ | ವನನು ಮರುದಿನ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದನೊಲಿಸಲಿ
 ||೨೬|| ಹದಿದನವನೀತಾನುಲೇಪದ | ಹೊದಿದಕೃಷ್ಣಾಚನದ ಹಸ್ತಾ | ಗ್ರದಲೇಪವಕಾರಂಗತ್ಯಂಗದ
 ಯಾಜವಾನ್ಯದಲಿ || ಉದ್ಭುಗೋರಗಚ್ಯವಚಾರ್ಯ | ದದ ಮಹಾಘೋಷದಲಿ ಮುಳುಕು | ತದ

ತದಂತರ್ವೇದಿಗೈತಂದನು ಮಹೀಪಾಲ ||೨೮|| ನೆರೆದುದವನೀಪಾಲಜನ ಸಾ | ಗರಬಹಿರ್ವೇದಿಯ
ಮಹಾಚ | ಪ್ಪರದೊಳಗೆ ತಂತವ್ಯಸಿಂಹಾಸನಸಗಾಢದಲಿ || ಪರಮಾಚುಪಿಗಳ ವೇದಭೋಜೋ |
ತ್ಕರನೃಪಾಧ್ಯಾಪನಪಿಷಯತರ್ಕ | ಸ್ಫುರಣೋಲಾಹಳದ ಕಳಕಳ ತುಂಬಿತಂಬರವ || ಚರುತಿಲದ
ರಾತಿಗಳ ಸೃಕ್ಸನ | ಬರುಹಿಗಳ ಬಲುಹೊಡೆಗಳಾಚ್ಯೋ | ತ್ಕರದ ಪತ್ರಾವಳಿಯ ನಿರ್ಮಳಸಾರಸ
ವಿಧಗಳ || ಪರಿವಳೆಯದಾಚುಗ್ಗಗಳ ಪು | ಕರದ ವಿವಿಧದ್ರವ್ಯಮಯಬಂ | ಭುರದಲಿಸೆದುದು
ಯಜ್ಞನಾಟಕಿ ರಾಜಸೂಯದಲಿ ||೩೦|| ಬಳಸಿದರು ಪುನುಚ್ಛಮಾನಾ | ನಳನನಗ್ಗದಸುಪ್ರಣೀತಾ |
ನಸನನಾಪನನೀಯಗಾರುಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣದ || ಜ್ವಲಿತವೆನೆ ಮೃಗಚರ್ಮವೀಜನ ವಳಯದೊಳಪ್ರಾ
ಗ್ವಂಶದಲಿ ಪರಿ | ಮಿಳಿತವಾಯ್ತು ಸದಸ್ಯರತ್ವಿಜ್ಞರ ವಿಧಾನದಲಿ ||೩೧|| ಏವಮೇವಾತ್ಮಾತ್ತದಿ
ತಿಸಂ | ಭಾವನೀಯಮಿದಂಚವೈತ | ನೈವಮಿದಮೇವಂಚಶ್ರುತಿಸಂಸಿದ್ಧಮಿದಮೇನಲು || ಕೋವಿದ
ರ ಕಳಕಳಿಕೆಯನೋ ನ್ಯಾವಮಾರ್ಗದ ರಭಸವೀಭೂ | ಪಾವಳಿಗಳಪಹಾಸ್ಯಮೋಷಕ ಕವಚವಾಯ್ತಂ
ದ ||೩೨|| ವ್ಯಾಹೃತಿಗುಂ ಕ್ಷಾತ್ರತದ ವಿಮು | ಇಹಪ್ರತಿಸ್ವಾಹಾವಪಚ್ಛುತಿ ಸೋಹಿತಂದ್ರದ ಸುರರ
ಸುಹವಿರ್ಭಾಗಭೋಗಗಳ || ಲೋಹಿತಾಶ್ವನ ರಚನೆಯೊಳು ಹರಿ | ಸಾಹುಲಯೊಳುಬೈದ್ದವರ್ಚಿಗ
ಳಾಹ ಸಸ್ತಕವೋಸುಸ್ರಕವೆನಿಸಿ ಪೊಂಚತಾಯ್ತು ||೩೩|| ತ್ರಿದಿವವನು ತುಡುಕಿತು ಹರಿಗಂ | ಭದ
ಗಧಾವೆನೆಧೂತಧೂಮದ | ತುಡಿ ತಪೋಲೋಕದಲಿ ತಳಿತುದು ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ || ತ್ರಿದಶರರೆ
ಬಾಯಾಡಿಸಿದರ | ಗ್ಗದಭ್ರಾತಾವಿಗಳನು ಸುತೃಪ್ತಿಯ | ಹೊದರುದೇಗಿನ ಹೊಟ್ಟೆನೂಕಿತು ಹರಿಹ
ಯಾದಿಗಳ ||೩೪|| ದಣಿದ್ರದಲ್ಲಿ ಸುರಾಘುವಿದ | ಕ್ಷಣೆಯಲೂಟದಲಾದರಣೆಮಂ | ನಕ್ಷೆಯಲವನೀ
ಸುರರು ಹಿಗ್ಗಿದಂಲ್ಲಿವಿವಾಗ || ಎಣಿಸುಹುದೇ ಭೋಜನದಸಂ | ದಣಿಯನೀಸ್ರಸೆದು ಭಾತಾಂ |
ಕಣದ ಭೂಲಯವಿವರವನು ಬಣಿ ಸುವಸಾರಂದ ||೩೫|| ವೇದವೇದಾಂಗದ ರಸಸ್ಯವಿ | ವಾದರ್ಕ
ಸ್ಮೃತಿಗಳಂತ | ವೇದಿಯಲಿ ಘನಲಹುವನುಗತು ತಂತ್ರಸಂತತಿಯ || ಆದ್ರದತ್ತಲಗದ್ಯಪದ್ಯವಿ |
ನೋದನರ್ತನವಾದ್ಯಸಂಗೀ | ತಾದಿಸಕಲಕಳಾನುರಂಜನೆ ರಾಜವರ್ಗದಲಿ ||೩೬|| ಆಚುಪಿಗಳಾಕ್ಷತ್ರ
ಜನದಾ | ಭೂನಿಕರದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿ ಚಾರಣರ ಚಾರಣರ ಸಂಗೀತಾದಿಕಳಕಳದ || ಆರುಭಟಿ ಮ
ಥಿತಾಂಮುನಿಭಯೊಡ | ನಾರುವವೊಲುದೈದ್ದಬಲಜ | ಜ್ವಾರವೆನೆ ಜಡಿದುದು ಯದಿಷ್ಟಿರರಾಜ
ಸೂಯದಲಿ ||೩೭|| ಏಳುಟಿನಸುರಿಯಂತ ಗಳಿಗೆಗೆ | ಮೇಲೆಮೇಲಧ್ವರದಲಕ್ಷ್ಮಿಳ | ಡಾಳಿಸಿತು ಜಾ
ಳಿಸಿ ಚತುರ್ವಶಲೋಕಚೇತನವ || ಕೇಳಿದೈಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪಾಲಸುರಲೋಕದಲಿ ಪಾಂಡುವಿ |
ನೋಲಗಕೆ ಬಮಬಣಗುಸುರರಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೩೮|| ಎವಗೆತವಗೆಂದಿ ದೀಹವಿರ್ಭಾ | ಗವನು
ಮುತ್ತುತು ದೇವತೆಸುರ | ಯವತಿಯರೊಳೊರ್ವಸಿತಲೋತ್ತಮೇರಂಭಿಮೇನಕಿಯಾ || ದಿವಿಜರೊಳ
ಹಸುಗಳೆ ಲೆಕ್ಕದ | ಸವಚಸನ ಸವಿವಾಯತುತ್ತಿನ | ತವಕಿಗರುಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಸಭೆಯಲಿ ಸುರೇ
ಶ್ವರನ || ಈತನಾರ್ಯಪಾಂಡುನಂದನ | ನೀತಕಾಣಿಕೆ ಪಾಂಡುವಿನಸುತ | ನೀತನೇದಿಟ ಪಾಂಡುವಿನ ಮ
ಗನೀತನೇನುತ || ಪೂತುಧರ್ಮಜಪೂತುಧರ್ಮಜ | ಪೂತುಧರ್ಮಜಯನುತರಾಜ ವ್ರಾತಹೊಗ
ಳಿತು ನಮುನನಳನ್ನೆಗವಶರಥಾಬಿಗಳು ||೪೦|| ಏನಹೇಳುವುದರಸುಜ್ಞಾನಿ | ಧಾನದಭಿಷೇಕಾದಿಸಮ

ಯೋ | ದ್ವಾನವಾಯ್ತರಸಂಗೇ ಸುರಮುಂದುಭಿಯರಭಸದಲಿ || ಅನಿರಂತರತುಷ್ಟಿಗಳವೈ | ಮಾನಿಕ
ರಸಂದಣಿ ನವೀನವೀ | ತಾನವಾಯಿತು ಭೂರಿಭಾರತವರಪದಗಲದಲಿ ||೪೦|| ವರಸದಸ್ಯಾಟಿಗಳ ಪಕ್ಷಿಣೆ
ಬರಹಕಿವೈಡಿನೂರುಮಡಿಸಾ | ವಿರಸಮಡಿ ವರಹೇವ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗೋಪ್ರಜಪ ||೪೧|| ಅರಸನಿತ್ತ
ನು ಮುಖನಿಯೋಗೋ | ತ್ವರಗನುಪಮಭೂರಿಜನಕಾ | ದಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕೂತ್ತಾನಡದದು ಸಕಲ
ಜನಧನವ ||೪೨|| ತಲೆಹೊರೆಯಲಡಕಿದರು ಹೆಗಲಲಿ | ಕೆಲರು ತಿಷ್ಠರನೆತ್ತಿಯಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ಹೊರಿ
ಸಿತು ದೇಶದೇಶದ ಸಕಲಭೂಸುರರು || ಲಲಿತರತ್ನಾಭರಣಗೋಪಂ | ಕುಲದಸೂರೆಯನೇನನೆಂಬನು
ಸಲೆತಣಿದುದಾಸಕಲ ಜಾತಿಜನೇಶಯಜ್ಞದಲಿ ||೪೩|| ಕಳಿದವಗಣಿತಕಲ್ಪವಿದರೂಳ | ಗಳಿವನರಿಯ
ದಲಿಬ್ಬರೇಮುನಿ | ತಿಲಕಮಾರ್ಕಂಡೇಯರೋಮಶರೀಮಹಾದ್ವರದ || ಸುಳಿವನಾರಲಿ ಕಂಡರವನಿಸ |
ರೂಳಗೆನುತ ಮನವುಕ್ಕಿನಾರದ | ನೊಲಿದು ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆ ಸ್ಥಲವಾಯ್ತೆಂದ ||೪೪|| ಸುರ
ರಿಗಾದುದು ತುಷ್ಟಿಧರಣೀ | ಸುರಮುನಿಂದ್ರರಿಗಾಯ್ತು ಶೂದ್ರರ ನೆರಪಿಗಾಚಂಪಾಲಸುರಿಯಂತಾ
ಯ್ತುಸತ್ಕಾರ || ಧರಣಿಪಾಲಕರಿಡೆ ಚತುಸ್ಸಾ | ಗರದ ತಡಿಸುರಿಯಂತಪಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ಮಾನ್ಯರಮ
ನ್ನಿಸೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೪೫|| ಸ್ನಾತಕಪ್ರಿಯಚಪ್ಪಿಗಾಚಾ | ಮಾರ್ತಿಸಯಗುರನೈಸರು
ಸುತೀ | ಭೂತಳದೊಳಿಂತಾರುಮಾನಿಸರಘ್ನಯೋಗ್ಯರಲೆ || ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನೀ ನರ್ಘ್ಯವನು ವಿ |
ಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮಾಡನಲು ಮನ್ನಣೆ | ಯಾತನಾರನೆ ವೀರನಾರಾಯಣನತೋರಿಸಿದ || ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ನಂಟನೆಯನಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ | ರಾಜಸೂಯದೊಳಗ್ರಪೂಜಾ | ರಾಜಿತನಸ್ತುತಿನೌಳಮಣಿಯವಿ |
ರಾಜಿತನ ಶಿಶುಪಾಲ ಜರೆದನು ಪೂರ್ವವೈರದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀ | ಪಾಲ ಮುನಿಮಧ್ಯದಲಿನಿಟ್ಟು ನೈ | ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮಂಗೆಂದನತಿಗಂ
ಭೀರನಾದಲಿ || ಭಾಳನೇತ್ರಗೆ ಪಡಿಯನಿಪಭೂ | ಪಾಲರಿದರೊಳಗಗ್ರಪೂಜ್ಯನ | ಹೇಳೆನಲು
ಗಾಂಗೆಯ ನುಡಿದನು ವೇದಸನುಮತವ ||೧|| ಆರು ತಾರಾಗ್ರಹದಮಧ್ಯದೊ | ಳಾರು ದಿನಕರನು
ಳಿಯ ಬಳಿಕಾ | ರಾರುಸುರನಿಕರದಲಿ ಸೇವೈರು ಶೂಲಧರನಳಿಯ || ಆರು ನಿರ್ಬರನಿವಹದಲಿಜಂ |
ಭಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಮಾನನೀಯರ | ದಾರು ಜಗದಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಪೂಜ್ಯತಮರೆಂದ ||೨|| ಗುಗಳಲಿ
ಹೇಮಾದ್ರಿಘನಸಾ | ಗರದೊಳಗೆ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿದೇವಾ | ಸುರನರೋರಗನಿಕರದಲಿ ನಾರಾಯಣನೆ
ಮಿಗಲು || ಅರಸ ಸಂಶಯವೇಕೆ ಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣವನತುಳೆ ರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಕಪೂಜಾಪಾ

ತ್ರನೀಯಂಯಂದನಾಭೀಷ್ಟ ॥೩॥ ವ್ಯಾಸಸಾರದರೋಮಶಾದಿಗ ಳಿಸಮಸ್ತಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ದೇಯೋ |
 ಕೇಶವನು ಪೂಜಾರುಹನೆಯಿಂದಿವರ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆ ॥ ಲೇಸನಾದಿದೆ ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕೆ | ಸಸಮಸ್ತಚ
 ರಾಚರದೋಳಿ | ವಾಸುದೇವನೆ ಪೂಜ್ಯನೆಂದದು ಸಕಲಮುನಿಕರ ॥೪॥ ತಲಸಿದನು ಸಹಜವಮ
 ಣೆಭಾ | ಸುರದ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಲಲಿತಾ | ಸ್ತರಣದಡಿಲುವಾಸಗಳ ನಿರ್ಮಳವಿಕಾಂಗಳ ॥ ಮೆರೆ
 ದುದದು ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಮೋ | ಹರದ ಮಾರೋಡ್ಡೆನಿಸಿ ಭೂಮಿ | ಸ್ತರಸಭಾವಧ್ಯಬಲಿ ಧರಣೀ
 ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೫॥ ವಿನಯದಲಿ ಸಹದೇವ ಕೈಗೊ | ಪ್ಪನುಸಮನ ತಂದನು ಪಿತಾವಹ | ಜನಕ
 ಪಾಯವಧಾರು ಗಂಗಾಜನಕನವಧಾರು ॥ ದನುಜಪುತ್ರವವಧಾನವವಧಾ | ನೆನುತ ವಿವಾಳವಹಾಸ್ಥ್ಯ
 ಸಿಂಹಾ | ಸನಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರು ಕುಳ್ಳಿ ರ್ವನಸುರಾಂ ॥೬॥ ತಂದು ಮಣಿಮಯಾದಿಗದಲಿ ಗೋ |
 ವಿಂದನಂಸ್ತ್ರಿಯು ತೋಳೆದು ಗಂಗೆಯ | ತಂದವೀಗಳೆ ತಾವೆನುತ ತಮ್ಮತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ॥ ಮಂಜುತ
 ವೈದಿಕದಸುಮಿತಿ | ಯಿಂದ ಮಧುಸರ್ಕಾದಿಪೂಜೆಗ | ಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಸುತಕಾಚರಜಗತ್ಪ
 ತಿಯ ॥೭॥ ಆಯೆನುತ ವನವಕ್ಕಿ ಮುನಿಗಳು | ಘೇಯೆನಲು ನಿರ್ಜರರ ಭೇದ | ನವಾಯಿಯಲಿ ಮೋಳ
 ಗದವು ಸುರದವು ಮೊಗುಳತನಿವರ್ಷ ॥ ರಾಯಸೆವ್ವರಕರ್ಮಸತ್ಯತ | ವಾಯೀತೀಭೂಪತಿ ಕೃತಾ
 ರ್ಥನ | ಲಾಯೆನುತ ಸಭೆ ಪೂಗಳಿತಂದು ಸಮದ್ರಗೋಷದಲಿ ॥೮॥ ಈಮಹಾಧ್ವರಕರ್ಮವೆಸು |
 ತಾ | ವನವಲಗೆ ಹಸ್ತಸಿಬ್ಬರು | ಹಾಮುಖಿಸುರಮುನಿಕರದೇಕತ್ರಸಂವಿಳಿತ ॥ ಈಮುಖಿಸುರ ವರವಿ
 ದ್ವಲ್ಲರೊ | ಳಿವುಕುಂದನ ಪೂಜೆಗಿಮವೆಸ | ಭಾಮುನೋಹರವೆಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ನುಡಿ
 ದ ॥೯॥ ಅವನಿಯನುರರೆ ಕೃಕಳವ ಪಾಂಡವರ ಸುಂವಾನವನು ನೃಪಕಾ | ರವರ ಮಾತ್ಸರ್ಯೋ
 ಸಲಾಲಿತವರುಷಪಿಥ ಪವ ॥ ಅವನಿಹಾಲರು ಕಂದ್ರಯು | ತ್ಸವವ ಕಂಡರೆ ನೀವೆನುತ ತಂ | ವವ
 ರೋಳುಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದರು ಬೆರಗಾಗಿ ॥೧೦॥ ಕೆಲರು ಪಾಂಡವಮೈತ್ರಿಯಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು
 ಕೃಷ್ಣನ ಬಲಮೆಯಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ಭೀರತ್ನದಲಿ ಕೆಲರನುಚಿತವಭೀತಿಯಲಿ ॥ ಕೆಲುದೇಕವೆಗಂದು
 ಧರಣೀ | ವೆಳೆಯದವನಿಪುದ್ವರದೊಳು | ಖಳತ್ರೋಮಣಿ ವೆಸಗದನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೧॥
 ಹೊತ್ತಿತವ ಹೇರಾಳತವದಲಿ | ಕಟ್ಟಿದವು ಘೋಷಗಳ ಕಂಗಳು | ಹೊತ್ತವರೋಚ್ಛಪಿಯನುಬ್ಬರಿಸಿ
 ದುದು ಗೋನಾಳಿ ॥ ಕೆತ್ತದಲಿವನ ಕವ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ | ವಿತ್ತವ್ರೇಲಿದಳು ರೋಷ ಮಿಗೆ ಹೋಗ | ರತ್ತಿ
 ಕೃತಿಪಾಲವೀರನ ವಚನಮಯಖಡಗ ॥೧೨॥ ಎನೆಲವೊ ಸಹದೇವ ವಸುಧೆಯ | ಮಾರ್ಗನಿಧಿಗಳ
 ಮುಂದೆ ನಂದನ | ಸೂನುವಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲರ್ಪ್ಯಸತ್ಯತಿಯೆ ॥ ನೀನೆಲದವ ನಿಮ್ಮ
 ಯಾಗಕೆ | ಹಾನಿಯಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಹಿರಿಯಂ | ದೇನ ನೆಗಳಿದರಕಟ ಖೂಳರು ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದ ॥೧೩॥
 ಯದುಗನಿವರು ವಂಸ್ತ ರಾಜ್ಯಾ | ಸ್ವದವ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಬಾಹಿರ | ರದರೋಳಿತನ ಬೋದಿಯನು
 ಜಗಮೈ ಬಲ್ಲವಲೆ ॥ ಇದು ಮಹಾಧ್ವರವಿಲ್ಲಿ ನೆರದಿ | ದ್ದದು ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಗೋವರ |
 ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಸಹದೇವ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೪॥ ತ್ರಿದಶರಿಗೆ ಸುತರೂಕ ಸಾಮ | ಪ್ಪದಲಿ ಶುಧ್ಧ
 ಶ್ರಾತ ಸನ್ಮಾ | ಗದಲಿ ತಿವತಿವ ರಾಜಬಂಧಿಗಳಲಾ ಮುಖೀತಳಕೆ ॥ ಉದಯದಿನನಂದದಲಿ ನೃಪಂ |
 ದುಡು ಸತೇಜವ್ರಜರು ಗೋವರ | ಸದೆಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಿಷ್ಠನೇ ಸಹದೇವ ಹೇಳೆಂದ ॥೧೫॥ ಬಾಲಕನು

ಸಹದೇವನೀತನು ಹೇಳಿಲ್ಲಿಯವೆಚ್ಚ ಕುಂದು ನ್ನು | ಪಾಲನೆನ್ನವ ಧರ್ಮತತ್ತ್ವಹಸ್ಯಸಂಗತಿಯ ||
 ಕೇಳುವೆಗಳವು ಬೇರೆ ಚ ತದ | ಪಾಶಿ ಶಾನದು ಬೇರೆಲಾಕಸು | ಪಾಲನೆಯಧ್ಯಾಸಕೆ ಪೂಜ್ಯರೆ ಶಿವ
 ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||೧೬|| ತರಳಲವದಿರು ಪಾಂಡುಸುತರಂ | ತಿಲಿ ನಿಗ್ರಹಾ ಧನಂದಾ | ದುಸಿದ್ಧಿ ವ
 ಸುದೇವಸುತನಲಿ ಶಿಷ್ಯಯೋಗ್ಯತೆಯ || ಧರಣಿಪಾಲರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಭಾ | ಸ್ವರನುಗಪ ಮರಸಾಳ್ವಿ
 ಕಾರರ | ಪುರದ ಭಾಸ್ಕರನೀತನಲ್ಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಹೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಶಿವನಸುಮಂಚದಲಿ ಸರಸಿ | ಭವನ
 ಸಮಗದ್ದು ಗೆಗಳಲಿ ವಾ | ಸವನ ತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿಮುಖವೊಳ್ಳುತರು || ಇವರ ಸರಸಕೆ ಸ್ಥ
 ದೀಯಾ | ದವನ ನುದ್ದದಲಿರಿಸಿ ಬಹ ಮಾ | ನವನು ಮಾದಿವ ಭೀಷ್ಮಯುಜ್ಜವನಳೆದೆ ನಿನೆಂದ ||೧೮||
 ಸಕಲಸಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ವೇದ | ಪ್ರಕರಧರ್ಮಪಿತಾರ ಪೌರಾ | ಣಿಕಕಥಾಪ್ರಾ ಗಲ್ಪ್ಯನಿನಿತರಸಾರಸಂಗತಿ
 ಯ || ಅಕಟ ನೀರಲಿ ನೆರೆಹಿ ಪಶುಪಾ | ಲಕನ ಪೂಜಾಕಾಧನಾರ್ಥ | ಪ್ರಕಟಸಾಧ್ಯ ಭೀಷ್ಮವೊ
 ಖಾರ್ಥಮನು ನೀನೆಂದ ||೧೯|| ಹಿರಿಯನೆಂದೀತನಲಿ ಪೂಜಾ | ವರಣವೇ ವಸುದೇವನೀಮರ
 ಹರನ ಪಿತನಿದ್ದಂತೆ ಮೋಣಿದ್ರುಪದಭೂಪತಿಯ || ವಲಸಿ ನಿವಾಚಾರ್ಯನೆಂದಾ | ದುಸುಪರ ರಾ
 ಯಲಗೆ ಶಿಸ್ತು | ಗುರುವಲಾ ದೋಣಂಗೆ ಪೂಜೆಯಮಾಡಿರೇಕೆಂದ ||೨೦|| ಈತನಿಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನೇ
 ವಿ | ಉತ್ತಮೇದವ್ಯಾಸರೂಪಿ | ಗ್ನಾತನಾಥಂಗ್ರಪೂಜೆಯನೇಕಮಾಡಿಸು || ಈತ ನಿವಗೆ ಪಿತಾಮ
 ಹಗೆ ಗಂ | ಗಾತನುಜನೈದನೆ ವಿಶೇಷಕೆ | ಗಾತವನಲಾ ಕೃಪನ ವನ್ನಿಸರೇಕೆ ನೀನೆಂದ ||೨೧|| ಪೀರ
 ರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡುರೇಣ | ಭೀರಶ್ವತ್ಥಾವನೈದನೆ | ಸಾರನಲ್ಲಾ ಚಾಸಧರರೊಳಗೆಕಲವ್ಯಸೃಪ ||
 ಪಾರವೇಯರೊಳಗಿಹಾಹ್ಲಕ | ಗಾರು ಸು ಕೊಡಿಕೆ ಕೃಷ್ಣನಿ | ದಾರೊಳಾರಂದಗ್ರಪೂಜಿಯ
 ಕೊಟ್ಟಿರಕೆಟೆಂದ ||೨೨|| ನರನ ಸಹನೀಕ್ಷಿಪ್ಪ ಗೆಂದಾ | ದುಸುವರೆ ಗಂಧರ್ವ ನಿರಮಿಾ | ನರನಸಬ
 ನಲ್ಲಾ ವಿ ರೋಧಿಯ ಚಿತ್ರರಥ ನಿವಗೆ || ಅರಸನಲ್ಲಾ ದ್ರವಮನುವರಕಿಂ | ಪುರುಷನಾನ್ಯನು
 ನಿವೃಯ್ದೊಡೊ | ಉರುಳುಕಲಗಲ್ಲದೆ ಬಿಶಿಷ್ಟಗಲ್ಲ ಗತಿಯೆಂದ ||೨೩|| ಮಾನ್ಯಲಗೆ ಮನ್ನಣೆಯ
 ಹರೆ ಸಾ | ಮಾನ್ಯನೇ ಭಗದತ್ತ ನಿವಗೆ | ನನ್ಯನೇ ಸೊಲವಯದ್ರಹನೇಕಮನ್ನಿಸು || ಶೂನ್ಯ
 ವಿಭವನೆ ವಗಧರನು ಸು | ಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ ಪಂತ್ರಕನು | ಭಾನ್ಯಭಟ್ಟಸುಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲಿಗೆಯೋಗ್ಯನು
 ನೆಂದಾ ||೨೪|| ಉರುವನ್ಯಪನಲ್ಲಾ ಸುದಕ್ಷಣ | ನುಯಿರೇಮಾಳವನೀತನ | ಮರಡಿರೇಸಾಲ್ವನನು
 ಭೀಷ್ಮಕರುಗ್ಮಭೂಪತಿಯಾ || ಮೊರೆಯವರೆಬಿರಶಲ್ಯಭೂಪ | ಬೊರಗಲಾವರರಾಜಸೂಯಕೆ | ಕರು
 ವಕಾವವನ್ನಲ್ಲದಳಿದರಯೋಗ್ಯರಲ್ಲಿಂದಾ ||೨೫|| ಭೂ ಭೂಪ್ರವನನಿಷ್ಕೊಳ | ಗಾರಹೊಯ್ದ
 ನಸೂಮದತ್ತವು | ಹೀರವಣನತಿಪೂನ್ಯನಲ್ಲಾ ಅಗ ಪೂಜಯಲಿ || ಸಾರ ಭರ್ಮ ಪಿಡೆಂದು
 ಬಂದೆ ವಿ | ದಾರುಬಲ್ಲರು ಹಳ್ಳಿಕಾರರ | ನಾಯರ ನೆರೆವಿಂಡನೆಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲೆಂದ ||೨೬||
 ಎಂದುನನು ವಿಂದಾಮಹೀಶರ | ಬಂದಿರೈ ಕಾಂಭೋಜ ನ ಪನ್ನೆ | ತಂದೆಲಾ ಗಾಂಧಾರ ಶಕುನಿ
 ಬೃಹದ್ರಥಾದಿಗಳ || ಬಂದಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಧರ್ಮಸಾಧನವೆಂದು ಬಯಸಿಬಲವರ ಯಾಗಕೆ | ಸಂದಗೋ
 ಪನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯಲಲ್ಲಿಂದ ||೨೭|| ಈಶ್ವರನಿಗಳಿ ಮಂತ್ರವೀಸಂ | ಭಾರಣಿ ಪೌರಾ
 ಣಕಥ ಯಾ | ಭೂಲಭೋಜನವೀಮಹಾಗೋರತ್ತು ಧನವಾನ್ಯ || ಸಾರತರ ಪೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವಿ

ಚಾರವಿದ್ದುದು ಹೊರಗೆ ಗೋಪಿ | ಚಾರಸತ್ಯತಿಯೊಳಗೆ ವಿಷವಿದನಂದುದಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೮||
 ಸ್ನಾತಕವ್ರತಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಿ | ನಿತನಲ್ಲಾ ಚಾರ್ಯನಲ್ಲವು | ಹೀತಳಾಧಿಪನಲ್ಲ ಗುರುವಲ್ಲ ಸುರರಿಪು
 ನಿಮಗೆ || ಈತನೇಪ್ರಿಯನೆಂದು ಕೃಷ್ಣಂ | ಗೋತುಕೊಡುವರೆ ಬೇರೆಕೊಡುವುದು | ಭೂತಳೇಶ್ವರ
 ಮುಂದೆ ಮನ್ನಿಪುದ, ಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||೨೯|| ರಾಯ ನಿನಗಾವಿಂದು ಧಿಃಸಿ | ದ್ವಾಯವನು ಸಾವಾತೆ
 ತ್ತೆವಲ್ಲದೆ | ವಾಯುಜನ ಫಲುಗುಣನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಲವೆ ಗುಜದೇವೆ || ರಾಯತಕ್ಕಿನ ನಿಧಿಯ ತೌಳಿಯೆ |
 ಮಾಯಕಾರನ ತಂದು ವನ್ನಿಸಿ | ರಾಯರಭಿಮಾನವ ವಿಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆ ನೀನೆಂದಾ ||೩೦|| ಧರ್ಮಮ
 ಯವೀಯುಳ್ಳ ನೀನೇ | ಧರ್ಮಸೂತನೆಂದಿದ್ದವಿಲ್ಲವಿ | ಕರ್ಮವಾಯಿತ ಸೂಯವೇ ತಿವನಾಣೆ ಜಗವೆ
 ರಿಯೇ || ಧರ್ಮವೇ ಯಪ್ರಾಪ್ತ ಕಾರ್ಯದ | ಕರ್ಮವೀನ್ಯಪನಿಕರಪುಚ್ಚಲ | ಧರ್ಮಸೂತನೆಂ
 ದಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಭಿಫಾನವಿಂದಿನಲಿ ||೩೧|| ಆಯಿತಿಮೂಡಧರ್ಮಜನು ಗಾಂ | ಗೇಯ ಜಡನೀತಾ
 ಗುಧಟ್ಟಿನ | ದಾಯವಯದ ನಿನ್ನ ಕರಡೊಡೆ ಕೃಷ್ಣ ಬೆರೆತೆಯಲಾ || ರಾಯ ರತುನದನಡುವೆ ನೀನನು |
 ನಾಯಕವೊನ್ನಪಹಾರದಲಿಯನು | ನಾಯಕವೊ ನೀನಾವನೆಂದನು ಜರದು ಮುರಹರನ ||೩೨||
 ಈಶ್ವರಗಿಳೇ ಬಣಗುಗಳು ಬಡ | ಹಾರ, ವರುದಕ್ಷಿಣೇಸುಭೋಜನ | ಪೂರವಾದರಕಾಕು ಮಾಸ್ಯರ
 ವಾಸಿವಚ್ಚದಲಿ || ಹೋರವವರಿವರಲ್ಲನೆರೆಯ | ವೀರನೃಪರಭಿಮಾನಿಗಳು ನೆರೆ | ಸೈರಿಸಿದುದು ನಿನಗೆ
 ಸದರವೆ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಅಯುದವ ರಾವುಸಿದೊಡೆ ನೀ | ನಯಬೇಡವೆ ನಿನ್ನ ಕುಂದಿನ |
 ಕೊರತೆಗಳೆ ಸಾರಿಯಲಿ ಭೂಪಾಲಮಧ್ಯದಲಿ || ಕುರುಬರೂರಲಿ ಗಾಜುವಾಣಿ ಕ | ವಯದವರಿಗೆ
 ಕೃಷ್ಣ ನೀಕಡು | ಬೆರೆತಲಾನೆರೆಮರೆದೆಲಾನಿನ್ನಂತರವನೆಂದ ||೩೪|| ಕುಲದಲಿ ಕರುರಾಚ್ಚದಲಿ ಪೆ
 ಗ್ಗಳರು ಭುಜಸತ್ವದಲಿ ಸೇನಾ | ಬಲದಲುತ್ತುಮರಿವರ ಭಂಗಿಸಿ ನಿನಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೇ || ಕುಲವು
 ಯದುಕುಲರಾಚ್ಚವೇ ಕಡ | ಲೊಳಕುರುವ ನಿನ್ನೋಳುಗುಳಿತನ | ದಳವಮಾಗಧ ಕಾಲಯವನರುಬ
 ಲ್ಲರವರೆಂದ ||೩೫|| ಬೇಸಿಸಾರಸೆಯೊಳಗೆ ಕಳಹಂ | ಸಾವಳಿಗೆ ರನ್ಯವೆ ಜಪಾಕುಸು | ಮಾವಳಿ
 ಗಳಲಿ ವಧಾಕರನ ಪೋಹರಕೆ ಮನ್ನಣೆಯೇ || ಈವಿಕಾರದ ಯಜ್ಞದಲಿ ರಾ | ಜಾವಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ
 ತಿವರಿವ | ನೀವು ಗೋಪುಚಾರಲಿಗೇ ಸ್ವಪ್ಪರಹರೆಂದ ||೩೬|| ಜರಡುಮುಖವೀಮುಖೆ ಮೋಲುವ
 ಧರಣಿಪತಿ ಯಾನುಖಕೆ ಧರಣೀ | ಶ್ವರಗೆ ಪಾಸತಿ ಭೀಷ್ಮ ನೀಮುಖ ಭೂಪ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ || ಸುಸನಾದನು
 ಕೃಷ್ಣ ನೀಮುಖ | ಧರಣಿಪತಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಕೃಷ್ಣಗೆ | ಸುಯಕಾಣನು ನಿಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೆಣೆ
 ಯೆಂದ ||೩೭|| ಸೀಳಿವನಹದಲೆಯೊಳಗೆ ತೆಗೆ | ಸಾಲಿಗೆಯ ನೆಲೆಕುನ್ನಿಗಳಿದ | ಕೇಳುವರೆ ಪತಿನಿಂದೆ
 ಯನು ಪಾತಕಕೆ ಗುರುವು || ಏಳೆನುತ ಕೃತವರ್ಮಸಾಂಬ ನೃ | ಪಾಲ ಮೊದಲಾದವಿಳಯಾ
 ದವೆ | ಜಾಲನೆದ್ದುದು ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗಳೆ ಸೇವಡಾಯುಧದಿ ||೩೮|| ಕದಡಿತಾಯಾಸ್ಥಾನಹೋಯಂ |
 ದೊವು ಬ್ರಹ್ಮಿಗಳ ತಳಿಗೆಗಳೊಣ | ಗಿದವುಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ರಥಮಾತಂಗವಾಜಗಳು || ಕೆದರಿತೀಟಿಯ
 ದೇಸನೀತನ | ಸದಮ ತೆಗೆಸುಂಟಿಗೆಯನನುತಲಿ | ಯಮನೈಪಾಲರು ಗಜಬಜಸಲೆವೊಕ್ಕನಾ
 ಭೀಷ್ಮ ||೩೯|| ನಿಲಿಸಿದನು ಕಳಕಳವನೀಯದು | ಬಲವ ತೆಗೆದನು ಮತ್ತೆವರಾನದ | ಜಲಧಿಯಾ
 ಯುಸ್ಥಾನದಿದಿರಲಿ ನಿಂದು ಸಹದೇವ || ಎಲೆಸು ನೀತನೈಪಾವಿರೋಧ | ಸ್ಥಲಿತನಾದೆ ಮುರಾರಿ

ಮಾನ್ಯರ | ತಿಲಕನೀತನ ಪೂಜೆಯಾಗಕೆ ಕಳಸವಾಯ್ತೆಂದ | ೪೦ || ಧರಣೀಪತಿಯೇ ಸಕಲ ಧರ್ಮದ |
 ಪರವೇಸೀಮೆ ಮುಕುಂದನೇ ಮಾ | ನೈರಿಗೆ ಗುರು ವಂದ್ಯರಿಗೆ ವಂದ್ಯನು ಸೈವಕಳಿದೈವ || ಸುರನದೀ
 ನಂದನನು ಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ವರಮತಿವೇನೀಯಜ್ಞ ಲೋಕೋ | ತ್ವರದ ಪುಷ್ಪಿದು ನಿನ್ನ ಕ್ರವೇತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
 ವಲ್ಲೆಂದ || ೪೧ || ನಿನ್ನನೆನ್ನನು ಚೈದ್ಯಕೃಷ್ಣನ | ಮನ್ನಣೆಗೆ ಕಣಸುವಲಗಿದೆ ತೋಡ | ರನ್ನ ಪಾದ
 ದಲೆನುತ ಧರಣಿಯನೊಡೆದನಂಭಯಲಿ || ಇನ್ನು ನೀನು ಸುಲೋಚನಾಂಧಕ | ನಿನ್ನೊಡನೆ ಫಲ
 ವೇನು ಕದನಕೆ | ಬನ್ನಿ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವರೆನುತ ಗಜರಿದನು ಸಹದೇವ || ೪೨ || ನೈಯದವ ಮೌನಗ್ರ
 ಹದಹೆಡ | ಗುಡಿಯಲಿದ್ದುದು ರಾಯಕುಲವವ | ಗಡೆಯನೆದ್ದನು ಸಿಪ್ಪುಪೀಠದಿಗೋಡ ಕೆಲಬಲನ ||
 ಕಡೆಯ ಝಣಝಣರವ ಮಸಗಲಿವ | ನೊಡನೆಹೊರವೆಂಟು ನೃಪಾಲಕ | ರೊಡಮುರೂಪಿದರು ಹಿಡಿ
 ವಸಚಿವ ಪಸಾಯ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ || ೪೩ || ತಿವಶಿವಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆ ನಮ್ಮ | ತ್ವನಕೆ ಬಂದವನಿಪನಗಣ
 ದೋ | ಪವನು ಸಾವೀಕ್ಷಿಸುವುದನುಚಿತವೆಂದು ವಿನಯದಲಿ || ಅವನೀಪತಿ ಬೆಂಬಿಟ್ಟ ಗಮನಕೆ | ತವ
 ಕಿಸುವ ತಿಶುಪಾಲಕನ ಹಿಡಿ | ದವಚಿದನು ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ನಡಿಸಿದನು ಬೋಳ್ಕೈಸಿ || ೪೪ || ಅರಿ
 ಯರೇ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಿತನ | ನುರುವದೈವವಿದೆಂದು ನೀಕ | ಟ್ಟುಲತಗಾರನೆ ರಾಯುದೇಲಾ ಸಕಲ
 ಗುಣಯುತರು || ಕುರುಬತನದಲಿನೀನಕಟತರ | ನುಯದೆಂಬರೆ ಬಾರನುತಮುಂ | ಜರಗುಡಿದೆಳದವ
 ನ ತಂದನು ಭೂಪಪನಸಹಿತ || ೪೫ || ಎಲೆಮರಳೆ ಭೂಪಾಲನೊರಜನ | ಕಳಕಳಕೆ ಕಂಬಿಚ್ಚುವು
 ದೆಮುಂ | ತಳಿಯಮುರಮಿಡಕಿದರೆ ಕಳವಳಿಸುವುದೆ ಕಲಿಸಿಂಪ || ಗಳಿಯಮುರಕಕೆ ಗಿಡಗನುಗಿದ |
 ವೈಳಿಸುವುದೆ ಹುಗಿವನುಗಣ್ಯನೆ | ಗಳಹನಿವನೊಡ ಸಾವುದನುನಯವೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೪೬ || ಗರು
 ವಗರುವನನಖಿಳವಿದ್ಯಾ | ಪುಣತನ ಪುಣತನು ಖೇರನು | ಧರದಖೇರನನುಪನಿಂಪಿದು ಲೋಕವಿ
 ಟ್ಯಾತ || ಗರುವನಲ್ಲ ಸುನೀತವಿದ್ಯಾ | ಪುಣತನು ತಾನಲ್ಲ ಘನಸಂ | ಗರಮೊಳಿವನಾಳ್ವ ಕೃಷ್ಣನನ
 ಬವನೆಂತೆಂದ || ೪೭ || ಅರಸನರಸನು ಕಾಟ ಹಿಡಿದಾ | ದುಸಿ ಬಿಟ್ಟು ತಬ್ಬಿಯರಾಷ್ಟ್ರದೊ | ಳಿಸಿ
 ದೊಡ ಗುರುವಾತನಾತಂಗಿದುವೆ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧ || ಅರಸುಗಳನನಿಬರನು ಸೋಲಿಸಿ | ಮರಳಿ ರಾಷ್ಟ್ರದೊ
 ಳಿಸಿನೇ ಮುರ | ಹರನು ಗುರುವಲ್ಲಾ ಮಹೇಶ್ವರಗಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೪೮ || ಮಗಧಸುತನೀಸಾಲ್ವ
 ಹಂಸನ | ಮಗ ನಿಶುಂಭನಸೂನು ನರಕನ | ಮಗನು ಪಾಂತ್ರಿಕದುತವಕ್ರನ ತನುಮವರಲ್ಲ || ಹಗೆ
 ಯಮಾಡ ಮುರಾಂತಕನ ಕಾ | ಳಗಬೊಳ್ಳಿರ ನಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟವ | ಬಿಗಿಸೊಂಪವರಲ್ಲವ ಹೇಳೆಂದನಾ
 ಭೀಷ್ಮ || ೪೯ || ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರು ಏಕುರಲಿ ಸ | ನೃನನೀಯರ ಶೌರ್ಯವೃದ್ಧರು | ಮಾನವೇಂದ್ರ
 ರೊಳಿಧಕವಿದು ಪರಾಣಸಿದ್ಧವಲೇ || ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧನು ಕೃಷ್ಣನಾಹವ | ಬೀನನೇ ಘನಶರ್ಮನಂ
 ಬದ | ತಾನರಿಯನೇ ಚೈದ್ಯಭೂಪತಿ ಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೫೦ || ಎನ ಹೇಳ್ವುದು ಧರ್ಮತತ್ವನಿ |
 ಧಾನದಲಿ ಮುನಿಮುಖ್ಯರಿವರ | ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಶುಪಾಲ ತತ್ವಜ್ಞಾನಪಂಡಿತನು || ತಿಶುಪಾಲರು
 ಮೆಚ್ಚರಗ್ಗದ | ಭಾನುರಶ್ಮಿಯನಂಧಕಾರ | ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಕರು ನಿಪುಣರೊಲೆ ಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೫೧ ||
 ಈತ ಸಹರಾಚರದ ಗುರುವಿ | ಟ್ಯಾತ ಖಾತ್ರಿಜನೀತನಾತಾ | ರ್ಯಾತಶಯನೀತನು ಮಹಾಪ್ರಯನೀ
 ತನೈಪನೀತ || ಸ್ವಾತವ್ರತಿಯೀತನೀತನ || ಮಾತು ನಿನಗೆತ್ತಣದ ನವಖ | ದ್ಯೋತಕ್ತುಣಸೂರ್ಯ

ಮಂಡಲವಿವರವಾಭೀಷ್ಠ ||೫೨|| ಕರಣೀಶೈ ಗಾಂಗೇಯ ಕೃಷ್ಣನೇ | ಚಲತವನು ಶ್ರ.ಪಾಲಭೂಪನ |
 ಕರಣವೃತ್ತಿಯ ಕದಡು ತಿಳಿಯಲಿ ದೈವದೂರನಲೇ || ದುರುಳನಿವನ್ನದರುಕ್ತಿಗಳ ಕೇ | ಇದರಿಗೆ
 ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಪಿದು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಬೇಡು ಸಕಲಜನಮತವೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೫೩|| ಕೇಳು ಧರ್ಮಜ ಸಕ
 ಲಖ್ಯಗಳು | ಕೇಳಿರೈ ನೆರದವನು ಪಾಲರು | ಕೇಳಿರೈ ನೆರದವಿಳಜನ ಚಿತ್ತಾವಧಾನದಲಿ || ಶ್ರೀಲತಾಂ
 ಗುಯವ್ಲಭನ ಶ್ರುತಿ | ಮೌಳಿವೌಕ್ತಿಕಪಾದಪೀಠನ ಲೀಲೆಯನು ಚಿತ್ತವಿಸಿ ಗದಗಿನವೀರನಾರಾ
 ಯಣನಾ ||೫೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೫೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಬಾಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂತನೆ | ದೇವದೇವನನುಪನಿಪತ್ಯಾಂ | ತಾವಳಿಯ ಕಮನೀಯನನು ರಾ |
 ಜೀವನೀತನುತನನಧಿವರಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಠ ||

ಕೇಳುಜನಪೇಜಯಧುಂತಿ | ಪಾಲ ಪಿರಚಿತಪದಯುಗಪ್ಪ | ಕ್ಷಾಳನಾಚಮನೀಯತತ್ಪುಂಶು
 ದ್ವಭಾವದಲಿ || ಅಲಿಲಿತತತ್ಪವಯುಕ್ತೋದಾ | ಪಾಲಕಂಗಳಿನವಿಸಿ ನಿಮಿಷನಿ | ಮಿಲಿತಾಕ್ಷನು ಕಂದೆ
 ರಮ ಮನಿಜನಕೆ ಕೈಮಾಗದು ||೧|| ವರಪುಷ್ಪಗಳಾಚ್ಚಯಲಿ ವಿಶ್ವಂ | ಭರನ ಪಿಷಯಾಕರಿಸಿ
 ರಾಜಾ | ಧ್ವರಸವರ್ಧನ ಭವವಿಸಾಶನ ಸಪ್ರಯೋಜಕನಾ || ಅವತೆರೆಯೆಂದೆನ್ನ ಮತಿ ಗೋ |
 ಚಲಿಸಿದವ ಮಳುವನು ಕೃಷ್ಣನ | ಪ ರಮಲೀಲಾಲಲಿತಚೃತವನೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೨|| ಘನರಚೋಗು
 ಣದಲ್ಲಿ ಚತುರಾ | ನನ ತೋಗೋದಲ್ಲಿ ಶಂಕರ | ನೆನಿಸಿ ಸತ್ವಗುಣಾನುಗತಿಯಲಿ ವಿಷ್ಣು ಸಂದೆನಿಸಿ |
 ಘನಜಗನ್ಮಯನಾಗಿ ಸರ್ವಾ | ತ್ಮನು ಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಸನೀತನ | ನನಸನೀಶನ ನಿಜವನುಮಮಹಾತ್ಮ
 ರಾರಂದ ||೩|| ಈತನವೈಕ್ತನು ಪಿತೌಪ | ಲೀತನಮಲವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗನ ಜಾತನವ್ಯಯನಪ್ರಮೇಯನ
 ಗವ್ಯನುಪ್ಪತಿಯ || ಈ ಹೃತಸ್ಯಾತ್ಮ ನಿರ್ಗುಣ | ನಿರತಗುಣಸಂಯೋಗಿ ಸರ್ವತ | ನಿರತ ಚಿನ್ಮಯ
 ನಿರತನಾಹುತಿಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೪|| ಪಲನಿಭಯ ಬುದ್ಧದವತರಂಗಾ | ವಳಿಗಳಾಜಲಭಯಲಿ ತೋ
 ರುವ | ವಳಿವಪೀವ್ಯಕುಂಠಪಮಲಜ್ಞಾನಪುಂಶುಲಿ || ಹೊಳಪುವಳಿಪಮ ವಿಶ್ವವೀತನ | ಸ್ತಳಿವು
 ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಮಾಯಾ | ಲಲನಯುಕ್ತದಮದ್ದು ಚಪಗಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೫|| ಭೂತಜನಸ್ಥಿತಿಗೆ
 ಕಾರಣ | ನಿರತನೀತಂಗಲ್ಲ ಕಾರಣ | ನಿರತಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನ ಸುಪ್ತಿಗಳೆಂಬವಸ್ಥೆಗಳ || ಆತುಲಯನಾತುಲ
 ಯತುಲಯಾ | ತೀತಲಕ್ಷಣ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಳ | ನಿರತನವಳಿವ್ಯಕ್ತಿ ಚನ್ಮಯನಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೬|| ಭಾ
 ವಕದೋಳಿವಿಷಯಸೌಖ್ಯದ | ರಾಮಣೀಯಕದೋಳಿಗೆ ಮೂಳುಗಿ ನಿ | ರಾಮಯನು ಪರತತ್ವಮಯ
 ನಚ್ಚೃತನುತಾನಾದ || ಈ ಮೂಕುಂಠನ ಮಂದ ಕರ್ಮವಿ | ರಾಮದಲಿ ಕುಡಿದವರು ಮಾಯಾ |

ಕಾಮಿನಿಯ ಕೃಪಾಸಕದಲಿ ಮರುಳಾಗದಿರಂದ ||೨|| ಇರದೆ ತಿಲದಲಿ ತೈಲ ಕಾಷ್ಟದೊ | ಳೆರವ ತಹ
 ರೇ ಹುತವಹನನೇ | ನರಿಯಬಾರದೆ ವಿಷ್ಣು ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನೆಂಬುದನು || ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಕೂಲನೂ
 ಕ್ಷೋಣಿ | ತ್ವರದೊಳಗೆ ಹರಿಯುಳಿಯ ವಿಶ್ವವ | ಹೊರವ ಹೊಂದಿಪರುಂಟಿ ಹೊರಬೆಗರಂದನಾ
 ಭೀಷ್ಮ ||೨|| ಹಾಹೆಗಳು ಹೊಯ್ದಾಡವೇ ನಿ | ವರ್ಷಸೂತ್ರದ ಕ್ಷಣಕಗಾರನಿ ಗಾಢನಲಿ ತಬ್ಬಗದ
 ಜೀವದ ಸುಕೃತದಷ್ಟು ತವ || ಓಹರಿಕೆಯಲಿ ತಂದು ಭವದಲಿ | ಸೋಹ ಸುಳಿಸುವನೀಚರಾಚರ | ಚೋ
 ಹವಿದು ನಿಡಲಿಲೆಯೂಕುಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩|| ಈತನಚೈತನ್ಯನೆನಿಸಿ ಏಪ | ರೀತಪ್ರಾಣಾಜ್ಞಾನ
 ತೋರಿದೊ | ಡೀತನಲಿ ತಪ್ಪೇನು ನಿಷ್ಕಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಸಿದ || ಭೀತನೊಬ್ಬನು ಕನಸಿನಲಿ ತ |
 ನ್ನಾ ತಲೆಯ ತಾನಂದು ಪಿಡಿದು | ನೇತಂದಲಿ ಕಂಡನೈ ಶಶುಪಾಲಕೇಂದ ||೪|| ಭ್ರಮೆಯ
 ಭುಜಗನೊ ರಜ್ಜುವೋ ಜಂ | ಗಮನೊ ಕಲ್ಪಿತಪುರುಷನಾತ್ಮನೊ | ವಿಮಲಸಂವಿದ್ರೂಪನಾತ್ಮನೊ
 ಬೀವಪರಮನಲಿ || ಕಮಲನಾಭನೆ ನಿಜವೂ ಪಶ್ವ | ಕ್ರಮವ ನಿಜವೋ ಹೃದ್ಯಭೂಪತಿ | ಕುಮಾರಕಪಿ
 ಗೇಕಮಲಮಾಣಿಕವೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೫|| ತೋರುಪ್ರೀಮಯವಾಟಭೂತದೊ | ಫೋರುಗೂಡದ ಸಂ
 ದಮೋವ | ತ್ವರತತ್ವದೊಳೀತನೇ ಮೂಗೂಣವಗೂಡಂತೆ || ತೋರುಪ್ರೀತೋರಿಯು ತಪ್ಪವನು
 ತೊಂದೊಡೆನೇಣ್ಣ ಶ್ವಮುಖವಲಿತೋರತೋರದೆ ಸರವನೀಯು ಯಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ಸ್ವರೂಪಾಂ
 ಡೋಬ್ಬಿಜಜರಾಯುಷಾಭೀದವಾವಚತುರ್ಥದ ಭೂ | ತೊದರನ ತದ್ಭೂತವಯುತದ್ಭೂತಭಾವನನಾ ||
 ವಾವಗೊಳ್ಳುವುಹಳವಸ್ತುವ | ನಿಮರಾತ್ಮಕನತ್ತ ಬಲ್ಲನು | ಬುಬಯಲ ಬದ್ಧಮಲಬೂವತ್ತೊಡೆಂದ
 ನಾಭೀಷ್ಮ ||೬|| ನೆಳಲು ಪಲವಲಿ ನಡುಗುನಮು | ಪಲಕ ಕಂಪವ ಧೂಮಕುಳಿ ಪ್ಪಳಿಸಿದೊಡೆಂ
 ದುವದ ನಭ ಕೆಂಭೂಳಿಯೊಡಮುಂದು || ಸುಳಿದೊಡನಿಲನ ತೂಳವರೇ ನರ | ರೂಳಿಗ ನರರೂಪದಲಿ
 ಜನಿಸಿದ | ರೂಳಿಗೂಲ್ಲವೆ ಪರಮಸುಖನುಗುಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೭|| ಗೂಣಮಯದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ
 ಜೇ | ವಣಗೆಗೊಂಬನು ಭೂತಬಿಂಬು | ಗೂಡೊಡನ ನಿಷ್ಕಪುರುಷವಲೊದಗವಪವಾಟಿಗಳ ||
 ಗೂಣವ ಝಾಡಿಸಿದೊಡ ಸಮುಷ್ಟಿಯ | ಹೂತದಲಿ ಮುರಬಿರನಗಲಕ | ಕೂಣವಚ್ಚಪಟದೊವ್ವಗ
 ಜಪಿದನಂಬರಾರಂದ ||೮|| ಕೂಲೆಯ ಕವತೆಯ ಕನಸಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದೊಡೆ ಬಿಜವ ವನೋರಫ |
 ಫಲವನನುಭವಿಸಿದೊಡೆಯನುಭವಸಿದ್ಧವೇ ತನಗ || ಹೊಳವುಗದಲಿ ಹೊಳೆದು ತನ್ನೊಳ | ಗಳದು
 ತಾರಾಗಳಿಮ ಮೊಕ್ಕ | ಹಳಿವು ಹೂರವು ನಿತ್ಯಶುದ್ಧ ಮೂಳುವನಾಭೀಷ್ಮ ||೯|| ನೋಟ ಸುತ್ತ
 ಲಬೇಹುವ ಹು | ದಾಟವಗಲಕ ಬಳಕೆಯಲಿ ಮೂ ತಾಟಸುಳಿವನೊಳ್ಗ ಳದ ಹಿಡಬಿಂಬುಹರಡನಲಿ ||
 ಬೇಟದಲಿ ಮೂವಣ್ಣದಾಡೆಯ | ಕೂಟದಲಿ ಕುರುಹಾಗಿ ಮಿಗೆ ನಿ | ಲೋಟಸುವನುಬಿಟ್ಟದೊವ್ವ
 ವಿದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೦|| ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ಪ್ರಧಾನ ಪಶ್ಯತತತ್ವಪ್ರಕೃತವೂರಪ | ನಿತ ಸಚ್ಚ
 ನ್ಮಾತ್ರಲಿಂಗನುಪರತವಾತ್ಮಕನು || ಸೂತನುಡಿ ಮನದೊಡನೆ ಮರಳಿದೊ | ಪಾತ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ
 ಮುನಿ | ಧೂತಮಾಯಾತೀತನೀಹಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೧|| ಯಜ್ಞ ಧುಪತಿಯಾತನೀತನು |
 ಯಜ್ಞಪುರುಷನು ಸೃಷ್ಟಿವಾದೀ | ಯಜ್ಞ ಸಾಧನನೀತನೀತನು ಮಂತ್ರಕಾಲಾತ್ಮ || ಯಜ್ಞ ವೀತನು
 ಕರ್ಮವೀತನು | ಯಜ್ಞದಲಿ ಯಜಮಾನನೀತನು | ಯಜ್ಞ ಫಲವೀಡವೀತನೀತನು ||೧೨||

ದೇವ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸದ ನೆಡಿಹವೆ | ಣಿಸವ ಕಲ್ಪಪುಷ್ಪಕೋಟಿಯೊಳಿಸವೆ ಸೆಯಮಾಡದ ಮಹತ್ವದೊಳು
 ರುಮಹತ್ವದಲಿ || ಎಸೆವನಣುವಿಂಗಣುವೆನಿಸಿ ನಿ | ಮಿಸಿ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಬರವಳಿದು ಹೆ | ಚ್ಚಿಸಿ ಮುರಿ
 ದನೀಜಗವನೀಹುಂಯೆಂದಸಾಭೀಪ್ಪ || ೧೦ || ಒಂದೆನಿಸಿ ತೋರುವನ. ಯೆರಡರೊ | ಳೊಂದಿ ಮೆರೆವ
 ನು ಮೊರುನೆಲೆಯಲಿ | ನಿಂದು ಸಾಲ್ಪನು ಬಳಿಸಿ ವಿಭಾವಾಗ್ಯದುತಾಣದಲಿ || ಒಂದೆಮುಂದೆಡಬಲದ
 ಬಹುವಿಧ | ಒಂದ ಮಾಯಾಗುಪ್ತನಾಗಿ ಮು | ಕುಂದ ತೋರುವನೀತನಂತೆಯನರಿವರಾರಂದ || ೧೧ ||
 ದ್ವಿಜರು ಮುಖದಲಿ ಭೂಪುತನ | ಭೂಪದಲಾದರು ನಿಖಿಳವೈಶ್ಯ | ವ್ರಜ ಘನೋರಗಲಿಂದ ಶೂ
 ವ್ರರು ಪಾಪಪವ್ತದಲಿ || ದ್ವಿಜಪತಿ ಸ್ವಾಂತದಲಿ ವರದಾ | ಒಬಸುನು ಕಣ್ಣಿನಲಿ ವದನಾಂ | ಬ್ರಜ
 ದಲಿಂದ್ರಾಬಿಗಳು ಬಸಿಸಿದರೆಂದಸಾಭೀಪ್ಪ || ೧೨ || ಗಗನವೀತನಸಾಭಿ ದಶಬಿ | ಕ್ಕುಗಳು ಕಿವಿ ಘಣಿಲೋ
 ಕ ವಿನುಳಾಂ | ಸ್ತ್ರೀಗಳು ಭುವನಿಂ ಮೇಲುಭಾಗ ಮುರಾಂತಕನ ಮುಖ || ಗಗನನಣಿ ಶಂಕರವಿ
 ಲಂಚಾಬಿಗಳು ದೇವನ ರೋಮಕೂಪದೊ | ಳಗಣಿತಾಮರನಿಕರಪಿಹುಬದನವರಾರಂದ || ೧೩ || ಪ್ರ
 ಳಯದಲಿ ಭರೆ ಕರಗುವರು ಬಲ | ದೋಳಗೆ ತ್ವಲವಡಗುವುದು ತಿಳಿ | ಯೋಳಗೆ ತ್ವಾಪಕನು ಪವ
 ನನೊಳಾತನದ್ದದಲಿ || ಬಳಿಕಹಂತತ್ವದಲಿ ಗಗನವಿನಿಲಗು ಹವ್ಯಮಹತ್ವದಲಿ ವನು | ಬಳಿವು ಮಾ
 ಯೆಯೊಳಾಕೆಯಡಗವಾತನಂಸ್ತ್ರಯಲಿ || ೧೪ || ಭರಣಿತಾನೈವತ್ತೋಟಯ | ಹರದು ಭೂಮಿಗೆ
 ಹತ್ತುವನು | ಪರಕಪಾಪವದಕ್ಕೆ ಪಶುಗುಣ ಪಶುಗುಣೋತ್ತರದಾ || ಪರಿವಿಡಿಯುಲುದಕಾಗ್ನಿ ರವಿಪು
 ಷ್ಕರನ ಹಂದ್ರಮಹತ್ವಸಪ್ತಾ | ವರಣವಿಬ್ರಹ್ಮಾಂತಪೀತನ ರೋಮ ರೋಮದಲಿ || ೧೫ || ದೇವ
 ರಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಸೇ | ಪಾವಳಿಗಳಚ್ಚಾಸ್ತದಲಿ ಬೇ | ಧಾರವಳಿಗಳಂಸ್ತ್ರವ್ಯಯಾಂಬುಜಮಾಕ
 ರುದದಲಿ | ಪಾವನಕೆ ಪಾವನನು ಜೀವರ | ಜೀವನನು ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿ | ಪಾವಲೆಕ್ಕದೊ
 ಳೀತನವನೆಂಬವರಾರಂದ || ೧೬ || ವಿಶ್ವತಲ್ಪದಕುಶಲಹಸ್ತ ನು | ವಿಶ್ವರಕ್ಷೆಯ ಮಂತ್ರವಾ
 ಬಿ ಸ | ವಿಶ್ವಸಮಿಧಗಳಗ್ನಿಕಾರ್ಯದ ಬೊಮ್ಮತಾಲವಟು || ವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನು | ವಿಶ್ವವಿ
 ಸ್ಮಯದ್ವಂದ್ವಾತಾಲಿಕ | ವಿಶ್ವದಂತಸ್ಯೂತಚೇತನನೀತ ನೋಡೆಂದ || ೧೭ || ಇರಲಿರಲು ಕಲ್ಪನಸಾ
 ನಕೆ | ಬಿಂದುವಿಬ್ರಹ್ಮಾಂತಬಹಿರಾ | ವರಣಬಲವೀಜಲದೊಳೊಂದಾಯ್ತೀಕರೂಪಾಗಿ || ಹುವಿ
 ನೋದದಲೊಬ್ಬನೇ ಸು | ಚುಸಿಸುತಿದ್ದನು ಬಳಿಕ ಕಾಲಾಂ | ತರದೊಳಗೆ ಮಧುಕ್ರೇಷಭರು ಜನಿಸಿದ
 ರು ಕರ್ಣದಲಿ || ೧೮ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಬಳಿಕವೆಬರೊಡನೆ ವಿ | ಬಾಳಿಸಿತು ಮನ ಕಾದಿದರು ಬಲು | ಕಾಳ
 ಗವನನೆತ್ತವರದಲಿ ಹಿಡಿದು ದಾನವರ || ಸಿಳಿಬೆಸುಟನು ಬಳರ ಮೇದ | ಸ್ನೇಹಿ ಮುಳಗಿತು ಜಲ
 ದೊಳೆದ || ಮೇಲುಬೆಸರಾಯ್ತೀಗೆ ಮೇದಿನಿಯೆಂಬನಾವದಲಿ || ೧೯ || ಆಮಧುವನಾಕ್ರೇಷಭನ
 ಮುರಿ | ದ್ರವದಾತೃಕನೊಡನೆ ವಾದಿಸು | ಪೀಮರುಕನೇನೆಂಬನೈ ಶ್ವಪಾಲಬಾಲಕನಾ || ಕಾಮರಪು
 ಕಲ್ಪಾಂತವನಿ | ಸ್ತ್ರೋಮರೂಪನುಮಾರಸಗಣಿಸ | ಸಾಮಾನ್ಯತನೀತನನವರಾರಂದ || ೨೦ ||
 ಸ್ತೋಮರೂಪನವಸ್ತುಕಾಸ್ತ | ಸ್ಮೃತಿವಿಭಾಗಾರ್ಥಕೆ ವಸ್ತುನ | ಸ್ತೂತಸತನೀವಿವಲವೇದವ್ಯಾಸನಾ
 ವದಲಿ || ಪ್ರಪಂಚೋತ್ತಮನುಬಿಸಿದನು ಸುಮ | ಸತಿಕಣಾ ತಾನೀತನೀದು | ಮೌತಿಕೆಗೆ ಗಮ್ಯವೆಗರು
 ವದ್ದೇವದ ಗಾಢಗತಿಯೆಂದ || ೨೧ || ಮನುವಂವನಪುಲ್ಲನೀಶ್ವರ | ನೆನೆವ ಸಾರದಮನಿಸ ಬಣೀಪ |

ಮನದಿ ಸನಕಸನತ್ಸುಜಾತಾದ್ಯಂಗಿದೇವ್ಯಸನ || ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಕರ್ಮದ | ಕಣಿಗಳಿಗೆ ಕೋವಿ
 ದರಿಗದೇಜ್ಜ | ವನವಿದೇಗತಿ ಪರಮವೈಷ್ಣವತತ್ತ್ವವಿದೆಯೆಂದ ||೩೨|| ವೇದೇಶ್ವರನು ಪಿಂಚಿಸು | ರಾ
 ದಿಗಳುಕಿಗೆ ಡಲಿರೆ ಸನ | ಕಾಡಮುನಿಗಳು ತಡಿಯಲಿದ್ದರು ತೆರೆಯೊಯ್ಯ ನಲಿ || ವಾದಿಗಳ ದಸ್ತ
 ಕ್ ನೆಸಿದರು | ನಾವದಲಿ ದಸ್ತರಮುರಾಲಮ | ಹೋದಧಿಯ ಸೀಲಗುಪ್ತಾನವಭಂಗಿಸುವನೆಂದ
 ||೩೩|| ಅಕಟ ನಿರ್ಗುಣತತ್ತ್ವವಿದೆ ನಾ | ಏಕದ ಬದುರೂಪಿನಲಿ ವಿಶ್ವಾ | ತೃಕಪರಾನಂದೈಕರಸವಿದೆ
 ವನೆಯ ಕೇರಿಯಲಿ || ಪ್ರಕಟಮಾಯಾಗುಪ್ತಪರಮಾ | ತೃಕಮಹಾನಿಧಿ ಸಭೆಯೊಳಿರ | ವಿಗಳವ
 ತಿಗಳು ವಿಚಗಡುವರು ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೩೪|| ನಿರವಯವ ತತ್ತ್ವೈಕರಸವಿದು | ಸರವನೋಪರರೂ
 ಪಿನಲಿ ವೈವ | ಪರಣ ಸಂಜ್ಞಾರಹಿತವಿದೆ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನದಲಿ || ಭರಿತಬಹುಬ್ರಹ್ಮವಿಲ್ಲಿಯ | ಧರಣಿ
 ಯಲಿ ಸುಚರಿಸುತಿದೆ ಮುರ | ಹರನ ತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯಮುಪ್ತಿಯನಲವರಾರಿಂದ ||೩೫|| ಏಕ ಕನ್ನಡಿ
 ಕುರುಡಲಿಗೆ ತಾ | ನೇಕೆ ಸಾಳೆಗೆ ಸುದ್ಧ ಬಿಳಿರು | ಗೇಕೆ ಮೂರ್ಖಸಮಾಜದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸನ್ನಾಹ || ಏ
 ಕೆ ಬಳಲಿಗೆ ನಯವಿಧಾನ | ವ್ಯಾಪರಣಪಾಂಡಿತ್ಯಪಡ ಲೋ | ಕೈಕಪಾತಕನೆಂದು ನಡಿದನು ಜರೆದು
 ದಾನವನ ||೩೬|| ಹೋಗಲಿ ತಣಿಯಪು ವೇದತತಿ ಕೈ | ಮಗಿದು ತಣಿಯರು ಕಮಲಭವಭವ | ರೋಗು
 ವಿಗೆಯ ಮಾನಸಸಮಾಧಿಯ ಸಾರಸತ್ತ್ವದಲಿ || ಬಗೆದು ತಣಿಯರು ಯೋಗಿಗಳು ಕೈ | ಮಗುತಿ ತ
 ಣಿಯರು ಕರ್ವಿಗಳು ಮೂ | ಜಗದ ದೈವದದೈವ ಕೃಷ್ಣ ನ ಬೈವನಿವನೆಂದ ||೩೭|| ಈತಕಾಣಿರೆ ಘನ
 ಚಾಚರ | ಚೇತನತ್ತ್ವದವಿಹಿತವೇಜ | ಪ್ರಾತವನು ತುಂಬಿದನು ಪಡಗಿನೊಳಾಕಿಬಾಲ್ಯದಲಿ || ಆತತ
 ಮನೆಂಬಸುರನನು ಕರ | ಘಾತಿಯಿಂದವೆ ಕೆಡಹಿ ವೇದವ | ನೀತತಂದನು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಿನೊಳೆಂದನಾ
 ಭಿಷ್ಣು ||೩೮|| ಮೂಳನಾಯ್ತುಳು ಬಲ್ಲರೇ ತಿಶು | ಪಾಲಕಾದಿದೊತಾರಲಿಗೋ | ಪಾಲಕಾಣಿರೆ ಕೂ
 ರ್ಮವೇಷವ ಧುಸಿ ಮೇದಿನಿಯಾ || ಸಾಲಹಡೆಯಲಿ ಹೊತ್ತಪನ್ನಗ | ಪಾಲಕನನಾವಂದರವ ಕಡೆ |
 ಗೋಲನಾಂತಮಹಾತ್ಮನೀತನನಲವರಾರಿಂದ ||೩೯|| ಇವನ ಪಾಡೇಮುನ್ನ ಕೃತಯಗದವರೊಳಧಿಕಹಿ
 ರಣ್ಯಲೋಚನ | ನವನಿಯನು ಕೊಂಡೋಬಿ ಹೊಕ್ಕನು ಘನರಸಾತಳವ || ಅವನ ಬೆಂಬಿತ್ತವನು ಯ
 ಜ್ಞಾ | ಪ್ರವರದೇಹನು ವೇದಮಯನಿ | ಭವವಿಮೋಹನ ಘನವರಾಹನು ಕೃಷ್ಣ ತಾನೆಂದ ||೪೦|| ತೂಳಿ
 ದನು ದಾಡೆಯಲಿ ದೈತ್ಯನ | ಸೀಳಿದನು ಬಿಕ್ಕಲಘಣಿಂದ್ರರ | ಮೇಲೆ ಧರಣಿಯ ನಿಲಿಸಿದನು ಸಂತಪಿಸಿ
 ದನು ಜಗವ || ಹೇಳಲಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರರ | ತಾಳಿಗೆಗಳೋಣಗದಪು ಭಂಗ ಭ | ಡಾಳಿಸಿತಲಾ ಬೈ
 ದ್ಯಭೂಪತಿಗೆಂದನಾಭಿಷ್ಠ ||೪೧|| ಅಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಸಹೋದರ | ನೀಹರಿಯನವಗಡಿಸಿ ದೈವ | ದೋ
 ಹಿಬಹುವಿಧವೈಷ್ಣವಗಳಲಿ ಬೇಸ ಸಿದನು ವ ಗನ || ಅಕದವಲಚ್ಚುತ ಮುಕುಂದ ಮ | ಹಾಹಿತಳ್ಳ ಮ
 ಹೇಂದ್ರವಂದ್ಯ | ತ್ರಾಹಿಯೆಂದನವರತ ತುತಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ||೪೨|| ಕಾಮದೇತನ ನಾಮ
 ನಾಪ್ರ | ಹ್ಲಾದನಾಸರುಬೇಸರನು ಬಳಿ | ಕೇದಯಾಂಬುಧಿ ದನುಜಪತಿ ವಿಟ್ಟಿಸಿದಕಂಭದಲಿ || ಆದು
 ದಾವಿರ್ಭಾವ ಸಿಡಿನ | ಸೋದರದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಭಾಳದ | ಬೀದಿಕಿಚ್ಚಿನ ರಾವ್ರದಲಿ ನರಸಿಂಹರೂಪಾ
 ಗಿ || ಉಗುರೋಸುರನ ಕರ ಳದಂಡೆಯ | ನುಗಿದು ಕೊರಳಲಿ ಹಾಯ್ಕ ದೈತ್ಯನ | ವ.ಗನ ಪತಿಕುಸಿ
 ದನು ತತ್ತ್ವೋಧಾಗ್ನಿ ಪಲ್ಲವಿಸಿ || ಭುಗಿಭುಗಿಲ್ಲುಗಲೆಂದು ಕಬ್ಬೊಗೆ | ನೆಗೆಯಲು ಹೊತ್ತದಬಾಜ

ಹ ತ್ರ ನೈ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ ಅಗ್ರಪೂಜಾಪ್ರಾಜ್ಞಮುಖಾಲಿ | ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಶುಪಾಲಶಿರಗಗ

ನಾಗದಲಿ ಬುಣಿಗಾಡಲೆನೆದಂ | ವೀರನಾರಾಯಣ ||

ಕೆಳಗೆ ಬಸವೇಂದ್ರಯ್ಯಾಚಾರ್ಯ | ಪಾಲ ಸು ದೇವನ ವಚನೋಗ | ವ್ಯಾಕವಿಷದೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು
ವೆನ ವ್ಯಾಕರಣರ || ಸೂಳೆನೆನಕಿನ ಸುಳಿವನದ ಸಮ | ಪಾಳಿ ಕೋಪದಲಳಿಯವೊನದ | ಮೇಲು
ಬುಟ್ಟಿಯ ಬೋಡಿ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ||೧|| ಕಿವಿವಳಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಬವರಿ
ಗಳ ಕಡಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯ | ಸಂಹಿಗೈಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ವೆನವನದಬೆಸುಗಳ || ಅವಸರದಪ್ರೀತಿಗಳ
ಮಂತಿ | ಪ್ರಪಂಚವೆಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ | ದವಕದಲಿ ಕಳವಳಿಸುತಿದ್ರಿದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕುಟ ||೨||
ಪೂಜಾರನುಡಿಗಳನು ಕಿರಿಯೋ | ಕರಿಸಿವವು ದುರುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ | ಹಿರರನುಡಿಗಳ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕು
ಟಿಕುಡಿವು ತ್ರಿಗದವು || ಕರಿಸಿದರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ | ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ | ಪರಮ
ಯಾಗವಸಳಿಯುಲನುನಾಯಿತು ಸ್ಥಳಕುಟ ||೩|| ನೀವುಪಯಂತ್ರೇಕೆ ನಿಮ್ಮವ | ರಾವಲೇ ನಿಮ್ಮಾಳುಕು
ದುರಗೆ | ಸಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳಿವರಿರ ಯಜ್ಞ ವೇದಕವ || ಅವಲೇಗದಲರುಮುವೆನು | ತಾವ
ಭಾವವದಾಡಿಯೆಂದು ನ್ನ | ಪಾವಳಿಯ ಶಿಶು ಪಾಲ ಸಂತ್ರಿಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||೪|| ಧರಣಿಪರ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ಬಲ ಸಂ | ವಲಿಸಿವೆಯಲಿತ್ತಸಾಧ್ಯಕೆ | ನರವೈಕೋಪರನಕುಲಧೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವು ಮೊದಲಾದ ||
ಕುತರಗರಧಪ್ಪಗಳಸಂ | ಪರಣೆ ತಳಿತದ ಕಂಡು ವೊತನೆ | ಬೆರಳೆವರಿಗನಲೋವಿದುಭೀಷ್ಮಂಗೆ
ವರಾಧಾರ ||೫|| ಈಸುಪಾರಪದ್ರವಸುನೆಯೋ | ಳಿಸುಪಯಂತ್ರಾಯ್ತುಯಜ್ಞದ | ವಿಸಾಸಳಿ
ಯವೆ ನಡೆದುಸೈಗನಿನ್ಯಾಕರಣದಲಿ | ಈಸುಪಸ್ತನೃಪಾಲಜನವಾ ರಾಸಿವೇರಯನೊದೆ ವುತಿದನಿಮ
ಗೆಸುಭಾರಸಿದೆಂದು ಬಿನ್ನಪಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ||೬|| ಕಾದವೊಡೆ ನಮ್ಮತ್ತವೆ ನೆರ | ವಾದವರು ಸೈ
ರಿಸುವರಗ್ಗದ | ಯಾದವೇಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ |
ಳಾದವನ್ನೆಯ ಚಿತ್ತವದ್ದೆನು | ಬೇದಪಂಕದೊಳೆನ್ನ ನುದ್ದರಿಸೆಂದನಾಭಾಪ ||೭|| ಅಂಜದಿರು ಭಯ
ದೇವ | ನಂಬ ಪಕ್ಕವೆಗಳಿಯ ಮಂಗಳು | ಮಂಜರನ ಮೇಲಾಯ್ತು ಬದುಕುವವೇ ಮೇಲೆ
ಪಶಯ | ನಂಬುವೆಧ್ಯಾನ್ತದ ದಿನೇಶನ | ನಂಬಲಿಸುವುದೇ ಕುಸಿತಸಿಂಹವ | ನಂಬಿಸುವವೇ ನಾಯ್ಕಳಂ
ದರು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೮|| ಬಗುಳುವಿವರಿರು ಹಯ ಬಡಿಯೋ | ರಿಗಳಲಾ ಜಗವರಿಯದೇಜ |
ಳ್ಳಗಳ ತೋರಿಯ ಅಂಜಡಕೆ ನೀಜರುಗುಪೈ ಭೂಪ || ಉಗವನಿಬರ ಜೀವವನು ಜೋ | ತ್ರಗೆಯ
ನಿರಿಸ ಪಾಲರಾಯನು | ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟುವೆನಸುರವರ್ಧನನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೯|| ಜಗವ ಹೂಡುವಹೋರೆ
ಸುಲಗೈ | ಯಗಧರಂಗೀಶ್ವರ ಕುಂಪಿಂ | ಹುಗಳ ಕುಂಪುಗಡಿತಕಾಪ್ತದು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ಯ ||

ಬಗೆವುವೇ ಬಲಗಡಲು ಜುಂಜನ | ಮುಗಲವಳೆಯನು ಪ್ರೈಪ್ಯಭೂತನ | ಆಗವಭಂಡನ ನಿರ್ದೇಶಾರ್ಥ
 ನ ಗಣಿಸುವನೆಯೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮ ಸುಡುಬೈ | ಗೃಳಿನಭಂಡನು ನಿರ್ದೇಶ ಗೋ | ಕೂ
 ದಗರುವನ ಗಣನ ಗುಡಿತ್ತು ಗೊಂಡೆಬೇಸರದೆ || ಹಳಿಪಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಯನು ಕುಂಬನ | ಕೂಡೋಗ್ಗ
 ಳಿಕೆಯನು ತವದಲಿ | ಬೆಳಗುಬಣ್ಣ ಸುತಿದೆ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೧|| ಅವಗಣದಲುವಾಸ್ತು ಸುಸುಪ್ತ
 ಗಣ | ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧಪರು ಯಾ | ದವರು ಪೂಜಾರುಹರೆ ಸುಡುನುಡು ನಿಶ್ಚ ಸುಲಗಯ ||
 ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ತೊಂಡನ | ತವರಮನೆ ಬಾರುಂಗಾಶ್ರಯ | ಭವನ ಬಳರಪ್ಪವ
 ಭೀಷ್ಮನಕೊಲುವಲ್ಲೆಂದ ||೧೨|| ಇವನುಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದನೊಲೆಗೋ | ಟ್ಟವಳ ಹಿಂಡಿದಗಂದ ಭಂಡಿ
 ಯ | ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮುರಿದನೈ ಮಾಮಾಸವರ್ಧನಲೇ || ಸವಟಿವರ ನೆಗ್ಗಿ ದವಗಡ ಪ್ಯ | ಯವಟಿ
 ದೊಡೆ ಬಲಗತ್ತೆಗೊಳಿಯ | ನಿವವಿಭಾಡಿಸಿದನೆ ವ.ಹಾಪ್ಪತವೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೩|| ಹಕ್ಕುಪುಣೆ
 ಯ ತಂದಗಡ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕದೊಡ ಕಡಗುಮಾಯನು ಸು | ಕಕ್ಕವನೆನಿರೆಯೆಳೆಯ ಕೊಕ್ಕಪ್ಪ ಪಾಕ್ತನವ ||
 ಹೊಕ್ಕಹೆವ್ವಿನ ಬಸರ ಸೀ | ಳಿಕ್ಕವನೆ ಯಾವವನ ಪೌರಷ ವಕ್ಕವವಿಳಾ ಭೀಷ್ಮತೊಂಬೆಯೆಂದ
 ನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೪|| ಗಾಳಿಯನು ಘುಲ್ಲಿಸಿದಕರುಪನ | ಕಾಲ ಬಿಡಿದೊಡೆದನುಗಡುರಗನ | ಮುಲಿ ಕೂಡವಾ
 ಡಿದನುಗಡ ಹಾವಡಗುವೈಯಲಿ || ಪೂಳಿಗೋವೆಂದಪ್ಪಿಯಲಿ ಕ | ಪ್ಪಳಿಲಾ ಬಳಿಕನು ಪ್ಯಾಪ |
 ಪಾಲುತ್ತಗೆ ಸುಯ ಬಿಡಬಿಡವೆಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೫|| ಎಳುವಿನಮಯುತ್ತ ವೂರಯ | ಪೂಲ
 ಗೊಡೆಯನು ಹಿಡಿದು ಬಲುಮಳೆ | ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದಗಡ ರುಹರ ಪುಷ್ಪವಲಾ || ರುಳುಡೇ
 ಳಿಂದ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿದ | ಕೂಳರಾತ್ರಿಯನೊಪ್ಪಿನೇ ಕೈ | ಮೇಳವನವನೆ ಕುಂದನಾಣ ಎಂದ್ರಮಯ್ಯೆಂ
 ದ ||೧೬|| ಅಸಗನನು ಕಡೆತೆವಿದು ಕಂಸನ | ಎಸನವಲ್ಲವ ಸುಳಿದಗಡ ಮೂಣಿದನು ಬಿಡುಪ್ಪುವಳಿ
 ಯ ಮೈಯ ಮೂಯೊರಡ || ಮಸಗ ಬೀಸುವಕಂಸನನಯ | ನಸುಬಿಡಿದಗಡ ವಲ್ಲರನು ಮ | ಬಿ
 ಸಿದನೆಡೊಳ್ಳಾಸಲಿತಾವಂಗನಹನಂದ ||೧೭|| ತವವನನು ತಂತಿಸುಮೊದಮೇ | ಲಾವಕಪ್ಪವನು ಸಹಳು
 ವೆ | ನೀದುರಾತ್ಮ ಕನಾಕದೊಡೆಯನನಿದಸುಳವಲೇ || ಕೂಡುಯಲಿ ಕೈಪ್ಪ ನವವ | ವಾವನುಕಾಕಿ
 ದನಲಾಕ್ಯ | ಗಾವನ ಕಂಸಗೆ ಮನಿವುಬಿಡಾವಳುನವೆಂದ ||೧೮|| ತವನಿ ಬಣ್ಣ ಸಿದ ನಾಚದೆ |
 ಯಾವವನ ಕೌಳಿಕವರಾಕ್ರಮ | ವಾಯುಯವಸಮಸ್ತಗೂಣವಿತ್ತಾ ರಪೈಭವವ || ಆದರಾಗೋವಳರ
 ಹೆಂಡಿರ | ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣ ಸ | ದಾದೆ ನಿನಗೇಕೆನು ಸಾಯಕಯಿಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೧೯|| ಬಿಡುಕೊ
 ಲಿಸಿದಕಾಲಯವನನ | ಮೂಡಿದವೆ ಬಲುಕಲಗಗಳಕಲಾ ಪೂಮಕುಳಿಹೋದಲ್ಲವಗಧನರಾಜಿಕಾರ್ಯ
 ದಲಿ || ಆಡಲಯ ವಿಜಾತರತ್ನದ | ಪೋಷಗಳ ಹಳಿವಾತನು ಹು | ಕ್ಕೊಬಿಡುಗುವ ಕರಿಗರೋ
 ಚಕವಾಯ್ತೆಗೆಯೆಂದ ||೨೦|| ಕಪಟದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜನರ.ಗು | ತಪುತವಿವಿವೇಷವಲಿ ನಿ | ಪ್ಪಪು
 ವಗಧನ ಮನೆಯನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲಾ || ಕೃಪಣಂವವಿರು ಪಪ್ರವೇಷದ | ಲಪುತವರು ಕಾವಿದ
 ರು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಜಪವಲಾ ಕಂಸಂ ಮೂಡಿದಕಪ್ಪಕೃತಿಯುವ ||೨೧|| ದೆರತನಗ್ಗ ದಮಾಗಧಂದ್ರನಳಿ
 ಮುರಿದಮುರುಕಭೀಮನಾತನ | ಸರಯವನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕವವನಿಪಾಲಪಂತಗಳ || ಸರಯನುಬಿಡಿಸಿದ
 ನುಗಡ ಬೊ ಬ್ಬುವಪೌರಷವೇಕೆ ಕಡಯಲಿ | ತರುಬುವವಲಾಪೈಸಲೆ ನಿವಗಂದನಾಪ್ರೈಪ್ಯ ||೨೨|| ಕ |

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ ಅಗ್ರಪೂಜಾಪ್ರಾಜ್ಞಮುಖಾಲಿ | ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಖರಾಲಿಂಗದ ಗಗನ

ಸಾಗರಲಿ ಬುಣದಾಡಲೆನೆಯ ನೀರನಾಕಯಣ ||

ಕೇಳು ಬನಮೇಯಧುಲಿ | ಪಾಲ ಸು ದೇವನ ವೇದೋಗ | ವ್ಯಾಳವಿಷದೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು
ವನ ಮುಗ್ಧರ || ಸೂಳನೇನಿನ ಸುಳಿವನದ ಸಮ | ಪಾಳಿ ಕೋಪದಲಿಯವನದ | ಮೇಲು
ಬುಟ್ಟಿಯ ಚೋಡಿ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ||೧|| ಕಿವಿವಳಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಬವರಿ
ಗಳ ಕಡಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯ | ಸಂಶಯಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ವನವನದಬೆಸುಗೆಗಳ || ಅವಸರದಪ್ರತಿಗಳ
ಮಂತ್ರಿ | ಪ್ರಪರವಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ | ದವಕದಲಿ ಕಳವಳಿಸುತಿದ್ರಿದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕಟಕ ||೨||
ಪೂಜಾರನುಡಿಗಳನು ಕಿವಿಯೋ | ಕಲಿಸಿದವು ದುರುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ | ಹಿರರನುಡಿಗಳ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕು
ಟಿಕುಡಿವು ತಿಳಿದವು || ಕಲಿಸಿದರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ | ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ | ಸರವು
ಯಾಗವನಳಿಯಲನುವಾಯ್ತು ಸ್ಥಪಕಟಕ ||೩|| ನಿವೃತ್ತಿಯಂತೇಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ | ರಾವಲೇ ನಿವೃತ್ತಿಗಳ
ದರಗೆ | ಸಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳಿವದಿರ ಯಜ್ಞ ವೇದಕವ || ಅವಜೇಗವಲರುಮನೆನು ಚಿ | ತ್ತಾವ
ಧಾರವವಾಡಿಯೆಂದು ನ್ನ | ಪಾವಳಿಯ ತಿಳಿ ಪಾಲ ಸಂಕ್ರೇನಿನು ಸಾಮದಲಿ ||೪|| ಧರಣೀಪರ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ಬಲ ಸಂ | ವಲಿಸಿಬಿಡೆಯಲಿತ್ತಸಾಧ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋದರನಕುಲಧೃಷ್ಟದೃಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ||
ಕುತುರಗರಗಪ್ಪಗಳಸಂ | ವನಣೆ ತಳಿತುದ ಕಂಡು ವನತನೆ | ಬೆರಳವೆರಗನಲೋಪಿದುಭಿಷ್ಠಂಗೆ
ದಗಭಾರ | ಸ | ಈಸವಾರವಪ್ರವಳನೆಯೋ | ಳಿನಪಯಂಕಾಯ್ತಯಜ್ಞ | ವಿಸಾಕಳಿ
ಯವ ನಡೆದು ಸೈಗನಿವ್ಯಕರಣವಲಿ | ಈಸವಸ್ತು ಸೃಪಾಲಜನವಾ ರಾಸಿವೇರಯನೋದೆ ಪತಿಡೆನಿಮ
ಗೇನುಭಾರವಿದೆಂದು ಬಿನ್ನಪಿಸಿದನು ಭಿಷ್ಠಂಗೆ ||೫|| ಕಾದವೊಡೆ ನಮ್ಮತ್ತ ವಕೆ ನೆರೆ | ವಾದವರು ಸೈ
ಲಿವರಗ್ಗದ | ಯಾವವೆಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ |
ಕಾರವದನೆಯ ಚಿತ್ತವದ್ದೆನು | ವೇದಸಂಕಡೋಳೆನ್ನನು ದ್ವರಿಸಂದನಾಭಾಪ ||೬|| ಅಂಜದಿರು ಭಯ
ವೇ | ಸಂ | ಸಂಕಟಗಳಿಯ ಮಂಗಳ | ಮಂಜರನ ಮೇಲಾವ್ಯಯ ಬದುಕುವವೇ ಮೇಲೆ
ಪತಿಯ | ಮಂಜರವಧ್ಯಾನ್ವದ ದಿನೇಶನ | ನಂಬಲಿಸುವುದೇ ಕುಸಿತನಿರವ | ನಂಬಿಸುವವೇ ನಾಯ ಕೆಂ
ಸರು ಭೂಪತಿಗೆ ಭಿಷ್ಠ ||೭|| ಬಗ್ಗುವಿವಬರು ಹಲಿಯ ಬಡಿಯೋ | ಲಿಗಳಲಾ ಜಗವಲಯದೇಜ |
ಳ್ಳಗಳ ಪೋದಿಯ ಜಂಜಡಕೆ ನಿಜರುಗುಪೈ ಭೂಪ || ಲಗವನಿನಿಬರ ಜೀವವನು ಜೋ | ತ್ತಗೆಯ
ನಿಜಕ ಪಾಲನಾ ಮನು | ತೆಗೆದು ಕುಟ್ಟಿ ವನಸುರವರ್ಧನನೆಂದನಾಭಿಷ್ಠ ||೮|| ಜಗವ ಹೂಡುವಹೋರೆ
ನೂಲಗೈ | ಯಗಧರಂಗಧೃಪರ ಕುಲವಿಂ | ದಗಳ ಕುಂಠುಗಡಿತಕಾವು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ಯ ||

ಬಗೆವುವೇ ಬಲಗಡಲು ಜುಂಜಿನ | ಮುಗಲವಳೆಯನು ಪ್ರೆಪ್ಯಭೂಗನ | ಬಗವಭಂಡನ ಸುತರಾರ್ವ
 ನ ಗಣಿಸುವನೆಯೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮ ಸುಡಬೈ | ಗುಳಿನಭಂಡನು ನೀನಲಾ ಗಣ | ಕುಲ
 ದಗರುವನ ಗಣವ ಗುಂಟಿತು ಗೊಂಡೆಬೇಸರದೆ || ಹಳಿಪಿನಲಿ ಹೆಸ್ಮಿಯನು ಕುಂಬಿನ | ಕುಲದೊಳಗ
 ಳಿಕೆಯನು ತವುದಲಿ | ಬೆಳಗುಬಣ್ಣ ಸುತಿಯೆ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೧|| ಅವಗುಣದೊ ಪಾಪಿಸುವೆ
 ಗಣ | ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧವರು ಯಾ | ದವರು ಮೂಜಾರಾಯರೆ ಸುಡುನುಡು ನಿಪ್ಪ | ಕುಲಗಯ ||
 ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಕೊಂಡಿನ | ತವರವನೇ ಪಾಪರುಗಾತ್ರಯ | ಭವನ ಕಿರಣಪ್ರವ
 ಭೀಷ್ಮನಕೊಲುವಲೆಂದ ||೧೨|| ಇವನುಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದವೊಲೆಗೊ | ಪ್ಪವಳ್ ಕುಂಬದಗುಂಟ
 ಯ | ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮೂದಿನೈ ಮಾಮಾಸವರ್ಧನಲೇ || ಸವಟಿವರ ನೆಗ್ಗಿ ದವುಗತ ಪ್ಪ | ಯವಡಿ
 ದೊಡೆ ಬಲಗತ್ತೆಗೊಳಿಯ | ನಿವವಿಭಾಡಿಸಿದನೆ ವಹಾಭೃತವೆಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೩|| ಹಕ್ಕುಮಣ
 ಯ ತಂದಗಡ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕದೊಡ ಕಡಗುಮಾಯನು ನು | ಕಕ್ಕವನುನಿರೇಳೆಯು | ಕಕ್ಕವನುನು ||
 ಹೊಕ್ಕುಹೆವ್ವುನ ಬಸರ ಸೀ | ಳಿಕ್ಕವನೆ ಯಾವವನ ಪೊರಾಡು ವಕ್ಕವನುನು | ಭೀಷ್ಮತೊಲಿಯುಂದ
 ನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೪|| ಗಾಳಿಯನು ಘುಲ್ಲಿಸಿದಕರುಪಿನ | ಕಾಲಪುಂಡದೊಡೆದರಗದರಗನ | ಮರೆ ಕೂಡಾ
 ಡಿದನುಗಡ ಹಾವಡಿಗುಪ್ಪೆಯಲಿ || ಬೂಳಗೊಡವರವಳ್ಳಿಯಲಿ ಕ | ಪ್ಪಳಲಿ ಕುಕ್ಕನು ಪ್ಪಳವ |
 ಪಾಲುತ್ತಗೆ ಸುಯ ಬಿಜಬಿಜವೆಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೫|| ಎಳುವಿನಕುಮುತ ವೊಲೆಯು | ಮೇಲು
 ಗೊಡೆಯನು ಕುಡಿದು ಬಲಮಳೆ | ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದಗಡ ಪರವರ ಪರವನಲಿ || ಕುಡಿದ
 ಳಿಂದ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿದ | ಕೂಳರಾತ್ರಯನೊಪ್ಪನೇ ಕೈ | ಮೇಳವನವನೆ ಕುಡಿದನಾಣ ಮಿತ್ರನು ಯುಂ
 ದ ||೧೬|| ಅಸಗನನು ಕಡಲವಿದು ಕುಸನ | ಎಸನವಲ್ಲವ ನಳಿದಗಡ ಮಾಣಿಸಿದನು ಬಿಜಘುಪ್ಪವಳ್ಳಿ
 ಯ ವೈಯ ಮೂಹೊರಡ || ವಸಗ ಬೀಸುವಕುಸನನು | ನಸುಮಿಡಿದಗಡ ವಲ್ಲರನು ಮ | ಬಿ
 ಸಿದನೇ ಕೂಳ್ಳಾಸಲಿಡಾವಂಗನಹನಂದ ||೧೭|| ಅವರವನನು ತುತಿಸುಮೊದಮೇ | ಅಡಕಪ್ಪವನುನುಕು
 ವೆ | ನೀಮರಾತ್ತಿ ಕಸಾಕದೊಡೆಯನನಿದಕುಬೇವಲೇ || ಕೂಡಿದುಯಲಿಕೈಪ್ಪ ನವವ | ವಾದವನುಕಿ
 ದನಲಾಕ್ಯ | ಗಾವನ ಕುಸುಗೆ ಮನಿವುಬದಾವಳನವಂದ ||೧೮|| ಅವನ ಬಣ್ಣ ಸಿದ ನಾಚದೆ |
 ಯಾವವನ ಕೌಳಕಪರಾಕ್ರಮ | ವಾಯಿಯವಸವಸ್ತುಗುಣವಸ್ತಾರವೈಭವ || ಅದರಾಗೋವಳರ
 ಹೆಂಡಿರ | ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣ ಸ | ದಾದೆ ನಿನಗೆ ಕೆಳ ನಾಡಕಯಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೧೯|| ಬಿಜಕೂ
 ಲಿಸಿದಕಾಲಯವನನ | ಮೂಡಿದವೆ ಬಲಕುಲಗಳಕಡಲ | ಮೂಡುಕುಳಿಯೊ ಪಲ್ಲಿಮಗಧನರವಿಕರಿಯ
 ದಲಿ || ಆಡಲಯ ಮಿಜಾತಿರತ್ತಿದ | ಪೂವುಗಳ ಯಳಿವಾತನು ಹು | ಕ್ಕೆಯುಯನುಡ ಕುಗರೋ
 ಚಕವಾಯುತೆಗೆಯೆಂದ ||೨೦|| ಕಪುವಲಿ ಭೀಮಾರ್ವ ಸರಗು | ತುಪುತವಿವಿವೇಷವಲಿ ನಿ | ಪ್ಪವು
 ವಗಧನ ಮನೆಯನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲಾ || ಕೃಪಣವಬಿರು ಪಪ್ಪವೇಷವ | ಅಪರವಿರು ಕಾಡಿದ
 ರು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಜಪವಲಾ ಕಂಕು ಮೂಡಿದಕಪ್ಪ ಕೃತಿಯು ||೨೧|| ವರತನಗ್ಗ ದವಾಗಧಂದ್ರನಳಿ
 ಮೂದಿದಮೂರುಕಭೀಮನಾತನ | ಸರಿಯವನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕವವನಿಪಾಲಪುಂಕಳ || ಸರಿಯನವನಿವಿಸಿದ
 ನುಗಡ ಬೂ ಬ್ಬುವಪೊರಾಡುವೇಕ ಕಡೆಯಲಿ | ರರುಬುವವರಾಪೈಸಲೇ ನಿವಗುಂದನಾಚ್ಚೆಪ್ಪ ||೨೨|| ಕ |

ಹ ತ್ರ ನ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ ಅಗ್ರಪೂಜಾವ್ಯಾಜಮುಖದಲಿ | ವಿಗ್ರಹದ ಶಿಶುಪಾಲಶಿರ ಗಗ

ನಾಗದಲಿ ಕುಣಿದಾಡಲೆನೆದಂ | ವೀರನಾಂದಯಣ ||

ಕೆಳು ಬನವೊಬ್ಬಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಸೂ ದೇವನ ವೆಂಕೋಗ | ವ್ಯಾಳವಿಷದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು
ವನ ವ್ಯಾಳರದ || ಸೂಳನೊಸಿನ ಸುಳಿವನದ ಸಮ | ಪಾಳಿ ಕೋಪದಲಿಯವೊನದ | ಮೊಲು
ಬುಟ್ಟಿಯ ಜೋಡಿ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ಭಾವದಲಿ ||೧|| ಕಿವಿವಳಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಯ | ಬವರಿ
ಗಳ ಕಡಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯ | ಸಾಡಿಗೈಗಳ ನಂಬುಗೆಯ ವನವನದಬೆಸುಗೆಗಳ || ಅವಸರದಪ್ರತಿಗಳ
ಮಾತಿ | ಪ್ರಸರವಚನೋಪೇಕ್ಷೆಗಳ ರಣ | ದವಕದಲಿ ಕಳೆವಳಿಸುತ್ತಿರ್ದದು ಕೂಡೆ ನೃಪಕುಟ ||೨||
ಪೂತರನುಡಿಗಳನು ಕಿಪಿಯೋ | ಕಲಿಸಿವು ದುರುದುಂಬಿಗಳ ಬಾ | ಹಿರರನುಡಿಗಳ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಕು
ಟಿಕುಳಿದು ತ್ರಗಿದವು || ಕಲಿಸಿವರು ಖೂಳರನು ನೀತಿಯ | ಗರುವರನು ನೂಕಿದರು ರಾಯನ | ಪರಮ
ಯಾಗವಸಳಿಯುನುನಾಯಿತು ಸ್ವಸಕುಟ ||೩|| ನೀವುಕುಲಯಂತೇಕ ನಿವೃವ | ರಾವಲೇ ನಿವೃಳ್ಳಾಕು
ಪದಗೆ | ನಾವಲೇ ದಳಪತಿಗಳಿವದಿರ ಯಜ್ಞವಂಜವ || ಅವಲೇಗದಲರುಹವೆನು ಚಿ | ತಾನ
ಧಾರವನಾಡಿಯೆಂದ ಸ್ವ | ಪಾಪಳಿಯ ಶಿಶು ಪಾಲ ಸಂತ್ರಿಸಿವನು ಕಾವದಲಿ |೪|| ಧರಣಿಪರ ಸನ್ನೆ
ಯಲಿ ಬಲ ಸಂ | ವಲಿಸಿ ಕಾಚೆಯಲಿತ್ತಸಾಧ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋದರನಕುಲಧೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವು ಹೊದಲಿದ ||
ಕುತರಗರಧಪ್ತಗಳಸಂ | ವನಣೆ ತಳಿತದ ಕಂಡು ವೊತನೆ | ಬೆರಳವೆರಗಿನಲೋವಿಮುಖೈಷ್ಯಂಗೆ
ದವಾಭಾಸ ||೫|| ಈಸುಪಾರುಷದೈವಭೂನೆಯೊ | ಳಿಸುಪಯಂತಾಯ್ತಯಜ್ಞದ | ವೀರಳಿ
ಯವ ನಡೆಮುಟ್ಟುಗನಿನ್ಯಾಕರಣದಲಿ | ಈಸುಪಸ್ತನೃಪಾಲಜನವಾ ರಾನಿವೇರಯನೊಡೆ ವುಡಿದನಿಮ
ಗೆಸುಧಾರವೆದಂದ | ಬಿನ್ನಸಿಸಿವನು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ||೬|| ಕಾದವೊಡೆ ನಮ್ಮತ್ತವಕೆ ನೆರೆ | ವಾದವರು ಸೈ
ರಿಸುವರಗ್ಗದ | ಯಾವವೇಂದ್ರನ ನಿಂದೆ ಮೇಲಧ್ವರವಿಸಂಘಟನ || ಈದುರಂತದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬೇ |
ಳಾದುದನ್ನೆಯ ಚಿತ್ತವದ್ದೆನು | ಬೇದಪಂಕದೊಳೆನ್ನುನುದ್ದರಿಸೆಂದನಾಭಾಸ ||೭|| ಅಂಜದಿರು ಭಯ
ದೇವ |೮|| ನಂಬು ಸಪ್ತವೆಗಳಿಯ ಮಂಗಳ | ಮಂಜರನ ಮೇಲ್ವಾಯ್ತು ಬದುಕುವವೇ ವಹೀ
ಪತಿಯ || ನಂಬುವುಧ್ಯಾನ್ತದ ದಿನೇಶನ | ನಂಬಲಿಸುವುದೇ ಕುಸಿತನಿಂವ | ನಂಬನುವವೇ ನಾಯ ಳೆಂ
ದರು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೯|| ಬಗುಳುವಿವದಿರು ಹಲಯ ಬಡಿಯೋ | ಲಗಳಲಾ ಜಗವಲಯದೇವ |
ಳ್ಳಗಳ ಘೋಷಿಯ ಜಂಜಡಕೆ ನೀಜರುಗುಪ್ಪೆ ಭೂಪ || ಉಗಿವನಿನಿಬರ ಬೇವವನು ಜೊ | ತ್ರಗೆಯ
ನೀಶರ ಪಾಲನಾಯನು | ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟು ವನಸುರವರ್ಧನನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೦|| ಜಗವ ಹೂಡುವಹೋರೆ
ವಬುಗೈ | ಯಗಧರಂಗಿನೈಪರ ಕುಂವಿಂ | ಡಗಳ ಕುಂಮುರಿಗಡಿತಕಾಪುದು ಬೇಕು ಭುಜಸತ್ಯ ||

ಬಗೆವುವೇ ಬಲಗಡಲು ಜುಂಜಿನ | ಮೃಗಲವಳೆಯನು ತ್ರೈಪ್ರಧೂನನ | ಆಗವಭಂಡನ ನಿಜನಾರ್ಥ
 ನ ಗಣಿಸುವನೆಯಿಂದ ||೧೦|| ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮಸುಡುಬೈ | ಗೃಳಿನಭಂಡನು ನಿಜನಾರ್ಥ ಗೋ | ಕೂ
 ದಗರುವನ ಗಣನ ಗಂಡಿತು ಗೊಂಡಬೇಸರದೆ || ಹಳಿವಿನಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯನು ಕುಂಟಿನ | ಕೂಡೊಳಗ
 ಳಿಕೆಯನು ತವುದಲಿ | ಬೆಳಗುಬಣ್ಣ ಸೂತಿದೆ ನಿರಂತರವೆಂದನಾಚೈಪ್ರ ||೧೧|| ಅವಗುಣವಲುವಾಸನವೆ
 ಗುಣ | ನಿವಹವನು ರಾಜಾಧವರು ಯಾ | ದವರು ಪೂಜಾರುಹರೆ ಸುಡುಕುಡು ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆಯು ||
 ಸವಿನುಡಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ತೊಂಡಿನ | ತವರಾಮನೆ ಬಾಯರಂಗಾಶ್ರಯ | ಭವನ ಬಳಿರ್ದುಪೈವ
 ಭೀಷ್ಮನಕೊಲುವೆಲ್ಲೆಂದ ||೧೨|| ಇವನುಗಡ ಚಿಕ್ಕಂದವೊಲೆಗೊ | ಜ್ಞವಳ ಬಿಂಬದಗಂಡ ಭಂಡಿ
 ಯ | ಜವಳಿಗಾಲಲಿ ಮುಂದಿನೈ ಮಾಮಾಸಮರ್ಥನಲೇ || ಸವಟಿಮರ ನಗ್ನ ದವಗಡ ಪು | ಯವಟಿ
 ಮೊಡೆ ಬಲಗತ್ತೆಗೂಳಿಯ | ನಿವಪಿಭಾಡಿಸವನೆ ವಹಾಪ್ಪತವೆಂದನಾಚೈಪ್ರ ||೧೩|| ಹಕ್ಕುಮಣಿ
 ಯ ತಂದಗಡ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕದೊಡ ಕಡಗುಮರಿಯನು | ನೆಂ | ಕಕ್ಕವನೆನಿರಬೇಳೆಹು ಕೊಕ್ಕಪ್ಪ ಪಾಳೆನಿಸ ||
 ಹೊಕ್ಕಹೆಬ್ಬುವಿನ ಬಸುರ ಸೀ | ಳಿಕ್ಕವನೆ ಯಾವವನ ಪೌರುಷ ವಕ್ಕಜವಲಿಂ ಭೀಷ್ಮತೊಪೆಯಿಂದ
 ನಾಚೈಪ್ರ ||೧೪|| ಗಾಳಿಯನು ಘುಲ್ಲಿಸಿದಕರೂಪನ | ಕಾಲ್ಪುಟವೊಡವನುಗಡಾರಗನ | ಮುಂ ಕೂಡವಾ
 ಡಿದನುಗಡ ಹಾವಡಿಗುವೈಯಲಿ || ಬೂಳಗೊಡವೆಹಳ್ಳಿಯಲಿ ಕ | ಪಾಳಲಿಂ ಬಳಿಕನು ಪೃಥುವ |
 ಪಾಲಂತ್ರಗೆ ಸುಯೆ ಬಿಜಬಿಜವೆಂದನಾಚೈಪ್ರ ||೧೫|| ಬಳುವಿನಮುರುತ ವೊರೆಯು | ಬೊಲು
 ಗೊಡೆಯನು ಹಿಡಿದು ಬಲಮಾಳೆ | ಗಾಲವನು ಮಾಣಿಸಿದಗಡ ಮರಮರ ಪಿಂಚುವಲಿ || ಮಳೆಯೇ
 ಳಿಂದ್ರಂಗೆ ಮಾಡಿದ | ಕೂಳರಾತ್ರಿಯನೊಬ್ಬನೇ ಕೈ | ಮೇಳವನಿಸನೆ ಕುಂದನಾಣಿ ಎಂದನು ||೧೬||
 ದ ||೧೭|| ಅಸಗನನು ಕೆಡತವಿದು ಕುಂಸನ | ಎಸನವಲ್ಲವ ನಳಿದಗಡ ಮೂಣಿಸಿದನು ಬಿಜಘುಪ್ಪವಳೆ
 ಯ ಮೈಯ ಮೂಯೊರಡ || ವಸಗ ಬೀಸುವಕಂಸನನಯು | ನಸುಮಿಡಿದಗಡ ವಲ್ಲರನು ಮ | ಬಿ
 ಸಿದಕೊಳ್ಳಾಸಲಿತಾವಂಗನಹನಂದ ||೧೮|| ತಮವನನು ತುಂತುಮೊಡವೆ | ಅದಕಪ್ಪುಪನನಹಳು
 ವೆ | ನೀಮರಾತ್ರ ಕಸಾಕೆದೊಡೆಯನನಿಂದಸಬಳವಲೇ || ಸೂಡುಯಲಿಕೈವ್ಯ ನವವು | ವಾದವೊಸಾಕಿ
 ದನಲಾಕ್ಯ | ಗಾವನೇ ಕಂಸುಗೆ ಮನಿವುಬದಾವಘನವೆಂದ ||೧೯|| ತಮನಿ ಬಣ್ಣಸಿದ ನಾಚದೆ |
 ಯಾವವನ ಕೌಳಿಕಪರಾಕ್ರಮ | ವಾಯಿಯವಸಮಸ್ತಗುಣವಿಸ್ತಾರಪೈಭವವ || ಆದರಾಗೋವಳರ
 ಹೆಂಡಿರ | ಹಾದರದ ಹೆಕ್ಕಳವ ಬಣ್ಣಸ | ದಾದೆ ನಿನಗೇಕೆಕು ಸಾಯಯಿಂದನಾಚೈಪ್ರ ||೨೦|| ಬಿಜಕೊ
 ಲಿಸಿದಕಾಲಯವನನ | ಮೂಡಿದವೆ ಮುಲಕಲಗಳಕಡಲಿ ವೂಡುಕುಳಿಹೋದಲ್ಲವಾಗಧನರಾಯಕರೆಯ
 ದಲಿ || ಆಡಲಯೆ ವಿಜಾತರತ್ನದ | ಪೋಟಿಗಲ ಹಳಿವಾತನು ಹುಂ | ತ್ರೇಟಿಮುಗುವ ಕಂಕರೋ
 ಚಕವಾಯುತೆಗೆಯಿಂದ ||೨೧|| ಕಪಟವಲಿ ಭೀಮಾಸುರ ನರಸು | ತುಪಟವಿಟ್ಟವಿಪೇಷವಲಿ ನಿ | ಪ್ಪಪಟ
 ಮಗಧನ ಮನೆಯನದ್ವಾರದಲಿ ಹೊಕ್ಕರಲಿ || ಕೃಪಣಂಪವರು ವಿಪ್ರವೇಷವ | ಅಪಕವಿರ ಕಾವದ
 ರು ಭೀಷ್ಮಗೆ | ಜಪವಲಿ ಕಂಕಂ ಮೂಡಿದಕಪ್ಪಕೃತಿಯಿಂದ ||೨೨|| ಬಿರತನಗ್ಗ ದಮಾಗಧಂದ್ರನಳಿ
 ಮುಂದಮುರುಕಭೀಮನಾತನ | ಸರಯವನೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕವನುಪಾಲಪಂತಿಗಳ || ಸರಯನಿವಟಿಸಿದ
 ನುಗಡ ಬೊ ಬ್ಬುವಪೌರುಷವೇಕೆ ಕಡಯಲಿ | ತರುಬುವವರಾವೈಸಲೇ ನಿವಗಂದನಾಚೈಪ್ರ ||೨೩|| ಕ |

ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಗೈದು ತನುರೋ | ಮಾಳಿ ತಳಿತುದು ರೋಷವೆಂಬ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಪಿಸೆಯುಡಿದವರ | ಣಚ್ಛವಿಯಲ
ಕ್ಷಿಗಳು || ಸೂಳುರೆಯನಿಡುಸುಯ್ಯ ಕಬ್ಬೊಗೆ | ಜಾಳಿಗೆಯಲೇಕಾವಳಿಯು || ಕ್ತಾಳಿಕಂಠತು ಖತಿ
ಯಮೊನೆಯಲಿ ಮೊಗದನು ಭೀಮ || ೧೩ || ಸೆರಗ ಸಂವರಿಸಿದನು ಮುಕುಟವ | ನುರಗದಂತಿರೆ ಮುರು
ಹಿ ಸಸಿವಂ | ಗರುಹದನು ಸನ್ನೆಯಲಿ ಸಮರಕ್ಕೆ ಚಾಪಮಾರ್ಗಣವ || ಹೊರಗೆ ಸಂವರಿಸಿರಲಿ ದಳ ಕೈ
ಮರೆಯಬೇಡ ಸುನೀತನನು ನಾ | ವ್ತರುಬಿನಿಂದಾಕ್ಷಣದಲೊಡಗುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ || ೧೪ || ಪವನ
ತನಯನ ಖತಿಯ ಝಾಡಿಯ | ಹವಣ ಕಂಡರು ಮೊಗದರು ಯಾ ದವರ ಪಡೆಯಲಿ ಸಾಂಬಸಾತ್ಯಕಿ
ಕಾಮೃತವಮಾ || ತವತವಗೆ ಪಾಂಚಾಲಕೇಕಯ | ನಿವಹ ಪಾಂಡವಸುತರು ಮೊದಲಾ ದವಗಡೆಯ
ರನುವಾಗೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ನಿವಿಷದಲಿ || ೧೫ || ಸೆಳೆದಡಾಯುಧವು ತ್ತರಿಯವ | ನಿಳುಹ ಮುಂಗೈ
ಯಲಿ ವೈಕೋದರ | ಮೊಳಗುವನುವನುಕಂಡು ಭಿಷ್ಮನೆ ಭೀಷ್ಮನಡಹಾಯ್ದು || ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ಕ
ಡಗವನು ಭುಜ | ವಳಯವಿಂದವಚಿದನು ತೋಟಿಯ | ತೋಳಸುಗರ ಹೊಯ್ಯೊಯ್ಯನುತ ಗರ್ಜಿಸಿ
ದನಾಭೀಷ್ಮ || ೧೬ || ನೆರೆಯಲಿ ಚತುರಬ್ಧಿ ವಳಯದ | ಧರಣಿಪಾಲಸಮುದ್ರವನು ಕಾ | ಹುರವ ಮಾ
ಡಿವರಕುಟ ಕಡದೇ ರಾಜಸೂಯವ || ಧರಧ್ವರದದುವ್ಯಸನಿಗಳ ನಿಟ್ಟೊಪ್ಪಿಸಿತೆಗೆ ನಿನ್ನವರನೆನುತಿ
ಬ್ಬರವ ಮಾಣಸಿ ಹೂಣಗರಹೊಯ್ಯಿದನು ಕಲಿಭಿಷ್ಮ || ೧೭ || ಬಿಡುಬಿಡಲೆ ಗಾಂಗೇಯ ಭೀಮನಾಕಡಿದು
ವೂರ್ಣಾಹುತಿಯನ್ನಿಗೆ | ಬಜಿಸಿಕೊಡುವನು ಸಾಮದೋಹಿಯ ಕರುಳೆದಂಡೆಗಳಾ || ಮುಡಿಸುವನು
ಜಯಸಿಂಗೆ ನೋಡೆ | ನೋಡನೆ ಮೇಳವೆ ದಕ್ಷಯಜ್ಞದ | ಮೃಡನ ಮರಸುವನೆನುತ ಮಿಗೆಬೊಬ್ಬಿರ
ದನಾಚ್ಯೃದ್ಯ || ೧೮ || ಬಿಡುಬಿಡಕಟಾ ಭೀಷ್ಮದ ರೆಂಬ | ಕಡುಜರದಕಳವಳದ ಕುನ್ನಿಗೆ | ಕುಡಿಸುವನು
ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಿತ್ತಿಬಿವಿಶೇಷದ ಸ್ವಯಂ || ತಡಮ ತನ್ನನು ರಾಜಕಾರ್ಯವ | ಕಡಿಸಿದೆಯಲಾ ದಕ್ಷಯ
ಜ್ಞದ | ಮೃಡನಮುರುಕವ ಕಾಡೆನೆನುತೊಡಮುರುಚಿದನು ಭೀಮಾ || ಮತ್ತೆಹಿಡಿದನು ಪವನನ
ಬಾ | ಗೊತ್ತಿಡನುಮರುಳೇ ಸುರೇಭುದ | ತುತ್ತಗುಂಟಲಿಳಿವುದೇಗಜದಚವ ಮಾಡಿದರ || ತತ್ತಿಗನು
ಹಯಜ್ಞಾಪುಗಳ | ವೃತ್ಯವರಿಯಾನಿನುಸಾರುವ | ದುತ್ತಮಿಕೆಯಲ್ಲೆ ನುತಮಿಗೆ ತಿಳುಹಿದನು
ಗಾಂಗೇಯ || ೧೯ || ಇವನಕೊಲ್ಲನೆನು ಮಿಕ್ಕಭೂಪರ | ನಿವಹವನು ಮನ್ನಿಸುವನೆನೀ | ನಿವನಕೊ
ಲುವುದಸಾಧ್ಯವೀತನ ನಿಜವನುಯಿಯಲಾ || ಇವುರಣ್ಯಾಕ್ಷಕನು ಕಣಾಮರಾಭವದೊಳಗೆ ಪ್ರವದನನಿ
ವಸಂ | ಭವಿಸಿದನು ಶಿಶುಪಾಲನೆನಲಿ ಭೀಮ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ || ಜನಿಸಿದಾಗಳ ಭೂಳದಲಿ ಲೋ | ಚ
ಚನತುರ್ದಜನಾದನದ್ಭುತ | ನಿನದದಲಿ ನೆಲ ಬಿಂಬಿಯಲೊದಂದನಂದು ಬಾಲ್ಯದಲಿ || ತನತನಗೆ ಜನಬೆದ
ರತೀತನ | ಮನೆಗೆ ನಾನ್ಯ ಬಂದನೀತನ | ತನನಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಶಿಶುಪಾಲಸಂಗತಿಯಾ || ೨೧ ||
ಆತನೆಂದನು ತಾಯೆ ಶಿಶುವಿಖ್ಯಾತನುನೀನಾರಹಸ್ತಧೂಳೀತನನು ಕೊಟ್ಟು ಗಲಡಗುವವಕ್ಷಿಭುಜಯು
ಗಳ || ಆತನೀತನ ವೃತ್ಯವಿದು ಸಂಭೂತನಿಶ್ಚಯವಂದು ಶಿಶುವಿನ | ಮಾತೆಯನು ಸಂತೈಸಿ ನಾರದನ
ಡರಿದನು ನಭವ || ೨೨ || ಇವನ ಕಾಣಲಬಂದರವನಿಪ | ರವರವರಕೈಗಳಲಿ ತಾಯ್ತು | ದಿವನನಿತ್ತಳು
ಮಾಣವಿವನಭಿಕಾಕ್ಷಿಬಾಹುಗಳು || ಇವನತಾಯ್ತುಮತ್ತೆಯೆಂದು | ತ್ಸವದಲೀಮುರವೈರ ಬರಲಂ
ದಿವನ ತಂದಿವನವೈಕೊಟ್ಟಳು ಹರಿಯಹಸ್ತದಲಿ || ೨೩ || ಆಗಿವನಭಿಕಾಕ್ಷಿಬಾಹುವು | ನಿಗಿತೊಡನಿವ

ನೃಪಿ ಕಂಡು | ದ್ವೇಗದಲಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನಂಘ್ರಯಲೆರಗಿ ಕೃಮುಗಿದು || ಮೇಗಲಯ ಮಾತಲ್ಲ ಬಾಲ
 ಕ | ನಾಗುಹೋಗಿನ ಕೊರತೆ ನಿನ್ನನು | ತಾಗುವುದು ನೀಸೈರಿಸೆಂದಭಯವನು ಬೇಡಿದಳು ||೩೫||
 ಸೈರಿಸುವೆನಪರಾಧಶತವ ಕು | ಮಾಕರಕನಾ ಕೊಲ್ಲಿನೆಂದೀ | ಶೃಂಗ ಭಾಷೆಯಮಾಡಿ ಹಿಂಗದನಿವನತಾ
 ಯೊಡನೆ || ಆರವನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮು | ರಾರಿಯೋ ನೀನೋ ವಿಚಾರಿಸು | ವೀರನಾ
 ರಾತಿಯೆನಲು ಕೇಳಿದನೆಂದು ತಿತ್ತಪಾಲ ||೩೬|| ಎಲವೊಗೋ ಪಕ್ಕಮಾರನೆಂಬನು | ಕೊಲುವನೇ ತಾ
 ನಿವನೈಯ್ಯಿಂ | ದಳಿವವನೆ ತಿವತ್ತವ ವಿಕಾರಯನೇನಮಾಡುವೆನು || ಗಳಹಭೀಷ್ಮವೈಕೋದರರ
 ಮೈ | ವಳಿಯು ಭಟನೋ ಮೇಣು ನೀಗೋ | ವಳರಹಳ್ಳಿಯ ಭಟ್ಟನೋ ಹೇಳೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ||
 ಈಕುರುಕ್ಷಿತಪಾಲರಲಿ ನೀ | ನಾಕೆನಾಳನುಗಡ ವಯಸು | ಪಾಕವುಳ್ಳವನೀಸುಕಾಲದಲೋದಿದರತ
 ವಿದೆ || ಕಾಕನುರೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಗೊಲ್ಲರ | ಗೋಕುಲದ ಗೋಪಪ್ರಸಂಗ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯ
 ಮೆರೆದುದು ಭೀಷ್ಮ ನಿನಗೆಂದ ||೩೭|| ಇದು ಮಹಾಮುಖಪಿಲ್ಲ ಪೂಜ್ಯನು | ಯದುಗಳರಸನು ಭಟ್ಟ
 ನಿಲ್ಲಿಗೆ | ನದಿಯಮಗನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರನಾರದಾಬಿಗಳು || ಹುಡುಮರಭೂಮಿಯಲಿ ಮಾನ್ಯನು |
 ಖದಿರನಲ್ಲಿಗೆ ಗೂಗೇಕೋಗಲಿ | ಮುದುನುಗಳಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಭಾಸದರೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ||೩೮|| ನೀನಲಾ ಧರ್ಮ
 ಜ್ಞಾನಂದಾ | ಮಾನಿನಿಯರ ಪವಾಹದಲಿ ನೀ | ನೇನಮಾಡಿದೆ ಬೇಸುಸಿ ಬಳಲಿಸಿದೆ ಬಾಲಕಿಯಾ ||
 ಎನಹೇಳುವೆನೊಂದುಹಂಸನು | ಮಾನಸದಾಳೆರದಲಿ ಪಕ್ಷಿಪಿ | ತಾನದಲಿ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನಾಯುತಾಹಂಸ
 ನೀನೆಂದ ||೪೦|| ನುಡಿಗಳಲಿ ಸದ್ಧರ್ಮಸಂಗತಿ | ಸದವಳಿಯಲನ್ಯಾಯವೆಂದೇ | ಕಡೆಹಿದವು ಹಂಸೆಯ
 ನು ನಾನಾಪಿಹಗಸಂದೋಹ || ನುಡಿವುದಲ್ಲದ ಮೇಣು ನೆಯದಲಿ | ನಡೆದುದಲ್ಲಲಿ ಭೀಷ್ಮ ನಿನ್ನ
 ನು | ಕಡಿದು ಭೂತಕೆ ಬಡಿಸಿದರೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹನೆಂದ ||೪೧|| ಕಳಿದಕಾಲದವೃದ್ಧ ಮೇಲ | ಗ್ಗೊಳದನಿ
 ಯಮವ್ರತಶ್ರುತಿಸ್ತೃತಿ | ಗಳಲಿ ಪುಣತನಂಬೆ ಕಡೆಯಲಿ ಗೋಪನಂದನನಾ || ಬೆಳವಿಗೆಯಮಾಡಿದೆ
 ಮಹೀಮಂ | ಡಲದಾಯರನಕಟ ಲಜ್ಜಾ | ಕುಳರ ಮಾಡಿದ ಭಂಡಾತಹೋಗೆಂದನಾಚೈದ್ಯ ||
 ಪರಗುಣಸ್ತುತಿನಿಂದೆಗಳು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಾವ್ಯವೆ ನಿನ್ನಜಹೈಗೆ | ವರಗುಣಸ್ತವದಿಂದ ಮೇಣುಂ
 ಡೂತಿಹರವಹರೇ || ಹಿರಿಯಂದಲಾ ಕಣ್ವಪಾಲಾಂ | ಗಿಂಸಚ್ಚವಿನಿಯಾಜ್ಞಾ ಎಲ್ಲೈರು | ವರಸುಹೃ
 ಕದೊಳಭುಕರದಲಾ ಭೀಷ್ಮ ಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ನಾವುಮೊದಲಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆಕುಂ | ದಾವುದೇತಕೆ ಹೋಗ
 ಳೆಯಿವರಲ | ದಾವಕೊರತೆಯುಭೀಷ್ಮ ರನನೇಕುಪೇಕ್ಷಿಸಿದೆ || ಈವೈಕೋದರಪಾರ್ಥರನು ಸಹ | ಜೀ
 ವನಕುಲರನೇಕೆಹೋಗಳೆಯ | ದಾವಗುಣನಿಧಿಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆಯೆಂದ ||೪೪|| ಗರುವನ
 ಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ರರಸಲಾಬಾಹು ಕನುರಾಯರ | ಗುರುವಲಾಕೊಂಡಾಡಲಾಗದೆ ಚಪ್ಪಾಪರ್ಜ
 ಟಿಯ || ಗುರುಸೃತನುಸಾಮಾನ್ಯನೇಸಂ | ಗರಭಯಂಕರನಲ್ಲವೇ ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಲಾಗದೆನಿನ್ನ ಕೃಷ್ಣ
 ನಹವಣೆಯಿವರೆಂದ ||೪೫|| ಕವಚಕುಂಡಲಸಹಿತತಾನುನು | ಭವಿಸನೇ ಶೃಂಗಾರದಿಗುಣದಲಿ |
 ಭುವನದಲಿ ಭಾರಾಂಕವೀರರುಪಡಿಯ ಕರ್ಣಂಗೆ || ಇವನನೇಕಗ್ಗಲಿಸೆ ಭೂರಿ | ಶ್ರವಣಹೋಗಳೆಜ
 ಯವ್ರಧನು ನಿ | ಸ್ನವನಹವಣೇ ಶಲ್ಯವನನಿಯನೆ ನಿನಗೆಹೇಳೆಂದ || ಕುಲದಲಿ ಕರು ಶೃಂಗದಲಿ
 ವೆ | ಗ್ಗೊಳರುತ್ತಿಲದಲನ್ನುತರು ನಿ | ರ್ತುಲಿನರಾಚಾರದಲಿ ಕೋಪದರಖಳಕಳಗಳಲಿ || ಇಳೆಯವಲ್ಲಭ

ರಿನಿಬರನು ನೀ ಕಳೆದು ನೋಣ ನೆರೆಹೂತವನವನು | ಹಳಿದು ಹಗಿನಿಂಗೇರಗವವೊಲಾಯ್ತೆಂದನಾಚ್ಚೆ
 ದ್ಯ || ಘನನಲಾ ಭಗದತ್ತ ಕಾಂಭೋ | ಜನುಪದಸ್ಥ ನಲಾಪಿರಾಟನ | ಶನುಜನಿಪಾಂಚಾಲಕೇಕಯ
 ರೀಮೊಹಿಭುಜರು || ವಿನುತರಲ್ಲ ದಂತವಕ್ರನು | ನಿನಗೆ ಕಿರುಕುಳನೇ ಜರಾಸಂ | ಧನಸುತನ
 ನೀನೇಕೆಬಂಣಿಸೆ ಭೀಷ್ಮಹೇಳೆಂದ ||೪೮|| ದ್ರವನ ಕಿಂಪುರುಷಾಭಿಪನಪಿ | ಕ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸಲಾ
 ಗದೇ ಭೂ | ರಮಣಂದಲಾ ಮಾಳವಂಗಳಿಂಗಕೊಸಲರು || ವಿಮಳರಿನಿಬರನುಳಿದು ಕೃಷ್ಣ | ಭ್ರ
 ಮೆಹಿಡಿದುದ್ಯ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ | ಕ್ರಮದಭಣಿತೆಯ ಕರ್ಮಜೀವನರಿಯನಾನಂದ | ೪೯|| ಕುವಂತಿಕೇ
 ಳ್ಳೊಬ್ಬಲಿಯ ಬನದಲಿ | ರಮಿಸುವುದೆ ಕಳಹಂಸ ಮಾಯಾ | ಭ್ರಮಿತರಲಿ ಯಾಚಿಸುವನೇ ವರ
 ಯೋಗಿ ನಿಜಪದವ || ಸಮರಪಲುಭಟದರ್ಪಪಿತ್ತ | ಭ್ರಮೆ ವಿಸಂಸ್ತುಲಚಪಳಚಿತ್ತ | ಸ್ತಿಮಿತ
 ಭೂಪರ ಬಗೆವನೇ ತಾನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೫೦|| ಖತಿಯ ಹಿಡಿದುದು ಸಕಲರಾಜ | ಪ್ರತತಿಗಳು ದು
 ವರ್ಣಗವಾನ | ವೈತಿಕರದೊಳುಬ್ಬದ್ದರನಿಬರು ಜಲಭಿಘೋಷದಲಿ || ಕ್ರತುವ ಜಲದಲಿ ಕದಡು
 ಗಂಗಾ | ಸುತನ ಹೊಯ್ಯುವವಾಯ ಕೊಯ್ತು | ತ್ವಿ ತಘಟಾಗ್ನಿಯಲಿವನ ಸುಡಿಯೆಂದುದು ನೃಪ
 ವ್ರಾತ ||೫೧|| ಬರಿಯವೂತನೆ ಮರದು ಕಾರ್ಯದ | ಕೊರತೆಯಾದೊಡೆ ನಾಯ್ಕೊರಲಿದ | ತೆರನ
 ಹುದಲೇ ತೋರಿರೈ ನೀವನಿಮ್ಮ ಪುರುಷವ|| ಇರಿದು ನೀವ ಕೋಲಾರದಿದೋಡೆ | ನರಘಟಾಗ್ನಿ
 ಯೊಳುರುಹಬದೋಡೆಕೆರಹು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಯಲೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೫೨|| ನೆರೆದನರಿಗಳ
 ವ್ಯಾಧಲಿಕೇ | ಸರಿಯ ಮನ್ನಿಸುವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ | ಚರಣವನು ಪೂಜಿಸಿದವಘಾಙ್ಕರುಹನು ಮುರ
 ವೈರ || ಜರಡುಗಳು ನೀವೀಜನಾರ್ಥನ | ನೋರೆಗೆ ಬಹುರೇ ಪ್ರೀತಿಯೇ ನೀ | ನೆರೆವಿಷಾದವಿ ಹೋ
 ಗಿಯೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೫೩|| ಅಣಕಿಸುವರೆನ್ನೊಡನೆ ಹಿರಿಯು | ಬೃಣವ ತೆಗೆಯಿರಿ ಈಮು
 ರಾರಿಯು | ಕೆಣಕಲಾಪರೆ ಕರೆದುನೋಡಿ ವೃಧಾಭಿಮಾನದಲಿ || ಹಣಕಿ ಬಾಯ್ಪುಡಿದೇನಹುದು ಕೈ |
 ಗಣವತೋರಿರೆ ಸಾವಿರೊಳ್ಳಗೆ | ಮಣಿವನೇ ವಿಹಗೇಂದ್ರನೆಂದನು ಭೂಪರಿಗೆ ಭೀಷ್ಮ ||೫೪||
 ಶಿವತವಾ ಮುಂದುಗೂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದು | ರೆವಿಯನೆಲವೋ ಭೀಷ್ಮ ನಿಲಾ ಮಾ | ಧವನ ಮರ್ದಿಸಿ ನಿನಗೆ
 ಜೋಟಿಸುವೆನು ಮಹಾನಳನ || ಯುವತಿಯರು ಹಾರುವರು ಹುಲುಪಾಂ | ಡವರು ಪತಿಕರಿಸಿದೊಡೆ
 ನೀನಿಂ | ದವಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಕೃಷ್ಣ ಸುಹಾಸನವನಿಳಿಯಂದ ||೫೫|| ನಿನಗೆ ಮೊದಲೊಳು ನಿಶಿತವಿತಿ
 ಖದ | ಮೊನೆಯೊಳಚಿಸಿ ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನ | ಘನಘಟಾನಳಕುಂಡದೊಳ್ಸಾಹಸ್ಯಧಾಹುತಿಯ ||
 ಅನುಕರಿಸಿ ಬಳಿವನಲಿ ಕುಂಠಿ | ತನಯರೈವರ ರಕುತಘೃತದಲಿ | ವಿನುತರೋಷಾಧ್ವರವ ರಚಿಸುವೆ
 ನೆಂದನಾಚ್ಚೆದ್ಯ ||೫೬|| ಒಂದುಚೂಪವತರಿಸಿ ಚಪ್ಪರ | ದಿಂದ ಹೊರವಡುತ್ತವನಿಪಾಲಕ | ವೃಂದವ
 ನು ಕೈವೀಸಿದನು ಕರೆ ಗೋಕುಲೇಶ್ವರನ||೫೭|| ದಲೇಂಪುರುಭಿರಪಾನಾ | ನಂದಕೃತಮದಶಾಕಿನೀಸಾಸ್ವ
 ಚ್ಚಂದಲೀಲಾನೃತ್ಯದರ್ಶನವೆಂದನಾಚ್ಚೆದ್ಯ ||೫೮|| ಡಾವರಿಸಿದುದು ವಿವಿಧವಾದ್ಯವಿ | ರಾವ
 ವಯ ಕೋದ್ಭವನ ಭವನವ | ಸಾವಿಗತಭಟಕಟಕವಿದ್ದುದು ಬಲಿದಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ಗೋವಳನ ಬರೆ
 ಹೇಳು ಫಲೆಯಲಿ | ದೇವಗಡ ಬರಹೇಳು ತೋರಾ | ಕಾವವರ ತಾ ಕೊಲುುವನೆಂದೊದರಿದನು ಕಲಿ
 ಚ್ಚೆದ್ಯ ||೫೯|| ಮಿನುಗುದುಟಿಗಳ ಪಿಕಲಮೂತ್ರದ | ಬಿನುಗುಗಳ ಕೈಯಾಹುತಿಗೆ ಕರೆ | ದನಿಮಿಷರೆ

ಪಲ್ಲವದವಿಚಲಿತಸೂಕ್ತಿವಯನಿನದ || ತನಿಭಯದ ತರಳಾಕ್ಷಿಗಳ | ದುರ್ವನದ ಮೋಡಿಯ ಮೋಗದ
ಬಂದೇ | ತೋನೆವಗಡ್ಡೆದ ಮುನಿಗಳಿದ್ದರು ಬಲಿದಬೆರಗಿನಲಿ ||೫೯|| ಪಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ಯಾದವರ ಪ
ಡೆ | ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಫುರ್ಫುರದ ಘೋಷದ | ಭುಲ್ಲಣೆಯ ಗಂಭೀರಭೇದಿಯ ಬಹಳರಭಸದಲಿ || ನಿಲ್ಲದಿಳಿ
ಪದಹತಿಗೆನಲು ಬಲ | ಪೆಲ್ಲ ಭೀಮನ ಸನ್ನೆಯಲಿ ರಣ | ಮೆಲ್ಲರೊಡ್ಡಿತ್ತ ಹೊರಗೆ ನೃಪಮೋಹರದ
ಬಾಹೆಯಲಿ ||೬೦|| ಮುನಿಗಳಂಜದಿರಂಜದಿರ ಪಲ | ಜನಕೆ ಗವಬಜಬೇಡ ಯಾದವ | ಜನಪರುಬ್ಬ
ಟಿ ನಿಲಲಿ ಸೈರಿಸಿ ಪಾಂಡುಸುತರೆನುತ || ಮೋನೆನಗೆಯ ಸಿರಿಮೋಗದ ನೆಗಹಿದ | ಜನದಭಯಹಸ್ತಾಂ
ಬುಜದ ಹರಿ | ವಿನುತಸಿಂಹಾಸನವಳಿದಾಧುರಕೆ ಹೊರವಂಟ ||೬೧|| ಅಂದಿನಲಿ ಶಿಶುಪಾಲಕನ ತಾ |
ಯ್ಯಂದೆ ವಾಗನಪರಾಧಶತದಲಿ | ಕಂದಲಾಗದು ಚಿತ್ತವೆಂದಳು ನಮ್ಮನನಸುರಿಸಿ || ಇಂದು ಖತಿಯಿ
ಲ್ಲೆ ಮಗೆ ಸೈರಿಸ | ಬಂಡುದಿಲ್ಲವೆಗೆರಡುತಪ್ಪಿನೊ | ಳೆಂದು ಮುರಹರ ನಗುತನುಡಿಸನು ಸಾರದಾದ್ಯ
ರಿಗೆ ||೬೨|| ಈಮಹಾಯಜ್ಞ ವನು ಕೆಡಿಸುವ | ನೀಮಹೀಶನ ಮುರಿವೆನೆಂದೇ | ವೈಮನಸ್ಯದಿ ಬಗೆ
ದು ಮೋನೆಮಾಡಿದನು ನುಡಿಯೆರಡ || ತಾವಸನ ತರಿದಳಿಳಭೂತ | ಸ್ತೋಮತುಂಬಿಯ ಕೀರ್ತಿ
ಫಲಿಸಲಿ | ಈಮಹಾಶರಕೆನುತ ಕೊಂಡನ ದಿವ್ಯಕರ್ಮಕವ ||೬೩|| ಝಂಕೆ ಮಿಗೆ ಹೊರವೆಂಟುದೆಡ
ಬಲ | ಮಂಕದಲಿ ಯದುಸೇನೆ ಪಾಂಡವ | ರಂಕೆಯಲಿ ದಳ ಜೋಡಿಸಿತು ಜಳಪಿಸುವಕ್ಕೈದುಗಳ ||
ಮುಂಕುಡಿಯ ಮೋಹರದ ದಳನಿ | ಶ್ಯಂಕೆಯಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಭೂಪರಿ | ಬಿಂಕ ಬೀತುದು ಭೀತಿ ಹೂ
ತುದುಮದ್ರಗಿತಾಟೋಪ ||೬೪|| ತೊಲಗಿದನು ಕುರುರಾಯ ಪಾಂಡವ | ರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಮಿಗೆ
ಕುರು | ತಿಲಕನಾವೆಡೆಯನುತ ಬಳಿವಿಡಿದರೆ ನೃಪಾಲಕರು || ಕಲಿಜಯದ್ರಘಮಾದ್ರಪತಿಸ್ತೆ | ಬಲಕಳಿಂ
ಗಕರೂಷನೃಪಕಾ | ಸಲರು ತಿರುಗಿತು ಭೇರಿ ಭಗದತ್ತಾದಿಗಳುಸಹಿತ ||೬೫|| ಚೆಲ್ಲತೀನ್ಯಪಯೂಧ ಜಾ
ರಲಿ | ಜಳ್ಳಗಳು ಜಲಪಾಕ್ಷನಪ್ರತಿ | ಮೆಲ್ಲ ತಾನೈ ಸಾಲದೇ ಹಾರುವೆನೆ ಕೆಲಬಲನ || ಖಲ್ಲರಾಯ
ರು ನಿಲಲಿ ಗೊಲ್ಲರ | ಹಳ್ಳಿಗಾರನ ಕೂಡೆ ಬಿರುದಿನ | ಕಲ್ಲಿಗಳ ತಮ್ಮೆದೆಯಲೊತ್ತಲಿಯೆಂದನಾಚೆ
ದ್ಯ ||೬೬|| ಎನುತುಳನೆದಿರಾಗಿ ಮಧುಮ | ದನನ ಹಳಚಿದನಸುರಲಪುವಿನ | ಮೋನೆಗಣೆಯಲೆಲ್ಲೆ
ಮುಳುಗಿದನು ಬಳಿಕಾಮುಪೂರ್ತದಲಿ || ದನುಜವೈರಿಯ ಮುಸುಕಿದನು ತನ | ತನಗೆ ನೋಟಕವಾ
ಯ್ತು ಭೂಪತಿ | ಜನ ಸುನಿತಮುರಾರಿಗಳ ಕೌತೂಹಲಾಹವಕೆ ||೬೭|| ಬಿಡುವ ತೊಡಚುವ ಸಂಧಿಸು
ವ ಚೇ | ವಡೆವಹೂಡುವತಾಗಿಸುನಹಿಳು | ಕಿಡುವಹರಿಸುವಬೆಸುವಭೇದಿಸುವಸಮಚಾಪಳವ || ನುಡಿದ
ಕವಿಯಾರೈ ಬರಿಯಬಾ ಯ್ದಿಹನೆ ಶಿಶುಪಾಲನೀಪರಿ | ನಡೆವುದೇ ಕೈಹರಿಯೊಡನೆ ಸಮಚಸನ ಬಿಂ
ಕದಲಿ ||೬೮|| ಸೋತನೇ ಹರಿಯುದು ಜೈದ್ಯನ | ಬೂತುಗಳು ಬಣ್ಣಿಸಿದರನಿ | ಭೀತಯಾದವಸ್ಯ
ಸೈವಿದುದು ಪರುಷಕೇಳಿಯಲಿ || ಈತ ರಾವಣ ಮುನ್ನ ಭುವನ | ಖ್ಯಾತನೆಂದಮರರು ವಿಜಾನ | ವಾ
ತನಲಿ ನೆರೆ ನೋಡುತಿದುರ್ದಾ ಸವರಸಂಭ್ರಮವ ||೬೯|| ಫರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳಪ್ಪಣ್ಣ ಶಿಶುಪಾಲ ಲರ ಮ
ಹಾಸಂಗ್ರಾಮಮಧ್ಯದೊ | ಳುರಿದುದಿಳೆ ಹೊಗದುದು ದಿಶಾವಳಿಭೂಮಕೇತುಗಳು || ತರಣಿಮಂ
ಲಮಾಲೆಗಳು ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಿತಾಕಾಶದಲಪರ್ವದ | ಬಾರವಣಿಸಿದನು ರಾಹು ಚಂದಾ ದಿತ್ಯಮಂಡ
ಲದ ||೭೦|| ಸತ್ಯಗತವೆವಿಷಯಕೂಟದಲಿ ಬಗೆ | ಪಿಡಿಲು ಸುಖತನು ಹಗಲು ತಾನೆ | ಛಿದ್ರಾಕ್ಷಿಭೇರಿ

ಲಿಳಿಗೆ ಸುರಿದುದು ರುಧಿರಮಯವರ್ಷ || ಮಿಡುಕಿದವು ಪ್ರತಿಮೆಗಳುಳಿಬರವಿ | ನುಡಿದುಬಿದ್ದುದು
 ಕಳಸ ಜೆಮ್ಮರ | ವಡಿಗಡಿ ಕಾರಿದವು ರುಧಿರವನರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ನೆಳಲು ಸುತ್ತಲು ಸುಳಿದು
 ದಿನಮಂ | ಡಲಕೆ ಕಾಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಫಲದಲೆ | ಫಲದ ಬೆಳವಿಗೆ ಹೂವಿನಲಿ ಹೂವಾಯ್ತು ತರಂಗ
 ಳಲಿ || ತಳಿತಮರನೋಣಗಿದುವು ಕಾಡ್ತಾ || ಎಳಿಗಳಾರೆ ತಳಿತವು ತಟಾಕದ | ಸಲಿಲವುಕ್ಕಿತು ಪಾಂಡು
 ಪುತ್ರರ ಪುರದವಳಯದಲಿ ||೨೨|| ಬೆವರವನು ಯವಃಸೂನು ಭಯದಲಿ | ಗದಗದಿಸಿ ಸಾರದನ
 ಕೇಳಿದ | ನಿದನಿದೇನೀಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತಿಯ ಸಕಳಚೇಷ್ಟೆಗಳು || ಇದುಕಣಾ ಚೈದ್ಯಾದಿಗಳ ವಧೆ |
 ಗುದುಭವಿಸಿದುದಲೇ ಮುರಾರಿಯೊ | ಳುದಯಿಸುವವತ್ಪಾತಚೇಷ್ಟೆಗಳೆಂಬನಾಮುನಿಸ | ಈನೆಗಳಿದು
 ತ್ವಾತಶಾಂತಿವಿ ಧಾನವೇನೆನೆ ಕೃಷ್ಣಚೇಷ್ಟೆಯಾ ಹಾನಿವೈದ್ವಿವಿಶಾಶವಭೈದಯಪ್ರಪಂಚದಲಿ || ಎನಾ
 ನನಿಫಯೇ ವೇದಸೂಕ್ತವಿ ಧಾನದಲಿ ಪರಿಹಾರವಿಶ್ವ | ಸ್ನೇಹಮಯವೀಲೋಕಯಾತ್ರಗಳೆಂದನಾಮು
 ನಿಸ ||೨೩|| ಆಹರಿಯ ನಿವಗಿಂದು ಜೀವಿಸ್ತೇಷ್ವರನು ನಿವಗಾವಚಂತ ವಿ | ಪೋಷಚೇಷ್ಟೆಗಳಿನನ
 ವಧೆಗೋ ಬಲ್ಲರಾರಿದನು || ಊಹಿಸಲು ಬೇಡೆಂದು ಮುನಿಸತಿ | ಗಾಹಿನಲಿ ತಿಳುಹಿದನು ಫುನಸ |
 ನ್ನಾಹರೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಶಿಶುಪಾಲಕಮುರಾರಂತಕರು ||೨೪|| ಕಾಡಿದರು ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಭೇದ
 ದಲಿ ರಥಭಂಗಚಾಪವಿ | ಭೇದಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾ ಸುಸಂಪರಣಪ್ರಪಂಚದಲಿ || ಈವರಾತ್ಮನ ನಿಲಿಸಿ
 ನಿಮಿಷದೊ | ಛಾದಯಾಂಬು ತುಡುಕಿದನುತ್ಕೃ | ಪೇದಮಯನೂರ್ತಿತ್ರಯಾತ್ಮಕವರಸುರರ್ಕ
 ನವ ||೨೫|| ಬೆಸಸಿದನು ಚಕ್ರವನು ವಾರಾ | ವಿಸರಧೂತಪಂಕ್ಚಲಿಂಗ | ಪ್ರಸರತೇಜಃಕರಣಪಲ
 ವೈತನವೈಶತಭಾನು || ದೇವದೇವೆಗೆ ದುವಾಳಿಸುವಬೇಳ | ಗೆಸೆಯೆಂದು ಸುನೀತಕಂತದ | ಬೆಸಗೆ
 ಬಿಡಲೆರಗಿದುದು ಹಾಯ್ದುದು ತಲೆ ನೆಧಿಸ್ಥಳಕೆ ||೨೬|| ಪಲಗೂರಳ ಚೌಧಾರಯಲಿ ಧರು | ಧರ
 ಸಿ ನೂಕಿತು ರಕ್ತತವದರೂಳು | ಮಿರಪತೇಜಃಪುಂಜವುಕ್ಕಿತು ಹೊದರ ಹೊಹಿನಲಿ || ತುರುಗುವೆರ
 ಗಿನ ಜೋಕೆಯಲಿ ಬಗ | ವರಿಯೆಂದು ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯೊ | ಳೆರಗಿ ನಿಂದುದು ನಿಜನೆಲೆಗೆ
 ವಿಜಯಾಭಿಧಾನದಲಿ || ತಗ್ಗಿತ್ತರುಕಳಕಳಪಿಸಾದವ | ಸುಗ್ಗಿ ಬೇತ್ತದು ರಾಯಲಚೆಯ | ಮಗ್ಗು
 ಲಲಿ ಮೇಳೈಸಿ ಮೆರೆದರು ಮತ್ತೆ ಬಾಂಧವರು || ನೆಗ್ಗಿದವು ನೆನಪವನ ಸಖಿಗಳು | ಮುಗ್ಗಿದರು
 ಹುರುಡಿನ ವಿಘಾತಿಯ | ಲಗ್ಗಿಗರು ಹಣಗಿದರು ತಿಳುಪಾಲಾವಶಾನದಲಿ ||೨೭|| ಈಸುಹರಿದಿ
 ಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಲೇಸಮಾಡಿದನಸುರುಪುವಿವೆ | ನೀಸುಬಾಹರನೆಂದಲಿಯೆನಾವೆಂದು ಕೆಲಕೆ
 ಲರು || ಐಸಲೇ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಮುನಿದವ | ರೇಸುಬಿನ ಬದುಕುವರು ಲೇಸಾ | ಯ್ತಾಸುನೀತಂಗೆಂದು
 ನಗುತಿದುದು ನೃಪಕ್ಷೋಮ ||೨೮|| ಗೋಳಿಡುತ್ತ ಬಂದೆರಗಿದರು ತಿಶು | ಪಾಲತನುಜರು ಕೃಷ್ಣ
 ನಂಘ್ರಿಗೆ | ಲಾಲಿಸಿದನನಿಬರನು ಸುಕ್ರೇಸದನು ಕರೂಣದಲಿ || ವೇಲಪೋಗಿನವಿಧವಿಹಿತಕ | ಮಾರ್
 ಳಿಗಳಮಾಳ್ವವನ ಮಗಗೆ ಕೃ | ಪಾಳು ಸುಪ್ಪದಕೇಸೆದಳಿದನು ವೀರಸಾರಯಣ ... ||೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೬೦೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪನ್ನೋಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಜಸೂಯಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯೊಳಿಜನಾರ್ಥನಮುಖ್ಯದನು ಯಮು
ರಾಜಸುತ ಕಳುಹಿದನು ಮೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ಸಗರಿಗಳ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರ್ಮಶ್ರೀ | ಪಾಲ ರಣಗಜುಜದ ಗೋಳಾ | ಗೋಳಿ ತಳಿತುದು ಹಂತಿ
ಗಟ್ಟಿತು ಮತ್ತೆ ನೈವನಿಕರ || ನೋಲನಂತರ್ವೇದಿಗಳಮನಿ | ಪಾಳಿಮಂತ್ರಾಹುತಿಗೆಕವಿವರಿ |
ನಾಲಿಗೆಯಲಾವಣಿಗೆತಳಿತುದಯಜ್ಞಾ ಕಂಡದಲಿ ||೧|| ತಳಿತು ತಿವಿದಾಡಿದವು ಮೊದೊಡ | ಗಲಸಿ
ದವು ಹೊಗಿಸುತ್ತಿ ಸಿಮಿಸಿಮಿ | ಮೊಳಗಿ ಹೊದರೆದ್ದವು ಸಗಾಢದಲಿ ಬೈ ಭುಗುಭುಗಿಸಿ || ಸುಳಿಸು
ಳಿದು ಭೋರಂದು ಬಿಗಿದ | ವ್ಯಳಿಸಿದವು ಘೃತಧಾರಗಳಿಗು | ಚ್ಚಳಿಸಿದವು ಹರಕನಲಿ ನಾಲಗೆ ಹವ್ಯ
ವಾಹನನ ||೨|| ಶ್ರುತಿವಿಧಾನರ ವಿಮಳಪೂರ್ಣ | ಹುತಿಯ ಪಾರಾಯಣದ ನಿಗಮ | ಪ್ರತತಿಗಳ
ಪರಿಪೂತಪರಿಮಳಮಯದಿಶಾವಳಿಯ | ಕ್ರತುಸಮಾಪ್ತಿಯಲವಚ್ಚತದ ಭೂ | ಪತಿಯ ವಿಮಳಸ್ನಾ
ಪುಣ್ಯೋ | ಚಿತದಲೋಕಳಿಯಾಡಿ ತಣಿದುದು ಲೋಕಸುರಾರರ ||೩|| ಅರಸ ಚಿತ್ತವಿನೊಂದಲು
ಕ್ಷದ | ಧರಣಿಯವರರ ಭೋಜನಾಂತಕಿ ಮೊರೆವುದೊಂದೆಬಾರಿ ಶಂಖಧ್ವನಿ ಚಡಾಳದಲಿ ||
ಪರುತವಣೆಯಿದು ರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರದ ಮೊದಲವಸಾನಪುಯಂ | ತರದೊಳೊರಂದದಲಿ
ಹಗಲಿರಳೊಡಿತನವರತ ||೪|| ಏಕುಲಕ್ಷವದೇಸುಕೋಟಿಯ | ದೇಸುನಿಬುಂದವೇಸು ಖರ್ವವ |
ದೇಸು ಪದ್ಮಬ್ರಹ್ಮರ ಗಣನೆಯನರಿವರಾರದನು || ಏಕುಲಕ್ಷ್ಯದನದ ಪರ್ಮತ | ರಾತ್ರಿ ವಧಿಘೃತದು
ಗ್ಧವಧವಾ | ರಾತ್ರಿಯೊಡ್ಡನೆ ಮೆರೆದುಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗಲಯಲಿ ||೫|| ಓಗರದ ರಾತ್ರಿಗಳ ಗಿರಿಕಂ |
ಡಾಗಲಂತಿರೆ ಮರಳಿ ಕಾಣನು | ಸಾಗರದಮೊಲೆಧಧಿಘೃತಾಟಮಹಾಪ್ರವಾಹಚಯ | ಆಗಳಂತಿರೆ
ಬತ್ತುವವು ನಿಮಿ | ಪಾಗಮಕಿ ತಂಬುವವು ಯಮಜನ | ಯಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಲ್ಪಮತಿ ಬಣ್ಣಿಸ ಮೊಡರಿ
ದೆಂದ||೬|| ಅರಸ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಸನ್ಮನಿ | ಎರಸಮಾಜಕಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಹೆಯಲಿ | ಧರಣಿಪಾಧ್ವರಸಿಧ್ಧಿ
ಯಾಯ್ತು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ || ಕರಣ ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಮಿಗೆ ಸ | ತ್ಕುಲಯನು ಹಚ್ಚು ಕುಂ
ದಿನ | ಹುರುಳಿನೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದನು ಮೊಗದು ಕರೆಯುಗವ ||೭|| ವನ್ನಿಸಿದನವರುಗಳನಡಗೋರೆ |
ಹೊನ್ನುವಿನಿಧಾಭರಣಪತುಗಳ | ಲುನ್ನತಾತಿರ್ವಾದವಚನದೊಳವನಿಸನ ಹರಸಿ || ಸನ್ಮತರು
ತಮ್ಮಾಶ್ರಮಕಿ ಸಂ | ಪನ್ನಸತ್ಯರು ಮರಳಿದರು ಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಯಜ್ಞ ವಿಳಾಸನೊಪ್ಪಿದನಿಂದ್ರವಿಭ
ವದಲಿ ||೮|| ರಾಜವರ್ಗವನವರವರ ನಿಜ | ತೇಜಮಾನೋಚಿತದ ಗಜರಥ | ವಾಜವಿವಿಧಾಭರ
ಣವಸನವಧೂಕದಂಬದಲಿ || ಆಜಗತ್ಪತಿಯುಳಿಯ ಪಾರ್ಥಿವ | ರಾಜಯನು ಮನ್ನಿಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠರ |
ರಾಜನನುಜರು ಕೂಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಮಹಿಶ್ವರರ ||೯|| ಫಲುಗುಣನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಷ್ಮರ |
ಕಳುಹಿದನು ಗುರುಗುರುತನೊಜರ | ಬಳಿಯೊಳನಿಲಜಬಂದನಾಕೃಪನೊಡನೆ ಸಹದೇವ || ಬಳಿಯಲೈ
ದಿದನಕುಲನಾಸೌ | ಬಲನ ಸೈಂಧವಶಲ್ಯನನು ಕೌ | ಸಲವಿರಾಟದ್ರುಪದಸುತಭಗದತ್ತಭೂಪತಿ||೧೦||

ಅರಸ ಕೇಳಿ ಪಾಂಡ್ಯಭೂಮಿ | ಶ್ವರಕಳಿಂಗಪ್ರಮುಖತೆಂಕಣ | ಧರಣಿಪರ ಬಲಿಗಲಿ 'ಘಟೋತ್ಕಚಯೋಜನಾಂತರವ || ವರಕುಮಾರರು ನಿಖಿಳಪೃಥ್ವಿ | ಶ್ವರರನವರವರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸತು | ಕರಿಸಿ ಮರಳಿದು ಬಂದಲಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರವರಿಕೆ ||೧೧|| ಕರಿಸಿದನು ಹರಿ ಪಾಂಡ್ಯಪುತ್ರರ | ನರಸಿ ಸಹಿತೇ ಕಾಂತಭವನದೊ | ಕರುತರಪ್ರೇಮೈಕರಸಸಂಸಿಕ್ತವಚನದಲಿ | ಭರಿತವಾಯಿತೆ ರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಸದಾಹುತಿತ್ವಪ್ಯಮಾಣಾ | ವರಮಹಿಶ್ವರವಿಭವವಿಳಸಿತಪಾಂಡುಪದವೆಂದ ||೧೨|| ದೇವನಂ ಘ್ರಿಯ ಮುಸುಕಿದುವು ಮುಕು | ಟಾವಳಿಗಳೈವರಸತಿಯ ಸಂ | ಭಾಷಣೆಯ ಮಧುರೋಕ್ತಿರಸದಲಿ ನಗುತ ವನ್ನಿಸಿದ || ಓವಿದನು ಮುರವೈರಿ ಕಾರು | ಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ನಿನ್ನವ | ರಾವಭವದಲಿ ಭಜಿಸಿದರೊ ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಹರಿಸದವ ||೧೩|| ದೇವ ನಿವೃದ್ಧಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ನಾವನೆಂದನವಂಗೆ ತುಸವ | ಲ್ಲಾ ವಿರಿಂಚಾದ್ಯವರಸದವಿದು ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧವಲೇ || ನಾವು ಸಾಕ್ಷಾದವಳಮೂರ್ತಿಸು | ಧಾವಸೇಚನಧೂತಕಿಲ್ಬಿಪ | ರಾವುದರಿದೈ ಬೊಪ್ಪನವರಿಗೆ ಶಕ್ರಪದವೆಂದ ||೧೪|| ಮಸಗಿದರೆ ಮಾಗಧ ನಯಜ್ಞವ | ಮಿರುಕಲೀವನೆ ಚೈದ್ಯನಿಂದು | ಬ್ಬಸವ ಮಾಡಿದೊಡೆವೈ ಕೈಯಲಿ ಪರಿವಹೆಕ್ಕಳವೇ | ತಿಶುವೊರಲಿದೊಡೆ ಕಂಭದಲಿ ತೋ | ರಿಸಿದಕರುಣಾಜಲಧಿಯೇ ಪಾ | ಲಿಸಿದಲಾ ಪಾಂಡನನೆಂದಳು ಹೊರಳಿ ಚರಣದಲಿ ||೧೫|| ವಿಳನುತ ತೆಗದಪ್ಪಿದನು ಕರು | ಣಾಳು ಪರಿತೋಷಾ ಶುಪೂರ್ಣವಿ | ಶಾಲಲೋಚನ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರನೊಲವಿನಲಿ | ಬಾಲಕಿಯ ಬಾ ತಂಗ ಬಾನೀ | ಲಾಳಕಿಯ ಬಾಯನುತ ಮಿಗೆ ಪಾಂ | ಚಾಲೆಯನು ಕರದಸುರರಿಪು ಸೂಚಿಸಿದನಂಗ ನೆಗೆ ||೧೬|| ನಂಬದಿರು ಸಿಂಹಿಯನು ಪತಿವ್ರತೆ | ಯೆಂಬರಿಗೆ ನೀಗುರುವಿಪಾಪವು | ಡಂಬಹರುಷಂಗಳಲಿ ನೀನಿಹುದೇಕಚಿತ್ತದಲಿ | ತುಂಬುವುದು ಬತ್ತುವುದು ರಾಜ್ಯದ | ಡೊಂಬು ಹರಿವೈಖಿಲಿಯ ವಿದ್ಯಾ | ಡಂಬರವಿದೆಂದಸುರರಿಪು ಸೂಚಿಸಿದನಂಗನೆಗೆ ||೧೭|| ವಿಷವಗೆಲಿದಿರಿ ಹಿಂದಕಿಚ್ಚಿನ | ದೆಸೆಯಲುಳಿದಿರಿ ದಾಯಿಗರು ದು | ವ್ಯಸನಿಗಳು ದುಸ್ಸಹವು ನಿವೃದ್ಧ್ಯದಯವಹಿತಗೆ || ವಿಷವಂವಿವಲೇ ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾ | ವ್ಯಸನ ಪಾರ್ಥವಚಾತಿಗಿವು ದು | ವಿಷಯವಿದರವಿನೆಗೆ ದರು ನಳದಶರ ಧಾದಿಗಳು ||೧೮|| ಸೋತು ನಡೆವುದು ಹಿರಿಯರಲಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯನು ಸುಜನರಲಿ ನಿರ್ಮಳ | ನೀತಿಯನು ಪರಿವಾರ ಪುರಜನನಾಡುಗೀಡಿನಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯನು ಧರ್ಮದಲಿ ವೈರಿ | ವ್ರಾತದಲಿ ಪಾರುಷವನಖಳ | ಜ್ಞಾತಿಗಳಲೆಚ್ಚರಿಕೆಯೊಳಗಿಹುದೆಂದನುಸುರಾರಿ ||೧೯|| ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿ ಪಾರ್ಥನ | ನಂದನನ ಕರಿಸಿದನು ತಾಯ್ಸಹಿ | ತಂದನವರಿಗೆ ನಯದಲೂಚಿತಪ್ರೀತಿವಚನದಲಿ || ಬಂದು ಕುಂತಿಗೆ ಸಾಸನೆಗೆನುಡಿ | ಯಿಂದ ವಿನಯವಮಾಡಿ ಪಾಂಡವ | ನಂದನರ ವನ್ನಿಸಿದನತಿಕಾ ರಣ್ಯಭಾವದಲಿ ||೨೦|| ಯಾದವರು ಪಾಂಡವರು ತನ್ನವ | ರಾದುದದುವೆ ಕುಟುಂಬವದು ಮಹದಾದಿಸೃಷ್ಟಿಗದಾರರಕ್ಷೆ ಕುಟುಂಬವಾವನದೊ || ಆದರಿಸಿದನು ಕೆಲಬರನು ಹೊರ | ಗಾದವರು ಕೆಲರಾಯ್ತು ಹರಿವಾ | ಯಾದುರಾಗ್ರಸೃಷ್ಟಿಯಾಹದನೆಂದನಾಮನಿಪ ||೨೧|| ಆಶುಭಗ್ರಹದಯದಲಿ ತಿಳಿ | ರಾಶಿನಕ್ಷತ್ರಾದಿಫಲಣ್ಯೋ | ದ್ಯಾಸಮಾನಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಸುಸ್ವರವಿಳಗದಲಿ | ಭೂಸುರಾಶೀರ್ವಾದದಲಿ ||೨೨|| ಕ್ಷೀಣ ಪಯಣವ ಮಾಡಿವನು ಕ | ಟ್ವಾಸದವೊಡವಿದುದು ಭೂಸುರರಾಶೀರ್ವಾದದಲಿ ||೨೩||

ವಾದ್ಯಗಳು ||೨೨|| ದೇಶದಲಿ ಕಾಲದಲಿ ದೇಸೆಯಲಿ | ರಾಸಿಯಲಿ ತಾರಾಗ್ರಹಾದಿಗ | ಳೈಸರಲಿ
ತಾತನ್ನಚೇಷ್ಟಗಳಿವರ ವರ್ತನಕೆ || ಈಸುವಹಿಮೆಯ ಮರಸಿ ಲೋಕವಿ | ಳಾಸಚೇಷ್ಟಯನನಸರಿ
ಸಿನರ | ವೇಷವನು ನಟಿಸಿದನು ಹಲ ಹೂಳಿದನಿಜೋನ್ನತಿಯ ||೨೩|| ಕಲಿವಿಡೂರಧಸಾಂಬಸಾತ್ಯಕಿ |
ದಳಪತಿಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮಾದವ | ಕುಲಸಚಿವನಕೂರನುದ್ಧವಚಾರುಕೃತವರ್ವ || ಬಲುಪದಾತಿಯ
ರಥನಿಕರದ | ಗ್ಗಲೆಯ ಗಜವಾಜಿಗಳಸಂದಣಿ | ಯೋಳಗೆ ನಿಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ರಥದ ಬಳಸಿ
ನಲಿ ||೨೪|| ಅನುಜತನುಜರುಸಹಿತ ಕುಂತೀ | ತನಯದೂರಕೆ ಕಳೆಹಿ ಮರಳಿ ದು | ಮನೆಗೆ ಬಂದನು
ಕೃಷ್ಣವಿರಹವಿಶಾಲಖೇದದಲಿ || ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸಧೌವ್ಯರ | ನನಸರಿಸಿದಾಹಿಸುವದುಗಡವ |
ನನಿತುವನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಮಿಡಮಿಡಿದು ಕಂಬನಿಯ ||೨೫|| ಅಸುರರಿಪು ಕೃಪೆಯಿಂದನಿರ್ವಾ |
ಹಿಸಿದನೀಯಜ್ಞವನು ಪೂರ್ವದ | ವಸುಮತೀಶರ ಪಾಡಿಗೆಣೆಯೆಂದೆನ್ನಪತಿಕರಿಸಿ || ಬಿಸುಟ್ಟು ಬಿಜಯಂ
ಗೈದನೀಯು | ಬೃಹವನಾರೋಡನುಸುರುವೆನು ಹಿಂ | ದೇವೆಗೋಕುಲವಾಯ್ತು ಪುರವಿದು ಕೃಷ್ಣವಿರ
ಹದಲಿ ||೨೬|| ಆರಸ ಕೇಳೈ ದೈತ್ಯದಾನವ | ರುರವಣೆಯ ಯದುನಾಯಕರು ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಲರಿಯರು
ಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲದೆ ಭೀತಿದ್ವಾರಕೆಗೆ || ಕರುಣ ನಿಮ್ಮಲಿ ಕಿರಿದ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆರಕವಲ್ಲವೆ ಚಿಂತೆ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ
ಯೆಂದವನೀಶನನು ಸಂತೈಸಿದನು ಮುನಿಪ ||೨೭|| ಅಮುಕ-ಂದೆನ ನೆನಪುನಮಗೆ ನಿ | ರಾಮ
ಯವು ನೀವಿರಲು ಚಿಂತಾ | ವೈಮನಸ್ಯದ ವೇಧ ಮುರಿದುದು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಈ ಮಹೋತ್ಪಾತ
ಪ್ರಬಂಧವಿ | ರಾಮಕರ್ಮವ ಬೆಸಸಿಯನೆ ನಗು | ತಾಮುನೀಶ್ವರ ನೂಡಿದನವನೀಪತಿತಿರೋಮಣಿಗೆ
||೨೮|| ಇದುಕಣಾ ಕುರುರಾಯವಂಶಾ | ಭೃದಯವಿಗ್ರಹಪೂರ್ವಸೂಚಕ | ವಿದುಸುಯೋಧನನೈ
ಸನ ಕತಿಪಯಕಾಲಸುಖವೀಜ || ಇದು ಸಮಸ್ತಕ್ಷತ್ರಕುಲವಾ | ರಿದಘಟೋಚ್ಚಾಟನ ಸಮೀರಣ |
ವಿದರಫಲ ನಿಮಗಪಡಿಯಾವ ವಂದನಾಮನಿಪ ||೨೯|| ಆರಿಬಹುದು ನೀನಾಪ್ತವಚನವ | ಮರ
ಯದಿರು ವೇದೋಕ್ತಕರ್ಮದ | ಹೊಲಗೆ ನಿನ್ನದು ನಿನ್ನ ಹೊದ್ದದು ಕಲಷಕಲೆಮಲದ || ಕ
ರಬೀಕಾರವರು ಮುಖವಿದು | ಮೊರದುದದ್ಭುತವಾಗಿ ನಿನ್ನನು | ಮುಲವರಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮವರು
ಸೈರಿಸುವರೆಲ್ಲೆಂದ ||೩೦|| ನೂಡಿಯದಿರ ಸತ್ಯವನು ರಾಜ್ಯವ | ಬಿಡು ವಿಭಾಡಿಸಿ ನಿನ್ನವಧುವಿನ |
ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದರೆ ನೀನಧರ್ಮದ ತಡಿಯನಡರದಿರು || ಬಡಲುಗೂಡಿ ಸಮಸ್ತಧನವಿದು | ಕೆಡುವು
ದಗ್ಗದಮೋಕ್ಷಲಕುಮಿಯ | ಮುಡಿಗೆ ಹಾಯ್ದೊಡೆ ಸತ್ಯವೊಂದನೆ ನಂಬು ನೀನೆಂದ ||೩೧|| ಅಜ್ಞ
ರವದಿರು ನೀವು ನೆರೆ ಸ | ವರ್ಜ್ಯ ರವದಿರಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು | ಯಜ್ಞ ಬೀಕ್ಷಿತರಿಂದು ನೀವು ಸಮಸ್ತಜ
ಗವರಿಯ || ಯಜ್ಞರಿಪುಗಳು ನಿಪುಣರಿಗೆ ವರ | ಯಾಜ್ಞ ಕರಿಗಾಚಾರಹೀನರ | ಭಜ್ಞಮತವಿದು
ತಪ್ಪದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ || ಇದುವೆ ರೇಖಾಮಾತ್ರಸರ್ವಾಂ | ಗದಲಿ ನಿನ್ನನು ಮರೆಯ
ದಿರು ಕೊಂ | ಕಿದರೆ ಕರುಣಾಜಲಧಿ ಜೈಸಲಿವುಂಟು ಹಲ ನಿನಗೆ || ಬೆದರದಿರು ವಿಗಡಿಸುವವಿಷಯಾ |
ಸ್ಪದದೊಳೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರನೈವರು | ಸುದತಿಸಹಿತನಿಬರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿ ಹೊರವಂಟು ||೩೩||
ಮುನಿಪ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬದರೀ | ವನಕೆ ತಿರುಗದನತ್ತಲಿತ್ತಲು | ಜನಪ ಬಂದನು ಬಳಿಕ ಮಯ
ನಿರ್ಮಿತ್ಯಮಾಹಾಸಭೆಗೆ || ಮುನಿಗಳುಳಿದವರನು ಮುಹುರ | ಜನಸಹಿತ ಭೂಪಾಲಶ್ರವಣ | ನನನ

ಯದಿ ಮಿಗೆ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುನುಚಿತದಲಿ ||೩೪|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕಾರವೇಂದ್ರನ | ಕರಿಸಿದನು
ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಕ | ದ ರುಳಕೌರವಶತಕಸಹಿತಲೆ ಸಭೆಗೆ ನಡೆತಂದು || ಪರಿಭವಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಹಾಸ್ಯ
ದ | ಹರಹಿನಲಿ ಹಳವಾಗಿ ಪಾಂಡವ | ರರಸನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ಹೊರವಂಟ
||೩೫|| ಭೂವಿ ಲುಬದ ನಿಖಿಳಭೂಪ | ಸ್ತೋಮಸಹಿತ ಸುಯೋಧನನುಹೃ | ತ್ತಾವಸದ ಚಾವ
ಡಿಯ ಝಾಡಿಯ ರೋಷಪಾವಕದ || ಧೂಮಮುಖನೈತಂದು ಗಜಪುರ | ಸೀಮೆಯಲಿ ಪಾಳೆಯವ
ಬಿಡಿಸಿದ | ವೈನುನಸ್ಯದಲಿರುಳು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||೩೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೬೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

~ ~ ~ ~ ~

ಹ ನೈ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ. ಕಾಲಪಾಠಾಕರುಷದಲಿ ಭೂ . ಪಾಲನಿಂದ್ರಪ್ರಸನ್ನಗರಿಯ |
ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||

~ ~ ~ ~ ~

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತಿ | ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯನಿತ್ತಲು | ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಹೊತ್ತ
ದುಗುಡದ ಹೊಗರ ಹೊಗೆಗೊಗದ || ತಾಳಿಗೆಯ ನಿರ್ದ್ರವದ ಮತ್ತರ | ನೇಳಿಗೆಯಲಿಕ್ಕಡಿಯ
ಮನದ ನೈ | ಪಾಲ ಹೊಕ್ಕನು ನಡುವಿರುಳು ನಿಜರಾಜಮಂಟರವ ||೧|| ಆರತಿಯ ಗಣಿಕೆಯರಸುಳಿ
ವು | ಪ್ವಾರತಿಯ ದಾದಿಯರ ಪಾಯವ | ಧಾರು ಸೂಳಾಯತರ ಮಂಗಳವಚನದೈದೆಯರ || ದೂರ
ದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಭಂಗದ | ಭಾರಣೆಯ ಬಿಸುಸುಯ್ಲ ಸೂರೆಯ | ಸೈರಣೆಯ ಸೀವಟವಸಿರಿಸುಂಚದ
ಲಿ ಪವಟಿಸಿದ ||೨|| ಭಾನುಮತಿ ಬರ ಮುಂದಮುಸುಕಿನ | ಮೌನಿ ನೂಕಿದ ನಿರುಳನದಯದ | ನೂ
ನಮಂಗಳ ಪುಹಶಂಖಧ್ವನಿಯ ಮೂಡಿಸಿದ || ಭಾನುವಿಂಗಘ್ಯಾದಿಕ್ಕತ್ಯವ | ನೇನುವನು ವನ್ನಿ
ಸದೆ ಚಿತ್ತದೊ | ಕೇನನನದನೊ ಭೂಪನಿದ್ದನು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ ||೩|| ಬೇಟಿ ನಿಂದುದು ಗುತುರ
ಗದೇ | ರಾಟ ಮೂದುದು ಕೇಳಮೇಳದ | ತೋಟಿಯಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಕವಡಿಕೆ ನೆತ್ತನೊದಲದ || ನಾಟಕದ
ಮೊಗರಂಭವೆನಿವ ಕ | ವಾಟ ತೆರೆಯದು ಹೊಕ್ಕಸೂರೆಯ | ಕೋಟಲೆಯ ಕಡ ಹೂಟಕ ಮೆತ್ತುನೈಪ
ನ ತನುಮನವ ||೪|| ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಸಮಯವ | ಕಾಣರು ಲಿದಪರಾಯ್ತುಸಿವ | ಶ್ರೇಣಿ
ಬಾಗಲ ಹೊರಗೆ ನಿಂದುದು ಮತ್ತೆತ್ತ ಮನಗಳಲಿ || ಕಾಣನೊಳಪ್ಪಕದ ಸುಮೇಣಿಯ | ರಾಣಿಯರ
ದುರ್ಮನದ ಬೆಳಸಿನ | ಕೇಣಿಯನು ಕೈಕೊಂಡನೊಬ್ಬನೆ ಕೌರವರರಾಯ ||೫|| ಸಮಯವಿಲ್ಲೊರತೆ
ಮೌನ | ಭ್ರಮೆಯ ಬಿಗುಹಿನ ಕೇರಕೇರಿಯ | ಕುಮತಿಗಳ ಗುಜುಗುಜನ ಗುಪ್ತದ ಮುಸುಕುಗೈದು
ಗಳ ||ತಮತಮಗೆ ಬಿರುದುಗಳಗಣಿಕಾ | ರವಣವೈರದ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ | ಸಮರಭಟರಂದಾಡಿದರು
ನಿರ್ವಾಮಭಾವದಲಿ ||೬|| ಸ್ತ್ರೀಣಿಬೇಪ್ಪಿತನೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಕಾಣವರನನಂದು ಕೆಲರ | ಕ್ಷೀಣರೋ
ಗಿತನೆಂದು ಕೆಲರು ವಿಷಪ್ರಯೋಗದಲಿ || ಪಾಣಿಶೋಷಿತನೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಜಾಣನೊಹೆಯ ಜನ

ದ ನೆನಹಿನ | ಸಾಣೆಯಲಿ ಸವೆಯಿತ್ತು ಕೌರವನೃಪನ ನಿರ್ದೇಶ ||೨|| ಅಕ್ಕ ಕೌರವರಾಯ ರಾಜ |
 ನೃಕೃತರೋಮಣಿಯಿರಲು ಧರೆ ರಾಜ | ಕವಿಹೀನವಿಡಂಬವಾಯ್ತೇ ತಿವತಿವಾಯೆನುತ || ಸಕಲದಳ
 ಸಾಯಕರು ಮಂತ್ರಿ | ಪ್ರಕರ ಚಿಂತಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿರೆ | ಶಕುನಿ ಬಂದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ರಾಜ
 ಮಂದಿರಕೆ ||೩|| ಕರೆದು ಬಾಗಲವರಿಗೆ ತನ್ನಯ | ಬರವನರುಹಿದೊಡವರು ರಾಯನ | ಹೊರಗೆ
 ಬಂದರು ನುಡಿವರಂಗೈತಳದ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ || ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ವೆವಾವಡೇವರು | ದರುಶನಾರ್ಥಗಳೆನಲು
 ಮನದಲಿ | ಕುರುನೃಪತಿ ಚಿಂತಿಸುತ ಬರಹೇಳೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೪|| ಹೊಕ್ಕನೀತನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ |
 ನೆಕ್ಕಟೆಯೊಳಿರೆ ಕಂಡು ನುಡಿಸಿದ | ನಕ್ಕಜದ ರುಚೆಯನು ಮಾನಸವೋಶಂರಜವೋ || ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿರಬಿರಾರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೊ ಸೀಮಂತಿನಿಯರಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆ ಬೇಡ ನುಡಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾ
 ಳೆಂದ ||೫|| ಮಾವ ನೀವ್ವರುಳಾದಿರೇ ನನ | ಗಾವರುತ ಯಿಲ್ಲಂಗನೆಯರಾಸ | ಜೀವಿಯೇ ನೀವರಿ
 ಯರೇ ಹಿಂದೀಸುಕಾಲದಲಿ || ನೋವು ಬೇರಿಲ್ಲ ನಗೆನಿಳಯಕೆ | ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈವುದಂತ | ಭಾರ್
 ವಮ್ಮಯನೇಕೆ ಬೆದಕುವಿರೆಂದನಾಧೂಪ ||೬|| ಎನು ನಿನ್ನಂತಸ್ಥ ಹೃದಯಕ್ಕೆ | ಶಾನುಸಂಭವ
 ವೇಕೆ ನುಡಿ ದು | ಮ್ಮಾನಬೇಡವ್ವಾಣೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ನೃಪನ || ಏನುಭಯಬೇಡೆಂದೆನಲು
 ಯಮ | ಸೂನುವೈಭವವಸ್ತುಧಗ್ಧಮ | ನೋನುಭಾವವನೇಕೆ ನುಡಿಸುವಿರೆಂದನಾಧೂಪ ||೭||
 ಹೇಳುಹೇಳೇನೇನು ಪಾಂಡುಸೃ | ಪಾಲಪುತ್ರರೆ ವಿಧವವನ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಮನ ಬೆಂದುದೇ ಹರ
 ಹರ ವಿಚಿತ್ರವಲಾ || ಪಾಲಕನು ಧರ್ಮಜನು ಸಲೆ ಕಿ ಟ್ವಾಳುಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬ | ಇೞಾಳ
 ಹಬ್ಬುಗೆಯ್ಯಸಲೇ ಪಾಂಡವರ ಸಿರಿಯಂದ ||೮|| ಅವರು ಎತ್ತಾರ್ಜಿತದ ರಾಜ್ಯ | ಪ್ರವರಪಾತ್ರರು
 ನಿನ್ನುಸೂಯು | ಕವೆಲಾಮನದ ಕುತಾರಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಷಭಾವನೆಯ || ಎವರಣೆಯನವರೆತ್ತ
 ಬಲ್ಲರು | ತಿವತಿವಾ ಭುವನೃಕವಾನ್ಯರ | ನವಗಡಿಸುಂಗೈಸಿದೈ ಮಾಣೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೯|| ಲೇಸು
 ಬಿಜಯಂಗೈಯಿನೀವೆ | ನ್ನಾಸರಾಗ್ನಿಯನೇಕ ಕಣಕುಪಿ | ರಾಸುರವಿದೇಕನೊಡನೆ ಸೈರಿಸುವುದುಪರು
 ತಿಯಾ || ಈಸುನುಡಿವರೆವಾವಯೆನುತಮ | ಹೀಶಕಂಬನಿದುಂಬಿನೆನಹನ | ಬೇಸರಕ ಬಿಸುಸುಯ್ದು
 ಧೂಪನೆ ಕೆಡದನವನಿಯಲಿ ||೧೦|| ಎತ್ತಿದನು ಕಂಠವೆಯ ತಿರುವನಿ | ಮುತ್ತಗಳ ಕೇವಣಯ
 ಶಕುನಿಸೃ | ಪೋತ್ತಮನ ಬಾ ಕಂದ ಬಾ ಯೆಂದಪ್ಪ ಕೌರವನಾ || ಕತ್ತು ಬಿಡುವೆನಹಿತರನು
 ನಿನ | ಗತ್ತೆನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರವನು | ಹತ್ತತಾಯ್ನಂಧು ಸಂತೋಷಿಸಲಿ ಬಳಿಕಂದ ||೧೧||
 ಮಾವ ಕೇಳತಬಲರುಘಲಗುಣ | ಪಾವಮಾನಿಗಳೈವಂಗ ತಾ ಜೀವಿಸುಗೂಪಂದನನಿಬರಗೆಲವು
 ಗೋಚರವೇ || ಸಾವುದಲ್ಲದ ತನಗೆ ಬೇರಿ | ನ್ನಾವಸುರಿಯಲಿಸಮತ ಸೇರದು | ಜೀವಿತವ್ಯವನಮರ
 ನಿಕರದೊಳರಸಿ ಕೊಳ್ಳಂದ ||೧೨|| ಗೆಲುವೆ ನಾನಂಜದಿರು ಪಾಂಡವ | ರಳವಳೆವನಾನಂಜ ಸೃಪನ |
 ಗ್ನಳದಧರ್ಮಜ್ಞನು ವಿಶೇಷದ್ಯೂತಲೋಲುಪನಾ || ಗೆಲುವೆ ಮೋಡಿಯನುಸುತನ ನಲಯ
 ಬಲ್ಲೆನು ಜೂಜುಗಾರರ | ಕುಲತಿರೋಮಣಿತಾನೆಯಂದನು ಶಕುನಿ ಕೌರವಗೇ ||೧೩|| ಕಪಟವನು
 ನೆರೆವಾಡಿ ಜೂಜನೊ | ಳುಪರಿಕಾರ್ಯವ ಜೈಸಿಕೊಡುವೆನು | ನಿಪುಣರೆನ್ನಂದದಲಿ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲ
 ಕೈತವದ || ಅಪದಸಗೆ ಭಯಗೊಳ್ಳದಿರು ನಿ | ಸ್ಕೃಪೆಯಲಿರು ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದುತಾ | ದೃಸಸರ

ಕೈಕೊಳ್ಳದರುನೀನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೯|| ಎನ್ನ ಬಹುಮಾನಾವಮಾನವ ನಿನ್ನ ದೈಸಲೆ ಮಾವ ನೀಸಂ
 ಪನ್ನ ಕೃತಿ ಮವಿದ್ಯನಾದೊಡೆ ತೊಡಚು ಸಾಕದನು || ಅನ್ನಿಗರಿಗರುಹದಿರು ನಮ್ಮವ | ರನ್ನದಿರು
 ವಿದುರಾದಿಗಳನುಪ | ಪನ್ನ ಮಂತ್ರವನರಾಯ ಬೊಪ್ಪಂಗೆಂದನವನಿಶ ||೨೦|| ನೀನರಾಯ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ
 ಮನಗೊ | ಟ್ಪಾಸರೇಂದ್ರರ ಕರಸಿಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಮಾನನಿಭಿಯೇ ಸಕಲಧರೆಯನು ಸೇರಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ||
 ನೀನೆ ಹೋಗೀಯೆನ್ನ ಕಡುದು | ಮೌನವನು ಬೊಪ್ಪಂಗೆ ನಡಿದರೆ | ತಾನೆ ಕರೆಸುವ ನೆರುಹುವೆನು
 ಜನಕಂಗೆನಿಜಮತವ ||೨೧|| ಅಹುದು ಬಳಿಕೇನೆನುತಬಂದನು | ಕುಹಕಮತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರವನೆ |
 ಗಹಸಮಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕನಂದೇಕಾಂತಮಂದಿರವ || ಬಹಳವೇದವ್ಯಸನವಲಿದು | ಸ್ವಪಮನೋವ್ಯ
 ಫಯಿ ಕುಮಾರಕ | ನಿಶುದನಂಬಯರೆ ನೀವೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ನಾಶಕುನಿ ||೨೨|| ಏನುಶಕುನಿ ವಂಗಗೆ
 ದುಗುಡವ | ದೇನುಕಾರಣವಾರದೆಯಿಂ | ದೇನುಸಾಧ್ಯವದೇನುಭಯ ವೇಣಾವುಡಬಿಲಾಪ || ಏನು
 ವನು ವಂಚಿಸದೆ ಹೇಳ | ನ್ನಾಣೆಗೆಕ್ರೆ ಮರುಕರೆನಿಜ | ಸೂನುವನು ನೀ ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೊಂದನಾ
 ಶಕುನಿ ||೨೩|| ಕರೆಸಿದನು ದುರಯೋಧನನನಾ | ದುರಸಿ ಕಟ್ಟಿಕಾಂತವಲಿ ಮೂ | ವರು ವಿಚಾರಿಸಿ
 ದರು ನಿಜಾನ್ವಯಮೂಲನಾಶನವ || ಭರತಕುಲನಿರ್ವಾಹಕನಬಾ | ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯಬೀಜ
 ಬಾಯೆ ನ್ನರಸಬಾ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ಮಗನ ||೨೪|| ದುಗುಡವೇಕ್ರೆ ಮಗನಿ ಹಿರಿಯೋ
 ಲಗವನೀಯಗದೇಕೆ ವೈಹಾ | ಳಿಗಳ ಬೇಟೆಗಳವಸಿಪಾಲನೋದಕೇಳಿಗಳ || ಬಗೆಯೆಗಡ ಬಾಂಧವರ
 ಸಚಿವರ | ಹೋಗಿಸಗಡ ನಿನ್ನರಮನೆಯನೀ | ಹಗಲು ನಿನಗೇಕಾಯ್ತು ಕತ್ತಲೆಯೆಂದನಂಧ
 ನೃಪ ||೨೫|| ಹೇಳಲಮ್ಮನು ನೀವು ಧರ್ಮದ | ಕೂಳಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದವರೆನ್ನನು | ಖೂಳನೆಂಬ
 ಕಷ್ಟನೆಂಬಿರಸೂಯನೆಂಬಿರಲೇ || ಸಾಲಭಂಚಕಯಾಯ್ತು ತನ್ನಯ | ಬಾಳಿಕೆಯ ಬೆಳ್ಳಂಬವೇತಕೆ |
 ಕೇಳುವಿರಿ ನೀವೆಂದು ಸುಯ್ದನು ತುಂಬೆ ಕಂಬನಿಯ ||೨೬|| ಮುನಿಚರಿತ್ರರು ನೀವು ರಾಜಸ | ತನದ
 ವದವಲಿ ಲೋಕಯಾತ್ರೆಯ | ನನುಸುಸುವವರಾಪು ನೀವೇ ಭೋಗನಿಷ್ಟರು || ಅನುಬವಸರಾ
 ಗಿಗಳು ನಾವೆ | ವ್ಯನುಮತವ ಪಾಲಿಸುವರಾರಂ | ಜನತೆಯೊಡನು ಮರಗಿ ಬೈದನು ತನ್ನಬು
 ಪ್ಪತವ ||೨೭|| ಈಸುಕಳವಳವೇನು ಬಿತ್ತದ | ಹೃದಿಕೆಗೆ ಹೊಳ್ಳಾಸವೇಕೆ ವಿ | ಳಾಸಕೂಷಯ
 ವೇನು ಹೇಳಾ ನೆನುನಿಭಿಯು || ವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಸರವನೆನ್ನಲಿ | ಸೂಸಬಾರದೆ ನಿನ್ನ ಹರುಷಕೆ |
 ಪ್ರಸರವದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ ||೨೮|| ಏನನೆಂಬನು ಬೊಪ್ಪ ಕುಂತೀ | ಸೂನು
 ಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪಣವನು | ದಾನವಾಂಬಯ ಹಾಸುಯ್ಚ್ಚನ ಸಖ್ಯಸಂಗತಿಯ || ತಾನಪುಂಸಕನಾ
 ದಪುಂಬನ | ದೇನಿವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಲಜ್ಜಾ | ಮಾನಿನಿಗೆ ತನ್ನೊಕ್ಕ ತನವಂದಳಿದುಮೋಯ್ತುಂದ ||೨೯||
 ನೆಗೆದುಬುಗುಡದೆ ಹಣೆಯಲವರೋ | ಲಗದ ಸಭೆಯಲಿ ನನೆವಸೀರಯ | ತೆಗೆಸಿಕೊಟ್ಟರು ತಂದು
 ಮಡಿವರ್ಗದ ನವಾಂಬರವ || ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿದರೆನ್ನನವರೋ | ಲಗದಸೂಳಿಯರವನ ಸೂಳಿನ |
 ನಗೆಯ ನೆನೆನೆದೆನ್ನ ಮನ ಜರ್ಘ್ಯತವಾಯ್ತುಂದ ||೩೦|| ಇದಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಹಣೆನೊಂ | ದುಡಕ
 ದೇನುನಿಮಿತ್ತವೆನಲರಿ | ಸದನದಲಿ ಮಯನಿತ್ತಸಭೆಯನು ದೇವರೆಯಿರಲೇ || ಮುದದಿನಾಧರ್ಮ
 ಜನು ಘನಸಂ | ಪದದಲೋಲಗವಿತ್ತನಾದ್ರಾಪು | ನಿಜಾನುಬವಂತಿ ಸಚಿವಸಸಾಯಿತರುಸ

ಹಿತ ||೩೧|| ಅಮಹಾಸಭೆ ದೇವನಿರ್ಮಿತ | ರಾಮಣೀಕವಿವಿಧರತ್ನ | ಸ್ತೋಮತೇಜಃಪುಂಜ
 ಭಂಜತನಯನವಿಘ್ನಯಲಿ || ಸಾವದಲಿ ನಮ್ಮನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಭೂಮಿಸುತಿ ಕರಸಿದನು ತನ್ನ |
 ದ್ವಾಮಿಭವವನೆನೆಗೆ ತೋರಲು ತತ್ಸಭಾಸ್ಥಳಕೆ ||೩೨|| ಹರಹಿನಲಿ ಹಿರಪಾಯ್ತು ಕಂದಾ | ವರಯ
 ವನ ಬೇರೊಂದುತಾಣದೊ | ಳುರುವನಯ ಬಿಳಬಿಂಗಳಾಕಿದುಬೊಂದುತಾಣದಲಿ || ಪರಿವಯ
 ಮುನಾನದಿಯನ್ನಲ್ಲಿಗೆ | ತರಿಸಿದವರಾರನಲು ವ್ರಣಿಬಂ | ಧಾರದಡಗಗಿನೊಹಲಿ ಮುರಿದುದು ತನ್ನೆಜಾ
 ಣಮೆಯ ||೩೩|| ಹೊಕ್ಕಸಾಲಲಿ ಹೊಳೆವವುಣಿರುತಿ | ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ಕಂಗಳನು ನಡ | ಬಿಕ್ಕಲನ
 ನೋಡಿದೊಡೆ ಮುರಿದೊಳಸಲದವಾಲಿಗಳ || ಉಕ್ಕುವಮಲಚ್ಚವಿಗಳಲಿ ಮನ | ಸಿಕ್ಕ ಹೊಲಬಳಿ
 ದುದು ವಿವೇಕವ | ಡೊಕ್ಕಲಿಸಿ ಕೆಡಹಿದವು ಬಹುವಿಧರತ್ನ ಕಾಂತಿಗಳು ||೩೪|| ಹಿಡಿದವೆನ್ನೊ ಹೆಯನು
 ವುಣಿರುತಿ | ಯೆಡತರದೊಳಿಕ್ಕಿದವು ಭಿತ್ತಿಯ | ಬಿಡೆಯದಲಿ ರುಳವಿಸುವನೀಲದಲಿಯಲಹಲಿಯಲಿ ||
 ತಡಿಯ ಕಾಣನು ತಳಿತಕಾಂತಿಯ | ಕಡಲ ವಿಮಲಸ್ಥಟಕಜಲದಲಿ | ಮಿಡುಕಲಂಚದವಂಘ್ರಿಗಳು
 ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಸ್ಥಳವೆ ಜಲರೂಪಲಿ ಜಲವೇ | ಸ್ಥಳದಪ್ಪಾನಲಿದ್ದು ದದು ಕೆಲ | ಒಲನ
 ಭಿತ್ತಿಯ ಕಂಭಕಂಭದ ನಡುವೆ ಭಿತ್ತಿಗಳು || ಹೊಳವನೇ ಕಂಡನು ವಿವೇಕದ | ಕಳಿವು ಚಿತ್ತದ ಸೆರೆ
 ದುಹಾರದೊ | ಳಿಳಿದವಕ್ಷಿಗಳಿಂತು ಸೋತನು ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಮುಂದೆ ವಿಮಲಸ್ಥಟಕಭೂ
 ಮಿಯ | ನೊಂದುತಾವಿನೊಳಿಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕೊಳ | ನಂದು ಬಗೆದನು ನಿಂದು ಸಂವರಿಸಿದನು ಮುಂಚೆ
 ರಗ || ಅಂದು ದ್ರೌಪದಿಸಹಿತ ಸಾರೀ | ವೃಂದ ಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದ ಮಿಗೆ ಘೋಷೆಂದು ನಕ್ಕುದು
 ನೊಂದು ತಲೆವಾಗಿದನು ಲುಪ್ಪೆಯಲಿ ||೩೭|| ಊಹೆಯಲಿ ತಡವರಿಸಿ ಹಜ್ಜೆಯ | ಗಾಹುಗತಕದೊಳಿ
 ಡತ ಕಾಂತಿಯ | ಸೋಹೆಯುಂಟದೆ ಜೀವಿಯಲಿ ಕಂಡನು ಸರೋವರವ || ಅಹಲಿಬವನು ಮುರಿವೆ
 ಸುರಿದ | ನೊಸುಸಿದಸಾಸ್ಥಟಕವೆಂದು | ತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಿರಾಯ್ತು ನನೆದನು ಸಾಭಿದಘ್ನದಲಿ ||೩೮||
 ಮತ್ತೆ ಘೋಷೆಂದು ಹು ನೃಪಾಲನ | ಮತ್ತೆಕಾತಿನಿಯರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಿತ್ತಬಿವ್ಯದುಕ್ಕೂಲವನು
 ತಡಿದುತೂಡಚಿದನು || ಬತ್ತಿತೆನ್ನಭಿವಗನುಲನಿಭಿ | ಮತ್ತೆ ಮೂಲಯ ಮಸಕವನು ನಿ |
 ವ್ವಿತ್ತವಿಸಿರೇ ದೊಪ್ಪಯಂದನು ಕಾರವರರಾಯ ||೩೯|| ನಂಬಿಸಿದುಬೊಂದೆಡೆಯಬಾಗಿಲು |
 ಬಿಂಬಿಸಿತು ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ತತ್ಪ್ರತಿ | ಬಿಂಬವೆಂದಾನಲಯದೊಡಹಾಯಿದನು ಚಾಕಿಗೆಯ || ಎಂಬೆ
 ಸೇನನು ಹೊರಳಿ ನಗೆ ನನಿ | ತಂಬಿನಿಯರನು ಭೀಮಸಾರ್ಥಕರ | ತಂಬರವ ಕಂದಸುವಹಿಡಿದನು
 ನೊಡಕೊಳ್ಳೆಂದ ||೪೦|| ನೊಂದುದೇ ಹಣಿ ಮನದೊಳಗೆ ಕಡು | ನೊಂದನೆವದಿರ ನಗೆಗೆ ನಡೆದನು
 ಮುಂದವನೊಪುಬಾಗಿಲನು ಕಂಡೆನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ಹಿಂದೆ ಹೇರಿದಭಂಗವೇ ಸಾ | ಕೆಂದು ಸುಪ್ರಾ
 ಘಯಲಿ ಬಾಗಿಲ | ನೊಂದುತಾವಿನೊಳರಸಿ ತಡವರಿಸಿದನು ಭಿತ್ತಿಗಳ ||೪೧|| ನಗೆಗೆನೆಗೆ ಕುಂಟಣಿ
 ವಿವೇಕದ | ಹೊಗೆಗೆ ಹೊಗೆ ಸುಖಯಾದುದಲ್ಲಯ | ಹಗರಣಿಗನಾದದನದು ಸೋಟಕದ ಜನವಾಯ್ತು ||
 ನಗುವವರ ಜರೆದನೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಗೆಯಮರದನ ದೊಪ್ಪ ನಿವ್ಯಯ | ಮಗನವಸ್ಥಾ ರೂಪವಿದು ಚಿತ್ತ
 ವಿಸಿ ಸೇವೆಂದ ||೪೨|| ಬಡ್ಡವಿಸಿತೆನ್ನಾಟ ನಗೆಯೋಳ | ಗಡ್ಡಬಿದ್ದಳು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಬೊಡ್ಡ
 ಬಿಂಕದಲವರು ಬಿರಿದರು ಭೀಮಫಲಗುಣರು || ಖಡ್ಗಿಗರು ವೆನ್ನಿಂದ ರೋಷದ | ಗೊಡ್ಡು ನಾನಾ

ದೆನುವಿಘಾತಿಯು | ಬಡ್ಡಿ ಗಿನ್ನ ಕಬದುಕಿಡೆನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ | ಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಸಿಂಗಿಯನು ಬಿತ್ತಿ
 ದೆನು ಪಾಂಡವ | ರಂಗದಲಿ ತೃಪ್ಪಲದ ಬೆಳಸಿನ ಸಿಂಗಿಯಲಿ ತಾಸಾವೆನ್ನಲ್ಲದೊಡಗ್ಗು ಕಂಡದಲಿ || ಭಂಗ
 ಸುವೆನಾಫಲದೊಳನ್ನನು | ನಂದರಾಜರು ವಸ್ತ್ರ ಮೇಣೀ | ಗಂಗೆಯಲಿ ಬಿದ್ದೊಡಲ ನಿಗುವೆನೆನುತ
 ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೪೪|| ಆಯುಧಿಪ್ಪಿರಸೂತ ನೀನೇ | ತಾಯನಾಗರು ಮೇಣು ನಮ್ಮಿ | ತಾಯಿ ಸಂತ
 ಸಬಡಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಟ್ಟದಲಿ || ತಾಯತನವೆಂದ್ರಲೋಕದ | ತಾಯದಲಿ ಧಿಕ್ಕವೆಂದು ನಡೆ
 ವರು | ಜೋಯಿಸರು ಸಾಕವರ ವಚನ ನಿರರ್ಥವಲ್ಲೆಂದ ||೪೫|| ಪುರದಲಿಂಭತ್ತೆಂಬುಸಾವಿರ |
 ಧರಣಿಯಮರರು ನಿತ್ಯಕಡೆಯುವ | ರರಸ ಕೇಳೈ ಹತ್ತುಸಾವಿರಹೊನ್ನತೆಗಳೆಯಲಿ || ವರಯತಿಶ್ವರು
 ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವರವನೆಯಲಂಬುದು ನೃಪಾಲಾ | ಧ್ವರದ ಸಿಲೆಯನು ನೀವೆ ಕಂಡಿರೆಯೆಂದನಾ
 ಭೂಪ ||೪೬|| ಕೇಳಿದನು ಬಿಸುಸುಯ್ದನಕಟ ವಿ | ಕಾಳಿಸಿತೆ ಕೌರವನ ಬುದ್ಧಿ ವಿ | ಟಾಕಸಂಗತಿಯಾ
 ಯ್ದಲಾ ಪಿಸುಸಾರ ಕರಳಿಚದು || ಕೇಳು ಮಗನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನಿ ಮೇಲೆ ಮುನಿವರೆ ರಾಜಕುಟ ನರ |
 ಪಾಲಮಾತ್ರವೆ ತಿವಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೪೭|| ಸತಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮವೈ ಸುಖತಿವ್ರತ ಮಹಾಶಿ
 ನೀನು ಬೀಜ | ಸ್ಥಿತಿಯಲೂಣಯವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ದೋಷವಿದು || ಕೃತಕವೋ ಸಹಜವೋ ನವೀನ
 ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಂಡೆನು ತಿವತಿವಾ ದು | ಮೃತಿಗಳಾವುದ ನೆನೆಯರೆಂದನು ಸುಯ್ದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೪೮||
 ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಗಲಾರಾ | ಪಾಂಡುವಿನಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಭೇದವ | ಕಂಡಲಾ ನೀನವರಿಗೇನಪ್ರಾಪ್ತವೇ
 ಧರಣಿ || ಉಂಡು ಬದುಕುವಬಹಳಭಾಗ್ಯರ | ಕಂಡನೂಯಂಬಡುವಬಡ್ಡರ | ಭಂಡರನ್ನದೆ ಲೋಕ
 ನಿನಗದು ಸಾವ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ||೪೯|| ಆಯದು ಬೊಪ್ಪ ವೃಧಾಭಿಮಾನದ | ಕುಹಕಿ ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ
 ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬಹಕುಮಾರರ ಕೂಡಿ ನಡೆವುದು ಪಾಂಡುನೆಂದನರ || ಮಹಿಯ ಹಂಗಿಂಗೋಸುಗವೆ ಬಿ |
 ನ್ನುಯವ ಮಾಡಿದನೆನಗೆ ಭಂಡಿನ | ರಹಣಿ ಬಂದುದು ಸಾಕಲೇ ಸೋಗಸಾಯ್ದು ಲೇಸೆಂದ ||೫೦||
 ತಾಯೆ ನೇವುವಗೋಡೆನಯ್ಯಂ | ಗಾಯುಧಿಪ್ಪಿರಸಾತ್ಮಜನಲೇ | ವಾಯುಸುತನರನಕುಲಸಹದೇವರು
 ಕುಮಾರರಲೇ || ಈಯುಗದಲಿನ್ನವರಸಂತತಿ | ದಾಯಭಾಗಗಳಾಗಿ ಬದುಕಲಿ | ರಾಯಲಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ
 ನಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂದ ||೫೧|| ಆರಸ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನು ಯುಧಿಪ್ಪಿರ | ಧರಣಿಪತಿ ಯುತ್ತಮನು ಸವ
 ನಜ | ನರರು ವಿನಯಾನ್ವಿತರು ನೀವೇ ಪುತ್ರವತ್ಸಲರು || ಧರಣಗಾವಿನ್ನೈಸಲೇ ನೂ | ವರುಕು
 ಮಾರರು ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮಯ | ಕರುಣವೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮನು ಬೀಳಕೊಡೆಂದ ||೫೨|| ಆಯ
 ಫಲವೆಭಿಮಾನ ಹೋಗಲಿ | ಕಾಯವೇಕೆಂಬರೆ ನೃಪಾಲರ | ಪಾಯತಂಬುಲ ತಿಂದು ಹೊರವೆವು ಬೆಂದ
 ಬಸುರುಗಳ || ಆಯಫಲವಾಚಂದ್ರತಾರಕ | ಕಾಯವಧ್ರುವವೆಂಬೊಡಿದಕೆ ಸ | ಹಾಯವಿಡೆಲಾ
 ಕಾಲಕೂಟ ಕಲೋರನಟಯೆಂದ ||೫೩|| ಆರಸನಭ್ಯುದಯವನು ಭೀಮನ | ಧರಧರವನರ್ಜುನನ
 ಪಿಂಕವ | ನರಸಿಯುತೋಪವನು ಮಾದ್ರಿಸುತರ ಸಂಭ್ರಮವೆ || ಹೊರಯದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನದ್ವು
 ಸದಾ | ದ್ಯುರ ನೃಧಾಡಂಬರವ ಕಂಡೆಡೆ | ಬಿಂದುದಳುಕಿದನಳುಕಿದನು ಸಂತಪಿಸಲರಿದೆಂದ ||೫೪|| ಕರ
 ಗದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಕಂಬಿನ | ದುರುಗಲಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಡೆಜ | ಝುರಿತವಾದುದು ಮಗನ ಮಾತಿನ
 ಮುಳುಗುತಿಗಳಲಿ || ಪುರಿವನಯನಾಂಬುಗಳ ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳ ತೂಗುವಮಕುಟದವನೀ | ಶ್ವರುನ

ಮೌನದೊಳಿದ್ದ ನೊಂದುವಿಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ ||೫೫|| ಮಾತು ಸೋಗಸದಲಾ ವೈಧಾನೀ | ವೇತಕನ್ನ ನು
ಕರೆಸಿದಿರಿ ನಿ | ಮ್ಮಾತೃಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರುಸಹಿತೀಮುಪ್ರತಳವ || ತಾತ ನೀವಾಳುವುದು ರಾಯ
ಸು | ನೀತನಾಧರ್ಮಜನು ಧರ್ಮವಿ | ಘಾತಕರು ಸಾಣೆಮ್ಮ ಕಳುಹುವುದೆನುತೋರವಂ ||೫೬||
ಎಲೆಗೆ ಕರೆಯಾಪಾಪಿಕಾರವ | ಕುಲಕುತಾರನ ನಿನ್ನು ಮಗನೊಡ | ನಳಿವೆಸ್ರಸಲೆ ಪಾಂದ ಪ್ರಶ್ನರ ವೈರ
ಬಂಧದಲಿ || ತಿಳುಹಿ ತಾಯೆನಲಾಕೆ ಶಕ್ತನಿಯ | ಕಳುಹಿ ಕರೆಸಿದೊಡಾತ ಮರಳಿದ | ನಳಲುದೊರ
ಯಲಿ ಮೂಡಿ ಮುಳಗಿದನಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೭|| ವಿನನೆಂದೈ ಮಗನೆ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳ
ರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದೊ | ಕೇನುಬುದ್ಧಿವಿಕಾಸವಾವುದು ಕಾರ್ಯಗತಿನನೆಗೆ | ದಾನದಲಿ ಮೇಣ್ಣಾಮದಲಿ
ಭೇ | ದಾನುಮತದಲಿ ಪಂಡದಲಿ ನೀ | ವೇನನಿಶ್ಚೈಸಿದಿರಿ ಹೇಳಿನ್ನುಂಜಬೆಡೆಂದ ||೫೮|| ತಿಂದವಿಷವ
ಳ್ಳಿದವು ಮುಪುನಿಸೊ | ಇಂದು ಬೆಸುಹರೆ ಮುಳಗಿ ಸುಖದಲಿ | ಮಿಂದು ಹೊರವಂಜರು ಮಹಾ
ಗ್ನಿಯ ಭವನಭಂಗದಲಿ || ಬಂದುಕೂದಲು ಸೀಯದನಿಬರು | ಬಂದವು ಪೊದಲಾದಕೃತ್ರಿಮ |
ದಿಂದ ಪಾಂಡವರಳಿದುಬಿಲ್ಲಿದಕೇನು ಹವನಂದ ||೫೯|| ನೀವು ಚಿತ್ತವಿಸಿದೊಡೆ ನೆತ್ತದೊ | ಇವು
ಸೋಲಿಸಿ ಕೊಡುವೆವವರನು | ನೀವು ಕರೆಸುವುದಿಲ್ಲಗುಪ್ತಪ್ರತಿವಚನದಲಿ || ಸಾವು ಜಾಣರು ಜೀಯ
ಜೂಜಿನ | ಚೀವಕಳೆಯಲಿ ಧರ್ಮಸ್ತನಿದ | ಸಾವದವಣೆಂದಲಯಸಾತನ ಪ್ರಸಬಹದಂದ ||೬೦||
ಅಹುದು ತಪ್ಪೇನಿದುವೆ ಸಾಧನ | ವಹುದು ವದುರನ ಬುದ್ಧಿಗಳಿಮತ | ವಹದಕರಸುವೆಷ್ಟೆಲ್ಲೇ ಬಸ
ಸುವೆನು ವಿದುರಂಗೆ || ಕುಹಕವಾತನಲಿಲ್ಲ ಸೋಡುವನಿಹಪರತ್ರದ ಹಿತವನಿದನಿ | ವಹಿಸಿಕೊಡು
ವೊಡೆ ಮಂತ್ರವೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೬೧|| ಖೂಳರಲಿ ಸತ್ಕಳೆಗಳನು ನೆರೆ | ಕೇಳದವರಲಿ
ಮಂತ್ರಜೀಜವ | ಸಾಲಿಯಿಲ್ಲದವಂಗೆ ರೂಪವಿಕಾಸವಿಭ್ರಮವ || ಹೇಳುವಂಕಿರಿ ನಿಮ್ಮವಿದುರನ |
ಕೇಳಿಸಿದರಾಕಾರ್ಯಗತಿಗೆ ವಿ | ತಾಳವಾಗದೆ ಬೊಪ್ಪಯೆಂದನು ನಗುತ ಕರುಣಾಯ ||೬೨|| ಅರಸ
ದೊಡೆ ವಿದುರಂಗೆ ಕಾರ್ಯವ | ಮುರಿವಸಾತನು ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ | ಕಿರಿಯತಮ್ಮನ ವಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಿ
ಹಸ್ತಿಸಾಪುರವ || ಹರಕುಗಳು ಸಾವ್ವುರುಮಕ್ಕಳು | ಹೊರಗೆ ಬದುಕುವೆವೈಸಲೇ ನಿ | ಮ್ಮುರುವಮ
ಕ್ಕಳುಗೂಡಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯನಾಳೆಂದ || ಪಾರಲೌಕಿಕದಳಿವೆನೈಹಿಕ | ದೋರಪೋರಯನಿಂದು
ಬಲ್ಲವ | ರಾರು ಹೇಳಾವಿದುರನಲ್ಲದೆ ಸಮ್ಮಹೈಕದಲಿ ||೬೩|| ಸಾರವಾತನ ಮಾತು ನಯವಿ | ಸ್ತಾರ
ಸಹಿತಿಯದಲಿ ನಂಬುಗೆ | ದೂರವಿಲ್ಲ ನಗರಯ ನೀನಿಲ್ಲೆಂದನಂಧನೈ ||೬೪|| ತಿಳುಹಿ ವಿದುರನನ
ವರೆ ಕರೆಯಲು | ಕಳುಹುವೆನು ಯವಸೂನು ನಿಮ್ಮಯ | ಬಲುಹಿನಲಿ ಒಳ್ಳೆಕುವನೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು
ಕಿರುಕುಳಲೇ || ತಿಳಿವೊಡತನಬುದ್ಧಿಯೇ ನಿ | ರ್ಮಲನವಹುದು ನಿಧಾನವಿದು ನೀ | ಕಳವಳಿಸಬಿದ್ದೊಡೆ
ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಹುದೆಂದ ||೬೫|| ನೀ ಕರುಣದಲಿ ನಮ್ಮಸಲದುಪೊರಾಕುಮೂರರ ಕರೆಸಿಕೊ
ಟ್ಟೊಡೆಸಾಕು ಮತ್ತೊಂದಿಹುದಲೇ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ || ನೂ ಮುಂದಲೆವಿವಿದು ತೋತ್ತಿರೋಳಾ
ಕೆಯನುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದುದು ನಿ | ಶೋಕನಹೆನಾಬಿವಸದಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತಾನೆಂದ ||೬೬|| ಪೋಗು ನೀನೆಂ
ದವನ ಕಳುಹಿದ | ನಾಗಮನದೊಳಗಧಿಕಚಿಂತಾ | ಸಾಗರದೊಳೋರಂತೆ ಮುಳಗಿದನಂದು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಈಗಳಿನಸವಿಗಳುಪಿ ಮೇಲಣ | ತಾಗನರಿಯನು ಕಂದನಿದಕಿ | ನ್ನೇಗುವೆನು

ಗಾಂಧಾರಿ ಸಿಂಹಾಳೆಂದನಾಭೂತ || ೧೭ || ಅವರು ಕಪ್ಪುವನೊಡನೆ | -ವನು ನಿನ್ನ
ಕಂಪ ಕುಸಿತ | ಅವರು ನಿಲ್ಲರು ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸದವ್ಯಗದಂತೆ || ನನಗೆ ಬಹು
ದಾಸೀರ್ಥಿಯಾಗಿ | ನಿನ್ನನ ಕುರಿತು ಲೋಕವಾಯಿದು | ಸುವೃತ್ತಾಯಂದಳಿ ಮರುಗಿದನು
ದು ಪೃಥ್ವಿಪ್ರಾಣ || ೧೮ || ಮುಂಜಿನಿ ಮನಿವರು ನೂರ್ವರು | ತೊರೆವರೆನ್ನನು ತೊಡಕಿಸುನೆ
ನೇ | ತುಂಬಿಸುವವರವರು ಕಿರವಶತಕವನು ಬಳಿಕ | ಹೊರಗೊಳಗೆ ತಡನಿದು ನಿಧಾನಿಸ | ಲು
ಯೆನ್ನನು ಸುನಿಲಿ ಪ್ಯವಯದ | ಕಿರಿ ಬಿಡದು ಸುಶೃವಯನು ಮರುಗಿದನು ದ್ವಾರಾಪ್ತ || ೧೯ ||
ವಿಕಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಿಂಕರಿಯೆಂದರೆ | ಪಾಕಿರವು ಮಜ್ಜಾಯ ಸಂಭವಿ | ಪೇಕನಿಕವಲೊರೆದು ಪೋತು
ಸೊಂಪುನಾಯಿ || ಈಕರು ಗ್ರಹನಾರಿಯು ಕುರಿ | ಅಕುವಾರದ ಬಿಡು ತನು ಬಿಡ | ನೂಕು
ತಿ ಪಾಂಪವರನಂದಳು ಪತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ || ೨೦ || ಬಸಲೆ ತಾನಾದುದಾಗಲಿ ಲೇನು ಕನಸು ನಿನ್ನಮ
ಕ್ಕಳ | ವಾಸಗು ಪಿತ್ತಾದ ಮರೆಯಲಿ ಮುನವಾರೇ || ಅಕಭಿಯನು ಸಹ ಸುಧಾಪ್ರಸಾದ ಸತ್ವಿಗರಾ
ರೆನುತ ಭರಿ | ಗೀತ ಕರೆಸಿದನು ಸುಧಾಪ್ರಸಾದ ಕೋವಿದ || ೨೧ || ತೆಗೆಸಿ ಭೂಪಾರನಲಿ ಬಹುವ
ಸ್ತುಗಳನು ತರುತ್ತಾಕೋ | ತುಗ್ಗು ತುಸಿದನು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತಂಭಪಂಜರವ || ಮುಗುಗುಗುಪು
ವುಳ್ಳವನಾಗ | ಕಿಗಳನು ತರೆತಕ್ಕಲನು | ಪ್ಲಗತುಗುಭಿತ್ತಿಗಳನು ಪವರಪ್ಪಿ ರಾಳಿಗ || ೨೨ ||
ಮಾಪತಗ್ಗು ಪಕ್ಕ ಕುಳಿಸಿಯ | ನೆಂಬಿಸುವವನಲಿ ಪುರವಲಿ ರೂಪಿಸು ಬಳಿಕಂಧಸೃಪನೇಕಾಂ
ತಾಪನವಲಿ || ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕೂಡುವವಾತನ | ಕೇಡುಗರ ಕಬ್ಬಿನು ಕಲಪವ | ಪೂಡಿಯನೆ ನಿ
ಕ್ಕು ಸಿವದ ರಂಗರನು ಕರೆಸಿ || ೨೩ || ಮುರ ಕೆಳಗೆ ಪಾಂಪವರನು | ಪಾಕಿ ಸರಿಯೋ ಮಿಗಿ
ಲೊಡಕ್ಕಿ || ನಿಮ ಮಿವನವರಾ ಸಹ ಸ್ತಂಭಪಂಜರವಲಿ || ಇವರೊಳೊಲಗುತ್ತ ಹರ್ಷ |
ಸ್ವವರು ಕುರು ಸೃಪರಲಿ ಸುಮದ್ಯ | ತವಲಿ ರಮಿಸಲಿ ಕರೆಯತಾ ಕುಂತಿಕಮಾರಕರ || ೨೪ || ಅವರ
ವಿಧವನವದ ಯಾಗೋ ವವನಿವದ ಸ್ತಂಭದಲಿ ಕರಿ | ಪವು ಮನೋವರವಾಯ್ತು ಬೆಳವಿಗೆ ಪಾಂ
ಮನಂನದ | ಇವರು ಮಸ್ತಿನಪುರಕೆ ಬಂದು ವವನೇ ಸ್ಥಯಲಿ ಸುಮದ್ಯ | ತವನು ರಮಿಸಲಿ ಸ
ಬಬದುಕಲಿ ಪಾಂಪ ಕುಂತರವ || ೨೫ || ಮಾಪತೆ ಲಸನಗಂಧರಾಗನು ಭೀತಿಕವಲಿ ಮನ ಮುಳಗಿ
ತಿ | ವಿಶ್ವಿ ಮುಯನು ಸುಕನಗಿಪದವಾರುಕಲಿಸಿದರು || ಕೃತವವಕನು ನಿನ್ನಮಗೆ ನೀ ಸೋತಲಾ
ತಿವರವ ಸುಮಾಗ | ಮ್ಯತನೇ ಹಾಹಾಯನು ತಲೆಮಗದನು ವಿದು || ೨೬ || ದಾವರುಳೆ ಕಣ
ಕುವರೆ ಧೂಗು || ಮನನು ಮಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಬೆಳೆದು | ದ್ವಾವಸಿ ಯನು ಮಸ್ತಿನವರವಕು ಕಡಿ
ಸಿದಲಾ || ಕನ ಗುಣವು ಮನವಿದು ನಿ | ಕಾರವಾರಾಕೋ ಬಿತ್ತಿದರು ಕುರು | ಭೂಮಿಯಲಿ ಮುಷ
ಬಿವವನು ರಾಯನು ಕುಸುಕಯ್ತು || ೨೭ || ಮಿದುರೆ ಬಿಂಬಿಳಿಬರು ಬಿಂಕವ | ಹದನ ಬಲ್ಲನು ಭೀ
ವಪುಧಾರವ | ಪವನ ಬಯಸುವ ಮನುಯಲಾಪನ ಹೇಳುತನಯಗೆ || ಇನು ಮಹಾಸಭಯಲ್ಲಿ
ಮುಳು | ಮನ ಕುರಿತು ತವರು ಸದ್ಯ | ತವಲಿ ರಮಿಸುವವನು ನೋಲ್ಲಿ ಪಪಂದನಂ ನೃಪ || ೨೮ ||
ಮೊದಲನು ಕುರಿಯತವನು | ನನಲಿ ಸುಮದ್ಯ ತವಲಿ ನಿಲು | ಪವು ನಿವಾರಣವುಣಿ ವಮ
ವನಿವದಸಬಳಲಿ || ತುಂಬ ತಾನಿದಪ್ಪು ಕುರುವ | ಗದವಿನಾಶಕಬೀಜವದು ನಿಮಗಿದಿರೊಳಗೆ ಸೋಗ

ಸಾಮದೇ ಕೈಕೊಂಡನು ಸಂದ || ೨೯ || ಕರೆದು ತಾ ನೀನವರನಾನು || ಚರಿಸುವುದು ನೋಡು ನಿನ್ನ
ಯ | ಕರಣಕೃತ್ತಿಗೆ ಕಲನವವನೇ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಗಳು || ಪರೋಪಕಾರವೆಂಬುದೇನು | ಪರೋಪಕಾರ
ನೀ ಹೋಗು ಪಾಂಡವ | ಧರಣೀಪರನೋಪಗೂಂಡು ಬಾಯೆಂಬವನು ಸೃಷ್ಟಿ || ೨೦ || ೨ ರುಷಿದನು
ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಗುರುಕೃಪ | ರುವಂನ್ನು ಕವೃತ್ಯವೇನೆಂ | ದಯೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆಗೆ ಮನದ ಮಾತಿ
ತಲಾ || ಹುಮದೇ ಕುರುಪಂಶಲತೆ ಹೋ | ಕ್ಷಿಪವನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೀಡು | ಸವಿರವರನು ಕರೆದು
ತಾ ಹೋಗೊಂದರವರಂದ || ೨೧ || ಶುಭಮುಖಾರ್ತವಿಶಾಖಲಗ್ನುಹೋ | ಷಿಭಪು || ನೀರವಂಟು
ಸುರಸಂ | ನಿಭನು ಬಂದನು ಪಲವುಪಯೋಗವಲಿವರ ಮೃಣಿಕೆ || ರಥನ ಮಿಗಲಿಗೂಕಂದ || ತಂದರು
ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯಯುಕ್ತೋಪಚಾರ | ಪ್ರಭವಸತ್ಕಾರವಲಿ ಕೇಳ್ದರು ಕುಶಲಸಂಗದಯ || ೨೨ || ಧರಣೀತಿ
ಗಾಂಗೇಯಗೌತಮ | ಗುರುತನು ಗುರುಕರ್ಣಾಕೃಷ್ಣ | ಕುರುನೃಪತಿಯನು ಮಾತೃತರ ಗಾಂಧಾರಿ
ಧಾನುವತಿ || ವರಸುತಿನವಾಂಶವಂಶವನ | ಪುರುಸಂಗಳ ಕುಶಲವನು || ಸ್ತಂಭವನು ಮಿಮರನು
ಮುಷಿಪತಿಗಾಪ್ತಬಾಂಧವರ || ೨೩ || ಪಾಪದಂಗಳನಿತ್ತು ಭೂಪನ | ನೋವಿನನು ನಾನಾಕಥಾಸಂ |
ಭಾವನಾನಂತರದ ಮುಖನು ಧೋದವಾಟಗಳ || ಅನುಭವಸತ್ಕಾರವಲಿ ಬಿವ | ಸಾವನಾನವ || ೨೪ || ಬಳಿ
ಕ ಸ | ಭಾವಳಯಲಿ ಪಾಂಡುಸುತಂಗೆ ನುಡಿದವಾಪಿದುರ || ೨೫ || ಧರಣೀಪತಿ ಬೆಸಸಿದನು ನೀವೈ |
ವರಕುಮಾರರು ರಾಜಕೂಯಾ | ಧೃತಮಹಾವ್ರತದೇ ಕಭುಕ್ತಾಳಿಯಲಿ ಬಳಲಿಬಿ || ವರಸಧಾಯ
ರಚಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನ | ಪುಂಗು ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮಿಥನೋ | ತ್ಕರವವಿಮಳದ್ಯೂತವಲಿ ರಮಿಸುವುದು
ನೀವೆಂದ || ೨೬ || ನೋಡುವುದು ಬಾಂಧವರ ನಿಟ್ಟುಟ | ಪಾಡುವುದು ಸೃಷ್ಟವನು ಭಯವಲಿ | ಪಾಡು
ವದಲೇ ಲಪುನೃಪಾಲರ ಸಮರಜಯಬೀಜ | ಹೋಡಿಸುವುದುಗಳಲಿ ಕೇರ್ತಿಯ | ಧೃತಿಯನು ನಿಮ್ಮ
ಭೈದಯಬಳಿ | ಕೇಟಿಸುವುದು ಮಂದಮಾರುಟಿಳಿವಪಶರಧರ || ೨೭ || ನಂಬಿಸುವನಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಮ
ಟೆ | ಹಂಬವರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರುಳಿದವ | ರಂಬಿನೋಪಾಯಲಿ ನಿಲುವರು ಪಲವುಮಾಕೇನು || ಶಂಬ
ರರು ನೃಪಕರ್ಣಶಕನಿಗ | ಳಂಬವರು ನಿಮ್ಮೊಡನೆವಚನಾ | ಹಂಬರನೆ ಮುಮಂಟ ಬಿಜಯಂಗೈಯ
ನೀವೆಂದ || ೨೮ || ಕರೆಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆಡ ನ | ಮ್ಮರಸನಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ನವ | ಗೆರಡು
ಮನವೇ ಭಾವಭೇದವೆ ಪಾಂಡುಬೋಪ್ಪನಲಿ || ವರನೆ ದೂರಕಲಿ ಶಾಸನೇ ಮೋ | ಬರಲಿ ಭಯ
ಬಿಲ್ಲೆ ಮಗೆ ಬೋಪ್ಪನ | ಕರಣಕೃತ್ತಿಗೆ ಹಸಾದವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು || ೨೯ || ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾ
ವ್ಯಸನಪಾಲ | ದ್ಯೂತಶಯಮುಧಾಗಾನಕೂತಾ | ಪ್ರೀತಿದಂದಪ್ರಧಾನದೂಷಣವರ್ಧಸಂಗತಿಯು ||
ಪಾತನ ದ್ಯೂತನವಿಪು ಸಂ | ಪ್ರೀತಕರ ನೋಡಲಿ ವಿವಾಕದೇ | ಇತರ ಕಟನುವುದನಂಬಿದು ||
ದೆಂದನಾಪಿದುರ || ೩೦ || ಮಳರು ಕಾರವರಕ್ಷಧೂರ್ತರ | ತಿಲಕ ಶಕನು ಮುಖಯಾದು | ಸ್ನೇಹೆಯಪ
ತಿ ದಾರ್ಜನ್ಯಮುಖದೀಕ್ಷಿತನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ಮಿಳಿದಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರೇ ನಿ | ಸ್ವಲ್ಪಮಿಥಾನರು ನಿಮ್ಮಬೋ
ಪ್ಪನ | ಬಳಕೆಗನ್ನು ಬಿಡೋಡಿಕೊಳಿ ನೀವೆಂದನಾಪಿದುರ || ೩೧ || ಪ್ರಕಟವದು ಸರ ಕರ್ಣಕಾರವ | ಶಕು
ನಿಗಳ ದುಶ್ಚೈಷ್ಟ್ಯ ಭೀಷ್ಮಾ | ದ್ಯುಕುಟಿರಸುಲರು ಸುಯೋಧನಮಂತ್ರ ಸಂಗತಿಗೆ || ಮುಕಾರಪಥವೆಮ್ಮಯ್ಯ
ನೆಂಬುದು | ವಿಕಳವಲ್ಲಲೆವಿಧುರ ಪುಪಾ | ಲಕನಲೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನನೆಂಬ ಬಹುವೆಂದ || ೩೨ ||

ಕರಸಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮಂತ್ರಿಜನಮು | ಖ್ಯರೆ ಪಸಾಯ್ತರೆ ಕೇಳುವುದು ಮನ | ದೂರಗೆ ತೂಕಕೆ ಬಹರೆ
ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮತವಿಡಿದು || ಅರಸ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದೆನಲು ನೀ | ಮರುಳೆ ವಿದುರ ಭವದ ವಚೋವಿ |
ಸ್ತುರಕೆ ಪಡಿಸುವಂಟಿ ಶಿವಶಿವಯೆಂದನಾಭೂಪ ||೯೨|| ಹೋಹುದೇನಭಿಮತವೆ ಧೂರ್ತ | ಪೂಜಿಸು
ವೆದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಹುಲಿಯರು | ಸಾಹಸಿಗರಲ್ಲದೆ ರಹಸ್ಯಕೆ ಸಲ್ಲರವರುಗಳೂ | ಕಾಯರಡು ಕಾರವರು
ಸಮರೋ | ತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿಗೆ ತಾವದಲ್ಲ | ವ್ಯಾಹತವೆ ಮತವೆಂದು ಭೀಮಾದಿಗಳ ಬಸಗೊಂಡ ||೯೩||
ಜಯ ಬಿನ್ನಹವಿಂದ | ದೇಹ | ಭ್ರಾತೃಯಗುಂಟೆ ಬೇರೆಚೆಪ್ಪು ನ | ವಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮಿಬಿಬರಿಗೆ ರಾಜಾ
ಭಿಮಾನದಲಿ || ನೋಯೆನೊವುದು ನಿಮ್ಮದೇಹದ | ಬೀಯದಲಿ ನಾವಾಬೀಯವಮಾಡ | ಮ್ಯಾಯತಂ
ಸ್ಯಾತಂತ್ರೈವೆವಗಿಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಮ ||೯೪|| ಕರಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಮ್ಮನು | ಕರವಮಣಿಯನು
ಯೇಧನಾಪ್ಯರ | ಮರುಳುಗಳ ಮಾತೇನು ಹಿತವರು ನೀವಲಾ ನನಗೆ || ಧರಣಿಯಿದು ಶಾಶ್ವತವೆ
ತಂದೆಗೆ | ಹಿರಿಯಸಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರನಾಚ್ಛಾಯ | ತಿರದೋಳಾಂತನು ಬಯೆನೆನುತ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನು
ನೃಪತಿ ||೯೫|| ಇರುಳ ನೂಕಿದರುದಯದಲಿ ಭೂ | ಸುರರ ಕರಸಿದರವಳಸಾಂವ | ತ್ಸುಕಸುಮು
ಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಯಿಸಿದರುದಯ ಹೊರಗುಡಿಯು || ಪುರವ ಕಾಯನು ಸಚಿವಸಾವಂ | ತಲಗೆ ನೇವಿಸಿ
ಸಕಲದಳವೋ | ಹರದ ದೆಬ್ಬಾಳವನು ಕಂಡನು ಪುರವಹೊರವಂಟು ||೯೬|| ಬಿಗದರಂಜೆಯ
ಹೊಮ್ಮಿಣಿಯ ಹೊರ | ಜಗಳ ಜೋಡಿಯ ಪಕ್ಕನುಂಟಿಯ | ರುಗೇಯ ಮೊಗರಂಬದ ನವಾಯಿಯ
ಮಣಿಯಜಲವಟಿಯು || ಬಿಗದಕೂರಂಕಶದ ಮಾವಂ | ತಿಗನಸನ್ನೆಗೆ ಕುಸಿದದಂತಿಯ | ಹೆಗಲ
ಹೊಂಗದ್ದಿಗೆಗೆ ಚಿಜಯಂಗೈದನಾಭೂಪ ||೯೭|| ತಿಳಿತವಿನನುದಯದಲಿ ತಾರಾ | ವಳಿಗಳದ್ಭುತವೆ
ನಲು ಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯ ಧವಳಭತ್ತದೊಬಲಕೊಲೆವಚ್ಚಿಂಗಳ || ಕೆಲಬಲದ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಗಡ |
ದಳದ ಮುಂದೆ ಕುವಾರವರ್ಗದ | ಸುಳಿವುಗಳ ಸೌರಂಭದಲಿ ಹೊರವಂಟುಸಾಭೂಪ ||೯೮|| ಮುಂದೆ
ಮೋಹರ ತೆಗೆದು ನಡೆದುದು | ಸಂದಣಿಸಿ ನಕುಲಾಬಿಭೂಪರು | ಮುಂದೆ ಮಣಿಕೇವಣದದಡ್ಡಿಯ ಬಿಗ
ವಬೀಯಗದ || ಗೊಂಡಣದ ಹಮ್ಮಕ್ಕಳಿದ್ದನೆ | ಯಂವಣದ ಸಂದಣಿಗಳಲಿ ನಡೆ | ತಂದವನಿಬರರಾಣಿ
ವಾಸದದಂಡಿಗಳೆಂದು ||೯೯|| ಉಡಿಗಳ ದೇಸಿಯವಿಕಾಸದ | ತೊಡಿಗಳ ವಸಳಿಯ ನವಾ
ಯಿಯ ಮುಡಿಗಳೆಡಬಲದೋರನೋಟದ ಬಳ್ಳಿವಳಗುಗಳ || ಕಡುವೆಮರತನುಪುಮಳದೊಳೆಡ |
ವಿಡದಗಗನೋದರದ ಗರುವೆಯ | ರಡಸಿದರು ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಿಯ ದಂಡಿಗೇಯ ಬಳಸಿನಲಿ ||೧೦೦||
ಭೂರಿಭೀಲಿವಾದ್ಯರವಕ್ಕೆ | ಪಾಲಗಳ ಕಳಕಳದೊಳಡಗತು | ಸಾರಿಯರ ನೇವುರದ ಮೊಳಗಿನೊಳದ್ದು
ದಾರಭಸ || ಆರು ಹೊಗಳುವರಾವಿಭವವಿ | ಸ್ತಾರಪಣವನು ಪಯಣಗತಿಯಲಿ | ಭೂರಮಣನೈತಂದು
ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿಸಾಪುರವೆ ||೧೦೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ನ ದಿ .

— — — — —

ಸೂಚನೆ|| ವೀತರಾಗದ್ವೇಷಭಯನನ | ಜಾತಕತೃವನಕಟ ಕಟ |

ದ್ಯೂತನಲಿ ಕುರುರಾಯ ಗೆಲಿನನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧುತಿ || ೧ || ಪಾಲ ಪಾಂಡವನೃಪರನರಮನೆ | ಬೀಳುಗೊಂಡುಮ ಪಿಳಸದಿಂ
ದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರಸುತ || ಮೇಲೆ ನೆಗಳುವದುರ್ನಿಮಿತ್ತವ | ನಾಲಿಸಿವರೇ ದೈವದೋಷನಿ | ಖಾಲಿತಾಂ
ತಾಕರಣವತರೆ ತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ || ೧ || ಹರಡೆ ಕೆವುತು ಬಲವಲ್ಲದಯದ | ಲುಲಯಲೊದರಿತು ಹಸು
ಬನೆಡದಲಿ | ಕುಯಹಕ್ಕಿಯತಾರು ಹಂಗನವಾಮೃದುಡಿಕೆಗಳ || ನುಗಳೊದರಿವದಿರಿನಲಿಮೋ |
ಹರವ ಮೊಲನಡಹಾಯ್ದನಾನೆಗೆ | ಕೆಲಕೆ ಕೆಡೆವವು ಮುಗ್ಧ ವಪು ರಥವಾಬಗಳನೃಪರ || ೨ || ಶಕುನ
ಗತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಿದು ಕಂ | ಒಕದನೆಲೆ ಜನ್ಮದಲಿ ಸಪ್ತಾ | ಧಿಕಮೊಳಿದ್ದರು ಸೌಗುರುಭಾವಾಬ್ಜ
ಬಾಂಧವರು || ಏಕಳದೆಸೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗ ವೈರಿ | ಸುಕರಕುನ್ನುತದೆಸೆ ಮುನಿಸಾ | ಲಕಶಿರೋಮಣಿ ಪುರಕೆ
ಮರಳೆಂದರುಮುನಿಸುರರು || ೩ || ಮರಳಲಹುದೈ ದೈವನಿಕ್ಕಿದ | ಕೊರಳುಗಣ್ಣಿಯ ಕುಣಿಕೆಯಾ
ರಲಿ | ಅರಿವುದೈವನ್ನಿಸಿದನೆ ಮೊಹೂರ್ತಕರ ನುಡಿಯ || ಕರೆಸುವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಮಗ | ನರಿ
ಮೊಲಂಗಳ ಹಕ್ಕಿಪುಗಣಿಯ | ಕರಹವೇಗುವವೆಂದು ಜರೆದನು ಶಕುನಕೋಪಿದರ || ೪ || ಹರಿಹರರಸಾ
ಳುಗಳು ರಾಯನ | ಬರವನರುಹಿದರಂದಭೂಪತಿ | ಪುರದೊಳಗೆ ಗುಡೆಗಟ್ಟಿಸಿದನತ್ಯುಭಕಹರ್ಷದಲಿ ||
ಸುರನದೀಜದೋಗ್ರಣಗೌತಮಗುರುಬರ್ಣಜಯದ ಧಾಟಿಗಳುರುವಿಭವೆಂಬಿಬಿರುಗೊಂಡರುಹೊಗ
ಸಿದರುಪುರವ || ೫ || ಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟುದು ಪುರದ ಬಹಿರು | ಹ್ಯಾನಪುಗಣಿಗಳಿಗೆ ಕುಂತಿ | ಸೂನುಗಳು
ಸುವ್ಮಾನ ವಿನೆ ನಡೆತಂದರಿಭಪುರಿಗೆ || ಆನಗರದೊತ್ತೊತ್ತೆಗಳನಾ | ವಾನಿನಿಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ
ನವ | ರಾನನೆಂದುಪ್ರಭೆ ಪಿಭಾಡಿಸೆ ಪಿಸಲ ಬೆಗೆಗಳ || ೬ || ಪಿಗಿರಾಯಜವದ ತಿಳಿಗೆ | ಚಾರತಿಯ
ಕೇಸಿಗಳ ಲಾಜಯ | ತೊರಮುತ್ತಿನಮಳೆಯ ಮಂಗಳರವಚಕಳಕಳದಾ || ಓರಣದ ತೋರಣದ
ಗುಣಗಳ | ಚಾರುಪಿಠಗಳೊಳಗೆ ಬಂದರು | ಭೂರಮೂರುತ್ಪಾದಲ ಸೃತಿರಾಷ್ಟ್ರ ನರಮನೆಗೆ
|| ೭ || ಜಳಿಪರಾನೆಯನಮಳರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ತಾಣಕಗಳನು ಸುರರು | ಬಳಶಿರೋಮಣಿಗೆರಗಿದರು
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧೂಪತಿಗೆ || ಕುಲತಿಲಕ ಬಾ ಕಂದ ಭರತಾ | ವಳಿವನದ ವಾ ಕಂದ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಲಲತಾ
ವಳಿಕಂದ ಬಾ ಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ನೃಪನ || ೮ || ಬಾ ಮಗನೆ ಲಪುರಾಯಮನ್ಮಥ | ಭೀಮ ಬಾರೈ
ಭೀಮ ರಣನಿ | ಸ್ನೇಹ ಫಲಗಣ ಬಾ ನಕುಲಸಹದೇವಬಾ ಯೆನುತ || ಪ್ರೇಮರಸದಲಿ ಬೇರೆಬೇರು |
ಬ್ರಾಮೇಭೂಜನಪ್ಪಿದನು ಚಿತ್ತದ | ತಾಮಸದ ಶನಿಬೀಜ ಮುಸುಕಿತು ಹರ್ಷರಚನೆಯಲಿ || ೯ || ಹರಸಿ
ದನು ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡೈ | ವರ ವಾಹುಕತಿಯನು ಕುಮಾರರ | ನರಸಿಯರನನಿಬರ ವಚೋರಚನ
ಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ || ಅರಸಗಾಂಧಾರಿಯನು ವಂದಿಸಿ | ಪರುಶನವ ಕೊಡು ಮೋಗನಲು ಕಡು |
ಹರುಷ ಮಿಗಲ್ಪಿತಂದರಾಗಾಂಧಾರಿಯರಮನೆಗೆ || ೧೦ || ಬಂದ ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ | ನಿಂದರೈ

ವರು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ ರಿಂದ ತರಿಸಿದಳಾರತಿಯನುಪ್ಪಾರತಿಯನೊಲಿದು || ಚಂದ ಮಿಗೆ ಸಾವಿರದ ಸಂಖ್ಯೆಯ | ಬಂದುಮುಖಿಯರ ತಳಿಗೆಯಾಗತಿ | ಸಂದಣಿಸಿದವು ಜಯಸಬುದ ಪೋಷಿಸಿದುದಂ ಬರವ ||೧೧|| ಅರಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳೀನೃಪ | ರರಸಿಯನು ಸುಕುಮಾರಕರನವ | ರರಸಿಯರ ಸಖಿಯರ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ಸಸಾಯ್ತೆಯರ || ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಬೇರಬೇರೆನಿ | ಬರಿಗೆ ಯುಡುಗೊರೆಗಂಧ ಮಾಲ್ಯಾ | ಭರಣವನು ರಾಜೋಪಚಾರವಿಳಾಸವಿಭವದಲಿ ||೧೨|| ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳು ಬಳಿಕ ಕುರು ನೃಪ | ಸಾಲಯಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕುಂತಿಯ | ಕಾಲಿಗೆರಗದನಿವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ || ಬಾಲವೃಗವೊಳಗಾಯ್ತಲಾ ತೊಡು | ಕೋಲನೆಂದರು ನಗುತ ಮನದಲಿ ಕೃತಿಕದಕುಹಕಿಗಳು ಕೌರ ವರಾಯುಶಕುನಿಗಳ ||೧೩|| ಖಳರ ಹೃದಯದ ಕಾಳಕೊಟದ | ಹಳಕು ಬಲ್ಲರೆ ಮಾನ್ಯರವದಿರ | ಲಲಿ ತಮ್ಭುರವಚೋವಿಳಾಸಕೆ ಮರುಳೆಗೊಂಡರಲ್ಲೆ || ಅಳುಪಿದೊಡೆ ಮಧುಕರನಮರಿ ಬೊ | ಬ್ಬುಲಿಯ ವನದೊಳಗೇನಮುದು ನೃಪ | ತಿಲಕರಿದ್ದರ | ಬೇರೆ ರಚಿಸಿದರಾಜಭವನದಲಿ ||೧೪|| ಬಂದು ಕಂಡುದು ನಿಖಳಪುರಸನ | ವಂದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕೌರವ | ನಂದನರು ಸಚಿವರು ಸಸಾಯ್ತರು ಯೋಗಿವಂ ತ್ರಿಗಳು || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಕವಿಗಮಕನಟ | ವಂದಿಮಾಗಧವಲ್ಲ ಗಾಯಕ | ವೃಂದದೀನಾನಾಥ ರೋಲಗಿಸಿದರು ಧರ್ಮಜನ ||೧೫|| ಆದಿವಸವನು ಮಧುರಗೇಯವಿ | ಸಾದದಲಿ ಕವಿವಾದಿವಾಗ್ಗುವಿನೋ ದದಲಿ ನೂಕಿದರು ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಯಲಿ || ಅದುದುತ್ಸವವೆಂದಿನಿರುಳ್ಳದಿ | ಸಾದಿಯಲಿ ಕಂಡನು ಕನಸ ಪಾ | ಸಾದಲಿಖರವು ಮುರಿದು | ಚಿದ್ವದನಡವಿಮಧ್ಯದಲಿ ||೧೬|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ ಶ್ವರವಿಪಿತಸತ್ತಿ | ಯಗಳನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮಸ್ವಪ್ನ ಕುಂತವಿಭಿನ್ನ ಚೇತನನು || ಕರೆಸಿ ಧಾವ್ಯನಿಗರು ಹಲತಿರು | ಸ್ತರದಕನಸಿದು ಸಾಂತಿಕರ್ಮವ | ಪುರದೊಳಗೆ ವಿರಚಿಸುವೆಂಬದಿರೆಂದನಾಮಾನಿಪ ||೧೭|| ಪುರದೊಳೆಯ ಶಾಂತಿ ಸಾರದ | ನೊರದನುತ್ಪಾತಪ್ರಬಂಧದ | ಹೊರಗೆಯನು ನಿಮ್ಮೈಸಿ ರಿಯವಿಧ್ವಂಸಕರನೆಂದು || ಇರುಳು ಸಾನಾಸ್ವಪ್ನ ಕಾನನ | ಗಿರಿಪರಿಭ್ರಮಣೈಕಚಿಂತಾ | ಭರಿತನಾ ದೆನು ದೈವಕೃತಪ್ಪ ಸರ್ವೋಗ್ಯವೆನೆಗೆಂದ ||೧೮|| ಜನಪ ಕಳುಹಿದದೂತರಿವರರ | ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಜೀಯ ಕೃತಕಾ | ರ್ವೈಸಸಮಯವಾಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಡಿ ಬಜಯಮಾಡುವದು || ಎನಲು ತನ್ನ ಕುಮಾರ ರರನುತ | ನ್ನನುಜರನು ಸಚಿವಪ್ರಭಾನರ | ನನಿಬರನು ಕರೆಸಿದನು ನೃಪ ಚೋರವಂಚನರಮನೆಯ ||೧೯|| ಬಂದು ಪೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪದಾಬ್ಜಕೆ | ವಂದಿಸಬೊಡೆನ್ನಾ ನೆಬಾರೈ | ತಂದೆಬಾರೆಂದೆಳೆದುಕುಳ್ಳಿ ರಿಸಿದನು ಮಂಚದಲಿ || ನಂದನರು ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದಿಗ | ಇಂದು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದರಿತ್ತಲು | ಕಂದುಹೃದಯದ ಕೌರವೇಂದ್ರನಹದನ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ಕರೆಸಿದನು ಶಕುನಿಯನು ಕರ್ಣಂ | ಗರುಹಿದನು ಸ್ತಂಭವನಕೃತಿ | ಗರೆದು ಪೇಳಿದ ಕೃತ್ರಿಮದ ಹಾಸಂಗಿಗಳ ರಚಿಸಿ || ಹರಸಿ ಕೊಂಡರು ಗಣಪ ಯಕ್ಷ | ಶ್ವರ ಕಳಾವತಿ ಮರ್ಗಭವನೇ | ಶ್ವರಿಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧೋಪಚಾರದ ಬಲವಿಧಾನದಲಿ ||೨೧|| ದ್ಯೂತಸಿದ್ಧಿಯ ಮಂತ್ರವರಪಿ | ದ್ಯೂತಿಕೆಯವಿಚ್ಛೇದರಕ್ಷವಿ | ಧೂತಲಿಪುಮತಿಯಂತ್ರಪರಸನ್ನೋ ಹನುಪ್ಪಿಯ || ಈತಗಳು ಮೇಳವಿಸಿದರು ನಿ | ಭೀತರಿವರಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ಕೈತವದ ಕಣಿ ಕೌರವೇ ಶ್ವರ ಬಂದನರಮನೆಗೆ ||೨೨|| ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರೆ ಬೊಪ್ಪ ಮಯನಿವ | ಗತ್ತಸಭೆಯದು ದೇವನಿರ್ಮಿತ |

ವೆತ್ತಮಾನವಕರ್ಮವೆತ್ತಲು ಸರಸವಲ್ಲದಕೆ || ಇತ್ತನಿಮ್ಮಡಿ ಮಾಡಿಸಿದಸಭೆ | ಯೆತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೈದು
ನೋಡಿದೊ | ಡುತ್ತಮವಲಾಯಂದನಾದುರೋಧನನು ನಗುತ್ತ ||೨೩|| ಆಸಭೆಯ ನೋಡುವೆವು ತಿಲ್ಲ
ದ | ದೇಸಿಗಾರರ ಕೈಮೆಗಳು ಲೇ | ಸೈಸಲೇ ಬೇರೇನು ಮಾನುಷದೈವಕೃತಿಯೆಂದು || ಈಸುಸಂಪ್ರ
ಯನವ್ಯಲುಂಟೇ | ಲೇಸೆನುತ ನೃಪನೆದ್ದು ಕೈಗೊಡ | ಲಾಸಭೆಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬಂದನು ರಾಜಗಣ
ಸಹಿತ ||೨೪|| ಬಗದನೀಲದಸರಿಯನೆಲಗ | ಟ್ಟುಗಳವೈಡೂರಿಯದ ಮಣಿಭಿ | ತ್ತಿಗಳ ವಜ್ರವವೇದಿಗಳ
ವಿದ್ರುಮದಲೋವೆಗಳ || ಜಗೆಯಲಹರೆಯ ಜಾಳಿಗಯ ಪ | ಚ್ಚೆಗಳಪಾಗಾರದ ಸುರತ್ತಾ | ಳಿಗಳಲೆ
ಸೆದುದು ರಾಜಸಭೆ ತತ್ಕೋಶವಾತ್ರದಲಿ ||೨೫|| ಕವಿದುವರಾಣಾಂಶುಗಳ ಲಹರಿಯ ಲವಣಿ ಲಾವ
ಣಿಗೆಯಲಿ ನೀಲ | ಚ್ಚುವಿಯ ದೀಪತಿ ರ್ಝುಳುಪಿಸಿತು ದೆಸೆದಸೆಯ ಭಿತ್ತಿಗಳ || ತಿವಿದುವೆಳಮುತ್ತುಗಳ
ಚಂದ್ರಕೆ | ಜವಳಿಸಿದವೊಂದೊಂದನಾಕಿದ | ಪವರಳಿತಮೂಕಿರಣವೇಣೀಬಂಧಬಂಧುರು ||೨೬||
ಅಲ್ಲಿ ಪಿಮಳೋದ್ಯಾನವೀಧಿಗ | ಇಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗೊಳದ ರಚನೆಗ | ಇಲ್ಲಿ ಹಂಸಮಯೂರಮಧುಕರ
ಶುಕಪಿಕಾನೀಕ || ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳೀಶೈಲ ಹಿಮಗೃಹ | ವಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಿಳಾಸರಚನೆಗ | ಇಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಕಯು
ನಿಸಿ ಮೆರೆದುದು ಪಾಂಡವರ ಸಭೆಯ ||೨೭|| ಸ್ಥಳವನೇ ಜಲವೆಂದುನಿರ್ಮಳ | ಜಲವನೇ ಸ್ಥಳವೆಂದ್ಯ
ಬಾಗಲ | ನಳಲ ಭಿತ್ತಿಯ ಹಾಯ್ದು ಬಾಗಲ ಭಿತ್ತಿಯೆಂಬಳೆದು || ಕಳವಳಿಸುವನ ಧರ್ಮಸುತನಾ |
ಕೊಳನನೇ ಕೊಳನೆಂದು ಬಾಗಲ | ನಳಲ ಹೊಗಳುತ್ತ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಬಹಳಚಾಕಿಗೆಯ ||೨೮||
ಕೆಲಸದಲಿ ತಿಲ್ಲದಲಿ ರತ್ತಾ | ವಳಿಯ ಘಾಟನವಾಯಿಯಲಿ ಸಭೆ | ಯಿಳೆಗವೂರ್ವವಲಾ ಮಹಾದೇ
ವೆಂತು ರಚಿಸಿದರೋ || ಏಳಸದಾಯವ್ಯಯದ ವಿಶ್ವಾತ | ವಳಯದುನ್ಮತವಾಸ್ತುಲಕ್ಷಣ | ಬೊಳಗೆ
ಸೇಂದುದೆಂದು ನೃಪ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಸಭೆಯಾ ||೨೯|| ಸೂಸಕದಮುತ್ತುಗಳ ತಾರಾ | ರಾತ್ರಗಳ
ಹಬ್ಬುಗೆಯ ನೀಲದ | ಹಾಸರಗಳೇ ಹೋಲುತಿದ್ದುವು ಗಗನಮಂಡಲವ || ಸೂಸಕಂಗಳ ಮುಂದ
ಮುತ್ತಿನ | ದೇಸಿಕಾತಿಯರಾನನೇಂದುಗ | ಳಾಸುಧಾಕರವೆನಲು ಗೆಲಿದುದು ಸಭೆ ಸಭಸ್ಥಳವ ||೩೦||
ಗುರುನದೀಸುತಕರ್ಣಸೃಂಧವ | ಗುರುತನುಜಭಗದತ್ತ ಬಾಹ್ಲಿಕನುರಯವನಸೌಖ್ಯರಕಸಲಚ್ಯುತ್ಯ
ವಾಗಧರು || ಅರಸುಗಳು ನಾನಾಬಗಂತದ | ಧರಣಿಪರು ಸಚಿವರು ಪಸಾಯ್ತರು | ನರಡುದಂಬಿನದಿ
ದವಸದೋಲಗದೊಡ್ಡು ಚೆಲುವಾಯ್ತು ||೩೧|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಂದುಹರಿಯಂತರ ವಿಶಾಲಮಹಾ
ಸಭಾವಿ | ಸ್ತರಣವದರಲಿ ತೆರಹ ಕಾಣೆನು ತೀವಿತವನಿಪರು || ಹೊರಗೆ ರಾವ್ತರು ರಥದವರು
ಜೋ | ದರು ಪದಾತಿಗಳಿದ್ದುದಂದಿನ | ಸಿಂಹ ಸುರೇಂದ್ರನ ಪಾಡುಗೈವಡಿ ಹತ್ತುಮಡಿ ಯೆಂದ
||೩೨|| ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಕವಡಿಕಯ ಜೂ | ಜೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಗದ್ಯಪದ್ಯವ | ದೊಂದುಕಡೆಯಲಿ
ವಾರವಧುಗಳ ಸಾರಸಂಗೀತ || ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ತರ್ಕಗೋಷ್ಠಿಯ | ದೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಕಿರವೇಂ
ದ್ರನ | ಮುಂದೆ ಜಡಿದುದು ರಭಸಹಾಸಂಗಗಳ ಸಾಂಗಗಳ ||೩೩|| ಅಡಲಯನುಗಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ |
ನಾಡುವೊಡೆ ಬರಹೇಳು ಮೇಣ್ಣಾ | ನೋಡುತಿರಲಾವಾಡುವೆವು ಸಭೆಯಲಿ ಪಿನೋದದಲಿ || ಪೋಡಿ
ಯಿಲ್ಲದಸರಸನೆತ್ತವ | ನಾಡಲಂಯದನೈಪತಿ ವೃಗವೆಂ | ದಾಡುತಿಹರೆಂವವರು ತಾವಲ್ಲೆಂದನಾಶ
ಕುನಿ ||೩೪|| ಅಹುದು ಹೊಲೆ ಹವಾವುದಾಡಲು | ಬಹುದು ಸುಜನರಕೂಡೆ ನೀವೇ | ಕುಹಕವಿದ್ಯಾ

ಸಾರ್ವಭೌಮರು ಶಕುನಿ ಕೌರವರು || ಸುಹೃದಯರಿಗತಿಹುಲರಲಿ ನಿ | ಸ್ವಹರಗತಿರಾಗಗಳೊಡನೆ
 ದು | ಸ್ನಹಕಣಾ ಸಂಮೇಳವೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ ||೩೫|| ನೀವು ಸುಹೃದಯರಿಂದು ದುರ್ಜ
 ನ | ರಾವು ನೀವ್ವೀರಾಗಗಳು ರಾ | ಗಾವಲಂಬರು ಸಾವಲೇ ನೀವಲಯರೇ ನಿಜವ || ನೀವು ನಾವೆಂ
 ಬೀಪೃಥಗ್ಭಾ | ವಾವಲಂಬನವೇಕೆ ನಿಮ್ಮಲಿ | ನಾವು ನಮ್ಮಲಿ ನೀವೆಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ
 ||೩೬|| ಇರಲಿ ಬಾಂಧವರೊಳೆರಡ | ಟ್ಟರದೆ ನಿಲಿದು ಲೇಸಲಾ ವಿ | ಸ್ತುತನಲೇಕೈ ದ್ಯೂತದು
 ವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚವಿದು || ತರುಣವಿಟತಾರಣಕುಶಲಕ | ಭರತಗಣಿಕಾಯೋಗ್ಯವಿಷಯಕೆ | ಗರುವ
 ರೂಲಿವರೆ ಯೆಂದನಾಕುರಸತಿಗೆ ಯಮಸೂನು ||೩೭|| ದ್ಯೂತವಿದು ದುರ್ವ್ಯಸನವೆಂಬವ | ನೀತಿವಿ
 ದನೇ ಶ್ರೋತ್ರಿಯರಿಗ | ಸ್ವಾತಿಯದು ಯತಿಗಳಿಗೆ ವೇದೋಕ್ತಭೂತಭೂತಪರಿ || ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾ
 ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನ ನೃಪ | ಚಾತುಗೋಸುಗವಾದುದರ ರ | ಸಾತಿಶಯವರಿಯದವ ನರವೃಗನೆಂದನಾಶ
 ಕುನಿ ||೩೮|| ಆರಸ ಕಳ್ಳಾಳಗಳಿಗೆ ಜೂಜಿಗೆ | ಕರದೊಡೊಸಲಿಸಿದೊಡ ಬಳಕವ | ಗರುವನೇ ಕ್ಷತ್ರ
 ಯರೊಳಗೆ ನೃಪಧರ್ಮ ನೀನಲಯ || ಕರದವಾವ ಬೂಜೆಗೆ ಬೇಕೇ | ಧರಣಿಪತಿ ಪಾ ರಾಜಧರ್ಮ
 ವ | ನೊರಸುವೊಡನಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನಡೆದನಾಶಕುನಿ ||೩೯|| ರಾಜಧರ್ಮವಿದಹುದು ಕಳಪಿನ |
 ಜೂಜು ಧರ್ಮದವಗನೊ ಪೊಮ್ಮನೊ | ಬೀಜವಾವುದು ನಿಮ್ಮ ಕಪಟದ್ಯೂತನೀರ್ಣಯಕೆ || ರಾಜ
 ಪರಿಪಾಟಿಗಳ ಪಂಥದ | ಜೂಜಬಲ್ಲೊಡ ಕರೆಯಿ ಪಾರದೊ | ಪಾಪನಾರ್ದನನಾಣೆ ಯೆಂದನು
 ಧರ್ಮನಂದನನು ||೪೦|| ಭೂರನುಣ ಕೇಳುಳನೃಪಸಂ | ಹಾರಬೀಜದ ಕರ್ಮಫಲಸಂ | ಸ್ಕಾರವಳ್ಳೆ
 ಯನಿರಿದು ನೂಕಿತು ಧರ್ಮನಂದನನ || ಭೀರನಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ಚಾರಸಾರಬಾ ನನಿ
 ವೈಯೊ | ಳೋರೆಯುಂಟೇ ದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಮನವ ||೪೧|| ಇಂದುವದನೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ |
 ಸ್ಪಂದವಾಯಿತು ಭೀಮಪಾರ್ಥ || ಗಂದು ಕೆತ್ತಿತು ಹೃದಯ ವಾಮಭೂತಾಕ್ಷಿಗಳೊಸಹಿತ || ಕಂಬ
 ದವು ಮೋರಗಳು ಗಂಗಾ | ನಂದನದೋನೊಂಬನುಜನ || ಗಂದವೇರಿತು ಮುಸುಡು ಶಕುನಿಸು
 ಯೋಧನಾಟಗಳ ||೪೨|| ಕುರುಪತಿಯ ಕೃತಪುಣ್ಯಜೀವಂ || ಕುರದ ಕಾಲದಿಗಂತದವನೀ | ಶ್ವರಸ
 ಮೂಹಚಮೂನಿಬರ್ಹಣಸ ಉಚನಾಸಮಯ || ಅರಸಕೇಳ್ಕುಂತೀಕುಮಾರರ | ಸಿಲಯ ದಗುಡದ
 ಹೊತ್ತು ಮಿಗೆ ಗಬ್ಬರಿಸಿತ್ತೆ ಧರ್ಮಜನ ಗಾಢದ ಬುದ್ಧಿಪರ್ವತವ ||೪೩|| ವ್ಯಸನತೃಪ್ತಿಯು ಕೀಳು
 ಚಿತ್ತದ | ಮಿಸುನಿಯೊಳು ಬೆರಸಿತು ಸುಬುದ್ಧಿಯ | ರಸವು ಹಾರಿತು ಹುಡಿದರಾಗದ್ವೇಷವಹ್ನಿ
 ಯಲಿ || ಮುಸುಡ ತಿರುಹಿತು ತಿಳಿವ ಲಜ್ಜೆಯ | ದೆಸೆಗೆ ದುರ್ಭೂತವಾಯ್ತು ಪರಿಭವ | ದೊಸಗೆ
 ಯನು ಸೂಚಿಸಿತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಧರ್ಮಜನ ಹೃದಯ ||೪೪|| ಹಲವುಮಾತಿನಲೇನು ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕಸಿಲು
 ಕಿದನವದಿರೊಡ್ಡಿದ | ಬಲಿಗೆ ಬಂದನು ನೆತ್ತಸಾಲೆಯ ಗುಲಯ ಗದ್ದುಗೆಗೆ || ಕೆಲದಲನುಜರು ವಾಮದಲಿ
 ಮಣಿ | ವಳಯಮಂಚದಲಂಧನೃಪನಿಬಿ | ರಲಿ ಸುಯೋಧನಕರ್ಣಶಕುನಿಜಯದ್ರಘಾದಿಗಳು ||೪೫||
 ಹಲಗೆಯಿಕ್ಕಿತು ಹೊನ್ನುಸಾರಿಗ | ಳಿಳುಹಿದವು ಹೇಳೊಡ್ಡವನು ಕಳ | ಕಳವ ನಿಲಹೇಳಿನುತ ಮಿಗೆ
 ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಶಕುನಿ || ನೆಲಕೆ ಹಾಯ್ಕಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ಮಂ | ಡಳಿಸಿ ಸಾರಯ ಹೂಡಿ ಕುರುಪತಿ | ಗೆಲಿದ
 ಹೋಗಿಂಹೊದರುತ್ತಾನೆ ತೊಡೆಯನಪ್ಪಿಸಿ ||೪೬|| ಒಳವಾರಂಭಿಸಿದು ಎರಿಬೊ | ಬೃಹವೇತಕೆ

ವಿಜಯಸಿರಿವಾ । ಚಾಟರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು ವಳೆ ತೋರಾ ದ್ಯುತಕೌಶಲವ ॥ ತೋಟ ಬೇಕೆ ಕೈಯಹೊಯ್ಯೂ
ತಾಟವೇತಕೆ ಧರ್ಮನಂದನ । ನಾಟವೊಳ್ಳಿತು ಬಲ್ಲೆನೆಂದನು ಶಕುನ ಸುನಗುತ ॥೪೭॥ ಎನ್ನು
ಲೆಕ್ಕಕೆ ಶಕುನಿ ಭೂಪತಿ । ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೈಹೊಯ್ದ ನೊಡ್ಡವ । ನೆನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು ಕೌರವ
ರರಾಯ ॥ ನಿನ್ನೊಳಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾವನೆ । ಮುನ್ನೆ ಬರಲಿದಕೇನೆನುತ ಸಂ । ಪನ್ನ ಶರಣೊಡನಳ
ವಿಗೊಪ್ಪುವನೀಶನಂತೆಂದ ॥೪೮॥ ಹೇಮಭಾರದ ವಿಮಲರತನು । ಸ್ತೋಮವಿದೆ ಪಣವೆನಲು ಕೌರ
ವ । ಭೂಮಿಪತಿಯೊಡ್ಡಿದನು ಧರ್ಮಜಹೆಸರಿಸಿದಧನವ ॥ ಅಮಹಿಪಶಕುನಿಗಳು ಸಾರ । ಗ್ರಾಮವನು
ಕೆದರಿದರು ತಿವಿದುದು । ರಾಮಸುಗಂಧದ್ವಂದ್ವ ಬಬ್ಬರ ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ॥೪೯॥ ದುಗನ ಹಾಯಕು
ತನಗೆ ಹಾಯ್ಕು । ಶ್ಲೋಕನವೆಂಬಬ್ಬರದ ಹಾಸಂ । ಗಿಗಳ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಸಾರಗಳ ಮನೋಬೋಧಿಸ್ವನವ ॥
ಉಗಿವಸುಗಳೆಂಬಳಿದು ಹಾರದ । ಬಿಗುಸುಗಳ ಬೀಟಗಳ ತಳಿಸಾ । ಲಗಳ ಭಾಳಾಭಾಳಿ ಮುಸಗತು
ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥೫೦॥ ರಾಯ ಸೋತನು ಶಕುನಿಬಿಡಿದು । ಪಾಯ ತಪಸ್ಸುಪ್ಪಿಗೆಯಲೊಡಗಿದ । ವಾಯ
ತದ ಕೃತ್ರಿಮವೆಲ್ಲೆ ಕೌರವರ ಸಂಕೇತ ॥ ಆಯಿತ್ತೀಹುಲಗೆಯನು ಕೌರವ । ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಮತ್ತೆ
ಪಣವೇ । ನಾಯಿತಂದನು ಶಕುನಿ ಯವನಂದನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ॥೫೧॥ ಕನಕಮಯರಥವೆರಡುಸಾರಿರ ।
ವೆನಗೆ ಹೂಡಿದವೆಂಟುಸಾರಿರ । ಏನುತವಾಜಗಳೊಡ್ಡವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ಜನಪತಿಗೆ ತಾನೈಸಲೇ
ಹಾ । ಯೆನುತ ಸಾರಿಯ ಕೆದರಿದನು ದು । ಜನಸಂಗೊಲಿದುದು ದೈವಗತಿ ಬೊಬ್ಬರದನಾಶಕುನಿ ॥
ಸೋತೆಯರಸಾ ನಿನಗೆ ಜೂಜನ । ಭೀತಿಯುಂಟೇ ಮೂಣು ಮೇಣಿನಿ । ಭೀತನೇ ನುಡಿ ಮೇಲಣೊ
ಡ್ಡವ ಹಲವುಮಾತೇನು ॥ ಕಾತಲಸಬೇಡೆನಲು ಫಡ ಪಣ । ಭೀತನೇ ತಾನಕಟಿನುತ ಕುಂ । ತೀತಸುಜ
ನೊಡ್ಡಿದನು ಸಾವಿರಮತ್ತ ಗಜಘಟೆಯ ॥೫೨॥ ಅದುವೆಮಗವು ಗಜಘಟೆಗಳೆಂ । ದಾದುರಾತ್ಮ ಕನಾಡಿ
ದನು । ದುರ್ಭೇದವಿವದಿರ ಕಪಟಮಂತ್ರವನಾವನಲವನು ॥ ಅದುದರಸರ ಸೋಲವಿನ್ನೇ । ಸಾದು
ದೈ ಭೂಪತಿಯ ಗಜಘಟೆ । ತೀದವೇ ಮೇಲೇನುಪಣವುಂಟೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೫೩॥ ಫಡ ದಬ್ಬನ ತಾನು
ತನ್ನಯ । ಮಡದಿಯರ ಕೆಳದಿಯರು ಸಾವಿರ । ಮಡಿ ಸುಯೋಧನರಾಜಧವನವ ವಾರಸಾರಿಯರ ॥
ನುಡಿಯಬೇಕೇ ಧರ್ಮಸುತ ನಿಂ । ಮಡಿಗಳೊಡ್ಡ ದಬಳಿಕ ಗೆಲಿದವ । ರೊಡವೆಯೈಸಲೆ ಹಾಯ್ಕುಹಾ
ಯ್ಕೆಂದೊದಂದನು ಶಕುನಿ ॥೫೪॥ ಏನನಾಡಿದೊಡೇನುಫಲ ದೈ । ವಾನುಕೂಲ್ಯದ ಕಣಿಕೆ ಬೇರಹು
ಪಾನರೇಂದ್ರನ ಸಾರ ಸೋತುದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ಅನಿರೂಢಿಯ ಹತ್ತುಸಾವಿರ । ಮಾನಿನಿಯ
ರನು ಮತ್ತೆ ಸೋತನು । ಮಾನನಿಭಯೇ ಮತ್ತೆ ಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ॥೫೫॥ ಅರಸಿಯರ ಮೈಗಾ
ಹಗಳ ಕಂ । ಕರರು ಸಾವಿರವಿದ ರಪಣಿನಿ । ಮ್ಮರಸನಲಿ ಪಣವೇನೆನಲು ನಿವೇನನೊಡ್ಡಬಲ ॥ ಮ
ರಳಿ ಬೆಸಗೊಳಬೇಡ ನಮ್ಮಲಿ ಬರಹವದುಹಾಯ್ಕುನುತ ಸಾರಿಯ । ದರಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದನು ಹೆಕ್ಕಳವಿಕ್ಕಿ
ದನು ಶಕುನಿ ॥೫೬॥ ಅರಸ ಸೋತೈ ಸಾರಿಯರ ಜಯ । ಮರಳಿತಿತ್ತಲು ಮನಕೆ ಭೀತಿಯ । ಬೆರಕೆ
ಯುಳ್ಳೊಡೆ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ಪೈಸರಕೆ ಸಮಯವಿದು ॥ ಅರಸುಪಂಥದವಾಸಿ ಮನಕು । ಬ್ಬರಸುವೊಡ ಪ
ಣವೇನು ಹೇಳೈ । ಧರಣಪಾಲ ಯೆನುತ್ತ ರಂಗಣಗುಣದಸಾಶಕುನಿ ॥೫೭॥ ಎಲವೊ ಸಂಬಲಪಾಂಡು
ವಿನವು । ಕಳ್ಳಕಣಾ ಚತುರಂಯನಿಭಿಮೇ । ಖಳೆಯವುತ್ತರಕುರುಸರೇಂದ್ರರ ಸೀಮೆಪರಿಯಂತ ॥ ನೆ

ಲವಿದೆಮ್ಮದ್ ನೃಪರೋಳಗೆ ನಾ | ವುಳಿಯೆ ಧರಣಿಪರಾರು ರಥಸಂ | ಕುಳವನೊಡ್ಡುವೆನೊಂದು ಭಾ
 ರಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ||೫೯|| ಈರಥಕೆ ನಾಲ್ವತ್ತುಸಾವಿರ | ವಾರುವಂಗಳ ಕೂಟವಾಪರಿ | ವಾರವಿ
 ದೆಲಾ ರಪಣವೆಂದನು ಸುಬಲತನಯಂಗೆ ||.ವೀರನಹೆಯ್ಯೆ ಧರಣಿಪತಿ ತೆಗೆ | ಸಾರಿಗಳ ಬಿಡುಸರೆಯು
 ಬಿಗಿದುದು | ಹಾರದಲಿ ನೀಸೋತೆ ಹೋಗೆಂದೊದರಿದನು ಶಕುನಿ ||೬೦|| ಅವಕೌಳಿಕಮಂತ್ರತಂತ್ರದ
 ಡಾವರದಡೊಳ್ಳಾಸವಿಕ್ಕಿದ | ದೀವಸದ ಬೇಳುವೆಯನ್ನೇನೆಂಬೆನು ಮಹೀಪತಿಯ || ಅವವಸ್ತುವನರಸ
 ನೊಡ್ಡುವ | ನಾವವಹಿಲದಲಾತ ಸೋಲಿಸಿ | ಕೈವಳಿಸಿದನೊ ಬಲ್ಲನಾವವನಂದನಾಮುನಿಪ ||೬೧|| ಅ
 ರಸ ನೀಗಿದೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವರರಥವನಿನ್ನೇನು ಸಾಕೇ | ಸರಲಿ ನಿಲುವುದು ವಿತ್ತವುಂಟೇ ಮತ್ತೆ ಹೆ
 ಳೆನಲು || ಮರುಳೆ ಸುಬಲ ಚಿತ್ತಗ್ರಹನೀ | ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ತೇಜಗಳ ತಿತ್ತಿರಿಯಬಣ್ಣದ ಹತ್ತುಸಾ
 ಪಿರತುರಗವವೆಯಿಂದ ||೬೨|| ಅಡಿದನು ನೃಪಸಾಕ್ಷಣಕೆ ಹೋ | ಗಾಡಿದನು ಖೇಚರರ ಪಾಡಾ | ಪಾ
 ಡಿಯಲಿ ಝಾಡಿಸಿದ ಹಯವನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ಹೂಡಿದನು ಸಾಂಗಳ ಮರಳಿ | ನ್ನಾಡುವೊಡೆ
 ಪಣವಾವುದೈ ಮೂ | ತಾಡಿಯೆನೆ ಮನದಲಿ ಮಹೀಪತಿ ಧನವ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೬೩|| ಅಗಣಿತದಧನವುಂ
 ಟು ಹಾಸಂಗಗಳ ಹಾಯಿಕು ಸೋತವಸ್ತುವ | ತಗೆವನೀಗಳೆ ಶಕುನಿ ನೋಡಾ ತನ್ನ ಕೌಶಲವ || ದು
 ಗುಣಹಲಗೆಗೆ ಹತ್ತುಮಡಿರ | ಬೆಗೆ ಗಜಾಶ್ವನಿಕಾಯರಥವಾ | ಜಿಗಳಸಹಿತೆ ಸಕಲಸೈನಿಕವೆಂದನಾ
 ಭೂಪ ||೬೪|| ಅಯಿತದು ಪಣವಹುದಲೇ ನೃಪ | ಹಾಯಿಕಾಹಾಸಂಗಗಳ ಸಾ | ಹಾಯಿಕರು ಪತಿ
 ಗಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ನಿನ್ನುವರು || ದಾಯಕಂದರವೊಡೆ ಸುಯೋಧನ | ರಾಯನುಪಚಿತಪುಣ್ಯವಕಲಾ
 ದಾಯವೇ ಬಾಯೆಂದು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿರದನಾಶಕುನಿ ||೬೫|| ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಸೋಲವ | ಬಿತ್ತಿ
 ಬೆಳೆದನು ಭೂಪನವರಿಗೆ | ತತ್ತನೈ ಸರ್ವಸ್ವಧನವನು ಸಕಲಸೈನಿಕವ || ಮತ್ತೆ ಪಣವೇನೆನಲು ಬಳಿ
 ಕರು | ಮತ್ತುಸಾವಿರಕುಕಳಭವಂ | ಭತ್ತುಸಾವಿರ ತುರಗ ಅಶುಗಳ ನೊಡ್ಡಿದನು ಭೂಪ ||೬೬||
 ಅರಸ ಕೇಳಿತುರಗವರಥ | ಕುನಿಕರಸೈನ್ಯಹಸ್ತಿನ | ಪುರಗೆ ಬಂದುದು ತಮ್ಮ ಕೂಡೆ ವಿನೋ
 ದಕೇಳಿಯಲಿ || ಕುರುಪತಿಯವಶವಾಯ್ತು ಬಳಿಕನ | ಮರಿಗುದುರಮರಿಯಾನೆಗಳನು | ಚ್ಚರಿಸಿ
 ಸಾರಿಯ ಸೋಕಿದಾಗಲೆ ಸೋತನಾಭಪ ||೬೭|| ಅಕಟ ಸಾಲದೆ ಜೂಜುನಿರ್ಬಂ | ಧಕವೆ ತಿವತಿವ
 ತಾನಿದೆತ್ತಣ | ಶಕುನಿಯತ್ತಣಭರತಕುಲದಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು || ಏಕಳಚೇಷ್ಟೆಯದೇನು ವೃದ್ಧ
 ಪ್ರಕರಕಿದು ವಿಳಸವೆ ವಿಘಾತೆಗೆ | ಸಕಲಜನಸಮ್ಮತವೆಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ||೬೮||ವರಪುರೂಪ
 ವನಹುಷನವನೀ | ಶ್ವರತಿಲಕದ್ವುಂತಕುರುಸಂ | ವರಣನಮಲಯಯಾತಿಯಾದಿಪರಂಪರಾಗತದೇ||
 ಭರತಕುಲವಿದರೋಳಗೆ ವಂಶೋದ್ಧರರಳೆಯಬೆಳಗಿದರು ನೀನವತಂಸಿ ತಂದೈ ತೊಡಕನೆಂದನು ಖಾತಿ
 ಯಲಿ ವಿದುರ ||೬೯|| ಸೋಲಮುಚ್ಚಿ ದುಬಿವರನೊಡ್ಡದ | ಮೇಲೆ ಹೇರಿದುದೊಡ್ಡವೀಗಳು | ಮೇಲುಗೈ
 ನೀನಾದೆ ಕುಸಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು || ಸೋಲವಿದು ಕಾಲಾಂತಕನ ಮೈ | ಸಾಲ ಸಾಲದನೆಕಟಸಾ
 ಕೆ | ನ್ನೇಳು ಕೌರವನೃಪತಿಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿದುರ ||೭೦|| ಗೆಲಿದಧನವಕ್ಕುವುದೆ ಸೋತವ | ರಳು
 ಕಿದವರೇ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಬಲುಹ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಾ ತದೀಯಶ್ರವಣದೃಷ್ಟಿಗಳ || ಎಲೆಸುಯೋಧನ
 ವಿಷದಮಧುರವು | ಕೂಲುವುದೋ ಮನ್ನಿಸುವುದೋ ಕ | ಕ್ಕುಲಿತೆಗಿದು ಕಡೆಹಾರವಾಗಲಿ ಸಾಕು

ತೆಗೆಯೆಂದ ||೨೧|| ಗೆಲಿದದರ್ಪದದಡ್ಡಿ ತೆಗೆ ಸೌ | ಬಲನ ಬೀಳ್ಕೊಡು ನಿಖಿಲಬಾಂಧವ | ಕುಲಸಹಿತ
ನೀ ಮಧುರವಚನದಲಿವೆರೆ ಸಂತೈಸು || ನೆಲನನೇಕಚ್ಚತ್ತದಲಿ ಹದ | ಗೊಳಿಸು ಬದುಕ್ಕುವೊಡಿದು
ನಿಜಾನ್ವಯ | ದುಳಿವು ಬೆಸಗೊಳು ಬೇಹುಹಿರಿಯರನೆಂದನಾವಿದುರ ||೨೨|| ಒೂಳನೆಂಬೆನೆ ಸಕಲಕಲೆ
ಗಳ | ಬಾಳಮನೆಗಡ ನಿನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ವಿ | ಶಾಲಮತಿ ನೀನೆಂಬೆನೇ ಜಗದಜ್ಞರಭಿದೈವ || ಕೇಳಿದೊಡೆ
ಮೇಣಹಿತಹಿತವನು | ಹೇಳುವುದು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಿನ್ನುನು | ಕೇಳಿದವರಾರೆಂದು ಜರೆದನು ಕೌರವರ
ರಾಯ ||೨೩|| ಹಿತವ ನೀನವರಿಗೆ ಕುಟುಂಬ | ಸ್ಥಿತಿ ವಿಡಂಬಕೆ ಸಾವು ಕುಂತಿ | ಸುತರೊಡನೆ
ಸಮ್ಮೇಳವೆಮ್ಮೊಳು ಮೈಮನಸ್ಯಗತಿ || ಕೃತಕಮಾರ್ಗದ ಮೋಡಿಯಲಿ ಸರಿ | ಚಿಂತನು ನೀನಲ್ಲವಿ
ಮಲ | ಕ್ರತುವಿಧಾನವನಕ್ಷದೀಕ್ಷಿತರರಿವರಿಡನೆಂದ ||೨೪|| ನೀ ಹಿತವನೇ, ಶಕುನಿ ರಾಜ | ದೋಷಿಯೆ
ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೀನೇ | ಹೋಪುದೈ, ನಿನಗಾವುದಭಿಮತವಾದಿಗಂತರಕೆ || ಐಹಿಕಾಮುಪ್ಪಿಕದ ವಿಭವೋ |
ತ್ಸಾಹನಿಸ್ಪ್ರಹರಾವಲೇ ಸಂ | ದೇಹವೇ ನೀವರಿವರಿಂದನು ತೂಗಿ ತುದಿವೆರಳ ||೨೫|| ಗುರುಗಳುಸಿರ
ರುಭಿಷ್ಮನೆಮ್ಮನು | ಕೆರಳನೀಕೃಪ ನುಡಿಯನಯ್ಯನ | ಕೊರಳು ಕೊಂಕದು ಬಾಹ್ಯ ಕನ ಮನ ನೋಯ
ದಿನ್ನುಬರ || ಹಿರಿಯರಿವರೇನಜ್ಞರೇ ನೀ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೇ ಕಾ | ತರಿಸದಿರು ನೀನೆಂದು
ಟಕ್ಕಲಿಗಳೆದಾಭೂಪ ||೨೬|| ಇವರ ಜನಪಾಧ್ಯರವನಡಹಾ | ಯ್ದವನನಾಗಳೆ ದೇವಕೀಸುತ | ಸವ
ರದನು ನಮ್ಮಾವಿನೋದದ್ಯೂತಸಂಪದದ || ಸವನವಿಘ್ನವಿಕಾರಿಯನು ಕರಿ | ಭವಿಸುವವರನು ಕಾಣೆ
ತಿವಯಂ | ದವನಿಪತಿ ನಿಜಪುಬ್ಬಿನಲಿ ಹೂಳಿದನು ಸರಿಚರರ ||೨೭|| ಮಣಿಯ ನೀನಿಲ್ಲಿಯನರ್ಥವ |
ಕುಣಿಕೆಗೊಳಿಸಿದನೀಸಹಿತ ನಿ | ಸ್ನೇಹಗಳಹಕ್ಕಂಧವನೀರಾರ್ಥಯಶಕುನಿಗಳ || ರಣದೊಳಗೆ
ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಮಾ | ಗರ್ಣದಧಾರೆಗೆ ಖೀರನಾರಾ | ಯಣನೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡುವನರಿದಿರು ಯೆಂದ
ಸಾವಿದುರ ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಸದ ೪೭ ಅಂಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ: ರಾಯಪಾಂಡವರಸಿಕಮುಖರ | ಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಪರಿಭವನ ನೆರೆ

• ಕಾಯಿದುಬೆಲಾ ವಿರನಾರಾಯಣನ ನಿರಿನಾಮ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತಿಗೇ | ಪಾಲ ವಿದುರನ ಮಾತ ಮುರಿದು ನೈ | ಪಾಲನೆಚ್ಚಲಿಸಿದನ್ನ
ಕಣುಸನ್ನೆಯಲಿ ಸೌಬಲನ || ಏಳು ಧರ್ಮಜ ಸೋತೆಲಾ ನಿ | ನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯನಿನ್ನು ಸಾಕು
ದ | ಯಾಳುವೆಲ್ಲ ಸುಯೋಧನನು ಧನವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ ||೧|| ತೆಗೆವೆನೇ ಸಾರಿಗಳ ನಿನ್ನಿ | ನಗೆಮೊಗ

ವಸಿರ ಸೀದು ಕರಿಯಾ | ಯ್ತು ಗುಳುತಿದೆ ನಿನ್ನ ನುಜಲಿಂಗತ ರೋಷಪಾವಕನ || ಕೂಗನು ಬೀಯ
 ದು ರಸಣವಿಲ್ಲವ | ಬೆಗಡು ನೋಯದು ಚತ್ತರ್ಧಮದ | ತಗದು ಸಾಯದು ನಿನಗೆನುತ ಗಹಗಹಿದನು
 ಶಕುನಿ ||೨|| ಎಲೆನೊಸೆಂಬಲ ವಿತ್ತಪ್ರಸರ | ಲಳಿದುದೇ ನೀ ನಗುವವೋಲ್ಲ | ನೋಳಗುಡಿಳ್ಳವೆ ರಪ
 ಣವಿದೆಲಾ ಬಹಳಭಂಡಾರ || ಸುಳಿಸು ಹಾಸಂಗಗಳ ಮೋಹರ | ಗೊಳಿಸು ಸಾಲಿಯನೊಂದುರೇ
 ಬಿಯ | ಬಳಿಯಲೊಂದೇಕೋಟಿಧನವೆಂದೊಡಲದನು ಭೂಪ ||೩|| ದುಗುಣಕ್ಕಿಡಿದನರಸನಾಚೆಗೆ | ತೆಗೆ
 ದನವೆಮೂರೆಂದು ನಾಲ್ಕು | ಕ್ಕುಗಿದನವನಿಸ್ತನ್ನೆದಕೆಳೆದನು ಬಹಳವನು ಶಕುನಿ || ತೆಗೆದನಿವ್ವಡಿಗರಸ
 ನವನಾ | ತ್ರಿಗುಣಪಂಚಕಸಕ್ತನವನು | ಪ್ರಗುಣವೆಂದನು ಶಕುನಿ ಸೋಲಿಸಿದನು ಮಹಿಷತಿಯ ||೪||
 ಎಣಿಸಿದನು ರೇಬಿಗಳನಿವ್ವಡಿ | ಗಣಿತಸಂಭ್ಯಾಸಿದ್ಧ ವಸ್ತುವ | ಸಣಿಸ ಬುಡಸಂಪ್ಪಿಯಾಯಿತು ಹಲ
 ಗೆಯೊಂದರಲಿ || ಗುಣನಿಧಿಯ ಮಗುಳೊಡ್ಡಲಾಸರೆ | ಪಣವಸಬುದಿಸು ಕೇಳ್ವೆನೆನೆ ನೃಪ | ಗುಣತಿ
 ರೋಮಣಿ ಧರ್ಮಸುತ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೫|| ಹೂಡು ಸಾಲಯ ರೇಬಿ ರೇಬಿಗೆ | ಮೊಡಿದಬುಡ
 ದಧನ ಸುಯೋಧನ | ಸಾಟ ನೋಡಲಿ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಸಂಗಗಳ ಹಾಯ್ಕನುತ || ಆಡಿದನು ಯಮ
 ಸೂನು ಬಾಡಾ | ಬಾಡಿಯಲಿ ಸಾಲಗಳೊಡನೆ ಹೋ | ಗಾಡಿದನು ಭಂಡಾರವನು ಭೂಪಾಲ
 ಕೇಳಿದ ||೬|| ಸಾಲ ಸೋತವು ಕೋಲ ನಿನಗನು | ಸಾಲ ನೀವೈವರು ವಸಾಂತ್ರಕೆ | ಸಾಲ ಸಾಕಿ
 ನೊಡ್ಡಲಾಸರೆ ಮತ್ತೆ ನುಡಿ ಧನವ || ಭೂರಮಣ ಹೇಳಿನಲು ರೇಬಿಯ | ಭಾಲಯೊಪ್ಪಕೆ ಸದ್ವ
 ಸಂಪ್ಪಿಯ | ಭೂಲಧನವಿದೆ ರಸಣವೆಂದನು ನಗುತ ಯಮಗೂನು ||೭|| ಬರಹಕಿಂಮಡಿ ಸೂರೆ ಮಡಿ
 ಸಾ | ಸಿರವಮಡಿಗುಲಯಂತವಿಕ್ಕಿತು | ಹರಪನಗೆಕೊನೆವೋಯ್ತು ಹೆಚ್ಚಿತು ಕಲಿವೆಲಾಸೇಶ ||
 ಸ್ಥಿರನೆ ಹಿಂಗಿತು ವಾಸಿಪಾಡಿನ | ದ ರಾಳತನವುಬೆದ್ದುದುಗಡಿ | ಗರಸನೊಡ್ಡಿದ ಮೇಲೆಮೇಲೊಡ್ಡ
 ವನು ಪಿರಚಿಸಿದ ||೮|| ತೀರಿತೆಂದ ಸ್ವಸ್ಥದುರಭಂ | ತಾರ ತನ್ನರಮನೆಯ ಹೈಕದ | ವಾರಕದ
 ಭಂಗಾರವೊಡ್ಡಿತು ಕೋಟಸಂಪ್ಪಿಯಲಿ || ಸೇರಿತದು ಕುರುಸತಿಗೆ ರಾಯನ | ಸಾಲಯರ ನಿಪಿಧುಭರ
 ಣಿಸಿ | ಗಾರ ವೊಡ್ಡಿತು ಕೊಂಡು ಮುಳುಗಿತು ಬುಡತನ ನೃಪನಾ ||೯|| ನಕುಲಕುಟದೊಳಗೊರೆ
 ಮೊಣ | ಮಕುಲಕುಟಾ ಭರಣವಿದು | ಬಕಕಮುಕ್ತಾಭರಣವೊಡ್ಡಿತು ಹಲಗೆಯೊಂದರಲಿ || ಬಕಕ
 ವರಾಯದ ನಿಷಮಕಮ | ವ | ನಕಟ ಬಲ್ಲನೆ ಸಾಧುನನಳೆ | ವಕನು ಕೋನು ಸ್ವಾಭಯದೊಳಿಧಿಯ
 ಮುಳಿಸಿನಲಿ ||೧೦|| ಕೋತಲಾ ಕಂತೆಯ ನಿಮಿಷಕೆ | ಬೀತುದೇ ನಿನ್ನ ಬಿಳಿಸಿಲ ಹಿ | ಬ್ಯಾತಿ ಬರೆತು
 ದು ವೇಡೆಗೆದುಲತುಮನದವಾಸಿಗಳ || ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತಿ | ದ್ಯೂತವಲಿ ಧನವಿಲ್ಲಲಾ
 ಗ | ವಾರತಿರೇಕವೆ ಬೀಳುಗೊಂಡಿರೆಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೧|| ಬಿನ್ನ ನಾದನು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಬೆನ್ನ
 ಕಂಡನು ಬಕಕ ಹೋವನಿ | ಜೋನ್ನತಿಯಲವನೀಶನುಪ್ಪನು ಮೂರದಮುಪಿಯಲಿ | ಇನ್ನ ಸಣ
 ನೆನೋ ಪಿರೋಬಿಗಳನ್ನೆ ಭಂಗಿಸಿ ನುಡಿದಲದತಿನ್ನನ್ನನಿಕ್ಕಿ ದ್ಯೂತವನಯವ ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂಬ ||೧೨||
 ಎಲವೊ ಭೇಷಧ ಶಕ ನಿ ಗವಾಪ | ತಳಿ ಮುಪ್ಪದೇ ನಿನ್ನ ಮಮಾತಿ | ಗಳಿಗೆ ಮೊಡಿದದುಗೊಪ್ಪಿದತ
 ನ್ನಂತರಂಗವಲಿ || ಲಳಿದಧನವೇಗುವುದು ಜೀವ | ಸ್ಥಳವಿದೇ ಮೇಲೊಪ್ಪವೊಂದೇ | ಹಲಗೆ
 ಯೊಡ್ಡಿದೆನ್ನ ನಕುಲನ ನೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೩|| ವಾಸಿಗನುಜನನೊಡ್ಡಿದೊಡನಮ | ಗ್ರಹರಲಿ ಭಯ

ಪೇನು ನೋಡುವ | ವೈಸಲೇ ನೈಪ ಹಾಯ್ಕು ಹಾಸಂಗಗಳ ಹಾಯ್ಕನುತ || ಅಶಕುನಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜ
 ತದ ತೋ | ಛಾಸವಲಿ ಹಾವುನಿ ಧರ್ಮಪಿ | ಸಾಲಿನಕುಲನ ಗಲಿಹು ಬೊಬ್ಬಿರದವನಿಪನ
 ಬರೆದ ||೧೪|| ಅರಸ ಸೋತ್ತಿ ನಕುಲನನು ಹೇ | ಪರಸುರು ಹೇಳೋದ್ದವನು ಪಿ | ಸ್ತುತಿಸಲೊಂದೇ
 ಹುಗೆ ಸೋಲ್ವದು ಪೇಳುಳ್ಳೆನಲು || ಪರಸಿದನು ಸಹದೇವನನು ನೆರೆ | ವ ರಳಿತುಜೆನೆನ್ನ ಖಳ
 ಪಸ್ತು || ತ್ತರವನುವನು ಧರ್ಮನಂದನನರಸೇಳೆಂದ || ೧೫|| ಹುಬವಲಿ ತನ್ನ ಖಳವಸ್ತು || ತ್ತರವ
 ಮರಳಿತುವನು ಮುಪತಿ | ಕಿಲಿಯತವ್ಯನನೊಪ್ಪಿದನು ಮಾಟ್ರಕುಮಾರಕನ || ಅರಸದಾಯವೆ
 ಬಾ ಬಯಾಂಗದ | ಸಿಲಿಯ ಬಾ ಕುರಾರಾಯರಾಜೋ | ತ್ತರುಷಸಿಬ್ಬಯ ಬಾಯನುತ ಗರ್ಭಸಿದ
 ಸಾರಕುನಿ ||೧೬|| ಪನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆನು ವಿಕಾರಗ | ಳೇನ ನನೆಯರು ಕಪಟವಿಧವಲಿ | ಮಾನನಿಧಿ ತಾ
 ಸೋತನನುಬದ್ಧಯಮಹಾಧನವ || ಗ್ಲಾನಿಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಲೇಸು ಮ | ನೋನುರಾಗವೆ ಭೀಮ
 ಪಾರ್ಥರು | ತಾನಿದೊಪ್ಪಿಗೆ ಬದುಕದರು ನಿವಗೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೭|| ಭೇದಮಂತ್ರವ ಮಾಡಿ
 ನಮ್ಮನು | ಭೇದಸುವಗದ ಸುಬಲನುತನ || ಬೇದುರಾತ್ಮನ ನೋಬಿತ್ತ ಸಭ್ಯರು ತಿವಾಯನುತ || ಅದು
 ರಾಗ್ರಹು ಲೋಕನು || ಪಾಪಕವನಿರ್ಭರನಕ್ಷಪಿ | ನೋದಕರ್ಪವಮಗ್ನು ನೊಪ್ಪಿದನಾಧನಂಜ
 ಯನ ||೧೮|| ಎರಡನೆಯದು ನಿನ್ನನೊಪ್ಪಿದ | ಭಲಿಯುಛಿರನಿಲ್ಲಿ ಸೋತೋದ | ಬೀಳೆ ನಿನ್ನನು
 ಮಾಂದನಲಾ ಕೊರವೇಶ್ವರಗೆ || ತಿಳಿದು ಭೀಮಾರ್ಯನರು ನಿಟ್ಟಿ | ಪೊಳಗೆ ಬಲಿಬುದನಲು ಖತಿ
 ಯಲಿ | ಮುಳಿದು ಹೃದರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು ಸುಬಲನಂದನನ ||೧೯|| ದೇಹಿಗಿರವೇ ದೇಹವೆಲವೋ |
 ದೇಹಭೂತಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ದೇಹನಾವಿದರೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕುಮಂತ್ರಭಾವಿತದ || ಊಹೆಗೊಂಬುದೆ
 ಕಮಟಂದವ | ಗಾಹಿಸುವೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಮೇಲಣ | ಗಾಹುಗತಕಗಳೆಮ್ಮೊಳೆಂದರು ಜರೆದು ಸುಬಲನ ||೨೦||
 ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದೇನು ನಂಬಯ | ನಾಲು ಮುಂದುದು ಸರೆಯ ಕಳಪಿನ | ಕಾಲುಕೇಲ್ವ ಳನಾರು ಬ್ಬ
 ರು ಕುಟಲಕೋವಿದರ || ಹೇಳುವುದುಮುನ್ನು ಶಕುನಿಗೆ | ಬೇಳುವುದು ಬೇಕಾದವಾಯವು | ಕೆಳಿಕದ
 ವಿಧಿಪಾಶ ರೂಪತು ನಿಗಿತಪುನನ ||೨೧|| ಸೋರರಸರೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ | ದ್ಯೂತತಿಳಿಗಾಹುತಿಯ
 ನನೆ ಕುಂ | ಪ್ರತನುನೊಪ್ಪಿದನು ವಿದವಕಾಸುರಾಂತಕನ || ಅತುಡೊಂದರಗಳಿಗೆ ಸುಬಲಿ | ಸೋತ
 ಧರ್ಮ ಗಲಿವ ಧರ್ಮ || ಸೋತ ಸುಬಲ ಗಲಿದನೆಂಬವೊಲಾಯ್ತು ಸುನರಧನ ||೨೨|| ಅದಲಗೆ
 ಸೋತುದು ಯುಛಿರ | ನೂಹ ಮುಂದುದು ಮುಂದುಗಟ್ಟನು | ರಾಹು ಹಿಡಿದುಹಿವಾಂಶಾಮಂಡ
 ಲಮಳಿದಕಳಯಂತೆ || ರೂಪನಲಿ ತೊಟ್ಟುಸಿದವ್ಯಗದವೊ | ಲೂಹೆಯಳಿದುದು ಯಂತ್ರಗೂತ್ರದ |
 ಹಾಪೆಯಂತಿರ ನೈಪತಿ ರತ್ತನು ಹಗೆಗೆ ತನುಧನವ ||೨೩|| ಜನಪ ಮಾಂದ ಭೀಮಸೇನಾ | ಜನರು
 ಸುತೋದಮಟ್ಟಿದರ ನಿ | ಧರ್ಮಕನಾಗಯು ಮತ್ತೆ ಬಿಡದೇ ದ್ಯೂತಮರ್ಯಗನ || ಎನಲು ಶಕುನಿಯ
 ಜರೆದು ತಾನೇ | ಧನವಲಾ ಸಾಕೆಂದುಹಲಗೆಯೊ | ಳೆನೆಗೆ ಜಯವೇದಾಯವೆಂದೊಪ್ಪಿದನು ಜನ
 ನಾಥ ||೨೪|| ಹೇಳಲೇನದನವರು ರೂಪಿದ | ಬೇಳುವೆಯನಾಶಕುನಿಯೊಪ್ಪಿದ | ಕಾಲುಕುಣಿಕೆಯೊ
 ಳಾರು ಬೀಳರು ನೈಪತಿ ನಿಮಿಷವಲಿ || ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ತನ್ನ ಸಾಜನ | ಬಾಲವಿದ್ದುದು ಬಿಗಿದರೆ
 ಗಿನೊ | ಳಾಲಿಸುವಿರೇ ಜೀಯ ಪಣವೇನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೨೫|| ಎಲವೊ ಸುಬಲ ಸಾಕಿದೊಂದೇ |

ಜೂಜನಲಿ ಕುರು | ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಕೋಶವನು ಗಜತುಂಗರಥಸಹಿತ || ನೋಯಲಾಗದು ಹಲವು
ಮಾತೇ | ನಾಯುಧಿಷ್ಠರನೃಪತಿ ಸೋತನು | ತಾಯೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನನಕುಲಸಹದೇವನೀವ್ನಹಿತ ||೫೦||
ಅರಳಿದಂಬುಜವನಕೆ ಮಂಜನ | ಸರಿಯು ಸುರವಂದದಲಿ ಸುಗ್ಗಿಯ | ಸಿರಿಯ ಹೊಸಬೆಳುದಿಂಗಳನು
ಬಲುಮುಗಲು ಕವಿವಂತೆ || ಚರನ ಬಿನ್ನಹಕರಸಿವೊದಲಾ | ಗರೆ ಸಮಸ್ತಸಖೀಜನದ ಮುಖ | ಸರಸಿ
ರುಹ ಬಾಡಿದವು ಮುಸುಕಿತು ಮೌನಮಯಜಲಧಿ ||೫೧|| ದೂತ ಹೇಳ್ಳಿ ತಂದೆ ಜೂಜನ | ಜಾತರಿ
ಪುವಾಡಿದನೆ ಸೋತನೆ | ಕೈತವದಬಗಗಾರರವದಿರು ಶಕುನಿಕೌರವರು || ದ್ಯೂತದಲಿ ಮುನ್ನೇನನೊ
ಡ್ಡಿದ | ಸೋತನೇನನು ಶಿವಶಿವಾ | ನಿ | ಧೂತಕಿಲ್ಚಿಷನರಸನೆಂದಳ್ಳಿ ಸದಿದೇವಿ ||೫೨|| ತಾಗಿದು
ದಲಾ ನಾರದಾಧ್ಯರ | ನಾಗತವನರುಹಿದರು ಹಿಂದೆ ವಿ | ಯೋಗನಾಯಿಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ
ಪುರವರದ || ಹೋಗಲದು ಮುನ್ನೇನನೊಡ್ಡಿದ | ನೀಗಿದನುಗಡ ತನ್ನನೆಂತಿದ | ರಾಗುಹೋಗೇ
ನೆಂದು ನುಡಿದಳ್ಳಾತಿಕಾಮಿಕನ ||೫೩|| ಮೊದಲಲರ್ಥವ ಹೆಸರುಗೊಂಡೊ | ಡ್ಡಿದನು ಸೋತ
ನು ಮೊರಳೆಮಗುಳೊ | ಡ್ಡಿದನು ಹೇರಾಳದಲಿ ಧನವನು ಕರಿಘಟಾವಳಿಯ || ಕುದುರೆರನ್ನಿವ್ವ
ಡಿಯಮೇಳದ | ಸುದತಿಯರನೊಡ್ಡಿದನು ಸೋತನು | ತುದಿಯಲನುಜರನೊಡ್ಡಿದ ಸೋತನು ತಾಯೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಬಳಿಕ ತನ್ನನೆ ಸೋತ ನಿಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕ ನಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಬಂದುದು | ಬಳೆರು ಶಕುನಿ
ಸುಯೋಧನರು ನಿವಾಗಳಂದಿರಲೆ || ಅಳಕಬೇಡಿನೈನು ಭೂಪತಿ | ತಿಲಕ ತನ್ನನು ಮುನ್ನ
ಸೋಲಿದು | ಬಳಿಕ ತನ್ನನು ಸೋತನೇ ಹೇಳೆಂದಳಿಂದಮುಖ ||೫೫|| ಅಹುದು ತನ್ನನು ಮುನ್ನ
ಸೋತನು | ಮಹಿಳೆಗೊಡ್ಡಿದನೆಂದು ನಿವೃದ್ಧನು | ಮಹಿಷ ಸೋತನು ನಿವೃ ಬಿಜಯಂಗ್ರಯ್ಯಬೇಹು
ದನೆ || ವಿಹಿತವಿದು ಮಾನುಷನೆ ಪ್ರವದ | ಕುರುಕವೈಸಲೆ ಮಗನೆ ತಾನೇ | ಬಹನು ನೀ ಹೋಗೊಪ್ಪಿ
ಹೇಳಿಮಾತನಾಸಭೆಗೆ || ಮುನ್ನ ತನ್ನನು ಸೋತಬಳಿಕನೊ | ಳೆನ್ನು ಸೋತರೆ ಸಲವುದೇ ಸಂ | ಪನ್ನ
ವಿಮಲಿಜ್ಞಾನರರಿದಿಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರವ || ಎನ್ನುವೆಚ್ಚಿ ಸಿಕೊಡಲಿ ತಾ ಬಹೆ | ನೆನ್ನು ಹೋಗನಲ
ವನು ಭಯದಲಿ | ತನ್ನೊಳಗೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಂದನು ಕೌರವನ ಸಭೆಗೆ ||೫೬|| ಜೀಯ ದೇವಿಯರೆಂದ
ಮಾತಿದು | ರಾಯ ಮುನ್ನವೆ ತನ್ನ ಸೋತಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಬಳಿಕ ಸೋತರೆ ಧರ್ಮನೂತ್ನ
ದಲಿ || ರಾಯಸಭೆಯಲಿ ಹಿರಿಯರರಿದದ | ರಾಯತವನರುಹಿದೊಡೆ ಬಹನೆಂ | ದಾಯುವತಿ ಬಿನ್ನಹವ
ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಕೈಮುಗದ ||೫೭|| ರಾಯ ಸೋತನು ತನ್ನನಾವ | ನ್ಯಾಯದಲಿ ತಹುದಿಲ್ಲ ತೊತ್ತಿರ
ಲಾಯದಲಿ ಕೂಡುವೆವು ಕರೆಯನಲಿವನು ಗರಹೊಡೆದು || ೫೮ || ತಮ್ಮ
ಬಾರೈ ಹೋಗುದಿಟನೀ | ನಮ್ಮವರೆ ಹಿಡಿದೆಳೆದು ತಾ ನೃಪ | ರೆಮ್ಮಕಿಂಕರೈವರಿವರಿದ್ದೇನಮಾಡು
ವರು || ತಮ್ಮಕರ್ಮವಿಪಾಕಗತಿ ನೆರೆ | ತಮ್ಮನೇ ಕೆಡಿಸುವುದು ಧರ್ಮವಿದಮ್ಮಕಾರಣವಲ್ಲ ನೀ ಹೋಗಿಂ
ದನಾಭೂಪ ||೬೦|| ಗಾಳಿಯಳ್ಳೆಯನಿರಿಯಲಗ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿತ್ವಯವೆಕಡುಹಿನ | ಕಾಳಕೂಟದನದಿಗೆ
ನಂಜನಹೊನಲು ಬೆರಸಿದೊಡೆ || ವಾಳೆಯವೆ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಜಗ | ದೂಳಿಗದದುರುದುಂಬಿಕುರುಪತಿ |
ಮೇಲಿನೇಮಿಸಲುತಿತಗೈವನೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೬೧|| ಹರಿದನವಬೀದಿಯಲಿ ಬೆಡುದಲೆ | ವೆರಸಿ ಸತಿಯ

ರಮನೆಯಬಾಗಿಲ | ಚರರು ತಡೆದೊಡೆ ಮಿಟ್ಟಿದನು ತಿವಿದನು ಕತಾರಿಯಲಿ || ತರುಣಿಯರು ಕಂಡಂಜ
 ಹೊಕ್ಕ ರು||ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಮರೆಯನೀಬಳನುರವಣಿಸಿದನು ರಾಹು ತಾರಾಗಣವ ತಗುಳ್ವಂತೆ ||೬೨||
 ಬಂದನಿವನಬುಜಾಕ್ಷಿಯಿದಿರಲಿ | ನಿಂದನೆಲೆಗೇ ಗರುವತನವಿದು | ಹಿಂದೆ ಸಲುವದು ಸಲ್ಲದೆದು ಕುರು
 ರಾಜಭವನದಲಿ || ಇಂದು ಮರೆ ನಡೆ ನಮ್ಮ ತೊತ್ತಿರ | ಮುಂದೆ ಮರೆ ನಡೆ ಮಂಚದಿಂದಿಳಿ |
 ಯೆಂದು ಜರೆದನು ಕೌರವಾಸುಜನಾವಹಾಸತಿಯ ||೬೩|| ಬನಪನನುಜನು ನೀನೆನೆಗೆ ಮೈ | ದುನ
 ನಲೇ ತಪ್ಪೇನು ಯಮನಂ | ದನನು ಸೋಲಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಮರುಮಾತ || ಅನುಜ
 ಕೇಳ್ಳೆ ಪುಷ್ಪವತಿ ತಾ | ನೆನೆಗೆ ರಾಜಸಭಾಪ್ರವೇಶವ | ದನುಚಿತವಲೇ ಹೇಳನಲು ಖಳರಾಯ ಖತಿ
 ಗೊಂಡ ||೬೪|| ಎಲ್ಲಿಯದು ದುಷ್ಟ ಶ್ವ ಮರುಮಾ | ತಲಯದು ನೀಪುಷ್ಪವತಿರೂ | ಗಲ್ಲಿಫಲವತಿ
 ಯಾಗು ನಡೆ ಕುರುರಾಯಭವನದಲಿ || ಬುಲ್ಲರೈವರು ತಮ್ಮ ಸೋತರು | ಬಲ್ಲವಿಕೆಯುಚಿತವನು
 ಮೌಳಿಯ | ನಲ್ಲಿತೋರಾಯನುತ ತಪ್ಪಿದನಹಸಿರಿಮೊಡಗೆ ||೬೫|| ಅವಹಿತ್ರಕೃತವರದೊಳು |
 ಪ್ದಾಮುನಿಜನರಚಿತಮಂತ್ರ | ಸ್ತೋಮಪುಷ್ಕಲಪೂತಪುಣ್ಯಜಲಾಭಿಷೇಚನದ || ತ್ರಿಮುಡಿಗೇ
 ಕೈಯಿಕ್ಕಿದನು ವರಕಾಮಿನೀನಿಕುರುಂಬವಕುಕುಲಾ ವಹಾಸತಿ ವತಿವಾಯಂದೊರಲಿತ್ತಲ್ಲ ||೬೬||
 ಕೆದುದುವು ಸೂಸಕದಮೊತ್ತುಗ | ಳುದುಬದುವು ಸೀಮಂತಮಣಿಗಳ | ಹೊವರು ಮುಬದುವು ಕರ್ಣ
 ಪೂರದರತ್ನದೊಲೆಗಳು || ಸುದತಿಯರು ಗೋಳಿದುತ ಬರೆ ಮೆ | ಟ್ವಿದನು ತಿವಿದನು ಕಾಲಲಡಬಿ |
 ಪ್ದದು ಸುಖಜನವೆಳೆದು ಝಾಡಿಸಿ ಜರೆದು ಝೋಂಪಿಸಿದ ||೬೭|| ಮಣಿದತನುವಿನ ವೇಗಗತಿಯಲಿ |
 ಝಣಝಣಿಸನೊಪುರದರವ | ಕಂಕಣದದನಿ ನೇವುರದ ಹೊಂಗರುಗೇಷ್ಟಗಳ ರಭಸ || ಗಣಿಕೆ
 ಯರ ಕೆಳದಿಯರ ಹಾಹಾ | ರಣತಕವು ನೆರವಾದವಾಪ | ಟ್ವಣವ ತುಂಬಿತು ಶೋಕವನೇನೆಂಬೆನ
 ದ್ಭುತವ ||೬೮|| ಹವಸಗತಿಯರು ಸೀಗುಲಿಯಕ | ನ್ನಡಿಯವರು ಮೇಳದವಿನೋದದ | ನುಡಿನಗೆಯ
 ಸಖಿಯರು ಪಸಾಯ್ತೆಯರಾಪ್ತದಾಸಿಯರು || ಒಡನೆ ಬಂದರು ಕಂಠನಿಯ ಬಿದು | ಮುಡಿಯ
 ಹಾಹಾರವದ ರಭಸದ | ನಡೆಯಲಖಿಳವಿಲಾಸಿಯರು ಸುಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೬೯|| ನಗೆವೊಗವ
 ನೊನ್ನೆಯು ಪಯೋಧರ | ಯುಗಳ ನೋಡುವಸುಖವಲಿ ದೃಗು | ಯುಗಳಜಲಬಿಂದುಗಳಿಗಾಜಲ
 ಬಿಂದುಸುಲವಂತೆ || ಬಗುವುಂಡಿತಹಾರಮುಕ್ತಾ | ಳಿಗಳು ಮೆರೆದವು ಮಾನಿನಿಯರು | ಬೈದರೋ
 ದನರೌರವದೊಳ್ಳೆತಂದಳಿಂದುಮುಖ ||೭೦|| ಬೆದರುಗಂಗಳ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯ | ಪುದಿದಹಾಹಾರ
 ನದ ತೊಡಕಿದ | ಪದಯುಗದ ಮೇಲುದಿನ ಬೀದಿಯ ಧೂಳಿಧೂಸರದ || ವದನಕಮಲದ ಬಳನ
 ವಾಮಾಂ | ಗದಲಿ ಬಾಗಿವತನುಲತೆಯ ವರ | ಸುದತಿ ಬಂದಳು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಸ್ವಪಾಲಕೆಳೆಂದ ||೭೧||
 ಅಹಹ ಪಾಂಪವರಾಯ ಪಟ್ಟದ | ಮುಳಿಗೇವಿಧಿಯೇ ಮಹಾಕ್ರತು | ವಿಹಿತವಂತ್ರಜಲಾಭಿಷಿಕ್ತ
 ಕಚಾಗ್ರಕಿದು ವಿಧಿಯೇ || ಮಿಹಿರಬಿಂಬವ ಕಾಣದೀನ್ಯಸ | ಮುಳಿಗಿದು ವಿಧಿಯೇ ವಿಧಾತ್ರನ |
 ಕುಹಕವೈಸಲೆ ತಿವತಿವಾಯಂದರು ಸಭಾಜನರು ||೭೨|| ತುಳುವವು ಪುಳಕಾಂಬುವಾಸಫಿ | ಯುಳಗೆ
 ದುಶ್ಚಾಸನಸುಯೋಧನ | ಬಳಿತಿರೋಮಣಿಶಕುನಿಕರ್ಣಜಯದ್ರಧಾದ್ಯುಗ || ತಳಿತದದ್ಭುತವೇದ
 ಮುಖ | ಮಂಡಲಕೆ ಸೀರೆಯನವುಚಿ ನಯನೋ | ದ್ಗುಳಿತಜಲಧಾರೆಯಲಿ ನನೆದುದು ಸಭೆ ವಿಷಾದ

ದಲಿ ||೨೩|| ವ್ಯಾಕುಲವನಿದ ಕಾಂಬಕಂಠುಗ | ಲೇಕೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಕೆಯ | ಶೋಕರಸವನು
 ಕುಡಿವಕರ್ಣದ್ವಯವಿದೇಕೆಮಗೆ || ಏಕೆ ವಿಧಿನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ನಾ | ವೇಕೆ ಸಪ್ರಾಣರೊ ತಿವಾಯೆಂ |
 ದಾಕುತಾರರ ಬೈದುದಾಸಭೆಯಲಿ ಬುಧವ್ರಾತ ||೨೪|| ವನಜಮುಖಿಯಳ್ಳೆಯನು ದುಶ್ಯಾ | ಸನನದು
 ನಿರ್ಫತಿಯನು ದುರೋ | ಧನನ ದುಶ್ಚೈಷ್ಟ್ಯಯನು ಕಂಡೀಭೀಮಫಲುಗುಣರು || ಮನದೊಳಗೆ ಕೌರ
 ವನ ಕರುಳನು | ತನಿರಕುತದಲಿ ಕುದಿಸಿದರು ವಾ | ಚನಿತಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗೆನೆವುದನರಿದನಾಭೂಪ ||೨೫||
 ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಸವನಜ | ನುಬ್ಬುಟೆಯನರ್ಜುನನ ವಿಕೃತಿಯ | ನಿಬ್ಬರಾಲಾಪವನು ಧರ್ಮರ
 ಹಸ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ಹಬ್ಬಿದುದು ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಶೋಕದ | ಮುಬ್ಬು ಗುರು ಗೌತಮರು ವಿದುರನು | ಸರ್ಪ
 ಖೇದಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದರು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದೊಳಾಯ್ತಾ
 ವಾರ್ತೆ ಬಳಿಕೇ ಪುರದ ಬಹಿರೋದ್ಯಾನವೀಧಿಗಳೊಳಗೆ ಹರಹಿನಲಿ || ಅರಸಿಯರು ಸೌಭದ್ರನವರೈ |
 ವರು ಕುಮಾರರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯರು ಪಸಾಯ್ತರು ಕೇಳಿದಸು ಪಾಂಡವಪರಾಜಯವ ||೨೭||
 ಬಂದರಿದಿರೊಳು ಕೌರವರ ಕಡಿ | ನಂದನರ ಕಡಿಯಾವುದನೆ ಸಾ | ವಂದದಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಹಿಡಿವೆವು
 ಸುರರಸೂಳೆಯರ || ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ನೆರೆದು ಸೇನಾ | ವೃಂದಸಜ್ಜೂಡಿನಲಿ ಕಾಳಗ | ಕಂದು
 ಮೋಹರಿಸಿದರು ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ||೨೮|| ಇತ್ತಲಬಲೆಯ ವಿಧಿಯಕೇಳಿತಿ | ಮತ್ತನೈ
 ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತನೀ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯ ಬಿಡಿಸಿದ ನವನಕ್ರಿಯೆಂದ || ನೆತ್ತ ಸೋತುದು ನಿನ್ನು
 ನೊಡ್ಡಿನೈ | ಪೋತ್ತಮನ ಸಲೆ ಮಾರಮಾರಿದ | ನತ್ತೊಡೇನಹುದೆಲೆಗೆ ತೊತ್ತಿರಹಿಂಹ ಹೋಗು
 ಯೆಂದ ||೨೯|| ಲಲಿತಬುದ್ಧಿಗಳೇಕೆ ನಾಪೇ | ಲಲನೆಯರು ಸತಿ ಧಿಟ್ಟಿಯೆನ್ನದಿ | ರಲೆಸುಯೋಧನ
 ರಾಜಸಭೆಯಿದು ದೋಷರಹಿತವಲಿ || ಗೆಲವಿದೆಂತುಟೊ ತನ್ನ ಸೋಲಿದು | ಬಳಿಕ ಸೋತೊಡಧರ್ಮಗ
 ತಿಯನು | ತಿಳಿದು ಹೇಳಲಿ ತತ್ಸಭಾಸದರೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೩೦|| ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲದಸಭೆ ಮನುಷ್ಯರ |
 ನೆರೆವಿಯದು ಸಭೆಯಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು | ಹಿರಿಯರಲ್ಲ ಯದಾರ್ಥಭಾಷಣಭೀತಚೇತನರು || ಹಿರಿಯರಿದೆ
 ಸಾಮಾಜಿಕರು ಸ | ಚ್ಚರಿತರಿದಲಾ ಸ್ತ್ರೀಮತವನು | ತ್ತರಿಸಲಾಗದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಂದಳೆಂದು
 ಮುಖ ||೩೧|| ಚಪಳೆ ಫಡ ಹೋಗಿವಳು ಹಲಬರ | ನುಪಚರಿಸುವುದನರಿಯಲಾದುದು | ದುಪದ
 ನಂದನೆ ನಡೆ ವಿಳಾಸಿನಿಯರವಿಧಾನದಲಿ || ಕೃಪಣನೇ ಕುರುರಾಯ ನಿನಗಿ | ನ್ನಹದಸೆಯ ಹೊಲೆ
 ಹೋಯ್ತು ರಾಯನ | ವಿಪುಳವಿಭವವನನುಭವಿಸು ನಡೆಯೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೨|| ಅಹುದಲೇ ಬಳಿ
 ಕೇನು ದಾಸ್ಯಕೆ | ವಿಹಿತವಾಯಿತು ನಿನ್ನುತನುವಿನ | ಲಹಮನೋವ್ಯಥೆಯೇಕೆ ರಾಣೀವಾಸವೀಧಿಯಲಿ ||
 ಮಹಿಳೆಯರ ಸಖ್ಯದಲಿ ಸೌಖ್ಯದ | ರಹಣಿಗೊಡಬಡುವಾರಕದಲತಿ | ಬಹಳಭೂಷಣಭಾರದಲಿ ಮೆರೆ
 ಯೆಂದನಾಶಕನಿ ||೩೩|| ವಾರಕದವಿವಿಧಾಭರಣಶೃಂಗ | ಗಾರದಂತಿರಲೀಕೆಯಾಡಿದ | ಸಾರಭಾಷೆಗೆ ನೆನೆ
 ಯರೇ ನಿರ್ವಾಹಸಂಗತಿಯ || ಓರೆಪೋರೆಯೊಳಾಡಿ ಧರ್ಮದ | ಧಾರಣೆಯ ಧಟ್ಟಿಸುವುದಿದು ಗಂರಿ
 ಭೀರರಿಗೆ ಗರುವಾಯಿಯೇ ಸುಡಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೩೪|| ತುಟ್ಟಿಸಲಿ ಧನಮಾನಗರ್ವದ | ಬೆಟ್ಟ ಮು |
 ಯಲಿ ಜೀವವೊಡಲನು | ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಗಲಿ ಬಿಡೆನು ಸತ್ಯವನೆಂದು ಯಮಸೂನು || ನೆಟ್ಟನೇ ನಿಶ್ಚೈಸಿ
 ದುದನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಮನ್ನಿಸಿದರಲ್ಲದೆ | ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಂದಲುಗತಿಯಹುದೆ ನಿನಗೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೩೫||

ಅಳಿಯದಂತಿರೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮದ | ನೆಳಲು ನೆಗ್ಗೆದೆ ಕೀರ್ತಿವಧುವಿನ | ಸುಳಿವು ನೋಯದೆ ತಳಿರು ಬಾಡದೆ
 ಧೈರ್ಯಸುರಕುಜದಾ || ಹಳಿವಿಗಳು ಪದವೈರಿವರ್ಗದ | ಕಳಕಳಕೆ ಮೈಗೊಡದೆ ನೃಪನಿ | ಮಂಳ
 ದಲಿದ್ದೊಡೆ ನಿನಗೆ ಸದರವೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೮೬|| ಸೋತಬಳಿಕೆವರೆಮ್ಮವಶವ | ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ನಾವ್ನೆ
 ಡೆವರಲ್ಲ ವೃಥಾತಿರೇಕದಿ ನೀವು ಘೂರ್ಮಿಸಲಂಜುವೆವೆ ನಿಮಗೆ || ಈತಳೋದರಿ ತೊತ್ತಿರಲಿ ಸಂ |
 ಘಾತವಾಗಲಿ ಸಾಕು ನಿಮ್ಮಯ | ಮಾತೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಜರೆದನು ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರ ||೮೭||
 ನೊಂದನೀಮಾತಿನಲಿ ಮಾರುತ | ನಂದನನು ಸಹದೇವನನು ಕರೆ | ದೆಂದನಗ್ನಿಯ ತಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ನೃಪನ ತೋಳುಗಳ || ಮಂದಿನೋಡಲು ಸುಡುವೆನೇಳೇ | ಳೆಂದು ಜರೆದೊಡೆಹಿಡಿದು ಮಾದ್ರೀ |
 ನಂದನನ ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದನನಿಲಜನ ||೮೮|| ಏನಿದೇಶೈ ಭೀಮ ನಿಲು ಯಮ | ಸೂನು
 ತಿವತ್ತಿವ ಗುರುವಲಾ ನಮ | ಗೀನಿತಂಬನಿಯಾದಿಯಾದಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳು || ಈನರೇಂದ್ರಗೆ ಸರಿಯೆ
 ಕುಂತೀ | ಸೂನುವೇ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥದಿಂದನು | ಘಾನನೈ ನಮಗೀತನೇಗತಿಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೮೯||
 ಹಿಂಗಿಹೋಗಲಿ ತನುವನಸು ಸ | ಪ್ತಾಂಗ ಬೇಯಲಿ ಖೋಡಿ ಮನದಲಿ | ಹಿಂಗುವುದೆ ಹರಹರ ಧನಂ
 ಜಯ ಕಾಕ ಬಳಸಿದಲಾ || ಅಂಗನೆಯಮೇಲೊಡ್ಡವೇ ಲಲಿ | ತಾಂಗಿಗೀವಿಧಿಯೇಕೆ ನಮಗೀ | ಭಂಗ
 ಸಾಲದೆ ಸುಡುವೆನಾದೊಡೆ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳ ||೯೦|| ಈಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಂದಕೌರವನಾಯಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಲು
 ಮುರಿದು ನವಾಯಿಯಲಿ ಘಟ್ಟಿಸದೆ ಕೊಬ್ಬಿದತನ್ನ ತೋಳುಗಳಾ || ವಾಯುಸಖನಲಿ ಸುಡುವೆನೀ
 ಗಳೆ | ಬೀಯವಾಗಲಿ ದೇಹವಾಚಂದ್ರಾಯತವೆಯೆಂದೊಡನೊಡನೆ ಮಿಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೯೧||
 ಅಕಟ ಧರ್ಮದಭೀಮಘಫಲುಗುಣ | ನಕುಲಸಹದೇವಾದ್ಯರಿರ ಬಾ | ಲಕಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರೇ
 ಮೃತ್ಯುವಿನತಾಳಿಗೆಗೆ || ಏಕಳರಾದಿರೆ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವೀ | ಗಕುಟಲರಲಾ ಭೀಷ್ಮಗುರುಬಾ | ಹ್ಲಕಕೃಪಾದಿ
 ಗಳುತ್ತರವ ಕೊಡಿಯೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೯೨|| ಕಂಗಳಿಂದನುಯೋಗ ನಿಜಹ | ಸ್ತಾಂಗುಲಿಯೊಳು
 ತ್ತರ ಲಸದ್ಭಾ || ಭಂಗದಲಿಸಂದೇಹ ಮುಖವಿಕ್ಕಿತಿಯಲಿದುರ್ನೀತಿ || ಇಂಗತದಲಾಂಗಕದಭಾವಾ
 ಭಂಗಪರಿಯನುಯೋಗಯುಕ್ತನ | ಯಂಗಳಲಿ ತಿಳಿದುಸುರದಿದುರ್ದು ಸಭೆ ಸುಭೀತಿಯಲಿ ||೯೩||
 ಅರಿದು ಮೌನವೋ ಮೇಣು ಮಾನಿನಿ | ಯೊರಲುತಿರಲೆಂದಾದುಪೇಕ್ಷೆಯೊ | ಮುಂದು ನುಡಿದುದ
 ಸಾಧ್ಯವೋ ಮೇಣಾವುದಿದರೊಳಗೆ || ಅರಿಯಿರೇ ಸಮವರ್ತಿದೂತನ | ಮುರುಕವನು ನೀವೇಕೆ
 ನಿಮ್ಮನು | ಮರೆದಿರೆಂದು ಏಕರ್ಣ ಜರೆದನು ತತ್ಸುಭಾಸದರ ||೯೪|| ಹುಸಿವಚನಪಾರುಷ್ಯಲಲನಾ |
 ವಿಷಯಮೃಗತೃಷ್ಣಾ ಪಿಪಾಸಾ | ವ್ಯಸನಿ ಬಲ್ಲನೆ ಧರ್ಮತತ್ಪರಹಸ್ಯನಿಶ್ಚಯವ | ಉಸುರಲಮ್ಮಿರೆ ವೈದಿ
 ಕದ ತನಿ | ರಸದ ಸವಿ ನಿವೆಗಲ್ಲದಾಂಗ | ಬಸಿದುಬೀಳ್ವುದು ಭೀಷ್ಮಯೆಂದುಏಕರ್ಣಗರ್ಜಿಸಿದ ||೯೫||
 ತನ್ನ ಸೋತಾಗಲೆ ಮಹೀಪತಿ | ಯನ್ಯನಾದನು ಸತಿಗೆ ತನ್ನಂ | ಮುನ್ನ ಸೋತೊಡೆ ತನ್ನ ಧನವೈಸಲೆ
 ವಿಚಾರಿಸಲು || ಅನ್ಯನನ್ಯಳಸೋತಗಡತಾ | ತನ್ನ ಧನವೆಂದರಸ ಶಕುನಿಯ | ಚಿನ್ನಣಕೆ ಬೆಳ್ಳಾದನೆಂದು
 ಏಕರ್ಣಖತಿಗೊಂಡ ||೯೬|| ಫಡ ವಿಕಾರವೆ ನಂಮೊಡನೆ ಬಾ | ಯ್ವಡಿಕತನವೇ ಕುರುಮಹೀಪತಿ |
 ಯೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಯಾದಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟಿವೀಸರಲಿ || ನುಡಿದರೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನೀ | ನೊಡಬಡಿಸ
 ಲೆಂತರಿವೆ ಧರ್ಮದ | ಕಡೆಮೊದಲ ಕೈವಾರ ನಿನಗೇಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೯೭|| ಏಕಪತಿ ಬಹುಪತಿಯರೆಂ

ಬುದು | ಲೋಕಪದ್ಧತಿಯಾದುದುತಾ | ನೇಕಸತಿ ಬಹುಪತಿಗಳಿದು ವೈದಿಕವಿರುದ್ಧವೆಲೆ || ಲೌಕಿಕ
ವೈವಹಿತದಕರ್ಮವ | ನೀ ಕುರ್ಮಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು, ನೀ ಕುರುವ್ರಜದೊಳಗೆ ಜನಿಸೆ ವಿಕರ್ಣಹೋ
ಗೆಂದ ||೯೮|| ಅಹುದು ಕರ್ಣನ ನುಡಿ ವಿಕರ್ಣನು | ಬಹುವಚನಪಂಡಿತನು ಬಾಹಿರ | ನಹುದಲೇ
ಕುರುರಾಜವಂಶದೊಳುಹಿಸಿ ಫಲವೇನು || ಅಹಿತಹಿತವಿಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲದ | ಬೃಹದುದುರೆಕಿಂಕರನ
ನುಡಿ ಕಿಂ | ಗಹನವೇ ಕಲಿಕರ್ಣಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ ||೯೯|| ಹಾರಪದಕಕಿಂಟಮಾಣಿಕೇ |
ಯೂರಕರ್ಣಾಭರಣವೆಂಬವು | ಭಾರವೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಹೇಳ್ವಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ || ಸಾರಿಗೀವಸ್ತ್ರಾಭರಣ
ಶೃಂ | ಗಾರವೇಕಿನ್ನಿವನು ತೆಗೆ ಕೈ | ವಾರವಿದಕೇಕೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೦೦|| ತೆಗೆದು
ಬಿಡುತು ಹಾರಪದಕಾ | ಬಗೆಗಳನಿವರೈವರು ದುಕೂಲವ | ನುಗಿದು ಹಾಯ್ಕಿದುಬಿದ್ದರಿವರೊಂದೊಂದು
ವಸ್ತ್ರದಲಿ || ಹೊಗೆಮೊಗದ ಕಿಡಿಗಣ್ಣುಕೆಮ್ಮಿ | ಸೆಗಳ ಗುಜುರಿನ ಜುಂಜುಗೇಶದ | ವಿಗಡನೆದ್ದನು
ಬಂದು ಹಿಡಿದನು ದೌಪದಿಯಸೆರಗ ||೧೦೧|| ಮುರುಹಿದರು ಮುಸುಡುಗಳ ಮಿಗೆನೀ | ರೂರವಕಂ
ಗಳಲಕಟಕಟ ನಿ | ಸ್ಮರವಿದೇಕಪರ್ತಿರ್ತೀಕನುತಿತವಿದೇಕನುತ || ಕರಗದರು ಕಂದಿದರು ಮೆಮ್ಮಲ
ಮರುಗದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ಜ | ರ್ಪುರಿತರಾದರು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಖಳನ ದುಷ್ಕೃತವ ||೧೦೨||
ಅಳುಕಿದನೆ ಸುಡಲವನ ಮೇಲುದ | ಸೆಳದನುನ್ನು ತಕುಚವ ನಳಿತೋ | ಳ್ಗಳಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ದಳಬಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ
ದಳವನನಿಷ್ಟು ರಕೆ || ಕಳವಳಿಸಿದಳು ಬೆರಳಿನಲಿದ್ಯಗು | ಜಲವಬಿರುತ ನೋಡಿದಳು ನೃಪ | ತಿಲಕನನುಭೀ
ಮಾರ್ಜುನರಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರ ||೧೦೩|| ಮುಬದವನಿಬರ ಮೋರೆ ಮಹಿಪನ | ಕೊರಲಕೊಂಕಿ
ನಲಿದ್ದರಾಸೋ | ದರರು ಸಾರವನಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪರಾ || ಮರಳಿ ನೋಡಿದಳುಕಟ ಗಂಗಾ
ವರಕುಮಾರದ್ರೋಣಕೃಪರ | ಸೆರಗ ಬಿಡಿಸಿರೆ ತಂದೆಗಳಿರಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೪|| ಕ್ರೂರನಿವ
ದುಶ್ಯಾಸನನು ಗಾಂ | ಧಾರಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸೆರಗ ಸೊಸೆಯ | ಲ್ಲಾರು ಹೇಳಿ ತಂಗಿಯಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಭಾನ್ಯ
ಮತಿ || ವೀರಸೈಂಧವನರಸಿ ರಾಜಕು | ಮಾರ ನೀ ನಾಟನಿಯಲಾ ಖಳ | ರವದೊಳದ್ದುವನು
ಬಿಡಿಸೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೫|| ಎಲೆವಿಳಾಸಿನಿಯಿರ ಭೂಪನ | ತಿಳುಹಿರ ತಾಯ್ನಳಿರ
ನೀವಿಂ | ದೆಲೆಪಸಾಯ್ತೆಯಿರ ಸಮೋದರಿಯೆಂದು ಕೆರವನ || ತಿಳುಹಿರ ಶರಣಾಗತರ ತಾ |
ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ಧರ್ಮವಕಟಾ | ಕಲುಷ್ಠದಯರಾ ನೀವನುತ ಹಲುಬಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೧೦೬||
ಧಾರುಣೀಪತಿಗಳಿರ ರಾಜಕು | ಮಾರಲಿರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ಪಂ | ವಾರಕಿದು ಪಂತವೆ ವಿಚಾರಿಸಿನಿರಪ
ರಾಧಿಯನು || ಸಾಂಬಯೊಬ್ಬಳನಕಟ ಸಭೆಯಲಿ | ಸೀರೆಯೊರೆಯುರ್ಚುವರು ಕೆಟ್ಟನು | ಕಾರಣಿಕಿಲ್ಲಾ
ತಿವಾ ಎಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೭|| ಪತಿಗಳೆನ್ನುನು ಮಾರಿ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೊಂಡರು
ಭೀಷ್ಮಮೊದಲಾ | ದತಿರಫರು ಪರಹಿತವ ಬಿಡುತು ವಧ್ಯಭೀತಿಯಲಿ || ಸುತನ ಸಿರಿ ಕಡುಸೊಗಸಲಾ
ಭೂ | ಪತಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಯನಾಥೆಗೆ | ಗತಿಯ ಕಾಣೆನು ತಿವತ್ತವಾ ಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೦೮||
ಮೈದೆಗೆದುವೀಪ್ರಾಣವಾಯುಗ | ಳೈದು ಬಳಿಕೆನಗಾರುಮರುಗುವ | ರೈದತನವೊಂದುಳಿಯಲುಳಿವುದು
ಮಿಕ್ಕಮಹಿಮೆಗಳು || ಪೈದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ನಿನ್ನಯ | ಮೈದುನರ ಮರುಳಾಟಕೆನ್ನುನು | ಕಾಯ್ದು
ಕೊಳ್ಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೊರಲಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||೧೦೯|| ಸುಲಿವರೂರೊಳಗುಟ್ಟುಸೀರೆಯ | ನೆಲೆ

ಮುರಾಂತಕ ರಕ್ಷಿಸೈ ಶತಿ | ಕಳೆಗೆ ಸದರವೆ ರಾಹು ರಚಿಸಿದತುಟಯತೋಟಯದು || ಸಳವೆರಸುವನು
 ಖಳರು ಸೀರೆಯ | ಸುಲಿದರಂಥೆಯನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿಯೇ ಕೃಗಾಯಬೇಕೆಂದೊರಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೧೧೦|| ಗತಿವಿಹೀನರಿಗಕಟ ನೀನೇ | ಗತಿಯಲ್ಯೆ ಗೋವಿಂದ ರಿಪುಬಾ | ಧಿತರಿಗಬಲರಿಗಾರ್ತ
 ರಿಗೆ ನೀ ಪರಮಬಂಧುವಲಾ || ಸತಿಪಶುದ್ವಿಜಬಾಧೆಯಲಿ ಜ | ವಿತವ ತೊರೆವರು ಗರುವರೆದುಹಿಂ |
 ಗತೆ ಸುಯೋಧನಸಭೆಯೊಳೆಂದೊರಲಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗ ||೧೧೧|| ಕಾಯಿದೈ ಕರುಣದಲಿ ದಿವಿಜರ |
 ತಾಯಪರಿಭವನು ಪಯೋಧಿಯ | ಹಾಯಿದಮರಾರಿಗಳ ಖಂಡಿಸಿ ತಲೆಯಚ್ಚಂಡಾಡಿ || ಕಾಯಿದೈ
 ಜಾನಕಿಯನೆನ್ನನು | ಕಾಯಬೇಹುದು ಪೆಣ್ಣು ಹರಿಬಕೆ | ನೋಯಬಲ್ಲರೆ ಕೆಲಬರೆಂದೊರಲಿದಳು ತರ
 ಳಾಕ್ಷಿ ||೧೧೨|| ವೇದವಧುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಲಾ ತಮ | ಬಾಧೆಯಲಿ ಖಳನಿಂದ ಧರಣಿಮ | ಹೋದಧಿಯ
 ಲಕ್ಕಾಡಿದೊಡೆ ದಾಡೆಯಲಿದಾನವನ || ಕೋದು ಹಾಕಿಭೂತಧಾತ್ರಿಯ | ಕಾಡೆಲಾ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವೆ |
 ಮೇದಿನೀಪತಿ ಮೃನ್ಮಿ ಸೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ || ರಕ್ಷಿಸಿದ ಯೋಗಿನಿಗೆ ಬೆದರುವ | ದಕ್ಷಸುತೆಯನು
 ಕೋಪತಿಖಮರ ರಾಕ್ಷನಾಜಮದಗ್ನಿ ಮುನಿಪನ ನುಡಿಯನನುಕರಿಸಿ || ರಕ್ಷಿಸಿದ ರೇಣುಕೆಯನೆನ್ನನು |
 ಪೇಕ್ಷಿಸಿದಿರೈ ಕರುಣದಲಿ ಕಮ | ಲಾಕ್ಷ ಬಿಡಿಸಾ ಸೆರಗನೆಂದೊರಲಿದಳು ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ||೧೧೪|| ದೇವಕೀ
 ದೇವಿಯರ ಸೆರೆಯನು | ದೇವಕೃಪೆಯಲಿ ಬಿಡಿಸಿದೈ ಕರು | ಣಾವಲಂಬನಕಳಚಿದೈ ಹದಿನಾರುಸಾವಿ
 ರದಾ || ದೇವಕನ್ಯಾಬಂಧನವನಭಿ | ಭಾವಕರ ಕೌರವರ ಭಂಗಿಸಿ | ದೇವ ಬಿಡಿಸೈ ಸೆರಗನೆಂದೊರಲಿ
 ದಳು ಪಾಂಚಾಲೆ ||೧೧೫|| ಶಿಶುವಂಥಗೆ ಸೀವರಿಸಿದಸುರನ | ಬಸುರಹೂಮಾಲೆಯನು ನೀ ತುರು | ಬಿಸಿ
 ದೆಲಾ ನಖರಾಜಗಬಲನಕಾಯ್ದು ಕರುಣದಲಿ || ಶಿಶುವನಯ್ಯಂಗಿತ್ತುಜಲಧಿಯ | ಮುಸುಕನುಗದತಿಕ
 ರುಣಿಯೇ ಹೆಂ | ಗುಸಿನ ಹರಿಬಕೆ ಕೃಪೆಯಮಾಡೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೧೬|| ತುರುವನುಂಗಿದ
 ಫಣಿಯ ಗಂಟಲ | ಮುರಿದು ಕಾಯ್ದೈ ಗೋವುಗಳ ಗರಿ | ಮರೆಯಲಿಂದ್ರನ ಖಾತಿಗಳುಕದೆ ಕಾಯ್ದೆ
 ಗೋಕುಲವ || ಮೆರೆದೆಲಾ ಕೃಪೆಯಲಿ ಗಜೇಂದ್ರನ | ಮುರಿಯಲೀಯದೆ ಖಳನು ಸೋಕಿದ | ಸೆರಗ
 ಬಿಡಿಸೈ ಕೃಷ್ಣ ಯಂದಳು ಪಾಂಡವರ ರಾಣಿ ||೧೧೭|| ಬದೆದೊಡೊಲಿದವರುಂಟೆ ಬೈದೊಡೆ | ಪದವ
 ನಿತ್ತವರುಂಟೆ ಕರುಣಾ | ಸ್ವದರನಾಕೇಳ್ವರಿಯನೇ ಕಮಲಾಸನಾದ್ಯರಲಿ || ಪದವ ಸೋಂಕಿದಮೂ
 ಹೊರಡುತಿ | ದ್ವಿದುದುಗಡ ಹೆಂಗುಸಿನ ಹೇರಾ | ಇದ ಕೃಪಾಳುವೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೧೧೮|| ಸೊಕ್ಕಿದಂತಕದೂತರನು ಸದೆ | ದೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯಜಾಮಿಳನ ಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ
 ಯಲ್ಯೆ ದುರಾತ್ಮಕ್ಷತ್ರಬಂಧದಲಿ || ಸೊಕ್ಕಿದರು ಕೌರವರು ಖಳರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕಿದನು ನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ | ಕಕ್ಕು
 ಲಿತೆ ಬಡುವನು ಮುರಾಂತಕವಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೧೧೯|| ಚರಣಭಜಕರ ಮಾನಹಾನಿಯ | ಹರಿಬವಾ
 ರದು ಕೃಷ್ಣನಾಮ | ಸ್ಮರಣ ಧನಿಕರಿಗುಂಟೆ ಫುಲ್ಲಣೆ ಘೋರಪಾತಕದ || ಕರಮಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕನು
 ನೀ | ಕರುಣೆಯಲ್ಲದೊಡೀ ಕುಟುಂಬಕೆ | ಶರಣರದಾರೈ ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ
 ||೧೨೦|| ನಾಥರಿಲ್ಲದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ನೀ | ನಾಥನೈ ಗೋವಿಂದ ಸಲಹೈ | ಯೂಧಪತಿಗಳು
 ಬಿಸುಟ ತರುಣಿಗೆ ಕೃಪೆಯ ನೀ ಮಾಡೈ || ನಾಥರಿಲ್ಲನಗಂದು ದೀನಾ | ನಾಥ ಬಾಂಧವ
 ನೀನಲ್ಯೆ ವರ | ಮೈಥಿಳೀಪತಿ ಮೃನ್ಮಿ ಸೆಂದೊರಲಿದಳು ಮೃಗನಯನೆ ||೧೨೧|| ಹೊಲಬುದ

ಪ್ಪಿದ ಹುಲ್ಲೆ ಬೇಡನ | ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತಾದೆನ್ನೆ ಬಲು | ಹಳ್ಳುವದಲಿ ತಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ತಿಶುತಾ
 ನಾದೆನೆಲೆಪರಿಯೆ || ಕೊಲುವವೈ ಕಾಗೆಗಳ ಕಟಕೋ | ಗಲೆಯವರಿಯನು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾ |
 ಜಲಧಿಯೇ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೨೦|| ಅಕಟ ಪಂಸೆಯ ಮರಿಯ ಮೋದುವ |
 ಬಕನ ತೆಗೆಸೈ ಗಿಡಗನೆರಗುವ | ಶುಕನ ಶೋಕವ ಮಾಣಿಸೈ ಮಾಣಿಯವೆ ಭಕತರಲಿ || ಪ್ರಕಟಭೂತ |
 ಗ್ರಹದಬಾಧಗೆ | ವಿಕಳೆ ನಿನ್ನಯಬಿರುದ ತಡೆದನು | ಭಕತವತ್ಸಲನಹರೆ ಸಲಹೆಂದೊದಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೧೨೧|| ಅರಿಗೊರಲುನೆನ್ನೆ ಖಳಾಪ | ಸ್ಮಾರವಿದೆ ಸೆರೆಪಿಡಿದು ತನ್ನನು | ವಾರಿಗೆಯು ಪ್ರೇರಾ
 ಗ್ಯಗಡ ಮತ್ಪ್ರಾಣವಿಭುಗಳಿಗೆ || ಘೋರತರಭವದುರಿತತರುವಿನ | ಬೇರಸುಡುವಿನಿನ್ನ ನಾಪಕೆ |
 ನಾರಿಯಳ್ಳೆಯನಿಲಿಸಲೇನಂದೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೧೨೨|| ಕರಣಿ ನೀಕಾರಣ್ಯಪಾತ್ರದ | ತರಳೆತಾ
 ದೀನಾರ್ತಿ ದುಃಖೋ | ತ್ತರಣ ನೀ ಬೀನಾರ್ತದುಃಖಿತೆಯಾನು ಜಗವರಿಯ || ಪರಮಪಾಲಕ ನೀನೆ
 ಗತ್ಯಂ | ತರದವಿಹ್ವಲೆ ತಾನಲಾ ನಿ | ಪೂರವಿದೆನ್ನೆ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೧೨೩||
 ಮರೆದೆನಭ್ಯುದಯದಲಿ ನೀನೆಂ | ದಲವನಾಪತ್ತಿನಲಿ ಮದದಲಿ | ಮುರುಕಿಸುವೆನುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಳವಳಿಸು
 ವೆನು ಬೋಡಿಯಲಿ || ಅರಿಯದಜ್ಞರ ಗುಣವ ದೋಷವ | ನರಸುವರೆ ನಿನ್ನಡಿಯ ಕೃಪೆಯನು |
 ಮೆರೆಯಲಾಗದೆ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೧೨೪|| ಬುಷಿಗಳತಿತಾರ್ಕಿಕರು ಕರ್ವ | ವ್ಯಸ
 ನಿಗಳು ಕೋವಿದರು ಮಿಕ್ಕಿನ | ವಿಷಯದರೆಮಾನುಗಳು ಮೂಢಮನಃಪೃರೆಂಬವರು || ಒಸೆದು
 ನಿನ್ನವರೆಂದು ಬಗೆವರೆ | ಬಸಿದುಬೀಳುವಕೃಪೆಯ ನೀತೋ | ರಸೆಯದೆನ್ನೆ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೊರಲಿದಳು
 ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೧೨೫|| ತುಸಮೊದಲು ಚತುರಾಸ್ಯಪರಿಯಂ | ತೆನೆವವೇ ಭವನದಲಿ ಜೀವ | ಪ್ರಸರವಿ
 ಸ್ವಪ್ನದ ದುಃಖವು ತಾರತಮ್ಯದಲಿ || ಉಸುರಸರಣಪಿಲ್ಲದೆನ್ನು | ಬೃಹದ ಭೀತಿಯಬೇಗೆ
 ಮಿಗೆ ದಾ | ಹಿಸುವುದೈ ಕಾರಣ್ಯನಿಧಿ ಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೨೬|| ನಂದಗೋಪಕುಮಾರ
 ಗೋಪೀ | ವೃಂದವಲ್ಲಭ ದೈತ್ಯವಂಥನ ಮು | ಕುಂದ ಮುರಹರ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಘನಕೃಪಾಜಲಧಿ ||
 ನೊಂದೆನ್ನೆ ನುಗ್ಗಾದೆನ್ನೆ ಗೋ | ವಿಂದಕೃಪೆಮಾಡಕಟಿಂತ ಪೂ | ಳೇಂದೆ ಮುಖಿ ಹಲುಬಿದಳು
 ಬಲುತೆರತರದಿಂದಲಚ್ಚುತನ ||೧೨೭|| ಇತ್ತದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳಗೆ ದೇ | ಪ್ರೋತ್ತಮನು ಭಕತರಗೆ
 ತನ್ನನು || ತೆತ್ತು ಬದುಕುವನೆಂಬಪರಮವ್ರತದನಿಷ್ಠೆಯನು || ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ |
 ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರೊಳು ಸಮೇಳದ | ನೆತ್ತಸಾರಿಯ ಹರಹಿ ಹಾಸಂಗಿಯನು ದಾಳಿಸುತ ||೧೨೮|| ಕೇಳಿ
 ದನು ಮುರವೈರ ತನ್ನಯ | ಮೇಳದ್ರವರಸತಿಯ ಹುಯ್ಯಲ | ನಾಳಿನೊಂದಪಮಾನವಾಳ್ವಂಗೆಂಬ
 ನುಡಿಯಿಂದ || ಕೋಳುಹೋದುವೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಬಾಳುವೆಗಳಕಟಿಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ
 ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿದ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೀಪದನ ||೧೨೯|| ಕ್ರೂರದುರಿಯೋಧನನು ದ್ರುಪದಕು | ಮಾರಿ
 ಪಾಂಚಾಲೆಯನು ಸಭೆಯಲಿ | ಸೀರೆಯನು ಸುಲಿಯಲೈ ಕಾಯೈ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದೆನುತ || ನಾರಿಯೊರ
 ಲುತ್ತಿಹಳ | ವುಟ್ಟಾ | ಸೀರೆಸೆಳೆಯಲು ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷಯ | ಸೀರೆಯಾಗಲಿ ಯೆಂದ ಗದಗಿನವೀರ
 ನಾರಯಣ || ||೧೩೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೩೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

- - - - -

ಸೂಚನೆ: ಸೋಲದಲಿ ಮನನೊಂದಧರಣೀ | ಪಾಲರನು ಸಂತೈಸಿಯಂಧನೈ |

ಪಾಲ ಕಳುಹಿದರಿವರು ಹೊರವಂಟರು ಪುರಾಂತರವ ||

ನಿಯತಮತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇ | ಜಯಮಹಿಪತಿ ದೇವತಾಭ | ಕ್ತಿಯಲದೇನಾತ್ಮ
ಯವೋ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವಾ || ಜಯಜಯೆಂದುದು ನಿಖಿಳಜನ ಝಾ | ಡಿಯಲಿ ಝೋಂಪಿಸಿ ಸೆಳೆ
ವಸೀರೆಗೆ | ಲಯವ ಕಾಣೆನು ಕರುಣವೆಂತುಟೊ ದೇವಕಿಸುತನಾ ||೧|| ಉಗದು ಹಾಯ್ಕುವಳಿನ
ನಿಡುದೋ | ಳುಗಳು ಬಳಲಿದವಳ್ಳೆ ಹೊಯ್ದವು | ಧಗೆಯ ಡಾವರವಾಯ್ತು ಬಹಳಸ್ವೇದಜಲಜ
ಡಿಯೆ || ತೆಗೆದು ನಿಂದನು ಸೀರೆಯೊಟ್ಟಿಲ | ಗಗನವನು ಗಾಹಿಸಿತು ಗರುವೆಯ | ಬಗೆಗೆ ಬೀಸರ
ವಿಲ್ಲ ಬೆರಗಾಯ್ತುಮಹಾಸ್ಥಾನ ||೨|| ಆಮಹಾಸತಿ ಶಿವತಿವಾ ಲಚ್ಚಾವೊದಧಿ ಬತ್ತುವದನಿರ್ಣಾ
ಮರೇಕುಂತೀಸುತರು ಪಕ್ಕರ ಪರಾಭವಕೆ || ಆಮುಕುಂದನ ದಿವ್ಯನಾಮ | ಪ್ರೇಮರಸಕಿದು ಸಿದ್ಧಿಯಂ
ಡನ | ಲಾ ಮಹಾಸ್ಥಾನವಲಿ ಬೆಳೆದುದು ಬೆರಗುಬಿಂಕದಲಿ ||೩|| ಅಪ್ಪ ದೈವಪ್ರೇಮವಿದಲಾ |
ಮಹಿಳೆಯಲಿ ಮೊನವರಕ್ಕತಿಗೆಲ | ಬಹುಡೆ ಗರು ಯಗಾಹಿಸಿತು ಗೋವಿಂದನಭಿಧಾನ || ಅಹಿತವಹಕು
ರುರಾಜಕುಲಘನ | ಗಪನಭೀಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರ | ವಿಹರಣದಲಿ ವಿನಾಶವಹುದೆಂದುದು ಬುಧ
ಸ್ತೋಮ ||೪|| ಬೆಗಡಿನಲಿ ಮುದಖೇದನಯನಾಂ | ಬುಗಳೊಳಾನಂದಾಶ್ರಯೋಕದ | ಬಗೆಯೊಳು
ಬೈದನಗೆಯಲಾಸ್ವೇದದಲಿ ರೋಮಾಂಚ || ದುಗುಡದಲಿ ಪರಿತೋಷ ಕಂದಿದ | ಮೊಗದಲುಜ್ಜ್ವಲ
ವೈತ್ತಿ ಭೀಷ್ಮಾ | ದಿಗಳೊಳಗೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿದು ಪಡಿಮುಹೂರ್ತದಲಿ ||೫|| ನೆನೆದೆ ನೀನನುಚಿತವ
ನೀಹೊ | ತ್ತಿನಲಿ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಚಯ ದೈವದ | ನೆನಹಿನಲಿ ದೂರಡಗಿತರೆ ಬೆಳಸಾದುದಪಕೀರ್ತಿ || ವನಿ
ತೆಯನು ಬಿಡು ಪಾಂಡುನೃಪನಂ | ದನರ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡುವು | ದನುನಯವು ನಿನಗೆಂದು ನುಡಿ
ದನು ವಿದುರ ಕುರುಪತಿಗೆ ||೬|| ದೈವವೀದ್ರಾಪದಿಗೆ ಸೀರೆಯ | ನೈವುದಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿಸಲಾಪುಡೆ | ದೈವ
ತೊತ್ತಿರ ಹುರುಡುಗೆಲಸದ ಹಿಂದುಗೂಡದಲಿ || ದೈವವಿವಳಿಗೆ ತಾನಲೇ ತ | ನ್ನೈವರಿಕ್ಕಿದಮಾತು
ರಿಪುಗಳ | ಮೈವಳಿಯ ನುಡಿಗಾರ ನೀ ಸಾರಂದನಾಭೂಪ ||೭|| ನೀತಿಮರುಳನು ವಿದುರನೀತನ |
ಮಾತಿನಲಿ ಫಲವೇನು ತೊತ್ತಿರೊ | ಳೀತಳೋದರಿ ಬೆರಸಿ ಬದುಕಲಿ ಕರ್ಣ ಕಳುಹಿವಳ || ಈತತ್ತ್ವ
ಣದೃಷ್ಟಬಂಧನ | ವೇತರಲಿ ಮಾಡದಳೊ ಲಚ್ಚಾ | ಜಾತವುಳಿದುಮ ಬೆಳದಸೀರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಹೊರಿ
ಸೆಂದೆ ||೮|| ಇವಳಲೇ ನಮ್ಮಿನಿಬರಭಿಮಾ | ನವನು ಸೆಳೆದಳಲಾ ಸ್ವಯಂವರ | ಭವನದಲಿ ಭಂಗಿಸಿ
ದಳೆಮ್ಮನು ಸಭೆಯೊಳೆಡಹಿದರೆ || ಇವಳು ಬಹುವಿಧಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯೊ | ಳೆವಗೆ ಸಿಲುಕಿದಳೆಂದು
ತೊತ್ತಿರ | ಸನಡಿವೇಟದ ಸವಿಯ ಸುರಿಯಲಿ ಭಂಡಮಿಂಡರಲಿ || ಬೂತುಗೆಡವನೊಳೆಂಬೆನೇ ಮರು
ಮಾತನೆಲೆಗಾಂಗೇಯ ತಮ್ಮದು | ನೀತಿಯೇ ತಾನಿವರಧನವೇ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ || ಸೋತನರ
ಸನು ತನ್ನನೆನ್ನನು | ಸೋತುದನುಚಿತವೆಂಬ ಬೆಡಗಿನ | ಮಾತನರಿಯದಮೂಢರನು ಸುಡಲೆಂದಳಿಂ

ದುಮುಖಿ ||೧೦|| ಸೋತುದಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಸೋತುದು | ನೀತಿಯೆಂಬುದ ವಿಹಿತವೇ ತು | ನೀತನುಡಿಯಲಿ
 ಧರ್ಮಪುತ್ರನು ಸತ್ಯಸಂಘನಲೇ || ನೀ ತಳೋದರಿ ತರಿಚುಗೆಡದೀ | ಮಾತಿನಲಿ ತಾಬಿಡುವೆನೇ ನಿ |
 ನ್ನಾತಗಳ ನುಡಿಸೆಂದು ಖಳ ಧಟ್ಟಿಸಿದನೆಂಗನೆಯ ||೧೧|| ಜೀಯ ಮಾತೇನಿವಳೊಡನೆ ರಿಪು | ರಾಯ
 ರಿಗೆ ದಾಸತ್ವವಾಗಲು | ಬಾಯಬಡಿಕೆಯದಾರೊಡನೆ ತದ್ವಾಸಧನವಲ್ಲಾ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯನಿನ್ನು
 ನಿಮ್ಮಪ | ಸಾಯಿತೆಯರಲಿ ಕೂಡು ತೊತ್ತಿರ | ಲಾಯಬೇಡುಪಕಾರವೆಂದೆರಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೧೨||
 ಎಲೆಗೆಭಜಸಾ ಕೌರವಾನ್ವಯ | ತಿಲಕನನು ನಿನ್ನವರ ಮರೆ ನಿ | ನ್ನುಳಿವನೆನೆ ಯಾಸಮೆಯದಲಿ
 ಕಾಲೋಚಿತಕ್ರಮವ || ಬಳಸು ನೀನೆನೆ ಗಜರಿದಳು ಕುರು | ತಿಲಕನನು ತರಿದೊಟ್ಟ ರಣದಲಿ | ತಿಳಿ
 ರಕುತದಲಿ ತಣಿವನೆಲಿಜನೆಂದಳಿದುಮುಖಿ ||೧೩|| ಏಕೆ ಕಣಕಿದೆ ಕರ್ಣಬೂತಿನ | ಬೀಕರಿನ ಬದಗ
 ಯನು ಸಮರದೊ | ಳೀಕೆಯನಿಲಜ ಮುರಿವನೆನುತವೆ ತನ್ನ ಮುಂಜಿರಗ || ನೂಕಿ ತೊಡೆಗಳ ತೋರಿ
 ಸುತ ಲೋ | ಕೈಕವೀರನನೇಡಿಸಿದರ | ವ್ಯಾಕುಲನ ಮನಖಂಡಿಯೋದುದು ಖತಿಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ||
 ನೋಡಿದನು ಪರಿಘವನು ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಾಡಿತಿವದಿರಮೇಲೆ ಮೈಯಲೆ | ಝಾಡಿಗದರಿತು ರೋಮ
 ಝಳಪಿತರೊಣಮಯನಯನ || ಮೂಡಿತುರಿ ಸುಯ್ಲಿನಲಿ ರೋಷದ | ಬೀಡು ಭೀಮನ ಕಂಡು
 ಧರ್ಮಜ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಕೊರಳಿನ ಬೆರಳಸನ್ನೆಯಲಿ ||೧೪|| ಸೈರಿಸಕುಟಾ ಭೀಮರೋ
 ಷವಿ | ಕಾರಕಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಸರ್ವವಿ | ಕಾರದಲಿ ಕೌರವರು ಮೆರೆಯಲಿ ಕಾಲವವರದಲಾ || ಧಾರು
 ಣೀಶನ ಧರ್ಮತತ್ವದ | ಸಾರವುಳಿದರೆ ಸಾಕು ಮಿಕ್ಕಿನ | ನಾಭಿಧನವಭಿಮಾನ ಬೇಯಲಿಯೆಂದನಾ
 ಪಾರ್ಥ ||೧೫|| ಕ್ಷಮೆಯೆ ಧನವೆಂದಿದ್ದವಿವಳಲಿ | ಮಮತೆಯನು ಮಾಡಿದೆವೆ ನಾವು | ಭ್ರಮಿಸುವರೆ
 ದೇವೇಂದ್ರತೃಣವಿನನಾವಪಾಡೆವಗೆ || ರಮಣಿಯಾಡಿದಧರ್ಮಪದವಿದು | ಕುಮತಿಗಳ ಮತವಲ್ಲದಿ
 ದೊಡ್ಡ | ತಮಗೆದಾಸಿಯೆದ್ದುಪದನಂದನೆಯೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೬|| ಶ್ರುತಿತದರ್ಥಸ್ಮೃತಿಗಳಲಿ ಪಂ |
 ಡಿತರು ಪುಣತರುಂಟು ಪಾರ್ಥ | ಸ್ಮೃತಿಯ ಬಳಿಕಾದರಿಸುವೆವು ನಿಮಗಾದದಾಸ್ಯದಲಿ || ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ
 ನಡೆದು ತೋರಾ | ಸತಿಯ ಸೆರೆಯನು ಬಿಡಿಸಲೆಮ್ಮಾ | ಕ್ಷಿತಿಯೂಳಾರುಂಟೆಂದು ಕೌರವರಾಯ
 ಗರ್ಜಿಸಿದ || ಭಾಷಯೇಕವನೊಡನೆ ದುರುಪದಿ | ದಾಸಿಯಲ್ಲೆಂಬವನದಿವಸವ | ದೇಸುಬಲಹೋ
 ವೂತುಮುರು ತಾನಿಂದ್ರಸುತನೆಂಬ || ಐಸರಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ ತೃಣಗಡ | ವೈಸಲೇ ನೀಮುನಿದೊ
 ಡೀನುಡಿ | ದಾಸಭಾವದ ಬಣಗುಗಳಿಗೆಕೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೧೭|| ನೂಕಿಸಾ ತೊತ್ತಿರಮನೆಗೆ ತಡ |
 ವೇಕೆ ತರುಣಿಯನಿನ್ನು ನೀನು ವಿ | ವೇಕದಲಿ ನನ್ನಂತೆ ತೆಗೆ ಸಾಕಿವರ ಮಾತೇನು || ಈ ಕುಠಾರರ
 ಕಳುಹಿ ಕಳೆ ತಾ | ವೇಕೆ ನೈಪಸಭೆಯಲಿ ವರಾಸನ | ವೇಕೆನುತ ಕುರುಪತಿಗೆ ನುಡಿದನು ಕರ್ಣ ಖಾತಿ
 ಯಲಿ ||೧೮|| ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ನೀನತಿ | ಬಹಳಮತಿಯೈ ಕರ್ಣ ನೀನೀ | ಕುಹಕಕೋಟಿಯನೆತ್ತ
 ಬಲ್ಲ ವೃಥಾಭಿಮಾನಿಗಳ || ರಹಣಿ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ತೊತ್ತಿರ | ಸಹಚರರ ಸೂಳಾಯಿತರ ಕರೆ |
 ಮಹಿಳೆಯನು ನೂಕೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೯|| ಸುಳಿವಹುಲ್ಲೆಯ ಸೋಹಿ
 ನಲಿ ಕುಕ್ಕುಳಿಸಿದರೆ ಕುಕ್ಕುರನ ಕೈಯಲಿ | ತಳುವಹುದೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷತಿಪಾಲ ನಿನ್ನವರಾ || ಬಳ
 ಲಿಕೆಯನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಹಿಡಿ | ಬೆಳೆಯ ಹಲುಬಿದಳಕಟ ರಾಯನ | ಲಲನೆಗೀವಿಧಿಯೇ ಮಹಾದೇವೆಂದು

ದಖಿಜನ ||೨೨|| ಮಾಣಿಸೈ ಗಾಂಗೇಯ ಗುರು ನಿ | ಮಾಣೆಯಡಿ ಕೃಪ ಕೃಪೆಯಮಾಡೈ | ರಾಣಿ
 ವಾಸಂಗಳಿರ ನಿಲಿಸಿರೆ ನಿಮ್ಮವೈಮನನ || ಪಾಣವಿದಕೊಳಹೇಳಿರೌ ಸಾ | ಕೂಣೆಯವ ಹೊರಲಾರನೆ
 ನುತಾ | ರಾಣಿ ಹಲುಬಿದಳೊಡಮುರುಚಿ ಹಣಗಿದಳು ಖಳನೊಡನೆ ||೨೩|| ಮಾವ ನಿಮ್ಮಯ ನೇತ್ರ
 ವಂತ | ಭಾವದಲಿ ಬೆರಸಿದೊಡೆ ವಿಜ್ಞಾ | ನಾವಲಂಬನದಿಟ್ಟಿ ಬೆಂದುದೆ ನಿಮ್ಮಹೃದಯದಲಿ ||
 ದೇವಿಯರಿಗಿದು ಸೊಗಸಲಾ ಸ | ಖ್ಯಾವಳಿಗೆ ಸೇರುವುದಲಾ ನಿ | ಜೀವರಾದಿರೆ ನೀವೆನುತ ಹಲುಬಿ
 ದಳು ಲಲಿತಾಂಗ ||೨೪|| ಕ್ಷಿತಿಯೆ ಬಿಡಿಸಾ ಸೆರೆಗನೆಲೆಪಾ | ವೃತಿಯೆ ತನ್ನದು ಧರ್ಮವಾದೊಡೆ |
 ಗತಿ ತನಗೆ ನೀವಾಗಿರೌ ಕಮಲಾದಿಶಕ್ತಿಗಳು || ಸತಿಯಹಲ್ಯಾದ್ವಿತವರಾರುಂ | ಧತಿಮಹಾವಮಾಯಾ
 ದಿದೇವ | ಪ್ರತತಿ ಬಿಡಿಸಿರೆ ಸೆರೆಗನೆಂದೊರಲಿದಳು ಪಾಂಚಾಲೆ ||೨೫|| ಅಂಧನೊಬ್ಬನೆ ಮಾವ ನೀವೇ
 ನಂಧರಾದಿರೆ ಪಾಂಡು ಕರುಣಾ | ಸಿಂಧು ನೀಸೈರಿಸುವುದೇ ತನ್ನೀವಿಪತ್ತಿನಲಿ || ಅಂಧಕಾಸುರಮ
 ಥನ ನೀನೇ | ಬಂಧಿಸಿದಲಾ ಪೂರ್ವವರಸಂ | ಬಂಧವನು ನೀ ಸೆರೆಗೆ ಬಿಡಿಸೆಂದೊರಲಿದಳು
 ತರಳೆ ||೨೬|| ಸೊಸೆಯಲಾ ದೇವೇಂದ್ರಯೆನ್ನಯ | ಗಣನಿಯಾರದು ಹಿರಿಯಮಾವನ | ವಶವಲಾ
 ತ್ರೈಜಗದ ಜೀವರ ಜೀವವಿಭ್ರಮಣ || ಉಸುರು ನಿನ್ನಾಧೀನವೀದು | ವೈಸನಿಗಳ ಕೊಂಡಾಡು
 ವರೆ ಕರು | ಣಿಸು ಸಮೀರಣಯೆಂದು ಹಲುಬಿದಳುತ್ಪಿನೇಯರಿಗೆ ||೨೭|| ಮಾವದಿರು ಮೊದಲಾದ
 ದಿಕ್ಕಾ | ಲಾವಳಿಗೆ ನಮಿಸಿದನು ನೈದಿಲ | ತಾವರೆಯಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮಂಡೆಯೊಳಿಟ್ಟಿನಂಜುಳಿಯ || ಕಾವು
 ದೆನ್ನನು ಹೆಂಗುಸಲ್ಲಾ | ಹಾವು ಹಲಬರ ನಡುವೆ ಸಾಯದು | ದೇವರಿಗೆ ದೂರೈದಲೆಂದೊರಲಿದಳು
 ಲಲಿತಾಂಗ ||೨೮|| ಬಾಯ ಬಿಡಲೇಕಕಟ ಬಳಲಿದೆ | ತಾಯೆ ಕೈದೋರಿಸರು ನಿನ್ನಯ | ರಾಯರೈ
 ವರು ಕೆಲಬಲದ ಜನರೇನಮಾಡುವರು || ನ್ಯಾಯ ನಿನ್ನದು ದೈವದೊಲುಮೆಯ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು
 ಬರಿದೆ ಧೈರ್ಯದ | ಬೀಯಮಾಡದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿದುರನಂಗನೆಗೆ ||೨೯|| ಎಲೆಗೆ ನಿನ್ನವರೇನ
 ಮಾಡುವ | ರೊಲೆಯೊಳಡಗಿದಕಂಡವಿವರ | ಗ್ಗಲಿಕೆ ನಂದಿದುವೆನುತ ಮುಂಚರಗೆತ್ತಿಮಾನಿನಿಗೆ ||
 ಖಳನು ತೊಡೆಗಳ ತೋರಿಸಿದೊಡತಿ | ಮುಳಿದು ಕೊಟ್ಟಳು ಶಾಪವನು ನಿ | ನ್ನಳಿವು ತೊಡೆಯಲಿ
 ಮುಗಿವುದೆಂದಳು ಮುಗುದೆ ಖಾತಿಯಲಿ ||೩೦|| ಕಡಲ ತೆರೆಗಳ ತರುಬಿ ತುಡುಕುವ | ವಡಬನಂದದಿ
 ಮೇಘಪಟಲವ | ನೊಡೆದು ಸೂಸುವಸಿಡಿಲಿನಂದದಿ ಸಭೆಯೊಳಡಹಾಯ್ದು || ಕುಡಿ ಕುಠಾರನ ರಕು
 ತವನು ತಡೆ | ಗಡಿ ಸುಯೋಧನನೂರುಗಳ ನಿ | ಮೃಡಿಸಿಮುನಿಯಲಿ ಧರ್ಮಸುತನೆನುತಿದ್ದನಾಭೀ
 ಮ ||೩೧|| ಹೆದರುಹೊಕ್ಕರು ಸಭೆಗೆ ಕೌರವನೆದೆಬಿರಿದುದಾಸ್ಥಾನಜಲನಿಧಿ | ಕಡಡಿತ್ತುಕ್ಕಿದಬೆರಗನಲಿ ಬೆಳ್ಳಾ
 ದನವನೀಶ || ಹದನಹುದು ಹಾಯನುತಲಿದ್ದರು | ವಿದುರಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣರಿತ್ತಲಾ | ಕೆದರುಗೇಶದಕಾಂತೆಹು
 ದಿದಳುಹರುಷಪುಳಕದಲಿ ||೩೨|| ಒಡೆಯನೈತರಲಿಕ್ಷುದೋಷದ | ಬಡನೆಂಗಳೋಡುವವೊಲೀಕೆಯ | ಹಿಡಿ
 ದೆಳವಖಳಹಾಯ್ದನಾ ಕೌರವನ ಹೊರೆಗಾಗಿ || ನುಡಿ ತರುಣಿ ತನ್ನಾಣೆ ಭೀತಿಯಬಿಡಿಸಿದನಲಾ ರಾಯ
 ನಾಚ್ಚೆಯ | ತಡಿಕೆವಲೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಹೋಗಿನ್ನೆಂದನಾ ಭೀಮ ||೩೩|| ಉಲವಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ
 ಕರ್ಣನ | ಶಿರದಭಾಂಡದಲಿವನ ನೊರೆನೆ | ತ್ತರಿನಲಿವನಗ್ರಜನ ಕೊಬ್ಬಿದನೇಣ ಕೊಯ್ಯೊಯ್ದು ||
 ದುರುಳಶಕುನಿಯ ಕಾಳಿಜದೊಳೊಡ | ವೆರಸಿ ಕುಡಿಸಿ ಮಹೋಗ್ರಭೂತದ | ಸೆರವಿಗುಣಲಿಕ್ಕುವೆನು

ಸತಿ ಕೇಳೆಂದನಾ ಭೀಮ ||೩೪|| ಕೊಂಬೆನೇ ಧರ್ಮಜನ ಧರ್ಮದ | ಡೊಂಬಿನೇ ಮುದಿಗುರುಡನಿಕ್ಕಿದ
ನಂಬುಗೆಯ ವಿಷವೈಸಲೇ ತಲೆಗೇರಿತಗ್ರಜನ || ಡೊಂಬಿಗರ ಡಾವರಿಗರಿವದಿರ | ತಿಂಬಿನೀಗಳೆ
ತರುಣಿ ಕೇಳೆನು | ತಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ ಸಂತಪಿಚ್ಚನು ಕುರುಳನೆಲಿಸುತ್ತ ||೩೫|| ಇಳಿದನರ್ಜುನನಾಸಭಾ
ಮಂ | ಡಲದ ವೇದಿಯನಹಹ ಧರ್ಮಜ | ನುಳಿವನೇ ನುಡಿಯಡಹಿದರೆ ಸಿಗ್ಗರೇಳ್ಳು ಸದ್ಗುಣಕೆ ||
ಕಳವಳದ ಕಾಯರದ ಕಾಲುವೆ | ಗೊಳಗುಕೊಡಬರು ಭೀಮರಿಪುಗಳ | ಒಳಿವೊಡಿದು ಹೊತ್ತಲೆ ನುತ
ಹಿಡಿದನು ವೈಕೋದರನ ||೩೬|| ಮೃಣಾಲದು ಕೌರವರ ನೂರ್ವರ | ಗೋಣಬನ ಕಾಳೆಗದೊಳೆನ್ನಯ |
ಕೇಣಿ ತನ್ನಯ ಗಡೆಗೆ ದುರಯೋಧನನ ತೊಡೆಗಳಿಗೆ || ವಾಣಿಯವು ದುಶ್ಲಾಸನನ ತನಿ | ಶೋಣಿ
ತವ ತಾ ಕುಡಿಯದಿರೆ ನಿ | ಸ್ನಾನೆ ಸೈರಣೆಗಿದುವೆ ಫಲವೆಂದೊದರಿದನು ಭೀಮ ||೩೭|| ಧರಣಿಬಲ
ಪಾವಕ ಸಮಾರಾ || ದೈರುಗಳಿರಿತಿಲ ಶಕ್ರನಿರುಪುತಿ | ವರಣ ವಾಯು ಕುಬೇರ ಯಮರೆಂಬವಿಳ
ದಿಗುಪರು || ಬರೆದುಕೊಂಡಿಲ ಭಾಷೆಯನು ಸುರ | ನರಫಣಿವ್ರಜವೆಂಬ ಭೀಮನ | ಧರಧಾರದ ಧಟ್ಟ
ಣೆಗೆ ಧೃತಿಗೆಚ್ಚಿದು ಕುರುಸ್ತೋಮ ||೩೮|| ಬಲಸಿರೈ ಭಾಷೆಯನು ದೇವಾಸುರರ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಾಯ್ತು
ಕರ್ಣನ | ಕೊರಳಿಗೆನ್ನಯ ಬಾಣಕುಂಗುರವುಡಕೆಯಿಂದಿನಲಿ || ಸುರನರೋರಗರಂದಿರೆಂದ | ಬೃ
ರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಶಕುನಿಯ | ತಿರಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ಸುಚಕಾರವನೆಂದ ಸಹದೇವ ||೩೯|| ಅರಸ ಕೇ
ಳಾಶ್ವರ್ಯವನು | ಗಜ ಪುರದೊಳಗೆ ನೆಲ ಬಾಯುಬಿಚ್ಚಿದು | ಸುದುದುರೈಣಾಂಬುಪಿನ ಮಳೆ ತಪ್ಪು
ರದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ನುಗಲವನಿಪನಗ್ನುಹೋತ್ರದೊ | ಳೊರಲಿದವು ಸುಸ್ವೇದದಲಿ ಹೂಂ | ಕಲಿಸು
ತಿರ್ದವು ದೇವತಾಪ್ರತಿಮೆಗಳು ನಗರಿಯಲಿ ||೪೦|| ಉಗುಳಿದವು ಕುಳುಗಿಡಗಳನು ಕೈ | ದುಗಳು
ವಾರುವಪಚ್ಚವಾನೆಗೆ | ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ಕಂಬನಿಗಳಭ್ರದಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳು || ನೆಗಳಿದವು ಬಿರುದಾಳಿ
ಗುಗಳೆ | ಮಗುಚಿ ಮುದುವು ದೇವತಾ ಭವಾನಗಳ ತಿಖರವನಂತವದ್ವಿತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೪೧||
ಭಾರಿಸಿತು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಹಾ | ಹಾರವಾಪಿಭಾರವತೊಳಗರೆ | ತಾರಕೆಗಳಿನಬಿಂಬವನು ಝೋಂಟ
ಸಿದನಾ ರಾಯ || ತೋರಣದಲುಲಿ ತಳಿತು ರಾಜ | ದ್ವಾರ ಹೊಗೆದುದು ದೆಸೆಗಳಂಬರ | ಧಾರು
ಣಿಯೊಳುತ್ತಾತ ಬಿಗಿದುದು ಮೊಗೆಮದದ್ಭುತವ ||೪೨|| ನಡುಗತಿಳೆ ನಡುಹಗಲು ಕತ್ತಲೆ | ಯಡ
ಸಿತಾಕಾಶದಲಿ ಹೆಮ್ಮರ | ನುಡಿದು ಬಿದ್ದವು ಸಲಿಲವುಕ್ಕಿತು ಕೂಡೆ ಕೆರೆತೊರೆಯಾ || ಉಡಿದವವದಿರ
ಕೆಯ್ಯಕ್ಕೈದುಗ | ಳೊಡನೊಡನೆ ಸಿಡಿಲೆರಗಿತಾಸಭೆ | ಸೆಡೆಮದಲ್ಲಿದಲ್ಲ ಹುದುಗಿತು ಭೀತಿಗರ
ಹೊಡೆದು ||೪೩|| ಅಹಹ ಭೂತಕ್ಷೋಭವಿದು ನಿ | ದರ್ಹಿಸುವುದು ಕುರುಕುಲವನಕಟೀ | ಮ
ಹಿಳೆ ಯೊರಲಿದಳಮರನಿಕರಕೆ ದೈವಕೃತವಿದಲೇ || ಕುಹಕಿ ಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ಮೌನದೊ | ಳೆಹರೆ
ಬಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡವ | ಮಹಿಳೆಯನು ಸಂತೈಸು ನಡನಡೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೪೪||
ಇದಕೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವೇ ವರ | ಸುದತಿಯನುನೀಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು ಯ | ಜ್ಞಾದಲಿ ಪಾವಕಗುಬಿಸಿದಳು
ಪಾಂಚಾಲಿ ಮಾನಿನಿಯೇ || ಇದು ಭವತ್ಸಂತಾನವಿಲಯಾ | ಸ್ಪದಕಣಾ ನಡೆ ಪಾಪಿಯೆಂದಾ |
ವಿದುರಗುರುಕೃಪರೌಕಿವರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಷತಿಯ ||೪೫|| ಭೇದಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನೃಪತಿ
ತ | ಳೊಡದಯ ನುಡಿಸಿದನು ಮಗಳೆ ವಿ | ಪಾದವನು ಬಿಡು ಮಾತಮನ್ನಿಸು ಮಾವ ನಾ

ನಿನಗೆ || ಈದುರಾತ್ಮರ ಮಾತು ಬೇಡವಿಭೇದವೇ ದುಶ್ಯಳಿಗೆ ನಿನಗೆಂದಾದರಿಸಿ ನುಡಿದನು ವಿಸತ್ತಿನಲಾ
ಮಹಾಸತಿಯಾ ||೪೬|| ಮಗಳಹೆನು ಸೊಸೆಯಹೆನು ನಿಮ್ಮಯ | ಮಗನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಳಕೂಟದ |
ಮಗಳೂ ಸೊಸೆಯೂ ನಾದಿನಿಯೂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮವನ || ಅಗಡುಮಾಡಿದು ನಿಮ್ಮಮಕ್ಕಳ |
ವಿಗಡತನಕಂಜದರೂ ದುರಿತಬ | ಸೊಗಡಿಗಂಜದರೂ ಪೃಥಾಸುತರೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೪೭|| ಧರ್ಮ
ನಿಮ್ಮದು ತಾಯೆ ಕಿಲ್ಪಿಷ | ಕರ್ಮವೆಂದು ಲೋಕವರಿಯಲ | ನಿರ್ಮಲರು ನಿವ್ವಾಸಪಂಕಿಲವ್ಯ
ದಯರಾವ ಜಗಕೆ || ದುರ್ಮತಿಗಳಿವದಿರ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯ | ನೆಮ್ಮ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರೆ ಮಗಳೆ ಸ | ದ್ಧರ್ಮ
ವೃತಿಗಳು ನೀವನುತ ತಿಳುಹಿದನು ದ್ರೌಪದಿಯ || ದುರುಳರನ್ನುವರು ದುರಂತ | ಕರಣರಾವ
ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯಮ್ಮದು | ದುರಭಿಮತದುಷ್ಟೂರ್ವರೆನ್ನು ಕುಮಾರರಭಿಧಾನ || ಕರುಣಿಗಳು ಕವನೀಯ
ಗುಣಬು | ಧುರರು ಶಾರ್ಯಬಲಪ್ರಭಾಪೋ | ತ್ತರರು ನಿನ್ನುವರೆಂದು ನಯದಲಿ ತಿಳುಹಿದನು
ಸತಿಯಾ ||೪೮|| ತಾಯೆ ಬೇಡ ವರವ ತಾನ | ನ್ಯಾಯದಲಿ ನಿಮ್ಮನು ನಿರರ್ಥಕೆ | ನೋಯಿಸಿದನದ
ನೆನೆಯದಿರಿ ಸರ್ವಾಪರಾಧನು || ದಾಯಗೆಡೆ ನಿನ್ನುವರು ಕೊಲುವೋಡೆ | ಕಾಯಲಾಪವರುಂಟೆ
ವರಸ | ತ್ಯಾಯುಧರಲೇ ನೀವನುತ ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೪೯|| ವರನ ನಿತ್ತಿರೆ ಮಾವ
ಭೂಮಿ | ಶ್ವರರ ದಾಸ್ಯನ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ಮ | ತ್ತರಡನೆಯ ವರವೇನು ವಚನಿಸು ಕೊಟ್ಟೆನಾನಿ
ನಗೆ || ನರವೈಕೋದರನಕುಲಸಹದೇ | ಪರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಜರಥ | ತುರಗನಿಕರವನೆಂದೊ
ಡೆದನುಮತ್ತೈಸ್ರತರಾಷ್ಟ್ರ ||೫೦|| ವರನೆರಡು ಸಂದವು ವನೋರಥ | ಭುತವಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ
ಹೇಳಿನೆ | ತರುಣಿಯೆಂದಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಸ್ರಕುಪಧ್ಧತಿಯ || ಪರವು ವೈಶ್ಯರಿಗೊಂದುನೃಪಸತಿ |
ಗೆರಡು ನೃಪುಗೆಮೂರು ಭೂದೇ | ಮಗಗೆ ನೂರಧಿಕಾರವೆಂದಳು ನಗುತ ಪಾಂಚಾಲೆ ||೫೧|| ಹಾರ
ಲತಿಶಯತ್ಯಷ್ಟ ನಾಶಕೆ ಕಾರಣವಲೇ ಮಾವ ವರವಿದು | ಭಾರಿಯಾದೊಡೆ ಬೇಡಲಘುವನು ಕರುಣಿಸು
ವುದನಲು || ಭಾರವಾವುದು ಮಗಳೆ ಕೊಟ್ಟೆನು | ಧಾರುಣೀಪತಿ ಬಿಜಯಮಾಡಲಿ | ವೈರಬಂಧದ
ಕಂದುಕಲೆಯನು ಮರೆದು ಕಳೆಯೆಂದ ||೫೨|| ಪೂತರೇ ಪಾಂಚಾಲೆ ಭುವನ | ಬ್ಯಾತೆಯಾದೆಗೆ ಜಾಗು
ನಿನ್ನಯ | ಬೈತಲೆಯಮಣಿ ನೂರುಮೋದುದ ಮತ್ತೆ ಬಿಡಿಸಿದಲೇ || ಬೇತವರ ಫಲವಾಯ್ತುಲಾನಿ |
ನ್ನಾತಗಳ ಬಹುಬೇಡಜಲಧಿಗೆ | ಸೇತವಾದೆಗೆ ನೀವನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಕರ್ಣ ||೫೩|| ಹೊಕ್ಕಗೂಡಿನ
ಹುಲಿಗಳನು ಹೊರ | ಗಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಯಿರುಬಿನಲಿ ಬಿ | ದ್ವೆಕ್ಕಲಂಗಳ ನೋಯಲೀಯದೆ ಕೆಲಕೆತೆಗೆ
ದೆಯಲಾ || ಸೊಕ್ಕಿದುರುವಿನಾಗಳೆಗಂಟಲೊ | ಳಿಕ್ಕಿದವಲಾ ಗಾಣ ಗಂಟಲ | ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಿಸಿದ ಗರುವೆ
ನೀನೆಂದುಲಿದನಾಕರ್ಣ ||೫೪|| ಘುಡುಘುಡಿಸಿದನು ರೋಷವಹ್ನಿಯ ತಡಿಯ ಹೊಕ್ಕನು ಬಿಗಿದ
ಹುಬ್ಬಿನ | ಬಿಡೆಯಬವರಿಯಲಳಿಯಲವಣಿಯ ಲೋಚನದ್ವಯದ || ಕಡುಮುಳಿಸಿನ್ನಟ್ಟೆಯ ಮಾ
ರುತಿ | ಕಡುಹಿನಲಿ ಭಗಿಭಗಿಸುಭಾರಿಯ | ಕಿಡಿಗದರಿ ನೋಡಿದನು ಬಾಗಿಲ ಲಾಳಮುಂದಿಗೆಯ ||
ಹಗೆಗಳೇ ಕೌರವರು ತೆಗೆ ಬಲು | ವಗೆಕಣಾ ಕಾಮಾದಿರಪುಗಳೆ | ಸಗಳಿಕೆಯ ಸಸಿಯಾಗವೇ ನಿಜಸತ್ಯ
ಭಾಷಗಳು || ಉಗುಳ್ಗುಳ್ಳು ರೋಷವನು ರಾಧಯ | ಮಗ ವಿಕಾಂಕಣಾ ವೈಕೋದರ | ಬೆಗಡುಗೊ
ಳಿಸದಿರಮ್ಮನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೫೫|| ಬಾ ವೈಕೋದರ ನಕುಲ ಬಾ ಸಹ | ದೇವ ಬಾರೈ

ತಮ್ಮ ಫಲಗುಣ । ದೇವಿಯರು ನೀವನ್ನಿನ್ನೆಯನಲವನೀಶನೈತಂದು ॥ ಅವುದೈ ಕರ್ತವ್ಯ ನೀವೇ ।
 ದೈವಗುರುಪಿತರೆಂದು ಮಿಗೆ ಸಂ । ಭಾವನೋಕ್ತಿಯನಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ ॥೫೮॥
 ಮಕ್ಕಳಿನಗಲ್ಲವರು ನೀವೇ । ಮಕ್ಕಳೈವರು ಮಗನೆ ನಮ್ಮದು । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತೆಲಾ ಸೌಖ್ಯನ
 ದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಮಿಕ್ಕ ನೀ ಸೈರಿಸುವುದೆಮ್ಮದು । ಬಕ್ಕಡಿಯಬೇಳಂಬ ನಿಮ್ಮಲಿ । ಕಕ್ಕಲಿತೆಯಿಲ್ಲೆಂ
 ದು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಧರ್ಮಜನೆ ॥೫೯॥ ಎನ್ನ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಗನೆ ಮರೆ ನಿನ । ಗನ್ಯಳೇ ಗಾಂಧಾರಿ ಪಿತನೇ
 ದೆನ್ನ ಕಾಬಿರಿ ವೃದ್ಧನೆಂದು ಗತಾಕ್ಷತಾನೆಂದು ॥ ಮನ್ನಿಸುವಿರಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರ ಸಂ । ಪನ್ನಸತ್ಯರು
 ನೀವು ಕರ್ಮಿಗ । ಳೆನ್ನವರು ದೋಷಾಭಿಷಂಧಿಯ ಮರೆದುಕಳೆಯೆಂದ ॥೬೦॥ ರೂಢಿಗಗ್ಗದ ರಾಜ
 ಸೂಯದ । ಲೂಡಿ ನಿರ್ಜರಕಟಕವನು ಖಯ । ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಲಿಸಿದೈ ತ್ರಿದಿವದಲಿ ಪಾಂಡುವನು
 ಮಾಡುವೆಯಲಾ ಮಗನೆ ಯನ್ನೀ । ಗೂಡಜಿಸುತರೆ ಸುರರಸಂಗಡ । ಮಾಡುವಂತಿರೆ ತನಗೆ ಗತಿ ನೀ
 ನಲ್ಲದಾರಂದ ॥೬೧॥ ಪಾಲಿಸವನಿಯ ನೆನ್ನಮಕ್ಕಳ । ಖೂಳತನವನು ಮನಕೆ ತಾರದಿ । ರಾಲಿಸದಿರ
 ಪರಾಧಿ ವಾಚಾಳರೆ ವಚೋತ್ತರವ ॥ ಕಾಲದೇಶಾಗಮದ ನಿಗಮದ । ಡಾಳವರಿದೈಹಿಕಪರತ್ರವಿ । ಟಾ
 ಳಿಸದೆ ನಡೆಕಂದ ಯೆಂದನು ಮರಳಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ॥೬೨॥ ತರಿಸಿದನು ಮಾಡವರ್ಗದವೆಲಾಂ । ಬರವ ನಂ
 ಬುಜಮುಖಿಗೆ ರತ್ನಾ । ಭರಣವನು ವಿವಿಧಾನುಲೇಪನಚಿತ್ರಸಂಪುಟವ ॥ ಅರಸನಿತ್ತನು ವಿಳಿ
 ಯವ ಕ । ಪುರದ ವತಲಾಯಿಗಳ ನಭ್ಯಂ । ತರಕಿವರ ಕಳುಹಿದನು ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದ ॥
 ನೋಡಲಾಗದು ಮಕ್ಕಳಿರ ಕುಲ । ಗೇಡಿಗರ ಕಪಟವನು ನಮ್ಮನು । ನೋಡಿ ಮರೆವುದು ಪಾಂಡುವೆಂ
 ದಿಹುದಂಧಭೂಪತಿಯ ॥ ಸಾಡೆ ತಾಯೀ ನೊಂದೆ ಬಾ ಮಗ । ಮಾಡಿದನುಚಿತರ್ಮವೆಲ್ಲವೆ
 ಮಾಡಿದನು ತಾನೆಂದಳಾ ದ್ರಾಪದಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ॥೬೩॥ ಮರೆದೆನಾಗಳೆ ವಿಗಡವಿಧಿಯೆ । ಚ್ಚರಿಸಿ
 ದೊಡೆ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮುಖದಲಿ । ಮುರಿದುದೆಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವದುಷ್ಟಾಸ್ಪ್ರಶ್ನಕರ್ಮಫಲ ॥ ಹೆರರನೆಂ
 ಬುದು ಖೂಳತನವೇ । ನರಿಯದವರೇ ಪಾಂಡುಸುತರೆಂ । ದುರುಬೆಯಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ
 ಗಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೬೪॥ ಸಾಕು ನೇಮವ ಕೊಡಿ ಯೆನುತ್ತ ಕುಂ । ತೀಕುವಾರರು ಬೀಳುಕೊಂಡರು ।
 ನೂಕಿ ಹೊಕ್ಕುದುದಾರವಟ್ಟದಲಿವರ ಪರಿವಾರ ॥ ತೋಕಿದವು ಸೀಗುರಿಗಳೆಡಬಲ । ದಾಕೆಯಲಿ
 ಪಾಂಡವಕುಮಾರಾಂ । ನೀಕ ಬೆರಸಿತು ಗಜತುರಗರಥಪಾಯದಳಸಹಿತ ॥೬೫॥ ಕಳೆದೆವೇ ಖಳರೊಡ್ಡಿ
 ದಿರುಬಿನ । ಕುಳಿಗಳನು ಕೈತಪ್ಪುವಾಡದೆ । ಸಲಹಿದನೆ ಸತ್ಯವನು ಸುಜನರ ಕಲೆಗೆ ಸಂದವಲೇ ॥ ಕಳವ
 ಳದ ಕಡುಗಡಲೊಳಾಳದೆ । ಸುಳಿದೆವಿತ್ತಲ ತಿವತಿವಾ ಯದುತಿಲಕ ಗದಗನ ವಿರಸಾರಾಯನ
 ಕರ್ಣದಲಿ

॥೬೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೮೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

~~~~~

ಸೂಚನೆ|| ದ್ಯೂತಮುಖದಲಿ ನಿಖಿಳರಾಜ್ಯವ | ಸೋತು ತನ್ನನುಜಾತಮುನಿಸಂ |

ಭೂತಸಹಿತವನೀಶ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರವಂಟ ||

~~~~~

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತೀ | ಪಾಲ ಕುಂತಿಯನಂದನರು ತ | ಮ್ಮಾಳೋಡನೆ ಹೇಳಿದರು
ಸೌಭದ್ರಾದಿತನಯರಿಗೆ || ಬಾಲಕಿಯ ಬೇಳಂಬವನು ಜೂ | ಜಾಳಿಗಳ ಜಜ್ಜುರತನವನು | ಕೇಳಿ
ಬೈದುದು ಸೇನೆ ಖತಿಯಲಿ ಖಳಚತುಷ್ಟಯವ ||೨|| ಎತ್ತಿತಿಪಾಳೆಯವು ನಿಜಪುರ | ದತ್ತ ತಿರು
ಗಿತು ಜನಜನಿತರಾ | ಜೋತ್ತಮನ ತಡೆಯಾಯ್ತು ಸ್ತತ್ಯಕ್ಷಮೆಪರಾಕ್ರಮಕೆ || ಇತ್ತಲಡುಪಾಯ್ಕೆಗೆ
ಬಿಸುಗುದಿ | ಕಿತ್ತಡವು ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಕಪಟ ಖ | ಲೋತ್ತಮರ ಹೃದಯದಲಿ ಹುದುಗಿತು ನೃಪತಿ
ಕೇಳೆಂದ ||೨|| ರವಿಯುದಯದಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಭವನಕೈತಂದನು ಕುಠಾರರ | ಜವಳಿಯನು ಕರೆ
ಸಿದನು ರಾಧಾಸುತನಸಂಬಲನ || ಅವನಿಪತಿಗಾಂಧಾರಿಯರು ಪಾಂ | ಡವರ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದರು
ತ | ಮೈವನಿಗೈದಿದರೆಂದನಾದುಶ್ಶಾಸನನುನಗುತ ||೩|| ಮುರಿಮುರಿದು ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡುತ | ನರ
ವೈಕೋದರರಾಡುಗಚ್ಚುತ | ತಿರುಗಿದರುಗಡ ಗಾಢಬದ್ಧಭೃಕುಟಭೀಷಣರು || ಕರಿಯಸೋಗಡಿನಮೈ
ಗಪತಿಗೆ ಮೈ | ಹರಿದಹಂಬಗೆ ನೊಂದಹಾವಿಂ | ಗರಸ ಮೈಚಾಚಿದೆಃಕುಲಾ ನೀನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೪||
ಅವರ ಹೆಂಡಿರ ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿ | ದವಗಡವ ಮಾಡಿಸಿದೆ ಪಟ್ಟದ | ಯುವತಿಯಾಕೆಯಭಂಗಬಡಿ
ಸಿದೆ ನಿನ್ನಲಾಪನಿತ || ಅವಳದೈವೋದಯವದೈಸಲೆ | ಸವಡಿಸೀರೆಯ ಸುತ್ತ ಸಡಿಲದು | ನಿವಗದಾ
ಗಳೆ ಮರೆದು ಹಿಂಗಿದುವೆಂದನಾರ್ಕಣ ||೫|| ಬೋಪ್ಪನಿತ್ತನು ವರವನೆಮಗದು | ತಪ್ಪಿಸಲಿ ತೀರುವುದೆ
ಭೀಮನ | ದರ್ಪಕರ್ಜುನನುಬೃಟಿಗೆ ಮಾಡಿದವು ಮದ್ದುಗಳ || ತಪ್ಪಿಸಿತಲೇ ದೈವಗತಿನ | ಮೃತ್ಪನ್ನೇ
ಕಿಡಿದನು ನವಗ | ನ್ನಪ್ಪುದಾಗಲಿಯೆಂದು ಸುಯ್ದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೬|| ಜಯವಹುದೆ ನಿರ್ವೇ
ದದಲಿ ನಿ | ಭಯವಹುದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ಲಿನಲಿ ನಿ | ಣಯವಹುದೆ ರಿಪುನೃಪರಿಗಿದು ತಾನೀತಿಮಾರ್ಗ
ದಲಿ || ನಿಯತವಿದು ನಿಶ್ಯೇಷ ನಿವೃತ್ತ | ನ್ವಯಕೆ ನಿರ್ವಾಹವನು ಗಾಂಧಾ | ರಿಯಲಿ ನಿವೃಯ್ಯನಲಿ
ಬಿಸಗೊಳ್ಳೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೭|| ಅರಸ ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ | ಯರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದ
ರೀನಾ | ಲ್ವರು ವಿಷಾದವಿಡಂಬವಿಹ್ವಲಕರಣವೃತ್ತಿಯಲಿ || ಪರಿಮಿತದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ಸಹ |
ಚರನ ಶೋಧಿಸಿ ಕಡುರಹಸ್ಯದೊ | ಳರಸಿಯನು ಬರಹೇಳಿದರು ಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯನು ||೮|| ಅವರ
ದಾಸ್ಯವ ಬಿಡಿಸಿ ನೀ | ರಾಜ್ಯವನು ಕರುಣಿಸಿನೀತಿಯಲಿ ನಿ | ಮೈವರ ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದವಾಯ್ತು
ಪರಿತೋಷ || ಅವರು ನಿನಗತಿಭಕ್ತರೈ ಬಾಂ | ಧವರಲೇ ತಪ್ಪೇನು ಧರ್ಮ | ಪ್ರವರರಿಗೆ ನೀವೊಲಿದಿ
ರೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೯|| ನಾವಲೇ ಹೊರಗವರ ಹೆಂಡಿರ | ಹೇವಗೆಡಿಸಿದವವರ ಸೋಲಿಸಿ |
ಜೀವಮಾತ್ರವನುಳುಹಿ ಸೆಳೆದವು ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ || ನೀವು ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ ಕೃಪಾರಸ | ಭಾವ ಹಿರಿಯ

ರಲುಂಟಲೇ ತ | ಪ್ಪಾವುದೈ ತಪ್ಪಾವುದೆನುತಲ್ಲಾಡಿದನು ಶಿರವ ||೧೦|| ತಾಯಿ ನೇಮವೆ ಹಗೆಯ
 ಕೈಯಲಿ | ಸಾಯಲಾರೆವು ಸಾಗರಾಂತದ | ರಾಯಿರಲ್ಲಾ ಹೊರೆಯಲಾವೆವು ಬೆಂದಬಸಿರುಗಳ || ಕಾಯಿ
 ದನು ಕರುಣದಲಿ ತಂದೆ ಸ | ಹಾಯವಹಪಾಂಡವರ ಕೂಡಿಯೆ | ರಾಯ ಬದುಕಿರಲೆಮ್ಮ ಕಳುಹೆಂದೆ
 ರಗಿದನು ೩ದಕೆ ||೧೧|| ಏಕೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಬಲೆ ಸುತನವಿ | ವೇಕವಿಷಮಗ್ರಹವಿಕಾರ | ವ್ಯಾಕರಣದುರ್ಲ
 ಲಿತದುಷ್ಟತವೀಪ್ರಳಾಪವಿದು || ಈಕುಲವನೀಪುರವನೀಲ | ಕ್ಷೀಕರವನೀಜಗವನೀವಿಭ | ವಾಕ್ಯತಿಯ
 ನಂಬುಭಯೋಳದ್ದುವ ನಿನ್ನವ ಗನೆಂದ ||೧೨|| ಸರಿಹಸುಗೆಯಿಂದರ್ಥರಾಜ್ಯದ | ಸಿರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರು
 ಬಾಹುಸತ್ಯಕೆ | ಸುರರುಸರಿಯಿಲ್ಲವರಪಾಡೇ ಮನುಜಜಂತುಗಳು || ಚರಿತವೆಂಬರೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಗೋ
 ಚರಿಸದವರಾಚರಣೆ ನಿನಗೆಂ | ತರಿವಿನಾಶನಸಿದ್ಧಿಯೆಂದನು ಮಗಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೩|| ಬೇಹವರು
 ಸರರಾಜ್ಯಕದು ಸಂ | ದೇಹವೇ ಮೇಲವರಸತ್ಪದ | ಸಾಹಸದ ಸತ್ಪದ ಸದಾಚಾರದ ನಿವಾಸರಲೇ ||
 ಸ್ನೇಹಿತರು ನಿನಗವರಮೇಲವ | ಗಾಹಿಸದೆವನ್ಯಾಯದಲಿ ಸ | ದ್ರೋಹರಾವಿನ್ನೆಮಗೆ ನೇಮವೆ
 ಯೆನುತ ಹೊರವೆಂಟ ||೧೪|| ಕಲಕಿತರಸನ ಕರಣ ಕಂಗಳ | ಕುಳಿಗಳಲಿ ನೀರೊರೆತವಕಟಕ | ಟಲಿಗೆ
 ಕರೆಯಾಪಾಪಿಮಗನನು ಕುರಲಾಂತಕನ || ಸೆಳೆದು ತಂದರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗ | ಇಳಲಿಗನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ
 ದನು ಕುರು | ತಿಲಕ ನೀನುಳಿದೊಡಲುಡಿವೆನೆ ಯುದನಂಧನೃಪ ||೧೫|| ಏನ ಮಾಡುವೆವರ ಕಿಡಿ
 ಸುವೊ | ಡೇನುಹದನನು ಕಂಡೆ ದೈವಾ | ಧೀನನಿಷ್ಠರ ಮುರಿವುದರಿದನ್ಯಾಯತಂತ್ರದಲಿ || ಏನು
 ನಿನ್ನುಭಿಮತವು ನಿನ್ನೊಳ | ಗಾನು ಹೊರಗೇ ಕಂದ ನುಡಿ ದು | ಮ್ಮಾನ ಬೇಡೆನ್ನಾಣೆನುತ ಸಂತ್ರೈಸಿ
 ದನು ಮಗನ ||೧೬|| ನೊಂದರವರಗ್ಗಲಿಸಿ ಹೃದಯದೊ | ಳೊಂದಿ ಬೆರಸರು ಮರಹುತೆರಹಿನೊ |
 ಳಂದಗೆಡಿಸುವರಲ್ಲದುಳುಹರು ನಿನ್ನುಸಂತತಿಯ || ಬಂದುಸತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮದಿಲ್ಲಿಗೆ | ನಿಂದದೆನಿಸಲಿ
 ನಾವು ನೀಲವ | ರೊಂದ ಸತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಸಲಹಲಿ ಸಕಳಭೂತಳವ ||೧೭|| ಹುದುವ ಸೈರಿಸಿ ಬಳ
 ಸಿದರು ದುರು | ಪದಿಯನವರೈವರು ಧರತ್ರಿಯ | ಹುದುವ ಸೈರಿಸಲಾರೆನವರೊಡನಿಂದುಮೊದ
 ಲಾಗಿ || ಬದೆದು ಕಳೆ ನಮ್ಮನಿಬರನು ನೇ | ಹದಲಿ ಸಲಹೈವರನು ನೀನಿಂ | ದೊದವುದೈವರ ನಮ್ಮ
 ಹಿಡಿ ಬೇರಿಲ್ಲವೆತವೆಂದ ||೧೮|| ಅನಿಲಜನ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕತನವ | ಜುಫನನ ಬರಿಬೊಬ್ಬಾಟ ಸಹದೇ |
 ವನ ಸರ್ಗವದಮಾತು ಮೈಯಿಕ್ಕುವವು ಬಳಿಕಿನಲಿ || ವನಮೊಗವಕಾಣಿಸದೆ ಘನಕಾ | ನನದೊಳಗೆ
 ಸುಳಿವಂತೆ ಮಂತ್ರವ | ನನೆದನಿದು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಹರೆ ಬೆಸಸೆಂದ || ಮರುಳುಮಗನೇ ಶಿವ
 ಶಿವಾ ಮನ | ಬರಡನೇ ತಾನುಕಟ ನಿಮ್ಮೈ | ಸಿರಿಯ ಹಗೆ ದಾಯಾದ್ಯರುಗಳಭ್ಯುದಯದಲಿ ಸೊ
 ಗಸ || ದುರುಳರವದಿರು ದೈವಮುಖದ | ಚ್ಚರಿಕೆ ಘನಕೆಡರೆಂದು ಮೇಗರೆ | ಹೊರಮನದ ಸೂಸಕದ
 ನೇಹವನರಸುತಿಹೆನೆಂದ ||೨೦|| ಕರಸಿಕೊಡಿ ನೀವಿಲ್ಲಿಗವರೈ | ವರನು ಜೂಜನಲೊಂದುಹಲಗೆಯ |
 ಲರಸನೀ ಚಿತ್ತವಿಸು ಹನ್ನೆರಡುಬುದವಿಪಿನದಲಿ || ವರುಷವೊಂದಜ್ಞಾ ತವದರೊಳ | ಗರಿಡವಾದೊಡೆ
 ಮರಳಿ ವಿಪಿನಕೆ | ವರುಷಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆವು ಮತ್ತೆ ನೀಳಯವ || ಅಹುದು ಮಂತ್ರವಿದೆಂದು
 ಚಿತ್ತಕೆ | ಬಹರೆ ಕಳುಹಿ ಮನುಷ್ಯರನು ಕರ | ಸಹಿತರನು ವಿದ್ವರಾದಿಗಳ ಕೊಂಡೆಯಕೆ ಕಿವಿಗೊಡೆ ||
 ಕುಹಕವುಂಟೇ ನಮ್ಮ ಕಳುಹುವು || ದಹಮತವ ಬೆಸಸೆನಲು ನಿಮ್ಮೊಳು | ಕುಹಕವುಂಟೇ ಮಗನೆ

ಕರಸುವೆನೀಗೆ ಪಾಂಡವರ || ೨೨ || ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ ಬಾ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ | ಭೂತಳೇಶನ ಕರೆದು ತಾರೈ |
ತಾತ ಕಳುಹಿದನೆಂಬುದಿಂದ್ರಸ್ಥದಲ್ಲರಲಿ || ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದಲ್ಲ ವಿ | ಘಾತಿಯಿಲ್ಲೆಂದೆಚಿ
ತವಚನದೊ | ಳಾತಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಬಾ ಹೋಗೆಂದನಂಧನೃಪ || ೨೩ || ಕೇಳಿದರು ಭೀಷ್ಮಾಪಿ
ಗಳು ಬರ | ಹೇಳಿದರೆ ಪಾಂಡವರನಕಟಾ | ಹೇಳಿದರೆ ಕೌರವರನೂರ್ವರನಂತಕಾಲಯಕೆ || ಹೇಳಿದರೆ
ಹೇಳಿಗೆಯಹಾವಿನ | ಮೇಲಾಮುಚ್ಚಳ ಮುರಿಯಲೆಂದಿದ | ಕೇಳಿದವೆ ಕೌತುಕವನೆಂದರು ಕುದಿದು
ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೨೪ || ಉರುವನುಕೃತ್ಯನಿಕ್ಕಿ ಸಾಧಿಸು | ಮಂಕೆಯಾವುದು ಹೇಳಲಾಗದೆ | ಕುರಿಗಳೇ
ನಿನ್ನವರು ಬಲ್ಲರೆ ಮೇಲಣಪಜಯವ || ಮರುಗುವಳು ಗಾಂಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳ | ಹರುವಕಂಡರೆ ಮೇಲೆ
ನಿನಗೇ | ನರಿಯಬಾರದಲಾ ಮರುಳೆಯೆಂದಳಲಿದನು ಭೀಷ್ಮ || ೨೫ || ಕೊಂಬುದೇ ಖಳಜನಕೆ ಸಾ
ಧುಗ | ಳೆಂಬಮಾತು ವಿಧಾತ್ಯಕಲ್ಪಿತ ವೆಂಬ ವಿಸದುಗ್ಗಡಕೆ ಗಾರುಡವೇನಮಾಡುವುದು || ತುಂಬು
ವುದು ಬತ್ತುವುದು ಕಾಲನ | ಡೊಂಬಿದಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ನಾವೇ | ನೆಂಬುದಿದಕೆಂದಳಲಿದರು ಭೀಷ್ಮಾದಿ
ಸಸ್ತ್ರನರು || ೨೬ || ಇವರ ವಂಚಿಸಿ ರಜನಿಮಧ್ಯದೊ | ಳವನ ಕಳುಹಿದೊಡಾತನೈತಂ | ದಿವರಪಾಳ
ಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಹಲವುಪಯಣದಲಿ || ಅವನಿಪತಿ ಮರುಬವಸ ಬೀಡ | ತ್ತವನಿಧಾನವನರಿದು
ರಾಯನ | ಭವನಿಕೆಯ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನವನಿಳಿದ || ೨೭ || ಕರೆದು ಹೇಳಿದನಾತ
ಪಡಿಹಾ | ರರಿಗೆ ತಾನೈ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ | ನರಸ ಕಳುಹಲು ಬಂಜೆನಗ್ಗದರಾಜಕಾರಿಯಕೆ || ಧರಣಿ
ಪಾಲಂಗರುಹಿಯೆನೆ ನೃಪ | ವರಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಕರಸಿದೊ | ಡಿರದೆಹೊಕ್ಕನು ದೂತನಂದಾರಾಯ
ನೊಲಗವ || ೨೮ || ದರುಶನವನಿತ್ತವನಿಪಾಲನ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದನು | ನರವೃಕೋ
ದರನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು || ಧರಣಿಪನ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಕು | ಳ್ಳಿರಲಿದೇನೈ
ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕ | ಬರವು ಬೇಗದೊಳಾಯೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಭೀಮ || ೨೯ || ಬರವು ಬೇರೇ
ನೊಡೆಯರಟ್ಟಿದ | ರರಸನಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಜೂಜನೊ | ಳೊರಸೊರಸು ಮಿಗೆ ವಸೆದುದಿತ್ತಂ
ಡಕ್ಕೆ ಮನಮುನಿಸು || ಹರೆದುಹೋಯ್ದುದು ಹೃದಯಶುದ್ಧಿಯೊ | ಳೆರಡರಸುಗಳು ಜೂಜ
ನಾಡಲಿ | ಮರಳಿಬಿಜಯುಂಗೆವುದೆಂದಟ್ಟಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೩೦ || ಮರಳಿ ಕರಸುವುದೆಂದು ಕಂಬನಿ
ವೆರಸಿ ಕುರುಪತಿ ಪಿತನ ಚಿತ್ತವ | ಕರಗಸಿದನೋ ಮೇಣು ತಾ ಕರಸಿದಳೊ ಗಾಂಧಾರಿ || ಕರಸುವ
ವದಿರು ಭಂಡರೋ ಮೇ | ಣ್ಯರಳಿ ಹೋದರು ಭಂಡರೋ ನೀ | ನರಿವುದೇನೈ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಕನೆಂದ
ನಾಭೀಮ || ೩೧ || ಬೊಪ್ಪನವರಟ್ಟಿದರೆ ತಿವತಿವ | ತಪ್ಪನೆನೆವರೆ ಭೀಮ ಸೈರಿಸು | ತಪ್ಪನಾಡಿದನೆವಗೆ
ಮುನಿವಳೆ ತಾಯಿ ಗಾಂಧಾರಿ || ತಪ್ಪಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಪಾಂಡು ಕುಂತಿಗೆ | ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಮರುಳಾಟವಾ
ಗಲಿ | ತಪ್ಪುವನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದನು ನಗುತ ಯವಸೂನು || ೩೨ || ಖಳರು ಮೊದಲಲಿ ಕೌರವರು
ಕಲಿ | ಮೊಳೆಯನಂಕುರಿಸುವಕುವಿದ್ಯಾ | ಕಲಿತವನಾಯರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳವರಸಂಗದಲಿ || ತಿಳಿದು
ನಡೆವವನಲ್ಲವಿದು ನಿ | ಮೇಲದನೀತಿಗೆ ಸಲ್ಲ ನಿಜಪಿತ | ನೊಳಗು ನಿರ್ಮಳವಿಲ್ಲವೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿ
ಭೀಮ || ೩೩ || ನೆನಹಿನಭಿಮತವಲ್ಲ ದುರ್ಯೋಧ | ಧನನ ಸೌಬಲಕರ್ಣರಭಿಮತ | ಜನಪ ದೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಯಲಂಘ್ಯವಿದು || ಅನುನಯದ ಹೊತ್ತಲ್ಲ ನೀವ್ತು | ಸ್ತಿನಪುರಿಯ ಹೊ

ಕ್ಷಾಗ್ ಘನಕಾ | ನನಕೆ ಗಮಿಸುವಿರೆಂದರಾಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಿಗಳು || ೩೪ || ಕರೆಯೆಕಾದುವುದಾಡು
 ವದು ಸಂ | ಗರಕೆ ಜೂಜಂಗಿದು ಮಹೀಶರ | ಪರಮಧರ್ಮವಲೇ ನಿಡಾನಿಸೆ ವೈದಿಕಾಂಗದಲಿ || ಗುರು
 ವಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನು | ಕರಸಿದಲ್ಲಿ ವಿಘಾತಿ ಬಂದರೆ | ಬರಲಿ ಸೈರಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂ
 ದನನ || ೩೫ || ಜನಸನಾಜ್ಞೆಯ ಮಿಾರಿ ಬಳಸವು | ದನುಚಿತವು ನಮಗಿನ್ನು ಭೀಮಾರ್ಜುನನಕ್ಕು
 ಲಸಹದೇವರಭಿಮತವೆಮ್ಮ ಮತವೆನಲು || ಮನವೊಡಲು ಕರಣಂಗಳಾತ್ಮಂ | ಗನುಚರರೊ ಬಾಧ
 ಕರೊ ನಿಮ್ಮಯ ಮನಕೆ ಚೆಮ್ಮಾವುಗೆಗಳೆಂದರು ಕವನಚಾದಿಗಳು || ಮರಳಿ ಪಾಳೆಯ ಬಿಡಲಿ ಶಿಷ್ಯರ |
 ಕರಸಿ ಹೇಳೆನುತವನಿಸತಿಗಜ | ಪುರಿಗೆ ತಿರುಗಿದನರಿಯನೇ ಕೌರವನಕ್ಕುತ್ರಿಮವ || ಕೊರಳಲಿಕ್ಕಿದ ಪಿ
 ಧಿಯ ಕಣ್ಣಿಯ | ಹುರಿಬಲುಹಲೇ ಧರ್ಮಸುತನೊಡೆ | ಮರಿಚಲಾಪನೆ ಕೇಳು ಜನಮೋಜಯಮಹೀ
 ಪಾಲಾ || ೩೬ || ಸುತರು ಸಚಿವರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಜ | ಸತಿಯಾರಾಪ್ತರು ಬಂಧುಗಳು ಭೂ | ಪತಿಗ
 ಳನುಜರು ಬುಧರು ಚಾತುರ್ಬಲದನಾಯಕರು || ಮತವು ಮರಳುವದಲ್ಲ ಧರಣೀ | ಪತಿಯನುತ್ಸಾಹಿ
 ಸುವಗತಿ ಸಂ | ಗತವಲೇ ನಮಗೆನುತ ನಡೆದುದು ಬುಧಜನಸ್ತೋಮ || ೩೭ || ಭರದಪಯಣದಲಿವರು
 ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಬಿಟ್ಟರು | ಪರರಿಚಿತಗಜತುರಗಶಾಲೆಯ ವಿಪುಲವಿಧಿಯಲಿ ||
 ಬಿರಿಯೆ ನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ | ಮೊರೆವಭೇರಿಯ ಬಹಳಕಹಳಾ | ಸ್ವರದ ಕಳಕಳ ತೀವಿತಬುಬವಾಂಡ
 ಖರ್ಪರವ || ೩೮ || ವನಿದದ್ಭುತರಭಸವಿದಲಾ | ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮರಳಿ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳ ಬಲ
 ಬಂದು ಬಿಟ್ಟುದು ಪುರದಬಾಹೆಯಲಿ || ವನಕೌರವರೊಡನೆ ಶರಸಂ | ಧಾನವೋ ವಿನಯಾನುಗು
 ಣಸಂ | ಧಾನವೋ ತಾನೆನುತ ಗಜಬಜಸಿದುದು ಗಜನಗರ || ೪೦ || ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ನೃಪತಿ ಪರಮಿತ
 ಪರಿಜನದಲಾರಾಜಬೀದಿಯ | ನೆರವಿನೆರವಿಯ ಜನದ ಪುನರಾಗಮನವಿಸ್ಮಯವ || ಪರಿಣತಸ್ತ್ರೀಬಾಲ
 ವೃದ್ಧರ | ವಿರಸವಚನವನಾಲಿಸುತ ನೃಪ | ನರವನಿಗೆ ಬಂದೆರಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಘ್ರ
 ಯಲಿ || ೪೧ || ಸೋಲದಲಿ ಮನನೊಂದು ಹೋಡುದು | ಹೋಲದೆಮ್ಮಭಿಮತಕೆ ನಿಮ್ಮೊಳು | ಮೇಳ
 ದಿಂದೊಂದಾಗಿ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳೆ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಮಾಡುವದು ಸದ್ಯೂ | ತಾಳಿಯಲಿ ರಮಿಸು
 ವದು ಮನದವಿ | ಟಾಲವಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆಂದನಂಧನೃಪ || ೪೨ || ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದೆ ನೀವೀ
 ವೈತಿಕರಕೆ ಮನ ಬಹರೆ ಸುಖಸಂ | ಗತಸುಹೃದ್ಯೂತದಲಿ ರಮಿಸೈ ಕಂದ ಹೋಗೆಂದು || ಸುತತನದ
 ಸೌಹಾರ್ದಸಂಭಾ | ವಿತದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ಧರಣೀ | ಪತಿಯನುಪಚರಿಸಿದನು ಚದುಲಿಗತನದಿ ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರ || ೪೩ || ಸರ್ವಲೋಕವಿನಾಶಕರವೀ | ಗುರ್ವಣೆಯದೈವಾಭಿವಾಕಕೆ | ದರ್ವಿಯಾಯಿತು ಧರ್ಮ
 ಪುತ್ರನಬುದ್ಧಿ ವಿಸ್ತಾರ || ಸರ್ವಜನವೊಂದೆನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೊರ್ವನೊಂದೆನೆ ಶಕುನಿಕೌರವ |
 ರಿರ್ವರೊಂದೆನೆ ಜೂಜನಭಿಮತವರಸಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಕಂದುಕುಳ್ಳಿದುದು ಸಭಾಸದ | ವೈದ ನೆರೆ
 ದುದು ಮತ್ತೆ ಜೂಜನ | ದಂದುಗದ ದುರ್ವ್ಯಸನ ಮುಸುಕಿತು ಧರ್ಮನಂದನನ || ತಂದು ಮೊಣಮೆ
 ಯಸಾರಿವಲಗೆಯ | ನಂದು ಮೋಹರಿಸಿದರು ಜೂಜಂ | ಗಿಂದುಕುಲದ ಮಹೀಶನನುವಾದನು ಸರಾ
 ಗದಲಿ || ೪೫ || ಎಳ್ಳೆನಿತುಖಯಖೋಡಿಚಿತ್ತದೊ | ಳಿಲ್ಲನಿಜಪಾಂಡಿತ್ಯಪರಿಣತೆ | ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಖುದು ಬೆದ
 ರಿಹೋಯ್ದು ವಿವೇಕವಿಸ್ತಾರ || ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯ ಕೇಳಮೇಳಕೆ | ಚಲ್ಲಣವ ವೆಂಟಣಿಸಲ್ಪಾಜನ |

ಮೈ ಮರಗಿತು ಧರ್ಮಜನ ಮರುಜೂಜನುಬ್ಬಟೆಗೆ ||೪೬|| ತೆಗೆದು ಸಾರಿಯ ಹೂಡಿ ಹಾಸಂ | ಗಿಗಳ
 ಹೊಸದನು ಶಕುನಿ ಧರ್ಮಜ | ಹೊಗಳು ಹೊಣೆಯನು ವಚನಿಸೊಡ್ಡವನಿದು ವಿನೋದವಲೇ ||
 ಬಗೆವವೊಂದೇಹಲಗೆ ವೇಲಣ | ದುಗ್ಗಣಸ್ಲದು ಜೂಜುಗಾರರ | ವಿಗಡತನವಲ್ಲೆಂದು ನೈಪತಿಗೆ
 ಸೂಸಿದನು ನಗೆಯ ||೪೭|| ಲಲಿತರಾಗದ ರಸದಗೋರಿಯ ಬಿಲುಸವಿಯ ಮೃಗದಂತೆ ವಿಷಯದ |
 ಕುಳಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ಕೊಡಕೆ ಬಿದ್ದ ಸುಯೋಗಿಯಂದದಲಿ || ಕಲಿತವಿಕಳಾವೇಶದಲಿ ವಿ | ಹ್ಯಲಿತವಿವಿಧ
 ಶೋತ್ರನಯಸಂ | ಚಲಿತನಂದನು ಶಕುನಿ ನೀನಡಿಯೊಡ್ಡವೇನೆಂದು ||೪೮|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೆಳ್ಳಿನ್ನ
 ಧಾರುಣಿ | ಕುರುಪತಿಯ ನೆಲನೊಡ್ಡನಿನ್ನಾ | ಯೆರಡರಸುಗಳೊಳಾರು ಸೋತರು ಸೋತಭೂ
 ಪತಿಗೆ ||ವರ.ಪಹನ್ನೆ ರಡರಲಿ ವನದೊಳ | ಗಿರವು ವೇಣಜ್ಞಾ ತವೊಂದೇ | ವರಪ ಹದಿನಾಲ್ಕರಲಿ
 ಹೊಗುವುದು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣವ ||೪೯|| ವರೆಯಲಿಹುದಜ್ಞಾ ತವಾಸದೊ | ಕೆಲದರಾದೊಡ ಮತ್ತೆ
 ವನದಲಿ | ಚರಿಸುವುದು ಹನ್ನೆರಡವರಪವು ಸತ್ಯಭಾಷೆಯಲಿ || ಮುರಿದು ತಪ್ಪಿದನೃಪನನೀಶ್ವರ |
 ನರಿವನೈಸಲೆ ರಾಜಧರ್ಮವ | ಮೆರೆವರಾಡುವುದೊಡ್ಡವೀಪರಿಯೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೫೦|| ಅಂಜುವರೆ
 ನಿಲು ಜೂಜುಗಾರರ ಭಂಜವಣೆಗೊಳಗಹರೆ ಬಾ ನೃಪ | ರಂಜಲಿಸಿ ಬಿಡಬಹದೆ ಪರಮದೃಶ್ಯತರ
 ಸಸುಧೆಯ || ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲ ಜೂಜಿಗೆ | ಕಂಜಭವ ತಾನೆನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲ | ರಂಜದಿಹರಾರೆಂದು
 ಗರುವವ ಸೂಸಿದನು ಶಕುನಿ ||೫೧|| ಉಗ್ರಭಾಷೆಯದೇಕೆ ತಿವಶಿವ | ವಿಗ್ರಹಪ್ರತಿಮುಖದ ವಿಷಮಾ
 ವಗ್ರಹದಲಿದು ಬೆಂಡುಹೋಗದೆ ಭರತಸಂತಾನ || ನಿಗ್ರಹಿಸಲೇಕಕಟ ಕುರುಕುಲ | ದಗ್ರಯನನೆಂದ
 ಖಿಳಸಚಿವರು | ದಗ್ರಚರಿತರು ಮುರಿದು ನಡಿದರು ನೀತಿವಚನದಲಿ ||೫೨|| ವಿದುರ ಗುರು ಗುರು
 ಸೂನು ಬಾಹಿಷ | ನದಿಯಮೆಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತಿ | ಸದತಿ ಭೂರಿಶ್ರವಯುತಸ್ಸುರ್ವಿರ್ಣಸ್ಯಂ
 ಜಯರು || ಇದು ವಿಷಮವೆಂದಾಕೃಪದ್ರಾ | ಪದಿವೈಕೋದರಪಾರ್ಥಯಮಳರು | ಕುದಿದರೊಳಗೊ
 ಳಗಾಡಲಮ್ಮದೆ ರಾಯರಿದಿನಲಿ ||೫೩|| ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಾ ದುವ್ಯಸನವಿಷಮ | ವೃತಿಕರದ ಭಾಷೆಯನು
 ನೃಪ ಮಿಗೆ | ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಹೊಸದು ಹಾಸಂಗಿಗು ಹಾಯ್ಕಿದನು || ಸತಿಯ ದಕ್ಷಿಣನಯನವೀರ್ಭೂ
 ಪತಿಯ ವಾಮಭುಜಾಕ್ಷಿಗಳು ದು | ಗತಿಯ ಸೂಚಿಸಿ ತೋರುತಿರ್ದವು ಧರ್ಮನಂದನನ ||೫೪||
 ದಾಯವೇ ಮರುಪುರುತು ದುಗತಿಗೆ | ನಾಯಸವಲೇ ಚೌಕವೊಂದೇ | ಕಾಯಲಾಗದೆ ಹಾಯ್ಕುಹಾ
 ಯ್ಕೆಂದೊದರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ || ರಾಯ ಸೋತನು ಧರ್ಮಸುತ ಕುರು | ರಾಯ ಗೆಲಿದನು ಕಟ್ಟು ಗುಡಿ
 ಯನು | ರಾಯನೂರೊಳಗೆಂದು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿದನಾಶಕುನಿ ||೫೫|| ಹಣುಗಿತರಸನ ಪದನ ತಾಳಿಗೆ
 ಯೋಣಗಿತವನಿಗೆ ನಟ್ಟುಡಿಟ್ಟಿಯ | ಮಣಿದನೆನಹಿನ ಮುರಿದಮಹಿಮೆಯ ತಾಗದಪದಸೆಯ || ಜುಣು
 ಗಿದುಬ್ಬಿನ ಸತ್ಯದಲಿಕೇ | ವಣಿಸಿದಂವಿನ ವಿಕೃತಿಕರ್ಮದ | ಕುಣಿಕಗೊಲೆದೊಲೆದರನಿದ್ದನು ಹೊತ್ತ
 ದುಗುಡದಲಿ ||೫೬|| ಉಬ್ಬು ಮುರಿದುದು ತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರ | ನೊಬ್ಬರಿಕ್ಷಿಸಿ ಕೈಯಗಲ್ಲದೆ | ನಿಬ್ಬ
 ರವೆ ನಿಡುಸುಯ್ಲ ಬೋಡಿಯಮನದ ಕಳ್ಳು ದಿಯ || ಜಬ್ಬರಿಯ ಜಾಣಿಕೆಯ ಚಿಂತೆಯ | ಹಬ್ಬಗೆಯ
 ಹರವಸದ ಬೇದದ | ಮೆಬ್ಬಿನಲಿ ಹಣುಗಿದರು ಪವನಜಫಲುಗುಣಾದಿಗಳು ||೫೭|| ಕಂಡನೇ ಧೃತರಾ
 ಪ್ಷ್ಯನನು ಕೈ | ಕೊಂಡನೇ ವನದೀಕ್ಷೆಯನು ಪಿತ | ನಂಡಲೆದು ಕೃಷ್ಣಾ ಜನವನುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತನ

ಲೇ || ಚಂಡಿಗೂಂಡರೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನಿನ | ಭಂಡತನ ಬಾರದಲೆ ವನವಾ | ಬಂಡಲಪ್ರಸ್ಥ ವಲೆ ನಿನಗಿ
 ನ್ನಿಂದಳಿದುಂಟು ||೫೮|| ಕಳೆದು ಬಿಡುರು ಮತ್ತೆ ರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ವಿವಿಧಾಭರಣವನು ಪರಿ |
 ಲಲಿತಕೃಷ್ಣಾಜನವ ಹೊದೆದರು ಹಾಯ್ಕಿ ಹಚ್ಚಡವ || ನಳಿನಮುಖಿ ನಳನಳಿಪಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯ
 ಲಂಕಾರವನುಗಿದು ಸಭೆ | ಯೋಳಗೆ ಬಿಡುಳು ನಿಂದಳಬಲೆ ನಿಜಾಭಿರೂಪದಲಿ ||೫೯|| ಸಾಲದೇ
 ನಿಮಗಿನ್ನು ಕೌರವ | ರೋಲಗದ ಫಲವಾಯ್ತಲಾ ವನ | ಮಾಲೆ ಕೊರಳಿಂಗಲ್ಲ ಚರಣಾಭರಣವಾ
 ಯಿತಲೇ || ಬೀಳು ಕೊಳಿರೇ ಬೊಪ್ಪನವರನು | ಮೇಲೆ ಮೋಹದತಾಯಲಾ ನಡೆ | ಯೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ
 ಕೊಂಬೆವೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಭೀಮ ||೬೦|| ಬಂದರಿವರರವನೆಗೆ ನೇಮವೆ | ಯೆಂದು ಪದಕೆರಗಿದೊಡೆ
 ಕಣುನೀ | ರಿಂದನನೆದರು ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕುವನೇ || ಇಂದುಮುಖಿ ಮರುಗಿದಳು ಸಾವಿ
 ನ್ನಿಂದು ಕಾಬೆವು ನಿಮ್ಮನಕಟಕ | ಟಿಂದಳತಿಮೋಹಿತಯಲಾಕುಂತೀಕುಮಾರರಿಗೆ ||೬೧|| ವನದೊಳತೃಪ್ತ
 ಯಾಸನೀವೆಂ | ತನುಭವಿಸುವಿರಿ ಪಾಪಿದುರ್ಯೋಧನ | ಧನನ ದುರ್ಜನಸಂಗ ನಿಮಗಿದು ಸಿಂಗಿಯಾದು
 ದಲೇ || ವನಿತೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆಂತು ತೋಳಲುವ | ಕನವರತ ಗಿರಿಗುಹೆಯ ಘಟ್ಟವ | ನೆನುತ ನುಡಿದಳು
 ಕುಟಿಲಗರ್ಭದಗುಣದಬೆಳವಿಗೆಯ ||೬೨|| ಬೀಳುಕೊಡಿರೇ ಸಾಕು ಬಹಳಕ್ಕ | ಪಾಳುಗಳಲಾ ವಿಧಿಯ
 ಚಿತ್ತವಿ | ಟಾಳಗತಿಗೇನಾಯ್ತು ಹದಿಮೂರಬುದವವಧಿಯಲೇ || ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಜರಿಗವನೀ |
 ಪಾಲನೆಯ ಪರುತವದಪಟ್ಟವ | ಪಾಲಿಸುವಿರಿದಕೇನುಹೊಲ್ಲೆ ಹವೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೬೩|| ಫಲಕುಜದ
 ಪಲ್ಲವದ ಪದಕರ | ತಳದ ವಿಪುಲತಮಾಲಪತ್ರದ | ಲಲಿತಕೇತಕಿನಿಖದ ದಾಡಿಮದಂತಪಂಗ್ತಿಗಳ ||
 ನಳಿನನಗನದ ಮಧುಪಕುಲಕುಂ | ತಳದ ವನಸಿರಿ ಸವತಿಯಾದಳು | ಜಲಜಮುಖಿಪಾಂಚಾಲೆಗೆಂದನು
 ಧಾವ್ಯಮುನಿನಗುತ ||೬೪|| ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರಾನ್ಯಪ | ಭವನವನು ಹೊರವಂಟರೊಡನು |
 ತ್ಸವವಿಹನರು ವಿದುರಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌತಮರು || ಅವನಿಪತಿದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗ | ಕವನಸಹಭವ
 ರುಳಿಯ ಬಂದುದು | ವಿವಿಧಜನದೊತ್ತೊತ್ತೆ ವಸಗತು ರಾಜಜೀದಿಯಲಿ ||೬೫|| ಸಂದಣಿಸಿದುದು
 ಕೇರಿಕೇರಿಯ | ಮಂದಿ ಮನೆಮನೆಮೇಲೆ ಘನತರ | ವೃಂದದಲಿ ಪುರಸದನತಿಖರೌಘದಲಿ ಶೋಕಿ
 ಸುತ || ನಿಂದುದಲಿಯದಲ್ಲಿ ನೋಟಕ | ಬಂದ ಕೆತ್ತದು ಬೀದಿ ಪುರಜನ | ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದನ್ಯ
 ಪಾಲರು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೬|| ಕುತ್ತುದಲೆಗಳ ಮೃಗದತೊಗಲಿನ | ಸುತ್ತುಹೊದಕೆಗಳೆಡದಕೈಗ
 ಳೊ | ಕೆತ್ತಿದಾಯುಧತತಿಯ ಭಂಗದಘೂರಿತಾಪದಲಿ || ಹೊತ್ತುವೆಡಗಳ ಹೊಗೆವಪೋರಯ |
 ಕೆತ್ತಡದಕಡುಗೋಪಸಮತೆಗ | ಕೆತ್ತಡಿಯತಡವಾಯ್ವನೈಪರೈತಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೬೭|| ಮುಂದಣಾ
 ತನುಪಾರ್ಥಸಾತನ | ಹಿಂದೆ ಭೂಪತಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಹಿಂದೆ ಮಾಬ್ರೀತನಯರಿಬ್ಬರಹಿಂದೆಪಾಂ
 ಚಾಲೆ || ಹಿಂದೆ ಕುಂತೀದೇವಿಯಾಕೆಯ | ಹಿಂದಣಾತನು ಭೀಮನೆಂದಾ | ಮಂದಿತೋರಿದುದೊಬ್ಬ
 ರೊಬ್ಬರಿಗವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೬೮|| ಹರನಜೋಡು ಮುರಾಂತಕನಸಮ | ದೊರೆ ವಿರಿಂಚನಪಾಡು
 ಶಕ್ರನ | ಸರಿಸದವರಿಗೆ ಭಂಗವೀವಿಧಿಯಾವಿಪತ್ತುಗಳೇ || ನರರನೀಕೌರವರಮಿಕ್ಕಿನ | ನೋರಜುಗಳ
 ಪಾಡೇನು ತಿವತ್ತಿವೆ | ಕರಾಣಿಯಲ್ಲವಿಧಾತ್ರನೆಂದುದು ನೆರದಜನನಿಕರ ||೬೯|| ಕೇಳಿದಭಿಮನ್ಯುಪ್ರ
 ಮುಖಭೂ | ಪಾಲತನುಜರು ಸಚಿವರಾಪ್ತರು | ಪಾಳೆಯದತಲ್ಲಣದಕಯಖೋಡಿಯಮನೋವ್ಯ

ಭೆಯಾ || ಹೇಳಲಿಯೆನು ಬುದುಕಂಡರು | ಗೋಳಿಡುತ ಪದಕರಗವು ನೃಪ | ನಾಲಿನೀರೇರಿದವು
 ನನೆದರು ನಯನವಾರಿಯಲಿ ||೨೦|| ಕರೆಸಿದನು ಪರಿವಾರವನು ನಿಮ | ಗರಸು ಕೌರವನೆಮ್ಮಗಜರಥ |
 ತುರಗಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೆತ್ತು ಭಂಡಿಕೊಟಾರಕೊಪ್ಪರಿಗೆ || ಸರಕುಸರ್ವಸ್ವಗಳು ಕೌರವ | ನರಮನೆಗೆ ನಡೆ
 ಯಲಿ ವೆನಾಂತದೊ | ಳಿರವು ನಮಗೆಂದರುಹಿದನು ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಹದೇವ ||೨೧|| ಕರಿಗಳನು ಕೌರ
 ವನಮಾವಂ | ತರಿಗೆ ಕೈಗೊಳಿಸಿದರು ರಥಹಯ | ತುರುಗಳುಂ ಕೈವರ್ತಿಸಿತು ಸೂತರಿಗೆ ಗೋವ
 ರಿಗೆ || ಸರಕನವನಿಜನನುಚರರಿಗು | ತ್ತರಿಸಿದರು ಪಾರಕವನೊಪ್ಪಿಸಿ | ವರಸುಭಟರಳವಡಿಸಿಕೊಂ
 ಡರು ಕಾನನೋಚಿತವ ||೨೨|| ಹರಿದನಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕಾತನ | ಚರರು ಸಚಿವರು ಹೊಕ್ಕು ಪಾಂಡವ |
 ರರಮನೆಯ ಮುದ್ರಿಸಿದರಲ್ಲಿಯ ನಾಡುಬೀಡುಗಳ || ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡು ಠಾಣಾಂ | ತರದನಾ
 ಯಕವಾಡಿಗಳ ಸಂ | ವರಣೆಗಳ ಸಂತವಿಸಿದರು ಕುರುರಾಜಮುದ್ರೆಯಲಿ ||೨೩|| ಅರಸ ಕೇಳ್ದಾ
 ಶ್ಚರ್ಯವನು ಗಜ | ಪುರದ ಬೀದಿಯೊಳಿವರು ಬರುತಿರೆ | ದುರುಳದುಶ್ಚಾಸನನು ಮಿಗೆ ಹರಿತಂದ
 ನೆಡಿಸುತ || ಬೆರಳನಾಡಿಸಿ ಹೋದರೀಹೋ | ದರಸುಕಾನನಡೆತ್ತು ಪುನರಪಿ | ಸರಿದವೆತ್ತುಗಳೆನುತ
 ಬಂದನು ಹಿಂದೆ ಪವನಜನ ||೨೪|| ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೀಮನುಬ್ಬಿದ | ಪರುಷಹೃದಯನ ಮನದರೋ
 ಷದೊ | ಳರಸನನು ನೋಡಿದನು ಭೂಪತಿ ಮೊಗದಸನ್ನೆಯಲಿ || ತಿರುಹಿದನು ತಮ್ಮನನು ಗದೆಯನು
 ತಿರುಗಿ ಹಾಯಿಕಿ ಹಿಡಿದು ಮಾರುತಿ | ಯರಿಸನಾಚ್ಚಯೊಳಂಜ ನಡೆದನು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||
 ಪುರವ ಹೊರವಂಟವರು ಗಂಗಾ | ವರನದಿಯ ತೀರದಲಿ ನಿಂದರು | ಪರಿಜನವ ಕಳುಹಿದರು ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರನ ಪಸಾಯಿತರ || ಗುರುಜನಕೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡರು ನದೀಜದೊಣಕೃಪರನು |
 ಕರೆದು ಕುಂತಿಯ ನಿಲಿಸಿದರು ವಿದುರನ ನಿವಾಸದಲಿ ||೨೬|| ಕಳುಹಿ ಮರಳಿದು ವಿದುರನರಸನ | ನಿಲ
 ಯಕೈತಂದನು ಕುಮಾರರ | ಕಳುಹಿ ಬಂದೈ ತಮ್ಮ ಮತೇನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನ || ಉಳಿದವರ ಹದ
 ನೇನು ದುರುಪದಿ | ಲಲನೆಯೇನೆಂದಳು ನಿದಾನವ | ತಿಳಿದು ಬಂದೈ ಹೇಳೆನುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬೆಸ
 ಗೊಂಡ ||೨೭|| ಮುನಿಪ ಜಪಿಸುತ ಹೋದನಗ್ನಿಯ | ವಿನುತಸೂಕ್ತವನೆತ್ತುಗೈದುವಿ | ನನಿಲ
 ಜನು ದುಗುಡದಲಿ ಫಲುಗುಣಯಮಳರೊಂದಾಗಿ || ವನಿತೆಯನು ನಡುವಿಟ್ಟು ಹೊರವಂ | ಟನು
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪತಿ ನಿಯತದಿ | ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ವೀರನಾರಾಯಣನಪದಯುಗವ || ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೧೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಜಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದಾಗು ವೀರನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ
 ಪುಷ್ಪವಚಪಟ್ಟದೀ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮದ್ಭೋಗಿಂದ್ರ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿತ
 ಮಹಾ ಕರ್ನಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳು ಸಭಾಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು. ॥
ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

❀ ಕ'ನ್ನಡಮಹಾಕಾರತ—ಅರಣ್ಯಪರ್ವ. ❀

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಸಕಲರಾಷ್ಟ್ರವನುಳಿದಿವರು ಕಾ | ಮೃಕಮಹಾಕಾನನದೊಳಗೆ ಕೀ |
ಚಕಕುಲಾಂತಕ ಕೆಡಹಿದನು ಕಿಮ್ಮಾರದಾನವನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಗಂಗಾತೀರದಲಿ ಭೂ | ಪಾಲಕರು ಗುರುಭೀಷ್ಮವಿದು
ರಾಧ್ಯಖಿಳಬಂಧವರ || ಬೀಳುಗೊಟ್ಟರು ಗಜಪುರದ ಜನ | ಜಾಲವನು ಕಳುಹಿದರು ಗಂಗಾ |
ಕೂಲದುತ್ತರಭಾಗದಲಿ ಮಾಡಿದರು ವಿಶ್ವಮವ ||೧|| ನಿಲಿಸೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದರರಸನ | ಬಳಿಯಲಗ್ಗದ
ಮಂಡಲೇಶ್ವರ | ರೊಲಿದು ಸಾಂದರಾಜಪುತ್ರರು ಹಲವುಮನ್ನಣೆಯ || ಬಲುಭಟರು ಬಾಹತ್ತರ
ದನಿ | ಶ್ವಲನಿಯೋಗಿಗಳಾಶ್ರಮಿಗಳ | ಗ್ಗಳೆಯವಿಪ್ರಸ್ತೋಮ ಬಂದುದು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨||
ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೂಮಿಭಾರದ | ನೆರವಿಯನು ಗಲ್ಲವಲಿ ಕರವಿ | ಪ್ವರಸ ತಲೆದೂಗಿದನು ಸುಯ್ದನು
ಬೈದು ದುಷ್ಕೃತವ || ಧರಣಿ ಸೇರಿದುದಹಿತಲಗೆ ಕರಿ | ತುರಗರಥಮೆವುಗಿಲ್ಲ ವಿವಿನದ | ಪರಿಬವಣೆಗಿ
ವರೇಕೆ ಬೆಸಗೊಳು ಭೀಮ ನೀನೆಂದ ||೩|| ನಿಲ್ಲಿರೈ ದ್ವಿಜನಿಕರ ಕಳುಹಿಸಿ | ಕೊಳ್ಳಿರೈ ಪುರವರ್ಗ
ನೇಮವ | ಕೊಳ್ಳಿರೈ ಪರಿವಾರ ಮಕ್ಕಳುತಂದೆಮೊದಲಾಗಿ || ಎಲ್ಲಿ ಮೆಳೆಮರಗಾಡುಪಲ್ಲವ | ಪುಲ್ಲಫ
ಲಪಾನೀಯಪೂರಿತ | ವಲ್ಲಿರಾಯನ ಸಜ್ಜೆಯರಮನೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೪|| ಅವನಿಪತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು
ಬಹಳಾ | ರ್ವವ ಹೊಗು ಹಿಮಗುರಿಯಲಿರು ಭೂ | ವಿವರಗತಿಯಲಿ ಗವಿಸು ಗಾಹಿಸು ಗಹನಗ
ಹ್ವರವ || ಎನೆಗೆ ನೀನೇ ಜೀವ ನೀನೇ | ವಿವಿಧಧನಗತಿ ನೀನೆಮತಿ ನೀ | ನವಗಡಿಸಬೇಡಕಟ ಕೃಪೆ
ಮಾಡೆಂದುದಖಿಳಜನ ||೫|| ತುಂಬಿದುದು ಕಂಬನಿಯನಕಟ ವಿ | ಡಂಬಿಸಿತೆ ವಿಧಿಯೆನ್ನನಿಬರ |
ನಂಬಿಸುವಪರಿಯಂತುವಸನಗ್ರಾಸವಾಸದಲಿ || ತುಂಬಿಸಿರಿಗೆಡೆಯೊಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಮುಂಬಿಗ
ನೊಳಪದೆಸೆಯ ಕುಂತದ | ಚುಂಬಿಗನೊಳೆನುಂಟುಫಲವೆಂದರನ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೬|| ಖೇದವೇಕಲೆ
ನೃಪತಿ ಹರುಷವಿ | ಪಾದದಲಿ ಸುಖದುಃಖದಲಿ ನುತಿ | ವಾದಪರಿವಾದದಲಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಗಳಲಾದ್ವಿ
ಜರು || ಈದುರಂತದಚಿಂತೆ ಬೇಡಲೆ | ದ್ವಾದತಾತ್ಮನ ಭಜಿಸಿದೊಡೆಭ | ಕ್ಷ್ಯಾದಿಬಹುವಿಧದನ್ನ
ಸಿದ್ಧಿಪುದೆಂದನಾಥವ್ಯ ||೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೆಳ್ಳಾಡ್ಯವಚನಾಂ | ತರದೊಳಮರನದೀವಿಗಾಹನ |
ಪರಮಪಾವನಕರಣನೀಕ್ಷಿಸಿ ತರಣಿಮಂಡಲವ || ಮುರುಹಿ ಮೂಲಾಧಾರಪವನನ | ನುರುಸುಷುಮ್ನೆಗೆ

ನಗು ನಿಚ್ಚುಟ | ವರಸವಾಧಿಯಲಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ಮಹೀಪಾಲ ||೮|| ವರವ ಕೊಟ್ಟನು ನಿನಗೆ
ಹೇಮದ | ಚರುಕವಿದೆ ವಿವಿಧಾನ್ನ ಪಾನೋ | ತ್ವರದ ತವನಿಧಿ ನಿನ್ನವಧು ಬಾಣಸನಕರಣದಲಿ ||
ವಿರಚಿಸಲಿ ಬಳಿಕುಣಲಿ ಶತಸಾ | ವಿರವನಂತವು ನೀವು ಬಳಿಕಂ | ಬುರುಹಮುಖಿ ಮರುದಿವಸವೀಪರಿ
ಯೆಂದನಾದ್ಯಮಣಿ ||೯|| ಭೂಮಿಪತಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ನಿನ್ನೀಮಸಂತೋಷದಲಿ ಸುಜನ | ಸ್ತೋಮ
ರಕ್ಷಣಕಾದನಿರ್ವಾಹದನಿರೂಢಿಯಲಿ || ಅಮುನೀಂದ್ರಂಗೇರಗಿ ಬಳಿಕೀ | ಭಾಮಿನಿಯ ಕರೆದೀಹ
ದನ ಸು | ಪ್ರೇಮದಿಂದರುಹಿದನು ತನ್ನ ಸಹೋದರವ್ರಜಕೆ || ಇವರು ತಿರುಗದಲತ್ತಲಡವಿಯ |
ಭವಣಿಗೆಯ ಭಾರಾಂಕಭಾಷಯ | ಲವಿರಳಿತಜನಜಾಲಸಹಿತಾರಣ್ಯವಾರ್ಗದಲಿ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ
ತ್ತಲಾಕಾ | ರವನ ನಗರಿಗೆ ಪಾಠಿಕಾಂಕ್ಷಿ | ಪ್ರವರನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂದಿ
ರವ ||೧೦|| ಮುನಿಯ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಕೌರವ | ಜನಪಸಾಯುಷಿಮುಖ್ಯನೀತನ | ವಿನಯರಚನೆಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ರಾಜಕಾರಿಯವ || ನಿನಗದೊಂಬೇಕೊರತೆ ಪಾಂಡವ | ಜನಪರನು ಜೂಜನಲಿ
ಸೋಲಿಸಿ | ಕನಲಿಸಿದನು ದರಿಂದ ಬಲುಗೇಡಹುದು ನಿನಗೆಂದ ||೧೧|| ಹೋದಕೃತಿಯಂತಿರಲಿ ಸಾಕಿ |
ನ್ನಾದರೆಯು ಕೌಂತೇಯರನು ಕರೆ | ದಾದರಿಸಿಕೊಡು ಧರೆಯ ನೆನೆ ಖೊಪ್ಪಲಿಸಿ ಖಾತಿಯಲಿ || ಹೊ
ಯ್ದತೊಡೆಯನು ಹಗೆಗೆ ಕೊಡುವನೆ | ಮೇಲಿನಿಯ ನೆನೆ ರೋಷತಿಖಿಯಲಿ | ಕಾದದೀತನಹೃದಯ |
ಶಪಿಸಿದನಂದು ಮೈತ್ರೇಯ ||೧೨|| ತೊಡೆಗಳನು ಕಲಿಭೀಮ ಬವರದೊ | ಳುಡಿದು ಕೆಡಹಲಿಯೆಂದು
ಶಾಪವ | ಕೊಡಲು ಮುನಿಪನ ಸಂತವಿಚ್ಛನು ಬಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ತೊಡೆಗೆ ಬಂದುದು ತೋಟ
ಸಾಕಿ | ನೊಡಬಡಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಯ | ನುಡಿಗೆ ಮರುಮಾತಿಲ್ಲ ನುತ ಮುನಿ ಸಂದನಾಶ್ರಮಕೆ ||
ಅಮಹಾಮುನಿಶಾಪಭಯವನು | ಭೀಮಸೇನನ ಬಲಹ ನೆನೆನೆನೆ | ದಾವನಸ್ಸಿನ ಬೇಗೆಯಲಿ ಬೆದೆ
ಬೆಂದು ಬೇಸರಲಿ || ಭೂಮಿಪತಿ ಕರೆಸಿದನು ವಿದುರನ | ನಾಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯನು ಮುನಿಪನ | ತಾ
ಮಸವನರುಹಿದೊಡೆ ಬಳಿಕಂತೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೩|| ತಪ್ಪದಿದು ನಿನ್ನಾತಗಳ ಭುಜ | ದರ್ಪತೀವ್ರ
ಜ್ವರದ ವಿಕಳರ | ನೊಪ್ಪಿತಾದೆ ಸುಯೋಧನಾದ್ಯರು ಜನಿಸಲೀಧರಗೆ || ತಪ್ಪುವದೆ ಖುಷಿವಾಕ್ಯಸಂ
ಧಿಯೊ | ಳ್ಪಿಗೊಳು ಪಾಂಡವರನಲ್ಲದೊ | ಡಪ್ಪಿಕೊಂಬಳು ಮೃತ್ಯು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೆಂದ ||
ಎನಲು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕೌರವ | ಜನಪನೀತನ ಬೈದುಕುಂತೀ | ತನುಜರಲಿ ಬಾಂಧವನಲಾ ಹೋಗ
ವರ ಹೊರಗೆಂದು || ಮುನಿದು ಗರ್ಜನೆ ಜೀಯ ಕರಲೇ | ಸನುತ ಮನದುಬ್ಬಿನಲಿ ಪಾಂಡವ | ಜನಪರ
ಹಕಾವ್ಯಕವನಾಂತರಕೈದಿದನು ವಿದುರ ||೧೪|| ಇಬರುಗೊಂಡರು ಹಿರಿದುಮನ್ನಿಸಿ | ವಿದುರನನು
ಕೊಂಡಾಡಿ ಗುರುನೃಪ | ನದಿಜಘೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲಗಳ || ವಿದುರನಾಗಮನಪ್ರ
ಪಂಚದಾ ಹವನನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿದರು ಹೇ | ಳಿದನು ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿದುರಂಗೆ ಯಮಸೂನು ||೧೫||
ಇತ್ತಲೀವಿದುರನ ವಿಯೋಗದ | ಚಿತ್ತದಂತಸ್ತಾಪದಲಿ ನೃಪ | ಮತ್ತೆ ದೂತರ ಕಳುಹಿ ಕರೆಸಿದ
ನಾತನನು ಪುರಕೆ || ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳ ಬಿಡು ಪೃಥಾಸುತ | ರತ್ತ ತಿರುಗನೆ ಖಾತೆಗೊಂಡನು | ಮತ್ತೆ
ಮುನಿಯದಿರೆಂದು ವಿದುರನನಪ್ಪಿದನು ನೃಪತಿ ||೧೬|| ಅವವನದಲಿ ಪಾಂಡುಸುತಲಿಗೆ | ತಾವು ನಿನ
ಗೇನೆಂದರನಿಬರ | ನಾವವನದಲಿ ಕಂಡೆ ಕೂಡೆನಿತುಂಟು ಪರಿವಾರ || ಅವುದಭಿಮತ ಭೀಮಸೇನನ |

ಭಾವವೇನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾರ್ಜುನ | ರಾವಭಂಗಯಲಿದ್ದರೆಂದನು ನಗುತದ್ವೈತರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೦ || ಅರಸ
 ಕೇಳಿಂಗಾನದಿಯನು | ತ್ತುರಿಸಿದವರಿಗೆ ಕಮಲವಿತ್ತನು | ಕರುಣವಾಯಿತು ಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳಕ್ಷ
 ಯಾನ್ನದಲಿ || ಪರಿಕರದ ಪರುಷವಣೆಯಲಿ ಸಾ | ವಿರಶತತಸಂಖ್ಯಾತಧರಣೀ | ಸುರನಿಯೋಗಿಗ
 ಳಾಪ್ತಜನಸಹಿತ್ಯದಿದರು ವನವ || ೧೧ || ಜನಪ ಕೇಳಿವಿತ್ತಾರನೆಂಬವ | ನನಿಮಿಷರಿಗುಬ್ಬಸದ ಖಳನಾ
 ತನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರವರಾರಣ್ಯಮಂದಿರವ || ದನುಜನೇ ಕಿವಿತ್ತಾರನಾತನ | ನನಿಲಜನೊ ಫಲುಗು
 ಣನೊ ಕೊಂ | ದಾತನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೨ || ಅರಸ ಕೇಳೆಂದೇಕ
 ಚಕ್ರದೊ | ಳೊರೆಸಿದನಲಾ ಭೀಮನಾತಗೆ | ಹಿರಿಯನೇ ಕಿವಿತ್ತಾರಬಾಂಧವನಾಹಿಡಂಬಕಗೆ | ಧರಣಿ
 ಪಾಲನ ಸಪರಿವಾರದ | ಬರವ ಕಂಡನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನ | ಹರಿಬವನು ಮರಳಿಚುಪೆನೆನುತಿದಿದಾದನ
 ಮರಾರಿ || ೧೩ || ಇವರು ಮೂರೇದಿನಕ ಕಾವ್ಯಕ | ನವಮಹಾಶ್ರಮಕಾಗಿ ಬರೆ ದಾ | ನವನು
 ದಾರಿಯ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂದನು ಕೈಯಮುಪ್ಪಿಯಲಿ || ಅವನ ಕಂಗಳ ಕೆಂಪಿನಲಿ ಮೇ | ಣವನ ದಾಡೆಯ
 ಬೆಳಗಿನಲಿ ಖಳ | ನವಯವನ ಕಂಡಳುಕಿ ನಿಂದರು ಮುಂಗುಡಿಯಭಟರು || ೧೪ || ಮುಂದೆ ಘೋರಾ
 ರಣ್ಯವಿದೆ ಸುರ | ಬಂದಿಕಾರನ ಕಾಹಿನಲಿ ಕಾ | ಳಿಂದಿಯುದರದ ಮೊಬ್ಬಿನಂತಿದೆ ತೀವ್ರತರತಿಮಿರ ||
 ಇಂದಿನಿರುಳಲಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ಸಾ | ಪೆಂಬಗಮಗಲ್ಲೆನುತ ಭಯದಲಿ | ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡು
 ಕುಮಾರಪರಿವಾರ || ೧೫ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾನಿಸರ ಸೊಗಡವ | ಗಡಿಸುತಿದೆ ಬರಹೇಳು ನೆತ್ತರ | ಗುಡಿ
 ಹಿಗ್ಗಿನೆಯರಲ್ಲಿ ಕಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿನಿಕರ || ತಡೆಯಬೇಡೋ ತಿನ್ನೆನುತ ಬೊ | ಬ್ಬಿಡುತ ಖಳನುರುಬಿದನು
 ರಾಯನ | ಮಡಬ ಹೊಕ್ಕಳು ಮರೆಯನರ್ಜುನಭೀಮಧರ್ಮಜರ || ೧೬ || ಎಲೆಲೆರಾಕ್ಷಸ ಭೀತಿಹೋ
 ಗದೆ | ನಿಲುನಿಲೆಲವೋ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ | ಗೆಲ್ಲುರರಸುಗಳನುತ ಮುನಿರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತವನು ||
 ಪಲವುವಿಧದಲಿ ಜಪಿಸಿ ದಿಗುಮಂ | ಡಲದ ಬಂಧವ ರಚಿಸಿ ಜನಸಂ | ಕುಲವ ಸಂತೈಸಿದನು ಧೌವ್ಯ
 ನು ಮುಂಚೆ ಭೂಪತಿಯ || ಆರುನೀವ್ವಡುವಿರುಳು ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರರಾವನಲಿತ್ತಲೇನು ವಿ |
 ಚಾರ ಬಂದಿರಿ ಹೇಳಿ ನೀವಾಬಕುಡಿಂಬಕರ || ಮೈರಿಗಳಲಾ ಹೊಲ್ಲೆಹೇನುನಿ | ಕಾರಿಗಳನೊಡಹೊ
 ಯ್ದು ಶೋಣಿತ | ವಾರಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಬೇಹುದನುತ್ತು ಖಳ ಜರೆದ || ೧೭ || ಮಿಡಿದನರ್ಜುನಧನು
 ವನಾತನ | ಜಡಿದು ನಿಂದನು ಭೀಮನಸುರನ | ಕೆಡಹಿ ಕಾವ್ಯಕವನದ ಭೂಮಿಯ ಭೂತಸಂತತಿಗೆ ||
 ಬಡಿಸುವೆನು ನೀಸ್ಮರಿಸೆನುತವ | ಗಡಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮನಂತ್ಯದ | ಸಿಡಿಲು ಸೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತೆ
 ದ್ದನಮರಾರಿ || ೧೮ || ಎಂಬಿನೇನನು ಪವನಜನ ಕೈ | ಕೊಂಬದೈತ್ಯನೆ ಹೆಮ್ಮರನ ಹೆ | ಗೊಂಬ
 ಮುರಿದನು ಸವರಿದನು ಶಾಖೋಪಶಾಖಿಗಳ || ತಿಂಬಿನವನನು ತಂದು ತನ್ನಹಿ | ಡಿಂಬಕನ ಹಗೆ ಸಿಲು
 ಕಿತೇ ತಾ | ನಂಬಿದುದು ನೆರೆದೈವವೆನುತಿದಿರಾದನಮರಾರಿ || ೧೯ || ಹೊಯಿದನವನುರವಣಿಸಿ ಮುರಿ
 ದೊಳ | ಹೊಯಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನಲವೋ | ಕಯಿದುಮರನೇಸೆಳೆಗೆಸೆಡೆವುದಭದ್ರಮದದಂತಿ ||
 ಕಯಿದುವಿಲ್ಲಾ ತರಿಸಿಕೊಡುವೆನ | ಡಾಯುಧವ ಬಿಡುಸರಳನೆನುತವ | ಹೊಯಿದು ಹುರಿಯೋಹುರಿ
 ಯೆನುತ ಗಹಗಹಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೨೦ || ಮುರುಕಿಸುವಪವನಜನನೆತ್ತಿಯ | ನೆರೆಗಿದನು ಬಳಿಕವನ ಹೊ
 ಯ್ಲನ | ಬಿರಿಸಿನ್ನೆಯನೊ ಸಿಡಿಲತಿಷ್ಯನೊ ವಜ್ರಕರಹತಿಯೋ || ಕರಗಿದಾಮಯಣಾಮದಿಗಳಿಂ |

ದರೆದಕಾಹಿನಕರುವೆನಲು ಕು | ಕ್ಕುರಿ ನಲಸುರನನಿಕ್ಕಿದನು ಚಾಪಲಚಪೇಟದಲಿ ||೩೨|| ಡೆಂಡಣಿಸಿ
 ಸುರವೈರಿ ದೊಪ್ಪನೆ | ದಿಂಡುಗೆಡೆದನು ನೀಲಶ್ರೀಲದಾ ದಂಡಿಗಾರನ ದೇಹಗರ್ವದ ರಕ್ತನಿರ್ಘರದಾ ||
 ದೊಂಡೆಗರುಳಿನ ಬಾಯಚ್ಚೋಲಿನ | ಕುಂಡಲಿತಕರಜಂಘೆಗಳ ಬಿಡು | ಮಂಡೆಗೆದಬಿಡುಳನ ಕಂಡು
 ದು ಭೂಸುರವಾತ್ರ ||೩೩|| ಅರಸ ಹೇಳುವುದೇನು ಹೋರಿದ | ನರೆಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಳಿಕಿಟ್ಟೊರಿಸಿ
 ಹುಡಿಯಲಿ ಹೂಳಿದನು ಕಿಮ್ಮಾರದಾನವನಾ || ಬೆರಸಿ ತೀವಿಪ್ರಾಘವೀಮುನಿ | ವರಿಯರೀಕಾಮಿನಿ
 ಯರೀನೃಪ | ವರನ ಪರಿಕರವಾಮಹಾಕಾಮ್ಯಕವನಾಂತರವ ||೩೪|| ತಳಿತು ಬಿಟ್ಟು ದು ಕೂಡೆ ಪರಹಿನ
 ಹಳುವದೊಳ್ವಿಜವರ್ಗ ರಚಿಸಿದ | ತಳಿರಗುಡಿಗಳ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಭದ್ರಭವನಿಕೆಯ || ಮೆಳೆಯ
 ಮಂಟಪ ಹೊದರುದುರುಗಲು | ನೆಳಲಚ್ಚಾಕಿಗೆ ವಿಪುಳವಟಸಂ | ಕುಲದೊಳೆ ನೀಲಗಶಾಲೆ ಮೆರೆದುದು
 ಧರ್ಮನಂದನನಾ ||೩೫|| ಆಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿವಿ | ಳಾಸದರವನೆಗಳನು ಮೆರೆಸಿದು | ದೀಶರಭ
 ಶಾರ್ದೂಲಸೇವಿತನೋರಕಾಂತಾರ || ಆಸುಧಾಕಲಿತಾನ್ನವೇ ಫಲ | ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಗೇಯರಸವಿ
 ನ್ಯಾಸವೇ ಮಧುವುಕ್ಷಿಪವ್ರಜಜಂಬುಕಧ್ವಾನ ||೩೬|| ದಿನಪ ಕೃಪೆಮಾಡಿದನಲೇ ಕಾಂ | ಚನಮಯದ
 ಭಾಂಡವನು ಬಳಿಕಾ | ವನಜಮುಖಿ ಮಾಡಿದಸುಪಾಕದ ಪಡುರನ್ನಾನದಲಿ || ಮುನಿಜನಕೆ ಪರಿಜನಕೆ
 ಭೂಸುರ | ಜನಕೆ ತುಪ್ಪಿಯಮಾಡಿ ಭೂಪತಿ | ವನದೊಳಿದ್ದನು ವೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ||೩೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧ .

ಸೂಚನೆ|| ಸಕಲಯದುಬಲಸಹಿತ ಭಕ್ತ | ಪ್ರಕರಪಾಲಕನೊಲವಿನಲಿ ಕಾ |

ಮೃಕಮಹಾಕಾನನಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ವಾರಕಾಪುರ | ವರಕೆ ಬಂದುದು ವಾರ್ತೆ ಪೀತಾಂ | ಬರನ ಬಹುಳಾಸ್ಥಾನ
 ದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ || ಧರಸಹಿತ ನಿಜವಸ್ತುವಾಹನ | ಪರಮವಿಭವವ ಬಿಸುಟು ಭಾರಿಯ |
 ಪರಿಭವದಿ ನಟ್ಟಡವಿವೊಕ್ಕರು ಪಾಂಡುಸುತಧಂದು ||೧|| ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮೂಗಿನ | ಮೇಲುವೆ
 ರಳಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ | ತೂಳಿದುಬೈಯ ನಟ್ಟನೋಟದ ನೆಗ್ಗಿ ದುತ್ತವದಾ || ಹೂಳಿದೂಹೆಯ ಹಿಳಿ
 ದನೆಗಹಿನ | ಹೇಳಲರಿದನೆ ಹುಡಿದಭಾವದ | ಲಾಲಿಸಿದನಸುರಾರಿ ದೂತವ್ರಜದ ಬಿನ್ನಪವ ||೨||
 ಅಕಟ ಕಪಟದ್ಯೂತದಲಿ ನೃಪ | ಮುಕುರನುನ್ನತಿ ಮುರಿದುನೀಕಾ | ಳಿಕಬಲೀಕೊರವರು ಕೊಂಡರೆ
 ಧರ್ಮಜನನೆಲನ || ಅಕುಟಲರಿಗೇಕಿದು ನಿರಾಬಾ | ಧಕರಿಗೇಕಿದು ಸಕಲಸುಜನ | ಪ್ರಕರವಂದ್ಯರಿ
 ಗೇಕೆನುತ್ತಸುರಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩|| ಹಿರಿದು ಹಲ ಚಿಂತಿಸಿದನೀವ್ಯತಿ | ಕರವನರಿಯದಮುಗುದರಿದನಾ |
 ರರಿವರೈ ವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾರಾಪನೋದನಕೆ || ಧರಣಿಯಲಿ ಮೈಗೊಂಡು ದೈತ್ಯರ ನೊರಿಸಿದನು ಬಳಿ

ಕುಳಿದಪಾಂಡವ | ಕುರುನೃಪರ ಕದಡಿರಿದನೆಲೆಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ ||೪|| ಏನನೆಂಬೆನು ಜೇಯ ಕಡು
 ದುಂ | ಮಾನದಲಿ ಹೊರವೆಂಟು ಬಂದನು | ದಾನವಾಂತಕನೈದಿದವು ದಂಡಿಗೆಗಳರಸಿಯರ || ಅನಿ
 ಖಿಳನೃಪವರ್ಗಯಾದವ | ಸೇನೆ ಕವಿದುದು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕಾನನವ ಕರುಣಾಳು ಹೊಕ್ಕನೈ
 ಹಲವುಪಯಣದಲಿ ||೫|| ಕೇಳಿದಾಗಳೆ ಬಂದರಾಪಾಂ | ಚಾಲಕೇಕಯದೃಷ್ಟಕೇತನೈ | ಪಾಲ ಕುಂತೀ
 ಭೋಜ ಸೃಂಜಯಸೋಮಕಾಟಗಳು || ಮೇಲೆಮೇಲೇನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆಯರಸುಗಳಿವರ ಕಂ
 ಡುಪ | ಲಾಲಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದರಾಕಾವ್ಯಕವನಾಂತರಕೆ ||೬|| ಇವರು ಬಂದರು ನಿಖಿಳಭೂಸುರ |
 ನಿವಹಸುತಿದಿರಾಗಿ ವರಬಾಂ | ಧವರೊಳಬಿವೆಂದ್ಯರಿಗೆ ತತ್ಸಮರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠರಿಗೆ || ಅವರಿಗವರವರು
 ಚಿತಕತ್ತಾ | ರವನು ಮಾಡಿ ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯ | ನವಿರಳಾಶ್ರುಗಳಿಂದ ನಾದಿದರರಸಕೇಳಿಂದ
 ಬೇರೆಬೇರೈವರನು ತೆಗೆದು ಮು | ರಾರಿಯಪ್ಪಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ದೃಗು | ವಾಳಗಳನೊರಸಿದನು ಪಿತೃಂಬ
 ರದ ಸೆರಗಿನಲಿ || ಸಾರುಸಾರಿಸಲುಗ್ಗ ಡಣೆಯ ವಿ | ಕಾರವಿನ್ನೇಕೆನುತ ರಾಯನ | ನಾಲ ಬಂದಳು
 ಕವಿದು ಬಿದ್ದಳು ಹರಿಯಚರಣದಲಿ ||೭|| ಬರಲಿದಳು ದೆಸೆಯೊಡನೊದರೆ ಮಿಗೆ | ಹೊರಳಿದಳು
 ಹರಿಪಾದದಲಿ ಮೈ | ಮರೆದಳಂಗನೆ ತನುವೆ ಮುಸುಕಿದಕೇಶಪಾಶದಲಿ || ಕರಗದಳು ಕಂದಿದಳು ಮ
 ಮೈಲ | ಮರುಗಿದಳು ಕುಂದಿದಳು ದೃಗುಜಲ | ದೊರತೆಯುಕ್ಕಿತು ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಮಹೇಶನಂಗನೆಗೆ ||
 ಹಿಂದೆ ಸೆಳೆಸೀರೆಯಲಕಟ ಗೋ | ವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸನಾಥನಾಥ ಮು | ಕುಂದ ಕಾಯೈ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು
 ಕರುಣಿಸಸುರಾರಿ || ಇಂದಿರಾಪತಿಯೇ ಯಶೋದಾ | ನಂದನನೆ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಸಲ | ಹಿಂದರುಳುಹಿ
 ದದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೮|| ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆ ಮೈದೋರೆ ಸುಪತಿ | ವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಗೋಚ
 ರಿಸೆ ಯತಿಸಂ | ತತಿಯ ನಿರ್ಮಲಸಾರಕವ್ಯಜ್ಞಾನದೀಧಿತಿಗೆ || ಮತಿಗೊಡದಮಹಿಮಾಂಬನಿಧಿ
 ಯೆನ | ಗತಿಶಯವನೇ ಮಾಡಿ ಲಜ್ಜಾ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹಿದದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೯||
 ಹೆಸರುಗೊಂಡೊಡೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು | ಬೃಹದಭಾರವ್ಯಸನವನು ಹಿಂ | ಗಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವೈಪ್ಪದರಶನ
 ವೇನನಿತ್ತಪುದೋ || ಹೆಸರುಗೊಳಲರಿಯದೆ ಮನೋವಾ | ಗ್ವಿಸರ ಮರಳಿದತರ್ಕನಿಗಮ | ಪ್ರಸರ
 ಣದ ಪರದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೧೦|| ಪತಿಗಳಿವರಂಜದರು ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯನರಿದವರ
 ಳುಕಿದರು ತ | ಪ್ಪಿವೃತತಾಮಹಗುರುಗಳಡಗದರವನಿಯಲಿ ಬಗಿದು || ಗತಿವಿಹೀನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ | ಗತಿ
 ಯೆನುತ ಬಾಯ್ಪಿಡಲು ಲಜ್ಜಾ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಳುಹಿದದೈವ ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೧೧|| ದಾನಯ
 ಜ್ಞಾತಪೋವ್ರತಾನು | ಪ್ತಾನನಿಷ್ಠರು ಕಾಣರಷ್ಟವಿ | ಧಾನಯೋಗದ ಸಿದ್ಧರರಿಯರು ನಿನ್ನಸುಳಿವು
 ಗಳ || ಜ್ಞಾನಮಧ್ಯಪ್ರಪುಟಿಯನು ಸಂ | ಧಾನರಹಿತಜ್ಞಾಪ್ತಿರೂಪನು | ತಾನೆನಿಪ ಪರಬೋಮ್ಮ
 ನೀ ಮೈದೋರಿದೈ ತನಗೆ ||೧೨|| ಕಾಯಿದೈ ಪ್ರಹ್ಲಾದಮಾರ್ಕಂ | ಡೇಯವನಗಜವೆಂಬರಿಪನ |
 ಕಾಯಿದೈ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪಾತಕಿಯ ಪಾಮಿಳನ | ಕಾಯಿದೈಗೋವಿಂದಯೆನೆ ತ | ಸ್ನಾಯತಿಕೆಯ
 ಭಿಮಾನವನು ನೀ | ಕಾಯಿದೈ ಹರಿಯನುತ ಪದದಲಿ ಹೊರಳಿದಳು ತರಳೆ ||೧೩|| ಎಳು ತಾಯೆ
 ಸರೋಜಮುಖಿ ಪಾಂ | ಚಾಲೆ ನೊಂದಿ ತಂಗಿಯನುತ ಕೃ | ಪಾಳು ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕೊಡಹಿದ
 ನವಯವದರವನು || ಮೇಲುಮುಚ್ಚಿಳತೆರೆದತನುವಿನ | ಹೇಳಿಗೆಯ ಶೋಕಾಹಿಯಂತಿರೆ | ಲೋಲ

ಲೋಚನೆಯುಳಲು ಮಿಗೆ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ||೧೬|| ಆಸಕಲಪದವಾರವಾಧರ | ಣೀಶರಾನುನಿನಿಕರ
ವಾಜನ | ವಾಸತೀನಿಕರುಂಬವಾಗಜಘೋಟಕವ್ರಾತ || ಆಸರೋಜಾನನೆಯ ಬಹಳ | ಕ್ಲೇಶಗಳ ಕಂಡ
ಕ್ಷಿಜಲವಾ | ರಾತಿಯಲಿ ತೇಕಾಡುತ್ತಿದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಮುಡಿಯ ಸಂವರಿಸಬಲೆ
ಸೀರೆಯ | ನುಡು ನವಾಂಬರವಿದೆ ವಿರೋಧವ | ಬಿಡು ಸುಯೋಧನರಾಜಸಂತತಿಯುಂಟದುದಿನ್ನೇನು ||
ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರು ನಾಯ್ಕಳಿನ್ನುದ | ನುಡಿದು ಫಲವೇನಕಟ ಕೈಕೊಂ | ಡಡವಿಯನು ಭವಸಪೆಯ ಸೈರಿ
ಪುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೮|| ತ್ವರುಬ ಕಟ್ಟುವಹದನ ನಿವೃದ್ಧಿ | ಯರಿಯದೆಂಬೆನೆ ಸಕಲಸಚರಾ | ಚರದ
ಚೇತನರೂಪ ದೇಹಿನಿಕಾಯಕೃತಸಾಕ್ಷಿ || ತರಿದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ವಕ್ರದೊ | ಳೊರೆವರಕ್ರತದೊಳದ್ವಿ
ಕಟ್ಟುವ | ಕುರುಬನರಿಯಾ ಕೈಪ್ಪ ಯೆಂದಳು ಕಮಲಮುಖಿ ಸಿಗುತ್ತ ||೧೯|| ಐಸಲೇ ದುರ್ಯೋಧ
ನಾದಿಗ | ಳೇಷರವಿರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಬೀಸರಕೆ ಬಲುಗೈಯ ಬರ್ಹಿಮರ್ಪುರ ಭಾರವಣೆ || ದೂ
ಸಕನ ರಕ್ತದಲಿ ನಿನ್ನುಯ | ಕೇಶವನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ನಿನ್ನುಯ | ಭಾಷೆ ತನ್ನದು ತಾಯೆ ತವಕಿಸಬೇಡ
ನೀನೆಂದ ||೨೦|| ವರತಪಸ್ವಿನಿ ನೀನು ನಿನ್ನುನು | ಕೆರಳಿಚಿದರೇ ಕುನ್ನಿಗಳು ಮಿಗೆ | ಭರತಸಂತತಿ ಫಲಿ
ತಕದಳಿಯತೆರದೊಳಾಯಿತಲಾ || ಕುರುಡನೆಯದೆ ಹೋದರೆಯು ಕಂ | ಗುರುಡರಾದರೆ ಭೀಷ್ಮವಿ
ದುರಾ | ದೈರು ಮಹಾದೇವನುತ ಮುರಲಪು ತೂಗಿದನು ತಿರವ ||೨೧|| ಶಕುನಿಕಲಿಸಿದಕಪಟವೇಕೆ |
ಳಿಕಡಜೂಜದು ನಿವೃದ್ಧಿನೀಕಾ | ವೈಕಕೆ ತಂದುದು ಜೂಜನಲಿ ತಾನಿಲ್ಲಲೇ ಯನಲು || ಸಕಲಜೀವರ
ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ | ಪ್ರಕರಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಾ | ತೈಕನು ನೀನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮುಸಿಯಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೨||
ದೇವಿ ತಾನಿದನರಿದೊಡಾವಸು | ದೇವನಾಣೆ ಮಹಾದ್ಭುತವನದ | ನೇವೊಗಳೈಸು ಯದುನೃಪಾಲವಿ
ತ್ವರಂಪರೆಯಾ || ನೀವು ಮಾಡಿದಯಜ್ಞ ಮುಖದವ | ಳಾವಳಿಯೊಳಾವಿರಲು ಮುಕ್ತಿತು | ದೇವರಿ
ಪುಬಲನಿಕರವಸ್ತದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯಾ ||೨೩|| ಲಗ್ನಿ ಗಳುಕುವುದಲ್ಲಲೇ ಬಲು | ದುರ್ಗವದು ದುರ್ಭೇವ
ದರೊಳ | ಗಗ್ನಿ ಳೆಯರಿದ್ದುದು ಹಲಾಯುದಮನ್ಮಥಾದಿಗಳು || ಬಗ್ಗಿ ಕವಿವಕಲೋರದೈತ್ಯರ || ನು
ಗ್ಗು ನುಸಿಮಾಡಿದರು ಹರಣದ | ಸುಗ್ಗು ಮೆರೆದುದುಮಾರ್ಬಲದೊಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಅಳುರೆ
ಮುಕ್ತಿಗೆದೆಗೆದು ಸಾಲ್ವನ | ದಳ ಮುರಿದು ನಿಜಪುರಕೆ ಹಾಯ್ದುದು | ಗೆಲವು ಸಾತ್ಯಕಿರಾಮಕಾ
ಮಾದಿಗಳ ವಶವಾಯ್ತು || ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ ರಾಜಸೂಯಕೆ | ಕಳಶವಿಟ್ಟು ಮದೀಯನಗರಿಯ |
ಕಳಕಳವ ಸಂತ್ರಸಿ ನಡೆದವು ಸಾಲ್ವಪಟ್ಟಣಕೆ ||೨೫|| ಏನನೆಂಬೆನು ಸಾಲ್ವಪುರದ ನ | ವೀನಮಾ
ಯಾರಚನೆಯನು ನಮ | ಗಾನಲಸದಳವುಳಿದಗೀರ್ವಾಣರಿಗೆ ಗೋಚರವೆ || ದಾನವನ ಮಾಯಾಪು
ರದ ಸಂ | ಸ್ಥಾನವರ್ಮವನರಿದು ಶರಸಂ | ಧಾನದಲಿ ಸಂಪರಿಸಿದವು ಸಾಲಾಸ್ವದಿಪುಭಟರ ||೨೬||
ಅತ್ತಲಾಕೋಳಾಹಳದಲಿರ | ಲಿತ್ತಲಾದುದು ಜೂಜು ನಿವೃದ್ಧಿ | ಪತ್ತು ಕಂಡುದು ತೆರಹ ತಪ್ಪಿಸಿ
ನಮ್ಮಸುಳಿವುಗಳ || ಇತ್ತಲಾವಿರೆ ಮೇಣು ದೋರಕೆ | ಯತ್ತಲಿರೆ ನೀವೆಡವಿವೊಕ್ಕರೆ | ಹೆತ್ತಳೋ
ದೇವಕಿ ಮಗನನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೭|| ದ್ವಾರಕಾತತ್ಪರದಲಿರುವತಿ | ದೂರದಲ್ಲಿರು ಮೇಣು
ನಮ್ಮಯ | ಸಾರೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಿರಲಿ ನಿವಿಾಪಾಂಡುನಂದನರ || ಭಾರ ನಿಮ್ಮದು ಭಕ್ತಜನದಾ |
ಧಾರ ನಿಮ್ಮದನಾಧರಾವತಿಕಾರಣಿಕನೀನೆಂದು ಬಿದ್ದಳು ಮತ್ತೆ ಚರಣದಲಿ ||೨೮|| ಮಗನ ಕರೆದೊಡೆಯ

ಮನದೂತರ | ತಗ್ಗಲುವೆಂದು ಸವಿಾಪವರ್ತಿಯೆ | ನಗಧರ ತ್ರಿಕಾಂತ ಸಲಹೆನೆ ಮುನಿಕುಮಾರಕನ ||
 ಉಗುಳಿಚಿದೆಲಾ ವೈತ್ಯವಿನ ತಾ | ಳಿಗೆಯೊಳೆಂದು ಸವಿಾಪವರ್ತಿಯೆ | ಜಗದುದರ ನೀ ಜಾಣನಹೆ
 ಯೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೨೯|| ಅಯಿತೇಳೌ ತಂಗಿ ನೀ ಪಿರಿ | ದಾಯಕವನನುಭವಿಸಲ್ಪಡಿದೆ |
 ರಾಯನಾಡಿದಭಾಷಿಸಲಿ ವನಪ್ರವಾಸದಲಿ || ವಾಯುತನುಜನ ಕೈಯಲೇ ನಿ | ನ್ನಾಯತಿಕೆಯಹು
 ದಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ | ತಾಯೆ ತಾ ಹೊಣೆಯೆಂದು ಕೊಟ್ಟನು ಸತಿಗೆ ಸಂಬುಗೆಯ ||೩೦|| ಸಂತವಿಟ್ಟನು
 ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೃ | ತಾಂತಸುತಭೀಮಾದಿಗಳ ಮುನಿ | ಸಂತತಿಯ ಮನ್ನಿಸಿದನವರವರೂಚಿತವೃತ್ತಿ
 ಗಲಿ || ಎಂತು ಹದಿಮೂರಬುದವೀನ್ಯಸ | ಸಂತತಿಗೆ ಸೌಹಾರ್ದವೆಕಟ ವ | ಸಾಂತರದೊಳೆಂದಸು
 ರೆರೆಪು ನುಡಿದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೩೧|| ಕಳುಹುವುದು ಸೌಭದ್ರಯನು ನಿಜ | ಲಲನೆಯರ ಲವರವರ
 ತಾಯನಿ | ಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡು ನಿಮ್ಮ ಪಂಚದ್ರಾಪದೀಸ್ತುತರ || ಹಳುವದಾಟಲಿ ದ್ರುಪದನಂದನಿ
 ಯಳಲಿಬಿಗಿಂಧನವಲೇ ಕುರು | ಕೂಲದಕರಡವುಣಬೆ ಕಾದುತಿರುವಮ ಕೇಳಿದ ||೩೨|| ಎಂದು
 ಕಳುಹಿ ಸುಭದ್ರಯನ ನ | ನಂದನನ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿದನು ಸೃಪ | ನಂದನರ ಕಳುಹಿಸಿದನಾಪಾಂಚಾ
 ಲನೃಪನೊಡನೆ || ಇಂದುವದನೆಯ ಸಂತವಿಟ್ಟ ಮು | ಕುಂದ ರಥವೇರಿದನು ಕುಂತೀ || ನಂದನರು
 ಕಳುಹುತ್ತ ಬಂದರು ಕಮಲಲೋಚನನ ||೩೩|| ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು ಕೃಷ್ಣನನು ಪಾಂ | ಚಾಲಪತಿ
 ಯನು ಪಂಚಕೇಕಯ | ಚೋಳಕೇರಳಪಾಂಡ್ಯಕುಂತೀಭೋಜನಂದನರ || ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು ದೃಷ್ಟಕೇ
 ತುನ್ಯ | ಪಾಲಮೊದಲಾದಖಿಳಧರಣೀ | ಪಾಲಕರು ದುಗುದದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಗಳ ||೩೪||
 ಸಂತವಿಸಿ ಪಾಂಡವರೆನಾಮುನಿ | ಸಂತತಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಹೀಭಾ | ರಾಂತರವ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಾರತ
 ಪಾರಿಶೇಷಕವ || ಅಂತಕಾಂತಕ ನೆಲವು ಮಿಗೆ ಜಗ | ದಂತರಂಗಸಾನ್ನಯಿಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತ ಬಿಜಯಂ
 ಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ದೋರಕಾಪುರಯ ||೩೫||

ಅಂಕ ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ಪದ ೩೦ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಬರುತ ಕಂಡನು ಕಣ್ವಿನಾಶ್ರಮ | ವರದ ಜಂಬೂಫಲವೆ ಮಾರುತಿ |

ತರಲು ಯಮಸುತ ಹಲುಬೆ ಮುರರಿಪು ಶಾಖೆಗಡರಿಸಿದ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಯಮಸುತ ಮುನಿಜನಂಗಳ | ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವೆಂಟು
 ತನ್ನನು ಜಾತರೋಡಗೂಡಿ || ತಾಳಿಗೆಯ ತಲ್ಲಣದ ಗಿರಿಗಳ | ಮೇಲೆ ಚರಿಸುತ ಬಂದು ವಿಪಿನ |
 ವ್ಯಾಳಗಜಶಾರ್ದೂಲಸಿಂಹಾದಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ||೧|| ಬರೆಬರಲು ಮುಂದೊಂದುವೆನದೊಳು | ಚರಿಪ
 ಪಕ್ಷಿವೃಗಾಳಿ ತಳಿತಿಹ | ಬಿರಿಮುಗುಳನೀಕ್ಷಿಸುವಮರಿದುಂಜಿಗಳ ಮೇಳವದ || ಪರಿಪರಿಯ ಮರೆಪೂ

ಫಲಂಗಳಾನಿರದೆ ಕೊಡುತ್ತಿರೆ ಪಕ್ಷಿವೃಗಕುಲ | ವೆರಸಿ ಮೆರೆದವು ಬನದಸುತ್ತಲು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧||
ತುಂಬುರೆರಳಿ ಲವಂಗ ಪಾದರಿ | ನಿಂಬೆ ಚೂತ ಪಲಾಶ ಪನಸು ಸು | ಜಂಬುವಕ್ಕುಳಾಶೋಕ ವಟ
ಪುನ್ನಾಗ ಚಂಪಕದ || ಕುಂಭಿನಿಯೊಳುಳ್ಳ ಖಿಳವೃಕ್ಷಕದಂಬದಲಿ ವನ ಮೆರೆದುದದನೇ | ಸಂಜನೀ
ಪರಿವಾರ ತುಂಬಿತು ಲಲಿತನಂದನವ ||೨|| ತಿಳಿಗೊಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ 'ಮೆರೆದಿಹ' ನಳಿನ ನೃಪನಿರಿದಿನಲಿ
ಮಧುಪಾ | ವಳೆರವದ ನಾಯಕರ ಪಿಕಪಾಠಕರನೃತ್ಯಗಳ || ಲಲಿತನವಿಲಿನ ವಾದ್ಯಗಳ ಘುಳು
ಘುಳಿಪಕೊಳರವೃಕ್ಷಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲಲನೆಯರೆ ಮನೆಯನಲು ಮೆರೆದುದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೩|| ಬಂದು
ಭೂಪತಿ ಕೊಳನತೀರದಿ | ನಿಂದು ತಮಗಾತ್ರಮದ ತಾವಹು | ದೆಂನು ಭೀಮಂಗರುಹಲಾಕ್ಷಣವಾತ |
ನೈತಂದು || ತಂದು ತಳಿರನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ | ಳಂದದಲಿ ರಚಿಸಿದನು ಭೂಸುರ | ವೃಂದ ಬಿಟ್ಟುಡು
ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಸುತ್ತದಳಯದಲಿ ||೪|| ದಿನಪನಪರಾಂಬುಧಿಯನ್ನೈದಿಲು | ವನಜ ಮುಗಿದವು
ಚಕ್ರವಾಕದ | ಮನಕೆ ಖತಿ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಮುದ ಯಾಮಿನಿಗೆ ಸುಮ್ಮಾನ || ಕನಕಮಯವರರಥವನಡ
ರಿದ್ರಾದನುಜರನು ಸಂಹರಿಸೆ ಕಮಲಿನಿ | ಮನದೊಳುತ್ತಾಹಿಸಲು ರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದ ||೫||
ಖುಷಿಗಳೊಳು ಮೇಳವು ವರಾಸನ | ವೆಸನಬನದೊಳು ಬಳಿಕ ಗಂಗಾ | ಪ್ರಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಭೋಜ
ನಕಾಲದಲಿ ಪಾನ || ಮಿಸುಪಸುತಿಯವಿಲಾಸಗಳ ಸಂ | ತಸದಿ ಕೇಳ್ಯಸಮಾಸಪೂರಿತ | ವಸುಮತೀ
ಧರಯಮಜನೆನ್ನದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಇರುತಿರಲು ಕಲಿಭೀಮ ವ್ಯಗಯಾ | ತುರದಲಿಖಳಿಕಿ
ರಾತರುಗಳೊಡ | ವೆರಸಿ ಹೊಕ್ಕನು ಗುತರುವ್ರಜಬಹಳಕಾನನವ || ವರಹ ಮರೆ ಸಾರಂಗ ಪೆರ್ಬು
ಲಿ | ಕರಡಿ ವೃಕ ಶಾರ್ದೂಲ ಕೇಸರಿ | ಕರಿಕಳಭವೋದಿವವು ದೆಸದೆಸೆಗೈದಿತ್ತಲ್ಲಣಿಸಿ ||೭|| ಹಾಸಗಳ
ಬಡಿದೆಳೆವನಾಯ್ಗೆಳ | ಬೀಸುವಲೆಗಳ ಕಾಲಕಣ್ಣಿಯ | ಸೂಸುವಲೆಗಳ ಧನುಸರಳಭಾಸುರದಕುಪ್ಪ
ಸದ || ಕೇಶದಲಿ ತಳಿರುಗಳ ಬಿಗಿದು ನಿ | ಳಾಸದಲಿ ಹೊರವಂಟು ಹೆಬ್ಬಲೆ | ಬೀಸಿದರು ಬೇಂಟೆಗರು
ಬಹಳವೃಗಂಗಳನು ಕೆಡಹಿ ||೮|| ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಟನು ಕೇಸರಿಯ ಕಾ | ಲ್ವಿಡಿದು ಸೀಳಿದಕರಿಗಳನು
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಶಾರ್ದೂಲಹೆಬ್ಬಲೆಯ || ಅಡಗೊಡಹಿ ಪೇರ್ಮಲವರಾಹನ | ಮಡದ
ಲಾರೆ ಘುಟ್ಟಿಸಿ ವಿನೋದದಿ | ನಡೆಯೆ ಧರೆ ಕಂಪಿಸಿತು ಭೀಮನ ಪದದಘಲ್ಲಣೆಗೆ ||೧೦|| ಬಂದನತಿ
ಬೇಂಟೆಯಲಿ ಚರಿಸುತ | ನಿಂದು ಹತವಾದಖಿಳವೃಗಗಳ | ನಂದು ವ್ಯಾಧರ ನಿಕರಕಿತ್ತನು ಪವನಜಾ
ತ್ಮಜನು || ತಂದರವದಿರು ತವತವೆಗೆ ಪರಿ | ತಂದು ತರೆತಿಖಿಯಿಂದ ದಹಿಸಿದ | ರಂದು ಮಾಂಸವನೊ
ಲಿದು ಭಕ್ಷಿಸಿದರು ವಿನೋದದಲಿ ||೧೧|| ಮುಂದೆ ಕಂಡನು ದೂರದಲ್ಲಿಹ | ನಂದನದ ಮೆಳೆ ತರುನಿ
ಕಾಯದ | ಸಂದಣಿಯ ಪೂಗೊಂಚಲಿನ ಪಲ್ಲವನಿಕಾಯದಲಿ || ಗೊಂವಣದ ತರುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಹು |
ದೊಂದುಜಂಬೂವೃಕ್ಷ ಮೆರೆದಿರೆ | ನಿಂದು ನೋಡಿದು ಭೀಮ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡನಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨||
ಇದು ವಿಚಿತ್ರದ ಫಲವು ತಾನೊಂ | ದಿದೆ ಮತಂಗಜಗಾತ್ರದಲಿ ತಾ | ನಿದನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯನು
ಮಹಿಪಾಲಕನ ದರುಶನಕೆ || ಗದೆಯ ಕಕ್ಷದಲಿ ಕಿ ಮಾರುತಿ | ಮಧುರಿಪು ವನನೆಯುತ್ತಲಾನಂ |
ದದಲಿ ವೃಕ್ಷವನಡರಿ ಕೊಯ್ದಿಳುಹಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೩|| ಫಲವ ಕೊಂಡಾಭೀಮಬೇಗದಿ | ನಲವಿ
ನಲಿ ನಡೆತಂದು ಭೂಪನ | ನಿಳಯದಲಿ ತಂದಿಳುಹಿದೊಡೆಯಮಸೂನು ಬೆರಗಾಗಿ || ಕೆಲದಲಿದ್ದನು

ಜರಿರ ಖುಷಿಜನ | ಗಳಿರ ನೋಡಿರೆ ಯೆನಲು ತಿವತಿವೆ | ನಳಿನನಾಭನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದರು ಸಕಲಪುಷಿವೆ
 ರರು ||೧೪|| ಎನಲು ಸಹದೇವನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪ ಬೆಸಗೊಳತಿರಲು ಬಿನ್ನಹ | ದನುಜರಿಪು
 ಹರ ಕಮಲಭವರಿಗೆ ಕೊಡುವಶಾಪವನು||ಅನುವಕಾಣೆನು ಕಣ್ವಮುನಿತಾ ಮುನಿದನಾದೊಡಶಪಿಸುವನು
 ಯೆಂ | ದನು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿ ಮಾಡ್ರಿಸುತ್ತನು ಭೂಪತಿಗೆ ||೧೫|| ವರುಷಕೊಂದೇಫಲವೆಹುದ
 ಅದ | ನಂತು ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲಿ ಕಂ | ದೆರೆದು ಕರಸಂಪುಷವನರಳಿಚಲಾಗಲಾಫಲವು || ಇರದೆ
 ಹಸ್ತದೊಳಿಳಿಯಲಾ ಮುನಿ | ಹರುಷದಿಂದದಕಳೆದು ಕೊಂಬನು | ಪರತಿವಧ್ಯಾನ್ಯೈಕದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿ
 ಪ್ಪನಾಮುನಿಪ||೧೬||ಕಂದೆರೆದು ಮುನಿ ನೋಡಿದೊಡತಮಗಂದುಹರಿವಹುದನುತಧರ್ಮಜಾನೊಂದು
 ಫಲುಗುಣಭೀಮಸಹದೇವಾದಿಗಳುಸಹಿತ || ಬಂದನತಿವೇಗದಲಿಪವನಜನ | ನಿಂದವೃಕ್ಷವತೋರಿಸಿ
 ದನೇ | ನೆಂದಬಣ್ಣಿಹೆಬಹಳಕೊನೆಗಳ ಗಗನಚುಂಬಿತವ ||೧೭|| ಕಂಡು ಯಮಸುತನೇ, ಯದಿನಿದ್ರ
 ಖಂಡಪರಶುವೆ ಬಲ್ಲ ನಾವ್ಯಂ | ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದದಾಷ್ಟೃತದ ಫಲವೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ಚಂಡವಿ
 ಕ್ರಮಭೀವನದ ಕೈಕೊಂಡು ತಾನವಿವೇಕದಲಿ ಯುದ್ಧಂಡತನದಿಂ ತಂದ ಹತ್ತಿಸಲರಿದು ನಮಗೆಂದ||
 ಹೇಳಿರೈ ಭೂಸುರರು ಪುಷಿಗಳು | ಮೇಲೆ ಹತ್ತುವುಪಾಯವನು | ಪುಷಿಜಾಲದೊಳಗೆಂದೆನಲು ನುಡಿ
 ದನು ಧೌವ್ಯ ನಸುನಗುತ || ಹೇಳಲರಿದಿದ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹುವ | ಬಾಲಕೇಳಿಯ ಕೃಷ್ಣ ಬಲ್ಲನು |
 ಕಾಲವನು ನೂಕದೆ ಮಹಾತ್ಮನ ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ ||೧೮|| ಎನಲು ಭೂಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು | ದನುಜ
 ರಿಪು ಗೋವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು | ವನಜನಾಭ ಮುಕುಂದ ರಕ್ಷಿಸು ರಾವಣಾಂತಕನೇ || ಮನಸಿಜನಸಿತ
 ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು | ಘನಮಹಿಮ ಕೇಶವನೆ ರಕ್ಷಿಸು | ನೆನೆವಭಕ್ತರು ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಮಾಧವನೆ ರಕ್ಷಿಪುದು ||
 ಎಂದು ಭಜಿಸುತ್ತಿರಲು ನೃಪಗೋ | ವಿಂದನಮಳಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಾ | ನಂದದಿಂದಲೆ ಸತ್ಯಭಾವಾ
 ದೇವಿಯರಕೂಡ || ಮಂದಮತಿಪವಮಾನಜನ ಕತ | ದಿಂದ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಿಗೆ ಕೇ | ಡಿಂದ ಬಹು
 ದಾಪುಷಿಯ ಶಾಪದಿ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ ||೧೯|| ಎನುತ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಳಿದಾ | ದನುಜರಿಪು ಕವಲಾಕ್ಷಿ
 ನೀನಿ | ಲ್ಲೆನುತ ಮನವೇಗದಲಿ ಬಂದನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ || ನೆನೆಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಂದನು |
 ಘನದುರಿತದಾವಾಗ್ನಿ ಬಂದನು | ಯೆನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುನಿಜನಸಹಿತ ಯಮಸೂನು ||೨೦||
 ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಭೂಪನ | ಮಿಗೆ ಹರುಷದಲಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ನೆಗೆಹಿ ಮೈದಡವಿದನು ಮಾಡ್ರಿ
 ಸುತರ ದ್ರೌಪದಿಯ || ನಗುತ ಪುಷಿಜನ ವಿಪ್ರಧೌಮ್ಯಾ | ದಿಗಳನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸು |
 ತಗಧರನು ನೋಡಿದನು ಜಂಬೂಫಲದ ಘನತರವ ||೨೧|| ಕಾಳುಮಾಡಿದಿರಕಟಕಟ ನೀ | ಮೈಲನರಿ
 ಯದೆ ಪುಷಿಯಶಾಪವ | ನಾಲಿಸದೆ ವರಮೂರ್ಖತನದಲಿ ನೆನೆದಿರನುಚಿತವ || ಏಳಿ ಫಲವನು ತೊಟ್ಟ
 ಸರಿಸಕ | ಕಾಲದಲಿ ತಂದಿರಿಸಿ ನಿಮ್ಮನು | ಕೂಲಧರ್ಮಂಗಳನು ಬೇಗದಿ ಹೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೨೨||
 ಎನಲು ತಂದಿರಿಸಿದರು ಫಲವನು ವನಜನಾಭನ ಹೇಳಿಕೆಯಲಾ | ಕ್ಷಣಕೆ ಕುಂತೀತನುಜ ಹೇಳೆನೆ ಕೈಗ
 ಳನು ಮುಗಿದು || ಇನಶಿತೆಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ | ದನುಜವರಣಸವಿರಾರಹರಸಖ | ಮನುಮಾಧಾ
 ರಿಯೆ ನೀವು ಚಿತ್ತವಿಸೆನುತಲಿಂತೆಂದ ||೨೩|| ಶ್ಲೋಕ|| ಮಾತೃವತ್ಪರದಾರಾಂತ್ವಪರದ್ರವ್ಯಾಣಿಲೋ
 ಪ್ಪವತ || ಅತ್ಮವತಸರ್ವಭೂತಾನಿ | ಯಃಪಶ್ಯತಿ ಸಪಶ್ಯತಿ ||೧|| ಪದ|| ಪರಸತಿಯೆ ನಿಜಜನನಿ ಪರ

ಧನಃ | ವಿರದೆಲೋಷ್ಯವು ಜೀವರಾಶಿಯ | ಪರರ ನೋವನು ತನ್ನನೋವೆಂದನುತ ಭಾವಿಸುವೆ ||
ನಿರುತವನೆ ಫಲಧರೆಯ ಬಿಟ್ಟುಂ | ತೆರದೊಳೊಮ್ಮೆಳನಗೆಯೆ ಮುರಹರ | ಮರುತನುತ ಬಾರೆ
ನಲು ನುಡಿದನು ಮುಗಿದು ಕರೆಯುಗವ ||೨೬|| ಶ್ಲೋಕ|| ಪ್ರಾಣಂವಾಪಿಸೃತ್ಯಜ್ಯ | ಮಾನ
ಮೇವಾಭಿರಕ್ಷಯತಃ || ಅನಿತ್ಯಮಧಃವಂಪ್ರಾಣಂ | ಮಾನಮಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭|| ಪದ|| ಜೀವ
ವೀಕ್ಷಣವಳಿದು ಹೋಗಲಿ | ಕಾವುದಭಿಮಾನವನು ನಿತ್ಯದ | ಭಾವವಾಗಹುದಾತ್ಮವಾಚಂದ್ರಾ
ರ್ಕವಭಿಮಾನ || ನಾವುಬೇರೊಂದರಿಯವಿದ್ದುದ | ದೇವರಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆವು ಯನ | ಲಾವಬೇಗದಲಡ
ರಿದುದೊ ಫಲವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಏನು ನಿನ್ನಭಿಮತವು ಪಾರ್ಥ ನಿ | ಧಾನವನು ನುಡಿಯನಲು
ಹೇಳುವೆ | ಮಾನನಿಧಿ ನಿಮಗರುಹುಕೆನು ಚಿತ್ತವಿಸಿ ನೀವೆನುತ ||೨೯|| ಶ್ಲೋಕ|| ನಿಮಂ
ತ್ರಣೋತ್ಸವಾವಿಪ್ರಾ | ಗಾವೋನವತ್ಯಣೋತ್ಸವಾಃ || ಭರ್ತೃಗಮೋತ್ಸವಾನಾರ್ಯಃ | ಅಹಂಕೃಷ್ಣರ
ಣೋತ್ಸವಃ ||೩೦|| ಪದ|| ಪರಗೃಹದಭೋಜನಕೆ ವಿಪ್ರರು | ಪರಣಮಿಸುವೋಲ್ಪಶುಸಮೂಹವು | ಇರದೆ
ನವತ್ಯಣದಿಂದ ತುಪ್ಪಿಯನ್ನೈದುವಂದವಲಿ || ವರಸತಿಯು ನಿಜಪತಿಯ ಕಂಡಾ | ಹರುಷವಹುದೆನಗಾ
ಹವದಲೆಲೆ | ಹರಿಯ ಯನೆ, ಬೇಗದಲಿ ಫಲವಡಲಿತ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೧|| ಶ್ಲೋಕ ||
ಧರ್ಮೋಜಯತುನಾಧರ್ಮಃ | ಸತ್ಯಂಜಯತುನಾನ್ಯತಂ || ಕ್ಷಮಾಜಯತುನಕ್ರೋಧೋ | ವಿಷ್ಣು
ರ್ಜಯತುನಾಸುರಃ ||೩೨|| ಪದ|| ಧರ್ಮವನು ನೆರೆ ಜಯಿಸಲಾಯದ | ಧರ್ಮ ಸತ್ಯವೆ ಮಾರಲರಿ
ವುದೆ | ನಿರ್ಮಳದ ಸೈರಣೆಯ ಗೆಲುವುದೆ ಕ್ರೋಧ ಭಾವಿಸಲು || ಕರ್ಮಹರಕೃಷ್ಣನು ಗೆಲುವೊಡೆ |
ದುರ್ಮತಿಗಳಹ ಅಸುರರೆನಲಾ | ಧರ್ಮತತ್ವವ ನಕುಲ ವಿರಚಿಸಲ್ಪೆದಿತಾಫಲವು ||೩೩|| ಶ್ಲೋಕ||
ಸತ್ಯಂಮಾತ್ರಾಪಿತಾಜ್ಞಾನಂ | ಧರ್ಮೋಭಾತ್ರಾದಯಾಸಹಾ || ಶಾಂತಿಃಪತ್ನೀಕ್ಷಮಾಸೂನು |
ಷ್ಪಡತೇಮಮಾಂಧವಾಃ ||೩೪|| ಪದ|| ಸತ್ಯವೇ ನಿಜಮಾತೆ ಜಾನವೆ | ನಿತ್ಯವಹಪಿತ ಧರ್ಮವನುಜನು |
ಮತ್ತೆ ಜಯೇಮಿತ್ರಶಾಂತಿಯ ಪತ್ನಿಕ್ಷಮಿಸೂನು || ಸತ್ಯವನು ಸಹದೇವನುಡಿಯಲ್ಕೃತ್ಯಭಿಫಲ
ಮೇಲೆ ಚಿಗುಲು | ಮತ್ತೆ ಮುರಂಪು ದ್ವಸಸೂತೆ ಬಾಯೆಂದನುಚಿತದಲಿ ||೩೫|| ಶ್ಲೋಕ|| ಸುಂದ
ರಂಪುರುಷಂದೃಷ್ಟ್ಯಾ | ಭ್ರಾತರಂಪಿತಂಸುತಂ || ಯೋನಿದ್ರವತಿನಾರಿಣಾಂ | ಸತ್ಯಂಬ್ರೂಮಿ
ಹಕೇಶವ ||೩೬|| ಪದ|| ಭಾವವಹಪುರುಷರೆನು ಕಾಣಾತ | ಭಾವಿಸಲು ಪಿತಸುತರ ಅನುಜರ | ತಾವಿನ
ಲಿಯಾದರೆಯು ಯೋನಿದ್ರವಣ ಸತಿಯರಿಗೆ || ಭಾವದಲಿ ಮರೆಪಡಿದು ನುಡಿಯ | ಲ್ಕಾವಿಗಡಫ
ಲವಡರದಿರುತಿರೆ | ದೇವ ನುಡಿದನು ವೆಂಚಿಸದೆ ನಿಶ್ಚಯವ ಹೇಳೆಂದು ||೩೭|| ಶ್ಲೋಕ|| ಪಂಚಮೇ
ಪತಯಸ್ಸಂತಿ | ಪಷ್ಠಸ್ತುಮುಮರೋಚತೇ || ಪುರುಷಾಣಾಮಭಾವೇನ ಸರ್ವಾನಾರ್ಯಃ ಪತಿ
ವ್ರತಾಃ ||೩೮|| ಪದ|| ಪತಿಗಳೇಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದವೆ | ಯತಿಶ್ರಯದಲೈವರು ಮನಸ್ಸಿನ | ಮತದ
ಲಾರಾಗಹುದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಪೃಥವಿಯಲಿ ಪರಪುರುಷರನು ದು | ಮೃತಿಯೊಳೊಡ
ಬಡುವವಳು ಸತಿಯೇ | ಸತತ ಕರುಣಾಕರ ಯೆನಲು ಫಲ ತಾವನಡರಿದುದು ||೩೯|| ಹರುಷ ಮಿಗಲು
ಪಿಜನಕೆಥಾವ್ಯನು | ಕರಗಳನು ನೆಗಹುತ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ | ಧರಣಿಪತಿ. ಕೇಳ್ಮಷ್ಟನಿರೆ ನಿನಗಾವುದರಿ

ದೆಂದು || ಇರದೆ ದೇವನ ಪಾದಪಂಕಜ | ಕೆರಗಿದುದು ಮುನಿಕರಬುಧಜನ | ನಿರತಪರಮಾನಂದ
 ದಿಂದೈದಿದರು ತದ್ವನವ ||೩೪|| ಮುನಿಪಕಣ್ವನು ಕಣ್ಣೆರೆದು ಪರ | .ಮನನು ಜಾನಿಸಿ ಕರವನ
 ರಳಿಚ | ಲೊನೆದು ಬಿದ್ದುದು ಪಣ್ಣು ಕಂಡನು ನಗುತ ಮನದೊಳಗೆ || ವನಜನಾಭನ ತಂತ್ರವಿದು
 ಪಾ | ವನಸುರೂಪನ ನೋಳ್ವಿನೆಂದಾ | ಮುನಿಪ ಫಲಸಹಬಂದು ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರ||೩೫||
 ಇದರೊಳಿರಿಸಿದನಾಫಲವ ಸಂ | ಮುದದಿ ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಿ ಮುನಿಯಾ | ಪದುಮನಾಭಂಗೆರಗಿ ತೆಗೆ
 ನೀ ಫಲವನೆಂದನಲು || ಮದನಪಿತ ನಸುನಗುತ ಮುನಿಪನ | ಹದುಳ ಮಿಗೆ ಸೈಪಿಟ್ಟು ನೆಗೆಹಿಡೆ ! ಸುದಿ
 ತಫಲವನು ಹಂಚಹೇಳಿದನಾಸೌಪಾಲಂಗೆ ||೩೬|| ಬರಿಸಿ ಋಷಿಗಳನವರವರ ತರ | ವರಿದು ಕೊಡಿಸಿ
 ದನುಳಿದನು ಭೂ | ಸುರಸಹೋದರರಿಗೆ ಮುನಿಸತಿಯರಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ || ಮುರಹರಗೆ ತನ್ಮುನಿಪ
 ಕಣ್ವಂ | ಗಿರಿಸಿಕ್ರೈವಿಸಿದೊಡೆ ಫಲವನು | ಹರುಷಮಿಗೆ ಭುಂಜಿಸಿತು ಭೂಪತಿ ಕೇಳುಕೌತುಕವ ||೩೭||
 ಪಾರಣ್ಣನುರೆ ಮಾಡಿ ಮುನಿಪ ಮ | ಹೀರಮಣನನು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು | ದಾರಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು || ಸಾರವಹಸುಸ್ಥಾನಕ್ಕಿದಿದ | ನಾರು ಭಾವಿಸಬಲ್ಲರಾಮುರ | ವೈರಿಯ
 ನುಪಮಮಹಿಮೆಗಳ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ ||೩೮|| ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಮೃಳಾಂಘ್ರಕಮಲವ | ಸಾವನೆನೆವನ
 ವಂಗೆ ಜಪತಪ | ಸಾವುಪುಟ್ಟಿಲ್ಲೆಂಬುದೈ ವರವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು || ಸಾವಲೇ ಕೃತಕೃತ್ಯರಿಂದೀ |
 ದೇವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರದರ್ಶನ | ಭಾವವೋ ಯಿದು ನಮಗೆನುತ ಹೋಗಳಿದನು ಸಹದೇವ ||೩೯|| ಹರಿಯೊ
 ಲಿದು ಮೈದಡವಿ ಯೈವರ | ತರುಣಿಯನು ಸಂತೈಸಿಯಾಮುನಿ | ವರರನುಪಚರಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿಯ
 ನೊರೆದು ಧರ್ಮಜಗೆ || ಉರುತರೋತ್ತರಸಿಂಧು ನಿಮಗ | ನ್ನಿರದೆ ಫಲಿಸುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ | ಮರಳಿ
 ತನ್ನಯಪುರಿಗೆ ಗಮನೋದ್ಯೋಗಮನಸಾದ ||೪೦|| ಬಂದನಾಭೂಪತಿ ಮುರಾಂತಕ | ನಂದಣದ
 ಬಲದೇಸೆಯಲನಿಲಜ | ಮುಂದೆ ವಾಮದಿ ಪಾರ್ಥಯಮಳ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ || ಹಿಂದೆ ಬರೆ ಕಿರಿದೆಡೆ
 ಯಲಲ್ಲಿಯೆ | ನಿಂದು ಕಳುಹಿದನೆಲ್ಲರನು ಗೋ | ವಿಂದನೇರದ ರಥವ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ ||೪೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಭಜಿಸಿದನು ನರನಿಂದ್ರಕೀದೊ | ಕೃಷ್ಣಸುರಾರ್ಜುತಚರಣಮಾಲನ |

ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಯನು ಮಹಾನಟರಾಯಧೂರ್ಜಟಿಯ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಟವಿಯ | ಪಾಳಿಯಲಿ ಪರುಶವಿಸಿ
 ದರು ಪದಯುಗಪಂಭ್ರಮವ || ಲೋಲಲೋಚನಸಹಿತ ತತ್ಕುಲ | ಶೈಲದಲಿ ತದ್ವಿಪಿನದಲಿ ತ | ತ್ಕೂಲ
 ವತಿಗಳತೀರದಲಿ ತೋಳಲಿದರು ಬೇಸರದೆ ||೧|| ಫಲವೈಗಾವಳಿ ಸವೆದುದಿನ್ನೀ | ಹಳುವು ಸಾಕಿನ್ನೊಂ

ದರಣ್ಯ | ಸ್ಥಳವ ನೋಡಲಿ ಕಟಕ ನಡೆಯಲಿ ವಿಪ್ರಸಂಕುಲದ || ಸುಲಭವಿವನವೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು |
 ತಿಳಿದು ಪಾರ್ಥಯುಧಿಪ್ತಿರರು ಮುನಿ | ಕುಲಸಹಿತ ನಲವಿಂದ ಹೊಕ್ಕರು ದ್ವೈತಕಾನನವ ||೨|| ಅರಸ
 ಕಳುಹಿದ ದೂತನಾಗಜ | ಪುರವ ಹೊಕ್ಕು ತದ್ವಿಯವಾರ್ತ | ಭರದ ವಿವರವನರಿದು ಬಂದನು ಕಂಡ
 ನವನಿಪನ || ಕುರುನೃಪಾಲನ ವಂದವನಾತನ | ಸಿರಿಯನಾತನ ಒಲುಪನಾತನ | ಪರಿಯನರುಹಿದೊಡ
 ಬುಜಮುಖಿಪವನಜರೂ ಕಳವಳಿಸೆ ||೩|| ಮೊದಲಿದಳು ದ್ರುಪದತನುಜ ವೈ | ಕೋದರನರ್ಜುನನವ
 ನಿಪ | ನಾದಿಯಾದೈವರನು ಕೌರವನೃಪನ ಪತಿಕುಂಸಿ || ಆಡೊಡಿದೆ ಕುರುರಾಜವಂಶ | ಚೈದಧೀರ
 ಕುತಾರವೆನುತ ವೈ | ಕೋದರನು ತೋಗಿದನು ಗಡಯನು ಗಾಢಕೋಪದಲಿ ||೪|| ಏಕಿದೇಕ ವೈಧಾನಿ
 ಶಾಖ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವಕಟವ ವಿ | ನೇಕರಹಿತನೆ ನೀ ವೈಕೋದರ ದ್ರುಪದಸುತೆಯಂತೆ || ಸಾಕು
 ಸಾಕೈ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯವೆ | ಸಾಕು ನನುಗೆ ಮದಿಯಪುಣ್ಯ | ಶ್ಲೋಕತೆಯನುಳುಹೆಂದು ಗಲ್ಲವ ಹಿಡಿದ
 ನನಿಲಜನ ||೫|| ಅರಸಿ ನಿನ್ನಯ ಶೋಕನಪ್ಪಿಯೊ | ಉಂವುದರನೈಪಜಲಧಿ ಕೇಳಂ | ಬುರುಹ
 ಲೋಚನೆ ನಿನ್ನ ಲೋಚನವಾರವೂರದಲಿ || ಕುರುನೃಪಾಲನ ಸಿರಿಯ ಶೋಕ ಸ್ಫುರದನಲನುಜ್ವಲಿ
 ಸವುದು ರಿಪು | ವಿರಚಿತದವಿಪರೀತಕದು ವಿಪರೀತವಹುದೆಂದ ||೬|| ಅಸಮಯದಲಿ ಬಂದನಗ್ಗದ |
 ಭೂಸುರ ಶ್ರೀಕಂಠನೋ ಪ | ದ್ವಾಸನನ ಪಲ್ಲವೊ ಕಮಲಾಂಬಕನ ಚುಂಬಕವೋ || ಭಾಸುರಕ್ರ
 ತುಶತದ ರೂಪವಿಳಾಸವೋ ಶ್ರುತಿಕೋಟಿಕನ್ಯಾ|ವಾಸಭವನವೊ ದೇವದೇವವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ||೭||
 ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ ಇದಾರು ಮ | ಹಾಮುನೀಶ್ವರರನುತ ಮುನಿಪ | ಸ್ತೋಮವೆದ್ದುದು ಧರ್ಮ
 ನಂದನನವರಿಗದಿರಾಗಿ || ಪ್ರೇಮಪುಳಕದ ನಯನಸಲಿಲದ | ರೋಮಹರ್ಷದ ಸತ್ಯಭಾವದ | ಭೂಮಿ
 ಪತಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುನಿವರನ ಚರಣದಲಿ ||೮|| ವಿವಿಧಮುನಿಗಳ ಗೋತ್ರನಾಮ | ಕ್ರವರಸಹಿತರ
 ಭಿವಾದಕವೋ | ತ್ಸವವ ಕೈಕೊಳುತನಿಬರನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ || ಯುವತಿ ಪದಕೇರಿಗದೊಡೆ
 ಭೂಯಾ | ತ್ತವಮನೋರಥವನುತ ನಸುನಗು | ತವನಿಪಾಲನ ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ ಮುನಿಪನೈತಂದ ||೯||
 ಇದೆ ಪವಿತ್ರಪಲಾಶೆಪತ್ರದ | ಲುದಕವರ್ಷ್ಯಾಚಮನಪಾದ್ಯ | ಕ್ಕಿದೆ ವಿಮಳಧರ್ಭೋಪರಚಿತಾಸನ
 ವಿಳಾಸದಲಿ || ಇದನು ಕಾಂನನಪಾತ್ರಜಲವೆಂ | ದಿದು ವರಾಸನವೆಂದು ಕೈಕೊಂ | ಬುದು ಯಥಾ
 ಸುಭವದಲೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೧೦|| ಈಸವಿತ್ತೋದಕವಲೇ ದೋ | ಪಾಪಹರದರ್ಭಾಸನದಲಿಂ |
 ದೀಪ್ಯಥಿವಿ ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯವು ಸೇರುವುದು ನಿನಗೆ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಜನನೋಣದ ಮ | ಧೂಪಚಯವ
 ವೆಕ್ಲಲೇ ಸ | ವಾರ್ಪಹಾರವು ಪರರಿಗಾಕೌರವನ ಸಿರಿಯಿಂದ ||೧೧|| ಬಡಲು ಬೀಳಲಿ ಮೇಣು
 ತಮ್ಮದಿ | ರಡವಿಯಲಿ ಹಾಯಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಲಿ | ಮಡದ ಮುನಿಯಲಿ ಬಸಿದು ಬೀಳಲಿ ಧರಣಿ ಕುರು
 ಪತಿಗೆ || ಎಡೆಯಲುಳಿವಿವರಾಗುಹೋಗಿನ | ಗೊಡವೆಯನಗಲ್ಲೆನ್ನ ಸತ್ಯದ | ನುಡಿಗೆ ಹಾದರವಿಲ್ಲದಂ
 ತಿರೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ||೧೨|| ಬಾಧಯುಂಟೇ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ | ಸಾಧಿಸುವುದವಧಿಯನು ನಿನ್ನವಿ |
 ರೋಧಿಗಳಿಗೆ ನಿವಾಸವಹುದು ಕೃತಾಂತಲೋಕದಲಿ || ಅಧಿಪತ್ಯಭ್ರಮಿತರಲಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಯಲಿ ಕಡೆ
 ಗೊಂಡಿರಲಿಲನಿ | ರೋಧವನು ಕಡನನು ಸವೈದ್ವಿಕವಾಗಿ ಕೊಡಿಯಿಂದ ||೧೩|| ಅವುದರದಿವರಿಗೆ
 ಭವತ್ಕರು | ಣಾವಲೋಕನವುಂಟು ಪುನರಪಿ | ದೇವಕೀನಂದನನಲೊದಗುವಮೇಲುನೋಟದಲಿ || ಈ

ವಿಸತ್ತೇಸರದು ಪಾಂಡವ | ಜೀವಿಗಳು ನಿವಿಬ್ಬರಲೆಂ | ದಾವಿಭಾಂಡಕಶಾನಕಾದಿಗಳೆಂದರಾ
ಮುನಿಗೆ ||೧೪|| ಕರೆಸಿದುಪದಾತ್ಮಜಯ ಕಂಬನಿ | ಯೋರತೆಯಾರಲುನುಡಿದನಾಕೆಯ | ಕರುಣದಲಿ
ಕಿವಿಗೊಂಡಕಳಕಳವನು ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ಧರಣಿಪತಿಗೇಕಾಂತಭವನದೊ | ಳೋರೆದನೀಶ್ವರವಿಷಯ
ಮೆಂತಾ | ಹ್ಲವನಂಗೋಪಾಂಗಮುದ್ರಾಶಕ್ತಿಗಳುಸಹಿತ ||೧೫|| ಇದುಮಹೀಶ್ವರ ಶೋಕಹರವಿಂ |
ತಿದು ವಿರೋಧಬಲಪ್ರಭಂಜನ | ಏದು ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನವೆಳಿದುಲತಹರ || ಇದು ವಹಾ
ಧಿನ್ಯಾಭಿಹರವಿಂ | ತಿದನು ನೀ ಕೋಳ್ಯರ್ಜುನಂಗೊರ | ವುದು ರಹಸ್ಯದೊಳೆಂದು ಮುನಿಕರುಣಿಸಿದನ
ರಸಂಗೆ ||೧೬|| ಪಾರ್ಥನೈದುವುದಿಂದ್ರಕ್ಷೀಲದೊ | ಳ್ಲರ್ಥಸಲಿ ಶಂಕರನನಖಿಳ | ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ
ಬೀಜವಿದು ಬೇರೊಂಪ ಬಯಸುತಿರು || ವೈರ್ಥರವುತಿರು ನಿನ್ನ ಹಗೆಯ ಕ | ದರ್ಥನದೊಳಿನ್ನೊನು
ಜಗಕೆ ಸ | ಮರ್ಥನೋಬ್ಬನೆ ಶಂಭು ಕೃಪೆಮಾಡುವನು ನಿನಗೆಂದ ||೧೭|| ಇಂದ್ರಮುಖಿಯನು ಭೀಮ
ನನು ಯಮ | ನಂದನನರ್ಜುನನಯವಳರ | ನಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ವೈದದವನು ಮೋದ
ದಲಿ || ಬಂದು ಸಂದಣಿಸಿದಮೊನಿವ್ವಿಬ | ವೃಂದವನು ಮುನ್ನಿಸಿ ನಿಜಾಶ್ರಮ | ಮಂಟರಕೆ ಮುದ
ದಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದನಾಮುನಿಪ ||೧೮|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮುನಿಪನತ್ತಲು | ಸುಖದನಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥನ
ನು ನೈಪ | ಕರೆದು ವೇದವ್ಯಾಸನಿತ್ತಾಪದೇಶವಿಸ್ತರವ || ಆರೂದನ ಕೈಲಾಸನೀಮಾ | ವರಪದಲ್ಲಿ
ಹುಬಂದ್ರಕ್ಷೀಲವ | ಗು ವಾಪೇಶಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ||೧೯|| ಅಲ್ಲಿ ಭಜಿಸುವುದಮಳಗಿ
ರಿಜಾ | ವಲ್ಲಭನನಾಮ್ನಾಯಚಹೈಗೆ | ಮರ್ಲಭನಪ್ರವೃವನು ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಭಾಸ್ಕರರ || ಬಲ್ಲೆನೆಂ
ಬರ ಬಹಳಗರ್ವವ | ಫುಲ್ಲಸುವಗಡ ತನ್ನ ಭಕ್ತರು | ಬಲ್ಲಿದರು ತನಗೆಂಬದೋಳೆಯರರಸನಿಹ
ನೆಂದ ||೨೦|| ಏಳು ನಿಷ್ಪ್ರತ್ಯಾಸದಲಿ ಶಶಿ | ಮೌಳಿ ಮೈದೋರಲಿ ತದೀಯಶ | ರಾಳಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿ
ಸಲಿ ಸೇರಲಿ ಶಿವನ ಕೃಪ ನಿನಗೆ || ಸೋಲದಿರು ಸುರಸತಿಯರಿಗೆ ಸಂಮೇಳವಾಗಬರವರೊಡನೆ ಕೈ |
ಮೇಳವಿಸುವುದು ಕಾಮವೈರಿಯ ಚರಣಕವಲದಲಿ ||೨೧|| ಮುಗ್ಧದಿರು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮುದದಲಿ |
ನೆಗ್ಗದಿರು ರೋಷವವಿಡಂಬವ | ಲಗ್ನ ಕೆಯತನದಿಂದ ಹಂಕೃತಿಭರದಿ ಮೆರೆಯದಿರು || ಅಗ್ನಿ ಸದಿರಾ
ತ್ಮನನು ಲೋಭದೊ | ಳೋಗ್ನದಿರು ಲಘುವಾಗದಿರುವಿಗೆ | ಹಿಗ್ಗದಿರು ಹೋಗಲಿಕೆಗೆ ಮನದಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨|| ಆಡದಿರಸತ್ಯವನು ಕಪುವ | ಮಾಡದಿರು ನಾಸ್ತಿಕರೊಡನೆ ಮಾ | ತಾಡದಿರು
ಕೆಳೆಗೊಳ್ಳದಿರು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕರ || ಬೋಡಿದಿಗಳೆಯದಿರಾರುವನು ಮೈ | ಗೂಡದಿರು ಪರವಧುವಿ
ನಲಿ ರಣ | ಬೇಡನಾಗದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ನೈಪತಿಯರ್ಜುನಗೆ ||೨೩|| ಕ್ರೂರರಿಗೆ ಕತರಿಗೆ ವೃಥಾ
ಹಂ | ಕಾಂಗಳಿಕುಟಿಲರಿಗೆಯುಪ | ಕಾಂಯಃಪಘಾತರಿಗೆ ಭೂತದ್ರೋಹಿಜೀವರಿಗೆ || ಜಾರರಿಗೆ
ಜಡರಿಗೆ ನಿಕ್ಕಪ್ಪಾ | ಚಾರರಿಗೆ ಪಿಸುಣರಿಗೆ ಧರ್ಮವಿ | ದೂರರಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವರಲೋಕವಿ
ಲ್ಲೆಂದ ||೨೪|| ಭಾತ್ರಮಿತ್ರವಿರೋಧಕಗೆ ಪಿತ್ಯ | ಮಾತೃಘಾತಿಗೆ ಬಳನಿಗುತ್ತಿಮ | ಜಾತಿಸಾತಕ
ನಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮವಿದೋಷಕಗೆ || ಜಾತಿಸಂಕರಕಾರಿಗಾಕ್ರೋ | ಧಾತಿರೇಕಗೆ ಗಾಢಗರ್ವಿಗೆ | ಭೂ
ತವೈರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೫|| ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಿಘಾತಕಂಗತಿ | ಕಾಮುಕಗೆ
ಮಿಥ್ಯಾಪವಾದಿಗೆ | ಭೂಮಿದೇವದೇವಪಿಗತ್ಯಾತಿಗೆ ಬಕವ್ರತಿಗೆ || ಗ್ರಾಮಣಿಗೆ ಪಾಪಂಡಗಾತ್ಮವಿ |

ರಾಮಕಾರಿಗೆ ಕೂಟಸಾಕ್ಷಿಗೆ | ನಾಮಧಾರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ವರಲೋಕವಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೬|| ಅದರಿನಾವಂ
ಗುಪಹತಿಯ ಮೂ | ಡದಿರು ಸಚರಾಚರದ ಚೈತ | ನೈದಲಿ ನಿನ್ನನೆ ಬೆರಸಿ ಕಾಬುದು ನಿನ್ನ ತನು
ವೆಂದು || ಬೆದರದಿರು ಬಲತಪಕೆ ಶೂಲಿಯ | ಪದಯುಗವ ಮೆರೆಯದಿರು ಹಲಿಯನು | ಹೃದಯದಲಿ
ಪಲ್ಲಟಿಸದಿರು ಸುಖಿಯಾಗು ಹೋಗೆಂದ ||೨೭|| ಕರಣಿಸಲಿ ಕಾಮಾರಿ ಕೃಪೆಯಿಂ | ವರಮಹಾ
ಸ್ತ್ರವನಿಂದ್ರಯಮಂಭಾ | ಸ್ಮರಹುತಾಶನನಿಖುತಿವರುಣಕುಬೇರವಾರುತರು || ಸುರರವಸುಗಳುಸಿದ್ಧ
ವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯುಕ್ಷಮನುಕಿಂ | ಪುರುಷರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ವಿಮಳಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವೆ ||೨೮||
ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುಲ್ಲ ಯಮನಂ | ದನಗೆ ಭೀಮಂಗರಗಿದನು ಮನಿ | ಜನಕೆ ಪ್ರಿಯಿಕ್ಕಿದನು ಮುಳು
ಗಿದನಕ್ಷತಾಘದಲಿ || ನೆನಪಮುಖಮುನಿವಧುಗಳಾಶೀ | ವಿಸುತದ್ಭೂವಾರ್ಹುತೆಯನು | ಬೈನಲಿ
ಕೈಕೊಳುತನಿಬರನು ವನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ ||೨೯|| ನೆನೆಯದಿರು ತನುಸುಖವ ವನದಲಿ | ನನೆ ವಿರೋ
ಧಿಯ ಸಿರಿಯನೆನ್ನಯ | ಘನತರದಪುಲಭವನ ನೆನೆ ನಿಮ್ಮಗ್ರಜರ ನುಡಿಯ || ಮುನಿವರನ ಮಂತ್ರೋ
ಪದೇಶವ | ನೆನೆವುಧವನ ಚರಣಕವಲವ | ನೆನುತದರುಪದಿಯರಗದಳು ಪಾರ್ಥನ ಪದಾಬ್ಜದಲಿ ||
ಹರನ ಚರಣವ ಭಜನವೆನು ದು | ಧರತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ಕೇಳೆಲೆ | ತರುಣಿ ಪಾಶಪತಾಸ್ತ್ರವಾದಿ
ಯದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ || ಪುರಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಡೆದಾ | ನರಿಗಳನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನ್ನಯ | ಪರಿ
ಭವಾಗ್ನಿಯ ನಂದಿಸುವೆನಿಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೦|| ಬಿಗದಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ
ಕಡುಗಕಾರಿಚಾಪವ | ತೆಗೆದನಳವಡಕಟ್ಟಿಬದ್ದು ಗದಾರಗೊಂಡೆಯವ || ದುಗದಹರಪದ ಮುಗಿಲ
ತಲೆಯೂ | ಶ್ರುಗಳಿಗಿಟ್ಟೆಡೆಯಾಗಿ ಗಣಮಾ | ಳಿಗಳಮಣಿ ಕಲೆಪಾರ್ಥ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ನಿಜಾಗ್ರ
ಜನ || ಹರಡೆವಾಮದಲುವಯ ಮಧುರ | ಸ್ವರದಲಪಸವ್ಯದಲಿ ಹಸುನ | ಸರಸಮಾಹಿತವಾಗೆ
ಸೂರ್ಯೋದಯದಸಮಯದಲಿ || ಹರಣಭಾರದ್ವಾಜನುಡಿಕೆಯ | ಸರಸನಕುಲನ ತಿದ್ದುಗಳ ಕು |
ಕ್ಕುರನ ತಾಳಿನ ಶಕುನವನು ಕೈಕೊಳುತ ನಡೆತಂದ ||೩೧|| ನೀಲಕಂಠನ ಮನದಬಯಕೆಗೆ | ನೀಲಕಂಠನೆ
ಬಲಕೆ ಬಂದುದು | ಮೇಲುಪೋಗಿನಸಿಬ್ಬಿ ದೈತ್ಯಾಂತಕನ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ | ಕಾಲಗತಿಯಲಿ ಮೇಲೆ ಪರ
ರಿಗೆ | ಕಾಲಗತಿಯನು ಕಾಬೆನ್ನ ಸಲೆ | ಶೂಲಧರನೇ ಬಲ್ಲನೆನುಶೈತಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೨|| ಅರಸ ಕೇಳ್ಕೈ
ಬರುತ ಭಾರತ | ವರಪವನು ದಾಂಟಿದನು ತಡ್ಡಿನ | ಗಲಿಯ ತಪ್ಪಲನಿಳಿದನಾಹರಿವರಪ್ರಸಿಮೆಯಲಿ ||
ಬೆರಸಿದನು ಬಳಿಕುತ್ತರೋತ್ತರ | ಸರಣಿಯಲಿ ಸೈನಡೆದು ಹೊಕ್ಕನು | ಸುರರಸೇವ್ಯವನಿಂದ್ರಕೀಲಮ
ಹಾವನಾಂತರವ ||೩೩|| ಗಲಿಯ ಮಿದುವಾತುಗಳ ಮರಿಗೋ | ಗಲಿಯ ಮಧುರಧ್ವನಿಯ ಹಂಸೆಯ |
ಕಳರವದ ಮುನವಿಲ ಕೇಕಾರವದ ನಯರಸದ || ಮೆಲದನಿಯ ಪಾರಿವದ ತುಂಬಿಯ | ಲಲಿತಗೀತದ
ವನದ ಸಿರಿ ಬಗೆ | ಗೊಳಿಸಿತ್ಯೆಪೂರ್ವಾಭಿಭಾಷಣದಲಿ ಧನಂಜಯನ ||೩೪|| ಸೊಂಪೆಸವಕೋಗಿಲೆಯ
ಸರ ದೆಸೆ | ತಂಪಸೆವತಂಬಲರ ಹೊವಿನ | ಜೊಂಪವನು ರೋಂಪಿಸುವಮುಂಡಂಜಿಗಳ ಮೇಳ
ವದ || ಪೆಂಪುಗುವತಾವರೆಗೊಳಂಗಳ | ತಂಪಿನೊದಗಿನವನದ ಸೋಗಸಿನ | ಸೊಂಪು ಸೆಳೆದುದು
ಮನವನೀತನನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಚಾರುತರಪರಿಪಕ್ವನವು | ಜೂರರಸಧಾರಾಪ್ರಪಾಸು ಮು |
ನೋರಮೇಕ್ಷುವಿಖೇದವಿಶ್ರುತರಸನಿಪಾನೇಷು || ಭೂರಿಜಂಬುಮಧೂಕಪನಸ | ಸ್ವಾರಸಪೂರೇಷಕ

ಲಿತವಿ | ಹಾರಸುರಮಹಿಳಾಭಿರಂಜನವಚಳವನಭೂಮಿ ||೩೮|| ವಿಲಸದಭ್ರಂಲಿಹಮಹಾತರು | ಕುಲ
 ದಿನಮರನದೀಸ್ತನಂಧಯ | ಫಲರಸದನದಿಗಳಲಿ ದಿಕ್ಕೂಲಂಕಷೋನ್ನತಿಯ || ಸುಳಿವಪರಿವಳಪ
 ವನನಿಂ ಕಂ | ಗೋಳಿಸಿತರ್ಜುನಕಾವ್ಯಸಿದ್ಧಿ | ಸ್ಥಳದೊಳಂತರ್ಮಿಥುನಕಾನನವರಸಕೇಳಿಂದ ||೩೯|| ಇಲ್ಲಿ
 ನಿಲ್ಲರ್ಜುನ ತಪೋವನ | ಕಿಲ್ಲಿನಲಿ ಸ್ತುತಿಯುವತಿಸೂಸುವ | ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳಮೊನೆಗೆಮೀಸಲುಗೆಡದಮೈ
 ಸಿರಿಯಾ || ದುರ್ಲಲಿತದಸ್ವಾಂಗಯೋಗದ | ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿಕೂಡದಸ್ತುತಿ | ಮಲ್ಲತಿವನಕ್ಷೇತ್ರವಿ
 ದೆಯೆಂದುದು ನಭೋನಿನದ ||೪೦|| ಹರಕಿಸನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೂರ್ಗಾಂ , ತರದೊಳಾರಡೆಗೈದು
 ಹೊಕ್ಕನು | ಹರನ ಕರುಣಾಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನವೆನಿಸುಗುವನವ || ಮರುದಿವಸದುದಯದಲಿ ಮಿಂದನು |
 ಸರಸಿಯಲಿ ಸಂಧ್ಯಾಭಿಮುಖದಲಿ | ತರಣಿಗರ್ಭ್ಯವನಿತ್ತು ದೇವವ್ರಜಕೆ ಕೈಮುಗಿದ ||೪೧|| ಪಿನ್ನುತ
 ಶಾಂಭವಮಂತ್ರಪುಷಂ | ಜನಿತನಿರ್ಮಳಭಾವಶುದ್ಧಿಯ | ಮನದೊಳರ್ಜುನನತ್ತಿ ನಿಂದನು ದೀರ್ಘ
 ಬಾಹುಗಳ || ನೆನಪು ನೆಮ್ಮಿತ್ತು ಲಿವನನಿರದ | ನನೇನೆಯ ತೆರಳಿಕೆಯ ತೊಡಚೆಯ | ಮನದ
 ಸಂಚಲನೀಚಿತ್ತೋಮದು ಕಲಿಧನಂಜಯನ ||೪೨|| ಮೃಗುಳುಗಂಗಳ ಮೇಲಾಗುಡಿದೋ | ಳುಗಳ
 ಮಿಡುಕುವತುಟಿಯ ತುಟಿಗಾ | ಲುಗಳ ಹೊಂಗೆಯ ತಪವನಿಂಗೆಯ ನಿಷ್ಪ್ರಕಂಪನದ || ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನ
 ಬಿನ್ನಬತ್ತಳಿ | ಕೆಗಳ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿನಕತಾಂಜಯ | ಹೆಗಲಕಡಗದಹೊಸತಪಸಿ ತೊಡಗಿದನು ಬಲುತಪವ ||
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ವಿಪ್ರವೇಷವ | ಧುಸಿ ಧರಗಿಳಿದನು ಸುರೇಶ್ವರ | ತರಹರಸದೀಮಾತನೆಂದನು ನಿಜಕು
 ಮಾರಂಗೆ || ಮುಚ್ಚ ಮೌಕ್ತಿಕ ಶೋಕ ಹೇವೊ | ಚರಣ ಚರ್ಮ ಮಕೂಲ ಮಿಳಿತಾ | ದರಿಯ
 ಹೂವಿನದಂಡೆಗೆಕನಿವಾಸನೇಕೆಂದ ||೪೩|| ಅವಸ್ಥೆಲಕೆ ಬಸಕೆ ಚಾಪತ್ರ | ರಾವಳಿಗೆ ಶಮದಮೆಗೆ ಕಡು
 ಗಕ | ದಾವಸಮ್ಮಿಳನವಿಭೂತಿಗೆ ಕವಚಸೀಸತೆ || ಆವುದಿವರಭಿಧಾನ ತಪವೋ | ಡಾವಲಗವಿದ್ಯಾಸ
 ಮಾಧಿಯೊ | ನೀವಿದಂತಧರ್ಮುಗಿಗಳೆಂಬುವನಂಜಯ ನಾನೆಂದ ||೪೪|| ಕಂದರೆದು ನೋಡಿದನು ನೀವೆ |
 ನೆಂದರೆಯು ಪೃಥುಯಾಬ್ಜಪೀತದ | ಲಿಂದುಮೌಳಿಯ ನಿರಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವೆನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ || ಇಂದಿ
 ನೀಬಹಿರಂಗಚಿನ್ನೆಯ | ಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿ ನಲೇನುಫಲವನ | ಲಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಸುರಪತಿ ತೋರಿದನು
 ನಿಜವ ||೪೫|| ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ ಮನದನಿಷ್ಠಗೆ | ಸೋಗಸಿದನು ಪಿರಿದಾಗಿ ಹರನಿ | ಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಕರಾಣಿ
 ಸಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೋಭಿವಾಂಛತವ || ಹಗಗೆ ಹರವಮುಡ್ಧೆಂದು ಸುರಮ್ | ಳಿಗಳ ಮಣಿ ಸುಬದನು ಪಮಾ
 ನದ | ಲಗಧರನ ಮೈದುನನ ಮುಖಮನಿನ್ನು ಕೇಳೆಂದ ||೪೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೬೦, ೧೬೧ ಮಂಗಳಮುಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ನಂ ದಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಮುನಿನಿಕರ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕರುಣಾ | ವನಧಿ ಶಂಭು ಕಿರಾತಮಯರೂ |
ಪಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ವನದಲೆಚ್ಚನು ಮೂಕದಾನವನ ||

ಮರಳಿದನು ದೇವೇಂದ್ರನತ್ತಲು | ಹಲೆನೊಡನೆ ಹೊರೆಯೇರಿದಂತಃ | ಕರಣ ಒಗ್ಗಿತ್ತು
ಹುದುಗಿದನು ಬಹಿರಂಗಭಾವನೆಯ || ಧರಣಿಷೋಡಲೆನೆಭೂತಪಂಚಕ | ಮರುತಪಂಚಕವಿಷಯ
ವಿಂದ್ರಿಯ | ಕರಣವಿಪ್ಪತ್ತೈದುತತ್ವಾತ್ಮಕನ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧|| ಮೇಲೆವಿದ್ಯಾರಾಗನಿಯತಿಯ | ಕಾಲ
ಕಲೆಯಾತ್ಮಕನಮಾಯೆಯ | ಮೇಲುಮೋಗಿನಶುದ್ಧವಿದ್ಯಾರೂಪನಿಶ್ವರನಾ || ಕೇಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸದಾ
ತಿವನನು | ತ್ವಾಳಶಕ್ತಿಯ ನಖಿಲತತ್ವದ | ಮೇಳಿಮಣಿಯನಖಂಡಚಿನ ಮಯತಿವನ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨||
ಮೂರುದಿನಕೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಜಲದಾ | ಹಾರದಲಿ ನೂಕಿದನು ತಿಂಗಳ | ಸಾರುದಿವಸಕೆಜಲವೆಕೊಂಡನು
ತಿಂಗಳರಡರಲಿ || ಮೂರುತಿಂಗಳ ಕಳಿದನಂತೀ | ರಾರುದಿವಸಕೆ ಕಂಪಮೂಲಾ | ಹಾರದಲಿ ತರಗಲೆ
ಯಲಿದನು ನಾಲ್ಕು ವಾಸದಲಿ ||೩|| ಬಳಿಕ ಪವನಾಹಾರದಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಲಿತತಿವಸದಭಕ್ತಿ ಸ್ವಧಯಲಿ |
ತಳಿತರೋಮಾಂಚನದಕಂದದಕುಂದದವಯವದ || ಛಳಧಳಿಸುವಾನನದ ಸತ್ಯೋ | ಚ್ಚಲಿತಚಿತ್ತದ
ಸುಪ್ರಭಾಸದ | ಬೆಳವಿಗೆಯಲುತ್ಕೋಶವಾಯಿತ ತಪಧನಂಜಯನಾ ||೪|| ಯಮದಲುತ್ಸಾಹಿಸಿದನಿಯ
ಮ | ಶ್ರಮವ ಗೆಲಿದನು ಶಂಭುವಿನ ಪಟ | ಕವಳಬಯಸಿಕೆಯಾದುದೆತ್ತಿದಜೀವಪರಮನಲಿ || ಭ್ರವಿ
ಸುವಿಂದ್ರಿಯಗುಣವನುಗದಾ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಶಂಕರಭಾವದಲಿಸಂ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಧರಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯನುತ
ಳಿದಾತ್ಮಪರನಾದ ||೫|| ವಿಮಳಮತಿ ಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಥ | ಭ್ರಮೆಯಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಂತಃ | ಸ್ತಿಮಿ
ರಕರಣಭ್ರಮೆಯಲುದಿತಸ್ವಪ್ನವೀಧಿಯಲಿ || ಗಮಿತತದ್ವಾಸನೆಯಬೀಜ | ಕ್ರಮಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ
ಯಲಿ ಸಂ | ಕ್ರಮಿಸದಗ್ಗದತುರ್ಯತಿವನನು ಪಾರ್ಥಚಿಂತಿಸಿದ ||೬|| ತಾನೆ ತಿವನೋ ಮೇಣುತಿವನ ||
ಧ್ಯಾನತನವದ್ವೈತವನಸಂ | ಧಾನವಿದು ಜವನಿಕೆಯೊ ಜೀವಾತುಮನಜಂಜಡಕೆ || ಧ್ಯಾನಮೋಮೇಣ್ಣೈ
ರ್ಯಮೋ ತಧ್ಯಾನಕರ್ತುಮೋ ತ್ರಿಪುಟಿರಹಿತನೊ | ತಾನು ಮೇಣನಲಾಯ್ತುಚಿತ್ತದಶುಧ್ಧಿಯರ್ಜುನನಾ
||೭|| ಮುನಿಯದೇನೈ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು | ಜುಫನನಚಿತ್ತದೊಳೆನುತಾವಸ | ಜನಿತಕರ್ಮವೊ ಶುದ್ಧತತ್ವ
ಜ್ಞಾನಜಲಧಿಯಲಿ || ಮನಮುಳುಗಮಗುಳೆದ್ದು ತಿತಿಕಂ | ಠನಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಬೇಡಿದ |
ನೆನಲು ಜನಮೇಜಯಗೆ ಮುನಿಯಂತೆಂದ ನಸುನಗುತ ||೮|| ಅತನ ಕೇಳೈ ರಾಜಸಾಂತಃ | ಕರಣ
ವನು ಕಾವ್ಯೈಕಸಿದ್ಧಿ | ಸ್ಫುರಣೆಗೋಸುಗ ತಪವಲೇ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ || ಹರಚರಣನಿಕ್ಷಿಪ್ತ
ಚೇತಃ | ಸ್ಫುರಣೆ ತತ್ಪಲಯಂತಲುಕ್ಕಿತು | ಪರಮವಸ್ತುನಿಜಸ್ವಭಾವಕೆಚಿತ್ರವೇನೆಂದ ||೯|| ಮೇಲೆ
ಮೇಲೀತನ ತಪೋಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆ ಜಡಿದುದು ತಡೆದುದಭ್ರ | ಸ್ಥಳಿಯಲಿ ಸೈವಲವನೂರ್ಯಾಚಂ
ದಮು ಪ್ರಭೆಯ || ಧಾಳಿಸುವಪರಿಧೌತಮಾನಕ | ರಾಳತೇಜೋಗರ್ಭತಪಧೂ | ಮಾಳಿಯಲಿ
ಮೇಘಾಳಿ ಮಸಗಿದುದರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦|| ಆತನಗ್ರತಪುಪ್ರಭಾವಿ | ಖ್ಯಾತಿ ವಿಗಡಿಸಿತಖಿಲೋಕ

ವ್ರಾತವನು ಸೋತವನು ಕೌರವನೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೋ || ಈತನಿಶ್ಚರಶಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಯಾತು
 ಕೊಂಡೊಡೆ ಬಳಿಕ ರಿಪು ನೃಪಜಾತವಿದಿರೇ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲಾ ||೧೧|| ಏನನೆಂಬೆನು
 ಪಾರ್ಥನುಗ್ರತ | ಪೋನಿಧಾನಜ್ವಾಲೆಯನು ಸಂ | ಧಾನವನು ತತ್ಪರಿಸರದ ಪಾವನತಪೋಧನರಾ ||
 ಮೌನವುರೆ ಸೀದುದು ಜಪಾನು-ಷ್ಠಾನ ಬಿಡೆ ಬೆವರಿತು ಸಮಾಧಿ | ಧ್ಯಾನ ಸೀಕರಿಯಾಯ್ತು ಸಾರವಿಚಾ
 ರಶಮೆಸಹಿತ ||೧೨|| ಶ್ರುತಿಯ ಲುಳಿ ತಗ್ಗಿತು ವಿವೇಕ | ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತು ಮತ್ಸರ | ಮತಿಯ
 ಮೈಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಧೃತಿಯ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಸೂಯಾ | ಸತಿಯ ಕಾಹಿನಮನೆ
 ಯಲಿದ್ದರು | ಯತಿಗಳೇತನ ತಪದ ತೇಜದ ಹೊದರಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ||೧೩|| ಕೋಪ ಪಸರಿಸಿತಾಧಿಭೌ
 ತಿಕ | ತಾಪ ತಳಿತುದು ಹೃದಯವಿಶ್ವರ | ರೂಪವನು ಮೆಚ್ಚಿದುದು ಮಾಯಾಮೋಹಮುದ್ರೆಯಲಿ
 ಶಾಪಭೀತರಹಂಮಮತ್ಸಕ್ತ | ತಾಪರಾಧರು ವಿಕೃತಗುಣಯ | ಜ್ಞಾನವೀತರು ಮೃಗದರು
 ಮುನಿಗಳು ತಪೋವನದ ||೧೪|| ಹಳಿದು ಹಾವಸೆ ಮನದೊಳಿದ್ದರು | ಕೆಲರು ಕೆಲರಡೆಯಾಡತಿ
 ದರು | ತಿಳಿವುಮರವೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲರಸಶಾಂತಿಭಾವದಲಿ || ಕೆಲರಬದ್ದೇನಿವಗಲ್ಲಿ ತೊಲಗಿಸಿ | ಕಳೆವು
 ದೀತನನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು | ಕಳವಳಿಸುತೊಮ್ಮೊತ್ತವಾದುದು ಸಕಲಮುನಿಕರ ||೧೫|| ಕೆದರಿದವು ಜಡೆ
 ಯಕ್ಷಮಾಲೆಗೆ | ಳುದುರಿದವು ಕರದಲಿ ಕಮಂಡಲ | ವದುರಿದವು ಹಳುವಾಯ್ತು ಹರಿಣಾಜನ ಮುನೀ
 ಶ್ವರರ || ಕಡೆಡಿತಂಗವಿಭೂತಿ ಕಡುಗೋಪದಲಿ ಹುದರು ಹರಗಿಯ ಹ | ತ್ತಿದರು ಕಂಡರು
 ರಾಜಮೌಳಿಯ ರಾಜಮಂದಿರವೆ ||೧೬|| ತಿವನ ಭವನವ ದೂರದಲಿ ಕಂ | ಡಿವರು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು
 ವರಮುನಿ | ನಿವಹ ಬಂದುದು ಬಾಗಲವದಿರು ಬಿನ್ನಹದ ಹದನ || ವಿವರಿಸಲು ಕರಸಿದನು ಕರುಣಾ |
 ಣವನ ಕಂಡರು ಮೈಯ ಚಾಚಿದ | ರೆವನಿಯಲಿ ಜಯಜಯ ಮಹೇಶನಮಾತಿವಾಯೆನುತ ||೧೭||
 ಏಳಿರೈ ಸಾಕೇಳಿರೈ ಸಾ | ಕೇಳಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಬಂದಕಾರ್ಯವೆ | ಹೇಳಿಯೆನೆ ಮುನಿನಿಕರವೆದ್ದುದು ನೋಸಲ
 ಕೈಗಳಲಿ || ಹೇಳಿ ನೀವ್ವೇಳಿನ್ನು ಹಿರಿಯರು | ಹೇಳಿಯೆನುತೊಳಗೊಳಗೆ ಘೋಳಾ | ಘೋಳಿಮೃಗ
 ದುದೊಬ್ಬಮುನಿ ನಿಲಿಸಿದನು ಕಳಕಳವೆ ||೧೮|| ನೀಲಲೋಹಿತ ಚಿತ್ತಪಿಸು ಶತಿ | ಮೌಳಿ ಬಿನ್ನಹ
 ನಿಗಮಮಹಿಳಾ | ಮೌಳಿಮಣಿನೀರಾಜತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನವಧಾನ || ಪಾಲಿಸುವುದಾರ್ತರನು ಪರಮ
 ಕೃ | ಪಾಳುನೀನೆತಿರಿದಿನರಾವು ವಿ | ಟಾಳಸಂಗತಿಯಾದುದೆಮ್ಮಯ ಜಪತಪಸ್ಥಿತಿಗೆ ||೧೯|| ಶಾಂತಿ
 ಯೇ ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದ ಚಿರಿತೆಯೇ ಮನೆವಾರ್ತೆ ವರವೇ | ದಾಂತತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯಮನನಾದಿಗಳು
 ಸರ್ವಸ್ವಾ || ದಾಂತಿಯೇ ಸುಖಭೋಗ ಮಾಯಾ | ಶಾಂತಿಯೇ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಿವುಘುಷಿ | ಸಂತ
 ತಿಗೆ ವರ್ತನವಲೇ ವೈದಿಕವಿದಾನದಲಿ ||೨೦|| ಹೋದಹೊಲಬಿಲ್ಲಿವರೊಳಗೆ ದು | ಭೇದತಪವೇ
 ಹೊಗವುತದೆ ಹೊ | ಳ್ವಾದವೆಮ್ಮಸಮಾಧಿ ಸೈರಣಶಮದಮಾದಿಗಳು || ಕಾದುದಾವನಭೂಮಿ ತರಗು |
 ಲ್ವಾದಿಗಳು ಕಟ್ಟೊಣಗಲಾದವು | ತೀದುದೆಮ್ಮಯ ನಿತ್ಯವಿಧಿಯೊಬ್ಬನದೈಯೊಳಿಂದು ||೨೧||
 ರಾಯನೋ ಮೇಣವನು ರಾವುತ | ಪಾಯಕನೊ ಖುಷಿಯಲ್ಲ ಘುಷಿಗೆ | ಕಾಯುಧಂಗಳ ಗೊಡವೆ
 ನಮಗೇಕದರಬೂತಾ || ಸಾಯಕದ ಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪದ | ಡಾಯುಧದ ಕುಶಿವೆರಳಡೆಗಳ | ನಾಯ
 ತದಲನುಚಿತದನಂಗದ ತಪಸಿ ಯಿಹನೆಂದ ||೨೨|| ಆಡಿಬೊಡೆ ನಾವುನಿಗಸೂಯವ ಮಾಡಿದವರು

ಗಳಿಂದುನಿಮ್ಮಡಿ । ಗಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಿಸಲರಾಶಿಯನುರಿಯಸೂತಕವ ॥ ಕೂಡಿತೆಮ್ಮಯ ನಿತ್ಯವಿಧಿ
 ತಪ । ಗೇಡಿಯನು ಬಿಡದೆಬಿಟ್ಟವೆಗೆಡೆ । ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆರಗಿದರು ತಿವಪದಕೆ ॥
 ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮನು ಪಿಸುಣರೆಂದೇ । ಚಿತ್ತವಿಸಲಾಗದು ತಪೋವನ । ಹೊತ್ತುತದೆ ವಿಪರೀತತಪಸಿಯ
 ತೀವ್ರತೇಜದಲಿ ॥ ಇತ್ತಲೊಂದುತಪೋವನವನಮ । ಗಿತ್ತು ಕರುಣಿಸು ಮೇಣ್ಣಿಕಾರಿಯ । ನೆತ್ತಿ ಕಳೆ
 ಕಾಸುಣ್ಣನಿಧಿ ಯೆಂದುದು ಮುನಿಸ್ತೋಮ ॥೨೪॥ ಕೇಳುತವನಾರೋ ಯನುತಶ್ರತಿ । ಮೌಳಿವಿಮಲ
 ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊ । ಳಾಳನರಿದನು ಮನದೊಳಗೆನಮ್ಮವನಲಾಯೆನುತ ॥ ಬಾಲಹಿಮಕರಕಿರಣನೊ
 ಡನೆ ಸ । ಮೇಳವಹನಗೆ ಮಿಸುಗೆ ಮುನಿಜನ । ಜಾಲವನು ನೋಡದನು ಕರೆದನು ಕೃಪೆಯ ತನಿಮಳೆ
 ಯ ॥೨೫॥ ಅರಿದವಾವಂಜದಿರಿ ಹುಯ್ಯಲ । ಬರಿದೆ ತಂದಿರಿ ನಿಮ್ಮಗೆಲವಿಂ । ಗೆರಗುವವನವನಲ್ಲ
 ಬೇರಿಹುದಾತನೆಂಫುವಣ ॥ ಅರುಹಲೇಕೆ ಭವತ್ತಪೋವನ । ವೆರೆ ನಿಮಗೆ ನಾವವನನೆಬ್ಬಿಸಿ । ತೆರಹ
 ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವನೆಂದನು ನಗುತಕತಿಮೌಳಿ ॥೨೬॥ ಏಳಿನೀವಾಕ್ರಮಕೆಪೋಗತ । ಡಾಳಿಸದು ಮುನಿ
 ವರನ ತಪವಿ । ನ್ನೇಳಿದಿಹುಭಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಕರಾಂಬುಜವನೆಗೊ ॥ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲಮುನಿಜನ ।
 ಜಾಲವನು ಕರೆ ಭೂತನಿಕರವ । ಮೇಳವಿಸಹೇಳೆಂದು ನಂಬಿಶ್ವರಗೆನೇಮಿಸಿದ ॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬೇಂಟೆ
 ಯಂದೀ । ಶ್ವರನ ಕಟಕದೊಳೊದರಿದುದು ಡಂ ಗುರುದ ದನಿ ಡಾವರದೊಳ್ಳದಿತು ನಿಖಿಳಭುವನವನು ॥
 ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ಭಕ್ತನ । ಹೊರೆವಭರದಲಿ ಭೂರಿವೃಗಯಾ । ಚರಣೋಸುಗ ಶಬರವರರೂಪ
 ದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥೨೭॥ ತೆಗೆದು ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಹಸುರಂ । ಗಗಳ ತೊಟ್ಟನು ಸುತ್ತುಬರೆಹೀ । ಲಿಗ
 ಳಹರಹಿನಪಾರಿವದಚಲ್ಲ ಣವನಳವಡಿಸಿ ॥ ಬಿಗಿಜಡೆರು ಶ್ರತಿಮುಖಕೆ ಪತ್ರಾ । ಳಿಗಳ ಕಟ್ಟಿಕಿರಾತವೇಷದ
 ವಿಗಡದೇವರದೇವ ಕೊಂಡನು ಚಾಪಮಾರ್ಗಣವ ॥೨೮॥ ದೇವನನುರೂಪದಲಿ ನಿಂದರು । ದೇವಿಯ
 ರು ಗುಹಗಣಪತಿಗಳೆ । ಲ್ಲಾವಿನೋದವ ನೋಡಿ ಧರಿಸಿದರೊಲಿದು ಶಾಬರವ ॥ ಅವಿಗಡನಂದೀಕವೀ ।
 ರಕದೇವಲಕ । ರೇಣುಕಮಹೋದರ । ದಾವತಿಖಿಮುಖವೀರಭದ್ರಾ ಸ್ಯಖಿಲಭೂತಗಣ ॥೨೯॥ ಅರಸಕೇಳೈ
 ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆ । ಯರು ಮಹೋಪನಿಷನ್ನಿ ತಂಬಿನಿ । ಯರು ದಿಶಾದೇವಿಯರು ಶ್ರುತಿವಿದ್ಯಾದಿಶಕ್ತಿಯ
 ರು ॥ ಉರಗಿಯರು ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರ । ಸ್ಪರಿಯರೌಷಧಮಂತ್ರದೇವತೆ । ಯರು ಪುಳಿಂದಿಯರಾಯ್ತು
 ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಬಳಸಿನಲಿ ॥೩೦॥ ಧೃತಿಮಹೋನ್ನತಿ ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿ । ಸ್ಮೃತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸಂವಿದಾಯ
 ಕಿ । ಮತಿ ಮನಸ್ವಿನಿ ಸಿದ್ಧಿ ಕೀರ್ತಿ ಖ್ಯಾತಿ ನಿಯತಮತಿ ॥ ಗತಿ ಕಳಾವಾನಿನಿ ಕಳಾವತಿ । ರತಿ ರಸಾ
 ವತಿ ಚಂಡಿ ಜಯ ಮಧು । ಮತಿಯನಿಪದೇವಿಯರು ಶಬರಿಯರಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೧॥ ಮಾರಿ ಚಾ
 ಮುಂಡಿಶ್ರುತಾನಾ । ಕಾರವತಿ ವರಕಾಳರಾತ್ರಿಮ । ಹೀರಮಣಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೋಗಿನಿ ಯಜ್ಞಾ ದೇವಿ
 ಯರು ॥ ವೀರಸಿರಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಾಕಿನಿ । ನಾರಿದೇವತೆಡಾಕಿನೀಮುಖ । ಭೂಲಕಕ್ತಿಯರೈದೆ ಶಬರಿಯರಾ
 ಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥೩೨॥ ಚಾಳಿಸಿದಹದವಿಲ್ಲಗಳ ಬಡಿ । ಕೋಲಗಳ ಸಂಕಲೆಯನಾಯ್ಕಳ । ಕೋಲು
 ವಲೆಗಳಸಿಡಿವಲೆಯ ಮಿಡಿವಲೆಯ ದಡಿವಲೆಯ ॥ ಕಾಲುಗಣ್ಣೆಯ ಹೆಬ್ಬಲೆಯ ಬೆ । ಇವಾರವಲೆಗಳ
 ಮಯಣದಂಟಿನ । ಮೇಲುಕೊಂಬಿನ ಬೇಟೆಗಾರರು ಬಳಸಿದರು ತಿವನ ॥೩೩॥ ಶ್ರುತಿಗಳೂಳಿಗತರ್ಕ್
 ಶಾಸ್ತ್ರದ । ಗತಿಯ ಸೋಹಿನ ಮಂತ್ರಮಯಸಂ । ತತಿಯ ಸೊಂಪಿನ ವಿವಿಧಜಯಜ್ಞಾದಿಗಳ

ಬಲೆಯ || ವ್ರತದ ಜಂತ್ರದಕಂಠಿಗಳ ಸ | ತೃಪ್ತಿಯಕ್ಕಲ್ಲುಂಡುಗಳ ಯೋಗ | ಸ್ಥಿತಿಯಸರಳಿನ
 ಶಬರೈದಿತು ತಿವನ ಬಳಸನಲಿ ||೨೫|| ಶ್ರವಣವನನದಬೀಸುವಲೆ ಶಾಂ ಭವಸುವೇಧಾದೀಕ್ಷೆಗಳ್ಳಲು |
 ಗವಣೆಗಳ ಪಶುಪಾಶಬಂಧದಬೋಳೆಯಂಬುಗಳ || ನವವಿಧಾವುಲಭಕ್ತಿಗಳ ರಣ | ತವಕದೀಹದಹುಲ್ಲೆ
 ಗಳ ವ್ಯಗ | ಭವನಿದಾರಣಸುಭಾರೈದಿತು ತಿವನನೇಮದಲಿ ||೨೬|| ಸೋಹಿದೊಡೆ ದೆಸೆದಸೆಗೆ
 ಹಾಯ್ದುದು | ಮೋಹತಮ ಡಂಭಾದಿವ್ಯಗತತಿ | ತೋಹಿನಲಿ ಬಿದ್ದುದು ಮಹಾಪಾತಕಮದೇಭಚಯ
 ದೋಹದೀಹಾವ್ಯಗವಸೂಯವ | ರಾಹಸಂಕೀರ್ಣೋಪಪಾತಕ | ದೇಹವಳಿದವನಂತವದರೊಳು ತಿವ
 ಬೇಂಟೆಯಲಿ ||೨೭|| ಜಯಜಯಂದುದು ನಿಖಿಳಜಗ ಸುತಿ | ಚಯಭಡಾಳಿಸಿ ಹೋಗುತಿರ್ದುದು |
 ನಯನೆಗೋಚರವಾಯ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮತಿವತತ್ವ || ಲಯದಜನನದ ಸುಳಿಯಸಂಸೃತಿ | ಮಯಸ
 ಮುದ್ರವ ಸುರಿದು ಸಲೆ ನಿ | ಭಯವು ಭಕುತರಿಗೆಂಬವೊಲುಮೆಸಗಿತು ಮಹಾಸಬುದ ||೨೮|| ಹೇಳು
 ತೊಡೆ ರೋಮಾಂಚನವಲೇ | ಕೇಳು ನೃಪಕೈಲಾಸವಾಸಿಯ | ಲೀಲೆಯನು ನಿಜಭಕ್ತಜನಸಂ ದರ್ಶ
 ನಾರ್ಥವಲೇ || ಅಳುನಡೆತಂದಿದ್ರಕ್ರೀಲದ | ಶೈಲವನು ಬೆರಸಿತು ಮಹಾದ್ಭುತ | ದೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆ
 ನೈ ಕೈರಾತವಿಭ್ರಮವ ||೨೯|| ಇಂಬಿನಲ್ಲಿ ಹಮಾಕದಾನವ | ನೆಂಬನೊಬ್ಬನು ತನ್ಮಹಾದ್ರಿ |
 ತಂಬವನದ ನಿಕುಂಜನಲಿ ನಿರ್ಭಯವಿಹಾರದಲಿ || ಚುಂಬಿಸಿತು ಬಲುರಭಸವೆನೆ ವಿಲ | ಯಾಂಬಧಿಯು
 ಳಳಕಳವನವರರ | ತಿಂಬಿನೀಕ್ಷಣವೆನುತ ಖಳನಾಲಿಸಿವನಾಘ್ನನಿಯು ||೩೦|| ಹಂದಿಯಾದನು ದನ
 ಜನಾಗಿರಿ | ಕಂದರವಹೊರವಂಟು ಬೇಂಟೆಯ | ಮಂದಿಯೊಳಗಡಹಾಯ್ದನೆತ್ತಿದನಡ್ಡಬಿದ್ದವರಾ |
 ಹಂದಿಯೋ ತಡೆ ನಾಯಗಳ ಬಿಡಿ | ಹಿಂದೆ ಹಿಡಿ ಕಡೆಕುತ್ತು ಕೈಕೊ | ಳೈಂದು ಗಜಬಜಸಿತ್ತುಗಾವಳಿ
 ಗಹನಮಧ್ಯದಲಿ ||೩೧|| ಎಳೆವರೆಯ ನಡುವಿದ್ದ ರಾಹುವೊ | ಲಳವಡುವದಾಡೆಗಳಲೊಗಮಿಗೆ | ಬೆಳೆದ
 ನೀಲಾಚಲಕೆ ಸರಿಯೆಂದನಿಪಹೇರೊಡಲ || ಮುಳಿದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಿಡಿಸುರಿವಕಂ | ಗಳಲಿ ರೌದ್ರಾಟೋಪ
 ದಲಿ ಕೆ | ಕೃಳಸಿದಿಕ್ಕಲನೋಡುತಿರ್ದುದು ದೇವಸಂತತಿಯ ||೩೨|| ಕೂಡೆ ಕಟ್ಟಿತು ಭೂತಗಣ ದನಿ
 ಮೊಡಿ ಜಡಿದುಬ್ಬರಿಸಿಮೋರೆಯ | ನೀಡಿ ನಾಯ್ಕಳು ತುಡುಕಿದವು ತಿರುಗದೊಡೆಹಿಮ್ಮಡಿಯ ||ರೂಢಿ
 ಸುತ ಕವಿದೆತ್ತಲೊಂದೇ | ದಾಡೆ ಬರೆತುದು ನೂರುಗಾಯವ | ನೋಡುತಿರ್ದುದು ಸೇನೆ ಕಂಡನು
 ಶೂಲಿ ಸೂಕರನ ||೩೩|| ಇಡುವಸಲ್ಲೆ ಹಬಲ್ಲೆ ಹದ ಹೆ | ಗ್ಗಡಿಯನುಗುಳುವಬಾಯಧಾರೆಯ | ನುಡಿ
 ದು ಹರನಮಹೋಗ್ರತರಜಾಯಿಲನಜಂಗುಳಿಯಾ || ಕಡಿದು ಕಡಹಿ ಪುಳಿಂದಶಬರಿಯ | ರಡಗಡೆಹ
 ಲೊಡಹಾಯ್ದು ಮಿಗೆ ಘುಡಿ ಘುಡಿಸಿ ಕವಿದೈತರಲು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟುದು ಗಣಸ್ತೋಮ ||೩೪|| ಇದುವೆ
 ಸಮಯವಲಾ ಯೆನುತ ಹೂ | ಡಿದನು ಬಾಣವನುಗದು ಪೂರಾ | ಯದಲಿ ತೂಗಿ ಪಿನಾಕಿ ಯೆಚ್ಚನು
 ಮೂಕದಾನವನ || ಬದೆದು ಹಾಯ್ದುದು ಬಾಣ ಗರಿದೋ | ರಿದುದು ಬದಿಯಲಿ ಕೊಡಹಿ ಗೋಳಿಡು |
 ತದು ಧನಂಜಯನತ್ತ ಹೋದುದು ಹೊತ್ತಕಣೆಸಹಿತ ||೩೫|| ಬಂದು ಗಿರಿಕಂದರದೊಳಿಹಮುನಿ |
 ವೈಂದದೊಳಗಡಹಾಯ್ದು ಕೆಡಹುತ | ಹಂದಿ ಮೋರೆಯ ನೆಗಹಿ ಮಲೆವುತ ಗಜರಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು ||
 ಮಂದಿ ಬೆದರುತ ಗೋಳಿಡುತಲಾ | ಇಂದುಧರನೇ ಬ್ಬು ಶಿವತಿವ | ಯೆಂದು ಮೋರೆಯಡೆ ಕೇಳಿ
 ಕಂದರೆದೆದ್ದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೬|| ಕಂಡನರ್ಜುನನೀವರಾಹನ | ದಂಡಿ ಲೇಸಲ್ಲೆ ನುತ ಬಾಣವ | ಗಾಂಡಿ

ವೆದೊಳಳವಡಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚ ನಾಖಳನ || ದಿಂಡುಗಡೆದುದು ಕಾಲ ಕೊಡಹುತ | ಗಂಡಶೈಲದ
ವೋಲು ಭೂತವೆ | ದಿಂಡುದರಿಯುವಹಂದಿ ಬಿದ್ದು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಿನಲಿ ||೪೭|| ಬಂದನೀಶ್ವರನಾವು
ಕಡಹಿದ | ಹಂದಿ ನಮ್ಮದು ತೆಗೆಯಿ ಯೆನೆ ನರ | ನೆಂದನಮ್ಮಂಬಿನಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾರು ನೀನೆನಲು ||
ಬಂದುದೇಕಾಮಿಷವಿರೋಧರ | ಕುಂದು ಪಾರ್ಥನ ಚಿತ್ತದಲಿ ಬಾ | ಲೇಂದುಧರನೆಂದೆತ್ತ ಬಲ್ಲನು ಕಣ
ಕಿದನು ತಿವನ ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಆ ರ ನೆ ಯ ನ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಕದನಮುಖದಲಿ ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಬೆದರದೊಡಗಿದನರಗೆ ಕಾರು |
ಣ್ಣದಲಿ ಕಾಮವಿರೋಧಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪಾಶುಪತಕರವ ||

ಎಲೆಕಿರಾತ ಮದೀಯಬಾಣದ | ಬಲೆಗೆ ನೀವೈಗವಾಗದಿರು ನಿನ್ನಿ | ನ್ನಳವ ಮರೆಯಾ ಬನದ
ನರಿಮೊಲಹುಲ್ಲೆ ಹರಿಣನಲಿ || ಗೆಲಿದಗರುವನು ನೀನು ನಿನ್ನ | ಗ್ಗಲಿಕೆಗಾವಂಜುವೆವು ನಿನ್ನೀ | ದಳಕೆ
ಪತಿಯುಂಟಾದೊಡಾತನ ಕೊಂಡುಬಾ ಯೆಂದ ||೧|| ಎನಲು ನಕ್ಕನು ಶಂಭು ಭಕ್ತನ | ಮನದಧೃತಿ
ಯನು ಭುಜಬಲವನಾ | ತನಪರಾಕ್ರಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ || ನೆನೆದು ನುಡಿದನಿ
ದೇನು ತಮ್ಮಡಿ | ನಿನಗೆ ತಪದಲಿ ಬಡ್ಗ ವೇಕೀ | ಧನುಶರಾವಳಿಯೇಕೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರವಣೆಯೇನೆಂದ ||೨||
ಎಕೆ ನಿನಗೀತಪದ ಚಿಂತೆ ವಿ | ವೇಕಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಿದು ವಿಪಿ | ನೌಕಸದ ಸಂಹಾರವಿದ್ಯಾವೃತ್ತಿ ನಿನ್ನ
ದಲೇ || ಆಕೆವಾಳರ ಕರಸು ನೀನೇ | ಕಾಕೆ ನಿನ್ನಲಿ ಹರಿಯದಾಹವ | ವೇಕೆ ನಿನಗೀಗೆಂದು ಕಪಟಕಿ
ರಾತನನು ಜರೆದ || ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಶ | ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯಲಾವಿಂದು ಪಕ್ಷಿವೈ | ಗಾವಳಿಯ
ಬೇಂಟಿಯಲಿ ಬಲ್ಲೆವು ಜಾತಿಧರ್ಮವಿದು || ನೀವು ಬಲುಹುಳ್ಳವರು ನಿಮ್ಮೊಡ | ನಾವು ಸೇನಸುವರಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮವೊ | ಲಾವಮುಖಶಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾತನ ಬಿರುದ ತಡೆಯೆಂದ ||೪|| ಕಟಕಿಯೇಕೆ ಪುಳಿಂದ ನಾವು |
ಬಟ್ಟಿಯ ತಪಸಿಗಳೆಂಬುದಿದು ವಿ | ಸ್ಫುಟವಲೇ ತಪ್ಪೇನು ನಿನ್ನೊಡನೆಂದು ಫಲವೇನು || ಜಟಿವೈ
ಗಾಜನಭಸ್ಮದೊಡಲು | ತ್ವಟದಧನುಶರಬಡ್ಗ ದಲಿ ಧೂ | ಜ್ಞಟಿಯಿಹನು ನಾವವರ ತಿಷ್ಠರು ಶಬರ
ಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಲೋಕತಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಲೇ ನಮಗೆಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ತಪದಚಿಂತೆ ಪಿ | ನಾಕಧರನಡಹಾಯೊಡ
ಯು ಬಿಡವೆಮ್ಮವಾಸಿಗಳ || ಈಕಳಂಬವಿದಮ್ಮಡಿನುತ ವ | ನೌಕಹದ ನೆಳಲಿನಲಿ ನಿಂದು ಪಿ | ನಾಕಿ
ನುಡಿದನು ಕಡಿದನೀತನ ಸೈರಣೆಯಮನವ ||೬|| ಮಸಗಿದನು ನಿಮ್ಮಾತನುಗಿದೆ | ಬೈಸಿದಹುಲಿಯೋ
ನೊಂದಹಂದಿಯೊ | ಹಸಿದಭುಜಗನೊ ಕಾದಕಟ್ಟುಕೆ ನಲ್ಲಡಾಳಿಕೆಯೋ || ಉಸುರುಗಳ ಕರ್ಬೊಗೆ
ಗಳಾಲಿಯ | ಬಿಸಿಗುದಿಯ ಬಲುಕೆಂಡವೆಂಬಿನ | ಹೊಸಮನೆಗಳುರಿ ಝಾಡಿ ಝಳಿಸಿಪಾರ್ಥ ಖತಿ

ಗೊಂಡ ||೨|| ಆದೆ ಒಡಿದಕೊಳ್ಳೆನುತ ಕೆನ್ನೆಗೆ | ಸೇದಿ ಬಿಟ್ಟನು ಸರಳನದು ಹಿಂ | ದಾದುದಾಬಳಿಸ
ರಳನದ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೊಂದು || ಹೋದುದದಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೊಂದು | ದೈದಿತತಿವೇಗಾಯ್ಲ ತನದನು |
ವಾದಸಾಧ್ಯದಸರಳು ಕವಿದವು ಬಿಟ್ಟಸೂಟಿಯಲಿ ||೩|| ಏನಹೇಳುವೆನರಸ ಶರದಭಿ | ಮಾನದೇವತೆ
ಯುಂಟಲಾ ಹರಿ | ಸೂನುವರಿಯದೊಡಂಬೆಯರಿಯಳಿ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ || ಭಾನುಮಂಡಳದಂಧಕಾ
ರದ | ಮೈನತೇಯನ ಭುಜಗತತಿಯಸ | ಮಾನಧರ್ಮವ ಕಂಡೆನೀಶನೊಳರ್ಜುನಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||೪||
ಮತ್ತೆ ಸುರಿದನು ಸರಳಮಳೆ ಯನ | ದತ್ತನಭ ದೇವಯತ್ತ ಧಾರುಣಿ | ಯತ್ತಲರ್ಜುನನತ್ತ ಕಪಟ
ಕಿರಾತ ತಾನತ್ತ || ಹೊತ್ತಹೊಗರಿಸ ಮೊದವಗರಿಗಳ | ತತ್ತುಗಿಡಗಳ ಹೊಳೆವಧಾರೆಯ | ಮೊತ್ತ
ದಂಬಾಕಿದವು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೧೦|| ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದೊಡೇನು ಪರ್ವತ | ವಂಜುವುದೆ
ಹಾಲಾಹಲವನೋಣ | ನಂಜಲಿಸುವುದೆ ವಡಬತಿಳಿ ನನೆವುದೆ ತುಷಾರದಲಿ || ಕಂಜನಾಳದಿ ಕಟ್ಟುವಡೆ
ವುದೆ | ಕುಂಜರನು ನರಶರದ ಜೋಡಿಸ | ಜುಂಜುವಳೆಯಲಿ ಜಾನ ವೀಧರ ಜಾರುವನೆ ಯೆಂದ ||೧೧||
ಕೆರಳಿದನು ಹೇರಂಬ ಗುಹನ | ಬ್ಬರಿಸಿದನು ರೋಷದಲಿ ಮಸಗಿತು | ಧರಧರವರವೀರಭದ್ರಾದ್ಯುಖಿ
ಳಭೂತಗಣಾ || ಹರನು ಕಂಡನಿದೇನಿದೇನ | ಚ್ಚರಿ ಧನಂಜಯನೆಮಗೆ ನೂರ್ಮಡಿ | ಕರಹಿತವ ನಿ
ಮ್ಮಿಂದ ನೀವ್ಗಜಬಜಸಬೇಡೆಂದ ||೧೨|| ಏನುತ ಕೊಂಡನು ಧನುವನಾಪಾ | ಧನ ಶರೌಘವನೆ
ಚ್ಚೊಡೀಶನ | ಮೊನೆಗಣೆಯಲಕ್ಕಾಡಿದವು ಬಾಡಿದವು ಬಳಸರಳು || ಕನಲಿ ಕಿವಿವರೆಗುಗದು ಫಡ
ಹೋ | ಗೆನುತ ಮಗುಳೆಚ್ಚೆನು ಧನಂಜಯ | ನನಿತುಶರವನು ಕಡಿದು ಮದನವಿರೋಧಿ ಮಗು
ಳೆಚ್ಚ ||೧೩|| ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತು ಶಬರನತಿಸಾ | ಹಸಿಕನ್ನೆ ಬಿಲ್ಲಾಳಲಾ ಸಂ | ಬೆಸನನೆಚ್ಚೆನು ನಮ್ಮೊ
ಡನೆ ಮುಚ್ಚುಪೂತು ಪಾಯ್ಕನುತ || ಹೊಸಮಸೆಯ ಹೊಗರಲ್ಗುಗಳ ದ | ಳ್ಳಿಸುವಧಾರೆಯ ಕೆಂಗರಿ
ಯಧಾ | ಳಿಸುವಕಣಗಳ ಶರನಿಧಿಯ ಕವಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೪|| ಈಡರಿದವೊಂದೊಂದರಲಿ
ಹೋಗೆ | ಝಾಡಿ ಝಳಿಸಿ ಸುರಿಗಳಲಿ ಸರ | ಳೊಡಿದವು ಗಾಂಡಿವವನೊಡೆದು ಮಹೇಶನಿಧಿರನಲಿ||
ಕಾಡಿದೊಡೆಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೊಂ | ಡಾಡುತಿರ್ದನು ಪಾರ್ಥನಂಬಿನ | ಮೊಡಿಗೆಯ ಸಂವರಣೆ ಸವೆ
ದುದು ಸವೆಯದಾಟೋಪ ||೧೫|| ಎಲೆಕಿರಾತಕಿರಾತರೋಳಗ | ಗ್ಗಲೆಯನಹೆಯೋ ದೆವದಾನವ |
ರೋಳಗೆ ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವನಾವನು ನಮ್ಮವಿಲಗದಲಿ || ಅಳುಕದಿರು ಕಲಿಯಾಗನುತ ತುದಿ | ಹಿಳುಕ
ಮಂತ್ರಿಸಿ ದಿವ್ಯಬಾಣಾ | ವಳಿಗಳಲಿ ಬಾಲೇಂದುಮಾಳಿಯನೆಚ್ಚೆನುಪಾರ್ಥ ||೧೬|| ಎಸುಮಂತ್ರಾ
ಸ್ತ್ರದಲಿ ಮುಸುಕಿದೊ | ಡೈಸುವನು ಹರನುಂಗಿದನು ಮಗು | ಳೇಸುಕೂರಂಬುಗಳನೆಚ್ಚೊಡೆಕಡಿದನಂ
ಬಿನಲಿ || ಈಸುವೆಗ್ಗ ಳರಾರನಿಪಭಿ | ಜ್ಞಾಶಿ ಬೇಡಾಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ | ಪೇಸುಬಲಹೋ ನಿಮ್ಮಜಾ
ತಿಗೆ ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಅಂದು ಕಾಂಡವವನದ ದಹನದಿ | ಬಂದುದಕ್ಷಯಬಾಣವಿದು ತಾ |
ಇಂದುಬರೆತುದು ಬಹಳಜಲನಿಧಿ ಬತ್ತುವಂದದಲಿ || ಇಂದುಮಾಳಿಯ ಸೇವೆಗಂದಪು | ಳಿಂದಕಂಟ
ಕನಾದನೇ ಹಾ | ಯೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿ ಚಾಪದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಶಿವನ ||೧೮|| ಕಳಚಿದನು ದಂಡೆಯನು
ಗಾಯದ | ಲಳುಕಿದನಲಾಯನುತ ಮಗುಳ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮೇಲ್ವಾಯ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಜರೆದು
ಝೋಂಪಿಸುತ || ಮೆಲುನಗೆಯಲರ್ಜುನನ ಚಾಪವ | ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನ | ಬೆಳವಿಗೆ

ಯವಾಡಿದನು ಘೇಯೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮು ||೧೯|| ತಿಳಿವನ್ನಗಿದಡಿಗಿಕ್ಕಿ ಮರೆವೆಯ | ಕಳಕ
ಳವೆ ಮೇಲಾಯ್ತು ತಾಮಸ | ಜಲನಿಧಿಯ ತಾಯ್ತುಳಲ ಮುಟ್ಟಿತು ಮನ ಧನಂಜಯನಾ || ಸೆಳೆದ
ನೊರೆಯಲಡಾಯುಧವ ಬೀ | ಳೆಲವೊ ಶಬರಯೆನುತ್ತ ಹೊಯ್ದನು | ತಳಿರೆಲೆಯ ತಳಿವಳವರೆಯ
ನೆಲೆವನೆಯಪಶುಪತಿಯ ||೨೦|| ಆಯುಧದ ಬರಿಮುಷ್ಟಿಯುಳಿಯಲ | ಡಾಯುಧವ ತಿವಕೊಂಡನೀ
ತನ | ಬಾಯಹವಣಿನ ತುತ್ತಹದೆ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೊಡ್ಡವಣೆ || ರಾಯಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥನುಬ್ಬಟಿ |
ಬೀಯದೀಸರಮೆತ್ತಮೆತ್ತ ವಿ | ಡಾಯಿಯಾಯ್ತುತಿಚ್ಚಸಲತನದವಿವೇಕಮಡ ಮುರಿಯೆ ||೨೧||
ಮರನಹಗೊಂಬುಗಳಲಿಟ್ಟನು | ತಿರುಹಿ ಕಲ್ಲುಂಡುಗಳ ಮಳೆಯಲಿ | ಹರನನಾದಿದನೇನನೆಂಬನು
ಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ || ಸರಳ ಸಾರದಲಿನಿತುವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿ ಕರುಣಾವನಧಿ ನುಡಿದನು | ಮರುಳೆ
ತಮ್ಮಡಿ ಕೈದುವುಳ್ಳೊಡೆ ಕೊಂಡುಬಾಯೆಂದ ||೨೨|| ಕೈದುವೇಕೆ ಪುಳಿಂದನವೊಡ | ನೈದಿಸಾ
ಭುಜಯುಧದಲಿ ಬಲು | ಗೈದುವಿದಲಾ ಮುಷ್ಟಿ ನಿನಗಡುಪಾಯ ಚೋಕ್ಕೆಯವ || ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳ
ನುವಾಗು ನಿನ್ನವ | ರೈದಿ ನೋಡಲಿ ಯೆನುತ ಭುಜವನು | ಹೊಯ್ದು ನಿಂದನು ಪಾರ್ಥನುರೆ ಬೆರ
ಗಾಗೆ ಭೂತಗಣ ||೨೩|| ಕಂಡಿರೇ ದೇವಿಯರು ನರನು | ದ್ವಂಡತನವನು ತರಗೆಲೆಯ ಕೈ | ಕೊಂಡು
ತಿಂಗಳುನಾಲ್ಕು ಪವನಗ್ರಾಸದಿಂ ಬಳಿಕ || ದಂಡಿಸಿದನೀದೇಹವನು ನಾ | ವಂಡಲೆಯಲೊದಗಿದನಲೇ
ಸಮ | ದಂಡಿಯಲಿ ನವೊಡನೆ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಶಶಿಮೌಳಿ ||೨೪|| ಹಾರಿತಾಯುಧವೆಂದು ಭೀತಿಗೆ |
ಮಾರುಪೋದನೆ ವೀರರಸ ನೊರೆ | ಯಾರಿತೇ ನಿಜಬಾಹುಶಕ್ತಿಯೊಳುಂಟೆ ಖಯಪೋಡಿ || ಮಿಾರಿ
ಹತಕಂತುಕದವೊಲು ಪುಟ | ವೇರುತದೆ ವಿಕ್ರಮ ಚಡಾಳಿಸಿ | ಬೀರುತದೆ ಭುಜಭಾರಿಯಂಕವ ದೇ
ನೋಡೆಂದ ||೨೫|| ಈತನರನೆಂಬವಕಣಾ ಸಂ | ಗಾತಿ ನಾರಾಯಣಬುಟಿಗೆ ತಾ | ವೀತಗಳು ಹವಿ
ಯಂಶಭೂತರು ಭಕ್ತರಿವರೆಮಗೆ || ಈತನೆಮ್ಮಯ ಪಾಶುಪತವಿ | ಬ್ಯಾತಬಾಣವ ಬೇಡಿ ತಪದಲಿ
ವೀತರಾಗದ್ವೈಪ್ರಿಯಾದನು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬|| ಕೊಡುವೆನೀತಂಗೆಮ್ಮ ಶರವನು | ಮಡದಿ
ಮೆತ್ತೆಯು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನ | ಕಡುಹನೆನುತಿದಿರಾತು ಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ಹಿಡಿದರಿಬ್ಬರು
ಕೈಗಳನು ಹೊ | ಕೊಡನ ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಯಲಿ ಮಿಗೆ | ಜಡಿತೆಯಲಿ ಚಾಳೈಸಿದರು ಬಹುವಿಧದಬಿನ್ನ
ಣವ ||ಬಿಗಿವ ಬಿಡಿಸುವ ಬಿಡಿಸಿದಾಕ್ಷಣ | ತೆಗೆವ ಕಳಚುವ ಕೊಂಬ ಲಳಿಯಲಿ | ಹೊಗುವ ಹತ್ತುವ
ಲವಣಿಯಲಿ ಲಾಲಿಸುವ ಹೊರವಡುವ || ಚಿಗಿವ ತೊಡಚುವ ಬಿಗಿವ ಬಿಡಿಸುವ | ಬಿಗಿವ ಬಳಸುವ
ಬಂಧಗತಿಯಲಿ | ಲಗಡಿಸುವ ಲೋಕೈಕವೀರರು ಹೊಕ್ಕುಹೇಣಿದರು ||೨೭|| ಕರವಳಯತಳಹತ್ತ
ಡೊಕ್ಕುರ | ತಿರವಧಣುವಟ್ಟ ತಳಬೊ | ಪ್ಪರದುವಂಗುಲಕಂದಡೊಕ್ಕುರತೋರಹತ್ತದಲಿ || ಸಂಸವಂ
ಕಡುಬಂಧಪಟ್ಟನ | ಉರಗಬಂಧನಬಾಹುದಣುವಂ | ತರಲಗಡಿಯೆಂಬಿನಿತರಲಿ ತೋರಿದರು ಕೌಶಲವ ||
ಮುರಿವ ಬಿಡಿಸುವಡೆಗೆಯಸೈರಿಸಿ | ತೆರಳಿಚುವ ತಳಮೇಲುಗಳಲು | ತ್ತರಿಸುವೇಳುವ ಬೀಳ್ವ ಹತ್ತುವ
ಸುಳಿವವಂಚಿಸುವ || ಹೊರಳವ ತನುಹೋರಟೆಯ ಸತ್ವೋ | ತ್ತ ರುಷ ಸರಿಯನೆ ಶಂಭು ತಿಷ್ಯಗೆ | ಪರಿವಿಡಿ
ಯುಳಿಸುವೊಲಿದ್ದನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಗಾಯವುಂಟೇ ತೋರು ನಿನಗಡು | ಪಾಯೊ ಬಿಡ
ಜನನನುತಲ | ಜೇಯನೊಡನಿದರೆದ್ದು ತಿವಿದನು ಹರನೆ ಹೇರುರವ || ಗಾಯಘಾತಿಗೆ ನಿಮ

ಮತವೆಮೆ | ಗಾಯಿತನುತ ಪುರಾರಿ ಕಪುಪೂರಾಯದಲಿ ಕರೆವೆತ್ತಿ ನಸುತ್ತಿವಿದನು ಧನಂಜಯನ || ೩೧ ||
ತರೆಹರಿಸಿ ನರನಿಕ್ಕಿದನು ಶು | ಕರನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೆಡೆಯಲಿ | ಮುರಿದು ಕಳಚಿ ಗರಿ(ಅ)ಸೆರಗಿದನಿಂದ್ರ
ನಂದನನ || ಮರಳಿತಿವಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ | ತಿರಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ಶಂಭುವಿಂತಿ | ಬೃರ ವಿಷಮಗ
ಯದ ಪಾವಣೆ ಘಲ್ಲಿಸಿತುಜಗವ || ೩೨ || ಸುಯ್ಯಹೊಗೆಗಳಹೊದರು ದಿವಿಗುಳ | ಮಯ್ಯಳಿಯ
ಮುರಿವುಗಳ ದೃಢವೇ | ಗಾಯ್ಲರಿಕ್ಕಿದ ಗಾಯಗಾಯಕೆ ಮೆಪ್ಪಿಕಿಡಿಯೇಳಿ || ಶಯ್ಯಹತಿಗಳಭಾರಣೆ
ಯಬಲು | ವೊಯ್ಯ ಬೆಳೆಸಿರಿವಂತರಿವರೆನ | ಲಯ್ಯಹೈಲದಜರಡುಗಳೆ ನರಸಾಧಕೇಳಿಂದ || ೩೩ ||
ತಾಣವೆಂತುಟೊ ಶಿವತಿವಾಸ | ತಾಣನಹೆ ಬಹುದಿವಸಭುವನ | ಪಾಣವೇಪೋಷಣವಲಾ ಮರು
ಪೂತು ಜಗಜಟ್ಟಿ || ಕಾಣೆನಿವಗೆ ಸಮಾನರನು ಶಿವ | ನಾಣೆಗುಣದಲಸೂಯವೇತ | ನ್ನಾಣೆ ನೋಡಾ
ಶಬರಿ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಮದನಾರಿ || ೩೪ || ನಿನಗೆ ನಾ ಬೆರಗಾದ ನೀನಿಂ | ದನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ದೇವ
ದಾನವ | ಜನನಿಗೆ ಪಾಡಲ್ಲ ನೀಹಲ್ಲಣಿಸಿದ್ಯ ನಮ್ಮ || ಇನನೊ ಮೇಣ್ಣೇವೇಂದ್ರನೋ ಹರ | ತನು
ಜನೋ ಹರಿಯೋ ಮಹಾದೇ | ವನೊ ಕಿರಾತನೊ ನೀನೆನುತ ಮತ್ತೆರಗಿದನು ಶಿವನ || ೩೫ || ಗಾಯ
ವನು ಮುನ್ನಿ ಸುತ ಶಿವ ಪೂ | ರಾಯದಲಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕು ರುಧಿರ
ನಾಸಿಕದರಡುಬಾಹೆಯಲಿ || ನೋಯನೊಂದನು ಮಿಾರಿ ಮುನಿಯಲ | ಪಾಯವಾನುದೆ ಕಟಕಲಾತ |
ಪ್ಪಾಯಿತೇ ತಪ್ಪಾಯ್ತನುತ ಮರುಗಿದನು ಮದನಾರಿ || ೩೬ || ಬಿರಿದುದೀತನ ಗರ್ವಗಿರಿ ಮಡ
ಮುರಿದುದೀತನ ಶಕ್ತಿ ಸಲೆ ಟಿ | ಬ್ಬರಿಸಿತ್ತಿಂದ್ರಿಯವರ್ಗ ನೆಗ್ಗಿ ತು ನೆನಹಿನೊಡ್ಡವಣೆ || ಹರಿದುದಂ
ತೆ ಸ್ವೇದಜಲ ಕಾ | ಹುರತೆ ಕಾಲ್ವೊಳೆಯಾಯ್ತು ಮತಿನಿ | ಬ್ಬರದಬೆರಗಿನ ಬೇಟದಲಿ ಬೆಂಡಾದನಾ
ಪಾರ್ಥ || ೩೭ || ಅವಸವ್ರತಭಂಗವೋ ಮೇಣಾಪದ್ರವದೋಹವೋ ತಾ | ನಾವಶಿವಭಕ್ತಾಪರಾ
ಧಿಯೊ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ || ಅವಹಿರಿ ಯರೆಹಳಿದನೋ ಮೇ | ಣಾವಧರ್ಮವನಳಿದನೋ ತನ |
ಗಾವಪರಿಪರಿಭವಮೆಹೀರುಹ ಫಲಿತವಾಯ್ತಂದ || ೩೮ || ಈತ ಧಿಟಕೆ ಪುಳಿಂದನೇ ವಿ | ಬ್ಯಾತನರ
ತಾನಲ್ಲಲೇ ಧಿಟ | ಜಾತಪಾರ್ಥನೆ ತಾನಿಧಾನಿಸೆ ಶಬರನಿವನಲ್ಲ || ಈತ ಪಲ್ಲಟವಾದನೋ ಮೇ |
ಣೈತತುರಗನಪಲ್ಲಟವೊಕುಂ | ತೀತನುಜ ತಾನಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೩೯ || ಅರಿದನೇ ಶಿವ
ನೆಂದು ದೈವದ ಸಲಿಯಬಲುಹನು ಕಂಡೊಡೆಯುಧಿಟ | ವರಿಯಬಹುದೆ ರವಸ್ಯಮಾಯಾಗೋಪಿತಾ
ತ್ಮಕನ || ಅರುಹಿಕೊಡವೇ ವೇದತಿರವೆ | ಚ್ಚರಿಸಿ ತನ್ನ ನಖಂಡಚಿನ್ಮಯ | ದರಿವು ತಾನೆಂದಾವನರಿ
ವನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೪೦ || ಹಂದಿಯೇತಕೆ ತನಗೆ ಬನದ ಪು | ಳಿಂದನಲಿ ಸೇನಾಗಲೇಕೆ ಪು | ಳಿಂದ
ನೇಮಾನ್ಯಕನು ನಾವವಮಾನ್ಯರಾದವಲೇ || ಇಂದುಮೌಳಿಯುಹೇಕ್ಷೆಯೋ ತಾ | ನಿಂದು ಶಿವಪದ
ಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯನೊ | ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ತಾನಲಾ ಹಾಯೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೪೧ || ಏಕೆ ಚಿಂತೆವೃಥಾಮ
ನೋವ್ಯಥೆ | ಕಾಕಲಾ ನಾನಜ್ಞಾನಾಗೆ ಪಿ | ನಾಕಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಮರೆವೊಗುವೆನು ಮಹೇಶ್ವ
ರನ || ಈಕಿರಾತನಹರಿಬವನು ಬಳಿ | ಕೇಕನಿಮಿಷಕೆ ಗೆಲುವೆನೆನುತ ವಿ | ವೇಕಸಿರಿಯ ಕಟಾಕ್ಷವಿತ್ತಕೆ
ಮಾರಿದನು ಮನವ || ೪೨ || ಮಣಲಲಿಂಗವ ಮಾಡಿದನು ನಿ || ಗುಣನ ಸಗುಣಾರಾಧನೆಯ ಮ ||
ನ್ನಣೆಗಳಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ವಿವಿಧಾಗಮೋಕ್ತದಲಿ || ಕಣಗಲೆಯ ಬಂದುಗೆಯ ಕಕ್ಕಯ | ಸಣಬಸರಿ

ಸದಕುಸುಮದಲಿ ರಿಪು | ಗಣಭಯಂಕರನರ್ಚಿಸಿದನಂಧಾಸುರಾಂತಕನ ||೪೩|| ಅಮಲಶೈವಸ್ತವವೆ
ಹೇಳಿದು | ನಮಿಸಿದನು ಬಲವೆಂದು ಪುನರಪಿ | ವಿಮಲಮತಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ||
ಕಮಲಭವಸುರವಂದ್ಯ ಗಿರಿಜಾ | ರಮಣ ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಿ ದೇವೋ | ತ್ತಮ ತ್ರಿಯಂಬಕ ಪುಷ್ಪಿವ
ರ್ಧನ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ||೪೪|| ಗೆಲಿದನೆನ್ನನು ಶಬರನೀತನ | ಗೆಲುವಶಕ್ತಿಯ ಕೊಡು ಕಿರಾತನ |
ಬಲಹು ಭಂಗಿಸಿತೆನ್ನ ಬಿಂಕವನೊಡೆಯನಿನಿರಲು || ಹಲವು ಮಾತನಿವನ ಮುರಿವ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯನೆ
ಕೃಪೆಮಾಡೆನುತ ಪರ | ಬಲಭಯಂಕರ ಭುಜವನೊದರಿಸುತ್ತಿತ್ತಮುಂದಾದ ||೪೫|| ಕಾಣಬಹುದೋ
ಶಬರ ನಿನ್ನೀಪ್ರಾಣವೆನ್ನಾಧೀನವರಿಯಾ | ಸ್ಥಾಣುವಿನ ಬಲಹುಂಟು ಹಿಂಡುವೆನಿನ್ನು ನಿನ್ನಸುವ ||
ಗೋಣ ಮುರಿವೆನು ಮಿಡುಕಿದೊಡೆ ತಿವ | ನಾಣ ಬಾ ಸಂಮುಖಕ ಹಾಣಾ| ಹಾಣಗಿನ್ನುನುವಾಗೆನು
ತಲೆವೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೪೬|| ಕಂಡನರ್ಜುನನೀಕಿರಾತನ | ಮಂಡೆಯಲಿ ತಾಮಳಲಿಂಗದ | ಮಂಡೆ
ಯಲಿ ಪೂಜಿಸಿದಬಹುವಿಧಕುಸುಮಮಂಜರಿಯ || ಕಂಡನಿತ್ತಲು ಮುರಿದು ಪುನರಪಿ | ಕಂಡನೀಶ
ಬರಂಗಿದೆತ್ತಣ | ದಂಡಿಯೋ ಹಾಯೆನುತ ಸೈವರಗಾದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೭|| ಆಗಲಿದನಾರೈಪೆನೆನು
ತವೆ | ಯಾಗಮೋಕ್ಷದಿ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗದ | ಮೇಗಡೆಯನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನು ಬೇರಿರಿಸಿಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಹೂ
ಗಳನು ತಿರಿದೊಟ್ಟಿ ಕರುಣಾ | ಸಾಗರನ ಬಲವೆಂದು ದಕ್ಷನ | ಯಾಗಹರನೆ ನಮಚ್ಛಿವಾಯೆನುತಿತ್ತ
ಮುಂದಾದ ||೪೮|| ಮತ್ತೆ ಕಂಡನು ಬುಡಕರಶುಖ | ನುತ್ತಮಾಂಗದಲೀಚೆಯಲಿ ಲಿಂಗ | ಗೋತ್ತ
ಮಾಂಗದಮೇಲೆಕಾಣನು ಕುಸುಮಮಂಜರಿಯ || ತುತ್ತಿದವು ಕೌತುಕವ ರಂಜಿಸಿ | ಹೊತ್ತವದು
ಭುತವನು ಭಯಾನಕ| ವೆತ್ತರಸದಲಿ ಮುಳುಗಿದವು ಕಂಗಳು ಧನಂಜಯನಾ ||೪೯|| ತಿವನಲಾ ಸಾಕ್ಷಾ
ಚ್ಚ ತುರ್ದಶ | ಭುವನಕರ್ತುವಲಾ ಕಿರಾತ | ವೈವಹರಣೆಯಲಿ ಸುಳಿದುದಸ್ಮದನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಲಾ ||
ಎವಗದನಶನತಪದ ಪಿತ್ತದ | ಬವಣಿ ತಲೆಗೇರಿದುದಲಾ ತಿವತಿವ | ಮಹಾದೇವನುತ ಮರುಗದನಂದು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೫೦|| ಹೃದಯವಿಬ್ಬಗಿಯಾಯ್ತು ಕಂಗಳು | ಬೆದರಿದವು ವೈರ್ವಣವದಲಿ ತನು | ಗದಗ
ದಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ಜಡಿದುದು ರೋಮಹರುಷದಲಿ || ಉದುರಿದವು ನೇತ್ರಾಂಬು ಬಿಂಕದ | ಬೆದರಿಕೆಯ
ಮೂಢತೆಯ ತಿಳಿವಿನ | ಮುದದ ಭೇದದ ಗಾಯಘಾತಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೊಳಗಾದ ||೫೧|| ಸ್ವೇದಜಲದಲಿ
ಮಿಂದು ಪುನರಪಿ | ಬೇದಪಂಕದೊಳದ್ದು ಬಹಳವಿ | ಪಾದರಜಲದಲಿ ಹೊರಳಿ ಭಯರಸನದಿಯೊ
ಳೀಸಾಡಿ || ಮೈದೆಗೆದು ಪಾರನಾಗಿ ದಸಯಲಿ | ಬೀದಿವರಿವುತ ವಿವಿಧಭಾವದ | ಭೇದದಲಿ ಮನ
ಮುಂದುಗೆಡುತಿರ್ದದು ಧನಂಜಯನಾ ||೫೨|| ಏಸುಬಾಣದಲೆಚ್ಚೊಡೆಯುಯೊರ | ಸೂಸಿದವು ನಾನ
ರಿದುದಿಲ್ಲ ಮ | ಹಾಶರಾಘವ ಕಳುಹೆ ನುಂಗದೊಡರಿದೆನೇ ಬಳಿಕ || ಆಶರಾಸನಖಡ್ಗ ವನು ಕೊಳ |
ಲೈಸರೊಳಗೆಚ್ಚ ತ್ತನೇ ಹಿಂ | ದೇಸುಜನ್ಮದ ಜಾಡ್ಯಜವನಿಕೆಯಾಯ್ತು ತನಗೆಂದ ||೫೩|| ಅವನನು ಜಪ
ಯಜ್ಞದಲಿ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವರಾವನ ಪದಾಂಬುಜ | ಸೇವೆಯಲಿ ಸನಕಾದಿಗಳು ಧನ್ಯಾಭಿಮಾನಿ
ಗಳು || ಅವನೊಬ್ಬನು ನಾದಬಿಂದುಕ | ಳಾವಿಶ್ವೇಶ್ವರತೀತನೀತನೊ | ಳಾವು ಸಮರಕೆ ಸೇನಿಸಿದವಲಾ
ಶಿವತಿವಾಯೆಂದ ||೫೪|| ಅವನನುಯಜ್ಞಾ ದಿಕರ್ಮದೊ | ಳಾವನನು ನಿಯಮಾದಿಯೋಗದೊ |
ಳಾವನನು ವಿವಿಧಾರ್ಚನಾಂಕಿತಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ಅವನನು ಜೀವಾತ್ಮಜೈತ | ನ್ಯಾವಲಂಬನನೆಂದು

ಭಜಿಸುವ | ರಾವು ರಣದಲಿ ಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೫|| ಲೋಕವಾವನ ಮಾಯೆಯಿ
ಜಗ | ಕಾಕೆವಾಳರಿದಾರುಚಂದ್ರದಿ | ಮೊಕ್ಕರಗ್ರಹರಾಶಿರಾಗಳಾರತೇಜಸದಲಿ || ಲೋಕರಚನಾರಕ್ಷೆ
ಸಂಹೃತಿ | ಯಾಕರಣೆ ತಾನಾರದಾಜಗ | ದೇಹದೈವದಕೂಡ ತೋಡಿಯಿ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೬||
ಜೀವರೂಪನು ಸಾಕ್ಷಿ ಕೂಟ | ಸ್ಥಾವಲಂಬನ ಕರ್ತು ಚೇತನ | ನಾವನೀಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನಂತರ್ಯಾಮಿ
ಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ || ಅವನಮಲ ಪ್ರತ್ಯೇಗಾತುಮು | ನಾವನುರುಪರಮಾತ್ಮನೀಶ್ವರ | ಸಾವನಾತನಕೂಡ
ಕದನವ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೭|| ಸ್ಫುರದಲಿಂಗನುಲಿಂಗಮೂಲೋತ್ಕರನು ದಾರವ್ಯಕ್ತಸದಸಿ ತ್ವರದ
ಪರತಿವನಾರುಶೈವೋತ್ಕರುಷಲಿಂಗದಲಿ || ಪರಮಪರರೂಪಾತ್ಪರಾತ್ಪರ | ತರ ನಿರೂಪನದಾವನಾ
ತನೊ | ಳರರ ನಾವೆಚ್ಚಾಡಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೮|| ಅರಕಾರವುಕಾರವಿಮಲಮುಕಾರಯುಕ್ತೇ ಕಾಕ್ಷ
ರದವಿ | ಸ್ಫುರಿಯಾವನು ಮಾತೃಕಾಕ್ಷರರೂಪನಕ್ಷಯನು || ಆರುವಾಜ್ಞೆಯನಾರು ವಾಚೋ | ದೂರ
ನಾರು ವಚೋನಿಯಾಮಕ | ನಾರವನಕೂಡವಗೆ ಕಲಹವೆ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೫೯|| ಗಾಹುಹತ್ತಾಹ
ತ್ತಿಗಡ ನಿ | ದೇಹನೊಡನೆ ಮಹಾಶರಾಭುಕೆ | ಮೇಹುಗಡ ಜೀವನವು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಸೀಮೆ
ಯಲಿ || ಅಹ ಮೂದಲೆಗಡ ಸುನಿಗಮ | ವ್ಯೂಹದೂರನಕೂಡ ಹರನೊಡ | ನಾಹವಕೆ ಸಮಜೋಳಿ
ನಾವ್ಗಡ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೦|| ಎವೆಗೆರಡುಕಣು ವಿಶ್ವತೋಚ | ಕ್ಷುವಿನೊಡನೆ ಸಕ್ರೋಧದರುಶನ
ವೆವೆಗೆರಡುಭುಜವಿಶ್ವತೋಭುಜನೊಡನೆಸಂಗ್ರಾಮ || ಭುವನಚರಣನ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ತಿವನ ನ
ಮ್ನಿಕಾಲುನಾಲಿಗೆ | ಯವಗಡಿಸಿ ಗೆಲಲಾವ್ನಮರ್ಥರೆ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೧|| ಹೂಡಿ ಜಗವನು ಜಗ
ದಜೀವರ | ಕೂಡ ಬೆರಸಿ ಸಮಸ್ತವಿಷಯದೊ ಲಾಡಿ ಸೊಗಸುವನಾತನುಪಭೋಗಪ್ರಪಂಚದಲಿ ||
ಹೂಡದಳಿಯದಗಮಿಸಿವರಳದ | ಕೂಡದಗಲದನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಿ | ರೂಢನೊಡನೆಚ್ಚಾಡಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾ
ಯಿಂದ || ಅವನೊಬ್ಬನಣೋರಣೀಯನ | ದಾವನುರು ಮಹತೋಮಹೀಯನ | ದಾವ ನಿರುತಂ ದೃಷ್ಟಿ
ಸಂಗತವಿಶ್ವಸಮಯದಲಿ || ಅವನೊಬ್ಬನ ನಾಮರೂಪುಗು | ಣಾವಲಂಬನಲ್ಲದೀಶ್ವರ | ಸಾವನಾತ
ನೊಳೆಮಗೆ ತೋಟಿಯ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೨|| ಸೇವ್ಯನನು ಸತ್ಕೃತಿಗಳಲಿ ದ್ರ | ಪೃವ್ಯನನು ದೃಢ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಮಂ | ತವ್ಯನನಶ್ರುತವ್ಯನನು ಸಂಕೀರ್ತಿತವ್ಯನನು || ಅವ್ಯಯನನಕ್ಷಯನನಭವನ | ನವ್ಯ
ಥನನ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಚೇ | ತವ್ಯಂದೇಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೩|| ಸ್ಫುರದಕಾರಾದಿಯ ಹಕಾ
ರೋ | ತ್ವರದಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಿ | ಸ್ತರದಹಂತತ್ವದ ಮಹತ್ತತ್ವಾತಿಶಯಪದದ || ಪುರುಷ ಮೂ
ಲಪ್ರಕೃತಿಗಳನು | ತ್ವರಿಸಿ ತೊಳತೊಳತೊಳಗಬೆಳಗುವ | ಪರಮತಿವನಲಿ ಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವ
ಯಿಂದ ||೬೪|| ಸರಸಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುರುದ್ರೇ | ಶ್ವರಸದಾತಿವರಾವೆಳೊಬ್ಬಳ | ಚರಣಸೇವಾಸಂಗದ
ಲ್ಲಿಯೆ ಸುಪ್ರಸ್ಮಿತರು || ಪರಮಾಶಕ್ತಿಯದಾವನಂಘ್ರಿಗೆ | ತಿರವನೊಡ್ಡಿ ಹಳಾಮಹೋತ್ತಮ | ಪರಮ
ತಿವನಲಿ ಸೆಣಸಿದವಲಾ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೬೫|| ಈಸರಿಯಲರ್ಜುನನ ಮನದನು | ತಾಪವನು ಕಾಣು
ತ್ತಶಾಬರ | ರೂಪರಚನೆಯ ತೆರೆಯಮರೆಯಲಿ ಮೆರೆವಚಿನ್ಮಯದ || ರೂಪನವ್ಯಾಹತನಿಜೋನ್ಮತ
ರೂಪರಸದಲಿ ನರನಚಿತ್ತದ | ತಾಪವಡಗಲು ತಂಪನೆರೆದನು ತರುಣಶತಿಮೌಳಿ ||೬೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈ
ನಿಮ್ಮಪಾರ್ಥನ | ಪರಮಪುಣ್ಯೋದಯವನೀಶನ | ಕರುಣವನು ಶುಕಸನಕಸಿದ್ಧಾಧ್ಯರಿಗಗೋಚರದ ||

೦ರಪಮಿತನಿಜ ರೂಪವನು ವಿ । ಸ್ತಂಭದನು ವಿವಿಧಪ್ರಭಾವೋ । ತ್ವರದ ನಿರುಗೈಯ ತೋರಿದನು
 ಸುತಿಕೋಟಿ ಕೈಮುಗಯ ॥೬೮॥ ಬಲಿದಚಂದ್ರಿಕೆಯೆರಕವೆನೆ ಧಳ । ಧಳಿಸಿ ಬೆಳಗುವಕಾಯಕಾಂತಿಯ ।
 ಪುಲಿದೊಗಲ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಕೇವಣದಿಂದುಘನಿಸತಿಯಾ ॥ ಹೊಳೆವಪರಣನಅಕ್ಷಮಾಲಾ । ವಲಯದ
 ಭಯದ ವರದಕರಪರಿ । ಕಲಿತನೆಸೆದನು ಶಂಭು ಸದ್ಯೋಜಾತವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೬೯॥ ಹೊಳೆವಕುಂಕುಮ
 ಕಾಂತಿಯಲಿ ಧಳ । ಧಳಿಸತನುಗಜಚರ್ಮದುಡಿಗೆಯ । ಲಲಿತದಂತಪ್ರಬೆಯ ದರಹಸಿತಾನನಾಂಬು
 ಜದಾ ॥ ವಿಲಿಸಿತಾಭಯವರದಕರಪರಿ । ಲುಳಿತಪರಶು ದೃಢಾಕ್ಷಮಾಲಾ । ವಳಿಗಳೊಪ್ಪಿರೆ ವಾಮದೇವಾ
 ನನದಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥೭೦॥ ಕಾಳಮೇಘಸುವರ್ಣದುರುದಂ । ಪ್ಲಾಳಿಭೀಷಣನಮಳಜಪಮಣಿ । ಮಾ
 ಲಿಕೆಯ ಸುತಿವೃಗದಪಾಶಾಂಕುಶದ ಡಮರುಗದ ॥ ಶೂಲಘನಖಟ್ಟಾಂಗದ್ರೂಪಕ । ಪಾಲಘನಿವ
 ಲಯದ ಕರೋಟೀ । ಮಾಲೆಯಿಂದ ಮಹೋಗ್ರನೇಸದನಘೋರವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೭೧॥ ಪರಶು ಡಮರುಗ
 ಖಡ್ಗ ಖೇಟಕ । ಶರಧನುಶ್ಚೂಲದ ಕಪಾಲದಾಕರದ ರಕ್ತಾಂಬರದ ಘನಪನ ಭೋಗಭೂಷಣದಾ ॥ ಸ್ಫು
 ರದಘೋರದಭೇದಭಯುತ । ಕರದ ಪರಶುವೃಗಂಗಗಳಿ ತೆ । ತ್ವರೇಷಮುಖದಲಿ ಮೆರೆದನೆರಕದಮಿಂ
 ಚಿನಂದದಲಿ ॥೭೨॥ ಎಳೆಯಮುತ್ತಿನಢಾಳವನು ಮು । ಕ್ಕುಳಿಸಿದಂಗಚ್ಛವಿಯ ಭಯವರೆ ಲುಳಿತಜಪ
 ಮಣಿವೇದಪಾಶಾಂಕುಶದ ಡಮರುಗದಾ ॥ ಲಲಿತಖಟ್ಟಾಂಗದ ಕಪಾಲದಾ ಹೊಳೆವಶೂಲದಕರದ ನಿಗಮಾ
 ವಳಿತಿರೋಮಣಿ ಮೆರೆದನಂದೀಶಾನವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೭೩॥ ಬೇರೆಬೇರರಿಗಣ್ಣುಗಳ ಪೂ । ತ್ವಾ
 ರದಹಿಂಬಂಧದ ಜಟಾಕೋ । ಟೀರೆಭಾರದ ಮುಖಚತುಷ್ಟಯಭುಜಚತುಷ್ಟಯದಾ ॥ ವಾರಿಜಾಸನವಿ
 ಪ್ಲುರುದಾ । ಧಾರನೀಶ್ವರಪಂಚವಕ್ತ್ರಾ । ಕಾರದಲಿ ತಿವ ಮೆರೆದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ॥೭೪॥
 ಶ್ರುತಿಗಳುಪನಿಷದಾದ್ಯಖಿಳದೇವತೆಯರಾಕಲ್ಪಿತಕಿರಾತಾ ಕೃತಿಯನುಳಿದರು ಸುಳಿದರೀಶನ ನುತ್ತುವಳ
 ಯದಲಿ ॥ ಸ್ತುತಮೆಧುರವುಖಕಾಂತಿಕಲ್ಲೋ । ಲಿತಕಟಾಕ್ಷಚ್ಛವಿಯಲೀಕನ । ಧೃತಿಯಲೀಡಿದಡದಲೆ
 ಸೆದರು ಗೌರಿದೇವಿಯರು ॥೭೫॥ ಸನಕನಾರದ ಭೃಗುಪರಾಶರ । ತನುಜ ಭಾರದ್ವಾಜಗೌತಮ । ಮುನಿ
 ವಸಿಷ್ಠ ಸನತ್ಕುಮಾರನುಕಂಕನುಪಮನ್ಯು ॥ ವನಕೆ ಬಂದರು ಪಾರ್ಥಕೇಳಿದು । ನಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಮಗೆ
 ಲೇಸಾ । ಯ್ತನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದುದು ಹರನಂಘ್ರಿಯಲಿ ಮುನಿನಿಕರ ॥೭೬॥ ಜಯಜಯೆಂದುದು ನಿಖಿ
 ಳಜಗವೆ । ಕ್ಷಯನ ದರುಶನಕೆಂದು ಸುತಿಕೋಟಿಯ ಗಡಾವಣೆ ಗಾಸಿಯಾದುದು ಹರನ ಘಲ್ಲಣಿಗೆ ॥
 ನಿಯತವೇನೋ ಜನ್ಮಶತಸಂ । ಚಯದೊಳರೆ ಕೃತಾರ್ಥನರ್ಜುನ । ಜಯವೆನಲು ಮೊಳಗಿದವು ಭೇರಿ
 ಗಳಮರಕಟಕದಲಿ ॥೭೭॥ ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯೊಳೆದ್ದು ಹರುಷಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನವನು ನೋಡುತಿದನುನಿಟ್ಟ
 ದೃಷ್ಟಿಯೊಳುಗುವಜಲದಲಿ ರೋಮಪುಳಕದಲಿ ॥ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದನು ಹರನ ಕಾಣದೆ । ತೊಟ್ಟುರುಗಗಳ
 ರೋಮಹರುಷದ । ಲಿಟ್ಟಿಡೆಯ ಮೈದವಕದರ್ಜುನ ನಿಂದು ಬೆರಗಾದ ॥೭೮॥ ಹರಹಿನಲಿ ಹೂದರದ್ದು
 ಹರುಷದಾ ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ ಚಿತ್ತವಾ ತಿರುಹಿ ಹಿಡಿದನು ಮನಕೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಮ್ಮುಹಮ್ಮು
 ಗೆಯ ॥ ಕೊರಳುಗೊಳಿಸಿ ಕುಲಾಲಚಕ್ರದ । ಪರಿಭವಣಿಗೆಯ ಪಾಡಿನಲಿ ಕಾ । ತರಿಸುತವನಿಗೆ ಮೈಯ
 ನಿತ್ತನು ನೀಡಿ ಭುಜಯುಗವೆ ॥೭೯॥ ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವೋ । ತ್ತಮ ವೈಘಾಸುಭಲಾಭಿ
 ಮಾನ । ಭ್ರಮಿತನನು ಮೋಹಾಂಧಕೂಪಜಲಾವಗಾಹದಲಿ ॥ ಸ್ತಿಮಿತನನು ದುರ್ಬೋಧವೇದ

ಭ್ರಮಿತನನು ಕಲ್ಯಾಣಪದನಿ । ಗಮಿತನನು ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೮೦॥ ಅರಿದರಿದು
 ಮೆತಿಗಿಟ್ಟಮಾಸವ । ಕುರಿಯಲಾ ನೆರೆ ಕಂಡುಕಂಡೆಚ್ಚರದ ಖೂಳನಲಾವಿವೇಕದಮೂಗುವಾರಿಯಲಾ ॥
 ಬರಿಮನದ ಬಾಹಿರನೊಳಿನ್ನುಲಿ । ಮರೆವುದಪರಾಧವನು ನಿನ್ನನೆ । ಮರೆವುದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೈಗಾಯ
 ಬೇಕೆಂದ ॥೮೧॥ ದೇವದೇವ ಕೃಪಾಂಬುನಿಧಿ ಭ । ಕ್ತಾವಲಂಬನ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ । ಸೇವಕಪ್ರಿಯ
 ಭೂತಭಾವನ ಭಾವನಾತೀತಾ ॥ ದೇವವಂದಿತ ಕಾಲರೂಪ ಮಹಾವಿಭವ ಭವರಹಿತ ಪಾವನ । ಪಾವ
 ಕಾಂಬಕ ಸುತಿಕುಟುಂಬಕ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೨॥ ಜಯ ಜಗತ್ತ್ರಯನಾಥ ಭಕ್ತಾ । ಶ್ರಯ ಸದಾ
 ತಿವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಲಯವಿಹೀನ ಮಹೇಶ ಮನ್ಮಥಹರ ಮಹಾದೇವಾ ॥ ಭಯರಹಿತ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಲೋಕ ।
 ವೈಯಭವನ ದುರ್ಲಭ ದೇವ । ತ್ರಯನಮಸ್ಕೃತ ನಿಗಮಸತ್ಕೃತ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೩॥ ಸರ್ವಗತ
 ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವದ । ಸರ್ವಭಾವನ ಸರ್ವತೋಮುಖ । ಸರ್ವಪೂಜಿತ ಸರ್ವಸಾಧಕ ಸರ್ವಗುಣನಿ
 ಲಯ ॥ ಸರ್ವಸರ್ವಾಶ್ರಯಸಮಾಹಿತ । ಸರ್ವಮಯ ಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರ । ಸರ್ವದುಃಖಾಪಹ ಮಹೇ
 ಶ್ವರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೪॥ ರೂಪರಹಿತ ಸರೂಪ ನಿರ್ಮಲ । ರೂಪ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ಸದಸ । ದ್ರೂಪ
 ರೂಪ ವೈದ್ಯಮರೂಪಕ ಸರ್ವತೋರೂಪಾ ॥ ರೂಪರಸಗಂಧಾಬಿಷಯವಿರೂಪ ರೂಪಾತೀತ ಸಂವಿ ।
 ದ್ರೂಪ ವಿಮಲವಿರೂಪಲೋಚನ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೫॥ ರಚಿತಮಾಯಾ ವಿಮಾಯ ಮಾಯಾ ।
 ನಿಚಿತ ಮಾಯಾಧಾರ ಮಾಯಾ । ರುಚಿರ ಮಾಯಾರೂಪ ಮಾಯಾಮಯ ಜಗನ್ಮಾಯಾ ॥ ಶುಚಿ
 ಸತೇಜೋಬಲ ಹಿರಣ್ಯ । ಪ್ರಚಯತೇಜ ಸುತೇಜ ಗೌರಿ । ಕುಚಯುಗಾಂಕಿತವಕ್ಷನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣಿ
 ಸುವುದೆಂದ ॥೮೬॥ ಪರಮಹಂಸ ಪರಾತ್ಮ ಪರಮೇ । ಶ್ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮೈಕವಿಗ್ರಹ । ಪರಮತಿವ ಪರ
 ತತ್ತ್ವರೂಪ ಪರಾತ್ಪರಾನಂದಾ ॥ ಪರಮಗುಣ ಪರಶಕ್ತಿವಾಗ್ಗೇ । ಶ್ವರ ಪರಾರ್ತಿಹರೇಶ ಪರಶಂ । ಕರ
 ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಪರೋತ್ತಮ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೭॥ ಲಿಂಗಮಯ ನಿರ್ಲಿಂಗ ತೇಜೋ ಲಿಂಗ
 ಲಿಂಗಾತ್ಮಕ ಸದಾಶಿವ । ಲಿಂಗನಿರ್ಮಲಲಿಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಿತಮಹಾಲಿಂಗಾ ॥ ಲಿಂಗ ವಿಲಸಿತ ಲಿಂಗಚಿನ್ಮ
 ಮಯ । ಲಿಂಗ ಚೇತನ ಲಿಂಗದುರ್ಗಾ । ಲಿಂಗಿತಾಂಗವಿಲಾಸ ಶಂಕರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೮॥ ನಿರ
 ವಧಕ ನಿರ್ಮಯ ನಿಸ್ಪೃಹ । ನಿರುಪಮಿತ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಗುಣ ॥ ನಿರವಯವ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿರವಗ್ರ
 ಹನಿರಾಧಾರ ॥ ನಿರುಪಮ ನಿರಾಮಯನಿರಂತರ । ನಿರವಶೇಷನಿರಂಗ ನಿರ್ಮಲ । ನಿರತಿಶಯ ನಿಷ್ಕಳ
 ಮಹೇಶ್ವರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೮೯॥ ವಾಮದೇವ ದುರಂತ ವಿಮಲ । ವೈದ್ಯಮೇಕೇಶ ಕೃತಾಂತಹರ
 ನಿ । ಸ್ವಾಮ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸಮಂಜಸ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಾ ॥ ಭೀಮ ಭರ್ಗ ಕಪದಿ ಕಲ್ಪಿತ । ನಾಮ
 ರೂಪತ್ರಯ ವೃಷಧ್ವಜ । ಕಾಮಹರ ಕರುಣಾಮಹಾರ್ಣವ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ ॥೯೦॥ ಹರಹರಾ
 ತೈಮೂರ್ತಿರೂಪನು । ಧರಿಸಿಯತುಳಮಹಾಷ್ವಮೂರ್ತಿಯು । ಧರಿಸಿಯನುಪಮವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯು
 ಧರಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ ॥ ಪರಿಯನರಿವವರಾರು ದೇವಾ । ಸುರಮುನೀಶರಿಗರಿದು ಕೃಪೆಯಿಂ । ಕರುಣಿಸ
 ಲುಬಂದೈ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೯೧॥ ದೇವಸುರದನುಜೇಶವಂದಿತ । ದೇವಮನುಮುನಿನಿಕರ
 ಪೂಜಿತದೇವ ತತ್ವಾಕಾರ ಭಾವಿಪೊಡತಿನಿರಾಕಾರಾ ॥ ದೇವ ಸಾಕಾರದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಾವಳಿಯನುಡ್ಧ
 ರಿಪತಿವ ಮಾದೇವ ಕರುಣಿಸಿದೈಯನಾಥಂಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೯೨॥ ಹರನೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ಗಿರಿಜಾ । ಪರ

ನೆ ಶಶಿಶೀಖರನೆ ದಕ್ಷಾಧ್ಯಾಪಕರನೆ ಶಂಕರನೆ ನಿಜಭಕ್ತರಮನೋಹರನೆ || ಕರುಣಿಸುವುದುದ್ಧರಿಸುವುದು
ಸಂ | ಹರಿಸು ಮತ್ಪರಿಭವವನೆಂದುರು | ತರದಭಕ್ತಿಯಲಂದು ಸೈಗಡೆದಿರ್ವನಾಪಾರ್ಥ || ೯೩ || ಧರಣಿ
ಪತಿ ಕೇಳಿಶನೀತನ | ಹೊರಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪಾರ್ಥನ | ತಿರವ ಹಿಡಿದತ್ತಿದನು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಬರ
ಸಳೆದು || ಮರುಳುಮಗನೆ ಮಹಾತಪಸ್ಸಂ | ಚರಣೆಯಲಿ ನೊಂದೈಯೆನುತ ಕಡು | ಗರುಣಿ ಕರುಣಾ
ಮೃತಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದಿದನು ನರನ || ೯೪ || ಕೂಡೆ ಮೈದಡವಿದನು ಚೈಮುಂ | ಪಾಡಿದನು ಮನನೋ
ಯಿದಿರು ನೀ | ವ್ರಾಡಿದುಸಹತಿಯೆಂಬುದೆವ-ಗರ್ಚನೆನಮಸ್ಕಾರ || ಕೋಡದಿರು ಕೊಂಕದಿರು ಭಕ್ತಿಗೆ |
ನಾಡೆ ಮೆಚ್ಚಿದನೆನ್ನು ಚಿತ್ತಕೆ | ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲೆಲೆಮಗನೆ ಗುರುಗಣಪತಿಗಳಾಣೆಂದ || ೯೫ || ನರನು ನೀ
ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೀತಾಂ | ಬರನ ವಿಮಲಾಂಕಪ್ರಸೂತನು | ಪರಮಮುಖ ನೀನೆನ್ನು ಭಕ್ತನು ಚಿಂತಬೇ
ಡನ್ನು || ವರದನಾಡೆನು ಮಗನೆ ಶಸ್ತ್ರೋ || ತ್ವರವನಿದನೀ ಮುನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಂ | ದುರುತರಪ್ರೇಮ
ದಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಖಡ್ಗ ಶರಧನುವ || ೯೬ || ಸಲಿಸುವೆನು ನೀ ಬೇಡಿದುದನಿ | ಸ್ಥಲಿತವಂಜದಿನ್ನು ಸಾಕೆನೆ |
ನುಲಭನೀಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಯವಿನ್ನೀಕೆ ನಮಗೆನುತ || ಸಲಿಸು ಪಾಶಾಪತಾಸ್ತ್ರವನು ವೆ | ಗ್ಗಳದಬೊಮ್ಮ
ತಿರೋಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಗೋಳಿಸುವುದು ಕೃಪೆಯುಳ್ಳೊಡೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೯೭ || ಸವಡಿನುಡಿ
ಯುಂಟೇ ಚತುರ್ಧಶ | ಭುವನದಾಹವದಕ್ಷವೀಬಾ | ಣವನು ಕೊಟ್ಟನು ಮಗನೆ ಬೊಮ್ಮ ಶಿರೋಮಹಾ
ಶರವ || ದಿವಿಜದನುಜಭುಜಂಗಮಾದಿಗ | ಇವಗಡಿಸಲರೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಸಂ | ಭವಿಸದಾಹುತಿಯೆಂದು
ಕರವುದ್ದಂಡಬಲವೆಂದ || ೯೮ || ಸರಸಿಯಲಿ ಮಿಂದಾಚಮನವಿ | ಸ್ತರಣೆಯೆಲ್ಲವೆ ಮಾಡಿ ಶೂಲಿಯ |
ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನಿಂದನು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ || ಸರಳಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮಂತೋ || ಚ್ಚರಣಸಂ
ಹೃತಿಮೋಕ್ಷವನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸುತ ರಹಸ್ಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪಾಶಾಪತಶರವ || ೯೯ || ಜಗವುಘೋಯೆಂದು
ದು ಜಯಧ್ವನಿ | ಗಗನದಲಿ ಗಾಡಿಸಿತು ಹೂವಿನ | ಮುಗುಳಸರಿವಳೆ ಸುರಿದುದೀತ್ವರನಂಘ್ರಿಕಮಲ
ದಲಿ || ಧಗೆಯತಳಿ ಮುರಿದುದು ಮನೋರಥ | ದಗಳು ತುಂಬಿತು ನರನ ಮನಬು | ದ್ಧಿಗಳು ನೆರೆಸಿಲು
ಕಿತ್ತು ಹರಷೋತ್ಸವದ ದಾಳಿಯಲಿ || ೧೦೦ || ಹರನ ಕೋಮಲಪಾಣಿಕಮಲ | ಸ್ವರುಶಪೀಯೂಷದಲಿ
ಮುಳುಗಿದ | ನರನ ತನು ನಿರ್ಮೋಕಮುಕ್ತಭುಜಂಗನಂದದಲಿ || ಕಿರಣಲಹರಿಯ ಲಳಿಯ ದಿವ್ಯೋ |
ತ್ವರದ ಚಪಲಚ್ಛವಿಯ ಚಾರು | ಸ್ಫುರಣದಲಿ ಬೋಳ್ಳಿಸಿದುದು ಸುರನರರ ಕಣ್ಮನವಾ || ೧೦೧ || ಸುರ
ಮುನೀಕರ ವೇದಮಂತೋ || ಚ್ಚರಣನಾದದ ಗರುಡಗಂಧ | ವರ್ವ ಮಹಾಸ್ತುತಿರವದ ತುಂಬುರನಾರ
ದಾದಿಗಳ || ವರರಸಾನವಿಸ್ತಗೀತದೂರ್ವತಿ | ಯರ ಸುನೃತ್ಯದ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯದ | ಹರನ ಕರುಣಾಂಬು
ಧಿಯಲೋಲಾಡಿಸನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೦೨ || ಧರೆಗೆಸೆವಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮೋ | ತ್ವರವನನುಪಮಮೋಕ್ಷ
ಪದವನು | ಧಾರದೊಳಹಿತರ ಗೆಲುವಶೌರ್ಯಾನ್ನತಿಯ ಸಾಹಸವ || ಕರುಣಿಸಿದನಪ್ಪಿದನು ಕರೆದನು |
ಗಿರಿತನುಚ ನೀನುದ್ಧರಿಪುದೀ | ಪರಮಭಕ್ತನೆನಲು ಕರುಣದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿದಳಗಜ || ೧೦೩ || ಗಿರಿಜ ತ್ರಿಜ
ಗನ್ಮಾತೆ ರಕ್ಷಿಸು | ಪರಮಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಜಗದೊಳು | ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಚಂಡಿ ದುರ್ಗಿಯರೆಂಬ
ನಾಮದಲಿ || ಚರಿಸುತಿಹನಿನ್ನೀಕಮೂರ್ತಿಯ | ಪರಿಯನರಿವೆವರಾರೆನುತ ತ | ಚ್ಚರಣಯುಗಳಕ್ಕ
ರಗಿ ಪುಳಿತನಾದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೦೪ || ಕಂಜನಾಭನಮೈದುದನನೆ ಬಾ | ಅಂಜದಿರುನಿನಗಾಂತರಿಪುಗಳ |

ಭಂಜಿಸುವಸಾಮರ್ಥ್ಯದನುವನು ತಳೆದು ರಂಜಿಸುವ || ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರವನಿತ್ತ ಮಗನೆ ಧ | ನಂಜಯನೆ
ನಿನಗೆನುತ ಕರುಣದಿ ಮಂಜುಳಾರವದಿಂದ ತಚ್ಚಸ್ತ್ರವನು ಬೆಸಸಿದಳು ||೧೦೫|| ಒಂದುದಶಶತಸಾ
ವಿರದಹೆಸ | ರಿಂದ ಲಕ್ಷವುಕೋಟಿಯಗಣಿತ | ದಿಂದ ನಿನಗಾಂತದ್ವಾರಪುಗಳ ತಿಂದು ತೇಗುವುದು ||
ಬಂದು ಬೆಸನನು ಬೇಡುವುದು ತಾ | ನೊಂದುಶರರೂಪಾಗೆನುತಮುದ | ದಿಂದವರಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನಿತ್ತ
ಳರ್ಜುನಗೆ || ಕರಿಮುಖನ ಪಣ್ಮುಖನ ಚರಣ | ಕೈರಗ ನ್ನುತಿಪ್ಪುತ್ತಿರಲು ಪಾರ್ಥನ , ಪರಮಭಕ್ತಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದರು ಕರುಣದಲಿ || ವರಮಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಮಂತ್ರೋ | ತ್ಕರವನವರೊಲಿದಿತ್ತು
ಗೆಲು ನೀ | ಧುರದೊಳಹಿತರನೆಂದು ಹರಸಿದರಾಧನಂಜಯನ ||೧೦೬|| ಸರಳ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವನು
ನಿನ | ಗರುಹಿದನು ನೀನಿನ್ನು ಕತ್ತನ | ಪುರಕೆ ನಡೆ ನಿಮ್ಮತ್ತರೋತ್ತರಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಿಗೆ || ಪರಿ
ಸಹಾಯನು ನಮ್ಮ ಸತ್ವದ | ಪರಮರೂಪಾತನುಕಣಾ ನೀ | ನರಿದಿರೆಂದು ಮಹೇಶ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು
ಧನಂಜಯನ || ನಿಮ್ಮ ಕಠ ವೇದೋಕ್ತವಾಗಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ ಸುಚರಿತವಾಗಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಕಥನಾಮೃತ
ವನಾಲಿಸಿ ಕೇಳ್ವರಘು ಕೆಡಲಿ || ನಿಮ್ಮ ನಿಂದಿಸುವವರುಗಳು ದು | ಪ್ಕರ್ಮಿಗಳು ಪಾತಕರು ತಾನಿದು
ನಮ್ಮ ಮತವೆಂದಭವ ಹರಸಿದನಾಧನಂಜಯನ || ದೇವಿಯರು ಗುಹಗಣಪಮುಖ್ಯ | ಕಾವಳಿಗೆ ಪೊ
ಡಮಟ್ಟನವರ ಕೈ | ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಹೊಂಪುಳಿವೋದನಡಿಗಡಿಗೆ || ದೇವ ಬಿಜಯಂಗೈದ
ರಜತ | ಗ್ರಾವತಿಬರಕೆ ಮನದೊಳಗೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿದನೀವೀರನಾರಾಯಣನಪೈದುನನ ||೧೦೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೧೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ವಿ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂ|| ಹೃದನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಲಾಭೋ | ತ್ಕರುಪಹರ್ಷೋತ್ಸವದಲಿಂನನ ,

ಪುರನ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನೆಸೆದನು ಶಕ್ರತೇಜದಲಿ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ವರಕೈಲಾಸವಾಸಿಯ | ಬೀಳುಗೊಂಡನು ತದ್ವಿಯಾ
ಗದಲಿಂದ್ರಕೀಲದಲಿ | ಮೇಲುದುಗುಡದಲಸ್ತ್ರಲಾಭವ | ನಾಲಿಸದೆ ಕಂಕರಪದಾಂಬುಜ | ದೋಲಗದ
ಸಿರಿ ತಪ್ಪಿತನುತಮ್ಮಳಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೧|| ಮರುಳ ದೇವಾರ್ಚನೆಯೊ ಕನಸಿನಸಿರಿಯಾ ತಿಶುವಿನ
ಕೈಯರತ್ನವೊ | ಪರಯಹೂವೊಲೆಯೊ ಮದೀಯವಿವೇಕವಿಭ್ರಮವೋ || ಹರನನೀಚರ್ಮಾಕ್ಷಿಯಲಿ
ಗೋ | ಚರಿಸೆ ಬೇಡಿದುದಂಬು ಮರ್ತ್ಯದೊ | ಳಿರವು ಮರುಭಾವೆನ್ನು ಪುಣ್ಯವೆನ್ನುತ್ತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ
||೨|| ಅರಸ ಕೇಳಿದ್ದುತವನಿತ್ತಲು | ಚರಮದಿಗ್ಭಾಗದಲಖಿಳಜಲ | ಚರನಿಕಾಯದ ಮುಂಗುಡಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ
ದ ಫಣಿಕುಲದಾ || ವರನದೀನದಕೋಟಿಗಳ ತಾ | ಗರದ ಪರಿವಾರದಲಿ ಬಂದನು | ವರುಣನಮರೇಂದ್ರ
ನ ಕುಮಾರನ ಕ್ರಾಂತವಕದಲಿ ||೩|| ವಿಕಟರಾಕ್ಷಸಮುಷ್ಣಜನಗು | ಹೈಕರು ಕಿನ್ನು ರಗಣಸಹಿತಪುಷ್ಪಕದಲೈ
ತಂದನು ಧನೇಶ್ವರನಾತಪೋವನಕೆ || ಸಕಲಪಿತೃಗಣಸಹಿತದೂತ | ಪ್ರಕರಧರ್ಮೋದ್ಭುಕ್ಷರೋಡನಂ | ತಕ

ನು ಬೆರಸಿದನಿಂದ್ರಕ್ರೀಲಮಹಾವನಾಂತರವ ||೪|| ಹಿಡಿದಸಾಲಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಬಲ | ನಡಕೆ ಕೆದರುವ
 ಸೀಗುರಿಯ ಮುಂ | ಗುಡಿಯ ವಿದ್ಯಾಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ ||ಜಡಿವಕಹಳಾರವದ ನೆಲನು |ಗ್ಗ
 ಡಣೆಗಳ ಕೈವಾರಿಗಳ ಗಡ | ಬಡೆಯ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಗಗನದಿನಿಳಿದನಮರೇಂದ್ರ ||೫|| ಕಂಡನನಿಬ
 ರ ಬರವನೊಲಿದಿದಿ | ಗೊಂಡನವರವರುಚಿತದಲಿ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ ಮನವ ಪಡೆದನು
 ಲೋಕಪಾಲಕರ ||ಖಂಡಪರಶುವಿನಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಕೊಂಡಿನನಗೇನರಿದು ನೀನು | ದ್ವಂಡಬಲನೆಂದನಿಬ
 ರುಪಚರಿಸಿದರು ಫಲುಗುಣನ ||೬|| ಆಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬಳುವಳಿಯ ಕೊ | ಳೈಮದೀಯಾಸ್ತ್ರವನೆ
 ನುತ ಸು | ತ್ರಾಮುನಿತ್ತನು ದಿವ್ಯಬಾಣವನಿಂದ್ರಸಂಜ್ಞಕವ || ಸಾಮರ್ವರ್ತಿ ಕದಂಡವಾರುಣ |
 ತಾಮಸದ ಸಮ್ಮೋಹನವಿಚೆಂ | ದಾಮಹಾಂತಕವರುಣಧನವರು ಕೊಚ್ಚುರಂಬುಗಳ ||೭|| ಎಲೆಧ
 ನುಜಯ ನಿನಗಿದೇನ | ಗ್ಗಳದ ಶರವೇ ನಿನ್ನುಭಕ್ತಿಗೆ | ಸಿಲುಕಿದನು ಶಿವನಾತನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನು ಸೀಮೆ
 ಯಲಿ || ಸುಲಭ ನಿನಗಿಂದಮಳಲಕ್ಷೀ | ನಿಲಯ ನೀನೇವೂರ್ವದಲಿ ನಿ | ಮೃಲಿನನರಋಷಿ
 ಯೆದು ಹಳ್ಳಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿನನು ಮಗನ ||೮|| ಕೃತತಪ್ಪುಂ ಭಿನ್ನುಭೇದ | ಕ್ಷತಶರೀರವ್ಯಥೆಯನಮರಾ
 ವತಿಯೊಳಗೆ ಕಳೆ ರಥಸಹಿತ ಕಳುಹುವೆನು ಮೊತಲಿಯ || ಕ್ರತುಶತದ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯ ದೀ | ಕ್ಷಿತರ
 ಸಿರಿಯಂತರವ ಮನವಾ | ರತೆಯವೆಂತುಟೊ ಕಾಣಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥನೀನೆಂದ||೯||ಹೈಹಸಾದವು ನೊ
 ರುಯಜ್ಞಾದ | ಮೈಹುನಾಡನು ಮೆಚ್ಚಲೆಮ್ಮೊ | ಊಹೆಗಳಿಗಳವಡವದೊಲ್ಲೆನೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಲಿ ||
 ಐಹಿಕದಲಾಮುಷ್ಮಿಕದ ಸಂ | ನಾಹ ಸಂಭವಿಸುವುದೆ ನಿಷ್ಟ | ತ್ಯೂಹವೆಂದೆರಗಿದನು ಫಲುಗುಣನಿಂದ್ರ
 ನಂಭಿಯಲಿ ||೧೦|| ಬೀಳುಕೊಚ್ಚುನು ನರನನೀದಿ | ಕ್ವಾಲರಂತರ್ಧಾನದೊಡನೆ ಸ | ಮೇಳರಾದರು
 ಶಕ್ರಸಾರಥಿ ಸುಳಿದನಭ್ರದಲಿ || ಜಾಳಿಗೆಯ ಮಣಿವೆಳಗುಗಳ ವೈ | ಹಾಳಿಗಳ ವೈಡೂರ್ಯದೀಪ್ತಿನಿ
 ವಾಳಿಗಳ ಸುಪತಾಕೆ ಬೆಳಗುವಹೇಮರಥಸಹಿತ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗನಿಕರದ
 ಲಳಿಯದಿವ್ಯಾಂ | ಬರದ ಸಿಂಧದ ಸಾಲಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಪತಾಕೆಗಳ || ಖರರುಚಿಯ ಮಾರಾಂಕವೋ ಸು
 ರ | ಗಿರಿಯ ಸೋದರವೋ ಮೈಗಾಂಕನ | ಮರುದಲೆಯೂ ಮೇಣೆನಲು ರಥ ಹೊಳೆದಿಳಿದುದಂಬರದಿ
 ||೧೨||ಎನಿದಚ್ಚೇರಿ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ನ | ವೀನದರ್ಶನವೆನ್ನು ಪುಣ್ಯ | ಸ್ಥಾನವೈಸಲೆಯನುತ ನರನಿದಿರಾದ
 ನಾರಥಕೆ || ನೀನಹೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥನೆಂಬಮ | ಹಾನರೇಶ್ವರನೆನುತ ಮಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ ಸುರಪತಿಯ ಸಾ
 ರಥಿ ನಿಲಿಸಿದನು ರಥವ ||೧೩|| ಲಲಿತಹೇಷಾಧ್ವನಿಯ ಹಯಮಂ | ಡಲದ ಮೌಳಿಯ ಮೇಲುದಾಯದ
 ಲಳಿಯ ಚಿತ್ತೈತ್ತಿರವದ ಪಲಪಲತೆರದ ಫಲಹರದಾ || ಚಲತುರಗಖುರಹತಿಯ ರಥಸೋ | ಚ್ಚಲಿತ
 ಧೂಳೀಧೂಸರದ ರಥದೊಳಗೆ ನಿಂದಾಶಕ್ರಸಾಧಿರ ನುಡಿಸಿದನು ನರನ ||೧೪|| ಎಳು ಫಲುಗುಣಹರಿ
 ವರೋಧದ | ಮೇಲೆ ಬಿಜಯಂಗೈವಬಹಳಫ | ಲಾಳಿಯಿದಲಾ ನಿನ್ನು ಪುಣ್ಯದ್ರುಮದ ಬೇರೊಡೆದು ||
 ಸಾಲಕುರಿದರಿಹಿಗಳಕರ್ಮದ | ಕೂಲಿಗರ ಜಡಜಂಝುವೂಗರ | ಜಾಲದವರನಿವಿಷರ ಪುರಿ ವಶವಾ
 ಯುನಿನಗೆಂದ ||೧೫|| ಬಲ್ಲರಾರದನಶ್ವಮೇಧದ | ಮಲ್ಲರನು ಕೃತರಾಜಸೂಯರು | ಬಲ್ಲರೇ ಕಡೆ
 ಬೀಡ ಕೋಟಿಯ ಗುಡಿಯ ಬೊಡ್ಡಿಯರಾ ||ಎಲ್ಲಿಯಮರಾವತಿ ನರಾಧಮ | ರೆಲ್ಲಿ ನಾವೀಶ್ವರನಕರು
 ಣದ | ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ಭಾಗ್ಯನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ಎನುತ ತೇರಿನೊಳ್ಳೊಂದುಕಾಲಿ | ಳ್ಳು

ನು ಧನಂಜಯನಿಂದ ಕ್ಷೀಲದ | ವನಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದರೆಗು ನುಡಿದನು ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಮುನಿಜನವೆ
ಪರ್ವತವೆ ಪಂಕಜ | ವನವೆ ತರುಲತೆಗುಲ್ಲುಖಗವ್ಯುಗ | ವನಚರವೆ ನಾ ಹೋಗಿ ಬಹೆನ್ನೇ ನಿಮ್ಮನುಜ್ಞಾ
ಯಲಿ || ೧೭ || ಎಂದು ರಥವೇರಿದನು ಪಾರ್ಥವು | ರಂದರನ ಸಾರಥಿಗುಣೌಘವ | ನೊಂದುಸಾಲಗೆ
ಯಿಂದ ಹೊಗಳಿದನಾಧನಂಜಯನಾ||ಗೊಂದಣ ದವಾಘೆಗಳನೆಲ್ಲವ | ನೊಂದುಗೂಡಿ ಕಿರೀಟಿ ದೃಢವಾ
ಗೆಂದು ಮೊತಲಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ಚಪಲವಾಚಿಗಳ||೧೮||ಆವಜವವೇನೆಂಬಗತಿ ಮೇ | ನಾವಧ್ಯಧವೇಗಾ
ಯ್ಲತನ ತಾ | ನಾವಸೂಟಿಯದಾರುಬಲ್ಲರು ವಹಿಲವಿವರಣವ || ತೀವಿತಾಕಾಶವನು ಹೇಷಾ | ರಾವ
ಸೂತನ ಹುಂಕೃತಿಧ್ವನಿಯಾಸಿಗಡರಥಚಕ್ರಚಿತ್ಕೃತಿ ಚಪಲನಿಘೋಷ||೧೯||ತೇರು ಮೇಲಕ್ಕಡರೆ ನು
ಡಿದನು | ಸಾರಥಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿವರಿಸು | ಧಾರಣಿಯಪರ್ವತಸಮುದ್ರದ್ವೀಪನದನದಿಯ || ತೋ
ರುವೀಲೋಕಂಗಳಳತೆಯ | ಸೂರಿಯನ ರಥಗತಿಯನೆಸೆವಾ | ಮೇರುವನು ಪಸರಿಸಿದಗಿರಿಗಳ ತಿಳಿಯ
ಹೇಳಿಂದ || ಧರೆಯಸಾಂತವರಾರು ಧಾರಣಿ | ಯಿರವದೇತರಮೇಲೆ ದಿಗ್ಧೇ | ವರಪುರಂಗಳವೆಲ್ಲಿಹ
ವು ಬೊಮ್ಮೊಂಡವೆನಿತಗಲ || ಉರುತರಗ್ರಹರಾತಿಯಾಧುವ | ನಿರವು ಮೇಲೆನಿತೆನಿತುಯೋಜನ | ವ
ರುಹೆನಲು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮೊತಲಿ ನಗುತ ವಿವರಿಸಿದ || ಕೇಳು ನೀನೆಲೆಪಾರ್ಥ ತಾರಾ | ಮೊಲೆಗಳ ವಿ
ವರವನು ರವಿರಥಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನೈದಿ ಗಗನಾಂಗಣದಿ ಚರಿಯಿಪುದು ||ಲೀಲೆಯಿಂದಬುಜೋದರನು ಸಲಿ
ಪಾಲಿಸುವಲೋಕಗಳನೆಂದವಾಶಾಲಿಯಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದು ಹೇಳಿದ ಭುವನೋಶವನು||೨೦||ಕೆಳಗಣಂ
ಡಕುಲಾಹ ತೋಡಗಿಯಿಜಲವು ತುಂಬಿಹುದದರ ಘಾತವು | ತಿಳಿಯಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯಪವಣ ಪಡೆದಿ
ಹುದು || ಇಳೆಯದರಮೇಲೊಂದುಕೋಟಿಯ | ದಳದಲಿಹುದಲ್ಲಿಂದಮೇಲಣ | ದಳತೆಯದು ಚವ್ವೀಸ
ಕೋಟಿಯಜಾಂಡಪರಿಯಂತ ||೨೧||ಹತ್ತಿರೆಯಲಿಹುದತಳವಲ್ಲಿಂ | ದತ್ತ ವಿತಳಸುತಳತಳಾತಳ | ದೊ
ತ್ತಿನಮಹಾತಳ ರಸಾತಳ ಕೆಳಗೆಘಾತಾಳ||೨೨||ರದ ಲೋಕಂಗಳೇಳು ಧ | ರಿತ್ರಿಯೊಳಗೊಂದೊಂದ
ದರಂತರ | ಹತ್ತುಹತ್ತುಸಹಸ್ರಯೋಜನ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||೨೩|| ಉತ್ತಮವು ಭೂಲೋಕವಲ್ಲಿಂ
ದತ್ತ ಭುವಸುವಲೋಕವಲ್ಲಿಂ | ದತ್ತ ಮಹಜನಲೋಕವಲ್ಲಿಂದತ್ತ ತಪಲೋಕ || ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ
ವಿವಕೆ ಮೇಲಣ | ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಗಳ ನೋಡಿ ಧ | ರಿತ್ರಿಯಲಿ ಬಲುಗಾಹ ಕೊಟ್ಟನು ಲೋಕಪಾಲ
ಕರ ||೨೪|| ತರವಿಡಿದಮೇಲಣಜಗಂಗಳು | ತರಣಿಮಂಡಲತೋಡಗಿಯತಿವಿ | ಸ್ತರವೆನಿಸಿ ಬೊ
ಮ್ಮೊಂಡಪರಿಯಂತಡಕಿಲಾಗಿಹವು || ಮರುತನಾಧಾರದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕರವೆನಿಸಿ ದೇವರುಗಳಿಂದವೆ |
ಭರಿತವಾಗಿಹವವರ ಮಹಿಮೆಯ ಹೇಳಲ ದಿಂದ ||೨೫|| ಧಾರುಣಿಯನಹಿತಾಳ್ವನಾತನ | ವೀರಕಮ
ತನು ಹೊತ್ತನನಿತರ | ಭಾರವನು ನಿಶ್ಚಕ್ತಿ ಧರಿಸಿಹಳೊಂದುಲೀಲೆಯಲಿ || ತೋರಗಿರಿಗಳುವೆರಸಿದಿಳೆ
ತಾ | ನೀರೊಳದ್ದವುದೆಂದು ಸಲೆ ವದ | ವಾರಣಂಗಳು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹವೆಂಬುದಿಕ್ಕಿನಲಿ ||೨೬|| ಧ
ರಣಿ ತಾನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯ | ಹರಹು ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಹೊರಗಾ | ವರಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪನಡುವಿಹು
ದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾಶ್ವ || ವರುಷಭಾರತಕೇತುಮೂಲವು | ಕುರುವರೆಷವಿವು ಪತ್ರವಾಸುರ | ಗಿರಿಯ ಹೊ
ರಗಾಗಿಹವು ಕರ್ಣಿಕೆಯಂತೆಕನಕಾದ್ರಿ ||೨೭|| ಲೆಕ್ಕದೊಳು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಮಿಕ್ಕವಸುಧಯೋಳಾ
ಳುಗೋಲದು | ಮಿಕ್ಕಚ್ಚರಾತೀತಿಸಾಸಿರಯೋಜನದ ನಿಲವು || ಲೆಕ್ಕಸಲು ಗಿರಿತಿಖರದಗಲವ | ದಕ್ಕು

ಮೂವತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ । ದಿಕ್ಕಿನೊಡೆಯರಿಗೆಂಟುಪಟ್ಟಣವದರವೇಲಿಹವು ॥೨೯॥ ನಡುವೆ ಚತುರಾ
ನನನ ಪಟ್ಟಣ । ದೆಡೆದೆರವು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ಕಡುಚಲುವಿನಿಂದೆಸೆವಮಿಸುನಿಯುಕೋಟಿ ನವರತ್ನ ॥
ಎಡೆಗೆಡೆಗೆಕೇವಣಿಸಿದಂಗಡಿ । ಗಡಣೆಯಿಲ್ಲದಹವ್ಯೂನಿಚಯಕೆ । ಪಡಿ ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗಿಲ್ಲ
ನಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹುದು ॥೩೦॥ ಹರಳುಗಳ ಕೇವಣದ ಮಂಗಳ । ಕರವೆನಿಸ ತೊಡಿಗೆಗಳ ದಿವ್ಯಾಂ ಬರದಿ
ಬೆಳಗುವತನುಲತೆಯ ನವಮಣಿಯ ಮೌಳಿಗಳಾ ॥ ತರಳಲೋಚನದಿಂದುವದನದ । ಪರಮಸೌ
ಭಾಗ್ಯದ ವಿಲಾಸದ । ಪರಿಜನಂಗಳು ಕಮಲಭವಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹರು ॥೩೧॥ ಹಲವುನೆಲೆಚ
ಲುವಿಕೆಗೆ ಸಲೆ ಹೊಂ । ಗಲಸ ಲೋಕಕೆ ವಿಲಸಹೇಮದ । ಕೆಲಸಗತಿಯಲಿ ಚಲುವೆನಿಸಿದು
ಪ್ಪರಿಗೆ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥ ಹೊಳೆಹಿನಲಿ ಧಳಧಳಸುತಿಯದಾ । ನಳಿನಪೀಠನ ಭವನ ಸಭದಿಂ । ದಿಳಿ
ವಗಂಗೆಯ ಧಾರೆ ಮೆರವುದು ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ ॥೩೨॥ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದದೇವತತಿಗಳ । ಭಾ
ರದಿಂ ಜಗ ಜರಿವುದೆಂದಾ । ಮೇರುವಿಂಗಾನಿಸಿದರಜತಸ್ತಂಭವೋ ಮೇಣು ॥ ಸಾರತರಸ್ಕೃತ
ವೆನುಸಂಚಿಸಿ । ಧೀರಶೈವವಸತ್ಯಲೋಕದಾ ದಾರಿಯೆಂಬಂದದಲಿ ಗಂಗೆಯಧಾರೆಮೆರೆ ದಿಹುದು ॥೩೩॥
ನರಸುರರುಮೊದಲಾದಸಚರಾ । ಚರದ ಜೀವರಘುಂಗಳನು ಸಂ । ಹರಿಸಲೋಸುಗ ಸತ್ಯಲೋಕದನಿಳಿ
ದು ಬಹಗಂಗೆ ॥ ಧರೆ ಧರಿಸಲರಿದೆಂದು ಕನಕದಗಿರಿಯತಿಖರದನಡುವೆ ಬರುತಿಹಾ ಪರಮಪಾವನೆ ತಿರುಗಿ
ಹರಿದಳು ನಾಲ್ಕು ಮುಖವಾಗಿ ॥೩೪॥ ಅಳಕನಂದೆ ಸುಚಕ್ಷುನಿರ್ಮಲ । ಜಲಜಭದ್ರೆಯು ಸತ್ಯೆಯೆಂಬಿವು ।
ತಿಳಿಯೆ ದಕ್ಷಿಣವಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾರ್ಥದಲಿ ॥ ಸುಳಿದು ಮೇರುವಿನಿಂದ ಕುಲಗುಲಿ । ಗಳಿದು
ಜಾಹ್ನವಿ ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕಿನ । ಜಲನಿಧಿಯ ಬೆರೆಸಿದಳು ಕೇಳ್ವಗದಘುವನಪಹರಿಸಿ ॥೩೫॥ ಸುರಗಿರಿಯ
ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕೀಲಕ । ಗಿರಿಯ ನಾಲ್ಕುವರಲ್ಲಿ ಕೇಸರ । ಸರಸಿನಾಲ್ಕುರುಣೋದೆ ಭದ್ರೆ ಸಿತೋದೆ ಮಾನ
ಸದಾ ॥ ಹೊರಗೆ ನಾಲ್ಕುದ್ಯಾನಕೀಲಕ ಗಿರಿಯುದಯವೈವತ್ತಯೋಜನಾಹರಹು ತಾನು ಸಹಸ್ರಯೋ
ಜನವದರತಿಖರದಲಿ ॥೩೬॥ ಸುರಪತಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಬೆಳೆದಿಹು । ದರಳಿಜಂಬೂವೃಕ್ಷ ತೆಂಕಲು । ಹಿರಿದೆ
ನಿವತನಿವಣ್ಣರಸ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿದಿಹುದು ॥ ವರೂಣನಿಹದೇಸೆಯಲಿ ಕದಂಬವು । ಹರಸಖನ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ
ವೆಳಕುಜ । ಸುರರಿಗಾಶ್ರಯವೆನಿಸಿ ಕೀಲಕಗಿರಿಯಮೇಲಿಹುದು ॥೩೭॥ ಮಂದರಾಚಲ ಮೂಡ ತೆಂ
ಕಲು । ಗಂಧಮಾದನ ವಿಮಳಪತ್ನಿ ಮ । ದಿಂದ ಬಡಗ ಸುಪಾರ್ಶ್ವವೆಂಬಿವು ಕೀಲಕಾದಿಗಳು ॥ ನಂ
ದನವು ಬಡಗಣದು ಪಡುವಣ । ಚಂದವಹವೈಭ್ರಾಜ ತೆಂಕಲು । ಗಂಧಮಾದನ ಚೈತ್ರರಥ ಮೂಡ
ಣದು ಕೇಳೆಂದ ॥೩೮॥ ತೀತಳಾಂತಕಕುಂಡ ಮಳೆಯ ಕು । ರಾತಿವೈರಂತಕವು ಮೂಡಲು । ನೀತಿವಿ
ದನೆ ತ್ರಿಕೂಟ ತಿತಿರಪತಂಗರಾಚಿ ನಿಷಧ ॥ ಖ್ಯಾತವಿವು ತೆಂಕಣದ ಕಪಿಲನ । ಜಾತಿವಾರಿಧಿಗಂಧಮಾ
ದನ । ತಾತವಿವು ಸುಖವಾಸಮಿಗೆ ವೈಡೂರ್ಯಪತ್ನಿ ಮದಿ ॥೩೯॥ ಸಾಗಕಾಲಾಂಜನವು ಹಂಸನು ।
ಮೇಗೆ ವೈಷಭನು ಶಂಖಕೂಟವ । ನೀಗಿಳೀಕ್ಷಿಸು ಬಡಗಲೆಕ್ಕಕೆನಾಲ್ಕುವನು ಬಳಿಕ ॥ ಮೇಗೆ ಕೇಳೀರೈ
ದುದೇಸೆಗಳೆ । ಲಾಗರಿಯ ಹೊರಗಿಹರು ಸುರಜನ । ಯೋಗಿಸಿದ್ಧುನಿಷ್ಕೇವಿತರು ತಾವಾಗಿ ವಿಭವದಲಿ ॥೪೦॥
ಧಾರಿಣಿಯ ನಡುವಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಿಹ । ಮೇರುಗಿರಿಯನು ಬಳಸಿ ವೃತ್ತಾ । ಕಾರವಾಗೆಸದಿಹುದು ಜಂ
ಬೂದ್ವೀಪನವೆಂಬಂಡ ॥ ಮೇರಿಯಾಗಿಹಗಿರಿಕುಲಂಗಳ । ತೋರದಗಲವದುನ್ನತಂಗಳ । ಸಾರಹೃದ
ಯನೆ ನಿನಗೆ ಕಲಿಮೂಲದೂರ ತಿಳುಹುವೆನು ॥೪೧॥ ಕುರುಹಿರಣ್ಮಯರಮ್ಯಕವು ಸುರ । ಗಿರಿಯನೊಳ

ಕೊಂಡಿಪ್ಪಿಳಾವೈತ | ಹರಿವರುಷಕಿಂಪುರುಷಭಾರತವುತ್ಪರಾದಿಗಳು || ಪಿರಿಯಶೃಂಗಶ್ವೇತನೀಲದ
ಗಿರಿನಿಷಧವಾಹೇಮಕೂಟದ | ಗಿರಿ ಹಿಮಾಲಯವಾಗಪರಜಲಧಿಯನು ಮುಟ್ಟಿಹವು ||೪೨|| ಸುರಗಿ
ರಿಯಬಳಸಿಪ್ಪಿಳಾವೈತ | ವರುಷದಿಂದವೆ ಮೂಡಲೊಪ್ಪುವೆ | ಪಿರಿಯಗಿರಿಮೂಲ್ಯವತ ಜಲನಿಧಿತನಕ
ಭದ್ರಾಶ್ವ || ವರುಷ ಪಡುವಣ ಗಂಧಮಾದನ | ಗಿರಿತೊಡಗಿಯಾಪಶ್ಚಿಮಾಶಾ | ಶರಧಿಪರಿಯಂತಿ
ಪ್ಪವರುಷವು ಕೇತುಮೂಲವದು ||೪೩|| ವರುಷಮಧ್ಯದ ಪರ್ವತಗಳ | ಹರಹು ತಾನೆರಡೆರಡುಸಾವಿ
ರೆ | ವರುಷನವನವನವಸಹಸ್ರವದಾರುಮಧ್ಯದಲಿ || ವರುಷವದು ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕರ | ಪರಿಗಣಿತಮೂ
ಡಣದು ಪಡುವಣ | ದೆರಡು ತಾನದರಂತೆ ಮೆರೆವುದು ಹೊರಗೆ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ||೪೪|| ದೇವಕೂಟದ ಜ
ಲರವೆಂಬಿವು | ಭಾವಿಸಲು ಮೂಲ್ಯವತದಿಕ್ಕೆಲ | ನಾವಿಧದಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ ಗಂಧಮಾದನವು || ಕೋ
ವಿದನೆ ಕೇಳೊಮ್ಮಿವಲಯದೊ | ಛಾವಿತಾಲದ ಪಾರಿಯಾತ್ರದ | ದೇವಯೋಗ್ಯದ ಗಿರಿಗಳಿಕ್ಕೆಲನಿಷಧ
ಪರ್ವತಕೆ ||೪೫|| ನೀಲಗಿರಿಯಿಕ್ಕೆಲಕೆ ವಾರಿಧಿ | ವೇಲೆ ನಿಷ್ಪ್ರತಿಶೃಂಗವಿವು ಮೈ | ನೀಳದಲಿ ಪೂರ್ವಾ
ಪರದ ಜಲನಿಧಿಯ ಮುಟ್ಟಿಹವು || ಹೇಳಿದೆಂಟುಪಪರ್ವತಾಗ್ರವಿ | ಶಾಲ ತಾನೆಂಭತ್ತುಯೋಜನ |
ಕೇಳಿಳಾವೈತವೇಲೆಯಾಗಹಗಿರಿಯಲೆಕ್ಕವನು ||೪೬|| ವರುಷದೊಡೆಯನಿಳಾವೈತಕೆ ಸಂ | ಕರುಷಣ
ನು ಭದ್ರಾಶ್ವದೊಳು ಹಯ | ತಿರನು ಹರಿವರುಷಕ್ಕೆ ನರಹರಿ ಕೇತುಮೂಲದಲಿ || ಸಿರಿಯರಸ
ರಮ್ಯಕಕೆ ಮತ್ಸ್ಯನು | ಪಿರಿಯಕಮಲ ಹಿರಣ್ಮಯಕೆ ಕುರು | ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮಹಾವರಾಹನು ಪಾರ್ಥ ಕೇ
ಳೆಂದ ||೪೭|| ರಾಮ ಕಿಂಪುರುಷಕ್ಕೆ ಭಾರತ | ಭೂಮಿ ನರನಾರಾಯಣನುತಿಳಿ | ನಾಮಧಾರಕಹನು
ಮ ವಸುಧಾಡೇವಿ ನಾರದನು || ಅವನು ಜಗಚ್ಚಕ್ಷು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಿಜನಿ ಸ್ನೇ
ಮಭದ್ರಶ್ರವ ಸದಾತಿವನಿವರು ಪಾಲಕರು ||೪೮|| ವರುಷವನುಗಿರಿಗಳನು ಬಳಸಿಹ | ಪಿರಿಯಲವಣ
ಸಮುದ್ರ ತದನಂ | ತರದಿ ದೀಪಪ್ಲಕ್ಷವಿಕ್ಷು ಸಮುದ್ರವಲ್ಲಿಂದ || ಇರಲು ಶಾಲ್ಮಲವದರಹೊರಗಣ |
ಸುರೆಯಶರಧಿಯನೊಂದನೊಂದಾ | ವರಿಸಿ ಪರಿಭಾವಿಸಲು ತದ್ವಿಗುಣಂಗಳಾಗಿಹವು ||೪೯|| ತಿಳಿವೊ
ಡಾಸುರೆಯಿಂದ ಕುಶಘೃತ | ಜಲಧಿ ಕ್ರೌಂಚದ್ವೀಪವೆಂಬಿವ | ರಳತೆ ಗಿಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ದಧಿಯಸಮು
ದ್ರವಲ್ಲಿಂದ || ಇಳೆಯಮೇಲೆಸೆದಿಪ್ಪಶಾಕದಬಳಿಯ ದುಗ್ಧವಿದೊಂದನೊಂದನು | ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹವಬು
ಜನಾಭನನಿಳೆಯವದನೋಡಾ ||೫೦|| ಚಲುವಿಕೆಗೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆವುದು | ಪಳೆಯವೆಂದೂಯಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ನಿಳೆಯನಿಹನನವರತ ಸುಳಿಯವು ಮೃತ್ಯುವಾಯೆಗಳು || ಬಳಕೆ ಸಲ್ಲದು ಕಲಿಯಕಾಲದ | ಹೊಲಬು
ಹೊದ್ದದು ಹರಿಯ ರೂಪನು | ತಳೆದಪುರವನು ಕೀರವಾರಿಧಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹದು ||೫೧|| ಯೋಗ್ಗಿ
ಳ ನೆಲೆವೀಡು ಬೊಮ್ಮದ | ಸಾಗರವು ಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳ | ಭೋಗಭೂಮಿಯನಂತೆನಿಸಿದು ಪನಿಷತ್ತು
ಗಳಾ || ಆಗರವು ಮೂಲೋಕದರ್ಪಣವಾಗಿದುಗೋದಧಿಯೆಳೆಸೆವುದು | ತ್ರಿಗಂಧೀಶನನಗರೆ ನೋಡಲೆ
ಪಾರ್ಥನೀನೆಂದ ||೫೨|| ನಳಿನನಾಭನ ದುಗ್ಧಕರಧಿಯ | ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹಪುಷ್ಕರದ ಹೊರ | ವಳೆಯ
ದಲಿ ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದಾಸ್ವಾದೂದವಾರಾತಿ || ಇಳೆಗೆ ಕೋಟಿಯನಿಕ್ಕದಂತಿರೆ | ಬೆಳೆದಲೋಕಾಲೋಕಪ
ರ್ವತ | ತಿಳಿವೊಡಲಿಂದತ್ತೆ ತಿಮಿರವೆಜಾಂಡಪರಿಯಂತೆ ||೫೩|| ಲಕ್ಕಜಂಬೂದ್ವೀಪವಾಪರಿ | ಲಕ್ಕ
ಲವಣಸಮುದ್ರನಾಲುಕು | ಲಕ್ಕದೀಪಪ್ಲಕ್ಷವಿಕ್ಷುಸಮುದ್ರವೊಂದಾಗಿ || ಲಕ್ಕವೆಂಟುಸುಶಾಲ್ಮಲಿಯು

ಸುರೆ | ಲಕ್ಕಪೋಡಶಕುಶಘೃತಂಗಳು | ಲಕ್ಕಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೌಂಚದ್ವೀಪ ದಧಿಗೂಡಿ ||೫೪||
 ಲಕ್ಕತಾ ನರವತ್ತು ನಾಲಕ್ಕಾ | ಗಿಕ್ಕುಶಾಕ ಕ್ಷೀರಕೋಟಿಯ | ಲಕ್ಕವಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪುಷ್ಕರಸುಜಲವೊಂ
 ದಾಗಿ || ಮಿಕ್ಕಕೋಟಿದ್ವಯದ ಮೇಲಣ | ಲಕ್ಕವೈವತ್ತಾರುಯೋಜನ | ವಕ್ಕು ಹೇಮದಭೂಮಿ
 ಲೋಕಾಲೋಕಗಿರಿಸಹಿತ ||೫೫|| ಹತ್ತುಲಕ್ಕವು ಹೀನವಾಗಿ | ಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿತಮಂಧದೂರ್ವರೆ |
 ಸುತ್ತುವರೆ ಬಳೆದಿಹುದು ಗರ್ಭೋದಕದಪರಿಯಂತ || ಇತ್ತಸುರಗಿರಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆ | ಪ್ಪತ್ತುಕೋ
 ಟಿಯ ಕೂಡಿ ನೋಡೆ ಧ | ರಿತ್ತಿನೈವತ್ತುಕೋಟಿಯ ಲೆಕ್ಕನೋಡೆಂದ ||೫೬|| ವರುಷವೊಂಭತ್ತಾ
 ಗಿಹುದು ವಿ | ಸ್ತರದಜಂಬೂದ್ವೀಪವೊಂದೇ | ವರುಷವೇಳಾಗಹವು ತಾಶರಸಂಖ್ಯೆಯದ್ವೀಪ || ನಿರುತ
 ಕಡೆಯದ್ವೀಪವೆಂಬುದು | ವರುಷವೆರಡಾಗರಲು ಮಾನಸ | ಗಿರಿಯದರಮೇಲಿಹುದು ಚಕ್ರದಕಂಬಿಯಂ
 ದದಲಿ ||೫೭|| ವರುಷವೆರಡಾಗೊಪ್ಪುತಿಹವು | ಸ್ವರದನಡುವಣವಾನಸೋತ್ತರ | ಗಿರಿಯುದಯ
 ವೈವತ್ತುಸಾವಿರ ಹರಹುತದ್ವಿಗುಣ || ಪಿರಿದು ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಕೇಳಾ | ಗಿರಿಯುತಿಖರದಮೇಲೆ
 ದಿದ್ದೇ | ವರಪುರಂಗಳು ಸಿರಿಗೆ ನೆಲೆವನೆಯನಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹವು ||೫೮|| ಸುರಪನದುವೇ ಸ್ವರ್ಗಸಾರವು |
 ನಿರುತದಲಿ ಸಂಯಮಿನಿಯೆಂಬಾ | ಪುರವು ಕಾಲನ ನಗರಿ ತೆಂಕಲು ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯಲಿ || ವರಣ
 ನದು ಶುದ್ಧವತಿ ಯಕ್ಷೇ | ಶ್ವರಗೆ ಸೇವಾಕಾಂತಿಮತಿ ತಿಳಿ | ನಿರುತಿಮರುದೀಶಾನ್ಯರಿಗೆಯವರವರನಾ
 ಮದಲಿ ||೫೯|| ಉರಗನಾಳಾಂಬುಜಕುಸುಮವೀ | ಧರಣಿ ಕರ್ಣಿಕೆ ಮೇರುಗಿರಿ ಕೇ | ಸರನಗಂಗಳು
 ಬಳಸಿ ಕೇಸರದಂತೆ ಸೋಗಯಿಹವು || ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನು ಮಧ್ಯದೊ | ಳಿರಲು ಭೂತಲವೈದೆ ಮೆರೆ
 ವುದು | ಸಿರಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭೀಕಮಲದಂದದಲಿ ||೬೦|| ಧರೆಯ ವರ್ಷದ್ವೀಪಗಿರಗಳ | ಶರಧಿ
 ಗಳ ಸುರಶ್ರೀಲದಗ್ರದ | ಹರಹಚತುರಾನನನಪ್ಪುಣದಿರುವ ತಿಳುಹಿದನು || ಸರಸಿರುಹಬಂಧುವಿನ ರಥ
 ವಿಹ | ಪರಿಯ ಚರಿಸುವಪಥವೆ ತಾರಗೆ | ಳಿರವ ನೀಕೇಳೆಂದುಮಾತಲಿ ನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ||೬೧||
 ಗಾಲಿಮಾನಸಗಿರಿಯ ತಿಖರದ | ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವುಮೊಂದುಕಡೆ ಸುರ | ಶ್ರೀಲದಲಿ ಬಿಗಿದಚ್ಚೆ ಕೋಟಿ
 ಯಮೇಲೆ ಯೈವತ್ತು || ಎಳುಲಕ್ಕದ ನೀಳರಥದ ವಿ | ಶಾಲವದು ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ | ಮೇಲೆ ಧ್ರುವ
 ಮಂಡಲಕಿ ಬಿಗಿದಿಹುದನಿಲಪಾಶದಲಿ ||೬೨|| ಹರಿಯ ಗಾಲಿಯ ನಾಭಿಮೂರೆ | ಚಕ್ರಿಯಚಾತು
 ಮರ್ವಸಗಳು ಘನ | ತರದ ಪಡುಮುತ್ತು ಬಳೆ ಪಡಂಗವೆ ನೇಮಿ ಚತುರಯುಗ || ತರವಿಡಿದ ಸಂವತ್ಸ
 ರವು ಘನತರದ ಪರಿವತ್ಸರವಿಧಾವ | ತ್ಸರವುವಿದ್ವತ್ಸರವು ವತ್ಸರವೆನಿಪಮೊಳೆಯಾಯ್ತು ||೬೩|| ಉರ
 ಗನಾಳದ ಹೊರಜಿ ನವಸಾ | ವಿರದಕುರಿಗುಣಿಯಾಸುಗಳುತ್ತಾ | ವೆರಡುಮಡಿ ತೊಂಭತ್ತುವೊಂದುಸ
 ಸಸ್ರದರ್ಧವದು || ಪರಿಯನೋಗನದರನಿತುಸಂಖ್ಯೆಗೆ | ಸರಿಯನಿಪಮೇಲಚ್ಚ ಮಂಗಳ | ತರವೆನಿಪ
 ನವರತ್ನರಚನೆಯ ಚಿತ್ರತರವೆಂದ ||೬೪|| ಕರಸಹಸ್ತ್ರನ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ತುರಗ ಛಂದೋಮಯವು
 ಸಾರಥ | ಯರುಣಕಾಲವೆ ಗಾಲಿನವಕೋಟಿಯನು ಚರಿಯಿಸುಗು || ವರವರೂಢದ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಿ |
 ಸ್ತರದ ಮಣಿಪೀಠದಲಿ ಮಿಗೆ ದಿನ | ಕರನು ಗ್ರಹಭವನಕ್ಕೆ ಸಲೆಯಾಧಾರವಾಗಹನು ||೬೫|| ಹರಿ
 ತರಣಿಗಿಂದುವಿಗೆ ಕರ್ಕಟ | ಧರಣಿಜಂಗಜವೃತ್ತಿ ಕವು ಹಿಮ | ಕರನತನಯಗೆಮಿಥುನಕನ್ಯೆ ಬೃಹಸ್ಪ
 ತಿಗೆ ಚಾಪ || ಪಿರಿಯರುಷ ತುಲೆ ವೃಷಭದಾನವೆ | ಗುರುವಿನವು ಮೃಗ ಕುಂಭ ಮಂದಂ | ಗಿರವು

ನಿಜಗೃಹ ರಾಹುಕೇತುಗಳವರ ಕೂಡಿಹರು ||೬೬|| ಲಕ್ಷ ಉರ್ವಿಗೆ ರವಿಯ ಪಥ ಕಳಿ | ಲಕ್ಷವೆರಡು
 ತ್ರಿಲಕ್ಷಯೋಜನ | ಲೆಕ್ಕಿಸಲು ನಕ್ಷತ್ರಬುಧನಿಹ ನೈದುಲಕ್ಷದಲಿ || ಲಕ್ಷವೇಳಾಶುಕ್ರಕುಜನವ | ಲಕ್ಷ
 ಗುರು ಹನ್ನೊಂದುಲಕ್ಷವು | ಮಿಕ್ಕವಸುಧಾತಳಕೆ ಶನಿ ಹದಿಮೂರುವರೆಲಕ್ಷ ||೬೭|| ವಿದಿತವಿಂತಿದು
 ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ | ಸದನವದು ಹದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷವು | ಮಂದಾನೇಲಿಸಿಹ ಧ್ರುವನುತಾ ಹದಿನೈದುಲಕ್ಷದಲಿ ||
 ಅದರಮೇಲಿಹವಿಷ್ಟು ಪದದಲಿ | ಸದಮೇಳಾತ್ಮಕ ತಿಂಶುಮಾರನು | ಪದುಳದಲಿ ಸಕಲಕ್ಕೆ ಸಲೆಯಾಧಾ
 ರವಾಗಹನು ||೬೮|| ವರಕುಮಾರಕ ನೀನು ಕೇಳ್ಕೆ | ಪಿರಿಯಲೋಕಾಲೋಕವೆಂಬಾ | ಗಿರಿಯ ಬಳಸಿದ
 ಕಾಳಗತ್ತಲೆ ಯೋಳಗೆ ಮೆರೆದಿಪ್ಪಾ || ಧರೆಯೋಳರುಣಬ್ಬುಪವದರೋಳು | ನೆರೆದಮಂದೇಹರಗ
 ಳಂದ | ಚ್ಚರಿಯದಲಿ ಸರಸಿರುಹಾಸನನಿಂದ ಜನಿಸಿದರು ||೬೯|| ಹರಿಹರಪಿರಿಂಚಿಗಳುಮೊದಲಾ
 ದುರುವದೇವರಗಳೊಳು ಮತ್ತಾ | ಧರವಿಡಿದಹದಿನಾಲ್ಕುಬಗಡೊಳಗುಳ್ಳದೇವರಲಿ || ತರಣಿಯತಿ
 ಬಲವಂತನೆಂಬುದ | ನಲಿದು ಮಂದೇಹಾಸುರರು ಸಾ | ಸುರಕರದದಿನಸಾಧನೋಳು ಕಾಳಗವ ಬಯಸಿ
 ಹರು ||೭೦|| ಸರಿಕಿಸಲು ಪರಮಾತ್ಮದಿನಕರ | ಹರಿಹರಪಿರಿಂಚಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ | ನೆರೆದು ಸುತಿ ಕೈ
 ವಾರಿಸುತ್ತಿರೆ ಘನಮಹಾಮಹಿಮ || ಕಿರಣದುರಿಯ ಮಹಾಪ್ರತಾಪನು | ತರಣಿಯೆಂದಾತನೋಳು
 ಕಾದಲು | ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿ ವರವಪಡೆದಿಹರು ||೭೧|| ಕಾಲವೆಂಬುದು ರವಿಯ ಗಾಲಿಯ |
 ಕಾಲಗತಿಯೆಲೆ ಕೃತಾಂತಗೆ | ಲೀಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಲಯವು ಸಚರಾಚರಗಳೆಂಬವನು || ಕಾಲಚಕ್ರದ
 ಖಚರಗತಿಯಲಿ | ಕಾಳಗತ್ತಲೆಯನು ನಿವಾರಿಸಿ | ಪಾಲಿಸುವಲೋಕಂಗಳನಿವ ಪಾರ್ಥ ನೋ
 ಡೆಂದ ||೭೨|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಂದ್ರಸಾರಥಿ | ವಿವರಿಸಿದನರ್ಜುನಗೆ ಭೂಮಿಯ | ಭುವನಕೋಶವ
 ಸನ್ನಿವೇಶವನದಿ ಜಲಧಿಗಳ || ಇವುಕಲಾದ್ರಿಗಳೆವು ಪರ್ಯೋಧಿಗ | ಇವು ಮಹಾದ್ವೀಪಂಗಳೆವು ಮಾ |
 ನವರಧರಣೀಸ್ವರ್ಗ ಮೇಲೆನ್ನಿತ್ತ ನೋಡೆಂದ ||೭೩|| ಈವಿಮಾನದ ಸಾಲಸಂದಣಿ | ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆ
 ಗಗನತಳದಲಿ | ದೇವಕನ್ಯಾಶತಸಹಸ್ರದ ಕೇಳಮೇಳದಲಿ || ಭೂವಳಯದಲಿ ಸುಕೃತಿಗಳು ಸಾ |
 ನಾವಿಧದ ಜಪಯಜ್ಞದಾನತ | ಪೋವಿಧಾನದಲೊದಗದವರನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೆಂದ ||೭೪|| ಭೂತ
 ದಯೆಯಲಿ ನಡೆವನೀತೋ | ಪಾರ್ಥ ನಿರ್ಮಳಸತ್ಯಭಾಷಿತ | ನೀತ ತೀರ್ಥವಿಹಾರ ಸಜ್ಜನನೀತ
 ಗುಣಿಯಾತ || ಈತನಿರ್ಮತ್ಸರನಸೂಯಾ | ತೀತನಿವನತಿವಿಪ್ರಪೂಜಕ | ನೀತಮಾತಾಪಿತರಭಕ್ತನು
 ಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ || ಈತನಿಂದ್ರಿಯವಿಜಯಸತ್ಯತ | ನೀತನಿವವೇದಾಧ್ಯಯನಪರ | ನೀತಪರಹಿತನಿವ
 ಯಥಾಲಾಭೈಕಸಂತೋಷಿ || ಈತಶುಚಿ ರುಜುವೀತ ನಿಷ್ಪೃಹ | ನೀತನಿರ್ಭಯನೀತ ನಿರ್ಮಳ | ನೀತ
 ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತನು ಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ ||೭೫|| ಇತ್ತ ನೋಡೈಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ | ತೆತ್ತನೋಡಲನು
 ವರರಣಾಗ್ರದೊ | ಳಿತ್ತಲೈದನೆ ಭೂಮಿಕನ್ಯಾಗೋಧನಾವಳಿಯ || ಇತ್ತವನು ಸತ್ಪುತ್ರನನುತಾ |
 ಹೆತ್ತವನು ಗೋವಿಪ್ರಬಾಧಗೆ | ಸತ್ತವನನೇಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡುತ್ತಮವಿಮಾನದಲಿ ||೭೬|| ಮೇಲೆ
 ಮೇಲೈದರೆಸುತರಾ | ಮಾಲೆಗಳವೊಲು ರಾಜಸೂಯದಾಮೇಲಯಜ್ಞದ ವಾಜಮೇಧದ ಭೂರಿಸುಕೃ
 ತಿಗಳು || ಕಾಳಗದೊಳರಿಸುಭಟಿತಕರ | ವಾಳಧಾರಾಪೀರ್ಥಸೇವಿನೈ | ಪಾಲರೈದರೆ ದೀಪ್ಯಮಾನವಿಮಾ
 ನಮಧ್ಯದಲಿ ||೭೭|| ಈತಭರತನು ದೂರದಲಿತೋ | ಪಾರ್ಥನುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಳನೈಗ | ರೀತಗಳುಪುರು

ಕುತ್ಸನೀತಮರುತ್ತನ್ಯಸನೀತ || ಈತ ಹೈಹಯ ದುಂದುಮಾರಕ | ನೀತನಹುಷದಿಳಿಪದಶರಥ | ನೀತರ
 ಘೃತಾನೀತ ಶಂತನುಪಾರ್ಥನೋಡೆಂದ ||೨೯|| ಇದೆಯಸಂಖ್ಯಾತಕ್ಷಿತಿಶ್ವರ | ರುದಿತಕೃತಪುಣ್ಯೋಪ
 ಚಯಭೋ | ಗದಲಿಭಾರತವರುಷ ನಿವೃದ್ಧ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಕಣಾ || ಇದರೊಳಗೆ ಜಪಯಜ್ಞದಾನಾ |
 ಭೃದಯವೈದಿಕಕರ್ಮನಿಷ್ಠರ | ಪದವಿಗಳ ಪರುಶವಣೆಯನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡೆಂದ ||೩೦|| ಹೊಳ
 ವುತದೆ ದೂರದಲಿ ರಜತಾ | ಚಲವ ಕಂಡಂದದಲಿ ಕೆಲದಲಿ | ಬಲವಿರೋಧಿಯ ಪಟ್ಟದಾನೆ ಸುರೇಂ
 ದ್ರನಂದನನೆ || ನಿಳಯವದೆ ನಸುದೂರದಲಿ ಥಳ | ಥಳಿಸುವಮಲಮುನಿಪ್ರಭಾಪರಿ | ವಳಯರತ್ತಿನಿ
 ಬದ್ಧ ವಮರಾವತಿಯ ನೋಡೆಂದ ||೩೧|| ಹೊಕ್ಕನಮರಾವತಿಯನರ್ಜುನ | ನೆಕ್ಕಸರದಲುಪಾರ್ಜುನಿ
 ದಪು | ಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯೇ ನಳನಹುಷಭರತಾದಿಭೂಮಿಪರು || ಉಕ್ಕಿದವು ಪರಿಮಳದ ತೇಜದ | ತೆಕ್ಕೆ
 ಗಳು ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯ | ಸೊಕ್ಕುಗಳ ಸುರಸೊಳೆಗೇಲಿಗಳೊಳಗೆ ನಡೆತಂದ ||೩೨|| ಇಳಿದು ರಥವನು
 ದಿವಿಜರಾಯನ | ನಿಳಯವನು ಹೊಕ್ಕನು ಕಿರೀಟಿಯ | ನಳವಿಯಲಿ ಕಂಡಿದಿರುಬಂದನು ನಗುತ ಶತ
 ಮನ್ಯು || ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕರದಲಿ | ತಳುಕಿ ಕರವನು ತಂದು ತನ್ನಯ | ಕೆಲದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿ
 ಸಿದನು ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥದಲಿ ||೩೩|| ನೂರುಪಶುಗಡಹಿಗೆ ಸುರೇಂದ್ರನು | ಮೂರುವನು ಗದ್ದುಗೆಯ
 ಬಬದೇ | ಸೂರೆಗೊಂಡನು ಸುರಪತಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸಿರಿಯ || ಮೂರುಯುಗದರಸುಗಳೊಳೀತಗೆ |
 ತೋರಲೆಣೆಯಿಲ್ಲೆ ನಲು ಶಕ್ರನ | ನೂರುಮಡಿತೇಜದಲಿ ತೊಳತೊಳಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೩೪|| ನುಸಿ
 ಗಳಿವೆಬರು ಮರ್ತ್ಯರೆಂಬುವ | ರೊಸಗೆಯಮರಾವತಿಯೊಳೇನಿದು | ಹೊಸತಲಾ ಬಂದಾತನಾರೋ
 ಪೂತುರೇಯನುತ ||ವಸುಗಳಾದಿತ್ಯರು ಭುಜಂಗಮ | ವಿಸರ ಗಂಧರ್ವಾದಿವೇ | ಪ್ರಸರಬಂದುದು
 ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಪುರುಹೂತನಂದನನ ||೩೫|| ಅಂದಿನುತ್ಸವದಮರನಿಕರದ | ಸಂದಣಿಯನೇನೆಂಬೆನಿಂ
 ದ್ರನ | ಮಂದಿರದೊಳೊತ್ತೊತ್ತೆಯಾದುದು ಜನದ ದೊಂಬಿಯಲಿ || ಮಂದಿ ತೊಲಗಲಿ ತೆರಹು
 ಗೊಡು ಹೊ | ಯ್ದುಂದಣವರನು ಗಜಬಜವಮಾ | ಣೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿತ್ತಿಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಸುರನಿ
 ಕರ ||೩೬|| ನೂಕು ಬಾಗಲ ಚಾಚು ಬಣಗುದಿ | ವೌಕಸರ ನಿಲಿಸಲ್ಪಪುಣ್ಯರ | ನೇಕೆ ಹೊಗಿಸಿದೆ
 ಬಹಳದಾನತವೋವಿವರ್ಜಿತರ || ಓಕುಳಿಯನೆವದಿಂದ ತೆಕ್ಕೆಯ | ಬಾಕುಳಿಗಳುರವಣಿಸಿತೇ ತಮ |
 ಗೇಕೆ ರಂಭಾದಿಗಳ ಸೋಕೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ ||೩೭|| ತೊಲಗಿ ಸೋಮಂದಿಯನು ತೆಗೆ ಬಾ |
 ಗಲನೆನಲು ಕವಿದುದು ಸುರೇಂದ್ರನ | ಲಲನೆಯರು ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯಲಿ ತವಿಭ್ರಮದಾ || ಸುಳಿಗು
 ರುಳ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ | ಹೊಳೆವಕದಪಿನ ನುಣ್ಣೊರಳ ಬಲು | ಮೊಲೆಯ ಮೋಹರ ನೂಕಿತಮರೀ
 ವಾರನಾರಿಯರು ||೩೮|| ಉಗಿಬರೋ ಕತ್ತರಿಯ ತವಲಾ | ಯಿಗಳ ಮುಚ್ಚೆಳವನೆ ಕವಾಟವ |
 ತೆಗೆಯೆ ಕವಿದರು ಏವ್ಯಪರಿಮಳಸಾರ ಪೂರವಿಸೆ || ಹೊಗರಲಗುಹೊಳಮಗಳ ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಗಳ
 ಬಲುಗರುವಾಯಿ ಮುಸುಕಿನ | ಬಿಗುಹುಗಳ ಬಿರುದಂಕಕಾತಿಯಿಂದ್ರನೋಲಗವ ||೩೯|| ನೇವುರಥ
 ನುಣ್ಣನಿಯ ಕಾಂಚಿಯ | ಕೇವಣದ ಕಿಂಕಣಿಯ ರಭಸದ | ನೇವಣಗಳೊಲಹುಗಳ ಮೌಳಿಯ ಮುರಿದ
 ಮುಸುಕುಗಳ || ಭಾವದುಬ್ಬಿನ ಚೆಲ್ಲೆ ಗಂಗಳ | ಡಾವರದಡೊಳ್ಳಾಸಕಾತಿಯ | ರಾವಿಬುಧಪತಿಯೋ
 ಲಗವ ಹೊಕ್ಕರು ನವಾಯಿಯಲಿ ||೪೦|| ವರತಿಲೋತ್ತಮೆ ರಂಭೆ ಮಧುರ | ಸ್ವರೆ ಘೃತಾಚಿ ಸುಕೇತಿ

ಗೌರೀ | ಶ್ವರಿ ವರೂಭನಿ ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಿಸುಲೇಖ ಚತ್ರರಥಿ || ಸುರಭಿಗಂಧಿನಿ ಚಾರುಮುಖಿ ಸೌಂ |
 ದರಿಯನಿಧಿಯೂರ್ವತಿ ಸುಲೋಚನೇ | ಸುರಸೆಯನಿಪಂಗನೆಯರೈದಿತು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೯೧||
 ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯಶಕ್ತಾ | ಸ್ಥಾನವಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯಸು | ಗಾನನರ್ತನವಿಮಳತೂರ್ಯತ್ರಯದ
 ಮೇಳವದಾ || ಅನಿತುಬಿನಿಯರ ಸುರೇಖಾ | ಸ್ಥಾನಕದ ನಿರುಗೇಂ ಸುಧಾಳದ | ನೂನಸಮ್ಮೋಹನದ
 ತೂಕದ ಭಾವಭಂಗಿಗಳ ||೯೨|| ರಸದಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ಭಾವದ | ಬೆಸುಗೆಗಳ ಹಸ್ತಾಭಿನಯದ್ಧು |
 ಕ್ಷುಸರಣದ ವರಸಾತ್ವಿಕಾಂಗಿಕಸುಗತಿವಿಭ್ರಮದ || ವಿಷಮಸಮಕರಣದ ಕಳಾಪದ | ಕುಸುರಿಗಳ
 ವರಲಾಸ್ಯತಾಂಡವ | ವೆಸೆದುದ್ದು ರಂಭಾದಿನರ್ತಕಿಯರಲಿ ಹೊಸತೆನಿಸಿ ||೯೩|| ಗಾನರಸದಲಿ ಮುಳು
 ಗಿತಮರಾ | ಸ್ಥಾನವೆತ್ತಣವಾದ್ಯನರ್ತನ | ಗಾನನರ್ತನವೆನಲು ಸಮ್ಮೋಹಿಸಿತು ಫನವಾದ್ಯ || ಗಾನ
 ವಾದ್ಯವಿದೆತ್ತ ನೃತ್ಯರ | ಸಾನುಭವ ಭಾರವಿಸಿತನ್ನೋ | ನ್ಯಾನುರಂಜಕವಾಯ್ತು ತೂರ್ಯತ್ರಯದ
 ಮೇಳಾಪ || ೯೪|| ಈಯಮಾನುಷನೃತ್ಯವಾದ್ಯಸು | ಗೇಯರಸದಲಿ ಮುಳುಗಿಕರಣದ | ಲಾಯತೊಡ
 ಕದೆ ಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು ಧೈರ್ಯಶಿಖರದಲಿ || ಈಯುವತಿ ತಾನಾವಳೋ ಕುಸು | ಮಾಯುಧನ ಬಂಡೆ
 ಯವಲಾ ಮರು | ಮಾಯೆಯನುತೂರ್ವತಿಯನೆವೆಯಿಕ್ಕಿದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೯೫|| ಪಾರುಖಾಣೆಯವಿ
 ತ್ತನಾಜಂ | ಭಾರಿಯೂರ್ವತಿರಂಭಮೇನಕೆ | ಗೌರಿಮೊದಲಾದಖಳಪಾತ್ರಕೆ ಪರಮಹರಷದಲಿ ||
 ನಾರಿಯರು ನಿಖಳಾಮರರು ಬೀ | ಡಾರಕ್ಕೈದಿತು ಹರೆದುದೋಲಗ | ವಾರತಿಯಹರಿವಾಣ ಸುಳಿದುದು
 ಸಾಲಸೊಡರುಗಳ ||೯೬|| ಅರಸ ಕೇಳಾರೋಗಿಸಿದರಿ | ಬ್ಬರು ಸಮೇಳದಲಿದ್ದು ಬೇರೊಂ | ದರಮ
 ನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಪವಡಿಸುವರೆ ನಿಜಾತ್ಮಜನ || ಸುರಪನಿತ್ತಲುಚಿತ್ರಸೇನನ | ಕರೆಸಿದನು ಫಲಗುಣನ
 ಭಾವವ | ನರುಹಿದನು ನಮ್ಮೂರ್ವತಿಯ ಕಳುಹೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೯೭|| ಇನಿಬರಿರೆ ರಂಭಾದಿಸೀ
 ಮಂ | ತಿನಿಯರೊಳಗೂರ್ವತಿಯೊಳಾದುದು | ಮನ ಧನಂಜಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನನಿವೇಷದ್ವಿಷ್ಟಿಯಲಿ ||
 ವನಿತೆಯನು ಕಳುಹೇಳು ನೀನೆಂ | ದನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ದೇವಾಂ | ಗನೆಯ ಭವನಕೆ ಬಂದನೀತನು
 ಹರಿಯನೇಮದಲಿ ||೯೮|| ತಾಯೆ ಚಿತ್ತೈಸರಮನೆಯ ಸೊ | ಳಾಯಿತನು ಬಂದೈದನೆನೆ ಕಮ |
 ಲಾಯತಾಂಬಕಿ ಚಿತ್ರಸೇನನ ಕರೆಸಿದಳು ನಗುತ || ತಾಯೆನುತ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಪ | ಸಾಯವಿ
 ತ್ತಳು ಪರಿಮಳದ ತವ | ಲಾಯಿಗಳ ನೂಕಿದಳು ವರಕತ್ತುರಿಯ ಕಪ್ಪುರದ ||೯೯|| ಆಣಕವಲ್ಲಿದು
 ರಾಯನಟ್ಟಿದ | ವೇಣಿಹವೋ ನಿಜಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ | ಕುಣಿಕೆಯೋ ಕರ್ತವ್ಯವಾವುದು ನಿಮಗೆ
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿ || ಗುಣಭರಿತ ಹೇಳೆನಲು ನಸುನಗೆ | ಕುಣಿಯೆ ಮುಖದಲಿ ಮಾಣಿನಿಗೆ ವೆಂ | ಟಣಿಸಿ ಲಜ್ಜಾ |
 ಭರದಿ ನುಡಿದನು ದೂತನೀಮಾತ ||೧೦೦|| ಎಮಗೆ ಮಗನರ್ಜುನನು ನೀನಿಂ | ದೆಮಗೆ ಸೊಸೆಯಹು
 ದಾತನಂತ | ಸ್ತಿಮಿರವನು ಕಳೆ ನಿನ್ನು ಕುಚಯುಗಕಾಂತಿಲಹರಿಯಲಿ || ಕಮಲಮುಖಿ ನೀ ಕಮಲವಾ
 ತನು | ಭ್ರಮರ ನೀಸುರವನದಸಿರಿ ಮಧು | ಸಮಾಪಾರ್ಜುನನೆಂದು ಬೆಸಸಿದನಮರಪತಿಯೆಂದ ||೧೦೧||
 ಕೇಳುತವೆ ರೋಮಾಂಚ ಲಜ್ಜೆಯ | ಜೋಳಿ ಯೆದ್ದುದು ಝೋಂಪಿಸಿತು ಪುಳ | ಕಾಳಿ ಭಯವನು
 ಪಂಠಿಸಿದುದನುರಾಗದಭಿಮಾನ || ಮೇಲೆಮೇಲಭಿಲಾಷ ಧೈರ್ಯವ | ಚಾಳಿವಿಸಿ ಪರಿತೋಷಪೂರಣ |
 ದೇಳುಮುಳುಗಾಯ್ತು ತ್ತರಕೆ ನಸುಬಾಗದಳು ತಿರವ ||೧೦೨|| ಆತನುತ್ತಮನಾಯಕನು ವಿ |

ಖ್ಯಾತೆ ನೀ ಸುರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲ | ಜ್ವಾತಿಶಯವೇಕಿಲ್ಲಿ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ || ಸೋತೊಡೆಯು
ದಿಟ ಭಂಗವಲ್ಲ ಪು | ರಾತನದ ನಳನಹುಷಭರತಯ | ಯಾತಿನೈಪರೋಳಗೀತನಗ್ಗ ಳನೆಬಲೆ
ಕೇಳೆಂದ ||೧೦೩|| ರಾಯನಟ್ಟಿದನೇಮಗಡ ಕಮ | ನೀಯವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ರಮ | ಣೀಯತರವಿದು
ನಿನ್ನ ರಚನೆ ಮಹಾನುಭಾವವಲೆ || ಆಯಿತಿದು ನೀ ಹೋಗೇನುತಲೆಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮಹೋತ್ಸವ
ದಿ ನಾ | ರಾಯಣನ ವೈದುನನ ಬರೆದಳು ಚಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯಲಿ || ||೧೦೪||

ಅಂತು ಸಾಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳವಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂ|| ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾಮಾ | ರಿಯನು ಗೆಲಿದರ್ಜುನನು ಹರವೈ |
ರಿಯನು ಗೆಲಿದನು ಧೈರ್ಯದಿಂದೂರ್ವಶಿಯಶಾಸದಲಿ ||

||ಪದ|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಪಾರ್ಥನ ಮೈಯ ಹುಲುರೋ | ಮೂಳಿ ಹರಿದುದು ಮನು
ಮತನ ಖಂಡೆಯದ ಗಾಯದಲಿ || ಬೀಳುಕೊಟ್ಟಳು ಚಿತ್ರಸೇನನ : ನಾಲತಾಂಗಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯ |
ಕೇಳಮೇಳದ ಸತಿಯರನು ಕರೆಸಿದಳು ಹರುಷದಲಿ ||೧|| ವನಜಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಳು ಮ | ಜನವನ
ವಳದುಕೂಲಪರಮಂ | ಡನದಲಿಸದಳು ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣಶೋಭೆಯಲಿ || ತನತನಗೆ ಭರಣಿಗಳೆ
ನುಲೇ | ಪನವ ತಂದರು ವಿಳಸದಧಿವಾ | ಸನೆಯ ಕುಸುಮದ ಮೊಗ್ಗೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಸಿರಿಮು
ಡಿಯ ||೨|| ತಿಗುರಗೆಲಿದಳು ತಿಲಕವನು ತೆ | ತ್ರಿಗರಲಂಕರಿಸಿದರು ಹೊಳಗಿನ | ಹೊಗರ ಹೊಸ
ಜಾವನದ ಜೋಡಿಯರೂಡಿಯಿಮ್ಮಡಿಸೆ || ಉಗಿದೊರೆಯ ಕೂರಲಗೊ ಧಾರೆಯ | ಮಿಗೆ ಹುಡಿದ
ಖಂಡೆಯುವೊ ಕಾಮನ | ಹಗೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಧೂಮಕೇತುವೊ ರೂವೊ ಸುರಸತಿಯಾ ||೩|| ಪರಿಮಳದ
ಪುತ್ರಳಿಯೊ ಚೆಲುವಿನ | ಕರುವಿನೆರಕವೊ ವಿಟರ ಪುಣ್ಯದ | ಪರಿಣತೆಯೊ ಕಾಮುಕರ ಭಾಗ್ಯದ ಕಲ್ಪ
ತರುಫಲವೋ || ಸ್ಮರನ ವಿಜಯಧ್ವಜವೊ ಮನ್ಮಥ | ಪರಮಕಾಸ್ತ್ರದಮೂಲಮಂತ್ರವೊ | ಸುರಸತಿಯ
ರಧಿದೇವತೆಯೊ ವರ್ಣಿಸುವೊಡರಿದೆಂದ ||೪|| ಲೋಕವಶ್ಯದತಿಲಕವೋ ಜಗ | ದೇಕರತ್ನವೊ ವಿಗಡ
ಮುನಿಚಿ | ತ್ತಾಕರುಷಣದ ಮಂತ್ರವಾದವೊ ರ್ತುಪಿತಪಃಫಲವೋ || ಲೋಕಸೌಂದರ್ಯೈಕಸರ್ಗವೊ |
ನಾಕಸುಖಸಾಕಾರವೋ ರೂ | ಹೈಕತಾಣವೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ದೂರ್ವತಿಯ ಬರವಿನಲಿ ||೫|| ನೆರೆದರಬು
ಲೆಯರಂಗವಟ್ಟದ | ಪರಿಮಳದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ತುಂಬಿಯತೆರಳಿಕೆಯ ಕತ್ತಲೆಯ ಕೆದರುವಕಣ್ಣ ಬೆಳಗು
ಗಳ || ಪರಿಪರೆಯಹೊಂದೊಡಿಗೆಗಳ ಪರಿ | ಪರಿಗಳುಡಿಗೆಯದೇಸಿ ಮಿಗೆ ಪರಿ | ಪರಿಯಮುಡಿಗಳ
ಬಳಸಿದರು ಮುಗುದೆಯರು ಬಾಲಕಿಯ ||೬|| ಹೆಗಲುಹಡಪದ ಹಿಡಿದಮುಕರಾ | ಳಿಗಳ ಚಿಮ್ಮುವನೀ
ಗುರಿಯ ಹಾವುಗೆಯ ಹೇಮನಿಬಂಧಕಳಶದ ತಾಳವೃಂತಕದ||ಮಗುಲಯರು ಮನುಮತನ ಮೊನೆಯಾ |
ಳುಗಳು ಮುಸುಕಿತು ಮಾನಿನಿಯ ದಂ | ಡಿಗೆಯ ಮೈಕಾಂತಿಗಳ ದೂವಾಳಿಗಳ ಲಹರಿಯಲಿ ||೭|| ತುರು
ಗಮೇಧದ ರೂಜಸೂಯದವರಮಹಾಕ್ರತುಕಾರರೀಕೆಯ|ಚರಣದುಂಗುಟತುದಿಯ ಕಾಬರೆ ಪೂತುಫ
ಲುಗುಣನ || ಪರಮಪುಣ್ಯವದೇನು ತಾನಿ | ದ್ವರಮನೆಗೆ ಸತಿಬಂದಳೇನ | ಚ್ಚರಿಯನಂತೆ ಹೊಗಳಿ

ದರು ವಾಗ್ಗಾಂಧ್ರನಂದನನ ||೮|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳವಳ ತೊತ್ತಿರ | ಹೊರಗೆಲಸದವದಿರ ಪಸೂ
 ಯಿತೆ | ಯರಿಗೆ ಪಡಿಗವನಿಡೆಸಲ್ಲರು ಸೋಮಯಾಜಿಗಳು || ವರುಣಸೂನು ಜಯಂತನಳಕೂ |
 ಬರರು ಸಮಯವನೊಮ್ಮೆ ಕಾಣದೆ | ವರುಷವೋಲೈಸುವರು ಸೌಧದದಾರವಟ್ಟದಲಿ ||೯|| ಜನಮನದ
 ಸಂಕಲೆವನೆಯೂ ಲೋ | ಚನವೃಗದತಡೆವೀಟಕಾತಿಯೊ ಮನುಮತನ ಸಂಜೀವನೌಪಧಿಯೋಮು
 ಹಾದೇವಾ || ಮನಸಿಜನ ಮಾರಾಂಕಕಾಮುಕ | ಜನದ ಜೀವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಭುವೆಂ | ದೆನಿಸಿದೂರ್ವತಿಬಂ
 ದಳಜುನದೇವನರಮನೆಗೆ || ಮೆಲುನುಡಿಗೆ ಗಿಳಿಹೊದ್ದಿದವು ಸರ | ದುಳಿಗೆ ಕೋಗಿಲೆಯಾಡುವು
 ಪರಿ | ಮಳದಪಸರಕೆ ತೂಳಿದವು ತುಂಬಿಗಳು ಡೊಂಬಿಯಲಿ || ಹೊಳೆವಮುಖಕೆ ಚಕ್ಕೋರಚಯವಿ
 ಟ್ಟಳಿಸಿದವು ನೇವುರದ ಬೊಬ್ಬೊಗೆ | ಸಿಲ್ವಕಿದವು ಹಂಸೆಗಳು ಕಮಲಾನನೆಯ ಕೆಳದಿಯರ ||೧೧||
 ಅರ್ಲದ ಪೊಂದಾವರೆಯಹಂತಿಯೊ | ತಳಿತಮಾವಿನಬನವೊ ಮಿಗೆ ಕಿತ್ತಲಿಪುಹಳತಮಾಲಕಾನನವೋ
 ದಿಗಂತದಲಿ ||೧೨|| ಹೊಳೆವವಿದ್ರಮವನವೊ ಕುಸುಮೋಚ್ಚಲಿತಕೇತಕಿದಳವೊ ರಂಭಾ | ವಳಿಯೊ
 ಕಾಂತಾಜನವೊ ಕಮಲಾನನೆಯಮುಂಗಡಿಯೋ || ಬಂದಳೂರ್ವತಿಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ | ಮಂದಿಯಲಿ
 ಮುರಿದಿಳಿವಮರಿಮುಗಿ | ಲಂದದಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನಿಳಿದಳು ರಾಜಭವನಲಿ || ಮುಂದೆಪಾಯವಧಾರು
 ಸತಿಯರ | ಸಂದಣಿಯ ಸಿಂಜಾರವದ ಸೊಗ | ಸಿಂದಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ಸೋತುದು ಸೊರಹಲೇನೆಂದ ||೧೩||
 ಬಾಗಿಲಲಿಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದರು | ಸೋಗೆಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರು ಸೆಜ್ಜೆಯ | ಬಾಗಿಲಲಿ ಚಾಮರದ ಹಡಪದ
 ಚಪಲೆಯರುಸುತ || ಆಗ್ನುರವೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಹಾಹಿಯ | ಭೋಗತಲ್ಪದ ಹರಿಯೊಲಿಹಶತ | ಯಾಗ
 ಸುತನನು ಕಂಡಳಂಗನೆ ಮಣಿಯಮಂಚದಲಿ ||೧೪|| ಹೊಳೆವಮಣಿದೀಪಾಂಶುಗಳ ಮು | ಕ್ಕುಳಿಸಿ
 ದವು ಕಡೆಗಂಗಳಿಂದೂ | ಪಳದ ಭಿತ್ತಿಯ ಬೆಳಗನಣೆದುದು ಬಹಳತನುಕಾಂತಿ || ಕೆಳದಿಯರ ಕಂಠದಲಿ
 ಕೈಗಳ | ನಿಳುಹಿ ನಿಂದಳು ತರಣಿ ನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕನಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಹರಹಿದಳು ಕಣ್ಮನವ ||೧೫||
 ಎಳೆಯಬೆಳುದಿಂಗಳವೊಲೀಕೆಯ | ಧಳಧಳಿಪಮುಖಚಂದ್ರಮನ ತಂ | ಬೆಳಗು ಸುಳಿದುದು ಸಾರತರ
 ಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ || ತಿಳಿದುದೀತನ ನಿಡ್ಡು ಕರಣಾ | ವಳಿಯ ಪರಮಪ್ರೀತಿಸದಲಿ | ಮುಳುಗು
 ಸುಖಭಾರದಲಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೬|| ಹರಮಹಾದೇವೀಯಘಾಟದ | ಪರಿಮಳವಿದತ್ತಣ
 ದೆನುತ ಮೈ | ಮುರಿದು ಕಂಡನಪೂರ್ವಪರಿಮಳಸಾರ್ಥದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ಕಿರಣಲಹರಿಯ ದಿವ್ಯರತ್ನಾ |
 ಭರಣರುಚಿರತರಪ್ರಭಾಪಂ | ಜರದೊಳಗೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವಮದನಾಲಸೆಯನೂರ್ವತಿಯ ||೧೭||
 ಹಾಮಹಾದೇವಿಯರಲಾ ಸು | ತ್ರಾಮನೋಲಗದೊಳಗೆ ನರ್ತನ | ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಯಲಿ ರಂ
 ಜಿಸಿದಳಾಸಭೆಯ || ಈಮಹಿಳೆಯಭಿವಂದನೀಯನಿ | ರಾಮಯದ ಕತಿವಂಶಜನನಿಸ | ನಾಮೆಯಲ್ಲಾ
 ತಿವಯನುತ ಮಣಿಮಂಚದಿಂದಿಳಿದ ||೧೮|| ಎನಿಬಿಜಯಂಗೈದಿರಿತ್ತಲು | ಮಾನಿಧಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಸುರೇಂ
 ದ್ರನ | ಮಾನಿನಿಯರಭಿವಂದನೀಯರು ನಾವ್ಕೃತಾರ್ಥರಲಾ || ಏನುಬೆಸನೆನಗೇನುಹದ ನಿಮ |
 ಗಾನು ಮಗನುಒಚಾರವೇಕೆ ಮ | ನೋನುರಾಗದಲರುಹಿಯಿಂದನು ಪರ್ಥನೂರ್ವಶಿಗೆ ||೧೯|| ನುಡಿಗೆ
 ಮರೆವುಗು ಹರನ ನೀನನು | ಸರಿಸುನಿಮ್ಮಯ್ಯಂಗೇಹೇಳಿದು | ನಿರುತ ತಪ್ಪದು ಹೋಗೆನುತ ಮೋಗದಿರು
 ಹಿದಳ ಚಪಳ ||೨೦|| ಮೂಗನಾದನು ಬಹಳಧೈರ್ಯದ | ಬೇಗಡೆಯ ಬಿಡ ಬಿಗಿದಬೆರಗನ | ಮೂಗ

ಬೆರಗಾದಳು ಮನೋಜನ । ಸಡಗರಕೆ ತಕ್ಕಿದಳು ಪಾರ್ಥನ । ನಡವಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದಳು ಬೆಚ್ಚಿದಳುಂಗನು
 ಸ್ಮದಲಿ ॥ ಕಡುಗಿದಳು ಬಾತಿಯಲಿ ಲಜ್ಜೆಯ ॥ ಬಿಡಯದಲಿ ಭಯಗೊಂಡಳುಂಗನೆ । ಮಿಡುಕಿದಳು
 ವಿವಿಧಾನುಭಾವದರಸದಭಂಗಯಲಿ ॥೨೦॥ ಏಕೆ ನುಡಿದನೊ ಚಿತ್ರಸೇನನ । ದೇಕೆ ನಾ ಕೈಕೊಂಡೆನೆ
 ತ್ತನ । ಕಾಕುಮೂಳಗೆ ಕೋಳುಹೋಡೆನೊ ಕಾಮನೆಂಬುವಗೆ ॥ ಲೋಕವರ್ತಕವಲ್ಲದಿವನನ । ದೇಕೆ
 ವಿಘ್ನ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ನಾ । ನೇಕೆ ನರನೇಕೆನುತ ಸುಯ್ಯಳು ಬೈದು ಕಮಲಜನ ॥೨೧॥ ವಿಕಳಮ
 ತಿಯೋ ಮೇಣಿವ ನಪುಂ । ಸಕನೊ ಜಡನೋ ಶ್ರೋತ್ರಿಯನೊ ಬಾಧಕನೊ ಖಳನೋಖೂಳನೋ
 ಮಾನವವಿಕಾರವಿದೋ ॥ ವಿಕಟತಪಸಿನ ದೇವದೈತ್ಯರೆಮೆಕುಟವಾಂತುದು ವಾಮಪಾದವ । ನಕಟ ಕೆಟ್ಟ
 ನಲಾ ಯೆನುತ ಕರಗಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥೨೨॥ ಎಲವೊ ರಾಯನ ಹೇಳಿಕೆಯಲಂ । ಡಲದನೆನ್ನನು
 ಚಿತ್ರಸೇನಕ । ನಲುಗಿ ನಟ್ಟವು ಕಾಮಶರವೆನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಬ್ಬಲಿದು ಬಂದಬಲೆಯರ ಟಕ್ಕರಿ ।
ಗಳವುದೇ ವಿಷಧರ್ಮವಕಟಾ । ತಿಳಿಯಲಾ ತಾನಾವಳೆಂಬುದನೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ॥೨೩॥ ತಿವತಿವೀ
 ಮಾತೇಕೆ ಕಾಮನ । ಬವಣಿಯಲಿ ನೀವರಿಯದಿರೆ ವಾ । ಸವನ ನೇವವು ಚಿತ್ರಸೇನನ ನುಡಿಗಳಂ
 ತಿರಲಿ ॥ ಎವಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದಲಿ ಮನಸಂ । ಭವಿಸುವುದೆ ನೀವೆಮ್ಮ ವಂಶೋ । ದೈವಕೆ ಜನನಿಯಲಾಯೆ
 ನುತ ವಿನಯದಲಿ ನರ ನುಡಿದ ॥೨೪॥ ನಾರಿನೀವೂರ್ವದಲಿ ನಿವೃಪು । ರೂರವನಸತಿ ನಿನಗೆ ಬಳಿಕ ಕು ।
 ಮಾರಜನಿಸಿದ ಸಾಯುವಾತನೊಳುದಿಸಿದನಹು ॥ ವೀರರಾಜಪರಂಪರೆಯು ಬರಲಾರಗಾವುದಿಸಿದವು
 ನಮ್ಮವಿಚಾರಿಸಿದುದಿಲ್ಲಾ ಎನುತ ನಯದಲಿನರನುಡಿದ ॥೨೫॥ ಪ್ರಣವದರ್ಥವಿಚಾರವೆತ್ತು । ಗಣಿಕೆ
 ಯರ ಮನೆಯ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ । ಗಣಿತಲಕ್ಷಣವೆತ್ತು ರತಿಕೇಳಿವಿಧಾ ದಲಿ । ಋಣಗುಭಾರತವರ್ಷದವದಿರ
 ಭಣಿತೆಯಮ್ಮೀ ದೇವಲೋಕಕೆ । ಸಣಬಿನಾರವೆ ಚೈತ್ರರಥದೊಳಗೆಂದಮುಖ ॥೨೬॥ ಅಯ್ಯನಯ್ಯನ
 ನಿವೃವರ ಮುತ್ತುಯ್ಯನಾತನ ಭಾವ ಮೈದುನನಯ್ಯನಗ್ರಜರನುಜರೆಂಬೀಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರ ॥ ಕೈಯ
 ಲಗಲಿ ಹೊಯ್ದು ತಿರನರಿದುಯ್ಯಲಾಡಿದವರ್ಗೆ ಮೇಣ್ಮುಖದಯ್ಯಗಳಿಗಾನೊಬ್ಬಳೆಂದಳು ನಗುತ ನಳಿ
 ನಾಕ್ಷಿ ॥೨೭॥ ಮರೆಯಮಾತಂತಿರಲಿ ಸಾಕದ । ಮರೆದುಕಳಿ ಮಾನಿನಿಯರಿಚ್ಚೆಯನರಿಯದವನುಸುರೇಂ
ದ್ರನಾಗಲಿ ಚಂದ್ರನಾಗಲಿ ॥ ಕುರಿಕಣಾ ಭಡಖೂಳನೀನೆಂ । ದರವೆಯನೆ ನಡನಡಗಿ ಕೈಮುಗಿ ।
 ದೆರಗಿ ಮೆಗುಳೀಮೊತನೆಂದನು ಪಾರ್ಥನೂರ್ವಸಿಗೆ ॥೨೮॥ ಇದು ಮನುಷ್ಯಕರೀರತದ್ಧ । ಮೌದಲಿ
 ತನ್ನವಸಾನಪರಿಯಂ । ತಿದರೊಳವೈಭವಾರದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದಬಳಿನಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶರಲ್ಲಗೆ ಬಂದರಾಮಾ ।
 ಗದಲಿ ನಡೆವುದು ದೇವತಾದೇ । ಹದಲಿ ಬಲವತ್ತರವು ದೇಹವಿಶೇಷವಿಧಿಯೆಂದ ॥೨೯॥ ಅಹುದಹು
 ದಲೇಶ್ವರತಪದಲಿ । ಬಹಿರಿ ನೀವೇ ಸ್ಮಾರ್ತವಿಧಿಸಂ । ನಿಹಿತರೆಂಬುದನರಿಯದೇ ಮೂಜಗದ ಜನ
 ವೆಲ್ಲಾ ॥ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳೊಳ್ಳೆವರೊಡಗೂ । ಕಹರು ನೀವೇನಲ್ಲಲೇ ನಿ । ಸ್ವಪ್ನರು ನೀವೊಮ್ಮಲ್ಲಿ
 ಹರಹರೆಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖ ॥೩೦॥ ತಾಯಿ ನೇಮದಲಂದು ಕಮಲದ । ಛಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಕೂಟವೈ
 ವರಿ । ಗಾಯಿತದಾ ತಪ್ಪೇನು ಜನನಿಯ ನುಡಿಯುಳ್ಳಿವೆಲೆ ॥ ಕಾಯಕೃಷ್ಣಕೆ ಕಾಮಸುಖದ ವಿ ।
 ಡಾಯತತುವಕೆ ವೇಡೆಗೊಂಡು ಸ । ವಾಯಿಯಲಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ದುವ್ವಾಳಿಸುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೩೧॥ ತಾಯಿ
 ನೇಮದಲೈವರಿಗೆ ಕಮ । ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಕೂಟವೇ ಸುರ । ರಾಯ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನು ವಿಲಂಘನೇ ನಿಗೆ

ಪ್ರತ್ಯವಚನ || ರಾಯನಟ್ಟಲು ಬಂದನೀಕುಸು | ಮಾಯುಧನ ಕಗ್ಗೊಲೆಯ ಕೆದರುವು | ಪಾಯವನು
 ನೀ ಬಲ್ಯೆಯಂದಳ ವನಿತೆ ವಿನಯದಲಿ ||೩೭|| ಸರಸಿಜದ ಮಧುಮಧುಕರನನನು | ಕರಿಸಿದೊಡೆಚಂದ್ರಿಕೆ
 ಚಕ್ರೋರನ | ವರಿಸಿದೊಡೆ ನಿಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸುಳಿದೊಡೆನಯನವಿಧಿಯಲಿ || ಗರುವೆಯರುಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಪುರು
 ಪನ | ವರಸಿದೊಡೆ ಜಾರುವರೆ ಸುಡಲಾ | ಸರಸಿಜವನಾಚಂದ್ರಿಕೆಯನಾನಿಧಿಯನಾವಧುವೆ ||೩೮|| ತಿಳು
 ಹಿದೊಡೆಸುರಲೋಕದ ವರತಿ | ಗಳಹೆಯರಲಾಯೆಂಬೆ ಮನ್ಮಥ | ಖಳಕಣಾ ನಿಷ್ಕರುಣಿ ನೀ ಸೌಭಾಗ್ಯ
 ಗರ್ವದಲಿ || ೩೯|| ಲಾಮೆ ಬಿದ್ದುದು ವಾಸಿಯಲಿ ಕಂ | ದೊಳಸುಗೊಂಡುದು ಕಾಮಶರಮನ | ವಳುಕೆ
 ಕೆಡಹಿತು ವಿರಹತಾಪದಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೪೦|| ಕಾಡಲಾಗದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮುರಿ | ಡಾಡಲಮ್ಮೆನು
 ಮನಕೆ ಧೈರ್ಯವ | ಜೋಡ ತೊಟ್ಟಿದಿರಾಗಿ ನಿಲೆ ನನೆಯಂಬು ನಾಟುವವೇ || ಖೋಡಿಯೇಕಿದಕವ್ವೆ
 ಮಕ್ಕಳ | ನೋಡಬಂದೊಡೆಬೇರೆಕಪ್ಪವ | ನಾಡುವರೆ ಬಲ್ಲವರು ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ || ರೋಷ
 ಪೆರಡಲೆಯಾಯ್ತು ಲಚ್ಚೆಯ | ಮ್ನೀಸಲಳಿದುದು ಬಲುವಿಧದಬಹು | ವಾಸಿಗಳು ಪಲ್ಲವಿಸಿದವು ತೆಲ್ಲೈಸಿ
 ತನುತಾಪ || ಆಸೆಹೈಸರವೋಯ್ತು ಕಡುರುಳ | ಸೂಸಿದುದು ಸಯಿ ನಲಿಕಂಗಳು | ಕ್ಲೇಸೂರಿಯ ಮುಕ್ಕು
 ಳಿಸಿ ಕಾಮಿನಿಯಾ ||೪೧|| ಸೊಂಪಡಗಿತು ಮುಖೇಂದು ತನುಲತೆ | ಕಂಪಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ಮೈತನಿ | ಗಂಪಿ
 ನಲಿ ಮುಖಮುಖಿಸಿತಮಲಸ್ವದಸನ್ನಿಲದಲಿ || ತಂಪಿನಲಿ ತಿಳಿ ಮಧುರದಲಿ ಕಟು | ನುಂಪಿನಲಿ ಬಿರಿಸ
 ಮೈತದಲಿ ವಿಷ | ಗುಂಪಿನಲಿ ನೆಲೆಯಾದವೋಲ್ಸತಿಗಾಯ್ತು ಘನರೋಷ | ಕೆತ್ತಿದವು ತುಟಿ ಕದಪಿನಲಿ
 ಕೈ | ಹತ್ತಿಸುತ ತೂಗಿದಳು ತಿರವನು | ತತ್ತರೋಷಾಯುಧವಮಸೆದಳು ಧಾರಂಗಳಲಿ || ಎತ್ತಿದು
 ಬೈಗದ ವಿಕಾರದ | ಚಿತ್ತಬುದ್ಧಿ ಮನಂಗಳಾತ್ಮನ | ಜೊತ್ತಿಸಿದವೆದುಭುತದಹಂಕಾರದಲಿ ಕಾಮಿ
 ನಿಯಾ ||೪೨|| ಎಲವೊಂಠರಭಾವ ಖೋಳರ | ನಿಳಯ ಖಳರಫನಾಥ ವಂಚಕ | ತಿಲಕ ಗಾವಿಲ
 ರೊಡೆಯ ಬಂಧುವೆದುಷ್ಪನಾಯಕರಾ || ಎಲೆಮರುಳೆ ತಾನಾವಳೆಂಬುದ | ತಿಳಿಯಲಾ ನೀನಾವನೆಂ
 ಬುದ | ನಿಳೆಯರಿಯದೇ ಭಂಡ ಫಡ ಹೋಗೊಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೪೩|| ಬಲಿದುಬಂದವರಾವು ಸೊಬ
 ಗಿನೊ | ಕೊಲಿಸಿ ಮರುಗಪಮಿಂಡ ನೀನತಿ | ಸುಲಭರಾವ್ ದುರ್ಲಭನು ನೀ ದೇವೇಂದ್ರಕಟಕದಲಿ |
 ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಗಂಡುವೇಷದ | ಸುಳಿವು ನಿನಗೇಕೆನುತ ರತಿಕಳ | ವಳಿಸಿ ಕರವೆತ್ತಿದಳ ಹಿಡಿದಿಡಲಾಪ
 ವಿದೆಯೆನುತ ||೪೪|| ತಳುಕಿತದ್ಭುಲರೋಷ ಸುಯಿಲ್ಲ | ರುಳವೊಡೆದು ಮೂಕುತಿಯಮುತ್ತಿನ ||
 ಬೆಳಕು ಕುಂದಿತು ಕುಂದಿತಮಳಚ್ಚುವಿ ಮುಖಾಂಬುಜದಾ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವಕೆಂದಳದ ಸೆಳೈಗು |
 ರೊಳಮಯೂಖದ ಮಣಿಯಮದ್ರಿಕೆ | ಗಳ ಮರೀಚಿಯಲೆಸೆದುದೆತ್ತಿದಹಸ್ತವೂರ್ವಶಿಯಾ ||೪೫||
 ರಾಯ ತುಡುಕಿದಶತಿಯೊ ಮೇಣ್ಣಾ || ದ್ರಾಹಿ ಮಸ್ತಕಮೋಣಿಕವೊ ಕಡು | ಗಾಹಿನವೃತ್ತವೊ ಕುಟಿಸಿಂ
 ಹದ ಗುಹೆಯ ಮೃಗವದವೋ || ಲೋಹಧಾರೆಯ ಮಧುವೊಕಳಿತಹ | ಳಾಹಳದಕಜ್ಜಾಯವೆನಿಸಿತು |
 ರಾಯ ಸುಮನೋಹರಭಯಂಕರ ವಾಯು ಸುರಸತಿಯಾ ||೪೬|| ನರವೃಗಾಧಮ ನಿಮ್ಮ ಭಾರತ |
 ವರಃಪೂಮಿಯೊಳೊಂದುವರುಷಾಂ | ತರೆ ನಪುಂಸಕನಾಗಿ ಚರಿಸು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ || ಹರಿಯ
 ನಂಗುಲಿಗಳಧನಂಜಯನೊಲೆದು ನಿಜತಿರವ || ಆಗಲಿದು ಸುರಭವನವಧುಗಳು | ನಾಗರಿಗರಿವರೆತ್ತ |
 ಭಾರತ | ಭೂಗತರು ತಾವೆತ್ತಲಿದು ಘಟಿಸಿದುದು ವಧಿಯೆಂದ ||೪೭|| ಸುರಪತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನೇಮೇ

ನಂಗುಲಿಗಳ ಧನಂಜಯನೊಲೆದು ನಿಜತಿರವೆ || ಆಗಲಿದು ಸುರಭವನವಧುಗಳು | ನಾಗರಿಗರಿವರೆತ್ತ
ಭಾರತ | ಭೂಗತರು ತಾವೆತ್ತಲಿದು ಘಟಿಸಿದುದು ವಿಧಿಯಿಂದ ||೪೪|| ಸುರಪತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದನೇ
ಮೇ | ಣ್ಮರಸಿದನೆ ಕಮಳಾನನೆಯ ನಿ | ಪ್ಮರದನುಡಿಗಪರಾಧವುಂಟೇ ತಾನು ಮಾಡಿದುದು || ವರು
ಷತನಕ ನಪುಂಸಕದಲಾ | ಚಂಸಬಲ್ಲೆನೆ ಸಾಕು ದೇಹಾಂ | ತರವನಂಗೀಕರಿಸುವೆನಲಾ ತನ್ನ ಸುಡ
ಲಿಂದ ||೪೫|| ಎಲೆವಿಧಾತ್ರ ಕೃತಾಪರಾಧ | ಸ್ಥಳಕೆ ದಂಡಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲದೆ | ವಿಲಸಿತದವೇದಾರ್ಥದಲಿ
ಮನ್ನಾಡಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ಚಲಿಸದಾಚರಿಸಿದೊಡೆ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಳದೊಳೇನುನಿಮಿತ್ತವಕಟಾ | ಗಳಿತ
ಪೌರುಷನಾಗಿ ಬದುಕುವನಲ್ಲ ತಾನೆಂದ ||೪೬|| ತಪವನಾಚರಿಸಿದೊಡೆವರಪಾ | ಶ್ರುಪತಶರವೆನಗಾಯ್ತು
ಧರ್ಮವೆ | ತಪವಲಾಯೆಂದರಿದು ನಡೆದೊಡೆ ಪಂಡಿತನವಾಯ್ತು || ತಪವೆರಡು ಸರಿಫಲದೊಳಾ
ದುದು | ವಿಸರಿತದಗತಿ ಗಹನತರವೇ | ವಿಪುಳಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯೆನುತ ತೂಗಿದನು ನಿಜತಿರವೆ ||೪೭||
ತಿವನ ಶರವೆನಗಾಯ್ತು ರಿಪುಕೌ | ರವರ ರಕುತದ ರಾಜ್ಯವನೆ | ತ್ತುವೆನು ಕಟ್ಟಾವುಡಿಯನೆಂಬೆನು
ದುರುಪದಿಸಿತಿಗೆ || ಇವಳು ಭಂಗಿಸಿ ಬೂತುಗಡಹಿದ | ಹವಣನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು ವರ | ಯುವ
ತಿಗೀನುಡಿಯೊಸಗೆಯೇ ಹಾಯೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೪೮|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಕರಸಿ
ಯೂರ್ವತಿ ಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿದ | ದುರುಳತನವನು ದೂರಿದೊಡೆಸುರಸತಿಯ ಸಂತೈಸಿ || ಸುರಪತಿಗೆ
ಗಂಧರ್ವನಿವರಿ | ಬ್ಬರನಿರೋಧನಿಬಂಧನವನೆ | ಚ್ಚರಿಸಲರ್ಜುನನರಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಬಲಧ್ವಂಸಿ ||
ಮಗನನಪ್ಪದನೆನ್ನುತಂದೆಗೆ | ದುಗುಡವೇಕೆನ್ನಾನೆಗೆತ್ತಣ | ಬೆಗಡಿದನ್ನರಸಂಗಿದತ್ತಣದೆಸೆಯದು
ಮಾನ್ಯನ || ಮೊಗದ ತನಿಹಳಹಳಿಕೆ ನೇತ್ರಾಂ | ಬುಗಳೊಳದ್ದುದು ನಿಜಮನೋವೈ | ತ್ತಿಗಳೊಳಗೆ
ನುಡಿ ಮುಳುಗಿತೇನಿದು ಚಿತ್ರನಾಯ್ತೆಂದ ||೫೦|| ನುಡಿಸೆ ತಲೆವಾಗಿದನು ಲಜ್ಜೆಯ | ಝಡಿತೆಯಲಿ
ಝೂಂವೇರಿದಂದದಿ | ಮಿಡುಕದಿರೆ ಮಗುಳಪ್ಪಿ ಹರಿ ಮೊಗನೆಗಹಿ ಮುಂಡಾಡಿ || ಬಿಡು ಮನೋ
ಗ್ಲಾನಿಯನು ಸತಿ ಕೆಡೆ | ನುಡಿದುದೆಲ್ಲವನೆನೆಗೆ ಸ್ಮರಿಸು | ಮಡದಿಯರಲೇನುಂಟು ಗುಣವೆನ್ನಾಣೆ
ಹೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಎಲೆಕಿರೀಟ ವೃಧಾಮನೋವೈಧ | ತಳಿತುದೇಕೂರ್ವತಿಯ ಶಾಪದ | ಲಳುಕಿದೈ
ತತ್ಕೋಧ ನಿಗುಪಕಾರವಾಯ್ತು ಕಣಾ || ಹಳುವದಲಿ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷದ | ತಲಹಿನಜ್ಜಾತದಲಿ
ವರುಷವ | ಕಳಿವೊಡಿದುಸಾಧನವೆಯಾಯ್ತು ತಿಖಂಡಿತನವೆಂದ ||೫೨|| ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲೆಲೆವಗನೆ
ಚಿಂತಿಸ | ಬೇಡ ನಿಮ್ಮಜ್ಜಾತದಲಿ ನೆರೆ | ಜೋಡಲಾ ಜಾಣೆಯಲ್ಲಿಪುಜನದೃಷ್ಟಿಶರಹತಿಗೆ || ಕೂಡಿ
ತಿದು ಪುಣ್ಯದಲಿ ಸುರಸತಿ | ಮಾಡಿದಪಕೃತಿ ನಿನ್ನಭಾಷೆಯ | ಬೇಡ ಸಲಹಿದುದರಿಯೆ ನೀ ಸಾಹಿತ್ಯ
ನೆಲ್ಲೆಂದ||೫೩|| ಎಂದು ಪಾರ್ಥನ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಪು | ರಂದರನು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ನಡೆ | ತಂದನರ್ಜುನಸ
ಹಿತ ವಿವಿಧವಿನೋದವಿಭವದಲಿ || ಅಂದು ತಿಖಿಪವನಾದಿಗಳು ನಲ | ವಿಂದ ಕೊಟ್ಟರು ಶರವನಮರೀ |
ವೈಂದ ಸೂಸಿತು ಸೇಸೆಯನು ಜಯರವದ ರಭಸದಲಿ ||೫೪|| ಸುರಪನರುಹಿದನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ತರರ
ಹಸ್ಯವನಮರಭುವನದ | ಭರತವಿದ್ಯೆಯನರುಹಿಸಿದನಾಶಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ || ಸುರರಿಗಲಗಣಸಾದ
ದೈತ್ಯರ | ನೊರಸಿದನು ತತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಕುಡಿ | ವರಿದು ಬೆಳೆದುದು ವೀರನಾರಾಯಣಮೈದುನನಾ ||೫೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೭೭ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂ ಭು ತ್ತ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ, ಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತಗಿರಿವನ | ನಿಕರದಲಿ ತೋಳಲಿದನು ರಾಜ |

ನೈಕಶಿರೋಮಣಿ ಧರ್ಮನಂದನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು | ವರುಷವೈದರೊಳಿಂದ್ರಭವನದ | ಸಿರಿಯ ಸಮ್ಮೇಳದ ಸಗಾ
 ಢದ ಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ || ನರನ ಹದನೇನೋ ಧನಂಜಯ | ನಿರವೆದ್ದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ ನಮ್ಮನು | ಮರೆದು
 ಕಳೆದನಲಾಯೆನುತ ಯಮಸೂನು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧|| ಕಳುಹಿದನು ಲೋಮಶನನವನೀ | ತಳಕೆ ಸುರಪತಿ
 ಸಿತಹಯನ ಕೆ | ಶಲವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರಿಗರುಹಲಿಕಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ || ಇಳಿದನಾಮುನಿಪತಿ ಧರಿತ್ರಿ |
 ತಳಕೆ ಕಾವ್ಯಕನಾಮವನದಲಿ | ತಳಿರ ಗೂಡಾರದಲಿ ಕೂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||೨|| ಈತನಿದಿರೆದ್ದ
 ಧೈರ್ಯಪಾದ್ಯವ | ನಾತಪೋನಿಧಿಗಿತ್ತು ಬಹಳ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡನವರಾಗಮನಸಂಗತಿಯ ||
 ಆತನಮುಲಸ್ವರ್ಗಸದನಸು | ಖಾತಿಶಯವನು ತಿಳುಹಿದನು ಪುರು-ಹೂತಭವನದಲರ್ಜುನನವಾರತೆಯ
 ವಿವರಿಸಿದ ||೩|| ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪುಳಕದ | ಗುಡಿಯ
 ಬೀಡಿನ ರೋಮಪುಳಕದ ಪೂರ್ಣಹರುಷದಲಿ | ಪೊಡವಿಯಧಿಪತಿ ಬಳಿಕ ತೋಳಲಿದ | ನಡವಿಯಡ
 ವಿಯತೀರ್ಥಯಾತ್ರಗೆ | ಮಡದಿ ನಿಜಪರಿವಾರವವನೀದೇವಕುಲಸಹಿತ ||೪|| ವರಪುಲಸ್ತ್ಯಮುನೀಂದ್ರ
 ಭೀಷ್ಮಂ | ಗರುಹಿದುತ್ತುಮತೀರ್ಥವನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದನು ಲೋಮಶಮುನೀಶ್ವರನವನಿಪಾಲಂಗೆ ||
 ಧರಣೀಪತಿ ಬೃಹದಶ್ವನನು ಪತಿ | ಕರಿಸಿ ನಿಜರಾಜ್ಯಾಪಹಾರದ | ಪರಮದುಃಖಪರಂಪರೆಯನರುಹಿ
 ದನು ಖೇದದಲಿ ||೫|| ಆತನೀತನ ಸಂತವಿಟ್ಟು | ದ್ರೂತದಲಿ ನಳಚಕ್ರವರ್ತಿಮ | ಹೀತಳವ ಸೋತನು
 ಕಣಾ ಕಲಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಕರಗೆ || ಭೂತಳವ ಬಿಸುಟಡವಿಗೈದಿದ | ನಾತನಿಜವಧುಸಹಿತ ವನದಲಿ | ಕಾತ
 ರಿಸಿ ನಿಜಸತಿಯ ಬಿಟ್ಟನು ಹಾಯ್ದ ನಡವಿಯಲಿ ||೬|| ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಾಟಕನದಸೆಯಿಂ | ದಳಿಯ ನಿಜ
 ಋತುಪರ್ಣಭೂಷಣ - ನಿಳಯಕೋಲ್ಪಿಸಿದನು ಬಾಹುಕನೆಂಬನಾಮದಲಿ || ಲಲನೆ ತೋಳಲಿದು
 ಬರುತ ತಂದೆಯ | ನಿಳಯವನು ಸಾರಿದಳು ಬಳಿಕಾ | ನಳಿನಮುಖಿಯಿಂದಾಯ್ತು ನಳಭೂಪತಿಗೆ ನಿಜ
 ರಾಜ್ಯ ||೭|| ಆತನಾಪತ್ತದು ಮಹೀಪತಿ | ನೀತಳೋದರಸಹಿತ ನಿನ್ನೀ | ಭ್ರಾತೃಜನಸಹಿತೀಮಹಾ
 ಮುನಿಮುಖ್ಯದನಸಹಿತ || ಕಾತರಿಸುತಿಹೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮು ವಿ | ಖ್ಯಾತರಾರೈ ಪುಣ್ಯತರರಂದಾತಪೋನಿಧಿ
 ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||೮|| ನಳಮಹೀಪತಿಯುಕ್ಷಹೃದಯವ | ತಿಳಿದು ಋತುಪರ್ಣನಲಿ ಕಾಲವ |
 ಕಳಿದು ಗೆಲಿದನು ಪುಷ್ಕರನ ವಿದ್ಯಾತಿಮಹಿಮೆಯಲಿ || ಗೆಲಿದು ಕೌರವಶಕುನಿಗಳು ನಿ | ನ್ನಿಳೆಯ
 ಕೊಂಡರು ಮರಳಿ ಜೂಜಂ | ಗಳುಕಬೇಡೆಂದಕ್ಷಹೃದಯವ ಮುನಿಪ ಕರುಣಿಸಿದ ||೯|| ಬಳಿಕ ಲೋಮ
 ಶಸಹಿತ ನೈಪಕುಲತಿಲಕ ಬಂದನಗಸ್ತ್ಯನಾಶ್ರಮ | ದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳೆಯವನಾಮುನಿಯ ಚರಿ
 ತವನು || ತಿಳುಹಿದನು ಲೋಮಶನು ವೃತ್ರನ | ಕಲಹಕೆಂದು ದಧೀಚಿಮುನಿಪತಿ | ಯೆಲುವನಮರರು
 ಬೇಡಿದುದನರುಹಿದನು ಜನಪತಿಗೆ ||೧೦|| ಆಮುನಿಯ ಕಂಕಾಳದಲಿ ಸು | ತ್ರಾಮ ಕೊಂದನು ವೃತ್ರ
 ನನು ಬಳಿ | ಕಾಮಹಾದಾನವರ ರಕ್ತಸಕೋಟಿಜಲಧಿಯಲಿ || ಭೀಮಬಲರಡಗಿದರು ಬಂದೀ | ಭೂಮಿ

ಯಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠನಾಶ್ರಮ | ದಾಮುನೀಂದ್ರರ ತಿಂದರವರು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೧೧|| ಚ್ಯವನನಾ
 ಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಮೂರನು | ತಿವಿದು ಭಾರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮ | ಕವರ ಮುನಿದಪ್ಪತ್ತ ನುಂಗಿದರೇನನು
 ಸುರುವೆನು || ದಿವಿಜರಿತ್ತಲಗಸ್ತ್ಯನನು ಪರು | ತವಿಸಿದರು ಸಾಗರವನಾಮುನಿ | ಹವಣಿಸಿದ ಜರದಲಿ
 ಕೊಂದನು ದೈತ್ಯದಾನವರ ||೧೨|| ಸಗರಸುತಚರಿತವನು ಕಪಿಲನ | ದೃಗುಶಿಖಿಯುಲುದಿದನು ಬಳಿ
 ಕವ | ರಿಗೆ ಭಗೀರಥನಿಳುಹಿದಮರನವೀಕಥಾಂತರವ || ಪಿಗಡಮುನಿಯಿಲ್ಲವನವಾತಾ | ಪಿಗಳ
 ಮರ್ದಿಸಿ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಹ | ಬೃಗೇಯ ನಿಲಿಸಿದಗಸ್ತ್ಯಚರಿತವ ಮುನಿಸು ವರ್ಣಿಸಿದ ||೧೩|| ಕೇಳಿದನು
 ನೃಪಋತ್ಯುಶೃಂಗವಿ | ಶಾಲಕಫಯ ಕಳಿಂಗದೇಶದ | ಕೂಲವತಿಗಳ ಮಿಂದು ಗಂಗಾಜಲಧಿಸಂಗಮದ ||
 ಮೇಲೆ ವೈತರಣಿಯ ವರೋತ್ತರ | ಕೂಲವನು ದಾಂಟದನು ನೃಪಕುಲ | ಕಾಲಯಮನಾಶ್ರಮಕೆ
 ಬಂದರು ರೇಣುಕಾಸುತನ ||೧೪|| ಪರಶುರಾಮನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ | ಧುರದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಕೂಳಿ
 ನೊ | ಳರಿದರಾಯರ ಕಂಠನಾಳದ ನೆತ್ತರಿನನದಿಯ || ಪರಮಪಿತೃತರ್ಪಣವಸಾತನ | ಪರಶುವಿನ
 ನೆಣವಸೆಯ ತೊಳಹದ | ವರನದಿಯ ವಿಸ್ತರಣವನು ಕೇಳಿದನು ಯಮಕೂನು ||೧೫|| ಬಂದನವನಿಪ
 ನಾಪ್ರಭಾಸದ | ವಂದನೆಗೆ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಯಾದವ | ವೃಂದದರ್ಶನವಾಯ್ತು ಬಹುವಿಧತೀರ್ಥತೀರದಲಿ ||
 ಮಿಂದನಾತಗೆ ಗಯನಚರಿತವ | ನಂದು ಲೋಮಶ ಹೇಳಿದನು ನಲ | ವಿರಿದ ಸಂಯಾತಿಚ್ಯವನಸಂವಾ
 ದಸಂಗತಿಯ ||೧೬|| ಚ್ಯವನಮುನಿಯ ವಿವಾಹವನು ರೂ | ಪವನು ಮುನಿಗತ್ವಿನಿಗಳಿತ್ತದ |
 ನವರಿಗಾಮುನಿಮುಖವಿಭಾಗಪ್ರಸಂಗತಿಯ || ಅವರಿಗಿಂದ್ರನ ಮತ್ಸರವ ದಾ | ನವನ ನಿರ್ಮಾ
 ಣವನು ಬಳಿಕನೊ | ಳವನಿಪಗೆ ಮಾಂಧಾತಚರಿತವನೊರೆದನಾಮುನಿಪ ||೧೭|| ಸೋಮಕನ ಚರಿತವ
 ಮರುತ್ತಮ | ಹಾಮುಹಿಮನಾಚಾರಧರ್ಮ | ಸ್ತೋಮವನು ವಿರಚಿಸಿ ಯಯಾತಿಯ ಸತ್ಕಥಾಂತ
 ರವ || ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ಶಿಖಿಯು | ದ್ವಾಮತನವನು ತನ್ನಮಾಂಸವ | ನಾಮಹೇಂದ್ರಾಗ್ನಿಗ
 ಳಿಗಿತ್ತವಿಚಿತ್ರವಿಸ್ತರವ ||೧೮|| ಕೇಳಲಪ್ಪಾವಕ್ರಚರಿತವ | ಹೇಳಿದನು ಲೋಮಶಮುನೀಂದ್ರ ನೈ ||
 ಪಾಲಕಂಗರುಹಿದನು ಯಾವದ್ರುಪಿಯ ಸತ್ಕಥೆಯ || ಬಾಳಡವಿ ಬಯಲಾಯ್ತು ಫಲವೈಗ | ಜಾಲ
 ಸವೆದುದು ಗಂಧಮಾದನ | ಶೈಲವನದಲಿ ವಾಸವೆಂದವನೀಶಹೊರವೆಂಟ ||೧೯|| ಅರಸ ಬಂದನು
 ಗಂಧಮಾದನ | ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿಗಗ್ನಿಹೋತ್ರದ | ಪರಮಮುಪಿಗಳು ಮಡದಿಸಕಲನಿಯೋಗಿಜನಸ
 ಹಿತ || ಸರಸಿ ನೆರೆಯವು ಸ್ನಾನಪಾನಕೆ | ತರುಲತಾವಳಿಗಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರವನೆಯ ಸೀಮಕೆ
 ಸಾಲವು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ ||೨೦|| ಮರುದಿವಸವಲ್ಲಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿದ | ಹೊರಗೆ ನಡೆತರಲಭ್ರದಲಿ ಗುಡ |
 ಯಿರಿದು ಮೆರೆದುದು ಮೇಘ ಮಿಂಚಿದವಖಳದೆಸೆಗಳಲಿ || ಬರೆಸಿಡಿಲ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಪರ್ವತ |
 ಬಿರಿಯ ಬಲುಗತ್ತಲೆಯ ಬಿಂಕಕೆ | ನರರ ಕಣುಮನ ಹೂಳೆ ತೂಳಿತು ಮಳೆ ಮಹೀತಳವ ||೨೧||
 ಮರನ ಮರ ತಕ್ಕಿಸಿದವು ಕುಲ | ಗಿರಿಯ ಗಿರಿ ಮುಂಡಾಡಿದವು ತೆರೆ | ತೆರೆಗಳಲಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದವು ಸಾಗ
 ರದಸಾಗರದಾ || ಧರಣಿಗಿಕ್ಕಿದಿಳಿಂಪನಡಕಿಲು | ಜರಿಯದಿಹುದೇ ಜಗದ ಬೋನಕೆ | ಪರಿಗೆ ಹೇಳೆನೆ
 ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಿರುಸಿನಲಿ ||೨೨|| ಕದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಲಿಹುದುಗತ್ತಲೆಯದಲ್ಲಿ ಕಣಿಗಿಲು |
 ಕದಳಿಗಳ ಮರೆಗೊಂಡುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರಿದು || ಬೆದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕರೆಕರೆ | ದೊದರಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ

ಬಲುವಳೆ | ಸದೆದುದಿವರನು ಸೇಡುಗೊಂಡುದು ಜನದ ಸುಮ್ಮಾನ ||೨೩|| ಬಗಿದು ಹೊಕ್ಕರು ಮೆಳೆಗಳನು ಮಿಂ | ಚಗಗಳ ಕಂಬಳಗಿನಲಿ ದಾರಿಯ | ತೆಗೆತೆಗೆದು ಸಾರಿದರು ಸಂದಣಿ ಮರನ ಹೆಮ್ಮರನ || ಬಿಗದರೋಮದ ಹುದಿದಕ್ಕಿಗೊ | ಪ್ಪೆಗಳ ನಡುಕದ ಮೈಯ ಕಡಸೇ | ಡಗಗಳ ತೀತದ ಸಕಲಜನ ಹುದುಗಿದುದರಣ್ಯದಲಿ ||೨೪|| ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಬಲುಗ | ತ್ತಲೆಯ ಝಳಪಿಸೆ ಘೋರವಿಪಿ ನದೊಳಳಿಕುಲಾಳಕಿ ಬಂದಳೊಬ್ಬಳ ಮೆಳೆಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ || ಬಲಿದು ಮೈ ನಡನಡುಗಿ ಹಲುಹಲು | ಹಳಚಿ ನೆನದಳು ವಾರಿಯಲಿ ತನು | ಹಳಹಳಿಸೆ ಬಳಲಿದಳು ಚರಣದ ಹೊಸಲ ಹೋರಟೆಗೆ ||೨೫|| ಎಡಹುಬೆರಳಿನ ಕಾಲಮುಳುಗಳ | ಕಡುವಳೆಯ ಘಾಟಿಪಗಾಳಿಯ | ಸಿಡಿಲುಮಿಂಚಿನ ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಘೋರಾಂಧಕಾರದಲಿ || ಬಡನೆ ಮಾನಿಸುರಿಲ್ಲ ಕರೆದರೆ | ನುಡಿವರಿಲ್ಲ ಕರದ್ವಯದಿ ತಡ | ವಿಡುತ ಪೈಸರದೊಳಗೆ ಸೂಸಿತು ಮೈ ಮಹಾಸತಿಯ ||೨೬|| ಗಾಳಿಗೊರಗದಕಡಳಿಯಂತಿರೆ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದಳು | ಮೇಲುಸುರ ಬಲುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದಚ್ಚೇತನದ || ಬಾಲೆಯರೆ ಭೇಗಾಯು ತೆಗೆದುದು ಗಾಳಿಬಿರುವಳೆ ಭೀಮನಕುಲನ್ಯ | ಪಾಲರರಸಿದರೀಕೆಯನು ಕಂಡವರ ಬೆಸಗೊಳಿತ ||೨೭|| ಬರುತ ಕಂಡರು ಬಟ್ಟಿಯಲಿ ನಿ | ಭರದ ಮೂರ್ಛಾಪೋಹಿತಾಂತಃ | ಕರಣೆಯನು ಹಾಯೆನುತ ಬಿದ್ದರು ಪವನಜಾದಿಗಳು || ಧರಣಿಪತಿ ತೆಗೆದೀಕೆಯನು ಕು | ಳ್ಬಿರಿಸಿ ತನ್ನಯ ತೊಡೆಯಮೇಲಾ | ದರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ನೀರತಳಿದನು ರಕ್ಷಗಳ ರಚಿಸಿ ||೨೮|| ಉಪಚರಿಸಿ ರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತದ | ಜಪವಮಾಡಿಸಿ ವಚನಮಾತ್ರದ ರಪಣದಲಿ ರಚಿಸಿದನು ಗೋಧನಭೂಮಿದಾನವನು || ನೃಪತಿ ಕೇಳೊಂದೆರಡುಗಳಿಗೆಯೊ | ಳಪಹರಿಸಿದುದು ಮೂರ್ಛ ಸತ್ಯ | ವೈಸಗತ್ರೈಶ್ವರ್ಯರನು ಕಂಡಳು ಕಾಂತೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ||೨೯|| ನೆಲೆವನೆಯ ಮಾಡದಲಿ ರತ್ನಾ | ವಳಿಯ ನುಣ್ಣುಗಳಿನಲಿ ಹಂಸೆಯ | ತುಳಿಯಮೆಲವಾಸಿನಲಿ ಪವಡಿಸುವೀಕೆಗಿಂದೀಗ || ಹಳುವದಲಿ ಘೋರಾಂಧಕಾರದ | ಮಳೆಯೊಳೊಬ್ಬಳ ನಡೆದು ನೆನೆದೀಕುಲನೆಲದೊಳೊರಗಿದಳೆನುತ ಮರುಗಿದನು ಧರಣೀಶ ||೩೦|| ಹರೆದುದುಬ್ಬಿದಮೂರ್ಛ ಕರಣೋ | ತ್ತರದ ಕಳವಳವಡಗತರಸನ | ನರಸಿ ಸಂತೈಸಿದಳು ತಪ್ಪೇನಿದು ಪುರಾಕೃತದ || ಪರಂಪರವಣಿಗೆಕಳಲು ಮುಂದಣ | ಗಿರಿಯ ಗಮನೋಪಾಯವನು ಗೋಚರಿಸಿರೇ ಸಾಕೆಂದಳಂಬುಜಮುಖಿ ಮಹಿಪತಿಗೆ ||೩೧|| ಇದೆ ಮುನಿವ್ರಜವೆಗ್ಗುಹೋತ್ರಿಗ | ಳಿದೆ ಕುಟುಂಬಿಗಳಾಪ್ತಪರಿಜನ | ವಿಡವರ ಸ್ತಿ ಲೇಬಾಲವೃದ್ಧನಿಯೋಗಿಜನಸಹಿತ || ಇದೆ ಮಹಾಕಾಂತಾರವಿನಿಬರ | ಪದಕೆ ವನಮಾರ್ಗದಲಿ ಸೇರುವ | ಹದನ ಕಾಣೆನು ತಿವತಿವೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಭೂಪತಿಗೆ ||೩೨|| ಆಯತಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಗೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಿದನಿನ್ನು ಗಮನೋ | ಪಾಯವೆಂತೆಂದೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದನು ಘಟೋತ್ಕಚನ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕಮಲನಾಭನ | ಮಾಯೆಯೋ ನಾವರಿಯವಾಕ್ಷಣ | ವಾಯು ವೇಗದಲಭದ್ರದಿಂದಿಳಿತಂದನೆಮುರಾರಿ ||೩೩|| ವೀರದೈತ್ಯನ ಬಹಳದುಷ್ಟರಿ | ವಾರವದನಾರಣಿಸುವರು ಮುಂ | ಗಾರಿರುಳ ತನಿಯರಕ ನೀಲಾಚಲದ ಖಂಡರಣೆ || ಘೋರರಾಹುಪ್ರಾಪನೆಸುರ | ವೈರಿಗಳ ಮೈಗಾಂತಿಲಹರಿಯ | ಪೂರದಲಿ ಜಗ ಮುಳುಗೆ ಬಂದುದು ಲಕ್ಷನಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೩೪|| ದೇವ ಬೆಸಸಾ ನಮ್ಮ ಬರಿಸಿದು | ದಾವಹದನು ನವೀನಭಟಿದೆ | ದೇವರಿಪುಗಳು ಹೇಳು ನೆನಹಿನರಾಜಕಾರಿಯವ || ಆವುದೆನಗುದ್ಯೋಗವೆನೆ

ಸಂಭಾವಿಸಿದನೆಸುರನನು ಜಾರುವ | ಜೀವಮರುತನ ಮರಳಿ ನಿಲಿಸಿತು ನಿನ್ನ ನಡಿಯಿಂದ ||೩೫|| ದುರ್ಗ
ವಿದೆ ನಮ್ಮಂಘ್ರಶಕ್ತಿಯ | ನುಗ್ಗಿ ಬೀತದು ಸಾಹಸಿಗ ನೀ | ನಗ್ಗಲೆಯದೆ ನಿನ್ನವರು ಪಡಿಗಿರಿಗ
ಳಾಗಿರಿಗೆ || ಹುಗ್ಗಿ ಗರ ಹೆಗಲೇರಿಸೊಂದೇ | ಲಗ್ಗಿಯಲಿ ನಡೆಸೆನೆ ಹಸಾದದ | ಮೊಗ್ಗಿ ಗೈಗಳ ದನುಜ
ತಗ್ಗಿ ದನರಸನಿರಿಸಲಿ ||೩೬|| ಹೊತ್ತ ನರಸನರಸನನುಜರ | ನೆತ್ತಿದನು ನೃಪನರಸಿಯನು ಬಳಿ | ಕೆತ್ತಿ
ಕೈವೀಸಿದನು ಭಟರಿಗೆ ತೋರಿಪರಿಜನವ || ಹೊತ್ತ ರನಿಬರನಸುರಭಟರೊ | ತೊತ್ತೆಯಾದುದು ಬೆನ್ನಿ
ನಲಿ ಬಿಗಿ | ದೆತ್ತಿ ಹಾಯ್ದರು ಮುಗಿಲ ತಟ್ಟನೆ ಪರಿಯಜೋಡಿನಲಿ ||೩೭|| ಅಸುರದೇಹಸ್ಪರ್ಶವ
ಸಮಂ | ಜಸವಲಾ ತನಗನುತ ಮುನಿಲೋ | ಮಶನು ಗಗನೇಚರರ ಗತಿಯಲಿ ಬಂದನಿವರೊಡನೆ ||
ವಿಷವಾಗಿರಿಸನಕದಧ್ವ | ಪ್ರಸರವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೊದ್ದಿದ | ರೆಸೆವನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮವರತ
ಪೋವನವ ||೩೮|| ಅಲ್ಲಿಯಖಿಳಪುಷ್ಪವ್ರಜವು ಭೂ | ವಲ್ಲಭನ ನಾತಿಭೃಗ್ವೂಜಾ | ಸ್ಥಲಿತಸಂಭಾ
ವನಾಮಧುರೋತ್ತಿರಚನೆಯಲಿ || ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಮುನಿಜನ | ವೆಲ್ಲವನು ಮನ್ನಿಸಿದನಾವನ | ದಲ್ಲಿ
ನೂಕಿದನೆಂಟುನವನು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೧೬ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂ|| ಕಂಡನಡವಿಯೊಳನಿಜನನಾ | ಬಂಡಲನ ತನುಜನ ಪತಾಕಾ |
ದಂಡದಲಿ ನಿಲುವಂತೆ ವರವನು ಪಡೆದನಾಭಮು||

||೪೦|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮ | ಕೂಲವತಿಗಳನಂದ
ನದ ನಿರ್ಮಳಸರ್ವೋವರದ || ಕೇಳಿಕೆಯನವಿಲುಗಳ ತುಂಬಿಯ | ಮೇಳವದ ಗೀತದ ವಿನೋದದ | ಲಾಳಿ
ದರು ವನವಾಸಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ಸೋಗಸಿನಲಿ ||೧|| ಪರಮಧರ್ಮಶ್ರವಣಸೌಖ್ಯದೊ | ಕರಸನಿರೆ
ಬದರಿಯಲಿ ಪೂರ್ವೋ | ತ್ತರದದೇವವಿಡಿದೆಸಗಿತತಿಶಯಗಂಧಬಂಧುರದ || ಭರಣಿ ಮನ್ಮಥಪೋತ
ವಣಿಜನ | ತರಣಿ ತರಣಭ್ರಮರಸೇವಾ | ಸರಣಿಯೆನೆ ಸುಳಿದುದು ಸವೀರಣನಾಮಹಾದ್ರಿಯಲಿ ||೨||
ಸರಸಸೌಗಂಧಿಕದ ಪುಮಳ | ಭರದ ಭಾರವಣೆಯಲಿ ತಿಳಿಗೊಳ | ನುರುಬುದೆರೆಗಳ ತಿವಿಗಳಿನತುಂ
ತುರುತುಪಾರದಲಿ || ಮೊರೆದೊಗುವಮುಬುಂಬಿಗಳ ಮೋ | ಹರದ ಮೋಡಾನೋಡಿಯಲಿ ಡಾ | ವರಿ
ಸಿಕ್ಕಿದಿಂದ್ರಿಯದಲೊಂದಿರೆ ಸಕಲಮುನಿಜನವ ||೩|| ಮೇಲುರತದಲಿ ಪರಿಮಳದ ವೈ | ಹಾಳಿಯಲಿ
ಸಲೆ ಬೀದಿವರಿದು ಛ | ಡಾಳಿಸುವೋಗಸಿನಲಿ ಸೊಂಪಾದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ || ಸೋಲಿಸಿತಲಾ ಚೂ
ಣಿಯಲಿ ಸಂ | ಪಾಳಿಸಿದಸೌ ಗಂಧವಿನ್ನು ವಿ | ಶಾಲಪದುಮಾವದೆಂತು ಚೆನ್ನತವೆ ತೋಗದಳುತಿರವ ||೪||
ಅರಸನಲಿ ಮೇಣ್ಣ ಕುಲಸಹದೇ | ವರಲಿ ತನ್ನ ಮನೋರಥಕೆ ವಿ | ಸ್ತರಣವಾಗದು ನುಡಿನೊಡಿಲ್ಲ
ಜುನಸಮೀಪದಲಿ || ಅರಿಭಯಂಕರಭೀಮನೇ ಗೋ | ಚರಿಸುವನಲಾಯನುತಲಾತನ | ಹೊರಗೆ
ಬಂದಳು ನಗುತ ನುಡಿದಳು ಮಧುರವಚನದಲಿ ||೫|| ಹಿರಿಯ ಸೋಗಸಾಯ್ತನೆಗೆ ಪೂರ್ವದ | ಪರಿ

ಮಳದ ಕೇಳಿಯಲಿ ನೀನಾ | ಸರಸಿಜವ ತಂದಿತ್ತು ತನ್ನ ಮನೋರಥವ್ಯಥೆಯ || ಪರಿಹರಿಪುದೆನಲಬು
 ಜವದನೆಯ | ಕುರುಳನುಗುರಲಿ ತಿದ್ದಿದನು ತ | ತ್ಸರಸಿಜವ ತಹೆನೆನುತ ಕೊಂಡನು ನಿಜಗದಾಯು
 ಧವ ||೬|| ಬಿಗದು ಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ ಬಡ್ಕ ಶರಾಸನವ ಕೊಂ | ಡಗಧರನ ನೆನೆದನಿಲ
 ಸುತ ಹೊರವಂಜನಾಶ್ರಮವ || ಬಿಗದು ಹೊಕ್ಕು ನರಣ್ಯವನು ಬೊ | ಬೈಗಳ ಬಿರುಬಿನ ಬಾಹುಸತ್ವದ |
 ವಿಗಡಭೀಮನ ಕಾಲುಡುಳಿ ಕಂಪಿಸಿತು ಕಾನನವ ||೭|| ಒದರಿದೊಡೆಪವರ್ತದತಿಖರದ | ಲುದುರಿದವು
 ಹೆಗ್ಗುಂಡುಗಳು ಮುರಿ | ದೊಡೆಯ ಬಿದ್ದವು ಬೇರುಸಹಿತ ಮಹಾದ್ರೂಮಾದಿಗಳು || ಗದೆಯಹೊ
 ಯ್ಲಿ ಗಂಡೆಶೈಲವೊ | ಕದಳಿಗಳೊ ನಾವರಿಯುವುಬ್ಬಿದ | ಮದಮುಖನ ಪರಿಮಸಕ ಮುರಿದುದು
 ಗಿರಿತರುವ್ರಜವ ||೮|| ಮುಡುಹುಸೋಂಕಿದೊಡಾಮಹಾದ್ರಿಗ | ಳೊಡನೆ ತೋರಹತರು ಕಡೆದವಡಿ |
 ಯಿಡಲು ಪಚ್ಚಗೆ ತಗ್ಗಿದುದು ನೆಲಸಹಿತ ಹೆದ್ದವರು || ಒಡೆದುದಿಳೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿತಕೀತನ | ತೊಡೆಯ
 ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿದವು ಕಿರು | ಗಿಡಮರಗಳು ಮೀರಿ ನಡೆದನು ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ ||೯|| ಹುಲಿಕರಡಿಕಾ
 ಡಾನೆಸಿಂಹಾ | ವಳಿಗಳೀತನ ದನಿಗೆ ಯೋಜನ | ವಳೆಯದಲಿ ಹಾಯ್ದೊಡ್ಡಿದವು ನೋಡುತ್ತ ಮುರಿ
 ಮುರಿದು || ಹಳುವ ತಳಪಟವಾಯ್ತು ದಿಗ್ಗಜ | ತುಳಿದಬಾಳೆಯವನದವೊಲು ವೆ | ಗ್ಗಲೆಯನೈ ಕಲಿ
 ಭೀಮ ಬಂದನು ವನದಮಧ್ಯದಲಿ ||೧೦|| ಬಿರಿದವದ್ರಿಗಳನಿಲಸುತನು | ಬೃರದಬೊಬ್ಬಗೆ ಮಿಕ್ಕಮೃಗ
 ತತಿ | ಶರಭಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಿಲ್ಲ ವಿಲೋಚನಾಂತದಲಿ || ಮುರಗಿರ್ದವುಗಗಗದವನಾತೇ | ನರಸ ಭೀ
 ಮನ ದನಿಗೆ ಬೆಚ್ಚದೆ | ಗಿರಿಗುಹೆಗಳೇ ಮಲೆತು ನಿಂದವು ದನಿಗೆದನಿಗೊಡುತ ||೧೧|| ಅಮಹಾದ್ರಿಯ
 ತಪ್ಪಲಲಿ ನಿ | ಸ್ನೇಹಕದಳೀಷಂಡದಲಿ ರಘು | ರಾಮನಾವಸುಧಾಭಿಷೇಕಸಮಗ್ರಸೌಖ್ಯದಲಿ ||
 ಭೀಮವಿಕ್ರಮನಿದ್ದನೀಯು | ದ್ವಾಮಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ನಿದ್ರಾ | ತಾಮಸದ ತನಿವದವಡಗೆ ಕಂಡರೆದ
 ನಾಹನುಮ ||೧೨|| ಏನಿದತ್ತಣರಭಸವೀಗಿರಿ | ಸಾನುವಿದಮಾನುಪವಿಹಾರ | ಸ್ಥಾನವಿನಾರೋ
 ಮಹದೇವಾ ಪ್ರಚಂಡನಲಾ || ಈನಿನದವೆಮ್ಮಂದಿನಗ್ಗದ | ವಾನರನ ಗರ್ಜನೆಗೆ ಗುರುವಾ | ಯ್ತೇ
 ನನೆಂಬೆನೆನುತ್ತಮೆಲ್ಲನೆ ಮಿಡುಕಿದನು ಹನುಮ ||೧೩|| ಮುರಿಯದಂತಿರೆ ಲಘುವಿನಲಿ ಹೆ | ಮ್ಮರ
 ನನೊಯ್ಯನೆ ನೆನ್ನಿ ಕುಳ್ಳಿ | ದರ್ಪದಿಶಾಪಟನುಡಿಸಿದನು ಪವಮಾನನಂದನನ || ಭರವಿದೆಲ್ಲಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯ
 ನೋಬೇ | ಚರನೊ ದೈತ್ಯನೊ ದಿವಿಜನೋ ಕಿಂ | ನರನೊ ನೀನಾರೆಂದು ಭೀಮನ ನುಡಿಸಿದನು ಹ
 ನುಮ ||೧೪|| ನಾವು ಮರ್ತ್ಯರು ದೂರದಲಿ ರಾ | ಜೀವಗಂಧಸಮೀರಣನ ಸಂ | ಭಾವನೆಗೆ ಸೊಗ
 ಸಿದಳು ಸತಿಯಾಕೆಯ ವಚಸ್ಸಿನಲಿ || ತಾಚರೆಯ ತಹೆನೆನುತ ಸಿಂಹವಿ | ರಾವದಲಿ ವಿಕ್ರಮಿಸೆ ವಿಗಡನ |
 ದಾವರಿಸಿ ಬಲಬಾಲ ತಡೆದುದು ಪವನಜನ ಪಥವ ||೧೫|| ಗದೆಯ ಮೊನೆಯಲಿ ನೂಕಿದನು ರೋ |
 ಮದಲಿ ಚರಿಸದು ಬಾಲನೋಡಿದ | ನಿದು ವಿಚಿತ್ರವಲಾಯನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಕಪಿವರನ || ಒದೆದೊ
 ಡದ್ರಿಗಳ ಕಳಿವೆನ್ನಂ | ಗದಲಿನಾ ಬಲ್ಲಿದನು ಬಾಲದ | ಕದವ ತೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಯಲೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾ
 ಭೀಮ ||೧೬|| ನೀವು ಬಲ್ಲಿದರಿದಕೆ ಸಂಶಯ | ವಾವುದಲ್ಲದೊಡೀಮದದ್ವಿಪ | ವೀವಿಹಗಕುಲವೀಮೈ
 ಗವ್ರಜವಂಜುವವೆನಿಮಗೆ || ನಾವು ವೃದ್ಧರು ನಮ್ಮ ಬಾಲವ | ನಾವು ಹದುಗಸಲಾರೆವೀಗಳು | ನೀವು
 ತೊಲಗಿಸಿ ಬಿಜಯಮಾಡುವುದೆಂದನಾಹನುಮ ||೧೭|| ಐಸಲೇ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ತನ | ಗೇಸುಬಲುಹುಂ

ಟ್ರಿಸರಲಿ ಕ | ಟ್ಪಾಸುರದಲಿಂಕಿದನು ಬಾಲವನೊದರಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ಗಾಸಿಯಾದನು ಪವನಸು
 ತನೆ | ಳೈಸು ಮಿಡುಕದು ಬಾಲವೂರ್ಧ್ವ | ಶ್ವಾಸಲಹರಿಯಲಡಿಗಡಿಗೆ ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಭೀಮ ||೧೮||
 ತೆಗೆದು ಸೈರಿಸಿ ನಿಂದು ಹೊಯ್ದು | ಳೈಗಳು ತಾವರವಡಗಲೊಳತಾ | ಳಿಗೆಗಳವಳ ನೊಕಿದನು ಕಪ್ಪು
 ರದ ಹುಳುಕುಗಳ || ಢಗೆಯಡಗೆ ಮರುವಲಗೆಗಾಡೋ | ತ್ತಗಳ ಬಲಿದವಯವದ ಸತ್ತಾ | ಣಿಗಳ
 ಒವನು ತಾವುರಿಯಲೊದಗಿದನು ಬಾಲದಲಿ ||೧೯|| ಮಿಡುಕದದು ಮಹಿಯಿಂದ ಭೀಮನ | ಕಡುಹು
 ನಿಂದುದು ಬಾಲದಲಿ ತುದಿ | ನಡುಕದನಿಲಜನಂಗವಟ್ಟದ ಕಡುಹು ಕಂಪಿಸದು || ತೊಡಕಿ ಕೆಟ್ಟುದು
 ಕಾರ್ಯ ದುರ್ಬಲ | ನೊಡನೆ ಭಂಗವ್ಯಾಪ್ತಿ ತನ್ನನು | ಸುಡಲೆನುತ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಮಮ್ಮಲಮರುಗಿ
 ದನು ಭೀಮ ||೨೦|| ಈತ ಕಪಿರೂಪದಸುರೇಂದ್ರನೊ | ಭೂತನಾಥನೊ ಮೇಣು ವಿಮಳ |
 ತ್ರೇತೆಯಲಿ ದಶಮುಖನ ಹಾಣಾಹಾಣಿಗಳ ಕಪಿಯೋ || ಏತರವು ನಮ್ಮುಬ್ಬಿಟಿಗಳಿಂ | ದೀತ ಗೆಲಿ
 ದನು ಬಾಲದಲಿ ಸ | ತ್ವಾತಿಶಯವಿನ್ನಿವನೊಳೆಂತುಟೊ ತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೨೧|| ಭೀಮಗಡ ತಾನಾ
 ಕಿ ನಿಲಲು | ದ್ವಾಮಬಾಲದನಿದ್ರೆ ತಿಳಿಯದು | ರೋಮತತಿ ಮನೆಗಾಣಿಸಿದವೆನುತ್ತುಮಾಂಗದಲಿ ||
 ಈಮನುಷ್ಯ ಶರೀರವಪಜಯ | ಧಾಮವಲ್ಲಾ ತಿವತಿವಾ ನಿ | ಸ್ವಾಮಕಪಿ ನೀನಾರನುತ ಪವನಜನಬೆಸ
 ಗೊಂಡ ||೨೨|| ನಾವು ವಾನರರಡವಿಯಲಿ ಫಲಜೀವಿಗಳು ನಿತ್ಯತ್ವರಿಲ್ಲಿಯು|ತಾವಜಿಡಲನೈತ್ರ ಗಮ
 ನತ್ರಾಣವಿಲ್ಲಿಮಗೆ || ನೀವು ದಿಟವಾರೈ ಮಹಾಸಂ | ಭಾವಿತರು ಸುರನರಭುಜಂಗರೊ | ಳಾವ
 ಕುಲ ನಿಮಗೆಂದು ಭೀಮನನುಡಿಸಿದನು ಹನುಮ||೨೩||ಮುನುಜರಾ ವ್ರೋಮಾಭಿಕುಲದಲಿ | ಜನಿಸಿದನು
ವರಪಾಂಡುವಾತನ | ತನುಜರಾವು ಯುಧಿಪ್ತಿ ರಾಜುರ್ನಭೀಮಯಮಗಳರೆನೆ || ವನಕಿ-ಬಂದೆವು ನಮ್ಮ
ದಾಯಾ | ದೈನ ವಿಕಾರದ್ಯೂತಕೇಳೀ | ಜನಿತಕಲ್ಪಪದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶವಾಯ್ತೆಂದ ||೨೪||
 ಬಳಿಕ ಸಾಗಂಧಿಕದ ಪವನನ | ಬಳಿವಿಡಿದು ನಾಬಂದೆನೈವೈಯ | ಲಲನೆ ಕಾಮಿಸಿದಳು ಸಹಸ್ರದಳಾಬ್ಬ
 ದರುಶನವ || ತಿಳಿಯಲಿದು ವೃತ್ತಾಂತ ನೀನ | ಸ್ವಲಿತಬಲ ನೀನಾರು ತನ್ನನು | ತಿಳುಹಹೇಳು ಮಹಾ
 ತ್ಮಕಪಿ ನೀನೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೨೫|| ನಾವು ಹಿಂದಣಯುಗದ ರಾಘವ | ದೇವನೋಲೆಯಕಾರರಾ
 ಸು | ಗ್ರೀವಸಖ್ಯರು ಪವನನಿಂದಂಜನೆಗೆ ಜನಿಸಿದವು || ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸಂ | ಭಾವಿಸಿತು
 ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವೆನೆ ನಗು | ತಾವೈಕೋದರನೆರಗಿದನು ಕಲಿಹನುಮನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೨೬|| ಜರುಗನಲಿ ಜಾಂ
 ಬೂನದದ ಸಂ | ವರಣಕಾರಂಗೆಡೆಯಲಿದ್ದುದು | ಪರಮನಿಧಿ ಮರು ಪೂತುಪುಣ್ಯೋದಯದಫಲ
 ವೆನುತ || ಸರಸಿಯೆತ್ತಲು ಗಂಧವೆತ್ತಲು | ಬರವಿಡೆತ್ತಣಿದೆತ್ತ ಘಟಿಸಿದು | ದರರೆ ಮಾರುತಿ ತಂಡ
 ನೀನೆಂದೆನುತ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೨೭|| ತೀದುದೆಮಗೆ ವನಪ್ರವಾಸದ | ಭೇದವರ್ಜುನನಗಲಿಕಿಯದು | ಭೇ
 ದವಿಷವಿಂದಿಳಿದುದೈ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವಾ || ಹೋದರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶ ಬಹಳವಿ | ಪಾದ ಬೀತುದು
 ನಿಮ್ಮಕಾರು | ಣ್ಯೋದಯವು ನಮಗಾಯ್ತಲಾ ಚರಿತಾರ್ಥರಾವೆಂದ ||೨೮|| ಹಿರಿಯರೆನಗಬ್ಬರು
 ಯುಧಿಪ್ತಿರ | ಧರಣಿಪತಿ ನೀನೊಬ್ಬನಯ್ಯಂ | ದಿರುಗಳಿಬ್ಬರು ಮಾರುತನು ನೀನೊಬ್ಬನಿಂದನಗೆ ||
 ಗುರುಗಳಿಬ್ಬರು ಬಾದರಾಯಣ | ಪರಮರುಪಿ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದುಪ | ಚರಿಸಿದನು ಪವನಾನಂದನನಂ
 ಜನಾಸುತನ ||೨೯|| ಲಲಿತವಚನಕೆ ನಿನ್ನ ಭುಜದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಮೆಚ್ಚಿದನು ಹಿಮಕರ | ಕುಲಪವಿತ್ರರು

ಜನಿಸಿದಿರಲಾ ಪಾಂಡುಜತರದಲಿ || ಗೆಲವು ನಿಮಗಹಿತರಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಕೆಲವುದಿವಸಕೆ ಕಾಬಿರೆಮಗೆ
ಯು | ಫಲಿಸಿತ್ತೀದಿನವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಹನುಮಂತ ||೩೦|| ಅಂಜುವೆನು ಬಿನ್ನುಹಕೆ ಬಾಂಧವ |
ವಂಜಕೆಯನಭಕೊತ್ತು ತಿದೆಕೇ | ಅಂಜನಾಸುತ ತನ್ನ ಸಲಿಗೆಯ ಮಾತ ಸಲಿಸುವೊಡೆ || ಅಂಜದೆಂಬೆನು
ದನುಜಪುರಕೆ ಧ | ನಂಜಯನ ಹೊತ್ತಿಸಿದಖಳರನು | ಭಂಜಿಸಿದಸಾಗರವದಾಂಜದರೂಪತೋರೆಂದ ||೩೧||
ಈಯುಗದ ಗುಣಧರ್ಮವಾತ್ಮೆ | ತಾಯುಗದ ಪರಿಗೈದದಾತ್ಮೆ ತಾಯುಗವು ಸರಿಯಲ್ಲ ಕೃತಯುಗದೇ
ಕದೇಶದಲಿ || ಅಯುಗದಲಾಮನುಜರಾಸ | ತ್ವಾಯುತದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾತರು | ವಾಯುಯುಗದಲಿ
ಸಲ್ಲದೆಂದನು ನಗುತ ಹನುಮಂತ ||೩೨|| ಕೃತಯುಗದವರು ತ್ರೇತೆಯವರಿಂ | ದತಿಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತರವ
ರದು | ಭುತದಬಲವೀತ್ರೇತೆಯವರಲಿ ದೋಪರಸ್ಥಿತಿಗೆ || ವಿತತಸತ್ವರು ಕಲಿಯುಗದ ದು | ಮರ್ತಿಮ
ನುಷ್ಯವಾತ್ರ ಹೀನಾ ಕೃತಿಕಣಾ ಯುಗಧರ್ಮ ಕೃತಮೊದಲಾಗಿ ಕಲಿಯುಗಕೆ ||೩೩|| ಹೀನಸತ್ವರು ಸತ್ಯ
ಧರ್ಮವಿ | ಹೀನರರ್ಥಪರಾಯಣರು ಕುಜ | ನಾನುರಕ್ತರು ವರ್ಣಧರ್ಮಾಶ್ರಮವಿದೂಷಕರು ||
ದಾನಿಗಳು ಬುಷ್ಪಾತ್ರದಲಿ ಗುಣ | ಮೌನಿಗಳು ಗರ್ವಿತರು ವಿದ್ಯಾ | ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಲಿಯುಗದಮನುಜ
ಜರು ಭೀಮಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಅದರಿಂದಾದಾಪರದಕಡೆಯಲಿ | ಯುದಿತಮಾನುಷಕರ್ಮಸಂಶಯ | ವಿದ
ರೊಳೆಮ್ಮೆಯ ರೂಪು ಗೋಚರವಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ || ಇದು ನಿಧಾನವು ಭೀಮಯನೆ ತ | ತ್ವದಯುಗಕೆ ಮ
ಗುಳೆರಗಿನಿರ್ಬಂ | ಧದಲಿ ಬಿನ್ನುಹಮಾಡಲಮ್ಮೆನು ರೂಪತೋರೆಂದ ||೩೫|| ಶ್ರೀದೊಡನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನುತ
ನಿ | ನಾದದಲಿ ನೆಲ ಬಿಲಯ ಬಾಲದ | ಬೀದಿವರಿ ಬಾಸಣಿಸೆ ಘನನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲವ || ಮೇದಿನಿಯ
ಹೊರಗಾರರಳ್ಳಿದೆ | ಯಾದವಳುಕಿದವದ್ರಿಗಳು ಸ | ಪ್ತೋದಧಿಗಳಂಜದವೆನಲು ಹೆಚ್ಚಿದನು ಕಲಿಹ
ನುಮ ||೩೬|| ಮೇರುವಿನ ತಪ್ಪಲಿ ಬೆಳೆದಬ | ಲಾರಿಚಾಪವೊ ಮೇಣ್ಣಿವಿಕ್ರಮ | ನಾರುಭಟಿಯಲಿ
ಜಡಿವಚ್ಯೋತಿರ್ಗಣದ ಬಲುಮಿಳಿಯೋ || ಚೂರಿಸುವಬಲುಬಾಲವೋ ಜಂ | ಭಾರಿಭವನವನ
ಳ್ಳಿರಿಯೆ ತ್ರಿಪು | ರಾರಯೊಡ್ಡಿನ ಹೊಳೆಹಿನಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದನಾಹನುಮ ||೩೭|| ನೋಡಿದನು ನಡು
ಗಿದನು ಕಂಗಳ | ಕೋಡಿಯಲಿ ನಿರೋರೆಯ ಹರುಷದ | ರೂಢಿಯಲಿ ಝೂಮ್ಮೆದ್ದುಮನ ಡೆಂಡಣಿಸಿ
ಭೀತಿಯಲಿ || ಬಾಡುಮೋರೆಯನೆತ್ತಿ ಕೈಗಳ | ನೀಡಿ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಮರಳಿದು | ನೋಡಿ ತಿವಚಿಯು
ನುತ ಬೆಚ್ಚಿದನಡಿಗಡಿಗೇಭೀಮ ||೩೮|| ಸಾಕುಸಾಕಂಜದೆನು ಮನುಜರು | ಕಾಕಬಲರು ನಿಜಸ್ವಭಾವವ |
ನೇಕೆ ಬಿಡುವೆವು ತಿಳಿದುತಿಳಿಯೆವು ಕಂಡೊಡಂಜುವೆವು || ಸಾಕು ಪೂರ್ವದ ರೂಪಿನಲಿ ನಿ | ವ್ಯಾಕು
ಲನ ಮಾಡೆನಲು ಪವನಜ | ನಾಕಪೀಶ್ವರ ನಗುತ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪಕೈಕೊಂಡ ||೩೯|| ಅಂಜದಿರು
ನೀನಿನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ | ನೆಂಜಲಿಸುನಾ ಸಲಿಸುವೆನು ನ | ಮ್ಮಂಜನಾದೇವಿಯರು ಕುಂತೀದೇವಿಯಾದ
ರಲಿ || ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲ ಹೇಳು ಸ | ಮಜಸದೆನೆನೆ ಭೀಮ ನಗುತ ಧ | ನಂಜಯನ ಟಕ್ಕೆಯಕೆ ಬಿಜಯಂ
ಗೈಯಬೇಕೆಂದ ||೪೦|| ಐಸೆ ಸಲಿಸಿದೆನೆನುತಲಾಕು | ಯಾಸಮಯದಲದ್ಯಶ್ಯವಾಗೆ ವಿ | ಕಾಸವಾದುದು
ವಿಸ್ಮಯಕೆ ಪವಮಾನನಂದನನ | ಆಸುಗಂಧಿಕಮಲ ತಾನಿ | ನ್ನೇಸುದೂರವೊ ದ್ರುಪದಸುತ ತನ
ಗೇಸುಮುನಿವಳೊ ಹಾಯೆನುತ ಹರಿದನು ವನಾಂತರವ || ೪೧|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಬಹಳವಿನಾಂ | ತರ
ವನಂತವ ಕಳಿದು ಬರೆಬರೆ | ಸರಸಿಜದ ಮೋಹರದ ಮುಂದೈತಪ್ಪಪರಿಮಳದ || ಮೊರೆವತುಂಬಿಯ

ತಟ್ಟುಗಳ ತನಿ । ವರಿವತಂಪಿನ ತುರುಗಲಿನ ತ । ತ್ಸರಸಿಯನು ದೂರದಲಿ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟದನು ಕಲಿಭೀಮ ॥
 ಬಗುಮಿಗೆಯ ಪರಿಮಳದ ಕಂಪಿನ । ತಗಡತೆಕ್ಕೆಯ ಬೀದಿವರಿಗಳ । ಮುಗುಳವೊಗ್ಗೆಯ ತಗೆವತುಂಬಿ
 ಯಲಳಿಯಲಗ್ಗೆಗಳ ॥ ಹೊಗರಹೊರಳಿಯ ಕಿರಿದೆರೆಯನೂ । ಕುಗಳ ತಳಿತತುಷಾರಭಾರದ । ಸೊಗಸ
 ಸೇರಿಸಿ ಮಂದಮಾರುತನೆಪ್ಪಿದನು ಮಗನ ॥೪೩॥ ರ್ಕುಳದಲಳಿ ಲಟಕಟಿಸೆ ಮಾರ್ಗ । ಸ್ವಲಿತಖೇದಸ್ವೇ
 ದಬಿಂದುಗ । ಳೊಳಸರಿಯೆ ರೋಮಾಳಿ ಚಾಳಿಸೆ ತೃಪ್ತಿಯದೆಸೆಮುರಿಯೆ ॥ ತಳಿತುದಾಪ್ಯಾಯನ ಮನೋ
 ರಥ । ಫಲಿಸಿತರಸಿಯ ಹರುಷದರ್ಪಣ । ಬೆಳಗುವದುಮರು ಭಾಪೆನುತ ಭುಲ್ಲ ವಿಸಿದನು ಭೀಮ ॥೪೪॥
 ಸಾರೆ ಬರೆವರೆ ಕಂಡನಲ್ಲಿ ಕು । ಬೇರನಾಳಿದ್ದು ತದ್ವಿಯಸ । ರೋರುಹದ ಕಾಹಿನಲಿ ಯಕ್ಷರು ಲಕ್ಷ
 ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಸಾರೆ ಚಾಚಿದಹರಿಗೆಗಳ ತರ । ವಾರಿಗಳ ಹೊದೆಯಂಬುಚಾಪಕ । ತಾರಿಶಲ್ಲೆ ಹಸಬಳ
 ಗಳ ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೪೫॥ ಎದ್ದರವರಿದಿರಾಗಿ ಭೀಮನ । ಹೊದ್ದಿದರು ನೀನಾರು ಹದ್ದಿಗೆ ।
 ಬಿದ್ದಿನನೊ ಮೇಣ್ಣಿತ್ರಭಾವದ ಲೆವಗೆಬಿದ್ದಿನನೋ ॥ ಉದ್ದುರುಟುತನ ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯ । ಲಿದ್ದುಡ್ಯ
 ನೀನಾರು ನಿನಗೇ । ನಿದ್ದುಡಿಲ್ಲಿಯೆನುತ್ತ ಜರಿದರು ಯಕ್ಷರೆನಿಲಜನ ॥೪೬॥ ನಾವಲೇ ಕುಂತೀಕುಮಾರ
 ರರು । ಭೂವಧೂವಲ್ಲಭರು ನಮ್ಮಯ । ದೇವಿಗ್ರಾದುದು ಬಯಕೆ ಸೌಗಂಧಿಕಸರೋರುಹದ ॥ ತಾವು
 ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡುಬಹುದಾ । ತಾವರೆಯನೆನೆ ಬಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ । ನೀವು ಕಾಹಿನಬಂಟರೆಂಬುದನುಯವಾ
 ವೆಂದ ॥೪೭॥ ಐಸಲೇ ತಪ್ಪೇನು ನೀ ಯ । ಕ್ಷೇಶನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡುವು । ದೀಸರೋರುಹವಾವಘನ
 ಧನಪತಿಯುದಾರನಲೆ ॥ ಮೀಸಲಿನ ಸರಸಿಯಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ । ಸೂಸಬಹುದೇ ರಾಯನಾಜಾ ॥ ಭಾಷೆ
 ಯಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯಲರಿದೆಂದುದು ಭಟಸ್ತೋಮ ॥೪೮॥ ಬೇಡಲರಿಯವು ಬೇಡುವೆರಕೂ । ಡಾಡು
 ವರು ನಾವಲ್ಲ ಕದನವ । ಬೇಡಬಲ್ಲೆವು ಕರೆಯಿ ಕೊಡಲಾಪರೆ ಧನೇಶ್ವರನ ॥ ಬೇಡುವುದು ಗದೆ ನಿಮ್ಮ
 ವಕ್ಷವ । ತೋಡಿ ನೆತ್ತರುಗೊಳದಲೋಕ್ಕಳಿ । ಯಾಡುವುದನೆಂದನಿಲಸುತಬೀಸಿದನು ನಿಜಗಡೆಯ ॥೪೯॥
 ಎಲಲೆ ಕವಿಕವಿ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ । ದಳವನರನೊಟ್ಟೈಸುವನೆ ಹೆ । ಬ್ಬುಲಿಯ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹೋತ ಹೊಡಕ
 ರಿಸಿತು ಮಹಾದೇವ ॥ ತಲೆಯ ಹೊಯ್ಸಂಡಾಡು ತಿನ್ನುವ । ನೆಲುವನನುತೀಟಿಯಲಿ ಸಬಳದ । ಲಲಗಿನ
 ಲಿ ಖಡ್ಗದಲಿ ಹೊಯ್ದರು ಪವನನಂದನನ ॥೫೦॥ ತಾಗದಳೆಮುಳ್ಳಿನಲಿ ಮದಗಜ । ಸೀಗುರಿಸುವುದೆ
 ಭಟರ ಕೈದುಗ । ಳೇಗುವವು ಪವನಾನಸುತ ಕೈದೋರೆ ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ತಾಗದವದಿರನಿಕ್ಕಿದನು ರಣ ।
 ದಾಗಡಿಗರನು ಯೆಕ್ಕಿದನು ಕೈ । ದಾಗಸಿದನನಿಬರಲಿ ಗಂಡುಗತನದಘಾಡಿಕೆಯ ॥೫೧॥ ಘಾಡಿಸಿತು
 ಗಜಬಿಜ ಕುಬೇರನ । ಬೀಡಿನಗ್ಗ ದಬಂಟರೇ ಕೈ । ಮಾಡಿರೈ ಕೊಳಗಾಹಿಗಳು ಫಡ ಹಿಂಗಬೇಡನುತ ॥
 ಝಾಡಿಸುವಮಣಿಮಯದ ಗದೆಯಲಿ । ತೋಡುವೊಯ್ಲಿನ ತುಡುಕುಗಾಯದ । ನೀಡುಮೊನೆಗಳ ವಿಗ
 ಡನಿಕ್ಕಿದನದಟರಕ್ಕಸರ ॥೫೨॥ ಹಾರಿದವು ಹಂಸೆಗಳು ತುದಿಮರ । ನೇರಿದವು ನವಿಲುಗಳು ತುಂಡವ ।
 ನೂರಿ ನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿ ಮರಳವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ॥ ಚೀರಿದವು ಕೊಳರೈಕ್ಕಿ ಜಲದಲಿ । ಜಾರಿ ತಾ
 ವರೆಯಲೆಯಮರೆಗಳ । ಲಾರಡಿಗಳಡಗದವು ಕೊಳಾಹಳಕೆ ಪವನಜನ ॥೫೩॥ ಚೆಲ್ಲಿದರು ರಕ್ಕಸರು
 ಯಕ್ಷರು । ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟರು ಗುಹ್ಯಕರು ನಿಂ । ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲರು ಕಿನ್ನರನಿನ್ನೀನನುಸುರುವೆನು ॥ ಗೆಲ್ಲ
 ವಿದು ಲೇಸಾಯ್ತು ಮೂನವ । ನೆಲ್ಲಿ ನಮಗೀಭಂಗ ಭಯರಸ । ನೆಲ್ಲಿ ಭಾಪುರೆ ವಿಧಿಯನುತ ಬೆಚ್ಚಿತು

ಭಟಸ್ತೋಮ ||೫೪|| ಗಾಯವಡೆದರು ಕೆಲರು ಕೆಲರಸು | ಬೀಯವಾದುದು ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಲು |
ನಾಯಕರು ಸಂತೈಸಿದರು ಕೌಬೇರೆ ಭವನದಲಿ || ವಾಯುಸುತನೀವಿಜಯಸಿರಿಯಪ | ಸಾಯಿತಂಗಭಿ
ಷೇಕವೆಂದು ಗ | ದಾಯುಧವನಲುಬಿದನು ಕೊಳನಲಿ ಚಾಚಿದನು ತಡಿಗೆ ||೫೫|| ತೊಳೆದು ಚರಣಾನ
ನವ ನಡುಗೊಳ | ದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಡಿಗಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮು | ಕ್ಕಳಿಸಿ ತೀರದಲುಗುಳಿ ದಿವ್ಯಾಂಭೋಜಪ
ರಿಮಳವ || ವಿಲಸದಲಿ ತನಿಹೊರೆದತೀತಳ | ಜಲವ ಕುಡಿದಾಪ್ಯಾಯನಾಂತರ | ಲಲಿತ ಹೃದಯ
ನಿಮಿರ್ದು ಹಿಡಿದನು ಕಮಳಪಂಚ್ಚುಗಳ||೫೬||ಚಾಚಿದನು ಬರಿಕೈಯನಬುಜಕೆ | ಚಾಚುವಿಭವತಿಯಂ
ತೆ ತುಂಬಿಗ | ಳಾಚೆಢಾಳಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟಣೆ ಮಿಗಿಲು ಚದರಿದವು || ವೀಚಿ ಮೆಸಗುವಕೊಳನು ಜನರು
ಪಿ | ಯಾಚರಣೆಯ ಳು ಕಮಳವನವನು | ಲೋಚಿನಲಿ ಲಾವಣಿಗೆಕೊಂಡನು ಭೀಮನಿಮಿಷದಲಿ ||೫೭||
ತಿರಿದು ತಾವರೆವನವ ಕಕ್ಷದೊ | ಳಿರುಕಿ ಗದೆಯನು ಕೊಂಡು ಸರಸಿಯ | ಹೊರವಳಯದಲಿ ನಿಂದು
ಕಾಹಿನ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ || ಬರಲಿ ಕರೆದನುನಿಮ್ಮ ಕೊಳನಿದೆ | ಬರಿದೆ ದೂರಿದರೆಮ್ಮನನುತಾ | ಸರನ
ಮಾತಿನ ನಲವಿನಲಿ ಮರಳಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೫೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೪೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಭೀಮ ಕೊಂದನು ಕಲಿಜಟಾಸುರ , ನಾಮಹಾಮಣಿಮಾನನನುಬಳಿ |

ಕೀಮಹೀತಳಕಿಳಿದು ಕಂಡನು ಪಾಠನಗ್ರಜನ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೋಲಗದೊಳುತ್ತಾತೃತವಿವ | ರಾಲಿಗಳನಂಜಿಸಿದವತಿ
ರಂಜಿಸಿದವಬುಧುತವ || ಕೇಳಿದನಿದೇನೆಂದು ವರವಿ | ಪ್ರಾಳಿಯನು ಧೌವ್ಯಾಧಿಲುಪಿಗಳು | ಹೇಳಿ
ದರು ತಚ್ಚಕುನಸಂಗತಿಗಳ ಫಲೋತ್ತರವ ||೧|| ಸರಸಸೌಗಂಧಿಕದ ಪುಷ್ಪೋ | ತ್ತರಕೆ ಪವನಜ ಹೋ
ಚನೆಂಬುದ | ನರಸಿಯಿಂದರಿದವನಿಪತಿ ಪೂರಾಯದುಗುಡದಲಿ || ನರನ ಹದನೇನೋವೈಕೋದರ |
ನಿರವು ತಾನೆಂತೆನುತ ಚಿಂತಾ | ಭರಿತನಿದ್ದನು ಭೀಮಸೇನನ ಪ್ರಾಂಬತವಕದಲಿ ||೨|| ಆಸಕಲಪರಿವಾ
ರರಾಣೀ | ವಾಸಸಹಿತಾರಣ್ಯಭವನಾ | ಭ್ಯಾಸಿ ಬಂದನು ಭೀಮಸೇನನ ಗಮನಪಥವಿಡಿದು || ಅಸು
ಗಂಧಕಪದುಮಪರಿಮಳ | ಬಾಸಣಿಸಿತಿಜನಮನೋವಿ | ನ್ಯಾಸವನು ಯಿದೆಬಂದಪವನಜನೆಂದುದೀ
ಕುಟಕ ||೩|| ಎನಲು ಬಂದನು ಭೀಮನಂಬುಜ | ವನವಿದಿರುಬಂದಂತೆ ಕಂಪಿನ | ತನಿರಸದ ತಾವರೆಯ
ತೆಕ್ಕೆಯ ತೋಳತೋರಿಕೆಯ || ಜನುಗುದುಂಬಿಯ ಜಾಳಿಗೆಯ ತನಿ | ಮಿನುಪನೋರೆಯ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಿನ
ಘನಭಯಂಕರರೂಪಭೀಮನ ಕಂಡನವನೀಶ ||೪|| ಸೆಳೆದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ತಾವರೆ | ಗೊಳದ ತೋ
ಟಿಯ ಹದಕೆ ಕಂಪಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಕಪಿಧರ್ತನದ ಕೌತೂಹಲಕೆ ಭುಲ್ಲವಿಸಿ || ನಳಿನಗಂಧದ ಗಾಢತರಸುಖ |
ದೊಳಗೆ ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಭೂಪತಿ | ತಿಲಕನಿದ್ದನು ಗಂಧಮಾಡನಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ ||೫|| ಗಿರಿಯ
ತುದಿಗೇರುವವಹೀಶನ | ಭರವಸವನಕಂಠರದನಿ ಪರಿ | ಹರಿಸಲಿಳಿದನು ಮರಳಿ ಬಂದನು ಬದರಿಕಾಶ್ರ

ಮಕೆ || ಅರಸ ಸೇಳ್ಳೆ ಮತ್ತೆ ಮಾರಿಯ | ಪರುಶವವನನಿಲಜನು ಬೇಟೆಗೆ | ಹರಿದನಿತ್ತಲು ಬಂದು ಮು
ತ್ತಿತ್ತು ದಾನವರ ಧಾಳಿ ||೬|| ಖಳಜಟಾಸುರನೆಂಬನಾದ್ವಿಜ | ಕುಲವನಂಜಿಸಿ ಯಮಳರೊಡ | ನಿಟ್ಟು
ಳಿಸಿ ಕಾದಿ ಕಠೋರದಲಿ ಪಿಡಿದನು ವ.ಹಾಸತಿಯ || ಬಲುಗಡಿಯನಿವನೊಡನೆ ಹೋರಿದು | ಬಳಲಿವ
ರು ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಗಾ | ವಳಿಯ ಗಜಬಜ ತಿರುಗಿತಿತ್ತಲು ಪವನಜನ ಹೊರಗೆ ||೭|| ತಳಿರಕ್ಕಗಳ
ಮೊರೆಯಬಾಯ್ಗಳ | ಜಲದಕಂಗಳ ತಾಪದಿಂದೊಳ | ರ್ಪುಳದಿಯುಗಿವಳ್ಳೆಗಳ ಬಲಭಯವಾಂತ
ಕೊರಳುಗಳ || ಕಳಕಳದ ಕಾಲುವೆಯ ಭಂಗದ | ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಲುವೆಯ ಸವ್ಯಾ | ಕುಲರ ಕಂಡ
ನು ಭೀಮನೇನೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೮|| ಹಿಡಿದರರಸಿಯನವನಿಪತಿ ಹಿಡಿ | ವಡೆದನನುಜರುಸಹಿತ ಹಾ
ರುವ | ರಡವಿಯಲಿಹಾಯಿದರು ಚೆಲ್ಲಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ || ಕಡುಹು ಘನವಿದೆ ದಾನವರ ವಂ | ಗ
ಡವೆನಲು ಘನಸಿಂಹನಾದದ | ಸಿಡಿಲಶೀಕ್ಷಾಗುರುವೆನಲು ಮೊಳಗಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||೯|| ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟು
ನು ದಾನವರ ದೆ | ಕ್ಷಾಳದಲ್ಲಿಗೆ ಘಲ್ಲಿಸಿದನು | ಬೃಳುಗಳನಿಟ್ಟರಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿದ ತನ್ನವರ ಸೆರೆಯ ||
ಸೀಳಿ ಸಾಯ್ಗಳನೆತ್ತರಿನ ತನಿ | ಗಾಲುವೆಯಲೇ ಬೆಳಸುವೆನು ದಿವಿ | ಜಾಳಿಗಳ ಸಂತೋಷಸಸಿಯನೆನು
ತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೧೦|| ಮಸಗಿತಿಬ್ಬರಗದುಭುತಾಹವ | ವುಸುರಧಾಳಾಧಾಳಿ ಮಿಗೆ ಘ | ಟ್ಟಿಸಿದನವ
ನನು ದಂಡೆಯಲಿ ತಡೆಗಾಲಲೊಡೆಹೊಯ್ದು || ಬಿಸುಗುದಿಯ ನವರುಧಿರಜಲ ಜಾ | ಳಿಸೆ ನವದ್ವಾರ
ದಲಿ ದೈತ್ಯನ | ಕುಸುಕಿರಿದು ತಿವಿತಿವಿದು ಕೊಂದನು ಕಲಿಜಟಾಸುರನ ||೧೧|| ಅರಸ ಕೇಳಾದಾನ
ವನ ತನ್ನ | ಬಿರಿದು ಬಿದ್ದು ದು ಬಾತಹೆಣನು | ಬೃರದ ಹೊಲಸಿನ ಗವಲು ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ವನದೊ
ಳಗೆ || ಧರಣಿಪತಿ ತದ್ಬದರಿಕಾಶ್ರಮ | ವರತಪೋವನದಿಂದ ತಂಕಲು | ತಿರುಗಿ ಬಂದನು ಸಾರಿದನು
ವೈಷ್ಣವತಾಶ್ರಮವ ||೧೨|| ಆತಪೋವನವಿವರ ಘಲ್ಲಣೆ | ಗಾತುದಿಲ್ಲ ವಿನೋದದಲಿ ವಿ | ಖ್ಯಾತ
ಶೈಲದ ಮೇಖಲೆಯ ತುದಿಗೇರಿದನು ಭೀಮ || ಈತನನು ಹಳಚಿದನು ದೈತ್ಯನ | ಭೀತಮಣಿಮಾನೆಂಬು
ವನು ಪದ | ಘಾತಿಯಲಿ ಲಟಕಟಿಸೆ ಗಿರಿ ಕಾದಿದರು ಪಟುಭಟರು ||೧೩|| ಕೊಂದನವನನು ವಿಗತಶಾ
ಪನು | ನಿಂದನಿದಿರಲಿ ಯಕ್ಷರೂಪನ | ಲಂದಗಸ್ತ್ಯನ ಶಾಪವೃತ್ತಾಂತವನು ವಿವರಿಸಿದ || ಬಂದನ
ಲ್ಲಿಗೆ ಯಕ್ಷಪತಿ ನಲ | ವಿಂದಲಿವರನು ವಿವಿಧವಸ್ತು | ಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಪಾಂಡ
ವರ ||೧೪|| ಅರಸನತಿಸಂತೋಷಮಯಸಾ | ಗರದಿ ಮುಳುಗುವನೊಮ್ಮೆ ನಿಮಿಷಕೆ | ನರನ ವಿರಹದ
ದುಃಖಸಾಗರದೊಳಗೆ ಸೈಗಡೆವ || ಪರಮಪುಷ್ಪಗಳ ಮಧುರವಚನೋ | ತ್ಕರಕೆ ತಿಳಿವನದೊಮ್ಮೆ ಪುನ
ರಪಿ | ಮರುಳಹನು ಫಲುಗುನಣನ ನೆನೆನೆನೆದರಸ ಕೇಳೆಂದ||೧೫|| ಅರಸನಲಿ ಬೇರೊರಿ ಮಗುಳಂ | ಕುರಿ
ಸಿದುದು ಭೀಮನಲಿ ನಕುಲನ | ಲಿರಡುಮೂರಲೆಯಾಯ್ತು ಸಹದೇವನಲಿ ಕವಲೊಡೆದು || ಅರಸಿ
ಯಲಿ ಸಲೆ ಹೂತು ಕಾತು | ಬೃರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಶೋಕಲತೆ ತ | ತ್ಪರಿಕರದ ಕರಣಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬು
ಗೆಯ ಹರಹಿನಲಿ ||೧೬|| ಮರದನೋ ನಮ್ಮಿನಿಬರನು ದಿಟ | ಮರೆಯಲುಚಿತವಲೇ ಸುರೇಂದ್ರನ |
ಸೆರಗು ಸೋಂಕುವಸಲುಗೆಯುಂಟೇ ಮರ್ತ್ಯಜಾತಿಯಲಿ || ಉರುವಸುರಪದಸಾರಸಾಖ್ಯದೊ | ಳರಿಯ
ನೋ ನಮ್ಮಿ ಪ್ರವಾಸದಸೆರೆಗೆ ನರನಂಘ್ರಿಸನೆಂದವನೀಶ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೭|| ವಾಮನಯನಸ್ಪು
ರಣಪರಿಗತ | ವಾಮಬಾಹುಸ್ಸಂದವಾದುದು | ಭಾಮಿನಿಗೆ ಭೂಪತಿಗೆ ಚಲಿಸಿತು ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದಲಿ ||

ವೈಮನಸ್ಯವೈಸನನಿರಸನ | ಕೇಮಹಾಶಕುನಂಗಳಿವೆ ಯೆಂ | ದಾಮಹೀಪತಿ ನೆನೆಯುತಿರ್ದನು ಫಲುಗು
ಣನ ಬರವೆ ||೧೮|| ಅರಸ ಕೇಳ್ವೆ ಹಿಮದ ಹೊಯ್ಲಿನ | ಸರಸಿಜಕೆ ರವಿಯಂತೆ ತಿತಿರದ | ಸರಿದಲೆಯ
ವನದಲಿ ವಸಂತನ ಬರವಿನಂದದಲಿ || ಸುರವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಗಳ ನವ | ಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ ಭಾರತ |
ವರುಷಕಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥ ಬಂದನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ ||೧೯|| ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕುಂತೀ | ಸೂನು
ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ಸುರ | ಮಾನಿನೀದನದಂಗವಟ್ಟದ ಪೂರ್ವಪರಿಮಳದ || ಆನನೇಂದುಗಳಾಭ
ರಣಮು | ಕ್ತಾನುಕೃತತಾರಾಮಯೂಖವಿ | ತಾನದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಮೆರೆವಮಹೇಂದ್ರಮಣಿ
ರಥವ ||೨೦|| ಅರದೀರಥವೆನುತ ತಿರುಗಿ ಮ | ಹೀರಮಣನಾಲಿಗಳು ಹರಿದ್ವು | ಭಾರಣೆಯ ಜನನ
ಯನಕೋಟಿಯ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆ ಮಿಗಲು || ಭೂರಿಮಣಿರತ್ನಗಳ ಚಿಮ್ಮುವ | ಚಾರುಚಮರಿಯ ತುರಗನಿ
ಕರಗ | ಭೀರಹೇಷಾರವದಲಿಳಿದುದು ರಥ ಸುರೇಶ್ವರನ ||೨೧|| ರಥಮಹೇಂದ್ರನದೀತನೆಮ್ಮತಿ | ರಥನ
ಲಾ ನೆರೆ ನೋಂತು ಪಡೆದಳೊ | ಪೃಥ್ವಿಯನುತ ಕವಿದುದು ಮುನಿವ್ರಜ ಮಿಕ್ಕವರ ನಗುತ || ಮಧುತರಿ
ವುವವದಾನಲೋಕ | ಪ್ರಭುತದಿರುಪಯವೆಂಬಸುರಸಾ | ರಥಯ ನೆಲನುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ ನಗುತಿಳಿದನಾ
ರಥವ ||೨೨|| ಅರಸಕೇಳುಬ್ಬಿನಲಿ ಧಾವೈನ | ಧರಣಿಪನ ರೋಮಶನ ಭೀಮನ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ
ಕೈಮುಗಿದರಗಿಮುನಿಜನಕೆ || ಹರಸಿದನು ಹೊರವೆಂಟನಕಲಾ | ದೈರನು ಮಧುರಪ್ರೀತಿವಚನ | ಸ್ಫುರದ
ಮಂದಸ್ನೇಹದಲಿ ನೋಡಿವನು ಪುಜನವ ||೨೩|| ಬಿಗಿದಗವಸಣಿಗೆಯಲಿ ಸೂರ್ಯನ | ನುಗಿವವೋಮಾ
ಣಿಕ್ಕೈಮಣಿರ | ತ್ತಿಗಳ ರಹಿ ರಂಜನೆ ಸುರೇಶ್ವರನಿತ್ತ ಭೂಷಣವ || ತೆಗೆತೆಗೆದು ಯಮನಂದನಂಗೆೋ |
ಲಗಿಸಿ ಭೀಮಂಗಿತ್ತು ನಕುಲಾ | ದಿಗಳ ಮೈಯಲಿ ತೊಡಿಸಿದನು ಕೈಯಾರ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೪|| ಕರಸಿ
ಕಾಣಿಸಿದನು ಧನಂಜಯ | ಸುರಪತಿಯ ಸಾರಥಿಯನಮರೇ | ಸ್ವರವೆರೊಥದ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಸಕಲಶೋಭೆ
ಗಳ || ಅರಸಮೊದಲಾದಖಿಳಜನಭೂ | ಸುರರು ಕಂಡರು ಮಾತಲಿಯ ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಸಂಭಾವಿಸಿದನವನೀ
ಪತಿ ಸರಾಗದಲಿ ||೨೫|| ಕುಶಲವೇ ದೇವೇಂದ್ರನಾತನ | ಶಶಿವದನೆಯರು ಸುಖಿಗಳೇ ರಾಕ್ಷಸರು ವಶವ
ರ್ತಿಗಳೆ ನಿರ್ಜರನಗರಿ ನಿರ್ಭಯವೇ || ದೇಸೆಯವರು ಮೂಲೆಗಳವರು ಮ | ನ್ನಿಸುವರೇ ಸುರಲೋಕಸು
ಖವನು | ವೈಸನಭರ ಭಂಗಿಸದಲೇ ಹೇಳೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೬|| ಭಜಸಿದೈ ಭರ್ಗನನು ಶಾಂಭವ | ಯಜನ
ಸಾರಸಮಾಧಿ ತಿವಪದ | ರಜವ ಬೆರಸಿತೆ ಬಗೆಯ ಕುಣಿ ತೆವರಾಯ್ತೆ ತಡಿದೆಗೆದು || ವಿಜಯಕಬ್ಬವು ಪಾರ್ಥ
ಕೃತಿಯಲಿ | ಯಜಡವಲ್ಲೆಲೆ ವೈರಿರಾಯರ | ಕುಜನತಾವಿಚ್ಛೇದಸಾಧ್ಯವೆ ಯೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೭|| ಜೀ
ಯಚಿತ್ತೈಸಿಂದ್ರನಲ್ಲ ಸಿಹಾಯವಾದನು ಶಿವನಕಾರು | ಜ್ಯಾಯುಧವೆ ಮಸೆದುದು ಸುರೇಂದ್ರಸ್ನೇಹಸಾ
ಣೆಯಲಿ || ಆಯಿತೇ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ಶರ ಲೋ | ಕಾಯತರಿಗೇನೆಂಬನದು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ವಶವರ್ತಿ
ಯಾಯ್ತೆನಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೮|| ವರನ ಕರುಣಾಲಾಭ ಲೋಕೋ | ತ್ತರದ ಪರಿತೋಷದಲಿ ನಾನಿರೆ |
ಸುರಪ ಕಳುಹಿದನೀರಥವನೀವಿಮಳವೆಂತಲಿಯ || ಕರೆಸಿದನು ನಿಜನಗರಿಗಾನಿ | ಜರನಿಕರವಾಸತಿಯ ರಾ
ದಿ | ಕ್ವರಿವೃಥರು ಕೊಂಡಾಡಿತನ್ನನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಪಾಶುಪತಶರಭುವನದೂರ್ಧ್ವ | ಶ್ವಾಸ
ಕೃತಿಕೋವಿದನಲೇ ಚಿತ್ತೈಸಿಬಲ್ಲಿರಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾವ್ನಾ ಯದೇವೀಧಿಯಲಿ || ಅಶರವಲೇ ಸೇರಿತೆನಗೆಮಾ
ಹೇಳೆನಿಂದಲ್ಲಂದ ಬಳಿಕಸು | ರೇಶನತಿಮನ್ನಿಸಿದನಮರಾವತಿಯೊಳೊಲವಿನಲಿ ||೩೦|| ಖ್ಯಾತಿವಡೆದನುತಿ

ವನ ಕಾರು | ಣ್ಯಾತಿಶಯಕಿದು ಫಲವೆ ಸಾಕೆ | ನ್ನೇತಕಿದು ರಾಜಸವಿಡಂಬವಿಕಾರಕುಚಿತವಲೇ ||
 ವೀತಿಹೋತ್ರಪರೇತಪತಿಪುರು | ಹೂತವರುಣಾದಿಗಳು ಕಾಂಡ | ವ್ರಾತದಲಿ ತೋಳೆದರು ಮನೋ
 ರಥಕಲಿತಕರ್ದಮವ ||೩೧|| ಕೇಳಿ ಮಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿದನು ತನುಪುಳ | ಕಾಳಿ ತಳಿತುದು ಹರುಷವಾರಿಗ |
 ಳಾಲಿಗಳ ಹೂಳಿದವು | ತೋಳಿದವಾಂತರವ್ಯಭಯ || ತೋಳ ಹಿಡಿದೆಳೆದಪ್ಪಿ ಪಾರ್ಥನ | ಬೋಳವಿಸಿ
 ದನು ಪೌರವಾನ್ವಯ | ಪಾಲಕನೆ ಯೆಂದರಸ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಫಲುಗುಣನ ||೩೨|| ಮುರಿದುದಿ
 ನ್ನೇನಹಿತ ಬಲ ಹಗೆ | ಹರಿದುದಿದ್ರೌಪದಿಯ ಮೌಳಿಗೆ | ಕರುಬಿದವರಿಗೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತು ಕೃತಾಂತ
 ನೋಲಗವ ||ಕರದನೇ ಕರುಣವನು ಹರಚರ | ಹೆರೆನೊಸಲ ಬಲುದೈವವಿನಿತರ | ಹೊರಿಗೆ ಗಡುಗಿನ
 ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ||೩೩||

ಹ ನ್ನೇ ರ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ನರನಮರಲೋಕದ | ಕಾಲಕೇಯನಿವಾತಕವಚರ .

ನೀಳ ಬಿಸುಟಂದವನು ಬಣ್ಣಿಸಿದನು ಮಹೀಪತಿಗೆ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಧರ್ಮಜನರ್ಜುನನನುಪ | ಲಾಲಿಸಿದನುರೆ ಮುಳ್ಳಾಗಿ
 ದನು ಪುಳಕಾಶ್ರುಪೂರದಲಿ || ಹೇಳು ಪಾರ್ಥಕಪದಿಯಸ್ತ್ರ | ವ್ಯಾಳಸಂಗ್ರಹಣಪ್ರಪಂಚವ | ನಾಲಿ
 ಸುವೆನೆನೆ ನೃಪತಿಗಭಿವರ್ಣಿಸಿದನಾಕಘೆಯ ||೧|| ಹರನ ಶರಲಾಭಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಿಗೆ | ಕರಸಿದನು ಸುರನಾಥ
 ರಾಗದ | ಲರುಹಲಾಸುರರಿಪುಗಳೂಳಿಗವನು ಸುರಾಚಾರ್ಯ || ಅರಿಗಳೆವಗೆ ನಿವಾತಕವಚರು
 ಸುರಪದವಿ ಸೋಪದ್ರವದನಿ | ಪೂರವಿದೆಂದು ರಹಸ್ಯದಲಿ ನನಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೨|| ತಿವನ ಶರ
 ನಿನಗಾಯ್ತು ನಿರ್ಜರ | ನಿವಹವಿದೆ ನಾಕಪಲಿ ಬಲುದಾ | ನವರು ವಿಲಗದಿ ವೀಚಿವೋದುದು ಸಗ್ಗ
 ಸೌಖ್ಯಫಲ || ಜವನಭಯ ಜೀವರಿಗೆ ದುರ್ಜನ | ರವಗಡವು ಸುಜನರಿಗೆ ತಮ ಶತಿ | ರವಿಗಳಿಗೆ ಮುನಿ
 ವಂತೆ ಬಳರಿದೆ ಯೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೩|| ಮದದ ನೆಲೆ ಕುಭದಿಕ್ಕಿ ಸೋಗಸಿನ | ಸದನ ಸೌಖ್ಯದ ಗರುಡಿ
 ಸೊಂಪಿನ | ಪದವಿ ಲೀಲೆಯ ತಾಣ ತಾಯ್ವನೆ ಕೇಳಮೇಳವದ || ಮದದ ಮಡು ಭೋಗೈಕನಿಧಿ
 ಸಂ | ಪದದ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮನೋರಥ | ದುದಯಗಿರಿ ಹಿಂದಿಸುದಿನವಮರಾವತೀನಗರ | ೪|| ಕಳವಳ
 ದನೆಲೆ ಭಯದ ಜನ್ಮ | ಸ್ಥಳ ವಿಷಾದದ ಹೇಟೆ ಖಾತಿಯ | ನಿಳಯ ಬೋಡಿಯ ಕಟಕ ಭಂಗದ
 ಸಂಭವಾಸ್ಥಾನ || ಅಳುಕಿನಂಗಡಿ ಹಳುವಿನಾಡುಂ | ಬೋಲ ನಿರೋಧದಶಲೆ ದುಗುಡದ | ಕಳನೆನಿಸಿ
 ತೀನಗರಿಯಾಗಲು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೫|| ಸಿಡಿಲಕಾಲದೊಳೆರಗುವಂತಿರೆ | ಕಡಲಕಲ್ಪದೊಳುಕ್ಕು
 ವಂತಿರೆ | ಪೊಡವಿಯಾಕಸ್ಮಿಕದೊಳಿಳಿವಂತಿರೆ ರಸಾತಳಕೆ || ತುಡುಕುವುದು ರಕ್ಕಸರ ಭಯ ಹುಡಿ
 ಹುಡಿಯಹುದು ಸುರವಿಭವವೆನಗಿ | ಮೃಡಿಯುವವರು ನಿವಾತಕವಚರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||
 ಕೆತ್ತಕದ ತೆಗೆಯದು ಸುರಾಘದ | ಹೊತ್ತ ಸರಕೆಳಿಯದು ಸುಕಲ್ಪಿತ | ಮತ್ತಗಜರಥವಾಜಿ ತೆಗೆಯವು

ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ || ತೆತ್ತು ಹರಿಯದು ಕಾದಿ ರಣದಲಿ | ಸತ್ತು ಹಿಂಗದು ಸುರರ ಸತಿಯರು |
ತೋತ್ತಿರಾದರು ಖಳರ ಮನೆಗಳಿಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೨|| ಭಯದ ಬಾಹೆಯಲಪಸರದ ನಿ | ಶ್ವೇತದ
ದುಮ್ಮಾನದ ವಿಘಾತಿಯ | ಲಯದಲಾವಣಿಗೆಯ ವಿರಾಗದ ತಡಿಯ ಸಂಕಟದ || ಪಯದಪಾಡಿನ
ಹೃದಯಕಂಪದ | ನಯನದೊರತೆಯ ಬಗೆಯ ಕೊರತೆಯ | ಜಯದ ಜೋಡಿನ ದೇವರಿಡೆ ನೋಡೆಂ
ದನಮರೇಂದ್ರ ||೩|| ಅವರುಪೇಕ್ಷೆಯ ಉಳಿವಿನಲಿ ನ | ಮೈವರ ಬೇಹಿನ ಸುಳಿವಿನಲಿ ಮೇ | ಣವರನ
ಳ್ಳುಕಿಸುವಾಧ್ಯವೈಕರ್ಮಗತಿಗಳಲಿ || ದಿವಿಜರಿಂದವರುಳಿದರಾದಾ | ನವರ ಮುದ್ರಿಸಿ ದೇವಲೋ
ಕಪ | ನೆವಗೆ ನಿರುಪದ್ರವದಲೆಡೆವಾಡೆಂದನಮರೇಂದ್ರ ||೪|| ಹೈಹಸಾದವು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯವ |
ಗಾಹಿಸುವೊಡರಿಡೆನು ದೈತ್ಯರು | ಸಾಹಸಿಗರೇ ಸದೆವೆನೀ ಸುರಜನಕೆ ಹಿತವೆಹರೇ || ಆಹರಾಸ್ತ್ರದೊಳ
ಮರವೈರಿ | ವ್ಯೂಹಭಂಜನವಹುದು ನಿಷ್ಪ | | ತ್ಯೂಹನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಬಿನ್ನಿಸಿದನು ಸುರ
ಪತಿಗೆ ||೧೦|| ಈರಥವನೇ ಹೂಡಿಸಿದನೀ | ಸಾರಥಿಯ ಬೆಸಸಿದನು ಸುರಪರಿ | ವಾರ ನೇದದನೇಣಿ
ಸಲಳವೇ ಕೋಟಿಜಹ್ವೆಯಲಿ || ವಾರಣದ ಹಯರಥಸದಾತಿಯ | ಭಾರಣೆಗೆ ದೆಸೆ ನೇಯದಿಂದ್ರನ |
ವೀರಭಟರನ್ನೊಡನೆ ನೆರೆದುದು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಹೋಬಿಗರು ಹರಿದರು ಸುರೇಂದ್ರನ |
ದಳದ ಮಾನ್ಯರ ಸನ್ನೆಯಲಿ ದಿಗು | ವಳಯದಗಲದಲೊಲೆವಲಿತಚ್ಛತ್ರಚಮರಗಳ || ಜಲಧಿ ಜಲ
ಧಿಯ ಹಳಚಲಗದ | ವೈಶಿಷ್ಣವಾಧ್ಯಪ್ಪನಿಯ ಡಾವರ | ಸೆಳೆದುದಸುರರ ಧಾರದ ಧೈರ್ಯವನರಸ
ಕೇಳೆಂದ ||೧೨|| ಆಳು ನಡೆದುದು ಮುಂಗುಡಿಯ ಹರಿ | ಧಾಳಿ ನೂಕಿ ಹಿರಣ್ಯನಗುಯ | ಮೂಲೆ
ಗೈದಿತು ಹೊಯ್ದರಲ್ಲಿಯ ಬಿಡುಗಡೆಚ್ಚಟಿಯ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳ ದನುಜಪು
ರೋಪಕಂಠದ | ಕೂಲವತಿಗಳ ತೀರದಲಿ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾಳೆಯವ ||೧೩|| ಅರಿಯದಾಪಟ್ಟಣವಿ
ದೇನೋ | ಹೊರಗೆ ಗಜಬಜವೆನೆ ಸುಪರ್ವರ | ಕುರುಹುಗಳನರಿದಮರರಿಪುಗಳು ಹರಿದರರಮನೆಗೆ ||
ಬಿರುಗೆಯ ಸುಮ್ಮಾನದಬ್ಬಿನ | ನೆರೆನಗೆಯ ನಯನಾಂಬುಗಳ ಖಳ | ನೆರಗಲತಿಸುಮ್ಮಾನವೇನೆಂದ
ಸುರ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೪|| ಜೀಯ ಬಲೆಗಳ ತೆಗೆಸು ನಡೆ ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನಿವೃದ್ಧಿಯ ಬೇಟೆಗೆ |
ರಾಯವ್ಯಗಮೈತಂದವಿವಿ ನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ || ಹೋಯಿತಸುರರ ಕೈಯಹೊಸೆದಿರು | ಪಾಯ
ಪಾಯವಧಾರನಲು ಖಳ | ರಾಯ ಕೇಳುತ ವೈಗವದಾವುದೆನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೫|| ಜೋಡಿಸಿದ
ನಮರೇಂದ್ರನಮರರ | ವೇಡೆಯಾಯ್ತು ಹಿರಣ್ಯನಗರಿಗೆ | ಗಾಢಬಲರದೆ ಬಂದು ವರುಣಯಮಾಗ್ನು
ವಾಯುಗಳು || ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತಲಾ ಪರಿ | ಗಾಢವೈಗಗಣವಿಲ್ಲವಿದೆ ನಿ | ಮೂರ್ಛರನು
ಹಿಡಿತರಿಸುಯೆಂದನು ದೂತನೊಡೆಯಗೆ ||೧೬|| ಇವನ ಹೊಯ್ದಿಟವಾಯಕೊಯ್ತು | ಪ್ಲವನೆ ಸುರ
ಪತಿ ತಿವತಿವಾ ಸುರ | ರವಗಡಿಸುವರೆ ವೇಡೆಗಡ ಹೈರಣ್ಯನಗರಿಯಲಿ || ಇವನ ಸೀಳೆನೆ ಹೊರಗೆ
ಸುರಸೈ | ನೈವನು ಸೀಳಿದು ಬಳಿಕ ನಿನಿ | ನ್ನವನ ಮನವೊಲಿವಂತೆ ಮಾಡೆನೆ ಖಳನು ಖತಿಗೊಂಡ||
ಬಂದನೇ ಸುರರಾಯನಕಟಕ | ಟಂದು ಮುತ್ತಿತೆ ದಿವಿಜಗಣ ತರು | ಣೇಂದುಧರನೇ ತರಿಸಿದನೊ ತಿವ
ತಿವ ವಿಶೇಷವಲಾ || ಇಂದಿನಲಿ ಕಡೆ ತನಗೆ ಮೇಣಪು | ರಂದರನು ನಿರ್ನಾಮನೈಸಲೆ | ಯೆಂದು
ಬಿಟ್ಟನು ಚೂಣಿಯನು ಪುಟುಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ||೧೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ವೇಲಯ | ತಿರವನೊ

ಡೆದುಬ್ಬೇಳ್ವನುಸಾ | ಗರದವೂಲು ಪಿಡಿದೊದರಿ ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ವಂಕದಲಿ || ಕರಿತುರಗರಥವಾ
 ಜಕಾಲಾ | ಕ್ಕರವಣಿಸಿತೇನೆಂಬೆನಸುರರ | ದೊರೆಯ ಸನ್ನೆಗೆ ಸೂಳವಿಪನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ ||೧೯||
 ಕವಿದುದಸುರರ ಚೂಣಿ ಬೊಬ್ಬೆಯ | ವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಕಹಳಾ | ರವದ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ತುಂಬಿ
 ತು ಬಹಳಭೇರಿಗಳು || ರವಿಯನಾಕಾಶವ ದಿಗಂತವ | ತಿವಿಮ ಕೆದರುವಧೂಳಿ ತಿಮಿರಾ | ಣವ
 ವಲೈ ತ್ರೈಜಗವೆನಲು ಝೂಂಪಿಸಿದುದರಸೇನೆ ||೨೦|| ದಾನವರ ಧಕ್ಕಡತನವನದ | ನೇನನೆಂಬೆನು
 ಜೇಯ ತೂಳಿದ | ವಾನೆಗಳು ತರುಬಿದವು ತೇಜಗಳುರುಬಿದವು ತೇರು || ಆನಲಳವೇ ಭಟರ ಕರಸಂ |
 ಧಾನವನು ಬಲುಸರಳಸೂಟಿಯ | ಸೋನೆಯಲಿ ಜಗ ನನೆಯಿತನೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಖಳಸೇನೆ ||೨೧||
 ಮುರಿದುದಮರರ ಚೂಣಿ ದಾನವ | ರುರುಬೆಗಳುಕಿತು ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ
 ಗುಹ್ಯಕಾದಿಗಳು || ಹೊರಗೆ ವನವಿಧಿಯಲಿ ಕಾಹಿನ | ಕುರುವದಲಿ ಗೋಪುರದೊಳಾಕಿತು |
 ಸುರರು ಮುರಿದರು ಮೇಲುಗಾಳಗವಾದುದಸುರರಿಗೆ ||೨೨|| ಕೆಣಕಿದಸುರರ ಕೋಲುಗಟ್ಟಿತು | ಬಣ
 ಗುಸುರರೋಸರಿಸಿ ಭಾರಾಂ | ಕಣವನೆನ್ನಿ ದಿರಿನಲಿ ಸುಭಟರು ಸೂಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ರಣವನದನೇನೆಂ
 ಬೆನ್ನೆ ಧಾ | ರಣಿಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಸ್ತಾ | ರಣನಿಗುರ್ಗಣೆ ವಿಗಡಿಸಿತು ವಿಬುಧರ ವಿಡಾಯಿ
 ಗಳ ||೨೩|| ಬಳಿಕ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನೀವಾ | ತಳಿವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕು ಚೂಣಿಯ | ಬಲಸಮುದ್ರದ
 ಮಧ್ಯದಲಿ ಮುಳುಗಿತು ವರೂಥವಿದು || ಬಲದಲೆಚ್ಚನು ಹಿಂದುಮುಂದೆ | ಟ್ಟಳಿಸಿದೊಡೆನಿಟ್ಟೂರಿಸಿ
 ದೆನು ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದವರ ಮುಂದೆನು ವಾಮಭಾಗದಲಿ ||೨೪|| ಕೆಟ್ಟುದಹಿತರ ಚೂಣಿ
 ರಿಪುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ನುಗ್ಗಾ ಯ್ದು ದಿವಿಜರ | ಧಟ್ಟಿನಲಿ ಬೊಬ್ಬಾಟವಾಯ್ದು ಗಭೀರಭೇರಿಗಳು ||
 ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಸುರಸುಭಟರು | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಕೂಡೆ ಹೆಣ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟು ದುರೆಯನಲರುಣಜಲ
 ನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ ||೨೫|| ನೂಕಿ ದೈತ್ಯರ ಚೂಣಿಯನು ಮುರ | ದಾಕಿ ದುರ್ಗವ ಹೊಗಿಸಿಬನು ಸ |
 ವ್ಯಾಕುಲರು ಸೂಸಿದರು ಭಯವ ನಿವಾತಕವಚೆಂಗೆ || ಆಕೆವಾಳರು ಜೇಯ ನಮ್ಮ ದಿ | ವಾಕಸರ ಪರಿ
 ಯಲ್ಲ ಯುದ್ಧ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವುಂಟೆಂದೆನ್ನ ದೂರಿದರು ||೨೬|| ಕೇಳಿದನು ಕಡುಗೋಪದಲಿ
 ಸಿಡಿ | ಲೇಳಿಗೆಯಲೆದ್ದನು ಸುರೇಂದ್ರಗೆ | ಮೇಲುಗಾಳಗವೇ ಸುಪರ್ವರು ನಮ್ಮಸದವರಲೇ || ಕಾಲ
 ಗತಿಯೋ ಮೇಣ್ಣುಪರ್ದಿಯ | ಕೀಲಕವೊ ರವಿಯೊಡನೆ ತಮ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿತೇ ತಿವತಿವಾಯನುತ
 ಸುರಹಲುಮೊರದ ||೨೭|| ಭಟರ ಬರಹೇಳೋ ಸುರೇಂದ್ರನ | ಕಟಕವಿಕ್ಕಿದವೇಡೆಯಲಿ ಲಟ | ಕಟ
 ಸುತಿದೆ ದಾನವರು ಮಾನಚ್ಯುತಿಯ ಮನ್ನಿಸದೆ || ನಿಟಲನಯನನೇಳಿಸುವಚಾ | ವಟಿಯರಾವೆಡೆ
 ಚದುರರಣಲಂ | ಷಟರ ಬರಹೇಳಿನುತ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನಮರಾರಂ ||೨೮|| ನೆರೆದುದಸುರರ ಕಾಲಕೂ
 ಟದ | ಕರುವಿನೆರಕವ್ರೊ ಸಿಡಿಲ ದಳ್ಳುರ | ತಿರುಳದಡ್ಡಿಯೊ ವಿಲಯಭೈರವನುಬ್ಬಟೆಯ ಪಡೆಯೋ
 ಹರನ ನಯನಜ್ವಾಲೆಯವದಿರ | ಗರುಡಿಯೋ ಗಾಡಾಯ್ಲ ತೇಜದ | ದುರುಳದಾನವಭಟರು ಬಂದು
 ದು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨೯|| ನೆರೆದಿರೈ ಪರಿಭವದ ನೆಲೆಯಲಿ | ನೆರೆದಿರೈ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಸತಿಯಲಿ |
 ನೆರೆದಿರೈ ಸಲೆ ಹೊರವಿರೈ ದುಷ್ಕೃತಿಯಲೊಡಲ-ಗಳ || ಸುರರಲೇ ನೀಮ್ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರ | ಕುರುಳ
 ಕೈದೊಳಸಿಂಗೆ ಮಿಗೆ ಕಾ | ತರಿಸುತಿದೆ ವಾಸವನೊಡನೆ ವಾಸಿಗಳ ಬಿಡಿಯೆಂದ ||೩೦|| ಜೇಯ ಖಾತಿಯ

ದೇಕೆ ದಿವಿಜರ | ರಾಯನರಸಿಯ ನಿನ್ನು ತೋತ್ತಿರ | ಲಾಯದಲಿ ತೋರುವೆವು ತಾತಾ ವೀಳಯವೆನೆ
ನುತ || ಹಾಯಿದರು ತಮತಮಗೆ ಮುಂಗುಡಿ | ದಾಯದಲಿ ಧಟ್ಟಿಸುವನಿಸ್ಸಾ | ಛಾಯತದ ಬಹುವಿಧ
ದವಾಡ್ಯದ ಲಳಿಯು ಲಗ್ನೆಯಲಿ || ೩೧ || ಒಡೆದುದಿಳೆಯೆನೆ ಸಮವಿಷಮದುರಿಗಡಲು ಶಿವತಿವಯೆನೆ ನಿಹಾ
ರದ | ದಡಿಗದಾನವರೈದಿ ಕವಿದುದು ಕೆದರಿ ಸುರಬಲವ || ಫಢಫಡಿರಾಗಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನ | ತುಡುಕ
ಹೇಳಾ ಕಾಲವಿದಲಾ | ತೋಡರೆನುತ ಹೊಯ್ದರುಬಿಡಸುರರು ಸುರರ ಸಂದಣಿಯ || ೩೨ || ಮುರಿದುದ
ಮರರು ಮತ್ತೆ ಬೋಬ್ಬಿರಿ | ದುರುಬಿದನು ಹೆಸರೆನಿಸಿದಸುರರ | ತರಿದನದರೊಳು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ
ನೈಂದ್ರಬಾಣದಲಿ || ಹರಿದುದಮರಾರಿಗಳು ಕೋಟಿಯ | ಹೊರಗೆ ಸುರಬಲವೌಕಿಬಿಟ್ಟುದು | ತುರಗಿ
ತಮರರು ಖಳನ ದುರ್ಗದತುದಿಯ ತೆನೆಗಳಲಿ || ೩೩ || ಎಲೆಲೆ ಸುರಪತಿಯಾಳು ಕೋಟಿಯ | ನಿಳಿಯು
ತದೆ ನಡೆಯೆನುತ ದಾನವ | ರುಲಿದು ಕವಿದುದು ಖಾತಿಯಲಿ ಮಿಗೆ ಭಾಷೆಗಳ ಕೊಡುತ || ತಲೆಯ
ಹೊಯ್ದ ಡಗೆಡಹು ಸುರಪನ | ಲಲನೆಯರ ಮುಂದಣವಿಕಾರಿಗ | ಳೆಲವೊ ಸರಿಯೋ ಪೂತು ಮರು
ಯೆನುತ್ತೈದಿದರು ಭಟರು || ೩೪ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜಯ ಬಳಿಕಾ ದಾನವಾಧಿಪರುಬೈಯನು ಸು | ಮ್ಮಾನ
ವನು ತರಹರಿಸಲಳವೇ ಖಳರ ಘಲ್ಲಣಿಯ || ಮೈನತೇಯನ ಪಕ್ಷಗತಪನ | ಮಾನನಂತಿರೆ ಭಟರ
ಸುಯ್ಯನ ಲಾನಿರೂಢಿಯಸುರರು ಹಾರಿತು ಸೂಸಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ೩೫ || ತೋರುತೋರಮರೇಂದ್ರನಾವೆಡೆ
ತೋರಿಸೈರಾವತವೆತ್ತಲು | ತೋರಿಸುಚ್ಚೈಶ್ರವವನೆಲ್ಲಿಹರಗ್ನಿಯಮಗವರು || ತೋರಿರೈಕೈಗುಣ
ವನಸುರರ | ಗಾರುಗೆದರದಗರ್ವಿತರ ಮೈ | ದೋರಹೇಳಾ ಕಾಣಬಹುದೆನುತುರುಬಿದರ ಭಟರು || ೩೬ ||
ಕರೆದರವದಿರು ಕಲ್ಪಮೇಘದ | ಬಿರುವಳೆಯವೊಲು ಸರಳನನಿತುವ | ತರಿದು ತೆತ್ತಿಸಿದನು ತದಂಗೋ
ಪಾಂಗದಲಿ ಶರವ || ಅರಿಯರೆನ್ನುನು ಶಕ್ರನೆಂದೇ | ತರುಬಿದಿಜ್ಜಂಡಲವ ಮುಸುಕಿದ | ರಿರಿತಕಂಜದದಿ
ಟ್ಟನಾವನು ಸುರರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ || ೩೭ || ರುಗರುಗಿಪಪಾಣಾಗ್ನಿ ಭುಗುಭುಗು | ಭುಗಿಲೆನಲು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರತ
ತಿಯಲಿ | ಹೋಗಿಯ ತೋರಿಸಿದನು ಚತುರ್ಧಶಭುವನ ಭವನದಲಿ || ವಿಗಡರದ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಲೋಟಿಸಿ |
ಮೆಗುಚಿದರು ಮದ್ಯಾಣಮುಹಿಮೆಯನೊಗಡಿಸಿತು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕಾಲಾಂತಕರಿಗಾಸಮರ || ೩೮ || ದೋರಗಳೇ
ರಿತು ರಥತುರಂಗಮ | ಕರಿಗಳಲಿ ಕಾಲಾಳ ಬಿಂಕವ | ನರಸ ಬಣ್ಣಿ ಸಲರಿಯನಾಸುರಕರ್ಮಕಲಹವಲೇ ||
ಸರಿಗರೆದ್ದುದು ಮೂರುಕೋಟಿಯ | ಸುರರು ಸರಿಗಳಲಿಟ್ಟುರಶನಿಯ | ಶರದಲೆಡೆಯಲಿ ತರುಬಿದರು
ಕೈಸೋತುದನೆಗೆಂದ || ೩೯ || ಲಟಕಟಿಸುವಾಮೂರುಕೋಟಿಯ | ಭಟರು ಕರೆದರು ಕಲುವಳೆಯನು |
ಬೃಟಿಯನದನೆಂಬೆನವದಿರ ಸಮರಸಂಭ್ರಮವ || ಕುಟಲಕದನದೊಳೊದಗಿತದು ಕಲು | ಗುಟಕ
ಶರಶತಕೋಟಿಯಲಿ ಪಡಿ | ಭಟಬಲವ ಬೆದರಿಸಿದೆಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೦ || ತೆರಳದವದಿರ, ಹೂಡಿ
ದರು ದ | ಳ್ಳುರಿಯಧಾರೆಯಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವ | ನರಸ ಹೊಗೆದುದು ಭುವನ ಹೊಯ್ದುದು ರುಳ ಜಗ
ತ್ತಯವಾ || ಸರಕುದೆಗೆದುದು ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ | ಧರಧರದಜಗವಿಂದ್ರಸಾರಥಿ | ಜರಿದು ಜವಗುಂದಿ
ದನು ರುಾಡಿಸುವನಲನುಬೈಯಲಿ || ಸಾರಥಿಯ ಸಂತೈಸಿ ತೇರಿನ | ವಾರುವಂಗಳ ನೇಣನೋಜಿಯೊ
ಳೋರಣಿಸಿ ಸಂವರಿಸಿ ರಥವನು ವರುಣಬಾಣದಲಿ || ವಾರಿಧಿಯ ಕೆದರಿದನು ಕೆಟ್ಟವು | ಭೂರಿಗಡಗಳು
ಮಾರುತನಕ್ಕೆ | ವಾರ ಕುಂದಿದುದುಸುರಮುಖದನಲಾಸ್ತ್ರಪರಿಹರಿಸಿ || ೪೧ || ಅವರು ಮಗುಳೆಚ್ಚರು

ತಿಲೀಮುಖ | ದವಯವದೊಳುಬೈದ್ದು ಗಿರಿಗಳು | ಕವಿಯೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದೆನು ಭಾರಿಯವಜ್ರಬಾಣ
 ದಲಿ||ಅವರು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರ ದಲಿ ಕೆತ್ತರು|ಭುವನನಯನದ ಕದವನಾಗಳೆ|ರವಿಯಶರದಲಿ ಮುರಿದೆನಗುಳಿ
 ಯನರಸಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಬಳಿಕ ಸುರಿದರು ಹಾವುಗಳ ಹೆ | ಮ್ಮಳೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಗರುಡಬಾಣವ | ಸುಳಿ
 ಸಿದನು ಬಳಿಕಾದುದರ್ಧಗ್ರಾಸವಾಶರಕೆ || ಉಲಿದು ದನುಜರು ಮತ್ತೆ ಕಂಡದ | ಮಳೆಯ ಕರೆದರು
 ಮರಳಿ ಜಲಧಿಯ | ತುಳುಕಿದನು ತೊಡಕಾಯ್ತು ಸಾರಥಿ ಮತ್ತೆ ಬಸವಳಿದ ||೪೪|| ಸಾರಥಿತ್ವದ
 ಕೈಮೆ ತಪ್ಪ್ರತಿ | ಕಾರಶರಸಂಧಾನವೆರಡರ | ಭಾರ ಬಿದ್ದುದು ಮೇಲೆ ದನುಜರ ಮೂರುಕೋಟಿ
 ಯದು || ಧೀರರಾತ್ಮಸ್ತುತ್ತಿಗೆ ನಾಚದ | ರಾರು ಜೀಯ ಮಹಾಹವದವಿ | ಸ್ತಾರವನು ಮಾತಳಿಯ
 ಕೈಯಲಿ ಚಿತ್ತವಿಸಿಯೆಂದ ||೪೫|| ತೊಡಚಿದನು ಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ಹುರಿ | ಯೋಡದದಸುರರು
 ಮಲೆತವರನಿ | ಕೃಡಿಯ ಮಾಡಿತು ಬಂದುದಳಿವು ನಿವಾತಕವಚರಿಗೆ || ಕಡುಹಿನಿಂದ್ರಾಗ್ನಿಯವಾ
 ರುಣ | ದಡಬಳಿಗರನು ಬಾಚಿದವು ಬರ | ಸಿಡಿಲ ಸೆರೆಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಳಚಿದವಸುರಬಲದಸುವ ||೪೬||
 ಕಾಳದನುಜರು ಮೂರುಕೋಟಿಯೊ | ಕಾಳುಳಿಯದಕ್ಕಾಡಿತಮೆರರ | ಸೂಳೆಯರ ಸೆರೆ ಬಿಟ್ಟುದ
 ರಿನಗರೋಪಕಂಠದಲಿ || ಧೂಳಿಪೂವಾಯಿತು ಹಿರಣ್ಯಪು | ರಾಲಯದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಮರಳಿದು | ಕಾಳಿ
 ಕೇಯರ ಪುರಕೆ ಬಂದನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಕೆರಳಿತ್ತಲ್ಲಿ ನಿವಾತಕವಚರ | ಮರಣವಾರ್ತೆಯ
 ಕೇಳಿದಸುರರು | ಪುರದ ಬಾಹೆಯೊಳಡ್ಡ ಹಾಯ್ದರು ತರುಬಿದರು ರಥವ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸವದಿರಲಿ
 ಪರಿ | ಪರಿಯಮಾಯಾರಚನೆ ರಂಜಿಸಿ | ತೆರಡುಸಾವಿರ ಮಡಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ನಿವಾತಕವಚರಿಗೆ ||೪೮||
 ಬೀಸಿದರು ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮ | ಹಾಸಮುದ್ರದ ನೊಕುತೆರೆಯಲಿ | ಬೇಸರಿಸಿದರು ಹರಿದರವನಿಯ
 ಲಗ್ನಿರೂಪಾಗಿ || ಅಸುರದ ತಮವಾಗಿ ರವಿಶತ | ದಾಸರಿನ ಜಿಸಿಲಾಗಿ ಮಾಯಾ | ಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮೋ
 ಹಿಸುವರದನೆಂಬಣ್ಣ ಸುವನೆಂದ ||೪೯|| ಘೋರತರವದು ಬಳಿಕ ದುಷ್ಟ್ರತಿ | ಕಾರವಿತರರಿಗಿಂದು
 ಮೌಳಿಯ | ಸಾರತರಕೃಪೆಯಾಯ್ತಲೇ ಸರಹಸ್ಯಸಾಂಗದಲಿ || ಭಾರಿಸಿದುದಾವಂಗದಲಿ ಮಾ |
 ಯಾರಚನೆಯಾವಿಧದಲಾವಾ | ಯಾರಚನೆಯನು ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟನು ತಿಲ್ಪದಲಿ ಖಳರ ||೫೦|| ಮುರಿ
 ದುದಸುರರ ಮಾಯೆ ಕಾಹಿನೊ | ಳೆರೆದರಸದವೊಲವರು ನಿಜದಲಿ | ತರುಬಿ ನಿಂದರು ತೊಳಿದರು
 ಗಜಹಯರಥೌಫದಲಿ || ತರಿದವುಗಿದವು ತುಂಡಿಸಿದವು | ದೆರಗಿದವು ಸೀಳಿದವು ಕೊಯ್ದವು | ಕೊರೆದು
 ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದವು ನಿಮಿಷಕೆ ಕರವರಿವ್ರಜವ ||೫೧|| ಜೀಯ ವಿಗಡಬ್ರಹ್ಮಶರವಿಂ | ದಾಯುಧದ ಮುಂ
 ಗುಡಿಯಲಿರಿದುದು | ಮಾಯಕಾರ ಮೋಹರವನುಬ್ಬಟಿ ಚತುರ್ಬಲವ || ಹೋಯಿತಸುರರ ಸೇನೆ ಸರಿ
 ದುದು | ನಾಯಕರು ನಾನಾದಿಗಂತ | ಸ್ಥಾಯಿಗಳು ಸಗ್ಗಾದಿಭೋಗಕೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೫೨||
 ಕಡುಹುವಗ್ಗ ದಕಾಲಕೇಯರ | ಗಡಣವಡಗಿತು ಸುರರ ಬಲುಸರೆ | ಬಿಡಿಸಿದವು ಬಳಿಕಾಯ್ತು
 ಕಡುಸುಮ್ಮಾನ ಸುರಕುಲಕೆ || ಬಡೆದುದಿಳೆಯನೆ ಬಾಹುವಿನ ಬಿರು | ನುಡಿಯ ಕೈಗಳ ತುದಿವೆರಳ
 ಬೊ | ಬೈಡಿಕಗಳ ಸುರಭಟರು ಹರಿದರು ಮುಂದೆ ಸುರಪುರಕೆ ||೫೩|| ಕಟ್ಟು ಗುಡಿಯನು
 ಖೋಡಿಯೇ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ನುಗ್ಗಾಯ್ತಲೇ ನಿ | ನಟ್ಟುಸಸಿ ಸುರಕುಜವಲೇ ಕೊಡದೇ ಮನ್ನೋ
 ರಥವ || ಕಟ್ಟುದಹಿತನಿವಾತಕವಚರ | ಥಟ್ಟು ಹುಡಿ ಯಾಯಿತ್ತುದನುಜರ | ಹುಟ್ಟುವುರಿದುದು

ಜೇಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಿಂದ್ರಂಗಿ ||೫೪|| ಕೇಯರ ನಗರಿಯಲಿ ದು | ವ್ಯಾಳಿಸಿತಲೇ ವೃತ್ತೈ
 ದಿವಿಜರ | ಸೊಳೆಯರು ಸರೆಬಿಟ್ಟು ಬಂದರು ಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರ || ಕಾಲ ಸಂಕಲೆ ಕಡಿದವಾಖಳ | ರೊಳಿ
 ಗಕೆ ಕಡೆಯುಯ್ತು ಸುರಪುರ | ಧಾಳುವೇ ಕಾಹು ತೆಗೆಯಲಿ ಯೆಂದರಾಚರರು ||೫೫|| ಪುರದ
 ಬಾಹೆಯ ಕೋರಡಿಯ ಸಂ | ವರಣೆ ತೆಗೆಯ ನಿರ್ಭಯದಿ ಸಂ | ಚರಿಸುವುದು ನಂದನದೊಳಗೆ
 ನಿಮ್ಮಡಿಯರಾಣಿಯರು || ತರತರದ ಕೊಳ್ಳದ ಕಾಹಿನ | ಸುರಭರು ಸುಖನಿಜೈಯಲಿ | ನಿರುತ
 ನಿಜನಿಳಯದೊಳಗೆಂದುದು ಸುರಜನವ್ರಾತ ||೫೬|| ಕೇಳಿದನು ಹರುಷಾಶ್ರು ಹೊದಿಸಿದ | ವಾಲಿಗಳ
 ಸಾವಿರವನುಬ್ಬಿದ | ಮೇಲಮದದ ಸರೋಸುಪ್ಪಳಕದ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಬಾಲೆಯರ ಬರಹೇಳು
 ರತುನನಿ | ವಾಲಿಗಳ ತರಹೇಳೆನಂತ ಸುರ | ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣನೆದ್ದನು ಬಂದನಿದಿರಾಗಿ ||೫೭||
 ಕವಿದುದಮರವ್ರಾತ ಕಾಂತಾ | ನಿವಹ ಹೊರವಂಟುದು ಸುರೇಂದ್ರನ | ಭವನದಲಿ ಗುಡಿ ನೆಗಹಿತಮ
 ರಾವತಿಯ ಚಕದಲಿ || ತವತವಗೆ ತನಿವರಿವಜನದು | ತ್ಸವನದನೇನೆಂಬೆನಂದಿನ | ದಿವಸದೊಸಗೆಯನ
 ಮರಲೋಕದೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ಇದಿರು ಬಂದನು ಪದಯುಗದಲೆರ | ಗದೊಡೆಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು
 ಸುಮ್ಮಾ | ನದ ಸಗಾಢವನೇನನೆಂಬೆನು ಸಾವಿರಾಲಿಗಳ || ಹೊದರಿನಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಮಿಗೆ ನಾ |
 ದಿದನು ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳಲೆನ್ನು | ಭೃದಯವೇ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷಪ್ರಯಿಂದ ||೫೯|| ಸುರ
 ರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸುರಮುನಿ | ವರರ ಪರಮಾತ್ಮೀರ್ವಚೋವಿ | ಸ್ತರಕೆ ಫಲವಿದಲಾ ಭವತ್ಕರು
 ಣಾಂಬಕಾಲೋಕ || ಅರಿಸುಭಟಸಂತೋಷಮಯಸಾ | ಗರವ ಸುರಿಯನೆ ಸರಳು ವಡಬ | ಸ್ಫುರಣ
 ಮೇಘಜ್ವಾಲೆ ಜಾಲಕರಾಳಜಹ್ವೆಯಲಿ ||೬೦|| ಲೇಸುಮಾಡಿದ ಸಾಕವನು ಖಳ | ರೀಸುದಿವಸ ವಿಭಾ
 ಡಿಸಿದರೆ ಸು | ರೇಶನಾಪತ್ತಾಪನಿರ್ವಾಪಣವ ರಚಿಸಿದಲಾ || ಈಸುಪುಣ್ಯೋದಯಕೆ ಪೂರ್ವಮ |
 ಹೀಶಕುಲ ನೋಂತುದು ಯೆನುತ ಸಂ | ತೋಷಮಯಜಲಧಿಯಲಿ ತೇಂಕಾಡಿದನು ಯಮಸೂನು||೬೧||
 ಹೊಗಳಿ ನಿಲ್ಲದು ಜಹ್ವೆ ತೆಕ್ಕೆಯ | ಸೊಗಸಿನಲಿ ಮೈದಣ್ಣಿಯದೀಕ್ಷಣ | ಯುಗಳ ಬೀಯದು ನೋಡಿ
 ಪಾರ್ಥನ ಮಾತ ಸವಿಸವಿದು || ತೆಗೆದು ನಿಲ್ಲದು ಕರ್ಣಯುಗ ಸುರ | ನಗರಿಯುತ್ತಮಗಂಧಭರದಲಿ |
 ಮುಗಿಯದರಸನ ಗಂಧವಹವವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೬೨|| ನೃಪನ ಮೊದವನು ಭೀಮಸೇನನ | ವಿಪುಳ
 ಸುಮ್ಮಾನವನು ನಕುಲನ | ಚಪಲಮೊದವನು ಪುಳಕವನು ಸಹದೇವನವಯವದ || ದ್ರುಪದಸುತೆಯು
 ತ್ಸವನ ಮುನಿಜನ | ದಪಗತಗ್ಲಾನಿಯನು ಪುಜನ | ದುಪಚಿತಾನಂದವನು ಬಣ್ಣಿ ಸಲರಿದು ತನಗಿಂದ||
 ತಿವನ ಘಾಟದ ಶರ ಚತುರ್ದಶ | ಭುವನಭಂಜನವಿದು ಮದೀಯಾ | ಹವಕೆ ಹೂಣಿಗವಾಯ್ತುಲಾಹೇ
 ರಾಳಸುಕೃತವಿದು || ಎವಗೆ ತೋರಿಸಬೇಡುದೀಶಾಂ ಭವಮಹಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಧಕೇಳಿ | ವಿವರಣವಕಾಬ
 ತಿಯಾಯ್ತೆಂದನು ಧನಂಜಯಗೆ || ಜೇಯ ನಿಮ್ಮತೆಯನು ಶಂಭುವಿ | ಸಾಯುಧದಲೇ ಸಲಿಸಿದ
 ಪೆನಾ | ಗ್ನೇಯವಾರುಣವೈಂದ್ರಕೌಬೇರಾಸ್ತ್ರಕ್ರಶಲವ || ಆಯತವ ತೋರಿಸುವೆನೀಗಳ | ಸಾಯ
 ತಪ್ಪು ರವಿತುರಗರಾಜಗೆ | ಲಾಯ ನೀಡಿತು ಪಶ್ಚಿ ಮಾಶಾಗರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ ||೬೩|| ಅರಸ ಕಳುಹಿದ
 ನಿಂದ್ರಸೂತನ | ನರಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಧನಂಜಯ | ವರಸಿ ಪಣಸದ್ದ ಚೌಕಿಗೆಯಲಿ ಮುನೀಂದ್ರಮೇ

ಳದಲಿ || ಅರಸಿ ಬಣ್ಣದಸೊಡರ ಬಲಿದಳು | ಹರಸಿದರು ಮುನಿವಧುಗಳಕ್ಷತೆ | ವರಸಿ ಗದುಗಿನ ವೀರ
ನಾರಾಯಣನಮ್ಮೆದನನ ||೬೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೩೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ

ಸೂತನೆ|| ಅಡವಿಯಲಿ ಘನಿಭೋಗದಲಿ ಬಿಗಿ | ವಡೆನು ಬಳಲಿದಭೀಮಸೇನನ |
ಬಿಡಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ಧರ್ಮಕಥಾಪ್ರಸಂಗದಲಿ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ತ್ರೀ | ಪಾಲ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವೇದದ | ಪಾಳಿಯುಚ್ಚರಣೆಯಲಿ
ತತ್ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪವೆನೆ || ಮೇಳವಿಸಿತರುಣಾಂಶು ಪೂರ್ವದಿ | ಶಾಲತಾಂಗಿಯ ಮಂಡನೋಚಿತ
ಮಾಳಿವಾಣಿಕವೆನಲು ಮೆಲೆದುದು ಬಿಂಬ ದಿನಮಣಿಯ ||೧|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೆದ್ದನು | ವರವೈ
ಕೋದರನರ್ಜುನನ ದೈಗು | ಸರಸಿರುಹವರಳಿದವು ಮಾದ್ರಿಸುತರು ಮೈಮುಲ್ಕದು || ಹರಿಯ ನೆನೆ
ವರು ನಿಂದ್ರೆ ತಿಳಿದುದು | ಪರಿಜನಕೆ ಮುನಿನಿಕರವೆದ್ದುದು | ತರಣಿಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಸತ್ಕೃತಿಜಪಸಮಾ
ಧಿಯಲಿ ||೨|| ಮುನಿಜನಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಯಮನಂ | ದನನ ಚರಣಕ್ಕೆ ರಗಿ ಶಂಭುವ | ನೆನೆದ ಗವಸ
ಣಿಗೆಯಲಿ ತೆಗೆದನು ಗರುವಗಾಂಡಿವವ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ಕೊಪ್ಪಿನಲಿ ಸಿಂ | ಜನಿಯ ಸಿಕ್ಕಿದನಳ್ಳಿರಿದು
ಮಾ | ದರ್ನಿ ದಿಗಂತದಲೊಡರಲೊಡರಿಸಿದನು ಮಹಾಧನುವ ||೩|| ಘೋರತರಲಯಭೈರವನ ಹುಂ
ಕಾರವೋ ಸಂಹಾರಸುತಿಯೋಂ | ಕಾರವೋ ಕಲ್ಪಾಂತತಾಂಡವವೇದಪಂಡಿತನ || ಅರುಭಟೆಯೋ
ಮೇಣ್ಣಿ ವಿಕ್ರಮ | ವೀರಪದಭಿನಮ್ಮಬ್ಬಜಾಂಡಕ | ಲೋರರವವೆನೆ ಮೆರೆದುದರ್ಜುನಚಾಪಕುಂ
ಕಾರ ||೪|| ಏನಿದದ್ಭುತರವೆನುತ ಮೈಮಾನಿಕಳು ನೆ | ಗಡುಗಿದರು ಗ | ವಾನುನಯಗತವಾಯ್ತಲೇ
ಸುರಪುರದ ಗರುವರಿಗೆ || ಆನಿರುತಿಯಮವರುಣವಾಯ್ ಕೈ | ಶಾನುಧನದಮಹೇಶ್ವರೈತರ | ಲಾನೆ
ಯಲಿ ಹೊರವೆಂಟನೆಂಬರಗತಿಯಲಮರೇಂದ್ರ ||೫|| ಮೆರೆದುದಭ್ರದೊಳಮರಗಣಮುನಿ | ವರರುಸ
ಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳೆರಡುವಂಕವ ಹೊದ್ದಿದರು | ರಿತನಯನೆಡಬಲವ || ತರನಿಕರಗಿರಿನಿಚಯ
ವಲ್ಲಿಯ | ಪರಿಜನವು ತರುಬಿದುದು ನನಗದ | ನೆರಸ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಳಲವೆ ನರನ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಸಾಟಕವ ||೬||
ಮೊದಲೊಳನಲಮಹಾಸ್ತ್ರವನು ಹೂ | ಡಿದನು ಹು | ಮದು ಭುವನದಿಕ್ಕುಗ | ಳೊದರಿದವು ಪಂಠಿ
ಸಿತು ರವಿರಥ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ಉದಧಿಯುದ್ಧಯ ತರೆಯ ಗಂಟಿ | ಕ್ಕಿದವು ಹರಹರ ಹೇಳಬಾ
ರದ | ಹೊದರು ಹೊದಿಸಿತ್ತು ಕೀಳು ಮೇಲಣ ಜಗದ ಮಂತಿಗಳ ||೭|| ಅಹಹ ಬೆಂದುದು ಭುವನವಿದು
ವಿ | ಗ್ರಹದ ಸಮಯವೆ ತಮ್ಮಲೀಲೆಗೆ | ಕುಹಕಮತಿಗಳು ತಂದರೈ ತ್ರೈಜಗಕೆ ತಲ್ಲಣವ || ರಹವಿದೇ

ನೆಂದಭ್ರತಳದಿಂ । ಮಹಿಗೆ ಬಂದನು ದೇವಮುನಿ ದುಸ್ಸಹವಿದೇನೈ ಪಾರ್ಥ ಹೋಹೋ ಸಾಕುಸಾ
ಕೆಂದ ॥೮॥ ತೊಡಚೆದಿರು ಬೊಮ್ಮಾಸ್ತ್ರವಿದು ಬಾ । ಯ್ಗಡಿಯನಿದು ನಿಮಿಷದಲಿ ಭುವನವ । ನಡು
ಗಿ ತಣಿಯದಿದೊಂದು ಮತ್ತೀಶಾಂಭವಾದಿಗಳ ॥ ತೊಡಚಿದೊಡೆ ಸಂಹಾರಸಮಯವ । ನೆಡೆಯಲನು
ಭವಿಸುವುದು ಜಗವಿದುಕಡಿಸದಿರು ಕಡಿಸದಿರು ತೆಗೆತೆಗೆಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೯॥ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತೊಡಚು
ವೊಡೆ ನಿ । ಲಕ್ಷ್ಯಶರವೇ ನೀನುಪಾರ್ಜಸಿ । ದಕ್ಷಯವಲೇ ಪಾರ್ಥ ಗಣನೆಯ ಗುತ್ತಿನಂಬುಗಳೇ ॥ ತಿಕ್ಷ
ರಕ್ಷೆಗೆ ಬಾಣವೊಂದೇ । ಲಕ್ಷ್ಯವಿದು ನೀನರಿಯದುದಕೆ ವಿ । ಲಕ್ಷ್ಯನಾದೆನು ನಾನೆನುತ ಮುನಿಸುಡಿದನ
ಜುಫನಗೆ ॥೧೦॥ ಹರ ಮಹಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಲೀಲೆಯ । ನರಸನೋಡಲುಬೇಡುದಾದರೆ । ಬೆರಸು
ವುದು, ತತ್ಸಮಯ ಸ್ಮರಿಸು ನೃಪನ ಕಣುಮನವ ॥ ಹೊರೆವಹೇರಾಳದ ಮಹಾಸಂ । ಗರವಹುದು
ಮುಂದಣಕಥಾವಿ । ಸ್ತರವ ವಿರಚಿಸಬಾರದೆನುಚಿತವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೧೧॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಾರದನ
ನುಡಿ । ಗುರುತರದಲೀಪಾರ್ಥನಾಬಿಲು । ದಿರುವ ಮಗುಳಿಳ್ಳುಹಿದನು ಮುನಿಪನ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುತ ॥
ಹರೆದುದಮರರಮೇಲೆ ನೋಡುವ । ನೆರೆವಿ ದಿಗುಪಾಲಕರು ನಿಜಮಂ । ದಿರಕೆ ಸರಿದರು ದೇವಮುನಿ
ಹಾಯಿದನು ಗಗನದಲಿ ॥೧೨॥ ಇವರು ಕಾವ್ಯಕಕಾಸನವನನು । ಭವಿಸಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದ ಹೊರವಂ ।
ಟವಗಡೆಯ ಪರ್ವತಕೆ ಬಂದರು ಯಾಮುನಾಹ್ವಯದ ॥ ದಿವಿಜರಿಪು ಹೈಡಂಬನಾತುಡಿ । ಗವರನೇರಿ
ಸಿದನು ತದಗ್ರದೊ । ಳವನಿಪತಿ ಕೆಲದಿವಸವಿದ್ದಲ್ಲಿಂದ ಹೊರವಂ ॥೧೩॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕಾರ್ತಿಕೇ
ಯನ । ವರಮಹಾಶ್ರಮಕ್ಕೆದಿದನು ಮುನಿ । ವರರು ಸಹಿತೊಲವಿನಲಿ ನೊಕಿದನೊಂದುವತ್ಸರವ ॥
ಧರಣೀಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮದಶ್ವನಾಶ್ರಮ । ವರಕೆ ಬಂದನು ತೀರ್ಥಸ್ಥವಾ । ಪರಮಪಾವನಕರಣನಿರ್ದನು ಪ
ರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ॥೧೪॥ ಬಂದನೊಬ್ಬನು ಪವನಸುತನಪು । ಳಿಂದನುಖಿವೀತ್ಯದ ಖಗವ್ಯಗ । ವೈಂದದಿ
ಕ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕೆಯಾಡುಂಭೊಲದ ಸೋಹೆಗಳ ॥ ನಿಂದನೆಲೆನೀದಾರ್ಣಾಣಹಚ್ಚೆಗ । ಳಿಂದ ಭೇದಿಸಿ ಜೀಯ
ಚಿತ್ತವಿ । ಸೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಕಲಿಭೀಮಸ್ಥೇನೆಗೆ ॥೧೫॥ ಇದೆ ಮಹಾತಾಂತಾರವತಿದೊ ।
ರದಲಿ ವೈಕಶಾರ್ದೂಲಕೇಸರಿ । ಕದಡಿ ಕಳಭಕ್ರೋಡಖಡ್ಗ ಲುಲಾಯಸಾರಂಗ ॥ ಮದದ ರಹಿಯಲಿ
ಮಾನಿಸರು ಸೋಂ । ಕೆಡೊಡೆಸೆಡೆಯವು ಹೊಲನ ಹೊದರಿ । ಕ್ಕಿದವು ದೀಹದ ಹಿಂಡಿನಂತಿರೆ ಜೀಯ
ಚಿತ್ತೈಸು ॥೧೬॥ ಮೇಹುಗಾಡಿನೊಳವರ ಮೈ ಮಿಗೆ । ಸೋಹಿದರೆ ಸುವ್ವಲೆಯ ಸುಬ್ಬಲೆ । ಯಾಹ
ವದಲೇ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ ತೋಟಿ ತೇಗುವರೆ ॥ ತೋಹಿನಲಿ ತೊದಳಾಗಿ ಗೋರಿಯ । ಗಾಹಿನಲಿ
ಗುರಿ ಗಡಬಡಿಸೆ ಬಲು । ಸಾಹಸಕ್ಕಂಜುವೆವು ನೀವೇಳೆಂದನಾಕಬರ ॥ ೧೭॥ ಕಂಡವೈಗಮೈದೆಗೆಯದಿ
ಕ್ಕೆಯ । ಹಿಂಡು ಹೊಳಹಿನ ಹುಲಿಯ ಮೇಕೆಯ । ಮಿಂಡವಂದಿಯಲಾವಣಿಗೆಯ ಲುಲಾಯಲಾಲ
ನೆಯ ॥ ತೊಂಡುಮೊಲನ ತೊಡಂಕು ನವಿಲಿನ । ಖಂಡೆಯದ ಮೊನೆ ನಡದಬಡ್ಗ ಬ ! ಹಿಂಡುಗಳ
ತೋರಿಸುವೆ ನೇಳೆಂದನಿಲಜಗೆ ನುಡಿದ ॥೧೮॥ ಅಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತನಾಶಬ । ರಂಗೆ ಬಲೆಗಳ ತೆಗೆಸಿದನು
ಹಸು । ರಂಗಿಯನು ತೊಟ್ಟನು ಚಡಾಳಿಸಿ ಪದದೊಳೆಕ್ಕಡವ ॥ ಸಿಂಗಶರಭವನಳವಿಗೊಡಲವ । ರಂ
ಗುಲಿಝಲಡುಪಾಯಲಾಡಿಯ । ಜಙ್ಗುಳಿಯ ಜೋಡಿಸಿದನೆಂದು ಜವಾಯ್ಲು ಜಾಯಿಲನ ॥೧೯॥ ಮಡಿ
ದಕೊಡಕೆಗಳೊಡ್ಡಿದುದಾದೊ । ಪ್ಪಡಿಯ ನಡುವಿನ ಕೊಂಕಿದುಗುರಿನ । ನಿಡುವೊಡಲ ನಿರ್ಮಾಂಸಜಂ

ಘೆಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಿಗಳ | ಸಿಡಿಲುಗಳ ಗರ್ಜನೆಯ ಗಗನವ | ತುಡುಕುವಾಗುಳಿಕೆಗಳ ಮೊರಹಿನ | ಮಿಡು
 ಕುಗಳ ನಾಯ್ತೊಕ್ಕಿದವು ಹಾಸದವಿಳಾಸದಲಿ ||೨೦|| ಹೆಸರನಾಯ್ತುಳ ಹಾಸ ಹರಿದು | ಬೃಸದಲೂಳಿ
 ದವದಿರಿ ಹಿಡಿವ್ಯುಗ | ಮಸಗಿದವು ಹದವಿಲುಗಳೊಡೆದವು ಹೆದೆಯ ಹರಿವಿನಲಿ || ನುಸುಳಿದವು ಮೊಲನು
 ರಿಯಹೊಗೆಗಳ | ದೆಸೆವಿಡಿದು ಕೆದರಿದವು ಹೊಲದಲಿ | ಹಸುಬಹರಡೆಗಳೇನನೆಂಬೆನು ಶಕುನಸೂಚ
 ಕವ ||೨೧|| ಬಗೆಯನವಶಕುನವ ವ್ಯುಗವ್ಯದ | ಸೊಗಸಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದಮನೋವ್ಯ | ತ್ತಿಗಳೊಳುಂಟಿ
 ವಿವೇಕಧರ್ಮವಿಚಾರವಿಸ್ತಾರ || ಹೊಗರೊಗುವಹೊಂಗರಿಯ ಬಿಲುಸರ | ಳುಗುಳ ಹೊದೆಗಳ ನಡೆ
 ದುದಡವಿಯ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸುತ ಮುಂದಮುಂದ ಪುಳಿದಸಂದೋಹ ||೨೨|| ಬಂಡಿಗಳ ಬೆಳ್ಳಾ
 ರವಲೆಗಳ | ಖಂಡವಲೆಗಳ ತಡಕಿವಲೆಗಳ | ಗುಂಡುವಲೆಗಳ ಬೀಸುವಲೆಗಳ ಕಾಲುಗಣ್ಣಿಗಳ ||
 ದಂಡಿವಲೆಗಳ ತೊಡಕುವಲೆಗಳ | ಹಿಂಡುವಲೆಗಳ ಮಯಣದಂಟಿನ | ಮಂಡವಿಗಿಬಲೆಗಳ
 ಕಿರಾತರು ಕೆದರಿತಗಲದಲಿ || ೨೩ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಹೊಕ್ಕನು | ಕಾನನವನನಿಲಜನು
 ಶಬರವಿ | ತಾನವಿಕ್ಕಿದವೇಡೆಗಳ ಬೆಳ್ಳಾರಸುತ್ತಗಳ || ಕಾನನವನಳಿವಿನ ತಿಲೋಚ್ಚಯ |
 ಸಾನುವಿನ ಗಹ್ವರದಗಂಡ | ಸ್ಥಾನದೀರ್ಘದ್ರೋಣಿಗಳಲರಸಿದರು ವ್ಯುಗಕುಲವ || ಬೊಬ್ಬೆ
 ಗಳ ಪಟಪಟ ವ್ಯುದಗದ | ಸರ್ಬಲಗ್ನೆಯ ಸೋಹಿನಲಿ ಸುಳಿ | ವಬ್ಬರಕೆ ಹಿಂಡೊಡೆದು ಹಾಯ್ದವು
 ಸೊಸಿದವು ದೆಸೆಗೆ || ತೆಬ್ಬಿದವು ಬೆಳ್ಳಾರವಲೆ ಹರಿ | ದುಬ್ಬಿಹಾಯ್ದೊಡೆವೇಡೆಯವರಿಗೆ | ಹಬ್ಬವಾಯ್ತೇ
 ನೆಂಬೆನಗಣಿತವ್ಯುಗನಿಪಾತನವ ||೨೪|| ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದರು ಸಬಳದಲಿ ಜಡಿ | ವೆಕ್ಕಲನನಳವಿಯಲಿ ಹರಿ
 ಣನ | ನಿಕ್ಕಿದರು ನಾರಾಚದಲಿ ಸೈವರಿದು ಸೈರಿಭನ || ಸೆಕ್ಕಿದರು ಸುರಗಿಯಲಿ ಹೊದರಲಿ | ಹೊಕ್ಕು
 ಹುಲಿಗಳ ಕೆಣಕಿ ಖಡ್ಗದ | ಲಿಕ್ಕಡಿಯತೋರಿದರು ತೂರಿದರಖಿಳವ್ಯುಗಕುಲವ || ೨೫ || ಕಳಚಿ ಹಾಸ
 ವನುಬ್ಬರಿಸಲ | ನ್ವುಳಿಸಿ ಕಂಠೀರವನ ಮೋರೆಗೆ | ನಿಲುಕಿದವು ಕದುಬಿದವು ಹಾಯ್ದವು ಹಣುಗಿ ತುಡುಕಿ
 ದವು || ಸೆಳೆದವುಡಿಡಕ್ಕುಳಿಸಿಯೆಡಬಲ | ಬಳಸಿದವು ಮೆಲುವಾಯಿದವು ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿದವು ಕುಸುಬಿದವು
 ಕುನ್ನಿಗಳಖಿಳವ್ಯುಗಕುಲವ ||೨೬|| ಗಾಯವಡೆಡೆಕ್ಕಲನ ರಭಸದ | ಜಾಯಿಲನ ಗಳಗರ್ಜನೆಯ ಪೂ |
 ರಾಯದೇರಿನ ಕರಡಿಕಾಡಾನೆಗಳ ಕಳಕಳದ || ನೋಯಲೊರಲುವಶರಭಸಿಂಹಲು | ಲಾಯವ್ಯಕಶಾ
 ದೂಲಶಶಗೋ | ಮೂಯುಮೊದಲಾದಖಿಳವ್ಯುಗರವ ತುಂಬಿತಂಬರವ ||೨೭|| ಮುಳುದೊಡಕಿನೊಳು
 ಕೂದಲೊಂದೇ | ಸಿಲುಕಿ ನಿಂದವು ಚಮರಿವ್ಯುಗ ಮರಿ | ಗಳಿಗೆ ಮೊಲೆಗೊಡುತಿರುಕಿನಲಿ ಹುದುಗಿದವು
 ಹುಲ್ಲೆಗಳು || ಎಳವರಿಯನಡಗಲಿಸಿ ನಿಂದವು | ಮಲೆತು ಸಿಂಹದಮಿಥುನಹಿಂಡಿನ | ಕಳಭವನು
 ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ವನಕರಿ ತೂಳಿದವುಪಡೆಯ ||೨೮|| ಪಡೆ ಬೆದರೆ ಪಡಿತ್ತಳಿಸಿ ಪವನಜ | ಹಿಡಿದು ಬೀಸಿದನಾನೆಗ
 ಳನವ | ಗಡಿಸಿ ಸಿಂಹನ ಸೀಳಿದನು ಹಾಯ್ದೆತ್ತವೆಕ್ಕಲನ || ಮಡದಲುರಘಟ್ಟಿಸಿದಮುಷ್ಟಿಯೊ
 ಳಡಸಿ ತಿವಿದನು ಹುಲಿಯಕರಡಿಯ | ಕೊಡಹಿದನು ಕೊಂದನು ವಸಾಂತದೊಳಖಿಳವ್ಯುಗಕುಲವ ||೨೯||
 ಈತನುರುಬೆಗೆ ಬೆದರಿತುರುಸಂ | ಘಾತದಲಿ ಹೆಬ್ಬಂದಿಯೊಂದುವಿ | ಘಾತದಲಿ ಹಾಯ್ದುದು ಕಿರಾತವ್ರ
 ಜವ ನೊಡೆದುಳಿದು || ಈತನರೆಯಟ್ಟಿದನು ಶಬರ | ವಾತ್ರವುಳಿದುದು ಹಿಂದೆಭೀಮನಭೀತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕು
 ದು ಮಹಾಗಿರಿಗಹನಗಹ್ವರವ ||೩೦|| ಮುಡುಹು ಸೋಂಕಿದೊಡುಲಿದು ಹೆಮ್ಮರ | ನುಡಿದು ಬಿದ್ದುದು

ಪಾದಘಾತದೊ | ಆಡಿಗಡಿಗೆ ನೆಗ್ಗಿದುದು ನೆಲನುಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ಜಡಿದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆ
ನಲವ | ಗಡೆಯಭೀಮನ ಕಳಕಳಕೆ ಕಿವಿ | ಯೊಡೆದು ತಿಳಿದುದು ನಿದ್ರೆಮುಂದಿಕ್ಕೆಯ ಮೆಹೋರಗನ || ೩೨ ||
ತೆಕ್ಕೆ ಸಡಿಲಿತು ತರಗೆಲೆಯಹೊದ | ರಿಕ್ಕರಿಸೆ ಮೈಮುರಿಯಲೆನಿಲಜ | ನೆಕ್ಕೆತುಳದಲಿ ಮೇಲೆಹಾಯ್ದನು
ಕಾಣದಹಿಪತಿಯ || ಸಿಕ್ಕಿದವು ಹೆದೊಡೆಗಳುರಗನ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಫಣಿಪತಿ | ಡೊಕ್ಕರಕೆ
ಹಬ್ಬಿದನು ಬಿಗಿದನು ಭಟನ ಹೇರುರವ || ೩೩ || ಭಟ ಮರಳೆ ಸಂಕ್ರಿಸಿಕೊಂಡಟ | ಮುಟಿಸಿ ಗಡೆಯಲಿ
ಹೊಯ್ದು ಬಿಗುಹಿನ | ಕಟಕವನುಬಿಟ್ಟದನು ಹೆಚ್ಚಿದನು ಕಿಬೊಬ್ಬಿಡುತ || ಪುಟದಕಂತುಕದಂತೆ ಫಣಿ
ಲಟ | ಕಟಿಸಲಾಕಿತು ಗಡಗನೆರಕೆಯ | ಪುಟದಗಿರಿಯಿಂದದಲಿ ಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿದನು ಭೀಮ || ೩೪ || ರು
ಡಿಸಲುರುಾಡಿಸಲು ಬಿಗುಹತಿ | ಗಾಡಿಸಿತು ಕೊಡಹಿದೊಡೆ ಮಿಗೆ ಮೈಗೂಡಿ ಬಿಗಿದುದು ಭುಜಗವಳಯದ
ಮಂದಿರಾದ್ರಿಯೆ || ರೂಡಿಸಿದಭುಜಬಲದ ಸಿರಿಯ | ಕ್ಕಾಡಿತೇ ತನಗೆನುತಖಾಡಾ | ಖಾಡಿಯಲಿ
ಕಾತರಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೩೫ || ಅರಸಕೇಳಿತ್ತಲು ಮಹೀಶನ | ಹೊರೆಯಲಾಯ್ತು ತ್ವಾತಶ
ತ ನಿ | ಪುರವಿದೇನೋ ದೈವಕೃತಫಲವಾವುದಿವಕನುತ || ಕರೆಸಿ ಧಾವ್ಯಂಗರಾಹಲಿದನು | ಮ್ಮರ
ಸುಗಳಿಗೆಪಘಾತಸೂಚಕ | ವಂದಿದರ ನಿರ್ವಾಹವೆಂದೊಡೆನೃಪತಿ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೩೬ || ಭೀಮನಾವೆಡೆ
ಯೆನೆ ಕಿರಾತ | ಸೋಮಸಹಿತವ್ಯಗವ್ಯಕೇಳಿ | ಕಾಮನೈದಿದನೆನಲು ನೃಪ ಹೊರವಂಟನಾಶ್ರಮವ ||
ಭೂಮಿಸುರರೊಡನೈದಿ ಬರೆ ಸಂಗ್ರಾಮಭೀರನಹಜ್ಜೆ ನಿಡಿದು ಮಹೀಮನೋಹರನರಸಿ ಹೊಕ್ಕನುಘೋ
ರಕಾನನವ || ೩೭ || ಹುದುಗಿದಗ್ಗದಸತ್ವದುಸ್ಸಹ | ಸದ ನಿರೂಢಿಯ ಸೋಸಮಯಗದು | ಗದಿತಕಂಠದ
ತಳಿತಭಂಗದತಿರುಗುವಾಲಿಗಳ || ಹೆದರೆದೆಯ ಹೀರಾಳಶೋಕದ | ಕೆದರುಗೇಶದ ಕೆಲಕೆಜಾರಿದ | ಗಡೆ
ಯ ಗರುವಾಯಳಿದಭೀಮನ ಕಂಡನಾಭೂಪ || ೩೮ || ಅಕಟ ಹಿಂದನುಭವಿಸಿದನು ಕಂ | ಟಕಹಲವನೀ
ಪರಿಯ ಬಲುಕಂ | ಟಕಮಹಾಕರ್ದಮದೊಳದ್ದಿತೆ ವಿಧಿಮಹಾದೇವಾ || ವಿಕಟನಾಗಾಯುತವು
ದತ್ತಾ | ಣಕನ ಸಾಹಸವಡಗಿತೇ ವನ | ನಿಕಟ ಭುಜಗಾಟೋಪತಾಳಿಯೊಳನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೩೯ ||
ಎನು ಕುಂತೀಸುತನಪಾಯವಿ | ದೇನು ಫಣಿಬಂಧನವಿಧಾನವಿ | ದೇನು ನಿನಗೆ ವಿನೋದವೋ ತ್ರಾಣಾ
ಪಜಯವಿಭಯೋ || ಎನಿದಕೆ ಕರ್ತವ್ಯನಮಗೇ | ಹೀನದೇಸಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತದುಷ್ಕೃತ | ವೇನು ತಿವತಿವ
ಯೆನುತ ನುಡಿಸಿದನೆನಿಲನಂದನನ || ೪೦ || ನೋಡಿದನು ಕಂದರೆದು ಕಂಠಕೆ | ಹೂಡಿದುರಗನ ಘೋರ
ಬಂಧದ | ಗಾಢದಲಿ ನುಡಿ ನೆಗ್ಗಿ ನುಡಿದನು ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ || ಖೇಡನಾದನೆಜಾತರಿಪು ಮಾ |
ತಾಡಿಸಿದನಹಿಪತಿಯನೆಲೆ ಸಾಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕದ ಫಣಿಯಲ್ಲಾರು ನೀನೆಂದ || ೪೧ || ಅನಿಲಸುತನಪರಾ
ಧಿಯೋ ನೀ | ವಿನಯಹೀನನೊ ಮೇಣು ಪರಹೀಡನ ವೈಧಾದುಷ್ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಬೇಹುದೇ ನಿನಗೆ ||
ದನುಜನೋ ಗಂಧರ್ವನೋ ಯ | ಕ್ಷನೊ ಸರಿಸೃಪರೂಪದಿವಿಜೇಂ | ದ್ರನೊ ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯೆ
ನೀನಾರೆಂದನವನೀಶ || ೪೨ || ಕೇಳಿದನು ಫಣಿ ಭೀಮಸೇನನ | ಮೌಳಿತಲ್ಪದ ತಲೆಯ ಹೊಳಹಿನ |
ನಾಲಗೆಯ ಚೂರಣದ ಝಡಿತಗೆ ಚೆಲೆಸುವಾಲಿಗಳ || ಮೇಲುಮೊಗದಲಿ ನೃಪನ ನುಡಿಗಳ | ನಾಲ
ಸುತ ನುಡಿದನು ಕರಾಳಾ | ಭೀಳದಂಷ್ಟ್ರಾಂತರವಿಂಸ್ತ್ಗಳಜಹ್ವಗಳ ಜಡಿದು || ೪೩ || ವಿನಹನು ನಿನ
ಗೀತನೀನಾ | ರೇನು ನಿನ್ನುಭಿಧಾನ ವಿಪ್ರನ | ಸೂನುವೋ ಕ್ಷತ್ರಿಯನೊ ವೈಕೃತನೊ ಶೂದ್ರಸಂಭ

ವನೋ || ಏನುನಿಗವನೇಕೆ ಬರವು ನಿ | ದಾನವನು ಹೇಳಿನಲು ಕುಂತೀ | ಸೂನು ನುಡಿದನು ತನ್ನ
 ಪೂರ್ವಾಪರದ ಸಂಗತಿಯ ||೪೪|| ಸೋಮವಂಶ ಪರಂಪರೆಯೊಳು | ದ್ವಾಮಪಾಂಡುಕ್ಷಿತಿಪನು
 ದಿಸಿದ | ನಾಮಹೀಶನಸುತಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂಬುದಭಿಧಾನ || ಭೀಮನೀತನು ಪಾರ್ಥನಕುಲಸ |
 ನಾಮಸಹದೇವಾಖ್ಯಪಾಂಡವ | ನಾಮಧೇಯರು ನಾವೆಯೆಂದನು ಭೂಪನಾಭನಿಗೆ ||೪೫|| ಬೀತು
 ದಖಿಳ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಕಪಟ | ದ್ಯೂತದಲ್ಲಿ ಕೌರವರು ಕೊಂಡರು | ಭೂತಳವನೆಮಗಾಯ್ತು ಬಳಿಕಟ
 ವೀಪರಿಭ್ರಮಣ || ಈತನೆನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ನೀ | ನೀತನನು ಬಿಡಬಹುದೆ ಬಿಡು ವಿ | ಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಪರ
 ಪೀಡೆ ಧರ್ಮವಿನಾಶಕರವೆಂದ ||೪೬|| ಆದೊಡಲೆಧರಣೀಶ ಧರ್ಮವ | ಸಾದರಿಸುವೈ ಧರ್ಮವೆಂ
 ಬುದು | ವೇದಮಾರ್ಗವಲೇ ಸುಧರ್ಮದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ || ಕೈದುಮುಳ್ಳೊಡೆ ಕಾದು ನಿನ್ನಯ |
 ಸೋದರನ ಬಿಡುವೆನು ಮನಃಪರಿ | ಭೇದವನು ಬಿಸುಟೆನ್ನು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ ||೪೭|| ಉಸುರ
 ಬಹುದೇ ಧರ್ಮತತ್ವ | ಪ್ರಸರಣವಿಡೇನೆಂದು ನೀಶಂ | ಕಿಸಲು ವೇದಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣತ್ರಾಣ ಶುಟ್ಟಿ
 ಸದೆ || ಎಸೆವವಿಪ್ರರ ಮತಿಗೆ ಸಂಭಾ | ವಿಸುವಧರ್ಮವನೆಗುಹುವೆನು ನೀ | ಬೆಸಗೊಳೆಂದನು ಧರ್ಮ
 ಸುತ ನಹುಷಂಗೆ ವಿನಯದಲಿ ||೪೮|| ಎಸೆವವಿಪ್ರರ ಮತಿಗೆ ಸಂಭಾ | ವಿಸುವಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನಭಿವ |
 ಣಿಸುವನೆಂದೈ ಭೂಪತಿಯ ಭೂದೇವಕುಲದೊಳಗೆ || ಎಸೆವವಿಪ್ರನದಾರು ಪರಿಶೋ | ಭಿಸು
 ವುದೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವೇತರ | ದಸೆಯೊಳಿದನೇ ಮುನ್ನು ಹೇಳಿನೆ ಭೂಪನಂತೆಂದ ||೪೯|| ಉರಗಕೇಳ್ವಿ
 ತೃಮಾತೃವಂತೋ | ತ್ತರ ವಿಶುದ್ಧಸದಾಗ್ನಿ ಹೋತ್ರದ | ಭರ ದಮಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸತ್ಯವಹಿಂಸೆಪರಿ
 ತೋಷ || ವರಗುಣಂಗಳಿವಾವನಲಿ ಗೋ | ಚರಿಸದಾತನೆ ವಿಸ್ರನೆಂಬರು | ಹಿರಿಯರೆಂದನು ಧರ್ಮ
ಸುತ ನಹುಷಂಗೆ ವಿನಯದಲಿ ||೫೦|| ಆಯಿತಿದು ಮತನಾವುದೈ ಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದದೇನು ಸತ್ಯದ |
ಕಾಯವಾವುದು ಹಿಂಸೆಪರಿತೋಷಂಗಳಿಂದೇನು || ರಾಯ ಹೇಳಿವರರಿವ ನಿಜಗುಣ | ದಾಯತವನೆನೆ
ಧರ್ಮವತಿರಮ | ಣೀಯವೆನೆ ನಹುಷಂಗೆ ವಿರಚಿಸಿದನು ಮುಖೇಶಾಲ ||೫೧|| ನಿಯತವೀಶ್ರೋತ್ರಾ
ದಿಪಂಚೇಂ | ದ್ರಿಯದ ನಿಗ್ರಹ ದಮಸೆನಿಪ್ಪುದು | ಭಯವನೀತರರಿಗಾಚರಿಸಬಹುದೇಯಹಿಂಸಕಣಾ||
ನಯವಿದನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ಲೋಕ | ತ್ರಯವನೊಂದೇಸತ್ಯದಿ೦ವವಿಜಯಿಸಬಹುದಾಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆವಿಪ್ರನ
ವನೆಂದ||೫೨|| ಸತ್ಯವೇ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಸತ್ಯವೇ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿಧಾನವೊಂದೇ | ಸತ್ಯವೇ ಜಪ ಹೋಮಯು
ಜ್ಞಾ ವಿಧಾನ ದಾನ ತಪಃಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆಶೂದ್ರನವನಿಂ | ದತ್ಯಧಿಕನಾದ್ವಿಜರೋಳಗೆ ವರ | ಸತ್ಯಹೀ
ನೆನೆ ಹೀನಜಾತಿಗನೆಂದನಾಭೂಪ ||೫೩|| ಧೀರನಾವವ ದಿಟ್ಟನಾರು ವಿ | ಕಾರಿಯಾರು ವಿನೀತ
ನಾರಾ | ಚಾರಹೀನನೆದಾರು ಸುವ್ರತಿಯಾರು ಶರನಾರು || ಕ್ರೂರನಾರತಿಕಷ್ಟನಾರು ವಿ | ಚಾರಿ
ಯಾರು ಸುಮುಕ್ತನಾರು ವಿ | ದೂರನಾರಹಪರಕೆ ಭೂಮಿಪಾಲ ಹೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಸಾರಿಯರ
ಕಡೆಗಣ್ಣು ಹೊಯ್ದಿನ | ಧಾರೆಗಳುಕದನಾವನಾತನೆ | ಧೀರನಾತನೆ ದಿಟ್ಟನೆಬಲೆಯರುಬ್ಬುಗವಳದಲಿ ||
ಮೇರೆದಪ್ಪುವನೇ ವಿಕಾರಿ ವಿ | ಚಾರಪರನೆ ವಿನೀತನೆನ್ಯಾ | ಚಾರಯುತನಾಚಾರಹೀನನು ಘಣಿಪ
ಕೇಳೆಂದ ||೫೫|| ಕೃತಕವಲ್ಲ ದ್ವಂದ್ವಗಹನೇ | ವ್ರತಿ ಮುಮುಕ್ಷು ವಿಚಾರಯುಕ್ತನು | ಕೃತಕನೇ ಕ
ತನಪ್ರಗಲ್ಭಕೃತಘ್ನನೇ ಕ್ರೂರ || ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಲೋಭಿಯ ಕಷ್ಟನಾತ್ಮಾ | ರತನೆಮು ಕ್ತನು ವೇದ

ಮಾರ್ಗಚ್ಯುತನೆ ಲೋಕದ್ವಯಕೆ ದೂರನುಘನಿಪ ಕೇಳೆಂದ ||೫೬|| ಆರು ಭಂಡರು ಸುಜನನಿಂದ್ಯರಾದಾ
 ರುಹಾಲಾಹಳಸೋರೂಪರಾದಾರು ಸಾಹಸಿಯಾರು ಸಜ್ಜನನಾರು ಶುಚಿಯಾರು || ಆರು ಹಗೆ ಸಖನಾರು
 ಸೇವ್ಯನ | ಧಾರು ದುರ್ಲಭನಾರು ದುಸ್ಸಹ | ಸಾರುದುರ್ಮತಿರು ಧರ್ಮಜತಿಳಿಯಹೇಳೆಂದ ||೫೭||
 ವೈಸನಿ ನಿಂಧ್ಯನು ರಣದೊಳೊಡೆಯನ | ಬಿಸುಟುಹೋಹನೆ ಭಂಡನತಿಸಾ ಹಸಿಕನೇ | ಸೇವ
 ಕನು ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಯೇ ವಿಷವು || ಪಿಸುಣನೇ ಹಗೆ ಪರಸತಿಗೆ ಮನ | ಮಿಸುಕದವನೇ ಶುಚಿ ಪರಾರ್ಥ |
 ವೈಸನಿಯೇ ಸಜ್ಜನನು ಸರ್ಪಾಧೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೫೮|| ವಿನುತಪರತತ್ವಜ್ಞಾನತಿಸೇ | ವೈನು ಸುದುರ್ಲ
 ಭನೇಜತೇಂದ್ರಿಯ | ನನುಗುಣನೆ ಸಖನಾರು ಸೈರಿಸದವನೆ ದುಸ್ಸಹನು || ಮನುಜರಲಿ ದರ್ಮತಿಯ
 ಲಾದು | ಜಫನುಗಾಶ್ರಯವೆಂದು ತೋರಿದು | ದೆನಗೆ ನಿನಗಭಿಮತವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದನಾ ಭೂಪ ||೫೯||
 ಅಹುದಲೇ ಬಳಿಕೇನು ವಿದ್ಯಾ | ಮಹಿಮದಾನತಪೋಗುಣಕೆ ಸು | ನಿಹಿತಾರ್ಥರ್ಮದಲಿ ಸತ್ಯಾಚಾ
 ರತೀಲದಲಿ || ಕುಹಕಿಯಲ್ಲ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲತಿ | ಸಹಸಿಯೈ ಸಾರಾಜ್ಞಾನಲಿ ನ | ಬಹುದೆ ನಿನ್ನೆ ಕು
 ತಿಗಳನೆಂದನು ನಹುಷನರಸಂಗೆ ||೬೦|| ಅರಸಕೇಳೈ ಚಾತ್ರತೇಜವ | ಹೊರವುದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ
 ಶಕ್ತಿ | ಸ್ಫುರಣೆ ನೀನೀಬ್ರಹ್ಮವರ್ಗದ ಸಾರಸೌಖ್ಯದಲಿ || ಮೆರೆದಲಾವಿಪ್ರಾವಮಾನವೆ | ಸಿರಿಗೆ ನಂ
 ಜಕಣಾ ಮಹೀಸುರ | ವರರುಪಾಸನೆ ನಿನಗೆ ನೀಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದ ||೬೧|| ನೋರುಯಜ್ಞದಹೊ
 ಯ್ದರಿಗೆ ಹರಿ | ದೇರಿದನು ಸುರಪತಿಯುಪೇತವ | ಸೋರುಗಡಿಸಿತು ಪದವಿಯದುವಿಪ್ರಾವಮಾನ
 ದಲಿ || ಮಾರುಮಾತೇನೈಮಹೀಸುರ | ರೇರಿಸಿದರೇರುವುದು ಮುನಿದೊಡೆ | ಕಾರಿಸುವರೈನೂರುಯ
 ಜ್ಞವ ನೆಂದನಾನಹುಷ ||೬೨|| ಎನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತದ ನಿಧಾನವ | ಮುನ್ನವೇ ಬೆಸಗೋಳು
 ಹೇಳಿದೆ | ನಿನ್ನ ನಿನ್ನಭಿಧಾನವನು ನೀನಾವನೆಂಬುದನು || ಇನ್ನು ಕೇಳುವೆನೆನಲು ನಿಮ್ಮಲಿ |
 ಮುನ್ನಿನವರ ಯಯಾತಿಯಯ್ಯನು | ನನ್ನ ಸಾಮವೆ ನಹುಷನೆಂಬುದು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೬೩||
 ಮಾಡಿದನು ಮಖಕತವನೆದು ಹೋ | ಗಾಡಿತಿಂದ್ರನನಲ್ಲಿತನಗೆಡೆ | ಮಾಡಿತರಮನೆ ಕಂಡುದಾತೆ
 ತ್ವೀಸಕೋಟಿಗಳು || ಸಾಡುಬೀಡೆನಗಾಯ್ತು ವಶ ಖಯ | ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶಕ್ರಪದದಲಿ |
 ಝಾಡಿಸುವೆನೆದನೇನ ಹೇಳುವೆನೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೬೪|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ರಂಬೆಯೂರ್ವತಿ | ವರತಿ
 ಲೋತ್ತಮೆ ಗೌರಿ ಮೇನಕಿ | ಸುರಸೆ ಸುವದನೆ ಮಂಜುಘೋಷ ಸುಕೇತಿಸೋದಲಾದ || ಸುರಪತಿಯ
 ರೆನ್ನರವನೆಯತೊ | ತ್ತಿರುಗಳಾದರು ಮೂರುಲಕ್ಷದ | ಹೊರಗೆ ಮೂವತ್ತಾರುಸಾವಿರವೆಂದ
 ನಾನಹುಷ ||೬೫|| ಈಸುಸಾರಿಯರಿರಲು ಬಯಲಭಿ | ಲಾಷ ದಿವಿಚೇತ್ವರನ ರಾಣೀ | ವಾಸ
 ದಲಿ ಗರಿಗಟ್ಟು ತಂದುದು ತನ್ನನೀವಿಧಿಗೆ || ಮಿಸಲಿನ ಮಾನಿನಿಯರಲಿ ಮನ | ದಾಸೆ ಮನುಜರ
 ಮುರಿವುದಕೆ ನಾ | ನೈಸಲೇ ದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂದನು ನಹುಷನರಸಂಗೆ ||೬೬|| ಅಧಿ ಬಿದ್ದುದು ಶಚಿಯ
 ಮೇಲಣ | ವೇಧಯಲಿ ವಿಷಬುದ್ಧಿ ಸಿರಿಗುಪ | ರೋಧವೈಸಲೆ ಸತಿಯುಪಾಯವ ಮಾಡಿ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ||
 ಬೋಧಿಸಿದೊಡವರೆನ್ನವಾಹನ | ಸಾಧವೆಯಾದರು ಮುನೀಂದ್ರವಿ | ರೋಧವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿ ಕಪಿ
 ಸಿದನಂದಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ||೬೭|| ಸರ್ಪಗತಿ ಸರ್ಪತ್ವವೆನೆ ಫಡ | ಸರ್ಪನೀನಾಗೆಂದೊಡೆನ್ನಯ | ದರ್ಪ
 ವನು ಕಡೆನೂಕಿ ಬಿದ್ದನು ಮುನಿಯಚರಣದಲಿ || ಸರ್ಪತನ ದನುಭವಕೆ ಕಡೆಯೆಂ | ದಪ್ಪುದನೆ ಧರ್ಮ

ಜನ ವರವಾ | ಗೃಹಪಣದಲಕುದೆಂದನಿಂದಿದು ಘಟಿಸಿತನಗೆಂದ ||೬೮|| ಎನುತ ದಿವ್ಯಾವಯವ ಕಾಂ
ತಿಯ | ಮಿನುಗುಮೋಹರದೇಳಿ ಮೂಡಿದ | ವನಿಮಿಷಾಂಗದಲರಗಕಾಯದ ಕೋಹಳೆಯನುಗಿದು ||
ಜನಪ ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದರ ಕೊ | ಕೈನುತ ಹೇಮವಿಮಾನದಲಿ ಸುರ | ವನಿತೆಯರ ವಂಗಡದಲೆಸೆವನ
ನಹುಷನಭ್ರದಲಿ ||೬೯|| ದ ಗುಡದಲಿ ಬರೆ ಭೀಮಸೇನನ | ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಖೇದದ | ಹೋಗ
ರಿದೇಕೆ ವೃಥಾಮನೋವ್ಯಥೆಯೇನು ತಾಳದಿರು || ಜಗವರಿಯೆ ನಮ್ಮನ್ವಯದ ಪೂ | ವಿಗನಲಾ
ನಹುಷಂಗೆ ಬಂದು | ಬೈಗದ ಹದನಿದು ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನೆಂದನಾಭೂಪ ||೭೦|| ನಿನ್ನ ದಸೆಯಿಂದಾಯ್ತು
ಲೇಪ್ರತಿ | ಪನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋಕ್ಷವಿದರಲಿ | ನಿನ್ನ ದರ್ಪಕೆ ಹಾನಿಯೇ ಹೇರಾಳಸುಕೃತವಿದು || ತನ್ನ
ರಿಷ್ಟವನೀಕ್ಷಿಸದೆ ಪರ | ರುನ್ನುತಿಯ ಬಯಸುವರು ಸಜ್ಜನ | ಲನ್ನು ಸಾಕೆಂದೊರಸಿದನು ಪವನಜನ
ಕಂಬನಿಯ ||೭೧|| ತಿಳುಹಿ ತಂದನು ಸಕಲಮುನಿಸಂ | ಕುಲಸಹಿತ ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಕೋ | ಮಲೆಯ
ಕೈಯಿಂದೊರಸಿದನು ಭೀಮನ ಮನೋವ್ಯಥೆಯ || ಹಳಿವು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದೆಪಾಯದ | ಜಲಧಿಗಳು
ಬತ್ತುವವು ಯದುಕುಲ | ತಿಲಕಗದಗಿನವೀರ ಸಾಸಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ||೭೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೪೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂ|| ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪಾಂಡವ | ಧರಣೀಪನ ಸಂತೈಸಿ ಯಾದವ |

ರರಸನಿದ್ದನು ಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತ ವನದೊಳಗೆ

ಪದ|| ಚಿತ್ತವಿಸು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿ | ಪೋತ್ತಮನೆ ಧರ್ಮಜನ ಮುಖದಲಿ | ಕೆತ್ತದುಗುಡವ
ಬಿಡಿಸಿ ಭೀಮನ ತಂದನಾಶ್ರಮಕೆ || ಮತ್ತ ಕಾತಿನಿಧಾವ್ಯನಿಖಿಲಮೆ | ಹೋತ್ತಮರು ಪೀಯೂಷಮ
ಧಾರರ | ಸೋತ್ತರದನುಡಿಗಳಲಿ ನಾದಿದರನಿಲಜನ ಮನವ ||೧|| ಮುಗಲು ಬೆಳೆತುದು ಬರಿಯಗಡ
ಬಡೆ | ಗಗನಕುಳಿದುದು ಕೊಂಡನಿಲನನು | ತೆಗೆದು ನಿಂದುದು ಮೋಡಿಯಂಕದವೊಲು ನದೀನಿ
ವಹ || ನಗುವಕೊಳನೆಭ್ಯಾಗತೆಯ ಹಂ | ಸೆಗಳು ಮೆರೆವವು ಮೊರೆವತುಂಬಿಯ | ಸುಗಡತನ ತಾವರೆ
ಯೊಳೆಸೆದುದು ಶರದಸಮಯದಲಿ ||೨|| ಸವೆದುದೀವನವಿಲ್ಲಿ ಫಲವ್ಯಗ | ನಿವಹ ಬೀತುದು ನಮ್ಮ ಕಾಲಾ |
ಒವನು ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವವನವನು ಕಾಣಿ ನಾನೆನುತ || ನಮಗೆ ಮಗುಳಾಕಾವ್ಯಕದವನ | ಭವನವೈಸಲೆ
ಯೆಂದು ಮುನಿಜನ | ನಿವಹಸಹಿತವನೀಶ ಕಾವ್ಯಕವನಕೆ ನಡೆತಂದ ||೩|| ಆಶರತ್ತಾಲವನು ತದ್ವನ |
ವಾಸದಲಿ ನೂಕಿದನು ಘನಪರಿ | ತೋಷಕೂಚಕುನವಂಗಸ್ಪರ್ಶಣೆಮೊದಲಾದ || ಮಿಸಲಳಿಯದಹ
ರುಷರಸದಾ | ವೇಶದಲಿವ ನವುಕ್ಕಿ ಹಿಗ್ಗಿದ | ಸೀಶಕುನ ಸುವ್ರಾಣವಿದಕೇನಹುದು ಫಲವೆಂದ ||೪||
ಇದಕೆ ಕೃಷ್ಣಾಗಮನವೇ ಫಲ | ದುಡಯವೈಸಲೆಯನುತಲಿರೆ ಬಂ | ದಿದಿರೆ ನಿಂದನು ದೂತನಮಲದ್ವಾ

ರಕಾಪುರದ || ಇದೆ ಕೃಪಾನಿಧಿ ಬಂದನಸುರಾ | ಭೈದಯಘಾತಕ ಬಂದ ರಿಪುಬಲ ! ಮದನಮದಹರ
 ಬಂದನಿದೆ ಯೆಂದನು ಮಹಿಪತಿಗೆ ||೫|| ಸೂಚಿಸಿದವೇ ಶಕುನ ಪುನರಪಿ | ಗೋಚರಿಸಿತೇ ಗರುವನಿಧಿ
 ನಾ | ವಾಚರಿಸಿತೇನೋ ತಿವಾ ಭವಭವಸಹಸ್ರದಲಿ || ಸಾಚಿಪು ನಿಗಮಂಗಳಾವನ | ಸೂಚಿಸುವವೆ
 ಘೋಳಗೆ ಕೃಪೆಯಲ | ರೋಚಕವನಾದ್ಯವಮಾಡೆನುತ್ತ ಹೊರವಂಟ ||೬|| ಹಳುವವನು ಹೊರವಂಟು
 ಗರುಡನ | ಪ್ರಳವಿದೆಯ ದೂರದಲಿ ಕಂಡನು | ತುಳುಕಿದಪು ಸಂತೋಷಜಲ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳಲಿ ||
 ತಳಿತರೋಮಾಂಚದಲಿ ಸಮ್ಮದ | ಪುಳಕದಲಿ ಪೂರಾಯದಗ್ಗಿನ | ಲಿಳೆಯೊಡೆಯ ಮೈಯಿಕ್ಕುತ್ರೆದಿ
 ದನಖಿಜನಸಹಿತ ||೭|| ಇಳಿದು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಕರಣಾ | ಜಲಧಿ ಬಂದನು ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ |
 ಸಳಿದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನಿದೇನಾಸುರವಿದೇನನುತ || ಬಳಿಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಯವ್ಯಕರ | ನೋಲಿದು
 ಮನ್ನಿಸಿ ಸತಿಯಲೋಚನ | ಜಲವ ಸೆರಗಿನೊಳೊರಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಬಾಲಕಿಯ ||೮|| ಕುಶಲವೇ ಕುರು
 ರಾಯನೊಳಿಗೆ | ವೆಸಗದಲೆ ನಿಮ್ಮತ್ತಲವಧಿಯ | ದೆಸೆ ಸಮೀಪಪೆ ತೊಳಲಿಬರಲಾ ವನವನಾಂತದಲಿ ||
 ಪಶುಪತಿಯ ಹಿಡಿವಂಬು ಕೈವ | ತಿಸಿತುಗಡ ವಾರ್ಧಂಗೆ ನಮಗಂ | ದೊಸಗಯಾಯಿತು ಪುಣ್ಯವೆಂ
 ದನು ಹರಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೯|| ಆಗಲೀವೈಷ್ಣವಕೆ ನಮ್ಮದು | ತಾಗುಧಟ್ಟಿನರಕ್ಷ ತೊಡಚಿದು | ದಾಗ
 ಲಿದ್ದು ಪಾಶುಪತಶರವದರಬಳಿವಿಡಿದು || ಈಗಲೊಸಗೆಯ ಯಮೃಪಂಚಕ | ದಾಗುಹೋಗನು
 ಹೊತ್ತುನಡೆಸಿದೆ | ಯಾಗಳಾಯ್ತು ಮಗೊಸಗೆಯೆಂದನು ನೈಪತಿ ವಿನಯದಲಿ ||೧೦|| ತೊಳಲಿದೆವಲಾ
 ಕೃಷ್ಣ ತಪ್ಪದೆ | ಹಳುವಹಳುವವನಮರಪುರದಲಿ | ಕೆಲವುದಿನವಿರಲರ್ಜುನಂಗಾಯ್ದೂರ್ವತಿಯಶಾಪ ||
 ಖಳರನಲ್ಲಿ ನಿವಾತಕವಚರ | ಗೆಲಿದು ಬಂದನು ಪಾರ್ಥನದರೊಳು | ಕೆಲಬರಸುರರ ಕಾದಿ ಕೊಂದನು
 ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ ||೧೧|| ಇಂತು ತಲೆಯೊತ್ತುತ ವ.ಹಾವಿಪಿ | ನಾಂತರವ ತೊಳಲಿದೆವು ಒಳಿಕವ||
 ನಾಂತದೊಳಗಿಂದಾದುದೊಳಗಿನಹುಷನ್ಯ ಪತಿಯಲಿ || ಭ್ರಾಂಶಿಯೈಸಲೆ ಭೀಮನುರಗಾ | ಕ್ರಾಂತನಾ
 ದನ್ಯುಧರ್ಮಕಥೆಯಲಿ | ಸಂತವಾಯ್ತು ವಿಶಾಪವಾದನು ನಹುಷನಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨|| ಮರಳಿ ಕಾಮ್ಯಕ
 ವನದಳದಮಂ | ದಿರವ ನೆಲೆಮಾಡಿದವು ಬಹು | ವಿಸ್ತರಣವಿದು ಹಿಂದಾದವಿಪಿನಾಂತರಪರಿಭ್ರಮದ |
 ಕರುಣೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಂಘ್ರಿಕಮಲದ | ದರುಶನದಿನಾಯಾಸಪಾರಂ | ಪರೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನುತ ಮೈಯಿ
 ಕ್ಕಿದನು ಯಮಸೂನು ||೧೩|| ರಾಯ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ಮಾರ್ಕಂ | ಡೇಯನಾರದರಿಳಿದರಬುಜದ | ಕಾ
 ಯತಾಕ್ಷಂಗೆರೆಗದರು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ತಾಯಿ ಕರುಗಳ ನಿಡದವೊಲು | ನಿರ್ದಾಯದಲಿ ನಿಜ
 ಭಕ್ತಸಂಗದ | ಮಾಯೆ ಬಿಡದೈ ನಿನ್ನ ನೆಂದರುಹೊರಳಿ ಚರಣದಲಿ ||೧೪|| ತಪದಲರಿದು ಸಮಾಧಿಯೋ
 ಗದ | ಲುಪಶಮದಲುಬೈದ್ದು ಹೋಮದ | ಜಪದ ಜಂಜಡದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಜನಾರ್ದನನ ಮರವೆ ||
 ಅಪಸರರು ನಾವ್ಯರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ | ಕೃಪಣರೆವೆಗೆಯು ತನ್ನತೋರುವ | ಕೃಪೆಯ ನೋಡೈ ಭೂಪನೆ
 ನುತೀಕ್ಷಿಸಿದರಚ್ಛತನ ||೧೫|| ಈಯಘಾಟದೈವವಿದು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೇರಿತು |
 ರಾಯರಿದ್ದರು ಹಿಂದೆ ಭರತಭಗೀರಥಾದಿಗಳು || ಆಯಿತ್ತೇಯವರಿಗೆ ಸರೋಚಿದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷನ
 ಚರಣಸೇವೆ ನಿ | ರಾಯಸದ ಸಹವಾಸಭೋಜನವೆಂದನಾನ್ಯಪನ ||೧೬|| ವರುಷಹದಿನಾರರಲಿ ಮೃ
 ತ್ಯುವು | ಪರುಹವಿಸಿದುದು ಕರ್ಮಗತಿ ಮುರ | ಹರನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಸವೆದನು ಸರ್ವಭಾವದಲಿ ||

ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮೃತ್ಯುವಿ | ನರಿವಗಂಟಲೊಳಿವತನ್ನನು | ಬರೆಸಳೆದನೆಂದಮಳಮಾರ್ಕಂ
 ಡೇಯಮುನಿ ನಡೆದ ||೧೭|| ಓಕರಿಸಿದಳು ಮೃತ್ಯುವೆನ್ನನು | ಲೋಕದಲಿ ಹೊರಗೆಂದು ಯಮಗಿಮ |
 'ರಾಕರಣೆಗಳ ಜೀವಜಾತಿಯೊಳ್ಲವನೊಂದು || ಲೋಕದಲಿ ದಂಗುರವ ಹೊಯ್ದಿದ | ನೀಕಮಲನಾ
 ಭನುಕಣಾ ಕರು | ಜೈಕನಿಧಿ ನಿಮಗೊಲಿದನೆಂದನು ಮುನಿ ಯುಧಿಪ್ಪಿ ರಗೆ ||೧೮|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ವ
 ಳಯದಲಿ ಸಾ | ಗರದತೆರೆ ಮುಂದಾಡಿದವು ಸಾ | ಗರದತೆರೆಯಲಿ ಸಕಲಜಲಧಿಗಳೇಕರೂಪದಲಿ ||
 ಧರೆಯ ಮುಳುಗಿಸಿ ಪೇಲಿಮೇಲು | ಬೃಂಸಿ ಬಗದಡಕಿಲಿನ ಚೋಡಿಯ | ಜರುಹಿದವು ನೀರೇರಿತಗ್ಗದ
 ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ ||೧೯|| ಜಗದಜೀವರ ಕರ್ಮಬೀಜಾ | ಳಿಗಳ ಭೈತ್ರವ ತನ್ನ ಬಾಲಕೆ | ಬಿಗಿದು ನೀರಲಿ
 ಸುಳಿಸಿದನು ಮತ್ಸ್ಯವತಾರದಲಿ || ಬಗೆಯಲಾ ಹುಲಿಯಾತನೇದ್ದ | ಗ್ಯುಗಕೆ ಗೋಚರನಾದನರಸುವ |
 ನಿಗಮವೀತನ ಹಜ್ಜಿಗಾಣವು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ||೨೦|| ಮರಳಿ ಹೊಡೆದನೀ ಜಗದ್ವಿ | ಸ್ತರಣವನು
 ಮಾಯಾಮಹೋದಧಿ | ಹೊರೆದನುನ್ನತಸತ್ಯದಲಿ ಮೇಲಾದಲೋಚನದ || ಉರಿಯಲದ್ದುವನಿದನು
 ಲೀಲಾ | ಚುತವಿದು ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಸಿಲಿಯೆ ಸಿಲಿ ಬಡತನವೆ ಬಡತನವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೧||
 ಅರಸಕೇಳ್ವಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಬಿಡ | ಬೆರೆದುದೀಬ್ರಹ್ಮಾಂತಬಹಿರಾ | ವರಣಜಲನಿಧಿ ಜಲದೊಳೊಂದಾಯ್ತೇ
 ನನುಸುರುವೆನು || ಹರಿವಿನೋದದೊಳೊಲದಲೆಯಲಿ | ಸಿಲಸಹಿತ ಪವಡಿಸಿದನಿನಶತಿ | ಕಿರಣವಿಲ್ಲ ಮ
 ಹಾಂಧಕಾರಸಭಾರವಾಯ್ತೆಂದ ||೨೨|| ಈನೆಲನೀಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಕೃ | ಶಾನುತೇಜವನೀಸಮೀರಣ |
 ನೂನಭುವನವ ಕಾಣನೊಂದೇ ಸಲಿಲಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ಏನಹೇಳುವೆನೆನ್ನಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯನು ಬಲು
 ತೆರೆಯ ಹೊಯ್ಲಿ ನೊ | ಳಾನು ಮುಳುಗುತ್ತೇಳುತಿದ್ದೆನು ರಾಯಕೇಳಿಂದ ||೨೩|| ಹೇಳಲೇನದವ್ಯ
 ತ್ಯವಿನಗೋ | ನಾಳೆಯೊಳಗಂದಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದೆ | ಕಾಳುಮಾಡಿದನೇ ಮುರಾರಿಯ ಭಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿ
 ಯಲಿ || ಬಾಲಕನೊಳವಗುಣವನಕಟಾ | ತಾಳಬಹುದೇ ತಾಯೆ ಮೃತ್ಯುವೆ | ತಾಳಿಗೆಯ ತೆಗೆದನ್ನು
 ನೊಳಕೊಳ್ಳೆಂದು ಹಲುಬಿದನು ||೨೪|| ನೀರುಹೊಕ್ಕದು ನೂಕಿ ವಿವಿಧ | ದ್ವಾರದಲಿ ಬೆಂಡೇಳ್ವನೊ
 ಮ್ಮತಿ | ದೂರ ಮುಳುಗುವನೆಡ್ಡಬೀಳ್ವನು ತೆರೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ಮೂರಿಗುಬ್ಬಸವೆನ್ನು ಮರಣವ |
 ನಾರು ಕಂಡರು ಹೇಸಿ ನನ್ನನು | ದೊರಬಿಸುಟಳು ಮೃತ್ಯು ಬಳಲಿದೆನಿಂತು ಹಲಕಾಲ ||೨೫|| ಮು
 ಳುಗುತೇಳುತ್ತ ಬರುತ ವಟಕುಜ | ದಲೆಯಲೀತನ ಕಂಡೆನೈನಾ | ನೆಳತಟಕ ಬಿದ್ದಂತೆ ತೆರೆಯಡತರಕೆ ತನಗೆ
 ಡೆದು || ಜಲಜಸಂಭವನಾಜಲವ ಮು | ಕ್ಕುಳಿಸುತುಗಳುತ್ತ ಸಾಲ್ಕುಮುಖದಲಿ | ಸಿಲುಕಿ ನಿಗುರುತನಿಲುತ
 ಬಂದನು ಕಂಡನೀಹರಿಯ ||೨೬|| ಅರುನೀನೆನುತಾತನೀತನ | ಸಾರಿದನು ಬೆಸಗೊಳಲು ಜಗದಾ |
 ಧಾರಕನು ಜಗದುದರಹರಿ ತಾನೆಂದೊಡಜನಗುತ || ಭೂರಿಜಗವೆನ್ನುದರದಲಿ ನೀ | ನಾರು ಜಗಕೆಂದೆ
 ನುತ ಗರುವ ವಿ | ಕಾರದಲಿಪರಮೇಷ್ಟಿ ನಿಜತೇಜನ ಪಚಾರಿಸಿದ || ಆದವೇನಿನ್ನುದರದಲಿ ಜಗ | ವಾದೊ
 ಡೀಕ್ಷವೆನೆನುತಲೀಕಮ | ಲೋದರನು ಕಮಲಜನ ಜಠರವ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರನಂಟ || ಭೇದಿಸಿದನಾನೆನ್ನು
 ಜಠರದೊ | ಳದಲೋಕವೆನೆಣಿಸಿ ಬಾಯೆನ | ಲಾದುರಾಗ್ರಹಿ ಯಿಳಿದನಸುರಾಂಕನ ಜಠರದಲಿ ||೨೭||
 ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದನಲ್ಲಿ ಭುವನಾ | ವಳಿಗಳಿದ್ದವು ಕೋಟರುದ್ರಾ | ವಳಿಗಳಿದ್ದವು ಕೋಟಿಪರಮೇಷ್ಟಿ
 ಗಳು ಶತಕೋಟಿ || ಹುಲುನೊರಜುಸಾಗರದ ಸಲಿಲವ | ನಳಿವವೊಲು ನೊಳ ಹಾರಿ ಗಗನದ |

ತಲೆಗಡೆಯ ಕಾಣಿಸುವನೆಂಬವೊಲಾಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ || ಹಲವುಯುಗಪರಿಯಂತರಕ್ಷೆಯೆ | ತೋಳಲಿ
ಕಡೆಗಾಣದೆ ಕೃಪಾಳುವೆ | ನೊಲಿದು ಹೊಗಳಿದನಜನು ಪೇದಸಹಸ್ರಸೂಕ್ತದಲಿ || ಬಳಿಕ ಕಾರುಣ್ಯ
ದಲಿ ನಾಭೀ | ನಳಿನದಲಿ ತೆಗೆದನು ವಿರಿಂಚಿಗೆ | ನಳಿನಸಂಭವನೆಂಬವೆಸರಾಯ್ತುಂದುಮೊದಲಾಗಿ ||
ಆಮಹಾಜಲಕಗ್ನಿಮುಖದಲಿ | ಹೋಮವಾಯ್ತು ತದಗ್ನಿಯಡಗಿದು | ದಾಮರುತ್ತಿನಲಾ ಬಹಳ
ಬಹಿರಾವರಣಪವನ || ವ್ಯೋಮದಲಿ ತದಹವ್ಯಹತ್ತುವಿ | ರಾಮವಾಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಮೂಯಾ |
ಕಾಮಿನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ಲಯವೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೧|| ಏಸುದಿನವೀಜಗದ ಬಾಳುವೆ | ಯೈಸುದಿನ
ವೀಪ್ರಳಯಮಯಪರಿ | ಭಾಸಮಾನಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋರೂಪವೈಸುದಿನ || ಅಸದಾನಂದೈಕರಸಕೆ ಪ |
ರಾಸಿತಾವಿದ್ಯಾಪ್ರಪಂಚವಿ | ಲಾಸವಾಯ್ತು ವಿಭಾಗಸೃಷ್ಟಿವಿಧಾನಚಿಂತೆಯಲಿ ||೩೨|| ಏಕಮೇವಾ
ದ್ವಿತಯಮೆಂಬನಿ | ರಾಕುಳಿತತೇಜೋನಿಧಿಗೆ ಮಃ | ಯಾಕಳತ್ರದೊಳಾಯ್ತುನಿಜಗುಣಭೇದವವೆ
ರರಿದ || ಆಕಮಳಭವನೀಮುಕುಂದಮಿ | ನಾಕೆಯೆಂಬಭಿಧಾನದೊಳ್ತಗ್ಗು | ಣಾಕೃತಿಯ ಕೈಕೊಂಡನು
ರಾಲೀಲಾವಿನೋದದಲಿ ||೩೩|| ಆರಜೋಗುಣಕಬಾಜಭವನಧಿ | ಕಾರಿ ತನ್ನ ಶರೀರಧರ್ಮವೆ |
ನಾರಿಯನು ಮಾಡಿದನು ಶತರೂಪಾಭಿಧಾನದಲಿ || ಸೇರಿಸಿದನರ್ಧದಲಿ ಮನುವನು | ದಾರಚರಿತನು ಸಕ
ಲಧರ್ಮದ ಸಾರವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮನು ಭುವನವಿಭುವಾಗಿ ||೩೪|| ಭೃಗುಪುಲಸ್ತ್ಯವಸಿಷ್ಠದಕ್ಷಾ
ದಿಗಳೆನಿಪ್ಪನವಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರೋಗುಮಿಗೆಯ ಮಾಡಿದನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರವರ || ಜಗದಜೋಡ
ಣೆಯಾಯ್ತು ಭೂತಾ | ಳಿಗೆ ಚತುರ್ವಿಧಸೃಷ್ಟಿಯೊಡ್ಡಣೆ | ನಿಗಮಮತದಲಿ ಹೂಡಿತವನೀಪಾಲಕೇ
ಳೆಂದ ||೩೫|| ಆದಿಯಲಿ ಕೃತಯುಗಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಕೆ ಬುಧ | ನಾದಿನಿವೃತ್ತಿ
ಯಕೆ ಬಳಿಕ ಪುರೋರವಕ್ಷತಿಪ || ಮೇದಿನಿಯನಾಯುಗದಲವರೋ | ಪಾದಿ ಸಲಹಿದರಿಲ್ಲ ಬೆಳಗಿತು
ವೇದಬೋಧಿತಧರ್ಮ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ||೩೬|| ಅಯುಗದತರುವಾಯಲಾತ್ರೇ | ತಾಯು
ಗವಲೇ ಬಳಿಕ ಧರ್ಮದ | ಲಾಯದಲಿ ಕಟ್ಟಿದರಧರ್ಮವನೊಂದುಪಾದದಲಿ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ದ್ವಾಪ
ರದಲಿ ದೃ | ಢಾಯಿಯಲಿ ತಾಧರ್ಮವೆರಡೆ | ಬೀಯವಾದುದು ನಿಂದುದನಿಸಿತು ನಿನ್ನದನೆ
ಯಿಂದ ||೩೭|| ಕಲಿಯರಾಜ್ಯದಲೊಂದುಪಾದದ | ಸಲುಗೆ ಧರ್ಮಕ್ಕಹುದುಗಡವೆ | ಗ್ಗಳೆಯವದರೊ
ಳಸತ್ಯಧರ್ಮದ್ರೋಹಮಾತ್ಸರ್ಯ || ಕಳವು ಹಿಂಸೆಯನೀತಿ ಲೋಭ | ಸ್ವಲಿತವಾರಡಿ ತಕ್ಕು ||
ವೆಂಚನೆ | ಹಳವು ಹಾದರ ಕವತೆಯೆಂಬಿವರುಬ್ಬು ಹಿರಿದೆಂದ ||೩೮|| ಈಯಧರ್ಮವೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ತ ||
ನ್ನಾಯತಕೆ ಭೂತಳವ ತಂದು ನಿ | ರಾಯಸದಲೇ ಬಳಸುತರ್ದನು ದುಂಧುವೆಂಬಸುರ ||
ರಾಯ ಕೇಳಾದೈತ್ಯನನು ತ | ನ್ನಾಯುಧಕೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ | ಸ್ಥಾಯಿಧರ್ಮವಲು
ಲಿದು ಕೊಟ್ಟನು ದುಂಧುಮಾರನೈಪ ||೩೯|| ಆನೃಪನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಯಜ್ಞವಿ | ಧಾನವೈ
ದಿಕವಿಧಿಕೃತಾನು | ಪ್ತಾನಯವನಿಯಮಾದಿಯೋಗವಿಶಿಷ್ಟನೀತಿಯಲಿ || ದೀನಭಾವವನುಳಿದು
ಯಾಚ್ಛಾ | ಹೀನವೃತ್ತಿಯ ಬಿಸುಟು ಲೋಕದ | ಭಾನುತೇಜದಲೆಸೆದುದಂದುಮಹೀಸು
ರವ್ರಾತ ||೪೦|| ರಣದೊಳಹಿತರ ತಿರದ ಮಿದುಳಾ | ತಣವು ಶಸ್ತ್ರಕೆ ವಿತ್ತ ಭೂಸುರ | ಗಣಕ
ವರಯುವನದವಿಭ್ರಮ ನಿಜಸತೀಜನಕೆ || ಗುಣಮನುಷ್ಯವ್ರಜಕೆ ಪರಿರ | ಕ್ಷಣವಶೇಷಪ್ರಜೆಗೆ

ನಲುಧಾ | ರಿಣಿಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ಕೃತಯುಗದಾದಿಕಾಲದಲಿ ||೪೧|| ಪ್ರೌಢನೇ ವ್ಯವಹರಿಸಲಗ್ಗದ |
ಮೂಢನೇ ಬರೆಲೊಂದೆಸತ್ಯನಿ | ರೂಢಿಯಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯಸುವ್ಯವಹಾರಮಾರ್ಗದಲಿ || ಗಾಢವಿಕ್ರಯ
ಸಕ್ರಯದೊಳೇ | ಗೂಢಕರುಮೂಲೈಕಲಾಭನಿ | ರೂಢಪರರೊಪ್ಪಿದರು ವೈಶ್ಯರು ಧರ್ಮಕಾಲದಲಿ ||
ನಿಜಕೃಪಿವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತ | ದ್ವಿಜಕುಲದ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲಿ ಪಾ | ದಜರು ಕೃತಕೃತ್ಯರು ಚತುರ್ವರ್ಣ
ದಲಿ ಮಾರ್ಗವಿದು || ನಿಜನಿಜಾಂಗದ ಧರ್ಮಗತಿಯಲಿ | ಮಜಡರಾದೊಡೆ ಮನುಜರಾದವ | ರಜನ
ಪರಮಾಯುಷ್ಯಪರಿಯಂತಿಹರು ನರಕದಲಿ ||೪೩|| ನಯವಿದನೆ ಕೇಳೋದಶಾಸ್ತ್ರಾ | ಧ್ಯಯನದಲಿ
ಪಿತೃಮಾತೃಶುಶ್ರೂ | ಪೆಯಲಿ ಗುರುಪರಿಚರ್ಯದಲಿ ವಿಮಲಾಗ್ನಿಕಾರ್ಯದಲಿ || ನಿಯತಮಾನವ್ರ
ತದ ಸಂಗ | ಪ್ರಿಯದ ಶೌಚಾಸ್ತ್ರೇಯದಿಂದ್ರಿಯ | ಜಯದವಿವೇಲಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಶ್ರಮದಗತಿ
ಯಿಂದ ||೪೪|| ದೇವಗುರುಪಿತೃವಂದಿಸುಶುಶ್ರೂ | ಪಾವಧಾನನಿರಂತಪಚ್ಚ | ಮಾರ್ಗಲಂಬನಿಜೋನ್ಮ
ತಾಲಾಭೈಕಸಂತೋಷ || ಪಾವನವ್ರತನಿಜಪುರಂದ್ರೀ | ಸೇವೆ ಸತ್ಯಾಸ್ತ್ರೇಯಶೌಚಗು | ಣಾವಳಿಗ
ಳ್ಳುಳ್ಳಾತ ಗೃಹಪತಿಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೫|| ವನವನದೊಳಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಕುಲ | ವನಿತಸಹಿತಮ
ಲಾಗ್ನಿಹೋತ್ರದ | ನೆನಹು ತಪ್ಪದೆ ಕಂದಮೂಲಫಲಾಶನಗಳಲಿ || ವಿನಯಯಜ್ಞತಪೋವ್ರತಾ
ದಿಗ | ಳನಿತರಲಿ ನಿಷ್ಕಾತ್ಮನಾದೊಡೆ | ವಿವಿಧವಾನಪ್ರಸ್ಥನೆಂಬರು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೬|| ಮದನೆ
ನೆಂಬನು ಮುರಿದು ರೋಷವ | ಕದನದಲಿ ಸೋಲಿಸಿದು ಲೋಭವ | ನೊಡೆದು ಮೋಹವನೊಕಿ
ಯಿರಿದಾಮದವ ಮತ್ಸರದಾ || ಎದೆಯಲಂಕವ ಬರೆದು ವೈರಾ | ಗೃಹ ಸುಸುವ್ಯಗಾಜ್ಞಾನಯೋಗದ
ಪದದ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತನೇ ಯತಿಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೭|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಪ್ಪತಿವರ್ಗದ | ಪರಮ
ಧರ್ಮದಸಾರವಿದನಾ | ಚರಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೈದಿದನು ಪಿತೃಮಾತೃಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಬರೆಗೆ ಬಣ್ಣಕೆ ಬರೆಸಿ
ವೇದೋ | ಚ್ಚರಿತಧರ್ಮವನರುಹಿದನು ಭೂ | ಸುರಗೆ ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನೆಂಬನ ಕಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೯೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಮುನಿಗಳುಪಕಥೆಯಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಜನಪತಿಯ ಸಂತ್ಯೆಸಿ ಕಾಮ್ಯಕ ||
ವನದಿನಸುರಾರಿ ಬಂದನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಪತಿ | ಹೇಳಿದನು ವೇದೋ
ಕ್ತಧರ್ಮದಸಾರಸಂಗತಿಯ || ತಿಲಗುಣಸಚ್ಚರಿತದಲಿ ಸಂ | ಮೇಳವಿಸಿ ಮುದ್ದಲ್ಯವಂಕವಿ | ಶಾಲ
ನೊಬ್ಬನು ವಿಪ್ರನಿರ್ದನು ಬೊಮ್ಮಚರಿಯದಲಿ ||೧|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಮಹೀಸುರ | ವರನು ವೇದಾ
ಧ್ಯಯನಪರನನ | ವರತವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸತೀಲನು ವನದಲೊಂದುದಿನ || ಮರದಮೊದಲಲಿ ವೇದಪಾಠದ |

ಲಿರೆ ಮುಹುರಹದಗ್ರದಲಿ ಸಂಚಿ | ಲಿಸುತಿಹಬಗವಿಷ್ಣು ಬಿದ್ದು ಮೇಲೆ ಭೂಸುರನ || ೨ || ಮೇಲೆ ನೋಡಿ
 ದೊಡ್ಡಧಿಕರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಗರ ಸೀದು ಧರಣಿಯ | ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ವಹಗವೀತನಮುಂದೆ ತನು
 ಬೆಂದು || ಲೀಲೆಯಲಿ ಭೂದೇವನಲ್ಲಿ || ಮೇಲೆ ಭಿಕ್ಷಾಹಸಕೆ ಭೂಸುರರಾಲಯದ ಪಂತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು
 ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೩ || ಬಂದುವನೆಯಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೋಸುಗ | ನಿಂದನಾಮನೆಯಾಕೆ ಭಿಕ್ಷವ | ತಂದವನು
 ನಿಲ್ಲೆನುತ ಪತಿಪರಚರ್ಯೆಯನು ಮಾಡಿ || ತಂದು ಭಿಕ್ಷವ ಹಿಡಿಯನಲ್ಪಿಟ | ನಂದು ಮುನಿದೀಕ್ಷಿಸಿ
 ದೊಡ್ಡಾಸತಿ | ಯೆಂದಳೆಲೆವರುಳ್ಳ ಕುಜಾಗ್ರದ ವಿಹಗನಲ್ಲೆಂದು || ೪ || ಬೆರಗಿನೊಳು ದ್ವಿಜನಿರ್ದ
 ನಿರ್ದನಂ | ತಲತಳೆನುತಲೆವಿಪ್ರ ನಿಗಮವ | ನಯ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯತತ್ವದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ || ಅರಿದು
 ಪತಿಪರಚರ್ಯೆಯಲಿ ಕೈ | ಮರೆಯದಾರಾಗಲಿ ಸುಧರ್ಮದೊ | ಕೆರಕವುಳ್ಳೊಡ್ಡಧನ್ಯರೆಂದಳುಕಾಂತೆ
 ಭೂಸುರಗೆ || ೫ || ಇಲ್ಲಿಗದೆ ನಾಲ್ಕೈದುಯೋಜನ | ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕಣವದರೊಳೊಬ್ಬನು | ಬಲ್ಲನಗ್ಗದ
 ಧರ್ಮಮುದ್ರಾಘುನವಿಘುನವ || ಅಲ್ಲಿಗೈದುವುದಾತನಲಿ ನೀ | ನೆಲ್ಲವನು ತಿಳಿ ನಿನ್ನಚಿತ್ತದೊ |
 ಳಿಲ್ಲಲೇ ಪರಿಪಾಕವೆಂದುಪದೇಶಿಸಿದಳಬಲೆ || ೬ || ಹೆಸರು ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನಾತನ | ದೆಸೆಯೊಳರಿ ಹೋ
 ಗೆನಲು ಬಂದನು | ವಸುಧೆಯವರನು ನಗಬಗಾಸತಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಡುನಲಿ || ಹಸಿದು ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ
 ತೊಳಲಿದು | ಗಸಣಿಗೊಳುತ ಪುರಾಂತದಲಿ ಕ | ಕಶಪುಳಿಂದರ ಕೇಲಿಯಿರೆ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೈತಂದ || ೭ ||
 ಬಸನೇಣನ ಸುಂಟಿಗೆಯ ಹರಿದ | ಹಸಿಯತೋಗಲಿನ ತಳಿತುಂಡದ | ಹಸಗದುರುಗಲ ಕಾಳಿಜದ ಜಂಗ
 ಡೆಯ ಗಳಗೆಗಳ || ಬಸೆಯ ಹರವಿಯ ಸಾಲ ತೊರಳಿಗೆ | ಬೆಸಳಿಗೆಯ ಕುರಿದಲೆಯ ಹಂತಿಯ | ಕುಸುರಿದ
 ಲುವಿನ ಕೋದವಿನಾನಂಗಡಿಯಲ್ಲೆತಂದ || ೮ || ಬರೆಬರಲು ಮೂರದಲಿ ವಿಪ್ರನ | ಬರೆವ ಕಂಡಿಬಿರಾಗ
 ಬಂದುಪ ಚರಿಸಿದನು ಬಂದೈ ಪತಿವ್ರತೆಯೆನ್ನು ದೂರಿದಳೆ || ಧರಣಿಯಮರೋತ್ತಮರಿಗದು ಸಂ | ಚರಣ
 ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವಲ್ಲಾ | ದರಿಸುವೊಡಬಾಯೆನುತ ತನ್ನಾಲಯಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ || ೯ || ಬಳಗಮಂ
 ಚದಮೇಲೆ ನಡುಗುವ | ತಲೆಯ ತರಳಿದಮಯ್ಯ ಬೆಳುಪಿನ | ತಲೆನವಿರ ತಗ್ಗದಶರೀರದ ನಗ್ಗಿದವ
 ಯವದ || ತಳಿತಸರೆಗಳ ತಾರಿದಾನನ | ದಿಳಿದಹುಬ್ಬಿನ ಹುಬ್ಬದಕಣ್ಣಳ | ಚಲಿತವಚನದ ವೃದ್ಧರನು
 ತೋರಿದನು ಮುನಿಸುತಗೆ || ೧೦ || ಇವರು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆನ್ನಯ | ಯುವತಿಯವಳಿವಳೆನ್ನಮಗನಿಂ
 ತಿವರ ರಕ್ಷೆಗೆ ಬೇಂಟೆಯಾಡುವೆನಡವಿಯಡವಿಯಲಿ || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಮೃಗಗಣವ ಕೊಂ | ದವನು
 ತಹೆನಂಗಡಿಯಲವ ಮಾ | ರುವೆನು ಲೋಭವನಲ್ಲಿ ಮಾಡೆನು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧ || ದೊರಕಿದನಿ
 ತಾದ್ರವ್ಯದಲಿ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸುವೆನು ಸಕುಟುಂಬವಿದನೇ | ಹೊರವೆನಾರ್ಜಸುವೆನು ಕುಟುಂಬಕೆ ತಕ್ಕನಿತು
 ಧನವ || ನಿರುತವಿದು ಮಾತಾಪಿತರ ಪರ | ಚರಿಯದಲಿ ರಾಗಾದಿದೋಷಾ | ಚರಣವದು ಮನವ
 ಚನಕಾಯದೊಳ್ಳಿ ತನಗೆಂದ || ೧೨ || ಭೂತಹಂಸೆಯಿದ್ದು ನಮಗದು | ಮಾತೃಪಿತೃರಕ್ಷಾರ್ಥವೆಮ್ಮಯ |
 ಜಾತಿಧರ್ಮವು ಮಾಂಸವಿಕ್ರಯವ್ಯಗವಧಾಬಗಳು || ಜಾತಿಧರ್ಮಾತ್ಮಾಗಕರ್ಮವಿ | ಜಾತಿಧರ್ಮ
 ಗ್ರಹಣವೇ ವಿ | ಖ್ಯಾತಕುಂಭೀಪಾಕಸಾಧನ ವಿಪ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೩ || ವಿತತಭಾಷಿತವನ್ಯವಿತ್ತಾ |
 ಹೃತಿಪರವ್ಯಾಪಾರವಾತ್ಮ | ಸ್ತುತಿ ಪರಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನವತ್ಯಾಸ್ಯಾದ ಬಕವೃತ್ತಿ || ಕೃತವಿನಾಶನ ಡಂಭ
 ಹಿಂಸಾ | ರತಿ ನಿಜಾನ್ವಯಧರ್ಮಕರ್ಮ | ಚ್ಯುತಿಗಳಿವು ದೋಷಾಂಕುರಂಗಳು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||

ಸಾಂಗವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಜ್ಜನ | ಸಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ತೃಷ್ಣಾ | ಭಂಗ ಯಜನ ಧ್ಯಾನಮೌನವ್ರತ
 ಸದಾಚಾರ || ಮ್ರಾಂಗಲಿಕಕರ್ಮಾಭಿಯೋಗ ಕುಲಾಂಗನಾರತಿಯಾತ್ಮಚಿಂತಪ | ಶೌಂಭಮಾಪ್ತಮು
 ಖ್ಯವಿವು ಸದ್ಧರ್ಮಗತಿಯಿಂದ ||೧೦೫|| ಧನಮದವ ಸತ್ಕುಲಮದವ ಯಶಃ | ವನಮದವ ವಿದ್ಯಾಮದ
 ವ ಪರಿ | ಜನಮದವ ವೈಭವಮದವನಾಚಾರಪದಮದವ || ಮನನದಿಂ ಶ್ರವಣದಿ ನಿಧಿಧ್ಯಾ | ಸನದಿನಿವುಗ
 ಳನೋತ್ತಿ ವಿದ್ಯಾ | ವಿನಯಸೌತೀಲ್ಯದಲಿ ನಡೆವುದು ವಿಸ್ತರಣೆಗಳಿಂದ ||೧೦೬|| ನೀವು ಚಾತಿಯೋಳಧಿಕ
 ತರರಿಂ | ದಾವು ಜಾತಿವಿಹೀನರಾಗಿಯೆ | ಭಾವಶುದ್ಧಿ ಯಲ್ಲೇ ಸ್ವಧರ್ಮಾಚಾರವಾಗದಲಿ || ಅವು
 ದೂಣೆಯವಿಲ್ಲವೀದಿವಿಜ | ದೇವಗುರುಗಳಿಚಿರೈಯದಲಿ ಸಂ | ಭಾವಿತರು ನಾನಾದವೆಮ್ಮನು ನೋಡಿ
 ನಡೆಯಿಂದ ||೧೦೭|| ಈಪರಿಯಲರುಧರ್ಮಕಥನಾ | ಳಾಪದಲಿ ಮುನಿಸುತಗೆ ಸಂದೇ | ಹಾಪನೋದವ
 ತಿಳುಹಿ ಕಳುಹಿದನಾಪುರುಷರನ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ತ್ವತಧರ್ಮಕ | ಳಾಪದಲಿ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಕೋರತೆ ಕೃ |
 ತಾಪರಾಧರು ಕೌರವರು ನಿರ್ಧಾರಮರಹರೆಂದ ||೧೦೮|| ಬಾಹುಬಲ ಬಲವಲ್ಲ ದೈವ ! ದೋಷಿಗಳಿಗೆ
 ಸುಧರ್ಮನಿಷ್ಠರ | ಸಾಹಸವು ಕಿರಿದಾದೊಡೆಯುಕೊಯ್ಯಿರುವಿರೋಧಿಗಳ || ಅರಾತ್ಮಜಹಸುಳತ
 ನದ | ವ್ಯೂಹದಲಿ ತಾರಕನನಿಕ್ಕನೆ | ಯಾವವದಜಯಿಸಿರಿಯು ಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನುಲಿಯದೆಂದ ||೧೦೯||
 ಎಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ಗುಮ | ನಂದನನನಿತಹಾಸಕಳಗಳ | ಲೆಂದವಿಟ್ಟನು ಚಿತ್ತವನು
 ಖಯಬೋಡಿಗಳ ಕಳೆದು || ಕಂದುಕಸರಿಕೆಯೇಕೆ ನಿಮ್ಮಗೆ ಮು | ಕುಂದನೋಲವಿದೆ ಬಯಕೆ ಬೇರೇ |
 ಕೆಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಾರದರಡಲಿಹರು ಸಭವ ||೧೧೦|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹರಿ | ಯರಸಿ
 ನುಡಿದಳು ಸತ್ಯಭಾಮಾ | ಸರಸಿಚಾನನೆ ನಗನುಡಿಯ ಸಮ್ಮೇಳಕೆಗಳದಲಿ || ಅರಸಿ ಕೌತುಕವೆನಗೆ
 ನೀನೈ | ವರಿಗೆ ಸತಿ ಪಲ್ಲಭರಚಿತ್ತಾ | ಕರಪಣವು ನಿನಗೆಂತು ಸೇರಿಹುದೇಕಭಾವದಲಿ ||೧೧೧||
 ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯೊ ಮೇಣು ಕಾಬರ | ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯೊ ಮೇಣುಕೊಪಧ | ತಂತ್ರತಿಲಕವೊ ರಮ
 ಣರಿವರೈವರ ವತೀಕರಣ || ಯಂತ್ರಮಯಹಾಪೆಗಳು ನೈಪರೀ | ಯಂತ್ರಸೂತ್ರದ ಕುಣಿಕೆ ನಿನ್ನನಿ |
 ಯಂತ್ರಣವ ಹೇಳಾ ನಿಧಾನವನೆಂದಳಿದನುಮುಖ ||೧೧೨|| ದೇವಿಯೆಂದಳು ಸತ್ಯಭಾಮಾ | ದೇವಿ
 ಯರು ಮುಗುದೆಯರಲಾ ನಾ | ನಾವಮಂತ್ರದ ತಂತ್ರಕೊಡಕಿನ ತೋಟಯುಳ್ಳವಳು || ಭಾವಶು
 ದ್ಧಿಯಲ್ಲೈವರನು ಸಂ | ಭಾವಿಸುವೆನವರವರಚಿತ್ತದ | ಭಾವವರಿದುಪಚಲಿಸುವೆನು ಚತುರತೆಯಚಾ
 ಳಿಯಲಿ ||೧೧೩|| ಬಲವರಿದು ಹತ್ತವದು ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯರಿದು ನೆಮ್ಮವುದು ಮೂರಿವಿನ | ಹೊಳವರಿ
 ದುಹಿಂಗುವುದು ಹೊಗುವುದು ಮನದೊಳೊಳವರಿದು || ಸೂಳಿವರಿದು ಸೋಂಕುವುದು ತವಕಕೆ | ಬಲಿದು
 ಮುನಿವುದು ಸವಿಯಬೇಟವ | ಬೆಳಸಿ ಬೆಸೆವುದು ಬಗೆಯಲೆಂದಳು ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ ||೧೧೪|| ರಸಿಕ
 ಹರಿ ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಶತಿದುಖಿಯರಲಿ ಬೇಟ ಚೌಗಿನ | ದೆಸಕ ಬಿಮ್ಮಿತು ಬಗೆಯ ಭಂಗವ್ಯಾಪ್ತಿ
 ಕೃಷ್ಣನಲಿ || ನಸುಳು ನೆಲೆಡಿಳ್ಳಾಯ್ತು ಪ್ರಸರ | ಬೆಸುಗೆ ಜಿಗುಹುಳ್ಳುಕೊತ್ತುಕಲೆಗಳ | ರಸದ ವಸರವ
 ನರಿಯಬಾರದು ವಿಗಡವಿಟರುಗಳ ||೧೧೫|| ನೀವು ಮುಗುದೆಯರತಿವಿದಗ್ಧನು | ದೇವಕೀಸುತನೆನ್ನ ವರು
 ಧ | ಮಾರ್ವಲಂಬರು ದಿಟ್ಟರಲ್ಲ ಮನೋಜಲೀಲೆಯಲಿ || ನೀವು ಸೊಬಗಿನನಿಧಿಯಲ್ಲೇ ಶತ | ಸಾವಿ
 ರದಸತಿಯರಲಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಜೀವವಿಶ್ವಮಸತಿಯರೆಂದಳು ನಗುತ ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೧೧೬|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸತ್ಯ

ಭಾವಾ | ಸರಸಿಚಾನನೆ ದ್ರವದಸುತೆಯರು | ಸರಸಮೇಳದಲೊಪ್ಪಿದರು ಚತುರ್ಮುಖಿಲೀಲೆಯಲಿ ||
ಹರಿಯುಧಿಪ್ತಿ ರಭೀಮಪಾರ್ಥರು | ವರಮುನಿಗಳಿತಿಹಾಸಮಯಬಂ | ಧುರಕಥಾಕೇಳಿಯಲಿ ಕಳಿದರು
ಹಲವುದಿವಸಗಳ ||೨೭|| ಹಗೆಗಳಮರಾರಿಗಳು ನವ್ಮಯ | ನಗರಿಶೂನ್ಯಾಸನದಲಿದ್ದು | ವಿಗಡ
ರಾಮಾದಿಗಳು ವಿಷಯಂಗಳವಿನೋದಿಗಳು || ಅಗಲಲಾರೆನು ನಿಮ್ಮವನದೋ ! ಲಗಕೆ ಬಿಡೆಯವ
ಕಾಣೆನೆಂದನು | ನಗುತ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಯಮನಂದನನ ಮೊಗನೋಡಿ ||೨೮|| ನುಡಿದ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ
ಜರೆತೆರೆ | ಯಡಗದವು ಜಾಣಿನಲಿ ಸತ್ಯವ | ನಡೆಸಿದಿರಿ ಕಡೆಸಾರಿಗೆಯಲನ್ನು ತಿಯಕೆಡಿಸದಿರಿ || ಕಡು
ಮನದಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಕೈ | ದುಡುಕಿದೊಡೆಕೈಗಾಯ್ದು ಧರ್ಮದ | ತಡಿಗೆ ಜಾರಿ ಜಯಾಧ್ಯದಲಿ ಜಂಘಾ
ಲರಹಿರೆಂದ ||೨೯|| ಮರೆಯಲಿಹಕಾಲದಲಿ ಬಲಿದ | ಚ್ಚರಲಿಹುದು ಬೇಕಾದೊಡೆವಗೆ | ಚ್ಚರಿಸಿ
ಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನೇ ಚರಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ || ಅರಿದಿಹುದು ನೀನೆಂದು ರಾಯಂ | ಗರುಹಿ ಭೀಮಾ
ದಿಗಳಿಗುಚಿತವ | ನೆರೆನುಡಿದು ದುರುಪಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಪುರಕೆ ||೩೦|| ಅರಸಿ ಹರಿ
ಯಾವ್ನಾಯತತಿಕು | ಕ್ಕರಿಸಿದವು ಮುನಿಗಳ ಸಮಾಧಿಗೆ | ಕರುಬುವವರಾವಲ್ಲ ಕಾಣರು ನಖದ
ಕೊನೆಗಳನು || ಅರಸ ತಾನೇ ಹರಿ ಹರಿದು ತ | ನ್ನರಕದವರನು ಬಿಡದೆ ಸಲವುವ | ಕರುಣವೆಂತುಟೊ
ರಾಯದಾಗಿ ನವೀರನರಯಣನ ||೩೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕೈ ಪದ ೧೨೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

— ಸಂಧಿ ೧೫ ಕೈ ಪದ ೧೨೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು —

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ನ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಪಿನದಲಿ ಪಾಂಚಾಲೆ ಭಕತಿಯು | ತಪದಲಿರೆ ದೂರ್ವಾಸನುಗ್ರವ |

ನಪಹರಿಸಿ ಹರಿ ಮರಳಿ ಹೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯು ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ತೀ | ಪಾಲ ಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರುವಿಪಿ | ನಾಲಯದೊಳನು
ಭವಿಸಿದರು ಸಂವತ್ಸರಾಷ್ಟಕವ || ಲೀಲೆ ಮಿಗೆಯೈತಂದು ಯಮುನಾ | ಕೂಲದಲಿ ವರತೀರ್ಥ
ಸೇವಾ | ಶೀಲರಿದ್ದರು ಸಕಲಮುನಿಜನಸಹಿತ ಪರುಷದಲಿ ||೧|| ಆಸುಯೋಧನನೇಕಭತ್ರವಿ | ಇಾಸ
ದುವಿರಾಜ್ಯಪದವಿ | ನ್ಯಾಸವಿಭವದ ಸುಖದ ಸೌಖ್ಯವನನುಭವಿಸುತಿರಲು || ಭೂಸುರವ್ರಜನಿಕರವ
ರವಿ | ನ್ಯಾಸಮುನಿಜನಸಹಿತ ವರದೂ | ವಾರ್ಸಮುನಿಪತಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ ||೨||
ಮುನಿಯ ಬರವನು ಕೇಳಿ ದುರೈಯೋ | ಧನನು ಬೀಡುಡೊಣಗಾತಮ | ರಿನತಪಯ ಗುರುಸೂನು
ವಿದುರಾದಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು || ವಿನುತಭೂಸುರನಿವಹಕಾಂತಾ | ಜನದಕನ್ನಡಿಕಲಶವಾದ್ಯ | ಧ್ವನಿಸ
ಹಿತಲಿದಿರಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ನಮಿಸಿದರು ||೩|| ವಂದನೆಯ ಕೈಕೊಳುತ ಗಂಗಾ | ನಂದನನ ಕೈವಿಡಿ
ದು ಬರೆ ಕೃಪ | ಮುಂದೆ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಗಡಣದಿ ಹೊಕ್ಕನರವಾನೆಯ || ಬಂದನಂಗನಸಹಿತ ನಮಿಸಿದ |

ನಂಧನ್ಯಪನನು ಹರಸಿ ಹರುಷದ | ಲಂದು ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದನುನ್ನತಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||೪|| ಹೊಳೆವ
ಹೊಂಗಳಶೋಧಕದಿ | ಮುನಿಕುಲಲಲಾಮನ ಪಾಪಪದ್ಮವ | ತೋಳೆದು ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಮನ್ನಣೆ
ಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ || ಬಳಿಕ ಕುಶಲವ ಕೇಳ್ವ ಮುನಿಸಂ | ಕುಲವನೊಲಿದಾದರಿಸಲಿತ್ತಲು | ಪೊಲವು
ಮಿಗೆ ಯೆಡೆಯಾದುದಾರೋಗಣ್ಣೆಗೆ ಮುನಿ ಹೊಕ್ಕ ||೫|| ಪಡುರಸಾನ್ನದಲಾದರಣ್ಣೆಯಿಂದ | ದುಡು
ಗೊರೆಗಳಿಂ ತುಪ್ಪಿಬಡಿಸಿದ | ಪೊಡವಿಪಾಲಕರುಪಿಗಳಪ್ಪಾಪ್ರೀತಿಸಾವಿರವ || ಕಡುಸುಖದ ಸನ್ಯಾಸಿ
ವೇಷದ | ಮೃಡನು ಮುದದಲಿ ಕೌರವನ ಮೈ | ದಡವಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಗನೆ ಬೇಡೊಲಿದುದನು ನಿನ
ಗೆಂದ ||೬|| ಅರಸ ಕೇಳಂಗೈತಳದಲಿಹ | ಪರುಷವನು ಕಲೆಂದು ಟಕ್ಕೆಯು | ಹರಳಿನಲಿ ಹರುಷಿಸುವ
ಮೊಡವನುಪ್ಯರಂದದಲಿ || ಅರಸಕೌರವನೆಂದನಿಬರು | ವೆರಸಿ ಪಾಂಡವರಸಿಯುಣಲೊಡ |
ನಿರದೆ ಕವಳವ ಬೇಡಿಯುಭ್ಯಾಗತರು ನೀನೆಂದ ||೭|| ಭೂಪ ಕೇಳೆರಡುಂಟೆನಿನ್ನಾ | ಕೌರವನು ಕೈಕೊಂ
ಡೆನೆನುತ ಮ | ಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯೇಳಲೊಡನೆದ್ದುದು ನೃಪಸ್ತೋಮ || ತಾಸರು ಬಳಿವಿಡಿದು ಬರೆ
ಬಳಿಕಾ | ಪುರವ ಹೊರವಂಟು ಭವನಿರ್ಲೇಪ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರನು ಕಳಹಿದನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ||೮||
ಅಗಡುಕೌರವನೊಡ್ಡಿದನಲಾ | ವಿಗಡವನು ಮುನಿಯುಗ್ರರೋಷದ | ಸೆಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾಂಡವರು ಸವಿದು
ತ್ತಾದರಕಟಿನುತ || ದುಗುಡದಲಿ ಗಾಂಗೇಯವಿದುರಾ | ದಿಗಳು ಮನೆಯೊಳಗಿತ್ತಕೌರವ | ನಗುತ
ಕರ್ಣಾದಿಗಳಗಡಣದಿ ಪೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ||೯|| ಮರುದಿವಸ ಸತಿಯುಂಡಸಮಯವ | ನರಿದು ಮುನಿ
ಪತಿ ಬರಲು ಕಪಟದ | ನಿರಿಗೆಯನು ಬಲ್ಲನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆದ್ದು ಸಭೆಸಹಿತ || ಕಿರಿದಡೆಯಲಿದಿರಾಗಿ
ಭಕುತಿಯ | ಹೊರಿಗೆಯಲಿ ಕುಸಿವಂತೆ ನೃಪಬಂ | ದೆರಗಿದನು ಮುನಿವರಗೆ ತನ್ನನುಚಾತರೊಡ
ಗೊಡಿ ||೧೦|| ಕುಶಲವೇ ನಿಮಗೆನುತ ಲೈವರ | ನೊಸಲ ನಿಜಕರತಳದಲಿತ್ತುತ | ಲೊಸೆದು ಧೌವ್ಯಾ
ದೈಖಿಳಭೂಸುರಜನವ ಮನ್ನಿಸುತ || ಹೊಸಕುಶೆಯ ಪೀಠದಲಿ ಮುನಿವೇ | ಪ್ಪಿಸಿದನುಘ್ನಾಚಮನ
ಪಾದ್ಯ | ಪ್ರಸರಮಧುಪರ್ಕಗಳ ಮಾಡಿ ಮಹಿಷನಿಂತಂದ ||೧೧|| ದೇಶ ಕಾನನ್ವಸನ ವಲ್ಕಲ |
ಭೂಸುರವ್ರಜವಾತ್ಮಜನವು ಪ | ಲಾಶಪರ್ಣವೆ ಪಾತ್ರ ಭೋಜನ ಕಂದಮೂಲಘನ || ಈ ಸರಿತ್ವಾ
ನೀಯಮಜ್ಜನ | ವಾಸವೇ ಗುಹೆ ಭವನ ರಾಜ್ಯವಿ | ಕೌಸವೆಮ್ಮದು ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸಂದ ಯಮ
ಸೂನು ||೧೨|| ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಹೇಳಬಹುದುಪ | ಚಾರವೇಕಿದು ರಾಜ್ಯಪದವಿ | ಸ್ತಾರವಾವುದು
ರಾಜಖುಷಿ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯಿನ್ನು || ಸಾರೆಯಾಯ್ತಸ್ತಮಯಸಮಯಕು | ದಾರವನ್ನಿಯ ವಿವಿ
ಧಪೀಡಾ | ಕಾರಕುಂಟೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ||೧೩|| ಅವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತಫಲ ಸಂ |
ಭಾವಿಸಿದುದೋ ನಿಮ್ಮ ಭರವಸೆ | ದಾವ ಪಡೆವನು ಕೊಟ್ಟಿನೆಂದನು ನೃಪತಿ ಕೈಮುಗಿದು || ಆವಿಗಡ
ಮುನಿ ಬಳಿಕನುಪ್ಪಾ | ಸಾವಲಂಬನಕತ್ತ ಯಮುನಾ | ದೇವಿಯರ ಹೊಗಳಿತ್ತ ನೃಪ ಕರಸಿದನು
ದುರುದಿಯ ||೧೪|| ಅರಸಿಯಾರೋಗಿಸಿದಭಾವವ | ಬರವಿನಲಿ ನೃಪನಂದು ಅರಸನ | ಪರುಷವ
ಡಗಿತು ಧೈರ್ಯ ಸುಕ್ಕಿತು ವುಷ್ಣನಯನಾಂಬು || ಉರಿಹೊಡೆದಕೆಂದಾವರೆಯವೋಲ | ಕರಿಕುವಡೆ
ದುದು ಮುಖ ಕಪೋಲಕೆ | ಕರವನಿಟ್ಟನು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಮಹಿಷಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೫|| ತುಡುಕಿ ಸುರ
ಪನ ಸಿರಿಯ ಶರಧಿಯ | ಮಡುವಿನಲಿ ಹಾಯ್ಕಿದನು ರೋಷವ | ಹಿಡಿದರೀಗಳೆ ಸುಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟಿಡು

ವನು ಜಗತ್ತಯವ || ಮೃಡ ಮನಿದು ಕೋಪಿಸಲಿ ಶಾಪವ | ಕೊಡಲಿ ನಾನೆದಕಂಜಿನೆನ್ನಯ |
 ನುಡೆಗನೃತ ಸಂಭಾವಿಸಿತಲಾ ಕೆಟ್ಟನಾನೆಂದ ||೧೬|| ಏನಿದೇನೆಲೆ ನೃಪತಿ ಚಿತ್ತ | ಗಲ್ಲಾನಿಯನು ಬಿಡು
 ನಿನ್ನವಚನಕೆ | ಹಾನಿಯುಂಟೇ ಸದವಿ ಸುರಪನ ಸಗ್ಗಿಗ್ಗ ವನು || ಆನೆ ವರಿವರಿದಳೆದುತಹೆ ಸುರ |
 ಧೇನುವನು ನಿಮ್ಮಡಿಗನುತ ಪವ | ಮೂನಸುತ ನಿಜಗಡೆಯ ಜಡಿದನು ಬೇಗ ಬೆಸಸನುತ ||೧೭|| ಬರಿ
 ಯನುಡಿಯೇಕಕು ನಿಮ್ಮಯ | ಹೊರಿಗೆವಾಳನು ಕೃಷ್ಣನಾತನ | ಮರೆಯಹೊಕ್ಕರಿಗುಂಟೆ ದೋಷ
 ದರದ್ರ ಮೃತ್ಯುಭಯ || ಮರೆದಿರೈ ಸಳಿಸೀರೆಯಲಿ ಸತಿ | ಯೂರಲಕ್ಷಯವಿತ್ತು ತನ್ನನು | ಮರೆದ
 ಮಹಿಮಾರ್ಣವನ ಭಜಿಸುವುದೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೧೮|| ಕ್ಷತ್ರತೇಜದತೀವ್ರಪಾಪನಿ | ಮಿತ್ತನಿಮಗಂ
 ಜನು ಸುರೇಶ್ವರ | ಸತ್ಯ ಕೆಡುವರೆ ಸಾರೆಯಿದೆಲಾ ಕೌರವನ ನಗರ || ಸತ್ಯಮೂರಿಯ ಸುರಭಿಗಳಪಿದಾ
 ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ ಕಥೆಯನು | ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವೆ ಭಜಿಸು ಕೃಷ್ಣನನೆಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೧೯||
 ನಾಮವನು ನಂಬಿದಮಹಾತ್ಮರ | ನಾಮವನು ನೆನೆದವರು ಪಡೆವರು | ಕಾಮಿತವನೆಲೆನಿಮ್ಮನೆಲೆ ನಿಮ
 ಗಯಿಬಾರದಲೇ || ನಾಮನಿಮ್ಮಲಿ ಕೃಪೆ ವಿಶೇಷವು | ಕಾಮಿನಿಗೆ ಕರಗುವನು ಕೃಷ್ಣನು | ಯಾಮಹಿಳೆ
 ಭಜಿಸುವುದು ಬೇಗದಲಿಂದನಾಧಾವ್ಯ ||೨೦|| ಭೂಸುರರ ಕಳಕಳವೆ ನೃಪನಾ | ಕ್ಲೇಶವನು ಪವಮಾನ
 ಸುತನಾ | ಕ್ರೋಧವನು ನರನಾಟವನು ಮಾದ್ರೋರುರುಪಟಳವ || ಆಸರೋಜಾನನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು |
 ತಾಸುರದಮುಖದಲಿ ಮುನಿಮಂ | ಕ್ರೋಧದೇಶದ ಬಲುಮೆಯಿಂದವೆ ನೆನೆದಳಚ್ಯುತನ ||೨೧|| ಮುಗು
 ದಮಿಗೆ ನಿಂದಿದುರ್ಗ ನಮಪದ | ಯುಗಳದಲಿ ಸೂರ್ಯನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಮುಗಿದುಕೈಗಳ ವೆಗಳ ಯೆ
 ವೆಯನು ಮುಚ್ಚಿ ನಾಸಿಕವ || ನೆಗು ಪುಳಕಾಂಬುಗಳು ಪೈಯಲಿ | ಜಿಗಿದು ಪೊನಲಾಗರಲು ಹಿಂ
 ಮುಟ | ಗೋಗುವಕ್ಕುಂತಳದಬಲೆ ಕಾವಿಸಿ ನೆನೆದಳಚ್ಯುತನ ||೨೨|| ತ್ರೀರಮಾವರ ದೈತ್ಯಕುಲಸಂ |
 ಹಾರ ಭಕ್ತಜನಾರ್ತಿಹರ ಭವ | ದೂರ ಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ದುಷ್ಟಕಂಸಹರಾ || ಚಾರುಗುಣಗಂ
 ಭೀರ ಕರುಣಾಕಾರ ವಿಹಿತವಿಚಾರಪಾರಾ | ವಾರ ಹರಿ ಮೈದೋರನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||
 ನೀಲಕಂಠನ ನೇತ್ರವನ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಗಾಹುತಿಯಾಗಿ ಮಗ್ಗಿದ | ಕಾಲಕಾಮನ ಪಥವ ಪಡೆದರು ಪಾಂ
 ಡನಂದನರು || ಏಳೆಂದಿಷ್ಟೆ ಯೆನ್ನನುಡಿಯನು | ಪಾಲಿಸೈ ಸಂಕಲ್ಪವಳಿದೋಡೆ | ಹಾಳು ಹೊರು
 ವುದು ಕೃಷ್ಣ ಮೈದೋರಂದಳಿಂದಮುಖ ||೨೪|| ಹಿಂದೆ ನಾನಾಪಾಯದಿರುಬಿನ | ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಿ
 ದಯಲೈ ಗೋ | ಏಂದ ಶರಣಾನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ಗುಣವೃಂದ || ಇಂದು ರುದ್ರನು ತಪ್ಪುಸಾ
 ಧನ | ಬಂದೋಡೆಮ್ಮನುಕಾವರಾರಲೆ | ತಂದೆ ನೀನೇಗತಿಯನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||೨೫||
 ತಿರಸುವೆನೆ ಪುನೂರ್ಣ ಕೇಳೆಂ | ದರಹುವೆನೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಾಕೆಂ | ದೂರಲಲಾರನು ತಾಯಿ ನೀನ
 ಮಗಾವು ತಿರುಗಳಲೇ || ಕುರುಹುದೋರೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣವ | ಕರೆದು ಕಳೆಯಲು ಭಕುತರಾರ್ತಿಯ |
 ನುವವಿಪುಳಿಘುರಾಂಟಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೨೬|| ಮುನ್ನುವೇ ಮುನಿದಂಬರೀಷನ | ಬೆನ್ನುನೆ
 ತ್ತಲು ಹರನ ನೇತ್ರದ | ವಹ್ನಿಯೂಳಗುದಯಿಸಿದಕೆಂಗಡಿ ಸುಡಲು ಕಂಗಡುತ್ತ || ಉನ್ನುತೋನ್ನುತ
 ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು ಪನ್ನಗಾಸನ ಹಲಯ ರಕ್ಷಿಸು | ಅನ್ಯಗತಿಯನಗಾರೆನುತ ಹಲುಬಿದಳು ಭೂಪಾಲ ||೨೭||
 ಬಳಿಕ ನಿನ್ನುಯವರಸುದ್ರ ನ | ಸುಳಿವುದೋರಲು ಕೋಟಿಸೂರ್ಯರ | ಬೆಳಗು ಬೀರಲು ಹೊತ್ತಿವು

ರಿವುರಿಲೋಕಮೂರರಲಿ || ಬಲುಬಿಸಿಲು ಬಾಯ್ಕಾಂತಚಂದ್ರಿಕೆ | ಬೆಳಗೇಲು ಘನರೋಷವನ್ನಿಯ |
 ಬೆಳಗು ಬೀತುದು ಚಕಿತಚಂದ್ರವೆನಾದ ದೂರ್ವಾಸ ||೨೨|| ಅಗಿದುದೆಂಬತ್ತಿದೊಡೆ ಮುನಿಮೂ |
 ಜಗವನೆಲ್ಲವ ತೊಳಲಿ ಭಕ್ತಿಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕ ಸುತಿಸಾರೋಪ್ಯಮಾನದಲಿ || ಹೊಗಳಿದೊ
 ಡೆ ಹಿಂಗಿದವಲಾ ಸುರ | ರುಗಳುಘೋನಲಂಬರಪ್ರಸ | ಬೆಗಡ ಬಿಡಿಸಿದಕೃಷ್ಣ ಮೈಮೋರೆಂದಳಿದು
 ಮುಖಿ ||೨೯|| ಅವನಿಸತಿ ಕೇಳಬಿಳನಿಗಮ | ಸ್ತವಕೆ ತಾನೆಡೆಗುಡವಹಿಮಾ | ರ್ಥವನೇಸುಭವಂಗಳಲಿ
 ಭಜಿಸಿದರೊ ನಿನ್ನುವರು || ಯುವತಿಯಕ್ಕೆಯ ಸೈರಿಸದ ಯಾ ದವರೋಮಣಿ ಸುಳಿದನಾಪಾಂ ಡವರು
 ಕಂಡರು ದೂರದಲಿ ಖಗರಾಜಕೇತನವ ||೩೦|| ಮುಗುಳುನನೆಗಳ ಹೂಂಗುವಂಗದ | ನಗೆಮೊಗದೊಳಾ
 ನಂದಬಿಂದುಗ | ಳೋಗುವಕಂಗಳ ಹೊತ್ತಹರುಷಸ್ಪಂದಸಂಪ್ರದಾ || ಬಗೆಯಬೆರಗದ ಕರವಸ
 ದೊಳಾ | ನಗೆಯೊಳೆಡೆಗೊಂಡವುಜನ್ಮದ | ಮುಗುದಪಾಂಡವರೆರಗದರು ಧಾಪ್ಯಾದಿಗಳುಸಹಿತ ||
 ರಥವನಿಳಿದಸುರಾರಿ ಸುವನೋ | ರಥವಿಡಿದು ಬಪ್ಪಂತೆ ಕುಂತೀ | ಸುತರ ನಿಜಭಜವಾರ ತಕ್ಕಿಸಿ
 ದನು ಹರುಷದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಯಮರರಾರ್ಪಣನಸಂ | ಸ್ತುತಿಗೆ ತಲೆನಾಗುತ್ತ ಮಿಗೆ ದ್ವರು | ಪದಿಯ
 ಹೊರಗೈದಿದುದುಘೋಯೆಂದುದಸುರ ಸ್ತೋಮ ||೩೧|| ಧ್ಯಾನಗೋಚರವಾಗಿ ವನಿತೆಯ | ಮಾನಸದಲಿ
 ಹಪರಮಹಂಸನು | ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯಾಗಿ ತೋರಿದಬಾಹ್ಯರಚನೆಯಲಿ || ಮಾನಸಿಯ ಮೈದಡವಿ
 ಚಿಂತೆಯ | ದೇನು ತಂಗಿ ಲತಾಂಗಿ ಹೇಳಾ | ಮೌನಮದೆ ಯುದೇನಿನಲು ಕಂದೆರೆದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೩೨||
 ಉಬ್ಬಿದಳು ಹರುಷದಲಿ ದಗುಡದ | ಕೊಬ್ಬು ಮುರಿದುದು ಪುಳಕವಾರಿಯೊ | ಳೊಬ್ಬಳಿಯೊಳೊ
 ಡೆಹಾಯ್ದು ನಿಂದವು ನಯನವಾರಿಗಳು || ಸಭ್ಯತಾಲತೆ ಹೂತು ಹಸರಿಸಿ | ಹಬ್ಬಿ ಫಲವಾದಂತೆ
 ಕಾಯವ | ನಿಬ್ಬರದಲಿಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದಪಯೋಜದಲಿ ||೩೩|| ಧರಣಿಯನು ಬಿಡದಳೆದು ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಚರಣವಿದು ಸುರನದಿಯ ಸೃಜಿಸಿದ ಚರಣವಿದುಕಲ್ಲಾದಹಲ್ಯಾಕಾಪನಿರುಹರಣ || ಚರಣವಿದು ಕಾಳಿಂ
 ಗವರ್ಧನ | ಚರಣವಿದು ಶಕುಪ್ರಭಂಜನ | ಚರಣವಿದಲಾಯನತ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದವ ||೩೪||
 ಸ್ತೋತ್ರಕೀಗಳು ಸಮಯವೇ ಹೇ | ಳೇತಕಿಸ್ತುತಿತಂಗಿ ಚಿತ್ತದೊಳಾತುರವಿದೇನೆನುತಹಿಡೆತ್ತಿದನು
 ಮಸ್ತಕವ || ಬೀತತರುಕುಕನಿಕರಕೀವುದೆ | ಪೌತಣವಸಲೆ ತುಪ್ಪಿಬಡಸುವ | ನೀತಿಯನು ನೀ ಬಲ್ಲೆ ಯೆಂದಳು
 ಕಮಲಮುಖಿನಗುತ ||೩೫|| ಶೌರಿ ಕೇಳ ಸಾಕ್ಷಾತವಿ ನವ ತಾರವದದೂರ್ವಾಸಮುನಿ ಪಲ ವಾರಸಹಿತ್ಯೆ
 ತಂದೊಡಭಾಗತೆಯನೃಪನಿತ್ತ || ತೀರಿತಕ್ಷಯದನ್ನುವಿಂದುಮ | ಹಾಣುಪೀಂದ್ರಗುಪಾರ ನಿನ್ನು
 ಯ | ವೀರವೈದಾನನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ನಳಿಸಾಕ್ಷಿ ||೩೬|| ಪಾವು ಹಸಿದೈತಂದೊಡಿಸಲಿ | ದೇವಿ
 ನಾನಾದೂರ ದೂರುವು | ದಾವುದುಚಿತವು ಹೇಳಿನಲು ನಡನಡಗ ಕೈಮುಗಿದು || ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ
 ಹಸಿವು ಕಳಿವೊಡೆ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಭಕುತಿಬೇಹುದು | ಸಾವುಚಂಚಲಚಿತ್ತರೆಂದಳು ಕಮಲಮುಖಿ
 ಸಗುತ ||೩೭|| ಮಾತುಗಳು ಸೋಗಸುವದೆ ಹಸಿವಿಂ | ದಾತುರಂಗಿಲೆತಂಗಿತಾರಾ | ಪ್ರೀತಿವಿದರೊಲಿ
 ದಿತ್ತದೇ ಕ್ಷುಧಗವ್ಯತಪುಂಜವದು || ಏತಕೀಜಂಜಡವೆನಲು ಜಲ | ಚಾತಮುಖಿ ಕಂಪಿಸುತ ಕುಮುದಾ |
 ರಾತಿ ಕೊಬ್ಬಾಸ್ಥಲಿಯನು ತಡವಿದಳು ಕರದಿಂದ ||೩೮|| ಕಂಡು ಕಿಂಚಿತ್ತಾಕಶೇಷವ | ಕೊಂಡು
 ಬಂದೊಡೆ ಕೃಷ್ಣ ನದ ಕೈ | ಕೊಂಡು ಸವಿದನು ತಣಿದು ತಲೆದೂಗಿದನು ತೇಗಿದನು || ಪಾಂಡವರ

ಪತಿಕರಿಸಿ ನಲಿವುತ | ಚಾಂಡನುಡಿದನು ಹೃದಯಕ್ಷುಧೆಯನು | ಖಂಡಿಸಿದಲಾಯನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದನು
 ದ್ರಾಪದಿಯ ||೪೦|| ಆರಸ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಮನದು | ಬೃರದ ತನುವಿನ ತಳಿತರೋಮದ | ಭರದ
 ತುಷ್ಟಿಯ ಬಳಿಯತೇಗುವಹಿಗ್ಗು ವಳ್ಳೆಗಳ || ಕೊರಳಿಡರುಹೊಟ್ಟೆಗಳ ಖುಷಿ | ವರರು ಸಹ
 ದೂರ್ವಾಸಮ ನಿಯ | ಚೈರಿಯವಾಳುತ ತನ್ನೊಳಗದನು ಮುರಹರನ ಬರವ ||೪೧|| ಬಂದನೇ
 ಗೋವಿಂದಭಕುತರ | ಬಂಧುವಲ್ಲಾ ಆತನೊಳು ಮನ | ಸಂದಮನುಜರ ಸಣಗಮಾಣಿಪರಾರು ಭುವ
 ನದಲಿ || ಎಂದೆನುತ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಸತಿ | ಬಂದು ಕಂಡನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ | ಲಂದು ಕುಂತೀಸು
 ತಸಹಾಯನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನನು ||೪೨|| ಕಾಣುತ್ತಿದಿರದ್ದಸುರಮರ್ಗನ | ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಟ್ಟಿರಗಿ
 ಹೋಹೋ | ಸ್ಥಾಣುವಿನ ಬರವೆತ್ತಣಿಂದಾಯ್ತನುತ ಕೈಮುಗಿಯ || ಮಾಣು ಮಾಧವ ನಿಲ್ಲ
 ಮಾನವ | ನಾಣೆಯದನಾಟಕದ ನುಡಿಯಿದು | ಜಾಣನೀನಹೆಯನುತ ಮುನಿ ಹಾಯ್ದುಪ್ಪಿದನು ಹರಿ
 ಯ ||೪೩|| ಯತಿಗಳೈತರೆ ಗಾರುಹತ್ಯೆ | ಪ್ರತತಿ ವಂದಿಸಬೇಹುದಾಪ | ದ್ಧತಿಯ ತೋರುವಪಂಥವೈ
 ಸಲೆ ನೀನು ವಂದಿಪುದು || ಅತಿಸಹಜವೈ ಕೃಷ್ಣ ಕುಳ್ಳಿರು | ಸುತಿತಿರೋಮಣಿ ಕುಳ್ಳಿರವ್ಯಾ | ಹತಗ್ರ
 ಹಸ್ಥನು ಕುಳ್ಳಿರೆನುತವೆ ಮುನಿಪ ಮಂಡಿಸಿದ ||೪೪|| ತುಂಬಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ವಳಿಳಮುನಿನಿಕ | ರುಂಬಸಭೆ
 ಯೊಳಗಿದ್ದ ಮುನಿಪಂ | ಗಂಬುಜಾನನೆ ನಮಿಸೆ ಹರಿಸಿದನೈದಿಯಾಗೆನುತ || ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿಹನಿಗಮ
 ಶಾಸ್ತ್ರಗ | ಳಿಂಬುಗಾಣದಗಾಢದೈವದ | ಬೆಂಬಳಿಯಲಿರಲಿನ್ನದಾವುದಸಾಧ್ಯನಿಮೆಗೆಂದ ||೪೫|| ಮೈ
 ವಶವ ಮಾಡದಿರಲೇ ಪರ | ದೈವವನು ಕುರುಕೂಲದಬೇರನು | ಕೊಯ್ವನೀಹರಿ ಒಳಿಸಲಿಸಿ ಭೀಮಾಜುರ್
 ನಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ಕಾವಪೈ ನಿಮ್ಮೈವರನು ಕೈ | ಗಾವನೇ ಪರರಾಜ್ಯಲಕುಮಿಯ | ಕೈವಿಡಿವಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿ
 ಪುದೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೬|| ಎಲೆಮನೀಶ್ವರ ನಿಮ್ಮನುಡಿಯ | ಸ್ವಲಿತವಿದು ಯಿಹಪರದಗತಿನಿ |
 ನೊಲ್ಲಪು ಕೃಷ್ಣನ ಕೂರ್ಮಿಯಿರಲಿನ್ನಾವುದರಿದೆವಗೆ || ನಳಿನಸಖನಪರಾಂಬುರಾತ್ರಯ | ನಿಲುಕು
 ತೈದನೆ ಹಸಿದುದೀಮುನಿ | ಬಳಗವಾರೋಗಣೆಗೆ ಚಿತ್ತವಿಸೆಂದ ಯಮಸೂನು ||೪೭|| ಬೇರುನ್ನೀರೂ
 ಡಾಗೆ ತಣಿಯವೆ | ಭೂರುಹದಶಾಖೀಪಶಾಖೆ | ಳೋರಣೆಯ ನಿಜದೇಹವಂಗೋಪಾಂಗನೆಂದೆ
 ನಿಪ || ತ್ರೀರಮಣಸಂತಪ್ಪನಾದೊಡೆ | ಬೇರೆಭೋಜನವೆಮಗೆ ಬೇಹುದೆ | ಭೂರಮಣ ಕೇಳನುತ
 ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೮|| ಮೃಷ್ಟಭೋಜನದಿಂದನಾವ್ನಂ | ತಪ್ಪರಾಗೊಲಿದುದನು ಬೇಡನೆ
 ದುಷ್ಟಕೌರವ ನಮ್ಮನಟ್ಟಿದ ಧೂರ್ತವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಕಷ್ಟವೇ ಕೈಗಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ | ಕೆಟ್ಟರೇ ಪಾಂಡವರು
 ಹರಿಸದ | ನಿಷ್ಕರನು ನಿಲುಕುವನೆ ದುರ್ಜನನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೯|| ಎಂದು ಹರಿಯನು ಹೊಗಳಿ
 ನಾನಾ | ಚಂದದಲಿ ಪಾಂಡವರ ತಿಳುಹಿ ಮುನೀಂ | ದ್ರತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ತಾಪಸರುಸಹಿತ ||
 ಅಂದು ಕುಂತೀನೆಂದನರಿಗಾ | ನಂದಸುಖವನು ಕರೆದು ದೇವಮು | ಕುಂದಬಿಜಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ

...

...

...

||೫೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೭೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕರುಪತಿ ವಿದುರಗುರುಗಾಂ , ಗೇಯಕೃಪರಲ್ಲಿನಲು ಪಾಂಡವ ;

ರಾಯ ವಿಠಿನಕೆ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ ನೆವದಲ್ಪಿತಂದ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತಿ | ಪಾಲ ನಿಜನಗರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈದನಿತ್ತಲು
ಪಾಂಡುನಂದನರು || ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮುಖದಚಿಂತೆಯ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡಮನದಲಿದ್ದರು | ಸೂ
ಳುಸುಯ್ಯಿನ ಹೊಯ್ಲು ನಾಸಾಪುಟದ ಬೆರಳಿನಲಿ || ಸೂರೆವೋದುದು ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಮುಮ್ಮಾರುವೋದುದು
ಲಜ್ಜೆಬಿಟ್ಟವ | ಸೇರಿ ಕಾನನಕಿಳಿದು ವನದಿಂದಡರಿ ಗಿರಿಕುಲವ || ತಾರುತಟ್ಟಿಗೆಹಾಯ್ವಸುಖವನ |
ದೇರು ವಸಗಿ ಮುರಾರಿ ಕೃಪೆಯನು | ತೋರಿಯಡಗಿದನಕಟವಿಧಿಯೆಂದಳಲಿದನು ಭೂಪ ||೨||
ಎಹಗೆ ಸೈರಿಸಿನಿಂದರೋ ವ್ರಜ | ಮಹಿಳೆಯರು ಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿವಿರಹದ | ದಹನದಾಪಸ್ತಂಭಕೌಷಧ
ದಾನಶೌಂಡರಿಗೆ || ಅಹಹ ಕೊಡುವೆನು ನನ್ನನೆನ್ನುತು | ಮೃಹದ ಮೊನೆ ಮುರಿದವನಿಪತಿ ನಿ | ಸ್ಪೃಹೆ
ಯಲಿದ್ದನು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿಹಾರಲೀಲೆಗಳ ||೩|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಹಸ್ತಿಸಾಪುರ | ವರಕೆ ಕಾವ್ಯಕವನ
ದಿನೊಬ್ಬನು | ಧರಣಿಸುರನೈತಂದು ಕರ್ಣಾದಿಗಳಮನೆಗಳಲಿ || ಇರಲಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿ |
ಕರೆಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನಿರವನಟವೀರಟಪರಿಭ್ರಮಣೈಕಭೀಷಣವ ||೪|| ವಿವಿಧವನಪರ
ಯುಟಣದಾಯಾ | ಸವನು ತತ್ಪರಿಸರದ ಕಂಟಕ | ನಿವಹವನು ದಾನವರ ದಕ್ಕಡತನದ ಧಟ್ಟಣೆಯ ||
ಅವಚಿದಾಪತ್ತಿನ ಮನೋಬೇ | ದವನು ಖೋಡಿಯ ಖತಿಯ ಲಜ್ಜಾ | ವಿವರಣವನರುಹಿದನು ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶಂಗೆ ||೫|| ಈ ವಿಧಿಯ ಪಾಂಡವರಿಗಕಟಾ | ಸಾವು ಸೇರದು ತನಗೆ ತಾವು |
ನ್ನಾವನೋಹಿಯನಳಿದನೋ ಭವಭವಸಹಸ್ರದಲಿ || ಈವಿಲಾಸವನೀವಿಭವಸಂ | ಭಾವನೆಯನೀಪದವ
ನೀಪು | ತ್ರಾವಳಿಯ ಸುಡಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಮರುಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಮರಳಿಮರಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ
ಮನ | ದಿರವ ಭೀಮನ ಖತಿಯ ಪಾರ್ಥನ | ಪರಿಯ ನಕುಲನ ನಿಲವನಾಸಹದೇವನಾಯತವ || ತರ
ಳೆಯುಬೈಯನಾಪುರೋಹಿತ | ವರನ ಭೇದವನಾಮುನೀಂದ್ರರ | ಪರಗತಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಕೇಳಿದು ಮ
ರುಗಿದನು ನೃಪತಿ ||೬|| ಅಳಲುವೀಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುರುಕೇಳ | ಕಳವಕೇಳಿದು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗ | ಳಲಿದು
ತಂಬುಲ ಸೂಸೆ ನಕ್ಕರು ಹೊಯ್ತು ಕರತಲವ || ಖಳಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಮಹೀಶನ | ನಿಳಯಕ್ಕ
ತಂದರು ಸುಲೋಚನ | ಜಲವ ಸೆರಗಿನೊಳೊರಸಿ ನುಡಿದರು ಭೇದವೇಕೆನುತ ||೭|| ಭೇದವೇಕೆಂದೇನು
ಮಕ್ಕಳು | ಬೀದಿಗರವಾದರು ವನಾಂತದ | ಲಾದಚಿತ್ತವ್ಯಥೆಯ ಕೇಳಿದು ಬೆಂದುದನ್ನೊಡಲು ||
ಆದಿವಾಕರನಂತೆ ನಿಚ್ಚಲು | ಕಾದುದುದಯಾಸ್ತಮಯದಲಿ ದನು | ಜಾರಿ ಖಳರೋಡನಟವಿಗೋಟಲೆ
ಯೆಂದುಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೮|| ಈಕುಮಾರಕರಲ್ಲೇ ಕುಂ | ತೀಕುಮಾರರು ನವೆಯುತಿದ್ದರೆ | ಸಾಕುಸಾಕೆ
ಳೆಲೇಕೆ ಸತ್ವಾಧಿಕರು ಸಜ್ಜನರು || ಈಕುರುಕ್ಮಿಪತಿಯೊಳೆನ್ನಾ | ಯಕಲವವುಂಟೇ ವಿಚಾರಿಸಿ | ಶೋ

ಕವನು ಬಿಡು ಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೦|| ವಿಷಯಲಂಪುರಕ್ಷಲಿಲಾ | ವೈಸನಕೋಸುಗ
ವೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟರು | ವಸವತಿಯನನ್ಯಾಯವುಂಟೇ ನಿನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲಿ || ಉಸುರಲಮ್ಮದೆ ಸತ್ಯವನು
ಪಾ | ಲಿಸಲು ಹೊಕ್ಕರರಣ್ಯವನು ತ | ದ್ವೈಸನಫಲಭೋಗಿಗಳಿಗಲುವಿರೇಕೆ ನೀವೆಂದ ||೧೧||
ಅವರು ಕುಹಕೋಪಾಯದಲಿ ಕೌ | ರವರ ಕಡಿಸದೆ ಮೂಣರೆಜುನ | ಪವನಜರ ಭಾಷೆಗಳ ಮರೆದಿರೆ
ಜೂಜು ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ಅವರು ಸುಜನರು ನಿಮ್ಮವರು ಬಿಳಿ | ರವರು ಸದಮಲಸಾಧುಗಳು ಕೌ |
ರವರೆಸಾಧುಗಳೆಂದು ತೋರಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ ||೧೨|| ಗಳಹನೆನಿಲಜಗಾಥ
ಗರ್ವದ | ಹುಳುಕನರ್ಜುನನವರ ದೇಹದ | ನೆಳಲು ಮೂಗ್ರಸುತರು ಮಕ್ಕಳು ಪಿಪ್ಪಳಸಾ
ಹಸರು || ಅಳಲಬಹುದರಸಂಗೆ ಗಳಿಗೆಗೆ | ತಿಳಿವನವದಿರೆ ಸಂಗದಲಿ ಮನ | ಮುಳಿವನೆರೆಡಿ
ಟ್ಟಿಹನು ಧರ್ಮಜನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||೧೩|| ಅವರವನವಾಸದ ದಿನಂಗಳು | ನವಗೆ ಸುದಿನ ಸುಖಾನುಭವ
ವನ | ರವಧಿ ತುಂಬಿದಬಳಿಕ ನೋಡಾ ಸಾಧುಗಳ ಪರಿಯ || ನಿವಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಾಮ್ರಾ |
ಜ್ಯವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವರ್ತಿಯಲಿ ಪಾಂ | ಡವರ ಹಂಬಲ ಮರೆವುದುಚಿತವು ಕರ್ಣಹೇಳೆಂದ ||೧೪|| ಬೇವು
ತಾಪರಿಪಕ್ಷವಾದೊಡೆ | ಹಾವುಮೆಕ್ಕಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಡೆ ದ | ಮಾರ್ವಮಾನದ ಕವಿಗೆ ಕಾವೂರುಗಳ ನೆರೆವಿ
ಗಡ || ಅವಿಡಂಬದ ಶಕುನಿಕರ್ಣರು | ಜೀವಸುಖಕ್ಕೆ ತಪ್ಪೊಳಗೆ ದು | ಭಾರ್ವವಿಭೀಕರಹೃದಯ ನುಡಿ
ದನು ಕರ್ಣನರಸಂಗೆ ||೧೫|| ಆಹು ಕಕನಿಯು ಮಾತಿನಲಿ ಸಂ | ದೇಹವೇ ಪಾಂಡವರು ಬಂಧು |
ದ್ರೋಹಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನ ತುಂಬಲು ಕೇಡ ತಹರೆಂಬ || ಈಹದನು ತಪ್ಪುವುದೆ ನಿವತಿ | ಮೋಹದಲಿ
ಬಿಡೆ ಬೀಸಿಬಿದ್ದರೆ | ಕ್ರಾಂತಾರರು ಕೌರವರ ಕಡಿಸುವರೆಂದನಾಕರ್ಣ || ಈಸಿರಿಯ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ ನಿನ್ನವ |
ರೇಸುಹೆಚ್ಚು ಗೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದ | ರೈಸುವನು ನೀ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗದೆ ಪಾಂಡುನೆಂದನರು || ಗಾಸಿಯಾ
ದರು ಗೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟದ | ಹೈಸರದೊಳೆಂದಳಲಿ ಮರುಗುತ್ತ | ಸೂಸಿದೈ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಷೆಯನೆಂದನಾ
ಕರ್ಣ ||೧೬|| ಸೋಗಸು ತಳಿತುದು ತರಳಮನ ತಳ | ಮಳೆಗುಡಿದಂತಾಯ್ತೆ ವರೋಲವು ಕಾ | ಡಿಗೆಯ
ಕೆಸರೊಳಗದ್ದ ನೀಲದಸರಿಗೆ ಸರಿಯಾಯ್ತು || ಮುಗುಳುಗರಗಳ ಬಾಷ್ಪಬಿಂದುವ | ನೆಗುರುಕೋನ
ಯಲಿ ಮಿಡಿದು ಕರ್ಣನ | ಹೊಗಳಿದನು ಬಳಿಕೇನು ಸಿಂಗಿಯಲುಂಟೆ ಸವಿಯೆಂದ ||೧೭|| ಹೋಗಲಾ
ಪಾಂಡವರ ಚಿಂತೆಯ | ನೀಗಿದನು ನೀವಿನ್ನು ನೆನೆವು | ದ್ರೋಗವೇನೆನೆ ನಗುತ್ತ ನುಡಿದರು ಕರ್ಣ
ಶಕುನಿಗಳು || ಈಗಲೇವಿಭವದವಿಲಾಸದ | ಭೋಗದಗ ಳಿಕೆಗಳ ಭುಜದ | ಪಾರ್ಗವವನವರದ್ದವನ
ದಲಿ ತೋರಬೇಕೆಂದ ||೧೮|| ಸಾಡೊಳಗೆ ತುರುಹಟ್ಟಿಯಲಿ ಹೊಲ | ಸಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿದಗೋಕದಂಬವ |
ನೋಡುವುದು ನೆವ ಕುರುಪತಿಯ ಗಾಢದಸಗಾಡಿಕೆಯ || ನೋಡಿ ನಸಿಯಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರನ | ರಾ
ಡುಗಾಡಿನ ಹೊಲನ ಹೊರೆಯಲಿ | ಕೂಡೆ ತನು ಪರಿಮಳದಲೆರವನೆಯಂಗನಾನಿವಹ ||೨೦|| ವನದ
ಚಿಮ್ಮಂಡೆಗಳ ಘೋರ | ಧ್ವನಿಗಳಲಿ ಕಿವಿ ಮೃಗಕುಲದ ಸೋಗ | ಡಿನಲಿ ಸಾಸಿಕ ರಾದ್ರಭೂತಾ
ಲೋಕನದಿ ನಯದ || ಜನಪರರೆ ಬೆದರುವರು ನಿನ್ನರ | ಮನೆಯ ಸತಿಯರ ನೇವುರದ ನು | ಣ್ಣನಿ
ಗಳಲಿ ತನಿಗಂಧದಲಿ ರೂಪುಗಳ ಸೋಗಸಿನಲಿ ||೨೧|| ಸಿರಿಗೆ ಸಫಲತೆಯಹುದು ನಾನಿದ | ನರಿಯೆ
ನೀವವೆಂದ್ವಿಪಿನಾಂ | ತರಕೆ ಗಮಿಸುವುದುಚಿತವೇ ಮನಮುನಿಸು ನೆರೆಬಲಿದು || ಕರಳಿದೊಡೆ ೩೬

ಹುದು ಭೀನುನ | ದುರುಳತನವೀಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹುರುಳು ಹುರಿಯೇರುವುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದನಂಧ
 ನೃಪ ||೨೧|| ಹೂಣ್ ಹೂಗೆವೆವರೋಡನೆ ಸಣಸಿನ | ಸಾಣೆಯಿಕ್ಕುವು ಮಸ್ಯವಕದನವೆ | ಕಾಣವೆಮ್ಮರಿ
 ಕೆಯಲಿ ಸಲುಗೆಯ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಸಾಮದಲಿ || ರಾಣಿಯರ ರಹಿಯಿಂದ ರಂಜಿಸಿ | ಜಾಣಿನಲಿ ಬಹೆವರಸ
 ನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾಣೆಯೆರಡೊಡ್ಡಬಡಿಸಿದರು ನೈಪರ್ಣಶಕುನಿಗಳು ||೨೨|| ಪರಿಮಿತದಲಿವಾರ್ತೆ ನೆಗ
 ಳಿದು | ದರಪನೆಯಲಿದನೈದೆ ಕೇಳಿದು | ಗುರುಪಿದುರಗಾಂಗೇಯಕೃಪರಳಲಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ಕರಿಸಿ
 ನುಡಿದರು ಕರ್ಣಸೌಬಲ | ಕುರುಪತಿಗಳಿಗೆ ಘೋಷಯಾತ್ರಾ | ಭರವನೆರಿದವು ಹೋಹುದನುಚಿತವೆಂ
 ದರನಿಬರಿಗೆ ||೨೩|| ಅವಗಡೆಯನಾಭೀಮ ನಿವೆಂ | ಬವರು ನಿಸ್ಸೀಮರು ಚತುರ್ಬಲ | ನಿವಹ
 ನಿಲ್ಲದು ತುಡುಕುವುದು ತುಳುವುದು ತಪೋವನವೆ || ವಿವಿಧಖುಷಿ ಗಳನೇಡಿಸುವರೀ | ಯುವತಿಯರು
 ಕೈಕಾಲುಮೆಟ್ಟಿನ | ಬವರಗಂಟಿಕ್ಕುವುದು ಲೇಸಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೨೪|| ಸಾರಿದವು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಾ
 ರವು | ದೂರಲಾಗದು ನಿಮ್ಮನಿಬರ | ಮಿಾರಿದೋಡರಣಭಂಗ ತಪ್ಪದು ಹೋಗಬೇಡನಲು || ದೂರ
 ತಾರವು ನಿವಗೆ ನಾಷ್ಟ್ಯ | ಮಿಾರಿ ನಡೆಯುವು ಕಾರ್ಯಗತಿಯಲಿ | ಜಾರುಜಡತೆಯ ಮಾಡೆವೆಂದನು
 ಕೌರವರರಾಯ ||೨೫|| ಆದೊಡಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶುಭದ ಫಲ | ಬೀದಿವರಿಸುವುದೈಸಲೇ ನಿಮ | ಗೀದುರಾ
 ಗ್ರಹವೇಕ್ಕೆ ಕಾಬಿರಿ ಫಲವನೆಗ್ರದಲಿ || ಆದುದಾಗಲಿ ಹೋಗಿಯೆನೆ ದು | ಭೇದಗರುವಗ್ರಂಥಿಕ್ಕಲು
 ಪವಿ | ನೋದತೀಲರು ಭುಜವ ಹೊಯ್ದರು ನೋಡಬಹುದೆನುತ ||೨೬|| ಕೇರಿಯಲಿ ಸಾರಿದರು
 ಕೊಟ್ಟರು | ವಾರಕವನೆಬಲಾಜನಕೆ ಭಂ | ಡಾರಸವೆದುದು ಗಣಿಕೆಯರಿಗಾಭರಣವಾನದಲಿ || ಸಾರಪರಿ
 ಮಳವಸ್ತುಗಳ ಬಲು | ಭಾರಣೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಟ್ಟಿತು | ತೇರುಗಳಮೇಲೊದಗಿತಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ
 ರಾಣಿಯರು ||೨೭|| ಬಿಗಿದಬೀಯಗಬದ್ದರದಬಂಡಿಗಳು ರಾಣೀವಾಸದಂದಣ | ತೆಗೆದು ವೊರಲುವೆ
 ಕಂಚುಕಿಗಳುಗ್ಗ ಡದರಭಸದಲಿ || ಗಗನವಡಗಿತು ಪಲ್ಲವದ ಸ | ತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿನ ಝಲ್ಲರಿಯಝಾ |
 ಡಿಗಳಲಾಡುವಚಮರಸೀಗುರಿಗಳ ಪತಾಕೆಯಲಿ ||೨೮|| ಸವಡಿಯಾನೆಯಮೇಲೆ ಗಣಿಕಾ | ನಿವಹ ದಂ
 ಡಿಗೆಗಳಲಿ ಕೆಲಬರು | ಯುವತಿಯರು ಕೆಲರತ್ನಚಯದಲಿ ರಥನಿಕಾಯದಲಿ || ಯುವತಿಮಯವ್ರೋ
 ಸೃಷ್ಟಿ ಗಣಿಕಾ | ಯುವತಿಯರ ನೆಲನೀದುದೋ ದಿಗುವಿವರಕರೆದುದೋ ಕಾಂತೆಯರನೆ ಕವಿದುದಗಲ
 ದಲಿ||೨೯||ಅರಸಕೇಳೈ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟಾವಳಿಯೆಂಟುಸಾವಿರ | ವರವರೋಧವು ರಾವುತರ ವಾಘೈ
 ಯಲಿಹಯಕೋಟಿ || ಬಿರುದಿನಗ್ಗ ದಭಟರ ಸಂಖ್ಯೆಯ | ನರಿಯನಿಂತಿದು ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ | ಪರು
 ಠವಣೆಗೊದಗಿದಚತುರ್ಬಲವವನಿಪಾಲಕನ ||೩೦|| ನೆರೆದುದಗಣಿತವಂದಿಗಳು ಕವಿ | ವರರು ವಿದ್ವಾಂ
 ಸರು ವಿಧಾವಂ | ತರು ಸುನರ್ತಕಕಥಕಪರಿಹಾಸಕರು ಪಾಠಕರು || ಚರರು ವಲ್ಲರು ಬೇಂಟೆಗಾ
 ರರು | ಪರಿಜನಾವಳಿಸಹಿತ ನಗರಾಂ | ತರದ ಪಯಣದಮೇಲೆಪಯಣದಲರಸನೈತಂದ ||೩೧|| ಅರಸ
 ಕೇಳಿವರತ್ತ ಪಯಣದ | ಭರದಿನೈತರೆ ಮುಂದೆ ವಾಯಸ | ವೆರಡು ತಮ್ಮೊಳು ಕದನಮುಖದಲಿ ವಾ
 ಮದೆಸೆಗಾಗಿ || ಪರಿದವಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ ಹಸುಬನ | ಸರುವು ವಾವುದಿ ಗರ್ವಭನೆ ಬಲ | ಕರಿಯಹಕ್ಕಿಯ
 ತಡೆಯ ಮನ್ನಿಸದೈದಿದನು ಭೂಪ||೩೨||ಅರಸ ಕೇಳೈ ದ್ವೈತವನ ಬಂ | ಧುರನದೀನದತೀರದಲಿ | ಸರ
 ಸಿಯಲಿ ದೀರ್ಘಕಿಗಳಲಿ ನದದಲಿ ವರತಟಾಕದಲಿ || ಬೆರಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೂಡ ಪಾಳೆಯ | ವರಮನೆಯ

ಗುಡಿ ನೆಗಹಿದವು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದವು ಮಂಡವಿಗೆತ್ತಂಪೆಯಭದ್ರಭವನಗಳು ॥೩೪॥ ಕರೆಸಿದನು ಕೀಲಾರಿ
 ಗಳನಾ । ದರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಯ ತುರುಗಳೆಲ್ಲವೆ । ತರಿಸಿ ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿನ ಕೋಟಸಂಖ್ಯೆಗಳ ॥ ಹರಿವೆ
 ಹಾರುವ ಪಂರಿಸುವ ಸೈ । ವರಿವೆ ಮರಳುವ ಮುರಿವೆ ನಿಲುವೆಳೆ । ಗರುಗಳನು ನೋಡಿದನು ನಗುತ
 ನರೇಂದ್ರನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಬೆಳವಿಣಿಲಮಿಡಿಗಲೆವಬಾಲದ । ನೆಲಕೆ ನಿಗುರುವಗಂಗೆದೊವಲಿನೆ । ಹಲಗೆಬೆ
 ನ್ನಿನ ಸಿಡಿಲಮರಿಯನೆ ಮೆರವಹುಂಕೃತಿಯ । ಕೆಲವಿದಿರುಬರೆಲಯದಿಯದ್ರಿಯ । ಹಳಚುವಂತಿರೆ
 ಹರಿವಹಾರುವೆ ಸಲಗನಳ್ಳಿದಾಡುತಿರ್ದವು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲಿ ॥ ತರಿಸಿ ಹೋರಿಯಗವಿಯ ಗೋಳಿಯ
 ಬರಿಸಿದನು ಕೆಲಕೆಲವೆಕ್ಕಪಿಕ್ಕರಿಗಿರಿಸಿದನು ಗೋಲಕ್ಷವಿತ್ತನು ವಿಪ್ರಸಂಕುಲಕೆ ॥ ಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಭಟ್ಟ
 ರಿಗೆ ಮೆ । ಲ್ಲರಿಗೆ ವಿಟರಿಗೆ ನಟವಿಧಾವಂ । ತರಿಗೆ ಬಹುವಿಧಬಹಳವಂದಿಗೆ ಮಾಗಧವ್ರಜಕೆ ॥೩೫॥
 ಅಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಮೊದಲಸ । ಮಂಗನನು ಪತಿಕರಿಸಿ ಹಿಂಡಿನ । ವಂಗಡದ ಗೋಪಾಲನಿಕರಕೆ
 ಕೊಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯ ॥ ಹಿಂಗಿದವು ತುರು ಬೇಟಿಯಾಡಿವು । ಗಂಗಳಿಗೆ ಮದ್ದರೆದು ಕಡಿವಾ ।
 ಗಂಗಳನು ಕೊಡಿಸಿದನು ಪರಿವಾರಕೆ ವಿನೋದದಲಿ ॥೩೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕೈ ಪದ ೯೦೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಂ ಟ ನೆ ಯ ನಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ॥ ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಬ್ಧೈತವನದಲಿ । ಬೆರಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಬೀಡು ಗಂಧ ।
 ವರಗೆ ಕೌಂವಬಲದೊಡನೆ ಮಸೆದುದು ಮಹಾಸಮರ ॥

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ । ಪಾಲ ತುರುಪಳ್ಳಿಗಳ ನೋಡಿ ವೆ । ನಾಳಿ ತಪ್ಪದೆ ಬೇಂಟೆ
 ಯಾಡಿ ಸಮಸ್ತಬಲಸಹಿತ ॥ ಲೀಲೆ ಮಿಗಲಾಪಾಂಡವರ ವನ । ವೇಲೆಯಲಿ ನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದ । ಸೂಳ
 ಸಂಕೇತದಲಿ ನೃಪ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾಳೆಯವೆ ॥೧॥ ಲಾಯ ನಿಡಿತ್ತು ಮುಂದೆ ರಾವುತ । ಪಾಯಕರಿಗೆ
 ಡವಂಕ ಮಂತ್ರಿಸ । ಸಾಯತರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆಡೆಯಾಯ್ತು ಬಲವಂಕ ॥ ರಾಯನರಮನೆಮೌ
 ಕ್ತಿಕದ ಕಳ । ಶಾಯತದ ಬೆಳಗಿನಲಿ ಪಾಂಡವ । ರಾಯರೆಲೆವನೆಗಳನು ನಗುತಿದ್ದುದು ನವಾಯಿಯಲಿ ॥
 ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೌರವೇಶ್ವರ । ನರಸಿಯರು ಲೀಲೆಯಲಿ ಶತಸಾ । ವಿರಸಖೀಜನಸಹಿತ ಹೊರವಂಟರು
 ವಸಾಂತರಕೆ ॥ ಸರಸಿಬದ ನಿಜಗಂಧದಲಿ ತನು । ಪರಿಮಳವ ತಕ್ಕೈಸಿ ವನದಲಿ । ತರಳೆಯರು ತುಂಬಿ
 ದರು ಮರಿದುಂಬಿಗಳ ಡೊಂಬಿನಲಿ ॥೨॥ ಕೆಲರು ಹೊಂದಾವರೆಯ ಹಂತಿಯ । ಕೊಳನ ಹೊಕ್ಕರು
 ಬಿಲ್ವಫಲಗಳ ನಿಲುಕೆ ಕೊಯಿದರು ಕೊಡಹಿ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲುದಿನ ನಿರಿಯ ॥ ಕೆಲರು ಹೂಗೊಂಚ
 ಲಿನ ತುಂಬಿಯ । ಬಳಗವನು ಬೆಂಕೊಂಡರಲಿವರ । ಗಿಳಿಗೆ ಹಾರದ ಬಲೆಗಳನು ಹಾಯ್ಕಿದರು ಕೊಂ
 ಬಿನಲಿ ॥೪॥ ಪಾರಿವದೆ, ಪಾಧ್ಯರನು ನಮಿಸುತ । ವಾರನಾರಿಯರಾನನದಲಿ ಚ । ಕೋರಿಗಳ ಚಾಳೈಸಿ

ದರು ಕೆಲರಂಗಪರನುಳಿಕೆ || ಸಾರದೊಡೆ ಮೆರದುಂಬಿಗಳ ಸುಖ | ಪಾರಣೆಯ ಬೆಸಗೊಳುತ್ತ ನಗುತ
 ವಿ | ಕಾರಿಗಳು ವೆಡ್ಡಿಸಿದರು ನೃಪ ಮುನಿನಿಜಾಶ್ರಮವ ೨೫|| ನೇಪುರದ ದನಿ ಧಟ್ಟಿಸಿತು ವೇ | ದಾವ
 ಳಿಯ ನಿಘೋಷನನು ನಾ | ನಾವಿಭೂಷಣಕಾಂತಿ ಕಣಕಿತು ಮುನಿಸಮಾಧಿಗಳ || ಆವಧೂಜನದಂ
 ಗಗಂಧ | ಪ್ರಾವರಣ ಹುತಚರುಪುರೋಡಾ | ಶಾವಳಿಯ ಸೌರಭವ ಮುಸುಕಿತು ವನದವಳಯದಲಿ ||
 ಹೊಕ್ಕರಿವರಾಶ್ರಮವ ತುರುಗಿದ | ತಕ್ಕರಂತಃಕರಣತುರಗಕೆ | ದುಕ್ಕಡಿಯನಿಕ್ಕಿದರು ತಿರುಹದರರ
 ಡುವಾಘೆಯಲಿ || ಸಿಕ್ಕಿದವು ಧಾಳಿಯಲಿ ಧೈರ್ಯದ | ದಕ್ಕಡರ ಮನಹರಹಿನೋಳಾಹಾ | ಯಿಕ್ಕಿದರು
 ಕಡೆಗಣ್ಣು ಬಲೆಗಳ ಮುನಿವೈಗಾವಳಿಗೆ ||೨|| ಸುಕುಸುವವ ಮುಟ್ಟಿದರು ಧೌತಾಂ | ಶುಕದೊಳಗೆ
 ತಂಬುಲವ ಕಟ್ಟಿದ | ರಕಟುಪಾಧ್ಯರ ಮೋರೆಯನುತೇಡಿಸುತ್ತ ಬೆರಳಿನಲಿ || ಚಕ್ರತಿಯರು ದೀಕ್ಷಿತರ
 ಚಂ | ಡಿಕೆಗಳನು ತುಡುಕಿದರು ಮುನಿವಟು | ನಿಕರಶಿರದಲಿ ಕುಣಿಸಿದರು ಕುಂಚಿತಕರಾಂಗುಲಿಯ ||೩||
 ರಾಯರೆಂಬವರಿಲ್ಲಲಾ ಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾಯ ಕಿಟ್ಟಿದು ಮುಟ್ಟಿದರು ಪಾ | ಧ್ಯಾಯರನು ಶೂದ್ರಿಯರು
 ಸೇಳೆದರು ಮೌಂಜಮೇಖಲೆಯ || ಹಾಯಿದರು ಯಜ್ಞೋಪವೀತಕೆ | ಬಾಯಲೆಂಜಲನಿಡಿಯಬರು
 ವರ | ಲಾಯನುತ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ||೪|| ಕೆದರಿದರು ಗಡ್ಡವನುಪಾಧ್ಯರು | ಬೆದ
 ರಿನಿಂದರಿದೇನಿರವು ಮೊ | ಡಿದವಿಟಾಳವ ಹೇಳುವೆವು ಕುಂಠಿಕುಮಾರಂಗೆ || ಇದು ಮಹಾಬಾಹುಸೇ
 ವಿತಾಶ್ರಮ | ವಿದರ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರವನು ಕೆಡಿ | ಸಿದವರೇ ಕ್ಷಯವಹರು ಹರಹರಯದರಾದ್ವಿಜರು ||೫||
 ಹೇಳಿದೊಡೆ ಕುಂಠಿಕುಮಾರರು | ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದಾವುದೋ ವನ | ಪಾಲಕರು ತಾನ್ವಿಂದು ಪೃಥ್ವೀ
 ಪಾಲನೆಮ್ಮೊಡೆಯ || ಹೇಳಿ ಬಳಿಕರ್ಜುನನ ಭೀಮನ | ಧಾಳಿಯನು ತಹುಡನುತಲತಿಘಾ | ತಾಳಿ
 ಯರು ಮುನಿಜನವ ಬೈದರು ಬಹುವಿಕಾರದಲಿ ||೬|| ಶಾಂತರದೆ ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು ವೇ | ದಾಂತ
 ನಿಷ್ಠರು ಸುವ್ರತಿಗಳ | ಶ್ರಾಂತವೇದಾಧ್ಯಯನಯಾಜ್ಞ ಕಕರ್ಮೋವಿದರು || ಸಂತತಾನುಷ್ಠಾನಪರ
 ರನೆ | ದೆಂತು ನೀವಾಕ್ರಮಿಸುವಿರಿ ವಿ | ಭ್ರಾಂತರ ನೀವನುತ ಜರಿದರು ಕಾಮಿನೀಜನವ ||೭||
 ಬದೆದು ಪದದಲಿ ಕೆಂದಳಿರತೋ | ರಿದವಶೋಕಿಗೆ ಮದ್ಯಗಂಡೂ | ಪದಲಿ ಬಕುಳದ ಮರನ ಭುಲ್ಲವಿ
 ಸಿದೆವು ಕುರುವಕಕೆ || ತುದಿಮೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಹೂದೋ | ರಿದವು ಕಣ್ಣೋರೆಯಲಿ ತಿಲಕವ |
 ಕದುಕಿದೆವು ನೀವಾವಘನಪದವೆಂದರಬಲೆಯರು || ಬಲ್ಲಮೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಶಾಂತರ | ತಲೆಕೆಳಕ
 ಮಾಡುವೆವು ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಲಗಿನಲಿ ಕೊಯ್ದುತ್ತವೆವು ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ ಮನವ || ಎಳನಗೆಗಳಲಿ
 ವೇದಪಾಠರ | ಕಲಕಿ ಮಿಗೆ ವೇದಾಂತನಿಷ್ಠರ | ಹೊಳಸಿ ಮವ್ಯಾಳಿಸುವೆವೆಮಗದಿರಾರು ಲೋಕ
 ದಲಿ ||೮|| ಎನುತ ಕವಿದಾದು ಮತ್ತೆ ಕಾಂತಾ | ಜನ ಸುಯೋಧನನರಮನೆಯ ಸೊಂ | ವಿನ
 ಸಖಿನಿಕುರುಂಬ ತುಂಬಿತು ವರತಪೋವನವ || ಮನಸಿಜನ ದಳ ನೂಕಿತೇಳೇ | ಳೆನುತ ಚೆಲ್ಲಿತು ಮುನಿ
 ನಿಕರ ನೃಪ | ವನಿತೆಯಿದಿರಲಿ ಸುಳಿದರಿವದಿರು ಮಂದಿ ಸಂದಣಿಸಿ ||೯|| ಈಕೆ ಪಾಂಡವಸತಿಕಣಾ
 ತೆಗೆ | ಯಾಕೆಯತಿದಾರಿದ್ರಮಾನುಷ | ಯಾಕೆಯಲ್ಲೊಳಗಿಹಳು ರಾಣೀವಾಸವೆಂಬರಲೇ || ಈಕೆಯ
 ಹುದಲ್ಲದಕೆ ಪಣವೇ | ನೀಕೆ ಬಣಗಕಟೆಂದು ಕಾಂತಾ | ನೀಕ ತಮ್ಮೊಳು ನುಡಿವುದಿದ್ದು ತೋರಿ
 ಬೆರಳಿನಲಿ ||೧೦|| ಕುಣಿವರೆಂದುಗೆಕಾಲ ಝಣಝಣ | ಝಣಝಣತ್ಯುತಿರಭಸ ಮಿಗೆ ಕಂ | ಕಣದ

ದನಿದೋರುವರು ನುಡಿಸುಡಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಂಡದಲಿ || ಮಣಿಮೆಯದ ಕುಂಡಲವನಲುಗಿಸಿ | ಯಣಿಸುವಂತಿರೆ
 ಕೊರಳಹಾರದ | ಮಣಿಗಳನು ಮುತ್ತುಗಳ ಮೆರೆವರು ಮುರಿದಮೌಳಿಯಲಿ ||೧೭|| ಬಳಿಯಲೈದಿತು
 ಮುನಿಗಳಿವರೆಪ | ಒಳವನೆರಸಂಗರುಹಿದರು ವೆ | ಗ್ಗಲಿಸಿ ಭೀಮಂಗಂದರರ್ಜುನಯಮಳರಿದಿನಲಿ ||
 ಉಳಿದರೆಮಗೀವನವಿಟಾಳ | ಪ್ರಳಯವಾದುದು ಕಾಸನಾಂತರ | ನಿಳಯದಲಿ ನಿಲಿಸೆವ್ವನೆಂದುದು ಸಕ
 ಲಮುನಿನಿಕರ ||೧೮|| ಅರಸಲಾಕುರುರಾ ಯನಾತನ | ಬರವು ತುರುಪಟ್ಟಿಗಳ ಗೋವಿ | ಸ್ತರಣಕೋ
 ಸುಗವೈಸೆ ಪಾಳೆಯ ಸಾರ್ವಭೌಮನದು || ಪರಿಸರದಲ್ಲಿದ್ದು ವಿನೋದಕೆ | ತರಣಿಯರು ಬರಲೇಕೆ
 ನೀವ | ಬ್ಬರಿಸುವಿರಿ ನಮ್ಮವರಲಾಯೆಂದನು ಮಹಿಪಾಲ ||೧೯|| ಔಡುಗಚ್ಚಿದನಂಘ್ರಿಯಲಿ ನೆಲ |
 ಬೀಡು ಬಿಡಲೊಡೆದನು ಕರಾಂಗುಲಿ | ಗೂಡಿ ಮುರಿದಾಕಿದನು ಖತಿಯಲಿ ನಿಜಗದಾಯುಧವ || ನೋ
 ಡಿದನು ಕುರುರಾಯನಲಿ ಹೊ | ಯ್ದಾಡಿ ಬರಬೇಕೆಂಬಭೀಮನ | ಮೋಡಿಯನು ನೃಪನರಿದು ಸಂತೈ
 ಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||೨೦|| ಕರೆಸಿದನು ನೃಪವಾರಿಕೇಳಿಗೆ | ವರವಧೂವರ್ಗವನು ಕೇಳಿತ್ತು | ತಿರುಗಿತಂ
 ಗಜಘಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಪುಣರವದ ರಭಸದಲಿ || ಸರಿದಿಳಿದಿಗಿರಿಯೊಂಗುಕ್ಕೆಯಲಿ | ಸುರಿವರಳ ಮುಡಿಯೊಂ
 ದುಕ್ಕೆಯಲಿ | ಭರದಿ ಗಮನಸ್ವೇದಜಲ ಮುಖಮುಖಿಸೆ ದಸೆಡಸಗೆ ||೨೧|| ಬಲುಮೊಲೆಗಳಳ್ಳಿರಿಯಲೇ
 ಕಾ | ವಳಿಗಳನು ಕಲಕೊತ್ತಿ ಮೇಲಾದ | ಕಳಚಿ ನಡಗಿಸಿ ನಡುವನಂಜಿಸಿ ಇಭಿನವೆಂಡಲವ || ಅಳಕ
 ನಿಕರವ ಕುಣಿಸಿ ಮಣಿಕುಂ | ಡಲವನಲುಗಿಸಿ ಹಣೆಯ ಮುತ್ತಿನ | ತಿಲಕವನು ತನಿಗದರಿ ನಡೆದುದು
 ಕೂಡೆ ಸತಿನಿಪದ ||೨೨|| ತಾರಕಿಗಳುಳಿದಂಬರದ ವಿ | ಸ್ತಾರವೋ ಗತಹಂಸಕುಲಕಾ | ಸಾರವೋ
 ನಿರ್ಮಲತಪೋವನವೆನಲು ರಂಜಿಸಿತು || ಸಾರಿಯರ ದಳ ತಿರುಗಿದೊಡೆ ತನಿ | ಸಾರಭದದಳ ತೆಗೆಯ
 ದಾಕಾಂ | ತಾರದೊಳಗೇನೆಂಬಿನಾಸೌಗಂಧಬಂಧುರವ ||೨೩|| ಅರಸ ಕೇಳಿ ವಾರಿಕೇಳಿಗೆ | ಕುರುಪ
 ತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಶತಸಾ | ವರಿಸರೋಜಾನನೆಯರೈದಿತು ವನವನಂಗಳಲಿ || ಪರಿಮಳದ ಪಸರಣದ
 ಪದ್ಮಾ | ಕರಸಹಸ್ರದ ಸಾಲ ಸುಮನೋ | ಹರಮಹೋದ್ಯಾನವನು ಕಂಡೈತಂದರಬಲೆಯರು ||೨೪||
 ರಾಯಕುವರರು ಸಚಿವಮಂತ್ರಿಸ | ಸಾಯತರಮಕ್ಕಳು ಚಮೂಪರ | ನಾಯಕರ ನಂದನರು ವಿಟರು
 ವಿನೋದಿಗಳು ಪುರದಾ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆ ರಾವುತ | ಪಾಯಕರಸುತರಾಳಮೇಳ ನ | ವಾಯು
 ಗಳ ನಾಗರಿಕರೈದಿತು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||೨೫|| ತವಗ ತಳಿ ಮುಳುವೇಲಿ ಬಾಗಲ | ಜವಳಿಗದ
 ಬೀಯಗದಲ್ಲಿದ್ದು | ಬಿವಿಜವನವುದ್ದಂಡತರಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ || ಯುವತಿಯರ ದಳ ನೂಕಿತು
 ದಕೋ | ತ್ವನವೃಥಾಕೇಳಿಯಲಿ ಕನಕೋ | ದ್ಭವಕವಾಟವನೊಡೆದು ಕರದರು ಕಾಹಿನವರುಗಳ ||೨೬||
 ಆರವರು ಕರವವರೆನುತಸುರ | ವೀರರಾಕಿತು ಬಾಗಲಲಿ ನೀ | ವಾರೆನಲು ತೆಗೆ ಕದವನರಿಯಾ ರಾಯ
 ನರಮನೆಯಾ || ವಾರಸಾರಿಯರವನಿಪತಿಯ ಕು | ಮಾರಂದೆ ಬೇಹವರು ಸರಸಿಯು | ವಾರಿಕೇಳಿಗೆ
 ಬಂದವೆಂದರು ಗಜು ಗರ್ಜಿಸುತ ||೨೭|| ಹೊಗಬಹುದೆ ಗಂಧರ್ವರಾಯನ | ಮಗನವನವಿದು ನೋ
 ಡಿದೊಡೆ ದೃಗು | ಯುಗಳದವೆ ಸೀವುದುಕಣಾ ಫಡ ಹೋಗಿಹೋಗಿಯೆನೆ || ತೆಗೆ ವಿಕಾರವೆನವೊಡನೆ
 ತೆಗೆ | ತೆಗೆ ಕದವ ಗಂಧರ್ವನಾರಿಗೆ | ಮಗನದಾವವನನುತಹೊಕ್ಕರು ತಳಿಯ ಮುರಿದೊಡೆದು ||೨೮||
 ಬರಲಿದವು ಕಹಳೆಗಳು ಕಾಹಿನ | ಸುರಭರು ನರೆದಸಿಮುಸಂಡಿಯು | ಪರಶುಮದ್ಗು ರಚಾಪಮಾರ್ಗ

ಣಸುಬಳಸೂನಗೆಯ || ಹರಿಗೆಬಡ್ಗ ದಲರಿಭುಜರ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿದರು ಗಂಧರ್ವಭುಜರಿಗೆ | ಕುರುಪತಿಯ
ಸುಭುಜರಿಗೆ ತೊಡಕಿತು ತೋಟಿ ತೋಪಿನಲಿ ||೨೯|| ಚೆಲ್ಲಿದರು ಚಪಳೆಯರು ಮುನಿಜನ | ಪೆಲ್ಲ ಪಾಂಡ
ವರಾಶ್ರಮದ ಮೊ | ಗ್ಗಲ್ಲಮೊನೆಗಣೆ ಮೊರದು ಮುರಿದವು ಮೊನೆಯಮುಂಬಿಗರ || ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳ
ಯವತಿಯರ ನಾ | ನಲ್ಲ ಕಾಣೆನು ಕಾನುಕರು ನಿಂ | ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹರಿದರವನೀಪತಿಯ ಪಾಳೆ
ಯಕೆ ||೩೦|| ಬರಿಯಮಕ್ಕಳ ತಂಡವೇ ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದುದವದಿರನುರಬಿ ದಿವಿಜರು | ಜರೆದು ನೂಕಿತು
ತೋಪಿನೊಳಬಿದ್ದವರ ಹೊರವಡಿಸಿ || ಮುರಿಚು ತಳಿಗಳ ಬಲಿದು ಬಾಗಲ | ಹೊರಗೆ ನಿಂದರು ವಾರಿ
ಕೇಳಿಯ | ಮರೆದು ಶೋಣಿತವಾರಿಕೇಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ ನೀವೆನುತ ||೩೧|| ನೈಪಸುತರ ಪಡೆಲಕೆ ಬಂದಿತು |
ವಿಪುಳಬಲ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದೊ | ಯೈಪಸರರ ಗಂಧರ್ವಸುಭುಜರನೆನುತ ಸೂಟಿಯಲಿ || ಕುಪಿತರ
ರೆಯಟ್ಟಿದರು ತೋಪಿನ | ಕಪಿಗಳಾವೆಡೆ ಕಾಣಬಹುದನು | ತುಪಚರಿತರೊಳಸರಿಯೆ ಹೊಗಿಸಿದರವರ
ನಾವನವ ||೩೨|| ಬಂದಬಲ ಹೇರಾಳ ತೆಗೆತೆಗೆ | ಯೆಂದು ತೋಪಿನಕತೆಗೆ ಹಾಯಿದು | ನಿಂದು
ನೆರಹಿದರದುಗಂಧರ್ವರು ಭುಜವ್ರಜವ || ಬಂದುದಮನಡುವನಕೆ ಕೆರೆವ | ವೃಂದವನು ಕರೆದರು
ವಿನೋದಕೆ | ಬಂದಿರೈ ನಾರಾಚಸಲಕ್ರೀಡೆಯಿದೆಯನುತ ||೩೩|| ಮುರಿಯಿಸುತ ಗಂಧರ್ವಬಲ ಮು |
ಕ್ಕುರಿಕಿ ಕೆರೆವಬಲವ ತತ್ತರ | ದರಿದು ತರವರವಿಲ್ಲಿನಿಸಿ ಹೊಗಿಸಿದರು ಪಾಳೆಯವ || ಹೊರಗುಡಿಯ
ಹೊರಪಾಳೆಯದ ಭುಜ | ರರುಹಿದರು ಕುರುಪತಿಗೆ ಖತಿಯಲಿ | ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನಕ್ಷಾಹಿಣಿ
ಯನಾಯಕರ ||೩೪|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿತಿಚಾತುರಂಗವ | ದೆಲ್ಲ ಕವಿದುದು ಹೊಕ್ಕು ದಿವಿಜರ | ಚೆಲ್ಲಬಡಿ
ದರು ಚಾಚಿದರು ತೋಪಿನ ಕವಾಯದಲಿ || ನಿಲ್ಲದಾಕಿದರಂತಕನ ಪುರ | ದೆಲ್ಲಿಯಲಿ ಹೆಕ್ಕಳದ ಬಡು
ಗದಿ ಫುಲ್ಲಣೆಯ ಖಣಿಖಟಲಗಾಢಿಕೆ ಕಂಟಿಸಿತು ನಭವ ||೩೫|| ಬಲದ ಒದಫುಟ್ಟಣೆಗೆ ಹೆಮ್ಮರ | ನುಲಿ
ದು ಬಿದ್ದವು ಸಾಲವೂಗಾ | ವೆಳಿಕಪಿತ್ಥಲವಂಗ ತುಂಬುರ ನಿಂಬ ದಾಳಿಂಬ || ಫಲಪಲಾಶರಸಾಲಶ
ಮಿಗು | ಗ್ಗುಳ ಮಧೂಕಾಶೋಕ ಬಿಲ್ವಾ | ಮಲಕ ಜಂಬೀರಾದಿಗಳು ನುಗ್ಗಾ ಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೬||
ಕದಡಿದವು ಸರರಸಿಗಳು ಕೆಡೆದವು | ಕದಲಿಗಳು ಗೊನೆಸಹಿತ ಮುಂಡಿಗೆ | ಮುದುಡಿ ನೆಲಕೊರಗಿದವು
ಮಿರುಗುವನಾಗವಲ್ಲಿಗಳು || ತುದಿಗೊನೆಯ ಚೆಂದೆಂಗು ಬರ್ಜೂ | ರದಲಿ ಕಾಣೆನು ಹುರುಳಿನಾರಂ |
ಗದ ವಿರಾಮವನೇನನೆಂಬೆನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೩೭|| ತೋಟ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಮುರಿದುದು
ತೋಟಿಯಲಿ ನಮ್ಮವರು ಹಗೆಗಳ | ಘಾಟವವರಾಚೆಯಲಿ ದುರ್ಬಲ ನಮ್ಮದೀಚೆಯಲಿ || ಆಟವಿ
ಕದಳ ಹೊಯ್ದು ಮಿಂಡರ | ಮಿಾಟನೆತ್ತಿದರವರು ಕಾಟನ | ಕೋಟಲೆಗೆ ನಾವೊಲ್ಲೆ ವೆಂದರು ಚಿತ್ರ |
ಸೇನಂಗಿ ||೩೮|| ಅವರು ಮರ್ತ್ಯರು ನಮ್ಮದಕಟಾ | ದಿವಿಜರವಿಧಿಯಾದುದೇ ಕವಿ | ಕವಿಯೆನುತ
ಬೇಹವರಿಗತ್ತನು ರಣಕೆ ವೀಳೆಯವ || ಗವಿಯ ಗರುವರು ಗಾಢಿಸಿತು ಮೂ | ನವರ ಮುರುಕೆ
ಮುರಿದುದಿಸುರ | ನಿವಹ ಸುಡಲಾಹವವನೆನುತೈದಿದರು ಸೂಟಿಯಲಿ ||೩೯|| ಆತುದಿದು ತೋಪಿನಲಿ
ಗಂಧ | ವಾರ್ತೀರಕವ ಸೈರಿಸುತ ಒದ | ಘಾತಧೂಳಿಪಟಲ ಪರಿಚುಂಬಿಸಿದುದಂಬರವ || ಭೀತಿ
ಬಿಟ್ಟುದೆ ಮನುಜರಿಗೆ ನ | ಮ್ಮಾತಗಳ ಕೂಡಹುದಲ್ಲೆ ಕಾ | ಲಾತುದೇ ಕಲಿತನವೆನುತಕ್ಕೊಂಡರವಗ
ಡಿಸಿ ||೪೦|| ಆರು ನಿಲುವರು ದೇವತೋಕದ | ವೀರರಲ್ಲಾ ವಿಗಡರಸುಗೆಯ | ಭೂರಿಬಾಣದ ಹಿಂಡು

ತರಿದವು ಹೊಗುವಗಂಡಿಗರ || ವಾರುವನ ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಮದ | ವಾರಣಂಗಳ ಕೊಡಹಿದವು
ಹೊಂ | ದೇಗು ಮುಗ್ಗಿದವೊಗ್ಗು ಮುರಿದುದು ಮಿಗುವಕಾಲಾಳ ||೪೧|| ಮುರಿದುದಿದು ಗಂಧರ್ವಬಲ
ಮಿ | ಕ್ಕು ರುಬಿಕೊಂಡೇ ಬಂದುದಗ್ಗದ | ಗರುವರಳಿದುದು ಬರಿಯದುರುಯಶ್ರವಳಿದುದರಸಂಗೆ ||
ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳಹಣ | ಹೊರಳಿಗೊಟ್ಟಿತು ಪಾಳೆಯದ ಗೋಪುರದ ಹೊರಬಾಹೆಯಲಿ ನಿಂದು
ದು ಬಳಕೆ ಬೇಡವರು ||೪೨|| ಮುರಿದು ಬರುತ್ತದೆ ಜೀಯ ಸಾಯಕ | ರುರಿವವರ ಬಲುಗಾಯದಲಿ
ಕು | ಕ್ಕು ರಿಸಿದರು ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ಕಡೆವೆನದ ಕಾಹಿನಲಿ || ಮರಳಿ ಪಾಳೆಯ ಬಿಡಲಿ ಮೇಣ್ಣಗೆ | ಯಿರಿ
ತಕಂಗೈಸುವರ ಬಿಡು ಕೈ | ಮರೆಯಬೇಡನೆ ಬೆರಳ ಮೊಗಿನಲರಸ ಬೆರಗಾದ ... ||೪೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮೮ ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳನುಸ್ತು.

ಹ ತ್ತೋಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

— — — — —

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯದಳವನು ಮುರಿದು ಕಾರವ | ರಾಯನನುಜರು ಸಹಿತ ಗಗನಕ್ಕೆ | ಹಾಯಿದನು ಗಂಧ
ರ್ವಪತಿ ಸುರಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ |

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ತಿ | ಪಾಲ ವನಪಾಲಕರ ಜಗಳದೊ | ಳಾಳು ನೊಂದುದು ಧರೆಗೆ
ಬಿದ್ದು ಮು ತೋಟತೋಟಿನಲಿ || ಅಲಿಗಳ ಕೀಳ್ನೋಟದೊಲಹಿನ | ಮರಳಿಯುಬ್ಬೆಯ ಸೂಲ ದುಗು
ಡದ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡಮನದಲಿದ್ದನು ಕಾರವರರಾಯ ||೧|| ಜೀಯ ದುಗುಡವಿದೇಕೆ ದಿವಿಜರ | ರಾ
ಯತಿಖಿಯನುನಿರುತಿಜಲಧಿಪ | ವಾಯುಧನದಶಿವಾದಿಗಳ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮೂವಡಿಯ || ರಾಯಭಟರಿಂದ
ನೇಮಿಸಾ ಸುರ | ರಾಯನೊರನ ಹಾಡುಗರ ಹುಲುನಾಯಕರಿಗಿನಿಶೇಕೆ ಖತಿ ಬೆಸೆಸಂದನಾಕರ್ಣ ||೨||
ನೇಮವಾಯಿತು ಸುಭಟರೊಳಗೆ ಸ | ನಾಮರೆದ್ದರು ಕರ್ಣಸೌಬಲ | ಭೂಮಿಪತಿಯನುಜಾತಬಾಹಿ ಕ
ಶಲ್ಯನಂದನರು || ಸೋಮದತ್ತನ ಮಗ ಕಳಿಂಗ ಸು | ಧಾಮಚಿತ್ರಮಹಾರಥಾದಿ ಮ | ಹಾಮಹಿ
ಮರನುವಾಯ್ತು ಗಜಹಯರಥನಿಕಾಯದಲಿ ||೩|| ನೂಕಿದರು ಮುಂಗುಡಿಯವರು ಬನ | ದಾಕೆಯಲಿ
ಹೊಯ್ದರು ವಿರೋಧಿ ದಿ | ವೌಕಸರನಿಕ್ಕಿದರು ಸಿಕ್ಕಿದರುರವ ಸುಬಳದಲಿ || ಆಕೆವಾಳರು ಕರ್ಣಶಕ್ತ
ನಿಗ | ಳೇಕೆ ನಿಲುನರು ಬಿರುದುಪಾಡಿನ | ನೇಕಭಟರೊಳಬಿದ್ದು ತಿವಿದರು ಬೆರಸಿ ಪರಬಲವ ||೪||
ಮತ್ತೆ ಮುರಿದುದು ದೇವಬಲ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ತಿವಿದರು ಕಾರವನ ಭಟ | ರತ್ತಿಹಾಯ್ತಿದರಡುಗಂಧ
ರ್ವರಭಟವ್ರಜವ || ತೆತ್ತಿಸಿದಕರದೇರ ಸುರಿಗರು | ಳೊತ್ತುಗೈಗಳ ತಾಳಿಗೆಯ ತಲಿ | ಹೊತ್ತು ರಕ್ತ
ದರಹಿಯಲೋಡಿತು ಸೇನೆ ಸುರಪುರಕ್ಕೆ ||೫|| ಹುಯ್ಯಲಾದುದು ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಬಯ್ಯಲೇತಕೆ ಬೇರೆ
ಗಾಯದ | ಮೆಯ್ಯಬಿಸುಟಾಯುಧದ ಚೆನ್ನಲಿ ಬಿಟ್ಟುಮಂಡೆಗಳ || ಸುಯ್ಯಬಹಳದಭಟರು ತೊದಳಿಸು
ತೊಯ್ಯನೆಂದರು ಜೀಯ ಕರ್ಣನ | ಕಯ್ಯಲಮರರ ಜೀವವದೆ ಜಾರುವುದು ಹಿತ ನಿಮಗೆ ||೬|| ಕಳವ

ಳಿಸದಿರಿ ಧನುವ ತಾಹೆ | ಬ್ಬಲವ ಕರೆಕರೆ ಹುಲುಮನುಷ್ಯರ | ಬಲುಹುಗಡ ಬಯಲಾಯ್ತು ಗಡ ಗಂ
 ಧರ್ವರಾಟೋಪ || ನೆಲನೊಳೊಕ್ಕರೆ ಶೋಣಿತಕೆ ರಾ | ಟಳವ ಹಿಡಿ ಬರಹೇಳು ಶಾಕಿನಿ | ಕುಲವ ಡಾ
 ಕಿನಿಯರನು ನೆತ್ತರು ಗುಡುಹಿ ಕೈನೆಯರ || ೭ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ದಿವಿಜರ | ಸೇನೆಯಲ್ಲಾ ಭತ್ತ
 ಚಮರ ವಿ | ತಾನದಲಿ ನಭವಿಲ್ಲ ನೆಗಹಿದ ಸಬಳಸೆಲ್ಲಿ ಹಕೆ || ಮೈನುಸುಳ ಕಾಣೆನು ಸಮಾರನ | ಭಾ
 ನುಕಿರಣದ ಸುಳಿವನಿಶ್ವರ | ತಾನೆಬಲ್ಲ ನು ಶಿವತಿವನೆ ಜೋಡಿಸಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೮ || ತಿನ್ನಡಗ ಕೊ
 ಯ್ತುಣನ ಮನುಜರ | ಬೆನ್ನು ಲಾಗಿ ತನಿಗರುಳನಕಟಾ | ಕನ್ನಿಗಳಿರುದ್ಯಾನವನವನು ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆದಿರಲಾ ||
 ಮುನ್ನು ಮುರಿದವರಾರೆನುತ ವಿ | ತ್ವನ್ನರನು ತೊಲಗಿಸುತ ಸುರಸನ | ಮನ್ನಣೆಯ ಗಂಧರ್ವಬಲ
 ಬೆರೆಸಿದುದು ಪರಬಲವ || ೯ || ಹೊಯ್ದರೊಳಬಿದ್ದವರ ಮುಂದಲೆ | ನಾಯ್ದು ತಿವಿದರು ಮುರಿದ
 ಮೂಳೆಯ | ಹೊಯ್ದು ಕರುಳಿನ ಮಿದುಳ ಚೋರಿನ ಬಸಿವ ಶೋಣಿತದ || ಕೈಯುಗಳ ಖಣಿಕಟಿಲ
 ಹೊಯ್ಲಿನ | ಬಾಯ್ದಣಿಯ ಬೈಗುಳಿನಲುಭಯದ | ಕಯ್ದುಗಾರರು ನಿಗಿದರು ನಿಜಪತಿಯ ಹಣರಿ
 ಣವ || ೧೦ || ಬಿಟ್ಟಸೂಟಯ ಕುದುರೆಗಾರರ | ನಿಟ್ಟಿಡೆಯಲೆಕಿದಮದೆಭದ | ಫಟ್ಟುಗಳನುಬೈದ್ದು
 ಹರಿಸುವ ರಥದವಾಜಗಳ || ಬಿಟ್ಟನಾರಾಚದ ವಿಘಾತದೊ | ಳಿಟ್ಟಸೆಲ್ಲಿಹ ಸಬಳಬಿಟ್ಟೀ | ರಿಟ್ಟಿಗಳ
 ಮಳೆ ನಾದಿದವು ಕಾದಿದರು ಚೂಣಿಯಲಿ || ೧೧ || ಮುರಿದಚೂಣಿಯಭೂರು ತಂದರು | ಬಿರಿಸಿನರೆ
 ನೆಲೆಗಿದು ನಿಹಾರದೊ | ಳಿರಿದು ನೆರೆಸೊಪ್ಪಾಗಿ ಸಾರಿದು ಸರಿದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ || ಸುರಿಯಲಂಬರುಣಾಂ
 ಬುಗಳ ನದಿ | ಹೊರಮರಿಯ ದೊರೆನಿಕ್ಕಿದರುಹೊ | ಬೈರಿದಿರಿವದನಿ ಫಟ್ಟಿಸಿತುನಿಸ್ಸಾಳಯದದ
 ನಿಯ || ೧೨ || ನೂಕಿದೊಡೆಕರ್ಣಾದಿದೊರೆಗಳ | ಡಾಕನಾನುವರಾರು ದಿವಿಜಾ | ನೀಕದಲಿ ಧಕ್ಕಡರು
 ಸುರು ದುವ್ಯಾಳಿಸಿತು ನಭಕೆ || ತೋಕಿದವು ನಾರಾಚ ದೆಸೆದಸೆ | ಯೋಚರಿದವು ಸರಳನೆನೆ ಸ |
 ವ್ಯಾಕುಳರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹಿಂಡಿದವಸುವನತಿಬಲರ || ೧೩ || ಮುರಿದುದಾಗಂಧರ್ವಬಲ ಹೊ | ಕ್ಕಿರಿದು
 ಕೆರೆವರಾಯದಳದಲಿ | ಕುರುಹಿನವರೆಪ್ಪಿದರು ಖಚರೀಜನದ ಕುಚಯುಗವ || ಉರುಬಿತ್ತರೆನೆಲೆ ಚಿತ್ರ
 ಸೇನನ | ಸೆರೆಗ ಹಿಡಿದುದು ಸಮರಹೊಯ್ತು | ಯ್ಕುರಿಮನದ ಕನ್ನಿಗಳನೆನುತೇರಿದನು ಮಣಿರ
 ಥವ || ೧೪ || ಧನುವ ಕೊಂಡನು ತನ್ನ ತೂಕದ | ವಿನುತಭೂರೊಗ್ಗಾಯ್ತು ವಾದ್ಯ | ಧ್ವನಿಯ
 ಧಟ್ಟಣೆ ಧಾತುಗೆಡಿಸಿತು ಜಗದ ಜೋಡಿಗಳ || ಮನುಜರಿವದಿರ ಮುರಿದು ಬಹಭಟ | ರನಿಮಿಷರು
 ಬಯಲಾಯ್ತು ಕಟಕಟ | ದನುಜರಿಪುಗಳ ದೆಸೆಗಳಳಿದವೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೫ || ನೂಕಿದನು ಗಂಧ
 ವರ್ಸೇನೆಯೊ | ಳಾಕೆವಾಳರ ಮುಂದೆ ತಾನವಿ | ವೇಕಿಯೋ ದೊರೆತನದಲ್ಲಿದ್ದನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ ||
 ಸೋಕಬಹುದೇ ಕರ್ಣಕೆಲಬಲ | ದಾಕೆವಾಳರ ಕೊಂಬನೇ ನೆರೆ | ತೋಕಿದನು ಗಂಧರ್ವಜಲಧಿಯ
 ನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೬ || ಗಾಯವೆಡೆದರು ಕೆಲರು ನೆಲದಲಿ | ಲಾಯನಿಡಿತು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಪೂ |
 ರಾಯದೆಸುಗೆಗೆ ಹಸುಗೆಯಾದರು ಭಟರು ದೆಸೆದಸೆಗೆ || ಅಯುಧದ ಮೆದೆಯೊಟ್ಟಿತಾಕ | ರ್ಣಾಯ
 ತಾಸ್ತ್ರನ ಕೆಣಕಿ ಖೇಚರ | ರಾಯದಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ದೊರೆ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಾಹವವ || ೧೭ ||
 ತೊಲಗು ಮರ್ತ್ಯರಿಗೀಸದರ್ಪದ | ಕಲಿತನವೆ ಫಡ ನಿಮಿಷ ಸೈರಿಸು | ಹುಲುಭಟರ ಹುರಿದಿಪ್ರತಾ
 ಪಾನಳನ ಸೆಗಳಿಯಲಿ || ಅಳುಕುವುದೆ ಖಚರೀಂದ್ರಜಲಧರನಿಲವೊ ತೋರಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಕಲೆಯ

ನೆನ್ನೊಡನೆ ಸುತ ಬೋಬ್ಬಿದೆಚ್ಚ ನಿನಸುತನ ||೧೮|| ಹೇಳಬಹುದೆ ಸುರೇಂದ್ರಭವನದ | ಸೂಳೆಯರ
 ಸೂಳಾಯತದ ವಾ | ಚಾಳತನವೇ ನೆರೆವೆ ನಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಿದ್ಯೆಯಲಾ || ಆಳುತನದಂಗದಲಿಬಹರೆ
 ಶ | ರಾಳಿಯಲಿ ಮಾತಾಡೆನುತ ಕೆಂ | ಗೋಲಿನಲಿ ಸಲೆ ಹೂಳಿದನು ಉದ್ಯಾನವನತಳವ ||೧೯||
 ಪೂತುಮೆಯು ಮರ್ತ್ಯರಲಿ ಬಿಲುವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯ ಕಿರುದುಂಟಲಾ ತಾ | ನೀತ ಕರ್ಣನೆ ಕೌರವೇಂ
 ದ್ರಗೆ ಬೇಹುಭೂನಿವನೇ || ಆತುಕೋಳಾಬೊಡೆಯನುತ ದಿ | ಗ್ವಾತ್ರನಂಜಿನಲಡಗೆ ರಿಪುಶರಾಜಾತ
 ವನು ಹರಗಡಿದು ಕರ್ಣನ ಧನುಜ ಖಂಡಿಸಿದ ||೨೦|| ಇದುಶರಾವಳಿಯಹುದು ಸರಿಗಮ | ಪಧನಿಗಳ
 ಸರವಲ್ಲಲಾ ಸೇ | ರಿದಧನುರ್ವಿದ್ಯಾತಿಶಯಯೋಗ್ಯತೆ ವಿಶೇಷವಲಾ || ಇದೆ ಮನಃಪ್ರಸಾರ ಕಲಹ
 ನೋಡೆನು | ತೊಡರು ಹೊಸಚಾಪದಲಿ ಕಲಿ ಚಿ | ಮ್ನಿದನು ಚಾಮಾಕರಸುರೇಖಾವಳಿ ಶಿಲೀಮು
 ಖವೆ ||೨೧|| ಕಡಿದು ಗಂಧರ್ವನ ಕರೌಘವ | ನಡಸಿ ನಟ್ಟವು ಕರ್ಣಶರ ಸೈ | ಗೆಡಹಿದವು ಕಿಂಪು
 ರುಷ ಗುಹ್ಯಕ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ || ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊದರದ್ದು ಬಲ ಸಂ | ಗಡಿಸಿ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ
 ಕರ್ಣನ | ಬಿಡುಸರಳಬೀದಿಯಲಿ ಬೆದರದೆ ನೂಕಿತಳವಿಯಲಿ ||೨೨|| ಸಂಧಿಸಿತು ಪತೆ ಚಿತ್ರಸೇನನ |
 ಹಿಂದೆ ನಿಲಿಸಿ ವಿರೋಧಶರಹತಿ | ಗಂಧವಳಿಯದೆ ಮುತ್ತಿದುದು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ರಥವ || ಮುಂದು
 ಗೆಟ್ಟನು ಕರ್ಣನೆ ಕೈ | ಗುಂದಿದರು ಸೌಬಲಸುಯೋಧನ | ನಂದನರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿ ಸಮಸ್ತ
 ಪುನಾರ ||೨೩|| ನೋರಜನೆರಕೆಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ಹೆ | ಮ್ನರದ ಪೊದಲಳುಕುವದೆ ಫಡ ಕಾ | ತರಿಸ
 ದಿರಿ ಕೌರವರನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ಬೋಬ್ಬಿರಿದ || ಶರನಿಧಿಗೆ ಬಡಬಗ್ಗು ಮುನಿವವೊ | ಲುರುವ
 ಣಿಸ ಹೆಬ್ಬಲವನೊಂದೇ | ಸರಳಿನಲಿ ಸವರಿದನು ಸುಳಿಸಿದನಾಕಿ ನಿಜರಥವ ||೨೪|| ಗೆದ್ದದೇ ರಣವೆ
 ಲವೊ ಬಿವಿಜರ | ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸೂಳೆಯರ ಚೌರಿಗೆ | ಬಿದ್ದಿನರ ವೀಳಿಯದ ಬದಗರು ಭಟರ ಮೋಡಿ
 ಯಲಿ || ಹೊದ್ದದೊಡ್ಡ ಹುರುಳಹರೆ ಭಯರಸ | ಗದ್ದೆಗೆಯ ಮಂಜಡಿಕೆ ಮನದವ | ರಿದ್ದು ಫಲವೇ
 ನೆನುತ ಕೈವಾಡಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೨೫|| ನೊಂದುದಾತನ ಪೊರೆಯ ಸುಭಟರ | ಸಂದಣಿಗಳೆಕ್ಕಲಿಸಿ
 ಬಿದ್ದುದು | ಮುಂದೆಬಲು ಗಂಧರ್ವಬಲವಿನಸುತನ ಶರಹತಿಗೆ || ಬಂದುನಿಮಿಷಕೆ ಮತ್ತೆ ಪಡಿಬಲ |
 ಬಂದುದಗಣತ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ವೃಂದ ಮುಕ್ಕುರುಕಿದುದು ಕರ್ಣನ ರಥದ ಮುಂಕಣಿಯ ||೨೬||
 ಅರಸ ಕೀಳೀಚೆಯಲಿ ಕೌರವ ರರಸ ಬಂದನು ಸರ್ವದಳಸಹಿ | ತೆರಡುಬಲದಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಗೆ ಬಿರಿದು
 ದವನಿತಳ || ಸರವೃಕ್ಷೋದರ ನಕುಲ ಮೊದಲಾ | ದರು ಕುತೂಹಲವಿವರಸುತ್ತಣ | ಮೊರಡಿಗಳ
 ಮೇಲಿದ್ದ ನೋಡಿದರೇ ಮಹಾಪವವ ||೨೭|| ತೆಗೆಸಿದನು ನೃಪ ನಿನಸುತನ ಮು | ತ್ತಿಗೆಯು ನೆರೆ
 ದೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸೂಸುವ | ಹೊಗರಗಣಗಳ ಮೊಯ್ವತಾಯುಧಕಡಿವಪರಶುಗಳ || ಬಿಗಿಯಸಬಳದಲೋ
 ಡಿಸುವ ಲಾ | ಡಿಗಳ ಚಿಮ್ಮುವ ಸುರಗಿಗಳ ಕಾ | ಳಗದ ರಾದ್ರಾಟೋಪ ರಂಜಿಸಿತಮರರಾಲಿಗಳ
 ||೨೮|| ನೂಕಿತದು ತೋಸಿತುಬಿಗಿ ಮಗು | ಳಾಕಿತದು ಪಾಳೆಯಕೆ ಮುರಿದು | ದಿವಾಕಸರು ಜಾರಿ
 ದರು ಜೋಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕುರುಬುವ || ತೋಕುವರು ಗಂಧರ್ವರು ಭಯಾ | ನೀಕದೋಹರಿಸಾಹರಿ
 ಯಸು | ವ್ಯಾಕುಲರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು ಪವನಜಾದಿಗಳು ||೨೯|| ಈಸುಕೊಂಡಾಡಿದರೆ ಸುರರುಪ |
 ಹಾಸನಾಡುವರೆಮ್ಮ ನೆನುತ ಮು | ಹಾಸಗರ್ವರು ಚಿತ್ರಸೇನನ ಮನ್ನಣೆಯಭಟರು || ಪಾಶಚಕ್ರಮು

ಸುಂಡಿ ಪರಿಘ | ಪ್ರಾಸ ಪರಶುಕೃಪಾಣಸುಬಳಿತ | ರಾಸನಾದಿಯ ಕೈದುಗಾರರು ಕವನಕನವಾಯ್ತು
 ಜೋಡುವಾಡಿತು ಖಚರಬಲ ಕೈ | ಗೂಡಿ ಕವಿದುದು ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಜೋಡಿಯಲಿ ಜಝ್ಜುರಿಸಿದ್ದರು
 ಮುಂದೆ ಮುಂಗುಡಿಯ || ಆಡಿದೊಡೆ ಹಾವಿಂಗಿ ಹದ್ದಿನ | ಕೂಡೆ ಮರುಕವೆ ಫಡ ಯನುತ ಕೈ |
 ಮಾಡಿದರು ರಿಪುಭಟರು ನಿಂದರು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೩೧|| ಗಳಿಯಹುಂಡಿನಮೇಲೆ ಗಿಡಗ | ಬಳ
 ಗ ಕವಿದಂದದಲಿ ಸೂಟಿಯ | ಲಳವಿಗೊಡ್ಡಿದಚಾತುರಂಗವೆ ಚಿನಕಡಿಯವಾಡಿ || ಎಲೆಸುಯೋಧನ
 ಬೀಳು ಕೈದುವ | ನಿಳುಹಿ ಖೇಚರರಾಯನಂಘ್ರಯೋ | ಳೆಲವೂ ರವಿಸುತ ಹೋಗನುತ ಹೊಕ್ಕಿರಿ
 ದರುರವಣಿಸಿ ||೩೨|| ಗರುವರೇ ನೀವೆಲವೂ ಸುರಪನ | ಪುರದನಟ್ಟವಿಗರು ಸುಯೋಧನ | ನರಮನೆ
 ಯನ್ಯವಿಗಳಿಗೆ ಪಾಡಹರೆ ತೋಡುಕುವೊಡೆ || ಅರಸುಪರಿಯಂತಾರು ನೀವೆನು | ತರಿಭಟುಗಾಗ್ನೇ
 ಯವಾರುಣ | ನಿರುತಿಮೋದಲಾದಸ್ತ ಚಯವನು ಕವಿಸಿದನು ಕರ್ಣ ||೩೩|| ನೈರುತಿಕಾಗ್ನೇಯ
 ಯಾವ್ಯಕ | ವಾರುಣಕೆ ಸುರೋಡೆಯರೆಮ್ಮಲಿ | ವೈರಬಂಧವಿದುಂತಿ ಸಾಧನವಹರೆ ದಿವ್ಯಕರ || ಸೇ
 ಬದರೆ ನಿನಗಾದದಿಕೋ | ವಾರುಣಪ್ರತಿಕಾರಪಾವಕ | ನೈರುತಾದಿಗೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಗಂಧರ್ವಪತಿ
 ಯೆಚ್ಚೆ ||೩೪|| ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ದಿವ್ಯಕರ ಭಯ | ಗಬ್ಬವನಪತಿಕಾರಶರ ಮಗು | ಳೆಬ್ಬಿಸಿದನಿಸೂನು
 ಪರ್ವತತಿಮಿರಫಣಿಶರವ || ಪಬ್ಬತಕೆ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ ತಿಮಿರದ | ಹಬ್ಬಗೆಗೆ ರವಿಬಾಣ ಹಾವುಗ | ಳೊ
 ಬ್ಬಳಿಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರವನು ಗಂಧರ್ವಪತಿಯೆಚ್ಚೆ ||೩೫|| ಸವೆದನಿಸುತನಂಬು ಖೇಚರ | ನವಗಡಿಸಿ ಕ
 ವಿದಿಚ್ಚೆ ನೀತನ | ಸವಗಸೀಸಕಜೋಡು ತೊಟ್ಟವು ಸರಳಜೋಡುಗಳ || ಕವಿದುದೆಡಬಲಗಂಕದಲಿ
 ಸುರ | ನಿವಹ ಸೂಟಿಯ ಸರಳಸೋನೆಗೆ | ಡವರಿಸಿದವಡಿಗಡಿಗೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ವಾಜಿಗಳು ||೩೬||
 ಜೋಡು ಹರಿದುದು ಸೀಸಕದ ದಡಿ | ಬೀಡು ಬಿರಿದುದು ತಲೆಯ ಚಿಪ್ಪಿನ | ಜೋಡು ಚರಿದುದು ಮನ
 ಕೆ ಸುರಿದುದು ಸೋಗಡ ರಣರಭಸ || ಖೋಡಿ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದುದು ಧೈರ್ಯವ | ನೀಡಿರಿದುದಪದಸೆ ವಿ
 ಕಾಳಿಸಿ | ಖೇಡತನ ಭುಲ್ಲೈಸುತಿದ್ದುದು ಭಾನುನಂದನನ ||೩೭|| ಮತ್ತೆಕೊಂಡನು ಬಿಲುಸರಳನಭ |
 ಕೂತ್ತಿದನು ರಣಭಯವನಹಿತನ | ಕುತ್ತಿದನು ಕಂಗಳಲಿ ಕುಡಿದನು ಮನದಲರಿಭಟನ || ಕತ್ತಿದನು
 ಕೂರಲಗನಲಿ ಮುಳು | ಮುತ್ತ ಹೂತಂದದಲಿ ಹುದುಗಿದ | ನೆತ್ತರಿನ ನೆಣವೆಸೆಯಲೆಡದನು ರಣದೊ
 ಳಾಖಚರ ||೩೮|| ನೊಂದೊಡಬ್ಬಿತು ದರ್ಪತಿಖಿ ಖತಿ | ಗೊಂದುಮದದುಬ್ಬಿನಲಿ ಘಾತದ | ಕಂದುಕ
 ದವೊಲ್ಕುಣಿದುದುತಃಖೇದ ಕೊಬ್ಬಿನಲಿ || ನೊಂದುದಿನಿಸಿಲ್ಲ ಕುಟೈತ್ಯರ | ದಂದುಗದಲಾವಿಂದು
 ಮರ್ತ್ಯರು | ಬಂದಿವಿಡಿದರೆ ಬಲುಹನೆನುತೋರಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೯|| ಖತಿಯಲಾಗದನು ದಿವ್ಯಬಾಣ
 ಪ್ರತತಿಯನು ರಥಸೂತಹಯಸಂ | ತತಿಶರಾಸನ ಕೇತುದಂಡಚ್ಚೆತ್ರಚಾಮರವ || ಹುತವಹನೊಳೊ
 ಟ್ವಿದನು ಸಮರ | ವೈತಿಕರದಲಾಗ್ನೇಯಶರ ಚಿಂ | ಮಿತು ಚಡಾಳಿಸಿ ಕೆಂಡ ಕೆದರಲು ಕರ್ಣ ಬೆರೆ
 ಗಾದ ||೪೦|| ವಿರಥನಾದನು ಹಲಗೆಖಡ್ಗದ | ಲರಿಭಟನ ಸಂಮುಖಕೆ ಚಿಮ್ಮಿದ | ರೆರಡನೊಂದಂಬಿನಲಿ
 ಕಡಿದನು ಜಡಿದನಿನಸುತನ || ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದನು ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನ | ಮುರಿವ ಕಂಡು ವಿಕರ್ಣ ತನ್ನಯ |
 ವೆರರಥವ ಚಾಚಿದನು ಬೋಳ್ಳಿಸಿದನು ರವಿಸುತನ ||೪೧|| ಹೈಸರಿತೋ ಕುರುಚಿತ್ಪುರ್ಬಲ | ಗಾಸಿಯಾ
 ದನು ಕರ್ಣನಿದು ದೊರೆ | ಗೈಸಲೇ ದುವ್ಮಾನವೆನುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುರುಸೇನೆ || ಓಸರಿಸಿತಡತರದಮುಖದಲಿ |

ಸೂಸಿದರು ಸಮರಥರು ಸೋಲವ । ನಾಸುಯೋಧನ ನಗುತ ಕಂಡನು ನೋಡಿ ಕೆಲಬಲನ ॥೪೨॥
 ಅವನಿಪನ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಸೂ । ಆವಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗ । ಆವಡಿದುದು ಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯ
 ಧ್ವನಿ ದಿಶಾಮುಖವ ॥ ತವತವಗೆ ಧುರತೋರಹತ್ತರು । ತವಕಿಸುತ ಹುರಿಯೇರಿದರು ಕೌ । ರವರು
 ಕರ್ಣನ ಹರಿಬದಾಹವವೆಮಗೆತವುಗನುತ ॥೪೩॥ ಮುರಿದು ದಳ ಸಂವರಿಸಿ ಪಡಿಮುಖ । ಕುರುಬಿ
 ದುದು ದುರಿಯೋಧನಾನುಜ । ರರಸಿದರು ಗಂಧರ್ವನಾವೆಡೆ ತೋರುತೋರೆನುತ ॥ ತರುಬುವುದು
 ಜಯವೊಮ್ಮೆ ಮನದಲಿ । ಕರುಬುವುದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತವ್ವೇ । ನಿರಿದಸಹಸವ ತೋರೆನುತ ಬೆರಸಿದರು
 ಪರಬಲವ ॥೪೪॥ ಅರಸನನುಜರೆ ನೀವು ಕರ್ಣನ । ಹರಿಬದವರೇ ಹರಹರೆಮಗ । ನ್ನುರಿದಲ್ಯೆ ನಿಮಗೀ
 ಸುಖವುಯ್ಯೋಂಪಿಸಿದುದಿನ್ನೇನು ॥ ತರಹರವು ನಮಗಿಲ್ಲಲಾ ಪೂ । ತುರೆಯನುತ ಪಡಿತಳಿಸಿ ಗಂಧ ।
 ವರ ಚಮೂಸರು ನೂಕಿದರು ತರುಬಿದರು ಪರಬಲವ ॥೪೫॥ ಎಚ್ಚರಿರಿದರು ಹೊಯ್ದರಿಟ್ಟರು ।
 ಚುಚ್ಚಿದರು ಸೀಳಿದರು ನೂಕಿದ । ರಿಚ್ಚಿದರು ಸೇರಿದರು ದಡಿವಲೆಕಣ್ಣಿ ವಲೆಗಳಲಿ ॥ ಕೊಚ್ಚಿದರು
 ನುಗ್ಗಿದರುಕೊಯ್ದರು । ನುಚ್ಚು ನುರಿವೊಡಿದರು ಹರಿಬಕೆ । ಹೆಚ್ಚಿ ಹೊಗುವವನೀಶನನುಜರ ಮನ್ನಣೆ
 ಯ ಭಟರ ॥೪೬॥ ಗಾಯವಡೆಯದರಿಲ್ಲ ಸಾಯದೆ । ನೋಯಪವರಿಲ್ಲ ರಡುಬಲದಲಿ । ಬೀಯವಾದರು
 ಸುಭಟರಿಗೆ ಗಂಧರ್ವಪತಿ ಮುಳಿದು ॥ ರಾಯನನುಜರ ತಟ್ಟಿದನು ದೀ । ಘಾಯವನು ಹಿಡಿದನು
 ವಿಕರ್ಣನ । ನೋಯಲೆಚ್ಚು ನು ಕೆದರಿದನು ಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೪೭॥ ಫಡಯನುತ ಕುರುರಾಯ
 ನಾತನ । ಪಡಿಮುಖಕೆ ನೂಕಿದನು ಜೋಡಿಸಿ । ಜಡಿವನಿಸ್ಸಾಳಾಯತದ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳಕಳದಾ ॥
 ಬಿಡುರಥದ ಧೃಷ್ಟಣೆಯ ಧಾಳಿಯ । ಕಡುಗುದುರೆಗಳ ನೆತ್ತಿಯಂಕುಶ । ದಡೆಯ ಘಟೆಯಾನೆಗಳ
 ದಳ ಸಂದಣಿಸಿತೊಗ್ಗ ನಲಿ ॥೪೮॥ ನುಗ್ಗನಿವ ಕೈಕೊಂಬನೇ ರಣ । ದಗ್ಗಲರ ಮೂಳೆಯಲಿ ಕದ
 ನದ । ಹುಗ್ಗಿಗರ ಸಾಕಿದನು ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಗಣವ ॥ ಬಗ್ಗಿ ಕವಿವರನಿಂದ್ರಲೋಕದ । ಸುಗ್ಗಯಲಿ
 ಸೇರಿಸಿದನಾಹವ । ದುಗ್ಗಡವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಗಂಧರ್ವವಿಕ್ರಮವ ॥೪೯॥ ಮೀಟಿನಿಸಗಂಧರ್ವರೊಂದೇ ।
 ಕೋಟಿ ಕವಿದುದು ಕುರುಬಲಕೆ ಪಡಿ । ಗೋಟಿಯಾದುದು ನೃಪತಿ ಸಿಲುಕಿದನವರ ವೇಡೆಯಲಿ ॥ ದಾಟಿ
 ತರಸನ ಧೈರ್ಯ ಕೈದುಗ । ಆಟ ನಿಂದುದು ಕರದ ಹೊಯ್ಲಿನ । ನೋಟಕರು ಘೋಳೆಂದರಿತ್ತಲು
 ಪಾಂಡವರ ವನದಿ ॥೫೦॥ ಅರರೆ ದೊರೆದೊರೆ ಡೊಂಬಿಯಲಿ ಡಾ । ವರಿಸುವರ ಹೊಯ್ಲೊಯ್ಯೆ
 ನುತ ಖೇ । ಚರರ ಕಂಬಿಗಳಾಡಿದವು ಸುತ್ತಲು ಸುಯೋಧನನ ॥ ಅರಸರಂಜದಿರಂಜಬೇಡೆನು ।
 ತುರವಣಿಸಿ ಕೌರವನರೇಂದ್ರನ । ಕರದ ಧನುವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಬಚರಪತಿ ನಗುತ ॥೫೧॥ ಹಯದ
 ಪಡಿವಾಘೆಯಲಿ ಬಾಹು । ದ್ವಯವ ಬಿಗಿದನು ತನ್ನ ರಥದಲಿ । ಜಯವಿಹೀನನ ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
 ದನು ಕೌರವನ ॥ ಭಯಭರಿತದುಶ್ಯಾಸನನ ದು । ಜಯನ ಚಿತ್ರಾಂಗದವಿಕರ್ಣನ । ನಯವಿದೂ
 ರರ ತಂದರಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಹಭವರ ॥೫೨॥ ಇಳಿದು ಗಜವನು ಕೈದುಗಳ ನೆಲ । ಕಿಳುಹಿ ಜೋದರು
 ವಾರುವದಿನಿಳಿ । ಗಿಳಿದು ರಾವ್ತರು ಹಾಯ್ಕಿದರು ದೂಹತ್ತಿಲೌಡಗಳ ॥ ಬಿಲುಸರಳ್ಳಿಗಳ ಬಿಸುಟ
 ರಥಿಕರು । ನೆಲಕೆ ಹಾಯ್ದರು ಕೈಯ ಕೈದುವ । ನಿಳುಹಿ ಪಯದಳ ಬೀಳುಗೊಂಡುದು ಖೇಚರೇ
 ಶ್ವರನ ॥೫೩॥ ಮುಟ್ಟದಿರಿ ಪರಿವಾರ ಕೈದುವ । ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ದೊರೆಗಳಾದರ । ಬಿಟ್ಟವರಿ

ಗಮರೇಂದ್ರನಾಣೆಯನುತ್ತ ಸಾರಿದರು || ಕೆಟ್ಟುದೀಕುರುಪತಿಯ ದಳ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ಕರ್ಣಾದಿ
ಗಳು ಮುಸು | ಕಿಟ್ಟು ಜಾರಿತು ಕಂಡದನೆಗವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೫೪|| ಖಿನ್ನನಾದನು ಪಾರ್ಥನನಿಜ |
ನುನ್ನತೋತ್ಸವನಾದನತಿಸಂ | ಪನ್ನಸಮ್ಮದರಾದರಾಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರು || ಇನ್ನು ಪಾಂಡವ
ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಯಮ | ಗನ್ನು ಲೇಸಹುದಕಟದೈವದ | ಗನ್ನುಗತಕವೆಯನುತ ಹಿಗ್ಗಿತು ಮುನಿವಧೂನಿಕರ ||
೫೫|| ಭಾವನವರರ್ತಿಯಲಿ ಜಲಕೇ | ಲೀವಿನೋದಕೆ ಬಂದು ಗಂಧ | ವರ್ವಳಿಯ ಕೇಳಿಯಲಿ ಚಿ
ತ್ತೈಸಿದಿರಲಾಯನುತ || ದೇವಿಯರು ನಸುನಗುತ ಚಿತ್ತದ | ಚಾವಡಿಯಲೋಲೈಸಿಕೊಂಡಳು | ಭೂ
ವಳಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ ಸೌಖ್ಯಸಂಪದವ ||೫೬|| ಕೇಳಿದನು ಯಮಸೂನು ದುಗುಡವ | ತಾಳಿದನು ನೆ
ಳನಹುಷಭರತನ | ಪಾಲಪಾರಂಪರೆಯಲುದಿಸಿದಸೋಮವಂಶದಲಿ || ಕೋಳುವೋದದೆ ಕೀರ್ತಿ ನವಿಷ್ಟಾ |
ಬಾಳಿಕೆಯ ಸುಡಲೆನುತ ಚಿಂತಾ | ಲೋಲಚಿತ್ತನು ನೆನೆವುತಿದ್ದನು ವೀರನರಯಣನ ||೫೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ವ್ವ ತ್ತ ನೆ ಯ ನ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ | ರಾಯದಳವನು ಮುರಿದು ಕೌರವ | ರಾಯನನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಚರ |

ರಾಯನನು ತಾಗಿದನು ಮರಳಿಜಿತಂದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದನತ್ತಕುರುಭೂ | ಪಾಲನದನೆಹೇಳುವೆನು ಪಾಳೆ
ಯದ ಗಜಬಜನ || ಆಳು ನಡೆದುದು ಕಂಡಮುಖದಲಿ | ಕೇಳುಮೇಲೊಂದಾಯ್ತು ಧನಿಕರ | ಪೀಳಿ
ಗೆಯ ಧನ ಸೂರವೋದುದು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ||೧|| ಕುದುರೆ ಹಾಯ್ದವು ಕಂಡಮುಖದಲಿ | ಮದಗಜಾ
ವಳಿಯೋಡಿದವು ರಥ | ಕೆದರಿದವು ಕಾಲಾಳು ಹಾಯ್ದರು ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ || ಕದಡಿದುದು ಜನಜ
ಲಧಿ ರ್ಪೂಡಿಸಿ | ಬೆದರಿದವು ಕೇರಿಗಳು ರಾಯನ | ಹದನದೇನೇನುತ ಹರಿದರು ಹರಿದರಗಲದಲಿ ||
ಗಾಳಿಯುರಿದುದು ರವಿಯ ಕಿರಣಕೆ | ಬಾಲೆಯರು ಗೋಚರವೆ ದಡ್ಡಿಯ | ಮೇಲು ಬೀಯಗದಂಗರಕ್ಷ
ಯ ಕಂಚುಕೀಜನದ || ಮೇಳವವದೇನಾಯ್ತು ಬೀದಿಯ | ಗಾಳುಮಂದಿಯ ನಡುವೆ ಕುರುಭೂ |
ಪಾಲನರಸಿಯರಳುತ ಹರಿದರು ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ||೨|| ಕುರುಪತಿಯ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗ | ಳರಸಿಯರು
ಭಟಭಟರೊಳೊದರಿದ | ರರಸನುಪಹತಿಗೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರೆ ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ಗುರುನದೀಸುತರಿದೊ
ಡೀಪರಿ | ಪರಿಭವಕೆ ಪಾಡಹುದೆ ಪಾಂಡವ | ರರಸನಿಹವನವಾವುದಂದರಸಿದಳು ಭಾನುವತಿ ||೪||
ಅರಸಿಯರು ಸಖಿಯರು ಕುಮಾರಕ | ರರಸನನುಜರ ಹೆಂಡಿರನಿಬರು | ವೆರಸಿ ಬಂದಳು ಭಾನುವತಿ
ಯಮತನುಜನಾಶ್ರಮಕೆ || ಕರುಣಿ ರಕ್ಷಿಸು ಸೋಮವಂಶೋ | ದ್ಧರಣ ರಕ್ಷಿಸು ಸತ್ಯಧರ್ಮದ | ಸಿರಿ
ಯ ರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಧೂಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಳಂಫ್ರಿಯಲಿ ||೫|| ನಾದಿದಳು ನೃಪನಂಫ್ರಿಯನು ನಯ | ನೋಡ
ಕದ ಧಾರೆಯಲಿ ಭಾಳವ | ತೇದು ತಿಲಕದ ಗಂಧದಲಿ ಬೈತಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳ || ಆದರಿಸಿ ನವಕುಸು

ಮದಲಿ ಘನ । ರೋದನಧ್ವನಿಮಂತ್ರದಲಿ ನೃಪ । ಪಾದಪೂಜೆಯ ರಚಿಸುವವೊಲೊಪ್ಪಿದಳು ಭಾನು
ಮತಿ ||೬|| ಖಳರು ಕೌರವರಿಂದು ಸಜ್ಜನ । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ನೀನು ಕರುಣಾ । ಜಲಧಿ ನಿನಗಪರಾಧಿ
ಗಳು ನಾವಹೆವು ಜಗವರಿಯೆ || ಹುಳಿಗೆ ಹಾಲಳುಕಿದೊಡೆ ಹಾಲಿನ । ಜಲಧಿ ಕೆಡುವುದೆ ಜೀಯ ನಿನ್ನವೆ
ರೆಳಸಿಕೊಂಡರು ಕಾಯಬೇಕೆಂದೊಲಿದಳು ತರಳೆ ||೭|| ರಾಯರಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವೆ ಮೊಡೆ । ತಾಯೆ
ದುರುಪದಿದೇವಿಯೇ ಹಿರಿ । ದಾಯಸವ ಪಡಿಸಿದನು ಕುರುಪತಿ ನಿನ್ನ ಮೈದುನನು || ನೋಯಿಸಲು
ಸಿರಿಖಂಡನಿಜಗುಣ । ದಾಯತವ ಬಿಡದಂತೆ ನೀವೇ । ಕಾಯಬೇಹುದು ಪತಿಯನೆಂದೊಲಿದಳು ಭಾ
ನುಮತಿ ||೮|| ಚುಂಬಿಸಿತು ಕಡುಶೋಕ ಮಿಡಿದನು । ಕಂಬನಿಯನುಗುರಿನಲಿ ಘನಕರು । ಕಾಂಬುನಿಧಿ
ಸಿಗುರಿಸಿ ಮೈಗೂಡಿದರೋಮದಲಿ || ಹಂಬಲಿಸಬೇಡಕಟ ಕುರುಪತಿ । ಯೆಂಬನಾರಾ ಬೊಪ್ಪನವ
ರೇ । ನೆಂಬರೇಳೆ ತಾಯೆಯನುತೆತ್ತಿದನು ಭಾಮಿನಿಯ || ಭೀಮ ಬಾ ಕುರುರಾಜಕುಲಚೂ । ಡಾ
ಮಣಿಯ ತಾ ಹೋಗು ಕದನೋ । ದ್ವಾಮದರ್ಪನ ತಾ ನಿಜಾನ್ವಯಕುಮುದಚಂದ್ರಮನ || ತಾ
ಮನೋವ್ಯಥೆ ಬೇಡ ನೃಪತಿಂ । ತಾಮಣಿಯ ತಾಯೆನಲು ಕರೆಯುಗ । ತಾಮರಸವನು ಮುಗಿದು
ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ||೧೦|| ಬೆಸಸಬೇಹುದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ । ಬೆಸುಗೆತಪ್ಪದೆ ರಾಜಧರ್ಮದ ।
ಮುಸುಡುಕಂದದೆ ಖೋಡಿವಿಡಿಯದೆ ಕುಶಲರಾದವರು || ಎಸಗುವದು ನಾವಾವಕಾರ್ಯದೊ । ಳಸು
ವನಿಕ್ಕಿ ತದರ್ಥವನು ಪರ । ರೆಸಗಿದೊಡೆ ನಮಗೇನುಬಾಧಕವೆಂದನಾಭೀಮ ||೧೧|| ತಮ್ಮ ಸಂಕಟ
ವರು ವಿನಯವ । ನೆಮ್ಮಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡುತಿದೊಡೆ । ನಿಮ್ಮಡಿಗ ಪರಿತೋಷವೇ ಕರ್ತವ್ಯವಿಷಯದಲಿ ||
ಎಮ್ಮ ಮನ ಮುಂಚುವುದು ಕಾರ್ಯದ । ಹಮ್ಮಿಗೆಯ ನೀವರಿಯಿರೇ ತಮ । ತಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತ ತಮಗೆ
ಫಲಿಸಿದರೇನು ನಿಮಗೆಂಡ ||೧೨|| ಅನುಜ ಕೇಳಪಕಾರಿಜನದಲಿ । ನೆನೆವುದುಪಕಾರವನು ಗುಣಹೀ ।
ನನಲಿ ಗುಣವನು ತೋರುವುದು ಗರುವರಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯದು || ಅನುಜನಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಕೌರವ । ಜನಪ
ನವರಪರಾಧಶತವನು । ನೆನೆವೊಡಿದುಹೊತ್ತೇ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೩|| ಭರತವಂಶದೊಳವರ
ಭಂಗವೆ । ನಿರುತವೆಮ್ಮದು ನಮ್ಮಭಂಗ । ಸ್ಫುರಣವವರದು ತಾವರಿಯರಾವರಿವಿವಿಹದನ || ಪರರ
ಕಲಹಕೆ ನಾವು ನೂರೈ । ವರುಗಳಂತಃಕಲಹಕದು ನೂ । ವರು ವಿಚಾರಿಸಲೈವರಾವೆಂದನು ಮಹೀ
ಪಾಲ ||೧೪|| ಅವನಾಗಲಿ ಬೇಡಿದಂಗೆಲಿ । ದೀವುದೇ ನೃಪಧರ್ಮ ಹೆಗೆಕೆಳೆ । ಯಾವನಾಗಲಿ ಸೇನ
ಸಿದೊಡೆಕಾದುವುದೆ ನೃಪನೀತಿ || ಅವನಾಗಲಿ ಶರಣುವೊಕ್ಕೊ ಡೆಕಾವುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತವಿಂ ।
ತಾವುದುಚಿತವು ಭೀಮ ನೀ ಹೇಳೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೫|| ಆರಿಗಾರುಪಕಾರಿಗಳು ಮೇ । ಕಾರಿಗಾರಪ
ಕಾರಿಗಳು ತಾ । ನಾರಿಗಾರುಂಟವರವರ ಕೃತಕರ್ಮಸಂಸ್ಕಾರ || ಹೋರಿಸುವುದಳಿಸುವುದು ಸೌಖ್ಯಕೆ ।
ಸೇರಿಸುವುದಿದಕಹಿತಹಿತರೆಂ । ದಾರ ಮುರಿವುದು ಮನ್ನಿಸುವುದೈ ಭೀಮ ಹೇಳೆಂದ ||೧೬|| ಅದರಿನಾ
ಚೆಯಭವದ ದುಷ್ಕೃತ । ವೊದಗಿತಿಜ್ಞನೃದಲಿ ವನವಾ । ಸದ ಪರಿಕ್ಲೇಶಾನುಭವಕೆವರೇನಮಾಡುವರು ||
ಬದಗಿದುತ್ಸವದಲ್ಲ ಪರರ । ಭೃದಯವನು ಬಯಸುವುದು ಪರರಿಗೆ । ಮುದವನಾಚರಿಸುವುದು ಧರ್ಮ
ಜ್ಞರಿಗೆ ಗುಣವೆಂದ ||೧೭|| ಎಣಿಸಲೇಕಿದನದನು ಕೌರವ । ಗಣ ಮರಳಿ ಬಂದಲ್ಲದಾರೋ । ಗಣೆಯ
ವೊಡೆನು ಪಾರ್ಥ ನೀನುಡಿ ನಿನ್ನ ಹವಣೇನು || ರಣದೊಳಿರಗಳ ಮುರಿದು ಕುರುಧಾ । ರಿಣಿಪ

ತಿಯೆ ತಹುದುಂಟೆಯೆನೆ ಬಿಲು | ಗಣಗಳನು ತಿದ್ದಿದನು ಫಲುಗುಣ ಹೂಡಿದನು ರಥವೆ ||೧೮|| ಎಮೆ
ಗೆ ನುಡಿ ಬೇರುಂಟೆ ನೀತಿ | ಭ್ರಮಿತರಾವಲ್ಲನಿಲಸುತನು | ಭ್ರಮಿತನವ ಸೈರಿಸುವುದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ
ನೀನು || ನಿಮಿಷದಲಿ ಗಂಧರ್ವಕನನಾ | ಕ್ರಮಿಸಿ ಕೌರವಗಣವನೀಪದ | ಕಮಲದಿದಿರಲಿ ಕೆಡಹಿ
ತೋರುವೆನೆನುತ ಹೊರವಂಟ ||೧೯|| ಮುರಿದು ಚೆಲ್ಲಿದಸಕಲಕುರುಬಲ | ನೆರೆದುದರ್ಜುನನೊಡನೆ
ಸೂಟಿಯೊ | ಳರಿಭಟನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಫಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನುತ || ಸೆರೆಯ ಬಿಡು ಗಂಧರ್ವಲೋಕವೆ
ನುರುಹುವೆನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ | ತಿರವ ಚಂಡಾಡುವೆನೆನುತಕವಿದಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ಸರಳನುಬೈಗೆ
ಸಡದು ಸಮರಕೆ | ತಿರುಗಿ ನಿಂದುದು ಖಚರಬಲವು | ಬೃರದಬೊಬ್ಬೆಯಲುರುಬಿದುದು ಶರಹತಿಗೆ
ಸೈರಿಸುತ || ಉರುಳಿದ್ದವು ಗಂಧರ್ವತಿರ ನಭ | ಸರಳಮಯ ದಿಗುಜಾಲವೆಂಬಿನ | ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೊ
ದಿಸಿದುದೆನಲು ಕವಿದಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೨೦|| ಮೊರೆವಗರಿಗಳ ಮೊನೆಯಲುದಿರುವ | ಹೊರಳಿಗಡಿಗಳ
ಬಾಯಧಾರೆಗೆ | ಳುರಿಯಹೊದರಿನ ಹುದಿದಹೊಂಬರಹದ ಸುರೇಖೆಗಳ || ಸರಳು ಹೊಕ್ಕವು ಹೆಕ್ಕಿ
ದವು ಖೇ | ಚರಬಲವನೊಕ್ಕಿದವು ತೂರಿದ | ವರಿಭಟನ ಚುಚ್ಚಿದವು ಹೆಚ್ಚಿದವೆಂಟುದೆಸೆಗಳಲಿ ||೨೧||
ಕೋಲ ಬಲುವಳೆಗೊಡ್ಡಿ ಹರಿಗೆಯ | ಮೇಳೆಯವ ಮರೆಗೊಂಡು ಖೇಚರ | ರಾಳು ನಿಂದಚ್ಚಿತು ನಿಹಾ
ರದಲರ್ಜುನನ ರಥವೆ || ಕೋಲುಗಳನಾಹರಿಗೆ ಹಲಗೆಯ ಮೇಳೆಯವನಾಮರೆಯಲುಗಿದೆಸು | ವಾಳ
ನೊಂದಂಬಿನಲಿ ಸಂದಣಿಗೆಡಹಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೨೨|| ಮೆಟ್ಟಿ ಹೆಣನನು ಖಚರಬಲ ಹುರಿ | ಗಟ್ಟಿ
ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಚೂರಿಸಿದರುಬ್ಬಣದಮೊನೆಗಳಲಿ || ದಿಟ್ಟರಹಿರೋ ಕೌರ
ವೇಂದ್ರನ | ಕಟ್ಟಿದಾತನ ಕರೆಯಿ ನಿಮ್ಮನು | ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ನೃಪನಾಣೆಯನುತೊಡಹಾಯ್ತಿದನು ರ
ಥವೆ ||೨೩|| ಗಜಬೆ ಪದಘಟ್ಟಣೆಯ ಬಹಳಾಂ | ಬುಜದವೊಲು ರಥಚಕ್ರಹತಿಯಲಿ | ಗಜಗಜಯ
ಮಾಡಿಸಿದಖೇಚರಚಟುಲಪಟುಭಟರ || ವಿಜಯನಲ್ಲಾ ಸುರಪುರದಮೆ | ರಜಗನಾವೆಡೆ ಕುರುಬಲರ
ಗಜ | ಬಜದ ಗರುವನ ತೋರೆನುತ ತೊಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೪|| ಆಳವಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡಿ ಖೇಚರ
ರಳಲಿಗರು ಮುಮ್ಮುಳಿತರಾದರು | ಬೆಳಗಿದವು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಗಳಖಿಳದಿಗುತಟವ || ತಳಪಟದೊ
ಳಾಸೆರಸಹಿತ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದಸುತ ಸಮರಕೆ | ಮಲಿತು ನಿಂದನು ಚಿತ್ರಸೇನನು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಿ
ನಲಿ ||೨೫|| ಬಿಡು ಸೆರೆಯನವಗಡೆಯತನವೆಂ | ಮೊಡನೆ ಸಲ್ಲದು ಸೂಳೆಯರ ಸುರ | ಗುಡಿಹಿಗಳ
ರಸವಾದಿಗಳ ಸೇರುವೆಯಲೊಪ್ಪುವುದು || ಫಡಯೆನುತ ನಾರಾಚದಲಿ ಬಲ | ನೆಡನ ಕೀಲಿಸಿ ಪಂಗಡೆಯ
ಮುಂ | ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿದನೆಂಬಿನಲಿ ಖಚರಾಧಿಪನ ರಥವೆ ||೨೬|| ನೂಕದಿರಲಾಹವಕೆ ಸಮ್ಮುಖ |
ವೇಕೆನುತ ಹತ್ತಿದನು ಗಗನವ | ನಾಕಿರೀಟಿಯ ಗೆಲುವೆನೆಂದುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ || ನಾಕನಿಳಯರ
ಮಾರ್ಗದೊಳಗ | ವ್ಯಾಕುಳನು ಭುಲ್ಲಿಸಿದೊಡೆ ಲೋ | ಕೈಕವೀರನಲಾ ಧನಂಜಯನಡರಿದನು ನಭ
ವೆ ||೨೭|| ಎಲೆವೊ ಕೌರವಸಹಿತ ಕಮಲನ | ಕಳಗೆ ಧ್ರುವನಿಂ ಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಕೊಲುವೆನಲ್ಲದೆ
ಬಿಡುವೆನೇ ಫಲ ನಿಲುನಿಲ್ಲೆನುತ || ತುಳ್ಳಕಿದನು ಕಿಂಗೋಲನಿನಮಂ | ಡಲಕೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು
ನಭದಲಿ | ದೇವ ರಾವಿಮಾನತತಿ ಚೆಲ್ಲಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೮|| ತಿರುಗಿ ನಿಂದನು ಖಚರಪತಿ ನಿ |
ಸ್ಥೂರಂ ದೇವೈ ಪಾರ್ಥ ನಿ | ಸಡು | ಮರುಳೊ ಮೂಢನೊ ಜಡನೊ ಪಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿವಿಹ್ವಲನೊ ||

ಧಾರವಕೌತುಕಗರಳಮೂರ್ಛಾಂ । ತರಿತಹೃದಯನೊ ನಿಲ್ಲು ಚಾಪದ । ಶರವನುಪಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮ
ಯ ಮಾತ ಕೇಳಿಂದ ॥೩೦॥ ಹುಲಿಯ ಮುರಿದೊತ್ತಿದೊಡೆ ಪತ್ರಸಂ । ಕುಲಕೆ ಸಂಕಟವೇನು ವಾಯಸ ।
ಕುಲವ ಕೈಮಾಡಿದೊಡೆ ಕೋಟಲೆಯೇನು ಕೋಗಿಲೆಗೆ ॥ ಖಳರ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದೊಡೆ ಸುಜನರ । ತಲೆಗೆ
ವೇದನೆಯೇನು ಕೌರವ । ಕುಲವನದ್ದಿದೊಡೆನು ಜಠರದಶೂಲೆ ನಿನಗೆಂದ ॥೩೧॥ ಹೋದಮಾರಿಯ
ಕರೆದು ಮನೆಯೊಳ । ಗಾದರಿಸಿದವರುಂಟೆ ನಿರಲಿ । ಸಾದಕಂಡವನುರುಹಿ ಮುಡಿದವರುಂಟೆ ಮಂಡೆ
ಯಲಿ ॥ ಕೈದು ಮುರಿದೊಡೆ ಹಗೆಗೆ ತನ್ನಯ । ಕೈದುಕೊಟ್ಟವರುಂಟೆ ಕುರುಪತಿ । ತೀದಡೀತನ ಬಿಡಿ
ಸಿಕೊಂಬರೆ ಲೇಸುಲೇಸಂದ ॥೩೨॥ ಜನಪನಿತಿಯೊ ಮೇಣುಖೋಳೆಯ । ತನವೊ ಬಿಲುಜಾಣಿ
ಕೆಯೊ ಬಿಂಕವೊ । ನಿನಗೆ ಕದನದ ಕಲುಹಯೋ ಸಾವಯವಿದನೀಗ ॥ ಬನಕೆ ಮರಳೈ ಮರುಳೆ ನೀ
ಹುದು । ವನೆಯಹಾವನು ಹದ್ದುಹಿಡಿದೊಡೆ । ಮನಕತವಮಾಡುವರೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ ॥
ನಟರಲಾ ನೀವ್ಸುರಪುರದ ಚಾ । ವಟೆಯರೈ ಚತುರೋತ್ತಿಗಳಲಟ । ಮಟಿಸಿದೊಡೆ ನಾ ಮರಳುವೆನೆ
ಬಿಡುಬಿಡು ಸುಯೋಧನನ ॥ ಕಟುವಧಾರವುರಿಸೀತವತಿಸಂ । ಕಟುವಸುಖವಿಪವಮೃತವಾವುದು । ಘ
ಟಿಸಿತಗ್ರಜನಾಚ್ಛೆಯಿದು ನಮಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ॥೩೪॥ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಮೇಣುಜಗದಲ । ಧರ್ಮವಾಗಲಿ
ರಾಜಮಂತ್ರದ । ಮರ್ಮವಾಗಲಿ ನೀತಿಬಾಹಿರವಾಗಲದು ಮೇಣು ॥ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಬೆಸನು ವೈದಿಕ ।
ಧರ್ಮವೆವುಗದು ರಾಜಮಂತ್ರದನಿರ್ಮಲನಮತಮೆವುಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಮತವೆಂದ ॥೩೫॥ ನುಸುಳು
ಗಂಡಿಯಿದೆಲ್ಲಕೌರವ । ವಸುಮತೀಶನನಕಟ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಸಿರಿಗುಬ್ಬಸಮಾಡೆನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ಧರ್ಮಜನ ॥
ಮಸಗುವರೆ ಹಿಡಿ ಧನುವ ನೆನುತೆ ಬೈಸಿದನವಿರಳಶರವಸಾತನ ಮುಸಿಕದವು ಮುಕ್ಕಿರಿಸಿದವು ರಥಸನ್ನಿವೇ
ತದಲಿ ॥೩೬॥ ಕೋಲ ಬರಿದೇ ಬೀಯವಾಡದಿ । ರೇಳು ಫಲುಗುಣ ಮರುಳು ನೀ ದಿಟ । ಕೇಳುವರೆ
ನಾವಿವನಕಟ್ಟಿದವಿಂದ್ರನಾಚ್ಛೆಯಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸಾ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಸಸಿದ । ನೇಳಿಸದೆ ಕೇಳಿನಲು ಕೆಂಗರಿ
ಗೋಲ ತೂಗುತ ಪಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಚಿತ್ರಸೇನಂಗೆ ॥೩೭॥ ಕುರುಪತಿಯ ಕಟ್ಟುವೊಡೆ ಸುರಪತಿ ।
ಕರೆದು ಬೆಸಸಿದ ನಿನಗೆಯವಗೆ । ಮ್ಮರಸ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನೀಕುರುಪತಿಯ ಬಿಡಿಸೆಂದು ॥ ಸುರಪತಿಗೆ
ಕೃತಕಾರ್ಯ ನೀನಾ । ಗಿರಲು ನಾವಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿಯೆ । ಮರಳಿ ಭೂಪನ ಕಾಬೆವೈಸಲೆ ಜಾಣನಹೆ
ನೆಂದ ॥೩೮॥ ಬಿಡುವೆಯಾದೊಡೆ ನೃಪನಸೆರೆಯನು । ಬಿಡಿಸುವೆನು ಮೇಣಲ್ಲದಿದೊಡೆ । ಬಿಡಿಸುವೆನು
ನಿನ್ನು ಸುರಸೆರೆಯನು ನಿನ್ನ ದೇಹದಲಿ ॥ ಮಡಿಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲೇಳೆನುತ ಕೈ । ಗಡಿಯಲೆಚ್ಚೆನು ಕಾಲಕೂ
ಟದ । ಕಡಲು ಕವಿವೆಂದದಲಿ ಕವಿದವು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ॥೩೯॥ ಕಡಿದನರ್ಜುನನಂಬನೀಸವ । ಗಡ
ವಿದೇಕೈ ಮರುಳೆ ಕೆಂಡವ । ಮಡಿಲೊಳಿಕ್ಕುವುದರ್ಥಿಯೇಸಂಧಾನ ನಿಮಗೆಮಗೆ ॥ ಬಿಡುವೆನಿಬರ
ಸರೆಗಳನು ನಿ । ನೋಡೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡು ನಡೆಯೆಂ । ದೊಡನೆ ಬಂದನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ
ಖಚರೇಂದ್ರ ॥೪೦॥ ಸೋಲವೆಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮತಮ್ಮನು । ಮೇಲುಗೈ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಜ್ಞಾ । ಪಾಲಕರು
ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರು ॥ ಕಾಳಗದೊಳಿಮ್ಮಿಳಿಖಚರರ । ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದನು
ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ ನಿಮಗೊಲಿದಿಹನು ಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣ ... ॥೪೧॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ ಕೈ ಪದ ೧೦೫೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೊಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

~*~*~*~*~

ಸೋಜನೆ|| ಕಳುಹಿದನು ಯಮಸೂನು ವಂಶ | ಪ್ರಳಯನಂ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ |

ತಿಳುಹಿ ದೈತ್ಯರು ಸಂತವಿಟ್ಟರು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕೌರವನೈಪನ ತಂದು ಕೈ | ಪಾಳುವಿನ ಚರಣಾಗ್ರ
ದಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ತೋಳ ಹಿಂಗಳ್ವುಗಳ ಮೋರೆಯ | ಕಾಳಿಕೆಯ ಬಿಡುದಲೆಯ ನೀರೊ
ರೆ | ವಾಲಿಗಳ ಕುರುಭೂಷನಿದ್ದನು ತಮ್ಮದಿರುಸಹಿತ ||೧|| ಕೊಳ್ಳಿ ಸೆರೆಯನು ನಿಮ್ಮ ಸಹಭವ
ರೆಲ್ಲರಂ ಕಡುಮೂರ್ಖರಿದು ನಿ | ಮೈಲ್ವರಿಗೆ ಮತವೈಸಲೇ ನಾವೆಂದು ಫಲವೇನು || ಮಿಲ್ಲರಿವದಿರ
ಬಿಡಿಸಿದೊಡೆ ತಳುವಿಲ್ಲದಹುದಪಘಾತ ಸಾಕಿ | ನೈಲ್ವಿಯದು ನೆಯ ಬೀಳುಗೊಡಿ ನೀವೆಂದನಾ
ಖಚರ ||೨|| ಮಾನಭಂಗವು ಬರಲಿ ಮೇಣಭಿ | ಮಾನವಾಲಿಂಗಿಸಲಿ ಚರಣದೊ | ಛಾನತರ ಪಾಲಿ
ಸುವುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮವಿದು || ನೀನೆಮಗೆ ಬಾಂಧವನೆಂತು ಸ | ನ್ನಾನದಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಬಳಿ
ಕು | ದ್ಯಾನದಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನೆತ್ತಿದನಳಿದಖೇಚರರ ||೩|| ಕಳುಹಿದನು ಖೇಚರನ ನವನಿಪ | ತಿಲಕ
ನೋಡಿದನೀತನನು ನಿಜ | ಲಲನೆಯನು ಕರೆದನು ಸುಯೋಧನನೊಂದನಕಟೆಂತು || ನಳಿನಮುಖಿ
ಹೆಡಗೈಯ ಬಿಡು ಕಲು | ನೆಲನು ಹಾಸಿಕಿ ಹಂಸತಲ್ಪದ | ಪಳಿಕಿನಲಿ ಪವಡಿಸುವಗೀವಿಘಯೇ ಶಿವಾ
ಯೆಂದ ||೪|| ಬಂದಳಬುಜಾನನೆ ಸುಯೋಧನ | ನಂದವನು ನೋಡಿದಳು ಸುಯ್ಯಳು | ಬೆಂದವಿಧಿ
ಬಂಧನವ ತಂದದೆ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ || ಬಂದು ಕೈ ಗಲ್ಲದಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ | ಳೊಂದು ಕೈಯಲಿ ಭುಜ
ದಪಾಶವ | ನಿಂದುಮುಖಿ ದುರಿಯೋಧನನ ದುಶ್ಚಾಸನನುಸಹಿತ ||೫|| ಕೆಳದಿಯರ ಕೈಯಿಂದ ಕೊ
ಯ್ದಿದ | ಳುಳಿದ ಕೌರವನನುಡವರ್ಗದ | ಬಲುಹುರಿಯನೇಣುಗಳ ನವದಿರ ಗೋಣುಗಳು ಮಣೆಯೆ||
ಅಳಲಿಸಿದನೇ ಖಚರನಾತನ | ಕೊಲಿಸಬೇಡುದು ಕಳುಹಿ ಕಷ್ಟವ | ಬಳಸಿದಿರಿ ಭೂಪಾಲಯೆಂದಳು
ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ ||೬|| ಅರಸನೊಂದೈ ಮರ್ದನಕೆ ಮ | ಲ್ಲರುಗಳಿಲ್ಲ ಮಗೊತ್ತವವು ಕಲು |
ಹರಳು ಮಜ್ಜನಭೋಗಿಸುವರಸಿತಾಂಬು ತಿಳಿಗೊಳನು || ಹರಿಣಶಾರ್ದೂಲಾದಿ ಚರ್ಮಾಂ | ಬರವೆ
ಸಮಕಟ್ಟಿಮೆಗೆ ರತ್ನಾ | ಭರಣವೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೆಂದಳು ನಗುತ ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೭|| ವಾರುವವು ಮಟ
ಶಾಖೆಗಿರಿಗಳ | ತೋರಕರಿಗಳು ಭದ್ರಗಜ ವನ | ಭೂರುಹದನೆಳಲೆಮಗೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಪಲ್ಲವವ್ರಾತ || ಚಾರು
ಚಾಮರ ಕಿರುಮೊರಡಿ ವಿ | ಸ್ತಾರಪೀಠವು ಹಂತಿಗಾರರು | ಭೂರಿಸರ್ಪವೆಳೆಗಳರಮನೆ ಹೊದರು
ಹೊಸಮೆಳೆಯ ||೮|| ಈ ವಿಪತ್ತಿನ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವೊಡೆಮಗಾದವಸ್ತುಗ | ಳೀವಿಧಿಗ
ಳೇಕೆಮ್ಮ ಬಾಳಿಕೆ ಯೆಂದುದುಗುಡದಲಿ || ದೇವನಿರ್ಪನು ಧರ್ಮಸುತನಿ | ನ್ನಾವುದುಚಿತಾನುಚಿತವೆಂ
ಬುದ | ಭಾವನವರೇ ಬಲ್ಲಿರೆಂದಳ್ದ್ರಾಪದಾದೇವಿ ||೯|| ಮಾನಿನಿಯ ಕುಕಿಯ ಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ |
ಮೌನವನು ಮರೆಗೊಂಡು ಕಲುಷ | ಧ್ಯಾನನಿದ್ದನುಚಿತ್ತದಲಿಬೇರೊಂದ ಚಿಂತಿಸುತ || ಭಾನುಮತಿ ಕೈ
ಮುಗಿದಳೇಕ | ಕಾರ್ತನುಗತತಾಟಂಕಮುದ್ರಯ | ನೀನಲೈ ದಯಗೃಹಯೆಂದಲಿರಗಿದಳುಚರಣದಲಿ ||

ಎತ್ತಿದನು ರಾಣಿಯನು ನೃಪ ತಲೆ | ಗುತ್ತಲೇಕೈನಿನಗೆ ಬಂದಾ | ಪತ್ತುನಮ್ಮದು ನಮ್ಮತೊಡಕನ
 ತೋಟಗಳು ನಿನಗೆ || ಹತ್ತತಾಯಾಂಧಾರಿನದಿನಾ | ವಿತ್ತಡಿಗಳಕಟಕಟ ನೀದು | ಶ್ವಿತ್ತನಾಗದಿ
 ರೆಂದು ನುಡಿದನು ನೃಪತಿ ಕೌರವಗೆ ||೧೧|| ದೋಣರೊಂದುದವಾಡೆ ಭೀಷ್ಮನ | ವಾಣಿ ವಿಷವೈ ನೀ
 ಗೆ ವಿದುರನು | ರಾಣಿಕವನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲನೆ ಬಗೆಯೆ ನೀನಿವರ || ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳವರು ಸುಭಟ |
 ಶ್ರೇಣಿ ದೇಹಕೆ ನಿನ್ನ ತನು ನಿ | ತ್ರಾಣವದರಿಂದಾಯ್ತು ಪರಿಭವವೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೨|| ಬಿಡಿಸಿ
 ದದರಿಂದ ದ್ವಯವಿಷಾದದ | ತಡಿಯ ಚಿತ್ತದ ನೈಗೆ ಬೇರೊಂ | ದಡೆಯಲಿದ್ದುದು ಬೀಳುಕೊಂಡನು
 ಮೌನದನನ || ಬಡನೆ ಬಂದರು ರಾಣಿಯರು ಕೈ | ಗುಡಿಯ ವರಸುದ್ದಿಯಲಿ ಸೂಸಿದ | ಪಡೆಯು
 ಧಮಿಷಕೆ ನೆರೆದುದಿನಸುತಸೌಲರಸಹಿತ ||೧೩|| ಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳಡಗದವು ಬಾ | ಯುಟಿಗಳಾ
 ಡವು ವಂದಿನಿಕರಕೆ | ಪಟಪಟವ ವೃದಂಗ ವಿದ್ವವು ಮೌನದೀಕ್ಷೆಯಲಿ || ಚಟುಲಗಜಹಯರಥದ
 ವರು ಲಟ | ಲಟದಿದ್ದರು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕಟಕ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದುದುಹಸ್ತಿನಾಪುರಕೆ ||೧೪||
 ಹೊಗಳಿ ಪಾಳೆಯಪುರವನೆಂದು | ಬೈಗದ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವಂತನೆತ್ತಿದ | ದುಗುಡದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದನಾಸುರನ
 ದಿಯ ತೀರದಲಿ || ಹೊಗೆವಮೋರೆಯ ನೆಲಕೆ ನಟ್ಟಾ | ಲಿಗಳ ನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ರೇಚಕ | ಬಿಗಿಯೆ
 ಬೇಗೆಯ ಬೇಸರಿನ ಬೆಸಗುದಿಯ ಸುಯಿಲ್ಲಲಿ ||೧೫|| ತರಿಸಿ ಗಂಗಾಜಲವ ಗೋಮಯ | ವೆರಸಿ
 ಕುಶಸಮ್ಮಾಜನೆಯ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಪರಿಕರಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಪಸರಿಸಿದಬಹಿಯಲಿ || ನಿರಶನವ್ರತವೆಂದು
 ಮಂತೋ | ಚ್ಚರಿತಸಂಕಲ್ಪದಲಿ ಕೌರವ | ರರಸ ಪವಡಿಸಿದನು ಕೃತಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ ||೧೬||
 ಹೊಗಸಬೇಡಾರುವನು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾಗೆಂದು ದಡ್ಡಿಯ | ನುಗುಳುಗಂಡಿಯಕಾಹ ಕೊ
 ಟ್ವನು ತನ್ನ ಬೇಹವರ || ದುಗುಡದಲಿ ಪರಿವಾರ ಬಂದೋ | ಲಗಿಸಿ ಹೊರಗೇ ಹೋಗುತಿರ್ದುದು |
 ನಗುತ ಹೊಕ್ಕಳು ಭಾನುವತಿ ಕಂಚುಕಿಯನೊಡನೊಕೆ || ಏನುದಿಟ ಸಂಕಲ್ಪವಿನಿತಕೆ | ನಾನು ಹೊ
 ರಗೇ ಹೋಗುವವೇಳು ಕೈ | ಶಾನುವನು ಬೀಳುವವು ನಡೆ ಭಾಗೀರಥೀಮಡುವ || ಮಾನನಿಧಿಯೇ
 ವಿವಿಧಗರಳವಿ | ತಾನವನು ತರಿಸುವನು ನಿಶ್ಚಯ | ವೇನು ನಿರಶನಮರಣವೇಕೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ
 ||೧೭|| ತರುಣಿ ನೀ ಹೆಸರಿಸಿದವಿವು ದು | ಮರಣಸಾಧನವಮಲದರ್ಭಾ | ಸ್ತರಣವಿದು ಪಾವನವ
 ಲಾ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಲಿ || ಪರಿಹರಿಸುವನು ದೇಹವನು ಸುಡ | ಲರಸುತನವನು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ |
 ಕರುಣಕಲುಪಿತಕಾಯವಿದನಾದರಿಸುವನೆ ಯೆಂದ ||೧೮|| ಈ ನಿರಾಹಾರವು ನಿರರ್ಥಕ | ವೇನನೆಂಬೆನ್ನ
 ಜೀಯ ಮುಂದಿಬಿ | ಮಾನ ಬೆಸವುಡೆ ಬಣ್ಣವಳಿವುಡೆ ಬಂದದುರಿಯಶದ || ಆ ನದೀಸುತವಿದುರರೊ
 ಮದ | ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಕಳೆವೆ ಹೆಂಗಸು | ನೀನರಿಯೆಯನಬೇಡ ಚಿತ್ತೈಸೊಂದುಬಿನ್ನಪವ ||೨೦||
 ತಮ್ಮ ನೆರೆ ಧಟ್ಟಿಸಿ ರಣದಲಿ | ನಮ್ಮ ಬಿಡಿಸಿದರವರು ನೀವಿ | ನ್ನಮ್ಮ ಹಿಂದಣ ಹಳಿವ ನೋಡದಿ
 ರೆಂದು ಯಮಸುತನಾ || ನಮ್ಮ ನಗರಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಧರೆಯನು | ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಸಹಿತಕೊಟ್ಟೊಡೆ | ನಿಮ್ಮ
 ನೀಗಲು ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚುವುದೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೨೧|| ಕರೆಸಿದೊಡೆ ದಿಟಬಾರರವರಾ | ದರಣೆಯನು
 ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲುವರು | ವರುಷದಿಮೂರಾದೊಡಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುರೀನಲನ || ಅರಿಗಳುಪ್ಪಲದಿಂದ
 ತಪ್ಪಿಸಿ | ಮರಳಿಬಿಡಜೀವೋಪಕಾರಕೆ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ನಾಣಿ ಲೇಸುವಾಡಿದನೆಂಬುದೀಲೋಕ ||೨೨||

ನುಡಿದವಧಿಹದಿಮೂರುವರುಷದ | ಹೆಡತಲೆಯನೊಡದೆದ್ದು ನವಿನ್ಮಾ | ಪೊಡವಿಯರ್ಧಕೆ ಬಲೆಯ ಬೀ
 ಸದೆ ಬಿಡುವರೇ ಬಳಿಕ || ನುಡಿಯ ಸಲಿಸದಮುನ್ನು ನೀಕೊ ಟ್ಟೊಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಪ್ಪುವುದು ಮಿಗೆ |
 ನುಡಿಯಲಮ್ಮನ್ನು ರಾಜಕಾರ್ಯವನೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೨೩ || ಮರೆವಹಗೆಯೇ ನಾವು ಮಾಡಿದ | ನರಿಯ
 ಲಾ ಮೂದಲಿಸಿ ಮರ್ಮವ | ನಿರಿವಸುರಗಕಣಾ ಸದಾಪಾಂಚಾಲೆ ಪವನಜರು || ಮರುಗಲೇತಕೆ
 ಭಾನುಮತಿ ನಿ | ನ್ನು ರುವಮಗನಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ | ಹೊರಿಸಿ ಬದುಕುವುದೆನ್ನು ಕಾಡದೆ ಹೋಗು
 ನೀನೆಂದ || ೨೪ || ಸಾಕುಸಾಕೀಮಾತಿನಲಿ ಮಗ | ಗೇಕರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟವಾಯ್ತವಿ | ವೇಕಿಗಳಿಗಧಿದೈವ
 ವೇ ತಾನೀಸುಹರಿದಲ್ಲ || ಮೂಕಭಾವದ ದೀಕ್ಷೆ ತನಗೆಂ | ದಾಕಮಲಮುಖಿಯಿದ್ದಳಿತ್ತಲು | ನೂಕಿ
 ದವು ದಂಡಿಗೆಗಳರಮನೆಯಿಂದ ಸಂದಣಿಸಿ || ೨೫ || ಬಂದಳಾಗಾಂಧಾರಿ ಸೊಸೆಯರ | ವೃಂದಸಹಿತು
 ರವಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕಳು | ನಿಂದು ನೋಡಿದಳಾತನಿರವನು ಕುಶ್ರಿಯಹಕ್ಕೆಯಲಿ || ಕಂದಿದಳು ಕಡುಶೋಕ
 ತಿಖಿಯಲಿ | ಬೆಂದಳೇನೈ ಮಗನೆ ಹಾಸಿಕೆ | ಯಂದ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಕುಳ್ಳಿದಳು ಸಮೀಪದಲಿ
 || ೨೬ || ಏನುದರ್ಭಾಸ್ತರಣಶಯನವಿ | ದೇನುಕಾರಣ ನಿರಶನವ್ರತ | ವೇನು ಸಾಧಿಸಲಾದುದೀಪ್ರಾ
 ಯೋಪವೇಶದಲಿ || ಏನ ಸಿದ್ಧಿಯಿದಕ್ಕೆ ಮೋಹಿದ | ಮೌನಮದ್ರೆಯ ಬಿಸುಟು ಹೇಳಿ | ನ್ನಾಣೆಯ
 ನುತವೆ ಹಣೆಯ ಹಣೆಯಲಿ ಚಾಚಿದಳು ಮಗನ || ೨೭ || ತಾಯ ಹೇಳುವುದೇನು ಪಾಂಡವ | ರಾಯ
 ರುಳುಹಿದವೊಡಲನಿದನಿದ | ರಾಯಸವನಾಹೇಳಲರಿಯೆನು ಹೊರಗೆ ಕೇಳುವುದು || ನೋಯಲೇತಕೆ
 ನಿಮಗೆ ಮಕ್ಕಳು | ತಾಯ ನೂರುಂಟುನಿಬರಲಿ ಕುಂ | ದಾಯಿತೊಂದೈಸಲೆ ಮನೋವೈಭವೇಕೆ ನಿಮ
 ಗೆಂದ || ೨೮ || ಮಾಡಿದನು ಸಂಕಲ್ಪವಿದರೊಳು | ಗೂಡ ಕಳಚುವೆನೊಮ್ಮೆ ನೀವೇ | ನೋಡಿ ಸಂತಸ
 ಪಡುವುದಾದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳ || ಕೇಡಗನು ಕುರುವಂಶಕಂದಿಳಿ | ಯಾಡುವುದು ತನ್ನೊಬ್ಬನನು ನಾ |
 ಮಾಡಿದನು ನೆರೆ ಮುಳುಗದೊಡೆ ಕುಲಕಲ್ಲ ಲೇಸೆಂದ || ಉಸುರುಬೀಯದಮುನ್ನು ರಾಜ್ಯವ | ನೊಸ
 ದು ಕೊಟ್ಟನು ಪಟ್ಟಬಂಧನ | ದೊಸಗೆಯಲಿ ಕೌತುಕವನೀಕವಿಯಾರೆ ಕೇಳುವೆನು || ಅಸುವನಳುಕದೆ
 ಬಿಡುವೆನೌ ಶಂಕಿಸದೆ ದುಶ್ಚಾಸನಗೆ ಪಟ್ಟವ | ನೆಸಗಿ ನಡೆಯೌ ತಾಯೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ
 || ೨೯ || ಆಸಮಯದಲಿ ವಿಗತನಯನವು | ಹೀಶ ಬಂದನು ಜನಪದದ ವಿ | ನ್ಯಾಸದುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ
 ವಿದುರನ ಹೆಗಲ ತೋಳಿನಲಿ || ಆಸರಿನ ಬೇಗುದಿಯ ಬೆಂಕಿಯ | ಬೇಸರಿನ ಬಿಸುಸುಯ ರಾಣೀ |
 ವಾಸಕುಲವಿದಿರೆದ್ದು ದಖಿಳಾಭರಣರಭಸದಲಿ || ೩೦ || ಸಂತವಿಡಿರೇ ಮಗನ ನಿಜದೇ | ಹಾಂತಕೃತಸಂ
 ಕಲ್ಪಗಡ ನೈವ | ನಂತರಂಗವ ಕರಸಿಯೆಂದಳಲಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಗಿದಿದೆ ಚದುರಚಿ
 ತ್ತಕೆ | ಚಿಂತೆ ಬೇರೊಂದಾಯ್ತು ರಾಯನ | ಹಂತಿಕಾರರು ಬರಲಿ ಹಿಡಿಯಲಿ ನಿರಶನವ್ರತವ || ೩೧ ||
 ಸಾಕು ಮಗನೆ ದುರಂತಚಿಂತೆಯಿ | ದೇಕೆ ಸಂಕಲ್ಪಭಿಯೋಗ | ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಬೇಡೇಳು ಪಾಲಿಸು
 ಸಕಲ ಭೂತಳವ || ಅಕುಮಾರರ ಕರೆಸಿ ಗುಣದಲಿ | ಸಾಕುವುದು ಜೀವೋಪಕಾರಕೆ | ಕಾಕ ನೆನೆಯ
 ದಿರೆನುತ ಮುಂಡಾಡಿದನು ನಂದನನ || ೩೨ || ಸವೆದು ಹೋಯ್ತಾಯುಷ್ಯ ತನಗ | ನ್ನವನಿಯಾಗದು
 ಮೊರೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಪವನಜರು ನಿನಗನ್ಯರೇ ಕರೆಸುವುದು ರಾಜ್ಯದಲಿ || ಅವರುಗಳ ನಿಲಿಸುವುದು
 ನೆಲದ | ಧವನು ದುಶ್ಚಾಸನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು | ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ತಕೆ ಬಹರೆಯೆಂದನು ತಂದೆಗವನೀತ

||೩೪|| ಆದರವರಂತಿರಲಿ ನಿನಗೆ | ನ್ನೀದುರಾಗ್ರಹ ಬೇಡ ನಿನಗೆ | ವಾದೋಡ್ಡೆಕುರುವಂಶವಳಿವುದು
ಪಟ್ಟವಾವನಲಿ || ಬೀದಿಗಲಹದೋಳೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಸರ | ವಾದೋಡದು ಪರಿಹರಿಸಿದವರೇ | ಸೋದರರಲಾ
ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದೇನೆಂದನಂಧನೃಪ ||೩೫|| ಕಲಹ ಬೀದಿಯೊಳಾಯ್ತು ಕಟ್ಟಿದ | ರಳಿವಿನೋದದಲಹಿತ
ರಡಹೊ | ಯೆಳೆದು ತಂದನು ಪಾರ್ಥನೆಮ್ಮಯ ತೋಳ ನೇಣುಗಳ || ನಳಿನಮುಖ ಕಡುಮೆಹುಳಿ
ಯಲಿ ಮೂ | ದಲಿಸಿ ಕೊಯ್ದಳು ತನಗೆ ಭಂಗದ | ಲಳಿವುದತ್ತಣಮಾತು ಕರುಣಿಸು ಬೊಪ್ಪ ನೀ
ವೆಂದ ||೩೬|| ದೋಷ ನಿಮಗಿಲ್ಲೆನ್ನ ಮೇಲಭಿ | ಲಾಪಯನು ಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಕುಲ | ಭೂಷಣನಲಾ
ಧರ್ಮಸುತನಾತನಲಿ ಹುರುಡಿಸುವ || ರೋಷವುಂಟೇ ತನಗೆ ನಿಮಗಿದು | ದೂಷಣವೆ ತಾನಲ್ಲ ನಾನಾ
ಪೋಷಿಸುವೆನ್ನಿ ಪಾಂಡುಸುತರರಸಾಗಬೇಕೆಂದ ||೩೭|| ಸಾರವೀನುಡಿ ಕಟಕಿಯಲ್ಲ ವಿ | ಚಾರಪರರಿಗೆ
ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬಾರದಿದ್ದೊಡೆನಿಲಲಿ ದುಶ್ಲಾಸನ ಕರೆಸುವುದು || ಸೇರಿಸುವುದವನಿಯನು ಮೇಣಿ
ದು | ಭಾರವೇ ನಿಮ್ಮ ರಮನೆಗೆ ವಿ | ಸ್ತಾರದಿಂದವೆ ಬಿಜಯಮಾಡೆನುತತ್ತ ಮುಂದಾದ ||೩೮|| ಮು
ನಿಸಿನಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನರ | ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿದನಿತ್ತ ನಾರೀ | ಜನವನೆಲ್ಲವೆ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು
ಬೈದು ಖಾತಿಯಲಿ || ಮನಕತದಿ ಕಾತರಿಸಿ ಗಂಗಾ | ತನುಜಗುರುಜದ್ರೋಣಗೌತಮ | ರನುಚಿತ
ಪ್ರಾರಂಭಭೀತರು ಬೃಂದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ರಾಯಸಿಹಹದನೇನು ನಿಂದ್ರಾ | ನಾಯಕಿಯ ಮೇಳವದಲೈ
ದನೆ | ಜೇಯ ಯೆನಲೊಳಹೊಕ್ಕು ನಿಂದರು ನೃಪಸಮಾಪದಲಿ || ಆಯಿತೇ ನಾನೆಂದನುಡಿಯಿದು |
ಹೋಯಿತನಶನದಿಂದ ದೇಹದ | ಬೀಯದಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಡ ಹೇಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಟ ||೪೦|| ಈಸುದಿನ ಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಸೌಖ್ಯವಿ | ಳಾಸದಲಿ ಬಳಸಿದನು ಸಿಂಹ | ನ್ನೀಶರೀರವೆ ನೂಕಿ ನಿಲುವನು ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದಲಿ
ಆಶಯವನಿಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ವಿಷಯಾ | ಭ್ಯಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ವಿರಕ್ತಿದೇಸಯಹು | ದೈಸಲೇ ಗುರು ನೀವು ಬೆಸ
ಸುವುದೆಂದನಾಭೂಪ ||೪೧|| ಕೇಳಿದೆವು ಹಿಂದಾದಖೇಚರ | ರೂಳಿಗವನಡಹಾಯ್ದು ನಿಮ್ಮುವ | ನೋ
ಲಯಿಸಿದಂದವನು ನಿನಗದರಿಂದ ಪರಿಭವವೇ || ತಾಳದಂತಿರಲವರ ಕರೆಸುವೆ | ವೇಳು ಭೀಮಾರ್ಜು
ನರ ನಿನಗೆ | ನ್ನಾಳುಗೆಲಸದೊಳಿರಿಸಿ ನಡೆಸುವೆನೆಂದನಾಭೀಷ್ಟ ||೪೨|| ಮೊದಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ
ತಾ ಜನಿ | ಸಿದುದು ಬಳಿಕೇಡೇಹಧರ್ಮಜ | ನುದರದಿಂದವೆ ಬಂದುದಿನ್ನವರೊಡನೆ ಮತ್ಸರವೇ ||
ಅದು ನಿಲಲಿ ದುರ್ವಿಷಯವೈರಾ | ಗ್ಯದಲಿ ದೇಹವೆ ಬಿಡುವೆನಲ್ಲದೆ | ಬೆದರು ಭಂಗದೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಬಿಜಯಂ
ಗೈಯಿ ನೀವೆಂದ ||೪೩|| ನಾವು ಪಡಿಬಾಹಿರರು ಬೀಯದ | ಸೇವಕರು ಸಮಹಂತಿಗಾರರ | ಗೀವುದೈ
ದೃಢಮುದ್ರಿತಾಂತರ್ಮಾನಸಾವೃತವೆ || ಭೂವಧುವ ಬೋಳ್ಳಿಸು ಕಾನನ | ಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮೊಲಿದು
ದಾಗಲಿ | ಸಾವುನುಚಿತವೆಂದು ನುಡಿದರು ಭೀಷ್ಮಗುರುನೃಪರು ||೪೪|| ಎಮ್ಮ ನುಡಿಗಳಪಥ್ಯವಾ
ದೊಡ | ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಕರೆಸುವು | ದೆಮ್ಮ ನುಡಿಗವರೆಂದವಾತನುಸಾರಿಯೆನಿಸಿದೊಡ || ಒಮ್ಮೆ
ಕೈಕೊಂಬುದು ವೃಥಾ ನೃಪ | ಧರ್ಮವನು ಬಿಡಬೇಡ ಸಮರವ | ನೆಮ್ಮಿ ಸಾವುದು ಗುಣವು ಗರುವರಿ
ಗೊಡನಾಭೀಷ್ಟ ||೪೫|| ಕದನವಾಗಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರಲಿ | ಕದಡ ಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ ನಮ | ಗಿದಿರು
ಬಳಿಕಾರುಂಟು ಭಾರತವರುಷಸೀಮೆಯಲಿ || ಇದನರಿತು ಸಂಕಲ್ಪಭಂಗಾ | ಸ್ವದವ ಮಾಡುವುದೊಳ್ಳಿ
ತೇ ನಿಜ | ಸದನಕಥಿಮುಖರಾಗಿ ಕರುಣಿಪುದೆಂದನಾಭೂಪ ||೪೬|| ಐಸಲೇ ದೈವೋಪಹಿತಮನ !

ದಾಸರಾರಿಂದಡಗುವುದು ನಾ | ವೇಸನೊರಲಿದೊಡಾಗದವರೇ ಬಂದು ನಿಲಿಸುವರು || ಈಸರಲಿ ಮರ
 ಳುವೆವೆನುತ ನಿಜ | ವಾಸಕೈದರಿತ್ತ ಮೋಹದ | ವಾಶಕುನಿಕರ್ಣಾಬಗಳ ಪಂಡಿಗೆಗಳೊಗ್ಗ ನಲಿ || ೪೭ ||
 ಹೊಕ್ಕು ರಾಯನ ಕಂಡಿರೇ ನೀ | ಹಕ್ಕುಹುಲ್ಲಿನಲಿರವು ಹರಹರ | ಮಕ್ಕಳಾಟಕಯಾವುದುಗ್ಗ ದಸಾರ್ವಭೌ
 ಮರಿಗೆ || ಸಿಕ್ಕುವನು ಹಗೆ ತನಗೆ ತಾನೇ | ಸಿಕ್ಕುವನು ಹಗೆಗಳಿಗೆ ಲೋಕದೊ | ಳಕ್ಕಜವೆ ಜಯವಜಯ
 ವೆಂದರು ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ೪೮ || ಹರಿಬ ಜೇಕೇ ಮತ್ತೆ ಗಂಧ | ವರಿಗೆ ದೂತರನಟ್ಟುಭೀಮನ | ನ
 ರನೊಳನುಸಂಧಾನವೇ ನಾಲ್ಕಂಟುಬವಸದಲಿ || ಧರಯೊಳವರಿದಂತೆ ಧಟ್ಟಿಸಿ | ತರಳಿಚುವೆವಿದಕಕಟ
 ದರ್ಭೆಯ | ಹರಿಹ ಹಕ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಲೇಕೆಂದೊದರಿದರು ಬಿಳರು || ೪೯ || ಪೂತನಮರಗಟ್ಟುವುದು ತಾ |
 ಬೂತುಭೀಮಾರ್ಜುನರಕೂಡೆ ವಿ | ಫೌತಿ ಕೈಯೊಡನುಚಿತವೇ ಕೆಡನುಡವುಬೀಲೋಕ || ಈತನುವನೀ
 ಪರಿಯಲೇ ನಿ | ಭೂತವನೆ ಮಾಡುವೆನು ನನ್ನನು | ಚಾತನಲಿ ಭೂವಧುವ ಸೇರಿಸಿ ಬದುಕಿ ನೀವೆಂದ ||
 ೫೦ || ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹುತವಹನ ಹೊಗುವೆವು | ಮನ್ನಣೆಯಮಾತಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂ | ಮನ್ನ ಮುಂಡಿತೆರಿದ
 ಲೆನೆವೆವು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲಿ || ಎನ್ನಮತ ಸೌಬಲನಮತವಿದು | ಪಿನ್ನುಕೆಲರಲಿ ಬೆರಸುವುದೆ ಬೇ | ರ
 ನ್ನು ಮಾತೇಕೆನುತ ಮುರಿದರು ತಮ್ಮಮನೆಗಳಿಗೆ || ೫೧ || ಉಲಿವಭಟ್ಟರನಿಲಿಸಿದನು ಸಮ | ನಲನ ಹೊ
 ಗಳುವಕಾರಹಕರ ಕಳ | ಕಳವ ನೆಭಕೂತ್ತಿದನು ಕಹಳಾರವಕೆ ಕೋಪಿಸುತ || ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ತಾರಿ
 ದೊಡದನ | ತಳಿತದುಗುಡಲಿ ಮೋರೆಯಲಿ ಕುರು | ಕುಲಭಯಂಕರಸೃಟದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಸೃಪ
 ನ || ೫೨ || ಹೊಕ್ಕನೊಳಗನು ರಾಯನಂಘ್ರಿಯೊ | ಳೊಕ್ಕನೊಡಲನು ಲೋಚನಾಂಬುಗ | ಳುಕ್ಕಿದ
 ವು ಕಳವಳಿಸಿದವು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾಟಗಳು || ಬಿಕ್ಕಿದನು ಬಿಂಬಿದು ಸರಗಳ | ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು
 ಕೊರಳ ಹೃದಯದೊ | ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಶೋಕಪಾವಕಸಾನ್ಯಪಾನುಜನ || ೫೩ || ಅನುಜನದ್ಭುತಶೋಕ
 ರಸದಲಿ | ಕೊನಂತರಸನ ಮೋಹ ಕುರುಕುಲ | ವನಪರಶು ಕುಳ್ಳಿದನೊಯ್ಯನ ಮಾನಿನಿಯ ಮುಲ
 ಗಿ || ನಿನಗದೇನುಬೈಗವೀಹ | ಸ್ತಿನಪುರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಲಿಪು | ಜನಪರಿಗೆ ಹುರುಡಿಸಳೆ ಹೇಳಿ
 ನುತೆತ್ತಿದನು ಹಣೆಯ || ೫೪ || ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿದನು ಲೋಚನ | ಜಲವ ತೊಡೆದನು ಪಾಂಡುಪು
 ತ್ರರು | ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳರೆ ನೆಲನನಕಟಾ ಮತ್ಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ಕುಲವನೀನುದ್ಧರಿಸು ಸೇಸೆಯ | ತಳಿವೆ
 ನಾ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬರಬ | ನ್ನುಳಲಿದರು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ ಬಿಡನು ನಾನಂದ || ೫೫ || ಅಳಿದರಳಿವೆ
 ಭವತ್ಪರೋಕ್ಷದೊ | ಳುಳಿವೆನೇ ನಿನ್ನರಸಿ ಧರೆಗಾ | ನಳುಪುವೆನೆ ನಿನ್ನಳಿವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಧೈರ್ಯವೇ ತನಗೆ ||
 ನೆಲನ ಕುಂತಿಯಮಕ್ಕಳೇ ಕೈ | ಕೊಳಲಿ ಮಾಣಲಿ ಸಿರಿಗೆ ಸೇಸೆಯ | ತಳಿವರಿಗೆ ತಳಿನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಹ
 ಬಾಪ ನನಗೆಂದ || ೫೬ || ಧಾತುಗೆಡಲೇಕಿಸುಕಾತರೆ | ಬೀತುಹೋಯದು ಬೀತಮರನೇ | ಕಾತಿಹುದ
 ಲೈ ಹತವಿಧಿಗೆ ವಿಪರಿತಕೃತಿ ಸಹಜ || ಆತಗಳು ನಮಗುಪಕರಿಸಿ ವಿ | ಬ್ಯಾತರಾದರು ಮರಳಿ ನಾವಿ
 ನ್ನಾ ತಗಳನಳುಕಿಸುವಪಾಯವ ಕಂಡೊಡೇನಂದ || ೫೭ || ಮರುಳುತಮ್ಮವೃಥಾ ಬಿಳಾಡಂ | ಬರವಿದ
 ಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಪರಿಭವಿಸಲೊಡಬಡುವರೇ ವಿದುರಾಧಿಬಾಹಿರರು || ಅರಮನೆಗೆ ನೀ ಹೋ
 ಗು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಕೆ ನೀನರಸಾಗು ಮೋಹದ | ಮರುಳತನವೀಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮದೊಳಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೫೮ ||
 ಮಗಗೆ ಮುನಿವನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ | ಮಗ ಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು | ಪಗೆಕಣಾತಮ್ಮೊ

ಆಗ ಭೂಪರ ಖುಲ್ಲವಿದ್ಯವಿದು || ಜಗದ ಪರಿವಿಡಿಯೆಮ್ಮೊಳ್ಲ್ಲದೆ | ಸೋಗಸಿ ರಾಚ್ಯವನಿತ್ತೆ ನಿನಗದು |
 ಮಗುಚಿದರೆ ಯೆನ್ನಾಣೆಯೆನುತಪ್ಪಿದನು ಖಳಪತ್ತಿಯ ||೫೯|| ಭ್ರಾಂತಿಯೇಕೆ ಭವತ್ಪರೋಕ್ಷದೊ |
 ಆಂತಕನ ಪುರವಲ್ಲದುವೀ | ಕಾಂತೆಗಳುಪಿದನಾದೊಡೊಡಹುಟ್ಟಿದನೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ || ಸಂತವಿಡು
 ವೀವಾತು ಸಾಂ | ನ್ನಂತರಲಿಸಿಮಗೇನು ಹದನಾ | ಯ್ತಂತರದೊಳಾಹದನನೀಕ್ಷಿಪೆನೆನುತ ಹೊರವಂ
 ಟ ||೬೦|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಳಿಕ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ನಿಖಳಶ್ರೇಣಿ ಕುಲನಾ | ಗರಿಕಜನ ಪರಿವಾರಪಾಡಿ
 ಪಸಾಯ್ತಪೌರಜನ || ಅರಸ ಬಿಜಯಂಗೈದು ನಮ್ಮನು | ಹೊರವುದಲ್ಲದೊಡಾವನಾಂತರ | ವರಕೆ
 ನೇಮವ ಕೊಡುವುದಂದೊರಲಿದರು ತಮತಮಗೆ ||೬೧|| ಪರಿಜನದೊಳವರವರ ಮುಖ್ಯರ | ಕರಸಿದ
 ನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ನಿಮ | ಗರಸುನೃಪನೀತಿಯಲಿ | ಪಾಲಿಸುವನು ಮಹೀತಳವ || ಧರೆಯನಾತಂಗತ್ತೆ
 ವೆಮಗೇ | ಸುರನಬೀತೀರದಲಿ ಕಾಶೀ | ಶ್ವರನಸನ್ನಿಧಿಯಿರವು ಘಟಿಸಿದುದೆಂದನಾಭೂಪ ||೬೨|| ರಾ
 ಯನೀಪರ ನುಡಿದು ಜನಸಮು | ದಾಯವನು ಕಳುಹಿದನು ಸುಮನೋ | ಭೂಯಸಾಪೇಕ್ಷನು ಸಮಾ
 ಛಿಯೊಳಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲಿ || ದಾಯವಿದು ತಮಗೆಂದು ದೈತ್ಯನಿ | ಕಾಯ ಬಂದು ರಸಾತಳಕೆ ಕುರು|
 ರಾಯನನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತಿಳುಹಿದರವರು ಸಾಮದಲಿ || ಅರಸ ನೀ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶದಿ | ಮರಣ
 ದೀಕ್ಷಿತನಾದೆಗಡ ನಿ | ಮ್ಮರಸುಗುಲಕನುಚಿತವ ನೆನೆದೈ ಕಾಕಬಳಸಿದಲಾ || ಸುರರು ಪಾಂಡುಕುವಾ
 ರರಾಗವ | ತರಸಿದರು ನೆಲವವಬಗೈ ನಾ | ಪಿರಲು ಸುಡಲೀದೈತ್ಯಜನ್ಮವನೆಂದರಾಖಳರು ||೬೪|| ಸಾ
 ಯಬರು ನಿನಗಂದು ಮೊದಲು ಸ | ಹಾಯರಾವಾಹವಕೆ ರಪುಕೌಂ | ತೇಯರಗ ಕೊಡಬೇಡವಿನ್ನು
 ತಿಲಾಂಶಭೂತಲವ || ಲಾಯಸಹತೀಗಜರಥಾಶ್ವನಿ | ಕಾಯ ನಿನ್ನದು ದೈತ್ಯಸಹಿವವ | ಸಾಯತರು
 ನಿನ್ನವರು ಸಾವೆವು ನಿಮ್ಮಸಮರದಲಿ ||೬೫|| ಮಾನವನು ನಾನಿನ್ನು ನೀವೋ | ದಾನವರು ಗಂಧರ್ವ
 ರಂದಭಿ | ಮಾನವನಗಕ್ಕಾಡಹೋಯಿತು ಹೇಳಲೇನದನು || ಮಾನಿನಿಯ ಮೂದಲೆಯನಾಪವ | ಮಾ
 ನಸುತನ ಸಗರ್ವವಚನವ | ನೇನಹೇಳುವೆನುತ ಸುಯ್ದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೬೬|| ನರರು ನೀವ್ವಾ
 ನವರು ನಾವೆಂ | ದೊರಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರುನಿಮಗ | ನ್ನರಸವೇಳಾಯ್ತಾರುವೆಗ್ಗೆಳದೈತ್ಯಭಟರಲ್ಲ ||
 ಸುರಪುರದ ಸೂಳೆಯರ ಪಡಿಗವ | ನಿರಿಸುವರು ಗಂಧರ್ವರವದಿರ | ಕರುಳ ತಿಂಬೆವು ನಾವೆನುತ ಗ
 ಜಿಸಿತು ಖಳನಿಕರ ||೬೭|| ಎಂದು ಭೂಪನ ತಿಳುಹಿ ಕಳುಹಲು | ಬಂದು ಮರಳಿ ಮಹೀತಳಕೆ ತ |
 ನಿಂದುವದನೆಯ ಮಾತಿನಲಿ ನಿಂದವನು ತಾನಾಗಿ || ಬಂದನಿರಮನೆಗೆಖಿಳಜನವಾ | ನಂದರಸದಲಿ ಮು
 ಳುಗೆ ಪುರದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿದವು ಗುಡಿಗಳೊಸಗೆಯಲಳಿಯಲಗ್ಗೆಗಳ ||೬೮|| ಮತ್ತೆ ನೆಗ್ಗಿತು ನಯವ
 ಧರ್ಮದ | ಕುತ್ತದಲೆ ನೆಗೆಹಿದುದು ಸತ್ಯದ | ಬಿತ್ತು ಹುರಿದುದು ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದುದಾಕೃತಘ್ನತೆಗೆ ||
 ನತ್ತಿ ಕಣ್ಣಾಯ್ತಧರ್ಮತೆಗೆ ನಗೆ | ಯೊತ್ತಿತ್ತಾರಡಿ ಸುಜನಮಾರ್ಗವ | ಕತ್ತದಟಮಟವೀಸುಯೋಧನ
 ಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ ||೬೯|| ಮರೆದು ಕಳೆದನು ಬಂದಲಜ್ಜೆಯ | ಬರನಟನವನು ಮುಂದಣುಪಹತಿ | ಗು
 ರುವದೈತ್ಯರ ಮೈತ್ರಿಯನು ನೆನೆನೆನದುಹಿಗ್ಗಿದನು || ಮುರಿದುದಿನ್ನೇನಹಿತದರ್ಪದ | ಹೊರಿಗೆಯೆಂದು
 ತ್ಸವದಲವನಿಸ | ಮರೆದನಧ್ವರಶಾಲೆಯಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಕ್ರತುವ ||೭೦|| ಕೇಳಿದರು ಪಾಂಡವರು
 ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಪಾ | ತಾಳದಲಿ ಸುರವೈರಿವರ್ಗದ ಸಖ್ಯಸಂಗತಿಯ || ಮೇಲಣ

ಧ್ವರಕರ್ಮವನು ನಗು | ತಾಲಿಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಂಫ್ರಿಯ ನೆನೆಯುನತಿದ್ದರು ವೀರನಾ
ರೆಯಣನ ||

||೭೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೧೨೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ರ ಡ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ರಾಯನರಸಿಯ ಹಿಡಿದೆಳವರಿಪು | ರಾಯದಳವನು ಮುರಿದು ಫಲುಗುಣ |

ನಾಯುಜರು ಪರಿಭವಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು ಕಲಿಜಯದ್ರಥನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲಲೆಕ್ಕಕೆ ಸಂದವಟವೀ | ಪಾಳಿಪರಿಯುಟಣಪ್ರಬಂ
ಧಕೆ ವರುಷಹನ್ನೊಂದು || ಮೇಲೆಮೇಲಾಕುವವಿಪತ್ನ | ಲೋಲಕೋಳಾಹಲಿತಕಲುಷಕ |
ರಾಳಕಾಲಾಂಬುಧಯನೀಸಾಡಿದರು ಬೇಸರದೆ || ೧ || ಸಿಂಧುದೇಶಕಬಂದನವನಿಸ | ಬಂಧಕೃ
ತಯಲಿ ಬಳಿಕ ಬಿಡುಗಡೆ | ಯಂದಭೂಪತಿಯಳಿಯ ಕೇಳಿದನಾಜಯದ್ರಥನು || ಅಂಧತೆ
ಯನೇನೆಂಬನ್ನೆ ಪ್ರತಿ | ಬಂಧಕರು ಬೇಡನಲು ನಯದಭಿ | ಸಂಧಿಯಲಿ ಸೀವರಿಸಿ ಸಂವ
ರಿಸಿದನು ಸೈನಿಕವ ||೨|| ನೆರಹಿದನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರ | ಕಲಘಟಿಯನ್ನೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರುಗವ
ನು ಹಟನಾಲ್ಕುಸಾವಿರಕನಕಮಯರಥವ || ಚರಣಚೌಪಟರೈದುಲಕ್ಷವ | ಬರಿಸಿದನು ಬಹುವಾದ್ಯರ
ವಟ | ಕೈರಮೊಡೆಯೆ ಸೂಳ್ಳಿಸೆ ಮೇಳ್ಳಿಸಿದನು ಮೋಹರವ || ಬೇಯ ಭಾಸ್ಕರಭೌಮರಶುಭ | ಸ್ಥಾ
ಯಿಗಳು ಗುರುಮಂದರಭಿಭವ | ದಾಯಿಗಳು ವಿಪರೀತದೇಸ ಬುಧಶುಕ್ರರಾಹುಗಳು || ಯಾಯಿಗಳಿಗೆ
ಪಜಯನಿವಾಸ | ಸ್ಥಾಯಿಗೊಳ್ಳಿತು ಚಿತ್ತವಿಸಿಯೆನೆ | ಚೋಯಿಸರ ಜವಿವಲೆಗೆ ಸಿಲುಕೆನೆನುತ್ತ ಹೊ
ರವಂಟ ||೪|| ಉರಿಹೊಗೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಹಕ್ಕಿಗ | ಳೊರಲಿದವು ಗೋಮಾಯುರವವ | ಬೃರಿಸಿದುದು
ದೇವದೇವಗಳಲಿ ಸೂಚಿಸಿತು ರಣಭಯವ || ದುರುಳನದ ಕೈಕೊಂಬನೇ ಕುರು | ನರಪತಿಯಸತ್ಸಂಪ್ರ
ದಾಯದ | ಗರುಡಿಕಾರನಲಾ ಚತುಷ್ಟಯದುಷ್ಟ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ||೫|| ಭರದಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದ |
ಲುರವಣಿಸಿ ನಡೆತಂದು ಪಾಂಡವ | ರರಸನಿಹವಿಮಲಾಶ್ರಮದ ವಿಸಿನೋಪಕಂಠದಲಿ || ಹರಹಿದವು
ಗುಡಿ ಗಜಹಯದ ಮಂ | ದಿರರಚನೆ ರಹಿಯಾಯ್ತು ಬಿಟ್ಟನು | ಕುರುನೃಪಾಲನ ಮೈದುನನು ಭೂ
ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಏನ ನೆನದನೊ ದುಷ್ಟ್ಯಮಂತ್ರವಿ | ತಾನಬೀಕ್ಷಿತಕಳುಹಿದನು ಮದ | ನಾನುರಾಗ
ದಲಾಭರಣವನುಲೇಪನಾದಿಗಳ || ಸಾನುನಯದಲಿ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಮಾನಿನಿಗೆ ಕೊಡಿ ನಿರ್ಜನ
ದೊಳಬು | ಜಾನನೆಯ ಸೇರಿಸುವುದೆಮಗಂದಟ್ಟಿದನು ಚರರ || ಬನದೊಳಗಡೆಗದರವರು ಕುಂತೀ |
ತನುಜರೈವರು ಬೇಂಟೆಯಾಡಲು | ನೆನೆದು ಧೌಮ್ಯನನಬುಜಮುಖಿಯಾಶ್ರಮದ ಕಾಹಿನಲಿ || ಮುನಿ
ಜನಂಗಳ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಡರು | ಧನುವ ಬೆಂಬತ್ತಲೆಗಳ ನೃಪ | ಜನಲಲಾಮರು ಬನಬನದೊಳರಸಿದ

ರು ವ್ಯುಗುಲವ ॥೮॥ ಹೋದರವರತ್ತಲು ಪಿಕಾರವಿ । ನೋದಶೀಲನ ಶಿಷ್ಯರುಬ್ಬಟಿ । ಬೀದಿವರಿದು
ದು ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರಂಗನೆಯ ॥ ಆದರಸಿ ಮುನಿಜನವನೊಯ್ಯನೆ । ಕೈದುಗಳ ಹೊರಗುರಿ
ದೂರದ । ಲಾದುರಾತ್ಮರು ಕಂಡು ಮೈಯ್ಯಕ್ಕಿದರು ಮಾನಿನಿಗೆ ॥೯॥ ದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ನಿಮ್ಮ
ಯ । ಭಾವಕೌರವನು ಪನ ಪೈದುನ । ಭಾವಿಸಲು ದುಸ್ಸಳೆಯರಮಣನ ಕಲಿಬಯದ್ರಧನ ॥ ಈವಿಪ
ಧರತ್ತಾಭರಣ । ಪಟ್ಟಾವಳಿಯನನುಲೇಪನಾದಿಯ । ಪಾವುಡವನವಧರಿಸಬೇಕೆಂಬಳುಹಿದರು ಮುಂದೆ
॥೧೦॥ ಎಸೆವಳೇ ದುಸ್ಸಳೆ ಜಯದ್ರಧ । ಕುಶಲನೇ ಪಾವುಡವ ನೀವೊ । ಪ್ಪಿಸುವುದೋಡೆಯರೆ ಮುಂ
ದೆ ಬಿಜಯಂಗೈವರಕ್ಷಣಕೆ ॥ ತಿತ್ತಗಳಾವೆಮಗೀಸ್ಯಸಂತ್ರತೆ । ಯೆಸಕವೆಲ್ಲಿಯದಕಟ ವಸ್ತು । ಪ್ರಸರ
ವೆಮಗೇಕೆನುತ ನುಡವಳು ನಗುತ ಇಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥೧೧॥ ಸಾರಸೀರೆಯ ನುಡುವೆವೆಮಗಾ । ಹಾರವೇ ಫಲ
ಮೂಲತತಿ ಶೃಂ । ಗಾರವೆಮಗೆ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣವಲ್ಲದಿರದಲಿ ॥ ಸೇರುವುದೆ ಮನವಿದನು ಪಾಂಡು
ಕು । ಮಾರರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದೈ ಬೀ । ಡಾರವನು ಬಿಡ ಬೇರೆ ವನದೊಳಗೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ॥೧೨॥
ತಾಯೆ ನೀನಿವನೊಪ್ಪುಗೊಂಬುದು । ರಾಯಬಡವನೆ ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡವ । ರಾಯರಿಗೆ ಪಾವುಡವನ
ಚ್ಚುವನಿದನುಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ॥ ಆಯತಾಂಬಕಿ ತೆಗಸಿಯೆನೆ ನಡೆಗೆ ರಾಯಸವಿದೇಕೆನುತ ದೂತರ । ಸಾಯುವ
ತಿ ಜರೆದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು ತಳಿರಮಂಟಪವ । ಮಸುಳಿತವರು ಮೋರೆ ಕಾರ್ಯದ । ಬೆಸುಗೆ ಹತ್ತದೆ
ಸತಿಯ ನುಡಿಯಲಿ । ರಸವಕಾಣದೆ ಭೀತಿಯಲಿ ಮರಳಿದರು ಪಾಳೆಯಕೆ ॥ ಉಸುರಲಮ್ಮೆವು ಬೀಯಸೋ
ಲಳು । ಶತವದನೆ ಗುಣಸಾಮದಲಿ ಸಾ । ಭಿಸುವುದರದೆನೆ ತಾನೆ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಹೊರವಂಟ ॥೧೩॥
ಹೆಗಲಹಿಂಬಯುಬ್ಬಣಕತಾಂಬಯ । ಬಿಗಿದುಡಿಗೆ ರತ್ನಾಭರಣ ರುಗ । ರುಗಿಸೆ ರುಣರುಣರವದ ರಸಭದ
ಖಡಿಯತತಿ ಮೆರೆಯೆ ॥ ಬಗುವಸಾದುಜವಾಚಕತ್ತುರ । ಯಗರುಪರಮಳದಂಗವಟ್ಟದ । ವಿಗಡಹೋ
ಕ್ಕನು ವನವನಾಪಾಂಚಾಲೆಯಾಶ್ರಮವ ॥೧೪॥ ತೋಲಗಿದುದು ಮುನಿನಿಕರವೀತನ । ಸುಳಿವ ಕಂಡುಸು
ತೇಜದಲಿ ಖಳ । ತಿಲಕ ಬಂದನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಮುಖದಮಂಟಪಕೆ ॥ ಲಲನೆಯೊಳೆ ಹೊಗಲೊಡನೆ
ಹೊಕ್ಕನು । ನಳಿನಮುಖಿ ಬಂದವ ಜಯದ್ರಧ । ನಳುಕಲೇಕೌ ದ್ರಾಪದಿಯೆ ನೀನನುತ ಮಂಡಿಸಿದ ॥
ಬೆದರಲೇತಕೆ ನಮ್ಮನಾದಿಸಿ । ಮದವಳಿಗೆ ನೀನಾದರೊಡಹು । ಟ್ಟಿದನು ನೀನಹೆ ಯೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಲಿ
ಬೇರೆ ಭಯವೇನು ॥ ಸದನವಿದು ಪತಿಶೂನ್ಯ ತಾನೆಂ । ಬುದು ಪತಿವ್ರತೆಯೆಲ್ಲಿಯನುಚಿತ । ವಿದು ಪಿ
ಚಾರವ ಬಲ್ಲೆ ನೀನೆಂದೆಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ॥೧೫॥ ಅಹಹ ಪತಿವ್ರತ್ಯವತಿಸೆ । ನ್ನಿಹಿತವಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ
ಹಲಬರೆ । ಮಹಿಳೆ ಸತಿಯೆನಿಸುವರೆ ಸೂಳೆಯರೇಕಪುರುಷರಲಿ ॥ ವಿಹರಿಸುವರೆ ಲೋಕಧರ್ಮದ ।
ರಹಣಿ ರಹಿಸುವುದಲೇ ನಮ । ಗಮದು ಮಾವಲ್ಲದೊಡೆ ಮೂಣಲೆನುತ್ತ ಮುರಿದೆದ್ದ ॥೧೬॥ ತರಳೆ
ಮಿಗೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತಳಿರೋ । ವರಯ ಹೊಗುತಿರಲೆಟ್ಟಿ ಮೇಲುದ । ಬರಸಳೆದು ತುರುಬಿಂಗಹಾಯ್ದನು
ಹಿಡಿದು ಕುಸುಬಿದನು ॥ ಬರಲಿದಳು ಹಾ ಭೀಮ ಹಾ ನೃಪ । ವರಧನಂಜಯ ಹಾಯೆನುತ ಕಾ । ತರ
ಸೆ ಕಮಲಾನನಯ ಕಂದವನಾಚಿ ಹೊರವಂಟ ॥೧೭॥ ರಾಣಿವಾಸವಲಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಾಣೆ ಬಿಡು
ಬಿಡೆನುತ್ತ ಸುಜನ । ಶ್ರೇಣಿಯಡ್ಡೈಸಿದೊಡೆ ಬೀಸಿದನವನು ಖಂಡಯವ ॥ ರಾಣಿ ನಡೆನಡೆ ನಮಗೆ
ಪಾಂಡವ । ರಾಣೆಯಿಟ್ಟರು ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿದ । ಜಾಣು ತಪ್ಪುದನುತ ಹೊರವಂಡಿಸಿದನಾಶ್ರಮವ ॥೧೮॥

ಬಡನೆ ಬಂದನು ಧೌವ್ಯಮುನಿಯಡಿ | ಯಿಡುತಘನರಕ್ಷೋಘ್ನಿಸೂಕ್ತವೆ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಜಪಿಸುತ ಜ
 ಯವ್ರಥ ಬೇಡಬೇಡೆನುತ || ಮಿಡುಕದೈತರಲೌಕಿ ಹೊಕ್ಕನು | ಪಡೆಯವ್ಯಧ್ಯದ | ರಥವನೆಲಿಸಿ | ನಡೆ
 ದನವ ಸೂಟಿಯಲಿ ತಾಟಿಸಿ ರಥದವಾಜಿಗಳ ||೨೧|| ಚೆಲ್ಲಿತೀಮುನಿಯೂಥ ವೆಸೆದಸೆ | ಗೆಲ್ಲ ಹಲದುಡು
 ಬಾಯಮೊರಗಳ | ಪಲ್ಲವದಪಾಣಿಗಳ ಸೂಸುವಸಮಿಧಬಹಿಗಳ || ತಲ್ಲಣದ ಶೋಪಿನವಿಪಾದದ | ವ
 ಲ್ಲಬಯ ಮೂದೊಡಬೆಗಳ ಹೊ | ಯ್ವಿಳ್ಳಿಗಳ ಮುನಿಜನವ ಕಂಡರು ಪಾಂಜುನಂದನರು ||೨೨|| ಏನು
 ಗಜಬಜ ಬುಷ್ಪಜನಗಳಿ | ಗೇನಪಾಯವೊ ನವ್ಮೃಜನವಲಿ | ನಾನವರದು ಘುಟವ ಮರ್ಣಯವಲ್ಲಲಾ
 ಯೆನುತ || ಆನಂದ್ರಮನೋಹರವ ವ್ಯಗ | ಯಾನಿರೂಢಿಯ ಬಿಸುಟು ಒಂದನಿ | ದೇನಿದೇನೂಳಿ
 ಗವನುತ ಬೆಸಗೊಂಡನವರುಗಳ ||೨೩|| ಹೇಳಲಮ್ಮೆವು ಜೇಯ ಸಿಂಧುನ್ಯ | ಪ್ರಾಲ್ದಶಮುಖನಾದನಾ
 ಪ್ರಾಂ | ಚಾಲಿ ಜಾನಕಿಯಾದಲ್ಲಿಂದಿನರಾಜಕಾರ್ಯಪಿದು || ಮೇಲೆ ರಾಘವತನದ ಶೋಟಿಯ | ಶೋಳ
 ಬಿಂಕವು ನಿವೃದ್ಧನೆ ಸರ | ಪಾಲನಾಚ್ಚಯಲಂದು ಹಲದರು ಭೇವುಫಲಗೂರು ||೨೪|| ಐದುವರೆ
 ಲಪುಮರಣಿಸುಧಿಯ | ಕೈದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಹದು ಬೇಂಟೆಯ | ಕೈದು ಕೈಯಲಿ ಸಮಯಪಿಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ತ್ರ
 ಕರ್ಷಣಕ || ಪೈದುನನ ಮೈ ಸರಸಕೀಯಲು | ಗೈದು ಸಾಲದ ತಂಗ ದುಸ್ಸಳೆ | ಯೈದತನಬಯಲಾ
 ಯೈನುತ ಪಿಂಬತ್ತಿದರು ಬಳನ ||೨೫|| ಕಂಡರಡಪಿಯಲವನನಲವೋ | ಭಂಡ ಘಟ ಹೋಗಬರೆನು
 ತಕ್ಕ | ಕೂಂಡು ಸುಂದರು ಸರಳಸಾಪಿಂಗಳಿಯಸೇನೆಯಲಿ || ಭಂಡಲವಬರು ತಾವು ಕಡುಹಿನ | ಖಂ
 ಡಯದ ಸುಮತುಪರು | ದ್ವಂಡಭಟರೆನುತಾಬಯವ್ರಥ ನಿಲಿಸಿದನು ಒಲವ || ಸೆರಸಹಿತ ತಾನೈದುನೆ
 ನು ನು | ಪುರವ ನಿವಾನುವದು ಭೇಮನ | ನಿಲವುದರ್ಜಾನನೊಡನ ನಿಮಗುಗ್ಗ ಡದಸಮರಪಿದು || ಇ
 ರತಕಂಜವನ್ನಪ್ಪಿಪುಕಾರ್ಯದ | ಹೊಲಗಯುಳ್ಳನವಾಯಿಜರು ಬನ | ಮುರುಕವುಳ್ಳಭಟಾಳಿ ನಿಲುವು
 ದು ತಡವುದುಭಟರ ||೨೬|| ಎಂದು ವಾಘೆಯಕಂಡು ರಥವನು | ಮುಂದೆ ದುವಾಳೆಸಿದನಿತ್ತಲು |
 ಹಿಂದೆ ಸುಂದರು ಗಜರಥಾಶ್ವಪವಾತಿಚತುರಂಗ || ಇಂದುವದನೆಯ ತೇರು ಹಾಯ್ದದೆ | ಮುಂದೆ
 ಹೊಳ್ಳಿಗರಪ್ಪಹಿಸಿದೊಡ | ಹಿಂದೆ ಹೊಲ್ಲಿ ಹವೇನನುತ ಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೨೭|| ಮುಂದಿರು ಮ
 ರನನು ಭೇಮನುಹತರ | ತರುಬಿದನು ಮಲತಾನೆಗಳ ಹೊ ಕೈರಗವನು ತುರುಗಿದರು ಭಟರಭೈದ ವಿಮಾ
 ನದಲಿ || ಜಲತಡಗನಿಂಡಗಳ ಮಿದುಳನ | ನಿಲಗರುಳ ನೆಣವಸೆಯ ಜನಿಯಲಿ | ಮೆರೆದುಹಾಮರನಲ್ಲಿ
 ತಳಿತುದು ಹೂತುದೆಂಬಂತೆ ||೨೮|| ಸಾಯಸಾವತಿಬಲರನೆಲ್ಲರ | ಕಾಯಲೆರಿಸಿದ ಭಟರ ತಲೆಗಳು |
 ಬೀಯವಾದವು ಮತ್ತೆ ರಪಣವ ತೋರಿಸಾರಣಕೆ || ರಾಯರಂಗವನೆತ್ತಬಲ್ಲನಿ | ಜಾಯುಧವ ಹಿಡಿ
 ನಿನ್ನಬಿರುಬನ | ಬಾಯಲೆರವುದು ಮಧುವನೇನುತರವಣಿಸಿದನು ಭೇಮ ||೨೯|| ಧನುವ ಕೊಂಡನು
 ಸರಳಸಾರದ | ಲನಿಲಬನ ಮುಸುಕಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಮೊನೆಗಣೆಯ ತರಿದೊಟ್ಟ ಬೊಬ್ಬಿದನು
 ಜಯವ್ರಥನು || ತನತನಗೆ ಸೈಂಧವನ ಬಂಗಾ | ಹಿನಭಟರು ಭಾರಣೆಯಲೊಡಗದ | ರನಿಬರನು ನಿಮಿ
 ಪಾರ್ಥದಲಿ ನಿರ್ಘ್ರಿಸಿದನುಪಾರ್ಥ ||೩೦|| ಅಂಜಬಿರುಕಮಳಾಕ್ಷಿ ಧೌವ್ಯನಿ | ರಂಜನನು ನಿನಗಿಂದುಸು
 ತಿಪವಿ | ಪಂಜರವಲಾಯೆನುತಹಾಯ್ದನು ಪವನಸುತ ರಥಕೆ || ಕುಂಜರನು ಕೈಯಿಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದೆ | ಕಂಜ
 ವನವನಿಲಜನ ಝಾಡಿಯ | ಜಂಜಡಕೆ ಧಿಟ್ಟನೆ ಜಯದ್ರಥನರಸಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಸೆಳೆದೊಡಾಯುಧ

ವಾತನೀತನ | ನಿಲುಕಿಹೊಯ್ದನು ದಂಡೆಯಿಂದದ | ಕಳಚಿ ಮಾರುತಿ ಹೊಕ್ಕೊಡವ ಚಿಮ್ಮಿದನು ಚೀಲ
ಯವ || ಖಳನ ಬಾಹುವನೊಡೆದು ತರುಬಿಗೆ | ನಿಲುಕಿ ಕುಸುಬಿದನವನ ಗೋಣಿನ | ಲಲಗ ಹೂಡಲು
ಕಂಡನರ್ಜುನನಾವ್ಯ ಕೋದರನ ||೩೩|| ಭೀಮ ಬಿಡಿಸದಿರವನ ಗಂಟಲ | ನೀಮದಾಂಧನನೊಯ್ದು ಕೆಡ
ಹುವ | ಭೂಮಿಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿ ಕಾಯಲಿ ಮುನಿದು ಮೇಣ್ಣೊಲಲಿ || ತಾಮಸನ ಬಿಗಿಯೆನಲುನಗು
ತು | ದ್ವಾಮನಂದನು ಕೊಲುವನೆಂದೇ | ಕಾಮಿಸಿದನೈ ಪಾರ್ಥ ಕೆಡದೇ ಯೆನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ||೩೪||
ನೆನೆಯದಿರು ಸಂಕಲ್ಪಹಾನಿಯ | ನನುಚಿತಕೆ ಮನದಾರದಿರು ಮಾ | ನಿನಿಯಿರಲಿ ರಥದಿಂದ ಕುನ್ನಿಯ
ಕೆಡಹು ಧಾರುಣಿಗೆ || ಮುನಿಪನೇರಲಿ ರಥದವಾಜಿಯ | ನನುಗೊಳಿಸಿ ಸಾರಥ್ಯದಲಿ ಬರ | ಲೆನುತ ಭೀ
ಮನ ಮನದ ಖತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೩೫|| ವೈರಿಬಾಹುದ್ವಯವ ಬದ್ದಗೆ | ದಾರದಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ದನು ನಾರೀ | ಚೋರ ನಡೆನಡೆಯೆನುತ ತಿವಿದನು ಬಿಲ್ಲುಕೊಪ್ಪಿನಲಿ || ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮತವೊ ನಿನ್ನ
ವಿ | ಕಾರವೋ ಹಂಗಳ್ಳವಿದ್ಯೆಯ | ನಾರುಕಲಿಸಿದರೆನುತ ತಂದರು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ ||೩೬|| ಸಿಂಧು
ಭೂಪನಲಾ ಭುಜಾಗ್ರದ | ಬಂಧನವ ಬಿಡು ಭೀಮ ತಿವತಿವ | ನೊಂದೆನೈ ನಿಷ್ಕರುಣಿಗಳು ನೀವೆಂದನ
ವನೀಶ || ಕೊಂದು ಬಿಸುಡುವನೇಮ ಕಂದ | ಪಾರ್ಥಕನನುಳುಹುವೊಡೆ ತನಗಿಂ | ನ್ನಿಂಧನವ ಮಾ
ಡಿಸುವದೈಸಲೆ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೩೭|| ಹದನಿದೊಳ್ಳಿತು ತಂಗ ವೈಧ | ವೈದಲಿ ನನೆಯಲೆ ಸುಬಲ
ನಂದನೆ | ಯುದರಕುಂತೀದೇವಿಯುದರಕೆ ಭಿನ್ನಭಾವನೆಯೇ || ಕದನದಲಿ ಹಿಡಿವಡೆದವರ ಕೊಲು |
ವುದು ನರೇಂದ್ರರ ಧರ್ಮವಲ್ಲೆಂ | ದಿದರ ಮೇಲಾವರಿಯೆವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೩೮|| ಈತನ
ಳಿಯದೆ ಮತ್ಸ್ರಾತಿಜ್ಞಾ | ಖಾತಿ ಮಸುಳದೆ ತಿದ್ದುವನುವನು | ಭೂತಳಾಧಿಪ ನೀವು ಬೆಸಸುವುದನಲು
ಮುನಿಜನವ || ಅತ ನೋಡಿದನಾವುದಕನು | ನೀತಿಯೆನೆ ಧೌವ್ಯಾದಿಸುಜನ | ವ್ರಾತ ನಿಶ್ಚೈಸಿದರು
ಮನದಲಿ ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವ ||೩೯|| ಮಾನಧನಲಗೆ ವಧೆಯೆನಿಪುದಭಿ | ಮಾನಭಂಜನವಿವನುಕಟ್ಟಭಿ |
ಮಾನಿ ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೊಡೀತಂಗದುವೆ ಮರಣವಲಾ || ಈ ನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದೊಡೆ ಯಿವನಪ | ಮಾ
ನಹತನಿದು ಧರ್ಮನಿಶ್ಚಯ | ವೇನುಸಂಶಯವಿಲ್ಲೆನುತ ನುಡಿದುದು ಮುನಿಸ್ತೋಮ ||೪೦|| ಅಹು
ದೆನುತ ಕಲಿಭೀಮ ಮಾಡಿದ | ರಹವನದನೇನೆಂಬನೈ ಕೂ | ರಿಹಕಲಾರಿಯಹಣಿಗೆಯಲಿ ಬಾಚಿದನು
ಸಿರಿಮುಡಿಯ || ಆಹಿತತರವಿದಲಾಯೆನುತ ಗೃಹ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಹಿತಾಂಗುಲಿಯ ಸಂ | ಪ್ರಹರಣ
ದಿ ಪರಿಭವಿಸಿದರು ಭೂಳ್ಳನಲು ನಿಖಿಲಜನ ||೪೧|| ಬಿಟ್ಟರತನತೋಳಹಿಂಗೈ | ಗಟ್ಟುಗಳನೆಲೆಕುನ್ನಿ
ಹೋಗಿನೆ | ಕಟ್ಟಕೆಡದನೇನಹೇಳುವನಾಜಯದ್ರಥನಾ | ಬಟ್ಟದಿಂದುರುಳುವನೊ ಹಾಸರೆ | ಗಟ್ಟಿ
ಹೊಗುವನೊ ಮಡುವನೆನುತಡಿ | ಯಿಟ್ಟನಂತಃಕಲುಷಚಿತ್ತ ದುರಂತಚಿಂತೆಯಲಿ ||೪೨|| ಚಿಂತಿಸಿದೊ
ಡೆನಹುದು ಹೊಗುವನು | ಕಂತುಮಥನನಮರಯ ನಿವದಿರಿ | ಗಂತಕನು ತಾನಹೆನು ಗೆಲುವನು ಬಳಿ
ಕ ಬವರದಲಿ || ಭ್ರಾಂತಿಯೇ ಬಿಡು ತನ್ನ ನೆನುತ ಪು | ರಾಂತಕಧ್ಯಾನದಲಿ ವಿಮಲ | ಸ್ವಾಂತನೇಕಾ
ಗ್ರದಲಿ ಭಜಿಸಿದನಿಂದುಶೇಖರನ ||೪೩|| ಇವನನಿಷ್ಠಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಗೌರೀ | ಧವನು ಮೈದೋರಿದನು ರಾ
ಜ್ಯ | ಪ್ರವರಕೊಟ್ಟನು ಬೇಡು ಸಾಕು ಭವನ್ಮನೋರಥವ || ವಿವರಿಸೆನೆ ಕಂದರೆದು ಮುಂದಿಹ | ತಿವನ
ಕಂಡನು ಮೈಯ ಚಾಚಿದ | ನವನಿಯಲಿ ಜಯಜಯ ಮಹೇಶ ನಮಶ್ಚಿವಾಯೆನುತ ||೪೪|| ವರದನಾ

ದೈ ಶಂಭು ಕರುಣಾ । ಕರ ಹಸಾದವು ಪಾಂಡುಸುತರೈ । ವರನು ದಿನವೊಂದರಲಿ ಗೆಲುವುದು ತನಗೆ
 ಭೀಷ್ಮವಿದು ॥ ಕರುಣಿಸೈ ತನಗೆನಲು ನಕ್ಕನು । ಗರಿಸುತೆಯ ಮೋಗನೋಡಿ ಭಾರಿಯು । ವರವ ವಿವ
 ರಿಸಿದನು ಜಯದ್ರಥನೆಂದನಿಂದುಧರ ॥೪೫॥ ಪಾಶುಪತಶರವೆನ್ನು ಸತ್ಪವಿ । ಳಾಸವದೆ ಫಲುಗುಣನ ಕೈ
 ಯಲಿ । ವಾಸವಾಬ್ಬ ಭವಾದಿಬಿರುದರ ಬಗೆಯದಾಹವಕೆ ॥ ಅಸುಭಟನೊಬ್ಬನನುಳಿಯೆ ಮಿ । ಕ್ಕೇಸು
 ಪಾಂಡವರುಗಳನೊಂದೇ । ವಾಸರದಲವಗಡಿಸು ಹೋಗೊಂದನು ಮುಖಧ್ವಂಸಿ ॥೪೬॥ ಸಾಕು ಜೀಯ
 ಹಸಾದವೆಂದವಿ । ವೇಕನಿಧಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೀಶನ । ನೀಕುಮಾರರು ವನದೊಳಿದ್ದರು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ
 ನೂಕುನೂಕಾಡುವವಿಪತ್ತಿನ । ವೈಕೃತಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಧಿಟ । ವಾಕೆವಾಳನೆ ತಿವತಿವಾಯೊಂದರಸ ಬಿ
 ಸುಸುಯ್ದು ॥೪೭॥ ಬಂದಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಗಭಿ । ವಂದಿಸಿದನೀಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯ । ಲಿಂದುತಾನೆಲ್ಲ
 ದೆ ಸುಧಾಕರಸೂರ್ಯವಂಶದಲಿ ॥ ಹಿಂದೆ ನವೆದವರಾರು ಪರಿಭವ । ದಿಂದ ನಮ್ಮಂದದಲಿ ವಿಸ್ತಿನದೊ
 ಳಿಂದುಮುಖಿಯರು ಭಂಗವಟ್ಟರೆ ಯೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥೪೮॥ ಎನಲು ನಕ್ಕನು ಮುನಿಪನವನಿಪ ।
 ಜನತೀರೋಮಣಿ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮಿ । ವನದೊಳಬುಜಾನನೆಯ ಕೊಂಡೋಡಲು ಜಯದ್ರಥನು ॥ ಅನು
 ಜರಾಗಳೆ ಹರಿದು ಮರಳಿಚಿ । ವನಜಮುಖಿಯನು ತಂದರವನನು । ನೆನೆಯಬಾರದವಿಧಿಯಮಾಡಿದ
 ರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೪೯॥ ಅರಸಮುನಿಯದಿರಾವಪಾಡಿನ । ಸರಪತಿಗಳೈ ನೀವು ವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯ ಘನ
 ತೆಯ ಕೇಳಿದರಿಯಾ ಕೈಟಭಾಂತಕನಾ ॥ ವರಮುನಿಯಶಾಪವನು ತಾನೇ । ಧರಿಸಿ ಸರರೂಪಿನಲಿ ನವೆ
 ದುದು । ನರಸ ಬಣ್ಣಿ ಸಲೆನ್ನು ಹವಣಿಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೫೦॥ ಆಡವಿಯಲಿ ತೊಳಲಿದನು ರಾಮನ । ಮ
 ಡದಿಯನು ರಕ್ಕಸನು ಕದ್ದನು । ಕೆಡಿಸಿ ಬಳಿಕರಿಸಿದನು ರಾಣೀವಾಸವನುಕೂಡೆ ॥ ಕಡಲಮಧ್ಯದ ಖಳ
 ನೊಡನೆ ಕೈ । ಹೊಡೆದುದಲ್ಲಗೆ ತೆತ್ತಿಗರು ನಾ । ಡಡವಿಗೋಡಗವಾಳುಕುದುರೆಗಳಸುರವಿಗ್ರಹಕೆ ॥ ಸಾ
 ಗರದತೆರೆಗಳಲಿ ಗರಿಗಳ । ತೂಗಿ ಸೇನೆಯ ನಡೆಸಿ ದಶಮುಖ । ಸಾಗ ಕೆಡಿಸಿದು ರಾಮರಮಣಿಯ ಬಿ
 ಡಿಸಿದಾಯಸವ ॥ ಈಗಳಿನರರೇನನಾನುವ । ರಾಗರುವರಘುರಾಯವಜ್ರಕೆ । ಬೇಗಡೆಯ ವಿಧಿ ಮಾಡಿ
 ತೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ॥೫೧॥ ಎಂದು ರಾಮಾಯಣವ ವಿಸ್ತರ । ದಿಂದ ಹೇಳಿದು ಸಂತವಿಟ್ಟ
 ನು । ಕಂದುಕಸರಿಕೆಯಡಗಿತಾಧರ್ಮಜನ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸೆ ತನುಪುಳಕ ಪರಮಾ । ನಂದರಸದಲಿ
 ಮುಳುಗಿ ಬಳಿಕರ । ವಿಂದನಾಭನ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ವೀರನರಯಣನ ... ॥೫೩॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕೈ ಪದ ೧೧೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

॥ಸೂಚನೆ॥ ಧರಣಿಪತಿ ತಂದಿತ್ತನಾದ್ವಿಜ । ಸರಣಿಯನು ಬಳಿಕಮಲಧರ್ಮದ । ಸರಣಿಯಿಂ
 ದೆತ್ತಿದನು ವನದಲಿ ನಿಜಸಹೋದರರ ॥ ॥ಪದ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ರೀ । ಪಾಲ ರಾಮಾ
 ಯಣವನಾಮುನಿ । ಹೇಳಿದನು ಹೂಳಿದನು ಭೂಪನ ಮಾನಸವ್ಯಥೆಯ॥ ಹೇಳಿದನು ಸಾವಿತ್ರಿಯುನ್ನುತ

ತ | ಶೀಲವನು ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದವೆ | ಕಾಲ ನುಂಗಿದಪತಿಯ ಮರಳಿಚಿತಂದಸಂಗತಿಯ ||೧|| ಪತಿಭಕ್ತಿಯು
 ಯುನ್ನತಿಕೆಯಲಿ ನಿ | ಪ್ತತೆಯಲಾ ಸಾವಿತ್ರಿಯಾಕೆಯ | ನುತಚರಿತ್ರದವೋಲು ನಿಮ್ಮದೌಪದೀದೇ
 ವಿ || ಹಿತವನಾಚರಿಸುವಳು ವಂಶೋ | ನ್ನತಿಯನುಧರಿಸುವಳು ನಿಮಗುಪ | ಹತಿಯದೆಲ್ಲಿಯದಂ
 ದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ನುಡಿದ ||೨|| ಮಾನನಿಧಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯೌಪಾ | ಬ್ಯಾನವನು ಕೇಳಿದನು ಚಿ
 ತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಮೋತ್ತಮಭಾವದಲಿ || ಕಾನಸಾನುಭವಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಿ | ನ್ನೇನು ನ
 ಮಗೆನುತತುಳಹರುಷಾ | ನೂನಕುಂತಿತನಯರಿದ್ದರು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ ||೩|| ಹಿಂಗದವು ಹನ್ನೊಂ
 ದವರೆವರು | ಪಂಗಳೆಬವೀತಟದೊಳಿರಲರು | ಬಿಂಗಲೊಳಗೊಂದಾದುದಾಪತ್ತಾ ಮುಖ್ಯಶರಿಗೆ || ತುಂಗ
 ವಿಕ್ರಮನಾಮುನೀಶ್ವರ | ಸಂಗತಿಯ ಸೋಗಿನಲಿ ಬಹುಬವ | ಸಂಗಳನು ನೂಕಿದನು ನೃಪತಿ ಪಲಾ
 ಶಶಾಲೆಯಲಿ ||೪|| ವಿಮಲವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಬನದಾ | ಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಸಾರಂಗವೃಗಪಿಳೆ | ಯಮರಸೌಹಾ
 ಸನದ ಸಾಧನದೇರಣಿಯನು ಕೊಂದು || ಕವಳಕುನುದಯದಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ | ರಮಣಿಯಭಿವಂದನೆಗೆ
 ಸನ್ನನಿ | ಸಮಿತಿ ಹಿಂಗಿದಹಿಂದ ಕೊಂಡೊಡಿತು ವನಾಂತರಕೆ || ೫ || ಎಲೆಲೆವೃಗವರಣಿಯನು
 ವಂಚಿಸಿ | ಕಳೆದುದೋ ಕಾಳಾಯ್ತಿಸುತ ತ | ಲ್ಲಣಿಸಿದಳು ನಿಜಪತಿಯ ಭಯದಲಿ ಮುನಿಯವ
 ಧುವಂದು || ಹೊಳೆಯ ಸಂಧ್ಯಾಸಾಧುಗಳು ಕಳೆ | ವಳಿಸೊದ್ದಿಬಸಲರು ಪಾರ್ಥಿವ | ರಿಳಿ
 ಯಬಿಟ್ಟರಲಾಯೆನುತ ಹರಿತಂದರಾಶ್ರಮಕೆ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ ದೋಷವಿದನಿ | ಸ್ತಳವಿಗೈದು
 ವುದರಣಿಯನು ಮೃಗ | ಪೆಳೆದುಕೊಂಡೊಡೆದರ ಹೊಕ್ಕದು ಒರಳೆ ಕಾನನದಾ || ಅಪ್ಪಿಂ
 ನ್ವಾಧಾನವಿತರರ | ಹಳಿವಿಗಾನೊಳಗಾದನೆನೆ ಮುನಿ | ತಿಲಕಸೌಪ್ತವನಬದವನೀಶ ಹೊರವಡಿ
 ಟ ||೬|| ಜಾಳಿಸಿದಹದವಿಲ್ಲ ಮುನ್ನೊನೆ | ಬೋಳೆಗಳು ನಿಡುಗುಂಡುಗಳೆ ಬಡಿ | ಕೋಲುಗಳ
 ನೆಕ್ಕಡವನುರುಪಾರಿಯದಕುಪ್ಪಸವ || ಮೇಳವಿಸಿಹೊರ ವಂಟನವನೀ | ಪಾಲಬೇಂಟೆಗೆ ವೃಗದಹೆ
 ಜ್ಜೆಯ | ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಡಸುವನು ತನ್ನನುಜರೊಡಗೂಡಿ ||೭|| ತರಣಿಯನ್ವಯನಂದು
 ಮಾಯಾ | ಹರಣನನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ವಿಷ್ಣುಲ | ಕರಣಸಾದಂದಲಿ ಮಮದಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ || ಧರ
 ಣಿಪತ್ತಿ ಬಳಿಸಲಿಸಿ ಮುನಿಪತಿ | ಯರಣಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಹುಲುಮೃಗ | ಸರಣಿಯಲಿ ಸೈ
 ವರಿದನಂದಾಕರ್ಣಮಾರ್ಗಣನು ||೮|| ಇರುಬಿನೊಳಗದೆ ಕುತ್ತ ಹೆಮ್ಮರ | ಮರುಗಳೊಳಗದೆ ತೊ
 ಡಚು ಬಾಣವ | ನೆರಗಿ ತಿವಿ ತೋಟಟ್ಟಿಯಲಿ ಸಿಟವಲೆಯನೊಡ್ಡನುತ || ಅರಸಿದರು ನಟ್ಟ
 ಡವಿಯಲಿ ಮುಂ ದುರುಬಿದರು | ಬೆಳ್ಳಾರಬಲೆಗಳ | ಹರಹಿ ಸೊಪ್ಪಿನ ತೋಟಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದರಾ
 ಮೃಗವ ||೧೦|| ಕೇಳು ಜನಸಂಜಯ ಹಿವಾಂಶುವಿ | ಶಾಲವಂಶಬರಡವಿಯಲಿ ಮುನಿ | ಸಾ
 ಲನರಣಿಯನೊಯ್ದ ಮೃಗವನು ಓಡಿದರೊಳಬಿದ್ದ || ಮೇಲೆತೋರೊಡ್ಡಗೆ ಮಹಿಗಪರ | ಬಾಳಗ
 ಳೊಣಗದವು ಬಳಲಿಕೆ | ಯೇಳೆಗೆಯಲಾಸನ್ನ ಲತೆಯುರಬಿನಲಿ ಮುಗಿದರು ||೧೧|| ಮೂರವಾ
 ದುದು ನಿಳಯವೀಕಾಂ | ತಾರ ನಿರ್ಬಲಪ್ರೇವಲಂಘ್ರಿಗೆ | ಭಾರ ಪಥವಿನ್ನೇನುಹದನೆಂದರಸನವ
 ಳಿದು || ನಿರಸಾರ್ಯ ಹೋಗು ನಕುಲಸ | ರೋರುಹದಪತ್ರದಲಿ ಪೊಟ್ಟಣ | ವಾಲಿಯನು ಕ
 ಟ್ಪಿಂದು ಕುಂತಿಸೂನು ನೇಮಿಸಿದ || ಬಗೆವನೇ ಬಳಲಿಕೆಯನೆತಿಸದ | ಸಿಗಳ ದೇವನು ಹಿರಿಯ

ಸಾಜ್ಜೆಯ | ನುಗುಳಲವ್ಯದೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು ನಡೆದನೆತಿಪಥವ || ದೃಗುಮನೋಮಂಜು
 ಳದ ಕಂಜಾ | ಳಿಗಳ ಕಡುಪರಿಮಳದ ಸಸರದ | ಸೋಗಸು ತೀವಿತು ವಿಮಳಪದ್ಮಾಕರದ ಪವಮಾ
 ನ ||೧೩|| ಹಿತವನ್ನೆ ಹಿರಿಯಯ್ಯನೆನೆಗೆಂ | ದತುಳಬಲ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಮಾ | ರುತನ ಬಳಿವಿಡಿದ್ಯ
 ದಿದನು ನಕುಲಾಂಕನಾ ಕೋಳನ || ಹತಿಯುಡುಡು ನಿನಗೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪದು | ಹಿತವು ಬಳಿಕೆಂಬಂ
 ತೆ ಬಗಸಂ | ತತಿಗಳಾಲಿದೊಪ್ಪಿದವು ಪದ್ಮಾಕರದ ತೀರದಲಿ ||೧೪|| ಇರವಿನಲಿ ರಚನೆಯಲಿ ಮ
 ಧುರೋ | ತ್ತರವ ನೆರೆ ಬೀರುತ್ತಲಂತಃ | ಕರಣದಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹಕುಜನನಂದದಲಿ ||
 ಪರಿಮಳದ ಪಸರದಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ | ತ್ತರುಷದಲಿ ಲೇಸೆನಿಸಿ ಕುಡಿದೊಡೆ ಹರಣವನೆ ಹಿಂಗಿಸುವನ
 ರಸಿಯವಾರ ಚಲವಾಯ್ತು ||೧೫|| ಖಳನ ಸತ್ಯವವೋಲು ವಂಚಿಸಿ | ಗೆಲೆಮದಾತನ ಮನವ
 ಮಾಯಯ | ಚಲುವಿನಂತಿರೆ ಚದುರಕೆಡಿಸಿತು ತಿಳಿಯಲರಿದೆನಿಸಿ || ಲಲನೆಯರ ಹೃದಯದವೊಲಿ
 ಕ್ಷಿಸೆ | ನೆಲೆಯನೀಯದಕ್ಕತಕಸರಿಸಿಯ | ಸುಲಭತೆಗೆ ಸಹದೇವನಣ್ಣನು ಸೋತು ನಡೆತಂದ ||೧೬||
 ಇಳಿದು ಮೊನೆಮುಂಚೆರಗನಗ್ರಕೆ | ಬಲಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಜಾಸುದಘ್ನು | ಸ್ಥಳವನಂಜುಳಿಯಿಂದ
 ತೋಳಿದನು ಚರಣವದನವನು || ತುಳುಕಿದನು ಪಾರಿಯನು ತನ್ನಯ | ಬಳಲಿಕೆಯನಪಹರಿಸಿ
 ಭೂಪತಿ | ಗಳಿಗೆ ಬಳಿಕಾನೊಯ್ಯನೆಂದನು ಮನ್ನಿಸಿದನಂದು ||೧೭|| ಜಲವನಂಜುಳಿಯಿಂದ ಮೊ
 ಗೆದೀಂ | ಟಲು ನೆನೆಯಲಭದಲಿ ಗುಹ್ಯಕ | ನುಲಿದನೆಲೆನಕುಲಾಂಕಮಾಣೆನಗುತ್ತರವ ರಚಿಸಿ || ಬ
 ಳಿಕಸಲಿಲವನೀಂಟು ಮಾತುಗ | ಳೊಳವು ಮರುಳಾಗದಿರೆನಲು ಥಗೆ | ಗಳುಕಿ ಬಳಲಿದ್ದು ಮೇಲೆ
 ಯಾಲಿಸಿ ಮೀರಿದನು ನುಡಿಯ ||೧೮|| ಬಡಿಯಲೆರಡಳ್ಳಿಗಳು ಕೋರಳಲಿ | ಕುಡಿದನುದಕವನಬುಜ
 ದಲೆಯಲಿ | ಹಿಡಿದನನ್ನಿಬಿಗಮಳಬಲವನು ಮರಳಿನಿಮಿಷದಲಿ || ತಡಿಯನಡರಿದು ಧೋಪ್ಪನವನಿಗೆ |
 ಕೆಡೆದು ಪರವಶನಾದನಿತ್ತಲು | ತಡೆದನೇಕೆಂದಟ್ಟಿದನು ಸಹದೇವನನು ನೃಪತಿ ||೧೯|| ತವಕ ಮಿಗೆ
 ನಡೆತಂದು ವೈಮರೆ | ದವನ ಕಂಡನು ಬಹಳಧಗೆ ಸುರ | ಹರಿಸಲುದಕವ ಕುಡಿದು ಬಳಿಕೆರ್ದುಪೆನಿದನೆ
 ನುತ || ಲವಲವಿಸಿ ತಾಳಿಗೆಯ ತಲ್ಲಣ | ದವನು ಹೊಕ್ಕನು ಕೋಳವನಮಳಾಂ | ಬುವನು ಮೊಗೆದನು
 ಮೊಗಕೆ ಮೋಹಲು ಮೇಲೆದನಿಯಾಯ್ತು ||೨೦|| ಬಿಡುಬಿಡಲೆಸಹದೇವ ಯೆನ್ನಯ | ನುಡಿಗೆ ಮಾ
 ರುತ್ತರವ ಕೊಡು ಮುಂಗೆಡದೆ ಮುಂದಣ ನಿನ್ನವನ ಕಂಡಂತು ಮರುಳಹರೆ || ಮಡಿಯಲೆಳಸದಿರೆನ
 ಲು ಥಗೆಯವ | ಗಡಿಸೆ ಸೈರಿಸಲಂಬುದುತ್ತರ | ಗೊಡದೆ ಬಲವೀಂಟಿದನು ಪಾಂಟಿದುದಸು ಕಳೇಬರ
 ಪ ||೨೧|| ಈತನತಿಪ್ರೇಮರೆದನತ್ತಲು | ಕಾತರಿಸಿನು ಭೂಪನಿಬ್ಬರ | ಮಾತು ಮುಖದಿರುಹಿತ್ತು ಶಿಶು
 ಗಳಿಗಾವಹದನಾಯ್ತೋ || ತಾತ ಹೋಗ್ಗೆ ಪಾರ್ಥವಾಲಕ | ರೇತಕತ್ತಲೆ ತಡೆದರೆಂಬುದ | ನೀತಿಳಿದು
 ತಾ ಬಲವನೆನೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ ||೨೨|| ಹಿವದಗಾಳಿಯುಪಧವಿಡಿದು ಮ | ಧ್ಯಮದಪಾಂಡವನ್ನೆ
 ತರತ ಮುಂ | ದಮಲಸರಿಸಿಯ ತೀರದಲಿ ಕೀಲಿಸಿದಮಗ್ಗಲಿ || ಯಮಳರೋರಗರೆ ಕಂಡು ಮನದ
 ಲಿ | ತಮವ ಹಿಡಿದನು ನೀರುಗುಡಿಬೀ | ಮಮತೆ ಮಿಗಲಾರೈವೆನನುತಿಳಿದನು ಸರೋವರವ ||೨೩|| ಚ
 ರಣವದನವ ತೋಳಿದು ಥಗೆಥಾ | ವರಿಸಲಕ್ಷಮನಾಗಿ ಕರದಲಿ | ತೆರೆಗಳನು ತೆಗೆ ನೂಕಿ ಮೊಗೆದನು ಗರ
 ಳಮಯುಜಲವ || ಮರುಳೆ ನೀ ಕೌಂತೇಯ ಮಾದ್ರೇ | ಯರನು ನೋಡುವುದಿತ್ತನನಗು | ತ್ತರವೆನಿ

ತ್ತುದಕವನು ಕುಡಿಯೆಂದುದು ನಭೋವಚನ ||೨೪|| ಮೇಲೆಯಾರೈವನೆ ಸುತ್ಥಪ್ಪಾ | ಲೋಲಚಿತ್ತ
 ನು ಕಾಮಿ ಮೃಗಯಾ | ಕೇಳಿಲಂಪಟನರ್ಥಲಾಭದ್ಯೂತಲೋಲುಪನು || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ತಬಾ
 ಕದ | ಕಾಳಕೂಟವ ಕುಡಿದನರ್ಜನ | ಕಾಲಿಡುತ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಮೈಮರೆದವರ ಕೂಡಿದನು ||೨೫|| ತಡೆ
 ದರತ್ತಲು ಮೂವರನುಜರು | ಮಡಿದರೇನೋ ಚಿತ್ರವಾಯಿತು | ನಡೆ ಸಮಾರಕುಮಾರ ನೀ ಹೋ
 ಗತ್ತ ತಳುವದಿರು || ತಡೆಯದೈತಹುದೆನೆ 'ಹಸಾದವ | ನುಡಿಯನಾನುತ್ತೈದಿ ಹಜ್ಜೆಯ | ಹಿಡಿದು
 ಬಳಸಲಿಸಿದನು ಬರೆಬರೆ ಕಂಡನದ್ಭುತವ ||೨೬|| ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದಸುಗಳೆದತನ್ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರನೀಕ್ಷಿಸಿದ
 ನು ಸುರಿನ | ಬಟ್ಟೆಯನು ನೋಡಿದನು ಮೂಗಿನ ಬಳಿಯ ಬೆರಳಿಟ್ಟು || ಮುಟ್ಟಿತಿವರಿಗೆ ಮರಣವಿ
 ನ್ನೇ | ನಟ್ಟ ಕೊಲುವೆನು ಜವನವೃತ್ತವ | ನಿಟ್ಟಿಲುವನುದುರಿಸುವೆನುತೊದರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ
 ||೨೭|| ಮನ್ನಣೆಗೆ ಹಿರಿಯಯ್ಯನೆಂದಾ | ನಿನ್ನು ಬಗೆವೆನೆ ಜವನಗಂಟಲ | ಮುನ್ನು ತಿರುಹುವೆನುತ
 ಕಿಡಿಡಿವೋದನಾಭೀಮ || ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಫಲವೇನು ಕುಡಿವೆನು | ಮುನ್ನುಜಲವನು ಬಳಿಕ ನೋಡುವೆ |
 ತನ್ನ ವರ ಮಾರ್ಗವನೆನುತ ಮೊಗೆದನು ವಿಷೋದಕವ ||೨೮|| ಮಾಣು ಮಾರುತ್ತರವ ಕೊಡು ಮುಂ
 ಗಾಣಬೇಹುದು ತಂದೆ ತನಗೇ | ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪೂರ್ವದಪರಿಗ್ರಹವೀಸರೋವರವು || ಜಾಣನಾದೊಡೆ
 ಜಾರಬಿಡು ಬಗೆ | ಕೇಣವನುನೀನೆನಲು ಗಗನದ | ವಾಣಿಯನು ಮನ್ನಿಸದೆ ಮಾರುತಿಯಾಂಟಿದನು ಜ
 ಲವ ||೨೯|| ದಡದಡಿಸಿ ಕೊಳನಿಂದ ಹೊರಗಡಿ | ಯಿಡುತ ಬಳಲಿದನನಿಲಸುತನವ | ರೊಡನೆ ಮೈಯಿ
 ಕ್ಕಿದನು ಕಳಚಿದನೀಲಗಿರಿಯಂತೆ || ಅಡೆಗೆಡೆದನಾಭೀಮನಿತ್ತಲು | ಕಡುನಿರೋಧವ ಹಿಡಿದು ತಾನೇ |
 ನಡೆದು ಬಂದನು ಧರ್ಮಸುತನಾಕೊಳನ ಪಥವಿಡಿದು ||೩೦|| ಮೇಲೆ ಮಗುಳ್ಳಾಲಿಗಳ ಚಾಚಿದ |
 ತೋಳಮೇಲಿನ ತಲೆಯ ಸುಯ್ದಿನ | ಲೀಲೆಯಡಗದಮುಖದ ಮಸುಳಿದಕಾಯಕಾಂತಿಗಳ || ಮೇಲು
 ಮುಸುಕಿನ ಮಗ್ಗುಲಿನಲಿಹ | ನಾಲುವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಭೂಪತಿ | ಕೋಲುಮರುಮನೆಗೊಂಡವೋಲ್ಮರು
 ಗಿದನು ಚಿತ್ತದಲಿ ||೩೧|| ಮುಸುಕನರೆದೆರದವರವರಮೊಗ | ದುಸುರುಗಳನಾಲಿಸಿದನಕಟಾ | ಶಿಶುಗಳಿ
 ಗೆ ಕಡುಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ತಿವಮಹಾದೇವಾ || ನಿತಿತಶಸ್ತ್ರದ ಗಾಯವಿಲ್ಲು | ಬೃಸದ ಸಾವಿನ್ನಾವುದೋ
 ನಾ | ನಸುಗಳೆಯದೇಕುಳಿದನೆಂದಳಲಿದನು ಯಮಸೂನು ||೩೨|| ಇಂದಿನಲಿ ಕಡೆಯಾಯ್ತಲಾವಿಮು |
 ಳೇಂದುವಂಶಕೆ ಕೌರವನಫಲ | ಸಂದುದಿನ್ನುಹಿತಾವನೀಶರಿಗಾಯ್ತು ಪರಿತೋಷ || ಕೊಂದರಾರಕಟಕ
 ಟಿನುತ್ತರ | ವಿಂದನಾಭನ ಕೃಪೆಗೆ ಬಾಹಿರ | ನಿಂದು ತಾನಾದನೆ ಮಹಾದೇವೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||
 ||೩೩|| ಹೋಗಲಿನ್ನೀನೀರುಗುಡಿದಿವ | ರಾಗುಹೋಗರಸುವೆನುತ ಡಗೆ | ತಾಗಿದವನಿಪನಿಳಿದು ಹೊಕ್ಕ
 ನು ವಿಷಸರೋವರವ || ಬಾಗ ಮೊಗೆದನು ಜಲವನಭ್ರದೊ | ಳಾಗಲಾದುದು ರಭಸವೆಲೆಸಕ | ಳಾಗಮ
 ಜ್ಞ ಮಹೀಶ ಕೇಳೆಂದುದು ನಭೋನಿನದ ||೩೪|| ಅನುಜರವಿವೇಕಿಗಳು ಪುಣತ | ಜನದಲಧಿಕನು ನೀ
 ನಿಧಾನಿಸಿ | ನನಗೆ ಮಾರುತ್ತರವನಿತ್ತು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ || ತನುವಿಗಾಪ್ಪಾಯನೆವ ಮಾಡುವು | ದೆನ
 ಲು ಕೇಳಿದು ಡಗೆಯ ಸೈಲಿಸಿ | ಘನಪಥದ ನುಡಿಯಾರದೆಂದವನೀಶನಾಲಿಸಿದ ||೩೫|| ಬಿಸುಟನುದಕವ
 ನಾನುಡಿಯನಾ | ಲಿಸಿದನಾಚೈ ನಿನು ನಿನಗಾ | ಗಸದಲಿರವೇನಸುರನೋ ಕಿನ್ನರನೊ ನಿರ್ಜರನೋ |
 ಉಸುರೆನಲು ತಾಯಕ್ಷನಿಸಾ | ರವು ನನ್ನದುನಿನ್ನತಮ್ಮದಿ | ರಸುವನೆಳೆದವನಾನು ಕೇಳೈ ಧರ್ಮಸು

ತಯಿಂದ || ಬಾಲಕರು ನೀವೆನ್ನು ಮಾತನು | ಕೇಳಿ ಯುದಕವ ಕುಡಿವುದನೆ ಭೂ | ಪಾಲ ನಿನ್ನು ವರೆನ್ನು ಮಾ
ತನು ಕೇಳಿ ಮನ್ನಿಸದೆ || ಮೇಲುಗಾಣದೆ ನೀರುಕುಡಿದು ವಿ | ತಾಳಿಸಿದರಿಂದೆನ್ನು ಮಾತನು | ಕೇಳಿ ನೀ
ನುತ್ತರವ ರಚಿಸೆ ನೃಪತಿ ಹೇಳಿಂದ ||೩೭|| ಜಲನಿಧಿಗೆ ಸರಿ ಸರಿಸಿಯಾವುದು | ನೆಲಕೆ ಹಿತವನದಾರು
ಮರ್ತ್ಯಾ | ವಳಿಗೆ ಮಾತೆಯದಾರು ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಗೆ ಸರಿಯೇನು || ತಿಳುಹು ಧರ್ಮಜ ಸಕಲಧರ್ಮಾ
ವಳಿಯ ಸಾರವನೆನಲು ಯಕ್ಷನ | ಬಲುಮೆಗೆವನೀಪಾಲನತಿಪರಿತ್ಯೋಷದಲಿ ನುಡಿದ ||೩೮|| ಗಗನವಬು
ಧಿಗೆ ಸರಿಸರೋವರ | ಜಗಕೆ ಹಿತವನು ಶಕ್ರವನುಜಾ | ದಿಗಳಮಾತಾರೂಪು ಗೋವುಗಳಿದು ನಿಧಾನ
ಮತ || ಬಗೆಯಲಗ್ಗದ ಸತ್ಯವೆಂಬುದು | ಗಗನಮಣಿಗೆಣೆಯೆನಲು ಚಿತ್ತಕೆ | ಸೋಗಸಿ ತಲೆದೂಗಿದನು
ಮಗುಳಂತೆಂದನಾಖಚರ ||೩೯|| ನಯವಿದನೆ ಕೇಳಾವಸ್ಥೆಕ್ಷ | ತ್ರಿಯನು ವಿಪ್ರರೋಳಾವಸ್ಥೆ ಶ್ರೋ | ತ್ರಿ
ಯನು ಸುಜನರೋಳಾವಸ್ಥೆ ಮಾಪುರುಷನೆಂಬುವನು || ನಿಯತಧೀಮನದಾರುದೇವ | ಪ್ರಿಯನದಾವನು
ಕರಿನ ಕಷ್ಟಾ | ಶ್ರಯನ ದಾವನು ಧರ್ಮಸುತ ಹೇಳಿಂದನಾ ಖಚರ ||೪೦|| ಧೃತಿಯುತಕ್ಷತ್ರಿಯ
ನು ವೇದ | ಪ್ರತಿಯುತ ಶ್ರೋತ್ರಿಯನ ಹಿಂಸಾ | ರತನು ಮಹಪುರುಷನು ಸುಧೀಮನು ಸಾಧುಸೇ
ವಕನು || ಸತತಪರರುಪಕಾರಿದೇವ | ಪ್ರತತಿಪೀಯನು ಪರರಗುಣದು | ನೃತಿಯ ಸೈರಿಸದವನು ಕ
ಷ್ಯನು ಯಕ್ಷಕೇಳಿಂದ ||೪೧|| ನಿಂದ್ಯನಾವನು ಲೋಕದೊಳಗಭಿ | ವಂದ್ಯನಾವನುಜೀವವಿರೆ ವೃತ |
ನಂದಡಾವನು ದೇಶಕಳಿವಹುದಾರ ದೇಯಿಂದ || ಸಂದ ಯಜ್ಞವದಂತು ಕೆಡುವುದು | ತಂದೆಹೇ
ಳ್ಳಿ ತನಗೆನಲು ಸಾ | ನಂದದಿಂದವೆ ಕಾಣಿಸಿದನಾಖಚರಗುತ್ತರವೆ || ಕೇಳು ಪರನಿಂದಕನೆ ನಿಂದ್ಯ
ನು | ಹೇಳಲೇಂ ಪರಹಿತನೆ ವಂದ್ಯನು | ಹೇಳಿದಿಚ್ಛೆಗೆ ನಡೆವನೃಪನಿಂದಳಿವುದಾದೇಶ || ಕೇಳು ನಡೆವಣಿ
ನೇ ದರಿದ್ರನು | ಸಾಲದೆನಿಸಿದ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಯ | ಜ್ಞಾಳಿ ನಿಷ್ಪಲವೆಂದುನುಡಿದನು ರಾಯ ಕೌಂತೇ
ಯ ||೪೨|| ನರಕಿಯಾವನು ಸುಜನರಲಿ ಬಾ | ಹಿರನದಾವನು ಲೋಕ ವರಿಯಲು | ಹರಣವಿರೆ ಹೊಂ
ದಿದನದಾವನು ಭೂಮಿಪಾಲರಲಿ || ಮರುಳದಾವನು ಮಾನಭಂಗದ | ಭೂತನಾವನು ಹೇಳುಧ
ರ್ಮಜ | ಸರಸಿಯಲಿಬಳಿಕುಡಕವನು ಕುಡಿಯಿಂದನಾಖಚರ ||೪೩|| ಎನೆ ಕೃತಘ್ನನೆನರಕವಿದ್ಯಾ |
ಧನಮದಾಂಧನೆ ಬಾಹಿರನು ಹೊ | ಕ್ಷನುವರವ ಹಿರಗುವಮಹೀಪತಿ ಜೀವವಿರೆ ವೃತನು || ವಿನುತ
ಗುರುವರಿಯದನೆ ಮರುಳಂ | ಗನೆಯರಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಪರನೇ | ಜನವರಿಯಲಭಿಮಾನಹೀನನು ಯ
ಕ್ಷಕೇಳಿಂದ ||೪೪|| ಒಲೆದನೊಡಲನು ಧರ್ಮಸಂಗತಿ | ಗಳ ಸುಸಂವಾದದಲಿ ನಿಜತನು | ಪುಳಕವು
ಬೃರಿಸಿದುದು ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದುದು ಪ್ಕೃತವ || ಎಲೆಮಹೀಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬೇ | ಪಳಿದತಮ್ಮಂದಿರಲಿ
ಯೊಬ್ಬನ | ತಲೆಯ ಬದುಕಿಸಿಕೊಡುವನೆನೆ ಯಮತನುಜನಂತೆಂದ ||೪೫|| ಅಸುವನಿತ್ತೈ ಖಚರಪ
ತಿ ಜೀ | ವಿಸಲಿ ನಕುಲನು ಧನ್ಯನಾನೆನೆ | ನಸುನಗುತ ಚೇತರಿಸಿಮೈಮುಂದೆದ್ದನಾನಕುಡ || ನಿತತ
ಮತಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಬೇಡಿ | ನ್ನಸುವ ನೊಬ್ಬಂಗತ್ತನೆನೆಜೀ | ವಿಸಲಿ ಸಹದೇವಾಂಕನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂ
ದನನು ||೪೬|| ಜನಪ ನಿನ್ನಾಳಾಪವೆನ್ನೆಯ | ಮನಕವಿಸ್ತಯವಾಯ್ತುಭಿಮಾ | ಜನರು ನಿನ್ನೊ
ಪಹುಟ್ಟಿದರು ನೀನವರಿಗತಿಹಿತನು || ಅನುಜರವರರಲೇಕೆ ಮಾದ್ರೀತನುಜರೆಂಬರ ಒಯಸಿದ್ಯ
ಹೇ | ಳೆನಲು ನಸುನಗೆ ಮೊಳೆಯೆ ನುಡಿದನುಧರ್ಮನಂದನನು ||೪೭|| ಸಾವು ಬೊಪ್ಪಂಗಾಗೆವಾ

ದ್ವೀ | ದೇವಿ ತನ್ನ ನು ಕರೆದು ಶಿಶುಗಳ | ನೋವುಕೇಡಿದು ನಿನ್ನ ದಾರೈದಿವರ ಸಲಹುವುದು || ಭಾವ
ಭೇದವನೊಬ್ಬ ಬಗೆಯದೆ | ಕಾವುದಲೆ ಮಗನೆಂದುಬೆಸಸಿದ | ಳಾವಪರಿಯಲಿ ಮರೆಪೆನ್ನೆ ಮಾದ್ರೀಕು
ಮಾರಕರಾ ||೪೯|| ಎನಲು ಮೆಚ್ಚಿದನುಳಿದಭೀಮಾ | ಜನರ ಹರಣವನಿತ್ತು ನಿಜನಂ | ದನನನ
ಪ್ಪಿದನೊಲವಿನಲಿ ಯಮರಾಜನೈತಂದು || ತನುಜ ಸಾಕಿನನ್ಮಾಯು ನಿಮಗೇ | ವನನಿವಾಸವು ಬೀಳು
ಗೊಡು ಮುನಿ | ಜನವನಿನ್ನ ಜ್ಞಾತವಾಸಕೆ ಮನವಮಾಡೆಂದ ||೫೦|| ನೀವು ಪಾಂಡವರೆಂದು ನಿಮ್ಮ
ನೆ | ದಾವಮಾನವರೆಯದಿರಲಿ ಮ | ಹಾವಿಭವವಲಿ ಬೆಳಗುವದು ಬಳಿಕವನಿಮಂಡಲವ || ದೈವಬ
ಲ ನಿಮಗುಂಟು ಮೇಣಿ | ನ್ನಾವುದರಿದಲ್ಲೆಂದು ತನುಜನೆ | ನೋವಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಪಾಂ
ಡುನಂದನರ ||೫೧|| ಅರಣಿಯನು ತಂದಿತ್ತು ಧರಣೀ | ಸುರನ ಮನ್ನಿಸಿ ಮುನಿಗಳನು ಭೂ |
ಸುರರ ಸಚಿವರ ಪರಿಕರರಥಾವ್ಯಾಧಿಮಂತ್ರಿಗಳ || ವರಸುಭದ್ರಾದೇವಿಪಾಂಚಾ | ಲರನು ದೃಷ್ಟ
ದೃಷ್ಟ ಮೊದಲಾ | ಗರೆ ನಿಜಾಪ್ತರನೆವರವರಮಂದಿರಕೆ ಕಳುಹಿದನು ||೫೨|| ಹು ನಮೋಜಯ
ಭಕ್ತರೆಘು ಸಂ | ಹರ ನಮೋಜಯ ಸಕಲಭುವನೇ | ಶ್ವರ ನಮೋಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ ವಿಷ್ಣು ವಾಮ
ನನೇ || ಪರಮಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಜಿಯ ಜಗ | ಭರಿತ ನಿರ್ಮಲರೂಪ ಜಯಜಯ | ಕರುಣಿ ರಕ್ಷಿಸು ರಾ
ಯಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣಾ ||೫೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೨೩೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತೈಮಹಿಮ ಗದಗು ವೀರನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧು
ಪಾನಪುಷ್ಪವಚಃಷಟ್ಪದಿ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಅರಣ್ಯಾರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

|| ಶ್ರೀರಸ್ತು. ||

ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ವಿರಾಟಪರ್ವ.

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಕಾಯಿದರು ಸತ್ಯವನು ವನವಾ | ಸಾಯತವ ನೆರೆಗೆಲಿದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯರೋ
ಲೈಸಿದರು ಬಂದು ವಿರಾಟನಗಲಿಯಲಿ || ||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೋಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲಮುನಿಜನ
ನೈಪಜನಂಗಳ | ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಭೂಮಿಪತಿ ಬಲವಂದು ಹುತವಪನ || ಮೈಲುಶಕುನದ ಚಾರುನಿನ

ದವೆ । ನಾಲಿಸುತ ಸೋದರರುಸಹಿತವೆ । ನಾಲಯವ ಹೊರವಂಟು ಸಾಲಿದರೊಂದುವಟಕುಜವೆ ॥
 ಬಂದು ವಟಕುಜದಡಿಯಲನಿಬರು । ನಿಂದು ದುರುಪದಿಸಹಿತ ಬಳಲಿಕೆ । ಬಿಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು
 ಚಿಂತಿಸಿ ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೬೦ ॥ ಹನ್ನೆರಡಬುದ ಸನ್ನೆದುವು । ಮುಂದಣನುಪಿಂಗೇನುಗತಿ ಬಳಿ ॥
 ಕೊಂದುವರ್ಷಾಜ್ಞಾ ತವಾಸಕ್ಕಾವತಾವೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಬಡಗಲವರದು ಮೂಡಣರಸುಗ । ಳೊಡೆಗೆಣೆಯ
 ರಾಗಹರು ತೆಂಕಣ । ಕಡೆಯವರು ಕಂಡಿಹರು ಕೆಲಬಲವವರು ಕೊಂಡೆಯರು ॥ ಪಡುವಣವರೆತಿಕ್ಕುಶ
 ರು ನಾವಿ । ಸ್ವಡಗರಲು ತೆರನಾವುದೆಂದನೆ । ನುಡಿದವರ್ಜನದೇವನವನೀಪತಿಗೆ ವಿನಯದಲಿ ॥ ೬೨ ॥
 ಬಳಿತವನು ಹೊಕ್ಕಿರಿದು ಕೌರವ । ರೊಳಗೆ ಹಗೆಯಾಗಹನು ಕೀಚಕ । ಬಲ ಪಿರಾಟಂಗೆವನದಸೆಯಿಂ
 ಭಯವಿಹಿನವದು ॥ ಮುಳಿದು ಹೇಳಿಕೆಯಾದರವಿಸುತ । ಕಲಿತ್ರಿಗರ್ತಾದಿಗಳೆನಿಸಮಂ । ಪಳಿಕರನು
 ಕೈಕೊಳ್ಳದಾಳುವೆರವರು ಪಶ್ಚಿಮವ ॥ ೬೩ ॥ ನೃಪತಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಮತ್ಸ್ಯಾ । ಭಿಷನ ನಗರಿಯೊಳ್ಳಲ್ಲಿ
 ಸೈರಿಸಿ । ಕೃಪಣತನದಲಿ ನೂಕಬೇಹುದು ನುಡಿದವತ್ಸೇರವೆ ॥ ಗುಹಿತನುತಳವದುವುದಾಶ್ರಯಂ । ದೇವದ
 ಸೆಯನೆಂತಾನುಪಿ ನಿ । ಪ್ಲವೆಯೊಳೆಂತಾನೆಂಬೆನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ೬೪ ॥ ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ
 ಮತನೆ ಮತವೆನು । ಗಾವವೇಷದ ವಿವರ ನಿಮಗದ । ನೀವು ಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಿನ್ನ
 ವಿಸೆ ॥ ನಾವು ಭೂಸುರವೇಷದಲಿ ಸಂ । ಭಾವಿತರು ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾ । ಸಾವಲಂಬನ ಕಂಕನೆಂಬಭಿಧಾ
 ನ ತನಗೆಂದ ॥ ೬೫ ॥ ಮಲನೆಂಬಬಿಧಾನದಲಿ ನೃಪ । ನಿಳಯವನು ಸಾರುವೆನು ತಾನೆಂ । ದುಲಿಯೆ
 ಮಾರಾತಿ ನುಡಿದ ವರನಾಟ್ಯವಿದವೇಷವನು ॥ ಫಲುಗುಣನು ಹಯಗೋನಿವಾಸ । ಸ್ಥಳವಿಳಾಸಿತರೆನ
 ಲು ಯಮಳರು । ಲಲನೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳು ಸೈಲೇಂದ್ರವೇಷವನು ॥ ತೊಳಲಿದಿರಿ ಹನ್ನೆರಡುವರು
 ಪವು । ಹಳುವದಲಿ ಸೊಂಪಡಗ ಪರರೊಡ । ನುಳಿಗೇಲಸಮಾಳಿಗವಿದಂತ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಬಳಲಿ
 ದಿರಿ ಹಿರಿದಾಗಿ ನಿಮ್ಮುವ । ನಳಲಿಸಿದನೆನ್ನಿಂದ ಪಾಸಿಗೆ । ಳೊಳರೆ ಭುವನದೊಳೆಂದು ಕುಂತೀಸೂನು
 ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೬೬ ॥ ಬಡಲ ಬಳಿನೆಳಲಿಂಗೆ ಗತಿ ಬೇ । ಪಡಿಸಿಹುದ್ದೆ ಸುಖದ್ದುಬವಿವು ನಿ । ಮೃಡಿಗಳಲಿ
 ತನುನಾಲ್ಕರಲಿ ಜೀವಾತ್ಮ ನೀನೆಮಗೆ ॥ ಅಡವಿಯೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನಿಮ್ಮಡಿ । ಯೊಡವಿರಲು ನೀವಿಲ್ಲದಾ
 ಪುರ । ವೆಡವಿ ನಮಗಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೬೭ ॥ ತುಪ್ಪನಾದನು ನೃಪತಿಕ್ಕತಪರಿ ।
 ತಿಪ್ಪಪಾಲನು ಜಗದೊಳೆತ್ತು । ತ್ವಷ್ಟುಚರಿತನು ತೆಂಕದನೆಗೆ ಸಹೋದರರುಸಹಿತ ॥ ದುಪ್ಪವ್ಯುಗಗಳ
 ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ವೆ । ಸಿಪ್ಪಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಸುಜನರ । ರಿಪ್ಪವನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೆತಂದರು ಸರಾಗದ
 ಲಿ ॥ ೬೮ ॥ ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯಪುರೋಪಕಂಠದ । ನಂದನದ ಕೆಲಕಡೆಯಲೆನಿಬರು । ನಿಂದು ನಾಲ್ಕುಕುಡಿಸಿ
 ಯುನೀಕ್ಷಿಸಿಳಿಸಿಜಿನ್ನವಾಸದಲಿ ॥ ತಂದಚರ್ಮದಲಿಖಳಕ್ಕಿದುವೆ । ನೊಂದುಹಣನಾಕಾರದಲಿ ಬಿಗಿ । ದೊಂ
 ದುಬನ್ನಿಯೆವರೆದ ತುದಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಲೇರಿದರು ॥ ೬೯ ॥ ತೆಗೆಯದಿರಿ ನೀವೆಂದು ತುರುಗಾ । ಹಿಗಳನಂ
 ಜಿಸಿ ಧರ್ಮಸುತದ್ಯಗು । ಯುಗವ ಮುಚ್ಚಿ ಸುರೇಂದ್ರಯಮವರುಣಾದಿಗಳಿಗೆರಗ ॥ ವಿಗಡನೀಕಲಿಭೀ
 ಮ ನೀಕ್ಯೆ । ದುಗಳನೇತಂಗೇಯದಿರಿ ಕೈ । ಮುಗಿದು ಬೇಡಿದನೆಂದು ಸುರರಿಗೆ ನುಡಿದನವನೀಶ ॥
 ಈವುದಾಬೇಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥಂ । ಗೀವುದೀಯಜ್ಞಾ ತವಾಸದೊ । ಳೇವಿಗಡಭೀಮಂಗೆ ಕೊಡದಿರಿಯೆನಲು
 ಖತಿಗೊಂಡು ॥ ನೀವು ಕುಂತಿಯಮಕ್ಕಳಾದಿರಿ ನಾವು ದುರ್ಯೋಧನನವರು ತಿ ಪ್ನಾವುದಿದಕೆಂದನಿಲ

ಸುತನೊಡೊತ್ತಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೧೩|| ಸುರನಿಕರ ಕಾದಿರಲಿ ಮೇಣೀ | ಧರಣಿ ಕೊಡೆನೆಂದಿರಲಿ ಹಸ್ತಿನ | ಪುಲಗೆ
 ಧಾಳಿಯನಿಡುವೆನವರರ ಮೋರೆಗಳತಿವಿದು || ಉರುತರಾಸ್ತ್ರವನೊಯ್ಯೆನೆಂದ | ಬೃಹಸಿ ಮಾರುತಿ
 ನುಡಿಯೆ ತಮ್ಮನ | ಭರದ ಖತಿಯನು ನಿಲಿಸಿ ಸಂತ್ರಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ ||೧೪|| ಅವಧಿ ಯೊಂದೇವ
 ರುಷ್ಣವಿದಲೊಳ | ಗೆವಗೆ ಸೈರಣೆಯುಂಟುನೀ ಮುನಿ | ದವಗಡಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ ಸೈರಿಸಲರಿಯೆ ಮನ
 ಮುಳಿದು || ಅವನಿಯಲಿ ಹನ್ನರಡುವರುಷವು | ನವೆದುದುಂನಿಷ್ಟಲವಲಾ ಕೌ | ರವರಗೆತಿ ಲ್ಲಾಗಹುದು
 ನೀನೇಬಲ್ಲೆ ಹೋಗಂದ ||೧೫|| ಹದುಳವಿಟ್ಟನು ಭೀಮನನು ನಿ | ಮೌದನು ಮತ್ಸ್ಯನ ಪುಲಗೆ ಯತಿ
 ವೇ | ಪದಲಿ ಬಂದನು ಹೊನ್ನ ಸಾರಿಯುಚೀಲಕಕ್ಷದಲಿ || ಇದಿರೊಳಾನತರಾಯ್ತು ಕಂಡವ | ರುದಿತ
 ತೇಜಃಪುಂಜದಲಿ ಸೊಂ | ಪೂದವಿ ಬರಲು ವಿರಾಟ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನುಚಿತದಲಿ ||೧೬|| ಇತ್ತ ಬಿಜ
 ಯಂಗೈಯಿ ಹಿರಿಯು | ದತ್ತಣಿಂದೈ-ತಂದಿರೈಯ | ತೃಪ್ತಮದ ವೇಷದ ಮಹಾತ್ಮರ ಕಂಡು ಬ
 ದುಕಿದವು || ಚತ್ತಪಸು ಭೂಪಾಲ ಪಾಂಡವ | ರತ್ತ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು | ಇತ್ತ ಬಂದವು ಮು
 ನ್ನಿನೋಲಗವೆಂತುಸಿತಾಗ || ಕೆಟ್ಟು ದಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪಾಂಡವ | ರುಟ್ಟು ಹೋದರು ನಾರಸೀರೆಯ | ನ
 ಟ್ಟಡವಿ ಮನೆಯಾಯ್ತು ರಾಜಾನ್ವಯದ ರಾಯುರಗೆ || ಬಿಟ್ಟರೆಮ್ಮನು ಜಠರಭರಣಕ್ಕೆ | ನೆಟ್ಟನಾಶ್ರ
 ಯವಿಲ್ಲದಿರ ಕಂ | ಗಟ್ಟು ಬಂದವು ಕಂಕನೆಂಬಭಿಧಾನ ತನಗಂದ ||೧೭|| ಒಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದವಿಳರಾಯರ
 ಮೌಳಿಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಮಯೂಖನಿ | ವಾಳಿಯಲಿ ನೆರೆ ಮೆರೆವುದಾತನ ಪಾದಪದ್ಮಯುಗ || ಕಾಲವಾ
 ವನನಾವಪರಯಲಿ | ಕೇಳುಮಾಡದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ನಾಳುಗೊಂಡನು ಮತ್ಸ್ಯನಲೆ ಜನಮೇಜಯ
 ಕ್ಷಿತಿಪಾ ||೧೮|| ಆದುದೈ ನಿರ್ವಾಹ ಕಂಕಂ | ಗೊದುದಾಮತ್ಸ್ಯೇಶನಿಂದ ವಿ | ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಸೇವೆ ನಿಜ
 ವಾದಂತೆ ಇರುತಿರಲು || ಹೋದವಿತ್ತಲು ಕೆಲವುದಿನ ತನ | ಗಾದಸಾಹಾಯ್ಯದಲಿ ಲಪುಬಲ | ಭೇದಿ ಮಾ
 ರುತಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯ ||೨೦|| ಏನುಪರಿಣತೆ ನಿನಗೆ ಬಾಣಸಿ | ಯಾನು ಭೀಮನ
 ಮನೆಯವನು ಮ | ತ್ತೇನು ಭೂಜಬಲವರವನೆಗ್ಗ ದಮಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ನೀನಧಿಕನೆಂದಾಸಮೀರನ |
 ಸೂನುವನು ಮೆನ್ನಿಸಿದನಿತ್ತಲು | ಮಾನಸಧಿ ಮರುದಿವಸ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನಾಹೋಳಲ || ಸುರಪ
 ನರಸಿಯ ಶಾಪದಲಿ ಸಿತ | ತುರಗನೆರೆವೆಣ್ಣಾಗಿ ಮತ್ಸ್ಯೇ | ಶ್ವರನ ಮಗಳಿಗೆ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸಂಗ
 ದಲಿ || ಇರಲು ಯಮಳರು ತುರಗಗೋವ್ರಜ | ಭರಣರಾದರು ಬಳಿಕ ಪಾಂಡವ | ರರಸಿಪಾಂಡವೊಲವಿ
 ನಲಿ ವೈರಾಟಪಟ್ಟಣವ ||೨೨|| ತರಣಿಗಂಜದೊಡೊಂದು ತಲೆಗಾ | ಯ್ದಿರಿಸಿದನೊ ಮರೆಯಾಗಿ ತಿಮಿ
 ರದ | ಹೊರಳಿಗಳನನೆ ಮುಡಿಗ ಮೋಹಿದವೇಣಿ ವಲ್ಲರಿಯಾ || ಹಿರಿದು ಸೈರಿಸಲಾರೆನೆಂದೊಡ | ನಿರಿ
 ಸಿದನೊ ಕೈರವವನಲೆಂ | ದರಂಕಂಗಳಧಾಳವೊಪ್ಪಿರ ಬಂದಳಬುಜಮುಖ ||೨೩|| ಮೊಲೆಯ ಮೇಲು
 ದು ಜಾಂ ಪಾಲದ | ರೆಳಿಮನರು ಕಂಗಳನ ಮಿಂಚಿನ | ಹಿಳುಕುನೆಡೆನಡೆಗಟ್ಟು ನಿಂದರು ಚಿತ್ತಪಿಷ್ಟಲರು
 ತೆಳ್ಳುಪ್ಪನು ತಲೆದೋರಿ ತೋರಿದು | ದಲಗು ಮರುಮೊನೆಯೆನುತ ವಿಟ್ಟರಳ | ವಳಿಯೆ ನಡತರುತಿ
 ದಳಂಗನ ರಾಜವಿಧಿಯಲಿ ||೨೪|| ಎಲೆಲೆ ಮದನನಗಜವು ತೊತ್ತಳ | ದುಳಿದುದೋ ಕಾಮುಕರನನೆ
 ಗಾ | ವಳಿಯೊಳಗ ಗೂಲಾಯ್ತು ಗರುಡಕ್ಕೆ ವಿಟವಿದೂಷಕರ || ಅಳುಕಿದರು ಮನುಮತನಗರುಡಿಯ |
 ಬಲುಮೆಗಾರರು ಬಂದೊಗ್ಗದ | ನಳನಮುಖ ಬಹುಜನದ ಮನಕೆಚ್ಚ ರಿಯನೊದವಿಸುತ ||೨೫|| ಜನ

ಬರಹೇಳೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ ||೨|| ಕರೆಯಲೋಡನೈತಂದರಾಮ | ಲ್ಲರು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ ಸರ್ವಾ |
ಭರಣಭೂಷಿತಗಂಧಮಾಲಾಂ ಬರವಿಲೇಪನು || ಕರಿಗರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿತೊ | ಹರೆಯೆನಲ್ಲ ಜೀ
ಮೂತಮುಖ್ಯರು | ಕುರುಪತಿಯ ಬಳಿಗೈದು ಬೆಸನೇನೆಂದರವನಿಪನ ||೩|| ಮಲ್ಲಕೇಳೆ, ಜೀಮೂತಧರಣಿ
ಯೊ | ಕೆಲ್ಲಿ ಕುಂತಿತನುಜುಪ್ಪರೊ | ಒಲ್ಲವಿಕೆಯಲಿ ದೇಶಗಳ ತಿರುಗಾಡಿಸೂಹೆಯಲಿ || ನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಿಗೆ
ತಿಳಿದುಕಳುಹಿಸು | ಎಲ್ಲವೇತಕೆ ಹೋಗನಲು ಕರೆ | ಪಲ್ಲವವ ಮುಗಿವುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಜೀಮೂ
ತ ||೪|| ಜೀಯಪಾಂಡವರಿದ್ದ ತಾವನು | ಬಾಯಮಾತಲ್ಲರಸ | ಬೇಕು ಮ | ಹಾಯತದ ಕುಶಲದಲಿ ಬ
ಹುವಿಧದಿಂದಲೆಂದನಲು || ರಾಯನೆಂದನು ಜಟ್ಟಿಗರೆ ಕೂ | ಡಾಯತದಲೈದುವದು ಮಲ್ಲರ | ದಾಯದ
ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ತಿಳಿವುದು ಮಂತ್ರ ನಿನಗೆಂದ ||೫|| ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವರಿವೆನಂತಿರ | ಲಿನ್ನ ಪರಿಸರೇ
ಕ್ತು ಮಲ್ಲರ | ಉನ್ನತದ ಸಾಹಸದ ಶೌರ್ಯವ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆನಲು || ನನ್ನಿಯಿಂದವೆ ನೋಡನುತ ಸಂ | ಪ
ನ್ನು ಶೌರ್ಯನು ವಿವರಿಸಿದ ನ | ತ್ಯುನ್ನತದ ಬಂಧುಗಳ ಭುಜಬಲದಿ-ರವನರಸಂಗೆ ||೬|| ಬಲ್ಲಹರುಕು
ಶಲದಲಿ ಕಾಳಗ | ದಲ್ಲಿ ನಿಜವಿಕ್ರಮರು ಮೇಗರೆ | ಯಲ್ಲ ಧರ್ಮಜ್ಞರು ಮಹಾಹವವೀರರವರೆನಲು ||
ಎಲ್ಲವೆದ್ದುದು ಜೀಯಕುರುಕುಲ | ಮಲ್ಲನೋಡೆನುತುಲಿದು ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲನಾಜೀಮೂತನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಪ
ರಾಕ್ರಮವ ||೭|| ಪುಂಡ್ರೇಕನ ಪಿಂಗಳಾಕ್ಷನ | ಚಂಡಬಲಜಗ ಜಟ್ಟಿರಣದು | ದ್ವಂಡೇಕನ ವೀರ
ಬಾಹು ಮಹಾಮದೊನ್ನತದ || ಹಿಂಡುಗಲ ಕನುವುಗ್ರಕೇಶಿಪು | ಚಂಡಭೈರವರಾಹು ಕಲಿಭೇ | ರುಂ
ಡನೆಂಬತಿಬಲರ ತೋರಿದನಾನರಾಧಿಪಗೆ || ೮ || ಕದನಕರ್ಕಶ | ಕಾಲಭೈರವ | ಮಧುವನನ ನರಸಿಂಹ
ಘಾಟನ | ಸದೆದುಳ್ಳವನಾಗರಿಕ ಜಟ್ಟಿಗವೀರಭೇತಾಳ || ಗದೆ ವಿಭಾಂಡನ ದೈತ್ಯನರಸುರ | ಚದುರಚ
ಪಳರ ಬಲವನೊಬ್ಬನೆ | ಸದೆವವರನೈನೂರತೋರಿದನಾನರಾಧಿಪಗೆ ||೯|| ಒಬ್ಬನಾಲ್ಪಾವಿರವ ಕೊಂಬ
ವ | ನೊಬ್ಬ ನಗ್ಗ ಜವೆರಡ ಮೇಣ್ಮ | ತ್ತೊಬ್ಬ ನೂರರಬದಿಯನೊಡಗಿದ ನಾಮ್ಯಗಾಧಿಪನಾ || ಹೆ
ಬ್ಬಲಿಯನಾರೇಳಿಸೀಳಿದ | ನಿಬ್ಬರುಗಳೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಯೆ | ಬೊಬ್ಬಳಿಯ ನೋಡವಂತೆ ಕೊಂದ
ರು ಹಲವುಮಲ್ಲರನು ||೧೦|| ಉಡಿದನೊಬ್ಬನೆ ಗಜದದಾಡೆಯ | ಕೆಡಹಿದನು ಕೇಸರಿಯ ಬೀಳುವ | ಸಿಡಿ
ಲನೋ | ಲಾರ್ಭಡಿಸಿ ತೂಳುವನಿವನು ಪ್ರತಿಭಟನಾ || ಮಡಿದನಿವನೆಂದೆನಿಸಿ ಹೊಕ್ಕೊಡ | ನೋಡನೆ ತಿವಿ
ವನು ಜೀಯಗಡ ಗಡ | ಬಡೆಯಮಾತಲ್ಲೆಂದನನುಪಮಮಲ್ಲಜೀಮೂತ ||೧೧|| ಹೊಡೆದು ಭುಜವನು
ಹೊಂಕರಿಸಿ ಕಿಡಿ | ಯಿಡುವಮಾಸೆಯ ತಿದ್ದು ತೊಲವಿನ | ಲಡಿಗಡಿಗೇಯಾರ್ಭಟಿಸಿ ನಿಂದಾಮಲ್ಲಜೀ
ಮೂತ || ನುಡಿ ನೈಪತಿ ಹದನೇನು ರಿಪುಗಳ | ಮಡುಹಿ ಬರಲೋ ಮೇಣು ಕೈಸರೆ | ವಿಡಿದು ತರಲೋ
ನಿಶ್ಚಯವನುಸುರಂದನಾಮಲ್ಲ ||೧೨|| ಈ ಪರಿಯ ಜಟ್ಟಿಗಳು ತಮ್ಮಪು | ತಾಪವನು ವಿಸ್ತರಿಸ ಕು
ರುಕುಲ | ದೀಪನಃಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟು ಮಗುಳಂತೆಂದ ನವರೋಡನೆ || ವ್ಯಾಪಿಸುವದವನಿಯಲಿ ಮಲ್ಲರ ತೋ
ಪುಜಾಳಿಯ ಮೆರೆದು ಹೊಗಳಿಸಿ | ಯಾಪುರವಲೇ ತನ್ನ ಬಿರುದಾವಳಿಪರಾಕ್ರಮವ ||೧೩|| ಸುದ್ದಿಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಹೋದಪಾಂತವ | ರಿದ್ದರಾದೊಡೆ ಬೀಡುಗಲಹದ | ಯುದ್ಧ ಕೇಳದೆ ತಿರುಗಿಸುವದೊಬ್ಬನನು
ಕರಿಪುರಿಗೆ || ಉದ್ಧುರುಟತನ ಬೇಡ ಮಲ್ಲರ | ಗೆದ್ದು ನಿವಾರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ | ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ ನಮ್ಮೊ
ಳುಂಟೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೧೪|| ತರಿಸಿದನು ಹೊಂದೊಡವ ರತ್ನಾ | ಭರಣಮೊವ್ವನತೋಳ

ಭಾಪುರಿ | ವರಮಣಿಗಳಿಂದೆಸೆವಬಿರುದಿನ ಕಡೆಯಸರಸ್ವತಿಯ || ಕೊಲಳ ಹಾರದ ವಜ್ರಮಾಣಿಕ | ದು
 ರುಗದತ್ತಿ ದಚೀನಚೀನಾಂ | ಬರವನಿತ್ತು ಪಚಿಸಿದನು ಕಲಿಮಲ್ಲಸಂತತಿಯ ||೧೫|| ಚಂದನದ ಕುಂ
 ಕುಮದ ಕತ್ತುರ | ಯಿಂದಲನುಲೇವನಜವಾಹಿಸು | ಗಂಧಕಪ್ಪುರಪ್ಪಿಳಯವ ನಾರಾಮಫಲಗಳನು ||
 ಅಂದವಂಗಲ್ಲವನು ಕೊಡಿಸಲು | ಯಂದು ದಿನಪರು ಪಡಿಯೆಯೆನಲಾ | ನಂದೆದಿಂ ನಿಂದಿದರು ನೇ
 ಮವನಿತ್ತು ಹೋಗಂದ ||೧೬|| ಹೊಡೆಸಿದರು ಭೇರಗಳತಂಬಟ | ವೆಡಬಲದ ಡೌಡೆಗಳ ಮಿಗೆ ಬೊ ಬಿಡು
 ವನಿಸ್ಸಾಳದ ಮಹಾರವರಾಯಗಿಡಿಬಿಡಿಯಾ || ಘುಡುಘುಡುಸ್ವರವೆಸೆಯಲಂಬರ | ವೊಡೆದುದೋಯೆಂ
 ಬಂತ ನಗರವ | ನೊಡನೆ ಹೊರವಂತರು ನೃಪಾಲನ ಮಲ್ಲಸಂದೋಹ ||೧೭|| ಸುರನದಿಯನು ತ್ತರಿಸಿ
 ನಾನಾ | ಪಂಯ ದೇಶವ ಹೊಕ್ಕು ಗೋದಾ | ವಂಯ ತೀರದಪಟ್ಟಣವ ಶೋಧಿಸುತಪಯಣದಲಿ || ಬ
 ರುತಲಂತಾತುಂಗಭದ್ರಾ | ವರನದಿಯ ರಾಡ್ಯಾಂತದೊಳು ಮಿಗೆ | ಸಂಕಿಸುತ ಜೀಮೂತ ನಡೆದನು ವೆ
 ಳ್ಲವನವೆಂಟ ||೧೮|| ಬಂದನೀಪಂ ಹಲವುಯೋಜನ | ದಿಂದಲೊಂಬನರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮುದ | ದಿಂದ ಮ
 ಲಗರಲೊಬ್ಬ ಮಲ್ಲನು ಬದು ಕನಸಿನಲಿ || ಬಂದುಬದಕೋವೃತ್ಯ ಹಾಹಾ | ಯೆಂದು ನಿದ್ರೆಯನುಳಿ
 ದು ಹುಗೂಳ | ಯಂದು ಮಲ್ಲರು ಗಜದಜಿಹ್ವೆ ಜೀಮೂತನಂತಂದ ||೧೯|| ಏನಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಕರೆಯ
 ವ | ನೇನ ಕುಡನು ಕನಸಿನಲಿ ತಾ | ನೇನನೆಂದನು ರಹವನೆನುತಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ || ಮೌನದಲಿ
 ಮುಳುಗಿದರು ತಂದರು | ಹೀನಹೃದಯನನೆಂದನವನು ಮ | ನೊನ್ನರಾಗವನುಳಿದು ಕನಸಿನ ಭಯವು
 ದಿಟವೆಂದು ||೨೦|| ಕಾಲವಲ್ಲದ ಕಾಲವೃತ್ಯವಿ | ನೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬ ಮಲ್ಲರಾಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕೊಡನೆ
 ಸಂಹುಸುವುದನಾಕಂಡೆ || ಹೇಳಲೊಬ್ಬನು ವುಳಿಯುಬೇಕೆ | ದೋಲಗಿಸಿದವಲಾ ಯೆಸೆವಕ | ಟ್ವಾಳುಗ
 ಳ ಬಲ್ಲಹನೆಯೆಂದನು ಮಲ್ಲನೊಡೆಯಂಗ ||೨೧|| ಕಾಲಗತಿ ಯೆಂತಿಹುದೊ ರಿಪುಗಳು | ತೀಲಪುಂಗ
 ವರೆಂದು ನುಡಿವರು | ಯಾಳಗಪಡಿಯವಹುದು ರೋಷ ತಡೆಗೆ ಲೇಸೆನಲು || ಕೇಳುತಾಜೀಮೂತ
 ಮಲ್ಲನು | ಹೇಳುಹೇಳಿನೂನು ಮೃತ್ಯುಚ | ಧೂಳಿದು ಕೊಂದುದೇ ಸಟೆಯೆನುತ ನಡೆಗೊಂ
 ಡ ||೨೨|| ಹಲವುಪಯಣದಮೇಲ ಮತ್ಸ್ಯನ | ಹೂಳಿದನು ಗೈತಂದು ಭಟ್ಟರ | ಕಳುಹಿದನು ಪು
 ರದರಸಗೆಮ್ಮಯ ಪುರವನರುಹೆನಲು || ನಲವು ಮಿಗಲ್ಕೆ ಮಿಗಲ್ಕಾ | ವಳಯ ಹೊಕ್ಕನು ದೂತ
 ರಿಗೆ ತಾ | ತಳುಹಿದನು ಕರದೊಯ್ದರವರನು ರಾಜವ ||೨೩|| ಬಂದು ಕಂಡು ವಿರಾಟರಾಯ
 ಗೆ | ನಿಂದುಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮಲ್ಲರ | ಬೃಂದ ಪುರದಾಹುತವಿಟ್ಟದ ಹೇಳಿದನು ನೃಪಗೆ || ಮುಂ
 ದೆ ಕಳುಹಿದರೆನಲು ನೃಪ ತಾ | ನೆಂದನಾದಾ | ಬಂದು ವರವಣಿಸಿದನು ಭೂಮಿ
 ಪಾಲನೋಲಗಕೆ ||೨೪|| ಕರವ ಮುಗಿದಾದಾ | ಮವನಿತ್ತು ಮಲ್ಲರ | ಕರೆಯೆನ
 ಲು ತಿರುಗದನು ಭಟ್ಟನುಸೂತ ವಹುಲದಲಿ || ದರ್ಶನ ಇರುತಿ | ದರ್ಶನು ಕಂಡು ನೃ
 ಪಾಲನಮ್ಮನು | ಕರಯಕಳುಹಿದ ನಂದೊಡವನು ಮುದದಿ ||೨೫|| ಪರಿಪರಿಯಶೃಂಗಾ
 ರದಲಿ ಮ | ಲ್ಲರುಗಳೆಳಲು ಮುಂದೆನಾದಿಪ್ಪ | ಕೊಡು ಕೊಡು ಪಾತಕನಿಕರದೊಗ್ಗು ನಲಿ || ಪುರವ
 ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಸಭೆಗೊಡ | ನಿರದೆ ನಡೆಯಲು ಮತ್ಸ್ಯನು | ಸಿರಿಯೊಳೋಲಗವಿತ್ತು ಕುಳ್ಳಿ
 ದರ್ಶನು ಸರಾಗದಲಿ ||೨೬|| ಉರವಣಿಸಿ ಮುಂದೆಗೈದನು | ಬೃರುಗಳೆಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ತಾಳಿಯ | ವರ

ಮಣಿಗಳಿಂದಸೆವ ಭೂಮಿಪತಿಗೆ ಜೀವೂತ||ಶಿರವ ಬಾಗುತ ನಿಂದಿರಲು ಮಲ್ಲರುಗಳೆಲ್ಲರು ಕೈಯಮು
ಗಯ | ಲ್ಲರಸ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಮಹಾಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಲಿ||೨೭||ಬಂದಕಾರಿಯುಪೇನೆನಲು ನಗು | ತೆಂ
ದನಾಜೀವೂತಮಲ್ಲರ | ವೃಂದಸಹಿತಲೆ ತಿರುಗ ದೇಶದಮೇಲೆ ಕಾಳಗಕೆ ||ನಿಂದು ಜೈಸಿದು ಮಲ್ಲರನು
ಮೈತ್ರತಂದು ನಿಮ್ಮಯುಪುರಂ ಮತ್ತಿ||ಲ್ಲಿಂದಗಮಿಸುವೆನೆನಲದಾವನ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮಗೇಂದ||೨೮|| ಇಂದು
ವಂಶದಲಿಕ್ಕರಾಯರ | ವೃಂದದೊಳಗಾನಹುಷಪುತ್ರರು | ಸಂದರಾಮಾಲೆಯಲಿ ಬಳಿಕಾಶಂತನೇಶ್ವರ
ಗೆ || ನಂದನನು ಬನಿಸಲ್ಕೆಯುವಗಂ | ನಂಧನೃಪ ಜನಿಸಿದನುಆತನ | ನಂದನನು ಕುರುರಾಯನಾತನ
ಮಲ್ಲರಾವೆಂದ || ಕೇಳಿದನು ಕಾಯವ ಸುತನ | ದೇಳಿಗೆಯಲಿಂತೆಂದ ನಮ್ಮಲಿ | ಕಾಳಗವೆ ವರಜ್ಞ
ಗಳಾಯುಹರವಿನೂದವಲಾ || ಇನ್ನಿವ್ವಿಡಿಕೆಗೆ ಕದನಕೆ | ನಾಳೆ ಕರಸುವನೆಂದು ಭೂಪತಿ | ಹೇ
ಳಿದನು ಚರಂಗೆ ಪಡಿಪಾನಗಳ ಕೂಡಿಸಂದು ||೩೦||ಮಲ್ಲರನು ಕಳುಹಿಸಿದನೊಬ್ಬನ | ದಲ್ಲಿ ಕಂಕನ ಮು
ಖವನಿಕ್ಷಿಸಿ | ಬಲ್ಲಿದನ ಬಳಿಯಿಂದ ಬಂದನಿದಕ್ಕ ಹದನೇನು || ಇಲ್ಲಿಯವರೂಡನಾನಲಾಪವ | ಲ್ಲವೆನೆ
ಲಿಂತಂದನಾಭೂ | ವಲ್ಲಭನು ಜನಮೇಜಯುಕ್ಷತಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಕರೆಸು ನಿಮ್ಮಯ ಮಲ್ಲರನು
ಸಂ | ಗರವ ಜಯಿಸಲಿ ಜಯಿಸಬರಲೆ | ಪಯ ಬಿಡುವರೆ ರಾಯಲಕ್ಷಣಗಳನು ವಹಿಸಿದು || ೩೨ ||
ಸೆನಲು ಕಳುಹಿದನು ದೂತರ | ನಿರದೆ ಬಂದುದು ಡಾಡೆಜಾಗಟೆ | ಮೊರೆಯೆ ಬಿರುದಿನ ಭಟ್ಟರುಲಿ
ಯಲು ಮತ್ಸ್ಯನೋಲಗಕೆ ||೩೩||ತುಳುವತುಂಬರನಾಗನಾದಳ | ಮಳಿಗಮುಖ್ಯರು ಬಂದು ಸಭೆಯಲಿ
ನಲಿದು ಮಿಗ ಗರ್ಜಿಸಿತು ರಾಯನ ಮುಂದೆ ಕೆಲಕೆಲರು || ಭಲದೊಳಗೆ ಬಲದೊಳಗೆ ಮಲ್ಲರ | ಬ
ಳಗಗಂಡನು ತಾನು ಹೇಳೆಂ | ಬುಲಹುಗಳ ಸಂತ್ರಿಸಿ ನಗುತ ಪಿರಾಟನಿಂತೆಂದ ||೩೪|| ಕಳುಹಿಸಿದನಿಭ
ಪುರಯ ನೃಪಕುಲ | ತಿಲಕಕೌರವಮಲ್ಲಯುದ್ಧಕೆ | ಹೊಳಲಿಗೈದಲು ನಿಮ್ಮ ಕರಸಿದವೆನಲು ತಮತಮ
ಗೆ || ನಲಿದು ಹರುಷದಲಂದು ಬಾಹ | ಪ್ಪಳಿಸಿ ಮುಷ್ಟಿಯ ಜಡಿದು ಕದನ | ಕ್ಕಳಿಸಿದರು ಕಳುಹಿದರು
ದೂತರ ಮಲ್ಲರಿದ್ದಡೆಗೆ ||೩೫|| ಚರರು ಕಳುಹಲು ಬಂದರೆವದಿರ | ಕರೆದು ತಿರುಹಿದರಾಕ್ಷಣದಲುರೆ |
ಹಿರದು ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದರೆನ ಪೇಳುವೆನು || ಕರಿಯಮೋಹರದೆಗೆದವೊಲು ಬಂ | ದುರವಣಿ
ಸಿ ನಡತಂದು ನೃಪಮಂ | ದಿರವ ಹೊಗಳದ ಕಂಡು ಹಿರದು ವಿರಾಟ ಮನ್ನಿಸಿದ || ಬರಲು ಯವ
ರಿದಿರಾಗ ಬಂದರು | ಕರವ ಧರಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಗಯ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಭುಜವನು ಹೊಯ್ದು ನಿಂದೊಡ
ಕಂಡು ಖಾತಿಯಲಿ || ಧುರುವ ಜೈಸಿದರಾದಂವದಿರ | ಶಿರವ ಚಂಡಾಡುವೆನನುತ ಮೋ | ಹರಿಸಿ ಕಿ
ಡಿಡಿವೋಗಿ ಸಿಂಧುರಮಲ್ಲ ಮಾರಾಂತ ||೩೬|| ಅಳವಿಯಲಿ ಬಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು | ಹಳಚಿದರು
ಜೆರೆಸಾರ ಮುಷ್ಟಿಯ | ಬಲಿದು ಪುಟನೆಗೆದದ್ದು ಹಿಡಿದನು ತಿವಿದು ಸಿಂಧುರನ || ಅಳುಕದವನಾಭು
ಜದ ಸತ್ವದಿ | ಬಳಲಿ ಸಿಂಧುರ ತುಡುಕ ನಲಕ | ಪ್ಪಳಿಸೆ ಶಿರ ಶತಚೂರ್ಣವಾದುದು ಬದಂತಾಸ್ಥಾ
ನ ||೩೭|| ಮಡದಿನವ ಶವದಗದು ರಣಕವ | ಗಡಿಸಲಾಚ್ಛಾದಂತಮಲ್ಲನು | ಜಡಿದು ಹಳಚಿದ ನೊಂ
ದು ಸಿಂಧುರನವನಬಲಾಶಿರವ || ಮಡಮುಂದು ಕಿತ್ತಿಟ್ಟು ಡಾಡೆಯ | ಹೊಡೆಯೆನಲು ಝಂಕು
ದ್ದು ಕುಟ್ಟಲು | ನಡುಗತಾಯಾಸ್ಥಾನಮಲೆ ಜನಮೇಜಯುಕ್ಷತಿಪಾ||೩೮|| ಮುಡಹ ಚಪ್ಪಿಸುತ್ತ
ದಳದಳ | ಜಡವನುಕ್ಕನಕೊಡಲಿಯನು ಯವ | ಗಡೆಯನಾರನುತರೆಗದನು ಸಿಂಧುರನ ವಸ್ತ್ರಕವ ||
ಕೆಡದನವ ತತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುತ | ಹೊಡಕರಿಸಿಕೊಂಡಿವನ ಶಿರವನು | ಮಡದಲೆರಗಲುಸಿಡಿದವಾಳಿಗಳ

ವನಿಗೊರಗಿದನು ||೩೯|| ಯೆದ್ದನವ ಬೋಬ್ಬಿರಿದು ಸಿಂಧುರ | ಗೆದ್ದಗರ್ವವನುಗುಳಿನುತಲು | ಬೈದ್ದು
ಹೊಕ್ಕನು ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ ಮಲ್ಲಹೋಲಿಕೆಗೆ || ಭದ್ರಗಜಕೈಯಿಕ್ಕಿದವೊಲಾರೆ | ಯೆದ್ದು ಸಿಂಧುರ
ತರಹುಸಿ ಮೇ | ಲೆದ್ದು ಬರಸೆಳೆದೊಡೆದು ಕುಸಿದತ್ತಿದನು ಮುಪ್ಪಿಯಲಿ ||೪೦|| ಎರಗಿದನು ತಲೆ
ಬಿರಿಯಲಾಮು | ಕ್ಕುರಿಕಿ ಶೋಣಿತಧಾರೆ ಬಾಯಿಂ | ದೊರತೆಯಿಡೆ ಪೈಮರೆದು ತುಂಬುರ ಕಳನ
ಮಧ್ಯದಲಿ || ಬರಗಿದನು ಕಂಡುಳಿದಮಲ್ಲರು | ಧುರಕೆ ಮಿಸುಕದೆ ಮುಸುಕುದಲೆಯಲಿ | ಸರಿವವರನ್ನ
ಪನಂದು ದುಗುಡವ ಹೊತ್ತು ಬೆರಗಾದ ||೪೧|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳುಳಿದಮಲ್ಲರ | ಹವಣರಿದು ಸಿಂಧು
ರನು ತನ್ನೊಳು | ಬವರವನು ಬೈಸು ವೊಡೆ ತಾವ್ಯೇಗದಲಿ ಬರಲೆಂದು || ಕವಿದು ಹಳಚಲು ಜೋಡಿ
ಸಲು ಯವ | ನಿಮಿಷದಲಿ ಯನಿಬರನು ಬಳಿಕಾ | ಜವಳಿಯಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕಂಡರಸ ಮಾಣಿಸಿದ
||೪೨|| ಧುರವ ಬೈಸಿದಿರಿಂದು ಯುದ್ಧಕೆ | ಕರೆಸುವೆನು ಸಾಕೆನುತ ವರಕ | ಪುರದವೀಳೆಯವಿತ್ತವರ
ಬೀಡಿಕೆಗೆ ಬೀಳ್ಳೊಟ್ಟ || ಅರಸ ಮರುಳ್ಳ ಮನ್ನಿಸದೆ ಸಂ | ಗರಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟಿಯಕಟಾ | ಮರ
ಣವುಳಿದುಗಾಯಿತೆಂದನು ನಗುತ ಕಂಕಮುನಿ || ಬವರವನು ಮನ್ನಿಸಲುಬೇಕೆಂ | ದವನಿಪತಿ ನೆರೆ
ನುಡಿದ ಮಲ್ಲರ | ನಿವಹವೈತಹುದೆಂದು ನೇಮವನಿತ್ತುದೊಳಿತಾಯ್ತು || ಅವರು ಬಂದೊಡೆ ಸಾಳೆ ಮಾ
ಡುವ | ಹವಣದಾವುದು ಬಿಟ್ಟುಕಳೆ ಹೇ | ಳುವೆನುನಿನಗನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗೆಲಾಗ್ಯಯಹಮನೋರಥವ||೪೪||
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಿನ್ನಬಾಣಸಿ | ನವನು ಪೂರ್ವದಿ ಭೀಮಸೇನನ | ಭವನದಲಿ ಬಲುಮಲ್ಲವಿದ್ಯವ ಸಾ
ಧಿಸಿದನವನು || ಪವನಸುತನಿಂ ಬಲುಮೆ ಯಿವನೊಳ | ಗವನು ತಿಳುಪಿಸಿಕೊಂಬನೀತನ | ಹವಣನಾ
ಕಂಡಂವೆ ಕರೆಸಿನ್ನೆಂದನಾಕಂಕ ||೪೫|| ಬಲ್ಲೆನಾತನ ಕೈಗುಣಕೆ ಸರಿ | ಯಿಲ್ಲ ಸುಭಟರೊಳುಳಿದಸಾ
ಹಸ | ಮಲ್ಲನಿವರೊಳಗೆರಿವ ಪವನಜ ಮಲ್ಲಕೌಶಲವ || ಅಲ್ಲವೆಂದೆನೆ ನೃಪತಿ ತಾತ | ಪ್ಪಲ್ಲ ಜೈಸಲಿ
ಮೇಣು ಸೋಲಲಿ | ಬಲ್ಲೆ ನಾನಂಬದಿರು ಬೇಗದಿ ಕರೆಸು ನೀನೆಂದ ||೪೬|| ಎಲೆಮಹೀಸುರಯಿವೀ
ಕವ | ಬಳಸುವೆನೆ ನೀನರಿಯದಿದ್ದೊಡೆ | ತಿಳಿದೆನೊಲ್ಲವನು ಸಂಹರಿಸುವನು ಸಿಂಧುರನು || ಉಳಿದ
ವರ ಗಣಿಸುವನೆ ತಾ ಹಿಂ | ದಳಿದವರ ಬಲೆಂದು ಬಡವನ | ಕೊಲಿಸದಿರುಯೆನೆ ಕರೆಸುತ್ತೀರುವೆನವ
ನೆ ಸಾಹಸವ ||೪೭|| ಎನಲು ಹರುಷಿತನಾಗಿ ದುಗುಡವ | ನೆನುಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆಂದನಿಂದೊ | ಮ್ಮಿನಲಿ
ಸೋಲೊಲೆಯೆನಗೆಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಸಾರದನು || ನಿನಗೆ ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯೆನೆ ವರ | ಮುನಿಪನೆಂದನು
ಲೇಸು ಹೊಲ್ಲೆಹ | ವೆನಗೆ ತಾಗಲಿ ಕರೆಸೆನಲು ಕರೆಸಿದನು ಪವನಜನ ||೪೮|| ಮುರಿದಮೀಸೆಯಹೊ
ದರದಲೆ ಕೆಂ | ಪೊರೆದಕಂಗಳ ಹೊಗರುಮೋರೆಯ | ತುರುಗದೇರನ ರೋಮಪುಳಕದ ಹುರಿಯಹು
ಬ್ಬಗಳ || ಹೊರೆದದೇಹದ ರೌದ್ರನುಯನಿ | ಪ್ಪುರಗುಣದ ದೇವಿಗಲಹಕೆ | ಯುರವಣಿಪಮನವುಳ್ಳ
ಭೀಮನು ಬಂದನೋಲಗಕೆ ||೪೯|| ಬರವ ಕಾಣುಂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನುಪ | ಚರಿಸಿ ಭೀಮಂಗೆಂದನೀಸಂ
ಗರವ ಜಯಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮಮಲ್ಲರು ವುತ್ಸಾಗಾಯಿಗಳ || ಮುಗಿ ಬಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲವಿದ್ಯವ | ನರಿತಿಹೈ ನೀ
ನೆಂದು ಮುನಿಯೆನೆ | ಕರೆಸಿದೆವು ನಿನ್ನವನು ನಿನ್ನೊಮ್ಮೆಂದ ||೫೦|| ಎನಲು ಕಿರುನೆಗೆ ಮಿನು
ಗೆ ಮುರುದಲಿ | ಮನಿಲಜನು ಮಗುಳೆಂದನೆತಕೆ | ಪೆ ಸತ್ತೊಡೆನಗದು ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ
ವಲೆ || ಅನುವರವ ಬೈಸಿದೊಡೆ ನೀವೆಂ | ದನಿತುನುಯಿ ಪುತ್ರರಾಯಿಗ | ಳೆನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕರುಣ

ಸಾಕೆಂದನಿಲಜನು ನುಡಿದ ||೫೧|| ಪ್ರಾಣದತಿಶಯವೇನು ಮಿಗೆ ಸಂ | ಗ್ರಾಣಿಸುವುದಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾ
ನೇ | ಕಾಣೆ ಕಾಣುವೆನವರಜವೆಂದನಿಲಕಡೆಯನೆಲ್ಲ || ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಕರೆಸೆನಲು ಮಲ್ಲ | ಶ್ರೇಣಿಯನು
ಕರೆಸಿದನು ಮಲ್ಲರ | ಕಾಣದಾಸಿಂಧೂರನಿಂತೆಂದನು ನರಾಧಿಪಗೆ ||೫೨|| ನರಪತಿಯೆ ಚಿತ್ತೈಸು ನಿ
ನ್ನಿನ | ಪರಿಯ ಮಾಡದೆ ಸತ್ಪವಂತರ | ಕರೆಸೆನಲು ಪವನಜನ ತೋರಿದರೊಡನೆ ಗಹಗಹಿಸಿ || ಕಿರು
ಕುಳಿಗನಿವನೆಂದೊಡದಟು | ಪರಿಸಿ ಪುಟನೆಗದೆದ್ದು ತಿವಿಯಲು | ಮರೆದು ಕೊನರುವಕೋಪದಿಂ ತಾ
ಮಸಗ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟ ||೫೩|| ಏಟ್ಟನಹೆ ಬಾಣಸಿನಮನೆಯಲಿ | ಕಟ್ಟಳಿಲ್ಲದಕೂಳ ತಿಂದುರೆ | ಹೊಟ್ಟೆ
ಯನು ನೆರೆ ಬೆಳಸಿ ದೇಹದಲಾಬ್ಬಿಕೊಬ್ಬಿನಲಿ || ಹೊಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದೊಡಗಲೆದೆ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳಕೂಡ
ಕಟ ಮರುರೇ | ಬಿಟ್ಟಿನೊಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗು ನಿನಗಳಿವಿಲ್ಲ ಹೋಗೆಂದ ||೫೪|| ಆಗಲದಕೇನೊಮ್ಮೆ ಮ
ಲ್ಲೋ | ದೋಗವನು ನಾಡ್ವಾಳ್ವವದನಿ | ನ್ನಿಗ ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಗಹಗಹಿಸುವುದು ನಿತವಲಾ ||
ಮೇಗರಿಯದಾಬ್ಬಿನಲಿ ನೆಕ್ಕೊಡ | ಹೋಗಬಿಡುವೆನೆ ಸೋಲದಲಿ ಹೆರೆ | ಸಾಗುವೆನೆ ಯೆನ್ನೊಡನೆ ಸೆ
ಣಸೆಂದನಿಲಜನು ನುಡಿದ ||೫೫|| ಎಲವೊಬಾಣಸಿ ಯೆನ್ನೊಡನೆ ಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸಿ ಸಮರವ ತೊಡಕಿ
ದೊಡೆ ನಿ | ಟ್ಟಿಲುವ ಮುಲಪೆನು ಯೆನುತ ಸಿಂಧುರ ಗಾಡಗರ್ವದಲಿ || ಹಳಚಿದನು ಬತಿಯೇರೆ ಬಾ
ಹ | ಪ್ಪಳಿಸಿ ತಿವಿಯಲು ಭೀಮ ನಗುತೆದ | ಕಳುಕದಿರೆ ಭೀತಿಯಲಿ ಸಿಂಧುರ ಹೊಕ್ಕನುರವಣಿಸಿ ||೫೬||
ಎರಗದೊಡೆ ಕರಘಾತದುರುಬೆಯ | ಧರಿಸಿ ನಿಮಿಪದಿ ಸಿಂಧುರನ ಸರ | ಸರನೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕ್ತುಕ್ಕು
ರಿಸಿದನು ಭೂಮಿಯಲಿ || ನಿರಿನಿಟಲನಿಟಲೆಂದು ನಿಟ್ಟಿಲು | ಮುರಿಯೆ ಶೋಣಿತವಾರಿ ಬಾಯೋಳ |
ಗೊರೆತೆಯಿಡೆ ಯೊರಗದನು ಸಿಂಧುರ ಕಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೫೭|| ಎದ್ದನಾಗಜಸಿಂಗಬಾಣಸಿ | ದೊಡ್ಡ
ಗೊಳಿನ ಮೈಸಿರಿಯ ಬಲು | ಬಿದ್ದಿ ನಕ್ಕಿನಭೂತಪವಮಾನಜನ ಕಿಬ್ಬದಿಯಾ || ಗುದ್ದಿದೊಡಕಲಿಭೀಮ
ನದಕು | ಬೈದ್ದು ಗೋಣನು ತಿರುಹಿ ಬಸುರೊಳ | ಗದ್ದಯಿಸಿ ಯರೆದರೆದು ಕಾಲಲಿ ತಿಕ್ಕಿದನು ಭೀ
ಮ ||೫೮|| ಬತಿಯೊಳುರಿದೆಗೆದೆದ್ದು ಪಿಂಗಲಿ | ಯತಿಶಯದಕುಶಲದಲಿ ಕಲಿಭೂ | ಪತಿಯೆ ಚಿತ್ತೈ
ಸೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ತೋಳ ತಕ್ಕೆಯಲಿ || ಧೃತಿಗೆದದೆ ಹೋರಿದರು ಸಾಧಕ | ದತಿಶಯದ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ
ಜಾಣಿನ | ಮತಿ ಮರೆದು ಮಂಡಿಸಿರೆ ಮಲ್ಲನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲಿ ||೫೯|| ಕಂಡು ಪವನಜ ತುಡುಕಿ ಮಿ
ಗೆ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸೆ ಮಲ್ಲನ | ಜೊಂಡೆಗರುಳೊಡೆಸೂಸೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ||
ಇಂಡಮಿದುಳಿನ ಹೊನಲಿನಲಿ ಕಟ | ಖಂಡಶೋಣಿತವಾರಿಯೊಳು ಮಿಗೆ | ದಿಂಡುಗೆಡೆದೊರಗದನು
ಪಿಂಗಳಿ ಕಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೬೦|| ಏಟ್ಟನಹೆ ಬಾಣಸಿಗ ಸವಿಯೊಳ | ಗಟ್ಟಕೂಳನು ತಿಂದು ದೇಹ
ದೊ | ಕಟ್ಟಿಯಲಿ ತಿರವಿರಲಹಂಕಾರದಲಿ ನೀನೆಂದು || ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಜೀಮೂತಮಲ್ಲನು | ಕಟ್ಟಳವಿಗೈ
ದಿದನು ಮಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಹೊಕ್ಕನು ತೋಳ ತಕ್ಕೆಯ ಮಲ್ಲಗಾಳಗಕೆ ||೬೧|| ಪ್ರಸರದ ಬಲು ಬಂಧ
ಧಕ್ಕಡ | ವಾಸುಗಿಯ ಮೇಲವದ ವರಸ | ಕ್ಷೀಣಮಾರುತಿಕದನಕ್ರವಡಿಯಿಂದ ಮಿಗೆಲೆನಲು || ಈಸು
ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಯಿಂದನೆ | ರೋಪದಲಿ ಜೀಮೂತಭೀಮನ | ಗಾಸಿಯಲಿ ಸಭೆ ಬೆದರಿ ನಿಂದುದು ನೈಪತಿ
ನೈಪರಿರಲು || ಅದಿರಿತಂಪ್ರಿಗೆ ಭೂಮಿ ದಿಕ್ಕರಿ | ಯೊದರಿತಹಿಪತಿಯಳುಕೆ ಕೂರ್ವನು | ಬೆದರಿ ಬಿ
ದ್ದನು ಭೀಮ ಜೀಮೂತಕರ ಪದಹತಿಗೆ || ಹೆದರಿ ಚಲಿಸಿತು ರಾಜಸಭೆ ನೆರೆ | ಹದುಳಿಪುದೆ ಪುರವನ

ವು ಹೇಳೆನೆ | ಕದನಗಲಿಗಳು ತಿವಿವಸೂಳುಗಳಿಂದ ಭಯವಾಯ್ತು ||೬೩|| ಅದ್ದಿದವು ಬದಿಯೊಳಗೆ
ಭೀಮನ | ಗುದ್ದುಗಳು ಜೀಮೂತಮಲ್ಲನ | ವುದ್ದುರುಟು ಬಯಲಾಯ್ತು ಹಾಬತು ಕುರುಪತಿಯ
ಮಂತ್ರ || ಹೊದ್ದಿದನು ಭೂಮಿಯನು ಮೈಮರೆ | ದೊದ್ದುಕೊಳುತಲೆ ಚಲಿಸಿ ಕಳೆನೊಳು | ಬಿದ್ದು
ಹೊರಳಲು ಬಂದು ಕುಣಿದನು ಖಳನ ವಕ್ಷದಲಿ ||೬೪|| ಮೆಟ್ಟಿ ಸರನ್ನೆ ಸೀಳಿ ನೆರೆ ಕರೆ | ಯಟ್ಟಿ ಹಾ
ಯ್ದನು ಹೊಯ್ದು ಭರದಲಿ | ನಿಟ್ಟಿಲುವು ಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಕಂಡನು ಮನೆಯೊಳಾಯಮಸಾ || ಛಿಟ್ಟಿ
ರಾದೊಡೆ ಕವಿಯಿನಲು ಮತಿ | ಗೆಟ್ಟಿ ತವತಮಗಲ್ಲ ಭೀಮನ | ದಟ್ಟಿಸುತ ಮುತ್ತಿದರು ವಜ್ರದ
ಮುಷ್ಟಿಗಳ ಜಡಿದು ||೬೫|| ಕಂಡು ಪವನಜ ಗಹಗಹಿಸಿ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ತುಳಿದನು ಯೆಡಬಲದೊ
ಳುರೆ | ಹಿಂಡುಜಟ್ಟಿಗಳನುವ ಚಿಗಿಚಿಗಿಯಾಗೆ ಸಭೆ ಹೇಸೆ || ದೊಂಡೆಗರುಳೊಡೆಸೂಸೆ ರಣದೊಳು |
ದಿಂಡುಗೆಡೆದರು ಬಂದ ಮಲ್ಲರು | ಕಂಡುದೈ ಭಾನುಜನ ಪಟ್ಟಣಕಂದು ಯೈನೂರು ||೬೬|| ಮೆ
ಚ್ಚಿದನು ಭೂಪಾಲ ವಲಲನ | ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಮುನಿಯೊಳ | ಗೆಚ್ಚಲಿಸಿದನು ಲೇಸವಾಡಿ
ದೆ ನಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ || ಕಿಚ್ಚು ನಂದಿದತೆರನವೊಲು ಮ | ಹೊಚ್ಚವಕೆ ಮಿಗಲಾಯ್ತು ಪೊತ್ತರೆ |
ನಿಚ್ಚೆತ್ತದ ಸಾಹಸಿಕ ನೀನೆಂದುಲಿದನಾಮತ್ಸ್ಯ ||೬೭|| ಹರೆದುದೋಲಗ ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿ | ಕರೆಸಿ
ಚರರನು ಸಭೆಯನೆಂದಿನ | ಪರಿಯಮಾಡೆಂದಿತ್ತು ನೇಮವ ಕಂಕನನು ಕಳುಹಿ || ಮರುತಜನ ಬೀ
ಳ್ಳೊಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನೆದಿದ | ನರಸ ಕೇಳಿ ಪಾಂಡವರ ಸಾಹಸವದೀಗಂದ||
ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮನೆಯ ಮಲ್ಲರ | ತೋರಹತ್ತರೆ ಮುರಿದನದಟಸ | ಮೀರಸುತನೆಂದರಿಕೆಯಾಗದೆ
ಗೆಲಿದು ಬದುಕಿದರು || ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದ | ವಾಂಧಿಯ ಕಾಲುವೆಯ ಭಾಗ್ಯದ | ಚಾರುಶಾ
ಲೀವನದ ವೀರರು ತೊಳವಿಬಳಲಿದರು || ||೬೯||

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ವದ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

|| ಸೂಚನೆ|| ಕುಸುಮಶರನುರುವಣೆಯಗಾಯದ|ಲೆಸುಗೆವಡೆದನು ಕೀಚಕನು ತನ್ನ ಸುವಿನಳೆತೆ
ಯ ನೋಡದೆಯೇ ತುಡುಕಿದನು ದುಕ್ಕುಪದಿಯಾ ||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ| ಪಾಲ ನಿಮ್ಮ
ಯ ಪೂರ್ವಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರಿದ್ದರು ಗುಪ್ತತದಿಂದ ವಿರಾಟನಗರಿಯಲಿ || ಕಾಲ ಸವೆದುದು ಹತ್ತುತಿಂ
ಗಳ | ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ | ನಾಲಿಕೆ ಸ್ತರದೊಳರುಪುನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ಆಪಿ
ರಾಟನರಾಜಧಾನಿಯೊ | ಳೀವಿಳಾಸದಿ ಮುಸುಕಿತಾ || ಸೇವೆಯಲಿ ಪಾಂಡವರು ಕಳೆದರು ಹತ್ತು
ಮಾಸವನು || ರಾವಣನು ಮುನ್ನೆಂದು ಸೀತಾ ಮುಳುವಿದಕಥೆಯವೊಲ್ಲಂ | ಭಾವಿಸಿದಕೀಚಕವಿ
ಡಂಬವ ಕೇಳು ಭೂಪಾಲಾ || ಬಂದುದಿವಸ ವಿರಾಟನರಸಿಯ | ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಲೈಸಲೆಂದೈ | ತಂದ
ಸಾಕೆಯ ತಮ್ಮ ಕೀಚಕನತುಳಭುಜಬಲನು || ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಕ್ಕಲದ ಸತಿಯರ | ಸಂದಣಿಯ ಮಧದ

ಲಿ ಮೆರೆವೆರ|ವಿಂದವದನೆಯಕಂಡು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಹೊಡೆವೆಂಬ||ಅನುಜನನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೆಲವಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮನ | ದಣಿಯಲಂಗನೆ ಮನ್ನಿಸಿದಳ್ಳಿ ತತ್ಸಹೋದರನೆ||ತನುವುಳಕ ತಲೆದೋರಲವನು | ಬ್ಬಿನಲಿ ಸತ್ಕೃತನಾಗಿ ಕಮಳಾ | ನನೆಯರನು ಕಂಡನು ಸುಧೇಷ್ಣೆಯ ಮೇಳದಬಲೆಯರ || ಅವರ ಮಧ್ಯದಲಮಲತಾರಾ | ನಿವಹದಲಿ ರೋಹಿಣಿಯವೊಲ್ಸುರೆ | ಯುವತಿಯರಲ್ಲೂರೈತಿಯವೊಲ್ಸು ದಿಗಳೊಳುಜಾನ್ವಿಯಿಯಾ || ಅವಯವದ ಪರಿಮಳದ ಪಸರಕೆ | ಕವಿವತುಂಬಿಯ ಸಾರಸಂಗೀತವನು ಕೇಳುತ ಕಂಡನವ ಪಾಂಚಾಲನಂದನೆಯ ||೫|| ಮೊದಲೊಳೆವನವಳಂಗವಟ್ಟವ | ನೊದವಿನೋಡಿದೊಡಲಿಯೇ ಗಾ | ಥದಲಿ ನಟ್ಟವು ಕೀಳಲರಿದಾಯ್ತಾಲಿಗಳನಲುಗಿ || ಮದನ ಮಸೆದೋರಿದನು ಹೂಗಣೆ | ಹೃದಯವನು ತಾಗಿದುದು ಹರಹರ | ಹೆದರಿದನು ಹಮ್ಮಿಸಿದನು ಖಳನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ನಿಂದು ನೋಡಿದ ದ್ರೌಪದಿಯಮೊಗ | ದಂದವನು ಕಂಡಾಗ ಕೀಚಕ | ನೊಂದನೆನೆ ಮೊಗ ತೆಗೆಯಲೆಚ್ಚನು ಕಾಮ ಕೈಗೂಡಿ || ಅಂದು ಬೆರಗಾದನು ವಿಳಾಸಿನಿ | ಯಿಂದು ಸೆಳೆದಳು ಮನವನಿವಳಾ | ರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಚಾಚಿದನು ಕದಪಿನಲಿ ಕರತಳವ ||೬|| ತಿಳಿಯಿವಳುಮೂಜಗವ ಮೋಹಿಪತಿಲಕವೋ ಕಾಮಂಗೆ ಕಟ್ಟಿದ | ಕಳನ ಭಾಷೆಗೆ ನಿಂದಮಾಸಾಳೋ ಮಹಾದೇವಾ || ಕೊಲೆಗೆಡುಗಕಂದರ್ಪಕನ ಕೂ | ರಲಗೊ ಮದನನ ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯೊ | ನಳಿನಮುಖಿಯಿವಳಾರಸತಿಯಿಂದಳುಪಿನೋಡಿದನು ||೭|| ಜಗವ ಕೆಡುಹಲು ಜಲಜವಿತಿಖನು | ಬಿಗಿದಬಲೆಯಿವಳಲ್ಲಲೇ ಯೋ | ಗಿಗಳಯತಿಗಳನಿಸಲು ಕಾಮನು ಮಸೆದಕೂರಲಗೋ || ಮುಗುದಸಾದನು ಕಾಮನಂಬುಗ | ಳುಗಿದವೆದೆಯಲಿ ನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯ | ತೆಗೆಯಲಾರದೆ ಸೋತು ಕೀಚಕ ಪಾತಕವ ನೆನೆದ ||೮|| ಸೂರೆವೋಯಿತು ಚಿತ್ತಕಂಗಳು | ಮಾರುವೋದವು ಖಳನ ಧರ್ಯವು | ತೂರಿವೋದುದು ಕರಣದಲಿ ಕಳವಳದ ಬೀಡಾಯ್ತು || ಮಿಾರಿ ಪೊಗುವಂಗಜನ ಶರದಲಿ | ದ್ವೋರುವೋಯಿತು ಹೃದಯ ಕಣ್ಣಿರಿ | ಗಾರೆಯಿವಳಾರೆನುತ ಗಜಬಜಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೦|| ರತಿಯ ಚಲುವಂತಿರಲಿ ಸಿರಿಪಾ | ವರ್ತಿಯ ರೂಪಂತಿರಲಿ ಬೊಮ್ಮನ | ಸತಿಯ ಸೊಬಗಂತಿರಲಿ ಯಾಬಾಲಕಿಯ ರೂಪಿಂಗಿ || ಪ್ರತಿಯ ಕಾಣೆನು ಪಾಂಡವರೆ ದುರು | ಪತಿಯ ರೂಪಿಂಗೈದುಮಡಿಯಾ | ಸತಿಯ ವಿಭ್ರಮವೈದಿತೆನ್ನಯ ಮನವನೆನುತಿದರ್ ||೧೧|| ಅರಿವು ತಲೆಕೆಳಗಾಯ್ತು ಧೈರ್ಯದ | ನಿರಿಗೆ ನೆಗೆಡೆಯಾಯ್ತು ಲಜ್ಜೆಯ | ಹೊರಿಗೆ ಬರಿದೊರೆಯಾಯ್ತು ಕರಿಮೊಳೆಯಾಯ್ತು ಭಯಬೀಜ || ಮರವೆ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು ಮನೋಭವ | ನಿರಿಗೆಲಸ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಹೊಗಳುವೊ | ಡೆಯೆನಿಸತನ ತನುವಿನಂತಸ್ತಾಪದೇಳ್ಳೆಯನು ||೧೨|| ಬೀಳುಕ್ಕೊಂಡುದು ಲಜ್ಜೆ ಮಹಿಮೆಯ | ಕೀಲು ಕಳಚಿತ್ತು ದ್ರುಪದತನುಜೆಯ | ನಾಲಿಯಲಿ ನುಂಗಿದನು ಮಸದಲಿ ಸತಿಯ ಸೆರೆವಿಡಿದು || ಕೇಳು ಬಿನ್ನಹವಕ್ಕ ನೆಮ್ಮಡಿ | ಯೋಲೆಕಾತಿಯರೊಳಗೆ ಮಿಾಟಿನ | ಮೇಲುಗೈಯವಳಾವಳೆಂದಗ್ರಜೆಯ ಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೩|| ಈಕೆ ಗಂಧರ್ವರ ರಮಣಿನ | ಮ್ಮಾಕೆಯಾಗರೆ ಮಾನೃವೃತ್ತಿಯೊ | ಳಿಕೆಯನು ಸಲಹುವೆವು ಬಲ್ಲಿದರಿವಳವಲ್ಲಭರು || ಸಾಕು ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ನೀ ಹೋ | ಗ್ರಿಕೆ ವಿನಗಹಳ್ಳು ನಿಂದಿರು | ಕಾಕನಾಡದಿರೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು ನಿಜಾನುಜನ ||೧೪|| ತಾರಿತಂತೆಕರಣ ಕಾಮನ | ಕೂರುಗಣೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿದವು ಮನ | ದೇರು ಮುಚ್ಚಿತು ದುಗುಡ ಬಲಿದುದು ಮುಸುಕು

ಮೋರೆಯಲಿ || ಮಿಾರಿ ನಿಜಮಂದಿರಕೆ ಥಗೆ ಮೈ | ದೋರೆಬಂದನು ಮರುದಿವಸ ತಲೆ | ಮಾರಿ ಕಂ
ಡನು ದ್ರೌಪದಿಯನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ||೧೫|| ಕಳುಹಿದನು ತನ್ನೊಡನೆ ಬಹು | ಗಾವಳಿಯ ಪರಿ
ವಾರವನು ತನ್ನಯ | ಬಳಿಯಹಡಪದ ಬಾಲಕನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ನಡೆತಂದು || ಬಲಿದು ಸಿಂಹದಸತಿಗೆ ನರಿ
ಮನ | ವಳುಪುವಂತಿರೆ ಗರುಡನರಸಿಗೆ | ನಲಿದು ಘಣಿಬಯಸುವವೊಲ್ಲೈದಿದ ಬಾಲಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ||೧೬||
ಖಳನ ಮನದಿಂಗಿತವನೊಳಗೆ | ತಿಳಿದು ಕಾಮಿನಿ ಬೆದರಿದಳು ಕಳೆ | ವಳಿಗ ಸೋತನು ಕೆಟ್ಟನೆಂದಳು
ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ತೋಲಗಿ ಹಿಂದಡಿಯಿಡಲು ಕೀಚಕ | ನೆಳುಕದೆ, ತಂದಬುಜವದನೆಯ | ಬಳಿಗೆ
ಬಂದನು ನುಡಿಸಲಾಗದೆ ತರಳೆ ನೀನೆಂದ ||೧೭|| ಎಲೆಮರುಳೆ ಬೇಡಳುಪದಿರು ಕೂ | ರಲಗ ಕೂರ
ಳಿಗೆ ಬಯಸದಿರು ಕಳೆ | ವಳಿಸದಿರು ಕೈಯೊಡನೆ ನಿನ್ನ ರಮನೆಗೆ ತೆರಳುವುದು || ಸುಲಭೆ ನಾ ನಿನ್ನ
ಗಲ್ಲ ನಿನ್ನನು | ಕೆಲರು ನಗುವರು ಪರದ ಸದ್ಗತಿ | ತೋಲಗುವುದು ಬೇಡಕಟ ಯೆಂದಳು ಪಾಂಡವರ
ರಾಣಿ ||೧೮|| ನಿಲ್ಲೆಲೆಗೆಸೈಳೊಂಟು ಕಾಮನ | ಬಲ್ಲೆಹದ ಬಲುಗಾಯ ತಾಗತು | ಬಲ್ಲೆ ನೀನೊಪಧಿ
ಯ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬುದೆನ್ನೊಡಲ || ಪೆಲ್ಲನಡಿಯಿಡು ಮಾತ ಮನ್ನಿಸು | ಚೆಲ್ಲೆಗಂಗಳನ್ನೆ ಮುಖದ
ಲಿ | ಚೆಲ್ಲಿ ಸಪ್ರಾಣಿಸಲು ಬೇಹುದು ನಿಗತಜೀವನವ ||೧೯|| ಎಲೆಗೆಪಾತಕಿ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆಂ | ಬಲಗಿನಲಿ
ತನ್ನೆದೆಯ ನೋಯಿಸಿ | ತೋಲಗಬಹುದೇ ಕರುಣವಿಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ಬಲಿದು ಬಂದನು
ಕಾಮನೊಳಿಗ | ಬಲುಹು ಯೆನ್ನಯ ಭಯವ ತಗ್ಗಿಸಿ | ತಲೆಯ ಕಾಯಲುಬೇಕೆನುತ ಕೀಚಕನು ಕ್ರ
ಮುಗಿದ ||೨೦|| ಪರರ ಸತಿಗಳುಹಿದರೆ ಪಾತಕ | ದೊರಕುವುದು ನಿಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೋಲಗುಗು | ಧರೆಯೊ
ಳೆಗೆ ದರ್ಶಿ ಮಾಸುಗು ಗತಿಗೆ ಕೇಡಹುದು || ಕೊರಳುಹಲವಾದ ಸುರನಂತಕ | ಪುರವಸ್ತ್ರದಿದಕಥೆಯ
ನೀಕೇ | ಳ್ಲರಿಯಲಾ ಕಡುಪಾಪಿ ಹೋಗೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೨೧|| ಮೇಲೆ ಸದ್ಗತಿ ಬೆಂದುಹೋ
ಗಲಿ | ಕಾಲನವರೈತರಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗ | ಳೆಳಿಸಲಿ, ತನ್ನವರು ತೋಲಗಲಿ, ರಾಣಿಯರು ಬಿಡಲಿ || ಬಾಲೆ
ನಿನಗಾನೊಲಿದೆ ಕಾಮನೆ | ಕೋಲು ಯೆನ್ನನು ಮರಳಲೀಯದು | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಬಿರುಬ ನುಡಿ
ಯದೆ ತನ್ನ ನುಳುಹೆಂದ ||೨೨|| ಎಳನಗೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳನು ನೀ | ತಳಿದು ತಾಪವ ಕಡಿಸು ಮಧುರ
ದ | ಮೆಲುನುಡಿಯ ಸುಧೆಯಿಂದ ತೃಷ್ಣೆಯನಕಟ ಪರಿಹರಿಸು || ಅಳಿವನದ ಬಡತನವ ನಿನ್ನಯ
ಕಳಶಕುಚಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿ ಕಳೆ ಮನ | ದೊಲವನಿತ್ತಲು ತಿದ್ದೆಬೇಹುದು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಕೇಳಿ
ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿದಳು ತನ್ನಯ | ಮೇಳದೈವರ ನೆನೆದು ಹರಹರೆ | ಶೂಲಪಾಣಿ ಮುಕುಂದ ಯೆನುತವೆ ರ
ವಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ || ಕಾಳುಮೂಳನಲಾ ಖಳಾಗ್ರಣಿ | ಮೇಲುಗಾಣನಲಾ ಮದಾಂಧನ | ಸೋಲಿಸುವ
ರಾರುಂಟೆನುತ ತಲೆವಾಗಿದಳು ತರಳೆ ||೨೪|| ಎಲೆದುರಾತ್ಮ ಮಹಾಸುರಾಧವ | ಬಳಸುವರೆ ಬಯಲಿಂ
ಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಕುಲದ ಬೇರನು ಕಾಯ್ವರೇ ಬಹುದಾವುದಿದರಿಂದ || ಹಳಿವು ಹೊದ್ದದೆ ಹೆತ್ತವರು
ಮ | ಕ್ಕಳುಗಳೆಂಬಿಬದುಕು ಮೂಡದೆ | ಯೆಳಸಿಕೊಂಬಂತಾಯಿತೆಂದಳು ಪಾಂಡವರರಾಣಿ ||೨೫||
ಕಾತರಿಸದಿರು ಮಂದಿವಾಳದ | ಮಾತುಗಳು ಸಾಕಾದ ತೋಲಗೈ | ಸೋತೊಡೆನದು ಮನುಜಧರ್ಮ
ದ ಚಿತ್ತಚಲನವಲಾ || ಈತತುಕ್ಷಣ ಜಾರು ಕೇಳೆಂ | ತಾತಗಳು ಸೈರಿಸರು ದೇವ | ವ್ರಾತದಲಿ ಬ
ಲ್ಲಿದರು ತನ್ನ ವರೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೨೬|| ಸಾವು ಪಡೆದು ತನಗೆ ಕಾಮನ | ಡಾವರವು ಘನ ನಿನ್ನ ನೆರೆ

ದೇ । ಸಾವೆನ್ನಲ್ಲದೆ ಕಾಮನಂಬಿಂಗೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸೆನು ॥ ಭಾವೆ ನೂಕದಿರನ್ನ ವರರಾ । ಜೀವಮುಖಿ
 ಕೃಪೆಮಾಡು ತನ್ನಯ । ಜೀವನವನುಳ್ಳಹೆನುತ ಕಮಲಾನನೆಗೆ ಕೈಮುಗಿದ ॥೨೭॥ ಮರುಳತನ ಬೇಡೆ
 ಲವೊ ಗಂಧ । ವರ್ಣಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ತಾನು ನಿನ್ನಯ । ದುರುಳತನವನು ಸೈರಿಸರು ತನ್ನವರು ಬಲ್ಲಿದರು॥
 ಸೊರಹದಿರು ಅಪಕೀರ್ತಿಸಾಲಯ । ನೆರೆಯದಿರು ನೀ ನಿನ್ನ ನಿಳಯಕೆ । ಮರಳುವುದು ಲೇಸೆಂದು ತ್ವ
 ಣವನು ಹಿಡಿದು ಸಾರಿದಳು ॥ ಪ್ರಾಪದಿಗೆ ಖಳ ನುಡಿದನೆನ್ನಾ । ಟೋಪವನು ನೀನುಯಿ ಬಡವರೆ ।
 ಕೋಪವಾಡಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ನಿನ್ನ ವಶೆನ್ನ ನೇಗುವರು॥ ಅಪನವರಂತಿರಲಿನೀನ ಗೋಪಳಾದೊಡೆ ಸಾಕು ಮ
 ಲತೊಡೆ । ಯಾಪಿನಾಕಿಗೆ ತರಳುವೆನೆಬಳಿಕಲ್ಲಿ ನೋಡೆಂದ ॥೨೯॥ ಹುಳುಕನಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಕೋಗಲೆ । ಗ
 ಳಹನಲ್ಲಾ ಶಶಿವಸಂತರ । ಬಲುಹುಮಾಸ್ಯರನಿರಿಯದೇ ತಂಗಾಳಿ ಧಾರ್ಮಿಕನೇ ॥ ಖಳನಲಾ ಮಾ
 ಕಂದ ಲೋಕದ । ಕೊಲೆಗೆಡಿಗಲ್ಲಾ ಮನೋಭವ । ನಿಳಕೆಗೊಂಬರೆ ಪಾಪಿಯೊಲಿಯದೆ ಕೊಲುವರೇ
 ಯಿಂದ ॥೩೦॥ ಬಲಿದು ನಿನ್ನನು ನಾವು ಕೊಲ್ಲೆವು । ಕೊಲುವಸುಭಟರು ಬೇರೆ ಬಯಲಿಗೆ । ಹಲವ
 ಗಳಹಿದೊಡೆನುಫಲವಿಲ್ಲಕಟ ಸಾರಿದನು ॥ ತಿಳುಪಿದೊಡೆಯೆನ್ನವರು ನಿನ್ನಯ । ತಲೆಯನರಿದುಂ ತು
 ವ್ವರಾಗರು ಕಲಕುವರು ನಿನ್ನ ಸ್ವಯಾಬ್ಧಿಯನೆಂದಳೆಂದು ಮುಖಿ ॥೩೧॥ ಕುಲದೊಳೊಬ್ಬನು ಜನಿಸಿ
 ವಂಶವ । ನಳಿದನಕಟಕಟೆಂದುರ್ಯಶ । ವುಳಿವುದಲ್ಲದೆ ಲೇಸಗಾಣೆನು ಬಂದೆ ಗಳಹದಿರು ॥ ಕೊಲೆಗೆ
 ಡಿಕೆಯೋಪಾಪಿಹೆಂಗುಸು । ಸುಲಬರನುಕೊಲಿಸಿದಳುಸುಡಲೆಂ । ದಳಲುವರುನಿನ್ನ ಖಳರಾಣಿಯರೆಂದ
 ಳೆಂದುಮುಖಿ ॥೩೨॥ ಹೊಪರಂತಿಗಳಾದೊಡೆಯುಸಂ । ಗರಡೊಳೆನಗಿಬಿಲ್ಲ ಮರುಳೇ । ತರುಣಿ ನಿ
 ನ್ನೊಡನೆನುತೋರಾ ನಿನ್ನ ವಲ್ಲಭರಾ ॥ ಪರಸತಿಯ ಸೆರೆಗೈಯೆ ಮುತ್ತಿತು । ನೆರೆದು ಕೋಡಗವಿಂ
 ಡು ಸುಭಟನು । ಸುಲದನ ತಕನಗರಿಗಿಯಾಯ್ತೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ॥೩೩॥ ನೀರೆ ನೂಕದಿರನ್ನ ಮನ
 ಮುಂ । ಮಾರುವೋದುದು ನೀನು ಚಿತ್ತವೆ । ಸೂರೆಗೊಂಡೀಮದನನಂಬಿಂಗೊಡಲ ಹೂಣಿಸುವೆ ॥
 ಜಾರದಿರು ಯೆನ್ನದೆಗೆ ತಾಪವೆ । ಬೀರದಿರು ಕಾರುಣ್ಯವನು ಕೈ । ದೋರೆನೆಗೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಮರಣವ
 ಮಾಣಿಸಕಟೆಂದ ॥೩೪॥ ಮರುಳ ಮನದ ವಿಕಾರಮಾರಿಯು ಸರಸವಾಡುವರುಂಟಿ ಮೃತ್ಯುವೆ । ನೆರೆವ
 ರೇ ಧಳ್ಳುಲಯ ಪ್ರತಿಮೆಯನವ್ವವರೆ ಬಯಸಿ ॥ ಸರಳನಂಗೈಸುವರೆ ಪಾಪಿಯೊ ಮರಳು ನಿನ್ನರಮನೆಗೆ
 ಯೆನ್ನಯ । ಗರುವಗಂಡರು ಕಡಿದು ಹರಹುವರೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ॥೩೫॥ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯ ತೊಡಿಸಿ
 ಕಾಮನ । ಕೋಲ ತಪ್ಪಿಸು ಖಳನ ಕಗ್ಗೊಲೆ । ಯೂಳಿಗವ ಕೇಳುಸುರೆದಿಹರೆ ಸಮರ್ಥರಾದವರು ॥
 ಸೋಲಿಸಿದಗೆಲವಿಂದ ಬಲುಮಾತಾಳಿಯವನೆನ್ನದಿರು ಹರಣದ । ಮೇಲೆ ಸರಸವೆ ಕಾಯಬೇಹುದು ಕಾಂ
 ತೆ ಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ ಉಳಿದತನ್ನರಸಿಯರೆ ನಿನ್ನಯ । ಬಳಿಯ ತೊತ್ತಿರ ಮಾಡುವೆನು ಕೇ । ಳೆಲೆಗೆ ತ
 ನ್ನೊಡಲಿಂಗೆಯೊಡತನ ನಿನ್ನದಾಗಿರಲಿ ॥ ಲಲನೆ ನಿನ್ನೊಳು ನೆಟ್ಟಲೋಚನ । ತೊಲಗಲಾರದು ತನ್ನ
 ಯಾವು । ಬಳಲಿಸು ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಹುದೆನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದ ॥ ನ್ಯಾಯವನು ಮಿಗೆ ಗೆಲುವದಿಯು ।
 ನ್ಯಾಯವಧಮವಧರ್ಮಮಾರ್ಗ । ನ್ಯಾಯಿಗಳ ತಿಮಿರಕ್ಕೆ ಭಾಸ್ಕರಗಾವುದಂತರವೋ ॥ ಕಾಯರೆನ್ನವ
 ರವರೈಗುಣ ದಾಯತವ ಬಲ್ಲವರೆ ಬಲ್ಲರು । ನಾಯಿ ಸಿಂಹಕ್ಕಿದರೆ ಫಡ ಹೋಗೆಂದು ತಿರುಗಿದಳು॥೩೮॥
 ಹೂಣೆಹೊಕ ದು ವಿರಹದಾಸೆಯು ಕಾಣೆನಾಕೆಯು ಮಾತಿನಾಳಿ ಮುಂ । ಗಾಣಿಕೆಯಲೇ ಸೂರೆವೋದುದು

ಮನದಸರ್ವಸ್ವ || ತ್ರಾಣ ಸಡಿಲಿತು ಬುದ್ಧಿ ಕಡಡಿ ಕೃ | ಪಾಣಪಾಣಿ ವಿರಾಟರಾಯನ | ರಾಣಿಯು
 ರ ಮನೆಗೈದಿದನು ಕಂಡನು ನಿಜಾಗ್ರಚೆಯ ||೩೯|| ಹಣೆಯನಂಗೆಗೆ ಚಾಚಲೆತ್ತಿದ | ಕೆಣಕಿಗನ ತೆಗೆ
 ದಪ್ಪಿ ಮದವಾ | ರಣನೆ ಕುಳ್ಳಿರೆನುತ್ತ ನೋಡಿದಳಾಸಹೋದರನ || ಹೆಣಮುಸುಡಿ ಬಿಟ್ಟದೆ ಲತಾಂಗಿ
 ಯ | ಕೆಣಕಿದನೊ ಕಡುಪಾಸಿ ವಂಶವ | ಹಣಿದವಾಡದೆ ಮಾಣನೆಗುವೆನೆನುತ ಮರಗಿದಳು ||೪೦||
 ಅಳುಕಿತಗ್ಗದ ಮಹಿಮೆ ಮುಸುಡಿನ | ಬೆಳಕು ಕಂದಿತು ಬಹಳಚಿಂತಾ | ಜಲಧಿಯೊಳಗದ್ದಂತೆ
 ಸೊಂಪಡಗಿತು ನಿಜಾಕಾರ || ಕುಲತಿರೋಮಣಿ ಹೇಳು ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯನೆನೆ ಸಸುನಾಚಿ ಮದನನ |
 ಹಿಳುಕು ಸುಮತಿಯ ಸೀಳೆ ಬಳಿಕಂತೆಂದನವ ನಗುತ ||೪೧|| ಬೇರೆ ಬಿನ್ನಹವೇನು ಸತಿಯರ | ನೂರುಮ
 ಡಿಚ್ಚಲುವಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವ | ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹಳವಳು ನಿನ್ನೊಲ್ಲಗದ ಸತಿಯರಲಿ || ಮಾರಿದಳು ಮದನಂ
 ಗೆ ಜೀವಿಸ | ಲಾರ್ವನಾಕೆಯನೊಳಗುಮಾಡಿಸಿ | ತೋರಿದೊಡೆ ತನ್ನೊಡಲೊಳಸುವಿಂಗಹುದು ನಿರ್ವಾ
 ಹ ||೪೨|| ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಕುಡಿಯೊಣಗಿತ್ಯೆ ಮದನಾರ್ತನಾದ್ಯೆ ಕುಲಕೆ ಕಾಲನ | ಮೂರ್ತಿ ನೀನವತರಿ
 ಸಿದ್ಯೆ ಸಂಹರಿಸಿದ್ಯೆ ಕುಲವ || ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಡೆ ಮನುಜರಿಗೆ ರಾವಣ | ಸಾರ್ಥಿಯಪ್ಪುದು ಅರಿಯಲಾ ಕ
 ಡು | ಧೂರ್ತತನಕಂಜವೆನೆನುತ ನಡುಗಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ || ಬೇಟವೇ ಪರವಧುವಿನಲ್ಲಿ ಕೈ | ಮಾಟವೇ
 ಪರವಿತ್ತದಲಿ ತೆಗೆ | ದೋಟವೇ ಕದನದಲಿ ಗುಣವೇ ರಾಜಪುತ್ರರಿಗೆ || ಆಟವಿಕರೊಡನಾಡಿ ಕಲಿತು
 ವಿ | ರಾಟನನು ಕೂಲಲೆಣಿಸಿದ್ಯೆ ನಿ | ನ್ನಾಟಕಂಜವೆನೆನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ||೪೪|| ಅವ
 ಳ ಗಂಡರು ಸುರರು ಸುರರಿಗೆ | ನವಗದಾವಂತರವು ಮುಳಿದೊಡೆ | ದಿವಿಜದಳಕಿರಾರು ನಮ್ಮನದಾ
 ರುಕಾವವರು || ಅವಳ ತೊಡಕೇ ಬೇಡ ಸತಿಯರ | ನಿವಹದಲಿ ನೀನಾರ ಬಯಸಿದೊ | ಡವಳ ನಾ
 ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮದುವೆಯನೊಲಿದು ಮಾಡುವೆನು ||೪೫|| ಅಕ್ಕ ಮರುಳಾ ಚಿತ್ತವನಳಲಿ | ಸಿಕ್ಕಿ ಬೇ
 ವರಿಯಿತ್ತು ಬಂದೇ | ಮಿಕ್ಕಡಿಂಬಕೆ ಮದುವೆಯುಂಟೇ ಮನವ ಬೇರಿಸಿ || ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾದೊ
 ಡಾಗಲಿ | ತಕ್ಕರಲ್ಲೆಂದನಲಿ ಸಲಹುವು | ದಕ್ಕ ಸೈಳೇಂದ್ರಿಯನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ತೆನೆಗೆಂದ ||೪೬|| ಸೊಗಸ
 ಬತರರ ಮಾತು ಕಣ್ಣುಗ | ಕೊಗಡಿಸವು ಮಿಕ್ಕವರ ರೂಹನು | ಹಗೆಗಳಾಗಹವುಳಿದವರ ನಾಮಗಳು
 ನಾಲಗೆಗೆ || ಸೆಗಳಿಕೆಯ ಸಸಿಯಾದೆನೆನ್ನಯ | ಬಗೆಯ ಸಲಿಸಾ ಹರಿದಕರುಳಿನ | ಮೃಗದಮರಿಯನು
 ಸಲಹಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನು ಪದಕೆ ||೪೭|| ಆಲಿನೀರೆರಿದವು ತಮ್ಮನ | ಮೇಲೆ ತಳಿತುದು ಮೋಹ ಕಾಲನ |
 ಪಾಳೆಯಕೆ ಕೈಗೊಟ್ಟುಳಂಗನೆ ನೆಗಹಿದಳು ಖಳನ || ಏಳು ಭವನಕೆ ಹೋಗು ತರುಣಿಯ | ನಾಳೆ ನಾ
 ಕಳುಹುವೆನು ಪ್ರಸತಿ | ಮೇಳ ಲೇಸಲೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು ನಿಜಾನುಜನ ||೪೮|| ಮನದೊಳಗೆ
 ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದನು ಮಾ | ನಿನಿಯ ಕರುಣಾಪಾಂಗ ರಸಭಾ | ಜನವು ಪುಣ್ಯವಲಾಯೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನ
 ಗ್ರಜೆಯ || ಮನದೊಳೊದವಿದಮರುಳತನದು | ಬೈನಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮನೆಯನಿತ್ತಲು | ದಿನಕರಂ
 ಗಾಯಿತ್ತು ಬೀಡಸ್ತಾಚಲಾದ್ರಿಯಲಿ ||೪೯|| ವರದಿಗಂಗನೆ ಯಿಟ್ಟುಚಂದನ | ತಿಲಕವೋ ಮನುಮತ
 ನ ರಾಣಿಯ | ಕರದಲಿಹಕನ್ನಡಿಯೊ ಮದನನ ಬಿರುದಿನೊಡ್ಡಣವೋ || ಸುರತವಿರಹಿಯ ಸುಡುವಕೆಂ
 ಡದ | ಹೊರಳಿಯೋ ಹೇಳನಲು ಮಿಗೆ ಹಿಮ | ಕರನು ಜನಿಸಿದರಜನಿಮಧ್ಯದೊಳವನಿ ಧಳಧಳನೆ
 ||೫೦|| ಬೆಚ್ಚಿದವು ಚಕ್ರಾಂಕಯುಗ ತಾ | ವೃಚ್ಚಿದವು ಮರಿದುಂಬಿ ಕುಮುದವ | ಮುಚ್ಚಿದವು ಮುಸು

ಡುಗುಳನೆಂಬುಜರಾಜಿ ತವತವಗೆ || ಹೆಚ್ಚಿದವು ಸಾಗರದ ತೆರೆಗಳು | ಚೆಚ್ಚಿದರು ಜಾರೆಯರು ಚಂ
 ದ್ರಮ | ಕೆಚ್ಚನಿಕ್ಕಿದನಕಟ ಸಕಲಪಿಯೋಗನಮನಕ ||೫೧|| ಖಳನ ಪಿರಕದ ತಾವದುಂ ವೆ | ಗ್ಗಲಿಸೆ
 ತನ್ನೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದನು | ಕಳವಳಿಗೆ ಹಾಯ್ದೆನುತ ಕೆಡವನು ತಳಿರಹಾಸಿನಲಿ || ನಳಿನವೈಲಯ ಸುಳವು
 ತನ್ನಯ | ಕೊಲೆಗೆ ಬಂದುದು ಪಾಪಿ ಕಮಲಬ | ಪಲಬ ಲೋಚನೆಗೇಕಮಾಡಿದನಿಸಿತುಚಲುಪಿಕೆಯ
 ||೫೨|| ಹಾಸಿದಳಿದಳಿರೋಣಗದವು ಹೊಗ | ಸೂಸಿತಾಸುಯ್ಯನಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಬೀಸುತಹಸುಳವಾಳೆ
 ಯಲೆ ಬಾಡಿದವು ಝಳಹೊಯ್ದು || ಅಸಸಿಯ ಕೋಗಲೆಯ ತುಂಬಿಯ | ನಾಸರೋಜವ ಮಲ್ಲಿಗಯ
 ಕೈ | ಏಸಿದನು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೀಚಕನ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೆ ||೫೩|| ಉಂದೂಡಳೂಳು ಏಳೆಯದ ಕ |
 ಪುರದಹಳುಕುಗಳಮಳಗಂಧದ | ಸರಸಕರ್ಧಮ ಕುಕುವಂದುದುವೂಸದಂಗದಲಿ || ಹೊಲಳಿನೀಲನ
 ಪೊಟ್ಟಣವು ಧಳ್ಳುಂಪೊಲಾದುದು ಬಲಿದಚಂದ್ರಕ | ಕರೆಗೆ ಕಡುಗದತವರವಾದುದು ಕೀಚಕನ ದನೆಗೆ
 ||೫೪|| ಪಂಮಳಬ ಸುಳಿವಾಲವಟ್ಟದೊ | ಳಿರೆದೆ ಪೂಸಿದಗಂಧಕಪುರ | ವರರ ಸೀದವು ಕೀಚಕನ
 ಕಾಮಾಗ್ನಿತಾಪದಲಿ || ಪರಮಪಾಪಪ್ರತಗಳೆಪಿ ತಾಸ | ಹರಣದಾಸಯ ಮರದು ಪಾತಕ | ಹೊರ
 ಳುತರ್ಧನು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಮೇಲುಮಂಚ ನಲಿ ||೫೫|| ಅರಗಳಿಗೆ ಯುಗವಾಗಿ ನೂಕದ | ಸೆರುಳನೆ
 ಧೂಾಚಲದ ಅಂದಲಿ | ತರಣಿ ತಲೆದೊಂದನು ತೊಡದನು ಭುವನದಂಧತೆಯ || ಪಂಮಳದೆ ಪಾ
 ವುಡಬನಳ್ಳಿಗಳ | ಕರಸಿದವು ತಾವಂಗಳೆನೆ ಕಾ | ತರಲತಾಂಗಿಯ ಸುಯ್ಯ ತಾಗಿತು ಕುಮುದ
 ನೀಪತಿಗೆ ||೫೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕೈ ಪದ ೧೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸ್ಕಂ ಧ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕುರುಬಲವಿಲಯಾರನಬು | ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ಸಲಹೆ ಕೀಚಕ | ರಾಯವಂಶ
 ರಣ್ಯವನು ಸವರಿದನು ಕಲಿಧೀಮ ||

||ಪದ|| ಬಯಸಿದಳು ಮೃತ್ಯುವನು ಕಡುಪಾ | ಪಿಯ ಮನೋಧರ್ಮವನು ಜನಮೇ | ಜ
 ಯಮಹೀಪತಿ ಕಳು ಪಾಂಚಾಲಿಯನು ಕರೆಸಿದಳು || ನಯವಿಹೀನೆ ಸುಧೇಷ್ಠ ಬಂದಾ | ಕೆಯನು ಬೆ
 ಸಸಿದಳೆಲೆಗೆ ಯನುಜಾ | ಲಯದಲುತ್ತಮಮಧುವ ನೀರುಹಿತಯಲಿ ತಹುದುಂದು ||೧|| ಅಮ್ಮೆನಲ್ಲಿ
 ಗೆ ದೇವಿ ನಿಮ್ಮಯ | ತಮ್ಮ ದುರುಳನು ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಹ | ವೆಮ್ಮ ತಾಗುವುದಾತನಳಿದರೆ ಬಳಕಹ
 ಳಿವೆಮಗೆ || ನಿಮ್ಮ ನಾ ವುಲೈಸಿ ನಿಮಗೆ ವಿ | ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವದು ನಮಗದು | ಧರ್ಮವಲ್ಲು
 ಳಿದವರ ಕಳುಹುವುದಂದಳಿಂದುಮುಖ ||೨|| ಎನಲು ಭುಗಲೆಂದಳು ಸುಡೇತಕೆ | ಮನೆದ ಗರ್ವವ ನು
 ಓವೆ ನಿನ್ನಿಂ | ದನೆಗೆ ಮೇಣನ್ನವಗುಂಟೇ ಹಾನಿ ಹಂಬಗಳು || ಅನುಜನಾರೆಂದರಿಯೆ ಸಾಕಾ |
 ತನ ಸಮೀಪಕ ಹೋಗಿ ಬಾ ನಡ | ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡಬಲೆ ಹೊರವೆಂಟಳು ನಿಜಾಲಯವ ||೩||
 ದೇವಿ ನೇಮಿಸಲಯೆನೆಂದೂಡಿ | ದಾವ ಧರ್ಮವು ಅವಶೀವೀಹದ | ಸಾವನವರಿಗೆ ತಹುದು ಬದ್ಧವಿಘಾ

(ಮುಕ್ತಿ)

ತಿಯಿದು ಬಲುದು || ಸೇವಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದು | ಕೋಪದರ ಮರ ತಮವಾ ರಾ | ಜೀವಲೋಚ
 ನ ಕೃಷ್ಣ ಬಲ್ಲನೆನುತ್ತ ಗಮಿಸಿದಳು ||೪|| ಹುರುಳಿ ಕೂಡಿದ ಹೃದಯ | ಹೃದಯದ ಮುಕುಂದ
 ಗತಿಶೂ | ಸ್ವಂಗ ನೀನಗತಿಯಲ್ಲೆ ಗರುವಾಯಿಗಟ್ಟನಲ್ಲ || ಕುರುಕುಲಗ್ರಾಣಿ ಸಳಿದ ವಸ್ತ್ರ || ಕ
 ರುಷಣದ ಭಯ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ | ಕರಣ ನೀನ ಬಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯತೆಯೆಲ್ಲಳು ಬಿಡು || ೫ || ಸುರಪ
 ಶಿಖಿಯವನಿಬುತವರುಣಾ | ದ್ಯುಗ ವಂದಿಸಿ ಕಣ್ಣ ಮು ಬಿಗಿ | ಹಂಗಳಿಗ ನಿಂದಬುಬಿಷುತ್ರನ
 ಭಜಿಸಿ ಕುಂದೆರೆಯೆ || ಮುಂವದ್ಯತ್ರನ ಕಾಹ ಕೊಟ್ಟನು | ತರಣ ರರಣಗ ಮಂದಮಂದೋ | ತ್ತ
 ರದ ಗಮನವುಬಲೆ ಬಂದಳು ಕೇಚಕನ ಮನಗೆ ||೬|| ತರಣನೂಪುರ ಧೂಣಿಯೂಡಿದ ರ್ಕು || ಕಾರ
 ರವದುಬ್ಬಿನಲಿ ಭವನಮ | ಯೂರ ಕೂಡಿದವು ವರಕಟಾಕ್ಷದ ಮುಚು ಧಳಧಳಿಸ || ಆರು ಹೂಗ
 ಳುವರಂಗವಟ್ಟಿದ | ಸೌರಭದ ಭಾರಣೆಗೆ ತುಂಬಿದು | ಸೌರ ಕಟ್ಟಿತು ಮದಳಂಗನ ಕೇಚಕಾಲಯಕ ||
 ಮನುಮತನ ಮದಹಾನೆ ಕಂದ | ಪಳನ ಮಹಾಮಂತ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷ | ಜನಪು ಮರುಳತಮದ್ದು ಸಂ
 ಸೃತಿ ಸುಖದ ಸಾಕಾರ || ಮನಸಿಜನ ಮನೆದಲಗು ಮುನಿಮೋ | ಹನಾಲಕಲಾವಣ್ಯನಾಗ | ಜನಿತಲ
 ಕ್ಷ್ಮಿ ಲತಾಂಗ ಬಂದಳು ಕೇಚಕನ ಮನಗೆ ||೭|| ಕುಚಿತಗುಗಳ ಚಪಲೆ ಯುಗು | ಓಡಿಯನಡುವಿ
 ನ ನಿರೆ ಹಂಸೆಯ | ನಡೆಯಗಮನದ ಮೌಳಿಕಾತಿ ಪಯೋಜಪಂಮಳದಾ || ಕಡುಚಲುವೆ ಬರಲವನ
 ತನು ನಡ | ನಡುಗಿನಿಂದುವವಾವೆಗಸು | ಪಪವಿಚಲುಪಿತುನನುತಕ್ಷಿಸಿದನು ||೮|| ಅ
 ರದು ನೆತ್ತರುಗಾಣದಲಗದು | ನೆರಬಿಗಯೆ ಮೈವಾಸುಳಳಿದ | ಹುಂ ಬಲಿದನುಣ್ಣೋಂಕೊಡೊಡೆ
 ಹೋಗೆಮಸಗದೆದಗಚ್ಚು || ಅರಲೆ ಕಂಗಳ ಧಾರ ಯಾವನ | ಕೂರಳ ಕೊಯ್ಯದೆದವನುಕೆಯ |
 ಹುರುಳಿಗೆಡಿಸಿದವನಿಲುವನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||೧೦|| ಅವಜ್ಞದ ಸುಕೃತಫಲ ನೆರೆ | ಬೀವಧುವ
 ಸೇರಿದರೊ ಧನ್ಯರು | ನಾವಲಾ ಬಳಿಕೆನು ಪೂರ್ವದಸುಖದಸರ್ವಸ್ವ || ಭಾಪಿಸಲು ಸುಕೃತವಳಿಗಳಿಂ |
 ದೀವನಿತೆಯಲ್ಲಿಂದ ಮೇಣಿ | ನ್ನಾವುದತಿಶಯವುಂಟನುತ ಬಳಿಯನಿಬರದ್ದು ||೧೧|| ತರುಣಿಬಾ ಕು
 ಕುಳ್ಳಿರು ಮದಂತಃ | ಕರಣದಡರಡಗತ್ತ ಕಾಮನ | ದುರುಳತನನ್ನಂಜನ ಸೇನೆಗೆ ಬಲವಾಗೆ ||
 ಬಿಂದ ಕಟ್ಟುವೆ ನಿಂದುವಿಗೆ ಮಧು | ಕರಗ ಕೋಗಲೆಗೆಂದು ಬಿಳನ | ಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿಯಲು ಖಾತಿಗೂಂ
 ಡಿಂತೆಂದಳಿದುಮುಖಿ || ಬಾಯಿ ಹುಳುವುದು ಬಯಲ ನುಡಿದೊಡ | ನಾಯಿತನಬಡಲವೊ ಕಡಬರು |
 ರಾಯರಂಗನೆ ಕಳುಹೆ ಬಂದನು ಮಧುವ ತರಲೆಂದು || ಸಾಯಬೀಕೆ ಒಸಿದಶೂಲವ | ಹಾಯಿ
 ಹೋಗನೆ ನಿನ್ನ ಬೈಗಳು | ನೋಯಿಸುವವೇ ತನ್ನನೆನುತವೆ ತುಡುಕದನು ಸತಿಯ ||೧೩|| ಕರವನೊ
 ಡೆಮುರುಚಿದಳು ಬಟ್ಟಲ | ಧರೆಯೊಳಿಡಾಡಿದಳು | ಸತಿ ಮೋಗ | ಬರುಹ ಬಾಗಲ ದಾಂಟಿ ಭಯದ
 ಲಿ ನಡುಗ ಡೆಂಡಣಿಸಿ || ತರಳೆ ಹಾಯ್ದಳು ಮೂಲೆಯ ಬಳನದ | ಭರು ಬಡನಡು ಮುಂಬುಟಹು
 ದೇ | ವರಸಭಾಧ್ಯರಿಗೆನಲು ರಭಸದೊಳೊಡಿದಳು ಸಭೆಗೆ ||೧೪|| ಬಡನೆ ಬಂಬತ್ತಿದನು ತುರುಬ
 ನು | ಓಡಿದು ತೊತ್ತಿನವುಗಳ ಹಾಯ್ದೊಡ | ಬಿಡುವನ್ನೆ ಫತೆಯೆನುತ ಹೊಯ್ದು ನುಕಾಲೊಡಮೆಟ್ಟಿ ||
 ಕಡೆದು ರಕುತವ ಕಾಂ ಹುಡುಮಲಿ | ಮುಡಿಯೊಳೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಸೈ | ಗಡದ ಕದಳಿಯ ಕಂಭ
 ದಂತಿರೆ ಕಾಂತೆ ಹೊರಳಿದಳು ||೧೫|| ಕರುಳ ತೆಗೆ ತಿನ್ನು ದಗನನುತ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಸೂರ್ಯನು ಕೊಟ್ಟ ದಾನವ |

ನುರವಣಿಸಿ ಕೇಚಕನ ಹೊಯ್ದನು ಹಿಡಿದು ಕುಸುಬಿದನು || ದುರುಳನಡಗಡೆದದ್ದು ನಿಮಿಷದೊ | ಳೊ
 ರಲುತೋಡಿದವನು ಬಳಿ | ಕರೆಸೊದಲಾದವಿಳವನ ನಡುಗುತ್ತ ಭಯಹೊಯ್ದು ||೧೬||
 ಹೊಡೆಮರಳಿ ಮುಂದೆದ್ದು ತುರುಬಿನ | ಹುಡಿಯ ಕೊಡಯತ ಮೊಲೆಗೆ ಮೇಲುದು | ತೊಡಿಸಿ ಗಲ್ಲದ
 ರಕುತವನು ಬರೆಳ್ಳಿದ ಪುಟಪುಟಿದು || ನುಡಿಯಲಾಗದೆ ಖಳನು ಹೆಂಗುಸ | ಬಡಿಯೆ ನೋಡುತ್ತಿಹ
 ರೆ ಹಿರಿಯರು | ಹಿಡಿದವನದ ಹೂತ್ತ ಲೇಸಂದಬಲೆ ಹಲುಬಿದಳು ||೧೭|| ತಿವತವಾ ಪಾಪಿಗಳು ಪತಿ
 ಯಾ | ದವರ ತಾಗಲಿ ಸುಯ್ಯುಕಟ ನಾ | ಲುವರ ನಡುವಣ ಹಾವು ಸಾಯದು ನಿರಪರಾಧಿಯನು ||
 ಅವಗಡಿಸಿದನು ಖಳನು ಧರ್ಮದ | ಪಿಪರ ಸುದ್ದಿಯನಾಡದೀಚನ | ನಿವಹ ಘೋರಾರಣ್ಯವಾಯ್ತೆಂ
 ದೊರಲಿದಳು ತರಳೆ ||೧೮|| ಎಲವೊ ದಸಿಗ ಕರಿಕಭಟ್ಟನ | ಹಲವುಧರ್ಮವ ಬಲ್ಲೆ ಗಡ ನೃಪ | ತಿಲಕ
 ಗರುಹುವುದೆನು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗುಚಿತವಿದು || ತಿಳಿಯೆ ದಸಿಗಂಗೆ ದೇಸಿಗ | ರೊಲವು ಸಮನಿಸಬೇ
 ಕು ಸಭೆಯಲಿ | ಬಲಮುನುಗೂಪ್ತುಲ್ಲೆಂದವಲ ಯೊರಲಿದಳು ||೧೯|| ಧೈರ್ಯವನು ನೆರೆಬಲಿದು
 ಮೇಲಣ | ಕಾರ್ಯಭಾಗವನಂದ ಸೃಷ್ಟನ | ಮುರ್ಫ ನೋಡದೆ ನುಡಿಸದಿದ್ದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||
 ಶೌರ್ಯಕವಸಂಪಲ್ಲ ಸಮಗೀ | ಯಾರ್ಯನಾಚ್ಛೆಯೆನುತ್ತ ಬಳಿಕಾ | ತುರ್ಯಬದ್ದರು ಪಾರ್ಥಯ
 ಮಳರು ಬಲಿದದುಗುಡವಲಿ ||೨೦|| ನೊಂದಳಕಟಾ ಸತಿಯೆನುತ ಮನ | ನೊಂದು ಸೃವೆರಗಾಗಿ ಖತಿ
 ಯಲಿ | ಕಂಬ ನಸುವ್ಯಬಾಗಿ ರೋಷದೊಳೊಡನೊಡೆಯವತಿ || ಮಂದಿಯಲಯದವೂಲು ಕುಚೇ
 ಸ್ಥೆಯೊ | ಕೊಂಬ ಮಲ್ಲನ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದ | ನಂದು ರಾಜಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಮರನನಾಭೀ
 ಮ ||೨೧|| ಬಳಗ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಮೊದಲಲಿ | ಹಿಳಿದು ಹಿಂಡುವೆನಿವಳ ಬಡಿದೀ | ಖಳನನಿವನೊಡ
 ಹುಟ್ಟಿದರನಿವನಖಳಬಂಧವರ || ಬಳಿಕ ಪಿಗಡಪಿರಾಟರಾಯನ | ಕೊಲುಪೆನಯದಮುನ್ನು ಕೌರವ
 ಕುಲವ ಸವರುಸನೆಂದುಕಡಿಕಡಿದೊಡನಾಭೀಮ ||೨೨|| ಆತನಿಂಗಿತೆದನುವನರಿತು ಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪಧ
 ರ್ಮಸುತನತಿ | ಕಾತಂಸುರು ಎಲಲ ಸೃಂಸುಸೃಂಸಕಟಿನುತ || ಈತರುವ ಮುರಿಯದಿರು ಸ್ವನ |
 ವ್ರಾತಕಾಶ್ರಯ ಪುರಮೊಗ ಮ | ಹೀತಯುತುಪುಂಚು ನಿನ್ನಯ ಬಾಣಸಿನಮನೆಗೆ ||೨೩|| ಧ
 ರ್ಮಮಯತರುಪಿದನು ಮುರಿಯಲಿ | ರವ್ಮ ಮೂತನು ಕೇಳೆನಲು ಮಿಗೆ | ಸುವ್ಮನೋಲಗದಿಂದ ಸ
 ರಿದನು ಭೀಮ ದುಗುಡದಲಿ || ಕರ್ಮಫಲವಿದು ನಿನಗೆ ಮಾನಿನಿ | ನಿಮ್ಮ ಭವನಕ ಹೋಗು ಶಿಕ್ಷಿಸ |
 ಲವ್ಮದೀಸಭೆ ಬಗೆಯನಾತನು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯ ||೨೪|| ಕೋಪಕವಸರವಲ್ಲ ಪತಿಗಳು ಕಾಪುರುಷ
 ರೇ ನಿನ್ನವರು ಪರ | ತಾಪವನು ಬೀಳ್ಕೊಡು ಪತಿವ್ರತೆ ಪುಣ್ಯವಧು ನೀನು || ದೀಪವಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮೆಯ
 ಖಳದೋ | ಪಾಪಹಾರವು ಶೌರ್ಯಧರ್ಮದ | ರೂಪು ನೆಲೆಯಾಕ್ಷಮೆಯೆನಲು ಬಳಿಕೆಂದಳೆಂದುಮು
 ಖಿ ||೨೫|| ನೀರು ಹೊರಗಕ್ಕ ವ್ರದು ಮೂರೇ | ಬಾಂ ಬಳಿಕದು ಪಾಪಿ ಝಾಡಿಸ | ಸೃಂಸದು ಅನ್ಯಾ
 ಯಬಹಳತೆಗೇನ ಮಾಡುವೆನು || ಸೈರಣೆಗೆ ತಾನವಧಿಯಿಲ್ಲಾ | ಪೌರುಷವು ಕಡುಬಂಜಯಾಯಿತು |
 ಆರಯಿಕೆಯಲಿ ಜಣುಗಿ ಜಾಣುಪಿಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ||೨೬|| ಆರರೆ ಹೆಂಗುಸು ದಿಟ್ಟಿ ಮೋನದೊ |
 ಳಿರಲಿದಾವಂತರವು ರಾಯನ | ಹೊರೆಯಲೀಬಾಯ್ಕಡಕತನ ಗರುವಾಯಿಯೇಯೆನಲು || ಕೆರಳಿದಳು
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯಿಲ್ಲಯ | ಹಿರಿಯರಲಿ ಹುರಳಿಲ್ಲ ಮಾರುತಿ | ಗರುಹುವೆನು ಬಳಿಕಾದುದಾಗಲಿ ಯೆನುತ

ತಿರುಗಿದಳು ||೨೭|| ಆಸುಭೇಷ್ಣೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರಲವ | ಳಿಸತಿಯ ನುಡಿಸಿದಳು ತಂಗಿ ವಿ | ಳಾಸವಳಿ
 ದಿದೆ ಮುಖದಮಗುಡವಿದೇನು ಹದನೆನಲು || ಈಸುಮರವೆಯಲರಸುತನದ ಮ | ಹಾಸಗಾಢಿಕೆ ಯೆಮ್ಮ
 ನೀವಪ | ಹಾಸಮಾಡುವಿರೆನುತದರುಪದಿನುಡಿದಳೊಡತಿಯನು ||೨೮|| ದುರುಳನಿಮ್ಮೊಡ ಹುಟ್ಟಿ
 ದನು ನೀ | ವರಸುಗಳು ತಿರುಕುಳಿಗಳಾವಿ | ನಿರಲಬಾರದುಸೃಪತಿ ತಪ್ಪಿದೊಡಾರು ಕಾವವರು || ಕರೆಸಿ
 ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಿಯೆನ್ನುನು | ಹೊರೆಯಲಾಪರೆ ಹೊರೆಯಿರಲೊಡೊ | ಡರಸಿಕಳುಹುವುದೆನ್ನುನೆನಲಿಂತೆಂ
 ದಳಾರಾಣಿ ||೨೯|| ಲಲನೆ ಕೇಳನ್ಯಾಯದವರನು | ಕೊಲಿಸುವೆನು ಭಯದೊಡ ಪರಸತಿ | ಗಳುಪಿದವ
 ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನೆ ಕಡುಪಾಪಿ ಹಗೆಯನಲು || ಕೊಲಿಸುವೊಡೆ ನೀವೇಕೆ ತಪ್ಪಿನ | ಬಳಿಯಲೆನ್ನಾತಗಳು ಕೀ
 ಚಕ | ಕುಲವ ಸವರುವರೆನೆಗೆ ಕಾರಣ ವಿಲ್ಲ ಸಾರಿದನು ||೩೦|| ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಬಲೆ ತನ್ನಯ |
 ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದೊಳಗೊಳಗೆ ಮನ | ನೊಂದು ಸೈವೆರಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ನೂಕಿದಳು ಹಗಲ || ಕೊಂದು
 ಕೊಂಬೆನೆ ಯಾತ್ರೆಘಾತಕ | ಹಿಂದೆ ಹತ್ತದೆಮಾಣದೇಗುಪಿ | ನೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಮನದಲಿ ಹಿರಿ
 ದು ಮರುಗಿದಳು ||೩೧|| ಆಂಗುಸುರುವೆನಾರಸಾರುವೆ | ಸಾರಿಗೊರಲುನೆನಾರಗರುಹುವೆ | ನಾರಬೇ
 ಡುವೆನಕಟೆ ಹೆಂಗುಸುಸಿನ್ಮವನುಸುಡಲಿ || ಘೋರಪಾತಕಿಯೆನ್ನುವೊಲು ಮು | ನ್ನಾರು ನವೆದವರುಂ
 ಟು ಮರಣವು | ಬಾರದೆಂದೊರಲಿದಳು ಬಸಿರನು ಹೊಯ್ದು ಶಶಿವದನೆ ||೩೨|| ಯಮಸುತಂಗರು
 ಹುವೆನೆ, ಧರ್ಮ | ಕ್ಷಮೆಯ ಗರ ಹೊಡೆದಿಹುದು ಪಾರ್ಥನು | ಮಮತೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬೆನೇತಮ್ಮಣ್ಣನಾ
 ಜ್ಞೆಯಲಿ || ಭ್ರಮಿತನಾಗಿಹನ್ನಳಿದಲಿಬ್ಬರು | ರಮಣರಿವರಿನಾಯಕೊಲಲ | ಕ್ಷಮರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ
 ವೆಂದಳು ತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ||೩೩|| ಎಲ್ಲರೂಳು ಕಲಿಭೀಮನೇ ಮಿಡು | ಕುಳ್ಳಿಗಂಡನು ಹಾನಿಹರಿಬಕಿ |
 ನಿಲ್ಲದೆಂಗೈಸುವನು ಕಡುಹೀಹಾಳಿಯುಳ್ಳವನು || ಖುಲ್ಲನಿವನುಪಟಳವನೊತಂ | ಗಲ್ಲವನು ಹೇಳುವೆನು
 ಬಳಿಕವ | ನಲ್ಲಿ ಹುರುಳ್ಳಿಲ್ಲದೊಡೆ ಕುಡಿವೆನು ಘೋರತರವಿಷವ ||೩೪|| ನಿಳಯವನು ಹೊರವಂಟು
 ಕಂಗಳ | ಬೆಳಗು ತಿಮಿರವ ಕಿಡಿಸೆ ಕಂಕಣ | ಲಲಿತಧುಂಕೃತಿಯಿಂದ ತೂಗುವವಾಮಾಭುಜಲತೆಯ ||
 ಒಲೆದು ಮೇಲುದನೂಕಿ ನಡುಗುವ | ಮೊಲೆಯ ಭರದಲಿ ಯಡಿಯಿಡುತ ಕಳ | ವಳದ ಕರಣದ
 ಮುಗುಡೆ ಬಂದಳು ಬಾಣಸಿನ ಮನೆಗೆ ||೩೫|| ಕೆಲವಲೊಟ್ಟಿದಪತ್ರಶಾಕಾ | ವಳಿಯ ಫಲರಾತಿಗಳ ಕಳವೆ
 ಯ | ಹೊಳೆವುತಿಹರಾಡಾನ್ನದಕ್ಕಿಯ ಸಾಲಹುಯಣದ || ಕೆಲಬಲದ ಸಂಭಾರಚೂರ್ಣದ | ಲಲಿತ
 ಬೋನದ ವಿವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಾ | ವಳಿಯ ಬಾಣಸದೊಳಗೆ ಬಂದಳು ಮತ್ತಗಜಗಮನೆ ||೩೬|| ತರಿದ ಕುರಿಗೆ
 ಳ ಹಂದಿಯಡಗನ | ಜುತರಕುತದ ಮೊಲನ ಖಂಡದ | ತಿರಿದಗುಬ್ಬಿಯ ಕೇಸಿ ಸೀಳಿದನವಿಲ ಲಾವುಗೆ
 ಯಾ || ತುರುಗದೆಲುವಿನ ಸಾಲಸುಂಟಿಗೆ | ಮೆರೆವಮಾಂಸದರಾಸಿಗಳ ಹರೆ | ದೆರಕೆಗಳ ಕಂಡಬಲೆ
 ಹೊಗಳಿವಳೆಡಬಲವಮನೆಯ ||೩೭|| ಆರಲುದನೊ ಭೀಮನೀಸೂ | ದಾರವಿದ್ಯೆಯ ಭಾಪು ವಿಧಿ
 ಮುನಿ | ದಾರನಾವಂಗದಲಿ ಬುಸದು ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ || ಸಾರಿ ನಸುನಗುತೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಬ |
 ಕಾರಿ ಮಂಚದೊಳಿರಲು ನಿದ್ರಾ | ಭಾರವಿಹ್ವಲಕರಣನನು ಹೊದ್ದಿದಳು ಲಲಿತಾಂಗ ||೩೮|| ಎಬ್ಬಿಸ
 ಲು ಭುಗಲೆಂಬನೋ ಮೇ | ಳೊಬ್ಬಳೇತಕೆ ಬಂದ ಮೋರೆಯ | ಮಬ್ಬಿದೇಕೆಂದೆನ್ನು ಸಂತ್ಯಸುವನೂ
 ಸಾಮದಲಿ || ತುಬ್ಬುವುದೊ ತಾಬಂದ ಬರವದು | ನಿಬ್ಬರವಲಾ ಜನದ ಮನಕಿ | ನ್ನುಬ್ಬಿಸಿಯೆ

ನೋಡುವೆನುತ ನಾಂದಳು ವಲ್ಲಭನ ||೩೯|| ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಸುಕ ಸಡಲಿಸಿ | ಗಲ್ಲವನು ಹಿಡಿದೆಲುಗ
 ಲಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲನೆದ್ದನು ನೋಡಿದನು ಪಾಂಚಾಲನೆಂದೆಕೆಯು || ವಲ್ಲಭೆಯೆ ಬರವೇನು ಮುಖದಲಿ |
 ತಲ್ಲಣವೆ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದ ತಳು | ಪಿಲ್ಲಮಸುರುಳೇಕೆ ಬಂದೆ ಲತಾಂಗ ಹೇಳೆಂದ ||೪೦|| ಸೈರಸರು
 ಬಾಣಸದ ಭವನದ | ಸಾಯರು ದುರ್ಜನರು ಬುಲ್ಲಕು | ತಾರಂವರರಮನೆಯ ನಾಯ್ಕಳು ನಾವು
 ದೇಸಿಗರು || ಭಾರವಿದು ಕೆಲವೆಯಾದಂತಿರೆ | ನಾನು ನೀ ಹೇಳೆನುತ ದುಗುಡವಿ | ದಾರದೇಸಿಯಿಂದಾ
 ಯಿತನಲಿಂತಂದಳೆಂದುಮುಖ ||೪೧|| ನಿನ್ನ ಹಗಲರಯಬ್ಬಕೆಚಕ | ಕುನ್ನಿಯೊಡೆದನು ರಾಜಸಭೆಯಲಿ
 ನಿನ್ನವಂವಿಗುರಲು ಸುಭವವುಚಿತವೆ ತನಗೆ || ಎನ್ನವವೆಂಬಳಿಯ ಬಿಡನಾ | ನಿನ್ನ ಬದುಕುವಳ
 ಲ್ಲ ಪಾತಕ | ನಿನ್ನತಾಗದೆ ಮಾಣವನಲಾಭಿವು ಬಿಡಗೊಂಡ ||೪೨|| ಉಸುರಲಾಗದು ನಿನ್ನಹಂ
 ಬಕೆ | ಮಿಸುಕುವವರಾವಲ್ಲ ಹೆಂಡಿರ | ಗಣಗೂಂಬವರಲ್ಲ ಹುದುವಿನ ಗಂಡತನವಿದನು || ಶುವದ
 ನೆ ಸುಡು ಕಷ್ಟಪ್ರಿಯನು | ದೇಸೆಯವರು ಸಾವಲ್ಲ ನಿನ್ನವ | ರಸಮಸಾಹಸರೂಳಿದನಾಬ್ಬಂಗರುಹು
 ಹೋಗಿಂದ ||೪೩|| ರಮಣ ಕೇಳುಳಿದವರು ತನ್ನನು | ರಮಿಸುವರು ಮಾನಾರ್ಥವನ ನಿ | ಗಮಿಸು
 ವರು ನೀನಲ್ಲದೂಳಿದವೆರುಚಿತಬಾಹಿರರು || ಮಮತೆಯಲಿ ನೀ ನೋಡು ಚಿತ್ತದ | ಸ್ವಪ್ನತೆಯನು ಬೀ
 ಳ್ಳೊಡು ಕುಲಾರನ | ಯಮನ ಕಾಣಿಸಿ ಕರುಣಿಸೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಕೈಮುಗಿದು ||೪೪|| ಕಲಹಕಾಡೊ
 ಡೆ ನಾವು ರಮಿಸುವ | ರುಳಿದವರು ಬಳಕೇನು ಗಾದೆಯು | ಬಳಕೆ ಕಲಬರು ಗಳಿಸಿದರೆ ಕೆಲವುಂಡುಜಾ
 ರುವರು || ಅಳುಕ ನಡೆವವರಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ | ಹೇಳುವುದುಬವ ಹೇಳಿ ಚಿತ್ತವ | ತಿಳುಕುಕೊಂಬುದು ನಾವು
 ಭೀತರು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರಗೆ ||೪೫|| ಹೆಂಡತಿಯ ಹುಂಬದಲಿ ಯೊಬ್ಬನ | ಗಂಡಾಗೂಸ್ಸು ಪ್ರಿಯನು
 ಕಡಿ | ಬಂಡವನು ಮಾಡುವನು ಮೇಣ್ಣುನ್ನೊಡಲನಿಕ್ಕುವನು || ಗಂಡರೈವರು ಮೂರುಲೋಕದ |
 ಗಂಡರೊಬ್ಬಳನಾಳಲಾರು | ಗಂಡರೋ ನೀವ್ವುಂಡರೋ ಹೇಳೆಂದಳೆಂದಮುಖ ||೪೬|| ಅಂದು ಕಾ
 ರವರಾಯ ಸಭೆಯಲಿ | ತಂದು ತೋರಿದನುನ್ನತಿಯ ಬಳಿ | ಕಿಂದು ಕೇಚಕಕುನ್ನಿಯೊಡೆದನು ರಾಜ
 ಸಭೆಯೊಳಗೆ || ಅಂಡುಮೇಣಿಂದಾದಭಂಗಕೆ | ಕುಂದದಾವುದು ನೀವು ಬಲ್ಲಿದ | ರಂದು ಹೊಕ್ಕೊಡೆ
 ಹೆಣ್ಣು ಕೊಂದಿಬಯೆಂದಳೆಂದು ಮುಖ ||೪೭|| ದಾನವರು ಮಾನವರೊಳೆನ್ನಭಿ | ಮಾನವನು ಕೊಂ
 ಬವನ ಹೆಸರನ | ದೇನಕೆಂಚನು ನೊಂದು ನುಡಿದೊಡೆ ಖಾತಿಯಿಲ್ಲ ಮಗ || ಈನಪುಂಸಕರೊಡನೆ
 ಹುಟ್ಟಿದ | ನಾನು ಮೂಗುಳ್ಳವನೆ ಮಾನಿನಿ | ನೀನು ತೋರಿದಪರಿಯಲೆಂಬುದು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೪೮||
 ಅಂದುದುಶ್ಯಾಸನನ ಕರುಳನು | ತಿಂದೊಡ್ಲದೆ ತಣಿವು ದೊರಕೊಳ | ದೆಂದು ಹಾಯ್ದೊಡೆ ಹಲುಗಿ
 ರದು ಮಾಣಿಸಿದನಾವ್ಯಥೆಯು || ಇಂದು ಕೇಚಕನಾಯನೆರಗುವೆ | ನೆಂದು ಮರನನು ನೋಡಿದೊಡೆಬೇ |
 ಡೆಂದಹದನನು ಕಂಡ ನೀನನಗುಂಟೆಯುಪರಾಧ ||೪೯|| ಹೆಣ್ಣು ಹುಂಬಕ್ಕೋಸ್ಕರಗವೆತ | ಮೃಣ್ಮನಾಚ್ಚೆಯ
 ಮಿಾರಿ ಕುಂತಿಯ | ಚೆಣ್ಣು ಬದುಕದನೆಂದು ನುಡಿವರು ಕುಚನರಾದವರು || ಅಣ್ಣ ನಮಗ ದೂಲುವು
 ದು ನಾ | ವುಣ್ಣ ದುಂಬುವು ರಾಯನಾಚ್ಚೆಯು | ಕಣ್ಣೆಯಲಿ ಬಿಗಿವಡೆದು ಕಡೆದವು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂ
 ದ ||೫೦|| ಹೊದ್ದುವುದು ಫಲುಗೂಣ ಪಾದಕ | ಒದ್ದು ಯಮನಂದನನ ಮನವನು | ತಿದ್ದುವುದು
 ಸಹದೇವನಕುಲರ ಕೈಯಲೆನಿಸುವುದು || ಗದ್ದು ಕೊಡುವರು ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಸ | ದಿದ್ದ ರಾದೊಡೆ ದೂಷ

ವವರನು | ಹೊಮ್ಮುವುದು ನೀನೆನ್ನು ಬರಿದೇ ಕಾಡಬೇಡೆಂದ ||೫೧|| ಗಂಡುಗರ್ವವ ನುಡಿಯುವೆಮ್ಮ
ಯ | ದಂಡಿ ತಾನಮ ಬೇರೆ ನಾವೀ | ಭಂಡತನವಲಿ ಒದುಕಲಿಯುವು ಧರ್ಮಗಿರ್ಮವನು || ಕೊಂಡು
ಕೊನರುವರಲ್ಲ ರಾಯನ | ನಂಡಲೆದು ಕೀಚಕನ ತಲೆಯನು | ಚಂಡಪಾಡಿಸು ರಮಣಿ ಮೇಣರ್ಜನಗೆ
ಹೇಳೆಂದ ||೫೨|| ತರುಣಿ ಧಿಟ ಕೇಳಿಂದುಮೊದಲಾ | ಗರಸಿ ನಿನ್ನಾಲ್ವರಿಗೆ ನಾವೆಡೆ | ಮುರಿದವರು ಬಿಟ್ಟ
ವರು ನಿನ್ನಯ ಸೊಳುಪಾಳೆಯವ || ಅರಸನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರ್ಜನ | ವರನಕುಲಸಹದೇವರಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತರಿ
ಸಿ ಹೇಳ್ವುದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಫಲಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೫೩|| ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಕೊರಳ ಸೆರೆ ಗೋ | ನಾಳಿಗಾಕಿತು ಬಿಕ್ಕಿ
ಬಿಕ್ಕಿವಿ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಯಕಟ ನನೆದಳು ಬಾಪ್ಪನಾಯಿ || ಶೂಲ ಮರುಮೊನೆಗೊಂಡವೊಲು
ಸುಳಿ | ವಾಳೆ ಝಳತಾಗಿದವೊಲುದರ | ಜ್ವಾಲೆ ನೆತ್ತಿಗೆ ನಿಲುಕೆ ಹಲುಬಿದಳಬಲೆ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೫೪||
ಕೆಂದಳದ ಸೆಕೆಯಲಿ ಕವೊಲವು | ಕಂದಿ ಕಸರಿಕೆಯಾಯ್ತು ನಿಡುಸುಯ್ದಿಂದ ಸೀಕರಿವೋದವೇಕಾವಳಿ
ಯಮುತ್ತುಗಳು || ಸಂದಣಿಸಿದವೆಗಳಲಿ ಬಾಪ್ಪದ | ಬ್ರಿಂದು ತಳಿತಾದು ಸಟ್ಟದೃಷ್ಟಿಯೊ | ಳಿಂದು
ಮುಖಿ ಸೈಗರೆದು ತೂಗಿದಳಡಿಗಡಿಗೆ ಸಿರವ ||೫೫|| ಅವಹಂಗುಸನೆಳಲಿಸಿದನಿ | ಸ್ವಾವಧರ್ಮವನಳಿದೆ
ನೋ ತಾ | ನಾವಪಾಪದ ಫಲಕೆ ಹಿಡಿದನೊ ಸಂಚಕಾರವನು || ಅವಹಂಗುಸು ನವೆದಳೆನ್ನವೊ | ಲಾ
ವಳಳಲಿದು ಮರುಗಿದಳು ಮ | ತ್ತಾವಳೆನ್ನಂದದಲಿ ಪಡೆದವಳುಂಟೆ ಲೋಕದಲಿ ||೫೬|| ಇನ್ನು ಹು
ಟ್ಟದೆಯಿರಲಿ ನಾರಿಯ | ರೆನ್ನವೊಲು ಭಂಗತರು ಭುವನದೊ | ಳಿನ್ನು ಬನಿಸಲಬೇಡ ಗಂಡರು ಭೀ
ಮಸನ್ನಿಭರು || ಎನ್ನವೊಲು ಪಾಂಡವರವೊಲು ಸಂ | ಪನ್ನದುಃಖಗಳಾರು ನವೆದರು | ಮುನ್ನುನವ
ರೊಳಗೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಹಿರಿದುಹಲುಬಿದಳು ||೫೭|| ಅವಗರಳವ ಕುಡಿವನೋ ಮೇ | ನಾವಬೆಟ್ಟವನ
ಡರಿಬೀಳ್ವೆನೊ | ಯಾವಮಡುವನು ಹೊಗುವೆನೋ ಹಾಸರೆಯ ಗುಂಪಿನಲಿ || ಅವಕುಂತವಹಾಯ್ವೆ
ನೋ ಮೇ | ನಾವ ಪಾವಕನೊಳಗೆ ಹೊಗುವೆನೊ | ಸಾವು ಸಮನಿಸದನಗನುತ ಮರುಗಿದಳು ನಳಿನಾ
ಕ್ಷಿ ||೫೮|| ಮಂದಗೆಳಿಸಿದಪಾಪಿ ಕೌರವ | ನಂದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ಸೈಂಧವ | ಬಂದು ಬಳಿಕಾರಣ್ಯ
ವಾಸದೊಳೆನ್ನನೆಳದೊಯ್ದ || ಇಂದು ಕೀಚಕನಾಯ ಕ್ಕಾಲ್ಕಲಿ | ನೊಂದನಾನಿಮೂರುಬಾಯಿ |
ಬಂದಭಂಗವೆ ಸಾಕೆನುತ ಬಸವಳಿದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೫೯|| ಜನನವೇ ಪಾಂಡಾಲರಾಯನ | ಮನೆ ಮ
ನೋವಲ್ಲಭರದಾರೆನೆ | ಮನುಜಗಿನುಜರು ಗಣ್ಯವೇ ಗರ್ವಾಣಂ ಮಿಗಲು || ಎನೆಗೆ ಬಂದೆಡರಿವಿ
ರಾಟನ | ವನಿತೆಯರುಗಳ ಮುಡಿಯ ಕಟ್ಟುವ | ತನುವ ತಿರುಗುವಕಾಲನೊತ್ತವಕಲಸದುತ್ಸಾಹ ||
||೬೦|| ಹೆಗೆಗಳಿಗೆ ತಂಪಾಗಿ ಬದುಕುವ | ಮುಗುದಿನ್ನಾರುಂಟು ಭಂಗಕೆ | ಹೆಗಲ ಕೊಟ್ಟಾನುವ
ವಿರೋಧಿಗಳುಂಟೆ ಲೋಕದಲಿ || ವಿಗಡವಿರುದನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡಿಹೋ | ರಿಗಳು ಪಾಂಡವರಂತೆ ಮೂ
ಗು | ಚಿಗಲದಿನ್ನಾರುಂಟೆನುತ ಮರುಗಿದಳು ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ||೬೧|| ಕಾಲನನು ಕೆರಳಿದೊಡೆ ಮುರಿವ |
ಚ್ಚಾಳುತನದವರೆನ್ನನೊಬ್ಬಳ | ನಾಳಲಾರಿರ ಪಾಪಿಗಳಿರಪರ್ತಿಗಳುಕಿರಲಾ || ತೋಳಹೊರೆ ನಿಮ
ಗೇಕೆ ಭೂಮಿ | ಪಾಲವಂಶದೊಳುದಿಸಲೇತಕೆ | ಕೂಳುಗೇಡಿಂಗೊಡಲ ಹೊರುವಿರಿಯೆಂದಳಿಂದು
ಮುಖಿ ||೬೨|| ಧರೆಯ ಭಂಡಾರವನು ಪುರವನು | ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯದಳವನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ
ಸಳೆದುಕೊಂಡನು ನಿಮ್ಮ ಹೊರವಡಿಸಿ || ದುರುಳಕೀಚಕಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ | ಪರಿಮಿತದಲಿರವಾಯ್ತು

ನಿಮ್ಮೈ . ವರಿಗೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ಕಟಯಿಂದಬುಜಾಕ್ಷಿ ಹಲುಬಿದಳು || ಭಾವ ಭಾಗ್ಯಾಧಿಕನು ಕೌರವ |
 ದೇವನರಸುಸಳೊಡೆಯತನವನು | ನೀವು ಕೃಷ್ಣನ ಕೂರ್ವೆ ಧರ್ಮದಿ ಪಾಲಿಸಿದಿರಿ || ನೀವು ತಟತ
 ಟವಾಗಿ ಲೋಗರ | ಸೇವೆಯಲಿ ಬೆಂದೊಡಲ ಹೊದವಿ | ಸಾವನಳು ನಿಮಗಂಜಲೇಕೆಂದಬಲೆ ಯೊ
 ರಲಿದಳು ||೬೪|| ಭೀಮ ಕೊಟ್ಟೈ ತನಗೆ ಸಾವಿನ | ಸೇವುವನು ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯಿ | ರಾಮವಾಗದೆ
 ಬದುಕಿ ಧರ್ಮದ ಮೆಸಿರಿಯನರಿದು || ಕಾಮಿನಿಯ ಕೇಳಿಯಲಿ ನೆನೆವುದು | ತಾಮಸದಿ ತಾ ಮಿಾರಿ ನು
 ಡಿದು | ದ್ವಾಮತೆಯ ಸ್ವರಸುವುದೆಂದೆರಗದಳು ಚರಣದಲಿ ||೬೫|| ಎನಲು ಕಂಬನಿಮುಂಬಿದನು ಕಡು
 ನನೆದುದಂತಃಕರಣ ರೋಷದ | ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹಗೆಗಳನು ಹಿಂಡಿದನು ಮನದೊಳಗೆ || ತನುಪುಳ
 ಕವುಬ್ಬರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಸ್ವಂತೆಯನು ತೆಗೆದವ್ವಿದನು ಕಂ | ಬನಿಯ ತೊಡೆದನು ಸೆರಗಿನಲಿ ಕಲಿಭೀಮ
 ಮಾನಿನಿಯ ||೬೬|| ಕುರು ಸೇವಿಸಿದನು ಗಲ್ಲವ | ನೋರಸಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಮುಂಚದ | ಹೊರೆಯು
 ಗಂಡಿಯ ನೀರಿನಲಿ ತೊಳೆದನು ಮುಖಾಂಬುಜವ || ಅರಸಿ ಬಿಡುಬಿಡು ಖಾತಿಯನು ವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೇ
 ಲೆಕೆಮ್ಮಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯ | ಗರಿಯ ಹಾಂಟೆ ಹಾಂಟೆದನು ಹೋಗೆಂದನಾಭೀಮ ||೬೭|| ಬಸುರ ಬಗಿವೆ
 ನು ಕೀಚಕನ ನಸು | ಮಿಸುಕಿದೊಡೆ ವೈರಾಟವಂಶದ | ಹೆಸರ ತೊಡೆವನು ನಮ್ಮನರಿದೊಡೆ ಕೌರವವು
 ಜವ || ಕುಸುರಿದರಿವೆನು ಭೀಮ ಕಷ್ಟವ | ನೆಸಗಿದನು ಹಾಯಿಂದರಾದೊಡೆ | ಮುಸುಡನಮರಾದ್ರಿ
 ಯಲಿ ತೇವೆನು ದೇವಸಂತತಿಯ ||೬೮|| ಮುನಿದನಾದೊಡೆಯಣ್ಣ ತನವಿಂ | ದಿನಲಿ ಹರಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ
 ನಕುಲರು | ಕನಲಿದೊಡೆ ಕೈದೋರುವೆನು ಸಹದೇವನಿವರಗಳ || ಅನುಜನೆಂಬೆನೆ ಕೃಷ್ಣ ಹಾಯ್ದೊಡೆ |
 ಘನಮುರಾರಿಯ ಮಿಾರುವನು ಬಳಿ | ಕೆನೆಗೆ ಸಮಬಲರಾರು ತಲವೆನು ಕೀಚಕಾಸ್ವಯವ ||೬೯|| ಈ
 ಸುದಿನವೆಮ್ಮಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯ | ಪಾಶದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವನಿಂದದ | ಕೂಸ ನು ಕಣಕುವವೋಲೀಕುರುಕೀಚಕಾ
 ದಿಗಳು || ಗಾಸಿಯಾನರು ಕೆಣಕಿ ನಾಯ್ಕಳ | ವೀಸಬಡಿ ಯಲಸುವ ಕೊಂಡನು | ವಾಸಿ ಧರ್ಮದಮೇ
 ರೆದ್ವೈತು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೭೦|| ತರೂಕೀಚಕೌರವೇಂದ್ರರ | ಹರಣಕಿದ ಕೋ ಸಂಚಕಾರವ | ಕೆ
 ರಳಿದೊಡೆ ಯಾಭೀಮ ಬಗೆವನೆ ನಿತಿಗೀತಿಗಳ || ಕೆರಳಿಬಿಡೆಯೆನ್ನೆನು ನಿನ್ನಯ | ಮುಂಬೆನ್ನೆನು ನಾ
 ಯಿಜಾರನ || ಕರೆದು ಸಂಕೇತದಲಿ ಸೂಚಿಸು ನಾಟ್ಯಮಂದಿರವ || ಅಲ್ಲಿಗಿರುಳ್ಳೆತಂದು ಮರೆಯಲಿ ಬು
 ಲ್ಲನುದರವ ಬಗಿದು ರಕುತವ | ಚೆಲ್ಲುವೆನು ಶಾಕಿನಿಯುಗೆ ಸಂದೆಹ ಬೇಡಿದಕೆ || ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಬಲನರಿದು
 ದಾದೊಡೆ | ಬಲ್ಲೆ ನದಕೌಷ್ಠಿಯ ಕರೆಮರೆ | ಯಿಲ್ಲ ಮಾನಿನಿ ಹೋಗನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಂಗನೆಯ ||
 ||೭೧|| ಹರುಷದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದಳು ಪುರುಷರ | ಪುರುಷನಲ್ಲಾ ಭೀಮ ರಸ್ತೆಯ | ಪರಮಸುಕೃತೋದಯ
 ವಲಾ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂದೆನುತ || ಅರಸಿ ಕಾಂತನ ಬೀಳುಕೊಂಡಳು | ತಿರುಗಿದಳು ನಿಜಭವನಕಿತ್ತಲು |
 ತರಣ ತೆಗೆದನು ತಾವರೆಯ ಹಾಗೆನೆ ಬೀಯಗವ ||೭೨|| ಆದಿವಸವರಮನೆಗೆ ಬರುತ ವೈ | ಕೋದರ
 ನೆ ವಲ್ಲಭೆಯ ಕಂಡನು | ಕೈದುಡುಕಲರಿಜದನು ಮಾತಾಡಿಸಿದನಂಗನೆಯ || ಹೋದಿರುಳು ಮುಂಗವಾ
 ಗಿ ಸವೆದುದು | ನೀ ದಯಾಂಬುಧಿ ಕುಸುಮರರ ಯಮ | ನಾವನವನುಬಿಟ್ಟೊಂದನು ಕೀಚಕನು ನ
 ಗುತ ||೭೩|| ಕುಸುಮಶರ ಯಮನುದನು ಅಪ್ಪತ್ತವು | ವಿಷವೆದುದು ಬಳಿರಾಕಿಲುಗಳು | ರಸಿಯಹವು
 ಬಾಂಧವರು ವೈರಿಗಳಹರುನಿಮಿಷದಲಿ || ಬೆಸೆದಕೊಲ್ಲದಲಹರು ಲೋಗರ | ಶುದ್ಧದನೆಗಳುಬಿದುದು

ರಾತ್ಮನ | ವಸುಧೆಹೊರದೆಲೆಪಾಪಿ ಕೀಚಕ ಯಿಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೫|| ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಪುರಾಣಧರ್ಮ
 ವ | ತಿಳಿದುಕೊಂಬೆಸಿದೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನಯ | ಲಲಿತಕರುಣಕಟಾಕ್ಷಕವಚವ ತೊಡಿಸಿ ತನ್ನೊಡಲ || ಅಳು
 ಕದೆಸುವಮನೋಜನಂಬಿನ | ಹಿಳುಕ ಮುರಿ ಡಿಂಗರಿಗನೆಹೆನೆಂ | ದಳಿಮನದಲಾಖೂಳನಬುಜಾನನೆಗೆ
 ಕೈಮುಗಿದ ||೨೬|| ಅರಿದರಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ವಂಶವ | ತರಿವರೆನ್ನವರೆಲವೊ ಕೆಲವ | ನರಿಯದಂದದಿ
 ಬಂದು ನಾಟ್ಯದ ಗರುಡಿಯೊಳಗಿಹುದು || ನೆರೆದುಹಾಯುಷ ನಿನಗೆ ಕತ್ತಲೆ | ಮರೆಯೊಳಾನೈತಹೆ
 ನು ಯೆನ್ನನು | ಮರೆದು ನೀ ಬಿಡೆ ಯೊಡುದಾಗಲಿಯಿಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೨೭|| ಖಳ ಹಸಾದವ
 ಹಾಯ್ಕಿ ತನ್ನಯ | ನಿಳಯಕ್ಕೈದಿದನುಬುಬಾಂಧನ | ನಿಳಿದನಸ್ನಾಚಲವ ತಸ್ಸಲ ತಾವರೆಯಬನಕೆ ||
 ನಳಿನಮುಖಿ ನಲವೇಳ ಕಗ್ಗ | ತತ್ತಲೆಯ ಹಬ್ಬುಗೆಯೊಳಗೆ ಕಂಗಳ | ಬೆಳೆಗು ಬಟ್ಟಿಯ ತೋರೆ ಬಂ
 ದಳು ಬಾಣಸಿನಮನೆಗೆ || ಭೀಮನಿಂಬಿರು ನಾಟ್ಯನಿಲಯವ | ನಾಮದಾಂಧಗೆ ನುಡಿದು ಬಂದನು |
 ತಾಮಸವ ಮಾಡಬಿರು ಹೂಡಬರಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳ || ಕಾಮಕನ್ಯಾಸದಗದಹಿ ನಿಬಜು | ಸ್ತೇಮವನು ತೋ
 ರೆನಲು ನಗುತು | ದ್ವಾದಮನೆದ್ದನು ಪಳೆಯನುಟ್ಟನು ನುಗ್ಗುಗಂಟಿನಲಿ ||೨೮|| ಖಳನ ಮುಲೆಯಿಂದಬ
 ಲೆ ನೊಸಲಲಿ | ತಿಲಕವನು ರಚಿಸಿದಳು ಸೇನೆಯ | ತಳಿದಳೇಲಿಸಿ ತಿಗುರಗೆಲಿದಳು ಹಿಣಿಲ ಹೊಸಪರಿ
 ಯ || ಬಲುಬುಜನ ಹರಸಿದಳು ಕಗ್ಗ | ತತ್ತಲೆಯ ಹಬ್ಬುಗೆಯೊಳಗೆ ನಾಟ್ಯದ | ನಿಲಯಮಧ್ಯದ ಮ
 ಣಿಯಮಂಚದಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದ ||೨೯|| ಉಪಮಾರಿಯ ಬೇಟವಾತನು | ತುರಿಗಿದನು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ
 ಮೊಗ್ಗೆಯ | ನಿರಿಕೆ ತಾ ಪೂಸಿದನು ಸಾಡುವಾಚಕತ್ತಲೆಯ || ಮೆರೆವೆಗಂದಂಟಿಗೆಯನು ರಚಿಸಿದ |
 ಸೆರಗಿನೊಯ್ಯಾರದಲಿ ಸುರಗಯ | ತಿರುಮತಿರುಳೊಬ್ಬನೆ ನಿಜಾಲಯ ಬಿಂದಗೊರೆವಂಟ ||೩೦|| ಕಾ
 ಲಪಾಶದಲೆಳಸಿಕೊಂಬಕ | ರಾಳಮತಿ ಸುಡಗಾದಲೈತಂ | ಮಾಲಯನ ಹೊಕ್ಕನು ಕ್ಷತ್ರಾಂತನ ಬ್ಬಾ
 ಯು ಹೊಗುವಂತೆ || ಮೇಲೆಮೇಲವಶಕುನಶತಕವ | ಸಾಲಿಸದೆ ಸುಂಮಾನನಲಿ ಕೀ | ಡಾಳಿ ಬಂದನು
 ಮಂಚವಿದ್ದೆಡೆಗಾಗ ತಡವರಿಸಿ ||೩೧|| ವನಬಮುಖಿ ನೀಳಯನನೆನುಲೇ | ವನವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ ತೊಡಿ
 ಗೆಯ | ನನುಪಮಾಂಬರವಿವ ಮನೋಹರವದರಚಿತ್ತೆ ಸು || ನಿನಗೆ ಪಾಸಟಿಯಾನು ಯೆನ್ನವೊ |
 ಲ್ಲನಿಮಿಷರೊಳಾರಂಟು ಚೆಲುವರು | ಮನುಬರೆನ್ನನು ಹೋಲುವರೆ ಸ್ತೋತ್ರಂ | ಕೇಳೆಂದ ||೩೨||
 ಎನ್ನವೊಲ್ಪುರುಷರಲಿ ಚೆಲುವರೆ | ಮುನ್ನು ನೀ ಕಂಡೆದೆಯಾದೊಡೆ | ಯೆನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಲೆಗೆ ಹುಸಿ
 ಯದೆ ಹೇಳುಹೇಳೆಂದ || ಮುನ್ನ ನಿನ್ನಂತಸ್ಸಸ್ತಿಯರು | ಯೆನ್ನನೇ ಬಯಸುನರು ಸಾರಿಯ | ರೆನ್ನ
 ಕಂಡೊಡೆ ಸೋಲದವಂಲ್ಲಿಲೆಗೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ||೩೩|| ಎಲವೊಕೀಚಕ ನಿನ್ನಹೋಲುವ | ಚೆಲುವಂಲ್ಲಿಂತಿ
 ರಲಿ ಲೋಕದ | ಲಲನೆಯರೆ ಪರಿಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಯರೊಪ್ಪಬೇರೊಂದು | ಇಳೆಯೊಳನೆಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ನಿನಗಾ
 ನೊಲಿದು ಬಂದನು ತನ್ನ ಪರಿಯನು | ಬಳಿಕ ನೋಡಾ ಬೇಗ ತೋರುನೆಂದನಾಭಿಮ ||೩೪|| ಎನೆ
 ಗೆ ಪುರುಷರು ಸೋಲದವರಿ | ಲ್ಲನಗೆ ಪಾಸಟಿ ನೀನು ನಿನಗಾ | ಮನವೊಲಿದೆ ನೀ ನೋಡು ತನ್ನಯ
 ಹೆಣ್ಣು ತನದನುವಾ || ಎನಲು ಹರುಷದಲುಗ್ಗಿ ಕೀಚಕ | ನೆನಿಲಜನ ಮೆದತವಿ ವೃತ್ತ | ಸ್ತನವ ಕಾ
 ಣದೆ ಹೆದರಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನವ ನಗುತ ||೩೫|| ಎಲೆಗೆ ಕಲುಮೆಯಾದೆ ಕಡುಗೋ | ಮಲತೆಯೆತ್ತ
 ಲು ಕರ್ಕಶಾಂಗದ | ಬಲುಹಿದತ್ತಲು ಮಾಯೆವೇಷವಧರಿಸಿದೆಯೊ ಮೇಣು || ತಿಳುಹೆನಲು ಕೇಳಲ

ಮೊ ಪರಸತಿ | ಗೆಳುಮಿದಾತಂಗವ್ವುತ | ವಿಷಕೋಳಿ ಮುಲಿತ ಕರ್ಕಶವಯದೆನುತ ತುಡುಕಿದನು ಮುಂ
 ದಲೆಯ ||೮೩|| ಚರಳೆ ಫದ ನೋಗನುತ ಹಾಡ್ಯನು | ಕ್ಷಸ್ತನವುತಿ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲನಿಲ | ನಪರ
 ಭಾಗಕೆ ಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿದನು ಕಿಚಕನ ತುಲಯ || ವಿಷಲೆಬಲ ಕಳೆವಳಿಸಿದನು ಕಡು | ಕುಸಿತನಾದನು
 ಹೆಂಗುಸಲ್ಲಿನ | ನಪಸರನು ತೆಗೆ ಕರಳನಿಸುತೊಳೆಹೊಕ್ಕ ಹೊಗಿದನು ||೮೪|| ತಿವಿದನವನುರವಣಿಸಿ
 ಮಾರುತಿ | ಕವಿದು ಹೊಗಿದವರನು ಹೊಯ್ದೊಡ | ಬವರದಲಿ ಟೊಣೆಹೊಡೆದೊಡ ಮಡಮುರಿಯದೊ
 ಳೆಹೊಕ್ಕು || ಸವಟಮಂತ್ರಗದಂತೆ ಕೀಕಕ | ಸವನುತರೊಪ್ಪಿನರು ಭೀಮನ | ಯುವತಿ ನಗುಕಾಲಿಸು
 ತಲಿರ್ದಳು ಹೊಯ್ದು ಹೊಡೆತಿಯ ||೮೫|| ಎಗಿಹೊಡೆ ಕೀಚಕನ ಗಾಯಕೆ | ತರವನಿಸಿ ಕಲಿಭೀಮ ಮಂ
 ಡಿಸಿ | ಮರೆವೆತನು ಮುಂದೆಹೊಡೆದೊಡಗಲಿಹೊಡೆಯದೊಡ || ಬರೆಸಿಹಿಲು ಕರ್ಕಶದ ತಿಖರವ | ನೆರೆ
 ಗುವಂತಿರೆ ಖಳನ ನೆತ್ತಿಯ | ನೆರೆಗವನು ರಣಭೀಮನುತುಡುಕಿದನು ||೮೬|| ಅರಿಯ ಮುಪ್ಪಿ
 ಯಗಾಯವಲಿ ತಲೆ | ಬಿಂಬಿಯೆ ಕವನಂಕುಸಿ ಕಂಕಳು | ತಿರುಗಿ ಬೊಲಿಸು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆಯಸುವೆ
 ಪಸರಿಸುತ || ಕೆರೆಳಿ ಕುಕೇಸುನು ಹೊಯ್ದರೆ | ತಿರುಗುವಂತಿರೆ ಭೀಮಸೇನನ | ಬರಿಯ ತಿವಿದನು
 ಬೀಳಿನ.ತ ಖಳನಾಯ ಪುನೊಡೆ ||೮೭|| ತಿರುಗಿ ಹೈಸರಳೊಗಿ ನವನು | ಮರೆಳಿ ತಿವಿದನು ಕೀಚಕ
 ನ ಪೆ | ರುವೆವೆವೆರು ಕಂಕಶನಾಗಲು ಕಾಯನು ಕುಳೆ || ಬಿಂಬನಾಲಿಗೊಲೆವೊಲೆದು ಕ | ಣ್ಣ
 ರುಗಿಧೊನ್ನನೆ ಕೆಡೆದು ನಿವಿಸಕೆ | ಹೊರಳಿ ಸರಣವ ಕಳುಹಿ ಕಳೆದುರು ಕಾಯ ಕೀಚಕನ ||೮೮|| ತಲೆ
 ಯನೆದೆಯೊಳಗಿ ಕೈಕಾ | ಲ್ಲಳನು ಬಿಸಿಹೊಳುಸಿಕ್ಕಿ ಹೂರಕೆ | ತೊಲಗಿದನು ತೊಲದನು ರಮಣಿ
 ಗೆ ಕೀಚಕನ ಹದನ || ಖಳನು ಕಾಲನ ಕೊಣ ತುಳಿದು | ತಿಲೆಯೊಳೊರಗಿ ಕಂಡು ಕಾಮಿನಿ | ಕಳೆ
 ಕಳಿಸಿದಳು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಮುಂಡಾಡಿ ||೮೯|| ರಮಣಿ ಬಿಡು ಸಾಕನುತ ಪವನು | ಸವಿದನತ್ತಲು
 ದುಸವನಂಕನೆ | ಕರೆದು ನುಡಿದಳು ಕಾಟನಂಕನೆ ಕೀಚಕನ ಹದನ || ಮರೆಳ ಬಲುಹಿಂದೆನ್ನನೆಳೆ
 ದೊಡೆ | ಕೆರೆಳಿದರು ಗಂಧರ್ವಲತನೆ | ಗಂಧರ್ವಂಕನು ಹೊಡಿಯೆನೆ ಹಂತಂಕರವಳೊಡನೆ ||೯೦||
 ಅರಸಿ ಕೆದಿವಿಗಿಯಲವನು | ಪರಿಯ ಕಂದನು ಕಾಲಿದವದಿರು | ಗಮನ ಹೇಳಿದರಾತನನುಜಾತರಿಗೆ
 ಬೇಗವಲಿ || ಕರುಷ ಬಾಯೊಳು ಹಾಯ್ದು ಪದಯದೊಳ್ಳುಳು ಛಡಾಳಿಸೆ ಬಿಟ್ಟವಂಕೆಯೊ | ಳಿ
 ರದೆ ಬಂದರು ಕೀಚಕನ ಸೋತರು ಬಾಯ್ವಿಸುತ ||೯೧|| ಅರುಗತಿಯೆವಂಕಕಟ ಕೀಚಕ | ವಿರದೇ
 ಸಿಗರಾದೆನಾವಿ | ಸ್ವಾರ ಕೇರುವೆನುತ ಮುಲಿವೆವನ ತಕ್ಕನಿಸಿ || ಕ್ರೂರಕರ್ಮರು ನಿನ್ನ ಕೊಂದವ |
 ರಾರು ಹಾಹಾಯೆನುತ ಮುಂಬು | ನಾಜಾಸನೆ ಮುಗುಳುನೆಗೆಯಲಿ ನೋಡಿಳು ಖಳರಾ ||೯೨||
 ಇವಳಿಗೊಸುಗವಳಿ ತನ್ನೇ ಸಹ | ಇವನು ತನ್ನೇನುತ ನಮವಿರು | ಇವದಿಕ್ಕೆ ತಂದರುಹಿವರು ಮೈರಾಟರಾ
 ಯಂಗೆ || ಅವಳನಾತನಕೂಡೆ ಕಳುಮುವೊ | ಹವೆಗೆನೆಮವೆಯೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡವರು ಮರಳಿದು
 ಬಂದು ಹಿಡಿದರು ಕಮಲಲೋಕನೆಯ ||೯೩|| ತೆಗೆದು ಮಂಚಮುವನ ಹೊನನು | ಬಿಗಿದರವಳನು
 ಕಾಲದವೆಯಲಿ | ನಗನ್ನನೊಪ್ಪುನುತ ಕಳೆ ಗುನುಕುವಿನಿಯ || ಬೆಗತುಗೊಂಕಂಭೋಜಮುಖಿ
 ಯು | ಬೈಗದೊಳೊಡವವಳುಟ ಪಾ | ವಿನಿಗಿರಾ ಗಂಧರ್ವಂಕರೆ ಹಾಯಿಸುತ ಮುಲಿವಳು ||೯೪||
 ಕೀಳಕಟ ಜಯನೇ ಜಯಂತನೆ | ಕೇಳು ವಿಸಯ ಜಯೋವ್ಯವನೆ ನಿ | ಕೇಳು ಜಯಸೇನನೆ ದುರಾತ,

ಕರೆನ್ನು ನೆಳದೊಯ್ದು || ಬೀಳಿಸುವರೆಗ್ಗಿಯಲಿ ನಿವ್ರತ | ಟೀಳಿ ತಡವೇಕೆನುತ ಮೊರೆಯಿದೆ | ಕೇಳಿದನು
ಕಲಿಭೀಮ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನಪ್ಪನಿಯ ||೯೯|| ಈ ದುರಾತ್ಮರಿಗಗ್ರಜನ ಕಾ | ವೈದದೇ ತವ್ಯಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ |
ಹೊಯ್ದು ಕಳುಹಲುಬೇಕಲಾ ಕುನ್ನಿಗಳನೀಕ್ಷಣಕೆ || ಬಯ್ದು ಫಲವೇನೆಂದು ಮಾರುತಿ | ಹಾಯ್ದು
ಝಂಕಿಸಿ ರುದ್ರಭೂಮಿಯ | ಸ್ಥದಿದನು ಫಡಯೆನುತ ಕೊಂಡನು ಮುಂದಿರು ಹೆಮ್ಮರನ ||೧೦೦|| ಎ
ಲೆಲೆ ಗಂಧರ್ವಕನ ಹೆಂಗುಸ | ಬಿಳಿಚಿಬಿಡಿರೋ ಪಾಪಿ ಹೋಗಲಿ | ಕೊಲೆಗೆಡಿಗನಿವನುತ ಹೆಣನನು
ಬಿಸುಟು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ತಲೆಗೆದರಿ ತೆಗೆದೋಡೆ ನಕ್ಕನು | ಕಳಕಳಿಸಿ ಕಲಿಭೀಮನೆಲೆನಾ | ಯ್ಯಳಿರ ಹೋ
ದೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೇ ಹಾಯೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೦೧|| ತಿರುಹಿದನು ಹೆಮ್ಮರನನವದಿರ | ನೆರೆದು ನಿಟ್ಟೊ
ರಸಿದನು ದೆಸೆದೆಸೆ | ಗೊರಲಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಚಪಲರನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರಿಗೈದು || ಕುಂದರಿಯ ಮಾಡಿದನು
ನೂರೆ | ವರನು ಕೊಂದನು ಮರನ ಹಾಯಿಕಿ | ಮರಳಿ ಮಿಣ್ಣನೆ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ಬಾಣಸದಮನೆ
ಯ ||೧೦೨|| ಸುಳಿಯಲೆಮ್ಮದು ಪಾರಜನವಿವ | ರಳಿವ ವಚನಿಸಲೆಮ್ಮದೀಕೆಯ | ನೆಲೆಕಲಮ್ಮದು ನೋ
ಡಲಮ್ಮದು ಮಂದಿ ಗುಜಗುಜಿಸಿ || ನಳಿನಮುಖಿ ನಸುನಗುತ ತಿಳಿಗೊಳ | ದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಿಂದು
ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದುಬಿಳಿಜನ||೧೦೩|| ಈಕೆಗೋಸುಗವಳಿದನೆಕಟ ವಿ |
ವೇಕೀಕೀಚಕನೆಂದು ಕೆಲಬರಿ | ದೇಕೆ ನಮಗೀಚಂತೆ ತಿವತಿವಯೆಂದು ಕೆಲಕೆಲರು || ನೂಕಿ ಕವಿದುದು ಮಂ
ದಿ ಮಧ್ಯದೊ | ಳೀಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತಲಾ ಲೋ | ಕೈಕವೀರನ ಕಂಡಳಾಬಾಣಸದಬಾಗಲಲಿ ||೧೦೪||
ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ ಕಣ್ಣ ಕಡೆಯಲಿ | ವಿಗಡಭೀಮನ ನೋಡಿ ಕೈಗಳ | ಮುಗಿದವಾವ್ವಂಧರ್ವಪತಿಗೆ
ನಮೋನಮೋಯೆನುತ || ಹೋಗಿಡುವಹರುಷದಲಿ ರೋಮಾ | ಳಿಗಳ ನುಡಿಯಲಿ ತನ್ನ ನಿಳಯಕೆ |
ಮುಗುದೆ ಬಂದಳು ಸೂರ್ಯನೊಡರಿದನುದಯಸರ್ವತವ ||೧೦೫|| ಊರೊಳಗೆ ಗುಜಗುಜಿಸಿ ವಾರ್ತಾ |
ಭಾರ ಮಸಗಿತು ನೆರೆದನೆರವಿಯೊ | ಫಾರ ಬಾಯ್ಲೊಳೊಡೊಡೆಯು ಜಪವಾಯ್ತು ಜನಜನಿತ ||
ಭೂರಿಚಿಂತಾತಾರವಿರಾಟನು | ಮಾರಿಯೋ ಸೈಳ್ಳೆಂದ್ರಿಯೋ ಯಾ ಸಾರಿಯಿರಬೇಡೆಂದು ತನ್ನಯಸ
ತಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೦೬|| ಅಳಲು ಕ್ಲೆಮಿಗಲಾವಿರಾಟನ | ಲಲನೆ ಸೈಳ್ಳೆಂದ್ರಿಯನು ಕರಸಿದ | ಳೆಲೆಮ
ಹಾತುನು ತಾಯೆ ನಿಮಗಂಜಪೆವು ಶರಣೆನುತ || ಹೊಳಲೊಳಿದ್ದೊಡೆ ಭೀತಿ ಘನ ನೀ | ವೊಲಿದತಾನಿ
ಗೆ ಬಿಜಯಮಾಡುವು | ದುಳುಹಬೇಹದು ತವ್ಯನನಲಿಂತೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ||೧೦೭|| ಎಮ್ಮದೇನಪರಾ
ಧದೇವಿಯೆ | ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನು ತಪ್ಪಿನಡೆದೊಡೆ | ಯೆಮ್ಮ ರಮಣರು ಸೈರಿಸದೆ ಸೀಳಿದರು ದುರ್ಜನರ ||
ನಿಮ್ಮ ಸಾವೊಲೈಸಿ ಮದಳಿದು | ನಿಮ್ಮ ಕಡಿಸುವರಲ್ಲ ಧೂರ್ತರು | ತಮ್ಮ ಮತದಲಿ ತಾನೆ ಕೆಟ್ಟರು
ನೀತಿಬಾಹಿರರು||೧೦೮|| ತಾವು ತಮ್ಮಿಂದಳಿದರದು ಸಾ | ಕಾವು ನಿಮಗಂಜಪೆವು ನಿಮ್ಮಲಿ | ಯಾವುದ್ಲೂ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ನೀವಿಲ್ಲಿರಲು ಬೇಡೆನಲು || ಸಾವು ಮುನ್ನಿಹರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಯ | ಸೇವೆಯಲಿ ಹದಿಮೂರುದಿವಸವು |
ನೀವು ನೂಕಿದೊಡೆರದೆ ಮಾಣೆವು ದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೧೦೯|| ಅಳುಕದಿರಿ ಹದಿಮೂರುದಿವಸವ | ಕಳಿದ
ಬಳಿಕೆಮಗಲ್ಲ ಲೇಸಹು | ದಳಿದು ಹೋದರು ದುಷ್ಕರಾದವರಿನ್ನು ಭಯಬೇಡ || ಕಲಹದವರಾವಲ್ಲ ನುತ
ನಿಜ | ನಿಳಯವನು ಸಾರಿದಳು ದುರುದಿ | ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗೆ ಕೀಚಕನ ವೃತ್ತಾಂತ ಸಸಿಸಿತು ||೧೧೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕೈ ಪದ್ಮೋತ್ಥಾನ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ವಿಗ್ರಹಕೆ ಸಮತಳಿಸಿ ಕುರುಕುಲ | ದೃಗ್ಗಣಿಯ ಮುಂಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ | ಗೋಗ್ರಹಣ
ದಲಿ ಭೀಮ ಹಿಡಿದನು ಕಲಿಸುಶರ್ಮಕನ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ಕೌರವದೂತರವನಿಯ | ಮೇಲೆ ತೊಳಲುತ್ತಲರಸಿ
ಕಾಣದೆ ಪಾಂಡುನಂದನರ || ಹೋಲುವಿಕೆಯಿಂದಿಡಿಯಲಾರದೆ | ಕಾಲ ಸವೆಯಲು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ |
ಮೂಲೆಯವರೈತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಕುರುಪತಿಗೆ ||೧|| ವಿತಳದೊಳು ಹೊಕ್ಕಿರಲಿಯಮರಾ | ವ
ತಿಯೊಳಗೆ ಮೇಣಿರಲಿ ನಮ್ಮಾ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಳುಹಿಲ್ಲ ನೈಪಕುಂತಿಕುಮಾರಕರ || ಮತಿಯ
ಹಬ್ಬುಗೆಯಿಂದ ನಾನಾ | ಗತಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕರಸಿದವು ಕುರು | ಪತಿಯೆ ಕೇಳ್ದನಾಮರಾದರು ನಿ
ನ್ನವೈರಿಗಳು ||೨|| ಎನಲು ನಸುನಗುತರಸ ಮನದಲಿ | ತನಗೆ ಹಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದದೂತರ | ಮನವೊಲಿದು
ಮನ್ನಿಸಿದ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯ ವಾರ್ತೆಗಳ || ತನತನಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಸಗೋಳ | ಲೆನಿತುದೂತರೊಳೊ
ಬ್ಬಕೀಚಕ | ಹನನವನು ಪಿಸ್ತುರಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯನಿರಿದಿನಲಿ ||೩|| ಒಂದುವಾರ್ತೆಯಲಾತ್ರಿಗರ್ತಾ |
ನಂದಕರವಿದು ಜೀಯ ಕೀಚಕ | ವೃಂದವನು ಗಂಧರ್ವರಿರುಳ್ಳೈತಂದು ಖಾತಿಯಲಿ || ಕೊಂದು ಹೋ
ದರು ರಾವಣನ ನಿಧಿ | ಯೆಂದು ಕೀಚಕಗಾಯಿತೆನೆ ಕೇ | ಳೊಂದುನಿಮಿಷಮಹೀಶ ಮೋನವ ಹಿಡಿದು
ಬೆರಗಾದ ||೪|| ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮತ್ಸ್ಯನ | ತೋಳು ಮರಿದುದೆ ಸುಭಟರೊಳು ಕ | ಟ್ವಾಳುಕೀ
ಚಕ ಮಡಿದನೇ ಗಂಧರ್ವರಿದವರೇ || ಮೇಲಣವರಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯರಿಗೆ ಕೈ | ಕಾಲುಮೆಟ್ಟಿನತೋಟೆಯೇ
ತಕೆ | ಹೋಲದೋ ಹುಸಿ ಹೋಗನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದನು ಭೂಪ ||೫|| ಅಹುದು ಜೀಯವಧ
ರಿಸು ದಿವಿಜರ | ಮಹಿಳೆಯೊಲೈಸಿದಳು ಮತ್ಸ್ಯನ | ಮಹಿಳೆಯನು ಬಳಿಕಾಕೆಯೋಲಗದಲ್ಲಿ ಸತಿ
ಯಿರಲು || ಕುಹಕಿ ಕಂಡಳುಹಿದೊಡೆ ನಾಟ್ಯದ | ಗೃಹವ ಸೂಚನೆಗೊಟ್ಟು ನಿಮಿಷಕೆ | ರಹವ ಮಾ
ಡಿಧರವರು ಸವರಿದರೊಳಕೀಚಕರ ||೬|| ಅವನಿಪತಿ ಮೂಗಿನಲಿ ಕರಪ | ಲ್ಲವವನಿಟ್ಟನು ತಲೆಯ ತೂ
ಗದ | ನವಳು ದುರಪದಿ ಖಳರ ಕೊಂದವ ಭೀಮಗಂಧರ್ವ || ದಿವಿಜಸತಿ ಯೆತ್ತಲು ವಿರಾಟನ | ಭ
ವನದೋಲಗವೆತ್ತಲದು ಪಾಂ | ತವರ ಕೃತ್ರಿಮತಂತ್ರ ಮರೆಯಿರಿಗಾರರವರೆಂದ ||೭|| ಪರಮಳವ
ಕದ್ದೊಡುವನಿಲನ | ಹರಿವಹಜ್ಜೆಯ ಹತ್ತುವೊಡೆಮಧು | ಕರನೆ ಬಲ್ಲುದು ಜೀಯ ಬಲ್ಲಿರಿ ನಿಮ್ಮವ
ರ ಪರಿಯ || ಹರೆದಮಾತಿನ ಹದನು ಬಳಿಕಾ | ಚರರಿಗಿದು ಗೋಚರಿಸುವುದೆ ಯೆಂ | ದರಸನನು
ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತನುತಮಗೆ ||೮|| ಪ್ರಾಥಿಯಲ್ಲಿದು ಕೇಳಿಬಲ್ಲೆವು | ರೂಢಿಯಲಿ ಸಮ
ಬಲರು ಭೀಮ ಸ | ಗಾಢದಲಿ ಬಲಭದ್ರಕೀಚಕಶಲ್ಯರೆಂಬವರು || ಗಾಢರನು ಗರುವಾಯಿಗಡಿಸಿಯೆ |
ಗಾಢಿಕೆಯ ನೆರೆ ಮೆರೆಯಬೇಕೆನೆ | ರೂಢಿ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ಸೇನೆಯ ನೆರೆಹಬೇಕೆಂದ ||೯|| ಕರೆಸಿದನು
ಗಾಂಗೇಯ ಗರುಡಿಯ | ಗುರುವನಶ್ಚಿತ್ತಾ ಮಸ್ಯಂಜಯ | ವರಕೃಪಾಚಾರಿಯನಸ್ಯಂಧವಸೂರ್ಯನಂ
ದನನ || ಬರಿಸಿದನು ತೆಂಕಣದದಿಗುತಟ | ದರಸುಗಳದೆಸೆಯಿಂದ ಬೇಹಿನ | ಚರರುಬಂದರು ಕೇಳಿರೈ
ಹೊಸವಾರ್ತೆಯನು ಯೆಂದ ||೧೦|| ಭೀಮ ಕೀಚಕ ಶಲ್ಯನಿಬಲ | ರಾಮನೆಂಬಿನಾಲುವರು ಸಂ |

ಗ್ರಾಮದೊಳು ಸಂ ಖಚರರೆಂಬುದು ಬೈಲಿನಪವಾದ || ಭೀಮನಾಗಲುಬೇಕು ಕೀಚಕ | ತಾಮುಕನು
 ದುರುಪದಿಗೆಯಳುಪಿದ | ತಾಮಸನ ಹಿಡಿದೊರಸಿದವನೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೧೧|| ಮಾತುಹೋ
 ಲುವೆಯಹುದು ನುಡಿದುದು | ನೀತಿ ಧರ್ಮಜನಿದ್ದದೇಶ | ವ್ರಾತದೊಳು ಬರಸಿಲ್ಲ ಸವೆಯವು ಬೆಳೆದ
 ಬೆಳಸುಗಳು || ಬೀತಬನವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ಕೊಲೆ | ಪಾತಕಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ಸೊಂಪಿನ | ನೂತನವ ಸುಯೆಂದು
 ನುಡಿದನು ರಾಯ ಗಾಂಗೇಯ ||೧೨|| ಎಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಬೀಡು ಧರಣಿಯೊ | ಳೆಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಿನ ನಾಡು
 ನಗರದೊ | ಳೆಲ್ಲಿ ವಿಭವದ ಕಡಲು ಶೈತ್ಯದ ಸಾರಸೌರಂಭ || ಎಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವ | ರಿಲ್ಲ
 ಬಿರುನ್ನುವರ ನಲೆಗಾ | ಬಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದನು ಭೀಷ್ಮ ನಸುನಗುತ್ತ ||೧೩|| ಅತ್ತ ಹಿಮಗಿರಿ
 ಮೇರೆ ಭಾವಿಸ | ಲಿತ್ತ ಮೂರುಸಮುದ್ರಗಡಿಯಿಂ | ಬತ್ತ ನಾಸಾದೇಶಸಂಬಿವು ಬರದಬೇಗೆಯಾಲಿ ||
 ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆದವು ಮಧ್ಯದೇಶದ | ಲುತ್ತಮವ ಸಿಂ ಫಲದಬೆಳಸುಗ | ಳೊತ್ತೆಯಿಂದು ಪಾಂಡವರ
 ಚಾವಡಿಯೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೧೪|| ಅವಳಿ ತುಂಬದಮುನ್ನುಲಿ ಪಾಂ | ಡವರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬ ಮ
 ತ್ತಂ | ತವರು ಸತ್ಯಕೆ ನಡೆಯಬೇಡುದು ಮುನ್ನಿನಂದದಲಿ || ಅವರ ನೆಲೆಗಾಣಿಸುವ ಮಂತ್ರದ |
 ಹವಣನರುಪುವೆನೆಂದು ರವಿಸುತ್ತ | ನವನಿಪಗೆ ನಸುನಗುತ್ತ ನುಡಿದನು ರಾಜಕಾಂಯವ ||೧೫|| ರಾಜ
 ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ನೀತಿಗ | ಳೋಜಯಿಲ್ಲದಸಚಿವರಿಂ ನಿ | ವ್ಯಾಜದಲಿ ಕೇಡಹುದು ತಪ್ಪದು ಲೋಕ
 ವಾರ್ತೆಯಿದು || ಗಾಜ ಕೇವಣಿಸಿದೊಡ ರಜತದ | ರಾಜ ಭೂಷಣವಹುದೆ ಕರ್ಣನ | ಬೀಜಮಂತ್ರ
 ಗಳಿಂದ ಕೇಡಹುದೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೬|| ಅವರು ಸತ್ಯಕೆ ನಡೆವರಲ್ಲದೆ | ಬವರಕಂಜವರಲ್ಲ ಪಾಂಡವ |
 ರವಳಿ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳಬಂದುದ್ಯ ನೀ ಸಮಯದೊಳು ಕರಸಿ || ಅವರ ಧರಣಯನವಂಗತ್ತೊಡೆ | ನಿವ್ವಗನಿ
 ಸ್ವತೆಯಿಲ್ಲ ಕೇಳಲೆ | ಯವನಿಪತಿಯೆಂದನುತ ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂಗೇಯ ||೧೭|| ನನ್ನಿ ನಿಮ್ಮ
 ಯ ನುಡಿಯ ಕೃಕೊಂ | ಡನ್ನು ಭೂಮಿಯನೀಯೆನಯ್ಯನ | ಬನ್ನಣೆಯ ಮಾತಿನ್ನೊ ಕೊಣ್ಣೆದು ಸಾ
 ಕು ಸಂಧಿಯನು || ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಮರುಳಾದನೀನಿ | ಸ್ವನ್ನತೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಪಾಂಡವ | ಗುನ್ನಿಗಳ
 ಗರುವಾಯಮಾಡುಪಿರೆಂದು ಖಳನುಡಿದ ||೧೮|| ಅರಿವಿರಾಟನ ಪುರಕ ಹಾಯಿದು | ತುರುಸೆರೆಯ
 ತೆಗೆಸುವೆವು ಪಾಂಡವ | ರಿರಲು ಧರ್ಮದ ಮೇರೆ ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಬಲ್ಲವರು || ಅರವರಸದಂಗೈಸುವ
 ರು ನಾ | ವಂದುಕೊಂಬವು ಬಳಕ ವನದಲಿ | ವರುಷಹದಿಮೂರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆವು ಮತ್ತೆ ನೀಳಿಯ
 ವ ||೧೯|| ಬಳ್ಳಿತಿದು ನಿರ್ದೋಷನಿರ್ಣಯ | ಪೆಲ್ಲರಭಿಮತವಹುದು ರಿಪುಗಳ | ಖುಲ್ಲವಿದ್ಯೆಯ ನರಿವು
 ಪಾಯಕೆ ಬೇರೆ ತಾವಿಲ್ಲ || ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಹರು ಸಂಶಯ | ವಿಲ್ಲ ದೇಶದ ಸೊಂಪುಸಿಂ ಮ | ತ್ತೆ
 ಲ್ಲಿಯೂಹಿರದಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೨೦|| ಗುರುವಿನಭಿಮತವಹೊಡೆಕೃಪ ಮೋಗ | ದಿರುಹದಿ
 ಬೊಡ್ಡಭೀಷ್ಮವನದಲಿ | ಮುರಿಯಬಿಡೊಡೆ ಗುರುಕುಮಾರನ ಮತಕ ಸೇರುವೊಡೆ || ವರಶಕುನಿಯ
 ಹುದೆಂದೊಡಾಸೋ * | ದರರು ತಪ್ಪಲ್ಲೆಂದರಾದೊಡೆ | ಅರಸ ನೆಗಳದ ಮಂತ್ರನೆಂದು ಸುಶರ್ಮ
 ಹೊಗಳಿದನು ||೨೧|| ಮತವಹುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಪಾಂಡವ | ಗತಿಯನರಿವೊಡೆ ಮಾರ್ಗವಿದು ಸ | ಮ್ಮತವು
 ನಿರ್ಮಳನೀತಿಕಾರರ ಮನಕೆ ಮತವಹುದು || ಅತಿಗಳಿತವಾಯ್ತವಧಿಬವಸ | ಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ಳೆದಾರಾಗೆ
 ಬಳಿಕೆ | ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಪಾಂಡವರುತ್ತರಾಯಿಗಳೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೨|| ಪರಿಗಣಿಸಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ಮಾಡಿದ

ವರಪ್ರತಿಯೊಳು ಕುಚ್ಚು ಕುಂದುಂ | ಟುರವಣಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ನೆಗಳಿದರಾಟಕಾಯವ || ಅರಿಯ
ಲೇಬೇಕವಪಯಂ | ಮಂದವಾದೊಡೆಯುತ್ತರೋತ್ತರ | ಧರಣಿ ಕುರುಪತಿಗೆಂದರಾ ದ್ರೋಣಾದಿ
ನಾಯಕರು ||೨೫|| ಬೇಡು ನಡೆಯಲಿ ಮುಂದೆ ಮತ್ಸ್ಯನ | ನಾಡಿನೊಳು ಕಟಕಾಳದೂತರು | ಕೂಡಸಾ
ರಲಿ ಕರೆಯಲಕ್ಷಾಹೂಯನಾಯಕರ || ಬೋಟಸಲಿ ಗುಡಿದಡ್ಡಿ ಚಂಪೆಯ | ಗೂಡಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಭಂಡಿ
ನಡೆಯಲ | ನಾಡ ಬಿಟ್ಟುಗಳಂದು ಕೌರವರಾಯ ನೇಮಿಸಿದ ||೨೬|| ಹರಿದುದೋಲಗ ಮರುದಿವಸ
ಗುಡಿ | ಹೊರಗ ಹೊಯ್ದುವು ಸನ್ಮುಖಾರ್ತದೊ | ಇರಸ ಹೊರವಂಟನು ಸುಶರ್ಮಾಟಗಳ ಗಡಣದ
ಲಿ || ಸುರನಬ್ಬಿಸುತ್ತಕರ್ಣಕೃಪಗುರು | ಗುರುಸುತಾಟಮಹಾಪ್ರಧಾನರು | ಕುಂತುರಗರಥಪಟ್ಟಿಯಲಿ
ಹೊರವಂಟರೊಗ್ಗು ಸಲಿ ||೨೭|| ಮೂಹರವ ಮೇಳೈಸಿದನು ನಿ | ವಾದವನು ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಸಿದನು ಮೆ |
ತುತ್ತಹೊಂದಿ ಮನವ ಸೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ತುರುಗೊಂಬ || ಸಾಹಸರನಟ್ಟಿದನು ವೈರಿಗ | ಇಾವಕೆ
ನಲನಗಲದಲಿ ಎಲ | ಮೋಯಿಸಿತು ನೆರವಿದನು ಬಹಳಾಕ್ಷಿಹೀನೀಬಲವ ||೨೮|| ಕುಂಗಳಿಗೆ ಗು
ಳ ಬೀಸಿದವು ವರ | ತುರಗ ಮಲ್ಲಣಿಸಿದವು ತೇಜಿಯ | ತುಸಿ ರಥದಲಿ ಹೂಡಿ ಕೈದುವ ಸೆಳೆದು ಕಾ
ಲಾಳು || ಅರಸನಿಬರಲಿ ಮೋಡುದು ಸೀ | ಗುರಿಯ ಸಬಳದ ಸಾಲಿನೊಳಗಂ | ಬರವು ಮುಸುಕಿ
ತು ಧರಣಿ ತಗ್ಗಿತು ನೆರೆದುದಕ್ಷೋಣ ||೨೯|| ಅರತಿಗಳೆತ್ತಿದವು ತಳಿದು | ಪ್ವಾರತಿಯ ಸೂಸಿದರು
ಘನರಥ | ದೋರಣದ ಮೃಗ್ಯದಲಿ ಕೌರವರಾಯ ಕುಳ್ಳಿರಲು || ಸಾಲದರು ಭಟ್ಟರು ಮಹಾಸಾ | ಗಾ
ರಗಳು ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಕೃ | ವಾಂಸುವಚಯರವದೊಡನೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಸೂಳೈಸೆ ||೩೦|| ಹೊಗದುದಂ
ಬರವವನಿ ನಡುಗಿತು | ಗಗನಮೂ ಪರವೇಷದಲಿ ತಾ | ರೆಗಳು ಹೊಳದವು ಸುಂದವರುಣಾಂಬುಗಳ
ಧಾರಗಳು || ಬಗುವಳಯದಲಿ ಧೂಮಕೇತುಗ | ಳೊಗದವೆನಲುತ್ಪಾತಕೋಟಿಯ | ಬಗೆಯದವನಿಪ
ಪುಂಬ ಹೂಂವಂಟನು ಸಗೂಡದಲಿ ||೩೧|| ಪಳಹರದ ಪಲ್ಲವದ ಪಸರದ | ಪಳಯ ಪಟ್ಟಿಯ ತೋಮ
ಲದ ಹೂಳ | ಹೂಳವಚಮರದ ಸೀಗುಂಬಯ ಡೊಂಕಣಿಯ ತಿಂತಿಣಿಯ || ಬೆಳುಗೊಡೆಯ ಝಲ್ಲು
ಯ ಬೋಟಗ | ಇೊಳಗ ಗಗನವು ಅಮಿತನ ಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸಿ ನಡೆದುದು ಸೇನ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣ
ದಲಿ ||೩೨|| ರಾಯದಳ ನಡುಗೊಂಡುದೊಗ್ಗು ನ | ನಾಯಕರು ಮನ್ಮಯರು ರಾಜಪ | ಸಾಯಿತರು
ಸಂವರಣ ಸೌರಂಭದಲಿ ಸಂದಣಿಸ || ತಾಯಿಮಳಲುಬ್ಬರಿಸೆ ಜಲನಿಧಿ | ಬಾಯ ಬಿಡೆ ಗರ್ಜಿಸುವನಿ
ಸ್ಸಾ | ಇಾಯತದ ಸೂಳೊದಗ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||೩೩|| ಸೆಳೆವಸಿಂಧದ ಕವಿವಹೀಲಿಯ |
ವಳಯತೋಮರಚಮರಡೊಂಕಣ | ಗಳ ಪಿಡಾಯಿಯಲಮಮ ಕೆತ್ತದು ಗಗನವಳ್ಳಿರಿಯೆ || ಸುಳಿ
ಯಲಸಲಂಗಲ್ಲ ಪಥ ಕೃ | ಹೊಳಕಬಾರದು ರವಿಗೆ ನಲನೀ | ದಳವನಾನುವೊಡಲಿದನಲು ಜೋಡಿಸಿ
ತು ಕುರುಸೇನ ||೩೪|| ಪೂಡು ಜಡಿದುದು ಘಣಿಯ ಹೆಡೆಗಳು | ಮಡಿದವಾಶಾದಂತಿಗಳು ತಲೆ |
ಗೊಡಹದವು ಬಲದೊಳಗ ಮೊಳಗುವಲಗ್ಗೆ ವರೆಗಳಲಿ || ಕಡಲು ಮೊಗದುದು ರತುನವನು ಬಲ |
ದೊಡೆಯನಗ್ಗದ ಸೇನ ವಹಲಟ | ನಡೆದು ಬರಲಾಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತು ರವಿಯಮಂಡಲವ ||೩೫|| ಪ್ರ
ಳಯಪಟುಜಲರಾಶಿ ಜಲದುದೊ | ತಳಿತಸಂದಣಿಗೆಲ್ಲ ಕಡೆಯೊ | ದಳಕೆ ಮಾರ್ಮಲೆತಾರು ನಿಲ್ಲುವ
ರಿಂದ್ರಯಮರೊಳಗ || ಹುಲುನೈಪಗ್ರಯೊಡ್ಡುಗಡ ಈ | ಬಲುಹು ಹೊದರಿನಹೊರಳಿಯೊಳಕಳ |

ಕಳಿಕೆಯೇಕೆನ ನೂಕಿದುದು ಕುರುಸೇನೆ ದಟ್ಟಿಸಿ ||೩೪|| ಎರಡುಮೋಹರವಾಗಿ ತೆಂಕಲು | ಹರಿದು
ತುರುಗಳ ತಡೆಯಿ ನಾವು | ತ್ತರದಲಾನುವೆವನುತ ಸೃಪತ ಪ್ರಗರ್ತ ನನು ||೩೫|| ಮುಂದೊಡದು ಹ
ದಿನಾರುಸಾಪರ | ವರಮಹಾರಥರೊಗ್ಗಿನಲಿ ದು | ಧರ ಸುಶರ್ಮನು ಧಾಳಿಯಿಟ್ಟನು ತೆಂಕದನೆಗಾ
ಗ ||೩೬|| ಅಸಿತಪಕ್ಷಾಪ್ಸಮಿಯ ದಿನ ಸಂ | ಧಿಸಿದರಾಳೆದ್ದುದು ಪಿರಾಟನ | ಪಶುಸಮೂಹವ ಮು
ತ್ತಿದರು ಗೋಪಾಲಕರ ಕೆಡಹಿ || ಹೊಸಮುಖಕೆ ಸೀವಿಸಿದವು ದೆಸೆದೆ | ಸಗೆ ಹಿಂಡುಗಳೊಡದು
ಹಾಯ್ದುವು | ಮಸಗಿತಂಭಾರವದ ಕಳಕಳವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೭|| ಆಳು ಸುತ್ತಲು ಕಟ್ಟಿ ತುರುಗ
ಳ | ಕೋಳ ಹಡಿದರು ಬೊಬ್ಬಿದರು ಗೋ | ಪಾಲರಾಂತೊಡೆ ಕಾಡಿದರು ಕಡಿಬಿಡಮಯನಾಗ || ಮೇಲೆ
ಮೇಲೈತಪ್ಪಹೆಬ್ಬಲ | ದಾಳುಕುದುರೆಯ ಕಂಡು ನೂಕದು | ಕಾಳಗವು ತಮಗೆನುತ ತಿರುಗಿತು ಗೋವ
ರಳಿದವರು ||೩೮|| ಮಿಸುಪಕಂಬಳಿ ಕೊಂಬು ಕಲ್ಲಿಯ | ಬಿಸುಟು ಗಾಯದ ಗೋವಳರು ಹೊ | ತ್ತ
ಸುವ ಕೂರಳಲಿ ಹಡಿದು ನಾಲಗೆಯೊಣಗಿ ಡಗಹೊಯ್ದು || ವಿಷವಾರಣಭೀತಿಯಲಿ ಕಂಡಿದ | ಮುಸು
ಡ ತೊಡಳನ ನುಡಿಯ ಮರಣದೆ | ದಸೆಯ ಕೈಸನ್ನಗಳ ಕಾತರೈದಿದರು ಪುರವ ||೩೯|| ಬಸಿವನೆ
ತ್ತರ ಗೋವರರಸಂ | ಗುಸುರಲಾರದೆ ಧೂಪ್ಪನಡಗಡ | ದಸುಪ ಕಳದರು ಕಲರು ಕಲಬಲರು ತ
ಮ್ಮ ಸಂತೈಸಿ || ಅಸಮಬಲವದು ಜೀಯ ಗೋವರ | ಕುಸುಂದಂದರುವತ್ತಸಾಪರ | ಪಶುಸಮೂ
ಹವ ಹಡಿದರೆಂದರು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಗೆ ||೪೦|| ಕಳ ಬಿಸುಸುಯ್ದನು ಪಿರಾಟನೈ | ಪಾಲನಿಂದಿನಲಳಿ
ದನೇ ಕ | ಟ್ಟಾಳುಕೇಚಕನನುತ ನೋಡಿದನಂದು ಕೆಲಬಲನ || ಆಳು ಗಜಬಜಿಸಿತ್ತು ಹಾಯುಕು |
ಫಳೆಯವನಿಂದನಗೆ ತನಗೆಂ | ದೋಲಗದೊಳಬ್ಬರಣ ಮಸಗಿತು ಕದಡಿಡುಸ್ಥಾನ ||೪೧|| ಕೇಳಿ ಸಿಡಿ
ಲೇಳಿಗಯಲೆದ್ದು ನೈ | ಪಾಲಕರು ಗಜಬಜಿಸಿ ರಭಸದೊ | ಳೋಲಗವ ಹೂರವಂಟು ನಡೆದರು ಭಾಷ
ಗಳ ಕೊಡುತ || ಆಳುಗೈದುವ ಕೊಂಡು ಕರಿಘಟಿ | ಮೇಳವಿಸಿ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ತೇಜಗ | ಳೋಳಿಯಲಿ
ರಥ ಹೂಡಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ಸ್ಯಪರವಾರ ||೪೨|| ಇವರು ತಮ್ಮೊಳಗಂದರದನ | ಮ್ಮವರ ಬಲ ತು
ರುಗೊಂಡವರು ಕೆ | ರವರು ನಮ್ಮಪರೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ ಬಂದಹದನಹುದು || ಅವಧಿ ತೀರದಮು
ನ್ನು ಕಾಣನ | ನಮಗೆ ಬಳಿಕಾರಣ್ಯವಾಸವ | ನಿವರು ಕರುಣಸಬಂದರೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು
||೪೩|| ಅವಧಿ ತೀರಲಿ ಮೇಣುಮಾಣಲಿ | ಯೆವಗೆ ತುರುಹುಯ್ಯಲನು ಕೇಳಿದ್ದು | ಕವಿಯುಲುಡಕ್ಕ
ವ ಕೊಂಡೊಡಾಪಾತಕವನಣಸುವೊಡೆ || ಎವಗೆ ನೂಕದು ಸಾಕದಂತಿರ | ಲೆವರ ಕೂಡಿದು ನಡೆದು
ವರಗೋ | ನಿವಹವನು ಮರಳಿಚುವೆನೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೪೪|| ಎಂದು ತಮ್ಮಂದಿರುಸಹಿತ
ಯಮ | ನಂದನನು ಕಲಹಾವಲೋಕಾ | ನಂದಪರಕರಲುಳಿತಕೋಮಲಕಾಯನನುವಾಗಿ || ಬಂದ
ಮತ್ಸ್ಯನ ನೇಮದಲಿ ನಡೆ | ತಂದು ರಥವೇರಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಂದಕುಸಿ ಪಿರಾಟನೊಡನವನೀಶ
ಹೊರವಂಟ ||೪೫|| ವರವಿರಾಟಸಜೋದರರು ಸಾ | ಪರಿದಸಂಖ್ಯೆಯರಾಜಪುತ್ರರು | ಕೂರಳಪದಕದ
ಕಾಲತೊಡಂನ ಮಣಿಯಮೌಳಿಗಳ || ಪರಿಮಳದಕತ್ತುರಿಯತಿಲಕದ | ಹೊರದಗಂಧದ ತೋರಮು
ಡುಹನ | ಕರದಬಿಂಡೆಯರೆಧಟರೈದಿದರಾನೆಕುದುರೆಯಲಿ ||೪೬|| ತೊಳುವರಗಳ ಲಗ್ನಿಯಲಿ ಕೆಂ |
ಧೂಳಿ ಮಸಗಿ ವಿರಾಟಭೂಪತಿ | ಯಾಳು ಕವಿತರೆ ಕಂಡು ಸೈರಿಸಿ ತುರುವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ || ಕಾಳಗವ

ಕೊಟ್ಟರು ಭಡಾಳಿಸಿ । ಸೂಳವಿಸಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ದಿಕ್ಕಿನ । ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ವಿರಾಟಬಲ ಹಳಚಿದುದು ಪ
ರಬಲವ ॥೪೭॥ ಫಡವಿರಾಟನ ಚುಕ್ಕಿಗಳಿರವ । ಗಡಿಸದಿರಿ ಸಾಯದಿರಿ ಬಿರುದರ । ಹೆಡತಲೆಯ ಹಾ
ವಾದ ಕೀಚಕನಳಿದನ್ನೇನು ॥ ಮಿಡುಕ ಕಟಕವ ಹೊಕ್ಕು ನರಿ ಹಲು । ಬಿಡುವವೊಲು ವೈರಾಟ ಕೆ
ಟ್ಟನು । ಕಡೆಗನುತ. ಕೈವೊಯ್ದು ನಕ್ಕುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ॥೪೮॥ ಕುದುರೆ ಹೊಕ್ಕವು ದಂತಿಘ
ಟೆ ತೂ । ಳಿದವು ರಥವಾಜಿಗಳು ಸೇನೆಯ । ಹೊದರೆ ಹೊಯ್ದವು ಕೂಡೆ ಕಾಲಾಳಿದರು ಕಾದಿದರು ॥
ಕಡಡಿತ್ತಾದಳ ವೈಯೊಳೊಕ್ಕವು । ಬಿಬಿರಿದಲುಗಳು ಮುರಿದು ನೆತ್ತಿಯ । ಮಿದುಳು ಸುರಿದುದು ನೆ
ತ್ತೆರಾಬ್ಬರಿಸಿದುದು ನೆರೆ ಮಸಗ ॥೪೯॥ ದಿಂಡುಗಡೆದವು ದಂತಿಘಟೆ ಶತ । ಖಂಡವಾದವು ತುರುಗದ
ಳ ಮುಂ । ಕೊಂಡಿರಿದು ಕಾಲಾಳು ಕೆಡದವು ತಾರುಥಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ತುಂಡಿಸಿತು ರಥವಾಜಿ ಮಿದುಳಿನ ।
ಚೊಂಡಿನಲಿ ರಣಭೂನು ರಕುತದ । ಗುಂಡಿಗೆಗಳೊಗ್ಗಾಯ್ತು ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಜನಕೆ ॥೫೦॥ ಚೊಳಿ
ಕೆಯ ಬಲ ಮುರಿದು ದೊರಗಳ । ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಬವರ ಬಳಿಕ । ಚ್ಚಾಳುತನದಲಿ ಹೊಕ್ಕು ದು
ವ್ವಾಳಿಸುವ ನಿಜರಥದ ॥ ಮೇಲುದಳ ಕವಿದುದು ಮಹಾರಥ । ರೇಳುಸಾವಿರ ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪನ । ಕಾ
ಳಗಕೆ ತೆಗೆದರು ತ್ರಿಗರ್ತರ ಸೇನೆ ಮುರಿವಡೆದು ॥೫೧॥ ಬಲ ಮುರಿದು ಬರುತಿರಲು ಖಾತಿಯ । ತ
ಳೆದು ವೀರಸುಶರ್ಮನಂಬಿನ । ಮಳೆಯ ಕರೆಯುತರಿಪುವಿರಾಟನ ರಥವ ತರುಬಿದನು ॥ ಎಲವೊ ಫಡ
ಫಡ ಮತ್ಸ್ಯ ಹುಲುಮಂ । ಡಳಿಕ ನಿನಗೇಕಾಳುತನವೆಂ । ದುಳಿದು ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚು ಕಾದಿದನಾವಿರಾ
ಟನಲಿ ॥೫೨॥ ಸರಳು ತೀರಲು ಕಿತ್ತು ಸುರಗಿಯ । ತಿರುಹಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಮುರಿದೊಡೆ । ಪರಿ
ಘದಲಿ ಕಾದಿದರು ಹೊಕ್ಕರು ಹಲಗೆಖಡ್ಗದಲಿ ॥ ಬೆರಸಿ ತಿವಿದಾಡಿದರು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಭರವ ಹೊಗಳು
ತ ಕಲಿಸುಶರ್ಮಕ । ನುರವಣಿಸಿದನು ಗಾಯವಡೆದು ವಿರಾಟನನು ಹಿಡಿದ ॥೫೩॥ ಸಿಕ್ಕಿದನು ದೊ
ರೆಯೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರು । ಚುಕ್ಕಿಗಳು ಕೀಚಕನ ನೆಳಲಿರೆ । ಸಿಕ್ಕಲೀಸುವನೇ ವಿರಾಟನನೆನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ
ಉಕ್ಕಿದಾತನ ಹೆಗಲು ಬೇವುದು । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತು ತಾ ಕೈಯಿಕ್ಕಲೇಕೆಂದೊರಲಿದರು ಮತ್ಸ್ಯ
ನ ಸಹೋದರರು ॥ ಬಲವನಾಯಕವಾಯ್ತು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಕುಲಕೆ ಬಂದುದು ಕೇಡು ಸುಮ್ಮನೆ । ನಿ
ಲುವುದನುಚಿತ ಭೀಮ ಬಿಡಿಸು ವಿರಾಟಭೂಪತಿಯ ॥ ಗೆಲವು ಪರಬಲಕಾಯಿತನೆ ರಿಪು । ಕುಲದವಾ
ನಲನಣ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯ । ತಲೆಯೊಳಾಂತನು ಮುಂದಣಾಲದಮರವ ನೋಡಿದನು ॥೫೪॥ ಹೆಮ್ಮರವನಿದ
ಕಿತ್ತು ವೈರಿಸು । ಶರ್ಮಕನನೊರಸುವನು ಬವರದೊ । ಳೊಮ್ಮೆಯರಿಮೋಹರವನರೆವನು ಜಯ
ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ತಮ್ಮ ಸೈರಿಸು ಮರನ ಮುರಿಯದಿ । ರೆಮ್ಮಮಾತನು ಕೇಳು ಹೊಲ್ಲೆ ಹ । ವೆಮ್ಮ ತಾ
ಗದೆ ಮಾಣದೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥೫೫॥ ಮರನ ಮುರಿದೊಡೆ ನಮ್ಮನರಿವನು । ಕುರುಕುಲಾ
ಗ್ರಣಿ ಯಾಯವಾನುಷ । ಪರಮಸಾಹಸ ಭೀಮಸೇನಂಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದು ॥ ಅರಕೆಯಹುದನೆ ಭೀಮನೆಂ
ದನು । ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಸಹಿತಿದಲ್ಲವೆ । ನೊರಸಿ ಕಳೆದೊಡೆ ಬಳಿಕ ನಮಗಾರುಂಟು ಮುನಿವರು
॥೫೬॥ ಉಗ್ರಕರ್ಮವ ನೆನೆಯಬೇಡ । ವೈಗ್ರದಲಿ ಸಾಧಿಸಿದವವಧಿಸ । ಮಗ್ರವನು ಸಾಕಿನ್ನು ಬಿಡಿಸು
ವಿರಾಟಭೂಪತಿಯ ॥ ವಿಗ್ರಹವ ಜಯಿಸನಲು ಕುರುಕುಲ । ದಗ್ರಯನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ವಿಲಯಮು ।
ಹೋಗ್ರಗನ್ನಿಭ ನೆರೆದನಿಭಹಯರಥಪದಾತಿಗಳ ॥೫೭॥ ಸರಳ ಸಾರದಲೆಂಟುಸಾವಿರ । ತುರಗವ

ನು ಸಿಳಿದನು ಕೊಂದನು | ಕುಂಘಟೆಯನ್ನೊರೆಯುವನು ತೇರುಸಾವಿರವೆ || ಅಲಿಪದಾತಿಯನೊಂ
 ದುಲಕ್ಕವ | ನೊರಸಿದನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಿಡುಬಿಡು | ದೊರೆವಿರಾಟನನೆನುತ ಹಿಡಿದನು ಕಲಿಸುಶರ್ಮಕ
 ನೆ ||೫೮|| ವಲಲ ಮೆಚ್ಚಿದನೈ ಮಹಾದೇ | ವಲಘುಸಾಯಸಿ ತನ್ನ ಬಿಡಿಸಿದ | ಸಿಲುಕಿದನು ಹಗೆಯೆ
 ನುತ ಬೋಳ್ಳಿಸಿದವಿರಾಟನಪ || ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನು ಬಿಡಿಸಿದ | ಕಲಿಸುಶರ್ಮನ ನಿರುಳುಗಾಳಗ |
 ದೊಳಗೆ ತುರು ಮರಳಿದವು ಗೆಲಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ||೫೯|| ನೀವೆಯರಸುಗಳಿನ್ನು ನಿಮ್ಮ
 ಯ | ಸೇವೆಯಲಿ ತಾನಿಹನು ನಾಲ್ವು | ದಾವದೇಶದ ವಿರರೋಕಂಕಾಬಿಭಟರೆನುತ || ಆವಿರಾಟ
 ನು ನುಡಿಯೆ ಸನ್ಮಾ | ನಾವಲಂಬಕ ತುಷ್ಟನಾದನು | ಭಾವಿಪೊಡೆ ಧರೆ ನಮ್ಮದೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದ
 ನನು ||೬೦|| ಮಾನಭಂಗದಮೇಲೆ ಕೌರವ | ಸೇನೆ ಸರಿಯೆ ಸುಶರ್ಮ ಕಡುದುಂ | ಮಾನದಿಂದಲೆ ಮು
 ಸುಕನಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಪಾಳೆಯಕೆ || ಭಾನು ಭುವನದ ನಯನ ನಿನ್ಮಾ | ಮಾನಮುದ್ರೆಯನೊಡೆದನು
 ತ್ತರ | ಧೇನುನಿಗ್ರಹಣವನು ಮಾಡಿದನಂದು ಕುರುರಾಯ || ... ||೬೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ಪದ ಖ್ಯಾತಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಪೈರಿಭಟನವರ್ತನೂತನ | ಭೈರವನು ಕಲಿಖಾರ್ಥಸಮರೋ | ದಾರಸಾರಥಿಯಾದನಂದು ವಿ
 ರಾಟನಂದನಗೆ

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಸುಯೋಧನ | ನಾಳು ಮುತ್ತಿತು ತುರುಗಳನು ಮೇ | ಲಾಳು
 ಕವಿದುದು ಭೀಷ್ಮಕರ್ಣದ್ರೋಣಮೊದಲಾಗಿ || ಕೋಲಸೂಟಿಯ ಸುವಳಿಗೆ ಗೋ | ಪಾಲ ಪಡೆ ಮಗ್ಗಿ
 ದುದು ಗೋವರ | ಸಾಲ ಹೊಯ್ದರು ಕರ್ಣದುಶ್ಯಾಸನಚಿದ್ರಧರು ||೧|| ರಾಯಚೂಣಿಯ ಚಾ
 ತುರಂಗದ | ಸಾಯಕರು ಮೇಳವಿಸಿ ಸಮರೋ | ಪಾಯದಲಿ ಹಿಂಬಕ್ಕ ಕವಿದರು ಕೋಡ ಕೈಯವರು||
 ಸಾಯಲಸದ ಗೋವರನು ಕೈ | ಗಾಯದಸುತವೆ ಸರೆಯ ಕೊಂಡರು | ಮಾಯವಾಯಿತು ಹರಿಬಕಾ
 ರರ ಸೇನೆ ರಣದೊಳಗೆ ||೨|| ಮೇಲುದಳಕಿರಾಗಿ ಬರೆ ಹರ | ಗಾಳಗದೊಳೊಡೆಮುರಿದು ಗೋವರು |
 ಧೂಳಿಗೋಟಿಯಕೊಂಡರಮರರಾಜಧಾನಿಗಳ || ಸಾಲರಿದು ಕೆಟ್ಟೊಡಿದರು ಗೋ | ಪಾಲನೊಬ್ಬನ
 ಹಿಡಿದು ಮೂಗಿನ | ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣವೆ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟರು ಹಗೆಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ||೩||ಗರುವಗೋವರು ಹು
 ಯ್ಯಲಿಗೆ ಹರ | ಹುದು ಕಡೆದರು ರಾಯಮೋಹರ | ತೆರಳಿ ತುರುಗಳ ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದರು ಕಾಳಗ
 ಕೆ || ಬಿರುದರನು ಬರಹೇಳು ಹೋಗನೆ | ಕರದ ಬಿಲ್ಲನು ಬಿಸುಟು ಬದುಕಿದ | ತಿರವ ತಡಹುತ ಗೋಪ
 ನೊಬ್ಬನು ಪುರಕೆ ಹರಿತಂದ ||೪|| ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲಂ | ಕಣದ ಭಾರಣೆ ನೂಕಿತೆಲವೋ |
 ರಣದವಾರ್ತೆಯದೇನೆನುತ ಜನವೆಲ್ಲ ಗಜಬಚಿಸೆ || ರಣವು ಕಿರಿದಲ್ಲಿ ನುತ ಧಗೆ ಸಂ | ದಣಿಸಲವನೈತಂದು
 ಮೇಳದ | ಗಣಿಕೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆರೆದರೆ ಕಂಡನುತ್ತರನ ||೫|| ಬೆಗಡು ಮುಸುಕಿದಮುಖದ ಭೀತಿ
 ಯ | ಧಗೆಯಹೊಯ್ಲಿನ ಹೃದಯತುದಿನಾ | ಲಗೆಯ ತೊದಳಿನ ನುಡಿಯ ಬೆರಗಿನ ಬರೆತತಾಳಿಗೆಯ ||

ಅಗವಪುಯ್ಯಲುಗಾರ ಬಹಳೋ | ಲಗಕೆ ಬಂದನು ನೃಪವಿರಾಟನ | ಮಗನ ಕಾಲಿಂಗರಗದನು ದೂ
 ಲದನು ಕಳಕಳವ ||೬|| ಏಳು ಮನ್ನೆಯಗುಡನಾಗು ನೃ | ಪಾಲಕೌರವರಾಯ ತುರುಗಳ | ಕೋಳ
 ಹಿಡಿದನು ಸೇನೆ ಬಂದುದು ಧರಣಿಯಗಲದಲಿ || ಧಾಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಕರೆಸಿಕೋ ನಿ | ನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯ
 ರಾಣಿವಾಸದ | ಗೂಳಿಯವ ತೆಗೆಸೆಂದು ನುಡಿದನು ಬಿನ್ನಹದ ಬಿರುಬ ||೭|| ಏನೆಲವೊ ತುದಿಮೂಗಿನಲಿ
 ಬಿಳು | ಪೇನು ಧಗೆಹೊಯ್ದೆಕೆ ಬಂದೆಯ | ದೇನು ನಿನ್ನಿ ನರಣವನೆಯ್ಯನು ಗೆಲಿದುದೇನಾಯ್ತು || ಏ
 ನುಭಯ ಬೇಡನ್ನು ಕಲಹೆನಿ | ಧಾನವಾರ್ತೆಯನನಲು ಕೌರವ | ಸೇನೆ ಬಂದುದು ತುರುವ ಹಿಡಿದರು
 ಬಡಗದಿಕ್ಕನಲಿ ||೮|| ರಾಯ ತಾಸ್ಯತಂದನಾತನ | ನಾಯಕರು ಗುರುಸುತನು ಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಶಕು
 ನಿವಿಕರ್ಣಕರ್ಣಬಯದ್ರಧಾಟಿಗಳು || ಬೇಯ ಬಿನ್ನಹ ದಳದ ತೆರಳಿಕೆ | ತಾಯಿಮಗಳಲಂಬುಧಿಗೆ ಮೋ
 ಹರ | ದಾಯತವ ನಾನತ್ತ ಬಲ್ಲೆನು ಹೊಕ್ಕು ಹೊಗಳುವೊಡೆ ||೯|| ಎತ್ತ ದುನ್ವಾಳಿಸುವೊಡಾಲಿಗ |
 ಳತ್ತಲಾನೆಯ ಫಟ್ಟು ಕಾಲಾ | ಳೊತ್ತರದ ರಥವಾಚಿ ರೂಢಿಯರಾಯರಾವುತರು || ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ
 ಹುದೆತ್ತ ಮನ ದು | ವತ್ತ ಮೋಹರವಲ್ಲದನ್ಯವ | ಮತ್ತೆ ಕಾಣೆನು ಬೇಯ ಹದನಿದು ವೈರವಾಹಿನಿ
 ಯ ||೧೦|| ಬಡ್ಡಿದರೊ ಪಡಿನಲನನವನಿಯ | ದಡ್ಡಿಯೋ ಮೇಣನಲು ಝಲ್ಲರಿ | ಯೊಡ್ಡು ತಳಿತು
 ದು ಚಮುಪ್ಪಿಗುಬಗಳ ಪತಾಕೆಯಲಿ || ಅಡ್ಡಹಾಯ್ದೆ ನಕರಣಪವನನ | ಖಡ್ಗತನ ನಗೆಯಾಯ್ತು
 ಕೌರವ | ನೊಡ್ಡನೆಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡಲಯೆನು ಬೇಯ ಕಳೆಂದ ||೧೧|| ಬಳಗೆ ನೀ ಕಾದುವೊಡೆ ದುರ್ಗ
 ವ | ಬಲಿಸು ಬವರವ ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ | ನಿಲುವಮನ ನಿನಗಗಲುಂಟೇ ನಡೆಯಬೇಕನಲು || ಕೆಲಬಲ
 ನ ನೋಡಿದನು ಮಿಾಸೆಯ | ನಲುಗದನು ತನ್ನಿ ದರ ಮೇಳದ | ಲಲನೆಯರ ಮೊಗನೋಡುತ್ತಾತ್ತರ ಬಿ
 ರುದ ಕೆದುದನು ||೧೨|| ನೊಕು ಕುನ್ನಿಯನಾಹವದ ಭೀ | ತಾಕುಳನು ತಾನೀಗ ಹಂಡಿರ | ಸಾಕೆ ಬ
 ದುಕುವಲೌಲ್ಯತೆಯಲೊಟ್ಟಿಸಿ ಬಂದನಗೆ || ಕಾಕಬಳಸುವನಿವನು ತಾನು | ದ್ರೇಕಿಸಿಯೆ ಸಮರದಲಿ
 ನಿಲಲು ಪಿ | ನಾಕಧರನಿಗೆ ನೂಕದೆಂದನು ಸತಿಯರಿಬಿರನಲಿ ||೧೩|| ಏನಿತುಬಲ ಘನವಾದೊಡೇನದು | ನಿ
 ನಗೆ ಗಹನವೆ ಬೇಯ ಜಗದಲಿ | ಬನಪನಿರಲಿ ಧಿಟ್ಟತನವೇ ತಮದ ಗಾವಳಿಗೆ || ಬಿನ್ನುಗುರಾಯರ ಬಿಂ
 ಕ ಗೋವರ | ಮೊನಗೆ ಮರದೊಡೆ ಸಾಕು ನಿಂಬರು | ಜನಪ ತೋರಿಸು ಕೈಗುಣವ ಕೌರವನ ಧಟ್ಟಿನ
 ಲಿ ||೧೪|| ಎಂದೊಡುಬ್ಬಿಸಿದನು ತಾ ಕಲಿ | ಯೆಂದು ಬಗದನು ಮಿಾಸೆಯನು ಬೆರ | ಳಿಂದ ತಿರುಹುತ
 ಮುಗುಳುನಗೆಹರುಷದಲಿ ಮೈಮರದ || ಸಂದಣಿಸಿ ರೂಮಾಂಚ ಕೆಲಬಲ | ದಿಂದುಮುಖಿಯರ ನೋಡಿ
 ದನು ನಲ | ವಿಂದ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಪೌರುಷತನದ ಪರಿಣತಯ ||೧೫|| ಅಹುದಹುದು ತಪ್ಪೇನು ಜೂಜಿ
 ನ | ಕುಹಕದಲಿ ಪಾಂಡವರ ಸೋಲಿಸಿ | ಮಹಿಯಕೊಂಡಂತೆನ್ನ ಕಣಕಿದನೇ ಸುಯೋಧನನು || ಸಹಸ
 ದಿಂದವೆತುರುವ ಮರಳಿಚೆ | ತಹನುಬಳಿಂಕೌರವನ ನಿ | ರ್ವಹಸಲೇವನ ಸೂರಗೊಂಬನು ಹಸ್ತಿನಾಪು
 ರವ ||೧೬|| ಹಿಡಿದುರಾಚ್ಯವ ಕೊಂಡುಹೆಂಗುಸ | ಬಡಿದು ಪಾಂಡವರಾಯರನು ಹೊರ | ವಡಿಸಿ ಕೊ
 ಬ್ಬಿದಭುಜಬಲವನೆನ್ನೊಡನ ತೋರಿದನೆ || ಬಡಯುಧಿಷ್ಟಿ ರನೆಂದು ಬಗದನೆ | ಕಡುಗದೊಡ ಕೌರವನ
 ಕೀರ್ತಿಯ | ತೊಡೆವನೆಯನಲಾ ಎನುತಸುಕುಮಾರ ಖತಿಗೊಂಡ ||೧೭|| ತನಗೆ ಬಡಪಾಂ
 ಡವರ ತೆವರದ | ಮನದಗರ್ವದ ಕೊಬ್ಬು ಕಾಲನ | ಮನೆಯನಾಳಿಪುದಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ತನ್ನ ಮೈ

ವನು || ನೆನೆದು ದುರ್ಯೋಧನನು ತಾಮ್ರೇ | ದ್ವಿನಿಯನಾಳ್ವನೆ ಹಾ ಮಹಾದೇ | ವೆನುತಲುತ್ತರ
 ಬಿರುದ ನುಡಿದನು ಹೆಂಗಳಿಬಿರಿನಲಿ || ೧೮ || ಜವನ ಮೀಸೆಯಮುರಿದನೋ ಭೈ | ರವನ
 ಹಾಡೆಯನಲುಗಿದನೋ ಮೈ | ತ್ಪುನಿನ ಮೇಲುದ ಸೆಳೆದನೋ ಕೇಸರಿಯ ಕಿಣಕಿದನೋ || ಬ
 ವರವನು ತೊಡಗಿದನಲಾ ಕೌ | ರವನಕಟ ಮರುಳಾದನೆಂದಾ | ಯುವತಿಯರ ಮೊಗನೋಡು
 ತುತ್ತರ ಬಿರುದ ಕೆದರಿದನು || ಆರೊಡನೆ ಕಾದುವೆನು ಕೆಲಬರು | ಹಾರುವರು ಕೆಲರಂತಕನ
 ನೆರೆ | ಯೂರವರು ಕೆಲರಧಮಕುಲದಲಿ ಸಂದು ಬಂದವರು || ವಿರರೆಂಬವರಿವರು ಮೇಲಿನ್ನಾರ ಹೆ
 ಸರುಂಟವರೊಳೆಂದು ಕು | ಮಾರ ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ನುಡಿದನು ಹೆಂಗಳಿಬಿರಿನಲಿ || ೨೦ || ಪೊಡವಿಪತಿಗ
 ಳು ಬಂದು ತುರುಗಳ | ಹಿಡಿವರೇ ಲೋಕದಲಿ ಯಥಮರ | ಬಡಮನೆದ ಮನ್ನೆಯರ ಮೈಸಿರಿ ಕೌರ
 ವನೊಳಾಯ್ತು || ಕಡೆಗೆ ದುರಿಯಶ್ವವುಳ್ಳವಲ್ಲದೆ | ಬಿಡುವೆನೇ ಗೋಧನವನೆನ್ನೊಳು | ತೊಡಕಿ ಬದು
 ಕುವನಾವನೆಂದನು ಖಂಡೆಯವ ಜಡಿದು || ೨೧ || ಖಳನ ಮುರಿವೆನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದೊಳಗೆ ತಾಣಾಂ
 ತರವನಿಕ್ಕುವೆ | ತೊಲಗಿಸುವೆ ಕೌರವನ ಸೇನೆಯ ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿ || ಗೆಲವ ತಹನೆಂದುತ್ತರನು
 ಕೋ | ಮಲೆಯುರಿದಿರಲಿ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದುದ | ಗಳಹುತ್ತಿದ್ದನು ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬವರ ನಾಕಾಣೆ || ೨೨ ||
 ಅರಿಯನೇ ಗಾಂಗೇಯನನು ತಾ | ನರಿಯದವನೇ ದ್ರೋಣ ಕುಲದಲಿ | ಕೊರತೆಯೆನಿಸುವಕರ್ಣನೆಂ
 ಬವನೆನಗೆ ಸಮಬಲನೆ || ಬರಿಯಬಯಲಾಡಂಬರದಿ ಬರಿ | ತುರುವ ಹಿಡಿದೊಡ ತನ್ನ ಹೆಂಡಿರ | ಸೆ
 ರೆಯ ತಾರದೆ ಮಾಣ್ಣೆನೆಂದನು ನಾರಿಯರ ಮುಂದೆ || ೨೩ || ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸಾರಥಿ | ಮಡಿದ
 ನಿನ್ನಿನ ಬವರದಲಿ ತಾ | ಮುಡುಹನಾದೆನು ತಿವತಿನಾ ಇಂದೆನ್ನು ಕೈಮನಕೆ || ಗಡಣಿಸುವಸಾರಥಿಯ
 ನೊಬ್ಬನ | ಪಡೆದನಾದೊಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆಗೆ ಹಬ್ಬವೆ ಮೂಡುವೆನು ತೋರುವೆನು ಕೈಗುಣವ
 || ೨೪ || ಸಾರಥಿಯ ತಿವ ಕೊಟ್ಟನಾದೊಡೆ | ಮಾಂಗುಬ್ಬಸವಾಗದಂತಕ | ನೂರುತುಂಬದೆ ದೊಳ್ಳು ನೂ
 ಕದೆ ರಣಪಿಶಾಚರಿಗೆ || ದೋರೆಗರುಳಲಿ ದಾನವಿಯರೊಡ | ಲೇರು ಪತ್ತದೆ ಹಬ್ಬವಾಗದೆ | ಭೂಲ
 ಭೇತಾಳರಿಗೆ ಹೋದುದೆ ಬರಿದೆ ರಣವೆಂದ || ೨೫ || ಕೇಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ | ಬಾಲಭಾಷಗಳೆಲ್ಲವನು
 ಪಾಂ | ಚಾಲೆಗೆಕ್ಕಟಿ ನುಡಿದನಾವೆನ್ನಿ ಹುದು ಮತವಲ್ಲ || ಕಾಲ ಸವೆದುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆ ನಿ
 ಲುಕಲುಬೇಕು ಕೌರವ | ರಾಳು ನವಗೋಸುಗವೆ ಬಂದುದು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ನರನ ಸಾರಥಿ
 ಯೆಂದು ನೀನು | ತ್ತರೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ತನ್ನ ನೀಗಳೆ | ಕರಸೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ದುರುಪದಿ ಬಂದಳೊಲವಿ
 ನಲಿ || ತರುಣಿ ಕೇಳರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ | ವರಬೃಹಸ್ಪತಿ ಕಾಂಡವಾಗ್ನಿಯ | ಹೊರದನಿವ ತಾನೆಂದು ಸ
 ತಿಯುತ್ತರೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು || ೨೭ || ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತೆಯಾದಳುತ್ತರೆ | ಯೋಲಗಕೆ ಬಂದಣ್ಣ ನಂಭಿಗೆ |
 ಲೋಲಲೋಚನೆಯೆರಗ ಕೈಮುಗಿದೊಡ್ಡಳಿಹದನ || ಕೇಳಿದನು ಸಾರಥಿಯ ನೆಲೆಯನು | ಕಾಳಗಕೆ ನ
 ಡೆಯಣ್ಣ ದೇವನೈ | ಪಾಲಕರ ಬಯಸೆಂದೊಡುತ್ತರೆ ನಗುತ ಬೆಸಗೊಂಡ || ೨೮ || ತಂಗ ಹೇಳೌ ತಾ
 ಯೆ ನಿನಗೇ | ಸಂಗತಿಯಕೌರವದರಾವನ | ನಂಗನೆಯುಳ್ಳವನೆ ಸಾರಥಿತನದ ಕೈಯಲಿ || ಮಂ
 ಗಳವಲೇ ಬಳಿಕ ರಣದೊಳ | ಭಂಗನಹೆ ನಿಸ್ಸಾಣೆ ತನ್ನಯ | ತುಂಗಸುಕ್ರವತವನುಳ್ಳುಹದೆ ಹೇಳು
 ಹೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಎಂದಳೇಸ್ಮಿತೆಂದಿ ಸುರಪನ | ನಂದನವ ಸುಡುವೆಂದು ಪಾರ್ಥನ | ಮುಂದೆ ಸಾರ

ಧಿಯಾದಗಡೆ ನಾವರಿಯಿವಿಹದನ || ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ ಕರೆಸು ನಮ್ಮ ಬೃ | ಹಂದಳೆಯನೆನೆ ನಗುತ
ಲೇಸಾ | ಯೈಂದು ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಸೈಕೇಂದ್ರಿಗಿಂತೆಂದ || ೩೦ || ಸಾರಥಿಯ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು ನುಳುಹಿದೆ
ವಾರಿಜಾನನೆ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ | ಕೌರವನ ಶನಿಗರುಳ ಬಗೆವೆನು ತಡವ ಮಾಡಿಸದೆ || ಸಾರಿ ನೀನೇ ಹೋಗಿ
ಪಾರ್ಥನ | ಸಾರಥಿಯ ತಾ ಯೆನಲು ನಮ್ಮನು | ವೀರ ಬಗೆಯನು ನಿಮ್ಮತಂಗಿಯ ಕಳುಹಿ ಕರೆ
ಸುವುದು || ೩೧ || ತಾಯಿ ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಸೂತನ | ತಾ ಯೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾ
ಕ್ಷಿ ಮನೋಭವನ ಮರಿಯಾನೆಯಂದದಲಿ || ರಾಯಕುವರಿ ನವಾಯಗತಿಗರು | ನಾಯಿಯಲಿ ಬರೆ ವಿ
ಟರ ಕರಣದ | ಲಾಯ ತೊಡಕಿತು ತೆಗೆದಳಂಗನೆ ಜನರ ಕಣ್ಮನವ || ೩೨ || ಐದುಶರವೇಕೊಂದುಬಾಣವಿ
ದೈದದೇಇನ್ನುಮಮ ಕಾಮನ | ಕೈದುಗಾರತನಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಕೊಂಕದಿಹಾರು || ಬಯ್ಯುಕೊಳ್ಳನೆ
ಮುನಿ ಮನವನಡ | ಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿಯನೆ ಹಿರಿಯರನು ವಿಧಿ | ಕೊಯ್ದು ನಕಟಾ ಕೊರಳನೆಂದುದು ನ
ಗುತ ವಿಟನಿಕರ || ೩೩ || ಅರಳುಗಂಗಳ ಬೆಳಗುಹೊಯ್ದ | ಬ್ಬರಸೆ ಚಿತ್ತದ ತಿಮಿರ ಹೆಚ್ಚಿತು | ಕುರು
ಳಕಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರೆ ವಿಟಜನದ || ಸರಸತರಲಾವಣ್ಯರಸದಿಂ | ದುರಿ ಮಸಗೆ ಜನಹೃ
ದಯದಲಿ ಮೈ | ಪರಿಮಳದ ಪಸರದಲಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಬಂದಳೊಲವಿನಲಿ || ೩೪ || ನಡೆ ನಡೆಯ ಬಂಧಿಸಿತು
ನೋಟವ | ನುಡಿಗಿಸಿತು ಕುಡಿನೋಟ ಸಖಿಯರ | ನುಡಿ ಸಮೇಳದ ಮಾತುಮನಿಬರ ಮಾತ ಮಾಣಿಸಿ
ತು || ಕೆಡಸಿತಧರದ ರಾಗ ರಾಗವ | ಬಡತನವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು ನಡುವಿನ | ಬಡತನವು ವಿಟಜನಕನಲು ನಡೆ
ತಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೩೫ || ಕುರುಳ ತಿದ್ದುತ ಮೊಲೆಗೆ ಮೇಲುದ | ಸಲವುತೇಕಾವಳಿಯ ಮೆಲ್ಲನೆ | ತಿ
ರುಹಿಹಾಯ್ದುತ ಬಿಡುಮುಡಿಯನೆಡಗೈಯೊಳೊಂದಿಸುತ || ವರನಿಖಾರಿಯ ನಿರಿಯರಭಸದ | ಚರ
ಣದಂದುಗೆದನಿಯ ಗಮನದ | ಭರದಿ ಕಿರುಬೆಮಲಡುತೆ ನಡೆತರುತಿರ್ದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೩೬ || ಬರವ
ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನೇನು | ತ್ತರೆ ಕುಮಾರಿ ಕರೋರಗತಿಯಲಿ | ಬರವು ಭಾರಿಯಕಾರಿಯವ ಸೂಚಿಸು
ವುದನೆ ನಗುತ || ಬರವು ಬೇರಿಲ್ಲೆನ್ನು ಮಾತನು | ಮರುಳುಗೊಡಿಸದೆ ಸಲಿಸುವೊಡೆ ನಿಮ | ಗರುಹಿದಪನೆನೆ
ಮಿಾರಬಲ್ಲೆನೆ ಮಗಳೆ ಹೇಳೆಂದ || ಪುರಕೆ ಹಾಯ್ದರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದರಸುಗಳು ಹೊಲನೊಳಗೆ ಶ
ತಸಾ | ವಿರದ ತುರುಗಳ ಹಿಡಿದರೆಳಿದರು ಗೋವಪಡೆ ಕಾದಿ || ಮರಳಿಚುವೊಡೆವೃದ್ಧದೇವನ | ಧುರಕೆ
ಸಖ | ಧಿಯಿಲ್ಲ ನೀವಾ | ನರನ ಸಾರಥಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದೆವೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ೩೭ || ಇನ್ನು ನೀವೇ ಬ
ಲ್ಲರೆನೆ ನಡೆ | ನಿನ್ನು ಮಾತನು ಮಿಾರಬಲ್ಲೆನೆ | ಮುನ್ನು ಸಾರಥಿಯಹನು ನೋಡುವೆನೆನುತ ವಹಿಲದಲಿ ||
ಬೆನ್ನು ಲಬಲೆಯನೈದಲಾಸಂ | ಪನ್ನು ಬಲನೋಲಗಕೆ ಬರೆ ಹರು | ಪೋನ್ನು ತಿಯಲು ತ್ತರಕುಮಾರನು
ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿದ || ೩೮ || ಎಲೆಬೃಹನ್ನುಳೆ ತೆತ್ತದೆನಗೆ | ಗ್ಗಳೆಯರೊಳು ವಿಗ್ರಹವು ಸಾರಥಿ | ಯಳಿ
ದನೆನ್ನುವ ನೀನು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಸಮರದಲಿ || ಉಳುಮಬೇಹುದು ನೀ ಸಮರ್ಥನು | ಫಲುಗುಣನ ಸಾ
ರಥಿಯಲ್ಲ ನೀ | ನೊಲಿದು ಮೆಚ್ಚಲು ಕಾದಿ ತೋರುವನಹಿತಸೇನೆಯಲಿ || ೪೦ || ಭರತವಿಷ್ಣುವಿಷಯ
ದಲಿ ಪರಿ | ಚರಿಯತನ ನವಗಲ್ಲದೀಸಂ | ಗರದಸಾರಥಿತನವ ಮರೆದವು ಹಲವುಕಾಲದಲಿ || ಅಭಟರು
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನಿಲ | ಲರಿದು ಸಾರಥಿತನದ ಕೈಮನ | ಬರಡರಿಗೆ ದೊರಕೊಂಬುದೇ ರಣಸೂರೆಯ
ಲ್ಲೆಂದ || ೪೧ || ಆನಿರಲು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ನಿನ | ಗೇನಮಾಡಲುಬಲ್ಲರಳುಕದೆ | ನೀನು ನಿಲು ಸಾಕೊಂ

ದುನಿಮಿಷಕೆ ಗೆಲುವೆನವರುಗಳೆ || ತಾನದಾರೆಂದೆಯೆಲಾ ಗುರು | ಸೂನುಕರ್ಣದ್ರೋಣರೆಂಬವೆ |
 ರಾನರಿಯದವತ್ಲ ಸಾರಥಿಯಾಗು ಸಾಕೆಂದ ||೪೨|| ವೀರನಹೆ ಬಳಿಕೇನು ರಾಜಕು | ಮಾರನಿರುವೊ
 ಡೆ ಹರೆಯವಲ್ಲಾ | ಸಾರಥಿತ್ವವೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ರಥವ ತರಿಸೆನಲು || ವಾರುವದ ಮಂದಿರದಲಾ
 ಯಿದು | ಚಾರುತುರುಗಾವಳಿಯ ಬಿಗಿದನು | ತೇರ ಸಂವರಿಸಿದನು ರಥವೇರಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೩||
 ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿದರು ನಿಖಿ | ಳಾಂಗನೆಯರುತ್ತರಗೆ ನಿಜಸ | ವಾಂಗಶೃಂಗಾರದಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತ
 ಬಂದು ರಥವೇರಿ || ಹೊಂಗಲಸಮಯಕವಚವನು ಪಾ | ಭಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಜೋಡುಸೀಸಕ | ದಂಗಿ
 ಗಳನಳವಡಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರನನುವಾದ ||೪೪|| ನರನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಕವಚವ | ಸರಿವೃತ್ತಿರೆ ಘೊಳ್ಳೆಂ
 ದು ಕೈಹೊ | ಯ್ದರಸಿಯರು ನಗೆ ನಾಚಿದಂತಿರೆ ಪಾರ್ಥ ತಲೆವಾಗಿ || ತಿರುಗಿ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ತೊಡ
 ಲು | ತ್ತರೆ ಬಳಿಕ ನೆಸುನೆಗಲು ಸಾರಥಿ | ಯರಿಯ ತಪ್ಪೇನೆನುತಲುತ್ತರೆ ತಾನೆ ತೊಡಿಸಿದನು ||೪೫||
 ಕವಚವನು ತೊಡಲರಿಯದವನೊ | ಹವಿಕೆ ಸಾರಥಿತನವ ಮಾಡುವ | ಹವಣ ತಾನೆಂತನುತಲಿದ್ದರು
 ನಿಖಿಲಸಾರಿಯರು || ಬವರವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆಲಿದಸ | ನೆವರ ಮಣಿಪರಿಧಾನವಾಭರ | ಣವನು ಸಾರ್
 ಥಿ ಕೊಂಡುಬಾಯಿಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ ||೪೬|| ನಸುನಗುತ್ತ ಕೈಕೊಂಡನರ್ಜುನ | ನೆಸಗಿದನು ರಥ
 ವನು ಸಮೀರನ | ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ಮುಂದೆ ಮಿಕ್ಕವು ವಿಗಡವಾಜಿಗಳು || ಹೊಸಪರಿಯ ಸಾರಥಿಯ
 ಲಾ ನಮ | ಗೆಸದಳವು ಸಂಗಾತ ಬರಲೆಂ | ದುಸುರದೊಳಿದುದು ಹಿಂದೆ ಪುರದಲಿ ಚಾತುರಂಗಬಲ
 ||೪೭|| ಗತಿಗೆ ಕುಣಿದವು ನಾಸಿಕದ ಹುಂ | ಕೃತಿಯಪವನನ ಹಳಿವಲುಳಿಯಲೆ | ಗತಿಯ ಸಂಚಿತಪಂ
 ಚಧಾರಾಪ್ರಾಧವಾಜಿಗಳು || ವಿತತರಥಪದದಳಿತವಸುಧೋ | ತ್ವತಿತಧೂಳಿಪಟಲಪರಿಚುಂ | ಬಿತದಿ
 ಶಾಮುಖನೈದಿದನು ಕುರುರಾಯ ಮೋಹರವ ||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಚಂಡರಿಪುಬಲವಿಲಯಹರನು | ದ್ವಂಡಬಲಕಸಾಸ್ತ್ರವನುಕೈ | ಗೊಂಡು ಸುರವನ
 ಸೂನು ತಡೆದನು ವೈರಿಮೋಹರವ

|| ಪದ || ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತತನಯ ಕೇಳ್ವಪ | ತಿಲಕನತೀವೀಗದಲಿ ರಥವನು | ಕೊಳುಗು
 ಳಕೆ ತರೆ ಕಂಡನುತ್ತರ ಮುಂದೆ ದೂರದಲಿ || ತಳಿತಕುಂತದ ಬಾಯಧಾರೆಯ | ಹೊಳವುಗಳ
 ಹೊದರೆದ್ದಸಿಂಧದ | ಸೆಳೆಯಸೀಗುರಿಗಳಸುರಂಭದ ಸಕಲಮೋಹರವ ||೧|| ಕರಿಘಟಾವಳಿಯೊಡ್ಡ
 ಗಲ್ಲಿನ | ತುರಗನಿಕರದ ತೆರೆಯ ತೇರಿನ | ಹೊರಳಿಗಳ ಸುಳಿಯಾತಪತ್ರದ ಬಹಳ ಬುದ್ಬುದದ ||
 ನರನಿಕಾಯದ ಜಲಚರೌಘದ | ತರದವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯರವದು | ಬ್ಬರದೊಳಿದ್ದುದು ಬಹಳಜಲನಿ
 ಧಿಯಂತೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೨|| ಜಡಿವೊಡ್ಗದ ಕಿಡಿಯ ಸೇನೆಯ | ಕಡುಹುಗಳ ಕೇಸುರಿಯ ಬಲ
 ದು | ಗ್ಗಡದ ರಥಸದ ರೌದ್ರರವಘಟಘಟಿತನಿಸ್ಸನದ || ಇಡಿದಧೂಳಿಯ ಧೂಮರಾತಿಯ | ಪಡೆ

ವಿರಾಟನ ಮಗನ ಕಂಗಳಿ | ಗೊಡನೊಡನೆ ದಾವಾಗ್ನಿಯಂತಿರೆ ತೋರಿತಿದಿರನಲಿ ||೩|| ಪ್ರಳಯಮೇಘ
 ದ ಮಾತೃಕೆಯೊ ಕರಿ | ಕುಳವೊ ಸಿಡಿಲಿನ ಗರುಡಿಯೋ ಕಳ | ಕಳವೊ ಕಲ್ಪಾನಲನ ಧೂಮಾವಳಿಯೊ
 ಕೈದುಗಳೋ || ನೆಲನದಬ್ಬಯ ಬೆಟ್ಟದಡವಿಯೊ | ತಳಿತಲೆಕ್ಕೆಯವೋ ಜಗಂಗಳನಳಿವಜಲಧಿಯೊ
 ಸೇನೆಯೋ ನಾವರಿಯೆವಿದನೆಂದ ||೪|| ಕಾಲಕೂಟದ ತೋರೆಯೊ ಮಾರಿಯ | ಗೂಳಿಯವೊ ಸ್ತು
 ತ್ಯುವಿನ ಗಂಟಲ | ತಾಳಿಗೆಯೊ ಭ್ರರವನ ಘಟ್ಟೋ ಜವನಜಂಗುಳಿಯೋ || ಕಾಲರುದ್ರನ ನೊಸಲ
 ನೆಟ್ಟು | ಜ್ವಾಲೆಯೋ ಕೌರವನಸೇನಾ | ಜಾಲವೋ ತಿವಯೆನುತ ಹೆದರದನೆಂದು ಸುಕುಮಾರ ||೫||
 ಕಡೆಗೆ ಹಾಯವು ಕಂಗಳೀಬಲ | ಗಡಲ ಮನವೀಸ್ತಾಡಲಾರದು | ವೊಡಲುವಿಡಿದಿರದೆನ ಕಾಣಲುಬಾ
 ರದದ್ಭುತವ || ಪೂಜೆಯೊದುದೊ ಮೋಹರವೆನ್ನೆ | ರೊಡನೆ ಕಾದುವನಾವನಾತನೆ | ಮೃಡನು ತಿವ
 ತಿವ ಕಾಟ ಗೆಲಿದವು ಬಲಕ ನಮೊಯೆಂದ ||೬|| ಹಸಿದಮಾರಿಯ ಮಂದೆಯಲಿ ಕುರಿ | ನುಸುಳಿದಂ
 ತಾದನು ಬೃಹನ್ನಳ | ಎಸಗಬಿರು ತೇಜಗಳ ತಡೆ | ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯನು ಬಿಸುಡು || ಮಿಸುಕಬಾರದು ಪ್ರ
 ಳೆಯ್ಯಕಾಲನ | ಮುಸುಕನೆಗಿವವನಾರು ಕೌರವ | ನಸಮಬಲನೈ ರಥವ ಮರಳಿತು ಜಾಳಿಸುವನೆಂದ
 ||೭|| ಎಲೆಕುಮಾರಕ ಮೊದಲ ಚುಂಬನ | ದೊಳಗೆ ಹಲುಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಳಗ | ಬೆಳಸಲರಿಯದಮು
 ನ್ನ ಹಿಡಿದೈ ಸಮರಭೀತಿಯನು || ಅಳುಕಲಾಗದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ | ಕುಲಕ ಕುಂದನುತಾರದಿರು ಮ
 ನ | ಗೆಲಿನಲಿ ಕಾದನುತ ರಥವನು ಬೇಗ ಹರಿಸಿದನು ||೮|| ಸಾರ ಬರಬರಲವನ ತನು ಮಿಗೆ | ಭಾ
 ರಿಸಿತು ಮೈಮುಲಿದು ರೋಮಪಿ | ಕಾರ ಘನಕಾಹೇರಿತವಯವ ನಡುಗಿ ಡೆಂಡಣಿಸಿ || ಭೂರಭಯ
 ತಾಪದಲಿ ತಾಳಿಗೆ | ನೀರು ಧೆಗೆದುದು ತುಟಿಯೊಣಗಿ ಸುಕು | ಮಾರ ಕಣ್ಣೆ ವೆ ಸೀಯೆ ಕರದಲಿ ಮು
 ಚ್ಚಿದನು ಮುಖವ ||೯|| ಏಕೆ ಸಾರಥಿ ರಥವ ಮುಂದಕೆ | ನೂಕಿ ಗಂಟಲ ಕೊಯ್ದೊ ಸುಡುಸುಡು |
 ಕಾಕಲಾ ಕಣ್ಣೊಡೆದವೇ ಕಾಣಾ ಮಹಾಬಲವ || ನಾಕನಿಳಯರಿಗಿರಿದು ನಿನಗೆ ವಿ | ಪೇಕವೆಣ್ಣಿನಿತಿಲ್ಲ
 ತೆಗೆತೆಗೆ | ಸಾಕು ವಾಘೆಯ ಮರಳಿ ಹಿಡಿ ತೇಜಗಳ ತಿರುಹೆಂದ ||೧೦|| ನುಡಿಯ ಕೇಳದೆ ಮುಂದೆ
 ಹತ್ತೆಂ | ಟಡಿಯನರ್ಜನ ರಥವ ಹುಸಲು | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲಂಬುಗಳು ಬಿದ್ದವು ಕೈಯ ನೆರೆ ತೆಗೆದು ||
 ಹಿಡಿ ಹಯವನಿಗಾರಸಾರಥಿ | ನುಡಿದವರು ನಾವ್ವೆಗೆಗಳೇ ನಿ | ನ್ನೊಡೆಯರೊಲ್ಲಾಸ್ವಾಮಿದುರುಹಿಕೆ
 ಲೇಕುಲೇಸೆಂದ ||೧೧|| ಎಂದೊಡರ್ಜನ ನಗುತ ರಥವನು ಮುಂದೆನಾಲ್ಕೆಂಟಡಿಯನೂಕಲು | ಕೊಂದ
 ನಿಸಾರಥಿಯೆನುತ ಸಂವಲಿಸಿ ಮುಂಜರಗ || ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ರಥದ ಹಿಂದಕೆ | ನಿಂದು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದ
 ನು ಬದುಕಿದೆ | ನೆಂದು ನಿಟ್ಟೊಟದಲಿ ಹಾಯ್ದನು ಬೆಟ್ಟಮಂಡೆಯಲಿ ||೧೨|| ನೋಡಿದನು ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥನೀಕೇ | ಡಾಡಿ ಕೆದರಿದಕೇಶದಲಿ ಕೆ | ಟ್ಟೊಡುತಿರಲೆಲೆಪಾಪಿ ಹಾಯ್ದನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆನುತ ||
 ಕೂಡೆ ಸೂಟಿಯೊಳಟ್ಟಲೆಳಯ | ಲ್ಲಾಡಲೆಹಿಪತಿ ಹೆದರಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ | ಕೌರವಸೇನೆ ಕಡೆದುದು
 ನಗೆಯಕಡಲೊಳಗೆ ||೧೩|| ಎಲೆಲೆ ಕಾದಲುಬಂದವೀರನ | ಬಲುಹ ನೋಡಾ ತಿವತಿವಾ ಬಿಂ | ಬಳಿ
 ಯಲೆಟ್ಟವವೀರನಾವನೊ ಸುಭಟನವನವನು || ತಿಳಿಯಲೆದಿವನಾವನೋ ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯನಕನಾಕಾರ
 ದಲಿ ನೆರೆ | ಫಲುಗುಣನ ಹೋಲುವನನುತ ಗಬಬಜಿಸಿತೆರಸೇನೆ ||೧೪|| ಈತಸಾರಥಿಯಳಿವಿಯಲಿ ಮಿ
 ಗು | ವಾತನುತ್ತರನರ್ಜನಂಗೇ | ಸೂತತನವೆತ್ತಲು ನಪುಂಸಕವೇಷ ವೀಕ್ಷಿಸಲು || ಈತನರ್ಜನನಾಗ

ಲೆಪುರು | ಹೂತನಾಗಲಿ ರಾಮನಾಗಲಿ | ಆತೊಡರವೆನು ಬರಲೆ ಯೆಂದನು ಪಾತ್ರಿಯಲಿ ಕರ್ಣ || ೧೫ ||
 ಇತ್ತ ಲರ್ಜನನು ತ್ತರನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದನು ಹೋದೆಯಾದೊಡೆ | ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನು
 ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆ ನುತ || ಮೃತ್ಯುವೋ ಸಾರಥಿಯೊ ಪಾಪಿಯ | ನೆತ್ತಣಿಂದವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೆ | ನುತ್ತುಮೆ
 ರಳಿದು ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಸೈವರಿದ || ೧೬ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ನರ ನೂರು ಹಚ್ಚೆಯೊ | ಇಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದನಿ
 ದೇನ ಮಾಡಿದೆ | ಹುಟ್ಟಿದೆಯೊ ಹಾದರಕೆ ಹ್ತ ತ್ರಿಯಬೀಜವೋ ನೀನು || ದಿಟ್ಟತನ ಮಿಗ್ಗೆ ಹೆಂಗಳೆದಿರ
 ಲಿ | ಹೊಟ್ಟುಗುಟ್ಟದೆ ಹೆಂಗಳೆದಿರಲಿ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ದುರಾತ್ಮ ಮುರಿದೆ ವಿರಾಟನಸ್ವಯವ || ೧೭ || ಹಲುಗಿ
 ರಿದು ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟಳುಕಿ ತಲೆವಾಗಿದನು ಸಾರಥಿ | ಕಳುಹು ಕಳೆಯೈ ನಿನ್ನ ಬಸುರಲಿ ಮರಳಿ
 ಬಂದವನು || ಕೊಳುಗುಳದೊಳ್ಳೆಯೊಡ್ಡ ಮುರಿವುಗ್ಗೆ ಳೆಯರುಂಟೇ ಲೋಗರಿಂದವೆ | ಕೊಲಿಸದಿರು ನೀ ಕು
 ತ್ತಿ ಕೆಡಹು ಕಠಾರಿಯಿದೆಯೆಂದ || ೧೮ || ವನವಲೊಡಲೊಡೆದಂತೆ ನಗುತರ್ಜನನು ಗಜದಿವಸೆಲವೊ ಸಭೆ
 ಯಲಿ | ವನಜಮುಖಿಯರ ಮುಂದೆ ಸೊರಹಿದೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದಂತೆ || ಅನುವರದೊಳೆನಾಯ್ತು ರಿ
 ಪುವಾ | ಹಿನ್ನಿಯನಿರಿಯದೆ ನಾಡ ನರಿಯವೊ | ಲೆನಗೆ ನೀ ಹಲುಗಿರೆಯೆ ಬಿಡುವೆನೆ ಕಾದು ನಡೆಯೆಂ
 ದ || ೧೯ || ಹೇವ ಬೇಡಾ ವೀರರಿಪರ | ಜೀವಗಟ್ಟರ ಸಥವೆ ಹಿಡಿವರೆ | ಸಾವಿಗಂಜದೆವೇ ನಪುಂಸಕರೆ
 ಮ್ಮನೋಡೆನಲು || ನೀವು ವೀರರು ನರೆ ನಪುಂಸಕ | ರಾವು ಸಾವವರಲ್ಲ ಲೋಕದ | ಜೀವಗಟ್ಟಲಿಗಾವು
 ಗುರುಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೦ || ಹರುಕನೇ ನೀನೆಲವೊ ರಾಯರೊ | ಳೆರುವನ್ನಪ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ
 ನೀನಿಂ | ದಿರಿದು ಮೆರೆವವಸರವಲಾ ಜಾವನದ ಧುರಧರವು || ಸರಿಗಳೆಯದಪಕೀರ್ತಿ ರವಿಶಶಿ | ಮುರಿ
 ದು ಬೀಳ್ವನ್ನ ಬರವೆಲೆ ನರ | ಗುರಿಯೆ ನಡೆ ಕಾಳಗಕನುತ ಹಿಡಿದೆಳಿದನು ತ್ತರನ || ೨೧ || ಕೊಳುಗುಳ
 ದೊಳೊಡಿದೊಡೆಹಚ್ಚೆಗೆ | ಫಲ ಮಹಾಪಾತಕವು ಮುಂದಣಿ | ಗೊಲೆದು ಹಚ್ಚೆಯನಿಡಲು ಹಚ್ಚೆ
 ಯೊಳಶ್ವಮೇದಫಲ || ಅಳಿದನಾದೊಡೆ ದೇವಲೋಕದ | ಲಲನೆಯರು ತೊತ್ತಿರು ಸುರೇಂ
 ದ್ರನು | ನೆಲನನು ಘುಡಿಸುವನು ವೀರಸ್ವರ್ಗವಹುದೆಂದ || ೨೨ || ಧುರದಲೊಡಿನ ಪಾತಕವ
 ಭೂ | ಸುರರು ಕಳಿದಸರೆಶ್ವಮೇಧವಾ ಧರಣಿಯೊಳ್ಳ ತ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೆ ಮಾಡಬಹುದೆವುಗೆ || ಸುರರ
 ಸತಿಯರು ನೊಲ್ಲೆ ನೆಮಗೆ | ನ್ನರಮನೆಯ ನಾರಿಯರೆ ಸಾಕೆ | ಮ್ಮರಸುತನವೆಮಗಿಂದ್ರ ಸದವಿಯು
 ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೩ || ಆಳೊಳೊಡ್ಡುಳ್ಳವನು ಭಾರಿಯ | ತೋಳುಗಳ ಹೊತ್ತವನು ಮನೆಯಲಿ
 ಸೂಳೆಯರ ಮುಂದೊಡು ಬಾಷ್ಪಳಗೆಡಹಿ ಬುದಿಗ || ಕೋಲನಿಕ್ಕದೆ ಗಾಯವಡೆಯದೆ | ಕಾಲುಮೇ
 ಗವತೋರಿದೊಡೆ ನಿ | ನೋಲಗದೊಳೆಂತಕಟನಾಚದೆ ಕುಳ್ಳಿತಿಹೆಯೆಂದ || ೨೪ || ಕೆತ್ತ ಕೊಂಡಾಸ್ತಾ
 ಚಿಕೆಗೆ ನೆರೆ | ಕುತ್ತಿ ಕೊಳಬೇಕೆಂಬ ಗಾದೆಯ | ನೆತ್ತ ಹೊದ್ದಿ ಸಬೇಡ ನಾವಂಜವೆವು ಕಾಳಗಕೆ || ಕತ್ತಿಗನು
 ನೀನಹಿತನಂತಿರೆ | ಮಿತ್ತವಹರೇ ನಿನಗೆ ಬೇಡಿದ | ನಿತ್ತು ಸಲಹುವೆನೆನ್ನ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೫ ||
 ಬಳಿತವನು ವಾರುವವ ಮುಕ್ತಾ | ವಳಿಯಲಂಕಾರವನು ರಥವನು | ಲಲನೆಯರ ನಾನಿಸಿಕೊಡುವೆನು
 ರಾಜಭವನದಲಿ || ಎಲೆಬ್ಬ ಹನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನು | ಸಲಹಿದಕೆ ಕ್ರಯೊಡನೆ ತೋರು | ಕಲುವಾನ
 ವಲಾನಿನ್ನ ದೆಂದೊಡೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೆಂದ || ೨೬ || ಪೊಡವಿಸತಿಗಳ ಬಸುಕಿ-ಬಂದೀ | ಯೊಡಲ ಕಕ್ಕುಲಿ
 ತೆಯನು ಕಾಳಗ | ದೆಡೆಗೆ ಮಾಡಿದಿಲ್ಲ ಭೂತಭವಿಷ್ಯಮಾನದಲಿ || ನುಡಿಯಬಹುದೇ ಬಂಜೆವಾತನು |

ಸುಡುಸುಡೆಲವೋ ರಾಜಬಾಹಿರ | ನಡೆ ವರೋಧದ ಹೊರಗೆ ಕಾದಲುಬೇಡ ಬಾಯಿಂದ || ೨೭ || ಕಾದುವೆ
ನು ಮಾರೊಡ್ಡಿನಲಿ ನೀ | ನೈದಿಸೆನ್ನಯ ರಥವ ಮನದಲಿ | ಭೇದತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾರಥಿಯಾಗು
ಸಾಕೆನಲು || ಆದಿಯಲಿ ನೀಸಾವರಾಯರ | ಕಾಟಿ ಗೆಲಿದೈ ಹುಲುಬೃಹನ್ನಳಿ | ಯಾದನಿಗೇಕದನನಾ
ಟಕವಿದ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೨೮ || ಎನ್ನುವಂದಿಗ ರಾಜಪುತ್ರರಿ | ಗಿನ್ನು ಮೊಗಸಲು ಬಾರದಿದೆ ನೀ | ನೆನ್ನು
ಸಾರಥಿಮಾಡಿಕೊಂಡೀಬಲವ ಬಯಸುವೆಯ || ಅನ್ಯರನು ಮನಗಾಬರಲ್ಲದೆ | ತನ್ನತಾ ಮನಗಾಬರೇ
ಯಾ | ಗನ್ನುಗತಕವ ಸಾವುಬಲ್ಲೆವು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ಎಲವೊಸಾರಥಿಯಾಗು ನಡೆ ನೀ | ಗಳಹಿ
ದೊಡೆ ಕಟವಾಯ್ತು ಕೊಯ್ದೊನು | ಕೊಲುವೆನೀಪ್ರತಿಭಟನಿಕಾಯವ ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ || ಬಳಿಕ ನೀನ
ಗು ನಡೆಯೆನುತ್ತ ರಿಪ್ಪು | ಬಲಭಯಂಕರನುತ್ತರನ ಹೆಡ | ತಲೆಯ ಹೆದರಿನೊಳೊಂಕಿ ತಂದನು ರಥವ
ನೆರಿಸಿದ || ೩೦ || ಬೇದತನ ಬೇಡೆಲವೊ ರಣದೊಳ | ಗೋಡಿಸುವೆನಹಿತರನು ಹರಣವ | ಹೂಡಿಸುವೆ
ನಂತಕನ ನಗಲಿಗೆ ಧಟ್ಟನಡೆಹೊಯ್ದು || ಕೋಡದಿರು ಕೊಂಕದಿರು ಧೈರ್ಯವ | ಮಾಡಿ ಸಾರಥಿಯಾ
ಗನುತ್ತ ಕಲಿ | ಮಾಡಿಕೊಂಡೊಯ್ದನು ಸಮಾಪದ ಶಮಿಯ ಪೊದೆಗಾಗಿ || ೩೧ || ಮರನಸೇಲದರೊಳ
ಗೆ ಪಾಂಡವ | ಬಲಿಸಿ ಹೋದರು ಕೈದುಗಳ ಮಿಗೆ | ಹರಣಭರಣಕ್ಷಮೆಗಳಲಿ ನೀನೆಗೆ ನೀಡೆನಲು ||
ಅರಸುವುಕ್ಕಳು ಮುಟ್ಟಲೆನುಚಿತ | ಮರದ ಮೇಲಣ ಹೊನಿದೇನೆ | ವರಬೃಹನ್ನಳಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸವ
ಹೇಳು ತನಗೆಂದ || ೩೨ || ಹೊರಗೆ ತೊಗಲಲಿ ಬಿಗಿದು ಕೆಲಬಲ | ಸೆರೆಯದಂದದಿ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರು
ರುವಕ್ರಿದುವ ಕಟ್ಟಿದರು ಹೊನಲ್ಲ ತಗೆಯೆನಲು || ಸೆರಗನಳವಡಿಸಿಕ್ಕಿ ಭೀತಿಯ | ತೊರೆದು ತುದಿಗೇರಿ
ದನು ನೇಣ್ಗಳ | ಹಲದು ಕೈದುವ ಬಿಟ್ಟು ಕಂಡಂಜದನು || ೩೩ || ಭಯಹೊಡೆದು ಕಾಲಭುಜಗನ ನಾಲಗೆ
ಯೊ ಶರ | ಜಾಲವೋ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯೋ ಕೈದುಗಳೊ ಕಾಲಾಂತಕನದಾಡೆಗಳೋ ||
ತೋಳು ಧರಿಸುವನೆಂತು ನೋಡಿದೊ | ಡಾಲಿಯುರೆ ಬೆಂದವು ಬೃಹನ್ನಳಿ | ಕಾಳುಮಾಡಿದೆ ಕೊಂದೆ
ಯೆನುತೋರಂತೆಹಲಬಿದನು || ೩೪ || ಹೊಗರಹೊರಳಿಯ ಹೊಳೆವಬಾಯ್ದಾ | ರೆಗಳ ತಳಪದ ಕಾಂ
ತಿ ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದ ಬವಳಪ್ರಭಶರಾಘಾನಲನ ಗಡಗುಸಿ || ಝಗಝಗಿಸೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕೈಗಳ |
ಮುಗಿದು ಸಾರಥಿಗೆಂದ ನೆನ್ನನು | ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೈತಂದೆ ಸಿಲುಕಿದನ ಸ್ತ್ರೀಮೆಯಲಿ || ೩೫ || ತುಡುಕ
ಬಹುದೇ ದೋಷಿ ಹಾವಿನ | ಕೊಡನ ನಿನಗಿವು ಕೈದುಗಳೆ ಬರ | ಸಿಡಿಲ ಧಾವಣಿಯಾಗುತಿವೆ ಕೈಯಿ
ಕ್ಕಲಂಜುವೆನು || ಬಿಡಿಸು ಸಾರಥಿ ಯೆನ್ನನೆನೆ ಫಡ | ನಡುಗದಿರು ಫಲುಗುಣನ ನೆನೆ ಕೈ | ದುಡುಕುಕ್ಕೈ
ವಶವದವು ತೆಗೆ ಸಾಕೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೬ || ಉಲಿದು ಸತ್ವದೊಳೊಂಕಿ ಕಾಯವ | ಬಲಿದುತೆಕ್ಕೆಯೊ
ಳೊತ್ತಿ ಬೆವುಮು | ಬಳಲಿ ನಿಡವನರ್ಜನನ ಕರತಳಕೆ ಗಾಂಡಿವವ || ಬಲುಹಿನಿಂದವುಡೊತ್ತಿ ತೆಗೆ
ತೆಗೆ | ದುಳಿದುಬಿಲುಗಳ ನಿಡಿ ಮರನನು | ಮಲಗಿ ಡಗೆಯಿಂದಳ್ಳೆ ವೊಯ್ದು ಕುಮಾರನಂತೆಂದ || ೩೭ ||
ಗುಯನೆತ್ತಲುಬಹುದು ಬಿಲುಗಳ | ಕೆರಳಿಚುವೊಡಾರನು ಬೃಹನ್ನಳಿ | ಧರಿಸಲಾಕ್ಯ ನೀ ಸಮರ್ಥನು
ನಿನಗೆ ಶರಣನು || ಸರಳ ಹೊದೆಗಳ ದೇವದತ್ತವ | ಪರಶುತೋಮರಕುಂತವಸಿಮು | ದ್ವರಗದಾದಂ
ಪಾಪಶಸ್ತ್ರದ ತೆಗೆದು ನಿಡವನು || ೩೮ || ವೇಳು ಸಾರಥಿ ಬಿಲ್ಲಿದಾವನ | ತೋಳಿಗಳವಡುವುದು ಮ
ಹಾಶರ | ಜಾಲ ಬೆಸಗೈದಸವಿದಾಲಗೆಮಿಕ್ಕಬಿಲ್ಲುಗಳ || ಕಾಳಗದೊಳಿವನಾರು ತೆಗೆವರು ಮೇಲುಗೈ

ದುಗಳಾಗಿವು ಕೃತಿ | ಮೇಳವಿಸುವುವು ಮನದ ಸಂಶಯ ಹಿಂಗಹೇಳೆಂದ ||೩೯|| ಇದುಕಣಾ ಗಾಂಡೀವ
ಮಮ | ಬುದು ಮಹಾಧನು ಪಾರ್ಥನದು ಬಳಿ | ಕದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಚಾಪವೀಧನು ಭೀಮಸೇನನದು ||
ಇದು ಸಕುಲಕೋದಂಡಬಿಲುತಾ | ನಿದುವೆ ಸಹದೇವನದು ಭಾಬಯ | ಗದಯಿದನಿಲಜನದು ಕಿರೀಟಿಯ
ಬಾಣವಿವು ಯೆಂದ ||೪೦|| ಅವರವರ ಬತ್ತಳಿಕೆಚಾಪವ | ನವರಶರವನು ಕಂಬುಖಡ್ಗವ | ಕವಚಸೀಸ
ಕಚೋಡುಗಳಬಿರುದುಗಳತಕ್ಕಯವ || ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಫಲುಗುಣ | ವಿವರಿಸಲು ಬೆರಗಾ
ಗಿ ಸಾರಥ | ಯವನು ತಾನೊಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ ಸೊನು ಬೆಸಗೊಂಡ ||೪೧|| ಆರು ಸೀನರ್ಜನನೊ ನ
ಕುಲನೂ | ಮಾರುತನ ಸುತನೂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ವಿರನೋ ಸಹದೇವನೋ ಮೇಣವರೆ ಬಾಂಧವ
ನೂ || ಭೀರ ಹೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮಕೂಟನು | ಕಾರಣವೆ ವಿಸ್ತರಿಸು ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಕಾಯುಧತೆಯ
ಸೀನಂತರವೆ ಹೇಳೆಂದ ||೪೨|| ಆದೊಡಾನರ್ಜನನು ಬಾಣಸಿ | ಯಾದವಲಲನು ಭೀಮ ವರಯತಿ |
ಯಾದವಕನು ಧರ್ಮ ಪುತ್ರನು ಸಿಮ್ಮಗೋಕುಲವ || ಕಾಧವನು ಸಹದೇವ ರಾವುತ | ಸಾದವನು ಸಕು
ಲನು ಏಳಾಸಿನಿ | ಯಾದವಳು ಸ್ವಾಳೆಂಬ್ರ ರಾಣೀವಾಸವೆಮಗೆಂದ ||೪೩|| ಅಹುದು ಬಳಿಕೇನುಳಿದವ
ಂಗ | ಮಹಿಮೆ ತಾನಲ್ಲಿಯದು ಕಾಣಲು | ಬಹುದುಲಾ ಜೀವಿಸಿದರಂತಿಶಯವನು ಮಹಾದೇವಾ || ಗ
ಹನಮಾಡದೆ ನುಡಿದತಪ್ಪನ | ಬಹಳತೆಯ ಭಾವಿಸದೆ ತನ್ನನು | ಕುಹುಕಿಯೆನ್ನದೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರೆ
ಗಿಡನು ಪದಕ ||೪೪|| ಮೌಳಿಯನು ನೆಗಹಿದನು ನಿನ್ನಯ | ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆನುತ ಫಲುಗುಣ | ಬೋ
ಳವಿಸಿ ನಿಂಬದು ಕೃಮುಗದುತ್ತರನು ನಗುತ || ಬಾಲಕನ ಬಿನ್ನಪವನೊಂದನು | ಕೇಳಬೇಹುದು
ಸಿಮ್ಮದಶನಾ | ಮಾಳಿಯನು ಪ್ರೇಳಲ್ಪವಾತಿಯನು ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದ ||೪೫|| ಎನಲು ನಸುನಗುತರ್ಜ
ನನು ಫಲು | ಗುಣ ಧನಂಜಯ ಚಿಷ್ಣು ಸಿತವಾ | ಹನ ಏಜಯ ಭೀಭತ್ಸು ಪಾರ್ಥ ಕೀಟಿಮೊದಲಾ
ದ || ಪಿನುತಕ್ಕಷ್ಟನು ಸವ್ಯಸಾಚಿಗ | ಕೆನಿಪಪೆಸರನು ತಿಳುಹಿ ಪುನರಪಿ | ತನಗೆಬಂದಂದವನು ವಿಸ್ತ
ರವಾಗಿ ಎರಚಿಸಿದ ||೪೬|| ನಂಬಿದನು ಲೇಸಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ | ವಿಂಬುಗೊಂಡುದು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೇ |
ಡೂಂಬಿದಕ್ರಿಯುಲುಬೃಹನ್ನಳತನದ ಬಹುರೂಪು || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನ ಸಾಹಸ ಪ್ರತಿ | ಬಿಂಬವಲ್ಲಾ
ನೀನು ನಿನ್ನ ಎ | ಡೂಬಿಸಿದರೂಹಂಗೆ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಇದುಕಣಾ ಧರ್ಮಜನ ಸತ್ಯಾ
ಭ್ಯುದಯಕೋಸುಗಮೂರ್ವಸಿಯ ಶಾ | ಪದಲಿ ಬಂದುದು ಹೊತ್ತು ನೂಕಿದನೊಂದುವತ್ಸರವ ||
ಇದಕೆನಮ್ಮೊಡಾಯ್ತು ನಿರ್ವಿ | ಘ್ನುದಲಿ ನೂಕಿದವವಧಿಯನು ತ | ನ್ನದಬುತನವನು ಭೀತಿಗೊ
ಳ್ಳದ ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೪೮|| ಬಳೆಯ ನೆಗೊತ್ತಿದನು ಕೌರವ | ಬಲದ ಗಂಟಲಬಳಿಯ ಮುರಿ
ವವೊ | ಲಲಘುಸಾಹಸಿ ಪಳೆಯನುಟ್ಟನು ಮಲ್ಲಗಂಟಿನಲಿ || ತಲೆನವಿರೆ ಹಿಣಲೆಂದು ತಿಲಕವ | ಗೆಲಿ
ದು ಕಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಕತಾಬಯ | ಹೊಳೆವಗೊಂಡೆಯ ಮೆರೆಯೆ ಗಂಡಂದವನು ಕೃಕೊಂಡ ||೪೯|| ತೇರ
ತೆಗೆದನು ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ | ವ್ರಾರುವಂಗಳ ಹೂಡಿದನು ಕಪಿ | ವೀರ ನೆನೆಯಲು ಬಂದು ಮಂಡಿಸಿದ
ನು ಧ್ವಜಾಗ್ರದಲಿ || ಚಾರುಸೀಸಕಿ ಜೋಡುಕುಲಿಶದ | ಸಾರಕವೆಚವ ಬಿಗಿದು ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಭಾರ
ವಣೆ ಮಿಗೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು ತಿರುವನೇರಿಸಿದ ||೫೦|| ರಾಯಧರ್ಮಜ ಬಾಳುಗೆನುತ ನಿ | ಜಾಯು
ಧದ ಗುರುವಿಂಗರಗಿ ಸುರ | ರಾಯನಂದನನೊಲವಿನಲಿ ಗಾಂಡೀವವ ಜೇವಡಿಸಿ || ರಾಯಕುವರನ

ಸೂತತನದ ವಿ | ಡಾಯಿಯಾರಿಯುಲಬಹುದೆನುತ ಸಮ | ರಾಯತಾಸ್ತ್ರನು ಪಾರ್ಥ ಮೈದೋರಿದ
 ನು ಪರಬಲಕೆ ||೫೧|| ಸಡಲಬಿಡೆ ವಾಘೆಯನು ಚಿಮ್ಮಿದ | ಮೊಡನೊಡನೆ ವೇಗಾಯ್ಲತೇಜಿಗ | ಳೊ
 ಡೆದುಬಳೆಯೆನೆ ಗಜರು ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದವಳ್ಳಿರಿದು || ಕುಡಿನೊರೆಯ ಕಟವಾಯು ಲೋಳೆಯ |
 ಲೊಡಲ ಸಂಚದನುಡಿಯ ಘುಡುಘುಡು | ಘುಡಿಪನಾಸಾಪುಟದ ಹುಂಕೃತಿ | ಮಸಗೆ ಮುಂಚಿದವು
 ||೫೨|| ಅರು ಕೌರವನಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮನ | ದಾರು ಕೃಪನಾವವನು ದ್ರೋಣನ | ದಾರು ಬಲದೊಳಗಾವನ
 ಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೆಂಬುವನು || ಪೀರ ತಿಳುಹೆನಗಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ | ದಾರು ನಾ ಕಂಡರೆಯೆನನಲಾ | ಮೈರದಲ್ಲ
 ಣ ಪಾರ್ಥ ನಗುತುತ್ತರನೊಳಂತೆಂದ ||೫೩|| ಉದಯದರುಣನ ಕರುವ ಹಿಡಿದಂ | ದದಲಿ ವರ್ಣಚ್ಛ
 ವಿಯಿಲೊಪ್ಪುವ | ಕುದುರೆಗಳ ಥಳಥಳಿಸಿ ಬೆಳೆಗುವಕೊಡನಹಳವಿಗೆಯ || ಗದಗದಿಪಮಣಿಮಯದ ತೇ
 ರನ | ಕದನಕೋಳಾಹಳನು ಗರುಡಿಯ | ಸದನಸರ್ದೃಷ್ಟಾನನು ನೋಡೈ ದ್ರೋಣನವನೆಂದ ||೫೪|| ನವ
 ರತಾನಕೇವಣದ ರಥವತಿ | ಜವದ ತೇಜಿಯ ತೆಕ್ಕೆಗಳ ರಾ | ರವದ ರೌದ್ರಾಯುಧದ ಗಡಣದ ಹರಿಯು
 ಹಳವಿಗೆಯ || ಬವರಭೈರವನಾತನತಿಬಲ | ಶಿವನನೊಸಲಂದದಲಿ ಮೆರೆವವ | ನಿವನು ಜಿತಸಂಗ್ರಾ
 ಮನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೂಡೆಂದ ||೫೫|| ಖುರದಲವನಿಯ ಹೊಯ್ದು ಲಹರಯ | ಲುರಮಸಗಲುಬ್ಬದ್ದ
 ತೇಜಿಯ | ಮೆರೆವಮುಕ್ತಾವಳಿಯ ತೇರನ ನವವಿಳಾಸವಲಿ || ಸರಳ ತಿರುಹುತ ನಿಂದು ಧನುವಿನ | ನಿ
 ರುತವನು ನೆರೆ ನೋಡಿ ತಾರ್ಕುಂ | ಕರಸುವವನತಿಬಲಕೃಪಾಚಾರಿಯನು ನೋಡೆಂದ ||೫೬|| ಲಲಿತ
 ರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ತೇರನ | ಲಾಲಿವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯುರಭಸದ | ಕಳಕಳದ ಕಡುರ್ದಪದಿಂದಳ್ಳಿರವತೇಜಿಗಳ ||
 ಲಳಿಯಲಹುಯಲಗ್ಗ ಗಳ ಮೋ | ಹಳಿಸಿ ಬಿಲುರ್ದುಂಕಾರರವದಿಂ | ದುಲಿವವನು ಕಲಿಕರ್ಣನತುಳ
 ಪರಾಕ್ರಮಾನಳನು ||೫೭|| ಅತ್ತಲೈದನೆ ಬಹಳಬಲದೊ | ತೊತ್ತೆಯಲಿ ನಮ್ಮುಭಯರಾಯರ |
 ಮುತ್ತಯನು ತಾನೆನಿಸಿ ಹೂಡಿದಬಿಳಿಯತೇಜಿಗಳ || ತತ್ತಿಸಿದಹೊಂದಾಳಿಸಿಂದದ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿ
 ನಲಿ ಲಪುಕುಲ | ಮೃತ್ಯುವಾತನು ವೀರಗಂಗಾಸುತನು ನೋಡೆಂದ ||೫೮|| ಆಗವಹಾವಿನಹಳವಿಗೆಯ
 ಮಿಗೆ | ನೆಗಹು ಮುಸುಕದ ರ್ಬುಲ್ಲರಿಯ ಚೋ | ಡಗಳ ತುಡುಕುವತಂಬಟಂಗಳ ಮೂರವಚಂಬಕದ ||
 ನೆಗಹು ನಿಗುರುವರೆಕ್ಕೆಯದ ಮದ | ಮೊಗುವಕುಗಳ ಮೆದ್ದುದಲಿ ತಾ | ನಗಡುದುಬಯೋಧನನು ಜೂ
 ಜನಜಾಣನವೆಂದ ||೫೯|| ಅವನ ಬಲವಂಕದಲಿ ನಿಂದವ | ನವನು ಭೂಶ್ರವನು ಮತ್ತಾ | ಭುವನ
 ಪತಿಯೆಡವಂಕದಲಿ ನಿಂದವ ಜಯದ್ರಥನು || ತವತವಗೆ ಬಲುಗೈಗಳನಿಸುವ | ಶಿವನ ನೊಸಲಂದದ
 ಲಿಮೆರೆವವ | ರವನಿಪಾಲಕರನುಜರನು ನೋಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೬೦|| ಹೊಗಳಲೆನುಪಮಸ್ಥನೈವಿಂತೀ |
 ದ್ವಿಗುಣವಂಧಾಸುರನ ಸೇನೆಗೆ | ತ್ರಿಗುಣವಿದು ರಾವಣನಮೋಹರಕೆನುತ ಫಲುಗುಣನು || ಹಗೆಯ
 ಭುಜದಗ್ಗಲಿಕೆಯನು ನಾ | ಲಗೆ ದಣಿಯೆ ಕೈವಾರಿಸುತ ಮಿಗೆ | ನಿಗುಚಿದನು ಫಲುಗುಣನು ತಾ
 ಗಾಂಡಿವವ ಜೇವದೆದು ||೬೧|| ಖುರಪುಟದಲಾಕಾಶಭಿತ್ತಿಯ | ಬರೆವವೋಲ್ಸೂರಿಯನ ತುರಗವ |
 ಕರೆವವೋಲ್ಕೈಗಟ್ಟಿ ದುವಾಳಿಸುಮೊಡಾಹವಕೆ || ಅರರೆ ಪೊತುರೆ ಹಯವೆನುತ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಲೊಡನಿ
 ಗುರಿದವು ಕೆಂದೂ | ಳಿರದೆ ನೆಭಕುಪ್ಪರಿಸಿ ರವಿಮಂಡಲವನಂಡಲೆಯೆ ||೬೨|| ತುರಗಗರ್ಜನ ರಥದ
 ಚೀತ್ಕೃತಿ | ವರಧನುಷ್ಠಂಕಾರ ಕಪಿಯ | ಬ್ಬರಣೆ ಪಾರ್ಥನ ಬೊಬ್ಬ ನಿಷ್ಕುರದೇವದತ್ತರವ || ಅರರೆ

ಹೊದರೆದ್ದವು ಗರಿವ್ರಜ । ಬಿರಿಯೆ ಜಲಸಿಧಿ ಜಿರಿಯೆ ತಾರಕೆ । ಸುರಿಯೆ ಸುರಕುಲ ಸುಯೆ ಭೀತಿ
ಯಲಹರಿ ಬಲಹರಿಯೆ ||೬೩|| ತಿರವು ಸಿಡಿಲೆರಗಿದವೊಲುತ್ತುರ । ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದನು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ
ಹೊಡೆ । ಮರಳಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಕಾರಿದವರುಣವಾಗಿಗಳ || ಹೊರಳುತ್ತಿರಲೆಲಿಪಾಸಿ ಸೈರಿಸಿ ಲಲಿಯನಿ
ಸ್ತೇನೇನುತ ಫಲುಗುಣ । ಸೆರೆಗಿನಲಿ ಬೀಸಿದನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ||೬೪|| ಪನು ಮತ್ಸ್ಯ
ಕುಮಾರ ಬವಣಿಯಿ । ದೇನು ನಿನಗೆಂದೆನಲು ಜಗದವ । ನಾನದಂದಟ ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದುದು ಬಿರಿದು
ದೆನ್ನೊಡಲು || ಅನಲಾಪನೆ ನಿನ್ನು ಬಹಳ । ಧ್ವಾನವನು ಸಾಕೆನ್ನಕಳಮು ವ್ವ । ಹಾನಿದಾನವ ಮೂ
ಣುಮಾಣೆನೆ ಪಾರ್ಥನಂತೆಂದ ||೬೫|| ಖೇಡನಾಗದಿರದುಭುತಧ್ವನಿ । ಮಾಡೆನೆಂಬಜರಂಜದಿರು ಧೃತಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡೀರಥವ ಜೋಡಿಸೆನುತ್ತ ಸಂತೈಸಿ || ಮೂಡಿಗೆಯಲಂಬುಗಿದು ತಿರುಪಿಗೆ । ಹೂಡಿದನು
ಫಲುಗುಣನ ಕದನವ । ನೋಡಲೆಮರೆಶ್ರೇಣಿ ಮೇಳೈಸಿತ್ತು ಗಗನದಲಿ || ||೬೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ವದ ೪೪೩ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಕದನಚೌಪಟಮಲ್ಲ ವರಬಲ । ಮದನಮದಹರರುದ್ರನಹಿತರ । ಸದೆದು ಮರಳಿಬಿಡನ
ವಿರಾಟನ ನಿಖಿಳಗೋಕುಲವ||

||ಪದ|| ಭಯವು ಭಾರವಿಸಿತ್ತು ಜನಮೇ । ಜಯಮಹಿಮೆಪತಿ ಕೇಳು ಕುರುಸೇ । ನೆಯಲಿ ಭೀಷ
ದ್ರೋಣರಂದರು ಪಾರ್ಥನೆಂಬುದನು || ಜಯವು ಜೋಡಿಸಲಯದಿದು ಸಂ । ಶಯದ ಸುಳಿವುತಾ
ತಶತವಿದು । ಲಯದ ಬೀಜವು ಭೀಷ್ಮ ಚಿತ್ತವಿಸೆಂದನಾ ದ್ರೋಣ ||೧|| ಸುರಿವುತಿವೆ ಕಂಬನಿಗಳನು
ಗಜ । ತುರುಗಚೆಯ ವೊರೆಯುಗಿದೊಡಾಯುಧ । ಮುರಿದು ಬಿದ್ದುದು ಬೀಸುತಿದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬಲ
ಬೆದರೆ || ಹರಿವುತಿವೆ ತಾರಕೆಗಳ ಭ್ರದೊ । ಳರುಣಮಯಜಲಧಾರೆಯಿದೆ ತರ । ತರದಲಿದೆ ಪಡಿಸೂ
ರ್ಯಮಂಡಲವೆಂದನಾದ್ರೋಣ || ಇದೆ ಬಹಳ ಭೂಕಂಪವದುಭುತ । ವಿದೆ ದಿಶಾವಳಿ ಧೂಮಕೇತು
ಗ । ಳಿದೆ ಪತಾಕಾಭಂಗವಿದೆ ವಿಪರೀತಪರಿವೇಷ || ಇದು ಸಮಾಹಿತವಲ್ಲ ರಾಜಾ । ಭೃದಯಕರವೇ
ಭೀಷ್ಮನಮ್ಮನು । ಸದೆಯದಿಹನೇ ಸುರಪನಂದನನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೨|| ಬಿರಿಯಲಬುಜಭವಾಂಡವಿ
ದೆ ಕುಸಿ । ವರನ ಕಳಕಳ ದೇವದತ್ತದ । ಧರಧುರದ ದೆಖ್ಖಾಳವಿದೆ ಗಾಂಡಿವದ ಬೂಬ್ಬೆಯಿದೆ || ನರ
ನನಿಷ್ಕುರ ಸಿಂಹರವವಿದೆ । ತುರುಗಿ ದಳ್ಳುರಿ ಸಾರುತಿದ ಸಂ । ಗರಕೆ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ಮೊಳಗಿದನೆಂದ
ನಾದ್ರೋಣ ||೩|| ಬಲವ ಬೆದರಿಸಿ ಹಗೆಯ ಭುಜದ । ಗ್ಗಲಿಕೆಯನೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸಾಮಿಯು । ನಿಳಿಕೆ
ಗಾಬಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪೈಕೆ ಖುಲ್ಲತನ ಸಹಜ || ಫಲುಗುಣನೆಯಾಗಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನೇ ನಿಲಲಿ ಭಾರ್ಗವರಾ
ಮನಾಗಲಿ ಗೆಲಿದು ಕೊಡುವೆನು ನಿಮಿಷಕೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕರ್ಣ ||೪|| ನರನು ನರನೆಂದನವರತ

ತಲೆ | ಬುಯೆ ಹೊಗಳುವರಾನಿರಲು ಸಂ | ಗರಕೆ ತಲೆದೋರಿದೊಡೆ ತರಿವೆನು ಲೋಕಪಾಲಕರ ||
 ನರನ ತೆತ್ತಗರೆಯ ತೆತ್ತಡೆಪುರದೊಳಗೆ ಕೌರವನವರು ದು | ಶ್ವರಿತರೆರಡಿಬೈಹಿರಿ ಖೂಳರು ನಿಮ್ಮೊ
 ಳೆನಂದ ||೬|| ಹೊಕ್ಕು ತಾ ಬಳಿಸಲಿಸಿದೊಡಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬವರಾರು ಹಗವನ | ಸಿಕ್ಕಿದುರಗನ ಸಳವ
 ನಾವನು ಗರುಡತುಂಡದಲಿ || ಎತ್ತತುಳದಲಿ ವೈರಿಪಾರ್ಥನ | ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆನರಸ ನಿನ್ನೀ | ಚುಕ್ಕ
 ಗಳ ಚಾಪಲವ ಕಳೆಬರಂದನಾರ್ಕಣ ||೭|| ಎನಲು ಭುಗಿಲೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾ | ಯನುಸುಯೋಧ
 ನ ಕೇಳುರಾಧಾ | ತನಯನಿವ ಬೊಗುಳಿದೊಡೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ನಂಬದಿರು || ಅನುವರದೊಳಜನ
 ನ ಗಲುವೊಡ | ಯೆನಗೆ ನಿನ್ನಗೀತುಗೆ ಕಲಬು | ಗನಿಮಿಷರಿಗಳವಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆ ಪಾರ್ಥನದಟುಗಳ ||೮||
 ಮಾಡಿದನು ಹರನೊಡನ ಖಾಡಾ | ಖಾಡಿಯನು ಸುರಪತಿಯ ತೋಟವ | ಬೇಡಿದೊಡೆ ಬೇಳಿದನು
 ವಹ್ನಿಗೆ ರಾಜಿಸೂಯದಲಿ || ರೂಘುಗುತ್ತರ ಕುರುಗಳರ್ಥವ | ಹೂಡಿಸಿದನರಮನೆಗೆ ದೈತ್ಯರ | ಬೀ
 ಡ ಬುಗೈದನು ಹಿರಣ್ಯಕಪುರನಿವಾಸಿಗಳ||೯|| ಬಾಗಿಸಿದಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ರಾಯರ | ಮೂಗ ಕೊಯ್ದನು ಮದು
 ವೆಯಲಿ ನೀ | ನಿಗಲೊದರುವ ಕೌರವೇಂದ್ರನನಂದು ಬಿಡಿಸಿದಲಾ || ಆಗರುವ ಸೈಂಧವನ ಮುಷಯ
 ಪ | ಭಾಗಿಸಿದಭಟನಾರು ಪಾರ್ಥನ | ಲಾಗುವೇಗವನಾರುಬಲ್ಲರು ಕರ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦|| ಮರುಳ ಕ
 ಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡನ ತೋರವ | ಲರಬೆ ನಾಸವ ನಿಮ್ಮಕಣ್ಣಿಗೆ | ನರನು ದೊಡ್ಡಿತು ವುಳಿದಪೀರರ ಕಣ್ಣ
 ತುಸವಾತ್ರ || ಮರುಳುಹಾರುವಗದ್ಯಪದ್ಯದ | ಸರಸವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲದೀಸಂ | ಗರದ ಕರ್ಕಶವಿದ್ಯೆ ನಿ
 ಮಗೇಕಂದನಾರ್ಕಣ ||೧೧|| ಹಣೆಗ ಮಟ್ಟಿಯ ಬಡಿದು ದರ್ಭೆಯ | ಹಣೆದು ಬೆರಳಲಿ ಸಕ್ಕ ಧೋ
 ತ್ರದ | ದಣಬವನು ನೆಂಪಿಡಿದು ಮಹಳದಮನೆಯ ಚೌಕದಲಿ || ಮಣೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿತುಂಬ |
 ತಣವ ವಿದ್ಯೆಯ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲದೆ | ರಣವಕಾರದ ವಿದ್ಯೆ ನಿಮಗೇಕೆಂದನಾರ್ಕಣ ||೧೨|| ಇಂದು ಪಿತ್ತೃಬ
 ನವೆಂದು ಸಂಕ್ರಮ | ಏಂದು ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಹರದಿನ | ವಿಂದು ಯಜ್ಞಾಂಭಟನ ವಡ್ಡಂತಿ
 ಲೇಸಿಂದು || ಏಂದು ನಾನಾಮುಖದ ದಾನಕ | ತಂದವಸ್ತವ ಬಾಚಿ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ || ತಿಂದು ಕೂಬ್ಬಿದ
 ನಿಮಗ ಸುಭಟರ ಪಾತದೇವಂದ ||೧೩|| ಬಲ್ಲರೈ ಕೌರವನ ಧನವನು | ಹೊಳ್ಳಿಸಲು ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ ಬಂದವ
 ಡೊಳ್ಳಿದಳಸಿಯಿ | ರಾಜಗುರುತನದಿಂದ ಬರತಿಹಿರಿ || ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾ ವಿಷಯರಪುಭಟ | ಮಲ್ಲರೂಡನಯ
 ಕದನವಿದು ಜಡ | ರಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಲಭವ ಜಪಾನುಷ್ಠಾನವೆಲ್ಲೆಂದ ||೧೪|| ಕೇಳಿದಶ್ವತ್ತಾಮ ಕಡಗಳ |
 ನಾಲೆಗಳಲುಗುಳಿದನು ಕೇಳಲ | ಖೂಳ ಸೂತನ ಮಗನೆ ಸುಭಟಾಂಗದಲಿ ಖರೆಯೆನಲಾ || ಕೇಳುಜಾ
 ತಿಗೆ ತಕ್ಕನುಡಿಗಳು | ಮೇಳವಿಸಿದವು ಕ್ಷುಲವ ನಾಲಗೆ | ಹೇಳಿತೆಂಬುದು ತಪ್ಪದಾಯಿತು ಕರ್ಣಕೇಳೆಂ
 ದ ||೧೫|| ನಗುವ ಪಿಪ್ರರನಾವರಾಯರ | ಮಗನು ಹೇಳಾ ದಾನಧರ್ಮಾ | ದಿಗಳೊಳಧರ್ಮನಾರು
 ಕೊಂಬರು ದ್ವಿಜರು ಹೊರಗಾಗ || ಜಗವ ರಕ್ಷಿಸಲಾವು ಕೊಂಬವು | ಮಗುಳೆ ಕೊಡುವವು ಕ್ಷತ್ರ
 ವೈಶ್ಯಾ | ದಿಗಳು ಕೊಡುವರು ತಪ್ಪತಿಗ್ರಹಯೋಗ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದ ||೧೬|| ಉಳಿದವರ್ಣತ್ರಯಕ್ಕೆ ಬೆಸಕ್ಕ
 ವಳಿತಯಲ ಶೂದ್ರನು ವೃತಾರ್ಥನು | ಅಳಿಯ ನೀನಾರಿದರೊಳಗೆ ಕೆಂಬುವನೊ ಕೊಡುವವನೊ ||
 ಕುಲವಿಹೀನನ ತಂದು ಕೌರವ | ತಿಲಕ ಪತಿಕರಿಸಿದೊಡೆ ನಾಲಗೆ | ಯುಲಿಯಲಾಯಿತು ಕರ್ಣನಿನ್ನಯ
 ಭವನ ನೆನೆಯೆಂದ ||೧೭|| ಪರರು ಪತಿಕರಿಸಿದೊಡೆ ಲಜ್ಜೆಗೆ | ತಿರವ ನಸುಬಾಗುವರು ಗರುವರು |

ದುರುಳ'ನೀ ದುರುದುಂಬಿತನದಲಿ ನಿನ್ನ ಹೂಗಳಿಬೋಡೆ || ಗರುವಮಾನ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಸಸಿ | ನಿರು
 ಮಹಾತ್ಮರು ನಿನೊಡನೆ ಯು | ತ್ತರವ ಕೊಡುವರೆ ಗಳಹತನ ಸಮ್ಮದನೆ ಬೇಡಂದ ||೧೮|| ತೆಗೆದು
 ತಾಳಿಗೆ ಗಡಿಸುತ್ತ ನಾ | ಲಗಯ ಕೀಳವನು ಮುನಿದು ತನ್ನೊ | ಲಗವ ತೆಗೆಸಲಿ ಕೊರವನು ನಿನ
 ಗೊಲಿದು ಪತಿಕರಿಸಿ || ಅಗಣತದ ಗರುವರನು ನಿಂಬಿಸಿ | ನಗುವೆ ನಿನ್ನನು ಕೊಲುವನೆಂದಾ | ಳುಗಳ
 ದೇವನು ಸೆಳೆದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಖಂಡಯವ ||೧೯|| ಆಳುವಾತ್ಸರದ್ಧಿಕರೋಷದ | ಮೃಲುನುಡಿಯಂ
 ಕುಂಪ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಿಬ್ಬರೆ ತೆಗೆದನುಚಿತ್ತೋತ್ತಯಲಿ ಸಂತ್ರಸಿ || ಕಾಳಗಕ ತತ್ತವನ್ನೊಡನೆ ನಿ |
 ಮ್ಮಾಳುತನವನು ತೋರಿಯೊಳಗೊಳ | ಗಾಳುವಾಸಿಯು ತೋಟ ಬೇಡಂದರಸ ಮಾಣಿಸಿದ ||೨೦||
 ಬಂದು ಭೀಷ್ಮಂಗೆರಗಿ ಕೃಮುಗಿ | ದಂದನೀತನು ಪಾರ್ಥನಾಬೂಡ | ಹಿಂದೂಂಕರ ನವೆಯಬೇಡು
 ದು ವರಷಹಬಿಬೂರ || ಸಂದುಬಿಲ್ಲಚ್ಚಾ ತವಾಸಕಿ ಮುಂದ ಬನವುಂಟನ್ನಲೆಕ್ಕ | ಕೈಂದು ಕುರುಪತಿ
 ನುಡಿಯ ನಗುಂತಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೧|| ಮಗನೆ ಕೆಳೀರೈದುಮರಾಪಕ | ಮಗುವವರಡೆಮಾಸ ಮಾಸಾ |
 ದಿಗಳನವನುಭವಿಸಿದರು ಮಮೂರುವತ್ಸರವ || ಮಗುವವು ಮುಂದುವರಿದು ನಿನ್ನಿನಹಗಲು ನಿನ್ನದು
 ಪಾಂದ್ರಾತನಯು || ಹೂಗುವೊಟಂದಿನವನವವರದು ಕಂದ ಕೇಳಂದ ||೨೨|| ಬಲಿ ಮೇರೆಯನೊ
 ದೆದು ಹಾಯಲಿ | ನಲನನಿಳುಹಲಿ ಬಿಗಿಭವನವಂ | ಡಲಕಿ ಕಾಳಕಯಿಡಲಿ ನಡೆದಾಡಲಿ ಕುಲಾಬ್ರಗ
 ಳೆ || ಅಳುಪಲುವನು ಸತ್ಯಭೂಷಣ | ಕಲಿಯುಂಟಿಪ್ಪಿ ರನೈಪತಯಸ್ವಯ | ತಿಲಕನಲ್ಲ ಕಂದ ಕೊರವ
 ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೩|| ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಕಾಳಗ | ನೂಕಲಯಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೂಲುವೊಡ | ಬೇ
 ಕುಬೇಡಂಬವರ ಕಾಣನು ಹಲವುಮಾತನು || ಆಕುಮಾರರ ಕರಸಿ ಸಂಭಯ | ನೂಕವಾಳರ ಮುಂದೆ
 ಮಾಡಲು | ಲೋಕದಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಲ್ಲ ಸು ಕುರುರಾಯ ಕೇಳಂದ ||೨೪|| ಕಂಡುದಳಿವಿ ಪಿರೋಧಿಗೆಮ
 ಗೆಯು | ಕೂಂಡುದೇ ಬಲ ಕೃದುಮನಮುಂ | ಕೂಂಡು ಹೊಕ್ಕುದು ಕಳನದಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡುಸುತರೊ
 ಡನೆ || ಲಯು ಮೇಣುಟಿಲ್ಲಲಿದು ಬದುಕುವ | ಭಂಡತನವೆನ್ನಿಲ್ಲ ಪೃರವ | ಕೂಂಡಸಗದ್ರೇಕೆಂದು
 ಬಿನ್ನ ಪಿಸಿದನು ಕುರುಮಾಯ ||೨೫|| ಮೇಲಿನಿಗಳುಮದನುಲ್ಲಂ | ಮೇಲೆ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆಯೆಂತುತ ವಿ |
 ಶಾಲಮತಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ಕೊರವ ಕೆಟ್ಟನೆಕಟನುತ || ಕಾಳಗವನವಾನುವವು ಪಶು | ಚಾಲಸೂತಿಭಪುಂಗೆ
 ನೀಕಿ | ದಾಳೊಡನೆ ನಡೆಯಂದು ಸೇನಯನರಡ ಮಾಡಿಸಿದ ||೨೬|| ಕೊರವಂದ್ರನ ಕೂಡ ಸೇನಾ |
 ಭಾರವನು ಪರುತಪಿಸಿ ಕಳುಹಿದ | ನಾರುಭಟೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮನಿಂದನು ಧಟ್ಟುಮೇಳೈಸಿ || ವೀರಕರ್ಣ
 ದ್ರೋಣಗೌತಮ | ಭೂಂಬಲಗುರುಸೂನುಶಕುನಿಮ | ಹಾರಧಾಟು ಕೂಡಿಕೂಂಡನು ನರನ
 ಸಂಗರಕ ||೨೭|| ಇತ್ತಲಖಿಳಮಹಾರಥಾಟಯ | ನೂತ್ತಲಿಕ್ಕ ಸೂಯೋಧನನು ಪುರ | ದತ್ತ
 ಗೋಕುಲಸೂತ ಹಾಯ್ದನು ಪೂತುಮರುಂನುತ || ಮುತ್ತಯನು ಮಾಡಿದನಿಯೋಗದ | ತತ್ತವ
 ಣೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ಬೇಗದೂ | ಳುತ್ತರನೆ ಕೊಳ್ಳೆಡದವಾಘಾನಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೮|| ತುರುಗಳನು
 ಮರಳಚುವುದು ನಮ | ಗುರುವಕಾಶ್ಯವುಮುಕ್ಕಕಲಸದ | ಹೊಂಬಗೆಯನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಬಳಿಕಿನಲಿವರಸಾ
 ಹಸವ || ಅರಿದುಕೊಂಬನು ಕೊಳ್ಳು ವಾಘೆಯ | ನಿರತದೆಡೆಯಲಿ ಭೀತಿಗೊಳ್ಳದೆ | ತಂದು ತಿರುಗು
 ವನಾಗುವೇಗವ ನೂಡು ನೀನೆಂದ ||೨೯|| ಎನಲು ಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ತೇಜಗ | ಕೆನಿಲಜವದಲಿ ನಿಗು

ಬದವು ಮು | ಮೊನೆಯವರ ಮನ್ನಿಸದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಕೌರವನ || ಜನಪ ಬಿಡುಬಿಡು ತುರುಗಳನ್ನು
 ಫಲು | ಗುಣಕಣಾ ಬಂದವನು ಕುರುಕುಲ | ವನದವಾನಳನಂಬೆಯನುತಲುತ್ತರನು ಬೊಬ್ಬಿದ ||
 ||೩೦|| ಎಲೆಲೆ ನರ ಚಾರಿದನು ರಾಯನ | ಬಳಿಯ ಹತ್ತಿದನಡ್ಡಹಾಯ್ದತಿ | ಬಲನ ತೆಗೆ ನಮ್ಮತ್ತ
 ಲೆನುತಾದ್ರೋಣಗೌತಮರು || ಹಿಳುಕ ಕನ್ನೆಗೆ ಸೇರು ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಕಳಕಳದಿಡುಗಟ್ಟಿದರು ನಿ |
 ಲ್ಲೆಲವೊಫಲುಗುಣ ಕಾಬ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಸಿಪೋಗನುತ ||೩೧|| ನಗುತ ಫಲುಗುಣನೆರಡರಡುಕೋ |
 ಲುಗಳನವರವರಂಘ್ರಗಚ್ಚನು | ತೆಗೆದು ಹಾಯ್ದನು ಮುಂದೆ ಕೌರವರಾಯಮೋಹರಕ || ಹೊಗ
 ರೊಗುವಹೊಸಕಣೆಯ ದಡ್ಡಿಯ | ಬಿಗಿದನಡಬಲನಿಬಿನಲಿ ಸೆ | ಗಳಿಗೆಯಸಸಿಯಂತಾಯ್ತು ಕೌರ
 ವಸೇನೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೨|| ಬಂದವಾನೆಗಳರ್ಜನನ ಬಲು | ದಿರುಪಿನಬ್ಬರಕತಿರಥರ ಬಾ | ಯ್ದೊರಳೆ
 ಹಾಯ್ದವು ಪೀರಹನುಮನ ಗಾಢಗರ್ಜನೆಗೆ || ತಿರವೊಡೆದು ಸಿಡಿಯಿತು ಕಿರೀಟಿಯ | ಪರಮಶಂಖ
 ಧ್ವನಿಗೆ ಕುರುಬಲ | ಹೊರಳಿಯೊಡಮದು ಹಾರ ಬಿದ್ದುದು ಹೆದರ ಹಮ್ಮಿಸಿ ||೩೩|| ಎಲೆಲೆ ನರ
 ನೋ ಸುಭಟಜೀವನ | ದಳವುಳಿಗನೂ ಬಿಟ್ಟರಾಯರ | ದಳದ ದಾವಾನಲನೊ ಪಾರ್ಥನೂ ಕಾಲ
 ಭೈರವನೋ || ಗೆಲುವರಾವೆಡ ಕರ್ಣಕೃಪಸೌ | ಬಲಜಯದ್ರಥರಂಬವರ ಹೆಡ | ತಲೆಗೆ ನಾಲಗೆ
 ಹೋಯಿತೆಂದುದು ಕೂಡ ಕುರುಸೇನೆ ||೩೪|| ಮರಳಿ ಹೊಡೆ ಹಿಂಡಾಕಳನು ಗೋ | ವರನು ಬಿಡು
 ಹೆಡಗೈಯ ಹೊಯ್ದು | ಮ್ಮರಸ ನಯದಪ್ಪಿದನು ತುರುಸೆರವಿಡಿವರೇ ನೈಪರು || ಕೊರಳ ಕಡಿತಕ
 ಹೊತ್ತಹಗೆವನ | ಸರಳಿಗಸುಗಳ ತೆರಬಿರಂದ | ಬ್ಬುಸಿ ಕುರುಬಲ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯರದಿರಿ
 ನಲಿ || ಬೊಬ್ಬಿದು ನರನಸಲು ಕಣಗಳು | ಹಬ್ಬಿದವು ಹುರಿಗೊಂಡು ಹೂಣಗ | ರೊಬ್ಬಳಿಯ
 ಹರಗಡಿದು ಕಲಗಳ ಹೊದರ ಮೆದಗಡ || ತಬ್ಬನೂದದುರೆ ಬಳಿಕ ಗುರೂರ | ದಬ್ಬುಸಿ ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ
 ಗಗನವ | ಹಬ್ಬಿದಂತಿರೆ ಮಸಗದವು ಫಲಗುಣನ ಶರಚಾಲ ||೩೫|| ತುಡುಕ ಖಂಡವ ಕಟ್ಟಿ ಹಾರುವ |
 ಗಡಿಗನಂತಿರೆ ಭಟರ ಗಂಟಲ | ಕಡಿದು ಹಾಯ್ದುಂಬುಗಳು ಬಳಿಯಲಿ ಕೂಂದತ್ತಲೆಗಳಲಿ || ಅಡ
 ಸಿದವು ನಿರನಿಲಿಲುಗರದೆಲು | ವೊಡೆಯೊಡ್ಡುಗಿದಾನಗಳ ನಡೆ | ಗೆಡಹಿದವು ಗುರಸಹಿತ ಹಾಯ್ದವು
 ಹಯದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ||೩೬|| ಕರುಳ ಬಾಯಲಿ ಕಾರ ಕಾಲಾ ಲೊರಳಿ ಕಡೆದುದು ಬೋಳೆಯಂಬುಗಿ
 ಳರಿಯೆ ಸಮಸೀಳಾಗಿ ಬಿದ್ದವು ಗಜದ ಹೋಳುಗಳು || ಕೊರಳು ಹರದೊಡನೆದ್ದರಕುತದ | ಹೊರಳಿಗ
 ಳ ಹೊನಲಿನಲಿ ಮುಳುಗಿತು | ತುರುಗರಥದಳರಾಜಿ ಹೊಸಕುಮ್ಮರಿಯ ಸೋಲಿಸಿತು ||೩೭|| ಹರಿಗೆ
 ಖಂಡಿಸಿ ಜೋಡುಸೀಸಕ | ಜುದು ಬಲುದೋಳುಡಿದು ಗೋಣರ | ಹರದು ನಿಟ್ಟಲು ಮುಬದು ತೊಡ
 ಯರೆಗಡಿದು ತಲೆಯೊಡೆದು || ನರಹುದು ಕರುಳೊಕ್ಕುನಣನು | ಬ್ಬುಸಿ ಕಾಳಿಜ ಹಾಯ್ದು ನೆತ್ತರು |
 ಸುರಿದು ತಳದಗಲದಲಿ ಹೊರಳಿತು ವೈರಪಾಯದಳ ||೩೮|| ಮುಂದೆ ಕಪಿವಂಬುಗಳು ಸುಭಟರ
 ಕೊಂದು ಬಿದ್ದವು ಮತ್ತೆ ಬಳಿಯಲಿ | ಬಂದವಕೆ ಗುರಿಯಿಲ್ಲ ಹೇಳು ವೆನೇನನದ್ಭುತವ || ಬಂದುಗು
 ರಗಿರಡಂಬ ತೊಡಬೇ | ಡೆಂದು ಪಾರ್ಥನ ಬೇಡಿಕೊಂಡವು | ಸಂದಮಂತ್ರಸ್ತ್ರಂಗಳಲೆಜನಮೇಜ
 ಯಕ್ಷಿತಪ ||೪೦|| ಹಿಕ್ಕಿದವು ಹಯ ಬಲದಸುಭಟರ | ನೊಕ್ಕಿ ತೊರಿದ ವಾನೆಗಳ ಸಾ | ಲಿಕ್ಕಿ ನೆಟ್ಟವ
 ಬಹಳ ರಕ್ತದ ಕೆಸರ ಕೈಗಳಲಿ || ಮುಕ್ಕಿದವು ಮೆಲೆತವರ ಮಾಂಸವ | ನಿಕ್ಕಿದವು ದ್ವಿಜಗಣಕ ಸತ್ಯವ

ನಿಕ್ಕಿದವು ದಿಗುವಳಿಯದಲಿ ರಣಧೀರನಂಬುಗಳು ||೪೧|| ಒಗ್ಗೊಡೆಯದೊಡಿದಮಹಿಶರು | ಮುಗ್ಗಿದರು
ಮುನ್ನಾಳಮೇಳದ | ಪೊಗ್ಗಿನಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಿರುದರು ಬಿಸುಟರೊಡಲುಗಳ || ನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾ
ಯ್ತುತಿರಥರು ಗಜ | ಮೊಗ್ಗರದಮೋನೆ ಮುರಿದು ಕಾಲನ | ಸಗ್ಗಲೆಯ ಸೆಳದಂತೆ ಸುರಿದವು ರಕ್ತ
ಧಾರೆಗಳು ||೪೨|| ಕಾಲದಲಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾದವಿ | ಶಾಲಿತಸ್ಥಾವರದಜಂಗಮ | ಜಾಲವನು ಕಾಲಾಗ್ನಿ
ಕವಿಕವಿಡುಟ್ಟಿಸುಡುವಂತೆ || ಮೇಲುಮೇಲೊಡಗವಿವಬಾಣ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಕುರುಸ್ರೇಷ್ಠಕಾನನ | ಮಾಲೆಯ
ನು ಕಲಿಪಾರ್ಥಪಾವಕನುರುಹಿದನು ಮುಳಿದು ||೪೩|| ದೇವ ಬಿಲ್ಲಾಳಾವಲಾಘುವದಾವಘಾಡಿಕೆಯಾವ
ಚಳಕವ | ದಾವಶರಸಂಧಾನವಾವವಿಹಾರವಾವಪರಿ || ರಾವಣನೊಳಿಂದ್ರಾರಿರಾಘವ | ದೇವಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನಿ | ದಾವಧನುಶರವಿದ್ಯೆ ಮರುಭಾಪೆಂದನಾಹನುಮ ||೪೪|| ಕಾಣಬಾರದು ಬಿಡುವಹೂ
ಡುವ | ಕೇಣವನು ಸ್ವಮಾಣುಪುಂಜವ | ಕಾಣವೇ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಮ್ಮವು ಮರ್ತ್ಯರಾಲಿಗಳೆ || ಜಾಣ
ಪಣವಿದು ತಿವ ಸುದರ್ಶನ | ಪಾಣಿಗಳಿಗಹುದಮರಪತಿಪದ | ದಾಣೆ ಹುಸಿಯಲ್ಲಿ ನುತ ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು
ಸುರಕಟಕ ||೪೫|| ಏರುವಡೆದರು ಕೆಲರು ಕೆಲರಸು | ಸೂರೆವೊದುದು ಕೆಲರು ಕೆಲರೆದೆ | ಡೋರುಗ
ಳು ಪೂರಾಯಗಾಯದಲುಸುರ ತೆಗೆಬಗೆಯ || ಕಾರಿದರು | ರಕ್ತವನು ಸಗ್ಗಕೆ | ಗೂರುಮಾರಾಡಿದ
ರು ತಲೆಗಳ ಹೇರಿದರು ಹರಣವನು ವೊಟ್ಟೆಗೆಕಾಲನರಮನೆಗೆ || ಚೆಲ್ಲಿಹೋಯಿತು ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು |
ಬಿಲ್ಲ ಬಿರುದರು ಕೋಲ ಬಿಸುಟರು | ಗಲ್ಲೆಗೆಡದರು ಕೆಲರು ಪಾರ್ಥನ ಕೋಲತೋಹಿನಿ || ಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿವಕೌರವ | ಮಲ್ಲನನು ಕಂಡಟ್ಟಿದನು ತುರು | ಗಜ್ಜೆ ಹೋರದಿರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೬|| ಕಾಯಲಾಪರೆ ಕರೆಯಿರಾಕ | ಕಾರ್ಯತಾಸ್ತ್ರರನಕಟಕೌರವ | ರಾಯಸಿಲುಕಿದ
ನೆಲ್ಲಿಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಕೃಪರೆನುತ || ಬಾಯಬಿಡೆಕುರುಸೇನೆಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಶಕುನಿವಿಕರ್ಣಕೃಪರಾ | ಧೇ
ಯಸ್ಯಂಧವಚಿತ್ರಸೇನಾದಿಗಳು ಜೋಡಿಸಿತು ||೪೭|| ಇತ್ತತುರಗಳ ಬಿಸುಟು ರಾಯನ | ತೆತ್ತಿಗರು
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹಾಯ್ದರು | ಹೊತ್ತಿದವು ಮುಸುಡುಗಳು ಸಂಗರವಿಜಯಗರ್ವಿತರ || ಸುತ್ತಗೋವರೆ
ಸನ್ನೆಯಲಿ ಪುರ | ದತ್ತ ಮುಂದಾದವು ಪಶುವ್ರಜ | ವುತ್ತರನು ಮುಳುಗಿದನು ಪರಿತೋಷಪ್ರವಾ
ಹದಲಿ ||೪೮|| ಬಿಗಿದಕೆಚ್ಚಲ ತೊರೆದುಗುವಹಾ | ಲುಗಳ ನಿಗೆ ಸೂಳೆದ್ದಬಾಲದ | ಮೊಗನೆಗಹಿ
ದೆನೆದೆಸೆಯ ನೋಡುತ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿರುವರಿವ || ಅಗಿದು ಸರಳಿಸಿ ನಿಲುವಹೊಸಬರ | ಸೊಗಡಿಗವ್ವಳಿಸು
ತ್ತು ಗೋವರು | ತೆಗೆದಪಥದಲಿ ತೆಕ್ಕವರಿದವು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲಿ ||೪೯|| ಕೆಲವುಕಡೆಗಂದಿಳು
ಬಾಲದ | ಬಳಿಗೆ ಮೂಗಿಟ್ಟಡಿಗಡಿಗೆ ಮನ | ನಲಿದು ಮೋರೆಯನೆತ್ತಿ ಸುಕ್ಕಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹರಿಹರಿದು || ಮ
ಲೆತುಕಾಲಲಿ ನೆಲನ ಕೆರದ | ವ್ವಳಿಸಿ ಮೆತ್ತೊಂದಿದಿರುವರೆ ಬಲು ಸಲಗನಿಡಿರಿದಾಡುತಿದುರು ಹಿಂ
ಡುಹಿಂಡಿನಲಿ ||೫೦|| ತಿರುಗಿ ಕೆಂದೂಳಿಡುತ ತುರುಗಳು | ಪುರಕೆಹಾಯ್ದುವು ನಲವು ಮಿಗಲು | ತ್ತ
ರಕಿರೀಟಿಗಳಾಂತುಕೊಂಡರು ಮತ್ತೆ ಕಾಳಗವ || ಅರಸುಮೋಹರೆ ಮುರಿದು ಹರಿಬವ | ಮರಳಿಚು
ವಮಿಡುಕುಳ್ಳವೀರರ | ಧುರಕೆ ಬರಹೇಳೆನುತ ಬಾಣವ ತೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೫೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ವದ ೪೫ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಒಂ ಭು ತ್ತ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಧ್ಯಾಯಿಸ್ವಬಲಜಲಧಿವದಾನ | ಜೇಯನರ್ಜುನ ನಿಖಿಳಕೌರವ | ರಾಯ್ಕಳವನ್ಮಜಿಸಿಹ
ನು ಸನ್ನೋಹಸಾನ್ಮದಃ ||

||ಪದ|| ಮರಳಿದ್ದವು ತುರುಮೂರಿಗೌತಣ | ಮರಳಿ ಹೇಳಿತು ಹಸಿದಹೆಬ್ಬುಲಿ | ಮೊರೆಯೆ ದನಿ
ದೋರಿದವು ಹುಲುವೃಗಪೇನಸುರುಪೆನು || ಧರಣಿಪನೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಸೌಬಲ | ಮರುಳದುಶ್ಶಾಸನಜಯ
ದ್ರಘ | ರುರುಬಿದರು ತರುಬಿದರು ಪುರುಬುಲಕಾಲಭೈರವನ ||೧|| ಹತ್ತುಸಾವಿರರಥಸಹಿತ ಭಟ | ರೊ
ತ್ತಿ ಕವಿದರು ಲಗ್ನ ವರೆಯಲಿ | ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೈಬೈದು ಸಾರುವ ಗೌರುಗಪಳೆಗಳ || ಸತ್ತಿಗೈಯಸಾಲು
ಗಳೊಳೆಂಬರ | ಕೆತ್ತದೆನೆ ಕುಲಶೈಲನಿಚೆಯದ | ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿಯಲು ಮೊಳಗಿದ್ದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗ
ಳು ||೨|| ಚಂಬಕನ ಮರವೆತ್ತದಮರುಗ | ಬೊಂಬಲಿಯ ಗೋಮುಖದ ಡಾಡೆಯ | ಕೊಂಬುಕಪಳೆ
ಯ ರಾಯಗಿಟವಿಡಿಸುಟಪಟವಿಡಿನು || ತಂಬಟದ ನಿಸ್ಸಾಳವೆಂಬರ | ತುಂಬಿದುದು ನೆಲಕುಸಿಯೆ
ಬಲವಾ | ಡಂಬರದಲರ್ಜುನನ ಮುಸುಕಿತು ಮೊರೆಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||೩|| ಮರಳಿದ್ದವು ತುರುವೆಂಬ ಗ
ವದ | ಗರಿಗೆ ಕೋ ಕುಲಿಕವನ್ಮಜೇನೆಯ | ನೊರಸಿದುತ್ತವಜಲಧಿಗದೇಕೋ ವಾಡಬಾನಲನು || ಅರ
ಸನಳುಕಿದನೆಂಬಬಯದು | ಬ್ಬರದಬೆಳೆ ಸಿಗದೆ ನಿಡಾಳುದ | ಬಿರುಬಿಸಿಲ್ಲಕೊಳ್ಳೆಂದು ಕೈಗೊಂಡಚ್ಚರ
ತಿರಥರು ||೪|| ಮೊಗಕೆ ಮಲಗೆಯನೊಡ್ಡಿ ಕಾಲಾ | ಳಗದು ಕವಿದುದು ಸರಳ ಸರಿಯಲಿ | ಬಿಗಿದಬಲ್ಲಾ
ಳಾಕಿತುರುವಣಿಸಿದರು ಸಬಳಿಗರು || ಲಗದೊಡಾಯುಧವಲಿರಿದರುಭಾ | ಪಗಳರಾವ್ತರು ಕೆಂಗಲಿಯ
ಕೋ | ಲುಗಳಹೆಮ್ಮಳೆಗರೆದು ಕವಿದರು ಚೋದರೆರವಣಿಸಿ ||೫|| ಅರರೆ ರಾವುತರಾವುತೆಂಬ | ಬ್ಬರ
ಣೆ ಮಸಗಿದುದೊಂದುದವೆಯಲಿ | ಸರಿಸಸಬಳಿಗ ಪೂತುಪಾಯಕುಯೆಂಬಕಳಕಳಿಕೆ || ಧಿರುರೆ ಸಾರಥಿಹ
ಳುಹಳೆಂಬ | ಬ್ಬರಣೆ ಮಸಗಿದುದೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ಕಲಘಟಿಯ ಕಡುಹೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಮುಸುಕಿತ
ರ್ಜುನನ ||೬|| ಸುರಪನವಯ್ಯ ಚುಚ್ಚಿ ದೊಡೆಸುರ | ರರಮನೆಯಗಾಯಕರ ಗೆಲಿದೊಡೆ | ಜರಡುಜಂ
ತ್ರದಮಾನನೆಚ್ಚೊಡ ರಾಯಕಟಕದಲಿ || ಗೋರವನೊಳು ಕಾದಿದೊಡೆ ಹೆಂಗುಸ | ನಿರುಳುಕದೊಡಿದೊ
ಡೆಧಿಟನೀಧುರಕೆ ಧೀರನೆ ಪಾರ್ಥ ಘಡಯೆನತೆಚ್ಚರತಿರಥರು ||೭|| ಭಂಡರಾಲಿದೊಡೆ ಗರುವರದಮಾ |
ಕೊಂಡು ನುಡಿವರೆ ಸಾಕಿದೇತಕೆ | ದರಡುದರಿವೆನು ನಿಮಿಷಸ್ಮರಿಸಿ ನಿಂದು ಕಾದುವೊಡೆ || ಕೊಂಡಹ
ಜ್ಜಿಗೆ ಹಂಗಿಗರು ಮಿಗ | ಗಂಡುಗಡದಿಲ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗಳ | ಕಂಡುಬಲ್ಲಿನೆನುತ್ತ ಫಲುಗುಣನೆಚ್ಚ
ನತಿರಥರು ||೮|| ಗುರುಸುತನ ಬಳಿ ರಥವನ್ನೆಸಾ | ವಿರವ ಕೊಂದನು ಕರ್ಣನೊಡನೆಯ | ವರಮಹಾರ
ಥರೆಂಟುಸಾವಿರವನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಗುರುನದೀಜರ ಬಳಿರಥವಸಾ | ವಿರವ ಕೃಪಸ್ಯಂಧವಸುಯೋ
ಧನ | ರೆರಸುಫಟ್ಟಿನ ರಥವ ಮುರಿದನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ ||೯|| ತುರುಗದಳವೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರ | ಕರಿ
ಘಟಿಯನ್ನೆವತ್ತುಸಾವಿರ | ವರ ರಥವ ಹುಡಿಮಾಡಿದನು ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರವ || ಧಾರಕೆ ವೆಗ್ಗೆಳವಾ
ದರಧಿಕರ | ತಿರವ ತಲದನು ಮೂರುಕೋಟೆಯ | ನರಸುಕಾಲಾಳುಗಳ ಗಣನೆಯನರಿಯೆನಾನಂದ
೧೦|| ಸವಗ ಸೀಳಿತು ಕೃಪನ ಭೀಷ್ಮನ | ಕವಚ ಹರಿದುದು ದೋಣ ನೊಂದನು | ರವಿಯಮಗ

ಮಸೆಗಂಡನಶ್ಚತ್ಥಾಮ ಮೈಮರದ || ಅವನಿಪತಿಗೇರಾಯ್ತು ಸಲೆ ಸೈಂ | ಧವ ಶಕುನಿ ದುಶ್ಶಾಸನಾ
 ದಿಗೆ | ಳವಯವದೊಳಂಬುಗಳನಾಯ್ತು ತೋದರಕುತದಲಿ ||೧೧|| ಕಡಿವಡೆದುದಾಚೊಣಿಬಲ ಬೆಂ
 ಗೊಡದೆ ನಾಯಕರಾಂತು ತಮಗಿನ್ನೊಡಲುಗಳಮೇಲಾಶಯೇನಿನ್ನತ ಮಿಗ ಮಸಗಿ || ಸೆಡೆದು
 ಸೊಪ್ಪಾದಖಳಿಸುಭಟರ | ಗಡಣವನು ಮೇಳೈಸಿ ಮಗುಳವ | ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿತು ಸೇನೆ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋ
 ಣರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||೧೨|| ಖತಿಯುಲಶ್ಚತ್ಥಾಮನೀರವಿ | ಸೂತನ ಜರೆದನು ಗಾಯವಡೆದ್ದೆ | ಪ್ರತಿಭಟ
 ನ ಭಾರವಣೆ ಲೇಸೇ ಕರ್ಣ ನಿನ್ನರಿವೈ || ಅತಿಬಲನು ನಿನ್ನಪಿತಬಲವನ | ಹುತವಹನು ನಿನ್ನಿರಲು
 ಕುರುಭೂ | ಪತಿಯ ಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತುಲಾ ನಿಷ್ಕರುಣಿ ನಿನ್ನೆಂದ ||೧೩|| ಭಟನು ಸಾನಿರಲುಭಯ
 ರಾಯರ | ಕಟಕದೊಳಗಿನ್ನಾವನೆಂದು | ಬೃಟಿಯ ನುಡಿಗಳ ನುಡಿದು ಬಾಚಿದೆ ಕೌರವನ ಧನವ ||
 ಭಟನು ಫಲುಗುಣನಹನು ತೋರಾ || ಪಟುತನವನೆಲೆಯಪಟಯಸ್ತ್ರೀ | ಪಟನೆ ಪಪ್ಪಲನಾದೆ
 ಯೆಂದನು ದ್ರೋಣಸುತ ನಗುತ ||೧೪|| ಆಗಳೇರಿಸಿ ನುಡಿದನುಚಿತಾ | ನೀಗಳೇನಾಯಿತ್ತು ನುಡಿಗಳ
 ತಾಗನರಿಯದೆ ತರಿತುಗೆಡೆವರೆ ಗರುವರಾದವರ || ಈಗಳಾವ್ವಾರು ವರೈ ಕತ್ತಿಯ | ನಾಗ ನಿನ್ನರ್ಜನನ
 ತುರುಗಳ | ಬೇಗ ಮರಳಿತಿ ತಂದು ತೋರದೆ ಮಾಣೆ ವಿಟವೆಂದ ||೧೫|| ಎಲವೊ ಗರುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ
 ಸಾಮುವ | ಕಲಿಸಿ ಬಳಿಕಾಕೋಲಮಕ್ಕಳ | ಬಲದಿ ಬದುಕುವಕ್ಕಪಣವೃತ್ತಿಯ ನಿಮ್ಮಕೂಡೆಮಗೆ
 ಕಲುವೇತಕೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂದ | ದಲಭುಭುಜಬಲ ಭಾನುಸುತ ಕಡು | ಮುಳಿದು ಫಡಫಡ ಪಾರ್ಥ
 ಮೈದೋರನುತ ಮಾರಾಂತ ||೧೬|| ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥ ನಿಲುನಿಲು | ಮುತ್ತಯನ ಹಾರುವ
 ರನಂಜಿಸಿ | ಹೊತ್ತುಗಳೆದರೆ ಹೋಹುದೇ ಕೈದೋರು ಮೈದೋರು || ತೆತ್ತಿಗರ ಕರೆ ನಿನ್ನ ಬೇರೈ
 ನು | ಕಿತ್ತು ಕಡಲೊಳು ತೊಳೆವರಿಪುಭಟ | ಮೈತ್ಯುವಲಯಾ ಕರ್ಣನೆನುತಿದಿರಾಗಿ ನಡೆತಂದ
 ||೧೭|| ಉಂಟು ನೀನಾಹವದೊಳಗೆ ಗೆಲ | ಲೆಂಟೆದೆಯಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕೋಲುವ | ರುಂಟೆ ವಿರರು
 ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬವಳಕಟಕದಲಿ || ಟೆಂಟಣಿಸಿದಿದಿರಾಗು ನಿನ್ನಯ | ಸುಂಟಿಗೆಯನಿತ್ತಬಿಳಭೂತದ
 ನಂಟನರ್ಜನನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆನು ಕರ್ಣಕೇಳಂದ ||೧೮|| ಚಕಿತಚಾಪರು ಗಾಢಬದ್ಧ | ಭುಕ್ತುಟಭೀಷಣ
 ಮುಖರು ರೋಷ | ಪ್ರಕಟಪಾವಕವಿಸ್ಫುಲಿಂಗರು ಹೊಕ್ಕು ಸಮತಳಿಸಿ || ವಿಕಟಶಾಯೋತ್ಕಟಮ
 ಹಾಸಾ | ಯಕರು ನಿಷ್ಕುರಿಸಿಂಹಗರ್ಜನ | ವಿಕಳಿತಾಚಲಸನ್ನಿವೇಶರು ಹೊಕ್ಕು ತರುಬಿದರು ||೧೯||
 ಪೂತುರೇ ಬಿಲುಗಾರ ಮರುರೇ | ಸೂತನಂದನ ಬಾಣರಚನಾ | ನೂತನವಬಿಲುವಿದ್ಯೆ ಭಾರ್ಗವ
 ಸಂಪ್ರದಾಯವಲಾ || ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ನಮ್ಮಬಲಮೆಗ | ಳೇತರತಿಶಯವೆನುತ ಸರಳನ | ಸೇತುವನು
 ಕಟ್ಟಿದನು ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೨೦|| ಮೇಲುಗೈಯಹೆ ಬಿರುದರೊಳು ಬಿ | ಲ್ಲಾಳು ನಿನ್ನಹೆ
 ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಭಾಳನೆತ್ತನೆ ಗರುಡಿಯಲ್ಲಾ ಕಲಿತಮನೆ ನಿನಗೆ || ಕೋಲು ನಮ್ಮವು ಕೆಲವು ಸಮ
 ಗೈ | ಯಾಳೆ ನಿಮಗಾವೆನುತ ನೋಟಕ | ರಾಲಿ ರ್ಪುಂಞ್ಞಿಂಪಿಡೆ ಕರ್ಣತುಡುಕಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ
 ||೨೧|| ಅಹಹ ಫಲುಗುಣ ನೋಡಲಮ್ಮೆನು | ಬಹಳಬಾಣಾದ್ಯೈ ತವಾದುದು | ಮಹಿ, ಮಹಾದೇ
 ವೆನುತ ಸಾರಥಿ ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುಖವ || ರಹವ ಮಾಡಬಿಲವೊ ತನಗಿದು | ಗಹನವೇ ನೋಡನು
 ತ ನರನತಿ | ಸಹಸದಲಿ ಕೆದುದನು ಕರ್ಣನ ಬಾಣಪಂಜರವ ||೨೨|| ವಿರನಲ್ಲಾ ಬನದರಾಜಕು |

ಮಾರನೆಲ್ಲಾ ಕೌರವನ ಬಡಿ | ಹೋರಿಯಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರೈ ದಿಟವೇಕಚಕ್ರದಲಿ || ನಾರಿಯರ ಪಾಟಕ
 ದಚೋಹವ | ನಾರು ತೆಗೆದರು ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಗೇ | ಶೌರಿಯದಸಿರಿಯಂತೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಕರ್ಣ
 ||೨೩|| ಬಲುಗಡಿಯನಹೆ ಬೇಟೆಗಾರರ | ಬಳಗವುಳ್ಳವನಹೆ ವಿರೋಧಿಯ | ದಳಕ ನೀನೊಡ್ಡುಳ್ಳಭಟನ
 ಹೆ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಲಿ || ತಲೆಯ ತೆರುವವನಹೆ ಕುಭಾಷೆಗೆ | ಮುಳಿವವರು ನಾನಲ್ಲ ಸೈರಿಸು | ಬಳಿ
 ಕೆನುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಸುರಿದನು ಸರಳಸರಿವಳೆಯ ||೨೪|| ಅದ್ದನೋ ಬಾಣಾಂಬುಧಿಯಲೊಡೆ | ಬಿದ್ದ
 ನೋ ವಿತಳದಲಿ ಮೇಣ್ಣಿಧಿ | ಕದ್ದನೋ ಕೈವಾರವೇತಕೆ ಕಾಣೆವೆನುತನಾ || ತಿದ್ದಿತಾತನದೆಸೆ ನದೀ
 ಸುತ | ನಿದ್ದನಾದೊಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹೊದ್ದಹೇಳೆಂದೊದರುತಿರ್ದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೨೫||
 ಇಡಿದಮೋಡದಮುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇ | ಲೊಡೆದು ಮೂಡುವರವಿಯವೊಲ್ವೆರೆ | ಕಡಿದು ಶರಸಂಜರ
 ವ ಮುಸುಕಿದನರ್ಜುನನ ರಥವ || ನಡುಗಿದನು ಮೈರಾಟ ಹಯವಡಿ | ಗಡಿಗೆ ನೊಂದವು ಹನುಮನಂ
 ಬರ | ಮೊಡೆಯೆ ಬೊಬ್ಬಿದನು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೨೬|| ಸೋಲವಾಯಿತು
 ಕರ್ಣಗೆಂಬರ | ನಾಲಗೆಯ ಕೊಯ್ತೊಲವೊ ಮರುಬಿ | ಲ್ಲಾಳುರಾಯನ ಪಟ್ಟದಾನೆ ವಿರೋಧಿಭೂ
 ಪತಿಯಾ || ಭಾಳದಕ್ಕರ ತೊಡೆಯಿತೋ ತೆಗೆ | ಕಾಳಗವನೆಂದಖಳ ಕುರುಬಲ | ಜಾಲ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ
 ಕರ್ಣ ಮೆರೆದನು ಬಿಲ್ಲಬಲುಮೆಯಲಿ ||೨೭|| ಅರಿಭಟನ ಶರಜಾಲವನು ಸಂ | ಹರಿಸಿದನು ನಿಮಿಷ
 ದಲಿ ಫಲುಗುಣ | ನೆರಡುಶರದಲಿ ಸಾರಥಿಯನ್ನೆದಂಬಿನಲಿ ಹಯವ || ಶರಚತುಷ್ಟಯದಿಂದ ಕರ್ಣ
 ನ | ಕರದ ಬಿಲ್ಲನು ಕಡಿಯೆ ಭಗ್ಮಾ | ತ್ಕರುಷಭಂಗಿತನಾಗಿ ಮುರಿದನು ಮೋನದಲಿಕರ್ಣ ||೨೮|| ಓ
 ಟವೇ ಯಪಜಯದ ಬೊಡ್ಡಿಯ | ಬೇಟವೇ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿರೈ ಮೊಳ | ತೋಟಗೊತ್ತಾಳಹುದು ನಾಲಗೆ
 ಯಿಗಳೇನಾಯ್ತು || ಲಟವಿಕಭೂಪತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ || ಕೂಟಣಿಗರೊಗ್ಗಾಯ್ತು ತೆಗೆ ಮರು |
 ಳಾಟವಿನ್ನೇಕೆನುತ ಪಾರ್ಥನ ಶಾಗಿದನುದ್ರೋಣ ||೨೯|| ಇದಿರುಗೊಳ್ಳೈ ಪಾರ್ಥ, ವಿಸ್ತರ | ಗೆದಟು
 ತನವೆಲ್ಲಿಯದು ಕರ್ಣನ | ಸದೆಬಡಿದಕಾಹಸಕೆ ಹಿಗ್ಗಿ ದಿರೆವ್ವು ಕೈಗುಣವ || ಕದನದಲಿ ನೀ ನೋಡು
 ಕೈಸಾ | ರಿದವು ಗಡ ಕಾವಾಂ ಹಿಡಿದ | ಗ್ಗದಶರಾವಳಿಯದರಪರಿಯಂತೆಮಗೆ ತೋರೆಂದ ||೩೦|| ಇ
 ದಿರುಗೊಂಡೆನು ವಂದಿಸಿದೆನೆ | ಮೃದಯ ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಲಿ | ವಿದಿತವೆನಗೀವಿದ್ಯೆ ನೀ
 ವ್ಯಾಮಾಂ ಮುರವೈ || ಹೃದಯ ನಿಮ್ಮದು ಕಾಳಗಕೆ ನಿ | ಮ್ಮಿದಿರೊಳಾಳೇ ತಾನು ಕರುಣಾ | ಸ್ವದ
 ರು ನೀವೆಂದೆಚ್ಚ ನರ್ಜುನನವರೋಹರಕೆ ||೩೧|| ವಿನಯವುಚಿತವೆ ತತ್ತಸಮರದ | ಮೊನೆಯೊಳಾರಿ
 ದಿರಾದೊಡಿಬವುದು | ಜನಪಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವದು ಸಾಕುಳಿದಮಾತೇನು || ತನುಜ ಸ್ಥರಿಸುಸೈರಿಸೆಂದೆ |
 ಚ್ಚನು ನಿರಂತರಬಾಣವರುಷವ | ನನಿಮಿಷಾವಳಿ ಪೂತುರೆನೆ ಕೈದೋರಿದನು ದ್ರೋಣ ||೩೨|| ಭಾ
 ವಿಸಲ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲಿ ಬೇ | ರಾವುದತಿಶಯವುಂಟು ನೀವೆನ | ಗಾವಪರಿಯಲಿ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿ
 ಸುವೆನವನು || ನೀವು ನೋಡುವುದೆನುತ ನರನೇಸ | ಲಾವುದೆಂಬರವಾವುದವನಿಯ | ದಾವುದರಿಬಲವೆನ
 ಲು ಹಬ್ಬಿತು ಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ ||೩೩|| ವಿಷಯಲಂಪಟತನದಲೊಪ್ಪಿ | ಮಿಸಿದವೆಷ್ಟುತ್ಥಾ ಮನನು ನ |
 ಮೈಸವಮೋಹದಕಂದನೈಯೆಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನೆಮಗೆ || ಎಸುಗೆಗಾರರದಾರಿಗೀಶರ | ವಿಸರ ಸಂಭವಿಸು
 ವುದಿದಾರಿಗೆ | ವಿಷಮವೀರನ ಕೈಯ ಚಳಕವಿದೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೩೪|| ಎನುತ ಸುರಿದನು ಸರಳ

ಸಾರವೆ | ನೆನಲಗರ್ಭದ ಬಾಯಧಾರೆಗೆ | ಳನಿಲಗರ್ಭದ ಗರಿಗಳೆನಿಯಗರ್ಭಮಿಂಟೆಗಳ || ಮೊನೆ
ಯ ಬಂಬಲುಗಡಿಯ ಹೊಗನ | ತನಿಹೊಗೆಯ ಹೊದರುಗಳ ಪುಂಬ | ಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟಣೆ ಮಿಗ
ಲು ಕವಿದವು ದ್ರೋಣನಂಬುಗಳು ||೩೫|| ದೇವಭಾರವ್ವಾಜ ಬಲುವಿ | ದ್ಯಾವಿಷಯನವರುದ್ರ ಘನ
ಶಸ್ತ್ರವಳಿನಿವಾರಣನೂತನಕಮಲಭವ ಯೆನುತ || ಕೋವಿದನ ಶ್ರತಿಮಿರವನು ಗಾಂ | ಡೀವಿ
ಯಗಣಿತಬಾಣಧಾನುಕ | ರಾವಳಿಯಲೆಪಹರಿಸಿದನು ಸುರರಾಜಸುತ ನಗುತ ||೩೬|| ಹಿಳುಕನೀಡು
ದೊ ಗಗನವೆಂಬಿನ | ಜಲಧಿ ಜರಿದುದೊ ಪಾರ್ಥನೆಂಬ | ಗ್ಗಳವಿರಿಂಚನ ಬಾಣಸ್ಪಷ್ಟಿಯೊ ಬಲ್ಲನಾ
ವನನು || ಇಳೆಯ ಮರ್ತ್ಯರು ತಿವತಿವಾ ತೆಗೆ | ಫಲುಗುಣಗೆ ಸರಿಯೆಂಬವರಬಾ | ಯ್ವುಳಿವುದೋ
ಗುಣಕೇಕೆ ಮತ್ತರವೆಂದುದಮರಗಣ ||೩೭|| ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣದಲಿ ಬಸ | ವಳಿಯೆ ಸಾರಥಿ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ | ತೊಲಗಸಿದನಾರಥವನಿತ್ತಲು ಕರ್ಣನೀಕ್ಷಿಸಿದ || ಎಲೆಲೆ ಕಟಕಾಚಾರ್ಯ ಗೆಲಿದ
ನು | ಫಲುಗುಣನನ್ನೇನು ಕೌರವ | ಬಲದಹಗೆ ಹರಿವಾಯ್ತು ರಾಜಾಭ್ಯುದಯವಿನ್ನೆಂದ ||೩೮||
ಫಡಫಡಲವೋ ಕರ್ಣ ಸಾರಥಿ | ಮಡಿದೊಡೇನಮಸೋಲವೇ ಕಾ | ಳ್ಗೆಡೆಯದಿರು ನೋಡಾದೊಡ
ಯ್ಯನೆ ಹರಿಬದಾಹನವ || ನುಡಿಗೆ ತೆರನಾಯ್ತೆಂಬಬಲ್ಲರ | ಬೆಡಗನೋಡನುತುಗ್ರಚಾಪವ | ಮಿಡಿ
ದು ಮಂಡಿಸಿ ಹರನ ಹೋಲುವಸುಭಟ ಮಾರಾಂತ ||೩೯|| ಅವುದ್ಯ ನೀನರದಬಿಲುವಿದ್ಯಾವಿಷಯಘನ
ಚಾಪವೇದಾ | ಧಾರವಳಿಯುಶರಮೌಕ್ತಿ ಕೋಪನ್ಯಾಸವೆಂತೆಂತು || ಕೋವಿದರ ಭೂಸುರರ ಯುಕ್ತಿ
ಯ | ನೀವು ಕೊಂಡಿರೆ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಭಾವಗೋಷ್ಠಿಯ ಬಲ್ಲೊಡರಿಯೆಂದೆಚ್ಚ ನರ್ಜನನ ||೪೦|| ಅ
ಕ್ರಮವತಿರಿಭುವನವಿದ್ಯಾಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೆಂದು ನೀವೀ | ವಿಕ್ರಮದ ಮಾತಿನಲಿ ಮೇಗರೆ ಮೆರವಭಟರು
ಗಳೇ || ಶಕ್ರನಳುಕುವಬಾಮಬಲವು | ಚಕ್ರದೊಳೆಗಿನ್ನಾರಿಗುಂಟಿದು | ವಕ್ರಭಣಿತೆಗೆ ಸಲುವುದಶ್ವ
ತ್ಥಾಮನನುತೆಚ್ಚ ||೪೧|| ಅರ್ಜನನ ಶರವಿದ್ಯೆವಿವರಿಸೆ | ದುರ್ಜಯವಲಾ ಗರುವತನದಲಿ | ಗರ್ಜನಿ
ದೊಡೇನಹುದೆನುತ ಗುರುಸೂನು ಹರುಷದಲಿ || ನಿರ್ಜರರು ಮರುಭಾಪುರೆನಲಾ | ವರ್ಜಿಸಿದತಿರುವಿ
ನಲಿ ಸಂಗರ | ನಿರ್ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನೆಸಲು ಕಣೆಗಳು ಕವಿದವಂಬರಕೆ ||೪೨|| ಗುರುತನೂಜನಲಾ ವಿಭಾ
ಡಿಸಿ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಲುಬಹುದೆ ನೋಡು | ತ್ತರಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯಶರಧಿಯ ಗುಂಪಿನತಿಬಲರ ||
ಹರನ ಸರಿದೊರೆಯಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಧರರು ಮರ್ತ್ಯರೊಳಾರು ಲೇಸೆಂ | ದುರುಳೆಗಡಿದನು ಪಾರ್ಥ
ನಶ್ವತ್ಥಾಮನಂಬುಗಳ ||೪೩|| ಗುರುಸುತನ ಶರಜಾಲವನು ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಮೆಗುಳಸ್ತ್ರಾಘವನು ವಿ |
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ ಸರಳುಗಳ ಸವರಿ || ತರಣಿಬಿಂಬವ ನಭವಹೂಳ್ಳಿದು | ಗುರುಸುತನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಂತಿ | ಬೃಗಿಗೆ ಸಮಬಲವಾಗಿ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ರಣಕೇಳಿ ||೪೪|| ತೀರವರ್ಜನನಂಬು ರಣದ
ಲಿ | ತೀರಿಡೆವು ಗುರುಸುತನ ಶರಕ್ರ | ವಾರವೇ ಕೈಗುಂದಿ ನಿಂದನು ದ್ರೋಣನಂದನನು || ಮೇರು
ಮೊಗದಿರುಹಿತ್ತಲಾ ರಣ | ಧೀರನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಸೋತನು | ಸಾರೆನುತ ಕೃಪನುರುಬಿದನುತರುಬಿದನು
ಫಲುಗುಣನ ||೪೫|| ತಂದೆಮಕ್ಕಳು ಸೋತರಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುಯ್ಯಾನದಿರು ನಿಲುನಿ | ಲ್ಲೆಂದು ಕೃ
ಪೆನಡಹಾಯ್ದು ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ತರುಬಿದನು || ಬಂದಪರಿ ಲೇಸೆನುತ ಫಲುಗುಣ | ನೊಂದು ಕವೆ
ಲಂಬಿನಲಿ ಗುರುಗಳಿ | ಗಿಂದು ವಂದಿಸಬೇಕೆನುತ ಕೀಲಿಸಿದನಾರಥವ ||೪೬|| ತರಹರಿಸಿ ಶರವೈದರಲಿ

ಸಂ | ಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದೆಚ್ಚೊಡೀತನೆ | ತುರಗವನು ತಾಗಿದವು ನೊಂದವು ರಥದ ವಾಘೆಗಳು || ಕೆರೆ
 ಳಿ ಫಲುಗುಣನರ್ಥಚಂದ್ರದ | ಸರಳಿನಲಿ ಸಾರಥಿಯ ತುರಗವ | ಕರದಬಿಲ್ಲನು ಕಡಿಯೆ ತೊಲಗಿದನಾ
 ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ ||೪೭|| ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಗುರುಸುತ | ರಲಘುಭುಜಬಲಕೃಪನು ಹೊಕ್ಕಿರಿ | ದ
 ಳುಕಿದರು ಮರುಭಾಪುರೆಂತುಟೊ ಪಾರ್ಥನಗ್ಗಲಿಕೆ || ಗೆಲುವನೊಬ್ಬನೆ ನಮ್ಮಬಲದಲಿ | ನಿಲುಕಿ
 ಹಿಂಗುವಸುಭಟರಿನಿಬರು | ಸುಲಭವೆಮಗೀಸೋಲವೆಂದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೇ ||೪೮|| ಬಾಯಬಿ
 ಟ್ವುದು ಸಕಲ ಕೌರವ | ರಾಯದಳವಡಮುಖದಲಧಟರು | ಹಾಯಿದರು ತಪಪೇನು ತೆರದರಸಾಯ್ತು
 ಕುರುಸೇನೇ || ಕಾಯಬೇಕ್ಕೊಡೆನುತ ವರಗಾಂ | ಗೇಯ ಚಾಪವ ಮಿಡಿದು ಬೆರಳಲಿ | ಸಾಯಕವ ತೂ
 ಗುತ್ತ ತಡೆದನು ಪಾರ್ಥನುರವಣೆಯ ||೪೯|| ಓಡಿದವರೆಲ್ಲಲಿ ಧೈರ್ಯವ ಮೂಡಿತಚ್ಚಾಳೊಗ್ಗ ನಲಿ ಮು
 ರಿ | ಗೂಡಿತಬ್ಬರ ಮಗುಲೆ ನಿಬ್ಬರವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕೂಡೆ ಗಲಗಟ್ಟುತ್ತ ಚತುರ್ಬಲ | ಜೋ
 ಡುಮೂಡಿತು ಕಪಿದುದೀತನಕೂಡೆ ಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಯಬಹಳರಭಸದಲಿ ||೫೦|| ತೊಲಗು ರಾಯಪಿ
 ತಾಮಹನ ಖತಿ | ಬಲುಹು ತೆತ್ತಿಗರಹರೆ ರುದ್ರನ | ನಳಿನನಾಭನ ಕರಸು ನೀ ಶಿಶು ಸಾರುಸಾರನುತ ||
 ಉಲಿವಬಳಿಯಮಹಾರಥರ ಕಳಿ ಕಳೆದ ಕಹಳೆಯಪಾಠಕರ ಗಾವಳಿಯಬಿರುಬಿನ ಬಹಳಶಯಲೈತಂದ
 ನಾಭೀಷ್ಠ ||೫೧|| ಪೂತುರೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಭುವನ | ಬ್ಯಾತನಾದ್ಯ ಕಂದ ದ್ರೋಣನ | ಸೂತಸುತಕೃಪಗು
 ರು ತನೂಜರ ಗೆಲಿದೆ ಬಳಿಕೇನು || ಬೀತುದೇ ನಿಮ್ಮವಧಿ ಕುರುಕುಲ | ಬಾತವನು ಹರೆಗೆಡಿದು ನಿಮ
 ಯ ಭೂತಳವನಾಳುವಿರೆ ನಿವೆಂದೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಠ ||೫೨|| ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ | ಪೆಮ್ಮಸಿರಿ
 ಬೇರೆಮಗೆ ಕಾಳಗ | ದೆಮ್ಮಗೆಯ ವಿಕ್ರಮದ ವಿವರಣವಿದ್ಯಫಲಿಸುವುದೇ || ಬಿಮ್ಮ ಬೀಸರವಹುದೆ ನಿ
 ಮ್ಮಯ | ಸೊಮ್ಮಿನವರಿಗೆ ಬೇರರರಾಜ್ಯದ ಹೆಮ್ಮತಾನಮಗೇಕೆನುತ ಕ್ರಿಯೋಡನೆ ನರನೆಚ್ಚ ||೫೩|| ಎ
 ನಲು ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣವನು ಖಂ | ಡಿಸುತ ಸೂತನ ನೆರಡರಲಿ ಕೀ | ಲಿಸಿದನೈವಂಬಿನಲಿ ಹನುಮನ ರ್ಷ
 ಣೆಯನೊಡೆಯೆಚ್ಚ || ನಿಶಿತಶರವೆಂಟರಲಿ ಕವಚವೈ ಕುಸುಂದರಿದನು ನರನ ವಕ್ತದ | ಬಿಸುಗೆಬಿಡೆ
 ಮೂರಂಬಿನಲಿ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬರಿದ ||೫೪|| ಅರಿಯಶರಹತಿಗುತ್ತರನ ತನು ಬಿರಿಯೈ ಬಸ
 ಳ್ಳಿದನು ಕಪಿಶ್ವರನೊರಲಿದನು ರಾವಣನ ಗಾಯವ ನೆನೆದನಟಗಡಿಗೆ || ಮರೆದ ಮೂಗದಸೂತನನ
 ನಾ ಲೈರಡು ಗಳಿಗೆಯ ಬೀಸಿ ಮೂಗಿನೊಳೆರಲ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನೆತ್ತಿದನಳುಕಿದುತ್ತರನ ||೫೫|| ಕವಳ
 ವಿದಕೋ ಬಾಣಶಾಸ್ತ್ರ | ನಿವಹಧಾರಾಸ್ತಂಭವಿನ್ನಾ | ಹವದೊಳೆಂಬದಿರೆನುತ ಕೊಡಲುತ್ತರನ
 ದುಗುಡದಲಿ || ಬವರದಾದಿಯನರಿಯದನ ಕೊಂ | ದವನು ನೀನೋ ಭೀಷ್ಮನೋ ಯೆನ | ಲವನ ನ
 ಡಿಗರ್ಜನನು ನಗುತಸರಾಧವುಂಟೆಂದ ||೫೬|| ಹದುಳಿಸಿನ್ನಂಜದಿರು ಬಾಣಾ | ಘದ ವಿದಾರಣ ವಿ
 ದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಲೆದೆಬಿಡು ತಾನೊಂದೆನಿದೆ ನೋಡೆನ್ನ ಗಾಯವನು || ಬದೆದುಕೊಳುತ್ಯಧಾನೆ ಸಿಂಧ
 ದ | ತುದಿಯ ಹನುಮನು ವಜ್ರಮಯದೇ | ಹದಲಿ ನೆಟ್ಟವು ಕೋಲು ಮುನಿದೊಡೆ ರುದ್ರನೀಭೀಷ್ಮ |
 ಎಂದು ಮೂರಂಬಿನಲಿ ಗುಗಾ | ನಂದನನ ಮುಸುಕಿದನು ಸಾರಥಿ | ನೊಂದನಾಧ್ಯುಜದಂಡವುಡಿದುದು
 ರಥ ವಿಸಂಚಿಸಿತು || ಮುಂದುಗಟ್ಟನು ಭೀಷ್ಮನಹುದೋ | ಕಂದಯೆನುತಾರಂಬಿನಲಿ ಖತಿ | ಯಂ

ದುದು ಅರುಣಮಯುಜಲ | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ನಿಂದು ತೊಟ್ಟನು ನರ ಮಹಾಶರವ || ತರಿದನೆಡೆಯ
 ಲಿ ಭೀಷ್ಮನುರೆ ಬೋ | ಬಿಬಿದು ಬಳಿಕಾಗ್ನೇಯಬಾಣವ | ಗಲಯವುಂತ್ರಿಸಿ ಹೂಡಿದನು ಕುರು
 ಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ||೫೯|| ವರುಣ ಬಾಣದಲಸ್ತ್ರವನು ಸಂ | ಹಂಸಿದನು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನೊಬ್ಬ | ಬ್ಬ
 ರು ಪರಾಜಯ ರೋಷಪಾವಕ ಏಸ್ಥಲಿಂಗತರು || ಹಂಸಿದರು ಕೌಬೇರಮಾರುತ | ನಿರುತಿ ಯ
 ಮ ಪುರುಹೂತ ಶಂಕರ | ಪುಪುಯ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರವನು ಗಾಂಗೇಯ ಫಲಗುಣರು ||೬೦|| ಮವೆ
 ತುನಿಲುಮೊಡೆ ಭೀಷ್ಮನಲ್ಲದೆ | ಕೆಲರು ಪಾರ್ಥನ ದಿವ್ಯ ಬಾಣಾ | ವಳಿಯ ಗಾರಾಗಾರಗಿನ್ನೀ ಭೀಷ್ಮ
 ನುರುವಣೆಗೆ || ಕಲಿಧನಂಜಯ ನಲ್ಲದಿದಿರಲಿ | ನಿಲುವರುಂಟೇ ಭುಜಗ ಸುರನರ | ರೋಳಗೆ ಕೆಲರೆಂ
 ದಿಂದ್ರ ನುಡಿದನು ಬೆರಳನೊವೆದೊವೆದು ||೬೧|| ಪೂತುಪಾಯಕುಪಾರ್ಥ ಬಿಲು ವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯ
 ದಲಿ ಭೀಷ್ಮನೀಪುರು|ಹೂತನಮರಾರಿಗಳಮಿಕ್ಕರಲಾಮಹಾದೇವ || ಈತಗ್ಗಲು ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಹಿಂದೆ
 ಮ | ಹೀತಳವ ಕದ್ಲೊಯ್ವನೇ ಖಳ | ಸೀತೆಬನದಲಿ ನವೆವಳೇ ಯೆನುತಿದು|ದೆಮರಗಣ ||೬೨||
 ಹಿಂದೆ ಕರ್ಣನ ಕೈಮೆಯನು ಗುರು | ನಂದನನಬಿಲುಗಾರತನವನು | ಮಂದರೋಪಮ ಧೈರ್ಯವಾ
 ಚಾರಿಯನ ಪುಣತಿಯ || ಇಂದು ಕೃಪನಗ್ಗಲಿಕೆಯನು ನಲ | ಪಿಂದ ಕಂಡನಿಪಾರಪುಯ | ಲ್ಲೆಂದ
 ನುತ್ತರನರ್ಜನಗೆ ಗಾಂಗೇಯನುರವಣೆಯ ||೬೩|| ಎನೆಕುಮಾರಕ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ | ಜ್ಞಾನನನಾತ
 ನ ತೋರತೋಳಿನ | ಬನವಕಡಿದನು ವಿರಭಾರ್ಗವರಾಮನತಿಬಲನು || ಮುನಿದು ಮಲೆತೊಡೆ ಭೀಷ್ಮ
 ನಾತನ | ಮನಕೆ ಭೀತಿಯ ನಿತ್ತನೀತನೊ | ಳೆನಗೆ ಸುನೂಕುವದೆ ಕಾಳಗವೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೬೪||
 ಮತ್ತೆಗಂಗಾಸೂನು ಪಾರ್ಥನ | ತೆತ್ತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ರಥ | ಕಿತ್ತುಮಗುಚಲು ಮೂರು ವಜ್ರಾ
 ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕೇಲಿಸಿದ || ಹುತ್ತಕುರುಗನು ಬಗಿದು ಹೊಗುವವೊ | ಲುತ್ತರಿಸಿದವು ಸರಳು ಮಿಗೆ ಧೃ
 ತಿ | ವೆತ್ತು ಫಲುಗುಣನವರ ನಚ್ಚನು ಹತ್ತುಬಾಣದಲಿ ||೬೫|| ನರನಶರದಲಿ ಭೀಷ್ಮನೆದೆತನು | ಬಿ
 ಬಯೆ ಮೈಯೂಂಪಿಸಿತು ಸಲೆ ತರ | ಹರಿಸಲರಿಯದೆ ಮಲಗಿನಿಂದನು ರಥದ ಕಂಬುಗೆಯ || ಅರರೆ
 ಸೋತನು ಭೀಷ್ಮನಿನ್ನೀ | ನುರಿದುದೋ ಕುರುಸೇನೆ ಯಾವೆಡೆ | ದೊರೆಯನುತ ಬಾಯ್ವಿಡಲು
 ಕೌರವರಾಯ ಮಾರಾಂತ ||೬೬|| ಸೀಳುನಾಯ್ಕಳ ಬಾಯಕೆಲಬಲ | ದಾಳಹಂಗನ ಮೊರೆಯೆ ಸು
 ಭಟರ | ಸೋಲವದುರಾಯರಿಗೆ ಸೋಲವೆ ನೂಕುನೂಕಿನುತ || ಕೋಲಹೊದೆಗಳ ಕೆದರಿಸಿಂಧದ |
 ಮೇಲೆಹಾವನುಹಾಯ್ಕಿಸಾರಥಿ | ಮೇಳವೆಸಲೆವನಿಪನ ರಥವನು ನೆರೆದುದತಿರಥರು ||೬೭|| ಕಲಕಿ ಕೆ
 ದರಿದ ಬಲಜಲಧಿಯೊ | ಬ್ಬಳಿಗೆಬಂದುದು ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆ | ಗಳವಿಡಾಯಿಯಲಿಕ್ಕಿರಿವೆ ನಿಸ್ಸಾಳಕೋ
 ಟಿಗಳ || ಉಲಿವಕಹಳೆಯ ಬೈಗುಳಡಗೈ | ತಳದಬಾಯ್ಬಲಗೈಯನೊವೆವುತ | ಬಳಿಕ ಭಟ್ಟರು ಹೊಗೆ
 ಳಿದರು ಕೌರವನ ಬಿರುದುಗಳ ||೬೮|| ಬಗ್ಗು ಮುರಿಯದೆ ಸೇನೆಮೊಳಗುವ | ಲಗ್ಗೆ ವರೆಯಲಿ ಹಣನ
 ತುಳಿದೊಡೆ | ಮುಗ್ಗಿಕವಿದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮೊಗದಸನ್ನೆಯಲಿ || ಹುಗ್ಗಿ ಗರಬಲು ಹುರಿಯನಿಗು
 ಚುವೆ | ನೆಗ್ಗುವೆನು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಸೇನೆಯ | ನೆಗ್ಗದಲೊಳಿಕ್ಕಿದನು ಫಲುಗುಣನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ
 ||೬೯|| ವಿರರಿದಿರಹ ಹೊತ್ತು ರಣವೈ | ಲಾರರಾದರು ಮರಳಿತೆಗೆವುದು | ಭೈರವನ ಸಾರೂಪ್ಯ
 ನಾದರು ಪೂತಮರುರೆನುತ || ಕೌರವನು ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ನುಡಿ | ಹೋರೆಹದಿರಿನೊಳವಗಡಿಸಿ ಹೊಂ |

ದೇರದುವ್ವಾಳಿಸುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಫಲಗುಣನ ||೨೦|| ಬಾಲವೃದ್ಧರ ವಿಪ್ರರನುನೀ | ಕಾಳಗ
 ದೊಳೋಡಿಸಿದನೆಂದೇ | ಮೇಲುಪೊಗಿನಲಿರಲು ಬೇಡಲೆಪಾರ್ಥ ಮರುಳಾದ್ಯ || ಅಳಿದವಿಂನಿ ರಾ
 ಜ್ಯವಲ್ಲದೆ | ಮೇಲೆಧರಣಿಯ ಬಯಸಿದೊಡನಿವು | ಗಾಳಲೀವೆನೆ ಹೋಗುಹೋಗಾರಣ್ಯಕನುತಚ್ಚ
 ||೨೧|| ಗಾರುಗಡೆಯದಿರೆಲವೊ ಸತ್ಯವ | ಮಾರಲವ್ಯದೆ ಲೋಕ ನಿನ್ನನು | ದೂರಬೇಕೆಂದಡವಿಂನೀ
 ಕೈವು ಹೊಲ್ಲೆಯೇನಿದಕೆ || ಜಾಲಹೋಯಿತ್ತವಧಿಯನ್ನೀ | ಮಾರಿಗಳಹುವ ನಿನ್ನಗಂಟಲ | ನೂ
 ರಿ ರಾಜ್ಯವ ತೆಗೆನೆ ಸೈರಿಸನುತ್ತು ನರನೆಚ್ಚ ||೨೨|| ಅರಿಯೇನಿನಲಿ ಮರುಳೆಗರುಡನ | ತರವಳಿಕೆ
 ಯಲಿ ಹಾವುಕನ್ನವ | ಕೊರೆದುಬದುಕುವುದೇ ವೃಥಾಕಕ್ಕುಲಿತನಿಗೇಕೆ || ತರಿದುತಿರಿಕಲ್ಲಾಡುವೆನು
 ನಿ | ಮ್ಮುರುವೆತ್ತೆವರ ಶಿರವನರ್ಜನ | ಬರಿದೆಗಳಹದಿರೆನುತ ಕೌರವರಾಯ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ||೨೩|| ಗರು
 ಡನಿನಹೆ ನಿನ್ನಪಕ್ಕವ | ಮುರಿದು ಹೆಡತಲೆಗಡಂಬೆನ್ನಲು | ಮುರಿಯೆ ದುವ್ವಾಳಿಸುವ ಮುರಂಪು
 ಳೆನ್ನ ನೀನರಿಯಾ || ತರಹರಿಸಿ ಕಲಿಯಾಗುಯೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕೌರವ ನೆಡೆಯನಗುಳಿದ | ನೆರಡು
 ಬಾಣದೊಳರೂಣ ಜಲದೊರೆತೆಗಳ ಕಾಣಿಸಿದ ||೨೪|| ನವನಿಕಾರಿಯವೆಲ್ಲಿನೀಗ | ಅವಯವದ
 ರಕುತದಲಿ ತೋದವು | ಜವವಳಿದು ಸಾರಭಯ ಸೂಚಿಸಿ ರಥವ ಮರಳಿಚಿದ || ಕವಿದನರ್ಜನ ನೋಡಿ
 ದರುಕೌ | ರವ ಪಲಾಯನವಕಟಕಟ ಪಾ | ಭರ್ವರ ಪಂತವೆ ಮರಳಿನಿಂದರು ಕೊಲುವುಬಲ್ಲೆಂದ ||
 ||೨೫|| ಮಾತುಹಳಸದ ಮುನ್ನುಕ್ಕುಗಳು | ಸೋತು ತೆಗೆದವೆಹೊಳ್ಳುವಾತಿದು | ನೀತಿಯೇ ಪರಪತಿಗ
 ಳಿಗೆ ಬಹುಭಂಗವನ್ವಯಕೆ || ಭೀತನೆಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿಮಡಿದನ | ಮಾತುಗಳಲಾಪುಣ್ಯ ಕಥನವು | ಭೂತ
 ಳಾಧಿಪ ಮರಳಿ ನೋಡೆನ್ನಾಣೆ ನೀನೆಂದ ||೨೬|| ಹುರುಳು ಗೆಟ್ಟುದು ಗರುವತನವೆಂ | ದರಸನಾಚಿ
 ದ ನಧಿಕ ಶೌರ್ಯೋ | ತ್ಕರುಪದಲಿ ಕಲಿಯಾಗ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ ಕಾಳಗಕೆ || ದೊರೆಯ ದುಗುಡ
 ವೆ ಕಂಡು ತವುತವು | ಗುರವಣಿಸಿದರು ಸಕಲ ಸುಭಟರು | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಸೇನೆ ನಿಚ್ಚಟರಳಿವ ನಿ
 ಶ್ಚಯಿಸಿ ||೨೭|| ನೊಂದನವನಿಪನೆಂದು ಪಾರ್ಥನ | ಕೊಂದು ತೋರುವೆ ನೆಂದರವಿಸುತ | ನೊಂ
 ದು ಕಡೆಯಲಿ ಮೊಳಗಿದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲುಬೇಡೆದು || ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಮಸಗಿದರು ಗುರು | ನಂದ
 ನನು ವೃಷಸೇನ ಸೈಂಧವ | ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳು ||೨೮|| ಗುರುಚ
 ಡಾಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ ನೊಮ್ಮಿಂ | ಗುರುವಣಿಸಿದನು ಬಾಹ್ಯಕನು ಭಾ | ಸುರ ಕಳಿಂಗ ಸುಕೇತು ಭೂರಿಶ್ರ
 ವನು ದುಸ್ಸಹನು || ನರನಮುತ್ತಿದೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ | ತೆರಳಿಕೆಯ ತೇರಿನಲಿ ಬಲಮೋ | ಹರಿಸಿ ಕ
 ವಿದುದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿತು ಕಲಿಧನಂಜಯನ ||೨೯|| ಅಂಗವಿಸಿತರಿಸೇನೆ ಲೋಕವ | ನುಂಗಿಯು
 ಗುಳುವ ಕಡಲುಭಾರ್ಗವ | ರಂಗಭೂಮಿಯ ತೊಳೆವ ಜಲಧಿಯ ಜೋಕೆಯಂದದಲಿ || ಭಂಗಿತರು
 ಮರುವಲಗೆಯಲಿ ಸ | ವಾರ್ಂಗ ಬಲಜೋಡಿಸಿತು ನಮ್ಮಳಿ | ವಿಂಗೆಹದನೇನೆನುತ ಮತ್ಸ್ಯನಸೂ
 ನು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೩೦|| ನೆರೆದತಿಮಿರದ ಧಟ್ಟುಸೂರ್ಯನ | ತೆರಳಿಚುವ ವೋಲ್ಮೇಘ ಘಟಿಗಳು | ಮು
 ರಿದು ಮೋಹರವೌಕಿಪವನನ ಸೆರೆಗಹಿಡಿದಂತೆ || ತೆರಳದೊತ್ತಂಬರಿಸಿ ಕುರುಬಲ | ಮೊರಲಿ ಹೆಣನನು
 ತುಳಿದು ಮೇಲ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಬರೆ ಸನ್ನೋಹನಾಸ್ತ್ರವ ಹೂಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ಎಸಲು ಸನ್ನೋಹನದ ಶರ
 ಪಸ | ರಿಸಿತು ಬಲದಲಿ ಬಹಳ ನಿದ್ರಾ | ವೈಸನ ವಿಹ್ವಲಿತಾಂತರಂಗರು ಮೈಯನೊಲಿದೊಲಿದು ||೩೧||

ಉಸುರಸಂಚದ ನಾಡಿಯವಗಾ | ಹಸಲು ಕೊರೆದರು ಗುರುಕಡುತ್ತಲೆ | ಮುಸುಕನಲಿ ನೆರೆ ತೆಕ್ಕೆ ಗಡದು
 ದು ನಿಖಳಕುರುಸೇನೆ ||೮೨|| ತನುವನೊಲೆವವು ದಡದಡುನು | ಗೊನೆಯ ಚೋಲಿಸಲಲ್ಲಿ ಮಡಿಗಾ |
 ಡಿನಲಿಕುಸಿದವು ಕೊರಳ ಮರಳಿಚಿ ಕೈಯ್ಯನೊಳಗಿಟ್ಟು || ತೊನೆದು ಕೆಡೆವವು ಚೋದರಾಗಳು | ಕ
 ನಲಿ ಕೆಡವರು ಗುರುನಬೀಜರ | ಘನಬಲಂಗಳೊಳಯ ತ ಕೋಟಿ ಗುರುಗಳೊಳಿದವು ||೮೩|| ದ್ರು
 ಗುಯುಗಳ ವರೆದೆರೆಯೊರೋಮಾ | ಳಿಗಳು ತೆಕ್ಕೆಯ ಸಾರೆ ಕೊರಳರೆ | ಮುಗುಳೆ ಹಿಂಗಾಲೊಂಡು
 ಖುರವನು ತೂಗಿ ಯೊಲೆದೊಲೆದು || ಬಿರುಹು ಸುತವೆ ಹೊನ್ನು ಮರ ಗೋ | ಡುಗಳ ಮೇಲಡಗ
 ಡೆದು ನಿದ್ರಾ | ಮುಗುದರಾದರು ರಾವ್ತುತರು ತೂಕಡಿಸಿದವು ತುರಗ ||೮೪|| ಬಿಲುಸೆಳೆಯೆ ಕೈದುಗಳು
 ಕೈಯಿಂ | ಚಲಿಸಲೊಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರತ್ತಲು | ಮಲಗ ಬೆಂಬತ್ತಳಿಕೆ ಬದಿಯೊಳಗಡಸಿ ತೋಳುಗಳ ||
 ತಲೆಯೊಳಾನಿಸಿ ಗುರುಗುರಿಸಿ ರಥ | ದೊಳಗೆ ಸಾರಥವೆರಿಸಿನಿದ್ರಾ | ಕುಳರುಚೋಮ್ಮಿನಮೇಲೆ ಮೈ
 ಮರತಿದರ್ಶಿತರಥರು ||೮೫|| ಸರಳಸೊಕ್ಕವ ಗಡಿಸಿಸಲೆ ಮೈ | ಮರೆದನಿತ್ತಲು ದ್ರೋಣ ರಥದಲಿ |
 ಪರಮ ನಿದ್ರಾಗುಪ್ತನಾದನು ತನ್ನ ಮಗಸಹಿತ || ಕರದಬಿಲುಶರ ಸುಯೆ ಕಂಗಳು | ಮುರಿಯೆ ಕ
 ಣನು ಕೆನ್ನೆಯೆದೆಯೊಳು | ದುರುಳ ದುರ್ಯೋಧನ ಸುತ ಪೃಷ್ಠಪುರಂದರಸೇನೆ ||೮೬|| ಸೆನೇ
 ಮೈಮರೆದೊರಗದಟನಿ | ಧಾನಲೊಗದರುಹುತ್ತ ನಿದ್ರಾ | ವರಾಸ ವಿಭ್ರಮಿಸಿತ್ತು ಬಲುಸಂಸಾರ
 ದಂದದಲಿ || ಏನಹೇಳುವೆ ನದನುಕದನದ | ಕಾನನದೊಳಿತಿ ರಥರು ಮುಯು | ಹೀನಬಲಸನ್ಮೋಹನಾ
 ನ್ತದಬಾಧೆಗಳಾಗಾಯ್ತು ||೮೭|| ಕನಸುಮೇಣಚ್ಚರು ಸುಷುಪ್ತಗ | ಕೆನಿಪವಸ್ಥಾ ತ್ರಿತಯದಲಿ ಜೀ
 ವನುಏಪಂಚಿಸಿಬೀಳ್ವನಲ್ಲದೆ ಶರಕೆ ಸಿಲುಕುವನೇ || ಇನಿತು ಬಲತೂಕಡಿಸಿಝೂಂಪಿಸಿ | ತನಿಗಡೆಯೆ
 ಭಾಗೀರಥೀನಂ | ದನನು ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ತೊಳತೊಳಗಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ||೮೮|| ಎಣಿಸುವರೆ ಯೇ
 ಕಾದಶಾಕ್ಷೋ | ಹೀನಿಯ ಬಲವನು ಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ | ರಣದೊಳಗಡಗಿಡಹಿದನು ಮೋಹನ ಮಂತ್ರ ಬಾ
 ಣದಲಿ || ಕುಣಿದು ಕುಸುಮದ ಸುವುಗಳ ಸಂ | ದಣಿಯನುಬರರು ಸೂಸಿದರು ಫಲು | ಗುಣನರಥ
 ವನು ನೂಕಿದನು ನಿಜಮಹಿಮದ್ದಡಗೆ ||೮೯|| ಇಳಿದು ದ್ರೋಣನ ಚರಣಕಮಲಂ | ಗಳಿಗೆ ತನ್ನ
 ಯ ನೊಸಲಚಾಚಿದ | ನೆಳವಿಯಲಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಮೈಯಿಟ್ಟದನು ರಥದೊಳಗೆ || ಸುತ್ತುದು ಕರ್ಣನ ಮ
 ಕುಟಪಟ್ಟಿಯ | ಸೆಳದು ದುರ್ಯೋಧನನ ವಸ್ತ್ರವ | ಸುಲಲಿತಾಭರಣವನು ನೀತಗಯೆಂದನು ತ್ತರೆ
 ಗೆ ||೯೦|| ಧರಣಪಾಲರ ಮಕುಟವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದುಶ್ಯಾಸನನ ಘನತಿರ | ವರದ ರತ್ನವನುಡಿದು
 ಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರ || ಹೊರಳಿಚಿದನು ವಿಶೋಕ ಕುವರರ | ಹುರುಳುಗಡಿಸಿದನೆಳಿಳರಾಯರ |
 ತಿರಕೆ ಭಂಗವ ಹೊರಿಸಿ ಫಲುಗುಣನಡರಿದನು ರಥವ ||೯೧|| ಫಲುಗುಣನ ನೇಮದಲಿ ರಥದಿಂ | ದಿಳಿ
 ದನು ತ್ತರನವನಿಪನಕೋ | ಮಲಸುವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಕರ್ಣನ ಕೃಪನ ಗುರುಸುತನ || ಸುಲಲಿತಾಂಬರ
 ರತ್ನ ಭಷೂಣ | ಗಳನು ಕೊಂಡೆಡಬದನು ರಥವನು | ಬಿಲುದುಡುಕ ಗಾಂಗ್ರಯ ನೆಡಹಾಯ್ದನು ಧನಂಜ
 ಯನ ||೯೨|| ಎರಡು ಶರದಲಿ ಚಾಪವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿ ಭೀಷ್ಮವ ನಿಲಿಸಿಕೊರವ | ಧರಣಪಾಲನ ಮ
 ಕುಟವನು ಮೂರಂಬಿನಲಿ ಕಡಿದು || ತಿರುಗಿದನು ಕಲಪಾರ್ಥನಗುತು | ತ್ತರಸಹಿತ ಬನ್ನಿಯಲಿ ಕೈದು
 ವ | ನಿರಿಸಿ ಮುನ್ನಿನಹುಲುರಥದ ನಿಜನಗರಗೃತಂದ ||

...

||೯೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕೌರವಸೈನ್ಯಕದಳೇ | ವಾಯು ವೃತ್ತರಸಹಿತ ನಿರ್ಜರ | ರಾಯನಂದನ ಬಂದ
ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ಸ್ಯಪುರವರವ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಬನಮೇಜಯಧರತ್ರಿ | ಪಾಲ ಭಂಗವಲಿಖಿಕೌರವ | ಜಾಲತಿರುಗತು ದುಗುಡದಲಿ
ಗಜಪುರಕೆ ನಡೆತಂದು || ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಮೊಗದ ವಾಡ್ಯದ ಮೇಳ ಮೋನದಲಿಖಿನೃಪರು ನಿ |
ಜಾಲಯಂಗಳ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಹೊತ್ತದುಗುಡದಲಿ ||೧|| ಬಳಿಕ ಫಲುಗುಣನೆತ್ತಲಾಮರ | ದೂ
ಳಗೆ ಕೈದುವನಿರಿಸಿ ಮುನ್ನಿನ | ಹುಲುರಥವ ಮೇಳೈಸಿ ಸಾರಥಿತನವನಳವಡಿಸಿ || ಇಳಿದು ಪಾರ್ಥನ
ಮೈದಡವಿ ಕಪಿ | ಕೆಲಲಲಾವನು ವನಕೆ ಹಾಯ್ದನು | ಹೊಳಲ ಹೊರೆಯಲಿ ನಿಂದು ನಗುತ್ತ
ರನೊಳಿಂತೆಂದ ||೨|| ಕರದು ದೂತರಿಗರುಹು ನೀನೇ | ಧುರವ ಜಯಿಸಿದನೆನ್ನು ಸಾವಿ | ಬೈರವನೆ
ರುಹದಿರಿಂದು ಪಸುನು ನಿನ್ನ ಪಿಕ್ರಮವ || ಆರಸ ನಿನ್ನನೆ ಮನ್ನಿಸಲಿ ಪುರ | ಪಂಜನಂಗಳು ನಿನ್ನ
ವಿಜಯದ | ಹರುಷದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ರಲಿ ನಮಿಸಿದಂತ ಮಾಡೆಂದ ||೩|| ಎನಲು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಕರಲೇ |
ಸೆನುತ ದೂತರ ಕರೆದು ಮತ್ಸ್ಯನ | ತನಯ ಕೌರವಬಲವ ಜಯಿಸಿದನೆಂದು ಪೇಳುವುದು || ಜನಕ
ನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿಯೆಂದಾ | ತನು ನಿಯಾಪ್ತಿಸುತಿದನೆತ್ತಲು | ಜನಪಕುಂತಿಸುತನುಸಹಿತ್ಯತಂದನರ
ಮನೆಗೆ ||೪|| ಅರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕವನಿಪತಿಯು | ತ್ತರನ ಕಾಣದೆ ಕಂದನೆತ್ತಲು | ಸಬದನೆನೆ ರಾಣಿ
ಯರು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಭೂಪತಿಗೆ || ಕುರುಬಲವನೆಂಗೈಸಿ ಮಿಗೈಯು | ತ್ತರೆಯು ಗುರು ಸಾರಥಿತನ
ವನೆನು | ಕರಿಸಿದನು ಕೆಲಬಲನ ಹಾರದೆ ಕದನಕ್ಕೆದಿದನು ||೫|| ಎಂದರೊಡಲೊಳು ಕೂರಲಗು ಮುರ
ದಂದದಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಮನ | ನೊಂದನೆಕಟ ಕುಮಾರನೆತ್ತಲು ರಾಯದಳವೆತ್ತ || ಬಂದವರು
ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳು ತಾ | ನಿಂದು ತರಹಲಸುವೊಡೆ ತಾನೇ | ನಿಂದುಧರನೇ ಮರುಳಲಾ ಮಗನೆನುತ ಚಿಂ
ತಿಸಿದ ||೬|| ಮಗಗೆ ಪಡಬಲವಾಗಿ ಬಲುಮಂ | ತ್ರಿಗಳನವನಿಪ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು | ದುಗುಡದಿಂ
ದಿರೆ ಹೊಳಲ ಕೈಸೂರಗಳ ಕಳಕಳದ || ಮೊಗದ ಹರುಷದಲಿಖಿಕದೂತಾ | ಳಿಗಳು ಬಂದುದು ಗುಡಿ
ಯ ಕಟ್ಟಿಸು | ನಗಲಯಲಿ ಕಳುಹಿದರು ಗೊಳಸು ಕುಮಾರಕನನೆನುತ ||೭|| ರಾಯಕುವರಪಿತಾಮಹ
ನು ರಿಪು | ರಾಯಕುವರಕುತಾರ ಕೌರವ | ರಾಯಧಟ್ಟುವಿಭಾಡ ಕುರುಕುಲಗಜಕೆ ಪಂಚಾಸ್ಯ ||
ಜೀಯಬಿನ್ನಹ ಕರ್ಣಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯಮೊದಲಾದವಿಳಕೌರವ | ರಾಯದಳವನು ಗೆಲಿದು ವೃತ್ತರ
ತುರುವ ಮರಳಿಚಿದ ||೮|| ಕೇಳಿ ಮಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಿದನು ತನು ಪುಳ | ಕಾಳಿ ತಳಿತುದು ಬಹಳಹರುಷದ |
ಧಾಳಿಯಲಿ ಮನ ಮುಂದುಗಟ್ಟಿದು ಕಂಗಳರಳಿದವು || ಲಾಲಿಸುತ ಸರ್ವಜ್ಞ ಚಿತ್ತವ | ಧೂಳಿಜನ
ದ ಪಸಾಯಿತವ ದೂ | ತಾಳಿಗಿತ್ತನು ಸುಳಿದರವದಿರು ರಾಯನೋಲಗವ ||೯|| ಇದಿರುಗೊಳಹೇಳಿ
ನಲು ಸರ್ವಾಂ | ಗದಲಿ ಮಣಿಮೌಕ್ತಿಕದ ಸಿಂಗಾ | ರದಸುರೇಖೆಯ ಲಲಿತಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಮುಸುಕುಗಳ||
ಸುದತಿಯರು ಹೊರವಂಟರೊಗ್ಗಿನ | ಮೃದುಮೃದಂಗದ ಕಹಳೆಗಳು ಸಂ | ಪದದ ಸೋಂಪಿನಲೆಸೆ
ಯೆ ರಾಜಾಂಗನೆಯರೆನುವಾಯ್ತು ||೧೦|| ಕವಿದು ನೂಕುವಹರುಷವನು ಸಂ | ತವಿಸಲರಿಯನು ಕಂ

ಕನಿನ್ನೊಡ । ನೆವಗೆ ವಿಮಳದ್ಯೂತಕೇಳಿಗೆ ಚಿತ್ತವಾಯ್ತೆನಲು ॥ ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವೊಜನಲಿ ಪಾಂ
ಡವರು ಸಿಲುಕಿದೆರವರ ವಿಧಿಯನು । ಭುವನದಲಿ ಬಲ್ಲವರೆದಾರೆಂದನು ವಿರಾಟಂಗೆ ॥೧೧॥ ಅವರು
ರಾಜ್ಯವನೊಡ್ಡಿ ಸೋತವೊ । ಲೆವಗೆ ಪಣ ಬೇರಿಲ್ಲ ಹರ್ಷೋ । ತ್ಸವಕುಮಾರಾಭ್ಯುದಯವಿಜಯಶ್ರ
ವಣಸುಖ ಮಿಗಿಲು ॥ ಎವಗೆ ಮನವಾಯ್ತೊಡ್ಡು ಸಾರಿಯು । ನಿವಹವನು ಹೂಡೆನಲು ಹೂಡಿದ
ನೆವನಿಪತಿ ನೆಸುನಗುತ ಹಾಸಂಗಿಯನು ಹಾಯ್ಕಿದನು ॥೧೨॥ ಕೇಳಿ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯನೈ ।
ಪಾಲನೆಂದನು ಕಂಕ ನೋಡೈ । ಕಾಳಗವನುತ್ತರನು ಗೆಲಿದನು ರಾಯಭಟ್ಟನಲಿ ॥ ಶೂಲಪಾಣಿಗೆ
ಸೆಡೆಯದೆಹಿತಭ । ಟಾಳಿ ಸೋತುದು ದಿವಿಜನರರೊಳು । ಹೋಲುವವರುಂಟೇ ಕುಮಾರನನೇ
ನುಹೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಸೋತುದುಂಟೆಸೇನೆ ಸುರಭಿ । ವ್ರಾತ ಮರಳಿದುದುಂಟು ಗೆಲವಿದು । ಕೌತು
ಕವಲೇ ಬಗೆಯಲದ್ಭುತವೆಮ್ಮಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಮಾತು ಹೋಲುವಿಯಹುದು ಜಗವಿ । ಖ್ಯಾತಸಾರಥಿಯಿ
ರೆ ಕುಮಾರಗೆ । ಭೀತಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಯದು ತಪ್ಪೇನೆಂದನಾಕಂಕ ॥೧೪॥ ಎಲೆವರುಳೆ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ಸರೇ ।
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದಚಿತ್ತ ನಿನ್ನದು । ಗೆಲವಿನಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಹೇಳಾವುದದ್ಭುತವು ॥ ಅಳುಕುವನೆ
ಸುಕುಮಾರ ಸಾರಥಿ । ಬಲುಹನುಳ್ಳವನೇ ನಪುಂಸಕ । ನಲಿ ನಿರಂತರಪಕ್ಷವೆಂದು ವಿರಾಟ ಖತಿಗೊಂ
ಡ ॥೧೫॥ ನಾರಿಯರೆ ಮೈಗುರುಹು ಪುರುಷರ । ಚಾರುಚಿಕ್ಷವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ । ಸಾರಥಿಯದೆಸೆ
ಯಿಂದ ಗೆಲಿದನು ಗೆಲಿದನೆಂಬುದನು ॥ ಸೈರಿಸಿದೆ ನಾನಿನ್ನವರೆ ಮತ್ತಾ । ರೊಡನೆ ಮಾತಾಡದಿರು
ನಿ । ಸ್ನಾರಹೃದಯನು ಕಂಕ ನೀ ದುಷ್ಟಾತ್ಮ ಹೋಗೆಂದ ॥೧೬॥ ಖತಿಯ ಹಿಡಿಯದಿರೆರಸ ದಿಟನೀ ।
ನತಿಶಯವ ಬಯಸುವೊಡೆ ಜನಸ । ಮೃತವು ಸಾರಥಿ ಗೆಲಿವನೆಂದೆಹೊಯ್ಸು ಡಂಗುರವ ॥ ಸುತನು
ಸಾರಥಿಯೆಂದು ಸಾರಿಸು । ನಿತಥವಲ್ಲಿದು ಪಕ್ಷಪಾತ । ಸ್ಥಿತಿಯನಾಡೆವು ಕವಲುನಾಲಗೆಯಿಲ್ಲ ತನಗೆಂ
ದ ॥೧೭॥ ನಿನ್ನ ಮೋಹದ ಕಂಗಳಿಗೆ ಮಗ । ನುನ್ನ ತೋನ್ನು ತಸತ್ಪವೆಂದೇ । ಮುನ್ನ ತೋರಿತು ಹೊ
ಲಿಯನೆ ಸಾಂಸಾರಿಕಭ್ರಮೆಗೆ ॥ ಇನ್ನು ಗೆಲಿದವನಾ ಬೃಹನ್ನಳೆ । ನಿನ್ನ ಮಗಗಳುಕುವರೆಭೀಷ್ಮನು ।
ಕರ್ಣಕೃಪಗುರುತನೂಭವರೆಂದನಾಕಂಕ ॥೧೮॥ ಎನಲು ಖತಿ ಬಿಗುಹೇರಿ ಹಲುಹಲು । ದಿನುತ ಕಂಕ
ಲುರಿಯನುಗುಳುತ । ಕನಲಿ ಬಿಗಿದಾಡೊತ್ತಿ ಕನಕದ ಸಾರಿಯನು ನೆಗಹಿ ॥ ಜನಪತಿಯಹಣೆಯೊಳ
ಡೆಯಲಿಡೆ ಜಾ । ಜನಗಿರಿಯ ನಿರ್ಝರದವೊಲು ಭೋಂ । ಕೆನಲು ರುಧಿರದ ಧಾರೆ ಸಿಡಿದುದು ತಿರದ
ಸೆಲೆಯೊಡೆದು ॥೧೯॥ ಸೈರಿಸುತ ಕೈಯೊಡ್ಡಿರಕುತದ । ಧಾರೆಯನು ಕೈತುಂಬ ಹಿಡಿದತಿ । ಧೀರ
ನೋರಯನೋಟದಲಿ ಸೈಳೆಂದಿರಿಯನು ಕರೆಯೆ ॥ ನಾರಿ ಹರಿತಂದಕಟ ನ್ನೊಂದನು । ಕಾರುಣಿಕ
ಸನ್ಯಾಸಿಯೆನುತ ನಿ । ಕಾರಿಸಿದಸೆರಗಿನಲಿ ತೋದಳ್ಳು ಬಹಳಶೋಣಿತವ ॥೨೦॥ ಮಡದಿ ಕರಪಲ್ಲವದ
ಲೊರಸಿದೆ । ಡಿಗಡಿಗಿ ಹಣೆಯನು ಕಪೋಲವ । ತೊಡೆದು ತೊಳೆದಳು ಮುಖವನದನವಕಂಡು ಬೆರಗಾ
ಗಿ ॥ ಹಿಡಿದೆರಕುತವನೇಕೆ ಕಾಮಿನಿ । ನುಡಿ ನಿಧಾನವನಿವರು ನೊಂದರೆ । ಮಿಡುಕಲೇತಕೆ ನೀನೆನು
ತ ದುರುಪದಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥೨೧॥ ಉರಿದು ಹೋಹುದು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಯು ಬದುಕಿದೆ
ಯೊಂದುಕಣೆಯಕೆ । ಪರಮಯತಿ ಕಾಯಿದನು ಕೈಯಲಿ ತುಂಬಿ ಶೋಣಿತವ ॥ ಅರಸ ಕೇಳೀಮು
ನಿಯು ನೆತ್ತರು । ಧರೆಯೊಳೊಕ್ಕೊಡೆಯಾಪ್ರದೇಶವ । ನೂರಸಿ ಕಳೆವನು ಧಿಟ ಬೃಹನ್ನಳೆಗೆರಿಸಿದ

ಚಂದ್ರಕಾಂತಕೆ | ಬೆರಗನಿತ್ತನುಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನು || ಕೆರಳಿ ನೈದಿಲ ಸಿರಿಯ ಸೂರೆಯ | ತರಿಸಿದನು ರಿಪುರಾಯರಾಜ್ಯವ | ನೊರಸಿದನು ರವಿ ಮೂಡಣಾದ್ರಿಯೊಳಿತ್ತನೋಲಗವ ||೩|| ಹರಹರ ಶ್ರೀಕಾಂತನೆನುತ್ತೆ | ವರಕುಮಾರಕರುಪವಡಿಸಿದ | ರರಿವಿದಾರರು ಮಾಡಿದರು ಮಾಂಗಲ್ಯಮಜ್ಜನವ || ವರವಿಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ | ಬರದಿಪರಿವೃತರಾದರವನೀ | ಸುರರಿಗಿತ್ತರು ಧನುಮಣಿಕನಕಾದಿವ ಸ್ತುಗಳ ||೪|| ತಮದ ಗಂಟಲನೊಡೆದಹರುಷ | ದ್ಯುಮಣಿ ಮಂಡಲದಂತೆ ಜೀವ | ಭ್ರಮೆಯ ಕವ ಚವ ಕಳೆದು ಹೊಳೆಹೊಳೆವಾತ್ಮನಂದದಲಿ || ವಿಮಲಬಹಳಕ್ಷತ್ರ ರಶ್ಮಿಗ | ಳಮರಿ ದೆಸೆಗಳ ಬೆಳಗೆ ರಾಜೋ | ತ್ತಮಯುಧಿಪ್ಪ ರದೇವನೆಸೆದನು ರಾಜತೇಜದಲಿ ||೫|| ಪರಮ ಸತ್ಯವ್ರತ ಮಹಾಕ್ರತು | ವರದಲವಭೃತ ಮಜ್ಜನವ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿ ಭೀಮಾದಿಗಳುಸಹಿತ ವಿರಾಟನಗೆಮನೆಗೆ || ಅರಸ ಬಂದನು ಮಣಿಖಚಿತಕೇ | ಸರಿಯ ಪೀಠವನಡರಿದನು ನಿಜ | ಚರಣಸೇವೆಯ ಲೆಸೆದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಪರುಠ ವಿಸಿ ||೬|| ಅವನಿಪನ ಸಿಂಹಾಸನವನೇ | ರುವಸಗರ್ವಿತರಾರು ನೋಡಿದ | ಡೆವೆಗಳುರಿವುದು ಹಾಯೆ ನುತ ಕಂಚುಕಿಗಳೈತಂದು || ಇವರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವ | ನೆವಗಡಿಸಲಂಜದರು ಹರಿತಂ | ದವದಿರೆ ಬ್ಬಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪತಿಯ ||೭|| ಜೀಯ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ದಿವಿಜರ | ರಾಯನೋ ಶಂಕ ರನೊ ಮೇಣ್ಣಾ | ರಾಯಣನೊ ನರರಲ್ಲ ದೇವರು ಬಂದು ನೋಡುವುದು || ಕಾಯಲಸದಳವಿಮಗೆನ ಲು ನಿ | ದಾಯದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡನಿರ್ಜರ | ರಾಯನಾರೆಂದನುತಲಾಗ ವಿರಾಟ ಚಿಂತಿಸಿದ ||೮|| ಕರಸಿಕೊಂಡು ಪುರೋಹಿತನನು | ತ್ತರನನಿಖಳಮಹಾಪ್ರಧಾನರ | ನೆರಮನೆಯ ಹೊರವಂಟು ಮೋ ಲಗಶಾಲೆಗೈತರುತ || ಕರಗಿ ಸೂಸಿದಚಂದ್ರಬಿಂಬದ | ಕಿರಣಲಹರಿಗಳೆನಲು ವಿವಿಧಾ | ಭರಣ ಮುಕ್ತಾ ಪ್ರಭೆಯ ಕಂಡನು ನೃಪತಿ ದೂರದಲಿ ||೯|| ಹರನ ನಾಲುಕುಮುಖಮಧ್ಯದ | ದ್ಭುರಿತದೀಶಾನನದೊಲಿರೆ ಸೋ | ದರಚತುಷ್ಪಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕಂಡನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ || ಅರಸಿಯನು ವಾಮದಲಿ ವಿವಿಧಾ | ಭರಣಮಣಿರತ್ನಿಗಳ ಹೊದರನಿಹೊರಳಿಯಲಿ ಕಣ್ಣಾಲಿ ಕೋರೈಸಿದವು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೦|| ಮೇಳವೆ ಫಡ ಮನದ ಮತ್ಸರ | ಕಾಲಿಡಲು ತೆರಹಿಲ್ಲ ಮನುಜರೆ ಹೋಲುವೆಯ ನಾಟಕದ ನಿರ್ಜರಮಂಡಲೇಶ್ವ ರರು || ಆಲಿಗಳು ಮೇಲಿಕ್ಕಲಮ್ಮವು | ಶೂಲಪಾಣಿಯ ಪರಮತೇಜದ | ಚೂಳಿಯೋ ಶಿವಶಿವಯೆನು ತ್ತ ವಿರಾಟ ಬೆರಗಾದ ||೧೧|| ವಲಲಕಂಕಬೃಹನ್ನಳೆಯ ಮೈ | ಸುಳಿವ ಹೋಲುವರೆಂದು ಕೆಲಬರು | ಕೆಲರಿದೆತ್ತಣನರರು ತಗೆ ಸುರಲೋಕಪಾಲಕರು || ತಿಳಿಯಲರಿದೆಮಗೆಂದು ಕೆಲಬರು | ತಳವೆಳಗು ಗೊಳುತಿರಲು ಮಂದಿಯ | ಕೆಲಕೆ ನೂಕಿಯೆ ತಂದೆಗುತ್ತರ ನಗುತ ಕೈಮುಗಿದ ||೧೨|| ತಾತ ಬಿನ್ನ ಹ ನಿನ್ನ ವೈರಿ | ವ್ರಾತವನು ಗೆಲಿದಾತನೀತೋ | ಪಾತನೀತನ ಮುಂದೆ ಮೆರೆವವ ಕೀಚಕಾಂತಕನು || ಈತನಕುಲನು ವಾಮದಲಿ ನಿಂ | ದಾತ ಸಹದೇವಾಂಕನನಿಬರಿ | ಗೀತಹಿರಿಯನು ಧರ್ಮನಂದನನೆಂ ದು ತೋರಿಸಿದ ||೧೩|| ರಮಣಿಯೈವರಿಗೀಕೆ ಕೆಲದಲಿ | ಕಮಲಮುಖಿಯನು ನೋಡು ತಾವಿವ | ರಮಳ ಗುಣಗಂಭೀರರಾಯರು ಪಾಂಡುನಂದನರು || ನಮಗೆ ಭಾರಿಯ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಮಮತೆ ಯಾಯ್ತನ್ನೇನು ನೃಪಪದ | ಕಮಲದಲಿ ಬೀಳುವೆವು ನಡೆನಡೆ ಧನ್ಯಹೆರವೆಂದ ||೧೪|| ಈತನೇ ಧ ರ್ಮಜನು ಧಿಟತಾ | ನೀತನೇ ಪವನಜನು ನಿಶ್ಚಯ | ವೀತನೇ ಫಲುಗುಣನು ಮಾದ್ರೀತನುಜರೇ ಯಿವ

ರು || ಈತಳೋದರಿ ದ್ರುಪದಸುತೆಯೇ | ಕೌತುಕವಲೇ ಭುವನಜನವಿ | ಬ್ಯಾತರೆಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದರೆ
ನುತೆ ಬೆರಗಾದ ||೧೫|| ವರುಷವೊಂದಜ್ಞಾ ತವಾಸವ | ನಿರದೆ ನೂಕಿದರಿಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯ | ಹೊರೆಯ
ಹೆಸರವು ಬೇರೆ ನಡವಳಿಯಂಗವದು ಬೇರೆ || ಮರುಳಿನಂತಿರೆ ಜಗಕೆ ತೋರನೆ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಿ
ನಮ್ಮಾ | ಯರಸುತನ ಫಲವಾಯ್ತು ನಡೆಯಿಂದನು ಕುಮಾರಕನು ||೧೬|| ದರುಶನಕೆ ಮಣಿರತುನ
ಕನಕವ | ತರಿಸಿ ಮುದದಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿಜಪರಿ | ಕರಸಹಿತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಾಣಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿದ ||
ವರನೈಪಾಲ ತ್ರಾಹಿ ಭುವನೇ | ಶ್ವರ ಪರಿತ್ರಾಪ್ಯಾ ಕರುಣಿಸು | ಕರುಣಿಸೆಂದಂಫಿಗಳ ಹಿಡಿದನು
ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪಾಲ ||೧೭|| ಬಗೆದನೆಪರಾಧವನು ಕರುಣಾ | ಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹ ನೀನು ನಿನ್ನಂ | ಫಿಗಳಿ
ಗೀತಲೆ ಬಂಟ ನೀನಿದ ಕಾಯಬೇಕನುತ || ಮಿಗೆ ಭಕ್ತುತಿಭಾವದಲಿ ನಿಜ | ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಕ್ಕಳು ಸ
ಹಿತವನನಂ | ಬುಗೆಯ ಮೆರೆದನು ಮತ್ಸ್ಯಭೂಪಮಹೀಶರಿರಿದಿನಲಿ ||೧೮|| ಅಸುಧೇಷ್ಣ ಕುಮಾರಿ
ಯೊಡನೆ ವಿ | ಳಾಸಿನೀಜನಸಹಿತ ರಾಣೀ | ವಾಸದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಕೊಟ್ಟು ಪೊಡವಟ್ಟು || ಅಸ
ಕಲಸುವಾರಪುರಬನ್ಯ | ದೇಶಜನಕಾಣಿಕೆಯ ನಿತ್ತು ಮ | ಹೀಶನಿಗೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕಂಡುದು ಬಹಳ
ಹರುಷದಲಿ ||೧೯|| ಮುಗುಳು ನಗೆಯಲಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಮೊಗವ ನೋಡಿದನವನಿಪತಿ ಕೈಮು |
ಗಿದು ತಲೆನಾಗಿದರು ತಮ್ಮಂಟರು ಮಹೀಪತಿಗೆ || ತೆಗೆಸಿದರು ಕಾಣಿಯನಾವಂ | ತ್ರಿಗಳ ಸಾಪರಿವಾ
ರವನು ದೈಗು | ಯಾಗದ ಕರುಣಾರಸದಲಿನಿಬರ ಹೊರದು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೨೦|| ತಿರವನಿತ್ತಿ ವಿರಾಟ
ಭೂಪನ | ಕರೆದು ಹತ್ತಿರೆ ಪೀಠದಲಿ ಕು | ಳೈರಿಸಲೊದೆಮುರುಚಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಗದ್ದುಗೆಯ ಸರಿದು||
ಪರಮಸುಕೃತವಲಾ ಧರಾಧೀ | ಶ್ವರನ ದರುಶನವಾಯ್ತು ಧನ್ಯರು | ಧರೆಯೊಳೆಮಗಿನ್ನಾರು ಸರಿ
ಯಿಂದನು ವಿರಾಟನೈಪ ||೨೧|| ದೇಶ ನಿಮ್ಮದು ನಗರ ಪೆಚ್ಚಿದ | ಕೋಶ ನಿಮ್ಮದು ನನ್ನ ಜೀವವಿ |
ಳಾಸ ನಿಮ್ಮದು ಸಲಹಬೇಡುದು ಬಿನ್ನಹದ ಹದನೆ || ಈಸಮಂಜಸ ಟವಸದಲಿಸಿಂ | ಹಾಸನದ ಲ
ಭಿಷೇಕವನು ಭೂ | ಮಿಾಶ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೂಪ ||೨೨|| ಎನಲುನಗುತೆಂದನು
ಮಹೀಪತಿ | ವಿನಯಮಧುರರಸಾಭಿಷೇಕವ | ನೆನಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಸಾಕು ಪುನರುಕ್ತಾಭಿಷೇಕವದು || ಜನ
ವಿದೆಮ್ಮದು ನೀನು ನಮ್ಮಾ | ತನು ಧರಿತ್ರಿಯಿದೆಮ್ಮದೆಂಬೀ | ನೆನಹುತಾನುಸಚಾರ ನಮಗೇಕೆಂದನಾ
ಭೂಪ ||೨೩|| ನೊಂದವರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಹಗೆ | ಯಿಂದ ಹಳುವವ ಹೊಕ್ಕು ಮನಸಿನ | ಕಂದು
ಕಸುಕೆ ಹೋಗದಾದುಯೋಧನಾದಿಗಳ || ಕೊಂದು ಕಳದಲಿ ಮತ್ತೆ ಗಜಪುರಿ | ಗೆಂದು ಗಮಿಸುವೆ
ಪೆಂಬತವೆಕಿಗ | ಲಂದು ತಾವೇ ಬಲ್ಲಿರೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ||೨೪|| ಎಂದನುತ್ತರನರಸನಂಫಿ |
ಯೊ | ಳೆಂದು ಮಕುಟವ ಚಾಚಿ ಬಿನ್ನಹ | ವಿಂದು ನೇಮವ ಕೊಡಿ ಕುಮಾರಿಯು-ನೀವನೆರ್ದು ನಗೆ||
ಎಂದೊಡೇಳೆಳೆಂದು ನಸುನಗೆ | ಯಿಂದ ಪಾರ್ಥನ ನೋಡೆ ಕೈಮುಗಿ | ದೆಂದನಾತನು ಮನದ ನಿಶ್ಚ
ಯವನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ ||೨೫|| ವರುಷವಿವಳಲಿ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆಯ | ಪರುಲವಿಸಿದನು ತಂದೆಯಂತೀ |
ತರಾಣಿ ಭಜಿಸಿಳಾಪ್ರಕಾರರಹಸ್ಯ ದೇಶದಲಿ || ಗರುತನದ ಗರುವಾಯಿತ್ತಲು | ಅರಸಿಯೆಂಬು
ದಿವಾವಮತವೀ | ವರಕುಮಾರಿಯು-ನೀವೊಡಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ಕೊಡಲೆಂದ ||೨೬|| ಎವಗೆ ನೀವೇನಾತನೇ
ನು | ತನ್ನವದೊಳಾಗಲಿಯೆನೆ ವಿರಾಟನ | ನೆವನಿಪತಿ ಮನ್ನಿಸಿದನಿತ್ತನು ನಗುತ ವೀಳಿಯವ || ಎವಗೆ

ಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆಮ್ಮು | ತ್ಸವದ ನೆಲೆಯೆಮ್ಮು ವರನು ಯಾ | ದವತಿರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನಭಿಮತವೆ
 ಮ್ಮ ಮತವಂದ ||೨೭|| ಪೂಜಪಯೋಜಿತನಹಮಗೆಮಗೆ ಕ | ಟ್ಟೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ |
 ಟ್ಟೊಡೆ ವಿನಾಹ ನಿರಂತರಾಯವು ಚಿಂತೆಬೆಸೆಸಲು || ಒಡಬಡಲಿ ಮೇಣಿರಲಿ ಗುರೈ ನಿ | ಮ್ಮಡಿಮು
 ರಾರಿಯ ತೋರಿಸುವಿರಾ | ಹೊಡೆ ಕೃತಾರ್ಥನು ತಾನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಮತ್ತಸ್ಸುನೈಸ ||೨೮|| ಪರಿಪ
 ರಿಯ ಪಾವುಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಪರಪದಲಿ ಬಿನ್ನಹದ ಮೋಲೆಯ | ಬರೆಸಿದನು ವೇಗಾಯ್ಲದೂತರ ನಟ್ಟಿ
 ದನು ಭೂಸ || ಚರರು ಕಯಣವಮೇಲೆ ಕಯಣವ | ಭರಬ ಬಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆ ಪ
 ರಿತೋಷದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಯಮಂದಿರವ ||೨೯|| ಬರವ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಪಡಿಹಾ | ರರು ಮುರಾರಿಯು
 ನೇಮದಲಿ ಚಾ | ರರನು ಹೋಗಸಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗವ || ದರುಶನವ ಮಾಡುತ್ತ
 ಚರಣಾಂ | ಬರುಹದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಹೆಜನಹೊರೆಯಲಿಳುಹಿದಬವರು ಕಳುಹಿದ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ||೩೦||
 ನಸುನಗುತ ಮುರೈಬಿ ಮಿಗೆ ಮ | ಸ್ನಿಸಿದವರನು ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕುಶಲವನು ದುರುಪದಿಯ
 ಸುಕ್ಷೇಮವನು ಬೆಸಗೊಳಲು || ಕುಲರನಿಬರು ಬೀಯ ಭಕ್ತ | ವ್ಯಸನಭಾರವು ನಿಮ್ಮಲಿರೆ ಜೀ | ವಿ
 ಸುವುದರದೇ ಪಾಂಡುನಂದನರೆಂದವಾಚರರು ||೩೧|| ಕಳುಹಿದುಡುಗೊರೆ ಬೀಯ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಣೀವಾಸವಗಳಕೆ | ಬಲಗವಸುರೇವಗೆ ದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನಗೆ || ಕುಲಗುರುಗಳಕ್ರೂರದ್ಧವ | ಬಲು
 ಭುಜನು ಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕ | ಲಲಿತಕಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧರಗೆ ||೩೨|| ಎನಲು ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ತನುಬದಟ್ಟಿ ಪಪಾವಪಂಗಳ | ನನಿತುವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಸಂಧಿವಿಗಹಿಯಾ ||
 ದೆನುಬಹದಸೀಕ್ಷಿಸಲು ಲಲಿತವ | ನೆನನಯದೊಳವಡಿಸಿ ಬಿನ್ನಹ | ಪನುತ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕಳಕ
 ಳವಡಗೆ ವಾಚಿಸಿದ || ಸ್ವಸ್ತಿಧಾನವರಾಯಕುಂಜರ | ಮಸ್ತಕಾಂಕುಶಬೀಲನಾಪ | ರೈಸ್ತೆಯದುಕುಲಸಿಂ
 ಹಸಂಹೃತಜನ್ಮದುರಿತಭಯಾ || ಹಸ್ತಕಲಿತಸುಪರ್ಶನೋದ್ವ್ಯಗ | ಭಸ್ತಿಲವಶಮಿತಾರ್ಕಸರಿವೃಥ | ವಿ
 ಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂತೀಸುತರ ಬಿನ್ನಹವ ||೩೪|| ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೃಪಾಸಂ | ಜೀವನಿಯಲೆಮ್ಮುಸುಗ
 ಳೊಡಲಿನ | ತಾವಮೆಚ್ಚಿದಮೊದಮ ಹಾಯ್ದು ವಿಸಿನಮಂದಿರವೆ || ಈ ವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗ |
 ತಾವಶೇಷಣವಾಯ್ತು ಕಂಗಳಿ | ಗೀವುದವಯವದರುಶನಾವೃತ ಪಾನಸಂಪದವ ||೩೫|| ದಾಟಿದೆವು
 ನುಡಿದವಧಿಯನು ಮೈ | ರಾಟಪುರದಲಿ ತುರುಪಿಡಿದು ಮೈ | ನೋಟಕೋಸುಗ ಬಂದು ನುಗ್ಗಾಯಿ
 ತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ತೋಟ ಬಯಸಿದೊಡೆಮ್ಮುನಲದು ಪಿ | ರಾಟ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿ | ರೀಟಿ
 ತನಯಂಗೀವಭರವಿದ ದೇವರವಧುಸಿ ||೩೬|| ಮದುವೆ ಯೆಂಬುದು ನೆವ ನಿಜಶ್ರೀ | ಪದವ ತೋರಿಸ
 ಬೇಕು ವನವಾ | ಸದ ಸುಕ್ಕೇಶಾನುಸಂತಾಪವನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ || ಕದಡುಹೋಗಲು ಕಾಣಬೇಹುದು |
 ಹದುಳವಿಟ್ಟಿಮಗುಚಿತನಚನವ | ಹದವಳೆಯಲುತ್ಸಾಹ ಸಸಿಯನು ದೇವ ಸಲಹುವುದು ||೩೭|| ಕರು
 ಣಿಬಿಜಯಂಗೈಮ ಭಕ್ತರ | ಹೊದೆಯಬೇಹುದು ಬೇಡಿಕೊಂಬನು | ಅರಸಲೇಕಳಗುಂಬಿತಾಯ್ತಾನೆ
 ರಸುವಂದದಲಿ || ಚರಣಭೇಷಕುಟಂಬನೆಂಬೀ | ಬಿರುಧು ಪಾಲಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನವ | ಧುಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ
 ಡುವುದಮಗೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ||೩೮|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕಡುಕರು | ಣಾಳು ಹೊಂಪುಳಿವೋ
 ಗಿಭಕ್ತರ | ಮೇಲನೊಲವಿನ ಬಹಳ ಪರಮಸ್ವೀಕೃತ ಸಕಲಿಸಿತು || ಕೇಳಿದೆವೆ ಹರಹರ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ |

ನೇಳಿಗೆಯನಾಕಾರವೇಶ್ವರ । ನೋಳಿಗವನೆನುತಸುರರಿಪು ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆ ಬೀತು
ದು ಪಾಂಡುಮಾವನ । ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾತವಾಸವ । ನೆಂತು ಪಂತದಮೇಲೆ ಕಳಿದರೊ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ವಿದು ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯರುಮ್ಮಳಿಸೆ ನಾ । ವೆಂತು ಬದುಕುನೆ ನಕಟೆನುತ್ತ ನಿ । ರಂತರವು ಮರುಗುವ
ನು ಬೊಪ್ಪನು ತಿವತೆನಾಯೆಂದ ॥೪೦॥ ಭವಣೆಗೆಯ ಬಂಡವಿಯಲಿ ಪಾಂ । ದವರು ನವೆದರು
ರಾಜ್ಯವನು ಯಾ । ದವರು ನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದವು ನವೆದರಿನ್ನ ಬರ ॥ ಅವರ ಸೊಗಸೇ ನಮ್ಮ ಸೊಗ
ಸುಗ । ಳೆವರ ದುಗುಡವೆ ನಮ್ಮದದರಿಂ । ದವರ ವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯ ನಮಗೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ॥೪೧॥
ಕಾಲ ಕೈಗೂಡುವೊಡೆ ಲೇಸಿನ । ಮೇಲೆ ಲೇಸುಗಳೊಡಗುವವು ಭೂ । ಪಾಲ ಕುಂತಿಯಸುತರ ಬೆಳವಿ
ಗೆ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವು ॥ ೪೨॥ ತಂಗಿಯ ಮಗನ ಮದುವೆ ವಿ । ಶಾಲಸುಖವದು ನಿಖಿಳಯಾದವೆ ।
ಜಾಲ ಪಯಣವ ಮಾಡಲೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೩॥ ಚರರಿಗುಡುಗೋರೆ ಗಂಧನಿಖಿಲಾ । ಭರ
ಣಕತ್ತರಿ ಕರ್ಪುರವರನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ರಾಯಸವ ಬರೆಸಿ ॥ ಮರಳಿ ಮೂತರು
ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಕರುಣದಳತೆಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಪಾಂಡುತನ
ಯರಿಗೆ ॥೪೪॥ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಳಲ ಹೊರವೆಂಟುತ್ತರದಿಶಾ । ವಳಯದಲಿ
ರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಾಪುರವರವೆ ॥ ನೆಲನಗಲದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೇರಿಯ । ನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಖಿಳನೃಪರಿಗೆ ।
ಬಳಿಯನೆಟ್ಟದನುತ್ತರೋತ್ತರವಾದುದಿವರುದಯ ॥೪೫॥ ಜೋಳಿ ಹರಿದವು ನಿಖಿಳರಾಯರಿ । ಗೋಲಿ
ಯುಡುಗೋರೆಯಿಕ್ಕಿದವು ಪಾಂ । ಚಾಲಪತಿ ಹೊರವೆಂಟ ಮೂರಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಹಿತ ॥ ನೀಲನು
ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಮರಕ । ರಾಳಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಧೀರತಿಖಂಡಿ ಸಹಿತಾ ದ್ರುಪದನೈ
ತಂದ ॥೪೬॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಹರುಷದಲಿ ದುರು । ಪದಿಯ ಬಾಂಧವ ಪೈಕವನು ಮಿಗೆ । ಮುದ
ದಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರಖಿಳ ಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರ ॥ ಒದಗಿತೆಖಿಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ । ಪದವೆನುನ್ನು ತವಸ್ತು
ಸೊಂ । ಪೊದವಿದವು ಕೈಗೈದು ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾಭ್ಯುದಯ ॥೪೭॥ ದೇವನೀಬಹನೆಂದು ಬಂದ
ರು । ದಾವಣಿಯಹವಣರಿದು ಬಳಿಕ ಮ । ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥ ಹೂವಲಿಯ
ವೀಧಿಗಳ ನವರ । ತ್ನಾ ವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಭದ್ರದ । ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳದಲೆಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳು॥೪೮॥
ಚಾರುತರ ಕತ್ತರಿಯ ಸಾದಿನ । ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ರಸಗಳ । ಕಾರಣೆಯ ನವಚಿತ್ರಪತ್ರದ
ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಓರಣದ ಬೀದಿಗಳ ತಳಿಗೆಯ । ತೋರಣದ ಹೊಂಜಗಲಿಗಳ ಪಂ । ನೀರಚಳಿಯ
ದರಚನೆಯಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೪೯॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿಮನೆಗಳಲಿ ಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದವು
ಪುರದನಾರಿಯ । ರುಟ್ಟುತೊಟ್ಟರು ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ದೇತಿಯಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಗಜವಾಜರಥ ಸಾ ।
ಲಿಟ್ಟು ತೋರುವವನುಜರಾಯಘ । ರಟ್ಟನನು ನಡೆದಿರುಗೊಂಡರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥೫೦॥ ಕ
ಳಶಕನ್ನಡಿ ವಾಡ್ಯರವಮಂ । ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿ ಮಸಗದವೊಲು । ಜ್ವಲಪತಾಕಾವಳಿಯ ವಿಮಳಚ್ಚ
ತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ । ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನ ಮಂಜಗಮನದ । ತಳಿತ
ಮುಸುಕಿನ ಮೌಳಿಕಾಂತೆಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿ ನಲಿ ॥೫೧॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿ
ಗೆಯ ಕಂಡಂದಣಿಗಳ । ನಿಳಿದು ಮೈಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡವರು ॥ ಬಳಿಕ ಭೂಪರು

ಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆಮ್ಮು | ತ್ಸವದ ನೆಲೆಯೆಮ್ಮು, ವರನು ಯಾ | ದವೆರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣ ನಭಿಮತವೆ
 ಮ್ಮ ಮತವಂದ ||೨೭|| ಪೂಜೆಯೊಡೆತನವನುಗೆವನುಗೆ ಕ | ಟ್ಪೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ |
 ಟ್ಪೊಡೆ ವಿವಾಹ ನಿರಂತರಾಯವು ಚಿಂತೆಡೆವನಲು || ಬಡಬಡಲಿ ಮೇಣೆರೆಲಿ ಗುರೈನಿ | ಮ್ಮಡಿಮು
 ರಾರಿಯ ತೋರಿಸುವಿರಾ | ದೊಡೆ ಕೃತಾರ್ಥನು ತಾನನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಮತ್ತಸ್ಸುನೈ ||೨೮|| ಪರಿಪ
 ರಿಯ ಪಾವುಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಪರಶುದಲಿ ಬಿನ್ನಹದ ಮೋಲೆಯ | ಬರೆಸಿದನು ವೇಗಾಯ್ಲದೂತರ ನಟ್ಟಿ
 ದನು ಭೂಪ || ಚರರು ಪಯಣವಮೇಲೆ ಸಯಣವ | ಭರು ಬಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆ ಪ
 ರತೋಷದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಯಮಂದಿರವ ||೨೯|| ಬರವ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಪಡೆಹಾ | ರರು ಮುರಾರಿಯ
 ನೇಮದಲಿ ಚಾ | ರರನು ಹೊಗಿಸಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗವ || ದರುಶನವ ಮಾಡುತ್ತ
 ಚರಣಾಂ | ಬರುವದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ದೇವನದೊರೆಮಲೆಳುಹಿದಲವರು ಕಳುಹಿದ ಬಿನ್ನಹವತ್ತಳೆಯ ||೩೦||
 ನಸುನಗುತ್ತ ಮುರೈಬಿ ಮಿಗೆ ಮ | ಸ್ವಿನಿದವರನು ಪಾಂಪುತನಯರ | ಕುಶಲವನು ದುರುಸದಿಯ
 ಸುಕ್ಷೇಮವನು ಬೆಸಗೊಳಲು || ಕುಲದನುಬರು ಜೀಯ ಭಕ್ತ | ವೈಸನಭಾರವು ನಿಮ್ಮಲಿರೆ ಜೀ | ವಿ
 ಸುವುದಂದೇ ಪಾಂಡುನೆಂದಕೆರೆಂದರಾಚರರು ||೩೧|| ಕಳುಹಿದುದುಗೊರೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಗೋವಾಸವಗಳೆ | ಬಲಗವಸುದೇವನಗೆ ದೇವಯುಗಸೇನಗೆ || ಕುಲಗುರುಗಳೆಕ್ಕೂರದ್ಧವ | ಬಲು
 ಭುಜನು ಕೃತನರ್ಮಕಾತ್ಯಕ | ಲಲಿತಕಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧಗೆ ||೩೨|| ಎನಲು ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ತನುಬೆಟ್ಟವಪಾತ್ರಾಪಂಗಳ | ನನಿರುವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಸಂಧಿವಿಗಹಿಯಾ ||
 ದೆನುಬದಸೇಕ್ಷಿಸಲು ಲಿಖಿತವ | ನೆನಸಯದೊಳೆಳವಡಿಸಿ ಬಿನ್ನಹ | ವನುತ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕಳಕ
 ಳವಡಗೆ ವಾಚಿಸಿದ || ಸ್ವಸ್ತಿದಾನವರಾಯಕುಂಜರ | ಮಸ್ತಕಾಂಕುನುಬೇಲನಾಪ | ರೈಸ್ತೆಯದುಕುಲಸಿಂ
 ಹಸಂಯುತಜನ್ಮದುಲಿತಭಯ || ಹಸ್ತಕಲಿತಸುವರ್ತನೋಧ್ವೇಗ | ಭಸ್ತಿಲವಶಮೀರ್ತಕಪರವೃಥ | ವಿ
 ಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂತೀಸುತರ ಬಿನ್ನಹ ||೩೪|| ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೃಪಾಸಂ | ಜೀವನಿಯಲೆಮ್ಮುಸುಗ
 ಳೊಡಲಿನ | ತಾವಮೆತ್ತಿದಮೊಡದು ಹಾಯ್ದು ನು ಪಿಸಿನಮಂದಿರವೆ || ಈ ವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗೆ |
 ತಾವಶೇಷಣವಾಯ್ತು ಕಂಗಳಿ | ಗ್ರವವವಯವದರುಶನಾವೃತ ಪಾನಸಂಪದವ ||೩೫|| ದಾಬೆದವು
 ನುಡಿದವಧಿಯನು ಮೈ | ರಾಟಪುರದಲಿ ತುರುಪಿಡಿದು ಮೈ | ನೋಟಕೋಸುಗ ಬಂದು ನುಗ್ಗಾಯಿ
 ತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ತೋಟಿ ಬಯಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮನಲದು ಪಿ | ರಾಟ ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿ | ರೀಟಿ
 ತನಯಂಗವಭರವಿದ ದೇವರವಧುನಿ ||೩೬|| ಮದುವೆ ಯೆಂಬುದು ನೆವ ನಿಜಶ್ರೀ | ಪದವ ತೋರಿಸ
 ಬೇಕು ವನವಾ | ಸದ ಸುಕ್ಷೇಶಾನುಸಂತಾಸವನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ || ಕದಡುಹೋಗಲು ಕಾಣಬೇಡುದು |
 ಹದುಳವಿಟ್ಟುಮಗುಚಿತನಚನವ | ಪದವಳೆಲುಲುತ್ತಾಹ ಸಸಿಯನು ದೇವ ಸಲಹುವುದು ||೩೭|| ಕರು
 ಣಿವಿಜಯುಗೈಮ ಭಕ್ತರ | ಹೊಯಬೇಡುದು ಬೇಡಿಕೊಂಬನು | ಅರಸಲೇಕಳಗುಂದಿತಾಯ್ತಾನ
 ರಸುವಂದದಲಿ || ಚರಣಂ ಚಕುಟಂಬನಂಜೀ | ಬಿರುದು ಪಾಲಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನವ | ಧುನಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ
 ಡುವುದೆನುಗೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ||೩೮|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕಡುಕರು | ಕಾಳು ಹೊಂಪುಳಿವೋ
 ಗಿಭಕ್ತರ | ಮೇಲನೊಲವಿನ ಬಹಳ ಪರಮಸ್ವೇಯ ಪಸರಿಸಿತು || ಕೇಳಿದೆವೆ ಹರಹರ ಯುಧಿಪ್ಪಿರ |

ನೇಳಿಗೆಯನಾಕಾರವೇಶ್ವರ । ನೋಳಿಗವನೆನುತಸುರರಿಪು ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆ ಬೀತು
ದು ಪಾಂಡುಮಾವನ । ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾ ತವಾಸವ । ನೆಂತು ಪಂತದಮೇಲೆ ಕಳಿದರೊ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ವಿದು ॥ ಕುಂತಿದೇವಿಯರುಮ್ಮಳಿಸೆ ನಾ । ನೆಂತು ಬದುಕುನೆ ನಕಟಿನುತ್ತ ನಿ । ರಂತರವು ಮರುಗುವ
ನು ಬೊಪ್ಪನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೪೦॥ ಭವಣಿಗೆಯ ಬಂಡವಿಯಲಿ ಪಾಂ । ದವರು ನವೆದರು
ರಾಜ್ಯವನು ಯಾ । ದವರು ನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದವು ನವೆದಲಿನ್ನ ಬರ ॥ ಅವರ ಸೊಗಸೇ ನಮ್ಮ ಸೊಗ
ಸುಗ । ಳೆವರ ದುಗುಡವೆ ನಮ್ಮದದರಿಂ । ದವರ ವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯ ನಮಗೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ॥೪೧॥
ಕಾಲ ಕೈಗೊಡುವೊಡೆ ಲೇಸಿನ । ಮೇಲೆ ಲೇಸುಗಳೊಡಗುವವು ಭೂ । ಪಾಲ ಕುಂತಿಯಸುತರ ಬೆಳವಿ
ಗೆ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವು ॥ ಮೇಲೆ ತಂಗಿಯ ಮಗನ ಮಮವೆ ವಿ । ಶಾಲಸುಖವದು ನಿಖಿಳಯಾದವೆ ।
ಪಾಲ ಸಯಣವ ಮಾಡಲೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೨॥ ಚರಂಗುಡುಗೊರೆ ಗಂಧನಿಖಿಲಾ । ಭರ
ಣಕತ್ತರಿ ಕರ್ಪುರವರವನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ರಾಯಸವ ಬರೆಸಿ ॥ ಮರಳಿ ದೂತರು
ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಕರುಣದಳತೆಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಪಾಂಡುತನ
ಯರಿಗೆ ॥೪೩॥ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಳಲ ಹೊರವಂಟುತ್ತರದಿಶಾ । ವಳೆಯದಲಿ
ರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಾಪುರವರವ ॥ ನೆಲನಗಲದಲಿ ಕಪ್ಪೆ ಕೇರಿಯ । ನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಖಿಳನೈಪರಿಗೆ ।
ಬಳಿಯನೆಟ್ಟಿದನು ತ್ತರೋತ್ತರವಾದುದಿವೆರುದಯ ॥೪೪॥ ಜೋಳಿ ಹದವು ನಿಖಿಳರಾಯರಿ । ಗೋಲೆ
ಯುಡುಗೊರೆಯಿಕ್ಕಿದವು ಪಾಂ । ಚಾಲಪತಿ ಹೊರವಂಟ ಮೂರಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಹಿತ ॥ ನೀಲನು
ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಮರಕ । ರಾಳಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಧೀರತಿಖಂಡಿ ಸಹಿತಾ ದ್ರುಪದನೈ
ತಂದ ॥೪೫॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಹರುಷದಲಿ ದುರು । ಪದಿಯ ಬಾಂಧವ ಪ್ರೈಕವನು ಮಿಗೆ । ಮುದ
ದಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಳಿಳ ಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರ ॥ ಒದಗಿತೆಳಿಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ । ಪದವೆನುನ್ನುತವಸ್ತು
ಸೊಂ । ಪೊದವಿದವು ಕೈಗೈದು ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾಭ್ಯುದಯ ॥೪೬॥ ದೇವನೀಬಹನೆಂದು ಬಂದ
ರು । ದಾವಣಿಯಹವಣರಿದು ಬಳಿಕ ಮ । ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪನಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥ ಹೂವಲಿಯ
ವೀಧಿಗಳ ನವರ । ತ್ತಾ ವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಭದ್ರದ । ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳದಲಿಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳು॥೪೭॥
ಚಾರುತರ ಕತ್ತರಿಯ ಸಾದಿನ । ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ರಸಗಳ । ಕಾರಣೆಯ ನವಚಿತ್ರಪತ್ರದ
ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಓರಣದ ಬೀದಿಗಳ ತಳಿಗೆಯ । ತೋರಣದ ಹೊಂಜಗಲಿಗಳ ಪಂ । ನೀರಚೆಯ
ದರಚನೆಯಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೪೮॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿಮನೆಗಳಲಿ ಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದವು
ಪುರದನಾರಿಯ । ರುಟ್ಟುತೊಟ್ಟರು ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ದೇತಿಯಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಗಜವಾಜಿರಥ ಸಾ ।
ಲಿಟ್ಟು ತೋರುವವನುಜರಾಯಘ । ರಟ್ಟನನು ನಡೆದಿರುಗೊಂಡರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥೪೯॥ ಕ
ಳಶಕನ್ನಡಿ ವಾದ್ಯರವಮಂ । ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿ ಮಸಗದವೊಲು । ಜ್ವಲಪತಾಕಾವಳಿಯ ವಿಮಳಚ್ಚ
ತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ । ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನ ಮಂದಗಮನದ । ತಳಿತ
ಮುಸುಕಿನ ಮೌಳಿಕಾಂತಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೫೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿ
ಗೆಯ ಕಂಡಂದೂಗಳ । ನಿಳಿದು ಮೈಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡವರು ॥ ಬಳಿಕ ಭೂಪರು

ಪರಮಸ್ವಾಮಿಯೆಮ್ಮು | ತ್ತವದ ನೆಲೆಯೆಮ್ಮು, ವರನು ಯಾ | ದವತಿರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನಭಿಮತವೆ
 ಮ್ಮ ಮತವಂದ ||೨೭|| ಪೂಜೆಯೊಡತನವೆಮಗೆಮಗೆ ಕ | ಟ್ಪೊಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಡಬ |
 ಟ್ಪೊಡೆ ವಿವಾಹ ನಿರಂತರಾಯವು ಚಿಂತೆಹದನಲು || ಒಡಬಡಲಿ ಮೇಣಿರೆಲಿ ಗುರನಿ | ಮೈಡಿಮು
 ರಾರಯ ತೋರಿಸುವಿರಾ | ದೊಡೆ ಕೃತಾರ್ಥನು ತಾನೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಮತ್ತಸ್ಸೊಸ ||೨೮|| ಪರಿಪ
 ರಿಯ ಪಾವುಡವ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಪರಪದಲಿ ಬಿನ್ನಹದ ಮೋಲೆಯ | ಬರಸಿದನು ವೇಗಾಯ್ಲದೂತರ ನಟ್ಟಿ
 ದನು ಭೂಪ || ಚರರು ಕುಯ್ಯವನೇಲೆ ಕುಯ್ಯವದ | ಭರಬ ಬಂದರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪುರಕೆ ಪ
 ರತೋಷದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಮಂಬರವ ||೨೯|| ಬರವ ಬಿನ್ನಹವಾಡೆ ಪಡಿಯಾ | ರರು ಮುರಾರಿಯ
 ನೇಮದಲಿ ಚಾ | ರರನು ಹೊಗಿಸಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗವ || ದರುಶನವ ಮಾಡುತ್ತ
 ಚರಣಾಂ | ಬರುದದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ದೇವನದೊರೆದಲಿಳುಹಿದವರು ಕಳಸಿದ ಬಿನ್ನಹತ್ತಳೆಯ ||೩೦||
 ನಸುಸಗುತ ಮುರೈಬಿ ಮಿಗೆ ಮ | ಸ್ಪಿಸಿದವರನು ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕುಶಲವನು ದುರುಕದಿಯ
 ಸುಕ್ಷೇಮವನು ದೆಸಗೊಳಲು || ಕುಲರನುಬರು ಬಿಯ ಭಕ್ತ | ವ್ಯಸನಭಾರವು ನಿಮ್ಮಲಿರೆ ಬೀ | ವಿ
 ಸುವುದುಬದೇ ಪಾಂಡುನಂದನವೆಂದತಾಚರರು ||೩೧|| ಕಳುಹಿದುಡುಗೊರೆ ಬಿಯ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ರಾ
 ಗೀವಾಸವಗಳಕೆ | ಬಲಗವಸದೇವಲಗೆ ದೇವಕಿಯುಗ್ರಸೇನಲಗೆ || ಕುಲಗುರುಗಳಕ್ರೂರಾದ್ದವ | ಬಲು
 ಭುಜನು ಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಂ | ಲಲಿತಕಾಂಬಕುಮಾರಕಂದರ್ಪನಿರುದ್ಧಲಗೆ ||೩೨|| ಎನಲು ನಸುನಗೆ
 ಯಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ತನುಬದಿಟ್ಟ ವಪಾವುಪಂಗಳ | ನನಿತುವನು ತೆಗೆಸಿದನು ಕೆಲದಲಿ ಸಂಭವಿಗಹಿಯಾ ||
 ದೆನುಬದಸೀಕ್ಷಿಸಲು ಲಿಖಿತವ | ನೆನುನಯನೊಳಳವಡಿಸಿ ಬಿನ್ನಹ | ವೆನುತ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕಳಕ
 ಳವಡಗೆ ವಾಚಿಸಿದ || ಸ್ವಸ್ತಿದಾನವರಾಯಕುಂಬರ | ಮಸ್ತಕಾಂಕುಶಚೀಲನಾಪ | ರೈಸ್ತೆಯದುಕುಲಸಿಂ
 ಹಸಂಹೃತಜನ್ಮದುರಿತಭಯಾ || ಹಸ್ತಕಲಿತಕುದರ್ಶನೋದ್ಭವಗ | ಭಸ್ತಿಲವಶಮಿತಾರ್ಕಪರಿವೃಥ | ವಿ
 ಸ್ತರಣಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂತಿಸುತರ ಬಿನ್ನಹವ ||೩೪|| ದೇವನಿಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೃಪಾಸಂ | ಜೀವನಿಯಲೆಮ್ಮಸುಗ
 ಳೊಡಲಿನ | ತಾವಮೆತ್ತಿದಮೊಡದು ಹಾಯ್ದವು ವಿನಿನವಂಬರವೆ || ಈ ವರುಷದಜ್ಞಾತವಾಸಗ |
 ತಾವಶೇಷಣವಾಯ್ತು ಕಂಗಳಿ | ಗೀವುದವಯವದರುಶನಾವೃತ ಪಾನಸಂಪದವ ||೩೫|| ದಾಬೆದವು
 ನುಡಿದವಧಿಯನು ಮೈ | ರಾಟಪುರದಲಿ ತುರುಪಿಡಿದು ಮೈ | ನೋಟಕೋಸುಗ ಬಂದು ನುಗ್ಗಾಯಿ
 ತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ತೋಟ ಬಯಿಸಿದೊಡಮ್ಮನಲನು ವಿ | ರಾಟ ಮೆನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿ | ರೀಟಿ
 ತನಯಂಗೀವಭರವಿದ ದೇವರದವಧಿಸಿ ||೩೬|| ಮದುವೆ ಯೆಂಬುದು ನೆವ ನಿಜಶ್ರೀ | ಪದವ ತೋರಿಸ
 ಬೇಕು ವನವಾ | ಸವ ಸುಕ್ಕೇಶಾನುಸಂತಾಪದನು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿ || ಕದಡುಹೋಗಲು ಕಾಣಬೇಡುದು |
 ಹದುಳವಿಟ್ಟುಮಗುಚಿತವೆಚನವ | ಹದವಳೆಯಲುಪ್ಪಾಹ ಸಸಿಯನು ದೇವ ಸಲಹುವುದು ||೩೭|| ಕರು
 ಣಿವಿಜಯಂಗೈಮ ಭಕ್ತರ | ನೋಡೆಯಬೇಡುದು ಬೇಡಿಕೊಂಬನು | ಅರಸಲೇಕಳಗುಂದಿತಾಯ್ತಾನೆ
 ರಸುವಂದದಲಿ || ಚರಣಭೂತಕುಟಂಬವೆಂಬೀ | ಬಿರುದು ಪಾಲಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನವ | ಧರಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ
 ಡುವುದೆಮಗೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ||೩೮|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕಡುಕರು | ಕಾಳು ಹೊಂಪುಳಿವೋ
 ಗಿಭಕ್ತರ | ಮೇಲನೊಲವಿನ ಬಹಳ ಪರಮಸ್ವೀಕರ ಪಸುಸಿತು || ಕೇಳಿದೆವೆ ಹರಹರ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ |

ನೇಳಿಗೆಯನಾಕಾರವೇಶ್ವರ । ನೂಳಿಗವನೆನುತಸುರರಿಪು ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ ॥೩೯॥ ಚಿಂತೆ ಬೀತು
ದು ಪಾಂಡುಮಾವನ । ಸಂತತಿಗಳಜ್ಞಾ ತವಾಸವ । ನೆಂತು ಪಂತದಮೇಲೆ ಕಳಿದರೊ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ
ವಿದು ॥ ಕುಂತಿದಿವಿಯರುಮ್ಮಳಿಸೆ ನಾ । ನೆಂತು ಬದುಕುನೆ ನಕಟಿನುತ್ತ ನಿ । ರಂತರವು ಮರುಗುವ
ನು ಬೊಪ್ಪನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥೪೦॥ ಭವಣಿಗೆಯ ಬಂಡವಿಯಲಿ ಪಾಂ । ದವರು ನವೆದರು
ರಾಜ್ಯವನು ಯಾ । ದವರು ನಾವನುಭವಿಸುತಿದ್ದವು ನವೆದರಿನ್ನು ಬರ ॥ ಅವರ ಸೊಗಸೇ ನಮ್ಮ ಸೊಗ
ಸುಗ । ಳೆವರ ದುಗುಡವೆ ನಮ್ಮದದರಿಂ । ದವರ ವಿಮಳಾಭ್ಯುದಯ ನಮಗೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ॥೪೧॥
ಕಾಲ ಕೈಗೊಡುವೊಡೆ ಲೇಸಿನ । ಮೇಲೆ ಲೇಸುಗಳೊಡಗುವವು ಭೂ । ಪಾಲ ಕುಂತಿಯಸುತರ ಬೆಳವಿ
ಗೆ ಮೊದಲ ಮಂಗಳವು ॥ ಮೇಲೆ ತಂಗಿಯ ಮಗನ ಮದುವೆ ವಿ । ಶಾಲಸುಖವದು ನಿಖಿಳಯಾದವೆ ।
ಜಾಲ ಪಯಣವ ಮಾಡಲೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ ॥೪೨॥ ಚರರಿಗುಡುಗೊರೆ ಗಂಧನಿಖಿಲಾ । ಭರ
ಣಕತ್ತರಿ ಕರ್ಪುರವರವನಿ । ತ್ತರಿದಿಶಾಪಟ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ರಾಯಸವ ಬರೆಸಿ ॥ ಮರಳಿ ಮೂತರು
ಬಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ । ಕರುಣದಳತೆಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಪಾಂಡುತನ
ಯರಿಗೆ ॥೪೩॥ ಬಳಿಕ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನ । ಹೊಳಲ ಹೊರವಂಟುತ್ತ ರವಿಶಾ । ವಳೆಯದಲಿ
ರಚಿಸಿದರುಪಪ್ಲವ್ಯಾಖ್ಯಾಪುರವರವ ॥ ನೆಲನಗಲವಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೇರಿಯ । ನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಖಿಳನೈಪರಿಗೆ ।
ಬಳಿಯನಟ್ಟಿದನು ತ್ತರೋತ್ತರವಾದುದಿವರುದಯ ॥೪೪॥ ಜೋಳಿ ಹದವು ನಿಖಿಳರಾಯರಿ । ಗೋಲೆ
ಯುಡುಗೊರೆಯಿಕ್ಕಿದವು ಪಾಂ । ಚಾಲಪತಿ ಹೊರವಂಟ ಮೂರಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಹಿತ ॥ ನೀಲನು
ಯುಧಾಮನ್ಯು ಸಮರಕ । ರಾಳಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ನ ಕೀರ್ತಿವಿ । ಶಾಲಧೀರತಿಖಂಡಿ ಸಹಿತಾ ದ್ರುಪದನೈ
ತಂದ ॥೪೫॥ ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಹರುಷದಲಿ ದುರು । ಪದಿಯ ಬಾಂಧವ ಪ್ರೇಕವನು ಮಿಗೆ । ಮುದ
ದಿಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆಖಳ ಮಹಾಮೋಹೇಶ್ವರರ ॥ ಒದಗಿತೆಖಳಕ್ಷೋಣಿಬಲಸಂ । ಪದವನುನ್ನು ತವಸ್ತು
ಸೊಂ । ಪೊದವಿದವು ಕೈಗೈದು ಮದುವೆಯ ಮಂಗಳಾಭ್ಯುದಯ ॥೪೬॥ ದೇವನೀಬಹನೆಂದು ಬಂದ
ರು । ದಾವಣಿಯಹವಣಿದು ಬಳಿಕ ಮ । ಹಾವಿಳಾಸದೊಳೊಪ್ಪವಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳ ॥ ಹೂವಲಿಯ
ವೀಧಿಗಳ ನವರ । ತ್ನಾ ವಳಿಯ ಸೂಸಕದ ಭದ್ರದ । ಲೋವೆಗಳಲಂಬಳದಲಿಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳು॥೪೭॥
ಚಾರುತರ ಕತ್ತರಿಯ ಸಾದಿನ । ಸಾರಣೆಯ ಕುಂಕುಮದ ರಸಗಳ । ಕಾರಣೆಯ ನವಚಿತ್ರಪತ್ರದ
ಬಹಳ ಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ಓರಣದ ಬೀದಿಗಳ ತಳಿಗೆಯ । ತೋರಣದ ಹೊಂಜಗಲಿಗಳ ಪಂ । ನೀರಚಳಿಯ
ದರಚನೆಯಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೪೮॥ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿಮನೆಗಳಲಿ ಮೇ । ಲ್ಕಟ್ಟು ಬಿಗಿದವು
ಪುರದನಾರಿಯ । ರುಟ್ಟುತೊಟ್ಟರು ಕಳಶಕನ್ನಡಿಸಹಿತ ದೇಶಿಯಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಗಜವಾಜಿರಥ ಸಾ ।
ಲಿಟ್ಟು ತೋರುವವನುಜರಾಯಘ । ರಟ್ಟನನು ನಡೆದಿರುಗೊಂಡರು ಪಾಂಡುನಂದನರು ॥೪೯॥ ಕ
ಳಶಕನ್ನಡಿ ವಾದ್ಯರವಮಂ । ಗಳಮಹಾಂಬುಧಿ ಮಸಗಿದವೊಲು । ಜ್ವಲಪತಾಕಾವಳಿಯ ವಿಮಳಚ್ಚ
ತ್ರಚಾಮರದ ॥ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ । ಮೊಲೆಗಳೊಡ್ಡಿನ ಮಂದಗಮನದ । ತಳಿತ
ಮುಸುಕಿನ ಮೌಳಿಕಾಂತಯರೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೫೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿ
ಗೆಯ ಕಂಡಂದಣಿಗಳ । ನಿಳಿದು ಮೈಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ದ್ರುಪದವಿರಾಟಪಾಂಡವರು ॥ ಬಳಿಕ ಭೂಪರು

ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ । ನಲಿದ್ದು ಬರುತಿರಲಾನೆಯಿಂದಿಳಿ । ಗಳಿದು ಬಿಜಯಂಗೈಡನಸುರಾರಾತಿ ಕರುಣದ
 ಲಿ ॥೫೧॥ ಇತ್ತನವರಿಗೆ ಸಮಯವನು ದೇ । ವೋತ್ತಮನುನಿಗಮೌಘವರಸಿದೊಡತ್ತಲಿತ್ತಲು ಸರಿ
 ವಮುನಿಗಳ ವನಕೆ ಮೈಗೊಡದ ॥ ಹೆತ್ತಮಕ್ಕಳು ನಿಲಲಿ ಭಕ್ತರ । ನಿತ್ತಕರೆ ನೆನೆವರಿಗೆ ತನ್ನನು ।
 ತೆತ್ತು ಬದುಕುವೆನೆಂಬ ಬೋಳೆಯರರಸ ನಡೆತಂದ ॥೫೨॥ ಬಲದ ಪದಘಟ್ಟಣೆಯ ರಜದಿಂ । ಬೆಳು
 ಪಡಗದಂಬರದ ಮಾರ್ಗದ । ರ್ಪುಳದ ಕಿರುಬೆಮರುಗಳ ಲಲಿತಕಪೋಲಮಂಡಲದ ॥ ಕೆಲದಪಾಯ
 ವಧಾರುಗಳ ಕಳ । ಕಳದ ಕರುಣಾರಸವ ಸೂಸುವ । ಮೆಲುನಗೆಯ ಸಿರಿಮೊಗದ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕಂಡುದಾ
 ಸೇನೆ ॥೫೩॥ ಬಾಗದವು ಭರಿಕ್ಕಿಗಳನು ಹಣೆ । ಗಾಗ ಮುರುಹಿದವಾನೆಗಳು ತಲೆ । ವಾಗ ಗುಡಗಟ್ಟಿ
 ದವು ಹೇಷಾರವದ ತೇಜಗಳು ॥ ತೂಗಿ ತನುವನು ಪುಳಕದಲಿ ಮನ । ಲಾಗಮಿಗೆ ಮೈಮರೆದು ಹರು
 ಪದ । ಸಾಗರದಲೋಲಾಡುತಿದುರ್ದು ಕೂಡೆ ತಳತಂತ್ರ ॥೫೪॥ ಅಂಗನೆಯರರವಿಂದಸಾಧನ । ಮಂ
 ಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಸುಧೆಯನು । ಕಂಗಳಲಿ ಕೂಡಿಕುಡಿದು ಪಡೆಯರು ಮತ್ತೆ ತಣಿವುಗಳ ॥ ಅಂಗಜನ
 ಪೆತ್ತಯ್ಯನೀರೂ । ಹಿಂಗೆ ಬಡವನೆ ಯೆನುತ ಮುರಹರ । ನಂಗ ಶೋಭೆಯ ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿ
 ತ್ತು ಸತಿನಿವಹ ॥೫೫॥ ಎರಡು ಸೇರೆಯ ತುಂಬಿ ರತ್ನವ । ಸುರಿದುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಭೂಪತಿ । ಚರಣ
 ದಲಿ ಚತುರಾಸ್ಯಜನಕನ ವಿಮಳಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನರವೈಕೋದರನಕುಲಸಹದೇ । ವರು ವಿರಾಟದ್ರುಪದಮೊ
 ದಲಾ । ಗರೆ ಸಮಸ್ತನೃಪಾಲಕರು ಮೈಯಿಕ್ಕಿತೊಗ್ಗಿ ನಲಿ ॥೫೬॥ ತಿರವ ನೆಗಹಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಮೈ ।
 ಮುರಿಯಲೀಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಪ್ಪಿದ । ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಯಮಳರನು ॥ ಹರುಷದ
 ಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಭೂಮಿಾ । ಶ್ವರರ ಮನ್ನಿಸಿದನು ವಿಳಾಸಿನಿ । ಯರ ವಿಡಾಯಿಯಲರಸಿ ಕಂಡಳು
 ಬಂದು ಮುರಹರನ ॥೫೭॥ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಯನ । ರಾಣಿಯನು ಮನ್ನಿಸಿದ ತನ್ನಯ ।
 ರಾಣಿವಾಸದ ಹೊರಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು ॥ ರಾಣಿರುಕುಮಿಣಿಯಾದಿ ಯಾದ । ಕ್ಷೋಣಿ
 ಧರನರಸಿಯರನನಿಬರ । ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಟ್ಟಿರಗಿ ದುರುಪದಿ ಕಂಡಳೊಲವಿನಲಿ ॥೫೮॥ ದರುಶನವನೊ
 ಲಿದಿತ್ತು ವಸುದೇ । ವರನು ದೇವಕಿದೇವಿಯರ ಸಂ । ಕರುಷಣನ ಮಹದುಗ್ರಸೇನನ ಕಂಡನವನೀಶ ॥ ವ
 ರಸುಭವ್ರಾದೇವಿಭಾವಂ । ಬರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದಳು ಕುಮಾರನು । ಹರುಷದಲಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಅಭಿಮ
 ನ್ಯುಪಾಂಡವರ ॥೫೯॥ ಕೈದಣಿಯೆ ವಸುದೇನಳಿಯನ । ಮೈದಡವಿದನು ಮಗನೆ ಬನದೊಳ । ಗೊ
 ಯ್ದು ವಿಧಿ ಬಂಧಿಸಿತಲಾ ಸಾಕಿನ್ನು ದೈವವನು ॥ ಬೈದು ಮಾಡುವುದೇನು ದುರುಪದಿ । ಯೈದೆತನ
 ವುಂಟಾಗಿ ದುರಿತವ । ಕೊಯಿದು ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲಿ ॥೬೦॥ ಅರಸಿಯೈದೆತನ
 ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೈವರ ನಿಡಾಯುಷ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಯ ಸೊಂಪಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಸಿರಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೊಣೆ
 ನಮಗೆ ॥ ಸುರರು ಸುಯಿಲ್ಲೆ ಮಗ ಮಿಕ್ಕಿನ । ನರರು ಗಣ್ಯವೆ ಮಾವ ಕೇಳೆಂದರಸ ವಸುದೇವನನು
 ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥೬೧॥ ತಂದೆ ಬೇಡೆಮಗವೈಬೇಡೆಮ । ಗಿಂದು ಮುಖಿಯರ ನೊಲ್ಲೆ
 ವಾವ್ತನ । ಸಂರು ಮುಕ್ತಿಯೆವೆಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆಂಬನವರತ ॥ ನೊಂದೆನೆಂಬನು ತನ್ನವರು ಮನ ।
 ನೊಂದರಾದೊಡೆ ತನ್ನವರ ಸುಖ । ವಂದು ತನ್ನಮವೆಂಬುದೇ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ಮತನೆಂದ ॥೬೨॥ ಅ
 ರಸಿಯರ ಬಗಗೊಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳ । ಸರಕುಮಾಡನು ದೇಶಕೋಶವ । ಸಿರಿಯ ಗಣಿಸನು ಖಡ್ಗಿಗೊಳ್ಳ

ನು ಸಕಲಸಂಪದವೆ || ಹರಿಪರಾಯಣರೆಂದೊಡವರಿಗೆ | ಹರಹಿಕೊಂಬನು ಮೆಗನೆ ಶೀಲವು | ನೆರೆರೆ ಪ
 ರಿಯಲ್ಲಿಂದನಾ ವಸುದೇವನಳಿಯಂಗೆ ||೬೩|| ಲೋಗರೇ ನೀವೆಮಗೆ ನಿವಗರೆ | ಗಾಗಿಕರಗುವನದು ನಿಲ
 ಲಿ ತನ | ಗಾಗದವರಿಗೆ ತನ್ನ ತೆರುವನು ಕೊಲುವಹಗೆಗೊಲಿವ || ಲೋಗರೆನ್ನು ವರೆಂದು ಲೋಗರಿ
 ಗಾಗಿ ಬದುಕುವನೆಂಬಬಲುಗೈ | ಬಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ನನೇನಹೇಳುವೆನಂದನರಸಂಗೆ ||೬೪|| ಬೊಪ್ಪನವರೇ |
 ಯೆವ್ವು ದೂರದೆ | ಯಿಪ್ಪವರು ತಾವಲ್ಲ ಸಾಕಿ | ನೊಪ್ಪದಲಿ ಬಾಯೆಂದು ಮುರಲಿವು ಕರೆದನವನಿ
 ಪನ || ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಕೌರವರು ತುರುಗಳ | ತಪ್ಪಿಸಿದುದೇನಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ | ದರ್ಪದನುಪೆಂತೆಂದು ಬೆ
 ದಗೊಂಡನು ಮುರೆಧ್ವಂಸಿ ||೬೫|| ಊಹಗಲ್ಲಿಯದರ್ಪ ಮನುಜನ | ಸಾಹಸವು ಬೇರನು ಯಂತ್ರ
 ದ | ಹಾಹೆಯಂತ್ರವನುಳಿದುಚೀವಿಸಲರಿವುದೇಬೇರೆ || ದೇಹಿ ನೀನಾವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ | ದೇವವಿದರೊಳಗೆ
 ಮೆಗೆ ಗರ್ವದ | ಗಾಹಿದೆಯದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ||೬೬|| ಎಸಳು ಮೊನೆಯೊಂ
 ದಾಗಿ ತಾವರೆ | ಮುಸುಕುತಿದೆ ನೈದಲೆಯನೆತ್ತಿಯ | ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡುತಿದೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ತೆಕ್ಕ ಸಡಿಲುತಿ
 ದೆ || ದೆಸೆದೆಯ ತಾಣಾಂತರದ ಹೊಂ | ಬಿಸಿಲು ಬೀತುದು ಜೀಯ ಬಿನ್ನಹ | ವಸುಧತಂಪೇರಿತ್ತು
 ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯವಾಯ್ತೆಂದ ||೬೭|| ನಗುತ ಹರಿ ನಿಂದಿರಲು ಕೈದಂ ಡಿಗೆಯವರು ಹೊದ್ದಿದರುರೂ
 ವಾ | ರಿಗೆಗೆ ಬೀಜಯಂಗೈದನುಘೆಯೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ || ಬಿಗಿದದಡ್ಡಿಯಬದ್ದರದ ಬೀ | ಯ
 ಗದ ರಾಣೀವಾಸದಂದಣ | ತೆಗೆದು ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಸಂತೋಷದಲಿ ಯದುಸೇನೆ ||೬೮|| ಹೊ
 ಕ್ಕನಸುರಾರಾತಿ ಪಾಂಡವ | ರಿಕ್ಕಲಬಿ ಬರೆ ನಗರಜನ ಮೈ | ಯಿಕ್ಕ ಬೀದಿಯ ಧೂಳು ಕವಿದುದ
 ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ಹೊಕ್ಕು ಹೊಗಳುವ ಸುತಿಗಳಿಗೆ ಕೈ | ಮಿಕ್ಕಕಣ್ಣನು ಪಾಂಡು ಸುತರಿಗೆ | ಸಿಕ್ಕ
 ದನು ತಿವಯೆನುತಲಿದುರ್ದು ಸೂರಿಸಂದೋಹ ||೬೯|| ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಮಂದಿಯನು ಕೈ | ಗೋಲಿನ
 ವರಪ್ಪಳಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನವದಿರೆ ಜರೆದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳುತ ಪುರಜನವ || ಮೇಲುನೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗ
 ಳೆ ವರೆ | ಬಾಲೆಯರೆ ಕಡೆಗಂಗಳೆವನಿ | ವಾಳಿಗಳ ಕೈಕೊಳುತ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಜಮಂಟರವ ||೭೦||
 ಹಿಡಿದರಾರುತಿಗಳನು ಬಣ್ಣದ | ಸೊಡರುಸುಳಿದವು ಮುಂದೆ ನೆಲನು | ಗ್ಗ ಓಪಭೀಮಾರ್ಜನರ ಮೇಳಾ
 ಪದಲಿ ಹರುಷದಲಿ || ಹಿಡಿದಕೈದೀವಿಗಳನು ಕೈ | ದುಡುಕಿ ತಿವಿದಾಡುತ್ತ ಕಾಂತಿಯ | ಕಡಲ ಮ
 ಣಿಮಯಪೀಠದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದನಸುರಾರಿ ||೭೧|| ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಸಕಲಭೂಮಿ | ಪಾಲರನು
 ಕುಂತಿಯ ಕುಮಾರರ | ಮೇಳದಲಿ ಪರಿಮಿತದಲಸುರಾರಾತಿ ನಸುನಗುತ || ಸೋಲದಲಿ ಮೃದಣಿ
 ದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನುಚಿತವ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವ | ನಾಳಿಸುವಹದನುಂಟಿ ನಿಮ್ಮಾಳಾಪವೇನೆಂದ
 ||೭೨|| ಮರಳಿದವು ತುರುವಿತ್ತಲಹಿತರು | ಸರಿದರತ್ತಲು ಮತ್ಸ್ಯ ನಮ್ಮೈ | ವರನು ನಾಪೆಂದರಿದು
 ಕೊಂಡಾಡಿದನು ವಿನಯದಲಿ || ವರಸುಭದ್ರಾನಂದನಂಗು | ತ್ತರೆಯನೀವರ್ತಿಯಲಿ ಯಿರಲಾ | ಕರೆ
 ಯಲಟ್ಟಿದವೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಭೂಪಾಲ ||೭೩|| ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ಸೇರುವೊಡೆ ಮದುವೆಯ | ನೊ
 ಲಿದು ದೇವರು ಮಾಡುವುದು ಮೇ | ಲಿಳೆಯ ಕಾರ್ಯವ ಬುಟ್ಟಗಲಿಸುವುದೆಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸಿ || ಬಳಿಕ
 ಬಿಜಯಂಗೈವುದಿದು ಹದ | ನೆಲೆ ದಯಾಂಬುಧಿ ಕೇಳೆನಲು ನೃಪ | ತಿಲಕನುಚಿತದ ಬಿನ್ನಹಕೆ ಮನ
 ಮೊಲಿದು ಹರಿ ನುಡಿದ ||೭೪|| ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ತಪ್ಪೇನು ವಸುವಿನ | ಕುಲವಿರಾಟನು ಚಂದ್ರವಂಶಾ

ವಳಿಯವರು ನೀವಾಭಿಜಾತ್ಯದೊಳಿಲ್ಲ ಹಳಿವುಗಳು || ಬಳುನುಡಿಗಳಲಿ ದೈವಶಕುನಾ | ವಳಿಗಳಾದೊಡೆ
ಹರುಷದಲಿ ಮಂ | ಗಳಮುಹೂರ್ತವೆ ಮಾಡಿಯೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ನಸುನಗುತ ||೨೫|| ಬಸಗೆಯಲಿನಿ
ಸ್ನಾಳತತಿ ಗ | ಚರಿಸಿದವಿಳಚನಂಗಳುತ್ಸಾ | ಹಿಸಿತು ಕನ್ಯಾವರಣವಾಯಿತು ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಎಸೆಯಲಭಿಮನ್ಯುವನು ಸಿಂಗಾ | ಲಿಸಿತು ಯದುಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿ ಜೀರಿಗೆ
ಬೆಲ್ಲವನುವಾಯ್ತು ||೨೬|| ವರಮುಹೂರ್ತದಗಳಿಗೆವೆಟ್ಟಲ ಭರಿತದೊಳು ಪುಣ್ಯಾಹವದವಿ | ಸ್ತುರ
ದಲಕ್ಷತೆ ದಳಿದು ತಂದರು ವಿಮಳಮಂಟಪಕೆ || ಪರಮಮುಷಿಗಳ ಹೋಮದಲಿ ಶಿಖಿ | ವರನಬಲ
ಗೊಂಡರು ಕುಮಾರಿಯ | ವರಿಸೆ ವೈದಿಕದಿಂದ ಬಂದಳು ವರನ ವಾಮದಲಿ ||೨೭|| ವಿಭವಮೈವಡಿ
ಯಾಗೆ ಸದ್ವಿಜ | ಸಭೆಯನಾರಾಧಿಸಿದ ನವನೀ | ವಿಭುಗಳಿತ್ತರು ಮುಯ್ಯಳುಡುಗೋರ ರತ್ನಭೂಷಣ
ವ || ಅಭವಸನ್ನಿಭ ವೀರನಾಗೆಂ | ದಿಭಗಮನೆಯರು ಕೃಷ್ಣ ನರಸಿಯ | ರಭಿಜನಾಮಲತೀಲಕನನು ಹರ
ಸಿದರು ಹರುಷದಲಿ ||೨೮|| ಇದು ಶುಭೌಘದ ಗರುಡಿ ಬಹುಸಂ | ಪದದನೆಲೆವನೆ ಸೊಂಪಿನಾಗರ |
ವಿದು ಪರಾನಂದಪ್ರನಾಹದ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಿದು || ಮುದದ ಕೇಳಿಸ್ಥಾನ ವಿಮಲಾ | ಭೃದಯದೋ
ಲಗಕಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಸದನವೆನೆ ರಂಜಿಸಿದುದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮೈವಾಹ ||೨೯|| ಯಾದವರು ಪಾಂಚಾಲ
ಮತ್ಸ್ಯರು | ಮೇದಿನೀಪತಿಪಾಂಡುಸೋಮಕ | ರಾದಿಯಾದನ್ವಯವನಗಣಿತಬಂಧುಬಳಗವನು || ಆ
ದರಿಸಿದನು ವಿನಯದಲಿ ವಿ | ತ್ವಾಹಿತತ್ಕಾರದಲಿ ತಣಿದುದು | ಮೇದಿನೀಜನವವನಿಪನ ಸನ್ಮಾನದಾನದ
ಲಿ ||೩೦|| ವರಚತುರ್ಥಿಯೊಳಿರುಳು ಮೆರೆದರು | ಪುರದಲುತ್ಸಾಹದಲಿ ದಂಪತಿ | ವರರು ಭೂವಿಾ
ಚಾರಚಮರದ ಚಾತುರಂಗದಲಿ || ಮರುದಿವಸವವಭೃತವ ನೆರೆ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದರು ಪನ್ನೀರಹೊಂಗೊ
ಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಕುಂಕುಮದ ಪಟವಾಸಕದ ರಚನೆಯಲಿ ||೩೧|| ಕನಕಮಣಿಗಳ ತೊಟ್ಟು ಜಾದಿಯ | ನ
ನೆಯಆಜಿಕೆಯಲಿ ಮದನನ | ಮೊನೆಯ ಖಾಡಾಖಾಡಿಖಾತಿಯರೈದೆ ಹೊಯ್ದೊಯ್ದು || ದನುಜಹರ
ನರಸಿಯರು ಕುಂತಿಯ | ತನಯರರಸಿಯರೊಡನೆ ಮತ್ಸ್ಯನ | ವನಿತೆಯರು ಪಾಂಚಾಲಿನಿಯರೋ
ಕುಳಿಯಾಡಿದರು ||೩೨|| ಧರಣಿ ನನೆದುದು ಗಂಧರಸಕ | ತ್ತುರಿಯಪನ್ನೀರುಗಳ ಹೊನಲೊಡ |
ವೆರಸಿ ದೆಸೆ ಕಂಪಿಟ್ಟದಂಬುಧಿ ನವತುಷಾರದಲಿ || ತರಣಿ ಪರಿಮಳಿಸಿದನು ಪವನನ | ಸುರಭಿತನವ
ಚ್ಚರಿಯೆ ಗಗನದ | ಪರಮಸೌರಭ ಕರಸಿಕೊಂಡುದು ಸಕಲಸುರಕುಲವ ||೩೩|| ಬಳುವಳಿಯ ನಿಖಿ
ಳಾವನೀಮಂ | ಡಲವನನುಪಮಕೋಶವರ್ಗದ | ಲಲನೆಯರ ಗಜವಾಜರಥಪಾದಾತಿಗೋವ್ರಜವ || ಅ
ಳಿಯಗಿತ್ತು ವಿರಾಟನೃಪಯದು | ಕುಲವನಾಪಾಂಚಾಲಚೈದ್ಯಾ | ವಳಿಯನುತ್ತಮವಸ್ತುವಾಹನ
ದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ ||೩೪|| ಆದುದಭಿಮನ್ಯುವಿನ ಮದುವೆ ಮ | ಹಾದಯಾಂಬುಧಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ |
ಪಾದವರುಶನವಾಗಲಿವೃಡಿಸಿತ್ತು ನಮ್ಮದಯ || ಮೇದಿನಿಯನಾವೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟಿವು | ಕಾದುಕೊಂಡೆ
ವು ಸತ್ಯವನು ಮೇ | ಲಾದುದನು ನೀ ಕರುಣಿಸೆಂದರು ವೀರನರಯಣನ || ||೩೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ವದ ೨೧೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತಾಮಣಿವಿಹಾರ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಾರ್ಕಂಡಮಧುವಾನಪ್ರಸ್ಥವಚಃಪಟ್ಟ
ದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರವಾಹ ವ್ಯಾಸವಿಲೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಸ್ತು ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾವಂಜರಿಯೋಳೆ
ವಿರಾಟಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ.

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ನಂಬಿದವರಿಗೆ ತನ್ನ ತತ್ತಿಹೆ ನೆಂಬಬಿರುದನು ಮೆರೆದು ಚಕ್ರಕುಟುಂಬ ಸಾರಥಿಯಾ ದನೊಲಿದರ್ಜನಗೆ ಮುರವೈರಿ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಶ್ರೀ | ಪಾಲ್ಕುಂತೀತನಯರುನ್ನತ | ದೇಳಿಗೆಯನೆನೆಂಬೆನ್ನೆ
 ಅರುಣ್ಯ ಸಿಂಧುವಲಾ || ಶ್ರೀಲತಾಂಗಯರಮಣನಿಬರೊ | ಲೋಲೋಡಯನೆಂದೆಂಬಭೇದವ |
 ಜೇಳುಕೊಟ್ಟೀ ನಡೆಸುತಿರ್ದನ್ನತನ್ನ ಮೈದುನರಾ ||೧|| ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಬಾಯಾರಿ ವೇದದ | ತಾಳಿಗೆ
 ಗಳೊಣಗಿದವು ಘನತೆಯ | ಮೇಲೆ ತನ್ನದು ಘನತೆಯೆಂಬುದನತ್ತ ಬೇರಿರಿಸಿ || ಕಾಲಿಗೆರ
 ಗುವನಾಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೇಳಲೊಡನೇಳುವನು ಕೃಷ್ಣನ | ಲೀಲೆಯನುಪಮವೆಂದುಮೈಶಂಪಾಯ
 ಮುನಿ ನುಡಿದ ||೨|| ಒಂದುದಿನವೊಡೊಲಗಕ್ಕೆ | ತಂದನಖಿಳವನಿಯರಾಯರ | ಮಂ
 ದಿಯಲಿ ಮುರವೈರಿ ನುಡಿದನು ರಾಜಮಂತ್ರವನು || ಹಿಂದೆ ಜಾಜನ ವಿಲಗದಲಿ ಮನ | ನೊಂ
 ದರಿವರಡವಿಯಲಿ ಧರೆಗೆ | ನ್ನೊಂದು ಸೇರುವರೇನುಹದನೀಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ ||೩|| ದೇವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ
 ನಿಮ್ಮಯ | ಭಾವನೀಧರ್ಮಜನ ಬಹುಮಾ | ಸಾವಮಾನದ ಹೊರಿಗೆ ನಿನ್ನದು ಹರಣಭರಣವನು ||
 ನೀವು ಬಲ್ಲಿರ ಕಾಲಲೊಡೆದುದ | ನೋವಿ ತಲೆಯಲಿ ಹೊತ್ತು ನಡೆಸುವೊ | ಡಾವು ಬಲ್ಲೆವು ಜೀಯ
 ಯೆಂದನು ದ್ರುಪದಭೂಪಾಲ ||೪|| ಕಳುಹುವುದು ಶಿಷ್ಯರನು ಧರಣೀ | ತಳವ ಬೇಡಿಸುವುದು ಸುಸಾ
 ಮವ | ಬೆಳಸುವುದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಕಟ್ಟುವುದು ವಿನಯದಲಿ || ತಿಳಿವುದಾತನ ನೆಲೆಯನಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕ
 ನಯವಿಲ್ಲೆಂದೊಡಾಹವ | ದೊಳಗೆ ಕೈದೋರುವುದು ಮತವೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೫|| ಎಲೆಮರು
 ಳೆ ಮುರವೈರಿ ಕೌರವ | ನೊಲಯನೀಹದನನ್ನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೆಲೆಯ ಸೋತನು ಜಾಜಗಾರರ ಮೇ
 ರೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ || ನೆಲನವಾಳಲಿ ಮತ್ತೆ ಗೆಲಿದೇ | ಕೊಳಲಿ ಮೇಣ್ಣಾದಲಿ ಸುಯೋಧನ | ನೊಳಗೆ
 ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಬಲರಾಮ ||೬|| ಲೇಸನಾಡಿದೆ ರಾಮ ಬಳಿಕೇ | ಸಾಸುಯೋಧನನೆಧಮ
 ನೇ ನೀ | ಸೇಸನೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿದಾಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರಲಿ || ಆಸುರದಕತ್ತಲೆಯ ಬೀಡುಮ | ಹಾ
 ಸಹಾಯವು ಗೂಗೆಗಳಿಗುಪ | ಹಾಸವೇ ದಿಟವೆಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ನಗುತ ಖತಗೊಂಡ ||೭|| ಬಲನ ಮಾತೇ
 ನಿವರ ಭಾಗ್ಯದ | ನೆಲೆಯೆ ಫಡ ಕೌರವರ ಶತಕದ | ತಲೆಗೆ ತಾ ವೀಳೆಯವನೆಲೆಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೆ ||
 ನೆಲನೆನಲಗನ ಮೊನೆಯಲ್ಲದೆ | ಮೆಲುನುಡಿಯ ಸಾಮದಲಿ ಗ್ರಾಮಜ | ಲಿಳಿಯ ಕೊಂಬರೆ ಧರ
 ಯೊಳಧಿಕಕ್ಷತ್ರಿಯಾತ್ಮಜರು ||೮|| ಕಾದಿ ಸಾವುದು ಮೇಣು ರಿಪುಭಟ | ಘದವನ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಸಬಳ
 ವ | ಕೋಗು ಕೊಂಬುದು ನೆಲನವಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಮೇದಿನಿಯ ಬೇಡುವೊಡಮುಟ್ಟಿಯ .

(೨೪)

ತೇದು ಹಣೆಯಲಿ ಬಡಿದು ದರ್ಭೆಯ | ಕೋದು ಸ್ವಸ್ತಿಯ ಹಾಕುವುದು ಹಾರುವರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ||೯||
 ಎನಲನಕ್ಕನು ದ್ರುಪದನಿದು ನ | ಮೈನುಮತವು ಕಾಳಗದೊಳಲಗನ | ಮೊನೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ಮಹಿಯ
 ಕೊಡುವರೆ ಕೌರವೇಶ್ವರರು || ವಿನುತಸಾತ್ಯಕಿ ಕೇಳು ನೆಲೆಯಿದು | ಭನಪರನ್ನು ಬರೊಬ್ಬದೂತನ | ವಿ
 ನಯದಲಿ ಕಳುಹುವುದು ಸಾಮವ ಬೆಳಸಿ ನೋಡುವುದು ||೧೦|| ವಿಹಿತವಿದು ಪಾಂಚಾಲಕನ ಮತ |
 ವಹುದು ರಾಯರಿಗಟ್ಟುವುದು ವಿ | ಗ್ರಹವ ಸೂಚಿಸಿಕರೆದು ಕೊಂಬುದು ಬೇಹಭೂಭುಜರ || ಬಹ
 ಳ ಸಂವರಣೆಯಲಿ ರಣಸಂ | ನಿಹಿತವಾಗಹುದಿತ್ತಲತ್ತಲು | ಮಹಿಯಬೇಡಿಸಕಳುಹುವುದು ತೆರನೆಂ
 ದನಸುರಾರಿ ||೧೧|| ಮದುವೆಗೋಸುಗ ಬಂದೆನಾವಿ | ನ್ನಿದರ ಮೇಲಣ ರಾಜಕಾರ್ಯದ | ಹದನ
 ನಟ್ಟುವುದರುಹುವುದು ಬಹೆನಾವು ಕರೆಸಿದೊಡೆ || ಹದುಳವಿಹುದೆಂದಸುರರಿಪು ಕರು | ಣದಲಿ ಕುಂತೀ
 ಸುತರನಾದ್ರಾ | ಪಟಿಯನಭಿಮನ್ಯುವ ಸುಭದ್ರೆಯ ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೧೨|| ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದಿ
 ವರ ಮಕ್ಕಳ | ನೋಡಲಾಗದು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು | ನಾಡ ಬೇಡಲು ಬುದ್ಧಿ ವಂತರನೆಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದು ||
 ಕೂಡೆ ಶೋಧಿಸಿ ಸಜ್ಜೆಯಲಿ ಮೈ | ಗೂಡಿಯಾರೋಗಣೆಗಳಲಿ ಕೈ | ಮಾಡಿ ಬೆರೆಸಿಹುದೆಂದು ದ್ರುಪ
 ದವಿರಾಟಲಗೆ ನುಡಿದ || ೧೩ || ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಾರೀ | ವೃಂದ ಯದುಕುಲಸಹಿತ ದೇವ
 ಮು | ಕಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರವ || ಬಂದುದಿನದಾಲೋಚನೆಯ ನೆಲೆಯಿಂ |
 ದ ಕರೆದು ಪುರೋಹಿತನನಲ | ವಿಂದ ಕಳುಹಿದ ದ್ರುಪದನಾಕೌರವನ ಪಟ್ಟಣಕೆ || ೧೪ || ಓಲೆಯು
 ಡುಗೊರಸಹಿತ ಧರಣೀ | ಪಾಲರಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ತಿಪ್ಪರು | ಕಾಳಗಕೆ ನೆರವಾಗಲೋಸುಗ ಕರ್ಣದ
 ಲಲ್ಲಿ || ಆಳುಕುದುರೆಯ ಕೂಡಿ ದೆಸೆಗಳ | ಮೂಲೆಯರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲ
 ರು ಕೆಲಬರು ಪಾಂಡಾತನಯರಿಗೆ ||೧೫|| ಧರಣಿಯೆಡೆಗೆಡೆ ರಾಯಮೋಹರ | ತೆರಳಿತಿಬ್ಬರುರಾಯ
 ರಿಗೆ ಕೈ | ನೆರವುದೋರಲು ಕವಿದುಬಂದುದು ಕಾಣೆನಳತೆಗಳ || ಅರಿಗಳತಿಹೆಚ್ಚಿದರು ಮೈಮರೆ | ದಿ
 ರಲು ಧರಣಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಹುದಿ | ನ್ನುರುವಣಿಸಬೇಕೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೧೬|| ಹದ
 ನೆನಾಪ್ತರಿಗರುಹಿದನು ಗು | ಪ್ತದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನನೊಳಗುಮಾಡುವ | ಮುದದಿ ಬಂದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರಗೆ || ಇದನು ಭೇಟಿಸಿ ಬೇಹಿನವರರು | ಹಿದರು ಕುಂತೀಸುತರಿಗತಿವೇ | ಗದಲಿ ಧರ್ಮಜನ
 ಳುಕಿ ಕಳುಹಿದನಿಂದ್ರನಂದನನ ||೧೭|| ಬೀಳುಕೊಂಡರ್ಜನನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ ಕಂಡ
 ನು | ಲೀಲೆಯಲಿ ನರ್ತಿಸುವನವಿಲನು ಬನದೊಳಡಹಾಯ್ದು || ಮೇಲೆ ಹಂಗನ ಬಲದ ಹರಣೀ |
 ಜಾಲದೆಡರನು ತಿದ್ದುವಲ್ಲಿ ವಿ | ಶಾಲಶಕುನವನಾಲಿಸುತ ಹರುಷದಲಿ ನಡೆತಂದ ||೧೮|| ಮೊರೆದು
 ಮಿಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ತೆರೆಮೈ | ಮುರಿದು ಘುಳುಘುಳು ಘಳಿತಘನನಿ | ಪ್ಮರನಿನಾದದ ಗಜರು ಗಾ
 ಧಿಸಿ ಬಹಳ ಲಹರಿಯಲಿ || ತೆರೆತೆರೆಯ ತಿವಿದದ್ದು ಗಗನವ | ನಿರದೊಡೆದು ವಿತಳಕ್ಕೆ ಸುಳಿ ಭೋಂ |
 ಕರಿಸಿ ಸಾಗರನುಬ್ಬಗವಳವ ಕೊಂಡವೊಲು ಕುಣಿದ ||೧೯|| ಪೂತುಮೆರು ಸಾಗರನ ಬಿಗುಹು ಮ |
 ಹಾತಿಶಯವೈ ಯಿವನನಂಜಸ | ಲಾತಗಳು ಮರ್ಮಿಗಳು ಬೆಟ್ಟವನೊಟ್ಟಿ ನೆತ್ತಿಯಲಿ || ಈತ ನಮ
 ಗಂಜವನೆ ಯೆನುತ ವಿ | ಧೂತರಿಪುಬಲ ಮುಂದೆ ಕಂಡನು | ಪಾತಕದ ಹೆಡತಲೆಯ ದಡಿಯನು
 ದ್ವಾರಕಾಪುರವ ||೨೦|| ಅಟ್ಟಬಳಲಿದಶ್ರುತಿಗೆ ಹರಿಮೈ | ಗೊಟ್ಟಲಾವಿದು ತಾಪಸರು ಜಪ | ಗುಟ್ಟ

ಜನುಗಿದೊಡವರನುಜ್ಜೀವಿಸಿದತಾವಿದಲಾ || ಹುಟ್ಟುಸಾವಿನ ವಿಲಗ ಜೀವರ | ಬಿಟ್ಟುತಾವಿದು ಕಾಲಕ
ಮೃದ | ಕಟ್ಟುಮುರಿವೊಡತಾವಲಾ ಯಿದುತಿವತಿವಾಯಿಂದ ||೨೧|| ಪರವು ನಾರಾಯಣಪರಾಯಣ |
ನೆರವೆ ಪರತರವೆಂದು ಮುರಹರ | ಖರೆದತಾವಿದು ಮುಕುತಿಯಿದರೊಳು ಕರತಲಾಮಲಕ || ಭರಿತಬೋ
ಮೃದ ಸುತ್ತುದೊಳಸನು | ಸರಿದತಾವೀತರ್ಕತಂತ್ರದ | ತರದ ಯುಕುತಿಯ ತೊಳಸಿ ಗೊಲ್ಲದತಾವ
ಲಾಯಿಂದ ||೨೨|| ಹೊಗಳುತ್ತರ್ಜನನಸುರರಿಪುವಿನ | ನಗುಗೈತಂದರಮನೆಯ ಹೊಗ | ಲಗಧರನು
ಮಂಚದಲಿ ನಿದ್ರಾಂಗನೆಯ ಕೇಳಿಯಲಿ || ಸೊಗಸು ಮಿಗಲತಿ ದೆರದಲೋಚನ | ಯುಗಳ ಸಮತಳಿಸಿದ
ಸುಷುಪ್ತಿಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆಸೆದನು ಭ್ರಾಂತಿಯೋಗದಲಿ ||೨೩|| ಮುಕುಳಕರಪುಟನಾಗಿ
ಭಯಭರ | ಭಕುತಿಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಬುಜಾಂ | ಬಕನನೆಬ್ಬಿಸಲವ್ಯುಚ್ಚಯನೆ ಚರಣಸೀಮೆಯಲಿ ||
ಅಕುಟಲನು ಸಾರಿದನು ಬಳಿಕೇ | ವಿಕಳದುಯೋಧನನು ನಿಗಮ | ಪ್ರಕರಮೌಳಿಯಮೌಳಿಯತ್ತಲು
ಸಾರ್ದಮಂಡಿಸಿದ ||೨೪|| ಇರಲು ನಿಮಿಷದೊಳಸುರರಿಪು ಮೈ | ಮುರಿದನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನಿದಿರಲಿ |
ಸುರಪತಿಯ ಸೂನುವನು ಕಂಡನು ನಗೆಯಮೊನೆ ಮಿನುಗೆ || ತಿರುಗ ನೋಡುತ್ತ ತಲೆಯದೆಸೆಯಲಿ |
ಕುರುಕುಲೇಶ್ವರನತಿವಿಕಾರತೆ | ಯಿರವಕಂಡನಿದೇನಿದೇನಿಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೨೫|| ವೀಳೆಯವ
ತಾ ಕೊಂಡು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಪಾರ್ಥರಿಗಿತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ನುಡಿದನು ವುಭಯರಾಯರಿಗಿ
ತ್ತು ಬರವೇನು || ಪೇಳಿರೈ ಬರವಘಟಿತವಲಾ ಸಂ | ಮೇಳವೇ ಕಡುಮಾನ್ಯರೆಮ್ಮಾ | ಯಾಲಯಕೆ
ಬರವೇನೆನಲು ಕುರುರಾಯನಿಂತೆಂದ ||೨೬|| ಯಾದವರುಕೌರವರೊಳುಂಟೇ | ಭೇದವಾವೈತಂದೊಡೆ
ಮೊಳ | ಗಾದಲಾಘವವೇನು ನಿಮ್ಮವೊಲಾರು ಸಖರೆಮಗೆ || ಸೋದರರ ಮನ ಕಡಡಿತೈ ದಾ | ಯಾ
ದೆವಿಷಯದಲಿನ್ನುಧರಣಿಗೆ | ಕಾದುವೆವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದ ||೨೭|| ಕೌರವೇಶ್ವರ ಕೇ
ಳು ಧರಣೀ | ನಾರಿಯನಿಬರಿಗೊಕ್ಕತನವಿ | ದ್ವಾರಮೆಚ್ಚಿದಳಾರ ಸಂಗಡವುರಿಯಹಾಯಿದಳು ||
ಭೂರಿಮಮಕಾರದಲಿ ನೈಪರು ವಿ | ಚಾಲಿಸದೆ ಧರೆಯೆಮ್ಮದೆಂದೇ | ನಾರಕದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೈದುಮ
ರೆಂದು ಹರಿ ನುಡಿದ ||೨೮|| ನಾಡಿಗೋಸುಗ ಸೋದರರು ಜೊ | ಯಾಡಿಹರಿಹಂಚಾದರಂಬುದ |
ನಾಡದಿಹುದೇ ಲೋಕ ಕಮಲಜನುಸುರಹಸ್ತ ಬರ || ಬೇದಕಟ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿವ್ ಕೈ | ಗೂಡಿ ಬದು
ಕ್ಕುವುದೊಳ್ಳಿತಾವನರೆ | ನೋಡಿ ಸಂತಸಬಡುವೆವೆಂದನು ರುಕ್ಮಿಣೀರಮಣ || ತಗ್ಗರೆಡ ಬಿತ್ತಿಗೊಳಿಸಿ
ಬಲಗಾ | ಈಗವ ನೋಡುವರಂತೆ ನಿಮ್ಮನು | ತೆಗೆತೆಗೆದು ಕಲಿಮಾಡಿ ಬಿಡುವರು ಮುಲ್ಲರಾದವರು ||
ನೆಗುತ ಹೆರೆ ಹಿಂಗುವರು ಪಿಸುಣರು | ಜಗುಳ್ಳೆರವದಿರು ಬಳಿಕಕಡೆಯಲಿ | ಹೊಗುವರೈ ನೀವಿಬ್ಬರಪ
ಕೀರಿತಿಯ ಹಾದರಕೆ ||೩೦|| ಅವಧರಿಸು ಮುರವೈರಿ ಧರ್ಮ | ಶ್ರವಣಕೋಸುಗ ಬಾರೆವಾವ್ ಪಾ
ರ್ಥಿವರ ಪಂತದ ಕದನವಿದ್ಯಾಕಾಮವೆಮಗಾಯ್ತು || ನಿಮಗೆ ನಾವಿತ್ತಂಡ ಸರಿ ಪಾಂ | ಡವರಿಗೆ
ಯು ಮನದೊಲವಿನಲಿ ಕೌ | ರವರಿಗೆಯು ಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೩೧|| ಎನಲು ತಂ
ಬುಲ ಸೂಸೆ ನಗುತ | ಜ್ಞಾನನ ಮೊಗನೋಡಿದನಸುರರಿಪು | ವನುವ ಹೇಳೈ ಪಾರ್ಥಯೆನೆ ತಲೆವಾಗಿ
ಕೈಮುಗಿದು || ಎನಗೆ ಮತ ಬೇರೇನು ದುರಿಯೋ | ಧನನ ಮತವೇನನ್ನಮತ್ತನಿ || ಮನುನಯವೆ ನ
ಯವೆಮ್ಮೊಳಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಿಲ್ಲೆಂದ ||೩೨|| ಶ್ವಿದೊಡಾವಿಹವೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ಕಾದುವವರಾವಲ್ಲ

ಸೈನ್ಯದ | ಯಾದವರು ಕೃತವರ್ಮನಾರಾಯಣ ಮಹಾಸೇನೆ || ಕಾದುವವರಹರೊಂದು ದೆಸೆಯೇ |
 ಡಾದುದಿಂದರೊಳೆ ಮೆಚ್ಚಿದುದ ನೀ | ಸಾದುಸಿ ವರಸೆಂದು ಪಾರ್ಥಂಗೆಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೩೩|| ಮುರ
 ಮಥನ ಚಿತ್ತೈಸು ಕೌರವ | ರರಸನಿಸಿವಿವಂಶನಿದ ಸಂ | ತರಿಸಲಾಸನು ಬಹಳ ಯಾದವಸೈನ್ಯಸಾಗ
 ರವ || ಧರೆಯಸಂವದಪ್ಪಿದಡವಿಯು | ತಿರುಕರಾವಿನಿಬರನಸಲೆ ಸಂ | ತರಿಸಲಾಪೆವೆ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ ಸಾ
 ಕು ನಮಗೆಂದ ||೩೪|| ನಾವು ಬದವರು ಬದವಗೆ ಛಿಟ | ನೀವೆ ಬೆಂಬಲವೆಂಬ ಬಿರುದನು | ದೇವ
 ಕ್ಕೇಳಿದು ಬಲ್ಲೆವೆಂದನು ಪಾರ್ಥಕೃಪನು || ನೀವು ಸುಖವಲಿ ಪಾಂಡವರನು | ಜ್ವೇವಿಸುವದೆಮಗುಳಿದ
 ಯದುಭೂ ಪಾವಳಿಯ ಕೃಪೆಮಾವೆವೇಕುದನು ಸುಯೋಧನನು ||೩೫|| ಮರೆಯಮಾತುಗಳೇಕೆ ಪಾಂ
 ಡವ | ರರಕ ನಿಮ್ಮಲಿ ಹಿಂದು ಪಾರ್ಥಗೆ | ಮರುಗುಮಿ ಹಿರುದಾಗಿ ಮನಮೆಚ್ಚುಂಟು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಉರುವಕಾರ್ಯಕೆ ಕಡೆಯಲಾಪೇ | ಹೊರಗೆ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ನೀ ಹೊ | ಕ್ಷಿರಿಯಲಾಗದು ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದ
 ನು ಕೌರವರರಾಯ ||೩೬|| ಮೊಳೆಯನುಂಬಂದೊಬ್ಬದನುಚೆಯ | ಹಿಳಿದವೊದೆದವು ಶಕಟನನುತನು |
 ಗಳೆದೆ ಧೇನುಕವತ್ಸನಘಹೂಮೃಪಭಭುಬಗರನು || ಬಲುಗಟವ ಮಲ್ಲರನು ಮಾವನ | ನೆಳೆದು ಮಾ
 ಗಧಬಲವ ಬುಕ್ಕ | ದಳಸಿದವು ದಾನವರ ಯೂಧವಸಾಹವಾಗ್ರವಲಿ ||೩೭|| ಕಾಲಯವನನ ದಂತವ
 ಕ್ರನ | ಸೀಳಿದವು ಮುರನರಕಕುಂಭನ | ಸಾಲುಪನ ಪಾಂಡ್ರಕನ ಟಿಬಿಕನ ಹಂಸಮೋಹರವ || ಕಾಳಗ
 ದೊಳಿಟ್ಟರಸಿ ಬಾಣನ | ತೋಳತಲವಂದಾಯ್ತು ಧಾಳಾ | ಧೂಳಿಯಾಹವವಿಂದು ಮೌಳಿಯೊಳೆಮ
 ಗೆ ಮೌಳಿಸಿನಲಿ ||೩೮|| ಹಸುಳೆತನಮೊದಲಾಗಿ ಬಲಾರ | ಕೃಷ್ಣರೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ರಣದಾ | ಯಸ
 ವ ಸೈರಿಸಿ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡೆವು ಕೋಟಿದಾನವರ || ಮಿಸುಕಲಾರೆವು ಚಕ್ರ ಭಂಡಾ | ರಿಸಿತು ಮುನ್ನಿ
 ನಜವ್ವನದ ಬಲ | ಮಸುಳಿತಾವುಂಡಾಡಭಟ್ಟರು ಸ್ವಸತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೩೯|| ಎನಲು ಖರೆ ಲೇಸೆಂದು ದು
 ರಿಯೋ | ಧನನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲರಾ | ಮನನು ಕೃತವರ್ಮನನು ಕಂಡನು ನಿಖಿಳಯಾದವ
 ರ || ವಿನುತಬಲಸಹಿತೊಲವಿನಲಿ ಹ | ಸ್ತಿನಪುರಗೆ ಹಾಯಿದನು ಬಳಿಕೇ | ದನುಜರಿಪು ನಸುನಗುತ
 ಲಿಂತೆಂದನು ಧನಂಜಯಗೆ ||೪೦|| ಸುರಗಿಯನು ಬಿಸುಟ್ಟೊತ್ತೆಯನಂಗೇ | ಕರಿಸಿದಂದದಲಾಹವದ ಧು
 ರ | ಭರದ ಯಾದವಬಲವನೊಲ್ಲದೆ ಮಂದಮತಿಯಾಗಿ || ಮರುಳೆಕಾದದಕಟ್ಟದೆಮ್ಮನು | ಬರಿದೆ ಬ
 ಯಸಿದೆ ಯಿದನು ಕೇಳೊಡೆ | ಮರುಳುಗುಟ್ಟದೆ ಮಾಣ್ಬರೇ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರು ||೪೧|| ಎನಲು
 ಗಹಗಹಿಸಿದನಿದಾರಿಗೆ | ಮನವ ಕದ್ದಾಡುವಿರಿ ನಿಜತಿ | ಪ್ಯನಲಿ ನಾಟಕದಿಂದ್ರ ಚಾಲನೆ ನಿಮ್ಮಗರುಡಿ
 ಯಲಿ || ಎನೆಗೆ ಶ್ರಮವುಂಟದು ನಿಲ್ಲಲಿ ಯೆ | ನ್ನನುಜರಗ್ರಜರಿಯರೇ ನಿ | ಮ್ಮನುಪಮಿತಮಹಿಮಾ
 ವಲಂಬವನೆಂದ ಸಾಪಾರ್ಥ ||೪೨|| ನಾವು ಬಲಿಕ್ಕಿಯವರು ಬರಲೆಂ | ಗಾವುದ್ವಿಯಕೆಲಸ ಉಂಡುಂ |
 ಡಾವು ಕುಳ್ಳಿಹರಲ್ಲ ಹಂಗಾಗರವು ಕದನವಲಿ || ದೇವನೆಂದೇ ನೀವು ಬಗೆವಿರಿ | ದೇವತನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲವ
 ವಿ | ಲಾಪು ಪಾರವು ಬಂದುಮಾಡುವದೆನು ಹೇಳಿದ ||೪೩|| ದೇವಮಾತ್ರನೆ ನೀವು ದೇವರ | ದೇವ
 ರೊಡೆಯರು ಹೊಗಳುವೊಡೆವೇ | ದಾವಳಿಗಳೆವಲ್ಲ ಕಾಕಾಮಾತದಂತಿರಲಿ || ನಾವು ಭಕತರು ಭಕತಭ್ಯ
 ತ್ಯರು | ನೀವು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಭೃತ್ಯನ | ಕಾವುದೆಂದರ್ಜನನು ಹಣೆಚಾಚಿದನು ಹರಿಪದಕೆ ||೪೪|| ಎನ
 ಲುನಗುತತ್ತಿದನು ಸಾರಥಿ | ತನವ ಕೈಕೊಂಡನು ಕೃಪಾಳುವಿ | ಸನುನಯವನಾನೆತ್ತಬಲ್ಲೆನು ಭೃತ್ಯವ

ಗ೯ದಲಿ || ತನ್ನಹಂಕೃತಿಯೈವರಾಳೋ | ಚನೆಯ ಪಡಿಹಾರಿಕೆ ಕಿರೀಟಿಯ | ಮನೆಯ ಬಂಡಿಯ
ಬೋವತನವೆಲೆನ ಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೪೫||

ಸಾರಾಂಶ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ವದ ೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಬಂದು ಕಂಡನು ಸಂಜೆಯನು ಯಮ ! ನಂದನನಲ್ಲೊಂದ ಮರಳಿದು | ಬಂದು ಕೌರವ
 ನೃಪತಿಗರುಹಿದನವರ ಮಾತುಗಳ ||

ಪದ || ಎಲೆಪರೀಕ್ಷಿತತನಯ ಕೇಳು | ಮೈಳಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ಮುರರಿಪು | ಫಲುಗುಣಗೆ
 ಕೈಗೊಡುವನೋ ಕೌರವರಿಗೊಳಗಡನೋ || ತಿಳಿಯಲರಿದನುತಿರಲು ಬಲ ಗ | ಣ್ಣಿಲುಗಿತ್ತಿರೋಳು
 ಕೈಯಗುಡಿಯಲಿ | ಸುಳಿದನೊಬ್ಬನು ಬಹಳಮಾಗಳಶ್ರಮದ ಭಾರದಲಿ ||೧|| ಇದಿರುಗೊಳ್ಳೇಳರಸ ಕ
 ಟ್ಟಿಸು | ಮುದದಿ ಗುಡಿಯನು ರಣದೊಳೆಹಿತರ | ಸದವೆ ಹೋಗಿನ್ನೇನು ಸುಯೇ ಸುರರುಗಿರದ
 ಳ್ಳು || ಪದವನರಸಿದೊಡಾಳಿಗೊಂಡನು | ಸದಮಲಶ್ರುತಿತತಿಯನೆಂಬ ಗ್ ದಮಹಾಪರದೈವ ಬಿಜಯಂ
 ಗೈವೃತಿದೆಯೆಂದ ||೨|| ಕಥೆಯೆ ನಿನ್ನೊಡಮುಪ್ಪಿದನ ಸಾ | ರಘುತನವ ಕೈಕೊಂಡ ನಿನ್ನೀ | ಪೃಥಿವಿ
 ನಿನ್ನಯರಾಣಿವಾಸವು ಚಿಂತೆ ಬೇಡಿದಕೆ || ವೃಥತವಾಯಿತು ಪೈಬಲ ಸಂ | ಪ್ರಥಿತಸಾಹಸನಾದೆ ನೀ
 ನನೆ ತಿಥಿಲಸಂಶಯನೆಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತನಾತಂಗ ||೩|| ಉಕ್ಕಿ ವಿಸಟಂಬರಿವಹರುಷದ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕೈಗೊ
 ಡುವನೃಪತಿಗೆ | ಶೈಕ್ಯಲಿಸೆ ಹೊರವಂಟನರಸನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ || ಮಿಕ್ಕು ಬರೆಬರೆ ಕೃಷ್ಣನನು ಕಂ |
 ಡೊಕ್ಕನೊಡಲನು ಚರಣದಲಿ ಸಾ | ಕಕ್ಕಜವಿದೇನನುತ ನೆಗೊದನಂದು ಧರ್ಮಜನ ||೪|| ಪರಕೆ ಪರತ
 ರವಸ್ತುವನು ಗೋ | ಚರಿಸಿದವಲೈ ಮುನಿಜನಂಗಳ | ವರಸಮಾಧಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದದೈವ ನಮಗೊ
 ಲಿದೈ || ಕರುಣೆ ಬಿಜಯಂಗೈದೆಯೆನೆ ಮುರ | ಹರನು ನಗುತಿಂತೆಂದನಾಪ್ಪಿ | ನರನ ಸಾರಥಿಯಾದೆವೆ
 ಳ್ಲಿಯ ವಸ್ತು ತಾನೆಂದ ||೫|| ಬಯಲಿಗೆವ್ವನು ನಾಚಿಕದ ಪಾ | ಳೆಯಕೆ ನಡೆಯೆಂದಸುರರಿಪು ಸೇ |
 ನೆಯನು ಕೈವೀಸಿದನು ಬಂದನು ರಾಜಮಂರಕೆ || ನಿಯತವಿತ್ತಲು ಕೇಳು ಜನಮೇ | ಜಯಮಹೀಪ
 ತಿ ಧರ್ಮಸುತನೋ | ಲೆಯ ಹದನನರಿವಂತೆ ಶಲ್ಯನೃಪಾಲ ಹೊರವಂಟ ||೬|| ಮೇಳವಿಸಿ ಹೊರವಂ
 ಟನಗಣಿತ | ದಾಳುಕುದುರೆಯ ಕೂಡಿ ಬರುತಿರ | ಕೇಳಿದನು ಕುರುರಾಯನಾಮದ್ರಾಧಿಪನ ಬರವ||
 ಆಳೊಳಗ್ಗೆ ಳನದಟಶಲ್ಯನೃ | ಪಾಲಕನ ತಿರುಹಿದೊಡೆಗೆಲುವುದು | ಕಾಳಗವು ನಮಗೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತ್ತಿಸಿದ
 ನು ಮಂತ್ರದಲಿ ||೭|| ಎಂದಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ಚೋಡಿಸಿ | ಮುಂದೆ ಪಾಳೆಯಬಿಡುವತಾವಿನೊ | ಳಂದ
 ಮಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಗುಡಿಗೂಡಾರಚೌಕಿಗೆಯ || ಬಂದುಯೋಜನಕಗಲದಲಿ ಹಯ | ವೃಂದಗಜಶಾಲೆ
 ಗಳ ಪರುಶವ | ದಿಂದ ರಚಿಸಿದಕೂಳುಕವಣವನಖಿಳಪೋಹರಕೆ ||೮|| ಬಂದು ಬಿಡುವನ್ನಬರೆ ಮುನ್ನಿ
 ನ | ಮಂದಿರವ ಹೊಗುವಂತೆ ಶಲ್ಯನ | ಮಂದಿ ಸಂತೋಷದಸಮುದ್ರದಿ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಾಡಿ ||
 ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಮತ್ತೆ ಮುನ್ನಿನ | ಚಂದದಿಂ ಮನೆಮನೆಗಳನು ಸುಖ | ದಿಂದ ರಚಿಸಿದನಂದು

ಕುರುಪತಿ ಪಯಣಪಯಣದಲಿ ||೯|| ಆರು ನೆಯದಲಿ ನಮ್ಮಖಿಳದಳೆ | ಭಾರವನು ಸಲೆ ತಡೆದವನು ಕು
ರು | ವೀರನೋ ಯಮನಂದನನೋ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದನು || ಆರು ಮಾಡಲಿಯವರು ಬಂದೊಡೆ |
ಮಾರಬೇಕೆನ್ನೊಡಲ ತೆರುಪೆನು | ವೀರಮೈದೋರಲಿಯೆನುತ ಹೊಯಿಸಿದನು ಡಂಗುರವ ||೧೦|| ನ
ಗುತ ಕೌರವರಾಯ ನಿವರೋ | ಲಗಕೆ ಬರಲಿದಿರೆದ್ದು ಮುದದಲಿ | ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಕುಶಲ
ವನೆಯ್ದೆ ಬೆಸಗೊಂಡ || ಮಗನೆ ನೀನೇ ರಚಿಸಿದಾತನು | ಬಗೆದಣಿಯೆ ಬೇಡುವುದು ತು | ಹಂಗಿಗನು ನಿ
ನಗೆನೆ ಮಾವ ಬಿನ್ನಹ ಮರಳಿ ನೀವೆಂದ ||೧೧|| ಎನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗು ಕುಂತೀ | ತನಯರನು ಬಿಡು
ಮರಳು ನೀಡ | ಸ್ತಿನಪುರಗೆ ತನಗತ್ತವರವೆನೆ ಶಲ್ಯ ಮನವಳುಕಿ || ತನಯ ಕೈಕೊಂಡನು ಯುಧಿ
ಷ್ಠಿರ | ಜನಪನಳಿಯನು ನೀನುಲೋಗನೆ | ಯೆನಗೆ ನೀವಿತ್ತಂಡಸರಿ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಬಹನೆಂದ ||೧೨||
ಅಗಲಿದನು ಹಲಕಾಲ ಮೈವರ | ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರಳುವೆನು ಬಂ | ಧುಗಳ ದರುಶನ ಫಲವಲೇ
ಸಂಸಾರತರುಪಿಗೆ || ಮಗನೆ ಸೇನೆಯ ಕೊಂಡು ವಾರಣ | ನಗರಿಗೈದುವುದೆಂದು ಭೂಪನ | ಮಗು
ಳಿಚಿದನಾಶಲ್ಯ ಬಂದನು ಪಾಂಡವರ ಹೊರಗೆ ||೧೩|| ಇದಿರುಗೊಂಡರು ಕಾಣಿಕೆಯನಿ | ಕ್ಕಿದರು ತೆ
ಗೆದ್ದುದರು ಹಲಕಾ | ಲದಲಿ ಹೂಳಿದಹರುಷವನು ಕೈಗೊಳಗುಮಾಡಿದರು || ಮುದದಿನೆಲ್ಲರ ಕುಶಲ
ವನು ಕೇ | ಳಿದನು ದುರಿಯೋಧನಗೆ ಸಿಲುಕಿದ | ಹದನೆಲ್ಲವ ಹೇಳಿದನು ನಿರ್ವಿಣ್ಣ ಮನನಾಗಿ ||೧೪||
ಆದೊಡೆನಲೆಕಂದ ತಪ್ಪದು | ಮೇದಿನಿಯಸಿರಿ ನಿನಗೆ ಸತ್ಯವ | ಕಾದು ಪದಮೂರಬುದ ನವೆದಿರಿ
ಮುಂದೆ ಲೇಸುದು || ಕಾಟ ವೃತ್ರಾಸುರನ ಮುರಿದಪ | ವಾದದಲಿ ಸಿರಿ ಹೋಗಿ ದುಃಖಿತ | ನಾದ
ನಿಂವ್ರನು ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿದಶಚಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ||೧೫|| ನಹುಷನನು ಕೆಡನೂಕಿ ಋಷಿಗಳ | ಮಹಿಮೆ
ಯಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಲಿ ಸಂ | ನಿಹಿತನಾದನು ಮತ್ತೆ ಬಿವಿಜರರಾಯನೊಳಗಾಗಿ || ಅಹಿತರವಗಡಿಸಿ
ದೊಡೆ ಕುಸಿದನು | ಬಹಳಲೇಸನು ಬಳಿಕ ಕಂಡನು | ಮಹಿ ನಿನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆಯ್ತು ಬದುಕುವಿರೆಂದನಾಶ
ಲ್ಯ ||೧೬|| ಆದೊಡಾಕರ್ಣಂಗೆ ಸಾರಥಿ | ಯಾವರಾದೊಡೆ ಸಮರಮುಖದಲಿ | ವಾದತೇಜೋವಧ
ಯ ಮಾಡುವುದವನನವಗಡಿಸಿ || ಕಾದುಕೊಂಡುವುದು ನಾವು ಗೆಲುವವೊ | ಲಾದರಿಸುವುದು ನಮ್ಮನೆಂ
ದಾ | ಮೇದಿನೀಪತಿ ಶಲ್ಯನನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ||೧೭|| ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಶಲ್ಯನಿತ್ತಲು | ಹೇ
ಳುವರ ಮತಿ ಮುರಿಯೆ ನೋಟಕ | ರಾಲಿ ಝುಮ್ಮಿಡ ಕಾದುವರ ಮನ ಮೂರುಕವಲಾಗಿ || ಜಾಳಿ
ಗೆಯ ಹೊಗಲರಗನುರಿಯ ಚ | ಡಾಳ ನಭದಲಿ ಝುಗಝುಗಸೆ ಹೇ | ರಾಳದೊಡ್ಡ ವಣೆಯಲಿ ಬರು
ತಿರ್ದುದು ನೃಪವ್ರಾತ ||೧೮|| ದೆಸೆಗಳೆಂಟರಮೂಲೆ ಬಿರಿಯಲು | ಪಸರಿಸಿತು ಹಳೆಬೊಮ್ಮಗಹುದೇರ
ಹೊಸವಿಧಾತ್ರನ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು ಹೆಸರೇನು ಹೊಗಳುವನ || ಕುಸಿಯನೇ ಕೂರುಮನು ಭಾರಕೆ | ನಸಿ
ಯನೇ ನಾಗೇಂದ್ರನಾನೆ | ಳುಸುರು ಹದುಳವೆ ನೋಡನಲು ಬಂದುದು ನೃಪವ್ರಾತ ||೧೯|| ಚೋಳ
ಪಾಂಡ್ಯರು ಕೇರಳರು ತಿಶು | ಪಾಲನಂದನಧ್ಯಪ್ಪಕೇತುಕ | ರಾಳಮಾಗಧಚೀನಭೋಟಕಖರ್ಪರಾದಿಗ
ಳು || ಮೇಲೆಮೇಲೈತಂದು ಭೀಮಂ | ಗಾಳುದೋಲಿದುತ್ತ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಕೂಡಿದರು ಭಗ
ದತ್ತಾದಿಭೂಭುಜರು ||೨೦|| ದ್ರುಪದರಾಜಪುರೋಹಿತನು ಕುರು | ನೃಪನಿತ್ತಲು ಬಂದು ಕಂಡ
ನು | ವಿಪುಳಮತಿ ಮಾತಾಡಿದನು ನಿಜರಾಜಕಾರಿಯವ || ಕೃಪಣತನದಲಿ ಕೌರವನು ಗುರು | ಕೃಪನ

ಭೀಷ್ಮನ ಮತವನೊಲ್ಲದೆ । ಚಪಳಕರ್ಣನ ಕೂಡಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು ಕಾಳಗವ ॥೨೧॥ ನೆನೆದಮತವನು
 ತನ್ನ ತಂದೆಯ । ಮನದಮಚ್ಚ ದೊಳೊರೆದು ಕರ್ಣನ । ನೆನಹಿನಲಿ ಪುಟವಿಟ್ಟು ಶಕುನಿಯ ನಿಂತಿಯ
 ಲಿ ನಿಗುಚಿ॥ ಅನುಜಮತದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಮೈ । ದುನನೆ ನುಡಿಯಲಿ ಬಣ್ಣ ವಿಟ್ಟನು । ಜನಪನಪಕ್ಷಿತ್ಯಂಗ
 ನೆಗೆ ತೋಡಿಸಿದನು ಭೂಷಣವೆ ॥೨೨॥ ಹರುಷದಲಿ ಸಂಜಯನನಾಗಳೆ । ಕರೆಸಿಕುರುಪತಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿ
 ಸಿದ । ನರಿನ್ಯಪರ ಪಾಳೆಯಕೆ ಹೋಹುದು ನುಡಿವುದುರವಣಿಸಿ ॥ ಧರೆಯ ಬೇಡಿಸಿ ಕಳುಹಿದಿರಿ ಸಂ ।
 ಗರದೊಳಸಿಧಾರೆಯಲಿ ಕೊಡುವೆವು । ಬರಿದೆ ಕೊಟ್ಟೊಡಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರಂಗೆ ॥ ೨೩ ॥
 ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಮಂತ್ರಿಪಯಣದ । ಮೇಲೆ ಪಯಣವನೆಯ್ದಿ ಪಾಡುನ್ಯ । ಪಾಲಕರ ಪಾಳೆಯಕೆಬಂ
 ದನು ರಾಯಗರುಹಿಸಲು ॥ ಕೇಳಬೀಡಾರವನು ಬೀಯವ । ಹೇಳಿಸಿದನಾಮರುದಿವಸವೊ । ಡೋಲಗ
 ವ ರಚಿಸಿದನು ಕುಂತಿಸುತನು ಠೀವಿಯಲಿ ॥೨೪॥ ಹರಿ ವಿರಾಟದ್ರಾಪದಕ್ಯಕಯ । ರಿರವು ಬಲವಂಕದಲಿ
 ಪಾವದ । ಲಿರೆ ವೃಕೋದರ ಫಲುಗುಣಾದಿಗಳಮಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ತರುಣಿಯರು ಪರಿಮಳದ ಜಂಗದು ।
 ಭರಣಿಯರು ಮನುಮುಖವಿರಿಂಚನ । ತರುಣಿಯರು ಕುಳ್ಳಿದರರಸನ ಹಿಂದೆ ಮೋಹಲಿಸಿ ॥೨೫॥ ಕರಣಿಕ
 ರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೈದ್ಯರು । ಸರಸಕವಿಗಳು ತಾರ್ಕಿಕರು ವರ । ಭರತ ನಿಪುಣರು ಗಾಯಕರು ಪಾಠಕ
 ರು ವಾಗ್ಮಿಗಳು ॥ ಕರಿತುರಗತಿಕ್ಷಕರು ಲಕ್ಷಣ । ಪರಿಣತರು ಮಂತ್ರಿಕರು ಸಾಂವ । ತ್ಸರರು ಪರಿಹಾ
 ಸಕರು ವೈತಾಳಿಕರು ರಂಜಿಸಿತು ॥೨೬॥ ಮಾವುತರು ಚಿತ್ರಿಕರು ಮಲ್ಲರು । ರಾವುತರು ಶಿಲ್ಪಿಗರು
 ಮಾಯಾ । ಕೋವಿದರು ಕರ್ಣಾಂತ್ರಿವಿಕಳರು ಮೂಕವಾಮನರು ॥ ದ್ರಾವಕರು ಜಾದಾಳಿಗಳು ಪ
 ರಿ । ದಾವಣೆಯದಾದೇತಿಗಳು ಮೃಗ । ಜೀವಿಗಳು ಶಾಕುನಿಕರೆಸೆದರು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೨೭ ॥
 ಸಾಲಮಕುಟದ ರತ್ನರತ್ನಿಯೆ । ಧಾಳಿಗೊಂಡುದು ತವನನಿನ್ನಾ । ಮೇಲುಪೋಗಿನ ಕಿತ್ತಕಡುಗಪ್ರಭೆ
 ಯ ಹಂಗೇಕೆ ॥ ಮೇಲೆ ಕೈದಿವಿಗಗಳಧಿಕ । ಜ್ವಾಲೆಯಿದು ಪುನರಕ್ತವೆನೆ ಭೂ । ಪಾಲನೋಲಗವೆ
 ಸೆದುದಿಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಸೆಗ್ಗಲಿಸಿ ॥೨೮॥ ಕಳಕಳವೆ ಫಡ ಮಾಣು ಮಾಣೆಂ । ದಲಿಯೆ ಕಂಚುಕಿನಿಕ
 ರವಂಗೈ । ತಳದ ಪಾದದ ರಾಯರಿದರು ಮಣಿಯಮಕುಟದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನು ನಗುತ ಪರಮಂ ।
 ಡಲದ ತಿಷ್ಠನು ಬರಲಿ ಯೆನೆ ಬಾ । ಗಲಲಿ ಕೈದುವ ಕೊಂಡು ಹೊಗಿಸಿದರಂದು ಸಂಜಯನ ॥೨೯॥
 ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಹರುಷದ । ಲಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಭಯದಲಿ । ನಿಂದು ನೋಡಿದ ನೆಡದ
 ಬಲದ ಮಹಾಮುಹೀಶ್ವರರ ॥ ಸಂದಯಮನೋ ನಿರುತಿಯೋ ಪೌ । ರಂದರನೊ ಪಾವಕನೊ ವರುಣ
 ನೊ ಮಂದಿಯಿದು ಮಾನಿಸರೆ ಮಾಮಾಯೆನುತ ಬೆರಗಾದ ॥೩೦॥ ಸುಳಿದಲೆಯ ಕೆಮ್ಮಾಸೆಗಳಮಿಗೆ ।
 ಬೆಳೆದಮುಡುಹುಗಳೊಡ್ಡದುರದು । ಚ್ಚಳಿತಲೋಮದ ನೊಸಲಡೋರಿಯ ತಲೆಯ ಕಲಿಮುಖದ ॥ ಬ
 ಲಿದಹುಬ್ಬಿನ ತೋರತೋಳಿನ । ಹೊಳೆವಡಾಯುಧಮೊಗದ ಹೊಗರಿಸ । ಕಲಿಮನದಕದನಪ್ರಚಂಡರ
 ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ ॥೩೧॥ ಹಳುವದಲಿ ಹನ್ನೆರಡುವರುಷವು । ತೋಳಲಿದರು ಸಿರಿ ಹೋಗ ನಿಮಿಷಕೆ । ನೆರೆ
 ದರಾಯರು ನೆರೆದು ಜ್ವೆಯೆನುತಿದೆ ಮಹಾದೇವಾ ॥ ನಳಿನನಾಭನ ಕರುಣದಳತೆಗೆ । ಸಿಲುಕದಿಹುದ್ದೇ
 ನುಂಟು ಮುರರಿಪು । ಮುನಿದೊಡ್ಡಾವನ ಮುರಿಯನಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ॥೩೨॥ ಇಳುಹಿದನು
 ಮಹಿಯಲಿ ಮಹೀಪತಿ । ಕಳುಹಿದುಡುಗೊರೆಗಳನು ಭೂಪತಿ । ತಿಲಕ ಧರ್ಮಜನೊಪ್ಪು ಗೊಂಡನು

ನೃಪನ ಪಾವುಡವೆ || ಒಲವು ಬೊಪ್ಪನಲುಂಟಲಾ ಮೆ | ಕ್ಕಳೆನು ಮರೆಯನು ಲೇಸು ಸಂಜಯ |
 ತಿಳುಹುತಾತನ ಕುಶಲವನು ಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯರ ||೩೩|| ಗುರುಪಿತಾಮಹಗೌತಮರಸ | ಚ್ಚರಣ
 ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಕುಶಲವೆ | ಗುರುಸುತನು ಸುಕ್ಷೇಮಿಯೇ ಕುರುರಾಯನಿರವೆಂತು || ಕುರುಪತಿಯ ಸೋ
 ದರರು ಮಕ್ಕಳು | ಸರಸಿಜಾನನೆ ಭಾನುಮತಿ ಮಿ | ಕ್ಕರಸಿಯರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ನಿರ್ವೃತರೆ ಹೇಳಿಂ
 ದ ||೩೪|| ಸುಖಿಗಳೆನಿಬರು ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಯ | ನಿಖಿಳಬಾಂಧವರನು ಸಹೋದರ | ಸಖಸುತಾದಿಗಳೆ
 ನು ಪುರೋಹಿತ ಪೌರಪುರಜನದ || ಮುಖಸಮಸ್ತರ ಮೊದಲು ಪಂಕಜ | ಮುಖಿಯರನು ಬೆಸಗೊಂ
 ಡು ಕಳುಹಿದ | ರೆಖಿಳಗುರುನಂದನರು ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣಕೃಪರೆಂದ ||೩೫|| ಮುನ್ನು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಗೌ
 ತಮ | ರುನ್ನು ತದಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಸಂ | ಪನ್ನ ಸಾಹಸರಾದೆವಾದರಿಸಿದವು ಧರ್ಮವನು || ಇನ್ನು ಧೃತ
 ರಾಷ್ಟ್ರಾಪ್ರವೀಣನು | ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಂಧವಪ್ರತಿ | ಯುನ್ನುತಿಯ ನೆರೆ ಕಾಬ್ಬನೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ
 ನಗುತ || ಏನುಬಂದಿಹಹದನು ನಿಮ್ಮವ | ರೇನನೆಂದರು ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೇಸನೆಕ್ಕಟಿ ಬುದ್ಧಿ ಗಲಿಸಿದನಿ
 ವರೆ ಮಾತುಗಳ || ಏನುವನು ನಿನ್ನುಳುಹುಟ್ಟಿ ವಿನ | ಯಾನುಗತವಾಗಿರಲಿ ಮೇಣ್ ಕಾ | ಯಾಫನು
 ಗತವಾಗಿರಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೬|| ನಾಡ ಬೇಡುವೊಡೆಮ್ಮೊಡನೆ ಹೊ | ಯಾಡುವುದು ಸಂ
 ಪ್ರತಿಗೆ ಚಿತ್ತವ | ಮಾಡಲಾಗದು ಸಂಧಿ ಪೀರಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತವೇ || ಬೇಡುವರೆ ಪಾರ್ಥವರು ತಾವದ
 ನಾಡಬಾರದು ತಮ್ಮ ಜನನವ | ನೋಡಿ ನುಡಿದರು ಪಾಂಡುಸುತರೆಲ್ಲಿಂದು ಹೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಮೊದ
 ಲಲಮಳಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು | ಮದುಸೆಯಾದುದು ಬಳಿಕ ವನವಾಸದಲಿ ವಾಸಸ್ಥ ಪೆಂಬಾಶ್ರಮವನಳವ
 ಡಿಸಿ || ತುದಿಗೆ ತಾ ಸನ್ಯಾಸವನು ಮಾ | ಟವನು ಮಗುಳುಳುಪಿದೊಡೆರಾಜ್ಯದ | ಪದವಿಗನುಚಿತವಾ
 ಯು ಯಮಜಂಗಮದ ಹೇಳೆಂದ ||೩೮|| ತಳಿತಜೌವನದುಬ್ಬುಗಳ ಕಳ | ವಳಿಗರರ್ಜನಭೀಮರೆಂಬ
 ವ | ರೊಳಗೆ ಪ್ರೇರವ ಬಿತ್ತಿ ಸುಡುವನು ಕೃಷ್ಣ ಹಗೆ ತಮಗೆ || ಉಳಿದದ್ರುಪದವಿರಾಟರೆಂಬೀ | ಹು
 ಳುಗಳೊದವಿನಲೋಲೆಗೆಡೆವರು | ತಿಳಿಯೆ ತಾನೇ ಕಡೆಗೆ ಕೆಡದಿರನೆಂದು ಹೇಳೆಂದ ||೪೦|| ಸಾಕು ಕೌ
 ರವನಾಯಮಾತನ | ದೇಕೆ ಚಿತ್ತೈಸುಮಿ ಮಾತನ | ನೂಕುನೂಕು ಕುಠಾರದುರೈಧನನೊಡೆ
 ಹೊಯ್ದು || ಶಾಕಿನಿಯರನು ರಕುತವಾಯೊ | ಳೋಕುಳಿಯನಾಡಿಸುವೆನಿಲು | ತಡವೇಕೆನುತ ಘುಡಿ
 ಘುಡಿಸಿ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾದನಾಭೀಮ ||೪೧|| ಬಸಸುವುದು ಹಿಂದಾವಜೂಜನೊ | ಳೆಸೆವಜಾಡ್ಯವೆ ಸಾಕು ಧ
 ರ್ಮಜ | ದೆಸೆಗೆ ನಿವಿನ್ನುತ್ತರಾಯಿ ಸುಯೋಧನನಕುಲವ || ದೆಸೆದೆಸೆಯದೈವಂಗಳಿಗೆಹ ಸ | ರಿಸು
 ವೊಡೆಮ್ಮನು ಕಳುಹೆನುತ ಗ | ಜಿಸಿದರಂದಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂದನರು||೪೨|| ಕಡಡಿತಾಯಾಸ್ಥಾ
 ದಕಲ್ಪಾಂ | ತದ ಮಹಾಸಿಡಿಲಂತೆ ವೀರರು | ಕದರಿತಮತಮಗೆದ್ದು ನುಡಿದರು ಖಂಡೆಯವ ಜಡಿದು ||
 ಉದಿರೆ ಹೊಯ್ದುವು ಹಲುಗಳನು ಕಿ | ಬ್ಬಬಯಲುಗಿವೆವು ಕರುಳನಹಿತನ | ತಿದಿಯಸುಲಿವೆವು ಬೆಸಸು
 ನೇಮವನೆಂದರೆತಿರಥರು ||೪೩|| ಆತನಿಂದೇನಹುದು ಹೊಲ್ಲೆಹ | ವಾತನಿಂದೇನಹುದು ಲೇಸುಗ | ಳಾ
 ತನಿಂದೇ ಬರಲಿ ಹಿಂದಣಕಾನನಾಯಸದ || ಯಾತನೆಯ ಸೈರಿಸಿದನವಗಿ | ನ್ನಾತ ನುಡಿದೊಡೆ ಹಾನಿ
 ಯೇ ನಿವ್ | ಕಾತರಿಕುರಿ ಯೆಂದು ಸಂಕ್ರೈಸಿದನು ಯಮಸೂನು ||೪೪|| ಕಳುಹಿದನು ಬೀಡಾರಕವ
 ನಿಸ | ತಿಲಕನಾಸಂಜಯನನಲ್ಲಿಂ | ಬಳಿಕ ಮರುದಿನ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರು ಸಂಜಯನ ಕರೆಸಿ || ಬಲುಹು

ಮೆಲುಹಿನ ನುಡಿಗಳಿಂದವೆ | ತಿಳುಹಿದರು ಬಳಿಕಿತ್ತಲೋಲಗ | ದೊಳಗೆ ದೂತನ ಕರೆಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ||೪೫|| ಜನಕನನು ಗಾಂಧಾರಿದುರಿಯೋ | ಧನನನವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರನಂ | ಗನೆಯ
ರೆನು ದುಶ್ಯಳೆಯ ಸ್ತಂಧವರ್ಣಾಶಕುನಿಗಳ || ವಿನುತಬಾಹ್ಯ ಕಶಲ್ಯಭಗದ | ತ್ತನ ನದೀಸುತ ಗುರುಕೃ
ಪರೆ ಗುರು | ತನುಜರನು ವಂದಿಸಿದರು:ಚಿತದಲೆಂದು ಹೇಳೆಂದ ||೪೬|| ವರಪುರೋಹಿತರನು ಸುಸಾ
ವಂ | ತರನು ವೈದ್ಯರ ವಿದುರನನು ಮ | ತ್ತರಮನೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನೋಲಗದಗಣಿಕೆಯರ || ಕರಿ
ಹಯಾಧ್ಯಕ್ಷರನು ಪಡಿಯಾ | ರರನು ಬಾಹತ್ತರನಿಯೋಗದ | ಪರಿಜನದ ಕುಶಲವನು ಕೇಳಿದನೆಂದು
ಹೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಹೊನ್ನಿನಲಿ ಮಧುರೋಕ್ತಿಯಲಿ ವಿವಿ | ಧಾನ್ಯದೊಡುಗೊರಗಳಲಿ ದೂತನ |
ಮನ್ನಿಸಿದನವನೀಶನುಚಿತದಲವನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು || ಪನ್ನಗನ ಸಿರಿಮಂಚದಾತನು | ಬೆನ್ನಲಿರಲಿಪಾಂ
ಡುತನಯರಿ | ಗಿನ್ನುವಂಗಳವೆನುತ ಸಂಜಯ ಬಂದನೆಭಪುರಿಗೆ || ... ||೪೮||

ಅಂತು ಅಂಧಿ ೨ ಕೈ ವದ ೯೩೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ತಿಳುಹಿದನು ವಿದುರನು ಮಹೀವತಿ | ತಿಲಕನನು ನಯನೀತಿಭರ್ಮಾಂ | ಗಳಸುಸಂಗತಿ
ಯಿಂದ ನೂಕಿದರಿವರು ಯಾಮಿನಿಯ ||

ಪದ || ಬಂದನಾಧ್ಯತರಾಪ್ತ್ಯ ರಾಯನ | ಮಂದಿರಕೆ ಕಂಡನು ಮಹೀಶನ | ನೊಂದೆರಡುಮಾ
ತಿನಲಿ ಸೂಚಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮನೆಗೆ || ಅಂದಿನಿರುಳೊಳು ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ | ನೊಂದು ವಿದುರನ ಕರೆದು
ರಾಯನ | ತಂದೆ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತನುಡಿದನು ವಿದುರದೇವಂಗೆ || ನಾಳೆ ಸಭೆಯಲಿ ಬಂದಹದನನು |
ಹೇಳುವನು ಸಂಜಯನು ಸಂಧಿಯೋ | ಕಾಳಗವೊ ಮುಂದಲಿಯಬಾರದು ದುಗುಡವಾಯ್ತೆನಗೆ || ಹೇ
ಳು ನಿರುತವನಿಂದಿನಿರುಳನು | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟುದು ನಿದ್ರೆಯೆನೆ ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಸಂತ್ಯಸಿ ಮತ್ತಿಂ
ತೆಂದನಾವಿದುರ ||೨|| ಬಲವಿಹೀನನು ಬಲ್ಲಿದನ ಕೂ | ಡೊಲಿದು ತೊಡಕಿದವಂಗೆ ಕಾಮದ | ಕಳವಳದ
ಲಿರ್ದವಗೆ ಧನದಳಲಿಂದಮರುಗುವಗೆ || ಕಳವಿನಲಿ ಕುದಿವಂಗೆ ದೈವದ | ನೆಲೆಯನರಿಯದವಂಗೆ ದಿಟ
ವಿದು | ತಿಳಿಯಬಾರದು ನಿದ್ರೆಯೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ವಿದುರ ||೩|| ಬಂದರಿಂದೆರಡಹುದ ನರಿ ಮೂ |
ರಂದವನು ತಿಳಿ ನಾಲ್ಕರಲಿ ಮನ | ಗುಂದದಿರದೈದರಲಿ ವರ್ಜಿಪುದಾರನೇಳರಲಿ || ಬಂದಿಸದಿರೆಂಟನು
ವಿಚಾರಿಸಿ | ಮುಂದುವರಿವೊಂಬತ್ತರಲಿ ಮನ | ಗುಂದಿಸದಿರೈದರಲಿ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪|| ತ
ನ್ನ ಚಿಂತೆಯದೊಂದು ದೈವದ | ಗನ್ನಗತಕವದರಡು ಭಾವದ | ಮನ್ನಣೆಯ ಬಗೆ ಮೂರು ದೈವ
ದ ಭಿನ್ನಮುಖನಾಲ್ಕು || ತನ್ನ ನೆನಹಿನವೊಲ್ಕು ಕಾರ್ಯವು | ಚೆನ್ನಹಡೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಾ ಬೇ | ರಿ
ನ್ನು ದೈವವದೇಕೆ ತಾನೇ ದೈವರೂಪೆಂದ ||೫|| ಬಂದುವರ್ಣವನೆರುಹಿದವ ಗುರು | ವೊಂದುಪಾಯದ
ಲುಳುಹಿದವಗುರು | ಬಂದವಿಗ್ರಹದೊಳಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿದಾತ ಪರಮಗುರು || ಬಂದೆರಡುಮೂರೈಸಲೇತಾ |
ನೆಂದು ಗರ್ವೀಕರಿಸಿದವರುಗ | ಳೊಂದುವರು ಚಾಂಡಾಲಯೋನಿಯೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ತನ್ನ

ಕಾರಿಯಕಾರಣವೆನುಳಿ | ದನ್ಯುಛಾಚಿಂತೆಯನು ಮಾಡುವು | ದುನ್ಮತಿಕೆತಾನಲ್ಲನೀತಿಜ್ಞರಿಗೆಭಾವಿಸಲು ||
ಮನ್ನಿಸುವುದಾತ್ಮನನು ಸಿಕ್ಕುದು | ನನ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ | ತನ್ನ ತಾಮರದಿಹುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದ
ನಾವಿದುರ ||೨|| ಹಾವು ಹಲವನು ಹಡೆದು ಲೋಕಕೆ | ಸಾವತಹವೋಲು ನೂರುಮಕ್ಕಳು | ಸಾವಪರಿಯಲಿ ಹ
ಡೆದು ಕೆಡಿಸಿದೆ ಭೂಮಿಭಾರಕರ || ಭಾವಿಸಲು ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವಗು | ಸಾವಲಂಬನನೊಬ್ಬ ನರ್ಜನ |
ದೇವಸಾಲದೆ ನಾಡ ನಾಯಿಗಳೇನು ಫಲವೆಂದ ||೩|| ಬೀಪದೀಪವ ತೊಳಲಿ ಕರ್ಮಕ | ಳಾಪದಲಿ ಕುದಿ
ಕುದಿದು ನಾನಾ ರೂಪಿಸಿಂದಾರ್ಜಿಸುವಧರ್ಮದ ಗೋಡವೆ ತಾನೇಕೆ || ಭೂಪ ಕೇಳೈ ಸತ್ಯವೊಂದೆ | ಸೋಪ
ನವು ಸಕಲಾರ್ಥ ಕಂ ಪೇ | ಸ್ತಾಪಹಾರಿಯು ತಾನೆಯಾಗಿಹುದೆಂದನಾವಿದುರ ||೪|| ಪಾಪದಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೊ
ಡರ್ಥವನಾ | ಫಲವನುಂಬವರಿಲ್ಲಾ | ಪಾಪವೊಬ್ಬಂಗಳ್ಳುದಾರ್ಜಿಸುವಾಗಮನದಿಂದ || ಕಾಪಧವನಾ
ಶ್ರೀಸಿ ಕೋಪಾ | ಟೋಪುಂದುತ್ತಮರ ಸರ್ವ | ಸ್ವಾಪಹಾರವ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವುದಾವಗುಣವೆಂದ
||೫|| ಬವರಮುಖದಲಿ ಕೈರಾರಾಯರ | ನವಗಡಿಸಿತಂದಾಧನವ ಭೂ | ದಿವಿಜಸಂತತಿಗಿತ್ತ ಫಲವಿನಿತೆಂ
ದು ಗಣಿಸುವೊಡೆ || ಬವಿಜಸತಿಗಾಗದುಕಣಾ ಮಾ | ನವಪತಿಗೆ ತದ್ಧರ್ಮವಿದು ನಿ | ನ್ನವನು ನೀತಿಯನ
ರಿಯನ್ನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ಧರಣಿಯಮರರ ಧನದಿ ಸಲಹಿದ | ಕಲತುರಗಮೊದಲಾದದಳ
ವು | ಬ್ಬರಬಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಹುದರಿನೈಪಾಲರ ಯುದ್ಧ ಸುಯಂತ || ಬರಿದು ನಸಿವುದು ವಾಹಿನಿಗೆ ಮಲೆ | ತು
ರೆ ಮಳಲಕಟ್ಟೆಯವೊಲಿದನರಿ | ದರಸುಗಳು ವರ್ಣೋತ್ತಮರದಸೆಗಂಬಬೇಕೆಂದ ||೭|| ಉರಗ
ನಾಡಿದೊಡದರವಕ್ತ್ರದೊ | ಳಿರದೆ ಮೇಣಾದಷ್ಟದೇಹದೊ | ಳಿರದೆ ರುಧಿರವು ಸೂಸುವೊಲು ದುಷ್ಪಾ
ಧಿಕಾರಿಗಳ || ಬರಸೊರಸಿಸಂ ಜನಪದದ ಧನ | ಹರೆವುದರಸಂಗಲ್ಲದಾಪ್ರಜೆ | ಗಿರದುಭಯಂ ಪಿಂ
ಗುನ್ನವನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮|| ಉರಗನಗದೊಡೆ ಮೇಲುಶಸ್ತ್ರದ | ಲಿರಿದೊಡೊಬ್ಬನೆ ಸಾವನದ
ರಂ | ದರಸು ನೆಗಳೆದಮಂತ್ರಭಿನ್ನ ಸಲನೈಪಾಲಕರ || ಧರಸಹಿತ ತತ್ಸಕಲಬಲಸಂ | ಹರಣವಹುಬದನ
ರಿದು ಭೂಪೋ | ತ್ತರರಹಸ್ಯದ ಮಂತ್ರವಂಟೇ ರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೯|| ಪಸುಧರ್ಮದಲಾರ್ಜಿಸಿದ
ಧನ | ಸೈಸುಸಿರಿ ಮರ್ಘಸುವುವಲಂ | ದೇವಮಂಗಳಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಸಂಪಿಡಯ || ಪೈಸರಿಸುವುದು
ಬಂದಬಳಿವಿಡಿ | ದಾಸುರದ ಧನವಿದನಲದು ಭೂ | ಮಿಶ್ರಹಿಡಿಯುಧರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯೆಂದ ||೧೦||
ಹುಲವನು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ದಡ | ವೆರಡ ಕೆಡಿಸುವವೋಲು ನಾರಿಯ | ರುರವಣಿಸಿ ಕೈಗೊಟ್ಟು ನಡೆಸಿ
ದೊಡುಭಯವಂಶವನು || ನೆರಹುವರು ನೀರೊಳಗೆ ಮೇರೆಯ | ಮುರಿಯಲೀಯದೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮು |
ತ್ಸುರಸವಾಳುವುದವನಯವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಡುಮೂರ್ಖರಿವರಿ | ಬ್ಬರು
ಕಣಾ ದುರಯೋಧನನು ವಶ | ಶರನು ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ವನಭಂಗದಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು || ಅರಿನೈಪ
ರ ಸತ್ವಾತಿಶಯದು | ಬ್ಬರದ ಯುದ್ಧವ ಕಂಡು ಕಂಡೆ | ಚ್ಚರದೆ ಮರುಳಹುದುಚಿತವೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇ
ಳೆಂದ ||೧೨|| ಕರಣಿಕನ ಹಗೆಗೊಂಡವಂಗೈ | ಪ್ಪರಿಯಹಾನಿ ಚಿಕಿತ್ಸಕನನಾ | ದರಿಸದಾತಂಗಾಗದಾ
ಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು || ಅರಸ ಕೇಳಾಯುಷ್ಯ ಭಾಗ್ಯಗ | ಳೆರಡುಕಡುವುತಪ್ಪದೆವನೀ | ಸುರರ ಬ
ದ್ಧದ್ವೇಷ ಲೇಸಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೩|| ಧರೆಯೊಳಗೆ ರವಿಮಂಡಲವನೊಡೆ | ದುರವಣಿಸಿ ಹಾಯ್ವ
ರು ತಾವಿ | ಬ್ಬರುಕಣಾ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಯು ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲಿ || ಹರಣವನು ಬಿಟ್ಟವರುಗಳು

ಸಂ | ಗರದೊಳಭಿಮುಖರಾಗಿ ಮರಣಾಂ | ತರವನೆಯ್ದು ವರವರುಯವನೀಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಮಾತ್ಸ
 ಪಿತ್ಯಗಳ ಶತ್ರುಭಾವವೆ | ನಾತು ನಿಜಸಂತಾನದಲಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾಧಿ
 ಕಾರದಲಿ || ಖ್ಯಾತವನು ಮಾಡಿದೊಡೆ ಹಂಸ | ವ್ರಾತಮಧ್ಯದ ಬಕನವೊಲು ವಿ | ಖ್ಯಾತಸಭೆಯೊಳು
 ಯೋಗ್ಯರಹರೇ ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ಸುರರಮೇಳದಲಾಡುವವರಿ | ಬ್ಬರುಕಣಾ ಪ್ರಭುವಾಗಿ
ಯೂ ಕ್ಷಮೆ | ವೆರಸಿದವನು ದರಿದ್ರನಾಗಿಯಾದಾನಿದೆಯೆನಿಸುವನು || ಅರಿದನಿಸಿದತಿ ಬಲನ ಧರ್ಮೋ |
ತ್ವರುಷದುರ್ಬಲಯುತನ ಸೈರಣೆ | ಸರಿಸವೆನಿಸದು ರಾಯಚಿತ್ತೈ ಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೨೧|| ಧರಣಿನುಂ
ಗುವಳಿಬ್ಬರನು ಸಂ | ಗರವ ಜಯಿಸದನೃಪನ ದೇಶಾಂ | ತರವ ಚರಿಸದ ಪಂಡಿತನ ನಿಡುಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವೆ
ಲೆ || ಅರಸುಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಪ | ತ್ವರುಗಳೆರೆ ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಯ | ಲುರಗನಂತೊಳಗಿಹುದು
ಧರ್ಮವೆ ಯೆಂದನಾವಿದುರ ||೨೨|| ನರಜನುಮವೆತ್ಯಧಿಕವದರೊಳು | ಗುರುಹಿರಿಯರಿವರೆಂದು ದಾ
ನ | ಕ್ಕರುಹರಿವರಲ್ಲಿಂದು ನೋಡದೆ ಮೂಢಮಾರ್ಗದಲಿ || ಕರೆದಪಾತ್ರಂಗಿತ್ತು ಪಾತ್ರನ | ಪರಿಹರಿ
ಸಲೀ ಯೆರಡರಿಂ ಸಂ | ಹರಣವೈ ಸುವುದಾರ್ಜಿಸಿದಧನವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರಾ
ತ್ಮಜ | ವೃಂದವನು ಮಿಗೆ ಸಲಹಿ ತತ್ಸುತ | ಲಿಂದ ಲೇಸನು ಪಡೆವನೊಲು ತಜ್ಜನಪದದ ಧನವ ||
ಹೊಂದಿಸದೆ ನೃಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿಯೆ ಬಳಿಕದ | ಲಿಂದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಪದವಹು
ದರಸಕೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಕಾಮಿನಿಯಾರುಗಳು ಕಲಬರು | ಕಾಮಿತವ ಕಾಮಿಸುವರಲ್ಲದೆ | ತಾಮಸದಿ
ನಾಮೂರುಕರು ಪೂಜಿಸಿದಪೂಜೆಗಳ || ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಡಬಡುವರಲ್ಲದೆ | ಸೀಮೆವಿಡಿದಿಹುದಾಗದೆಂ
ಬುದ | ನಾಮದಾಂಧರು ಬಲ್ಲರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫|| ತನ್ನ ಸುಖದುಃಖಂಗಳಿಗೆ ನಿ | ಭಿ
ನ್ನವಹಬಾಂಧವರ ವರ್ಜಿಸಿ | ಗನ್ನಗತನದಲುಂಡು ಜಾರುವಗಾವಿಲರ ಕೂಡಿ || ಅನ್ಯರನು ಪತಿಕರಿಸಿ
ಬಹುಮಾ | ನೋನ್ನತಿಕೆಯನು ವಿರಚಿಸುವುದಿದು | ತನ್ನತಾನೇ ಕೊಂದುಕೊಂಬುದು ಭೂಪಕೇಳೆಂ
ದ ||೨೬|| ಪಿತನಿರಲು ದಾತಾರನಿರೆ ನಿಜ | ಪತಿಯಿರಲು ಸುತದಾಸಸತಿಯರು | ತ್ರಿತಯರುಂ ಸ್ವಾ
ತಂತ್ರ್ಯದವರಲ್ಲವಕಾಲದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮಾಧಮ | ಗತಿಯ ಪುರುಷತ್ರಯವನವರಿಂ
ಗಿತವ ಪರರಾಯತವನರಿವೈ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಬೆಳಸುಘನತ್ಯಣವಧಿಕಜಲನಿ | ಮಂಗಳವೆನಿಪಕಾ
ಲದಲಿ ಪರಮಂ | ಡಲಕೆ ನಡೆದುತ್ಯಷ್ಟಘಾತವಿಹೀನವೆಂದೆನಿಸಿ || ಬಲುಹಹುದು ನಿಜಬಲಕೆ ಬಲವಾ
ನೆಲನಮೆಟ್ಟಲು ವೈರಿಸೇನಾ | ವಳಿಗೆ ಹೀನತೆಯೆಂದನದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಮಾಲೆಗಾ
ರಶಿಳಿ ಮುಖನಪಶು | ಪಾಲಕನವೊಲು ಪ್ರಜೆಯ ರಕ್ಷಿಸಿ | ಮೇಲೆ ತೆಗೆವೈ ಧನವನುಳಿದಂಗಾರಕಾರು
ಕನ || ನೋಲುಗಡೆದುರ್ವ್ಯಾಘ್ರನಂತೆ ವಿ | ತಾಳಿಸಲಿ ಪ್ರಜೆನಸಿಯಲರಸಿನ | ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಸಂದೇಹವರಿ
ಯಾರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬುಣಭಯವು ಮನುಜರೊ | ಳಲ್ಲಿಹುದು ದೇವಾಂಶ ನಿಜ
ವಾ | ಗೆಲ್ಲಿಹುದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಭೀಕರವಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯ || ಎಲ್ಲಿಹುದು ಪರಸತಿಯರಂಜಕೆ ಯೆ | ಳ್ಲಿಹುದು
ವಿಜ್ಞಾನವಿದನರಿ | ದಲ್ಲದಿಹಪರವಿಲ್ಲಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೦|| ರಕ್ಷಿಸಿದಧನದಿಂ ಪುರಂದ್ರಿಯ |
ರಕ್ಷಿಸುವುದುಪುರಂದ್ರಿಯಿಂದವೆ | ರಕ್ಷಿಸುವುದಾತ್ಮನನು ಧನವಿಡಿದಾವಕಾಲದಲಿ || ಲಕ್ಷ್ಯಭೇದವನರಿದು
ನಡೆದು ವಿ | ಲಕ್ಷ್ಯವನು ಮುರಿದಾತ್ಮರಕ್ಷಯ | ನೀಕ್ಷಿಸುವುದದುನಯವಲೈ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೩೧||

ತಿಳಿದು ನಾಲ್ವರೊಳೊರೆದಕಾರ್ಯದ | ಲುಳಿವುದಿಬ್ಬರನಿಬ್ಬರೊಳು ಮ | ತುಳಿವುದೊಬ್ಬನನೊಬ್ಬ
ನಿಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಳಿಕವನ || ಕಳೆದು ತಾನೇ ತನ್ನೊಳಗೆ ಬಗೆ | ಗೊಳೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾಳ್ವಕಾರ್ಯಕೆ
ಹಳಿವು ಹೊರುವುದೆ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೨|| ನಿವಡಿಸಿದವಿದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಬಂ | ಧುವನು
ರೋಗಾವಳಿಗೆ ಸಮಶ | ತ್ರುವನು ಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಸಂತೋಷದುದಯವನು || ರವಿಗೆ ಸಮವಹತೇಜ
ವನು ವಾ | ಸವನ ಸಮಭಾಗ್ಯವನು ಬಲದಲಿ | ಶಿವನ ಬಲದಿಂದಧಿಕಬಲವನು ಕಾಣೆನಾನೆಂದ ||೩೩||
ಹಿರಿದು ಮಾನೋನ್ಮತಿಕೆಯನು ಬಂ | ಧುರದ ಧವವನು ಗಾರುಪಸ್ಥ್ಯವ | ಪರಮಧರ್ಮವನಾವಬ
ಯಸುವನವನ ಭವನದಲಿ || ನಿರುತ ವೃದ್ಧಜ್ಞಾನಿವಂಶೋ | ತ್ತರದಂದ್ರಪ್ರಿಯನಪತ್ಯಾಂ | ತರಭಗಿ
ನಿಯಿನಾಲ್ವುರಬೇಕೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೪|| ಧರಣಿಪತಿ ಚಿತ್ತವಿಸು ಸಗ್ಗದ | ಲೊರೆದನಿಂದ್ರಂಗಮರೆ
ಗುರು ದೇ | ವರಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಕೃತವಿದ್ಯರಲಿ ವಿನಯವನು || ಹಿರಿಯರಲಿ ಸಂಭಾವನೆಯ ಸಂ |
ಹರಣಪದವನು ಪಾಪಕಾರ್ಯದೊ | ಳೆರದೆ ಮಾಡುವುದೆಂಬನಾಲ್ಕನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ಆವುದೀ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವದ | ನೋವಿ ನಡವೆ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಂದೆಯ | ವಾವುದದನಾಚರಿಸುವ ಸಾಸ್ತಿಕರ ನಂಬುಗೆ
ಯ || ತಾವುಗಾಣುತ್ತ ತತ್ಪವಿಚ್ಛಾ | ಸಾವಲಂಬನನೆನಿಸನಾತನು | ಭೂವಲಯದೊಳಗುತ್ತಮನು
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಪಿತನು ಗುರು ಸಖಿಮಾತ್ಮತಾಯೆಂ | ಬತುಳಪಂಚಾಗ್ನಿಯನು ಕ್ರಮದಿಂ |
ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪುಂಚಯಮಾಳ್ವುದು ಲೇಸಬಯಸುವೊಡೆ || ಪಿತ್ಯಗಳನು ದೇವರನು ವೃದ್ಧರ | ನತಿಥಿಗಳ
ಪೂಜಿಸಿದ ಸಾವವ | ಪಿತನ ಕರ್ತಿಯಧರ್ಮವನು ಪಡೆವವನೆ ಸುತನೆಂದ ||೩೭|| ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನವನೆ
ಕುಲಜನು | ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನೇ ವಿದಗ್ಧನು | ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನೇ ಮಹಾತ್ಮನು ಸಕಲಗುಣಯುತನು ||
ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವನೇ ಸುಶೀಲನು | ಸಿರಿರಹಿತ ಶಿವನಾದೊಡಾಗಲಿ | ಸರಕುಮಾಡದು ಲೋಕವವನೀಪಾಲ
ಕೇಳೆಂದ ||೩೮|| ಸಿರಿ ನೆಲೆಯೆಜ್ಜಾವನ ನೆಲೆಯೆ ಮೈ | ಸಿರಿ ನೆಲೆಯೆ ತನು ನೆಲೆಯೆ ಬಂಡೆಯ | ಸಿರಿನೆಲೆಯೆ
ನಿನಗರಸುತನವುಳ್ಳನ್ನ ನಿಂತಿಯಲಿ || ಧರಯ ರಕ್ಷಿಸು ಬಂಧುಗಳನು | ದ್ಧರಿಸು ಧರ್ಮವ ಸಾಧಿಸಿಂತಿದು | ನರ
ಪತಿಗಳಿಗೆ ನಿಂತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೯|| ವರುಷವೈದರೊಳರಸೆನಿಸಿ ದಶ | ವರುಷದಾಸತ್ವವನು
ಭಾವಿಸಿ | ವರುಷ ಹದಿನಾರರಲಿ ಪುತ್ರನ ಮಿತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ || ಪಂವಿಡೆಗಳಲಿ ನಡಿಸಿ ಮದಮ | ತ್ಸರವ
ಮಾಣಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳ | ನರಮೃಗವ ಮಾಡುವರೆ ಭೂಮಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೦|| ಧನಮದದಿ ಕುಲಮ
ದದಿ ವಿದ್ಯಾ | ಧನಮದದಿಯವನಮದದಿ ಗುರು | ವನು ವಿಭಾಡಿಸಿ ನೀನುತಾನೆಂದೆನ್ನುತ ಹೂಂ
ಕರಿಸಿ || ಮುನಿನಲಿ ಸಾತ್ವಿಕರೊಳೊಬ್ಬರ | ನನುಗೆಡಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಲು ನರಕದಿ | ಮುಣುಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದನಾವಿದುರ ||೪೧|| ಸಲಹಿದೊಡೆಯನ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವ | ಕಲಿಸಿದಾಚಾರ್ಯನನು ಅನುವರ |
ದೊಳಗೆ ತಲೆಗಾಯಿದನ ದುರ್ಭಿಕ್ಷದಲಿ ಸಲಹಿದನ || ಜಲದೊಳಾಳ್ದ ನನೆತ್ತಿದನ ನೆರಿ | ಯೊಳಗೆ ಪರಿ
ಹರಿಸಿದನ ಮರೆದವ | ನಿಳಿವನ್ನೆ ಕುಲಕೋಟಸಹಿತ ಮಹಾಂಧನರಕದಲಿ ||೪೨|| ಒಲೆವವಳ ಬಿಸುಟೊ
ಲ್ಲದವಳಿಗೆ | ಹಲುಬುವವನೆಹಿತರಲಿ ಸಖ್ಯಾ | ವಳಿಯನೆಸಗುವನೆರಿಯದುದ ತಾಬಲ್ಲೆನೆಂಬವನು ||
ಬಲಿದು ಕೇಳದೆ ಹೇಳುವವ ಕೈ | ನಿಲುಕಲಿಯದಕಾರ್ಯದಲಿ ಹಂ | ಬಲಿಸಿ ಮರುಗುವವನೆ ಮೂಢ
ನು ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೩|| ಹರುಷದರ್ಪಕ್ಕೋಧಲಜ್ಞಾ | ತುರತೆ ಮಾನಾಮಾನವಿವರಲಿ | ನಿರುತಸ

ಮನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಕೌಶಲವ || ವಿರಚಿಸುವಕಾಲದಲಿ ತೀತೋ | ತ್ಕರದಿ ಭಯವೊಡ್ಡೈಸಲದ
 ರಿಂ | ಪಂಹರಿಸದಾಕಾರ್ಯವೆಸಗುವನವನೆ ಪಂಡಿತನು ||೪೪|| ಕರೆಕರದು ಮೃಷ್ಣಾನ್ನವನು ಭೂ |
 ಸುರಂಗೀವ ಸದಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಾ | ಚರಿತನಹವೇದಾಂತವೇದಿಯನಾಪತಿವ್ರತೆಯ || ಉರುತರವಮಾಸೋ
 ಪವಾಸಿಯ | ನಿರದೆ ಮಾಸಹಸ್ರಜೀವಿಯ | ನರಸ ಕೇಳಿಭವಂದಿಸುವರೈ ಮೂರುಮೂರ್ತಿಗಳು ||೪೫||
 ಬಿಸುಟು ಕಳೆವುದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವ | ನುಸುರದಾಚಾರಿಯನ ವೇದ | ಪ್ರಸರವಿಲ್ಲದಖುಷಿಜನವ ರಕ್ಷಿಸದ
 ಭೂಭುಜನ || ಬಸೆಯದಬಲೆಯನೂರೂಳಾಡುವ | ಪಶುವ ಕಾಯ್ದ ನನಡವಿಗುರಿಯಹ | ನುಸಿಯ
 ನಾಪಿತನಿಂತರುವರನುರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೪೬|| ವ್ಯಸನವೇಳರ ಕಾಲುಕಣ್ಣಿಯ | ಹಸರದೊಳಗಳವಳಿದು
 ಹೆಚ್ಚಿದ | ವಿಷಮದಿರುಬಿನೊಳದ್ದು ಮಾಯಾಮಯದ ತೋಹಿನಲಿ || ಬಸವಳಿದು ಪಡುವರ್ಗವೇಧ
 ಯ | ನುಸುಳುಗಂಡಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸದೆ ತಾ | ಮಸದೊಳಿರುತಿಹುದುಚಿತವೆ ಹೇಳೆಂದನಾವಿದುರ ||೪೭||
 ಆತಿಬಲನ ಹಗೆಗೊಳುವನಿಹಪರ | ಗತಿವಿಚಾರವ ಮೆರೆವಲೋಕ | ಸ್ಥಿತಿಯನುಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಮರ್ಮ
 ಜ್ಞಾರ ವಿರೋಧಿಸುವ || ವಿತತಭಾಷಿತನಪ್ಪ ತನ್ನಿಂ | ಗತವನವರಾಯತವನಲಿಯದ | ಕ್ಷಿತಿಪನವಮೂ
 ಘಾತ್ಯನ್ಯ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಬಲಹರದು ಕೋಪಿಸುವ ಬದುಕನ | ಬಳಿಯಲದು ಕೊಡುವಾತ
 ಹಿತವನು | ತಿಳಿದು ನಿರ್ಮಳನೆನಿಪ ಮೇಲಣತಾಗುಬಾಗುಗಳ || ಹೊಲಬುದು ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಸಂ |
 ಚರಿಸದಿಹ ಗಂಗಾಮಡುವಿನಂ | ತೊಳಗುದೋರದೆ ನಡೆವವನು ಪಂಡಿತನು ಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ದಾನ
 ವಿಲ್ಲದವಿತ್ತ ಬುಧಸಾ ನ್ತಾನವಿಲ್ಲದರಾಜ್ಯ ಬಲುಸುಯಾದಾನವಿಲ್ಲದ ಸುದತಿ ಧೀಮಾನಿಲ್ಲದಾಸ್ಥಾನ || ಜ್ಞಾ
 ನವಿಲ್ಲದತಪವು ವೇದವಿ | ಧಾನವಿಲ್ಲದ ವಿಸ್ತ ಶರಸಂ | ಧಾನವಿಲ್ಲದಸಮರ ಮೆರೆಯದುರಾಯ ಕೇಳೆಂ
 ದ ||೫೦|| ದಿನವ ಬಂಜೆಯಮಾಡದಿಹ ಪರ | ವಿನಯನಹ ವರದೈವಗುರುಪೂ | ಜನೆಯ ಬುಧಸೇವನೆಯ
 ಕಾಲೋಚಿತದ ವಿತರಣವ || ಮನನಬಂಶ್ರವಣದಿ ನಿಧಿಧ್ಯಾ | ಸನಬಸಿವನನು-ಗೊಳಿಪನಾವನು | ಮನು
 ಜರೊಳಗುತ್ತಮನಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೫೧|| ಸಲುವನೆಂದಂತಪುರಕೆ ಸಂ | ಚಲಿಸುವವನಾಪ್ತರ
 ನು ಬಿಸುಟ | ಗ್ಗಳಿಸುವವನಹತರಲಿ ಧರ್ಮವನುಳಿದಧರ್ಮವನು || ಸಲಿಸುವವನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಗೆ |
 ಸುಳಿವವನು ಹಸಿವಿಲ್ಲದುಂಬುವ | ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಮೂಘಾತ್ಯನ್ಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೫೨|| ಬುಧ
 ರೊಳಗೆ ಹಗೆಗೊಳುವ ಬುಧರಂ | ನಿಧನಗೃಹಪಬುಧರನಳಿಸ | ಬುಧರಜರದೊಡನಲಿವಬುಧರಂ
 ಪೊಗಳ್ಳರಂ ಪಳಿವ || ಬುಧರನಧಮರ ಮಾಳ್ವಬುಧರಂ | ವ್ಯಥೆಗೊಳಿಪಬುಧರ್ಗೀವರಂ ಕನ | ಲ್ವಧ
 ಮಭೂಪರಿಗಂಟದಿಹುದೆ ವಿನಾಶಕರವೆಂದ ||೫೩|| ಕುಸುಮಫಲತಾಂಬೂಲಗಂಧ | ಪ್ರಸರಭೋಜನಗಮ
 ನನೆನಹಿಂ | ದೆಸೆವಕಾಯದೊಳೆನಿಬರೊರಗಿದೊಡೊಬ್ಬನೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಎಸೆಯಲನಿತುವನೊಬ್ಬನೇ ವ |
 ಬೆಸುವುದವನೀಪಾಲರಿಗೆ ತಾ | ಸಸಿನವೆನಿಸದು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೫೪|| ಕಳಿದತರ
 ಣಿಯ ಕಿರಣದಲಿ ನಿ | ಮಳಿನಜಲದಲಿ ದುಗ್ಧಪಾನಂ | ಗಳಲಿ ವರಯುವತಿಯರ ಸಂಭೋಗಾಂತ
 ರಂಗಳಲಿ || ತಳಿತಹೋಮದ ಹೊಗೆಗಳಲಿ ದಿನ | ಬಲದೊಳಾಯುಷ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ | ಬೆಳವಿಗಗಳಹ
 ವರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೫೫|| ಎಳೆಯರವಿಶ್ಮಯಲಿ ಪ್ರೇತಾಂ | ಗಳದಧೂಮಜ್ವಾಲೆಯಲಿ
 ಗಾ | ವಿಲವಯೋವೃದ್ಧಿಯರ ಸಂಭೋಗಾಂತರಂಗಳಲಿ || ಕೊಳಚೆನೀರಿನಬಳಕೆಯಲಿ ಕ | ತ್ತಲೆಯ

ದಘ್ನೋದನದಲಾಯುಷಃ । ವಿಳಿದು ಹೋಗದೆ ದಿನದಿನದೊಳವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೬॥ ಮೆಸುಳಿಸಿದ್ದು
 ಕೂಲ ಕರದಲಿ । ಪಸರಿಸಿದುಗುರು ಭುಕ್ತದುನ್ನುತಿ । ಯೆಸೆವನಿಷ್ಕುರವಾಕ್ಯವುದಯಾಸ್ತಮಯಕಾಲದ
 ॥ ಲಿ ಎಸೆವನಿದ್ರಾಂಗನೆಯೊಳೊಂಬರೆ । ಬಿಸಜಲೋಚನನಾದೊಡೆಯು ವರ್ಜಿಸುವಳವರನು ಭಾಗ್ಯಸಿರಿ
 ಭೂಲಪಾಕೇಳೆಂದ ॥೫೭॥ ಬಂದುಮೊದಲಾರಂತ್ಯವಾದಾ । ಸಂದಪೂಗಫಲಕ್ರಮಂಗಳ । ಚಂದವನು
 ಚಿತ್ತೈಸು ಲಾಭವಲಾಭಸುಖದುಃಖ ॥ ಕುಂದದಿಹದಾಯುಷ್ಯಮರಣವಿ । ದೆಂದು ತತ್ಕಾಲದಲಿ ಭೋಗಿ
 ಸು । ವಂದವನು ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ತಾಂಬೂಲಧಾರಕರ ॥ ನಾಗವಲ್ಲಿಯ ಹಿಂದುಮುಂದನು । ನೀಗಿ ಕಳೆ
 ಯದೆ ಚೂರ್ಣಪರ್ಣ । ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದೆ ವಂತಧಾವನಪರ್ಣವನು ಸವಿದು ॥ ಭೋಗಿಸುಮೊಡಮರೇಂದ್ರ
 ನಾಗಲಿ । ನಾಗಭೂಷಣನಾದೊಡವನನು । ನೀಗಿ ಕಳೆವಳು ಭಾಗ್ಯವಧು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೮॥ ಸ್ನಾ
 ನಪಂಚಕನಿದ್ರವದ ಸಂ । ಸ್ಥಾನದಲಿ ನಿದ್ರಾಗಂನೆಯಸು । ಸ್ಥಾನಿಸುಮೊಡಾಸಾದ್ರವದಪಂಚಕದ ಪರಿ
 ವಿಡಿಯ ॥ ಸ್ಥಾನವರಿದಾರೋಗಣೆಯಸಂ । ಧಾನದಲಿ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ರಾ । ಜಾನುಮತವಿದು
 ಸಕಲಸುಖಕರವೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೦॥ ಜನಜನಿತ ಮಲಮೂತ್ರಮೂರಾ । ರೆನಿಸುವುದು ರತಿಯೊಂ
 ದು ನಿಜಭೋಗ । ಜನವೆರಡು ಸುಯೊಂದು ವರತಾಂಬೂಲ ಹದಿನೈದು ॥ ಇನಿತುವನು ತಪ್ಪದೆ
 ನಡೆಸಲಾ । ಜನಪಸಾರೋಗಣೆಗೆಸುಖಸಂ । ಜನಿಸುವುದು ಬನಚರಿಯದಿಂದವನೀಶಕೇಳೆಂದ ॥೬೧॥
 ನೆರೆದಸಚರಾಚರವಿಡಲ್ಲವು । ನರನಿಜಭೋಜನಕೆ ಜನಿಸಿದ । ವರೆಸಕೇಳಿದರೋಳಗೆಭೋಜ್ಯಾಭೋ
 ಜ್ಯವನು ತಿಳಿದು ॥ ಪರಿಪಸಬಲ್ಲವರುಗಳುಘನ । ತರದಸುಕೃತವನೈದುವರು ಭೂ । ವರರೋ
 ಳಗೆ ಸಂದೇಹವೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ॥೬೨॥ ತುರುಗಹೃದಯಧ್ವನಿಯುಸಿಡಿಲಿನ । ಧರಧುರ
 ದರ್ಜನೆಯ ಸಾರಿಯು । ರಿರವಪುರುಷನ ಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯೊಲಿವಕಾಲವನು ॥ ವರುಷದುದ
 ಯವ ಬರನದಿನವನು । ವಿರಚಿಸುವರೆ ವಿಧಾತ್ಯಗಳವ । ಲ್ಲರಸ ಕೇಳ್ಮಾನವರಿಗದುಗೋಚರಸಲರಿ
 ದೆಂದ ॥ ೬೩ ॥ ಬಡತನಗಳೆಡಸಿದೊಡೆ ಬಂಧುಗ । ಳೆಡಹಿಕಾಣರು ಭಂಟತಾನಾ । ದೊಡೆಯು
 ಬಂದಾಪತ್ತಿನೊಳಗೆ ಪರಾಬ್ರೂಖರೆಯಾಗಿ ॥ ನುಡಿಸದವನೇ ಹಗೆ ಶರೀರದೊ । ಳೆಡಸಿದಾರುಜೆ
 ಬಾಧೆಗಡವಿಯು । ಗಿಡಮರಂಗಳು ರಕ್ಷಿಸವೆ ಹೇಳೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೪॥ ಕಾಲದೊಳಗೆ ವಸಂತ ವಿದ್ಯಾ ।
 ಜಾಲದೊಳಗೆ ಕವಿತ್ವ ಗಜವೈ । ಹಾಳೆಯಲಿದೇವೇಂದ್ರ ವಿಪ್ರಶ್ರೇಣಿಯೊಳು ವಾಣಿ ॥ ಭಾಳನೆತ್ತನು
 ದೈವದಲಿ ಬಿ । ಲ್ಲಾಳಿನಲಿ ಮನ್ಮಥನು ಧನದಲಿ । ಹೇಳಲೇನಭಿಮಾನವೇ ಧನವೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೫॥
 ಮುಂದೆ ಗುರುವನು ಬಂಧುಜನವನು । ಹಿಂದೆ ಕರ್ಮಾಂತ್ಯದಲಿ ಸೇವಕ । ವೃಂದವನು ಕೊಂಡಾಡುವು
 ದು ಸಾಹಿತ್ಯಭಾವವಿದು ॥ ಹಿಂದುಮುಂದಾವಾಗ ನಿನ್ನಯು । ನಂದನರ ನಾವುಗಳು ಹೊಗಳುವು ।
 ದಂದವೇ ಭೂಪಾಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ॥೬೬॥ ತುರಗದೆಡಬಲ ಗಜದ ಸಮ್ಮುಖ । ತರುಣಿಯರು
 ಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ । ಹಿಂದುದುರ್ಜನನಿದ್ದ ದೇಶವದೆಯೈ ವ್ಯಾಘ್ರಮುಖ ॥ ಭರದಿನಾದೇಶವನು
 ಬಿಟ್ಟರೆ । ವರಿಸದನ್ಯಗ್ರಾಮವವನಾಂ । ತರವನೈದುವುದಲ್ಲದಲ್ಲಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ॥೬೭॥ ಎತ್ತಲೆತ್ತಲು
 ಪೋಪಮನುಜಂ । ಗತ್ತಲತ್ತಲೆ ದೈವ ಕೂಡ ಬ । ರುತ್ತಿಹುದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ನಾನಾದೇಶದೇಶದಲಿ ॥
 ಮಿತ್ರನುರುಮಧ್ಯಸ್ಥ ಪುರುಷನ । ಮಿತ್ರನಾದಾಸೀನನೊಬ್ಬನು । ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಸಹಜವಿರುತ್ತಿವೆ

ರಸಕೇಳೆಂದ ||೬೮|| ಗುರುವಿರೋಧ ಮಹೀಬುಧರ ಮ| ತ್ಸರವು ದೈವದ್ರೋಹ ಗುಣಸಾ| ಗರನ ಬಂ
ಧುದ್ವೇಷವತ್ಯಾಲಿಧದೀನತನ || ~~ಚರಣಜನಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಂಬಿವ~~ | ನರವರಿಸದಂಗೆಯ್ಸೆ ಭೂಪನ | ಸಿರಿಗೆ
ಮೊಳೆಯದೆ ಕೇಡು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೬೯|| ಬಲುಪ್ರಧಾನನ ಮೈರ ಹಿತವಹ | ಲಲನೆಯರ
ಮನದಳಲು ಹಗೆಯಲಿ | ಬಳಸುವಂತಸ್ತವನನಾಮಿಕರೊಡನೆ ಕಳೆಗೋಪ್ಪಿ || ಬಲದೊಡನೆ ನಿರ್ಬಂಧ
ಧರ್ಮದ | ನೆಲೆಯನರಿಯದದಾನಿಗಳ ಸಿರಿ | ಸುಳಿವ ಗಾಳಿಗೆ ಮಲೆವದೀಪವು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೭೦||
ಹುಸಿ ಪರದ್ರೋಹವು ಪರಸ್ಪ್ರೀ | ವೈಸನ ಪೇಯವಸೂಯೆ ಮಾನ | ದ್ವಿಪತೆ ಪತಿತಸಮೇತವಾತ್ಮ
ಸ್ತುತಿಯೆನಿಸ್ಪಿವನು || ಬೆಸುಟು ತದ್ವಿಪತಿತದಲಿ ವ | ತಿಫಸುವನವನೇ ರಾಯನಾತಗೆ | ವಸುಧೆಯೊ
ಳಗೆಣೆಯಾವನೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೧|| ಇದು ಸಮಾಹಿತವಿದು ಶುಭೋದಯ | ವಿದುಸಕಲಪುರು
ಷಾರ್ಥಸಾಧನ | ವಿದು ಸುಜನಸನ್ಮಾನವಿದು ಸಂಕಾರ ಸೌಖ್ಯಫಲ || ಇದು ಸುಲಭವಿದು ಬಲವಿದಾ
ಮ್ನಾ | ಯದ ಸುನಿಶ್ಚಯ ನಿತಿಕಾರ್ಯದಾಹದನನಿವಾಚಿಸಬಲ್ಲವನವನೆ ಪಂಡಿತನು ||೭೨|| ಶತ್ರುಕಾ
ಲಸುಡೇಶವರ್ಗಸು | ಮಿತ್ರರುದಯಾಪಾಯಕರಣಸು | ಪುತ್ರನೆಂಬಿವು ಮೂರುತೆರನಾಗಿಪ್ಪವಿದರೊ
ಳಗೆ || ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿವೇಕನೆಂಬಿವ | ಸ್ತೋತ್ರಗೊಳಿಸನೆ ರಾಯನವಗೆ ಧ | ರಿತ್ರಿಯೊಳಗೆಣೆಯಾವ
ನೈ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೩|| ಎಲ್ಲಿಸುಲಲಿತವಿದ್ಯೆ ಬಹುಗುಣ | ವೆಲ್ಲಿ ಗಣಿಕಾನಿಕರ ಗುಣಗಣ | ವೆಲ್ಲಿ
ಗುಣ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಲ್ಲ ವರೋಧಕಂದೋಗ || ಎಲ್ಲಿಸುಲಲಿತವಿದು ನೆರವಿಹು | ದೆಲ್ಲಿ ತನ್ನಾಧೀನಮಾಡ
ಲು | ಬಲ್ಲವನೆ ನೃಪನಾತಗವಿರಾಷ್ಟ್ರ ಧುತ್ರಿಯಲಿ ||೭೪|| ದ್ವಾರವೊಂಭತ್ತಿಂವಿಯದ ಹಂ | ಕಾರಕರ
ಣಚತುಷ್ಟಯಂಗಳ | ಸಾರಭೂತಾಧಿಕದ ಸುಳುವಿನ ಪಂಚವಾಯುಗಳ || ಹೋರಟೆಗಳಲಿ ಬಳಲಿ
ಜೀವನ | ಧೀರನಹವೊಲು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕೌರವರ ಬೇಳಂಬದಲಿ ಬೆಂಡಾದ ನೀನೆಂದ ||೭೫||
ಮತ್ತನನು ಶಾಂತನನು ಪ್ರಮದೋ | ನೃತ್ಯನತಿಕುಸಿತಾನನನು ಚಲ | ಚಿತ್ತನನು ಕಾಮುಕನುಲು
ಬ್ಧನು ಶೂರನೆಂಬವನು || ಕ್ಷುತ್ತುಘನದಗ್ಗೊಳೆಯಂತೀ | ಹತ್ತುಜನವಾವಾಗ ಧರ್ಮದ | ತತ್ತವ
ಣೆಗಳನುಯರ್ಯ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೭೬|| ದಾನವಿಷ್ವಾಪೂರ್ತಿ ವಿನಯಸ | ಮಾನದೇವಾರ್ಚನೆ ಮ
ಹೀಸುರ | ಧೇನುಸಂತರ್ಪಣ ಮಹಾತಿಥಿಪೂಜೆ ಗುರುಭಕ್ತಿ || ಧ್ಯಾನ ದೀನಾನಾಥಬಂಧುವಿ | ತಾನ
ಶರಣಾಗತಸುರಕ್ಷಾ | ಸ್ಥಾನತೀರ್ಥಂಗಳಲಿ ಮಾಡಲು ಬೇಹುದವನಿಪರು ||೭೭|| ಧರೆಯೋಳಿಹೊತ್ತಿ
ನಲಿ ನಿನಗೈ | ಶ್ವರಿಯಾದಲಿ ಮಕ್ಕಳಲಿ ಬಂಡೆಯ | ಸಿರಿಯಲೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸಪ್ತಾಂಗದಲಿ ಸತಿಯ
ರಲಿ || ಗುರುಸಿತಾಮಹಬಂಧು ಜನಮಿ | ತ್ರರಲದಾವುದು ಕೊರತೆ ಕೌಂತೇ | ಯರ ನೆರವಿಗರ ಮಾ
ಡುವರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೭೮|| ಉಭಯಕುಲ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ | ವಿಭವದಲಿ ವಿಗ್ರಹದಲ
ಧಿಕ | ಪ್ರಭೆಗಳಲಿ ಸತ್ಯದಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ವಿನಯದಲಿ || ಅಭವನಂಘ್ರಿಯ ಸೇವೆಯಲಿ ಹರಿ | ನಿಭನೆ
ನಿಸಿ ಬದುಕುವನು ರಾಜ್ಯಕೆ | ವಿಭುವೆನಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೭೯|| ವೇಸಿಯಹಪ
ರಿಯಂಕದಲಿ ನಿಜ | ದಾಸಿಯಹ ತಿಶ್ರೂಪೆಯಲಿ ನಿ | ದೋಷಿಯಹ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮೋಹದಲಿ
ತಾಯೆನಿಸಿ | || ಏಸುಕಾರ್ಯಕೆ ಮಂತ್ರಿಯೆನಿಸುವ | ಮೈಸಿರಿಯನುಳ್ಳವಳು ರಾಣೀ | ವಾಸವಂದೆನಿ
ಸುವಳಲಿ, ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೮೦|| ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಜ್ಞೆಯನು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ಪಾಲಿಸುತ ಮ

ನವನು | ಮುಂದುಗಡಿಸದೆ ಧರ್ಮದಲಿ ರಾಜ್ಯವನು ಪಾಲಿಸುತ || ಬಂಧುಬಳಗವ ಸಲಹಿ ಭೂಸುರ |
 ವೃಂದವನು ನಿರೆ ಮೆರೆವೊಡವ ಸುತ | ವಂದ್ಯಸ್ತೆಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೮೧|| ಇಹಪರ
 ದ ಸುಖಸಂಗತಿಯ ಸಂ | ಗ್ರಹಿಸಿ ವೇದಾಚಾರದಲಿ ಸ | ನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಕಳೆಯಲಭಿಜ್ಞನೆಂ
 ದೆನಿಸಿ || ಅಹಿತಕುಲವನೆ ಸಮರದಲಿ ನಿ | ವರ್ಹಿಸಿ ಶರಣಾಗತರ ಪಾಲಿಸು | ತಿಹೊಡವನು ಮಗನೆಂ
 ದೆನಿಸುವನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮೨|| ಇಂಪ್ರಿಯನನೊಡೆತುಳಿದು ಕರೈದ | ಬಂದಿಯಲಿ ತಲೆಬಳಚಿ
 ವಿಷಯದ | ದಂದುಗವನೀಡಾಡಿ ಮಾಯಾಪಾಶವನು ಹರಿದು || ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ರೂಪಡಗಿ ವಿಶ್ವದ |
 ಲೊಂದಿ ಮೆರೆಯಲುಬಲ್ಲವನು ಗುರು | ವಂದಿಸುವನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೮೩|| ಬಡ
 ಲೊಡವೆ ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲವ | ತಪಯದೊಪ್ಪಿಸಿ ಗುರುವಿನಂಪ್ರಿಯ | ಹಿಡಿದು ಭಜಿಸುತ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸಂಗ
 ಳೊಳಗನಿತುವನು || ಬಿಡದೆ ಮಾರುತ್ತ ರವನನಂಗಿ | ಕೊಡದೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯ | ತಪ್ಪದೆ | ನಡೆಬುಬಲ್ಲವನ
 ವನೆತ್ತಿಸ್ಸನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೮೪|| ಮುಕುತಿವಿದರುಗಳಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಸಿ ಸಮಬುದ್ಧಿಗಳನಾಚಕವ
 ನಟಿಸುತ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಪರರಾಗಿ || ಸಕಲಕಳೆಯಲಭಿಜ್ಞರಹಠ | ಮಿಂಕರು ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು
 ವೈ | ಬಕರಲೇ ಸಿದ್ಧಾಂತರನಿಸುವರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೫|| ದಂಡನೀತಿಗ್ರಾಂತಶೇಖೋ | ದ್ವಂದ್ವದರ್ಪಾಂ
 ಗರಸನಿಪುಣನ | ಪಂಡಿತಪ್ರಿಯಶಾಲಿಪೊಷಕಕರ್ಮದಿಭಿತ್ತನಾ || ಚಂಡದೈವಜ್ಞಾನನಧಿಕಗುಣ | ಮಂಡ
 ನನ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರಪಠನನ | ಪಂಡಿತನಪೋರೋಹಿತನ ಮಾಡುವುದರಸಕೇಳೆಂದ ||೮೬|| ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ
 ಕೃತಜ್ಞಾನುತ್ಸವ | ತೀಲನಕ್ರೋಧಿಯನದೀರ್ಘವಿ | ಶಾಲಸೂತ್ರಿಯ ವೃದ್ಧಸೇವಕ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯುಚಿ
 ಯ || ಕಾಲಭೀತ ವಿನೀತ ನವ್ಯಸ | ನಾಳಿ ಸೂರ ರಹಸ್ಯಸತ್ಯತಿ | ಲೋಲನಾನ್ವಿತಮಂತ್ರಿಯುಂಟೇ
 ರಾಯನಿನಗೆಂದ ||೮೭|| ತುರಗಗಜಭಟರಳವರಿವಸಂ | ಗರಮಹೋತ್ಸಾಹನ ಜಿತಶ್ರಮ | ನರಿಕಟಕರ್ಭೇ
 ದಕನ ನಾನಾಯುಧವಿಶಾರದನ || ಭರಿತಧೈರ್ಯನ ಪರುತನ ಸಂ | ಗರಸದಾರನನೂರ್ಧ್ವರೋಮನ |
 ನಿರದಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾಡುವುದರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೮೮|| ತಿಳಿದವನ ಮತಿವಿದನ ಭಾಷಾ | ವಳಿಲಿಪಿಜ್ಞಾನ
 ಸಾಕ್ಷರನ ಮಂ | ಡಳಿಕ ಸಾವಂತರವೀಷವಲವಸರವನುಂದು || ಸಲೆ ಕರವ ಕಳುಹಿಸುವ ನಿಲಿಸುವ |
 ಬಲುಹನುಳ್ಳನ ಸುಕರದಾಷ್ಟರ | ತಿಳಿವಹ್ಯದಯನ ಸಂಭವಿಗ್ರಹಣಿಸಬೇಕೆಂದ ||೮೯|| ಮಿಸುಪಮಣಿ
 ಗಣಲೋಹಕಾಂಚನ | ಏಸರಭೇದವನರಿವಕೊಟ್ಟುದ | ನಸಿಯಲೀಯದೆ ತಾನು ಭಕ್ಷಿಸದಹಿ ನಿಧಾನವ
 ನು || ಬಸೆದು ಕಾದಿಪ್ಪಂತೆ ಕಾದಿಹ | ಹುಸಿಯದಾಪ್ತನ ಬಹುಕುಟುಂಬ | ವ್ಯಸನವುಳ್ಳನ ಮಾಳ್ಪು
 ದೈ ಭಂಡಾರರಕ್ಷಕನ ||೯೦|| ಮನವಚನಕಾಯದಲಿ ದಾತಾ | ರನಹಿತವನುಳ್ಳನ ವಿನೀತನ | ವಿನುತ
 ವನಿತಾನತಮುಖನ ನಿಷ್ಕಳಿತರೋಷಕನ || ಮುನಿವವರ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಿಲುಕದ | ವನ ವಿಶೇಷಕಳಾಪ್ರ
 ವೀಣನ | ಜನಪಚಿತ್ತೈಸುವುದಲೈ ತಾಂಬೂಲಧಾರಕನ ||೯೧|| ಪಿತೃಪಿತಾಮಹಸೂಪಶಾಸ್ತ್ರ | ಯು
 ತನ ಕೈಕರಣಗಳಲಭಿಕನ | ನತಿಶುಚಿಯ ಸಂಗ್ರಹಿಯನಕ್ರೋಧಿಯನನಾಲಸನ || ಪತಿಹಿತನ ಪಡುರಸವಿ
 ಶೇಷಾ | ನ್ವಿತನನಿತರಾಲಯವಿದೂರನ | ಪತಿಕುಸುವುದು ಸೂಪಕಾರತೆಗರಸಕೇಳೆಂದ ||೯೨|| ನಿತಿತ
 ಪರಿಮಳಮೋದದಿಂ ಮೋ | ದಿಸುವ ಗಂಧದ್ರವ್ಯದಲಿ ಪಂ | ರಿಸಿದ ಜೀವನಜೀವ ತನ್ನಯ ಜೀವನವೆ
 ಯೆಂದು || ವಸುಮತಿಶಲಿಗಿತ್ತು ತಾ ಭೋ | ಗಸದೆ ಬಳಸದೆ ರಾಜನನೋಲ | ವಿಸುವವನೆಪಾನೀ

ಯಧಾರಕನರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೩|| ಉನ್ನತ ನರೂಪಾಧಿಕನ ಸಂ | ಪೂರ್ಣದಕ್ಷನನನ್ಯರೆನ್ನುವರೆನ್ನುದನ ಪರ
ರಿಂಗಿತಾಕಾರಪ್ರಭೇದಕನ || ಮನ್ನಣೆಗೆ ಬೆರೆಯದನನಾಪ್ತನ | ನನ್ಯಕಾರ್ಯೋಚಿತಸಮಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಪ
ಡಿಹಾರಕನ ಮಾಡುವುದುದರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೯೪|| ಗ್ರಾಮಮೂರರ ಸಂಚರಣೆಗಳ | ಸೀಮೆಯಲಿ ಸರಿ
ಗಮಪಧನಿಗಳ | ನೇಮತಪ್ಪದೆ ಹರಣಭಂಡದ ಹೊಂಪುತಿರುಪುಗಳ || ಕೋಮಲಿಶಶಾಪಿರಹೃದಯ
ದ | ರಾಮಣೀಯಕರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸ | ನಾಮನೇನಿಸುವನವನೆ ಗಾಯಕನರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೯೫|| ತಾಳಲ
ಯಬೊಂಬಾಳಮಿಶ್ರದ | ಹೇಳಿಕೆಯನಾತಾಯಶುದ್ಧದ | ಸಾಳಗದ ಸಂಕೀರ್ಣದೇಸಿಯ ವಿವಿಧರಚನೆ
ಗಳ || ಮೇಳವರಿವುತ ವಾದ್ಯಸಾಧನ | ದೇಳಿಗೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾರ್ಗದ | ಸೂಳುಗಳ ಲಯಮಾನವ
ರಿದವನವನೆ ಗಾಯಕನು ||೯೬|| ಗಾಯದಲಿ ಮೇಣ್ಣೊಬ್ಬೆಯದಲಡು | ಪಾಯಿಗಳನುಸಕಾಯದೊ
ಳಿಗೆ ನ | ವಾಯಿಗಳ ಬಿನ್ನಾಣದಲಿ ಬಳಿಸಂದು ಬೇಸರದೆ || ಸ್ಥಾಯಿಯಲಿ ಸಂಚಾರದಲಿ ಸಮ |
ಗೈಯೆನಿಸಿನಾನಾವಿನೋದದ | ದಾಯವರಿವನವನೆ ಮಲ್ಲನುಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೯೭|| ಎಡಬಲನ
ನಾರೈವುತೊಬ್ಬನ | ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ ಮಕ್ಷಿಕಂಗಳ | ಗಡಣವನು ಕೆದರಿಸುತ ಕಿಗ್ಗಣ್ಣಿಕ್ಕಿ ಕೆಲಬಲನ||
ಜಡಿಮನೊಕುವ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ | ಕಡೆಯೆನಿಸುತಾವಾಗ ಸೇವೆಗೆ | ಸೆಡೆಯದವನೇ ಚಮರಧಾರಕ
ನರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೮|| ಗುಳಿತೆವರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಬಟ್ಟೆಯ | ಮೇಳಮರಂಗಳ ಹೊಯ್ಲುತಸ್ಪಿಸಿ | ನೆಳಲನ
ರಸುತ ವೇಗದತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಗತಿಗಳಲಿ || ಬಳಿವಿಡಿದು ಭೂಭುಜರ ಯಾನಂ | ಗಳೊಳು ತಾ ಕಡೆಗೈಯ
ಸೈರಿಸಿ | ಬಳಸುವವನೇ ಛತ್ರಧಾರಕನರಸಕೇಳಿಂದ ||೯೯|| ಹರುಷದಲಿ ನಿಜಜನನಿ ಗರ್ಭವ | ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡಾಡುವವೊಲುತ್ತಮ | ಪುರುಷರಂತರ್ಯಾಮಿಯನು ತಾಳ್ವಂತೆ ಭೂಭುಜರ || ಧರಿಸಿ ಸುಖಸಂ
ಗತಿಗಳಲಿ ಸಂ | ಚರಿಸುತಾಳ್ವನ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ | ಲಿರಲು ಬೆಸದರನೆನಿಸುವನು ಭೂಪಾಲಕೇಳಿಂದ
||೧೦೦|| ಹಿಂದೆಮಾಡಿದ ಸುಕೃತಫಲವೈ | ತಂದುಸಾರುವವೊಲು ನಾನಾ | ಚಂದದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಹರಿ
ನಿಜಭಕ್ತಸಂತತಿಯಾ || ಮುಂದೆ ನಿಲುವವೊಲವನಿಪಾಲರ | ದಂದುಗದ ಹೊತ್ತಿನಲಿ ಗಜಹಯ |
ವೃಂದವನೆ ಸಲಹುವನು ವಾಹಕ ನರಸಕೇಳಿಂದ ||೧೦೧|| ಪರ್ಬತವನೊಡೆದುಳಿಸಿ ಭೂಮಿಯ | ನಿಬ್ಬ
ಗಿಯಮಾಡಿಸುತ ರಥಗಜ | ದೊಬ್ಬಳಿಯ ಹರೆಗಡಿಸಿ ಕಾದಿಸುತಾನೆಗಳ ಮೇಲೆ || ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಸರ
ವಳೆಯ ಸುರಿಯುತ | ವುಬ್ಬರದಬವರೆಡೊಳಗಹಿತರ | ಗುಬ್ಬಸವನೆಸಗುವನೆ ಬೋದನುರಾಯಕೇಳಿಂ
ದ ||೧೦೨|| ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು ರಥವನು | ಹದುಳಿಸುತ ಸಾರಥಿಯ ಸಲಹು | ತ್ತಿದಿರ ಮುರಿಯೇತ
ತನ್ನ ಕಾಯಿದುಕೊಳುತ ಕೆಲಬಲನ || ಸದೆದು ಮರಳುವಲಾಗುವೇಗದ | ಕದನಕಾಲಾನಲನವನು
ತಾ | ಮೊದಲಿಗನಲೇ ರಥಿಕರಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೦೩|| ಬಿಟ್ಟಸೂತೆಯಲರಿನ್ಮಬಾಲರ | ಮು
ಟ್ಟೆ ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಮೋಹದ | ಫಟ್ಟನೊಡೆಹಾಯ್ದಹಿತಬಲದೊಳಗಾನೆವಂವರದು || ಹೊಟ್ಟು
ಗುಟ್ಟುತ ಹೆಣನ ವಟ್ಟಾ | ವಟ್ಟಿ ಮಸಗಲು ಕಳನಚೌಕದ | ಲಟ್ಟಿಯಾಡಿಸಬಲ್ಲೊಡವರಾವುತನು ಕೇ
ಳಿಂದ ||೧೦೪|| ಬೇಸರದೆ ಕಾಳೋರಗನನ | ಡ್ಡೈಪ್ಪಿಸಿ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳು ಖಂಡವ | ಸೂಸಿ ಕಡಿಕಡಿದೊ
ಟ್ಟಿದಂದದಲಿಹಿತಬಲದೊಳಗೆ || ಓಸುಸದೊಳಹೊಕ್ಕು ಸಮರವಿ | ಳಾಸವನು ನೆರಮೆರೆದು ಕೇಶಾ |
ಕೇಶಿಗೊದಗುವನೆಕಾಲಾಳರಸ ಕೇಳಿಂದ ||೧೦೫|| ಬರಲು ಕಂಡೊಡೆ ವಂದಿಸುತ ಲಂ | ತಲಸದತಿಮನ

ವರಿದು ಮಿಗೆ ಹಾ ತ್ತಿರೆಯೆನಿಸದತಿದೂರವೆನಿಸದೆ ಮಧ್ಯಗತನೆನಿಸಿ || ಪರಿವಿಡಿಯಲೋಲಗಿಸುತ್ತರಸನ |
 ಸಿರಿಮೋಗವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಬೆಸಸಿದ | ನರವರಿಸದಾಕ್ಷಣಕೆ ಮಾಡುವನವನೆ ಸೇವಕನು ||೧೦೬|| ಕುನಖಿ ಕು
 ಪ್ಪಕುತೀಲಕನ ಕುಬ್ಜನನು ವಿಧವಾಲಿಂಗ ದಾಸಿಯ | ತನುವಿಕಾರಿಯನಂಗಹೀನನಪಂಗುಳಾಂಧಕನ ||
 ಘನರುಚಾಂಗನ ಬಿಡುದಲೆಯ ರೋ | ಧಿನಿಯದಿಪ್ಪವಡಿಸುವಸಮಯದ | ಲಿನಿಬರನುಕಾಣ್ಬುದು ಮ
 ಹೀಶರಿಗಂಗವಲ್ಲೆಂದ ||೧೦೭|| ಕಲಸಕನ್ನಡಿ ಕರಿತು ರಗ ಗೋ | ಕುಲ ವೈಷಭ ಬುಧನಿಚಯ ಗಿರಿ
 ಸಂ | ಕುಳ ಸುವಾಸಿನಿ ಮಾತೃ ಪಿತೃ ವರವಾಹಿನಿನಿಚಯ || ಜಲಧಿವಸನ ಚೈತ್ರವರ್ಷ | ಲಲನೆ
 ಯರನೀಕ್ಷಿಸುವುದವನಿಪ | ತಿಲಕರುಪ್ಪವಡಿಸುವಸಮಯದೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦೮|| ಶ್ವಾನಕುಕ್ಕುಟ
 ಕಾಕಬಕಪವ | ಮಾನಖಗಪತಿಬಿಜರಜನಿಕ್ಯ | ಶಾನುವಿನಗಾರ್ಧಭನ ವೈಷಭನ ಶಿಂಶುಮಾರಕನ ||
 ನೂನಹಯಕುಂಜರನವರ ಸಂ | ಚಾನನನ ವ್ಯಗವೋತಕನ ಗುಣ ವಾನರೇಂದ್ರನೋಳಿರಲು ಬೇಹುದು
 ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೧೦೯|| ಪರಪಲಯದಾನಂಗಳನು ಕರೆ | ಕರೆದು ಲೋಗರಿಗಿತ್ತು ಪರರನು | ಹೊರೆದು
 ತನ್ನಾಶ್ರಿತರ ನತಿಗಳೆದಾಪ್ತಬಾಂಧವರ || ಸರುಕುಮಾಡದೆ ಗರ್ವದಿಂದ | ಬ್ಬರಿಸುತಿಹ ಪಾತಕರ ಪ
 ದವಿಯ | ನರಸಬಣ್ಣ ಸಲಾರು ಬಲ್ಲರು ಯಮನ ನಗರಿಯಲಿ ||೧೧೦|| ಮೂರುಕೋಟೆಯ ಕೋಟಿ
 ಯರ್ಧವ | ಮಿಾರಬಹ ರೋಮಾಳಿಸಂಖ್ಯೆಯೊ | ಛಾರನೆನ್ನದೆ ನಿಜಪತಿಯ ಸಹಗಮನದಲಿ ತನು
 ವ || ಮಾರಿದಬಲೆಯರುಗಳ ದೆಸೆಯಿಂ | ದಾರುಮಡಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗವ | ಸೂರೆಗೊಂಬುದು ತ
 ಪ್ಪದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧೧|| ಆವನೊಬ್ಬನು ಸತ್ಯಕೋಸುಗ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ ಕೂಡಿ ದಶಪಂ |
 ಥಾವಸಾಧನನವನಧರ್ಮಗಳರ್ಥವನು ಯಮನು || ಓವನನ್ಯಾಯದಲಿ ಸೂರ್ಯ | ನೋವಿ ರಚಿಸಿದ
 ವೆಂಗೆ ಗತಿಯಿ | ನ್ನಾವುದೆಂಬುದ ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧೨|| ಕೋಪವೆಂಬುದನರ್ಥ
 ಸಾಧನ | ಕೋಪವೇ ಸಂಸಾರಬಂಧನ | ಕೋಪದಿಂದರುತ್ತರದ ಸುಕೃತವು ಲಯವನ್ನೆದುವುದು || ಕೋ
 ಪವನು ವರ್ಜಿಸಲುಬೇಹುದು | ಕೋಪವುಳ್ಳವನಾವನಾಗಲಿ | ಕಾಪುರುಷನಿಹಪರಕೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ
 ವಿದುರ ||೧೧೩|| ವೈದ್ಯನಲಿ ಮಾಂಸದಲಿ ದ್ವಿಜನಲಿ | ನಿದ್ರೆಯಲಿ ತರುವಿನಲಿವನದಲಿ | ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಪದವಿ
 ಯಲಿ ಸಂಖ್ಯಾಸಂಖ್ಯವೆಸರುಗಳಾ || ತದ್ವಿಷಯಕೆ ಮಹಾಸಬುದವನು | ಹೊದ್ದಿಸುವುದತಿಕಷ್ಟವವರಿಗೆ |
 ಸದ್ಯಫಲವದು ತಪ್ಪದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧೪|| ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರದಲಿ ಭೂತದ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಗತಿವಿಗ
 ತಿಯಲಿ ನೆರೆ | ಮುಟ್ಟಿಸದ ವಿದ್ಯೆಯಲವಿದ್ಯೆಯಲಪ್ರತಿಮನೆನಿಸಿ || ನಷ್ಟಿಯಲಿ ತುಷ್ಟಿಯಲಿ ಮನ
 ವನು | ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯದೆ ಕಾಲಕರ್ಮವ | ಮೆಟ್ಟಿ ನಲಿ ಭಗವಾನುಯೆನಿಸುವನರಸಕೇಳೆಂದ ||೧೧೫||
 ಗರುವ ಮಾರ್ಗನು ಮನಿತದೈವಾ | ಪರನು ಕಡುಸುಖಿ ಭೋಗಿ ರೂಪೋ | ತ್ಕರನು ಧನಿಕನು ರಾಜ
 ಪೂಜ್ಯನು ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಭನು || ಗುರುಜನಕೆ ಬಹುವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವ | ನರಸ ಕೇಳ್ವಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ | ನರ
 ನು ನರಪಶುವವನಜನ್ಮ ನಿರ್ಧರಕಲ್ಪೆಂದ ||೧೧೬|| ವಿದ್ಯೆ ಸತ್ಕುಲ ಬಹುವಿವೇಕವು | ಬುದ್ಧಿ ಜಾಣ್ಮೆ
 ಯ ನುಡಿಯಸಡಗರ | ಶುದ್ಧಚಿತ್ತ ಸುಖ ಭುಜಬಲ ಭದ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ || ಉದ್ಯುಗವು ಮೊದಲಾದಗು
 ಣಗಳಿ | ವಿದ್ವಾ ಫಲವೇನೀಜಗದ ತೋರೆ | ಮುದ್ದು ಹೊದ್ದದನರಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಾಂಗನಾವರಗೆ ||೧೧೭||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಶುಚಿಯಪನು ವೈಶ್ವಾ | ನರ ಕಾಂತಾದರ್ಶಿಯಹಕವಿ | ವರನು ಸುವ್ರತಕಾಮನೆನಿಸು

ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು || ಹರಿಹರಾತ್ಮಕನಾಮ ಕೀರ್ತನ | ವೆರಸಿ ಬದುಕುವನೊಬ್ಬನೀನಾ | ಲ್ವರು
 ಗಳಲ್ಲದೆ ಭುವನದೊಳಗೆನ್ಯತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ||೧೧೮|| ಹರಿಭಕತೀಲೋಲಾಪನೆನಿಸಿ ಶಂ | ಕರನ ಬದ್ಧ ದ್ವೇಷಿ
 ಯಹಶಂ | ಕರನ ಭಕ್ತಿಯೊಳಧಿಕವಾಗಿಯು ಮೈಷ್ಣವರಮೇಲೆ || ಎರಕವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮಚಂಡಾ | ಲರು
 ಗಳೆಪ್ಪತ್ತೈದುಕೋಟಿಯು | ನರಕದೊಳಗೋಲಾಡುತಿಹರೆಲೆ ರಾಯಕೇಳೆಂದ ||೧೧೯|| ಮತಿಕೆಡುಗು
ದುಸ್ಸಂಗದಲಿ ಭೂ ಪತಿಕೆಡುಗುದುರ್ಮಂತ್ರದಲಿ ವರಸುತಕೆಡುಗು ಲಾಲನೆಗಳಲಿ ಕೃಷಿಕೆಡುಗುಪೇಕ್ಷೆಯ
ಲಿ || ಮತಿ ಕೆಡುಗು ಮಧುಶಾನದಲಿ ಸು ದ್ಗತಿ ಕೆಡುಗು ದುಶ್ಚರಿತದಲಿ ನಿಜ | ಸತಿಕೆಡುಗು ದುರ್ವ್ಯಸನದಲಿ
ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ ||೧೨೦|| ಉಂಡುತೀರಿಸಬೇಕು ತಾ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದಪುಣ್ಯಪಾಪದ | ತಂಡವ
 ನು ತರಹರಣವಿಲ್ಲದೆಭವಭವಂಗಳಲಿ || ಹಿಂಡಿಹಿಳಿವುದುಬೆಂಬಿಡದೆ ಸಮ | ದಂಡಿಯಲಿ ಹಗೆಕೆಳೆಗಳೆನ್ನದೆ |
 ಗಂಡುಗೆಡಿಸದೆಬಿಡುವುದೇ ವಿಧಿಯೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೧|| ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಮನದೊಳ | ಗೂಹ
 ಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನವರಿಗೆ | ಬೇಹಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಹವೆಲ್ಲಿದ್ದ ರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಈಹದನು ತಪ್ಪುವುದೆ ಕೂರ್ಮನು |
 ಮೋಹದಲಿ ತತ್ಸಂತತಿಗೆ ನಿ | ವಾಹವಹವೋಲರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೨|| ಕೂಡಿದಡೆಯಲ
 ಕೃತ್ಯಶತವನು | ಜೋಡಿಸಿದವರು ಮಿತ್ರರುಗಳಿಗೆ | ಕೇಡಚಿಂತಿಸಿದವರುಗಳು ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ತಮ
 ಗೆ || ಮಾಡಿದವರುಗಳಿಗೆ ವಿಘಾತಿಯ | ಹೂಡಿದವದಿರು ನರಕದೊಳಗೋ | ಲಾಡದಿಹರೇ ರಾಯ ಚಿ
 ತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೩|| ಕುಲಜನಾಗಲಕುಲಜನಾಗಲಿ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನ ನಾಮಕೀರ್ತನ |
 ದೊಳಗೆ ಬದುಕುವನಾವನಾತನೆ ಸುಕೃತಿಯೆಂಬುವನು || ಉಳಿದಜಪತಪನಿಯಮಹೋಮಂ | ಗಳಲಿ
 ಸಂಸಾರಾರ್ಣವವನು | ಚ್ಚಳಿಸಬಹುದೇ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾವಿದುರ ||೧೨೪|| ಜಾತರೂಪದ ಲೇ
 ಸುಹೊಲ್ಲೆ ಹ | ವೀತಿಹೋತ್ರನ ದೇಹಕಾರಣ | ಭೂತವಾಗಿ ಹವಹಗೆ ಸದಸತ್ತ್ವಗಳ ಭೇದವನು || ನೀ
 ತಿಮುಖದಿಂದರಿವುದುತ್ತಮ | ನೀತ ಮಧ್ಯಮನೀತ ಕನಿಯಸ | ನೀತನೆಂಬುದನರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
 ನಾವಿದುರ ||೧೨೫|| ಅವನಿಯಲಿಜನಜನಿತಧನಧಾ | ನ್ಯವನು ಕಳುಹಲಗೈದು ಸಂತೋ | ಪವನು ಮಾಡು
 ವಕಡೆಯಲೊಂದೇ ನೂರುಮಡಿಯಾಗಿ || ಲವಲವಿಕೆ ಮಿಗಲೆತ್ತಿ ಸಪಾಂ | ಗವನು ಸಲಹುತ್ತಿರ
 ಲು ಬೇಹುದು | ರವಿಯವೊಲು ಸಾಸಿರಮುಖದೊಳವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨೬|| ಇನನುದಯಿಸಲಿ ಪ
ತ್ವಿನಾದ್ರಿಯೊ | ಳನಲನೊಮ್ಮೆ ಹಿಮಾಂಶುವಾಗಲಿ | ಕನಕಗಿರಿಯಳ್ಳಾಟವಾಗಲಿ ಸರ್ವತಾಗ್ರದಲಿ ||
ವನಜ ವಿಕಸಿತವಾದೊಡೆಯು ಸ | ಜ್ವನರುಗಳು ನುಡಿದೆರಡನಾಡರು | ಮನವಚನಕಾಯದಲಿ ಚಿ
ತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೭|| ಹರನಕೊರಳಿಂಗಾಭರಣವಾ | ದುರಗಪವನಾಶನವೆನಿಸುವಂ | ತರಸನಿನ್ನ
 ಯಬಸುರಬಂದೇನಹರು ಪಾಂಡವರು || ನರಪಶುಗಳಾದರುಕಣಾ ನೀ | ನಿರಲು ವನವಾಸದಲಿ ಸೊಪ್ಪ
 ನ | ವರತಮೆಲುವುದೆ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ ||೧೨೮|| ದೇವತಾಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಪ್ರಸ | ಭಾವಳ
 ಯದಲಿ ರಾಜಪುರುಷರ | ಸೇವೆಯಲಿ ರವಿಶತಿಗಳುದಯಾಸ್ತಮಯ ಕಾಲದಲಿ || ಗೋವುಗಳ ನೆರವಿ
 ಯಲಿ ವರವ್ಯಂ | ದಾವನದೊಳುಪಹತಿಯ ಮಾಡುವು | ದಾವಗುಣ ಗರುವರಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದು
 ರ ||೧೨೯|| ನಾಯನಡುಬೋನವನು ನೆಚ್ಚಿ ವೈ | ಧಾಯ ಕೆಡಬೇಡಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ರಾಯನನು ಕ
 ರಸುವುದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು || ಸ್ಯಾಯಮುಖದಲಿ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯ | ತ್ರೀಯಾರ್ಥವನಿತ್ತು

ಳವನಿಯಲಿ || ಪತನ ತಪ್ಪದು ಮರಳಿ ಬಾರದ | ಮತವನರಿದು ಮಹಾನುಭಾವರ | ಗತಿವಿಡಿದು ನಡೆ
 ವುದು ನೆಯವು ಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೧೪|| ಸಕಲಧರ್ಮದ ಸಾರವನು ಮತಿ | ವಿಕಳನಾಗದೆ ಚಿತ್ತವಿ
 ಸು ಬಾ | ಧಕವದಾವುದು ನಿನಗದನು ನೀನನ್ನೆರುಗಳಲ್ಲಿ || ಯುಕುತಿಯಿಂದದ ಮಾಡದಿರು ನಿ |
 ಮುಂಕುತನಹೆ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಾ | ಧಕವಿದೊಂದೇ ಸಕಲಜನಮತವೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೧೫|| ಒಂದು
 ವಸ್ತುವನೆರಡುಮಾಡುವೆ | ನೆಂದು ಬುದ್ಧಿಭ್ರಂಶದಲಿ ಮನ | ಸಂದು ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಞಾನದುದಯದ ನೆ
 ಲೆಯ ಕಾಣಿಸದೆ || ದಂದುಗಂಬಡುತಿಹರು ತತ್ವದ | ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆ ಮಹಾತ್ಮರು | ಒಂದಪ
 ಥದಲಿ ಬಾರದೇ ಕೆಡುತಿಹುದು ಜಗವೆಂದ ||೧೬|| ಪ್ರಣವದೊಂದಾವರ್ಣಮೂರರ | ಗುಣವಿಡಿದು
 ತೋರುವ ಚರಾಚರ | ವೇಣಿಸಬಾರದು ವಿಶ್ವದಲಿ ನಿಷ್ಕೃತವಾಗಿಹುದು || ಹಣಿದು ಬೀಳುವಹೊಳೆವ
 ಜ್ಯೋತಿರ್ಗರ್ಭದವೊಲು ತೊಳತೊಳಗ ಬೆಳಗುವ | ಗುಣರಹಿತನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವಿದೆಂದನಾಮುನಿಸ ||
 ನಳಿನಮಿತ್ರನು ಪತ್ನಿ ಮಾಂಬುಧಿ | ಗಳಿಯೆ ನಾನಾಪಕ್ಷಜಾತಿಗ | ಳುಲಿಯುತ್ಯತಂದೊಂದುವ್ಯಕ್ತವನೇ
 ರಿ ರಾತ್ರಿಯನು || ಕಳಿದು ನಾನಾದಸೆಗೆ ಹಲವವೊ | ಲಿಳಿಯ ಭೋಗದ ದೃಷ್ಟಿ ತೀರಿದ | ಬಳಿಕ
 ಲೋಕಾಂತರವನೆಯ್ದು ವರೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೧೮|| ಪೊಡವಿಯೊಳಗುದಯಿಸಿದದುಷ್ಕೃತ | ಜಿಡದು
 ಭೂಪರನದು ಪುರೋಹಿತ | ರೆಡೆಗೆ ಬಳಿಕಾಮುಖ್ಯಶಿಷ್ಯನ ದೋಷ ಗುರುವಿನದು || ಮಡದಿ ಮಾಡಿದ
ಪಾತಕವು ಪತಿ | ಗೊಡಲಯದು ಪರಮಾರ್ಥವಿದು ಪರ | ವಿಡಯನರಿಯದೆ ಕೆಡುವುದೀಜಗವೆಂದನಾ
ಮುನಿಸ ||೧೯|| ದುರ್ಜನರಗರಜವುದು ಲೋಕವು | ಸಜ್ಜನರ ಲೆಕ್ಕಿಸದು ತಾಕ್ಷ್ಯನು | ಸೆಜ್ಜೆಯೊಳ
ಗಿಹದಂದಶೂಕನನರ್ಚಿಸುವರೊಲಿದು || ಉಜ್ವಲಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಹಳವಿ | ತರ್ಜಯಲಿ ಮೂಢಾತ್ಮರಕ್ಕಿ
ದ | ಹೆಜ್ಜೆಯಿದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ ನೀನೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೨೦|| ತಳಪಟದೊಳಾಯುಷ್ಯರಾಶಿಯ |
ನಳವಕೊಳಗವು ಸೂರ್ಯನೆಂಬುದ | ತಿಳಿದಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಲಿಗೆಯಂಕಿಸದೆ || ಬಳಸುವು
ದು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸುವುದು ಸದ್ಧರ್ಮದಲಿ ವೆ | ಗ್ಗಳಿಸದಿರು ಪಡುವರ್ಗದಲಿ ಕೇಳೆಂದನಾ
ಮುನಿಸ ||೨೧|| ನೆಪ್ಪಿಯಿದು ಸಂಸಾರದೊಳಗು | ತ್ಯುಷ್ಕವಿದುಮನ್ವಾದಿಮಾರ್ಗದ | ದೃಷ್ಟವಿದು
ಲೋಕಾಂತರದ ಸುಖದುಃಖದೇಳಿಗೆಯಾ || ಪುಟ್ಟುಮೆಟ್ಟಿನ ಕಾಲಕರ್ಮದ | ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದಂದರಿದು
ನಡೆವಂ | ಗಟ್ಟಳಿಸುವುದಿದಾವುದ್ಯ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೨೨|| ತಿಲೆಯ ರೂಹನು ಮೂಢರುಗಳ |
ಗ್ಗಳಿಯ ಪಾವಕನನು ಮಹಿಸುರ | ಲಳೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪರದೈವ ತಾನೆಂದು || ಒಲಿದು
ಪೂಜಿಸುತಿಹರು ಹೃದಯಾಂ | ಗಳದೊಳಗೆ ವರಯೋಗಗಳು ಕೈ | ವಳಸುವುದು ಜನಪ್ರೀತಕಾರದೊ
ಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಜ್ಞಾನಿಗಳನೊಡಬಡಿಸಬಹುದ | ಜ್ಞಾನಿಗಳನಹುದೆನಿಸಬಹುದು | ಜ್ಞಾನಲ
ವವನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹದುವಿದಗ್ಧರನು || ಏನ ತಿಳುಹಲು ಬಹುದು ವಿಷ್ಣು | ಕ್ಷೇತ್ರಗಳವಲ್ಲಿದನು
ಮಿಕ್ಕಿನ | ಮಾನವರ ಪಾಡಾವುದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ||೨೪|| ದಾನವೊಂದಾಪಾಲನೆಯ ಫಲ |
ದಾನವೊಂದೇ ವೃಥೆಯ ವಿದರೊಳು | ದಾನವಿಂದಯನಿಸುತರೆಂಗಳ ಸೌಖ್ಯಸಂಪದವು || ದಾನವೇ ಸಂ
ಸಾರಕಾಫನ | ದಾನವುಂ ಪಾಕೆಯೆಫಲವಿ | ನ್ನೇನಂಬೆನು ಕಡೆಯೊಳಚ್ಚುತಪದವಿ ಫಲವೆಂ
ದ ||೨೫|| ಅರಸನೊಡೆಯನು ದಂಡನಾಥನು | ಗುಂಹಿಯನುತ್ತುಮನು ದೇವಾ | ಪರನು ಸಾಹಿತ್ಯ

ನು ಸದಸ್ಯನು ತತ್ಪುರುಷನೆಂದು | ಪುಪುಯ ಸಾಮಂಗಳಲೆಹಂ | ಕುಸುವರು ಜೀವಾತ್ಮ ತೋಗಿ
 ದ | ಮರುವಿವಶ ಹೊನೆನ್ನ ರೇ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೬|| ವರುಷಮೂರೂಳು ಮಾಸಮೂರರೊ |
 ಳಿರದೆ ಸಕ್ಷತ್ರಯದೊಳಗೆ ಬಂ | ದರುಹುವುದು ದಿನಮೂರಲಿ ಸಂದೇಹಬೇಡಿಕೆ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಟ
 ಪುಣ್ಯಪಾಪೋ | ತ್ತರದ ಫಲವಿದು ತಪ್ಪಬಾರದು | ಮರಳುವುದು ಪರಲೋಕದಸೆಗವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ||
 ಬಂದು ಭೂಪಿಂಡದಲಿ ನಾನಾ | ಚಂದದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜನಿಸುವ | ಬಂದುದ್ಯೋತಿಸ್ಸಿನಲಿ ನಾನಾ
 ಜ್ಯೋತಿಯುದಿಸುವವು || ಬಂದುಪರವಸ್ತುವಿನ ಬಳಿಯಲಿ | ಬಂದುದಬುಃಭವಾಂಡಕೋಟಗ | ಳೆಂದರೆ
 ಯುದೇರಿಲ್ಲ ಸರ್ವವು ವಿಷ್ಣು ಮೆಯವೆಂದ ||೨೭|| ತಾನಿವನು ಹಗೆ ಕೆಳೆವೀಕೆ | ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನಂಗಳಿ
 ಹಪರ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿ ಯಮಾರ್ಗಮಾರ್ಗದೊಳೇಕಚಿತ್ತದಲಿ || ದಾನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರವಿ | ಧಾನದೀ
 ಕ್ಷಾಕರ್ಮನಿಷ್ಠರು | ಮಾನನೀಯರಲೇ ಮೇಹಿಪತಿ ಕೇಳು ನೀನೆಂದ ||೨೮|| ಕರಣಗುಣಸಂಹನಸೆಸಂ
 ಧ್ಯಾಂ | ತರದವಸ್ಥಾಂತರದ ಲೋಕೋ | ತ್ತರದ ತಾಪ್ರತ್ರಯದ ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವನುಬದು || ಪರಿವಿಡಿ
 ಯಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂಗಳ | ಗುರುಲಘುವನಾರೈದು ನಡೆವಂ | ಗುಂಸನಿಸುವುದಾವುದು ಹೇಳೆಂದನಾ
 ಮುನಿಪ ||೩೦|| ವೇದಸಾಲ್ಕಾಶ್ರಮವುತಾನಾ | ಲ್ಕಾಟಮೂರುತಿ ಸಾಲ್ಕುವರ್ಣವಿ | ಭೇದಸಾಲ್ಕಾಕರ
 ಣ ಸಾಲ್ಕುಪಾಯಸಾಲ್ಕಲಿ || ಭೇದಿಸಲು ಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಲ್ಕರ | ಹಾಟಿಯಬದು ವಿಮುಕ್ತನಾಲು
 ಕ | ನೈದುವನು ಸಂದೇಹವೇ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೧|| ಭೂತವರ್ಣಸ್ಥಾನವರ್ಣನಿ | ಪಾತವಧ್ವರ
 ಕೃತಕಕರ್ಕಶ | ಜಾತಿಮುಖಪಾರಣಬ ಶರಸಂತತಿಯ ಸೋಹೆಗಳ || ಧಾತುಮೂಲಾದಿಗಳನರಿವುದು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಹಪರವ ಗೆಲುವುದು | ಭೂತಳದೊಳುತ್ತಮವಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೨|| ಆರು
 ಗುಣರುತುವರ್ಣವರ್ಣವ | ದಾರುದರ್ಶನಪಾತ್ರವಂಗವ | ದಾರುಭೇದದ ಬಗೆಯನರಿವುದು ತಿಷ್ಟ
 ಮಾರ್ಗದಲಿ || ತೋರಲೀಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ | ಮಿಲಿಕೇಟಿಲ್ಲದಪರವ ಕೈ | ಸೂರಗೊಂಬುದು ಪರ
 ಮಮಂತ್ರವಿದೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೩|| ಬಲಭರಸಮಾತ್ಮಕರಸದಿಕರ | ತಳೆಪಿಭಕ್ತಿಗಳಂಗದೀಪಾ | ವಳಿ
 ಮುನೀಶ್ವರರುಗಳಧಾತುಗುಣದಿವೇಧಗಳ || ತಿಳಿದು ತಾಳದಗತಿಯಗಮಕಂ | ಗಳನಂದು ನಡೆವವ
 ರುಗಳು ನಿ | ಮೊಳದಲೆಡಹದೆ ಬೆರಸಿಕೊಂಬುದು ಮುಕುತಿರಾಜ್ಯವನು ||೩೪|| ಕಾಯದಿಗ್ಬಂಧಪ್ರ
 ಣಾಮವಿ | ಧೇಯವರ್ಚನೆ ಯೋಗಸಿದ್ಧನಿ | ಕಾಯಸಾಲ್ಕರವಿಂದ್ರಿಯಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಾರೈದು || ಆಯ
 ವನು ವಿವರಿಸುತ ಮೇಲಣ | ಬೀಯವಿದು ತನಗೆಂಬುದನು ನಿ | ರ್ಧಾದಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಹುದು
 ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ ||೩೫|| ನವನವಬ್ಯೂಹಂಗಳಬುಜೋ | ದ್ಭವನವಾಳಲಿಖಂಡನವರಸ | ನವನವದವಿ
 ಗ್ರಹದನಾಟಕಲಕ್ಷಣನನಂಬದು || ನವವಿಧಾಮಳಭಕ್ತಿರಸವನು | ಸವಿದು ನಿಲೆ ಸನ್ನಿತ್ಯವಸ್ತುವ | ನವರಸ
 ವನಾರೈದು ನಡೆವುದು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಹತ್ತುಮುಖದಲಿ ಲೋಕದೊಳಗು | ತ್ಪತ್ತಿಯಾದ
 ಚರಾಚರಂಗಳ | ಲುತ್ತಮಾಧಮರೆನ್ನದೇ ಹರಿ ಸರೈಗತನಾಗಿ || ಸತ್ತುವನು ನಾನಾತರದಲಿ ವಿ | ಚಿ
 ತ್ರಚರಿತನು ಕಪಟನಾಟಕ | ಸೂತ್ರಧಾರಕನೆಂದಂಬದು ಸುಖಿಯಾಗು ನೀನೆಂದ ||೩೭|| ಲೇಸುಮಾಡಿ
 ರೆನ್ನಚಿತ್ತದ | ಬೇಸರಿಕೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮಪ | ದೇಶದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನಾದನು ಗೆಲಿದನಿಹಪರ
 ವ || ಗಾಸಿಯಾದುದು ರಾಗ ಲೋಭದ | ಮಿಸಲಳಿದುದು ನಿಮ್ಮದೆಸೆಯಿಂ | ದೇಸುಧನ್ಯರೊ ನಾವು

ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೂಪ ||೩೮|| ಸ್ವರ್ಗವಾವುದು ನರಕವಾವುದು | ವಿಗ್ರಹದಲಹಸಿದ್ಧಿಯಾವುದು | ನುಗ್ಗಿ
ಹಿಸಲೇನಹುದು ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರವೆಂದೇನು || ಉಗ್ರವಾವುದು ದೈವದೊಳಗೆ ಸ | ಮಗ್ರವಾವುದು ಧರ್ಮದೊ
ಳಗೆಯ | ನುಗ್ರಹಿಸಿಯುಪದೇಶಿಸಲು ಬೇಕೆಂದನಾಭೂಪ ||೩೯|| ಸುಲಭನತಿಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಗಳ | ನಿಳಯ
ನಗಣಿತ ಮಹಿಮನನ್ವಯ | ತಿಲಕನನುಪಮ ಚರತ ದೈವಾಪರನು ಪುಣ್ಯನಿಧಿ || ಕುಲಯುತನು ಕೋ
ವಿದನು ಕರುಣಾ | ಜಲಭ ಕೌತುಕಯುಕ್ತವಿದನೆಂ | ಬಿಳಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲದುವೆಕೆಳ್ಳೆಸ್ವರ್ಗಗತಿಯೆಂದ
||೪೦|| ಪಾತಕನು ಪತಿತನು ಕೃತಘ್ನನು | ಘಾತಕನು ಮರ್ಮನು ದುರಾಧ್ಯನ | ಭೀತಕನು ದೂಷಕ
ನು ದುರ್ಜನನಪ್ರಯೋಜಕನು || ನೀತಿರಹಿತನಸಾರ್ಯ ಧರ್ಮಸ | ಮೇತ ದೈವದ್ರೋಹಿಯೆಂಬುದು |
ಭೂತಳವಿದೇನರಕ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾಮುನಿಪ ||೪೧|| ದೇಹವಿಡಿಬಿಹಕರ್ಮವದು ನಿ | ದೇಹದಲಿದೊ
ರಕುವ ಮಾನವ ದೆ | ದೇಹವೇ ಸಾಧನ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥತೀಲಗಗೆ || ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕದಗತಿ ಸಂ | ಮೋ
ಹಿಸುವದುಶುಭದಲಿಸಂದೇಹವೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೨|| ಗರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಯೋಳ
ಲ್ಲದೆ | ಗರಳಭಯವಡಗುವುದೆ ವಿಷ್ಣು | ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮಹಾಪಾತಕಕೆ ಕಡೆಯಹುದೆ || ಹಿರಿದು ಸಂ
ಸಾರಾಂಬುಧಿಯನು | ತ್ತುಸುಮೋಡ ಗುರುಮುಖದೊಳ್ಲ್ಲದೆ | ನಿರತಿಶಯವಿನ್ನಾವುದ್ಯ ಹೇಳೆಂದ ನಾ
ಮುನಿಪ ||೪೩|| ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿ ಮೂರ್ಖನತಿಸಂ | ಪನ್ನು ಪೂಜ್ಯನು ಭೂಮಿಪಾಲನು | ತನ್ನ ದೇಶದೊ
ಳಧಿಕ ಸ್ವಗ್ರಾಮದಲಿ ಪ್ರಭು ಪೂಜ್ಯ || ಭನ್ನುವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಹತಾವಿನೋ | ಳನ್ಯವೆನಿಸದೆ ವಿಶ್ವದೊಳ್ಳು
ಸಂ | ಪನ್ನುಪೂಜ್ಯರು ಪಾತ್ರಾರ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಂದ ||೪೪|| ಒಬ್ಬನಹನ್ನೆ ಶೂರ ನೂರರೊ | ಳೊ
ಬ್ಬನಹ ಸಾವಿರಕೆ ಪಂಡಿತ | ನೊಬ್ಬನಹನ್ನೆ ಶತ್ರು ಶತಸಾವಿರಕೆ ಲೋಕದಲಿ || ಒಬ್ಬದಾನಿಯ ಕಾಣೆ
ನಾನಿ | ನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಗೊಂದುಗೂಣವದು | ಸಬ್ಬಗೂಣಸಂಪನ್ನರೈ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಂದ ||೪೫||
ಸತಿಯುಗಗೆ ಗತಿಯಾವುದ್ಯ ನಿಜ | ಪತಿಗಳಲ್ಲದೆ ವಿಪ್ರಜಾತಿಗೆ | ಹುತವಹನು ವರ್ಣತ್ರಯಕೆ ಭೂದೇವರು
ಗಳಿರಲು || ಕ್ಷಿತಿಯೊತಿಶಯವಾವುದ್ಯ ಭೂ | ಪತಿಯೆ ಕೇಳಿಹಪರಕೆ ಸುಖಸಂ | ಗತಿಯನೊಲು ಮೊಡಪೂಜ
ಸುವುದ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ||೪೬|| ಚೋರರನು ಕಂಟಕನ ಹಿಂಸಾ | ಚಾರನನು ಪಂಡನನು ಸಮ
ಯವಿ | ಕಾರಭೇದಯನಿಂತರೆವರನು ಕಂಡು ಮನ್ನಿಸದೆ || ದೂರದಲಿ ವರ್ಜಿಸುವುದು ಬಹಿ | ಪ್ಕಾರಿಗ
ಳು ಸರ್ವಕ್ಕಿವರುಗಳು | ಸಾಬದುದು ಸರ್ವಶ್ವರನ ಮತವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೪೭|| ಮೊದಲಲಾಮಾಹಿಷನ
ನಾಮ | ಧ್ಯದಲಿ ವೃಷಲಿವಲ್ಲಭನನಂ | ತ್ಯದಲಿ ವಾಗ್ಗೂಷಕನ ಕಂಡವರುಗಳ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ || ಕದಡಿ
ಹರಿವುದು ಕಂಡ ಮುಖದಲಿ | ಸದಮಳಿತಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯ | ವಿದನರಿದು ನಡೆವುದು ನಯವು
ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೮|| ಕುಲರಹಿತ ಪಡುವರ್ಗಮುಖದಲಿ | ಗಳಿಸಿದರ್ಥವನುಂಡು ಕಾಲವ | ಕಳಿ
ವನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಕಣಾ ಮಾಹಿಷಿಕರೆಂಬುವರು || ಇಳೆಯೊಳವರೊಡನಾಡಿದವದಿರು | ಗಳಿಗೆ ನರಕಾರ್ಣ
ವದೊಳಾಳುತ | ಮುಳುಗುತಿರುತಿಹರಲ್ಲದೇ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೪೯|| ದೈವದಾಧೀನದಲಿ ಜಗವಾ |
ದೈವಮಂತ್ರಾಧೀನ ಮಂತ್ರವು | ಭೂವಿಬುಧರಾಧೀನವಾಗಿಹುದಾಗ ಲೋಕದಲಿ || ದೈವವೇ ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನದಲ್ಲದೆ | ಭಾವಿಸಲು ಬುಧರಿಂದಧಿಕವಹ | ದೈವವೆಂಬುದದಾವುದ್ಯ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೫೦||
ಕೆಲಸಗತಿಯಲಿ ಕಡೆದತೆಲೆಯನು | ಕಲುಕುಪೆಕನಿಳುಹುಪನದಲ್ಲದೆ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂದದನು ಲೋಕಕೆ

ದೈವವನು ಮಾಡಿ || ಸಲಿಸುವವರುಂಟೇ ಸುರಾಸುರ | ರೂಳಗೆ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರುಳಿಯೆ ಜಗ | ದೊಳ
 ಗೆ ದೈವವದಾವುದೈ ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೫೧|| ಎಣಿಸಬಹುದೂರ್ವಲೆಯ ಸೈಕತ | ಮಣಿಯ
 ನೊಯ್ಯಾರದಲಿ ಗಗನಾಂ | ಗಣದೊಳ್ಳೆತಹ ವೃಷ್ಟಿಬಿಂದುವ ಲೆಕ್ಕಗೂಳಬಹುದು || ಎಣಿಸಬಾರದ
 ದೊಂದುದಿವಿಬರ | ಗಣಕಗೋಚರವಾಗಿ ಸದ್ವ್ಯಾ | ಹೃಣನೊಳೊಬ್ಬನ ರಕ್ಷಿಸಿದಫಲವರಸ ಕೇಳೆಂದ||
 ಜಾತಿಧರ್ಮವನನುಸರಿಸಿ ವರ | ಮಾತೃಪಿತೃಪಂಚಯದೊಳಗೆ ನಡೆ | ವಾತ ಪರರ ಗುಣಾಗುಣಸ್ತುತಿ
 ನಿಂದೆಗಳನರಿದು || ಭೂತನಾತನ ಭಕ್ತುತಿಯಲಿ ವಿ | ಖ್ಯಾತವಹಗುರುದೈವದಲಿ ಭಯ | ಭೀತಿಹಿರಿದಿರಲ
 ದುವೆ ಕೇಳ್ಸುಕೃತಕ್ಕೈಕಡೆಯಿಂದ ||೫೩|| ಅರ್ಥದಿಂದಹಸಿದ್ಧಿಯಾವುದ | ಸರ್ಥವೆಂಬುದದೇನು ತನಗೆ |
 ಸ್ವಾರ್ಥವಾರು ಪರಾರ್ಥದಿಂದಹುದಾವುದವನಿಯಲಿ || ತೀರ್ಥವಾವುದು ವಿಪ್ರರೊಳಗೆ ಸ | ಮರ್ಥ
 ರಾರು ಸುಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೆಯು | ವೈರ್ಥಜೀವಿಗಳಾರು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೫೪|| ಧನವನುಳ್ಳ
ಮಹಾತ್ಮನಾವುದ | ನೆನೆದೊಡದು ಕೈಸಾರುವುದು ನಿ | ಧನಿಕನಾವುದ ನೆನೆದಬಯಕೆಯದಲ್ಲದೇ ಬೇ
ರೆ || ಧನಿಕನಂತೆ ಸಮಸ್ತಸುಖ ಸಂ | ಜನಿಸುವುದೆ ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧನ | ಧನವದಲ್ಲದೆ ಭುವನದೊಳಗನ್ಯ
ತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ||೫೫|| ವೈರ್ಥರುಗಳೊಡನಾಟತನ್ಮಯ | ಸ್ವಾರ್ಥರಲ್ಲದರುಗಳ ಕೂಟ ಪ | ರಾರ್ಥದಿಂ
ದುಜ್ಜೀವಿಸಿದವನ ಬದುಕು ಲೋಕದಲಿ || ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಸಿರಿಯ ಸಡಗರ | ವರ್ಘಯಿಲ್ಲದಬಾಳುವೆಗ
ಳೀ | ಯರ್ಥಪಾರಂಪರೆಯಲೇ ಕೇಳೆಂದ ನಾಮುನಿಪ ||೫೬|| ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವನು ಸುಜನರ |
ಕೂಡುವುದು ಪರಪೀಡೆಯಂಬುದ | ಮಾಡಲಾಗದು ಕರಣಮೂರರೊಳ್ಳಲ್ಲದಾಟವನು || ಅಡಲಾಗದು
ದಸಭ್ಯಜನವನು | ಕೂಡಲಾಗದಿಂಬಮಾರ್ಗವ | ನೋಡಿ ನಡೆವುದು ತನಗೆ ಪರಮಸ್ವಾರ್ಥಕರವೆಂ
ದ ||೫೭|| ಕರಿತುರಗಮೊದಲಾದವಸ್ತುಗ | ಳರಮನೆಗಳಲಿ ಪುತ್ರಮಿತ್ರರು | ತರುಣಿಯರು ಸಹಚ
ರರು ಗೋತ್ರಜರಡವಿಯೊಳಗಿಕ್ಕಿ || ತಿರುಗುವರು ನಿಜಸುಕೃತದುಷ್ಟತ | ವೆರಡುಬೆಂಬಿಡವಲ್ಲದುಳಿ
ದುದ | ನರಸಬಲ್ಲವರಾರು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ ||೫೮|| ಧರ್ಮದಾಧಾರದಲಿಹುದು ಜಗ | ಧರ್ಮ
ವುಳ್ಳನನಾಶ್ರಯಿಸುವುದು | ಧರ್ಮವೇ ನೊಕುವದು ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾತಕವ || ಧರ್ಮವೇ ಸರ್ವಪ್ರ
ತಿಷ್ಠಿತ | ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಪರಮಪದವಾ | ಧರ್ಮವನು ಬಿಟ್ಟುಹುದು ಬದುಕಲ್ಲರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೫೯||
ಪರಿಪರಿಯ ಯಜ್ಞವನು ವಿರಚಿಸಿ | ಸುರಪತಿಯ ಸಂತುಷ್ಟಿಬಡಿಸಲು | ಸುರಿವನವಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಸುವೃಷ್ಟಿಯನು ಜಗಕೆ || ಹರಿಹಯನು ಸಸ್ಯಾದಿಕಂಗಳ | ಹೊರೆಯಲೋಸುಗ ಮುಯ್ಯೆ ಮು
ಯ್ಯಾ | ಗಿರುತಿಹನು ಭುವನದ್ವಯದೊಳವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೬೦|| ಎತ್ತಲಾನು ಸುತೀರ್ಥವೆಂಬುದ |
ಚಿತ್ತವಿಸುವೊಡೆಸರ್ವತೀರ್ಥದ | ಸತ್ವವನು ಸನ್ನಹಿತವಾಗವಧರಿಸು ನೀನದನು || ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ವಿ
ಪ್ರನಾದವಿ | ಮುಕ್ತವಿಮಳೋದಕವನಾವನು | ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಧರಿಸಿದವನವನು ಕೃತಾರ್ಥನಹನೆಂದ||೬೧||
ಶರಣಿಯೊಳು ಹದಿಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊ | ಳಿರಲು ಭೃಗುವೈತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧರನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೊಡೆ
ಯಲು ಮುನಿಯ ಚರಣವನು || ಸಿರಿಯುದರದೊಳಗೊತ್ತಿ ಧರಣೀ | ಸುರರ ಮೆರೆದನು ತೀರ್ಥಪಾ
ದವ | ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬುಧರಿಂದಧಿಕವಹದೈವವಿಲ್ಲೆಂದ ||೬೨|| ಮಾಡುತಿಹ ಯಜ್ಞವನು ಪರರಿಗೆ |
ಮಾಡಿಸುವ ವೇದಾಧ್ಯಯನವನು | ಮಾಡುತಿಹತದ್ವಿಷಯದಲಿ ಯೋಗ್ಯರನು ಮಾಡಿಸುವ || ಮಾಡು

ತಿಹದಾನವನು ಲೋಗರು | ನೀಡುತಿರಲೋಳಕೊಂಬಗುಣವನು | ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನ್ನೇ ಸಮರ್ಥನು
 ವಿಪ್ರರೋಳಗೆಂದ ||೬೩|| ವೇದಪುರುಷನ ವಿಗ್ರಹದಲಿ ವಿ | ಪಾದವಿಲ್ಲದ ಬಿಸುಬಸಂಭವ | ನಾಡಿಯಾದ
 ಸಮಸ್ತದೇವರು ನೆಲೆವನೆಗಳಾಗಿ || ಸೇದುಕೊಂಡಿಹರೆಂತು ಕಾರಣ | ವಾದಿಸದೆ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರನ
 ಭಿ ವಾಟಸುವುದುತ್ತಮವಲೇ ಕೇಳೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೬೪|| ಯುವತಿಯರು ಗಾಯಕರು ಕವಿಗಳು ತವ
 ತವಗೆ ಕೈವಾಸುವರಾ | ವವನವನೆ ಮಾವಗಳು ದೂಷಕನಿಹಪರಂಗಳಿಗೆ || ಇವರು ಮೂವರು ನಿಂದಿ
 ಸುವರಾ | ವವನವನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸುವ | ನವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸು ಧರ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ || ೬೫ ||
 ಜ್ಞಾತವಾವ್ವಜ್ಞಾತವಾವುದು | ನಿತಿಯಾವುದು ದ್ವೈತವಾವ್ವ | ದ್ವೈತವಾವುದು ವೈದಿಕಾಂಗದ
 ಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯಾವ್ವಖ್ಯಾತಿಯಾವುದು | ಜಾತಿಯಾವುದಜಾತಿಯಾವುದು | ಭೂತಳದೊಳವನೀಶ ಚಿ
 ತ್ತ್ವೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೬೬|| ಧರಣಿಯಮರರ ಸೇವೆಯನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿ ಸತ್ಕಾರದಲವರನಾ | ದರಿಸಿ
 ಬಹುಮಾನವನು ವಿರಚಿಸಿದಾಮಹಾತ್ಮಗೆ || ಎರವಹುದೆ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದ | ಸಿರಿಯದೆಂಬುದನು
 ದು ನಡವಂ | ಗುಂದನಿಸುವದಾವುದು ಹೇಳೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೬೭|| ಯೋನಿಯುಖವೆಂಬತ್ತನಾ
 ಲ್ಕನ | ವಿನಜನ್ಮಂಗಳೊಳಗುದಯಿಸಿ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಂದು ಬಾಹ್ಯನದ ಕಡೆಯಕಣೆಯದಲಿ || ಮಾ
 ನವರ ಬಸುಬನಲಿ ಬಂದ | ಬಾಹ್ಯತತಮರೆಂಬಂತೆ ತಾ ಕ | ಮಾರ್ಗನುಗತವಾಗಹುದಲೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂ
 ದ ||೬೮|| ಪಾನಬಿಂದು ಸೂಕರನು ಬುಧರವ | ಮಾನಬಿಂದು ಕ್ಷಯರೋಗಿ ಗುರುಜನ | ಹಾನಿಯಿಂದವೆ
 ಕಷ್ಟ ಗರ್ವಬ ಕುಕ್ಕುಟಾನ್ವಯವು || ಹೀನಗತಿಯಿಂದುರುಗ ನಾನಾ | ಯೋನಿಗಳ ಸಚರಾಚರವು ಕ |
 ಮಾರ್ಗನುಗತವಾಗುವಯಿಸುವವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೬೯|| ಪರರಪಟುತನವಾದದಲಿ ಮೂ | ಗರವೊಲಿಹ
 ಪರವಚನದುತ್ತ | ದೂರಗೆ ಬಹುರತ್ನವನು ಪರಗುಣದೋಷದರುಶನವು || ದೂರಕಿದೋಡಜಾತ್ಯಾಂಧ
 ನೆನಿಸುವ | ಪುರುಷನಾವನವನು ಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ವರಮೆಪುರುಷೋತ್ತಮನಲೇ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೦||
 ಇಷ್ಟಸಂತರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ವಿ | ತಿಷ್ಟಪೂಜಾಪಾತ್ರರನು ಸಂ | ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸಿ ಸಧರ್ಮದಲಿ ರಾಜ್ಯ
 ವನು ರಕ್ಷಿಸುತ || ಕೊಟ್ಟವರ ಕೊಂಡವರ ಮತ್ತೊಡ | ಬಟ್ಟವರನನುಜಾತ್ಯಜರನೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂ
 ಡಿಹುದುಚಿತವದು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭೧|| ನುಡಿದುದನು ಪೂರೈಸಿಕಾಲದ | ಕಡೆಯಕಾಣಿಸಿ ಹೋ
 ಹವರ ಬೀ | ಕೊಡುತ ಹಳೆಯರನಾಪ್ತರನು ಮನ್ನಿಸುತ ತನ್ನವನು || ಹಿಡಿದು ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವವ
 ರನು | ಬಿಡದೆ ನಾನಾತರದ ಪದವಿಯ | ಕೊಡುತಲಿಹುದಿದು ನೀತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೭೨||
 ವಿಲಗಸಾಗರವಾಗಿ ದೇಶವ | ಹಿಳಿದು ಹಿಂಡುತ ದಾನಧರ್ಮವ | ನುಳಿದು ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮರುಗಳೆನ್ನದೆ ಕಂ
 ಡವರ ನೆಳೆದು || ಗಳಿಗೆಸಂಖ್ಯೆಗೆ ದಂಡದೋಷವ | ಕೊಳುತ ಕಡೆಯಲಧೋಗತಿಗಳೊಳ | ಗಿಳಿದು ಹೋ
 ಹದನೀತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೭೩|| ಯೋನಿಯಲ್ಲದತಾವುಗಳಲಿ ವಿ | ಯೋನಿಯಲ್ಲದ ವಿಷ
 ಯದಲಿ ಪಶು | ಯೋನಿಯಲಿ ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಪಾತಕರ ಪರಿವಿಡಿಯ || ಎನಹೇಳಲುಬಹುದು ನರಕ
 ವಿ | ತಾನದೊಳಗೋಲಾಡಿ ಬಳಿಕಾ | ಶ್ವಾನಯೋನಿಯೊಳವರು ಜನಿಸುವರೆಂದ ನಾಮುನಿಸ ||೭೪||
 ಜೀವಪರಮನ ಭೇದವನು ಸಂ | ಭಾವಿಸದೆ ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರವಿ | ದಾವಮುಖವೆಂದರಿಯದೆಯೆ ದಾಸೋ
 ಹವೆಂದೆನುತ || ಕೋವಿದರ ಸಂಗವನುಳಿದು ಮಾ | ಯಾವಿಲಾಸದೆ ನೆಲೆಯ ನೋಡದೆ | ಸಾವುತಿಹನೆ

ದ್ವೈತಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೫|| ಉತ್ತಮರ ಸಂಗದೊಳಗೋಲಾ | ಡುತ್ತ ದುರ್ವಿಷಯಂಗ
 ಳನು ಮುರಿ | ಯೋತ್ತಿ ಸಕಲಚರಾಚರದ ಸುಖದುಃಖವನು ತಾನು || ಹೊತ್ತು ನಡೆಯುತ ಪುಣ್ಯಪಾ
 ಪವಿ | ದತ್ತಣದು ತನಗೆಂಬಕಾಣಿಕೆ | ಯುತ್ತುರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೨೬|| ಪೊಡ
 ವಿಯೊಳಗೆ ಪುರೋಹಿತನ ನವ | ಗಡಿಸಿ ಧರ್ಮದ ಬಲದಿ ನಾಕಕೆ | ನಡೆವರಾಯರ ಹೊಯ್ದಿಳಿಯಲಿ
 ಕ್ಕುವರಧೋಗತಿಗೆ || ಕಡಿಸುವರು ಶಾಸ್ತ್ರವನು ರಾಷ್ಟ್ರಪ | ತಡೆಗಡಿಸಿ ಚತುರಂಗಬಲವನು |
 ಹುಡುಹುಡಿಯ ಮಾಡುವರು ನಿರ್ಜರರರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಬಲಿಯ ರಾಜ್ಯ ವಿಭಿಷಣನ ಸಿರಿ |
 ಜಲನಿಧಿಯ ಗಂಭೀರ ಬಾಣನ | ಬಲುಹು ಹನುಮಾನುವಿನ ಭುಜಬಲ ವಿರರಾಘವನ ||
 ಛಲ ಧಧಿಚಿಯ ದಾನ ಪಾರ್ಥನ | ಕಳೆಯುಧಿಪ್ಪಿ ರಸಪನ ಸೈರಣೆ | ಗಳವಡುವುದುಕುಳ್ಳೊಡದು
 ವಿಖ್ಯಾತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಇರುಳುಹಗಲನವರತಪತಿಸು | ಚರಿಯವನು ಮಾಡುತ್ತ ಸರಪುರು |
 ಪರನು ನೆನೆಯದೆಹಲವುಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ತಾಯಾಗಿ || ಇರುತ ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮರನು ತಾ | ನಿರುತ ಸತ್ಕಲಸು
 ತ್ತಲಂತಃ | ಪುರದಲೆಸೆಯೆ ಗೃಹಕ್ಕೆ —ಯೆನಿಸುವಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಮಡದಿ ನಿಜನಿಳಯವನು
 ಬಿಟ್ಟಡಿ | ಗಡಿಗೆ ಪರಗೃಹದೊಳಗೆ ಬಾಯನು | ಬಡಿದು ಮನೆಮನೆವಾರ್ತೆಯನ್ನದೆ ಬೀಟಿಗಲಹ
 ವನು || ಬಡಲಚುತ ಪತಿಯೊಬ್ಬನುಂಟಿ | ದೆಡಲು ರಾಣದೆ ಬಿಟ್ಟ ಹತ್ತನು | ಪಡೆದೊಡೆಯು ವರ್ಜಿ
 ಸುವುದುತ್ತ ಮಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ||೩೦|| ಮುನಿಯನೋಸು ಸುತ್ತ ಮೇಲುವ | ನಡೆಗಡಿಗೆ ಸುವುತ್ತ
 ಮೌನವ | ಹಿಡಿದಧೋಮುಖಿಯಾಗಿ ಕಗ್ಗಣ್ಣಕ್ಕ ಕೆಲಬಲನ || ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ |
 ಜಡಿದು ಜಾರುವಚಾರವನಿತೆಯ | ಗೊಡವೆಗೊಳಗಾಗದವರುತ್ತ ಮಪುರುಷರುಗಳಿಂದ ||೩೧|| ಗುರು
 ವಿನಲಿ ತಂದೆಯಲಿ ತಾಯಲಿ | ಹರಿಯಲಿ ದೈವದಲಿ ಪಾಪದ | ಲಿರುಜಿನಲಿ ಗೋವಿನಲಿ ವರತಿರ್ಥ
 ದಲಿ ತನ್ನವನು || ಹೊರೆವವಾತಾರನಲಿ ಮಂತ್ರದ | ಪರಮಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಧರಣೀ | ಸುರರೊಳಂಜಿಕೆ
 ಹಿರಿದಿರಲುಬೇಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೩೨|| ನೀತಿವಿದನಲ್ಲದಕುಮಂತ್ರಿ | ನೀತವರನಲ್ಲದಪುರೋಹಿತ | ರೇತ
 ಕವರಿಂದಾದಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳೆಯ್ದುವವು || ಕಾತಲಸಿ ಸಮರಾಂಗಣಕೆ ಭಯ | ಭೀತಿಯಹಭೂಭುಜರ
 ದೆಸೆಯಿಂ | ಬೀತು ಹೋಗದೆ ಸಕಲಸಂಪದವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಧರ್ಮವಾವುದು ಮೋಣ ಜಗದೊಳ |
 ಧರ್ಮವಾವುದು ರಾಜಮಂತ್ರದ | ಧರ್ಮವಾವುದು ಮಾರ್ಗವಾವುದು ಮಾರ್ಗವೆಂದೇನು || ಕರ್ಮವಾ
 ವುದು ವಿಧಿಹಿತದ | ಸ್ಕರ್ಮವಾವುದದೆಂಬಭೇದವ | ನಿರ್ಮಿಸಾ ಸಾಕೆಂದು ಬಿನ್ನ ಹಮಾಡಿದನು
 ಭೂಪ ||೩೪|| ಸತಿಸಹಿತ ನಿರಚಿಸಿದಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕವಾಗಿ ಸಲುವುದು | ಪತಿಗಳಲ್ಲದೆ ತನ್ನ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲಿ ಮಾಡಿದುದು || ಅತಿಶಯವನೆಯ್ದುದುಕಣಾ ಭೂ | ಪತಿಯೆ ಕೇಳಿಹಪರದಗತಿ ನಿಜ |
 ಸತಿಯದೆಸೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಫಲಿಸುವುದು ಹುಸಿಯೆಂದ ||೩೫|| ಅತಿಥಿ ಪೂಜೆಯನುಳಿದು ಜೀವ | ಸ್ಥಿತರ
 ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನೆಪಹರ | ಸುತ ಬಲದಲೀಯವನಿಯಲಿ ನಿರಿಯಣದ ಕಾಲದಲಿ || ಗತಿಗೆಡಿಸಿಕೊಂಡೊ
 ಯ್ದುವೈವ | ಸ್ವತನುನಾಯಕನರಕದೊಳಗೆ | ದ್ವಿತ ಬಹನು ಕುಲಕೋಟಿಸಹಿತವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ ||೩೬||
 ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತಗರ್ವವ | ನೆಮ್ಮಿದೊಡೆ ಸದ್ಗರ್ವದಿಂದುರೆ | ದೊಮ್ಮಿತಹುದಾಕಾರ್ಯಮತ್ಯೇ
 ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿ ನಡೆದು ಪ್ರಶ್ನತ | ಲುಮ್ಮಹದಲೈದುಮವೊಲಾಕುತ | ಕರ್ಮಿಗ

ಳನೊಳಹೊಯ್ದು ಕೊಂಬುದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮೭|| ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮಾರ್ಗಮೂರಾ | ಗಿರುತಿಹವು
 ಸಂಪೂರ್ಣದವ ಗುರು | ಪುಚ್ಚಲಯಸುಪವರ್ತನಗಳೆಂಬಿನಿತನತಿಗಳೆದು || ತಿರುಗಬಂದೊಡೆ ನಾಲ್ಕನೆ
 ಯ ಮತ | ದೊರಕಲುವುದೆ ಕಳೆಗಳನು ಸಂ | ಗುಸುವನರೋತ್ತಮರಿಗವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೮೮||
 ಕಾದುದಕದಾನ್ನಾನ ಸಿಟ್ಟಿಯ | ಪ್ರೆತಿಕಾಂಗದ ಮಂತ್ರಕಾಧನ | ವೇದಹೀನರಿಗತ್ತ ಫಲವಾಶ್ರಾದ್ಧಕ
 ಮೌದಲಿ || ಐವರು ರದಕ್ಷಣಿಗಳೆಂಬವು | ಬೂಟಯಾಲಿ ಬೇಳಿವಹಿಸ್ಸಿನ | ಹಾದಿಯಲ್ಲದೆ ಫಲವನೀಯ
 ವು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೮೯|| ಇಹಸರದಗತಿದಾನಧರ್ಮದ | ಬಹಳತೆಗಳನು ತತ್ಸವ್ಯಭಾವದ | ವಿಹಿತವು
 ಣ್ಯದ ಬೆಳವಿಗೆಯ ಫಲವೊಂದು ನೂರಾಗಿ || ಬಹುದು ಸದ್ವಂಶದಲಿ ಜನಿಸಿಹ | ಮಹಿಪನಿರೆ ಲೋ
 ಕಾಂತರದ ಗುಖ | ಮಹುದು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ||೯೦|| ಚೋರರನು ಕಾಣುತ್ತ ಮ
 ರಳಿದು | ಚೋರನೆಂದೊಡೆ ಪತಿಸನನು ನಿ | ಪೂರತನದಿಂ ಪತಿಸನೆಂದೊಡೆ ಸಾವ್ಯದೋಷವದು ||
 ಸಾರುವುದು ಮಿಥ್ಯೋತ್ತರದಲಿ ವಿ | ಚಾಂಸದೆ ನುಡಿದವುಗಮ್ಮಡಿ | ನಾರಕದ ಫಲತಪ್ಪದವನೀಪಾ
 ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೯೧|| ವಿಸ್ತರಮಧುಕ್ಯಟಭರೆ ಪೇದ | ಸ್ಥಿನಲಿ ಮೇದಿನಿಯಾದುದಿದಿನೀ | ನನುಭವಿಸುವೊ
 ಡೆ ಪುಣ್ಯಕೀಟಿಯೊಂಬ ಗುಮಳದ || ಹೊನಲಿನಲಿ ತರವಿಡಿದು ಲೇಸಾ | ಗನುಭವಿಸುವುದಲ್ಲದಿದ್ದೊ
 ಡೆ | ಮನುಮಾಂಸವ ಭಕ್ಷಿಸಿದಫಲವರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೯೨|| ತನ್ನದಾನವನಪಹರಿಸಿಕೊಂ | ಡನೈರಿ
 ತ್ತುದಕಡ್ಡಬೀಳುವ | ಧನೈರುಗಳರವತ್ತು ಸಾವಿರೆ ವರುಷ ಪರಿಯಂತ || ಖಿನ್ನವಹವಿಪ್ಪಿಯೊಳು
 ಕ್ರಿಮಿಗಳ | ಬನ್ನದಲಿ ಹರಿಹರು ನಿ | ನಿನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲೆಂದ||೯೩||
 ಕರಣಮೂರರೊಳಿತ್ತವಸ್ತುವ | ನಿುಸಿಕೊಂಡಿಹ ಮಾಸಮಾಸಾಂ | ತರದೊಳೊಂದಕೆ ನೂರುಗುಣ
 ದಲಿ ಕೋಟಿಸುಯಂತ || ಹಿರಿದುದು ದಾನಪ್ರಶಂಸೆಯನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹದಾನನರಕವ | ನೆರಡಕೊಂ
 ದೇದಾನ ಕಾರಣವೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೯೪|| ದ್ಯೂತದಲಿ ವಾದ್ಯದಲಿ ಘಸಕಂ | ಡೂತಿಯಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲಿ
 ಕಲಹವಿ | ಘಾತಿಯಲಿ ಪ್ರೆಧನವಲಾಹಾರದಲಿ ಬಳಿಸಂದು || ಕೈತವದ ವುದ್ಯೋಗದಲಿ ದು | ನೀ
 ತಿಯಲಿ ಪರಸತಿಯರಲಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿ ಬಲಿವುದು ಬೆದಕಬೆದಕಲು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೯೫|| ದುಷ್ಟ
 ತವನೆಸಗುವರು ಫಲದಲಿ | ಕಕ್ಕುಲಿಸುವರು ಸುಕ್ಕುತನೆಂಬುದು | ಲೆಕ್ಕಸರು ತತ್ಪಲವನೇ ಬಯಸುವರು
 ಮಾನವರು || ಇಕ್ಕದೆರೆಯದೆ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯದೆ | ಪುಕ್ಕಟೆಯ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಭೋಗವು | ಸಿಕ್ಕಲರಿವು
 ದೆ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೯೬|| ವರಶ್ರತಿಸ್ಥಿತಿಗಳುಕಣಾ ಭೂ | ಸುರರದೃಷ್ಟಿಗಳಿದರೊ
 ಳೊಂದೇ | ಕೊರತೆಯಾಗಲು ಕಾಣೆನಿತುವನೆರಡರವಿನಲಿ || ನಿರುತವಿದು ಚಾತ್ಯಂಧರನಿಸುವ |
 ರರಸಕೇಳಿಮಾಂಸದೃಷ್ಟಿಗ | ಳಿರವಲೇ ಸರ್ವತ್ರಸಾಧಾರಣವು ಲೋಕದಲಿ ||೯೭|| ನಾಚಿಸದೆ ವೇದಾ
ರ್ಥನಿಚಯವ | ನಾಚರಿಸದಾಲಕ್ಕುಟೆಂದುತು | ಕೋಚವಾಗಿ ಪರಾನ್ನಪೂರಿತ ತಪ್ಪತನುವಾದ ||
 ನೀಚವಹಭೂಸುರರೆ ಕರುಳನು | ತೋಚುವಳಲೇ ಮೃತ್ಯುವವನುನಿ | ಶಾಚರನು ದ್ವಿಜನಲ್ಲ
 ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ ||೯೮|| ಸರಸಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುನಾಮ | ಸ್ವರಣೆಯಲಿ ಶ್ರುತಿಮೂಲವಾ
 ಕ್ಯೋ | ತ್ಕರುಷೆಯಲಿ ಭೂತಕ್ಕೆ ಹಿತವಹನಡವಳಿಯನ್ನರಿದು || ಪರವಚನವನು ತ್ರಿಕರಣದೊ
 ಳು | ಚ್ಚರಿಸಲಾಗದು ಸರ್ವದಾ ಸ | ತ್ಪರಪರೆಭಿವುಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಸ || ೯೯ ||

ಲೋಕಸಮ್ಮತವಾವುದದನು ನಿ ರಾಕರಿಸುವವರುಗಳು ತಾವೇ ನಾಕವಾಳರೆ ಜಗಕೆ ತಮ್ಮನದಾರು ಬಲ್ಲವರು || ಬೇಕು ಬೇಡಂಬುದಕೆ ತಾವನಿ ಪೇಕಿಗಳು ಪೊದಲಿಂಗಪ್ರಾಮಾ | ಣೀಕರುಗಳವರಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೦ || ಉತ್ತಮರುಗಳ ನಿಂದಿಸುವದ | ವ್ಯತ್ತರಾಗಿಯಧರ್ಮಕೋಟಿಯೆ | ನಿತ್ಯವಿಧಿ ತಮಗಾಗೆ ಧರ್ಮದತಾರತಮ್ಯವನು || ಎತ್ತಲಿಂದರಯದೆ ಜಗಕ್ಕೆ ಜ | ಡಪ್ಪರಾಗಿಪಪೇದಬಾಹ್ಯರ | ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಮುರಿದು ಪೋದದೆ ಬಿಡುವಳೇ ಯೆಂದ || ೧೦೧ || ಲೋಕದೊಳಗಣ ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ | ನಿಲವನು ಯಮರಾಜನಾಲಯ | ಪಾಕವಾಳಂಗರುಹುವರು ಹಬಿನಾಲ್ಕುಮುಖವಾಗಿ || ಸಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲಿ ಕವಿದು ಬರಿಸುವರಾಕಿ ದಿನಬನದಲ್ಲಿ ಗರ್ವೋ | ದ್ರೇಕವಲಿ ಮೈಮರೆದು ಕೆಡಬೇಡೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೨ || ಚಕ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ಹತ್ತುಕಡಿಕರ | ಲೆಕ್ಕವಂತಾಚಕ್ರಹತ್ತರ | ಲೆಕ್ಕದೊಳಗಾಧ್ಯಜಕನಾಧ್ಯಜ ಹತ್ತರಸಮಾನ || ಮಿಕ್ಕವೇಸಿಗೆ ವೇಸಿಹತ್ತರ | ಲೆಕ್ಕನೊಬ್ಬರಸಂಗೆ ಪಾತಕ | ಪೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವುದರಸುತನ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ಬಲುಕರಿಸಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೊಂದಂ | ಗುಲವನೊತ್ತಿದವಂಗೆ ಪಶುಸಂ | ಕುಲದ ಲೊಂದೇಗೋವನಪಹರಿಸಿದ ದುರಾತ್ಮಂಗೆ || ಅಳುಪಿ ಕನ್ಯಾರತ್ನದೊಳ | ಗೊಬ್ಬಳನು ಭೋಗಿಸಿದಂಗೆ ನರಕದೊ | ಳುಳಿಹವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ನಾಮುನಿಪ || ೧೦೩ || ದಾನವಿರಹಿತರಾಗಿ ಬಿನಿಸಿದ | ಮಾನವರು ದಾರಿದ್ರದರಂ | ಹೀನಸುಕೃತಿಗಳಾಗಿಯುದಂ ಘೋರತರನರಕ || ಆನರಕದಿಂ ಮರಳಿ ಪಾತಕ | ಯೋನಿ ಮರಳಿ ದುದ್ರವದು ತಾ | ನೇನಮಾಟಿಯು ಬೆನ್ನುಬಿಡದವನಿಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦೪ || ಪಾಕಶಾಸನೈದಿ ವೃತ್ತನ | ಧಾಕಾಕಡಿಸಿ ದಧೀಚಿಯಸ್ಥಿಯ | ಲಾಕಿ ಹೊಯ್ಯಲು ದಾನತನವನು ನೀರೊಡಲ ಗೆಡೆಯೆ || ತೂಕಗುಂದಿ ಜಲಾಧಿದೇವತೆ | ಯಾಕಪರ್ವಿಯ ಕರುಣದಲಿ ದ | ಭಾರ್ಯಕೃತಿಯ ಕೈಕೊಂಡುದವನಿಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦೫ || ಆದಿಯಲಿ ಕಮಲಾಸನನು ಮಧು | ಸೂದನನು ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೇಲಣ | ರಾದಿಯಲಿ ಗಿರಿಚೇತನಿಲೆ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಮಯವಾಗಿ || ಕಾದುಕೊಂಡಿಹರೈದೆ ಲೋಕವೆ | ನೈದೆ ದರ್ಭಾಂಕುರದ ಮಹಿಮೆಯು | ಭೇದವನು ಬಣ್ಣಿಸುವವನು ಭೂಪಕೇಳೆಂದ || ಬೆರಳೆ ಮೊದಲಿ ಭೂಸುರರು ನಡು | ನೆರಳೆಡೆಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥವರು ತುಟಿ | ಪರಳೊಳಗೆ ಪೈಶ್ಯರುಗಳೀಕ್ರಮದಲಿ ಪರಿಶ್ರವಿದು || ಧರಪಚೇತನು ದಕ್ಷಿಣಕರಾಂ | ಬುರದವಲಿ ದಿನಬನದ ಸಂಧ್ಯಾಂ | ತರದ ಸಮಯದಲರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೬ || ಪೇರಿದವ್ವಿದವನ ಸುಕಲ್ಪಿತ | ಧಾರೆಯುಡುಗದ ದಾನ ದರ್ಭಾಕಾರ ವಿರಹಿತವಾದ ಸಂಧ್ಯಾವಾದನಾದಿಯಲಿ || ಪಾರವೆಯ್ದದಶಾಚ ವಿನಯವಿ | ಹಾರವಿಲ್ಲದ ಪೂಜನೆಗಳುಪ | ಕಾರವಹುದೇ ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೭ || ಹರನಕೊರಳಿಂ ಗಾಭರಣವಾ | ದುರಗೆ ಪವನಾಶನವೆನಿಸುವಂ | ತರಸ ನಿನ್ನಯ ಬಸುರ ಬಂದೇನಹರು ಪಾಂಡವರು || ಧರೆಯನಾಳುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ | ನರಪಶುಗಳಾದರು ಕಣಾ ನೀ | ನಿರಲವಗೀ ವಿಧಿಯೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೦೮ || ದೇವತಾಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಪ್ರಸ | ಭಾವಳಯದಲಿ ರಾಜಪುರುಷರ | ಸೇವೆಯಲಿ ಗುರುಸದನದಲಿ ನದಿಯಲಿ ತಟಾಕದಲಿ || ಗೋವುಗಳ ನೆರವಿಯಲಿ ವರವ್ಯಂ | ದಾವನದೊಳಪಹತಿಯ ಮಾಡುವು | ದಾವಗುಣ ಗರುವರಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ಮುನಿಪ || ೧೦೯ || ದೆಸೆಗಳೇ ವಾಸಸ್ಸು ರಾಜ್ಯ | ಪ್ರಸರಣವು ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ಜಡೆರಂ | ಜಿಸುವಧೂಳಿಧೂಸರದ ಗಂಗಾಧರನ

ವೋಲು || ಎಸೆಸುತುಲ್ಲದಿರೆ ಸಲಿಸ್ತೋ | ಭಿಸುವುದೇ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು | ವಸುಧೆಯೊಳು ಪುಣ್ಯಾಧಿ
 ಕರುಗಳಿಗಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಂದ || ೧೧೨ || ಗುರುಸುತನ ವೋಲಾಯು ನೀಲಾಂ | ಬರನವೋಲು ಬಲದವರಧನ
 ವೋ | ಲಿಸ್ಸು ನದೀಜನವೋಲು ಶಾರ್ಫವು ರಘುಪತಿಯವೋಲು || ಅರವಿನಾಶನ ನಹುಷನವೋ
 ಲೈ | ಸಿರಿಯು ಮಾರುತಿಯವೋಲು ಗತಿ ಸಂ | ವರಿಸುವುದು ತಿವನೊಲಿದವರುಗಳಿಗಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಂ
 ದ || ೧೧೩ || ಕ್ಷೇತಿಯವೋಲು ಪಾವನತೆ ಕುರುಭೂ | ಪತಿಯವೋಲಭಿವಾನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಯವೋಲು
 ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಿಮಾರನವೋಲು ವಿಜ್ಞಾನ || ಕ್ಷೇತಿಯವೋಲು ಸ್ವರಣೆಸುಪ್ಪತ್ತಂ | ತತಿಯವೋಲು ಪರಿಣಾ
 ಮ ಕುಂತಿ | ಸುತರವೋಲು ಕ್ಷಾತ್ರೀಕವು ತ್ರೈಲೋಕದೊಳಗಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೧೪ || ಗಗನದಗಲದಲೊಲೆ
 ವದ್ಯಪ್ಪಿಯೊ | ಘೋಗುವೇಲಾಲವು ಸಮುದ್ರವ | ಹೋಗುವನದಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ರೂಪುಗಳ
 ಲೆಸೆವ || ಜಗಮುಗಯ ದ್ವೈವದ ಪದಾಂಬುಜ | ಯುಗಳದರ್ಚನೆವೊಂಬನೆಗಳಿವು | ಜಗದುದರ
 ಕನ ಮುಟ್ಟುವೇ ಭೂಪಾಲಕೇಳೆಂದ || ೧೧೫ || ಜಗದೊಳಗೆ ವಾರಾಹವಿಷ್ಟು | ಸ್ಥಳದೊಳಗೆ ವಾಮನ
 ನು ವನಸಂ | ಕುಳದೊಳಗೆ ನರಸಿಂಹನಾಗಯೆ ಭಕ್ತನಿಕರವನು || ಸಲಹುತಿಹನೊಪ್ಪಿಯು ಜಗ
 ತ್ರಯ | ದೊಳಗೆ ಹೊರಗೆಂದೆನ್ನದೆಲ್ಲಿಯ | ಜಲರುಹಾಕ್ಷನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವನೆಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಂದ || ೧೧೬ ||
 ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಲಾಟ ಸೂರ್ಯನ | ಸೆತ್ತುವುದು ದುಷ್ಕರ್ಮಕೋಟೆಗೆ | ಳೆತ್ತ ಮುಟ್ಟುವವೈ ಮಹಾ
 ಪುರುಷರನು ಖಗಪತಿಯ || ತತ್ತದೇ ಏಷ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ | ಭಕ್ತರುಗಳನುಭವಿಸುವುದು ತಾ | ಪ
 ಧ್ಯವೇ ಜೀವುಗೆ ನೀಡೆಳೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೧೭ || ಅರುಹಾರದ ಮುಂದೆ ಬಹದಿನ | ಬಿರಿಸು ನೀ
 ನೆಚ್ಚತ್ತು ನದೆ ಮೈ | ಮರಣುಟರು ನಿನ್ನಾತ್ಮಜರ ಪ್ರೇರಾನುಬಂಧದಲಿ || ಬರದಮದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
 ಡನೀನದ | ನುಯೆ ಪೋಲೂತಾಗಬಾಗಿನ | ಹೋಗುಗೆ ದೈವಾಧೀನವಾಗಿದುಂದೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೧೮ ||
 ತೆರಹುಗುಡೆ ಧುಂತ್ರಿಯೊಳಗೀ | ಬರದದೈತ್ಯಕವುಕೋಟೆಯ | ನಿರದು ಭೂಭಾರವನಿಳುಹಿ ನಿ
 ಜರರ ಮಗುಡವನು || ಹಲದುಹಾಯಿಕಿ ಭಕ್ತರನು ನೆರೆ | ಮೆರೆಯಲೋಸುಗ ಜನಿಸಿದನಲಾ | ಹ
 ರಿಯರಿಯಲಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು ಮನುಜನಲ್ಲೆಂದ || ಆತನಾಪಾಂದವರ ಹರಿಬವ | ನಾತು ಪಾ
 ಥನ ರಥಕೆ ಶಾನೇ | ಸೂತನಾದನು ಸಿವುಗೆ ಜಯವೆಲ್ಲಿಯದು ಭೂಪತಿಯೆ || ಭೂತಳವನೊಪ್ಪಿಸು
 ವುದಸುರಾ | ರಾತಿಯನು ಮರೆವೊಕ್ಕ ಬದುಕುವು | ಬೀತತುಕ್ಷಣವಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಕೆಡುವಿರಕಟಿಂ
 ದ || ೧೧೯ || ಜಲಧಿಯೊಳು ಮಗ್ಧಾಜ್ಞೆ ತೀರ್ಥ | ವಳಿಗಳೊಳು ಸುರನದಿ ಮುನೀಶ್ವರ | ರೊಳಗೆ ವೇ
 ದವ್ಯಾಸಾವ್ರತಿಗಳೊಳು ಹನುಮಂತ || ಜಲರುಹಾಕ್ಷನೆ ದೈವದೊಳು ಕೇ | ಳುಳಿದಧರಣೀಪಾಲರೊಳಗೆ
 ಗ್ಗೊಯನೈಧರ್ಮಜನು ಚಿತ್ತ್ರಸೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೨೦ || ಈಪರಿಯ ಬೋಧೆಯಲಿ ನೃಪನನು |
 ತಾಪವನು ಮೂಣಿಸುತ ಬುದ್ಧಿ | ದ್ಯಾಪನವ ದೃತವಾಪ್ಪ ಭೂಪನ ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿಲಿಸಿ || ಕಾಪಧಂಗಳ
 ಬಿಡಿಸಿ ತತ್ವಕ | ಕಾಪವಿಮಲಜ್ಞಾನದುದಯದ | ರೂಪತಾನೆಂಬಂತೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವ ಕಾಣಿಸಿ
 ದ || ೧೨೧ || ಧರಣಿ ಕನ ಸಂತೈಸಿಕು ಮುನಿ | ವನು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ ತಿರುಗಿದ | ನುರುತರಪ್ರೇಮ
 ದಲಿ ದೃತವಾಪ್ಪನುನೀಶ್ವರನು || ಹುಯದಮುಳಾನಂದರಸನಲಿ | ಹೊರೆದು ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಿ ಲ
 ಕ್ಷ್ಮೀ | ಧರನ ನೆನೆದಮು ರಾಯಗದುಗಿನ ವೀರಸಾರಯಣ || ೧೨೨ ||
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೪೪ ಕ್ಕು ಮಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

|| ಸೂಚನೆ || ಜೀಳುಕೊಂಡುಮ ರಜನಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೋಲಗ | ಕಾಲಿಯಲಿ ನೆರ
ಹಿದನು ಸಭ್ಯರನಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಗಳ ||

|| ಪದ || ಕೇಳುವೆವು ಕರೆ ಸಂಜಯನನವ | ರೋಲಗದವೈಸಿರಿಯನೆಂದುನ್ಯ | ಪಾಲನಪ್ಪದದೂ
ತರೋಡನ್ನೈತಂದರೋಲಗಕೆ || ಮೇಳವಿಸಿದನು ಕುರುನೈಪತಿ ಜನ | ಜಾಲವನು ಲೇಸೆನುತ ಪಾಂಡುನ್ಯ |
ಪಾಲಕರ ಸಿಂಗೆಭುಕವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ ನಸುನಕ್ಕ ||೧|| ಬಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕುರುನೈಪ | ವೃಂದವನು
ಗಾಂಧಾರಿಯನು ಯಮ | ನಂದನನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಕಳುಹಿದನುಚಿತವಚನದಲಿ || ಎಂದು ಬಳಿಕಿನ
ರಾಜಕಾರ್ಯವ | ನಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಚಿತ್ತೈ || ಸೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ಕೈಮುಗಿ
ದು ||೨|| ಜೀಯ ಬಿನ್ನೈದವಿಂದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯನೈಶ್ಯರೈವನು ಸಾವಿರ | ಬಾಯ ಸರ್ಪನು ಹೊಗಳ
ಲೆಳವಲ್ಲಿನ್ನು ಪಾಡೇನು || ನಾಯಕರ ಕಡುದುಗಳನವರನ | ರಾಯತವನನಿಬರಿಗೆ ಕಮಲದ | ಳಾಯ
ತಾಕ್ಷನ ಕರುಣದಳತೆ ಹಿತಿತ್ರತರನೆಂದ ||೩|| ಓಲಗದೊಳುಬೈದ್ದು ನುಡಿಯಲಿ ಹೂಳಿ ತಮತಮಗೆ
ನ್ನುಜರೆದರು | ಕಾಳಗಕೆ ಕೈಗಟ್ಟಿ ಮಿಂಡೆದೊಡ್ಡಿತವನಿಪರು || ಮೇಲೆ ಸಂಶ್ಲಿಸಿದನು ಧರ್ಮನೈ | ಪಾಲ
ನಲ್ಲಿಂಬಳಿಕ ಮುರಹರ | ನಾಲಯಕೆ ಪುಮಿತ್ತದೊಳರ್ಜನನೆನ್ನ ಕರಿಸಿನನು ||೪|| ದೇವನಿದ್ದನು ಸತ್ಯ
ಭಾವೂ | ದೇವಿಯರೆ ನಸುಮುಗಿಯರ್ಜನ | ದೇವನಂಕದಮೇಲೆ ಸಿಂಪದ ಪಂಕಜವನೀಡಿ || ನಾವು
ಬರಲೆಮಗುಚಿತದಲಿ ಸಂ | ಭಾವನೆಯ ಮಾವದನು ನಮಗಿ | ಸ್ನಾವುದನು ನೇಪಿಸಿದಿರೆನಲಿಂತೆಂದನ
ಸುರಾರ ||೫|| ಎಮಗೆ ಸಲಿಯಿತ್ತಡಂದಲ್ಲಿಯ | ಮಮತೆ ಬೇರೊಬ್ಬರಲಿ ಪಕ್ಷ | ಭ್ರಮೆಯ ಮಾಡವು
ಹಿತವ ಬಯಸುವೆನೆರೆಡುಸಂತಿಗೆ || ಕಮಲಮುಖಿಯಬಿಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ಯೆಂದೊಡ್ಡದೊಡೆ ಸಂಜಯನೊಂದೆನಾನಂದ ||೬|| ಕಾವದೈ ಗೋವಿಂದ ಸ
ಲಹೈ | ದೇವಕೀಸುತ ಗಂಧರ್ವವರ | ಭಾವಜಿಪ್ಪಿತು ನೀನಲ್ಲೆ ದೇಸಿಗರ ದೈವವಲ್ಲೆ || ದೇ
ವ ಕೆಟ್ಟನು ಕೆಟ್ಟನೈ ಕರು | ಕಾವಲಂಬನದಿಂದ ತವಯೈ | ಬೇವನವನೆಂದೊಂದುಳು ಹಂಗಗನು
ತಾನೆಂದ ||೭|| ಭಂಟನಹೆ ಭಕಲಗೆ ನೆನೆವರು | ನಂಟರೆಮಗೊಲಿದಂತೆ ಹೊಗಳಿದ | ರೆಂಟುಮಡಿ
ಹಿಗ್ಗುವೆವು ಮೊಚ್ಚೆವು ತಕ್ಕಸಾಧಕರ || ಉಂಟು ಪಾಂಡವರೈವರಲಿ ಬಲು | ನಂಟುತನ ಮರೆಯೇತಕ್ಕ
ವರ | ಕಂಟಕರು ನಮಗಾದಕಂಟಕರೆಂದು ಹಲ ಸುಡದ ||೮|| ನೆನೆವದೆಂದನು ಪಾರ್ಥಸಾಕಾ | ನನದೊ
ಳಗೆ ಗಂಧರ್ವರಲಿ ಬಂ | ಧನವನೀಗೋಗ್ರಹಣದಿ ಮಾಡಿದಸಲಾಯನವ || ವನಬವದನೆಯ ಬಯ
ಸಿದೊಡೆ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ಬದವಡೆದುದನು ಕೌರವ | ಜನಸ ಮರಬಿರಲಾಗದಂದರಸಂಗೆ ಹೇಳೆಂದ ||೯|| ಧೀರ
ಭೀಮನ ಗಡೆಯಹೊಯ್ಲಿನ | ಭಾರಣೆಯ ನಮ್ಮತುಳಚಾಪದ | ಸಾರಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ಮೆಳೆಗಾಲದ
ಮಹಾದ್ಭುತವ || ವೀರನಕುಲನ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಶರ | ಸಾರವನು ಸಹದೇವಮತ್ಸ್ಯರು | ದಾರತೆಯ ನಿ
ಮ್ಮರನ ನೆನದಿಹುದೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೦|| ಹಿಂದೆ ಜಾಬಿನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಾ | ವೆಂದಮಾತುಗಳುಂ
ಟು ತಾವದ | ಮುಂದೆ ನೋಡಲಿ ಕರ್ಣಶಕುನಿಸುಯೋಧನಾದಿಗಳು || ಯೆಂದು ನೆನೆವುದು ದೇಶಕಾ

ಲವ | ಹಿಂದುಗಳಯವು ಬೇಗ ಮಾಡುವು | ದೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಹೇಳಿದನರ್ಜುನನು ನಿಮಗೆ || ತೊಡೆಗಳಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮವೇ ನಿ | ನೋಡೆಯಗವನೊಡಹುಟ್ಟಿದನ ಮೈ | ಜಡಿದುದೇ ಪಾಳಿಸದರನಿಬರಿಗಹುದು ರಕ್ತಜಲ || ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದನೂವೆ=ರಲಿ ಮೈ | ಗಡಿದೇ ಬೆಸಗೊಂಬುದಂಜದೆ | ಯೊಡಯರಿಗೆ ಹಣೆಗೊಂಡೆ ಹೇಳಂದಟ್ಟಿದನು ಭೀಮ ||೧೨|| ಸಾಕು ಸಂಜಯ ಗಳೆಹದಿರು ಘಡ | ನೂಕಿವನನಾರಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿದ | ರಾಕುತಾರರ ಬಯಲಗ್ರಹಗರ್ಜನೆಯ ಗರ ಹೊಡದು || ತೇಕಿ ತಳಕೆಳತಾದನೀಯವಿ | ವೇಕಿಸಾಗರನೆಲೆನೃಪತಿ ಜಗ | ದೇಕಪೀರನು ಕರ್ಣತಾನಿರೆ ಸಂಧಿಯೇ ಕೆಂದ ||೧೩|| ಮಂದಿಯಲಿ ಮೈಮರೆದು ಬಾಹಿರ | ನೆಂದವಾತನು ರಾಜಸಭೆಯಲಿ | ತಂದು ಹರಹುವನಿವನು ತಿಷ್ಠನೆ ಜಗದಭಂಡನಲಾ || ಇಂದುವೌಳಿಯನೊಂದು ಬಾಂಗೆ | ಹಿಂದುಮುಂದನು ಮಾಡುವೆನು ತಾ | ಮಂದಿಕುಂತೀ ಮಕ್ಕಳಿದಿರೇ ತನಗೆ ಹೇಳೆಂದ ||೧೪|| ಭಂಡನೇ ಸಂಜಯನು ಲೋಕದ | ಭಂಡನಿನೆಲೆಕರ್ಣನಿನಗಾ | ಪಾಂಡವರಪರಿಯಂತನೇ ನಿನಗವರ ಸೇನೆಯಲಿ || ಗಂಡನೊಬ್ಬನು ಸಾಕು ಕೆದರುವೆ | ಖಂಡಗರ್ವದ ಮಾತನಿನ್ನನು | ದಿಂಡುದುವನು ಮುನಿಡೊಡರ್ಜನನೆಂದಸಾಭೀಷ್ಟ ||೧೫|| ಖುಲ್ಲನಿವನೈಕರ್ಣನಿವನೇ | ಬಲ್ಲಿದನು ನಾನೆಂದು ದಿಟವಿವ | ನಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಮಾಡದಿರು ಮರುಳೇ ಮಹಿಮೆಯಲಿ || ಇಲನೋಡರ್ಜನಗೆ ಸಡಿ ನರ | ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜರರಲ್ಲಿ ಪನ್ನಗ | ರಲ್ಲಿ ಕೈವಾಂಗಳೆ ಸಾವೆಂದೊರೆದನಾಭೀಷ್ಟ ||೧೬|| ಮುರಿಯುರು ಗಾಂಗೆಯನೆಂದುದಾಸರಮಮಂತ್ರವು ಪಾರ್ಥನನು ಸಂ | ಗರದೊಳಾನುವರಿಲ್ಲ ಕೇಳಮರಾಸುರಾಳಿಯಲಿ || ದುರುಳರಾದುವಹೊಣ್ಣುನುಡಿಗಳ || ಗರುವರಭಿಮತವಲ್ಲ ಸಂಧಿಗೆ | ಕೊರಳು ಕೊಳಿಸುವುದುಚಿತವೆಂದನು ದ್ರೋಣನರಸಂಗೆ ||೧೭|| ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವಿರಾವು ನುಡಿದೊಡೆ | ಕರಗ ಕುಂತೀ ಮಕ್ಕಳೆಂದೊಡೆ | ಹರಹಿಕೊಂಬಿಂ ಡಿಂಬವೆಮ್ಮಲಿ ಜೀವವವದಿರಲಿ || ಭರತಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ಸುರರು ಕೆಲಬರು ನರರೆ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ಸಮರಬೊಳೆಮ್ಮ ನೋಡಂದನು ಸುಯೋಧನನು ||೧೮|| ಜೇಷ್ಠ ಮಗನೇ ಕೃಷ್ಣರಾಯನು | ರೂಢಿಸಿದಕಟ್ಟಾಳು ಕೆಲಕೆಲ | ರಾಡುವರು ಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಮುಯೆಂದು || ಕೂದಿಕೊಂಡಿರುವನವರಸಾತನು | ಕೇಡನವಗೆ ಮೊದ್ದಲೀಯನು | ನಾಡನೊಪ್ಪಿಸು ಮಗನೆಯೆಂದನು ನಗುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೯|| ಮರುಳುಗಳಲಾ ಬೊವ್ವನವರೇ | ಮುರವರನು ಮುಯೆಂದು ಮುನ್ನವ | ನುಡಿಹೆನು ನೀವಂಜಬರಿ ನಿಮಗಾಗದವಸಾನ || ಗುರುನದೀಸು ತಮುಖ್ಯರಿರಲೇ | ಕುರುಕುಲಕೆ ಕೇಡಹುದೆ ಕೊಲುಮೊಡೆ | ಸುರಪತಿಯ ಸುತನಳವೆಯೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೨೦|| ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಿದೊಡೊರಲಿ ಭೂಮಿ | ನಾರಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದೊಡೆದೈ | ತ್ಯಾರಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನವನಿಗೆ ಮನುಜವೇಷದಲಿ || ಭೂದನುಜರನೊರಿಸಿದನು ಕೈ | ವಾರ ಬಳಿಕರ್ಜನನ ಕೈಯಲಿ | ಕೌರವನ ಕೊಲಿಸುವನು ಸಾವಿನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದ ||೨೧|| ಕಾವನಾತನೆ ಕೊಲುವನಾತನೆ | ಸಾವೆನಾತನ ಕೈಯಬಾಯಲಿ | ನೀವು ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು || ಸಾವನಾನಂಜಿದೊಡೆ ಬದುಕುವ | ನೀವು ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಾವನೈ ಕರೂದಲಿ ಗದಾಗನವೀರಸಾರಯಣ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇ ಕೈ ವದ ೩೩೬ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

|| ನೂಚನೆ || ಸಮರದನುಸಂಧಾನದಲಿ ಸಂ | ಭ್ರವಿಸಿ ಕೌರಿ ಸವಿಾರಸುತನಲಿ | ಸಮತೆಯನು ಸೇ
ರಿಸಿದನಂದು ಸಮಗ್ರಸೂಕ್ತಿಯಲಿ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧುಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಧರ್ಮಜನಹಿತ ಮಂತ್ರಿಯ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು
ಬಂದನಸುರಾರಾತಿಯಿದ್ದಡೆಗೆ || ಮೇಲಣನುವಿನ್ನೇನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಕರುಣಿಸು ಕೌರವಕ್ಷಿತಿ |
ಪಾಲಕರಲೆಮಗೆನು ಘಟಿಸುವುದೆಂದು ನೃಪ ನುಡಿದ ||೧|| ಕ್ಷಮೆಗೆ ಸೇರುವರಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು | ಕುಮ
ತಿಗಳು ಮುಂದರಿಯದವರ | ಕ್ರಮವ ನೆಗಳಿದೊಡಳಿವುದನ್ವಯದಮಳಕೀರ್ತಿಗಳು || ನಮಗೆ ಹದನೇ
ನಿನ್ನು ಸಂಧಿಯೊ | ಸಮರವೋ ಚಿತ್ತೈಸ ಬೇಹುದು | ಕಮಲಲೋಚನಯೆಂದು ಬೆನ್ನೈಸಿದನು
ಯಮಸೂನು ||೨|| ಯೇನುನಿನ್ನಭಿಮತವು ವರಸಂ | ಧಾನವೋ ಸಂಗ್ರಾಮವೋ ನಯ | ವೇನು ಮನ
ದೋವರಿಯೊಳಿರಿಸದೆ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವೆ || ನೀನೊಲಿದಹದಸಾವುದದನೊಲಿ | ದಾವ್ಯಘಟಿಸುವೆನೆಂದು
ಕುಂತೀ | ಸೂನುವನು ಬೆಸಗೊಂಡನಸುರವಿರೋಧಿ ನಸುನಗುತ್ತ ||೩|| ಅಳಿವವೊಡಲಿದು ಅವನಿಸಾಗರ
ವುಳಿಯಲುಳಿವುದು ಕೀರ್ತಿಸೋದರ | ರೋಳಗೊಳಗೆಹೊಯ್ದಾಡಿ ಕೆಟ್ಟರು ಯೆಂಬದುರಿಯಶುದಾ ||
ಹಳವುಹೊರುವುದು ದೇವ ಸುಡಲಾ | ನೆಲನನಾಕೌರವನ ಕೈಯಲಿ | ಕೆಲವುನಗಲಯ ಕೊಡಿಸಿ ನಮ್ಮ
ನು ಸಂತವಿಡಿಯೆಂದ ||೪|| ವರಕುಶಸ್ಥಳವನು ವೃಕಸ್ಥಳ | ಪುರವನಾವಂತಿಯನು ಕೌರವ | ಧರಣಿಪಾ
ಲನಲೇಸಿಕೊಡುವುದು ವಾರಣಾವತವೆ || ಶರಧಿಮೇಲೆಯೊಳ್ಳಿದನೆಯಪುರ | ವರನ ನೊಲಿದುದ ಕೊ
ಡಲಿ ಮನಮ | ತ್ನರವ ಮರೆದೊಲೈಸುವೆವು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಭುಗಳ ||೫|| ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈದು
ಸಂಧಿಯ | ನಾವಪಯಲಿ ಘಟಿಸಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾವಳಿಯೊಳಿಮ್ಮಿರುವ ಸಂಭವಿಸುವವೊಲೆಸಗುವೆ
ದು || ಲಾವಕರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಕೆಡುವುದು | ಕೋಪಿದರ ಮನವವರಮೇಲೆವು | ಗಾವಮನಮುನಿಸಿಲ್ಲ
ಸಂಧಿಯ ಘಟಿಸಿ ಸಾಕೆಂದ ||೬|| ಎನೆ ಮುರಾಂತಕನಳುಕಿ ಯಮನಂ | ದನನ ನುಡಿ ಸಂಧಾನದಲಿ
ಸಂ | ಜನಿಸಿತಾದೊಡೆ ಕಾಣೆನವನಿಯಹೊರೆಗೆ ಹರಿವುಗಳ || ಮನದೊಳನುಸಂಧಾನವಂತಕ | ತನುಜನ
ಲಿ ತೊಳಸಾಯ್ತು ತೋಟಿಯ | ನೆನಹು ತಾನೇನನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಸುರಾರಿ ||೭|| ಎಲೆಕೃತಾಂತ
ಜ ಮೈರಿಭೂಮಿಪ ಕುಲಕೃತಾಂತ ಸರಾಗನಹೆ ನಿ | ಮಳಿನಧರ್ಮದಲಾಸುಯೋಧನನಧಿಕಕ್ಕ
ಷನು || ನೆಲವ ಕೊಡಲರಿಯನು ವೃಥಾಕ | ಕ್ಕುಲಿತೆಯಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆನಿದರಲಿ | ಫಲವನೆನುತಸುರಾರಿ
ನುಡಿದನು ಧರ್ಮತನಯಂಗಿ ||೮|| ಅರಸನಭಿಮತವೆಂದು ಸಂಧಿಗೆ | ಮರಳಿತೆಲೆ ಪವಮಾನಸುತ ನಿ |
ಸ್ತುರಿತವಾವುದು ಮನವ ವಂಚಿಸಬೇಡ ಹೇಳಿನೆಲು || ಧರಣಿಪತಿ ತಪ್ಪುವನೆ ಕರ್ಕಸ | ಭರದ ಕದನದ
ಲೇನುಫಲ ಸೋ | ದರರ ವಧೆಗೊಡಬಡುವನಲ್ಲಸುರಾರಿ ಕೇಳೆಂದ ||೯|| ಹಗೆಯ ನಮ್ಮವರೊಳಗೆ
ಯೆದೆಗ | ಚ್ಚುಗಳ ಖುಲ್ಲಕುಠಾರರಪನಂ | ಬುಗೆಯ ಬೆಳಸಿದರಮ ಪುರಾಕೃತಕರ್ಮದವಶೇಷ || ಬಗೆ
ಯದವಮಾನವನು ಕೌರವ | ರಗಡುಮಾಡಿದರಲಿಬಿತ್ತದ | ದುಗುಡವಿಂದಮಗ್ನು ಸಂಧಿಯ ರಚಿಸಿ
ಸಾಕೆಂದ ||೧೦|| ಎಲೆಮಹಾದೇವಾಯ್ತುಹಾಲಾ | ಹಲಸುಧಾರಸವೃಕ್ಷಿದುಲಯ | ಗ್ಗಳಿಸಿ ತೀತಳವಾ
ಯ್ತು ಸಿಡಿಲಾಟೋಪ ನಯವಾಯ್ತು || ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಪವಮಾನನೆಂದನ | ನಳುಕಿದನು ಮರು

ಮಾಯೆ ಕುಂತೀ | ಲಲನೆ ಹೆತ್ತಳು ಸುತರನೆಂದನು ಶೌ ನಸುನಗುತ್ತ ||೧೧|| ಈತನಭಿಮತವಿದು ಜ
ಗಬ್ಬು | ಬ್ಯಾತಸಾಯಸಿ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳ್ವೆ | ಮಾತನಾಳಾಪವನು ಕೇಳುವೆ ಶ್ರುತಿರಸಾಯನವ || ಭೀತಿಬೇಡಿ
ನ್ನೆನಲು ಬೇರೆ | ಮಗೇತರಭಿಮತನೇನ ಬೆಸಸಿದೊ | ಡಾತುಕೊಂಬೆನು ತಿರದಲೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ವಿನ
ಯದಲಿ ||೧೨|| ನಕುಲನೀ ಹೇಳನುಮತವನಿ | ನ್ನೈಕುತಿ ಸಮರವೊ ಸಾಮವೋ ಮೇ | ಣ್ಣಕರಮಂ
ತ್ರವನರುಹು ನೀನಿನ್ನುಂಜಬೇಡೆನಲು || ಉಕುತಿ ನಮಗಿನ್ನೇನುಭಯರಾ | ಜಕವ ಸಂತ್ಯಸುವುದು ಬೇ
ರೆ | ಮೈಕುತಿಯೆಲ್ಲೆಯೆಂದನಾಮಾದ್ರ್ಯಯನೊಲಬಿಸಲಿ ||೧೩|| ಆವುದಭಿಮತವೇನುಹದಸಹ |
ದೇವ ನೀ ಹೇಳೆನಲು ಬಿನ್ನಹ | ದೇವ ಸೇರದು ಸಂಘಸಂಗರವೆಮಗೆ ಸೇರುವುದು || ಅವವಿಧದಲಿ ಸಮ
ರವನೆ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವುದನೆ ನಗುತ್ತ ವರರಾ | ಜೀವನಾಭನು ಕಳುಹಿದನು ದ್ರೌಪದಿಯೆಡೆಗೆ ಚರ
ರ ||೧೪|| ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ವರವಸು | ದೇವಸುತನಿಟ್ಟಿದನು ಸಂ | ಭಾವಿಸುವುದುರಾಯರಲಿ
ಸಂಧಾನಸೌರಂಭ || ನೀವು ಬಿಬಯಂಗೈದು ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾವಹದನಾಹವನಸಾರಾ | ಜೀವನಾಭಾದಿ
ಗಳಿಗರುಹುವುದೆಂದರಾಚರರು ||೧೫|| ಏನುಹದನೇನಿಲವೊ ವರಸಂ | ಧಾನವೇ ಕೌರವರೊಳ್ಳಿದುಸು |
ಮ್ನಾನನೇ ಸತಿಗಳಿಗೆ ಪಾಪಿಗಳಿರರೇ ಸತಿಯ || ದಾನವಾಂತಕನೆಸಗುವನ ತ | ಸ್ವೇನುತಪ್ಪೇನೆನು
ತ ನಸುವುಸು | ಇವನೊಂಬುಜವದನೆ ಬಂದಳು ಕೃಷ್ಣನೋಲಗಕೆ || ಭ್ರೂಲತೆಯ ಸುರಚಾಪವುದು
ಕೇ | ಶಾಳಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಲಪಾಂಗದ | ಸಾಲುಕುಡಿಮಿಂಚುಗಳ ನೂಪುರರವದಮೊಳಗುಗಳ || ಅಲ
ತಾಂಗಿಯ ಗಮನವೇ ಮುಳೆ | ಗಾಲದಂತಿರೆ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಕು | ಲಾಳಿ ನಿಲುವುದೆ ಪವನಜನ ಸಂಪ್ರ
ತಿಯಸೇರುವೆಗೆ ||೧೬|| ಕವಿದಚಿತ್ರಾವಳಿಯ ಮಟ್ಟಿಯ | ವಿವಿಧನಿಲನುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ ವರ | ಯುವತಿ
ಬಂದಳು ಸುಖಿಯರೊಯ್ಯಾರದಲಿ ನೃಪಸಭೆಗೆ || ನಮುಕಾಹಕಡೊಳಗೆ ಮಿಂಚಿನ | ಗವಿಸಹಿತ ಮುಂ
ಮೇಘಬಂದು | ದೃಢಿಸಿತನೆ ದಂಡಗೆಯನಿಳಿದಳು ಹೊಕ್ಕೊಳೊಲಗವ ||೧೭|| ಎಲೆಸಮೀರಕುಮಾರ
ಸಂಪ್ರತಿ | ಗೆಳೆಸಿದ್ಯ ಕಲಿಮೂಲವ ಕುಲದಲಿ | ಕಲಸಿದ್ಯ ಕೈನಾರವಾದುದೆ ಕೌರವೊಂದ್ರನಲಿ || ಕಲಿಸಿ
ದೈಕೃಷ್ಣಂಗೆ ನೀರಿಯ | ಬಳಸಿದ್ಯ ಬಹುಸಿಫವಸರಕಡೊ | ಳಿಸಿದ್ಯ ಶತ್ರುಲವನೆಂದನಿಲಬನ ನೋಡಿ
ದಳು ||೧೮|| ದೇವಲಬ್ಧವನೇ ಮುನೀಪತಿ | ಸಾಡೊಳ್ಳಿದೂರುಗಳನದಲಿ | ಮಾಡುವಾತನು ಕೃಷ್ಣ
ನೆ ಸಂಧಾನವನು ನಿಮಗೆ || ಕೇಡುಗನ ಕೌರವನೃಪಾಲನ | ಕೊಡಬದುಕುವ ಭೀಮಸೇನನೆ | ರೂಢಿಸಿ
ತಲಾ ನಿಮ್ಮ ಸಿಂ ಸೋದರರ ಸೇರುವೆಗೆ ||೨೦|| ಯತಿಗಳಾಯಿ ನಿವೃತ್ತೋಷ | ಚ್ಚುತರಲೇ ಬಳಿಕೇ
ನು ಧರ್ಮ | ಜ್ಞತೆಯ ನೆಲೆಗಳನಲಿದಮನವೆರಗುವುವೆ ಕೌರವಕೆ || ಕ್ಷಿತಿಯಪಾಲಿಸುವುದು ವಿರೋಧಿ |
ವೈತಿಕರವ ಬಿಡಿಸುವುದು ಕುಂತೀ | ಸುತರು ಕೌರವನೃಪರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು||೨೧||
ಸೋಲಗಲವೇ ಕೌರವರ ಸಂ | ಪಾಳಿಯೊಳು ಸೋದರರು ನೀವ್ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾವೇ ಹೊರಗು
ನಿಮ್ಮೊಳು ಸಲುಗೆಯೇಕೆಮಗೆ || ಮೇಳವೇ ಸಿಂ ಘಟಿಸಿತದು ಜನ | ಬಾಲಹೆಂಡಿರವೂರ್ವವೇ ಕ್ಷಿತಿ |
ಪಾಲಕರು ನೀವಾಗಲೆಮಗದು ಪರಮಪರಿಣಾಮ ||೨೨|| ಭೀಮಬಲವಾರಾತಿಸೇನಾ | ಭೀಮ ಕುರುಕು
ಲಕುಸುಮಮಾರ್ಗಣ | ಭೀಮಮರದೈಮಾನಿನಿಯ ಮಾನಾಪಹಾನಿಗಳ || ರಾಮನಬಲಗೆ ಕುದಿದಘ
ನಸಂ | ಗ್ರಾಮವನು ನೀಕೇಳಿದರಿಯಾ | ಪೇಮದಲಿ ನೋಡೆನ್ನ ನೆಂದಳು ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ ||೨೩|| ಧರಗೆ

ಕಟ್ಟಬಿಮಾನ ಹೆಂಡಿರ । ಹರಿಬವಾಹರಿಬದಲಿ ಕೆಡಹುವು । ದರಿಯನವಗಡಿಸಿದರೆ ಸಾವುದು ಪಂಥವುಳ್ಳ
ರಿಗೆ ॥ ಸುರನರೋರಗರೋಳಗೆ ನಿಮ್ಮೈ । ವರಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲಬಲೆಯೊಬ್ಬಳ । ಹರಿಬದಲಿ ಹಂಗಾ
ದಿರೆಂಬಪದಸೆಯನಾನುವಿರಿ ॥೨೪॥ ಮುಂದಲೆಯ ಹಿಡಿದಳೆದು ಸಭೆಯಲಿ । ತಂದು ಸೀರೆಯ ಸುಲಿ
ದೊಡವದಿರ । ಮುಂದೆ ಮೌನದೊಳಿದ್ದ ರಲ್ಲದೆ ಪತಿಗಳುಸುರದರೆ ॥ ಅಂದು ನೀ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದೆ
ನಿಂದುಮರದೈ ಸಂಧಿಗೋಸುಗ । ಮುಂದುವರಿದೈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದಳು ದ್ರೌಪದೀ ದೇವಿ ॥೨೫॥ ತನ
ಯರೈವರೆ ವೀರಸಹದೇ । ವನುಘಟೋತ್ಕಚನೀ ಸುಭದ್ರಾ । ತನೆಯನೆಮ್ಮೆಯತಂದೆ ಮೂರಕ್ಷೋಹಿ
ಣೀಸೇನೆ ॥ ಇನಿಬರುಂ ಕಾದುವರು ದುಶ್ಯಾ । ಸನನ ರಕುತವ ಸುರಿದು ಕುರುಕುಲ । ವನವ ಸುಡುವ
ರು ನಿಮ್ಮ ಹಂಗೇಕೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ ॥೨೬॥ ವರಸತಿಯ ಬಿಸುಸುಯ್ಲ ಗಾಳಿಯೊ । ಳುರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ
ರೋಷಮಯದು । ಬ್ಬರದೊಳೊಡೊತ್ತಿದನು ಹಿಡಿದನು ಖತಿಯನಹಿತರಿಗೆ ॥ ತರುಣಿ ಸೈರಿಸುಸೈರಿಸಿ
ನ್ನೀಸುರಿವಕಂಬನಿಗಳಿಗೆ ಶತಸಾ । ವಿರಮಡಿಯ ಕಂಬನಿಯ ಸುರಿಸುವೆ ಹಗೆಯಹೆಂಡಿರಲಿ ॥೨೭॥ ಉರಿ
ಹೊಗುವ ಮಿಾಸೆಗಳ ಬೆರಳಲಿ । ಮುರುಹಿ ವಾಮದಕರದಿ ತರುಣಿಯ । ಕುರುಳ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿದನು ಕಿಡಿ
ಕಿಡಿವೊಗಿ ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ನರಕಮರ್ಧನ ಕೇಳು ಕೌರವ । ನರಿಗಳಿದಿರೇ ಕೀಳುವೆನು ಕುಲ । ಗಿರಿಗಳನು
ತೊಡವೆನು ಕೃತಾಂತನ ಭಾಳದಕ್ಕರವ ॥೨೮॥ ಯಮಸುತನ ಹರುವೆಂತುಚಿಂ । ತಾಕ್ರಮಕೆ ಮೊಗದಿ
ರುಹಿದನು ಬಳಿಕೀ । ಕಮಲವದನೆಯ ಹರಿಬವೆನ್ನದು ಪತಿಗಳಿನಿಬರಲಿ ॥ ಎಮಗೆ ಸಂಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲಮನ
ಘನ । ಸಮರವೇ ಸರ್ವತ್ರಕೋಪ । ಶ್ರಮಕೆ ರಿಪುರುಧಿರಾಂಬುಹನನವೆ ವಿಪುಳಫಲವೆಂದ ॥೨೯॥ ಕೆ
ಡಹಿ ರಿಪುವನು ಕರುಳದಂಡೆಯ । ಮುಡಿಸುವೆನು ಮಾನಿನಿಗೆ ರಕುತವ । ಕುಡಿಯಲೆರವೆನು ಶಾಕಿನಿಯ
ರಿಗೆತ್ತತ್ಸಹೋದರರಾ ॥ ನಡದು ಸ್ತುಧಿಯ ಮಾಡಿ ಮುರರಿಪು । ಕೊಡಿಸು ಸಾಕ್ಕೈ ದೂರನಿವರಿಗೆ । ತಡ
ಯದಾನೆರಡೂರ ಕೊಂಬೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ ॥ ...೨೦೦೦ ... ॥೩೦॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕೈ ವದ ೪೦೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ಳ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

॥ಸೂಚನೆ॥ ದುರಿತವಿಖನಕ್ಕಾಶಾನು ಯದುಕುಲ । ವರಕುಳೇಶಯಭಾನು ನಿಜವದ । ಶರಣಜನಸುರ
ಧೇನು ಹೊಕ್ಕನು ಹಸ್ತಿನಾವುರವ ॥

ಪದ॥ ದೇವ ಸಂಧಿಯನೊಲಿದು ಮಾಡುವು । ದಾವು ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಯಾಸಹ । ದೇವ ನೀ
ಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಾವುನ್ಯುತ್ತ ಮೌಂಜಸರು ॥ ಭಾರವೆಮ್ಮದು ಬಳಿಕಲರ್ಜನ । ದೇವಧರ್ಮಜನಕುಲ
ರೆಂಬುದ । ನಾವು ಮಿಸುಕುವರೆಲ್ಲ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಭೀಮ ॥೧॥ ಕೆಲರು ಸಂಪ್ರತಿಗೊಲಿವರಿತ್ತಲು ।
ಕೆಲರು ವಿಗ್ರಹಕೆಳಸುವವರಿದ । ರೋಳಗೆ ನಿರ್ಮಳವಲ್ಲದಿರೆ ನೃಪಕಾರ್ಯವೆಂತಹುದು ॥ ತಿಳಿಯ ಹೇಳವನೀ
ತ ಪರಮಂ । ಡಲಕೆ ಪಯಣವ ಮಾಡುವೆವು ನಾ । ವಳುಕಿದವರೆಲ್ಲನಲು ಕೃಷ್ಣಂಗಳಸನಂತೆಂದ॥೨॥

ವಿದಿತವೈದೂರಗಳ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ । ಹದುಳವಿಡುವುದು ಮುರಿದರಾದೊಡೆ । ಕದನವನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ
 ದುಚಿತಾನುಚಿತವನುವರಿದು ॥ ಹದನ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಸಾಕೆ । ನ್ನಿದು ನಿಧಾನವು ಬಗೆಯಲೆಮ್ಮ । ಭ್ಯ
 ದಯ ನಿಮ್ಮಾಧೀನವೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥೩॥ ಪರ್ಯಾಣವನು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ದನುಜಾ । ರಿಯನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡವನಿಪತಿ ಪಾಳಯದೊಳಗೆ ಸಾರಿಸಿದನು ದಮಂಡಲೀಕರಿಗೆ ॥ ನಯದೊಳಾಮರುದಿವಸ ಮಂ
 ಗಳ । ಮಯಮುಹೂರ್ತದ ಜೋಯಿಸರ ಜೋ । ಕೆಯಲಿ ನಿರ್ಗಮನಿರುತನಾದನು ಕೃಷ್ಣ ನೊಲವಿನಲಿ
 ॥೪॥ ಮೊರೆಯೆ ದುಂದುಭಿಶಂಖಕಹಳಾ । ವರವೃದಂಗಾದಿಗಳು ಭೂಸುರ । ಸುರಭಿಗಳ ಬಲವಂದು
 ದಧಿದುರ್ವಾಕ್ಷತಾವಳಿಯಾ ॥ ಧರಿಸಿ ಧರಣೀದೇವರನು ಸ । ತ್ಕರಿಸಿ ಕರತಳದಿಂದ ನಾಸಿಕ । ದೆರಲ
 ಚಂದ್ರೋದಯವನೀಕ್ಷಿಸಿ ದೇವ ಹೊರವಂಟ ॥೫॥ ಘನಬಳಾಹಕಸೈನ್ಯಸುಗ್ರೀ । ವನನು ನಿರ್ಮಳ
 ಮೇಘಪುಷ್ಪನ । ನನುವಿನಲಿ ಹೂಡಿದನುದಾರುಕ ಹೇಮಮಯರಥವ ॥ ಧನುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವು ಸುದ
 ಶ್ವನ । ಕನಕಕವಚಕೃಪಾಣವನು ಸ್ಯಂ । ದನದೊಳಿಳುಹೆಂದಸುರರಿಪು ಸಾತ್ಯಕಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥೬॥
 ಇವುಗವದಿರು ನಟ್ಟನೇ ಮುನಿ । ವವರುಸಾವಿವರವರು ಮತ್ತಂ ತವರಿಗವನಿಯನೀಸಿಕೊಡುವುದು ನ
 ಮ್ಭರವಸಿಕೆ ॥ ಅವಗಡಿಸಿದೊಡೆ ಕಾದುವುದು ಕೌ । ರವರು ಖುಲ್ಲರು ರಥದೊಳಗೆ ಕೈ । ದುವನು
 ತುಂಬೆಂದುಸುರರಿಪು ಸಾತ್ಯಕಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ॥೭॥ ತಳಿತಸನ್ನಾಹದಲಿ ಸಾರಘ । ಸುಳಿಸಿದನು ಹೊಂದೇ
 ರನಭ್ರಕೆ । ತಳಿತವಮಳಚ್ಚತ್ರಚಾಮರಸಿತಪತಾಕೆಗಳು ॥ ಅಳುಕೆನಲನಕ್ಷೋಣಿಬಲವಿ । ಟ್ವಳಿಸಿ ನಡೆ
 ದುದು ರಥಕೆ ದಾನವ । ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಬಿಜಯಂಗೈದ ನೊಲವಿನಲಿ ॥೮॥ ಕಳುಹುತ್ತೈತಂದಖಳ
 ಪಾಂಡವ । ಬಲಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮಜ । ಫಲುಗುಣನ ನಿಲಿಸಿದನು ಸಹದೇವನನು ನಕುಲನ
 ನು ॥ ಕಳುಹಿದನು ನೀ ಮರಳೆನಲು ಬೆಂಬಳಿಯಲನಿಲಜನ್ಮದಿಹಗೆಯಲಿ । ಕಲಹಪನು ಮಸೆಯೆಂ
 ದು ನಂಬುಗೆಗೊಂಡು ಮರಳಿದನು ॥೯॥ ದೇವಿಯರು ನೀನ್ಮರಳಿಯೆನೆರಾ । ಜೀವನಾಭನಹೊರಗೆ
 ದ್ರೌಪದದೇವಿ ಬಂದಳು ನೊಸಲಪಾಟದಳಂಫ್ರಿಕಮಲದಲಿ ॥ ಸ್ಥಾ ವರಕೆ ಜಂಗಮಕೆ ನೀನೇ । ಜೀವ
 ಜೀವೈಕನವದಿರಂತ । ಭಾವವನು ನೆರೆಬಲಿಯಲಾಗದು ಸಂಧಿಕಾರ್ಯದಲಿ ॥೧೦॥ ಖಳರು ಯೆಮ್ಮ
 ನ್ನತಿಯ ಕೀಲನು । ಕಳಚಿ ಕಳೆವರು ಮರಳೆಮಾಡುವ । ರಳುಕಿದರು ತನ್ನವರು ಪತಿಗಳೆ ಪರಮವೈರಿ
 ಗಳು ॥ ಹಳವ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ನೀನೆ । ನ್ನಳಿವ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಹಿರಿದಾ । ಗಳಲಿದನು ಸಲಹೆಂದು ಕಂಬನಿ
 ದುಂಬಿದಳು ತರಳೆ ॥೧೧॥ ಏಳುತಾಯೆ ಸರೋಜಮುಖಿ ವಿಸಿ । ನಾಲಯದೊಳತಿನವದೆ ನಿನ್ನವ । ರಾ
 ಳಿಗೊಂಡಂದವನು ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ಹರಿಬದಲಿ ॥ ಕಾಳಗವನೇ ಬಲಿದು ತಹೆ ನಿವ । ರೇಳಿಲವ ಮಾಡಿದೊಡೆ
 ರಿಪುಗಳ । ಸೀಳಿ ಕರುಳನು ಮುಡಿಸದಿಹೆನೇ ನಿನ್ನ ಕಬರಿಯಲಿ ॥೧೨॥ ದೇವಕಿಯ ಮೇಲಾಣೆ ವರವ
 ಸು । ದೇವನಂಫ್ರಿಗಳಾಣೆ ಮನುಮತ । ದೇವನಾಣೆ ನಿಧಾನವನು ಕೇಳಬಲೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ನಾವುಸಂಧಿ
 ಯನೆವದಲವದಿರ । ಭಾವವನು ಕಲಿಮಾಡಿ ಕೋಪವ । ತೀವಿ ಸಂಧಿಯ ಮುರಿದುಬಹೆವಿದನಂಬು
 ನೀನೆಂದ ॥೧೩॥ ಮರಳಿದಳು ತರಳಾಕ್ಷಿ ಮುರರಿಪು । ಬರುತಲಾಬಟ್ಟಿಯಲಿ ಕಂಡನು । ವರಭರದ್ವಾ
 ಜ್ಯಾಖ್ಯ ಗೌತಮ ಕಣ್ವ ಮುನಿವರರ ॥ ಉರಗಮಾಲಿಮತಂಗಗರ್ಭಾಂ । ಗಿರಸನಾರದ ಶುಕಪರಾಶ
 ರ । ಪರಶುರಾಮಶ್ವೇತಕೇತುಪ್ರಮುಖ ಮುನಿವರರ ॥೧೪॥ ಮುನಿವರನುಪಚರಿಸಿದನು ಹ । ಸ್ತಿನಪು

ರಿಗೆ ಸಂಗಾತಬಹವೆಂ । ದೆನಲು ಬರಹೇಳಿದನು ಸಕಲಮಹಾತಪೋಧನರ ॥ ಘನಕುಶಸ್ಥಳಪುರದಲೆಡೆ
 ಗೈ । ದನು ಸುಯೋಧನನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿವ । ವಿನುತದೂತರು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ಮುರಹರನ ಬರವ ॥೧೫॥
 ಕೇಳಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಗ ಕೃ । ಪಾಳುವಿನ ಗಮನವನು ಚಿತ್ತವ । ಹೂಳಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರುಷದಲಿ
 ಯುಬ್ಬಿದ್ದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಹೇಳಿದನು ವಿದುರಂಗೆ ಭಂಡಾ । ರಾಲಯದೊಳುಳ್ಳವಳವೌಕ್ತಿಕ । ಜಾಳಿ
 ಗೆಯ ಪೆಟ್ಟೆಗಯೊಳಾಯಿಸುವರಸುರತ್ನಗಳಾ ॥೧೬॥ ಎಲೆವಿದುರ ಕೇಳಿಸುಯೋಧನ । ಸುಳಿಯೆ
 ಸಕಲಮಹಾಪ್ರಧಾನರು । ನಳಿನನಾಭನನಿದಿರುಗೊಳಲಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದವರು ॥ ಹೊಳಲುಗುಡಿತೋರ
 ಣದಲೆಸೆಯಲಿ । ಕಳಸಕನ್ನಡಿಪಹಿತ ನಡೆಯಲಿ । ನಳಿನವದನೆಯರೆಂದು ನೇಮಿಸಿದನು ಮಹಿಪಾಲ
 ॥೧೭॥ ತೆಗೆ ಸುವಸ್ತುವನೀಯದಿರು ಹರಿ । ಹಗೆಕಣಾ ಕುಂತಿಕುಮಾರರು । ಹಗೆಗಳೇ ಮನ್ನಿಸಿದರೆಂ
 ದುಳುಹುವನೆ ಮುರವೈರಿ ॥ ನಗರಿಗಾತನು ಬರಲಿಯಾದವ । ನಗಡತನಕೌಪಧಿಯ ಬಲ್ಲೆನು । ಬಿಗಿದು
 ಕೆಡಹುವೆನೆಂದು ನುಡಿದನು ಕೌರವರರಾಯ ॥೧೮॥ ಖಾತಿಗೊಂಡನು ಭೀಷ್ಮನಲೆಕಡು । ಪಾತಕನೆ ನೀ
 ಕೃಷ್ಣನನು ಬಿಗಿ । ವಾತನೇ ಬಳಿಕೇನು ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ಸಾಹಸವ ॥ ಈತನುಡಿವೀಮಾತಕೇಳಲು ।
 ಪಾತಕವು ಬಹುದೆಂದು ಗಂಗಾ । ಜಾತನೋಲಗದಿಂದ ಬಂದನು ತನ್ನ ಮಂಟರಕೆ ॥೧೯॥ ಪುರವ ರ
 ಚಿಸಿದರು ದಯದಲಿ ಬಿ । ತ್ತರ ಮಿಗಲು ಗಾಂಗೇಯಗೌತಮ । ಗುರುವಿದುರಶಲ್ಯಾಬಿಸುಜನರು ಬಂ
 ದರಿದಿರಾಗಿ ॥ ತರುಣಿಯರು ಕೆಂದಳಿರ ಕಲಶದ । ಕರತಳದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಪಂ । ಕರುಹನಾಭನನಿ
 ದಿರುಗೊಂಡರುವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ ॥೨೦॥ ಹೊಳಹು ಮಿಗೆ ದೂರದಲಿ ಗರುಡನ । ಹಳವಿಗೆಯ ಕಂಡ
 ಖಳಜನವಂ । ಜಳಿಯನಿಟ್ಟುದ ಭಾಳದಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ॥ ನಳಿನನಾಭನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ।
 ಲಲಿತಕಾಂತಿಯ ಕಡಲೊಳಗೆ ನೆರೆ । ಮುಳುಗಿದುದು ಪರಜನದ ಕಣುಮನವೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೨೧॥
 ಮಂದಿಮೃಯಿಕ್ಕಿತು ಮುರಾಂತಕ । ನಿಂದು ಮನದೊಲವಿನಲಿಗಂಗಾ । ನಂದನದ್ರೋಣಾದಿಗಳನೆತ್ತಿ
 ದನು ಕರುಣದಲಿ ॥ ಮಂದಿರದಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ । ನಂದು ಕೇಳಿದ್ದು ವಿಳೆಯವನಾ । ಮಂದಿಗಿತ್ತ
 ನು ದೇವ ಬಂದನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ ॥೨೨॥ ಗಿಳಿಯ ತುಂಬಿಯ ಹಂಸೆಗಳ ಕೋಗಲೆಯ ಕೊಳವಕ್ಕಿ
 ಗಳ ಕೊಂಚೆಯ । ಕೊಳಲುವಕ್ಕಿಯ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯ ನಲಿಲುಪಾಲವದಾ ॥ ಕಳರುತಿಯ ಕರ್ನಾಮೃತದ
 ತನಿ । ವಳೆಯ ಕರೆದುದು ಯಾದವೇಂದ್ರನ ಬಲದಕಿ ವಿಗಳಲಿಭಪುರಯ ಹೊರವಳಯದುದ್ಯಾನ ॥೨೩॥
 ನಸುಬಿರಿದಪರಿಪಕ್ವದಾಡಿಮೆ । ವಸರದೊಳಗರವೆಟ್ಟೆಗೆಯ ದರ । ಹಸಿತಪಂಕಜದಳದ ಮಕರಂದದತ
 ಟಾಕದಲಿ ॥ ರಸಭರಿತಖರ್ಜೂರಫಲಸಂ । ಪ್ರಸರಸತ್ರವನೆಸಗಿಯುಪವನ । ವೈಷ್ಣುದ್ರವ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕನ
 ವೊಲು ಯದುರಾಯನಿದಿರನಲಿ ॥೨೪॥ ಎಳಲಿತೆಯನೆರಗಿಸುತ-ಮಲತರೆ । ತಳಿರುಗಳನಲ್ಲಾ ಡಿವರಪರಿ ।
 ಮಳದ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಡು ಮರಿದುಂಬೆಗಳ ಗೀತವನು ॥ ಸಲೆ ಸೋಗಸಿ ಮಕರಂದನಲೆಯಲಿ । ತಳಿತು
 ಬೀಡನುಬಿಡುತ ಜನದಲಿ । ಸುಳಿದುದ್ರ ತಂಗಾಳಿ ಭೂಮಿಪಾಲನಂದದಲಿ ॥೨೫॥ ಮಘಮಘಪಹೊಂ
 ಬಾಳೆಗಳ ರಸ । ವೊಗುವಮಧುರ ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ನಸು । ಮುಗಿಲ ತುಡುಕುವತೆಂಗುಗಳ ನೆರಕಾತಪನಸು
 ಗಳ ॥ ಬಿಗಿದಪಣ್ಣೊ ನೆವಾಳೆಗಳ ಸೊಂ । ಪೊಗುವಕರ್ಪುರದದ್ರೂಮೌಘ ದ । ಸೊಗಸು ಸೆಳೆದುದು
 ಮನವನಾಗಜನಗರದುಪವನದ ॥೨೬॥ ಲಲಿತಶುಕಚಯಚಂಚುಪುಟದಿಂ । ದಳಿತಜಂಬೂಪಕ್ವಫಲರ

ಸ | ಲುಳಿತನವಮಕರಂದ ಮಧುರೋರ್ಝರನಿವಾತದಲಿ || ತಳಿತಕಿನ್ನರಮಿಥುನಶುಕಪರಿ | ಮಳಿತ
ಗೀತಶ್ರವಣಸಂದುದ | ಸುಳಿನಸುಪ್ತ ಮರಾಳವೆಸೆದುದು ಗಜಪುರೋದ್ಯಾನ ||೨೭|| ಅರರೆಪಾತಾಳದ
ವಿನಾತಿನಿ | ಯಂಬಗೆ ಚೌಗೆಯೋ ಸುದುರ್ಗದ | ಹಿರಿಯಗಳೊ ಬಲುಗೋಟೆಯೋ ನಿಚಣಿಗೆಯೋ
ದಿವದಾ || ಮುರಿಮುರಿದ ಹುಲಿಮುಖದ ಹೇಮದ | ಧರದತೆನೆಗಳ ವಜ್ರಮಯಬಂ | ಧುರಕವಾಟಸ್ಪು
ಟದಲೆಸದುದು ಹಸ್ತಿನಾನಗರ ||೨೮|| ಹೊಗಳುತ್ತೈತಂದೆಸುರಂಪುಗಜ | ನಗರವನು ಹೊಕ್ಕನು ಸು
ಯೋಧನ | ನಗಣಿತ್ಯಶ್ವರ್ಯವ ಮಹಾದೇವನುತ ನಲವಿನಲಿ || ಬಿಗದಬೀದಿಯ ನಯದನೆಲೆಗೆ | ಟ್ಪು
ಗಳ ಮಣಿಮಯಹೇಮದುಪ್ಪರಿ | ಗೆಗಳ ಕೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುತಿರ್ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೯|| ಮಂ
ದಗತಿಸುಳಿವಾನೆಕುದುರೆಯು | ಸಂಧಣಿಯಕ್ಕಿಲಿಸಿದಭೂಮಿಪ | ರಂದಣದ ಸಾಲುಗಳ ತೆಕ್ಕೆಯಗಳಿಯ
ದಾಳುಗಳ || ಮಂದಿಯಲಿ ಹೊಗಲೆನಿಲಗುಬ್ಬಸ | ವೆಂದೊಡುಳಿದವರಳವೆಯೆನೆಲರ | ವಿಂದನಾಭನು
ಬಂದನಾಧ್ಯತರಾಪ್ಪನರಮನೆಗೆ ||೩೦|| ಇದಿರುಗೊಂಡನು ಕಾಣಿಕೆಯನಿ | ಕ್ಕಿದನು ಕುಶಲಕ್ಷೇಮವ
ನು ಕೇ | ಳಿದನು ಭಕತಿಯಲೆರಗದನು ಚರಣದಲಿ ಧೃತರಾಪ್ಪ || ಸದನವನು ಹೊಕ್ಕಂತೆ ನಿಮಿಷಾ
ರ್ಧದಲಿ ಕುಳ್ಳಿದನಿಬರನು ಕಳು | ಹಿದನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ || ೩೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೩೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಶರಣದೇಹಿಕದೇವನೆಂಬೀ | ಬಿರುದ ಮೆರೆಯಲು ರಾಯಭಾರವ | ಧರಿಸಿ ಕೌರವನರಮ
ನೆಗೆ ನಡೆತಂದನಸುರಾರಿ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮುರಹರ ಗುರುನದೀಜರ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು
ಕೃಪನ ಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು || ಅಲಯಕೆ ವಿದುರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ವೀಳಯವನೊಡನೆಯಿ
ಬಂದನು | ಪಾಲಕರ ಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ||೧|| ಶೌರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನಾಗಾಂ |
ಧಾರಿಯನು ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಾರಯಿದು ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡನು ಕೊಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯಾ || ಕೌರ
ವನು ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಹರಿ | ಬಾರದಿರನೆಂದಖಿಳವಿಧದಲಿ | ಸಾರವಸ್ತುವ ತರಿಸಿಯಾರೋಗಣೆಗೆ ಮಾಡಿ
ಸಿದಾ ||೨|| ನಡುವೆ ಮಣಿವಂಚದಲಿ ಮೇಲ್ವಾ | ಸಡಿಕಿಲನು ಪಚ್ಚಡಿಸಿದರು ಮೇ | ಲಡರಿದವು
ಮಣಿಖಚಿತಚಿತ್ರದಮೇಲುಕಟ್ಟುಗಳು || ಉಡುಗೊರೆಯ ತರಿಸಿದನು ರಾಯನ | ಮಡದಿಯರು ಹೊಂ
ಗಳಸಜಲವನು | ಪಡಿಕವನು ಹಿಡಿದಸುರಂಪುವಿನ ಬರವ ಹಾರಿದರು ||೩|| ತವತವಗೆಗಾಂಗೇಯಗು
ರುಕೃಪ | ರವಿಸುತಾದಿಗಳಸುರರಿಪುನಿಜ | ಭವನಕೃತಹನೆಂದುಸಪದರುಸಾರವಸ್ತುಗಳ || ಅವನಿಪನ
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಕೌರವ | ಭವನವನು ಹೊರವಂಟು ವರಭಾ | ಗವತಮಸ್ತುಕರತ್ನವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ನಡೆ
ತಂದ ||೪|| ತೊಲಗದವು ಜನಮನದ ಬಿಲುಗ | ತ್ತಲೆಗಳಿದಿರಲಿ ಕಂಡಜೀವರ ಹೆಲವುಜನ್ಮಾಂತರದದು
ರಿತಾಂಬೋಧಿಬತ್ತಿದವು || ಬಳಿಕ ಮುನಿಗಳಸಹಿತ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿ ತಾನಾಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಹೊಳ

ಲೋಕಗಳೆ ನಿಜಶರಣನಿಹಮನೆಗಾಗೆ ಬರೆತಿರ್ದ ||೫|| ಕರಣ ನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತು ಮನವು | ಬೃರಿಸಿತತಿ ಪರಿತೋಷದೇಳಿಗೆ | ಪರಮಸುಖದಲಿ ತನುವ ಮರದನು ನಯನಜಲವೊಗಲು ಎರಡುಬೋರದಗಾಢ ಭಕ್ತಿಯ | ಭರದಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ನಿಜನುಂ | ದಿರವಹೊರವೆಂಡುತ್ತ ಕಂಡನು ವಿದುರನಚ್ಚುತನ ||೬|| ಸಿರಿಮೋಗದ ಕಿರುಬೆಮರ ತೇಜಿಯ | ಖುರುಪುಟದ ಕೆಂಧೂಳಿ ಸೋಂಕಿದ | ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಕುಡಿವಿಾ ಸೆಯಲಿ ಕೆಂಪಡರ್ದರೇಣುಗಳ || ಖರಮರೀಚಿಯ ಜಳಕೆ ಬಾಡಿದ | ತರುಣತುಲಸಿಯದಂಡೆಯೊಪ್ಪುವ | ಗರುವದೇವನ ಬರವಿ ಕಂಡನು ಬಾಗಲಲಿ ವಿದುರ ||೭|| ತನುವ ಮರದನು ಪುಳಕಜಲದಲಿ | ನನೆದು ನಾರಾಯಣನ ಪದದರು | ಶನದ ಹರುಷಾರಣ್ಯದಲಿ ಮನ ಹೊಲಬುದ್ಧವನು || ನೆನೆವಸನ ಕಾದಿಗಳಿಗೆಂಪ್ಪೆಯು ಮನಗೊಡದಮುಖಮಾವಲಂಬನು | ಮನಗೆ ಬಹ ಕರುಣಾಳುತನ ಹೊಸತನು ತ ಹೊಂಗಿದನು ||೮|| ವೇದದರಕೆಗಳಡಗದುಪನಿಷ | ಪಾದಿದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯ ಗಡಣೆಗೆ | ಹೋದಹೊಲ ಬಳವಡದುಮುನಿಗಳ ಮುಖಕೆ ಮನಗುಡದ || ಕಾದಿಕಡಗುವತಾರ್ಕಿಕರು ಬೆಂ | ಡಾದರಲ್ಲದೆ ನಿಜವನ ರಿಯದ | ನಾದಿಸಿದ್ಧನ ಬರವ ಕಂಡನು ಬಾಗಲಲಿ ವಿದುರ ||೯|| ತೊಳಲುವುಪನಿಷದರಕೆಯಿವು ಶ್ರುತಿ | ಗಳ ಸರಾಗದಬಳಕೆಯಿವು ಮುನಿ | ಗಳಸಮಾಧಿಗಳಾದಿಯಿವು ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಳಿವು || ಎಲೆಲೆ ಭಕತರ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯ | ಬೆಳೆಗಳಿವೆಲಾ ಶಿವ ಯೆನುತ ಪದ | ನಳಿನಯುಗಳದಲೋಡಲನಿಡಾಡಿದನು ಹರುಷದಲಿ ||೧೦|| ನೋಡಿದನು ಮನದಣಿಯೆ ಮಿಗೆ ಕೊಂ | ಡಾಡಿದನು ಬೀದಿಯಲಿ ಹರಿದೆ | ಯಾಡಿದನು ಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು ವಿದುರಂಗೆಂಬಗಾವಳಿಯ || ಕೂಡ ಕುಣಿದನು ಮನೆಯ ಮುರಿದೀ ಡಾಡಿದನು ಮೈಮರೆದ ಹರುಷದ | ಗಾಢಿಕೆಯಲಪ್ರತಿಮನೆಸೆದನು ಭಕತಿಕೇಯಲಿ ||೧೧|| ಹಸಿದ ನಾವೈತಂದೋಡೀಪರಿ | ಮಸಗಿಕುಣಿದಾಡಿದರೆ ಮೇಣೀ | ವಸತಿಯನುಸುಗಿದತ್ತಿ ಬಿಸುಟರೆ ತನಗೆ ತೊ ವಹುದೆ || ವಸುಮತಿಯವಲ್ಲಭರು ಮಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡ್ಲದೆ ಬಂದವೈ ನಾ | ಚಿದಿರೈ ಬಾ ವಿದ ರೆಯೆನುತೊಳಹೊಕ್ಕ ನಸುರಾರ ||೧೨|| ನೆರೆಯೆ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಭಾವವ | ಮರದು ಕಳೆದನುಮನಮ ರಾರಿಯ | ನಿರೀಕೊಂಡವು ಕಂಗಳೊಡಬೆಚ್ಚವು ಪದಾಬ್ಜದಲಿ || ಅರಿವು ಮಯಣಾಮಯದ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳೆರಗಿಸಿದಸಿದ್ಧಪುತ್ರಳಿಯವೊಲು ಕಡು | ಬೆರಗ ಕೇಣಿಯ ಕೊಂಡು ಮೌನದೊಳಿದ್ದನಾ ದುರ ||೧೩|| ಬಲವೊರವೆ ಕೌತುಕವು ಪಾಲ್ಗಡ | ಲೋಳಗೆ ಮಲಗುವ ವಿಷ್ಣು ವಿದುರನ | ನಿಳಯದೆ ಳಗೊಕ್ಕುಡಿತಹಾಲಲಿ ಹಸಿವನೊಕಿದನು || ಹೊಲಬುಗಡಿಸಿದನೆಳಿನಿಗಮಂ | ಗಳನು ತನ್ನ ರಿಕೆಯ ಭಜಕಂ | ಗೊಲಿದು ತಾನೈತರಲು ಕರುಣದಘನತೆಯೆನೆಲೋಕ ||೧೪|| ಹರಿಯ ಪದಕಮಲಾಭಿಷೇಕ ವರಪಯೋಬಿಂದುಗಳು ಕಾರವ | ನರಮನಯನೊಳಕೊಂಬವೊಲ್ಲದಲಿ | ಲೋಳಲು || ೧೫ || ಮುರಹರ ನೋಡನೆ ಹಾಲಿನ | ಶರಫಿ ಮೇರೆಯನೊಡದುಂಗಳಿಗೆ | ಚೈರಿಯನುಂ | ಪಾಪದಿ || ೧೬ || ಗಳಿದರು ಮುರಹರನ ||೧೭|| ತೊಲಗಿದನು ಬಂದಂತೆ ತರಣಿಯ | ಹೊಳೆಹು ಸೋಂಕಿದ ಜಕ್ಕು ಯ | ಬಳಗದಂತಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ ಬರವತಾಕೇಳ್ವು || ಪುಳಕಪಸಿಸಿ ಪರಮಹರುಷವ | ತಳೆದು ವನ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕಂ | ಗಳಿಗೆ ಕಡುಲೋಲುಪತಿಮಿಗೆ ಹರಿತಂದಳಾಕುಂತಿ ||೧೮|| ಬರಲು ಕಂಡ ರಾರಿ ಮಂಚದೊ | ಳಿರದೆ ಧಿವ್ಯನೆ ನಿಂದು ನರರಾ | ಚರಣಗಳ ನಾಟಕವ ತಾನೇ ನಟಿಸಿ ತೋ

ನು || ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಾ ಹಿರಿಯನೆಂಬೀ | ಗರುವತನವನು ಬಿಸುಟು ಕುಂತಿಗೆ | ಕರವ ಮುಗಿದೆರಗದ
ನು ಮುನಿಜನನಿಕರವುಳ್ಳೆಯನಲು || ಅಮಿತಕರುಣಾಸಿಂಧುವಿನ ಪದ | ಕಮಲದಲಿ ಬಂದೆರಗಿ ಪುಳ
ಕೋ | ದ್ವಂದ ತನಿಸುಖಪಾನರಸಸಾರಂಭದಲಿ ಮುಳುಗಿ || ಗಮಿಸಲರಿಯದ ಗರ್ಭಣವೇದ | ಪ್ರಮಿ
ತಿಗಳು ನೀವೆಂತುನಡೆತಂ | ದೆವುಗೆ ಗೋಚರವಾದಿರೆನುತವೆ ಹೋಗಳಿದಳು ಕುಂತಿ ||೧೮|| ದೇವಕಿ
ಯ ವಸುದೇವನನು ಬಲ ದೇವನೌಭದ್ರಾದ್ರಿಯದು ಭೂ | ಪಾವಳಿಯ ಸುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ ಕುಂತಿ ಬೆಸ
ಗೊಳಲು|| ದೇವ ನಗೆಮೊಗದಿಂದ ವರವಸು | ದೇವದೇವಕಿಯಾದಿಯಾಗಿರ | ಲಾಪಿಳಾಸಮಶಹೀರಿರವ
ನು ಕುಂತಿಗರುಹಿದನು ||೧೯|| ಯಮತನುಜನಧಿಕನು ಹಿಡಿಂಬಾ | ರಮಣನತಿಬಲ್ಲಿದನು ಪಾರ್ಥನ |
ವಿಮಳವಿಗ್ರಹಲೇಸು ಸಕಲಮಹೀಶಪರಿವೃತ್ತರು || ಯಮಳರವತಿ ಚೆಲುವನೇಹದಾರಮಣಿಯಾಕೆಯುಸು
ತರುಮಹದುರ್ಧರುಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ಕುಂತಿಗೆ ಕೇಯಾಮಿಸಿದ ||೨೦|| ನರನವಗನಭಿಮನ್ಯು ಕುಶಲನು
ವರಸುಭದ್ರಾದ್ರವಿಮೊದಲಾಗಿರವು ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲಜೀವಂತರು ನಿಧಾನಿಸಲು || ಪರಮಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮೊ
ಳೊಂದಾ | ದರು ದ್ರುಪದನಕ್ಷೋಣಿಸೇನೆಯ | ನರವಬಂದನು ರಾಜಕಾರ್ಯದ ಬಳಕೆಲೇಸೆಂದ ||೨೧||
ಅದಿತಿಮಕ್ಕಳ ಹಡೆದುದೇಲೋ | ಕದಲಿ ಫಲ ಕೌಸಲೆಕುಮಾರರ | ಪದವ ಹಡೆದುದೇ ಸಫಲವಿನತಗೆ ಮ
ಕ್ಕಳಾದಪಲಾ ||ಮುದು ನೀನೇ ಮಕ್ಕಳನುಪಡೆ | ವಿದುವೆ ಫಲಕೇಳೆಂದು ಪರಿತೋ | ಪದಲಿ ಕುಂತಿಯ
ಹೋಗಳಿದನುಮುರವೈರಿಯುಚಿತದಲಿ ||೨೨|| ಲೋಕಮೆಚ್ಚಲು ನಿನ್ನ ಸುತರು ದ್ಯು | ಧೈಕಸತ್ಯರು ನುಡಿ
ದಕಾಲವ | ನೂಕಿದರು ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ನೆರೆಹಿದರು ಬಲವ || ಆ ಕುಮಾರರಗರ್ಭರಾಜ್ಯವ | ನೀಕುತಾ
ರರಲೇಸಿಕೊಡುವವಿ | ವೇಕದಲಿ ತಾ ಬಂದನೆಂದನು ಕುಂತಿಗಸುರಾಂ ||೨೩|| ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿ ಕೃ
ಷ್ಣನ | ವರಸುಧಾಮಯ ವಚನವನು ಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿ ಕೇಳುತ್ತ ನೆನೆದಳು ನಯನವಾರಿಯಲಿ ||
ಮುರಮಥನನಾಕುಂತಿಗೆಲ್ಲವ | ನೋರೆದು ವಿದುರನ ಕರೆದು ಕೌರವ | ನರಮನೆಯ ಸಮಯವನು
ನೋಡಿದು ತಮಗೆ ಹೇಳೆಂದ ||೨೪|| ಹೋಗುನೀನಾತಂಗೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಗ ಸಮುದಯ ಬಂದನೆಂ
ಬುದ | ನೀಗಳರುಹುವುದಾತ ಮಾಡಿದಗುಣದ ಬೆಳವಿಗೆಯ || ತಾಗುಬಾಗಿನ ಹವಣನಾತನ | ಲಾಗ
ನೋಡುವೆನೆನಲು ಕುರುಕುಲ | ಸಾಗರಾಗ್ನಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ವಿದುರ ಹರಿ ಬೆಸಸೆ ||೨೫|| ಓಲ
ದೊಳಿರ್ದಖಿಳಮೂರ್ಖರ | ಮೌಳಿಯನು ಕಂಡವಧರಿಸುಸಿರಿ | ಲೋಲಬಿಜಯಂಗೈಯಲವಸರವುಂ
ಕಿ ಹೇಳೆನಲು || ನಾಳೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬವಿನ್ನೇ | ಸಾಳಿಕಾಡನಬರವು ಹಗೆವರ | ಪಾಲಿಸಿಯೆ ಬಳಿಸಂಧಿ
ರ್ಯಾಕೆ ಬಾರದಿರನೆಂದ ||೨೬|| ನೋಡಿದ್ರೆ ಪಾಂಡವರುಪಾತಕ | ರಾಡಿದಾಟವನಾಡಿದೊಡೆ ಯಾ |
ನಾಡೊಳಗೆ ಹುದುಸಲುವುದವನಯೊಳಭಕಲೇಸೆನಿಸಿ || ರೂಢಿಯೊಳಗಾಚಾರವಡಗಿತು | ಜೋಡಿಮಿಗೆ
ನಿಸಿದರನೀಬೀ | ಡಾಡಿಕೂಡಿದನೆಂದು ಹೋಯ್ದದನು ರವಿಸುತನ ಕರವ ||೨೭|| ನಾಳೆಬರಹೇಳೆಂ
ದು ವಿದುರನ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಬೇಹುಬಿಟ್ಟುಗೆ | ವೀಳೆಯವ ನೀಡಿದನು ಹರದುದು ರಾಯನಾಸ್ಥಾ
|| ಜಾಳಿಸಿತು ತಮ ಮೂಡಣಬ್ರಯ | ಮೇಲೆ ತಲೆದೋರಿದನು ರವಿ ಭೂ | ಪಾಲಕೌರವನಂದಿ
ನೊಡ್ಡೊಲಗವ ರಚಿಸಿದನು ||೨೮|| ಕರೆಸಿದನು ಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣದ | ಗರುವರನು ಗಾಢಪ್ರತಾ
ರ | ಬರಿಸಿದನು ತೂಕದಮಹಾಮಂಡಳಿಕಮನ್ವೆಯರ || ಧುರವಿಜಯಸಿದ್ಧರನು ಚಾಮಿಾ | ಕರದ

ಗದ್ದುಗೆಯೆಖಿಸುವಂ । ತರನು ಸೃಷ್ಟ್ವೇ । ಪಾಲರನು ನೆರೆಹಿದನು ಭೂಪಾಲ ॥೨೯॥ ಬಲದಗದ್ದುಗೆ
 ಗಳಲಿ ಭಟರ । ಗ್ಗಲೆಯರವಿಸುತನದಿಯಮಗನೃಪಃ ತಿಲಕದುಶ್ಚಾಸನ ಕೃಪದೋಷಾದಿ ನಾಯಕರು ।
 ಹೊಳೆವರತುನದ ಸಾಲಮಕುಟದ । ಚಲುವಿಕೆಯ ಸೌರಂಭದಲಿ ಗಜ । ಗಲಿಸಿದರು ಮಾಣಿಕ್ಯಮ
 ಯ ಭೂಷಣವಿಳಾಸದಲಿ ॥ ಸತಿಸಹಿತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಃ ಸುತನ ಬಲವಂಕದಲಿ ಕನಕೋ ಚಿತದ
 ಪೀಠದಲೆಸೆದನೊತನ ಬಲದಭಾಗದಲಿ ॥ ಚತುರಚತುರಾನನರು ಕರ್ನ । ಸ್ತುತಿಸಮಸ್ತಕಳಾಸ್ವತಂತ್ರ
 ರು । ನುತಗುಣರು ನೃಪಸಭೆಯೊಳೆಸೆದರು ಭೂಪಂದೋಪ ॥೩೧॥ ಮುದುಯತಿಬಲಶಕ್ತಿನಿ ಸೈಂಧ
 ವ । ನಧಟನೃಪಕಾಂಭೋಜರಥಸಂ । ಪದನು ಭೂರಿಶ್ರವಸು ಲೋಚನವೀರವೃಷಸೇನ ॥ ಕದನಕಾಲಾ
 ನಳರು ವರಹೇ ಮದಮಕುಟರಚನೆಗಳೆಡವಂ । ಕದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪರು ಮಹಾಯಾಸ್ಥಾನರಚನೆಯಲಿ॥
 ತರುಣಶೃಂಗಾರದ ಮಹಾಬಂ । ಧುರದ ನೂರ್ವರು ಕೌರವೇಂದ್ರನಿ ವರಕುಮಾರರು ಮುಂದೆ ಮೆರೆ
 ದರು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳೂ ॥ ವರಕಿರೀಟದ ಕಾಲತೋಡಲನ ಕೂರಳಸದಕದ ಕೈಯಸುರಗಯ । ಲರಸನೆನು
 ಜರುನೂರ್ವರೆಡವಂಕದಲಿ ರಂಜಿಸಿತೂ ॥೩೩॥ ಮಿಸುಪತಮ್ಮಮುಖೇಂದ್ರವನು ಸೈರಿಸದಚಂದ್ರನ
ಕಿತ್ತು ನಭದಲಿ । ಬಿಸುಟು ಬೇರ್ಗಲಹಿಡಿದರೋ ಹೇಳಿನಲು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಸಶಿವದನೆಯರ ಕೈಯ
ಸೀಗುರಿ । ಯೆನೆದವಿಕ್ಕಲದಲಿ ಸುಯೋಧನ । ವಸುಮತಿಶನ ವೈಭವಾಯಾಸ್ಥಾನ ಚಲುವಾಯು ॥೩೪॥
 ಕಲಹವಿಲ್ಲದೆ ನೂಲಿನೆಳೆಯಲಿ । ತಲೆಯನಿವವಿರೋಧಿರಾಯರ । ಸಳಾಕಿಸುವಸಾಮದಲಿ ನಿಲಿಸುವನಿ
 ಖಿಳಭೂಭುಜರ ॥ ಬಲಿದರೋಳಲಂಚದಲಿ ಭದ್ರಿಸಿ । ಕೊಲುವಮುನಿದೂಡೆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯೊ । ಳಳು
ಕಿಸುವಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೆರೆದರು ವಾಮಭಾಗದಲಿ ॥೩೫॥ ನಿಗಮತರ್ಕಪುರಾಣಕಾವ್ಯಾ । ದಿಗಳ ವಿಸಟಂ
ಬರಿಗಳೊತ್ತೊ । ತುಗಳೊಳಿಟ್ಟಿಡೆಯಾಗ ಹಿಗ್ಗದಜಠರದಂಘ್ರಿಯರು । ಬಗೆಯುಪನ್ಯಾಸದಸುಶಾ
ಖಾ । ಳಿಗಳ ಬೀಳಲು ಬೆಳೆದಗಡ್ಡದ ವಿಗಡಭೂಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥೩೬॥ ಸಲೆ
ಸಮಸ್ಯಕನಂತಪದ್ಯವ । ಗಳಲನನ್ವೈಸುವಸುಂಕಂತಿಯ । ಲಲಿತವುಧುರಸಮಾಧಿಸುಕುಮಾರಾದಿರಚ
ನೆಯಲಿ ಹಲವುಪಮೆಯುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆರೂಪಕ । ಸುಲಲಿತಾಲಂಕೃತಿಚಮತ್ಕೃತಿ । ಗಳ ಚತುರ್ಭಾಷಾವಿಶಾ
ರದಕವಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥೩೭॥ ನುಡಿದು ತಲೆದೂಗಿಸುವಮಂತ್ರಗ । ನ್ನಡಕೆ ಹಾಹಾಯಿನಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುನುಪ
ಡೆವವಾಗ್ಮಿಗಳೋದಿ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಗಮಂಗಳಿ ॥ ಕೊಡುವಪದವಿಗೆ ಸುಪ್ರವೇಯದ । ಗಡಣಕಬುಜ
ಭವಾದಿವಿಭುಗಳು । ಬಿಡಿಸಲರಿದನಿಪತುಳಿತಾರ್ಕಿಕ ಜನಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥೩೮॥ ನುತಸುಭೋದಯ ಜೀ
ಯ । ಶತ್ರು । ಪ್ರತತಿಸಂಹಾರಕ ಸಮಸ್ತ । ಕ್ಷಿತಿಪತಬ್ರಹ್ಮಾಯುರಸ್ತು ವೆನುತ್ತ ಕೈನೆಗಿಹಿ ॥ ನುತಗುಣ
ನ ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಸಂ । ಗತಿಯನೆಭಿವರ್ಣಿಸುವ ಸಮಯೋ । ಚಿತದ ಮನ್ಮಥವೆಡೆದು ಮೆರೆದುದು
ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ॥ ಬರೆದ ಬಳಿಕದುಮಿಧಿಯಸೀಮೆಯ । ಭರಹ ನಿಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥಲಾಭವು । ದೊರೆಕಿ
ದೊಡೆಪತಿಯರ್ಥನೀರಲಿ ಬರದಲಿಪಿಯಂತೆ ॥ ಬರುಗುಪಿತಲೋಲುಪರು ಲಂಚದ । ಪರಮಜೀವನಜಾಣ
ರಾಸಿರಿ । ಕರಣದವರೊಪ್ಪಿದರು ಭೂಪಾಲಕನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥೪೦॥ ನಳನ ನಹುಷನ ಶಾಲಿಹೋತ್ರನಿ
ಬಲುಮೆಗಳು ಕಿರಿದಂಬವಿದ್ಯಾ । ನಿಳಯವರರೇವಂತತೋರಾಟವನು ನಸುನಗುತ ॥ ಬಲಿದದೃಢವಾಘಿ
ಗಳು ದುಷ್ಪಾ । ವಳಿಯಹಯಪ್ರಾಢಪ್ರತಾಪರು ಹೊಳೆವಮಕುಟದ ಸಾಲುಗಳಲೊಪ್ಪಿದರು ರಾವುತ

ರು ||೪೧|| ಅತಿಮದದಿ ತನು ಸೊಕ್ಕದೈರಾ | ವತವಕಿವಿಡಿಲೆವ ದಿಗ್ಗಜ | ತತಿಯನಮಳಾಂಕುಶದ
ಲಂಜಿಸಿಕಲಬಲಕೆ ಬಿಡುವ || ನುತಗಚಾರೋಹಕರು ಕುರುಚೂ | ಪತಿಯ ಹೊರೆಯಲಿ ಮೆರೆದರೆಮು
ರಾವತಿಯ ರಾಯನ ಸಭೆಯೊಲಿಸೆದುದು ಕೌರವಸ್ಥಾನ ||೪೨|| ನಡೆದು ಪರಮಂಡಲದ ರಾಯರೆ |
ಜಡಿದುಕಪ್ಪವತಪ್ಪತಿಪ್ಪರ | ಗಡಣಿಸೆದುದು ಪವನವೇಗದ ರಾಯಭಾರಿಗಳು || ಕಡುಗಿಡೋಡೆ ಕಾಲಂಗೆ
ಬಿರುದಿನ | ತೊಡರನಿಕ್ಕುವಜವನವಾಡೆಯ | ತುಡುಕುವಗ್ಗದ ವಿರರೆಸೆದುದು ದಿಟ್ಟವಾರಿಯಲಿ ||೪೩||
ಎಳೆಯಮಿಂಚಿನ ಕಿಡಿಯಸೂಸುವ | ನಳಿನದೃಶೆಯರು ಶತಿಯಬಿಂಬವ | ಹಳಿವಹುರುಡಿಸುವಸಮಮು
ಖಿಯರು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರು || ಸಳಿನಡುವಿನಗ್ಗಲೆಯರೊಪ್ಪುವ | ಕಲಶಕುಚೆಯರು ಜಘನಘನ
ಚಳ | ದಳೆಯರು ಕುರುರಾಯನೆಡವಂಕದಲಿ ಮೋಹಿದರು ||೪೪|| ಗಾನದಬಲೆಯರನುಸಮಿತಲಯ |
ತಾನವಿಸ್ಯಾಸಾವಲಂಬನ | ಸಾನುರಾಗದಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವರೆಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವರ || ಅನಿತಂಬದಪೊಳೆವಮೊ
ಲೆಗಳ | ನೂನಮಧ್ಯದೊಳೆಸವಬಾಸೆಯ | ಮಾನವತಿಯರೆನಿಪ್ಪಹಸ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||೪೫||
ತಳಿತಹುಬ್ಬಿನಕುರುಳುಕೊಂಚಿಯ | ಬಳಲುಮುಡಿಗಳಕೆಂಪಿನಧರದ | ಚಲಿತನಯನದ ಗೌಣವರ್ದ
ನೂನರಾಗತೆಯ || ಜಲಜಗಂಧವ ಮೆರೆವರೋಮಾ | ವಳಿಯ ಮಿವರಮಧ್ಯಮದರತಿ | ಗಳಿದರು
ಚಿತ್ತಿನಿಶಂಕಣಿಯರು ನೃಪನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೪೬|| ಗರುವಿಕೆಯ ಗಾಡಿಕೆಯಸುರತಾ | ತುರದ್ವಚಿತ್ತದ
ಸುಗುಣಬುದ್ಧಿಯ | ತರಳತರವ್ಯದಮಧುರ ವಚನದ ಪ್ರಾಥಮಾಗ್ಧಿಯರ || ಸರಸಿಯರು ಕೆಡು
ಚಲುವೆಯರು || ಸ್ವರಿಯುಗೆ ಹೊಕ್ಕೈಗಳೆಸುವ | ಸರಸ ಪದ್ಮಿನಿರೊಪ್ಪಿದರು ಕಣ್ಣಾಟವನಿತೆಯ
ರು ||೪೭|| ನಳಿನವದನದ ಹೊಳೆವಕಡೆಗಣ್ಣ | ಳಸುಕಾಂತಿಯ ನವವಿಳಾಸದ | ಬೆಳವಿಗೆಯ ಶೃಂ
ಗಾರದೊಯ್ಯಾರದವಿಡಂಬನದ || ಬಲುಮೊಲೆಯ ಹಂಸಗಳನಡೆಯಲಿ | ಬಲುಮನದದುಗರೆತಿಗ
ಳಂತ್ಯದ | ಬಳಲಿಕೆಯಬೊಬ್ಬಳಿಯವರ | ಚೋಳಿತಿಯಗೊಪ್ಪಿದರು ||೪೮|| ತೋಳುಗಳ ಕೋಮ
ಲಿಕೆಗಳ ಬಿಂ | ಬಾಳಕೇಶದ ಕೊಂಕುಗುರುಳಿನ | ಲೋಲನಯನದ ದಂತಿಗವನದ ಸುರಭಿಪರಿಮಳ
ದ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಸೊಗಸುವವನೋಜನ | ಕೇಳಿಯಲಿ ಮೃದ್ಧಮೆಯರೆನಿಸುವ | ಮಾಳವದ ಮಾನಿನಿ
ಯರೆಸೆದರು ಸಿರಿಯಸೊಬಗಿನಲಿ ||೪೯|| ಸುರತಸೌಖ್ಯವಲಂಕಟತ್ಯದ | ಕುಯುಗವನದಗಳಿಯನುಡಿ
ಗಳ | ಗುರುನಿತಂಬದಶತಿಯಬಿಂಬವನೆಳಿಪಾದನದ || ಪುರುಷರನು ಬಲುತರದಿ ಮೋಹಿಸ | ಪರಿಮಳಗೆ
ಮಿಗಕವಿವತುಂಬಿಯ | ಸರಸಿಪಾಕ್ಷಿಯರೆಸದರಾಪಾಂಚಾಲನಾರಿಯರು ||೫೦|| ಅಸಿಯಬಂಧಿಯ ವಿ
ಕಟನಯದ | ಬಸುರಬಾಸೆಯ ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ರಂ | ಜಸುವನಡುವಿನ ಸುಳಿವನಾಭಿಯ ವೃತ್ತಕುಚ
ಯುಗದ || ಎಳೆವನೆಗೆಗಣ್ಣಳ ವಿನೋದ | ಪ್ರಸದೇಳ್ಳೆಯ ಕಾಮರಸ ಪಸ | ರಿಸುವಸುರತದ ಗುಜ್ಜರಿ
ಗಳೊಪ್ಪಿದರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೫೧|| ಘನತರದರದ ಹತಿಗೆ ವರಚುಂ | ಬನದಸೌಖ್ಯಕೆ ನಾಗರಿಕರಾ |
ಮನವಿಡಿದಕೃಕೊಂಬಸುರತದ ಪಳತೆಯೊಳೆಸೆವ || ಮುನಿಸುಹರುಷದ ಸಕಲಸರಸದ | ಕಿಸುಗಳತುಂ
ಗೋರುಜಂಘೆಯ | ವನಜಮುಖಿಯರು ಮೆರೆದಸೌರಾಷ್ಟ್ರನಾರಿಯರು ||೫೨|| ನುಡಿಯೊಳವೃತ್ತದ
ರಸವನೆಳಿಪ | ನಡೆಯೊಳಂಚೆಯೊಳಣಕವಾಡುವ | ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣಳ ಬಲೆಯ ಬಿಸುವರಭಿಕಮೃಗಕು
ಲಕೆ | ಬೆಡಗುನುಡಿಯಲಿ ಸುರತ ಭೋಗದ | ಕಡಲೊಳಗೆ ವಿಟಚೆಯವವುರುಗಿಪ | ಕಡುಗುರುವಬಿ

ಬೋಕರಿದ್ವರು ಬಹಳವಿಭವದಲಿ ||೫೩|| ಲಲಿತಸುಭಗಲತಾಂಗಿ ಸರಸಿಜ | ದಳವಲೋಚನೆ ಮಧ್ಯರತಿ
 ವಿಟ | ನೋಲಿದರೊಲಿವಳು ಬೆರಸ ಬೆರಸದೆ ಮನವ ಬೈಚಿಡುವ || ನಳಿನಮುಖಿ ಬೇಟದಲಿ ಬೇಗೆಯ |
 ಬೆಳೆಸುವಳು ಕಡುಚಪಲಸುರತದ | ನೆಲೆಯನುವಕಳಿಂಗವನಿತೆಯರೋದರೋಗ್ಗ ನಲಿ ||೫೪|| ಆಳಕಾತಿ
 ಸರೋಜಮುಖಿಯನು | ಕೂಲರತಿ ಕಮನೀಯರೂಪಿಣಿ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕಂಠಕುಚಯುಗ ರಾಗ
 ವತಿಯೆನಿಸ || ಲೀಲೆಯಲಿ ಲೋಕವನು ಮೋಹಿಪ | ಸೋಲಿಸುವ ಸೊಬಗಯರು ಸಖಿಯರು | ಮೇ
 ಲವಣಿಯಲಿ ಮೆರೆದರೊಡ್ಡಿಯದೇಶದಬಲೆಯರು ||೫೫|| ಗುರುನಿತಂಬದ ತರಳನಯನದ | ಕರೆಯಗ
 ಮನದ ಗೌರವವರ್ಣದ | ಸರಸಿಜಾನನಕಾಂತಿಗಳ ಪಾಟಳಿಯ ಪರಿಮಳದ || ಹರುಷಕೇಳಿಯ ಕುಹಕಭಾ
 ವದ | ಬೆರೆಕೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣಭಾವದ | ತರುಣಿಯರು ಲೇಸೆನಿಸಿದರು ಗೌಳವದಸಾರಿಯರು ||೫೬||
 ಒಲಿಸಲರಿಯರು ವಿಟನ ಚಿತ್ತವ | ನಿಲಿಸಲರಿಯರು ಕತ್ತುಪಿಯುತಾ | ಪಲವುಮಾತಿನಲಸುವಹುಸಿ
 ಯವಿಟರಹುರಡಿನಲಿ || ಕಲಹವನು ಕಲ್ಪಿಸುತ ವಲಿತರ | ಭಲಮನದೊಳಾನುವರು ಸುರತ | ಕ್ಲೋಲಿ
 ದು ಕೂಡುವಮನವಮಳಿಯಲಸತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೫೭|| ಮುಸುಕಿನಲಿ ಮೂಲೋಕವನು ಮೋಹಿ
 ಸುವಕಡೆನೋಟದಲಿ ಕಂಡವ ರಸುವನಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಕೂಟದೊಳಮರಪದವಿಯನು || ಹುಸಿಯೆನಿಸಿ
 ತೋರಿಸುವಮದನ | ನೆಹೆಸರೆಬಿರಿದನು ಜಗದೊಳಗೆ ಸಾ | ರಿಸುವರೆಸದಿಹರಲ್ಲಿ ಕೋಸಲದೇಶದಬಲೆಯ
 ರು ||೫೮|| ನೋಡಲರಿವರು ವಿಟನಚಿತ್ತವ | ಕೂಡಲಲಯರು ಬೆಳಸಬೇಟವ | ಮಾಡಲರಿಯರು ಹ
 ಣವಿನಾಸೆಗೆ ಜೀವದುಳಿವೆಂದು || ಬೇಡಿಬೇಸುಸುಪವಿಳಾಸದ | ಚೋಡಿಗಳ ತೋರಿಸುವಜವ್ವನ | ಗೇಡಿ
 ಗಳು ಚೆಲುವಾದರೈಕೊಂಕಣದ ನಾರಿಯರು ||೫೯|| ಮಡಿಯಭಾರದೊಳ್ಳೊಲಿದು ತರುಬಿದ | ತೋಡ
 ವೆಗಳಚಲುವಿವರಯೂರೈಸಿ | ಪಡಿಯೆ ಸಾರಂಬಮರವೆಯ್ಯಾರದೊದುಕೆಗಳನಳಿದು || ಸಡಗರದಸುಳಿ
 ನುಡಿಗೆ ತಲೆಯನು | ಗೊಡಹಿಸುವಮಿಗೆ ನೆರೆದರಾದರು | ಕಡೆಯಕಾಣಿಸದಧಟೆಯರು ಪತಿಯರೊಪ್ಪಿ
 ದರು ||೬೦|| ಮುಂದೆ ನೋಡಿದರಖಿಳರಾಯ | ರುಂರವ ಬಾಗಲು ಲಾಳಮಾಳವ | ತುರಕಕೊಂಕಣ
 ಗಾಳಘೋರ್ವರವಂಗಹಮ್ಮಾರ || ವರತ್ರಿಗರ್ತರು ನೆರೆದುಜೀಯೆನು | ತಿರಲು ಕೋಮಲತೆಯರು ಸಿ
 ತಜಾ | ವರವ ಚಿಮ್ಮಲು ಭೂಪ ಮೆರೆದನು ಸಿಂಹಸೀತದಲಿ ||೬೧|| ಅವದೇಸಿಯದಾವವಿಸ್ತರ | ಏ
 ವದೇಶದ ಸಿರಿಯಸಡಗರ | ವಾವಪರಿಯ ವಿಳಾಸವಾವವಿಡಾಯಿ ತಾನೆನಲು || ಹಾವುಹಳವಿಗೆಯಾದರಾ
 ಯನು | ರಾವಣಾರಿಯಕಾಣಿಕೆಗೆ ಬಲು | ಲೀವಿಯನು ತೋರದನು ಸಾರುವಭಟ್ಟರೋಳಿಯಲಿ ||೬೨||
 ಬರಲಿ ಕರೆ ಕೈತವದತಿಕ್ಷಾ | ಗುರುವನೆನುತವನೀಶ ದೂತರ | ಹರಿಯಬಿಟ್ಟನು ಹರಿಯನಿಳಯಕ್ಕೆ ಹರಿ
 ಯ ಬೇಗದಲಿ || ಚರರು ಹರಿತಂದಸುರರಿಪುವಿನ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ನೋಸಲಲಿ | ಕರಪುಟಾಂಜ
 ಲಿ ಮೆರೆವುತಿರೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೬೪|| ದೇವ ದೇವರ ಸಮಯವೆನೆ ರಾ | ಜೀವಸಾಧನು ಮು
 ಗುಳುನಗೆಯಲಿ | ಭಾವನವರಟ್ಟಿದರೆ ಹರ ಹರ ಬಹವು ನಡೆಯೆನುತ || ರಾವಣನ ಪರಿ ನೆಲಸಿತಿವನಲಿ
 ಸಾವಿಗಂಜವನಲ್ಲ ಖಳನು ನ | ಯಾವಿಳನು ನಮ್ಮುಕುತಿ ಕೊಳ್ಳಿದು ವಿದುರ ಕೇಳೆಂದ ||೬೪|| ಎನು
 ತ ಮಂಚವನಿಳಿದು ವರಕಾಂ | ಚನವರೊಧಕೆ ಕೈಗೊಡುವಯದು | ಜನಪರುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ ಬಿಜಯಿಂ
 ಗೈದನಸುರಾರಿ || ಮುನಿನಿಕರ ಸಂದಣಿಸಿತಭ್ರಮೊಳನಿಮಿಷಾವಳಿ ನೆರೆದಿಭಪುರಿ | ಜನವೊಡನೆ ನಡೆ

ತರಲುಹರಿಬರುತಿರ್ದನೋಲಗಕೆ ||೬೫|| ಕಲಿಮಲವ ಹೊಲೆಗಲಸಿದಿಭವು||ಯೋಳೆಗನಿರ್ಮಳವಾಯ್ತು
 ಕೃಷ್ಣನ ಚಲುವದರುಶನದಿಂದ ಬೆಂದವು ಭವದಭಯಬೀಜ||ಲಲನೆಯರು ತಮತಮ್ಮ ನಯನಗಳಿಗೆ ದೇ
 ವನ ತೆಗೆದು ಸನುಮತಪುಳಕರಾದರು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಪಾಲ||೬೬||ಕಂಜಸಂಭವೆತನೆಬಂ
 ದನು| ನಂದಿನಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸುವ ಬಂದನು| ನಂಜಿನಲಿ ಪವಡಿಸುವಬಂದನು|ಕುಂಬರನ ಮೋರೆಗಳಿ ಸಲಹಿ
 ವದೇವನಿದೆ ಬಂದ|| ಅಂಜನಾಸುತನೋಡೆಯ ಬಂದನು|ಅಂಜದಮರೆರಿಗಭಯವಿತ್ತವೆ|ಭಂಜನೆಗೆ ಬಲು
 ದೈವಬಂದನು ನೃಪತಿಯರಮನೆಗೆ||೬೭||ದೇವ ಬಂದನು ತನ್ನ ನೆನೆವರ ಕಾವ ಬಂದನು ದೈತ್ಯಕುಲಮು
 ದಾದಾವ ಬಂದನು|ಭಾಗವತಜನಲೋಲುಪನುಬಂದ||ಭಾವಿಸುವಧಗಹಾರಿ ಬಂದನು|ವೊವಿಬಂದೋಡೆ ತ
 ನ್ನೆಬೀರುವ ದೇವ ಬಂದನು ವೀರನಾರಾಯಣ ಬಂದನರಮನೆಗೆ||೬೮|| ಅರಸ ಬಂದನು ಭಾಗವತಜನ
 ಪರುಷ ಬಂದನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕರುಣಿ ಬಂದನು ತನ್ನ ನೆನೆದೊಡೆಪರಮಪದವೀವ||ಪರಮಪುರುಷೋ
 ತ್ತಮನುಬಂದನು|ದುಂತದುರ್ಗವಿಭಾತ ಬಂದನು|ಸುರರ ಸಲಹುವದೇವ ಬಂದನು ನೃಪತಿಯರಮನೆ
 ಗೆ||೬೯||ಕ್ಷೀರವಾಲಭಿಶಯನ ಬಂದನು | ಪಾಂಚೋದರಕೃಷ್ಣ ಬಂದನು| ಧಾರಿಣಿಯ ಹೊರೆಯಿಳಿಯ
 ಲೋಸುಗ ಮನುಜವೇಷದಲಿ || ಭೂಂದನು|ಜರನೊರಸಿ ಕೌರವ| ಪಾರಿಧಿಯ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಲೋಸುಗ |
 ಭೋರನೈತರುತಿರ್ದನಂದು ನೃಪಾಲನರಮನೆಗೆ ||೭೦|| ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನು ಬಂದ ಯದುಕುಲ| ವರಶಿರೋ
 ಮಣಿ ಬಂದ ದಾನವ | ಶರಭಿಬಹುನಾಲನು ಬಂದನು ಕಾಮಸಿತಬಂದ|| ದುರಿತಕಡಳಕುತಾರ ಬಂದ
 ನು | ಸುರಸಮೂಹಾಲ್ಪ ತನು ಬಂದನು | ಅರಸಸಿರಿವರ ವೀರನರಮ ಬಂದನೋಲಗಕೆ ||೭೧|| ಯಾ
 ದವರ ಕುಲತೀಲಕ ಬಂದನು | ಸಾಧುಸಜ್ಜನರರಸು ಬಂದನು | ಮೇದಿನಿಯ ಲಪ್ಪನಿವಹಪಿನಕ್ಕಶಾನು
 ಯಿದೆ ಬಂದ || ವೇದವೇದ್ಯನು ಬಂದನಿದೆ ಸನ | ವಾದಿಪೂಜ್ಯನು ಬಂದನಭುಜವಭ | ವಾದಿದೇವಪ್ರಿ
 ಯನು ಬಂದನು ನೃಪತಿಯೋಲಗಕೆ ||೭೨|| ಕಂಡವರಕದುದುಲತರಾತಿಗೆ|ಕಂಡವನು ಬೀಳುತ್ತ ಕೈಗಳ
 ಮಂಡಗಾನಿಸಿದಮಗದ್ಭುತ ಕೋಟಗಳ ಕೊಡುತ್ತ || ಕಂಡಮತಿಯಲಿ ಹೋಗಿಡಿದವರಿಗೆ | ಹಿಂಡುಮು
 ಕ್ತಿಯ ಬೀರುವವೆವು | ದ್ವಂದವೇವನು ಬರುತ್ತಿರ್ದನು ನೃಪತಿಯೋಲಗಕೆ ||೭೩|| ರಾಮ ಬಂದನು
 ಸಕಲಮುನಿಜನ | ಪ್ರೇಮ ಬಂದನು ಪಾಂಡವರ ಸು | ಕ್ಷೇಮಿ ಬಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜನುಳಿದಾತಾ
 ರ || ಭೂಮಿಯೋಳೆಗೈದಡಿಯ ಬೇಡಿದ | ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ತಾನೆ ಬಂದನು | ಕಾವಪಥ ಮುರವೈರಿ
 ಬಂದನು ನೃಪತಿಯೋಲಗಕೆ ||೭೪|| ಸುರರ ಸಲಹುವದೇವ ಬಂದನು| ನರನ ಜೀವನ ಸಖನು ಬಂದನು |
 ಪರಮಕರುಣೋದಯನು ಬಂದನು ಸಿಂಹಾರಸ ಬಂದ || ಸಿಂಹತಾಂಗಿಯರಮಣ ಬಂದನು | ಸರಸಿ
 ಜಾಕ್ಷನು ತಾನೆ ಬಂದನು | ವರಅಹಲ್ಯೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತವ ಬಂದನೋಲಗಕೆ ||೭೫|| ಬರಲು ಮುರಹ
 ರನಿದಿರುವಂದರು| ಗುರುನದೀಜದ್ರೋಣಗೌತ್ತಮ | ಗುರುಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಭೂಪಚಮೂಹಸಂದೋ
 ಹ || ಚರಣದಲಿ ಚಾಚಿದರು ಭೂಮಿಾಶ್ವರರು ಮಕುಟವನಂತತಾರಾ | ಪವಿತ್ರೇಂದ್ರವಿನಂತೆ ಮೆರೆ
 ದವು ಹಲಯಪದಯುಗಳ ||೭೬|| ಅಂದಲೈ ಮುರವೈರಸನಕಾ | ದ್ಯುರ ಸಮಾಧಿಗೆ ಸುಳಿಯದಂಘ್ರಿ
 ಯ | ದರುಶನವಫಲಭೋಗಸಾಂದುದಸ್ಮದಾಧ್ಯುಗೆ || ಸುರನರೋರಗರೊಳು ಕೃತಾರ್ಥರು | ನಿರುತ
 ತಾವಲ್ಲದೋಡೆ ನಿಮ್ಮಯ | ಸರಸಿಜಾಂಘ್ರಿಯು ಸೇವೆ ದೊರೆಕುವುದಾವಮುನಿಗಳಿಗೆ ||೭೭|| ಎಂದು ಗಂ

ಗಾನಂದನನು ನಲ | ವಿಂದ ಕೈಗುಡೆ ಸುರನದಿಯತುದಿ | ಯಿಂದ ಮರಿಮಿಂಚುಗಳ ಮುಗಿಲಿಳಿವಂತೆ
ಭೂತಳಕೆ || ಅಂದು ನೀಲಾಚಲನಿಕಾಯದ | ಸೌಂದರಾಂಗದ ಕೌಸ್ತುಭಪ್ರಭೆ | ಯಿಂದ ಕಾಂಚನರ
ಥವನಿಳಿದನು ದಾನವಾರಾತಿ || ೭೮ || ಸಮರಸರ್ವಜ್ಞರುಗಳಂಭ್ರಿಗೆ | ನಮಿಸಿದರು ಬಹಳೋಲಗದ ಸಂ
ಭ್ರಮದ ಸಿಂ ತಲೆವಾಗುತಿರ್ದು ನೋಸಲಕ್ಕಿಗಳಲಿ || ಕಮಲನಯನದ ದೇವನೇ ಸಾ | ಕೆಮಗೆ ಮಾ
ಡುವುದೇನೆನುತ ತ | ಕೃಮತಿ ಕೌರವ ನಿಳಿಯದಿರ್ದನು ಸಿಂಹ ವಿಷ್ಣುರವ || ೭೯ || ಸೇನಸುಸೇರದದೇ
ವನಿದಿರಲಿ | ಮಣಿಯದಾತನ ಕಾಣುತವೆ ಧಾ | ರುಣಿಯನೊತ್ತಿದನುಂಗುಟದ ತುದಿಯಿಂದ ನಸುನ
ಗುತ || ಮಣಿಖಚಿತಕಾಂಚನದ ಪೀಠದ | ಗೋಣಿಸು ಮುರಿದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಸಂ | ಧಣಿಗಳಾಯೆ
ನೆ ಕವಿದು ಬಿದ್ದನು ಹರಯ ಚರಣದಲಿ || ೮೦ || ಧರಣಿಸತಿ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇ | ಲಿರದೆ ಬಹರ ನಾವು
ಬಂದೇ | ಹರಸುವೆವು ತಪ್ಪಾವುದನುತೆತ್ತಿದನು ಮಸ್ತಕವ || ಸುರನದೀಸುತ ಕೈಗುಡಲು ಕೇ | ಸುಯು
ಪೀಠಕೆ ದೇವ ಬಂದನು | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳ ಸುಸನ್ಮಾನವನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ || ೮೧ || ಹರಿಯ ಹರಿವಿ
ಷ್ಣುರದ ಬಲದಲಿ | ಧರಣಿಸತಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾತನ | ಹಿರಿಯಮಗನೆಡವಂಕದಲಿ ಕರ್ಣಾದಿಗಳುಸಹಿತ ||
ಹರಿಯ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಸನ್ಮನಿ | ವರರು ಕುಳ್ಳಿರ್ದರು ನದೀಸುತ | ತರಿಸಿದನು ಪಡಿಗವನು ಹೊಂ
ಗಳಸದ ಸುವಾಂಗಳ || ೮೨ || ಚರಣಯುಗಳವ ತೋಳಿದು ತೀರ್ಥವ | ತಿರದೊಳಿಟ್ಟು ಮಹಾನುಭಾ
ವನ | ದರುಶನದಿ ಮುಚ್ಚಿ ನೈ ಸಫಲವೆನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು || ಪರಶುರಾಮಾಡಿಗಳ ಮಿಗೆ ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ
ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದು | ಪಚರಿಸಿ ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವಿಳೆಯವಿತ್ತನನಿಬರೆಗೆ || ಕುಶಲವೇ ಕುರುರಾಯ
ಬಾರೈ | ಮುಸುಡದುಗುಡವಿದೇಕೆ ಬಾಯಿಂ | ದಸುರರಿಪುಕೌರವನ ಕರದನು ತನ್ನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ || ಉ
ಸುರಲಮ್ಮನು ಭಾವತನದೊಂದೆಸಕ ಸಲುಗೆಯ ನೇಮವಾದೊಡೆ | ಒಸಜಲೋಚನ ಬಿನ್ನ ಹವನವಧರಿ
ಸರ್ಜಿಕೆಂದ || ೮೪ || ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈವಿರೆಂದು ಮ | ಹಾವಿಳಾಸದೊಳಳವಡಿಸಿ ನಾ | ನಾವಿಧದ ಪಡು
ರಸವ ಗರುಡಿಯಲಿಂದುಸವಿಸಿದನು || ದೇವ ನಮ್ಮರವನೆಗೆ ಬಾರದೆ | ನೀವು ವಿದುರನ ಮನೆಯಲುಂ
ಡಿ | ಗೋವಳಿಗತನ ನಿಮ್ಮ ಮೈಸಿರಿ ತಪ್ಪದಾಯ್ತೆಂದ || ೮೫ || ಈಕೃಪನಂದ್ರೋಣನೀಗಂ | ಗಾ
ಕುಮಾರನ ಮನೆಯ ಹೊಗದವಿ | ವೇಕಿ ತೊತ್ತಿನಮಗನ ಮನೆಯಲಿ ಹಸಿವನೊಕಿವಿ || ಸಾಕಿದಾತ
ನು ನಂದಗೋಪನು | ಕಾಕಬಳಸಲುಸಲ್ಲದೇ ನಿಮಗೇಕೆ ರಾಯರ ನೀತಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾ
ಯ || ೮೬ || ಪ್ರಿಯದಲುಂಬುದು ಮೇಣು ವಿಬುಧಾ | ಶ್ರಿಯದಲುಂಬುದು ಮಾನವರಿಗಿದು ನಿಯತ
ವಿಂತಲ್ಲದೊಡೆ ಕೇಳ್ಕೆ ಕೌರವರರಾಯ || ಪ್ರಿಯನು ನೀನಲ್ಲ ಮಿಗೆ ವಿಬುಧಾ | ಶ್ರಿಯವು ತಾ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನಾ | ಲಯದಲೆಮಗೆಂತೂಟ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಹೇಳೆಂದ || ೮೭ || ಕುರುಪತಿಯ ಬಿರುನುಡಿಯ
ಕೇಳಿದು | ಕರಣದಲಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಯುಕ್ಕಲು | ಕೆರಳಿನಿರ್ಭೀತಿಯಲಿ ನುಡಿದನು ವಿದುರಸರಸಂಗೆ ||
ದುರಳನೀನಾಡಿದನುಡಿಗೆ ಯು | ತ್ತರವ ನೀಯಲದೇಕೆ ನಿನ್ನಯ | ವರಜನನಿಗಾದಿಯಲಿ ಗಂಡರದಾ
ರು ಹೇಳೆಂದ || ಕಡುಮುಳಿಸಿವಲಿ ಭೀಮ ನಿನ್ನಯ | ತೊಡೆಗಳನು ಕಡಿವಾಸಮಯದೊಳ್ಳು | ತಡೆದು
ನಿನ್ನನು ಕಾಯಬೇಕೆಂದುಳುಹಿದನು ಧನುವ || ಕಡೆನುಡಿಸಿಕೊಂಡಿನ್ನು ಕಾವೆನ | ನುಡಿದು ಫಲವೇನೆ
ನುತ ವಿದುರನು | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿದನಾಕುರುರಾಯ ಬೆರಗಾಗೆ || ೮೮ || ಧನುಮುರಿಯೆ ಗಾಂ

ಧಾರಿಗತಲೋ | ಚನರು ಮಮ್ಮಲಮರುಗಿತರಸನ | ನೆನಹಿನೈವಡಿಯಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಳಲಿದ
ರು || ಮನದ ಹರುಷಟ ನಗುತ ಮಧುಸೂ | ದನನು ನುಡಿದನು ಮರುಳುಕಾರವ | ಜನವ ಕೇಳ್ವ ಮ
ತ್ತ ನಮ್ಮಯತೀಲ ಬೇರೆಂದ ||೮೮|| ಹಗೆಯನೊಳಗಡಲಾಗದದು ವೈ | ರಿಗಳ ನಿಳಯದಲೆನ್ನಪಾ
ಪಾದಿಗಳನುಲಾಗದು ನಿಧಾನಿಸೆ ರಾಜನೀತಿಯಿದು || ಬಗೆಯನೀ ಪಾಂಡವರಿಗಹಿತನು | ವಿಗಡಪಾಂಡ
ವರೆನ್ನಜೀವನ | ಹಗೆಯನಂಬುಪನೆಂತು ಹೇಳ್ವ ಕೌರವರರಾಯ ||೮೯|| ಸೇರುವನು ಸಕಳಂಕಚಂದ್ರ
ನು | ವಾಬಧಿಗೆ ನೀನೇಳಿಗೊಪ್ಪಿ | ಚಾರ ಜಾರೆಯಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಜೀವ ತಪ್ಪೇನೂ || ಆರು ತಮ್ಮಂದ
ದಮಹಾತ್ಮರು | ಸೇರುವರಲೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಕೂರುಮೆಗೆ ನಾನೆನ್ನನೀಬಂದನುವ ಹೇಳೆಂದ || ಕು
ಲದವನಹೃದಯಾಂಧಕಾರವ | ಕಳಚಲೆಂದು ಹಿವಾಂಶು ಹರಹಿದ | ನೆಳೆಯಬೆಳುದಿಂಗಳೆನಲಾಸುರರಿ
ಪುಕುಲಾಂತಕನಾ || ತೊಳಪದಶನಮಯೂಖತತಿ ಹೊಳ | ಹೊಳೆಯ ನುಡಿದನು ತತ್ಸಭಾವಂ | ಡ
ಲ ಮಹಾಂಬುಧಿಸುಳಿದರೆಯ ತನಿಗರ್ಥವಡಗಿದ್ದವು (ದಂ?) ||೯೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ವದ ೫೦೧ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಸಂಧಿ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

(ದಿ ೧)

ಸೂಚನೆ || ಬಿಡುನೆಲನ ಕೇಡುಗರ ಮಾತಿಂ | ಗೊಡಬಡದಿರೆಂತಕನ ನಗರಿಗೆ | ನಡೆಯಬೇಡೆಂದಸುರ
ರಪ್ರ ಕೌರವನನುರೆ ಜರೆದ ||

ಪದ || ಅವಧಿ ಸನೆದುಮ ಪಾಂಡವರು ನಿ | ನೈವರು ಜನವಾಸಪ್ರವಾಸದೊ | ಳವರು ನವೆದ
ರು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುದಧಿಕಗುಣ ನಿಮಗೆ || ಅವನಿಯರ್ಪೆ ವನೀವುಟಿಯ | ಧ್ರುವದ ಬಾಳಿಕೆಯೊಳಗೆ
ಪುರುಷಾ | ಧ್ರುವನ ಸಂಚಿಸಕಲಿಯುಬೇಯದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಅರಸುತನ ತನಗಧಿಕವಾಗುತ |
ಬರಬರಲು ಕಣ್ಣಲಿಗಳು ರರ | ಹುಸಕಾಣವು ವರ್ತಮಾನದ ನೈಪರ ಬಳಕೆಯದು || ಸಿರಿಯಮದವೆಂ
ಬಧಿಕತಾಮಸ | ದೊರಕಿದಕ್ಕಿಗೆ ನೀತಿಕಾರರ | ಪರಮವಚನಾಂಜನಟ ಪ್ರಜ್ಞುಲಿಸುವುದು ನಯವೆಂದ ||
||೨|| ಕೋಶ ಬಲುತಳತಂತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿದ | ದೇಶ ದುರ್ಗವಮಾತ್ಮಮಿತ್ರವು | ಹೀಶಜನವೆಂಬುದುಕಣಾ
ಸಪ್ತಾಂಗಸನ್ನಾಹ || ಯಾಸು ನಿನಗುಂಟಿಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರವು | ಹೀಶರೆಂಬುದತೋರವೆ ಪಾಂಡವ | ರಾಸಹಾ
ಯವು ಬರಲು ನಿನಗಿಬಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩|| ಹೇಳಿದೀಸಪ್ತಾಂಗದೊಳಗೊಂ | ದೇಳಿಧಿಟವಾಗಿದನೈಪತಿ
ಯ | ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಸಂದೇಹವರಿಯಾ ರಾಜನೀತಿಗಳ || ಹೇಳಲಮ್ಮವೆಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು | ಹೇಳಿದೊಡನೀ
ಕೇಳಿ ಕುರುಕುಲ | ಮೌಳಿ ನಯದಲಿ ನಡೆಯಕಟ ಯೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದ ||೪|| ಸಾಮವೆಂಬುದು
ರಾಜನೀತಿಗೆ | ತಾಮನೋಹರರೂಪು ಬದುಕುವ | ಭೂಮಿಪಾಲರನಂತವಿಭವಕೆ ಬೀಜಮಂತ್ರವಿದು ||
ಸಾಮ ತಪ್ಪಿದಬಳಿಕ ನೀತಿವಿ | ರಾಮವಾಗದೆ ಬಿಡದು ದಂಡದ | ಸೀಮೆಯೆಂಬುದುಪಾಯದಲೆ ಸಾ
ಮಾನ್ಯತರವೆಂದ ||೫|| ಮಾಡಿದಪರಾಧಂಗಳನು ಮರೆ | ದಾಡರತಿಮೋಹದಲಿಧಿಟ ನೀ | ಗೊಡಿಬದು
ಕುವನುಡಿಯನುಡಿವರು ನಮ್ಮ ಮನ ಮೆಚ್ಚೆ || ಕಾಡಿನೊಳಗಾಡಿದರು ದುಃಖವ | ತೋಡಿದರು ನೀನ

ಮಗುಚಿತವೆ | ಮಾತಿ ನಾಡನು ಕೊಡುವುದೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೬|| ವಿದುರನುತ್ಸವ ಕೃಪನ ಸ
ಮೃತ | ನದಿಯುಮಗನೊಲವಂಧನೃಪನ | ಭೃಗುದಯ ಕೇಳೆಂದಸುರುಪು ನಯನುಡಿಯ ಗರ್ಭಣಿಸಲು ||
ಮದದ ಪೈಗಾಣಿಕೆಯ ಮನಲೇ | ಪದ ಮಹಾಖಳನಡ್ಡಮೊಗವಿದ | ಲುದ್ಧಯೋಳಗದ್ದಂತೆಯಿ
ದುದು ರಾಯನಾಸ್ತಾನ ||೭|| ಅವಂಗಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದಲಿ ರಾ | ಜ್ಯವನು ಕುಳಸುತಿತ್ತು ನೀ ಪಾಂ |
ಡಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂಬೀಬಿರುದ ಸಲಿಸದೊಡೆ || ಅವನಿಯಲಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತಲೆಯೊ | ತ್ತುವನೃ
ಪಾಲಕಬಲ್ಲ ನುಡಿಗಳು | ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಶವೀಗಲಾದೊಡೆ ಮುಂದೆ ಲೇಸೆಂದ ||೮|| ಕಳಕಳಿಕತ್ತಗ್ಗದಸ
ಭಾಸ್ಥಳ | ದೊಳಗೆ ಸಿಂಹಧ್ವನಿಯಲವನಿವ | ಕುಲಕುತಾರನು ಪರಶುರಾಮನು ನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||
ಎಲೆಸುಯೋಧನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನಳಲಿಸುವರೇ ಲೋಭವೇವೆ | ಗ್ಗಳದ ನಿರ್ಬಂಧನವು ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗು
ಚಿತವಲ್ಲೆಂದ||೯|| ದಿವಿಬರಿದಿರಲ್ಲೆಂದು ಡುಭೋ | ದ್ಭವನು ನರನಾರಾಯಣಾಖ್ಯರ | ನವಗಡಿಸಿ ಮು
ರಿವಡೆದು ಕಿಟ್ಟನು ಗಾಢಗರ್ವದಲಿ || ಅವರೊಳರ್ಜನನರನು ಯದಾಸಂ | ಭವನು ನಾರಾಯಣನು ಬಿ
ಡು ಪಾಂ | ಡವರ ವೈರವನೆಂದು ಭಾರ್ಗವ ನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||೧೦|| ತಪ್ಪಿ ನುಡಿಯನು ಪರಶುರಾಮನು |
ದರ್ಪಪಿದು ಲೇಸಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಂ | ಗೊಪ್ಪಿಸುವುದರ್ಥವನೀತಳವನು ಸರಾಗಬಲಿ | ತಪ್ಪಿಸುಡದೊಡ ಗುಡ
ದೇವನ | ದರ್ಪವನು ಹುಸುಳೆದು ಬಿಸುಟಂ | ತಪ್ಪಿತಾಗಬದೆಂದು ನುಡಿದನು ಕಣ್ಣಿಮುನಿನಗುತ್ತ||೧೧||
ಅಹುದು ಕಣ್ಣಿನ ಮಾತು ಕೃಷ್ಣನ | ಮಹಿಮೆ ಘನವೆದ-ನುಬದುಗರ್ವ | ಗ್ರಹ ಹಿಡಿದು ಮರುಳಾಗ
ದಿರು ಮುನ್ನೊಬ್ಬಗಾಪಿಲನು || ಬಹಳಗುರು-ಕ್ಷಣಗೆ ತೋಳಲ್ಲಿದು | ಮಹಿಯೊಳಲ್ಲಿಯು ಗಳಿಸಿದಿರ
ಲೆವ | ನಹವ ಮುಂಬದನು ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿ ಬಂದು ||೧೨|| ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಯಯಾತಿ ನಾಕ
ದೊ | ಳೆಮ್ಮವೋಲಾರಂಟು ಬಗದಲಿ | ಧರ್ಮಪರನನೆ ಸುರರು ಹಬುಕ್ಕದರು ಹಡತಲೆಗೆ || ಧ
ರ್ಮಪಥಹುಲುವಟ್ಟಿ ಯೆನಿಸಿದ | ಹಮ್ಮಿನಲಿ ಕಡಬೇಡ ನೀತಿಯ | ನಮ್ಮದವ ಕಡನಂದು ನಾರದ
ನುಡಿದನರಸಂಗೆ ||೧೩|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಾವು ಪಾಂಡವ | ರವರು ಬನದಲಿ ಕಂದಮೂಲವ | ಸಪಿದು
ಕೊಂಬರು ಯುಗಿಗಳಿಗೆ ಹಂಗೇಕೆ ಭೂಮಿಪರ || ಇವರದಾವನಪಕ್ಷಪಾತ | ವ್ಯವಯಂಕೆಯವರಲ್ಲ ಕೇಳಿ
ನ್ನಿವರ ನುಡಿಗಳನೆಂದು ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಮುರವೈಬ ||೧೪|| ಬರಳ ಏನುಸೆಯೊಳಿಡುತ ಕಿರುನಗೆ |
ವೆರಸಿ ಕರ್ಣಾಬಿಗಳ ವದನವ | ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ ಹಂಯ ನುಡಿಗಳ ಕವುಡುಗೇಳುತ್ತ || ಮರುಳುತನ
ದಾಳಾಪವೇತಕೆ | ಮುರಹರನೆ ಪಾಂಡವರ ಹಂಬಲ | ಮರೆದು ಕಳೆ ಕರಣಕ್ಕಿಪಾತಿಯ ಬಳಸಬೇಡೆಂದ
||೧೫|| ಅವರು ನಮ್ಮೊಳು ಸರಸವಾಡುವ | ಹವಣದಲ್ಲದೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವ | ನಿಮಗ ಯೋಚಿಸಿ ಕಳು
ಹಿದಂದವ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾನಿದನು || ಬವರ ಬೇಕೇ ಬೇಡಿಕೊಂಬುದು | ಅವನಿಗವನಯ ಮಾತ ನೀನಾ |
ಡುವರೆ ಪಾಂಡವರೇಕೆ ನೀವೇಕೆಂದು ಖಳ ನುಡಿದ ||೧೬|| ಮಾವ ಜೊದಲುಸಹಾಯ ಮಧ್ಯದೊ |
ಳಾವಿರಾಟನ ಸಖ್ಯ ಕಡೆಯಲಿ | ನೀವು ಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿಯೆಂಬೆನಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡವರ || ನಾವು ಕಡ
ಯಲಿ ಹೊರಗು ನಮಗ | ನ್ನಾವಭೂಪರ ಸಖ್ಯವಿದ್ದುದು | ದೇವ ನಾಚಿಸಬೇಡ ಸಂಧಿಯ ಮಾತು
ಮರೆಯೆಂದ||೧೭|| ಮಾಡು ಸಂಧಿಯನೆಮ್ಮವಚನಕೆ | ಕೂಡದಿರು ಸವಿವಾತುಗಳ ನಿನ | ಗಾಡುವವರಿಗೆ
ಚಿತ್ತಗೊಡದಿರು ಹಿಸುಣ ಹೊಗಸದಿರು || ನಾಡನಾಲ್ವಿಗೆಗಳೆಯರೆಂಬುದ | ಮಾಡದಿರು ಪಾಂಡವನ್ನ

(ಪ್ರಶ್ನೆ)

ಪಾಲರ! ಕೋಡುವಾಳಿಕೆ ಪಥ್ಯಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೧೮|| ನೀತಿಗಾಲಯ ನಿಮ್ಮ ಕುಲವಿ! ಖ್ಯಾತವದು ನೆಲೆ ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯ | ವ್ರಾತಕಿದು ಸದ್ವಿಜವೆನಿಸಿತು ಕೌರವಾನ್ಯಯವು || ಭೂತಳದಲೋಲುಪತೆಯೊಳು ಕುಲ | ಘಾತಕನು ನೀನೆಂಬಕೀರ್ತಿಗೆ | ಯೋತುನೆಲೆಯಾಗಬಿರು ಬೇಡಿದೆವೆಂದು ಹರಿನುಡಿದ ||೧೯|| ಧರೆಯನ್ಯಪರಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ಪರಮನೆಯ ಬಾಗಲಲಿ ಸಮಯವು | ದೊರಕಲಂತದು ಪುಣ್ಯವೆಂಬೀಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ || ಸಿರಿಗೆ ಪಾಂಡವರನ್ಯರಾದೊಡ | ಮರೆಯಲರಿವುದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಕಾ | ತರಿಗತನವನು ಮಾಣು ಕೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೨೦|| ಯಮಜನಿಸಗೊಳ್ಳಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಮಮತೆ ನಿನ್ನಲಿ ಹಿರಿದು ಭೀಮನ | ತಮದನು ಹಿರಿದು ^(ಪ್ರಶ್ನೆ) ನಕುಲನು ನಿನ್ನೊಳೆರಡರಯ || ತಮತಮಗೆ ತಮ್ಮೆವರುಂ ನಿ | ನ್ನಮಲವಚನವಹಾರು ಹರುಪು | ಧ್ವಮಿತತನವನು ಮಾಡದಿರು ಸೋದರರ ಸಲಹೆಂದ ||೨೧|| ಅವರಿಗಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪುರರಾ | ಜ್ಯವನು-ಕುಳಸಹಿತಿತ್ತು ನೀಪಾಂ | ಡವಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂಬೀಬಿರುದ ಧರಿಸಿದರೆ || ಅವನಿಯಲಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತಲೆದೋ | ರುವ ನೃಪಾಲಕರಿಲ್ಲ ನುಡಿಗಳು | ಕಿವಿಗೆ ಕರ್ಕಶವೀಗಲಾದೊಡ ತುದಿಗೆ ಲೇಸೆಂದ ||೨೨|| ಧರ್ಮಜನ ಕಡುಮೋಹವೆಂಬುದು | ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊಳೆರಲಿ ಭೀಮನ | ಹಮ್ಮಾ ತಮ್ಮೊಳಗರಲಿ ಫಲುಗುಣನೊಲವದಂತಿರಲಿ || ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯೊಳೆರೆಯ ಬೇಡುವ | ರೆಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಧಿಗೆ | ತಮ್ಮನೊಡಬಡನೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೋದಿದನು ||೨೩|| ಬಂಧುಕೃತ್ಯನ ಮಾತು ಸೂರ್ಯಂ | ಗಂಧಕಾರವು ಸೇರುವುದೆ ನಿ | ರ್ವಂಧದಲಿ ನೀವೇಕೆ ನುಡಿವಿರ ರಾಜಕುಲಯವ || ಸಂಧಿಯಾಗದು ಪಾಂಡವರ ಸಂ | ಬಂಧನಮಗೇಕೆನುತ ಕರುಣಾ | ಸಿಂಧುವಿನ ಮೊಗನೋಡಿ ದಶ್ಯಾಸನನು ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೨೪|| ಕಡಿಸದಿರು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕುಲದಲಿ | ಕೊಡಲಿಯನು ನೀಹಿಡದು ವಂಶವ | ಕಡಿಸಿಕಳೆದೊಡೆ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನಗಹುದು || ನುಡಿಗೆ ಸನುಮತರಾಗ ತಾಕುಲ | ಗಡಿಯನಿವ ಮುಂದರಿಯನೀವಿಂ | ತೊಡಬಡಿಸಿ ಪಾಂಡವರ ಸಾವ್ಯವನೀ ಸಿಕೊಡಿಯೆಂದ ||೨೫|| ಈಮಯ ನುಡಿಗಳು ದೈವದ | ಮೋಹ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಸುಭಟರ | ಸಾಹಸಿಕೆ ಹುರುಳ್ಳಿಲ್ಲ ನಂಬದಿರೆಮ್ಮ ಬಲುಹುಗಳ || ಬಾಹಿರವ ನೀನಾಡದಿರು ವೈ | ದೇಹಿಯನು ಸೆರೆವೊಯ್ದ ಸ್ವಾಮಿ | ದ್ರೋಹಿಯನು ಹೋಲದಿರು ಕೌರವ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಠ ||೨೬|| ನೆಲನ ಬೇಡುವಪಾಂಡವರ ಭುಜ | ಬಲದೊಳಗೆ ತುಂಡಿಲ್ಲ ನೀತಿಯ | ತಿಳಹಲೈತಂದಸುರರಿಪು ಸಾಮಾನ್ಯಬಳನಲ್ಲ || ಇಳೆಯೊಳರ್ಥವನೊಪ್ಪುಗೊಡ | ಯದು | ಕುಲಲಲಾಮನ ನೇಮವನು ನೀ | ಸಲಿಸು ಕಡಿಸದಿರೀವಿಳಾಸವನೆಂದಸೂದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಪಲವು ಹೊಲ್ಲೆ ಹುಗಳನು ಪಾಂಡವ | ರೊಳಗೆ ನೆನೆದನು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿ | ನಿಳಯಲೋಭದ ಬಗೆಗೆ ನೆಗಳೆರರಾಜಕಾ | ಯವ || ನೆಲನ ಕೊಂಡನು ಜೂಜಗಾರರ | ವಿಲಗದಲಿ ಪಾಂಡವರ್ಗ ಪುನರು | ಹಳುವವೇ ಶರಣಲ್ಲುಲೆಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮|| ತಾಗುವೆಪಕೀರಿತಿಗೆ ಹೇಸುವ | ರಾಗಿ ಸತ್ಯವನುಳುಹಿ ಹಳುವವ | ಸೋಗಿಸಿದೊಡದು ಕುಲಕೆ ಕುಂದೇ ಪಾಂಡುತನಯರಿಗೆ || ನೀಗದರು ವನವಾಸವನು ಸು | ಭಾಗದವನಿಯ ಕೊಂಬ ಛಲವನು | ಹೋಗಬಿಡುವನೆ ಭೀಮನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈ ||೨೯|| ಕೊಡು ವೈಕಸ್ಥಳವನು ಕುಶಸ್ಥಳ | ಪೊಡವಿಯಾವಂತಿಯನು ಕುಳದಲಿ | ಕೊಡಿಸಿ ಕಳೆ ಸು ಕರಣದವರಲಿ ವಾರಣಾವತನ || ಕೊಡು ನಿನಗೆ ಮನಬಂದುದೊಂ

ದನು । ನಡಿಸಿಕೊಡುವೆನು ಪಾಂಡವರನ್ನೆವ । ಗಡೆಯತನ ಬೇಡನ್ನು ಕೇಳೆಂದಸುರುಪು ನುಡಿದ ||೩೦|| ಪ
 ರಮಪುರುಷನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು । ಕುರುಕುಲದ ಹಿರಿಯನು ನಡಿಸುತ್ತ ಪುರವ್ಯಾಧನಸಮಚಾಸವಿದ್ಯನು ।
 ದ್ರೋಣನವಂದ || ಧರಣೀಪತಿ, ಬಲಹುಳ್ಳವರು ನಿ । ನ್ನರಮನೆಯಲಂಟೇ ವಿಚಾರಿಸು । ಮರು
 ಳುತನ ಬೇಡವರನುಡಿಗೆ-ಳೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೧|| ಬೇಡಿದೊಂದೊಂದೂರು ನಮ್ಮಯ । ನಾಡ ತಲೆ
 ಮಂಡೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ । ರೂಢಿಯೈದೂರುಗಳ ಬೆಳವಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾನಗರ || ಜೇತಲಯನು ಮಾನನಿ
 ಧಿ ಕೊಂ । ಡಾಡಲೇತಕೆ ಧರಯನೀರಡಿ । ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮ ನಿನಗಂಜವೆನು ನಾನೆಂದ ||೩೨||
 ಕರೆದು ಮೂರಡಿನಲನ ಧಾರೆಯು । ನೆರೆದು ಬಲಿ ತಳಕಿಳಿದನನ್ನೀ । ಧರೆಯೊಳ್ಳಿದೂರುಗಳನಿತ್ತೆನಗಾ
 ವಪದವಹುದು || ಪರಮಪುರುಷನು ನೀನು ನಿನಗಾಂ | ಶರಣುಹೊಕ್ಕನು ಬಂದಪಥದಲಿ । ಮರಳಿ ಬಿಜ
 ಯಂಗೈವುದಂದನು ನಗುತ್ತ ಕುರುರಾಯ ||೩೩|| ಸಲಲಿ ನಿಜಪಾಂಡವರೊಳಿತ್ತಿದ । ಭಲದಪಳವಿಗೆಯ
 ಕಟ್ಟ ನಿಮ್ಮಯ । ಬಳಗ ಬದುಕಲಿ ಮತ್ತ ನವೆಯಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು || ಜಲಧಿಸುರಯ ಮಹಿಯೊ
 ಳೊಂದೇ | ಸ್ಥಳವನ್ನೆವಂಗವುದನೆ ಕಳ | ವಳಿಸಿಯವಗಡಿಸಿದನು ಜಡದನು ದನುಜಪ್ರಿಯನು ||೩೪|| ನೆ
 ಲನೊಳರ್ಥವನ್ನಿವುದಲ್ಲೇ | ಸ್ಥಳವನ್ನೆದನು ಮುನ್ನು ಕೊಡೆಯೊ | ಸ್ಥಳಿಯೊಳಿಡುವನು ಮೆಚ್ಚಲೆಯೆನೆ
 ದೇಕಕ್ಕವಾರ || ನೆಲನ ಕಡೆಯಲಿ ಮುಳ್ಳುಮೊನಯು | ಚ್ಚಳಿಸ ಧರಣಿಯ ಸಿತ್ತನಾದೊಡೆ | ಬಳಿಕ ನೀ ನ
 ಗುಹೋಗು ಕದನಕೆ ಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದ ||೩೫|| ದನವ ಕಾದುದು ತೀರ್ದು ಬನ | ಬನಕೆ ತೊಳಲ್ವು
ದು ಕಡೆಯನ್ನದಿತೆ । ಮುನಿಗಳೊಳು ಬೋಳುಗಳನೆರಗಿಸಿಕೊಂಬುದದ ಬಿಸುಟು || ವನಧಿಯನೆ
ಯೆಡೆಗೊಂಡು ನಡುಹಾ । ವಿನಲಿ ಹಕ್ಕಯ ಬಿಸುಟು ನಮ್ಮೊಳು । ಮನಕತವ ನೀ ತಿಳುಹಲೋಸು
ಗ ಬಹರ ಹೇಳೆಂದ ||೩೬|| ಖತಿಯ ಹಿಡಿದನು ಶೌರಿಮೂಯದ । ಮತಗುಡದ ಘಣಿಕೇತನನು ಕಂ ।
ಡತುಲಬಲಗುರುಸಿಂಧುತನಯಾಬಗಳ ಮೊಗನೋಡಿ || ವ್ಯತಿಕರವನಿವಬಯಸಿ ಮಿಗೆ ಬೇ । ಡುತಲಿ
ಕದನವ ನೆನೆವಭೂಪನ । ಸತಿಯ ಕವಿಯೊಳಗೋಲೆಯಸ್ಥಿ ರವರಿವೆ ತಾನೆಂದ ||೩೭|| ಕಡೆಗೆ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರವನ್ನಿಶನು । ಮಡಬಸುತಲೆನಾಥನಾಗಯೆ । ಕೆಡುವನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲ ನಾಪಾಂಡವರ ರಾಜ್ಯದ
ಲಿ || ಪಡೆಗೆ ಪವಮಾನಜನ ಸಮಯವ । ಹಡೆಯದಿಹ ತರುವಾಯಲೇತನು | ನಡಿಸಿಕೊಡುವನು ತಪ್ಪ
ದೇಕಕಟೆಂದನಾವಿದುರ ||೩೮|| ಮನದ ಸಂಕೇತದಲಿ ದುರಿಯೋ । ಧನನ ಕಟ್ಟಲು ವಿದುರಗಂಗಾ ।
ತನಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪರಾಳೋಚಿಸಿದಹದನ || ಮನದೊಳೆದನು ಬಳಿಕ ದುಶ್ಯಾ । ಸನನು ದುರಿ
ಯೋಧನಗಾಯೆನಿಬರ । ನೆನಹ ಬಿನ್ನು ಹಮಾಡಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ||೩೯|| ಹೆತ್ತವರು ಮರ
ಳಿದರು ನಾವಿ । ನೈತ್ತ ತಿರುಗುವೆವಣ್ಣ ದೇವರೆ । ಚಿತ್ತವಿಸಿದರೆ ರಾಜಕಾರ್ಯದಹದ ವಿಸಂಚಿಸಿತು ||
ಮುತ್ತಯನ ಕಿರಿಯಯ್ಯನಯ್ಯನ । ಚಿತ್ತಕೊಂಕಿತು ಸಾಕು ನಿಂದೆಗೆ । ನುತ್ತಲಗ್ರಜ ಸಹಿತಲೋಲ
ಗದಿಂದ ಹೊರವಂಟ ||೪೦|| ಮುನಿದು ದುರಿಯೋಧನನು ದುಶ್ಯಾ । ಸನನು ಕೆಲದರಮನೆಯೊಳಾ
ಳೋ । ಚನೆಯ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಸೌಬಲಕರ್ಣರೊಡಗೂಡಿ || ದನುಜವೈರಿ ಕುಮಂತ್ರದಲಿ ಬೊ ಪ್ಪ
ನೊಳು ಖಾತಿಯನಿಕ್ಕಿದನು ಕೈ । ಮನದ ಕಲಿಗಳು ಕಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣ ನನೆಂದು ಗಜಬಿಜಪೆ ||೪೧|| ಎರಡು
ಬಲವನು ಮನೆದು ಕೊಲಿಸುವ । ಭರವು ಯಾದವನದು ನಿಧಾನಿಸ । ಲಿರಿ ನಮಗೆ ಮುರವೈರಿಯಲ್ಲದೆ

ಪಾಂಡುನಂದನರ || ತಲಸಿ ಯುನೆಣುಗಳನೀತನ | ಕರವೆರಡನೊಡಬಿಗೈದೊಡವದಿರು | ಕರಳಿ ಮಾ
 ದುವುಪಾಪ್ಪಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೪೧|| ಗಾಳಿಯುಪಶಮಿಸಿದೊಡವನ್ನೆ ಜ್ವಾಲೆ ತಾನೇ ನಿಲುವುದು
 ತನಿ | ತೋಳಬಿಗಿದೊಡು ಬಳಿಕ ಮನಗುಂದುವರು ಪಾಂಡವರು || ಮೇಳವಿನಿ ನೇಣುಗಳನಿನುತ ನೈ | ಪಾಲ
 ನೆವಬರು ಗಜಬಜಸುವುದು | ನಾಲಿಸುತ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಕೃತವರ್ಮನೆರುಹಿದನು ||೪೨|| ಆಳುಕುದುರೆಯ
 ಬಾಗಲಿಗೆ ಬರ | ಹೇಳು ಕೈದುವ ಕೂಂಡು ವೀರಭ | ಟಾಳಿ ಹತ್ತಿರೆ ನಿಲಲಿ ಕೃಪಿಸಿದರ ಕವಿಕವಿದು ||
 ಬೀಳಬಡುವುದು ಹೊಕ್ಕುಗಂಡನ | ಮೇಲೆ ಗಂಡನು ಕಡಿದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ನೂರನತ್ತರಲಿ
 ನಾದುವುದು ಮೇದಿನಿಯ ||೪೪|| ಎಂದು ಸುಭಟರಿಗರುಹಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಕವಿಯ ಹತ್ತಿ
 ರೆ | ನಿಂದು ವದನವ ಚಾಚಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನಗುತ || ಮಂದಮತಿಗಳು ತಪ್ಪಿದರು ಮನ | ಗುಂ
 ದಲಾಗದು ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈ | ಸಂದೊಡಸುರಾರಾತಿ ನಗುತವೆ ಭೀಷ್ಮಗಿಂತಂದ ||೪೫|| ಪಂಥತಪ್ಪಾಧಿ
 ಗಳಿಗಂತ | ಕರಣನವುದು ಸುಜನನಗ ನಿ | ಪ್ಮರತಗಲ್ಲದೆ ಮನವನೀಯರು ಮಹಿಯಮೂಢಜನ ||
 ಕರಗುವದು ಶತಕಾಂತ ಚಂದ್ರನ | ಕರಣ ತಾಗಲು ವಜ್ರಹತಿಗ | ಬೃಪಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಗುಂಗಳೊಡಯುವು
 ಭೀಷ್ಮಕೇಳಂದ ||೪೬|| ದೂತರನು ಕಟ್ಟುವುದು ರಾಯರ | ಗೇತರುಚತವು ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಲು | ಕಾತರ
 ಸುತದ ನಿಮ್ಮ ಪೂವ್ಮಂಬರನು ನೀ ಕರನ || ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನೋಡು ನಮಗೇ | ಭೀತ ತಾನಿಲ್ಲ ನಲು
 ಗಂಗಾ | ಜಾತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ನುಡಿದನು ಕೌರವನ ಹದನ ||೪೭|| ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿದನು ಆಗಲೆ |
 ತಿವೆತಿವೆಂದನು ಪಿದುರ ಕರೆ ಕೌ | ರವನ ಮಗನೇ ಮೃತ್ಯುವಲ್ಲಾ ಭರತಸಂತತಿಗ || ಅವಳ ಬರಹಳಿ
 ತ್ತ ಮಗನಾ | ಟವನು ನೋಡಲಿ ಹೆತ್ತಮೋಹದ | ಹವಣುಗಳ ಬೆಸಗೊಂಬಗಾಂಧಾರಯನು ಕರ
 ಯೆಂದ ||೪೮|| ಜನಪನಾಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ದುರಿಯೋ | ಧನನ ತಂದರು ಸಭಗೆ ಮತ್ತೀ | ವನಜಮು
 ಖಿಗಿದನೆಂದೊಡಾಗಾಂಧಾರನಡತಂದು || ದನುಜವೈರಿಯ ಕಟ್ಟುವೈ ಕೃ | ಪ್ಷನನು ಬಿಗುವೈ ಧಿಟ್ಟಮ
 ಗಹೆ | ತ್ತನಗೆ ಹರುಷವನಿತ್ತ ಯಂದಳು ಮುಳಿದು ಗಾಂಧಾರ ||೪೯|| ನಟ್ಟನಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೈ
 ಪ ನೀ | ನಿಟ್ಟಕಿಚ್ಚಿದು ಪಾಪಮಗನನು | ಹುಟ್ಟದಂದೇ ಬಿಸುಡದಾದೆವು ಬಾಳುಗೇಡಿಯನು || ಕ
 ಟ್ವವನುಗಡ ಕೃಷ್ಣನನು ಮೈ | ಮುಟ್ಟವನುಗಡ ಗಗನವನು ಬಲು | ಧಿಟ್ಟತನ ತಾನನು ಪೇಳು
 ವೆನೆಂದಳಿಂದುಮುಖ ||೫೦|| ದುರುಳಮಗನೇ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕರಳಿಚುವಂ ಯಾದವರು ನಮ |
 ಗರವಿಗರೆ ವಸುದೇವನಲಿ ತಾ ಭೇದವೇ ನಿನಗೆ || ದುರುಳುತನವಿದು ಬೇಡ ಖುಲ್ಲರ | ನೆರವಿಯೊಳಗಾ
 ಡದೊಡೆ ತಪ್ಪದು | ನರಕವೆಂದನು ಕುರುಪತಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲ ||೫೧|| ಎಲೆಮರುಳೆ ಧೃತರಾ
 ಪ್ಷ್ರ ನಂಜನ | ಬಳಗವೀತನ ಬಂಧುಕೃತ್ಯದ | ಬಳಕೆಯಲಿ ನೀ ನಿನ್ನಕಂದನ ಬೇಡಿಕೊಳಲಕ್ಕ ||
 ಮುಳಿದು ಬಗುಳುವನಾಯ್ತೆ ಚಂದ್ರಮ | ನಳುಕುವನೆ ನರಿಯೊರಲಿದೊಡಕಳ | ವಳವಹುದೆ ಸಿಂಹ
 ಕೈಯೆಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಪಿದುರ ||೫೨|| ನೊರಜ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಕಲಕುವುದೆ ಸಾ | ಗರದಜಲ ನೋಣ
ವೆರಗದೊಡೆ ಕುಲ | ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಾಡುವವೆ ಕೇಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯೆ || ತೆರಳಲರವನ ಕೊಬ್ಬಿದೊ
ಳ್ಳೆಯ | ಮರಿಗೆ ಗರುಡನು ನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ | ದುರುಳುತನಕಂಜವೆನೆ ಮುರರಿಪು ವೆಂದನಾವಿದುರ
 ||೫೩|| ಲೋಕಮೈಮರೆವಂದು ಜಲಧಿಗ | ಳಾಕಿ ಹಳಚುವಹೊತ್ತು ತಾನಿಹ | ನೇಕಮೇವಾದ್ವಿತಿಯ

ಪರಮೇಶ್ವರಕಮಹಮೆಂದು || ಏಕತತ್ವಾಯೆಂದುವೇದಾ | ನೀಕ ಕೃವಾಲಸಲು ಮೆರೆವನಿ | ರಾಕೃತಿಯ
ಪರಬೋಮ್ಮರೂಪಿನ ತಾತ ನೋಡೀತ || ಈತನಾಮಧುಕ್ಯೆಟಭನ ಮುಂ | ದಾತ ಜಲಧಿಯೊಳಿಳಿದು ವೇ
ದವ | ನೀತ ತಂದನು ಜಯನ ವಿಜಯನ ದೈತ್ಯಜನ್ಮವನು || ಈತನೊಡೆದನು ಪೌಂಡ್ರಕನನಂ | ದೀತ
ಕೊಂದನು ಹಂಸಡಿಬಿಕರ | ನೀತ ನೊರಸಿದನರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾವಿದುರ||೫೫|| ಸಲಲಿಮಯವಾದಖಳ
ಭುವನಾ | ವಳಿಗಳೊಳಗೆ ವಿರಿಂಚಿಯಾಳುತ | ಮುಳುಗುತ್ತೈತಂದಾಲದೆಮಂಚದಲಿ ಪವಡಿಸಿದ ||
ಹೊಳವು ನೀನಾರೆಂದು ಜಠರದೊ | ಳಿಳಿಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಶತದಲಿ | ಹೊಲಬುಗಡೆ ದ್ರೋಣ್ಯಳಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮನ ನೀತನುಗುಳಿದನು ||೫೬|| ಸೂಚಿಸುವಶ್ರುತಿನಿಚಯ ಬರಬರ | ಸಾಚಿದವು ವೇದಾರ್ಥ ನೀತಿ
ಯ | ವಾಚನಗಳ ಳವಡದೆ ನಿಂದವು ನಿಜವ ಕಾಣಿಸದೆ || ಆಚ್ಛಲಳವಲ್ಲ ಮುನಿಗಳ | ಗೋಚರಕೆ
ಮನಗುಡದಹುಯನು | ನೇಚರಯದೆ ಬಿಗಿಯುಳವಡಿಸಿದರು ನೇಣುಗಳ ||೫೭|| ವಿದುರನಿಂತಿಂತೆ
ನಲು ಮಿಂಚಿನ | ಹೊದರು ಹುರಿಗೊಂಡಂತೆ ರವಿತತ | ವುದುರದ್ದವು ಮೈಮಂವಿದು ನಿಂದೆಡೆ ದೇವರಂ
ಗದಲಿ || ಸದದುದಾಸ್ಥಾನವನು ಘನತೇ | ಜದಲಿ ಹುಮಿಗಲಾಗೆ ಹಂ ತೋ | ಲದನು ನಿರುಪಮ ವಿ
ಶ್ವರೂಪವನಾಮಹಾಸಭಗೆ ||೫೮|| ಚರಣದುಂಗುಟದಲ್ಲಿ ದೇವರು | ತುರುಗದರು ನೂಸಲಿನಲಿ ಕಮ
ಲಜ | ಸುರವಖಡ್ಗ ದೆ ರುದ್ರನಾಸ್ಯದೊಳಗ್ಗುವಾಯುಗಳ || ಬರಳಲಿಂವ್ರಾಟಗಳು ನಯನಾಂ | ಬುರು
ಹದಲಿ ರೆಪಿ ಸಾಭಿಯಲಿ ಭವ | ವರಭೂಜಾಗ್ರದೊಳಖಳ ಬಗುಪಾಲಕರು ರಂಜಿಸಿತು||೫೯|| ಸುರರು ಖ
ಚರರು ಕಿಂನರರು ಕಿಂಪುರುಷನುಸಮಸಿದ್ಧಪಿಪ್ಪಾ | ಧರರು ವಸುಗಳು ಮನುಗಳಾದಿತ್ಯರು ಭುಜಂ
ಗಮರು || ಗರುಡಗಂಧರ್ವಾಶ್ವಿನೀದೇ | ವರು ಸುಮಶ್ವಿನೀದೇವರಖಳಾ | ಸ್ವರಸರಸದರು ರೋಮ
ರೋಮದ ಕುಳಿಯ ಚಂದಲ ||೬೦|| ಬಲವಭುಜದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆಡದಲಿ | ಹಲಧರನು ಚರಣದಲಿ ಧ
ರ್ಮಜ | ಕಲಿವೈಕೋದನಕುಲಸೇವದೇವಾಯಾದವರು || ಲಲಿತಕಾಂತಿಯೊಳಖಳಿತಾರಾ | ವಳಿಗಳ
ಮಲಗ್ರಹಪರಲಾ ತೋಳ | ತೋಳಗ ಮರದನು ವಿಶ್ವರೂಪವಿಹಾಂ ಮುರವೈ ||೬೧|| ಕಿವಿಗಳಲಿ
ಕಂಗಳಲಿ ಸಾಸಾ | ಪವರದಲಿ ಹೋಗ ಮಸಗ ಧಳ್ಳು || ತಿಪದುದಾಕಾಶವನು ಕಪಿದುದು ಕಾಂತಿ ದೆ
ಸದಸಗೆ || ಕಂಕಮತರುಬ್ಬಾಳುತನ ಮ | ಕ್ಕರ ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಕಂಡುದು | ಹಲಯ ರೂಪವ
ನೋಬ್ಬನೊಲವನ್ನದೊಳಿದವರು ||೬೨|| ತಳುಕನುಗುಡಿಡಾಡಿ ಪರಣತ | ಪುಳಕದಲಿ ನನನನದು ಹರು
ಷದ | ಜಲಧಿಯಲಿ ಮನಮುಳುಗಿ ಭಕುತಿಯಭಾರದಲಿ ಕುಸಿದು | ಅಳುಕಿ ತಮಮಗದ್ದು ಮುನಿಸಂ
ಕುಲಸಹಿತ ಗಾಂಗೆಯಾಕೃಪನಿ | ಮೌಲವಿದುರಗುರುಸಂಜಯಾಂಗಗಳೆರಗಿದರು ಪದಕೆ ||೬೩|| ಬಳಗೆ
ಹೂಳವನು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಪ | ಜ್ವಳಿಸಿದನು ತಾನಲ್ಲದನೈರ | ಬಳಕೆ ಬೇರೊಂದಲ್ಲದಂತಿರೆ ಕೂಡೆ ತೋ
ಲದನು || ಬಳಗಬಿಗುವೊ ಹೊರಗೆ ಕೃಷ್ಣನ | ಸಿಲುಕಸುವೊ ತಳಿಯೆ ಕೃಷ್ಣರು | ಹಲಬರಿಹರಾರಾ
ರ ಕಟ್ಟುವೆವೆಂದರೊಳರು ||೬೪|| ಅನುಪಮಾದ್ವಯದಲ್ಲಿ ಮುಳೈನ | ಮೊನಗೆ ಮೋಹುವರಲ್ಲ ತೆರ
ಹೆಂ | ಬಿನಿತುಪುಪೂರ್ಣದಲಿ ಸಭೆಯೊಮಾತ್ರರೂಪದಲಿ || ಮನದ ಬಗೆ ಮುಟ್ಟದಮಹಾಮಹಿ |
ಮನನು ಕಟ್ಟುವೆವೆಂತೆನುತ ತನ | ತನಗೆ ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ಕೈಗಳ ಕದಪ ತೋಗಿದರು||೬೫|| ವಿಮಳಕರು
ಣಾಸಿಂಧು ನೀನನು | ಪಮಚರಿತ್ರನು ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಪದ | ಕಮಲದರುಶನದಿಂದ ಹಿಂಗಿದವಘೋರಾತಿ

ಗಳು || ಸಮತೆಯಲಿ ನೀ ನೋಡು ಶರಣರ | ಮೃಮತೆ ಬೇಡುದು ಜೀಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ಕೃಪೆ
 ಮಾಡೆನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ||೬೬|| ಮಾನ ನಿನ್ನದು ಭಕತಜನದಪ | ಮಾನ ನಿನ್ನದು ನಿ
 ನ್ನು ಶರಣರ | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದು ಬೇರೆಗತಿಯುಂಟೆ || ಆನತರ ತೇಜೋಭಿಮಾನವ | ನೀನೊ
 ಲಿದು ಸಲಹೆಂದು ಮುದದಲಿ | ಭಾನುಮತಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ಮುರಹರನ ಚರಣದಲಿ || ಕಂಗಳನು ಕ
 ರುಣಿಸಿದನೆಂಧನು | ಪಂಗೆ ಬಳಿಕೇಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ | ಮಂಗಳಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನು ಮನತಣಿಯೆ ತಾ
 ನೋಡಿ || ಕಂಗಳೆಡಗಲಿ ದೇವ ನಿಮ್ಮಾ | ಯಂಗವಟ್ಟವ ಕಂಡಬಳಿಕೇ | ಕಂಗಳೆತರವ ಕಾಣಲಾಗದು
 ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದ ||೬೭|| ತಾತ ಹೆದರದಿಂಮುಕುಂದನಕೈ | ತವಕೆ ಬೆಚ್ಚದಿರು ಸಂಧಿಯ | ಮಾತು
 ತಾನಿದು ಹೃದಯವೇ ಬಸಗೊಳ್ಳಿ ಮುರಹರನ || ಈತನಂತರ್ಯಾಮಿಜೀವ | ವ್ರಾತದಲಿ ಜನಜನಿತವೀಜ
 ಗ | ವೀತನಾಚ್ಛೆಯೊಳೊಲೆವುದೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೬೮|| ಸಂಗಿಯೆನಿಸನು ಜಗವ ಹುಟ್ಟಿಸಿ | ನುಂ
 ಗಿದೊಡೆ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೆನಿಸನು | ಅಂಗರಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ ಪೋಷಿತನಲ್ಲ ಮೂಜಗಕೆ || ಜಂಗಮಸ್ಥಾ ವರಕೆ
 ಚೈತ | ನ್ಯಾಂಗರಕ್ಷನು ಘನಕೆ ಘನವಣು | ವಿಂಗೆ ತಾನಣುವೆನಿಪಪರತರವಸ್ತು ನೋಡೀತ ||೬೯|| ಎನ್ನ
 ಹೃದಯದೊಳಿದು ಮುಂವನು | ಗನ್ನದಲಿ ಸಂಧಿಯನು ಲಪುಗಳೊ | ಳಿನ್ನುತಾ ತನ್ನವರೊಳಿದು
 ಡಿವನೀಹದನ || ಭನ್ನನಂತಿರೆ ತೋಂಭಿನ್ನಾ | ಭನ್ನನಂತಿರೆಮೆರವ ತಿಳಿಯಲ | ಭಿನ್ನಸ್ತೆ ಮುರವೈರಿ ನಾವಿ
 ನ್ನಂಜಲೇಕೆಂದ ||೭೦|| ಹಳಚುವುವು ಹಾಹೆಗಳು ಸೂತ್ರವ | ನೆಲುಗದೊಡೆ ತತ್ಪ್ರಣ್ಯಪಾಪಾ | ವಳಿಗಳಾ
 ಹಾಹೆಗಳೆಗೊಂದೇ ಸೂತ್ರಧರನಿರಲು || ಕೊಲುವನೆನ್ನರನೆನ್ನಂಂದವೆ | ಕೊಲಿಸುವನು ಕಮಲಾಕ್ಷನಲ್ಲದೆ
 ಉಳಿದಜೀವವ್ರಾತಕೇಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೭೧|| ಇಳಿದನವನಿಗೆ ಧಾರುಣಿಯ ಹೊರೆ | ಗಳೆಯಲೋ
 ಸುಗವಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಳ | ಗೊಳಗೆ ಮೈರವಬಿತ್ತಿ ಬರಕೈವನು ಮಹಾಬಲವ || ಭಲಕೆ ಮಣಿಯದೆ ರಾವಣಾದಿ
 ಗ | ಳಳಿದಬಲಾ ಕೀರ್ತಿಕಾಯವಿ | ದಳಿವುದೆಗ್ಗ ದೇವತೆ ಮುಳಿದಿರಲೆಂಜಲೇಕೆಂದ ||೭೨|| ನಾವು ಸಂಧಿ
 ಯನೊವಿವೆಮ್ಮಯ | ಭಾವದಲಿ ಹುಳುಕೆಲ್ಲ ಸಂಪ್ರತಿ | ಜೀವನಭಿಮತವಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನು ಮುರಹರನ
 ಬರವ || ನೀವು ಮೇಗರೆಯಂತದವರ | ರಾವಣಾಂಯ ಬಗೆಯ ಬಲ್ಲೆನು | ಸಾವೇನೀತನ ಕೈಯಬಾಯ
 ಲಿ ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ ||೭೩|| ಮಣಿದು ಬದುಕುವನಲ್ಲ ಹಗೆಯಲಿ | ಸೇನಿ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ದಿಟಧಾ | ರಿಣಿ
 ಯ ಸಿರಿಗೆಳುಪುವವನಲ್ಲೆಳುಕೆಲ್ಲ ಕಾಯದಲಿ || ರಣಮಹೋತ್ಸವವೆಮ್ಮಮತ ಕೈ | ದಣಿಯೆ ಹೊಯ್ದಾ
 ಡುವೆನು ಕೃಷ್ಣನ | ಕೇಣಿದಲ್ಲದೆ ವಹಿಲದಲಿ ಕೈವಲ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ||೭೪|| ಎನಲು ನಸುನಗುತ್ತಸುರರಿಪು
 ಮು | ನ್ನಿನಸ್ವರೂಪಾಕಾರವನು ಮಗು | ಳೆನುಕರಿಸಿ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಷ್ಮ ರಿಗೊಂದನೀಹದನ || ಘನ
 ಕುಯೋಧನಪಾಂಡುವಿನನಂ | ದನರೊಳಾದವಿವಾದ ನಮಗೇ | ಕನುತ ರಾಜಾಲಯವನೆಸುರಧ್ವಂಸಿ
 ಹೊರವಂಟ ||೭೫|| ಬಂದು ವಿದುರನ ಮನೆಗೆ ದೇವಮು | ಕುಂದ ಕುಂತಿಯ ಕರೆದು ನಿನ್ನಯ | ಕಂ
 ಸರೈವರಮೇಲೆ ಕೌರವನೃಪರ ಖತಿ ಹಿರಿದು || ಇಂದು ಮುರಿದುದು ಸಂಧಿ ನಿನ್ನಯ | ಕಂದಕರ್ಣನ
 ಬೇಡಿಕೊಳು ನೀ | ವೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಮರಳಿದನು ಮುರವೈರಿ ಹರುಷದಲಿ || ವಿದುರಭಾರದ್ವಾಜಗೌ
 ಕಮ | ನದಿಯಮಗಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ | ಸುದತಿಕರ್ಣವಿಕರ್ಣಶಲ್ಯಸುಬಾಹುಗುರುಸುತರು || ವದ
 ಕದುತ್ಸವ ವಡಗ ಕೃಷ್ಣನ | ಪದವನೋಲೈಸುತ್ತಬರೆ ಕರು | ಣದಲಿ ಮುರಹರನವರನುಚಿತೋಕ್ತಿಯ

ಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ||೭೮|| ನಯದೊಳೇಕಾಂತದಲಿ ಸಲೆ ತೋ | ರಿಯೆ ನುಡಿವುದೆವನಾಸೆಯನು ನೀವ್ |
 ಬಯಸಲಾಗದು ಹಿತವನೇ ಮಾಡುವುದು ಕುರುಕುಲಕೆ || ನಿಯತವಿದು ಪಾಂಡವನೊಡನೆ ಸಂ | ಧಿಯೆ
 ಸದರ ಸಮರಂಗವೀಯ | ಸ್ವಯಕೆ ನಿರ್ವಯವೆಂದು ನಿವಾತಂಗೆ ಹೇಳುವುದು ||೭೯|| ಎಂದುಗಾಂ
 ಗೇಯಾದಿಗಳೆನರ | ವಿಂದನಾಭನು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು | ನಿಂದನಾರವಿಸುತನ ಕರದನು ರಥದ ಹೊರಗಾ
 ಗಿ || ಬಂದು ಕಿರಿದೆಡೆಗಾಗಿ ಕಳುಹುವು | ದೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾಪಸ | ವೃಂದವನು ಕಾರುಣ್ಯನಿ
 ಧಿ ಕಳುಹಿದ ತಪೋವನಕೆ ||೮೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೪೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಸೇನಸುವದಟರಗಂಡ ನಮರಾಂ | ಗಣಕತುಲಭೇರುಂಡನಾದಿನ | ಮಣಿಯಮಗನುದ್ದಂ
 ಡಕರ್ಣನ ಕಂಡಳಾಕುಂತಿ ||

ಪದ || ಬಲಿದವರೆನುಜ್ಜೀವಿಸುವಬಗೆ | ಬಲುಹು ಮುರಮಥನಂಗೆ ಮುನಿದರ | ತಲೆಯ ಬರ
 ಹವ ತೊಡೆವನಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕ ಸೈರಸನು || ನಳಿನನಾಭನು ಭಜಕಂಗೆ ಬೆಂ | ಬಳಿಯ ಬಿರುದನು ಭೇದದಲಿ
 ಕುರು | ಕುಲವ ಕೊಂದನು ಕೇಳು ಜನಮೇಷಯಮಹಿಪಾಲ ||೧|| ಇನತನೂಜನಕೂಡೆ ಮೈದುನ |
 ತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥಬೊಳು | ದನುಜರಪುಬರಸೆಳೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಪೀಠದಲಿ || ಎನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
 ಗಳಲಿ ಸಮಸೇ | ವನೆಯೆ ದೇವ, ಮುರಾರಿಯಂಜನ | ನೆನಲು ತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿ ಸಾರಿದು ಶೌರಿ
 ಯಿಂತೆಂದ ||೨|| ಭೇದವಿಲ್ಲೆ ಲೇಕರ್ಣ ನಿರ್ಮಳ | ಯಾದವರು ಕೌರವರೊಳಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದೊಡನೆಯು
 ದ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಣೆ || ಮೇದಿನೀಪತಿನೀನು ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾದುದರಿವಿಲ್ಲೆ ನುತ ದಾನವ | ಸೂ
 ದನನು ರವಿಸುತಗೆ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ ||೩|| ದಾನವಾಂತಕ ಬೆಸಸು ವಂಶವಿ | ಹೀನನನು
 ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೊಡನೆ ಸ | ಮಾನಿಸುವರೇ ಸಾಕನುತ ರವಿಸೂನು ಕೈಮುಗಿದು || ಮಾನನಿಧಿ ನಿನ್ನಾಣೆ ಬಾ
 ರೈ | ನೀನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹವಣೆ ವರ | ಭಾನುವಂಶಲಲಾಮ ನೀ ರಾಮಂಗೆ ಸಂಯಿಂದ ||೪|| ಕಳೆದು
 ಕೊಂಡನು ವೀಳಿಯವನೆಂ | ಜಳಿಯಲಾತಂಗಿತ್ತು ಕರ್ಣನ ಕೆಲಕೆ ಬರಸೆಳೆದವನ ಕರದೊಳು ಕರ ತ
 ಳವನಿಕ್ಕಿ || ಎಲೆದಿವಾಕರತನಯ ನಿನ್ನಯ | ಕುಲವನೆರಿಯೆಯಲಾ ಸುಯೋಧನ | ನಲಿ ವೃಥಾಸೇವ
 ಕತನದಲಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ ||೫|| ಲಲನ ಪಡೆದೊಯ್ಯೆದ್ದುಮೆಂತ್ರ | ಗಳಲಿ ಮೊದಲೆ ನೆನ್ನನೆಂತ
 ರ | ದಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ || ಫಲುಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿದನೆ | ಯಲಿ
 ನೆಕುಲಸಹದೇವರಾದರು | ಬಳಿಕಮಾದ್ರಿಯಲೊಂದುಮಂತ್ರದೊಳಿಬ್ಬರುದಿಸಿದರು ||೬|| ಅದರನಾಪಾಂ
 ಡವರಲ್ಲೆವರ | ಮೊದಲಿಗನು ನೀನಿರಲು ಧರಣಿಯ | ಕದನವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಕಾಮಿತವಲ್ಲ ನೀನಿರಲು || ೭ ||

ದು ನಿಧಾನವು ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೆ । ಭೃಗುದಯನನ ಬಯಸುವೆನು ನಿನ್ನಯ । ಪಡೆ ಕಡೆಹುವೆನ್ನೆವರನು ನಡೆ ತನ್ನ ಸಂಗಾತ ॥೨॥ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ರಾಜ್ಯದ । ಘನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವ । ಜನ ಪಕಾರವಜನಪರೋಲ್ಕಿಸುವರು ಗದ್ದುಗೆಯು ॥ ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರವೆರಡುಸ್ತಂತ್ರತಿ । ಯೆನಿಸಲೆಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋ । ಧನನ ಬಾಯ್ಕುಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ ಹೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಎಡದಮ್ಮೆಯಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರರ । ಗಡಣ ಬಲದಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರ । ಗಡಣವಿದಿರಲಿ ಮಾದ್ರವಾಗದಯಾದನಾದಿಗಳು ॥ ನಡುವೆ ನೀನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುವ । ಕಡುವಿಳಾಸವ ಬಿಸುಟ್ಟು ಕುರುಪತಿ । ನುಡಿಸೆ ಬೀಯಹಸಾದವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆಂದ ॥೪॥ ಶೌರಿಯದಲೆದಿರಿಲ್ಲ ಕುಲದಲಿ । ಸೂರಿಯನ ಮಗನೊಡನೆಹುಟ್ಟಿದ । ವೀರೈವರು ಪಾಂಡುತನಯರು ನಿನ್ನ ವೈಭವಕ್ಕೆ ॥ ಆರು ಸರಿಯೈ ಕರ್ಣ ನಡೆನಡೆ । ಧಾರಣೀಪತಿಯಾಗು ನೀನಿರೆ । ಪ್ರೇರಪಿತ್ತೆಂದಕ್ಕೆ ಬಳಿಕಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೫॥ ಕೊರಳಸೆಲೆಹಿಗ್ಗಿ ದ್ವವು ದೃಗುಜಲ । ಪುರವಣಿಸಿ ಕಡುನೊಂದನೇಕಟಾ । ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾದುದೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಹರಿಯ ಹಗೆ ಪೊಗೆದೋರದುರುಹದೆ । ಬರಿದ ಹೋದುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವ । ನೆರುಹಿ ಕೊಂದನು ಹಲವುಮಾತೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೬॥ ಕಾದಿ ಕೊಲುವೊಡೆ ಪಾಂಡುಸುತರು ३ । ಹೋದರರು ಕೊಲಲಿಲ್ಲಕೊಲ್ಲದೆ । ಕಾದೆ ನಾದೊಡೆಕೌರವಂಗೆವನಿಯಲಿ ಹೊಗಲಿಲ್ಲ ॥ ಭೇದದಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರಿದನೋ ಮಧು । ಸೂದನಕಟಕಟನುತ ಘನಚಿಂ । ತೋದಧಿಯಲದ್ದವೊಲು ಮೌನದೊಳಿದ್ದನಾಕರ್ಣ ॥೭॥ ಎನುಪೇಳೈ ಕರ್ಣ ಚಿತ್ತ । ಗ್ಲಾನಿಯಾವುದು ಮನಕ್ಕೆ ಕುಂತಿ । ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ ॥ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲೆನ್ನೊಣೆ ನುಡಿಸುಡಿ । ಮೌನವೇತಕೆ ಮರುಳುತನ ಬೇಡುನು ನಿನ್ನೆ ಪದಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ಮರುಳುಮಾಡುವಮಹಿಯರಾಜ್ಯದ । ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನಲ್ಲ ಕೌಂತೇ । ಯರು ಸುಯೋಧನ ರೆನೆಗೆ ಬೆಸಕ್ಕಿವಲ್ಲಿ ಮನವಿಲ್ಲ ॥ ಹೋದದಾತಾರಂಗೆ ಹಗೆವರ । ತಿರವನ ದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂಬೀ । ಭರದೊಳದನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂದ ನೀನೆಂದ ॥೯॥ ಬಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದವೆಂಬಕಥನವ । ನಡೆಗುಡದೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆ ವಿಜಯನ । ನೆಗಡುಬಾಣಕೆ ಬಲಿಯನಿಕ್ಕುವಹದನ ಮಾಡಿಸಿದೆ ॥ ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಕೇಳೆ ॥ ನೋಡೆಯನಾದಂತಹನು ಬಾರನು । ಪೊಡವಿಯಲಿ ನೀ ಹರಹಿಕೊಳು ನಿನ್ನವರ ನಿಲಿಸೆಂದ ॥೧೦॥ ವೀರಕೌರವರಾಯನೇ ವಾ । ವಾರಪ್ಪತನ ಹಗೆಯೈ ಹಗೆ ಕೈ । ವಾರವೇ ಕೈವಾರವಾದಂತಹನು ಕುರುನೃಪತಿ ॥ ಶೌರಿ ಕೇಳೈ ನಾಳೆ ಸಮರದ । ಸಾರದಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭುಜ । ವಾರತೆಯ ಸಂಪನ್ನತನವನು ಪಾಂಡುತನಯರಲಿ ॥೧೧॥ ಹಲವುಮಾತೇನುಗಳನುಕ । ನ್ನುಳಿವು ಸೋಗಸದು ಕೌರವೇಶ್ವರ । ನೊಲುವು ತಪ್ಪಿಸಿ ಭುವನದೊಳಗೆನಗಾವ್ತು ಬನವಿಲ್ಲ ॥ ಸಲಹಿದನು ಮನ್ನಣೆಯೆಯೆನಗ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಹೀನಸೃತ್ತಿಯು । ಬಳಸಿ ನಡಸೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನನೆಂತು ಮನದಪೆನೋ ॥೧೨॥ ಮೋಡಿ ತಣಿಯನು ಓಡಿದ ಹೊಗಳಿಸಿ । ವಾಡೆ ತಣಿಯನು ನಿಚ್ಚಲುಚಿತವ । ವಾಡೆ ತಣಿಯನು ಮೌನನಿಧಿಯನೆಂದೆಂತು ವೈದಪನು ॥ ತಾಡಲಾಗದು ಕೈಪ್ಪಾ ಬಾತಿಯು । ಮಾದಲಾಗದುಬಂದನಾದೊಡೆ । ರೋಧಿ ಮಿಚ್ಚಿದು ಕೌರವನ ಹಗೆ ॥೧೩॥ ಅರುಣಜಲವಾಚ್ಯದಲಿ ಬಂಬಲು । ಗರುಳು ಚರುವಿನಯೆಲುವಿನೊಟ್ಟುಲ । ಬೆರಳಸಮಿಧೆಯನಡಗನುಕಾಮತಿಯರಚನೆಯಲಿ ॥ ಸಿರಕಪಾ

ಲದಪಾತ್ರೆಗಳ ತಿಲ | ದೊರಳೆಗಳ ಕೇಶೌಘದರ್ಭಾಂ | ಕುರದಲಾಹವಯುಜ್ಞಾ ದೀಕ್ಷಿತನಹೆನು ತಾನೆಂದ
 ||೧೯|| ದೂಗೌತೂನಾಯ್ತು ನಾಳೇ | ಭಾರತವು ಚತುರಂಗಬಲದಲಿ | ಕೌರವರೊಂಟಿಂಗೆ ರಣ
 ದಲಿ ಸುಭಟಕೋಟಿಯನು || ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯವಸರಕ್ಕೆ ಶ | ಲೀರವನು ನೂಕುಸೆನ್ನ ನಿನ್ನಯ | ನೀ
 ರರೈವರೆ ನೂಲಿಸೆನು ರಾಜೀವಸಖನಾಣೆ ||೨೦|| ಏನಲು ಕರ್ಣನ ದೃಢವ ಕಂಡನು | ಮನದೊಳು
 ತ್ಸಾಹಿಸಿದನಾದೊಡೆ | ತನಯರೈವರೆ ದದನು ನಿನ್ನದು ಬಲುಹ ಮಾಡುನೊಡೆ || ಮನಕೆ ಖತಿಯಹು
 ದರುಹದಿದೊಡ್ಡೆ | ತನಗೆ ಗೂಣವಲ್ಲೆಂಬಕಾರಣ | ವಿನಿತನೊಡ್ಡೆ ಸಿದನು ನೀ ಸುಖಿಯಾಗು ಹೋ
 ಗೆಂದ ||೨೧|| ಬಂದೊಡೊಳ್ಳಿತು ಬಾರದಿದೊಡ್ಡೆ | ಕಂದ ಕೇಳ್ವೆ ಮಧುರವಚನು | ಮಂದಮತಿಯ
 ನು ತಿಳಿಯ ತಮ್ಮಂದಿರೆಗೆ ರಾಜ್ಯವನು || ಇಂದು ಕೊಡಿಸುವದುಚಿತ ಸಂಪ್ರತಿ | ಗೆಂದು ಸೇರಿಸು ನಿನ್ನ
 ಮಾತನು | ಒಂದುಗಳೆಯನು ಕೌರವೇಶ್ವರನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೨|| ಮನೆದುಬಿತ್ತಂಡದಲಿ ಮತ್ತರ |
 ಸಸುಸಿತ, ತಾನೀಗನೀತಿಯ | ನೆಸುಬದೊಡೆಮನಗಾಣ್ಣನೇ ಕೌರವಮಹೀಶ್ವರನು || ಪಿಷಮವದು ಕ
 ಟ್ವಾಳುವಂತ್ರದೊ | ಳೆಸಗಲಾಗದು ತನ್ನ ಬೀರತೆ | ನುಸುಳಹುದು ಮೂರವೈರಿ ಸಂಧಿಯನಲಯೆ ನಾ
 ನೆಂದ ||೨೩|| ಕಳುಹಬೇಡುದು ದೇವ ದಿನಪತಿ | ಯಿಳಿದನಪರಾಂಬುಧಿಗೆ ಸಂಪತಿ | ಯಳಿದಹೊತ್ತಿಂ
 ದೀಗ ನೆಟ್ಟನೆ ನೀವು ಪಾಂಡವರು || ಹುಲುಸರವಿ ಹಾವಹುದು ಹುತ್ತಿನ | ತಲೆಯಾಲಿರಲಜ್ಞಾನಿಗೆ ಹಿ
 ಸುಣರ | ಬಳಕೆ ಹೊಗುವುದು ಕಳುಹಬೇಕೆಂದರೆಗಿದನು ಕರ್ಣ ||೨೪|| ಬೀಳುಕೂಂಡನು ಮನೆಗೆಬಂ
 ದು ವಿ | ಶಾಲಮತಿ ಚಿಂತಿಸಿದನಾಸಿರಿ | ಲೋಲಮಾಡಿದಮಂತ್ರಮನದಲಿ ನೆಟ್ಟು ಬೇರೂರಿ || ಕಾಳು
 ಮಾಡಿದನಕಟ ಕೌರವ | ಬಾಳಲರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟುಸೋಗೋ | ಪಾಲ ಬಂದೇ ಬಿಡನು ಬೀವವ ಕೊಳ್ಳದಿರೆ
 ನೆಂದ ||೨೫|| ಪೀರ ರವಿಸುತನೊಂದುದಿನ ರವಿ | ವಾರದಲಿ ಸಂತೋಷ ಮಿಗೆ ಭಾ | ಗೀರಘೀತೀರದ
 ಲಿ ತಾತಂಗೆಘೃಣವನು ಕೊಡುತ || ಸಾರಮಂತ್ರವ ಬಿಸಿಸುತಿರಲು ವು | ದಾರಸುರಭೂಷನನುಕುಂತೀ
 ಸಾರಿ ಕಾಣಲುಬಂದಳಾತ್ಮಜನಿದ್ದ ನಟಗಾಳಿ ||೨೬|| ಬರಲು ತಾಯಿ ದಿರಾಗಿ ರವಿಸುತ | ನಿರದೆ ಬಂ
 ದನು ದಂಡದಂತಿರೆ | ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಲಾತನ ನೂಸಲ ನೆಗುಡವಳು || ಬರಸೇಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದ
 ಳು ನೀ | ರೆರವಣಿಸಿದವು ನಯನದಲಿ ಸೆರೆ | ಕೊರಳಿಗಾತಿದುಳಲಿನಬುಧಿ ಮೊಳಾಳ್ವಳಾಕುಂತಿ
 ||೨೭|| ಆಸಮಯದಲಿ ಗಂಗೆ ನಾರೀ | ವೇಷದಲಿ ನಡೆತಂದಳೆಲೆಕುಂ | ತೀರತಿಯೆ ಕೈಯೆಡೆಯಕಂದ
 ನನೊಪ್ಪುಗೊಳು ನೀನು || ಈಸುದಿನವೆನಾಗುಹೋಗಿನ | ಭಾಷೆಯನು ತಲೆಗನೆಯ್ತೆನ್ನಯ | ಭಾ
 ಸೆ ಸಂದುದೆನುತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳಾತ್ಮಜನ ||೨೮|| ಇರಲಿರಲು ರವಿ ಬಂದಾತ್ಮಕುಟ | ಕರೆದನೀತನ
 ಕಿನಿಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲ | ನೊರೆದ ನಿನಗೆಲೆವಗನೆ ಕುಂತೀದೇವಿ ತಾಯಯದು || ಮೂರುಹರನ ಮತದಿಂದ ನಿ
 ನ್ನಯ | ಸರಳುಬೇಡಲು ಬಂದಳಂದಿನ | ಹರಿಗೆ ಕವಚನಿತ್ತವೊಲು ಮರುಳಾಗಬೇಡೆಂದ ||೨೯||
 ಬೆಸಸಿದುದಕೆ ಹಸಾದವೆಂದನು | ಬಿಜಜಬಂಧುವ ಕಳುಹಿದನು ಮ | ಸ್ನುಸಿದನಿತ್ತಲು ಮಾತೆಯನು ಭ
 ಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಬಸೆದು ಬಿಜಯಂಗೈದಹದನನು | ವುಸುರಬೇಡುದು ತಾಯೆಯೆನೆ ಶೋ | ಕಿ
 ಸುತ ನುಡಿದಳು ಕುಂತಿ ಕರ್ಣನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ||೩೦|| ಮಗನೆ ತನ್ನೊಂದಿರನು ಪಾಲಿಸು | ವಿಗಡ
 ತನವನು ಮೂಣು ನೀನೋ | ಲಗಿಸುವರೆ ಕುರುಪತಿಯ ನಿನಗವಂದಿರೆಯಿತ್ತಂಡ || ಸೋಗನು ತಾನೆಂ

ದುದನ್ನು ಹಿಸುಣರ । ಬಗೆಯ ನೀ ಕೇಳಿದಿರು ನೀ ಮನ । ಬಿಗಿಸದಿರು ಸಲಿಸೆನ್ನು ವಚನವನೆಂದಳಾಕುಂ
ತಿ ॥೩೧॥ ತಾಯ್ತಾಯದು ತಾಬಲ್ಲೆ ನದು ಸಂ ಜಾಯತವು ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮದಿ । ಒಯುಭಯರಾಯ
ರಲಿ ಪಟ್ಟದಹಿರಿಯ ತಾನಹುದು ॥ ರಾಯನೆನ್ನು ನು ನಚ್ಚಿ ಹೊರೆದನು । ಸಾಯಲಳುಕುವೆನೇ ಸುಡೇತ
ರೆ । ಬೀಯಿಳೆಯಬಾಳಿಕೆ ಕೃತಘ್ನತೆಗಿಲ್ಲ ಗತಿಯಿಂದ ॥೩೨॥ ಮಕ್ಕಳೈವರಿಗಾಹಿರಿಯನದು । ತಕ್ಕಮಾ
ತವು ತಾಯೆ ಸಂದೇ । ಹಕ್ಕ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದು ನಿಲಲಿ ಧಾರಿಣಿಯ ಬಯಸುವರೆ ॥ ತಕ್ಕುದೇ ದಾತಾರನೆ
ರಸಿಯೊ । ಳೊಕ್ಕತನವಿರಲಾರು ಮೆಚ್ಚುವ । ರಕ್ಕ ಹೇಳಾ ಹೇಸಳೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನಗೆಂದ ॥೩೩॥
ಇಂದು ನೀವೆರುಹಿದಬಳಿಕ ರವಿ । ನಂದನನು ಯೆಂದರಿದನಲ್ಲದೆ । ಹಿಂದೆ ದುರಿಯೋಧನನದಾವುದ
ನೋಡಿ ಸಲಹಿದನು ॥ ಬಂದು ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಕ್ಕೂಡಿದ । ರಂದು ಶೌರಿಯ ಮಾತದಂತಿರ । ಲಿಂದು
ನಿಮ್ಮಡಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವ ಬೆಸಸಿನೀವೆಂದ ॥೩೪॥ ಆದೊಡ್ಡವರೆ ಮಕ್ಕಳನು ತಲೆ । ಗಾದು ತೋ
ರೈ ಕಂದ ನಿನಗ । ನ್ನೀದುರಾಗ್ರಹಲೊಪ್ಪುವುದೆ ಕೌರವನ ಸೇವೆಯಲಿ ॥ ಹೋದಬಾಣವ ಮರಳಿ ತೊ
ಡುರು । ಮಾದು ಕಳೆ ಪ್ರೆರವನೆಲ್ಲೆಹ । ಸಾದವೆಂದನು ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಬಂದನರಮನೆಗೆ ॥೩೫॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನು ಷ್ಣಿಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅವನಿಯದಿರಿತ್ತು ಗಗನ ತಾರಾ । ನಿವಹವನು ಬಿದಿರಿತ್ತು ವರಪಾಂ । ಡವರು ಕಣ್ಣೊಳು
ವೆಂಠೊಳಿಸಿದರು ಕನ್ನಕ ಕಂಠಪ್ಪನೆ ॥

ಪದ ॥ ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ಸಂಧಿಯ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋ । ಲನೈತರುತಿವ
ರೆ ಹೊರೆಗೆಟ್ಟಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ॥ ಕೇಳಿದನು ಮುರಹರನ ಬರವನು । ಮಳಿಮಸ್ತಕದಬಿಳಧರಣೀ
ಪಾಲರೊಡನಿದಿರಾಗ ಬಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥೧॥ ದೂರದಲಿ ದುನ್ಮಾನಿಸಿದವದ । ನಾರವಿಂದವ
ಕಂಡು ಸಂಧಿಗೆ । ಸೇರರವರು ಬಲಿದುದಾಹವವೀತನಂಗದಲಿ ॥ ಶೌರಿಗಾಯ್ತವಮಾನವಿದಲೇ । ಮಾ
ರಿಗುತ್ತಪವೆನುತ ಬಂದನು । ಮಾರುತನ ಮಗನಸುರಮರ್ಷನನಿಂಗತವನರಿದು ॥೨॥ ದರುಶನವ ನೀಡಿ
ದರು ಕೃಷ್ಣನ । ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರುಮಿ । ಕ್ಕರಸುಗಳು ದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರೆಗದರು ಪದ
ಕೆ ॥ ಪರಮಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ಬೇವಂ । ತರೆ ನದಿಸುತವಿದುರಗುರುನ್ಯಪ । ಗುರುತನುಜವೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಯೆಂದನು ಧರ್ಮನಂದನನು ॥ ಭೂಮಿಸತಿ ನಿಜಬಾಂಧವರು ಸು । ಕ್ಷೇಮಿಗಳು ತಾವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಿ । ಕ್ಷೇ
ಮಕುಶಲವ ಕೇಳಿದರು ಕಳುಹಿದರು ಹರಕೆಗಳ ॥ ಅವುಹಾ ಸಂಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ । ತೋಮರದ ಕಾ
ಣಿಕೆಗಳಲಿ ಸು । ಪ್ರೇಮವನು ಬೆಸಸುವುದು ದುರಿಯೋಧನನ ಮತವೆಂದ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗರ್ಧವ
ನು ಬೇಡಿದೊ । ಡಾಮಹೀಪತಿಯೈವರಿಗೆ ಸಂ । ಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯನ್ನೆದೆ ಕೊಟ್ಟನು ನಿಮ್ಮೊಳಪ್ರಿಯ
ನು ॥ ಸಾಮದಲಿ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ ನಿವ್ ನಿ । ಸ್ನೀಮರಾದೊಡೆ ಜೋಡಿಸುವುದು । ದ್ವಾಮಕುರುಭೂಮಿ

ಯಲಿ ಕುಳವಂದವರ ಪತಿಕರಿಸಿ ||೫|| ಮುನಿದೊಡೆಯು ನಿಮ್ಮೊಳಗೈನೀವೇ | ಮನಕತವ ಮಾಡುವರೆ
ಯಗ್ರಜ | ರನುಜರಲಿ ಕದಡಾದೊಡುಪಶಮಿಸುವಿರಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ || ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ದೂಸರಿಂದಾ |
ಯಿ ನಿತುಸಭೆಯಲಿ ಮಾನಹಾನಿಗ | ಳೆನಲು ನೊಂದನು ಧರ್ಮಸುತನಿಂತೆಂದ ನಸುನಗುತ ||೬|| ಮು
ಳಿದು ಸುರಗಿಯನುಗಿದು ಗಗನಕೆ | ನಿಲುಕಿ ಮಾಡುವದೇನು ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಖಳರುವಖಿಳವ್ಯಾ
ಪ್ತಿಗೇಗುವರು || ಖಳರು ಮಾಡಿದಖತಿಯನೆನ್ನೊಳ್ || ತಿಳಿದು ಮರೆಯಲುಬೇಕು ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿ
ನೀನೆಂದೆಂಫಿಗಳ ಪಡಿದನು ಯುಧಿಪ್ತಿ ರನು ||೭|| ಬರಿದೆ ಕಾಡದಿರೇಳು ಮನದಲಿ | ಮರದೆವಾಗಳೆ ಕೌ
ರವನು ಮುಂ | ದರಿಯದನುಕರಿಸಿದನು ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೂರೇಕೆ || ನೆರವಣಿಗೆಯುಂಟಾದೊಡಿಂದಿ
ನ | ಮರುದಿವಸಸಂಗ್ರಾಮ ಸ್ಥಿರಿಸ | ಲರಿಯರವದಿರು ನಡೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಗದಲಿ || ಹಾನಿಯನು
ನೀ ಹೊತ್ತು ಭೃತ್ಯರ | ಮಾನವನು ಪತಿಕರಿಸಬೇಡುದು | ತಾನೊಡೆಯನಾದಂಗೆ ಗುಣವೆಂಮೊಡೆಯ
ನೀನಾಗಿ || ಮಾನಭಂಗವ ಧರಿಸಿಯೆಮ್ಮಭಿ | ಮಾನವನು ನೀನುಳುಹಿದ್ದು ಸಂಧಾನವನು ಸೇವಿಸುವ ಸಲ
ಹಿದೆಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೮|| ಮಾರಿಯರಕೆಗಳಡಗದಂತಕ | ನೂಡುತುಂಬದೆ ಶಾಕಿನಿಯರೊಡ | ಲೋ
ರೆ ನನೆಯದೆ ಡಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಸೋಕುಸಾಲಿಡದೆ || ಕೌರವನ ತನಿಗರುಳದಂಡೆಯ | ತೋರಣದ ಬಾಗಲಿನ
ವಿಭವದಿ | ವಾರಣಾಹ್ವಯನಗರಿಯನು ಹೋಗದಿಹನೆ ಹೇಳೆಂದ ||೧೦|| ತೋರು ನಡೆ ಗಜಬಜಸಲೇ
ಕಿಂ | ಸಾರುತಿಂಗಳೆ ನಾಳೆಪಯಣಕೆ | ಸಾರಿ ಸೇಳೆಂದವರುಪಪ್ಲಾವ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು || ಬೇರೆಬೇರವನೀ
ಶರಿಗೆ ಪಡಿ | ಹಾರವನು ಕಳುಹಿದರು ಕೃಷ್ಣನ | ದೂರು ಬರಲಳವಡಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮಸಾಧನವ ||
||೧೧|| ಗುಡಿಯ ಮಂಡವಿಗೆಗಳ ವಂಗಡ | ದೊಡನೊಡನೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದವು ಬರ | ಸಿಡಿಲು ಬೊಬ್ಬಿ
ಡುವಂತೆ ಮಸೆದವು ಕೂಡೆ ಕೈದುಗಳು || ದಡಿಯ ಬಲಿಸುವಗುಳವ ರೆಂಚೆಯ | ಗಡಣಿಸುವಬಲುನೀ
ಲಗಾವಿಯ | ತೋಡಿಸುವುತ್ಸಹವಾಯ್ತು ವರಪಾಂಡವರ ಬೀಡಿನಲಿ ||೧೨|| ಹಿಳುಕಿ ತಿದ್ದು ವಬಿಲ್ಲಬಾಗ
ನ | ಹೊಳೆಹನೊಯ್ಯಾರಿಸುವಮಾರ್ತಿರು | ಗಳನುಚೋಡಿಸುವವರುಕೈದುವಮಸವಮಂಡಲಿಯ || ಕ
ಳಕಳಿಕೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ರಾವುತ | ರಲಿ ಗಜಾರೋಹಕರ ರಥಿಕಾ | ವಳಿಯರವ ರಂಗದಲಿ ಬಲುಸಂವರ
ಣೆಯೊಪ್ಪಿದವು ||೧೩|| ಚೂಳಿ ಹರಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಭೂ | ಪಾಲರಿಗೆ ರಾಯಸದ ಹದನನು | ಕೇಳಿ
ದಾಗಲೆ ಕವಿದು ಬಂದರು ತಮ್ಮದಳಸಹಿತ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳವಂದಿನ ಮರು
ದಿವಸ ವೈ | ಹಾಳಿಯನು ಹೊರವಂಟರನಿಬರು ದೈತ್ಯರಿಪುಸಹಿತ ||೧೪|| ಎಲೆಲೆ ನೆಲ ಬೆಸವಾದುದೋ
ಬಲು | ದಳದ ತೆರಳಿಕೆ ತೀವಿತವನಿಯ | ತಳಪಟದ ಹುಬ್ಬುಗೆಯೊಳಬ್ಬು ಸಿದವು ಬೊಟ್ಟಿಗಳು || ತಲೆ
ವರೆಯ ತೂಕದಲಿ ಫಣಿಸತಿ | ಬಳುಕತೊಡಗದ ತರಣಿ ಸೇನೋ | ಚ್ಚಲಿತಧೂಳಿಯ ರ್ಪುಗೆಯ ಕೊ
ಟ್ಟನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫|| ಹಿಣ್ಣಿಲ ಹಾಹೆಯ ಬಿರುದುಗಳ ಧಾಂ | ಣಿಯು ನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ಸಂ
ದಣಿಯ ಸಂಕುಲ ಕೈಯಚ್ಚಾರಿಯ ವೀರನೂಪುರದ || ಕುಣಿವಸುರಗಿಯ ಪಳಹರದ ದೊಂ | ಕಣಿಯ
ಭೇದಿಪಖಡ್ಗ ಬಿಲುಬಲು | ಕಣೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಕೈದುಗಳ ಕಾಲಾಳ ನೋಡಿದರು || ಧಳಧಳಿಸಸೂನಿಗೆಯ
ಮುಂಮೋನೆ | ಗಳ ರಥಾಂಗದ ಮೇಲುಪಸರದ | ಪಳಹರದ ಖುರಹತಿಯ ಚೋಡಜವಾಯ್ಲ ಕುದುರೆ
ಗಳ || ಬಲದಬದ್ದ ರದೊಟ್ಟಿದಂಬಿನ | ಹೊಳೆವಹೊದೆಗಳ ಸೂತರುರವಣೆ | ಗಳ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಗತಿ

ವಾಚಯ ರಥವ ನೋಡಿದರು ||೧೭|| ಅಳವಿಗೊಟ್ಟೊಡೆ ರವಿಯ ತುರಗವ | ನುಳುಹಿಮುಂಚುವಗತಿ
ಯ ನೋಸಲಲಿ | ಹೊಳೆವಕನ್ನಡಿಗಳ ಮುರಾಂತದಜೋಡುಚಲುವುಗಳ || ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯರುಲ್ಲರಿಯ
ಹ | ತ್ತಳದರಾವ್ತರ ಸಂಸದಲಿ ನೆಲ | ನಲುಗೆ ನಿಗುರುವನಿಲುವನಿರುತದ ಹಯವ ನೋಡಿದರು ||೧೮||
ಶೈಲದಡಬಲದೊರತೆಯೆನೆ ಸುಕ | ಪೋಲದಲಿ ಸಾಲಿಡುವ ಮದಬಲ | ಧಾರಗಳ ಬಲಕೈಯ ಲೌಡಿ
ಯವಜ್ರಮುಪ್ಪಿಗಳ || ನಾಳಿವಿಲುಗಳ ರಾಯಜೋದರ | ಮೇಲವಣೆಗಳ ಚಿತ್ರಗತಿಶುಂ | ಡಾಲವನು
ನೋಡಿದರು ಗಜಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ||೧೯|| ಅವನಿಪಾಲರ ಮಕುಟವಣಿಗಳ | ನಿವಹದತ್ತಿದ ಖಡ್ಗ
ಪರುಶುಗ | ಳವಿಮಲದ ದೊರೆಗಳ ಪತಾಕಾವಳಿಯ ಬೆಳುನೊರೆಯ || ವಿವಿಧಗಜಯ ಜಲಚರೌಘ
ದ | ಪವನಜನ ಕೈಸನ್ನೆಗಳ ಘನ | ಪವನಹತಿಯಲಿ ಲಹರಿಮಗಿಸಿತು ಬಹಳ ಬಲಬಲಧಿ ||೨೦|| ಹರಿ
ಯುಧಿಪ್ಪಿರೊಂದು ಗಜಕಂ | ಧರದೊಳಿಹರು ನಿಖಿಳಸೇನೆಯ | ತೆರಳಿಕೆಯ ತೋರಿಸುತ ಬಂದರು
ಭೀಮಫಲುಗುಣರು || ಬಿರುದಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನುಮೊದಲಾ | ಗಿರ ತಿಖಂಡಿಯುಸಹಿತ ದ್ರುಪದನು | ಭರ
ಮಿಗಿಲು ತೋರಿದನು ಮೂರಕ್ಷೋಣಿ ಸೇನೆಯನು || ವರಯುಧಾಪುನೊತ್ತ ವಸೌಂಜಸ | ನುರುತಿಖಂ
ಡಿ ಸುಚೇಕಿತಾನರು | ಧುರಧುರಂಧರವೀರಪಾಂಚಾಲಕ್ಷಿತಿಶ್ವರರು || ತುರುಕರನು ಸಾಹಸ ಸಮುದ್ರರ |
ಮರುಯವನಖುರಕಾಳಕೇಶೀ | ಶ್ವರರಥಟ್ಟನು ತೋರಿದನು ಪಾಂಚಾಲಭೂಪಾಲ ||೨೧|| ವರಪಿರಾ
ಟನು ಶಂಖನೃಪನು | ತ್ತರಶರದ್ಯುಮ್ನುಕಶುತ್ರಚಂ | ದ್ರರು ಶತಾನಿಕರು ಶರಾಯುಧನಿಸ್ಸನ್ಯಸವ
ರರು || ತುರಗ ಗಜರಥ ಪಾಯದಳಸಾ | ಗರದ ಸೌರಂಭದಲಿ ನಿಜಸಂ | ವರಣೆಯನು ತೋರಿದನು ತ
ಮ್ಮಕ್ಷೋಹಿಣೀದಳವ ||೨೨|| ಜಯಸಮರಸಾಮಗ್ರಬಲ ಕೈ | ಕೆಯನ್ಯಪಾಲರು ತಂದರಕ್ಷೋ | ಣಿಯ
ನು ತೋರಿಸರೈವಲಭಕಂಧರದ ಭೂಪತಿಗೆ || ಭಯವಿಹಿನರು ಪಾಂಡ್ಯ ನೃಪಸಂ | ಜಯರು ಸೋಮ
ಕಭೂಪರಕ್ಷೋ | ಣಿಯನು ತೋರಿದರವನಿ ಕುಸಿದುದು ದಳದ ಪದಹತಿಗೆ ||೨೩|| ಚೈದ್ಯದೇಶದ ಧೃ
ಷ್ಟಕೇತುಬ | ಲೋಧನಿಯನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಮೊದ | ಲಾದುದನೆ ತೋರಿದನು ಕುಂತಿಭೋಜನಕ್ಷೋಣಿ ||
ಅದುವೇಳಕ್ಷೋಣಿಬಲ ದೇ | ರಾದವಾಯಕವಾಡಿಯಲಿ ಹಿರಿ | ದಾದುದಾವಸೇನೆ ಗೋಚರವಲ್ಲ ಗಣ
ನೆಯಲಿ ||೨೪|| ಕ್ಷೇತ್ರಧರ್ಮನು ನೀಲನಬ್ರುವ | ಕ್ಷತ್ರಶೌರಿಯ ತನುಜ ವತ್ಸಜ | ಚಿತ್ರವರ್ಮ ಹಿರ
ಣ್ಮವರ್ಮನು ಚಾರುಚೇಷ್ಟಕನು || ಶತ್ರುಮಥನನು ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಸ | ಹೋತ್ರರನ್ವಯದವರು
ಪಾಂಡವ | ಮೈತ್ರರೊವಗತು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹಿಪಾಲ ||೨೫|| ವೀರಪಾರ್ಥರಿಗಿರುಳು
ಸೋತಂ | ಗಾರವರ್ಮನು ಗಗನಚರಪರಿ | ವಾರಬಹಳದಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಕಲಿಯುಧಿಪ್ಪಿರನ ||
ಕೌರವೇಂದ್ರನ ನೋಯಿಸಿದ ಧುರಭರಸಾಹಸಚಿತ್ರಸೇನನು | ದಾರಗುಣನಿಧಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಮಿತ್ರ
ಭಾವದಲಿ || ಕಾಲರುಳ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಚಂದ್ರನ | ತೋರಣವ ಬಿಗಿದಂತೆ ದಾಡೆಗ | ಳೋರಣದ ಹೊಳ
ಮಗಳ ಹೊಗುಡುನೊಡಲ ಕಪ್ಪುಗಳ || ಭಾರಿದೇಹಸುಗುಟ ಭಯಂಕರ | ತೋರಹತ್ತನು ದೈತ್ಯಕು
ಲಪರಿ | ವಾರ ಬಹಳದಿ ಬಂದು ಕಂಡನು ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನು ||೨೬|| ಬಲದ ಬೆಳ್ಳಾಳವನು ನೋ
ಡಿದ | ರೋಲಿನಲಿ ನಿಜಸೇನಸಹಿತ | ಬಲರುಪಪ್ಪಾಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದರುಪೂತ್ಕರಾಲಯವ || ಬಳಿಕ ಸು
ಮಾಮಾರ್ತದಲಿ ಮೊರಗುಟ | ಗಳನು ಹಾಯ್ಕದರಂದು ಯದುಕುಲ | ತಿಲಕ ಗದುಗಿನವೀರನಾರಾ

ಯಾಣನ ನೇಮದಲಿ ||೨೯|| ಪರಿಮಿತಕೆ ತನ್ನಾಪ್ತಸಚಿವರ | ಕರಸಿಕೊಂಡನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯಂ | ಗರ
ಸಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೃಪಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ || ಧಾರಕೆ ಸೇನಾನಾಥಬಲ್ಲದೆ | ನೆರದಬಲಸಾಲಿರುಹೆ ಮು
ರಿದೊಡೆ | ಹರೆದವೊಲು ಹುರುಳ್ಳಿಲ್ಲ ದಳಪತಿಯಾವನಹನೆಂದ ||೩೦|| ದ್ರುಪದನಾಗಲಿಯೆಂದು ಕೆಲಬ
ರು | ವಿಪುಳಬಲದ ವಿರಾಟನಾಗಲಿ | ನೃಪತಿಖಂಡಿಯೆ ಯೆಂದು ಕೆಲಬರು ಭೀಮಸುತನೆಂದು || ೩
ಪರಮಿತಮತವಾಗೆ ಸನ್ವರ | ವ್ಯಸಗತಾರ್ಥಿಸುರೇಂದ್ರಸುತನೀ | ದ್ರುಪದಸುತ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಹುದೆ
ವ್ಯಮತವೆಂದ ||೩೧|| ಬಿಂಬವನು ಬೇರಿರಿಸಿ ಬಹುಮತ | ವೆಂಬಬಿಸಿಲಲಿ ರಾಜನಯವೆಂ | ದೆಂಬನ್ನೆದಿ
ಲು ನಯವುಗೆಟ್ಟುದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿನಲು || ಎಂಬುದೇ ನೀ ನಿಲಿಸು ಸುಭಟಕ | ದಂಬದಧಿಪತಿತನಕೆ
ಫಲುಗುಣ | ನೆಂಬಮಾತೆಮ್ಮಭಿಮತವು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೨|| ಕರಸಿದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವನನು ಸಂ |
ಗರದ ಸೇನಾಪತ್ಯವನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಲಳವಡಿಸಿದರು ಸುಮುಹೂರ್ತದ ಸರಾಗದಲಿ || ಪುರದೊಳಗೆ
ಗುಡಿ ನೆಗೆಹಿದ್ದವು ಭೂ | ಸುರರ ವಿಮಳಾಮ್ನಾಯರವ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಲಳವಡಿಸಿದರು ಮಂಗಳವಿಹಿತ
ವಸ್ತುಗಳ ||೩೩|| ಸೂಳವಿಸಿದವು ಕಟಕದಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳೆಳ್ಳಿರಿಯೆ ಹೆ | ಗ್ಗಾಳೆಗಳು ಸಾರಿ
ದವು ಭಟರುಬ್ಬಟೆಯ ಬಿರುದುಗಳ || ಲೋಲನಯನೆಯರಾರತಿಯ | ಸಮಸಾಲು ಸಂದಣಿಸಿದ್ದವು ವ
ರಪಾಂ | ಚಾಲತನಯಂಗೆಸಗಿದರು ಮೂರ್ಧಾಭಿಪ್ರೇಚನವ ||೩೪|| ದರುಶನವನಿತ್ತೆ ಖಿಳಧರಣೀ | ಶ್ವ
ರರು ಕಂಡರು ಸೂತಮಾಗಧ | ವರವಿಬುಧವೃತಾಳಿಕರ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಡಗಿದ್ದವು || ಧಾರಕೆ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟ
ವ್ವನೊಚ್ಚೆಯೊ | ಳೆರವು ನಿಮಗೆಂದೈದೆ ಭೂಪಾ | ಲರ ನಿವಾಸಂಗಳಲಿ ಹೊಯ್ದರು ಚರರು ಡಂ
ಗುರವ ||೩೫|| ರೂಢಿಸಿದಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊರ | ಬೀಡ ಬಿಟ್ಟರು ರಣಕೆ ಪಯಾಣವ | ಮಾಡ
ಲೋಸುಗ ಸಾರಿದರು ನೃಪಪಾಳೆಯಂಗಳಲಿ || ಕೂಡಿತಾಹವಸೈನ್ಯಸಾಗರ | ವೀಡಲಿದು ನಡೆಗೊಂ
ಡುದಭ್ರ ದ | ರೂಢಿಗಳ ಜೋಡಿಗಳ ಜೋಕೆಯ ಘನತರಂಗದಲಿ ||೩೬|| ಹಂಯ ಚರಣಕ್ಕಿರಗಿ ವಿ
ಜಯದ | ಹರಕೆಗಳ ಕೈಕೊಂಡು ರಥವನು | ತುರಗಗಜವನು ಗಡಣಮಿಗಲ್ಲಡರಿದರು ಪಾಂಡವರು ||
ಗರುಡಸಿಂಧವನೆಗೆಹಿ ದಾರುಕ | ನಿರದೆ ರಥದನು ಸುಳಿಸೆ ಘನಮೋ | ಹರದಮಧ್ಯದೊಳಸುರಧೂ
ಳೀಪಟನು ಹೊರವಂಟ ||೩೭|| ಮುಂದೆ ಹರಿರಥ ನಡೆಯಲಾತನ | ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮಜನೆಡಬಲದಲಾ |
ನಂದನರು ಕೆಲಬಲದಲಾಭೀಮಾರ್ಜನಾದಿಗಳು || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಸೇನೆ ಸೈರಿಸಿ | ನಂದನಾದೊಡೆ
ಫಣಿಗೆ ಸರಿಯಿ | ಲ್ಲೆಂದು ಸುರಕುಲವುಲಿಯೆ ನಡೆದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೩೮|| ಸಿಡಿಲು ಸಿಗು
ರೆದ್ದಂತೆ ಭಾರಿಸಿ | ಜಡಿವಕ್ಕಿದುಗಳೊಳಗೆ ಮೊಳಗುವ | ಕಡುದೆರೆಯ ಲಹರಿಯವೊಲುರವಣಿಸಿದ್ದವು
ಬೊಬ್ಬಗಳು || ನಡುಗಿತವನಿಯೆಜಾಂಡಖರ್ಪರ | ವೊಡೆಯೆಲವಣಿಯಲಗೆ ಸೂಳಿನ | ಹೊಡಗುಳಿ
ನೊಳಬ್ಬರಿಸಿದ್ದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ||೩೯|| ಪ್ರಳಯಜಲನಿಧಿಯಂತೆ ದಳ ಬರ | ಲಿಳಿ ಕುಸಿಯೆ ಕ
ಮತಂಗ ಮೇಲನು | ರುಲಿಯೆ ದಿಗುದಂತಿಗಳು ಮೋಣಕಾಲೂರಿ ಮನಗುಂದೆ || ಬಲಮಹಾಂಬು
ಧಿಬಲುಗಡಲ ಮು | ಕ್ಕುಳಿಸಿ ನಡೆದುದುಕಡುಭರದ ಕಾ | ಲ್ಕುಳಿಯ ಕದನಾಳಾಪಕರಕಾಹುರಕೆ ಪೊಸ
ತಾಯ್ತು ||೪೦|| ಗಜದಬೃಹಿತರವದ ವಾಜಿ | ವ್ರಜದ ಹೇಷಾಧ್ವನಿಯು ತೇರಿನ | ವಿಜಯಚೇತ್ಕೃತಿರವ
ದ ಉಂಟಂಕಾರಕಳಕಳದ || ಗಜಬಟಕೆ ಗಾಢಿಸಿತು ಬೊಬ್ಬಯ | ಗಜರುಗಳ ಗರ್ಜನೆಗೆ ನಡುಗಿತು !

ತ್ರಿಜಗವೆನಲ್ವೆದಿದರು ಪಣಯದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||೪೧|| ಅರಸಿ ನಡೆದುದು ರಾಯಕಟಕದ | ತೆರಳಿ
ಕೆಯ ಸೌರಂಭವಿಳೆಗ | ಚ್ಚರಿಯ ಬೀರಿತ್ತು ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಗಮಿಸಿದರು || ಅರಿವಿಜಯಿಗಳು ನೆಲ
ನೆ ಗೆಲಿದರು | ಹರಿಯ ನೇಮದಲೆಡೆಯಲಿದು ಬಲ | ಶರಥಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಕಳನೆ ಪತ್ನಿ ಮದೆಸೆಯ ಪಸರ
ದಲಿ ||೪೨|| ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಲಗ್ಗೆ ಗಳಡಗದವು ಕಿರು | ಗಾಳೆ ಸನ್ನೆಯಲೂದಿದ್ದ
ವು ಮಾಣಿಸಿದವೆಬ್ಬರವ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮದ ಸೇನಾ | ಜಾಲ ಸೈ
ವೆರಗಾಗಿ ನಿಂದುದು ಕಳನೆ ಮಧ್ಯದಲಿ ||೪೩|| ಪೇಲುಗುಡಿಗಳ ಭದ್ರದುಪ್ಪರ | ಶಾಲೆಗಳ ಮಂಡವಿಗೆ
ಗಳ ಬ | ಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಯ ಚಂಪೆಯದ ಗೂಡಾರದೋರವಿಯ || ಸಾಲುಕಳಸದ ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ |
ಕೇಲಣದ ಹೊಂಗೆಲಸದಲಿ ರಾ | ಜಾಲಯವನನುಕರಿಸಿದರು ಕುಂತೀಕುಮಾರರಿಗೆ || ಅರಮನೆಯ ಕೆ
ಲದಲಿ ಮುರಾಂತಕ | ನರಮನೆಗಳಾಕೆಲದೊಳರ್ಜನ | ನಿರವು ಹಿಂದಣಭಾಗದಲಿ ನಕುಲಂಗೆ ಗೂಡಾ
ರೆ || ಅರಿಭಯಂಕರಭೀಮಸೇನನ | ನಿರುಪಮಾಲಯವೆಡದಕಡೆಯಲಿ | ಸರಿಸದಲಿ ಸೂತ್ರಿಸಿತು ಸಹದೇ
ವ್ಗಗೆ ನೈಪಥವನ ||೪೪|| ವೀರಪಾಂಡವರೈವರರಸು ಕು | ಮಾರವರ್ಗದ ಮಂಡವಿಗೆ ಗೂ | ಡಾರವ
ವನೊಳಕೊಂಡು ಬಿಗಿದ್ದವು ತಳಿಯಕಟ್ಟುಗಳು || ಓರಣದ ಸಾಲುಗಳ ಸುತ್ತಲು | ಭಾರಿಸಿತು ಪಾಂ
ಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರ | ಭೂರಿ ಬಿಟ್ಟುದುವರ ಮಹೀಶನಗುಡಿಯಬಳಸಿನಲಿ ||೪೫|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿ
ತ್ರಿ | ಪಾಲ್ ಬೀಡಿನ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದುದು | ಮೇಳೆಯದ ಬಲವದಕೆ ಹೊರವಳಯದಲಿ ಕಲುಗೋಟಿ ||
ಮೇಲೆ ಪಡಿಯಗಳಾಶ್ರಯಕೆ ಮುಳು | ವೇಲಿ ದೇಹದ ಸಿಂಹಶರಭ | ವ್ಯಾಳಶಾದೂರಲಾವಳಿಯ ಸು
ಯ್ದಾನವೊಪ್ಪಿದವು ||೪೬|| ಎರಡುಬಾಗಲಸೂತ್ರದಲಿ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದಂಗಡಿ ಸೋಮವೀಧಿಯ | ತರಣಿವೀ
ಧಿಯಲೆವರವರ ಪಾಳೆಯಕೆ ಮುರಿವುಗಳ || ಸುರರು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಾರದಿನ್ನೀ | ನರರುಗಳ ಪಾಡೇನು ಕೌಂ
ತೇ | ಯರ ಸಮಗ್ರದ ಬೀಡು ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ||೪೭|| ಬಲದ ಮುಂಗುಡಿ ಭೀಮನದು
ಪಿಂ | ಗೆಳೆಯಲಾತನ ಕಾಹು ಬೀಡಿನ | ವಳಯದಾರೈಕೆಗಳು ಸ್ವಾತ್ಯಕಿಪಾರ್ಥನಕುಲರಿಗೆ || ಬಲಮಹಾಂ
ಬುಧಿಯೊಳಗರುಳ ತಳ | ವಳಿಕೆ ಹೈಡಿಂಬಂಗೈಪಾಂಡವ | ರುಳಿವು ಗದುಗನವೀರನಾರಾಯಣನ ಸು
ಯ್ದಾನ ||

...

...

...

||೪೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಐದ ೬೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಅತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ
ಮಧುಪಾನನುಸ್ಮವಚಃ ಸ್ವಪ್ನದಿ ನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂ
ದ್ರ ವಿರಚಿತಮವ್ಯ ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಉದ್ಯೋಗ
ವರ್ಣಂ ಸಮಾವೃತವಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

❖ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ ❖

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನೂಚನೆ || ವೈರಿಭಟಕುಲವಿಲಯಹರನುವು | ದಾರತೇಜೋಭದ್ರನಾಭಾ | ಗೀರಧೀಸುತ ಧರಿಸಿ
ದನು ಕುರುಸೇನೆಯೊಡತನವ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯನೆಲ್ಲಿಗೆ | ಕಾಳಗದ ಕಾತರಿಗರೆವರ
ಟ್ಟಿದರು ಭಟ್ಟರನು || ಕೇಳಿದನು ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ರಿಪು| ಜಾಲದುದಯನನಂದು ಕುರುಕುಲ| ಮೌ
ಳಿ ಬರಿಸಿದಪರಿಮಿತಕೆ ತನ್ನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ||೧|| ರವಿಜಗುರುಸುತಶಲ್ಯಕಲಶೋ | ಧೃವನುಸೌಬಲರಾ
ದಿಯಾದವ | ರವನಿಪಾಲನ ಕಂಡರೆಂದೇಕಾಂತಭವನದಲಿ || ಅವನಿಪತಿ ಹದನೇನು ರಿಪುಪಾಂ | ಡವರೆ
ಬೀಡಿನ ಗುಪಿತವನು ಮಾ | ನವರು ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆ ಬೆಸಸುವುದನಲು ನೃಪ ನುಡಿದ ||೨|| ಸಂದಣಿಸಿ
ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ತಾ | ಮಂದಿ ಬಿಟ್ಟುದು ನಾಡಗಾವಳಿ | ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿದರು ದೂತರನು,
ದುರ್ಜನರು || ನಂದಗೋಪನ ಮಗನ ಕೊಂಡೆಯ | ದಿಂದ ಕಲಿಯೇರಿದರ್ಯ, ಕೃಪಣರ | ಕೊಂದೊಡ
ಹುದಪರ್ಕೀರ್ತಿಯಿದಕಿನ್ನೇನುಹದನೆಂದ||೩|| ಭೂರಿನರೆದುರು ಗಾವಳಿಯ ಗುರು | ಭಾರಧ್ಯಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ನದು ಗಡ | ಜಾರದೇವನ ಜೋಕೆ ಮಂದಿಯ ಕಾಹುಕಟ್ಟುಗಡ || ಧಾರುಣಿಯಲಂವಟರು ಕದನವ |
ಹಾರಿ ಬಂದರಲೈ ಕೃತಾಂತನ | ಭೂರಿಭೂತದಧಾತುವಾಯಿತು ಲೇಸುಲೇಸೆಂದ||೪|| ನಾಡಮಂತ್ರಿಯ
ಸನ್ನೆಯರುಗಳ | ಕೂಡಿಕೊಂಡೆಮ್ಮೊಡನೆ ಕಲಹವ | ಮಾಡಿ ಮಹಿಪಾಲನೆಯ ಪಟ್ಟಕೆ ನೂಸಲನೊಡ್ಡು
ವನೆ || ನೋಡಿರೈ ನಿರುಪಮವಲಾ ಕಾ | ಡಾಡಿಗಳ ಕಲಿತನವನಿನೆವೂ | ತಾಡಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ
ಮನದಮೈಸಿರಿಯ ||೫|| ನೆರೆದದೊಡ್ಡಿಯನೊರಸಬಹುದೇ | ನೆರೆದೆ ಜೀಯ ವಿರೋಧಿರಾಯರ | ನೆ
ರವಿ ನಿನಗೇಗುವುದು ಗಹನವೆ ನಿನ್ನವೀರರಿಗೆ || ಕರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿದ ಕೇ | ಸರಿಗಳೆಮ್ಮನು ಕಳುಹು
ನಿಮ್ಮಡಿ | ಪರಿಮಿತಕೆ ಬರಲಾವಭಾರವಿದೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೬|| ಕಲಕುವೆನು ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ | ಜಲ
ಧಿಯನು ತೇರಿನಲಿ ತಲೆಗಳ | ಕಳುಹುವೆನು ಕದನದಲಿ ಕೈವಿಾರಿದಕುಠಾರರನು || ಹೊಳಲ ಹೊರ
ಶೂಲದಲಿ ತಲೆಗಳ | ಸೆಳಸುವೆನು ತಾವೀಳಿಯವನೆಂ | ದಲಘುಭುಜಬಲಕರ್ಣ ನುಡಿದನು ಕೌರ
ವೇಂದ್ರಂಗೆ ||೭|| ಕುಲಿಶಪರಿಯಂತೇಕೆ ನೇಗಿಲ | ಬಳಿಯ ಹುಲುವೇಟಕೆ ವಿರೋಧಿಗ | ಳಲಿ ಬಲಕೆ
ಕಲಿಕರ್ಣನೀಪರಿಯಂತ ಸಂಗರವೆ || ಹೊಳಲ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸಾರಿಸು | ಕೆಲಬಲದ ರಾಯರಿಗೆ ದೂತರ

ಕಳುಹಿಕರೆಯಿಸಿ ಕಾದಿಸೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೮|| ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮುಕುಟವ ' ತೂಗಿದನು ಚತುರಂಗಬಲವನು | ಬೇಗದಲಿ ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಕಳುಹಿಸು ಗೆಲಿಸು ಕಾಳಗವ || ತಾಗಬಾಗಿದಮರುಳು ತನದು | ದ್ಯೋಗವನದೇನೆಂಬೆನೆಕಟಕ | ಟೀಗಳಳಿದುದು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆಂದನಾದ್ಯೋಗ || ಹಿಂದೆ ಬಗುಳುವನಿವನು ಬಾಯಿಗೆ | ಬಂದಪರಿಯಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರ | ಕೊಂದನಾಗಳೆಕರ್ಣನಿನ್ನಾರೊಡನೆ ಸಂಗ್ರಾಮ || ಹಿಂದೆ ಹಮ್ಮಿದಸಮರದಲಿ ನಡೆ | ತಂದು ಕಟ್ಟಿದ ಬೇಚರರಟ್ಟಿ | ರಂದು ನಿನ್ನನು ಬಿಡಿಸಿದವರ್ಜನನೊ ರವಿಸುತನೊ ||೧೦|| ಸಾಹಸಿಗರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರಿ ತುರು | ಗಾಹಿ ಪಾಂಡವರೈವರಡವಿ ಯ | ಮೇಹುಕಾರರು ಬಂದಭೂಭುಜರೆಲ್ಲ ತಾ ನೆರವಿ || ಅಹವಕೆ ನಿನ್ನೊರ ತಳವರ ಗಾಹಿನವರನು ಕಳುಹುವುದು ಸಂ | ದೇಹವೇ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು ||೧೧|| ಎಲೆಸುಯೋಧನ ಕಾಳು ಗೆಡೆದೊಡೆ | ಫಲವನಿದರಲಿ ಕಾಣೆನಹಿತರ | ಬಲದ ಭಾರಣೆಬಲುಹು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಲ್ಲಿದರು || ನಳಿನನಾಭನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ | ಬಲುಹು ನೀನಿದ್ಯೋವ ರವರ | ಗ್ಗಳಸದೈವರು ಕಟ್ಟಿರಿನ್ನೇನೆಂದನಾ ದ್ಯೋಗ ||೧೨|| ಅಸುರರಿಪುವಿನ ಮಾತ ನೀ ಮ | ನ್ನಿಸದೆ ಕೌರವಕುಲವನದ್ದಿದೆ | ನುಸಿಗಳೆವದಿರು ನೆರದು ಪಾರ್ಥನನೇನ ಮಾಡುವರು || ಅಸುರರಲಿ ಸುರರಲಿ ಭುಜಂಗ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಸೈ | ರಿಸುವರುಂಟೀ ಕಟ್ಟಿರಿನ್ನೇನೆಂದನಾದ್ಯೋಗ ||೧೩|| ಅವರಿಗಸುರಾಂತಕ ಸಹಾಯನು | ನಿವಗೆ ಗಂಗಾಸುತನ ಬಲವಾ | ಹವವನಾತನ ನೇಮದಲಿ ನೆಗಳುವುದು ನೀತಿಯಿದು || ಅವರಿವರ ನುಡಿಗಳಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲವನಿಪತಿ ಕೇಳೆನಲು ಕಲಶೋ | ದ್ಭವನ ನುಡಿಯಲಿ ಬಳಿಕ ಮಣಿದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೧೪|| ಮತವಹುದು ತಪ್ಪೇನು ಗಂಗಾ | ಸುತನ ತಿಳಿವೆವು ವೀರಪಟ್ಟವ | ನತುಳಬಲಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಕಟ್ಟುವೆನೆನು ತ ಕುರುರಾಯ || ಮತವ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಗುರುಗುರು | ಸುತನ ಕಳುಹಿದನಿತ್ತಲಬುಜ | ಪ್ರತತಿಯು ತ್ಸವವಡೆಗೆ ಪಡುವಣ ಕಡಲೊಳಿನನಿಳಿದ ||೧೫|| ವಿನುತ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗಭಿವಂ | ದನೆ ಜಪಾದಿಸಮಸ್ತ ದೇವಾ | ಚರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಯೆ ರವಿತನೂಜನ ಕರಸಿ ಹಂತಿಯಲಿ || ಜನವನಾರೋಗಿಸಿದನಾಪ್ತಾ | ವ ನಿಪಸಾಚಿವರುಸಹಿತ ಭೀಷ್ಮನ | ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ||೧೬|| ಮುಂದೆ ಹ ರಿದರು ಕೈಯ ಕಂಬಿಯ | ಸಂದಣಿಯ ಪಡಿವಳರು ಗಂಗಾ | ನಂದನಂಗ್ರಹದನ ನರುಹಲು ಬಂದನಿ ದಿ ರಾಗಿ || ಕಂದುಮೋರೆಯ ರಾಯನನು ತೆಗೆ | ದಂದಣದೊಳಾಲಿಂಗಿಸುತ ನಲ | ವಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿತಂದ ನರಮನೆಗುಚಿತವಚನದಲಿ ||೧೭|| ಏನೆರುಳ್ಳುನೀ ಬಂದಹದನಿದು | ಮಾನನಿಧಿ ಬೇಕಾದೊಡೆಮ್ಮನು | ನೀನು ಕರೆಸುವುದರುಹುವುದು ಬರವೇನು ಹೇಳೆನಲು || ಏನಹೇಳುವೆ ನಗೆಯನನುಸಂ | ಧಾನವನು ಪಾಂಡವರು ಕುರುಭೂ | ಮಿನಿವಾಸಕೆಬಂದುಬಿಟ್ಟರು ಕಿರಿದು ಬಲವೆರಸಿ ||೧೮|| ಹರಿಯ ಹಿಸುಣಿಕೆ ಯವರಚಿತ್ತವ | ಬೆರಸಿ ಪೈರವ ಬಿತ್ತಿ ಬಂದೀ | ಧರೆಯ ಭಾಗವ ಬೇಡಿ ಕಲಹವ ಮಸದು ತಮ್ಮೊಡನೆ | ಹರನಸಮದಂಡಿಗಳು ನೀವೆವು | ಗಿರಲು ಜಯಿಸುವವೀರನಾವನು | ಮರುಳತನವನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನೊ ಳರಿಯಲಾಯ್ತೆಂದ ||೧೯|| ಬಂದರೇ ಪಾಂಡವರು ಸುದ್ದಿಯ | ತಂದರೇ ನಿನ್ನವರು ನಿನಗೇ | ನಂ ದು ಭಾಷಯನಿತ್ತರೈ ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ಇಂದು ಸಂತತಿಗರುಹರಲ್ಲಾ | ಬಂದರೇನಪರಾಧವೇ ಯಿ | ನ್ನೊಂದುಪರಿಯಂತವರು ನವೆಯಲಿಯೊಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೦|| ಜಗದಗುರುವಲ್ಲಾ ಮುರಾಂತಕ |

ನಗಣಿತನುಪಮಮಹಿಮನಲ್ಲಾ | ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣನಹಮಹಾತ್ಮಮನಂತರಾತ್ಮಕನು || ವಿಗಡಿಸಲು
 ಜಯವಹುದೆ ಜಾಣರ | ಬಗೆಗೆ ಬಹುದೇ ನಿನ್ನ ಮತವೆ | ಮಗನೆ ಮರುಳಾದ್ಯಮದಾಂಧರ ಮಾತ
 ನೀ ಕೇಳಿ ||೨೧|| ಮಿಕ್ಕಮಾತೇನಿನ್ನು ನೀ ಹಿಂ | ದಿಕ್ಕಿಕ್ಕೊಂಡೊಡೆ ಕೊಲುವನಾವನು | ಮಕ್ಕಳಾದೊ
 ಡದೇನುಬಲ್ಲೆನು ನಿಮ್ಮವಿಕ್ರಮವ || ಹೊಕ್ಕುಹಗೆಗಳ ಹೊಯ್ದು ದಿಗುಬಲಿ | ಯಿಕ್ಕಿ ತನ್ನಯ ಹರು
 ಪಜಲಧಿಯ | ನುಕ್ಕಿಸಲುಬೇಕೆನಲು ಕೇಳಿದು ಭೀಷ್ಮನಂತೆಂದ ||೨೨|| ದೈವಬಲವರಲ್ಲಿ ನೇವೇ | ದೈವ
 ಹೀನರೈ ಧರ್ಮಪರವ | ರೈವರುಂಸತ್ಪುರುಷಶೀಲರು ನೀವಧರ್ಮಿಗಳು || ಮುಯ್ಯನಾನುವವರ್ಗೆ ಲ್ಲೋ
 ಕವು | ಬೈವುದೈ ನಿಮ್ಮನಿಬರನು ನಿಮ | ಗೈವಡಿಯುಸಹಸಿಗಳವರು ದುರ್ಬಲರು ನೀವೆಂದ ||೨೩|| ದ
 ಯವನತ್ತಲುತಿಬ್ಬಿಯಮ್ಮನು | ಭಯಮಹಾಬಿರ್ಭೋಳದ್ವಿ ಸಮರದ | ಜಯವನವರಿಗೆ ಮಾಡಿ ನ
 ಮ್ಮಭಿಮತವ ಮರುಳ್ಳಾಡಿ || ನಯವ ನೀವೊಯ್ದಿವರನಿಮನು | ನಿಯಮಿಸುವರಾರುಂಟು ಭಾಗ್ಯೋ
 ದಯುವಿಹೀನರು ನಾವೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೨೪|| ಉಚಿತವನು ನಾವರಿಯೆ ವಾರ್ಧಿಕ |
 ರುಚಿತವನು ನೆರೆ ನುಡಿಯೆ ನಿನಗದು | ರುಚಿಸದಿದೊಡೆ ಮೂಣಲಹಿತವ ನುಡಿವರಾವಲ್ಲ || ವಚನವೆ
 ತಿಗಾಢದಲಿ ನೆಟ್ಟದು | ಸಚಿವನಯವಿನ್ನೇಕೆ ಸೇನಾ | ನಿಚಯಕೆಮ್ಮನು ಮೊದಲಿಗನ ಮಾಡರಸ ಹೋ
 ಗೆಂದ ||೨೫|| ಖಳನ ಕಳುಹಿದನತಿಬಲನು ತ | ನ್ನೊಳಗೆತಿಳಿದನುಪಾಂಡುನಂದನ | ರುಳಿವು
 ನಮ್ಮದು ಮೀಂ ಕಾದುಮೊಡಸುರರಿಪುವಿಹನು || ಅಳುಕಿ ಕಾದುವರಿಲ್ಲ ಹಾವಿನ | ಹಳವಿಗೆಯ
 ಮೂರ್ಖಂಗದುರ ಬೆಂ | ಬಲವ ಕಾಣೆನು ತನಗೆ ಹದನೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೨೬|| ಆದೊ
 ಡೆನಿರಿದಾದುಪುಬಲ | ವಾದುದನು ಸಂಹರಿಸಿಯೈವರ | ಕಾದು ಬಿಡುವನುಮೊಡಲನಾಸಂಗ್ರಾಮ
 ಭೂಮಿಯಲಿ || ಆದುದಾಗಲಿ ಬಳಿಕ ಮಾಡುವ | ಭೇದ ಬೇರಿಲ್ಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಸಂವಾದವನು
 ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗಂಗಾಸೂನು ಪವಡಿಸಿದ ||೨೭|| ಮಗನೊಡನೆ ಮೊದಲಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಪುಗು
 ವಗಡ ಪರಸ್ಪರೆಯಲಿ ಕಾ | ಳಗವ ನೋಡುವೆನೆಂಬವೊಲು ತಲೆದೋರಿದನು ದಿನಪ || ನಗೆ
 ಯುಡುಗಿ ನಾಚಿದ್ದವು ಕುಮುದಾ | ಳಿಗಳು ಹೊಂಗಾಣಿಕೆಯ ಹರುಷದೊ | ಳೊಗೆದು ವಿರಹವ
 ಬೀಳುಕೊಟ್ಟವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ||೨೮|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ | ಶ್ವಂ ವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮವನು ವಿಸ್ತ
 ಸ್ತರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ ಬಂದನು ಹರುಷದುಬ್ಬಿನಲಿ || ಚರನಟ್ಟಿದನಖಿಳಧರಣೀ | ಶ್ವರನಿಕಾಯಕೆ
 ಸಕಲಸುಭಟರ | ಬರಿಸಿದನು ತರಿಸಿದನು ಪಟ್ಟಕೆ ಬೇಹವಸ್ತುಗಳ || ಗುರುಸುತನು ರವಿತನುಜಮಾದ್ರೀ |
 ಶ್ವರಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಬಂ | ದರಮನಯ ಪೂಕ್ಕರು ನದೀನಂದನನ ಬಳಿವಿಡಿದು || ನೆರೆದುದವ
 ನುನಿರ್ಜಲರು ಕೇ | ಸರಿಯುಪೀಠವ ರಚಿಸಿ ವೈದಿಕ | ಪಂಣತರ ಮತದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು ಮಂಗಳ
 ವ ||೩೦|| ಕಮಲಜನ ಹೋಲುವೆಯ ಧಾರುಣ | ಯಮರಕರದಲಿ ನಿಗಮಪೂತೋ | ತ್ತಮಸುಧಾರೆ
 ಗಳಳಿದು ವಿಭಸನ್ನಿಭನ ಮಸ್ತಕಕೆ || ಅಮಮ ಉರುತರವ್ಯೋಮಗಂಗಾ | ವಿಮಲನದಿ ಯಿಳಿತಂದು
 ಸಾರ್ವದೊ | ಹಮಗಿರಿಯಲೆಂಬಂತೆಯೆಸೆದುದು ಪಟ್ಟದಭಿಷೇಕ ||೩೧|| ಆರತಿಗಳಿತ್ತಿದ್ದವು ಬಳಿಕು |
 ಪ್ಪಾರತಿಯು ಸೂಸಿದವು ನೃಪಪರಿ | ವಾರವೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಕಂಡರು ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿ || ಕೌರವೇಂದ್ರ
 ನ ಮೋಹದ ಗುರು | ಭಾರ ಭೀಷ್ಮಂಗಾಯು ಸಮರದ | ವೀರಪಟ್ಟವನಾಂತನಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳು

ಮಣಿಯೆ ||೩೨|| ಈನದೀನಂದನ ಬಲವಲಿ ಸೇನೆ ತಿವಗಂಜುವದೆ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳಿಗಾರಣ್ಯಜಪ
ವಿನ್ನುವರಿಗಳೆಯೇಕೆ || ಮಾನನಿಧಿ ಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಸಮರಸ | ಮಾನಭಟನಿನ್ನಾವನೆಂದು ಮ | ನೋನು
ರಾಗದಮೇಲೆ ಕೌರವರಾಯ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||೩೩|| ಎಲೆಮರುಳೆ ಭೂಪಾಲ ಕೌರವ | ಕುಲಪಿತಾಮಹನಹ
ನು ಧರ್ಮಂ | ಗಳಲಿ ಪರಿಣತನಹನು ಕಾಳಗವೇಕೆ ಯಿವರೇಕೆ || ಗಳದ ಗರಳದ ದನಿಯ ಭಟ್ಟನುಂ |
ಡಳಿಯೊಡನೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ ಹೇಳ್ವೆ | ಕಳದಹರೆಯಂಗೊಂದು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೩೪|| ತೋಗ
ಲು ಸಡಿಲವಗಲ್ಲ ಬತ್ತಿವ | ಹೆಗಲನಲುಗಿದನರೆತೆ ಮಿತ್ರನು | ಜಗುಳ್ಳ ಹಲುಗಳ ನಟ್ಟಕಂಗಳ ನೆಗ್ಗದ
ವೆಯವದ || ಅಗಿಯಲಲುಗುವತಲೆಯ ಮುಪ್ಪಿನ | ಮುಗುದನೀತನ ಜಯಸಹೇಳಿದು | ನಗೆಯಿಸದು
ದೈರಾಯಕಟಕದೊಳಿಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೫|| ಇಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮರು ರಾಘವನ | ಬಲದಲ್ಲೆ ಜಾಂಬವರುಭಯವೀ
ರರು | ಬಲ್ಲಿದರು ಬಳಿಕುಳಿದನೀರರ ಶೌರ್ಯವೊಪ್ಪುವುದೆ || ನಿಲ್ಲು ನೀಕೂಲಲೆಳಸುವೊಡೆ ಹಗೆಯಲ್ಲಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಲಿಸರೇತಕೆ | ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ಬಲಿದಡ್ಡಗೆಡಹುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೬|| ಹಾನುಡಿಯದಿರು ನಿ
ನ್ನು ಹವಣಿನ | ಮಾನಸನೆ ಸುರಸಿಂಧುಚಾತನು | ನೀನಿಜಮೇಲರಿಯೆ ಜವ್ವನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ||
ನೀನುಸರಿಯೇರಾವುಕಟಕದ | ಹಾನಿಯನು ಕಾಯ್ದಾತ ಜಾಂಬವ | ನೇನುಕೊರತೆಯನುತ್ತ ನು
ಡಿದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ ||೩೭|| ರಣದೊಳೊಡ್ಡಿದರಾತಿಗಳನೀ | ಹಣೆಯಪಟ್ಟದವೀರಜಯಿಸಲು | ಹ
ಣವಿಗಾನೋಲೈಸೆ ಮಾಡುವಿ ಸಮರದಲಿತಪನ || ರಣದಲಿವರಡಗೆಡೆದರಾದೊಡೆ | ಮಣಿಯದಿರಿದವೆ
ನೆನ್ನುಬರ ಮಾ | ಗಣೆಯನಾಹವದೊಳಗೆ ಸರಳಿಸೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೮|| ಗಳಹದಿರು ರಾಧೇಯ ನಿ
ನ್ನುಯ | ಕುಲವ ನೋಡದೆ ಮೇರೆದಪ್ಪುವೆ | ಸಲುಗೆಯದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಸಂಪತ್ತಿನ ಸಗಾಢತನ || ಕಲೆ
ಗಳಳಿದಂತೆನ್ನು ಸುಸಕೆ | ನಿಲುವನಾವನು ದೇವವಾನವ | ರೊಳಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದು ಫಲವೇನೆಂದನಾ
ಭೀಷ್ಮ ||೩೯|| ಕೇಳು ಕೃಪ ಕೇಳ್ವೆ ಜಯದ್ರಥ | ಕೇಳು ಗುರುಸುತ ಶಲ್ಯ ಕುಂಭಜ | ಕೇಳು ದುಶ್ಯಾ
ಸನ ವಿಕರ್ಣ ಸುಲೋಚನಾದಿಗಳು || ಕಾಳಗದೊಳರಿದಶಹಸ್ರನೈ | ಪಾಲರನು ಮಣಿಬಿಡಿತ ನಿರ್ಮ
ಲ | ಮೌಳಿಗಳ ದಿಗುಬಲಿಯಕೊಡುವೆನು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ||೪೦|| ಹರಿಯ ಚಕ್ರವ ತುಡುಕಿಸುವೆ
ವಾ | ನರಪತಾಕನ ರಥವ ಹಿಂದಕೆ | ಮುರಿಯಲಿಸುವೆನು ಮಹಿಮರಿಬ್ಬರ ನಡವಳಿಯ ಕಡಿಸಿ || ಸುರ
ನರೋರಗರೊಳಗೆ ಮಿಡುಕು | ಪ್ಲರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದತೊಡರು ನೀನು | ಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿವರೆನೊರಜ ಕೊಲು
ವೊಡೆ ಕೈದುಮೇಕೆಂದ ||೪೧|| ಜಲಧಿಯುಬ್ಬಿದವೊಲು ಸಭಾವಂ | ಡಳಿಯೊಳಗೆಸಂವಾದಹೃದಯ
ರೆ | ಕಳಕಳಿಕೆ ದಿಗುತಟವ ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗುಪಿತದಲಿ || ಕೆಲರುಭೀಷ್ಮನಿನಿತನೊಜನ | ಕೆಲರು ಕೊಂ
ಡಾಡಿದರು ಭೂಪತಿ | ಯಳುಕಿ ಭೀಷ್ಮನ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ವಿನಯಪರನಾಗಿ ||೪೨|| ಬೀಳುಕೊಂಡು
ಡು ರಜನಿ ಮರುದಿನ | ವಾಳುಕುದುರೆಯ ನೆರೆಹಿ ಧರಣೀ | ಪಾಲಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಯ್ದಿದ
ನೆಂದು ಹೊರಗುಡಿಯ || ಸೂಳವಿಸಿಪ್ಪವು ಲಗ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ವಾಳಕೋಟಿಗಳುರುಚತುರ್ಬಲ | ಮೇಳ
ದಲಿ ಬಂದುದು ಸಮಸ್ತಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು ||೪೩|| ವೀರಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ವರಗಾಂ | ಧಾರಿಗರಗ
ಜಿನವರಹರಕೆಯ | ಭೂರಿಗಳ ಕೈಕೊಳುತಲವನೀ ಸುರರಿಗೆಭಿನಮಿಸಿ || ಚಾರುಚಮರದ ನಿಕರದವ
ರೊ | ಯ್ಯಾರಿಸಲು ಜಯರವದ್ಧುರಭಸದು | ದಾರವೆಸೆಯಲು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ರಾಜಮಂದಿರವ||೪೪||

ಬಡನೊಡನೆ ಕರಿತುರಗವೇರಿದ | ರೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಶತಕುಮಾರರ | ಗಡಣದಾಪ್ತರು ಕರ್ಣ ಶಕುನಿ
 ಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು || ಅಡಸಿದ್ದವು ಝಲ್ಲರಿಗಳೆಭ್ರವ | ತುಡುಕಿದ್ದವು ಸೀಗುರಿಗಳಂತ್ಯದ | ಕಡಲವೊ
 ಲು ಪಡೆ ನಡೆಯೆ ಹಸ್ತಿನಪುರವ ಹೊರವಂಟ ||೪೫|| ಭುಗುಭುಗಿಪ ಚಂಬಕನ ಗಜಕೋ | ಟಿಗಳ
 ಮುಂದಣಡಾಡೆಗಳ ಮಿಗೆ | ಗಗನ ವೊಡನೊಡೆದೊದೆರೆ ಮೊರೆವ ಗಭೀರ ಭೀರಿಗಳ || ಅಗಿವ ಪಟಹ
 ಮೈದಂಗಕಹಳಾ | ಳಿಗಳ ಕಳಕಳ ಬಹಳ ದೆಸೆದಿ | ಕ್ಕುಗಳ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಮಹಾಬಲ ತೆರಳಿತಿಭಪುರಿ
 ಯ ||೪೬|| ಅಗಿವವಜ್ರದ ಹೊಳಹುಗಳೊ ಮಿಗೆ | ಹಗಲೊಡೆಯನ ಪ್ರಭೆಯೊ ಮಿಂಚಿನ | ಬಿಗಿ
 ಯತೆಕ್ಕೆಯೊ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಚ್ಚವಿಯ ತೆಕ್ಕುಗಳೊ || ಜಗುಳಿದೊರೆಗಳ ಜಾಳಿಹೊಗರಲ | ಗುಗಳರು
 ಳಿಪಿಸೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕೈ | ದುಗಳ ಹಬ್ಬುಗೆವೆಳಗು ಗಬ್ಬುರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವ ||೪೭|| ಜಲಧಿಗಳ ಕು
 ಡಿದುದು ನಭೋಮಂ | ಡಲವ ಸೆಳೆದುದು ಸುರನದಿಯಮು | ಕ್ಕುಳಿಸಿತೆಖಿಳಾದ್ರಿಗಳ ನುಂಗಿತು ದಿವ
 ವನಳುಕಿಸಿತು || ನೆಲನ ಸವಸಿತು ನೈಫ್ರನ ಕಂ | ಗಳನು ತುಡುಕಿತು ನೆನೆಯಬಾರದು | ನಳಿನಭವಹರನಾ
 ದನೆನುತುಚ್ಚಳಿಸೆಪದಧೂಳಿ ||೪೮|| ಸುರಿವಮದಗಜಧಾರೆಯಲಿ ಹೊಸ | ಸರಸಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು
 ನೈಪ | ವರರ ಮೆಕುಟದ ಮಣಿಯಲಾದವು ಚಂದ್ರಸೂರಿಯರು || ಗರಿಗಳಾದವು ದಂತಿಯಲಿ ಪಡಿ |
 ಧರಣಿಯಾದವು ಛತ್ರಚಮರಿಯ | ಲರರೆ ನೂತನಸ್ಪಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು ವಿರಿಂಚಿಸ್ಪಷ್ಟಿಯಲಿ ||೪೯|| ಅರ
 ರೆ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ಕುಲಗಿರಿ | ಯೆರಡು ಕೂರುಮಘಣಿಪರಿಬ್ಬರು | ಕರಿಗಳೆಂಟ್ರಿದಿಸಲು ಮಿಗೆ ಹದಿ
 ನಾರನಳವಡಿಸಿ || ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ರಚಿಸದಿದೊಡೆ | ಧರಿಸಲಾಪ್ತದೆ ಭರವನೆನೆ ಕುರು | ಧರೆಗೆ ಬಂ
 ದುದು ಸೇನೆ ಪಯಣದಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||೫೦|| ನಡೆದು ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆ ಕುರು
 ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಡಣ | ಕಡೆಯಲಳವಡಿಸಿದರು ಬೀಡಾಯಿತ್ತು ವಹಿಲದಲಿ || ಗುಡಿಗಳನು ಹೊಯ್ದಿದರು
 ಲೋಹದ | ತಡಿಕೆಗಳ ನಳವಡಿಸಿ ಬೀಡಿನ | ನಡುವೆಬಿಡಿಸಿದ ನವನಿಪಾಲನ ರಾಜಮಂದಿರವ ||೫೧|| ಆ
 ಳವಿನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಯೋಜನ | ದಳವಿಯೊಳಗಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು | ವಳಯದಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಳಿಮುಳು
 ವೇಲಿಸಡಿಯಗಳು || ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುವನೇತ್ರವತಿ ನಿ | ಮೌಳಗಳಭೀರೋದಕದನದಿ ಕುರು | ಬಲದ
 ಪಾಳೆಯದಂದವಿದು ಕೇಳೈ ಮಹಿಪಾಲ ||೫೨|| ಪಡೆಯ ಮುಂಗುಡಿ ಭೀಷ್ಮನದು ಬಲ | ದಡೆಗೆ
 ಪಿಂಗಳಿಯಾತನದು ನೈಪ | ಗಡಣ ಬೀಡಿನ ಕಾಯ ಗುಗಾಸುತನ ಗುರುಭಾರ || ನಡೆವೊಡಾತನ ಮಾ
 ತು ಮರಳಿದು | ಬಿಡುವೊಡಾತನ ನೇಮ ಕೌರವ | ಪಡೆಗೆ ಭಾರಿಯ ವಜ್ರಪಂಜರವಾದನಾಭೀಷ್ಮ
 ||೫೩|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀ | ಪಾಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ | ಮೇಲೆ ಮನವಾಯ್ತುಖಿಳ
 ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನನಾಗಿ || ಕಾಳಗದೊಳೇನಾದರೋ ಭೂ | ಪಾಲತಿಲಕರು ದೃಗುವಿಹಿನನ | ಬಾ
 ಳಿಕೆಯ ಸುಡಲೆನುತ ತನ್ನೊಳು ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸಿದ ||೫೪|| ಆಸಮಯದಲಿ ರಾಯ ವೇದ | ವ್ಯಾಸ
 ಮುನಿಯೈತಂದು ಗತಪ | ತೋಷವನು ಸಂತೈಸಿ ಕರಸಿದನಂದು ಸಂಜಯನ || ಆಸಮಯವೈ
 ತ್ತಾಂತ ನಿನಗೆ ಸ | ಮಾಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಬರಲಿ ಮ | ಹೀಶತಿಲಕಂಗರುಹುವುದು ನೀನಂದು ನೇಮಿಸಿ
 ದ ||೫೫|| ಪರಮವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಸನ | ಕರುಣವಾಗಲು ಕಂಗಳಿಗೆ ಗೋ | ಚರಿತಾಭಾರತ ಮ
 ಹಾಸಂಗ್ರಾಮಸೌರಂಭ || ಧುರದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಚಿತ್ತೈ | ಸರಸ ತಿಳುಮುವೆನೆಂದು ಸಲೆ ವಿ |

ಸ್ತುರಿಸಬಗೆದನು ಸಂಜಯನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ ||೫೬|| ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಂಗಾ । ಭವನ ನೇಮದಲಂದು ಮಹದಾ । ಹವಕೆ ನಡೆದುದು ಕಟಕವಲ್ಲಿಗುಲೂಕನೆಂಬವನ || ಇವರು ಕಳುಹಿದೊಡವನುರಿಪುಪಾಂ । ಡವರ ಹೊರಗೈತಂದು ಮಹದಾ । ಹವಕೆ ನಿಂದರು ಧರ್ಮಪುತ್ರ ವಿಲಂಬವೇಕೆಂದ ||೫೭|| ಅಗ್ಗಲೆಯನೆಮ್ಮರಸ ಸಂಪ್ರತಿ । ನೆಗ್ಗ ಕೆಟ್ಟಿರಿ ನೀವು ನಿಮಗೀ । ಹುಗ್ಗಿಗರು ಹುರಿಗೂಡಿ ಗೆಲಿದೇನಿಳಯ ಕೊಡಿಸುವರೆ || ತಗ್ಗಿತಾಮಾತೇಕೆ ರಣದಲಿ । ನುಗ್ಗು ನುಗ್ಗಾಗದೆ ಸಹೋದರ । ರೊಗ್ಗ ಮುರಿಯದೆ ಮಾಣದುರೇಕೆಡಾಯ್ತು ನಿಮಗೆಂದ ||೫೮|| ಬೆಂಬಲಕೆ ತಾನೆಂದು ಬಯಲವಿ । ಡಂಬದಲಿ ಕಾಳಗವ ಮಸೆದಿರಿ । ನಂಬಿ ಕೆಡುವಿರಿ ಕೃಷ್ಣ ನನು ನೀವೇನ ಮಾಡುವಿರಿ || ಇಂಬುಗೈವುದು ನೀತಿ ರಣಕ್ಕೆ ತ್ರಿ । ಯಂಬಕನ ನಮರಾಧಿಪನ ಕೈ । ಕೊಂಬನೇ ಭೂಪಾಲನೆನೆ ಕೈ ಕೊಂಡನಾಭೀಮ ||೫೯|| ಸೀಳು ಕುನ್ನಿಯ ಬಾಯನೆಲವೋ । ತೋಳತಿಳಿಯನೆವನೆತ್ತಿಯ । ಮೇಲೆ ಕಳೆವೆನು ಕಲಕುವೆನು ಕೌರವಕುಲಾಂಬುಧಿಯ || ಹೇಳು ಹೋಗಾನಾಯನಾಡಿಸಿ । ಕೇಳುತಿರಲೇಕಹಿತಕೌರವ । ಕಾಲ ಪವನಜನೆಂದು ನಿನ್ನೊಡೆಯಂಗೆ ಹೇಳಿಂದ ||೬೦|| ಮಾಡಲಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಪೌರುಷ । ವಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲದೇಕೆ ಕೌರವ । ರಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲಿ ನೀತಿಹೀನರ ಮಾತು ನಮಗೇಕೆ || ಮಾಡಿದೆವು ಗುರುಭಾರವನು ಮುರ । ಗೇಡಿಯಲಿ ರಣಪಾರುಪತ್ಯವ । ಮಾಡುವಾತನು ಕೃಷ್ಣನೆಂದನು ಧರ್ಮ ಸುತ ನಗುತ ||೬೧|| ವೈರಿದೂತನ ಕಳುಹಿದರು ಕೈ । ವಾರಿಗಳು ಜಯ ಜೀಯಯೆನೆ ಹೊಂ । ದೇರೆ ತರಿಸಿದನೆಬುಜನಾಭನ ಪದಯುಗಳಕೆರಗಿ || ವಾರುವನ ಖುರನಾಲ್ಕರಲಿ ಮಣಿ । ಚಾರುಕನಕವ ಸುರಿದು ತನ್ನಯ । ತೇರನೇರಿದನೊರಲಿದ್ದವು ನಿನ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳು ||೬೨|| ಹರಿಯಬಲವಂದೆಣ್ಣ ನಂಫ್ರಿಗೆ । ತಿರವ ಬಾಗಿ ನಿಜಾಯುಧವ ವಿ । ಸ್ತುರಿಸಿ ಪವನಜಪಾರ್ಥಮಾದ್ರಿಸುತರು ರಥವೇರಿ || ಧುರಕೆನಡೆದರು ದ್ರುಪದಸಾತ್ಯಕಿ । ವರವಿರಾಟಾದಿಗಳು ಚೂಣಿಯೊ । ಳುರವಣಿಸಿದುದು ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಮೋಹರಿಸಿ ||೬೩|| ಬಳಿಕಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ನನಾಜ್ಞೆಯೊ । ಳೆಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ಬಂದು ಮೂಡಣ । ಜಲಧಿಗಾಂತುದು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯೆಂಬರಭಸದಲಿ || ಪಳಹವದ ತೋಮರದ ಕುಂತಾ । ವಳಿಯ ಚಮರದ ಛತ್ರಮಯಸಂ । ಕುಳದಿನೆಸೆದುದು ಭೂತನಾಲ್ಕಾಕಾಶಗತವಾಗೆ || ||೬೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಸಾಮದಲಿ ರಿಪುಬಲದ ಸುಭಟ । ಸ್ತೋಮವನು ತನ್ನೊಳಗುಮಾಡಿದು ।

ಭೂಮಿಪತಿಯಮನಂದನನು ಸಂಗ್ರಾಮಕನುವಾದ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲ ಧೃಷ್ಯದ್ಯುಮ್ನಭೀಷ್ಮರ । ಪಾಳೆಯದಲಂದಮು ಮ ಕೈಗೈದಿಳಿಗೆ ಹೊಸತೆನಿಸಿ || ಕಾಳಗಕ್ಕುನುವಾಗಿ ರಥತುರ । ಗಾಳಿ ಕರಿಕಾಳಾಳುಸುಭಟರ । ಮೇಲುಗೈಚಮರಗಳವೀಕ್ಷಿಸುತಿದುರ್ದುಭಯಬಲ ||೧|| ಮಡವುಸೋಂಕದಮುನ್ನು ಗಗನವ । ತುಡುಕ

ಬಗೆದವು ತೇಜಿಗಳು ಕೈ । ಸಡಿಲೆ ವಾಘೆಯಸೂಸಿ ಸುಳಿದವು ರಥದ ವಾಜಿಗಳು ॥ ತುಡುಕುವಂಕುಶ
 ದಿಂದ ಮುನ್ನಿಳಿ । ಯೋಡಯೆ ಗಜ ಗಾಡಿಸಿದವರಸನ । ಬಿಡುಹ ತಡೆಯೋಡೆಗಲಸಬಗೆದುದು ವಿಗಡ
 ಪಾಯದಳ ॥೨॥ ಗಜಗಳುರುಗರ್ಜನೆಯವಾಜಿ । ವ್ರಜದ ಹೇಷಾರವದ ತೇರಿನ । ಗಜಬಜದ ಕಾಲಾಳ
 ಕಡುಹಿನ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದ ॥ ಗಜರುವೆಗ್ಗ ದಕಹಳೆಗಳ ದಿ । ಗ್ವ್ರಜವ ನುಡಿಸುವರಾಯಗಿಡಗನ ।
 ವಿಜಯಬಲ ತೊಡರಿಕ್ಕಿತ್ತೈ ಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರಕೆ ॥೩॥ ತಿಗಡಲೊದರುವಹರಿಗೆಗಳ ಗೌ । ರಗಿವಹೆಗ್ಗಾಳಿ
 ಗಳ ರಭಸದೊ । ಳಗಿವಖಡುಗದ ಹೊದರ ಡೊಂಕಣಿಗಳ ಡಣಾಕೃತಿಯ ॥ ಬಿಗಿದಬಲುಬೊಬ್ಬೆಗಳ
 ಬಿರುದರ । ವಿಗಡಮೂದಲೆಗಳ ಮಹಾಧ್ವನಿ । ಬಗಿದುದೈ ತಾವರೆಯತನಯನ ಕರ್ಣಕೋಟಿರವ
 ॥೪॥ ಕುಣಿವಕುದುರೆಯ ಮದಮುಖದ ಭಾ । ರಣೆಯಲೊಡೆವಾನೆಗಳ ತುರುಗವ । ಕಣಕಿ ಕೀಲಿಸಿಹಿ
 ದಿವತೇರಿನ ಸೂತರೋಜೆಗಳ ॥ ಅಣೆವಹರಿಗಯನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ । ನಣಸಿನಲಿ ತಿವಿದಗವಭಟರೊ ।
 ಡ್ಡಣೆಸಘಾಡಿಸಿತುಭಯಬಲದಲಿ ಭೂಪಕೇಳಿಂದ ॥೫॥ ತಳಪದಲಿ ಝಳಪಿಸುವಡಾಯುಧ । ಹೊಳ
 ಹುಗಳ ಹೊಸಮಸೆಯ ಝಳಪದ । ಬೆಳಗುಗಳ ಬಿಟ್ಟಿಲರ ಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ ॥ ಅಲಗಿನು
 ಬ್ಬರೈಡಿಯ ಹಬ್ಬುಗೆ । ಥಳಥಳಿಸಿ ಸೈದೆಗೆದುದೈ ಹೆ । ಬ್ಬಲದಿವಾಕರಶತವನೆನೆ ಹೆಸರಿಡುವನಾರೆಂದ
 ॥೬॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ತೀ । ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊರೆಗೆ ಕುರುಭೂ । ಪಾಲ ಬಂದನು ಬಿನ್ನವಿ
 ಸಿದನು ಮುಕುಳಕರನಾಗಿ ॥ ಮೇಳವಿಸಿ ಮಂಡಿಸಿದರಿಪುನೃಪ । ಜಾಲದೊಳು ಯಮಸೂನುವಾವ
 ನ । ಮೇಲೆ ಭೀಮಾದಿಗಳ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಬೇಕೆಂದ ॥೭॥ ನಸುನಗೆಯ ಚೂಣಿಯಲಿ ರತುನದ । ರ
 ಸುಮೆಪಸರಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರಂ । ಗೆಸುರಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ನವಧರಿಸ್ಥ ಮಹೀಪತಿಯೆ ॥ ಪಸರಿಸಿ
 ದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿನಲಿ ಮಿಂ । ಚೆಸೆವವೊಲು ಗಜಬಲದ ಮಧ್ಯದೊ । ಳೆಸೆವನಾತನು ವೀರಧೃಷ್ಟ
 ದ್ಯುಮ್ನನೋಡೆಂದ ॥೮॥ ಇವಕಣಾ ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ । ರ್ಣವಕೆನಾಯಕನಿವನ ಕೆಲಬಲ । ದವ
 ರು ತೆಕ್ಕೆಯ ತೇರುತೇಜಯ ಥಟ್ಟೆನುನ್ನುತಿಯ ॥ ಬವರಿಗರು ಪಾಂಚಾಲಕುಲಸಂ । ಭವರು ದ್ರುಪದ
 ಸಹೋದರರು ಮ । ತ್ತಿವರು ಸೃಂಜಯ ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸರು ॥೯॥ ಡೊಂಕಣಿಯ
 ಹೊದರುಗಳಲೆಡಬಲ । ವಂಕದಾನೆಯ ಥಟ್ಟುಗಳ ನಿ । ಶ್ಶಂಕಮಲ್ಲನು ದ್ರುಪದನಾತವಿರಾಟನೃಪನೀ
 ತ ॥ ಮುಂಕುಡಿಯ ನಾಯಕರಿವರು ಪರಿ । ಯಂಕಕಾರರು ಯಿವರ ಬಳಿಯಲಿ । ಬಿಂಕದೆರಡಕ್ಷೋಣಿ
 ಬಲವದೆ ಭೂಪಕೇಳಿಂದ ॥೧೦॥ ಇವರ ಮೋಹರದಾಚೆಯಲಿ ನಿಂ । ದವರ ಕುಂತಿಯಭೋಜಕೈಕೆಯ
 ರಿವರ ಬಳಿಯಲಿ ತಳಿತುದೆರಡಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥ ಇವರಹತ್ತಿರೆ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂ । ದವರು ಪಾಂಡ್ಯ
 ತಿಖಂಡಿಸೋಮಕ । ರಿವರ ಮೋಹರದೊಳಗೆ ಯೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥೧೧॥ ಅರೆನೆಲೆಯ ದಳದತ್ತ
 ದೃಷ್ಟಿಯ । ಧರಧುರದ ನೋಟದಲಿ ಕುಂತೀ । ವರಕುಮಾರಕರೈವರಮಳದ್ರೌಪದೀಸುತರು ॥ ಉರಿ
 ಯಕರುವಿಟ್ಟಂತೆ ಪ್ರಳಯದ । ಹರನ ಖತಿ ಹೊಗುವಂತೆ ಸಿಡಿಲಿನ । ಹೊರಳಿ ಹೊದರೆದ್ದಂತೆ ನಿಂದಿ
 ದವ ಘಟೋತ್ಕಚನು ॥೧೨॥ ಭೀಮಸೇನನ ಮಗನವನು ಸಂ । ಗ್ರಾಮಚೌಪಟನಿವನ ಬಳಿಯಲಿ
 ತಾಮಸರು ಬಲುಮೊಗದ ಹೊಗರಿನ ಹೊಳೆವದಾಡೆಗಳ ॥ ಕಾಮರೂಪಿಗಳೊಂದು ಕೋಟಿ ಸ । ನಾವ
 ದೈತ್ಯರು ಕುಂಭಕರ್ಣ । ಸ್ತೋಮವೆನಲೈದಿದೆ ಕೃತಾಂತನ ಕ್ರೂರಪರಿವಾರ ॥೧೩॥ ಅವನ ಬಳಿಯಲಿ

ಫಲಗುಣಗೆ ಮಲೆ | ವವರ ಗಂಡನು ರಿಪುಕುಮಾರಕ | ನಿವಹದಾವಾನಳನ ನೋಡೆಭಿಮನ್ಯುಫಲಗು
 ಣನ || ಕುವರನಿವಮಗನಲ್ಲ ಬಲುಗೈ || ಇವನ ಮೋಹರದೊತ್ತಿನಲಿ ನಿಂ | ದವರು ಸಾತ್ಯಕಿವಿಂದನ
 ನುವಿಂದಾದಿನಾಯಕರು ||೧೪|| ಇವರೊಳೊಂದೆಕ್ಷೋಣಿಯಿದೆ ಮೂ | ಧವನಮನೆಯದುಮುಷ್ಯಕೇತು|
 ಪ್ರರನೀತನು ಚೈದ್ಯನಂದನನಿವರಕೂಡಿದನು || ಅವರ ಹೊರೆಯಲಿ ವಿರಸೇನಾ | ನಿವಹದಲಿ ಸಹದೇವ
 ನಾತನ | ಸಮಹರೆಯನಕುಲಾಂಕರಿವರಾಹವಧುರಂಧರರು ||೧೫|| ಇತ್ತಲಿದೆ ಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ | ಮೊ
 ತ್ತಕಾಳೋರಗನ ಜಂಗುಳಿ | ವೃತ್ಯುವಿನ ಮೋಹರ ಕೃತಾಂತನ ಧಟ್ಟು ಭೈರವನ || ತೆತ್ತಿಗರ ದಾವಣಿ
 ಯೊಳ್ಣ್ಣನ | ಮತ್ತವಾರಣಭೀಮಸೇನನ | ನೆತ್ತ ನೋಡ್ತ ಮಗನೇ ಕೌರವಕೇಣಿಕಾರರನು||೧೬||ಕೆಲ
 ದಲಾತರುಮಾಯಲಾಹವ | ದಳಲಿಗರ ಮೇಳದಲಿ ಮಕುಟದ | ಲಲಿತರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಲಹರಿಯ ಲಾವ
 ಣಿಗೆ ಮಿಗಲು || ಚಲತುರಂಗದ ಭಾರಿಯಾನೆಯ | ದಳದ ರಥಪಾಯ್ದಳದ ಹೊದಿನ | ವಳಯದಲಿ
 ನಿಂದಾತನೆಹಿತನು ರಾಯಧರ್ಮಜನು ||೧೭|| ತಿಳಿಯಲೊಬ್ಬನ ಮೈಯರೋಮದ | ಕುಳಿಯಲಬುಜ
 ಭವಾಂಡಕೋಟಿಯ | ಸುಳಿವುಗಡ ಶ್ರುತಿನಿಕರ ಮೊರಲಿದೊಡೊಳಗುದೋರಗದ || ಹಲವುಮಾತೇನಾ
 ತನೀತನ | ಬಳಿಯ ಭಂಡಿಯ ಬೋವನಾಗಿಯೆ | ಸುಳಿವನೀತನ ನೋಡುಮಗನೇ ವಿರನಾರಯಣ
 ||೧೮|| ಆತನೆಡವಂಕದಲಿ ಹನುಮನ | ಕೇತನದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ನವ | ಶಾತಕುಂಭ ವರೂಢದಲಿ
 ನೆರತೀವಿದಸ್ತ್ರದಲಿ || ನೂತನಾಶ್ವನಿಕಾಯು ಖುರಪುಟ | ಧೂತ ಧೂಳಿಪಟಲನಹಿತದಿ | ಶಾಪಟನು
 ಜಯಯುವತಿವಿಟನರ್ಜನನ ನೋಡೆಂದ ||೧೯|| ಅದೆ ಧುರಂಧರದುರುಳರೊಡ್ಡಿನ | ಹೊದರ ಬಣ್ಣಿ
 ಸಲೆನಗೆ ನೂಕದು | ತುದಿಯನರಿಯನು ದಳದ ಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೀಕರಿಗೆ || ಕದನವಿದು ಬಾರಂಕವಾ
 ರ | ಭೃದಯ ತಲೆದೋರುವುದೊ ನಮಗೇ | ಕದರ ಚಿಂತೆ ಮುರಾರಿಬಲ್ಲನು ಕಂದಕೇಳೆಂದ ||೨೦||
 ಅವರೊಳೆಳಕ್ಷೋಣಿಬಲ ನ | ವೃವರೊಳಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಮತ್ತವ | ರವರ ಸಖ್ಯಕೆ ನೆರದುದೇಕಾ
 ದಶತಕ್ಷೋಣಿ || ತವಿಸುವೊಡೆ ತನಗೊಂದುದಿನ ಮೂ | ದಿವಸ ಗುರುವಿಗೆ ಐದುದಿವಸಕೆ | ರವಿ
 ಜ ನಿಮಿಷ ದ್ರಾಣಿ ನಿಮಿಷಾರ್ಧಕೆ ಧನಂಜಯನು||೨೧|| ವೆನಲು ಗುರುತನೆಯನ ಸಘಾತಕೆ | ಕೂ
 ನೆರತಾತನ ಮನವಜಾಂಡಕೆ | ತನುಪುಳಕದುಬ್ಬಿನಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಪಟುಪರಾಕ್ರಮದ || ಮೊನೆಗಣೆಯ
 ನುಡಿ ಸೋಂಕೆಕರ್ಣವ | ನನಿತುಕುಸಿದ ರಸಾತಳಕೆ ಕುರು | ಜನಪನನಿಬದ್ಧಪ್ರಳಾಪವ ಬಿಡಿಸಿದನು
 ಭೀಷ್ಮ ||೨೨|| ತಾಗಲನುಗೈದರಡುಬಲ ಕೈ | ಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು ರಿಪುಬಲ | ಸಾಗರದ ಸೌರಂಭವ
 ನು ಬಿಡೆನೋಡಿ ಧರ್ಮಜನು || ತೂಗಿದನು ತಿರವನು ಮಹಾಹವ | ವಿಗಲಾಗದಮುನ್ನು ಭೇದದ |
 ಲಾಗಿನಲಿ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಮನವೊಲಿಸಬೇಕೆಂದ ||೨೩|| ಬಂದು ಭೀಷ್ಮನ ಚರಣಕಮಲ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿ
 ಚಾಚಿದನು ಮಕುಟವ | ನಿಂದೆನಾಹವದೊಳಗೆ ತನಗನ್ನೇನುನಿರ್ವಾಹ || ನಿಂದು ಕಾದುವೊಡೆನಗೆ
 ಯಿನ್ನೆಂ | ದೆಂದು ಹರಿಯದು ಬವರಸೆಮಗೇ | ನೆಂದು ಬೆಸಸುವಿರೆನುತೆ ಕರುಣವ ತೋರಿದನು ಭೂ
 ಪ ||೨೪|| ನಿವರಿಯಲಾವುತ್ತರಾಯಿಗ | ಳೆವಪರಿಯಲಿ ಕೌರವನುಬಹ | ಳೆವಮಾನವ ನೆಗಳೆನದ್ವಿ
 ಯ ಸತ್ಯಭಾಷೆಯನು || ನಿವುಮೆಚ್ಚಲು ನಡಸಿದ್ವು ತಲೆ | ಗಾವುದುಂಟೇ ಕರುಣಿಸಲ್ಲದೊ | ಡಾವಹ
 ದನೇನಮಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಕಳುಹಬೇಕೆಂದ ||೨೫|| ಎಳುಮಗನೇ ತನ್ನ ನುಡಿಯನು | ಕೇಳೆನುತ ಭೂಪಾ

ಲತೀಲಕನ | ಮೌಳಿಯನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಗಂಗಾಸೂನುನಸುನಗುತ || ಆಳುಗೊಂಡನು ಕೌರವನಪರ |
 ರಾಳುತನವೆಮಾಗಾಯ್ತು ಪರಸೇ | ವಾಲ್ಮೀಕಿ ತನ್ನೆನ್ನೇತಕೆ ನುಡಿಸಿದಪ್ರಯಿಂದ ||೨೬|| ಹಿರಿಯನಾ
 ಗಲಿ ಸುಜನನಾಗಲಿ | ಗರುವನಾಗಲಿ ಅರ್ಥವುಳ್ಳನ | ಚರಣಸೇವಕರಹರು ಜಗದಲಿ ವರ್ತಮಾನವಿದು ||
 ಪರರ ಭಜಕರಲ್ಲಾಗುವಾ | ದಿರವದಾವಗ್ಗೆ ಲಿಕೆ ಯಾವುದು | ಗರುವತನವೈತಂದೆ ಪುರುಷಾಧಮನು
 ತಾನೆಂದ ||೨೭|| ಕೌರವನ ಹಣವೆಂಬಬಲುಹುರಿ | ಧಾರದಲಿ ನಾಬದ್ಧನಾದನು | ವೀರನಾನೇಗೈವೆನೆನ
 ಯಮಸೂನು ಕೈಮಾಗಿದ || ಮೈರವೈತ್ತಿಯ ರಣದಲೆಮಗ್ಗಿ | ನ್ನಾರುಗತಿ ನೀನುಭಯನೈಪರಿಗೆ | ಕಾ
 ರುಣಿಕ ನೀ ಮುನಿದೊಡೆಮಗಿನ್ನಾ ಸೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೮|| ಮಾನನಿಧಿ ಕೇಳ್ ಕೌರವಂಗಾ | ಧೀನವೆಮ್ಮ
 ಯ ತನು ವಿಧಾತ್ರಾ | ಧೀನವೆಮ್ಮಯ ಜೀವವದ್ದು ಕಾರಣದಿನಾಹವಕೆ || ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ತನ್ನ
 ವ | ಸಾನಕಾಲಕ ಮತ್ತೆ ಬರಲು ನಿ | ಧಾನಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಿಸಿಕಳುಹುವೆ ಮರುಳಿನೀನೆಂದ ||೨೯|| ಎ
 ನೆ ಹಸಾದವಹಾಯ್ಕಿಯಮನಂ | ದನನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಗಾ ತನುಜನುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳ ನೆನೆದಡಿ
 ಗಡಿಗಪುಳಕಿಸುತ || ವಿನುತಮತಿ ನಡೆತರಲುಸುಭಟರು | ತನತನಗೆ ತೊಲಗಿದರು ಪಾಂಡವ | ಜನಪ
 ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ದ್ರೋಣನ ಚರಣಕಮಲದಲಿ ||೩೦|| ಅರಸ ಬಂದೆಯಪೂರ್ವವಾಯಿತು | ದರುಶನವು
 ತಮಗೆನುತ ಗರುಡಿಯ | ಗುರು ಮಹಿಪಾಲಕನ ಮಕುಟವನೆತ್ತಿದನು ನಗುತ || ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿ
 ಯಪ್ಪಿದನು ಸಂ | ಗರಸಮಯದೊಳು ಬಹರೆ ನಿನ್ನಯ | ಭರವಸ್ಸದ ಬಗೆಯೇನು ನೈಪಬಿನ್ನಹವ ಮೊ
 ಡೆಂದ ||೩೧|| ಎವಗೆ ದೇವರು ನೀನು ಗುರು ನೀ | ನೆವಗೆ ತಾತನು ನೀನುಮಹದಾ | ಹವದೊಳಗೆ ಪ
 ತಿಕರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲೊಡೆಯ ನೀನಮಗೆ || ಅವನಿಯಾಸೆಯೆಲ್ಲೆಂದು ತತ್ತುದು | ಬವರವೆಮಗಿನ್ನೇನುಗತಿ
 ಕೌ | ರವಜಯಪ್ರಿಯನೀನ್ನು ನಮಗೆಂತೆಂದು ನೈಪನುಡಿದ ||೩೨|| ಅರಸಕೇಳರ್ಥಕ್ಕೆ ಧರಣಿಯು | ನರರು
ಕಿಂಕರರ್ಥ ತಾಕಿಂ | ಕರತೆಯನು ಮಾಡುವುದು ಜಗದಲಿ ವರ್ತಮಾನವಿದು || ನಿರುತಿ ಕೌರವರರ್ಥ
ದಲಿ ಕಿಂ | ಕರತೆಯೆಮಾಗಾಯಿತು ರಾಜೈ | ಶ್ವರಿಯು ಪರಸೇನಾಲಘುಸ್ಥಿ ತರಾವು ಕೇಳೆಂದ ||೩೩||
 ಆದೊಡೆಮಗಿನ್ನೇನುಗತಿ ರಣ | ವಾದಸಿದ್ಧಿಯದೆಂತು ಜಯಸಂ | ವಾದಕರು ತಮಗಾರೆನುತ ಗುರು
 ಮತ್ತೆ ನಸುನಗುತ || ಕಾದುವಾಸಮಯದೊಳಗೆಪ್ರಿಯ | ವಾದನುಡಿಯನು ಕೇಳಿದೊಡೆಯಾ | ಮೇದಿ
 ನಿಯೊಳೆವಿರವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗೆಂದ ||೩೪|| ಎನಲುಯಮನಂದನನು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡೆನುನಯ
 ದೊಳುತ್ಪಾಸುತ ಬಂ | ದನು ಮಹಾಸಂಗರದ ಮಧ್ಯದ ಕೃಪನ ರಥಕಾಗಿ || ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನೈ
 ಸಿ ಕೃಪನೆಂ | ದನು ನಿಧಾನಿಸಲಾವುದಿಹು ಕೇಳ್ | ಜನಪ ನಿನ್ನನು ನಾವು ಕೊಲ್ಲೆವು ಮರಳು ನೀ
 ನೆಂದ ||೩೫|| ಕೃಪನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡತುಳಜಯಲೋ | ಲುಪನು ಶಲ್ಯನ ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು | ವಿಪುಳಮ
 ತಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ನಿಜರಾಜಕಾರಿಯವ || ಕೃಪೆಯ ಮಾಡುವದೆಮಗೆರಣದಲಿ | ತಪನತನಯನ ತೇಜ
 ವನು ನಿ | ಪ್ಕೃಪೆಯೊಳವಗಡಿಸೆಂದು ಶಲ್ಯನೊಳಭಯವನು ಪಡೆದ ||೩೬|| ದಳದೊಳಗೆ ಬೇಹವರು
 ನಾಲ್ವರ | ನೊಳಗುಮಾಡಿಧರಾಧಿಪನ ಮನ | ಗೆಲವಿನಲಿ ತಿರುಗದನು ಕೌರವಪೋಹರವನುಳಿದು || ತಿ
 ಳಿದು ತನ್ನೊಳು ಭೀಮಸೇನನ | ಬಲುಗದಾಘಾತದಲಿ ಕುರುಕುಲ | ವಳಿವುದೆಂದು ಯುಯುತ್ಸು ರ
 ಥದಿಂದಿಳಿದು ನಡೆತಂದ ||೩೭|| ಎರಡುಬಲ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡು | ತ್ತಿರೆ ಯುಯುತ್ಸುಮಹಿಶನಂಘ್ರ

ಗೆ | ಕರವ ಮುಗಿದೆರಗಿದೊಡೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕರುಣದಲಿ || ಧರಣಿಪತಿ ನೀನಾರೆನಲು ಕೇ | ಳರಸ ಕೌ
ರವನನುಜ ನಿನ್ನನು | ಶರಣುಮೊಗಲೈತಂದೆಯಭಯವನಿತ್ತು ಸಲಹೆಂದ ||೩೮|| ಹಿಂದೆ ರಾವಣನನು
ಜನಡೆದೈ | ತಂದು ಶರಣಾಗತನ ರಕ್ಷಿಸನೆಂದು ರಾಘವನಂಪ್ರಿಕಮಲವ ಕಂಡು ಬದುಕಿದನು || ಇಂದು
ನಿನ್ನಂಪ್ರಿಯನು ಮರೆಮೊಗ | ಲೆಂದು ಬಂದೆನು ಪತಿಕರಿಸಬೇ | ಕೆಂದು ಕೌರವನನುಜ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು
ಭೂಪತಿಗೆ ||೩೯|| ಎನಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರಮೊಲು ನೀ | ನನುಜನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನಿನ್ನಲಿ | ಮನವಿಭೇದವ
ಬಲ್ಲನೇ ಬಾಯೆನುತಕ್ಕೈವಿಡಿದು || ಜನಪನೆಭಯವನಿತ್ತು ಕೌರವ | ನನುಜನನು ಕೊಂಡೊಯ್ದನಾಹ
ವ | ದನುಕರಣೆಯಲಿ ಸೇನೆ ಗಜಬಜೆನಿತ್ತು ಬೊಡ್ಡೆಯಲಿ || ... ||೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ಪದ ೧೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದನುಜಘರಟ್ಟಪಾಂಡವ | ರಾಯಜಂಗಮಜೀವ ನಿರ್ಜಿತ | ಮಾಯ
ನಿಜವನುತೋರಿ ಪಾರ್ಥನನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಪದ || ಹಳಚಲನುವಾಯ್ತು ಭಯಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಕಳಕಳ ಮಿಗಲು ಮಾರುತಿ | ಮೊಳಗಿದನು
ಪೌಂಡ್ರಕವ ಭೂಪನನಂತವಿಜಯವನು || ಇಳೆ ಬಿರಿಯೆ ಮಣಿಪುಷ್ಪಕವ ನಿ | ಮೌಲಸುಘೋಷದ
ರವವ ಕೋಳಾ | ಹಳಿಸಿದರು ಸಹದೇವನಕುಲರು ಸಮರಕನುವಾಗಿ ||೧|| ಮುರವಿಜಯ ನಾಪಾಂಚಜ
ನೈವ | ನಿರದೆಫಲುಗುಣದೇವತತ್ತ | ಸ್ಫುರಿತರವವೆನೆ ರಚಿಸಿದರು ಮೂಲೋಕಮೈಮರೆಯೆ || ತುರ
ಗವನು ಮೇಳ್ಳೈಸಿ ವಾಘೆಯ | ತಿರುಹಿ ಚಂಮುಟಿಗೆಯಲಿ ತೇಜಯ | ಬರಿದೆ ಬೆದರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥ
ನ ರಥವ ಹೊಳೆಸಿದನು ||೨|| ಚಟುಲಖುರಪುಟದಿಂದವುರ್ವೀ | ನಿಟೆಲನೆಗ್ಗಿತು ಬಹಳಧೂಳೀ | ಪಟ
ಲಧೂಸರಜಗಳೆನಲಸುರಾರಿ ನಲವಿನಲಿ || ಪಟುಗತಿಯಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಸಂ | ಘಟಿಸಿ ಹಯವನು ಸು
ಳಿಸಿದನು ಚೌ | ಪಟದಲೊಯ್ಯಾರಿಸುತ ಮಿಗೆ ಬೋಳ್ಳೈಸಿದನು ಹಯವ ||೩|| ಗತಿಗೆ ಕುಣಿದವು ನಾಸಿ
ಕದ ಹೂಂ | ಕೃತಿಗೆ ಮುಖದುನ್ನತಿಯ ಲುಳಿಯವ | ನತಿಶಯದ ಘಂಟೆಗಳ ಹೊಯ್ಲಿನ ಘಣಘಣ
ಧ್ವನಿಯ || ವಿತತಕ್ಕೃಷ್ಣದಲೋಳೆಗಳಲಾ | ಯತದವಾಘೆಯ ಜಠರದೇಶೋ | ನ್ನತಿಹಯಾವಳಿಖಳನೆ
ಗೆಲಿದವು ಹರಿಯನೇಮದಲಿ ||೪|| ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣನ ತೇರನು | ತಳಪಟದೊಳಿಂದೀಮಹಾರಥ |
ರಳವಿಗೊಂಡಿಗೆ ನಿನ್ನೊಳುಂಟೇ ಕೈಮನದ ಕಡುಹು || ಉಳಿದಬಿಲುವಿದ್ಯಾಚಮತ್ಕೃತಿ | ಬಲುಹು
ಗರುಡಿಯಲ್ಲದೀರಿಪು | ಬಲಕೆ ತೋರಿಸಬಹುದೆ ಹೇಳೆಂದರ್ಜುನನ ಜರೆದ ||೫|| ಸಹಸವೆನ್ನದು ಜೇ
ಯನೆರೆದಿ | ದರ್ಹಿತಬಲವೆನೆಗಾವಳುನ ಬಿ | ನ್ನಹವ ಕೇಳ್ಕೈ ಕೃಷ್ಣ ಕೌರವರಾಯರೊಡ್ಡಿನಲಿ || ಬಹಳ
ಬಲವರಾರು ಸೇನಾ | ಗಹನವಲಿ ನಾಯಕರ ವಿವರಿಸ | ಬಹುದುಬೆಸಸೆನೆಗೆಂದು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥ
ಕೈಮುಗಿದು ||೬|| ಆಮೋಡರ್ಜುನ ನೋಡು ಸೈನ್ಯಮ | ಹೋದಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆರೆವವ | ನಾ

ದುರಂತಪರಾಕ್ರಮನು ಗಂಗಾಕುಮಾರಕನು || ಕಾದಲಿವನರಿದಖಿಳಬಲವಿಭು | ವಾದೋಡವನತಿಬಲನು
ಕಾಲನ | ಕಾದಿಸಿದಚಲದುಕಮಲ್ಲನು ಭೀಷ್ಮ ನೋಡೆಂದ ||೭|| ಮಿಸುಪತುದಿವೆರಳಂಬು ಗೋಲೆಗೇ |
ರಿಸಿದಬಿಲ ಮಣಿಮಯದ ಮಕುಟದ | ರಸುಮೆಗಳ ಝಾಡಿಯಲಿ ಹೊಂದೇಲಿನ ವಿಡಾಯಿಯಲಿ ||
ಮಸೆಗಣೆಯ ಬತ್ತಳಿಕೆ ತಿವಿರೇ | ರಿಸಿದಮೈ ಕತ್ತುರಯ ತಿಲಕದ | ನೊಸಲಿನಾತನನೋಡು ಗರುಡಿ
ಯ ಜಾಣನಾದ್ರೋಣ||೮|| ರಾಯರೀತನ ಬಳಿಯಲಾಕ | ಷಾರ್ಫಾಯತಾಸ್ತ್ರರು ಕಾಮುಕಸ್ವಾ | ಧ್ಯಾ
ಯನಿಷ್ಠರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನರು || ಸಾಯುಲಂಜದಸಿತಗರದೆ ತ | ಸ್ನಾಯತರಲಪ್ರತಿ
ಮದೃಢಬಲ | ನಾಯಕರ ನೆರವಿಯಲಿ ಶಲ್ಯನೃಪಾಲನವನೆಂದ ||೯|| ಗಣನೆಗೆಟ್ಟದೆ ಹೆಗಲ ಹಿರಿಯು |
ಬೃಣದ ಕನಕದ ಝಗೆಯ ತಲೆ ಚ | ಡ್ಡಣೆಯ ನೇಣಿನ ಹೊಗರು ಮೋರೆಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಿಗಳ || ಮಣಿ
ಮಯದ ತೇರುಗಳಲಾಸಂ | ದಣಿಯ ಮಾದ್ರೈತ್ಯರನಿವನು ಫಲು | ಗುಣನೆ ಯಾಕ್ಷಿಸು ಇವನೊಳೊಂ
ದಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ ||೧೦|| ಕನಕಸಿಂಧದಧಟ್ಟ ಸಮ್ಮುಖ | ದಳವಿಯಲಿ ವಿಕ್ರಮದ ಸೆಗಳಿಯ | ಝ
ಳಪದಲಿ ಕಾಹೇರಿದಾಲಿಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳ || ಹಿಳುಕನೊಕಿದ ತುದಿವೆರಳ ನಡು | ಗಳದ ಕಪ್ಪಿನ ನೊ
ಸಲ ನಯನದ | ಬಲುಭುಜನ ಸಮಚೋಳಿಯಶ್ವತ್ಥಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ||೧೧|| ಆತನೊಡ್ಡಿನ ಸಾರೆ ಸಂ
ಗರ | ಕಾತುಕೊಂಡದೆ ಕೃಪನ ದಳಸಂ | ಘಾತವೊಂದಕ್ಷೋಣಿಸುಭಟರ ಸಾಲ ಮಧ್ಯದಲಿ || ಆತ
ಗೌತಮನವರ ಬಳಿಯಲ | ಭೀತ ಬಾಹ್ಲಿಕವಿಂಧ್ಯರದೆ ವಿ | ಖ್ಯಾತರೊಂದಕ್ಷೋಣಿಕೌರವಸೈನ್ಯಶರಣಿ
ಯಲಿ ||೧೨|| ರಾಯರಣುಗರ ಮುಂದೆ ಕೌರವ | ರಾಯ ದಳಶೃಂಗಾರಮಲೆವಲ | ರಾಯಮದನ
ನೆಂದು ಬಿರುದಿನೊಳುಲಿವಕಹಳೆಗಳು || ಜೀಯ ಜಯಜಯಯೆಂಬಪಂಡಿತ | ನಾಯಕರ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಬೆರಳಲಿ | ಸಾಯಕವ ತಿರುಹುವನು ಕರ್ಣನು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೧೩|| ಈತ ಮಾಳವನೀತ ಕೊಂ
ಕಣ | ನೀತ ಗುಜ್ಜರನೀತ ಕೋಸಲ | ನೀತ ಬರ್ಬರ ನೀತಚೀನಕ ನೀತ ಹಂಮಿಾರ || ಈತ ಕೇರಳ ನೀತ
ಸಿಂಹಳ | ನೀತ ಜೀನಜ ನೀತ ಬೋಟಕ | ನೀತ ಮಾಗಧ ನೀತ ಗೌಳನೃಪಾಲ ನೋಡೆಂದ ||೧೪|| ಆ
ಳುಗೇಲಸಕೆ ಕೆಲಬರರಸನ | ಕೇಳಮೇಳಕೆ ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು | ಬಾಲೆಯರ ಕೊಳುಕೊಡೆಯ ಬಹಳದ
ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ || ತೋಳಬಲವರೆಗೆಳಸಿ ಕೆಲಬರು | ಮೇಲಿನಮ್ಮಯ ಹಗೆಗೆ ಕೆಲಬರು | ಕಾಳಗದ
ಕಾಮುಕ ನೃಪಾಲರ ನೆರವಿಯದೆಂದೆಂದ ||೧೫|| ತಳಿತಪ್ಪುವಸತ್ತಿಗೆಯ ಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವಮೌಳಿಯ
ರತುನಲಹರಿಯ | ಚಲಿಸಿ ಚಿಮ್ಮುವಚಮರಸಿಗುರಿಗಳ ವಿಡಾಯಿಗಳ || ಹಲಗೆಯಲಿ ತೆತ್ತಿಸಿದಹಾವಿ
ನ | ಹಳವಿಗೆಯ ಹೊಂದೇರ ನೃಪಮಂ | ಡಳಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿಹನೆ ದುರಿಯೋಧನ ಮಹಿಪಾಲ||೧೬||
ಕಳಲಿದುರಗನ ನೆರವಿ ಟೊಪ್ಪರ | ಗಳದಸಾಳ್ವನಹಿಂದು ಹಸಿದ | ವೈಳಿಸಿಂಪುವಮೊತ್ತ | ಕುಪಿತಕೃ
ತಾಂತ ನೊಡ್ಡವಣೆ || ಕೋಲೆಗೆಲಸಕುಬ್ಬಿದ್ದರುದ್ರನ | ಬಳಗವೆನೆ ಹರಹರ ಮಹಾರಥ | ರಣಗೊಟ್ಟದೆ
ನೋಡು ದುರಿಯೋಧನ ಸಹೋದರರ ||೧೭|| ಲುಳಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಮುಂದೆ ಸುಗಮಿಯ | ಚಳಕಕನಿಲನ
ಧಟ್ಟು ಜಿದಿಯ | ಬಳಿಗೆ ಪುರುಷಾವ್ಯಗದನಾವಳಿಯೆನೆ ವಿಲಾಸದಲಿ || ಹೊಳವಚೌರಿಯ ಸುತ್ತ
ಜಲ್ಲರಿ | ನೆಲಕಗವ ಜೋಡುಗಳ ತೇಜಯ | ದಳವ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಬಳಸಿದಕಲಿಜಯದ್ರಧನ||೧೮||
ತೋರದಲಿ ಕುಲಗರಿಯಸತ್ಯದ | ಸಾರದಲಿ ವಜ್ರವನು ನಿನದದಿ | ಕಾಮೇಘನಿಧ್ಯನಿಯನುಗಿದೇನೊಂ

ದು ಮಾಡಿದನೊ || ವಾರಿಜೋದ್ಭವನೆನಲು ಚಾಡಿಯ | ಭಾರರೆಂಚೆಯ ಕೈಯು ಖಡುಗದ | ವಾರಣ
ದ ಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಭಗದತ್ತನವನೆಂದ ||೧೯|| ಹೊಗರೊಗುವ ಸೂಲಿಗೆಯ ಸುಪ ತಾ | ಕೆಗಳ ಸಿಂಧದ
ಹೊಳೆವಹೊಂಗಂ | ಬುಗೆಯ ಹೂಡಿದಹಯದ ಸೂತರ ಗಳದಗರ್ಜನೆಯ || ಅಗವಚೀತ್ತಾರದ ಭ
ಡಾಳದ | ವಿಗಡರಥಿಕರ ರಹಿಯರಥವಾ | ಜಿಗಳ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಸೈನ್ಯವಿದು ||೨೦||
ಹಲಗೆ ಕಡಿತಲೆ ಹರಿಗೆ ಖಂಡೆಯ | ಹೊಳೆವಮಡ್ಡುಕರಾರಿ ಡೊಂಕಣಿ| ಬಿಲುಸರಳು ತೋರೀಟೆ ಮು
ದ್ದರ ಪಾಶ ಕೊಂತದಲಿ || ತಲೆಯನೇಣಿನ ಕೈಯು ಚೌರಿಯ | ಖ್ಯಳಿಯು ಜೋಡಿನ ಕಡೆಯ ಘಂಟಿ
ಯ | ದಳವನೀಕ್ಷಿಸು ಪಾರ್ಥ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಾಯದಳ ||೨೧|| ವೀರನಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೊಲು ರಣ |
ಧೀರನೀತನ ನೋಡು ಕರ್ಣಕು | ಮಾರಕನು ವೈಷ್ಣೇನನೀತನು ಚಿತ್ರಸೇನಕರು || ಚಾರುಲಕ್ಷಣನವ
ರು ನೂರುಕು | ಮಾರರೆದೆ ದುರ್ರೋಧನಾತ್ಮಜ | ರಾರುವನು ಕೈಕೊಳ್ಳರವದಿರು ಸುಬಲನಂದನರು
||೨೨|| ಕರಿಘಟೆಯ ಕೂಲದಲಿ ಹಯರಥ | ನರರತೆರೆಮಾಲೆಯಲಿ ಬಲರು | ಲ್ಲರಿಯ ಬುದ್ಬದ
ತತಿಯುಲಸ್ತ್ರದಕಿಡಿಯವಡಬನಲಿ || ಬಿರುದರಾಯರ ಮಕುಟರತ್ನದ | ಲರಿಬಲಾರ್ಣವ ಗಜರುಮಿಗ
ಲ | ಳೈರಿವೃತಿದೆ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯವಿಡಾಯರಭಸದಲಿ ||೨೩|| ಆಳಮಯವಖಿಳೋರ್ವಿ ಪದಹತಿ |
ಧೂಳಿಮಯ ವಾಕಾಶ ರಥತುರ | ಗಾಳಿಮಯ ದಿಗುಜಾಲವೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ಕಾಳಗಕೆ
ನೀನಲ್ಲದವನಿಯೊ | ಳಾಳ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥ ಸಾಕಿ | ನ್ನೇಳು ಬಾಣವ ತೂಗಿ ಮಾತಾಡಿಸು ಮಹಾಧ
ನುವ||೨೪|| ಎಲೆಧನಂಜಯ ಹಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಿದ|ಹಳುವವಿದೆ ನಿನ್ನ ತುಳಕೋಪಾನಳನನೌತಣಿಸೈ ಸುಯೋ
ಧನ ಸೈನ್ಯಗಿರಿವಜ್ರ || ಎಲೆಸವಿಾರಕುಮಾರ ರಿಪ್ಪಬ್ಬಲ | ವಿಲಯಮೇಘನಿಕಾಯವಿದೆ ಭುಜ | ಬಲವ
ತೋರೈ ತಂದೆ ನೋಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫|| ಮೆಟ್ಟಿ ನೋಡಿದನಹಿತರಾಯರ | ಥಟ್ಟುಗಳತರಳಿ
ಕೆಯನುತ್ಸವ | ಗೆಟ್ಟು ಫಲುಗುಣ ಸೆಡೆದು ಮನದಲಿ ನೊಂದು ತಲೆದೂಗಿ || ಕೆಟ್ಟಕಾಯದ ಸುಖಕ
ಳುಸಿಯೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರ ಕೈಯಾರೆಕೊಂದರೆ | ಮುಟ್ಟದೇ ಕಡುಪಾಪ ಘನಪರಿತಾಪ ತನಗೆಂದ||೨೬||
ಕೆಲಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಗುರುಗಳು | ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಮಾವಮ್ಮೆದುನ | ನಳಿಯ ಮಗ ಹಿರಿಯ
ಯ್ಯ ಮುತ್ತಯ ಮೊಮ್ಮನೆನಿಸುವರು || ಕಳನೊಳನಿಬರ ಕೊಂದು ತಿವತಿವ | ಕೆಲವು ದಿವಸದಸಿರಿಗೆ
ಸೋಲಿದು | ಮುಳುಗುವನೆ ಹಾಹಾ ಭವಾಬ್ಧಿಯೊಳೆನುತ ಮನಮುರಿದ ||೨೭|| ಇದಿರುಗಾಣದೆ
ಕೊಲೆಗೆ ನಿರ್ಬಂ | ಧದಲಿ ಬೆಸಸುವ ಕೃಷ್ಣನಕಟಾ | ಮದಮುಖನೊ ದುರ್ಬೋಧಕನೊ ವಂಚಕ
ನೊ ಘಾತಕನೊ || ಯದುಗಳನ್ನಯದೊಳಗೆ ಧರ್ಮಾ | ಸ್ವದರು ಜನಿಸಿರಲಾ ಮುರಾರಿಯ | ಹೃದ
ಯಚಿತ್ತೈತನುತ್ತ ಫಲುಗುಣ ತೂಗಿದನು ತಿರವ ||೨೮|| ನರಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ | ಪದೊಳ | ದುರಿ
ತಭಾಜನನಾಗಿ ಕಡೆಯಲಿ | ಪರಕೆ ಬಾಹಿರನಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯೊಳು ಸುಳಿದು || ಹೊರಳುವನು
ವನುಕೃಷ್ಣನಾಯನು | ಕರುಣಿಸಿದನೈ ಹಿತವನಪ ಹರ | ಹರ ಮಹಾದೇವೆಂದುಜೋಳಿಕೆ ಬದುಕಿದನೆಯೆಂ
ದ ||೨೯|| ಮುಳಿಯಲಾಗದು ಕೃಷ್ಣನಿಮ್ಮನು | ತಿಳುಹವಾನು ಸಮರ್ಥನೇ ಕುಲ | ಗೊಲ | ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ
ದನು ನನೆನೆನು ನಯನವಾರಿಯಲಿ || ಬಲಹನೀಮುಖದಲ್ಲಿ ತೋರುವೊ | ಡಳುಕಿದೆನು ಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಸಂಪದ | ಗೆಳೆಪಸಕಲಭ್ರಾಂತಿ ಬೀತುದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೩೦|| ಎಡಹದೊಡೆ ರುಜೆಯಾದಿಯಾಪ |

ತ್ತಡಸಿದೊಡೆ ಮೇಣಾವತೆರದಿಂ । ದೊಡಲುವಿಡಿದೊಡೆ ಮರಣತಪ್ಪದು ಸುರರಿಗೊಳಗಾಗಿ ॥ ಕಡು
 ವಕಾಯವನೆಂಬಿ ಬಂಧುಗ । ಕೊಡನೆ ವೈರವ ಮನೆದು ನರಕಕೆ । ನಡವಿನೇ ತಾನೆನುತ ರಥದಲಿ ಬಿಲ್ಲ
 ನಿಳುಹಿದನು ॥೩೧॥ ಕರಗಲಂತಃಕರಣ ಚಿಂತಾ । ತುರನು ಸಂಗ್ರಾಮದ ಪಿರಕ್ಕಿಯು । ಲಿರಲು ಕಂಡ
 ನು ಕಮಲನಾಭನು ನಗುತ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ತರಳನಿವನಿದ್ದೈತಕಳೆಯಲಿ । ಪುಚಿತನು ತಾನೆಲ್ಲ ನಯ
 ದಲಿ । ನರನ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣನ ॥೩೨॥ ಏನು ಫಲುಗುಣ ಸಮರದಲಿ
 ದುಂ । ಮಾನವಾವುದು ಹದನು ಶೌರ್ಯಕೆ । ಧಾನಿಯಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಗಚ್ಛಾಪಟಮಲ್ಲ ನೀನೆನಿಸ ॥ ಮಾನವ
 ಗವು ಮುರಿಯದೇ ರಿಪು । ಸೇನೆ ನಗದೇ ತತ್ತಸಮರವ । ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತಿಹರೇ ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿ
 ಯೆಂದ ॥೩೩॥ ಅವನಿಮ್ಮಯ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವ । ಭಾವಿಸದೆ ಮೇಣಾವಶಶಿವಂ । ಶಾವಳಿಯ ನೆಮ್ಮು
 ಗೆಯ ನೋಡದೆ ತತ್ತಕಾಳಗಕೆ ॥ ಅವನಿಮ್ಮಗ್ಗಲಿಕೆಗುಚಿತವ । ತೀವಿ ಬಳಸದೆ ಕದನಮುಖದಲಿ । ಹೇವ
 ವೀರನೆಲ್ಲಿಯದು ವಿಸ್ಮಯವಲಾಯೆಂದ ॥೩೪॥ ಅಲಗನೊರನೊರಸಿಲ್ಲ ಕೈಮೈ । ಗಳಲಿ ಮುಳುಗಿದ
 ಬಾಣವಿಲ್ಲವ ಗಳಿಸಿ । ನೂಸಲಲಿ ಮುರಿದಖಂಡೆಯವಿಲ್ಲ ನೋಡುವೊಡೆ ॥ ಕಲಹದಲಿ ಪಡಿಮುಖದಗಾ
 ಳ್ದುದ । ಚಳರಕುತದೊರಹಿಲ್ಲ ನೀ ಮು । ನ್ನಳುಕಿ ಕೈದುವ ಹಾಯ್ಕಿದೈ ಸುಯಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ ॥೩೫॥
 ತರುಣಿಯರ ಮುಂದಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರವ । ತಿರುಹಬಹುದುಬ್ಬರಿಸಬಹುದು । ಬ್ಬರಿಸಬಹುದನೆಗಾರು ಸು
 ತಾ ವೀರನೆನಬಹುದು ॥ ಕರಿತುರಂಗದ ಬಹಳಶಸ್ತ್ರೋಗ । ತ್ತರದ ಬಾಣದ ತಗಹಿನಲಿ ಮುಖ । ಬಿರು
 ಹದಿಹ ಕಲಿಯಾರು ಕುಂತಿಸೊನು ಕೇಳೆಂದ ॥೩೬॥ ಬಂಧುಹನನಕೆ ಮನದಳಲು ಭವ । ವಿಂಧ್ಯದಲಿ
 ಬೆಳ್ಳಾಗಿ ರಾರವ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳೊಲಾಡಬಹನೇ ಪರಮಪಾತಕನು ॥ ಸಂಧಿಯಲಿ ನಮ್ಮವನಿ ರಣ
 ಸಂ । ಬಂಧವುಂಟೇ ಬರಲಿ ರಣದಭಿ । ಸಂಧಿ ಸಾಕಿನ್ನೆನುತ ಫಲುಗುಣ ಬಾಗದನು ತಿರವ ॥೩೭॥ ಎ
 ಲವೊ ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದಭಾಷೆಯು । ಸಲಿಸಿಕಾನನದೊಳಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ । ತೊಳಲಿ ಹದಿಮೂರಬುದ
 ಬಂದಾಪತ್ತನನುಭವಿಸಿ ॥ ನೆಲನ ಭಾಗೆಯ ಬೇಡಿ ಸಂಧಿಗೆ । ಕಳುಹಿದಿರಿ ಕೌರವನು ನೂಕಿಸಿ । ಕಳೆದ
 ನಿಸುಗಿನ್ನೇನು ಹೊಲ್ಲೆ ಹವೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೩೮॥ ಎವಗೆ ನೀನುತ್ತರನ ಕಥವೇ । ಳುವೆ ನಗುವೆಯಾತನ
 ನು ನೀನೀ । ಬವರದಲಿ ಪಡಿಯಾದಲೋಗರನಿಂದೆ ತನಗಹುದು ॥ ಲವಲವಿಕಯಲಿ ಕಾದಬೇಕೆ । ಮ್ಮವ
 ನಿಯನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ । ಬವಗಡೆಯತನವೆತ್ತಲಡಗತು ಪಾರ್ಥಹೇಳೆಂದ ॥೩೯॥ ಬಲಹ ನೀ ನೂ
 ಡುವೊಡೆ ಪರಮಂ । ಡಳಿಕರನು ತಂದೊಡ್ಡು ಬಳಿಕೆ । ನ್ನಳವನೀಕ್ಷಿಸು ಸಡದನಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈ
 ದುನನೆ ॥ ಕೊಲುವನೆಂತೈ ಭೀಷ್ಮನನು ಮನ । ವಳುಕದೆಂತೈ ತಪ್ಪುವನು ಗುರು । ಗಳಿಗ ಕೃಪಗುರು
 ಸುತರನಿರಿವುದಿದಾವನಯ ವೆಂದ ॥೪೦॥ ಹೊಳೆದು ಹೋಹೈಶ್ವರ್ಯರಥಸಕೆ । ತಲೆಯ ಮಾರಿಯಧರ್ಮ
 ಕೋರೆಯು । ಗಳಿಸಿ ಬಳಿಕಾಫಲವನಲಸದೆ ಭವಭವಂಗಳಲಿ ॥ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವ ಜೀವಭಾವದ । ಲುಳಿ
 ವುದಾವುದು ಲಾಗು ಮೂಢರ । ಬಳಕೆಗಾವಂಜವೆವು ಸಂಗ್ರಾಮಕೆ ನಮೋಯೆಂದ ॥೪೧॥ ಅಲಿಸದೆ ಕು
 ಲಭಲವ ನೀತಿಯು । ಪಾಲಿಸದೆ ಕೊಲೆಗಡಗತನದಲಿಮೇಲುಗಾಣದೆ ಬಂಧುಗಳ ಗುರುಗಳ ಸಹೋದರಂ ॥
 ಕೋಲ ಮೊನೆಯಲಿ ಕೊಂದುನೆತ್ತರೆ । ಗೊಳನುಂಬವೊಲಖಳರಾಜ್ಯದ । ಮೇಲೆ ಸೊಗಸುವ ಸಿರಿಯ
 ನೊಲ್ಲೊನು ಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ ॥೪೨॥ ಆರನೈ ನೀ ಕೊಲುವೆ ನಿನ್ನಿಂ । ದಾರು ಸಾವರು ದೇಹಿಯೋ

ನಿಜ | ಧೀರನಾತ್ಮನ ಕೊಲುವೆಯೋ ಧಿಟ ನಿನ್ನ ಹವಣೇನು || ಚಾರುದೇಹಕ ಭೂತನಿಕರಕೆ | ವೈರವಿ
 ಲ್ಲಳಿದಂತೆ ವಿಗತವಿ | ಚಾರ ನಚಲನಗಪ್ಪು ನೈದ್ವಯನಾತ ನೋಡೆಂದ ||೪೩|| ತನುವಳಿದ ಬಳಿಕನಲಿ ತ
 ನು ಸಂ | ಜನಿಸುಗಂಬುದು ಭವಭವಂಗಳ | ತನುವಿನಲಿ ಕೌಮಾರಯೌವನವಾರ್ಧಕಂಗಳಲಿ || ತ
 ನುವಿಕಾರಿಸುವುದು ಸುಕರ್ಮದ | ವಿನುತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬಹುಸಿಕ | ಲ್ಪನೆಶರೀರಕ್ಕಿಲ್ಲದಾತ್ಮರಂಗಿಲ್ಲ ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೪೪|| ಅಳಿವೆನಲ್ಲದಯಿಸುವನಲ್ಲ | ಗ್ಗಳಿಸುವವನಲ್ಲಡಗುವವನ | ಲ್ಲಳಿವದೇಹದಬಳಿಯ ಹೊ
 ಣೆಯೇ ಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕನು || ಕಳೆಚುವೊಡೆ ಕಾಯವೆ ಕಳಲ್ಪುವು | ದುಳಿವುದಾವುದು ಚಿನುಮಯಂಗೀ |
 ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ಕೊಳ್ಳದು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ನಿನಗೆ ಸಾವವನಲ್ಲನಿನ್ನಂ | ಬಿನಲಿ ನೋವವ
 ನಲ್ಲ ದಿಟ ನೀ | ಮುನಿದು ಗಗನಕ್ಕಲಗನುಗಿದೊಡೆ ಗಗನವಳುಕುವುದೆ || ತನುವಿಗೀಗುಣಧರ್ಮಕರ್ಮ
 ದ | ಹೊನಲ ಹೊಗುವನೆ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ | ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನೆಲೆ ವೃಥಾಹಂಕಾರವೇಕೆಂದ ||೪೬||
 ಆದೊಡೆಲೆಮುರವೈರಿ ಕೇಳಿಬಿ | ರಾದಬಾಂಧವರಿನಿಬರನು ತಾ | ಕಾದಿಕೊಂದನು ಪಾರ್ಥಪಾತಕನೆನ್ನ
 ದೇ ಲೋಕ || ಈದುರಂತಕ್ಕನು ಗತಿಯುಪ | ವಾದವಾವಂಗಾದುದಾತನ | ಪ್ರದಿಕನು ಪರಗತಿಗೆ ಬಾಹಿ
 ರನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೭|| ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು ಸೂರನ | ಕಿರಣ ಹೊಲೆಯನ ನೋಡಿದೊಡೆ
 ಹೊಲೆ | ಹೊರೆವುದೇ ಸ್ನಾನದಲಿ ವಿಧಿಸಲು ಬಹುದೆ ನೋಡಿದೊಡೆ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠರ | ಚ
 ರತವೇ ಸುಚಂತ್ರವಾವಂಗಿರವುತಾಸತ್ಕರ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮಾನುಗುಣವೆಂದ ||೪೮|| ಕೊಂದೆನಾನೆನಗಾಯ್ತು
 ಪಾತಕ | ವೆಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗುವಾತನು | ಬಂದಿಯಲಿ ಹಣೆಗೊಂಬವಾಹಂಕಾರಮಮಕಾರ ||ಕಂ
 ದುಕಲೆ ತನಗೆತ್ತಣದು ನಿ | ದ್ವುಂದ್ವುಕನು ಮೃತಜಾತತಾನ | ಲ್ಲೆಂದು ಕಂಡನವಂಗೆ ಪಾಪದಲೇಪವಿಲ್ಲೆಂ
 ದ ||೪೯|| ಹರಿಯೆ ಚಿತ್ತೈಸೈಯಹಿಂ ~~ನಿ~~ ಪರಮಧರ್ಮವೆ ಯೆಂಬವಾಕ್ಕೋ | ಚ್ಚರಣೆಸಾರೋದ್ಧಾರ
 ವಲ್ಲ ಸಕಲದರುಶನಕೆ ||ನರವಿಯಿನಿಬರು ತನ್ನವರ ಕೊರ | ಳರಿತದಲಿ ಕೊಕ್ಕುರಿಸದಿದೊಡೆ | ನರಕದೊ
 ಳುನೂರೊಂದುಕುಲ ಮುಳುಗಾಡದಿರದೆಂದ ||೫೦|| ನಿರುತವರ್ಜನ ಕೇಳಹಿಂಸಾ | ಪರಮಧ
 ರ್ಮದ ತತ್ತ್ವರೂಪವ | ನೊರವೆನಾಲಿಸು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕಭನವೆನಿಪ || ನಿರುಪಮಾತ್ಮನ ನಿ
 ಲವ ನೋಡದ | ನರಕ ಜಡನಾಜೀವನೆಂಬೀ | ದುರುಳತನವೇ ಹಿಂಸೆಯರಿತೊಡಹಿಂಸೆ ಕೇಳೆಂದ ||೫೧||
 ನರವಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಭೂತದ | ಹರಹು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯದ ಸಂದಣಿ | ಮರುತಪಂಚಕಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿ
 ಯದ ಕಾಲೇಣಿಕೆ || ನರಯಲೊಡಲಾಗಿಹುದು ಕಲ್ಪನೆ | ಹರೆದು ಜೀವಭ್ರಾಂತಿ ಬೀತೊಡೆ | ಪರಮ
 ನಾಗಿಹನಲ್ಲಿ ಕೊಲುವೊಡೆ ಸಾವನಲ್ಲೆಂದ ||೫೨|| ಕರ್ಮವೇ ಹೂಡುವುದು ತನುವನು | ಕರ್ಮವೇ ಸ
 ಲುವುದು ಕಡೆಯಲಿ | ಕರ್ಮವೇ ಕಳೆಚುವುದು ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯ ಬಾಹಿರರ || ಕರ್ಮ ತಾನೇನಾದೊ
 ಡಾಗಲಿ | ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಲಿ | ನಿರ್ಮಿಸಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನಿರ್ದೇಪನಹೆಯೆಂದ
 ||೫೩|| ಅಸುರರಿಪು ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ಸಂ | ಚಿಸಿದಕರ್ಮವು ಜೀವರನು ಬಂ | ಧಿಸಲು ತದ್ಗುಣದೋಷ
 ಕರ್ಮವನೇಕೆ ತಾಗುವುದು || ಸಸರಿಸಿದೆಲಾ ಸ್ತೂರ್ತಮಾರ್ಗ | ಪ್ರಸರ ಕೊಂದೊಡೆ ಪಾಪವಾವನ | ನೆ
 ಸಗೆ ಪುಣ್ಯವೆನಿಪ್ಪವಿವರಕ್ಕನು ನೆಲೆಯೆಂದ ||೫೪|| ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವೆಂಬವೇ ಬಾಧಕವು ಜೀವರಿಗೀ
 ಯಹಂಕೃತಿ | ವಿಕಳತೆಗೆ ತಾ ಜೀವ ಬೀಜದಚಿಟ್ಟುಮುರಿಗಳಿಗೆ || ಸಕಲಕರ್ತೃತ್ವಾದಿಭೋಕ್ತೃ | ತ್ವಕ

ವಿದಾತ್ಮಂಗಲ್ಲ ಪಿತ್ತಾ । ಧಿಕನು ತಿರುಗುತ ಲೋಕ ತಿರುಗುವುದೆಂಬತೆರನೆಂಬೈ ॥ ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ
 ಕೇಳು ಸಚರಾ । ಚರವೆನಿಪಬಗವೆನ್ನು ಲೀಲಾ । ಚರಿತದಲಿ ತೋರುವುದು ಹರೆವುದು ತನ್ನನೇಮದಲಿ॥
 ನಿರುತ ನೀ ಕೇಳುವೊಡೆ ತಿಳಿಯುವು । ನರಸುರಾದಿಗಳೆಂಬಸಚರಾ । ಚರವಿದಾನಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿಸಲನ್ಯವಿ
 ಲ್ಲೆಂದ ॥೫೬॥ ಜಗದೊಳಾನೇ ಚರಿಸುವೆನು ತ । ಜ್ಞಗವಿದೆಲ್ಲವು ತನ್ನ ಮಾಯೆಯೊ । ಳೊಗೆದು
 ತೋರಿಸಿ ಸುಳಿಸೆ ಸುಳಿವುದು ಹಿಡಿಯಲಡಗುವುದು ॥ ಮಗುವುತನದಲಿ ಕೂಡೆ ಮೆರೆವುದು । ಜಗವದೆಲ್ಲ
 ದೆ ನಿಜವ ಬೆರಸುವ । ವಿಗಡರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಚಿನುಮ್ಬಯರೂಪು ತಾನೆಂದ ॥೫೭॥ ಬೀಸಿದೊಡೆ ಸಿ
 ಲುಕುವರು ಮಾಯಾ । ಪಾಶದಲಹಂಕಾರಿಗಳು ತ । ದ್ವೇಶಕಾಲಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ನಿರ್ವಾಹವನು ಬೆದಕಿ ।
 ಬೇಸರುವರಂತಿರಲಿ ಮಾಯಾ । ವೈಸಿಕದ ಸಂಮೋಹನದ ಕಾ । ಳಾಸವರಿದವರೇನನರಿವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇ
 ಳೆಂದ ॥೫೮॥ ಏಕನಾತ್ಮನಂತನಜನ । ಶ್ಲೋಕನದ್ವಯನಮಲನಭವನ । ಲೋಕನಿಸ್ಪೃಹನಮಿತನ
 ಕ್ರಿಯನಮಿತನಬ್ರುವನು ॥ ಲೋಕತತಿಮಾಯಾವಿಲಾಸ ವಿ । ವೇಕಿಗಳಿಗಿವು ಬಯಲು ಫಲಗುಣ । ಸಾ
 ಕು ಗರ್ವವ ಬೀಳುಕೊಡು ಸೇನಸೇಳು ಹಿಡಿ ಧನುವ ॥೫೯॥ ಜಡನಲಾ ನರನೇಸುತಿಳುಹಲು । ಬಿಡ ವಿ
 ಕಾರವನೆಂದು ಖಾತಿಯ । ಹಿಡಿಯಲಾಗದು ಸಲುಗೆಗಂಜಕೆಯೇಕೆ ಬಿನ್ನಹವು ॥ ಬಿಡು ಜಗವು ನೀ ಕಂ
 ಡನಿಮ್ಮಡಿ । ಯೊಡಲೊಳೊರಣಲೋಕಗಡ ಮಿಗೆ । ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆನು ತತ್ಸ್ವರೂಪವ ತೋರಬೇ
 ಕೆಂದ ॥೬೦॥ ಈದ್ರಿವಿಜರಿಚಂದ್ರಸೂರಿಯ । ರೀದಿಶಾವಳಿಯಿಗಾಗನವೀ । ಮೇದಿನೀತಳವೀಸಮಿಾರಣ
 ವಿಜಲಾನಲರು ॥ ಈದನುಜರಿಭುಜಗನರರುಗ । ಳಾದಿಯಾಗಹಹರಹು ತನ್ನವಿ । ನೋದರೂಪಿನ
 ನಿರಿಗೆ ಬೇರಿನ್ನಾವರೂಪೆಂದ ॥೬೧॥ ಹರೆದು ಮೋಹಿಸು ನೀಚರಾಚರ । ನೆರೆದು ನಿಮ್ಮಯರೋಮ
 ಕೂಪದ । ಹೊರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಳೆದಾಡುತಿಹುದೆಂಬಗ್ಗಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ॥ ಹುರುಳಿನಿಪಹೇರಾಳದಂಗದ ।
 ಸಿರಿಯ ತೋರೈ ಸಾಕು ನಿರ್ಮಲ । ಪರಮತತ್ವವನೊಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಸಾಕೆಂದ ॥೬೨॥ ದಾಸ
 ನಾನೆನಗಮಲಮೂರ್ತಿವಿ । ಲಾಸವನು ತೋರುವುದು ಸಲುಹುವು । ದೇಸರವನ್ಮ ನಾನು ಸಮ್ಮಗ್ನಾ
 ನಭಾವನೆಗೆ ॥ ಮಿಸಲಳಿಯದಮಿಕ್ಕಬಳಕೆನು । ಪಾಶ ತಾಗದನಿನ್ನು ಲೀಲಾ । ಭಾಸುರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ
 ಯನು ಮೈದೊರಬೇಕೆಂದ ॥೬೩॥ ಆದೊಡರ್ಜನ ನೋಡನುತ ಕಮ । ಳೋದರನು ಕೈಕೊಂಡನಗ್ಗ
 ದ । ನಾಡಿಪುರುಷಶ್ರೀನಿಜವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಾಕೃತಿಯ ॥ ಸಾಧಿಸುವಪಡುತರ್ಕಗರ್ಕದ ಭೇದಕೊಳ್ಳೆದಸಕಲ
 ಲೋಕದ । ಬೇದಿವಿಸುತಂಬರಿವ ವಿಮಳಪಿರಾಟ್ಟ್ವರೂಪವನು ॥೬೪॥ ಬಿಳಿದುಕರಿದೆಂಬಾರುಬಣ್ಣದ ।
 ಹೊಲಬ ಹೊದ್ದ ಪಸೂರ್ಯಕೋಟಿಯ । ಹೊಳವುನಖದೀಧಿತಿಯ ಹೊಲದ ನಿಜದ ಹೊಸಪರಿಯ ॥ ಆ
 ಳಿನಿನಳತೆಯ ಜಗನವಾರ್ತೆಯ । ಸುಳಿವು ಸೋಂಕದಸಕಲಲೋಕ । ಪ್ರಳಯಕಾರಣ ತೆಗೆದನಗ್ಗದ ವಿಶ್ವ
 ರೂಪವನು ॥೬೫॥ ಕಾಣರುಳಿದವರಿತನೊಬ್ಬನ । ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಕೌತುಕವ ಕರದನು । ಕ್ಷೋಣಿತಾಮಳ
 ಬಹಳತೇಜದ ಹೊದರ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ॥ ಕಾಣಲಿರುವನುತವೇದ । ಶ್ರೇಣಿ ಶಿವಶಿವ ರಾಯಪಾರ್ಥನ ।
 ಜಾಣತನವೆಂತುಟೊ ವಿರೂಪನ ರೂಪಸೆರೆ ತಿದ ॥೬೬॥ ಉಬ್ಬಿದನು ಹರುಷದಲಿ ಕಂಗಳ । ಗಬ್ಬ
 ಮುಂದುದು ಮನದನಿಗುರಿಸ । ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹೊಲಬಳಿಯೆ ನಾಲಗೆಯುದುಗೆ ಹೆಡತಲೆಗೆ ॥ ಸಬ್ಬಗ
 ತನ್ನೆ ಶಿವಶಿವಾ ಬಲು । ಮೊಬ್ಬಿನಲಿ ಮುಂದಲುದನ್ನಯ । ಕೂಬ್ಬನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನೆಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರ

ಗಾದ ||೬೭|| ಇದೆ ನಿರಂಜನತತ್ವಸಾಮ್ರಾ | ಜ್ಯೋದ ಸಗಾಡಿಕೆ ನಾವು ಕಡುಮೂ | ಖದಲಿ ಮೈಮ
ರೆದೆವು ಶರೀರದ ಬಂಧುಕೃತ್ಯವಲಿ || ಯದುಗಳನ್ನಯದಾತ ನಮಗೊ | ಳೈದನು ಸೋದರಭಾವನೆಂ
ದೇ | ಮದಮುಖನು ಕಡುಗೇಡ ಕೆಟ್ಟನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||೬೮|| ಪರಸ ಕಲ್ಲೆಂದಿಡಿಕಿ ಸುರತರು |
ಮರನು ತೆಗೆಯೆಂದಮರಧೇನುವ | ಪರಮನೆಯಲಿ ಮಾರಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕೈದುಡುಕಿ || ಹರಳು
ಟಿಕ್ಕೆಯಿದಂಬಪಾಪಿಗೆ | ಪರಮಗುರು ನಾನಾದೆನ್ನೆ ಮುರ | ಹರನ ಮೈದುನನೆಂದು ಗರ್ವಿಸಿ ಕೆಟ್ಟ
ನಾನೆಂದ ||೬೯|| ನೊರಜ ತಾನೆತ್ತಲು ಮಹತ್ವದ | ಗಿರಿಯದೆತ್ತಲು ಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ | ಕಿರಣವೆ
ತ್ತಲು ಹೊಳೆಹದತ್ತಲು ಕೋಟಿಸೂರಿಯರ || ನೆರವೈಗಾಧಮನೆತ್ತಲುನ್ನುತ | ಪರಮತತ್ವವಿದೆತ್ತ
ಲಕಟಾ | ಮರುಳು ತನ್ನವಗುಣವನಾವುದ ಕಡೆಗೆ ಹಲುವೆನು ||೭೦|| ಮೇಳಗಡ ನಮಗೀತನಲಿ
ಭೂ | ಪಾಲಕರುಗಡ ನಾವು ನಾರಭ | ಯಾಳುಗಡ ದಿಟ ನಾವು ವೀರರುಗಡ ವಿಚಿತ್ರವಲಾ || ಮೇಲು
ಗಾಣದಪಾರ್ಥ ಸಂಬೇ | ಕಾಳುಮೂಳನ ವಿಧಿಯನೇ ಹರಿ | ಹೇಳುವನು ಶಿವಯೆನುತ ಕಂಗಳನೆವೆಗಳ
ಲಿ ಬಿಗದ ||೭೧|| ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮುಚ್ಚುವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮೃಬಿದಿರಿ ಬೆರಗಹ | ನಡಿಗಡಿಗೆ
ಮೈಯೊಲೆವನುಬ್ಬಿದರೋಮಪುಳಕದಲಿ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆನೆಂದು ಹೊಂಗುವ | ನಡಿಗಡಿಗೆ ಭಯ
ಗೊಂಡು ಕರಗುವ | ನೊಡಲನವನಿಗೆ ನೀಡಿ ನಿಡಿದೋಳುಗಳ ಹರಹಿದನು ||೭೨|| ಮುರಹರ ತ್ರಾ
ಯಸ್ಸು ಕರುಣಾ | ಕರ ಹುತ್ರಾಯಸ್ಸು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರ ಪುತ್ರಾಯಸ್ಸು ದನುಜಾಂತಕ ಪರಿತ್ರಾಹಿ ||
ಚರಣಭಜಕಕುಟುಂಬಕನೆ ಘನ | ದುರತಕುಂಜರಕೇಸರಿಯ ಮುರ | ಹರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನೆನು
ತ್ತ ಹೊರಳಿದನು ||೭೩|| ದೇವಭಕ್ತಜನಾರ್ತಪಾಲಕ | ದೇವ ಬಹಳಕೃಪಾಮಹಾರ್ಣವ | ದೇವ ಸ
ರೈಶ್ವರ ಸದಾತ್ಮಕ ಸಕಲನಿಷ್ಕಳನ || ಸೇವಕರಲಾರಯ್ಯುಧೇ ಸುಗು | ಕಾವಗುಣವನು ನಿಮ್ಮಭೃತ್ಯ
ನ | ಭಾವ ಬೆಚ್ಚಿತು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಬೀಳುಕೊಡಿಯೆಂದ ||೭೪|| ಸೋಕಲರಿಯವನಂತವೇದವು | ಮೂ
ಕವಾದವು ಜೀಯ ಜಡನವಿ | ವೇಕಿಮಾನವ ಮಸಕವೇನಿನ್ನುಳವಿಗೈದುಮೊಡೆ || ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳೆ ಕೃಷ್ಣ
ನೋಡಲು | ನೂಕದೆನ್ನೆವೆ ಸೀವುತಿವೆ ಕರುಣಾಕರನೆ ಕೈ ಮರೆಯದೇ ಕೃಪೆಮಾಡಬೇಕೆಂದ||೭೫|| ಎಳ
ನಗೆಯ ಸಿರಮೊಗದ ಮಿಂಚಿನ | ಹೊಳೆಹೊಳೆವನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಗಳ | ತೊಳಪಕದಪಿನ ಮುಖದ ಕಾಂ
ತಿಯ ಮಕರಕುಂಡಲದ || ಲಲಿತಕಂತದಕೌಸ್ತುಭೋರು | ಸ್ಥಳದ ನಿಡಿದೋಳುಗಳ ಕೋಮಲ |
ವಲಯಪೀತಾಂಬರದ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪತೋರೆಂದ || ಪರಮಚಿನುಮಯ ನೀನು ಕರ್ಮದ | ಕರಣ
ನಿನ್ನದು ನೀ ಚರಾಚರ | ಭಂತ ಭಾರಿಯವಿಶ್ವಮಯನೆವೈಕ್ತನೆದ್ವಯನು || ನರನ ಮತಿಯಿದು
ಮಂದಮತಿಗೋ | ಚಂಸಲರಿವುದ ಜೀಯಮುರಹರ | ಕರುಣಸ್ಮೃತೈವೋರು ತನ್ನೊಡನಾಡಿತನ
ದನುವ ||೭೬|| ಅಳಕನಿಚಯದ ಕಂಭಿ ನೊಸಲಿನ | ತಳಿವೆಯ ನಿಡುಹುಬ್ಬುಗಳ ಕೋ | ಮಲಸು
ಮುಕ್ತಾಫಲಕ ಸೇನಸುವದಂತಪಟ್ಟಗಳ || ಲಲಿತಚುಬುಕು ಚಾರುತರಮಂ | ಡಲದ ಸುಳಿನಾಭಿಯ
ಸುವೃತ್ತದ | ವಿಲಸಿತೋರುಬ್ಬಯದ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ತೋರೆಂದ ||೭೭|| ನಳಿನನಾಭ ಮುಕುಂದ
ಮಂಗಗಳ | ನಿಳಯ ಭಕ್ತವೈಸನಿ ಬೈತ್ಯ | ಪ್ರಳಯಪಾವಕ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಕ್ತಸುರಧೇನು || ಲಲಿತ
ಮೇಘಶ್ಯಾಮ್ನ ಸೇವಕ | ಸುಲಭ ಶೌಂ ಮುರಾರಿ ಭಕ್ತ | ವಳಿಕುಟುಂಬಕ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ ಕರುಣಿಸುವು

ಪನಂಗೀ | ಕರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ತುರಗಾ | ವಳಿಯುಳಿವೆಡೆಯುತ್ತ ಪಾರ್ಥಗೆ ಮಾಯೆಯು
ನು ಬೀಸಿ || ಶರಧನುವಕೊಳ್ಳೇಳು ಕೈಕೋ | ಪರಬಲದ ತೋಟಿಯನು ತೋರೈ | ಬಿರುದಘಾತಕತನ
ವನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ||೯೨|| ಮೋಹ ಮಿಗೆ ಪಾಂಡವ ಮಮ | ಪ್ರಾಣಾಹಿಯೆಂಬೀಬಿರುದ
ಸಲಹಲು | ಗಾಹಿನಲಿ ಮೇದಿನಿಯ ತಿಣ್ಣವ ತಿದ್ದ ಲೋಸುಗವೆ ||ಆಹವದಲರ್ಜನನ ರಥದಲಿ | ವಾಹ
ಕನು ತಾನಾಗಿಶರಣ | ಸ್ನೇಹಸಂಸಾರಾನುರಾಗನು ಸುಳಿಸಿದನು ರಥವ ... ||೯೩||

ಅತ್ತಿತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ನೂತನೇ|| ಕವಿದು ಹಳಚಿತ್ತು ಭಯಬಲ ಶಿವ | ಶಿವಮಹಾದೇವಮನು ಪದರಜ | ರವಿಯ ತಿವಿದು
ದು ದಿವವನೆಳಿದುದು ಕುಸಿದನಹಿರಾಯ ||

ಪದ|| ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಂಗಾ ಭವನ ಸುಯ್ಯಾಧಾನದಲಿ ಕೌರವ | ನಿವಹ್ರದೃಷ್ಟ
ದ್ಯುಮ್ನನಾರೈಕೆಯಲಿ ರಿಪುಸೇನೆ || ಸವತಳಿಸಿ ಮೋಹರಿಸಿ ಕೈವೀ | ಸುವಮಹೀಶರ ನೀಕ್ಷಿಸುವದಾ| ಹ
ವಮಹೋದ್ಯೋಗದಲಿ ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಟಕ ||೧|| ಎರಡುಬಲ ಕೈಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸು | ತಿರೆ ಕೃತಾಂ
ತನ ಪುರಕೆ ವಾಹಿನಿ | ಸಲವುದೆಂಬಂದದಲಿ ಕೈವೀಸಿದರು ಭೂಭುಜರು || ಪ್ರರೇ ಮೂಡಣಶರಧಿ
ಪಡುವಣ | ಶರಧಿಗಾಂತ್ರೂರೂ ರಣಚಮತ್ಕೃತಿ | ಸುರರನಯನಾಂಗಣಕೆ ಕವಿಸಿತು ಕೌತುಕಾಂಬು
ಧಿಯ ||೨|| ಎಲೆಲೆ ಕವಿಕವಿ ಬೆರಸುಬೆರಸಿ ಧೈರ್ಯವು ತಿವಿತಿವಿ ಭಲರೆಭಲರತಿ | ಬಲರು ಹಿಂಚದಿರನ್ನು
ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಮ್ಮಿ ಚೂಣಿಗರನೆನುತ || ಬಲಬಲಧಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ದಳವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿ ಹಳಚಿತು ಗಿರಿಯ ಬೆಸುಗೆ
ಯು | ಕಳಚಿತಹಿಪನ ಕೊರಳು ಕುಸಿದುದು ಕಮತನೆದೆ ಬಿರಿಯೆ ||೩|| ಒದರಿ ಜರೆದುರೆ ಹಳಚಿದೊಡೆ
ನಲ | ನದಿರಿತವೈಳಿಸಿದೊಡೆ ದಿಕ್ಕರಿ | ಮಧುವಿಡಗದವು ಕುಣಿದರ ಮೆಟ್ಟಿದೊಡಹಿಪನೆದೆಯೊಡೆಯೆ ||
ಹೊದರು ಮಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಾಳಿ ಬೆರಳಿನ | ತುದಿಯ ಬೊಬ್ಬಿಯರವದೊಳಗೆ ಜಗ | ವದಿರೆ ದಳವುಳಿಸಿತ್ತು
ಕೌರವ ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೪|| ರಣದೊಳಾದುದು ಬೋನವಾರೋ | ಗಣೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈವುದೈ ಚರ
ಗಣಸಹಿತವೆಂದತಿಬಲರು ಕಾಲಂಗೆ ದೂತರನು | ಅಣಿಯೊಳಬೈದರೆನಲು ಪಡೆಯುರ | ವಣೆಯ
ಪದಹತಿಧೂಳಿ ಗಗನಾಂ | ಗಣಕೆ ಕವಿದುದು ತೀವಿತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ||೫|| ಚಲನದಿಂದು
ದಯಿಸಿದಶೂದ್ರತೆ | ಗಲಸಿ ಸುರಗಂಗೆಯಲಿ ಮಿಂದು | ಚ್ಚಳಿಸಿ ರಜತಾದ್ರಿಯಲಿ ಶೂಲಿಯ ಪದಯು
ಗವ ಭಜಿಸಿ || ಬಳಿಕ ನಾಕವನೈದಿ ಸುಮನೋ | ಲಲನೆಯರ ಕುಂತಳಕೆ ಹಾಯ್ದುದು | ಬಲದಪದಹ
ತಧೂಳಿಗಲಿದುದು ವಾಜಪೇಯಿಗಳ ||೬|| ಹರಿಗೆ ಕೆಂಪಿನಂಗೆಗೆ ಸುರಾಂಗನೆ | ಯರಿಗೆ ಸುಭಟವ್ರಜಕೆ
ಕುಂಟಣಿ | ವರದಿಶಾಂಗನೆಯರಿಗೆ ಬೈತಲೆಗೆಸವ ಸಿಂಡೂ || ಸುರಪನನಿಮಿಪತನಕೆ ರಿಪುವೆನ | ಲು
ರವಣಿಸಿ ಕೆಂಧೂಳಿ ನೆಭಕು | ಪುರಸ ಹೊಯ್ದಾಡಿದುದು ಪರಚತುರಂಗಬಲ ಹಳಚಿ ||೭|| ಬಿದದ ಕಡಿ

ದಾಡಿದುದು ಸೇನಾ ಕಡಲು ರಕುತದಕಡಲನುಗುಳಿತು ಬಿಡದೆ ಸುಂಟುರೆಗಾಳಿ ವಿಲಯದ ಮಳೆಯಪಡೆ
 ದಂತೆ || ಬಿಡದೆರಡು ಥಟ್ಟುಗಳೆಮ್ಮೆ || ವಿಡಿದು ಹರಿವರುಣಾಂಬುಜಲದಲಿ ಕಡಿತುಗಳು ಬೆಂಡೆಳೆ ದಂತಿ
 ಗಳೆಟ್ಟಿ ಕೊಡೆ ನೆಗೆಯೆ ||೮|| ಲಗ್ಗೆ ಮಸಗಿದಸೂಳುವೊಯ್ಲಿನೆಗೆ ನಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು ಮೋಹರವೊ
 ಗೊಡೆದು ಹೊಗಿದುದು ಕೇಶಾಕೇತಿಯುದ್ದದಲಿ || ಮೊಗ್ಗ ರವ ಕೆದರರು ಹೊಯ್ದೊಡೆ || ಮುಗ್ಗ ದರು
 ಕಡಲಿಡುವರಕುತದ | ಸುಗ್ಗ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿತು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೯|| ತೆಗೆದುದುಬ್ಬಿದಚೂಣಿ ಹೊ
 ಸಾ ಲುಗಳು ಹರೆದವು ರಕುತದರೆವೊನಿ ಲುಗಳು ಹರಿದವು ಹೊರದವಂತಕನುರುಪರಿಗ್ರಹವ || ಅಗಿದು
 ಬಿದ್ದು ದುಚೂಣಿ ಬಲುಗಾಳಿಗಳವನೊಯ್ಯಾರಿಸುತ ರಾಯರು | ತೆಗೆಸಿದರು ಸೇನೆಯನು ನೂಕಿದರಂದು
 ಬಿಲ್ಲವರೆ ||೧೦|| ಜಡಿವಕ್ಕೆದುಗಳುಲಿಯೆ ಲೋಹವ | ನಡಸಿಕಾರಿದವಂದು ಖಣಿಖಟಿ | ಲಿಡುವದನಿ ತೀವಿ
 ದುದು ನಳಿನಭವಾಂಡ ಮಂಡಲವ || ಕಡುಗಿ ಹೊಯ್ದೊಡಿದರು ದಾವಣಿ | ವಿಡಿದು ಚೂಲುಮಕರು
 ಳೆ ಹಿಣಿಲೊಳು | ತೊಡಗಿ ತೋಟೆಯ ಭಟರು ಹಾರಿದರಂತಕನಪುರಿಗೆ ||೧೧|| ಪುಲಿಡೊಗಲ ಸೀಸ
 ಕದ ಕಿಗ್ಗೆ | ಟೊಟ್ಟಿಲವಸುರಗಿಯ ಕಾಂಚನದೊಳತಿ | ಬಲಿದಬಿಲ್ಲಿನ ಬಿಗಿದತಿರುವಿನ ಬೆರಳಹೊಯ್ಲು
 ಗಳ || ಬಲಿದಮುಂಗೈಹೊಡೆಯ ಬಿರುದಿನೊ | ಳಲಿವ ಘಂಟೆಯ ಬೆನ್ನುಗಿವ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಿದಿದ
 ರು ಬಿಲ್ಲಾಳುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೧೨|| ಬೊಬ್ಬಿದು ಮೊಣಕಾಲನೊರಿದ | ರಬ್ಬರದಿನಿವಿರಾಂತು ಕಾ
 ಲನ | ಹೆಬ್ಬಳಸು ಘನವಾಯ್ತು ಬರಹೇಳೆಂಬವೊಲೊದರಿ || ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಜೇವಡೆ | ಮ
 ಬ್ಬುವೊಗರಿನಕಣೆಯ ಬಿರುದಿನ | ಕೊಬ್ಬಿದಾಳೆಚ್ಚಾಡಿತಿಕ್ಕಿದಮಂದಿಚಂಡಿಸದೆ || ಬೆರಳಶರಸಂಧಾನದ್ವ
 ಪ್ಪಿಯ | ಮುರಿಯ ಮುಪ್ಪಿಯ ಮೂರಲೆಯ ಕಿವಿ | ವರೆಯತೆಗಹಿನ ತೋಟಿಕಾರರು ತುಳುಕಿದರು
 ಕಣೆಯ || ಆರರೆ ಕವಿಕವಿಯಂಬತೊಡುತೊಡು | ಕರುಳನುಗಿಯೆಂದೆಸಲು ಹೊಣಗಳು | ಹೊರಳಿದ
 ವು ಹೊಡಕರಿಸಿದವು ಹೊಕ್ಕುಸೆವಚೂಣಿಗರೆ ||೧೩|| ಕಣೆಕಣೆಯಹಳೆಚಿದವು ಮಾರ್ಗಣೆ | ಕಣೆಯ ಕಡಿ
 ದವು ಕವಿವಕಣೆ ಕಿರು | ಗಣೆಯ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ಹೆಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ಹಂದೆಗಳ || ಖಣಿಕಟಲು ಘಳಿಘಳಿ
 ಲು ಧೊಪ್ಪನೆ | ಘಣಿಲು ಘರಿಘರಿಕೊಯ್ವುಸೀಳುವ | ಹೊಣೆಡಹುವಬ್ಬರಣೆ ಮಿಗಿಲೊದಗಿದರು ಬಿ
 ಲ್ಲವರು ||೧೪|| ಉರಗಬಲದುರವಣೆಯೊ ವಾರಿಜ | ತರುಗಳುಪಶಾಖೆಗಳೊ ಕಾಲನ | ಹರವರಿಯ
 ಹೆಬ್ಬಳಸ ಮುತ್ತುವವಿಹಗ ಸಂತತಿಯ || ತರಣಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು ಹೊಗರಲ | ಗುರಿಗೆದರಿ ಹೊಗರೆದ್ದು
 ಹಿಳುಕ | ಬ್ಬರಿಸಿಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವನು ಶರವ್ರಾತ ||೧೫|| ಹೊಣಿಹಿಣಿಲಿರಿದಭ್ರದಲಿ ಸಂ | ದಣಿಸಿ
 ಕಣೆ ಕೈಕೊಂಡುದಂಬರ | ಮಣಿಯನಣೆದುದು ತಿಮಿರರಾಜನದಂಡು ಸಂದಣಿಸಿ || ಮಣಿಮಕುಟದೆ
 ಲೆಗೊಯ್ಲಿನೆಲದಾ | ವಣಿಯೊ ಗಗನಾರ್ಣವದ ವಾಡಲು ಕಣವೊ ಕೌತುಕವೆನಿಸೆಚ್ಚಾಡಿರು ಬಿಲ್ಲವ
 ರು ||೧೬|| ರೇಣುಹತ್ತಿದರವಿಯ ಮಸೆಯೊಲು | ಸಾಣೆಯಿಕ್ಕಿದ ಭಗಣರತ್ನವ | ಸಾಣೆಗಳೆಯಲು
 ಕಮಲಭವಸೃಜಿಸಿದಸಲಾಕೆಗಳೊ || ಕಾಣೆನಭ್ರವನಮೆವು ದಿಕ್ಕುಗ | ಳೇಣುಮುರಿದುದು ಹೊಕ್ಕುಸುವ
 ಬಿಲು | ಜಾಣರುರವಣೆ ಯಾಚಿಸಿತು ಲೋಕದ ಧನುರ್ಧರ ||೧೭|| ವೀರಧಣುಧಣು ಪೂತುರೇ ಬಿಲು |
 ಗಾರ ಮರುಳ್ಳ ಚಾಪತಂತ್ರವಿ | ಶಾರದಾ ಯೆನುತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಬಿರುದ ಮೂದಲಿಸಿ || ಓರಣದಕಣೆ
 ಗಳಲಿತಲೆಗಳೆತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ಸೇನಾ ಮಾರಣವ ಬೇಳಿದರು ಅರುಣಜಲಾಜ್ಯದಾಹುತಿಯ ||೧೮||

ಪ್ರಳಯದಿವಸದ ಪಟುಪವನನೀ | ಹಿಳುಕುಗಾಳಿಯೊಳುದಿಸಿದನೊ ಬಿಡೆ | ಮೊಳಗಮೋದುವ ಸಿಡಿ
 ಲುವಂಬಿನ ಮನೆಯೊಳುದಿಸಿದನೊ || ಜಲಧಿಯನು ಜಂಗುಳಿಸಿತುದರಕೆ | ಕುಲಿಶಭೀತಿಯ ಬಿರುಬುಗಣೆಬ
 ಳಿ | ಸಲಿಸಿ ಹುಡುಗಾದರು ಸುಭಟರ ಗೋಣಗುಂಮಾಡಿ || ೨೦ || ಕುಣಿದಸುವಕೂಕಿರಿವಜಿರುದರ | ನ
 ಣಿಕಿಸುವಬಲುಬಿಲ್ಲೊಡು ಕೈ | ದಾಳಿಯೆ ಕಣುನೆಟ್ಟಾಲಿಗೊಳಿತಳಮಂಡಿ ಮರನಾಗೆ || ಹೇಗಾದರು
 ರಣರೌಕಿಗರು ಬಿರು | ಗಣೆಯಲೆಚ್ಚಾಡಿದರುಸಂ | ದಣಿಸಿದರು ಕಿಗ್ಗಟ್ಟು ಸುರಗಯನುಗಿದು ಹಳಚಿದ
 ರು || ೨೧ || ಅಹಿತನಾಲಿಗೆ ವೃತ್ಯವಿನ ಹಲು | ಗಹಳೆಗಳ ಕಳದಂತೆ ಸಿಡಿಲಿನ | ಬುಳದರು ತೆಗೆದಂ
 ತೆ ಕುಲಿಶದ ತಿರುಳ ಮಸದಂತೆ || ಮುಸಿಯದಿರಲಿಬಿರಾಗಿ ಸುರಗಯ | ಲಹಮಿನದಟರು ತಿರುತಿರು
 ಗಿಜರೆ | ಸ್ವಹಿತರಲಿಹಾಡಿದರು ಪಡೆದರು ರೌದ್ರರಂಜನೆಯ || ೨೨ || ಮಿರು ತಳಸಂಚದಲಿ ಮೊನೆ
 ಯನು | ತೋರಿ ತಿರುಸಿನೊಳಣೆದು ಕಳಚುವ | ರೇರುಗಾಣಿಸಿ ಮಧ್ಯಸಂಚಕೆ ನಿಲುಕಿ ಕೈಮಾಡಿ ||
 ಜಾರಿಸುರಗಯಲಣವರಳುಕದ | ಮಾರಲುಪ್ಪರಸಂಚದಲಿ ಕೈ | ದೋರಿ ದಂಡೆಯಲೊತ್ತಿ ಕಾದಿತು
 ಸುರಗಯತಿಬಲರು || ೨೩ || ಅಣೆದೊಡುಕುವ ನೂಕಿ ಕವಿದೊಡ | ಹೇಣ ತೋರುವ ಹಚ್ಚೆ ದಗದರೆ | ಜಣು
 ಗಲಿಯದೆ ಮೇಲೆ ಕವಿಸುವಮಿರು ಕೈಮಾಡಿ || ಕೇಣಿದರೆ ಬಂಕಿಸುವ ಧಟ್ಟಿಸಿ | ಹೇಣ ಮೊನೆಗೊ
 ಡೆ ದಂಡೆಯಲಿ ಬಲು | ಗಣೆಗಳೊದಗಿದಮನು ಮರೆದರು ಸುರಗಯತಿಬಳರು || ೨೪ || ಬೀಯವಾ
 ದರು ಬಿಲ್ಲವರು ಖಡು | ಗಾಯುಧರು ಕೈಕೊಳಲಿ ವಿಜಯ | ತ್ರೀಯು ತಪ್ಪದು ಸಮರಮುಖದಲಿ ಮ
 ಡಿದಮಹಿಮರಿಗೆ || ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಲು ರಣದೊಳೊದಗುವ | ರಾಯತಿಕೆಯೆಂತನುತ ಸೇನಾ | ನಾಯ
 ಕರು ನೂಕಿದರು ಖಂಗೆಯಕಾರಮೋಹರವ || ೨೫ || ತಾಟಿಸಿದರೊಡರೊಡನೆ ಕುಲಗಿರಿ | ದೂಟಿ ಬಿದ್ದ
 ವು ಚಿತ್ರವನೆ ನಡೆ | ಗೋಟಿಯೆನೆ ಮಂಡಳಿಸಿ ಬಲಿದರು ಶಕ್ತವರಿಗಗಳ || ನೋಟಕಾರಿಗಾಲಿಗಳಿಗೆ |
 ಲ್ಲಾಟ ಮಿಗೆ ಪರಿಚಿತ್ರಗತಿಗಳ | ತೋಟಕಾರರು ಹೊಕ್ಕು ತಾಗಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ || ೨೬ || ಬಲಸ
 ಮುದ್ರದ ಬುದಬುದಂಗಳೊ | ತಿಳಿಯಲರವನೆ ಹರಿಗೆ ಮುಸುಕಿದ | ಜಿಳಿಯುತಾಯ ಲಾಲಿವಳುಂ
 ಟಿಯ ಬಿರುದಿನತಿಬಲರು || ತಳಸಟದೊಳೊಕಿದರುತೊಡೆಸಂ | ಕಲೆಯತೊಲಗದಕಂಭದಪ್ರತಿ | ಬಲರು
 ಹಾಣಾಹಾಣಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕಡುಗಿ || ೨೭ || ಸಿಡಿಲುಸೋಲ್ತದೊ ಜಡವನಿಸ್ಸನ | ಕಡುವೊ
 ಗರುಬೆಸಲಾಯ್ತೊ ನಭವನು | ಹೊಡಗುಳಿನೊಳುಚ್ಚಳಿಪಕಡಿ ವಡಬಾನಳನಪಿತನೊ || ಕುಡಮೊನೆಯ
 ಲಹಿಪತಿಯ ನಾಲಗೆ | ಗಡಣವುದಿಸಿದವನೆ ಕೃಪಾಣದ | ಕಡುಯ ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಖಂಡೆಯಕಾರ
 ಮೋಹರವ || ೨೮ || ಕರೆಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿ ಬಿರುದಿನ | ದುರುಳರುಬ್ಬಿನಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕು | ಬ್ಬರಿಸಿ
 ಹೊಯ್ದರು ಕಾದುಕರೆದರು ಕಾಲಕಿಂಕರ || ಕರುಳುಗಯೆ ತಲೆ ಸಿಡಿಯೆ ನಿಟ್ಟಿಲು | ಮುರಿಯೆ ಮೂ
 ಳಿಗಳುದಿರೆ ಶೋಣಿತ | ಸುರಿಯೆ ಕಾಳಿಜ ಕದರೆ ತುಂಡಿಸಿ ಖಂಡ ಬೆಂಡೇಳೆ || ೨೯ || ಅಡಗ ಕಿಡಿಗಾರಿ
 ದವು ಲೋಹದ | ಕಡಿಕು ಸಿಡಿಲುಬ್ಬರದಲಣವನು | ಹೊಡೆದು ಕೈಬಂದುಗೆಯ ಕಿಲಣವಿಕ್ಕಡಿಸಿ ಬೀಳಿ |
 ಫಡ ಸುಗಾಯವ ಬಿಸುಟವೋ ಮೊನೆ | ಗೊಡದಿರುಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕೈಯಲಿ | ತುಡುಕಿರೋ ಮಿಡುಕದಿ
 ರಿ ಮಂಡಿಯನೆಂತ ಹಳಚಿದರು || ೩೦ || ಕಾಲು ಖಂಡಿಸಿ ಬೀಳೆ ಕರುಳಿನ | ಮಾಲೆಯಲಿ ತೊಡಕಿದರು
 ಹಣಿದದ | ಭಾಳೆಯಂತಿರಲುಡಿಯೆ ತೊಡೆನಡು ಕಡಿದು ಕಿಡಿಯೇಳೆ || ತೋಳ ಕೊರೆವವು ನೆಲಕೆ ತ

ಲೆಯನು | ಕೀಲಿಸಿದರೆರಡಾಗಿ ತನುವನು | ಸೀಳಹೊಯ್ದರು ಬೈದು ತಾಗತು ಹರಿಗೆಯತಿಬಲರು ||೩೧||
 ನೆಲಕೆ ಹೊಯ್ದು ಬ್ಬರಿಸಿ ಬಾಗದ | ತಲೆವರಿಗೆ ತೆರಳದೆ ಸುಗಾಯದ | ಬಲದ ಬೆಳಸಿರಿವಂತರಹಿತರ ಕರೆ
 ದು ಮೂದಲಿಸಿ || ಭಳಿಭಟಲು ಭಟಭಟಲು ಖಣಿಖಣಿ | ಖಳಿಲೆನಲು ಮಿಗೆ ಮೆರವರಿಪುಗಳ | ಕೊ
 ಲುವೆನೆಂದುರವಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಖಡ್ಗಿಗರು ||೩೨|| ನಿಲುಕ ಲಿಟ್ಟಿಡೆಯಾದ ಹಣನೊ | ಟ್ಟಿಲ್ಲ
 ನೆ ಸವರುತ ಕುಣಿವಮುಂಡವ | ನೆಳದು ರುಧಿರದೊಳಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟುವ ಮುಂದೆ ನಡೆನಡೆದು || ತಲೆಮಿ
 ದುಳ ಜೋರಿನಲಿ ಜಾರುವ | ಕಲಹದಾತುರದಲ್ಲಿ ಭಟರ | ಪ್ಪಳಿಸಿ ಗಾಯಂಬಡೆದು ಕೆಕೆದುದು ಉಭ
 ಯ ಸೇನೆಯಲಿ ||೩೩|| ಉರುಳಿ ಬೀಳುವ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ | ತಿರುಹಿ ರಿಪುಗಳನಿಡುವ ಸಿಡಿಲಿದ | ತಿರವನ
 ರಿಯದೆ ಮುಂಡವಿದಿರಲಿ ಬೀದಿವರಿವರಿದು || ಹರಿಗೆ ಹೊಳ್ಳಿಸೆ ಖಡುಗ ಖಂಡಿಸೆ | ಕೊರಳರಿಯಲೆ
 ಕ್ಕಿಸದೆ ಸೇನೆಯ | ಲುರುವಣಿಸಿ ತಿವಿದರು ಕಬಂಧದಲತುಳಭುಜಬಲರು ||೩೪|| ನೆಲಕೆ ನಿಗುರಿದಗಂಗೆ
 ವಾಳದ | ಬಿಳಿಯ ಚೌರಿಯಲುಲಿವ ಘಂಟೆಯ | ತೊಳಪಬದ್ದುಗೆದಾರಕಾಂಚನಮಯದ ಗೊಂಡೆ
 ಯದ || ಉಲಿವಗೆಚ್ಚೆಯ ಚಲ್ಲಣದ ಹೊಂ | ಬಳಿದಹರಿಗೆಯ ಹೊಳವಕಡಿತಲೆ | ಗಳ ವಿಲಾಸರು ಬಂ
 ದು ಹೊಕ್ಕರು ಕುಳವಪಡೆಕಡುಗಿ ||೩೫|| ಉರುಬಿದೊಡೆ ವಡಬಾನಲನ ಮುಖ | ದಿರುಹಿ ಮೈದೋರಿ
 ದೊಡೆ ಭುಜಗನ | ಬಿರುಬು ನಾಲಗೆಯುಬ್ಬಿ ಹೊಯ್ದೊಡೆಸಿಡಿಲಿನಬ್ಬರಣೆ || ಮೆರವಹಚ್ಚೆಯ ದಂಡೆವ
 ಲಗೆಯ | ಮೆರೆಯಮೊಗದಂಡೆಗಳ ಜುಣುಗಿಸಿ | ತರುಬಿನಿಂದರು ಸಂದಕಡಿತಲೆಗಾರರೋಜೆಯಲಿ
 ||೩೬|| ಹಳಚಿದರು ತಗರಂತೆ ಗಜದವೊ | ಲೊಲೆದು ಕವಿದರು ಹಾವಿನಂತಿರ | ನಿಲುಕಿದರು ಸೂಕರನ
 ವೋಲ್ ಹೊಯ್ದೆತ್ತಿ ಹಾಯ್ದಿದರು || ಬಲಿದು ಚರಣಾಯಧನವೋಲ್ಪರರಳವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಪಿಯವೊಲು
 ಮೈ | ಲುಳಿವಡೆದು ಹತ್ತಿದರು ಕಡಿತಲೆಗಾರರುರವಣಿಸಿ ||೩೭|| ಕಡಿತಲೆಯ ಮಿಂಚುಗಳ ಹೊಯ್ಲಿ
 ನೆ | ಸಿಡಿಲುಗಳ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹದ | ಕಡುವಳೆಯ ನೃತ್ಯದ ಕಬಂಧದ ಸೋಗಿನವಿಲುಗಳ || ಬಿಡುಮಿ
 ದುಳ ಹೊರಳಿಗಳ ಹಂಸೆಯ | ನಡಪುಗಳ ನವಖಂಡದಲಿ ಹೆಣ | ನಡಪಿತಳಿತಿಳಿ ಮೆರೆದುದ್ವೈ ಸಂಗ್ರಾ
 ಮಕಾರ್ಗಾಲ ||೩೮|| ಪಡಿತಳವಬೀಸಿದೊಡೆಕಾಲಿ | ಕೃಡಿ ನಡುವತಾಗದರೆ ಯಂಡಲೆ | ಗಡಿದು ಬಿದ್ದು
 ದು ನಿಲುಕಿನುಪ್ಪರತಿರವ ಮನ್ನಿಸದೆ || ಮಡವ ವೀರುವಕಚ್ಚಿ ಮಂಡಿಯ | ಮಡಿದೊಡೆಯ ತಲೆವೊರೆ
 ಯಹಲಗೆಯ | ಕಡಿತಲೆಯ ಕಡಿತುಳುವಪಡೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತಿಳಿ ಹಿಳಿಯೆ ||೩೯|| ಖಡುಗತೋಮರಪರ
 ಶುಗಳ ಕ | ಕೃಡೆಯ ಕೊಂತದ ಭಂಡಿವಾಳದ | ಕಡುಗಲಿಗಳುರೆ ಮಸಗಿದರು ಹಿಗ್ಗಿದುದು ಯಮ
 ಲೋಕ || ಬಿಡದೆ ನಾಯಕವಾಡಿಚೊಣಿಯ | ಹಿಡಿದು ಕಾದಿಸುವುಭಯರಾಯರು | ದಡಿಯವರೆ ಕೈ
 ಯಿಂದ ಕವಿಸಿದರಂದುಸಬಳಿಗರೆ ||೪೦|| ಕುಣಿವತೊಡರಿನಪೆಂಡೆಯದ ಡೊಂ | ಕಣಿಯ ಬಿರುದರು
 ನೊಕುನೊಕಣಿ | ಹಿಣಿಲ ಬಾವುಲಿಕಾರರಾವೆಡೆ ಭಾಷೆಯತಿಬಳರು || ಹೊಣಕೆಯಿಂದವೆ ಹೆಂಡಿರಿದಿ
 ರೊಳ | ಗಣಕಿಸುವಮಾತಲ್ಲ ದಿವಿಜರ | ಗಣಶ್ರೇಯರ ಬಯಸುವರು ನೊಕಲಿಯೆನುತ ಸಾರಿದರು ||
 ||೪೧|| ತಲೆಯಗಡಣೆಗೆಯಸುರರಂಭದ | ಪಳಿಯಸೀರೆಯ ಭಾಳಭೂತಿಯ | ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯ ರು
 ಗೆಯ ಸಬಳದ ಕಾಲತೊಡರುಗಳ || ಉಲಿವಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಮಲ್ಲರು |
 ದಳದೊಳಗೆ ತಲೆದೋರಿದರು ಡೊಂಕಣಿಯ ಪಟುಭಟರು ||೪೨|| ನಡೆವಡವಿಯೋ ಬಲುಬುಜ

ರವಂ | ಗಡವೊ ಸಬಳವೊ ಶಿವತಿವಾ ಬಯ | ವಡಬವೆಚ್ಚಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳೊ ಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯೊ ||
ಪಡೆಯಪದಧೂಳಿಯಲಿ ಸವೆಯಲು | ಪೊಡವಿ ಪಾತಾಳದ ಘಣಿವ್ರಜ | ವಡರುವೊರ ವಿಬಿಂಬಕನಲಾ
ಯ್ತಾ ಕುತೂಹಳಿಕೆ ||೪೩|| ಮಿಕ್ಕು ಚೂರಿಸಲಹಿಯನಾಲಗೆ | ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ಮೊನೆಗಳ |
ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕುಡುಗೊಂಡು ಸುರಿದವು ರಕ್ತಧಾರೆಗಳು || ಹೊಕ್ಕವರು ಹಣಗಿದರೆ ನಿರಿಗರು | ಳೊಕ್ಕವ
ಡಗುದಿರಿದವು ಮೋಹರ | ಹಕ್ಕಲಾದುದು ಹರಿದು ಸಬಳಿಗರಿದು ತೋರಿದರು ||೪೪|| ಬವರದಲಿ
ಪೈಸರಿಸಿಪರಗಾ | ಯವನು ವಂಚಿಸಿ ಭಟರು ಕೊಂಡ | ತ್ತುವರು ಕೈಮಾಡಿದೊಡೆ ತಿವಿವರು ಕೋಡ
ಕೈಯ್ಯವರು || ಕವಿದೊಡಾಕುವರೊಕಿದೊಡೆ ತಗ್ಗುವರು ತಗ್ಗಿದೊಡೆಡನೊಡನೆ ಜಾರುವರು ಜಾರಿದೊ
ಡೆದ್ದು ತಿವಿವಾಡುವರು ಸಬಳಿಗರು ||೪೫|| ಹೊಣೆ ಹೋಳಿನ ಸಿಡಿದಡಗು ಡೆಂ | ಕಣಿಯಲೆಸದುದು ಕಾಲನಾ
ರೋ | ಗಣಿಗೆ ಮಿಗೆ ಪಡಿಸೂವ ನೋಡದೆ ಮಾಣನೆಂಬಂತೆ || ಕುಣಿವಕುಂತಾಗ್ರದಲಿ ಚೋಲುವ |
ಹಿಣಿಲುಗರುಳೊಪ್ಪಿದವು ಜವನೀ | ರಣಕೆ ಬರೆ ಕಟ್ಟಿದನೊ ಗುಡಿತೋರಣವನೆಂಬಂತೆ ||೪೬|| ದೆಸೆದೆ
ಸೆಗೆ ತನಿವಡೆದು ಜೋಡಿಸಿ | ಮಸಗಿ ಬಾಣದಗೊರೆದು ಕಡಹುವ | ವಿಷಮವೀರರು ಝಾಡಿಸಿತು
ಡೊಂಕಣಿಯ ತುದಿಗಳಲಿ || ಬಸಿವೆ ಹೊಸರುಧಿರಕ್ಕೆ ಚೋಲುವ | ಕುಸುರಿಗರುಳಿಂದುದಿರುವಡಗಿನ |
ವಸೆಗೆ ಬಂದೆರಗಿದವು ಲೂಕಧ್ವಾಂತಸಂದೋಹ || ಧುರದೊಳಗೆ ಬಿಲುಗಾರರೊಗ್ಗಿನ | ಹರಿಗೆಕಾರರು
ಹಲಗೆಯವರು ಬ್ಬರದಡೊಂಕಣಿಕಾರರಾಂತು ಕೃತಾಂತಮಂದಿರವ || ತರತರದಿ ತೀವಿದರು ರುಧಿರದ |
ಹರಹು ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಚೂಣಿಯ | ಲೆರಡು ಬಲದ ಪಪಾತಿಸವೆದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೪೭|| ಧುರವ
ನವಸಾಧಿಸಿದರೇಲಿ | ತುರಗವಾವೆಡೆ ಪಟ್ಟಸಹಣದ | ಹಿರಿಯಸಹಣದ ವಿಮಲಸಹಣಿಗಳವರ ಕರೆಯೆ
ನುತ || ಧುರಧುರಂಧರರೊರಲಿದರು ಮೋ | ಹರಮಹಾಂಬೋನಿಧಿಯ ತೆರೆಯವೊ | ಲುರುವಣಿಸಿದವು
ಕುದುರೆತಾರಕಿಯುದಿರೆ ನಲನದಿರೆ ||೪೮|| ಬರಿಗಡಗತೆಳುಗಬ್ಬಿದುಕ್ಕಡಿ | ಯುರಗಕಡಿಯಣ ಮೊಗವಡಂಗ
ಳ | ತುರುಗ ವದನದಲೊಪ್ಪಿ ಬಿಗಿದಾವಣಿಯನಳವಡಿಸಿ || ಕೊರಳದಂಡೆಯಪಾಶ್ವಳಿಂಚೆಯ | ವೆರಡುಕಡೆ
ಯಲಿ ಸುತ್ತುರುಲ್ಲರಿ | ಪುಪರಿಯಹಕ್ಕರಿಕೆಯಲಿ ಬೀಸಿದರು ಚೌರಿಗಳ ||೪೯|| ಹಳದಿಪಾರಿಯಪಚ್ಚೆ
ಜೋನೆಗೆ | ಪಳಿಸುವರ್ಣಾವಳಿಯ ಸಂಧ್ಯಾ | ವಳಿಯುದಯರಾಗದಲಿ ರಚಿಸಿದಹಕ್ಕರಿಕ್ಕಿಗಳ || ಕೆಲಬ
ಲದ ಕುಣಿಕೆಗಳ ಕಳಚಿದೊ | ಡುಲಿವಘಂಟಿಯ ಮೊಗದಕನ್ನಡಿ | ಗಳ ವಿಲಾಸದಲಂದಲಂಕರಿಸಿದರು
ಥಟ್ಟಗಳ ||೫೦|| ಸವಗಮೊಚ್ಚೆಯ ಬಾಹುರೆಕ್ಕೆಯ | ವಿವಿಧವಜ್ರಾಂಗಿಗಳ ಸೀಸಕ | ಕವಚವನು ತೊ
ಟ್ಟತುಳಬಲೇಂದರು ವಾಜಗಳ || ಹವಣಿಸಿದವಾಘಿಗಳ ವಾಘೆಯ | ಸವೆಯಸರಿಸದಭಾರದಾಡೆಯ |
ಗವಿಯಗರುವರು ನೂಕಿದರು ಸಂಗರಕೆ ತೇಜಗಳ ||೫೧|| ತರುಣಿಯರನೊಸಲಂತೆ ತಿಲಕದ | ಸರಿಸವ
ದು ಮೈವಾಹಗೇಹದ | ಸುಯವೋಲ್ಮವಂಗಳಮಯವು ಮಲಯಾಚಲದ ಜನಪದದ || ಅರಸಿನಂತಿ
ರೆ ತಾರಮಯವೆನ | ಲುರವಣಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಿಡುವ | ಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಂತುದು ಜವಗ
ವಾಜಗಳು ||೫೨|| ನಿಲುಕಿ ಹೊಡೆದವು ಕೀಲಸಡಲಿಸಿ | ಕುಲಗಿರಿಯ ಹೆಡತಲೆಯ ಮುಡಿವಾ | ವಳಿಕ ಸ
ನ್ನೆಗೆಸನ್ನೆಗಭ್ರವ ತುಡುಕಲೊಡರಿಚುವ || ದಳವುಳಿಸಿದವು ತಾಟಿಸಿದತೊಡೆ | ದುಳಿದವಖಿಳಾವನಿಯನೆ
ನೆ ಮನ | ಲುಳಿಯ ಮನವೇಗಾಯ್ಲವಾಜಿಯ ಧಟ್ಟ ನೂಕಿದರು ||೫೩|| ಖುರಪುಟದ ಕೆಂಧೂಳಿ

ಬಂಧಿಸೆ | ತರಣಿಯನು ಪವನಾನಮೋರ್ಗವೆ | ನರರೆ ಕಟ್ಟಿತು ತೋಳಿತ್ತಿಂದ್ರನ ಸಾವಿರಾಲಿದಳೆ || ಹ
ರಿಸಬುಧ ತಮಗಲ್ಲದಿಂತೀ | ತರಣಿನಾಯುಸುರೆಂದ್ರರಿಗೆ ಸಂ | ಚರಿಸಬೇಡಂಬಂತೆ ನಡೆದುದು ಘೋ
ಟಕವ್ರಾತ ||೫೫|| ಖುರದಹೊಯ್ಲು ನಡುಗಿತಿಳೆ ಘಣಿ | ವರನ ಹೆಡೆಗಳು ನೊಂದವಂಬುಧಿ | ಹೊ
ರಳಿದುವು ಹೋಗಾಡಿದುವು ಕುಲಗಿರಿಗಳಚಲತೆಯ || ಅರರೆ ಸೂರಿಯೊಳಟ್ಟಿದೊಡೆ ದಿ | ಕ್ಕುರಿಯ
ಸೊಕ್ಕಡಗದವು ನಿಗುರುವೆ | ತುರಗದಳೆ ವೊಡವೆರಸಿದವು ಕುರುಪಾಂಡು ಸೇನೆಯಲಿ ||೫೬|| ಹಿಡಿಯೆ
ಜನನಿಕೆ ಸಮರವಸೌನದ | ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳು | ಗ್ಗಡಣೆಗಳನಾಲಿಸುತ ನಮ್ಮನೈಯವ
ಪಾಲಿಸುತ || ಜಡಿದುದೂಹತ್ತಿಗಳ ಹಾಯಿಕಿ | ಹಿಡಿದಲೊಡಿಯ ಹತ್ತಳದತನಿ | ಗಡಣೆಗರು ಮೂದ
ಲಿಸಿ ಕವಿದರು ರಾಯರಾವುತರು ||೫೭|| ನೂಲಹರಿಗೆಯ ಹೆಗಲಭಾರಿಯ | ತೋಳತೋಮರಲೊಡಿ
ಗಳ ಕರ | ವಾಳತಳಪದ ಮ್ನಿಂಚುಗಳ ತನುಮನದಕೆಚ್ಚುಗಳ || ಸಾಲುದಾವಣಿದಲೆಯ ಗಂಡರ | ಬಾ
ಲಕತ್ತರಗರಗಸದ ಬಿರು | ದಾಳಿಗಳ ಭಲದಂಕರಾವುತರೊಗ್ಗ ನೂಕಿದರು ||೫೮|| ಹೊಡೆದು ಚಂಮುಟಿಕೆ
ಯಲಿ ದೊರೆಗಳ | ಹಿಡಿದಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಕಠಾರಿಯ | ಲಡಸಿ ತಿವಿವಕ್ಯಪಾಣದಲಿ ಕಡಿನಾಲ್ಕುತೋರಿಸು
ವೆ || ಅಡವರದೊಳವನಿಸರ ತಹಮುಂ | ಗುಡಿಯಮುರಿವ ವಿಘಾತಿಯಲಿ ಥ | ಟ್ವೊಡೆದುಹೊಯ್ವತಿ
ಭಾಷೆಗಳ ಬಿರುಪಾಂಕಪ್ಪಿದಿದರು ||೫೯|| ಉಲಿವಕೈವಾಲಿಗಳ ಲಗ್ಗೆಯ | ಬಲಿವತಂಬುಟಿಕೋಟೆಗಳ ಭು
ಜ | ಬಲದಬಿರುದಿನ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ನಿಸ್ಸಾಳನಿಸ್ವನದ || ಘುಳಿಘುಳಿಪ ಬೊಗ್ಗುಗಳ ಲಪ್ಪುಗಳ | ಹಳಚಿ
ಸುವಕಳೆಗಳ ತುರಗಾ | ವಳಿ ಗಜರುವಬ್ಬರಣೆ ಮಿಗೆಕೈಕೊಂಡರತಿಬಳರು ||೬೦|| ಹೊಡೆದು ದೂ
ಹತ್ತಿಗಳ ಗಾಯದ | ಲೊಡೆದುಸಿಡಿದವು ಲೋಹಸೀಸಕ | ವಡಸಿ ಬಲ್ಲೆಹ ಬಗದು ನಟ್ಟವು ಸರವಳಿಯ
ನುಗಿದು || ಹೊಡೆದಲೊಡಿಗಳೊತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಯ | ಬಿಡುಮಿದಳೆ ಕೆದರಿದವು ರಕುತದ | ಕಡಲು ಕಡಲ
ನುತೀವೆ ತಿವಿದಾಡಿದರು ರಾವುತರು ||೬೧|| ಜರೆದು ಸರಿಸದಲೇರಿದೊಡೆ ಸಿಡಿ | ಲುರವಣಿಸಿದಂತಾ
ಯ್ದುಗಾಯವ | ನರುಹಿದೊಡೆ ದೂಹತ್ತಿರಾವುತಮಸ್ತಕಕ್ಕಿಳಿದು || ಕೊರೆದುದಿಳೆಯನು ಹೊಳೆದು ನೂ
ಕಿದೊ | ತೊರಲಿದರು ತಳಕಮರಕತ್ತರಿ | ದರೆದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಗುಜ್ಜರರಾಯರಾವುತರು ||೬೨||
ಎಡನ ಹೊಯ್ದರು ಬಲದವರನಡ | ಗೆಡಹಿದರು ಮುಂಮೊಕದನ್ಯಪರನು | ಸಿಡಿಲಪಡಿಯೆನಲೆರಗಿದರು
ಸೂರಿಯಲಿ ಸೈವರಿದು || ಅಡಗುದರಿದರು ಮೋಹರವನೊ | ಗೊಡೆದು ಚೂಣಿಯಬಲದಗೋಣಲಿ |
ಖಡುಗ ವರ್ತಿಸಲೊಡಗಿದರು ಮೂಳವದರಾವುತರು ||೬೩|| ಬೀಸುನೇಣಿನ ಸೆಳೆವನೆಗ್ಗುವ | ಸೂಸುಗಣೆಗ
ಳ ಕಡಿವ ಕೊಡಲಿಯ | ಕೈಸುರಗಿ ಸೂನಿಗೆಯ ನಾನಾಯುಧದ ಗಡಣೆಗಳ || ಓಸರಣೆಗೆಡದತಿಬಳರು
ದಿನ | ವಾಸಿಕಾರರು ವೈರಿಬಲವನು | ಗಾಸಿಮಾಡಿದರೊಗ್ಗ ನಲಿ ಹಂಮಿರರಾವುತರು ||೬೪|| ಅರರೆ
ಕವಿಕವಿ ಕದಳಿಯೊಳು ಮದ | ಕರಿಯು ತೊತ್ತಳದುಳಿದವೊಲು ದಿಂ | ಡುರುಳಿದವು ಹಯಕೋಟಿ
ಯನು ಶತಕೋಟಿಯಿಂದದಲಿ || ಸಿರವೊಡೆಯೆ ನಡು ಕಡಿಯೆ ಕೈಕ | ತ್ತುರಿಸೆ ಕೋಳಾಹಳಮಹಾಸಂ |
ಗರದೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕಾಶ್ಮೀರರಾವುತರು ||೬೫|| ಕವಿದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ರಾವ್ತರ ||
ತಿವಿದು ಜೀವವ ಕಳಚಿ ಕೆಲಬಲ | ದವರ ಹೊಯ್ದ ವರವರ ಗಾಯವನೋಡದೊಳಹೊಯ್ದು | ಸವ
ಗಖಂಡಿಸೆ ಜೋಡು ತುಂಡಿಸೆ || ನವರುಧಿರದೊರೆಯೊಳಗೆಮಹದಾ | ಹವದಲಂದೊಡಗಿದರು ಗೌಳ

ನೃಪಾಲರಾವುತರು ||೬೬|| ಅಳವನರಿಯದೆ ಕಣಕಿ ತಹಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಕವಿದರ ಕೋಡಕ್ಕೆಯಲಿ |
 ಯೊಳದೆಗೆದು ಮೋಹದೊ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಕೆಲಸಿಡಿವಡೆ ಗೆಲಿದೊಡುತ್ತಾಹಿಸುವ ಸಿಲುಕಿದೊ ಡಳು
 ವ ಕೆಟ್ಟೊಡಿದೊಡರದಲಿ | ನಿಲುವನಿರುಪಮವೀರರೊಡಗಿತುತಿಗುಳರಾವುತರು ||೬೭|| ಬವರಸವೆಯದೆ
 ತೇಜಗಳ ಬಲು | ಜವವು ಜಾರದೆ ಬಿಡುವತಿವಿದೊಡೆ | ಸವಗವನು ಸರಳಿಸುವಕವಿಡೆಡೆ ಕಾಲಯಮನಂ
 ತೆ || ಕವಿವರವ ಗೆಡಿಸಿದೊಡೆ ಹಿಮ್ಮೆ | ಟ್ಪುವರು ಭೂಮಾನದೊಳುಪಾಯದ | ವಿವರದೋಚೆಯ
 ಲೊಡಗಿದರು ಕರ್ಣಾಟನಾಯಕರು ||೬೮|| ಉರುಬಿ ಹೊಯ್ದರು ಕೈದಣಿಯೆ ಹೊ | ಕ್ಕುರಗದರು ನಿ
 ಪ್ಪಸರದಲಿ ಹೊ | ಕ್ಕುರುಬಿದರು ತಲೆಮಿದುಳ ಜೋರಿನಲೊರವರಕುತದಲಿ || ಸೆರೆಯಬಿಟ್ಟರು ಬಗನಿ
 ಕರಕಾ | ದಿರಿದು ಕಾಲನ ಬಲಕೆ ರುಧಿರದಕೆರೆಯ ತೊಬಿತ್ತಿದರು ಸಿಹ್ಮಳರಾಯರಾವುತರು ||೬೯|| ರಾ
 ವುತೋಮರುಪೂತು ರಾವುತು | ದೇವುರಾವುತು ಭಲರೆಭಲರೇ | ರಾವುತೋ ನಿಶ್ಯಂಕರಾವುತುಮಲ್ಲರೇ
 ಯೆನುತ || ರಾವುರಾವುತು ಭಾಪುರಾವುತು | ಭಾವುರಾವುತು ರಾವುತೋಯೆನು | ತೋಪಿ ಹೊಯ್ದಾ
 ಡಿದರು ರಣದಲಿ ಲಾಳರಾವುತರು ||೭೦|| ಗೌಳವಂಗಳಿಂಗವರನೇ | ಪಾಳಕದರಾವುತರು ವರಭೇ |
 ತಾಳಗಣದೊಳಗಡಿಸಿದರು ಕುರುಪಾಂಡವರ ದಳದ || ಹೇಳಲಳವಲ್ಲುಭಯದಲಿ ಹೇ | ರಾಳಕಾಳಗ
 ಕಿರಿದು ಕೆಡೆದುದು | ಕೇಳುವುದು ಬವರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಮತ್ತಗಜಸೇನೆ ||೭೧|| ನಡವುತು ವಿಂಧ್ಯ
 ಗಿರಿಯಂ | ಜನಗಿರಿಯ ಮಲಯಾದ್ರಿಯಲಿ ಸಂ | ಜನಿಸಿದಾನೆಯ ಸೇನೆಯಲಿ ಬಿಡಿದರು ಚೌಗಳ ||
 ಕನಕಘಂಟೆಗಳುಲಿಯೆಹೊರಜೆಯ | ತನತನಗೆ ಹಿಡಿದಡರಿ ಪೂರ್ವಾ | ಸನವ ವಂಠಣಿಸಿದುದು ಗಜದಾ
 ರೋಹಕವ್ರಾತ ||೭೨|| ಭಾದಿಸಂಕಲೆ ಪಕ್ಕಘಂಟೆಯ | ಚಾರುಚಮರಿಯ ಕೊಡತಿಗಳ ಕೈ | ಯಾರ
 ಕೂರಂಕುಶದ ಬಿರುದರು ಹೊದ್ದಿದರು ಗಜವ || ಬಾರದೂಹತ್ತಿಗಳ ಗುಂಡಿನ | ತೋಲಲಾಡಿಯ
 ತೊಟ್ಟು ಬಲುಮದ | ವಾರಣದ ಮೋಹರವ ನೂಕಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೭೩|| ಕಾಲನುಬೈಗೆ ಕೊಡು
 ವಸೀತಳ | ದಾಲವಟ್ಟವೊ ಮೇಣುವಿಲಯದ | ಗಾಳಿಯೋ ಮೇಣುನಕತಾಳವೊ ಕಿವಿಯ ಕೌತುಕ
 ವೊ || ಕಾಲುವೆರಸಿದನೀಲಗಿರಿಗಳ | ಧಾಳಿಯೋ ಮೇಣಂಜನಾದ್ರಿಯ | ಬಾಳಗವೊ ಬುಕ್ಕುಗಳೋ
 ನೂಕಿದರು ದುತಿಗಳ ||೭೪|| ಕಡೆಯಣೆಂದುವಿನಿರುಳುಗಳ ಮುಂ | ಗುಡಿಯೊ ಮುಸುಕದಕಚಕದುಂ
 ಬಿಯೊ | ಬಿಡುಮದದವಾರಿಗಳೊ ಹೊಸನಾರಾಸಿಗಳೊ ಮೇಣು || ಅಡಸಿ ಪದಹತಧೂಳಿ ಧುರವನು |
 ಕುಡಿದುದಾಮದವಾರಿ ರೇಣುವ | ನಡಗಿಸಲು ಮದದಂತಿಗಳು ಹಣಗಿದವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೭೫|| ಪಡೆ
 ಯೋಹೀನೇಂದುವಿನಿರುಳೊ ಮುಂ | ಗುಡಿಯಮುಗಿಲೋ ಕವಿವತುಂಬಿಯೊ | ಬಿಡುಮದದಧಾರಗಳೊ
 ಹೊಸವಾರಾಸಿಯೋ ಮೇಣು || ಅಡಸಿ ಪದಹತಧೂಳಿ ಮದವನು | ಕುಡಿದುದಾಮದಧಾರ ರೇಣುವ |
 ನಡಗಿಸಲು ಪದಧೂಳಿಗಳು ಹಣಗಿದವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೭೬|| ಕುಲಗಿರಿಗಳಗ್ರದಲಿಕ್ಕಿಗಳ | ನಿಳುಹಿದನೊ
 ರವಿಯೆನಲು ಹೊಳೆಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವಕೂರಂಕುಸದಬಿರುದರು ಹೊದ್ದಿದರು ಗಜವ || ಉಲಿವವಿದಿರ
 ಲಿ ಲಾಡಬಿರುದಾ | ವಳಿಯ ಕಹಳೆಗಳೂಬಿದುವುನಲ | ಮೊಳಗಿದಂತಿರಲೊದಂದವುನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗ
 ಳು ||೭೭|| ಹೊಕ್ಕುರಾನೆಯಲಿರಡುಸೇನೆಯೊ | ಳೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕಿದರೆಸೆವ ಜೋದರ | ತಕ್ಕುಗೋಲಿನಮೇಲೆ
 ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ದಿಗಂತವ || ಉಕ್ಕುನುರುಳ್ಗೆ ಳನಿಡುವಖಂಡೆಯ | ದಿಕ್ಕಡಿಯಲುಳಿಗಾರಪಟ್ಟಿಯ |

ದಕ್ಕಜದಹೊಲ್ಲೆ ಸೆಯಿ ಹೆಣಗಿದವಾನೆಗಾನೆಗಳು ||೨೮|| ತಿವಿವಕಳಚುನಕಳಚಲೊತ್ತುವ | ಕವಿದೊ
 ಡಾನುವನಿಂದೊಡೊತ್ತುವ | ಸವೆಯಿ ತುಡುಕುವಮಿಡುಕು ಮಿಗೆ ಕೈಕೈಯುಜೋಡಿಸುವ || ಭುವನಭ
 ಯವೊಳಗೊಡಲಿವರವಣಿ | ಸುವವಿಘಾತಿಸಿತೊಳ್ಳು ಸೀಳುವ | ನವಮದೇಭದ ಸಮರ ಸೋಲಿಸಿತಮ
 ರರಾಲಿಗಳ ||೨೯|| ತಿರುಗಿಬಿಸುಟವು ಕಾಲುಗಾಹಿನ | ತುರಗಗಳ ಮುಂದಾರಿಕಾರರ ರವನೈದಾರಿಗ
 ಳನಡಸಿದವೊಬೊಳಲಿನಲಿ | ಅರರೆ ಪಟ್ಟಿಯಲೊಡೆಖಂಡೆಯ | ಮುನವನೆಯ ಹೊಲ್ಲಿನಲಿ ಒಪ್ಪ
 ಗು | ವುರುಳಿದವು ತೆರಳಿದವು ಜೋದರಜೀವವಂಬರಕೆ ||೩೦|| ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳಿದುಹಾಯ್ಕಿರಾಡೆಯೊ |
 ಳೊಟ್ಟಿ ಮೋರೆಯೊಳೊಲೆವ ಹರಿದರೆ | ಯಟ್ಟಿಹಿರಿದಪ್ಪಳಿಸಿ ಜೋದರನಂಭಿಯೊಳು ಮೆಟ್ಟಿ || ಇ
 ಟ್ವಕೆಡಹುವ ಹೆಣನನೊಟ್ಟಿಲೊ | ಳೊಟ್ಟಿಮಸಗಿತು ತುರಗನರರಥ | ಡಿಟ್ಟಿಯ ಸಲಿಸಿವವು ದಂತಿ
 ವಾತ್ರವುಭಯದಲಿ ||೩೧|| ಕುತ್ತಿ ಹಿಂಗುವಭಟರದಾಡೆಯೊ | ಳೊತ್ತಿ ನೆಗೆಹಿದನರರ ರಕುತಕೆ |
 ಮುತ್ತಿಬಾಯ್ಕಳನೊಡ್ಡಿ ಕುಡಿದವು ಶಾಕಿನಿನಿಹವ || ವೃತ್ತೈನಿನ ಗಣವಿಭವವಾಡೆಯ | ಸುತ್ತಿ
 ಜೋಲುವಹಿಣಲುಗರುಳನು | ತುತ್ತಿಡಲು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮುಸುಗದರಸಮಸಮರದಲಿ ||೩೨|| ಆರರೆ
 ವೃತ್ತೈನಿನರವಿಗೊಪ್ಪದ | ವರೆದವನೆಗಜಗಜವನಸಿಯಿ | ಟ್ವರದನೋ ಬುಕ್ಕೆಯ ಬಾಯಲಾಳನಿಂ
 ದಿಗರು || ಸುಸಗುಂದಿನಲೊಂದನೊಂದಿ | ಟ್ವರಸಿದವು ಕೊಡಹುವು ಸೀಳಿದುಹೊರಳಿಸಿದವೆರಗದ
 ವು ಸಾನಾವಿಧದ ಕೊಲೆಗಳಲಿ ||೩೩|| ವ್ರಣದಬಂಧದ ಬಗ್ಗಿದಾಡೆಗೆ | ಕುಣಿದು ಕವಿವವಿಹಂಗತ
 ತಿಗಳ | ನಣಲೊಳೊಡುವತಲೆಗೆ ಕೈಗುತ್ತವನಿಶಾಚರರ || ಹೆಣನ ಬಿಸುಡುವಕ್ಕಿಗಳಲಿ ಸಂ | ದಣಿಸಿ
 ದಂಕುಶದಿಂ ಕಪೋಲಕೆ | ಕಣಕುವವರಿಂ ಚಂಡಿಯಾದವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು ||೩೪|| ಅಡಸಿ ಸೇನೆ
 ಯಮೇಲೆ ತಲೆಗಳ | ನಿಡುವಬಸುರನು ಬಗಿದು ಕರುಳ್ಳಳ | ತೊಡಹಿ ಸೂಸುವಮಿದುಳನೊಗದೆ
 ಳ್ಲೆಸೆಗೆಸಾಲಿಡುವ || ಅಡಗನಾಯಿದು ಕೆದರಿ ರಕುತವ | ತುಡುಕಿ ಚೆಲ್ಲುವಕರಿಯ ಬರಿಕ್ಕೆ | ಬಡಿಸಿದ
 ವುಹುಟ್ಟಾಗಿ ಯಮರಾಜನ ಪರಿಗ್ರಹಕೆ ||೩೫|| ಕಾಲುಗಳಲೊಡೆದುಳಿದು ಮೋರೆಯ | ತೋಳಿನಲಿಜೀ
 ಸಿಡುವರಥದಲಿ | ಹೋಳಿಸುವಕಾಲಡಿಯಲಿರುಕುವಹಲವುಕೊಲೆಗಳಲಿ || ಕಾಲನೊಗಡಿಸಿ ಕೊಲುವ
 ಮಡಿವಗಜಾಳಿಗಳಲಾರೋಹಕರು ಕಂ | ಗೋಲ ಮುಳೆಗರದಾಲಿದರು ನೃಪಸೈನ್ಯವೆರಡರಲಿ ||೩೬||
 ನೀಲಗಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಕರೆದವೊ | ಕಾಲಮೇಘಾವಳಿಗಳನೆ ಬಿರು | ಗೋಲಮುಳೆಗಳ ಕರೆದರುಭಯದ
 ಜೋದರದವಗಡಿಸಿ || ಮೇಲೆತೊಳಲುವಖಚರನಿ ಚಯದ | ಮಾಲೆಗೊಂಡವು ಧರೆಗೆ ಹಬ್ಬಗೆ |
 ನಾಲಗೆಯ ಪಸರಿಸಿತು ಜೋದರ ರೋಷಶರಜಾಲ ||೩೭|| ಎಲೆಲೆ ವಿಂದ್ಯಾಚಲದ ಹರಿಬಕೆ | ಕಳನ
 ಹೊಕ್ಕವೊ ಕಣೆಗಳನುತಾ | ನಳಿನಸಖನಂಜದನು ಕೋಪಾಟೋಪಕಭ್ರದಲಿ || ಅಲಗುಗಣೆಗಳೊ ಮೇ
 ಘುತರುವಿಲಿ | ತಳಿತಹೊಂಗೊಂಬುಗಳೊ ಬೀಳುವ|ತಲೆಗಳೋ ತತ್ಪಲಸಮೂಹವೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ
 ||೩೮|| ಸರಳಸರಳಲಿಕಡಿವಕರಿಗಳ | ಕೊರಳಮುರಿಯಿಸುವೋರಣದಮೊಗ | ವರಿಗೆಗಳ ಖಂಡಿಸು
 ವಮೋರೆಯ ಕರವ ತುಂಡಿಸುವ || ಸರಳುವದನವತಾಗಪೇಚಕೆ | ಕುರವಣಿಸಿ ತೆಗೆದಸುವಜೋದರ |
 ಧುರಚಮತ್ಕೃತಿ ಬೆರಗ ಸಲಿಸಿತು ದಿವಿಜಸಂತತಿಗೆ ||೩೯|| ವೀರಜೋದರು ಮೇಲುವಾಯಲು | ವೀ
 ರಸಿರಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುತ್ತಿನ | ಹಾರ ಹರಿಯಲು ಕೆದರಿದವುದೆಸೆದಸೆಯಮುತ್ತಗಳು | ವಾರಣದ

ಕುಂಭಸ್ಥಳಂಗಳ | ಚಾರುಮೌಕ್ತಿಕನಿಕರವೋ ಮೇಣ್ | ಭಾರತಾಹವಕೌತುಕೋದಯರಸಕನೇಲಯಾ
ಯ್ತು ||೯೦|| ಧುರದ ಚಯಸಿರಿ ವಿರಭಟರಿಗೆ | ಸುರಿವಲಾಜಾಕ್ಷತೆಯ ಧಾರಾ | ವರುಷದಂತಿರಲೆ
ಸದುದಭ್ರವಿಮಾನಭಾಗದಲಿ || ಸರಿಸದಲಿ ಮುಕ್ತಾಳಿಯೊಪ್ಪಿದ | ವರವಿಜಯರೊಡಗೂಡಿ ಜಯವ
ಧು | ವಿರದೆ ಪುಳಕತೆಯಾದಳೆನೆ ಚಲುವಾದುದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೯೧|| ವಿಗ್ರಹದೊಳಿರಿದರಾದಕರಿಗಳ | ವಿಗ್ರ
ಹಂಗಳು ಕೆಡೆದವಿಳೆಗೆ | ವೈಗ್ರವೀರರು ಕಾದಿಕೊಂಡರು ಸುರರಕೋಟಿಗಳ || ಉಗ್ರದಾಹವಭೂತಬಲಕ
ಸ | ಮಗ್ರವಾಯ್ತಾಹಾರಸಂಗತ | ದಗ್ರಯರು ಕೈವೀಸಿದರು ತೇರುಗಳಂತಿಂತಿಣಿಯ ||೯೨|| ನೊಗನ
ಬಿಗುಟ್ಟನ ಕಂಧರದವಾ | ಜಿಗಳು ಕುಣಿದವುಪಲ್ಲವದಸೆರ | ಗಗಿಯೆ ಠಕ್ಕೆಯನೆತ್ತಿದವುಮುಂಮೋನೆ
ಯಸೂನಗೆಯ || ಹೋಗರುಗಳ ತೀಡಿದರು ಕೀಲ | ಚ್ಚುಗಳ ಮೇಳೈಸಿದರು ಬಲುಗಂ | ಬುಗೆಯ
ಬದ್ಧರದೊಳಗೆ ತುಂಬಿದರಸ್ತ್ರಸಂತತಿಯ ||೯೩|| ಹಯನಿಕರ ಮುರಗಡಿಯವೆಜ್ರಾಂ | ಗಿಯನು ಹೊ
ತ್ತವು ಜಡವಹೊಂಗಂ | ಟೆಯವಿಡಾಯ ವರೂಥವನು ಕವಿಸಿದವುಚೀತ್ಕೃತಿಯ || ಚಯರಭಸವಳ್ಳಿರಿ
ಯೆ ಸೂತ್ರಾ | ಶ್ರಯದಲತಿರಥನಿಕರ ರಥಸಂ | ಚಯವ ವೆಂಠಣಿಸಿದರು ತುಡುಕಿದರಖಿಕಾಮುರ್ಕ
ವೆ ||೯೪|| ಪೂತು ಸಾರಥ ಭಾಪುವುರುರೇ | ಸೂತ ಧಿರುಧಿರುಯೆನುತ ರಥಕ | ವ್ರಾತಸಲೆ ಬೋ
ಳ್ಳಿಸಿ ಕೊಂಡರು ಹಯದವಾಳುಗಳ || ಅರುಂಗೆದ ಮುರಪುಟವನಾ | ಶಾತಕುಂಭದ ಗಾಲಿಯುರುಬೆ
ಯ | ನಾತತುಕ್ಷಣವಾ ರಥಂಗಳು ಕವಿದುದುಭಯದಲಿ ||೯೫|| ಹರಿವರಥ ದುರವಣೆಗೆ ನೆರೆಯದು |
ಧರಣಿಯಂದಂಭೋಜಭವನೀ | ಧರಯನಿವ್ವಡಿಸಿದನೊ ಬಗೆಯನೆ ಬಹಳಸಮರದಲಿ || ಹಂವರಥಹ
ತಧೂಳಿ ಮಕರಾ | ಕರವ ಕುಡಿದುದುಚೀತ್ಕೃತಿಯ ಚ || ಪ್ಪರಣೆ ಮಿಗಿಲಾರುಬಿದವು ರಥವಾಘೆಯದ ರಿ
ಸದಲಿ ||೯೬|| ಘನರಥದಚೀತ್ಕಾರಗಜರುವ | ಧನುವಿನಬ್ಬರಹಯದಹೇಷಾ | ನಿನದ ರಥಕರ ಬೊಬ್ಬೆ
ಸೂತರಬಹಳಚಪ್ಪರಣೆ || ಅನುವರದೊಳೊದಗಿತ್ತುವಿಳೆಯೊಳ್ | ಸ್ತನಿತಮೇಘಧ್ವಾಂತದನಿಸಂ |
ಜನಿಸಿತನೆಹಳಚಿದವು ರಥರಥವೆರಡುಸೇನೆಯಲಿ ||೯೭|| ತೆಗೆತೆಗೆದುತಲೆಮೆಟ್ಟುಕಾರರು | ಬಿಗಿವಬಿಲಗಳ
ನತಿರಥರು ಕಂ | ಬುಗೆಯ ಮುಂದರು ಹಯವ ತರಿದರು ಸಾರಥಯ ಕೆಡಹಿ || ಹಗಲ ಹೊಳಿದರಮ
ಮಬಾಣಾ | ಬಗಳಲಸಮಮಹಾರಥರು ಕಾ | ಳಗದೊಳಹುದೆನಿಸಿದರು ಕಾಲನ ಪುರಪರಿಗ್ರಹವ
||೯೮|| ತಿರುಗಿತಿರಿಗಿದರೆಚ್ಚೊಡಚ್ಚರು | ಮರಳೆ ಮರಳಿದ ತಾಕಲೌಕಿದ | ರುರುವಣಿಸಲುವಣಿಸಿದ
ರು ಮೂರ್ತಾಗೆತಾಗಿದರು || ಸರಳಿಗಂಬನು ಸೂತವಾಜಿಯ | ತಿರಕೆ ತಿರವನುರಥಕೆ ರಥವನು | ಸರಿಯೆ
ನಿಸಿ ಕಾದಿದರು ಸಮರಥಘನಮಹಾರಥರು ||೯೯|| ರಥವದೊಂದೆಸೆ ಹಯವದೊಂದೆಸೆ | ರಥಕರೊಂ
ದೆಸೆ ಚಾಪರಣಸಾ | ರಥಿಗಳೊಂದೆಸೆಯಾಗಿ ಕೊಂದರು ಕಳನೊಳಿರಿಭಟರ || ರಥಕರುರುವಣೆಯು
ಭಯಬಲದಲಿ | ವೈಭವವಾಯ್ತಾಹವದೊಳತಿಮಹ | ರಥರು ಹೊಕ್ಕರು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀ
ಪಾಲ ||೧೦೦|| ಅಳಿದುದೆರೆಡರ ಚೋಣಿಮುಂಗುಡಿ | ಯಳುಕೆ ಹೊನಲಾಯ್ತುರುಣಜಲ ದೊರೆ | ಗಳಿ
ಗೆ ಹರಿವಿನ್ನಾಗಲೇನಹುದೆಂದು ಸುರರುಲಿಯೆ || ದಳದಹೆಣನೊಟ್ಟೆಲಲಿ ಮೊಗಸುವೊ | ಡಳುಕಿದರು
ಮನ್ನೆಯರು ಬಳಿಕತಿ | ನೆಲೆಗಳಲಿ ಸೂಳವಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು ||೧೦೧|| ನರನ ರಥಕುಣಿದು
ದು ಯುಧಿಪ್ತಿರ | ವರವರೂಥ ಸಘಾಡದಲಿ ಚೀ | ತ್ಕರಿಸಿತನಿಲಾತ್ಮಜನ ಸಿಂಧವು ಮುಂದುವರಿವುತಿ

ರೆ || ಭರದಿ ಮಾದ್ರಿಸುತರೆ ತೇರುಗ | ಳುರವಣಿಸಿ ಯಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿ | ಯರರೆ ಕೃಕೂಳಲಿತ್ತಲಾ
ದುದು ಸಮರದುಡ್ಯೋಗ ||೧೦೨|| ಇನನಮಗ ಗಜಬಜನೆ ದುರಿಯೋ | ಧನನು ಬಿಲುಗೊಳಲಾತ
ನನುಜರು | ಧನುವ ತುಡುಕಿ ಸುಶರ್ಮಶಲ್ಯರು ಸರಳಹೊದೆಗೆದರೆ || ಮೊನೆಗಣೆಯನಳವಡಿಸೆ ಗುರು
ಗುರು ಸ್ವ ತನುಜನಸ್ತ್ರವ ತಿರುಹೆಸೇನಾ | ವನಧಿಗರ್ಜಿಸಲಾಯ್ತು ಸಂಕುಳಸಮರವುಭಯದಲಿ
||೧೦೩|| ಶಕುನಿ ಸಹದೇವನಲಿ ಶಲ್ಯನು | ನಕುಲನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಸ್ವಂಧವನು
ಕುಂತೀಭೋಜಭೂಪನಲಿ || ಸಕಲನಾಯಕರೆಂದು ಯುದ್ಧೋ | ದ್ಯುಕುತರಾದರು ಕೇಳುನೈಪಪಾ| ಲಕ
ರೆ ಕೌಂತೇಯರೆ ಸವಿಗ್ರಹದುಗ್ರಸಮರಂಗ ||೧೦೪|| ಕಣೆಗೆದರಿ ದ್ರುಪದಾಂಕ ಗುರುವನು | ಕಣಕಿದನು
ತತ್ತನ ಜ ಭೀಷ್ಮನ | ಸೇನಿದನು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಭಿಮನ್ಯು || ರಣಕೆ ಕರೆದನು ಕೌರವಾ
ನುಜ | ಗಣವನಿಲಿತನೂಜನಿತ್ತಲು | ಕಣಕಿದನು ಭಗದತ್ತಭೀಮಕುಮಾರನುರವಣಿಸಿ ||೧೦೫|| ಕ
ಲಹದಲಿ ಕರಿಘಟಿಯಹೊಯ್ಯೋ | ಯ್ದಲಸಿ ಕೌರವರನುಜರನು ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಕೊಞ್ಣೆದೆ
ಕಳುಹಿ ಬೇಸರದನಿಲಸುತ ಮಸಗ || ನೆಲನಲುಬ್ಧ ನಬುದ್ಧಿ ಮರಣಕೆ | ಫಲಿಸಬೇಹುದು ಕರೆ ಸುಯೋ
ಧನ ನಿಲಲಿ ಬವರಕ್ಕೆನುತ ಗದೆಯನು ತಿರುಹಿದನು ಭೀಮ ||೧೦೬|| ನಡೆದರಾಹವಕನಿಲನಂದನ |
ನೊಡನೆ ಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲದ್ರುಪದರು | ತುಡುಕಿದರು ಬಿಲುಗೋಲಲೈದಿತು ಪವನಜನ ಚೂಣಿ || ಗಡಣಿ
ಸುವಮುಂಮುಖದ ಕೌರವ | ಪಡೆಯಹೇರಡವಿಯನು ಸವರಲು | ಕಡಿತಕಾರರು ಮುಂದೆ ಹೊಕ್ಕ
ರು ನಕುಲಪಾರ್ಥಜರು || ಕಡಿದರರಿಭಟಪಾದಪವನಡೆ | ಕಡಹಿದರು ಗಜಗಿರಿಗಳನು ರಥ | ದೆಡೆಗೆಡೆ
ಯ ತೂರಿದರು ತುರಗವ್ರಜದ ಬಲುಮೆಳೆಯ || ಕಡಿದು ಹರಹಿದರನಿಲಸುತಕಾ | ಲಿಡಲು ತೆರಹಿಲ್ಲ
ಹಿತವಿನಿದ | ಕಡಿತ ತೀರಿತು ಹೊಕ್ಕನೆನೆಲೆಗಾಗಿ ಕಲಿಭೀಮ ||೧೦೭|| ಎಲೆಲೆಯಿಳೆಯಕೃತಾಂತ
ನೋ ನಂ | ಮಳವಿಕೊಞ್ಣೆದು ಬೆಂಕೊಳಲಿ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸದಿರಿ ಮರುಳಾಗದಿರಿ ಹುರುಳಾಗಿ ಹೆಂಡ
ರಿಗೆ || ಕೊಲೆಗಡಿಗನೋ ಭೀಮನೋ ರಿಪು | ಬಲಧಿಬಡಬಾನಳನೊ ತೊಲತೊಲ | ತೊಲಗಿಯೆಂ
ದೋಡಿದುದು ಅರೆನೆಲೆಕೌರವನಮರೆಗೆ ||೧೦೮|| ಅದಟನಡ್ಡೈಸಿದೊಡೆ ಹೊದ್ದಿಹ | ಮದವ ತೊಡೆನೆ
ನುಬಾಯಹೊಯ್ಯೋಯ್ | ಕದನದಲಿ ನಡುಗಿಸುವನಾಯಕವಾಡಿಗಳನೆನುತ || ಬೆದರದಿರಾದನು ಜಯ
ಸ್ತ್ರೀ | ಮದನಕಾಮನು ಕಪಟದಾಯನುವಿದಿತಮಾಯನು ರಣವಿಜೇಯನು ಕೌರವರರಾಯ ||೧೦೯||
ನಡೆದನುಡಬಲವಂಕದಲಿ ಮುಂ | ಗುಡಿಯವರು ಮೂದಲಿಸಿ ಕರೆದರು | ಬಿಡದೆ ಹಳಚಿತು ಕೋಡ
ಕೈಯಾಡಬಲದರಾವುತರು || ಒಡೆಯನಿದಿರಲಿ ಕಾದಿ ಸುಭಟರು | ಮಡಿವುತಿರ್ದುದು ಕೌರವನು ಬಿಲು
ದುಡುಕಿ ಕೈಕೊಂಡನಿಲಸುತಯಂದಸುತ ಮಾರಾಂತ ||೧೧೦|| ಭುಜವನೊದರಿಸಿ ಸಿಹ್ಮರವದಲಿ | ಗಜ
ರಿ ಗದೆಯನು ತಿರುಹಿ ಕುರುಭೂ | ಭುಜನನಟ್ಟಿದನಳವಿಗೊಂಡರೆ ಕೊಂದನತಿಬಳರ || ತ್ರಿಜಗ ಮಜ
ಭಾವೆನಲು ಪವಮಾ | ನಜನು ರಿಪುಸೇನಾಂಬುಧಿಗೆ ಕುಂ | ಭಜನ ಕೈಪಲ್ಲಟವೊ ಕೇಳ್ ಜನಮೇಜ
ಯಕ್ಷತಿಪ ||೧೧೧|| ಎಲವೊಮಾರುತಿ ನಿಮ್ಮಾಳಗೆ ಕೋ | ಮಳೆಯ ಹುದುವನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಮ್ಮಲಿ |
ನೆಲನ ಹುದುವನು ಬಯಸಿದಾಳಲದಂಕನೆಂದರಿಯ || ನೆಲನ ಬೇಟವ ಬಿಸುಟು ಜೀವದಿ | ನುಳಿದು
ತೊಲಗೆನೆ ಪವನಸುತ ಕಳ | ಕಳಿಸಿದನು ಕೌರವಮಹೀಪತಿಗೆಂದನುತ್ತರವ ||೧೧೨|| ಕಡಹಿ ದುಶ್ಯಾಸ

ನನ ರಕುತವ | ಕುಡಿದು ನಿನ್ನಯ ತೋರತೊಡೆಗಳ | ನುಡಿದುಕೊಂಬೆನು ಧರೆಯನೆಲ್ಲದೆಹುದುವ ಬ
ಯಸುವೆನ|| ಪೊಡವಿದ್ರಪದನತನುಜೆ ನಮ್ಮಯಾಮಡಬಯಲ್ಲವೆ ಲೋಗರಳುಪಿದೊಡಡಗತರವೆನುತ್ತ
ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ ||೧೧೧|| ಗಾಳಿಯುರುಬೆಗೆ ಮಲೆತ ಮೇಘದ | ತೋಳುವನಲನಗಡಯ
ಲಾಕುರು| ಪಾಲನೆತ್ತಲು ಭೀಮನತ್ತಲುತಿವತಿವಾಯೆನುತ|| ಮೆಲಣಮರರ ಮಂದಿ ನಗನ್ನಪ| ಜಾಲ
ಜವಗೆ ಖಾತಿಯಲಿ ಕ| ಟ್ವಾಳು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮಸೇನನುರಥವ ಮುಂಬಯಸುತ||೧೧೨|| ಎಲೆಲೆ ಫಡ
ಫಡ ದೊರೆಗೆವಹಿಲದ | ಕೆಲಸವಾದುದು ಭೀಮಕೌರವ | ರೊಳಗೆ ರಣವೆಂಬಳಲಿಗರುಂಬಕ್ಕ ಭೂಪ
ತಿಯ || ಕಲಿವಿಂಶತಿಚಿತ್ರಸುನರು | ಬಿಲುದುಡಕಿ ನಡತಂದುದನಿಬರ | ದಳವೃಕೋದರನಿಂದ ಕಂ
ಡುದು ಕಾಲನರಮನಯ ||೧೧೩|| ಕೋಲುಗರದರು ತಕ್ಕೆಯಲಿ ಬಿ | ಲ್ಲಾಳುಖಂಡಯದವರು ಹೊ
ಣಿಸಿ | ಹೋಳುಗರದರು ಭೀಮಸೇನನ ಬಳಿಯಪಟುಭಟರ || ಮೇಲುಗಳಿದುದು ತುರಗಗಜದಸು |
ಜಾಳಿ ಹೋದುದುವಾಗಲತಿರಥ | ಜಾಳಜೀಮೂತದಲಿ ಕಾಣಸಲಾಯ್ತು ಶರವರುಷ ||೧೧೪|| ಅಳ
ಲು ಮೀರಲು ಬಪುಚತುರ್ಬಲ | ದಳವೃದೋರಲು ಕಂಡು ಭಾಂಬಯ | ಕಳದುಕೊಂಡನುಬೇಗ ಹೇ
ಳಿದ ಕಾಲನರಮನಗೆ || ಅಳವಿಗೊಂಡುರವಣಿಸಿ ಪರಬಲ | ದಳವ ಹೊಯ್ದನು ಕುದುರೆಕಾರರ | ತ
ಲೆಯ ಮಿದುಳೊಪ್ಪದನು ಕೂಂದನು ಮಕುಟವರ್ಧನರ ||೧೧೫|| ಬಿಲುದುಡಕಿ ಕೃಕೂಂಡುಸುಭಟಾ
ವಳಿಯ ಗೋಣಡವಿಯನು ಭೀಮಾ | ನಲನಬಿಲಿನಕೇಣ ಕಾಣಕಾಣಸಲಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಇಳಿ
ಯೋಳೀಪವಮಾನನಂದನ | ನುಳಿಯೆ ಯಮರಾಜಂಗೆ ಬೆಸಕ್ಕ | ವಳವಿ ಹಲಬಂಗಾಗಲೆಂದುದು ಸಮ
ಮರಭೂತಗಣ ||೧೧೬|| ಪವನಜನ ಕೃಘಾತಿಗಗ್ಗದ | ಬವಂಗರನೀಕ್ಷಿಸುತ ರಥದನು | ಕನಿಸಿದನು ಕೈ
ವೀಸಿ ಮೋಹರಕಭಯವನು ಕೂಡುತ || ಹವಣಿಸೈ ಹೇರಾಳದಾಟೋ | ಪವನು ಮಾಣಾ
ಜವದಬವರಕೆ | ತವಕಿಸೈ ತಪ್ಪೇನನುತುರವಣಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೧೧೭|| ಎಲೆಪಿತಾಮಹ ನೀವು ಕರು
ಣಿಸಿ | ದಳವ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆಜಯವೆಮ | ಗುಳಿವು ಬೇರಂತೆನುತ ಕೊಂಡನು ಪವನಸುತ ಧನುವ ||
ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆಸೆಯಲಾತನ | ಹಿಳುಕಿಸೀಳಿದುಬಿಸುಟು ಭೀಮನ | ಗೆಲಿದನಂಟಂಬಿನಲಿ ಗಂಗಾಸೂ
ನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೧೮|| ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ವರಪಾಂ | ಚಾಲಂಗೆ ಕೈಕೆಯಮತ್ಸ್ಯನೈ | ಪಾ
ಲವೈರಾಟನ ಸಮಗ್ರಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲಕೆ || ಸೂಳು ಮಿಗಗರ್ಜಿಸುವಘನಿನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಯ ಗಡಣ
ದಲಿ ಕೆಂ | ಗೋಲಸುಬಮಳೆಗರೆದು ಗಂಗಾಸುತನ ಕೇಣಕಿದರು ||೧೧೯|| ಪೂತು ಮರುಪಾಂಡವರ ಸು
ಭಟ | ವ್ರಾತ ಕವಿದುದುಕವಿದುದುದೋ ಮು | ಯ್ಯೂತುದೋ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿವೈವಸ್ವತನಪವಾರ || ಘಾತಿ
ಸುವೆನಿದನೆನುತ ತೊಡಚಿದ | ನೂತನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತನು ಕಡಯುಚ್ಚು ಪಲ್ಲಟದನು
ಕಡಿಕಡಿದು ||೧೨೦|| ಕಾಳಗಕ್ಕಿ ದಿರಾದಭೀಷ್ಮನ ಕೋಲಹತಿಯಲಿ ಮಡಿದರಿಪುಭೂ | ಪಾಳಿ ಹಂದುದು
ಸುರರಹೆಂಡಿರ ಮುಡಿಯ ಮುಂದಲೆಗೆ || ಮೇಲೆ ಮೇಲ್ವೈತಪ್ಪವೀರಭ | ಟಾಳಿಯೊಡ್ಡನಲಿದ್ದಸು
ಭಟರು || ಸೂಳಿಬಂಟಿಕೆಯಿಂದ ಖಾಡಾಖಾಡಿಗೈದಿದರು ||೧೨೧|| ಮುಡುಹುಗಳಲೊಡಹಾಯ್ದು
ಕಾಲಲಿ | ಮಡವ ಮೆಟ್ಟುತ ತಂಬುಲಂಗಳ | ಲಿಡುತಲಿರಕಂದೊರೆಯಕಟ್ಟುತ ನಾಯಕರ
ಹೆಸಂಡುವ || ತೊಡರನಿಕ್ಕುವೆಬೈದು ಸುಭಟರ | ಬಿಡುವಕಾದುವವೀರಭಟಂ | ದಿಡಿದುದ

ಮರಾವತಿಯ ಸೊಂಪಿನಸೂಳೆಗೆರಿಯಲಿ ||೧೨೫|| ಸುರಂಗಿತ್ತವ ಗಜಬಜವ ಪರಿ || ಹರಿಸಲರಿಯದೆ
 ಏರಭೀಷ್ಮನು ಧುರವೆವೀಕ್ಷಿಸಲಿತ್ತಲೆವಡದೆನನುಸುರುವೆನು || ಅರರೆ ಅಂಬರಸರಸಿಗೀಭೂ ಪರ ಸಿರ
 ದ ಪಂಕೇಜವನ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾದುದೆನಲ್ಕೆ ಗಂಗಾಸೂನು ಕೊಕ್ಕೊಂಡ ||೧೨೬|| ಬಳಸಿ ತಾರೆಗಳೆಸೆಯೆ
 ಚಂದ್ರರು | ಹಲಬರಾದರೊ ನಭದೊಳೆನೆ ಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವ ಮಣಿಮೌಳಿಗಳು ಸಂದಣಿಸಿದವು ಗಗನ
 ದಲಿ || ಗೆಲಿದನಹಿತನಿಕಾಯವನು ರಿಪು | ಬಲದಿಶಾಪಟಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು | ಕಲಿಯುಧಿಪ್ಪಿ ರನ್ನಪನ ವಿರ
 ಥನ ನೂಡಿದನು ಶಲ್ಯ ||೧೨೭|| ಅರಸನನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ನಡೆದು | ತ್ತರನು ಶಲ್ಯನನಾಂತು ನಿಂದನು
 ಸರಳಸೈವಳೆಗರೆಯೆ ಕವಿದನು ಶಲ್ಯಭೂಪಾಲ || ಧುರದಿಶಾಪಟನಹೆ ವಿರಾಟನ | ಹಿರಿಯಮಗ ನೀನ
 ಮೈಗೋಕುಲ | ಹರಣದಲಿ ಕಲಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದೆಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ||೧೨೮|| ಎಸಲು ಶಲ್ಯನ ಶರವ
 ಖಂಡಿಸಿ | ನಿಶಿತಬಾಣದಲುತ್ತರನು ತೆಗೆ | ದೆಸಲು ಕನಲಿಮ ಶಲ್ಯನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಹಾಶರವ || ಅ
 ಸಮಬಲನೀರ್ಕಣ ಪುರದಿ | ನೆಸೆವಿರಾಟಕುಮಾರನಸು ಲಂ | ಫಿಸಿತು ಕಾಯವನೊಡೆದು ಖಚರೀಜನದ
 ತೋಳಿನಲಿ ||೧೨೯|| ವಿರಶಲ್ಯದ್ರೋಣಕೃಪಭಾ | ಗೀರಘನಂದನನು ಪಾಂಡುಕು | ಮಾರಕರ ಸೇ
 ನೆಯಲಿ ಗೆಲಿದರು ಮುರಿದರುಭಟರ || ವಿರಸುಭಟರ ರಕುತಧಾರಾ | ಸಾರಲೋಹಿತಬಿಂಬವನ
 ಕೂ | ಪಾರದಲಿ ತೊಳವಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಬಲಧಿಗಿನನಿಳಿದ ||೧೩೦|| ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸಂತವಿಸಿ ನಿ | ಸ್ಥಾಳ
 ಸೇನೆಯ ತೆಗಸಿದರು ಹೆ | ಗ್ಗಾಳೆ ಮೊಳಗಿದವಾನೆವರೆ ಗಜರಿದವು ಡಾಡೆಗಳು || ಪಾಳಯಕ ತಿರುಗಿದ
 ರಖಿಳ ಭೂ | ಪಾಲಕರು ಗಂಗಾಸುತನ ಪಾಂ | ಚಾಲಕನ ನೇಮದಲಿ ಕೌರವ ಪಾಂಡುನಂದನರು
 ||೧೩೧|| ಇತ್ತಲೀ ಸಂಗ್ರಾಮಮಹಿಯಲಿ | ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಾಗ್ಯೊದಯವು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿತು ಮೈವಸ್ತು
 ತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು || ಮುಂತ್ತಿಗೆಯು ಜಂಬುಕಖಗಾಳಿಯ | ಚಿತ್ತ ನಿಶ್ಚಲವಾಯ್ತು ಸಲೆ ಮನ |
 ವುತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತು ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನೀಜನಕೆ ||೧೩೨|| ಹೆಗಲಪಖ್ಯಲೆಗಳನು ಕವಿದುದು | ವಿಗಡ
 ಪೂತನಿವೃಂದ ಜೀಕೊಳ | ವಿಗಳ ಕೈರಾಟಳದಲೈದಿತು ಶಾಕಿನೀನಿಕರ || ತೊಗಲ ಕುನಿಕಿಲ ಭಂಡಿಗಳ
 ಲಾ | ದರ್ಗಿದು ಪೊಕ್ಕರು ರಕ್ಕಸರು ಬಾ | ಯ್ದೆಗಿದು ಜಂಬುಕ ಘೂಕಕಾಕವ್ಯೂಹವೈದಿದವು ||೧೩೩||
 ಕರುಳನಣಲೊಳಗಡಸಿ ನೆಲಿದವು | ಮರುಳಬಳಗ ಕಪಾಲಪಾತ್ರೆಯ | ನೆರೆನೆಗೆಹಿ ಕೊಂಕಿನಲಿ ಕುಣಿದ
 ರು ಮುಕ್ತಕೇಶಿಯರು || ಪೊರೆವೆಣನನೊಡನುಲುತೆ ಹಾಡುತ | ಧುರದವಾನವನಿಕರ ಪಾಂಡವ |
 ಕುರುನೃಪರ ಹರಿಸಿದರು ಕೈಪರಗುಟ್ಟೆ ಭೂತಗಣ ||೧೩೪|| ಸಿಡಿದಕಣ್ಣಾಲಿಗಳನಾಯಿದು | ಕುಡು
 ಕುಗೊಂಡವು ಕಾಗೆಗಳು ಹಿಂ | ಮಿಡಿಯನರವನು ಕಚ್ಚಿ ಸೆಳೆದವು ಜಂಬುಕಾದಿಗಳು || ಅಡಗಕದುಕಿ
 ರಿದೊರಲಿ ಕರೆದವು | ಗಡಣದಲಿ ಗೂಗೆಗಳು ರಕುತದ | ಕಡಲಲೋಕುಳಿಯಾಡಿದರು ಭೀತಾಳಕಾಳಿ
 ಯರು ||೧೩೫|| ತಳಿತತಲೆಯೋಡಿನಲಿ ಶೋಣಿತ | ಜಲವ ಕಾಸಿದರಳಯಕರುಳನು | ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡಿ
 ದರಿಕ್ಕಿದರು ಕುಸುಕಿದರು ಮೂಳೆಗಳ || ತೆಳುದೊಗಲ ಚಕ್ಕಣದ ಕೈಚ | ಟ್ಪಳೆಯವರು ಹಂತಿಯಲಿ
 ಕುಡಿದರು | ಕೆಳೆಯರಿಗೆ ಸವಿದೋರೆ ಪೂತನಿನಿಕರಗಣಡದಲಿ ||೧೩೬|| ತೆಳುಪುದೊಗಲಿನ ಸೋಗೆಯುಡು
 ಗೆಯ | ನೆಳೆಗರುಳಸಿಂಗಾಡುರುಬಿನ | ಕೆಳದಿಯರ ಕೈನೆಣಕಿರುದೊಟ್ಟಲಿನ ಬೊಂಬೆಗಳ || ಎಳೆಮಿ
 ದುಳಕಜ್ಜಾಯ ಮೂಳೆಯ | ಹಳುಕುಕಾಳಿಜದಟ್ಟುಗುಳಿಗಳ | ಕಳೆಗಳಲಿ ಕೊಡಗೂಸುಪೂತನಿನಿಕರವೊ

ವಿದವು ||೧೩೭|| ತೂಳಬರೆ ಕುಣಿದವು ಕಬಂಧದ | ಜಾಲದೊಡನೆ ಪಿಶಾಚಗಣ ಭೇ | ತಾಳಗಣಕ್ಕೆ
ವರೆಯ ಬಡಿದವು ಶಾಕಿನೀನಿಕರ || ಸಾಲುಮಿಗೆಸೊಗಸಿದುದು ರಣಭೂ | ತಾಳಿಯೆಲ್ಲಿಂದಿತ್ತು ಕೇ
ಳ್ವದು | ಪಾಳೆಯಂಗಳೊಳೆರಡರಲಿ ಸಿಂಗರಮಹೋದ್ಯೋಗ || ಹಿಡ್ಡಿದಲೋಹದಸೀಸ ಕಂಗಳ | ಬಲಿ
ಸಿದರು ಹೊಳ್ಳಾದಕವಚವ | ಹಲಿಸಿದರು ಹಕ್ಕರಿಕೆಸವಗದಬಿರುಕ ಬಿಗಿಸಿದರು || ಕಳಚಿದಾಯತ
ದಾಯುಧವ ಕೀ | ಲೊಳ್ಳಿಸಿದರು ಖಡುಗಕ್ಕೆ ಕುಂತವ | ಕಳಚಿಕಾವನು ತೊಡಿಸುತಿರ್ಪುದು ಸೇನೆಯೆರ
ಡರಲಿ ||೧೩೮|| ದಡಿಯಬಲಿಸುವ ಗುಳವೆಂಜೆಯ | ಗಡಣಿಸುವ ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳನಳ | ವಡಪ ವರಕಡಿ
ಯಣದಕಂಬಿಯ ಕೊಂಡಿಗಳ ಬಲಿವ || ವುಡಿದದೂಹತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ | ನಡಸಿಬೆಟ್ಟವ ಲೋಹದಚ್ಚ
ನು | ತೊಡಿಸುತಿರಲಾಯ್ತೆರಡುಬಲವಲಿ ನಿಡ್ಡವನೊಳೆ ||೧೪೦|| ಅಸಿಯವಸಸುವಮುರಿದಲೊಡಿ
ಯ | ಬೆಸುವಕೊಂತಕರಾಂಗಳ ತಾ | ಳಿಸುವನೆನೊಪ್ಪಾದಹಿಳುಕಿನ ಗರಿಯ ಕೀಲಿಸುವ || ಹೊಸತಿರು
ವಕಟ್ಟುವಅಡಾಯುಧ | ಮನೆವ ಹರಿಗೆಯಬಲಿವ ಸುರಗಯ | ಬೆಸುವ ಬೆಳಗುವವೀರಭಟರೊಪ್ಪಿದ
ರು ಕಟಕದಲಿ ||೧೪೧|| ಹರಿದಕೊರಳನು ಬಿಗಿವಭುಜದಲಿ | ಮುರಿದಬಾಣವ ಕೀಳ್ವಹೊಟ್ಟೆಯ |
ಹರಿಗರುಳನಣೆದೊತ್ತಿ ಹೊಲಿಸುವ ಮದ್ದುಗಳೆಗಡವ || ಉರುವಶಾಕವನಸ್ಯದಲಿಹದ | ನರಿದುದಗ್ಗದೆ
ವೈದ್ಯತತಿಯ | ಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿ ಸಂತಪಿಸುತಿರ್ದುದು ವಾರುವಂಗಳನು ||೧೪೨|| ಒಡಲೊಳಗೆ ಪೊಕಿ
ಟ್ಟಸಬಳವ | ನುಡಿಯಲೀಯದೆ ಕೀಳ್ವಮದ್ದನು | ಗಡವಚ್ಚೇವಣಿಗೆಯಲಿಸತ್ಪ್ರಾಣಿಸುವುದಾವ್ರಣವ||
ತೊಡೆದುಕಟ್ಟುವಹಸ್ತಿವೈದ್ಯರ | ಗಡಣವುಭಯದಲೆಸೆದುದೊರಲುವ | ಕಡಲ ರಭಸಕೆತೊಡರನಿಕ್ಕಿದು
ದುಭಯಸೇನೆಯಲಿ ||೧೪೩|| ಬಾದಣಿಸಿವೇರುಗಳ ಬಾಯಲಿ | ಕಾದಹಾರಂಗಿಗಳನಳತೆಗೆ | ಕೋದು
ಕೊಂಡರುವುಲಿಯ ಹೊಳಕದೆ ಹಿಡಿದಗಾಯವನು || ಆದಮೈಗಂಡಿಗಳ ರಕುತವ | ಸೋದಿಸುತ ಹಳೆ
ದುಪ್ಪವನುತೊಡೆ | ದಾದಂಸಿದರು ವೈದ್ಯಸಂತತಿ ವೀರಭಟರುಗಳ ||೧೪೪|| ಖಡುಗದಡಹೊಯ್ಲು
ಗಳೊಳಗೆ ಮ | ದ್ದಡಸಿದರು ಸೂಕರನ ತುಪ್ಪವ | ತೊತೆದರಿಂದೇರಿನಲಿ ಬಿಟ್ಟರು ತೈಲದಾರೆಗಳಾ ||
ಕುಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರೋದಕವನೊಳ | ಗಡಸಿ ಕರುಳನು ಮುಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ | ತೊಡೆದರಖಿಳಾಪಧಿಗಳ
ನು ನೃಪಸೇನೆಯೆರಡರಲಿ ... ||೧೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೩೪೧ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ ,

ಸೂಚನ|| ರಾಯದನುಜಘ್ರಾಪ್ತನಂಭೋ | ಜಾಯತಾಹ್ನನ ಖಾತಿಯನು ಗಾಂ | ಗೇಯಭಯಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ಗೆಲಿದನು ವರಸುರರ್ಚನವ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮೀ | ಪಾಲ ದಿನಕರನುದಯದಲಿ ಮುಂ | ಗಾಳಗದ ಗಾಢಪ್ರತಿ
ಜ್ಞರು ಬಂದು ಕಳನೊಳಗೆ || ಮೇಲನರಿದಂತಖಳ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನವರೊಡ್ಡಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |

ಲೋಲನಾಚ್ಛಯೋಳಿವರು ಬಲಿದರು ತಮ್ಮ ಮೋಹರವೆ ||೧|| ದಳವೆರಡುದಳವಾಯ್ತುಳ್ಳಿಬ್ಬರ । ಬಳಿಯ ಚೌರಿಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಬಿಡೆ । ಹಳಚಿದರು ಹೊಯ್ದಾಡುತಿದುರ್ದು ಪಾಯದಳವೆಂದು || ತುಳಿದು ಹೊಕ್ಕವು ದಂತಿಘಟಿ ದಳ । ವುಳಿಸಿ ಹರಿದುವು ತೇರುಗಳು ಕೈ । ಬಳಸಿತಿವಿದರು ರಾಯವರಾವ್ತರು ಸಮರ ಸಮಯವಲಿ ||೨|| ಏನ ಪೇಳುವೆನುಭಯಬಲವಲ । ನೊನಪತಿತಾಶ್ವಗಳ ನಡೆಗಡ । ದಾನೆಗಳ ಹೊದರೆದ್ದು ಮುಗ್ಗಿದ ರಥದವಾಜಗಳ || ಮಾನವರ ಕಡಿಖಂಡದೊಂಡೆಯ । ನೊನಭುಜಜಂಘಗಳ ರುಧಿರಾಂ । ಭೋನಿಧಿಯ ಹಳಹುಗಳ ಹೂರದವಿಗಡ ವಿಗ್ರಹದ ||೩|| ಅಳಿದುದೆರಡರ ಚೂಣಿ ದೊರೆಗಳ । ಬಲಕೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಘನಸಂ । ಕುಲಸುವಿಗ್ರಹ ಸಾಧಕರು ಕೈಮಾಡಿ ಕಡಿವಡೆಯೆ || ದಳವುಳಿಸಿದನು ಭೀಮ ಕೌರವ । ಬಲವ ತರುಬಿದನಡ್ಡಬಿದ್ದುರ । ಬಲದವಸುಭಟರಿಗಿತ್ತ ನಮರಾವತಿ ಯ ಸಂಪದವೆ ||೪|| ಮುರಿದು ಬಹನಿಜಸೇನೆಗಭಯವ । ಸೆರೆಗುದೋರಿದು ಭೀಮಸೇನನ । ತರುಬಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ಬಿಗಿದನು ಸರಳನೆಂಬರವೆ || ತೆರಹುಗೊಡದಂಬುಗಳ ಭೀಮಗೆ । ಬೆರಗು ಬಲಿದುದು ಹೊಕ್ಕು ಸಾತ್ಯಕಿ । ಯಿರಿದು ಭೀಷ್ಮನ ಬಲದಲೂಡಿದನಖಿಳಖಗುಲವ ||೫|| ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ಬಲು । ಗಲಹಬಿದ್ದುದು ವಿಲಯರುದ್ರನ । ನಿಲವನೊಚ್ಚತಗೊಂಡ ಪರಬಲದೊಳಗೆ ಗಾಂಗೆಯ || ತಳಪಟವ ಮಾಡಿದನು ಭಾಷೆಯ । ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡನು ಹತ್ತುಸಾವಿರ । ನೆಲನವಲ್ಲಭರನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಸೇನೆಯಲಿ ||೬|| ಬೀಳಲವನೀಪತಿಗಳಲಿ ಹೀ । ಹಾಳಿಯಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಳಿದು ಬಲು । ಗೋಲಿನಲಿ ಗಂಗಾತನೂಜನ ಸಾರಥಿಯನೆಸಲು || ಮೇಲುಗಾಳಗವವರಸೇರಿತು । ಸೋಲ ಕುರುಪತಿ ಗಾಯ್ತ್ ಕಿರಣದ । ಗೊಳೆಯುವುಪಡವಣಸಮುದ್ರಕೆ ತೆಗೆಯ ರವಿ ಸರಿದ ||೭|| ದಿನವೆರಡ ಹಿಂದಾದುದಿದುಮೂ । ರನೆಯ ದಿವಸದ ಬಹಳ ವಿಗ್ರಹ । ದೆನುವಸಾಲಿಸು ರಾಯಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ || ದಿನಪ್ರನುವವಯಾಚಲದಚಾವಡಿ । ವನೆಗೆ ಬರೆ ಬಲವೆರಡುಗಳ ಗೆ । ಜನೆಗಳಲಿ ಬಂದೊಡ್ಡಿದರು ಕಣನೊಳಗೆ ಬಿಗುಹಿನಲಿ ||೮|| ಸೂಳು ಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳೋಳಿಗಳ ತಂಬಟದಕೊಂಬಿನ ಗಾಳು ಗೌರನ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳಕಳದ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ || ಮೇಲವಣೆಭುಗಿಲಿಡಲು ಬೊಬ್ಬೆಯ । ಗೋಳುಘೋಷದ ಘಾತಿದೆಸೆಗಳ । ಸೀಳಿ ಸಿಡಿಲೆದ್ದೆರಡು ಬಲವೊಡೆಬೆರಸಿ ಹಳಚಿದುವು ||೯|| ಜೋಳವಾಳಿಯೊಳುಂಡು ಮಾಡಿದ । ಸಾಲವನು ತಲೆಗಳಲಿ ತಿದ್ದಿದ । ರಾಳತರುಬುವಪತಿಗೆ ಹರುಷವ ಮಾಡಿ ತಮತಮಗೆ || ಕಾಲನೂರೈದದು ಸುರಸ್ತೀ । ಜಾಲ ನೆರೆಯದು ಗಗನ ಸುಭಟರ । ಸಾಲೊಳಡಗಿತು ಚಿತ್ರವೆನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತುಭಯಬಲ ||೧೦|| ಬರಲಿ ಸಮರಕೆ ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ । ಕರೆಯೆನುತಬಿಲುದುಡುಕಿ ರಥದಲಿ । ಸಂಸತಾಳಧ್ವಜವನೆತ್ತಿಸಿ ಸಮರಥರ ನೆರಹಿ || ಸರಳದೂಗುತ ಮಾರುಬಲವನು । ತರುಬಿನಿಂದನು ಭೀಷ್ಮನಗ್ಗಿದ । ಬೆರಿದ ಸಂಭಾವಿಸುವ ಪಾಠಕಕೋಟಿ ಗಜಬಜನೆ ||೧೧|| ಕಾಲಯಮನೋ ಭೀಷ್ಮನೋಘಡ । ಮೇಳವೇ ಮರುಭಾಪುವಾರಿಯ । ತಾಳಿಗೆಗೆ ತುತ್ತಾದರೋ ತಡವೇಕೆ ತೆಗೆಯೆನುತ || ಆಳು ಮುರಿದುದು ಮೋಹರದಭೂ । ಪಾಲಕರು ಹುರಿಯೊಡೆದು ದೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಸುಟರು ವಿರಗಂ ಗಾತನುಜನುಪಟಳವೆ ||೧೨|| ಸೋಲ ಮಿಗಲೊಳಸರಿದಸುಭಟರ । ಬೀಳಗಡಹಿಸಿ ಕಪಿಯಹಳವಿಗೆ । ಗೋಲನೆತ್ತಿಸಿ ಕೆಲಬಲದ ಮನ್ನೆಯರ ಮೂದಲಿಸಿ || ಅಲಿಯಲಿ ಕಿಡಿಸೂಸೆ ಮಿಸೆಯ । ಮೇಲುದಿ

ರುಹಿದನೊಡುಗಚ್ಚಿ ಕ | ರಾಳರೋಪಮಹೋಗ್ರಧೀರನು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಾದ ||೧೩|| ತೋಲತೋಲಗು ಕ
 ಲಿಭಿಷ್ಠ ವೃದ್ಧರಿ | ಗೆಳೆ ಭಟರಕೂಡಾವುದಂತರ | ವಳಿಬಲವ ಹೆದರಿಸಿದಹೆಕ್ಕಳವೆಕೆ ಸಾಕೆನುತ || ತು
 ಳುಕಿದನು ಕೆಂಗೋಲಮೆಳೆಯನು | ನೆಲನೆದಾವುದು ದಿಕ್ಕದಾವುದು ಸಲೆ ನಭೋಮಂಡಲವದಾವುದೆನ
 ಲೈ ನರನೆಚ್ಚು ||೧೪|| ಪುರುಷೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿತಿಖ | ವ್ರಾತಮಯುವಾಯ್ತವನಿ ಕಾರ್ಮುಕ | ಭೂತ
 ನಾಥನಗರುಡಿಯಲ್ಲಾ ಕಲಿತಮನೆ ನಿನಗೆ || ಆತುಕೊಳ್ಳಾದೊಡೆ ಯೆನುತ ಕಪಿಕೇತನನ ಶರಹತಿಯನಂ
 ತಾ | ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಕೃಷ್ಣ ಬೆರಗಾಗೆ ||೧೫|| ಆ ಸಮಯದಲಿ ರಣದಲಾಕಿದ |
 ರಾಸುಯೋಧನಶಲ್ಯ ಸಲೆ ದುಶ್ಶಾಸನನು ಕೃಪಶಕುನಿ ಗುರುಸುತರಾದಿಯಾದವರು || ಸೂಸಿದರು ಸರಳು
 ಗಳನರ್ಜನ ಗಾಸಿಯಾದನು ವಿಲಯಪ್ರೇಢದ | ಮಿಸಲಿನಮಳೆಗಾಲವೆನೆ ಮೋಹದವು ಶರಜಾಲ ||೧೬||
 ಕುದುರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟವು ಮುರಾಯ | ಪೃಥವು ಚಂಚಲವಾಯ್ತು ಗಾಲಿಗ | ಳದುರಿದವು ಗರುವಾ
 ಯಿಗಿಟ್ಟನು ಮೇಲೆ ಹನುಮಂತ || ಹೆದರಿದರು ನಾಯಕರು ಪಾಂಡವ | ರದಟು ಮುರಿದುದು ಸುರ
 ರು ಚಿಂತಿಸಿ ಕುದಿದರರ್ಜನಪಕ್ಷಪಾತ ವ್ಯರ್ಥವಾಯ್ತೆನುತ ||೧೭|| ತೆರಳುವನೆ ಬಿಲುಗಾರರಿಗೆ ವರೆ |
 ಗುರುವಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಬರ | ಸರಳ ಕಡಿದನು ಕೃಪನೇಚ್ಚನು ಗುರುಸುತನ ರಥವ || ಹೊರಳಿಗಡಿ
 ದನು ಶಲ್ಯನನು ಹೇಮಸಲೆಚ್ಚನು ಕೌರವನಹೇ | ರುರದಲಂಬನು ಹೂಳಿದನು ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥ
 ರ ||೧೮|| ಏರುವೆಡೆನು ಶಲ್ಯರಕುತವ ಕಾಂದಿನು ದುಶ್ಶಾಸನನು ಕೈ | ಮೀರಿ ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚು ಕೊಂ
 ದನು ಮತ್ತೆ ಗುರುಸುತನ || ಹೇರಿದುದು ಹಿಳುಕುಗಳು ಮೈಯಲಿ | ಜೋರು ಮಸಗಲು ಭೀಷ್ಮ ಕ
 ಡುಕಾ | ಹೇರಿದನು ರೋಪಾಗ್ನಿ ವಿಷಮಜ್ವಾಲ ಮುಖನಾಗಿ ||೧೯|| ಮೊಗದಹೊಗರವೆಗಡಿಸಿ ಸುಯ್ಲ
 ಲಿ | ಹೊಗೆಯ ಹೊದರಂಕುಂಪೆ ಬಿಡುಗ | ಣ್ಣುಗಳೊಳೊಕ್ಕುದು ಕೆಂಪು ಸೊಂಪಡಗತು ಮಹಾ
 ದೇವ || ತೆಗೆವೆನರ್ಜನನಸುವನೆನುತಾ | ಳುಗಳದೇವನು ಭೀಷ್ಮನಡಿಗಡಿ | ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಕೋಪದ
 ಲಿ ತೋದನು ಕಣಗಲಿ ನರನ ||೨೦|| ನೊಂದು ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ತೆಸರಳಿನ | ಸಂದಣಿಯ ಸೈಗರದನರ್ಜನ
 ನ | ನಿಂದುಧರ ಮುಖಭಾಷೆನಲು ಪಸುಸಿದನಂಬುಗಳ | ಮುಂದೆ ನಿಲಲರಿಯದೆ ವಿಟಾಳಿಸಿ | ಮಂ
 ದಗತಿಯಲಿ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಹು | ನಂದನನ ತೆಗೆದಸುತ ಬಂದನು ಭೀಷ್ಮ ಮುಳಿಸಿನಲಿ ||೨೧|| ಎತ್ತಲೊಲೆ
 ದನದೆತ್ತಸಂದನ | ದೆತ್ತಬಾರದನೆತ್ತಲಡಗದ | ನೆತ್ತಹಿಂಗದನೆತ್ತಲುರುಬಿದನೆತ್ತಲವುಕಿದನು || ಅತ್ತ
 ಲತ್ತಲು ಹಯರಥವ ಬಿಡ | ದೂತ್ತಿ ಬೀಡಿಗೆ ನೂಕಿ ಪಾರ್ಥನ | ಮುತ್ತಯನ ಸಂಮುಖಕೆ ಬಿಡದಾ
 ಕಿದನು ಮುರವೈರಿ ||೨೨|| ಕೆರಳಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮನರ್ಜನ | ನುರವಣೆಯ ಗೆಲುವೊಡೆ ಮುರಾರಿಯ |
 ಭರವಸವ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ಸೋಲುವುದೆನುತ ನಸುನಗುತ || ಹರಿಯ ಸಿರಿವೊಡಲಿನಲಿ ಸರಳಿನ | ಸರಿವಳೆ
 ಯ ಸೈಗರಿಯೆ ಜೋಡಿನ | ಸರಪಣಿಯಲಕ್ಕಾಡಿ ಹಾಯ್ದವು ಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು ||೨೩|| ಮತ್ತೆ ರಥ
 ವನು ಹರಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಹತ್ತಬರೆ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಹಾ | ಮುತ್ತಯನು ಸಿಲುಕಿದನು ತಿವತಿವಯೆ
 ನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ || ಹತ್ತುಶರವಲಿ ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ | ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕಿದ ಬಹಳ ಭಾರ್ಗವ | ದತ್ತ
 ಬಾಣವ ತೊಡಚಿ ಕೃಷ್ಣನ ನೋಸಲ ಕೀಲಿಸಿದ ||೨೪|| ಕೆಂಗರಿಯ ಮರಿದುಂಬಿ ತಾವರೆ | ಗಂಗೆವಿಸಿದ
 ಮೊಲಸುರರಿಪುವಿನ | ಮಂಗಳಾನನಕಮಲವಲಿ ಶರಜಾಲವಿವಿಡುಗರಿಯ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಂಬಕಿತ್ತು ತ |

ದಂಗರಕುತಭಿಷೇಕೌದ್ರಾ । ಲಿಂಗತನು ಬಲುಖತಿಯ ಹಿಡಿದನು ಭೀಷ್ಮನು ಪಟಳಕೆ ॥ ಕಂಪಕಾರಿದ
ವಾಲಿಗಳು ಮೈ । ಕಂಪಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ರೋಷದ ಪೆಂಪಿನಲಿ ತಗ್ಗಿದನು ಗಂಟಕ್ಕಿದವು ಹುಬ್ಬುಗಳು ॥
ಸೊಂಪುಗೆಟ್ಟುದು ಸಿರಿವದನ ಮನ । ದಿಂಪು ಬೀತುದು ಭಕತಮೋಹದ । ಲಂಪು ಮಸಗಿತು ಬಿಸುಟು
ಕಳೆದನು ಹಯದ ವಾಘೆಗಳ ॥೨೬॥ ಕೆಂಡವಾಗಲಿ ಲೋಕ ದಿವಿಜರಾ ಹೆಂಡಿರೋಲೆಯು ಕಳೆದು ಹೋ
ಗಲಿ । ದಿಂಡುಗೆಡೆಯಲಿ ಮೇರು ಮೇದಿನಿ ನಿಲಲಿ ವಿತಳದಲಿ ॥ ಗಂಡು ಗೆಡಿಸಿದರಿಲ್ಲ ದಾನವ ದಿಂಡೆ
ಯರು ಹಲರೆಮೊಡನೆ ಮಾ । ಕೊಂಡವರು ಮಾಮಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ತೊಡಕಬೇಡೆಂದ ॥೨೭॥ ಸಕಲ
ಜಗದಳಿವಿನಲಿ ರುದ್ರಾ । ತೃಕನು ವಿಷ್ಣು ವೆಯೆಂಬನುಡಿ ಸ । ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲು ತೋರಿದನು ಘನರೋಷ
ತಾಮಸವ ॥ ಚಕಿತವದನದ ಕಂಪಿನಬುಜಾಂ । ಬಕಯ್ಯಳನೊಲೆದೊಲೆದು ರೋಷ । ಪ್ರಕಟಪಾವಕ
ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಿತನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥೨೮॥ ಎಲೆಲೆಯೆತ್ತಣಧರಣಿಯೆತ್ತಣ । ಕುಲಗಿರಿಗಳೆತ್ತಣದಿಶಾಗ
ಜ । ಕುಲವಿದೆತ್ತಣಸುರದಿತ್ತಣಹರಚತುರ್ಮುಖರು ॥ ಸಲಹೆ ವಯ್ಯನು ಮುಳಿದು ಲೋಕದ ।
ಕೊಲೆಗೆಲಸಕಂಘೈಸಿದನು ಹಾ । ಪ್ರಳಯವಾದುದ ಕಾಲದಲಿಯೆಂದಮರೆದೆಯಾರೆ ॥೨೯॥ ನಳಿನ
ಪತ್ರೋದಕದವೊಲು ಮಾ । ರೊಲೆದುಬುಜಭವಾಂಡವೆಂಬುಧಿ । ಇಳಿದು ಗುಲ್ಬದ್ವಯಸವಾದುದು
ಕಮಲನೆದೆಯೊಡೆಯೆ ॥ ನೆಲನಿದನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಬ । ಗ್ಗಲೆಯರಾರೋ ತಿವತಿವಾ ಜಗ । ದಳಿವು
ಜೋಡಿಸಿತೆನುತ ಕಡುಗಿದನಬುಜಭವನಂದು ॥೩೦॥ ಮುರಮಥನ ಕೆಲ್ವೈಸಿ ನೋಡಿದ । ನುರುಭಯಂ
ಕರಚಕ್ರವನು ದು । ದರ್ಪಸಥಾರಾಲೂಯಮಾನನಿಶಾಟಚಕ್ರವನು ॥ ತರಳತರಣಿಯ ಚಕ್ರವನು ಸಂ
ಗರವಿನಿರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವನು ಭಯ । ಭರಿತನಿರ್ಜರಚಕ್ರವನು ಕಡುಗೋಪ ಕಿಡಿಯಿಡಲು ॥೩೧॥ ನಿಶಿತಧಾ
ರೆಯ ಹೊಳಹು ಸೂರ್ಯನ । ಮುಸುಕಿದುದು ಪರಿಲೂನದೈತ್ಯ । ಪ್ರಸರಗಳ ನಾಳಗಳ ವಿಶ್ರುತರಂಧಿರ
ಬಂಧಗಳ ॥ ವಿಸುಪಮೋನೆಗಳ ಮುರಿವುಗಳ ನೆಣ । ವಸೆಯ ತೊರಳೆಯ ತೊಂಗಲಿನಲಂ । ದೆಸೆವಚ
ಕ್ರವ ನೋಡಿದನು ದೈತ್ಯಾರಿ ಕೋಪದಲಿ ॥೩೨॥ ಹರಿದುಹುಬ್ಬುವಬಳ್ಳಿವೆಳಗಿನ । ಮುರಿವು ಮಂಡಳಿ
ಸಿದುದು ಶ್ರುತಸಾ । ವಿರದಿವಾಕರಬಿಂಬವೆಸೆದುದು ಜಳದ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ॥ ಸುರನರೋರಗಜನದ ಕಂಗಳ ।
ತೆರಹು ಕೆತ್ತುದು ಬತ್ತಿದುದಧಿಯೊ । ಳುರಿಮಳಲು ಮೋಹಿಕವು ಹುಲಿದುದು ಚಕ್ರದೂಷ್ಮಯಲಿ ॥೩೩॥
ನರನ ತೇರಿನ ಕುದುರೆಗಳು ಡಾ । ವರಿಸಿತಿಥಗೆಸೆಗಳಿಗೆಯ ದ । ಳ್ಳುರಿಯ ಸಸಿಯಂತಾದನರ್ಜನದೇ
ವ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿತು ಲೋಕ ಸ್ತೋರವ । ಧರಣಿಪಾಲದೆತ್ತಣುಯೋ । ಹರನ ಕಣ್ಣಿ
ಚ್ಚಲ್ಲಲೇ ಹಾಯನುತ ಹಲುಬಿದರು ॥೩೪॥ ತುಡುಕಿದನು ಚಕ್ರವನು ರಥದಿಂ । ಪೂಡನಿಯಲಿ ಧುಮ್ಮಿ
ಕ್ಕಿದನು ಮ । ತೊಡನೆ ಬಳಿವರಿದೈದಲೊಡೆಬಿದ್ದ ವರನೊಡತುಳಿದು ॥ ಸುಡುವೆನುತಾನ್ವಯವ
ಭೀಷ್ಮನ । ಕಡಿದು ಭೂತಗಣಕ್ಕೆ ಬೋನವ । ಹಡವೆ ನೋಡೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯೆನುತ ಸೈವರದ ॥೩೫॥
ತಿವತಿವೆಂದುದು ನಿಖಳಜನ ಕೌ । ರವರು ಕಂಪಿಸೆ ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದುದು । ಭುವನದಲಿ ಭಾರಿಸಿತು ಜಯಜ
ಯಜಯಮಹಾಧ್ವಾನ । ತವತವಗೆ ತವಕದಲಿ ಪಾಂಡವ । ರವರು ನಡುಗಿತು ಪಾರ್ಥ ಬಲಗುರ । ವ
ವಚಿದಂತಿರೆ ಮೂಗನಾದನು ಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿ ॥೩೬॥ ಹರಿಮುಕುಂದ ಮುರಾರಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನೆ ಕೇ
ಶವ ಯೆನುತ ಚಾಪವ । ಶರವನವನಿಗೆ ಬಿಸುಟು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ॥ ಕರಯುಗವ ಮುಗಿದೆ

ದ್ವ ಮುರಹರ । ಸರಸಿಜಾಂಬಕ ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು । ತರಳನಲಿ ಗುಣದೋಷದರಕೆಯೆ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ
 ||೩೭|| ದೇವನಿಮ್ಮಯಖಾತಿಸರಿಯಂ । ತಾವು ಲಕ್ಷ್ಯವೆ ನಾನು ನೊರಜನ । ದೇವಗಿರಿಯಂತರದ ಸಂ
 ಭಾವನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗೆ || ದೇವಮುನಿಗಳ ನಗೆಯ ನೋಡದಿ । ದಾವುದುಚಿತವ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮಹಿ ।
 ನೂವಲಂಬವ ಮರೆದುದಕೆ ನಗೆ ಬಡಿದುದನೆಂದ ||೩೮|| ಅಲಸಿಕೆಯಲೈ ನೂರುಸಾವಿರ । ನಳಿನಭವ
 ರಡಗಿದರು ಯೆಂಬ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯೆತ್ತಲು ಹುಲುಮಜರಾವೆತ್ತಲಿದಿರಾಗಿ || ಇಳಿದು ಹರಿತಹುದೆತ್ತಲಿ
 ದು ನಂ । ಮಳತೆಗೈದುವುದಲ್ಲ ಲಜ್ಜೆಗೆ । ನೆಲೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಹೂಡಿದ್ದು ದುರಿಶಯವ ತನಗೆಂದ ||೩೯||
 ರೋಮರೋಮದೊಳಖಿಳಭುವನ । ಸ್ತೋಮ ನಲಿದಾಡುವುದು ಗಡ ನಿ । ಸ್ನೇಹಿತನಗಡ ನಾವುವೈರಿಗ
 ಳೆಂದು ಕೋಪಿಸುವ || ಈ ಮರುಳುತನವೆತ್ತವೀರಣ । ತಾಮಸಿಕೆ ತಾನರಿಯದದೆ ರಘು । ರಾಮ ರ
 ಕ್ಷಿಸು ಬಯಲಿನಾಡಂಬರವಿದೇನೆಂದ ||೪೦|| ನೀನು ಖತಿಯನು ಹಿಡಿಯೆನಿನ್ನಸ । ಘನತನವನು ಬಲ್ಲ
 ಯೋಗಿಗ । ಳೇನನೆನ್ನರ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೈಯೊಯ್ದು ಮಿಗೆ ನಗುತ || ಮಾನವರು ಕಡುಮೂರ್ಖರೆಂ
 ದೇ । ಮಾನಗರ್ವವ ತಡೆದ ಸಾಕಿ । ಸ್ನೇಹ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ರಕ್ಕನು ಬಲ್ಲೆ ಹೋಗಿಂದ ||೪೧|| ಶತಪಿ
 ತಾಮಹರಡಗರೇ ನಿ । ಮತಿಮುರಿಯೆ ಮೇಣ್ ಭೂವಿಲಾಸ । ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೆನು ತ್ವನ್ನವಾಗವೆ ಬೊ
 ಮ್ಮಕೋಟಿಗಳು || ಅತಿಶಯದ ಮಹಿಮಾಸ್ವದನು ನೀ । ನತಿಗಹನವೆಂಬಳತೆಗಿಂತಿದು । ಕೃತಕವಲ್ಲಾ
 ದೇವ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ ||೪೨|| ದೇವ ನೀ ಧಿಟ ಕೊಲುವೊಡೆಯು ತಾ । ಸಾವೆನೇ ತಾನಾವನೆಂಬು
 ದ । ದೇವರರಿಯಿರಲಾ ವೈಘಾಸಂಭಿನ್ನು ರೋಷದಲಿ || ದೇವನಾಮದ ಜೋಡು ತನ್ನನು । ಕಾವುದೈಮು
 ನಿದೊಡೆಯು ನಿಮ್ಮಗೆ । ನಾವು ಹೆದರೆವು ನಾಮಧಾರಕರೆತುಳಬಲರೆಂದ ||೪೩|| ಭಂಗವಲ್ಲಿದು ನಿನ್ನ ಸು
 ನತೆಗೆ । ಡಿಂಗರಿಗರೇ ಮಿಗಿಲು ನಿನಗೆಯು । ಡಿಂಗರಿಗರೇ ಬಲ್ಲಿದರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ || ಮಂಗಳಾ
 ತ್ತಕ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ । ಹಂಗನೊಲ್ಲೆವು ಮುಕುತಿಪಥದೊಳ । ಭಂಗವೆಂದೆಯದಾಳಲೈ ನಿಮ್ಮಡಿಯ
 ಸಿರಿನಾಮ ||೪೪|| ಕಳುಹಿಕಳೆವುದು ಖಾತಿಯನು ನೀ । ನುಳುಹಿಕೊಂಬುದು ತೇಜವನು ಧಿಟ । ಕೊ
 ಲುವ ಮನವೇ ಬಿಸುಡು ಚಕ್ರವನೆನ್ನ ಕಾಯದಲಿ || ಅಳುಕಿ ರೋಮವು ಹುದುದಾದೊಡೆ । ಬಳಿಕತಾ
 ಡಿಂಗರಿಗನೇ ಯಿಾ । ಕಳಕಳಿಕೆಗಾನಂಜವವನೇ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ ||೪೫|| ನಚ್ಚಿಸಾಳಿನ ಬಿನ್ನಹಕೆ ಹರಿ ।
 ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದೊಳು ನಾಚಿ ಚಕ್ರವ । ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುರಿದನು ಕಿರೇಟೆಯ ರಥದಹೊರಗಾಗಿ । ಬೆಚ್ಚಿ
 ಬೆದರುವ ಸೇನೆಗಭಯವಾ ಮಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟನು ರಾಯಭೀಷ್ಮನ । ನಿಚ್ಚಿ ಟದಭಕ್ತಿಯನು ನೆನನೆದೊವೆದನಡಿ
 ಗಡಿಗೆ || ಹೋದುದೊಂದಪಮೃತ್ಯು ಲೋಕಕೆ । ತೀದುದಿಲ್ಲಾಯುಷ್ಯ ಮಹದಪ । ವಾದದೇವಂಗಾಗಿ
 ತಪ್ಪಿತು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕೆ || ಕಾದುಕೊಂಡನು ಭೀಷ್ಮನೀಕಮ । ಲೋದರನಕರಳಿಚಿದಭಕತಿಯೊ ।
 ಳಾದರಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯವೆಂದನು ಕಮಲಭವ ನಗುತ ||೪೬|| ನಡುಗುವರ್ಜನ ದೇವನನು ತೆಗೆ । ದಡಗ
 ಡಿಗೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ಭೀತಿಯ । ಬಿಡಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡುತುರಗವನೆಡಬಲಕೆ ತಿರುಹಿ || ನಡಸಿದನು ಕಾಳ
 ಗಕೆ ಬಳಿಕವ । ಗಡಮುರಾಂತಕ ರಥವಚಕ್ರವ । ತುಡುಕನೆಂದಸ್ಸಮಯಗಿರಿಯನು ದಿನಪ ಮರೆ
 ಗೊಂಡ ||

...

...

||೪೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕೈ ವದ ೩೪೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೇ ನಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕದೊಳಿರಲು ಭೀಷ್ಮನ | ಸಾಯಬೇಕೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕಮ | ಲಾಯತಾಂಬಕ
ನುತ ಪಾಳಯಕರನ ನಡತೆಂದ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ದಿನಮೂರಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮನ | ಪಾಳಗದೊಳಲ್ಲಿಂದ
ಮೇಲಣವರಕಥಾವ್ಯತವ || ಆಲಿಸುವುದೈ ಮೂಡಣದ್ರಿಯ | ಮೇಲೆ ಕೆಂಪೆಸೆಯಿತ್ತು ಘನನಿ | ಸ್ನಾಳವೊ
ಡೆಬಿದವು ನೃಪಾಲರ ಕಟಕನೆರಡಲಿ ||೧|| ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹಂತಂದು ಮೋಹರ | ವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದುದರಡ
ರ | ಘಲ್ಲಣೆಯಗಾಯದ ಗಡಾವಣೆ ಮೀರಿಗಾಡಿಸಿತು || ಕೆಲ್ಲೆ ಗೆಡೆದವು ಕರಿಗಳಸುಗಳ | ಚೆಲ್ಲತಳಿತವು ತೇಜಗ
ಳು ರಥ | ನೆಲ್ಲ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ದಳ ನಿರ್ನಾಮವಾಯ್ತೆಂದ ||೨|| ಅಳಿದುದಾದಿವಸದಲಿ ಪಾಂ
ಡವ | ಬಲದೊಳಗಣಿತಸೇನೆ ಭೀಷ್ಮರು | ಫಲುಗುಣರು ಕಾದಿವರು ದಿನಕರನಪರಜಲನಿಧಿಗೆ || ಇಳಿ
ಯೆ ತೆಗದವು ಬಲವೆರಡು ಮೂ | ಡಲುಮಗುಳೆ ತಾ ಕೆಂಪೆಸೆಯೆ ಕದನದ | ಕಳನ ತುಂಬಿತು ಮ
ತ್ತೆ ಕೌರವಪಾಂಡವರಸೇನೆ ||೩|| ಬಿದ್ದು ದಗಣಿತಸೇನೆ ಪಡುವಲು | ಹೊದ್ದಿದನು ರವಿ ಮತ್ತೆ ಮೂ
ಡಣ ! ಗದ್ದುಗೆಯ ವೆಂಠಣಿಸಿದನು ಕುಮಾರಾಳಿ ಟೆಂಬಣೆನೆ || ಎದ್ದು ದಮಯಂತರಣ ಕೃತಾಂತಗೆ |
ಬಿದ್ದ ನಿಕ್ಕಿದರಥಟರಬುಧಿಯೊ | ಇದ್ದು ಸೂರ್ಯನಬಿಂಬವೆಸೆಮದು ಮೂಡಣದ್ರಿಯಲಿ ||೪|| ಎಳನೆಯ
ದಿನವೀಮಹಾರಥ | ರೂಳಿಗವೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ತಮ್ಮಂದಿರಳಿದುದು ದಿವಸ
ವೆಂಟರಲಿ || ಕೋಲಮೊನೆಯಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನೋಲಗಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನಾಕ | ಟ್ಟಾಳುಭೀಷ್ಮನ ದಿ
ವಸನೊಂಭತ್ತಾಯ್ತು ಸಮರದಲಿ ||೫|| ಇರುಳು ಕೃಷ್ಣನಮನೆಗೆ ಬಂದನು | ಧರಣಿಪತಿ ದಗುಡದಲಿ
ನಿಜಸೋ | ದರರುಸಹಿತ ಮುರಾರಿಗಾನತನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು || ಸುರನದ್ರಿಸುತನಖಳಸೇನೆಯ | ನೊರ
ಸಿದನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖಾತಿಯ | ಧರಿಸಿದನು ಜಯವಧುವ ವರಿಸಿದ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೬|| ನೆರವಣಿಗೆಗುಂ
ದಿತ್ತು ಬಲ ಕೈ | ಮರೆದರದಟರು ಬಿರುದಭಟರಿಗೆ | ಬೆರಗು ಪೊಕ್ಕುದು ಹೂಣಿಗರ ಹೋರಟೆಗಳ
ಳುಕಿದವು || ನೆರೆಹಸಿದಹುಲಿಯಂತೆ ಸಲೆ ಕೈ | ಹರಿದದಿಗ್ಗೆ ಜದಂತೆ ಚಿತ್ರದ | ಲುರುವಕೇಸುಯಂತೆ
ಮೆರದಿದೆ ನಮ್ಮ ಬಲವೆಂದ ||೭|| ಹಾರಿದವು ಹೆಸರುಗಳೆಧಂಗದ | ಸೂರೆಗಳ ಕಟ್ಟಿದರು ತಲೆಗಳ
ಮಾರುಗಳು ಮರಳಿದವು ರಣರಾಣಿಯರ ತಡೆಯೆಂದು || ದೂರಲರಿಯನು ಸುಭಟರಿಗೆ ಮನ | ಬೇ
ರೆ ನುಡಿಬೇರಾಯ್ತು ಕದನದೊ | ಳೇರಿತಿಂಗುರಿಗೊಂಡು ತಣಿತುದು ನಮ್ಮ ಬಲವೆಂದ ||೮|| ಬಲು
ತಿಳಿಮುಖರವಕೆ ಪಟುಭಟ | ರಳುಕಿದರು ವಿರಹಿಗಳವೊಲು ಸಂ | ಮಿಳಿತಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಗೆ ಸೆಡೆದ
ರು ಮೂರ್ಖರಂದದಲಿ || ತಳಿತಬಲಶತಕೋಟಿಗಿರಾ | ಗಳಿದರದ್ರಿಗಳಂತೆ ಹರಿಸದ | ವಳಯವಿದಳಿತ
ವಾಯ್ತು ಮೇಘವ್ರಾತದಂದದಲಿ ||೯|| ರಣರಹಸ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನ | ದಣಿದುಂದ್ರಿಯವಶಕೆ ರಿಪು
ಭಟ | ಗಣವಿದಾರಣಕರ್ತವಿದ್ಯಾವೀತರಾಗಿಗಳು || ಸೆಣಸಿನಲಿ ಸಮದರ್ಶಿಗಳು ಧಾ | ರುಣಿಯಪತಿಗ
ಳುರಾಜಸೇವಾ | ಪ್ರಳಯಮಿಮಾಂಸಾಧಿ ಮೂಢರು ನಮ್ಮ ಭಟರೆಂದ ||೧೦|| ಹಂದರಿಂದಿನದಿನಕೆ
ಶತಸಾ | ವಿರಮಹೀಶರು ಯಮನ ನಗರಿಗೆ | ಸಂದುದುಳಿದರ ವೀರತನ ಗಾಂಗೇಯನುಪಟಳಕೆ || ಅರಿ

ಪಯೋನಿಧಿವಡಬನನು ಗೆಲ | ಲರಿದು ಜೀಯ ಮುಕುಂದ ನೀನೇ | ಕರುಣಿಸೈ ವನವಾಸವೋ ನಮ
 ಗೇನುಗತಿಯಿಂದ ||೧೧|| ಮುಗುಳುನಗೆ ನಸುನೋಳಿಯೆ ಭೀಮಾ | ದಿಗಳಿಗೊಂದನು ಕೃಷ್ಣ ನರಸನ |
 ಸೊಗಸು ಬನದಲಿ ಬರಿಯವನವೀಕದನಕೇಳಿಯಲಿ || ವಿಗಡತನವಂತಿರಲಿ ಭೀಷ್ಮನ | ಬೆಂಡುಗೊಳಿಸ
 ಲು ಹರನಹವಣ | ಲ್ಲಗಣಿತನ ಸಾಮದಲಿ ಮುರಿಯಲುಬೇಕು ನಮಗೆಂದ ||೧೨|| ದಂಡನಾಯಕತರು
 ಬೆ ರಣದಲಿ | ಖಂಡಿಸುವುದಿರಾದರಿಪುಗಳ | ದಿಂಡುಗಡಹುತ ತೋರಿಮಣಿದೊಡೆ ಜೈಸಿ ಬದುಕುವೆ
 ವು || ಚಂಡಬಲನೀಭೀಷ್ಮ ಮುನಿದೊಡೆ | ಖಂಡಪರಶುವಗಣಿಸನೆನೆ ಕರೆ | ದಂಡನಾಭನ ಮತಕೆ ನೃ
 ಪತಿ ಹಸಾದವೆನುತಿದ ||೧೩|| ಇರುಳುಗುಪ್ತದಲವನಿಪತಿ ಸೋ | ದರರುಮುರರಿಪುಸಹಿತ ಬಂದನು |
 ಸುರನದೀನಂದನನ ಮಂದಿರಕಾಗಿ ವೆಹಿದಲಿ || ಕರೆದು ಪಡಿಹಾರರಿಗೆ ಬಂದುದ | ನರುಹಲವದಿರು ಹೊ
 ಕ್ಕು ಸಮಯವ | ನರಿದು ಭೀಷ್ಮಂಗೀಹದನ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು ||೧೪|| ಬಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಕ
 ಟಕಟ | ಕೊಂದನೇ ಕೌರವನನ್ನೀ | ನೆಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗಿ ಮೌನದೊಳಿದ್ದ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ಮಂದಿಯನು ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಬರಹೇ | ಳೆಂದೊಡಾಗಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಕುಂತೀ | ನಂದನರು ಬರಲಿದಿರುವಂದ
 ನು ಭೀಷ್ಮವಿನಯದಲಿ ||೧೫|| ಅರಸಿ ಬರಲಾಮಾಯನಿಕರಕೆ | ತೆರಹುಗುಡದನಿಜಸ್ವರೂಪನು | ಕುರು
 ಹುಗೊಂಡೊಡೆ ಮಂದಿವಾಳವೆ ದೇವ ನೀನೊಲಿದು || ಅರಸಿಕೊಂಡೈತರಲು ನಾನೇ | ಸರವನಾಗಲಿ ನಿ
 ಮ್ತುಭೈತ್ಯರ | ಮೆರೆವಪರಿಯಿದು ಕೃಷ್ಣ ಜಯಜಯಯೆನುತ ನಿಡುಗಡೆದ ||೧೬|| ನಗುತ ಹರಿ ಗಂಗಾ
 ಕುಮಾರನ | ನೆಗಹಿದನು ಬಳಿಕವರು ರತುನಾ | ಳಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ವಿನಯದಲಿ ||
 ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಯಮಜಾ | ದಿಗಳ ಮನ್ನಿಸಿ ವೀಳೆಯವನಿ | ತ್ತೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದ
 ಲಿ ಹೊಂಪುಳಿವೋದನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೭|| ಅರಿಯ ಬೀಡಿದು ರಾಯನನುಜನು | ದುರುಳ ರುಚಿತಾನುಚಿ
 ತಗೇಡಿಗ | ಳಿರುಳು ದೊರೆಗಳು ನೀವು ಕಾಲೋಚಿತದಲೈತಹರೆ || ಹರಿಯ ಬಲುಹುಂಟಾದೊಡೆಯು
 ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಲಾಗದು ರಾಜಮಂತ್ರವೆ | ನರಸ ಸಾಕೆನ್ನೀನು ಬಿನ್ನಹಮಾಡು ನಿಜಮತವ ||೧೮|| ಅರಿಯ
 ನುಚಿತವ ನಮ್ಮಭಾರದ | ಹೊರಿಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಕೃಷ್ಣನದು ನಾ | ವರಿದೊಡೆಯು ಮೈಮುರಿದೊಡೆಯು
 ರಕ್ಷಕರು ನೀವೆಮಗೆ || ಅರಿಯನೇನುವನೆಂದು ಸಲಹಲು | ಮೆರೆವಳೇ ಬಾಲಕನ ತಾಯ್ನಾ | ವುರುವ
 ವಜ್ರದ ಜೋಡು ನೀವಿರಲಂಜಲೇಕೆಂದ ||೧೯|| ಎಮಗೆ ಜಯವೆಂತಹುದು ರಾಜ್ಯ | ಭ್ರಮೆಯ ರಾಜ
 ಸಬುದ್ಧಿಗಳ ವಿ | ಕ್ರಮವಿಹೀನರು ನಾವು ನೀವು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಿಜಯಿಗಳು || ಸಮರ ಸೋತುದು ನ
 ಮ್ತು ಸುಭಟರು | ಯಮನಸೇವಕರಾಯ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂ | ದೆಮಗೆ ನಿಮ್ಮಭಿಮತವ ಬೆಸಸುವುದೆಂದನಾ
 ಭೂಪ ||೨೦|| ಆಕವಾಳರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು | ನೂಕದಾಹವ ವುಳಿದಸೇನಾ | ನೀಕದಿಂ ನಿಮ್ಮಿದಸವೆದು
 ದು ರಾಜಕುಲಸಹಿತ || ಸಾಕುವೊಡೆ ಮೇಣ್ಣುನಿದುಕೊಲುವೊಡೆ | ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬವರದಾರೆನ | ಕಾಕನಾ
 ಡೆನು ಬೆಸಸು ನಿಮ್ಮಭಿಮತವನೆನೆಗೆಂದ ||೨೧|| ತೀದುದೆಮ್ಮಯ ಸೇನೆ ನಸುಸೊ | ಪ್ಪಾದುದಿಲ್ಲರಿಸೇ
 ನೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಾದಿಕೊಲುವೊಡೆ ಮೊಲೆಯನೊಡಿದತಾಯಿ ಜಾನ್ವವಿಯೆ || ಕಾದಿದೆವು ಕಟ್ಟಿದವು ಗೆಲಿದೆ
 ವು | ಮೇದಿನಿಯನ್ನೀನು ಮುನ್ನಿನ | ಹೋದವನವಾಸಕ್ಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ ||೨೨|| ಮನ್ನಿ
 ಸ ವೊಡೀವುಭಯರಾಯರು | ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಂದಿರುಗಳಿದರೊಳು | ನಿನ್ನ ಕುಣಿಕೆಯಲಿದುದು ಕುಂತೀಸುತರ

ಜೀವನವು || ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿಹರು ನೀನೇ | ಮುನ್ನತಿಸ್ತುತನದಿಂದ ಸಲಹಿದ | ಮನ್ನಣೆಯ ನೀ ಬಲ್ಲೆಯೆಂ
 ದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ||೨೩|| ಎನಲು ಮೊಮ್ಮಂದಿರುಗಳೆಲಿನ | ಘನತೆಯನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದು |
 ನನೆದುದಂತುಕರಣ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ದುಗುಡದಲಿ || ತನಗೆ ಸಾವು ಸಮಾಪ ಮಗನೇ | ನಿನಗೆ ಭಯಬೇ
 ಡಿನ್ನು ಕುರುಪತಿ | ದನುಜವೈರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಂದೇ ನಿಮಗೆ ಜಯವೆಂದ ||೨೪|| ಕೊಂಡವಗಣಿತರಾಯರ
 ನು ತಾ | ಮಂದಿಯನು ನಿಮಗಾವು ಮುನಿಯೆವು | ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ತಡೆದೊಡೆ ನೀವು ದ್ವೈತಿಗೆ
 ಡದೆ || ಇಂದಿನುದಯದಲಾತಿ ಖಂಡಿಯ | ತಂದು ನಿಲಿಸಿದೊಡೆಮ್ಮ ತನುವನು | ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ
 ನಿಮಗೆ ತೆರುವೆನು ಕಂದ ಕೇಳೆಂದ ||೨೫|| ಗಂಡುತನ ತಾನರವು ನಿಮ್ಮ ತಿ | ಖಂಡಿಯನು ಮುಂದಿರಿಸ
 ಲಾತನ | ಕಂಡುನಾನ್ಯಾಳಗವಮಾಡೆನು ಕೈದುಗಳ ಬಿಸುಟು || ಚಂಡಿತನವನು ಮಾಡು ಮಿಗೆ ಕೈ |
 ಕೊಂಡು ಫಲುಗುಣನೆಸಲು ತನುವನು | ದಿಂಡುಗಡಹಲು ಬಳಿಕ ಗೆಲುವಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||೨೬|| ಎನ
 ಲು ತಿವತಿವತಿವ ಮಹಾದೇ | ವೆನುತ ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚಿದನು ಕಂ | ಬನಿಯ ಬೆರಳಲಿ ಮಿಡಿದು ನೊಂ
 ದನು ಪಾರ್ಥ ಹೃದಯದಲಿ || ಎನಗೆ ಜಯವಾಯ್ತಿದು ಕೃತಾರ್ಥರು | ಜನದಲೆಮ್ಮವೊಲಾರು ಬಳಿ
 ಕೇ | ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮವೊಲಾರು ಹಗೆಗಳು ಜಗದೊಳುಂಟೆಂದ ||೨೭|| ಅಳಿದನಡಪಿಯೊಳಯ್ಯನೆಲ್ಲಿ |
 ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನ ತೊಡೆಯತೊಟ್ಟಲಿ | ನೊಳಗೆ ಬೆಳೆದವು ಸಲಹಿದನು ಧೂಳಾಟಮೊದಲಾಗಿ || ಬಳಿಯ
 ಲೆರಕ್ಕಗಳೆಮಗೆ ಭಾವಿಸಿ | ನೆಲನ ಕೊಟ್ಟನು ಭೀಷ್ಮನೇತನ | ಕೊಲೆಗೆ ಬಯಸುವವನವಿದೆಂತುಟೊ
 ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೆಂದ ||೨೮|| ಈತನನು ಕೊಲಲಾವು ಭುವನ | ಖ್ಯಾತರಹೆವೈ ಯಿಗ ಸುಡುಸುಡು ಭೂತ
 ಳವನೀಬೊಡ್ಡಿಗೋಸುಗ ಸುಟ್ಟು ಸುಕ್ಕತವನು || ಘಾತಕರು ಪಾತಕರು ತೆಗೆತೆಗೆ | ಯೇತರವದಿರು
 ಪಾಂಡುತನಯರ | ಮಾತನೊಡದಿರೆಂಬಕೀರ್ತಿಯ ನೊಂತುದಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೯|| ನಿಲ್ಲು ಫಲುಗುಣ ಕೇ
 ಳು ಹೊಲ್ಲೆಹ | ವಲ್ಲ ಸಕಲಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವ | ಬಲ್ಲ ನೀನೇನೊಜ್ಞಾನೇ ನೃಪನೀತಿಬಾಹಿರನೆ || ಎಲ್ಲಿಯಪ
 ಕೀರ್ತಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಗ | ಳೆಲ್ಲ ವಿಧವಶ ನಿನ್ನಕಾರಣ | ಎಲ್ಲ ನೀಕೊಲಲೇಸರಾತನು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ
 ||೩೦|| ಯಂತ್ರಿ ಮಿಡಿದೊಡೆ ಕಾದಿ ಬೀಳ್ವೆವು | ಯಂತ್ರಮಯರೂಹುಗಳು ವಧೆಯಾ | ಯಂತ್ರಗೋ
 ಹಾಹೆಗಳಿಗೋ ನೀ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವ || ಯಂತ್ರಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸಾವು ನೀವೀ | ತಂತ್ರಸಕಲ ಚರಾಚರಂ
 ಗಳು | ಯಂತ್ರರೂಹುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೩೧|| ಬಂದು ಮುಖದಲಿಜಗವ ಹೂಡುವ | ನೊಂ
 ದುಹೆಸರಲಿ ಜಗವ ಸಲಹುವ | ನೊಂದು ಪರಿಯ ಯುರುಹುವನುನಯನಾಗ್ನಿಯಲಿ ಜಗವ || ಕೊಂದ
 ಹಗೆಯಲ್ಲೀತ ಸಲಹಿದ | ನೆಂದು ಮೋಹಿತನಲ್ಲ ಪರಮಾ | ನಂದಹುಮಯನಿದಕ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ
 ||೩೨|| ಕಾವೊಡೀತನ ಕರುಣ ಮುನಿದೊಡೆ | ಸಾವೇವೀತನ ಕೈಯಾಬಾಯಲಿ | ನೀವು ತಾವೀಮತ್ತ ಕೆಲ
 ಬರು ಮುನಿದೊಡಂಜುವೆನೆ || ಸಾವು ಹೇಳಿದಮಾತು ನಿನಗೆ | ಸ್ನಾನಭಯವಿಲ್ಲೆನ್ನು ಚಿತ್ತದ | ಭಾವಶು
 ದ್ಧಿಯೊಳೆಮ್ಮ ನಂಬಿರಿ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ ||೩೩|| ಹರುಷ ಬಲಿದುದು ಮನದಸಂತಯ ಹರೆದುದಾಹವ
 ವಿಜಯವಾರ್ತಾ | ಹರಹಿನಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ಹೊಂಪುಳಿವೊದನೆಡಿಗಡಿಗೆ || ಸುರನದೀನಂದನನು ಹರ
 ಸಿದ | ಹರಕೆಯನು ಕೈಕೊಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡರಸ ಮುರಬಪುಸಹಿತ ಬಂದರುತಮ್ಮಪಾಳಯಕೆ ||೩೪||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ವದ ೪೨೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ವಿಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಬೆಗಡುಗೊಂಡರು ದ್ರೋಣಶಲ್ಯಾ | ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ವಿಕ್ರಮಾನಳಿ ಮೊಗೆದು ಸುರಿದು
ದು ರಾಯಕೌರವಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ||

||ಪದ|| ಸೂಳು ಮಿಗಲಚ್ಚಿರಿವನುನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ ಮುಂಜಾವದಲಿ ಹೆ | ಗ್ನಾಳೆ ಮೊರೆವವು
ಕುಣಿದು ಗಜಬದವಾನೆಕುದುರೆಗಳು || ತೂಳುವರಿಗಳಭಟರ ಹಾಳಾ | ಹಾಳಿ ದೆಸೆಗಳ ಬಗಿಯೆ ಮೂ
ಡಣ | ಶೈಲಮಂಚದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದ-ನಬುಜಿನೀರಮಣ ||೧|| ಲುಳಿಮಸಗಿ ತರಹರಿಸಿ ಖುರದಲಿ | ನೆ
ಲನೆ ಕೆರೆದವು ಕಡುಗುದುರೆ ಹಿಂ | ದೊಲೆದು ಕಂಭವ ಮುರಿದು ಮಿಕ್ಕವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು || ಹೊ
ಳೆಹೊಳೆವಹೊಂದೇರು ನೆರೆದವು | ತಳಪಟಕೆ ಹೊದರೆದ್ದು ಗಗನದ | ಹೊಲಿಗೆ ಬಿಡೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕ
ವಿದುದು ವಿಗಡಪಾಯದಳ ||೨|| ಲಲಿತಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ | ಕಳದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನಿಪ | ತಿಲಕ
ನನುಜರುಸಹಿತ ವೈದಿಕಕ್ರಿಯೆಯನನುಕರಿಸಿ || ನಳಿನನಾಭನ ಮಧುರವಾಣಿಯ | ಲುಳಿತಪರಮಾಶೀ
ರ್ವಚನಪಂ | ಕಲಿತಕವಚಿತಕಾಯ ಪಾಂಡವರಾಯ ಹೊರವಂಟ ||೩|| ಗಗನಸರಸಿಯ ಪುಂಡರೀಕಾ |
ಳಿಗಳೊ ವಿಮಲಚ್ಚತ್ರಪದ್ಮೆಯೊ | ಗಗನಗಂಗಾನದಿಯ ಕಾಲುವೆಯೋ ಪತಾಕೆಗಳೋ || ಗಗನಕುಂಭಿ
ಯಗುಳದಕೆಲಚ್ಚಾ | ಲಗಳೊ ಸೀಗರಿಗಳೊ ಕೃಪಾಣವೊ | ಗಗನಪೀಠರತಾಳಪತ್ರಾವಳಿಯೊ ಹೊಸತಾ
ಯ್ತು ||೪|| ಕುಬ್ಜಿಡುವ ಬೊಬ್ಬಿಗಳು ಬಿಲುದನಿ | ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಭವ ಗಜಹಯ | ದಬ್ಬರಣೆ ಗರು
ವಾಯಿಗಡಿಸಿತು ಸಿಡಿಲಸಡಗರವ || ಉಬ್ಬಿ ಬಿರಿದುದು ನಿಖಿಲವಾದ್ಯದ | ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುದನಿಗೆ ಜಲನಿಧಿ |
ಗಬ್ಬವಿಕ್ಕಿತು ಸೈನ್ಯಜಲಧಿಯ ಬಹಳ ಗರ್ಜನೆಗೆ ||೫|| ಕುಣಿದು ಮುಂಚಿತು ಸೇನೆ ಸಮರಾಂ | ಗಣ
ದ ಕೇಣಿಯಬಾಲಕರು ಸಂ | ದಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಜಯವಧೂಟೀವಿರಹಕಾತುರರು || ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಗಜ
ಹಯದ ಭಾ | ರಣೆಯ ಭಾರಿಯುಭಟರೊಡನೆ ಧ | ಟ್ಟಣೆಯಮೇಲೆ ಮಹೀಶ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾಳಗದ ಕಳನೆ
||೬|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಕಳನೊಳು | ಹೊದರುಗಟ್ಟದವೈರಿಸೇನೆಯ | ಹದನಿವರಪಾಳಯಕೆ ಬಂ
ದುದು ದಳದಕಳಕಳಿಕೆ || ಸದೆದುದನಿಬರ ಕಿವಿಯನೊಡೆತುಂ | ಬಿದವು ನಿನ್ನಾಳೌಘ ದಿಕ್ಕಿನ | ತುದಿ
ಯ ತಿವಿದವು ಮೂರಿಗಳಹುವ ಗೌರುಗಹಳೆಗಳು||೭|| ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ | ಶ್ವರವಿಹಿತಸಂಧ್ಯಾ
ಭಿಥಾನದಿ | ವರಮಹೀಸುರವರ್ಗಸತ್ಕಾರವನು ನೆರೆಮಾಡಿ || ಸುರನದೀಜನ ಮನೆಗೆ ಬ್ಬರಲಂ | ದಿರುಳ
ಕಡೆಯಲಿ ನೃಪಮತವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವಿರಚಿಸಿ ಚೋಡತೊಟ್ಟನು ರಥಕೆ ಮಂಡಿಸಿದ ||೮|| ಇಂದಲೇ ಪಾಂ
ಡವರ ಪರಮಾ | ನಂದ ಚಿತ್ತಕೆ ಧೂಮದರ್ಶನ | ವಿಂದಲೇಕೌಂತ್ಯೆಯರಿಗೆ ಸುರಪುರದವ್ಯಾಹಾಳಿ ||
ಇಂದಲೇ ಪವನಜನ ಪಾರ್ಥವ | ಸಂದವಿಕ್ರಮವಿಪಕೆ ಗಾರುಡ | ವಿಂದನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನೆರೆದುದು
ಸಕಲಕುರುಸೇನೆ ||೯|| ತರುಣರವಿಗಳ ಪದ್ಮೆಗಳ ಸಂ | ವರಿಸದಿರೆನೆ ಮಾಣಿಕಂಗಳ ತ | ರತರದಕೀ
ಲಣದ ಹೊಂಗೆಲಸದ ಸುರೇಖೆಗಳ || ಕೊರಳಹಾರಾವಳಿಯ ರತ್ನಿಯ | ಹೊರಳಿಗಳ ಹೊದಕೆಗಳ ಕ
ವಚದ | ಲರಿದಿಶಾಪಟಭೀಷ್ಮ ಮೆರೆದನು ರಥದಮಧ್ಯದಲಿ ||೧೦|| ವೀರಸೇನಾಪತಿಯ ಸನ್ನೆಗೆ | ಭೂರಿ
ಬಲ ಹಬ್ಬಿದುದು ದಿಕ್ಕುಗ | ಳೋರಣದಿ ಹಿಗ್ಗಿದವು ತಗ್ಗಿದರಹಿಪಕೂರುಮರು || ಚಾರುಚಮರದ

ಸಿಂಧಸತ್ತಿಗೆ | ಯೋರಣದ ಕಲ್ಪಾಂತಮೇಘದ | ಭಾರಣೆಯನೊಡ್ಡಿಸಿ ದಟ್ಟೈತ್ತಿಸಿತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ
 ||೧೧|| ಭುವನಗರ್ಭಿತವಾಯ್ತು ತಲೆ ಮಾ | ಧವನ ಜಠರದವೋಲು ನೆರೆಭಾ | ಗವತರಂತಿರೆ ವಿಷ್ಣು
 ಪದ ಸಂತಪ್ತತನುವಾಯ್ತು || ರವಿಯವೊಲು ಶತಪತ್ರಸಂಘಾ | ತವನು ಪಾದದಲಣೆದು ಕೆಂದೂ |
 ಳವಗಡಿಸೆ ಕುರುಸೇನೆ ಕೈಕೊಂಡುದು ರಣಾಂಗಣವ ||೧೨|| ಹೊಗರೊಗುವರುಳುಸುವಡಾಯುಧ |
 ನೆಗೆಹಿತೂಗುವಲಾಡಿಗಳ ಮೊನೆ | ರುಗರುಗಿಸೆರುಗಾಡಿಸುವಸಬಳದ ತಿರುಹುವಂಕುಶವ || ತೆಗೆದೊಗು
 ವಬಿಲ್ಲುಗಳ ತಿರುವಿನೊ | ಳಗಿವಕೂರಂಬುಗಳ ಸುಭಟಾ | ಳಿಗಳೊಡನೆ ಗಾಂಗೇಯ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾ
 ಳಗದ ಕಣನ ||೧೩|| ವಿತತವಾಜಿವ್ರಜದ ಘನಹೇ | ಪಿತವ ಘಲ್ಲಣೆ ಗಜದಳದ ಬೃಂ | ಹಿತದ ಬಹಳಿಕೆ
 ರಥಪಯದಚಿತ್ತೈತ್ತಿಯ ಚಪ್ಪರಣೆ || ನುತಪದಾತಿಯ ಗರ್ಜನೆಯಗಾ | ಡತೆ ಧನುರ್ಧರವದರಾದ್ರಾ
 ಹತಚಡಾಳಿಸಲೊಡ್ಡಿದರು ಮಂಡಳಿಸಿ ಮೋಹರವ ||೧೪|| ಚೂಣಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು ಹರಣದ | ವಾಣಿ
 ಕೇಣಿಯ ಕುಹಕವಿಲ್ಲದೆ | ಗೋಣುಮಾರಿಗಳೋಲಗದ ಹಣರೂಣವನಿಗಿದರು || ಹೂಣಿಗರು ಹುರಿ
 ಬಲಿದುಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಘನ | ಶೋಣಸಲಿಲದಹೊನಲು ಹೊಯ್ದುದು
 ಹೊಗುವತವಕಿಗರ ||೧೫|| ಕೋಡಕ್ಕಿಗಳು ಭಟರಲಂದೆಡೆ | ಯಾಡಿದವು ಹೆಗಲೆದ್ದವರಿಗೆಯ ನಿಡಿಮೈ
 ಮಣಿದಾಂಕಿ ತಿಪಿಪಾಡಿದರು ಸಬಳಿಗರು || ಕೂಡೆ ತಲೆವಂಗಗಳಲಾರೆ ಕೈ | ಮಾಡಿದರು ಖಡ್ಗಿಗರು ಧ
 ಟ್ಪಿನ | ಜೋಡುಜರಿಯಲು ಪೊಕ್ಕು ಬೆರೆಸಿದವಾನೆಕುದುರೆಗಳು ||೧೬|| ಹರಿದು ಮೊನೆಕುತ್ತಿನಲಿ
 ನೆತ್ತರು | ಸುರಿದವರೆವೊಯ್ಲಿನಲಿ ಖಂಡದ | ಹೊರಳಿತಳಿತುದು ಕಾಯವಜಿಗಜಯಾಯ್ತು ಲಾಡಿ
 ಯಲಿ || ಸರಳಸೈಧಾರೆಯಲಿ ಹಾಯ್ದವು | ಕರುಳು ಕಬ್ಬುನಕೋಲಿನಲಿ ಕ | ತ್ತರಿಸಿದವು ಕಾಲುಗ
 ಳು ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ||೧೭|| ಕಡಿದು ಚಿಂಮಿದಬೆರಳುಗಳ ಹಿಂ | ಮಡಿಯಗಾಯದ ನಾಳ
 ಹರಿದೊಡೆ | ಮಡಿದಗೋಣಿನಬೆಸುಗೆ ಬಿರಿದಕಪಾಲದೋಡುಗಳ||ಉಡಿದತೊಡೆಗಳ ಹರಿದಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಹೊಡೆಮರಳಿದಾಲಿಗಳ ತೋಳಿನ | ಕಡಿಕುಗಳ ರಣಮಹಿ ಭಯಾನಕರಸಕೆ ಗುರುತಾಯ್ತು ||೧೮||
 ಕೊರಳ ತೆತ್ತುದು ಚೂಣಿ ರಣಮು | ಬ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಮೋಹರ | ವೆರಡರಲಿ ಹೆಸರುಳ್ಳ
 ನಾಯಕವಾಡಿ ನಲವಿನಲಿ || ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯಿದಳದಲಿ | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಬಹಳಲಗ್ಗೆಯ | ಧರ
 ಧುರದದಬ್ಬಾಳ ಮಿಗೆ ನೂಕಿದರು ಸಂಗರಕೆ ||೧೯|| ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಪತಾಕಾ | ವಳಿಯ ಪಡಸಿನ ಬಿ
 ರಿದಿನುಬ್ಬಟಿ | ಗಳ ವಿಡಾಯಿಯ ಸಿಂಧಸೀಗುರಿಸೆಳೆಯಸುರಿವುಗಳ || ಕಳಕಳಿಕೆ ಕಡುಹೇರಿ ತಳಪಟದೊ
 ಳಗೆ ತಲೆದೋರಿದರು ಫಡಫಡ | ಫಲುಗುಣನ ಬರಹೇಳಿನುತ ದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು||೨೦|| ದೊಡ್ಡತಗೆ
 ಯಲಿ ಪಾರ್ಥಪವನಜ | ರಿದ್ದರಾದೊಡೆ ಬರಲಿ ಸಮರವ | ಹೊದ್ದ ಲಾಪಡೆ ಹೊಗಲಿ ಹರಿ ತೋರಲಿ ಸಹಾ
 ಯಿಕೆಯ || ಇದ್ದಡೆಯ ರಣವಿಜಯವನಿತೆಗೆ | ಬಿದ್ದಿ ನರು ದ್ರುಪದಾದಿರಾಯರ | ಹೊದ್ದಿಸಲು ಬೇಡವರಿ
 ಗಂಜವೆವೆನುತ ನೂಕಿದರು||೨೧|| ಗುರುತನುಜವೃಷಕೇತುಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಜಯದ್ರಥಶಕುನಿದುಸ್ಸಹ | ಗು
 ರುಸುಶರ್ಮವಿಕರ್ಣಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರು || ಧರಣಿಪತಿಭಗದತ್ತಯವನೀ | ಶ್ವರಕಳಿಂಗಸುಕೇತುದು
 ಜಯಾದುರುಳಿದುಶ್ಯಾಸನರುಲಂಬಕರೈದಿದರು ರಣವ||೨೨||ಗೆಡ್ಡೊಡೆಯುಗಲವಿಲ್ಲಹಾರುವ | ರುದ್ದು
 ರುಟತನಕೇನನೆಂಬೆನು|ಗದ್ದುಗೆಯ ಹೊರಗರಸು ಕರೆದೊಡೆ ಭವನ ಮರೆದಿರಲಾ|| ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯ ಮನೆ

ಯಬಾಣಸಿ । ವಿದ್ಯೆಯೆಮ್ಮದು ಯಮನನಿಳಯಕೆ । ಬಿದ್ದಿ ನರು ನೀವೆಂದೆನುತ ವೈರಾಟ ಹೊರವಂ
 ಟ ||೨೩|| ನಕುಲಕುಂತಿಭೋಜಿಸುತನೋ । ಮಕಘುಟೋತ್ಕಚದ್ರಪದಶತವಿಂ | ಧ್ಯಕಶತಾನಿಕಾಭಿಮ
 ನ್ಯಯುಯುತ್ಸುಂಜಯರು || ಸಕಲನಾಯಕರಂದು ಯಜ್ಞೋ | ದ್ಯಕುತರಾದರು ಚಕಿತಚಾಪದಿ |
 ಮುಕುತಶಸ್ತ್ರ ಪಳೆಯ ಮಳೆಗಾಲವನು ನಿರ್ಮಿಸುತ ||೨೪|| ಓಡಿದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ದ್ರುಪದನ | ಪಡೆ
 ಯೊಡನೆ ಬವರವನು ಕೃಷ ಮುಂಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದರು ತಡೆದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ಕಡು
 ಹ ಮಿಗೆ ವೈದೋರಿ ಪವನಜ | ನೊಡನೆ ಗುರು ಕಾದಿದನು ರಾಯನ | ನುಡಿಸಿ ಕೌರವರಾಯ ತಾ
 ಗಿದನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ ||೨೫|| ಸೆಣಸು ಮಿಗಲಭಿಮನ್ಯುಭೀಷ್ಮರ | ಕೆಣಕಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಫಲು |
 ಗುಣನ ತರುಬಿದನಾಘುಟೋತ್ಕಚನೊಡನೆ ಭಗದತ್ತ || ಕಣೆಗೆದು ಸಹದೇವ ನಾರಾ | ಯಣನ ಬಲ
 ವನು ಬೆರಸಿ ಮತ್ಸ್ಯನಿ ಹೊಣಕೆಗೈದಿ ಸುಶರ್ಮ ಕಾದಿದನಾವಿರಾಟನಲಿ ||೨೬|| ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು
 ತಿವಿದರೆಚ್ಚರು | ಹರೆಗಡಿದರೆಗೆಡಿದರೊಂಕಿದ | ರೆರೆದರಿರ್ದೊರಟಿಸಿದರು ತರಿದರು ತುಳುಕಿತೊರಿದರು ||
 ಸರಳು ಸವೆಯಲು ಚೋಡು ಹರಿಯಲು | ತುರಗ ಧೂಪಿಸಿ ಸಾರಫಯ ಕೈ | ಮುರಿಯೆ ಕಾದಿತು
 ರಾಯನಾಯಕರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ || ಕೆಲಬರಾಯುಧ ಮುಂದು ಸಾರಥ | ಯಳಿದು ಕೆಲಬರು ರ
 ಥ ವಿಸಂಚಿಸಿ | ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಬಳಲಿದರು ಪೂರಾಯಗಾಯದಲಿ || ಕೆಲರು ಜೀರುಗತು ಕಂಡಮು
 ಖದಲಿ | ಕೆಲರು ಹರೆದುದು ಕಲುಮನದ ಕಡು | ಗಲಿಗಳಚ್ಚಾಳಾಗಿ ನಿಂದರು ಕೆಲರು ಕಾಳಗಕೆ ||೨೭||
 ಏರಸೂರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಂಗುವ | ಗಾರುತನ ತಾನೇನು ಸುಡು ಮುಂ | ಮಾರಿಗಳ ಮಾತೆತ್ತಲಡಗತು
 ಬಿರುದಸೈನಿಕರ || ಹಾರಿಹೋಯಿತು ವೀರರಸ ತಲೆ | ದೋರಹೆಳ್ಳೆ ರಣಕೆನುತ ಕೈ | ಮಿಾರಿ ಕವಿದುದು
 ದ್ರುಪದಕೈಕೆಯಮತ್ಸ್ಯಸ್ಯಂಜಯರು ||೨೮|| ಕಡುಹು ಮುಂದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಡೆಯ ತರಹರ
 ತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುದು | ಮದಮುರಿಯದಂಘ್ರಿಸಿದರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು || ಕಡಲು ಮೈದೆಗೆದಂತೆ ಬ
 ಹಬಲು | ಪಡೆಯ ಕಂಡನು ದ್ರೋಣ ಸಡಿಫಡ | ಪಡೆಯ ತೆಗೆದೊಡೆ ರಾಯನಾಣೆಯೆನುತ್ತ ಮೊ
 ರಾಂತ ||೨೯|| ಸಾಹಸಿಕರೈ ದ್ರುಪದರಿವದಿರಿ | ಜೋಹದೋಲಿಯಕಾರತನ ಮನ | ಗಾಹಿನಲಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ
 ಳವದಿರು ತಿವತಿವಿದಿರಿಗೆ || ಆಹವದಲೋಸರಿಸಿದೊಡೆ ಭಟ | ಸಾಹಸಿಕೆ ತಲೆಯೊಡ್ಡದೇ ಸುಡು | ದೇಹ
 ವೇತಕೆ ದಸೆಯೆಸಾಕೆನುತೈದಿದನು ದ್ರೋಣ ||೩೦|| ಅವುದಂತರವನಗಕಳಭಕ್ತಿ | ರಾವತಕೆ ಮರುಭಾಪು
 ದ್ರೋಣನ ಡಾವರಕೆ ಪಾಂಚಾಲನೇ ಸೈರಣೆಗೆ ಸೇರುವನೆ || ನಾವು ದ್ರುಪದನಕಾಣೆವಾವಿಡೆ | ಗಾವಿರಾಟ
 ನು ಸರಿದನೆತ್ತಲು | ತೀವಿದರು ಸ್ಯಂಜಯನೈಪರು ನಾವಂಯೆವಿದನೆಂದ ||೩೧|| ಬಗ್ಗೊಡೆದುದರಿಸೇನೆ
 ಸರಿದುದು | ತಗ್ಗ ದುಬ್ಬಾಳುಗಳ ನುಡಿವನ | ನೆಗ್ಗ ದವು ಮಂಡಳಿಕರಿಗೆ ತಲೆಮುಸುಕು ಪಸರಿಸಿತು ||
 ಲಗ್ಗೆ ವರಗಳಿಕಟ ಮೌನದ | ಸುಗ್ಗ ಯಾಯಿತು ಬಿರುದ ಬೈಚಿಡು | ವಗ್ಗ ಳೆಯರೊಳಸರಿಯೆ ಕಂಡ
 ನುಪಾರ್ಥ ಖತಿಗೊಂಡ ||೩೨|| ರಣಕೆ ತವಕಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾಗುವ | ಕಣೆಯಧಾಳಿಗೆ ದಕ್ಷುಬಾರುವ | ಗು
 ಣವಿದೆಂತುಟೊ ಭಂಡರಿವದಿರು ಸಾರಹೆಳೆನುತ || ಕೆಣಕಿದರು ಬಿಲುದಿರುವಿನುರುಮಾ | ಗಣದ
 ಹೊದೆಗಳ ಕೆದಂ ಸಮರಾಂ | ಗಣಕೆ ಸಮ್ಮುಖವಾದನರ್ಜನ ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೩|| ಸಾರಬೇಡುದ
 ದ್ರುಪದನಾನ | ಲ್ಲಾರೆಯಿದು ಕಾರುವುದು ಚಾಪದ | ಚಾರುವಿದ್ಯೆಯ ನಿಮ್ಮಲರಿದುದ ನಿಮಗೆ ತೋ

ರುವೆನು || ಸೈರಿಸುವುದೀಬಾಲಭಾಷೆಗೆ | ವೈರಬಂಧವ ಬಿಡುವುದೆನುತಾ | ಚಾರಿಯನ ರಥಹಯವ
 ಹೊದಿಸಿದನಸ್ತ್ರನಿಕರದಲಿ ||೩೫|| ಕವಿವಕಣೆಗಳ ಧಟ್ಟುಗಳನೊಡೆ | ತಿವಿದು ತುಳುಕಿದನಂಬಿನಬುಧಿಯ
 ನೆವಿರಳಾಸ್ತ್ರಾನೀಕವಾವರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವ || ಅವನಿಯೋ ದಿಕ್ಕುಗಳೊ ಪಾರ್ಥನೊ | ರವಿಯ ಕಾ
 ಣೆನು ಭಾಪು ಕಲಶೋ | ದ್ವೈವನ ಕೈಮೈಯೆನುತ ಬೆರಗಿನೊಳಿದ್ದು ದುಭಯಬಲ ||೩೬|| ಈತನಸ್ತ್ರವ
 ಕಡಿದು ಬಾಣ | ವ್ರಾತವನು ಕೆರಳಿಚಿದನಿರ್ಜನ | ಸೇತುವಾದವು ಸರಳು ವೈಹಾಯಸಮಹಾರ್ಣವಕೆ ||
 ಕೇತುವಾದವು ರವಿರಥಕೆ ಪುರು | ಹೂತನಾದವು ಗಿರಿಕುಲಕೆ ಕೈ | ಸೋತುದಿವ ತರಿದೊಪ್ಪೆ ಬಳಲಿದು
 ನಿಂದನೊದ್ರೋಣ ||೩೭|| ತ್ರಾಣ ಕೋಮಲವಾಯ್ತು ತೆಗೆಯಲಿ | ದ್ರೋಣನಾವೆಡೆ ಪಾಯಿದಳ ಬಿ
 ಡು | ಹೂಣಿಗರ ಬರಹೇಳು ಬಾಣದಭಂಡಿಸಾವಿರವ || ಶೋಣಿತದ ಸಾಗರವನವನಿಗೆ | ಕಾಣೆ ಶ್ರುಳಲು
 ಪಾದರಜದಲಿ | ಕೇಣಿಕೊಟ್ಟನು ವೈರಸೇನೆಯನಮಮ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೩೮|| ನರನೆ ಪೊಕ್ಕ ವನಾದಡಯ್ಯ
 ನ | ಹರಿಬಸೆಂದನಗೆನುತ ಬಿಲುದಿರು | ಮೊರೆಯೆ ಮೋಹರಗಡಲ ಕವಿಸಿದನಂದು ಗುರುಸೂನು ||
 ಗುರುಸುತನ ಬಳಿವಿದಿದ ಕಡುಹಿನ | ಲುರುವಣಿಸಿದರು ಶಕುನಿಯವನೇ | ಶ್ವರಕಳಿಂಗಸುಕೇತುಭೂಲಿಶ್ರ
 ವರು ಬಿಗುಹಿನಲಿ ||೩೯|| ಸಾಲಮುಕುಟದವಗಾಣಿಕದ ಮಣಿ | ಮಾಲಿಕೆಯರತ್ತಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ | ಸೋ
 ಲಿಸಲು ಸಮರವನು ಹೊಕ್ಕರು ಕುರುಹಿನತಿಬಲರು || ಕೋಲ ತೆಗೆಹಿನ ಕಿವಿಗಡಿಯಕ | ಣ್ಣಾಲಿಗಳ
 ಕೆಂಪುಗಳ ಹೊಗರು | ಛಡಾಳಿಸಿದಬಲುಮುಖದ ಸುಭಟರು ಹಳಚಿತರ್ಜನನ ||೪೦|| ಏನವೇಳುವೆನ
 ರಸ ಶರಸಂ | ಧಾನವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನನುಸಂ | ಧಾನವನು ಕೈಯೊಡನೆಯನಿಬರ ಕಣೆಯ ಖಂಡಿಸಿ
 ದ || ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ಸುಭಟನಿ | ಧಾನವನು ಪಡಿಗೆಟ್ಟಬಾರದು | ಮಾನವರ ಮಾತೆತ್ತಲೆಂದ
 ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ ||೪೧|| ಹಿಳುಕು ಹಿಳುಕಿನೊಳೊರಸಿ ದೆಸೆಕ | ತ್ತಲಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡವು ಪತಾಕಾ |
 ವಳಿಯ ಪವನನ ಹೊಯ್ದಿ ನಲಿ ಬಾಯ್ತೊರೆ ಕಿಡಿಯೇಳೆ || ಬಲುಸರಳ ಬಲ್ಲಾಳದಡ್ಡಿಯ | ಬಲುಹು
 ತರಬಿತು ಪಡಿಮುಖದ ಮಂ | ಡಳಿಕರಸುಗೆಯ್ದು ನೆಮಮ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತರಣಕೇಳಿ ||೪೨|| ಎಸುವ
 ನೊಬ್ಬನೆ ಪಾರ್ಥನನಿತುವ | ಕುಸುಮವರು ಗುರುಸುತಾದಿಗ | ಳೆಸುವರನಿಬರು ತರವನನಿತುವನೆಮ
 ರಕತಿಸೂನು || ಎಸುವರಿವರರ್ಜನನ ಮೈಯಲಿ | ಮನೆಯ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥನನಿಬರ | ವಿತಿಖವನು
 ನೆರೆಕಡಿದು ಮೆತ್ತಿದನೊಡಲೊಳಾಂಬುಗಳ ||೪೩|| ಕೋಲ ಕೋಲಾಯಳಕೆ ಸೈರಿಸ | ದೊಳುನಾಯಕ
 ವಾಡಿ ಹರಿಗೆಯ | ಹೇಳಿಗೆಯ ಚಾಚಿದರು ಬಲುಬದ್ಧರಥಭಂಡಿಗಳ || ಹೂಳಿ ಬಿಗಿಸಿದಗುಳದ ಕರಿಗ
 ಳ | ಮೇಳವಿಸಿದರು ಮುರಿದೊಡಾನಗೆ | ಮೇಲೆತಾವಿಹೆವೆಂದು ನುಡಿದರು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು ||೪೪||
 ಹರಿಬದಾಹವವೆಂಬರಾವೆಡೆ | ಗುರುಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ನುಡಿ | ಯುರಿಯಹೊರುವುದು ಗಾಯವ
 ತಿತ್ತೀತಳವು ಮಹದೇವ || ಅರಮನೆಯಲಿದ್ದಾಳುಕುದುರೆಯು | ಹರೆದರೇನದು ತಮಗೆ ನಷ್ಟಿಯೆ | ಗ
 ರುವೈ ಗುರುಸೂನುವೆನುತೈದಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೫|| ಬಗ್ಗ ಕವಿತಾತುರಗಸೇನೆಯ | ನಗ್ಗಡದೊ
 ಳಿಕ್ಕಿದನು ಕರಿಗಳ | ಮೊಗ್ಗರವ ಮೆದಗೆಡಹಿದನು ಹುಡಿಮಾಡಿದನು ರಥವ || ಮುಗ್ಗ ಬೀಳುವಪಾ
 ಯದಳವನು | ನುಗ್ಗು ನುಸಿಮಾಡಿದನು ರಕುತದ | ಸುಗ್ಗ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿತು ಕಳನಚೌಕದಲಿ
 ||೪೬|| ಜೋಡುಸಹಿತುಗಿದಂಬು ಧರಣಿಯೊ | ಳಾಡಿದವು ಗುಳಸಹಿತ ಕರಿಗಳ | ತೋಡಿ ಹಾಯ್ದವು

ಬದ್ಧರಂಗಗಳಬಾದಣವ ಕೊರೆದು || ಈಡಿರಿದವದ್ರಿಯನು ಸುಭಟರೆ | ಜೋಡುಗಳ ಜರುಹಿದವು ತಳಪ
ಟ | ಮಾಡಿದವು ಚತುರಂಗಬಲವನು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ||೪೭|| ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆಹಾಯ್ದವಾನೆಗೆ | ಳಾ
ರುಸಾವಿರ ತುರಗದಳದಸು | ಸೂರೆವೋಡುದು ಸಮರದಲಿಹದಿನಾರುಸಾವಿರವು || ಕಾರಿದರು ಕರುಳ
ನು ಪದಾತಿಯೊ ಳಾರುಲಕ್ಷವು ಮೊದಲಲಗ್ಗೆಗೆ | ಮೂರುಸಾವಿರ ರಥವು ನೆಗ್ಗಿದುದೊಂದುನಿಮಿಷದ
ಲಿ ||೪೮|| ಹೆಣನ ತುಳಿದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿ ಸಂ | ದಣಿಸಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ದಳ ಭಾ | ರಣೆಯ
ಬಿಂಕವನೇನನೆಂಬನು ಬಲಿದಲಗ್ಗೆ ಯಲಿ || ಕಣಿವವು ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆಸೆ | ಯಣಿಸುತ ಹಯರಥವ
ದೊಂದೆಸೆ ಕಣೆಗೆದರೆ ಕಾಲಾಳದೊಂದೆಸೆ ಮುಸುಕಿತರ್ಜನನ ||೪೯|| ಸನೆದು ಸವೆಯರುಪೂತುಮರು
ಕೌ | ರವನ ಸೇನಾಜಲಧಿನಾಯಕ | ನಿವಹವಿನಿತುವನೂಕಿಸವೆಯವು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಕ
ವಿಯಲೀಬಲ ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿ | ತವಕಿಸಲಿ ತಾವಿನಿಬರೂಮಗು | ಳವಗಡಿಸಿನೋಡಲಿ ವಿನೋದವನೆ
ನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ ||೫೦|| ಅಗಲದಲಿ ದಿಗುವಳೆಯ ವಿಧಿಯಂ | ಬುಗಳನೀಡುದೋ ಮೇಣು ಬಾಣ
ದ | ಮುಗಿಲುಮಾಲೆಯ ಕೊಯ್ದರೊ ಜರುಹಿದರೋ ಶರನಿಧಿಯ || ರುಗರುಗಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ
ಬಾಯ್ದಾ | ರೆಗಳ ಹೊಳೆಹಿನಧಾರೆ ಬಿಂಕವ | ಮೊಗದರ್ಜಾನನಂಬುಗಳು ಚತುರಂಗ ಮೋಹರ||೫೧||
ಮತ್ತೆ ಮುರಿದನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ | ಮತ್ತಗಜವನು ರಥಚಯವನು | ಗೊತ್ತಿದನು ಹನ್ನೆರಡು
ಸಾವಿರವನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಹೊತ್ತಿತ್ತೀತನ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಗೆ | ಹತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿರಾವ್ತರಾ | ಸತ್ತು
ದಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಕೌರವರಾಯಸೇನೆಯಲಿ ||೫೨|| ತಿರಿತಡವಿಯಕಡಿತ ಗಿರಿಗಳ | ಹೊರಟೆಗೆಹೊ
ಗಬೇಕು ಸೇನೆಯ | ಪಾರುಖಾಣೆಯ ಕೊಟ್ಟರಾವೆಡೆ ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಭಾರಣೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು
ಸಮಯವ | ನಾರುಭಟೆಯಲಿ ಮಲವುದ್ದು ಕೈ | ವಾರವೇಕೈ ಕಾಯದಲಿ ಕಕ್ಕುಲಿತ ಬೇಡೆಂದ ||೫೩||
ಜೇನುಹುಟ್ಟೆಯ ಹುಳುವಬಡಿದಸ | ಘಾಡತನ ತಾನೇನು ಚೂಣಿಯ | ಸೇನೆಗೇನೆಯ ಸವರಲಾಯಿ
ತೆ ಶೌರ್ಯಸಿರಿ ನಿಮಗೆ || ತಾನದಾರೆಂದರಿಯಲಾ ಗುರು | ಸೂನುವಲ್ಲಾ ವೈರಿತಿಮಿರಕೆ | ಭಾನು ಬಗೆ
ಯಾಯನುತ ಪೊಕ್ಕನು ದ್ರೋಣನಂದನನು ||೫೪|| ಬಳಿಯಲೊಡಗವಿಯಿತ್ತು ಚಾತು | ಬರ್ಲ ಸ
ಹಿತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ತೋ | ರಳವ ಹಿಡಿಹಿಡಿಧನುವ ಸುರಿಸುರಿ ಸರಳಸರವಳೆಯ || ಚಳೆಯದಲಿ
ಕೈದೋರುದಾನವ | ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತವೆ | ಕಳಿಯದಿರು ಕಾಲವನನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ ರತಿರಥ
ರು ||೫೫|| ಗುರುಸುತನ ಕೂರಂಬು ದ್ರೋಣನ | ಸರಳಸಾಗರ ಶಲ್ಯನಂಬಿನ | ಹೊರಳಿ ಶಕುನಿಯ
ಬಾಣಪಂಜರ ಕೃಪನ ಶರಮೇಘ || ಕುರುಪತಿಯ ನಾರಾಚದಾದು | ಧರವರುಷ ಸೈಂಧವನು ಕೃ
ತವ | ಮರ್ಶಶರಾವಳಿ ಹೂಳಿದವು ದೇವಾ ಮಹೀತಳವ ||೫೬|| ಉರಿಯರಾಜ್ಯವ ಸೂರೆಗೊಳಲೆಂ
ದರಗುಹರಿದವೊಲಾಯ್ತು ಮೇಘದ | ನೆರನಿ ಗಾಳಿಯಮನೆಗೆ ಬಿದ್ದಿನ ಬಂದತೆರನಾಯ್ತು || ಗಿರಿ
ಯಮಕ್ಕಳು ನಗುತ ವಜ್ರದ | ಕರವ ಹೊಯ್ದಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ | ಸರಳಸೀಮೆಯ ಬೆರಸಿದವು
ರಿಪು ಸುಭಟರಂಬುಗಳು ||೫೭|| ಸಹಜಕೀತನು ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ರುಹನು ಗುರುಗಳ ಮಗನಿವನು
ಗುರು | ವಹನು ನೋಳ್ಪೊಡೆ ತಿವತಿವಾ ಕಲಿಶಲ್ಯ ಮಾವನಲೆ || ಮಹಿಮರಿವರೆನ್ನೊಡನೆಯೊಂದಿದ |
ರಹುದುನಾವಿನ್ನಾರ ಕಳೆವೆವು | ಸಹಸ ಲೇಸೆನುತೆಚ್ಚನವರವರೆಸ್ತ್ರಧನು ರಥವ ||೫೮|| ಮತ್ತೆ

ಹೊಸರಥ ನೂತನಾಸ್ತ್ರವೆ | ನುತ್ತಮಪ್ರತ್ಯಗ್ರಚಾಪದ | ಲಿತ್ತಡಸಿ ಕವಿದರು ಕಿರಿಟೆಯ ರಥವೆ
ಮುರಿದೆಸುತ || ಮತ್ತೆ ಕಡಿದರು ರಥವ ಚಾಪವ | ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹೊಟೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕರು | ತೆತ್ತುಸ
ವೆಯರು ಶೌರ್ಯದಭಿಮಾನವನು ರಿಪು ಭಟರು ||೫೯|| ಸರಳ ಕವಿಸಿದರಿವರು ಮತ್ತವ | ಪರಿಹರಿ
ಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ | ಸರಳುಗಳ ಸಂವರಿಸಿ ಮುಸುಕಿದರರ್ಜುನನ ರಥವ || ತರಳೆಗಡಿದನು ಮತ್ತೆ
ದ್ರೋಣನ | ಗುರುಸುತನ ಸ್ತಂಭವನ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಚಾಪವ ಕಡಿದು ಹೂಡಿದನೊಡಲೊಳಂಬುಗ
ಳ ||೬೦|| ಗಾಯವಡೆದರು ಸುರಿವ ಸರಳಿಗೆ | ನಾಯಕರು ಬಳಲಿದರು ಪೌರುಷ | ವಾಯವಾದುದು
ತನು ನಡುಗಲಡಿಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸಿ || ಕಾಯಗಟ್ಟಿತು ಭೀತಿಬಿರುದಿನ | ಬಾಯೆಣಿಕೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ತನುವಿ
ನ | ಬೀಯಕವರಂಜಿದರು ನೆನದರು ಮನೆಯ ರಮಣಿಯರ ||೬೧|| ದಿಟ್ಟತನ ಹಳುವಾಯ್ತು ಶೌರ್ಯ
ದ | ಘಟ್ಟ ಕರಗಿತು ಸುಭಟಧರ್ಮದ | ಬಟ್ಟೆಯನು ಹೂಳಿದರು ಹಂಗಿಗರಾದರಿಹಪರಕೆ || ಬೆಟ್ಟ
ವಾಯಿತು ಭಂಗಭಯದಲಿ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ರಾಯದಳಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳು ಭಗದತ್ತ ಸ್ತಂಭವಗುರು
ಸುತಾದಿಗಳು||೬೨|| ಉಲಿವೆಭಟ್ಟರ ಬಾಯಹೊಯ್ ರಥ | ದೊಳಗೆ ಕೆಡಹಲಿ ಧ್ವಜದಕಂಭವ | ನು
ಲುಕದಂತಿರೆ ರಥವ ಹರಿಸಲಿ ಸೂತಕುನ್ನಿಗಳು || ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ಭತ್ರಚಮರವ | ನೆಲಕೆ ಬಿಸುಡ
ಲಿ ಹೆಸರುಗೊಂಡರ | ನುಳುಹಲಾಗದು ಬೀಳಗುತ್ತವುದನುತ ತಿರುಗಿದರು ||೬೩|| ಬಟ್ಟಿದವು ಕೈ
ದುಗಳು ಸತ್ತಿಗೆ | ಬೆಟ್ಟವಾದವು ಸಿಂಧಸೆಳೆಗಳು | ನಟ್ಟದವಿಪವಡಿಸಿದವೋಲಾಯ್ತು ಪವಾಗ್ರದಲಿ ||
ಧಟ್ಟ ಮುರಿದುದು ಸೇನೆತೆರೆ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟಸಾಗರದಂತೆ ರಾಯಘ | ರಟ್ಟ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ
ಖಿಳಮೋಹರವ ||೬೪|| ಹೊರಳಿಯೊಡೆದು ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು | ಮರಳಿದರಲಾ ಪೂತುಮರುಧರ |
ದುರವ ಮಾಡಿದರೇಕೆ ಕರೆಕರೆ ಬಿರುದಬೆಸಗೊಂಬ || ಗುರುತನಯನೋ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಧರನೊ ಶ
ಲ್ಯನೊ ಶಕುನಿಯೋ ಕೃಪ | ವರಮಹಾರಥರಿದ್ದ ರೋಡುವರಲ್ಲ ದಿಟವೆಂದ ||೬೫|| ಹೊರೆದಪತಿ ಕಾ
ರ್ಯಾರ್ಥಲಾಭವ | ಸರಕುಮಾಡರು ಜಯವಧುವನೆ | ದ್ವರಗಿ ನೋಡರು ವಾರ್ತೆಗೈಯರು ಮುಕುತಿ
ರಾಜ್ಯವನು || ಧರೆಯಪರಮಖ್ಯಾತಿ ಪೂಜೆಯ | ಸಿರಿಯ ಗಣಿಸರು ತಿವತಿವಾಸಂ | ಗರಕೆ ದ್ರೋಣಾ
ದಿಗಳವೋಲು ವಿರಕ್ತರಾರೆಂದ ||೬೬|| ಆನೆಗಳು ಮರಳಿದವು ಸುಭಟನಿ | ಧಾನರೋಸರಿಸಿದರು ಫಡ
ಸುರ | ಧೇನುಗಳಲಾಕರೆಯಿರೈ ಕರೆಬಲಕೆವಾಂಛಿತವ || ಈನಪುಂಸಕರುಗಳನಂಬಿದ | ತಾನು ನೀತಿಜ್ಞ
ನೆ ಮಹಾದೇ | ವೇನಪೇಳುವೆನೆನುತ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊರಗೆ ನಡೆತಂದ ... ||೬೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೯೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಗಂಡುಗಲಿಗಾಂಗೇಯ ರಣದು | ದ್ವಂಡಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲವ ತರಿದು | ದ್ವಂಡಭೀಷ್ಮ ಶಿಖಂಡಿ
ಯಿವಿರಲಿ ಬಿಲ್ಲನಿಳುಕಿದನು ||

||ಪದ|| ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸುವದು ಸೇನಾ | ನಾಯಕರ ಮೋರೆಗಳು ಮುಸುಕುಗ | ಳಾಯಿತವೆ

ನೀಹೊತ್ತು ಮುನ್ನಿನ ಬಿರುದಿನ್ನುಟ್ಟೆಯು || ಕಾಯಿದರೆ ಧರ್ಮವನು ಜ್ಞರಸ | ರಾಯಣದ ಪರಿಣ
ತಿಯಲಾದಪ | ಲಾಯನದ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯ ನೋಡೆನೆ ಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದ ||೧|| ಅರಸ ಹೊಲ್ಲೆ ಹವೇನು ಪಾ
ರ್ಥನ | ಸರಿಸದಲಿ ನಿಲುವೆದೆಯ ಕೆಚ್ಚು | ಜ್ಞರನು ದೇವಾಸುರರೊಳರಿಯೆನು ಮನುಜರೇನಹರು ||
ತಿರುಗಬೇಕವಗಡಿಸಿದೊಡೆಸಂ | ಗರವ ಪೊಗುವುದು ಸದರಗಿದರವ | ನೆರಿದು ಕಾದುವುದಿದರಲಾವುದು
ಭಂಗ ಹೇಳೆಂದ ||೨|| ನುಡಿಯಲಾವು ಸಮರ್ಥರೆಂದುದೆ | ಕಡುನಿಧಾನವು ಸುಭಟರೋಟವೆ | ಕಡೆಗೆ
ಪರರಹಧರ್ಮಪಾರ್ಥನು ಜಗದೊಳಗ್ಗಲನೆ || ನಡುಹೊಳೆಯ ಹರಿಗೋಲಮೂಲೆಯ | ಕಡಿವರಾದೊಡೆ
ನಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾಲವು ತಿವಾಯೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೩|| ಖತಿಯಮಾಡಿದನಮ್ಮನು
ಡಿಯನು | ಚಿತಪರಾಯಣವೆಂದುನಿಮ್ಮಯ | ಮತ್ತಿಗತ್ತೋರಿತಮಾಣಲದುನೋಡಾದಡಾಹವವ ||
ಕ್ಷಿತಿಯಹೊರಕಾರಂಗೆಸೌಖ್ಯದ | ಗತಿಯಮಾಡುವೆನಿನ್ನು ಕುರುಭೂ | ಪತಿವಿರೋಧಿಯ ದಳವನಿಂದೇ
ನೋಡುನೀನೆಂದ ||೪|| ತರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಕಾವಿರ | ಸರಳಹೊಡೆಗಳ ಭಂಡಿಯನು ಹಂ | ನೆರಡು
ಸಾವಿರಧನುವ ತರಿಸಿದನೆಳಿಳಕ್ಕಿದಾಗಳ || ಕರಿಸಿದನು ಸೈಂಧವನ ಶಲ್ಯನ | ಗುರುಸುತನ ಕೃತವರ್ಮ
ಭಗದ | ತ್ತರಶಕುನಿದುಶ್ಯಾಸನರ ಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರ ||೫|| ಒತ್ತುಗೊಡುವರೆ ಹಗೆಗೆ ಹಜ್ಜ
ಯ | ನಿತ್ತು ತೆಗೆವರೆ ಪಾರ್ಥ ಪರಬಲ | ವೃತ್ಯುನೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಹೋಗಲಿಯೆಂದುಫಲವೇನು || ಮ
ತ್ತೆ ಕೊಕುವದರ್ಜನನ ನಂ | ಮತ್ತ ಬಿಡದಿರಿ ವೈರಿಬಲವನು ಕಿತ್ತುಬಿಸುಡುವೆ ಯಮಪುರಕಿ ಮೋಹ
ರಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೬|| ವಿಗಡನಿಬರ ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ಥನ | ತೆಗೆದರೆತ್ತಲು ಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು | ಹೊಗೆದನಂ
ತ್ಯದ ರುದ್ರನಗ್ನ ದಕ್ಷಿಣಶಿಖಿಯಂತೆ || ಬಿಗದಹೆಡೆಗಳ ಹರಿದು ಬಿಲ್ಲಿಂ | ದುಗುಳಿಸಿದರಂಬುಗಳನೆಳವಿ
ಗೆ | ತೆಗೆದು ಪಾಂಡವಬಲವ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಬಾತಿಯಲಿ ||೭|| ಕೊಂಡುಬಹಬಲು ನಾಯಕರ ಕೈ |
ಕೊಂಡು ಕಡೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದ ಸೇನೆಯ | ಹಿಂಡೊಡೆಯದೋಜೆಯಲಿ ಹುರಿಯೇರಿಸಿ ಮಹಿಶ್ವರ ||
ಗಂಡುಗಲಿಯೆಭಿವುನ್ಯುಕಾತ್ಯಕಿ | ಚಂಡಬಲಹೈಡಿಂಬರನು ಸಮ | ದಂಡಿಯಲಿ ಸಂವರಿಸಿ ಸಮರಕೆ
ನಡೆದನಾಭೀಷ್ಮ ||೮|| ತಳಿತಸೇನಾಜಲಧಿಲಗೆಯ | ಮೊಳಗಿನಲಿ ಮೊನೆದೋರಿ ಭೀಷ್ಮನ | ಹಳಚಿದ
ರು ಹರಹಿನಲಿಕವಿದರು ತೋದಕ್ಕಿಗಳಲಿ || ಎಲೆಲೆ ಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗರ | ಮಲಿತದೋ ಬರಹೇಳು
ಮಾಯ | ಬಳಗವನು ಹೊಂದಿಂವಿಕಾರರ ಕರಯಿ ರಕ್ಕಸರ ||೯|| ಸೂಸಿದರು ಸರಳುಗಳನಗಲಕೆ |
ಹಾಸಿಪಬ್ಬಿದವಿಶ್ವನಿಕರಕೆ | ಕಾಸಿದವು ಕೀಲಿಸಿದವಾನೆಗಳುದರದೆಲುವಿನಲಿ || ಬೀಸೀ ಬಿಸುಟವು ಪಾಯ
ದಳ ರಥ | ರಾಸಿಗಳ ಜರುಹಿದವು ಬಲವಾ | ರಾಯಲಿ ತಾಯ್ಮಳಲ ಮೊಗೆದವು ಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು
||೧೦|| ಅಡಸಿ ತುಂಬಿತು ಗಗನ ತಲೆಗಳ | ಗಡಣದಲಿ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲ ಬಾಣದ | ಕಿಡಿಯಲುಂಮಹವಾ
ಯ್ತು ಹೊನುಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ಕಡುಗಲಿಯು ಕೈಚಳಕದಂಬಿಂ | ಗೊಡಲ ತೆತ್ತದು ವೈ
ರಿಬಲ ಬಿಡೆ | ಜಡಿದುದಂತಕನಗರವದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||೧೧|| ಹೊಡೆಗಡೆದವಾನೆಗಳು ಧಟ್ಟ
ಗೆ | ಕಡೆದುದಗ್ಗ ದತುರಗದಳ ಮೈ | ಗಡತವಲಿ ಮುಂಗಡದು ಹೊರಳಿತು ಕೂಡೆ ಪಾಯದಳ || ಮ
ಡಮುರಿದು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ರಥ ಬೆಳು | ಗೊಡೆಪತಾಕಾದಂಡಚೌರಿಗ | ಳುಡಿಮ ಕಡೆದವು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ತರಿದನತಿಬಲರ || ದುಂಡಿಸಿತು ನೊರೆರೆಕುತಕರುಳಿನ ಜೊಂಡು ಮಸಗಿತು ಕಡಿದಬಂಡದ | ದಿಂಡು ತ

ಳಿತುದು ತೋಗಲಕದಳಿಯ ಮುರಿದಮೂಳೆಗಳ || ದೊಂಡೆಗರುಳಿಮಳನಜರಿವಮಿದುಳಿನ | ಗೊಂಡೆಯ
 ದತೊರಳೆಗಳ ಕೊರಳಿನ | ತುಂಡುಗಳ ಕಾಲಾಂತಕನ ಹೆಬ್ಬೆಳಸು ಹುಲುಸಾಯ್ತು ||೧೩|| ಆಗಹೂಡಿ
 ದನಾಗಬಾಣವ | ತೂಗಿ ಬರಸೆಳೆದೆಚ್ಚ ನಹಿತರ | ನಾಗತಾಗಿದವಂಬು ಬಲ್ಲವರಾರು ಕೈಲುಳಿಯ || ಬಾ
 ಗಿಹುದು ಬಲುಬಿಲ್ಲು ಕಿವಿವರೆ | ಗಾಗಿ ರಿಪುಗಳ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ | ನಿಗಿಹುದು ನಿಟ್ಟುಸುರನೆಲೆ
 ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ||೧೪||ಬೀಳುತಿರ್ದುದು ಭಟರು ಮತ್ತೆ ಚ| ಡಾಳಿಸಿತು ತಲೆಮಾರಿಗಳು ಹೇಣ| ಸಾ
 ಲನೆಡಹಿದರರುಣವಾರಿಯಕೆರೆಯ ನೆನಸಿದರು || ಆಳುವೊಕ್ಕುದು ದಂತಿಘಟೆಗಳು | ತೂಳಿದವು ಕಡಿಕೆ
 ದ್ದು ತುರಗದ | ಮೇಲುರಾವುತರಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ತೇರಕಾಹಿನಲಿ ||೧೫|| ಆಳುಕುದುರೆಯ ಬೀಯಮಾ
 ಡಿ ನೈ | ಪಾಲಮಾಡುವುದೇನು ದೊರೆಗಳು | ಕಾಳಗಕೆ ತಲೆದೋರಬಾರದೆ ಭೀಮಫಲುಗೂರು ||
 ಜಾಳನೂಕಿಸಿ ಹೊತ್ತುಗಳೆವರೆ | ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ರಣಹೀ | ಹಾಳ ತಮಗಿಲ್ಲೆಂದ, ಗಮಗಹಿಸಿದ
 ನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ||೧೬|| ದಿವಿಜನಗರಿಯ ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ | ಕವಿವಮನವೇ ಮುಂದೆ ಹಡ್ವೆಗೆ | ತವಕಿಸುವು
 ದಿಲ್ಲಾದುದೇ ಕೈತಪ್ಪಮಾಡಿಸೆನು || ಕವಿಯಿರೈ ಕಾಲಾಳುರಾವುತ | ರವಗಡಿಸಿರೈ ಚೋದರೆಸೆಯಿರಿ |
 ನವಮಹಾರಥರಂಬಕರೆಯಿಯೆನುತ್ತ ತೆಗದೆಚ್ಚ ||೧೭|| ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತುರುಗದಳವನು | ಕೆಡಹಿ
 ದನು ಹೇರಾನೆಗಳ ತಡೆ | ಗಡಿ ದನೊಗ್ಗ ನರಥವ ನೆರೆಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಾಲಾಳ || ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊದರೆ
 ದ್ದು ಮುಂದಕೆ | ನಡೆನಡೆದು ಕೈಮಾಡಿ ಕಾಯದ | ತೊಡಕನಲ್ಲದೆ ತೆಕ್ಕಗಟ್ಟಿತು ಭಟರು ನಾಕದಲಿ
 ||೧೮|| ಆಳು ಮುರಿದುದು ಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕು ನೈ | ಪಾಲಕರು ಬೊಬ್ಬಿದು ಭೀಷ್ಮನ | ಕೋಲ ಕೊಞ್ಞೆ
 ದೆ ಕೊಂಡುಹರಿದುದು ರಥದಹೊರೆಗಾಗಿ || ಆಳುತನದಂಗವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು | ಮೇಳವೇ ಬಳಿಕೇನು
 ಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲಕರಲಾ ಪೊತುರೇಯನುತೆಚ್ಚ ನಾಭೀಷ್ಮ ||೧೯|| ಅಂಗವಿಸಿ ಮರಿಹುಲ್ಲೆ ಖುರದಲಿ |
 ಸಿಂಗವನು ಹೊಯ್ಯಂತೆ ನೃಪರು | ತ್ತುಂಗಸಹಸಿಯಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿದರು ಖಡ್ಗದಲಿ || ಅಂಗವಣೆ
 ಯನು ಪೊಗಳುತವೆ ದಿವಿ | ಜಾಂಗನಾಕಾಮುಕರ ಮಾಡಿಯೆ | ಭಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಭೀಷ್ಮಮೆರೆದನು ಬಾ
 ಹುವಿಕ್ರಮವ ||೨೦|| ಧರಣಿಪತಿಗಳು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವುರುಳಿತಾದಿವಸದಲಿ ಹಿಂದಣ | ಕೊರತೆಯು
 ಳಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊಂದನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ಮರಳಿಮೂರ್ಸಾವಿರವ ಮತ್ತಂ | ತೆರಡುಸಾವಿರಮತ್ತ
 ಯೈ ಸಾ| ವಿರವಸವರಿದನಹಿತಬಲದಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಭುವನನೆಲೆಹೊಗುವಂದು ಹಳಚಿದ |
 ತಿವನಖತಿ ಮೈದೋರಿತನೆ ರಿಪು | ನಿವಹದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೀತನ ಖತಿಯಕೋಪತಿಖಿ || ಜವನಪುರ
 ವಿಂಬಿಲ್ಲ ಕೊಂಡೊ | ಯ್ಯುವರು ಕೈಗುಂದಿದರು ಗಂಗಾ | ಭವನು ಖಾತಿಯಬಿಡನಿದೇನೆನುತಿರ್ದುದಮ
 ರಗಣ ||೨೨|| ಬಲವನದ ಹೊದರಲ್ಲಿ ಸೇನಾ | ಜಲನಿಧಿಯ ಸುಳಿವೆಲ್ಲ ಸುಭಟರ | ಕಳಕಳದ ಕಡುಹೆಲ್ಲಿ
 ಕರೆಯಿರೆ ರಥಿಕರವರೆಲ್ಲಿ || ಹೊಳೆದು ಮೊಳಗಿದನಲ್ಲಿ ಬಾಣದ| ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದನಲ್ಲ ರಕುತದ| ಹೊಳೆ
 ಯ ಹರಿಸಿದನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಸೂನು ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೩|| ಕಡುಹು ಹಿರಿದೋ ಕಾಲರುದ್ರನ | ಪಡೆಯನಾ
 ನುವನೀತನೊಳು ಮೈ | ಗುಡದಿರಿಬಲ ಹೊರಳಿಯೊಡೆಯಲಿ ಹೋಗಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ತಡೆಯಲರಿದೋ
 ತಡವಮಾಡದಿ | ರೊಡಲಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ನೋಡುವ | ವೊಡಯನನು ಬಳಿಕನುತ ಮುರಿದುದು ಪಾಂ
 ಡು ಸುತಸೇನೆ ||೨೪|| ಜರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕೆ | ಮುರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭಯದಲಿ | ತೆರಳಿತಲ್ಲಿ

ಯದಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಲಿ || ತಿರುಗಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭಟರೆದೆ | ಬಿರಿದುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನ |
ಸರಳಘಾತಿಗೆ ಬೆಸುಗೆಯೊಡೆದುದು ವೈರಿಬಲ ಹೆದರಿ ||೨೫|| ಬಲವನಿಲಿಸಲು ನೂಕದನಿಲಜ | ನಳುಕಿ
ದನು ಸಹದೇವ ಹಿಂದಣಿ | ಗೊಲೆದ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಕುಲರು ನೆನೆದರನುಚಿತವ || ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚ
ನಧಮಧಮವ | ಬಳಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರು | ಹಲರುನಡೆದುದೆ ಮಾರ್ಗವೆಂದರು ಮುರುಹಿ
ದರು ಮುಖವ ||೨೬|| ಹದುಳವಿಡುವವರಿಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯ | ಮೊದಲಿಗರು ಮುನ್ನೋಟವಿಕ್ಕಿತು | ಕದನ
ದಲಿ ಕೈಸೂರೆಗೊಟ್ಟರು ಜಯವ ತಮತಮಗೆ || ಎದೆಯನೀವಿದನಹಿತನೈಪನ | ಭೈರವಯವೆರೆಡಲೆ
ಯಾಯ್ತು ಸಾಹಸಿ | ಸದೆದನೋ ಕಲಿಭೀಷ್ಮನೆಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ ||೨೭|| ಸಕಲದಸೆಯಲಿ
ಮುರಿದು ಬಹುಸಾ | ಯಕರ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನಸುರಾಂ | ತಕಗೆ ತೋರಿದನಕಟ ನೋಡ್ಯನಮ್ಮವರೆ ವಿ
ಧಿಯ || ನಕುಲನಿಲ್ಲಾ ಭೀಮನೋ ಸಾ | ತೈಕಿಯೊ ಸೇನಾಪತಿಯೊ ಕಟಕಟ | ವಿಕಳರೋಡಿದರೈ
ಮುರಾಂತಕ ರಥವ ತಿರುಪೆಂದ ||೨೮|| ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ತೇರು ಸೇನಾ | ವ್ರಾತವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ
ಗಂಗಾ | ಚಾತಗಿರಲಿ ನಿಂದುದೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ಸೋತುಚೆಲ್ಲಿದ ಸೇನೆ ಮೌನದೊಳಾ
ತು ನಿಂದುದು ಮತ್ತೆ ಭಂಡರ | ಮಾತದೇತಕೆ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲ ||೨೯|| ಬಲವನಾಯಕ
ವೇ ವೃಥಾಹುಲು | ದಳದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಗ್ಗಳಿಕೆ ಕೈ | ಯಳವ ಮನದಳಲುಗಳ ನೀಬಿಲುಗಾರತನದನು
ವ || ಬಲಿಯರೈ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಬಳಿಕ ಪಡೆಯಿರೆ ಬಿರುದನೆನುತವ | ಫಲುಗುಣನು ಕೈಯಿಕ್ಕಿ
ದನು ಗಂಗಾಕುಮಾರನಲಿ ||೩೦|| ಸಾವು ವೃದ್ಧರು ಬಿರಿದು ಗಿರಿದಿನ | ಲಾವಣಿಗೆ ನಮಗೇಕೆ ಹೇಳ್ವೆ |
ನೀವಲೇ ಜವ್ವನದಭಂಟರು ರಣದ ಧರಧುರಕೆ || ನೀವಿರಲು ನಿರ್ಣಾಯಕನೆ ಸೇ | ನಾವಳಿಯ ಮಹದೇ
ವ ಮೊದಲೆ | ಗಾವುಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹೇಳು ಫಲುಗುಣಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೧|| ಕಟಕಿಯೇತಕೆ ಪರಶುರಾ
ಮನ | ಪಟುತರಕೆ ಮದ್ದರೆವನೆಂಬಿ | ನಿಶೆಲನೇತ್ರನ ಭುಜದೊಳಗೆ ಸಮಜೋಳಿಗಡ ನಿಮಗೆ ||
ಕುಟಿಲಭಣಿತೆಯನಿವುದಿದರೊಳು | ಭಟರು ನೀವಹಿರೆನ್ನ ಶರಸಂ | ಘಟನೆಯನು ಚಿತ್ತೈಸಿಯೆಂದ
ನು ಪಾರ್ಥನಸುನಗುತ ||೩೨|| ಅವರುಪೂರ್ವದಪರಶುರಾಮನ | ಪ್ರವರವನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೀಗಲಿ |
ನವರು ಕಡುಜಾಣಾಯ್ಕರೆಂದುಸುಲೇಖರೆಂದಿಹರು || ಅವರಮೆಚ್ಚಿಸಬಹುದುನೀವಾ | ಹವಸುವಿದ್ಯಾ
ದುರ್ವಿದಗ್ಧರು | ನಿವಗೆ ಸಾವಿರಗಾಗಬಲ್ಲೆವೆ ಯೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೩|| ಬರಿಯಮಾತೋ ಚಾಪವಿದ್ಯದ
ಲರಿತವುಂಟೋ ಹೊತ್ತಿಗಳೆಯದೆ | ಹೆರಿಸಿರೇ ಸಾರಿಯನು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಣಗರ್ಭಿನಿಯ || ಅರಿಯಲ
ಹುದೆನಲಹುದುಮೆದು ಕೈ | ಮೆಯಬಿರು ಕೈಕೊಳ್ಳೆನುತ ಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದು ಪಾರ್ಥನನೆದ್ದಿದನು ಬಾಣಾಂ
ಬುರಾತಿಯಲಿ ||೩೪|| ಬಳ್ಳಿ ತಿದು ಕೈಚಳಕವಾವನ | ಲಿಲ್ಲ ಹರಹರ ಪರಶುರಾಮನ | ನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ದಂದವಿನಿತೋ ಮತ್ತೆಬೇಡಿದುದೋ || ಬಳ್ಳಿಗರನೋಡಿಸಿದಸಹಸವ | ನಿಲ್ಲಿ ತೋರಲು ನೆನೆದಿರೇ ತ |
ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲೆ ನುತ ಕಣಿಗಳೆಕದಿದನಾಪಾರ್ಥ ||೩೫|| ಬೋಡಿದಮಾಡದಿರೆಲಿಕಿರೀಟಿ ವಿ | ಭಾಡಿಸುವುದರಿದೇ
ದೊತಾರಿಸಿ | ಮಾಡುವುದು ಧೋರೆಗುಚಿತವೇ ಗರುವಾಯಿಗಂಗವಿದೆ || ನೋಡು ನೋಡಾದೊಡೆ ಕ
ಪರ್ವಿಯ | ಕೂಡೆನೀ ಹೊಯ್ದು ಬಿಲ್ಲಸ | ಘಾಡನಹೆ ಧಿಟಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಷ್ಮ ||೩೬||
ಇದು ಹೊಸತು ಬಾಣಾಭಿಷೇಕಿಯ | ನೋಡಿದು ಹಾಯ್ದು ಭುವನವಳಿವಂ | ದುದಯಿಸಿದಮಳೆಗಾ

ಲವೋವಾಮಾ ಶರಾವಳಿಯೊ||ಹೊದರಡಸಿಡಿಲೆಯಿದ್ದು ದಸೆಗಳ|ಹೊದಿಸಿಹೊಳೆಹೊಳೆದರ್ಜನನಮು|
 ತ್ತಿದವು ಕೆತ್ತಿದವರಿಯಸೀಸಕ ಜೋಡುಪೊಚ್ಚೆಯವ||೩೭|| ಹನುವು ಮಸೆಗಂಡನು ಮುರಾಂತಕ | ಕ
 ನಲಿದನು ಕಡುನೊಂದು ಪಾರ್ಥನ | ತನುವಿನಲಿ ಹೆಬ್ಬುಟ್ಟಿಯಾದುದು ಬಾಣಪಭಕರಿಗೆ || ಮೊನೆಗಣೆ
 ಯ ಮುಖದೊರೆ ರಥವನು | ತನುಗೊಡಹಿ ತರಹರಿಸಿ ತೇಜಗ | ಳನುವರಕೆ ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಕಲಿ
 ಭೀಷ್ಮನುಸುತಳಕೆ ||೩೮|| ಬಸಿವರಕುತವ ಬಳಿದು ಖಾತಿಯು | ಮಸಕದಲಿ ಮೈಮರದು ಮಿಗೆ ರ್ಪುಳ
 ಪಿಸುತ ಹೊಗುಂಡುತೌಡುಗಚ್ಚುತ ಹುಬ್ಬುಗಳ ಬಿಗಿದು || ಹೊಸಮಸೆಯ ಬಾಯ್ಬಾರಗಳ ಶರ | ವಿ
 ಸರವನು ತೊಡಚಿದನು ಭೀಷ್ಮನ | ಮುಸುಕಿದನುಮಗುಳೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿಕರಿದನಂಬುಗಳ ||೩೯|| ಮುತ್ತಿ
 ದವು ನರನಂಬುಕಣೆಗಳು | ಹುತ್ತಹೊಗುವಂದದಲಿ ಖಂಡವ | ತುತ್ತಿಹಾಯ್ದವು ಕೆಲವುಕೆಲವೊಕಿದವು
 ಕಿಬ್ಬದಿಯ || ಮುತ್ತಿದವು ಮೈಗಳಲಿ ತಲೆಯನು | ಕುತ್ತಿದವು ವಜ್ರಾಂಗಿಯಲಿ ಭಟ | ನತ್ತಲಿತ್ತ
 ಲೆನಲ್ಲೆ ಬಳಲಿಸಿದನು ನದೀಸುತನ ||೪೦|| ಜೋಡುಹರಿದುದು ತಾಳಹಳವಿಗೆ | ನೀಡಿ ಕಡೆದುದು ಸಾರ
 ಥಿಯ ಅಸು | ಕೂಡಿತಂತಕಪುರಿಗೆ ತೇಜಗಳುಸುರ ಕಾರಿದವು || ಗೊಡುಗೊಂಡುದು ವಿಕ್ರಮಾನಳ |
 ನಾಡಬಾರದು ಭೀಷ್ಮನನು ಕೈ | ಮಾಡಿ ಕವಿಯಲಿ ದ್ರೋಣಗುರುಸುತರೆಂದುದಖಿಳಜನ ||೪೧|| ಸಾ
 ರು ಫಡ ಕೆಲಬಲದಹಂಗಿನ |ವೀರತನವೇ ಭೀಷ್ಮಮುನಿದೊಡೆ | ಹೋರಟೆಗೆ ಬರಹೇಳು ಭಾರ್ಗವನಿವ
 ರಪಾಡೇನು || ಸೈರಿಸಿದನಾಮಕ್ಕಳೆಂದೇ | ವೈರವನು ಕೈಕೊಳ್ಳೆನಿವನಿರೆ | ಭೀರತನವನು ನೋಡೆನುತ
 ಮುನಿದೆಚ್ಚುನಾಭೀಷ್ಮ ||೪೨|| ಎಸಲು ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ | ವಿಶಿಖವನು ಕಡಿದಿವರು ಕಿಡಿದ | ಳೈ
 ಸುವಧಾರೆಯ ಭೂರಿಬಾಣದ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದನು || ಕುಸುಲಿದರಿದನು ಮತ್ತೆ ನರನೋ | ಡಿಸಿದನಿವ
 ರಂಬುಗಳನವನಿಗೆ | ಹಸುಗೆಮಾಡಿದನಾತನೀತನ ಸಮರ ಸಮತಳಿಸಿ ||೪೩|| ಉರಗಬಾಣವನೀತ ಕರೆ
 ದನು | ಗರುಡಬಾಣವನಾತ ಕವಿಸಿದ | ನುರಿಯವಿಶಿಖವನವರು ಸಂಧಿಸಿವರು ಜಲಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ಗರಿ
 ತಿಳೀಮುಖಕವರು ವಜ್ರವ | ಹರಿಸಿದರು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವೆದ್ದೊಡೆ | ತರಣಿಮಾರ್ಗಣದಿಂದ ಕಡಿದನು
 ಭೀಷ್ಮವಹಿಲದಲಿ ||೪೪|| ಅವವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥನಸುವನ | ದಾವಬೇಗದಿ ಮುರಿವನೀತನ | ದಾವಚಾಪ
 ರಹಸ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಗೆ ಬಳಸಿದನೊ || ಅವಿಧದಲಾಪಯೆಲಾಸಂ | ಭಾವನೆಯಲಾಲುಳಿಯಲಾನಾ |
 ನಾವಿಧಾನದಲೊದಗಿ ಸರಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೪೫|| ಎರಡು ಶರದಲಿ ನರನು ಭೀಷ್ಮನ | ಕರದ
 ಕಾರ್ಮುಕದಂಡವನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದನು ಕೈಯೊಡನೆ ಕೊಂಡನು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಧನುವ || ಸರಳಸೂರಿ
 ಯ ತೋರಿಸಿದನ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಫಲುಗುಣನೈದುಬಾಣದ | ಲರಿಭಟನ ಚಾಪವನು ಕಡಿಮೂರಾಗಿ ಖಂಡಿ
 ಸಿದ ||೪೬|| ಮತ್ತೆ ಹೊಸಚಾಪದಲಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಮೃತ್ಯು ಖತಿಗೊಂಡಂತೆ ಶರದಲಿ | ಕೆತ್ತನಾಕಾಶ
 ವನು ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ಮೃತ್ತಯನಕರತಳದಧನುವನು | ಮತ್ತೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ರಣದ
 ಲಿ | ಹತ್ತುಸಾವಿರಬಿಲ್ಲು ಸವೆದವು ಕುರುಪಿತಾಮಹನ ||೪೭|| ಉಲಿವಕಿರುಘಂಟೆಗಳ ಹೊಳೆಹೊಳೆ |
 ಹೊಳೆವಶಕುತಿಯ ತುಡುಕಿ ಭೀಷ್ಮನು | ಫಲುಗುಣನನಿಡೆ ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಮೂರುಬಾಣದಲಿ ||
 ಸೆಳೆದು ಫಲುಗುಣ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯನೊಲಿದು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಹೊನ್ನ ಘಂಟೆಗ | ಳುಲಿಯೆ ಕಡುಖತಿಯಿಂದ
 ಲಿಡೆ ಖಂಡಿಸಿದನಾಭೀಷ್ಮ ||೪೮|| ಅವಚಾಪವ ತುಡುಕಿ ಕನ್ನಗೆ | ತೀವಿಯೆಸೆಯದಮುನ್ನು ಫಲುಗು

ಣ | ನೋವದೊಸುವನು ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವನವನ ಬಿಲ್ಲುಗಳ || ಅವದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ಕುಂತಿಯ | ಮೂವ ತೊಟ್ಟನು ತೊಡವಮುನ್ನು ಶ | ರಾವಳಿಯ ಮುಂಕೊಂಡು ಖಂಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥನೆಸುತಿದರ್ ||೪೯||
 ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಕೌರವ | ರಾಳಿನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನಿಗೆ ಕ | ರಾಳ ಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥಗುರು
 ಕೃಪಾದ್ಯರಿಗೆ || ಕೋಲಹೊದೆಗಳ ಭಂಡಿಯಲಿ ನಿ | ಸ್ಥಾಳ ಸೂಳಿನ ಲಗ್ನೆಯಲಿ ಹೇ | ರಾಳದೊಡ್ಡ
 ವಣೆಯಲಿ ಪಡಿಬಲ ಕವಿದುದುರವಣಿಸಿ ||೫೦|| ನರನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಾಂಚಾ | ಲರನು ಮತ್ಸ್ಯನ
 ಭೀಮಸೇನನ | ವರ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ || ಅರಸನಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲಂಬಿನ |
 ತಿರುಹುವೆರಳಿನ ಮೊರೆವಬಿಲ್ಲಿನ | ವರರಥದ ದೂವಾಳಿ ಮೆರೆಯೆ ಶಿಖಂಡಿ ನಡೆತಂದ || ಕಂಡನರ್ಜುನ
 ನೌಕಿ ಕವಿವತಿ | ಖಂಡಿಯನು ಮರುಪೂತುಪಾಯಕು | ಗಂಡುಗಲಿಯಹೆಜಾಗು ತೊಟ್ಟಿಸು ಭೀಷ್ಮ
 ನವಯವನ || ಕೊಂಡುನಡೆ ನೀನಂಜದಿರು ಕೈ | ಕೊಂಡು ನಿಲುವೆನುತ್ತು ಫಲುಗುಣ | ಮಂಡಿಸಿದ
 ನಾಲಿದನು ಸೆಳೆದನು ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳ ||೫೧|| ಒದರಿ ಜೇವಡೆಗೈದು ಬಾಣವ | ಕೆದರಿದನು ಧ
 ಟ್ಪಿಸಿ ಚಾಪವ | ನೊದೆದು ಹಾಯ್ದವು ತೋದವಂಬುಗಳರಿಯರಕುತದಲಿ || ಇದಿರೊಳುಲಿದು ಶಿ
 ಖಂಡಿ ಶರಸಂ | ಗದಲಿ ಹೂಡಿದನಾಗ ಭೀಷ್ಮನ | ಹೃದಯದಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮನೆಗಟ್ಟಿದುದು ನಿಮಿಷದ
 ಲಿ ||೫೨|| ಎಲೆಮಹಾದೇವೀನಪುಂಸಕ | ನಲಿ ನಿರಂತರ ನಮಗೆ ಸಮರವೆ | ಗಲವದೊಳ್ಳಿತು ಸುಡುತಿ
 ಖಂಡಿಯಕೂಡೆ ಬಿಲುವಿಡಿದು || ಅಳುಕದಚ್ಚ ನಲಾ ದುರಾತ್ಮನ ನಿಲವ ತೆಗೆತೆಗೆಯೆನುತ ಚಾಪವ | ನಿ
 ಳುಹಿದನು ರಥದೊಳಗೆ ಗಂಗಾಸೂನು ತವಕದಲಿ || ... ||೫೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ವದ ಸ್ತಂಭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮುನ್ನು.

ಒಂ ಭ ತ್ತ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ನೂಚನೆ|| ಮಲತಕುರುಪಾಂಡವಮಹೀಮಂ | ಡಲದ ಬುಧರಾಹವಧರಿತ್ರಿ | ನಿಲಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿ
 ತು ಗಂಗಾನುತನ ಕರಕಯನ ||

ಪದ|| ನರನ ಸರಳಿಗೆ ಮೈಯ ಕೊಟ್ಟನು | ಮುರಿದು ರಥವನು ನೆಮ್ಮಿ ನಿಜಮೋ | ಹರವ
 ನೋಡಿದ ಶಲ್ಯಗುರುಕೃಪಕೌರವಾನುಜರ || ಕರೆದು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಂಬಿನ | ಹೊರಳಿ ಹೊಳ್ಳಿಸು
 ತಿದೆ ಮದಂತಃ | ಕರಣ ಕುಂದಿತು ಕಾಯಲಾಪೊಡೆ ಬನ್ನಿ ನೀವೆಂದ ||೧|| ಇವು ಶಿಖಂಡಿಯಬಾಣವೇ
 ವಾ | ಸವನ ಮಗನಂಬುಗಳು ವಿಲಯದ | ಶವನ ಶೂಲದ ಗಾಯಕಿವು ಮಿಗಿಲೇನನುಸುರುವೆನು || ಇ
 ವನು ಸೈರಸಲಾರನಿಂದ್ರನ | ಪವಿಯ ಹೊಯ್ಲನು ಹೊಗುವೆನಂತ್ಯದ | ಜವನ ಲೌಡಿಯ ಹತಿಗೆ ಹೆ
 ದರನು ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||೨|| ಪರಶುರಾಮನ ಕೊಡಲಿಗಡಿತವ | ಧರಿಸಲಾಪನು ವಿಲಯಭೈರವ | ನಿರಿ
 ದೊಡಂಜನು ಸಿಡಿಲು ಹೊಯ್ದೊಡೆ ರೋಮ ಕಂಪಿಸಿದು || ಹರನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಬಾಣವು | ಕೊರೆ
 ದೊಡೆಯು ಲೆಕ್ಕನೆನು ಪಾರ್ಥನ | ಸರಳಬಾಧೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||೩|| ಹರಿಯ ಕಾ

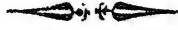
ಮೋದಕಿಯ ಹೊಯ್ಲುನು | ಬೆರಳಲಾನುವೆನಖಳಕುಲಗರಿ | ಬಿರಿದು ಬೀಳುವೊಡಾನಲಾಪೆನುನಖದ
ಕೊನೆಯಿಂದ || ಧುರದೊಳಾದಿವರಾಹದಾಡೆಯ | ಲಿರಿದೊಡೆಯು ನರಸಿಂಹನಖದಲಿ | ಕರದೊಡೆಯು
ಸೈರಿಸುವೆ ನಂಜವೆನರ್ಜನನ ಶರಕೆ ||೪|| ಒಡಲನೊಚ್ಚ ತಗೊಂಡವಂಬಿನ | ಕುಟಿಗೆ ನೆರೆಯದು ರಕು
ತ ಜಿಲವು | ಗ್ಗಡದಲುಗಿದಂಬುಗಳು ಬಂಬಲುಗರುಳ ಸೇದಿದವು || ಉಡಿದವೆಲು ಬಾಣಂಗಳೆಲುವಾ
ಗಡಸಿದುವು ತನಿರಕುತಬಾಣವ | ನುಡುಗದವು ಶರವಿವು ತಿಖಂಡಿಯ ಬಾಣವಲ್ಲೆಂದ ||೫|| ಚೇಳು ಬೆ
ನ್ನಿನಲೊಡೆದುಮೂಡುವ | ಬಾಲವೃಶ್ಚಿಕನಂತೆ ಮಸಗಿನ | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳೊಡೆದು ಕಣೆದೋರಿದ
ವು ಬೆನ್ನಿನಲಿ || ಕೋಲುಪಾರ್ಥನವಿವುತಿಖಂಡಿಯ | ಕೋಲುಗಳು ತಾನಲ್ಲ ನಿಂದುದು | ಕಾಳಗವು ತಮ
ಗನುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಲಗಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||೬|| ವೀರಭಟಭಾಳಾಕ್ಷಭೀಷ್ಮನು | ಸಾರಿದನು ಧಾರುಣಿಯನಕ
ಟಾ | ಕೌರವನ ಸಿರಿ ಸೂರೆವೋಯಿತು ಹಗಗೆ ಗೆಲುವಾಯ್ತು || ಆರನಾವಂಗದಲಿ ಬರಿಸದು | ಘೋ
ರವಿಧಿ ತಿವತಿವಯೆನುತಲಾ | ಸಾರಥಿ ಮಹಾಖೇದದಲಿ ತುಂಬಿದನು ಕಂಬನಿಯ ||೭|| ಹೂಳಿಹೋ
ಯಿತು ಬಾಣದಲಿ ಮೈ | ತೋಳು ತೊಡೆತುಂಡೆದ್ದು ರಕುತದ | ಸಾಲು ತೊರಳೆಯ ಕರುಳ ಕುಸು
ರಿಯ ಬಸಿವನೇಣವಸೆಯ || ಮೂಳೆಯೊಟ್ಟೆಲ ನೆಲನ ಮುರಿದಲು | ಜಾಳಯಲಿಹೋಗರೊಗುವಕೆಂ
ಗರಿ | ಗೋಲ ಮಂಚದಮೇಲೆ ರಣದಲಿ ಭೀಷ್ಮಪವಡಿಸಿದ ||೮|| ಒರಲಿಕಡೆದರು ಹಡಪಿಗರು ಸೀ | ಗು
ರಿಯಚಾಮರದವರು ತನ್ನಯ | ಅರಮನೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಬಿಲುಸರಳ ಹಿಡಿದವರು || ಗುರುವಲಾ
ಮುತ್ತೈತ್ತಿಯ ನಮ್ಮನು | ಹೊರೆದದಾತಾರಂಗೆ ತಪ್ಪಿದ | ರುರುನರಕೆ ಪಾಪಿಗಳು ಪಾಂಡವರೆಂದು
ಹೊರಳಿದರು ||೯|| ಬೆದರು ತವನಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಟುಭಟ | ರೆದಗಳಿಬ್ಬಗಿಯಾಯ್ತು ನೃಪನ | ಭೃ
ದಯ ಕೈಸೆರೆವೋಯ್ತು ಸುಕ್ಕಿತು ಮನದ ಸುಂಮಾನ || ಹೊದರೊಡೆದು ಕುರುಸೇನೆ ತೆಗೆದೋ | ಡಿದು
ದು ಭಯಜಲಧಿಯಲಿ ತೇಕಾ | ಡಿದರು ಕೌರವಜನಪರಾಭೀಷ್ಮಾವಸಾನದಲಿ ||೧೦|| ಭೀತಿಬೀತುದು ಹ
ರುಷವಲ್ಲರಿ | ಹೂತುದವರಿಗೆ ವಿಜಯಕಾಮಿನಿ | ದೂತಿಯರ ಕಳುಹಿದಳು ತನಿಹೊಗರೇರಿತುತ್ತಾಹ ||
ಸೋತುದಾಹವ ಚಿಂತೆ ಸರಿದುದು | ಕಾತುರತೆಗೆಡೆಗುಡದನುಡಿಭಾ | ವಾತಿಶಯವೊಂದಾಯ್ತು ಪಾಂ
ಡವಬಲದ ಸುಭಟರಿಗೆ ||೧೧|| ಮಲಗಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮನೆನೆ ಕಳ | ವಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯನುದರೆ
ದೊ | ಳಿಳಿದುದಾಯುಧವೆಂಬತೆರದಲಿ ತಳ್ಳಬಾರದನು || ಬಲಿದುಸುರ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ಕಾಯದ | ಕಳಕ
ಳದ ಕಂಬನಿಯ ಕಂಗಳ | ಲಿಳಿವಕಡಪಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ ಮೊಗದಲೈತಂದ ||೧೨|| ಎಡೆಮುರಿದು
ದೈತ್ಯರ್ಯವಿನ್ನೇ | ನೊಡೆದಭಿತ್ತಿಯ ಚಿತ್ರದೆಡೆಯನು | ಕಡೆಗೆ ಬಂದುದು ಕೌರವಾನ್ವಯಶಿವಮಹಾ
ದೇವ || ಹಿಡಿದದುಗುಡದ ಕವಿದಮುಸುಕಿನ | ಗಡಣದಲಿ ಗುರುಕೃಪಜಯದ್ರಥ | ರೊಡನೊಡನೆ ಬ
ರುತಿರ್ದದವಿಳಮಹೀಶಪರಿವಾರ ||೧೩|| ಕುದುರೆ ಕಂಬನಿಯಿಕ್ಕಿದವು ಮೈ | ಬಿದಿರಿದವು ದಂತಿಗಳು
ಕಾಲಾ | ಳೊದುರುತಿರ್ದರು ಕುಂದಿತೇ ಕೌರವನ ಕಡುಹೆನುತ || ಬದರ ಬಂದಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತವನಿಪ | ರದ
ಟು ವಿಕ್ರಮವಹ್ನಿ ತಂಪೇ | ರಿದುದು ಕಡುದುಂಮಾನಕೇಣಿಯ ಪಿಡಿದುದರಿಸೇನೆ ||೧೪|| ಬಂದು ಭೀ
ಷ್ಮನ ಚರಣಕಮಲದ | ಲಂದು ಕಾಯವ ಕಡಹಿ ವಿಕತಾ | ನಂದಭೂಪತಿ ಹೊರಳಿದನು ಹೇರಾಳ
ಶೋಕದಲಿ || ಬಂದು ಮಗ್ಗುಲ ಕೆಲದಲಿವರ್ದು | ತಂದು ನಿಂದರು ಗುರುಕೃಪಾದಿಗ | ಳೊಂದುಮಗ್ಗು

ಲಕೆಲನ ಸಾಂತ್ರ ಕೃಷ್ಣ ಸಹಿತಿವರು || ಕವಿದಮುಸುಕಿನ ಕಂದಿದಾನನ | ದವನಿಪತಿಯಮಸೂನುಗಂ
 ಗಾ | ಭವನ ಮಗ್ಗುಲಿಗೈದುತಿರ್ದನು ಬಹಳ ಶೋಕದಲಿ || ಪವನಸುತಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ದಿವಿಜಪ
 ತಿಸುತಾದಿಯಾದವ | ರವಿರಳದಶೋಕಾಗ್ನಿ ತಪ್ತರು ಹಂತಿಗಟ್ಟಿದರು ||೧೬|| ಏನನೆದಾವುದನೊಡ
 ಚಿದೆ | ನೇನ ಹೇಳುವೆನನ್ನ ಪುಣ್ಯದ | ಹಾನಿಯನು ಕೈತಪ್ಪನೆದೆನು ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಪದಕ || ತಾನದಾವು
 ದೊ ಧರ್ಮತಪ್ಪನಿ | ಧಾನವೆಂದೆಯದೆ ಕೃತಾಂತಂ | ಗಾನುಹಂಗಿಗವಾದೆನೆಂದೊಲ್ಲದನು ಯಮಸೂ
 ನ್ನು ||೧೭|| ಭೇದವೇಕೆಲೆವುಗನೆ ನಿನ್ನೋ | ಪಾದಿಯಲಿ ಚರಿತಾರ್ಥನಾವನು | ಮೇದಿನಿಯೊಳಾಮಾ
 ತು ಸಾಕೀಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವನು || ಅದರಸುವುದೆ ಧರ್ಮ ನಿಮಗಪ | ರಾಧಪಾತಕವಿಲ್ಲ ಸುಕೃತ | ಕ್ಷೀದ
 ಯಾಂಬುಧಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೊಣೆ ನಿಮಗಂಜಲೇಕೆಂದ ||೧೮|| ಮಗನೆ ನಿಂದಿರು ಪಾರ್ಥ ಕೂರಂ | ಬುಗಳ
 ಹಾಸಿಕೆಯುಂದವಾಯಿತು | ಹೊಗರೆಲಗತಲಗಂಬರಚಿಸೆ ಪಾರ್ಥ ಕೈಕೊಂಡು || ಬಿಗಿದಬಿಲುಗೊಂಡೆ
 ದ್ದು ಮಂಡಿಸಿ | ಹೊಗರ ಕವಲಂಬೈದನೆಚ್ಚನು | ನೆಗಹಿದನುಮಸ್ತ ಕವನಾಕ್ಷಣ ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
 ಹೊಳೆವಕಣಗಳ ಮಂಚ ತಲೆಗಂ | ಬಳವಡಿಕೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಸುಖದಲಿ | ಮಲಗದನು ಬಹಿರಂಗಭುವನ
 ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನು ಮರೆದು || ನಳಿನನಾಭನ ದಿವ್ಯನಿಜವನು | ಬಲಿದು ಮನದಲಿ ಹಿಡಿದನೋವಿನ | ಕಳಕಳ
 ಕೆ ಧೃತಿಗೆಡದೆ ಮೆರೆದೆನು ಶಸ್ತ್ರ ಶಯನದಲಿ ||೨೦|| ಬಡಲ ಜಡಿದವು ರೋಮರೋಮದೊ | ಳಡಸಿ
 ದಂಬುಗಳಂಗವೇದನೆ | ತೊಡಬಿತ್ತುಬ್ಬುಪಿಸಿತ್ತು ಡಗೆ ಗೋನಾಳಿನೀಡಗಯೆ || ನುಡಿಯಲಾರನು
ಮಕ್ಕಳಿರ ನೀ | ರಡಸಿದನು ಪಿರಿದಾಗಯೆನೆ ನಡ | ನಡುಗ ದುರಿಯೋಧನನು ದೂತರ ಕರೆದು ನೇ
ಮಿಸಿದ ||೨೧|| ತರಿಸಿದನು ಹಿಮರುಚಿಯ ಹಿಂಡಿದ | ಪರಮ ಶೀತೋದಕವು ತಾನೆ | ಸುರಭಿಸುರಮ
ಳಪಾನವನು ಪರಿಪರಿಯಕುಡಿನೀರ || ಸರಸಬಹುವಿಧಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವ | ನೆರೆಹಿದನು ಕುಡಿನೀರಿಗಿಡಿಯ
ನರಸನೀಡಲು ಕಂಡು ನಕ್ಕನು ಭೀಷ್ಮ ನಿಂತೆಂದ ||೨೨|| ಎರನೋವಿನಲಾದತೃಪ್ಪಯ | ನಾರಿಸಲು
ಯವರಳವೆಸಾಕಿವ | ತೋರಿದಿರು ತೆಗೆ ತೊಲಗು ಮೂಢರಪರಮಗುರು ನೀನು || ಅರಿತ್ಯೆ ಗೋನಾಳಿ
ಫಲುಗುಣ | ತೋರು ನಿನ್ನ ರಿಕೆಯನು ಸಲಿಲವ | ಬೀರು ಬೇಗದಲೆನಲು ಬಿಲುಗೊಂಡದ್ದನಾಪಾರ್ಥ
||೨೩|| ಜಲದಬಾಣದಲೆಮಳಗಂಗಾ | ಜಲವ ತೆಗೆದನು ತಪ್ತಲೋಹದ | ಬೆಳಕಿನಂತಿರೆ ಹೊಳೆವಸು
ಲಲಿತಬಹಳಧಾರೆಯನು || ಇಳುಹಿದನು ಸರಳಿಂದ ವದನ್ನದ | ಬಳಿಗೆ ಬಲುತೃಪ್ಪೆಯನು ಭೀಷ್ಮಗೆ |
ತೊಲಗಿಸಿದನಾತಾಪ ವಡಗಿತು ಜಲದಧಾರೆಯಲಿ ||೨೪|| ಸಾಕುಸಾಕ್ಷಿ ತಂದೆ ತನ್ನನು | ಸಾಕಿಕೊಂಡೈ
ಪಾರ್ಥ ಘನತೃ | ಪ್ಣಾ ಕುಲತೆಬೀಳ್ಳೊಂಡುದತಿಶಯತುಪ್ಪಿ ತನಗಾಯ್ತು || ಸಾಕುನತ ಫಲುಗುಣನ
ಪರಮವಿ | ವೇಕವನು ಪತಿಕರಿಸಿ ನೆರೆಚಿಂತಾ | ಕುಳನೆ ಮಾಡಿದನು ಕೌರವರಾಯನನು ಭೀಷ್ಮ ||೨೫||
ತಂದೆ ಕಂಡೈ ಕೌರವೇಶ ಪು | ರಂದರಾತ್ಮಜನಳಬಳವನೇ | ನೆಂದು ಕಾಣಲು ಬೇಹುದೈ ಹಲವಂಗದ
ಲಿ ನರನ || ಹಿಂದಣೆಡೆಯಲಿ ದ್ರೋಣಕೃಪಗುರು | ನಂದನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು | ಮಂದಮತಿಯನು
ಬಿಡುವುದರಸ ಕೃಪಾಳುವಾಗೆಂದ ||೨೬|| ಅಳಿದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಹಲಬರು | ನೆಲನರಾಯರು ಸವೆದು
ದತಿಬಲ | ರಳುಕುವರು ನರನೆಂದೊಡೀದೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ಅಲಗಿನಂಬಿನ ಹಕ್ಕಿ ನಮಗಾ |
ಯ್ತೊಳಜಗಳ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೋದರ ರೊಳಗೆ ಸಂಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದಂದನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೭|| ನಿನಗೆ

ರೋಚಕ ನಮ್ಮಮಾತುಗ | ಳಿನಿಬರಿಗೆ ರುಚಿಸುವವು ಪಾಂಡವ | ರನುಮತವು ಬೇರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನುಮತ
ವ ಬಯಸುವರು || ತನುಜ ಕದನದ ಕಷ್ಟತನ ಬೇ | ಡೆನೆಗೆ ಉಪಕಾರವು ವೃಥಾಕುರು | ವನಕೆ ವ್ಯಾ
ಯ ಬಿತ್ತಬೇಡೆಕಟಿಂದ ನಾಭೀಷ್ಮ ||೨೮|| ಮಾತುಕಿವಿವೊಗದಾನುಸಮರ | ಕ್ಕಾತುರದ ಛಲದಂಕನಂ
ಬೀ | ಮಾತ ಮರವವನಲ್ಲ ಕೇಳ್ ರಾಜ್ಯಾಲಾಪೆಯಲಿ || ಸೋತಮನದವನಲ್ಲ ಭುವನ | ಖ್ಯಾತನೆನಿ
ಪೊಂದಾನುಡಿಯೆ ಧಿಟ | ನೀತಿಗಳೆದರೆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯ ಮೊಮ್ಮನಲ್ಲೆಂದ ||೨೯|| ಮೊದಲೊಳಿಂ
ದಿರಿ ನೀವು ಬಳಿಕೇ | ಯದುಕುಲಾಧಿಪಕೃಷ್ಣನುರೆಹೇ | ಳಿದನು ಖುಷಿಗಳು ಬೊಪ್ಪನವರಿಹದನ ಹೇ
ಳಿದರು || ವಿದುರ ಹೇಳಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಾ | ನಿಡುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನಮತನೀ | ಗದಿದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಬೇ
ಡೆಂದೆರಗಿದನು ಪದಕೆ ||೩೦|| ಒಂದುಮತವೆಮಗೊಂದುನುಡಿ ಮನ | ವೊಂದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಸಾಕಿ
ದ | ನೆಂದ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸಂಧಿಯೆ ಪಾಂಡುತನೆಯರಿಗೆ || ಇಂದು ನಿಮಗೀಹದನನಾನ್ಯೆ | ತಂದು ಬ
ಳಕಿನ್ನೊಡಲ ಸಲಹುವೆ ಚಂದವೊಳ್ಳಿತು ತಪ್ಪನಾಡಿದರೆಂದು ನೈಪ ನುಡಿದ ||೩೧|| ಕಾಯದಲಿ ಕಕ್ಕುಲಿ
ತೆಯೆನಗಿದ | ರಾಯಸವು ತನಗೇಸುದಿನಕ | ಲ್ಪಾಯುಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಕಾಲನ ರಾಜಕಾರಿಯವು || ಹೇ
ಯಸದಸಿಯಿದರಮೈವತ | ದಾಯತದ ಮನದಲ್ಲ ಪಾಂಡವ | ರಾಯಮಸ್ತಕಶೂಲನೆಂಬೀಬಿರುದ
ಬಿಡೆನೆಂದ ||೩೨|| ಎಲವೊ ಭೀಷ್ಮನಮಾತುಗಳ ನೀ | ನೊಲುಮೊಡೆಯು ಸಂಧಾನದಲಿ ನೀ | ನಿಲುಮೊ
ಡೆಯು ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ಬಲಿಮೊಡೆಯು ಮನವ || ಬಲಿವೆನೇ ತಾಭೀಮಸಂಧಿಯ | ಕಳಚಿನಿನ್ನೊಡ
ಹುಟ್ಟಿದಾತನ | ತಿಳಿರಕುತವನು ಕುಡಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆಬಿಡೆನೆಂದ ||೩೩|| ಹಾನುಡಿಯದಿರು ಕುರುಪಿ
ತಾಮಹ | ನೇನಬೆಸಸಿದುದಕೆ ಹಸಾದವು | ನೀನು ನಡೆ ಪಾಳಯಕೆ ಮಿಡುಗಲಿತನವ ಮಾಣೆಯಲಾ ||
ಮಾನಮುದ್ರೆಯ ಹಿಡಿಯೆನಲು ಪವ | ಮಾನನಂದನ ಖಾತಿಯಲಿ ಯಮ | ಸೂನುವನು ನೋಡುತ್ತಲೆ
ದ್ದದು ಸರಿದನಲ್ಲಿಂದ ||೩೪|| ಬೀಳುಕೊಡಿರೇ ಸಾಕು ಭೀಮನು | ಬಾಲಭಾಷಿತನಾದನೀಭೂ | ಪಾಲ
ಕೌರವನೆಂಬವನು ಮೊದಲಿಗನು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ || ಕಾಳಗದೊಳೊಡಹಾಯ್ದು ಸಾಯಲಿ | ಬಾಳಲೊಲಿ
ದಂತಾಗಿ ಹೋಗಲಿ | ಹೇಳಿದಿರಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದನೇಸುರಾರಿ ||೩೫|| ಮುರಹರನ ಮತವಹುದು
ಸಾಕಿ | ನೈರಸ ಧರ್ಮಜ ಹೋಗು ದ್ರುಪದಾ ದ್ಯುರಿಗೆ ನೇಮವುಪಾರ್ಥ ಮರಳೈ ತಂದ ಪಾಳಯಕೆ ||
ಧರೆಯಲೋಲುಪ್ಪಿಯಲಿ ನಮ್ಮನು | ಧುರದೊಳಗೆ ನೋಯಿಸಿದವೆಂಬೀ | ಧರಧುರವ ನೆನೆಯದಿರಿ ವಿ
ಜಯಗಳಾಗಿ ಹೋಗೆಂದ ||೩೬|| ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರೀಮಾ | ಧವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳನು ಹೃದಯ
ದ | ಲವುಚಿ ಕಂಗಳಮುಚ್ಚಿ ದೇವನಮೂರ್ತಿಯನು ನೋಡಿ || ಸವೆಯದಚಲಾನಂದಬಹಳಾ | ರ್ಣವ
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧನನನ ಕಳುಹಿದ ನಿತ್ತಬೀಳ್ಳೊಟ್ಟನು ಸುಯೋಧನನ ||೩೭|| ಭು
ವನದೊಳಗೊಚಿತ್ಯಪರಿಪಾ | ಕವನು ಬಲ್ಲಿರಿ ಕೌರವನ ಪಾಂ | ಡವರ ವೃತ್ತಾಂತದ ರಹಸ್ಯದ ನೆಲೆಯ
ನೆಂದಿಹಿರಿ || ನಿವಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ನಾವ್ವೇ | ಳುವುದು ಕೃಷ್ಣನು ನೇಮಿಸಿದ ಮಾ | ಡುವುದನುತ
ದ್ರೋಣಾದಿಗಳ ಕಳುಹಿದನು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ||೩೮|| ಬೀಳುಕೊಂಡರು ರಾಯರಿಬ್ಬರು | ಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗಿ
ತ್ತ ಪಡುವಣ | ಶೈಲನಿಗಳಸ್ತಂಭದೀಪಿಕೆಯಂತೆ ರವಿ ಮೆರೆದ || ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ
ಕಾಳಗದ ದುಮ್ಮಾನಜಲಧಿಯ ಕಾಲುನೆಗಳ್ಳನೆ ಕೌರವನು ಹೊಕ್ಕನು ನಿಜಾಲಯವ ||೩೯|| ಇವರು ಭೀ

ಷ್ಮನ ಬೀಳುಕೊಂಡು | ತ್ಸಹದಿ ಹರುಷದಲೊಮ್ಮೆಗಂಗಾ | ಭವಗೆ ತಪ್ಪಿದದುಗುಡ ಭಾರದಲೊಮ್ಮೆ
ಚಿಂತಿಸುತ || ಕವಲುಮನದಲಿ ಕಂಪಿಸುತ ತಿಬಿ | ರವನು ಹೊಕ್ಕರು ಭೀಮಸೇನಾ | ನಿವಹಸಹಿತೀ
ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || ... ||೪೦||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೪೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಮನ
ಪುಷ್ಪವಚಃ ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮ್ಪ ಕರ್ನಾಟ
ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ತ ಮಾಡುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ ದ್ರೋಣಪರ್ವ.

ಮೊ ದ್ವಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕಪಿತಾಮಹನತರು | ವಾಯಲೆಭಿಷೇಕವನು ಕೌರವ | ರಾಯ ಮಾಡಿಸಿ ಪತಿ
ಕರಿಸಿದನು ಕುಂಭಸಂಭವನ ||

||ಪದ|| ಸೋಸಿಲಿತ ಕರ್ಣಾಮೃತದ ಮಳೆ | ಗಾಲನಿಮ್ಮಯ ಕಿವಿಗಳನು ನೆರೆ | ಕೇಳಿದೈಕೌರವನ
ಕದನದ ಬಾಲಕೇಳಿಗಳ || ಹೇಳುವುದು ತಾನೇನು ಕೆಂಗರಿ ಗೋಲಮಂಚದ ಮಹಿಮನಿರವನು | ಮೇಲು
ಪೋಗಿನಕಥೆಯನವಧಾನದಲಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಬತ್ತಿತಂಬುಧಿನಿನ್ನಮಗೆ ಹೊಗು | ವತ್ತ ಕಾದುದು ನೆ
ಲನು ನೃಪತಲೆ ಗುತ್ತಿಹೊಗಲೊಳಕೊಞ್ಚೆಂಬರವೇನನುಸುರುವೆನು || ಮೃತ್ಯುನಿನಗೊಲಿಬಿಹಳುಬಳಿಕಿ
ನ್ನುತ್ತರೋತ್ತರವೆಲ್ಲಿಯದು ನೆರೆ | ಚಿತ್ತಯಿಸುವುದುಜೀಯ ದ್ರೋಣರಗಾಯ್ತು ಹರಿವೆಂದ ||೨||

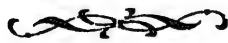
ಅಯು ದಿವಸದೊಳೆಹಿತಬಲವನು | ಹೊಯ್ದು ಹೊಯ್ದು ಟ್ವಾಡಿ ರಿಪುಗಳೊ | ಳಾಯ್ದು ದೊರೆಗಳನಿ
 ರಿದು ಮೆರೆದನು ಭುಜಮಹೋನ್ನತಿಯ || ಕಯ್ದು ಕಾರರಗುರು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಮೆಯ್ದೆಗದು ನಿರ್ಜಿ
 ರರ ನಗುಗೆ | ಹಾಯ್ದನೆನಲುರಿ ಜಲರದಲಿಮೋಹರಿಸಿತವನಿಸನ ||೩|| ತಿವಶಿನಾ ಭೀಷ್ಮಾವಸಾನ | ಶ್ರವ
 ಣವಿಷವಿದೆ ಮತ್ತೆ ಕಲಶೋ | ದ್ಭವನದೇಹವ್ಯಥೆಯಕೇಳ್ವೆನೆ ಪೂತುವಿಧಿಯೆನುತ || ಅವನಿಪತಿದುಗು
 ಡದಲಿ ಮೋರೆಯೊ | ಳವಚಿದನು ಕರತಳವ ಚಿತ್ತದ | ಹವಣಿಗೆಯ ಭಾರಣೆಯ ಕಡುಶೋಕದಲಿ
 ಮೈಮರೆದ ||೪|| ಶೋಕವೇತಕೆ ಜೀಯ ನೀನವಿ | ವೇಕಿತನದಲಿ ಮಗನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ | ಸಾಕಿ ಕಲಿ
 ಸಿದೆ ಕುಟಿಲತನವನು ಬುಲ್ಲವಿದ್ಯೆಗಳ || ಆಕವಾಳರು ಹೊರಿಗೆಯುಳ್ಳವಿ | ವೇಕಿಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲ
 ರು | ಸಾಕದೇತಕೆ ಸೈರಿಸೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪಗೆ ||೫|| ಆರು ಕುಹಕಿಗಳಾರುದುರ್ಜನ | ರಾರು
 ಬುಲ್ಲರುನೀತಿಬಾಹಿರ | ರಾರು ದುರ್ಬಲರವರು ನಿನ್ನರಮನೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು || ಆರು ಹಿತ
 ವರು ನೀತಿಕೋವಿದ | ರಾರುಸಜ್ಜನಬಹುಪರಾಕ್ರಮ | ರಾರಿವರಹೊರಬೀಸಿ ಕಾಬುದು ನಿನ್ನಮ
 ತನೆಂದ ||೬|| ಹರಿದುದೈಕುರುಸೇನೆ ಬತ್ತಿದ | ಕರೆಯೊಳಗೆ ಬಲೆಯಾಕೆಹಗೇಹೊ | ಕೈರಿದರಿನ್ನಾರ
 ಡ್ದಬೀಳ್ವರು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಬರಿದಮನನೋಯದಿರುಸಾಕೆಚ್ಚ ರುವುದೆನ ತನ್ನೊಳಗೆ ಹದುಳಿಸಿ | ಸರಿ
 ಹೃದಯನೀಮಾತನೆಂದನು ಮತ್ತೆ ಸಂಜಯನು ||೭|| ಗಾಸಿಯಾದನು ಮಗನ ಮೇಲಿ | ನ್ನಾಸೆ ಬೀ
 ತುದು ಬೆಂದಹುಣ್ಣಿಲಿ | ಸಾಸವೆಯ ಬಳಿಯದಿರು ಸಂಜಯ ನಿನಗೆದಯವಿಲ್ಲ || ಏಸುಬಲುಹುಂಟಾ
 ದೊಡೆಯು ಹಗೆ | ವಾಸುದೇವನಹರಿಬವೆಂದಾ | ನೇಸನೊರಲಿದೆನೇನು ಮಾಡುವೆನೆಂದನವನೀಶ ||೮||
 ಬೇಡಮಗನೇ ಪಾಂಡುಸುತರಲಿ | ಮಾಡು ಸಂಧಿಯ ನಸುರವೈರಿಯ | ಕೂಡೆ ವಿಗ್ರಹವೊಳ್ಳಿತೇ ಹಗೆ
 ಹೊಲ್ಲದೇವರಲಿ || ಪಾಡುತಪ್ಪಿದಬಳಿಕ ವಿನಯವ | ಮಾಡಿಮೆರೆವುದು ಬಂಧುವರ್ಗದ | ಕೂಡೆವಾಸಿಗ
 ಳೇಕೆಕೆಮ್ಮನೆನಿನ್ನ ಮನವರಿಯೆ ||೯|| ಹೋಗಲಿನ್ನಾಮಾತುಖೂಳರು | ತಾಗಿಬಾಗರು ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃ
 ತ | ಭೋಗವದು ಮಾಡಿದರಿಗಪ್ಪುದು ಭೇದ ನಮಗೇಕೆ || ಈಗಳಿನ ಕದನದಲಿ ವಜ್ರಕೆ | ಬೇಗಡೆಯ
 ಮಾಡಿದನದಾವನು | ತಾಗದ್ರೋಣ ಮುರಿದಪರಿಯನು ರಚಿಸಿಹೇಳೆಂದ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾ
 ಸ್ಟ್ರಮಲಗಿದ | ಮುತ್ತಯನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೌರವ | ರಿತ್ತಸರಿದರು ಪಾಂಡುನಂದನರತ್ತ ತಿರುಗಿದ
 ರು || ಹೊತ್ತಮೌನದ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕೆತ್ತಬಾಯ್ಗಳ ಪಾಠಕರತಲೆ | ಗುತ್ತಿಗೆಯಮೋರೆಯಮ
 ಹಿಸತಿ ಪೊಕ್ಕನರಮನೆಯ ||೧೦|| ಗಾಹುಕೋಷ್ಟದು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ಸಾಹಸವನೆಣಿಸುತ ಕತಾರಿಯ |
 ಮೋಹಳದಮೇಲಿಟ್ಟಗಲ್ಲದ ಮಕುಟದೊಲಹುಗಳ || ಊಹೆದೆಗಹಿನ ಕಂಬನಿಯೆ ತನಿ | ಮೋಹರದ
 ಘನಶೋಕವತ್ತಿಯ | ಮೇಹುಗಾಡಿನ ಮನದ ಕೌರವನಿತ್ತನೋಲಗವ ||೧೧|| ಗುರುತನುಜವೃಷಸೇನ
 ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರವಿಕರ್ಣ ಕಳಿಂಗಸೈಂಧವ | ದುರುಳಶಕುನಿಸುಕೇತುಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ಧರು || ವರಸು
 ಲೋಚನವಿಂಧ್ಯಯವನೇ | ಶ್ವರರು ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಭಗದ | ತ್ತರು ಮಹಾವಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದರು ರಾ
 ಯನೋಲಗಕೆ ||೧೨|| ತೊಡರರುಣರುಣರವದ ಹೆಗಲಲಿ | ಜಡಿವಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದಹೆಚ್ಚಿದ | ಮುಡು
 ಹುಗಳ ಮಿಗೆ ಹೊಳೆವಹೀರಾವಳಿಯ ಕೊರಳುಗಳ || ಕಡುಮನದ ಕಲಿರಾಜಪುತ್ರರ | ನಡುವೆ ಮೈ
 ಪರಿಮಳದ ದೆಸೆಕಂ | ಪಿಡುತ ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಬಂದನುಕರ್ಣನೊಲವಿನಲಿ ||೧೩|| ಇತ್ತಬಾರ್ಹಕರ್ಣಕು

ರುಕುಲ | ಮತ್ತೆವಾರಣ ಕುಳ್ಳಿರೈ ಬಾ | ಯಿತ್ತ ಬಾತನ್ನಾಣೆಯೆನುತವೆ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದೆಳೆದು || ಹ
 ತ್ತರಾತನ ನಿಲಿಸಿ ಬಟ್ಟಲ | ಲಿತ್ತ ನೀಳೆಯವನು ಸುಯೋಧನ | ಕೆತ್ತು ಕೊಂಡರೆ ನುಡಿಸಿದನು ಕಲಿ
 ಕರ್ಣನವನಿಪನ ||೧೫|| ಜೇಯದುಗುಡವಿದೇಕೆ ಬಿಡುಗಾಂ | ಗೇಯನಳುಕಿದೊಡೇನು ಕಾಣಿಯ | ಬೀ
 ಯದಲಿ ಬಡವಹುದೆ ಕನಕಾಚಲ ನಿಧಾನಿಸಲು || ರಾಯಜಗಜಟ್ಟಿಗಳು ರಣದೊಳ | ಜೇಯರಿದೆ ಪ
 ರಿವಾರವನು ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ತಣಿಸುವೆನು ರಿಪುಗಳ ಸಿರಿಯ ಸೂರೆಯಲಿ ||೧೬|| ಕರ್ಣಕರ್ತೃ ಕರೋ
 ರಸಾಹಸ | ನಿರ್ಣಯವೆ ಪರಸ್ಯಸ್ಯಸುಭಟಮ | ಹಾರ್ಣವಕೆ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮವಾಡುಬಾನಳನ ||
 ಪೂರ್ಣಕಾಮನು ನೀನು ಕುರುಕುಲ | ಕರ್ಣಧಾರನು ನೀನು ವಿಶ್ವವಿ | ಕರ್ಣ ನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸೆಂದುದು
 ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೧೭|| ಕಾದುವೆನು ರಿಪುಭಟರ ಚೇವವ | ಸೇದುವೆನು ರಣರಂಗಭೂಮಿಯ | ನಾಡು
 ವೆನು ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಹತರ ಗೋಣರಕುತದಲಿ || ಹೋದದಿವಸಂಗಳಲಿ ಕಾಳಗ | ಮಾದುದಂದಿನ ಭೀ
 ಪ್ಮರೊಡನೆ ವಿ | ವಾದಕಾರಣ ಬೇಡಿಕೊಳಬೇಡುದು ನದೀಸುತನ ||೧೮|| ಎಂದು ನೃಪತಿಯ ಬೀಳು
 ಕೊಂಡಿನ | ನಂದನನು ಬೊಂಬಾಳದೀಪದ | ಸಂದಣಿಗಳೊಳು ಸೆಳೆದಡಾಯುದಭಟರ ತಿಂಥಿಣಿಯ ||
 ಮುಂದೆ ಪಾಯವಧಾರು ರಿಪುನೃಪ | ಬಂದಿಕಾರವೆಧಾರು ದಿರುಪಯ | ನೆಂದು ಕಳಕಳಗಜರು ಮಿ
 ಗೆ ಕುರುಭೂಮಿಗೈತಂದ ||೧೯|| ಹಾಯಿದ್ವವು ನರಿನಾಯಿಗಳು ಕಟ | ವಾಯಲೆಳೆದವುಕರುಳುಗಳಬ
 ಸಿ | ವಾಯರಕ್ತದಲೋಡಿದವು ರಣಭೂತ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಆಯುಧದ ತಿಂತಿಣಿಯ ತಲೆಗಳ | ಡೋ
 ಯಿಸೆಯ ಕಡಿಖಂಡಮಯದಲ | ಸಾಯತದಕಳನೊಳಗೆ ಬಂದನು ಭೀಷ್ಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೦|| ಸರಳಮಂ
 ಚವ ಹೊದ್ದಿ ಭೀಷ್ಮನ | ಚರಣಕಮಲವ ಪಿಡಿದು ನೊಸಲಿನೊ | ಳೊರಸಿಕೊಂಡನು ನಾದಿದನು ಕಂ
 ಬನಿಯೊಳಂಫಿಗಳ || ಕರುಣಿಸೈ ಗಾಂಗೇಯ ಕರುಣಾ | ಶರಧಿಯೇ ಖಳತೀಲಕಕರ್ಣನ | ದುರುಳ
 ತನವನು ಮರೆದು ಮೆರವುದು ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣವ ||೨೧|| ಎನಲು ಹೃದಯಾಂಬುಜದ ಪೀಠ
 ದ | ವನಜನಾಭಧ್ಯಾನಸುಧೆಯಲಿ | ನನೆದು ಹೊಂಗದಕರಣ ಹೊರೆಯೇರಿದುದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ತನು
 ಪುಳಕ ತಲೆದೋರೆ ರೋಮಾಂ | ಚನದ ಬಿಗುಹಡಗಿತ್ತು ಕಂಗಳ | ನನೆಗಳರಳಿದವಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮಂ
 ಗಿತ್ತಲವಧಾನ ||೨೨|| ಅಳಲದಿರು ಬಾವುಗನೆ ಕುರುಕುಲ | ತಿಲಕನವಸರದಾನೆ ರಿಪುಮಂ | ಡಳಿಕ
 ಮಸ್ತಕತೂಲಬಾರೈಕರ್ಣಬಾರನುತ || ತುಳಿಕದನು ಕಂಬನಿಗಳನು ಕೋ | ಮಲನು ಕೈದಡಹಿದನು
 ಕೌರವ | ನುಳಿವು ನಿನ್ನದು ಕಂದಕದನವ ಜೈಸು ಹೋಗೆಂದ ||೨೩|| ಗಾರುಗೆಡೆದನು ನಿಮ್ಮ ನೋಲಿ
 ಯ | ಕಾರತನದುಬ್ಬಿನಲಿತನಿಮದ | ವೇರಿ ನಿಮ್ಮಲಿ ತೊಡಕಿದನು ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ದೂರಹೊತ್ತೆ
 ನು ರಣದ ಮಿಸಾಲಿ | ನೇರು ತಪ್ಪಿತು ನೀಲಮಣಿ ತಲೆ | ಗೇರಿಸಿದ ತ್ಯಣವದಕೆ ಸರಿಯೇ ಭೀಷ್ಮಹೇ
 ಳೆಂದ ||೨೪|| ತನುಜ ತಪ್ಪೇನಿದಕೆ ಕಾಳಗ | ವೆನಗೆ ತನಗೆನಬೇಕು ವೀರರು | ಮನದಕಲಿತನದಬ್ಬು
 ಗೊಬ್ಬಿನಲೆಂಬರಿದಕೇನು || ಮನದೊಳಗೆ ಖತಿಯಿಲ್ಲ ದುರಿಯೋ | ಧನನೃಪತಿಯೋಪಾದಿ ನೀ ಬೇ
 ರನೆಗೆ ಲೋಗನೆ ಕಂದ ಕದನವ ಜಯಿಸು ಹೋಗೆಂದ ||೨೫|| ಅಳುತನದ ದೊರಾರತನ ಸರಿ | ಯಾ
 ಳಿನಲಿ ಸೆಣಸಾದೊಡೊಳ್ಳಿತು | ಮೇಳವೇ ಗುರುಡೈವದಲಿ ಕಟ್ಟುವರೆ ತೊಡರುಗಳ || ಹಾಳುಪಸುಗೆ
 ಯನರಿಯದಾಹೀ | ಹಾಳಿಗಡಿಸಿದನೆಂದು ಸಭೆಯಲಿ | ಖೂಳನವಗುಣಶತವ ನೋಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಮೆರೆ

ಯಿಂದ ||೨೬||ನೋವುಮನದೊಳಗುಳ್ಳೊಡಾರಾ ಜೀವಲೋಚನನಾಣೆ ಮಗನೇ | ಜೀವಕೌರವನಲ್ಲಿ ಕ
 ರಗುವುದೇನು ಹೇಳುವೆನು || ಅವನಾತಗೆ ಬಂಧುವಾತನು | ಜೀವವೆನಗೇಡೆಸೆಯ ಭಯಬೇ | ಡಾವಪ
 ರಿಯಿಂದವನ-ನುಳುಹುವಹದನ ನೋಡೆಂದ ||೨೭|| ಎನ್ನು ಹವಣೇ ಹಗೆಯ ಗೆಲುವೊತೆ | ನಿನ್ನು ವಂ
 ದಿಗರಿದ್ದು ನೂಕದು | ತನ್ನ ಸಾಹಸವೆಲ್ಲಿಪರಿಯಂತಹುದು ಕದನದಲಿ || ಗನ್ನು ಕಾರನು ಕೃಷ್ಣ ನೆವರಿಗೆ |
 ತನ್ನ ನೊಚ್ಚ ತಗೊಟ್ಟನೆಹಿತರ | ನಿನ್ನು ಗೆಲುವರಾರು ಜಯವೆಲ್ಲಿಯದು ತಮಗೆಂದ ||೨೮|| ಆಲವ
 ಟ್ಪದಗಾಳಿಯಲಿ ಮೇ | ಘಾಳಿ ಮುರಿವುದೆ ಮಿಂಚುಬುಳುವಿಗೆ | ಸೋಲುವುದೆ ಕತ್ತಲೆಯಕಟಕವು
 ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು || ಸೀಳಬಹುದೇ ಸೀಸದುಳಿಯಲಿ | ಶೈಲವನು ಹರಿಯೊಲಿದಮನುಜರ | ಮೇಲೆ
 ಮುನಿದೇಗುವರು ಕೆಲಬರು ಭೀಷ್ಮ ಹೇಳೆಂದ ||೨೯|| ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಮಗನೆ ನೀ ಧಿಟ | ನೀಸು ಸವ್ಯು
 ಜ್ಞಾನಿಯಂಬುದ | ನೀಸುದಿನವಾವರಿಯೆವೈ ನೀ ಸತ್ಕುಲೀನಲಾ || ಅಸುಯೋಧನಗರುಹಿ ಸಂಧಿಯು
 ನೀಸಮಯದಲಿ ಘಟಿಸು ನಾನೆನ | ಲೈಸಮೀರನು ಪಾಂಡವರ ಸಂಪ್ರತಿಯ ಮಾಡೆಂದ ||೩೦|| ಚ
 ಯ ಮಂತ್ರದಮಾತು ರಾವುತ | ಪಾಯಕರಿಗೊಪ್ಪುವುದೆ ಅವರನ | ರಾಯತದಲೋಲೈಸಬೇಹದು
 ಮೇರೆಮಾರ್ಗದಲಿ || ರಾಯನೊಲಿದುದ ಹಿಡಿವೆನೊಲ್ಲದ | ದಾಯವನು ಬಿಡುವೆನು ನಿಜಾಭಿ | ಪ್ರಾ
 ಯವಿದು ಸಂಪ್ರತಿಯ ನುಡಿ ತನಗಂಕವಲ್ಲೆಂದ ||೩೧|| ಭಾನುಸನ್ನಿಭ ಮರಳು ಭೂಪನ | ಹಾನಿವೈ
 ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದು | ನೀನು ಪಂತದಜಾಣನಲ್ಲಾ ವಿಜಯನಾಗೆನಲು | ಅನದೀಸುತನೆಡಿಗರಗಿ ರವಿ |
 ಸೂನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳಮ | ನೋನುರಾಗದಲ್ಲೆದಿದನು ಕುರುರಾಯನೋಲಗವ ||೩೨||
 ಭಾನುಸುತ ಕುಳ್ಳಿರು ನದೀಸುತ | ನೇನನೆಂದನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತಜ್ಞಾ | ನವನು ಬಿಸುಟೀನುನುಡಿದನು
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಬಹಳಕೃ | ಪಾನಿಧಿಯಲಾ ಭೀಷ್ಮನೆನುಸಂ | ಧಾನವಿಲ್ಲದೆ
 ಬೆಸಸಿ ಕಳುಹಿದನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೩|| ಇನ್ನು ದಳಪತಿತನವದಾರಿಗೆ | ನಿನ್ನು ಮತವೇನು ದಯವಾಗದು
 ಮುನ್ನು ಬವರವ ಹಿಡಿಯಬೇಹುದು ಪ್ರೆರಾರಾಯರಲಿ || ಎನ್ನು ನಿನ್ನುಭಿಮತವ ನೆನೆ ಸಂ | ಪನ್ನುಭುಜ
 ಬಲದ್ರೋಣನಿರುತಿರ | ಲೆನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಗಳಾರೈ ಭೂಪ ಹೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಪ್ರಭೆಯದಾರಿಗೆ ಸೂ
 ಯಾನಿಧಿರಿಸೊ | ಳಭವನಿರೆ ತಾನಾರು ಲೋಕಕೆ | ವಿಭುಗಳೈ ಪ್ರೆಕುಂತನಿದಿರನೊಳಾವ ದೇವತೆ
 ಯೊ || ವಿಭವ ನದಿಗಳಿಗುಂಟೆ ಜಲಧಿಯ | ರಭಸದಿಧಿರಲಿ ನಿನ್ನು ಬಲ್ಲದಲಿ | ಸುಭಟವಾರೈ ದ್ರೋಣ
 ನಿರುತಿರಲೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೩೫|| ಚಾಗುಚಾಗಲೆಕರ್ಣ ಪರರ ಗು | ಕಾಗಮವ ಪತಿಕರಿಸಿ ನುಡಿವವ |
 ನೀಗಳಿನಯುಗದಾತನೇ ಮರು ಭಾಪುಭಾಪೆನುತ || ತೂಗುವೆರಳಿನ ಮಕುಟದೊಲಹಿನೊ | ಳಾಗರು
 ವಭಟರುಲಿಯ ಲಹರಿಯ | ಸಾಗರದ ಸೌರಂಭದಂತಿರೆ ಮಸಗಿತಾಸ್ಥಾನ ||೩೬|| ನುಡಿಸು ನಿಸ್ಸಾಳವ
 ನು ಕರೆಹೊಂ | ಗೊಡನ ಹಿಡಿದೈತರಲಿ ನಾರಿಯ | ರೆಡಬಲನು ತೆರಹಾಗಲಿಕ್ಕಲಿ ಸಿಂಹಪೀಠವನು ||
 ತಡವುಬೇಡನೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನುಡಿಗಿಮುನ್ನುನುವಾಯ್ತು ವಿಪ್ರರ | ಗಡಣ ಬಂದುದು ರಚಿಸಿದರು
 ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನವ ||೩೭|| ಸಕಲಸಾವಂತರು ಮಹೀಪಾ | ಲಕರು ಬಂದುದು ಚರಣದಲಿ ಕಾ |
 ಲೈಸುನಿಕ್ಕಿತು ಕೈಯ ಮುಗಿದುದು ನಿಖಿಲಸಂವಾರ || ಮಕುಟರತ್ನದ ಲಹರಿ ಖಡ್ಗದ | ವಿಕಟಧಾ
 ರಾರತ್ನದೀ | ಪ್ರಕರದಲಿ ಧಳಧಳಿಸೆ ರವಿಯವೊಲೆಸೆದನಾದ್ರೋಣ ||೩೮|| ಅರಸ ಬೇಡೈ ವರವನೆ

ನ್ನನು | ಕರೆದು ಪತಿಕರಿಸಿದಬಳಿಕ ನಾ | ಬರಿದೆ ಹೋಹೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದುದು ನುಡಿಬಿಡತನವೇಕೆ || ಹೊರೆ
ಹೊಗದೆ ಹೇಳಿನಲು ನಗೆಮೊಗ | ವರಳಿ ಹೊಂಪುಳಿವೊಗಿ ಕೌರವ | ರರಸ ನುಡಿದನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಿ ಧ
ರ್ಮಜನ ತನಗೆಂದ || ಮರಣಮಂತ್ರಾನುಗ್ರವನಿದ | ಧರಿಸಬಹುದೇ ಮೆಗನೆ ಪಾರ್ಥನ | ಪರಿಯನರಿ
ಯಾ ಹಿಡಿಯಲೇವನೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಬರಿದೆ ಬೇಡಿದೆ ತನಗೆ ನೊಕದ | ವರವ ವಚನಿಸಿ ಮಾಡದಿ
ಹಬಾ | ಹಿರರು ಸಾವಲ್ಲೆ ನಲು ಕೌರವರಾಯನಂತೆಂದ ||೪೦|| ಕೊಡುವುದಿದುವರವಲ್ಲದಿದೊಡ | ನು
ಡಿಗೆ ಮೊಳೆ ಹೊಮ್ಮುವಡೆ ನಿಮ್ಮಯ | ತೊಡಕನೊಲುವವನಲ್ಲ ನಿವೇಬಲ್ಲರೆನೆ ನಗುತ || ಹಿಡಿದು ಬಿಗಿ
ವೆನು ಧರ್ಮಜನ ಕೆಲ | ಕಡೆಗೆ ತೊಲಗಿಸು ಪಾರ್ಥನನು ನಾ | ನುಡಿಯತಪ್ಪೆನು ಪುಣ್ಯದಳತೆಯನರಿ
ಯಬಹುದೆಂದ ||೪೧|| ಸಾಕಿದೊಳ್ಳಿತು ಚಾಪತಂತ್ರಸಿ | ನಾಕಿಯೇರಿಸಿ ನುಡಿದನುಡಿಯಿದು | ಕಾಕಹು
ದೆ ಕೈಕೊಂಡನೆನುತವನಿಶ ಹರುಷದಲಿ || ಆಕೃಪಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾನಾ | ನಿರವನು ಕಳುಹಿದನು ಮ
ನೆಗೆದಿ | ವಾಕರನು ಹೆಡತಲೆಗೆಹಗುಕ್ಕಿದನು ಚಂದ್ರಮನ ||೪೨|| ಜಗವರಾಜಕನಾಯುಕ್ತಮುದಾ
ಳಿಗಳ ಬಾಗಲು ಹೂಡಿದವು ಸೂ | ರೆಗರು ಕವಿದವು ತುಂಬಿಗಳು ಸಿರಿವಂತಮನೆಗಳಿಗೆ || ಉಗಿದವಂ
ಬರವನು ಮಯೂಖಾ | ಳಿಗಳು ಭುವನದ ಜನದ ಕಂಗಳೆ | ತಗಹು ತೆಗೆದುದು ಸೆರೆಯಬಿಟ್ಟರು
ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ||೪೩|| ಮೂಡಣಾಚಲದೊಳಗೆ ಕೆಂಪಿನ | ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಕಮಲಪಬ್ಬೆಯೊ |
ಳಾಡಿದವು ತುಂಬಿಗಳು ರೋಂಕರಿಸುತ್ತ ಮುಸುಕಿದವು || ಕೂಡಿದವು ಚಕ್ರಾಂಗಯುಗ ಧಗೆ |
ಯೂಡಿದವು ಸುಚಕ್ರೋರಯುಗಳವ | ಮೂಡಿದವು ಕೆದರಿದವು ಕಿರಣಾವರಣ ಗಗನದಲಿ||೪೪|| ಬೆಳಗು
ಬಳಸಿದ ಗಗನಮಂದಲ | ದುಳಿವುತಿಮಿರನಸತಿಯವೊಲೆಯು | ಕಳಚಿದುದು ಕಮಲಂಗೆ ಹೇಷಿತವಾ
ಯು ದಿನರಾತ್ರೆ || ಬಲಬ ನಗುತಿರ್ದುದು ಪಯೋನಿಧಿ | ಕಳಕಳವ ತುಂಬಿತು ರಥಾಂಗಾ | ವಳಿ
ಮನೋಹರನಡರ್ದನಂದು ದಯಾಚಲಕದಿನಪ ||೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಅಗ ಕೈ ವದ ೪೫ ಕ್ಯಂ ಮಂಗಳಕರ.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಕಡುಗಿಬರೆದ್ರುವದಜನ ರಥವನು | ಕಡಿದು ಸಮರಥರುಗಳ ಕೆಡಹಿದ | ಕೊಡನ ಮಗಧ
ರ್ಮಜನ ತುಡುಕಲು ತಡೆದನಾಪಾರ್ಥ ||

ಪದ|| ಸೂಳವಿಸಿದ್ದವು ಲಗ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಚಯವದ್ರಿಗಳ ಹೆಡತಲೆ | ಸೀಳೆ ಸಿಡಿದೆಳಿಗೆ
ಯೊಳೆದ್ದವು ವಿವಿಧವಾದ್ಯರವ || ಆಳು ನೆರೆದುದು ನೆಲ ಕುಸಿಯೆ ರಥ | ಜಾಲಜಡಿದುದು ಹಣ್ಣಿದಾ
ನೆಯ | ಸಾಲು ಮೆರೆದವು ಕುಣಿವುತಿರ್ದವುಕೂಡೆ ವಾಜಗಳು || ತಳೆತರುಲ್ಲರಿಗಳಿಗೆ ಗಗನದ |
ಯ ವೈದದು ನೆರೆದಸೇನೆಗೆ|ನೆಲನಗಲ ನೆರೆಯದು ನಿರೂಢಿಯು ಭಟರವಿಕ್ರಮಕೆ || ಅಳವು ಎದರಿರಾ
ಯರಿಗೆ ದಿಗು | ವಳಯ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಹಯರಥದದಳ | ವುಳಕೆನಲು ಕುರುಸೇನೆ ನಡೆದು ದೊರೆಯು

ನೇಮದಲಿ ||೨|| ಹರಿಗೆ ಹರಿದವು ಮುಂದೆ ಬಿಲ್ಲವೆ | ರುರವಣಿಸಿದರು ಮೊರೆವ ಮುರಜದಿ | ನುರುಬಿದರು ಸಬಳಿಗರು ಮುಂಚಿತು ರಣಕೆ ಖಡ್ಗಿಗರು || ತುರುಗ ಕವಿದವು ದಂತಿಘಟೆಗಳು ತುರುಗಿದವು ರಥನಾಜ ಮುಂಗುಡಿ | ವರಿದುದವನೀಪತಿಯ ಚೂಣಿಯ ನೃಪರು ಜೋಡಿಯಲಿ ||೩|| ಸಿಡಿಲ ಕುಡು ಹುಗಳಿಂದ ಕಮಲಜ | ಹೊಡೆಯಲಬುಜಭವಾಂಡ ಭೇದಿಯ | ಕಡುದನಿಗಳೆನಲೊರಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ ಕೋಟೆಗಳು || ತುಡುಗಿದವು ತಂಬಟದ ದ್ವನಿ ಜಗ | ದಡಕಿಲನು ಫಡ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ತೊಡಕು ಬೇಡೆಂದೊದರಿದವು ನಿಜಗೌರುಗಳೆಗಳು || ಬಿಗಿದಯ್ಲುಲಿ ಮುಗಿಲ ಹೊಸಕ್ಕೆ | ದುಗಳ ಮಿಂಚಿನ ಮಣಿಮಕುಟಕಾಂ | ತಿಗಳ ಸುರಥನುವಿನ ಚತುರ್ಬಲರವದ ಸಿಡಿಲುಗಳ || ವಿಗಡಕುಂಭಜನೇಘುರುತು ತನಿ | ಹೊಗರಿರಿದು ಪರಬಲದ ಬಲುಬೇ | ಸಗೆಗೆ ಕವಿದುದು ರಾಜಹಂಸಪ್ರಭೆಗಳೊಳಸರಿಯೆ ||೪|| ಕಳನೆಗೆಲಿದುದು ಬಂದು ಕೌರವ | ಬಲಯುಧಿಪ್ತಿ ರರಾಯದಳ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕದು ಜಯದ ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಗಾಡದಲಿ || ಬಲಿದರೊಡ್ಡನು ಮಂಡಲಾಕೃತಿ | ಗೊಳಿಸಿ ಕೌರವರಿವರು ಥಟ್ಟನು | ನಿಲಿಸಿದರು ಚಂದ್ರಾರ್ಧಸದೃಶದಲಖಿಳ ಮೋಹರವ ||೫|| ಚೌರಿಗಳ ಬಲವೆರಡರೊಳಗೊ | ಯ್ಯಾರದಲಿ ತೋಗಿದರು ಚೂಣಿಯ | ವೀರರುರುವಣೆಮಿಗಲು ಹೊಯ್ದುದು ಪೊಕ್ಕು ಪಾಯದಳ || ಮಾರಿ ಮೊಗವಡದೆರೆದವೊಲು ಜ | ಜ್ವಾರಮಾಸಾಳುಗಳು ನಿಜದಾತಾರನವಸರಕೊಡಗಿ ಹಣವಿನ ರುಣವ ನಿಗಿದರು ||೬|| ಬಿಟ್ಟಸೂಲಿಯೊಳಡಸಿ ಕುದುರೆಗೆ | ಳೆಟ್ಟಿದವು ಕಿವಿಗೌಕಿದುಂಗುಟ | ವಟ್ಟಸನ್ನೆಯೊಳೊಲಿದು ಕವಿದವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು || ನಿಟ್ಟವರಿಯಲು ಕೂಡೆ ರಥ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟ ಹರಿದವು ತೇರು ಸುಭಟರ | ಮುಟ್ಟ ಮೂದಲಿಸಿದರು ಹೊಯಿದರು ಹೊಕ್ಕು ಪರಬಲವ ||೭|| ಏರುವಡೆದರು ಪೊಕ್ಕವರು ಕೈ | ದೋರಿ ಕಳವಳಕಾರರಸುಗಳ | ಕಾರಿದರು ಕೈ ಮಾಡಿ ಕೊಂದರು ಕವಿವಡೊಡ್ಡಗರ || ತಾರುತಟ್ಟೆ ನೊಳೆಟ್ಟೆ ಮೈಮಸೆ | ಸೂರೆಕಾರರು ಮಿದುಳಜೋರಿನ | ಜಾರುಗಳ ಬೀರಿದರು ಭೇತಾಳರಿಗೆ ಭಟನಿಕರ ||೮|| ತೆಗೆದು ದೊಡ್ಡಯನುರವಣಿಸಿದರು | ವಿಗಡಸುಭಟರು ಸಾಹಸದ ತನಿ | ಹೊಗರಿನಾಗತೆಳ್ಳಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬರಹೇಳು || ಹೊಗುವಬಿನುಗನು ಹೊಯ್ಯದಿರಿ ತೆಗೆ | ತೆಗೆಯೆನುತ ಸಾವಿರಮಹಾರಥ | ರಲಗದಲಿ ಬರಲುರುಬಿಪೊಕ್ಕನು ದ್ರೋಣ ಪರಬಲವ ||೧೦|| ಸಾರಿರೈ ಸಾಹಸಿಗಳಿರ ಕೆಲ | ಸಾರಿರೈ ಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯರು ವೀರರಹಿರಲ್ಲೆಂಬೆವೇತಿವತಿವಮಹಾಡೇವ || ಸಾರಿರೈ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೈಮನ | ವಾರೆ ಕಾದುವಬಳಿಕ ಮೊದಲೊಳ | ಗಾರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೧|| ಬಿನುಗುಹಾರುವ ನಿನಗೆ ಭೀಮಾ | ಜುನರ ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಯಂಬಿನ | ಮೊನೆಯಲುಣಲಿಕ್ಕು ವೆವು ರಣಭೂತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೊಡಲ || ಎನುತ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವನಿದಿರಾ | ವನು ಶರಾಘದ ಸೋನೆಯಲಿ ಮುಂ | ಮೊನೆಯಲಧಿಕರ ಮುರಿದು ದ್ರೋಣನ ರಥಕೆ ಮಾರಾಂತ ||೧೨|| ಕಡುಗಿದೊಡೆ ಕೋದಂಡರುದ್ರನ | ತೊಡಕಿ ಬದುಕುವರಾರು ಸಾಕಿ | ನ್ನೊಡನೊಡನೆ ನಾರಾಚಜಾಲಜ್ವಾಲಿಭಟನ ಬಿಗಿದು || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ದ್ರುಪದತನಯನ | ಹಿಡಿದಬಿಲ್ಲನು ಸಾರಥಿಯನಡ | ಗೆಡಹಿದನು ಚಂದ್ರಾರ್ಧಶರದ

೮ * ಸಲನೊಡೆಯೆಚ್ಚ ||೧೩|| ಎಸಲು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವ ದ್ರೋಣನ | ವಿಶಿಖಪತಿಯಲಿ ನೊಂದು ರಥದಲಿ | ಒವಳಿಯೆಬಳಿಸಲಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ಮುಸುಡಬಿಗುಹಿನೆಸೆದಡಾಯುಧ |

ಹೊಸಪರಿಯ ಬಿರುದುಗಳ ಗಜರಥ | ವಿಸರಮಧ್ಯದೊಳೆಂಟುಸಾವಿರ ರಥಿಕರೌಂಕಿದರು ||೧೪|| ರಾ
ಯರೊಳು ಪಾಂಚಾಲರುಬ್ಬಟಿ | ಕಾಯಗಟ್ಟಿತು ಪೂತು ಮರುಕುರು | ರಾಯನಾಡಿದು ದಿಟವೆನು
ತ ಹೊಗರಂಬ ಹೊದೆಗೆದರಿ || ನೋಯಿಸಿದನುರುವಣಿಸಿ ಕವಿತಪ | ನಾಯಕರನುಬ್ಬಾಳಿ ಬಿರುದರ |
ಬೀಯವಾಡಿದನಹಿತರಥಿಕರನೆಂಟುಸಾವಿರವ ||೧೫|| ಆಳುತನವುಳ್ಳವರ ಕರೆ ಪಾಂ | ಚಾಲರೊಳ್ಳೆಗರಿ
ವದಿರಂಬಿನ | ಕೋಲಕಾವದಮುನ್ನು ಹಮ್ಮಿಸುವರು ಹುರಿಯೊಡೆದು || ಬೂಳರಿವರಂತಿರಲಿ ದೊರೆ
ಕ| ಟ್ವಾಳುಗಳ ಕರೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ತೋಳ ಬಲುಹನು ನೋಡಬೇಕೆನುತುರುಬ್ಬಿದನು ದೋಣ ||೧೬||
ಸವರಿ ಫೊಕ್ಕನು ಕೆಲಬಲದ ಪಾಂ | ಡವನುಹಾರಥರನು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಪವನಜನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ನಕು
ಲನ ರಥವ ಹುಡುವಾಡಿ || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಮತ್ಸ್ಯದ್ರುಪದರ | ನವಗಡಿಸಿ ಹೈಡಂಬನಭಿಮ | ನ್ಯು
ವನು ಮನೆಗಾಣಿಸಿ ಮಹೀಶನ ರಥಕೆ ಮಾರಾಂತ ||೧೭|| ಅರಸಫಡ ಹೋಗದಿರು ಸಾಮದ | ಸರಸ
ಕೊಳ್ಳಿದು ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಹಿಡಿ | ಹರನ ಮರೆವೊಗು ನಿನ್ನು ಪಿಡಿವೆನು ಹೋಗು ಹೋಗನುತ || ಸರಳಮು
ಷ್ಟಿಯ ಕೆನ್ನೆಯೋರೆಯ | ಗುರು ಚಡಾಳಿಸೆ ಧನುವನೊಡರಿಸಿ | ಧರಣಿಸತಿ ಮಿಗೆ ಹಳಚಿ ಹೂಳಿದ
ಂಬಿನಲಿ ನಭವ ||೧೮|| ಶಿವಶಿವಾಬ್ಬಳುದಿಂಗಳಲಿ ಮೈ | ಬೆವರುವುದೆ ಕಲಿಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಬವರದಲಿ
ಬೆಂಡಹರೆ ವಿರರು ಕಂಡೆವದುಭುತವ || ನಿವಗಡೆತ್ತಣಕ್ಕಮೆ ಕೋಲ್ಗಳ | ಕವಿಸುವಂದವಿದೊಳ್ಳಿತಿರ
ಲೇ | ನೆವಗಭೀಷ್ಮವೆನುತ್ತ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ||೧೯|| ಎಲೆಲೆದೊರೆ ಸಿಕ್ಕಿದನಕರೆಪಡಿ | ತಳಸಹೇ
ಳೋಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು | ದಳದೊಳಿದ್ದವರೆತ್ತ ಹೋದರು ನಾಯಕಿತ್ತಿಯರು || ಕಳವಳಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಘಟೋತ್ಕಚ | ರುಲಿದು ಹುರತರೆ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ | ದಲಿ ಮುರಾಂತಕ ಸಹಿತ ವಹಿಲದಿ ಬಂದನಾಪಾ
ರ್ಥ ||೨೦|| ಕಾಳಕೂಟದ ಬಯಳ ಧಾಳಿಗೆ | ಶೂಲಿಯಡ್ಡೈಸಿದವೊಲವನೀ | ಪಾಲಕನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತಡೆದ
ನು ಕಲಶಜನ ರಥವ || ಆಲಿಯಳಿಕಿತು ತಿರುಹಿದಂಬಿನ | ಕೋಲರುಳಪಿಸಿ ಪೂತುಮರು ಮೇ | ಲಾ
ಳು ಬಂದುದೆಯಕಟೆನುತ ಹಲುಮೊರೆದನಾದ್ರೋಣ ||೨೧|| ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ಕೌರವನು ನಾ | ವೆಂ
ದು ಮಾಡುವುದೇನು ರಣದೊಳು | ನಿಂದನಾದೊಡಹಿಡಿವೆನೀಗಳೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಬಂದು ಫಲು
ಗುಣನಡ್ಡವಿಸಲಿ | ನ್ನಿಂದುಧರ ಮುನಿದೇನು ಮಾಡುವ | ನೆಂದು ಖಾತಿಯ ಹಿಡಿದು ರಥವನು ತಿರು
ಹಿದನು ದೋಣ ||೨೨|| ಎರಡು ಬಲದಲಿ ವಿರನಿವಮಡ | ಮುರಿಯಲಿವ ನೇಸರವನಂಥಾ || ಸುರ
ನೊತಾರಕನೋ ಹಿರಣ್ಯಾಸುರನೊ ಕೈಟಭನೊ || ಗುರುಗಳತಿಥಿವತಿಗಳೈ ಸಾ | ಕಿರಲಿ ಮೂದಲಿಯೇ
ಕೆನುತ ಬಿಲು | ದಿರುವ ಮಿಡಿದೈದಿದರು ನಾಲ್ಕಾವಿರಮಹಾರಥರು || ಫಡಫಡಲವೋಪಾರ್ಥಭೀಷ್ಮನ |
ಕೆಡಹಿದುಬ್ಬಟನಮ್ಮಕೂಡಳ | ವಡದುತೆಗೆತೆಗೆಯೆನುತ ತುಳುಕಿದರಂಬಿನಂಬುಧಿಯ | ಗಡಣವೊಳ್ಳಿ
ತು ಗಾಡದಲಿ ಬಿಲು | ವಿಡಿಯಬಲ್ಲಿರ ಸಮರದಲಿ ಅಳ | ವಡುವುದಳವಡದಿಹುದು ತಪ್ಪೇನೆನುತ ನರ
ನೆಚ್ಚು ||೨೪|| ಜೋಡು ಜರಿಯದೆ ಹುರುಳುಗಡೆ | ಚ್ಚಾಡಿದರು ಫಲುಗುಣನ ರಥದಲಿ | ಹೂಡಿದ
ರು ಹೊಗರಂಬುಗಳನುಬ್ಬಿದ್ದು ತಮತಮಗೆ || ನೋಡಿದನು ಸಾಕಿವದಿರನು ಕೊಂ | ಡಾಡಲೇಕೆನುತ
ನಿಬರಸುವನು | ತೋಡಿದನು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಸಾವಿರಮಹಾರಥರ ||೨೫|| ಮಡಿದು ಕೆಲಬರು ಕುಲಕ
ಳೊಳಸುಗಳ | ವಿಡಿದು ಕೆಲಬರು ಗಾಯವಡೆದಲು | ವಡೆದು ಕೆಲಬರು ಕೈದುರಥವನು ಬಿಲು ಕೆಲಕೆ

ಲರು || ಹೊಡೆದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಮುಗಲೋ | ಹೊಡೆದ ವೂಲು ಮೈಮಾರಿಗಳು ಹಿಂ | ಹೊಡೆ
 ದುದ್ದು ಹೇರಾಳ ದಳದಲಿ ಯೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೨೬|| ನಿಮಗೆ ಸದರವೆ ಪಾರ್ಥನೆಲೆ ವಿ | ಕ್ರಮದರಿ
 ದ್ರುರಾ ವಿಲಾಸ | ಭ್ರಮಿತರಿ ಭಂಡಾಟವೇತಕೆ ರಣವ ಹರತೆಗೆಯಿ || ಸಮರವಿಜಯತ್ಯಾಗಿಯೇ
 ತಾ | ನಮರಪತಿ ನಂದನನು ಸಾಕೀ || ಕುಮತಿಗಳು ತಡೆಯದಿರಿ ಹೋಗಲಿಯೆಂದನಾದ್ರೋಣ
 ||೨೭|| ಸೋಲದಲಿ ಕೌರವನ ಸೇನಾ | ಜಾಲ ಚೆಲ್ಲಿತು ವಿರಪಾರ್ಥನ | ಕೋಲು ಕಾಲನ ತಣಿಸಿದವು ಚ
 ತುರಂಗಸೇನೆಯಲಿ || ಕಾಲುಧರಿಸಿದವೆರಕೆಗಳ ನೆರೆ | ಜಾಳಿಸಿತು ಫಡ ರವಿಯ ರತ್ನಿಯ | ಗೂಳಿಯ
 ವು ತೆಗೆಯಿತ್ತು ಪಡುವೊಡೆ ಪತ್ನಿಮಾಂಬುಧಿಗೆ ||೨೮|| ಬಂದುಬಿಡಿಸಿದ ದೂರಯನರ್ಜುನ | ನೆಂದು
 ದ್ರೋಣನು ಬೆರಗಿನಲಿ ಮನ | ಗುಂಡೆ ತಿರುಗಿದ ನೆರಡುಬಲ ನಿಜಪಾಳಯಂಗಳಿಗೆ | ಸಂದ ರವಿಯ
 ಸ್ತಾದಿಗೆನುತಾ | ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ಕೌರವನು ನಾ | ವೆಂದು ಫಲವೇನೆನುತ ಬಂದನು ರಾಯನೋ
 ಲಗಕೆ ||೨೯||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕೈ ವದ ೨೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಮೂರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಉಭಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯಪಾಂಡವ | ವಿಭವ ಹಿಡಿತಹೆನೆಂದುಕೌರವ | ಸಭೆಗೆಭಾಷೆಯ
 ಕೊಟ್ಟು ಸಮರಕೆ ದ್ರೋಣನನುವಾದ ||

||ಪದ|| ಕೇಳುಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ತೆಗೆದವು ಬಲವೆರಡು ನಿಜ | ಪಾಳೆಯಂಗಳಿಗಿ
 ರುಳು ಕೌರವನಿತ್ತನೋಲಗವ || ಹೇಳು ಕರ್ಣ ದ್ರೋಣರಿಪು ಭೂ | ಪಾಲಕನ ನೆರೆಯುಟ್ಟಿದನುಗಡ
 ಕಾಳಗದ ಹದನೇನೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬೆಸಗೊಂಡ||೧|| ಏನ ಪೇಳಲುಬಹುದು ಜೇಯ ಕೃತಾನು ವಡ
 ವಿಯೊಳಾಡಿದಂದದೊ | ಳಾನಿರೂಢಿಯ ಭಟರಮುರಿದನು ಮುರಿದಮಾರ್ಗದಲಿ || ಸೇನೆ ಕಲಕಿತು ಬ
 ತ್ತಿದಬುದಿಯ | ಮಿನಿನಂದದಿ ಮರುಗಿದರು ಭಟ | ರಾನರೇಂದ್ರನ ನಳವಿಯಲಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು
 ದ್ರೋಣ ||೨|| ಅಳವಿಗೊಟ್ಟನು ನೃಪತಿ ಗುರು ಕೈಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆಸುತ ನಡುವಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ಹಿಡಿ
 ಹಿಂಗಳೊಳಗುವಾಡಿ ವಿಘಾತಿಯಲಿ ತಡೆಯೆ || ಎಲೆಲೆ ದೂರಸಿಲುಕಿದನು ಸಿಲುಕಿದ | ನಳಿದುದೋ
 ದ್ರಾಪದಿಯ ಸಿರಿಯೆಂ | ಬುಲುಹಕೇಳಿದು ಪಾರ್ಥಬಂದನು ಬಿಟ್ಟ ಸೂಟಿಯಲಿ ||೩|| ವಿರರಿದ್ದೋಗು
 ವರು ದ್ವೈಪದ | ಕೂರುಮೆಯ ಬಗೆಬೇರೆ ನಮಗೊಲಿ | ದಾರು ಮಾಡುವದೇವನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ಬಿಸು
 ಸುಯ್ಯೆ || ಭೂರಿ ಭೂಪರ ವಿಸ್ತರದ ಗಂ | ಭೀರಸಾಗರದಂತಿರಲು ರಣ | ಧೀರರದ್ದರು ವರತ್ರಿಗ
 ತರು ರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೪|| ಕೇಳು ಸೇನಾನಾಥ ಕುರುಪತಿ | ಕೇಳು ಕೇಳೈ ಕರ್ಣಸುಭಟರು |
 ಕೇಳಿರೈ ದೇಶಾಧಿನಾಥರು ವಿರಪರಿವಾರ || ನಾಳೆ ಮೊದಲಾಗರ್ಜನನನೀ | ಕಾಳಗಕೆ ಬರಲೆಯೆನೆ
 ಮ್ಮಯ | ಕಾಳದೊಳೆ ಸವೆಯ ಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು ||೫|| ಹಿಂದೆ ನೀಹಿಡಿ ಮೇಣುಬಿಡು

ಯಮು | ನಂದನನನೊಲಿದಂತೆಮಾಡಿ | ಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳರ್ಜನನ ಭಯ ನಿನ್ನಗಲ್ಲ ನಂಬುವುದು || ಎಂದು
 ಶಪಥಕೆ ತಮ್ಮಿನಿಬರೈ | ತಂದುವಿಪ್ರರ ಕರೆದುವೈದಿಕ | ಬಿಂದ ರೆಪಿಸಿದರಗ್ನಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಭಾ
 ಪಗಳ||೬|| ನರನ ಬಿಡಲಾಗದು ಮಹಾಸಂ| ಗರದೊಳೊಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರೊಪ್ಪಿಸಿ| ತೆರಳಲಾಗದು ಮುರಿ
 ಯಲಾಗದು ಕೊಂಡ ಹಜ್ಜೆಗಳ || ಹೊರಳಿ ಹೊಣನನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂದಣಿ | ಗುರವಣಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿದ
 ವರಿಗೆ | ನರಕ ವಿಪಾತಕದಗತಿ ತಮಗೆಂದು ಸಾರಿದರು ||೭|| ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇಡುಗನ ವಿಪ್ರನ | ಮ
 ಡುಹಿದಾತನನಮಲಗರುವಿನ | ಮಡದಿಯರಿಗಳುಬಿದನ ಸಾಕಿದಪತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದನೆ || ಹಿಡಿದ ಶರಣಾಗ
 ತರ ಕಾಯದೆ | ಬಿಡುವವನ ನಾಸ್ತಿಕನ ವಿಪ್ರರ | ಜಡಿದುನುಡಿದನ ನರಕವಾಗಲಿ ರಣದೊಳೋಡಿದೊ
 ಡೆ ||೮|| ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರು ತಮ್ಮೊಳ | ಗಂದು ಶಪಥವ ಮಾಡಿ ವಿಪ್ರರ | ಮಂದೆಗಿತ್ತರು ಗೋ
 ಹಿರಣ್ಯಫಲಾಬವಸ್ತುಗಳ || ಅಂದು ರವಿಜಲ ವಹ್ನಿಯನಿಲವು | ರಂದರಾದಿಸುರೌಘ ಸಾಕ್ಷಿಗ |
 ಳೆಂದು ಸೂಳೈಸಿದರು ಭುವನನು ಸಿಡಿಲತನ ಹೆದರೆ ||೯|| ಇವರ ಮೊದಲಿಗಸತ್ಯ ರಥನಿಂ | ತಿವನ
 ಬಳಿ ರಥಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವಿದನೊಡನೆ ಸೇರುವೆಯ ರಥಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರವು || ಭುವನವೀರಸುಶ
 ಮರ್ಮಾಳವ | ಯವನರಥವಿದು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಬವರಕಿಂತ್ಯವತ್ತುಸಾವಿರರಥಿಕರೊಂದಾಯ್ತು
 ||೧೦|| ಸಭೆ ಬೆದರೆ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ | ರಭಸವಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು | ಸುಭಟರಹಿರೋ ಜಾಗುಜಾ
 ಗೆನುತೊಲೆದನಾದ್ರೋಣ || ಅಭವನಡಹಾಯ್ದಿರಲಿ ಪಾಂಡವ | ವಿಭುವ ಹಿಡಿವೆನು ಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ |
 ಪ್ರಭೆಗೆ ಹೆದರುವೆನುಳಿದವೀರರ ಬಗೆವನಲ್ಲೆಂದ ||೧೧|| ನಯವಿದನು ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವೀ | ಳೆಯವ
 ನನಿಬರಗತ್ತು ಕುರುಸೇ | ನೆಯಲಿ ಮರಸೂತೇಕೆ ನೀವೇ ವಿಜಯವುಳ್ಳವರು || ಜಯವನಿನ್ನಾಹವ
 ದೊಳಗೆ ನಿ | ಣೆಯಿಸಬಹುದೆಮಗೆನುತ ಗುರು ಪಾ | ಳೆಯಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನೋಲಗ ಹರದು
 ದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨|| ಶತಿ ವರುಣದಿಗ್ವಧುವನಾಲಿಂ | ಗಿಸಲು ಕುಮುದಿನಿ ಖತಿಯ ಹಿಡಿದಳು | ಮಸುಳಿ
 ದುವು ತಾರಗಳು ರಜನೀನಾರಿ ಹಂಗಿದಳು || ಬಸೆದು ಕಮಲಿನಿ ನಗಲು ಮಿಗೆ ಹುರು | ಡಿಸುತ್ತಪೂ
 ವದಿಶಾನಿತಂಬಿನಿ | ನಿತಿತಕೋಪದಿ ಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದಳೆನಲು ರವಿಮೆರೆದ ||೧೩|| ಜೋಡುಮಾಡಿತು
 ನೃಪರು ನಿಮಿಷಕೆ | ಹೂಡಿದವು ತೇರುಗಳು ಹಯತತಿ | ಕೂಡೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ಗುಳದಲಿ ಜಡಿದವಾನೆ
 ಗಳು || ಕೂಡೆ ಘುಮ್ಮಿಡೆ ದೆಸೆದೆನೆಗಳ | ಲ್ಲಾಡಿದವು ಗಿರಿನಿಕರ ಬಿರುದನಿ | ಗೋಡಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಶತ
 ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ||೧೪|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಕಳದಲಿ | ಹೊದರುಗಟ್ಟಿದರಾತ್ರಿಗರ್ತರು | ಕದ
 ನಕೆಮ್ಮೊಡನಳವಿಗೊಡುವುದು ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು || ಮದವಡರಿ ಭಟಭೈರವಂಗ | ಟ್ಟಿದರರಾಭಟ
 ರವರು ಬಂದೊಡ | ರಿದರು ಪಾರ್ಥನ ಮುಂದೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಿರುದುಗಳ ||೧೫|| ಏಳು ಫಲುಗುಣ
 ಕೃಷ್ಣ ನೀ ಗೋ | ಪಾಲನೇಸರಮಾನಿಸನು ಬರ | ಹೇಳಲಾಪರೆ ಕರೆ ಸಹಾಯಕೆ ಭಾಳಲೋಚನನ||
 ಏಳು ಜಂಜಡವೇಕೆ ಜೊತ್ತಿನ | ಕಾಳಗವೆ ಕಲಿಯಾಗು ನಡೆಯೆನೆ| ಕೇಳುತ್ತರ್ಜನನಿತ್ತನವರಿಗೆ ನಗುತ
 ವೀಳೆಯವ ||೧೬|| ನಡೆಯಿನೀವಾಹವಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಿ | ಕೊಡುವೆನಿದೆ ಬಹನೆಂದು ಮುರಹರ | ನೊಡನೆ
 ಮುದದಲಿ ರಥಕೆ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ || ನುಡಿದನಂತಕಸೂನು ಕಲಶಜ | ಹಿಡಿಯಲೆಂದೇರಿಸಿ
 ವನುಡಿ ತ | ನ್ನೊಡನೆ ನಿಂದಾಹವವೆ ಕಾದುವಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಕರಸಿದೊಡೆ ಕಾಳಗದೊಳೆ

ಸಗಡೆ | ಮುರಿಯಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಣ | ಧುರದ ಕಾಹಿಂಗರಲಿ ತಾಸಾತ್ಯಕಿಶತಾನಿಕ || ವರಘ
 ಸೋತ್ಕಚದ್ವಪದ ಕೈಕಯ | ರಿರಲಿ ಪವನಜನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗೆ ದ್ರೋಣನ ಬವರವಾಗಲಿಯೆಂ
 ಸನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರ ಮೋಹರ | ಕಂದು ತಿರುಗಿದ ಪಾರ್ಥನಿತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿ
 ಕೀರಾಯದಳ ಜಲರಾಶಿ ಜರಿವಂತೆ || ಮುಂದೆ ತವಕಿಗಭಟರ ತೆರಳಿಕೆ | ಯಿಂದ ಮೊರೆವಗಭೀರಭೇರಿ
 ಸು | ಮಂದರದ ಮುರಿಗಡಲ ಗಜರಿನೊಳೊದರಿತರಿಸೇನೆ || ೧೯ || ಬಳಿಯಸುಮಹಾರಥರ ರಾಜಾ
 ಸಳಿಯ ಚಮರಚ್ಛತ್ರಪಡ್ತಿಯ | ಸೆಳೆದಡಾಯುಧಹೆಗಲತೆಕ್ಕೆಯ ರಾಯರಾವುತರ || ಹೊಳೆವಹೇಮ
 ಸ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ಚಲುವಕುದುರೆಯ ನೆಗಹಿ ನಿಮಿರುವ | ಕಲಶಸಿಂಧದ ದ್ರೋಣ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾ
 ಳಗದಕಳನ || ೨೦ || ಗರುಡನಾಕಾರದಲಿ ಬಲವನು | ಸರಿಸ ಮಿಗೆ ಮೋಹಿದನು ವಿಹಗನ | ತಿರಕೆ ಕೃಪ
 ಕುರುರಾಜದುಶ್ಯಾಸನನ ನಿಲಿಸಿದನು || ಕರಸಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಭಗದತ್ತನ ಸುಬಾ
 ಳುವ | ನಿರಿಸಿದನು ಬಲದೆರಕೆ ಯೋಳಗಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ || ೨೧ || ವಿಂದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಕರ್ಣನ | ನಂದ
 ಸನು ಕಾಂಬೋಜಶಕುನಿಯ | ನಿಂದರೋಡನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ತಂದೆಡದಪಕ್ಕದಲಿ || ನಿಂದುದಾಮೋಹ
 ರದ ಜೋಕೆಯ | ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಕಕಳಿಂಗಘಟಿಕಳು | ಸಂದಣಿಸಿದವು ದ್ರೋಣ ನಿಂದನು ಬಲದಕಾಹಿನಲಿ
 || ೨೨ || ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿತತುಳಭಾರಿಯ | ಭೂರಿಭಟರಗ್ರದಲಿ ಕಟಕಾ | ಚಾರಿಯನು ಕೈವೀಸಿದನು ಬ
 ರಹೇಳು ಪವನಜನ || ವೀರರಾದೊಡೆ ದೊರೆಯ ಬರಹೇ | ಳಾರುತಡೆವರೆ ತಡೆಯಿ ಹಿಡಿವನು | ಕೌರವನ
 ಮೀಲಾಣೆಯೆನುತವೆ ದ್ರೋಣ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೨೩ || ಕರೆದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಜಮೋ | ಹರವರಚಿಸಿದನ
 ರ್ಥಚಂದ್ರಾ | ಕರದಿ ವಿಲಸದೊಳಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳ || ಧುರಕೆ ನಿಗುರುವಭಟರತೂಳುವ | ಕರಿ
 ಘಟಿಯ ಕೆಲಬಲಕಸೂಸುವ | ತುರುಗರಾಜಯ ತೇರಗಮನದ ಗಜರು ಘಾಡಿಸಿತು || ೨೪ || ಒದೆದುದಬು
 ಧಿಯನಬುಧಿಯೆನೆಪೊ | ಕ್ಕುದು ಚತುರ್ಬಲ ಹೊಯ್ದು ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಕೇಶಾಕೇಶಿಖಡ್ಗಾ ಖಡ್ಗಿಯ
 ಲಿ ಭಟರು || ಕದರಿತರಿಬಲ ಮತ್ತೆ ಹೊದರೆ | ದ್ವುದು ವಿಘಾತಿಯಲುದು ಹುರಗೊಂ | ಡೊದಗ ಹಾ
 ಕಾಹಾಣಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿತ್ತುಭಯಬಲ || ೨೫ || ಹೆಳಚುವಸಿಗಳ ಖಣಿಕಟೆಲಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ
 ಹೊಯ್ದಾಡಲುರುಳುವ | ತಲೆಯ ಬೀಳುವಹೆಣನ ಧಾರಿಡುವರುಣವಾರಗಳ || ತಳಿತಖಂಡದಹರದ
 ಕರುಳಿನ | ಕಳಿಚಿದಲುವಿನ ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಕೊಳುಗಳದ ಹೆಬ್ಬಳಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತಂತಕನ ಪುರವ || ೨೬ ||
 ಬಲಿದು ಸೂರಿಯೊಳಿರಗಿದರು ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯರಾವ್ತರು ಗಜರಿ ಮಸ್ತಕ | ವಿಳಿಯಲಂಕುಶವಿಕ್ಕಿ ಬಿ
 ಸ್ವರು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳ || ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು ತೇರುಗ | ಳಿಳಿ ಬಡಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ಹೊಕ್ಕಡ | ಗ
 ಳು ಹೊಯ್ದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ರಥ ಕಳನ್ನ ಚೌಕದಲಿ || ೨೭ || ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಾತ್ರಿಗರ್ತರಿ | ಗತ್ತ
 ವಸರವನು ಕೃತಾಂತನ | ತತ್ತಿಗರಿಗಾಣಿತವ ಹೇಳಿಸಿದನು ಶರೌಘದಲಿ || ತುತ್ತಿದವು ಕೂರಂಬು
 ಸಾರಗಳ | ನತ್ತಿ ಬಿಸುಟಾವೈರಿಬಲದೊಳು | ಬತ್ತಿಸಿದನಂದಹಿತ ಸುಭಟರ ವೀರಶರನಿಧಿಯ || ೨೮ ||
 ನಪೇಳುವೆನಿತ್ತಲಾದುದು | ದಾನವಾಮರರದುಭುತಾಹವ | ವಾನಿರಂತರವಿಕ್ರಮೋನ್ನತ ಭಟರ ಬ
 ರದಲಿ || ಆನಲಾರಿಗೆ ನೂಕುವುದು ತವ | ಸೂನುವಿನ ಸುಭಟರು ಪರಾಕ್ರಮ | ಹೀನರೇ ಧೃತರಾ
 ಸ | ಕೇಳ್ವ ದ್ರೋಣಸಂಗರವ || ೨೯ || ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ಕೆಲಬಲದಭಟ | ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ಚೌಪಟ |

ಯಮ | ನಂದನನನೊಲಿದಂತೆಮಾಡಿ | ಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳರ್ಜನನ ಭಯ ನಿನಗಿಲ್ಲ ನಂಬುವುದು || ಎಂದು
 ಶಪಥಕೆ ತಮ್ಮಿನಿಬರೈ | ತಂದುವಿಸ್ರರ ಕರೆದುವೈದಿಕ | ದಿಂದ ರಚಿಸಿದರಗ್ನಿಯಲಿ ಮಾಡಿದರು ಭಾ
 ಪಗಳ||೬|| ನರನ ಬಿಡಲಾಗದು ಮಹಾಸಂ| ಗರದೊಳೊಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರೊಪ್ಪಿಸಿ| ತೆರಳಲಾಗದು ಮುರಿ
 ಯಲಾಗದು ಕೂಂಡ ಹಜ್ಜೆಗಳ || ಹೊರಳಿ ಹೊಣನು ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂದಣಿ | ಗುರವಣಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿದ
 ವರಿಗೆ | ನರಕ ವೀಪಾತಕದಗತಿ ತಮಗೆಂದು ಸಾರಿದರು ||೭|| ನುಡಿದ ನುಡಿಗೇಡುಗನ ವಿಸ್ರನ | ಮ
 ಡುಹಿದಾತನನಮಲಗರುವಿನ | ಮಡದಿಯರಿಗಳುಪಿದನ ಸಾಕಿದಪತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದನ || ಹಿಡಿದ ಶರಣಾಗ
 ತರ ಕಾಯದೆ | ಬಿಡುವವನ ನಾಸ್ತಿಕನ ವಿಸ್ರರ | ಜಡಿದುನುಡಿದನ ನರಕವಾಗಲಿ ರಣದೊಳೋಡಿದೊ
 ಡೆ ||೮|| ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರು ತಮ್ಮೊಳ | ಗಂದು ಶಪಥವ ಮಾಡಿ ವಿಸ್ರರ | ಮಂದಗಿತ್ತರು ಗೋ
 ಹಿರಣ್ಯಫಲಾಬವಸ್ತುಗಳ || ಅಂದು ರವಿಜಲ ವಹ್ನಿಯನಿಲವು | ರಂದರಾದಿಸುರೌಘ ಸಾಕ್ಷಿಗ |
 ಳೆಂದು ಸೂಳೈಸಿದರು ಭುವನು ಸಿಡಿಲತನ ಹೆದರೆ ||೯|| ಇವರ ಮೊದಲಿಗಸತ್ಯ ರಥನಿಂ | ತಿವನ
 ಬಳಿ ರಥಹತ್ತುಸಾವಿರ | ವಿದನೊಡನೆ ಸೇರುವೆಯ ರಥಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರವು || ಭುವನವೀರಸುಶ
 ಮರ್ಮಾಳವ | ಯವನರಥವಿದು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಬವರಕಿಂತ್ಯವತ್ತುಸಾವಿರರಧಿಕರೊಂದಾಯ್ತು
 ||೧೦|| ಸಭೆ ಬೆದರೆ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ | ರಭಸವಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು | ಸುಭಟರಹಿರೋ ಜಾಗುಜಾ
 ಗೆನುತೊಲೆದನಾದ್ರೋಣ || ಅಭವನಡಹಾಯ್ದಿರಲಿ ಪಾಂಡವ | ವಿಭುವ ಹಿಡಿವೆನು ಪಾರ್ಥನೊಬ್ಬನ |
 ಪ್ರಭೆಗೆ ಹೆದರುವೆನುಳಿದವೀರರ ಬಗೆವನಲ್ಲೆಂದ ||೧೧|| ನಯವಿದನು ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ವೀ | ಳೆಯವ
 ನನಿಬರಿಗತ್ತು ಕುರುಸೇ | ನೆಯಲಿ ಮರೆಸಾತೇಕೆ ನೀವೇ ವಿಜಯವುಳ್ಳವರು || ಜಯವನಿನ್ನಾಹವ
 ದೊಳಗೆ ನಿ | ಣೆಯಿಸಬಹುದೆಮಗೆನುತ ಗುರು ಪಾ | ಳೆಯಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನೋಲಗ ಹರೆದು
 ದಾಕ್ಷಣಕೆ ||೧೨|| ಶತಿ ವರೂಣದಿಗ್ವಧುವನಾಲಿಂ | ಗಸಲು ಕುಮುದಿನಿ ಖತಿಯ ಹಿಡಿದಳು | ಮಸುಳಿ
 ದುವು ತಾರಗಳು ರಜನೀನಾರಿ ಹಂಗಿದಳು || ಬಸೆದು ಕಮಲಿನಿ ನಗಲು ಮಿಗೆ ಹುರು | ಡಿಸುತ್ತವೊ
 ವದಿಶಾನಿತಂಬಿನಿ | ನಿತಿತಕೋಪದಿ ಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದಳೆನಲು ರವಿಮೆರೆದ ||೧೩|| ಜೋಡುಮಾಡಿತು
 ನೃಪರು ನಿಮಿಷಕೆ | ಹೂಡಿದವು ತೇರುಗಳು ಹಯತತಿ | ಕೂಡೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ಗುಳದಲಿ ಜಡಿದವಾನೆ
 ಗಳು || ಕೂಡೆ ಘುಮ್ಮಿಡೆ ದೆಸೆದೆನೆಗಳ | ಲ್ಲಾಡಿದವು ಗಿರಿನಿಕರ ಬಿರುದನಿ | ಗೋಡಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಶತ
 ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ||೧೪|| ಉದಯವಾಗದಮುನ್ನು ಕಳದಲಿ | ಹೊದರುಗಟ್ಟಿದರಾತ್ರಿಗರ್ತರು | ಕದ
 ನಕೆಮ್ಮೊಡನಳವಿಗೊಡುವುದು ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು || ಮದವಡರಿ ಭಟಭೈರವಂಗ | ಟ್ಟಿದರರಾಭಟ
 ರವರು ಬಂದೊಡ | ರಿದರು ಪಾರ್ಥನ ಮುಂದೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಿರುದುಗಳ ||೧೫|| ಏಳು ಫಲುಗುಣ
 ಕೃಷ್ಣ ನೀ ಗೋ | ಪಾಲನೇಸರಮಾನಿಸನು ಬರ | ಹೇಳಲಾಪರೆ ಕರೆ ಸಹಾಯಕೆ ಭಾಳಲೋಚನನ||
 ಏಳು ಜಂಜಡವೇಕೆ ಜೊತ್ತಿನ | ಕಾಳಗವೆ ಕಲಿಯಾಗು ನಡೆಯೆನೆ| ಕೇಳತರ್ಜನನಿತ್ತನವರಿಗೆ ನಗುತ
 ವೀಳೆಯವ ||೧೬|| ನಡೆಯಿನೀವಾಹವಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಿ | ಕೊಡುವೆನಿದೆ ಬಹನೆಂದು ಮುರಹರ | ನೊಡನೆ
 ಮುದದಲಿ ರಥಕೆ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ || ನುಡಿದನಂತಕಸೂನು ಕಲಶಜ | ಹಿಡಿಯಲೆಂದೇರಿಸಿ
 ವನುಡಿ ತ | ನ್ನೊಡನೆ ನಿಂದಾಹವವ ಕಾದುವಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||೧೭|| ಕರಸಿದೊಡೆ ಕಾಳಗದೊಳೆ

ನಗೆಡೆ | ಮುರಿಯಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಣ | ಧುರದ ಕಾಹಿಂಗಿರಲಿ ತಾಸಾತ್ಯಕಿಶತಾನೀಕ || ವರಘು
 ಚೋತ್ಕಚದ್ರಪದ ಕೈಕಯ | ರಿರಲಿ ಪವನಜನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗೆ ದ್ರೋಣನ ಬವರವಾಗಲಿಯೆಂ
 'ದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ಎಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರ ಮೋಹರ | ಕಂದು ತಿರುಗಿದ ಪಾರ್ಥನಿತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿ
 ತೀರಾಯದಳ ಜಲರಾಶಿ ಜರಿವಂತೆ || ಮುಂದೆ ತವಕಿಗಭಟರ ತೆರಳಿಕೆ | ಯಿಂದ ಮೊರೆವಗಭೀರಭೇರಿ
 ಯ | ಮಂದರದ ಮುರಿಗಡಲ ಗಜರಿನೊಳೊದರಿತರಿಸೇನೆ || ೧೯ || ಬಳಿಯಸುಮಹಾರಥರ ರಾಜಾ
 ವಳಿಯ ಚಮರಚ್ಚತ್ರಪಟ್ಟಿಯ | ಸೆಳೆದಡಾಯುಧಹೆಗಲತೆಕ್ಕೆಯ ರಾಯರಾವುತರ || ಹೊಳೆವಹೇಮ
 ದ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ | ಚಲುವಕುದುರೆಯ ನೆಗಹಿ ನಿಮಿರುವ | ಕಲಶಸಿಂಧದ ದ್ರೋಣ ಪೊಕ್ಕನು ಕಾ
 ಳಗದಕಳನ || ೨೦ || ಗರುಡನಾಕಾರದಲಿ ಬಲವನು | ಸರಿಸ ಮಿಗೆ ಮೋಹಿದನು ವಿಹಗನ | ತಿರಕೆ ಕೃಪ
 ಕುರುರಾಜದುಶ್ಮಾಸನನ ನಿಲಿಸಿದನು || ಕರಸಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಭಗದತ್ತನ ಸುಬಾ
 ಹುವ | ನಿರಿಸಿದನು ಬಲದೇರಕೆ ಯೊಳಗಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ || ೨೧ || ವಿಂದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮಕರ್ಣನ | ನಂದ
 ನನು ಕಾಂಬೋಜಶಕುನಿಯ | ನಿಂದರೋಡನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ತಂದೆಡದಪಕ್ಕದಲಿ || ನಿಂದುದಾಮೋಹ
 ರದ ಜೋಕೆಯ | ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಕಕಳಿಂಗಘಟಿಗಳು | ಸಂದಣಿಸಿದವು ದ್ರೋಣ ನಿಂದನು ಬಲದಕಾಹಿನಲಿ
 || ೨೨ || ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿತತುಳಭಾರಿಯ | ಭೂರಿಭಟರಗ್ರದಲಿ ಕಟಕಾ | ಚಾರಿಯನು ಕೈವೀಸಿದನು ಬ
 ರಹೇಳು ಪವನಜನ || ವೀರರಾದೊಡೆ ದೊರೆಯ ಬರಹೇ | ಳಾರುತಡವರೆ ತಡೆಯಿ ಹಿಡಿವನು | ಕೌರವನ
 ಮೇಲಾಣೆಯೆನುತವೆ ದ್ರೋಣ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೨೩ || ಕರೆದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಜಮೋ | ಹರವರಚಿಸಿದನ
 ಧೃಚಂದ್ರಾ | ಕರದಿ ವಿಲಸದೊಳಳ್ಳಿರಿವನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳ || ಧುರಕೆ ನಿಗುರುವಭಟರತೂಳುವ | ಕರಿ
 ಘಟಿಯ ಕೆಲಬಲಕೆಸೂಸುವ | ತುರುಗರಾಜಯ ತೇರಗಮನದ ಗಜರು ಘಾಡಿಸಿತು || ೨೪ || ಬದೆದುದಬು
 ಧಿಯನಬುಧಿಯೆನೆಪೊ | ಕ್ಕುದು ಚತುರ್ಬಲ ಹೊಯ್ದು ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಕೇಶಾಕೇಶಿಬಡ್ಗಾ ಬಡ್ಗಿಯ
 ಭಟರು || ಕದರಿತರಿಬಲ ಮತ್ತೆ ಹೊದರೆ | ದ್ವುದು ವಿಘಾತಿಯಲುದು ಹುರಿಗೊಂ | ಡೊದಗಿ ಹಾ
 ಸಾಹಾಣೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿತ್ತುಭಯಬಲ || ೨೫ || ಹೆಳಚುವಸಿಗಳ ಖಣಿಕಟಲಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ
 ಹೊಯ್ದಾಡಲುರುಳುವ | ತಲೆಯ ಬೀಳುವಹೊಣೆ ಧಾರಿಡುವರುಣವಾಂಗಗಳ || ತಳಿತಖಂಡದಹಿಂದ
 ಕರುಳಿನ | ಕಳಿಚಿದಲುವಿನ ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಕೊಳುಗಳದ ಹೆಬ್ಬಳಸು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತಂತಕನ ಪುರವ || ೨೬ ||
 ಉಲಿದು ಸೂರಿಯೊಳರಗದರು ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯರಾವ್ತರು ಗಜರಿ ಮಸ್ತಕ | ವಿಳಿಯಲಂಕುಶವಿಕ್ಕಿ ಬಿ
 ರ್ಬರು ಸೂಕ್ತಿದಾನಗಳ || ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು ತೇರುಗ | ಳೆ ಜಡಿಯೆ ಕಾಲಾಳು ಹೊಕ್ಕಡ | ಗ
 ಸಿ ಹೊಯ್ದುದು ಚೂಣಿಯಲಿ ರಥ ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೨೭ || ಇತ್ತಲರ್ಜುನನಾತ್ರಿಗರ್ತರ | ಗಿತ್ತ
 ವಸರವನು ಕೃತಾಂತನ | ತತ್ತಿಗರಿಗಾಣೆವ ಹೇಳಿಸಿದನು ಶರೌಘದಲಿ || ತುತ್ತಿದವು ಕೂರಂಬು
 ಸೊರೆಗಳ | ನೆತ್ತಿ ಬಿಸುಟಾವೈರಿಬಲದೊಳು | ಬತ್ತಿಸಿದನಂದಹಿತ ಸುಭಟರ ವೀರಶರನಿಧಿಯ || ೨೮ ||
 ನವೇಳುವೆನಿತ್ತಲಾದುದು | ದಾನವಾಮರರದುಭುತಾಹವ | ವಾನಿರಂತರವಿಕ್ರಮೋನ್ನುತ ಭಟರ ಬ
 ರದಲಿ || ಆನಲಾರಿಗೆ ನೂಕುವುದು ತವ | ಸೂನುವಿನ ಸುಭಟರು ಪರಾಕ್ರಮ | ಹೀನರೇ ಧೃತರಾ
 ಸ್ಟು ಕೇಳ್ವ ದ್ರೋಣಸಂಗರವ || ೨೯ || ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ಕೆಲಬಲದಭಟ | ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ಚೌಪಟ |

ಮಲ್ಲ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಸಾರಥಿಗಿತ್ತು ವೀಳೆಯವ || ಮಲ್ಲರಿಪುಗಳ ಬಿಸುಟು ಹೊದರಿಸ | ಹೊಳ್ಳು
ಗರನಡಹಾಯ್ಸಿ ಧರ್ಮಜ | ನೆಲ್ಲಿ ಮೋಹರದೆಗೆದನತ್ತಲು ರಥವ ಹರಿಸೆಂದ ||೩೦|| ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು
ಸೂರಿಯಲಿ ನಿ | ಮೃಗಧಿಪತಿಪುಬಲನಟ್ಟಿದನು ಭುಜ | ಶಿಫಲಸಾಹಸರೇನ ನಿಲುವರು ದ್ರೋಣನುರವ
ಣೆಗೆ || ಪೃಥುವಿ ನೆಗ್ಗಿತು ಹೊತ್ತಕಮಠ | ವ್ಯಥೆಯ ನಾರುಸುರುವರು ಸುಮಹಾ | ರಥರ ಹೊದರಲಿ
ಹೊಕ್ಕನುರಿಬಲುಮೆಳೆಯ ಹೊಗುವಂತೆ||೩೧||ಆಳ ಹೊಗಿಸಾದ್ರೋಣರಥ ದೂ | ವಾಳಿಯಲಿ ಬರುತದೆ
ಕೃತಾಂತನ | ಧಾಳಿಗೆತ್ತಣಧೀರವೋ ನೆಗ್ಗಿದವು ನೆನಹುಗಳು || ಕಾಲುಗಡದಿರಿ ಭಟರು ಕೈಕೊಳ | ಹೇ
ಳಿ ಕೈತಪ್ಪಾಗದಿರದು ನೈ | ಪಾಲಕಂಗೊದವಿದರು ಧರ್ಮಜನವರಮಂತ್ರಿಗಳು ||೩೨|| ಫಡಫಡಾನಿ
ರುತಿರಲು ರಾಯನ | ಹಿಡಿವನನ ಹೆಸರೇನು ರಿಪುಭಟ | ನೊಡಲ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ ನೆಣನನುಣ್ಣಲಿಕ್ಕುವನು
ದೈತ್ಯರಿಗೆ || ಬಿಡು ರಥವನಾದ್ರೋಣನಿದಿರಲಿ | ತಡೆಯೆನುತ ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ | ತುಡುಕಿದನು ಬ
ಲುಬಿಲ್ಲ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ನಿನಿದಿರಾದ ||೩೩|| ಬಲ್ಲೆನೀತನ ಬಲುಹ ಸಾಕಿ | ನೊಳ್ಳೆಗರ ನೊಡೆಯಿಕ್ಕಿ ಹಾ
ಯಿಸಿ | ಕೆಲ್ಲೆಯಲಿ ಮುರಿನೊಕು ನಡೆ ಭೂಪತಿಯ ಸಂಮುಖಕೆ || ನಿಲ್ಲದೊಟ್ಟಿಸೆನುತ ಸಾಹಸ |
ಮಲ್ಲ ಸಾರಥಿಗರುಹಿ ಭಟರ | ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಯಗೊಳೆ ದ್ರೋಣ ಪೊಕ್ಕನು ರಾಯ ಮೋಹರವ ||೩೪||
ಶಿವತಿವಾ ಸಿಕ್ಕಿದನು ಸಿಕ್ಕಿದ | ನವನಿಪತಿಯೆನಲಾಕಿದನು ಗಜ | ನಿವಹವಗದಬ್ಬರಿಸಿ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಕು
ದುರೆಗಳು || ತವಕದಲಿ ಬದ್ದರದಬಂಡಿಗ | ಳೆವಚಿದ್ವವು ತಲೆವರಿಗೆಗಳಲಾ | ಹವಕೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಪಾ
ಯದಳದಲಿ ದ್ರೋಣನಿದಿರನಲಿ ||೩೫|| ಪಟುಗಳೋ ಮರುಪೂತು ಪಾಂಡವ | ಭಟರು ಕರೆಯರಲಾ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನೆಟಮೆಟಿಸಿ ತಾಚುಕ್ಕನಿಕ್ಕುವಲೆಕ್ಕ ಲೇಸಾಯ್ತು || ಕುಟಿಲತನದಲಿ ಗೆಲುವನೇ ಹುಲು |
ಕುಟಿಕರಿವದಿರ ಹೊಯ್ದು ತನ್ನನು | ನಿಟಲಲೋಚನನಡ್ಡ ಹಾಯ್ದೊಡೆ ಹಿಡಿವೆನನುತೆಚ್ಚ ||೩೬|| ನೊಕಿಬ
ಹ ತೇಜಗಳ ಮುರಗಳ | ನಾಕಬಂಡಿಸಿ ಕವಿನನಾಗಾ | ನೀಕವನು ದಸಕೆಡಹಿ ತೇರಿನ ಹೊವೆರ ಹರೆಗಡಿದು ||
ನೊಕಿ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಹರಿತಹ | ನೇಕಸುಭಟರ ಸೀಳಿ ಜಯರ | ತ್ನಾಕರನು ತುಳುಕಿದನು ಪಾಂಡವ
ಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ||೩೭|| ಬಲವ ಬರಿಕೈದವು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಬಿಲುದುಡುಕು ಸಾಕೋಡಿ ಬದುಕುವ | ಹು
ಲುಪರೆಯತನ ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ || ಅಳಿದೊಡಮರರಿಗೊಡೆಯನಹೆ ಹೇ | ಳುಳಿದೊಡ
ವನಿಪಾಲ ನೀನಹೆ | ಕಲಹವಿಹಪರಕೊಳ್ಳಿತನುತುರವಣಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ ||೩೮|| ಫಡಫಡುರವಣೆ ಬೇ
ಡ ತೆಗೆ ಬಾ | ಯುಡಿಕತನವಿದು ಗರುವರಂಗವೆ | ಕಡುಹ ನಾಲಿಗೆಯಿರಿಯಬೇಹುದೆ ಕೈಯ ಧ
ನುನಿಲ್ಲ || ಒಡನೆ ತಾನಿರುತಿರಲು ರಾಯರ | ಹಿಡಿವಭಟನೇ ನೀನೆನುತ ಬಿಲು | ದುಡುಕಿ ಮುಂದೆ ಶಿ
ಖಂಡಿದ್ರೋಣನ ರಥಕೆ ಮಾರಾಂತ ||೩೯|| ಅಕಟ ಸಿಂಹಕೆ ಮಲೆತುದೋ ಜಂ | ಬುಕನು ನೋಡ್ಕೊ
ಸೂತ್ರಭೀಷ್ಮರ | ಶಕುತಿಗಂದಿರಾದಮದದಲಿ ಮುಂದುಗಾಣನೆವ || ಚಕಿತಚಾಪಶಿಖಂಡಿ ನಿಲು ಸಾ |
ಯಕದ ಸೂರಿಯ ಮಾತನಾಡುವು | ದುಕುತಿಚಾಪಲವೇಕನುತ ಕಣೆಗೆದರಿದನು ದ್ರೋಣ ||೪೦|| ಗುರು
ವಿನಂಬಿನ ಬಂಬಲನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚು ದಿಗುತಟ | ಬಿರಿಯಲದ್ಭುತವಾದವಂಬುಗಳೇನ
ನುಸುರುವನು || ಅರಿಶಿಖಂಡಿಯ ಕೈಚಳಕ ಕಾ | ಹುರವಲಾ ಲೇಸಾಯ್ತು ಬಿಲ್ಲಿನ | ಭರವಸವು ಲೇ
ಸನುಕೆತ ಕೈಂಡೆಚ್ಚು ನಾದ್ರೋಣ ||೪೧|| ಸಾಕು ಪಂಡನಕೊಡೆ ಕಾದುವ | ದೇಕೆ ತಿದು ವೆನೆನುತ ರೆ

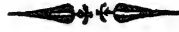
ಥವನು | ನಾಕುಶರದಲಿ ಮುರಿದು ಸೂತನ ತಲೆಯನೆರಡರಲಿ || ನೂಕಿ ಧನುವನು ಮೂರುಬಾಣದ |
 ಲಾಕಿ ಖಂಡಿಸಿ ಹೋಗುಹೋಗಿ | ನ್ನಾಕೆವಾಳರ ಕರೆದು ತಾಯೆನುತ್ಯದಿದನುದ್ರೋಣ ||೪೨|| ಎಲೆ
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿ ನರ | ಹುಳುಗಳೆವದಿರ ಕವಿಸಿ ಕಾಲವ | ಕಳಿವುದೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಕೈವಶವಾದೆ ನಿಲ್ಲೆ
 ನುತ || ಅಳವಿಗಿಟ್ಟಳಿಸಲು ಶರಾಳಿಯ | ತುಳುಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಸತ್ಯಜಿತು ದಳ | ಉಳಿಸಿದರು ಚಿತ್ರಕುಶ
 ತಾನೀಕಾದಿನಾಯಕರು ||೪೩|| ಬರಿಯ ಕಾರ್ಪಣ್ಯದಲಿ ಮೇಘದ | ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ರಾಹು ಬಿ
 ನುವನೆ | ಉರುವರವಿಮಂಡಲವನೆಲೆ ಕುಂತೀಕುಮಾರಕನೆ || ಇರಿದು ಮೆರೆವುದು ಮಹಿಮೆಯನು ಕೈ |
 ಮರೆಯದಿರು ಮೈಮಾರಿಗಳು ಮು|ಕ್ಕುರಿಕಿದೆವದಿರಿಸಿದ್ಧಿ ಬಹನೆಂದೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ ||೪೪|| ಏನ ತರಹರಿ
 ಯುವುದು ತಿಮಿರವು | ಭಾನುರಶ್ಮಿಯ ಮುಂದೆ ದ್ರೋಣನ | ನೂನಶರವರುಷದಲಿ ನನೆದವು ಸುಭಟ
 ರೊಡಲುಗಳು || ಅನಿರಂತರನಿತಿತಶರ ಸಂ | ಧಾನಕವದಿರುಲಕ್ಷ್ಯವೇ ನಿ | ನ್ನಾನೆಗಳಿಗಿರಾವನೈದ್ಯ
 ತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೪೫|| ಕೋಲಿಗೊಬ್ಬರಕಡಿದನಾಪಾಂ | ಚಾಲಬಲದಲಿ ಸತ್ಯಜಿತುವನು ಮೇಲ
 ಣಾತನ ಸಾಶತಾನೀಕಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ || ಸೀಳಿದನು ಮಿಡುಕುವ ಮಹಾರಥ | ರೇಳುನೂರನು ತುರಗಗಜ
 ಕಾ | ಲಾಳ ನಳಿದುದನಾವನೇಣಿಸುವನಹಿತಸೇನೆಯಲಿ ||೪೬|| ಹೊಳ್ಳುಗಳ ತೂರಿದವು ಹಿಡಿಹಿಡಿ |
 ಬಿಲ್ಲ ಸುರಿಸುರ ಸರಳ ಕಟ್ಟಿ | ನ್ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೈ ಕಂದಕುಂತಿಯ ಜಠರವಲ್ಲವಲಾ || ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆ ನುತ್ಯ
 ದಿ ಬರಲ | ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮರುಗಿತು ಸೇನೆ ಸಾಹಸ | ಮಲ್ಲನಡಹಾಯಿದನು ದ್ರುಪದನು ಧನುವನೊದರಿಸುತ
 ||೪೭|| ರಾಯನಾಪತ್ತಿಂದ ಮುನ್ನುವೆ | ಸಾಯಬೇಹುದು ತನಗೆನುತ್ತಡ | ಹಾಯಿದನು ಕಲಿಮತ್ಸ್ಯ
 ನೃಪ ನಿಜಬಾಂಧವರು ಸಹಿತ || ನೋಯಬೇಹುದು ಮುನ್ನುತಾಯೆನು | ತಾಯತಿಕೆಯಲಿ ಪಂಚಕೃ
 ಕೆಯ | ರಾಯುಧದ ಬೆಳಕಳ್ಳಿರಿಯೆ ನೂಕಿದರು ತೇರುಗಳ ||೪೮|| ತಲೆಗೆ ಕೊಂಡವು ಹಣವನಿದನಿನ್ನು
 ಳುಹಿಕೊಂಡಿರಲಾಗದೆಂದಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿ ಪೊಕ್ಕರು ಯವನಸಂವೀರರು ಸುಷೇಣಕರು || ಅಳವಿಗರು ಕೂ
 ಡಾಳುತನದ | ಗ್ಗಳಿಕೆ ತಾನಲ್ಲೆ ನುತ ಮನ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಕುಂತೀಭೋಜ ಪೊಕ್ಕನು ಸಕಲದಳಸಹಿ
 ತ ||೪೯|| ಹರೆದಬಲ ಪೊಗ್ಗಾಯ್ತು ರಾಯನ | ನುರವಣಿಸಲೀಯದೆ ನೃಪಾಲಕ | ರುರುಬಿದರು ತರು
 ಬಿದರು ಪರಬಲವನದವಾನಳನ || ಹೊರಳಿ ಹೊಡೆಯದೆ ಭಾರಣೆಯಲೊ | ತ್ತರಿಸಿ ಕಲ್ಪದ ಕಡಲ ಕ
 ಡೆಯಲಿ | ಗರುವಿಕೆಯ ಗಾಢದಲಿ ನಡೆದುದು ತಡೆದುದರಿಭಟನ ||೫೦|| ತೊಲಗು ವಿಪ್ರಾಧಮಸುಯೋ
 ಧನ | ಬಲದೊಳಗೆ ಬಲುಭಾಷತನದಲಿ | ಗಳಹಿ ಬಂದೊಡೆ ಹಿಡಿಯಲೀವನೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ಗಳ
 ದ ಸತ್ಯವನರಿಯದದ್ರಿಗೆ | ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವರೇ ವೃಥಾಕಳ | ವಳಿಸಿ ನುಡಿವರೆ , ಮಾನ್ಯರೆನುತಿದಿರಾದ
 ನಾದ್ರುಪದ ||೫೧|| ಧಿಟ್ಟನಹೆಯೋ ದ್ರುಪದ ಹಾ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗುಪಹಾಸವೇ ಗರಿ | ಗಟ್ಟಿದಿರಿ
 ನಿನ್ವ ಹಿಡಿಯಲೀವಿರೆ ಧರ್ಮನಂದನನ || ತೊಟ್ಟಜೋಹಕೆ ತಕ್ಕನುಡಿಗಳ | ಕೊಟ್ಟಿವಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ರಾ
 ಯನ | ಕಟ್ಟಬಲ್ಲೆ ವೆಯೆನುತ ಕರೆದನು ಸರಳ ಸರವಳೆಯ ||೫೨|| ದಪ್ಪದಾಭರಣಕ್ಕೆ ಸೂಸಿದ | ವ
 ಪ್ಪಸಲುಗೆಗಳೆನಲು ಗರಿಗಳು | ಚಪ್ಪರಿಸಿ ನೂಕಿದವು ಶರ ಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ || ಕುಪ್ಪೆಗರ ಹರೆಗಡಿದು
 ಹೊಗರಲಿಗೊಪ್ಪಿದವು ನಿರಿಗರುಳ ನಿಮಿಷದೊ | ಳೊಪ್ಪಗೆಡಿಸಿದವರಿಕದಂಬವನೀತನಂಬುಗಳು ||೫೩||
ಮರುಳ ಮಂಜನ ಮಳಗೆ ಕುಲಗಿರಿ | ಕರಗುವುದೆ ನಿನ್ನೆಚ್ಚ ಶರಪಂ | ಜರಕೆ ಹೆದರುವನ್ನಿರರೇ ಪಾ

ಡವಮಹಾರಥರು || ಕೊರಳ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿ ದ್ರುಪದವಿರಾಟರೆಚ್ಚರು ಸರಳರತ್ತಿಯ
 ಮಾಲೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ದಿಗುತಟವ ||೫೪|| ಗಿರಿಯಮಕ್ಕಳು ಕರೆದು ವಜ್ರವ || ಸರಸವಾಡುವಕಾಲ
 ವಾಯಿತೆ | ಹರಹಾ ವಿಸ್ತೃತವೆನುತ ಹೊಗರೇರಿ ಖತಿಮಸಗ || ತಿರುವ ಕಾರಿಸಿದನು ಕಲೋರದ |
 ಮೊರಹುಗಳ ಬಾಯ್ಬಾರಗಳ ಕಿಡಿ | ಎರಳೆಗಳ ಹೊಗರಂಬು ಹೊಕ್ಕವು ಪಾಂಡು ಸೇನೆಯಲಿ ||೫೫||
 ನೊರೆಕುತ ಸುಳಿಮಸಗ ಮಿದುಳಿನ | ಹೊರಳಿಗಳ ದುವ್ರಣದ ನೆಣವಿನ | ತೊರಳೆಗಳ ಕಡುಕುಗಳ
 ಮಾಲೆಯ ಬಸಿವವಜಿಗಜಯ || ಕರುಳ ಬಂಧದ ಕಂಡದಿಂಡೆಯ | ತುರುಗಿದಲುವಿನ ತಳಿತಚಮೃದ |
 ತಿರದ ಕಡಿಗಳಲಡಸಿ ಹರಿದುದು ವೈರಿಸ್ಥೈರ್ಯದಲಿ||೫೬|| ನರರ ಕಡಿಯಾನೆಗಳ ಕಡಿಯಲಿ | ಬೆರಸಿದವು ತ್ರೇ
 ಜಗಳ ಕರುಳಲಿ | ಕರಿಘಟೆಯ ಕರುಳುಗಳು ತೊಡಕಿದವುಡಿದತೇರುಗಳ || ಜರಿದಜೋಡಿನ ಲೊಂದಿದ
 ವು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದಾಯುಧಕಡಿದಸಿಂಧದ | ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೂಳಿದವು ನಿಮಿಷಕೆ ಪಾಂಡು ಸ್ಥೈರ್ಯದಲಿ
 ||೫೭|| ಕೂಡೆ ತಳಪಟವಾಯ್ತು ಸುಭಟರ | ಜೋಡುಜರಿದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರಗೆ | ಖೋಡಿಯುಂಟೇ
 ದ್ರೋಣಕೇಣವಬಿಟ್ಟುಕಾದುವರೆ || ಬೇಡತನ ಮಿಗಿಲಾಯ್ತು ಮೈಯಲಿ | ಹೂಡಿದವು ಹೊಗರಂಬು
 ಗಳ ತೆಗೆ | ದೋಡಿದುದು ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಪಾಂಡವವರಮಹಾರಥರು ||೫೮|| ಗಾಯವಡೆದನು ಮತ್ಸ್ಯ
 ದ್ರುಪದನ | ಬಾಯಲೊಕ್ಕುದು ರಕುತ ಕೈಕಯ | ರಾಯುಧಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿದಳಿದೋಡಿದರು ರಥವ ||
 ಸಾಯಲಾರದೆ ದೃಷ್ಟಕೇತುವಿ | ಡಾಯಿಗಟ್ಟನು ದ್ರೋಣನಿತ್ತಲು | ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ರಥವ ದುವ್ಯಾಳಿ
 ಸಿದನುರವಣಿಸಿ ||೫೯|| ತೀರಿತಿಸ್ತೀನರಿನೃಪನ ಸಂ | ಸಾರವಿನ್ನರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಗಾಂ | ಧಾರಿ ನೆರೆ
 ನೋಂಪಿಯಲಿ ಪಡೆದಳು ಕೌರ ವೇಶ್ಯರನ || ಸಾರಹೇಳೋ ಸಾಹಸಿಕರೆಂ | ದಾರುತಿರೆ ಬರಲಿತ್ತಲಾ
 ಹವ | ಧೀರಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮಪಾರ್ಥಕುಮಾರರನುವಾಯ್ತು ||೬೦|| ಗೆಲಿದನ್ಯೆ ಮರುಭಾಪು ದ್ರೋ
 ಣನ | ಬಲುಹು ಭರ್ಗನ ಸರಿ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ | ಸಿಲುಕಿದನಲಾ ಶಿವಶಿವಾ ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆನುತ || ಉಲ
 ವೆದುರಿಯೋಧನನೀಕ್ಷಿಸು | ತೆಲಘುಭುಜಬಲಭಾನುನಂದನ | ನಳುಕದೀಮಾತುಗಳನೆಂದನು ನೀ
 ತಿಸಮೃತವ ||೬೧|| ಗೆಲವು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದು ಧರ್ಮಜ | ಸಿಲುಕುವದು ತಾನಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ | ನೆಳಲು ಧಿಟ
 ವುಂಟಾದೊಡೊಳಗಾಗರು ವಿರೋಧಿಗಳು || ನೆಲನ ತಿಣ್ಣವ ತಿದ್ದಲೋಸುಗ | ಸುಳಿವನರಿಯಾ ಕೃ
 ಷ್ಣನಾತನ | ಬಲದವರಿಗುಂಟಹುದೆ ಬಾಧೆಗಳೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೬೨|| ಗಿರಿಯಕೊರಳಿಗೆ ವಜ್ರಮಣಿ
 ಯಾ | ಭರಣವೇ ದಳ್ಳುರಿಯ ಜೋಡುಗ | ಳರಗಿನೋಲೆಯಕಾರರಿಗೆ ಸುಯ್ಯಾನವೇ ನೃಪತಿ || ವರತಿ
 ಮಿರರಾಜಂಗೆ ಮಂಗಳ | ಕರವೆಯಾರತಿ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರ | ಪರಿಭವವು ಜೀವರಿಗೆ ಪಥ್ಯವೆಯೆಂದನಾಕ
 ಣ ||೬೩|| ಇರಲಿಮೇಣೋದೂರದಲಿ ಹತ್ತಿರೆ | ವಿರಲಿ ತನ್ನವರೆಂದೊಡತ್ತಲೆ | ಹರಹಿಕೊಂಬನು
 ಕೃಷ್ಣನಿದು ತನಗೇರಿಸಿದ ಬಿರುದು || ಹರಿ ಸಮಾಪದೊಳಿಲ್ಲ ದ್ರೋಣಂ | ಗರಸಸಿಲುಕಿದನೆಂದು ಬ
 ಗೆದ್ದು | ಮರುಳೆ ಮುರವೈರಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದ ಕಾಹು ಬಲುಹೆಂದ ||೬೪|| ಆಹದನದಂತಿರಲಿ ನಮಿಸ್ತಾ |
 ಯಾಹವಕೆ ಕಲಿಭೀಮಸಾತ್ಯಕೆ | ರೂಹುದೋರಿದರದೆ ಘಟೋತ್ಕಚಪಾರ್ಥಸುತರೊಡನೆ || ಸಾಹಸಿಕ
 ರೋಗ್ನಾಯ್ತು ದ್ರೋಣಂ | ಗೀಹದನು ಭಾರಂಕವೀಗಳೆ | ಬೇಹಸುಭಟರ ಕಳುಹು ಕಾಳಗಕೆಂದನಾ
 ಕರ್ಣ ||೬೫|| ಎನಲುನೂಕಿದನರಸ ದುಶ್ಯಾ | ಸನನು ಭರದಲಿ ಗುರುಜಕೃಪತ | ಲ್ಲನನು ಭಗದತ್ತಾ

ದಿನ್ಯಪಸರಿವಾರಗಳುಸಹಿತ || ತನತನಗೆ ನಾಯಕರು ದ್ರೋಣನ | ಮೊನೆಯ ಬಲಿದರು ಹಿಡಿಯುಧಿ
 ಪ್ತಿರ | ಜನಪತಿಯನೆಂದುರುಬಿದರು ತರುಬಿದರು ಪರಬಲವ ||೬೬|| ಘಡಘಡಾರೋ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ |
 ಹಿಡಿದವರು ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕವಿದರು | ಗೆಡೆದಡೇನಾಯ್ತೆನುತ ಪೊಕ್ಕನು ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ || ಕಡಲ ಕ
 ಡುಹಿನ ಬಹಳಲಹರಿಯ | ನೊಡೆಮುರಿವಮಂದರದವೋಲವ | ಗಡಿಸಿ ಪೊಕ್ಕನು ಗಡೆಯ ಗಾಢದ
 ಹೊಯಿಲ ಹೊದಿನಲಿ ||೬೭|| ಗಡೆಯ ಘಾರಾಘಾರಿಕಾರನ | ನಿದಿರುಗೊಂಡುದು ತನತನಗೆ ಹೆ
 ಚ್ಚಿದುದು ಬಲ ನಡೆಗೊಂಡು ಬಲುಭಾರಣೆಯಪಾಠಕರು || ಮದಗಜದ ನಿಡುವರಿಯ ತೇರಿನ | ಕು
 ದುರೆಕಾರರ ಕಾಹಿನಲಿ ಕೊ | ಬ್ಬಿದುದು ನಿಬ್ಬರವಾಗಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ ||೬೮|| ತೆತ್ತಿಗರ ಬರ
 ಹೇಳು ಭೀಮಂ | ಗೆತ್ತಣದು ಜಯನೆನುತ ಸುಭಟರು | ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು ಮುರಿದವೀತನ ಮೈ
 ಯೊಳಂಬುಗಳು || ಕತ್ತಲೆಯ ಹೇರಾಳು ಸೂರ್ಯನ | ಮುತ್ತುತ್ತಿಹದಿನವಾಯ್ತುಲಾಯ | ತತ್ತಲಿತ್ತ
 ಲು ಹರಿದು ತಳಪಟಮಾಡಿದನು ಭೀಮ ||೬೯|| ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮ ಸವರಿದ | ನೊಂದುಕಡೆಯ
 ಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸರ | ಳೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥನಂದನಭೀವನಂದನರು || ಬಂದು ಕಡೆಯಲಿ ನಕುಲ
 ಪಾಂಡವ | ನಂದನರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ | ಮುಂದುವರಿದರು ಮುರಿದರರಿಗಳ ಹೊದರೆ ಹೊ
 ಸಮಳೆಯ ||೭೦|| ಛಟ್ಟನುಗ್ಗಾದುದು ವಿರೋಧಿಗ | ಳಿಟ್ಟಣಿಸುತಿದೆ ದ್ರೋಣ ನೊಬ್ಬನ | ಬಿಟ್ಟು
 ನೋಡುವದುಚಿತವಲ್ಲೆನುತೆಡಬಲನ ನೋಡಿ || ಬಿಟ್ಟನಾಹವಕಹಿತಬಲ ಜಗ | ಜಟ್ಟಕೌರವರಾಯ ರಥ
 ವನು | ಹೊಟ್ಟಗಳ ತೆಗೆ ಹೋಗು ಹೇಳೆನುತೆಚ್ಚು ತಿರಥರ ||೭೧|| ಮಗನ ತೆಗೆಯೋ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
 ಹೆರ | ತೆಗೆಯ ಹೇಳೋ ಬೇಡ ನಕುಲಾ | ದಿಗಳನೂಕಭಿಮನ್ಯುವನು ಹಿಂಮೆಟ್ಟ ಹೇಳೆನುತ || ಮೊಗ
 ದಹೊಗರಿನ ಕೆಂಪನುಗುಳ್ಳಾ | ಲಿಗಳ ದಂತದೊಳೊಡುಗಚ್ಚಿನ | ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ ಭೀಮಹೊಕ್ಕನು ಗ
 ದೆಯ ತಿರುಹಿಸುತ ||೭೨|| ಸಿಲುಕಿದನು ತಿವಿ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಣನ | ಗಳದರಕುತವ ಕುಡಿಯೊ ಧಿಟವೆಂ |
 ದಳವಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನಾಳು ಕುದುರೆಗಳ || ಎಲೆ ದುರಾತ್ಮಕ ದ್ಯೂತಕೇಳಿ ಕಲಹಲಂಪಟ ನಿ
 ಳ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು | ತೊಳವರಿದನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ದುರಿಯೋಧನನ ರಥವ ||೭೩|| ತೋಳನಳವಿಗೆ ಸಿಲುಕಿತೋ
 ವ್ಯಗ | ಜಾಲ ಶಿವಶಿವ ದಿವಿಜವಧುಗಳ | ತೋಳ ತೆಕ್ಕಗೆ ತೆತ್ತನೊಡಲನು ರಾಯನಕಟೆನುತ || ಆಳು
 ಮಿಗೆ ಕಳವಳಿಸಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕಿವಿಗಡಿ | ಗೋಲ ತೆಗಹಿನಲೊದರಿದರು ದುಶ್ಯಾಸ
 ನಾದಿಗಳು ||೭೪|| ವರವಿಕರ್ಣಸುಲೋಚನರು ದು | ಮರುಷಣರು ದುಸ್ತ್ರಿಲಕರು ಸಂ | ಗರವ
 ಕಣಕಿದರೆನಿಲಸುತನೊಳು ನೃಪನ ಹರಿಬದಲಿ || ನೆರೆದನುಸಿಗಳು ಸಿರಿಯಕಾಡುವ | ಪರಿಯ ನೋಡ್ಯ
 ಪೂತುರೆನುತು | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕೈದೋರಿದನು ಕಲಿಪವಮಾನನಂದನನು ||೭೫|| ಎಚ್ಚ ಶರವನು ಗಡೆಯ
 ಲಣೆದಡ | ಗೊಚ್ಚಿ ಪೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದುರಥವನು | ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಸುಟನು ಸಾರಥಿಯನಾಹವನಾಯುಧ
 ವ || ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೊಲೆಗಡಿಗನಿದಿರಲಿ | ಕಚ್ಚುಮನದವರಾರು ಸೋಲುವಿ | ದೊಚ್ಚ ತವಲಾ ನಿಮ್ಮ
 ಸೇನೆಗೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೭೬|| ಸರಿದರೀನಾಲುವರು ರಾಯನ | ಮರಳಲೀಯದೆ ಮತ್ತೆ ಮಾರು
 ತಿ | ಹ್ತುರಿದನು ನಿಜರಥವನತಿರಥರೊಡ್ಡು ಲಟಕಟೆಸೆ || ದೊರೆಯ ತೆಗೆಯೋ ನೂಕುನೂಕಲಿ |
 ಕರಿಘಟೆಯನೆನೆ ಮುಗಲಮೋಹರ | ವರಿಗೆ ತಿರುಗದವೆನಲು ಜೋಡಿಸಿದರು ಗಜವ್ರಜವ ||೭೭|| ರಾ

ಯನನು ಹಿಡಿಯೆಂಬ ಕೌರವ | ರಾಯಭಂಗಿತನಾಗಿ ಮರಳಿದು | ರಾಯ ನಡುಗುತ ಭೀಮಸೇನನ ವೀ
ರನೋಲಗಕೆ || ಕಾಯಬೇಕೆನುತಿತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು | ರಾಯಪಾಂಡವರವರ ಕರುಣಾ | ಮಾಯೆ ಹಿರಿದನ
ಲಂದುಕಾಯನು ವಿರನಾರಯಣ ... ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಕ್ಕ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ಹನುಮನನುಜನ ಬಾಹುಬಲರಿಪು | ವನಧಿಯನು ತುಳುಕಿದನು ಭಗದ | ತ್ತನನು ಮ
ರ್ದಿಸಿ ಮುರಿದನರ್ಜುನ ಸುವ್ರತೀಕವನು.

ಪದ|| ವಂಗನಂಬಪ್ಪನುವರಾಳಕ | ಳಿಂಗಬರ್ಪರರಾನೆಗಳ ಥ | ಟ್ಟಿಂಗೆ ಕೃವೀಸಿದರು ಕೊಂ
ಡರು ನಾಳವಿಲ್ಲಗಳ | ವಂಗಡದಲಿಂಭತ್ತುಸಾವಿರ | ತುಂಗಗಜಘಟೆ ಕವಿದವಿದಕೆ | ನ್ನಂಗವಿಸುವವ
ರಾರನುತ ಗಜಬಜಿಸಿತರಿಸೇನೆ ||೧|| ಆಳ ಹೆದರಿಸಿ ನುಡಿದನಾಯ್ಕಳ | ಬೀಳಬಡಿ ವಡಬಾಗ್ನಿ ನೊರಜಿ
ನ | ಧಾಳಿಗಳುಕುವುದಂತೆ ಫಡಫಡಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಕಾಲದಂಡವ ತಿರುಹಿ ಭುವನದೊ |
ಳೊಳಿಗವ ಮಾಡುವಕೃತಾಂತನ | ಹೋಲುವೆಯ ಹೊಸಬಿಗನು ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನುರವಣಿಸಿ ||೨||
ಗದೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕೋದಂ | ಡದಲಿ ಕಾದಿದಮುದ್ಗರದಲೊರ | ಸಿದನು ಲೌಡಿಯಲರೆದನುರೆ
ಕಡಿದನು ಕೃಪಾಣದಲಿ || ಒದೆದು ಕೆಲವನು ಮುಪ್ಪಿಯಲಿ ಮೋ | ದಿದನು ಕೆಲವನು ನಿಖಿಳಶಸ್ತ್ರಾ |
ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಾದಿದನನಿಲಸುತ ಗಜಬಲವ ಬರಿಕ್ಕಿದ ||೩|| ಗಿಳಿಯ ಹಿಂಡುಗಳೆತ್ತ ಗಿಡುಗನ | ದಳದುಳ
ವು ತಾನೆತ್ತ ಭೀಮನ | ಸುಳಿವುಗಡ ಕಾಲೂರುವೆ ಕರಿಘಟೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ || ತಳಿದಹೂವಿನತೊಡಬೆ
ಯೋ ರಿಪು | ಬಲವೊ ಬಿರುಗಾಳಿಯೊ ವೈಕೋದರ | ನೆಳವಬಲ್ಲವನಾವನೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೪||
ಹೋಯಿತಾವಾತೇಕೆಗಜಘಟೆ | ಮಾಯವಾಯಿತ್ತುವಂಗಭೂಪನ | ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆಟ್ಟದನು ಗದೆಯ
ನು ಮಿಕ್ಕನಾಲ್ವರನು || ಸಾಯಬಡಿದನು ಮುಂದೆ ಕೌರವ | ರಾಯನನು ತಾಗಿದನು ಭೀಮನ | ದಾ
ಯ ಬಂದುದು ಸಕಲರಿಪುತಳತಂತ್ರ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||೫|| ಗುರುಗಳಾಡಿದಭಾಷೆ ಪರಬಲ | ದರಸಕಟ್ಟುವದ
ದು ನಿಲಲಿ ನ | ಮ್ಮರಸ ಸಿಲುಕಿದಭೀಮಗಜಗಟ್ಟಿದುದು ಬೀದಿಗಳ || ತಿರುಹಲಾಪಡೆ ಸಮಯವಿದು
ಸಂ | ಗರಸಮರ್ಥನು ಬರಲಿ ಎಂಬಾಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಭಗದತ್ತ ಮೇಲ್ಮೈಸಿದನು ಮದಗಜವ||೬||ಮಳುವೊ
ರಜಯೊಡಯೊರಜ ಬೆನ್ನಿನ | ಮಿಳಿಯ ಜಾಳಿಗೆ ವೊರಜಗಳ ಸಂ | ಕಲೆಯ ತೊಡರಂಕಣಿಯ ಕೊಂ
ಡಿಯ ಪಕ್ಕಘಂಟೆಗಳ || ಹಿಳುಕಿದನು ಗಡಣೆಗಳ ಕೊರಳಿನ | ಬಲುವೊರಜಗಳ ಭಾರಸಂಲೆ | ಗಳನು
ಬಿಗಿದರು ಜೋಡಿಸಿದರಬ್ಬರದ ಮದಗಜವ ||೭|| ಬಿಗಿದು ದಳವತ್ತಿಗೆಯವರ ಸ | ತ್ತಿಗೆಯ ಕೈಯೊ
ತ್ತಿಗೆಯ ಘನಮುಂ | ಡಿಗೆಯಲೌಡಿಯಲಗುಡಪಾಣಿಯ ಕೈಯಪಟ್ಟಿಯದ || ಅಗಿವಬಡಿಗೆಯಲಂಕು
ಶದ ಕ | ಟ್ಟಿಗೆಯ ಧಾರೆಯ ಕಮಲದಳಕೊಡ | ತಿಗಳ ಕೈಹಾರೆಗಳನಳವಡಿಸಿದರು ನಿಮಿಷದಲಿ||೮||
ಮುಗಿದಹೊದರಿನಹೊಳೆವರವಿರ | ತ್ತಿಗಳ ಪಸರಿಸುವಂತೆ ಸುತ್ತಲು | ಬಿಗಿದುಗಳದಲಿ ಹೊಳೆವ ಹೊಂ

ಗೆಲಸದಸುರೇಖೆಗಳ || ಗಗನಗಂಗಾನದಿಯ ಕಾಲುವೆ | ದೆಗೆದುದನೆ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ಪಲ್ಲವ | ವಗಿಯೆ ಮೆ
 ರೆದವು ಬಿಗಿದಮೊಗರಂಬದವಿಲಾಸದಲಿ ||೯|| ಗಗನತಳವನು ಬಿಗಿದು ಬಲುರೆಂ | ಚೆಗಳ ತುಂಬಿದಹೊ
 ದೆಯ ಕಣೆಗಳ | ಬಿಗಿದನಾಳಿಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ತೆತ್ತಿಸಿದಸೂನಗಿಯ || ಉಗವಸರನೇಣುಗಳ ಕೈಗುಂ | ಡ
 ಗಳ ಕವಣೆಯಲೌಡಿಕರವಾ | ಳುಗಳ ಮೋಹಿಸಿ ಜೋದರಂದಡರಿದರು ಬೊಬ್ಬರಿದು ||೧೦|| ಸುತ್ತ
 ಮೆರೆದವು ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲವ | ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಬಿರುದಿನ | ಕತ್ತರಿಯ ಹೀಲಿಗಳ ಝಲ್ಲರಿ ಮುಸು
 ಕಿದವು ಗಜವ || ಬತ್ತಿಕಿವಿಗಳನೊಡೆದು ಶಿರದಲಿ | ತೆತ್ತಿಸಿದರಂಕುಶವನಾಭಗ | ದತ್ತದಂತಿಯನೇರಿದ
 ನು ಜಯರವದ ರಭಸದಲಿ ||೧೧|| ಕಾಲುಗಾಹಿನ ಕುದುರೆಗಳ ಕಾ || ಲಾಳ ಕೈಹಾರೆಗಳ ಸಬಳದ |
 ಸೂಲಿಗೆಯ ತೇರುಗಳ ಹರಹಿನ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳ || ಅಳಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಘನನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ
 ಮೊಳಗಿದವು ಡಾಡೆಯ|ತೂಳುವರೆಗಳು ಗಜರಿದವು ತಂಬಟದ ಲಗ್ಗೆ ಯಲಿ||೧೨||ಸುರಪನಿದಿರಲಿ ಕೆರಳಿ
 ಕುಲಗಿರಿ | ಯುರಿಯ ನೆಗಳಿದರೆನಲು ದಾಡೆಗ | ಳರುಣಮಯರತ್ನಗಳ ಪಸರದೊಳೆಸೆದುದಿಭಪತಿಯ
 ಧರಣಿಯಳತೆಯ ಹರಿಯ ನೆಗಹಿದ | ಚರಣದಗ್ರದೊಳಿವೆಘನನಿ | ಝರದವೊಲು ಮದಧಾರೆ ಮೆ
 ರೆದುದು ಕರಿಕವೋಲದಲಿ ||೧೩|| ಜಗದ ನಿಡುನಿದ್ರೆಯಲಿ ಮೋಹರ | ದೆಗೆದುದೋ ಮೇಣಖಿಳಕುಲ
 ಗಿರಿ | ದಿಗಿಭವೆಂಟೊಂದಾಗಿ ಕೈಕಾಲ್ಮಾಡಿತೋ ಜಗಕೆ || ಅಗಿದು ಮೆಟ್ಟಿದೊಡವನಿ ಪಡುವಲು | ನೆಗೆ
 ದುದಡರತು ಮುಂದೆ ಮೆಟ್ಟಲು | ಚೆಗಿದುದಿಳೆ ಮೂಡಲು ಮಹಾಗಜವೈದಿತಾಹವಕೆ ||೧೪|| ಪವನಬ
 ಲಪರಿದಳಿತಕದಳೀ | ನಿವಹದಲಿ ನೆಭ ಧಾತುಗೆಟ್ಟದು | ರವಿಗೆ ಕಾಪಥವಾಯ್ತು ಹೊಗಳುವೆನೇನನ
 ದ್ಭುತವ || ಭುವನಕೋಶದೊಳಾದವಿನೋ | ದ್ಭವವೊ ಭಾರಿಯದಂತಿಬಹಳಾ | ಹವದೊಳಳಿದುದು
 ಕೃಷ್ಣ ನೊಲಿದರಿಗಾವುದರಿದೆಂದ ||೧೫|| ಹಿಡಿವಬಿಡುಬೊಬ್ಬಳಿಕೆ ತಹಬಲ | ನೆಡಕೆ ಹಾಯ್ಕುವಸುತ್ತ
 ನೆತ್ತವ | ತಡೆವನಡಸುವಸೆಳವತಿರುಹುವ ಹರಿವ ಜೋಕೆಯಲಿ || ಗಡಣಿಸುವಮಸೆದಿಭಪತಿಯನವ |
 ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿದನಡೆಯೆದಿಕ್ಕರಿ | ನಡುವೆ ಚೌಕದಕಳನ ತುಳಿದುದು ಸುಪ್ರತೀಕಗಜ ||೧೬|| ಇದುಗಜಾ
 ಸುರನಿದು ಮಹಾದೇ | ವಿದುದೆ ಮಹಿಷಾಸುರನೊ ಮಾಯಾ | ದ್ಭುತದರಜನಿಯೊ ದಿಟವು ಗೆಲುವ
 ರು ಭೀಮ ಫಲುಗುಣರು || ತ್ರಿದಶರಿಪುಗಳ ಗಂಡನಿದು ಕಾ | ದಿದವು ನಾವಿನ್ನೆನುತ ಸುಭಟರು | ಕ
 ದಡಿ ಹರಿದುದು ಸೂರೆಗೊಂಡುದು ಬಲಪಲಾಯನವ ||೧೭|| ಮೊಗದಜವನಿಕೆದೆಗೆದು ನೆತ್ತಿಯ | ಬಿ
 ಗಿದು ಕೂರಂಕುಶದೊಳಾನೆಯ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಲು ಬೀದಿವರಿದುದು ಸುಭಟರೆದವೊಡೆಯೆ ||
 ಹಗೆಯ ಬಲದಲಿ ಸುಭಟರೆದಗಳ | ತೆಗೆಯಬೇಹುದು ಸುಂಡಿಲಲಿ ಮುಗಿ | ಲಗಲದಲಿ ಮೋ
 ಹಿಸಿತು ದಿಕ್ಕರಿ ಪೊಕ್ಕುದಾಹವವ ||೧೮|| ನೆಳಲು ಸುಳಿಯಲು ದಂತಿಯೊಂದ | ಪ್ಪಳಿಸೆ ವಾಸುಗಿನೊಂದ
 ನಂಬುಧಿ | ತುಳುಕಿದುದು ಸತ್ವಾಶಿತಯವೇನೆಂಬೆದ್ಭುತವ || ಬಲದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳಸುಭಟರ | ತಲಿ
 ಯ ಸೆಳೆದದು ಸುಂಡಿಲಲಿ ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯ ಮದಕರಿ ಕೇಣಿಗೊಂಡುದು ಮೈರಿಮೋಹರವ||೧೯|| ಸೀಳಿಹರ
 ಹಿತು ಕರಿಗಳನು ನೇ | ಪಾಳಕುದುರೆಯ ಥಟ್ಟುಗಳ ಹಿಂ | ಗಾಲ ತಿರುಹಿತು ರಥವನ್ನೆದಾರೇಳ ನೊಂ
 ದಾಗಿ || ತೋಳೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಾಗಿ ಮಿಗೆ ಕಾ | ಲಾಳ ತೊತ್ತಳದುಳಿದು ಕಾಲನ | ಪಾಳೆಯಕ್ಕುಪಕಾರಿ
 ಯಾದುದು ಸುಪ್ರತೀಕಗಜ||೨೦||ದ್ವಿಗುಣತ್ರಿಗುಣದೊಳಣವ ಜೋಡಿಸಿ| ಬಿಗಿದು ಹತ್ತುವೆಮೆಟ್ಟಿಸೀಳು

ವೆ । ತೆಗೆದುಧಟ್ಟುವತಿರುಹಿನೊಕುವಡೆಗೆಯಡಾವರೆಕೆ ॥ ಉಗುರೊಳೊಕುವನಿಗ್ಗೆ ವದೊಳಿ । ಬೃಗೈಯ
ಮಾಡುವ ಕಾಲುಗೊಲೆಯಲಿ । ವಿಗಡಕರಿತುಳಿದಾಡಿ ತಿದಿರಿದಿರಾದರಿಪುಬಲವೆ ॥೨೧॥ ಅರೆದುದೋ ಪ
ರಬಲವೆ ಕಾಲವೆ । ಹೊರೆದುದೋ ಮಾರಣದ ಮಂತ್ರವೆ । ಬರೆದುದೋ ಬವರಕ್ಕೆ ಬಲುಗೈಗಳನು ಕೈನೆ
ಗಹಿ ॥ ಕರೆದುದೋ ಬಲವೆಲ್ಲ ನೀರಲಿ । ನೆರೆದುದೋ ಮಾರ್ಬಲದವೀರರು । ಹರೆದುದೋ ಹವಣಿಲ್ಲ
ದಂತಿಯ ಸಮರ ಸೌರಂಭ ॥೨೨॥ ಮುರಿದು ಮಂದರಗಿರಿಪಯೋಧಿಯ । ತೆರೆಗಳನು ತುಳಿವಂತೆ ರಿ
ಪುಮೋ । ಹರವನರೆದುದು ನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾಯ್ತುಹಿತಚತುರಂಗ ॥ ತೆರಳಿದರು ರಾವೃತರು ರಥಿಕರು
ಹೊರಳಿ ಯೊಡೆದುದು ಗಜದಗಾವಳಿ । ಜರಿದುದಳಿದುದನಾರುಬಲ್ಲರು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ॥೨೩॥ ಮು
ರಿದುಕೊಂದುದು ದಂತಿಗುರುವಿ । ನ್ನುರುಬಿರಾಯನ ಹಿಡಿಯದಿರೆ ನೀ । ತರುಬಲಾಪೊಡೆ ಬರಲಿ ಸಾ
ತ್ಯಕೆನಕುಲಪವನಜರು ॥ ಇರಿತಕವರಂಜದೊಡೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ಗರುಹಿ ಬೇಗದೊಳೆಂದು ನಾಯಕ । ರೊ
ರಲುತಿರಲನುವಾದುದಿತ್ತಲು ದೊರೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೨೪॥ ಅಳ್ಳಿದೆಯ ಮನ್ನೆಯರವೊಗ್ಗಿನ । ಮೊಳ್ಳೆಗರ
ಕಟವಾಯ ಕೊಯ್ಯಲಿ । ಕಟ್ಟಿರಿವದಿರು ತರಿಚುಗಡವರೆ ಹೋಗಹೇಳೆನುತ ॥ ಬಿಲ್ಲುಗೊಲೆಗೇರಿಸುತ ಚೌ
ಪಟ । ಮೆಲ್ಲ ಮೊಕ್ಕನು ಭೀಮಬರಲ । ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕವಿದುದು ದ್ರುಪದನಕುಲಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ ॥೨೫॥
ಕರಿ ಬಲಾಹು ಕಲಿಭೀಮಸೇನನು । ದುರುಳಿನಿನ್ನಂತೆನುತ ಬಲಮೋ । ಹರಿಸಿ ಕವಿದುದುಮತ್ಸ್ಯಸೃಂ
ಜಯಕ್ಕೇಕಯಾದಿಗಳು ॥ ತಿರುವಿಗಂಬನು ತೊಡಚಿ ಸಾತ್ಯಕಿ । ನರನ ಮಗಹೈಡಂಬಯವನೀ । ಶ್ವರ
ತು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮೊದಲಾಗ್ಯದಿದರು ಗಜವೆ ॥೨೬॥ ಗಿರಿಯತರಿವರೆ ಶಕ್ರನಲ್ಲದೆ । ನೆರೆದದಿವಿಜಸ
ರೂಹಮಾಡುವ । ಭರವಸಿಕೆ ತಾನೆನುತ ಮುತ್ತಿದರವರು ದಿಗ್ಗಜವೆ ॥ ಸರಳು ಬಲುಮೆಳೆಗಾಲವಹಿ
ಮೆ ದ್ವಿರದಗಿರಿಯಲಿ ಕಾಣಲಾಯಿತು । ಮರಳಿ ಕರಿಕ್ಕೊಂಡುದರೆಯಟ್ಟಿತು ಮಹಾರಥರು ॥೨೭॥ ಚೆಲ್ಲಿ
ದು ದೆನೆದೆನೆಗೆ ಚೌಪಟ । ಮೆಲ್ಲಗಿಲ್ಲರ ಪಾಡೆ ನಮ್ಮದು । ಬಲ್ಲಿತಹುದುಳ್ಳ ದೊಡಲಿನ ಚಲುವುಫ
ಲವೇನು ॥ ಅಲ್ಲಿದೈವದನೆನಹು ಘನ ಬಲು ಹೊಲ್ಲೆ ಯದು ನಮಗನ್ನು ಸುಗ್ಗಿ । ನ್ನಿಲ್ಲವೇತಕೆ ಚಿತ್ತವಿ
ಸು ಚೌದಂತ ಸಾಹಸವೆ ॥೨೮॥ ಸೆಳೆವಿಡಿದು ತುರುಗಾಹಿಪಶುಸಂ । ಕುಲವೆ ತೆವರುವನೋಲು ವಾಯ
ಸ । ಕುಲವನೊಂದೇಗೂಗೆ ಹೊಯ್ದರೆಯಟ್ಟುವಂದಲಿ ॥ ಬಲುಕಣೆಗಳಿನಿಬರನು ಕರಿ ಮುಂ । ಕೊ
ಳಿಸಿ ಕೆದರಿತು ಯವನಕೌಶಲ । ಬಲದಕೇಕಯ ಸೇರುವೆಯರನು ಸೀಳಿಹಾಯಿಕುತ ॥ ೨೯ ॥
ಹಿಡಿಹಿಡಿಯಲೋಡಿದನು ದ್ರುಪದನು । ಸಿಡಿದು ಕೆಲಸಾರಿದನು ಪವನಜ । ನೊಡಲ
ಸುರಸಂಬಂಧವಿದ್ದು ದು ಸಿಲುಕಿದನಿಬರಿಗೆ ॥ ಒಡೆಮುರಿದು ಸಾತ್ಯಕಿಯರಥವನು । ಕೊಡಹಿಹಾಯ್ಕಿ
ತು ಭೀಮತನಯನ । ತುಡುಕಿ ಬಿಸುಟುದು ಕೊರಿದುದಗಣಿತ ಕರಿತುತಂಗವವೆ ॥೩೦॥ ಮರಳಿ ಮತ್ತೆ
ಮಹಾರಥರು ಸಂ । ವರಿಸಿಕೊಂಡರು ಸರಳಮೆಳೆಗಳ । ಸುರಿದರಾನೆಯಮೇಲೆ ಜೋದರ ಕೋಲಮ
ನ್ನಿಸದೆ ॥ ಗಿರಿಯ ಮುತ್ತಿದಮಿಂಚುಬುಳುವಿನೆ । ಹೊರಳಿಯಂತಿರೆ ಹೊನ್ನಬಣ್ಣದ । ಸರಳು ಮೆರೆ
ದುದು ಕರೆದರದುಬುತಸರಳ ಸರಿವಳೆಯ ॥೩೧॥ ಬಾಲರೆಸುಗೆಯ ಮಿಟ್ಟಿಯಂಬಿಗೆ । ಸೋಲುವುದೆ ಗಿರಿ
ವೈರಿಸುಭಟರ । ಕೋಲಕೊಂಬುಡೆ ಧೀರಕುಂಜರ ಮತ್ತೆ ಮೊಗ ನೆಗೆಹಿ ॥ ಆಳೊಳಗೆ ಬೆರಸಿತು ಮ
ಹಾರಥ । ರೋಳಿ ಮುರಿದುದು ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿನ । ತೋಳನೋ ನಿನ್ನಾಣೆ ಸವರಿತು ಮತ್ತೆ ಮಾ

ಬಲವ ||೩೨|| ಹಡಗುಜಲಧಿಯಲೋಡಿ ಗಿರಿಗಳ | ನೆಡಹಿ ನುಗ್ಗಾ ದಂತೆ ಸುಭಟರ | ಗಡಣ ಗಜವೆ
ನು ತಾಗಿತಾಗಿ ವಿಘಾತಿಯಲಿ ನೊಂದು || ಒಡಲಮೇಲೆಳ್ಳೆನಿತು ಮೋಹವ | ಹಿಡಿಯದವರೊಕಿದರು
ಹಾವಿನ | ಕೊಡನು ದೋಷಿಗೇಸುಲಭವೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೩೩|| ಇಲಿವು ಮೋದಿತು ಸಮ್ನಾ
ಖದೋಳಿ | ಟ್ರೋರಸಿತೆಡದಲಿ ಹೊಯ್ದು ಸ್ತೀಳಿದು | ಹರಹಿತಪಸವ್ಯದಲಿ ಮೆದೆಗೆಡಹಿತು ಮಹಾರಥರ ||
ಹೊರೆದರಕುತದದಾಡೆಗಳ ತುದಿ | ಕರದೊಳುರುಳುವ ತಲೆಯೊಳಂಘ್ರಿಯೊ | ಕರೆದನೊವಡಗಿನ
ಮಹಾಗಜ ಮೊಗೆದುದರಿಬಲವ||೩೪|| ಹಿಂದೆಸೇವರು ಮುರಿದರೆಡದಲಿ | ಸಂದಣಿಸುವರು ತಿರುಗಿದೊ
ಡೆಬಲ | ದಿಂದ ಕೈಮಾಡುವರು ಕವಿದೊಡೆ ಸಿಡಿವರೆಡಬಲಕೆ || ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವರಟ್ಟಿದೊಡೆ ಭಯ |
ದಿಂದ ಜಾರುವರೈ ಮಹಾರಥ | ವೃಂದ ಕಾದಿತು ಬೇಸರದೆ ಮದಕರಿಯ ಬಳಲಿಸುತ ||೩೫|| ಕರಿಯ
ಕೋಲಾಹಲವ ನಾಜೋ | ದರಶರಾಘವಸೈರಿಸುತ ಮು | ಕ್ಕುರಿಕೊಂಡರು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂ
ದನರು || ಸರಳಸಾರವ ಕಟ್ಟಿದರು ಮಿಗೆ | ಕರಳಿದನು ಭಗದತ್ತನನಿಬರ | ಹರೆಗಡಿದು ಹೊಗರಂಬ ಸು
ರಿದನು ಸರಿದರತಿರಥರು ||೩೬|| ಹತ್ತುಶರದಲಿ ಧರ್ಮಜನನಿ | ಪ್ಪತ್ತರಿಂದಭಿಮನ್ಯುವನು ತೊಂ | ಭ
ತ್ತುಶರದಲಿ ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದಕೈಕಿಯರ || ಕತ್ತಿದನು ಹದಿನೈದುಬಾಣದ | ಲಿತ್ತಭೀಮಾದಿಗ
ಳ ನೂರೈ | ವತ್ತುಶರದಲಿ ಸಕಲರಥಿಕರ ಮುರಿದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||೩೭|| ಬಿನುಗುಗಳ ತೆಗೆ ಭೀಮಸೇನ
ನ | ಮೊನೆಗೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಗಜವನೆಂದು | ಬ್ಬಿನಲಿ ತಿರುಹಿದನಾನೆಯನು ಪವನಜನ ಸಂಮುಖಕೆ || ಧನು
ವ ಬಿಸುಟನು ಗದೆಯ ತಿರುಹಿದ | ನೆನುವರದೊಳಡ್ಡೊಸಿ ದಂತಿಯ | ಕನಲಿಸಿದನೊಳಹೊಕ್ಕು ಹೊ
ಯ್ದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ ||೩೮|| ಭುಜದ ಸಾಹಸ ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ಗಜದ ಘಾಡಿಕೆ ಸಿಂಹನಾದದ |
ವಿಜಯವಿಗ್ರಹವೀರ ಹಳಚಿದನಮಮ ಮದಕರಿಯ || ತ್ರಿಜಗ ತಲೆಕೆಳಗಾಯ್ದು ದಿವಿಜ | ವ್ರಜ ಭಯ
ಗಳೊಳಪೊಕ್ಕು ಸುರಪನ | ಗಜದ ಹೊಯ್ಕೆಯಾನೆ ಹೆಣಗಿತು ಭೀಮಸೇನನಲಿ||೩೯|| ಚಿಗಿದು ಹರಿಸು
ವಹಳಚಿದೊಡೆ ಕುಲ | ದಿಗಿಭವೆದೆಯೊಡೆದವು ನಗಂಗಳ | ಬಿಗುಹು ಸಡಿಲಿತು ಧರಣಿ ನೆಗ್ಗಿತು ಚರಣಹ
ತಿಗಳಲಿ || ಚಿಗಿದರುಧಿರದ ಗದೆಯ ಬಿರುವೊಯ್ಲು | ಗಳೊಳಗೆ ಕಿಡಿ ಮಸಗಿ ಕಾರ್ಬೊಗೆ ನೆಗೆಯೆ ಲಂ
ಘಿಸಿ ಭೀಮ ಹೊಯ್ದನು ಗಜದ ಮಸ್ತಕವ||೪೦|| ಹೊಯ್ದು ಹಿಂಗದಮುನ್ನು ಭೀಮನ | ಕೈದುಡುಕಿದೊ
ಡೆಮುರಿದು ಹಿಂದಕೆ | ಹಾಯ್ದು ದೊಡೆ ಮುರಿಯಿತ್ತು ಕುಸಿದೊಡೆ ಕಾಲಲೊಡೆಯವುಚಿ || ಮೈದೆಗದೊ
ಡಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಪೊತ್ಕೃತಿ | ಗೈದು ಸುಭಟನಸಿಂಹನಾದಕೆ | ಕೈದೆಗದು ಕರಿ ಕಾದುತಿರ್ದುದು ಪವನಸುತನೊಡ
ನೆ ||೪೧|| ನೆಲನಗಂಡಪ್ಪಳಿಸುವುದು ಸುಂ | ಡಿಲನು ತೂಗಾಡುವದು ಹೋರಿದು | ಬಳಲುವದು ತಲೆ
ನೆಗಹಿಭೀಮನ ದನಿಯನಾಲಿಪುದು || ಅಳಿಯ ಮುತ್ತಿಗೆಗಳನು ಬೀಸದೆ | ನೆಲಕೆ ಕಿವಿಯನು ಜೋಲ
ಬಿಡುವುದು | ಬಿಲುಗಣೆಯಹಿಡುಹಿಂಗೆ | ಲಾಗಿಸುತಿರ್ದುದಾದಂತಿ||೪೨|| ಭೀಮ ನಿನ್ನ ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ನಿ |
ನಾಮನೋ ತಳುವಿಲ್ಲದಂತಿಯ | ತಾಮಸಕೆ ಘನತೆಗೆಸು ತಮ್ಮನನನುತ ಕಳವಳಿಸಿ || ಭೂಮಿಪತಿ
ಕೈಕೊಂಡನೊಡನೆಸ | ನಾಮರೈದಿತು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ಭೀಮಸುತನಭಿಮನ್ಯುದ್ರುಪದಶಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯ
ರು ||೪೩|| ಮತ್ತೆ ರಥವರ ವತ್ತುಸಾವಿರ | ಮುತ್ತಿಕೊಂಡುದು ಗಜವನಾಭಗ | ದತ್ತ ಬಳಲದನವಧಿ
ಯಿಲ್ಲದಶರವ ನೆರೆ ತುಳುಕಿ || ಮುತ್ತಿದವು ಶರವಿಭದ್ರಮೈಯಲಿ | ಬೆತ್ತಬೆಳೆದದ್ರಿಯವೊಲಿದುರ್ದು |

ಮತ್ತ ಗಜ ನೋವರಿಯದನಿಬರ ಬಾಣಹತಿಗಳಲಿ ||೪೪|| ಕರಿ ವಿನೋದದಿ ಕುಡಿದಜಲವನು | ಕರಣಿ
ಯಲಿ ತೆಗೆತೆಗೆದು ರಿಪುಮೋ | ಹರಕೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ ಬಸುರ ಬಗಿವಂತೆ || ಕರಿತುಪಾರದ
ಲವರು ಮೋರೆಯ | ತಿರುಹೆ ನನೆದವು ಬಾಹಿರಕೆ ಹ | ಕ್ಕರಿಕೆಹಲ್ಲಣ ಜೋಡುಸೀಸಕ ಭತ್ತಚಮರಿಗ
ಳು ||೪೫|| ಸಾಕು ಬಳಲಿದರಕಟಕಟ ನಿಮ | ಗೇಕೆ ಸಂಗರವಾನೆಯೊಡನೆ ಪಿ | ನಾಕಿಶರದೊಳಗಳ
ವಮೈಸಿರಿ ನಿಮ್ಮೊಳೇನಹುದು || ಆಕಿರೀಟೆಯ ಕರಸಿಕೊಳ್ಳಿ ವಿ | ವೇಕವುಳ್ಳೊಡೆ ತೊಲಗಿಯೆನುತನೆ |
ನೂಕಿದನು ಭಗದತ್ತನನಿಬರಮೇಲೆ ದಿಗ್ಗ ಜವ||೪೬|| ಮಿಗ ತಿಮಿಂಗಲನೊಡನೆ ಹುಲುಮಿಾ | ನುಗಳು
ಮಾಡುವುದ್ದೇನು ಹೊರಕಾ | ಲುಗಳ ಹೋರಟೆ ಕಾಣಲಾದುದು ಪರರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ || ತೆಗೆಯೆ ರಿಪು
ಬಲ ಕೊಲುತ ಬಂದುದು | ದಿಗಿಭವಿದರೊಡನೈದಿ ದ್ರೋಣಾ | ದಿಗಳು ಹೊಕ್ಕರು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಹಿ
ಡಿವತವಕದಲಿ ||೪೭|| ತಿದ್ದಿ ತೋ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿದ್ದೊಡೆ | ಹೊದ್ದಹೇಳೋ ರಾಯದಳವಡ | ಗಿದ್ದು ದೋ
ಬಿದ್ದು ದೊ ಭಯಾಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಭಟನಿಕರ || ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಾಣಸ | ವಿದ್ದು ದೋ ಗ
ಜವೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿಡು | ತಿದ್ದು ದರಿಬಲವಿತ್ತ ಹರಿ ಕೇಳಿದನು ಕಳಕಳವ ||೪೮|| ಮರುಳುಫಲುಗುಣ
ಸುಪ್ರತೀಕದ | ಖುರಪುಟವ ನೋಡುತ್ತಲಗ್ಗ ದ | ಪರಶುರಾಮನ ಖಾತಿಗಂಬುಧಿ ನೆಲನ ಬಿಡುವಂತೆ ||
ತೆರಳುತದೆ ನೈಪಸೇನೆ ದಿಕ್ಕರಿ | ಹರಹಿಕೊಳುತದೆ ಮಾತಿಗಿಲ್ಲವ | ಸರವೆನುತ ಕರಿಯತ್ತ ತಿರುಹಿದನಸುರ
ರಿಪು ರಥವ ||೪೯|| ಬೆದರದಿರು ನರ ಹೋಗದಿರು ಹೋಗಿ ಗದಿರು ಕೊಡುಕೊಡು ಕಾಳಗವನೆಂ | ದಧ
ಟರಟ್ಟಿತು ವಿರಸಂಶಪ್ತಕರು ಸೂಟೆಯಲಿ || ಇದಿರೊಳಿನಸುತಶಲ್ಯರಡಗ | ಟ್ಟಿದರು ಖತಿಯಲಿ
ಪಾರ್ಥನನಿಬರ | ಸದೆದು ವಹಿಲದೊಳ್ಳಿದಿದನು ದಿಕ್ಕರಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೫೦|| ಬಲುಬಿಸಿಲೊಳುರೆ
ನೊಂದನೈದಿಲು | ಗೊಳಕೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ದೈತ್ಯರರುಬೆಗೆ | ಸಿಲುಕಿದಮರರಿಗಸುರಹರನ ಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪ ||
ಲುಳಿತತಾಪತ್ರಯದೊಳೊ ಳಗೋ | ಟಲೆಯ ಜೀವಿಗೆ ಸುಪ್ರಬೋಧದ | ತಿಳಿವಿನಂತಿರೆ ಪಾರ್ಥ
ತಲೆದೋರಿದನು ನಿಜಬಲಕೆ ||೫೧|| ಕೆದರಿತೀಬಲ ಬೆರಳಬಾಯ್ಕಳ | ಲೊದರಿತಾಬಲ ತಾಪತಿಖಿಯಲಿ |
ಕುದಿದುದೀಬಲ ಭೀತಿಕಂಚುಕಿಗಳೆದುದಾಬಲಕೆ || ಕದಡಿತಿೀಬಲವಕಟ ಹೊದರನು | ಕೆದರಿತಾಬಲ
ಹಿಂಡೊಡೆದು ನೆರೆ | ಕದುಬಿತಿೀಬಲ ನೆರೆದುದಾಬಲ, ನರನ ರಥದೊಡನೆ ||೫೧|| ಗರಿಯ ವಿಸಟಂಬರಿ
ಯಲವರೇ | ಶ್ವರನು ತಡೆವಮೊಳ್ಳಿರಿವದಿ | ಕ್ಕರಿಯನಡಗಟ್ಟಿದನು ಕಾಯದೊಳೊಟ್ಟಿದನು ಶರವ||
ಕೆರಳಿದನು ಭಗದತ್ತನಿವನೇ | ನರನು ಘಡಘಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆನು | ತರಿಶರಾಘವ ಕಡಿದು ಮೆತ್ತಿದನತಿರ
ಥನ ರಥವ ||೫೨|| ಪೂತುರೇ ಭಗದತ್ತ ಬಿಲುವಿ | ದ್ಯುತಿಶಯ ಕಿರಿದುಂಟಲಾ ಶರ | ಜಾತವಿನಿತ್ತಿಲ್ಲ
ದೊಡೆ ಹೊಳ್ಳಿಸಬಹುದೆ ನೈಪಧನುವ || ನೂತನದ್ವಿಪದಿಂದ ಮೈರಿ | ವ್ರಾತವನು ಸೋಲಿಸಿದಗರ್ವದ |
ರಿತಿಗಿದು ತಾವಲ್ಲೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ||೫೪|| ನರನ ಶರಜಾಲವನು ಖಂಡಿಸಿ | ಸುರಿದನಂಬ
ನು ಕ್ಷುರಾಯನ | ಸಿರಿಯೊಡಲ ಸೋಂಕಿದವು ನೂಕಿದವಂಬು ಗರಿಸಹಿತ || ನರನ ಕುದುರೆಯಮೇ
ಲೆಸಿಂಧದ | ಹರಿಯತನುವಿನ ಮೇಲೆ ತಳಿತವು | ಶರನಿಕರ ಬಿಡದೆಚ್ಚನಾಭಗದತ್ತನರ್ಜನ||೫೫|| ಸೆಳೆದು
ಬಾಣತ್ರಯದೊಳೆಚ್ಚನು | ಫಲುಗುಣನ ಮುಕುಟವನು ಮುರಿದುದು | ಕೆಲಕೆ ಸಡಿಲುವ ಮಣಿಗಳೇಕಾ
ವಳಿಯನೋಸುರಿಸಿ || ಬಲಿದು ಸಸಿನವಮಾಡಿ ಖಾತಿಯ | ತೆಳೆದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಹೊರಳಿದ | ನಳವಿಯ

ಲಿ ಮದಗಜವನಾಭಗದತ್ತನವಯವವ ||೫೬|| ಇಳುಹಿದನು ಬಲುಗುಳವೆ ಖಂಡಿಸಿ | ಕಳಚಿದನು ಮೊ
ಗರಂಬವನು ಹೊಂ | ಮಿ ಳಿಯ ಕುಣಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ತರಿದನು ಸುತ್ತರೆಂಚೆಗಳ || ಹಳವಿಗೆಯನಾ
ಭತ್ತಚಮರಾ | ವಳಿಯ ಸೀಳಿದು ಬಿಸುಟನಾಗಡಿ | ತಿಲಕ ಮುಂಡಾಸನದೊಳಿದು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂ
ದ ||೫೭|| ಮತ್ತೆ ಖಾತಿಯೊಳಂಕುಶವನೊಡ | ಯೊತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟನು ಗಜವನರ್ಜನ | ಸತ್ತಲಿಭತೂ
ಳಿದೊಡೆ ತಿರುಹಿದನಸುರರಿಪು ರಥವ || ಇತ್ತಲೊಲೆದೊಡೆ ಬಲಕೆ ಮೊಗವಿದ | ಲತ್ತಲೆಡದಲಿ ಮರಳ
ಲಲ್ಲಿಂ | ದತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಳಲಿಸಿದನಸುರಾರಿ ಮದಗಜವ ||೫೮|| ಸಾರಭಯ ಕೊಂದಲ್ಲದರ್ಜನ |
ತೀರುಗುವನಲ್ಲೆ ನುತ ದಳ್ಳೆಯ | ಧಾರಯ್ಯೆದಂಬಿನಲಿ ದೇವನನೇಸಲು ಮಧ್ಯವಲಿ || ಹಾಲಿಸಿದನೈ ಪಾ
ರ್ಥನಿವನಡೆ | ಗೋರಿದನಲಾ ಯೆನುತ ಕಡೆಯೊಂ | ಹಾಲ ಸುಂದನು ನೂರುಬಾಣವರ್ಜನನಮೇಲೆ
||೫೯|| ಅನಿತುಶರವನು ಕಡಿದು ಭಗದ | ತ್ತನ ಧನವ ಖಂಡಿಸಲು ಕಂಗನೆ | ಕನಲಿದನು ಗವಸಣಿಗೆ
ಯಿಂದುಗಿದನು ನಿಜಾಯುಧವ || ಬನಪಕೋಟಿಯ ರಶ್ಮಿಯನು ತುಟ | ಮೊನೆಯಲುಗುಳುವಬಾಯಿ
ಧಾರೆಯಾತನಿಯುರಿಯ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಥಳಥಳಿಸುವಮಹಾಂಕುಶವ ||೬೦|| ತೈಲಲೇಪದ ನಯದಹೊಗಂನ |
ಜಾಳಿಗೆಯ ಗಹಗಹಿಕೆಗಳ ಪೂ | ನಾಲೆಗಳ ಸಿಂಪಿಸಿದಗಂಧದ ಬಂಧದಕ್ಷತೆಯ || ಕೀಲಣದ ಮೊಣಿವೆ
ಳಗುಗಳ ಹರಿ | ಧಾಳಿಯಲಿ ಕಾಳೋರಗವ ಕುಡಿ | ನಾಲಗೆಯೊಳೆನಲೆಸೆದುದಂಕುಶ ಭಟನ ಮುಷ್ಟಿ
ಯಲಿ ||೬೧|| ಕುಡಿ ಕಿರೀಟಯರಕುಶವನು ಹಗೆ | ಕಡಲಿಕೊರವರಾಯನಾಳಲಿ | ಪೂಡವಿಯನು ಪರಿ
ತೋಪವಾಗಲಿ ನೃಪನಮಿತ್ರಂಗ || ತಡೆದು ಹಲಕಾಲದೊಳು ಪಾಸಂ | ಬಡಿಸಿದ್ದನದು ದೋಷ ಖಾತಿ
ಯ | ಹಿಡಿಯದಿರು ನೀನನುತ ತಿರುಹಿಟ್ಟನು ಮಹಾಂಕುಶವ || ತೀರಿತ್ತಿನ್ನೇನಕಟ ಪಾಂಡವ | ವೀರ
ರುಬ್ಬಟೆ ಹಾರಿತೋ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯುರಿಗಣ್ಣೊಂಗೆ ಸೋಲದಕ್ಕಿದು ಬಂದುದಲಾ || ಧಾರುಣಿಯನಿನ್ನು
ಣಲಿ ಧರ್ಮಕು | ಮಾರನಿದನಿನ್ನಾರು ಕಾವವ | ರಾರೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ
||೬೨|| ಹಾ ಯುಧಿಷ್ಟಿರರಾಯ ತಿವತೆವ | ವಾಯುಸುತ ಹಾ ಪಾರ್ಥಸುತ ಮೊ | ದ್ರೇಯರಿರ ಹಾ
ಯೆನುತ ಹರೆದುದು ಸೇನೆ ದೆಸೆದಸೆಗೆ || ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಬಿವಿಜಕುಲ ನಿ | ಪಾರ್ಥಯದಲಿ ಗೆಲವಾ
ಯುಲಾ ಕುರು | ರಾಯಗನುತಿದು ಜಗತ್ತಯವೊಂದುನಿಪುಷದಲಿ || ಇದರಪಾಡೇನೇಸಪಾ
ಯವ | ನೊಡೆದು ಕಳೆಯರು ಕೃಷ್ಣ ಭಕುತರು | ಸದರವೇ ಪುರಿಗೆಂಡವೊರಲೆಯ ಬಾಯ್ಗೆ ಭಾವಿಸ
ಲು || ಹೊದರುಕಿಡಿಗಳ ಹೊಗೆಯ ಹೇರಾ | ಇದಲಿ ಬಹದಿವ್ಯಾಯುಧಕೆ ಚಾ | ಚಿದನು ವಕ್ಷಸ್ಥಳವ
ನಸುರಾರಾತಿ ಯಡಹಾಯ್ದು ||೬೩|| ಮೆರೆದುದುರದಲಿ ಕೌಸ್ತುಭದಮಣಿ | ಮರೆಯನಿಳುಹಿದವೋ
ಲು ಬೆಳಗನ | ತುರುಗಲಲಿ ತೂಗಾಡುತಿದು ಕೈದುತೊಡವಾಗ || ಮುಂದಿದುಗ್ಗದಭೀತಿ ಹರು
ಷದ | ಸೆರೆಗೆ ಬಿಡುಗೊಡೆಯಾಯ್ದು ಬಲುಬೊ | ಬೈರಿವುತಿದು ವೈರಕಟಕದೊಳರಸ ಕೇಳಿಂದ
||೬೪|| ಕೌತುಕವನಿದಕಂಡು ಫಲುಗುಣ | ಕಾತರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಮುರಾಂತಕ | ಸೂತತನಕಲಿಸಿದೊಡೆ
ಕಾದಲಿ ಕೊರವನಕೂಡ || ಸೂತತನವೇ ಸಾಕು ತನಗೆನು | ತಾತತುಕ್ಷಣ ಧನುವೆ ಬಿಸುಟು ವಿ | ಧೂತ
ರಿಪುಬಲಪಾರ್ಥನಿದ್ದನು ಹೊತ್ತದುಗುಡದಲಿ ||೬೫|| ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣನೀತನ | ಪರಿಯನರಿ
ದನು ಮನದೊಳಿವನು | ತ್ತರವ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಸಿದನು ನಗುತ || ಉರವಣಿಸು

ತಿದೆ ಸ್ತುತೃ ಗಜನಿಜ | ಕರದೊಳಾಯುಧವಿಲ್ಲ ಘನಸಂ | ಗರಕೆ ಬೇಸರುದೋರಿತೇ ತನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ
 ||೬೮|| ಕಾದುವಾತನು ನೀನು ವೈರಿಯ | ಕೈದುವನು ನೀಗೆಲಿದೆಯಿನ್ನುರೆ | ಕಾದುವವರಾವಲ್ಲ
 ಸಾರಥಿತನನೆ ಸಾಕೆನುಗೆ || ಕೈದುವಿದಕೋ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇಕಾದುಪಾಘಾಯ ತಾಯೆನಲು ಮರು | ಇದ
 ನೈ ನರನೆನುತ ನೆಗುತ ಮುರಾರಿಯಂತೆಂದ||೬೯|| ಅಡಬಾರದು ತೋರಿನುಡಿದೊಡೆ | ಬೋಡಿ ನಿನಗಹು
 ದಲೆಮರುಳೆ ನೀ | ನೋಡಲೆವೆ ಸೀವು ಸುಕಣಾ ನಿನ್ನುಳವಿನಾಯುಧನೆ || ಹೂಡಲಾಪುದು ಜಗವನಂತ
 ಕ | ಗೂಡಲಾಪುದು ಮುನಿದೊಡಿದು ಕೈ | ಮೂಡಿದೊಡೆ ನಿಲಬಾರದಜರುದ್ರಾಮರೇಂದ್ರಂಗ||೭೦|| ವಿ
 ಲಸದುಪನಿಪದಾರಹಸ್ಯವೆ | ತಿಳುಹಿದವು ನಿನಗೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೆಯು | ತಿಳಿದುದಿಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ
 ಬಿಡದು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ಸುಲಭವಂತಿರೆ ನಿಷ್ಕಂಗೆ ನಿ | ಸ್ಕಳನಿರೂಪನನಂತನಿಜನಿ | ಮೌಲವನಿಪಪರ
 ಮಾತ್ಮಚಿನ್ಮಯರೂಪ ತಾನೆಂದ ||೭೧|| ಸಂಗವಿಲ್ಲದವಿಮಲಪರಮಾ | ತ್ಮಂಗೆ ಲೀಲೆಯೊಳಾಯ್ತು
 ಮಾಯಾ | ಸಂಗವದಂದಾಯ್ತು ನಾಲುಕುಮೂರ್ತಿಗಳು ತಮಗೆ || ಅಂಗಯಂಗವಿಭಾಗವಲ್ಲದ
 ಭಂಗಸನ್ಮಾತ್ರಂಗೆ ಭಾವಿಸ | ಲಂಗಕಲ್ಪನೆ ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೭೨|| ಇಂದು ಕಮಲಭ
 ವಪ್ರಜೇಶ್ವರ | ರೊಂದು ಮೂರುತಿ ವಿಷ್ಣು ಮುನಿಗಳು | ಸಂದಪಾರ್ಥವಲೋಕಪಾಲಕರೊಂದುಮೂ
 ರ್ತಿಯಿದು || ಇಂದುಶೇಖರನಗ್ನಯಮನರ || ವಿಂದಸಖಕಾಲಾಟಮೂರ್ತಿಯು | ದೊಂದುಮೂರುತಿ
 ವಿಶ್ವದಲಿ ತನಗಿನಿತು ಬಲವೆಂದ ||೭೩|| ಇದುವೆ ಮತ ಕೆಲಬರಗೆ ಕೆಲಬರ | ಗದುಮತವು ವಿವಿಧಾವತಾ
 ರದ | ಲುಹಿಸಿಹುದು ಮತ್ತೊಂದುಮೂರುತಿ ಹರಿವಿನೋದದಲಿ || ಉದಧಿಯಲಿ ವರಯೋಗನಿದ್ರಾ |
 ಸ್ಪದದೊಳೊಂದಹುದೊಂದಖಿಳ ಪಿ | ಶ್ವದ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವನೀಕ್ಷಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ ||೭೪||
 ಕೆಲರು ಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿನಾಲ್ಕರ | ಲಲಿತಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬರದರೊಳು | ಕೆಲರು ಜಾಗರಣಾಧ್ಯವಸೆ
 ಗಳೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಗಳು || ತಿಳಿಯೆ ಲೋಕತ್ರಯದೊಳಗೆ ನಿ | ಸ್ಕಳದ ಸಕಳವೆಯಾಗ ವಿಶ್ವದೊ | ಳೊ
 ಳಗುಹೊರಗಾನಲ್ಲಬಲ್ಲೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೭೫|| ಉದಧಿಶಯನನ ಮೂರ್ತಿ ಕಲ್ಪಾಂ | ತದಲಿ ಕರ
 ಗದಧರೆಯನುದ್ಧರಿ | ಸಿದನು ಯಂತ್ರವರಾಹರೂಪಿನೊಳಂದು ಕರೂಣದಲಿ || ಪದವಭಜಿಸಿಯೆ
 ಭೂಮಿ ತಾಬೇ | ಡಿದಳು ಪುತ್ರನನಾಕೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು ನರಕಾಸುರನು ವಂದ್ಯನು ಸಕಲದೈತ್ಯರಿಗೆ
 ||೭೬|| ಇದು ವರಾಹನದಾಡೆಯಿದನಾ | ತ್ರಿದಶವೈರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನವನಿಂ | ದಿದುವೆ ಭಗದತ್ತಂಗೆ ಬಂ
 ದುದು ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರವಿದು || ಇದು ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಗೆಲು | ವುದು ಕಣಾ ನಿಮಿಷದಲಿ ತಾನಿಂ |
 ತಿದುವೆ ತನಗಲ್ಲದೆ ಮಹಾಂಕುಶ ಮಣಿವುದಲ್ಲೆಂದ ||೭೭|| ತೀರಿತಾತನ ಶಕ್ತಿಚಾಪದ | ನಾರಿ ಬೆಸಲಾ
 ಗಲಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರವ | ನಾರುಭಟಿಯಲಿಗಜವಮುರಿಕಡೆಯೆಸು ಮಹಾಸುರನ || ಹೋರದಿರು ಹೊ
 ಗು ಬವರಕನಲಸು | ರಾರಿಯಂಘ್ರಿಯೊಳೆರಗರುಣಾ | ವಾರಿಧಿಯೊಳಭಯವನು ಪಡೆದನು ತುಡು
 ಕದನು ಧನುವ ||೭೮|| ಎಲವೆಲವೊ ಭಗದತ್ತ ಕಲಿತನ | ದುಳಿವ ತೋರಿನ್ನನುತಕರಳಿದು | ಹೊಳವ
 ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಕಡಿದನು ಗಜದ ಮಸ್ತಕವ || ನಿಲುಕಿ ನತ್ತಿಯನೊಡೆದುಗಿದು ಪ | ಚ್ಚಳಕೆ ಹಾಯ್ದುದು
 ಬಾಣ ದಿಕ್ಕರಿ | ನೆಲಕೆ ದಾಡೆಯನೂರಿ ಕಡೆದುದು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೭೯|| ಸುತ್ತಿದುರಗನ ಮಂದರಾ
 ಚಲ | ಕಿತ್ತು ಬೀಳ್ವೆಂದದಲಿ ಭರಿಕೈ | ಸುತ್ತಿ ಮಗ್ಗುಲವಡರಿ ಕಡೆದುದು ಸುಪ್ರತೀಕಗಜ || ಇತ್ತ

ಲರ್ಜನ ಹಾಯ್ದುವುಗಿದನು | ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ದಿವ್ಯ ಶರವನು ತೆತ್ತಿಸಿದನವನೆದೆಯನಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದ ರಿದೇಹ ||೮೦|| ಗರಿಯ ತಿಖರದಹೂತಕಕ್ಕೆಯ | ಮರ ಮುಂಬದುಬೀಳ್ವಂತೆ ಏಮಳಾ | ಭರಣಕಾಂ ತಿಯ ಕಡಲ ಕೋಮಲಕಾಯ ಭಗವತ್ತ || ಉರುಳಿದನು ಗಜದಿಂದ ಕುರುಬು | ಸುಯೆ ಸುರಕುಲ ಕುಸುಮವರುಷವ | ಸುರಿಯೆ ನಿಜಸೇನೆಯಲಿ ಹರುಷವ ಹೊನಲು ಬಿರುವು ||೮೧|| ಹರಿದುದಗ್ಗ ದಸುಪ್ರತೀಕ | ಟ್ಪರದ ಭಗದತ್ತಾಂಕನವನಿಯ | ಲುರುಳಿದನು ಬಲ ಮುಂಬದು : ಸ್ನೇಹಿತ ತಮತಮ ಗೆ || ನರನತಡೆದರು ಸುಬಲಸುತರಿ | ವರ್ರು ಕುಮಾರಕರಲ್ಲರೈನೂ | ರುರುದರು ಗಾಂಧಾರರಾಜ ರು ಶಕುನಿಯೊಡಗೂಡಿ ||೮೨|| ಕೊಂದನಿಬ್ಬರಸೌಬಲರ ನೃಪ | ವೃಂದಪಲಿ ಗಾಂಧಾರರೊಂದೆರ | ಡೆಂದು ಸಲುಗೆಗೆಸಲಿಸಿ ಬಂದೈನೂರು ಬಲಕೈದು || ಬಂದುದ್ರೋಣನ ಹಳಚಿ ಭಂಗಕೆ | ತಂದನಹಿತವ್ರ ಜವನಿತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿದರು ಕೌರವರು ಪವಮಾನಸುತನೊಡನೆ ||೮೩|| ಗುರುತನುಜರಪಿಸೂನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಜಯದ್ರಥಕೌರವಾಬಗ | ಳರಿಗದಾಘಾತಂಗಳಲಿ ಕೃದಣಿದು ಮಾದಣಿದು || ಕೆರಳಿದ ನು ಬಳಿಕವರ ಜಲಧಿಯೊ | ಳುವ ವಡಬಾಧಿಪನ ತಿರದ | ಲೈ ರಗುವಂತೆ ಪತಂಗಮಂಡಲವಳಿದುದಂ ಬರವ ||೮೪|| ತಿರುಗಿದರು ಕೌರವರು ದ್ರೋಣನ | ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಗೆ ಸನ್ನೆಗಳೆಗ | ಳುವಣಿಸಿತನೆ ತಂಬ ಟದ ನಿಸ್ಸಾಳರಭಸದಲಿ || ಮುರಿವರನವಳ್ಳಿರವಭೇರಿಯ | ಧರಧಾರವಕಹಳೆಗಳ ಭೇರಿಯ | ಭರಿತರವ ದಲಿ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಿಂಕರರು ||೮೫|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧುತ್ರೀ | ಪಾಲ ಕುರುಪಾಂಡವರ ಬ ಲ ನಿಜ | ಪಾಳಯಕೆ ತಿರುಗಿತು ನದೀಜಕೃತಾಹವೊನ್ನತಿಯ | ಕೇಳಿ ದುರಿಯೋಧನನು ದುಗುಡದ | ಮೇಳದೊಳ ಗಂದರಲು ಪಟುಭಟ | ಮೌಳಿಮಂಡಿತಚರಣಕಲಶಜನಲ್ಲಿಗೈತಂದ ||೮೬|| ಉರುಳಿದ ನು ಭಗದತ್ತವೀರನು | ಕುಯ ಸಹಿತ ಕಳಿಂಗರಾಯನ | ಕಂಗಳಿಂದಿನ ಬವರದಲಿ ನೀವಿರಲು ಸೇನೆ ಯಲಿ || ಹರಯ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ವಿರಚಿಸು | ವುರಯಭೀಮಾರ್ಜುನರ ತಿಖಿ ಬಂ | ದುರುಹಿತಗಣಿತ ಬಲವನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೮೭|| ಅನದೀನಂದನನ ಶರಸಂ | ಧಾನದಲಿ ನೆಡೆಯದೆ ವಿರೋಧಿ ಯ | ನಾನನಂ ಮುರಿದಿರಲು ಬಗೆಯದೆ ರಣಪರಾಜಯವ || ನೀವಿರಲು ಸಮರದಲಿ ಸೇನಾ | ಹಾ ನಿಯಾದುದು ಪೌರುಷೋದಯ | ದೇನನೆಂಬುದು ಜೀಯ ಲಜ್ಜಿಸಲೇಕೆ ನಿಮ್ಮಾವನು ||೮೮|| ಹಲವು ಮಾತೇನರಸ ನಾಳಿನ | ದಳದೊಳಬುಜವ್ಯೂಹವನು ಮಂಡಳಿಸಿ | ರಹಸುಲಿಸನೆ ಹಿಡಿವೆನು ಧರ್ಮನಂ ದನನ || ಕಲಕೆ ಸಿಡಿಯಲು ಪಾರ್ಥನತ್ತಲು | ತೊಲಗಲೆಮ್ಮಯ ಪುಣ್ಯವಿಯು | ಮೃಳಿಗೆಯುಚಿ ತವೆಯೆನುತ ಕೊಟ್ಟನು ಬಲದ ನಂಬಗೆಯ ||೮೯|| ನಸುನಗುತ ಶತಿಕಾಂತ ತಿಮಿರವ | ಮುಸುಳಿಸಲು ನುಡಿದನು ಸುಯೋಧನ | ವಸುಮತಿಶಂಗಂದು ಕೊಂದಂಡಾಗಮಾಚಾರ್ಯ || ಉಸುರಲಮ್ಮನು ಮಗನೆ ಧಿಟ ಬಾವಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ಸಹಾಯನಂಗಳ | ದಸಕವನು ನಾಳಿನಲಿ ನಿಲಿಸುನೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೯೦|| ಎನೆ ಹಸಾದವಹಾಯ್ಕಿ ಕೌರವ | ಜನಪ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಿತ್ತಲು | ಮನವನಿಳುಹಿದನಿಂದು ಪಡುವ ಣ ಕಡಲತಡಿಗಾಗ || ಎನೆಗೆತಪ್ಪಿದನೆಂದುಪ್ರಜ್ಞು || ವನಿತೆಯುಗುಳಿದಕೋಪವಹ್ನುಯಿ | ದೆನಲು ಬೆಳ ಗಿನ ಜೋತಿ ಝಳಪಿಸಿ ಸೂರ್ಯನನುವಾದ || || ೯೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೪೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನುರುಚಾ | ಪಾಯಧಾಗ್ರಣಿ ಮೋಹಿದನು ಪ | ದ್ವಾಯತವ್ಯೂಹ
ವನು ಸೈನ್ಯದ ಜಾಣನಾದೋಣ ||

|| ಪದ || ನೀನು ಮಾಡಿದಸುಕೃತಫಲವೆದ | ನೇನಹೇಳುವೆನಿತ್ತಲುಗ್ಗಡ | ದ್ರಾಸೆ ಬಿದ್ದುದು ಕಾಟ
ನಸುಸೊಪ್ಪಾದುದರಸೇನೆ || ಧ್ಯಾನವಿತ್ತಲು ರಾಗವತ್ತಲು | ಮಾನವಿತ್ತಲು ರಭಸವತ್ತಲು | ಹಾನಿ
ಯಿತ್ತಲು ವೃದ್ಧಿಯತ್ತಲು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ ||೧|| ಎತ್ತಲೊದವುದು ಧರ್ಮಬಲ ತಾ | ನತ್ತಲೊಲೆ
ವುದು ದೈವ ದೈವವೆ | ದೆತ್ತಲೊಲೆದಿಹುದತ್ತ ವಿಜಯಾಶ್ರಯವು ಕುಡಿನೋಟ || ಹೆತ್ತನಿನ್ನೊಡಲಿಂಗ
ತಂಪಿನ ತೆತ್ತಿಗನೊ ಮೇಣ್ ಬಹಳತಾಪದ | ಹತ್ತಿಗನೊ ಕುರುರಾಯನೆಲೆದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ
||೨|| ಸಾಕು ಸಂಜಯ ನುಡಿಯ ಖಡ್ಗದ | ಲೇಕೆ ಗಂಟಲ ಕೊಯ್ವಿ ತಾನೆವಿ | ವೇಕದಲುಪಾರ್ಜುನಿ
ದದುಷ್ಟೃತವೆನಗುಪಾರ್ಜುನಿತು || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ದೇಹ ವಿ | ಶೋಕಿಸುವೆನಲ್ಲಿಂದಮೇಲು | ದ್ರೇ
ಕಿಕೌರವನೇನನಗಳಿದ ಹದನ ಹೇಳೆಂದ ||೩|| ಚಿತ್ತವಿಸು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೌರವ | ನಿತ್ತನಿರುಳೋಲಗ
ವಮಂಜಿನ | ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಸಭದಂತೆ ಹೊಗೆದುದು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನ || ನೆತ್ತಿಮುಸುಕಿನ ಕೈಯಗಲ್ಲದ |
ಕುತ್ತದಲೆನಟ್ಟಲಿಗಳ ಚಲ | ಚಿತ್ತರಿದ್ದುದು ಸಕಲನಾಯಕವಾಡಿ ದುಗುಡದಲಿ ||೪|| ದುಗುಡವೇ
ಕೈ ನಿಮಗೆ ಕರ್ಣಾ | ದಿಗಳ ನೀವಕ್ಕಾಡಿ ಬಲುಗಾ | ಳಗದೊಳಗೆ ಕೈಮಾಡಿ ನೊಂದಿರಿ ಕೊಂದಿರಿಭ
ಟರ || ಹಗೆಯ ಕಟ್ಟಲು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ | ಬಿಗುಹು ಬೀತುದು ಗುರುಗಳಲಿ ನಂ | ಬುಗೆ ನಿರರ್ಥಕ
ವಾಯ್ತೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೫|| ದ್ರೋಣಮನಗೊಂಡಿರಿದೊಡಂಬುಜ | ಪಾಣಿಯಿರೀ
ನಮ್ಮಭಾಗ್ಯದ | ಬಾಣಸಿಗ್ಗಿಂಧಿ ವಿಷವೆ ಬೆರಸುವೊಡಾರು ಕಾಯ್ವವರು || ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕುನು ಹಿಡಿದು ವೈ
ರಿ | ಕ್ಷೋಣಿಪನ ಕಳುಹಿದನು ನಾವ | ಕ್ಷೀಣದುರಿತರು ಹಲುಬಿ ಮಾಡುವುದಾವುದುಂಟೆಂದ ||೬|| ಬ
ಲದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ಮುಂ | ಮುಳಿತವಾಯಿತ್ತಾನೆಕುದುರೆಗೆ | ಳೆಳಿದುದಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಪವನಜ
ಪಾರ್ಥರುಬ್ಬಟಿಯ || ನಿಲಿಸುವಾಪತ್ತಿಗರು ನಮಗಿ | ಲ್ಲೆಳಲಿ ಮಾಡುವದೇನೆನುತ ನೃಪ | ತಿಲಕ ಬೇಸ
ರ ನುಡಿಯೆ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾದೋಣ ||೭|| ಪರಮಗರುಡೋದ್ಗ ರಮಣಿಯನು | ಗರಳ ಸುಡುವುದ
ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಕರುಣಕವಚವನೊಡೆಯಲಾಪವೆ ನಮ್ಮಕೈದುಗಳು || ಅರಸ ಮರುಳಾ ಧರ್ಮಪುತ್ರ
ನ | ಬೆರಸಿ ತುದುಕಲು ತಡೆದನರಿಯಾ | ಮುರಹರನ ಮೈದುನನು ಬಳಿಕೆಮ್ಮಳವೆ ಹೇಳೆಂದ ||೮||
ನಾಳೆ ಫಲುಗುಣ ತಪ್ಪಿದೊಡ ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಕಟ್ಟುವೆನು ರಣದಲಿ | ಶೂಲಿಯಡ್ಡೆಸಿದೊಡೆ ಹಿಡಿ
ವೆನು ಚಿಂತೆ ಬೇಡಿದಕೆ || ಕೇಳು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಿದೊಡೆಸ್ತ ವಿಧ್ಯಾ | ಭಾಳಲೋ
ಚನನೆಂಬಿರುದನು ಬಿಟ್ಟನಾನೆಂದ ||೯|| ಬಳ್ಳಿತಿದು ಕಡುಭಾಷೆ ನಾಳಿನ | ಗಲ್ಲವೇಗಲವರ್ಜನನುಹೊ
ಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಗುವೆವು ತರುಬಿ ಕಾದುವೆವೆಮ್ಮ ಕಳನೊಳಗೆ || ಅಲ್ಲಿನೀನೊಲಿದಂತೆಮಾಡಿ | ನ್ನಲ್ಲವೇತಕ್ಕನುತ
ಸಾಹಸ | ಮಲ್ಲರಿದುದು ವೀರಸಮಸತ್ತ ಕರುಗರ್ಜಿಸುತ || ೧೦ || ಪೊತು ಪಾಯಕು ತತ್ತಹೊತ್ತಿ
ನೊ | ಳಾತುಕೊಂಬುವರಾರು ಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಯಲಿರಣಧಿಟ್ಟ ಗುಂಟೆ ನಿಮ್ಮ ಹೋಲಿಸಲು || ಸೋ

ತುದರಿಬಲ ಹೋಗಿನಲಾಮು | ಯ್ಯಾಂತು ಮನ್ನಿಸಿ ಹೊನ್ನಬಟ್ಟಲೊ | ಛಾತಗಳಿಗೊಲಿದಿತ್ತನ್ನೆ
ಕರ್ಪುರದ ವೀಳೆಯವ || ೧೧ || ಹರಿದುದೋಲಗವಿತ್ತಭುವನದೊ | ಳಿರುಳಡವಿಗಡಿತಕ್ಕೆ ಹರಿದ್ವು |
ಕರಣತೆತ್ತಿದವೆಭದಲಿ ತಾರಕಿಯತೇರುಗಳ || ಹರಿವಮಂಜಿನ ನದಿಯ ಹೂಳ್ವು | ಸರಸನಾಯಿತು
ಗಗನತಳತಾ | ವರೆಯಸುಖನಿಜರಥವ ನೂಕಿದನುದಯಪರ್ವತಕೆ || ೧೨ || ಕೆದರಿದವು ನಿನ್ನಾಳ ಬರಸಿಡಿ |
ಲದುಭ ತಪ್ಪನಿಯಾಲಿ ನಿರಂತರ | ಪೊದಂಬದವು ಕಹಳೆ ಬಿರುದಾವಳಿಯಲೆತಿರಥರ || ಕದುಬಿದವು ತಂಬ
ಟದವನಿ ದಿಗು | ಪದನವನು ಬಲಾಬೊಬ್ಬೆಯಾಲಿ ನೆಲಾ ನದಿರೆ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ಕಲಶೋದ್ಭವನ ಸನ್ನಿ
ಯಾಲಿ || ೧೩ || ಉಲಿದು ಸಮಸಪ್ತಕರು ತಮ್ಮಯ | ಕಳನ ಗೆಲಿದರು ಚಾತುರಂಗದ | ದಳದತೆರ
ಳಕೆ ತೆಕ್ಕಿಮಿಗೆ ಕುರುಭೂಮಿಗೈತಂದು || ಕಳನ ವೆಂಠಣಿಸಿದವು ರಾಯನ | ಕೆಲಬಲದ ಸುಯ್ಯಾನದ
ಓರಿಪು | ವಳಯಧೂಳೀಪಟಲ ಪೊಕ್ಕನು ರಣವನಾದ್ರೋಣ || ೧೪ || ನೆರೆದನಿಜಸೇನಾಧಿಪರ
ಸಂ | ವರಣೆಗಳ ನೋಡಿದನು ನೀಡಿದ | ನರಿಬಿರುದಮಂಡಳಿಕುಗೆ ಕಾಳಗದ ವೀಳೆಯವ || ಹರಿಗೆಹಲಗೆ
ಕೃಪಾಣತೋಮರ | ಪರಶುಕಕ್ಕಡಕುಂತಮುದ್ಧರ | ಸುರಗಯತಿಬಳನಾಯಕರ ನಿಲಿಸಿದನು ವಳಯ
ದಲಿ || ೧೫ || ಎಸಳೆಸಳುಮಿಗೆ ಸರಿಸದಲಿ ಜೋ | ಡಿಸಿದವನೀಪಾಲರನು ತ | ದ್ವಿಸುಜಕರ್ಣಕೆ
ಯೊಡ್ಡಿನಲಿ ಬಲಿದನು ಸುಯೋಧನನ || ಸಪರಿಸಿತು ಕೌರವಕುಮಾರ | ವ್ರಸರ ಕೇಸರವಾಗಿ ಮೃತ್ಯು
ಪಿ | ನೂಸಗಗತ್ತಿದಗುಡಿಯೆನಲುತಳತವುಪಾಕೆಗಳು || ೧೬ || ನಿಲಿಸಿದನು ರಾವುತರಸಾಹೊರ | ವಳ
ಯಾದಲಿ ರಾವುತರು ಮುಂದೊಡೆ | ನಿಲುವುದೊಗ್ಗಿನದಂತಿಘಟೆ ನಿಜಸೇನೆಗಡಹಾಗಿ | ತೊಲಗದೊಡೆ
ತರುಗಳು ತೇನ | ದಳಕೆ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ರಣದೆ | ಗ್ಗಳೆಯಲಿದ್ದುದು ರಾಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು
ಸಂದಣಿಸಿ || ೧೭ || ಅರನೆಲೆಯ ಸುಯ್ಯಾನ ಬಾಹ್ಯಕ | ತರಣಿಸುತಗುರುಸೂನು ಕೃತವ | ಮರ್ರಿ
ಗೆ ಕೃಪದುತ್ಥಾಸನಾಧ್ಯುಗಿಬರಿಸಾರ್ಯಕೆ || ಎರಡುಕೆಲದಲಿ ಶಲ್ಯಶಕುನಿಗಳೆರಲು ಸೇನೆಯ ಸುತ್ತುವಳ
ಯಾದ | ಭರದಿ ಕೈಕೊಂಡೊಡ್ಡ ಮೆರೆದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ೧೮ || ಹಿಳುಕ ತಿರುಹುತ ಸಂಮುಖದ
ಬಲವಳವಿಯಾಲಿ ಗಿರಿಯಂತೆ ಸ್ರಂಧವ | ಬಿಲುದುಡುಕಮೋಹಂಸಿದರು ಭೂರಿಶ್ರವಾದಿಗಳು || ದಳದ
ಬಲಸೂಳಗೆ ನೃಪಸಂ | ಕುಲನ ನಿಲಿಸಿದನೆಮುವಕಾಲನ | ಬಳಗಕೌತಣವಾಯ್ತು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹರಚನೆ
ಯಾಲಿ || ೧೯ || ಏನ ಹೇಳುವೆಯಂಧನೃವತಿಯ | ಸೂನುವಿನ ಮೋಹಂವ ನಳಿರ | ವಾನೆಗಳನವೈಳಿಸಿ
ಗಗನಕೆ ನೋಗೆವ ಕುದುರೆಗಳ || ಅನ್ಯಪರ ರೆಭವಾಜಿಗಳ ಗಿರಿ | ಸಾನು ಸಡಿಲಲು ಜಡಿವಭೇರಿ | ಧ್ವಾ
ನು ಪಯದಳವಸುಭಟರಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಯ || ೨೦ || ಜವನವೊಲು ಮೃತ್ಯುವಿನ ತಾಳಿಗೆ | ಬವರ
ಪ್ರಹವನುಕ ಕಂಠ | ರವನ ದಾಡಗಳಿರುಬು ಭುಜಗನಸಾಲಿಗೆಯಬಿರುಬು || ಹವಣ ಹೊಗಳುವೊ
ನು ಸುಸಿದ | ಲದನಿಗಳಿದುದೊ ನಡುವಹಿಿಯ | ಜವಳಿಕೆಯೊ ಸತನಲು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹರಂಜ
ನು || ೨೧ || ಭಟರ ಬಿಲುಯಂಕಾರ ಹೊಯ್ಲಿನ | ಪಟಪದಬ್ಬರ ಲಗ್ಗಿಸೂಳಿನ | ಚಟುಳತರ
ನು ಸವ ತರುಟವಕಡುದನಿಯ || ನಟುಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳವುಬ್ಬರ | ಕಟಕದಬ್ಬರ ತಡೆಯಲಾದು
ನು | ನಿರಲನಯನನ ದಿನದಲೊಡಗುವಕಡಲ ನಡಗಿಸಿತು || ೨೨ || ಕಾಲರುದ್ರನ ಕೈಯಶೂಲವೊ |
ಶೂಲಭಾರವ ಹಿಡಿದಬಲುಕರ | ವಾಳವೊಲಯಾಂತಕನ ಕೋಣನ ಕೋಡಹೊಯ್ಲುಗಳೋ || ಎಳೆಸು

ವೊಡೆದು ವೃತ್ಯವಿನಗೋನಾಳಿಹೊಗುಲೊಡೆ ಕಡಲ ನಡುಸುಳಿ | ಕಾಲಮೇಳುವ ಮೊತ್ತನೆನಲಂಜಿಸಿತು
 ಬಿರುದರನು || ೨೩ || ಮೊಳಗವನು ನಿನ್ನಾಳ ಕಡಲ | ವೃತ್ತಿಸಿವಂತಿರೆ ಸಿಡಿಲ ಹೊಯ್ದನ | ಬಳಗ
 ದಂತಿರೆ ಕೂಡ ಬಿರುದಿನ ಭಟರು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು || ಉಳಿವತೇಜಯ ಝಂಕೆಗಳ ಗೊಂ | ದಳದ
 ಕಂಘಟೆಗಬರುಗಳ ವೆ | ಗ್ಗಳದರನದವೃತ್ತವು ಕೌರವಸೈನ್ಯಶರಭಯಲಿ || ೨೪ || ಮೇಳವದೊಳೆನ್ನಾ
 ನೆಗಳ ಬರೆ | ಹೇಳು ಸುಭಟರೊಳಗ್ಗಳರ ಬರೆ | ಹೇಳು ಬಿಂಕಕೆ ಬೆರೆವಭೀಮಾರ್ಜನರ ಬರೆಹೇಳು ||
 ಲೋಲಾಸತಿಯವನಿಯಲಿ ಹುಬರೆ | ಹೇಳುಯಮನಂಪನನಿಂದಿನ | ಕಾಳಗಕ್ಕೆಂಬತ್ತ ಭಟ್ಟರನಟ್ಟ
 ದನು ದ್ರೋಣ || ೨೫ || ತುರಗ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದವು ಸದಮಳ | ಧಾರದ ಸೌರಂಭದಲಿ ಮುಸುಕಿದ ತುರಗ
 ದಲಿ ಹೂಡಿದವು ರಥಕಾಲಾಳ ಮುಂಕೊಂಡು || ಅರಸನನುರುಸಹಿತ ಕೃಷ್ಣನ | ಬೆರಳಸನ್ನೆಗೆ ತೀ
 ವಿ ಬಿಡೆ ಮೋ | ಹುಸಿ ನಿಂದರು ಮುರಿದಮಕರವೃಣ್ಣಹರಚನೆಯಲಿ || ೨೬ || ನಡೆದು ಸಂಶಸ್ತಕರ
 ಬವರವ | ಬೆಡಗನಲಿ ಮೋಹುಸಿ ಮುರಿವನು | ಗಡಣಿಸಿರರ್ಜನನ ಬರಲಟ್ಟಿದರು ಭಟ್ಟರನು ||
 ಸಿಡಿಲ ತಾಳಿಗೆಯೆನಲು ದೂತರು | ಗಡಬಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥನನು ಕಾಳಗ | ದಡೆಗೆ ಕರೆಯಲು ವೆಹಲ ಮಿ
 ಗಲೈತಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ || ೨೭ || ಬಂದು ಸಂಶಸ್ತಕರ ದೂತರು | ನಿಂದರರ್ಜನನಿದಿರನಲಿ ನೀ | ನಂದ
 ಗೋಪನ ಮಗನ ಬಿಡು ನೆರವಿಗೆ ಕರೆ ಹರನ || ಇಂದು ರಣದಲಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ನೀ | ನೆಂಬಿಗೆಯ
 ಬದುಕಿದವನೆಂಬರು | ನಿಂಬರೆಂದವಗಡಿಸಿ ಬಿಡಿದರು ಫಲಗುಣನ ಸೆರಗ || ೨೮ || ಬರೆಯರಹರುಂ
 ಟುಂಟು ನೆರವನು | ಕರಸಿಕೊಡೆ ಬಹನೆನುತಲರಿಗಳ | ಚರರ ಕಳುಹಲು ದ್ರೋಣನಟ್ಟಿದ ಭಟ್ಟರ
 ತಂದು || ಕರೆದರರ್ಜನನನು ವೃಕೋದರ | ಧರಣೀಪತಿ ಮಾದ್ರೇಯಹೈದಿಂ | ಬರಿಗೆ ನೂಕಿದು ಪಾ
 ರ್ಥವದುವುಪ್ಪಾಹವಿಂದಿನಲಿ || ೨೯ || ತವನ ಬೇಡಿದಶರವ ತೆಗೆ ಗಾಂ | ಡಿವನ ಬಿಗಿ ನಿನ್ನಿವ್ಯದೈವವ
 ತವಕದಲಿ ನೀ ಬೇಡಿಕೊಂಬುದು ಸರಮಸದ್ಗತಿಯ || ಅವಲವರ ಹವಣಿಲ್ಲ ಗುರು ಮುನಿ | ದನಗಡಿ
 ಸಿದೊಡೆ ನಿಲುವನಾವನು ಬವರಕಳೆಗಳೆಂದು ಜರೆದರು ದೂತರರ್ಜನನ || ೩೦ || ಚರರ ಕಳುಹಿದನು
 ರರಿಪುರಿಗೆ | ಕರವ ಮುಗಿದನು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಚಿತ್ತದೊಳಾವಧಟ್ಟನ
 ಲಿ || ಬೆರಸುವವು ಸಾವಿಂಬಿನೀಮೋ | ಹರದ ಮುರಿವಸದಳನಿಧಾನಿಸ | ಲರಿದನಲು ಮನದೊಳಗೆ ಸಿ
 ಶ್ಚಿಸಿದನು ಮುರವೈರಿ || ೩೧ || ಅಳಿಯ ನೀಮೋಹರದೊಳಲ್ಲದೆ ಫಲಗುಣನ ಮಗನಿವನು ಬಲುಗು
 ವುಳುಹಬಾರದು ಕಾಯಿದೊಡೆ ಕಲಿಯುಗಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ || ಫಲಗುಣನನೊವಿತ್ತಲೊಯ್ದೊಡೆ | ಬಳಕ
 ರ್ಣಯವೆಂದು ಮನದಲಿ | ತಿಳಿದು ಪಾರ್ಥಂಗೆಂದನೆಸುರಾರಾತಿ ನಸುನಗುತ || ೩೨ || ಗುಣಕೆ ಹು
 ರೆಡೇ ನಿನ್ನಮಗನೀ | ರಣಕೆ ಬಗೆವನೆ ಸೂರ್ಯನಾರೋ | ಗಣೆಗೆ ಸೊಡರೇ ಸಾಕದೇತಕೆ ಬಯಲ
 ಛಂಡತನ || ಕಣಕು ನಡೆ ಸಂಶಸ್ತಕರನೀ | ಬಣಗುಗಳ ಕೊಂಬನೆ ಕುಮಾರನ | ನೇಕವಲ್ಲೆಂದಸುರ
 ರಿಪು ತಿರುಹಿದನು ನಿಜರಥವ || ೩೩ || ಹರಿಹಿತ ಕಲಿಪಾರ್ಥನತ್ತಲು | ತಿರುಗಿದನು ಬಳಕತ್ತಲೀಮೋ |
 ಹರಮಹಾಂಭೋನಿಧಿಗೆ ಮೊಗಸಿತು ಪರ್ವತೋಪಮರು || ಮೊರೆವೆಸಟಹವ್ಯವಂಗ ಸುನಯ | ರು
 ರಿತವೇ ನಿನ್ನಾಳರವದ | ಬೃರಣೆಗಬ್ಬುಪಿಸಿದುದು ಕಮಲಭವಾಂಡಖರ್ಪರವ || ೩೪ || ಚರರೆ ಗಜರವ
 ಕಪಳೆಗಳ ಜೊ | ಬೃವವನಿನ್ನಾಳದಲಿ ಗರುಡಿಯ | ಗುರುವಿನೊಡ್ಡಣೆಗಾಗಿ ತಿರುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತ

ಸೀನೆ || ಮುರಿದುದು ದಚೂಣಿ ನಾಯಕ | ರಿರಿಯಲಾತುಂದು ಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯ | ರುರುಬಿದರುತೆಗೆ
 ಸಿದರು ಕೌರವಬಲವ ಮುಂಗುಡಿಯ ||೩೫|| ಬಲಿದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹದೊಡ್ಡನು | ನೆಲೆಯ ಭೇದವನರಿಯ
 ಪಾಠಪು | ಬಲವ ಕೆಡಸಲು ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಿಸಿದೊಡನೆಲಜನು ರಥವ || ಎಲೆಲೆ ತಿವಿತಿವಿ ಸ್ವಾಮಿ
 ಮೋಹರ | ತಲೆಯ ತೆಗೆತೆಗೆಯೆನುತ ಬಿಲುಗೈ | ಚಳಕದಲಿ ಬೀರಿದನು ಬಾಣವನತಿರಥರಮೇಲೆ
 ||೩೬|| ಅನಿಲಜನ ಶರದುರವಣೆಯನಂ | ಬಿನಲಿ ತಳಿತವು ಸೈಂಧವಾಹಗ | ಳನುವರದೊಳುರವಣಿಸಿ
 ಗೆಲಿದರು ಪ್ರೇರಿಸಾಯಕರು || ವಿನುತಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಾಹವ | ದನುವನರಿಯದೆ ಸಮರಭೀಕರ | ವನಧಿ
 ಯವಗಾಹದಲಿ ಮುರಿದರು ಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯ ||೩೭|| ಅಲುಗಿದರು ಮಾರ್ಬಲದವರು ಮನ | ವಿ
 ಳುಹಿದರು ಭೀಮಾಂಗಳು ಕಳ | ವಳಿಸಿದರು ಸಾತ್ಯಕಿವಿರಾಟದ್ರುಪದಸ್ಯಂಜಯರು || ಉಲುಕಲವ್ಯುಡೆ
 ಪಂಚಪಾಂಡವ | ರಳುಕಿದರು ರಣಕೂಣಿಗರು ತ | ಲ್ಲಳಿಸಿದರು ದ್ರೋಣನಲಿ ಗುರುವಣೆಯರ ಸು
 ಮೋಹರಕೆ ||೩೮|| ಬಗೆಯಲಾದುದು ಹಾನಿ ಸಮರವ | ಹೊಗಲು ಮೊಗಸುವರಿಲ್ಲಲಾ ಬಲು | ಜಗ
 ಳಕಡುಹುಳ್ಳತಿರಥರು ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಮೊಗಬರುಹೆ || ತೆಗೆವುತಿದೆ ನಿಜಸೇನೆಯಲಿ ಖರ | ಪೊಗುವನಾ
 ವವನೆನುತ ನೃಪತಿಗೆ | ದುಗುಡವನು ಬಿತ್ತಿದರು ಸಹದೇವಾದಿನಾಯಕರು ||೩೯|| ಉರವಣಿಸಿದರು ನ
 ಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ವರವಿರಾಟದ್ರುಪದಕೈಕೆಯ | ಬಿರುದದ್ಯುಷ್ಯದ್ಯುಮ್ನಕುಂತಿಭೋಜ ಮೊದಲಾದ ||
 ಧರಣಿಪರ ಧಟ್ಟಿಸಿ ರಿಪುಮೋಹರಕೆ ಕವಿದರು ಕಾಹಿ ದುರ್ಗವ | ಮುರಿಯಲರಿಯದೆ ಮುರಿವುತಿದುರ
 ದು ಬಸಿವಮ್ಮಗಳಲಿ ||೪೦|| ಸುಳಿದು ಮರ್ಮೇಖಲೆಯ ಮೋಹರ | ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗದರೈ ಮಹಾಮಂ |
 ಡಳಿಕಿರರ ಫಡ ಹೋಗಿಹೋಗಿಯೆನುತ್ತ ಖಾತಿಯಲಿ || ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಪವಮಾನನಂದನ | ನಳವಿಗೊ
 ಟ್ಪನು ಹಾಣೆಹೊಕ್ಕತಿ | ಬಳವನಿಂದನು ಗಾಯವಡೆದನು ಘೋರಸಮರದಲಿ ||೪೧|| ಕಾದಲೆನ್ನಳವ
 ಲ್ಲ ಬಲದು | ಭೇದವಿದುರಿಸತವೆಯೆನುತ್ತ ವೃ | ಕೋದರನು ಬೆರಗಾಗಿ ದುಗುಡವ ಕೆತ್ತು ನಿಜಮು
 ಖಕೆ || ಕೃದಗೆಯೆ ರಪುಬಲವ ಸುಭಟರು | ಕಾದಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಗೆಲಿದನು | ಹೋದನೆಂದುದು
 ಕೂಡಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದು ತಮತಮಗೆ ||೪೨|| ಅನುಹಾಮೋಹರವನೊಡೆಯಲು | ಸೋಮಕುಲಜರು
 ಭೀತರಾದರು | ಹಾಮಹಾದೇವನುತ ಧರ್ಮಜ ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗ || ರಾವನರಿವನು ಕೃಷ್ಣನರಿವನು
 ಸೀಮೆಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥನರಿವನು | ಭೂಮಿಪತಿಗಳೊಳೆಳೆದಭಟರಿಗೆ ಹರಿವುಡಲ್ಲೆಂದ ||೪೩|| ಹೊಗ
 ಲುಬಲ್ಲನು ಹೊಕ್ಕವೊಲು ಹೆರ | ದೆಗೆಯಲರಿಯನು ರಾಯಪಾರ್ಥನ | ಮಗನು ಮತ್ತೆ ತ್ವದನೆಯಮುಖ
 ಮರೆ ಕಾಣೆನಾನೆನುತ || ಅಗವಚಿಂತೆಯೊಳರಸವದನದ | ದುಗುಡಭಾರದಲಿರಲು ಮುಂಗೈ | ನಿಗಳವ
 ನು ತಿರುಹುತ್ತ ನಸುನಗುತೆದ್ದನೆಭಿಮನ್ಯು ||೪೪|| ಜನಪನಂಫಿಗೆ ಮಣಿದು ಕೈಮುಗಿ | ದನಗೆ ಬೆಸ
 ಸೈಬೊಪ್ಪನಾಬಲ್ಲೆನು ಮಹಾಹವದೊಳಗೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಭೇದನವ || ಅನುವರವ ಗೆಲುವೆನು ಕೃತಾಂತ
 ನ | ಮನೆಗೆ ಕಳುಹುವೆನಹಿತರನು ನೀ | ವಿನಿತು ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ಕಾಳಗಕೆನ್ನು ಕಳುಹೆಂದ ||೪೫|| ಹಸು
 ಳೆಯಧಟನ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿದು | ನಸುನಗುತ ಧರ್ಮಜನು ಘನಪೌ | ರುಷವು ನಿನಗುಂಟಿನುತತನ
 ಯನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ || ತಿಶುವು ನೀನೆಲೆಮಗನೆ ಕಾದುವ | ರಸಮಬಲರು ಕಣಾ ಮಹಾರಥ | ರೆ
 ಸುಗೆಗಳ ನೀನೆಂತು ಸ್ಮರಿಸಲಾಪೆ ಹೇಳೆಂದ ||೪೬|| ಜವನ ಜಕ್ಕಲಿಸುವರನೇಕರು | ತಿವನ ಸಮಗೈವೀ

ರರಹರದು | ನವಗೆ ಸಹಿತಳವಲ್ಲ ನಿನೆಂತೆಲ್ಲ ಪಟುಭಟರ || ತಿವಿದು ಹೋಗುನೈ ಮಗನೆ ನಿನ್ನು |
 ತ್ಸವದ ನುಡಿಯೇ ಸಾಕೆನುತ ತ | ಕ್ಕುವಿಸಿ ಮೋಹದಕಡಲೊಳವನಿಪ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿದನು ||೪೭||
 ಇವರ ಗೆಲುವೆನು ನಿಂದರಿಪುವನು || ಜವಗೆ ಜೋವನಮಾಡಬದೊಡೆ | ಬವರವನು ಕಲಕದೆ ಮ
 ಹಾರಥರೆನಿಪನಾಯಕರ || ಅವನಿಯೊಗೊ ರಗಸದೆ ಮಾರಾಂ | ತರನು ನುಂಗದೊಡಾಬಳಿಕ ನಿಂ |
 ಮವಗೆಯರ್ಜನಗೆಂತು ಜನಿಸಿದನೆನೆಗೆಬಸಸೆಂದ ||೪೮|| ಮಗನೆ ರಾಯರ ದಳಕೆ ನಿನ್ನನು | ಮಗುವ
 ನೆಂದರಿದಂತು ಕಳುಹುವ | ಬಗೆಯ ತಹೆನ್ನೆ ಭೀಮ ಪೋ ತಿಶುವಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನು || ಅಗಣಿತದ
 ರಿಪುಕಟಕಮೋರೆಯ | ಪಿಗಡರಿಬಿರಿಗೆ ಕಳುಹಲಾರೆನು | ಹಗೆಯ ಗೆಲುವುದು ನಿಲಿ ಧರಣಿಯನೊಲ್ಲೆ
 ನಾನೆಂದ ||೪೯|| ಏಕೆ ನಿಮಗಿದಿರಾದವೈರಿಯ | ನೂಕುವೆನು ವಿಳೆಯವ ಕೊಡು ನೀ | ಕಾಕಬಳಸುವ
 ಹಿರಿದ ಗಳಹುವೊಡೆಮಗೆ ತಾನೆನುತ || ನೂಕಿನೋಡುವುದನುತ ಕರಿ ಕಮ | ಲಾಕರವ ಕಲಕುವೊ
 ಲಿಗಳು | ಲೋಕವನು ಬೆದರಿಸುವಭಾವಯ ಬರೆಸಿ ಕಳುಹೆಂದ ||೫೦|| ಬೇಡ ಮಗನೇ ಪ್ರೇರಿನಾಯಕ |
 ವಾಡಿಗಳು ವೆಗ್ಗೆಳರು ನಿನ್ನನು | ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಕಳುಹಲಾರೆನು ನಿನಗೆ ತೀರುವುದೆ || ನೋಡ
 ನೋಡಲು ಕೊಲುವವಾರಿಯ | ಕೇಡನಾನಿದ ಕಾಣಲಾರೆನು | ಕಾಡದಿಹುದೈಕಂದ ನೀನೆನುತಿದನಾ
 ಭೀಮ ||೫೧|| ಮುಡಿಯ ಸಂತೈಸುತ್ತ ಪಾರ್ಥನ | ಮಡದಿ ಹರಿತಂದಳು ಕುಮಾರನ | ಹಿಡಿದು ಬಿ
 ಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ಮರಣವ ನೆನೆವರೇ ಮಗನೆ || ಮಿಡುಕಲಮ್ಮರು ಹಿರಿಯತಂದೆಯ | ರೆಡಬಳಿಗೆಮೋಹ
 ರಕೆ ಬಯಸದೆ | ಕಡುವನದ ಕಾತರಿಗತನ ಬೇಡೆಂದಳಾಜನಿನಿ ||೫೨|| ತಡೆಯಲಹುದೇ ತಾಯಿ ರಿಪು
 ಗಳ | ತಡೆಗಡಿದು ಸುಖಿಯಾಗು ರಣದ | ಗ್ಗಳೆಯ ಸುಭಟರ ಜೈಸು ಕಾಳಗದೊಳಗೆ ನಿನೆಂದು |
 ಹಿಡಿದಳಲವನು ಗೆಲಿದು ಜಯಸಿರಿ | ಗೊಡೆಯನಾಗೆಂದೆನ್ನ ಹರಸದೆ | ಯೆಡೆಯೊಗುವರೇ ತಾಯಿ
 ನೀನೆನುತಿದನೆಭಿಮನ್ಯು ||೫೩|| ಕಲಕುವೆನು ಭಟಸಾಗರವನೆಂ | ಡಲೆವೆನಹಿತಕುಮಾರಶತಕದ | ತಲೆ
 ಯನರಿವೆನು ಸುರರುಘೇಯನೆ ಬೀದಿವರಿವರಿದು || ಗಲವಸೂರೆಯ ಕೊಂಬೆನಿಂದಿನ | ಬಲವ ನಾ ಮ
 ನ್ನಿಸಿದನಾದೊಡೆ | ಫಲುಗುಣಗೆ ನಿಮಗೆಂತು ಜನಿಸಿದೆ ತಾನು ಹೇಳೆಂದ ||೫೪|| ತುಡುಕಿ ವಜ್ರವ
 ವಾಸವನು ತನ್ನೊಡನೆ ಸಮರಕೆ ಬರಲಿ ಮೇಣ್ ಕಂ | ಗೊಡಲಿಗೊರೆವನು ಖಾತಿಯಲಿ ಯಿದಿರಾಗಿ ಹ
 ರಿತರಲಿ || ಕಡಲೊಳೊರಗುವಕ್ಕಪ್ಪ ನರ್ಜನ | ನೊಡನೆ ಸಮರಕೆ ಬರಲಿ ಗೆಲುವೆನು | ಹಡೆಯದಿ
 ದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಮಗನೇ ತನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ ||೫೫|| ಸುಳಿಯಬಹುದಂಬುಧಿಯ ನಡುವಣ | ಸುಳಿಯೊಳೇ
 ಸಂವರ್ತಕನ ಕಣ | ನೊಳೆಗೆ ಸುಳಿಯಲು ಬಹುದು ಮೃತ್ಯುವಿನಣಲ ಹೊಳಲೊಳಗೆ || ಹೊಳಕಬ
 ಹುದಹಿಪತಿಯ ಮಣಿಮಂ | ಡಲದೊಳಾನಲು ಒಹುದು ಕಾಣೆನು | ಗೆಲುವಹದನನು ನಮಗೆ ಪದ್ಮ
 ವ್ಯೂಹಭೇದನವ ||೫೬|| ಬಿಡು ಮರಿಚಿಯತೊರೆಗೆ ಹರುಗೋ | ಲಿಡುವರುಂಟೇ ಲೆಪ್ಪದುರಗನ | ಹಿ
 ಡಿವರೇ ಕೈಗರುಡಮತ ಮತಿಚಪಳನೆನ್ನದಿರು || ಕೊಡನಮಗನ ಕುಮಂತ್ರದೊಡ್ಡಿನ | ಕಡಿತಕಾನಂ
 ಜವನೆ ವೆಗ್ಗೆಳ | ನುಡಿಯಲೆಮ್ಮನು ತನ್ನನೀಗಳೆ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡೆಂದ ||೫೭|| ಕಂದವೈರಿಯವ್ಯೂಹ
 ಸಮದಳ | ವೆಂದುದಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಕೃಪಗುರು | ನಂದನರು ರಾಧೇಯ ಭೂರಿಶ್ರವಜಯದ್ರಥರು ||
 ಇಂದುಧರನಡಹಾಯ್ದೊಡ್ಡೊಮಗೆ | ಹಿಂನುಮುಂದನಿಸುವರ ನೀ ಗೆಲು | ವಂದವೇನೈ ಸಮರವಿ

ದು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಲ್ಲೆಂದ || ೫೮ || ಗಾಳಿಬೆಮರುವದುಂಟೆ ವೆಟ್ಟು | ಜ್ವಾಲೆ ಹಿಮಕಂಜವುದೆ
ಮಂಜಗೆ | ಮೇಲುಗಾಳಗವುಂಟೆ ಬಲುಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ || ಬಾಲನಿವನೇನೆಂದವಡ್ಡೆಯ |
ತಾಳಲಾಗದು ಬೊಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಯಾಲೆಗೌತಣವಿಕ್ಕಿ ತೋರುವನೊರಸಿ ರಿಪುಬಲವೆ || ೫೯ || ಅಹುದು
ಮಗನೆ ಸಮಗ್ರಬಲ ನೀ | ನೆಹೆ ನಿಧಾನಿಸಲೆಂದು ಪವನಜ | ನಹಮ ಮುಂದಿರು ಕಾಯ್ದು ಬಿಟ್ಟರು
ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಯ || ಸಹಸಿದ್ರಪದವಿರಾಚರುಗಳು | ಮೃಹವಮುಂದಿರು ವಿಜಯಗರ್ವಿತ | ರಿಹಬಲವ
ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಸಾಧಿಸುವುದರಿಂದ || ೬೦ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುಳಿದ ಪುಷ್ಪದ | ಪರಿಮಳವು ಫಲಿಸಿದೊಡೆ
ಸಂಪಗೆ | ಯರಳ ಪರಿಮಳ ಪಧ್ಯವೇ ತುಂಬಿಗಳ ತಿಂತಿಣಿಗೆ || ಅರಿಭಟರು ಭೀಮಾದಿಗಳ ಗೆಲಿ | ದ್ವಿ
ರಲಿ ಹೊಲ್ಲೆಯವೇನು ಘನಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ತೊಡಕಿದೊಡಲಿಯಬಹುದೆಂದ || ೬೧ ||
ಕಯ್ದು ಕಾರರ ಬಿಗುಹು ಘನನೀ | ಹೊಯ್ದು ಮೊದಲಿ ಬಿಡಿಸು ಬಳಿಕಾ | ವೆಯ್ದಿ ನಿನ್ನನು ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡೆವು ಹೊಕ್ಕು ಬಳಿಸಲಿಸಿ || ಎಯ್ದಿ ಹೊರೆಯಲಿ ಹೂಣೆಹೊಗದಿರು | ಮೆಯ್ದಿ ಗೆದು ಕಾದುವುದು
ಜಯಸಿರಿ | ಗಯ್ದೆ ತನ ನಿನ್ನಿಂದ ಮೆರೆವುದು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ || ಕೆತ್ತು ಕೊಂಡರೆ ಬಿಸುಡುವೆನು ರಥ
ವೆತ್ತಲೆರುಬಿದೊಡೆತ್ತ ಕೊಳನಲಿ | ಮತ್ತಗಜ ತುಳಿವಂತೆ ಕದಡುವೆ ವೈರಿವಾಹಿನಿಯ || ಹೊತ್ತಿ
ಹೊಗುವಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯ | ತುತ್ತು ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ದೇವರು | ಚಿತ್ತವಿಸುವುದು ಹೊತ್ತ ನೂಕದೆ ತ
ನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ || ೬೨ || ಶರನಿಧಿಯ ವಡಬಾನಳನ ದ | ಜ್ಞಾನಿಯ ವರ್ಮವೆ ತಿವಿವತುಂಬಿಯ | ಮೆರೆ
ಳುದಲೆಯುಂಟಾದೊಡದು ಭವಭವದ ಪುಣ್ಯವಲಾ || ಅರಿಬಲವನೀಖಂಡಿಗಳೆ ಮೋ | ಹರಸಹಿತ
ತಾ ಬಹೆನು ನಡೆಯೊಂ | ದರಸನೆಭಿಮನ್ಯುವಿಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನಾಹವಕೆ || ೬೪ || ಇಂದುಹರಸಿಯೊಕ
ಳುಹುವುದು ಬೇ | ಡೆಂದೊಡೆಯು ರಿಪುಬಲದಸುಭಟರ | ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದ ಮೂಣೆನಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಮೇ
ಲಾಣೆ || ಎಂದು ಪಾದಕ್ಕರೆಗ ಭೀಮನ | ವಂದಿಸುತ ಸಹದೇವನಕುಲರಿ | ಗಿಂದುಮುಖಿಯರಿಗೆರಗ ನೇ
ಮವ ಕೊಂಡು ತಾ ನಿಂದ || ೬೫ || ಲಿವತಿವಾ ಶಿಶುವಿವನು ರಿಪುಗಳು | ಜವನ ಜೂಜೆನಿಸುವಮಹಾರ
ಥ | ನಿವಹಕೊಬ್ಬಗೆಗಡ ಸಮಾಹಿತವಲ್ಲ ಸಮರಂಗ || ಅವನಿಪತಿ ನಿರ್ದಯನಲಾ ಕಂ | ಡೆವೆ
ಕುಮಾರನನಿಕ್ಕಿ ಬಹರಾ | ಜ್ಯವನು ಸುಡುಸುಡದೇತಕೆಂದುದು ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ || ೬೬ || ಲಲಿತಚಂ
ಬ್ರಕೆಯೊಡನೆ ದಾವಾ | ನಳನ ಖಾಡಾಖಾಡಿಸುರಲತೆ | ಯೆಳೆಯ ಕುಡಿಮುರಿದೊತ್ತಲಾಪುವವಜ್ರ
ಧಾರೆಯಲಿ || ನಳನನಾಳವು ಗಜದ ಕೈಯೊಡ | ನಳವಿಗೊಡಲಂತರವೆ ಪಾಪಿಗ | ಳೆಳೆಮಗನ
ಕಳುಹಿದರು ಕಾಳಗಕೆಂದುದಮರಗಣ || ೬೭ || ಬಿಗಿದು ಗಂಡುಡಿಗೆಯನು ಹೊನ್ನಾ | ಯುಗದೆ ಹೊ
ಳೆವಕತಾರಿಯನು ಮೊನೆ | ಮಗುಚಿಸಾಧುಜವಾಜಕತ್ತರಿಗಂದಲೇಪದಲಿ || ಮುಘಮುಘಿಪಹೊಂದೊಡ
ರಹೀರಾ | ಳಿಗಳನೊಪ್ಪಂಬಡೆದುಕಿರುನಗೆ | ಮೊಗದಸೊಂಪಿನೊಳಾಹವಕ್ಕನುವಾದನೆಭಿಮನ್ಯು || ೬೮ ||
ಉಲಿವಘುಂಟಿಯ ಕುಣಿವತುರಗಾ | ವಳಿಯ ಗಗನದಲಗವಬಿರುದಿನ | ಪಳಹರದ ತೆತ್ತಿಸಿದಕನಕದ
ಚೌಕಸತ್ತಿಗೆಯ || ಘಳುಘಳಿಪಚೇತ್ಕಾರಕೋಳಾ | ಹಳದ ಸೂತನ ರೇಖೆಯಲಿ ಭಟ | ಕುಲಲಲಾಮ
ನ ತೇರು ಬಂದುದು ತೀವಿದಸ್ತ್ರದಲಿ || ೬೯ || ತುರುಗತತಿಗಭಿನಮಿಸಿ ರಥವನು | ತಿರುಗಿ ಬಲವಂದೇರಿ
ಚಾಪಕೆ | ಕರವನೊಸುಲನುಚಾಚಿ ಭಾರಿಯಭುಜವನೊದರಿಸುತ || ಅರಸನನು ವಂದಿಸುತ ಭೀಮನ

ಹರಕೆಯನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಕುಲಾ | ದೈರಿಗೆ ಪೊಡವಂಟೀರಿದನು ನವರತ್ನಮಯರಥವ ||೨೦||
 ಸೂಳವಿಸಿದವುಲಗೆ ಯಾಲಿನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ ಸಿಡಲೊದರುವೊಲು | ಬ್ಯಾಳುಗಳು ಕೈನೆಗಿಹಿ ಕೈವಾರಿ
 ಸುತ ಗಮಕಿಗಳು || ಸಾಲಹೆಗ್ಗಾಳಿಗಳು ರಿವೃಭೂ | ಪಾಲಕರ ಬೈಬೈದು ಗಜರಿದ | ವಾಳುತನದಾ
 ಳಾಪ ಬೀರಿತು ಬೆಗಡನಹಿತರಿಗೆ ||೨೧|| ಬಡನೆ ಕಳುಹುತ ಬಂದ ತಾನೆಲ | ದೊಡೆಯನನುಜರುಸಹಿತ
 ತನಯನ | ಬಿಡುವನಿಯಸಾಲಿನಲಿ ನನೆವೃತ ಬಂದು ಕಿರಿದಡೆಯ || ನಡೆ ವಿಜಯನಾಗೆಂದು ತನುವನು
 ತಡವಿದನು ಕಡುಮೋಹದಡೆಯಲಿ | ಘಡಿಘಡಿಸಿ ತಿಶು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಪಿತ್ತಚತುಷ್ಟಯವ
 ||೨೨|| ಎಲೆಕುಮಾರಕ ಹರಕುಮಾರಂ | ಗಳವಿಯಲಿ ನಿಲಲರಿದು ಕೊರಳಿನ | ಬಲುಹನರಿಯದೆ
 ಗರಿಯ ಹೊರಲಂಘೈಸುವರೆ ಭಟರು || ಬಲುಗಡಿಯನೀದ್ರೋಣನೀಕೃಪ | ನಲಘುಭುಜಬಲಭಾನು
 ಸುತನ | ಗ್ಗಳೆಯಸೈಂಧವನೆಂದು ಸಾರಥಿ ತೋಗಿದನು ತಿರವ ||೨೩|| ಮರುಳುಸಾರಥಿ ನಮ್ಮನಾವುಪ
 ಚರಿಸಕೊಳಲಾಗದುಕಣಾ ನೀ | ನರಿಯೆ ನಂಮಂತರವನಾವಿನ್ನೆಂದು ಫಲವೇನು || ಗುರುತನುಜನೇ
 ಕೃಪನೆ ದ್ರೋಣನೆ | ತರಣಿಸುತನೇ ಸೈಂಧವನೆ ಹುಲು | ನರರು ಗಣ್ಯವೆ ಕೇಳು ಭಾಷೆಯನೆಂದನ
 ಭಿಮನ್ಯು ||೨೪|| ಬವರವಾದೊಡೆ ಹರನ ವದನಕೆ | ಬೆವರ ತಹೆನವಗಡಿಸಿದೊಡೆವಾ | ಸವವ ಸದೆವೆನು
 ಹೊಕ್ಕೊಡಹುದೆನಿಸುವೆನು ಭಾರ್ಗವನ || ಜವನ ಜವಗೆಡಿಸುವೆನು ಸಾಕಿ | ನ್ನವರಿವರಲೇನರ್ಜನನು
 ಮಾ | ಧವನು ಮಲೆತೊಡ ಗೆಲುವೆನಂಜದೆ ರಥವ ಹರಿಸೆಂದ ||೨೫|| ಬಾಲನೆನ್ನದಿರೆನುತ ರಿವುಭಟ |
 ಭಾಳಲೋಚನನಿಸುವರ್ಜನ | ಬಾಳುಗೆನುತುದ್ದಂಡಕೋದಂಡವನು ಜೇವಡೆಯೆ || ಮೇಲುಗಜವ
 ಲ್ಲಾಡಿದವು ಕೊರ | ಳೋಳಿಗೆದರಲು ಕುಸಿದನಹಿ ಪಾ | ತಾಳ ಗೂಳಿಯದೆಗೆಯಲಳ್ಳಿರಿಯಿತ್ತುಬಿಲುರೆ
 ಭಸ ||೨೬|| ಎನಲು ಸಾರಥಿ ಹಿಗಿ ವಿಜಯನ | ತನಯನನು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿನ್ನಯ ಮನವ ನೋಡ
 ಲು ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ || ನಿನಗೆ ಸರಿಯಹವೀರನಾವವ | ನೆನುತ ರಥವನು ನಡಿಸೆ ನರ
 ನಂ | ದನನು ಚಾಪಕೆ ನಮಿಸಿ ನೆಗಿಹಿದು ತಿರುವನೇರಿಸಿದ ||೨೭|| ಸುರನದಿಗೆ ತಿವನಾಯ್ತು ಮಕ
 ರಾ | ಕರಕೆ ಕಲಶಜನಾಯ್ತು ತರಣಿಗೆ | ಅರಿವಿಧುಂತುದನಾಯ್ತು ರಥಪದ ತಳಿತುದವನಿಯಲಿ ||
 ಅರರೆ ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮಂಗಳೊ | ಳೆರಡುಗುಣವಡಗಿತು ರಜೋಗುಣ | ದುರುಳಿಯಾದುದು ಲೋಕವೆ
 ನೆ ಗಾಢಿಸಿತು ಘನಧೂಳಿ ||೨೮|| ಆರರೆಧವಿದು ಸೈನ್ಯಪಾರಾ | ವಾರವಿದಕಂಘೈಸುವವ ತ್ರಿಪು | ರಾ
 ರಿಯೋ ಮೇಣಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೋ ಸುರೇಶ್ವರನೋ || ಧೀರನಹನೋ ಪೂತು ರಣದದೊ | ತಾರನಿವನಾ
 ರೆನುತ ತಿರುಗಿತು | ತೋರಹತ್ತರು ತಾಗಿದರು ಸೌಬಲಜಯದ್ರಥರು ||೨೯|| ಫಡಜಯದ್ರಥ ಹೋ
 ಗು ಹೋಗಳ | ವಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದುಸಾರು ಸೌಬಲ | ಮಿಡುಕಿದೊಡೆ ಮರುಳೆಹರ ಲೇಸಲ್ಲಿ ಮೊಳತಿಮಥ
 ನ || ತುಡುಕಿದೊಡೆ ಕೈಬೇವುವೀಬಲು | ಗಡಿಯತನ ಬಯಲಹುದನುತ ತಡೆ | ಗಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಭ
 ಟನ ಠೆಕ್ಕೆಯ ಧನುವ ಸಾರಥಿಯ ||೩೦|| ರಥ ಮುರಿಯೆ ಮನನೊಂದು ಸುಮಹಾ | ರಥರು ಹಿಮ್ಮೆ
 ಟ್ಪಿದರು ಬಳಿಕತಿ | ರಥಭಯಂಕರನೊಡೆದು ಪೊಕ್ಕನು ವೈರಿಮೋಹರವ || ಮಥನದಲಿ ಮುರಿದೊಡೆವ
 ಶೈಲ | ವೈಧಿತಸಾಗರದಂತೆ ಬಿರಿದುವು | ರಥನಿಕರ ಕಾಲಾಳುಕುದುರೆಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೩೧||
 ರಾಯಕುವರನಿಭಾಡ ಬಂದನು | ರಾಯಕಟಕಾರಣ್ಯದಾವನು | ರಾಯಸೇನಾಭೋಧಿವಡಬಟ್ಟು

ಲನಿಬಂದ || ರಾಯರಣುಗರು ತುಳಿವಕೌರವ | ರಾಯಜೀವಘರಟ್ಟ ಬಂದನು | ಸಾಯದಿರಿ ಸಾ
ರೆಂದು ಸಾರಿದವಹಿತಕಹಳೆಗಳು ||೮೨|| ಹಾಳಿಹಸುಗೆಯನರಿಯದದಟನು | ಹೇಳುವೊಡೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು
ವೆರುಷದ | ಬಾಲನೈದಿದನೆಸಮ್ಮಚಕ್ರವ್ಯೂಹಮೋಹರವ || ಜಾಳಿಸಿತು ರಿಪುಕಟಕ ಸುಮನೋ | ಭಾಳಲೋ
ಚನೆನಿಸುವರ್ಜನ | ಬಾಳುಗೆನುತುದ್ದಂಡಕೋದಂಡವನು ಜೇವಡೆದ ||೮೩|| ಬಡದುದವನಿಯೆಜಾಂ
ಡಮಂಡಲ | ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿತ್ತು ಬಿಲುಜೇ | ವಡೆಯೆ ದನಿ ಹಬ್ಬಿದುದು ಮಾರ್ಬಲದವರ ಕಿವಿಗಡ
ಲು || ಅಡಸಿ ಕಣೆಗಳ ಕವಿಸಿದನು ಮುಂ | ಗುಡಿಯ ಮುರಿವಿನೋಳರಿಸಮೂಹವ | ಕಡಿದು ಹರಹಿದ
ಕಲಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಮೊದಲವಳಯವನು ||೮೪|| ಬಾಗಲಲಿ ಸೈಂಧವನ ಸೇನಾ | ಸಾಗರವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ
ತಾಕೈ | ಲಾಗು ಮಿಗೆ ಸರಳೆರಡರಿಂದೆಚ್ಚನು ಜಯದ್ರಥನ || ತೂಗಿ ತೆಗೆತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಗರುಡಿಯ | ಲಾ
ಗುಕಾರನ ರಥವ ಮುರಿದನು | ಮೇಗಣಮರರು ಪಾಯ್ಕಿನಲು ಕಲಕಿದನು ಪರಬಲವ ||೮೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೨೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ನೂಚನೆ || ವೀರರಿಪುಕೋಳಾಹಳನು ಮದ | ವಾರಣನು ಫಲುಗುಣನ ತನಯನು | ದಾರಚ
ಕ್ರವ್ಯೂಹದಲಿ ಗೆಲಿದನು ಕುಮಾರಕರ||

|| ಪದ || ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪ ಸೈಂ | ಧವನ ಗೆಲಿದಾವ್ಯೂಹಭೇದಾ | ಹವವಿಜಯ
ವಿಜಯಾತ್ಮಕನೆ ಕೌತುಕರಣೋದಯವ || ತಿವಿದು ತರುಬುವರಥಪದಾತಿಯ | ಗವಿಯ ಗರುವತುರಂ
ಗಗಳ ಬಲು ಜವದ ಗಜರಥಕೂಟಕೋಟಿಯ ಹೊದರ ಹೊಸಮಳೆಯ ||೧|| ಹರಿಯಚಕ್ರವರೂಢಚ
ಕ್ರದೊ | ಳುರುವಣಿಪತೇಜಗಳ ಕಡುಹಿನ | ಖುರದಹೊಯ್ಲಿ ನಲೆಳೆಯಪವನನ ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ||
ಹರನ ನಯನಜ್ವಾಲೆ ಪಾರ್ಥವ | ಸರಳಕಿಡಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿತನೆ ಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ಸೈವರಿದು ಸದೆದನು ಸ
ಕಲಸೈನಿಕವ ||೨|| ಮಿಕ್ಕು ನೂಕಿತು ಕುದುರೆಕಾರರ | ತೆಕ್ಕೆ ಕಡೆದುದು ಸಂದಣಿಸಿ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದಾನೆ
ಯನೇನನೆಂಬನು ಕಾಣಿನಳವಿಯಲಿ || ಹೊಕ್ಕು ಹೊಗಿಸುವರಥತುರಗ ಸಾ | ಲಕ್ಕಜವನಿಲಿಸಿದನು
ವೀರನ | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಾರಿಯಾದುದು ಮೈರಿರಾಯರಿಗೆ ||೩|| ಕದಳಿಯೊಳು ಮದದಾನೆ ಹೊಕ್ಕಂ |
ದದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ದಚಾತುರಂಗದ | ಮೆದೆಯಮೆಟ್ಟಿದುಹೂಣೆಹೊಕ್ಕನುಧಟ್ಟೆನೊಡೆಹಾಯ್ದು || ಇದಿರಲೆ
ಚ್ಚನುಸಂಮುಖದಲಿಹ | ಕದನಗಲಿಗಳಸೀಳಿದನು ಕಾ | ಳಗವು ಕಾಲನ ಲೀಲೆಯಾಯಿತು ವಿಷಮಸಮ
ರಂಗ ||೪|| ಜೋಡೊಡೆದು ಥಟ್ಟುಗಿದು ಬೆನ್ನಿಲಿ | ಮೊಡಲದಟರ ಸೀಳಿದನು ಖುರ | ಜೋಡು
ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗೆ ತೇಜಯ ಥಟ್ಟು ಬಂಡಿಸಿದ || ನೋಡಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲ ಮಿಗೆ ಕೈ | ಮಾಡಲಮ್ಮವರಿ
ಲ್ಲ ಬಲವ | ಲ್ಲಾಡಿತೊಬ್ಬನೆ ಹಸುಳೆ ಹೊಕ್ಕನು ಮೈರಿಮೋಹರವ ||೫|| ಆವವಹಿಲದೊಳಂಬ ತೊಡ
ಚುವ | ನಾವಬೇಗದಲಿದಿರನೆಸುವನ | ದಾವನಿರುತದಲೊಡ್ಡು ವನೊ ಕೊರಳಿಂಗೆ ಕೋಲುಗಳ || ಆವ

ದ್ವ್ಯಧತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಪಾಳವಿ । ದಾವೆಗರುಡಿಯುತ್ರಮವೆನುತ ದಿವಿ । ಚಾವಳಿಗಳುಲಿಯಲು ವಿಭಾಡಿಸಿದ
 ನು ರಿಪುವ್ರಜವ ॥೬॥ ಅಕಟ ಶಿಶುವೋ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವ್ನಾ । ಯಕರು ತೆಗೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಾಳಗ । ಸುಕರ
 ಸುಕುಮಾರಕರ ಬಿಡುಬಿಡು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳ ॥ ಸಕಲಕುವರರ ಕವಿಸೆನಲು ಮಾ । ಣಿಕದ ಮಕುಟದ ತ
 ಲೆಯ ಗರುವರು । ವಿಕಳರೈದಿದರಿತ್ತಲನುವಾಗೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ॥೭॥ ಮಣಿವಮೋಹರ ಸಂ
 ಮುಖಕೆ ಸಂ । ದಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯಕುವರರ । ಪಣಿವನುತಾಹೋಯ್ದ ನರಯಟ್ಟಿದ ಮಹಾರಥ
 ರ ॥ ಸೇನಸು ಸವಿಯಾಯ್ತೆನುತ ಹಗೆಯರು । ಕೇಣಕಲಮ್ಯುವರಿಲ್ಲ ಬಿರುದರ । ಹೇಣನ ರಿಂಗಣಗು
 ಣಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲಭಯಂಕರನು ॥೮॥ ಎಡದಲೌಕುವರಾವುತರ ವಂ । ಗಡವನೆಚ್ಚನು ಸಂಮುಖದಲ
 ವ । ಗಡಿಸಿದಿಭಕೋಟಿಗಳ ಕೊಂದನು ಸರಳಸಾರದಲಿ ॥ ಕಡುಗ ಬಲದಲಿ ಹರಿವರಭಿಕರ । ಕೆಡಹಿದ
 ನು ಕಾಲಾಳುತೇರಿನ । ಗಡಣ ಹುಡಿಹುಡಿಯೆನಲು ಸಂವರಿಸಿದನು ಪರಬಲವ ॥೯॥ ಕೊಡನೆಗೆದವ
 ಟ್ಟಿಗಳು ರಕುತದ । ಕಡರೊಳರೆಚ್ಚಿವದಭಟರು ಬಾ | ಯ್ಬಿಡುತ ತೇಕಾಡಿದುದು ಮುಂಡದ ಹಿಂಡು
 ಮುಳುಗಾಡ ॥ ಅಡಸಿ ನೆಗೆವಾನೆಗಳ ತಲೆಗಳ । ಗಡಣ ಮೆರೆದವು ಮಿಗುವತೇಜಿಯ । ಕಡಿಕುಗಳು ಕು
 ಣಿದಾಡಿದವುಕೆಗ ಡಲ ರಕುತದಲಿ ॥೧೦॥ ಉರವಣಿಸಿದನು ಮತ್ತೆ ಭಟನ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಖತಿಯಲಿ ನಿಖಿಳ
 ಮನ್ವಂ । ತರದ ಕಡೆಯಲಿ ನೆಲನನದ್ದವಕಡಲ ಕಡುನಲಿ ॥ ಸರಳ ಕವಿದವುಸತ್ತಿಸೆಲ್ಲಹ । ಪರಶು
 ಸುಳಿದವು ಕುಂತಮುದ್ಗರ । ಸುರಗಿಹೋದವು ಕೈದು ಹೇರದವಖಿಳದಿಗುತಟವ ॥೧೧॥ ಮೂದಲಿಸಿ
 ಮುಂಚಿದವು ಸುಂಟಗೆ । ಗೋಯ್ದು ಹಲದವುಕರಗಳೇರಿನ । ಬಾದಣಂಗಳನುಸುಳಿದವು ಸಮಜೋಡ
 ನೋಡಸೀಳಿ ॥ ತೋದು ನೆತ್ತರ ನೋರೆಯ ಸುಳಿಯೊಳು । ಸಾದು ನಲಿಪಾಡಿದವು ಕಳನೊಳು । ಬೀದಿ
 ವ್ಯುದವು ಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳು ॥ ತೋಲಗ್ಗು ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾ । ಳಳವಿಗುಡಲಿ ಮ
 ಹಾರಥರು ಕೈ । ಕೊಳಲಿ ಚೋಥರು ದಿಟ್ಟರಾದೊಡೆ ಕವಿಸಿ ಕರಿಘಟಿಯ ॥ ಕೆಲದದೊರೆಗಳು ಬರಲಿ
 ಮಾಲದ । ತಲೆಯುಂಭಂಡರು ಹೊತ್ತಿರದೆ ಕೈ । ಕೊಳಲಿ ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು ॥೧೨॥
 ಕಾರಗಲಸಿದವುಮಮ ರಾಯಕು । ಮಾರಕಂಠೀರವನು ರಿಪುಪರಿ । ವಾರವನು ನಡೆಗೊಳಿಸಿದನು ಯ
 ಮರಾಜನಾಲಯಕೆ ॥ ಮಾಲಮೋಗದಡದರೆದಳೋ ಕೈ । ವಾರವೇ ತರುವಲಿಗಡೆತ್ತಣ । ವೀರವೋ
 ಶಿವಶಿವಯೆನುತ ಬೆರಗಾದುದಮರಗಣ ॥೧೩॥ ಕಲಿಗಳೆಯ್ದಿದರೊಡನೆ ತೊಡೆಸಂ । ಕಲೆಯ ತೋಲಗದ
 ಕಂಭದುಗ್ಗಡ । ಲಳಿಯಗಜದಲ್ಲಣದ ಶರಭನ ವೃಷಭಮೋದಲಾದ ॥ ಹುಲಿಯಕೀರಿತಿಮುಖದ ವ್ಯಾಘ್ರ
 ನ । ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯ ಬಿರುದುಗಳ ಮುಂ । ದಲೆಯ ಸುಭಟರು ಬಂದು ತಾಗಿತು ಪಾರ್ಥನಂದನನ
 ॥೧೪॥ ದೊರೆಯ ಸುಕುಮಾರಕನು ಹಲಬರ । ಶಿರವನರಿದನು ಪಾಯದಳವನು । ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಸ
 ವರಿದನು ಮುಂಕೊಂಡಹೋಣಿಗರ ॥ ಬರಸಿದನು ಮಾಸಾಳಮೊತ್ತವ । ಕೊರಳನರಿದನು ಧೂಮ್ರಾಪ್ತ
 ಯ । ಬಿರುದರನು ಮುಂಕೊಂಡು ಕೊಂದನು ರಣದೊಳಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧೫ ॥ ಕರಿಘಟಿಯ ಕೆದರಿ
 ದನು ಹಯಮೋ । ಹರವ ಜರೆಹಿದರಣಕೆ ಹರಿತಹ । ವರರಥವ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾ
 ಳ ॥ ಹುರಿಯೊಡದು ಮೈದೆಗೆದು ಸಲೆ ಕೈ । ಮರೆದು ಕೈದುನಿಳುಹಿ ಪಡೆ ಮುಖದಿರುಹಲೆಚ್ಚನು
 ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೧೬॥ ತಳಿತಹೊಗರಿನ ಬಾಯಧಾರೆಯ । ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಸ

ಮನೆಯ ತಳಪದ ಬೆಳಗುಗಳ ಬಿಟ್ಟೀರಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ || ಲುಳಿಯಹಂಗನ ಗರಿಯ ಬಿಗು
ಹಿನ | ಹಿಳುಕುಗಳ ಹೊಗರಂಬು ತಿವಿದವು | ತುಳಿದವು ತೂರಿದವು ಕೆದರಿದವಹಿತಬಲದಸುವ ||೧೮||
ಅಳವಿಗೇಡೆ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿ ರಥದವ | ರಿಳಿಯಬಿದ್ದರು ಭಯದಿ ತೇಜಯ | ನಿಳಿದು ರಾವ್ತರು ಕರವ ಮು
ಗಿದರು ಕೊರಳ ಸಲಹೆನುತ || ಗುಳವ ಸಡಿಲಿಸಿ ಹಾಯ್ದು ಜೋದಾ | ವಳಿಗಳಿಳಿದುದು ಕೈಯ ಕೈದು
ವ | ನಿಳುಹುಬಾಯಲಿ ಬೆರಳನಿಟ್ಟರು ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೧೯|| ಎಸಳೆಸಳ ಮೋಹರದ ಸಂದಣಿ |
ಯುಸುರನುಳಿದುದು ಕೇಸರಾಕೃತಿ | ಯಸುರ ಸುಭಟರು ಪಥಿಕರಾಯಿತು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ನು
ಸುಳಿದರು ಕರ್ಣಿಕೆಯಕಾಹಿನ | ವಸುಮತಿಶರು ರಾಯನರನೆಲೆ | ದೆಸೆಗೆಡಲು ಮೊಳಗಿದನುಪಾ
ರ್ಥಕುಮಾರನಳವಿಯಲಿ || ೨೦ || ಜರಿದುದಬುಜವ್ರೂಹ ನೂಕಿದ | ಕರಿತುರಗಕಾಳಾಳು ರಥಿಕರ |
ಮರಳುದಲೆ ತಾನಿಲ್ಲ ನೆರೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ದೊರೆಗಳಹದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಕೈ | ಮ
ರೆದು ಕಳೆದರುಪಾರ್ಥತನಯನ | ಸರಿದೊರೆಗೆ ಪಡಿಯಾವನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೧ || ತಂ
ದೆ ಹತೆಯನೆ ಮಗನನಹುದೋ | ಕಂದಕಲ್ಪಸಹಸ್ರ ನೋಂತಳು | ಇಂದುಧರನನು ನಿಮ್ಮತಾಯಿ
ಸುಭದ್ರೆಯಲ್ಲದೊಡೆ || ಇಂದಿನೀಬಲ ವಿಷಮರಣಜಯ | ದಂದವೀಸಾರಂಭವೀಸರ | ಳಂದವೀ
ತೆರಳಿಕೆಯದಾವಂಗೆಂದನವನೀಶ || ೨೨ || ಹುರುಳ ಮರೆದೆನು ಮಗನೆ ಸಾಲದೆ | ಭರತಕುಲದಲಿ
ನಿನ್ನು ಬೆಳವಿಗೆ | ಎರಡುಕವಲನ್ನಯಕೆ ಕೊಡದೇ ಸುಗತಿಸಂಪದವ || ಕಿರುಳು ಬೀಳವೆ ತನ್ನ ಬಸು
ರಿಂ | ದುರುಳಿದವರಿಂದೇನುಫಲ ಮ | ತ್ವರನೆ ಪಾರ್ಥ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೩ ||
ಎನುತ ಬಿಲುದುಡುಕಿದನು ಸೇನಾ | ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮರಳುವ | ಜನಪರನು ಜರೆದೆಡಬಲದ
ಮನ್ನೆಯರೆ ಮೂದಲಿಸಿ || ಮೊನೆಗಣೆಯ ತೂಗುತ್ತ ನರನಂ | ದನನ ರಥವನು ತುರುಬಿ ನಿನ್ನು
ಯ | ತನಯನಡ್ಡೊಸಿದನು ಕೌರವರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೪|| ಮಗುವು ನೀ ಕಡಬೇಡ ಹೋಗಿನು |
ತೆಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವ ಸುರಿವುತ್ಕೃತರೆ | ನಗುತ ನಿಂದೆಭಿಮುನ್ಯು ನುಡಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ಮಗುವು ತಾ
ನಹೆ ತನ್ನ ಬಾಣಕೆ | ಮಗುವುತೆನೆಬೇರಿಲ್ಲ ವರಾಕರು | ಹುಗಳ ನಿಮಿಷವು ನಿಂದು ನೋಡೆಂದೆಚ್ಚ ನಭಿ
ಮನ್ಯು ||೨೫|| ಎಸಲು ಕಣೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಹೊಸ | ಮಸೆಯ ಧಾರೆಯ ತೋರಕಿಡಿಯಲಿ | ಮು
ಸುಕಿತರಸನ ತೇರು ತಳಿತವು ವೈಯೊಳಂಬುಗಳ || ಬಸಿವರಕುತದ ಜರಿವೆಜೋಡಿನ | ನಸಿದಗರ್ವದ
ನೆಗ್ಗಿದಾನನ | ದೆಸಕದೋಣಗಲಬಾಯ ಭೂಪನ ಕಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೬|| ರಾಯ ಸಿಲುಕಿದನಕಟಕಟ
ರಾ | ಧೇಯ ನಡೆ ಕೃಪ ಹೋಗು ಮಗನೆ ನಿ | ಜಾಯುಧನ ಹಿಡಿ ಶಲ್ಯ ತಡೆಯದಿರೇಳು ಕೃತವರ್ಮ ||
ರಾಯನನುಜರು ಕೈದುಗೊಳಿ ರಣ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ನ್ನಪತಿ ಮಾರಿಯ | ಬಾಯ ತುತ್ತಾದನು ತಿವಾ
ಯಿಂದೊರಲಿದನು ದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುಂಚಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಿಕ್ಕಿ
ದರಸನ | ಭೀತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಬೀರಿದರಂಬುಗಳಮೆಳೆಯ || ಸೋತವಾಮ್ಮೀಗೆಲಿದೆ ಕರೆ ನಿ |
ಮ್ಮಾತಗಳನೀಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಕ್ಕಂಜವೆವೆನುತ ಕೈಕೊಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೮|| ರಾಯನನು ತೊ
ಲಗಿಸಿದರಾಕ | ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರರು ರಾಹುವಿನಕಟ | ವಾಯ ಚಂದ್ರನ ಸೆಳವನೋಲರಿದಾಯ್ತು
ಸುಭಟರಿಗೆ || ಸಾಯಕವೆ ಕೈಕೊಳಿಸಿದನು ವ | ಜ್ರಾಯುಧನ ಮೊಮ್ಮನ ರಥವನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಮು

ದ್ವಾಧತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಪಾಳವಿ । ದಾವಗರುಡಿಯಶ್ರಮವೆನುತ ದಿವಿ । ಜಾವಳಿಗಳುಲಿಯಲು ವಿಭಾದಿಸಿದ
 ನು ರಿಪುವ್ರಜವ ॥೬॥ ಅಕಟ ತಿಶುವೋ ನಿಲ್ಲಿ ನೀವ್ನಾ । ಯಕರು ತೆಗೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಾಳಗ । ಸುಕರ
 ಸುಕುವಾರಕರ ಬಿಡುಬಿಡು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳ ॥ ಸಕಲಕುವರರ ಕವಿಸೆನಲು ಮಾ । ಣಿಕದ ಮಕುಟದ ತ
 ಲೆಯ ಗರುವರು । ವಿಕಳರೈ—ದಿದಂತ್ತಲನುವಾಗೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ॥೭॥ ಮಣಿವನೋಹರ ಸಂ
 ಮುಖಕೆ ಸಂ । ದಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯಕುವರರ । ಹಣಿದವನುತಾಹೋಯ್ದ ನರೆಯಟ್ಟಿದ ಮಹಾರಥ
 ರ ॥ ಸಣಸು ಸವಿಯಾಯ್ತೆನುತ ಹಗೆಯರು । ಕಣಕಲಮ್ಯವರಿಲ್ಲ ಬಿರುದರ । ಹಣನ ರಿಂಗಣಗು
 ಣಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲಭಯಂಕರನು ॥೮॥ ಎಡದಲೌಕುವರಾವೃತರ ವಂ । ಗಡವನೆಚ್ಚ ನು ಸಂಮುಖದಲ
 ವ । ಗಡಿಸಿದಿಭಕ್ಷೋಟಿಗಳ ಕೊಂದನು ಸರಳಸಾರದಲಿ ॥ ಕಡುಗ ಬಲದಲಿ ಹರಿವರಧಿಕರ । ಕೆಡಹಿದ
 ನು ಕಾಲಾಳುತೇರಿನ । ಗಡಣ ಹುಡಿಹುಡಿಯೆನಲು ಸಂವರಿಸಿದನು ಪರಬಲವ ॥೯॥ ಕೊಡೆನೆಗೆದವ
 ಟ್ಟಿಗಳು ರಕುತದ । ಕಡರೋಳರಚೀವದಭಟರು ಬಾ | ಯ್ಬಿಡುತ ತೇಕಾಡಿದುದು ಮುಂಡದ ಹಿಂಡು
 ಮುಳುಗಾಡ ॥ ಅಡಸಿ ನೆಗೆವಾನೆಗಳ ತಲೆಗಳ । ಗಡಣ ಮೆರೆದವು ಮಿಗುವತೇಜಿಯ । ಕಡಿಕುಗಳು ಕು
 ಣಿದಾದಿದವುಕಿಗ ಡಲ ರಕುತದಲಿ ॥೧೦॥ ಉರವಣಿಸಿದನು ಮತ್ತೆ ಭಟನ । ಬೃರಿಸಿ ಖತಿಯಲಿ ನಿಖಿಳ
 ಮನ್ಯಂ । ತರದ ಕಡೆಯಲಿ ನೆಲನನದ್ದು ವಕಡಲ ಕಡುಪಿನಲಿ ॥ ಸರಳ ಕವಿದವುಸತ್ತಿ ಸೆಲ್ಲಹ । ಪರಶು
 ಸುಳಿದವು ಕುಂತಮುದ್ಗರ । ಸುರಗಿಹೋಳೆದವು ಕೈದು ಹೇರಿದವಖಿಳದಿಗುತಟನ ॥೧೧॥ ಮೂದಲಿಸಿ
 ಮುಂಚಿದವು ಸುಂಟಗೆ । ಗೊಯ್ದು ಹರಿದವುಕರಿಗಳೇರಿನ । ಬಾದಣಂಗಳನುಸುಳಿದವು ಸಮಜೋಡ
 ನೋಡಸೀಳಿ ॥ ತೋದು ನೆತ್ತರ ನೋರೆಯ ಸುಳಿಯೋಳು । ನಾಡು ನಲಿದಾದಿದವು ಕಳನೋಳು । ಬೀದಿ
 ಧುದವು ಬಿಲ್ಲುಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳು ॥ ತೋಲಗರೈ ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾ । ಳಳವಿಗುಡಲಿ ಮ
 ಹಾರಥರು ಕೈ । ಕೋಳಲಿ ಚೋಥರು ಬಿಟ್ಟರಾದೋಡ ಕವಿಸಿ ಕರಿಘಟಿಯ ॥ ಕೆಲದದೊರೆಗಳು ಬರಲಿ
 ಮಾಲದ । ತಲೆಯುಭಂಡರು ಹೊತ್ತಿರದೆ ಕೈ । ಕೋಳಲಿ ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ ನಭಿಮನ್ಯು ॥೧೨॥
 ಕಾರಗಲಸಿದ್ವಜಮಮ ರಾಯಕು । ಮಾರಕಂಠೀರವನು ರಿಪುಪರಿ । ವಾರವನು ನಡೆಗೊಳಿಸಿದನು ಯ
 ಮರಾಜನಾಲಯಕೆ ॥ ಮಾರವೋಗದಡದೆರೆದಳೋ ಕೈ । ವಾರವೇ ತರುವಲಿಗದೆತ್ತಣ । ವೀರವೋ
 ತಿವತಿವಯೆನುತ ಬೆರಗಾದುದಮರಗಣ ॥೧೩॥ ಕಲಿಗಳೆಯ್ದಿದರೋಡನೆ ತೋಡಸಂ । ಕಲೆಯ ತೋಲಗದ
 ಕಂಭದುಗ್ಗಡ । ಲಳಿಯಗಜದಲ್ಲಣದ ಶರಭನ ವೃಷಭವೋದಲಾದ ॥ ಹುಲಿಯುಕೀರಿತಿಮುಖದ ವ್ಯಾಘ್ರ
 ನೆ । ಬಿಳಿಯಚೌರಿಯ ಬಿರುದುಗಳ ಮುಂ । ದಲೆಯ ಸುಭಟರು ಬಂದು ತಾಗಿತು ಪಾರ್ಥನಂದನನ
 ॥೧೪॥ ದೊರೆಯ ಸುಕುವಾರಕನು ಹಲಬರ । ತಿರೆವನರಿದನು ಪಾಯದಳವನು । ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಸ
 ವರಿದನು ಮುಂಕೊಂಡಹೂಣಿಗರ ॥ ಬರಸಿದನು ಮಾಸಾಳಮೊತ್ತವ । ಕೊರಳನರಿದನು ರಣದಭಾಷ
 ಯು । ಬಿರುದರನು ಮುಂಕೊಂಡು ಕೊಂದನು ರಣದೊಳಭಿಮನ್ಯು ॥ ೧೫ ॥ ಕರಿಘಟಿಯ ಕೆದರಿ
 ದನು ಹಯಮೋ । ಹರವ ಜರಿಹಿದರಣಕೆ ಹರಿತಹ । ವರರಥವ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾ
 ಳ ॥ ಹುರಿಯೋಡದು ಮೈದೆಗೆದು ಸಲೆ ಕೈ । ಮರೆದು ಕೈದುನಿಳುಹಿ ಪಡೆ ಮುಖದಿರುಹಲೆಚ್ಚ ನು
 ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೌರವಚತುರ್ಬಲವ ॥೧೬॥ ತಳಿತಹೋಗರಿನ ಬಾಯಧಾರೆಯ । ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಸ

ಮನೆಯ ತಳಪದ ಬೆಳಗುಗಳ ಬಿಟ್ಟೀರಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ || ಲುಳಿಯಹಂಗನ ಗರಿಯ ಬಿಗು
ಹಿನ | ಹಿಳುಕುಗಳ ಹೊಗರಂಬು ತಿವಿದವು | ತುಳಿಕಿದವು ತೂರಿದವು ಕೆದರಿದವಹಿತಬಲದಸುವ ||೧೮||
ಅಳವಿಗೆಡೆ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿ ರಥದವ | ರಿಳಿಯಬಿದ್ದರು ಭಯದಿ ತೇಜಿಯ | ನಿಳಿದು ರಾವ್ತರು ಕರವ ಮು
ಗಿದರು ಕೊರಳ ಸಲಹೆನುತ || ಗುಳವ ಸಡಿಲಿಸಿ ಹಾಯ್ದು ಜೋದಾ | ವಳಿಗಳಿಳಿದುದು ಕೈಯ ಕೈದು
ವ | ನಿಳುಹಿಬಾಯಲಿ ಬೆರಳನಿಟ್ಟರು ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೧೯|| ಎಸಳೆಸಳ ಮೋಹರದ ಸಂದಣಿ |
ಯುಸುರನುಳಿದುದು ಕೇಸರಾಕೃತಿ | ಯಸುರ ಸುಭಟರು ಪಥಿಕರಾಯಿತು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ನು
ಸುಳಿದರು ಕರ್ಣಿಕೆಯಕಾಹಿನ | ವಸುಮತೀಶರು ರಾಯನರನೆಲೆ | ದೆಸೆಗೆಡಲು ಮೊಳಗಿದನುಪಾ
ರ್ಥಕುಮಾರನಳವಿಯಲಿ || ೨೦ || ಜರಿದುದುಬುಜವೃಕ್ಷ ಹ ನೂಕಿದ | ಕರಿತುರಗಕಾಳಾಳು ರಥಿಕರ |
ಮರಳುದಲೆ ತಾನಿಲ್ಲ ನೆರೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ದೊರೆಗಳಹದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಕೈ | ಮ
ರೆದು ಕಳೆದರುಪಾರ್ಥತನಯನ | ಸರಿದೊರೆಗೆ ಪಡಿಯಾವನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೧ || ತಂ
ದೆ ಹಡೆಯನೆ ಮಗನನಹುದೋ | ಕಂದಕಲ್ಪಸಹಸ್ರ ನೋಂತಳು | ಇಂದುಧರನನು ನಿವೃತ್ತಾಯಿ
ಸುಭದ್ರೆಯಲ್ಲದೊಡೆ || ಇಂದಿನೀಬಲ ವಿಷಮರಣಜಯ | ದಂದವೀಸೌರಂಭವೀಸರ | ಳಂದವೀ
ತೆರಳಿಕೆಯದಾವಂಗೆಂದನವನೀಶ || ೨೨ || ಹುರುಳ ಮರೆದೆನು ಮಗನೆ ಸಾಲದೆ | ಭರತಕುಲದಲಿ
ನಿನ್ನ ಬೆಳವಿಗೆ | ಎರಡುಕವಲನ್ವಯಕೆ ಕೊಡದೇ ಸುಗತಿಸಂಪದವೆ || ಕಿರುಳು ಬೀಳವೆ ತನ್ನ ಬಸು
ರಿಂ | ದುರುಳಿದವರಿಂದೇನುಫಲ ಮ | ತ್ಸುರವೆ ಪಾರ್ಥ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೩ ||
ಎನುತ ಬಿಲುದುಡುಕಿದನು ಸೇನಾ | ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮರಳುವೆ | ಜನಪರನು ಜರೆಡೆಡಬಲದ
ಮನ್ನೆಯರೆ ಮೊದಲಿಸಿ || ಮೊನೆಗಣೆಯ ತೂಗುತ್ತ ನರನಂ | ದನನ ರಥವನು ತುರುಬಿ ನಿನ್ನ
ಯ | ತನಯನಡ್ಡೈಸಿದನು ಕೌರವರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ ||೨೪|| ಮಗುವು ನೀ ಕಡಬೇಡ ಹೋಗೆನು |
ತೆಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವ ಸುರಿವುತ್ಪತರೆ | ನಗುತ ನಿಂದೆಭಿಮನ್ಯು ನುಡಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ಮಗುವು ತಾ
ನಹೆ ತನ್ನ ಬಾಣಕೆ | ಮಗುವುತೆನೆಬೇರಿಲ್ಲ ವರೌರು | ಹುಗಳ ನಿಮಿಷವು ನಿಂದು ನೋಡೆಂದೆಚ್ಚನಭಿ
ಮನ್ಯು ||೨೫|| ಎಸಲು ಕಣೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವು ಹೊಸ | ಮಸೆಯ ಧಾರೆಯ ತೋರಕಿಡಿಯಲಿ | ಮು
ಸುಕಿತರಸನ ತೇರು ತಳಿತವು ಮೈಯೊಳಂಬುಗಳು || ಬಸಿವರಕುತದ ಜರಿವಜೋಡಿನ | ನಸಿದಗರ್ವದ
ನೆಗ್ಗಿದಾನನ | ದೆಸಕದೊಣಗಿಲಬಾಯ ಭೂಪನ ಕಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೬|| ರಾಯ ಸಿಲುಕಿದನಕಟಕಟ
ರಾ | ಧೇಯ ನಡೆ ಕೃಪ ಹೋಗು ಮಗನೆ ನಿ | ಜಾಯುಧವ ಹಿಡಿ ಶಲ್ಯ ತಡೆಯದಿರೇಳು ಕೃತವರ್ಮ ||
ರಾಯನನುಜರು ಕೈದುಗೊಳಿ ರಣ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ನ್ನಪತಿ ಮಾರಿಯ | ಬಾಯ ತುತ್ತಾದನು ತಿವಾ
ಯಿಂದೊರಲಿದನು ದ್ರೋಣ ||೨೭|| ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುಂಚಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಿಕ್ಕಿ
ದರಸನ | ಭೀತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಬೀರಿದರಂಬುಗಳಮೆಳೆಯ || ಸೋತವಾವ್ನೀಗೆಲಿದೆ ಕರೆ ನಿ |
ಮ್ಮಾತಗಳನೀಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಕ್ಕಂಜವೆವೆನುತ ಕೈಕೊಂಡನಾದ್ರೋಣ ||೨೮|| ರಾಯನನು ತೊ
ಲಗಿಸಿದರಾಕ | ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರರು ರಾಹುವಿನಕಟ | ವಾಯ ಚಂದ್ರನ ಸೆಳವನೋಲರಿದಾಯ್ತು
ಸುಭಟರಿಗೆ || ಸಾಯಕವ ಕೈಕೊಳಿಸಿದನು ವ | ಜ್ರಾಯುಧನ ಮೊಮ್ಮನ ರಥವನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಮು

ತ್ತಿದರು ಕೌರವಸೇನೆಯತಿಬಳರು ||೨೯|| ಹಸುಳೆತನದಲಿ ಹರನ ಮಗನಾ | ವಿಷಮದೈತ್ಯನ ತರಿದು:
 ಬಿಸುಡನೆ | ತಿಶುವಲಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮುರಿಯನೆ ಶಂಬರಾಸುರನ || ತಿಶುವೆ ನೋಡಭಿಮನ್ಯು ಸುಭಟ |
 ಪ್ರಸರವಿನಿಬರನೊಂದುಗಾಯದ | ಲುಸುರ ತೆಗೆಬಗೆವಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||೩೦|| ಗುರು
 ಸುತನ ನೋಯಿಸಿದ ಶಲ್ಯನ | ಭರವಸವ ನಿಲಿಸಿದನು ಕೃಪನು | ಬೃರದ ಗರ್ವವ ತೊಡೆದು ಕೃತವ
 ಮೌಕನನೊಡ ಯೆಚ್ಚು || ಅರಸನನುಜರ ಸದೆದು ಸೌಬಲ | ದುರುಳಬಾಹ್ಲ ಕಸೋಮದತ್ತರ |
 ಹುರುಳಗೆಡಿಸಿದನೊಬ್ಬತಿಶು ಗೆಲಿದನು ಮಹಾರಥರ ||೩೧|| ಮುಳುಗಿತಂಬಿನೆಮ್ಮರುಮೊನೆಯ ಮೈ |
 ಗಳ ಮಹಾರಥರಾಜಕದನದ | ನೆಲೆಯ ಬಿಡೆ ಖತಿಗೊಂಡು ಮುರಿದೋಡುವರ ಮೊದಲಿಸಿ || ಬಿಲು
 ದುಡುಕಿ ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ | ಮಲೆತನಲಿಮೋವಗನೆ ಫಡಫಡ | ತೊಲಗುತೊಲಗೊಂದನುತ ರಿಪುವ
 ನು ತರುಬಿದನು ಕರ್ಣ ||೩೨|| ಗಾರುಗೆಡೆದೊಡ ಮೆರವುದೋಲೆಯ | ಕಾರತನ ನೀ ನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಮೈ |
 ದೋರಿ ಮಡಮುರಿಯಿಲ್ಲದೆಚ್ಚಾಡಿದೊಡೆಸಫಲವದು || ತೋರುವನು ಕೈಗುಣವನೆನುತ್ತೈ |ದಾರುತರ
 ದಲಿ ಕರ್ಣನೆದೆಯನು | ದೋರುಗಳೆಯಲು ಬಳಲಿದನು ಪೂರಾಯಾಗಾಯದಲಿ ||೩೩|| ಬೆದರಿ ಭೂಕಂ
 ಪದಲಿ ಕುಲಗಿರಿ | ಯದಿರುವಂತಿರೆ ಚಲಿಸಿ ಕಾಯವು | ಬಿದಿರಿ ಮರಳುವಕಂಗಳಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ಮೈಮರೆ
 ಯೆ || ಹೆದರಿತೀಬಲವಕಟ ಕರ್ಣನ | ಸದೆದನೋ ಸಾಹಸಿಕತಿಶು ಕಾ | ದಿದೆವು ನಾವಿನ್ನಿನಲ ಕೆಡುಗ
 ಲಿಶಲ್ಯನಿದಿರಾದ ||೩೪|| ಬಾಲಕನೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ಹಿಮ್ಮೆ | ಟ್ಪಾಳುತನ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ಮರು | ಳೇಳಿ
 ಗೆಯೊಳುಬೈದ್ದ ಕರ್ಣನ ಸದೆದಗರ್ವದಲಿ || ಮೇಲನರಿಯಾ ಶಲ್ಯನೊಡನೆಯ | ಕಾಳಗವೆ ನಿಮ್ಮೆತ್ತಯ
 ಗಳಿಗಂ | ದೂಳಿಗವ ತಹುದನುತ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸರಿವಳೆಯ || ೩೫ || ಬಾಲತನವೇ ಮಾಣೆಯವೆ
 ಕ | ಟ್ಪಾಳುತನವಾಭರಣವವನೀ | ಪಾಲಸುತರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ವಿಪ್ರರಿಗಲಂಕಾರ || ಆಳಿನಂಗವನೆತ್ತಬ
 ಲ್ಲೆ ಶ | ರಾಳಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂಗವಣೆಯ ಛ | ಡಾಳತನವನು ಮುದ್ರಿಸುವೆನುತೆಚ್ಚನಭಿಮನ್ಯು ||೩೬||
 ಸರಳ ಸರಳಲಿ ಕಡಿದು ಸವೆಯದೆ | ಸರಿಮಿಗಲಕಾದಿದೊಡೆ ಶಲ್ಯನ | ಧರಧುರದೆ ದೆಖ್ಪಾಳತನವನು
 ಕಂಡು ಖಾತಿಯಲಿ || ಸರಳುಹದಿನೆಂಟರಲಿ ಶಲ್ಯನ | ಬರಿಯಕೆತ್ತಿದನೈದು ಬಾಣದ | ಲುರವ ತೋ
 ಡಿದನೊಂದುನಿಮಿಷಕೆ ಶಲ್ಯ ಸೈಗೇಡದ ||೩೭|| ತಲೆತಿರುಗಿ ತುಟೆಯೊಣಗಿ ಕಂಗಳ | ಬಳೆ ಮರಳಿ ಬ
 ಸವಳಿಯೆ ಸಾರಥಿ | ತೊಲಗಿಸಿದನಾಶಲ್ಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ವೇದನೆಯ || ನಿಲುಕಿ ಕಂಡನು ಶಲ್ಯನನು
 ಜನು | ಹಳುಕುಹಳುಕಿನ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಿ ಮುಳಿದೆಸುತ ತಾಗಿದನು ಖತಿಯಲಿಪಾರ್ಥನಂದನನ ||೩೮||
 ಪೂತು ಶಲ್ಯನ ತಮ್ಮನೇ ಮೊ | ರಾಂತನಣ್ಣನ ಹರಿಬವನು ಧಿಟ | ಸೂತ ನೋಡೈ ಸಾಹಸಿಗತನ ಲೇ
 ಸುಲೇಸೆನುತ || ಆತನಂ ಬೈದಾರ ಮನ್ನಿಸಿ ಸೋತವೊಲು ಮನಗೆಲವ ಮಾಡಿ ನಿ | ಶಾತತರದಿಂದಿಳು
 ಹಿದನು ಶಲ್ಯನುಜನ ತಿರವ ||೩೯|| ದೊರೆ ಮಡಿಯೆ ಮಾದ್ರಾಧಿಪನ ಬಲ | ತಿರುಗಿತಭಿಮನ್ಯುವಿನ
 ಹೊಯ್ಲಲಿ | ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟುದು ಹೆಸರನಾಯಕವಾಡಿ ದುಗುಡದಲಿ || ತರಹರವನಾಕಾಣೆ ನೀ ಮೋ
 ಹರಕೆ ಗತಿಯಿಂತನುತ ಭಯದಲಿ | ಕರೆದು ತೋರಿದನಾಕೃಪಾಚಾರ್ಯಂಗೆ ಕಲಿದೋಣ ||೪೦|| ಮಗು
 ವೆ ನೋಡಭಿಮನ್ಯು ನಮಗಿದುಹೊಗುವೊಡಳವೇ ಕಾಲರುದ್ರನ | ತಗಹು ಬಿಟ್ಟಂತಿವೆ ಕುಮಾರನ ಕೋ
 ಪದಾಚೋಪ || ಮೊಗಸಲರಿದುಭುಜಪ್ರತಾಪದ | ಹೊಗರು ಹೊಸಪರಿಯೆಂದು ರಿಪುವನು | ಹೊಗ

ಳುತಿರೆ ಕೇಳಿದನು ಕೌರವರಾಯ ವೀನುಡಿಯ ||೪೧|| ಕೇಳೇತಿದೈ ಕರ್ಣ ಸಲೆ ನ | ಮ್ಮಾಳ ಹೆದರಿಸಿ
 ರಿಪುಭಟನನಾ | ಕೇಳಿಸುವಬಾಹಿರತನವನಾನೇನ ಹೇಳುವೆನು || ಖೂಳರೆಂಬವೆ ಗುರುಗಳಿಂದುವಿ |
 ಶಾಲಮತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ | ಮೇಲೆ ದೈವವ ಬೈದು ಫಲವೇನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||೪೨|| ಎನಲು
 ದುಶ್ಯಾಸನನು ರಾಯನ | ಕನಲಿದನು ಖತಿಯೇಕೆ ಜೀಯಿಂ | ದೆನೆಗೆ ಬೆಸಸಾ ಸಾಕು ಭಂಡರಬೈದು
 ಫಲವೇನು || ದಿನಪ ದೀವಿಗೆಯಾಗಲುಳಿದೀ | ಬಿನುಗುವೆಳಗಿನ ಹಂಗು ಬೇಹುದೆ | ದನುಜ ದಿವಿಜರ
 ದಳಕೆ ತನ್ನನು ಬಿಟ್ಟುನೋಡೆಂದ ||೪೩|| ವೀರರಂಗವನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು | ಹಾರುವರು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಬಿ
 ರಿ | ಸಾರ ಸುಡುವುದು ಕೈದುವಿಡಿದೊಡೆ ಕಲಿಗಳೇ ದ್ವಿಜರು || ವೈರಿಭಟನಿವ ಮಗುವಲೇಮನ | ವಾರೆ
 ಕಾದಲು ಲೆಕ್ಕವಲ್ಲೀಯೂರುಗರ ಬೈದೇನು ಫಲವೆಂದೆನುತ ಹೊರವಂಟ ||೪೪|| ತಳಿತುದೆಡಬಲವಂಕ
 ದಲಿ ಹೆ | ಬ್ಬಲ ಛಡಾಳಿಸಿ ಮೊರೆವಭೇರಿಯ | ಘುಳುಘುಳುಧ್ವನಿ ನೆಗೆಯೆ ಬಿರಿದುದು ಕಮಲಜಾಂ
 ಡಘಟ || ಹಳವಿಗೆಯ ಸೀಗುರಿಯ ಚಮರಾ | ವಳಿಯ ವಿಮಲಚ್ಚತ್ರಸಂಖ್ಯೆಯ | ವಳಯದಲಿ ನಭ
 ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ರಿಪುಭಟನ ||೪೫|| ತಿರುಹಿ ತೇಜಯನೆತ್ತಲೆವದಿರ | ನೊರಸಿ ದುಶ್ಯಾಸನ
 ನ ಬೆನ್ನುಲಿ | ಕರುಳ ತೆಗೆವೆನು ನೋಡು ಸಾರಥಿ ಬೆಚ್ಚಬೇಡೆನುತ || ಅರಗಿನರಸನು ನಿಲುವನೇ ದ |
 ಳೈರಿಯ ಮನೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನಿಮಿಷದೊಳರಿಸಿದನು ಚತುರಂಗಬಲವನು ಕೌರವಾನುಜರ ||೪೬|| ಎ
 ಲಮೊಕೌರವನನುಜ ನರಿ ಹೆ | ಬ್ಬುಲಿಯ ಶಿಶುವನು ಬೇಡುವಂದದ | ಲೆಳವನರಿಯದೆಯಧಮರಥಿಕನ
 ಕೂಡೆ ತೊಡಕುವುದೇ || ಮಲೆತು ನಿಂದೆಚ್ಚಾಡಿ ರಣದಲಿ | ತಲೆವೆರಸಿ ಮರಳಿದೊಡೆ ಕೈದುಮೆ ನಿಳುಹು
 ವನು ಬಳಿಕೇನು ಶರಸನ್ಯಾಸ ತನಗೆಂದ ||೪೭|| ಸಾಕು ತರುವಲಿತನದ ಮಾತುಗ | ಕೇಕೆ ತೆಗೆ ರಣದೊ
 ಳಗೆ ನಿನೆಗೆವಿ | ವೇಕತನದಲಿ ಮೈಮರೆದು ನೆರೆಹೊಯ್ದೆ ಹೊಳ್ಳಿಗರ || ಆಕಿರೀಟವೈಕೋದರರ ಕೈ |
 ಸೋಕಿದೊಡೆ ಸಂತೋಷ ನೀನೆವಿ | ವೇಕಿಬಾಲಕನೇನಮಾಡುವೆನೆಂದನವ ನಗುತ ||೪೮|| ಕೊಳಚೆನೀ
 ರೊಳು ದಾಂಟಲರಿಯದೆ | ಜಲಧಿಕಾಲ್ಯೋಳೆಯಂಬಭಂಡರ | ಮುಳಿದು ಮಾಡುವುದೇನು ಮೊದಲ
 ಲಿ ನಮ್ಮ ನೀ ಗೆಲಿದು || ಬಳಿಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಬಯಸುವು | ದಲೆ ಮರುಳೆ ನಿನ್ನೊಡಲ ಹೊಳ್ಳಿಸಿ
 ತಿಳಿರಕುತದಲಿ ತಾಯ ತುರುಬನು ನಾದಿಸುವೆನೆಂದ ||೪೯|| ಕಾತರಿಸದಿರು ಬಾಲಭಾವೆಗ | ಕೇತಕವು
 ನೀ ಕಲಿತಬಲುವಿ | ದ್ಯಾತಿಶಯವುಂಟಾದೊಡೆದತೋರುಳಿದಮಾತೇನು || ಭೀತಭಟರನು ಹೊಳ್ಳಿಗಳೆ
 ದವೈ | ಥಾತಿರೇಕಕೆ ತಾವಿದಲ್ಲೆಂ | ದೀತ-ಸೆಚ್ಚನು ನೂರುಬಾಣದಲೆಂದ್ರಸುತಸುತನ ||೫೦|| ಬಿಲ್ಲಹಿಡಿ
 ಯಲು ಕೌರವಾನುಜಬಲ್ಲ ನೋಡೈ ಸೂತ ಮಿಗೆ ತ | ಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪಲ್ಲಂಬು ಬಿದ್ದುವು ಗುರಿಯಸರಿಸದಲಿ||
 ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಾ ದೊಡೆಯೆನುತ ಬಲು| ಬಿಲ್ಲ ನೇವರಿಸಿದಶರಾಘವ | ದಲ್ಲಿ ನೆಲ ನಭವೆತ್ತಲೆನೆ ಗಾಢಿಸಿದವಂ
 ಬುಗಳು || ಅವನಕೂರಂಬುಗಳ ಕಡಿದವ | ನವಯವವ ಕೀಲಿಸಿದು ಕೆಲಬಲ | ವನನಿಯಲಿ ಕೆಡಬಿಳ್ಳಿ
 ವುಗಿದವುಭಟನಕಿಬ್ಬದಿಯ || ಅವಗಡಿಸಿ ಖಾತಿಯಲಿ ಖಳ ಶರ | ನಿವಹವನು ತುಡುಕಿದನು ಕೆದರಿದ |
 ಲವನನಿಮಿಷದಲರ್ಜನಾತ್ಮಜನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||೫೧|| ತಾಯ ತುರುಬಿಗೆ ಹಾಯ್ದಪಾತಕ | ನಾಯ
 ಕೊಂಡಾಡುವುದೆ ಕೊಬ್ಬಿದ | ಕಾಯವನು ಕಡಿಕಿರಿದು ನೆತ್ತರ ನೊರೆಯ ಬಾಸಣಿಸಿ || ತಾಯ ಕ
 ರಸುವೆನುತ ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಂಬಕನಳಿಯನನುಪಮ | ಸಾಯಕವ ಹೂಡಿದನು ನೋಡಿದನಂ

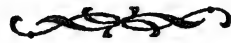
ದು ಚಿತ್ತದಲಿ ||೫೩|| ಇವನಕೊಂದೊಡೆ ತಂದೆ ಮಿಗೆ ಮೆ| ಚ್ಚುವನೊ ಮುನಿವನೊ ತನ್ನನುಡಿ ಸಂ|
ಭವಿಸಿ ನುಡಿವನೊ ಭೀಮಸೇನನ ಭಾಷೆಗಂಜುವೆನು || ಇವನ ತೊಡಕೇ ಬೇಡ ಕದನದೊ | ಲೆವನ ತಾ
ನೇ ಕೊಲಲಿ ಸಾಕಿ | ನ್ನಿವನ ಭಂಗಿಸಿಬಿಡುವೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ||೫೪|| ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೈ
ಕಾರವಾನುಜ | ಹೊಯ್ದು ಹೋಗಲುಬಹುದು ಹರನಡ | ಹಾಯ್ದರೆಯು ಗೆಲುವೆನು ಕಣಾನಿಲ್ಲ
ನುತ ತೆಗೆದಸಲು || ಬಾಯ್ತೆಗೆದು ಕೇಸುರಿಯ ಕಾರುತ | ಕೈದುವೆಯಲಿಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಿಗೆ | ಹಾ
ಯ್ದೊಡವನೊಗುಡಿಸಿದನು ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ||೫೫|| ಅಹಹ ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತು ರಾಯನ | ಸಹ
ಭವನು ನೊಂದನು ತಿವಾಯೆನು | ತಹಿತಬಲ ಮುರಿದೊಡೆ ಸಾರಥಿ ತಿರುಹಿದನು ರಥವ || ಬಹಳ
ಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ತಿಶುವಿನ | ಸಹಸ ಕುಸಿಯದೆನುತ್ತು ಖತಿಯಲಿ | ಮಿಹಿರಸುತನಡಹಾಯ್ದು ತಡೆದ
ನುಮತ್ತೆ ಬಾಲಕನ || ೫೬ || ಸಾರುಸಾರಭಿಮನ್ಯು ಫಡಯಿ | ನ್ನಾರಬಸುರನು ಹೊಗುವೆ ನಿನ್ನನ |
ರಾರಸಂತತಿಮಾಡಿಕೊಡಲಿ ಭವದ್ವಿಯೋಗದಲಿ || ಭೂರಿಬಲವನು ಸದೆದಗರ್ವವಿ | ದಾರ ಕೊಡೆ ಧ
ನುರ್ಧರಾಗ್ರಣಿ | ವೀರಕರ್ಣ ಕಣಾ ಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ನತಿರಥನ ||೫೭|| ಬಲ್ಲಿನುಂಟುಂಟಖಿಳವೀ
ರರೊ | ಳಿಲ್ಲ ಸಂದೂರೆ ನಿನೆಗೆ ಬಾಯಲಿ | ಬಲ್ಲಿದನು ನೀನಹೆ ಭಟಾಂಗದಮಾತದಂತಿರಲಿ || ಬಳ್ಳೆ
ಗಡ ಪಾವುಡವವಾಸುಗ | ಯಲ್ಲಿಗಟ್ಟಿತುಗಡ ಮಹಾಹವೆ ಮಲ್ಲ ಮಡಮುರಿಯದಿರೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ನ
ಭಿಮನ್ಯು || ೫೮ || ಇರುಳು ರಾಯನಮನೆಗೆ ಕಪ್ಪವ | ತೆರುವುದೇ ಹಗಲೆಲವೊ ಕೆಲಬರ | ಮುರಿದ
ಗರ್ವವಿದಾರೊಡನೆ ಫಡ ಮರುಳುಮರುಳೆನುತ || ಸರಳ ಸರಿವಳೆಯಿಂದ ಸುಭಟನ | ಸರಳ ಕೆಡಿಸಿದ
ನೇನನೆಂಬನು | ಗಿರಿಯಮುತ್ತಿದಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ ಮಿನುಗಿನಂದದಲಿ ||೫೯|| ಮುಳೆಗೆಮೊಗದಿರು
ಹುವುದೆವಡಬಾ | ನಳನೆಲವೊ ನಿನ್ನಂಬು ತಾಗದೊ | ಡಳುಕುವೆನೆ ತಾನೆನುತ ರವಿಸುತನೆಚ್ಚ ನತಿರಥ
ನ || ಹಿಳುಕುಗಳು ಮುಗುಳಂಬುಗಳ ಸಲೆ | ತಳಿತವೆಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವೈಯಲಿ | ಬಳಿಕ ಮುರಿದವು
ಹೇಳು ಕಿಂದಾವರೆಗೆ ಕವಿದಂತೆ ||೬೦|| ಸುರಪನೆಂಕುತ್ಸುನುಸುಳಿದೊಡೆ ಮೈ | ಯರಿವುದೈರಾವತಕೆ
ಕಬ್ಬಿನಲಿದೊಡಂಡಕೆಯುಂಟೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣೆಗಳಾಕಿದೊಡೆ || ತೆರಳುವೆನೆಯಭಿಮನ್ಯುವೆನುತ | ಬ್ಬರಿಸಿ
ಕರ್ಣನ ಕಾಯವನು ಹೊಗ | ಲಿಂದನೆಂಟಂಬಿನಲಿ ತೋದುದು ತೇರು ರಕುತದಲಿ ||೬೧|| ಹೊಣೆಗರು
ಕೆಲರಿವದಿರಿವದಿರ | ಗೋಣನರಿವೆನು ಯಿವರ ಜೀವದ | ಕೇಣಿಕಾರರು ಖಾತಿಗೊಂಬರು ಭೀಮಫಲು
ಗುಣರು || ಮಾಣಲಿವದಿರು ಮತ್ತೆ ರಣವನು | ಕಾಣೆನಗಕಿನ್ನೇನೆನುತ್ತು | ಕ್ಷೀಣಭುಜಬಲನೆಚ್ಚು ಕರ್ಣ
ನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ ||೬೨|| ಕೈದು ಮುರಿಯಲು ಮುಂದುನೂಕದೆ | ಹಾಯ್ದು ನೀರವಿಸೂನು ಬಳಿ
ಕಡ | ಹಾಯ್ದು ಬವರವ ಹಿಡಿದನಾಕರ್ಣಾತ್ಮಜನು ಕಡುಗಿ || ಐದುಬಾಣದಲವನ ಕೊರಳನು | ಕೊ
ಯ್ದುನರ್ಜನಸೂನು ನಿಮಿಷದೊ | ಳೊಯ್ದು ರಂತಕದೂತರದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಮರಂಗ ||೬೩|| ಗಾ
ಯವಡೆದನು ಶಲ್ಯಸೇಕುರು | ರಾಯ ಕೈದುನ ಬಿಸುಟನಾಕುರು | ರಾಯನನುಜರು ಬದುಕುವರೆ ಮೈ
ಯೆಲ್ಲ ಬಾಣಮಯ || ಸಾಯದುಳಿದವರಿಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕಿನ | ನಾಯಕರೊಳಿಂದಕಟ ಕುರುಬಲ | ಬಾಯಬಿ
ಟ್ಟುದು ಶಲ್ಯಸುತನಿದಿರಾದ ನಾಹವಕೆ ||೬೪|| ಆ ಕುಮಾರನ ಸೇನೆ ಗಡಣಿಸಿ | ನೂಕಿತುರುವಣಿಸಿತು
ಮಹಾರಥ | ಜೋಕೆಯಿಭತತಿ ತೊಳಿದುವು ತುಡುಕಿದವು ರಥನಿಚಯ || ತೋರಿದವು ಕೈದುಗಳು ಸಮ

ರಣ | ದಾಕೆವಾಳರ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಸಮ | ರಾಕುಳರು ಕಣಕಿದರು ರಿಪುಕಲ್ಪಾಂತ ಭೈರವನ ||೬೫|| ಭಟ ಭಡಾಳಿಸಿದನು ಘೃತಾಹುತಿ | ಘಟಿಸಿದಗ್ನಿಯವೋಲು ರಣಚೌ | ಪಟಚತುರ್ಬಲದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ನಿಟಲನೇತ್ರನ ಕೋಪನಿಖಿ ಲಟ | ಲಟಿಸಿದಂತಿರೆ ಹೆಚ್ಚಿದರಿಬಲ | ದಟವಿಯಯನು ಸವರಿದನು ಸುರಿದನು ಸರಳಶೋಣಿತವ ||೬೬|| ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಬಲದ | ಬ್ಬರಣೆ ದೆಕ್ಕಾದೆಕ್ಕಿಯಾಗಲು ಧರಣಿಪತಿ ಹಲುಬಿದನು ಮಗನೇನಾದನಕಟಿನುತ || ಕರೆದು ಭೀಮನ ನಕುಲನನು ಸಂ | ಗರಕೆ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮದ್ರಪದರ | ಧುರಕೆ ಪರುತವಿಸಿದನು ಸೌಭದ್ರಂಗೆ ಪಡಿಬಲವ ||೬೭|| ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಸಿಂಹನಾದದ | ಲೊದರಿ ಮಗನಾವೆಡೆಯೆನುತನೂ | ಕಿದನು ರಥವನು ತನ್ನ ಸೇನೆಗೆ ಚೌರಿಯನು ಬೀಸಿ || ಅದಟರೈತರೆ ಹೋಗಲೀಯದೆ | ಮೊದಲ ಬಾಗಲ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೆ | ಗ್ಗದಜ ಯದ್ರಥ ಭೀಮನಲಿ ಬಲುಗಾಳಗವ ಹಿಡಿದ ||೬೮|| ತೆರಹುಗುಡುಗುಡುಯೆಲಿಜಯದ್ರಥ | ಹೆರಡೆಗೆದು ಮರಳೆನುತ ಹೂಣಿಗ | ನೆರುಬಿದೊಡೆ ಮಾರಾಂತು ಭೀಮನ ಕಡುಹ ನಿಲಿಸಿದನು || ಮರೆದು ಕಳೆಯ ಭೀಮನ್ಯುವನು ಕೈ | ಮರೆಯದೆನ್ನಲಿ ಕಾದುನೀನೆನು | ತುರುಬಿ ಸೈಂಧವನೈದಿದನು ಕೈಗೋಲಮಳೆಗೆ ರೆದು ||೬೯|| ಬವರದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಲ್ಲದೆ | ಪವನತನಯಾದಿಗಳು ಗೆಲುವರೆ | ಶಿವನ ವರವೆನಗುಂಟು ಮುನ್ನೆನುತಾಜಯದ್ರಥನು || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಭೀಮನನು ಪರಿ | ಭವಿಸಿದನು ಸಹದೇವನನು ಕೆಡೆ | ತಿವಿದು ನಕುಲನ ರಥವ ಕಡಿಪಲ್ಲಟವ ಮಾಡಿದನು ||೭೦|| ಹೋಗುವದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮನನು ಮೈ | ದೆಗೆಯಲಿಚ್ಚನು ದ್ರುಪದಮೊದಲಾ | ದೆಗಣಿತರ ನೋಯಿಸಿದ ನರಥನುಚಾತುರಂಗವನು || ಹೋಗುವಭರದಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಿಲ್ಲನು | ಬಿಗಿದಮುಷ್ಪಾಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೋ | ಲುಗಳ ಕವಿಸಿದ ಭೀಮನೊಡನೆವಗಡಿಸಿ ಕಾದಿದನು ||೭೧|| ಮರಳುಮರಳೆಲೆಭೀಮ ಮುನಿದೊಡೆ | ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವಿನು ನಿನ್ನಹವಣೇ | ಹರನಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ ತನಗೆ ಹಿರಿದೆನುತ || ಸರಳಮಳೆಗಳ ಕರೆದು ಭೀಮನ | ತುರಗವನು ಸೀಳಿದನು ರಣದಲಿ | ವಿರಥನನು ಮಾಡಿದನು ಫಲುಗುಣನುಳಿಯೆ ಪಾಂಡವರ ||೭೨|| ಪಡಿಬಲವ ಬರಲೀಯದನಿಲಜ | ನೊಡನೆ ಸೈಂಧವ ಕಾದುತಿರಲೆ | ಮೃಡಿಸಿತಾಹವವಿತ್ತ ಮೋಹರಮಧ್ಯರಂಗದಲಿ || ತೊಡಚಿಕಂಗೋಲಿನಲಿ ವೀರರ | ಕಿಡಿಯಲವನೀಪಾಲರುರುಬೆಗೆ | ಮಿಡುಕಲಮ್ಮದೆ ಮಗ್ಗುರಾದರು ವೀರನುಪಟಲಕೆ ||೭೩|| ತೊಡಚಿ ಕಂಗೋಲುಗಳ ಮಳೆಯನು | ಕಡಹುತ್ತೈತರಲವನಿಪಾಲರು | ಮಿಡುಕಲಮ್ಮದೆ ಮನವನೆಳುಹಿಕುಮಾರನುಪಟಳಕೆ || ಅಡಗಿದರು ಬಳಿಕೀಕುಮಾರನ | ಕಡುಹುಘನವಾಯ್ತೀನೆನೆಂಬೆನು | ಪಡೆಯ ತಳಪಟಮಾಡಿದನು ಸುರಕಟಕ ಬೆರಗಾಗೆ ||೭೪|| ಬರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟಿಯನೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗವನು ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ ವರಮಹಾರಥರ || ಧುರದಲಕ್ಷ ಪದಾತಿಯನು ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಶಲ್ಯಕುಮಾರಕನ ಕ | ತ್ತರಿಸಿದನು ಗೋನಾಳಿಯನು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರೆಯಲಿ ||೭೫|| ಮಡಿದನಕಟಾ ನಮ್ಮಕಖನೆಂ | ಹಡಸಿದಳಲಿನೊಳದ್ದ ಕೋಪದ | ಕಡುಜಲಧಿಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ ಕಣ್ಣುಹೋಲುವೆಯ || ಸಿಡಿದಮಿಸೆಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಜಡಿದರೋಮಾಂಚನದ ಖಾತಿಯ | ಕಡುಹುಕಾರರು ಮಸಗಿದರು ದುರ್ರೋಧನಾತ್ಮಜರು ||೭೬|| ಚಂಡಭುಜಬಲನೊಡನೆ ಮಕ್ಕಳ | ತಂಡವೆದ್ದುದು ಬಿಗಿದಬಿಲ್ಲಿನ | ದಂಡವಲಗೆಮುಸುಂಡಿಮುದ್ ರಪರಶುವುಬ್ಬಣದ || ಗಂಡುಗಲಿಗಳು ಕವಿದರ

ದಿರ । ಖಂಡೆಯದ ಮುಡುಹುಗಳ ಗಂಧದ । ಮಂಡನದ ಮೈಸಾರಪರಿಮಳವೂರರೊಗ್ಗಿನಲಿ
 ೭೭|| ತಳಿತಸತ್ತಿಗೆಗಳ ವಿಡಾಯಿಯು । ಲೋಲವೆಚಾರಿಯ ವಜ್ರಮುಕುಟದ । ಹೊಳಹುಗಳ ಹೊಸ
 ಮಿಸುನಿಯಿಕ್ಕಿದಬಿರಿದಿನುಬ್ಬುಟಿಯ || ಕೆಲಬಲದ ಮೇಳಾಯತರ ವೆ| ಗ್ಗಲೆಯರಾವ್ತರು ಗಗನ ನಾಲಗೆ
 ದಳೆದುದನೆಹೊಳೆಹೊಳೆವಡಾಯುಧಭಟರು ನೂಕಿದರು || ೭೮|| ಭಾಪುರೇ ಕೌರವಕುಮಾರಾ । ಚೋ
 ಪವೊಳ್ಳಿತು ಬಂದಬರವಿನ | ಚಾಪಳದೊಳೊದಗಿದೊಡೆ ಲೇಸಲ್ಲದೊಡೆ ಫಲವೇನು|| ಕಾಪುರುಪರೈಕಾಣ
 ಬಹುದೆಂ । ದಾಪುರಂದರಸುತನಸುತ ನಿಜ । ಚಾಪವನು ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಬಗೆಯದರಿಬಲವ || ೭೯||
 ಉಗುಳುಗುಳು ಶಲ್ಯಾತ್ಮಜನನೀ । ನುಗುಳದಿದೊಡೆ ಸೀಳಿ ಬಸುರಲಿ । ತೆಗೆವೆವೆಮ್ಮಯ ಸಖನನನು
 ತವೆ ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು || ತೆಗೆದಸುತಮೇಲಿಕ್ಕಿದರು ತಾರೆಗಳು ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಲಿ ರಾಹುವೆ । ತೆಗೆದುಜೀವಿ
 ಸಬಲ್ಲವೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೮೦|| ದಿಟ್ಟರಹಿರೋ ಲಕ್ಷಣರು ಜಗ । ಜಿಟ್ಟಿಗಳಲಾ ರಾಜಪುತ್ರ
 ರು । ಹುಟ್ಟುರೇ ಕೆಲರಿಸುಚಪಳತೆಯಾರಿಗುಂಟೆನುತ || ಕಟ್ಟಿದನು ಕಣೆಗಳನು ಸುತ್ತಲಿ । ತಟ್ಟಿವಲೆ
 ಯಲಿ ಸೋಹಿದನು ಶರ । ದೊಟ್ಟು ಪಾರ್ಥಕುಮಾರನೆಚ್ಚನು ಪ್ರೇರಿಮೈಗಕುಲವ || ೮೧|| ಫಡ ವಿಕಾ
 ರವೆ ದೊಡ್ಡಗರ ಸದೆ । ಬಡಿದಗರ್ವಿತತನವಕಟ ನ । ಮೊಡನೆಯೇ ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯೆನುತ ತೆಗೆ
 ದೆಸಲು || ಬಡನೊಡನೆ ನಾರಾಚನಿಚೆಯವೆ । ಗಡಣಿಸಿದ ರೇನೆಂಬಿನವರು| ಗ್ಗಡದ ಬಿಲುವಿದ್ಯಾತಿಶಯ
 ವನು ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ || ೮೨ || ಆಸುಯೋಧನಸುತರ ಸರಳವಿ । ಲಾಸವನು ಖಂಡಿಸಿದನಾತನ|
 ಬೀಸರಕೆ ಬಂದಡ್ಡುಬೀಳುವಭಟರ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚ|| ರೋಷವಹ್ನಿಯ ಕೆದರಿಸುರಿವವು| ಹೀಶರನು ಮೂಣಿಸಿ
 ದನವನಾ| ವಾಸವನ ಮೊಮ್ಮೊಗನುದಾರಸಮಗ್ರಸಮರದಲಿ || ೮೩|| ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಪ್ರೇರಿಸುಭಟರ|
 ಕೊರಳಸೆಳೆದನು ರಣದೊಳಾಡುವೆ । ಮರುಳುಬಳಗವ ತಣಿಸಿದನು ಕಡಲಾದುದರುಣಜಲ || ತರಳನ
 ರೆಯುಟ್ಟಿದನು ರಣದಲಿ । ದುರುಳುದುರಿಯೋಧನನ ಮಕ್ಕಳ । ಮರಳಲೀಯದೆ ಭಟರ ಕೇಣಿಯ
 ಕೊಂಡನಭಿಮನ್ಯು || ೮೪|| ಉರಗನಿಕ್ಕಡಿಗಾರಹುತ್ತಿನ । ಸರವಿಗಂಜುವುದುಂಟೆ ಕರ್ಣಾ | ದ್ವರನು ಕ
 ಡ್ಡಿಗೆ ಬಗೆಯನೀಹಾಹಗಳ ಗಣಿಸುವನೇ|| ಎರಡು ಶರದಲಿ ಲಕ್ಷಣನ ಕಿತ್ತರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಬಾಣ
 ದೊ ಲರಿದನುಳಿದಕುಮಾರಕರನಭಿಮನ್ಯು ನಿಮಿಷದಲಿ|| ೮೫|| ತಳಿತಚೂತದ ಸಸಿಗಳವನಿಗೆ| ಮಲಗುವೆಂ
 ತಿರೆ ರಾಜಪುತ್ರರು । ಹೊಳೆವಪದಕದ ತೋಳತಲೆಗಿಂಬಾದಕೈದುಗಳ || ಬಳಿರಕುತದಲಿ ನನೆದಸೀರೆಯ|
 ತಳಿತಖಂಡದ ಬಿಗಿಯಹುಬ್ಬಿನ । ಹೊಳೆವದಂಷ್ಟ್ಯ ವಳಿಯೊಳೆಸೆದರು ಸಾಲಶಯನದಲಿ || ೮೬|| ಇ
 ಕ್ಕಿದಿರಲಾ ರಾಜಪುತ್ರರ| ನಕ್ಕಟಕಟಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು । ಹೊಕ್ಕಮನೆಹಾಳೆಹುದಲಾ ದ್ರೋಣಾದಿ
 ನಾಯಕರು || ಹಕ್ಕಲಾಯಿತು ನಮ್ಮಬಲ ತಿಶು । ಸಿಕ್ಕನೇನೈ ಪಾಂಡವರಪು | ಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆಂದು
 ಕೌರವರಾಯ ಖತಿಗೊಂಡ || ಕುಲವನೋಡಿದರಿಲ್ಲ ತನ್ನಯ । ಬಲುಹನೋಡಿದರಿಲ್ಲ ಕದನದೊ |
 ಳುಳಿವ ನೋಡಿದೊಡಿಲ್ಲಲಾ ಪರಿಯೆಂಬ ಪಾತಕಿಯ || ಇಳಿಯೊಳೊಲೆಯಕಾರರೆಂಬರ । ತಲೆಗೆ
 ತಂದನು ತೃಣವನೆನುತ । ಗ್ಗಲೆಯರನು ಮೂದಲಿಸಿ ಬೈದನು ಸುಯ್ಯ ಕುರುರಾಯ || ೮೭|| ಕೈ
 ಗೊರಳ ಕೋಳಾಹಳದ ಮುಂ । ಗೈಗಳೇರಿನ ಬಾದಣಂಗಳ । ಸುಯ್ಯಳರಮರಳ್ದಾಲಿಗಳ ಬಿಡುಮಿ
 ದುಳ ಮೋರೆಗಳ || ಸುಯ್ಯಳಲಿ ಜೀವವ ಬಿಡುವಬಲು । ಗೈಗಳಾಹವಜವನ ಕೈಯಲಿ| ಸಾಗಲರು

ಹುಲುಸಾಯ್ತೆನಲು ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ || ೮೯ || ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಪತಿಯ ಮೂದಲಿಗಾಳಿಯಲಿ
ದಳ್ಳಿಸುವಧೈರ್ಯ . ಜ್ವಾಲೆ ತಳಿತುದು ಖಾತಿಯಲಿ ಹೋಗಿರಿದಾನನದ || ಆಳುತನಕುಬ್ಬೇರಿ ಕಡುಹೀರಿ
ಹಾಳಿಕಾರರು ಕೈದುಗೊಂಡರುಬಾಲಕನ ತರುಬಿದರುದೋರೆಗಳು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೯೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೧೯ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಂ.

ವಿಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಿಪುಕುಮಾರಕವನಕುತಾರನು | ಚವಳಿನೈವಸಂಹಾರ ಕಾಲನು | ವಿಪುಳಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ
ಮಡಿದನು ಫಲುಗುಣನ ತನಯ ||

||ಪದ|| ಬಾಲಬಾಲರ ಕೊಂದನರಸಿನ | ಮೇಲೆಬಿದ್ದುದು ಬವರ ಕೌರವ | ಗೋಳಿಡುತ್ತ ಸುಕು
ಮಾರಕರ ಸಾವಿಂಗಿ ಹಲುಬುತ್ತಿರೆ || ಆಳಿದನು ದುಮ್ಮಾನವನು ಕ | ಟ್ವಾಳುಗಳ ಕಂಡರು ಮಹಾರ
ಥ | ರೋಳಿಯಲಿ ನೂಕಿದರು ಸರಿಸದರಥದಗಡಣದಲಿ ||೧|| ಮೇರೆತಪ್ಪಿತು ಕೌರವನ ಪರಿ | ವಾರದ
ಲಿ ಬೇಹವರು ಮಕುಟದಧಾರಿಯಾಳುಗಳಾಂತು ಕೊಂಡರು ಪಾರ್ಥನಂದನನ || ಸೂರಿಯನ ಸುತ ತ
ಲ್ಯಗೌತಮ | ಕೌರವಾನುಜನುಭಯಕಟಕಾ ಚಾರ್ಯನಶ್ವತ್ಥಾಮ ನಿವರೋಗ್ನಾಯ್ತು ಪಡುರಥರು
||೨|| ಹೊಳೆವಸಿಂಧದ ಜಡಿವಕಹಳಾ | ವಳಿಯ ಲಗ್ನಯ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಳಬೊ
ಬ್ಬೆಯ ಬಹಳ ರಭಸದಲಿ || ಕಳಸಪಲ್ಲವಚೌಕದಲಿ ಮಂ | ಡಳಿಸಿದವು ಸತ್ತಿಗೆಗಳೊದರುವ | ಕೆಲಬಲ
ದಸಂಭಾಳಿಯಲಿ ಸಂದಣಿಸಿತರಿರಥರು ||೩|| ಧೃತಿಗೆ ಚಿತ್ತವ ತೆತ್ತರೆನಲಂ | ದತಿಶಯರು ಮರುಭಾ
ಪುಭಾಪನು | ತತಿಪ್ರರಾಕ್ರಮಿಸುತಪ್ರಯೋಧಿಯ ಕಡೆಯ ಕಾಣಿಸುತ || ನುತಗಜಾರೋಹಕವರೂಥ
ಪ್ರತತಿಪರಿಣತರಳವಿಗೊಟ್ಟುದು | ಮತಿಪ್ರಕಾಶರು ಬಂದು ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ಚೂಣಿಯಲಿ ||೪||
ಅಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವ | ಬಲಪಯೋನಿಧಿ ವೈರಿವಡಬನ | ಬಲುಸರಳ ಬಿಡುಗಡಿಯಲಾಕಿತು
ಘನತುರಂಗದಲಿ || ಸಲುವುದೋ ನಿನಗೆನುತ ಕರದಲಿ | ಬಲದನಾಯಕವಾಡಿ ಬಿಲ್ಲಿನ | ಬಲುಸರಳ ಬಿ
ರುಗಡಿಯಲಾಕಿತು ಘನತುರಂಗದಲಿ ||೫|| ಎಸಲು ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಕವಿದುದು | ದೇಸೆಯ ಹಳುವಿಂಗ
ಳುಕುವತಿಬಲ | ರುಸುರುಮಾರಿಗಳೇರಿ ಪೊಯ್ದರು ರಾಯರಾವುತರು || ನುಸುಳುಗಳ ನಾಚಿಕೆಯ
ಲಾತನ | ವಿಶಿಖಜಲದಲಿ ತೊಳೆದರತಿಬಲ | ರಸಮಸಂಗರವಾಯ್ತು ಮತ್ತೆ ಭಿಮನ್ಯುವಿದಿರಿನಲಿ ||೬||
ಕಡೆದರಥವರ ಕಾಂಚನಾದ್ರಿಗೆ | ನಡಿಸಿದವುನಾಚಿಕೆಯನಭ್ರದೊ | ಳಿಡಿದತಲೆ ಬೀರಿದವು ಭಂಗವನನುಪ
ಮಾಂಬರಕೆ || ಕಡಲುವರಿದರುಣಾಂಬುಜಲದಲಿ | ಬಿಡಿಸಿದವು ಬಿಂಕವನು ತಿವತಿನ | ನುಡಿವಕವಿ
ಯಾರಿನ್ನು ಪಾರ್ಥಕುಮಾರನಾಹವನ ||೭|| ಹಳಚಿ ಮುರಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ | ಬಲಕೃಪಾಚಾರಿ
ಯನ ಸೇನೆಗೆ | ತಲೆಯುಣಿಸಂಬಂಧ ಸವೆದುದು ಕಾತರಿಸಿ ಕವಿನ || ಬಲದಬಿರುದರಿಗಮರನಾರಿಯ |
ರೊಳಗೆ ಸೇರುವೆಯಾಯ್ತು ಶಲ್ಯನ | ದಳದಡಗು ಸವಿಯಾಯ್ತು ಜಂಬುಕಕಾಕಸಂತತಿಗೆ ||೮|| ಪಡೆ

ಯ ತೆಗೆ ತರುವಲಿಯ ಕೊಲ್ಲದೆ | ಹಿಡಿಯೆನುತ ಬಲುಸರಳ ತಿರುವಿಂ | ಗಡಸಿ ಸೊತಗೆಯರುಹಿ ಕೆ
 ಲಬಲದರ್ಗೆ ಕೈವೀಸಿ || ಕಡುಮನದ ಕೆಚ್ಚಾಳುಗಳು ಮುಂ | ಗುಡಿಯಲೈತರೆ ರವಿಸುತಾದಿಗ |
 ಳೊಡನೊಡನೆ ಕೈಕೊಂಡರಿದ್ರಕುಮಾರನಂದನನ || ೯ || ಶಿಶುತನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಸಾಕಿ | ನೈಸೆಯದಿ
 ರು ನೀತೊಲಗು ತೊಲಗಿಂ | ದಸಮಬಲರೈದಿದರು ಪಡುರಥರೊಂದುಮುಖವಾಗಿ || ಎಸುವುದದು
 ನೀವೆಂದು ನಿದ್ರೆಯ | ಮುಸುಕಿನಲಿ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಜೀವಿಸಿದಜಾಣರು ನೀವೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ನಭಿಮ
 ನ್ನು || ೧೦ || ತರಳತನದಲಿ ನುಡಿಯದಿರು ಸಂ | ಗರಕೆ ಕರನಿವೃದ್ಧಿಯನನು ಹೊಸ | ಸರಳು ನಾಚು
 ವವವಲ್ಲ ಶಿಶುವಧೆಯೆಂಬುದಪವಾದ || ಮರಳುವದು ಲೇಸೆನುತ ಪಟುಭಟ | ರುರವಣಿಸಿದರು ತೆಗೆದ
 ಮುಷ್ಟಿಯ | ಗರುಡಿಕಾರನ ಸನ್ನೆಯಲಿ ನೂಕಿದುದು ಪರಿವಾರ || ೧೧ || ಪಾರ್ಥಪರಿಯಂತೇಕೆ ರ
ಣದಲಿ | ವೈರ್ಯಜೀವರು ನೀವು ಕೌರವ | ನರ್ಥವನು ಸಲೆ ತಿಂಬುದಲ್ಲದೆ ಸಮರನಿಮಿಗೇಕೆ || ಸಾರ್ಥ
 ಲೋಲುಪ್ತಿಯಲಿ ನಿಲುವೆಸುವರ್ಥರಾದೊಡೆ ಖಡ್ಗಧಾರಾತಿರ್ಥದೊಳಗೊಲಾಡಿಸುವೆನುತೆಚ್ಚ ನ
ಭಿಮನ್ಯು || ೧೨ || ಮನದ ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳದಟನಹೆ ಮಾತಿನ ಸಘಾಡಿಕೆ ಲೇಸುಪಾರ್ಥನ | ತನಯನಲ್ಲಾ ಪೂ
 ತು ಪಾಯಕುಯೆನುತ ಪಡುರಥರು || ತನತನಗೆ ಕಿಂಗೋಲಿನಲಿ ಮು | ಮೊನೆಯ ಬೋಳೆಯಸರ
 ಳಿನಲಿ ಸಾ | ಧನಸಮಗ್ರರು ಶಿಶುವನೆಚ್ಚರು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕವಿದು || ೧೩ || ಮಸಗಿ ಮದದಾನೆಗಳು ಸಿಂ
 ಹದ | ಶಿಶುವ ಮುತ್ತುವವೋಲು ಕವಿಕವಿ | ದೆಸುತ ಬಂದರು ಮೆಕುಟವರ್ಧನರಸಮಬಾಲಕನ ||
 ಮಸುಳದವರವರಸ್ತ್ರವನು ಖಂ | ಡಿಸುತ ಸೇನೆಯನೊರೆಸಿ ಘನಪಾ | ರುಪದೊಳಿರಿದಾಡಿದನು ಹ
 ಲಬರಕೂಡೆ ಸುಕುಮಾರ || ೧೪ || ಪೂತುಮರುಬಿಲ್ಲಾಳುತನವದು | ಭೂತನಾಥನೊಳ್ಳಿ ಸುಭಟ | ವ್ರಾ
 ತವೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಕಣೆಗಳ ಕರೆದನಾದ್ರೋಣ || ಏತಕಿದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು ನೀ ದಿಟ | ಸೋತೊಡೆಯು ಗೆಲು
 ವಿಲ್ಲೆ ಮಗೆ ಮೃಗ | ಪೋತನನು ಹರಿ ಹೊಯ್ದುದುಚಿತವೆ ಮಗನೆ ಹೇಳೆಂದ || ೧೫ || ವಿನಯವೇಕಿದು
 ನಿಮ್ಮ ಭುಜಬಲ | ದನುವ ಬಲ್ಲೆನು ನಿಮ್ಮ ಮೈಲಿಗೆ | ಮನದ ಹವಣನು ಬಲ್ಲೆ ನಮ್ಮೊಳು ತೊಡ
 ಕಿ ಜಯಸಿದೊಡೆ || ಧನುವ ಹಿಡಿಯೆನು ಸಾಕು ಡೊಂಬಿನಬಿಡುಗುನುಡಿಯಂತಿರಲಿ ಬಲ್ಲೊಡೆ | ಮೊನೆ
 ಗಣೆಯಲೇವಾತನೊಡನುತೆಚ್ಚ ನಭಿಮನ್ಯು || ೧೬ || ಎಡದಲಾಕುವಕೃಪನೇಚ್ಚನು | ಕಡೆಯಲಶ್ವತ್ಥಾ
 ಮನನು ರಥ | ಕಡಿಯಲೆಚ್ಚನು ಕೋಡೆ ಕೈಯಲಿ ಕೌರನಾನುಜನ || ಮಿಡುಕದೆಚ್ಚನು ಹಿಂದೆಮುಂದ
 ವೆ | ಗಡಿಸಿಯೆಸುತಿಹರ್ಣಶಲ್ಯರ | ಬಡಲೊಳಂಬನು ಹೂಳಿದನು ಸೀಳಿದನು ರಿಪುಬಲವ || ೧೭ ||
 ಅಡಸಿಹೊಕ್ಕಡೆ ಕೃಪನ ರಥವನು | ಕಡಿದುಬಿಸುಟನು ಸಾರಥಿಯನಡಿ | ಮಿಡುಕಲೀಯದೆ ಬಿಗಿದು ಕ
 ಣನ ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿದ || ಕಡಹಿದನು ಕೌರವನ ರಥವನು | ತುಡುಕಲೀಯದೆ ದ್ರೋಣನನು ಜವ |
 ಗಡಿಸಿದನು ಜೋಡಿಸಿದಪಡುರಥರೊಗ್ಗ ನೊಡೆಹಾಯ್ದು || ೧೮ || ಮುರಿಮುರಿದು ಹೀಹಾಳಿಯಲಿ
 ಮಿಗೆ ಉರವಣಿಸಿ ಗರಿಗಟ್ಟಿ ಕವಿದುದು | ಹರಿಬಿಡದೆ ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಬಾಷೆಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಸರಳಸೂಸಿದರೆಡಬಲದಲ | ಬ್ಬರವ ಮಾಡಿದುಮಾಡಿದರು ಹಗೆ | ಯರುಣಜಲದಲಿ ಬಾಣಧಾರೆ
 ಯನಾಮಹಾರಥರು || ೧೯ || ವಡಬಗೌತಣವಿಕ್ಕುವೊಡೆ ಕಡ | ಲೊಡೆಯಗಹುದು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲಾ |
 ಬಿಡು ಸರಳ ಬೀರುವೊಡೆ ಕಟಕಾಚಾರ್ಯನೆಂದನುತ || ಕುಡಿಮೊನೆಯ ಕೂರಂಬುಗಳ ಮಿಗೆ | ಗಡಣಿಸಿ

ದರೋಗೊಡೆದು ಪಡುರಥ | ರೊಡಲೊಳಂಬನು ಹೊಳಿದನು ಕಾರಿಸಿದಶೋಣಿತವೆ || ೨೦ ||
 ಹೂಸಕದ ಶೌರಿಯದ ಬಾಳಿಕೆ | ಯೇಸುದಿನವೀರ್ಣಕೃಪದು | ಶ್ವಾಸನರಕ್ಯಕೊಂಬಕುವರೆನೆ ಸುರ
 ರಿಗಲಗಣಸು ಗಾಸಿಯಾದರು ಗಾಯವಡೆದು ವಿ | ಳಾಸವಳಿದರು ರಿಪುಭಟನೆ ಗೆಲು | ವಾಸೆ ಬೀತು
 ದು ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ಸಕಲಪರಿವಾರ || ೨೧ || ವಿರಥನಾದನು ಕರ್ಣನಸ್ತ್ರವೆ | ತಿರುಹಿ ತಿರುವಿಗೆ
 ತೊಟ್ಟನಾಗುರು | ಗುರುತನೊಜನು ತನ್ನ ಸೂತನ ಸಿರವ ಹರಿಯೆಚ್ಚ || ಸುರಗಿಯನು ಬಿಸುಟೊ
 ರೆಯ ತಿರುಹಿದ | ನರಸನನುಜನು ಕೃಪನು ಶಲ್ಯನು | ಕೊರಳಲಸುವನು ಹಿಡಿದು ಹಂಗಿಗರಾದರೊ
 ಡೆಯಂಗೆ || ೨೨ || ಗನ್ನದಲಿ ಗುರು ಜಾರಿದನು ಕೃಪ ಮುನ್ನುವೇ ಹಿಂಗಿದನು ಕರ್ಣನ | ನಿನ್ನಕಾ
 ಬವರಾರು ಮೂರ್ಛಗೆ ಮೂರುಬಾರಿಯಿದು || ಬೆನ್ನತೆತ್ತರು ಬಿರುದರಾತನ | ಕೆನ್ನಿಗಡಿದುಗಿದಂಬು
 ರಣದಲಿ | ನಿನ್ನ ಮಗನರನೆಲೆಗೆ ಮುರಿದನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ || ೨೩ || ಕೊಂಡು ಬರುತಿರೆ ಭಟರು ಮ
 ನ್ನೆಯ | ಗಂಡನಾಗ್ಯೆ ಜೀಯ ಯೆನೆ ಖತಿ | ಗೊಂಡು ಕುರುಪತಿ ನೋಡಿದನು ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿ
 ಡುತ || ಭಂಡರೆಂಬೆವೆ ಜಗದ ಗುರುಗಳು | ಗಂಡುಗಲಿಗಳು ಮೈರಿಭಟರಿಗೆ | ಹೆಂಡಿರಾಗಿಯೆ ಹೋ
 ಗಿರೈ ಫಡ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ || ೨೪ || ಕಾಲವಹಿಲವ ಕಳೆಯಲೋಸುಗ | ಕೋಲಗುರು ಜಾರಿ ದ
 ನು ಶಲ್ಯನ | ಮೇಲುಮುಸುಕನುವಾಯ್ತು ಬಿರುದೇನಾಯ್ತು ಗುರುಸುತನ || ಆಳುವಾಸಿಯ ಕಡು
 ಹು ಕರ್ಣನ | ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಪೂತು ಮರುರೇ | ಬಾಲ ಯೆಂದವನೀಶ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತ
 ನ್ನವರ || ೨೫ || ಇದಿರೊಳೀಶನ ಭಾಳನಯನದ | ಕದವು ತೆಗೆದಿಡಿ ಹಿಂದೆ ಮರಳುವೊ | ಡಿದೆ ಕೃ
 ತಾಂತನ ಕೊಂತವರಸಿನ ಮೂದಲೆಯವಚನ || ಅದಟು ಕೊಞ್ಜಿದು ರಾಜಸೇವೆಯ | ಪದವಿಪಾತಕವೆಂ
 ದನುತ ಹೊದ | ರೆದೆಯ ಹೂಣಿಗರೈದೆ ಹೊಕ್ಕರು ಮತ್ತೆ ಸಂಗಡಿಸಿ || ೨೬ || ರಸದ ಬಂಧದ ಬಿ
 ಗುಹು ವಹ್ನಿಯ | ಮುಸುಕುನುಗಿದುಳಿವುದೆ ಕುಮಾರನ | ಮುಸುಡಮುಂದಕೆ ಬಿದ್ದು ಬದುಕುವರೇ
 ಮಹಾರಥರು || ಎಸುತ ಹೊಗುವರು ಭಟನಗಾಯಕೆ | ಮುಸುಡ ತಿರುಹುವರೆಡಿಗಡಿಗೆ ಸಾ | ಹಸದ
 ಸುಗ್ಗಿ ಗನೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಅತಿಬಲರು || ೨೭ || ಹರಿದು ಬಿದ್ದವು ಜ್ವೇಡು ಮೈಯಲಿ |
 ಮುರಿದು ಬಿದ್ದವು ಬಾಣವೇರಿನೊ | ಳೊರವರಕುತದ ಧಾರೆ ನಾದಿತು ರಥದ ಹಲಗೆಗಳ || ಹರಿವುದೆ
 ಗೆದಪರ್ತಿನಾರಿಯ | ಸೆರಗಹಿಡಿದರು ಹೇಳಲೇನದ | ನೆರಿಯಲೇಕಾಂತದಲಿ ಕರ್ಣನ ಕರೆದನಾದ್ರೋ
 ಣ || ೨೮ || ಇದಿರೊಳಾನುವೊಡರಿದು ಹಸುಳೆಯ | ಕದನ ಹಂಗಿಗರಾದೆವಾಳ್ವನೆ | ವದನಕಮಲಕೆ
ನಮ್ಮ ಪೌರುಷವಿದು ಹಿಮವಾಯ್ತು || ಇದಿರೊಳಾನಿಹೆ ಶಲ್ಯನೆಡವಂ | ಕದಲಿ ಕೃಪ ಬಲನಪರ
 ಭಾಗದೊ | ಳೊದನಿನಿಬಂದೆಸು ಕುಮಾರನ ಕರೆದ ಕಾರ್ಮುಕವ || ೨೯ || ಚಾಪವೀತನೆ ಕೈಯೊಳಿ
 ದೊಡೆ | ಯಾಪಿನಾಕಿಗೆ ಗೆಲವು ನೂಕದು | ವೈಪರಿತ್ಯಕೆ ಬೆದರವಾಗದು ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವಿದು ||
 ರೊಪುದೋರದೆ ಬಂದು ರಿಪುವಿನ | ಚಾಪವನು ಖಂಡಿಸುವುದಿದು ಕುರು | ಭೂಪನುಳಿವೆಂದಿನಸುತನ
 ನೊಡಬಡಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ || ೩೦ || ಹಿಂದಣಿಗೆ ತಿರುಗಿದನು ಭಾಸ್ಕರ | ನಂದನನುಕೃಪಮಾದ್ರಪತಿ
 ಗುರು | ನಂದನನು ವಾಮದಲಿ ಮಿಗಿಸಂಮುಖದೊಳಾಚಾರ್ಯ || ನಿಂದು ಕದನವ ಕಣಕಿದರು ರಿಪು |
 ಬಂದಿಕಾರನೊಳೇರಸೂರೆಗೆ | ಬಂದು ಬಸಿವುತ ಹೋದರಿನಿಬರು ಬೈದು ರವಿಸುತನ || ೩೧ || ದಳವು

ದಳದುಳವಾಯ್ತು ಕೇಸರ | ದೊಳಗೆ ವಿಸಟಂಬರಿದು ಕರ್ಣಿಕೆ | ಯೊಳಗೆ ರಿಂಗಣಗುಣಿದು ಸಂಗರ
 ಜಯದ ವೆಧುವಿನಲಿ || ಸಲೆ ಸೋಗಿಸಿ ತನು ಸೋಕ್ಕಿ ದೆಸೆಪಟ | ದುಳಿವು ಸೌಭದ್ರಾದಿತನಯನ | ಬಿಲು
 ದನಿಯ ರವವೆಂಜಿಸಿತು ಜಯಯುವತಿವಿರಹಿಗಳ || ೩೨ || ಸೂರಸುತ ಮಗನೆನಿಸುವಿಮಮ | ಕಾರ
 ವಿಗಳು ಮೊಳೆತೊಡಾದಾ | ತಾರನುಳಿವೆನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪುವುದೆನುತ ಮನೆದೊಳಗೆ || ಕೂರಲಗನಾರ್ಕಣ
 ಬರಸಳೆ | ದಾರಿ ಹಿಂದಣಿನೆಚ್ಚ ಪಾರ್ಥಕು | ಮಾರಕನ ಚಾಪವನು ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದ
 || ೩೩ || ಉರವ ಜಯವಧುವೊಕ್ಕತನದಲಿ | ಮುರಿದಕಡ್ಡಿಯಿದನಲು ಕರದಿಂ | ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು
 ದು ಚಾಪವಿಂದ್ರಕುಮಾರನಂದನನ || ಬೆರಗಿನಲಿ ಮುಖದಿರುಹಿ ಹಿಂದಣಿ | ಗಿರಿದ ಕರ್ಣನ ನೋಡಿ
 ಮುಖದಲಿ ಕಿರುನಗೆಯ ಕೇವಣಿಸಿ ನುಡಿದನು ಬೆರಳನೊಲೆದೊಲಿದು || ೩೪ || ಅವಶರಸಂಧಾನವಚ್ಚರಿ |
 ಯಾವಸರಳವಿಲಾಸ ಭಾಪು ವಿ | ದಾವಪರಿ ಮರುಪೂತು ಧಣುಧಣು ದೇವಬಿಲ್ಲಾಳೆ || ಈವಿವೇಕವ
 ನಾರುಬಲ್ಲರು | ಭಾವನಹುದೈ ಹಿಂದೆ ಬಂದಸು | ವೀವಿಗಡತನ ನಿನಗೆ ಸಲುವುದು ಕರ್ಣಕೇಳಿಂದ
 || ೩೫ || ಎನಲು ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ತಿರುಗಿದ | ನನುವರೆದೊಳಾಕರ್ಣನೀತನ | ಧನು ಮುರಿಯೆ ಕೈಕೊಂ
 ಡರಿದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ಕನಕರಥವನು ದ್ರೋಣನಾಗುರು | ತನುಜ ಸಾರಥಿಯನು ಕೃಪಾಚಾ
 ರ್ಯನು ತುರಂಗವ ಶಲ್ಯ ಕಡಿದನು ಭಟನ ಟೆಕ್ಕೆಯವ || ೩೬ || ತುಡುಕುವೊಡೆ ಧನುವಿಲ್ಲ ಮುಂದಡಿ
 ಯಿಡಲು ಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲ ರಥಕಡಿ | ವಡೆದುದಿನ್ನೆಂತೊದಗುವನೊ ಸುಕುಮಾರ ತಾನೆನುತ || ಪಡೆ ಬಿ
 ಡದೆ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಬೆದರದೆ | ಕಡುಗಿ ಖಡುಗವ ಕೊಂಡು ರಿಪುಗಳ | ಕಡಿದು ಹರಹುತ ಬೀದಿವರಿದ
 ನು ಬಲದಮಧ್ಯದಲಿ || ೩೭ || ಈತನಿರೆ ಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ | ಮಾತು ಜಗಕೇಕನಲು ಮೈರಿ | ವ್ರಾತವ
 ನು ಮುಂಕೊಂಡು ಹಾಯ್ದನು ನಿಸಿತಖಡ್ಗದಲಿ || ಸೂತನೇ ಶಿಶು ಪಡುರಥರ ಕರೆ | ಈತನಾರ್ಯ ಹೇ
 ಳಿ ಭಯವಿ | ನ್ನೇತಕಂದವನೀಶ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತನ್ನವರ || ೩೮ || ಗೆಲಿದರಭಿಮನ್ಯುವನು ತನ್ನವ
 ರೆಲವೊ ತಾವೀಳೆಯವನನುತವೆ | ಮೆಲುನಗೆಯರೆತರಥರ ಜರದನು ಕೌರವರಾಯ || ಒಳಿಕ ಒಲನಡ
 ವಂಕದಲಿ ಮಂ | ಡಳಿಸಿತತಿಪೋಹರಿಸಿದುದು ರಿಪು | ಜಲಧಿವಡಬನೊಳಾಂತು ತಾಗಿದರಂದು ಮೈರಿ
 ಗಳು || ೩೯ || ತುಡುಕಿದವು ತೇಜಿಗಳು ವಾಘೆಯ | ಗಡಣದಲಿ ತೇರುಗಳು ಮುಂಚಿದ | ವೆಡಬಲದ
 ಬವರಿಯಲಿ ಮುತ್ತಿದವಖಿಳಗಜನಿವಹ || ಕಡುಮನದ ಕಾಲಾಳು ಕರೆದುದು | ಕಡುಗಧಾರೆಯನೀತ
 ನಳವಿಯು | ಕಡಿಸಿ ತಲೆಯೊತ್ತಿದರು ಭೂಪನ ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರು || ೪೦ || ವಿಷದ ಹುಟ್ಟಿಯೊಳ್
ರಗಿ ನೋಣ ಜೀ | ವಿಸುವವೇ ಶಿವತಿವ ಕುಮಾರನ | ಮುಸುಡ ಮುಂದಕೆ ಬಿದ್ದು ಬದುಕುವರುಂಟಿ ಭ
ಟನಿಕರೆ || ಕುಸುರಿದರಿದನು ಕರಿರಥವ ನಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿ ಕಾಲಾಳುಕುದುರೆಗೆ | ಳಸುವ ಸೂರೆಯಬಿ
ಟ್ಟನಂತಕದೂತಸಂತತಿಗೆ || ೪೧ || ಅರಿಭಟರ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ ಮೊಳಗಿನ | ಲರುಣಜಲವರುಷದಲಿ ಸು
ಭಟರ | ಕೂರಳವನದಲಿ ಕುಣಿದುದೀತನ ಖಡ್ಗವನಕೇಕಿ || ಸುರಿವಖಡ್ಗದ ಮೊನೆಯ ರಕುತಕೆ | ತರ
ತರದಿ ಬಾಯೊಡ್ಡಿ ಶಾಕಿನಿ | ಯರೆ ಸಮೂಹವು ಬಳಿಯಲ್ಪಿದಿತು ಪಾರ್ಥನಂದನನ || ೪೨ || ಕರುಳ
ಹೂಗೊಂಚಲಿನ ಮೂಳೆಯ | ಬಿರಿಮುಗಳ ನವಖಂಡದಿಂದೆಯ | ತರತರದ ತಳಿರೆಲೆಯ ಕಡಿದೋ
ಳುಗಳಕೊಂಬುಗಳ || ಬೆರಳಕಳಿಕೆಯ ತಲೆಯುಪಲಬಂ | ಧುರದ ಘಾತದಕ್ಷನವಮಧು | ಕರೆಭರಣವೆ

ನಲಿಸೆದುದಾತನಖಡ್ಗ ಚೈತ್ರದಲಿ || ೪೩ || ವೈರಿಸುಭಟರಿಗೆಮರಲೋಕದ | ನಾರಿಯರಿಗೆ ವಿವಾಹವ
ನು ವಿ | ಸ್ತಾರಿಸಿದಸಮಯದೊಳಗಾದಸಿತಾಕ್ಷತಾವಳಿಯ || ತಾರಕಿಗಳಸೆದನಭದೋಲ್ ರಿಪು | ವಾರ
ಣದ ಮೆಸ್ತಕದ ಮುತ್ತುಗ | ಲೋರಣಿಸಲೊಪ್ಪಿದವು ಖಡ್ಗ ಸುರೇಂದ್ರಸುತಸುತನ || ೪೪ || ಶಾಕಿನಿ
ಯರೋಕ್ಕುಳಿಯಧಾರೆಯ | ಜೀಕೊಳವಿಯೋಜನವ ಜಲಜಂ | ತ್ರಾಕರುಷಣವೊ ರಕುತಲತೆಗಳ
ಕುಡಿಯಕೊಂಕುಗಳೋ || ನೂಕಿಕೊಯ್ದೊಕ್ಕುಗಳೊ ಮುಂಡದಮೋಕಿನಲಿ ಬಗದೊಗುವನೆತ್ತರು |
ನಾಕವನು ನಾದಿತ್ತೆನಲು ಸವರಿದನು ಪರಬಲವ || ೪೫ || ಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೊಡಿದರು ಭಟನರೆ | ಯ
ಟ್ಟಿದನು ಬಲದೊಳಗೆ ರಾಯಘ | ರಟ್ಟಪಾರ್ಥನ ತನಯನೆಲೆದ್ಧತರಾಪ್ಪ ಕೇಳೆಂದ || ೪೬ || ಸೀದ
ದನು ಸೌಬಲರೊಳಿಪ್ಪ | ತ್ರೇಳನಾಕೈಕೆಯರೊಳಗೆ ಹದಿನೆಳನಗ್ಗ ದ ರವಿಸುತನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳ್ಳಿವರ
ನು || ಮೇಲೆ ಕೈಕೆಯರೊಳಗೆ ಹತ್ತುನೈ | ಪಾಲರನು ಕೌಸಲೆಯವರನೇ | ಪಾಳಬರ್ಬರರೊಳಗೆ ಕೊಂಞಿ
ನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ೪೭ || ಧನು ಮುರಿದಬಳಿಕೆಮ್ಮಡಿ ಸಿತ್ತೆ | ತನಪರಾಕ್ರಮವೆನುತ ಸೇನಾ|ವನಧಿ ಜರಿ
ದುದು ಭಟರು ಹರಿದುದು ಬಿಟ್ಟಮುಂಡೆಯಲಿ || ಜನಪತಿಯ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕವಿ | ದಿನನಸುತನಡ್ಡೈಸಿ
ದನು ಹೋಗಿ | ಗೆನುತ ನಾರಾಚಲದಲಿ ಮುಸುಕಿದನರ್ಜುನಾತ್ಮಜನ || ೪೮ || ಎಳೆಯರವಿರತ್ತಿಗಳು ರೆಕ್ಕೋ
ತ್ಪಲದೊಳಗೆ ಕವಿದಂತೆ ಹೊನ್ನರೆ | ಬಳಿದಹಿಳುಕನೆ ಕಾಣಲಾಯಿತು ಭಟನ ಕಾಯದಲಿ || ಹೊಳೆದು
ಹೊಂಮಿಗ ಹೊಯ್ಯುವೋಲ | ವೈಳಿಸಿ ಕರ್ಣನ ರಥಹಯವನ | ಪೈಳಿಸಿ ಮರಳುತ ಲಾಗಿನಲಿ ಖಂ
ಡೆಯವ ಖಂಡಿಸಿದ || ೪೯ || ಕರದ ಕರವಾಳುಡಿಯೆ ಬೆದರದೆ | ಹರಿದು ಧುರದೊಳು ಗದೆಯ ಕೊಂ
ಡ | ಬ್ಬರದ ರೋಷದೊಳುಲಿದು ಹರಿಗೆಯನಣೆದು ಮುಂದಣಿಗೆ || ಅರರೆ ಸಂಮುಖವಾಗೆನುತ ಸಂ
ಗರದೊಳುರವಣಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ | ತೆರಳಿಚಿದನೈ ನೂರುಹೆಜ್ಜೆಯನಿಂದ್ರಸುತಸುತನ || ೫೦ || ಗುರು
ಸುತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ರಥವನು ಕೃಪನ ತೇರಿನ | ತುರಗವನು ಕೆಡೆಹೊಯ್ದು ದ್ರೋ
ಣನರಥವ ಹುಡಿಮಾಡಿ || ಅರಸನೇರಿದಕರಿಗೆ ಹಾಯ್ದನು | ಮರಳಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮುಖವನು | ಚರಣ
ತಳದಿಂದೊಡೆದು ಹೊಯ್ದನು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ || ೫೧ || ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಲ ಲಿನೊಂದು ರೋಷದೊ |
ಳದಿರಥಗೆ ಸೈನೆಗೆದರೋಮದ | ಹೊದರುಗಳ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಕಂಪಿನಕುಣಿವಮಾಸೆಗಳ || ಕುದಿದ ಹೃದಯ
ದಕಾದದೇಹದ | ಕದನದಲಿ ರವಿ ಸೂನು ಮೇಲಿಕ್ಕಿದನು ಹೋಗದಿರಲವೊ ಹೋಗದಿರೆನುತ ತೆಗೆದಿಚ್ಚ
|| ೫೨ || ಸರಳಮಯಸರ್ವಾಂಗವಿನ್ನೀ | ಸರಳ ನಡೆ ವಿಂಬಿಲ್ಲಮೈ ಮಗು | ಳರಿಯನದನಭಿಮನ್ಯು
ಕರ್ಣನಮೇಲುವಾಯಿದನು || ತರಹರಿಸಿ ಕಲಸಿಡಿರುರಿಪುಭಟ | ನುರವನುದರವನೆಡಬಲನ ಕಿ | ಬ್ಬರಿ
ಯನೆಚ್ಚನು ಕರ್ಣನರುವತ್ತೈದುಬಾಣದಲಿ || ೫೩ || ಸರಳು ನಡಲುಬೈದ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದುರವಣಿ
ಸಿಬರೆ ದಿವ್ಯಶರದಲಿ | ಕರವೆರಡ ಹರಿಯೆಚ್ಚೊಡಾಗಲೆ ಕೆಡೆದುದವನಿಯಲಿ || ಇರದೆಗಹಗಹಿಸಿದ
ನು ಭಟನಲೆ | ಮರುಳಸೂತಜ ಕೈಮುರಿಯೆ ಸಂ | ಗರದಸಿರಿ ಹಿಂಗುವುದೆ ತನ್ನ ನೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿ
ದ || ೫೪ || ಸುರಿವರುಧಿರದಸರಿಯ ಸೆರಗಿನೊ | ಲೊರಸಿ ರಥದಚ್ಚುಗಳನೊಡದನು | ತಿರುಹಿ ಗಾಲಿ
ಯ ಕೊಂಡು ಮುಂಗೈಗೊಂಡು ನಡೆನಡೆದು || ಅರಿಬಲವನಿಡೆ ಮುಗ್ಗಿ ಕೆಡೆದವು | ತುರಗವಜಗಜ
ಯಾದವಿಭರಥ | ಹೊರಳಿದವು ವುರುಳಿದವು ಹೂಣಿಗರಟ್ಟಿ ಸಮರದಲಿ || ಹರಿಯ ಚಕ್ರದ ಸತ್ಯವೀತನ

ಧುರದೋಳಾಯ್ತೆನೆ ರಫದ ಚಕ್ರದೊ | ಳರಿಬಲವನಿಡೆ ಮುಗ್ಗಿ ಕಡೆದವು ಬಹಳತಳತಂತ್ರ || ಬಿರು
 ದವೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಪಟುಭಟ | ರುರವಣಿಸಿ ಹಿಂದಾಯ್ತು ರಾಯರ | ಗುರುವಕಡವರಿಲ್ಲ ನುತ ಕು
 ರುರಾಯಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೫೬|| ಮನದಖತಿ ಬಿಗುಹೇರಿ ದುಶ್ಶಾ | ಸನನ ಸುತನಿರಾಂತು ಖಡುಗದ |
 ಮೊನೆಯ ಚೂರಿಸಿ ದಂಡೆವಲಗೆಯ ಗತಿಗಳೊದರಿಸುತ || ತನಗೆ ಮೃತ್ಯುವ ಕರೆವವೊಲು ಪಾ | ಧ್ವ
 ನಕುಮಾರನ ಕರೆದು ಹಳಚಿದ | ನೆನಿಮಿಪಾವಳಿ ಪೂತುಪಾಯ್ತೆನೆ ಮೊಳಗಿದರು ಭಟರು ||೫೭||
 ಸೇನೆ ಮುರಿದುದು ಮಕುಟವರ್ಧನ | ರಾನಲಾಪುವರಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ | ಸೋನು ರಣದಲಿ ಬೀದಿವರಿದ
 ನು ಗದೆಯ ತಿರುಹಿಸುತ || ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟರೆ | ದೇನುಸಾಹಸವಿವಗೆನುತ ಮದ |
 ದಾನೆಗಳ ಹಟನೆಂಟು ಸಾವಿರಘಟೆಯ ನೂಕಿದರು ||೫೮|| ಮದಕರಿಗಳುರವಣೆಗೆ ಮೇಲಿನಿ | ಯದಿ
 ರಿತನೆ ನಡೆದುದು ವಹಾದೇ | ವದಟರುರವಣಿಸಿದರು ಬಲುಗಜಘಟೆಯನಾಯಕರು || ಪದಹತಿಯ
 ಕಂಠೋಳಿಯಮರರ | ಬೆದರಿಸಿತ್ತು ಕುರುಬಲದ ಜೋದರು | ಕದನದಲಿ ಬಲುಸರಳಮಳೆಗರೆದೊಂಕಿದ
 ರು ಭಟನ ||೫೯|| ಭುಜವ ಹೊಯ್ದನು ಮೇಲನೆಮರ | ವ್ರಜವುಘೇಯೆನೆ ಸಿಂಹನಾದದಿ | ನಿಜಗದೆ
 ಯಲೊಳವೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಗಜದಮಸ್ತಕವ || ಗಜದಗಾವಳಿ ಕೋಡನೂರಿದ | ವಜತವೈರಿವ್ರಾ
 ತಮಿಗೆ ಗಜ | ಬಜಸೆ ಕೊಂದನು ಕರಿಘಟೆಯ ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರವ ||೬೦|| ಗಾಲಿ ತೀರಿದವೆಂದು
 ಬಗೆದನೆ | ಕಾಳಗಕೆ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಕರ | ವಾಳವಾತನಬಗೆಯದೊಳಪೊಕ್ಕಿ ರಗದನುತಿರವ || ಮೇಲು
 ವಲಗೆಯಲಣೆದುಹೊಯ್ದನು | ಬಾಲಕನಗಾಯವನುನಸುನಗು | ತೇಳಿಸುತದಂಡೆಯಲಿ ಕಳೆದನು
 ತಿವಿದನೆವನುರವ ||೬೧|| ಕರಹತಿಗೆ ಧಡಧಡಿಸಿ ತಿರ್ರನೆ | ತಿರುಗಿಬೀಳುತ ಧೈರ್ಯವನು ಹೊಡ | ಕರಿಸಿ
 ಹೊಲಬಿನೊಳದ್ದು ತಿವಿದನು ಪಾರ್ಥನಂದನ || ಅರಿಕೃಪಾಣದ ಗಾಯದಲಿ ತರ | ಹರಿಸಲಾರದೆ ಕಡ
 ಹುತಹಿತನ | ನೆರಗದನು ಬಳಿಕವನಿಗೊರಗದರಾಕುಮಾರಕರು ||೬೨|| ಕಾಳುಗಿಚ್ಚೆ ದ್ವಡವಿಯನು ಕು
 ಡಿ | ನಾಲಿಗೆಯೊಳವಡಿಸಿ ದಙ್ಗುರಿ | ಜಾಲ ತಗ್ಗಿದವೊಲು ಗನನದ ಮುಗಿಲಮೋಹರದ || ಧಾಳಿ
 ಯಲಿ ಯರೆಯಟ್ಟಿ ಬಿಸುಡುವ | ಗಾಳಿಯುರವಣೆ ನಿಂದವೊಲು ಸುರ | ಪಾಲತನಯನತನಯಸ್ತ
 ಮಿಸಿದನು ರಣದೊಳಗೆ ||೬೩|| ತೋಳತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ ಕೈದುಗ | ಳೋಳಿಗಳ ಹಾಸಿನಲಿ ತನ್ನಯ |
 ಕಾಲದೊಳೆಯಲಿ ಕಡೆದ ಕೌರವಸುತರು ನೂರೈರಲಿ || ಬಾಲಕನು ಬಿಳಲಿದನು ಸಮರದ | ಲೀಲೆಯಲಿ
 ಕ್ಷಣದೊಡ ಬಸವಳಿ | ದಾಳುಗಳ ದೇವನು ಮಹಾಹವದೊಳಗೆ ಪವಡಿಸಿದ || ೬೪ || ಸಸಿಯಬಿಂಬವ
 ಬಗೆಯದದಟನ | ಮುಸುಡು ಮುರಿಯದು ಮೈಯದಿಧಿತಿ | ಮಸುಳಿಸದು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಕರಗದು ಕಾಯ
 ಜವಗೆಡದು || ಎಸಕ ಮಸುಳದು ಸಮರದಲಿ ಪಾ | ರುಪವಮಾಡಿ ವಿರೋಧಿರಾಯರ | ಕುಸುರಿದಡೆ
 ಗೆಡಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಸೂನು ರಂಜಿಸಿದ || ೬೫ || ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಹೊಗರುಮೋರೆಯ
 ಹಿಣಿಲಮಂಡೆಯ | ಬಿಗಿಯಮೊತ್ತರಜೋರಿನೊಡಲಿನತುರುಗಿದಂಬುಗಳ || ಹೆಗಲಕೊಯ್ಲಿ ನತ್ತಗ್ಗಿನಲಿ
 ಸೈ | ನೆಗೆದರೋಮದ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯ | ತಗಹುಬಿಡದಭಿಮನ್ಯುವೆಸೆದನು ಶಸ್ತ್ರಶಯನದಲಿ ||೬೬||
 ಸಾವಹರೆಯವೆ ಯೆಂದುಗಗನದ | ದೇವತತಿ ಮರುಗಿದುದು ಶಕ್ರನ | ಸಾವಿರಾಲಿಗಳೊರತೆ ಮಸಗಿತು
 ಪಾತ್ರಶೋಕದಲಿ || ತಾವುಪಡುರಥರೊಬ್ಬಹಸುಳೆಯ | ಹೇವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದರೋ ಸುಡ | ಲಾವವೀರ

ರು ಕೌರವಾದಿಗಳೆಂದುದಮರಗಣ ||೬೭|| ಮಗುವು ವೇಷವಧರಿಸಿ ಧುರದೊಳ | ಗಗಲಿ ಹೋದೊಡೆ
ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಡಗೆಯ ಡಾವರವಾಯ್ತು ತನಗೊಳಗಾಯ್ತು ಪರಿತಾಪ || ಮಗನ ಮರಣದೊಳೆಂ
ತು ಜೀವಿಸಿ | ಬಗೆವಳಕಟ ಸುಭದ್ರೆಯನುತವೆ | ದೃಗುಜಲವ ಬೆರಳಿಂದ ಮಿಡಿದರು ಗೌರಿದೇವಿಯ
ರು ||೬೮|| ಧುರದಪ್ರಳಯಕೃತಾಂತನನು ಪರಿ | ಹರಿಸಿದವು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಾಶದ | ಕೊರಳ ಬಳಚಿ
ದೆವೆನುತ ಕೌರವಬಲದ ನಾಯಕರು || ಶಿರವ ತಡಹುತ ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ | ತಿರುಗಿದರು ಬಾಲಕನನೀ
ಕ್ಷಿಸ | ಲರಿದು ತನಗೆಂಬಂತೆ ರವಿಜಾರಿದನು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ||೬೯|| ಹಲವುಗಜವುಂದಾಗ ಸಿಂಹದ | ಮೊ
ಲೆಮರಿಯ ಕೊಂಬಂತೆ ಹಾವಿನ | ಬಳಗ ಗರುಡನಮರಿಯನಿರದವೊಲಾಯಿತೆಕಟಿನುತ || ಅಳಲಿದುದು
ಸುರಕಟಕವೆನಿಗೆ | ಯಿಳಿದರಪ್ಸರಗಣಿಕೆಯರು ಕೋ | ಮಲನ ತಂದರು ವಾಸವನ ಸಿಂಹಾಸನದ
ಹೊರಗೆ ||೭೦|| ಸೋಲವರಿಗಳಿಗೆಂದು ಹರುಷವ | ತಾಳದಿರು-ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ-ಕೃಷ್ಣನ | ಸೋಲವೆದು
ಪಾಂಡವರು ಸೋತವರಲ್ಲ ನಂಬುವದು || ಸೋಲವಿದು ನಾಳಿನಲಿ ಪ್ರಳಯದ | ಕಾಲ-ಕೌರವಕುಲಕ್ಕೆ
ದಿಟವಿದು | ಸೋಲವುಂಟೇ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತರಾಗಿ || ... ||೭೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ವದ ೪೮೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಅರಿಮಹೀಶಕುತಾರಧೀರನು | ವರಕಿರೀಟಕುಮಾರ ರಣದಲಿ | ಸುರರನಗರಿಗೆ ನಡೆಯೆ ಹ
ಲುಬಿದನಂದು ಯಮಸೂನು ||

|| ಪದ || ತೆಗೆದುದೀಪರಿವಾರ ಕಹಳಾದಿಗಳ ಸನ್ನೆಯಲುಭಯಬಲ ಕಾ | ಳಗವನುಳಿದರು
ಬಂಪು ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಳಯವ || ಮಗನು ರಣದಲಿ ಮಡಿದಹದ ಬೀದಿ | ಗಳೊಳಾದುದು ವಾ
ರ್ತೆ ದೂತರು | ದುಗುಡಭಯದಲಿ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ರಾಜಮಂದಿರವ||೧|| ಅವನಿಪನ ಖಂಡೆಯವ ನ
ಕುಲನ | ಪವನಸುತನ ಕತಾರಿಯನು ನೃಪ | ನಿವಹದಾಯುಧತರೆಯನೊಯ್ಯನೆ ತೆಗೆದು ಬೈಚಿಟ್ಟು ||
ಬವರದಲಿ ಸುತನಳಿದನೋ ಕೌರವನ ಕೈಯೊಳಗಾದನೋ ಸಂ | ಭವಿಸಿದಾಹದನೆಂಬನೃಪತಿಯ ಕಂಡ
ರವರಂದು ||೨|| ಅವನಿಪಾಲಕುಮಾರ ಕಂಠೀ | ರವನು ರಣದಲಿ ಬೀದಿವರಿದು | ತ್ಸವದೊಳಹಿತರನಿ
ದು ಕೌರವರಾಯನಂದನರ || ಜವನನಗರಿಗೆ ಕಳುಹಿ ತಾ ವಾ | ಸವನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಯಕೆಗೆ | ತ
ವಕದಲಿ ಜಾರಿದನೆನಲು ಶಿವಯೆನುತ ಬಸವಳಿದ || ೩ || ಕುಲಿಶಹತಿಯಲಿ ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯ | ವಿಳೆ
ಗೆಕಡೆವಂದದಲಿ ನಿಜಸುತ | ನಳಿದವಾರ್ತಾವಚನದುಪಟಳಕವನಿಪಾಲಕನು || ಮಲಗಿದನು ಮೈಮರೆದು
ದುಮುಹಿಮಂ | ಡಲಿಕರೊಳು ಗುಜಗುಜನಲಿರೆ ಕಳ | ವಳಿಕೆ ಮೊಳೆತುದು ಕಟಕದಲಿ ದುಮ್ಮಾನಮಯ
ವಾಗೆ ||೪|| ಅರಮನೆಯ ಗಜಬಜದ ಹವಣಿ | ದರಸನಪಗತನೆಂದು ಪಾಳಯ | ವಿರುಳು ನಡುಗಿತು

ಕೃಯಸೂರೆಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಕಲಕಡೆಯ || ನೆರವಿ ಮಸಗಿತು ಕೆತ್ತವಂಗಡಿ | ದುರುಳರುಬ್ಬರಿಸಿದರು ಮು
 ಸುಕಿನ | ಸುರಗ ತೆತ್ತವು ಮಂದಿ ದಳವುಳವಾಯ್ತು ಧನಿಕರಿಗೆ ||೫|| ಹೊಳಲು ತಲೆಕಳಕಾಯ್ತು ಹು
 ಯ್ಯಲು | ತಳಿತುದೊಳತೋಟಿಯಲಿ ಕೆತ್ತವು | ನಿಳಯನಿಳಯದಕದನದುದ್ರೇಕದಲಿ ಮಯವಾಯ್ತು ||
 ಎಲೆಲೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಕಟಕವೆನುತು | ಮೃಳಿಸಿದರು ಸಚಿವರು ಮಹೀಪತಿ | ಯುಳಿವನರಿಯಲು ನಾಸಿಕ
 ಲಾರ್ಯದರುಸುರುಗಳ ||೬|| ಉರಿಯ ಚೂಣಿಯವುಸುರಮು | ಗನೊಳುರುವಣಿಸುತಿದೆ ಧರಣಿಪತಿ ಸು
 ಸ್ಥಿರನು ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಹೊಳಲ ಬೆದರಿಸಿ ಸುಲಿವಬಣಗುಗಳ || ಹರಿಯೆನಲು ಹೊರವಂಟು ಹೊ
 ಯ್ದರು | ತುರಗಗಜರಥ ಬೀದಿವಂದವು | ನೆರವಿದೊಳಸಿನ ಮನ್ನೆಯರನೆಳಸಿದರು ತೂಲದಲಿ || ೭ ||
 ಪಾಳೆಯದೊಳೇನೈಯ ಗಜಬಜ | ವೇಳು ಹೋಗೈ ಭೀಮ ನಾಯ್ಕಳ | ಸೀಳು ತಡವೇಕೆನುತ ಧರ್ಮ
 ಜ ನೇಮವನು ಕೊಡಲು || ಮೇಳವಿಸಿ ಯೋಳಸುಳಿವನಾಯ್ಕಳ | ಸೀಳಿಸಿದನೊಳತೋಟಿಗುರುವಣಿ
 ಯಾಳುಗಳ ಕೊಲಿಸಿದನು ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಳಯವ || ೮ || ಹೊಳಲ ಗಜಬಜವಡಗತರಸನನ | ಹೊ
 ಳಲೊಳಗೆ ಪಸರಿಸಿತು ಶೋಕಾ | ನಲನು ಭೂಪಾಲಕನ ಸೈರಣೆಗಾಯ್ತು ಮಹನವಮಿ || ಒಳಗುರಿ
 ವಹಸಿಮರದ ತುದಿಯಲಿ | ಜಲವೊಗುವವೊಲು ಹೃದಯತಿಖಿಯುರೆ | ತಳಿತು ಲೋಚನವಾರಿ ತುಳು
 ಕಿದುದನಿಲಜಾದಿಗಳ || ೯ || ಮರವುತೆಚ್ಚರುತವನಿಪತಿ ಕರೆ | ತರಳನಾವೆಡೆ ತಾರೆನುತ ಕೇ | ಸರಿಯ
 ದಾವೆಡೆ ಕಂದ ಬಾರೆನುತಪ್ಪುವನು ಬಯಲ || ಹೊರಳಿದನು ಹೆದಂದನು ಸಲೆ ಕಾ | ತರಿಸಿದನು ಮೋ
 ಹಾಂಧಕಾರದ | ಕರುಣವನು ಕೈಸೂರೆಗೊಂಡನು ಮನದೊಳೆಚ್ಚರುತ || ೧೦ || ಶಿಶುವವನು ಹದಿ
 ನಾಲ್ಕುವರುಷಕೆ | ಹಸುಳೆಯನು ರಿಪುಬಲಕೆ ಕೊಲ್ಲೆಂ | ದಸಿಯಧಾರೆಯ ಮೊನೆಗೆ ನೂಕುತನಾನೆ
 ಕೊಲಿಸಿದನು || ವಸುಮತಿಯನಿದನೊಲೆ ಪಲ್ಲವ | ವಸನನಹೆ ನೀನಾಗು ಸೈರಿಸ | ಲಸದಳವು ತನಗೆಂದು
 ಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನನಾದ || ೧೧ || ಬಂದು ಫಲುಗುಣನೆನ್ನು ಮೋಹದ | ಕಂದನಾವೆಡೆಯಿಂದೊಡಾ
 ವೇ | ನೆಂದು ಮಾರುತ್ತರವ ಕೊಡುವೆನ್ನು ವೈರಿಸಾಯಕರು || ಕೊಂದರೆಂಬೆನೊ ಶಿವಮಹಾದೇ | ವೆಂ
 ದು ಪುತ್ರಸ್ನೇಹ ಮಿಗೆ ಸಂ | ಬಂಧದಲಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬಿದನಂದು ಯಮಸೂನು || ೧೨ || ಸೋ
 ಮವಂಶಕುಲಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರ ಸ | ನಾಮ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ರಿಪುನಿ | ಸ್ನೇಹ ಹಾಯೆನ್ನುಗಲಿದೊಡೆನಾನೆಂ
 ತು ತಾಳುವೆನು || ನಾ ಮರೆವಬಗೆಯೆಂತೂ ಕಂದನ | ಪ್ರೇಮಘನವೆನ್ನೊಡಲ ಶೋಕಕೆ | ಭೀಮ
 ತೆರನೇನೆಂದು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದನು ನೈಪತಿ || ೧೩ || ಅಡವಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದವು ಯೈವರು | ಪೊಡವಿಪತಿ
 ಪಾಂಡವನನಗಲಿಯೆ | ಒಡಲಹೊರದೆವು ಕಾಡಿನೊಳಗೊಲಾಡ್ಯನಾವಿನ್ನು || ನುಡಿದಭಾಷಯ ಸಲಿ
 ಸಿದವು ಮಗ | ನೊಡನೆ ಮಡಿವುದೆ ಲೇಸು ನಮಗ | ನೊಡಲು ಹೊರೆಯಲುಬೇಕೆ ಸಾಕೆಂದನುತ ಮೈ
 ಮರೆದ || ೧೪ || ಆಸಮಚಕ್ರವ್ಯೂಹವದು ನೀ | ಶಿಶುವು ನಿನಗಸದಳವು ಯೆಂದೊಡೆ | ನಸುನಗುತ ಕೈ
 ಕೊಂಡೆ ರಣದಲಿ ನಲಿದು ರಿಪುಗಳನು || ಕುಸುರಿದರಿದಂದವರೆ ಮರ್ದಿಸಿ | ಯಸುವಕಡೆಯಲಿ ಕಳಚಿ
 ನಮಗೇ | ಬಸುರಲಿಕ್ಕಿದೆ ಕಿಚ್ಚ ಹಾಯೆಂದೊರಲಿದನು ಭೀಮ || ೧೫ || ಹಾಕುಮಾರಕ ನಿನ್ನುನಾವವಿ |
 ವೇಕತನದಲಿ ನೂಕಿ ಕೊಲಿಸಿದ | ವೇಕೆ ಯಿವದಿರ ಮುಖವ ತಾ ನೊಡುವೆನೆಯೆಂದನುತ || ಶೋಕತ
 ರದಿಯೊಳವು ಮುಳುಗಿಸಿ | ಯಾಕದನಗಲಿಗಳನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಯೇಕಮರಳದೆ ಪೊಡೆಯೆಂದಳಲಿ

ದರು ಮಾದ್ರೆಯರು || ೧೬ || ಅರಮನೆಯ ಗಜಬಜವ ಕೇಳಿದು | ದೊರೆಗಳೊಳಗಿಂದಳಿದರಾರಂ |
 ದರಸಿಯರು ಬೆಸಗೊಳಲು ದ್ರೌಪದಿಗರುಹಿದರು ಹದನ || ಉರಿಯ ಡಾವರವೆಳೆಯಬಾಳೆಯ | ಬೆರ
 ಸುವಂತಿರೆ ರಾಯ ಕುವರನ | ಮರಣವಾರ್ತೆಯನಾಸುಭದ್ರಾದೇವಿ ಕೇಳಿದಳು || ೧೭ || ತೆಳುವಸಿರೆ
 ಬಿರುಹೊಯ್ಸ ಮುರಜದ | ಬಳಲುಮುಡಿ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ | ಯಳಿರವದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಹಾಹಾರ
 ವದ ಗಾಯದಲಿ ಲಲನೆ ಬರೆ ಚಲುವಾಯ್ತು ಧರ್ಮಜ | ನಳಲು ಮಿಗೆ ಹಿರಿದಾಯ್ತು ನಾಟ್ಯದ |
 ಕಳನ ಹೊಗಂಡೆಯೆನಲು ಬಂದಳು ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ || ೧೮ || ಅಳಲುಕಸಿಕಿಯಲಿ ಬಾಡಿದಾನನ | ಜಲಪ
 ರುಹದ ಕಡುವೇದನೆಯ ಕಳ | ಕಳದ ಹಾಹಾರವದ ರೌದ್ರ ಸುಭದ್ರ ನಡೆತಂದು || ನೆಲಕೆ ಧೂಪ್ಪನೆ
 ಕಡೆದು ಸಭೆಯಲಿ | ಹಲುಬಿದಳು ಕೊಳುಗುಳಕೆ ಕಂದನ | ಕಳುಹಿದವರಿಗೆ ಸಂದುದೇ ಪರಿಣಾಮವೆಂ
 ದೆನುತ || ೧೯ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಸಾಲದ | ಕಲನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಳಲು ಲೋಚನ | ಜಲವ ತೂ
 ತೆಯೈಭೀಮ ಬಲ್ಲೆನು ನಿಮ್ಮ ನೆನಹುಗಳ || ಅಳದಿರೈ ಸಹದೇವನಕುಲರು | ನಿಲಿಸಿರೈ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟಸಿ
 ದ್ಧಿಯ | ಬೆಳಸುಫಲವಾಯ್ತು ಕೆನೋವಿನ್ನುಂದಳಿಂದುಮುಖ || ೨೦ || ಮಗನು ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ
 ಬಗೆಯನೆಂದೀರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವ | ಹೊಗಸಲುಗೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಕಳುಹಿದಿರನ್ನು ಕಂದನನು || ಹಗೆ ಹರಿದುದಿಂ
 ದಿನಲಿ ದ್ರೌಪದಿ | ಮಗಗೆ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಪಟ್ಟವ | ಬಿಗಿಸಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಳಿರೆ ಯೆನುತ ಹ
 ಲುಬಿದಳು || ೨೧ || ಆಕಟ ಮಗನೇ ಬಹಳಪಾಪ | ತೃಕನ ಬಸುರಲಿ ಬಹುದಕಿಂದವೆ | ನಕುಲನುದರ
 ದೊಳಾಗಲೀಧರ್ಮಜನಜಠರದಲಿ || ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವುದಯಿನಿದೆ ಕಂ | ಟಕಿಗಳಾದರು ಸಾಕು ಕಡು
 ಪಾ | ತಕಿಯಲಾನಿಮ್ಮೈಯ್ಯನೆಂದು ಸುಭದ್ರ ಹಲುಬಿದಳು || ೨೨ || ಧುರವ ಹೊಗತಕ್ಕವನೆ ಚಿಕ್ಕ
 ವ | ನಿರಿಯಲಾಪನೆ ಬಹನೆ ಮರಳಿದು | ಧರೆಯ ವೈಭವಕಾಗಿ ಕಳುಹಿದಿರನ್ನು ಕಂದನನು || ವರಯುಧಿ
 ಷ್ಠಿರನೈಪತಿ ಲೋಕದ | ಕರುಣೆಯೆಂಬರು ನಿನ್ನು ಮುನಿಗಳು | ಕೊರಳುಗೊಯಿಕನನಿರಿಯರೆಂದಳು
 ಫಲಗುಣನರಾಣಿ || ೨೩ || ಕಾಳಗದ ಮಾತೇನು ಹಸುಳೆಯ | ಬೀಳುಕೊಡಲೇಕ್ರಿಯ ಮಗನನು |
 ಬೇಳುಮಾಡಿಬರಯ್ಯ ನಿಮಗಿನ್ನಾವುದಪರಾಧ || ಕೇಳಿ ಫಲಗುಣನಲ್ಲಿ ಮಡಿದೊಡೆ | ಹಾಳಿವುಳಿವುದು
 ನಿಮಗೆ ರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿ ನೋವಿಲ್ಲೆಂದಳಿಂದುಮುಖ || ೨೪ || ಬೇಡ ಮಗನೆ ರಥಕೆ
 ತೇಜಯ | ಹೂಡದಿರು ಹರಣವನು ನೀಹೋ | ಗಾಡದಿರು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮೋಹದವುತ್ರ ಶೋಕವನು ||
 ಮಾಡದಿರು ರಣದೊಳಗೆಯಸುವೀ | ಡಾಡದಿರು ದಿವಿಜಾಂಗನೆಯರೊಡ | ಗೂಡಬೇಡೆಂದೆನಲು ಕೇ
 ಳದೆ ಮಡಿದೆ ಕದನದಲಿ || ೨೫ || ತಳಿತಳತ್ರದ ನೆಳಲಿನಲಿ ಥಳ | ಥಳಿಪಮಕುಟದ ಮುಖದಕಾಂತ್ರಿ
 ಯ | ತಿಳಿಯನೋಡನು ದೃಷ್ಟಿತಾಕೀತೆಂದು ನಾ ನಿನ್ನು || ಅಳುಕಿನೋಡುವೆನೋರೆಗಣ್ಣಿಲಿ | ಕೊ
 ಳುಗುಳಕೆಕೊಟ್ಟಿನ್ನು ಕಂದನ | ನುಳಿಯಬೇಕೇ ಅವತಿವಾಯೆಂದಬಲೆ ಮರುಗಿದಳು || ೨೬ || ಕಂದ ನಿನ್ನು
 ನುಕಾಣದಿರಲೆನ | ಗೊಂದುದಿನ ಯುಗವಾಗಿಹುದು ಮಗ | ನೆಂದುಭಾವಿಸಿ ಯಾರನೋಡುವೆ ಯಾರಿ
 ಗುಸುರುವೆನು || ಕಂದ ಬಾರೆಂದಾರ ಕರವೆನು | ಬಂದುಅಮ್ಮಾಯಂಬತನಯನು | ಸಂದನೇ ಹಾಯೆ
 ನುತ ಹಮ್ಮಿಸಿದಳು ನಿಜಬನನಿ || ೨೭ || ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಳಿಯನೆ | ಪಾಲದಕ್ಷರತೊಡೆದುದೇ
 ಕಡೆ | ಗಾಲವಾದುದೆ ಯುತ ರೆಗೆ ಹರಳೋಲೆ ಕಳಚಿತಲೆ || ಓಲೆಬಂದುದೆ ವಾಸವನವೊ | ಡ್ಲೊಲಗೆ

ಕ ಬರಹೇಳಿ ರಣದಲಿ | ಕಾಲವಾದುದೆ ಕಂದಗೆಂದುರುಳಿದಳು ಹುಡಿಯೊಳಗೆ || ೨೮ || ಅಣ್ಣನಿ
 ಸ್ನಂಗವನು ನೋಡುವೆ | ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಂಬನಿಯ ತುಂಬಿದೆ | ಬಣ್ಣ ಸಿಯೆಯಭಿಮನ್ಯು ಬಾರೋಯಿಂ
 ಬಬಾಯೊಳಗೆ || ಮಣ್ಣು ತುಂಬಿದೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನಯ | ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿತೆ ದೇಹ ರಣದಲಿ | ಹಣ್ಣು ಚಿಂ
 ಸಾಭಿನ್ನವಾದೆ ಯೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು || ೨೯ || ಅಗಡುಕೌರವರೆಮಗೆ ಹಗಗಳು | ಮಗನೆ ಹೊ
 ಗಬೇಡಂದನಾಗಳೆ | ನಗುತ ಚರಣದೊಳೆರಗ ಕಂಗಳ ಲೊಗುವಕಂಬನಿಯ || ತೆಗೆದುಸೆರಗನೊಳೊರ
 ಸಿ ರಿಪುಗಳ | ಬಗೆದುರಣಬಲಿಗೊಟ್ಟು ಬಹೆನೆಂ | ದಗಲುವರೆ ಬಾ ಕಂದ ಬಾಯಿಂದಪ್ಪುವಳು ಬಯ
 ಲ || ೩೦ || ಕಾಣಿರೇ ಕಮಲಾಕ್ಷನಳಿಯನ | ಕಾಣಿರೇ ಕಮಲಾಪ್ತತೇಜನ | ಕಾಣಿರೇ ಕಮಲಾರಿವದ
 ನನ ಕಾಣಿರೇ ನೀವು || ಕಾಣಿರೇ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯನು | ಕಾಣಿರೇ ಕದನಪ್ರಚಂಡನ | ಕಾಣಿರೇಯಭಿಮ
 ನ್ಯುವಾವೆಡೆಯೆಂದು ಹಲುಬಿದಳು || ೩೧ || ಅಳಿದನಿಂದಭಿಮನ್ಯುವೆನೆ ಕೋ | ಮಲೆ ಮಹಾದೇವೆ
 ನುತ ವುತ್ತರೆ | ಯಲಗುಗೊಂಡವೊಲಬಲೆ ಬಸವಳಿದೆವನಿಗೊರಗಿದಳು || ಅಳಲ ಕಡಲೊಳು ಮೂಡಿ
 ಮುಳುಗಿದ | ಬಲುಸೆರೆಯ ಕಂಬನಿಯೊಳಗೆ ಧೃತಿ | ಬಳಲಿ ಕಂದಿದತಾಪಮಿಗೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸೆ ಹೊರಳಿದ
 ಳು || ೩೨ || ಶೋಕವಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ಚಿಂತಾ | ವ್ಯಾಕುಲಿತೆ ಸತಿ ನುಡಿದನುಡಿಗಳ | ನೇಕಸಾಣೆಯಸರ
 ಳು ಮುರಿದವು ನೃಪನ ಹೃದಯದಲಿ || ಈಕುಮಾರನ ಶೋಕವಹ್ನಿಗೆ | ಯಾಕೆಯುಳಲು ಸಮೀರಪಾ
 ಯವಿ | ವೇಕಶರಸಂಮೇಳವೇ ಪುರುಷಾರ್ಥ ತನಗೆಂದ || ೩೩ || ತಾಯಿ ಸ್ಮರಿಸುಸ್ಮರಿಸಕಟಾ | ಮೂ
 ಯವಾದನು ಮಗನು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಲಟ್ಟಿದೆ ಯೆನಗೆ ಯಿಹಪರಗತಿಯದೆಲ್ಲಿಯದು || ಬಾಯಬಿಡ
 ಲೇಕಿನ್ನು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಬೇಕೇ ಮಗನನಗಲಿದ | ಕಾಯವಿದನುಳುಹಿದೆ ಸೆನುತ ಯಮಸೂನು ಶೋ
 ಕದಲಿ || ೩೪ || ಎಲೆವೈಕೋದರೆ ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ನಿಲಿಸಿರೈ ತಂಗಿಯನು ತನ್ನಯ | ಕೊಲೆಗೆ ಮಗನ
 ಳಲೊಂದು ಸಾಲದೆ ತನ್ನ ನುಡಿ ಬೇಕೇ || ನಳಿನನಾಭನ ಕರುಣದೊಣಗಲು | ಕಳೆದರಾರೇಗುವರು ಶಿವತಿವ
 ನೆಲದೊಳೆನ್ನ ವೊಲಾರು ಪಾಪಿಗಳೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ಧರಣಿಪತಿ ಶೋಕಾತಿಶಯವನು | ವರಸವಾ
 ಧಿಯೊಳಿರಿದು ಮುನಿಪತಿ | ಕರುಣದಲಿ ಕಡುನೊಂದು ಹೊರವಂಟನು ನಿಜಾಶ್ರಮವ || ಪರರುಗಳ
 ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಘನ | ಹರುಷಭೇದವ ಹಿಡಿದುದೆಂಬುದು | ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗುಣವಲ್ಲವೆಸುತವೆ ಮುನಿಯು
 ಹೊರವಂಟ || ೩೫ || ಬಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನಿಜ | ಮಂದಿರವ ಹೊಗಲಂದು ಪದದೊಳು | ಸಂದಣಿಸಿ
 ಚಾಚಿದನು ಮಕುಟವನವನಿಪಾಲಕನು || ನೊಂದು ವರಸತ್ಸಂಗತಿಯಲಾ | ನಂದವಡಗುವದೆನುತ ಮುನಿಪ
 ತಿ | ಕಂದುಮೋರೆಯ ಮಹಿಪರನು ನೆಗೆಹಿದನು ಕರುಣದಲಿ || ೩೬ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈ ಪತಿ ಪುತ್ರನ |
 ಪ್ರಳಯದಾಪತ್ತಾಯ್ತಿ ಭೀಮನ | ನಲವಿಗೂಣೆಯವಾಯ್ತಿ ಸಹದೇವಗೆ ಮನೋವೈಭವಿಯೇ || ಬಲು
 ದುಗುಡ ನಕುಲಾಂತಕನಿಗಸಂ | ಗಳಿಸಿತ್ತೆ ದ್ರಾಪದಿಸುಭದ್ರಾ | ಲಲನೆಯರಿಗನುಚಿತವು ಘಟಿಸಿತೆ ಯಿಂ
 ದು ಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೭ || ಅಡಸಿಹಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯವ | ಹಿಡಿವುದೇ ಸುಪ್ರಾಥಿ ಸಾಕಿ | ನೊ
 ಡಲು ಕರಗದೊಡ್ಡೆಳಬಲ್ಲನೆ ಹಿಂಗದಭಿಮನ್ಯು || ಬಡನೆ ಬಂದೈದುವದು ಭವದಲಿ | ತೊಡಕೆ ಸುಕೃತವು
 ದುಷ್ಕೃತಂಗಳು | ಕಡೆಗೆ ತಿಳಿವಿನೊಳಲ್ಲದಿಹಪರಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲಂದ || ೩೮ || ಎಲ್ಲರೋಪಾದಿಯಕ್ಕುಮಾ
 ರಕ | ನಲ್ಲ ಗುಣನಲಿ ವೀರವಿತರಣ | ದಲ್ಲಿ ಭಲಬಲದಲ್ಲಿ ನಯನಾನಾಗುಣಂಗಳಲಿ || ಇಲ್ಲ ಸುಕುಮಾ

ರಂಗೇ ಸರಿ ಮನಾ ವಿಲ್ಲದೇಗುವೆನಕಟ ವೆಚನದ | ಸೆಲ್ಲೆ ಹದಲಿರಿಯದಿರಿ ಸಾಕಿನ್ನೆಂದನಾಭೂಪ || ೪೦ ||
 ಜನನವೇ ಲಯಬೀಜ ಮರಣವು | ಜನನಬೀಜವು ತೋರಿತೀತನು | ತನುವಿನೆಭಿರಂಜನೆಗೆ ಸೌಖ್ಯಕೆ ಮಾ
 ರದಿರು ಮನವ || ಘನಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ | ನೆನಹ ಮರೆದೀಮೋಹಮಯಬಂ | ಧನದೊಳಗೆ
 ಮರುಳಹರೆ ಮಗನೇ ನಿನ್ನನರಿಯೆಂದ || ೪೧ || ಹರನೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದೆಗ್ಗದ | ನರನು ತಂದೆ ಸಮ
 ಥ್ ಭವನೇ | ಶ್ವರನಲಾ ಮುರವೈರಿ ಮಾವನು ನಿನ್ನುತನುಜಂಗೆ || ಧುರದೊಳೀಹದನಾಯ್ತು ಕಾಲ
 ನ | ನರಸ ಮೀರುವರಾರು ಕಾಲನು | ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಕೈಕೊಂಬನಲ್ಲೆಂದ || ೪೨ || ದೇಹತಾ
 ನಭಿಮನ್ಯುವೋ ಮೇ | ಜ್ಞೇಹಿತಾನಭಿಮನ್ಯುವೋ ಬಡ | ದೇಹಿತಾನಭಿಮನ್ಯುವೆಂದೊಡೆ ಕಟ್ಟಿಡೆನಾ
 ಯ್ತು || ದೇಹವೆಂಬುದೆನಿತ್ಯವೋ ನಿ | ನ್ನಾಹವದೊಳಳಿದವರ ಬಿಡು ಸಂ | ದೇಹಮಮತೆಗಳನ್ನು
 ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿನ್ನುನೋಡೆಂದ || ೪೩ || ಎನ್ನದಾನೆಂಬೆರಡದಿಂದವೆ | ಬನ್ನು ಬಡುವನು ಜೀವನಲ್ಲದೆ | ಮು
 ನ್ನವೆಲ್ಲಿಂಬಿಲ್ಲ ನೋಡಾತ್ಮಂಗೆ ಭವಬಂಧ || ನಿನ್ನು ನೀನರಿ ಸಾಕು ಮಾಯದ | ಗನ್ನುಗತಕವ ಗೆಲುವೆ
 ಕನಸಿನ | ಹೊನ್ನು ಕಾಣದೆ ಶೋಕಬಡುವರೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಇರುಳುಹಗಲಿನ ಬೀಜನೆರವಿಯ | ಕರೆ
 ವುದೇ ಮೊದಲುನ್ನುತೋನ್ನುತ | ಮರುಳ ಕೇಡಿನ ತ್ರಾಣಕೂಟವೆ ವಿರಹಿನಿರ್ವಾಹ || ಸಿರಿದರಿದ್ರತೆಯೆ
 ರಡು ಜನನದ | ಮರಣಫಲವಿದನರಿದುಬುಧರಾ | ಚರಿಸುವದಕೇಳೆಂದುವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಸುಡಿದ || ೪೫ ||
 ಉರಗನರದಿವಿಜಾದಿಗಳಿಗಿದು | ಪರಿಹಂಸಲಳವಲ್ಲ ದೈವದ | ಪರುಶವಣೇಮುನ್ನಾದಿಯಲಿ ನೇಮಿಸಿದ
 ಮೃತ್ಯುವನು || ಅರಸನಾಗಲಿ ಧನಿಕನಾಗಲಿ | ಹಿರಿಯನಾಗಲಿ ಗರುವನಾಗಲಿ | ಮರಣ ಜನಿಸಿದಬಳಿಕ
 ತಪ್ಪದು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೪೬ || ಎಲೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಕೇಳು ಕೃತಯುಗ | ದೊಳಗೆ ಕಂಪನನೆಂಬಭೂ
 ಪಗೆ | ಕುಲತಿಲಕಹರಿಯೆಂಬಮಗನಾತನಿಗೆ ಜನಿಸಿದನು || ಬಳಿಕ ನವಯೌವನನು ಪರಮಂ | ಡಲಕೆ ನಡೆದ
 ನು ವೈರಿರಾಯರಾವಳಿತವನು ತಾನೊತ್ತಿ ಕಾದಿದನಮಿತಸೇನೆಯಲಿ || ೪೭ || ಮಗುಳೆ ಕಂಪನನೆಂಬ ಭೂ
 ಪನಮಗನು ಮತ್ತೊಮ್ಮಿನಲಿ ಬಲುಗಾಳಗವ ಮಾಡಿದನೆ | ಹಿತಸೇನೆಯೊಳಾನೆವರಿವರಿದು || ಬಗೆಯೆ
 ನಿಮ್ಮಭಿಮನ್ಯುವಿನವೋಲಗಣಿತರನೆಸಿಯರೆದು ಸುರಪನ | ನಗರಿಗೈಬಿದನೆನಲು ಕಂಪನು ಕೇಳ್ತು ಬಸವ
 ಳಿದ || ೪೮ || ನಿನಗೆ ಬಂದಾಪತ್ತಿನಂತಿರ | ಲನಿತು ಬಂಡುದು ಕಂಪನೆಂಬಾ | ತನನು ಸಂತವಿಸಲ್ಕೆ ನಾರ
 ದನಲ್ಲಿಗೈತಂದು || ಜನಪತಿಯ ಸಂತೈಸಿದನು ಕಾ | ಲನನುಮೀರುವರಿಲ್ಲವಾತನ | ಘನಕೃತಕವದು ಮೃತ್ಯು
 ವನು ಮಿಗೆ ಗೆಲುವರಾರೆಂದ || ೪೯ || ಮೃತ್ಯುವಾರೆಂದವನಿಪತಿ ಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮನ ಬೆಸಗೊಳಲು
 ಬೊಮ್ಮನ ಕಿತ್ತಡದ ಕೋಪದಲಿ ಜನಿಸಿದರುದ್ರನಿಂ ಬಳಿಕ || ಮೃತ್ಯುವೆಂದವಳೆದಳೊಸತಿ | ಯತ್ತಕಂ
 ಬನಿರುಚೆಗಳಾದವು | ತೆತ್ತಿಗಳ ಪಡುವರ್ಗಕಾಮಕ್ರೋಧಮೊದಲಾಗ || ೫೦ || ಜನದ ಕೊಲೆಗೆಲಸದನಿ
 ರೂಪಕೆ | ಮನನ ತಂದಳು ಮೃತ್ಯು ನಿಜಸಾ | ಧನವಕೈಕೊಂಡಬಲೆ ಕೆಲಸವನಾಗುಮಾಡುವಳು || ಜ
 ನಪದ್ಯಶ್ಯಂನಷ್ಟವೆಂಬುದ | ನೆನುಕರಿಸಿ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂಗಳ | ನನುವರವ ಮಾಡಿದಳು ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ
 ನಾಮುನಿಪ || ೫೧ || ಆದೊಡಾವೃತ್ಯುವಿನ ಕೈವಶ | ವಾದವರನೆನಗರುಹಬೇಡುದು ಮೇದಿನೀತರೊ
 ಳೊಂದುಬಿನ್ನು ಹಮಾಡಿದನು ನೃಪತಿ || ಆದಯಾಳುಗಳೆರಸನಾಶೋ | ಕೋದಧಿಗೆವಡಬಾಗ್ಯ ಸಮವೆನಿ
 ಪಾದಿಯಲಿ ಪೋಡತಮಹೀಶರ ಕಥೆಯ ವಿವರಿಸಿದ || ೫೨ || ಭರತಪೃಥುಪೌರವಭೀರಥ | ವರಯ

ಯಾತಿಮರುತ್ತನಹುಷೇ | ಶ್ವರಪುರೂರವರಂತಿದೇವಗಯಾಂ ಬರೀಷಕರು || ಪರಶುರಾಮದಿಳೀಪ
ಮಾಂಧಾ | ತರು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದ್ರಿದೃಷ್ಟೀ | ಶ್ವರರನಂತರು ಮೃತ್ಯುವಶವಾದವರುಕೇಳೆಂದ || ೫೩ ||
ಎಂದು ಪೋಡಶರಾಜರಾಕಥೆ | ಯಿಂದ ನೃಪತಿಯ ಸಂತವಿಟ್ಟನು | ಇಂದುಧರ್ಮಜನರೆಗಿದನು ಮು
ನಿನಾಥನಂಫ್ರಿಯಲಿ || ಅಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಪಾಳಯದಿಂದ | ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಿತ್ತಮು | ಕುಂದನಭಿ
ಮುನ್ಯವಿನ ಮರಣವನದಿದಮನದೊಳಗೆ || ... || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ವೃತ್ತಂ ವದ ಇತಿ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಬಂ ಬತ್ತ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಹಾಮಗನೆ ರಣರಂಗಧೀರನೆ | ಹಾಮಗನೆ ನೃಪಕುಲಲಲಾಮನೆ | ಹಾಮಗನೆ ಮುಖ
ದೋರೆನುತ ಹಲುಬಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಲ ನಿಜ | ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿ
ದುದು ತಿರುಗಿತು ತರಣಿಯಾಟೋಪ || ಕಾಳಗವ ತೆಗಸಿದರು ಕೌರವ | ರೇಳುಫಲುಗುಣಯೆನುತ್ತಲ
ಕ್ಷೀ | ಲೋಲ ವಾಘೆಯ ಮರಳಿಚಿದನಾಹಯವ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ || ೧ || ಹರಿಕಿರೀಟಗಳಿತ್ತತಿಬಿರಕೆ | ತಿರುಗ
ಲಾಸುತಶೋಕಸೂಚನೆ | ನರನ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ವೆಂಠಣಿಸಿತ್ತು ಪರಿತಾಪ || ಕೊರಳ ಸೆರೆಹಿಗ್ಗದವು
ಕಂಬನಿ | ಸುರಿಯಲಾಯ್ತುರಿ ಮಸಗ ಜತರದೊ | ಳುರುವಣಿಸಿದಾಕಸ್ಮಿತದ ಭಯವಾಯ್ತು ಪಾ
ರ್ಥಂಗೆ || ೨ || ದೆಸೆದೆಸೆಯ ನೋಡಿದೊಡೆ ಕತ್ತಲೆ | ಮಸಗುವುದು ಪರಿತಾಪ ತನು | ಮುಸುಕುವುದು
ಮನ ಮರುಗುವುದು ಕಳವಳಿಸುವುದು ಧೈರ್ಯ || ಮಸೆದಶರವೊಡಲೊಳಗೆ ಮುರಿದವೊ | ಲುಸುರಿಗು
ಬೃಗವಾಯ್ತು ಬಲ್ಲೊಡೆ | ಬೆಸಸು ಮುರಹರ ಹರಿದು ಬಳಲಿಸಬೇಡ ಹೇಳೆಂದ || ೩ || ಅಳಿಯನಳಿವ
ನು ಹೇಳಬಾರದು | ತಿಳಿಯಲರದೆಂದನುತ ಚಿಂತಿಸಿ | ನಳಿನಲೋಚನ ಬರುತ ಕಂಡನು ಘನಸರೋ
ವರವ || ಇಳಿದು ರಥವನು ರಣಪುತ್ರವು | ಗಳವೆನುತ ಕಿರೀಟಸಹಿತಾ | ಕೊಳನ ಹೊಕ್ಕನು ಜಗದೆ
ದರಲಿಲಾವತಾರಕನು || ೪ || ಧುರದ ಕೋಳಾಹಲದ ಧಗೆ ಡಾ | ವರಿಸಿ ಬಳಲಿ ಧನಂಜಯನು ನಿಜ |
ಸರಸಿಯೊಳು ಹೊಕ್ಕಿರಲು ಹು ನೆನೆದೊಂದುಪಾಯದಲಿ || ನರನೊಳಿನ್ನುರುಹುವೆನು ನಿಜಮೋ | ಹ
ರದೊಳಗೆ ಮಡಿವಾಕುಮಾರನ | ಮರಣವಾರ್ತೆಯನೆಂದು ಮನದಲಿ ನೆನವುತಿಂತೆಂದ || ೫ || ಎಲೆಸು
ರೇಂದ್ರಕುಮಾರ ಕೇ | ಳ್ವಿನ್ನೊಲುಮೆಯಾಣುಗನು ರಣದೊಳಗೆ ರಪು | ಬಲವ ತೊತ್ತಳುದುಳಿದು
ಕೌರವಸುತರನೊಕ್ಕುರನು || ತಲೆಯನುಡಿದಾಡಿತಾಸುರ | ಲಲನೆಯರ ಚೆಲುವಿಗೆ ತಾ ಮನ | ವೊ
ಲಿದು ಹಾಯ್ದನೆನುತ್ತ ಹರಿ ನರಗೆರುಹಿ ಮುಳುಗಿದನು || ೬ || ಆಸ್ತನ ಶೋಕದಲಿ ಕಿವಿಗಾ | ಕಾಶವ
ಚನದೊಳಾಯ್ತು ತಿವತಿವ | ವಾಸುದೇವಾಯೆನುತ ಫಲುಗುಣ ಜಲವ ಬಗಡೆದ್ದು || ಗಾಸಿಯಾದನು
ಮಗನ-ಕಟ ಸಂ | ತೋಷವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ ಮಾಯಾ | ವೇಷಿಯನು ಕರೆದನು ವಿಲೋಚನ ವಾರಿಪೂರ

ದಲಿ ||೭|| ಎನಲು ಧಿವ್ಯನೆ ಕೊಳನೊಳಗೆ ನಿಂ । ದನು ಮುಕುಂದನು ಸುರಪಸುತನಾ । ನನವ ನೋಡಿ
 ಯಿದೇನೆನಲು ನರ ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿದಳುತ || ತನಯನಳಿಯದೆ ಮಾಣ ಗಗನ । ಧ್ವನಿಯೊಳಾದುದು ವಾಕ
 ನ ಕರ್ಣಕೆ । ಮೊನೆಯ ಸರಳನೆ ಬಾರೆನುತ ರಥವೇರಿಸಿದ ನರನ ||೮|| ಹಗೆಯ ಪದ್ಮದೃಶ್ಯಹವೆನ್ನಯ ।
 ಮಗನ ಸಲಿಕೆಗೆ ಬಾಧೆ ಮೋಹಿದು । ದುಗುಡವೇ ಸುತಮರಣ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಹಗೆಯ ಹೊ
 ದರಿನ ನಿರುಗೆಯಿದುವೇ । ಮಗಗೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂಬವೊಲು ಮಿಗೆ । ಮಗನ ಮರಣದಲಾಯ್ತು ಯೆನ
 ಗೆ ಕೃಶಾನು ಹೊಗರೆಂದ ||೯|| ತೆಗೆವುತ್ತಿವೆ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಂಬನಿ । ಹೊಗವುತ್ತಿದೆ ಶೋಕಾಗ್ನಿಜಲರದಿ ।
 ಬಗೆವುತ್ತಿದೆ ಬಾಲಕನ ಮೋಹದ ಕಲೆಯ ನೆನೆನೆದು || ಮಗನ ಕಾಂಬೆನೊ ಕಾಣೆನೋ ಸಂ । ಪಗೆಯೆ
 ಸಳ ನಾಸಿಕದ ಕಂದನ । ನಗಲುವೆನೊ ನಾನರಿಯೆನಭಿಮನ್ಯುವನು ಹೇಳೆಂದ ||೧೦|| ತಂದೆ ಧೃತಿಗೆಡ
 ಬೇಡ ನಡೆ ನಿಜ । ನಂದನನನಾರ್ಯವೆನುತ್ತೆ । ತಂದು ತೋಟಿಯ ಕಳಿದು ಬಂದರು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ||
 ಕಂದನಿರವನು ಕಾಣಲಾಪೆನೊ । ಕೊಂದರೆಂಬುದ ಕೇಳ್ದೆನೋ ಯೆನ । ಗಿಂದು ಗತಿಯೇನೆನುತ ಬಂ
 ದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||೧೧|| ತಲೆಯ ಮುಸುಕಿನ ವಿರಸುಭಟರು । ತೊಲಗಿದರು ಬೆಸಗೊಳಲು ನಂ
 ದನ । ನೆಳಿವುಹಲಬರ ಮನವ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿ ತತಿಮೋಹ || ಎಲೆಮುರಾಂತಕ ಕಾಣಲಾಪೆನೊ । ಹೊ
 ಳಲೊಳಿಭಿಮನ್ಯುವನೆನುತ ದೃಗು । ಜಲಕೆ ಕಾಯವ ತೆರುತ ಬಂದನು ಬಹಳಶೋಕದಲಿ ||೧೨|| ತರ
 ಣಿ ತೊಲಗಿದಗಗನವೋ ಸಂ । ಕರುಹವಿಲ್ಲದಸರಸಿಯೊ ಕೇ । ಸರಿಯ ವಿರಾಳಾಪವಿಲ್ಲದಬಹಳಕಾನ
 ನವೋ || ಪರಮತತ್ತ್ವನಿಧಾನವರಿಯದ । ನರನ ವಿದ್ಯಾರಚನೆಯೋ ನಿ । ಭರಭಯಂಕರವಾಯ್ತು
 ಪಾಳೆಯವೆನುತ ನಡೆತಂದ ||೧೩|| ಸುರನಗರಿ ನಡುಗಿತು ಸುರೇಶ್ವರ । ಹರನ ನೆನೆದನು ಯಮನ ಪ
 ಟ್ವಣ । ಸರಕುದೆಗೆದುದು ಮೃತ್ಯು ಮರೆಹೊಕ್ಕಳು ಮಹೇಶ್ವರನ || ಬಿರುದರಂಜದರಖಿಳದಸೆಗಳ । ಧ
 ರಣಿಪತಿಗಳು ಮಾಯವಾದರು । ನರನ ಕಡುದುಮ್ಮಾನನೆರೆಯಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ವಿರರಿದಿರು
 ಗ್ಗಡಣೆಗಳ ಕೈ । ವಾರಿಗಳ ಮಾಣಿಸಿದನೈ ತಹ । ನಾರಿಯರ ರತುನಾರತಿಯ ತಳಿಗೆಗಳ ನೂಕಿಸುತ ||
 ಸಾರ ಕೈಗೊಡುವೆದಟರನು ಕಣ್ಣೊರೆಯಲಿ ಕೋಪಿಸುತ ತನ್ನಯ । ತೇರಿನಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಸುರಾಂ
 ತಕನ ನೇಮದಲಿ ||೧೪|| ಹರಿರಥವನಿಳಿದಂತೆ ಪಾರ್ಥನ । ಭರದಕೋಪವ ಕಂಡು ನಿಜಮಂದಿರಕೆ ಮೆ
 ಳ್ಲನೆ ಜಣುಗಿದನು ಯಾದವರ ಗಡಣದಲಿ || ವರಧನುವಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಚವ । ನಿರಿಸಿ ಕೈಗೊಡುವ
 ಗೆ೯ಕನಲುತ । ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯನೋಲಗವ ||೧೫|| ಧರಣಿಪನ ನಿರಿಕೆಯ
 ಲಿ ಕಂದನ । ಮರಣವನು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪ್ರಳಯದ ಹರನ ಕೋಪವ ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ||
 ಸುರಿವನೆಯನಜಲಾಬ್ದಿಗಾದುದು ವರುಷದುವಣಿ ವಡಬನೆ ಮುರ । ಹರನ ಮೈದುನನೊಯ್ಯುನೈದಿ
 ದನವನಿಪಾಲಕನ ||೧೬|| ಉಕ್ಕಿ ಶೋಕದ ಕಡಲು ಪಾರ್ಥನ । ಮುಕ್ಕಳಿಸಿತಾಶೋಕಶರಧಿಯ । ಹೊ
 ಕ್ಕು ಬೆಳೆದುದು ಕೋಪತಿಖಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂದದಲಿ || ಮುಕ್ಕಳೊಳು ನೋಡಿದನು ಕಂದನ । ನಿಕ್ಕಿದ್ದರ
 ಲಾ ಲೇಸು ಮಾಡಿದಿ । ರೆಕ್ಕತುಳದಾಳುಗಳೆನುತ ಭೂಪತಿಗೆ ಪೊಡವೆಂಟೆ ||೧೭|| ತಲೆಯ ಮುಸುಕಿ
 ನ ಕಂಗಳೊರತೆಯ ಜಲದ ದುಗುಡದ ಧರಣಿಪಾಲಕ । ಫಲುಗುಣನನೆತ್ತಿದನು ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಭೀತಿ
 ಯಲಿ || ಮಲಗಿದನು ವರಭೀಮಸೇನನು । ಸಲೆ ನರನು ತಾ ಬಂದನೆ ಬಸ । ವೆಳಿದು ಬಂದು ಸುಭದ್ರೆ

ಪತಿಯಂಘ್ರಿಯಲಿ ಹೊರಳಿದಳು ||೧೯|| ಕಂದನಾವೆಡೆ ತನ್ನ ಬಿರುದಿನ | ಸಿಂಧವಾವೆಡೆ ತನುಜ ನವ
 ಪೂ | ಷೇಂದುವಾವೆಡೆ ಹೇಳಿನುತ ತೊಡಳಿಸುತ ಫಲುಗುಣನು || ಕಂದಿದನು ಕಡುಮೋಹದಲಿ ಮ
 ನ | ನೊಂದು ಸುತಶೋಕದಲಿ ಬೆದೆಬೆದೆ | ಬೆಂದು ಯಮರಾಜನ ಕುಮಾರನ ಮೋಗವನೋಡಿದನು
 ||೨೦|| ಪತಿಯಳಿದಪತಿಯಿರವೋ ನಾಯಕ | ರತನವಿಲ್ಲದಪದಕ ದೈವ | ಸ್ತುತಿಗಳಿಲ್ಲದಕಾವ್ಯರಚನಾಸು
 ಪ್ರಬಂಧದೊಲು || ಕೃತಕವಲ್ಲ ಭಿಮನ್ಯುನಿಲ್ಲದೆ | ಕ್ಷಿತಕ ನಿಷ್ಠಾಸ್ಥಾನ ಮೆರೆಯದು | ಸುತನ ಸುದ್ದಿಯಿ
 ದೇನು ಮರುಗಿಸಬೇಡ ಹೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಬರಲು ಬಹನಿದಿರಾಗಿ ರಥವನು | ಹರಿದು ಬಂದೇರುವನು
 ನಿಜಕರ | ಕರತಳದಿ ಮೈದಡವಿ ಗಾಯವ ನೋಡಿ ಮರುಗುವನು || ತರಳನಿದಿರೈತರಲು ಯೆನ್ನಯ |
 ಧುರದ ಬಳಲಿಕೆ ಹಿಂಗುವುದು ಕೇ | ಳರಸ ಕಂದನ ಸುಳುಹ ಕಾಣೆನು ಕರಸಿ ತೋರೆಂದ ||೨೨|| ಮಗ
 ನ ಮಣಿರಥವೆಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದ | ವಿಗಡತೇಜಗಳೆಲ್ಲಿ ಮಣಿವೆಳೆ | ಗುಗಳ ಛತ್ರವೆಲ್ಲಿ ಚಾಮರವೆಲ್ಲಿ ಧನು
 ವೆಲ್ಲಿ || ಹಗೆಯರಲಿ ಹತವಾದನೇ ಹಾ | ಸುಗುಣನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರನೇ ತಾ | ಮೋಗವ ಕಾಣದೆ ಹೋದೆ
 ನೇ ಯೆನಗೇನುಗತಿಯಿಂದ ||೨೩|| ಕಂದ ಬಾರೋ ಯೆನ್ನ ಮನಕಾ | ನಂದಬಾರೋ ಬಾಲಕರ ಪೂ
 ಷೇಂದುಬಾರೋ ರಿಪುಕುಲಾಂತಕ ನಿಪುಣ ಮುಖದೋರೋ || ತಂದೆ ನಿನಗೆನ್ನಲ್ಲಿ ರುಣಸಂ | ಬಂ
 ಧಸವೆದುದೆ ತಿವತಿವಾ ತಾ | ಮಂದಭಾಗ್ಯಂಗೆಣುಗ ದಕ್ಕುವನಲ್ಲ ಯೆನಗೆಂದ ||೨೪|| ಅಸಮಚಕ್ರ
 ಹವನು ಭೇ | ದಿಸುವನಾವವನನಲು ಕೇಳಿದು | ಶಿತುತನದ ಸಾಹಸದಿ ನಡೆದನು ನಾವು ಬೇಡೆನ
 ಲು || ಕುಸುರಿದರಿದನು ವೈರಿಸೇನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಸಂವರ್ತರುದ್ರನು | ಹೊಸಬನಿವನಾರೆನಲು ಸವ
 ರಿದನಹಿತಸೇನೆಯನು ||೨೫|| ಅರಿನ್ಯಪಾಲರ ನೂರಮಕ್ಕಳ | ಶಿರವನೆರಿದನು ಪಡುರಥರ ಸಂ | ಹರಿಸಿ
 ದನು ರಿಪುಬಲದೊಳೆಡಹಾಯ್ದಾನೆವರಿವರಿದು || ಧುರಕೆ ಹೊರದೆಗೆದೆಮ್ಮನಾಲ್ವರ | ಸರಿದು ಹೋದ
 ಭಿಮಾನವನು ಕಾ | ಯ್ದು ರವಣಿಸಿ ಮಗನೇರಿದನು ವಾಸವನ ಗದ್ದುಗೆಯ ||೨೬|| ಈನಕುಲನಿಭಿಮ
 ನಿಪಾಂಚಾಲರೀಸಹದೇವನೀಭೂ | ಪಾಲನೀಸಾತ್ಯಕಿಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸರು || ಕಾಳಗದೊಳಂ
 ಗೈಸಲಮ್ಮದೆ | ಬಾಲಕನ ನೂಕಿದಿರೆಲಾ ನಿ | ಮ್ಯಾಳುತನವನು ತೋರಿದಿರಿ ನೀವೆನ್ನ ಮೇಲೆಂದ ||೨೭||
 ವೀರರಿನಿಬರು ನೆರೆದು ರಿಪುಪರಿ | ವಾರವನು ಹೊಗಲಂಜ ಹೊರಗಣ | ಮಾರಿಹೊರಗೇ ಯೆಂಬ
 ವೋಲ್ಲಂದನನ ನಿಕ್ಕಿದಿರಿ || ಆರನಂಬಲುಬಹುದು ನಿಮಿಷವು | ದೂರ ತಾ ತೊಲಗಿದೊಡೆ ತನ್ನ ಕು |
 ಮಾರನಿದ್ದರೆ ಹರಿವನೆದಿರಿ ಹೊಲ್ಲೆ ಹೇನೆಂದ ||೨೮|| ಕಡೆನುಡಿದು ಫಲವೇನು ಸಾಕಿ | ನೊಡೆಯ
 ನಿಲ್ಲದವಸ್ತುನಾದನು | ನುಡಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಹೇಳು ಕೊಂದವರಾರು ನಂದನನ || ಕಡುಹಗೆಯದಾರೆ
 ವನ ಬಲದಲಿ | ನುಡಿನಿಧಾನವನವನ ಜೀವಕೆ | ಹಿಡಿ ಮಹೀಪತಿ ಸಂಚಕಾರವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೯||
 ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ವಹ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಿನಮೋಹರವು ರಿಪು | ಜಾಲವನು ನೀಬಂಡಿಗಳೆ ಬಹೆನಾ
 ವು ಬಳಿಸಲಿಸಿ || ಕಾಳಗವ ಜಯಿಸುವೆವು ನಡೆ ಯೆನೆ | ಬಾಲನುರವಣಿಸುತ್ತ ಮಸಗಿದ | ಕಾಲರುದ್ರ
 ನ ರೂಪುದಾಳ್ವನು ವೈರಿಸೇನೆಯಲಿ ||೩೦|| ಅರಸಮಕ್ಕಳ ಕೊಂದನೈ ನೂ | ರ್ವರನುಮೂರಕ್ಷೋಣಿ
 ಸೇನೆಯ | ನೂರಸಿದನು ಮಸೆಗಾಣಿಸಿದನುಗ್ಗ ದಮಹಾರಥರ || ಧುರವ ಗೆಲಿದನು ಪಡಿತಳಿಸಿ ನಾ | ವು
 ರವಣಿಸಲಡಹಾಯ್ದು ನಮ್ಮನು | ಹರನ ವರವುಂಟೆಂದು ಗೆಲಿದನು ಸಿಂಧುಭೂಪಾಲ ||೩೧|| ವಿರಥ

ನಾದನು ಭೀಮ ನಕುಲನು । ತಿರುಗಿದನು ಸಹದೇವ ಕೊರಳಲಿ । ಹರಣವಿರೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರು ದ್ವಪ
 ದಾವಿನಾಯಕರು ॥ ಧುರದೊಳೊಸರಿಸಿದರು ಸ್ತಂಭವೆ । ಹರನವರದಲಿ ನಮ್ಮ ಗೆಲಿದನು । ಮರಣ
 ವನು ಕಂದಂಗಿ ತಂದವನವನು ಕೇಳೆಂದ॥೩೨॥ ಇನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನೆನುತ ಕೈ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಮಾತಾಡಿ
 ಭೂಪತಿ । ಬೆನ್ನು ತೆತ್ತನು ಭೀಮಸೇನನ ವಿಪುಲವಕ್ತದಲಿ ॥ ತನ್ನ ಮರೆದನು ನಯನಧಾರಾ । ಭಿನ್ನವಾ
 ದೊಡೆ ಮುಸುಡ ಮಿಗೆ ಸಂ । ಪೂರ್ಣಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಂದುದು ಧರ್ಮಜನ ಹೃದಯ ॥೩೩॥
 ಮುಚ್ಚಿದನು ಕಂಗಳನಕ್ರದೈರೈದ । ಕಿಚ್ಚಿನದೆ ಕರಗಿದುದು ಶೋಕದ । ಕಿಚ್ಚು ಗೊಂಡುದು ಮನವನಖಿ
 ಳೇಂದ್ರಿಯದ ಸುಳುವಡಗ ॥ ಎಚ್ಚರಡಗತು ನೆಲಕೆ ಕೈಗಳೆ । ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿದನು ಪುತ್ರಶೋಕದ । ಹೆ
 ಚ್ಚು ಗೆಯ ತಾಪವನು ಹೆಸುಂಡಲೆಯೆನರ್ಪನ ॥೩೪॥ ಘನವಿಕರ್ಮದ ವಿಲಗದಲಿ ನಿಜ । ತನುಜ ಶೋ
 ಕದ ತಗಕು ಬಿಡಲ । ಜ್ಞಾನನ ಧೈರ್ಯದುದ್ರಾಧನದೇನಹೇಳುವೆನು ॥ ಮನಮರುಗಿ ಮೈಬಳಲಿ ತಾ
 ಪದ । ಕನಸ ಕಂಡನು ಝಡಿತಿ ಮಿಗೆ ಝಂ । ಮಿನಸುಪುಪ್ತಿಯೊಳಿರ್ದನಿಮಿಷದೊಳಿದ್ದು ಕಣ್ಣೆರ
 ದ ॥೩೫॥ ಅಳಲಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದನು ರೋಷದ । ಬೆಳವಿಗೆಯ ಗವಸಣಿಸಿದನು ಕಳೆ । ವಳಿಕೆ ಹಿಂಗಿದುದ
 ಶ್ರುಜಲವನು ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕುಡಿದು ॥ ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ಕೋಪಶಿಖಿ ಕಳೆ । ವಳಿಸಿತನೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕಡಿಗ
 ಳು । ತುಳುಕಿದವು ರೌದ್ರಾನುಭಾವದ ಕೋಪಕಿಡಿಯಿಡಲು ॥೩೬॥ ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಾರಿಯ
 ಮೇಳವಾಡಿದನೇ ಜಯದ್ರಥ । ನಾಳುತನವನು ಸಮರದಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ತೋರಿದನೆ ॥ ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂ
 ದೊಳಗೆ ರಿವುವನು । ನೀಳುವನು ನೀಳದೊಡೆ ಧರ್ಮಜ । ಕೇಳು ಭಾಷೆಯನೆನುತ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾ
 ಪಾರ್ಥ ॥೩೭॥ ಹರನ ದುರ್ಗದೊಳಿರಲಿ ಮೇಣೀ । ಹರಿಯ ಕಡೆಲೊಳಗಿರಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ । ಕರಕಮಂಡ
 ಲದೊಳಗೆ ಹುದುಗಲಿ ರವಿಯ ವರವೊಗಲಿ ॥ ಉರಗಭವನದೊಳಿರಲಿ ಮೇಣಾ । ಗರವ ಮುಳುಗ
 ಲಿ ನಾಳೆ ಪಡುವಣ । ತರಣಿ ತೋಲಗದಮುನ್ನು ಕೊಲುವನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವನ ॥೩೮॥ ಗುರುವಿಘಾತಿ
 ಯ ವಧೆಯನಿಂದಾ । ಪರನ ಪರದಾರಾಭಿಗಾಮಿಯ । ಹರಮುರಾಂತಕಭೇದವಾದಿಯ ವಿಪ್ರನಿಂದಕ
 ನ ॥ ಪರಗುಣಾಸೂಯಕನ ಹಿಂಸಾ । ಪರನ ಪಿಸುಣನ ಕೃಪನಚರಿತನ । ನರಕವಾಗಲಿ ಕೊಲ್ಲದಿದೋ
 ಡೆ ನಾಳೆ ಸ್ತಂಭವನ ॥೩೯॥ ಕುರುಬಲವಬಿಟ್ಟೊಡೆಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಮುರಾರಿ
 ಯು । ಶರಣುಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಸರ್ವಧಾಕೊಲುವನು ಜಯದ್ರಥನ ॥ ಧುರದೊಳಿಳಿದಂತಿಂಪ್ರಯಮುಭಾ । ಸ್ವ
 ರವಿರಿಂಚಿಗಳಡ್ಡಬಿಡೊಡೆ । ತಿರವನರಿವೆನು ನಾಳೆ ಬೈಗಿಂದೊಳಗೆ ಸ್ತಂಭವನ ॥೪೦॥ ಖಳನ ಧೂರ್ತ
 ನ ನಾಸ್ತಿಕನ ಚಂ । ಚಲನ ಪರನಿಕ್ಷೇಪಹಾರಿಯು । ದಳಿತಮರಿಯಾದನ ಕೃತಘ್ನನ ಭ್ರಾತೃನಿಂದಕನ ॥
 ಸ್ವಲಿತವಚನನ ಯೋಗಿನಿಂದಾ । ಕುಲನ ವಿಕಳವ್ರತನಲೋಕಾ । ವಳಿಗಳಾಗಲಿ ಕೊಲ್ಲದಿದೋಡೆ ನಾ
 ಳೆ ಸ್ತಂಭವನ ॥೪೧॥ ನಾಳೆ ಖಚರಿಜನದ ಕುಚಯುಗ । ತೂಳಲವನಸು ವೊರಗದಿದೋಡೆ । ಕಾಳಗ
 ದೊಳನೆನ್ನೊಡಲ ಬಿಡುವೆನು ಅಗ್ನಿಗುಂಡದಲಿ ॥ ಕೇಳು ಧರ್ಮಜಯೆಂಬನುಡಿಯನು । ಕಾಳಗದ ಸೊ
 ಗಸಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನೈತಂದರ್ಜನನ ಹೊಗಳಿದನು ಪತಿಕರಿಸಿ ॥೪೨॥ ತೀರಿತನ್ನೇನರಿವನ ಸಂ
 ಸಾರ ನೀನೇರಿಸಿದನುಡಿಗಳ । ನಾರು ಕಳಚಲುಬಲ್ಲರಗ್ಗ ದದೇವದೈತ್ಯರಲಿ ॥ ವೀರರಾಮನ ನುಡಿಗಿ ರಾ
 ಮನು । ದಾರಬಾಣಕ ನಿನ್ನು ನುಡಿಗಳು । ಕಾಳಗಕೆ ಸಮಜೋಳಿ ಜನದೊಳಗೆಂದನಸುರಾರಿ ॥೪೩॥ ನಳಿನ

ನಾಭನು ಪಾಂಚಜನ್ಯವೆ । ಮೊಳಗಿದನು ನಿಜದೇವದತ್ತವೆ । ಫಲುಗುಣನು ನುಡಿಸಿದನು ನಿಜಗಾಂಡಿವೆ
ವನೊದರಿಸಲು ॥ ಪ್ರಳಯದಿನದಲಿ ತಿವಿದಸಿಡಿಲ । ಪ್ಪಳಿಸಿದಂತಿರೆ ರೌದ್ರರಸಘುಳು । ಘುಳಿಸಿ ತಲ್ಲಣಿ
ಸಿತ್ತು ಕೌರವನೈಪನ ಪರಿವಾರ ॥೪೪॥ ಏನಿದೆತ್ತಣ ರಭಸತ್ಕ್ರೈಲೋ । ಕ್ಯಾನುಕಂಪನವಾಯ್ತು ತಿವೆ
ಯೆನು । ತೀನರೇಂದ್ರರ ಕಾಯ ನಡುಗಿತು ಕೌರವಾದಿಗಳ ॥ ಸೇನೆ ತಲೆಕೆಳಕಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ । ಸೂ
ನು ವಿನ ಮರಣದಲಿ ಮಂತ್ರ । ಧ್ಯಾನ ತಮಗಾಯ್ತೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ನೈಪಕಟಕ ॥೪೫॥ ಎಲೆಲೆ
ಕವಿಕವಿ ಕಳರುಗಳಿದೆಕ್ಕೊಲೆಗೆಡುಗರಿಪುನೈಪರು ಮಗವಡಿ ॥ ದಳಲುಮಿಗಲನ್ಯಾಯಕಳುಪಿದನೇ ಯು
ಧಿಪಿತ್ರನು ॥ ಬಲವ ಕರೆಕರೆಯೆನುತ ಕಾಹಿನ । ತೊಳಲಿಕೆಯನಾಯಕರು ಗಜರಲು । ಬೆಳಗದವು ಬಂ
ಬಾಳದೀವಿಗೆ ನೆರೆದುದತಿರಥರು ॥೪೬॥ ಹೊಳಲು ಮಿಗೆ ಗಜಬಜಸಿ ತೊಳಲಿಕೆ । ಯೊಳಗೆ ನೆರೆದುದು
ಕೋರಡಿಯಮುಳು । ವೆಲಿಯಗಾಂತುದು ಬೇಹಹರಿಸಿದರಖಿಳದೇವಸೆಗೆ ॥ ಬಲುಗುದುರೆಯೊದಗಿದ
ವು ಮಿಗೆ ಹೆ । ಕ್ಕಳಿಸಿದರು ಭೂಪಾಲಕರು ಹು । ಯ್ಯಲಲಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತು ನೈಪಕಟ
ಕ ॥೪೭॥ ಕಡಿಯಣವನಾನೆಗಳ ಮೋರೆಗೆ । ತೊಡಿಸಿದರು ತೇಜಗಳ ಕೊರಳಲಿ । ನಿಡುನೋಗನ ಕಟ್ಟಿ
ದರು ಕಿವಿಯಲಿ ಕೀಲುಗಳ ನಿಲಿಸಿ ॥ ಜಡಿಪಗುಳವನು ಹಯಕೆ ಬಿಗಿಸಿದ । ರೊಡನೊಡನೆ ಹಕ್ಕರಿಕೆಜೋ
ಡಿನೊ । ಳೊಡಸಿ ಗಾಲಿಯ ಬಿಗಿದು ಗಜಬಜಸಿದುದು ನೈಪಕಟಕ ॥೪೮॥ ತಿರದೊಳಾಂತರು ಮೋಚ
ಯವನಾ । ಚರಣದಲಿ ಸೀಸಕವ ಕೊರಳಲಿ । ಬಲಿಯಕವಚವ ಕಟ್ಟಿದರು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಕೈಹೊದೆಯ ॥
ಸುರಗಿಗಳ ನೀಡಾಡಿ ತಿರುಹಿದ । ದೊರೆಗಳನು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ಬಿಲು । ದಿರುವಿನಲಿ ಮೋಹಿದರು ಕಳವ
ಳಗೊಂಡುದರಿಸೇನೆ ॥೪೯॥ ಕರಿಗಳನು ರಾವುತರು ಜೋದರು । ತುರಗವನು ಕಾಲಾಳು ರಥವನು । ವೆ
ರಮಹಾರಥರೀಟಿಸಬಳಕತಾರಿಯುಬ್ಬಣವ ॥ ಧುರದಭರವಿಗೆ ಕೊಂಡು ಹೊದರ । ಳ್ಳಿರಿವಬೆರಗಿನ ಬ
ಳಿಯಲೈದಿದ । ರರರೆಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಪಾಂಡವರೆನುತ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೫೦॥ ಪವನಸುತನಿವ ವಾಸವನ
ಮೆಗೆ । ನಿವನು ಧರ್ಮಜನೀತ ನಕುಲನು । ಇವನು ಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ರುಪದ ದೃಪ್ತದ್ವೈವನಿವನೀಗ ॥ ಇ
ವನು ಸಹದೇವನು ವಿರಾಟನು । ಇವರು ಪಾಂಚಾಲರು ಘಟೋತ್ಕಚ । ರಿವರೆನುತ ಹೊಯ್ದಾಡಿದ
ರುಮೊದಲಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೫೧॥ ಇರುಳು ಬೇಹಿನಚರರು ಪಾಂಡವ । ರರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕುರಿದು ಮು
ರರಳಿದು । ಬರುತ ಕಟಕ ದಗಜಬಜವ ಮೂಡಿಸಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ನೆರವಿ ನೆಗೆಗೆಡೆಯಾಗಿ ಮುಸುಕಿನ । ಮು
ವಿನಲಿ ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕರು । ಗರುವಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೀಕರು ಕೇಳ್ವರೀಹದನ ॥೫೨॥ ರವಿತನೆಯ
ಗುರುಸೂನು ಭೂರಿ । ಶ್ರವ ಸುಲೋಚನ ಶಲ್ಯ ಕೃಪ ಸೈಂ । ಧವ ಏವಿಂಶತಿ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಕರ್ನ
ನಂದನರು ॥ ತವತವಗೆ ಬೆದರಿದರು ಕೌರವ । ಭವನಕ್ಕಿದರಂದಿನಾಹವ । ರವದ ರೌದ್ರದ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯವ ತಿಳಿವತವಕದಲಿ ॥೫೩॥ ಹರಿದು ಚರರಾಪಾರ್ಥನಾಡಿದ । ನಿರುಪಮಿತಗಾಢಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ । ಚ
ರಿತವನು ಕೌರವನ ಸಭೆಯಲಿ ತಂದು ಹರಿದಿದರು ॥ ಮರಣಸೈಂಧವಗಲ್ಲದಿದೋಡೆ । ಮರಣಪಾರ್ಥಂ
ಗಲ್ಲದಿನ್ನಿದ । ಪರಿಹರಿಸುವುದ ಕಾಣೆನೆಂದರು ನಾಳಿನದ್ಭುತವ ॥೫೪॥ ಲೇಸುಲೇಸಭಿಮನ್ಯುವೀಡು । ಶ್ವಾ
ಸನನ ಮಗನಿಂದ ರಣದಲಿ । ಗಾಸಿಯಾದನು ನಾವು ಮಾಡಿದುದೇನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ಈಸನೇರಿಸಿ ನುಭ
ದಪಾರ್ಥನ । ಬಾಸೆಹೊಳ್ಳಾಗದು ಸುಯೋಧನ । ದೇಶವನು ಬೀಳ್ಕೊಂಬೆನೆಂದನು ಸೈಂಧವನು ಸಭೆ

ಗೆ ||೫೫|| ಅಳಲಿದಾತನು ಕಾಲುಗಡೆದೊಡೆ | ಫಲವಹುದೆ ನಿಜಸತಿಯ ಹಿಡಿದಾ | ನೆಳೆದುವೊಯ್ಯಲು
ಭೀಮನಾಡಿದಭಾಷೆಯೇನಾಯ್ತು || ಆಳುಕದಿರಿ ಪರಿವಾರವಿವೆ ಕೊಳು | ಗುಳಕೆ ವಜ್ರದಬೋಡು ನೈ
ಪರಿದೆ | ಬಲವಿಹೀನನೆ ನೀನದೇನೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ||೫೬|| ಅವನೋಲೆಯಕಾರತನ ಗಾಂಡೀವಧರನ
ಲಿ ಫಲಿಸುವುದೆ ಮೇ |ಣಾವನದ್ಭುತಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆ ಮಣಿವನಸುರಾರಿ || ಕಾವನಿಲ್ಲರ್ಜುನನ ಕೈಯಲಿ |
ಸಾವವನು ತಾನೆನಲು ಮಿಗೆ ರಣ | ಧೀವಶನು ಕುರುರಾಯ ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಸೈಂಧವಗೆ ||೫೭|| ಗ
ರುಡನೂರವರೆವರೇ ನಾ | ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ನಮ್ಮ ಬಲದಲಿ | ಗುರುವಲಾ ಪಾಲಕನು ಕೈಕೊಂಬನೆ
ಧನಂಜಯನ || ನರನ ನುಡಿಗಳ ಹೊಜ್ಜೆಗಳೆವೊಡೆ | ಚರಣದಲಿ ಬೀಳುವೆವು ನಡೆ ಯೆಂ | ದಿರುಳು
ದ್ರೋಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೫೮|| ನೆಗಳಿದವು ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಸಾ | ಲುಗಳು ಹೊಂ
ದಂಡಿಗೆಯವರು ರವ | ಮಿಗಲು ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ಸೀಗುರಿ ಮೊಗಕೆ ಮೋಹಿದವು || ಅಗಿವಕಡಿತಲೆಮು
ಸುಕಿದವು ಚೌ | ರಿಗಳಗೊಂದಣತೂಗಿದವುಮೌ | ಳಿಗಳಮಸ್ತಕದವರುನೆಲನುಕ್ಕಡಿಸಲೈತಂದ ||೫೯||
ಗರುಡಿಯೊಡೆಯನ ಪಾಳೆಯಕೆ ಕಡು | ಭರದೊಳ್ಳೈತರೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಬರವಿದೇನೆಂದನುತ ಬಂದ
ನು ದ್ರೋಣನಿರಾಗಿ || ಧರಣಿಪನ ತಕ್ಕೈಸಿ ನೆಲೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗೈದಿದನುಸುಳುಗಂಡಿಯ | ಲುರವ
ಣಿಸಿದರುಕರ್ಣ ಕೃಪಮೊದಲಾದಬೇಹವರು ||೬೦|| ವೀಳಿಯವಕರ್ಪು ರವನಿತ್ತುನೈ | ಪಾಲಕರ್ಣಾದಿಗಳ
ಸ ಭಟರ | ಸಾಲ ಮನ್ನಿಸಿ ದ್ರೋಣ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ || ಕಾಳಗವ ಕೈಕೊಂಡ ಸಿರಿಮೊ
ಗ | ವೇಳುತಿದೆ ಖತಿಯೇನು ನಿನ್ನಿನ | ಕಾಳಗವು ಜಯ ನಮ್ಮದಿದುಮೌನವೇಕೆಂದ ||೬೧|| ಏನ
ಹೇಳುವೆನರ್ಜುನನು ನಿಜ | ಸೂನು ಮಡಿಯೈದುರಾಭಿಘಾತದೊ | ಳೇನನೆಂದನು ಹೇಳಿರೈ ಕರ್ಣಾದಿ
ನಾಯಕರು || ತಾನುಗಡ ಸೈಂಧವನ ತಿರವನು | ಭಾನುವಡಗದಮುನ್ನತೆಗೆವನು | ಹೀನವಾದೊಡೆ
ಹೊಗುವೆನೆಂದನು ಹವ್ಯವಾಹನನ||೬೨|| ಕೊಂದವನು ದುಶ್ಶಾಸನನ ಮಗ | ಬಂದುದಪವಾದವು ಜಯ
ದ್ರಥ | ಗಿಂದಿವನ ಪತಿಕರಿಸಬೇಹುದು ರಣದಲರ್ಜುನನ || ಮುಂದುಗಡಿಸಲುಬೇಕು ಭೀಷ್ಮರು | ಸಂ
ದಬಳಿಕೆಮಗಾಪ್ತಹಿತವರು | ತಂದೆ ನೀನೆಂದೆರಗಿದನು ನೈಪ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೬೩|| ಮೆಕುಟವ
ನು ನೆಗಹದನು ಭೂಪಾ | ಲಕತಿರೋಮಣಿ ಶತಿಯಕುಲವರ | ನಿಕರವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆನಬೇಡ ಬು
ದ್ಧಿಗಳ || ಯುಕುತಿಗದಕಿನ್ನಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ | ಸಕುತ್ಯಿಘನನೀರಾಜಕಾರ್ಯದಿ | ಚಕಿತನಾದನು ರಾಯ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೬೪|| ಕಾವೊಡೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಮೇರ್ಣಾಂ | ಡೀವಿ ಕೊಲುವವನಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನು |
ಕಾವೆಡೆಯು ಕೊಲುವೆಡೆ ಸಮರ್ಥನು ವೇದಸಿದ್ಧವಿದು || ಜೀವಚಾತ ಕ್ಷೊಡೆಯನಾರಾ | ಜೀವನಾಭ
ನು ಬರಿಯಹಂಕಾ | ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಕಡುತಿಹುದಖಿಳಜಗವೆಂದ ||೬೫|| ಇದು ಮುರಾರಿಯ ಲೀ
ಲೆಗೋಸುಗ | ವುದಯಿಸಿದಜಗವಿದರೊಳೊಬ್ಬನ | ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಹಿಡಿದನೊಬ್ಬನ ಸಲಹೆ ನಡ
ಸುವನು || ಇದರೊಳಾಗಿಂತಲ್ಲ ಕರುಣಾ | ಸ್ವದದ ಭೂಜಂತ್ರದಲಿ ಯಾಜಗ | ದುದರವಾತನ ಕಡೆಯ
ಲಾದುದು ಭುವನಗತಿಯೆಂದ||೬೬|| ನರನ ನುಡಿಯಿಂದಿರದಿರಾ ಮುರ | ಹರನ ನುಡಿಗಳು ಗಿರಿಗು
ಹಾಗ | ಹೈರದ ನುಡಿಯೋ ಜಂಗಮಧ್ವನಿಯೋ ವಿಚಾರಿಸಲು || ನರನ ನುಡಿ ಹೊಳ್ಳಾಗಿದಾಮುರ |
ಹರನ ಬಲುಹುಣ್ಣೆನ್ನು ಬರವೆನ | ಲಗಸನಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತಿರ್ದನು ಕೈಯಗಲ್ಲದಲಿ ||೬೭|| ಕೇಳುತಿರ್ದ ಕರ್ಣ

ಬೊಮ್ಮವೆ | ಹೇಳಬಲ್ಲೆನೆ ನಾವು ನಾಳಿನ | ಕಾಳಗವು ಜಯವಾಗಲೋಸುಗ ಬಂದೊಡಿಂದಿಗೆ || ಹೇಳುತಿರ್ದನ ಸಂಗತಿಯನಿದು | ಹೋಲುವೆಯಲಾ ಮುನಿಕುವಾರು | ಕಾಳಗದೊಳೆಗುವರು ಬಳಿಕೇನೆಂದನಾಭೂಪ || ೬೮ || ಕಟಕಿಯೋಕಿದು ವಿಪ್ರರಾವು | ತ್ವಟದಸಾಹಸವಿಲ್ಲ ನಾನ್ದಿಟ | ಘಟಿಸದೆಂದೊಡೆಖಾತಿಯಾಯಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲಿ || ನಿಟಲಲೋಚನ ನೋಡುವರೆ ಸಂ | ಕಟವು ವಿಷಮೋಹರದ ಬಲುಸಂ | ಘಟನೆಯನು ತೋರುವೆನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗೆಂದ || ೬೯ || ವ್ಯೂಹವನು ರಚಿಸುವೆನು ನಾಳಿನ | ಲಾಹವಕೆ ತಳತಂತ್ರವೊಂದೇ | ಮೋಹರಕೆ ನಡೆತರಲಿ ಷಡುರಥರಾದಿಸಾಯಕರು || ಸಾಹಸವನುದಯದಲಿ ತೋರುವೆ | ಬಾಹುಬಲ ಮಿಗೆ ಸೈಂಧವನ ಮೈ | ಗಾಹ ಬಲವೆನು ರಾಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೇಣ || ೭೦ || ಸಾಕು ನೀಚಿಂತಿಸಲುಬೇಡ ಪಿ | ನಾಕಧರನಡಹಾಯೊಡೆಯು ನಾ | ವಾಕೆನಾಳರು ರಣಕೆ ಕೃಷ್ಣಾ ಜ್ಞಾನರ ಪಾಡೇನು || ನೂಕಿ ನೋಡಲಿ ಸೈಂಧವನ ಲೋ | ಕೈಕವೀರರು ಕಾವೆವೆಂದು | ದ್ರೇಕ ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ತಮತಮಗೆ || ೭೧ || ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ರಾಜಸಭೆ ತ | ಮ್ಮಾಲಯಕೆ ಸೈಂಧವನು ಚಿಂತಾ || ಲೋಲನಿದ್ದನು ಮರಣಜೀವಜ್ಞಾನಸಂಶಯನು || ಕೋಲಗುರುವಿನ ಮಧುರವಚನವ | ಕೇಳಿದನು ನಸುನಗುತ ಪಾರ್ಥಗೆ | ಹೇಳಿದನು ಕರುಣದಲಿ ಗದುಗಿನ ವಿರನಾ ರಾಯಣ || ೭೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಕೈ ಪದ ೬೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಜಯಸಮರಸಂರಂಭನಾಹವ | ಭಯಬಹಿರ್ಮುಖ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ನಿಯತಮತಿ ಮೋಹಿದನು ಸಮರಕದ್ರೋಣನೆನುವಾದ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀಶ್ರೀ | ಪಾಲ ಫಲುಗುಣ ಹೊಕ್ಕನಾಯುಧ | ಶಾಲೆಯಲಿ ತೆಗೆಸಿದನು ಧನುಮೊದಲಾದಕ್ರಿದುಗಳ || ಸಾಲರಿದು ನಿಲಿಸಿದನು ನಿತಿತಶ | ರಾಳಿಚಾಪಕೃಪಾಣ ಪರಶುಶ್ರೀ | ಶೂಲಮುದ್ಗ ರಶಕ್ತಿತೋಮರ ಚಕ್ರಮೊದಲಾದ || ಸವಗಮೋಚೆಯಜೋಡುಸೀಸಕ | ವಿವಿಧಕವಚವ ಬಾಹುರಕ್ಷಗೆ | ಳವನು ಮಿಗೆ ನಿಲಿಸಿದರು ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಧೂಪದಲಿ || ವಿವಿಧಸತ್ಕಾರದಲಿ ದುರ್ಗಾ | ಸ್ತವಗಳದರನುಹೇಳಿಭಜಿಸಿದ | ನವರುಧಿರಮಾಂಸೋಪಹಾರಂಗಳಲಿಪೂಜಿಸಿದ || ೧ || ಬಡನೆ ಗಜರು ವೆವಾದ್ಯದಲಿಕಂ | ಪಿಡಿದವೋದನಸಹಿತ ಭೂತಕೆ | ಬಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಡೆವೆರಿಸಿದರು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಸೊಡರುವಸನಾದಿಗಳಲೊಪ್ಪಂ | ಬಡೆದುದೆಲ್ಲವ ಹರಿಯೊಳರ್ಪಿಸಿ | ನಡುವಿರುಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥನರ್ಚಿಸಿದನು ನಿಜಾಯುಧವ || ೨ || ಇರುಳಿನದ್ಭುತರಥಸವಾಲಿಸಿ | ಮುರಹರನು ಫಲುಗುಣನ ಘನಸಂ | ಗರಜಯಧ್ವನಿ ಮಂತ್ರವೆಂದನು ದಾರುಕನಕರೆದು || ಹರೆ ಮಹಾದೇವಾದಿಗಳು ಗೆಲ | ಲರಿದು ನಾಳಿನೆಬವರವಿನ್ನೀ | ನರನ ಜಯವೆಂತೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿಗೈತಂದ || ೪ || ರಚನೆಚಲುವದು ನಾಳಿನಾಹವ | ಖಚರಕಿಂಪುರುಷರಿಗೆಯಸದಳ | ವಚಲಬಲಗಾಡಿಕೆಯಹರಿಯದು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದು || ಉಚಿತದಲಿ ಕೊಂ

ಡೊಯ್ದುರುದ್ರನ | ವಚನವನು ತಿಳುಹಿಸುವನೆಂದಾ | ಶಚಿಯ ಗಂಡನವುಗನನೀಶನಪದವ ಕಾಣಿಸಿದ
 ೥೫॥ ತಿವನ ಕರುಣಾಲಾಭ ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರವರ ಪಾರ್ಥನ ಮುನ್ನಿನಂದದ | ಲೆವನಿಗಳುಹಿದ ನಿಖಲದಿ
 ವ್ಯಾಯುಧದ ವೇದಿಕೆಗೆ ॥ ಸವೆದುದಿಂದಿರುಳ್ಳುತ್ಪಲಂಗಳ|ನಿವಹ ಬಲಿದುದು ಚಕ್ರವಾಕದ | ತವಕ ಮುಂ
 ದುದು ತರಣಿಯಡರಿದನುದಯಪರ್ವತವ ॥೬॥ ವಿಮಲದರ್ಭಾಂಕುರದ ಶಯನದ | ಲಮರಪತಿಸುತ
 ಪವಡಿಸುವನನು | ಪಮವಿಲಾಸದ ಕನಕ ಕಂಡೆನನುತ್ತ ಕಣ್ಣೆರೆದು ॥ ಸಮರವಿಜಯಕ್ಕೆ ತಿವನಕ್ಕಪಿ ಸಂ
 ಕ್ರಮಿಸಿತನಗೆಂದೆನಲು ಮುಂದಣ | ಕಮಲನಾಭನ ಕಂಡು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ನಗುತ ॥೭॥ ದೇವನಿ
 ಮೃಡಿಸುತ ಕಂಡನು | ದೇವದೇವನಚರಣವನು ಸಂ | ಭಾವಿಸುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನು ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಿ॥
 ನಾವು ಬಂದುದನಂದು ವರರಾ | ಜೀವಸರಸಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಗಾಂ | ದೀವನಿಜಾಪವನು ಕಂಡನು
 ಕೊಳನಮಧ್ಯದಲಿ ॥೮॥ ಬಳಿಕ ತಿರುವಿಟ್ಟವರೊಳಸ್ತ್ರವ | ಸೆಳೆದು ಬಿಲುವಿದ್ಯಾಸಮಗ್ರದ | ನೆಲೆಯು
 ತೋರಿದೊಡಾಗಳೀಶನ ಹೊರಗೆ ತಾನೈದಿ | ಬಳಿಕ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗವ|ಬಲಹನೀಕ್ಷಿಸಿ ತಗೆವ ಬೆ
 ಡಗನು | ನಿಲಿಸಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವಾಯ್ತೆನಗಲ್ಲಿ ವತವರ್ತಿ ॥೯॥ ಕನಕನೀಹದನಾಗಿ ಕಂಡನು | ದನುಜ
 ಹರಬೆಸಿಸಿದರ ಫಲವನು | ನನಗೆನಲು ನಸುನಗುತ ನುಡಿದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ ॥ ನಿನಗೆ ಶೂಲಿಯ ಕ
 ರುಣವಾಯ್ತಿಂ | ಓನಲಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವ ನಿನ್ನದು | ದಿನದೊಳಂ ಸೈಂಧವವಧವ್ಯಾಪಾರ ವಹುದೆಂ
 ದ ॥೧೦॥ ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ನಿಜಕರ | ವನಜಮುಕುಳಿತ ನಿರಲು ಸೇನಾ | ವನಧಿ ಗರ್ಜಿಸಿದವು
 ದಿನಾಭಿಪನುದಯಸಮಯದಲಿ ॥ ವನರುಹಾಕ್ಷನ ನೇಮದಲಿ ಸು|ದಣಿಸಿ ಶಂಖನಿನಾದ ಭೂಪರ | ಮ
 ನೆಯೊಳರಿದೆಬ್ಬಾಳಜಯದಲಿ ಘಟನೆಯೊಗ್ಗಿದವು ॥ ೧೧ ॥ ಉಲಿವಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ | ಕಳೆದ
 ಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನಿಸ | ತಿಲಕಮಾಡಿದನಮಲಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ॥ ನಳಿನನಾಭನ ಪಾದಕಮಲ
 ಕೆ | ನಲವಿನಿಂದಭಿನಮಿಸಿ ಸುಭಟಾ | ವಳಿಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟನಂತಕಸೂನು ಸಂಗರಕೆ ॥೧೨॥ ನಡೆ
 ದುದುರು ಸನ್ನಾಹನಲಿ ಸೂ | ಆಡಸಿ ಮೆರೆವಗಭೀರಭೇರಿಯ | ಕಡುರವವು ರಿಪುಭಟರ ಬೈಗುಳ ಬಿ
 ರುಬುಗಹಳೆಗಳ ॥ ಎಡಬಲಕೆ ಮಿಗೆ ಹೊಳೆವ ತೇಜಯ | ಕಡುಮನದ ಕಂಠುಟಿಯ ತೇರಿನ | ಗಡಣ
 ದಲಿ ಕಾಲಾಳು ಕಳಕಳವಾಯ್ತು ರಣದೊಳಗೆ ॥೧೩॥ ಎದ್ದುದೀಕಟಕದಲಿ ಬಲ ಮುಂ | ಡೆದ್ದು
 ಸುಭಟರು ಸಮರ ಭೂಮಿಯು | ಹೊದ್ದಿದರು ಝಳಪಿಸುತಲಾಯ್ತು ದಹೋಗರ ಹೊಳಹುಗಳ ॥ ಅ
 ದ್ದುದದ್ಭುತರವದ ನೆರೆ ಹೊದ | ರೆದ್ದು ನಡೆದುದು ದಂತಿಘಟಿ ಬರು | ತಿರುದಗಣಿತರಥಪದಾತಿಗೆ
 ಳಾಹವಾಂಗಳಿಕೆ ॥ ೧೪ ॥ ವಿನುತಸಂದ್ಯಾವಂದನಾದಿಯು | ನನುಕರಿಸಿ ಹರಿಪದಪಯೋಜವ | ನೆನೆದು
 ವಿರಚಿತವೇದವಿಪ್ರಾನಲಸಮಾರ್ಚಿತನು ॥ ಕನಕಕವಚವ ತೊಟ್ಟು ಗಡ್ಡದ | ಘನತೆಯನು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ವ
 ರಕಾಂ | ಚನಮಯದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನಿಕ್ಕಿದನು ದ್ರೋಣ ॥ ೧೫ ॥ ನೆರೆಯುಡಿಯಲಾಮಲ್ಲಗಂ
 ಟಿನ | ಸೆರೆಗ ವೋಹಿಸಿ ಬಿಗಿದು ದರ್ಭಯ | ಹರಿದು ಬಿಸುಟನು ಕವಚಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ ॥ ಮು
 ರುಹಿ ಬಿಗಿದನು ನಿಖಳಭೂಸುರ | ವರರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಕೊಳುತ | ಳೈರಿವಜಯರವದೊಡನೆ ರಥ
 ವೇರಿದನು॥ಕಲಿದ್ರೋಣ ॥ ೧೬ ॥ ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳುರವಣಿಸಿ ಹೆ |
 ಗ್ಗಾಳೆಗಳು ಸಾರಿದವು ಸುಭಟರವೀರವಿತರೋದ ॥ ಸಾಲಝುರಿಗಳ ಪತಾಕಾ | ಜಾಲಸಬಲದ ಹೊ

ದರುಗಳ ಬಿರು । ಗೋಲ ತೂಗಾಟದಲಿ ಸಮರಕ್ಕೆ ದ್ರೋಣನನುವಾದ ॥ ೧೭ ॥ ನೆಗಹಿ ಬೀಸುವಚೌ
 ರಿಗಳ ಸ । ನ್ನೆಗಳ ಚಾತುರ್ಬಲವ ದ್ರೋಣನ । ದೈಗುನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಳ್ಳೆರಿದರು ತವ್ಮಾಳುಕುದುರೆಗ
 ಳ ॥ ತೆಗೆದು ಯೋಜನವಾರರಲಿ ಕಾ । ಳಗಕ್ಕೆ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಲಿ ಚೂ । ಳಿಗಳ ಬಗೆದನು ಕೌರವೇಂ
 ದ್ರಾನುಜನ ಗಡಣದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಇದಿರುಶಕಟವ್ಯೂಹವದರ । ಗ್ರದಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಬಲ ಕೆಲ । ವದ
 ರಬಲದಲಿ ಬಾಹ್ಲಿಕನು ಸೌಬಲನು ಮಾಗಧರು ॥ ಅದರಹಿಂದಣ ಮೈಯಲ್ಯೆಗಾ । ವುದದ ನೀಳದಲೆರ
 ಡುವರೆಗಾ । ವುದದ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಮಕರವ್ಯೂಹವನುಬಲಿದ ॥ ೧೯ ॥ ಹಿಂದೆಯೋಜನವೈದರಳವಿ
 ಯೊ । ಳೊಂದುಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು ನಲ । ಏಂದ ಬಲಿದನು ನಿಲಿಸಿದನು ಕಾಂಭೋಜಭೂಪತಿಯ ॥
 ವಿಂದನನು ಏಂದಾನುವಿಂದನ । ನಂದು ಸಂಶಪ್ತಕರ ಬಲವನು । ಸಂದಣಿಸಿದರು ಹತ್ತುಸಾವಿರನೈಪರ
 ಗಡಣದಲಿ॥೨೦॥ ತುರಗವರುವತ್ತಾರುಕೋಟಿಯ । ವರಮದೇಭವನೆಂಟುಲಕ್ಷವ । ವರರಥವನೈವತ್ತು
 ಸಾವಿರವನು ಸಗಾಢದಲಿ ॥ ಧುರದಕಾಲಾಳಗಣಿತವ ಮೋ । ಹರಿಸಿ ಹಂಸವ್ಯೂಹವನು ಸಡ । ಗರಿಸಿದ
 ನು ನಿಯುತಾಯುಮೊದಲಾದವರ ಕಾಹಿನಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಕೆಲಬಲದ ಸಬಳಿಗರು ಸಬಳದ । ವಳಯದ
 ಲಿ ಹರಿಗೆಗಳು ಹರಿಗೆಯ । ಮಲೆತಬಿಲ್ಲಾಳದರ ಮರೆಯಲಿ ನಾಜಗಜರಥವ ॥ ನಿಲಿಸಿ ಗರ್ಭವ್ಯೂಹವ
 ನು ಮಂ । ಡಳಿಸಿದನು ಸಂವೀರನನು ಸಿಂ । ಹಳರ ನಿಲಿಸಿದ ಹತ್ತುಸಾವಿರಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ॥೨೨॥
 ಅಪರ ಭಾಗದಲಳವಿಯಲಿ ಭೂ । ಮಿಪನು ಭೂರಿಶ್ರವನು ಶಲ್ಯನು । ಕೃಪನು ವೈಷಸೇನನು ಸುಲೋ
 ಚನ ದೀರ್ಘಬಾಹುಕನು ॥ ನೈಪತಿಗಳನೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರ । ಚಪಳಗಜಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷವ । ಸೆಪರಿಮಿತ್ರ
 ತೇಜಿಯಲಿ ಶಕಟವ್ಯೂಹವನು ಬಲಿದ ॥ ೨೩ ॥ ಆಮಹಾಮೋಹರದ ಬಳಿಯಲಿ । ಸೋಮದತ್ತನ
 ದಂಡಧರನನು । ತಾಮರಸಬಂಧುವಿನ ಸುತನನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಕನ ॥ ಆಮಹಾಬಾಹ್ಲಿಕನನಶ್ಚು ।
 ತ್ಥಾಮನನು ಕೃತವರ್ಮರನಿಪಸ । ನಾಮರನು ನಿಲಿಸಿದನು ಸೂಚಿವ್ಯೂಹವಳಯದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಪದು
 ಮಸೂಚಿವ್ಯೂಹಮಧ್ಯದೊ । ಳಧಟರನು ನಿಲಿಸಿದನು ಸಮರಂ । ಗದಸಮರ್ಥರನಾಪ್ತರನು ಬಾಂಧ
 ವರುಗಳ ನಿಲಿಸಿ ॥ ಕದನದಲಿ ಸೈಂಧವನನಾಮ । ಧೈದಲಿ ನಿಲಿಸಿದನಮಮ ಸಮರಕ್ಕೆ । ಮದನಮದ
 ಹರ ಮೊಗಸಲಸದಳವೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೫ ॥ ಕವಿವ ಸಿಡಿಲೊಬ್ಬಳಿಯೊ ಪ್ರಳಯದ । ಜವನನೆರ
 ವಿಯೊ ಕಾಳಕೂಟಾ । ರ್ಣವದ ಸೀಮಾಲಂಛನವೊ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಾಳೆಯವೋ॥ ಅವನಿಕ್ಕುಸಿದುದು ನೆ
 ರೆದಸೇನೆಯ । ಹವಣಿನೀಶ್ವರ ಬಲ್ಲನೈ ಸೈಂ । ಧವನ ಕಾಹಿನ ಮೋಹರಂಗಳು ಕಿಡಿಯನುಗುಳಿದವು॥೨೬॥
 ಜಡಿವಮದದಾನೆಗಳ ಗಗನವ । ನಡರ್ವಬಲುಗುದುರೆಗಳ ಸೂರಿಯೊ । ಳೆಡಬಲಕ್ಕೆ ಬಿರುವರಿವತೇರಿನ
 ಸೂತರೋಜಗಳ ॥ ಬಡುಗಕುಂತವ ನಭಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಕಿ । ಹಿಡಿವಸುಭಟವ್ರಜವ ಹೊಯ್ಲಿನ । ಕಡುಮನ
 ದ ರಣದವಕಿಗರ ಸಂರಂಭ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೨೭ ॥ ಮೊಳಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಳಾ । ಹಳಿಸಿದವು ಕಹಳೆ
 ಗಳು ಪರ್ವತ । ಹಳಿಯೆಮೆಚ್ಚಿದವಾದ್ಯಪಟಹವೈದಂಗಡಿಂಡಿಮದ ॥ ಉಲಿವಕಹಳೆಯ ಹೇಸಿತದ ವೆ
 ಗ್ಗಳೆಯ ಕರಿಗಳ ಬೃಂಹಿತದ ಗೊಂ । ದಳದ ಗಳಗರ್ಜನೆಯಲಾಯಿತು ಕೌರವನ ಬಲದಿ ॥ ೨೮ ॥
 ಮುಂದೆ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಲಿ ನಡೆ । ತಂದು ನಿಂದನು ದ್ರೋಣನೀಬಲ । ಸಂದಣಿಯನೆರೆ ನೋಡಿ ಮಕು
 ಟವ ತೂಗಿ ನಲವನಲಿ॥ ಇಂದು ಗೆಲಿದೊಡೆ ಧರ್ಮಸುತನಿವ । ರಿಂದುಕುಲದಗ್ಗಳರು ಬರಹೇ । ೪೦

ದು ಭಟ್ಟರನೆಟ್ಟದನು ಪಾಂಡವರಪಾಳಯಕ್ಕೆ || ೨೯ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಪಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತ
ತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳಾಳ ಮೇಳೈಸಿದರು ಹೊಕ್ಕರು ಕಾಳಗದ ಕಳನ || ಸಾಲರಿದು ನಿಜಸೇನೆಯ
ನು ಪಾಂ | ಚಾಲ ಮೋಹರಿಸಿದನು ಪದಕಂ | ಧೂಳಿ ಮಾಣಿಸಿತೆನಿಮಿಷತ್ವವನೆಮ್ಮರಸಂತತಿಯ || ೩೦ ||
ವರವಿರಾಟಕುಮಾರಮತ್ಸ್ಯರು | ಬಿರುದ ಕೈಕಯಚೈದ್ಯಕೇರಳ | ಮರುತಯವನರು ಸಂಧಿಕೌಶಲ
ಪಾಂಡ್ಯಮಾಗಧರು || ಧರಣಿಪನ ಬಲದಲ್ಲಿ ಸೃಂಜಯ | ವರರು ಪಾಂಚಾಲಕರು ಚೂಣಿಯೊ | ಳುರ
ವಣಿಸಿದರು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮನಂದನರು || ೩೧ || ನರಮುರಾಂತಕರೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ಮುರಿ
ಯೆ ಕಂಡನು ನೃಪತಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು ನೆಮ್ಮಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನಗುತ || ನರನಿವನು
ಮುಂದಿದಿರುಗಾಣದೆ | ಹಿರಿದನೇರಿಸಿ ನುಡಿದನಿದಪತಿ | ಕರಸಬೇಹುದು ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಿ ಹರಣವೆ
ನಗೆಂದ || ೩೨ || ಹಗೆಯ ತಲೆಹೋಗದೊಡೆ ವಹ್ನಿಯ | ಹೊಗುವನುಡಿ ತಮ್ಮಂಗೆ ಬಳಿಕಾ |
ಸೆಗಳಿಕೆಯ ನುಡಿದೆಮ್ಮನಾಲ್ವರ ದೇಹನಿಕ್ಷೇಪ || ಬಗೆಯಲೈವರ | ಜೀವನದಜೀ | ವಿಗಳು
ನೀನೆಂದರಸ ಕರುಣಾ | ಳುಗಳ ದೇವನ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೩೩ ||
ಪಡೆಕಡಲು ಕುಡಿನೀರುನೆರೆನೀ | ರಡಗಹುದು ಪಾರ್ಥನ ಶರಾವಳಿ | ವಡಬುದಿರೊಳು ಕೆಲಬಲದ ಹಂ
ಗೇಕೆ ಕದನದಲಿ || ಕಡುಹಿನಲಿ ಸ್ಥಂಭವನ ತಲೆಯನು | ಹೊಡೆದು ನಿನ್ನಯ ಕಾಲು ದೆಸೆಯಲಿ | ಕಡ
ಹುವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಫಲುಗುಣವಂದನೆಸುರಾರಿ || ೩೪ || ಕರೆದು ಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮರಿಗೆ ನೃಪ | ವರನು
ಸುಯ್ಯಾನವನು ಹೇಳಿದ | ನರಿಬಲಕೆ ನೂಕಿದನು ಕೈಕಯ ಚೈದ್ಯಸೃಂಜಯರ || ಮುರಮಥನನೊಡ
ಗೂಡಿ ನಿಜಮೋ | ಹರಸಹಿತ ನೈನೂರಬಿಲ್ಲಂ | ತರಕೆ ತೊಲಗ ಮಹಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರವ ಜುಪಿಸಿದನು
ಪಾರ್ಥ || ೩೫ || ಇಳಿದು ರಥವನು ಮುರಹರನ ಪದ | ತಳಿತಧೂಳಿಯ ಕೊಂಡನತಿನಿ | ಮೌಳಸಮಾ
ಧಾನದಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಚರಣ ಕರಗಿದೊಡೆ || ತಲೆಯ ಹಿಡಿದತ್ತಿದನು ಹಂಕೋ | ಮಲಕರಾಂಬುಜದಿಂ
ದ ಪಾರ್ಥನ | ನೂಲಿದು ಮೈದಡವಿದನು ಗೆಲು ನೀನೆಂದು ಹರಸಿದನು || ೩೬ || ಖುರಕೆ ರತುನವ ಸುರಿ
ದು ತೇರಿನ | ತುರಗವನು ವಂದಿಸಿದನಪ್ಪಳ | ಹರೆದ ಹನುಮಂಗೆರಗದನು ಸುರಕುಲಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
ವರರಥಕೆ ಬಲವಂದು ಕವಚವ | ಬರಿಗೆ ಬಿಗಿದನು ಕೈಗೆ ವಜ್ರದ | ತಿರುವಿಗೆಯನವಚಿದನು ರಥವೇ
ರದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೭ || ದೇವದತ್ತವ ಮೊಳಗಿದನು ಗಾಂಡೀವಿ ಚಾಪವ ಮಿಡಿದು ನಿಷ್ಕುರೀತಿವಿ
ದುದು ಜರುಹಿದುದು ಅಡಿಹಿಲಜಗದಜೋಡಿಗಳ || ರಾವು ಫಲುಗುಣಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನ | ಭಾವಕು
ಡಿಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಲಿ ತುರ | ಗಾವಳಿಯ ನಡಸಿದನು ಸುಳಿಸಿದ ನಾಹವಕೆ ರಥವ || ೩೮ || ಸುರರಿಗಸದಳವಿ
ದು ಮಹಾಮೋ | ಹರದ ತೆರಳಿಕೆ ತನಗೆ ಬಗೆಯದು | ತರಳನಲಿ ತೀರುವುದಯಕಟಾಚಾರ್ಯನೊ
ಡ್ಡವನೆ || ಧರಣಿ ನೆರೆಯದು ಪದಹತಿಗೆ ಹರಹರ ಯಿದತ್ತೊಡಳವೊ ಮಾರಿಯ | ಕೆರಳಿಯೋ ಮ
ರುಭಾವನುತ ಹೊಗಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೯ || ಅರೆನೆಲೆಯ ಕೆಲಸಿಡಿದು ಫಲುಗುಣ | ಹರಿಸಹಿತ
ಹೊರವಂಟು ಭೀಮನ | ಕರೆದು ಸಾತ್ಯಕಿಸಹಿತ ಕೊಟ್ಟನು ಕಾಹನವನಿಪಗೆ || ಬರುತ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ
ನಕುಲಾ | ದ್ಯುರನು ಚೂಣಿಗೆ ಕಳುಹಿ ರಿಪುಬಲ | ಸುರನದಿಗೆ ಸುರನಾಥಸುತನಿದಿರಾಗಲನುವಾದ
|| ೪೦ || ಕುರಬಲದ ಬೆಳವಿಗೆಯ ಬೆಳಸಿನ | ಹರವ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಶಕ್ರತನಯನು | ಸರಳ ಬಿಡಲೋಲೈಸಲೆಳ

ಸಿತು ಯಮನ ಪರಿವಾರ || ಸುರನಗಲಯಲಿ ಯಮನ ಪುರದಲಿ | ಥರಥರದ ಹೊರಕೇರಿ ಕಟ್ಟಿತು |
 ಉರವಣಿಸಿ ಸಂಗರಕೆ ಸಂಮುಖವಾದನಾಪಾರ್ಥ ||೪೧|| ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತ ಮೌಂಜಸ | ರೆರಡು
 ಕಡೆಯಲಿ ಬರೆ ಮುರಾರಿಯ | ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಸಾಹಸಮಲ್ಲನುರವಣಿಸೆ || ಅರಿಬಲಕೆ ನೂಕಿದನು
 ಪಾರ್ಥನ | ಬರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ | ಬೆರಳೆ ಚೌರಿಯ ಬೀಸಿದುತ್ಯಾಸನನು ಮಾರಾಂತ
 ||೪೨|| ಫಡಫಡಲೆ ಕೌರವಕೃತಾಂತನ | ಪಡೆಗೆ ಪಾರಣೆಯಾಗದಿಗಳೆ | ನಡೆಸುವೆನು ನಾಕಕ್ಕೆ
 ನೆರೆದಮಹಾರಥಾವಳಿಯ || ಬಿಡು ಮದವನಿರಿದಾಗದಿರು ಕೊಡು | ಕೊಡು ಪಥವ ನಿನ್ನು ದರರಕುತ
 ವ | ಕುಡಿವಭಟಬೇರೆನ್ನ ಕಾಡದಿರೆನುತ ನರನೆಚ್ಚು ||೪೩|| ತರಹರಿಸಿ ಸರಳೈದರಲಿ ರಿಪು | ವರನನೆಚ್ಚು
 ನು ಕೌರವಾನುಜ | ನೆರಡುತರದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆಚ್ಚುನು ಮೈರಿಯಂಬುಗಳ || ಸರಳು ತೀರಲು ಕಿತ್ತು ಸು
 ರಗಿಯ | ಉರವಣಿಸಿ ಹಾಯಿದನು ಮುಮ್ಮೋನೆ | ಸುರಗಿಯನು ಖಂಡಿಸಿದನರ್ಜುನದೇವ ಸವರದಲಿ
 ||೪೪|| ಇವನ ಕೊಂದೊಡೆ ಮುನ್ನುಮಾಡಿದ | ಪವನತನಯನ ಭಾಷೆಗೂಣಯ | ಯಿವನ ಕೊಲ್ಲದೆ
 ಗೆಲುವಹವಣೇನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ || ಕವಲುಗೋಲಲಿ ಯರಿಭಟನ ಚಾ | ಪವನು ಸೂತನ ರಥವನಾ
 ಕವ | ಚವನು ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಸುಡಲವ ಜಾರಿದನು ದುಗುಡದಲಿ ||೪೫|| ಉರಿವ ಭಂಜಿಯ ಹಿಡಿದು ಹೆ
 ಚ್ಚಿದ | ದೊರೆಯಲೇ ಬಿಟಪಾದರಸವೆಲೆ | ಯರಸ ನಿನ್ನು ಕುಮಾರನೇಸರಪಾಡು ಪಾರ್ಥಂಗೆ || ತೆರಳಿ
 ದನು ನಿನ್ನಾತ ಸೂಟಿಯೊ | ಳುರವಣಿಸಿತಾತೇರು ನರನೈ || ತರುತ ಕಂಡನು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಭಾಳ
 ಲೋಚನನ ||೪೬|| ಅರುಣಮಯರಥವಾಜಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪಹೇಮದ ಕಳಸಸಿಂಧದ | ಸರಳುತೀವಿದಭಂ
 ಡಿಬಳಿಯಲಿ ಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ತರಣಿಯನು ಸೋಲಿಸುವರತ್ತಾ | ಭರಣಕಾಂತಿಯ ದೋರು
 ಕಟಕದ | ಗುರುವ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥ ಶಕಟವ್ಯೂಹದಗ್ರದಲಿ ||೪೭|| ಆರಿವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೇ ತ್ರಿ
 ಪು | ರಾರಿಹಿಡಿವಂಬಾಯಿತೆಂಬದೊ | ತಾರನೇ ದೃತ್ಯಾರಿಸಾರಥಿಯೆಂಬಗರ್ವಿತನೇ || ಹಾರುವರು
 ನಾವ್ಯಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಪಾರಗರು ನಾವ್ಲು ರಣದು | ಧ್ವಾರತನವನು ನೋಡೆನುತಲಡಹಾಯ್ದನಾ
 ದ್ರೋಣ ||೪೮|| ನಾಳೆ ಹಗೆವನ ಹೊಯ್ದೆನೆಂಬು | ಬೃಳಿತನವಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಭೂಪತಿ | ಯೋಲೆಗಾ
 ತಿಯರಿಬಿರೋಳಾಡಿದಭಾಷೆಯಿನ್ನೊಮ್ಮೆ || ಆಳುನೆರೆದಿದೆ ಚೂಣಿಯೊಳಗೊಂ | ದಾಳ ಹೊಯ್ದೊಡೆ
 ಗೆಲುವನಿನ್ನದು | ಕಾಳಕೂಟದ ಕಮಲತುಂಬಿಗೆ ಪಥ್ಯವಲ್ಲೆಂದ || ೪೯ || ಎಂಬೊಡಿದುವುತ್ತುರವಲೇ
 ಗರ | ಳಾಂಬುಜದ ಪರಿಮಳಕೆ ಗರುಡನು | ತುಂಬಿಯಾದರೆ ತಿದ್ದುವದಲೇ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಅಂ
 ಬುಗಳಿಗೆಡೆದರಹ ಕೊಡಿ ನೀ | ವೆಂಬನುಡಿಗಂಜುವೆನು ಸೈಂಧವ | ನೆಂಬವನ ತೋರಿಸಿರೆಯೆಂದನು
 ನಗುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೫೦|| ಎಲೆವರುಳೆ ಮುಂದಿದರ್ಪನವಿತ್ತಾ | ವಿಲಗವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸೈಂಧವ | ನ
 ಳಿವುಪಾಯವ ನೋಡು ಗರುವರು ನುಡಿದು ಕಡಿಸುವರೆ || ಅಳವಿಗೊಡು ಕೊಳ್ಳೆಂಬನನುತ | ಗ್ಗಳೆಯ
 ನೆಚ್ಚುನು ನರನ ಮೈಯಲಿ | ತಳಿತವಂಬುಗಳೇನನೆಂಬನು ವಿಗಡವಿಗ್ರಹವ ||೫೧|| ಅವರಪಾದಾಂ
 ಬುಜಕೆ ಫಲುಗುಣ | ಕವಿಸಿದನು ಸರಳುಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸ | ದವಗಡಿಸಿ ಗುರುವೆಚ್ಚು ಕಡಿದನು ಗಾಂಡಿವದ
 ತಿರುವ || ಸವತಳಿಸಿ ಮಾರ್ದಿರುವಿನಲಿ ಸಂ | ತವಿಸಿಕೊಂಡರ್ಜುನನು ದ್ರೋಣನ | ನವಿರಳಾಸ್ತ್ರವ
 ಕಡಿದು ಹರಹಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ||೫೨|| ಸರಳ ಸವರಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರಕರದಲಿ | ನರನನೆಚ್ಚುನು ತ

ನ್ನ ಲಾಗನ | ಧರವ ತಾನಿದು ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮ ಪಾರ್ಥ ಲೇಸೆಂದ || ಸರಳು ಸುಖಯಲು ಕೃಷ್ಣ ಪಾ
 ರ್ಥನ | ಕರಳಿದನು ಫಡ ಮರುಳೆ ಗುಣದಲಿ | ಗುರುವೆ ಗೆಲುವುದ ಮೂಡುಗೆಲುವಾಕಾದಿನೀನೆಂದ
 || ೫೩ || ಧರದೊಳಗಿಗಳ ಶರಕೆ ಮನವಳು | ಕಿರಿಯೆಲಾರದೆ ಶರಣುಹೊಗುವರೆ | ಅರಸುಗ
 ಳಿಗದು ನೀತಿಯೇ ಮುರಹರನ ಹೇಳಿನಲು || ಮರುಳು ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು ಗುರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಿತನೋ
 ಪಾದಿ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ವಂದಿಸು ಗುರುಗಳೆಡೆಯಲಿ ದೋಷನಿಲ್ಲೆಂದ || ೫೪ || ಇಳುಹಿದನು ಗಾಂ
 ಡಿವನುರುಬ | ತ್ತಳಿಕೆಯನು ಕಳಚಿದನು ರಥದಿಂ | ಬಿಳಿದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ದ್ರೋಣನ ಚರಣ
 ಕಮಲದಲಿ || ತಿಳಿಯದೆಮ್ಮೈವರಿಗೆ ಜೀವನ | ದುಳಿವು ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ | ಸಲಹು ಮೇಣ್ಣ
 ಳಿಯೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿನಯ ಪರನಾಗ || ೫೫ || ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಳೆಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನು | ವಾಸವನ ಪುರಗೈ
 ದಿದನು ನಿ | ವ್ಯಾಸಿಯಲಿ ಗಾಂಗೇಯರಿಂದವೆ ಬದುಕಿದವು ನಾವು || ಗಾಸಿಯಾದವು ಜಾಬಿನಲಿ ವನ |
 ನಾಸವನು ಮಾಡಿದವು ಮೈಮರೆ | ಬೀಸನೇರಿಸಿ ನುಡಿದನುಡಿಗಳ ಕಾಯಬೇಕೆಂದ || ೫೬ || ನೀವು ಹೂ
 ಣಿಗರಾಗಿ ರಿಪುಗಳ | ಕಾಪೊಡಿತ್ತಲೆ ತಿರುಗುವೆನು ಕರು | ಕಾವಲೋಕನವೆನ್ನ ಮೇಲುಂಟಾದೊಡಿದಿ
 ರಹೆನು || ಅವುದನುನಯ ನಮ್ಮ ನೀವ್ವಲಿ | ಗಾವಮತಶ್ರೋ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾವಹದನೆನೆ ಮು
 ಗುಳುನಗೆಯಲಿ ದ್ರೋಣನಿಂತೆಂದ || ೫೭ || ಕಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಹುಸಿಯೆನ | ಗಂದು ದೇಹಕುಮಾರ
ಕನು ನಿ | ನ್ನಿಂದಲೆಮ್ಮಯ ಕೀರ್ತಿಮೆರೆವುದು ಮೂರು ಲೋಕದಲಿ || ತಂದೆ ನಿನಗಾದುನಿಯಲಾ
ಪೆನೆ | ಸಂದುದಾದಿದ ಭಾಷೆ ನೀ ಹೋ | ಗೆಂದು ಗುಣದಲಿ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ದ್ರೋಣನರ್ಜನನ
 || ೫೮ || ಬಲದೊಳಧಿಕರು ಭಟರೊಳತಿವೆ | ಗ್ಗಳರು ಹೆಸರುಳ್ಳವರು ವಿದ್ಯಾ | ಕುಲತಪೋಧರ್ಮಾದಿ
 ಗುಣಿಗಳು ಧೈರ್ಯಸಂಯುತರು || ಹಲಬರಿಹುದುಸುರಿಲ್ಲದೊಡಲಿನ | ಚೆಲುವಿನಂತಿದೆ ನಮ್ಮ ಬಲ
 ಹು | ಯೋವನವರಭೃದಯವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೫೯ || ಎನಲು ಭುಜವನು ಹೊಯ್ದು
 ಚಿತ್ತದ | ವಿನಯದಲಿ ಸಲೆ ಮಾರುಗೊಂಡನು | ಮನದ ಹರುಷದೊಳಡವದನು ನಿಜರಥವ ನಾಪಾ
 ರ್ಥ || ಧನವ ಕೊಂಡನು ಕಳಶತನಯನ | ಘನಕೆ ಕೆಲಬಲ ಕೊತ್ತಿದನು ಮು | ಮ್ಮನೆಯ ಹಂಸ
 ವ್ಯೂಹದಲಿ ಕಣಕಿದನು ಕಾಳಗವ || ೬೦ || ನರನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಮೋ | ಹರವನಪಸವ್ಯದಲಿ
 ವಂಚಿಸಿ | ಮುರುಹಿದನು ಮುರವೈರಿ ರಥವನು ಮುಂದನೊಡ್ಡಿಂಗೆ || ಅರರೆ ನರನೋ ನೂಕು ನೂ
 ಕಲಿ | ಬಿರುದರಾವೆಡೆ ಪೂತುಮುಯೆನು | ತರುವಣಿಸಿದನು ಮುರಿದು ಮಕರವ್ಯೂಹದತಿರಥರು
 || ೬೧ || ನೂಕಿತತಿಚತುರಂಗಬಲ ನೆಲ | ನೋಕರಿಸಿತೋ ಪ್ರಳಯ ಜಲಧಿಯ | ನೂಕುತೆರೆಗಳಲಹರಿ
 ಯೋ ನಿಲುವಾತಸಾರಿದಕೆ || ಸಾಕು ಕಡೆಯಲಿ ಕವಿದು ದಳ ಮಿಗೆ | ನೂಕುನೂಕಾಯಿತ್ತು ನರನ
 ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಲಿ ಸಮರ ತೊಡಗಿದನುತಭಟನವನ || ೬೨ || ಕುಸುರಿದರವನು ಜೋಡುವಜ್ರದ | ರಸು
 ಮೆಗಳು ಹಾರಿದವು ರಿಪುಗಳ | ಯೆಸವಸೀಸಕವಚವನು ಸೀಳಿದನು ಕೋಲಿನಲಿ | ನೂಕು ಭೂಷಣ
 ನುಗ್ಗುನುಸಿಬಂ | ಧಿಸಿದಸರಪಳಿ ಹಿಳಿದವರಿಬಲ | ವೆಸಕೆ ನಿಂದುದು ಪಾರ್ಥನೆಚ್ಚನು ಥಟ್ಟಿನೊಡಹೊ
 ಯ್ದು || ೬೩ || ತುಳುಕುವೆಳಗಿಡಗಳಿಗೆ ಧರಣಿಯ | ಹೊಳೆಹಿನಲಿ ಹೊದರೆದ್ದು ಗಗನದಿ | ಬಲುಗಿಡಿ
 ಯಲುರಿ ಮಸಗ ಬರಹದ ಬಣ್ಣರೇಖೆಗಳು || ಹಿಳುಕುಬೊಟ್ಟೆ ಹೊದರಡಸಿ ಕಣ | ಗಲೆಯ ಕೋ

ಲುಳಿಯಂಬು ಕವಲಂ | ಬಲಗಿನಂಬೀಜಾಡಿದವು ಪರಸ್ಪರ್ಶಸಾಗರವೆ ||೬೪|| ಕಣನ ಬಲವದರೊಳಗೆ
 ತಲೆಗಳು | ಕುಣಿದನರ್ಜನ ನಂಬಿನುರುಬೆಗೆ | ಹೇಣ ದಾವಣಿ ಹಾಸಿದವು ರಿಪುಬಲದಿ ದೊಂಡೆಗಳು||
 ದಣಿದರಂಕನವರು ರಣದಲಿ | ಕುಣಿದವಟ್ಟಿಗಳೈದೆ ರಂಗಣ | ಗುಣಿಯೆ ರೌರವರೌದ್ರನಾದುದು
 ಕಳನಚೌಕದಲಿ ||೬೫|| ಏರುಗಳು ಬುದುಬುದಿಸಿ ರಕುತವ | ಕಾರಿಕಾಳಿಜ ಖಂಡನಣಜಗ | ದೋರಿ
 ಬೆಳುನೊರೆ ಮಸಗ ನಸುಬಿಸಿರಕುತ ಹೊನಲಿಡಲು || ಕಾರಿದವು ಕಡಿವಡೆದಮೈಮೊಗ | ದೋರೆಗಳ
 ಪೂರಾಯಗಾಯದ | ತಾರುಧಟ್ಟನ ಹೊಮೆದೆಯು ಹೇರಾಳ ರಂಜಿಸಿತು ||೬೬|| ಎಲೆಲೆ ಪ್ರಳಯದ
 ರುದ್ರನನು ತಲೆ | ಬಳಚಿ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಪಿದ್ರೋಣನು | ನೆಲನೊಡೆಯಗಪಜಯವೆ ನೆನೆದನು ಸ್ವಾಮಿ
 ದ್ರೋಹಿಕೆಯ || ಕೊಲುವವನು ಫಲುಗುಣನೊ ದ್ರೋಣನೊ | ಕೊಲೆಗೆಡುಕನೋ ಕೊಂದವನು
 ಕುರು | ಕುಲತಿಲಕ ನೆರೆ ಪಾಪಿಯೆಂದುದು ನಿಖಳಪರಿವಾರ ||೬೭|| ಅದೆ ಕಿರೀಟಿಯ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ |
 ಯದೆಸಿತಾಶ್ವನ ಬಿಲ್ಲುಜೇವೂಷೆ | ಯದೆ ಮುರಾರಿಯ ಮನಕೆ ಮುಚ್ಚು ವಹಯದಖುರನಿನದ|| ಇದೆ ವಿ
 ಜಯನಸ್ತ್ರೋಘವಿತ್ತಲು | ಕದನಕಾಲಾನಲನ ತೀವ್ರಕೆ | ಯಿದೆಯೆನುತ ಹೆರರೆದೆಯ ಬಿರುದರು
 ಬಿಸುಟರುತ್ಸಹವ ||೬೮|| ಈತನರ್ಜನನಿತ್ತಲದೆಪುರು | ಹೂತಸುತನ ವರೂಥವಿದೆ ಕಪಿ | ಕೇತನನ
 ಬೊಬ್ಬಾಟವಿದೆ ಫಲುಗುಣನ ಶರಜಾಲ || ಆತಪಾರ್ಥನ ಹೊಕ್ಕನಿತ್ತಲು | ಶ್ವೇತಹಯನಿತ್ತಲು
 ಧನಂಜಯ | ನೀತನೆ ಫಲುಗುಣನಮಯವಾಯ್ತಖಿಳತಳತಂತ್ರ ||೬೯|| ಬಂದನಿದೆ ಫಲುಗುಣನು
 ಬಿರುದಿನ | ಸಿಂಧವಲ್ಲದೆ ಬಿಡದೆ ಹತ್ತಿದ | ಕೊಂದಭೂರಿಶ್ರವನ ಬಲದಲಿ ಕಲಕಿ ಕರಿಘಟಿಯ || ಬಂ
 ದನಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಲ್ಯ ಹೆದರೆ ಮು | ಕುಂದ ತಿರುಹಿದನಿತ್ತತೇಜಿಯ | ಹಿಂದುಮಂದಾಯ್ತಖಿಳನೃಪರೆಂದು
 ದು ಭಟಸ್ತೋಮ ||೭೦|| ಉಡಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದವು ರಥಕಟಿ | ಎಡೆದುದಗ್ಗ ದಸಾರಥಿಗಳೆಡೆ | ಗೆಡೆದರ
 ತಿರಥಸಮರಧಾರ್ಥಮಹಾರಥಾಬಿಗಳು || ಹೊಡೆಗೆಡೆದು ದಂತಿಗಳು ನೆತ್ತರ | ಕಡಲೊಳಿಜಾಡಿದವು
 ತೇಜಿಯ | ಕಡಿಕುವರಿದುದು ಹೊರಿದನಂತಕನುರುಪರಿಗ್ರಹವ ||೭೧|| ಸರಳು ಸೇನೆಯ ತಾಗರಿಪುಗಳ |
 ಕೊರಳನರಿಯದಮುನ್ನು ಘನಸಂ | ಗರವ ಹಿಂದಿಕ್ಕುವುದು ರಥವತಿಜವದ ಜೋಕಿಯಲಿ || ಹೊರಳಿದ
 ವು ಭಟರಟ್ಟಿಶೋಣತ | ಶರಭ ಮಸಗತು ಮುಕುಟಬದ್ಧರ | ಹರಣದನಿಲಸಮೂಹ ಬೀಸಿತು ನಭಕೆ
 ಬಿರಿಸಿನಲಿ ||೭೨|| ಮುರಿವಡೆದು ಚತುರಂಗವರ್ಜನನುರುಬೆಗಾರದೆ ಬರೆಶ್ರುತಾಯುಧ | ನಿರಿಯಲು
 ತ್ಸಾಹಿಸುತನಿರಿದಾದನು ಧನಂಜಯನ || ಮುರಿಯೆಸುತ ಮುಂಕೊಂಡು ಪಾರ್ಥನ | ತರುಬಿದೊಡೆ
 ಕಲಿಪಾರ್ಥನಾತನ | ನೆರವಣಿಗೆ ಲೇಸೆನುತ ಕೆದರಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ ||೭೩|| ನರನ ಬಾಣದ ನಿಕರವ
 ನು ಕ | ತ್ತರಿಸಿದನು ನಿಜಗದೆಯೊಳಾತನ | ಧುರಚಮತ್ಕಾರವನು ನೋಡುತ ಪಾರ್ಥಬೆರಗಾಗೆ ||
 ಕೆರಳಿವಾಘುಯ ಕೊಂಡು ರಥವನು | ಧುರಕೆ ದುವ್ಯಾಳಿಸಿದ ಮುರಹರ | ನುರವಣಿಗೆ ಕನಲುತ ಶ್ರುತಾ
 ಯುಧಹೊಯ್ದನಚ್ಯುತನ ||೭೪|| ವರುಣನಿತ್ತುಪದೇಶಬರಿಗೈ | ಯರನು ಹೊಯ್ದೊಡೆ ತನ್ನ ಕೊ
 ಲುವುದು | ನಿರುತವಂಬುದ ಮರೆದು ಹೊಯ್ದನು ಹರಯ ಮಸ್ತಕವ || ಧುರದಿ ಗದ ಮುರಹರನ
 ಮುಟ್ಟದೆ | ಮರಳಿ ತನ್ನನು ಕೊಂದುದೇನ | ಚ್ಚುರಯೊಡ್ಡುವದ್ರೋಹಗತ್ತಣಲೇಸುಬಹುದೆಂದ||೭೫||
 ಆಶ್ರುತಾಯುಧ ಮಡಿದನಲ್ಲಿ ಮಹಾಸುರದ ರಣವಾಯ್ತು ಕಾಂಭೋಜೇಶ್ವಕೃದುಡುಕಿದನು ಕದನವನಿಂ

ದ್ರಸ್ಯತನೋಡನೆ|| ಸೂಸಿದನು ಸರಳುಗಳನಾತನ| ವಾಸಿಯನು ಮೆನ್ನಿಸುತ ಫಲುಗುಣ| ಬೇಸರದೇಕೋ
 ಡಾಡಿ ಕಾದಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ೭೬ || ಸರಳು ಸವೆಯಲು ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾ | ತರಿಸಿದೊಡೆ ಕಾಂ
 ಭೋಜಭೂಪನ | ವುರುವಶಕುತಿಯ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಮೆಕುಟಮಸ್ತಕವ|| ಕೊರಳ ತೋಲಗಿಸಿ ಮುಂದೆ
 ನೂಕುವ | ವರಶ್ರುತಾಯುಧನೋಡನೆಘನಸಂ | ಗರವ ತೆಗೆದನು ಕಳುಹಿದನು ಕಾಂಭೋಜಭೂಪತಿ
 ಯ || ೭೭ || ಹಂಬದೈಕಾಯುಧನು ಮಗುಳಿ | ಬ್ಬರಸುತರ ನಿಯುತಾಯುಧನ ಸಂ | ಗರದ ದೀ
 ಘಾಯುವನು ಕಳುಹಿದನಮರಮಂದಿರಕೆ || ಧುರಕೆ ನೂಕುವವಂಗರಾಜನ | ವರರಥಗಳೆಂಭತ್ತು
 ಸಾವಿರ | ದರಿಭಟರ ಸಂದೋಹ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ಫಲುಗುಣನ || ೭೮ || ತೂಳಿದವು ಭರಿಕೈಗಳೆ
 ಲಿ ಕರ | ವಾಳುಪಟ್ಟಸಲಾಡಿಯಲಿ ಸಾ | ವಾಳು ನಡೆದುದು ತಡೆದರರ್ಜುನನುರವಣೆಯ ರಥವ || ಮೇ
 ಲೆ ಕೈಕೊಂಡೆಸೆವಜೋದರ | ಸಾಳಿವಿಲು ಕೆದರಿದವು ಬಲುಸರ | ಗೋಲಿನದ್ಭುತಸಮರವಾಯಿತು ಮ
 ತ್ತಪಾರ್ಥನಲಿ || ೭೯ || ಅಳವಿದಪ್ಪದೆ ದಂತಿಘಟಿಗಳ | ನಳುಕದೆಚ್ಚೆ ನು ತಿರವ ತಾಗಿದ | ಹಿಳುಕು
 ಹೆಚ್ಚುತ ಕಂದಿ ಬಿದ್ದವು ಕರಿಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ || ತುಳುಕುವರಿಗೆಯ ಗುಳದ ವಜ್ರದ | ಮೊಲಕುಹರಿಯೊಡ
 ಯೆಚ್ಚು ಜೋದರ | ತಲೆಗಳನು ತುಂಬಿದನು ನಭವನು ಹೊಕ್ಕು ಬೀದಿಯಲಿ || ೮೦ || ಕರಿಯನಂ
 ಭೋಟಕನಭೂಪನ | ತಿರವನೆಚ್ಚೆ ನು ಪಾರಸೀಕರ | ತುರಗೆ ಕವಿಯಲು ಕುಸುರಿದರಿದನು ಕೋಟೆಸಂ
 ಪೈಗಳ || ಬಿರುದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ನೆರದಾ | ಕುರರ ಹಣವನು ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚಿದ | ಹಿರಿಯದೊಳ್ಳಿನ
 ರಾವುತರ ಕೆಡಹಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೮೧ || ಇರಿದು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹವನು ಕುರಿ | ದರಿಯ ಮಾಡಿ ಕಿರೀಟ
 ಯದರಿಂ | ಹೊರಗೆ ಹಂಸವ್ಯೂಹದಲಿ ಕಣಕಿದನು ಕಾಳಗವ|| ತುರುಗಿದವು ಕೂರಂಬು ತಲೆಗಳ | ತರಿ
 ದು ಬಿಸುಟವು ಘಂಮುಘಳಿನೆ | ನೆರೆನಿಳುನಿಳಿಲೆಂದು ಜರುಹಿತು ಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ || ೮೨ || ಬಿಲು
 ರವದ ಮೊಳಗಿನಲಿ ಕೃಷ್ಣನ | ಫಲುಗುಣನ ಮೈಕಾಂತಿ ಮೇಘಾ | ವಳಿಗಳಲಿ ಹೊಂಗರಿಯ ಗಾಳಿ
 ಯ ಸರಳ ಸೋನೆಯಲಿ || ನಿಲುವಹಂಸವ್ಯೂಹವೆಲ್ಲಿಯ | ದಲೆಮಹೀಪತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನು | ಗ್ಗಳೆಯ
 ಸುಭಟರ ವಿಧಿಯನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ಅಳಿದುಮೈನೂರರಸುಗಳು ಮುಂ | ಮುಳಿತವಾ
 ಯೈವತ್ತುಸಾವಿರ | ಬಲುಗುದುರೆ ನುಗ್ಗಾ ದುದೊಂಬೈನೂರುಭದ್ರಗಜ || ಅಳಿದುಡಕೆ ಕೂಲೆಕು
 ತ್ತುವಡೆ | ಗ್ಗಳಪದಾತಿಗೆ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲ | ದಳದಲರ್ಬುದ ನರನಕೈಯಲಿ ಕಲಸ ಹೊಸತೆಂದ|| ೮೪ ||
 ಕೆಡಹಿದನು ವಿಂದಾನುವಿಂದರ | ನಡಗದರಿಯಾಯ್ತುಳಿ ಬಲದು | ಗ್ಗಡದವೀರರು ಕಾದಿ ಬಿದ್ದರು
 ಕಾಯಮಾರಿಗಳು || ನಡುಹೆಗಲುಪರಿಯಂತ ಕಾಳಗ | ಬಿಡದೆ ಬಲುಹಾಯ್ತುಧಿಕವೇಗದಿ | ಕಡುಗು
 ದುರೆ ಬಳಲಿದವು ಬಗೆಯದೆ ಹರಿಯ ಗರ್ಜನೆಗೆ || ೮೫ || ಕಡಿಯಣವ ಕವರಿದವು ಕಂದವ | ನಡೆಗಡಿ
 ಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದವು ಸುರಿದವು | ಕುಡಿನೊರೆಯ ಕಟವಾಯಿಲೋಳೆಯ ಮುರಿದಮೈದಡಿಯ || ಬಿಡುವನಿ
 ಯ ಬಲುಮೆನುರೆ ಘುಳುಘುಳು | ಗೊಡುವನಾಸಾಪುಟದ ಲಹರಿಯ | ಕಡುಗುದುರೆ ಬೆಮರಿದವು
 ಬಗೆಯದೆ ಹರಿಯಗರ್ಜನೆಗೆ || ೮೬ || ಭಾರಿಸಿತು ಮೈಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಲುಳಿ | ಸಾರತನ ಲಂಬಿಸಿತು
 ಕಾಳದ | ಕೂರಲಗು ಗೆರಡೊಡಿದವು ರಿಪುಭಟನ ಕಾಯದಲಿ || ಹಾರಿದರ್ಜುನನೆಂದನಾದ್ಯ | ತ್ಯಾರಿ
 ಗುನು ದೇವ ಬಿನ್ನುಹ | ವಾರುವಂಗಳ ವಹಿಲತೆಯ ಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆಯಿಂದ || ೮೭ || ಗಮನ ತಟ್ಟ

ಯವಾಯ್ತು ವೇಗ . ಭ್ರಮಣ ಜಡವಾಯ್ತುಡಿಗಡಿಗೆ ನಿ . ಗಮದೊಳಗೆ ತಡವಾದವೇ ಭಾರವಣೆ
ಭರವಸದ || ಸಮತೆ ನಿಂದುದು ಸಾಹಸಿಗರು . ಭ್ರಮಿಸುತಿದೆ ಭಟಜಲಧಿ ತುರಗ . ಶ್ರಮವ ಮಿಗೆ
ಸರಿಹರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಾದಲರದೆಂದ || ೮೮ || ಉಂಟುಹೊಲ್ಲೆ ಹವಲ್ಲ ರಣದೊಳ . ಗೆಂಟುಮಡಿ ಬಳಲಿ
ದವು ತೇಜಗ) ಳಿಂಟುವೊಡೆ ನಿಲ್ಲ ಮುರಿವೊಡೆ ಹಿಂದೆಬಿಡುವರು || ಎಂಟರಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸುತ್ತ
ಲು . ವೆಂಟಣಿಸಿ ಕುರುಸೇನೆಯಿದಕ್ಕೆ ನುಂಟುಮಾಡುವುಪಾಯವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ || ೮೯ ||
ದೇವ ವಾಘೆಯ ಹಿಡಿ ತುರಂಗಕೆ . ಜೇವನವನೀಕಳೆನೊಳಗೆ ಸಂ . ಭಾವಿಸುವೆ ನೋಡೆನುತ ಧುಂಮಿ
ಕ್ಕಿದನು ಧಾರಿಣಿಗೆ || ತೀವಿ ತೆಗೆದನು ವಜ್ರಶರದಲಿ . ಡಾವರಿಸಿದನು ಕೊಳದೊಳುದಕವ . ಶ್ರೀವಳೆ
ಯಸೆರೆಯಳಿದು ಚೌಕಕೆ ಸೀಳಿದನು ನೆಲನ || ೯೦ || ನೋಡು ನರನುದ್ದಂಡತನವನು ತೋಡುತ್ತದೆನೆತುರ
ಗನಿಕರಕೆ ಕ್ರೀಡಿ ಕುಳಿಯನು ಶೌರ್ಯಗರ್ವಿತನೈ ಮಹಾದೇವ || ಕೂಡೆ ಮೆಸಗತು ರಿಪುಚತುರ್ಬಲ .
ಜೋಡುವಾಡಿತು ಕಲಹಕಮರರು . ಹೂಡಿದದ್ರಿಯನಂಬುಧಿಯ ತೆರೆಮಸಗಿ ಕವಿವಂತೆ || ೯೧ || ಬ
ದರಿ ಮೇಲಿಕ್ಕಿದರು ನಿಸ್ಸಾ . ಳದ ನಿರಂತರಸೂಳುಹೊಯ್ಲಿನ ಹೊದರುಗಳ ಹೊಸಮಸೆಯಡಾಯುಧ
ಸಾಲ ಸಂದಣಿಯ || ಸದರವಲ್ಲೆಹೊತ್ತುಗೆಲವಿನ . ಹೊದರುಗಳ ಹೂಣಿಗರ ಕಾಣುತ . ಗದಗದಿಸಿ
ಮುರವೈರಿ ಚಾಚಿದನರ್ಜುನನ ರಥವ || ೯೨ || ಅಲಿಕಲುಗಳ ಕಡಿವಡುಕ್ಕಿನೆಚೀಲಣದ ಹಂಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
ಮೇಲುನೋಟಗಳಿರಲು ರಥಪರಿಯಂತ ಕಾಳಗವೇ || ಹೋಳುಗರೆವೆನು ಹುಗ್ಗಿ ಗರನೆನು ತಾಳೊಳಗೆ ಬೆ
ರಿಸಿದನು ಬರಿಕಾ . ಲಾಳುತನದಲಿ ಕಾಡಿ ಕೊಂದನು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ೯೩ || ವರುಣಬಾಣವಲುಡಕ
ವನು ತ . ತ್ಸರಸಿಯಲಿ ತುಂಬಿನನು ತಮಗವ . ಸರವಿದೆಂದೊಳಿದಮಹೀಶರ ಮತ್ತೆ ಸವರಿದನು || ಕರಿ
ರಥಾಶ್ವವರೂಢವನು ಸಂ . ಗರವಿಪತ್ತಿನೊಳೊಬ್ಬನೇ ಸಂ . ಹರಿಸಿದನು ಗುಣಶತವನೊಂದೇಲೋ
ಭ ಗೆಲುವಂತೆ || ೯೪ || ಕೊಳನೆ ಕೆಲದಲಿ ಮೂಡಿದನು ಸರನೀಯವನು ಚಕ್ರರವನಾತನ . ಬಲುಹ
ಕಂಡಸುರಾಂ ಮೊಕ್ಕಿ ಸಡಗಡಿಗೆ ಹೊಗಳಿ || ತಳೆದು ನೋಗವನು ತೆಗೆದು ಕಂಜಿಯ . ನಿಳುಹಿ ವಾಘೈ
ಯ ಸುಮ ತೇವಿದುತೋಲಗಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪಾಗೆಗೈದವು ವರಳದೆಡಬಲಕೆ || ೯೫ || ಮುರುಹಿ ನಿಂ
ದವು ಕೊಡಹಿದವು . ಕೆ ಸರವನಶ್ಚಕ್ರವರವತಗೆ ಹರಿ . ಹರಿಸಿ ನಿರೋಳು ಹೊಗಿಸಿದನು ಹರಿಹಯಚ
ತುಷ್ಟಯವ || ಸರಸಿಯಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮೊಗದವು . ವರಜಲವನೆರಡಳ್ಳಿ ಹಿಗ್ಗಲು . ಮುರಹಿದವು
ಮುಖವನು ಮುರಾಂತಕ ತಡಿಯನೇ ಸಿದ || ೯೬ || ಕರೆತಳಲಿ ಮೈದಡವಿ ಗಾಯವ . ಸರಳ ಕಿತ್ತಾ
ಪಧಿಯ ಲೇಪವ . ನೊರಸಿದನು ಕರುಣವಲಿ ಚಕ್ರರಿಸಿದನು ಕಂದರವ || ಹರುಷದಲಿ ಕೂರಳೆತ್ತಿನ
ಯದಲಿ . ತಿರುಗಿ ದೇವನ ನೋಡುತ್ತಿದವು . ತುರಗನಾಲ್ಕುರ ಪುಣ್ಯ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗಿಲ್ಲಂದ || ೯೭ ||
ಮೊಗಕೆ ಕವಣವ ಕಟ್ಟಿ ನೆಳಲಿಗೆ . ತೆಗೆದು ಫಲುಗುಣಸಹಿತ ಕೊಳನನು . ನಗುತ ಹೊಕ್ಕನು ನೋ
ಡುತಿರ್ಮದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ || ಬಿಗಿದಕತ್ತಲೆ ದೂರದಲಿ ದೀ . ವಿಗೆಯ ಸುತ್ತಲು ಕಡೆಗೆನಿಂದ
ವೊ . ಲಗಣಿತವ್ಯತಿರೇಕವಿದು ನರನೊಳಿಸಿನಲಿ || ೯೮ || ಚರಣವದನವ ತೊಳೆದು ನಿರ್ಮಲ
ಮುಖವನೀಂದನು ನಿರುಪಮ . ಸರಗ ಕರುಣಾಕಾಂಡನು ಮೈದುನಸಹಿತ ಸರಸಿಯಲಿ || ಪರಿಹೃತ
ಶ್ರಮರಾಗಿ ಹರುಷೋ . ತ್ಸರುಷಯಲಿ ಹರಿ ತಳೆದು ಕೊಂಡನು . ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಕೊಳಲಿಸಿದಕೆ

ಗೆ ||೫೫|| ಅಳಲಿದಾತನು ಕಾಲುಗಡೆದೊಡೆ | ಫಲವಹುದೆ ನಿಜಸತಿಯ ಹಿಡಿದಾ | ನೆಳೆದುಮೊಯ್ಯಲು
ಭೀಮನಾಡಿದಭಾಷೆಯೇನಾಯ್ತು || ಆಳುಕದಿರಿ ಪರಿವಾರವಿವೆ ಕೋಳು | ಗುಳಕೆ ವಜ್ರದಬೋಡು ನೈ
ಪರಿದೆ | ಬಲವಿಹೀನನೆ ನೀನದೇನೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ ||೫೬|| ಅವನೋಲೆಯಕಾರತನ ಗಾಂಡೀವಧರನ
ಲಿ ಫಲಿಸುವುದೆ ಮೇ | ಶಾವನದ್ಭುತಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆ ಮಣಿವನಸುರಾರಿ || ಕಾವನಿಲ್ಲರ್ಜನನ ಕೈಯಲಿ |
ಸಾವವನು ತಾನೆನಲು ಮಿಗೆ ರಣ | ಧೀವಶನು ಕುರುರಾಯ ನುಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಸೈಂಧವಗೆ ||೫೭|| ಗ
ರುಡನೂರವರೆವರೇ ನಾ | ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ನಮ್ಮ ಬಲದಲಿ | ಗುರುವಲಾ ಪಾಲಕನು ಕೈಕೊಂಬನೆ
ಧನಂಜಯನ || ನರನ ನುಡಿಗಳ ಹೊಣ್ಣುಗಳೆವೊಡೆ | ಚರಣದಲಿ ಬೀಳುವೆವು ನಡೆ ಯೆಂ | ದಿರುಳು
ದ್ರೋಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೌರವರರಾಯ ||೫೮|| ನೆಗಳಿವು ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಸಾ | ಲುಗಳು ಹೊಂ
ದಂಡಿಗೆಯವರು ರವ | ಮಿಗಲು ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ಸೀಗುರಿ ಮೊಗಕೆ ಮೋಹಿದವು || ಅಗಿವಕಡಿತಲೆಮು
ಸುಕಿದವು ಚೌ | ರಿಗಳಗೊಂದಣತೂಗಿದವುಮೌ | ಳಿಗಳವಸ್ತುಕದವರುನೆಲನುಕ್ಕಡಿಸಲ್ಪಿತಂದ ||೫೯||
ಗರುಡಿಯೊಡೆಯನ ಪಾಳೆಯಕೆ ಕಡು | ಭರದೊಳ್ಕೈತರೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಬರವಿದೇನೆಂದನುತ ಬಂದ
ನು ದ್ರೋಣನಿರಿದಿರಾಗಿ || ಧರಣಿಪನ ತಕ್ಕೈತ್ತಿಸಿ ನೆಲೆಯು | ಪ್ಪರಿಗೆಗೈದಿದನುಸುಳುಗಂಡಿಯ | ಲುರವ
ಣಿಸಿದರುಕರ್ಣ ಕೃಪಮೊದಲಾದಬೇಹವರು ||೬೦|| ವೀಳೆಯವಕರ್ಪುರವನಿತ್ತುನೈ | ಪಾಲಕರ್ಣಾದಿಗಳ
ಸ ಭಟರ | ಸಾಲ ಮನ್ನಿಸಿ ದ್ರೋಣ ಚೆಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನನ || ಕಾಳಗವ ಕೈಕೊಂಡ ಸಿರಿಮೊ
ಗ | ವೇಳುತಿದಿ ಖತಿಯೇನು ನಿನ್ನಿನ | ಕಾಳಗವು ಜಯ ನಮ್ಮದೀದುಮ್ಮಾನವೇಕೆಂದ ||೬೧|| ಏನ
ಹೇಳುವೆನರ್ಜನನು ನಿಜ | ಸೂನು ಮಡಿಯೈದುರಾಭಿಘಾತದೊ | ಳೇನನೆಂದನು ಹೇಳಿರೈ ಕರ್ಣಾದಿ
ನಾಯಕರು || ತಾನುಗಡ ಸೈಂಧವನ ತಿರವನು | ಭಾನುವಡಗದಮುನ್ನತೆಗೆವನು | ಹೀನವಾದೊಡೆ
ಹೊಗುವೆನೆಂದನು ಹವ್ಯವಾಹನನ||೬೨|| ಕೊಂದವನು ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮಗ | ಬಂದುದಪವಾದವು ಜಯ
ದ್ರಥ | ಗಿಂದಿವನ ಪತಿಕರಿಸಬೇಹುದು ರಣದಲರ್ಜನನ || ಮುಂದುಗೆಡಿಸಲುಬೇಕು ಭೀಷ್ಮರು | ಸಂ
ದಬಳಿಕೆಮಗಾಪ್ತಹಿತವರು | ತಂದೆ ನೀವೆಂದೆರಗಿದನು ನೈಪ ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೬೩|| ಮಕುಟವ
ನು ನೆಗಹಿದನು ಭೂಪಾ | ಲಕತಿರೋಮಣಿ ಶತಿಯಕುಲವರ | ನಿಕರವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ಸರಿಯೆನಬೇಡ ಬು
ದ್ಧಿಗಳ || ಯುಕುತಿಗದೆನ್ನಿಲ್ಲಪಾರ್ಥನ | ಸಕುತ್ವಿಭೂನವೀರಾಜಕಾರ್ಯದಿ | ಚಕಿತನಾದನು ರಾಯ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾದ್ರೋಣ ||೬೪|| ಕಾವೊಡೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಮೇರ್ಣಾಂ | ಡೀವಿ ಕೊಲುವವನಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನು |
ಕಾವೆಡೆಯು ಕೊಲುವೆಡೆ ಸಮರ್ಥನು ವೇದಸಿದ್ಧವಿದು || ಜೀವಜಾತ ಕೊಡೆಯನಾರಾ | ಜೀವನಾಭ
ನು ಬರಿಯಹಂಕಾ | ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಕೆಡುತಿಹುದಖಿಳಜಗವೆಂದ ||೬೫|| ಇದು ಮುರಾರಿಯ ಲೀ
ಲೆಗೋಸುಗ | ವುದಯಿಸಿದಜಗವಿದರೊಳೊಬ್ಬನ | ಸದೆದು ಬಿಡುವನು ಹಿಡಿದನೊಬ್ಬನ ಸಲಹೆ ನಡ
ಸುವನು || ಇದರೊಳಾಗಂತಲ್ಲ ಕರುಣಾ | ಸ್ವದದ ಭೂಜಂತ್ರದಲಿ ಯಾಜಗ | ದುದರವಾತನ ಕಡೆಯ
ಲಾದುದು ಭುವನಗತಿಯೆಂದ||೬೬|| ನರನ ನುಡಿಯಿಂದಿರಿದಿರಾ ಮುರ | ಹರನ ನುಡಿಗಳು ಗಿರಿಗು
ಹಾಗ | ಹೈರದ ನುಡಿಯೋ ಜಂಘಮಧ್ಯನಿಯೋ ವಿಚಾರಿಸಲು || ನರನ ನುಡಿ ಹೊಳ್ಳಾಗದಾಮುರ |
ಹರನ ಬಲಹುಣ್ಣನ್ನು ಬರೆನೆನ | ಲಸನಾಲಿಸಿ ಕೇಳುತಿರ್ಪನು ಕೈಯಗಲ್ಲದಲಿ ||೬೭|| ಕೇಳುತಿದ್ದೈ ಕರ್ಣ

ರೆಯದು | ಗೆಲಲುಬಂದನು ಕೊಞ್ಜು ಹಾಸಂಗಗಳನೆನುತೆಚ್ಚು || ೧೧೧ || ದುಗನು ಯಿತ್ತಿಗೆ ಬಾರವೆಂ
 ದೇ | ಮೊಗವ ಪಾತಿಗೆಯಲ್ಲ ನಿನಗಿದು | ಸೋಗಸುದೋರದು ಸಾಕು ಸಾರ್ಯ ಸಮರ ನಿನಗೇಕೆ || ವಿಗಡ
 ಭೀಮನು ನಿನ್ನ ಕರುಳನು | ಬಗಿದು ನೆತ್ತರೆಗುಡಿವನಲ್ಲದೆ | ಬಗಿವ ಫಲುಗುಣವೆಲ್ಲವೆನುತೆಚ್ಚು ನು ನೈ
 ಪಾಲಕನ || ೧೧೨ || ಎಸಲು ಪಾರ್ಥನ ಸರಳುಗಳ ಖಂ | ಡಿಸಿದನೆಲವೋ ತಮ್ಮ ನಿನ್ನಗೇ | ಯಸುರ
 ರಿಪು ತೆತ್ತಿಗನಲಾ ತ್ತುಡು ಕಲಿಸುದರ್ಶನವ || ನುಸಿಗಳಾಂಕಿದೊಡಕಟ ದಿಗ್ಗಜ | ಗಸಣಿಗೊಂಬುದೆ
 ನಿನ್ನ ಬಾಣ | ಪ್ರಸರಕಾನಂಜವೆನೆ ಫಢ ಹೋಗನುತ ನೈಪನೆಚ್ಚು || ೧೧೩ || ಎಲೆಕಿಲ್ಲೆ ವೈಧಾಮ
 ನದ ಹೆ | ಕಳ್ಳಬಿದೇತಕೆ ನಿನ್ನ ಮಗನೇ | ದಳಲಶಿಖಿಯಲಿ ಬೆಂದು ನೀ ಮರಣವನು ಯಾಕ್ಷಿಸದೆ || ಗ
 ಳಹದಿರೈ ಗೆರುವಾಯಿವುಳ್ಳೊಡೆ | ವುಳಿವರೇ ನಿನ್ನಂತೆ ನಿನ್ನವ ರಳವನರಿ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಕೌರವನೆಚ್ಚು ನ
 ಜ್ಞಾನ || ೧೧೪ || ಹುಯನೆಚ್ಚು ನು ಪವನಜನ ತನು | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚು ನು ಶರವನಾತನ | ತುರಗದೊ
 ಡಲಲಿ ಹೊಳಿದನು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ || ವರಕಪಿಂದ್ರನ ಗಾಸಿಮಾಡಿದ | ನುರವಣಿಸಿ ಕವಿದೆಸುವ
 ಭೂಪನ | ಭರವಸದಬಿಲುಗಾರತನವನು ಪಾರ್ಥ ಹೊಗಳಿದನು || ೧೧೫ || ಕಾಲುಹೊಳೆಗೇಕ್ರವನಿಪತಿ
 ಹರಿ | ಗೋಲು ನೀ ನಿನ್ನಯಿದಿದೊಡೆ | ಹೇಳೆವಾತ್ಸಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡೆನು ಸಾಕದಂತಿರಲಿ || ಮೇ
 ಲುಕವಚವ ನಂಬಿ ನಮ್ಮೊಳು | ಕಾಳಗವ ನೀ ಬಯಸಿ ಬಂದೆ ನೈ | ಪಾಲ ಜೋಡಿನ ಬಲದೊಳೆಮ್ಮ
 ನು ಜಯಸದಿರನೆಂದ || ೧೧೬ || ಎಲವೊ ದ್ರೋಣನ ಕವಚಗವಚವ | ಬಲುಹ ನಂಬದೆ ನಮ್ಮ
 ಬಾಣಕೆ | ತಲೆಯ ತೆರವಿರು ಭೀಮಸೇನನ ಗದೆಯ ನೀಘಟಿಸು || ತೊಲಗೆನುತ ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನೈ
 ಪ | ತಿಲಕನೆಚ್ಚು ನು ಮುಸುಕಿ ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಳುಕು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಗಿ ಕಡಿದುದು ಕವಚವನು ತಾ
 ಗಿ || ೧೧೭ || ಆರಿ ದೀಪನಚೂರೈ ಬಲದಲಿ | ವೀರರುದ್ರನು ಜಗವ ನುಂಗಿದ | ನೋರೆಗೆಡೆಯದಿರೆಂಬ
 ಸುರಿಸುರಿ ಹೊಞ್ಜುನುಡಿಯೇಕೆ || ಸಾರು ನೀ ಬರಹೇಳು ಕೇಚಕಿ ವೈರಿಯನು ಪಡಿಸಣವ ನೋಡಲು
 ಭೂರಿಬಾಣದ ಸವಿಯನೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೧೧೮ || ಗರುಡನಾರೋಗಣೆಯ ಬೋಸಕೆ |
 ಮರುಳೆ ಪಡಿಸಣವುಂಟೆ ಮಾತಿನಮುರುವುಗಳು ಗೆಲವಲ್ಲ ನೀನಿದ ನೋಡು ಕೈಗುಣವ || ಅರಸ ನಿನ್ನ
 ಯ ಕೊರಳ ಕಡಿತಕೆ | ಸರಳು ತ್ವರಿತದಲೆನಗೆ ತನಗೆಂ | ದೊರಲುತಿದೆ ನಿನಗಿಂದಿನಲಿ ಸಾವಿಲ್ಲ ಹೋ
 ಗೆಂದ || ೧೧೯ || ಎನುತ ಕೂರಂಬಿನಲಿ ದುರಿಯೋ | ಧನನೆಚ್ಚು ನು ವಜ್ರಕವಚದೊ | ಳನಿತುಶರ
 ವಕ್ಕಾಡಿದವು ಸರ್ವಾಂಗರೇಣುಗಳು || ಅನಲಗಿರಿವಜ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಫಲು | ಗುಣನು ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚು ನೆ
 ಚ್ಚುಂ | ಬನಿತು ಮುರಿದುದು ಮನೆಯ ಕಾಣದು ಮೈ ಮಹಿಪತಿಯ || ೧೨೦ || ಕವಚವಿದೆ ಸರ್ವಾಂ
 ಗದಲಿ ನೈಪ | ನವಯನಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಕೆಲಬಲ | ದವರು ನೆರೆ ಕೈಮಾಡುತಿರೆ ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ರವಿ
 ಯ ಕಿರಣವನಸ್ತಗಿಯಾ | ನುವೆವೊಲಿದೆ ಮುನಿದಿವನ ಕೊಂದೊಡೆ | ಪವನಜನ ಕೊಂದವನು ಹದ
 ನೇನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧೨೧ || ಎನುತ ಕೂರಂಬಿನಲಿ ರಾಯನ | ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೂ
 ರಂ | ಬಿನಲಿ ನೈಪನಂಜೈಯನೆಚ್ಚು ನು ಬಾಣ ಫಟ್ಟುಗಿಯೆ || ಜನಪನೊಂದನು ಬಳಿಕ ಕೃತವ | ಮ
 ನುಕೃಪಾಚಾರಿಯನು ನಿನ್ನಯ | ತನಯನನು ತೊಲಗಿಸಿದರೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ || ೧೨೨ ||
 ರಾಯ ನೊಂದನು ಬರಿಬವಿಲ್ಲಾ | ನಾಯಕರ ಸುಡು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರಕರೆ ನೋಯದಿವದಿರೆ ಸಂತವಿ

ಟ್ಟನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳ || ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದಕಟ ರಣದಲಿ | ಸಾಯಲವ್ವರು ಬಿರುದ ಹೊಗಳು
 ವ | ಬಾಯ ನೋಡೆನುತಿದುರ್ದಾದಾಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳು || ೧೨೩ || ಕದಡಿತರಿಬಲಜಲಧಿ ಸುಭಟರು |
 ಹೊದರುಗಟ್ಟಿತು ಹೊಳೆವಡಾಯುಧ | ಹೊದಕಗಳ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಬೀಸುವಚಮರಸೀಗುರಿಯ || ತು
 ವಿವೇರಳ ಕಿರುದನಿಯ ಕೆಂಪಿನ | ಕದಡುಗಂಗಳ ಕುಣಿವಮಾಸೆಯ | ಕದನಗಲಿಗಳು ಕವಿದಯ್ಯ ಕರ್ಣಾದಿ
 ನಾಯಕರು || ೧೨೪ || ಧರಣಿಪತಿಯೋಸರಿಸಲಾಹದ | ನರಿದು ಕರ್ಣಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯ | ಬಿರುದು
 ಗಳಚಿಕ್ಕೆಯವನೆತ್ತಿಸಿದರು ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕರಿಯಕಕ್ಷಧ ಸಿಂಧ ನೆಗಹಿತು | ತರಣಿಸುತನಲಿ ಗುರುಸು
 ತನುಕೇ | ಸರಿಯ ಕೇತನ ವೈಷಭಪಳಹರ ಕೃಪನತೇರಿನಲಿ || ೧೨೫ || ನಲಿವಸಿಂಧದೊಳಾನೆ ಶಲ್ಯಗೆ |
 ಹುಲಿಯುಚಿಕ್ಕೆಯ ವ್ಯುಗದಪಳಹರ | ಯುಲಿಯೆ ಭೂರಿಶ್ರವನು ರಥದಲಿ ರಣವ ಮುಂಕೊಂಡು || ಕ
 ಲಿಸುಯೋಧನನೀಸುಲೋಚನ | ನಲಿ ವರಾಹಧ್ವಜಮಯೂರದ | ಹಳವಿಗೆಯ ವೈಷನೇನರಿವರೊಗ್ಗಾ
 ದರಾಹವಕೆ || ೧೨೬ || ಆಮಹಾರಥನಿಕರ ಸುಭಟಿಸ್ತೋಮ ಕೆದರಿತು ನೃಪರು ಭಟರು | ದ್ವಾಮಭೀ
 ತಿಯ ಬಿಡಿಸಿದರು ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು || ಈಮಹಾರಥನಿಕರ ಪಾರ್ಥನ | ಸೀಮೆಯಲಿ ಕಣಕಿದರು
 ಬಲುಸಂ | ಗ್ರಾಮವನು ದನುಜಾರಿಗಿತ್ತನು ಬೆರಗನಹಿತರಿಗೆ || ೧೨೭ || ಮುತ್ತಿದರು ಮುಂದೆಡಬಲ
 ನ ಸಮ | ತೆತ್ತಿಗರು ಹಿಂದೆತ್ತಲಿಕ್ಷಿಸ | ಲೆತ್ತರಾಯರ ಸರಳು ಕವಿದುದು ತುರಗಗಜರಥವು || ಮು
 ತ್ತಿದುದು ಫಲುಗುಣನ ತೇರಿನ | ಸುತ್ತುವಳಯವನಾಶರೌಘದ | ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹದನೇನನುತ ದೈತ್ಯಾರಿ
 ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧೨೮ || ಪೂತುರೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದೇವ | ವ್ರಾತಕಚ್ಚರಿನಿನ್ನ ಬಲುಮೆಮ | ಹೀತಳಕೆ
 ಹೆಸರಹುದು ನೀವಿದ್ಯಾಕುತೂಹಳಕೆ || ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ತೋಲಗ ನೀವೇ | ಕೃತವದಕಲಿಗಳು ಸಮಗ್ರ |
 ಟಾತಿಶಯರಾವೆನುತ ಕವಿದೆಚ್ಚರು ಮಹಾರಥರು || ೧೨೯ || ಅರಿಭಟರು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಮು | ಕ್ಕು
 ರಿಕೆ ಮುರರಿಪು ಪಾಂಚಜನ್ಯವ | ನಿರದೆಮೊಳಗಿದಹನುಮ ಗರ್ಜಿಸಿದನು ಪತಾಕೆಯಲಿ || ಸುರರ ದೈ
 ತ್ಯರ ಸಮರ ಸರಿ ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿತಿತ್ತಲು ದ್ರೋಣನತ್ತಲು | ಕೆರಳಿಚಿದನೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಸೈನ್ಯಸಾಗ
 ರವ || ೧೩೦ || ನಕುಲನನು ಮೊನೆಗಾಣಿಸಿದ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯ ವಿರಥನ ಮಾಡಿ ಪಾಂಚಾ | ಲಕರನೋ
 ಡಿಸಿ ಮತ್ಸ್ಯಕೃಕೆಯಬಲವ ಬರಿಕ್ಕಿದು || ಸಕಲಸಂದಣಿಸಹಿತ ಚೈದ್ಯಪ್ರಕರವನು ನೆರೆ ಕೊಂಡು ಭೂ
 ಪಾ | ಲಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಭೀಮಘಟೋತ್ಕಚರಗೆಲಿದ || ೧೩೧ || ವಿರಥನಾದನು ಧರ್ಮಸುತ
 ಸಂ | ಗರಕೆ ಮೊಗದಿರುಹಿದನು ದ್ರುಪದನು | ಮರಳಿದನು ಸಹದೇವನೋಡಿದ ನಕುಲ ಒಂಮೆಟ್ಟೈ || ತಿ
 ರುಗಿದನು ಹೈಡಿಂಬಿ ಭೀಮನು | ಸರಿದು ಹೋದನು ವೀರರಂತಿನಿ | ಬರನು ಪರಿಭವಮಾಡಿ ಮಿಗೆ ಕ
 ಳಶಜನು ಕಾದಿದನು || ೧೩೨ || ದಾನವರು ಬಲುಗೈಗಳಪ್ರತಿ ಮಾನವರ ಪಾಡೇನು ಸಮರದೊಳಾ
 ನಲಪಜಯವಸುರರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಾಮದಭ್ಯುದಯ || ಏನಹೇಳುವೆ ನಿಲ್ಲಿ ಸುಭಟನಿಧಾನಸವೆದುದು ಪಾಂ
 ಡವರೊಳವ | ಧಾನಗುಂದದು ರಾಯಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ || ... || ೧೩೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ವದ ೭೪೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ವಿಜಯವಿಗ್ರಹಧೀರನಾಥ | ಮರ್ಜನನೇಮದಲಂದು ವೈರಿ | ವ್ರಜವ ತೊತ್ತಳದೊಳಿದು
ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಂಡನರ್ಜುನನ ||

||ಪದ|| ಬವರದೊಳು ಹರಿಪಾಂಚಜನ್ಯದ | ರವ ಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಬಹಳಾ | ಹವದೊಳೆ
ಗೆ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಬಹಳಭಾರಾಂಕ || ಅವನಿ ಬಿರಿದುದು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ವಿವಿಗಿ ಗೋಚರವು
ಯ್ತು ರಣರೌ | ರವದೊಳರ್ಜುನದೇವನಳಿಯದೆ ಮೂಣನಕಟೆಂದ ||೧|| ತಂದೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಹೋಗು ಫ
ಲುಗುಣ | ನೊಂದನೋ ಬಳಲಿದನೊ ಸುರಕುಲ | ವೃಂದವನು ಸೇರಿದನೊ ಮೇಣೆಂಬಿನಿಧಾನವನು ||
ತಂದು ನೀನೆನಗರುಹು ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಂದೆ ಬದುಕಿಲ್ಲವನಿಯೊಳು ತನ | ಗೆಂದು ದುಗುಡವ ಹಿಡಿದು
ಸಾತ್ಯಕಿಗರಸ ನೇಮಿಸಿದ ||೨|| ಮೊಲನ ಬಲೆಯೊಳು ವನದಮದಕರಿಸಿಲುಕಲಿವುದ ಸಿದ್ಧಿವಾ ನರ | ನ
ಳವನರಿಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಂದರಸ ಮರೆದೆಯಲಾ || ಕೊಳುಗುಳವನಾರ್ಥದ ಬಾರನೆ | ನಿಲ್ಲುವುದನುಚಿ
ತವರ್ಜುನನ ನೆಲೆ | ಗೊಳಿಸಿ ಬಹನೆಂದಾಯುಧವ ಕೊಂಡಡರಿದನು ರಥವ ||೩|| ವಾರುವನ ಬೋಳ್ಪಿಸಿ
ರಥದಲು | ದಾರಸಾತ್ಯಕಿಭೀಮಸೇನಗೆ | ಧಾರುಣೀತನ ಕಾಡುಕೊಟ್ಟನು ಭೂಬಭಟಗಣದ || ಭಾರಣೆ
ಯೊಳ್ಳೆತರುತ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಕೈವೀನಿ ನಿನ್ನಾ | ಳಾರವದ ಧಟ್ಟಣೆಯೊಳಿರಿದಾದನು ಲಪ್ಪವ್ರಜಕೆ
||೪|| ತಳೆತಬೆಳುಗೊಡೆಗಳಲಿ ದನೆ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ಕರಿರಥತುರಗಭಟರು | ಶ್ವಳಿಸೆ ದೂಳಿಯ ದಂಡು ನ
ಡೆದುದು ಭಾನು ಮಂಡಲಕೆ || ಮೊಳಗಿದವು ಬರಸಿಡಿಲ ಕೇಣಿಯ | ಕಳೆಚಿದಂತಿರೆ ಕಡುಗಚೆಯವರಿ |
ಬಲಕೆ ನಡೆದನು ಧೀರಸಾತ್ಯಕಿ ಸಕಲದಳಸಹಿತ ||೫|| ಬರಬರಲು ಮುಂದುಭಯರಾಯರ | ಗರುಡಿ
ಯಧಿಪತಿ ಕಂಡನೆಲೆಸಂ | ಗರದ ಸಾಹಸಮಗ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿ ಗಮನವಾವೆಡೆಗೆ || ಧುರದಬಡವರ ನಮ್ಮವಂಬ
ಸಿ | ಮರಳು ಮೇಣ್ಣಲುಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ | ಪರಿಹರಿಸಿ ಹೋಗಿನುತ ಗುರು ಚಾಚಿದನು ನಿಜರಥವ ||
ನಿಂದು ಕಾಡುವಮನವೊ ಮೇಣುಪು | ರಂದರಾತ್ಮಜನಂತೆ ಭಯದಲಿ | ವಂದಿಸಿಯೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಬಮ
ನವೊ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವ || ಎಂದೊಡಾಲಿಸಿ ನಗುತ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಎಂದನವಧರಿಸೈ ಗುರೋರಪಿ |
ಯೆಂದು ನೀಗುರುವೆನುತ ತಲೆವಾಗಿದನು ವಿನಯದಲಿ ||೬|| ಇತ್ತಲೀತನ ಕೂಡೆ ಕಾಡುವೊ | ಡತ್ತಲ
ರ್ಜುನನಿರವ ಕಾಣೆನು | ಚಿತ್ತದೊಳು ಖತಿಗೊಂಬನವನೀಪಾಲನೆಂದೆನುತ || ಮತ್ತೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಬಿಲ್ಲನಿ
ಳುಬಿದ | ನುತ್ತುವಾಂಗಕೆ ಕರೆಯುವ ಚಾ | ಚುತ್ತು ವಿನಯಾನಮಿತನಾದನು ನಮಿಸಿ ಗುರುವಿಂಗೆ
||೭|| ಕಳುಹಿದನು ಯಮಸೂನು ಪಾರ್ಥನ | ಬಳಿಗೆ ನೀ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ತನ್ನನು | ಕಳುಹಬೇಡುದು
ನಿಮ್ಮೊಳಿರೀ ರಣಕೆ ತಾನೆನುತ || ಸೆಳೆದಬಾಣವನಿಳುಹಿದನು ಗುರು | ತೊಲಗಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪಥವನಹಿ
ತಾ | ವಳಿಯ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮೊಳಗಿದನು ಕಳಶಜನ ನೇಮದಲಿ ||೮|| ಪಾರಸಿಕನೇಪಾಳಸಿಂಹಳ | ನೀರ
ಬಾಹು ಕಯವನಕೌಸಲ | ಪಾರಿಯಾತ್ರರು ತುರುಕುಬರ್ವಂಗಳಾಗಧರು || ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮನ್ನ
ಹೆಯ ಪರಿ | ವಾರವೀತನ ಕೊಂಡರು ಸರಳೋರಣವ ಸೈಗರೆದನದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||೧೦||
* ನ ಭೋಟಕರಾಳಕೇಶಿಸು | ಜಿನಖುರಸಾರಂಗದೇಶದವಾನನಿಧಿಗಳು ಕವಿದು ಮುತ್ತಿತು ಕೈಯು

ಕೋಲ್ಕಳಲಿ || ಏನನೆಂಬೆನು ಸಮರದನುಸಂ | ಧಾನವನು ನೋಡುವೆನೆನುತ ಸು | ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸಾತ್ಯ-
ಕಿಯು ಸವರುತ ಹೊಕ್ಕನಾಹವವ||೧೧||ಅಸಮಸಮರದೊಳೆಖಿಳಭೂಭುಜ | ರಸುವ ಬಿಡಿಸಿದ ತೇರುಕಲಿ
ಗಳ | ಕುಸುರಿದರಿದನು ಹಯವ ಕೊಂದನು ಸರಳ ಸಾರದಲಿ || ನುಸುಳಲನಿಲಂಗೆರಿದೆನಲು ಪಸ | ರಿಸಿ
ದನಹಿತರ ತಲೆಯನಭ್ರಕೆ | ಯಸಮಬಲ ಕಾದಿದನು ಕಟ್ಟಾಳುಗಳು ದೆಸೆಗೆಡಲು || ಕಡಿದನನಿಬರೆ ಕೈ
ಯ ಕೋಲ್ಕಳ | ನಡಗುದುಳಿದನು ಮೇಲೆ ಭೂಪರ | ಗಡಣವನು ಗಾಢಿಸಿದನರಿಬಿನ ಸರಿಯನೆರ
ವಣಿಸಿ || ಕಡುಗ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಬವರವ | ಹಿಡಿದು ಸಮರಧರ್ಮದ ಹೊಕ್ಕುದು | ಬಿಡದೆ ಸಾತ್ಯಕಿ
ಕೊಂದನೆಗಣಿತವೈರಿಮೋಹರವ || ೧೩ || ಹರಿದುದರುಣಜಲೌಘವಭ್ರಕೆ | ತಿರದ ಸಂದಣಿಯಾಯ್ತು
ಸಾತ್ಯಕಿ | ನರವೈಕೋದರರಿಂದವೆಗ್ಗಳನೆನುತ ಬಲಬೆದರೆ || ಉರವಣಿಸಿ ಜಲಸಂಧನೆಂಬವ | ಬಿರುದನಿ
ಭಸೇನೆಯನು ನೂಕಿದ | ಸರಳಮುಳೆಗಳ ಕರೆದು ತಡೆದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ೧೪ || ಎಡಬಲಕೆ
ತೂಳುವುದೇಭವ | ಕಡಿದು ಹರಸಿದನೌಕಿ ಚೂರಿಸಿ | ಗಡಣಿಸುವರಥಿಕರಿಗೆ ಮೂಡಿದನಮರಪದವಿಗಳ||
ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ಕಡುಗಲಿಗಳನು ವೈರಿಸೇನೆಯ | ಲಡಗುದರಿದ- ಕಡಹಿದನು ಜಲಸಂ
ಧಭೂಪತಿಯ || ೧೫ || ಒಂದುಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥಸವರಿದ | ನೊಂದ- ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸರಳಿಂದ
ಸವೆದುದು ಸೇನೆಯೆನೆ ಕೃತವರ್ಮನಿದಿರಾದ || ನಿಂದನೆಲವೋಳು ಮೀರಿದೊ | ಡಿಂದುಧರನಡ
ಹಾಯ್ದಡೆಯು ತಾ | ಕೊಂದೊಡ್ಡದೆ ಬಿಡೆನೆನುತ ಮೂರ್ಛಾಸುತೃತಂದ || ೧೬ || ನರನ ಮೈಗಂಡೀ
ತನಲಿ ಸಂ | ಗರವನಾದರಿಸುವೆನೆನುತ ಮಿಗೆ | ಭರದಿಕ್ಕುತ ರ್ಥಕನ ರಥವನು ಧನುವ ಸಾರಥಿಯ || ಸ
ರಳುಮೂರರೊಳೆಚ್ಚುರಿಪುವನು | ಧುರದಿ ಹಿಂಗಿಸಿ ಸಮಯಮೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಮೊಳಗಿದನು
ಸಾತ್ಯಕಿಯತಿರಥಾವಳಿಯ || ೧೭ || ಹೊಗಸದಿರಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಹಿಂದಕೆ | ತೆಗೆಸಿ ಫಲುಗುಣನೆಂಬವ
ಗೆ ತೆ | ತ್ರಿಗನಿವನು ಹೊಯ್ಯೊಯ್ಯೆನುತ ಹೊಂವಂಚರತಿರಥರು || ಬಿಗಿದಬಿಲುಗಳು ತುದಿವೆರಳ
ಬೊ | ಬೈಗಳ ಕಿವಿಯಂಬುಗಳಿಗುಗಿದಾ | ಳುಗೇ ದೇವನ ತರುಬಿಗರು ಕೌರವಸಹೋದರರು || ೧೮ ||
ಅವರಿಗೆಡಬಲವಂಕದಲಿ ಸ್ಥಂ | ಧವನ ಮನ್ನೆಯರೌಂಕಿದರು ಕೌ | ರವನ ಬಳಿಯಲಿ ಸಂದಣಿಸಿದರು
ಕರ್ಣನಂದನರು || ಬವರವಸದಳವಾಯ್ತು ರಿಪುಭಟ | ನಿವಹಮಧ್ಯದೊಳಿತ್ತ ಸಿಲುಕಿದ | ನವಿರಾಳಾ
ಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚು ಕಾಣನು ಹಗೆಗೆ ಹರಿವುಗಳ || ೧೯ || ಕವಿದವಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾವ್ತರು | ತಿವಿದರಂಬಿನ ಸರಿ
ಯಸಾರದೊ | ಳವಗಡಿಸಿದರು ತೇರ ಸಂಗಡಿಸಿದರು ಸಬಳಿಗರು || ಸವಗ ಖಂಡಿಸಲೊಡಗಿದರು ಬಿ | ಲ್ಲ
ವರು ಬಿಟ್ಟರೆಗಾರರಾತನ | ಜವಗಡಿಸಿದರು ನಾಲ್ಕುದೆಸೆಯಲಿ ಮುಸುಕಿತರಿಸೇನೆ || ೨೦ || ಎಲೆಲೆ
ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಕೌರವ | ಬಲಪಯೋನಿಧಿ ಪೂತು ಮರುಯೆಂ | ದುಲಿದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕವಿದಚಾತು
ರ್ಬಲವನೊಡಹೊಯ್ದು || ಕಲಕಿ ರಥಗಳನೊಡದು ಮಿಗೆ ಮಾರ್ಮಲಿತವರ ಮೈಗಳಲಿ ಬಾಣವ | ಸಿ
ಲುಕಿಸಿದ ಹಯಗಳಿಗೆ ಅಸುವೀಡಾಡಿತರಿಸೇನೆ || ಅಡಗುದರಿದನು ಬಲದಲೆಡದಲಿ | ಗಡಣಿಸುವಸುಭಟ
ರನು ಗಗನಕಿ | ಹೊಡಿಸಿದನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೊಳಕಿದ ನೈಪರ ತಲೆಚಂಡ || ಮಿಡುಕಿದೊಡ ಮೋಹಿದನು
ರಕುತದ | ಕಡಲ ಹರಹಿದನಹಿತಸೇನೆಯ | ಕಡಹಿ ಯಿಟ್ಟಣಿಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯಸಮರದಲಿ || ೨೧ ||
ಅರಿಬಲವ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಮುರಿದನಿತ್ತಲು ಹಂಸಮಯಮೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಭಯಗೊಳಿಸಿದ

ನು ರಿಪುರಾಜವರ್ಗದಲಿ || ದುರುಳಚೈದ್ಯರಲತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯರ | ಗುರು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ ಪಾಂಚಾ |
ರಲಿ ನಿರ್ವಾಹಿಸಿ ಸುಲವನು ಸೂರೆಗೊಳುತಿರ್ದ || ೨೩ || ಇತ್ತ ಸಾತ್ಯಕಿಗಾಯ್ತು ಕಾಳಗ | ದೊತ್ತ
ಮೋಹರಮುಷ್ಯರಂಗದೊ | ಳತ್ತಲರ್ಜನನಾಹವನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ || ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನ ಶಂಖನಿ
ದವ | ನತ್ತ ಸಪ್ತಪಾಲಕೇಳಿದ | ಚಿತ್ತ ಕದಡಿದುದಡಿದುಗೆ ಮನನೊಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೨೪

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೭೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಸ ನ್ನ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನ || ರಾಯನೇನಾನೂರೆಗಾರನ | ಜೀಯಮಾರುತನುತನು ಕೌರವ | ರಾಯನನುಜರ ನೀ
ದನು ಕಳಶಜನ ಪರಿಭವಿಸಿ ||

ಪದ || ದ್ವೈತಗುಗುವು ನೀರೇರಿದವು ಸೆರೆ | ಬಿಗಿದು ಹಲುಬಿದನಕಟ ಕಡುದೇ | ಸಿಗನು ತಾ
ನ್ನೊಡನೆ ಫಲಗುಣ || ೧ || ಹಗೆಯ ಹರಹಿಂಗೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟಿನು | ಮಗನಳಲು ಮಿ
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕನು | ಮಗುಳಲು || ೨ || ಪ್ಲವ್ಮನನುತವನೀಶ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೧ || ಕಳುಹಲತ್ತಲೆ ಹೊ
ದ ಸಾತ್ಯಕಿ | ತಿಳಿದು ಮರೆಳಿದುದಿಲ್ಲ || ೩ || ನಳಿದನೋ ಮೇಣುಳಿದನೋ ಶರಹತಿಗೆ ಬಳಲಿ
ನೋ || ತಿಳಿದು ಹೇಳುವರಾರು ಪಟುಭು || ೪ || ಕೊಳಗೆ ಮಕುಟದ ಮಹಿಮರೆನುತಳ | ವಳಿದು ಭೀವ
ನ ವದನವನು ನೋಡಿದನು ಭೂಪಾಲ || ೫ || ಲೆವೈಕೋದರ ಮೈರಿಮೋಹರ | ದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ
ನೋ ಕಿರೀಟಿಗೆ | ನೆಲನ ರಿಣಸಂಬಂಧ ಸವೆದು || ೬ || ಮೇಣು ಸಮರದಲಿ || ತಿಳಿಯಲಟ್ಟಿದಸಾತ್ಯ
ಗೆ ಕೊಳುಗುಳದ ಭಾರಣೆಯಾಯ್ತು ಫಲಗುಣ || ೭ || ಕಳಬಳವನರಿದಲ್ಲನೆನ್ನನು ಸೈರಿಸದು ತನುವ || ೮ ||
ಮುರಪಿರೋಧಿಯ ಪಾಂಚಜನ್ಯದ | ಪರಮರವ ಪಾರ್ಥನ ಪತಾಕೆಯ | ವರಕಪಿಂದ್ರನ ರಭಸವ
ತುಂಬಿತು ಜಗತ್ರಯ || ೯ || ನರನ ಧನುವಿನ ದನಿಯ ಕೇಳೆನು | ಕರಗಿತಂತಃಕರಣವರ್ಜನ | ನಿರವಕಾ
ಸಿ ಬಾರನಲು ಕೈಕೊಂಡನಾಭೀಮ || ೧೦ || ವಿದಿತವರ್ಜನನಿರವು ನಮಗೆ | ಭೃದಯವಾತನ ಮರಣ
ರಣವ | ಭೃದಯವೇನಾಯ್ತೆಂಬುದನು ನೀನರುಹು ಯೆನಗೆನಲು || ಮದವದರಿ ಭಟಭಟರವಂಗ
ಕದನದ್ವೈತವಾಯ್ತು ಭೂಪನ | ಪದಕೆರಗಿ ಕೈಕೊಂಡನಣ್ಣನ ನಿರುಪಮಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ೧೧ || ಅರೆನ
ಯ ಸುಯ್ಯಾನ ಪಾಂಚಾ | ಲರಿಗೆ ನೇಮಿಸುತನಿಲತನಯನ | ಬೆರಳ ಸನ್ನಗೆ ತೀವಿದಂಬಿನ ತೇರ ಚ
ಚಿದನು || ಕೆರದು ತನ್ನ ವಿಶೋಕಗಖಿಳಾ | ಭರಣವನು ಕೊಟ್ಟನು ವರೂಢದ | ಹರಿಗೆ ಪೊಡವಂಟ
ರಿದನು ವರರತುನಮಯರಥವ || ೧೨ || ದೇವಕೌರವರಾಯಕಾನನ | ದಾವತಿಖಿ ನಿಶ್ಯಂಕಘನಸಮಾರ
ವಚಿತಚೌಪಟ ವಿರೋಧಿಮನೋಜಲಯರುದ್ರ || ದೇವಕುಲಸಂಭಾವಿಭೂಭುಜ | ರಾವು ಜಗಜಟ್ಟಿ
ಳು ಸುಸ್ಥಿರ | ಜೀವಿ ಜಯವಂದೊರಲುತಿರ್ದುದು ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ || ೧೩ || ವೀರನೋ ಕೌರವವ
ಸೀಶಕು | ರಾರನೋ ಕುರುವಂಶದಡವಿಯ | ದಾರಣನೋ ಕೌರವದಿಶಾಪಟನಹಿತಗಜರಹಿಯೋ

ಕೌರವಾಂಬುಧಿವಡಬನೋ ಕುರುಧಾರುಣೀಶ್ವಕೃತಾಂತನೋ ಕೈ | ವಾರವೇ ನೆರೆ ಕಾಣಲಾದುದು ರಿಪು
ಭಟಸ್ತೋಮ ||೮|| ಸೂಳೆಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿವವರುನಿ | ಸ್ನಾಳತತಿ ಬಿರುದನಿಗಳೊಳು ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿದ
ವು ತಂಬಟಧ್ವನಿಜಡಿವಕಹಳಗಳ || ಕೀಳ ಬಗೆಯದೆ ತೆರಳಿಹೊಯ್ದವು | ಕಾಲಲಿಳಿಯನು ಕುದುರೆ
ಮೋರೆಯ | ತೋಳಿನಲಿ ಮೋಹಿದವು ಮಹಿಯನು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು || ೯ || ಒದಗತೆಡಬಲವಂಕ ವೈ
ಯಾ | ರದಲಿ ರಾವ್ತರು ಮುಂದೆ ತಲೆದೋ | ರಿದರು ಮುಂಗುಡಿಯವರು ಚೂಣಿಯಹೊಂತಕಾಂ
ಗಳು || ಅರ್ಜುನಕಡುಗದ ಕಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನ | ಹೊದಿಸಿದುದು ಹೊದರೆದ್ದು ಕುಂತದ | ತುದಿಗಳಿತ್ತವು
ರಾಹುಭಯವನು ರವಿಯಮಂಡಲಕೆ || ೧೦ || ಕೆಲಕೆ ಹೊಳೆದವು ಕಡುಗುದುರೆ ನೆಲ | ನಳುಕೆ ನಡೆದು
ದು ದಂತಿ ದೆಸೆಗಳ | ಹೊಲಿಗೆ ಹರಿಯದೆ ಮಾಣದೆನೆ ಹೊಕ್ಕವು ರಥಾನೀಕ || ತಳಪಟವ ತುಂಬಿದವು
ತೇರುಗ | ಲಿಳೆ ಜರಿಯೆ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಕಳ | ಕಳಿಕೆ ಮಿಗೆ ಕೈಗೊಂಡುದನಿಲಕುಮಾರಕನ ಸೇನೆ ||೧೧||
ಮುಸುಕಿದನು ರವಿ ಧೂಳಿಯಲಿ ಮೋ | ಹಿಸಿದಮುಸುಲಮುಸುಂಡಿಕುಂತ | ಪ್ರಸರಕಾಂತಿಯುಳುಹಿದ
ವು ಖಡ್ಗೋತವೀಧಿಯಲಿ || ಬಿಸಜಸಖನಡಗಿದೊಡೆ ನಭದಲಿ | ಮೆಸಗಿದವು ತಾರಕಗಳೆನೆ ಶೋ | ಭಿಸಿದು
ದವನೀಪಾಲಮೌಳಿಸುರತ್ನ ರಾಜಿಗಳು||೧೨||ಎಲೆಲೆ ರಿಪುಸವ ಯಲಿಕೊಳು|ಗುಳವನರ್ಚಿಸಲರಿದನ
ಲು ಕಳ | ವಳಿಸಿ ತೆತ್ತದು ಮನವನವನೀಪಾಲಸಂದೋ ಸುಲಭರಿದಕಂಜದಿಂ ಮಿಗೆ ನಿಜ | ಗಳ
ದ ಹಸುಗೆಯ ಹಾರದಿರಿಯತಿ| ಬಲರು ಮಿಗೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಕಳಶಜನ ಹೊರಗೆ ||೧೩||
ಬಗಿ ವಿರೋಧಿಯ ಕರುಳನುಗಿ ಕು | ನ್ನಿಗೇ ೧೪ || ನಿಗಳ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ರ
ಣಕೆ ಹೆದರುವ ಕೌರವಾನುಜರ || ಹಗೆಯ ೧೫ || ಭೇತಾಳಭೂತಾ | ದಿಗಳ
ನೆನುತ ಸುಧೈರ್ಯ ನಡೆದನು ಗರುಡಿಯಾಚಾ ೧೬ || ಮಾನಸುತ ಫ
ಡ ಮರುಳು ನಿನ್ನನು|ಮಾನವಾವುದು ಗ ೧೭ || ೧೮ ||
ಬುವ | ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ನಿನ್ನಳ |
ಎಲೆಮರುಳೆ ಗುರುವೆಮಗೆ ನೀವೆ ಹೆ |
ನೀವ್ವಂಗ್ರಾಮಸೌರಂಭ || ಕಲಿಗಳೆ
ಫಲುಗುಣನ ತಹೆನಣ್ಣ ದೇವನ ನೀ
ಯಲಿ ಗಮಿಸುವೊಡೆ ಸಾತ್ಯಕಿ | ?
ಡೊಪ್ಪುವೆದ್ದುದೀಬಿರಿ|ಸಾದೊಡಹ
ನನಿಲಜನ || ೧೯ || ತರಳರರ್ಜು
ದಿಸುವವಂದನೆಯುಂಟೆ ಸಮರದಲಿ
ತ್ತದ | ಹುರುಳ ಬಲ್ಲೆನು ಪಥವ ೨೦ ||
ಗ | ಲೊಡನೆ ಸರಿಗಂಡಮ್ಮ ಬಗೆ
ತೆರುವೆನು ವಿನಯಿಗಳಿಗವ | ಗಡಿ?
ತೆಚ್ಚನನಿಲಜನ || ೨೧ || ಈತನೆ

ಎನುತಿದಿರೆ ಸೂಚಿಸಿ ತುಡುಕಿದನು ಗದೆಯ || ಆತನಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ದಂಡೆಯೊಡ್ಡಿ ಮೆ | ಹಾತಿಬಲ ಕವಿದನು
 ವಿರೋಧಿಯ|ಸೂತನನು ಕೆಡೆಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ರಥದಕುದುರೆಗಳ||೨೦||ಇದು ನಿಮಗೆ ವಂದನೆಯೆ
 ನುತ ನಿಜ | ಗದೆಯಲಾತನ ರಥವ ಹುಡುಗು| ಟ್ಟಿದನು ಸುರಗಿಯನುಗದೊಡಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮೋಹರವ ||
 ಇದಿರೊಳಿರಲಳವಡದೆ ಗುರು ಹಿಂ | ಗದನು ಶಕಟವ್ಯೂಹವನು ಮೆ | ಧ್ಯದಲಿ ಧಟ್ಟುಗಿದುರವಣಿಸಿ
 ಪವಮಾನಸುತ ನಡೆದ - || ೨೧ || ಹರಿಯ ಕುಲಿಶದ ಧಾಳಿಯಲಿ ಕುಲ | ಗಿರಿಗಳಿಬ್ಬಿಯಾದವೊಲು
 ಮಂ| ದರದ ಘಾರಾಘಾರಿಯಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುವಕಡಲಂತೆ || ಅರಿವರೊಧಿನಿ ಕೆದರಿ ತುಳಿದವು | ತುರ
 ಗಕಿರರಥಪಾಯದಳಬಲ | ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದು ಹೊದರು ತಗ್ಗಿ ತು ಹೂಣೆಗರೆ ಮನದ || ೨೨ ||
 ಹೊಸರಥವ ತಾನೇರಿ ನೆರೆ ಸಂ | ಧಿಸುವೆನೆನ್ನನಿಲಜನ ಕುಂತಿಯ | ಬಸುರೆ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೆನು
 ತಾದ್ರೋಣ ಗಜಬಜಿಸಿ || ಕುಸುರಿದರಿದನು ಮುಂದೆ ವೈರಿ | ಪ್ರಸರವನು ಸಂವರ್ತರುದ್ರನು | ಹೊ
 ಸಬನಿವನಾರೆನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತು ನೈಪಸೇನೆ || ೨೩ || ಮೊದಲಲರ್ಜನಸಾತ್ಯಕಿಯ ಕದ | ನೆದಲಿ ಬೆಂ
 ಡಾಯಿತ್ತು ನಾಯಕ | ರೆದಟು ನೈಪೈತಪ್ಪಭೀಮನನಾರು ಹಳಚುವರು || ಇದು ಮಹಾದ್ಭುತಪದ್ಧ
 ವ್ಯೂಹದೊ | ಲೆಧಿಕವಾದುದು ೪ ಮಿಗೆ ಕಂ | ಡುದು ಸುಯೋಧನನುಜಸೈನಿಕವನಿಲನಂದನ
 ನ || ೨೪ || ಕಣೆಯ ಕರೆದರು ಬಿಲ್ಲು ೧೦ | ಕಣೆಯವರು ಡಾವರಿಸಿದರು ಮುಂ | ದಣಿಯವ
 ರುಕೈವೀಸಿ ಕವಿದುದು ಹರಿಗೆಹಲಗೆಗೆ ಕೊಕ್ಕುದು ಕುದುರೆ ಮದವಾ| ರಣದಘಟಿ ತೊ
 ಳಿದವು ರಥಸಂ | ದಣಿಸೆ ಕಾಲಾಳ ತೆನಿಲಜನ || ೨೫ || ಎಚ್ಚ ನುಚ್ಚಳಿಸುವತು
 ರಂಗವ | ನೊಚ್ಚ ತವ ಕೆ ಕಡಿದನು ಖಂಡಿಸಿದನುರವಾಪಕಾಲಾಳ || ಕೆ
 ಚ್ಚುಗಿಡಿಕೆದರುವ ಚ್ಚುಗಿಡಿಕೆದರುವ ಗುಗಳ | ಗೆಚ್ಚ ರಿಯ ತನು ಸೂರೆಬಿಟ್ಟನು
 ಭೀಮ ಸ- ಗರ | ವೆನಗೆ ತನಗೆಂದಖಳಸೇನಾ | ವನ
 ಲಗನೆಂಬುಗಳು ಬಿರುದರೆ ತನುವ ಹೊ
 ಮಹಾರಥರು || ೨೬ || ಸಿಡಿದಕಣ್ಣಾ
 ಳ ರಾಜಗಳ ರಚನೆಯ ರಾಜಹಂಸೆ
 | ನಡುವೆ ನಲಿನಲಿದಾಡುತಿರ್ದು
 ಪ್ರಕರದಲಿ ಛಟಛಟಿಸಿ ತುರಗ |
 ಭೂಜರಾಜಾ | ಧಿಕರೊಳಗೆ ಘು
 ಳ್ಗು || ೨೭ || ಕಲಕಿ ಚಕ್ರವ್ಯೂ
 || ೨೮ || ರಹರವಾಯ್ತುಪದ್ಧದಲಿ || ಬಳಿಕ
 ಳಿಳುಗುಳವ ಕೈಕೊಂಡರಾಕರ್ಣಾದಿ
 ಲು ನಮ್ಮ ಸರಳದು | ಗೆಲವು ನಿನಗಿ
 ಯಲಿ | ಮೊಳಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ
 ಸಾಲಗೋವಳಿಗಟ್ಟುಗೆಯ ಕುಂ

ತಾಳಿಗಳ ತೂಗಾಟ ಮಿಗೆ ದು | ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ದೆಕ್ಕಾಳೆದಲಿ ಗಜತುರಗಸೇನೆಯಲಿ || ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆ
ಯಾಗಿ ಕವಿವನ್ಯ | ಪಾಲರೀಭೀಮಂಗೆ ಹರಣದ | ಸಾಲಿಗರು ಸಂದಣಿಸಿತಬುಜವ್ಯೂಹದಗ್ರದಲಿ ||೩೨||
ದುರುಳರುರವಣಿಸಿದರು ಜೌವನ | ದುರುಮದದ ಭರತಾನ್ವಯದ ದು | ಧರಮದದ ಘನಭುಜಮ
ದದ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದರಕಗಳ || ಉರುಮದದ ಕರ್ಕಶವಿಲಾಸದ | ಧುರರಚಿತಪರಿಹಾಸರೆಭಿಜನ | ಕುರುವಿ
ನಾಶರ ಶತಕವನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಎಳೆಯಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಸೀಗೆಯ | ಮೆಳೆಯೊ
ಳಗೆ ಸರಸವೆ ಕುಮಾರರ | ಬಲುಹ ನೋಡು ವಿಶೋಕ ತೊಡಕಿದರೆಮ್ಮೊಡನೆ ರಣವ || ಕಲಹದಲಿ
ಮೈದೋರಿದಿವದಿರ | ತಲೆಗಳಿವು ವಾರಕವಲೇ ! ಆರ | ಗಳಿಗೆಯಲಿ ತಾ ಕೊಂಬೆನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿ
ಭೀಮ || ೩೪ || ಬಿಲುದೆಗೆದು ಆಕರ್ಣವೊರದಿ | ಹಿಳುಕಿನನಿಲಜನಿರಲು ಸಿಂಹದ | ಹೊಲನ ಹೊಗು
ವವೊಲಾಗ ಹೊಕ್ಕುಡು ಕೌರವಾನೀಕ || ತೊಲಗದಿರಿ ತಮ್ಮದಿರು ಕೌರವ | ಕುಲಲಲಾಮರು ಜಗದೊ
ಳೆತವೆ | ಗ್ಗಳೆಯಸುಭಟರು ನೀವೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ೩೫ || ಸರಳ ಸೊಂಪಿನ ಸೋಹಿನಲಿ
ನೆರಿ | ಗರುಳ ದಾವಣಿತಲೆಗಳಲಿ ಸಂ | ಗರದ ಸುಭಟವಾದ ಮಧ್ಯದ ಗೂಡುವಲೆಗಳಲಿ || ಉರುಗ
ದೆಯ ದಡಿವಲೆಯಲಸಿಮು | ದ್ಗರದ ಸಿಡಿವಲೆಗಳಲಿ ದ | ಲರಿಮೃಗವ್ರಾತವನು ಭೀಮಕಿರಾತ
ಕೈಕೊಂಡ ||೩೬|| ಕೊಂದನನುವಿಂದನನು ಚಿತ್ರಾಂಗದನ ಚಿತ್ರಾಂಗದನ ನೃಪನಂದನನ ದುಶ್ಯಂ
ಕುರ್ಕಣನ ದೀರ್ಘಬಾಹುಕನ || ನಂದಚಿತ್ರಾಂಗದನ ಬರಿಕ್ಕಿದು ಭಾಸ್ಕರ ನಂ
ದನಾ ಶ್ವತ್ಥಾಮರನು ಮೂದಲಿಸಿ ತಾಗಿದ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ತೊಡಕಿದಾಹವದೊ
ಳಗೆ ಕೊಂದನ | ಕೊಡನಮಗನೇ ದೂರ ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಭೀಮ
ನ | ಬಿಡದೆ ಸುಭಟರು ನೂಕಿಯೆಂಬೀ | ಸಲಿದೋಣ || ೩೮ ||

ಅಂತು ಸ

ನೂಚನೆ || ಗಂಡುಗಲಿ ಕೊ

ಗಲಿದು ರಣದ

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇ

ನಿಜಮೋಹರವ ಹಿ

ಲ ಕೋಲಾಹಳವನಿ

ವರೋಧಚಯವಿ

ಹಣ | ಮೇ

ಉರವಣಿಪ ಕಡೆ

ಡದೆ

ದು ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ || ವರರತ್ನನಲೋಭದಲಿ ನೀರೊಳು | ಭರದಿ ಮುಳುಗಿ ಕೃತಾಂತನಗರದಿ | ಹ
ರಹರಿಕೆ ಮೊಗಸರವಮೌಕ್ತಿಕವಾದುದೆಂಬಂತೆ || ೩ || ಕಡಿದಖಂಡದ ಕುಸುರಿಗಳ ಚಿನ | ಕಡಿಯಹೀ
ರಾವಳಿಯ ಮುಕುಟವ | ನಡೆದನು ಸಮರತ್ನನರಾತಿಯ ಮುರಿದಕಂಕಣದ || ಕಡುಕು ಪಸರಿಸೆ ಕೌರ
ವಾನುಜ | ರಡೆದೆಗೆದವರಕಾಂಚನಾದ್ರಿಯ | ಸಿಡಿಲಕಾಳಗದಂತೆ ಮೆರೆದಿರೆ ಕಂಡನಾದ್ರೋಣ || ೪ ||
ಉಡಿದಬೆಳುಗೊಡೆಯಬುಜಪಟ್ಟೆಯ | ಸಿಡಿದಚಮರಿಯಹಾವಸೆಯ ಕಸ | ರಿಡುವರಕುತಾಂಬುಗ
ಳ ನೆರವಿನ ಕಡಿದನಾಲಿಗೆಯ || ಕಡುಮನದ ಕಾಡಾನೆ ಹೊಕ್ಕೊಡ | ನೊಡನೆ ಕಡದಿಕೊಳನವೊಲ್ಲ
ಯ | ಪಡಿಸುತಿದೆ ಪವವಾನಜನ ಪಥವೆನುತ ನಡೆತಂದ || ೫ || ಧುರದೊಳಗೆ ವಹಿಲದಲಿ ಗುರುಮೈ |

ಸಾಧುದು | ಹಂಸುತನ ಹಂಸಾದ ತೇಜಿಯ ರಥದ ನಿಷ್ಕರವ || ತಿರುವಿನಬ್ಬರವಂ

ಸ್ವಾಂತಮಯಸಾ | ಗರದ ಮೋಹರವಾಯ್ತು ಭೀಮನ ಸಮರದಾಟೋ

ಕಳಕಳ | ವತ್ತಹರಸೈ ರಥವ ಬೇಗನೆ | ನುತ್ತ ಭೀಮನನ್ನೈದಿದನು

ಭೀಮ ಬಣಗುಗ | ಕತ್ತಲೆಕೈ ಶೌರ್ಯವಿದು ನ | ಮ್ಮ

೭ || ತಿರುಗಿನೋಡಿದನಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾ | ಗುರುವ ಕಂಡ

ನಿನಯಪರನಾಗಿ || ಗುರುವೆ ಬಿಜಯಂಗೈದಹ

ನಾನಿದ್ದನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ || ೮ ||

ಕೌರವ | ನನುಜರನು ಕೆಡೆಹೊಯ್ದಗರ್ವ

ನಲಿ ಕವಿದೆಸುತಿರೆ ವೈಕೋದರ | ನಿತು

ಮಿಗೆ ನೀನೆಮಗೆ ವರಡಿಂ | ಗಂಗಳಾವಿ

ರಾಗಿಹರು || ನರಯುಧಿಪ್ಪಿ ರನಕುಲ

ಹೊಸಪು ಬೇಡ ಮರಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಗ | ಕಲಿ ಬಲವನಲಜಿಸಿವಕೊಬ್ಬುಗ

ಗಳೊಡನೆಂದಿದರ್ಪನತಿವೆ | ಗ್ಗಳ

ಜ ತಪ್ಪಿದವರಾ | ಎಲ್ಲ ಫಲುಗುಣ

ಗು || ಬಿಲ್ಲಗುರುವಿನ ಬಿಂಕ ಬಯ

ದನು ಮುಂಗೈಯ್ಯ ಮರೆಗೊಂ

ಮೊಕ್ಕರಿ | ವಿಜಯನಿ

ನು ಮುಂಗೈಗೊಂ

ಲುಪ್ಪದನುಚಿತವೆಂ

ಫಸೂತಗುರು

ಮನೋ ರಿಪು

ಧರಣಿಗೆ ಹಾ

ಯ್ವು ಬೀಳಲು । ನಗುತ ಕರಣವೆ ಹಾಯ್ಕಿ ಮಂಡಿಯೊಳೆಡೆನಾದ್ರೋಣ ॥ ಜಗದೊಳಾವಭ್ಯಾಸಿ
ಯೋ ತಾ । ಳಿಗೆಯದಲ್ಲಣದೊಳಗೆ ನೆನಹಿನ । ಸುಗುಣಸಾಹಸಿಯೆಂದು ಮಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗ
ಣ ॥ ೧೫॥ ತೂಗಿ ಕೆಡೆದನು ತೇರು ಹುಡುಹುಡಿ । ಯಾಗಿ ಹೋದುದು ದ್ರೋಣ ಮನದನು । ರಾಗ
ಮಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸರಥದೊಳಗೆ ವೆಂಟಣಿಸಿ ॥ ಹೋಗಬಿಡೆ ನಾನನಿಲಜನ ತಲೆ । ದೂಗಿಸುವೆ
ನೆಂದನುತ ಕಟಕದ ಬಾಗಲಲಿ ಗಿರಿಯಂತೆ ನಿಂದನು ಸಮರಕನುವಾಗಿ ॥ ೧೬ ॥ ನಿಜವರೂಢದೊಳಂ
ದು ಕೌರವ । ವಿಜಯಮಾರುತಿ ಹೊಕ್ಕು ರಿಪುಭೂ ಭುಜರಸರೆಯೆಟ್ಟಿದನು ಬಹಳಿತಸಿಂಹನಾದದಲಿ॥
ತ್ರಿಜಗ ತಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ವರವಾ । ರಿಜಸುಲೋಚನ ಕೇಳಿದನು ಪವ । ನಜನ ಪಡಿಬಲ ಬಂದುದೆಂದರು
ಹಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ॥ ೧೭॥ ಭಕತಮುಖದರ್ಪಣನು ಬಹಸಾ । ಶೈಕಿಯ ಕಂಡನು ಭೀಮಸೇನನ । ವಿ
ಕಟಸಿಂಹಧ್ವನಿಯ ನಾಲಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥ ವಿಕಳತನವನು ಮರೆದು ಧರ್ಮಜ । ಸುಕರಪರಿ
ತೋಷದೊಳಿರಲು ರಿಪು ನಿಕರ ಮುರಿದುದು ವನಪುತ್ರನ ರಥದ ಖುರಪುಟಕೆ ॥ ೧೮ ॥ ಅರಿಭಟರು
ಪವನಜನನರಸುತ । ಮರಳುತುಬ್ಬರಬವರವನು ತಂ । ದರೆನೆಲೆಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದರು ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಮುಂ
ಬಿನಲಿ ॥ ಜರಿದುದೀಬಲರಾಹುಕಾಹಾಯ್ಕಿದು ಭೂಮಿಪಾಲರು । ಬಿರುದ ಮುದ್ರಿ
ಸಿದರು ಸಮೀರಕುಮಾರನು ಮುಗುವಾಯಿಯೇ ಭಯ । ಬೇಡ ಭೂಮಿ
ಪರೆನ್ನುತೇರಿನ । ಕೂಡೆ ಗಂಗೆಯೊಳೆಡೆಗೆ ॥ ೧೯॥ ನೋಡಿ ನಿಮಿಷಕೆ ಭೀಮನಡಗಿ
ನೆ । ಲೂಡುವೆನು ರಣಭೂಮಿ ನುರುಬಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ ೨೦
ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೆ ದೆಗೆ
ಯೋರೆಯ ಬಾಗಿದವಂ
ಬ್ಬನೆ । ಬಗೆಯಬಲುಗ್ಗೆ
ಹಂ । ಕಾರವೇತಕೆ ನು
ಬಿನಲಿ ಪವನಕು ।
ನೆ ॥ ೨೧ ॥ ದೇವ
ಸಮರ್ಥರು ಕರ್ಣ
ವೆನುತ ಹದಿನೈದು
ನೂರಂಬಿನಲಿ ರವಿ
ಹತ್ತುತರದಲಿ ।
ಪ್ರಜ್ಞ ॥ ೨೨॥
ಮೊಗೆವೆನರುಣಾ
ದಾನೆಯನು ಹಿ
ಳವನಿಗೆ । ಕಡೆಯ ಕಾಲ
ದು ಬಿಸುಡದೆ ಕರುಣಿಸಿದೊಡಿಸಿ

ನುವೆ ಬಂಡಿಸಿದ || ೨೬ || ಕರದ ಬಿಲು ಕಳಚಿದೊಡೆ ಬಾತಿಯೊ | ಫಿರದೆ ಹೊಸಹೊಂದೇರೆ ತರಿಸ
 ಲು | ತಿರುಗಿದನು ಮೋಹರಕೆ ದುಗುಡವ ತೆತ್ತು ನಿಜಮುಖವ || ತೆರಹುಗೊಡದೆ ವಿಶೋಕಕರ್ಣನ |
 ಹರಿಬವೆಂದನು ನೂಕುನೂಕೆಂ | ದುರವಣಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಕೌರವನನುಜರವಗಡಿಸಿ || ೨೭ || ಎಲ
 ವೊ ಕರ್ಣನ ಗೆಲಿದಗರ್ವವ | ಕಲಕುವೆವು ಫಡ ನಿಲ್ಲೆನುತ ಕೈ | ಚಳಕಿಗಳು ಪೂರಾಯಚಾಪದ ಬೆರಳ
 ಕಿವಿಗಡೆಯ || ಬಲುಗಡಿಯ ಸರಿವಳೆಯ ಸಹಸಿಗ | ಫುಲಿದು ಕವಿದಸುತ್ತೈದಿ ಬರೆ ಕಂ | ಡಲೆಮಿಡುಕ
 ನೀಭೀಮ ಮೂಗನ ಬೆರಳ ಬೆರಗಿನಲಿ || ೨೮ || ರಾಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರಲಾ ಪೂ | ರಾಯವಿವದಿರ
 ಲೈ ಮಹಾದೇ | ವಾಯುಧದಮಳೆಗರೆದರೈ ನಿಲಲರಿದು ನಮಗೆನುತ || ವಾಯುಸುತನಬ್ಬರಿಸಿ ಗೋ
 ಳಿಡೆ | ವಾಯು ಮೇಘದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಾಯಿತೇನೆಂಬನು ಕುಮಾರರ ಹೊಯ್ಲ ಬೆಳೆಸಿರಿಯ || ೨೯ ||
 ಬಲ್ಲೊಡಗ್ಗುಸ್ತಂಭವನು ಸಿಡಿಲಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆ ಬಿನ್ನುಗುಗಳ ಗೆಲ | ಬಲ್ಲೊಡಿವರಿಗೆ ಭೀಮ ಸದರವೆ ಹೇ
 ಳಲೇನದನು || ಚೆಲ್ಲಿದನು ಬಳಿವಿಡಿದು ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲ ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದು ಗದೆಯಲಿ | ಫುಲ್ಲಿಸಿ
 ದನಸಿಯರೆದು ಕೊಂದನು ಕೌರವಾನುಜರ || ೩೦ || ವರಸುಲೋಚನ ಚಿತ್ರಭುಜರು | ಮೌರುಪಣನು
 ಶತನೀಕನೀಲಾಂ | ಬರವಿವಿಂಕತಿವಜ್ರಬಾಹುಕದಿಹೊಲ ಕೈಗೈದು ಭೀಮನ ತರುಬಿದನು ಕರ್ಣ || ೩೧ ||
 ಮೋ | ಹರಕೆ ಮೊಳಗಲು ಮತ್ತೆ ಬಿಲುಸೌತಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಯುಣಲಿಕ | ಬಿಡಿಸುವೆನು ಬದುಕುವೊಡೆ
 ಫಡ ತೊಲಗು ಪವಮಾನಸುತ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿದೆನ್ನಿ ಹಿಂದಕೆ | ಮಿಡುಕದವನೇ ಕರ್ಣನೀತನ | ಕಡು
 ಚಿನ್ನತಸಂದಣಿಸಿ || ನುಡಿಗೆ ಗು ಗಹಗಹಿಸಿ || ೩೨ || ತಗರು ತೊಲಗಿದೊಡೆನು ಬಲುಕಾಳಗದ
 ಕೈರಿಸಲರಿಯೆ ಕಲಿತನದಂಗ ನಿನ್ನಗೇಕೆ || ಉಗ ಸರಳ ಬಿಲುಗಾರನಾ
 ತನಿಹೊಗರುಗಣೆಗಳ ಸೂಸಿದನು ರವಿಸೂ | ನು ಮೂದಲಿಸಿ || ೩೩ ||
 ಯೆಚ್ಚೊಡೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚೊಡಾಕಿದ | ನುರವಣಿ ಸಿದನು ಸಿಂಹಗರ್ಜ
 ಜಿಸುತ || ತಿರುಗೆ ತಿರುಗಿದನೊತ್ತಲಗಿದೊ | ತ್ತರಿಸಿದನು ಭುಜಬ ಲಕೆ ಭುಜಬ ಸರಿ
 ಲೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಕಲಿಕರ್ಣಪವನಜರು || ೩೪ || ಬಳಲಿದವು ರಥವಾಜಿ ಸಾರ ಥಿ | ಯಳಿದನು
 ಕರಹತಿಗೆ ಭೀಮನ | ಬಲುಪತಾಕಿತನುತ್ರರಥ ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಮಯವಾಯ್ತು || ಹಿಳುಕು ಹೊಗಿಸಿದವಖಳ
 ಸೆಯಲಿ | ನಿಲುಕಲರಿಯದೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ | ಕಳಚಿ ಕಳೆದನು ಮತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟನು ಭೀಮ ಮಾರ್ಗ
 ಣೆಯ || ೩೫ || ಲುಳಿಯಲೊಲೆದಿರಾಗಿ ತಾಗಿದ | ಬಲುಗಣೆಯ ಕರವಾಳನಿಕ್ಕಡಿ | ಗಳೆದು ಹಲಗೆ
 ಯನೆಂಟುಕಡಿಮಾಡಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ತೊಲಗು ಬಾಹಿರ ಮತ್ತೆ ಸಾರಥಿ | ಬಲ ಧವನಣಿ ಮಾ
 ಡು ಪಾರ್ಥಗೆ | ಕಳೆದಮಾಸಲು ಕೊಲ್ಲಿ ನೆಲವೋರ್ಣಹೋಗಿಂದ || ೩೬ || ತೇರ ಚಾನುಚಲಿ ಬೇಗ ಬ
 ಲುಗೈ | ಸಾರಥಿಯ ಬರಹೇಳು ಹಿಂದಣ | ಸಾರಥಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ಬಂದುದು ಕರ್ಣನ ಅಲೆ ಲುವೆನೆ ||
 ವೀರರಾವೆಡೆ ಶೌರ್ಯಪಾರಾ | ವಾರರಾವೆಡೆಯೆನುತ ಕೌರವ | ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಬಾ ತನ್ನನುಜ
 ದುರ್ಜಯಗೆ || ೩೭ || ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಪಟುಭಟರೊಳಗೆ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ನು ಹಿಮ್ಮೆ |
 ಚ್ಚಿಲವೊಪವನಜ ಬಂದೊಡರವೆನು ನಿನ್ನೊಡಲನನು || ಬಳಿಕ ವೊಡಾ ಮು ಸಲಿಸ

ನೋಡೆ ನಾವಲ್ಲವೇ ಕುರು | ಕುಲಲಲಾಮರು ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯರೆನ್ನುತ್ತ ಮಂಡಿಸಿದ || ೩೮ || ಕೀಲಿಸಿದನೆಂ
 ಟಂಬಿನಲಿ ತುರ | ಗಾಳಿಯನುಸಾರಧಿಯನಾತನ | ಕೋಲಖಂಡಿಸಿದನು ತನುತ್ರವ ಮೂರುಬಾಣದಲಿ ||
 ಹೋಳುಗಳೆದನು ಭಟನ ನಿಟ್ಟಿಲು | ಮೂಳೆಯವ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಿರುದರ | ಹೂಳಿದನು ಕರೆ ಮತ್ತೆ
 ಕರ್ಣನನೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ || ೩೯ || ರಥವ ಮೇಳ್ಳಿಸಿದನು ಹೊಸಸಾ | ರಥಿಯ ಕರಸಿದನಾಹವದೋಳಿತಿ
 ರಥಭಯಂಕರನೈದಿದನು ಬಲುಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸುತ || ಪೃಥುವಿ ನೆಗ್ಗಲು ಸುಭಟಸಾಗರ | ಮಥನಕರ್ಣ
 ನು ಭೀಮಸೇನನ | ರಥವನರಸುತ ಬಂದು ಪುನರಪಿ ಕಾಳಗವ ಹಿಡಿದ || ೪೦ || ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರಿ
 ನ್ನು ಕರುಳನು | ಕಲಕುವೆನು ನಿಲ್ಲಿನುತ ರವಿಸುತಸೇಳಿದು ಮುಷ್ಟಿಯ ಕೆನ್ನೆಗಡಿಯಂಬಿನಲಿ ಬರೆ ಕಂ
 ಡು || ಎಲವೋಲೋಕದಭಂಡ ನಿನ್ನೊಡನುಲಿವವರು ನಾವಲ್ಲ ಮುನಿದೋಡೆ | ತಲೆಯಕಾಯಿದು ಬಿ
 ಡುವೆನಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲೆ ಹೋಗಿಂದ || ೪೧ || ಸರಳ ಸರಿಸೋನೆಯಲಿ ಪವನಜ | ಗಿರಿಗೆ ಕರೆದುದು ಕರ್ಣ
 ಮೇಘದ | ಹೊರಳಿಯೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾ ಸಂಗ್ರಾಮಸಂಭ್ರಮವ || ಸರಳಿನಲಿ ಧನುನಿನಲಿ ಗಡೆಯಲಿ
 ಕರಹತಿಯಲಹಿತಾಸ್ತ್ರವನು ಸಂ | ವರಸಿ ಬೀಸಿತು ಭೀಮಮಾರುತ ಕರ್ಣಮೇಘದಲಿ || ೪೨ || ಧ
 ನುವನಿಕ್ಕಡಿಗಳೆದು ರಿಪು ೨ | ತನ ಕೊರಳ ಹರಿಯಿಸಲು ಸಾರಥಿ | ತನವತಾನೇ ಮಾಡುತಿದಿರಾದನು
 ಕೃಪಾಣದಲಿ || ಕನಲಿ ಖಡುಗವ ಮುರಿಯಿಸಲುಮುಂ | ಮೊನೆಯ ಶೂಲದಲಿಟ್ಟ ನಂತದ | ಲನಿಲಸು
 ತ ಖಂಡಿಸಿದ ಮುರಿದನು ಮೌನದಲಿ ಕರ್ಣ || ೪೩ || ಪವನಜನ ಬಡಿಹೋರಿ ಹೋದನು | ರವಿಸುತನು
 ಹೋಗಲಿ ವೈಕೋದರ | ನವಯವಕೆ ಕೇಣಿಯನು ಕೊಟ್ಟನು ಬಾಣತತಿಗೆನುತ || ತವೆ ಕುಮಾರರು ಮ
 ತ್ತೆ ಬಹಳಾ | ಹವವ ಹೊಕ್ಕರು ಹಕ್ಕಲಾದವ | ರವಗಡಿಸಿ ಕೇಣಿದರು ರಿಪುಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ || ೪೪ ||
 ವೀರರೆಂದೆನಿಸುವರು ತೊಡಹದ | ಶೌರಿಯದಸಿರಿವಂತರರಸುಕು | ಮಾರಕರು ನಿನ್ನವರು ಕೋಮಲ
 ಧೈರ್ಯರಾಹವಕೆ || ಮಾರಿ ಮೊಗವೆಡದೆರೆದವೊಲು ನಿ | ಸ್ನಾರಹ್ಯದಯನು ಭೀಮನವನೋಳು | ಹೋ
 ರಿದವರೇನಹರು ಕೇಳ್ವೆ ನಿನ್ನವರ ವಿಧಿಯ || ೪೫ || ಬಳಗೊಳಗೆ ತಮ್ಮಾಣೆ ಘೋಷಣೆ | ಸಲುವುದಲ್ಲ
 ವೆ ಸೊಡರು ಬೀಡಿಗೆ | ಸುಳಿದರೆಲ್ಲಿಯುಚಳಕು ತನ್ನುಳಿವಿಗೆ ಹೊಣೆಯಾರು || ಕಲಬಲರ ಮನ್ನೆಯರ
 ಹೋದನು ಕೊಂಬುದೆ ಭೀಮನಲಿ ಕೈ | ಹೊಲಸುಗಾರನು ಹಿಂಡಿದನು ಕೌರವಸಹೋದರ
 ರ || ೪೬ || ದ್ರುಮವಿಕರ್ಣಸುಷ್ಣಚಾರು | ಕ್ರಮವಿವಿಂಶತಿವಜ್ರಬಾಹುಕ | ದಮನದೀರ್ಘೋ
 ದರಮಹೋದರಕುಂಡದಾರುಕನ || ಯಮನಕ್ಕಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಘನವಿ | ಕ್ರಮದಸಿರಿಹೊದರೇಳೆ
 ಜಯವಿ | ಕ್ರಮದೊಳಬ್ಬರಿಸಿದನು ನಿಷ್ಕರಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೪೭ || ಇದು ಸಮಾರಕುಮಾರಕನ
 ಜಯ | ಮದದ ಸಿಂಹಧ್ವನಿಯೆನುತ ಹಿ | ಗ್ಗಿದನು ಧರ್ಮಜನೊದರಿದವು ಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳು ||
 ಕದನಲಗ್ಗೆ ಯಕಹಳೆ ಬಲುವಾ | ದ್ವಂದ ಮಹಾದ್ಭುತರಭಸ ಮಿಗೆ ಹೂ | ಡಿದನು ಸಸ್ನಾಹದಲಿ ಹೂ
 ಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಕರ್ಣ || ೪೮ || ನವವರೂಢತುರಂಗಸಾರಥಿ | ಸವಗಬಾಹುಕರಿಕಬಹಳಾ | ಹ
 ವವ ನೆರೆ ಮುಂಕೊಂಡು ಭೀಮನ ಹಳಚಿದನು ಕರ್ಣ || ತವಕಮಿಗಲೆಚ್ಚಾಡಿ ಪುನರಪಿ | ಪವನಜನ
 ಗಾಸಿಯಲಿ ಸೋಲಿದು | ಬವರಮುಖದಲಿ ಹಿಂಗಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಸೂಳಿನಲಿ || ೪೯ || ಮುಳಿದು
 ಮಿಸೆಯ ಮುರುಹಿ ಹುಬ್ಬನು | ಬಲಿದು ದಳ್ಳುರಿದಿರುಳ ನಕ್ಷಿಗ | ಳೋಳಗೆ

ಸಿ ರೋಮಾಳಿ ತನಿಗೇದರೆ || ಹಲಮೊರೆದು ಹೋಗಿಡುವಮೋರೆಯು | ಲಿಳಿದಬೆಮರನು ಬೆರಳಕೊನೆ
ಯಲಿ | ಬಲಿದು ಭಾರ್ಗವದತ್ತ ಬಾಣಕೆ ನೀಡಿದನು ಕರವ ||೫೦|| ಎಲವೆಲವೊ ಕಲಿಯಾಗು ಮಾರುತಿ
ಗಲಿದನೆಂದಿರಬೇಡ ಸೋಲವು | ಗೆಲವು ಮಾಯುಮುಹೂರ್ತವಶ ಮೈಗೊಡದೆ ಕಾಡುವುದು || ಛಲವ
ಬಿಡದೆಚ್ಚಾಡಿ ರಣದಲಿ | ತಲೆನೆರಸಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ಕೈಮವ | ನಿಳುಹುವೆನು ಬಳಿಕಿನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಶ್ಯಾಗ
ತನಗೆಂದ ||೫೧|| ಉಂಟು ಶಿವಶಿವ ಹುಸಿಯನುಡಿ ನಿನಗುಂಟಿಬಲ್ಲೆನು ಗೆಲುವಶಾರ್ಛದಾಗಂಟುಬಹಳ
ವಕಂಡುಬಲ್ಲೆನು ಹಲವುಭಾರಿಯಲಿ || ಸುಂಟೆಗೆಯನಾಯ್ವಿನುಕಣಾ ಬಲು | ಕಂಟಕದಲೇ ನೆರನ
ನುಡಿ ನೀ ನೆಂಟುಮಡಿ ಗಳಹಿದರೆ ತಪ್ಪೇನೆಂದನಾಭೀಮ||೫೨|| ಆದೊಡಲವೊದುರಾತ್ಮ ವಾತಿನ | ವಾ
ದದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲೊಡೆ | ಕಾಮಕೋಳ್ಯಾಸಾಕು ಕಡುಸಾಹಸಿಗಗಡ ನೀನು || ಹೋದೆ ಹೋಗಿನ್ನು
ನುತ ಕಣೆಹಡಿ | ನೈದರಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ತುರಗವ | ನೈದು ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚು ಕಡಿಮಾಡಿದನು ರಥದನು
ವ ||೫೩|| ಎರಡುಶರದಲಿ ಸಾರಥಿಯ ಹೇ | ರುರುವನೆಸೆಯಲು ಗಾಯದಲಿ ನಿಲ | ಲರಿಯದವ ಹಾ
ಯ್ದನು ಯುಧಾಮನ್ಯುವಿನ ಹೊರಗಾಗಿ || ಮರಳಿಹತ್ತಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ | ತೆರಳಿಚಿದನಾರಂಜಿನಲಿಹ |
ನ್ನೆರಡರಲಿ ಹದಿನೆಂಬರಲಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||೫೪|| ಶರಹತಿಗೆ ಸಡೆಯದೆ ವೈಕೋದರಾನೆರಡು
ಕವಲಂಬಿನಲಿ ಕರ್ಣನ | ತಿರವನೆಚ್ಚೊಡೆ ತರಿದನೆಡೆಯಲಿ ಭಾನುಸುತ ನಗುತ || ತಿರುಹಿ ಶಕ್ತಿಯಲಿಟ್ಟೊ
ಡೆಡೆಯಲಿ | ತರಿದು ಭೀಮನ ಕರದ ಚಾಪವ | ನೆರಡು ಕಡಿಮಾಡಿದನು ಬಳಿಯಲಿ ನೊಸಲನೊಡೆಯೊಚ್ಚ
||೫೫|| ವಾಯುಸುತ ಖಾತಿಯಲಿ ಹಲಗೆಯ | ಡಾಯುಧವ ಕೊಂಡರಿಭಟನ ಮೇ | ಲಾಯಿದೊಡೆ
ಸಮ್ಮುಖವ ಬಿಟ್ಟನು ಧ್ವಜದ ಕಂಭದಲಿ || ಆಯುಧವ ಕೊಂಡಡರಿದೊಡೆ ಹಗೆ | ಮಾಯವಾದನು
ಪೂತುರೆನುತ ಗದಾಯುಧನು ಮರಳಿದೊಡೆ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚು ನಾಕರ್ಣ ||೫೬|| ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚು ನನಿ
ಲಕು | ಮಾರಕನ ಖಂಡೆಯವನೆರಡೇ | ಕೂರಲಗಿನಲಿ ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ಹಲಗೆಬಂದುಗೆಯ || ಆ
ರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀಮ ಕಾಯುವ | ರಾರು ಕರೆಯಾ ಕರ್ಣ ಕೊಲುವೊಡ | ದಾರು ಮಿಗೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೊಂ
ಬುವನೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ||೫೭|| ಮಡಿದಕರಿಗಳ ಕಾಯವನು ನಿ | ಟ್ವೊಡಲತುರಗಂಗಳನು ಮುಗ್ಗಿ
ದ | ಕಡೆದತೇರಿನ ಗಾಲಿಗಳ ತಿರುಹಿಟ್ಟುನಾಭೀಮ || ಎಡೆಯೊಳಾಕಲಿಯೊಡಲನಾಹಯ | ದೊಡಲ
ನಾರಥಭತ್ರವನು ಹುಡಿ | ಹುಡಿಯ ಮಾಡಿದು ಕಡಿದು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ||೫೮|| ಕೈದುಗ
ಳು ತೀರಿದೊಡೆಹಣನೇ | ಕೈದುವಾದವು ಪರಬಲಾಂತಕ | ಕೈದುಕಾರರ ಕೈಯಬಾಯಲಿ ಭೀಮ ಸಿಲುಕಿ
ದಲಾ || ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳನೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಯ | ವೈದುವನುಗಡ ಮರೆಯಹೋಗು ಹೋ | ಗೈದೆಯಹ
ಳೋ ವಿಧವೆಯೋ ಪಾಂಚಾಲಸುತೆಯೆಂದ ||೫೯|| ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನೊಳಿರಿದು ಭೀಮನ | ಘೊಲ್ಲಿಸಿದನೆಲ
ವೆಲವೊ ಮಾರುತಿ | ಯುಳ್ಳಗಡ್ಡದ ಹರಿದಲೆಯ ರಣಮೂಡ ಸಿಲುಕಿದಲಾ || ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾಟೋಪವಂ
ದಿನ | ಹೊಳ್ಳುನುಡಿಹಾರಿದವೆ ಕೌರವ | ರೆಲ್ಲರನು ಸವರಿದೆಯಲಾ ಸಂದೇಹವೇನೆಂದ ||೬೦|| ಒಡೆ
ಯದುಯೋಧನನ ತೊಡೆಗಳ | ನುಡಿದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನರಕುತವ | ಕುಡಿವೆನೆಂದುಬ್ಬಟಿಯ ಭಾಷೆ
ಯಲ್ಲ ಮಹಾದೇವ || ನುಡಿದನುಡಿ ಬಳಿಸಂದುದೇ ನಿಂ | ಮಡಿಗಳೆರೆ ಕಲಿಭೀಮ ದುಗುಡವ | ಬಿಡು
ನನನಾಕರ್ಣ ||೬೧|| ಎಲ್ಲಿ ಪಡುರಸಮಧುರಭೋಜನ | ಎಲ್ಲಿ ಮಧುರ

ಫಲಾಘ್ನದ್ಬುರ । ವೆಲ್ಲಿ ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯಗಿಣಿಗಳು ಘೃತದ ಕಡಲುಗಳು ॥ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನುರವಣಿಗಳೊಪ್ಪು
ವು । ದ್ವಲ್ಲದ್ವಿಸಂಗ್ರಾಮಮುಖದಲಿ । ಬಿಲ್ಲ ಹಬ್ಬದತುಷ್ಟಿ ನಿನ್ನಗೇಕೆಂದ ಸಾರ್ಥಕ ॥ ತಾಯಿ ಮಾತ
ನು ಮಿಾರಿ ನಿನ್ನನು । ನೋಯಿಸಿದನಿದೆ ಸಾಕು ಜೀವವ । ಕಾಯ್ದುಬಿಟ್ಟೆನು ಯೋಧನೋಮಾರುತಿ
ಹೋಗು ಹೋಗಿನಲು ॥ ವಾಯುಸುತ ಸಿಲುಕಿದನಲಾ ಕಾ । ಳಾಯ್ತೆನುತಲಸುರಾಲ ರಥವನು ।
ಹಾಯಿಸಲು ಮುರಿಯಿಚ್ಚು ಕರ್ಣನ ತೆಗಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥೬೫॥ ಮೂಳ ಸೂರನ ಮಗನೆ ಬಲುಗೈ
ಯಾಳಲಾ ಮರೆ ಮರೆಯಲಿವರೇ । ಮೇಲುಗಲುವೇ ನಿನ್ನಗೆ ಸೋಲನೆ ಪವನತನಯಂಗೆ ॥ ಕಾಳುಗಡೆ
ದಿರು ನಿನ್ನಬಾಯನು । ಸೀಳುವೆನು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಫಲುಗುಣ । ಬೋಳೆಯಂಬೈದರಲಿ ಕರ್ಣನ ಕದಪ
ನೊಡೆಯಿಚ್ಚು ॥೬೪॥ ತೇರ ತರಿದನು ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ । ವಾರುವಂಗಳ ಕಡಿದು ಬಿಡುತನು । ಸಾರಥಿ
ಯು ತುಡುಕಿದನು ಮುಕ್ಕಡಿಗಳೆದು ನಿಜಧನುವ ॥ ಕೂರಲಗಿನಂಬಿನಲಿ ಕರ್ಣನ । ತೇರುರವ ತೋಡಿ
ದನು ನಿವಿಷಕೆ । ಕಾರಿದನು ರಕುತವನು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥೬೫॥ ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುರಿ
ದೊಟ್ಟು ಕರ್ಣನ । ಭಂಗಿಸಿದ ನಡಿಗಡಿಗೆ ರಣದಲಿ, ಹಿಂಗಿ ಹಿಂನೆಲೆಗೋಡಿ ದುಗುಡಕೆ ತೆತ್ತ ನಿಜಮು
ಖವ ॥ ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ವಿಜಯನಾರಣ । ರಂಗಧೀರನು ಪಾರ್ಥನಿದಕಿಂ । ನಂಗಬಿಸುಪವರುಂಟಿ ನಾ
ರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ॥

...

...

॥೬೬॥

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ ಕೈ ವದ ೧೭೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ.

॥ನೂಚನೆ॥ ಸಂಗರದೊಳಂದಹಿತಭಟವಾ । ತಂಗಕಂಠೀರವನು ರಣದಲಿ । ಭಂಗಮುರಿದನು ವಾ
ರ್ಧನಾರಿಪುರಾಯ ಸೈಂಧವನ॥

॥ಪದ॥ ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರವಿಸುತ । ನಿತ್ತ ತಿರುಗಿದಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥ । ದತ್ತ ತಿರುಗಿ
ದನನಿಲಸುತ ಭಾರಣೆಯದುಗುಡದಲಿ ॥ ಇತ್ತ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಭಾರಿಯ । ಹತ್ತ ಸಾವಿರರಥಸಹಿತ
ಕೈ । ಯೋತ್ತಿದನು ರಣವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಲಲಿತಕಬ್ಬಿಯಲಿ ॥೧॥ ಬಂದುಮುಖದಲಿ ಕರ್ಣಗುರುಸು
ತ । ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಶಲ್ಯಶಕುನಿಗ । ಳೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೂರಿಕೃತವರ್ಮಕಸುಯೋಧನರು ॥
ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿದರರ್ಜುನನ ಕಾ ಬಂದು ಭೂರಿಶ್ರವನ ನಿಲಿಸುವೆ । ನೆಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಬಿಟ್ಟನಾತನ ಹೊ
ರಗೆ ನಿಜರಥವ ॥೨॥ ಎಲವೆಲವೊ ಭೂರಿಶ್ರವನೆ ಫಡ । ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೈ । ತಲೆವೆರ
ಸಿ ಬದುಕಿದೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೆಯೆನುತ ಮೂದಲಿಸೆ ॥ ಎಲವೊ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸುಭಟಬಾಹಿರ । ಗಳಹದಿರು ದಿ
ಟವೀರನೇ ಕೂರಲಗಿನಲಿ ಮಾತಾಡು ಬರಿನುಡಿ ಭಂಡತನವೆಂದ ॥೩॥ ಆದೊಡಿದ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಸಾತ್ಯ
ಕಿ । ಕೋದನಭ್ರವನಂಬಿನಲಿ ಬಲು । ಹಾದನೈ ಮರುಂಯೆನುತ ಕಡಿದನು ಸೋಮದತ್ತಸುತ ॥ ಕಾ

ದುಕ್ಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಂಬಿನ | ಬೀದಿವರೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಸುಭಟರು | ಕೈದುಕಾರರು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರನು
 ರಾಸುರಾವಳಿಯ ||೪|| ದೂರದಲಿ ನಿಂದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ : ನಾರುವಾಡುವದೇನು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಕೂರಲ
 ಗ ನೀ ಒಸುಟುಕಳೆ ಕೋದಂಡಮಾರ್ಗಣವ || ವೀರನಹೆ ಯಿದಿರಾಗೆನುತ ಬಲು | ಭಾರಣೆಯ ಚೌ
 ಪಟದ ಖಡುಗದ | ತೋರಹತ್ತರ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದನು ಖಾತಿಯಲಿ ನಡುಗಿ ||೫|| ನೆಲನೆ ತಗ್ಗಿ ನೆಲು
 ಪ್ಪರದ ಮೈ | ಯೊಲವಿನಲಿ ಪೌರುಷದ ಬವರಿಯ | ಸುಳಿವಿನಲಿ ಚಂಮಟದ ಪಯಸಂಚನೆಯಲಾ
 ಜವದ || ಬಲಿದದಂಡೆಯ ಮಸೆಯ ಬಯಕೆಯ | ಲುಳಿಯಮೈಗಳಲವಣಿಕಾರರು | ಕೊಳುಗಡಿಯ
 ಖಂಡೆಯದ ಕಣಿಖಟೆಲೆಸೆಯಿ ಕಾದಿದರು ||೬|| ತಳಿತಮಿಂಚಿನ ಮುರಿವುಗಳ ತನಿ | ಹೊಳಹುಗಳೊ
 ಖಂಡೆಯದ ಧಾರೆಯ | ಕೊಳುಗಡಿಯೊ ಖದ್ಯೋತರಾತಿಯೊ ಹೇಳಿಲೇನದನು || ನಳಿನಿಟೆಲಬಿರಿಹೊ
 ಯ್ಲೊ ಸಿಡಿಲಿನ | ಸುಳಿವೊ ಮೈಮಸೆಯರುಣಧಾರೆಯೊ | ಮೇಳೆಗಳಿಲ್ಲದಹೊನಲೊ ರಣದಲಿ ಚಿತ್ರ
 ವಾಯ್ತೆಂದ ||೭|| ಬಳಿಯಪಯಪಾಡುಗಳೊ ಬವರಿಯ | ಸುಳಿವುಗಳೊ ಜಾರುಗಳ ಗಾಯದ |
 ಕಳವುಗಳ ಕೈಮೇಳಗಳ ಮೋಡಾಮೋಡಿಯುಬ್ಬಣದ || ಲಲಿತ ಚಿತ್ರದ ಚತುರಭಟರುಗ | ಳುಲಿದು
 ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ನೋಟಕ | ರುಲಿದುದಿಬ್ಬರ ವೀರಶೌರ್ಯವನೇನಹೇಳುವೆನು || ೮ || ಮಸೆಯಮೈಗೆ
 ಳೊಳೊರವುತಿರ್ದವು | ಬಿಸಿರಕುತಮೊನೆಗುತ್ತಗಳ ಕಿ | ಬೃಸುರಿನಲಿ ಜೋರಿದವು ಕರುಳುಗಳಾಹವ
 ದ ಭಟರ|| ಮಸಕಮಸುಳದು ಮನದ ಖಾತಿಯ | ಮುಸುಡು ಮುರಿಯದು ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಬೆಸುಗೆ
 ಸಡಿಲದು ಭೂಪಭೂರಿಶ್ರವನ ರಿಪುವರನ ||೯|| ಬರಬರಲು ರಿಪುಭಟನ ಹೊಯ್ಗಲ | ಧುರಕೆ ರಿಪುಸಾ
 ತ್ಯಕಿಗೆ ಮಿಗೆ ತರ | ಹರಣೆ ತಗ್ಗಿತು ಮಹಿಮೆ ಮುಗ್ಗಿತು ಮುರಿದುದಗ್ಗಲಿಕೆ || ಉರವಣಿಸಿ ಭೂರಿ
 ಶ್ರವನು ರಿಪು | ವರನ ಖಡ್ಗವ ಮುರಿಯಹೊಯ್ದ | ಬೃರಿಸಿ ತಡೆಗಾಲಿಕ್ಕಿ ಹೊಯ್ದನು ಹಾಯ್ದ
 ಮುಂದಲೆಗೆ ||೧೦|| ಕೆಡಹಿ ಕುಸುರಿದರೌಂಕಿ ಬಳಿಹಂ | ಮಡದಲಾರೆ ಘಟ್ಟಿಸಿ ಕೃಪಾಣವ | ನುಡಿದು
 ಗಂಟಲ ಬಳಿಗೆ ಹೂಡಿದನರಿವಸಮಯದಲಿ || ತೊಡು ಮಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನಿತ್ತಿಷ್ಯನ | ಕಡುನಿರೋಧವ
 ನೋಡು ಫಲುಗುಣ | ನುಡಿಗಿ ತೆರೆಹಿಲ್ಲೆಂದು ಜರೆದನು ಕೃಷ್ಣನರ್ಜನನ || ದೇವ ನಿಮ್ಮದು ಧರ್ಮ
 ಯುದ್ಧದೊ | ಳಾವಹದನನು ಬೆಸಸಿದಿರಿ ತಲೆ | ಗಾವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಮೊದಲಲಿ ನುಡಿದಭಾಷೆಯನು ||
 ಭಾವಿಸುವುದನೆ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ | ರಾವಣಾಂತಕನೆಂದನೆಲೆಮರು | ಳಾವನಿರತದ ಧರ್ಮವಿದ್ದು
 ಕೌರವೇಂದ್ರನಲಿ ||೧೧|| ನೆರೆದಪಡುರಥರೊಬ್ಬ ಹಸುಳೆಯ | ಕೊರಳನರಿದಂದಾಗ ಧರ್ಮದ | ನಿರುತವ
 ನು ನೀಕಂಡೆಯಿನಲಾರಿ ಮಸಗಿ ಜಠರದಲಿ || ಸರಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸೇದಿದನು ಸಂಗರದಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಖ
 ಡುಗದ | ಕರವ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ತಲೆಗಾಯಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ||೧೨|| ಭರದೊಳಿತ್ತಿದತೋಳು ಕಡಿವಡೆ |
 ದುರುಳಿತವನಿಗೆ ಸುರಿವರಕುತವ | ಸೆರಗಿನಲಿ ನೆರೆ ನನ್ನದು ಭೂರಿಶ್ರವನು ನಸುನೆಗುತ || ಮುರಿದುಪಾ
 ಥನ ನೋಡಿ ವಾಮದ | ಬೆರಳನೊಲೆದನು ಲೇಸುಲೇಸ | ಬೃರದ ಬಿರುದಿನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಪಾಂಡು
 ಸುತರೆಂದ || ೧೪ || ಆರು ಕೊಟ್ಟರು ಶರವನಿದ ಮದ | ನಾರಿಯೋ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನೆಹಜಂ | ಭಾರಿ
 ಯೋ ಮೆಣ್ಣರಿಯೊ ದೋಣನೊ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯವ || ವೀರನಹೆಯೋ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನವೊ | ಲಾ
 ರು ಬಿಲುಗಾರರು ಮಹಾಸ್ತ್ರವಿದಾರು ಕಲಿಸಿದವಿದ್ಯಯುಪಯೋಗಿಸಿತು ನಿನಗೆಂದ ||೧೫|| ಅರಿದ

ನೀವಿದ್ಯೆಯನು ಕೃಷ್ಣನೊ | ಳೆಂದೆಯಾಗಲುಬೇಕು ಕಪಟದ | ನೆರವಣಿಗೆಗಳನರಿಯಾರಿಂದ್ರದ್ರೋಣ
 ಶಂಕರರು || ಮರೆಮರೆಯಲಿಂಗಾರನರಿದನ | ಸುರನೆಂಬರು ಕೂಹಕತಂತ್ರದ | ಹೊರಿಗೆವಾಳನ
 ಸಂಗದಲಿ ನೀವೈಟ್ಟಿರಕಟಿಂದ || ೧೬ || ಓಡಿ ಕೊಂದನು ಕಾಲಯಾವನನು | ಬೇಡಿಕೊಂದನು ಕೈಟಭನ
 ಕೈ | ಮಾಡಿ ಕೊಲಿಸಿದ ಮಾಗಧನನಭಿಮಾನಗೇಡುಗನ || ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಮೂರುಲೋಕದ | ಭೀಡ
 ರೇತರಬಾಹಿರರು ಹರಿ | ಯಾಡಿದಾಟವನಾಡಿ ಕೆಟ್ಟಿರಿಯಕಟ ನೀವೆಂದ || ೧೭ || ಪೊಡವಿಯಲಿ
 ಯಾದವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಗೆಡುಗಬದರಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು ಕೊಲೆ | ಗೆಡುಗ ಹಾವಿನ ಹುತ್ತದಲಿ ಹಾವೈ
 ಕ್ಕೆ ಬೆಳದಂತೆ || ನಡವಳಿಯ ನೋಡುವರೆ ಲೋಗರ | ಮಡದಿಯರು ತನ್ನವರು ಠಕ್ಕಿನ | ಕಡಲು ಕೃ
 ಷ್ಣನ ನಂಬಿದರಿಗಹಪರಗಳಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೮ || ಎಂದೊಡೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥನಲವೋ | ಮಂದಮತಿ ನೀ
 ನೆಂದರಹುದೆ ಮು | ಕುಂದನನು ಭಜಿಸಿದರಿಗಹಪರ ಜನ್ಮಭಯವಿಲ್ಲ || ಇಂದು ಸಾವ್ಯಾಡಿದುದು ಹೊ
 ಲ್ಲೆಹ | ವೆಂದು ನೀನದನರಿಯ ತಿಷ್ಠನ | ಕುಂದುಹೆಚ್ಚುಗಳಾರದೆಂಬುದ ನೋಡು ನೀನೆಂದ || ೧೯ ||
 ಎನಗೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೋಲವಾಗನಾ | ತನ ವಧೆಯ ನಾವ್ಯಾಣಲಾಗದು | ಮನಕೆ ಮತವೇ ನಮ್ಮ ಹರಿಬಕ
 ಬಂದು ಕಾದುವನ || ನಿನಗೆ ಬಿಡುವೆನೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವ | ಜನವರಿಯದೇ ಹೋಗು ಹೋಗಿನೆ | ಮನ
 ದೊಳಗೆ ನಗುತಿರ್ಪನಾಭೂರಿಶ್ರವಕ್ಷಿತಿಸ || ೨೦ || ಎಲವೊ ಸಾತ್ಯಕಿ ಬದುಕಿದೈ ನರ | ನುಳುಹಿಕೊಂಡ
 ನು ಹೋಗಿನುತ ಹೆಡ | ತಲೆಯನೊಡದನು ನಿಂದಭರಿಕ್ಯಮುರಿದಗಜದಂತೆ || ಬಲೆವುತ್ಯೆತಂದಿತ್ತ ರಣ
 ಮಂ | ಡಲದೊಳಗೆ ಪದ್ಮಾಸನವನನು | ಕೊಳಿಸಿ ಯೋಗಾರೂಢನಾದನು ವರಸಮಾಧಿಯಲಿ || ೨೧ ||
 ತರಣಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ | ನಿರಿಸಿ ಬಹುಬಂದ್ರಿಯದ ಬಯಕೆಯ | ನುಳಿದು ವೇದಾಂತದರಹ
 ಸ್ಯದ ವಸ್ತು ತಾನಾಗ || ಇರಲು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಂಡು ಖತಿಯಲಿ | ತಿರುಗಿ ಖಡ್ಗವ ಕಿತ್ತು ಭರದಲಿ | ಉರ
 ವಣಿಸಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ತುರುಬಿಂಗೆ ಲಾಗಿಸಿದ || ೨೨ || ಆಗದಾಗದು ಕಪಟವಿದು ತೆಗೆ | ಬೇಗವೆನಲರ್ಜನ
 ನು ಕೃಷ್ಣನ | ನಾಗಲವ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಬದನು ಗೋಣನಾನ್ಯಪನ || ಹೋಗುಹೋಗಲೆಪಾಪಿ ಸುಕೃತವ
 ನೀಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರಾಜಯುಷಿಯವ | ನೀಗಿದನು ನಿನಗನುತ ಬೈದುದು ನಿಖಿಳಸರಿವಾರ || ೨೩ || ಬಡಲ
 ನೊಡೆದಾಜ್ಯೋತಿ ಗಗನಕೆ | ನಡೆದುದಿತ್ತಲು ಸುರರು ಮರ್ತ್ಯರು | ಮಿಡುಕಿ ಬೈದರು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ದು
 ಷ್ಕರ್ಮವಾಸನೆಗೆ || ಹಿಡಿದದುಗುಡದಲರ್ಜನನು ಮನ | ಮಿಡುಕಿದನು ಕುರುನೃಪರ ಶೋಕದ | ಕಡ
 ಲೊಳದ್ದರು ಬಯ್ಯುತಿರ್ದುದು ಕೃಷ್ಣಫಲುಗುಣರ || ೨೪ || ಇತ್ತ ರವಿರತ್ತಿಗಳು ನೆರೆ ಕೆಂ | ಪೊತ್ತಿ
 ರಲು ಸೈಂಧವನ ನೀರಣ | ದೊತ್ತೆಯಲಿ ನೆರೆ ಕಾಣಬಾರದು ಸಾಕು ದುಮ್ಮಾನ || ಇತ್ತ ಮುರಿಭಾಷೆ
 ಗೆ ಪರಾಭವ | ಹತ್ತಿರಾಯಿತು ನರ ನಿಧಾನಿಸೆ | ನುತ್ತ ಮುರಂಪು ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಕಡೆಯ ಮೋ
 ಹರಕೆ || ೨೫ || ಕಾದಿರೈ ಸಮರಥರು ನೃಪತಿಗೆ | ಕಾಯ್ದುಕೊಡಿರೈ ಸೈಂಧವನ ನೀ | ವೈದುಕಾರರ
 ದಾರು ಸಾಹಸಕರಿಗೆ ಸಮಯವಿದು || ಮೂದಲೆಗಳಿವು ಮುಟ್ಟು ಫಡ ಮುನಿ | ಸಾದೊಡೊಳ್ಳಿತೆಯೆ
 ನುತ ಶರದಲಿ | ಕಾದುವಿರಲೈ ಕಾಣಲೆಂದೊದರಿದನು ಕಲಿಸಾರ್ಥ || ೨೬ || ಜರಿದುದೀಬಲರಾತಿಗಾಳಿ
 ಯ | ಹೊರಳಿಗೋಡಿದಹೊಟ್ಟುಹಾರಿದೊ | ಲಿರದೆ ಗಿರಿಗಳು ನೆಲನ ಬಿಟ್ಟುದನೇನಹೇಳುವೆನು || ಗು
 ರುತನುಜಕೃಪಕರ್ಣಮಾವ್ರೇ | ಶ್ವರಸುಯೋಧನಚಿತ್ರಸೇನರು | ಮುರಿದು ತರಹರಿಸಿದರು ಸೂಚಿ

ವ್ಯೂಹಪಾಶ್ವದಲಿ || ೨೭ || ಹರಿಯ ಬೊಬ್ಬೆ ರಥಾಶ್ವದಬ್ಬರೆ ನರನ ಬಿಲುರೋಂಕಾರ ತೇರಿನ | ಧ
ರಧಾರದ ಚೇತ್ಕಾರ ಹನುಮನ ಸಿಂಹನಿರ್ಘೋಷ || ಅರಿಬಲವ ತಿವಿದುದು ಚತುರ್ಬಲಾಹೊರಳಿ ಯೊ
ಡೆದುದು ಸುಭಟರೆದೆ ಜ | ರೂರಿತವಾಗಲು ಪಾರ್ಥ ಹೊಕ್ಕನು ಸ್ತಂಧವನ ದಳವ || ೨೮ || ಅ
ಳವಿಗೊಂಡು ಮಹಾರಥರು ಕೈ | ಕೊಳಲಿ ಮಿಗೆ ಸ್ತಂಧವನನೊಂದರೆ | ಗಳಿಗೆ ಕಾಯ್ದರೆ ಸಾಕು
ನೀವೊಂದವರು ಫಲುಗುಣನ || ಹೊಳೆಯ ಕಳಿದುದು ಕಾಲವಿನ್ನರೆ | ಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸಿ ಶಿವಶಿವಾಯೆಂ
ದೊಳಗೆ ಮೂದಲಿಸುತಿರ್ದುದು ಭಟರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೨೯ || ಮಿಂಚಿನಿಸುವತಿರಥರು ಕವಿದರು |
ಕೋಟಿಫಲುಗುಣಗಡಲಪನ್ನಡ | ಗೋಟಿಯೋ ರಥಕೋಡುಕಲ್ಲುಳೊ ಹಾಮಹಾದೇವ || ದಾಟುವ
ವರಾರನುತ ಗ್ರಹದ | ನೋಟಕರು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಸಮರದ | ನಾಟಕವನಭಿವರ್ಣಿಸುವೊಡಂಬದನರಸ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೩೦ || ಧನುವನೊದರಿಸಿ ಸಕಲಸುಭಟರು | ಮನವ ಬಲಿದೊಗ್ಗಾಗಿ ಸರಳಿನ | ಚನುಗುಮಳೆ
ಯಲಿ ನ್ನಾದಿದರು ನಾರಾಯಣಾರ್ಜುನರ || ಅನಿಬರಂಬನು ಕಡಿದು ಗುರುನಂ | ದನನ ಕರ್ಣನ ಕೃಪನ
ದುಂಬೋ | ಧನನ ಮೈಯಲಿ ಮೆತ್ತಿದನು ಮುಂಪೊನೆಯವಿಶಿಖಗಳ || ೩೧ || ಫಡಫಡರ್ಜನ
ಹೋಗುಹೋಗಳ | ವಡದು ಸ್ತಂಧವದಳದ ಭಾಷೆಯ | ನಡಸಬಲ್ಲರೆ ಬೇಗ ಬೆಳಗಸು ಹವ್ಯವಾಹನನ ||
ಕಡಲ ಮಧ್ಯದ ಗುರಿಗೆ ಸುರಪತಿ | ಕಡುಗ ಮಾಡುವುದ್ರೇನನುತ ಕೈ | ಗಡಿಯಬಿಲ್ಲುಳುಗಳು ಬಿಗಿದರು
ಸರಳೊಳಂಬರವ || ೩೨ || ಬಂದುಸಾಲಿನಲೈದೆ ಹಲತಹ | ದೊಂದುಕೋಟಿಶರಾಘದಿದಿರಿ | ನಿಂ
ದು ಕಾದುವುಟ್ಟನಾವನು ದೇವದೈತ್ಯರಲಿ || ಬಂದಕಿಮ್ಮಡಿನೂರುಮಡಿಶರದಿಂದ ಕೆದಂದನೀಮಹಾರ
ಥ | ವೃಂದವನು ಹೊಗಿಸಿದನು ಹೊದರೆದ್ದುದು ಶರವ್ರಾತ || ೩೩ || ಅಂಬಿನಂಬುಧಿ ಜಲಿದುದೋ
ಮೇ | ಣಂಬ ಬೆಸನಾಯಿತ್ತೊ ಕಣೆಗಳ | ನಂಬುಗುದುಂಬರವನೊತ್ತರಿಸಿತೊ ಶರಾಳಿಗಳು || ಅಂ
ಬುಜೋದರ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕ | ಳಂಬಮಯವಾಯ್ತಲ್ಲಿ ಆದರಿದ | ತುಂಬಿದನೊ ಶರನಿಧಿಯನೆಂಬಂತೆ
ಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೩೪ || ಕಾಲುವಾಳೊಬ್ಬಂಗೆ ನಾಲುಕು | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳೆಂಟು ತುರಗಕೆ | ಕೋ
ಲುನೂರೊಂದಾನೆಗೈನೂರಸ್ತು ಪದಹತಿಗೆ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರತ್ರಿ | ಪಾಲ ಭಾರ್ಗವಸ್ವಾತಿಗ
ತವಹ | ಕಾಲದಂದಿನ ಕಥೆಯ ಪೊಲ್ಲವು ನರನ ಶರಜಾಲ || ೩೫ || ಈನೆಲನು ಆಕಾಶದಿಗ್ಧಸೆ | ಭಾ
ನುಮಂಡಲವಡಗತಂಬಿನ | ಸೋನೆ ಸುರಿದುದು ವರುಣಜಲ ರಣಭೂಮಿಯುಗಲದಲಿ || ಆನರಾಧಿಪನು
ಬ್ಬಿ ಬೊಬ್ಬಿಡದಾನವಾಂತಕ ರಥವ ನೂಕಿದ | ನೇನಬಣ್ಣಿ ಪೆನರಸ ಸಮರಾಂಗಣದ ರೌದ್ರತೆಯ || ೩೬ ||
ಹೆಣಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಗಜದ ಘಾಟದ | ಕಣೆಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಬೀದಿಯಲಿ ರಂ | ಗಣಗುಣಿದು ಹೊಗರೆಸವಹೊ
ಸರುಧಿರಾಂಬುಗಳನದಿಯ || ಗಣನೆಗೆಟ್ಟುದುದ್ರವ್ಯಗಂಗಳು | ಕುಣಿದು ಕೂಗಟ್ಟಿಸುವ ಶಬರರ |
ಗಣದಬೀಸನಮತ್ತೆಯೊಚ್ಚನು ರಪುವ್ಯಗಾವಳಿಯ || ೩೭ || ಬೀಳುತಿರ್ದರು ಭಟರು ಸಂಕಯ | ಹೇ
ಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ಕುತುರು | ಗಾಳಿಯನೆ ನೆರೆ ಸೀಳಿಬಿಸುಟನು ಪದ್ಮಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಕಾಳುಗಿಚ್ಚರೆಯಟ್ಟಿ ಶ್ರೈ
ಲವ | ನಾಳಿಗಳ ಸುಡುವಂತೆ ಕವಿದೆಸು | ನಾಳ ತತ್ತರದವನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೮ || ಹರ
ನ ಭಾರಣೆಯದಟು ತಂಧಾ | ಸುರನ ಹಮ್ಮಾಪಣ್ಣುಖನ ಧಿ | ಕ್ಕರಣೆ ತಾರಕಹರನ ಧೃತಿ ರಾವಣನ
ರೋಂಕಾರ || ವರರಘುಕ್ಷತಿಪಾಲಲಕ್ಷ್ಮಣ | ನೆರೆಲಘುವು ಸಂಧಾನ ದೇವಾ | ಸುರರ ಚೇತನಬಹಳ

ಯದವಳವಟ್ಟುದರ್ಜನಗೆ || ೩೯ || ಎಂದು ಮುರರಿಪು ಹೇಳುತ್ತಿರೆ ಕಪಿ | ತಂದುದಿನಜನ ಕೃಪನ
ಗುರುಗುರು | ಸಂದನಾಟಮಹಾರಥರ ಶರನೊಂದನೊಂದಗಿದು || ಸಂದರ್ಶನಪಾಣಗಳ ಖಂಡಿಸಿ |
ಹಿಂದುಮುಂದೆಡಬಲದ ಶೈಲದಾಲೊಂದಿದಿದಿಳಿರೊಡ್ಡಿನಲಿ ತರಿದವು ನರನ ಶರಬಾಲ || ೪೦ || ಬಳಲಿ
ದವು ರಥವಾಜಿ ಹನುಮನು | ಬಲದೊಳಗೆ ಶ್ರಮದೋರಿ ತನ್ನಯ | ಬಲದಡದ ತೋಳುಗಳು ಮರ
ವಿಟ್ಟವು ನಿಧಾನಿಸಲು || ಬಳಲಿದನೆ ನರನಳವಳಿಯೆಮಿಗೆ | ಬಲಿದು ಕಾದುವಾರು ಯಿಳೆಯೊಳು |
ಬಲುಭಟರ ಸರಿಗಾಣೆನೆಂದಸುರಾರಿ ಹೊಗಳಿದನು || ೪೧ || ದ್ಯುಮಣಿಯೊಡೆದಡೆ ತರಹರಿಸುವುದೆ | ತಿ
ಮಿರರಾಜನ ದೇಹ ವರವಿ | ಕ್ರಮದರಿದ್ರರಿಗಳುಕಿದೊಡೆ ಬಳಿಕವ ಧನಂಜಯನೆ || ಸಮತಳಿಸಿ ಶರವಳ
ಯಕರವು | ಭ್ರಮಿಮಹಾರಥಭಟರ ವಿಜಯದ | ಮಮತೆಗಳ ಮೋಣಿಸಿದನಂದಮುಳಾಸ್ತ್ರಬಾಧಯ
ಲಿ || ೪೨ || ನೊಂದನಾಕೃಪನಖಳಮೋಹರ | ವಂದು ಅಳಿದುದು ಬಿಲ್ಲಗುರುವಿನ | ನಂದನನು ಮಸೆ
ಗಂಡನಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೈಮರದ || ನಿಂದು ಬಾಣದ ಮೊನೆಗೆ ತೆರಳದ | ಮಂದಕರ್ಣನನಿರಡುಬಾಣ
ದೊ | ಳಂದು ಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೪೩ || ನೊಂದು ಮರಳದೆ ಮಸಗ
ಸೂರ್ಯನ | ನಂದನನು ತಾಗಿದನು ಗುರುಸುತ | ಮುಂದುವರಿದನು ತರಹರಿಸದಿರಿಯಟ್ಟೆ ಕವಿಯೆ
ನುತ || ಇಂದಿನಲಿ ಮಹನವಮಿ ತಲೆಗಳಿ | ಗೆಂದು ಕವಿದುದು ಸಕಲಭಟರರ | ವಿಂದಸಖ ಹೊದ್ದಿ
ದನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪತ್ತಿಮಾಂಬುಧಿಯ || ೪೪ || ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಸೇನೆ ಸಮಯದು | ಸಾಳೆಪಲಯಂತರ
ಗಳಿಗೆಯಿನ | ನಾಳುವನು ಜಲಧಿಯಲಿ ಕಾಣೆವು ಮೈಸ್ರಂಧವನ || ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನುವೆಹ್ನು | ಜ್ವಾ
ಲೆ ಕೊಞ್ಞಲಿ ದೇಹವನು ಸಾ ಕೇಳು ಮುರಹರ ತೇರ ತಿರುಹಿಹೆನ್ನೆಂದಸಾಪಾರ್ಥ || ೪೫ || ಸಲಿಸಬೇ
ಹುದು ಭಕತನಾಡಿದ | ಫಲದಭಾಷೆಯನೆನುತ ರವಿವೃಂ | ಡಲಕೆ ಮರೆಮಾಡಿದನು ಮುರರಿಪು ವರ
ಸುದರುಶನವ || ಕಳನೊಳಗೆ ಕತ್ತರಿಸುವಹಿತನ | ತಲೆಗೆ ಕಾವಳ ಮಸಗದವೊಲರ | ಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸು
ಮಾನವೃಕ್ಕತು ಸಕಲಕುರುಬಲಕೆ || ೪೬ || ಸೆರಗ ಬೀಸಿದರಾಲಿದರು ಬೊ | ಬ್ಬಿದು ವರಗಂಭೀರ
ಭೇರಿಯ | ಬಿರುದದನಿಯಬ್ಬರಿಸಿದವು ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಭವ || ತೆರಹುಗೊಡುಗೊಡು ಬ್ರಾಷಗಾರನು |
ಮರೆದು ಹೋಗಲಿ ವಹ್ನು ಕುಂಡದೊ | ಳೊರಗುವದ ನೋಡುವೆನೆನುತ ತನಿಗೆದರಿತರಸೇನೆ || ೪೭ ||
ಹೂಲಬುದ್ಧವಿದತಳಪಟದ ಹೆ | ಬ್ಬುಲಿಯವೊಲು ನಿನ್ನಾತ ಸಿಲುಕದ | ನಿಲುಕಿ ನೋಡಿದನೆಲ್ಲಿ ತೋರ
ರ್ಜನನ ತನಗೆನುತ || ಉಲಿಯೆ ಸ್ರಂಧವನಿತ್ತ ಪಾರ್ಥನ | ಮುಳಿದು ಜರಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನಹಿತನ | ತಲೆ
ಗೆ ಹರಹಿಡಿದಂಬ ತೊಡುತೊಡು ಬೇಗ ನೀನೆಂದ || ೪೮ || ದೇವ ರವಿಯಸ್ತಮಿಸಿದನು ನೀ | ವಾ
ವುದುಚಿತವ ಕಂಡಿರೆನ್ನಿನ | ಗಾವಭಯಬೇಡಾಡಬಾರದು ತೊಡು ಮಹಾಶರವ || ಈವಿರೋಧಿಯ
ಕಡಹು ಸೂರ್ಯನ | ನಾವು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವೆನೆ ಗಾಂ | ಡೀವದಲಿ ಹೂಡಿದನು ಫಲುಗುಣ ಪಾಶು
ಪತಶರವ || ೪೯ || ತೆಗೆಯೆ ಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತಾರೆಯ | ನೊಗಡಿಸಿತು ನಭ ಜಲಧಿ ರತ್ನಾ | ಳಿಗಳ
ನೋಕರಿಸಿತು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಲೆವೆಡಬಲಕೆ || ದಿಗಭತತಿ ನಡನಡುಗತಲೆವಾ | ಸುಗ ಫಣಾಳಿಯ ಸೆಳೆ
ಯೆ ಬಲುಸರ | ಳುಗಿದು ದಳ್ಳುರಿದಿರುಳುಕಾರಿತು ಬೆಸಸುಬೆಸಸೆನುತ || ೫೦ || ಕೆರಳಿ ದಳ್ಳುರಿ ಮಸ
ಗ ಹೊಗೆ ಭೋ | ಗರೆದುದಂಬರವಿಧಿಯಲಿ ಮೈ | ಮರೆದರೆಜರಿಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಷಾಲಕರು ಕಳವಳಿಸಿ ||

ಸುರರು ಕಂಗೆಟ್ಟರು ಮಹಾದ್ಭುತ | ಶರದೊಳಾಯ್ತುರಿಸೇನೆ ಮಿಗೆ ತರ | ಹರಿಸಲರಿಯದೆ ಹರನ ನೆ
 ನೆದನು ಧರ್ಮನಂದನನು || ೫೧ || ಬಲಿದು ಮುಖ್ಯಯೊಳಾಕಿ ಕನ್ನಿಗೆ | ಸೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟನು ಪಾರ್ಥ
 ನಹಿತನ | ತಲೆಯನೆಚ್ಚನು ಗೋಣ ಕಡಿದುದು ಪಾಶುಪತಬಾಣ || ಹೊಳೆವಮೆಕುಟದವದನ ಗಗನದ |
 ನೆಲೆಗೆ ಚಿಮ್ಮಿತು ರಕುತಧಾರಾ | ವಳಿಯ ರಿಂಗಣವಾಯ್ತು ಮುಂಡದ ತಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೫೨ ||
 ಬೀಳುಬೀಳೆಭಿಮನ್ಯುವಿನ ವಧೆ | ಬಾಳಲೇವುದೆ ನಿನ್ನನೆನುತು | ಬಾಳುತ್ತನದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಬೊಬ್ಬಿಡೆ
 ಕೃಷ್ಣ ಖಾತಿಯಲಿ || ಖೂಳನಿವ ನೀ ಕೇಳು ತಲೆಯನು | ಸೀಳಿದವನ ಕಪಾಲಸಾವಿರ || ಹೋಳಹುದು
 ತೊಡು ಪಾಪಿ ಬೇಗದೊಳಂಬ ಕಳುಹಂದ || ೫೩ || ಇವನ ತಂದೆಯ ಶಾಪವನು ತಲೆ | ಯವನಿ
 ಯೊಳು ಬೀಳ್ಕೊಡಹಿತನು | ಭುವನದಲಿ ತಲೆಬಿರಿದು ಬೀಳಲಿಯೆಂಬುದೀಶವರ || ಇವನ ತಂದೆಯ
 ಕೈಯೊಳಗೆ ಜೀ | ಳುವವುಪಾಯವ ಮಾಡು ನೀನೆ | ದಿವಿಜಪತಿಸುತನಾಮಹಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬೆಸೆದನು
 ಹದನ || ೫೪ || ತುಡುಕಿ ಖಂಡವ ಕಚ್ಚಿ ನಭದೊಳು | ಗಿಡಗಹಾಯ್ವಂದದಲಿ ತಲೆಯನು | ಹಿಡಿದು
 ಹಾಯ್ದುದು ಬಾಣ ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರನಿದ್ದಡೆಗೆ || ಕುಡಿತೆಯಿರಡರೊಳೆಫ್ಯುಜಲವನು | ಹಿಡಿದು ಕೊಡುತಿ
 ಹಸಮಯದಲಿ ತಲೆ | ನಡುವೆ ಬಿದ್ದುದು ಅಫ್ಯುಜಲ ನವರುಧಿರಮಯನಾಗೆ || ೫೫ || ಏನಿದದ್ಭುತವೆ
 ನುತ ತಲೆಯನುತಾನೆ ಕೊಡಹಿದನಂಜಳಿಯನೆದ | ನೇನನೆಂಬೆನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನು ||
 ಆನರೇಂದ್ರನ ತಲೆ ಸಹಸ್ರವಿ | ಧಾನದಲಿ ಬಿರಿದುದು ಸುಯೋಧನ | ಸೇನೆ ಹರೆದುದು ಜರಿದುದರಿಭ
 ಟಭೈರ್ಯಗಿರಿನಿಕರ || ೫೬ || ನಡುಗಿ ಸಂಗರಭೀತಿಯಲಿ ಬೆಂ | ಗೊಡುವನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ವಂ | ಗ
 ಡವ ನೋಡುತ ಮರೆಯಚಕ್ರವತೆಗೆದನುಸುರಾರ || ಪಡುವಲೆಳೆಯದರವಿಯ ಬೈಯುತ | ನಡೆದನಾಕುರು
 ರಾಯನಿತ್ತಲು | ಹಿಡಿದ ಚೌರಿಗಳಾಡಿದವು ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಯಲಿ || ೫೭ || ದೈವಪೌರುಷದೊಳಗೆ
 ತಿವತಿವ | ದೈವಬಲವೇ ಬಲವಲಾ ನಿ | ದೈವರಂಗೈತಳಕೆ ಬಂದರೆ ಪರಶುಪಾಶಾಣ || ದೈವದೂರರು
 ಧರ್ಮಹೀನರು | ದೈವದೇಗ್ಗೆಗಳನುತ ಮಿಗೆ ಬಿಸು | ಸುಯುಧಿರುಗಿತು ಕರ್ಣಗುರುಕೃಪಗುರುಸುತಾ
 ದಿಗಳು || ಕಡಲ ಮೊರೆಹಿನಲಹರಿಲಘುವಿನ | ಪೊಡೆಯನೊಡೆಯಲು ಯುಗಸಹಸ್ರದೊ | ಳೊಡೆಯ
 ಬಹುದೇ ದ್ರೋಣ ರಚಿಸಿದವ್ಯೂಹಪರ್ವತವ || ಒಡೆದು ಹೊಯ್ಕೆಯೊಡ್ಡು ಸೈಂಧವ | ನೊಡಲ
 ನೀಗಿತು ತಲೆಯನಕಟಾ | ತೊಡಗಿದವು ದೈವದಲಿ ಕಲಹವನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೫೮ || ಮುನಿದು ಮಾಡು
 ವದೇನು ಕೃಷ್ಣ ನ | ನೆನಹು ನಮ್ಮಿಯರಸುತನಕಲಿ | ಜನಪತಿಗೆ ಮಾರಿದವು ಸಾಕೀಚಿಂತೆಯೇಕೆನುತ ||
 ಇನಸುತಾದಿಗಳದ್ದರಿತ್ತಲು | ಮನದ ಹರುಷದ ಹರಹಿನಲಿ ಪಾ | ರ್ಥನ ರಥನ ತಿರುಹಿದನು ಗದುಗಿನ
 ವಿರನಾರಯಣ || || ೬೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೩೬ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕಟಕಾಚಾರ್ಯನೊಡ್ಡಿ ದ | ರಾಯಧಟ್ಟನೊಳಿರುಳು ಕೊಂದನು | ವಾಯುತ
ನುಜನತನುಜನಗ್ಗ ದದೈತ್ಯಕೋಟಿಗಳ ||

ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿಪಾಲ ಕೃಪಾರ್ಜುನರು ಬರೆ ಭೂಪಾಲನೊಲಿದಿರಾಗಿ ಬಂ
ದನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ || ಹೇಳಲರಿಯನು ಹರುಷದುದಯವ | ನಾಲಿ ಹೂಳಿದವಶ್ರುಟಿಲದಲಿ | ಮೇಲು
ವಾಯ್ವಪ್ಪಿದನು ದೇವನ ಪಾದಪಂಜರವ || ೧ || ಮಾತುದೋರದು ಹೆಚ್ಚಿದಾನಂ | ದಾತಿರೇಕಕೆ ಹ
ರುಷ ನರಯದು | ಮಾತು ಹಿಗ್ಗುವ ಹರುಷರಾತಿಗೆ ದೇಹ ಕಿರಿದನಲು || ಕಾತರಿಸಿದನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ
ಮ | ಹೀತಳಾಭವ ಮೈಮರೆಯೆ ತೆಗೆ | ದಾತನನು ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನಗುತ || ೨ || ಫಲಿ
ಸಿತರಸಾ ನಿನ್ನು ಭಾಗ್ಯದ | ಬೆಳಸು ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದನು ನುಡಿ | ಕಳಸಗೊಂಡುದು ಕದನವಿದು ಭಾ
ರಾಂಕವುಳಿದಂಗೆ || ಕಳದುದೊಂದಪವೃತ್ಯವೆನೆ ನೃಪ | ತಿಲಕ ನುಡಿದನು ನಿನ್ನು ಭಾಷೆಯ | ಬಲಿದೆ ನಿ
ನ್ನಯ ಬಿರುದ ಸಲಿಸಿದನೆಮಗದೇನೆಂದ||೩|| ತೆಗಸು ದಳವನು ಸಾಕು ಬಂದೇ | ಹೊಗಳುತ್ತಿಹೆ ನೀನೆಮ್ಮ
ಕಾಳಗ | ಮೊಗದೊಳಳಿದುದು ಹಗೆಯೊಳೇಳಕ್ಷೋಹಣೀಸೇನೆ || ಬಗೆಯದಿರಿದರು ಭೀಮಪಾರ್ಥರು |
ಜಗದೊಳದೃಷ್ಟಿಪೀರಂವರೆಂ | ದಘಹರನು ಪತಿಕರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಭೀಮಫಲುಗುಣರ || ೪ || ಇತ್ತ
ದುಗುಡವ ಹೂವು ರಾಯನ | ಕೆತ್ತ ಮುಖವನು ಕಂಡು ಭಟರೆಡೆ | ಹೊತ್ತಿದವುಹೊಗರೇರಿದವು
ಮೋರೆಗಳು ಪಟುಭಟರ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಭೂಪಾಲ ಸ್ಥಂಭವ | ನೆತ್ತಲಿಹನತ್ತಲು ಮುರಾರಿಯ | ತೆ
ತ್ತಿಗರ ಕಳುಹಿಸುವನಂದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಕರ್ಣ || ೫ || ಇನ್ನು ನೋಡಾದೊಡೆ ಕಿರೀಟೆಯ | ಬೆನ್ನು
ನುಗವೆನು ಕರುಳನರ್ಜುನ | ಗನ್ನುಗತಕದೊಳರಿಯಹೊಯ್ವಿನು ಹಾಯ್ಕು ವೀಳೆಯವ || ನಿನ್ನುಕಂಗಳ
ಬರವ ಕಳವೆನು | ಬನ್ನೊಳರು ನೃಪ ನೋಡು ಚಿತ್ತವ | ನಿನ್ನು ಪಡೆವೆನೆನುತ್ತ ಭಾಷೆಯನಿತ್ತ ನಾಕ
ರ್ಣ || ಉಂಟು ಗರುಡನನೂಳ್ಳೆ ತುಡುಕುವ | ದುಂಟಲೇ ಬಳಿಕೇನು ರಾಯನ | ನಂಟರಿಸ್ವರೊಳಧಿ
ಕನಲ್ಲಾ ಕರ್ಣಕರುಕುಳನೆ || ತಂಟೆನಿಸದೊಡೆನು ಭಾಷಗ | ಳಂಟು ನಿನ್ನಲಿ ನಗುವರಾವ | ಲ್ಲೆಂ
ಟುಕೋಯಯ ಸೂರಹು ನೀನೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೬ || ಗರುವರನು ಮಾನ್ಯರನು ರಣಧೀ | ರ
ರನು ದೂರವಲಿಸುವರು ಪು ತ್ತಿರಕೆ ಕರವರು ಬಾಯಿಬಡಿಕರ ಜಗದಭಂಡರನು || ಅರಸುಗಳು ದು
ಷ್ಟಲರಂಬುದ | ನಂಬುದೇ ಜನವಕಟ ಚಿಕ್ಕೆಯ | ಹರಳು ಮಿಗೆ ಕೌಸ್ತುಭಕೆ ಸರಿಯೇ ಕರ್ಣ ಕೇ
ಳಂದ || ೭ || ನೀವು ಮಾಡುವದೇನು ರಣದಲಿ | ಕಾವೆವೆಂದಿರಿ ಸ್ಥಂಭವನ ನಾ | ನಾವಿಧದ ವ್ಯೂಹದ
ಲಿ ನಮ್ಮಿದ್ರೋಣನಸಗದನು || ತಾವು ಭಟರಾದರೆ ದೊತಾರಿಸಿ | ಹೇವಗೆಡಿಸುವುದುಚಿತ ಭಂಡರು |
ನೀವು ಲೋಗರ ಚನ್ನುವಾಡುವಿರಂದನಾಕರ್ಣ || ೮ || ಎಲವೊ ಫಡ ನಮ್ಮನು ತುಟಾರಿಸಿ | ಗಳಹುತಿ
ಹನಾಲಿಗಯ ಕೇಳುವೆ | ನಲೆಮಹಾದೇವಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯೆನುತ್ತ ಬಂಡಯವ || ಸೆಳೆದು ಝಾಂಪಿಸಿ ಗು
ರುತನುಜನ | ವ್ಯಳಿಸಲುಗದನಡಾಯುಧವನ | ಗ್ಗಲೆಯರವಿಸುತ ಮೇಲುವಾಯ್ವನು ದ್ರೋಣನಂ
ದನನ || ೧೦ || ಬೆಂದುದೊಳದೊಡೆಯಲಿ ಕೌರವ | ವೃಂದವಕಟಾ ಯೆನಲು ಜನವೈ | ತಂದು
ನಿಂದನು ನಡುವೆ ಕೌರವರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ || ಇಂದಿನಾಹವ ಲೇಸುಲೇಸಿದು | ಮಂದಭಾಗ್ಯನು

ತಾನು ಸಾಕಿ | ನ್ನೈಂದು ಮಾಡುವದೇನು ನಿಮ್ಮೊಳು ಕದನವೇಕೆಂದ || ೧೧ || ಹೇವವುಳ್ಳೊಡೆ ಭೀಮ
ಪಾರ್ಥರ | ನೀವು ಕೊಲುವುದು ಮೇಣು ರಣದಲಿ | ಸಾವುದಲ್ಲದೆ ಗರುವರೊಳತೋಟಿಯಲಿ ತೊಡಕು
ವರೆ || ಕಾವೆವೆಂದಿರಿ ಸೈಂಧವನ ಸುಭ | ಟಾವಳಿಯ ಮೂಗುಗಳನೇರ್ಪನ | ದೇವ ಕೊಯ್ದುನು ಸಾಕು
ಸಾಕೆಂದರಸ ಮೂಣಿಸಿದ || ೧೨ || ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳೊಡೆ ವಿರೋಧಿಯ | ನೆರಿವಿರೋಲೆಯಕಾರತನ
ವನು | ಮೆರವುದುಚಿತವಿದೇಕೆ ಡೊಂಬಿನ ಶೌರ್ಯವೊಳಗೊಳಗೆ || ಕಿರುಕುಳರು ನೀವಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಲಿ |
ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದು ನಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ಬರನಟನೆ ನೀವೇನಮಾಡುವರೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೧೩ || ಖಾತಿ
ಯೇಕೈ ಸೈಂಧವನ ಕಾ | ಯ್ಯಾತನಾರೈ ತ್ರಿಪುರದಹನದ | ಭೂತನಾಥನ ಬಾಣ ಬಂದುದು ನರನ
ಗಾಂಡಿವಕೆ || ಆತನೆಚ್ಚುನು ಪಾಶುಪತವದ | ನಾತುಕೊಂಬುವರಾರು ಬರಿದೆ ಭ | ಟಾತಿಶಯವನು
ಹುರುಳುಗೆಡಿಸುವಿರೆಂದನಾದ್ರೋಣ || ೧೪ || ಬಂದು ಹರಹಿಡಿವೆಂಬು ಶಕ್ರನ | ದೊಂದು ಕೌಬೇ
ರಾಗ್ನಿವಾಯುವ | ದೊಂದು ಪಾರ್ಥನ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಬಿನ್ನಾಸ್ತು ತುಂಬಿಹುದು||ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಮೂಣ
ದದು ನಾ | ಬಂದುಗೊಂಬುದು ಗುಬ ನಿಧಾನಿಸ | ಲಿಂದು ನನುಗಳವಡದು ಜಯವೆಂತೆಂದನಾಥೂ
ಪ || ೧೫ || ಅರಸ ಮರುಳ್ಳೈ ಮೇಲೆ ಸುರರನು | ಸರಕುಮಾಡದು ಸಕಲದೈವದ | ದೊರೆಯಲೇ ಹ
ರನಾತನಸ್ತುಪನಾರು ತರುಬುವರು || ಹರನ ಶರವಿನ್ನಿಲ್ಲ; ಹಗೆಗಳ | ನಿರುಳು ರಣದಲಿ ಹಿಂಡುವೆನು
ಸಂ | ವರಿಸು ಕೈದಿವಿಗೆಯನೆಂದನು ದ್ರೋಣನರಸಂಗೆ || ೧೬ || ಗಾಯವಡೆದಾನೆಗಳ ಕೈಮೈ |
ನೋಯಿ ಕಾದಿದರಾಜಪುತ್ರರೆ ಸಾಯುಧದ ಮೊಳೆಗಳಲಿ ಬಗೆವಜನಾಯ್ಲ ತೇಜಿಗಳ|| ಸಾಯಕದಿ ಸೊ
ಪ್ಪಾದಶಕಟನಿ | ಕಾಯವನು ಪೂರಾಯತೇರಿಸ | ಸಾಯಕರ ಕರೆಕರೆದು ಬವರಕೆ ಕಳುಹಿದನು ದ್ರೋ
ಣ || ೧೭ || ಜರಿದಜೋಡನು ನೆರೆ ಹಂದಹ | ಕೃಪಕೆಗಳ ನುಗ್ಗಾದಗುಳವನು | ಬಿರಿದಸೀಸಕಬಾಹು
ರಕ್ಷೆಯ ಮುರಿದಬಲ್ಲೆಹದ || ಅರೆಗಡಿದಬಿಲ್ಲುಗಳ ನೆಗ್ಗಿದ | ಹರಿಗೆಗಳ ಮುಕ್ಕಾದಕ್ಕೈದುವ ತರಿಸಿ ಕ
ಳುಹಿಸುತಿರ್ದನತಿರಭಸದಲಿ ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೧೮ || ಏಣಿಸಲರಿಯದಭೃಂಡಿಗಳು ಸಂ | ದಣಿಸಿದವು
ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳಹ | ಲ್ಲಣದ ಕವಚದ | ಸೀಸಕದ ಜೋಡುಗಳ ರೆಂಚೆಗಳ || ಮೂಣಿಮಯದ ಮೋಹಳದ
ಹಿರಿಯು | ಬೃಣದ ಸಬಳದ ಸೂನಿಗೆಯ ನಾ | ಕಣೆಯ ಹೊರೆ ಚಾಚಿದವು ಕಟಕಾಚಾರ್ಯನಿರಿದಿನ
ಲಿ || ೧೯ || ಕರೆಕರೆದು ರಥಿಕರಿಗೆ ಮಾವಂ | ತರಿಗೆ ಕಾಲಾಳಿಗೆ ವರರಾ | ವ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನೆವರ
ವರಿಗೆವರೆಂಗದಾಯುಧವ || ತರಿಸಿ ಸಾದಾಜವಾದಿಯನು ಕ | ರ್ಪುರದ ವೀಳಿಯವುಡುಗರಗಳಲಿ | ಹಿರಿ
ದು ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಪರಿವಾರವನು ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೨೦ || ಉರವಣಿಸುವುದು ಕೊಂಡಹೆಚ್ಚಿಗೆ | ಮುರಿ
ಯಲಾಗದು ಶಸ್ತ್ರಧಾರಾ | ಪರಮರ್ಥಿಸ್ವಾನದಲಿ ತೊಳೆವುದು ಭವದ್ವಿಪವ || ಹರಣದಲಿ ಕಕ್ಕುಲಿ
ತೆ ಬೇಡು | ದ್ವರಿಸುವುದು ಸತ್ಕುಲಿತೆಯನು ಸಂ | ವರಿಸುವುದು ಸದ್ಗತಿಯನೆಂದನು ದ್ರೋಣ ನಿಜಬಲ
ಕೆ || ೨೧ || ಲಟಕಟಿಸಿತಾಹವಕೆ ರಾಯನ | ಕಟಕ ಸುನ್ನಾನದಲಿ ಮೊಳಗುವ | ಪಟಹಶಂಖವೃಂದಂ
ಗಘನಗಂಭೀರಭೇರಿಗಳ || ಚಟುಳಕಹಳೆಯ ಗಜರು ಮಿಗೆಯು | ತೃಟಿಸಿತಬುಜಭವಾಂಡನಿರ್ಮಿತ ಘಟ
ಬಿರಿಯೆ ಬಲುಹಾಯ್ತು ದ್ರೋಣನ ಸಮರಸನ್ನಾಹ || ೨೨ || ಸರಿಸದಲಿ ಲಟಕಟಿಸಿ ದಳ ಮೋ |
ಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು ರಣಕೆ ರಜನೀ | ಚರರ ವೊಡ್ಡನೆ ಧಾತುಗೆಡಿಸಿತು ದಿಟ್ಟರುಬ್ಬಟಿಯ || ನರನ ಕರೆ

ವೊಡೆ ಸಿಂಧುರಾಜನ | ಹರಿಬ ನಮ್ಮದು ತಮ್ಮದೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದುದು ಕದನಲಂಪಟರಾಗ ಪಟು
ಭಟರು || ೨೩ || ಹಿಂದೆ ಸೆಡೆದುದು ಮೈರಿಬಲ ಭಟ | ವೃಂದ ನಿಲಲು ಕಿಂಟುಭೀಮರ | ಕುಂದುಗಾ
ಬುದು ಲೋಕ ನಮ್ಮನು ತೆಗೆದುಹಿಂಗದೊಡೆ || ಬಂದಜಯ ದಕ್ಕುವುದು ರಜನಿಯ | ಕೊಂದೆವಾದೊ
ಡೆ ನಮಗೆ ಸರಿಯಿ | ಲ್ಲೆಂದು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮ ಕರೆಸಿದನಖಿಳನಾಯಕರ || ೨೪ || ಸೋತಬಲ ಸಂವ
ರಿಸಿಕೊಂಡುದು | ಪೂತುರೇ ರಣವೆಂಬುದೆಮ್ಮಯ | ಧಾತುಕಲಿ ಮೊದಲಿಸಿ ಕರದೊಡೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ
ಯಹುದು || ಭೀತಿ ಮನದಲಿ ಪ್ಸಾರುಷಾಂಗದ | ಮಾತು ಮುಖದಲಿ ಮುರಿವು ಕಾಲಲಿ | ಬೂತುಗ
ಳು ಕುರುಧೀರನೆನುತಿದಿರಾದುದರಿಸೇನೆ || ೨೫ || ಇಳಿದುದೀಕಳನೊಳಗೆ ದಿಗುಮಂ | ಡಲದ ಸಂಧ್ಯಾ
ರಾಗವೆನೆ ಪರಿ | ತಳಿತಚತುರಂಗದಲಿ ಮೆಸಗದುದೆರುಣಜಲರಾಶಿ || ಕಲಿಗಳುಬ್ಬಿನ ರೋಷತಾಮಸ |
ತುಳುಕಿತೆನೆ ದಿಗುವಳಯದಲಿ ತುಳು | ವೆಳಗು ಕುಡಿಕುಡಿದುಗಳುರ್ವಿದು | ತಿಮಿರಬಲಚಯ
ವ || ೨೬ || ಬಡಿವೊಡ್ಡುಗದ ಕಿಡಿಗಳಲಿ ಬೇ | ಗಡೆಗಳಾದವು ಮೆಕುಟಬದ್ಧರಾಮಾಡಿಯ ರತ್ನಪ್ರಭೆಗ
ಳಲಿ ಜರ್ಝರಿತತನವಾಯ್ತು || ಗಡಣದಂಬಿನ ಮಸೆಯ ಬೆಳಗಿನೊ | ಳೆಡಸಿದಾಕ್ಷಣ ಮತ್ತೆ ನಿಮಿಷ
ಕೆ | ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹಬ್ಬಿದುದು ಮಬ್ಬಿನ ಧಾಳಿ ದೆಸೆದಸೆಗೆ || ೨೭ || ಖಳರ ಹೃದಯದ ಗರುಡಿ ಘೂ
ಕಾ | ವಳಿಯ ನೆಯನಾಂಜನ ಧರಿತ್ರಿಯ | ನಳಿನಕರಿಗದತುಂಬಿ ಸುಭಟಸ್ವಾಂತಶಶಿರಾಹು || ಪ್ರಳಯ
ತಿಮಿರದ ಬೀಜ ನೀಲಾ | ಚಲದ ಸಾಯುಜ್ಯವೊ ಸಭಾಮಂ | ಡಲದೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೆಯದೆನೆ ಮೆಸಗ
ತು ಕುರುಸ್ತೋಮ || ೨೮ || ದಳದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಸಿಡಿಲ ಬಲುಗ | ತ್ತಲೆಯ ಝಾಡಿಯ ಮುಗಿಲು
ಗಳೆ ಹೊಳೆ | ಹೊಳೆವಮಹಿಮರೆ ಮೆಕುಟರತ್ನದ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ || ಬಿಲುಸರಳ ನಾರಾಚನಿಕರದ |
ಮಳೆಯ ನೆತ್ತರೆ ಹೊಳೆಹುಗಳ ರತೌ | ಕುಳದಮಳೆಗಾಲದವೊಲುರೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೨೯ ||
ಹೊಣಿ ಮಿಗೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ದರು | ಹಣಿದವನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಸಂ | ದಣಿಗಳಲಿ ಸೈಗರೆದ
ರಂಬಿನ ಸರಯನುರವಣಿಸಿ || ರಣಮಹೀಶಂಗ್ರಸುಷುಪ್ತಿ | ಕ್ಷಣರು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಲಿ ಸ್ವಕೀರ್ತಿ |
ಕ್ಷಣನವರು ರಚಿಸಿದರು ರಾರವವಾಯ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲಿ || ೩೦ || ಆರೆ ವಂಗಡ ಧಾಳಿಯಿದೆ
ಯಿವ | ನಾರು ಹೆಸರೇನೆಂದು ಬಳಿಕ ವಿ | ಚಾರಿಸುತ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕರೆಕರೆದು ಮೊದಲಿಸಿ ||
ಭಾರಿಸಿತು ಬಲುತಿಮಿರಬಲಸಂ | ಹಾರವನು ಹವಣಿಸುವನಾವನು | ಭೂರಿಭಟರಂಗವಣೆ ಬೀತುದು
ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೩೧ || ತೆಗೆಸು ಚೂಣಿಯ ದಳವ ದೀವಟಿ | ಗೆಗಳ ಕರಕರೆ ತ್ರೈಪೂರ್ಣದ ತೊ
ಗಲ ಕುಣಿಕಲ ಭಂಡಿ ಕುಣಿಯಲಿ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಬಿಗದಮಳವೆಯ ಯೆಣ್ಣೆ ಗೊಪ್ಪಲಿ | ಗೆಗ
ಳೊಳದ್ದಲಿ ಗಳೆಗಳಲಿ ಸೀ | ರೆಗಳ ಸುತ್ತಲಿಯೆಂದು ಕೈವೀಸಿದನು ಕಲಿದ್ರೋಣಾ || ೩೨ || ಬೆಳಗ
ದವು ಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆ | ಬಲದೊಳಾನೆಗೆ ಹತ್ತು ರಥಿಕಾ | ವಳಿಗೆ ನಾಲುಕು ಹಯಕರೆಡು ಕಾಲಾ
ಳಿಗೊಂದೊಂದು || ಬಲಸಮುದ್ರದೊಳಧಿಕವಡಬಾ | ನಳನೆ ರ್ಪುಳವೋ ವೈತ್ಯುಪಿನ ದೀ | ವಳಿಗೆ
ಯಿರುಳೋ ತಿಳಿಯದರಿದೆನೆ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೩ || ಬಗೆಯಲರಿ ದಿಗುರಾಗ ಬಿಂಬಯದೆ | ಹಗಲನೀ
ದುದೊ ರಾತ್ರಿ ಕುಡಿಕುಡಿ | ದುಗುಳುತಿರ್ಪುದು ತಿಮಿರವನು ಕರೆಬೀಪಿಣಾಳಿಗಳು || ಹೊಗರುಗಟ್ಟಿ
ತು ಕುಮುದಕವಲದ | ಲಿಗುಮು ಬಿಟ್ಟುದು ಚಕ್ರವಾಕದ | ತೆಗದು ಕಟ್ಟಿದು ಹೇಳಿಸಲ | ರಂಬಿಸಿ

ತು ದ್ವಿಪಾಳಿ || ೩೪ || ತಿಮಿರವಡಗಿತು ಮನದದೋಷದ | ತಿಮಿರವಡಗದಮುನ್ನು ಭುಜವಿ | ಕ್ರಮ
 ದ ಮುನ್ನುಣೆಯುಳ್ಳೊಡವಸರವಿದು ನೃಪಾಲರಿಗೆ || ನಿಮನಿಮಗೆ ಮುಂಕೊಂಡು ವಂಶೋ | ತ್ತಮಸ
 ಮಾಗತಕ್ಕೀರ್ತಿ ಸತಿಯಲಿ | ಮಮತೆಗಳ ನೆರೆ ಮಾಡಿಯೆಂದನು ದ್ರೋಣ ನಿಜಬಲಕೆ || ೩೫ || ಮತ್ತೆ
 ಹೊಕ್ಕರು ಭಟರಮಮ ದಿಗು | ಭಿತ್ತಿ ಜರಿಯಲು ಜರಿವಭೇರಿಯ | ಕಿತ್ತು ನೆಲ ಹೊಡೆಮರಳೆ ಮೊಳ
 ಗುವಪಟಹಡಿಂಡಿಮದ || ಹತ್ತುಸಾವಿರನೃಪರು ರಿಪುಗಳ | ಮುತ್ತಿದರ ಮುರುಹಿದರ ಮೈಯಲಿ |
 ಮತ್ತಿದರು ಮೊನೆಗಣೆಗಳನು ಪಾಂಡವರ ಬಲದೊಳಗೆ || ೪೬ || ಕಟ ಫಡ ಕುನ್ನಿಗಳೆಸುರಾಂ |
 ತಕನ ಕಪಟಕುಮಂತ್ರವೇ ಬಾ | ಧಕವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಸೋಲುವುದುಂಟೆ ಕುರುಸೇನೆ || ಸಕಲಸನ್ನಾ
 ಹದಲಿ ಯಾದವ | ನಿಕರಸಹಿತೀಯಿಳ್ಳು ರಣವನು | ಚಕಿತರಾದೊಡೆಜೋಡಿಸೆನುತಿದಿರಾದನಾದ್ರೋ
 ಣ || ೪೭ || ತವಕ ತಗ್ಗುತು ಭಟರ ದಾಳಿಗೆ | ಜವಳಿ ತೆಗೆದುದು ಮನಕೆ ಭೀತಿಯ | ಗವಸಣಿಗೆ ತೊ
 ಡಿಸಿತ್ತು ಜಾಳಿಸಿತಧಟರಪಸರಣ || ಸವೆದಶೌರ್ಯದಗಾಯಘಲ್ಲಿಸಿ | ದವಯವವ ಮಡಮುರಿಯ
 ನೋಡಿದ | ನವನಿಪತಿಗಳ ನಿಲವ ಕಂಡಸುರಾರಿ ಯಿಂತೆಂದ || ೪೮ || ನಿಲ್ಲ ಭಯಬೇಡಾವರಣವಿ
 ದು| ಸಲ್ಲವಕೆ ತರುವಾಯ ದೀವಿಗೆ| ಕೆಲ್ಲವಿಸಿದುದೊ ಮೊಳ್ಳಿ ತೇಭುಜಶೌರ್ಯಕುರುಬಲಕೆ || ಮುಲ್ಲರಾರೋ
 ಬಲವ ತಿರುಹಿದೊಡ್ಡಿಯಂಜದಿರೆನುತ ಮಿಗೆ ಕರಪಲ್ಲವವ ನೆಗಹಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಕರುಣದಲಿ || ೪೯ ||
 ಅವನೊಬ್ಬನ ಮಧುರವಚನಕ್ಕೆ | ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಸನ್ಮಾ | ಸಾವಳಿಯ ಘನದುರಿತವಹ್ನಿಯರು
 ಳಕೆಕಡೆಯೆನಲು || ದೇವನೀತನು ಲಲಿತವಚನಸು | ಧಾವಿಶೇಷಕದಿಂದ ಸುಭಟರು | ಜೀವಿಸುವುದೇನೆ
 ರಿದು ಕೇಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಾಲ || ೫೦ || ಹಿಂಗಿದುದು ಭಯಕಂಠದಸು ಸಾರ್ವಾಂಗದಲಿ ಪಸರಿಸಿ
 ತು ಕಾಳಗ | ದಂಗವಣೆ ಹೊಗರೇರಿದುದು ವಿಕ್ರಮ ಚಡಾಳಿಸಿತು || ಹೊಂಗಿದರು ಹೊಂಪುಳಿಯ
 ಪುಳಕದ | ಮುಂಗುಡಿಯ ರೋಮಾಂಚನದ ರಣ | ರಂಗಧೀರರು ತರುಬಿ ನಿಂದರು ಮತ್ತೆಪರಬಲ
 ವ || ೫೧ || ಭಟರು ಬಳಲಿದಿರಿಂದು ರಣವು | ತ್ಕಟವು ಧೀವಸಿಗಳು ಮಹಾರಥ | ರಟಕಟಿಸುತಿ
 ದೆ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿದನೇನ ಹೇಳುವೆವು || ಕುಟಿಲಭಾರದ್ವಾಜನಿವನು | ಬೃಟಿಗೆ ಮದ್ದ ರಿನೆನು ನಿಶಾಪರೆ
 ಯಟನಪಟುಗಳು ಬರಲಿ ಕಾಳಗಕೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೨ || ಕರೆಸು ಧರ್ಮಜಕಲಿಸುತೋತ್ಕಚ | ನಿ
 ರುಳು ಬವರಕೆ ನಿಲಲಿ ಸಾಕೀ | ನೆರವ್ವೆ ಕೋದರ ನಕುಲ ಸಹದೇವಾದಿಗಳಿಗಿರಿದು || ಇರುಳು ರಣದಾ
 ಯತವನವನೇ | ಹಿರಿದುಬಲ್ಲನು ಕರಸೆನಲು ಮುರ | ಹರನ ನೇಮದಲಿನಿಲತನಯನತನಯಸ್ಥಿತಂದ || ೫೩ ||
 ಜಡಿವೆಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದ ಹೆಚ್ಚಿದ | ಮುಡುಹುಗಳ ಮುರಿದತುಳಚರಣದ | ತೊಡರಬೆಳಗಿನ ಬಾವುಲಿ
 ಯ ರುಣರುಣದ ನಿಷ್ಪನದ || ನಿಡಿಯೊಡಲ ಮುರಿವಿಾಸೆಗಳ ಕೆಂ | ಪಡರ್ಧಕಂಗಳ ಹೊಳೆವದಾಡೆ
 ಯ | ದಡಿಗದಾನವ ಹಜ್ಜೆಯಲಿ ನೆಲ ನೆಗ್ಗೆ ಲೈತಂದ || ೫೪ || ಏನುಧರ್ಮಜ ಕರಸಿದ್ಯೆ ಕುರು | ಸೇ
 ನೆ ಮಲೆತುದೆ ಬಿಡುಬಿಡಾ ತಡ | ವೇನು ತಾ ವಿಳೆಯವನೆನುತಂಗೈಯನರಳಿಚುತ || ದಾನವಾಮರರೊ
 ಳಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಸೂನುವಿಗೆ ಸಾಯಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಗೆಲ | ಲಾನು ಬಲ್ಲೆನು ನೋಡೆನುತ ಬಿದಿರಿದನು ಖಂಡ
 ಯವ || ೫೫ || ಜಡಿದು ರೋಂಪಿಸಿ ವಿಳೆಯವ ಕೊಂ | ಡೆಡದಕೈಯಿಂದೆರೆಗೆ ಮದಮುಖ | ನೆಡ
 ಬಲನ ನೋಡಿದೊಡೆ ರಕ್ಷಸಕೋಟಿ ಜಯೆನಲು || ಸಿಡಿಲಸೆರೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಭುಜವನು | ಹೊಡೆದು

ಮಿಂಚಿತು ದೈತ್ಯಬಲವುಲಿ । ದಡಿಯಿಡಲು ಮೇಲುಸುರು ಮೆಸಗಿತು ಘಣಿಪಕಮಠರಿಗೆ ॥ ೪೬ ॥ ಕಾ
ಳರಾತ್ರಿಯ ಕಟಕವೋ ಮೇ಼ಣ್ಣಾಲರುದ್ರನ ಪಡೆಯೊ ದಾನವಾ ನಾಳಿನಗ್ಗ ಳಿಕೆಯಲಿ ತೊಳಲಿದಧನು
ಶರಂಗಳಲಿ ॥ ಮೇಲುಹೊಗರನು ಜರೆದು ವಾಡೆಯ । ಧಾಳ ಮಿಗೆ ಗಜಗಲಿಸೆ ವಾನವಾ ಕಾಳಗಕ್ಕನು
ವಾಗಿ ನಿಂದನು ಬಿಗಿದಬಿಲುದೆಗೆದು ॥ ೪೭ ॥ ಹಯಕೆ ಹಯ ರಥ ರಥಕೆ ಪಯದಳ । ಪಯದಳಕೆ ಗಜ
ಸೇನೆ ಗಜನೆಯಲಿ ಭಾಯಭಟರು ಭಾರಿಯಭಟರ ಗಡಣದಲಿ ॥ ನಿಯತಚಾತುರ್ಬಲವೆರಡು ನಿ ಭರ್
ಯದಲೊದಗಿತು ಮೆಕುಟಮಸ್ತಕಮಯಮಹೀತಳವೆನಲು ಹಳಚಿತು ಹೊಯ್ದುದುಭಯಬಲ ॥ ೪೮ ॥
ಕೌರವನ ತಳತಂತ್ರ ಕಟಕಾ । ಚಾರಿಯನ ಕಾಹಿನಲಿ ರಿಪುಪಂ । ವಾರ ನಿಂದುದು ಭೀಮಸೇನನ ಮಗ
ನ ಕಾಹಿನಲಿ ॥ ಅರಿದನು ಜಗ ನಡುಗೆ ಬೊಬ್ಬೆಯ । ಭಾರಿದೇಹನು ಮೈರಿಬಲಸಂ । ಹಾರರುದ್ರನು
ಕಲಿಘಟೋತ್ಕಚನೈದಿದನು ರಣವ ॥ ೪೯ ॥ ಬೆಳೆದವೋ ಕೈಕಾಲು ನೀಲಾ । ಚಲಕೆ ಹೇಳೆನೆ ಮುಗಿಲು
ತುಡುಕುವ । ತಲೆಯ ತೋಕೆಯ ತೋರಹತ್ತನ ಕಂಡು ಕುರುಸೇನೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದರು ಕಾಯದಲಿ
ಕ । ಕ್ಕುಲಿತೆಕಾರರು ಕೈದೆಗೆದರ । ಗ್ಗಲೆಯನುರುಬೆಗೆ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟರು ಭಟರು ಸೈರಣೆಯ ॥ ೫೦ ॥
ಎನ ಹೇಳುವೆನವರ ರಣಸುಂ । ಮಾನವನು ನಮ್ಮವರಮೊಗದು । ಮ್ಮಾನವನು ಪರದೇಶದೇಶದೊ
ಳಾದುದೀಹದನ ॥ ದಾನವರ ಧಟ್ಟಣೆಗೆ ನಿಲುವನಿ । ಧಾನರುಂಟೇ ಧಿಟ್ಟತನದಲಿ । ತಾನೆ ನಿಲುವೆನೆನು
ತ್ತ ಕುರುಭೂಪಾಲ ಬಲಸಹಿತ ॥ ೫೧ ॥ ಫಡ ನಿಶಾಚರ ಹೋಗುಹೋಗಳ । ವಡದು ಕರೆ ನಿಮ್ಮೆಯ
ನನು ಹೇ಼ ರೊಡಲ ತೋರಿಸಿ ಬಲವ ಬೆದರಿಸಲಗ್ಗಲೆಯನಹುದೆ ॥ ಮಿಡುಕುನೊಡೆ ಕರೆ ನಿಮ್ಮತೆತ್ತಿಗಿ
ನೆಡಗಲೇತಕೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿಮಗಿಂ । ದೊಡಲ ಬಳಿನೆಳಲವಸಹಿತ ಬಾರೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ॥ ೫೨ ॥ ಮರುಳೆ
ಕೌರವ ಜಂಗಮಸ್ಥಾ । ವರಕೆ ದೇಹದ ನೆಳಲಹುದು ದಿನ । ಕರನ ದೇಹದ ನೆಳಲು ಶ್ರುತವೋ ದೃಷ್ಟವೋ
ನಿನಗೆ ॥ ಸುರನಿಶಾಚರಮರ್ತ್ಯರೊಳು ತಾ । ನೆರವಬಯಸುವನಲ್ಲಿ ಹರಿಯಂ । ತಿರಲಿ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ
ವಾತನ ಮಾತದೇಕೆಂದ ॥ ೫೩ ॥ ಹೆಣನನರಸುತ ರಕುತಪಾನಕೆ । ಸೇನಿಸಿ ಶಾಕಿನಿಪೂತನಿಯರೊಳು ।
ಹೆಣಗಿ ಗೆಲುವುದೆಯಾಯ್ತು ದಾನವವಿದ್ಯೆ ಜಗವರಿಯೆ ॥ ರಣದೊಳಗ್ಗದಕ್ರದುಕಾರರು । ಕೆಣಕಿ ಗೆ
ಲುವುದ ಕೇಳಿದರಿಯೆವು । ಹೇಣದಿನಿಹಿಗಳು ಹೇವಮಾಂಗಳಿಂದನಾಭೂಪ ॥ ೫೪ ॥ ಬಯ್ಯಲರಿದಿರು ಶ
ಕ್ತಿಶರದಲಿ । ಮೆಯ್ಯು ನೆಕುವೆಯೊ ಮೇಣು ಮಾರ್ಗಣೆ । ಕಯ್ಯಲುಂಟೇ ನಿನಗೆ ಸಂಬಳವೇನು ಸಮರ
ದಲಿ ॥ ಅಯ್ಯುನನು ಕರೆಯೆಂಬಬಾಯನು । ಕೊಯ್ಯಬೇಡವೆ ಸಿಂಹಕೇಸರ । ದುಯ್ಯಲಾಡುವಗಜವ
ನೋಡೆಂದುರುಬಿದನು ನೃಪನ ॥ ೫೫ ॥ ಎಸುತ ಹೊಕ್ಕನು ಧಾಳಿಸುವಹೊಸ । ಮಸೆಯಕಣೆ ಮುಕ್ಕಿರಿಕಿ
ದವು ನಿ । ಪ್ಪಸರದಲಿ ನೃಪನೆಚ್ಚ ಕಾಣನು ಹಗೆಯ ಹರಿವುಗಳ ॥ ಕುಸುರಿದರಿದುದು ಜೋಡುಸೀಸಕ
ಬೆಸುಗೆಯೊಡೆದುದು ಗಾಯದಲಿ ಮೈಬಸಿಯೆ ನನೆದುದು ಶೌರ್ಯ ಬೀತುದು ಭೀತಿ ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೫೬ ॥
ಅಕಟಕಟ ದೊರೆ ಸಿಲುಕಿದನು ಪಾ । ತಕರು ರಥಿಕರು ಕುರುಮಹಿಪಾ । ಲಕನನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂದರು ದ್ರೋಣಕೃಪರೆನುತ ॥ ಚಕಿತಬಲದಲಿ ನೃಪನ ಸಾರಥಿ । ನಿಕರವೊರಲಲು ಕೇಳ್ವ ಬದ್ಧ ।
ಭುಕ್ತುಬೆಭೀಷಣಮುಖರು ಮೆಸಗಿತು ದೈತ್ಯಬಲಜಲಧಿ ॥ ೫೭ ॥ ಬಕನಮಕ್ಕಳು ಜಟನಕಿಂಮಿಾ । ರಕನ
ಸುತರು ಹಿಡಿಂಬತನುಜರು । ವೈಕಜವಾಸಂಧಾತ್ಮಜರು ಶಿಶುಪಾಲನಂದನರು ॥ ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಲಿ

ದೈತ್ಯ | ಪ್ರಕರ ಹೊಕ್ಕುದು ರಾಯರಥಪಾ | ಲಕರ ತರುಬಿಯೆ ತುಡುಕಿದರು ರಣವನು ಘುಟೋ
 ತ್ತಚನ||೫೮|| ಕಣಕಿದರಲಾ ರಣವ ರಕ್ಕಸ ಬಣಗುಗಳು ಮರುಪೂತು ಸಮರಾಂ ಗಣದೊಳಗೆ ನಾ
 ವಾವಸದರವೊ ನೋಡಿದ್ರು ಭಟರು|| ಸೇನುಗಡ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಲೆ ಟೆಂ | ಟಣಿಸುವರು ಮಾಮಾಯೆನು
 ತ ನೆರೆ | ರಣಭಯಂಕರ ಹೊಯ್ದ ಸಾಸಾರಭಯ ಕರತವ ||೫೯|| ಹೆಸರುಗೊಂಡೊಡೆ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕಿ
 ಕ್ಕಶವು ರಕ್ಕಸರೆಂಬಹೆಸರಿನ | ನುಸಿಗಳೊಳಸೈರಿಸುತ ಕೊಟ್ಟುದು ತಿವಶಿವಾಯೆನುತ || ಹೊಸಮಸೆ
 ಯ ಹೊಗರಂಬುಗಳನೆ | ಬಿಡಿದನು ವಿರೋಧಿಗಳ ಕೈಮೈ | ಯೆಸಕದಲಿ ಭುಜಭಾರಿಯಂಕವ ಹೊ
 ಕ್ಕು ಕಾದಿದರು ೬೦|| ಓಡಲೀಯದೆ ಸಮರಗೊಡುತ ವಿ | ಭಾಡಿಸುತ ಮೇಲಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಕೈ | ಮಾಡಿ
 ಸುತ ಶರಹತಿಗೆ ದೇವವ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸುತ || ಬೇಡತನವನು ಬಿಡಿಸಿ ತಾ ಕೊಂ | ಡಾಡಿ ಕಾದಿದನ
 ರಸುಜಾತಿಯೊ | ಳೋಡಿ ಪುಥವ ತನ್ನದೆಂಬಪದಸ್ತನಾರೆಂದ || ೬೧ || ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತು ವಿವನ
 ಶರ ಲಂ | ಬಿಸಿದುದೈ ತಪ್ಪಲ್ಲತಪ್ಪ | ಲ್ಲಸುರನಹೆಯೊ ಬಾರು ಕೆಂಮಿರಾತ್ಮಜಾಯೆನುತ || ಅಸಿಪರ
 ಶುಪಟ್ಟಸಮಸುಂಡ | ಪ್ರಸರಧಾರಾವೊರದಲಿ ಮೈ | ಬಿಸಿಯೆ ರಕುತದ ಸಾವೆಸಾಲಿಡೆ ಬಲದೊಳೊ
 ಡೆದುಳಿದ ||೬೨|| ಉಬುಗಲಿನಬುಧಿಯಲಿ ಮಿಗೆ ಡಾ | ವಸುವುದ ಹುಲುಮಿನವಂತರ | ದರಸು
 ಹೇಳುವುದೇನು ಮೊಗದನು ದೈತ್ಯಜಲನಿಧಿಯ || ಹರಿವ ಕೊರಳಿನ ಬಸಿವಬಂಬಲು | ಗರುಳ ಜರಿದ
 ಕಪಾಲದುರನೆ | ತ್ತರಕಣಾವಳಿ ಕರೆವತ್ತಿದುರದು ರೌದ್ರಮಯರಥಸ || ೬೩ || ಬಾಗು ದೈತ್ಯರ ಹರಿಬ
 ವಲಿ ಲೇ | ಸಾಗ ಕಾದಿದರನ್ನುವೀರನ | ತಾಗಿ ಬದುಕುನರಾರು ಕೆಚ್ಚುಳ್ಳವರು ಕಲಿತನದ || ಆಗಲಿ
 ನ್ನಾವುದು ಕಡೆಗೆ ಕೈ | ಲಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸುಗಳು ಶರೀರವ | ನೀಗಕಳವೆನೆನುತ್ತು ಬೊಬ್ಬಿರದೆಚ್ಚ ರತಿಬಲನ
 ||೬೪|| ಸಿಡಿಲ ಸುಳಿದರೆ ಗುಗಳಂಜವು | ನಡುಗುವನೆಗರುತನುಫಣಿಗೆಡು | ನುಡಿಯನುಡಿದೊಡೆ ದಿಟ್ಟ
 ರೆಂಬರೆ ಗರುವರಾವರು || ಫಡಫಡನುತ ಬಕಾಸುರನ ಮಗ | ನಡಸಿದನು ಕೂರಂಬನಾತನ | ಕಡು
 ದಹೋಗಳುತ ಬೇಸಿದನು ಬಿರುಗದೆಯಲಾಖಳನ||೬೫|| ರಥಚಯವ ನುಗೊತ್ತಿದನು ಸಾರಥಿಗಳನು
 ಸೀಳಿದನು ಸುಮಹಾ | ರಥರ ಬಿಂಕದಬಿಗುಹ ಮುರಿದನು ಹೊಕ್ಕು ಬೀದಿಯಲಿ || ತಿಥಿಲವಾಯಿತು
 ಮೈರಿಬಲವತಿ | ಮಥನವಾಯಿತು ದೈತ್ಯರೊಳಗೆ | ಪೃಥವಿ ಲಘುತರವಾಗಿ ಫಣಿಪನ ಕೊರಳು ಸೈಮಿ
 ರೆ ||೬೬|| ಬರಸಿದನು ರಣವಲಿ ಹಿಡಿಂಬಾ | ಸುರನ ಮಕ್ಕಳ ಚೈದ್ಯಮಾಗಧ | ನರಕ ಕಿಮ್ಮಾರಕಜಟಾ
 ಸುರಸೂನುಸಂತತಿಯ || ಬರಲಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಗುರುಗಳು | ಜರಡಜೋಡಿಸಬೇಡ ಭೀಮನ | ನೆರೆನಬ
 ಯಸುವರೆನ್ನೊಡನೆ ಕೈಮಾಡಬೇಕೆಂದ ||೬೭|| ಎನಲು ಕವಿದುದು ಸೇನೆ ಕಂಗನೆ | ಕನಲಿ ಕರ್ಣದ್ರೋ
 ಣರಿಗೆ ನೀ | ನೆನಿತರವ ಫಡ ಬಾಯಬಿಡಕನು ಭೀಮಸುತನುತ ||ತನತನೆಗೆ ಕಾಲಾಳು ಮೇಲಾ | ಳನು
 ಪಮಿತರೊಕಿದರು ಚಾಪ | ಧ್ವನಿಯೊಳಗೆ ನೆರೆ ಮೊಳಗೆ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯೋಷದಲಿ ||೬೮|| ಆಳ
 ಫು ನಿಮಗಂಜವೆನು ಕಾ | ಲಾಳ ಹೊಯ್ಯೆನು ಕುದುರಕಾರರು | ಮೇಲು ವಾಯಲಿ ರಥರಥಿಕರಡ
 ಹಾಯಿಸ್ತೇರುಗಳ || ತೂಳಿಸಲಿ ಗಜದಳವನಿವರಿಗೆ | ಕೋ ತೊಡಚುವನಲ್ಲ ನೆರೆಹೀ | ಯಾಳಿಯುಳ್ಳೊ
 ಡೆ ಬರಲಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಕೃಪರೆಂದ ||೬೯|| ಹಲಬರಸುರರು ಮಡಿದರಿವನ | ಗಳೆಯನಿರುಳಿನ ಬವ
 ರದಾಯತ | ತಿಳಿವುದೀತಂಗೆನುತಲಿಲಾಗುರುಕೃಪಾಬಿಗಳು || ಅಳುಕದಿರಿ ಬಳಿಕನುತ ಭಕತಿಯ | ನೊ
 ಲಿಸಿದರಲಾ ಪಾಂಡವರು ಯದು | ಕುಲಲಲಾಮನನಮಲಗದುಗಿನವೀರನಾರಯಣನ || ೭೦ ||

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ನೂಚನೆ || ಚಂಡಬಲಕುರುವತಿಗೆ ಮಲೆವರ | ಗಂಡನಿರುಳಿನಕಾಳಗದೊಳು | ದ್ವಂಡಭಟ ಕಲಿಕ
ರ್ಣಾ ಕೊಂದನು ಭೀಮನಂದನನ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ದೊರೆ | ಯಾಳನರಸುತ ಬಿಟ್ಟುಸೂಲಯೊ | ಳಾಳುಕುದುರೆ
ಯದಳವನಿಬ್ಬುಗಳೆದು ದಳವುಳಿಸಿ || ಕೋಲತೊಡಚಿರೆ ಕರ್ಣಕೃಪಭೂ | ಪಾಲ ಕೈದುವ ಹಿಡಿ ನೈಪಾದಿ
ಗಿಳಿಳಿ ಸಮ್ಮುಖವಾಗೆನುತ ಕೈಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ಚೆಲ್ಲಿತೀಬಲಜಲಧಿ ಭಟರ | ಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು
ಸಬಳದ | ಸೆಲ್ಲಿಹದ ತೋವರದ ಚಿತ್ರದಸರಿಯಸ್ಸೆಗರೆದು || ಘಲ್ಲಿಸಿದವಾನಗಳು ತೇರಿನ | ಬಲ್ಲಿದ
ರು ತುಡುಕಿದರು ಕಂಬುಗೆ | ಯಲ್ಲಿ ಖುರ ಕುಣಿದಾಡೆ ಹೊಕ್ಕರು ರಾಯರಾವುತರು || ೨ || ಎಡಬಲನ
ಹಿಂದಿದಿನಲಿ ಕೆಲ | ಕಡೆಯ ದಿಕ್ಕಿನೊಳಾಂಕಿದರು ಬಲು | ಕಡಲಮಧ್ಯದ ಗುಯ ನಡರುತ ತೆರೆಗ
ಳೊದೆದಂತೆ || ಕೊಡಹಿದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿರುಹೆಗಳು ಬೆಂ | ಬಿಡದೆ ಭುಜಗನನಳಲಿಸುವನೊ | ಲಡಸಿ ತಲೆಯೊ
ತ್ತಿದರು ಬೀಳುವಹೊಣನನೊಡೆದುಳಿದು || ೩ || ಹೊಕ್ಕುಸುಭಟರು ಮರಳಬಿಲ ಖಳ | ಸಿಕ್ಕಿದನು ಸಿಕ್ಕಿದನು
ಚಲಿಸುವ | ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಹೊಯಿಷ್ಟುಳಗುತ್ತೆನುತಸುರರುರವಣಿಸೆ || ಹೊಕ್ಕು ನಿಂದರು ನೀಡು ಹರಿಗೆ
ಯ | ನಿಕ್ಕು ನಿಂದರು ತಮತಮಗೆ ಮೇಲಿಕ್ಕಿದರು ಧರೆ ಮುಲಯೆ ಬಳಿದರೆ ಮುಸುಕಿ ಮುರಿವಂತೆ || ೪ ||
ಅಗಡುದಾನವನಿವನು ಕಡ್ಡಿಗೆ | ಬಗೆವನೇ ಸಾಗರವನರವ | ಪ್ರೆಗೆಯನಿಟ್ಟೊಡವದಬನಲ್ಲಾ ನೀರ ಕುಡಿ
ವವನು || ಹೊಗೆದುದೈ ಹೆಚ್ಚಾಳುಗಳ ನಗೆ ಮೊಗದ ಮೋಡಾವೋಡಿಯಲಿ ಕೈ | ಮಗುಚಿ ಕಳೆದನು
ನಿಮಿಷದಲಿ ಹೇರಾಳರಾಸೆಗಳ || ೫ || ಕೆಲರ ಮೈಮುಂವಿನಲಿ ಕೊಂದನು | ಕೆಲಬರನು ಹೊರಗೈ
ಯ ಹೊಯ್ದಲಿ | ಕೆಲಬರನು ಧನುವಿನಲಿ ಗದೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದುಕೆಲಕೆಲರ || ಕಲಕಿದನು ಬಲಜಲಧಿ
ಯನು ಮೇ | ಲುಲಿದು ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಹೊಣನು | ತುಳಿದು ಮುಗ್ಗುತು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಮು
ಸುಕಿತರಿಭಟನ || ೬ || ಪೂತುರೇ ಕುರುಸ್ಥೈರ್ಯಶರಧಿಯ | ಘಾತವೆಂಬಿಗೆ ಸವೆದುದೋ ಕೈ | ಸೋತ
ವೇ ಮಿಗೆ ಕೊಲುವೆನೆನುತ ಮುರಾರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ || ಈತಗಳಿಗಿದು ಮದ್ದೆನುತ ಮಾ | ಯಾತಿಶಯ
ಯುದ್ಧದಲಿ ಬಲಸಂ | ಘಾತವನು ಬೆದರಿಸಿದನೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನಾನಂದ || ೭ || ಮಾಯದಲಿ ಹುಲಿಯಾಗಿ
ಗರ್ಜಿಸಿ | ಹಾಯಿದನು ಕಲಿಸಿಂಹವಾಗಿ ಗ | ದಾಯುಧದಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಭೈರವನ ರೂಪಾಗಿ || ಪಾ
ಯಲಡಸಿದನಹಿತರನು ಕಂ | ಪಾಯುಧದ ನಿಲವಿನಲಿ ಸುಭಟರ | ದಾಯಗೆಡಿಸಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದೊ
ಳೊರಿಸಿದನು ಬಲವ || ೮ || ಬೀಳಹೊಯ್ದನು ಬಿರುದರನು ಬಿರು | ಗಾಳಿಯಾಗಿ ವರೂಥಹಯವ
ನು | ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಾಗುರುಹಿದನು ಫಣಿಯಾಗಿ ತುಡುಕಿದನು || ಮೇಲೆ ಕವಿದುದು ಜಲಧಿಯಾಗಿನ್ಯ |
ಪಾಲನಿಕರದೊಳುರುಹಿದನು ಗಿರಿ | ಜಾಲವಾಗಿ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಘಲ್ಲಿಸಿದನರಿಬಲವ || ೯ || ಎರೆಗಿ
ದನು ಸಿಡಿಲಾಗಿ ಕಂಗಳ | ಲುರುಕಿಸಿದ ಮಿಂಚಾಗಿ ಮಳೆಯನು | ಕರೆದು ನಾದಿದನಾತಪತ್ರತನುತ್ರಸೀ
ಸಕವ || ತುರುಗಿದನು ಹಯವಾಗಿ ಮಿಗೆ ಬೊ | ಬೈರಿದನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಭಟರ | ನೊರಿಸಿದನು
ನೊಂದೆಡೆಯೊಳೆನಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ೧೦ || ಸುರಿದಕರುಳಿನ ಸಿಡಿಹಲುಗಳ | ಜರಿದತಲೆಗ

ಆ ಹಾಯ್ ಮೂಳೆಯು | ಹರಿದನರವಿನ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ ಬುಟ್ಟಕಣ್ಣುಗಳ || ಮುರಿದಗೋಣಿನ ಬಸಿ
 ವತೋರಳೆಯ | ಹೂವರಕುತದ ತರಿದಬಂಡದಬಿರಿದಬಸುರನ ರಾರವದ ರಣಭೂಮಿ ರಂಜಿಸಿತು || ೧೧ ||
 ಗರುಡನುಬುಟ್ಟಿಗುಣಿಕರ || ರ್ಪುರಿತವಾದವೊಲಿನ ಕಡುನಿ | ಬ್ಬರದ ಧಾಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯಗಟ್ಟಿದು
 ಕೂಡ ಕುರುಸೇನೆ || ಹೂರಳಿಯೊಡೆದುದು ಭಟರುಡಿದು ಮಡ | ಮುರಿಯೆ ಜವಗುಂದಿದರು ಬಿರು
 ದರು | ನೆರೆದುದೈ ಸುಭವದ ಸೂರೆಗೆ ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ || ಧಾತುಕಟ್ಟಿದು ದೊಡ್ಡಯಿಂ
 ದೇ | ಭೂತಳಾಧಿಪ ಬಗೆದೆ ತೆಗೆಯಾ | ಮಾತು ಹುಸಿ ಮರಳಿದರು ನಿನ್ನಯಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು || ಭೀತಿ
 ಗೊಂಡರು ದ್ರೋಣ ಸೋಲಕ | ಸೇತುವಾದನು ಶಲ್ಯನಪಜಯ | ಮಾತೃಕಾಕ್ಷರನಾದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನಿಂ
 ದಿನಲಿ || ೧೩ || ಇವನ ಧೈರ್ಯವನಿವನಧಾಳಿಯ | ನಿವನ ಹೂಣಿಗತನದ ಹೊರಿಗೆಯ | ನಿವನ ಖಾತಿ
 ಯನಿವನವೆಗ್ಗೆಳತನದ ಸಾಪಸವ || ದಿವಿಜರಾನಲು ನೂಕಬದು || ಮ್ಮವರ ಪಾಡೇನೈ ಸಲಾಯನ |
 ತವನಿಧಿಯಲೈ ನಮ್ಮಬಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೪ || ಹೋಯೆನುತಬೊಬ್ಬಿಡುವ ಸುಭಟರ |
 ಬಾಯ ಹೊಯ್ದೊಯ್ಯಡಬಡಿಸುತಿದೆ | ಆಯುಧವನೀಡಾಡಿ ಕೊಯ್ದೊಯ್ದೊಡಹರಿಗೆಗಳ || ರಾಯ
 ಕೊಂದರು ಕೊಲಲಿ ಸುಕೃತವು | ಬೀಯವಾಗಲಿ ನಾವು ರಕ್ತಸ | ನಾಯಕ್ಕೆಯಲಿ ಸಾಯಿಸೆನುತೊಡ
 ಮುರಿದುದತಿರಥರು || ೧೫ || ಇಳಿದು ಕುದುರೆಯ ಬಿಸುಟ ರಥಸಂ | ಕುಳಕೆ ಹಾಯ್ಕುವಕ್ಕೈದುಕಾ
 ರರ | ಬಳಚಿದಾಯುಧತತಿಗೆ ನೂಕುವಜೋಡು ಸೀಸಕಕೆ || ಕಳಚಿದಾಭರಣಾತಪತ್ರಾ | ವಳಿಗೆ ಕಾಣೆ
 ನು ಕಡೆಯನೀಪಂ | ಕೊಲೆಗೆ ಭಂಗಕೆ ನಿನ್ನ ಬಿರುದರು ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಂದ || ೧೬ || ಸಿಡಿದತಲೆಗಳ
 ಬಳಿವಡೆದಕಾ | ಲಿಡುವರಕುತದಲೆರಡುಬಲದಲಿ | ಹಿಡಿದದೀವಿಗೆ ನಂದಿದವು ಕುಂದಿದವು ಚತುರಂ
 ಗ || ಮಡಮುರಿಯಮಯನಾಯ್ತು ಸುಭಟರ | ನಿಡುಮುಸುಕು ಮೋಹಿಸಿತು ಮುರುಹಿನ | ಕಡು
 ಹುಕಾರರು ಕೇಣಿಗೊಂಡರು ಬಹಳದುಷ್ಕೃತವ || ೧೭ || ದ್ರೋಣನೆಂಬುವ ಮುನ್ನವೇ ನಿ | ವಾ
 ಣದೀಕ್ಷಿತನಾದನಾತನ | ಕಾಣೆವೈ ಗುರುಸುತಗದ್ಯಶ್ಯಾಂಜನವೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು || ಹೂಣಿಗರು ಮತ್ತಾರು
 ಶಲ್ಯ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಕೃತವರ್ನುಕೃಪರತಿ | ಜಾಣರೋಟದವಿದೈಗೆನುತಿರ್ದುದು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೧೮ ||
 ಏನಹೇಳುವೆನಂದ | ಬಹಳಾಂ | ಭೋನಿಧಿಯಲೆದ್ದುರಿಯ ಧಾಳಿಗೆ | ದಾನವಾಮರರಿಂದುಮೌಳಿಯ
 ಮರೆಯಹೋಗುವಂತೆ || ದಾನವಾಚಲಮುಧಿತಸೇನಾಂ | ಭೋನಿಧಿಯ ಪರಿಭವದೊಲೆಸೆದುರಿ | ಗಾನ
 ರೇಂದ್ರರು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ರವಿಸುತನಮರೆಯ || ೧೯ || ಶರಣುಹೊಕ್ಕರು ಬಂದು ಮುಕುಟದ |
 ಗರುವರವನೀಪಾಲಕರ ನೋ | ಹರಕೆ ತೋರ್ಪಟ್ಟವರು ಭಾರಿಯಬಿರುದಿನತಿರಥರು || ದುರುಳದೈ
 ತ್ವನ ಬಾಧಗವಪರಿ | ಹರಿಸಲರಿಯೆವು ಕರ್ಣನೀನೇ | ಮರಳಿ ಸೇನೆಯ ರಕ್ಷಿಸೆಂದುದು ನಿಖಳಪರಿವಾ
 ರ || ೨೦ || ತಳಿತಮುಸುಕಿನ ಬೆರಳಮೂಗಿನ | ನೆಲನನೋಟದ ಮೈಯತೂಕದ | ಝಳದಸುಯ್ಲಿನ
 ಮೊಗದ ಮೌನದ ನಸಿದನನಹುಗಳ || ತಳಿತಕಡುಹಿನ ಬೀತಬಿರುದಿನ | ಬಲಿದಭಂಗದ ನೈಪತಿಗಳಿನ |
 ಗ್ಗಳೆಯರವಿಸುತ ಕಂಡು ಹೋಳಿದನಾಘಟೋತ್ಕಚನ || ೨೧ || ತಿವತಿವಾ ಕೌರವನ ಸುಭಟರು |
 ದಿವಿಜರಿಗೆ ವೆಗ್ಗಳರು ನಿನಗಿಂ | ದಿವರುಸೋತರು ಪೂತು ದಾನವ ನೀಕೃತಾರ್ಥನಲಿ || ಇವನ ಪಾಡಿ
 ನ ಸುಬಟರೇ ನ | ಮ ವರು ಗೆಲುವಿನವನದೊ ಮಾ | ದವನ ಸೂತದತನವಿಗು ಜಯವಾತನಗು

ಯಿಂದ || ೨೨ || ಸಾಕು ದೈತ್ಯನ ಕಡಹಿ ಸೇನೆಯು | ಸಾಕು ಸುಭಟರು ಬಾಯುಬಿಡುತ್ತಿದೆ | ನೂಕು
ನೂಕಮರಾಲಯನು ತಡೆ ತಡವಮಾಡಬಿರು || ಆಕೆವಾಳರು ಪಿಗಡೇರಿದರ | ನೇಕುದ ತಲ್ಲಣದ
ತಗಹಿನ | ಲೇಕೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವೆಂದನು ಕೌರವರೆಯಾಯ || ೨೩ || ದುಗುಡಪೋ ಮೇಣ್ವಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯು |
ಕಡುಹುಗಳ ತನಿಹೊಗೆಯೊ ರಾಯರ | ಮೊಗವ ನೋಡ್ವ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಮಬ ಕವಿದಕತ್ತಲೆಯೊ || ಬಿಗಿ
ದಭೀತಿಯ ಮೋರೆಗಳ ಸೂ | ರೆಗಳೊ ಸವಿವಾತುಗಳ ಸೋನೆಯೊ | ಸೋಗಸುಕಾರರು ನಿಂದನಿಲ
ವನು ಕರ್ಣನೋಡೆಂದ || ೨೪ || ವಿಗಡತನವನು ವಹಿಲದಲಿ ಕೈ | ಮಗುಚಿ ಕಳೆದನು ಸೂಸಕದ
ಹೂ | ಣಿಗತನವ ಸೊನ್ನಾರವಿವ್ಯಯ ಸಾಹಸೋನ್ನತಿಯು || ಸೋಗಸುಹುಟ್ಟಿಸ ಸುಲಿವರಸ | ವಾಬ
ಗಳನಿವರವಿಡಾಯಿಗಳ ನಂ | ಬುಗಯ ಕೇಣವ ಪಾಡುಕಾರರ ಕರ್ಣನೋಡೆಂದ || ೨೫ || ನಡೆಯು
ತೆಡಹಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಯು | ಮಿಡಿಯ ಹೊಯ್ವರೆ ಜೀಯ ರಣವವ | ಗಡವು ನಮಗಿದು ರಾತ್ರಿ ದೈ
ತ್ಯರಿಗಿದುವೆ ನಡುಹಗಲು || ವೃಡನನೊಡನವಸರಕೆ ಬಗೆಯದ | ಕಡುಹುಕಾರರು ನಿನ್ನವರು ಕಡೆ |
ನುಡಿದು ನೋಯಿಸಲೇತಕೆಂದನು ಕರ್ಣಕುರುಪತಿಗೆ || ೨೬ || ತಾಗ ವಜ್ರವು ಮುಕ್ಕುಗಳೆವಡೆ | ಸಾ
ಗರವ ಹೊಗಲೇಕೆ ಗಿರಿಗಳು | ಹೋಗಲಿನ್ನಾಮಾತು ಮಿಂದುದೈತ್ಯನುಪಟಳವ || ಈಗ ಮಾಣಿಸು
ನಮ್ಮ ಸುಭಟರು | ಯೋಗಗಳವೋಲ್ಪಂಡಹೀನರು | ಬೇಗಮಾಡನ್ನು ಮರುಪುನವನು ತಲದು ಬಿಸು
ಡೆಂದ || ೨೭ || ಕಳೆದಮಾಸಲು ಶಕ್ತಿಪಾರ್ಥನ | ತಲೆಗೆ ಬೈಚಿಟ್ಟುಹುದು ಯಿಗಳೆ | ಕಳೆದನಾದೊ
ಡೆ ಮುಂದೆ ಫಲುಗುಣನೆನ್ನಲೆಕ್ಕಸನು || ಉಳಿದಬಾಣಂಗಳಲಿ ದೈತ್ಯನ | ಗೆಲುವುದುಬದಕಾವಹದ
ನೋ | ತಿಳಿಯಲರಿಯನು ಜೀಯ ಯಿಂದನು ಕುರುಪತಿಗೆ ಕರ್ಣ || ೨೮ || ಈಗಲೀದಾನವನ ಬಲೆ
ಯಲಿ | ತಾಗ ಸಿಲುಕಿತು ನಮ್ಮ ಮೋಹರ | ಮೇಲೆ ಫಲುಗುಣನಾರು ಗೆಲುವರು ಮರಣ ತಮಗಾ
ಗೆ || ನೀಗಿ ಕಳೆ ಕೊಲೆಗಡಿಗನನು ಜಯ | ವಾಗಲೀಗಲು ಮುಂದೆ ನರನು | ದ್ರೋಗಕಾರ್ಯವೆವು ಚಿಕಿ
ತ್ಸೆಯನೆಂದನವನೀಶ || ೨೯ || ಆದೊಡಮರವಿರೋಧಿಯಸುವನು | ಸೇದುವೆನು ಸರಿಸದಲಿ ನಿಂದೊ
ಡೆ | ನಾದುವೆನು ನಿಟ್ಟೊಡಲ ರಕುತದಲಿಖಿಳಿದಿಗುತಟವ || ಕಾದುವರು ನಮ್ಮವರು ಕಳಚಿದ | ಕೈ
ದುವನು ಕೈವಶವ ಮಾಡಿ ವಿ | ನೋದವನು ನಿವೋಡಿಯಿಂದನು ಕರ್ಣನರಸಂಗ || ೩೦ || ಇತ್ತ
ಲೈ ದನುಜೇಂದ್ರಕದನವ | ನಿತ್ತಲಿತ್ತಲು ಗರುವಸುಭಟರ | ಕತ್ತಲೆಯೊಳೋಡಿಸಿದಕಡುಹನು
ತೋರು ನಮ್ಮೊಡನೆ || ಮೃತ್ಯು ನಿನಗಾನನ್ನೊಡನೆ ತಲೆ | ಯೊತ್ತಿ ನೋಡೆನ್ನಿನುತ ಬೂಬ್ಬಿರಿ | ಯು
ತ್ತ ದೈತ್ಯನ ತರುಬಿದನು ಬಲವೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ || ೩೧ || ಎಲವೊ ಗಂಡಸುವಹೆಕಣಾ ನೀ | ಮಲೆತು
ನಿಂದುದು ಸಾಲದೇ ಸುರ | ರೊಳಗೆ ಮಲೆತರ ಸೀಳುವೆನು ಮಾನವರ ಪಾಡೇನು || ಕಲಿತನಕೆ ಮೆ
ಚ್ಚಿದನು ಅಳಿದರೆ | ಮೊಳೆಯದಿಹುದೇ ಕೀರ್ತಿ ಯಿಬಲ | ದೊಳಗೆ ದಿಟ್ಟನು ಕರ್ಣನಿನನುತಸುರ
ಮಾರಾಂತ || ೩೨ || ತಾನೆತನ್ನನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಬನೆ | ಮಾನನಿಧಿಯಾದವನು ಸಾಕೀ | ಮಾನವರ
ಗರುವಾಯಿ ಭಾರಿಯುಭಂಡವಿದ್ಯೆಗಳು || ಏನುಹೊಸತೆಂತೆಂದು ಶರಸಂ | ಧಾನವುಳಿದಗ್ಗಲಿಕೆಗಳ
ನೀ | ನಾನಬಲ್ಲೊಡೆ ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಕಾಣಲಹುದೆಂದ || ೩೩ || ಫಡ ತುಲಾಬಿಸಿ ನುಡಿವಜಿಹ್ವೆಯು |
ಹೆಡತಲೆಯೊಳುಗುವೆನುಕಣಾ ಕೇ | ಲೊಡಕೆ ತನ್ನಲಿ ಬದುಕುವವರಾಂದ್ರಯಮರೊಳಗೆ || ಕಡು

ಹುಕಾರರ ಗರ್ವವಿಷಗಾ ರುಡವನೆನ್ನಲಿ ನೋಡುನೋಡೆನು | ತೋಡನೋಡನೆ ಶರವಳೆಯ ಕರೆದನುಪ
ವನಸುತಸೂನು || ೩೪ || ದಾನವರ ಧಕ್ಕಡರು ಧೈರ್ಯದ | ದಾನಶೀಲರು ಗಾಯವನು ಗಿರಿ | ಯಾನಬಾ
ರದು ಮುಟ್ಟಿಬಲನೆಗ್ಗಲರು ಸತ್ವದಲಿ || ಈನಿರಂತರಬಾಣರಚನೆಯ | ನೀನು ನೋಡಭ್ಯಾಸವಿದ
ನಾ | ಯೇನಹೇಳುವೆಲೇಸೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೩೫ || ಹಾರಿದವು ಗರಿಸಹಿತ ದೇಹದ |
ಡೋರುಗಳೆದಂಬುಗಳು ನೆತ್ತರ | ಜೋರು ಮೆಸಗಿತು ಬೆಗಡಜವುಗಿನ ಜಿಗಿಯ ರಾಕುಳದ || ಏರೆಬಾ
ಯ್ಗಳ ಖಂಡದಿಂದೆಯ ಸೂರೆಗೊಂಡವು ಹಿಂದಣಂಬುಗ | ಛಾರನೆಭಿವರ್ಣಿಸಲು ಕರ್ಣಘಟೋತ್ಕ
ಚಾಹವವ || ೩೬ || ತಾರಕನ ಕೈಟಭನ ಜಂಭನ | ವಿರಮಹಿಷನ ಕಾಲನೇಮಿಯ | ತಾರಕಾಕ್ಷನ
ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಗುಹನ ರಾವಣನ || ಅರುಭಟೆ ರಣದುಬ್ಬಟೆಯ ಜ | ಜ್ಞಾರತನವಿವನೊಬ್ಬನಲಿ ಕೈ |
ವಾರವೇ ನೆರೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದುದು ಸುರಸ್ತೋಮ || ೩೭ || ನಿಲುಮೊಡಸುರನ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣನ |
ನಿಲುಹಬೇಹುದು ಕರ್ಣನುರುಬೆಗೆ | ನಿಲುಮೊಡೀಯಮರಾರಿಗೊಪ್ಪುವುದೈ ಮಹಾದೇವ || ಉಳಿದಭೂ
ರಿಯಬಣಗುಗಳು ವೆ | ಗ್ಗಲೆಯರೇ ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಕುರು | ಬಲದೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಹ
ಸುಭಟಲೆಲ್ಲಂದ || ೩೮ || ಎರಡುಬಲರಿವರಿಬ್ಬ ರಾಹವ | ದುರವಣೆಯನೇ ನೋಡುತಿರ್ದುದು | ಸರಿ
ಮಿಗಿಲುಕಾದಿದರು ಶಿವಶಿವ ಭಾರಿಯಂಕವಲೆ || ಸರಳು ತೀರಲು ಸುರಗಿತೋಮರ | ಪರಶುಹಿರಿಯು
ಬ್ಬಣದಲೀತನು | ಅರಿಯನಿಟ್ಟೊಡೆ ತರಿದು ಪರಿಘದೊಳಿಟ್ಟನಿನಸುತನ || ೩೯ || ಬಗುವಕಿಡಿಗಳ
ಬಹಾಯಧಾರೆಯ | ಹೋಗರ ಹೋಗೆಗಳ ಸೆಗಳಿನುರಿನಾ | ಲಿಗಿಯ ಭೋಂಕಾರವದ ಮುಂಮೋನೆ
ತೊಲವೈತರಲು || ನಗುತ ಮೂರಂಬಿನಲಿ ಕೈದುಮೆ | ತೆಗಸಿದನು ನೆರೆಹತ್ತುತರದಲಿ | ಹಗೆಯ
ಹೇರುರದೊಳಗೆ ಹೂಳಿದು ಕರ್ಣಬೊಬ್ಬರಿದ || ೪೦ || ಪರಿಘದಲಿ ಕರನಾಳದಲಿ ಮಿಗೆ | ಬೆರಸಿದೊಡೆ
ಗಿರಿ ತೆರಳಬಲ್ಲದೆ | ಹರಮಹಾದೇವಾವಸತ್ವವೊ ದಾನವೇಶ್ವರನ || ಅರಿಯೆ ಶರಹತಿಗೊಡಲು
ನೆರೆಜ | ಜ್ಞಾರಿತವಾದುದು ನೊಂದುದೀಬಲ | ಬೆರಸಿ ಪರಿಘದಲಿಟ್ಟನಂಬುಜಬಂಧುನಂದನನ || ೪೧ ||
ತಿರುಗುತ್ತೆಹಪರಿಘಕಾವೆಡೆ | ಗಿರಿಗಳಡಿಮೇಲಹವು ನಾವಿ | ನ್ನರಸ ಹೇಳುವುದೇನು ಕರ್ಣನಬಾಹು
ವಿಕ್ರಮವ || ಪರಿಘವನು ನೆರೆ ಮೂಯವಾದುದು | ಎರಡುಶರದಲಿ ಸಾರಥಿಯನಿ | ಟ್ಟೊರಿಸಿದನು ಹ
ದಿನ್ಮೈದುಶರದಲಿ ರಥದಕುದುರೆಗಳ || ೪೨ || ಸಮರಸಾಧನ ಸವೆಯೆ ಕೋಪದ | ತಿಮಿರ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು ಮ
ಹಾವಿ | ಕ್ರಮನ ಚಳಕವನೇನಪೇಳುವೆ ರಥದ ಬಳಸಿನಲಿ || ಸಮತಳಿಸಿ ಕೈದುಗಳ ಮಳೆಯನು | ದ್ವ್ಯ
ಮಣಿತನಯನವೇಲೆ ಕರೆದನು | ನಿಮಿಷದಲಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ದೈತ್ಯನನೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೩ || ತೂರಿದವನಿ
ರೆಹೊಟ್ಟುಗಾಳಿಗೆ | ಹೋರಿದರೆ ಕುಲಗಿರಿಯ ಬಯಸಿಕೆ | ಜಾರುವುದೆ ನಿನ್ನಸುಗೆಗೆಮ್ಮಾಯು ಭಯ
ಕಟಕದಲಿ || ತೋರಲಿಲ್ಲೆಣೆ ಜಗದೊಳೊಲೆಯ | ಕಾರನೀನಹೆಯೆನುತ ರಿಪುಬಲ | ಸೂರಗಾರನು
ಕವಿಸಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾಖಳನ || ೪೪ || ಫಡ ದೂತಾರಿಸಿ ನಿಂದರೊಡಲಿ | ಕೃಡಿಯ ಮೂಡುವೆನಲವೊ
ನಿನ್ನಯ | ಗಡಣೆಗರ ಕರೆ ಕಾಯ್ದು ಕೊಳಲಿ ಸುಯೋಧನಾದಿಗಳ || ಮಡಮುರಿದು ಮೋಡಿದೊ
ಡೆ ರಕುತವ | ಕುಡಿಸುವೆನು ಖಂಡೆಯಕನುತ ಕೊಲೆ | ಗಡಿಗನಾಕಿದೊಡದಿರಬಿಟ್ಟನು ಕರ್ಣ ಕೆಲಸಿಡಿ
ದ || ೪೫ || ಅಹಹ ಶಿವಶಿವ ದೈತ್ಯರಾಹು | ಗೃಹಣವಾಯಿತೆ ಕರ್ಣಸೂರ್ಮರ | ಮಹಿಮೆ ತಗ್ಗಿತು ಕಟಕ

ಲಾ ಯೆಂದೆನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ || ಅಹಿತನುಪಟಳಕಳುಕಿ ಕೆಲದಲಿ | ಮಿಹಿರನಂದನ ನಿಂದನಂಬಿನ | ಲ
 ಹರಿ ಮಸಗತು ಖಳನ ಕಡುಗವನೊಕ್ಷಣಕ ಕಡಿದ ||೪೬|| ಚಾಪವರಿದನು ದನುಜ ಮಡ್ಡುಕ | ತಾರಿ
 ಯಲಿ ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಧಾರಾ | ಸಾರದಲಿ ಮೈನನೆದು ಹೋಣಲಿಡುಸರುಣವಾಂಬಯಲಿ || ಆರಿವನು ಹೈ
 ಡಿಂಬಿ ನಿಶ್ಚಯ | ಚಾರುಭೀಮಜನೀತನಾರು ಬ | ಕಾರಿನಂದನನೆನಲು ಬಲವಿರುಳಸುರಮೆಯವಾ
 ಯ್ತು ||೪೭|| ಅಣೆದನಶ್ವತಾ ಮನನು ತತ್ | ಕ್ಷಣದಲರಸನ ತಾಗ ದ್ರೋಣನ | ಕೆಣಕಿದನು ದುಶ್ಶಾಸ
 ನನ ಮಸೆಗಾಣಿಸಿದ ಕೃಪನ || ರಣದೊಳೋಡಿಸಿ ಮುರಿದು ಕರ್ಣನ | ಕೆಣಕಿ ನಿಂದನು ಮತ್ತೆ ಸಮ
 ರಾಂ | ಗಣದ ಚೌಪಟಮಲ್ಲನಿತ್ತನು ಪಡೆಗೆ ತಲ್ಲಣವ ||೪೮|| ಬರಿಯಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿ ಕರ್ಣನ | ಮ
 ರೆಯಹೊಕ್ಕೆವು ಕರ್ಣನೀತನ | ತರುಬಿದನಲಾ ಶಕುತಿಯಾವೆಡೆಯೊಂದು ಕೆಲಕೆಲರು || ಕರುಬತನವೇ
 ಕಕಟ ಪುಣ್ಯದ | ಕೊರತೆ ನಮ್ಮದು ಕರ್ಣನೇಗುವ | ವಿರಿತಕಂಜವುದಾನೆ ಬಾಹಿರರೆಂದರುಳಿದವರು ||
 ||೪೯|| ಕಾರಿಸುವೆನವನಸುವ ಮಿಗೆ ಮೈ | ದೋರಿ ನಿಂದೊಡೆನಿಮಿಷ ಹಲುಬಾ | ಯಾರದಿರಿ ಕಳ್ಳೇರು
 ಕಾರನ ಕಡಿದು ಹರಹುವೆನು || ಜಾರದಿರಿ ಯೆನುತಭಯಹಸ್ತವ | ತೋರಿ ತುಡುಕಿದನುಗ್ರದಾಳಿ
 ಯ | ತೂರುಗಿಡಿಗಳ ತುಡುಕಿದುರಿಯ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನು ಕರ್ಣ ||೫೦|| ತಳಿತಕಿಡಿಗಳ ಕೈದುವಿನ ಮೈ |
 ಜಳದ ದಾಳಿಯೊಳುಭಯಬಲದ | ಗ್ಗಳದಹರುಷವಿಹಾರಶರಧಿಯ ಕಾಲುವೆಯೊಳಾಯ್ತು || ಬಳೆ
 ಯಚಾರಿಗಳಿಸೆಯಿರೊದ್ರಾ | ವಳಿಗಳಣಿಸಿನ ಹೊಗರನುಗುಳುವ | ಹೊಳೆವಧಾರೆಯ ಭಾರಿಯಸ್ತ್ರ
 ವ ತೂಗಿದನು ಕರ್ಣ ||೫೧|| ಕಾಯಲಾಪೊಡೆ ದನುಜ ಕರೆ ಕಮ | ಲಾಯತಾಕ್ಷನನಿಂದು ಬದುಕುವು |
 ಪಾಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಬೇಗ ಬೆಸಗೊಳು ಭೀಮಫಲುಗುಣರ || ಆಯುಧಕೆ ಕರವಿಟ್ಟೆನ್ನೆ ನಿ | ನ್ನಾಯುಷವ
 ಹಿಂದಕ್ಕಿಕೊಂಬನ | ತಾಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಶಕ್ತಿಯೊಳಿಟ್ಟನವನುರವ ||೫೨|| ಆರಿದನ, ಪರಿಹ
 ರಿಸುವನು ಜಂ | ಭಾರಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕಮಲಭವಕಾ | ಮಾರಿಗಳಿಗುಬ್ಬಸದಕೈದುನೀಗಿಳಿಂದಿವನು ||
 ಧಾರೆಯಲಿ ದಳ್ಳಿಸುವಕಿಡಿಗಳ | ಭೂರಿಯಾಯುಧವಸುರನೆದೆಯನು | ಡೋರುಗಳೆದುದು ಹಾಯ್ದು
 ಹೋದುದು ಅಸು ಕಳೇಬರವ ||೫೩|| ಆರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುದನು ಕಂಡುದು | ದಾರಕಕಣೆಯಮ ಅಸುರನ
 ಸು ಬಲು | ಭಾರಿಯೊಡಲೊಳು ವುಡಿದು ಬಿದ್ದುದು ಬಿರಿದ ಗುರಿಯಂತೆ || ತೇರುತುರಗಪದಾತಿಕರಿ
 ಘಟೆ | ಮೈರಿಬಲದಲಿ ಯಸುರನಿಂದವೆ | ತೀರಿತೊಂದಕ್ಷೋಣಿಯಸುರನು ಬಿದ್ದ ಭಾರದಲಿ ||೫೪|| ತ
 ರಣಿಯಾರಸಪುತ್ರನೀತನ | ಕರಿಯಿರುಳುಮೆಯನಾಮದೇವರ | ಕರುವಿನಂದದೊಳಸುರನಿರಿದೊಳಗಾ
 ರಿಗವಮಾನ || ಅರಸಚಿತ್ತೈಸೇನಹೇಳುವೆ | ನುರುತರದ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಮಿಗೆ | ಮೊರೆದುದಿದು
 ಕಲ್ಪಾಂತಸಾಗರದಂತೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೫೫|| ಕುರುಬಲದ ಕಳಕಳದ ಹವಣ | ಲ್ಲರಿಬಲದ ಸಂತೋಷವಿ
 ದು ಮುರ | ಹರನ ಮಂತ್ರವು ಜೀಯ ಸೂಳ್ಳಿಸಿದನು ಭುಜಯಾಗವ || ಗರಳವಿಲ್ಲದಕುಪಿತಘಣಿ ಹಲು |
 ಮೊರೆದು ಮಾಡುವುದೇನು ಕರ್ಣನ | ನೊರಸಿದವು ಹೋಗೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಂಡವರ || ೫೬ ||
 ಸಾರಿದನು ಶರಮಂಚವನು ಭಾ | ಗೀರಥೀನಂದನನು ಕರ್ಣನ | ಬೇರುಹರಿದದ್ರಮದವೋಲ್ಗತಶೌರ್ಯ
 ನಿನ್ನೆನುತ || ಭಾರಿಯಾಳ್ವ ದ್ರೋಣನಿಂತನು | ತೀರಿದನು ವರಪಾಂಡುಸುತರಿ | ನ್ನಾರ ಮುರಿಯರು
 ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ

...

...

||೫೭||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕೈ ಪದ ೧೦೬೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ನೂತನ || ಇರುಳಸಮಯದೊಳುಭಯರಾಯರ | ಗುರುವಿರೋಧಿಮಹೀಶನೇನಾ | ಶರಧಿಯ
ನು ಕಲಕಿದನು ಗೆಲಿದನು ಮಕುಟವರ್ಧನರ ||

ಪದ || ಕೇಳು ವೃತ್ತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳನವರಾಳನು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ನೀಲಗಿರಿಯೊಡ
ಯೊಕ್ಕುದನೆ ಖಳನೊಡಲು ನಿಡುಗಡೆಯೆ || ಕಾಳಗದ ಕೈಚಳಕದವರು | ಬೃಹಾಳುತನವನು ಕೆಡಿಸಿ ತಿ
ಮಿರದ | ಧಾಳಿತೆಗೆದುದು ಬಿಗಿದಕತ್ತಲೆನೊಗೆದುದಂಬರವ ||೧|| ಇನ್ನು ಬದುಕಿದೆವಮಮ ರಕ್ಕಸ |
ಕುನ್ನಿಯೂಳಿಗವಡಗತಂದೆ | ನಿನ್ನವರ ಸುವ್ಯಾಸವುಕ್ಕಿತು ಸುಕ್ಕಿತತಭೀತಿ || ಇನ್ನು ಸಡಿ ಫಡ ಸೋ
ತದನುಜರ | ಬೆನ್ನೊಳುಗವೆವು ಕರುಳನಾಹವ | ಕೆನ್ನ ತನ್ನನು ಬಿಡಿಯೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿತುಪಂವಾರ ||
||೨|| ಅಂಗವಣ ಮನದಲ್ಲಿ ಪಯಣದ | ಮುಂಗುಡಿಯ ದುವ್ಯಾಯ ಕೈಯಲಿ | ಸಿಂಗವಾಯಿತು ಸಮ
ಯವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸುಭಟಲಗೆ || ಕಂಗಳನು ಕಾಂಬರುಳರಕ್ಕಸಿ | ನುಂಗಿದಳು ನಾವೇನನುಸುರುವೆ |
ನಂಗವಿಸಿ ಕಡುಗಲಿಗಳಿದಾಡಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೩|| ಬಳಗೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಹೊರಳುವ | ಬಲು
ಭಟರನಗದೊಗುವಕತ್ತಲೆ | ಯಳುಕಿಸಿತು ಕೊಳಾಹಳದ ಭಯ ಚಾತುರಂಗದಲಿ || ಬಲಿದತೂಕಡಿಕೆ
ಗಳು ನಸುಬೆದ | ರೊಲವು ಹೆಚ್ಚಿದುಳದರೂಂಮಿನ | ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದಬಲವನರ್ಜನದೇವನೀಕ್ಷಿಸಿ
ದ ||೪|| ತಿವತಿವಾ ಬಲುಬಳಲಿರೆಂದಾ | ಹವದೊಳಗೆ ಕಡುಗೈದು ನೂಕಿತು | ಬವರವುಬ್ಬಿದತಿಮಿರವ
ಳಯಲಿ ಸಾಕು ರಣವನುತ || ಬಿವಿಜಪತಿಸುತನೆದ್ದು ಸೇನಾ | ನಿವಹದಲಿ ಸಾರಿದನು ಲಗ್ನಯ | ರ
ವವ ನಿಲಿಸಿದನಖಿಲ ಘನಗಂಭೀರನಾದಲಿ ||೫|| ಬಳಲಿದಿರಿ ಹಗಲಿರುಳು ಕಾಳಗ | ದೊಳಗೆ ಕೈವಾ
ಡಿಬಿರಿ ಕಗ್ಗ | ತ್ತಲೆಯ ಬಲುಬಂಬಯಲಿ ಸಿಲುಕಿತು ಕಂಗಳಂಗವಣೆ || ನಳಿನಿಪುಪ್ಪದಯದಲಿ ಬೆಳು
ದಿಂ | ಗೆಳೆಲಿ ಕೈದು ವ ಕೊಳ್ಳಿ ನಿದ್ರೆಯ | ನಿಳೆಯ ಬಿಡಬೇಡೆಂದು ಸೇನೆಗೆ ಸಾರಿದನು ಪಾರ್ಥ ||೬||
ನರನ ಮಾತಿಂ ಮುನ್ನು ನಿದ್ರಾ ಭರದ ಭಾಂಬಯ ಹೊರೆಯಲಿದ್ದರು | ಪ್ರೊರಗಿದರು ಸಡಲಿದವು ಧನು
ಕೈದುಗಳು ಕೈಗಳಲಿ || ನೆರೆದು ಸುರವೈಹಾಳಿಗಳನಿ | ಬ್ಬರದ ಮೊರಹಿನ ಮುರಿದಗೋಣಿನ | ಕರದ
ತಲೆಗಂಬುಗಳ ಕಾಲಾಳೊರಗತವನಿಯಲಿ ||೭|| ಬಲದು ವೊಡಲನು ಮುರುಹಿ ಬರಿಕೈ | ಗಳನು ದಾ
ಡೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪಶ್ರುತಿ | ಬಲಿದನಾಸಾಪುಟದ ಜೋಲಿದಕರ್ಣಪಲ್ಲವದ || ತಳಿತನಿದ್ರಾರಸವ ನೆರೆ ಮು
ಕ್ಕಳಿಸಿ ಥಟ್ಟನೊಳೆರಡು ಕಡೆಯಿಂ | ದುಲಿವತುಂಬಿಯುಧರದದಂತಿಗಳೆಸೆದುವೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೮|| ಬಾ
ಯ ಲೊದಳಗಗಳಿಯೆ ಝಗೆಹಳು | ವಾಯುಮಿಗೆ ತುದಿಮುರವನೂರಿ ನ | ವಾಯಿಗಳ ನೆರೆನೋಟ
ದಾಲಿಯ ಮಿಡಿಕಿದವಯವದ || ಲಾಯದಲಿ ಲಂಬಿಸಿದವೋಲುವ | ನಾಯುಜದ ಸಾಲೆಸೆದುವೊರಗ
ದ | ರಾಯರಾವ್ತರ ಮಕುಟಮಣಿ ಮರಗೋಡನೊಲೈಸೆ ||೯|| ಬಲಿದಕಾಂತೆಯಕೂಡೆ ಮನ್ಮಥ |
ಕಲಹದಲಿ ಬೆಂಡಾದಕಾಂತೆಯ | ಕಲಶಕುಚಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಲಗುವವಿಟರ ರಚನೆಯಲಿ || ಬಲಿದಸಮರ
ಶ್ರಮದಲಿರೆ ವೆ | ಗ್ಗಳಗಜಾರೋಹಕರು ಕುಂಭಸ್ಥಳದಮೇಲೊರಗಿದರು | ನಿದ್ರಾಲುಳಿತಲೋಚನರು
||೧೦|| ಕಲಹವನು ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡ | ವ್ಯಳಸಿ ಹಳುಹಳು ಪುಣ್ಯ ಪಾಯಕು | ಬಲೆರೆ ಬಟ ಮಾಸಾ

ಳು ಜಾಗ್ರಯೆನುತ್ತಲತಿರಥರು || ತೋಲಗದಿರಿ ತಿನ್ನಡಗನಹಿತರ | ಕುಲವ ನೆತ್ತರ ಕುಡಿಯೆನುತ್ತ ಕ
 ಳ | ವೆಸಿ ಕೆಡೊಲ್ಲೆನಲಿ ಸುಭಟರು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧|| ಎಳೆಮಿಸುಕದರಮೊಡ್ಡು ಲೇಪದ |
 ಬಲದವೊಲು ನಿವ್ರಾಸಮುದ್ರದಿ | ಮುಳುಗಿ ರೋಮಿನ ಝಟತೆಯಲಿ ರೋಮಿಸಿದುದರಿಚಾಲ||
 ತಳಿತಮರೆಸಿದು ಪಾಯದಲಿ ಕ | ಣ್ಣೊಳಗೆ ಕವಿವಗುರೂಪದೇಶ | ವಳಿಯವೊಲು ಮೈದೋರಿದವು
 ಹಿಮರುಚಿಯರೆಕ್ಕಿಗಳು ||೧೨|| ದಣಿದುದತ್ತಲು ರಣವ ನಿವ್ರಾ | ಗಣಿಕೆಯರನರ್ಥಯಲಿ ರಿಂಗಣ |
 ಗುಣವಮನ ಹದಾಳಿಸಿತು ತಿಳಿದುದು ರೋಮಿನುಂಮಹವ || ರಣವನಾಗಳೆ ಕಾಣಬಹುದೆಂ | ಬಣ
 ಕಿಗರನೆಬ್ಬಿಸುವವೊಲು ಸುಳಿ | ದಣಿದು ಹೊಗರೆದ್ದುದು ಸಗಾಢದಲುಭಯಸಂವಾರ ||೧೩|| ಬಾಡಿದವು
 ತಾರೆಗಳು ಮಿಗೆ ತೆಗೆದೋಡಿದವು ನೈದಿಲೆಗಳಂಬುಧಿ | ಝಾಡಿದವೊಡಲು ಬೆರಸಿದವು ಝಷಮಕರಕರ್ಕ
 ಟನ || ಕೂಡಿ ಸಾಲಿಟ್ಟುಬಿಳದೆಸೆಗಳ | ವೀಡಿದುದು ಕುಡಿಕುಡಿದು ಬೊಬ್ಬಿ | ಚಿಟ್ಟೋಡುತಿರ್ದುದು ಸಾಲ
 ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲಿ ಚಕೋರಿಗಳು ||೧೪|| ನಳಿನಗೊಳವೊಳಗೊಂಡವು ನೈ | ದಿಲೆಗಳಲಿ ತನಿಮೋಹತುಂ
 ಬೆಯ | ಕಳಕಳಕ ಬೆಟ್ಟದವು ಬಿಗಿದುದು ಕೂಡೆ ತಿಳಿಗೊಳನ || ಝಳಕೆ ಸೈರಸದಳಲತೆಯ ನೆಳ | ಲೊ
 ಳಗೆ ನಿಂದವು ಬೇಗ ಬಲುಹಂ | ದೆಳುಕಿ ಮಂಮಲಮರುಗುತಿರ್ದವು ಬಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು ||೧೫|| ವಿನುತ
 ಸುಕವಿಯ ಸೂಕ್ತಿ ತಾಗದ | ಮುನಿಯದುತ್ತಕರಣದಂತಿರೆ | ಹೊನಲುಬದವು ಚಂದ್ರಕಾಂತರಸಾ
 ಲತಿಲೆ ಕರಗಿ || ಮರದ ಕತ್ತಲೆ ಗುರುವರನ ವಾ | ಕ್ಕಿನಲಿ ತೋಲಗುವವೊಲು ತುಂಬಿಯು | ತನತನ
 ಗೆ ನೂಕಿದವು ವಿಕಸಿತಕೈರವಾದಿಗಳು ||೧೬|| ವಿರಹಜನದೆದೆಗಿಚ್ಚು ಮನ್ಮಥ | ನೆರಸುತನದಭಿಷೇಕಘಟ
 ತಾ | ವರೆಯ ಕಗ್ಗೊಲೆಕಾರನುತ್ತಲವನವಿದೂಷಕನು || ಹರನ ಹಗೆಯೊಡ್ಡಣ ವಿಲಾಸಿನಿ | ಯರ
 ಮನೋರಥಫಲವೆನಲು ಮಿಗೆ | ಮರೆದನೆದಯಾಚಲದ ಚಾವಡಿಯೊಳು ಸುಧಾಸೂತಿ ||೧೭|| ತಳಿ
 ತ ತಂಪಿನ ತಂಗದಿರತೋರೆ | ಯೊಳಗೆ ತೇಕಾಡಿದುದು ಬಲದೆ | ಗ್ಗಳದ ಬಳಲಿಕೆ ಬೀಳುಕೊಂಡುದು
 ಬಲಿದು ದಂಗವಣೆ || ಬಲದು ಬಲಕ್ಕೆ ತೂಗಿ ಕಿವಿಗಳ | ನಿಲಕಿದವು ಕರಿನಿಕರ ಹಯವಿ | ಲ್ಲಿಳವೆನಲು
 ಕೊಡಹಿದವು ವಳಯವನೆಖಿಳಹಯನಿಕರ ||೧೮|| ತುರುಬ ಬಲಿದೊಳಗೊಂಕಿ ಮೊನೆಮುಂ | ಜರಗನಳ
 ವಡೆನೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿನೊ | ಳಿರುಕಿ ಬಿಗಿದು ಕಠಾರಿಧಾರದ ಗೊಂಡೆಯವ ಕೆದಂ || ಬರಗದೆಡಬಲದವರನೆ
 ಬ್ಬಿಸಿ | ಜರೆದು ವೀಳೆಯಗೊಂಡು ಕೈದುವ | ತಿರುಹುತಾಯತವಾಯ್ತು ಪಡೆಯೆರಡರೊಳು ಪಾಯ
 ದಳ ||೧೯|| ಬಿಗುಹನೆಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತುರಗಾ | ಳಿಗಳನೆಲ್ಲವ ರಾಹುತರು ಹೊರ | ಜಗಳ ಜೋಡಿಸಿ
 ತಾಗಗಗಜದಲಿ ಜೋಧರದನುವಾಯ್ತು || ಬಿಗಿದು ಕೀಲಚ್ಚುಗಳ ರಥಿಕಾ | ಳಿಗಳು ಮೇಳ್ಳೊಸಿದರು ಕೈ
 ದುವ | ನೊಗಿದು ಕಾಲಾಳುರುಬಿ ನಿಂದುದು ಕದನಕನುವಾಗಿ ||೨೦|| ಚೂಣಿ ತೆಗೆಯಲಿ ಮಿಸುಕಿದೊಡೆ
 ನೃಪ | ನಾಣೆ ಬರಿದೇ ಕಾಳುಕುದುರೆಯ | ಗೋಣನವಂಗೆ ಮಾರದಿರಿ ಕೌರವನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ದ್ರೋ
 ಣನಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಕನು ರಣ | ದಾಣಿಗರು ಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರು | ಕಾಣಬಹುದೋ ಕರೆಯೆನುತ್ತ ಗರ್ಜಿ
 ಸಿದನಾಚಾರ್ಯ||೨೧|| ಬಿದಿದರು ಕೊಯ್ದಿಲೆಗಳನು ಕಾ ರಿದರು ಕರುಳನು ಕುಸುರಿಖಂಡದ | ಕದ
 ಡುಗ್ಯಗಳ ಚೂಣಿ ಮಸಗಿತು ತಾರುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಕದಡಿದವು ಬಲವೆರಡುಕಲ್ಪದೊ | ಳಿದಧಿ ಮೆರೆವೆಂದ
 ಧಲಿ ಮಾನಾ | ಳೊಂದಗಿ ಕವಿದುದು ಮೃಧಯಸೇನೆಯೊಳರಸ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨|| ರಥವ ಸಂತ್ಯಸಿದನು

ನಿಜಸಾ . | ರಥಿಯ ಬೋಳ್ವಿಸಿದನು ಬಳಿಕತಿ | ರಥಮಹಾರಥರುಗಳಿಗಿತ್ತನು ರಣಕೆ ವಿಳೆಯವೆ || ಪೃ
 ಥಯಮಕ್ಕಳ ಕರೆಯೆನುತ ನೃಪ | ಪ್ರಥಿತಬಲವನು ತನಿಗಿದರಿ ನಿ | ಮೃಧಿತರಿವು ಪರಬಲವ ಹೊಕ್ಕ
 ನು ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯಲಿ || ೨೩ || ರಾಹುವೆತ್ತಲು ಬಲಿದತಾರಾ | ವ್ಯೂಹವೆತ್ತಲು ದಳಿಸುವೊಡೆ ವ | ರಾಹವೆ
 ತ್ತಲು ತನಿರಸದ ತೃಣರಾತಿ ತಾನೆತ್ತ || ಗಾಹುಗತಕವನುಳಿದುಕಾದುವೊ | ಡಾಹವವು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಿ
 ಗೆ ಸರಿ | ಸಾಹಸಿಗಳಾರುಂಟು ಮುರಿದುದು ಪಾಂಡುಸುತನೇನೆ || ೨೪ || ಉದಧಿಯುದರದೊಳಿಳಿವೆ ತೆ
 ರೆಗಳ | ನೊಡವಮಂದರದಂತೆ ವನಕರಿ || ಕದಳಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡುವಂದದಿ ಪರರ ಧರ್ಮನಲಿ || ಹೊದರ
 ಹೊರೆಗಡಿದಾಕಿದವು ತೋ | ಕಿದವು ಸುಭಟರ ಜೀವವನು ಹಳೆ | ಬಿದಿರಮೆಳಯಲಿ ಮೊಳಗಿದುಬಯ
 ಮೊಲುರುಹಿದನು ದ್ರೋಣ || ೨೫ || ಹೊಕ್ಕಸಾಲರುಣಾಂಬುಮಯ ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದತ್ತಲು ಖಂಡಮ
 ಯ ಮೊಗೆ | ದಿಕ್ಕಿದತ್ತಲು ಹೊಣಮಯ ತಾನೇನ ಹೇಳುವೆನು || ಮುಕ್ಕುರಿಯ ಬಸುರಚ್ಚುಗಳ ನರ
 ಸುಕ್ಕಿದೊಳ್ಯಾಸದ ಮಹಾಭಯ | ವೆಕ್ಕಸರದಲಿ ಕಾಣಲಾದುದು ವೈರಸೇನೆಯಲಿ || ೨೬ || ಹಸಿದ ಹೆ
 ಬ್ಬಲಿ ಮಸಗಿದೊಡೆ ಮೃಗ | ವಿಸರವೇನಹವರಸ ಕೇಳಿ | ಪ್ಪಸರದಲಿ ಪಾಳಿಸಿದವಂದಿನನುಗದನುಸು
 ರುಗಳ || ಕುಶಲರೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಪಾ | ಲಿಸುವೆ ಬರಿದೇ ಕೃಷ್ಣನನುಹರಿ | ಹುಸಿತನವ ಬೆಸಗೊಂ
 ಬೆನೆಂದರೆಯೆಟ್ಟಿದನು ದ್ರೋಣ || ೨೭ || ಅರುಸಾವಿರತುರುಗನೊಂಭೈ | ನೊರುಗಜಘಟೆ ಸಾವಿರದ
 ಮುನ್ನೂರುರಥ ನುಗ್ಗಗೆ ಕಡೆದುದು ಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಏರುವಡೆದವರನು ಪಲಾಯನ | ಸೂರೆಗಾ
 ರನು ವೈರಿಬಲದಲಿ | ತೋರಿ ಹೇಳುವರನ್ನಳವೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೨೮ || ಎಲೆಲೆದೊಡ್ಡಗರೇಕೆ
 ಕೊಬ್ಬಿದ | ರಳವನರಿಯದೆ ನುಗ್ಗು ಮುರಿದೊಡೆ | ದಳದದೊರೆಗದು ಭಂಗವೇ ಬಾಹಿರರ ಹೊಯ್ತೆ
 ನುತ || ಬಳಸರಿವ ನಾಯಕರ ನೆರೆ ಮೂ | ದಲಿಸಿ ಲಗ್ನೆಯಲಹರಿಯಲಿ ಪಡಿ | ತಳಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲ
 ಸೃಂಜಯಮತ್ಸ್ಯಕೈಕೆಯರು || ೨೯ || ಬಲವ ಕಲಿಯೇರಿಸಿ ಚಡಾಳಿಸಿ | ಯುಲಿವಪಟಹವ್ಯದಂಗಕಹ
 ಳಾ | ವಳೆಗಳಲಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವಘನನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳೆಗಳ || ತಳಿತರುಲ್ಲರಿಗಳ ಪತಾಕಾ | ವಳಿಯ ಬಿರುದ
 ಪವಾಡಿಗಳ ಕಳ | ಕಳದ ಕೈವಾರದಲಿ ಕವಿದರು ದ್ರೋಣನಿದಿನಲಿ || ೩೦ || ಅರಿಭಟರ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಬಿರಿ
 ಸಿನ | ಬರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪೂತು ಪಾಂಚಾ | ಲರ ಸಗಾಡಿಕೆ ಲೇಸುಲೇಸೈ ಶಿವಮಹಾದೇವ || ದೊರೆಯ
 ಲಾ ಬಳಿಕೇನು ಪಾಂಡವ | ರರಸಿಯಯ್ಯನು ದ್ರುಪದನಲ್ಲಾ | ಹರೆಯೆನುತ ತಲೆದೂಗಿ ಗಹಗಹಿಸಿದನು
 ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೩೧ || ಇರುಳುಗಳ್ಳನ ಕೂಡೆ ಸೇರಿದ | ಮರಳಿನಂತಿರೆ ನೀವೆ ರಣದಲಿ | ತರುಬಿಕೊಂ
 ಡಿರಿ ಹೊಯ್ದರಿವದಿರು ನಿಮ್ಮನಡೆಯೊಡ್ಡಿ || ಮರಳಿರೈಕೈಕೆಯರು ಮತ್ಸ್ಯರು | ಬಿರುದಸೃಂಜಯ
 ರಕಟಕಟ ಖೂ | ಳರು ವೃಥಾ ನಿಮಗೇಕೆ ಸಾರನುತಿರ್ದನಾದ್ರೋಣ || ೩೨ || ಬಿಲ್ಲಕೊಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಚಾ
 ಬಿದ | ಗಲ್ಲದುಪಹಾಸದಲಿ ನುಡಿಗಳ | ಭುಲ್ಲಣೆಯ ರೋಮಾಂಚನದ ಥಟ್ಟಣೆಯ ಚೌಕದಲಿ || ಗೆಲ್ಲ
 ದಲಿ ಗಾಢಿಸಿದಚಿತ್ತದ | ಚಲ್ಲಗಂಗಳ ನಗೆಯ ಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲನಿದ್ದನು ರಿವುಬಲವ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕಲಿ
 ದ್ರೋಣ || ೩೩ || ಕಣಕಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕ | ರಣಕಿಗರು ಕೈಕೊಳ್ಳದೀಸಂ | ದಣಿಸಿದರು ತಾವ್ವ
 ಡುಹು ಮಿಗೆ ನೆರೆ ರಾಯರಾವುತರು || ಕಣೆಗರೆದು ಹೊದ್ದಿದರು ಜೋದರು | ಕುಣಿದು ಕಾಲಾಳಾಕಿ
 ತೊಂದ್ರೆ | ಕ್ಷಣದಲಿನಿಬರನೊರಿಸಿದನು ಬೆರಸಿದನು ದೊರೆಗಳಲಿ || ೩೪ || ಅಡಸಿದರಿಚತುರಂಗಬಲ್ಲವ

ನು | ಕಡಿದು ಹರಹಿ ವಿರಾಟನನು ಜವ | ಗೆಡಿಸಿ ದ್ರುಪದನ ಮುರಿದು ವಿರಥನಮಾಡಿ ಕೈಕೆಯರ ||
 ನಡೆದು ಬರೆಬರೆ ನಿಮಿಷದಲಿಯವ | ಗಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕು ಬತ್ತಿದಂಬುಧಿ | ವಡಬನನು ಮೊಗೆವಂತೆ
 ಮುತ್ತಿತು ಕುಂಭಸಂಭವನ ||೩೫|| ಮತ್ತೆ ಮುರಿದನು ವೈರಿಬಲದಲಿ | ಹತ್ತುಸಾವಿರಕರಿಘಟಿಯ
 ನೈ | ವತ್ತುಸಾವಿರಹಯವನಿಚ್ಛಾಸಿರಮಹಾರಥರ || ಹತ್ತುಕೋಟಿಪದಾತಿಯನು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿದ
 ನಂತಕನವರಿಗವ | ರತ್ತ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾದ್ರುಪದಾದಿನಾಯಕರ ||೩೬|| ಅಳನೊಪ್ಪಿಸಿ ಚಾರದಿರಿ
 ಪಾಂ | ಚಾಲಪತಿ ಘಡ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಕಂಗರಿ | ಗೋಲಿನಲಿ ಹೂಳಿದನು ದ್ರುಪದನ ಕೆಲದಬಲದವರ || ಖೂ
 ಳ ಘಡ ಹಾರುವರು ಬರುವಾ | ತಾಳಿಗಳು ನಿವೇಕ ನಮ್ಮೊಳ | ಗಾಳುತನ ನಿಮಗೆತ್ತಲೆನುತಿದಿರಾ
 ದನಾದ್ರುಪದ ||೩೭|| ಹಿಂದನರಿಯಾ ಖೂಳಮುರವ | ನಿಂದು ಮರೆದಾಸಾಕದಂತಿರ | ಲೊಂದನ
 ಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನತಲೆಗೆರಡೆಂಬತೊಡಚಿದೊಡೆ || ಇಂದು ನಿನ್ನಯ ಬಾಯತಂಬುಲ ತಿಂದವನು ನೋಡೆನುತ
 ಹೊದೆಯಂ | ಬಿಂದಲೆಕ್ಕಡಿಮಾಡಿದನು ಪಾಂಚಾಲಪತಿ ತಿರವ ||೩೮|| ದೊರೆ ಮಡಿದನೋ ಸ್ವಾಮಿ
 ದ್ರೋಹರು | ತಿರಿಗಿಯೆನೆ ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಹ | ನೈರಡುಸಾವಿರರಾಜಪುತ್ರರು ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿತು ||
 ಹರಿಬವೆನ್ನೆದು ಸಾರಿ ನಿವೆಂ | ದರಸುಮಕ್ಕಳ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಲುಗೊಂ | ಡುರವಣಿಸಿ ತಡೆದನು ವಿರಾಟ
 ನು ಕಲಶಜನ ರಥವ ||೩೯|| ಅಡಸಿ ಗಿರಿಗಳ ನುಂಗುವನು ಬಾ | ಯ್ವಿಡಿಯದೇ ಪಲ್ಲಲವನಕಟಾ |
 ಬಡವಿರಾಟನನಾರು ಬಲ್ಲರು ದ್ರೋಣನಿಧಿರನಲಿ || ನಡೆದುಬಂದುದ ಕಂಡವಾಗಳು | ಮಡಿದನೆಂಬು
 ದನರಿದೆನ್ನೆ ಬಿಲು | ದುಡುಕಿ ಕುಂತಿಭೋಜ ಹೊಕ್ಕನು ಮಿಕ್ಕನವರುಗಳ ||೪೦|| ಅವರ ಹರಿಬವೆ ಬೇ
 ಡ ಸೃಂಜಯ | ರವಗಡಿಸಿ ಕೈಕೆಯರ ವರನೃಪ | ನಿವಹಯಾದವಚ್ಛೈದ್ಯನಾಮಾಳವನು ಮಾಗಧನು ||
 ವಿವಿಧವೀರಾರವದ ಗಜಹಯ | ರವರಥಧ್ವನಿಜಂತ್ರವಿದುಮಿಗೆ | ಕವಿದು ಕೆದರಿ ವಿರೋಧಿಬಲ ಕಣಕಿ
 ದುದು ಕಲಶಜನ || ೪೧ || ಕೇಳಿದನು ರಭಸವನು ದಿಗುಕೆಂ | ಧೂಳಿಯನೆ ಕಂಡನು ವಿರೋಧಿಗ | ಳಾ
 ಳಕಾಣೆನು ಕಾಣೆನಿತ್ತಲು ಕಲಶಸಂಭವನ || ಕೇಳು ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ ನೆರೆ ಕೆಂ | ಧೂಳಿ ಕಾಣೆನು
 ಕಾಣೆನರಿಭೂ | ಪಾಲರನು ಕೇಳರಸ ಕಂಡನು ಕಾಲಧೂರ್ಜತೆಯ ||೪೨|| ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ಸ್ಯ
 ಪಾಂಚಾ | ಲರಲಿ ಕೈಕೆಯ ಚೈದ್ಯ ಮಾಗಧ | ತುರುಕ ಬರ್ಬರ ಹೂಣಕೊಂಕಣ ಪಾರಿಯಾತ್ರರ
 ಲಿ || ಉರುಳಿತೊಂದೇಲಕ್ಷ ವುಳಿದೀ | ಕರಿ ವರೂಥ ಪದಾತಿ ತುರಗವ | ನರಸಲೆಕ್ಕಿಸರಾರು ಬಲ್ಲರು ವೈ
 ರಿಸೇನೆಯಲಿ ||೪೩|| ಮುರಿದುದಾಬಲ ವಿಳೆಯೊಡೆಯೆಬೊಬ್ಬ | ರಿದುದಿಬಲವಪಜಯದ ಮಳೆ |
 ಕರೆದುದವರಿಗೆ ಹರೆದುದಿವರಿಗೆ ರಜ್ಜುಸರ್ಪಭಯ || ತೆರಳಿತಾಚೆಯಧಟ್ಟು ಮುಂದಣಿ | ಗುರವಣಿಸಿ
 ತೀಯೊಡ್ಡು ಕೌರವ | ರರಸನುತ್ಸಾಹವನು ಬಣ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||೪೪|| ಭೂರಿವಿರಹಾಗ್ನಿಯ
 ಲಿ ಲೋಚನ | ವಾರಿ ಹರುಷಾಳಿಗಳಲಿರೆ ರಿಪು | ಮಾರಣಾಧ್ಯರವೆಸೆದುದಂದು ರಥಾಂಗದೀಕ್ಷಿತನ ||
 ತಾರಕಿಯ ತಳಿವುಗಳ ಕುಣಿವಸ | ಮೀರಣನ ಶತಿಯೆಡೆಗೆ ರಜನೀ | ನಾರಿ ತೊಲಗಲು ಹೊರಟನಂ
 ಬುಜಬಂಧು ನಲವಿನಲಿ

...

...

...

||೪೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೧೦೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆಂ ಟ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಿಪುಬಲವ ಗೆಲುವಲ್ಲಿ ಕಾಪಾ ದೆಪಿಶರಾದೆಪಿಯೆಂಬ ಜಯಲೋ! ಲುಪನು ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ
ಮಡಿದನು ಪುತ್ರನೋಹದಲಿ ||

|| ಪದ || ಸಾಲದೇ ಸಮರಂಗವಿಂದಿನ | ಕಾಳಗದ ಚಯನವೈದಿಧೂ | ಪಾಲಕನ ಧೈರ್ಯನ
ಲಿ ಮಡಿದುದು ಬೇಹಬೇಹವರು || ಮೇಲುಗಾಳಗ ನವೈದಿಸರ | ಮೇಲೆತೆಗೆಸುವುದತಿಮಥನದಲಿ | ಕಾ
ಳಹುದು ಕೇಳೆಂದು ನೃಪತಿಗೆ ನುಡಿದನಾಚಾರ್ಯ || ೧ || ಅವನಿಪಾಲರು ಕಂಗಳಿಂದವು | ಕಿವಿಗೆ ಕರ
ಮೊಳ್ಳಿದರು ಕಂಡುದ | ನವನು ನಂಬರು ಕೊಂಡೆಯರ ನುಡಿಗೇಳಿ ನಂಬುವರು || ನಿವಗೆ ಹೇಳಿದುದ
ಲ್ಲ ಲೋಗರ! ಹವಣನೆಂಬವು ನಾವು ಪಾಂಡವ! ರವರು ನಿನ್ನವರೆಂಬುದನು ನೀನಿಂದು ನೋಡೆಂದ || ೨ ||
ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿ ವೈರಿಭಟರಿಗೆ | ಚಲ್ಲಿದನು ಭೀತಿಯನು ಬರಸಿಡಿ | ಲಲ್ಲಿ ತುಡುಕುವರಾರು ಬಲ್ಲರು
ದ್ರೋಣನುರವಣೆಯ || ಘಲ್ಲಣೆಯ ಮುರಪುಟದ ತುರಗದ | ಹಲ್ಲಣೆಯ ಹೇಪಿತದ ಹಗೆಯೆದೆ |
ಝಲ್ಲೆನಲು ಕಾಳಗಕೆ ಕವಿದವು ಕಟಕವೆರಡರಲಿ || ೩ || ಇಳೆಯೊಳದ್ಭುತವಿದು ಕೃತಾಂತನ | ಪುಲಿತ
ಶಾಲೀವನವ ಮುಟ್ಟಿದ | ಗಿಳಿಗಳೋ ಗಾಢಾಯ್ಲ ವಂಬುಗಳೋ ಮಹಾದೇವ || ನಳಿನೇರಿಲುದೋಗಲೆಂ
ಬಳಿಟಳಿಟ | ಭಿಳಿಭಿಳಿಲುಖಣಿಖಣಿಲುಖಣಿಲೆಂದಾಲಿವಕಳಕಳದಂಬುಗಳ ರವ ತುಂಬಿತಂಬರವ || ೪ ||
ಕಡಿದು ಬೀಳುವಕ್ಕಿದುಗಳ ನೆರೆ | ಕಡಿದು ಜೋಲುವಜೋಡುಗಳ ನೆರೆ | ಸಿಡಿದು ಹಾರುವಸೀಗಕದ ನು
ಗ್ಗಾದಹಲಗೆಗಳ || ಹಿಡಿದಸಿಂಧದ ನೆರೆಕೆ ಹರಹಿದ | ತೊಡೆಯಚಮರದ ತಾರುಣಟ್ಟಿ | ಕಡದಚಾ
ತುರ್ಬಲವನಭಿವರ್ಣಿಸುವರಾರಂದ || ೫ || ಅಳಿದವೈನೋರಾನೆ ಮಗ್ಗುಲ | ನೆಲಕೆ ಕಲಿಸೀತೋಗೈದವು
ಬಲುಗುದುರೆ ಹದಿನೈದುಸಾವಿರದೇಳುನೂರುರಥ || ಮಲಗಿದುದು ಕಾಲಾಳು ಲಕ್ಷದ | ತಲೆಯತೋಡೆ
ದರು ರಾಜ ಪುತ್ರರು | ಮಲಿತವರ ಹೊಯ್ಯೆಯ್ದು ಹೊಕ್ಕರು ಸುರರ ಪಟ್ಟಣವ || ೬ || ಸಾ
ಲುಮೇಘದ ಮಳೆಗಳಿಗೆ ಬಿರು | ಗಾಳಿ ಬಿದ್ದಿನವಾಗಿ ಬರಲವ | ರಾಳುಗಳ ಸಿಂ ಮರವುದೇ ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಚಿತ್ತೈಸು || ಸಾಲ ಹೊಯ್ದನು ಹೊಕ್ಕು ಭೂವಿಶಾ | ಪಾಲನೆಯ ತಾನೊಲ್ಲೆನೆಂಬವೊ |
ಲೂಳಿಗವ ಮಾಡಿದನು ಪರಬಲದೊಳಗೆ ಕಲಿದ್ರೋಣ || ೭ || ಮುರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ದೇಸಿಗರ ಸಂ | ತ
ರಿಸಲ್ಪಿದಿದನಿವ್ವಮಾವನ | ತರಿದರಿಗೆ ಖತಿಗೊಂಡು ಕಾದಿವಿರಾಟಕ್ಕೈಯರ || ತುರುಗಿದನು ತೆತ್ತಿಸಿ
ದರಲಿ ತೆಗೆ | ಮರೆಯವಾತೇ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಸೆರಗ ಹಿಡಿದನು ದ್ರೋಣನೆಂದರು ಭಟರು ಭೂ
ಪತಿಗೆ || ೮ || ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ತಂಬುಲದ ರಸದಲಿ | ಮುಳುಗಿ ಮುಡುವಡಗೈದ ದೇಹದ | ಮೆ
ಲುನಗೆಯ ಕಳಕಳದಲತಿಮುಕ್ಕಳಿಸಿದಾಲಿಗಳ || ತಳಿತಳಲದಲಿ ರಾಯಧೈರ್ಯದ | ತಳಿತಳಿತಿಗೆ ಕಾಲು
ಹೊಳೆಯಾ | ದಳಿಮನವ ಮಾಡುವ ಮಹೀಶನ ಕಂಡನಾಪಾರ್ಥ || ೯ || ನಿಲ್ಲುಫಲುಗುಣ ನೀನು ಪರಿ
ಯಂ | ತೆಲ್ಲಿಯದು ರಣವಕಟ ಹಾರುವ | ನಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರೆ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ಬಿಡುಗುಬಿಡ್ಚಟ್ಟಿ
ಯ || ಬಲ್ಲೆನಾತನ ಬಲುಹನೆರೆ ಗೆಲ | ಬಲ್ಲೆ ಹರಿಮೇಖಲೆಯನಾವಿನೈಲ್ಲವೇತಕೆ ಯೆನುತ ದೃಷ್ಟದ
ಮ್ನನನುವಾದ || ೧೦ || ನಾಯಿಗಳ ಹೊಯ್ಯಾಕು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಬೇಡಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ತ

ವಾಯುಧಂಗಳ ಹಿಡಿದರೋ ತಾವೇಕದಂಡಿಗಳೋ || ಜೀಯ ಖಾತಿಯಿದೇಕೆ ಬೀಳಲಿ | ನಾಯಕರು ನಿ
ಮಗ್ಗೇನು ಹರನಡ | ಹಾಯಿದೋಡೆ ರಿಪುಬಲವನುರುಹುವೆನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೧೧|| ನೇಮವಾಯಿತು
ಸಾತ್ಯಕಿಗಳೆಸುತ | ಸೋಮಕಾದಿಕುಮಾರರಿಗೆ ಸಂ | ಗ್ರಾಮಧೀರಶಿಖಂಡಿಸ್ತಂಜಯಚೇಕಿತಾನರಿಗೆ || ಆ
ಮಹಾರಥರೈರಿದರು ಘನ | ತೋಮರದ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ತುರುಗಿದ | ತೋಮದಲಿ ಬಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯ
ದ ರವದ ರಭಸಸಲಿ||೧೨|| ಸರಕಟಿಸಿ ನೂಕಿತು ಚತುರ್ಬಲ | ವರರೆ ಹಾರುವನೆಲ್ಲಿ ಯಾವೆಡೆ | ದೊರೆಸು
ಯೋಧನನೆಲ್ಲಿ ರಾಧಾಸುತನ ಬರಹೇಳು || ಗುರುಸುತನ ಕರೆ ಬರಲಿ ದುಶ್ಶಾ | ಸರನು ಬರಹೇಳಿನುತ
ಬಲವ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದುದು ಮೋಹರಿಸಿಯಾಚಾರ್ಯನಿಧಿಂನಲಿ||೧೩|| ಅಂಗವಣೆಯೊಳ್ಳಿತು ಮಹಾದೇ |
ವಂಗಮೊಗಸುವೊಡರಿದು ಮೋಹರ | ಸಿಂಗದಾಯತವಂಬು ಸುಳಿದರೆ ಮೊಲನ ಮುಂಚುವಿ || ಭಂಗ
ವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದೆನಿಮ್ಮ | ಯ್ಯಂಗ ಹೊರದಿಹಹಳಿವ ಮಿಗೆಮನ | ದಂಗವಣೆಯುಂಟಾಗೆ ಮೆಚ್ಚುವೆನೆಂ
ದನಾದ್ರೋಣ ||೧೪|| ಗಳಹತನ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆರೆಯದು | ಕಲಿತನವಲೇ ಮಾತಿನಲಿನಿವ | ಗೆಲುವಿರದು
ತಪ್ಪಲ್ಲಮುಖದಿಂ ದ್ವಿಜರು ಜನಿಸಿದಿರಿ || ಗೆಲವು ತೋಳಿನೊಳೆರವು ಚನ್ಮ | ಸ್ಥಳವಲೇ ಭುಜವರಸುಗಳಿ
ಗಿ | ನ್ನಳುಕದಿದಿರಿ ನಿಂದೆಯಾದೋಡೆ ಗೆಲವು ನಿನಗೆಂದ||೧೫|| ಎನ್ನುಮತ್ತೊಮ್ಮೆನ್ನುಯೆನ್ನಾ | ಣೆ
ನ್ನುಗೆಲವೇ ನಮಗೆ ಬಳಿಕೆ | ನಿನ್ನು ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಮಹಾದೇವಹುದು ಮತ್ತೆನಲು || ತನ್ನೊಳುಂಟೇ
ಖರೆಯತನ ಬರಿ | ದೆನ್ನಲಿದೆ ಬಾ ಹಲವು ಮಾತಿನೊ | ಳಿನ್ನುಫಲವೇನೋಡು ನಿಮಿಷದೊಳೆಂದನಾ
ದ್ರೋಣ || ೧೬ || ಈತ ಸೇನಾಪತಿಕಣಾ ತಾ | ನೀತನ್ಯ ಮಿಗೆ ನರನ ಮೈದುನ | ನೀತ ವಿಖ್ಯಾತನು
ಬಲಾನ್ವಿತ ದ್ರುಪದತನಯನಲಾ || ಈತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಯಾದವರ ಕುಲ | ದಾತನೀತ ಶಿಖಂಡಿ ಮೊದಲಾ |
ಗೀತಗಳು ನೆರೆ ಖರೆಯರೆಂದನು ನಗುತ ಸಾರಥಿಗೆ || ೧೭ || ನುಡಿಗೆ ಮುಂಚಿತು ಬಾಣಮಾರುತ | ನ
ಡಸಿ ಬೀಸುವಲಾಗು ತಲೆಗಣೆ | ತೊಡಚಿಗಳಚುವವೇಗವನು ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡೆನ್ನಳವೆ || ಕಡಲ ಕಡುಹ
ದಲುವಿವರಳವ | ನುಡುಗಿದವರಿಗೆ ನಿವರು ಶಿವಯೆಂ | ದೊಡನೋಡನೆ ಪಡೆ ನಡುಗಲೊರಿಸಿದನಾಮ
ಹಾರಥರ || ೧೮ || ಕರಿಗಳೈಸಾವಿರ ತುರಂಗಮ | ವೆರಡುಸಾವಿರವೆಂಟುಸಾವಿರ | ವರವರೂಢದಥ
ಟ್ಟು ಮುರಿದುದು ಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಅರಸುಗಳನ್ನೊರುಪುನರಪಿ | ಕರಿತುರಗರಥದಿಂದಮೂವ | ತ್ತೆ
ರಡುಸಾವಿರವಳಿದುದೈ ಪಾಂಚಾಲಸೇನೆಯಲಿ||೧೯|| ಮತ್ತೆ ನಡೆದುದು ಹೇಣ ತುಳಿದೊ | ತ್ತೊತ್ತೆಯ
ಲಿ ರಿಪುಸೇನಮಂಜನ | ಮುತ್ತಿಗೆಯ ರವಿಯಂತೆಕಾಣೆನು ಕಳಶಜನ ರಥವ || ಮತ್ತೆನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ
ಕಾಲನ | ತುತ್ತುಚೋಡಿಸಿತೆನೆನೆಂಬೆನು | ಹತ್ತುಕೋಟಿಯ ಕಡಹಿದನು ರಿಪುಚಾತುರಂಗದಲಿ ||೨೦||
ಗಾಸಿಯಾಯಿತು ಸೇನೆ ಸುಡಲೆನು | ತಾಸುಭಟರಿದಿರಾಗಿ ಕಾದಿದ | ರೈಸುಬಳಿಕಿನ್ನರಸ ಸರ್ವತ್ರಾಣವೆ
ಲ್ಲರಿಗೆ || ಸೂಸುಗಣೆಗಳ ಸೊಗಸು ಹೊಯ್ದುಪ | ಹಾಸಕೋಡಲಾದರುಮಹಾರಥ | ರೀಸುಭಂಗೆ ಬಂ
ದುದಿಲ್ಲ ನೃಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಕಂಡುದಿವರನು ರಾಯಮೋಹರ | ಕಂಡುಗೊಂಡುದು ಧೊರೆಗ
ಳಿದು ಕೋ | ದಂಡರುದ್ರನ ರಣಕಣಾ ತಾವೇನನೊದಗುವರು || ಉಂಡುಭಾಸಟದೇರುಮದ್ದಿನ | ಗಂ
ಡನೋ ದ್ರೋಣಾಸ್ತ್ರವನು ಸವಿ | ಗಂಡನೇ ಸಾತ್ಯಕಿಯೊನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಭೀಮ || ನುಡಿಯ ಭಂಗಿ
ಸಲೆಕೆ ಸನರನ | ಕೊಡುವುನಾಹವೆದೊಳಗೆ ಮಗುಳವ | ಗಡಿಸುವುದು ವಿಕ್ರಮಕೆ ಕುಂದೇನದು ಮು

ಹೂರ್ತವಶ || ಪಡೆ ಸವೆದುದಿನ್ನೇನೆನುತ ಬಿಲು | ದುಡುಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾರ್ಥನನಿಲಜ | ನೊಡನೆ ಬಳಿ
ಸಂಧಿಸಿತು ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಪರಿವಾರ || ೨೩ || ಭೀತಿ ಮೂಣಲಿ ಭೀಮಫಲುಗುಣ | ರಾತುಕೊಂಡರು ಬ
ವರವನು ನೆರೆ | ಸೋತವರು ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಬುದು ಯೆನುತ ಚರರುಲಿಯೆ || ಚಾತುರಂಗದ ತರಹ
ರಣನಿ | ಧೂತಧೂಳಿಮಯವಖಳದಿಗು | ಚಾತವೆನೆ ಧಟ್ಟಣೆಯ ನೇರಿತು ಪಾಂಡು ಸುತಸೇನೆ || ೨೪ ||
ಆಳಹಿರಿ ನೀವೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ | ದಾಳುಕುದುರೆಯ ಕೊಲಿಸುವುದು ನಿಮ | ಗಾಳುತನವುಂಟೆಂದು ಗರ್ವವ
ನಿಲ್ಲಿ ತೋರಿದಿರಿ || ಆಳು ನೋಡುತಲಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಯ | ಕಾಳಗವನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಪವನಜ | ಕೇಳೆನುತ
ಕೈವರ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳೊಳಿವರೊಡಲ || ೨೫ || ನರನನೆಚ್ಚನು ಪವನಜನ ತನು | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನು
ಸಾರಥಿಗಳಿ | ಬ್ಬರಲಿ ಹೂಳಿದನಂಬ ನೆರೆ ನೋಯಿಸಿದನಾರಥವ || ನರನ ಕಣೆಯನು ಭೀಮನಂಬನು |
ಹರಗಡಿದು ಮಗುಳೆಚ್ಚನವರನು | ಸರಳು ಪುನರಪಿ ಸವರಿ ಸೆಕ್ಕಿದನೊಡಲೊಳಂಬುಗಳ || ೨೬ ||
ದೃಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಯ ಸರಿಸದಲಿ ತಲೆ | ಮೆಟ್ಟುಗರೆದರು ಪಾರ್ಥಪವನಜ | ರಿಟ್ಟುಕೊಡಹಿದರಾರು ನಿ
ಲುವರು ದನುಜದಿವಿಜರಲಿ || ನೆಟ್ಟನೆಯು ಗುರು ಸಿಲುಕನವತರಿ | ದೊಟ್ಟಿದನು ದೆಕ್ಕಾಯೆಯಲಿ ಗ
ರಿ | ಗಟ್ಟಿತೀತನ ಬಾತಿ ಮೆರೆದುದು ಕೇಣವಿಲ್ಲೆಣಿಸಿ || ೨೭ || ಅಟ್ಟೆ ಜಗವನು ಮುರಿದು ನುಂಗು
ವ | ಧಿಟ್ಟನಹಶಮನಂಗೆ ಸಮರದ | ಕಟ್ಟಳೆಯೊಳಾಯತದ ಪೆತಣವನ್ನು ಹೆಳ್ಳಂತೆ || ಕಟ್ಟೆವಡೆ
ದಂಬುಧಿಯೊ ಮೇಣ್ಣುಗ | ಜಟ್ಟೆ ಸುರಿವಂಬುಗಳೊ ನಿಮಿಷಕೆ | ಕಟ್ಟುದಾದೊಡೆಯಬಲತರಹರೆ
ವರಸ ಕೇಳೆಂದ || ರಾಯನನು ಬರಹೇಳು ನಾವ್ ಕೈ | ಗಾಯ್ದೆವೋ ಕಾದಿದೆವೋ ಕಾಣಲಿ | ಬಾಯಿ
ಬಡಿಕರು ಬಂದು ನೋಡಲಿ ಕರ್ಣಶಕುನಿಗಳು || ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದವರು ಮೇಣವ | ರಾಯತದಲೊ
ಡೆಬೆರಸಿ ನೋಡಲಿ | ರಾಯರಾಣೆಯೆನುತ್ತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ತನ್ನವರ || ೨೮ || ಬಾಲಸೂರ್ಯನವೋಲು
ತೀಕ್ಷಣ | ದೇಳಿಗೆಯ ತೇಜದ ವಿಕಾರ ಭ | ಡಾಳಿಸಿತು ವಿಕ್ರಮದಜಳ ಜಗವಳುಕೆ ರೋಂಪಿಸಿತು ||
ಹೇಳಲೇನರ್ಜನನ ಭೀಮನ | ಸೋಲುವುದು ತಾವೃತ್ಯು ವೀಪರಿ | ಕಾಳಗವನಾನರಿಯೆನಮರಾಸುರ
ರ ಸಮರದಲಿ || ೨೯ || ಸಾಕು ನಿಮಗಾಗದು ವೃಥಾನೀ | ವೇಕಹಂಕರಿಸುವಿರಿ ಸೇನಾ | ನೀಕಹೊ
ದ್ದಲಿ ಹೊಗಲಿ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮಮೊದಲಾದ || ಆಕೆವಾಳರು ನಿಲಲಿ ಕುಪಿತಪಿ | ನಾಕಿಯರಿಯಾ ದೋ
ಣನೆನುತ ವ | ರಾಕೃತಿಯಪರಬೊಮ್ಮರೂಪನು ತಿರುಗಿಸಿದ ರಥವ || ೩೦ || ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ದು ಮು
ಳಿಸಿನಲಿ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾಯನ ಧಟ್ಟ ನಿಶಿತಶ | ರಾಳಿಯಲಿ ಹೂಳಿದನು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮನಂಬರವ ||
ಬಾಲಕರ ಕರಖಡ್ಗಧಾರೆಯ | ಮೇಲೆ ಮೋದುವ ಮಧುರಸವಿಯಲಿ | ನಾಲಗೆಯವವರೊಲ್ಲರೆಂದನು
ನಗುತ ಕಲಿದೋಣ || ೩೧ || ತೆರಹುಗೊಟ್ಟೊಳಹೊಗಿಸಿ ಸದೆದನು | ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿವಂತೆ ರಿಪುಬ
ಲ | ವರಲಿ ತೆಗೆದುದು ಗಾಯವಡೆದರು ಬೇಹನಾಯಕರು || ದುರಿದುರಿಪತಲೆಮಿದುಳ ದಂಡೆಯ | ಹ
ರಿಗರುಳ ನೆಣವಸೆಯ ಮೂಳೆಯ | ಮುರುಕುಗಳ ಕಡಿಖಂಡಮಯವಾಯ್ತು | ಖಿಳತಳತಂತ್ರ || ೩೨ ||
ಬೆರಳ ಬಾಯ್ಕಳ ಬಿಸುಟಕೈದುಗ | ಳರೆಗಿರಿದಹಲ್ಲುಗಳ ಕೂಡಿದ | ಕರಪುಟದ ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಸಿವೆರೆ
ಳುಗಳ ಶೋಣಿತದ || ಸರಳಲಾರೋಹಕರ ರಾವ್ತರ | ವರಮಹಾರಥಪಾಯದಳದು | ಬ್ಬರದ ಬೇಗೆ
ಯನೇನನೆಂಬನು ಮೈರಿಸೇನೆಯಲಿ || ಮುಂದೆ ಹೊಗುವರಬಲರು ಹೋರಿತು | ಹಿಂದಣವರಾಸೆಯ

ಲಿ ನಿಂದುದು । ನಿಂದುದಾಬಲುಹುಯ್ಯು ಪವನಜಪಾರ್ಥಪರಿಯಂತೆ ॥ ಅಂದು ಪಾರ್ಥನು ಕೃಷ್ಣ ಬ
ಲದಲಿ । ನಿಂದನೇವೇಳುವೆನು ನಿನ್ನವೆ । ರೆಂದು ಗೆಲ್ಲರು ಗಾಹುತದಕವನುಳಿದು ಕಾದುನೊಡೆ ॥ ೩೫ ॥
ಆರು ಸಾವಿರತೇರು ಗಜಹದಿನಾರುಸಾವಿರ ಲಕ್ಷಕುದುರೆಗಿಳಾರುಕೋಟಿಪದಾತಿ ಮುಗ್ಧತು ಮತ್ತೆ
ಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಆರುಲಕ್ಷತುರಂಗ ನೃಪರೈ । ನೂರು ಗಜಘಟೆ ಲಕ್ಷ ರಥಹದಿ । ಮೂರುಸಾವಿರವಳಿದುದ
ಕೆ ಪರಿಗಣನೆಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ೩೬ ॥ ಅಂಗವಿಸುವವರಿಲ್ಲ ಭಟರಿಗೆ । ಭಂಗವಿಕ್ಕಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರಗೆ
ಸಂಗರದಸಿರ ಸಾಗತಾ ಕಡೆಗಣ್ಣು ಸೂಸಿದಳೋ ॥ ಮುಂಗುಡಿಯೊಳಿನ್ನಾರು ಸಮಗಾ । ವಂಗದಲಿ ಗೆ
ಲವಹುದು ಹದನರ । ಸಂಗೆ ಬಿನ್ನಹವಾಡಿಯಾದರು ನಿಖಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ೩೭ ॥ ಕರೆಸಿದನು ಹ
ರಿ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ನರಸ ಕೇಳಿಂದಿನಲಿ ಗುರುವನು । ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಗೆಲುವು ನೂಕದು ಭೂತ
ನಾಥಂಗಿ ॥ ಧುರದಜಯವಹುದೊಂದುಪರಿಯಲಿ । ನಿರುತವಲ್ಲದನುಡಿಯನುಡಿದೊಡೆ । ಪರಿಹರಿಸಬ
ಹುದೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ನಸುನಗುತ ॥ ೩೮ ॥ ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚಿದನರ್ಜುನನು ಹರಿ । ಯವಗಡಿಸಿಕೊಂ
ಡರಸನನುಪಮೆ । ಪವನಸುತನಾಮಾತ ಕೊಂಡನು ಹೊಕ್ಕನಾಹವವ ॥ ತವಕದಲಿ ತೆಗೆದಸುತ ರಿಪುಶ
ರ । ನಿವಹವನು ಖಂಡಿಸುತಲಿಂದಿನ । ಬವರದಲಿ ಕಡಿವಡೆದುದೆಶ್ವತ್ಥಾಮಗಜವೆಂದ ॥ ತಿವತಿವಾ ಕ
ರ್ಣಜ್ವರಾಯತ । ರವವಿದತ್ತಣದೋ ಕುಮಾರನ । ತಿವಿದರೈ ತಾನೇನಿದದ್ಭುತವೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ತವಕಿಸುತ ತಿಳಿದನು ವ್ಯಕೋದರ । ನಿವ ದುರಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಮಗನಾ ತಿವನೊಡನೆ ಸಮಜೋಳಿ ಹುಸಿ
ಹೋಗೊಂದನಾದೋಣ ॥ ೪೦ ॥ ಮತ್ತೆ ಮಸಗಿತು ಖತಿಯ ಕರ್ಪೋಗೆ । ಸುತ್ತಿತುರಿಯಲಿವಿಾಸೆಗ
ಡಿದಾ । ಡೊತ್ತಿಸೆಳೆದನು ಸರಳಲೆಚ್ಚನು ಪವನನಂದನನ ॥ ಹತ್ತೆಗಡಿದನು ಭೀಮಮರಳಿವ । ನೊತ್ತಿ
ಹೊಕ್ಕೊಡೆಕ್ಕನೆರವೆ ಹಾ । ರುತ್ತ ಮುರಿದನು ಬಳಿಕ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿದಿರಾದ ॥ ೪೧ ॥ ಎನಿತುಬಾರಿ
ಪಲಾಯನದ ಸಿರಿ । ನಿನಗೆ ನಿಲುಕದು ವೀರಭಂಡನೊ । ಳೆನಗೆ ನೂಕದು ಸಾರು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿ
ಲ್ಲೆನುತ ॥ ಅನಿಲಜವದಲಿ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು । ಜನಪತಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ಕವಿದುದು । ತನತನಗೆ ರಾಯನ
ವಿಪತ್ತಿನೊಳೆಬಿಳಪರಿವಾರ ॥ ೪೨ ॥ ಒಲೆದು ಗಜವಿಟ್ಟಣಿಸಿದ್ದವು ಮಿಗೆ । ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಪಾಯದಳ
ಪಡಿ । ತಳಿಸುತ್ತೊಳಹೊಕ್ಕಾಕಿದವು ಬದ್ದರದ ಭಂಡಿಗಳು ॥ ಸೆಳೆದೊಡೆಯುಧರಾಹುತರು ಕೈ । ನಿ
ಲುಕಿನಿಂದರು ಮುತ್ತಿದರು ಮಂ । ಡಳಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿದರು ಸಿಲುಕಿದನು ಧೊರೆಯೆನುತ ॥ ೪೩ ॥
ಸಾರಥಿಯ ತುಡುಕಿದರು ತಿವಿದರು । ತೇರ ತೇಜಯ ನಿಭದ ಬರಿಕ್ಕೈ । ತೇರ ಹಿಡಿದವು ಘುಲ್ಲಿಸಿತು
ಮಿಗೆ ಪರಶು ತೋಮರವ ॥ ಭಾರಿಸಿತು ಜನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು । ವಾರುವಂಗಳ ಖುರನಿಕರಮಸೆ । ಧಾ
ರೆ ಮುಖದಲಿ ಮಿಂಚಿದವು ಮುತ್ತಿದವು ಕಲಶಜನ ॥ ೪೪ ॥ ದ್ರೋಹಿ ಸಿಲುಕಿದನೆನುತ ಜೀವ । ಗ್ರಾಹ
ವೋ ಗಹನವೋ ವಿಚಾರಿಸು । ಬೇಹವರನೆನುತೊದರಿ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನುರವಣಿಸೆ ॥ ಸಾಹಸಿಗಳಳುಕಿ
ದೊಡೆ ಕೌರವ । ಮೋಹರದ ಮೊನೆಯಾಳುಗಳು ಸಂನಾ । ಹದಲಿ ಪಡಿತಳಿಸಿದರು ಕರ್ಣಾದಿ ನಾಯಕ
ರು ॥ ೪೫ ॥ ಗಾಳ ಗಂಟಲೊಳಿಳಿಯದೇ ಮೆ । ತ್ಯಾಳಿಗಳಿಗೀಡೊಡ್ಡೆ ಕವಿದೊಡೆ । ಕೋಲಗುರು ಕಳವೆ
ಳಿಸುವನೆ ಬಯಸುವನೆ ಕೈನೆರವ ॥ ಮೇಲುಗಾಣದೆ ಕವಿದೊಡಿದಿರೇ । ಬಾಲಹರಿಣನ ಹಿಂಡು ಹೆಬ್ಬು
ಲಿ ಗಾಳದತ್ತರ ತುಳಿದು ತಳಪಟ ಮಾಡಿದನು ದ್ರೋಣ ॥ ೪೬ ॥ ಆರನೆರವಿನೊಳಂಧಕಾರದ । ಭಾ

ರವನು ರವಿ ಗೆಲುವನಿನ್ನೀ । ವೈರಿಬಲ ಭಂಜನೆಗೆ ಗುರು ಹಿಂಗುವನೆ ಕೆಲಬಲಕೆ ॥ ಭೂರಿರಿಪು ಚತು
ರಂಗಬಲ ಸಂ । ಹಾರದಲಿ ಬಿಗಿಯಿದ್ದು ರಕುತದ । ಪೂರದಲಿ ಮುಳುಗಿದರು ಕರ್ಣಕೃಪಾದಿ ನಾಯ
ಕರು ॥೪೭॥ ಗಾಯವಾಯ್ತರ್ಜುನೆಗೆ ಮಿಗೆಪೂರ । ರಾಯ ಗಾಯದೊಳೊದ್ದು ಕೊಂಡನು । ವಾಯು
ಸುತನು ತಿಖಂಡಿ ಕೃಕೆಯ ದ್ರುಪದನಂದನರು ॥ ಬಾಯಜಿಟ್ಟುದು ಭೀತಿಯಲಿ ಕೌಂ । ತೇಯಸುತರಿ
ನ್ನುಳಿದ ಸುಭಟರ । ನಾಯಕರ ಪಾಡೇನು ನೆಸಿದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ॥೪೮॥ ಮೊದಲು ತಾಗಿದ ಚಾ
ತುರಂಗವ । ಸದೆದನೊಂದೇ ಲಕ್ಷವನು ಮೀ । ರಿದೊಡೆ ಮೋದಿದನೆಂಬಲಕ್ಷವನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ಕದನದಲಿ ಭಾರಿಸಿದ ಫಟ್ಟನು । ಸದೆದು ಕೆಡಹಿದನೆಂಬಲಕ್ಷವ । ನೊದವಿಸಿದನಂತಕನ ಪುರಿಗವನೀಶ
ಕೇಳಿಂದ ॥೪೯॥ ಧಾರುಣೀಶರು ಮಡಿದರೊಂದೇ । ಸೇರುಪೆಯಲೈ ನೂರು ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಥರು
ಮುನ್ನೂರು ಪುನರಪಿ ನೂರು ಯಿನ್ನೂರು ॥ ಮೌಠಿಗೌತನವಾಯ್ತು ಯಮನವ । ರಾರನೋಯ
ಲು ನಾಕದಲಿಹೊರ । ಗೇಲಗಟ್ಟಿದವೆನಲು ಕೊಂದನು ಲಪುಚತುರ್ಬಲವ ॥೫೦॥ ಇಳಿದರಿತ್ತಲು ಗಗನ
ದಿಂ ಹೊಳೆ । ಹೊಳೆವಧವಳದ ಜೋಡಿಯಲಿ ಜಗ । ಮುಳುಗೆ ಭಸ್ಕವಿಭೂಷಿತಾಂಗದ ಜಡಿವಜಡೆ
ದಲೆಯ ॥ ಪುಲಿದೊಗಲ ಸುಲಿಸ್ಥ ಮುಕ್ತಾ । ವಳಿಯ ಜಪಮಾಲೆಗಳ ನಿರ್ಮಳ । ಬಲುತಪೋಧನ
ರೈದಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥೫೧॥ ಅತ್ರಿಭಾರದ್ವಾಜ ವಿಶ್ವಾ । ಮಿತ್ರ ಗೌತಮ ಕಣ್ಣಕೌ
ಶಿಕ । ಮೈತ್ರಸುತರು ವಸಿಷ್ಠ ಗಾಗ್ಯಾಂಗರಸ ಭಾರ್ಗವರು ॥ ಸತ್ರಿಗಳು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಭೈಗುವರ । ಚಿ
ತ್ರಚರಿತರು ಬಂದರಲ್ಲಿಗೆ । ಮಿತ್ರಭಾವದಲಿವರಿಗೆಭಿವಂದಿಸಿದನಾಡ್ರೋಣ ॥೫೨॥ ವರಮುನಿಗಳೆತ್ತಿನ
ಯದಲಿ ಮೂ । ವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾದರಿತ್ತಲು । ಮುರವಿರೋಧಿಗೆ ನರಗೆ ಕುರುಸೇನಾಧಿನಾಥಂಗಿ ॥
ಅರಿಯರುಳಿದವರಿತ್ತ ಮಿಗೆ ಸಂ । ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರು ನುಡಿದರಾಮುನಿ । ವರರು ಕಡಿದರು ಕೌರವೇಂ
ದ್ರನ ಕಲ್ಪಭೂರುಹವ ॥೫೩॥ ಪಾತಕವಲಾ ದ್ರೋಣ ನಿನಗಿದು । ಭೂತಹಿಂಸೆಯದೇಕೆ ಪಾರ್ಥಿವ । ಜಾ
ತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಂತೆ ನಿರ್ದಯರೆ ॥ ಸೋತರೇನದು ಯುಗಿಗಳಿಗಪ । ಖ್ಯಾತಿಯೇ
ಶಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ । ವೇತಕಿದು ನಮಗೆಂದು ಭಾರದ್ವಾಜಮುನಿ ನುಡಿದ ॥೫೪॥ ಲೋಕವೆಂಬುದು ನ
ಮ್ಮಧರ್ಮವ । ನೌಕಿ ನಡೆವುದು ಲೌಕಿಕಕೆ ನಾ । ವಾಕೆವಾಳರು ತಪ್ಪಿನದೆಡೊಡೆ ಬುಧರು ಭ್ರಮಿಸುವ
ರು ॥ ಲೋಕನಮ್ಮನು ಬೋಡಿಗಳೆವುದು । ಕಾಕನೆರೆ ಬಳಸುವುದು ದುರಿಯತ । ವೇಕೆ ನಮಗಿದು ವಿ
ಹಿತಕರ್ಮಶ್ರುತಿಸಂತ್ಯಾಗ ॥ ಶ್ರುತಿಪಠನವೋ ತರ್ಪಣವೋ ಮೇ । ಣತಿಥಿ ಪೂಜೆಯೊ ಭೂತದಯೆ
ಯೋ । ಹುತವಹಾರಾಧನೆಯೊ ರಣವಿನ್ನಿದೋಳಾವಳು ॥ ಶ್ರುತಿಸಮಸ್ತಸ್ಮೃತಿಗಳೊಳು ಪಂ । ಡಿ
ತರು ನಡೆವುದು ಮೂಢ ಮೂರ್ಖರ । ಗತಿಯನನುಕಲಿಸಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ ವಿಕೇಷವಿಲ್ಲಿಂದ ॥ ೫೫ ॥
ತಪವನುವು ಮಹಾದಲಿ ಫಲ । ವಾಚುರ್ದ್ರಶ್ರವಣಂಗಳಿನ್ನು ಗು । ರೂದಕದಲಿರೆ ಸೇತುಸಂದರ್ಭ
ದಲಿ ಛಲವೇನು ॥ ಈಮರಾಗ್ರಹ ನಿಲಲಿ ಹಾಯಿಕು । ಕೈದುನು ಸುಸಮಾಧಿಯೋಗದೊ । ಕೈದು
ವುದು ನಿಜದೇಹ ನಿಸ್ಸೃಪನಾಗು ನೀನೆಂದ ॥ ೫೬ ॥ ದೇಹವಿದು ಭೂತೇಂದ್ರಿಯಾದಿಯ । ಲಾಹವೆ
ವು ಚಿತ ಕರ್ಮಬಲಸಂ । ದೋಹದಲಿ ತಿರುಗುವುದು ಸುರನರರಿರವ ಗಾಥೆಯಲಿ ॥ ದ್ವೇಷಕೆತ್ತಣದೀ
ಪ್ತಿ ಪಂಚವು । ದೇವನೆನುಳಿದಾತ್ಮನಲ್ಲಿಹ । ರೂಹ ನೋಡಾದಿತ್ಯನಲಿ ನೀನಿನ್ನು ನೋಡೆಂದ ॥೫೭॥

ನನೆದುದಂತಕರಣ ರೋಮಾಂ । ಚನದ ಪುಳಕದಲೆಶ್ರುಜಲದಲಿ । ತೊನೆದು ಹೊಂಪುಳಿವೋಗಿ ಕಣ್ಣೆ
ವೆ ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿ ॥ ನೆನೆದು ನಿಮ್ಮನು ನಿಮ್ಮಪದವರು । ಶನದಿ ಧನ್ಯನು ಬಿಜಯಮಾಡುವು
ದೆನುತ ಕಂದೆರೆದೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಭ್ಯದಯಸೈನಿಕವ ॥೫೯॥ ತಿರುಗಿದುದು ಮುನಿನಿಕರವತ್ತಲು । ಮರಳಿತಿ
ತನ ಬುದ್ಧಿಯಿತ್ತಲು । ತೆರಹುನಿಡಿದುದು ಮರವೆ ಸವ್ಯಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಿಯನು ॥ ಅರಸನನು ಬೆಸ
ಗೊಂಬ ತನುಜನ । ಮರಣದಿಟವೋ ಪುನಿಯೋ ಭೀಮನ । ಪಯ ನಂಬೆನೆನುತ್ತ ರಾಯನನರ
ಸುತ್ತತ್ತಂದ ॥ ೬೦ ॥ ಎಲೆಯುಂಟಿ ಪಿ ರ ಯೆನ್ನಸುತನೆಂ । ದಳಿದನೇ ಹುಸಿಯಲ್ಲಲೇ ನಿ । ಮಗಳವ
ಚೋನಿಧಿ ನೀನು ಹೇಳಿನೆಲಸುರುಪು ನಗುತ ॥ ಎಲೆಲೆ ನುಡಿಯಾ ಪಾಪಿ ಕದನದೊ । ಕಳಿದುದಶ್ವತ್ಥಾ
ಮನೆಂಬ । ಗುಳದ ಕರಿ ಮಾಳವರೊಳೆಳಿದುದು ಅಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೬೧ ॥ ಆದೊಡಶ್ವತ್ಥಾ ಮಗಜ
ವಿದಿ । ರಾಡುಡೆಳಿದುದು ನಿರುತವೆನೆ ಬಿಸು । ಸುಯ್ಯ ನೆರಸನನುಡಿಯನಂಬಿದನೆಕಟವಗನನುತ ॥ ಕೈ
ದು ಕೈಯ್ಯಲಿ ರೋಂಪಿಸಿತು ಬಲು । ಬೇದದಲಿ ಕಾತರಿಸಿದಂತಸ್ವೇದದಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕರೆದನು ರೋ
ಷತಾಮಸವ ॥ ೬೨ ॥ ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಬಲುಸರಳ ತಿರುವಾಯೋಳಿಸಿ ಮಲೆತನು ಮಾರ್ಬಲಕೆ ಬಲ ।
ಗಳಚಿದೊಡ ಕೊಲ್ಲೆದ್ದು ದಿರುಬಿನ ಕುಳಿಯೊಳೆಂಬುತೆ ॥ ತಿಳುಹಿ ಹೋದರು ಮುನಿಗಳೇತನ । ತಿಳುವು
ತೊಟ್ಟುದು ಮರವೆಯನು ಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿ ಮೊಗದನು ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡವಸೈನ್ಯಸಾಗರವ ॥ ೬೩ ॥
ತಿರುಗಿ ಭೀಮನನೆಚ್ಚಿನಿತ್ತಲು । ನರನ ಮಸೆಗಾಣಿಸಿದನೆರಸನ । ಹೊರೆಯ ಬಿರುದರ ಮುರಿಯಲೆಚ್ಚನು
ವಾಮದಕ್ಷಿಣವ ॥ ಮರಳಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಾತ್ಯಕಿ । ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮಾಂಜಸ । ರೆರಸುಮ
ಕ್ಕಳ ಹಲಬರನು ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿದ ॥ ೬೪ ॥ ಈಸುಭರದಲಿ ಭೂತಹಿಂಸಾ । ದೋಷವನು
ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿ । ಗೋಸುಗವಲೇ ಧನವು ನೆರೆಯಭಿಮಾನಸುತನಳಿಯೆ ॥ ಆಸೆಯಿದರೊಳೆಗಂದು
ರಣದೊಳೆ । ಗಾಸೆಯಾದುದು ತಿವತಿವಾ ಸುತನಾಶವನು ಬಗ್ಗೊಳ್ಳೆನೆಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಭೀಮ ॥ ೬೫ ॥
ಕೇಳಿದನು ಕಡುನೊಂದ ಸಡಿಗಡಿ । ಗಾಲಿನೀರೊಡ್ಡುವು ಕೈಯಲಿ । ಕೋಲು ಸಡಲಿದುದುದುಳಿದುದೀತನ
ಮವದ ಕಡುತವಕ ॥ ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮುಖದಲೆವನೀ । ಪಾಲಕರ್ಣಕೃಪಾದಿಭಟಗಗೆ । ಹೇಳಿದನು
ಮಗನೇಳಿದಡಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗ ತನಗೆಂದ ॥ ೬೬ ॥ ಎನುತ ರಥದಲಿ ರಚಿಸಿ ಪದುವಾ । ಸನವನೆಂದ್ರಿಯ
ಕರಣವೃತ್ತಿಯ । ನಿನಿತುವನು ತಡೆದಿತ್ತಿಮೂಲಾಧಾರಮಾರುತನ ॥ ಇನಶತಿಗಳೊಂದಾಗೆ ನಾಡಿಗ ।
ಳನು ಕೊಳಿಸಿ ಮಮಕಾರವಳಿದ । ಧ್ವನಿಕಳಾಪರಲುಳಿತನಿದ್ದನು ವರಸಮಾಧಿಯಲಿ ॥ ೬೭ ॥ ನಾಸಿಕಾ
ಗ್ರದೊಳಿಟ್ಟು ಕಂಗಳ । ಸೂಸದುಸುರಿನ ಶೇಷಕಿರಣಿ । ಯೂಷಪಾವನರೋಮಪುಳಕದ ಗುಡಿಯ ಬೀ
ಡುಗಳ ॥ ಅಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯಲಿ ಮನವು ಕ । ಳಾಸಿಸಿದಪವನನಸಮಾಧಿವಿ । ಲಾಸನೆಸೆದನು ಸೌಖ್ಯ
ಭಾವದ ಬಡಿವರೋಂಮಿನಲಿ ॥ ೬೮ ॥ ತನ್ನೊಳಿತರವನೆನೆವರೇ ತಾ । ತನ್ನೊಳೀಕ್ಷಿಸಿ ತಾನು ತಾನಿಂ ।
ದನ್ಯವೆರಡರೊಳ್ಳೆಕ್ಕನೆಂಬಾಚಾರ್ಯಭಾವವನು ॥ ತನ್ನೊಳಗೆ ಹುಸಿಯೆಂದು ನಿತ್ಯಾ ನನ್ಯನೆಮಲಜ್ಞಾ
ನರೂಪವ । ತನ್ನನಿಲವೆಂಬವು ತಾನಾಗಿದನಾದ್ರೋಣ ॥ ೬೯ ॥ ಬಡೆದುದೊಡಲಲಿ ಚ್ಯೋತಿ ತಡೆ
ಯದೆ । ನಡುವೆಳಗು ಥಳಥಳಿಸಿದುದು ಮೇ । ಣ್ಣಡುಕಿ ಭೂಲೋಕಾದಿಯಾಗಿದ್ ಖಳಲೋಕವನು ॥
ಕುಡಿವೆಳಗನೆಸುರಾರಿಮುನಿಗಳ । ಗಡಣವರ್ಜನನೆವರು ಕಂಡರು । ಪಡೆಯೊಳಗೆ ತಾನುಳಿಯೆ ಕಂಡ

ವರಿಲ್ಲ ಬಳಿಕೆಂದ || ೭೦ || ತೀರಿತೇ ಮಗನುಬ್ಬಟೆಯ ಜಿಜ್ಞಾಸೆತನವಿಂದಾರು ಯಾಪ್ತಿಗೆ | ರಾರು
ದೊರೆಯನ್ನಾರು ಕಾಮವರಾರು ಸಂಗರಕೆ || ಆರು ನಿನಗಿಂದೇಗುವರು ರಣ | ಧೀರರಗ್ಗ ದದೈವವೇ
ಮನ | ವಾರೆ ನಂಬಿದುದವರೆನಿಸ್ತೇನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ... || ೭೧ ||

ಆಂಶು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ವದ ೧೧೨೯ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ದ ತ್ತೋಂ ಬ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ || ಲಾಯಕಜಕವಚದೂಸಿದನಾ | ಲಾಯಕಾನ್ತದ ಬಾಧಯನು ಕಮ | ಲಾಯತಾಂಬಕ
ನಿಲಿಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಪಾಂಡವರ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ವನಿಸು ಗುರು | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ದೇಹವನು ನ | ಮೌಳವಿಧಿ
ಯೇನಪಬಯದ ತಪಸಿದ್ಧಿಯಲಿ ನಿಮಗೆ || ಮೇಲೆ ಬಂದುದು ಕಷ್ಟವೆರಿಭೂ | ಪಾಲಂಗೆ ಕೇಳಿದರು
ಮಿಗೆ ಪಾಂ | ಚಾಲಸುತಭೃತಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಜಡಿವಕಡುಗದಲಿ ||೧|| ಅಯ್ಯ ಮುಂದಲವಿಡಿದು ಭಾಗಿಸಿ
ಕೊಯ್ದ ಸೂತನ ಕೊರಳೆನಡವಲಿ | ಹಾಯ್ದು ಮುಂದನು ಬದಿಯನಶ್ಚಳಿಸಿದನು ಬೆನ್ನೆಲುವ || ಕಯ್ಯಣಿ
ಯೊ ಕಡಿಬುಡಮಯನೆನೆ | ಹೊಯ್ದು ರಥದಲಿ ಕಡೆದುಪುಜಡಿ | ವಾಯ್ದು ವನು ಕಡುಗೋಪದಲಿ
ನೋಡಿದನು ಏಪುರಿರವ || ೨ || ಎಲೆಲೆ ಪಾತಕ ಹೇಣನ ಹೊಯ್ದಡ | ಬಲುಗಡಿಯ ನೀನೆಂಬರೇ ಸು
ಡು | ಕೂಲೆಯನಿದಕಂಗೈಸುವರೆ ತಾರಾಬಪುತ್ರಗಡ || ತಿಳಿದನಾದೊಡೆ ನಿನ್ನು ಭಾಗ್ಯವು | ಪುಳಿದೊ
ಡೀತನ ಮಗನು ನಿನ್ನಯ | ಕುಲದ ತಲೆಚಂಡಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಬಂದಭಿಷೇಕನೆಂದ ||೩|| ಎಂದಸೂತನ ಬಾಯ
ಹೊರಗೈ | ಯಿಂಥ ಹೊಯ್ದನು ತಡಹಿದವರನು | ಹಿಂದಣಾಪ್ತ ರಣವಿಳಚಮರಚ್ಛತ್ರಧಾರಿಗಳ ||
ಮುಂದುಮದೊಡೆ ಮುಂದು ತಿಳಿದನು | ಮಂದಮತಿ ಬಳಿಕವನ ಸುಡುಸುಡ | ಲೆಂದು ದೃಷ್ಟದ್ಯು
ಮ್ನನನು ಸೆರೆ ಬೈಮದೆವಿಳಚನ || ೪ || ಕಡುಕುಗಳ ನಾಯ್ದಿರಿಸಿ ರಥದಲಿ | ಗುಡಿಯಸಿಂಧವನೆತ್ತಿ
ಸಾರಥಿ | ತುಡುಕೆ ಪಾಠೆಯು ಮುರುಹಿ ಮಡ್ಡುಚಿ ರಥದಕುದುರೆಗಳ || ತಡೆಯದಶ್ವತ್ಥಾ ಮನವನಿ |
ದೊಡೆಗೆ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಮನದಲಿ | ಕಡುಪಿರೋಧವ | ಹಿಡಿದು ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನಾದ್ರೋಣ || ೫ ||
ಏನಿದಚ್ಚು ಕೊರವೇಂದ್ರನ | ಸೇನೆ ತಲೆಕಳಕಾಗುತಿದೆ ರಿಪು | ಸೇನೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಡುತಿದೆ ಮಡಿದಾತ
ಸಾವವನೋ || ಸೇನೆಗೊಡೆಯನು ಬೊಪ್ಪನಿದು ತಾ | ನೇನು ರಥವಿದು ಬರಿದೆ ಬರುತಿದೆ | ಹಾನಿ ಜನ
ಕಂಗಾಗದಿರದೇ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೬ || ತಂದು ಸಾರಥಿ ರಥವನೀತನ | ಮುಂದೆನಿಲಿಸಿದ ಬುದ್ಧ
ಸಂಪ್ರಿಯೊ | ಳೆಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟಳುತ ಕಳಶವನಾಪ್ತಪರಿಜನವ || ತಂದೆಯೈದನೆಚಾಪವೇದ ಮು |
ಕುಂದನೈದಿದ ನಿನ್ನು ಕಾಣಲು | ಬಂದನಯ್ಯನನಪ್ಪಿಕೊಳು ಮಾತಾಡು ನೀನೆಂದ || ೭ || ಕೂಡೆ ಹರಿ
ಹಂಚಾದತಂದೆಯ | ಗೊಡೆ ನೋಡದಮುನ್ನು ಕರಬನಿ | ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಿದು ಮಾಲೆ ಕಾಣವು ಪಿತನ
ಕಳೆನರವ || ನೋಡಲೆಳಸದಮುನ್ನು ಕಿಡಿಗಳ | ಝಾಡಿಯನು ಕಣ್ಣು ಗುಳಿದವು ಮಿಗೆ | ನೋಡುತ

ಶ್ವತ್ಥಾಮ ಕಾಣನು ಮುಂದೆ ಪರಬಲವೆ || ೮ || ಅದ್ವೈತನಿಜಲಯೋಳು ಮುಳುಗಿ ಗೆದ್ದಕೋ
ಪಾನಳನ ರುಳದಲಿಬಿದ್ದು ನೆನೆದನು ನಿಸಿನಲಿ ಕಾಹೇರಿ ಕಿಚ್ಚಿನಲಿ || ಗೆದ್ದುದು ದಕವನನಲನಲನಿ ನದ್ದಿ
ತುದಕವ ದೊಂದನೊಂದನು | ಕದ್ದವೆರಡರ ಹೋರಟೆಗೆ ಗುರಸೂನು ಬಂದಾದ || ೯ || ಕೆದರಿ ಹೊರ
ಳುವೆಸಾರಥಿಯನೆ | ತ್ವಿದನ್ಯುರಣ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಕೇ | ಲಿದನ್ಯು ಕ್ಷಮಿಸ್ವರಣೆಪೀಕವ ನೂಕಿದನು
ಸೆರೆಗೆ || ಒದೆದನೆಳಲನು ರೋಮಹರುಷವ | ನೊದೆದು ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿದನು ಕಾಹೇ | ರಿದನು ಕಲುಮನೆ
ವಳುಕಿ ತಗ್ಗಿತು ರೋಷಭಾವದಲಿ || ೧೦ || ಚಟುಲಕೋಪಾಗ್ನಿಯಲಿ ನಾಸಾ | ಪುಟದಸುಯ್ಲಿನ
ತಿವಿವಜಾತ | ಸ್ಫುಟಸಮಾಧಿಗಳಧಿಕದಲಿ ವಿಗ್ರಹಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ಸಟುತರಣಬಾಹುಪ್ರಶಾಪದ | ಘಟ
ವನೆತ್ತದೆ ಮಾಣನೆನೆ ತೂ | ಕಟಿಸುತಿರ್ದು ರೌದ್ರವೀರಾದ್ಭುತದರಭಸದಲಿ || ನೊಂದಜವನೋ ಜ
ಗವನುರುಹಲು | ಭಂದತಿವನೋ ಕಂಭದಿಂದೊಡೆತಂದರೌದ್ರಾಚೋಪಮಾನವರೂಪಕೇಸರಿಯೋ || ತಂ
ದೆಯಳಲಿಗನಿರವು ವಿಶ್ವವ | ನೊಂದನಿಮಿಷಕೆ ಸುಡುವುದೋ ಹಾ | ಯೆಂದುದೆಮರಾನೀಕನೆಲೆಭೂ
ಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ಮುರುಹಿದನು ಮಿಸೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಳರಳಿದವು ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಸುಯ್ಲ
ಲಿ | ಸುರಿದುದುರಿಹುಬ್ಬುಗಳು ಬಿಗಿದೌಡುಗಳನೊಡೆಯಗದು || ಬೆರಳ ತುದಿಯಲಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು
ಹರಿ | ಶರಕೆ ಕೈನೀಡಿದನು ಕಲ್ಪದ | ಹರನವೋಲ್ ರೂಪಾಗ ಹೊಂಗದನೆಧಿಕರೋಷದಲಿ || ೧೨ ||
ದನುಜಹರಮಂತ್ರವನು ಮನದಲಿ | ನನೆದು ಕೈನೀಡಿದನು ತುದಿಯಂ | ಬಿನಲಿ ತುರುಗದಕಿಡಿಯ
ಬಿಡುಕೇಸರಿಯ ಧಾಳಿಗಳ || ತನಿಹೊಗೆಯ ಬಲುಹೊಗರ ಹೊರಳೆಯ | ಕನಕರಸದೇಳಿಗೆಯ ವರಮೈ |
ಮಿನುಗುಗಳ ಹೊಂಗರಿಯನಾರಾಯಣಮಹಾಶರವ || ೧೩ || ಪ್ರಳಯಮೇಘವನೊಡೆದಕಲ್ಪದ | ರು
ಳದಧಾರಾರತ್ನಯೋಳು ಜಗ | ದೆಳಿವಿನಲಿ ಝೋಂಪಿಸುವಹರನುರಗಣ್ಣು ಬಲುಮೆಳಗೋ || ಮುಳಿದ
ನರಕೇಸರಿಯ ದಾಡೆಯ | ಧಳಧಳಾಕಾರವೊ ವಹಾಸ್ತ್ರದ | ಬೆಳಗು ಹೆಸರಿಡಲಾರುಬಲ್ಲರು ಭೂಪ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಸರಳಚೂಣಿಯ ರುಳದೊಳಗೆ ಸಾ | ವಿರನಿದಾಘದ ಸೂರ್ಯರುಬ್ಬಟಿ | ಕರಗಿಹೋ
ಯಿತು ಬಾಯಧಾರೆಯ ಕಿಡಿಯಚೂಣಿಯಲಿ || ಬರಸಿಡಿಲ ಶತಕೋಟಿ ಸಿಡಿದವು | ಗರಿಹೊಗರಕ
ಬೊಗೆಯ ಕಿಡಿಯಲಿ | ಹೊರೆದವೆಂತ್ಯದಮೇಘವನೆ ರುಗರುಗಿಸಿತಮಳಾಸ್ತ್ರ || ೧೫ || ಬಳಗೆ ಜಲ
ಚರವೊದಗಿ ಕುದಿದುದು | ಜಲಧಿ ಕಾದುದು ಧರಣಿ ಸೀದುದು | ಕುಲಗರಿಗಳುರೆ ಸಿಡಿದು ಸೀಕರಿವೋ
ಯ್ತು ವನನಿಕರ || ನೆಲಕೆ ದಾಡೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಕುಂಭ | ಸ್ಥಳಕೆ ತೆಗೆದವು ದಿಗಭತತಿಹೆಡ | ತಲೆಯ
ಮಣಿಗಳನಾಂತನೆನಿಯನುರಗಪತಿಯಿಂದ || ೧೬ || ಗುಳವ ಕೊಯ್ತೆಳುಹಿದರು ಕರಿಸಂ | ಕುಳದಲಾ
ರೋಹಕರು ಜೋಡನು | ಕಳಚಿ ಬಿಸುಟರು ರಾವುತರು ಯಿಳಿದೋಡಿದರು ಹಯವ || ರುಳದರು
ಡಿಗಬೇಗೆವರಿವಂ | ಚಲದ ಗಾಳಿಗೆ ಮೊಗವನೆತ್ತಿದ | ರಳುಕಿ ಕಣುಕೋರೈಸಿ ಮುಂಮುಲಮರುಗಿತು
ಭಯಬಲ || ೧೭ || ಮೇಲುಜಗವಲ್ಲಾಡಿದವು ಧ್ರುವ | ನಾಲಯಕೆ ನೆಲೆತಪ್ಪಿದುದು ಗ್ರಹ | ಜಾಲತಾರಾ
ರಾಶಿಜೋಯಿಸರಂದು ಹುಸಿಯಾಯ್ತು || ಜಾಳಿಸಿದನೆಗಳಿಗೆಯ ತಳಪಾ | ತಾಳವೊದೆದುದು ಕಮಲ
ಜಾಂಡದ | ಮೇಲಣಂತರವಾರಿ ಕುದಿದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೧೮ || ಒಡೆಯರಿಲ್ಲಾ ಜಗಕೆ ಲೋಗರು
ಸುಡುವಿಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವರೇ ತಾ | ನೊಡೆಯ ಫಡ ತಾನೊಡೆಯರೆಂಬರು ಮೂವರಿಜಗಕೆ || ನುಡಿವ

ರೇಹೋತ್ತಿನಲಿ ನಮಗಾ | ರೋಡೆಯಗಾವಿಸ್ಸಾರ ಬಸುರೊಳಗೆಡ | ಗುವೆವು ಶಿವತಿವನುತ ತವೆತ್ತಲ್ಪಣಿ
 ಸಿತಮರಗಣ ||೨೦|| ಕವಿದಕೌರವಬಲದ ಸುಮ್ಮಾ | ನವನೇ ತಮ್ಮಂಜಕಿಯನಾಮಿಗೆ | ಬವರಭಾರಿ
 ಯ ಸರಳ ಸೋಗಡಿಗೆ ಬೇವಮೂಜಗವ || ಅವರು ಕಂಡರು ಖಾತಿಯಲಿ ಪಾಂ | ಡವರು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟ
 ವ್ವುನನು ತವ | ತವಗೆ ಬೈದರು ಪಾಪಿ ಲೋಕವ ಕೊಂಡೆ ನೀನೆನುತ ||೨೧|| ಅಕಟ ಗುರುಹತ್ಯಾಮ
 ಹಾಪಾ | ತಕವನೇ ನೆರೆಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ | ಸಕಲಲೋಕದ ಬೇರುಗೋಲೆಗೆಲೆಪಾಪಿ ನೀನಾದೈ || ಪ್ರಕಟವಿ
 ಕ್ರಮವಿಸ್ಪುಲಿಂಗ | ಪ್ರಕರದಲಿ ಗಡಗದಿಸುತಿದೆ ಸಾ | ಯಕವ ನಿಲಿಸಾ ನೀನೆನುತ ಭಂಗಿಸಿತು ಪರಿವಾ
 ರ ||೨೨|| ಅವನ ಗುರುತನವೇನು ವಿಪ್ರಾ | ಧವನಲಾ ಶಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ | ನಿವನು ಋಷಿಯೋ
 ದ್ರೋಣವಧೆಯನ್ಯಾಯವೇ ತನಗೆ || ಇವನು ನಮ್ಮೈಯನನು ನೆರೆ ಪರಿ | ಭವಿಸನೇ ಚಿಕ್ಕಂದು ನಿಮ
 ಗೇ | ನಿವನನಿಬದೊಡೆಖಾತಿಯಿಂದನು ದ್ರುಪದಸುತ ಮುಳಿದು ||೨೩|| ಅವಗಡಿಸಲೇಕಗ್ರಜನನ | ಧ್ರು
 ವನೆಯಕಟಾಚಾರ್ಯನಲೆನಿ | ನ್ನವರಿವರ ನುಡಿಯಂತೆ ಸುಡಿವರೆ ಗುರುವಲಾ ನಿನಗೆ || ಇವರಿಗನುಡಿ
 ಯುರಿಸಿತೇನಿದು | ಶಿವತಿವಾ ಗುರುನಿಂದೆಯನು ಕೇ | ಳ್ದವರು ನಾವಲ್ಲೆನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಚ್ಚಿದನು
 ಕಿವಿಯ ||೨೪|| ಗುರುವಿಘಾತಕರಾವು ನೀನತಿ | ಗುರುವಿನುಪದೇಶಿಕನು ತನ್ನನು | ಕರೆದರಾರಿದಕಂ
 ದು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವುನಂದೇಳೆ || ದುರುಳತನವಾರೋಡನೆಯೆಲೆಬಾ | ಹಿರ ಮಹಾಪಾತಕಿಯೆ ಫಡ ನಿ
 ಟ್ವೊರಸುವೆನು ತಾನೆನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಖಂಡೆಯವ ಜಡಿದ ||೨೫|| ಎಲೆಲೆ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯನೊಳ |
 ಗೊಳಗೆ ತೋಟಿಯೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಬಲದ ಪರಬೂತಾಟವಾಯಿತೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಿನಲಿ || ನಿಲಿಸೆನುತ
 ನೃಪ ನುಡಿಯೆ ಕವಿದೊಡ | ಗಲಸಿ ಹಿಡಿದನು ಭೀಮನೀತನ | ಬಲುಭುಜವನೌತಿದನು ಕೊಂಡನು
 ಕರದ ಖಂಡೆಯವ ||೨೬|| ಸೆಳೆದನೊರೆಯಲಡಾಯುಧವನ | ವ್ಯಳಿಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲಸುತನೀ | ಗಳ
 ವನನು ಹಿಡಿ ಭೀಮ ಕೊಡು ಸಾತ್ಯಕಿಯು ಖಂಡೆಯವ || ಎಲೆವೊ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಿ | ಗಳು ಸೈ
 ರಸಿದೊಡೆ ತುತಾರಸಿ | ಗೆಲನುಡಿವೆ ಹೆಡತಲೆಯೊಳುಗವನು ನಿನ್ನು ನಾಲಗೆಯ ||೨೭|| ತನ್ನೊಳಿದವ
 ಗುಣವ ನೋಡದ | ಚುನ್ನೆವಾಡುವರಬಿಲೆಲವೊ | ನಿನ್ನು ಹೋಲುವರಾರು ಬಾಹಿರಭಂಡರವನಿಯು
 ಲಿ || ತನ್ನ ಶಸ್ತ್ರ ಸ ಬಿಸುಟು ಯೋಗವಿ | ಪನ್ನಮಾಯನನೇನಮಾಡಿದೆ | ನಿನ್ನು ನೋಡಿದು ಬಳಿಕ
 ಪರರನು ಹೇಳು ನೀನೆಂದ ||೨೮|| ಮಿಡುಕಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ವೈಕೋದರ | ನೊಡೆಯವಂಚಿಸಬೇಡ ಪವ
 ನಜ | ಬಿಡು ನಿನಗೆ ನೃಪನಾಣೆ ಕುಡಿವೆನು ಖಳನ ಶೋಣಿತವ || ಬಿಡುಬಿಡಕಟಾ ಭೀಮ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹಿ
 ಡಿಹಿಡಿಯ ಹಮ್ಮೈಸುವೆನು ಬಿಡುತೊಡಕಿ ನೋಡಲೆಯೆನುತ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ವುನಳ್ಳರಿದ ||೨೯|| ಮು
 ಳಿದು ಯಾದವಸೇನೆ ಕೈದುವ | ಸೆಳೆದುದಾಪಾಂಚಾಲನಾಯಕ | ರುಲಿದು ನಿಂದುದ ಕಂಡನಸುರಧ್ವಂಸಿ
 ನಸುನಗುತ || ಎಲೆಲೆಪಾಪಿಗಳಿರೆ ವೃಥಾತ | ಮೊಳಗೆ ಕೋಟಿಶರಾಗ್ನಿಯಿತ್ತಲು | ಮೊಳಗುತಿದೆ ಕೆ
 ಡೆ ಬೀಳಹೊಯ್ದೊಯ್ಯುನ್ನಿಗಳನೆಂದ ||೩೦|| ಬೇರೆ ತನಗೊಂದಾಳುತನವೇ | ಸೂರೆಗೊಳುತಿದೆ ಜಗವ
 ನಿತ್ತಲು | ಕಾರಿಡುವಕಾಲಾಗ್ನಿಯಿದೆ ಕರ್ಬೊಗೆಯ ಕವಚದಲಿ || ತೋರಲಾಪರೆ ಬಾಹುಸತ್ಯವ |
 ತೋರಯಿದಿರಲಿ ಪಂತದೋಲಿಯ | ಕಾರರೆಂದೆನುತಸುರಂಪು ನಿಲಿಸಿದನು ಗಜಬಜವ ||೩೧|| ಇತ್ತ
 ಲೋಕದ ಕಂಗಳವೆಗಳು | ಕೆತ್ತು ಧಳ್ಳುರವುರಿಯ ತಾಳಿಗೆ | ಮುತ್ತಿದವು ಹರಿದತ್ಯುತವನು ಶಿವ

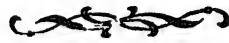
ಮಹಾದೇವ||ಕಿತ್ತು ಶರವನು ತೂಗಿ ಬಿಲ್ಲು||ತೆತ್ತಿಸಿದನು|| ಸೇದಿ ತೋರಿಸಿ|| ಹತ್ತುನಿನಗು||ಸೇನೆ ಹೋಗದೆಚ್ಚು ಬೂಬ್ಬಿರವ ||೩೨|| ಬಿಗಿದು ಹುಯ್ಯಲು ಬಡಿಯೆ ಭುವನವ | ಲಗದು ಕೌರವಸೇನೆ ಹರುಷದ | ಸೋಗಸಿನಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮರೆಯ ಮರೆಯರಲಾ ಕೃಪಾಬಿಗಳು|| ಹೋಗಯ ಹೋರಳಿಯ ಧುಟ್ಟಿನಲಿ ಮಿಗೆ | ತೆಗೆದುರಿಯತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಕಡಿ ಝಗ | ಝಗಸೆ ಧಾಳಿಬಿಟ್ಟದು ಮಹಾಶರವಹಿತಮೋಹರಕೆ ||೩೩|| ಹಾ ಮುರಾಂತಕ ಹಾ ಯುಧುಷ್ಠಿರ | ಹಾ ಮುರತಸುತ ಹಾ ಧನಂಜಯ | ಸೋಮವಂಶಸಮಾಪ್ತ ವಾಯ್ಪುಂಡಿನಲಿ ಹಾಯೆನುತ || ಭೂಮಿ ತೆರೆಯಳೆ ಬಾಯನಕಟಾ | ಸೋಮಧರನೇ ಬಲ್ಲನಾ ವಿ | ನ್ನೀಮಹಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆವು ಯೆಂದೂರಲಿತುಸೇನೆ ||೩೪|| ಕಳಕಳಿಸಿತುಸೇನೆ ಚೂಣಿಯ ಬಲುಗಡಿಯ ಸೆಕೆ ತಾಕಿ ಸುಭಟಾ | ವಳಿಯ ಮಿಸಗಳುಂಯೆ ಕುಟದವು ಭಟರ ಮೋರೆಗಳು || ೩೫|| ಲದ ಸುತ್ತಲು ಕಟ್ಟಿತು ಮಿಗೆ | ಬೆಳಗುಗುಡಿದವು ಕರ್ಮೋಗಯ ಸಂ | ಚಲದಬಾಣದ ಬಂದಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದುದು ರಿಪುಸೇನೆ ||೩೬|| ಝಳಕೆ ಘೋಳಿಟ್ಟೊರಲಿದವು ಕಂ | ಕುಲ ತುರಂಗದ ಧಟ್ಟುಮುರದಲಿ | ನೆಲನಹೊಯ್ದು ಸ್ಥಳಿಸಿದವು ರಾವೃತರನೀಡಾಡಿ || ಬಲುರಥಗಳನು ಬಡಿದು ಸೂತರ | ನಿಳುಹಿ ಹಯವೋಡಿದವು ಮುಂಮಳ | ಗೊಳುತ ನಿಗುಂತು ವುರಯಕೋಟಲೆಗೊಂಡುದುಸೇನೆ ||೩೭|| ರಾಯರಂಜಬಿರಂಜದಿಂ ಮಿಗೆ | ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಹೋಹುದೇ ನಿ | ವ್ಯಾಯಾತಿಕೆ ಹೊಣೆಗಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾಡಿ ಬೇಗದಲಿ || ಆಯುಧಂಗಳ ಕಳಿದುಬಿಸುಡಿ ವ | ನಾಯುಜಂಗಳನಿಳಿದು ಬದುಕುವು | ಪಾಯವೆಂದಸುರಾ ಸಾಂದನಂದು ನಿಜಬಲಕೆ ||೩೮|| ತಳಿತಹೂವಿನ ತೊಡಬೆಯೋ ಕುಳಿ | ದಲೆಯ ತೀಟೆಯುಭಾರವೋ ನಿ | ಮೌಳದಚಿತ್ತದ ಖಾತಿಯೋ ನವ್ಯಸನಿಯೊಡವೆಗಳೊ || ನಳಿನನಾಭನ ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು | ಕಳಚಿದವು ಕೈದುಗಳು ಪಾಯ್ದಳ | ವುಳಿದು ಜೋಕೆಯ ಜೋಡ ತೊಟ್ಟುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೩೯|| ಆತನಾವೆಡೆ ಧರ್ಮಜನು ವಿ|| ಖ್ಯಾತನಾಕಲಿಪಾರ್ಥಮಾದ್ರೀ ಜಾತರೆಲ್ಲಿಹರುಳಿದ ಧರ್ಮಜನನುಜರೆಂದೆನುತ||ಬೀತಕ್ಕೈದುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಸಂ| ಘಾತವನು ಬಾಣಾಗ್ನು ಬೆರೆಸಿತು| ಪೂತು ಭಂಡರೆನುತ್ತು ಬಿಟ್ಟುದು ಬಾಣವಂಭಟರ ||೪೦|| ಹರಿಯಿರದೆ ಭಾರಿಸಲು ವರನೈಪ | ನಿರೆ ನಿರಾಯುಧ ರಾದಮಾದ್ರೇ | ಯರು ಶಿಖಂಡಿಯುಯುತ್ಸುಸಾತ್ಯಕೆ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ಕರದಕದಸಿನ ತಳಿತಮುಸುಕಿನ | ಹೊರದಮೌನದ ಮುಂದೆ ಹರಹಿದ | ತರದಕೈದುವ ಬಿಸುಟಬಿರುದರ ಕಂಡುದಮಳಾಸ್ತ್ರ ||೪೧|| ಏಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಧರ್ಮಹಾನಿ | ವ್ಯಾಕುಲಿತೆ ಯಿಂದಿನಲಿ ನಿಮಗ | ನ್ನೇಕೆ ಮೈದಿಕವೇಗುವೆವು ಜೀವಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುಂಟೆ || ಏಕೆ ಭಯ ನಿಮಗನ್ನು ಕೈದುವ | ನೂಕಿದವರನು ಭೀತಿಗೊಂಬರ ಸೋಕಿದೊಡೆ ಮುರಹರನಪದದಾಣೆಂದುದಮಳಾಸ್ತ್ರ || ೪೨|| ಇವರೊಳುಂಟೇ ಕೈದುವಿಡಿದವ | ರವರನರಸುವೆನುತ ಬರಲಾ | ಪವನಜನು ಧಟ್ಟಿಸಲು ಕಂಡಸುರಾ ತಾ ಮುಳಿದು || ಅವನಿಗಿಬೀಡಾಡಿದನು ಕೈ | ಮವನು ತಾ ಮೊದಲಾಗ ನಿಂದಂ| ದವನು ನೋಡನಲನಿಲಸುತ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದ ||೪೩|| ದೇಹಕ್ಕೀರ್ತಿಗಳೊಳಗೆ ನಿಲುವುದು | ದೇಹವೋ ಕೀರ್ತಿಯೊ ಮುರಾಂತಕ| ಬೇಹುದನು ಬೆಸಸಿದೊಡೆ ಮಾಡೆನು ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನನುವ || ಗಾಹುಗತಕದಲುಳಿವಧರ್ಮ| ದ್ರೋಹತನವೇ ಯಿನ್ನು ನೋಡಾ | ಸಾಹಸವೆ ನಿನ್ನನುತ ಮುಂದನು ಸರಳ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ||೪೪|| ಪೂತು ಪಾಯಕು ಭೀಮನೇ ಅತಿ | ಭೀತಬಲದಲಿ

ವೀರ ನೀನೇ । ಯಾತಕವದಿರು ಗಂಡುಚೋಹದ ಗರುವಸೂಳೆಯರು ॥ ಸೋತೋಡೆಯು ಜಯ ನಿನ್ನ
 ದನುತ ವಿ । ಭೂತಧೂಮದ ಝಾಡಿಕಿಡಿಗಳೋ । ಳಿತನನು ಮುಸುಕಿದುದು ತುಂಬಿಸಿತಂಬು ಪವನಜ
 ನ ॥೪೪॥ ಗರಿಯ ಮುತ್ತಿದಮುಗಿಲವೋಲ್ಮಿಗೆ । ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ಮೇಲೆ ದಳ್ಳುರಿ । ಧರಧುರದಲೊ
 ಳಬೀಳುತಿರ್ದವು ಕಿಡಿಯಚೂಣಿಗಳು ॥ ಉರಿಯೊಳದ್ದೈ ತಮ್ಮ ಹಾಯಿಂ । ದರಸು ಉದಲಾದಖಿಳ
 ಭೂಪರು । ಕರೆದ ಬಿರುಹೊಯ್ಲುಗಳ ಬಾಯವರೋರಲಿ ಹಲುಬಿದರು ॥೪೫॥ ವಾಯುಸುತ ಹಾಯಿ
 ನುತ ಫಲುಗುಣ । ಬಾಯ ಬಿಡೆ ಹರಿ ಜರೆದನೆಲೆರಣ । ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಬೇಗ ತೊಡುತೊಡು ವರು
 ಣಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಸಾಯದಿರನೇ ಭೀಮನೆನೆ ನಾ । ರಾಯಣನ ನುಡಿಗಿಂದ ಮುನ್ನ ಜ । ಲಾಯತಾ
 ಸ್ತ್ರವನರ್ಜನನು ಗಾಂಡಿವದೊಳುಗುಳಿಸಿದ ॥೪೬॥ ಹೊಗೆಯನೊಡೆದೊಳಬಿದ್ದು ಕಿಡಿಗಳ । ನುಗಿ
 ದು ದಳ್ಳುರಿಯುರಿಗಳನು ತನು । ಬಿಗಿದು ಭೀಮನ ರಥದ ಸುತ್ತಲು ಸೂಸಿ ತೆರೆಮಸಗಿ ॥ ಹಗೆಯನೆನ
 ಗದಿರೊಡ್ಡಿ ಜಣುಗಲು । ಬಗೆದರೇ ಖಂಡೆಯದ ಮೊನೆಯಲಿ । ಮಗುಳಿಚುವರೇ ತನ್ನನೆನುತುರವಣಿಸಿ
 ತಮಳಾಸ್ತ್ರ ॥೪೭॥ ಉರುಬಿದವು ಕೇಸರಿಗಳುಡಕವ । ಸುರಿದುದೊಣಗಿಲುಗಡಿಯಹಬ್ಬುಗೆ । ಹೊ
 ರಗೆ ಮಸಗಿತು ಉದಕಬಾಣವ ಹೀರಿ ಭೋರ್ಗರೆಯೆ ॥ ಒರೆತೆಯಾರಿತು ವರುಣಶರ ಬಾ । ಯೊರೆತು
 ನೀರಡಸಿದುದು ಭೀಮನ । ಸೆರಗ ಹಿಡಿದುದು ವೃತ್ಯವವನೀಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ ॥೪೮॥ ಆವಶರವಿದ್ದೇ
 ಗುವದು ಮೈ । ಗಾವನಸುರಾಂತಕನಲ್ಯೆ ತಾ । ನಾವವಹಿಲದೊಲುರಿಯೊಲಡಹಾಯ್ದನಿಲಜನ ತೆಗೆದ ॥
 ನಾವರಿಯೆನಾಪವನಜನ ಶಿ ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯನಾಫಲುಗುಣನ ಗಾಂ । ಟವವನು ಹರಿ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು
 ಬಿಸುಟನವನಿಯಲಿ ॥೪೯॥ ಮುರಿಮುರಿದು ಕರ್ಬೊಗೆಯುಮೊದನು ಹೊರಳಿಯೊಡೆದುದು ಸೂಸುಗಿ
 ಡಿಗಳೆನೆರವಿ ಸೀದುದು ನಿಮಿರ್ವಹೊಂಗಿಯಂಬು ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ॥ ಮುರಹರನ ಪಾದಾರವಿಂದದ
 ಹೊರೆಯೊಳಡಗತು ಮತ್ತೆ ಜಯದು । ಬ್ಬರದೊಳಗೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುವುರನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳು ॥ ೫೦ ॥
 ಜಗದಸರು ಪಸುಸಿತು ನರುಷಕಿ ಹೊಗರುಮಸಗಿತು ರಿಪುನ್ಯಪರನಿಂ । ನಗಡುವನದುತ್ಸಾಹವದ್ದು ದು
 ಭೇದಪಂಕದಲಿ ॥ ಹೊಗರುಮೋರೆಯ ಕೈಯಗಲ್ಲದ । ಬಿಗಿದಬೆರಗಿನ ಖತಿಯೊಳೊಸರುವ । ನಗೆಯೊ
 ಳಶ್ವತ್ಥ ಮನಿದ್ದನು ಮೊಗದಮೌನದಲಿ ॥೫೧॥ ಏನ ಮಾಡುವೆನ್ನಿ ಭಾಗ್ಯವಿ । ಹೀನನಕಟಾ ಕೌ
 ರವನು ಸುರ । ಧೇನು ನೆರೆಗೊಡ್ಡಾಯ್ತು ಸುರತರು ಕಾಡಮರನಾಯ್ತು ॥ ಹಾನಿಯವದಿರಿಗಾಯ್ತು
 ದಾರಿ । ದ್ವೇನಹುದು ಪರದೈವವತ್ತಲು । ದೋನವೇತಕೆ ಸುಡಲೆನುತ ತಿರುಗಿದನು ಪಾಳಯಕೆ ॥೫೨॥
 ಬಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಗುರು । ನಂದನಂಗರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥಮು । ಕುಂದರೇವೂರ್ದುದಲಿ ನರ
 ನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯದ ॥ ಸಂದಯುಷಿಗಳು ಭೂಮಿಭಾರವ । ನೊಂದುಪಾಯದಿ ಹರಿಸಲೆವರೈ । ತಂ
 ದಹದನನು ತಿಳುಹಿ ಬಂದನು ಫಲುಗುಣನ ಹೊರಗೆ ॥೫೩॥ ನರನ ಚಿಂತಾಗ್ನಿಯನು ಮಿಗೆ ಪರಿ । ಹ
 ರಿಸಿದನು ಶೂಲದಲಿ ಮುಂಕೊಂ । ಡರಿಬಲವನಿರದಾತನಾರೆನಲಿಂದುಧರನೆಂದು ॥ ಹರನ ಕರುಣದ
 ಹದನನೀತಂ । ಗೊರೆದು ಶತರುದ್ರಿಯವನು ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೈದನಾಮುನಿಪತಿ ನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ
 ॥೫೪॥ ಬಿಸುಟಕ್ಕೈದುಗಳೆಲ್ಲವನು ಕೈ । ವಶವ ಮಾಡಿತು ಸೇನೆ ಲಜ್ಜಾ । ರಸಕೆ ಗುರಿಯಾಯ್ತೊಮ್ಮೆ
 ಮೆರಳಿತು ಹರುಷಮಯರಸಕೆ ॥ ಮುಸುಕುದಲೆಯಲಿ ಮುರಿಮುರಿದು ಮಧು । ರಸದ ರಹಿಯಲಿ

ತಿರುಗಿತದು ರವಿ । ಮುಸುಡತಿರುಹಿದರಾಗದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುನೆಂಬರವ ॥ ೫೫ ॥ ಅವಶರದಲಿ ಕೊರತೆ
ನಿನ್ನವ! ರಾವಬಲದಲಿ ಕುಂದು ಭುವನದೊ । ಳಾವನೈ ಸಮಜೋಳಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯ ಸುಭಟರಿಗೆ ॥
ಆವನಿದ್ದೇಗುವನು ಜಗದಧಿ । ದೈವದಲಿ ಸೇನಿಸಿದಿರಿ ಪಾಂಡವ । ಜೀವಿಯೊಂದರುಹಿದನು ಗದುಗಿನ
ವೀರನಾರಯಣ ॥ ... ॥ ೫೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕೈ ವದ ೧೦೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತೈಮಹಿಮ ಗದಗುವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದಮಧು
ಪಾನಪುಷ್ಪವಚಸ್ಪಟ್ಟವಿರಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ತುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗಿಂದ್ರ
ವಿರಚಿತಮವ್ವ ಕರ್ನಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೊಳ್
ದ್ರೋಣವರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

॥ ಶ್ರೀ ರ ಸ್ತು ॥

ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ.

❀ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ-ಕರ್ಣಪರ್ವ. ❀

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

॥ ಸ್ತೂಚನೆ ॥ ರಾಯಕಟಕಾಚಾರಿಯನ ತರು । ವಾಯಸೇನಾವಟ್ಟವನು ರಾ । ಭೇಯನಲಿರಚಿಸಿ
ದನು ಮುದದಲಿ ಕೌರವರರಾಯ ॥

ಪದ ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ । ಪಾಲ ತೆಗೆದುದು ದಳವೆರಡು ನಿಜ । ಪಾಳೆಯಕೆ ಪರಿ
ಖೇದತೋಪಸ್ಥಗಿತವಿಗ್ರಹರು ॥ ಕೋಲಗುರುವಿನ ಮರಣನಾರ್ತಾ । ಕಾಲಸರ್ಪನ ತಂದು ಸಂಜ
ಯ । ಹೇಳಿಕೆಯನೀಡಾಡಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದು ॥ ೧ ॥ ಬೆದರಿತಾಯಾಸ್ಥಾನ ಧಿಗಿಲೆಂ । ದು
ದು ಧರಾಧೀಶ್ವರನ ತಂದೆಯ । ಹೃದಯದಲಿ ಹುರುಳಿನು ಬಳಿಕುಳಿದವರ ಮೋರೆಗಳ ॥ ಕುದಿದು
ದಂತಕರಣವರಸನ । ಕದಪು ಕೈಯಲಿ ಕೆಲಿಸಿತು ಹೇ । ಳಿದನು ಸಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಮೇಲಣಕದನಕೌ
ತುಕವ ॥ ೨ ॥ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸು ಜೀಯ ಒರೆತುದು । ಕಡಲು ಮುರಿದುದು ಮೇರು ಕರಗಿತು । ಸಿ
ಡಿಲು ಬಿದ್ದುದು ಭಾನುಮಂಡಲವಹಹ ವಿತಳದಲಿ ॥ ಮಡಿದುದೈ ನಿನ್ನಾನಿನಿನ್ನು । ಗ್ಗಡದಭಟ ಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡನೈ ಕಡಿ । ವಡೆದನೈ ಕಲಿಕರ್ಣನೇಗೈಯ ಮಾಡಜೇಳೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಮೊದಲೊಳಿದುರ್ವು ಜೀ
ವಕಳೆ ಹೃದ । ಯದಲಿ ಹೃದಯವನೊಡೆದು ಮಿಗೆ ಕಂ । ರದಲಿ ಕವಿದುದು ಕೂಡ ಭಯದಲಿ

ಮರುಗ ಮಲಗದನು || ಕೆದರಿತಲ್ಲಾಯದಲಿ ರಾಯನ | ಹದನನರುಹಿದರೊಳಗೆ ಕೇಣಿಯೊ | ಳೊ
 ದರಿದಂತೆಪುರದೊಳುಕ್ಕಿತು ಶೋಕರಸಜಲಧಿ || ೪ || ಬಾಯ ಬಸುರಿನ ನೊಸಲ ಹೊಯ್ಸಳ | ರಾ
 ಯನರಸಿಯರತ್ತೆಯಿರಲಿ | ಹಾಯಿದರು ಭಿತ್ತಿಗಳನೊದರಿದರೊಡನೆ ದೆಸೆಯೊದರೆ || ರಾಯನಾವೆ
 ಡೆಯಕಟ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನಾವೆಡೆ ನೂರುಮಕ್ಕಳು | ಬೀಯವಾದರೆ ಮಾವಯಿಂದರು ಸೊಸೆಯರಡೆ
 ಗೆಡೆದು || ೫ || ರವುಕುಳವನದನೇನ ಹೇಳುವೆ | ನವನಿಪತಿ ಕೇಳ್ಕೊಣಮೊದಲಾ | ದವರೆ ರಾಣೀವಾ
 ಸ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಯ || ಕವಿದರೊಳಸೂರೆಯಲಿ ತೋರೆಯ | ತವಕಿಗರು ಗುಜಗುಜನೆ ಬಿಗಿದ
 ವು | ಭವನಭವನಕವಾಟತತಿಗಳಲಾಯ್ತು ಗಜನಗರ || ೬ || ನೆರೆದುದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರೆಗೆ | ಹರಿದು
 ದಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮನಮ | ತ್ಸರದ ಬಳವಿಗೊಳುಭಂಟರು ಹಾಯ್ದರೊಳಗೊಳಗೆ || ಅರಮನೆಯಲಾ
 ಬೊಬ್ಬೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದಲೀಬೊಬ್ಬಾಟವಿನ್ನುಳಿ | ದರಸುಗಳ ಪಾಡಾವುದೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂ
 ಗೆ || ೭ || ಸೂರವೊಡುದು ನಗರಿ ಖಳರಿಗೆ | ಮಾರಿದರೆ ಪಟ್ಟಣವನಕಟಾ | ಕಾರುಮದ್ದಿನಲಾ
 ಯ್ತಲಾ ಕೈಮಸಕವವನಿಪನ || ನೂರುಮಕ್ಕಳನ್ನಿ ಕ್ಕಿ ಸಾಧಿಸಿ | ಲಾಗನೇ ಜಯಸಿ ಯಸೆಂದು || ಮಿ
 ರಿ ನುಡಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿರಿದನಲಿ || ೮ || ಎರಡುಗಲ್ಲದ ನಯನವಾಲಯ | ಹ
 ರಿಕುಳಿಯ ಕೆಡಿಸಿದನು ಸಂಜಯ | ನರಸನನು ನೂಕೊಳಿಸಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ನೂಕಿದನು ಮನಸ || ಅರಸ ಹ
 ದುಳಿಸು ನಿನ್ನು ಸೊಸೆಯರ | ಕರೆದು ಸಂತೈಸಕಟ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಗಾವಳಿ ನಿಲಲಿ ಮಿಗೆ ಡಂಗುರ
 ವೆ ಹೊಯ್ದೊಂದ || ೯ || ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಡಂಗುರ | ನಾದವೆಸೆದವು ಕೇರಿಕೇರಿಯ | ಕೈದುಕಾ
 ರರು ನೆರೆದು ನಿಂದರು ಸೂರೆಗರ ಕೆಡಹಿ || ಸುಯ್ದನಡಿಗಡೆಗೊಲೆದೊಲೆದು ಪರಿ | ಬೇದಶೋಕಜ್ವಲ
 ನಜನಿತ | ಸ್ವೇದಸ್ತಿಮಿತದ ಕಾಯ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾಯನಿಂತೆಂದ || ೧೦ || ಹೇಳು ಸಂಜಯ ನಮ್ಮಭಾ
 ಗ್ಯದ | ಶಾಲಿವನ ಫಲವಾಯ್ತಲಾ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿದನೆ ಕರ್ಣನಮರಶ್ರೀಕದಂಬದಲಿ || ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನಾ
 ಸೆವಾತಿನಿಜಾಳಿಗೆಯ ಜಡ ಬೇಡ ಕುರುಪತಿ | ಕಾಳಗದೊಳಸ್ತಮಿಸಿದನೆ ನುಡಿಯಂಬಬೇಡೆಂದ || ೧೧ ||
 ಸಾವೆ ತಾನೆಂದಂಬಬಿರು ಕ | ಕರ್ಣವಸಾನವ ಹೇಳು ತನ್ನಯ | ಜೀವನಿದಲಾ ದೇಹದಲಿ ಬೇರಿನ್ನು
 ಕೆಲವರಲಿ || ಸಾವೆನೇ ತಾನಿನ್ನು ಕುರುಪತಿ | ಜೀವಿಸಲಿ ಮೇಣಳಿದೊಡೆಯುಮಿ | ನ್ನಾವಭಯವಿಲ್ಲಕಟ
 ವಜ್ರಶರೀರಿ ತಾನೆಂದ || ೧೨ || ಗಾಯವಡೆದನು ಭೀಷ್ಮ ಬಳಿಕಿನೊ | ಳಾಯುಧದ ಗುರು ತೊಡಚಿ
 ಕಳಚಿದ | ನೀಯವಸ್ತ್ರಗೆ ತನ್ನ ತಂದನೆ ಭಾನುನಂದನನು || ಸಾಯನೇ ಮಗನಿನ್ನು ಬಳಿಕಾ | ನಾಯ
 ನುಡಿಯಿನ್ನೇಕ ಕರ್ಣಂ | ಗಾಯಿತೇ ಕಡೆ ಸಾಕದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಸರಳ ಕೊರತೆಯೊ
 ಸಾರಥಿಯ ಮ | ತ್ಸರವೊ ರಥದವಿಘಾತಿಯೊ ದು | ಧರಧನುರ್ಭಂಗವೋ ಮಹಾಸ್ತ್ರವೈಭವೊ
 ರವಿಸುತನ || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೆಂತು ರಿಪುರಾ | ಯರಿಗೆ ನಾವೊಚರವೆ ದುರಿತೋ | ತ್ತರುಷವೈಸ
 ಲೆ ನಮ್ಮ ಕೆಡಸಿತು ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೪ || ಹರುಹುಗೆಟ್ಟವು ತೇರು ಸಾರಥಿ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ
 ಯೆ ನುಡಿದನಂಬಿನ | ಕೊರತೆ ತಾ ಮುನ್ನಾಯ್ತದ್ರವದ್ರೋಹಿಗಳು ನಿಮಗೆ || ಅರಿಯವೆಲ್ಲಿಯ
 ದು ನೀವುನ | ಬರಡರೈ ನಿವೃದ್ಧಯವ ಸಂಹರಿಸಿದಿರಿ ಸಾಕೆಂದು ಸಂಜಯ ಮೊಗದನು ತಿರವ || ೧೫ ||
 ಸುರನರೋರಗರಯಲಾವ್ಯಾ | ಹಿರರುಭಂಗಿಸಬೇಡ ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ಕರ್ಣನವನ ಕರ್ಣವೈತ

ವ ಸುರಿಯಿನ್ನು || ಅರಗಳಭ್ಯುದಯವನು ನಮ್ಮುಪ | ಸರಣೆಯನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳುವೆ | ಪರಮ
ಸುಕೃತಿಗಳಾವು ನೀ ಹೇಳಂಜಬೇಡಂದ || ೧೬ || ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡುಥಟ್ಟಿನೊ | ಳಾಳುಕುದುರೆಯ
ಗಜರಥವ ಭೂ | ಪಾಲರಳಿದುಳಿದವರಲೆಕ್ಕವನ್ನೆದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತನ ವಿನೋದವ | ಬೂಳ
ಬೋಳೆಯತನದ ತನ್ನದ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಬೀಸರವನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪಗೆ || ೧೭ || ತೊಡರ ತೆ
ಗೆದರು ಕೈಯಲಾರುವ | ನುಡಿಸಲಮ್ಮರು ಹೊತ್ತದುಗುಡದ | ನಿಡುಮುಸುಕ್ಕಗಳ ಜಿಗಿದಹುಬ್ಬಿ
ನ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣುಗಳ || ಬಡೆಯನಿಬಿಡೊಳು ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಕೆಲ | ಕಡೆಯಕ್ಕುಬಿವಿಗೆಯವರ ಬಳಿ | ಬಿಡದು
ತೊಲಗತು ರಾಯನೂಲಗದೊಳಗೆ ಸರಿವಾರ || ೧೮ || ಸಾಲ ಕೈಬಿವಿಗೆಯವರ ಹು | ದಾಳಿಗಳು
ಕಿಯೆ ನೃಪರ ಮೋರೆಗ | ಳೋಳಿಯನು ನೆರೆಹೊಯ್ದು ಕತ್ತಲೆ ನಿಂದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಹೇಳಲೇನದ ಬಹಳ
ದುಗುಡದ | ಪಾಳೆಯವು ನಿನ್ನಾತನೋಲಗ | ಶಾಲೆಯೋ ನಾನರಿಯೆನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನೃಪ
ಗೆ || ೧೯ || ಎಲೆಮಿಡುಕದಾಸ್ಥಾನ ವೀಳೆಯ | ದಲೆಯ ಮಡಿಸುವರಭಸವಿಲ್ಲೊಳ | ಗೊಳಗೆ ಸನ್ನಿ
ಗರೋರೆಗೊರಳುಗಳೊಡಗಚ್ಚುಗಳ || ಹಳಚಿದಗ್ಗುಳಿಕೆಗಳ ಮಿಸಲು | ಗಳೆದಬಿರುದಿನ ಮಾನಭಂಗ
ದ | ಕಳಕಳದ ಕನಸುಗಳಲಿದುರಮು ರಾಯನಾಸ್ಥಾನ || ೨೦ || ಕೆತ್ತುಕೊಂಡಿರಲೇಕೆ ನೀವಿ | ನ್ನುತ್ತ
ರಾಯಿಗಳೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ | ಬಿತ್ತು ಮದೊಡೆ ವೀರಭಟರದ್ದೇನ ಮಾಡುವರು || ಮೆತ್ತಿದಂಬಿನಮೆ
ಯ್ಯಭೀಷ್ಮನು | ಹೊತ್ತುಕೈದುವ ಬಿಸುಟು ಕಳಶಜನುತ್ತುಮಿಕೆಗಳನೇನಹೇಳುವೆನೆಂದನಾಭೂಷ|| ೨೧||
ಬಿಗದ ತಿಮಿರದ ಥಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನ | ಸೊಗಡು ಹುಯಿದರೆ ಮುರಿಯದೇ ಕಾ | ಳಕೆ ಕರ್ಣನಕ್ಕೈದು
ಭಂಡಾರಿಸಿದು ದಿನ್ನುಬರ || ತೆಗಸುವೆನು ಸಾಳಿನಲಿ ರಾಯರ | ಮೊಗದದುಗುಡದ ದಡ್ಡಿಯನು ಮೈ | ತೆ
ಗೆಯದಿರಿ ಕಲಿಯಾಗಯೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೨ || ಚೀಯಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಗುರುಗಾಂ | ಗೇ
ಯರೆಳಿದೊಡದೇನು ಕುರಿತಾ | ಭೇಯನೇ ವಚ್ರಾಂಗಯಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೋಹರಕೆ || ರಾಯನೀತನ ಪತಿ
ಕರಿಸು ಚಕ್ರಾಯುಧನ ಚಾತುರ್ಯ ಕೊಳ್ಳೆದು | ಜೀಯ ಕರ್ಣನ ಕೂಡೆಯೆಂದುದು ನಿಜಳಪರಿವಾ
ರ || ೨೩ || ಬೇರೆ ನಮಗೆಗ್ಗುಳಿಕೆಯೋಲೆಯ | ಕಾರತನವೇ ರಾಯ ಮನದಲಿ ಯೇರಿಸಿದರೇರುವುದು
ದನೆ ಮನಮುರಿಯೆ ಕುಂದುವುದು || ತೋರು ನುಡಿದರೆ ಭೀಷ್ಮಗುರುವನು | ಚಾಸಿದರಣವಮಗೆ ಸ
ದರವೆ | ದೂರುವವರಾವಲ್ಲವೆಂದನು ಭಾನುನಂದನನು || ೨೪ || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಥಟ್ಟೆಂ | ಗಾಕೆ
ವಾಳರ ಮಾಡು ಸಾಕಾ | ಸೋಕಪುಣ್ಯರ ಮಾತದೇತಕೆ ಗುರುನದಿಸುತ್ತರ || ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದೆ ಕರ್ಣನ
ನು ಹುರು | ಳೇಕೆ ಗುಣದಲಿ ಕರ್ಣಸೇನಾ | ನೀಕಬಾರದಹೊರಿಗೆಗಹನೆಂದನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೨೫||
ಎಮ್ಮತೋರಿಸಬೇಡ ಸುಖದಲಿ | ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಹುದೆ ಮಾಡುವು | ದೊಮ್ಮೆ ದೇಹವ್ಯಭಯನಾವಿ
ನ್ನೆಂದುಫಲವೇನು || ಎಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ ಬೆಳೆಗಳೊಣಗಿದೊ | ಡಮ್ಮಿ ಮಾಡುವದೇನು ಕರ್ಣನು | ನ
ಮ್ಮದೆಳವೇನೆಂದನಶ್ವತ್ಥಾಮನರಸಂಗೆ || ೨೬ || ಮಹಾರಥಭೀಷ್ಮ ಮಿಗೆ ಸ್ವೇ | ಚ್ಛಾಮರಣಿ ಆ
ಚಾರ್ಯಚಾಪ | ವೈದ್ಯಮಕೇಶರು ಹೊಕ್ಕು ಕಾಣರು ಹಗೆಗೆ ಹರಿವುಗಳ || ಈಮಹಾನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ
ದ | ನೀಮೆ ನೀದುದು ಮಿಕ್ಕುಭಟರು | ದ್ವಾಮರೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾಡೆಂದ || ೨೭ || ಕ
ರೆಸಿದನು ಭೂಸುರರಸೌದುಂ | ಬರದ ಮಡಿವರ್ಗವನು ದೂರ್ವಾಂ | ಕುರಿಸಿತಾಕ್ಷತಧವಳಸರುಷಪವಾ

ಫಲಾವಳಿಯು || ತರಿಸಿದನು ಹೊಂಗಲಸತತಿಯನು | ಪರನದೀವಾರಿಗಳನಾಡಂ | ಬರದ ವಾದ್ಯದಲೊ
ದಗಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟಿಗಳು || ೨೮ || ವಿರಚಿಸಿತು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋ | ತ್ವರುಷಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಮ
ಳೆಗಳು | ಕರಿದವಮಳದ್ವಿಜರು ಜಯರವ ಮೇಘಘೋಷೆಯಲಿ || ೨೯ || ಅರಳಿತ
ರಸನವದನ ಶಕುನಿಗೆ | ಹರುಷಮಿಗೆ ದುಶ್ಯಾಸರಾಲಿದು | ಬೃರಿಸೆ ರೋಮಾವಳಿ ವಿಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಮೆ
ನವರಿಯೆ || ಗುರುಷಕೃಪಕೃತವರ್ಮಶಲ್ಯಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ಸೂಸಕ ಸೋಗಸು ಮಿಗಲಾ | ಯ್ತಿರುಳು
ಕರ್ಣನ ಪಟ್ಟವಾಯಿತು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೩೦ || ನಾರಿಯರು ಮಣಿರತ್ನತೋಡಿಗೆಯ | ಭಾರಿಯ
ರು ಕಂದರ್ಪವನಸಹ | ಕಾಲಗಳು ನೆರೆದಡಸಿ ಕೈಕೈಮುಚ್ಚಿ ತಮತಮಗೆ | ವಿರಸೇಸೆಯನಳವಡಿಸಿ ವಿ
ಮ | ಲಾರತಿಯ ಸೂಸಿದರು ನಿಜಪರಿ | ವಾರವೋಲಾಡಿತ್ತು ಬಹಳಾನಂದಲಹರಿಯಲಿ || ೩೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕೈ ವದ ಒಗಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ಕುರುಬಲದೊಳು | ದ್ವಾಮಕರ್ಣಾಹವದೊಳಗ್ಗದ | ಹ್ರೇಮಧೂರ್ತ
ನೃಪಾಲಕನ ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||

|| ಪದ || ಮಗನು ದಳಪತಿಯಾದಗಡ ಕಾ | ಳಗವ ನೋಡುವನೆಂಬವೊಲು ಜಗ | ದಗಲದಲಿ
ಕರಕಡಿಪಿಕ್ಕಿತು ತಿಮಿರವನದೊಳಗೆ || ಹೋಗರು ಕುವಲಯಕಳಿಯೆ ಸೊಂಪಿನ | ನಗೆ ಸರೋರುಹ
ಕಿಳಿಯೆ ವಿರಹದ | ಘಗೆ ರಘಾಂಗವ ತುಳಿಯಲಿನನುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದ || ೧ || ಸೂಳು ಮಿಗಲಳ್ಳಿರಿ
ದುವುರುನಿ | ಸ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳುದಯದಲಿ ದಿಗು | ಜಾಲ ಜಡಿಯಲು ಹೂಡಿಗೆದರುವಗಾರುಗಹಳೆ
ಗಳ || ತೂಳುವರೆಗಳ ರಾಯಗಿಡಿಗದ | ಗೋಳಘೋರದಘೋಷವವನಿಯ | ಸೀಳಿ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ
ರವಿನಂದನನ ಸನ್ನೆಯಲಿ || ೨ || ಮೋಹರಿಸಿತದು ನಡೆದು ಮಕರ | ವ್ಯೂಹದಲಿ ಬಳಿಕರ್ಧಚಂದ್ರ |
ವ್ಯೂಹದಲಿ ನಡೆದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ಮೋಹರಿಸಲೊಡೆವೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು | ಗಾ
ಹುಗತಕವನುಳಿದು ಚೋಣಿಯ | ಸಾಹಸದ ಸನ್ನಾಹರೈದಿದರೆಡುಥಟ್ಟಿನಲಿ || ೩ || ಹೊಯ್ದು ಮುಗ್ಗಿ
ತು ಭಟರು ವೆಗ್ಗಳ ಕೈದುಕಾರರು ತಲೆಗೆ ಸಂದರು | ಮೆಯ್ದೆಗೆಯದೊಡೆವೆರಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಬೇಹ ಬೇ
ಹವರು || ಕೊಯ್ದಕೊರಳಿನ ಪೊಡೆದ ಪೊಯ್ಲಿನ | ಹೊಯ್ದಮೂಳೆಯ ಸುರಿದಕರುಳಿನ | ಲೆಯ್ದೆಪಡೆ
ಗೆರಾಯ್ತು ಚೋಣಿಯ ಚಾತುರಂಗದಲಿ || ೪ || ಇಂದು ಬರಹೇಳರ್ಜನನ ರಣ | ದಿಂದಲೇ ಭೀಮಂ
ಗೆ ಭಾರಿಯ | ಕಂದುಕಸರಿಕೆ ಬೇಡ ಕಾದಲಿ ಧರ್ಮನಂದನನು || ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಾಭೀಷ್ಠಗುರುಗಳ |
ಕೊಂದಗಲವಿನಲುಬ್ಬು ಬೇಡೆಮ | ಗಿಂದು ದಳಪತಿರ್ಣನೊಂದುದು ನಿಖಿಳಪರಿವಾರ || ೫ || ತೇರು ಬಿ
ಟ್ಟವು ಸೂತಿಯಲಿ ಜ | ಜ್ವಾರರಾವ್ತರು ವಾಘೇಸರಿಸದ | ಲೇರಿದರು ಕಾಮುಗಿಲ ಬಲವೆನೆ ಕವಿದ

ವಾನೆಗಳು || ಅಂದೊಡೆ ನೆಲ ಬಿಂಬಿಯೆ ಬೆರಸಿತು | ಪಾರಕರು ಸಬಳಿಗರು ಬಿಲ್ಲಿನ | ಭೂಂಭಟರಳ್ಳಿರಿ
ದು ಕಣಕಿತು ಕೆದರಿ ರಿಪುಬಲವ ||೬|| ಮುರಿಯಲಹಿತರಥಟ್ಟ ನಮ್ಮನು | ತೆರಹುಗೊಡೆದಾಕಿದರು
ದೋಗಳು | ಹೊರಗೆ ಲಗ್ಗೆಯವೂಡಿ ತೋರಿದರೊಡನೆ ಪಡಿಬಲವ || ಉರುಬಿದರು ವೈಷ್ಣವೇನಾ
ಬಲ | ಗುರುಬಕೃಪಕೃತವರ್ಮದುರ್ಮುಖ | ವರವಿಕರ್ಣಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಬೃಹದ್ರೂಪಗಳು ||೭|| ಸೂತನು
ತದಳಪತಿಯೊ ಫಡ ಮು | ಯ್ಯಾತರೇ ಮುಂಬಿಗರು ಬಿರುದಿನ | ಭೂತಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಬಿಡದೇ ಕಂ
ಡು ಕಾಣೆವಲಾ || ಸೋತಸಮರದ ಕೇಣಿಕಾರರು | ಪೂತುರೇ ಜಯಸಿರಿಗೆ ಹೊಯ್ದೊಯ್ಯಾ | ತಗಳ
ನೆನುತೆದ್ದ ರಾಪಾಂಡವಮಹಾರಥರು ||೮|| ನೂಕಿತೊಂದೇವಾನೆಯಲಿ ರಥ | ಗಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಬಲು
ಗುದುರೆ ಹದಿ | ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ನೂರುಕರಿಘಟೆ ಲಕ್ಷಸಾಯದಳ || ಜೋಕೆ ಬವನಿಕೆ ಮುಂಬೊಡೆದು
ಬಲ | ದಾಕೆವಾಳರು ಸಂಯೆ ಸೋಲದ | ನೂಕುನೂಕಾಯಿತ್ತು ಕೌರವರಾಯಸೇನೆಯಲಿ ||೯|| ಸಡಿ
ಫಡೆತ್ತಣಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರು | ಸೆಡದರೋ ನಿಜಕುಲದ ಬೇರನು | ಕಡಿನರೋ ಕುರುಬಲದ ಕಾಪಿನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು || ಕೊಡನ ಫಣಿಯೋ ಪಾಂಡವರ ಬಲ | ತುಡುಕಲೀಯದ ಯೆನುತ ಸೇನೆಯ | ಕ
ಡೆದು ನಿಂದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತ ಸಹಸ್ರಗಜಸಹಿತ ||೧೦|| ತಂಸಿ ಲೋಹದ ಬಂತವಟ್ಟನ | ನಿಲಿಸಿದರು
ಸೂಲಿಗೆಯ ಭಂಡಿಯ | ಹರಿಸಿದರು ಕೆಲಬಲದ ಬೀದಿಯ ಸಬಳಿಗರ ನಿಲಿಸಿ || ತುರಗಗಜಬಿಲ್ಲಾಳನೊ
ತ್ತಾ | ಗಿರಿಸಿ ಲಗ್ಗೆಯಲಹರಿಯಲಿ ಪೋ ಹರಿಸಿದರು ಪಾಂಚಾಲಕೈಕಿಯರವರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ ||೧೧|| ನೀಡಿ
ಭಂಕಿಗಳಲಿ ತೆಗೆದೀ | ಡಾಡಿದವು ಭಂಡಿಗಳನೊಕಿದ | ಕೋಡಕ್ಕಿಗಳಸಬಳಿಗರ ಸೀಳಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||
ಕೂಡೆ ಜಂತವ ಜಂತವಟ್ಟನ | ನಾಡಲೇತಕೆ ಹಿಂಡಿನೊಡ್ಡನು | ಮೂಡಿಸಿದನಾಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನೃಪಾ
ಲನಾನೆಗಳು ||೧೨|| ರಾಯದಳ ಕಳವಳಿಸೆ ಕರಿಘಟೆ | ಗಾಯಗಾಯಕೆ ನೆಲನ ಕೊಂಡವು | ಹಾಯಿ
ದವು ರಥವುರುಬಿ ಹೊಕ್ಕವು ಹೊದರೆ ಹೊರಗಡಿದು || ನಾಯಕರ ಕೆಡೆನುಡಿವಬೈಗುಳ | ಬಾಯಬೊ
ಬ್ಬೆಯ ಕೈಯಹೊಯ್ಗುಳ | ದಾಯಿಗರಲೇ ಯೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||೧೩|| ಕೆದರಿ ತಲೆ
ಗಳ ರಾಯದಳವನು | ಬೆದರಿಸಿದವಾನೆಗಳು ರಿಪುಗಳ ಮದಮುಖಕೆ ಮಾರೊಡ್ಡ ಮೆರೆದವು ಪೂತು
ರೇ ಯೆನುತ || ತುದಿವೆರಳ ತುಟಿಯಬ್ಬರಕೆ ಗಜ | ಬೆದರೆ ನಿಜಪಾತಕರು ಗರ್ಜನೆ | ಗದೆಯ ತಿರು
ಹುತ ಹೊಕ್ಕನವರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಕಲಿಭೀಮ ||೧೪|| ಗರುಡನೂರವರೆವರೇ ನಾ | ಗರಿಗೆ ತನಿಯನು ಭೀ
ಮಸೇನನ | ಬಿರುದಿನೋಲೆಯಕಾರರೇನಂಜವರೆ ಮಾರ್ಬಲಕೆ || ಕರಿಘಟೆಯ ಕಣಕಿದರು ಕೆದರಿದ | ಧು
ರವ ಬಗೆಯದೆ ಗಜದ ಕರುಳಲಿ | ಕರುಳ ತೊಡಕಲಿ ಬಿದ್ದುಬೈ ಸಾವಿರಮಹಾರಥರು ||೧೫|| ಮುಂ
ಗುಡಿಯ ಮುರಿದಾಂಕಿ ಭೀಮಂ | ಗಂಗವಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಮ | ತಂಗಜವನೇಲಿಸೆವಸರಿನಾರಾ
ಚಸೋನೆಯಲಿ || ಅಂಗವಣೆಯಹುದೋ ಮಹಾದೇ | ವಂಗೆ ನೂಕದು ಪೂತುಮರುರೆಯ | ಭಂ
ಗನೋ ನೀನೆನುತ ಹೊಯ್ದೊಡವೆರಿಸಿದನು ಭೀಮ ||೧೬|| ಮೇಲುವಾಯ್ದಾರೋಹಕರ ಹಿಂ | ಗಾಲ
ಹಿಡಿದೀಡಾಡಿ ರಿಪುಗಜ | ಜಾಲದೊಳಗೊಂದಾನೆಯನು ತಾನೇರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಫೀಳಿಡಲು ಕರಿ ಬೆ
ದರಲಂಕುಶ | ದಾಳನೆತ್ತಿಯನೊಡೆದು ದಂತಿಯ | ತೂಳಿಸಿದನಾಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನ ಗಜದ ಸಂಮುಖ
ಕೆ ||೧೭|| ಇದು ವಿನೋದವಲಾ ಮದೀಯಾ | ಭೃದಯಮೈಸಲೆ ನಮ್ಮಕೋಪವ ನಿದಿರುಗೊಂಡವ

ನಿವನಲೇ ಯೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಮು || ಸದಗನೋ ನೀನಾರು ಭಾರಿಯು | ಮದಗಜದ ಬಡಿಹೋರಿ ಹೋಗನು | ತೊದರಿ ಭೀಮನ ಮುಸುಕಿದನು ನಾರಾಚಸೋನೆಯಲಿ ||೧೮|| ಅಗಲಾನಾಲಿಗೆಯ ಸಾಲವ | ನೀಗ ಕೈಯಲಿ ತಿದ್ದುವೊಡೆ ನಮ | ಗಾಗಲೇ ತಪ್ಪೇನು ಹೇಳೆನುತೆಚ್ಚನಾಭೀಮು || ಈಗಲಾವುದು ನೆಲನು ನಭದಿಗು | ಭಾಗವೆಲ್ಲಿಯದೆನಲು ಕಣೆಗಳು | ತೂಗಿ ತುರುಗಿದವರಿಭಟನ ಕರಿಘಟೆಯ ಮೈಗಳಲಿ ||೧೯|| ಸರಳ ಮಳೆಯಲಿ ನನೆದು ಕಲಿಘಟೆಯುರುಳಿದವು ಕಲ್ಪಾಂತವರುಷದೊ | ಳುರುಳುವದ್ರಿಗಳಂತೆ ಸವೆದವು ಮೈರಿದಂತಿಗಳು || ಎರಡುಸಿಳಾಯ್ದವನ ಕರಿ ಮೇ | ಲಿರದೆ ಧೂಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ದು ಖಾತಿಯ | ಲುರವಣಿಸಿದನು ಕ್ಷೇಮದೂರ್ತಕ ಸೆಳೆದಡಾಯುಧದಿ||೨೦|| ಕುಣಿದು ಪುಟನೆಗೆ ಬಗಜವ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡು ಹಿಂಗದಮುನ್ನು ತಲೆಮೇ | ಗಣೆಗೆ ಚಿಮ್ಮಿತು ಮುಂಡ ನಡೆದುದು ಮೂರುಹುಚ್ಚೆಯನು || ಬಣಗು ನೀನೇಕಕಟ ಭೀಮನ | ಕಣಕಿ ಮಡಿದೈಯೆನುತಲಪ್ಪನ | ಗಣಿಕೆಯರು ಬಂದವನ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು ವಿಮಾನದಲಿ ... ||೨೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕೆ ಮದ ೫೦ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಧುರದೊಳಗೆ ವಿಂದಾನುವಿಂದರ | ನೊರಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿವೃಕೋದರ | ಗುರುನು ತರು ಬಲುಗಾಯದಲಿ ಬಸವಳಿದರುಭಯದಲಿ ||

ಪದ || ಬೀಳಲಗ್ಗ ದಕ್ಷೇಮದೂರ್ತನೈ | ಪಾಲ್ಕನ ಪರಿವಾರ ರೋಷಕ | ರಾಳುಖಿಪರಿತಪ್ತಕಂ ಪಿತಖಡ್ಗ ಪಾಣಿಗಳು || ಅಳಿದನ ಮರಣದಲಿ ಹಿಂದಣ | ಕೂಳಿನಾಸೆಯ ಕುನ್ನಿಗಳನೆನು | ತಾಳು ಕವಿದುದು ಭೀಮ ಘಡಘಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಿಸುತ ||೧|| ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿದೊಡೆ ಹುಲ್ಲೆಯ | ಮರಿಗಳಿಗೆ ಖತಿ ಗೊಂಬುದೇ ಮದ | ಕರಿ ಕರೂಷದ ಕೊಬ್ಬಿದವದಿರು ಹಿಂದೆ ಮತ್ತಿರದೆ || ಮರಳಬಲ್ಲನೆ ಭೀಮನಿವರ ಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿದರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರುಗಸರಿಸದಲೇರಿದರು ಪಡಿಮುಖದ ಬಲ ಬೆದರೆ ||೨|| ರಾವುತರು ಮತ್ತೊಂದುಹಂತಿಯ | ಸೊವಿ ನಾಕಗಳೇರಿದರು ಪರಿ | ಭಾವಿಸಲು ಪದಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತು ತರಣಿಮಂಡಲವ || ಅವೈಕೋದರಗದೆಯ ಕೊಂಡನು | ರಾವುತರ ದೃಢವಾಘೆವಾಘೆಯ | ಲಾವಣಿಗೆ ಲೇಸೆನುತ ಸಾತ್ಯಕಿ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವ ||೩|| ಅರೆ ರಾವುತ ಜಾಗು ಸ್ವಾಮಿಯು | ಹರಿಬಕೋಸುಗ ಹಗೆಯ ಹೊಯ್ದಿರಿ | ಬಿರುದರೆಹಿರೋ ಎನುತ ಮಾರಿದಹಯವ ಮುರಿಯೆನುತ || ಸರಳನೊಂದನೆತೊಡಚಿ ತುರಗದ | ಕೊರಳ ವಾಘೆಯ ಕರವರಾವ್ತರ | ಶಿರವನೆಚ್ಚನು ಕೊಂದನೀಪರಿಹತ್ತುಸಾವಿರವ||

ಬಿದ್ದುದಗ್ಗ ದತುರಗದಳ ಕೈ | ಮುದ್ದೆಕೊಂಡನು ಕಾಯದಸುಗಳ | ಲಿರ್ಧವನನಾಕಾಣೆನವರೊಳು
ತೊಡಕಿದವರೊಡನೆ | ಹದ್ದುಕಾಗೆಗೆ ನಿನ್ನವರು ಸಾ | ಲಿರ್ಧು ಬೋನವ ಸೌಸಿದರು ಬಲ | ವಿದ್ದು
ಮಾಡುವುದೇನು ನಿಮಗಿನ್ನುರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೫ || ಥಟ್ಟು ಮುರಿದುದು ನಮ್ಮ ಬಲವದು | ಬಿಟ್ಟು
ಹಿಂಗಿತು ಕೊಂಡನೆಲನನು | ಮುಟ್ಟೆ ಕೈದೋರಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿ ದೊರೆಗಳಿದಿನಲಿ || ದಿಟ್ಟನಿವನಾರೀ
ಸುಮುಷ್ಪಾ . | ಮುಷ್ಪಿಯಲಿ ಸುಳಿದವನೆನುತ ಜಗ | ಜಿಟ್ಟುಗಳು ವಿಂದಾನುವಿಂದರು ನಿಂದರಿದಿರು
ಗಿ || ೬ || ಕವಿದುದವದಿರೆ ಸೇನೆ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹವಣನರಿಯನು ಬಳಿಕ ಸಿಲುಕಿದ | ನಿವರೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ
ವು ಸುತ್ತಲು ಸಾವಿರಾನೆಗಳು || ನವಸಹಸ್ರತುರಂಗ ಕಾಲಾ | ಳವಗಡಿಸಿತ್ತೆವತ್ತುಸಾವಿರ | ವವನತ
ಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಪದಘಟ್ಟನೆಯ ಘಲ್ಲಣೆಗೆ || ೭ || ಕಣಕಿದುದು ಭುಗಲಿದ್ದುದಾತನ | ರಣಪರಾ
ಕ್ರಮವಹ್ನಿಕರಡದ | ಬಣಬಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ಕಾಳಗಿಚ್ಚಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾಗೆ || ಕಣೆಯ ಕಾಣೆನು ಸುತ್ತಲೊ
ಟ್ಟುವ | ಹಣನ ಕಂಡೆನಿದಾವಬಾಳೆಯ | ಹಣದವೋಲೆನಿನ್ನಾಳುಕುದುರೆಗಳರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||
ದೊರೆಗಳಿದಿದಿರು ತಮ್ಮ ಬಲಸಂ | ವರಣೆ ನೆಗ್ಗಿದಹೇವದಲಿ ಹೊಡ | ಕರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಹೊಳಿದರು
ಸಾತ್ಯಕಿಯನಂಬಿನಲಿ || ಸರಳ ಸರಿವೊಳ್ಳಿತು ಮಹಾದೇ | ವರಸುಮಕ್ಕಳಲೇ ವಿರೋಧವೆ | ಹರಹರೆರೆ
ಸಾಹಸಿಗರಹುದೋ ಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೯ || ಏನನೆಂಬೆನು ಮೊದಲಲಗೆಯ | ಲಾನಿಶಾಚರಯಾ
ಗಕೆ ತಾವಿಂ | ದಾನುವಿಂದರಜೀವ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿದುದು ಯಮಪುರಿಗೆ || ಚೀನಬೋಟಕರೂಪಖರ್ಪರ |
ಮಾನಜೋನೆಗತುರುಕಬರ್ಪರ | ಸೇನೆ ತಾಗಿತು ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣ ನಿಗಿದರು ತನುವ || ೧೦ || ಮುರಿದು
ದೈ ನಮ್ಮವರು ಸಾತ್ಯಕಿ | ಯುರುಬೆಗಾನುವರಿಲ್ಲ ದೊರೆಕೈ | ಮರೆದನೋ ಕಾಳಾಯ್ತೆನುತ ಕುರು
ಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ || ಜರೆದು ಮೊದಲಿಸಿದನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಗೌತಮ | ಗುರುಜ
ಕೃತವರ್ವಾದಿಪರಿವಾರವನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೧ || ಯದುಕುಲದ ಜರಡಿನಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಸದೆಗಸಾತ್ಯ
ಕಿ ನಮ್ಮ ಸುಭಟರ | ಸದೆದನೇ ದುಷ್ಕಾಲವಿಂದೇನೀಗ ತೋರಿಸಿತೇ || ಬೆದರಲೇತಕೆ ಕಾಣದುದುಕಂ |
ಡುದು ಮಹಾದೇವನುತ ಬೆರಳಿನ | ತುದಿಯ ಮಿಸಗಳಲುಗೆ ತಲೆದೋರಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೨ ||
ಪೂತುಮರು ದಳಪತಿಯ ಚಿತ್ತದ | ಖಾತಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ನಮ್ಮ ಭುಜಬಲ | ವೇತಕಿವು ತಾನೆನುತ ಸಾ
ತ್ಯಕಿ ಸದರವೇ ನಮಗೆ || ಭೂತನಾಥನ ಕಂಡು ಲೆಕ್ಕಿಸ | ದಾತರೆಲ್ಲಾ ತಾವೆನುತ ನಿಜ | ಸೂತರನು
ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ನೂಕಿತು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೧೩ || ಮುರಿದಬಲ ಗರಿಗಟ್ಟಿತೊಗ್ಗಿನ | ಲುರುಬಿದವು
ನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳೆಯ | ಬಿರುಸರದ ಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಕಳಕಳದ | ತುರುಗಿತೊಳುವಸಿಂಧಸೆಳೆಮ
ಡ | ಲಿರಿದರುಲ್ಲರಿಪಲ್ಲವದ ನಿಜ | ನಿರಿಯಧವಳಚ್ಚತ್ರಚಾಮರದೊದಗಿತತಿರಥರು || ೧೪ || ಮಂಕು
ಣಿಯವಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಭಾ | ರಾಂಕದಲಿ ಭಟರೆಂಟುಸಾವಿರ | ಬಿಂಕದತಿರಥರೊಂದುಕೋಟಿ ತುರಂ
ಗ ಪಾಯದಳ || ಶಂಕಿಸುವನೇ ಬಳಿಕ ಯದುಕುಲ | ದಂತಕಾರನು ನಿಂದನನಿಬಂ | ಗಂಕೆಯುಂಕೆಯ
ನೇನಹೇಳುವೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮನವ || ೧೫ || ಭಾರಿಯಾಹವವಾಯ್ತುಖಿಡಳ | ಭಾರ ಕವಿದುದು ಸಾ
ತ್ಯಕಿಯ ಸುರ | ನಾರಿಯರೆ ತೋಳಿನಲಿ ಕಾಬುದು ನೆಲನರಿಣ ಹೋಯ್ತು || ಹೋರಿದೊಡೆ ಹುರು
ಳಿಲ್ಲೆನುತ ಪರಿವಾರವೊರಲಿತು ಪಾಂಡುಕೇಕಯಾಕೇರಳರ ಮುಂದಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಬಲವಾದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೬ ||

ಮುಂದೆ ಹರಿದರು ಪಾಂಡುತನೆಯರೆ । ನಂದನರು ತಾಮ್ರವರಾತನ | ಹಿಂದುಳುಹಿ ಹಿಂಡಿದರು ಹೇರಾ
 ಳದ ಚತುರ್ಬಲವ ॥ ಕೊಂದನಗ್ಗದಚಿತ್ರಸೇನನ । ಚಂದ್ರಹರಿಭಟಚಿತ್ರರನ್ನು ಗುರು । ನಂದನನು ಬ
 ಳಿಕವರ ಬೆದರಿಸಿ ನೂಕಿದನು ರಥವ ॥ ೧೭ ॥ ಹೆರತೆಗೆಹಿ ಕೆಲಸಾರಿ ಮಕ್ಕಳು । ಮಂಗಳಿಗೆ ರಣವೇಕೆ
 ಪಾಂಡವ । ರುರುವಸಂತತಿಯುಕಟನುತಲವರೊಡ್ಡ ನೋಡೆದುಳಿದು ॥ ಇರಿವಭಟನಹೆ ಯಾದವರ ಬಡ ।
 ಕರುವೆ ನೀಬಾರಂದು ಚಿಟಕಿಸಿ । ಕರೆದು ಗುರುಸುತ ಕಾದಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ನಗೆಮಾಡಿ ॥ ೧೮ ॥ ಸಾ
 ರು ನೀಸಾರಲೆವೂ ಭೀಮನ । ದೋರಗರುಳಿನ ದಂಡೆಯನು ಮನ | ವಾರ ಮೂರಿಗೆ ಮುಡಿಸುವೆನು ಫ
 ಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆ ನುತ ॥ ಆರಿದನು ಜಗ ನಡನಡುಗೆ ಜಂ । ಭಾರಿ ಜವಗೆಡೆ ಜೋಡಿಸಿದನು ವು । ದಾರದ
 ಲಿ ಭಾರವಣೆಯಂಬನು ಭೀಮಸೇನಂಗ ॥ ೧೯ ॥ ಗುರುತನೂಜಕಣಾ ವಿರೋಧಿ । ಸ್ಮರಕಪರ್ಪಿಕಣಾ
 ವೈಕೋದರ । ಕಂವ್ಯುಗೇಂದ್ರಕಣಾ ಶರಾಳಿಯು ಕಾಯ್ದುಬಾಳೆನುತ ॥ ಸರಳನೆಚ್ಚುನು ಸರಳನಾಬಳಿ ।
 ಸರಳು ಮುಂಚಿತು ಆಸರಳ ಬಳಿ । ಸರಳು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದುದು ಚಳಕವನರೆಯೆ ತಾನಂದ ॥ ೨೦ ॥ ತಿ
 ರುಗಿನಿಂದನು ಪವನಸುತನಲೆ । ಗುರುಜ ನಿನ್ನಗ್ಗಲಿಕಗಳ ಜಗ । ವರಿಯದೇ ಪಟುಭಟನದಾವನು ನಿ
 ನಗೆ ಸಂಯೆನುತ ॥ ಸರಳ ಬಲುಸರಳುಗಳನಾಬಳಿ । ಸರಳ ಲೆಕ್ಕದಲೆಸೆವ ವೀರರ । ಪರಿವಿಡಿಯ ವೇ
 ಗಾಯ್ಲತನವನು ತೋರಿದನು ಭೀಮ ॥ ೨೧ ॥ ಜಾಗುಮರುರೇ ಭೀಮ ಬಲುಕೈ । ಲಾಗು ಮರೆಯ
 ದಲಾ ಶರೌಘ । ಪ್ರಾಗುಶಸ್ತ್ರಪ್ರಸರಬಂಧವ ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನುತ ॥ ಈಗನವೀಧರಣಿಯಾದಿಗು | ಭಾ
 ಗವಿದು ತಾನೆಂಬವಿವರವ । ನಾಗಳರಿಯೆನು ಗುರುತನೂಭವನೆಚ್ಚುನನಿಲಜನ ॥ ೨೨ ॥ ಎಲೆಲೆಹಾರು
 ವ ನಿನಗೆ ಹರಿಮೇ । ಖಲೆಯ ಕೇಳಿಕೆಯೇಕೆ ಪಡೆಮ | ದ್ವಳೆಯಬಡಿಕರ ಬಿರುದಮೇಳವರಿಲ್ಲಲಾನಿನಗೆ ॥
 ಹೊಲಬುಗಡುವನೆ ಭೀಮನೀಸರ । ಳೊಳಗೆ ಹುಸಿಯೆನುತೆಚ್ಚುಬಾಣಾ | ವಳಿಯ ನಿಮಿಷಕೆ ಕಡಿದು ಗು
 ರುಜನನಚ್ಚುನಾಭೀಮ ॥ ೨೩ ॥ ರಥದಮೇಲಂಬುಗಳು ರಪುಸಾ । ರಥಿಯ ಮೈಯಲಿ ಬಾಣ ತುರಗ
 ವೈಧೆಯನೇವೇಳುವೆನು ಚಿಕ್ಕಯವೈದೆ ಬಾಣಮಯ ॥ ತಿಥಿಲವಾದವು ನಾಗಗಳು ಬಳಿ । ರಥಿಕರೀತನಬಿ
 ಸುಟುಹಾಯ್ದರು । ಪೃಥುಳಬಳವು ಭೀಮನೆಚ್ಚುನು ಗುರುತನೂಭವನ ॥ ೨೪ ॥ ನೋಗನನೀಡಾಡಿದ
 ವು ಕುದುರಗ । ಳೊಗಡಿಸಲು ರಕುತವನು ಸಾರಥಿ । ಚಗದಹಿಳುಕಗಳಾಕಿದವು ತೇರಿನಲಿ ಸಿಂಧದಲಿ ॥
 ಬಗುವನೆತ್ತರ ಸುರಿವಬಾಣಗ । ಳುಗುಳುಗಂಡಿಯ ಮೈಯಭೀಮನ । ಬೆಗಡುಮೊಳೆತುದು ಗುರುತ
 ನೂಭವನೆಚ್ಚುನನಿಲಜನ ॥ ೨೫ ॥ ಈತನೆಚ್ಚುನು ಮತ್ತೆ ಶರಸಂ | ಘಾತವನು ಗುರುಸುತನ ತನುವೋ ।
 ಹೂತಮುತ್ತಕ ತಳಿತಸವ ಕೆಂದಾವರೆಯವನವೊ ॥ ಭೀತಿ ಮೊಳತುದು ದಿಟ್ಟತನವೇ । ಧಾತುಗುಂದಿ
 ತು ನೋಡಿ ಕಂಗಳು । ಸೋತು ಮರಳಿದನಿತ್ತಲಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೈಮರೆದ ॥ ೨೬ ॥ ನನೆದಜಾದಿನಗಿರಿ
 ಯೊ ಭೀಮನೆ । ತನುವೊ ಖಂಡಿತರಕ್ತಚಂದನ । ವನವೊ ರಥವೋ ತಳಿತಶೋಕೆಯಮರನೊ ಸಾರಥಿ
 ಯೋ ॥ ಮನಹಣುಗಿ ತುಟಿಯೊಣಗಿ ನೋಟದ | ಮನಮುರಿದು ರೋಪಿಸುತ ಮುಂದಣಿ | ಗೊ
 ನದು ಬಿದ್ದನು ಭೀಮ ಪಾಂಡವಸೇನ ಕಳವಳಿಸೆ ॥ ೨೭ ॥ ಅಹಹ ಮೈರಿಗೆ ಧರಣಿಪಾಣಿ । ಗ್ರಹಣವಾ
 ಯ್ತೇ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ । ಬಹುವಿಸತ್ತುಗಳಿಗೆ ಯಿದೊಂದೇಕಲಶನಿರಾಹ ॥ ಅಹಿತರಿಗೆ ಜಯವಾ
 ಯ್ತು ನಮಗಿ । ನ್ನಿಹುದು ಮತವಲ್ಲೆಂದು ಸಾರಥಿ । ಸಹಸಿಗನ ಸಂತ್ಕುಸಿತಂದನು ರಾಜಮೋಹರ

ಕೆ || ೨೮ || ತಂದೆಯಳಿದಾಹೊತ್ತು ರಿಪುಗಳ | ಕೊಂದು ಸಾಯದ ದೇಹಮೋಹಕೆ | ನಿಂದು ನೀ
ನಿಸ್ತೇಜನಾದೈ ವೈರಿಶರಹತಿಗೆ || ಎಂದು ಸಾರಥಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತ ಗುರು | ನಂದನನ ಕೊಂಡೊಯ್ದನಿ
ತ್ತಲು | ಸಂದಣಿಸಿತರಿಧರು ಸೌಬಲಶಲ್ಯಮೊದಲಾಗಿ || ೨೯ || ದೊರೆಗಳಿಬ್ಬರ ಸೋಲವನು ವಿ |
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಮತ್ತೆ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರಶಕುನಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪದುಶ್ಚಾಸನಾದಿಗಳು || ಆರಿಬಲದೊ
ಳಾದ್ರಾಪದೇಯರು | ಹರಿಯನುಜಮಾದ್ರೇಯಕೈಕಯ | ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸಪಾಂಡ್ಯ
ಸೃಂಜಯರು || ೩೦ || ಬಲಿದುದಾಹವ ಮತ್ತೆ ಚಾತು | ಬಲ ಭಡಾಳಿಸಿ ಕಾದುತಿದುರ್ದು | ಮು
ಳಿದು ಶಲ್ಯನಕೂಡ ಪಂಚದ್ರಾಪದೀಸುತರು || ಅಳವಿಗೊಟ್ಟರು ಕಟಕಟಾ ಮ | ಕೃಳುಗಳಿಗೆ ರಣವೇ
ಕೆ ಪವನಡಿ | ಫಲುಗುಣನ ಬರಹೇಳಿನುತಲೆಚ್ಚನು ಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ೩೧ || ಎಚ್ಚನೊಡನೊಡನವ
ರು ಬಾಣವ | ಕೊಚ್ಚಿದರು ಕೊಡಹಿದರು ಶರದಲಿ | ಮುಚ್ಚಿದರು ರಥವಾಜಿಸೂತರ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರ
ದಲಿ || ಬೆಚ್ಚಿದವು ರಥವಾಜಿ ಶರಹತಿ | ಬಿಚ್ಚಿದವು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಧೈರ್ಯದ ಕೆಚ್ಚು ನವೆದುದು ತೊಲಗಿದ
ರು ಪಾಂಡವಕುಮಾರಕರು || ... || ೩೨ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕೈ ವದ ೧೪ ಕೈ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಮರುಪೂತುರೆನೆ ರಿಪು | ರಾಯನೇನೆಯ ಮುರಿದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯಧ
ರೈಕುಮಾರ ಗೆಲಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ||

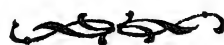
|| ಪದ || ಫಡಫಡಲವೋ ಶಲ್ಯ ಮಕ್ಕಳ | ಬಡಿದು ಬೆರತ್ರೆ ಬಾಹುಬಲದಲಿ | ತೊಡರು ನಿನಗೆಡಗಾಲಿಲಿ
ದೆ ಯೆನುತೊಡೆದು ನಿಜರಥವ || ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ರೋಮಾಂಚನದಹೊರ | ಗುಡಿಯ ಝೋಂಪಿನ ಮೈ
ಯ ಕಡುಗಲಿ | ತಡೆದನೇಕಾಂಗದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಶಲ್ಯಭೂಪತಿಮ || ೧ || ಬಾಯಬಡಿಕರು ಯಾದವರು
ಗರು | ವಾಯಿ ನಿನಗಲ್ಲಿಯದು ಸುಭಟರಿ | ಗಾಯುಧವೆ ಶೃಂಗಾರವೋ ಮೇಲ್ಕಾಲನೇವುರವೋ || ಸಾ
ಯಕವ ಹಿಡಿ ಸಾಕು ಸೋಲಕೆ | ತಾಯಿಮನೆ ನೀನೆರಗಿದೊಡೆ ನಿ | ನ್ನಾಯತವನಾನರಿಯೆನೆನುತೋ
ರಂತೆ ತೆಗೆದೊಡ್ಡ || ೨ || ಎಲವೊ ಫಡ ಮಾದ್ರೇಶ ಲೋಕದ | ಗಳಹತನ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ತೊಟ್ಟ
ಳಿಸಿ ಕಡಿವೆನು ನಾಲಗೆಯ ಮಿಗೆ ಮಾಣುಮಾಣೆನುತ || ಬಿಲುದಿರುವನುಗುಳಿಚಿದನಂಬಿನ | ಬೆಳೆಯ
ನಾರಳವಡಿಸಿದರು ದಿಗು | ವಳಯ ನೆರೆಯದಿದತ್ತಣದು ಬಿಲುಗಾರತನವೆಂದ || ೩ || ಬಾಯಬಡಿಕರು
ನಾವು ನೀಗರು | ವಾಯಿಕಾರನೆ ಬೈವಬಿರುದಿನ | ಬಾಯ ನೋಡಾಯೆನುತ ತೋಟಿಗೆ ತೆರಹುಗೊಡ
ದೆಸಲು || ಸಾಯಕದ ಹೊಡೆಹಲವುಶಲ್ಯಗೆ | ಬೀಯವಾವವು ಬಳಿಕ ಕೌರವ | ರಾಯನನುಜನು ತರು
ಬಿ ನಿಂದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ || ೪ || ಹಳಚಿದವು ರಥವೆರಡು ಬಲುಗೈ | ಗಳಿಗೆ ಬಲಿದುದು ಬವರ
ಕೌರವ | ಬಲದ ಭಟರಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರರಥಿಕರನುವಾಯ್ತು || ಬಳಹೊಗಿಸಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸಿಲುಕಿಸಿ |

ಗೆಲುವತವಕವನರಿದು ಕೆಣಕಿದ | ರಳವಿಯಲಿ ಸಹದೇವನಕುಲರು ಕೌರವಾನುಜನ || ೫ || ತೆಗಸಿದರು
ಸಾತ್ಯಕಿಯನೀತನ | ಬಿಗಿದನಂಬಿನಲಿವರ ಬಾಣಾ | ದಿಗಳ ಕಡಿದನು ಗಾಸಿಮಾಡಿದನವರ ರಥಹಯವ ||
ಜಗುಳಿದನು ಕಲಿನಕುಲರಥವಾ | ಜಿಗಳ ಜೋಡಣೆಗೆಟ್ಟು ರಕುತವ | ನೊಗಡಿಸಲು ಸಹದೇವನಚ್ಚನು
ನಿನ್ನುನಂದನನ || ೬ || ಸರಳ ಸೈರಿಸಿ ನಿನ್ನು ಮಗನು | ಬೈರಿಸಿ ಮೂದ್ರಿಸುತ್ತನಚ್ಚನು | ತರಹರಿಸಿ
ಮಗುಳಿಚ್ಚನಾತನು ಕೌರವಾನುಜನ || ಮರುಳು ನೀನಹೆ ಯಾಮಹಾಸಂ | ಗರಕೆ ಕಳುಹೈ ನಿನ್ನುವರ
ನೆನು | ತುರವನಚ್ಚನು ಜಿರಿಯೆ ಜೋಡಿನ ಚಿಪ್ಪು ಶರಹತಿಗೆ || ನೋವನೇ ಶರಘಾತದಲಿ ಸಹ ದೇವ
ನೆಲವೋ ನಿನ್ನುಕೊಂದರೆ | ಪಾವಮಾನಿಗೆ ಪಂತತಪ್ಪುವುದನುತ ಖಾತಿಯಲಿ || ಲಾವಕನ ಸಾರಥಿಯ
ರಥತುರ | ಗಾವಳಿಯನಾಯುಧವ ಖಂಡಿಸಿ | ಜೀವಗಟ್ಟರದೇವ ಪೈಸರಿಸಿದಪಲಾಯನವ || ೭ || ರಾ
ಯನನುಜರ ಹಬಬದಲಿ ರಾ | ಧೇಯಹೊಕ್ಕನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ | ಕಾಯಿದರೆ ಕೈಕೊಟ್ಟದಾಪಧ
ವಾವುದಿವದಿರಿಗೆ || ನೋಯಿಸುವೆನೊಮ್ಮೆನುತ ತಿರುವಿನ | ಸಾಯಕವ ಕಿರಿಗಡಿಯ ನೆಗುಹಿನ | ರಾಯ
ದಳಪತಿ ತರುಬಿದನು ಮೂದ್ರಿಸುತ್ತನ ರಥವ || ೮ || ಸಾರು ನೀ ಸಹದೇವ ಜಿಗಿದವಿ | ಕಾರಿಯಲ್ಲಾ ಕ
ರ್ಣಯಿವನ ತು | ಟಾಬಸುವನಾಲಗೆಯ ಶೂಲಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರವಧೆಯೆಂದು || ಸಾರಥಿಯ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಚಾ
ಪದ | ನಾರಿಯನು ದನಿಮಾಡಿ ನಕುಲನು | ದಾರಕರ್ಣನ ಮುಟ್ಟಬಂದನು ಚಾಚಿದನು ರಥವ || ೧೦ ||
ಆರಿವರು ನಕುಲಾಂಕರೇ ಜ | ಜ್ಞಾ ರತನವೆಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ನೀ | ವಾರು ಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರೂ ಮಾ
ದ್ರೀಕುಮಾರಕರೋ || ಭಾರಿಯಾಹವದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನ | ದಾರುಬಿಟ್ಟರು ಪಾಯದಲಿ ನಿಮ | ಗಾರು
ಮುನಿಯರು ತಿವತಿವೆಂದನು ಕರ್ಣನಸುನಗುತ || ೧೧ || ತೊಲತೊಲಗು ತರುವಲಿಗೆ ರಣವಿದು | ಸು
ಲಭವೇ ಲೋಕೈಕವೀರರು | ಹಲಬರಿದರೊಳಹೊಕ್ಕು ಹೊದಕುಳಿಗೊಂಡುಹೋದರಲಾ || ನಿಲುವನಂ
ಬುದೆನಿನ್ನುತಂದುದು | ತಲೆಗೆ ನೋಡಾಯೆನುತ ಮಿಗೆ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ರಿಪುಶರವ ಖಂಡಿಸಿ ತುಳು
ಕಿದನು ಶರವ || ೧೨ || ಬಿಗಿದಬಾಣದ ದಡಿಯನುರೆ ತಳ | ಮಗುಚಿದನು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಯೇ | ಳಿಗೆ
ಯ ಮುಚ್ಚಳತೆಗದಹಾವಿನವೋಲು ರೋಂಪಿಸುತ || ಹೊಗರನೀನುವ ಹೊಸಮಸೆಯ ಕೋ | ಲು
ಗಳ ಕವಿಸಿದನಕುಲನಂಬಿನ | ಝಗೆಯಝಳದಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೋನದೊಳಿದನಾಕರ್ಣ || ೧೩ || ಆಳು
ನೀನಹುದೆಲವೊ ತಮ್ಮವಿ | ಶಾಲಬಲನಹೆ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ | ಬಾಲನಾದೊಡೆ ಭಂಗವೇ ಜೋವಳೆ
ಯನಭಿಮನ್ಯು || ಕೋಲ ಸೈರಿಸುಸೈರಿಸಾದೊಡೆ | ಭಾಳಲಿಪಿಸಂಘರ್ಷವಿಪುಳಶ | ರಾಳಿಯಿದೆ ಕೊಳ್ಳ
ನುತ ಮಕುಟವನಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೧೪ || ತಾಗಿದವು ನಾಲ್ಕುಂಬುದೇಹದ | ಬೇಗಡೆಯಲೆಂಟುಂಬುನು
ಸುಳಿದೊ | ಡಾಗ ಹದಿನಾರಂಬು ಹಾಯ್ದವು ಮತ್ತೆ ಬಳಿಸಲಿಸಿ || ಸಿಗುರಿಸಿ ರೋಂಮಿನಲಿ ರಥದಲಿ |
ಜೋಗಬೋದನು ಸಾರಥಿಯ | ಕೈ ಲಾಗಿನಲಿ ತಿರುಗಿದನು ನಕುಲನು ರಾಜಮೋಹರಕೆ || ೧೫ ||
ಹರಿಬದಾಹವವೆಮಗೆ ತಮಗೆಂ | ದುರವಣಿಸಿದರು ಚೇಕಿತಾನಕ | ದುರುಳದೃಷ್ಟದ್ವೈಮ್ನಪಾಂಡ್ಯ
ತಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯರು || ಬರಲಿ ಬವರಕೆ ಹೊಟ್ಟುತೂರುವೊ | ಡರಸುಮೋಹರವೇಕೆ ಸಾಕಂ | ದರಿಭಟ
ರ ತರುಬಿದರು ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಸೌಬಲರು || ೧೬ || ದಳಪತಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಡವ | ದಳಮಹಾರ
ಥರುರವಣಿಸಿ ಮೊ | ದಲಿಸಿದರು ಮಿಗೆ ಕೊಂದರಿದಿರೇರಿದಚತುರ್ಬಲವ || ಕೊಲೆಗೆ ಬೆಸಸಿದರಿವರು

ಸಾವುದ | ಕಳುಕಿದವದಿರು ಹೇಳುವೊಡೆ ನಾ | ನಲಿಸಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಿಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗು
ತ || ೧೭ || ಧಾರವ ಸಾಗಿಸಿ ಭಂಡಿಮೊದಲಾ | ದರಿಭಟರು ಚಾರಿದರು ಸುಭಟರ | ನೋರಸಿಕೂಡೇರಿ
ದರು ತೂಗಿದಬವರು ರಿಪುಬಲವ || ದೊರೆಗೆ ಹತ್ತಿರೆಯಾಯ್ತು ಕಾಳಗ | ವರದನಲು ನಿಸ್ಸಾಳಸೂಳಿ
ನ | ಧರಧಾರದದೆಬ್ಬಾಳದಲಿ ತಲೆದೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ಭಟರ ತೆಗೆತೆಗೆ ಪಾರ್ಥನೋ ರಿಪು |
ಕಟಕಭೈರವನೋ ವೃಥಾಸಂ | ಕಟದ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸುಭಟರ ಮರೆಯಬೇಕೆನುತ || ಲಟಕಟೆಸಿ ಬಲ
ವೊದರಲಾಪ್ರತಿ | ಭಟರು ಬಳಿಕನುವಾಯ್ತು ಪಿಜಯೋ | ತೃಟದೊಳೆಪ್ಪತ್ತೇಳುಸಾವಿರವರಮಹಾ
ರಥರು || ೧೯ || ನೂಕಿದರು ಸಂಶಸ್ತಕರು ಬಲ | ದಾಕೆವಾಳರ ತೆಗಸಿದರು ಬಾ | ಹಾಕಲೋರರ
ಸಾಲ ಪರಿಕಂಪಿತಕುಲಾಚಲರು || ತೋಕಿದರು ಶರವಳೆಯನರ್ಜುನ | ಸಾಕುಸಾಕಾ ನಿನ್ನು ಚೋತ್ತಿನ |
ಜೋಕೆಯಾಹವ ಹುರಿತಲಿದೆಯೆನುತೆಚ್ಚುಬಿಡಿರಾಗ || ೨೦ || ಆರದಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ | ತೇರುಸರಿದವು
ವಂದು ವಾಘೆಯ | ಲೇರಿದವು ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ನಿಲುವಾತನಾರಿದಕ್ಕೆ || ಸಾರಿಗೆಗೆ ಮುರಿಮುರಿದು ಬಾಣಾ |
ಸಾರವಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ | ವಾರು ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವರೆನುತಿದುರ್ದು ಭಟಸೋಮ || ೨೧ || ಸುರಿದು
ದತಿಮಳೆಯೆಂದು ಕುಲಗಿರಿ | ಕರಗುವುದೆ ಮೇಗರೆಯಿಸಿಲೆಗಳ | ಬೆರಳು ನೆನೆವುದೆ ನಾಡ ದಂತಿಯು
ಳುಕುವರ್ಜುನನೆ || ವರಮಹಾರಥರನಿಬರೆಸುಗೆಯ | ಸರಳಸಂಖ್ಯಾತೀತವನೊಂ | ದುರವಣಿಗೆ ಪೈ
ಸರಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ || ಅವರಶರಸಂಘಾತವನು ಕಡಿ | ದವರ ಸಾರಥಿಗಳನು ರಥವಾ |
ರುವನು ಧನುವನು ಸಿಂಧವನು ಸೀಗುಬಯ ಝಲ್ಲರಿಯ || ಅವರೆ ಪದಕಕಿರೀಟಕಂಕಣ | ವವರ ಕ
ರ್ಣಾಭರಣಕೇಯೂ | ರವನು ಕಡಿಕಡಿದೊಟ್ಟಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೩ || ಗಾಯವಡೆದ
ರು ಗಾಸಿಯಾದರು | ಬಾಯೊಳೊಕ್ಕುದು ರಕುತ ಮಕ್ಕಳು | ತಾಯಿಗಾಗದೆ ಹೋದರೆಂಬುದು ತ
ಪ್ಪದಾಯಿತ್ತಿ || ನಾಯಕರು ಹಲರಳಿದು ಹರಿದರು | ಹಾಯಿದರು ಹೂಣಿಗರು ಹರಿಹಂ | ಚಾಯಿತಿ
ಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರವರಮಹಾರಥರು || ೨೪ || ಎಲೆಲೆ ಸಂಶಸ್ತಕರ ಭಾರಯ | ಬಲ ಮುರಿದು ಬರು
ತಿದ ವಿಘಾತಿಗೆ | ನಿಲುವಲಲ್ಲ ಸೂರೆವೊದುದು ರಾಯನಭಿಮಾನ || ಜಲಧಿ ಬರೆತುತುದು ರಾಜಕಾ
ರ್ಯಕೆ | ನಿಲುವೊಡಿದು ಹೊತ್ತನುತ ಮಂತ್ರಿಗ | ಳುಲಿಯೆ ಕೌರರರಾಯ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನುರವಣಿ
ಯ || ೨೫ || ಕರವ ನೆಗಹಿದನರಸ ಹೋಹೋ | ಬಿರುದರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ನಂ | ಮರಿಭಟಗೆ ನಾಲ್ಕಿಲ್ಲ
ಕೈ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೊಸಲಿನಲಿ || ದೊರೆಯ ಕೈಯನು ಕಂಡು ಬಳಿಕೋ | ಸರಿಸಿತ್ತೈ ಪರಿವಾರ ದೂರದ | ಲಿ
ರೆ ವೃಥಾಭಯ ಬೇಡೆನುತ ಕುರುರಾಯನಿದಿರಾದ || ೨೬ || ಕೂಡೆ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು ಚತುರ್ಬಲ | ಜೋಡು
ಮಾಡಿತು ರಾಯನಿದಿರಿ | ಹೇಡಿಕರಿಯಹನೆಂದೊಡವದಿರು ಹೇವಮಾರಿಗಳ || ಝಾಡಿಸುವರುಲ್ಲರಿಯ
ಮೋರೆಗೆ | ನೀಡಿ ಮರಳುವಸೀಗುರಿಯಬಲ | ವೇಡಿಸಿತು ಕಲ್ಪಾಂತಮಂಡಿತಮೇಘಮಂಡಲವ || ೨೭ ||
ಸರಕಟೆಸಿ ಬಲ ಸರ್ವಲಗ್ನಯ | ಲುರವಣಿಸೆ ಯಮಸೂನು ಕಂಡನು | ನರನ ತೆಗೆತೆಗೆಯಿಂದಿನಾಹವ
ನಮ್ಮ ಮೇಲೆನುತ || ಅರಸ ನಡೆದನು ರಾಯಮೋಹರ | ಹೊರಳಿಗಟ್ಟಿತು ವಿಲಯಸಮರ | ಸ್ಫುರದಬಹ
ಳಾರ್ಣವವ ಲಗ್ನೆಯಲುಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ೨೮ || ಎರಡುಬಲ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದುದು ನೆಲ | ಬಿರಿಯೆ ಬೆರಸಿತು
ಹೊಯ್ದು ಮತ್ತೇ | ಳುವವುಬೀಳುವಭಟರ ಮೆದಗೆಡವಾನೆಕುದುರೆಗಳ || ಪರಿವಿಡಿಯದಂತಿರಲಿ ದೊ

ರೆದೊರೆ । ಯುರವಣಿಸಿ ಹಳಚಿದರು ಪಾಂಡವ । ರರಸಕೌರವರಾಯರಚ್ಚಾಡಿದರು ಮೂದಲಿಸಿ ॥೨೯॥
 ಅರಸರಿವರೇ ಶಿವತಿವಾ ನಿ । ಪ್ಕರುಣರೆನೆ ತಾವೆಂಬವೊಲುಬಲುಸರಳುಮಾನ್ಯರನವವೇ ನೀವೇಕೆ ರಣ
 ವೇಕೆ॥ಬರಬರರ್ಜುನಭೀಮರೆತಿನಿ । ಪ್ಕುರರು ನಾವಡಿಮೇಲೆಬರುವವು । ಮರಳಿ ಬಿಜಯಂಗೃವುದೆಂದನು
 ಕೌರವರರಾಯ ॥ ೩೦ ॥ ಕೋಲಬಲುಹುಂಟಾಗ ನಾಲಗೆ । ಹೋಲೆನುಡಿವುದು ಹೊಲ್ಲೆ ಯೇನಿದು ।
 ಖೂಳಕಟಕಿಯಮಾತು ಬೇಡಂಬಿನಲಿ ಮಾತಾಡು ॥ ಆಳುತನವಾಭರಣವೇಮಾಸಾಳು ಮೈದೋರರಸ
 ಲಹಿತರಾಮೇಲೆಬಾ ಬಲುಬೇಗ ಸುಭಟರ ಹೊಗಳಬೇಕೆಂದ॥೩೧॥ಖರೆಯರೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಕುಂತಿಯವರಕು
 ಮಾರರು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸು । ಗರಕೆ ಸುಸರೆ ನಾವು ಸಂತೈಸಾದೊಡನುತೆಸಲು॥ಸರಳುಗಗನವ ಹೊದಿಸಿ
 ದವು ಹೂಂ । ಕುಸಿದವು ಹರೆಗಡಿದವೆಂಪೋ । ಹರವ ಮುಂದವು ಮುಸುಕಿದವು ಮೋದಿದವು ರಿಪುಶ
 ರವ ॥೩೨॥ ಎಚ್ಚನೆಂಟುವಿನಲಿ ಕೌರವ । ನೆಚ್ಚಬಾಣವ ಕಡಿದು ನೂರರೊ । ಳೆಚ್ಚ ನೀತನ ಧನುವನದ
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಕುರುರಾಯ ॥ ಎಚ್ಚ ನರಸನನಾಸರಳ ಕಡಿ । ದೆಚ್ಚ ನವನಿಪನುಭಯರಾಯರ । ನಿಚ್ಚ ಬರು
 ಮರುಘ್ರೂತುರೆಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ ॥ ೩೩ ॥ ದ್ಯುಮೋಹಿ ಪಡುವಣಗಿರಿಯ ಸಾರುವಸಮಯ
 ವಾಯಿತು ರಾಯರಿಬ್ಬರ ಸಮರಸೌರಂಭಾತಿಶಯವಿವೃಡಿಸಿತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಅಮಿತದೋಷವಿದೂಷಪಾ
 ಣಿ । ಭ್ರಮಿತಶರತತಿವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಾ । ಕ್ರಮಿತಭುವನತ್ರಯರು ಕಾದಿದುರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ನೆಲವು
 ನಮಗಾಯ್ತೆಂದು ಕೌರವರುಲಿದರೆಮಗಗ್ಗ ಳಿಕೆಯೆಂದವ । ರುಲಿವುತಿರ್ದುರು ಕಾದಿದರು ಸಮಜೋ
 ಳೆಜೋಕೆಯಲಿ ॥ ಬಳಿಕ ಯಮನಂದನನಕ್ಕೈವೆ । ಗ್ಗ ಳಿಸಿ ತಾಗತು ನಿನ್ನು ತನುಜನ । ಬಿಲುಸರಳುರಥ
 ಸೂತವಾಜಿಗಳೊರಗಿದವು ಧರೆಗೆ ॥ ೩೫ ॥ ಸೆಳೆದುಹಿರಿಯುಬ್ಬಣವನವನಿಪ । ನೆಲಕೆ ಚಿಗಿದನು ಹಾಮ
 ಹಾದೇ । ವೆಲೆಲೆ ದೊರೆದೊರೆಹಗೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದನೋ ಶಿವಾಯೆನುತ ॥ ಬಿಲುದುಡುಕೆ ಕೃತವರ್ಮಕೃಪ
 ಸೌ । ಬಲನೃಪಾಲನು ಶಲ್ಯಗುರುಸುತ । ದಳಪತಿಗಳೈದಿದರು ರಾಯನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿದರು ॥೩೬॥
 ದೊರೆಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಭಾರಿಯಾಹವ । ನರನ ಬರಹೇಳನುತ ಕವಿದರು । ಸರಳ ಹೊದಗಳ ಕೆದರಿ ಸಾ
 ತ್ಯಕಿಭೀಮಕೈಕಯರು ॥ ಬಿರುದದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಮಾದ್ರೇ । ಯರು ಶಿಖಂಡಿಯುಯುತ್ಸುಸೃಂಜಯಾ
 ತರಳಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರು ಮುತ್ತಿದರು ನೃಪನ ॥ ೩೭ ॥ ಬಳಿಕ ಸಂಕುಲಸಮರವತಿವೆ । ಗ್ಗ ಳಿಸಿತದ
 ನೇನೆಂಬೆಂಬುಧಿ । ಗಳಿದನೆಂಬುಜಮಿತ್ರಬೆನ್ನಿಲಿ ತಿಮಿರ ಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ಗೆಲಿದು ಹೋಗದಿರನುತ ಕೌ
 ರವನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಜಬಿಲುದಿರುವ ನೇರಿಸಿಯೆ ನಿಂದನು ಸಮರಕನುವಾಗ ॥ ೩೮ ॥
 ರಾಯರಿಬ್ಬರು ಮರೆಯೆ ತಿಮಿರದ । ತಾಯವನೆ ತಾನೆಂಬವೊಲ್ವಿ । ದಾರ್ಯಾದಲಿ ನುಂಗಿದುದು ಕ
 ತ್ತಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗವ ॥ ರಾಯನೋಹರದೆಗೆದವೆರಡುನ । ವಾಯಿಯಲಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯವಿ ।
 ಡಾಯಿ ಮಿಗೆ ನಲವಿಂದ ಹೊಕ್ಕರು ಪಾಳಯಂಗಳನು. ... ॥೩೯॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಶ್ಲೋಕ ಪದ ೧೦೩೩ಕ್ಕೂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಐ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ವೈರಿವಿಜಯಕೆ ತ್ರಿಪುರವಿಜಯದ | ಚಾರುಕಥನವನೋರದುಲ್ಲಸ | ಸಾರಥಿಯ ಮಾಡಿ
ದನು ಕರ್ಣಗೆ ಕೌರವರರಾಯ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿಸ್ರೀ | ಪಾಲ ದಿನವೊಂದಾಯ್ತು ಕರ್ಣನ | ಕಾಳಗದೊಳಲ್ಲಿಂ
ದ ಮೇಲಣ ವರಕಥಾವೃತ್ತವೆ || ಕೇಳಿಚಿತ್ತೈಸಿದ ಗತಾಕ್ಷನ್ಯ | ಪಾಲಕಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಸಂಜಯ |
ಹೇಳಿದನು ಬಳಿಕೆರಡನೆಯ ಸಮರದ ಮಹಾರಣವ || ೧ || ಹೋಗಲಿ ಕೆಲಬರು ಹೊಣ್ಣುಗಳೆವುತ | ನ
ಗುತ ಕೆಲಬದವರವೋಹರ | ದೆಗೆದು ಹೋದುದು ಬಲಿದುದಿದು ತಮತಮ್ಮ ಪಾಳಯಕೆ || ಹೋಗಲ್ವ
ಭಟ್ಟರ ಸಾಲಕೈದೀ | ವಿಗೆಯ ಕಹಳಾರವದ ಲಗ್ನಯ | ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಕುರುರಾಯ ಹೋಕ್ಕನು ರಾಜ
ಮಂದಿರವ || ೨ || ಗುಳುವನಿಳುಹಿದವಾನೆಗಳು ಹ | ಲ್ಲಳವ ಬಿಡೆಭುಲ್ಲವಿಸಿದವು ಹಯ | ಕುಳವರೊ
ಥವನಿಳಿದು ಸೂತರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ || ಕಳಚಿ ಸೀಸಕಜೋಡುಕ್ಕೈದುವ | ನಿಳುಹಿ ಸಮರಶ್ರಮವ
ನಿಮಿಷಕೆ | ನಿಳಯವೇದಿಯೊಳಿದುರ್ವ ಕಳೆದುದು ಕೂಡೆ ಪರಿವಾರ || ೩ || ಗಾಯವಡೆದಾನೆಗಳು ಗು
ಳವನು | ಹಾಯ್ಕಿಯೆನೆ ನೆಲಕುರುಳಿದುವು ಮಿಗು | ವಾಯುಧಂಗಳ ಬಿಗುಹು ಬಿಡೆರೊಂಮೆ
ದ್ದುವಾಘೆಯಲಿ || ಆಯದಲಿ ಮುಂದಿದಂಬನುಗದೊಡೆ | ಸಾಯದಿಹರೇ ಭಟರು ಗಜಹಯ | ರಾಯ
ಹತ್ತೊಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೪ || ಬಂದುದಿರುಳೋಲಗಕೆ ರಾಯನ | ಮಂದಿ ದಳಪ
ತಿಶಲ್ಯಕೃಪ ಗುರು | ನಂದನಾದಿಮಹಾಪ್ರಧಾನರು ದೊರೆಯ ನೇಮದಲಿ || ಇಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆ
ಕುಂತೀ | ನಂದನರ ಬೋಬ್ಬಾಟ ಬಲುಹಾ | ಯ್ತೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತು ತೆಗೆದನು ಕೌರವರರಾಯ
|| ೫ || ಬಲುಹಲೇ ಬಳಿಕೇನು ಹಗೆಯ | ಗ್ಗಳಿಕೆ ಮೆರೆಯದೆ ಮುರವಿರೋಧಿಯ | ಬಲುಹ ನೋ
ಡಾ ಪಾರ್ಥನೆಂಬವನಾವಮಾನಿಸನು || ಬಲುಹು ಸಾರಥಿಯಿಂದ ರಿಪುಗಳ | ಗೆಲವು ಸಾರಥಿಯಿಂದ
ಸಾರಥಿ | ಯೊಲಿದಡೆನಗಹುದೆಂದು ಕರ್ಣನು ಕೌರವನೊಳಿಂದ || ೬ || ಭಾರಿಧನುವಿದ್ದೇನು ತೋ
ಳಿನ | ತೋರಹದ ಫಲವೇನು ಕೈಮೈ | ತೋರಿಯೇ ಗರುವಾಯಿಗೇಡಿಸಿತು ನಮ್ಮ ಮೋಹರವ || ತೋ
ರಬಲುಮೆಯ ಗರೆಯಸಾರಥಿ | ಸೇರಿದೊಡೆ ರಣದೊಳಗೆ ನಾಳಿಗೆ | ವಾರಣದ ಲೌತಣವನಿಕ್ಕುವೆ ಕಾ
ಕಸಂತತಿಗೆ || ೭ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣನಿನಗೇ | ನೈಸಲೇ ಸಾರಥಿಯ ಕೊರತೆ ಸು | ರಾಸುರರ ತಟ್ಟ
ನಲಿ ತೊಡಕುವ ನಾವನಿನ್ನೊಡನೆ || ಈ ಸಮಸ್ತ ನೈಪಾಲವರ್ಗದ | ಲಾಸೆಯಾರಲಿ ಸೂತಕರ್ಮಾ |
ಭ್ಯಾಸಿಯನು ಜೋಡಿಸುವೆನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ಹಲವುಮಾತೇಕರಸ ನುಡಿದುದು | ಫಲಿಸಲರಿ
ಯದು ದೈವಗತಿಯಲಿ | ಫಲಿಸಿತಾದರೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸೂಳಿತನವಹುದೆ || ಸುಲಭವಾದೊಡೆ ಮಾದ್ರ
ರಾಜನ | ತಿಳುಹಿ ಸೇರಿಸು ರಿಪುಗಳೈವರ | ತಲೆಗೆ ನೀಹಿಡಿ ಸಂಚಕಾರವನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೮ || ಉಬ್ಬಿ
ದನು ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ | ಹಬ್ಬಿದುದು ಹೊರೆಹೆಚ್ಚಿ ಮರೆನೆಯ | ಮಬ್ಬು ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಾಡಿದಮಾತ ನೆನೆದು || ಟಿಬ್ಬರಿಸುವವಿಂದ್ರಿಯತುರಂಗದ | ಗಬ್ಬ ಕಳಚಿತು ಕೌರವೇಂದ್ರನು | ಸ
ಬ್ಬಲಗ್ಗೆ ಯಹರುಷದಲಿ ಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ || ೧೦ || ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳು ರಾಯನ | ಬರವೆ

ನಾತಂಗರುಹಿದರು ಕಡು | ಹರುಷದಲಿ ಕಲಿಶಲ್ಯ ಹೊರವೆಂಟನು ನಿಜಾಲಯವೆ || ಅರಸುಮಕ್ಕಳವಜ್ರ
ಮಣಿಯಾ | ಭರಣಕಿರ ಣದಸೋಮದೀಪ್ತಿ | ಸ್ಫುರಿತ ಝಳಮಧ್ಯದಲಿ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೧೧ ||
ಅಂದಳವನಿಳಿದರಸನಾತಗೆ | ವಂದಿಸಿದನಾಮಾದ್ರಪತಿ ಸಾ | ನಂದದಲಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ತಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||
ಇಂದಿದೇನಿದ್ದಿ ರವು ನೀನೇ | ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವೇನುಂ | ಚೆಂದು ಕೌರವರಾಯನನು ಬೆಸಗೊಂಡನಾಶ
ಲ್ಯ || ೧೨ || ಏನ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನಪುಣ್ಯದ | ಹಾನಿಯನು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಬಲಸುಂ | ಮಾನ ಬೀತು
ದು ಬಿರುದರಿಗೆ ಕಾಲೂರಿತವಮಾನ || ಜ್ಞಾನದೀಕ್ಷೆಯ ಹಿಡಿದರೆನ್ನಸು | ಮಾನಸುಭಟರು ಜಯ
ಸಿರಿಯ ಸಂ | ಧಾನ ಮುರಿದುದು ಮಾವ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನವೇನೆಂದ || ೧೩ || ಸಮರಜಯಸಾಧಕರು
ಮಂತ್ರ | ಭ್ರಮಿತರಾಯಪಜಯವಧೂವಿ | ಭ್ರಮ ಕಟಾಕ್ಷದಗಾಯದಲಿ ಕಳವಳಿಸದವರಾರು || ಸ
ಮತೆಯಾಯಿತು ತವಕಿಗಳಿಗು | ಭ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿವಾಯ್ತು ವಾಸಿಯ | ಮಮತೆಯವರು ವಿರಕ್ತರಾ
ದರು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಮುರಿವಡೆದು ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ಸರಳನು ಧರಿಸಿದನು ದ್ರೋಣಂಗೆ ಬಂದು
ದ | ನರುಹಲೇಕದ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನ ವಿರಪಟ್ಟದಲಿ || ನೆರೆವಣಿಗೆಯುಂಟಾದೊಡೊಂದೇ | ಕೊರತೆಯಿ
ದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಡೆಯಲಿ | ನೆರೆತೆಯಹುದನೆಗುತ್ತರೋತ್ತರಸಿದ್ಧಿಯಹುದೆಂದ || ೧೫ || ದ್ರೋಣ ಭೀಷ್ಮ
ರವೋಲು ನೆಟ್ಟನೆ | ಹೂಣಿಗರು ರಾಧೇಯಮಾದ್ರ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯುಂಟೆಂಬನುಡಿಯಿನ್ನಿರಡು ಕಟ
ಕದಲಿ || ಕೇಣವಿಲ್ಲದರವಗತಿಯ ಬಿ | ನ್ನಾಣವನು ತೋರಿದೊಡೆ ತನ್ನಯ | ಗೋಣಿಗೌಕುವ ಕೈದು
ವನು ನೀವ್ ತೆಗಸಿದವರೆಂದ || ೧೬ || ಬರಿದಬೋಳ್ಳಿಸಿದರು ಕಾರ್ಯದ | ಹೊರಗೆ ಯೇನದ ಹೇಳುಮೇ
ಗರೆ | ಮೆರೆವವರು ನಾವೆಲ್ಲನುಡಿಯಾಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆ || ಅರುಹು ಕೇಳುವೆನೆನಲುಶಲ್ಯನ | ಬಿರುನು
ಡಿಗೆ ಬೆಚ್ಚದೆ ಮಹಿಪತಿ | ಸೊರಹುತಪ್ಪದೆ ಬಿನ್ನುವಿಸಿದನು ಮಾದ್ರಭೂಪತಿಗೆ || ಮಾವ ಸಾರಥಿ
ಯಾಗಿ ಕರ್ಣನ | ನೀವು ಕೊಂಡಾಡಿದೊಡೆ ಫಲುಗುಣ | ನಾವಪಾಡು ಸುರಾಸುರರ ಕೈಕೊಂಬೆನೇ ಬ
ಳಿಕೆ || ಆವುದನೆಗಭ್ಯುದಯವದನೀ | ವಾವಪರಿಯಲಿ ಮನ್ನಿಸಿದೊಡರೆ | ಜೀವಿಕೌರವವಂಶ ನೆರೆ ಸ
ತ್ಪ್ರಾಣಿಸುವುದೆಂದ || ೧೭ || ಖೂಳನೆಂಬೆನೆನಿನು ನಿಪುಣನು | ಬಾಲನೆಂಬೆನೆ ಸಕಲ ಪ್ರೌಢಿಕೆ |
ಮೇಲೆಫಲಿತದಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಹಾ ಏಹಾದೇವ || ಹೇಳುಹೇಳಿನೊಮ್ಮೆ ನುಡಿನುಡಿ | ಕೇಳುವೆನು
ಕಿವಿಯಾರಕರ್ಣನ | ಕಾಳಗಕೆ ನಾವ್ ಸಾರಥಿಗಳೇ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೮ || ಖೂಳನನು ಹಿಡಿತಂದು
ಧರಣೀ | ಪಾಲನನು ಮಾಡಿದೊಡೆ ರಾಜ್ಯದ | ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿದಬಳಿಕ ಬಂದುದು ಖೂಳತನ ನಿನಗೆ ||
ಕೇಳುಮೇಲಿನವಾಸಿನಿನ್ನಲಿ | ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸಾಕು ನಮಗಿ | ನ್ನಾಳುತನವೇಕೆನುತ ಮಡಮುರಿದದ್ದ
ನಾಶಲ್ಯ || ೧೯ || ಬಡನೆ ನಿಂದನು ಸೆರಗುಹಿಡಿದವ | ಗಡವಿದೇಕಿನ್ನೆನುತ ಗುಣದಲಿ | ನುಡಿದು ಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಸಂತೈಸಿದನು ವಿನಯದಲಿ || ನುಡಿಗೆ ಕೋಪಿಸಲೇಕೆ ಮನಕೊಡ | ಬಡುವದೇಕೈಕೊಂಬು
ದಲ್ಲದೆ | ಯೊಡೆಯರುಂಟೇ ನಮಗೆ ಯೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೨೦ || ಅರುಣ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ತ
ರಣಿಯ | ತುರಗಹಿಡಿಯನೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಾ | ನರನಸಾರಥಿಯಾಗಿ ತೋರನೆ ತನ್ನ ಕೈಗುಣವ || ಹರ
ನೆ ಸಾರಥಿ ಕಮಲಸಂಭವ | ಸುರರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗನೇ ಸ | ತ್ಪುರುಷರೇ ಪರಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರು ಮಾವ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ || ಸವರಿದರು ಕುರುವಂಶವನು ಪಾಂ | ಡವರುಸಹಿತ ಮಹಾರಥರು ಸಲೆ | ಸವೆದು

ದಿಲ್ಲಿ ನದೀಸುತದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ಅವರಲಳಿದವರಿಬ್ಬರೇ ನಂ | ಮವಸರಕೆ ಸಾಹಸಿಗರೈ ನಿ
 ನ್ನವರಮೇಲನು ಮಾನವಿದ್ದೊಡೆ ಮಾತುಮಾಣೆಂದ || ೨೩ || ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ ಯಿರಲಿ ಸತ್ತಿಗೆ |
 ಯೆನ್ನ ಕೈಯಲಿ ಹೊಡಿಸು ಭಂಡಿಯ | ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹೆಗಲಲಾತನ ಹಡಪ ಹಾಯ್ಕಿರಲಿ || ನಿನ್ನ
 ಬಂಧುಗಳವನ ಬೇಟೆಯ | ಕುನ್ನಿಗಳ ಹಿಡಿಯಲಿ ಸುಯೋಧನ | ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವನೊಡದು ಕಳೆ ಕೇ
 ಡಾವುದನೆಗೆಂದ || ೨೪ || ಗೆಲಿದೆನಿವದಿರನೆಂಬಬಲಕ | ಕ್ಕುಲಿತೆಯಲ್ಲದೆ ದ್ರೋಣಭಿಷ್ಣು | ಗಳು
 ಕದರಿಭಟರಿವನ ಬಗೆವರೆ ಕಂಡು ಮರುಳಾದೆ || ಬಲುಬಿದಿರನುಚ್ಚಳಿಸುವಳಿಮುಖ | ಕೆಳೆಯಕಬ್ಬಾನು
 ವುದೆ ಕೌರವ | ಕುಲವನೆದ್ದಿದೆ ಪಾಹಿಕಪ್ಪವನೆನೆದೆ ಹೋಗೆಂದ || ೨೫ || ಅರಿಶಿರವ ಚಂಡಾಡಿತೆ
 ನ್ನೀ | ಕರವು ವಂದಿವ್ರಾತದಡರನು | ಪರಿಹರಿಸಿತೇ ಕರದಳವು ಹಿಂದಣಸುಕಾಲದಲಿ || ಧರಣಿಪತಿ
 ನಿನ್ನಿಂದಕರ್ಣನ | ತುರಗಭಾರಿಯಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಾ | ಕರವ ಹೊದ್ದುವುದಾಯ್ತಿ ತಿವೆವ ಧನ್ಯರಾವೆಂ
 ದ || ೨೬ || ಜಾತಿ ಹೀನರಕರ್ಮವುತ್ತುಮ | ಜಾತಿಯಲಿ ಕರ್ತವ್ಯತೀರಿವಿ | ಜಾತಿಗಳಲತಿಕರ್ಮವೃತ್ತಿ
 ಯಸೇರುವೆಯನರಿದು || ಆತನಳವಡಿಸಿದನು ವಿಧಿನಿನ | ಗಾತಮಾಡಿದನಳಿವಸಾಮ | ಧ್ಯಾತಿಶಯ
 ವುಂಟಾದೊಡೈಸಲೆಯಿಂದನಾಶಲ್ಯ || ೨೭ || ಆಸುರದ ಬೆರಗೇಕೆ ನಮ್ಮೊಡ | ನೀಸುಮಾತೇಕೆಮ್ಮ ರ
 ಕ್ಷಿಸು | ವಾಸೆಯುಂಟೇ ಮಾಡು ಮಾಣ್ಣುದುಕರುಣವಿಲ್ಲದೊಡೆ || ವಾಸಿವಟ್ಟವ ನೋಡಿದನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಶನವರಲಿಸೂತಕರ್ಮಾ | ಭ್ಯಾಸಿ ಯೇ ಮುರವೈರಿಯಿಂದನು ಕೌರವರಾಯ || ೨೮ || ಮುರಹರನ
 ಸಮಜೋಳಿ ನೀವಾ | ನರನ ಸಮಗೈಕರ್ಣನಂತಿ | ಬ್ಬರನು ನೀವಿಬ್ಬರು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಗೆಲುವುದೇನರಿದು ||
 ಸುರರ ಕಾರ್ಯದಲಂದುಸಾರಥಿ | ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನಾಗನೇ ನಂ | ಮರಸುತನವಿಂದಳಿದುದಿದ ನೀನೊಲಿ
 ದು ವುಳುಹೆಂದ || ೨೯ || ಬಣಗುತಿದೆ ಕುರುವಂಶವೀಫಲು | ಗುಣನ ಕೋಪಾನಲನನಾಲಗೆ | ಕೆಣ
 ಕುತಿದೆ ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಪಟ್ಟೊಡೆ ಕಾಣೆ ಕಾವವರೆ || ಅಣಕಿಸದೆ ಕಾರುಣ್ಯವರುಪವ | ನೋಣಗಿನಲಿ ಸುರಿ
 ಪಾಹಿಮಕ್ಕಳ | ಹೆಣನ ಕಾಣುತ ದುಃಖವಿಲ್ಲ ದುರಾತ್ಮನೀನೆಂದ || ೩೦ || ದೇವಕೀಸುತನೆಂದು ಭಂಡಿ
 ಯು | ಬೋವ ಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೊ ಮೇ | ಣಾವಿರಿಂಚಿಯದಾರಸಾರಥಿತನದಪಿಳಿಗೆಯು ||
 ಕಾವುದಿದರೊಳಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ನಾವವಾಸಿ ಪರಿಪ್ರಯೋಜನ | ಭಾವಕರುಸತ್ಪುರುಷರಿದಕೆ ವಿಚಾ
 ರವೇಕೆಂದ || ೩೧ || ಗುರುಪಿತಾಮಹರಿಂದ ಮೋರೆಯ | ಮುರಿದವಿಜಯವಧೂಕಟಾಕ್ಷವ | ತಿರುಹಿ
 ಹಾಯ್ದುವವೀರನಾವನು ನೀವು ತಪ್ಪಿದೊಡೆ || ಕುರುಕುಲೋಧ್ಧಾರಕನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೆನಿವವಿಖ್ಯಾ
 ತಿ ಬಂದುದು | ಪರಿಹರಿಸದಿರಿ ಮಾವ ಯೆಂದೆರಗಿದನು ಚರಣದಲಿ || ೩೨ || ತಿವತಿವಾ ನಿರ್ಬಂಧ
 ಮಿದು ಕೌ | ರವನೊಳಾಯ್ತೇ ಮಧ್ಯಮಯಗಂ | ದವಸವಿವಪರಿಯಾಯ್ತಲಾ ತುಂಬೆಗಳ ಸೆರೆವಿ
 ಡಿದು || ಅವನಿಪನ ದುಸ್ಸೇವೆಯಿದು | ಕಪ್ಪವೆಲೆ ಮೊದಲಲಿ ಬಳಿಕನಾವಿ | ನ್ನವ ಗಡಿಸಲೇನಹುದು ಸಾ
 ರಥಿಯಾದವೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಆಯಿತೇ ಸಂತೋಷ ಕಮಲದ | ಳಾಯತಾಕ್ಷನ ನೋಡಿ ಬಂಡಿಯ |
 ಬೋಯಿಕೆಗೆ ವೀಳೆಯವ ಹಿಡಿದೆವು ಹಲವು ಮಾತೇನು || ದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ದಿಟವಿದಾತ್ರಂ | ಗಾಯ್ತೆಮಿ
 ಗೆ ಸಾರಕ್ಕು ವಾದೊಡೆ | ರಾಯ ಹೇಳೈ ತ್ರಿಪುರದಹನದ ಕಥೆಯನೆನೆಗೆಂದ ... || ೩೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ಪದ ೧೫೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ|| ನಗರಮೂರರ ದೂರಕಾರರ | ದುಗುಡವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕರುಣಾ | ಉಗಲದೇವನು ಸಂತವಿ
ಟ್ಟನು ಸುರಕದಂಬಕವ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯ ಶಲ್ಯಗೆ | ಹೇಳಿದನು ಸಾರಥ್ಯಸಂ
ಯೋಜಕಸಮಾಹಿತವ || ಲೋಲತಾಪಸಕರ್ಮತರುನಿ | ಮೂಲನೈಕಕ್ಷಮಸುಧಾಕರ | ಮೌಳಿಕೇ
ಳಿಕಲಿತಕಮನೀಯಕಕಥಾವೃತ್ತವ ||೧|| ತಾರಕನಮಕ್ಕಳುಗಳೆನಿಸುವ | ತಾರತಾಕ್ಷನು ಕಮಲಲೋ
ಚನ | ವೀರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೆಂಬೀ ಮೂವರತಿಬಲರು || ಘೋರತರತಪಸುಪ್ರಭಾವಿ | ಸ್ತೂರಿಗಳ
ಸಂಖ್ಯಾತಯುಗದಲಿ | ವಾರಿಜೋದ್ಭವನನು ವತೀಕರಿಸಿದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨|| ಬಂದು ಕಮಲಜನವ
ದಿರಿದಿರಲಿ | ನಿಂದನೆಲೆಬುಗಿಗಳಿರ ನಿವಿ | ನ್ನೊಂದುಪರಿಯಂತರ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದಾಯಾಸ || ನಿಂದು
ಬೇಡುವುದೊಲಿದುದನು ನಾ | ವಿಂದು ಸಲಿಸುವೆನೆನಲು ನಿಮಿಷಕೆ | ಕಂದರೆದು ಕಮಲಾಸನನ ಭಜಿಸಿ
ದರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೩|| ಎನಿತನೋದಿದೊಡೇನಹುದು ದು | ಜನರು ಪುರುಷಾರ್ಥಿಗಳೆ ಹಾವಿಂ |
ಗೆನಿತುಹಾಲಾಹಾರವಾದೊಡೆ ಬಿಡುವುದೇವಿಷವ || ದನುಜರದ್ಭುತತಪವ ಮಾಡಿದ | ರನಿಮಿಷಾವಳಿಬೇ
ಟಿಯಾಡಲು | ನೆನೆದು ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ಕಮಲಭವಂಗೆ ನಿಜಮತವ ||೪|| ರಚಿಸುವೆವು ಪುರಮೂರನಗ್ಗ
ದ | ಖಚರಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ | ನಿಚಯ ಬಂದೋಲೈಸಿ ಹೋಗಲಿ ಹಲವುಮಾತೇನು || ಉಚಿತದಲಿ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳನುನ್ನುಪ | ರಚಿಸಿದೆವು ಪೋಲೈಸುವೆವು ದೃಢ | ಎಚನ ನಿಮ್ಮದು ಕರುಣಿಸುವುದಮರತ್ನವ
ನು ತಮಗೆ ||೫|| ಹಾಮಹಾದೇವಾ ಕುತಾರರ | ತಾಮಸದ ನೆನೆಹಿದ್ದಪರಿಯಹು | ದೀಮಹಾನು
ಷ್ಠಾನವಿದರಲಿ ಶಾಂತಿ ಲವವಿಲ್ಲ || ಕಾಮಿತವನಿವದಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆ | ಕಾಮಹರಕಮಲಾಕ್ಷರಿಗೆ ಸಂ |
ಗ್ರಾಮಜಯವೆಲ್ಲಿಯದೆನುತ್ತ | ಡಿಗಡಿಗೇಚಿಂತಿಸಿದ || ೬ || ಹುಲಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನರಕಗಳನಹಿ | ಗಳಿಗೆ ಖಳರಿ
ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ಕ | ತ್ತಲೆಗೆ ಕಾರಿಣ್ಯವನು ಚೈತನ್ಯವನು ಗಿರಿಗಳಿಗೆ || ಕೊಲೆಗಡಿಗರಿಗೆ ನಿತ್ಯದೇಹವ |
ನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಲೇಸು ಬಳಿಕೇನಲೆಮಹಾದೇವೇನನೆದರೊ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ||೭|| ಪುರವ ವಿರಚಿಸಿ
ದಿವ್ಯಸಾಸಿರ | ವರುಷಕವು ಕೂಡಿದೊಡೆ ಯೊಂದೇ | ಸರಳನಾವವನೆಚ್ಚನಾದೊಡೆ ನಿಮಗೆ ಕಡೆಹಾರ
ಬರಲಿ ಬಳಿಕಿಂದ್ರಾದಿನಿರ್ಜರ | ನೊರಜಗಳ ನಿರ್ವ ಸದೆಯಿ ಹೋಗಿಂ | ದರಸ ಕೇಳ್ವ ಕೊಟ್ಟನವರಿಗೆ
ಕಮಲಭವ ವರವ ||೮|| ಕರುಣವಿನಿತೇ ಸಾಕು ನಮಗಿ | ನ್ನುರದಲಾದವೆ ಮೊಲೆಗಳೆಮ್ಮಯ | ಪುರ
ವನೊಂದಂಬಿನಲಿ ಗೆಲುವನ ತಾಯಿ ಹುಸಿಯೆನುತ್ತ || ದುರುಳರಾತನ ಬೀಳುಕೊಂಡು | ಬ್ಬರದ ಹರು
ಷವ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಯನನು | ಕರೆಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಮಹಾವಿಭವದಲಿ ನಗರಿಗಳ ||೯|| ಕನಕದಲಿ ರಜತದ
ಲಿ ಬಲುಗ | ಬ್ಬನದಲೊಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಶತಯೋ | ಜನದ ವಿಸ್ತಾರದಘನಪ್ರಾಕಾರತೋರಣದ || ವಿ
ನುತನಗರಿಗಳಾದವಲ್ಲಿಯ | ದನುಜರಡೆಗಳ ಹಾಕಿ ಗಾಣದ | ಲನಿಮಿಷರನೀಡಾಡಿಕೊಂಡರು ದುರ್ಗ
ವನು ಸುರರ ||೧೦|| ಸೂರೆಹೋಯಿತು ಸುರಪತಿಯ ಭಂ | ಡಾರ ಹೆಂಡಿರುಸಹಿತ ನಿರ್ಜರ | ನಾರಿಯ
ರು ತೊತ್ತಾದರಮರಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳಲಿ || ಮೂರುಜಗದೊಳಗವದಿರಾಣೆಯ | ಮಿಾರಿ ಬದುಕುವರಿ

ಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ | ತಾರಕನಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೈವರ್ತಿಸಿತು ಜಗವೆಂದ||೧೧||ನೆರೆದುದಮರರಆಳು ಹರಿಸಾ | ಗರದ
 ಕಡೆಯಲಿ ರೂಹುಗಳೆದು | ಟ್ಟರಿವೆಗಳ ಕಾಳಿಕೆಯಮೋರೆಯ ತಾರಿದೋಡಲುಗಳ || ಹುರಿದಧೈರ್ಯದ
 ಲಳ್ಳೆಬಾರುವ | ತರಳಹೃದಯದ ದೇವರಿಂದ್ರನ | ನರಸಿ ಕಂಡರು ತಮ್ಮೊಳಾಲೋಚನೆಯ ಮಾಡಿದ
 ರು || ೧೨ || ತಾರಕನ ಮಕ್ಕಳುಗಳೇ ಮು | ನ್ನಾರೆ ಗೆಲಿದರು ತಪವಮಾಡಿ ವಿ | ಕಾರಿಗಳು ಬೊ
 ಮ್ಬಂಗೆ ಬಂದಿಯ ನಿಕ್ಕಿದರು ಬಳಿಕ || ವಾರಿಜಾಸನ ಮೇಲನರಿಯ ಕ | ಠೋರನಾಯ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ
 ನಿಡ | ನಾರಿಗರುಹುವೆನಿತ ಸುಯ್ದರು ಬೈದು ಕಮಲಜನ||೧೩|| ಆದೋಡೆಯು ನಮಗಾತನೇಗತಿ |
 ಯಾದುರಾತ್ಮರಿಗೆಂದು ಹರಿತಂ | ದಾದರಿಸಿ ಕೇಳುವೆನಿತ ಕಮಲಜನ ಹೊರೆಗೈದಿ || ಖೇದವನು
 ಸುರಿಯಲು ಪಿತಾಮಹ | ನಾದಿವಿಜಗಣಸಹಿತ ಬಂದನು | ವೇದಶುದ್ಧವಿಶುದ್ಧದೇವನ | ಕಾಬತವಕದ
 ಲಿ || ೧೪ || ಬಂದು ಕೈಲಾಸಾದ್ರಿಗಾಗಿರಿ | ನಂದನಾವಕ್ಷೋಜಘ್ನಸೃಣ | ಸ್ಕಂದಚೇತಕನಯನರಂಜ
 ನಭೂತಿಪಂಜರನ || ವಂದ್ಯಮಾನಸುರಾಸುರೋರಗ | ವೃಂದಮಕುಟಮಣಿಪ್ರಭಾನಿ | ಪ್ಪಂದಭೂ
 ಯಸ್ತಿಮಿತಕಾಯನ ಕಂಡನುಬುಜಭವ || ೧೫ || ಕೊರಳಕಪ್ಪಿನ ಚಾರುಚಂದ್ರಾ | ಭರಣದೂರ್ಧ್ವ
 ದಭಾಳನಯನದ | ಭರಿತಪರಿಮಳಗಂಧವಟ್ಟದ ಜಡಿವಕಂಜಡೆಯ || ಕರಗಿಕಾಸಿದ ವಿದ್ಯೆಯನು
 ಬೇ | ರಿರಿಸಿಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವನು ಕಂ | ಡರಸಿದಂತಿರಲೆಸೆವತಿವನನು ಕಂಡನುಬುಜಭವ || ೧೬ || ವೇದವ
 ರಿಯದತರ್ಕವಿದ್ಯಾ | ವಾದ ನಿಲುಕದಬುಧರ ಮತಿಸಂ | ಪಾದನೆಗೆ ಮುಖಗುಡದ ಯಮನಿಯಮಾದಿ
 ಯೋಗಗಳ || ಹೋದಹೋಲಬಳವಡದ ಬ್ರಹ್ಮೇಂ | ದ್ರಾದಿಸುರರುಬ್ಬಟೆಗೆ ಸೋಲದ | ಸಾದಿದೇವ
 ರದೇವತಿವನನು ಕಂಡನುಬುಜಭವ || ೧೭ || ಕಂತುಹರನನು ವಿಮಲನನು ಜೇ | ದಾಂತವೇದ್ಯನನದ್ವಿ
 ತೀಯನ | ನಂತಮಹಿಮನ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕರಸಮಯನ || ಅಂತರಹಿತನಪ್ರಮೇಯನ | ನಂತರೂಪನ
 ನಂಘ್ರಿಭಜಕಭಾವಾಂತಕನನುದ್ದಂಡದೇವನ ಕಂಡುದಮರಗಣ || ೧೮ || ಇದ್ದುದಗ್ಗದರುದ್ರಕೋಟೆಗ |
 ಳಿದ್ದುದಗ್ಗದವಿಷ್ಣು ಕೋಟೆಗ | ಳಿದ್ದುದಂಬುಜಭವಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಶತಕೋಟಿ || ಇದ್ದುದಖಿಳಾ
 ಮ್ನಾಯಕೋಟಿಗ | ಳಿದ್ದುದಗಣಿತಮಂತ್ರಮಧ್ಯದೊ | ಳಿದ್ದುನಿರ್ಮಳಖಂಡಪರಶುವ ಕಂಡುದಮರಗ
 ಣ || ೧೯ || ಪುಳಕಜಲವುಬ್ಬರಿಸೆ ಕುಸುಪಾಂಜಲಿಯನಂಘ್ರಿದ್ವಯಕೆ ಹಾಯಿಸಿ | ನಳಿನಭವ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದ
 ನು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಬಳಿಯಲಮರೇಂದ್ರಾದಿದಿವಿಜಾ | ವಳಿಗಳವನಿಗೆ ಮೈಯ ಚಾಚಿದ | ರುಲಿ
 ಯುತೀರ್ದು ಜಯಜಯಧ್ವಾನದಲಿ ಸುರಕಟಕ || ೨೦ || ಪರಮಕರೂಣಕಟಾಕ್ಷರಸದಲಿ | ಹೊರೆದು ಕ
 ಮಲಾಸನನ ಹತ್ತಿರೆ | ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಖಿಳನಿರ್ಜರಜನವ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿ || ಬರವಿದೇನಿಂದಿನದು ವಿಶ್ವಾ |
 ಮರಕದಂಬಕಸಹಿತಯೇನುತಂ | ಬುರುಹಭವನಸು ನಗುತ ನುಡಿದನು ತರಳಶಿಶಿಮೌಳಿ || ೨೧ || ತಾರಕ
 ನಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ನೆರೆ | ಸೂರೆಹೋಯಿತು ರಾಜ್ಯಸಿಂ ಮುಂ | ಮಾರುಹೋದರು ಸುರರಹೆಂಡಿರು
 ಖಳರ ಮನೆಗಳಿಗೆ || ಚಾರುವೈದಿಕ ಹವ್ಯಕವ್ಯವಿಹಾರವೃತ್ತಿಗಳಳಿದುವಿದ ನೀ | ವಾಸುವುದೆಂದಬುಜ
 ಭವ ಮಾಡಿದನು ಬಿನ್ನಹವ || ೨೨ || ನಗೆಯಮೋನೆ ನಸುಹೊಳೆಯೆ ಬ್ರಹ್ಮನ | ಮೊಗವ ನೋಡಿದ
 ನಭವನೀಶನ | ಬಗೆಯ ಭಾವವನರಿದು ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಕಮಲಭವ || ದುಗುಡವನು ಬಿಡಿನಿಖಿಳದಿವಿ
 ಜಾ | ಳಿಗಳು ಪಶುಗಳಲಾ ವಿರಂಚಿಯ | ವಿಗಡವರದಲಿ ಕಟ್ಟಿರಕಟಕಟಂಜಬೇಡೆಂದ || ೨೩ ||

ಪಶುಪತಿತ್ವವನೆಮಗೆ ಬಿಡಿ ನೀವ್ | ಪಶುಗಳಾಗಿರಿ ಪಾಶುಪತತರ | ನಿತಿತಸರಳಲಿ ದ್ವೈತ್ಯದುರ್ಗವನುರು
ಹಿ ತೋರುವನು || ದೆಸೆದಸೆಗೆ ಹರೆದಖಿಳದೇವ | ಪ್ರಸರವನು ಮಿಗೆ ನೆರಹಿ ಮೇಲಿ | ನ್ನ ಸಮಸೆಗೆ ಹೆ
ದರದಿರಿಯಿಂದನು ನಗುತ ಶತಿಮೌಳಿ || ೨೪ || ಚಾರಿದುಬ್ಬಿನ ಹೊತ್ತದುಗುಡದ | ಮೋರೆಗಳ
ಮೋನದವಿಹಾರದ | ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯ ಸಕಲಸುರೌಘವಿರೆ ಕಂಡು || ಏರುವಡೆದುದೆ ಮನದವಿದ್ಯೆ
ಯ | ಮಾರುವೋದಿರಲಾ ಯೆನುತ ಶಿವ | ತೋರಿ ನುಡಿದನು ಪಶುಪತಿತ್ವದ ಪರಮಸಂಗತಿಯ
|| ೨೫ || ಕರ್ಮಕಿಂಕರರಾಗಿ ಕೃತದು | ಸ್ವರ್ಮವಾಸನೆ ವಿಡಿದು ತಾನೇ | ಕರ್ಮಕರ್ತನುಭೋಕ್ತೃ
ತಾನೇದುಃಖಸುಖಿಯಾದ || ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮನೊಳೀಯಹಂಕೃತಿ | ಧರ್ಮವನು ನೇವರಿಸಿ ಬದುಕುವ |
ದುರ್ಮತಿಯೆ ಪಶುವೀಪಶುತ್ವಕ್ಕೆ ಭೇದವೇನೆಂದ || ೨೬ || ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವರೂಪದ | ಸಂಚವರಿ
ಯದನೀತಿಮುಖದಿಂ | ದಂಚೆ ಗಾಣದಸುಗುಣಮಯನೀಹಾರದಲಿ ಮುಳುಗಿ || ಮಿಂಚುವೆಳಗಿನ ಬ
ಳಕೆಯನು ಮನ | ಮುಂಚಿ ಮೈಗೊಡಲಳುಕುವಾತುಮ | ವಂಚಕರ ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದೊಡೆಭೇದ
ವೇಕೆಂದ || ೨೭ || ಆದಿಭೌತಿಕದಿಂದ ನೊಂದುವಿ | ರೋಧಿಪಡುವರ್ಗದಲಿ ಮೋಹ | ವ್ಯಾಧಿಯಲಿ
ಬೆಂಡಾಗಿ ಭವಪಾಶದಲಿ ಬಿಗಿವಡೆದು || ಬಾಧನಿಚಯದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನಿ | ರೋಧದೊಳುಬಿದ್ದಿಹರ
ವಿದ್ಯಾ | ಸಾಧಕರ ನೀವ್ ಪಶುಗಳೆಂದೊಡೆ ಬೇದವೇಕೆಂದ || ೨೮ || ಪಶುಪತಿಯೆ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪ
ನು | ಪಶುಗಳೀಪರಿಜೀವಭಾವದ | ಲೆಸಗುವರು ನೀವ್ಪಶುಗಳದರಿಂ ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣವ || ಪಸರಿಸುವಪರ
ಮಾತ್ಮ ತಾನಿರೆ | ಗಣನಿ ನಿಮಗೇಕೆಂದುದೇವ | ಪ್ರಸರವನು ತಿಳುಹಿದನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕಾಮಾರಿ
|| ೨೯ || ಉಬ್ಬುಗೊಂಡುದು ವಿದ್ಯೆಯನುಸಲೆ | ಕೊಬ್ಬುಗರ ಗಂಡಿಗರಗಾಡದ ಗಬ್ಬವನು ಝಾ
ಡಿಸಿತು ಗರಳಗ್ರೀವನುಪದೇಶ || ಹಬ್ಬಿನಲಿಮಾತಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳ | ಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ತಿಳಿದು ಸಕಲ
ಸು | ಸಬ್ಬಜನವೆರಗಿದುದು ಜಯಜಯಯೆನುತ ಪಶುಪತಿಗೆ || ೩೦ || ಜಗವುಘೇಯೆಂದುದು ಜಯ
ಧ್ವನಿ | ಮುಗಿಲರೋಂಪಿಸಿತೊಗ್ಗಿ ನಂಜಳಿ | ಗಗನದಗಲಕೆ ಕುಣಿವುತಿರ್ದುದು ಸುರರು ಭಾಳದಲಿ ||
ಬೆಡಗು ಬೀತುದು ಬೇಸರಿನ ಜಲು | ತಗಹು ಸೋತುದು ಶಿವಗೆ ರವಿಜಾ | ದಿಗಳು ಮುದದಲಿ ಮಾ
ಡಿದರು ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಚನವ || ೩೧ || ಪಾಶುಪತ್ಯದ ಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ಮ | ಹೇಶನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
ದೇವರು | ವಾಸಿವಟ್ಟವ ಬಿಟ್ಟರೋಲೈಸಿದರು ಪಶುಪತಿಯ || ಪಾಶುಪತಸುವ್ರತವ ಧರಿಸಿದು | ದಾ
ಸುಪರ್ವಸ್ತೋಮ ವಿಶ್ವಾ | ಧೀಶನೆಸೆದನು ಕೋಟೆಸೂರ್ಯ ನಿಭಪ್ರಕಾಶದಲಿ || ೩೨ || ರಚಿಸಿ ರಥ
ವನು ಭೀತಿ ಬೇಡಿ | ನ್ನು ಚಿತವೇನದ ಮಾಡಿ ದ್ವೈತ್ಯ | ಪ್ರಚಯವನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡುವೆವು ಪಾಶು
ಪತತರದಿ || ಕುಚಿತರಿನ್ನೇಗುವರು ಬಳಕೆ | ನ್ನು ಚಲಿತವಲೇ ನಿಮ್ಮಪದವೆನೆ | ನಿಚಿತಹರುಷರು ವಿಶ್ವ
ಕರ್ಮಂಗರುಹಿದರು ಹದನ || ೩೩ || ಮಾವ ಕೇಳದ್ಭುತವನೀವಿ | ಶ್ವಾವನೀತಳವಾಯ್ತು ರಥ ತಾ |
ರಾವಚಲವಿರಸಾಯ್ತು ಸತ್ತಿಗೆಯಾಯ್ತು ಕನಕಾದ್ರಿ || ಆವುದಯಘನಶೈಲವಸ್ತ್ರ | ಗ್ರಾವಕೇತನಕಂ
ಭರದಧಿ | ಪ್ತಾವಲಂಬನದಿಂದ ರಚಿಸಿದನಾತ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೪ || ಅಸುರವಲೇ ವಿಂಧ್ಯಹಿಮಗಿರಿ |
ಹಾಸುಹಲಗೆಗಳಾದವೆಚ್ಚಮ | ಹಾಸಮುದ್ರವೆಯಾಯ್ತು ಗಾಲಿಗೆ ಬೇರೆ ತರಲೇಕೆ || ಆಶತಿಯಸೂರಿ
ಯನಮಂಡಲ | ವೈಸಲೇ ಗಂಗಾದಿಸಕಲಮ | ಹಾಸತಿತ್ಕುಲವಾಯ್ತು ಚಮರಗ್ರಾಹಿಣೀನಿವಹ || ೩೫ ||

ರಾಯ ಕೇಳೆ ಪುತ್ತೆಯಾಹವೆ | ನೀಯಗಾರುಹಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣ | ಪಾಯುಸುಖರಾದವು ತ್ರಿವೇಣೀ
 ಶರ ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಆಯಿತಲ್ಲಿನರೂಢನಕ್ಷ | ತ್ರಾಯತಪ್ತ ಬಳಿಕನು ರೂಪವ | ಸುಖತ್ರಯರಾಶಿ
 ಯಾದವು ಮಾವಕೇಳೆಂದ || ೩೬ || ಆರಥಾಗ್ರವೆ ವೇದನಾಲುಕು | ವಾರುಪು ಯಾವರು ನೋಗ
 ವಾ | ಯ್ತಾರನಿ ಬಿಡವಾಸ ವುತ್ತರ ವಕ್ಷಣಾಯನವು || ಸಾರಶ್ರುತ ವೇದಗ್ರಾಶಿಸ್ತು || ಭಾರವಾ
 ದವು ನೋಗನ ಕಲ್ಕಳು | ಚಾರುತರಘಣಿನಿಕರ ಹಯ ಬಂಧನದ ನೇಣುಗಳು || ೩೭ || ಬಿಳಿಗಣಾದ
 ವು ಶ್ರುತಿಸುವಾದ್ಯಾ | ವಳಿಗಳಮಳ ಪ್ರಣವವಾದವು | ವೊಳೆಯ ಬಿಲು ಚಪ್ಪೆಯಗ ಮಗ್ಗವು ವ
 ರಷಡಂಗಚಯ || ನಿಲಿಸುಬತುಳ ಕ್ರತುರಥಾಗ್ರಾ | ವಳಿಗಳಾದವು ಮಿಥವರ್ಣವ | ಬಲವಾಪಲ ಪ
 ತಾಕೆಯಾದವು ರಥದಬಳಸಿನಲಿ || ೩೮ || ಕಂಠದಂಡದ ರೌದ್ರದಂಡಕ | ರಾಳರೋಷದ ಚಕ್ರದಂಡವಿ |
 ಶಾಲ ವಿಮಲ ಬ್ರಹ್ಮದಂಡದ ಸಾಲು ಚೆಲುವಾಯ್ತು || ಮೇಲುವಲಗೆಯಸುತ್ತ ಚಮರವ ಚಾಲ
 ಕನಕಧ್ವಜದ ತುದಿಯಲಿ | ಮೇಳವಿಸಿದನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ವಿಮಲಸಾಕ್ಷರವ || ೩೯ || ಅರಸ ಕೇಳುರಾ
 ತರದ ಸಂವ | ತ್ಸರವೆ ಧನು ತತ್ಕಾಳ ರಾತ್ರಿ ಯೆ | ತಿರುವಿದೇ ನಾಶ್ವರ್ಯಪ್ರತಿವೃತ್ತ ಮಹಾದೇವ ||
 ಸರಳ ರಚನೆಗೆ ವಿಷ್ಣುವನು ಸಂ ಸ್ಮರಿಸಿದನು ವೈಕುಂಠತೇಜಸ್ವಿರತಮಾರ್ಗಣ ಸಸಮುದ್ರಸೋ
 ಮಮಾರ್ಗದಲಿ || ೪೦ || ಶ್ರುತವೆ ನಿಮಗದು ಮಾವ ಬಹುಳಾ | ದ್ಭುತವನದನೇನೆಂದ ದೇವ | ಪ್ರತ
 ತಿನೆರೆದುದು ವರಚತುರ್ದಶಭುವನ ವಾಸಿಗಳು || ಶತಮುಖಬ್ರಹ್ಮಾಬಗಳುತ | ವ್ಯತಿಶಯದ ತೇ
 ಜವನುಳಿದು ಪಶು ಪತಿಯ ಪದಕೋಲ್ಪಿಸಿದರು ಮಾದ್ರೇಶ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ || ಸೋಮಹಾಕಾಂಭವಸು
 ಜೇಶ | ಸೋಮವೇನದು ಕೊರತೆಯೇ ಮ | ತ್ತಿಮಹೇಂದ್ರಬ್ರಹ್ಮಮುಖತೇಜಸ್ಸು ಶುಕಾಂತಿ ||
 ಅಮಹಾದೇವನಲಿ ಸೇರಿದು | ಬೀಮಹಾರಥಕಾಗ ವಿಮಲ | ವ್ಯೋಮಕೇಶನು ನಗುತ ಬಿಜಯಂಗೆ
 ಯ್ಯಲನುವಾದ || ೪೨ || ಕಳೆಚಿ ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಕೊಟ್ಟನು | ಕೆಲದವರ ಕೈಯಲಿ ಮುಚ್ಚಿತಯ |
 ಗುಳಿಗೆಗಳ ನುಗ್ಗೊತ್ತಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಧೂಳಿಸಿದ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವಕಂಠಪದಯನುಪಶು ಯಳುಕೆಬಿಗಿ
 ದನು ದಂತಿಚರ್ಮವ | ನೆಲಕೆ ಮುಂಜರಗೊಲೆಯಲುಟ್ಟನು ದೇಸಿಪುಮಿಗಲು || ೪೩ || ಕಡೆಯಸರೆ
 ಪಳಿ ತೋಳಬಂಟಯ | ಹೆಡವಣಿಯ ಮರಿಹಾವುಗಳನಳ | ವಡಿಸಿದನು ಮೊಟಿಸಿದವನ ರುಳವ
 ಟೆಗೆ ಮೆರೆಯೆ || ಜಡಿವಕಿರುಗೆಚ್ಚಗಳ ಬಿಗುಹಿನ | ಬಿಡಯಬದ್ದು ಗುಧಾರವುರಗನ | ಪೆಡವಣಿಯ
 ಗೊಂಡೆಯದ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟಿಸೆಯೆ ಪಶುಪತಿಗೆ || ೪೪ || ನೆರೆದುದಭವನ ಕೆಲಬಲದಲಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯ
 ಬಿಗದ ಬಿಲ್ಲಿನ | ಬೆರಳಚಕ್ರದ ಧವರಿಗಳ ಡಾವರಿಪಡಾಯುಧದ || ಪುಪುಯ ಕೈದುಗಳ ಕರ್ಕಶಾಶ್ವರದ
 ಚರಿತದ ರೌದ್ರರಸದಲಿ | ವರಮಹಾಗಣನಿಕರ ನೆರೆದುದು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೫ || ಸುರಬಲದ ನಿಸ್ಸಾ
 ಳಕೋಟೆಯ | ಮೊರಹು ಮುಳುಗತು ಬಿಲುದಿರುವಿನ ಬ್ಬರೆದಲಾಧ್ವನಿಯಡಗತಗಣತಪಂಬುಧೋಷದ
 ಲಿ || ಅರರೆ ವಂದಿಧ್ವನಿಯ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಜಯಜಯಧ್ವನಿಯುರುಚತುರ್ದಶಬಗವ ಬಡಿದು
 ದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೪೬ || ಮುರಿಯೆ ಬಲವಂಕದಲುಘೇಯೆಂದೂರಲಿದವು ಶ್ರುತಿನಿಕರ ವಾಮದಾಕೊರ
 ಳಕೊಂಕಿನ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳೊರಲಿದವು ಕೋಟೆ || ತಿರುಗೆ ಬೆನ್ನಲಿ ಸಕಲಸಚರಾ | ಚರವುಘೇಯೆಂ
 ದುದು ಕಪದಿಯ | ಸರಿಸದಲಿ ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮೊಳಗಿತು ವೀರಗಣನಿಕರ || ೪೭ || ನಡೆದು ರಥದಲಿ

ವಾಮಚರಣವ | ನಿಡುತ ಧೂರ್ಜಿಟೆ ದಿವಿಜನಿಕರಕೆ | ನುಡಿದನಾವವನಿಲ್ಲಿ ಸಾರಥಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ರಥಕೆ ||
 ಕಡೆಗೆ ಸಾರಥಿಯಲ್ಲುಬರಹ | ನಡೆವುದೇ ದಾನವರ ಧಟ್ಟಣೆ | ಯೊಡವುದೇ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಶಿವ
 ನುಡಿದ ಸುರಸತಿಗೆ || ೪೮ || ಮಾವ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಹರಿದುದು | ದೇವತತಿ ಪರಮೇಶ್ವಿಯಲ್ಲಿಗೆ | ಭಾ
 ವವನು ಬಿನ್ನೈ ಸಿದರು ನಿಜರಾಜಕಾರಯವ || ಆವಿಭುವನೊಡಬಡಿಸಿದರು | ದೇವಾವಳಿಗಳಂದಿನಲಿ
 ಕರ್ಣಗೆ | ನಿವೃ ಸಾರಥಿಯಾದೊಡಭಿಮತಸಿದ್ಧಿ ತನಗೆಂದ || ೪೯ || ಕೋಗಲೆಯದಾಯಕ್ಕೆ ಬಂ
 ದುದು | ಕಾಗೆ ನಿನ್ನಯನುಡಿಯದಂತಿರ | ಲಾಗಲಂಬುಜಭವನು ಸಾರಥಿ ಬಳಿಕ ಲೇಸಾಯ್ತು ||
 ಹೋಗಲದು ಸಾರಥ್ಯಕಾಯತ | ವಾಗಿ ಬಂದು ವಿರಂಚಿ ಮಕುಟವ | ತೂಗಿದನು ಹೋಗಳಿದನು ತ್ರಿ
 ಪುರನಿವಾಸಿಗಳ ಬಲಹ ... || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕೈ ಪದ ೨೦೭ ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ಳ ನ ಳ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನ || ಕಾಮಕೋಲಾಹಲನು ದಕ್ಷನ | ಹೂವದಳದುಳಕಾರ ಹರ ನಿ | ಸ್ನೇಮದಲಿ ಪುರ
 ಮೂರಗಲಿದನು ಸಲಹದನು ಸುರರ ||

|| ಪದ || ಹುಸಿಯ ಬಳಿಕದು ಸಕಲಜಗವೊಂ | ದಸೆ ಪುರತ್ರಯದೃತ್ಯಭಟರೊಂ | ದಸೆ ಮ
 ಹಾದೇವನುತ ಕಮಲನೇಲದನು ರಥವ || ಸಸಿನ ವಾಘಯ ತಿದ್ದಿ ತುರಗ | ಪ್ರಸರವನು ಬೋಳೈಸಿ
 ರಥವನು | ದಸೆದಸಗ ಸುಳಿಸಿದನು ಲುಳಿವಡಿಸಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ದೇವ ಬಜಯಂಗೈವುದನೆ ದಿವಿ |
 ಜಾವಳಿಗಳಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಡಾವರದಲೇಂದನು ಧೂರ್ಜಿಟೆ ವೇದಮಯರಥವ || ಮಾ
 ವ ಕೇಳದ್ಭುತವನೀ ಎ | ಶ್ವಾವನೀತಳ ರಥರಥಾಂಗ | ಗ್ರಾವತತಿ ನುಗ್ಗಾಗಿ ಬಿದ್ದುದು ತೇರು ನಿಮಿ
 ಷದಲಿ || ೧ || ಕುದುರ ತಲೆಕಳಕಾದವಳೆಯ | ದ್ದುದು ರಸಾತಳಕದರಭಾರಕೆ | ಕೆದರಿದವು ಕುಲಗಿರಿ
 ಯ ಹೂಡದ ಸಂಚ ದಸೆದಸಗೆ || ಕುಟುದದಮರವ್ರಾತ ಸಂತಾ | ಪದಲಿ ಪಿತಳಕೆ ಹಾಯ್ದು ನಿಮಿ
 ಷಾ | ಧೃದಲಿ ಹೆಗಲಿಂದೆತ್ತಿದನು ಹಲ ವೃಷಭರೂಪದಲಿ || ೨ || ಅದ್ವರಥ ಹಬಯುರವಣಿಗೆ ಚಿಗಿ |
 ದೆದ್ದು ಸಮವಾಯಿತ್ತು ಹಯ ಮುರಿ | ದೆದ್ದು ವಳಯವ ಕೊಡಹಿದವು ವರದೇವವಾಜಿಗಳು || ಎ
 ದ್ದುದೋ ರಥ ಖಳಮನೋರಥ | ಎದ್ದು ದೋ ಮರುಪೂತರೆನುತುಬ್ಬೆದ್ದು ದಮರವ್ರಾತ ಭಾರಿಯ
 ಭುಜದ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ೪ || ಪ್ರಣವನಾದಾಹತಿಗೆ ಗತಿಯಲಿ | ಕುಣದವಗ್ಗ ದಮಂತ್ರಹಯ ಹ | ಲ್ಲ
 ಣಯಹೇಷಿತರವಕೆ ಕದರಿತು ರಾಕ್ಷಸವ್ರಾತ || ಗಣಸಮೂಹದ ಚೂಣಿಯಲಿ ಸುರ | ಗಣಸುರಾರಿಗ
 ಳೂರ ಮುತ್ತಿತು | ಕೆಣಕದರು ಕಾಳಗವನಮರರು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೫ || ಭಟರು ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ
 ಯರು ಸರ | ಕಲಿಸಿ ನೂಕಿತು ತಾರಕಾಕ್ಷನ | ಚಟುಳಹಯ ಬಲಹೊಕ್ಕು ಹೊಯ್ದುದು ಬಿಟ್ಟಸೂ
 ಟಿಯಲಿ || ಲಟಕಟಿಸಿ ಸುರಸೃನಿಕದ ಗಜ | ಘಟಗಳಾಂಕಿತು ದೃತ್ಯಸುರರ || ಘಟತಸಮರವನೇನ
 ನೆಂಬೆನು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಹೊಯ್ದು ನಮರರನಸುರರಗ್ಗದ | ಕಯ್ದುಕಾರರು ಮತ್ತೆ ನೂಕಿ

ಯ್ದರಥವೇನಾಯ್ತು ನಾಳವ | ಕೊಯ್ದರೋ ನುಗ್ಗುಗಳನೆಂದೊರಬುದರು ಸುರವರರು || ೭ || ಹೊಗ
 ಲಿ ಸಮರಕೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ | ತೆಗೆಯಬೇಡವೊ ಬನ್ನಲಾಕಗ | ಜಗದೂಷಯನೋ ಘಡಘಡಂಜ
 ದಿರುಂಜದಿರು ಯೆನುತ || ಉಗದಖಡುಗದ ತರುಹಿನಂಬನ | ಬೆಗದಬೆಲ್ಲಿನ ಸುರಪನಿಬರೊಳ | ಗಗಣಿ
 ತಾಮರಭಟರು ಹೊಕ್ಕುದು ದೈತ್ಯಬಲದೊಡನೆ || ೮ || ಮೂಲನಮು ಕೃಹೂಯ್ದು ನಕ್ಕುದು | ಹು
 ಲಿಯೊಡನೆಗಡ ತಿವತಿವಾ ವೆ | ಗ್ಗಳೆಯರನು ವಿಗ್ರಹದೊಳಂಬುದೆ ಕಂಡು ಕೃಗುಣವ || ಹುಲುಪರಿ
 ಯ ದೇವಾಳಿ ತ್ರಿಪುರದ | ನಲನ ಮೆಟ್ಟುತು ನಾಯಿಗಳ ಮುಂ | ದಲೆಯ ಕೊಯ್ದು ಬೆರಳನೆಂದರು ಖ
 ಳರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೯ || ಕಾದಲೋಹದಬಳಿಯವೊಲು ಕೆಂಪಾದವಸುರರ ಮೋರೆಗಳು ತಿರು | ಯೂ
 ದುಗಿಚ್ಚಿನ ಹೊದಂನಂದದಲುದು ಭುಗಲಿತುತ || ಸೇದುವರಳಿನ ತಿರುಪಿನಂಬಿನ | ವಾದವೆಸುಗೆಯ
 ಬಿರುದಿನಗ್ಗದ | ಕೈದುಕಾರರು ಕೆಣಕಿನಮರರಹೊಟ್ಟ ತೂಂದರು || ೧೦ || ಮುಂಬಯಿತಿದು ಕಲ್ಪಾಂ
 ತವಹ್ನಿಯ | ಸೆರೆಯಬಿಟ್ಟರೊ ತಿವತಿವಾ ಖಳ | ರುರುಬೆಯೋ ನಾವೇಕ ರಣವೇಕವರಕೂಡೆನುತ || ೧
 ರಲುವಮರರ ಬಾಯ ಕೈಗಳ | ಮೊರೆಯ ತೆಗಸಿ ಮಹಾಗಣಂಗಳೊ | ಳುವ ನಂದೀಶ್ವರನು
 ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಯ್ದುದಾನವರ || ೧೧ || ಬಂಡುದಂದನು ದಾನವರ ಕಡಿ | ಖಂಡಮಯವಾಯ್ತುನಿ
 ರುಫರದ | ದೊಂಡೆಗೆಸಂನೂಳದ್ದು ದಗಣಿತಗಜರಥಾಶ್ವಚಯ || ಹಿಂದೊಡದು ಹೇರಾಳರಕ್ಕಸ | ಬಿಂಡೆ
 ಯರು ಬಿಕ್ಕನಲಿ ಹಾಯ್ದರು | ಖಂಡಪರಶುಪಿನಾಳು ಹೊಯ್ದುದು ಸಾಲಹೊ ಮರೆಯೆ || ೧೨ ||
 ಅನಲೆಯ ಮುಂಬಿಟ್ಟಣಿಸಿ ತಲೆ | ವರಗೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಂಕ ದುರ್ಗದ | ಹಿಂಬಯಿಹುಲಿಮುಖದೊಳ
 ಗೆ ಕೂಂದರು ಬೇಹಬೇಹವರ || ಅರಸಕ್ಕೇಳ್ವೆ ದೈತ್ಯರೊಂದ | ಚ್ಚುಲಯ ಮಾಡಿದರಳಿದವರನ | ಚ್ಚರಿ
 ಸಿದರು ಮಯುಪರಚಿತಾಮೃತಸಲಿಲಕೂಪದಲ || ೧೩ || ಮಯನ ಬಿನ್ನಾಣವನು ದೇವ | ತ್ರಯವರಿ
 ದುದಿದು ತೀರಲಸುರರ | ಲಯವೆನುತ ಹರಿ ಧೇನು ತಾನೆಬ್ಬಜನು ಕರುವಾಗಿ || ಭಯವಿಹೀನರು ಹೊ
 ಕ್ಕರಾಭಾ | ಏಯನು ಬತ್ತಿಸಿ ಬಳಿಕ ದೈತ್ಯರ | ಜಯವ ಮುಂದನು ಮೋಹನದಬೌದ್ಧಾ ವತಾರದ
 ಲ || ೧೪ || ಭವನಖಾತಿಯ ಬಿಡಿಸಿದರು ಶಾಂ | ಭವನ ಸಿಪ್ಪಾಂತವನು ಬೌದ್ಧರ | ವೈವಹರಣೆ
 ಗಳನಡಸಿದರ ಕಡಹಿದರು ಗುಪ್ತದಲಿ || ಯುವತಿಯರು ಪರಪುರುಷಯೋಗ | ಪ್ರವರಬೀಕ್ಷಿತರಾ
 ಯ್ತುಬೌದ್ಧರ | ಏವಿಧಮಾಯೆಗೆ ಮಾರುವೋದುದು ಮನ ಮಹಾಸುರರ || ೧೫ || ಹರಸರೋಜಾ
 ವನರು ಶೂಲಿಯ | ಹೊರಗೆ ಬಂದರು ದೇವದೈತ್ಯರ | ಪುರದ ಧರ್ಮದಬೇಟಿಯಾಯಿತು ನಯನಪಾವ
 ಕನ || ಕರೆದು ಬೆಸಸುವೊಡದು ಸಮಯವೀ | ಸುರರ ಸಾಕುವಚ್ಚಿತ್ತವುಂಟೇ | ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈವು
 ದೆಂದರು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಗೆ || ೧೬ || ಬಿಲ್ಲತುಡುಕಿದನಭವನಡಬಲ | ದಲ್ಲ ಜಯಜಯಧ್ವನಿಭಡಾಳಿಸಿ |
 ಫುಲ್ಲನು ಮುಗಸಪ್ತಭುವನಶ್ರೀಣಿಬೀದಿಗಳ || ಭುಲ್ಲವಿಸಿ ಹಯಪದಸಮೂಹವ | ಚೆಲ್ಲಿದವು ವುರು
 ಕ್ರಮದಪಾಳಿಯ | ಪಲ್ಲವಿಕ ಪುವಡದುದಮಲಪ್ರಮಾಣಮಯವಾಗಿ || ೧೭ || ಅಡಗಡಗ ಚಮ್ಮಟಿ
 ಕೆಯಿಂದಲ | ತುಡುಕ ಕುಣದವು ವೇದಹಯ ಬಲ | ನೆಡವ ರೋಂಪಿಸಿ ಮದದ ಮುರುಹನ ಮಂ
 ತ್ರಕೋಟಿಗಳ || ನುಡಿಯಲಂದಾಕಾಶಸರಸಿಯೊ | ಳಿಡದತಾವರೆ ಮುಗುಳ್ಳವೋ ಸುರಪಡೆಯೊಳತ್ತಿ
 ದ ಮುಗಿದಕ್ಕುಗಳೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ || ಪರಮಶ್ರುತಿವೇದಾಂತಮಂತ್ರೋ | ತ್ತರಧರಿತ್ರಿಕುಲಾದ್ರಿತ

ಶಿಭಾಸ್ಕರಸುರೋರಗಜಲಧಿನಟನಕ್ಷತ್ರರಾತಿಗಳು || ಸರಸಿರುಹಭವವಿಷ್ಣು ವಿವಿಧಾ | ಧ್ವರಮುನೀಂದ್ರ
 ಗ್ರಹವು ಸಚರಾ | ಚರವುಘೇಯಿಂದೊದರುತಿರ್ದುದು ಶಿವನ ಬಳಸಿನಲಿ || ೧೯ || ಬಹುಗುಣಪ್ರೇಮದ
 ಮಸ್ತು | ತ್ರಿದಶಸಚರಾಚರರು ತಮ್ಮ | ಗ್ಗದಲಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕೃತಿಯೋಗದಲಿ || ಇದು
 ಬಳಿಕ ನಿರ್ಜರಸಮೂಹಾ | ಭೃದಯವೈಸಲೆ ಧನುವ ಕೊಂಡನು | ಮದನರಪು ತಿರುಹದನು ಬಲಳಲಿ
 ಪಾಶುಪತಶರವ || ೨೦ || ಕೃತಕವೋ ಸಹಜವೋ ನಿರಂತರ | ಶ್ರುತಿಗಳರಿಯುವು ನಮ್ಮ ಮಿಡುಕುವ | ಮೆ
 ತಿಯ ಪಾಡಿನಿಮಿಷವಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ಸಿತಿಗತಿಯನಗ್ಗೆಳೆಯನಯನಾ | ಹುತಿಯ ಮಾಡು
 ವನಾತ್ರಿಪುರಸಂ | ಗತಿಯ ಸಮಯವ ಹಾರಿದನು ಸುರವರುಷಸಾಸಿರವ || ೨೧ || ಕೂಡಿದವು ಪುಶ
 ಮೂರು ನಿಮಿಷದೋ | ಳೀಡರದ ಭವ ನಯನವನ್ನಿಯ | ಕೂಡೆ ಹುರಿಗೊಂಡೌಂಕಿ ಹರಿದುದು ಪಾಶು
 ಪತಬಾಣ || ರೂಢಿಹೊರಳಿಯಹೊಗೆಯ ರುಳದಲಿ | ನೀಡಿ ನಾಲಗೆ ಪುರದ ಸುತ್ತಲು | ಕೂಡೆ ವೇ
 ಡೆಯವಾಯ್ತು ಹರಹಿನ ಕಡಿಯಗಡಣದಲಿ || ೨೨ || ಕಟ್ಟಿತುರಿ ದೆಸನಾಲ್ಕರಲಿ ದ | ನ್ನಟ್ಟು ಹಾ
 ಯ್ದುದು ಬಿಡುಗುಗಳ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳ ನೊರಸಿತ್ತು ಮರುಗಿಸಿತಸುರನಾರಿಯರ || ಫಿಟ್ಟುರುಬದುದು
 ವೀರರಸುಗಳ | ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದೋಹಿಗಳು ನೆರೆ | ಕೆಟ್ಟಕೇಡಂಗಾರು ಮರುಗುವರಸಕ್ಕೇಳೆಂದ|| ೨೩ ||
 ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಸಿಡಿದಕಿಡಿಯೊಂ | ದೆರಡರಲಿ ಬೆಂದವು ಪುರತ್ರಯ | ವರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಬಾಣ
 ದ ಬಾಯಧಾರಗಳ || ಹರನ ನಯನಜ್ವಾಲೆ ಕಾಣದು | ಪುರವನಾಶೂಲಿಯಲಿ ಘಾತಿಸು | ತುರಿ ಮು
 ರಿದು ಸುಡತೊಡಗತಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೨೪ || ಎಲೆಚತುರ್ದಶಜಗವನುರಿಯಪ್ಪಳಿಸಿತೋಜಂ
 ದುದು ಸುರಂಘದ ಗಲವುಕರೆಯಾ ಕಲ್ಪಮೇಘವನುರಿಯಮಾಣಿಸಲು||ಬಲುಕಣೆಗಳಿಲ್ಲ ಜನಾರ್ದನ |
 ನಳಿನಭವರಾವೆಡೆಯನುತ ಕಳ | ವಳಿಸಿದುದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಸುರಕಟಕ || ೨೫ || ಪುರ
 ತ್ರಯ ದಹನವನು ಕರ್ಮ | ಸ್ಫುರಣವಸ್ತುತ್ಕಾರ್ಯವದು ಗೋ | ಚರಿಸಿತ್ತಲ್ಲಿಂಮೇಲಣುಚಿತಾನುಚಿತ
 ಕೃತ್ಯವನು || ಕರುಣೆ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಜನಸಂ | ಹರಣಕಾಲವೊಮೇಣುರಕ್ಷಣ | ಕರುಣಕಾಲವೊ ದೇವ
 ಯೆಂದುದು ಸಕಲಭುವನಜನ || ೨೬ || ತ್ರಾಹಿ ಮದನಾಂತಕ ಪುರತ್ರಯ | ದಾಹಕರಶಂಕರ ಮಹೇ
 ಶ | ತ್ರಾಹಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಪುರತ್ರಯಸ ರ್ವಲೋಕೇಶ || ದೋಹಿಗಳು ಧೂಳಾಯ್ತು ಬಳಿಕನೊ |
 ಳೀಹದನು ಬುದಿದೆ ಜಗತ್ತ್ರಯ | ರೂಹುಗೆಡುತಿಡೆ ದೇವಯಿಂದೊರಲಿದುದು ಭುವನಜನ || ೨೭ ||
 ಕರುಣರಸದಲಿ ನನೆದು ನಯವಂ | ಕುರಸಲಭಯದಹಸ್ತದಲಿ ಶಂ | ಕರನ ಹೊಂಕರಣೆಯಲಿ ತುಳಿ
 ತುರಿ ತಗ್ಗ ತಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಶಿರವ ತಡಹುತ ದೇವತತಿ ಪುರ | ಹರನಬೀಳ್ಕೊಂಡುದು ಮಹಾರಥ | ಹರೆದುನಿ
 ಜಸಂಸ್ಥಾನಸಂಗತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ... || ೨೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಬದ ೨೩೫ಕ್ಕು ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

॥ ನೂಜನೆ ॥ ಪೃಥುವಿಪತಿ ಮಾದ್ರೇಶನನು ಸು | ರಥಿಯ ಮಾಡಿದನೊಲವುನಿಗಲತಿ | ರಥಭಯಂಕ
ರ ಭಾನುಸುತ ಹೊರವಂಟನಾಹವಕೆ ॥

ಪದ ॥ ಹರನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಿಳದಿವಿಜರು | ಹರೆದುದೀಪಲ ಕಮಲಸಂಭವ | ನಿರೆದೆ ಸಾರಥಿ
ಯಾಗಿ ಸಾರಿದುದಮರರಭ್ಯದಯ || ಹರಿಯ ಸಾರಥಿತನದಿ ಜಯವಂ | ಕುಂಸಿತವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ
ಲಿ | ಕುರುಬಲಕೆ ಜಯವಾದೊಡೊಳ್ಳಿತು ಮಾವ ಕೇಳೆಂದ || ೧ || ಹರನು ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯನು ಕೊಡುತ
ನೆ | ಪರಶುರಾಮಗೆಂದನಧಮಲ | ಗೊರೆಯಬರು ಸತ್ಪಾತ್ರಕಿದನಾದರಿಸಿ ಕಲಿಸೆಂದು || ಸುರರಮೆಚ್ಚ
ದರಾಮನೀತನ | ಕರೆದು ಗರುಡಿಯ ಹೊಗಿಸಿದನು ಕಡು | ಗರುವನೀರಾಧೇಯನಧಮನೆ ಮಾವ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೨ || ಸೂತಕುಲಸಂಭವನ ಭುವನಖ್ಯಾತಕರ್ಣನ ಸಾಕಿದಾತನು | ಸೂತನಾದೊಡೆ ಮಾವ
ಕೇಳನ್ನಯಕೆ ಹಳಿವಂಟ || ಸ್ವಾತಿಯುದಕದಲಾದಮುಕ್ತಾ | ವ್ರಾತಕಾವನುಚಿತ್ಯನಿಮಗಿ | ನ್ನೇತಕೇ
ಸಂದೇಹ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಸಾಕೆಂದ || ೩ || ಈದುರಾಗ್ರಹನಿನ್ನು ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾದುದೇ ತಪ್ಪೆನು ಕೋ
ಗಲಿ | ಯಾದರಿಸಿದೊಡೆ ಬೇವುಮಾವಹುದಾದೊಡೆಮಗನು || ಕಾದಿ ಗೆಲುವರೆ ಭಾರಿಗುರುಭೀ |
ಷ್ಮಾದಿಭಟರೇನಾದರೈ ತಾ | ನಾದುದಾಗಲಿ ನಾವು ಸಾರಥಿಯಾದೆವೇಳೆಂದ || ೪ || ನಿಮ್ಮ ವಿಜಯ
ತ್ರೀಯ ಕಡೆಗೆ | ಣ್ಣೊಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲಿ ಮುಂದುದಾದೊಡೆ | ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಯಿದೇಕೆ ಕರಸೈ ಸೂತನಂ
ದನನ || ಎಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಾವುದದನೀ | ತಮ್ಮ ಮಾರದೆ ನಡೆದನಾದೊಡೆ | ನಮ್ಮವಾಸಿಯ ಬೀಳು ಕೊ
ಡುವೆವು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೫ || ಹೊತ್ತದುಗುಡವ ಬಿಟ್ಟುಕೈವಿಡಿ | ದತ್ತಿಕರ್ಣನ ಕೊಟ್ಟ ವೈಗ
ಳೊ | ಳೆತ್ತುಗುಡಿಗಳರೋಮಪುಳಕದ ಮಾನಹರುಷದಲಿ || ಬತ್ತಿತಂತಸ್ತಾಪಜಲನಿಧಿ | ಚಿತ್ತದಲಿ
ಸಂದೇಹತರುವಿನ | ಬಿತ್ತು ಕರಿಮೊಳೆಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ಮಗಂಗೆ ಹರುಷದಲಿ || ೬ || ಬೀಳುಕೊಂಡ
ನು ಶಲ್ಯನನು ಭೂ | ಪಾಲನಿತ್ತಲು ಕರ್ಣನಾಯುಧ | ಶಾಲೆಯಲಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು
ಪೂಜಿಸಿದ || ಸಾಲದೀವಿಗಳನು ಶಸ್ತ್ರೀ | ಜಾಲಮಿಕ್ಕವು ತೀಷ್ಣ ಧಾರಾ | ಭೀಳವಿಕ್ರಮವಿಸ್ಫುಲಿಂ
ಗಿತವಾದವಡಿಗಡಿಗೆ || ೭ || ಕುರಿಯಹಣಿದದ ಕೊಳಿಕೋಣನ | ಮುರಿದಲೆಯ ಮೀಸಲಿನರಕುತದ |
ಮರದುರಿಸದೊಂಡೆಯಲಿ ಕಲಸಿದ ಕೂಳಮುದ್ದಗಳ || ಹೊರಗೆಬಡಿಸಿದಭೂತಬಲಿಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದರೊ
ಡನುಬ್ಬೇಳ್ವಲಗ್ಗಯ | ಹರಗಳಬ್ಬರವಾಯ್ತುಕರ್ಣನ ಶಸ್ತ್ರಪೂಜೆಯಲಿ || ೮ || ವಿರಚಿಸಿತು ಶ
ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಮಾಲಾ | ಪರಿಕಲಿತರವಿಸೂನು ದರ್ಭಾಂ | ಕುರದ ಶಯನಸ್ಥಾನದಲಿ ಮಾಡಿದನು ಜಾಗರ
ವ || ಕುರುನೃಪಾಲನ ಪಾಳೆಯದಲಾ | ಯ್ತಿರುಳು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಶಸ್ತ್ರೋ | ತ್ಕರಸಮಾರಾಧ
ನೆಯಲಿಸಿದಿದು ಮಹಾಕಟಕ || ೯ || ಸವೆದುದಿರುಳರುಣೋದಯದಲು | ತ್ಸವದಲದ್ಭುತರಭಸ
ವೊಡುದು | ವಿವಿಧಬಲುಭಾರಣೆಯ ಭುಲ್ಲವಣೆಯಚಡಾಳದಲಿ || ತವಕಿಸುತ ಬಿಗಿ ವಾರುವನುತಾ | ಸವ
ಗವನು ಭಲ್ಲೆಯವ ತೊಡಿಸಲಿ | ಕವಚಗಳನೆಂಬಬ್ಬರಣೆ ರಂಜಿಸಿತು ರಾವ್ತರಲಿ || ೧೦ || ಬಿಡು ಗಜ
ವೆ ಬಿಗಿರಂಚೆಗಳ ತಾ | ತಡಿಯಹಾಯಿಕು ಗುಳವ ತೆಗೆಮೊಗ | ವಡವ ಕೊಡುವಟ್ಟಿಯವಯ ಕೈಲಿ

ಬೀಸು ಚೌರಗಳ || ತಡವಿದೇನೋ ನಾಯಿಸಡಿಫಡ | ನಡೆಯೆನು ತಮ್ಮೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ | ಜಡಿಯಲ
 ಬ್ಬರವಾದುದಾರೋಹಕರ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೧ || ಕೀಲತೆಗೆಯಚ್ಚುಗಳ ಜಡಿ ಬಲು | ಗಾಲಿಗಳ ಜೋಡಿ
 ಸು ಪತಾಕಾ | ಜಾಲವನು ನಿಲಿಸಿರಲಿತೆಗೆ ಬಲುಮಿಳಿಯ ಬಿಗಿಯೆನುತ || ಮೇಲುಮೇಲುಬ್ಬರದಘೋ
 ಳಾ | ಘೋಳಿ ಘಲ್ಲಿಸೆ ದೆಸೆದಸೆಯ ರಥ | ಜಾಲ ನೂಕಿತು ನೆರೆದುದತಿರಥರುಗಳ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೨ ||
 ನೀಡುಬಿಲುಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ನಡೆ | ಜೋಡ ತೆಗೆ ತಾ ಸಬಳವನು ರಣ | ಹೇಡಿಯೇ ಫಡಗಾಯವನು
 ಬಿಗಿ ಮದ್ದ ತೊಡೆಯೆನುತ || ಕೂಡೆ ತಮತಮಗಾಹವದ ಖಯ | ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದಸುಭಟರಬ್ಬರ |
 ಜೋಡುಕವಿದುದು ಕದನದಲಿ ಕಾವಾಳ ಕೇರಿಯಲಿ || ೧೩ || ಬಿರುದುದಬುಜಭವಾಂಡವೆನೆ ಭೋಂ | ಕ
 ರಿಸಿದವು ನಿನ್ನಾಳತತಿ ನಿ | ಬ್ಬರದಬಿರುದನು ಬೀರುತಿರ್ದವು ಬಿರುಬುಗಹಳೆಗಳು || ಎರಲು ಸುಳಿದುದು
 ದೀಪತಿಬಿ ಪರಿ | ಹರಿಸಿದವು ಬಲದತಿರಥರ ನಿ | ಸ್ವರಕೆಯಂಜದೆ ಮಾಣದನೆ ನೆರೆ ಹಿಂಗಿತಾರಜ
 ನಿ || ೧೪ || ಸರಸಿರುಹವರಳಿದವು ನೈದಲೆ | ಹರುಷ ಹಿಂಗಿತು ಚಕ್ರವಾಕದ | ನೆರವು ನಿಂದವು ಚಂದ್ರ
 ಕಾಂತದ ಹೊನಲು ಪ್ರಸುಪನೆ || ಕಿರಣತತಿತಲೆದೋರೆ ಮೂಡಣ | ಗಿರಿಯತಿಖರದ ಯಾಮಿನೀಕವ |
 ತರಣ ಬೆನ್ನುಟ್ಟವೊಲು ಹೊಳಸಿದ ರತುನಮಯರಥವ || ೧೫ || ಉಲಿವಮಂಗಳಪಾಠಕರ ಕಳ | ಕ
 ಳಿಕೆಮೆರೆದುದು ಹೊಳೆವಹೊಂಬ | ಟ್ವಲಲಿ ಸೂಸಿದನಘ್ನಜಲವನು ಜನಕನಿಧಿರನಲಿ || ಲಲಿತಮಂ
 ತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನು ಕರ | ತಳದೊಳಾಂತುಮಹೀಸುರಂಗ | ಗ್ಗಳೆಯನಿತ್ತನು ಧೇನುಮಣಿಕನಕಾದಿವಸ್ತು
 ಗಳ || ೧೬ || ವರನಿಖಾರಿಯಬಿಳಿದಿನಲಿ ಬಲ | ಮುರಿಯ ಬಲಿದನು ಪದಮುಖಕೆ ಮುಂ | ಚರಗ
 ಬಿಟ್ಟನು ಬಿಗಿದಬದ್ದುಗಧಾರಗೊಂಡಯವ || ಕರಣಲಹುಯ ವಜ್ರಮಾಣಿಕ | ಪರಿರಚಿತಭುಜಕಂಠ
 ಕರ್ಣಾ | ಭರಣಚರಣದ ಕಡೆಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾಕರ್ಣ || ೧೭ || ದಿನಗಣನೆ ಹದಿನೆಂಟುಕೋಟಿಯ
 ಕನಕವಂದಿನಬನಸ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನನುಪಮಿತಧನಭಾರವನು ಭಂಡಾರವನು ತೆಗಸಿ || ತನತನಗೆ ಯಾ
 ಚಕರು ಹೊತ್ತುದ | ನೆನಗೆಬಣ್ಣಿ ಸಲರಿದು ಕೇಳೈ | ಜನಪರ್ಣನು ಯೇನನಿಶ್ಚಿಸಿದನೊ ಮನದೊಳ
 ಗೆ || ೧೮ || ಹೊಳೆಹೊಳೆದ ವಾಭರಣ ತಾರಾ | ವಳಿಗಳಂತಿರ ಪೂರ್ಣಶಶತಿಮಂ | ಡಲದವೊಲು
 ತನುಕಾಂತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸಕಲಬಗುತಟವ || ತಳಿತವಿಕ್ರಮಸುಪ್ರತಾಪೋ | ಜ್ವಲಿತ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆ ಜಗ
 ತ್ತ್ರಯಾದೊಳಗೆ ಝಳಪಿಸೆ ಕರ್ಣನೆದ್ದನು ದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ || ೧೯ || ದೇವಗುರುವಿಪ್ರರಿಗೆ ಬಹುಸಂ
 ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದನು ಶಸ್ತ್ರಾ | ಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ತರಿಸಿದನು ತುಂಬಿಸಿದನು ವರೂಢದಲಿ || ರಾವೃತ
 ರಿಗಾರೋಹಕರಿಗೆ ಭ | ಟಾವಳಿಗೆ ರಥಕರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನಾವಿಧದಸೌಗಂಧಭಾವಿತಯಕ್ಷಕರ್ಡಮಂ || ೨೦ ||
 ನಡೆದು ಬರಿದನು ರಥಕೆ ದೆಸೆಕಂ | ಪಿಡುತ ನಡೆವ ಮಹಾಪ್ರಧಾನರ | ನಡುವೆ ಚಿಮ್ಮುವಚಾಮರಂಗಳ
 ಸುಳಿಯ ಸಂದಣಿಯ || ಬಡನೆ ನೆಲನನ್ನಿಂವಾದ್ಯದ | ಗಡಣರಭಸದ ಪಾಠಕರ ಗಡ | ಬಡಕಗಳ
 ರವೆ ಬಿಗಿದುದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೨೧ || ಅತಿರಭಸವಿಂದಾಯ್ತು ಸೇನಾ | ಪತಿಯ ಪಯ
 ಣವಲಾಯೆನುತ ಗುರು | ಸುತಶಕುನಿಕೃತವರ್ಮಕೃಪದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು || ವಿತತಸನ್ನಾಹದಲಿ ಕು
 ರುಭೂ | ಪತಿಸಹಿತ ಹೊರವಂಟು ಭಾಸ್ಕರ | ಸುತನ ಸನ್ನಯಮೇಲೆ ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿ
 ಸಿ || ೨೨ || ಬಳಿಯ ನೆಲನುಗ್ಗಡಣಗಳ ವ | ಗ್ಗಳೆಯಸುಭಟರ ಮೇಳವಲಿ ಬಂ | ಬಳಿದು ದಂಡಿ

ಗೆಯಿಂದ ನಸುನಗುತ್ತೇರಿದನು ರಥವೆ || ಚಳಕದಲಿ ಹರಿಹಯ ಹಯಂಗಳ | ನಳವಡಿಸಿ ಬಲನೆಡಕೆ
ತೇಜಯ | ಸುಳಿಸಿ ಸಾರಥಿತನವ ತೋರಿದನಂದು ಮಾದ್ರೇಶ || ೨೩ || ಬಳಿಯಪಾಯವಧಾರುಗಳಕ
ಳ | ಕಳದೊಳಗೆ ರಥವೇರಿದನು ನೆಲ | ಹಿಳಿಯೆ ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯನಿಘೋಷ || ತಳಿತ
ವಮಲಚ್ಛತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯರುಲ್ಲಿಯ ಚೌರಿಗಳನವ | ಪಳಹರಧ್ವಜದಂಡವೆತ್ತಿತು ವರರಥಾಗ್ರ
ದಲಿ || ೨೪ || ಇಕ್ಕಲದ ರಾವುತರ ತೇರಿನ | ತೆಕ್ಕಗಳ ಗಜಘಟೆಯ ಕಾಲಾ | ಳಕ್ಕಜದ ನಿಸ್ಸಾಳದೊ
ಳಗನ ಲಗ್ನ ತಂಬಟದ || ಉಕ್ಕಿ ಚಲಿಸಿದುದಬ್ಬಿಯೆನೆ ಸಾ | ಲಿಕ್ಕಿನಡೆದುದು ಸೇನೆ ರಾಯನ | ನುಕ್ಕಿ
ನವಸರದಾನೆ ನಿಜಪಾಳೆಯವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ || ೨೫ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯಬರುತಿರೆ
ತೋರಿತುತ್ತಾ | ತಾಯತವನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ತಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವ || ವಾಯಸದಬಲ ಭೂಮಿಕಂಪ ನಿ |
ಜಾಯುಧಂಗಳ ಕಡಿಗಳಶ್ವನಿ | ಕಾಯದಲಿ ನೆರೆಸುರಿವಕಂಬನಿ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ || ೨೬ || ಬದರಿದ
ವು ನರಿ ಮುಂದೆ ಕರ್ಣನ | ಕುದುರೆಗಳು ಮುಗ್ಗಿದವು ಪರಿವೇ | ಪದಲಿ ಸಪ್ತಗ್ರಹದ ವಕ್ರತೆ ಸೂರ್ಯ
ನಿದಿನಲಿ || ಕದುವಿತತಿಬಿರುಗಾಳಿ ಧೂಳಿಯ | ಕೆದರಿ ಬೀಸಿತ್ತಖಿಳಬಲಮು | ಚ್ಚಿದುದು ಕಂಗಳನವನಿ
ಪತಿ ಕಂಡನು ಮಹಾದ್ಭುತವ || ೨೭ || ತೃಣಕೆ ಕೊಂಬನೆ ಕರ್ಣನಿದನಾ | ರಣಿಸುವರು ದುಷ್ಕರ್ಮ
ಪಾಶಾ | ರುಣನಿಬದ್ಧರು ಕಂಡು ಮಾಡುವದೇನು ಕೌರವರು || ರಣಮನೋರಾಗದಲಿ ದಳ ಸಂ | ದ
ಣಿಯ ನಿಲಿಸಿದನತಿರಥರಲಾ | ವಣಿಗೆಕೊಂಡನು ಕರ್ಣಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು || ೨೮ || ನೊಂದವ
ರು ನಿಲಿ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ | ಹಿಂದುಗಳೆವರು ಮರಳಿ ಮನೆಗಳ | ಮುಂದಣಾಶೆಯಹೇವಮಾರಿಗಳಿಗಿ
ದೆ ಮಾನಾಮಿ || ನಿಂದೊಡೊಳ್ಳಿತು ನೈಪನದಸೆಯಲಿ | ಕಂದುಕಳೆಯುಳ್ಳವರು ಕಾಳಗ | ವಿಂದುಬೀ
ಳ್ಳೊಂಬುವದು ನಿಮಗೆಯು ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ || ೨೯ || ಓಡಿ ನಾಚಿಸುವವರು ನಿಲಿ ರಣ | ಬೇಡರೀ
ಗಳೆ ಹೋಗಿ ಮನವ | ಲ್ಲಾಡಿ ಮರುಗುವರೇಳಿ ಮರಣದಲಾವಫಲಸಿದ್ಧಿ || ಕೂಡಗಲಿಗರು ನಿಲ್ಲಿ ಯಿ
ಹಪರ | ಗೇಡಿಗಳು ಹೆರಸಾರಿ ಗುಣದಲಿ | ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಖಾತಿಗೊಳ್ಳೆನು ಮರಳಿ ಸಾಕೆಂದ || ೩೦ ||
ಸಂದಸುಭಟರು ಬನ್ನಿ ಸಗ್ಗದ | ಬಂದಿಕಾರರು ಬನ್ನಿ ಮನೆದಿಂ | ಮುಂದುಹೆಜ್ಜೆಯ ತವಕಿಗರು ಬ
ಹುದೆಮ್ಮಸಂಗಾತ || ನೊಂದೊಡುಬ್ಬುವರಿತ್ತ ಬನ್ನಿ ಪು | ರಂದರನಸ ಮಗದ್ದುಗೆಯಮನ | ಸಂದ
ವರು ಹೋಗಿ ರಣವನೆಂದನು ಕರ್ಣ ಕೈಮುಗಿದು || ೩೧ || ವೀರಭಟರಾಹವವಹೋಗಿ ಜಾ ಜ್ಞಾರಿತ್ತಲು
ಮರಳಿ ಕದನಕು | ತಾರರೂಪರು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿ ಮಹಾರಥಾದಿಗಳು || ಸಾರಿ ಬಲ್ಲರಸಮರಯ
ಜ್ಞಾದ | ಸಾರವನು ಪಾಪಿಗಳುಂಕಟ ಶರೀರವನು ಕೊಡಿ ಪಡೆಯಿ ಮುಕ್ತಿಯನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೨ ||
ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕರ್ಪುರದ ತವ | ಲಾಯಿಗಳನೊಡೆದೊಡೆದು ಭಟರಿಗೆ | ಹಾಯಿಕುತ್ತಂಜುಗಳಿಲಿ ಮೊ
ಗೆಮೊಗೆದು ಬೇಸರದೆ || ಸಾಯದಿಹರೇ ರಣದೊಳಗೆ ರಾ | ಧೇಯನಿಂ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಬದುಕುವ | ನಾಯಿ
ಗಿಹಪರವುಂಟೆಯೆಂದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ || ೩೩ || ಕೇಳಿರೈ ಪರಿವಾರ ಯಿಂದಿನ | ಕಾಳಗವಲೇನ
ಮಗೆ ಭೀಷ್ಮನ | ಕೋಲಗುರುವಿನ ಹರಿಬವನು ಮನವಾರೆ ಹೊತ್ತೆನಲಾ || ಸೋಲವೋ ಕುರುಪತಿ
ಯ ಭಾಗ್ಯದ | ಕಾಲವೋ ಹರಿಬಲ್ಲನೆನ್ನಯ | ತೋಳಬಲಹನು ಹಗೆಗೆ ತೋರುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೪ ||
ಅವತೋರಿಸಲಾವನರ್ಜನ | ದೇವನನು ರಿಪುಬಲದೊಳಾತಂ | ಗೀವೇನೀಪದಕವನು ಕಡೆಯವ ವಜ್ರವಾ

ಣಿಕದ || ಅವನಾಫಲುಗುಣನ ತೇರಿನ | ತಾವದೇಯಿಂದವಗೆ ಯಿದೆಮು | ಕ್ತಾವಳಿಯ ಲಂಕಾರವೆಂ
 ದನು ಕರ್ಣ ನಿಜಬಲಕೆ || ೩೫ || ನರನ ನೆಲೆಗಾಣಿಸಿದವಗೆ ಸಾ | ವಿರದಸಟ,ಣವರ್ಜನನ ಮೋ |
 ಹರವದೇಯಿಂದವಗೆ ಕೊಡುವೆನು ಹತ್ತುಸಾವಿರವ || ನರನ ಕೆರಳಚಿ ತಂದು ಸಮ್ಯಕ್ | ರೂಪವು
 ಗೆ ಗಜನೂರು ಹಯಸಾ | ವಿರದ ವಳಿತವ ಬರಸಿ ಕೊಡುವೆನು ರಾಯನಾಣೆಂದ || ೩೬ || ತೋರಿ
 ರೈ ಫಲುಗುಣನನಿದಿರಲಿ | ತೋರಿರೈ ಸಿತಹಯನನಕಟಾ | ತೋರಿರೈ ವಿಜಯನನು ನಿಮಗಿದು ಸ್ವಾ
 ಮಿಕಾರ್ಯವಲಾ|| ತೋರಿ ಪಾರ್ಥನ ನರನ ರಕುತದ| ಸೂರೆ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ನಿಮಗುರೆ | ಸೂರೆಯೊ
 ಭಂಡಾರವೆಂದನು ಕರ್ಣನಿಜಬಲಕೆ || ೩೭ || ನರನ ಶರಹತಿಗೆನ್ನತನು ಜ | ಜ್ವರಿತವಾಗಲಿ ಯೆನ್ನು
 ಕಣೆಯಲಿ | ಬಿರಿಯಲಾತನ ದೇಹ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯುದ್ದದಲಿ || ಕರುಳು ಕರುಳಲಿ ತೊಡಕಿ ನೊರೆನೆ |
 ತ್ತರಲಿ ನೆತ್ತರುಗೂಡಿ ಕಡಿಕಡಿ | ವೆರಸಿ ಮಿಗೆ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಕಾದುವೆನಿಂದು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೩೮ ||
 ಸರುಳುಸರಳಿಂಗೊಮ್ಮೆ ರೋಮಾಂ | ಕುರದ ಗುಡಿಯಲಿ ರಕ್ತಜಲದಲಿ | ಕರುಳ ಹೂಮಾಲೆಯಲಿ
 ವಿರರಣಾಭಿಷೇಕವನು || ಧರಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಗಾಯಗಾಯದೆ|ಧರಧುರಕೆ ಮೈಹೆಚ್ಚಿ ಮನದು| ಬ್ಬರದಲಿರಿ
 ದಾಡಿದೊಡೆಧಿಟ ಕೃತಕೃತ್ಯತಾನೆಂದ || ೩೯ || ಅವನ ಮುಂದಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ | ಅವನಕೈಯಲಿ
 ತನ್ನ ಮುಂದಲೆ | ಅವನ ಗಾಯವ ತನ್ನ ದೇಹದ ಗಾಯ ಚುಂಬಿಸುತ || ಅವನ ಖಡುಗಕೆ ತನ್ನ
 ಮೈ ತಾ | ತಿವಿದಖಡುಗಕೆ ತನ್ನ ಮೈ ಲವ | ಲವಿಸಲಡಿ ಮೇಲಾಗಿ ಹೊರಳ್ಳೊಡೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂ
 ದ || ೪೦ || ಕಯ್ಯಣಿಯೆಹೊಯ್ದುಣಿಯೆಸೀಳಿದು | ಬಾಯ್ದಣಿಯೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿದ | ಮೈ
 ಯ್ದಣಿಯೆ ರಿಪುಭಟನ ಹೊಯ್ದಲಿ ಗಾಯವನುಪಡೆದು || ಹಾಯ್ದ ಕರುಳಿನ ಮಿದುಳ ಜೋರಿನ |
 ತೊಯ್ದರಕ್ತಾಂಬರದಲಾನಿರ | ಯ್ದೆ ಕುರುಪತಿ ಬಂದುಕಂಡೊಡೆ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ || ೪೧ || ನರನ
 ರಕುತದ ಮದ್ಯಪಾನವ | ನೆರೆದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ | ಕರುಳದಂಡೆಯ ಕೂಳಮುದ್ದೆಯ ಬಡಿ
 ಸಿ ದೈತ್ಯರಿಗೆ || ಅರಿಯ ಖಂಡವ ಹರಿಯಸುಂತೆಗೆ | ವೆರಸಿ ಭೂತಾವಳಿಯ ತಣಿಸಿದೊ | ಡರಸುಕೌ
 ರವರಾಯ ಸಾಕಿದುದಕ್ಕೆ ಫಲವೆಂದ || ... || ೪೨||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ವದ ೨೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಬಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಸೆಣಸುಮಿಗಿಲೊಳಗೊಳಗೆ ಖತಿಯಲಿ | ಕೆಣಕಿಬೈದಾಡಿದರು ಸಮರಾಂ | ಗಣಭಯಂ
 ಕರಶಲ್ಯಭಾಸ್ಕರಸುತರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಸ ನಿ | ನ್ನಾಳಹಂಕೃತಿ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ | ಕೇಳಿದನು ಕಲಿ
 ಶಲ್ಯ ಕುದಿದನು ಕೋಪತಾಪದಲಿ || ಹೇಳುಹೇಳಿನೊಮ್ಮೊಪಾರ್ಥನ | ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಲೇನ ಕೊಡುವೆ
 ನೈ | ಪಾಲಕನ ಪದವಾಣೆ ನುಡಿನುಡಿ ಕರ್ಣನುಡಿಯೆಂದ || ಉರುಗಳ ಕೊಡಬೇಡ ಗಜಹಯ |
 ನಾರಿಯರೆ ಕೊಡಬೇಡ ಪಾರ್ಥನ | ತೋರಿಕೊಡುವೆನು ನನಗೆ ಹೇಳದೆ ಬರಿದೆ ಹಲುಗಿರಿದೈ ||

ಸೈರಿಸೀಗಳೆ ನಿನ್ನು ಕರುಳಿನತೋರಣವ ಬಾಗಿಲಲಿ ವಿಜಯಾಶ್ರೀರಮಣಿತಹನೀಕಿರೀಡೆಯ ತೋರಿಸುವೆ
 ನೆಂದ||೨|| ಮೊಲನಕಾಹಿನ ಕಾಡಿನಲಿ ಹೆಬ್ಬುಲಿ ವಿಭಾಡಿಸುವಂತೆ ನರಿಗಳು|ಬಲಿದಬೇಲಿಯ ಕಡಳಿಯಲಿ
 ಕಾಡಾನೆ ಹೊಗುವಂತೆ || ದಳವ ಬಗಿದು ಮಹಾರಥರನೊಡೆ | ದುಳಿದು ನಿನ್ನಯ ನಾಲಗೆಯ ಹೆಡೆ |
 ದಲೆಯಲುಗವರ್ಜನನೀಗಳೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ||೩|| ಹೊರಗೆ ಕೊಡುವದನಿತ್ತ ತಾನಾ | ನರಸಿ ತಹೆ
 ನರ್ಜನನೇತಕೆ | ಬರಿದ ಭಟರಿಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತಿಹೆ ಸಾರು ಖೂಳನಲಾ || ಅರಸಲೇತಕೆ ಕಾಲಮೈ
 ತ್ಯವ | ನರಸುವರೆ ಕಾಳಾಹಿಯನು ಧಿಟ | ವರಸಲೇತಕೆ ಯರ್ಜನನನಿದೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ || ೪ || ಆ
 ವನೊಬ್ಬನ ಬಿಲ್ಲಬೊಬ್ಬೆಯ | ತಾವರದಿನೆದೆ ಬಿಲವುದಹಿತರ | ದಾವನೊಬ್ಬನದನಿಗೆ ಜರಿವುದು ಧೈರ್ಯ
 ಗಿರಿನಿಕರ || ಅವನೊಬ್ಬನ ಕಂಡುಬರಗಳ | ಬೇವ ತಲೆಕೆಳಗಹುದು ಸುಘಟರ | ದೇವನಾತನೆ ಪಾರ್ಥ
 ನೀಗಲೆ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ||೫|| ಹಸಿದನಿದ್ರೆಯ ಹಾವ ಬಡಿದೆ | ಬೈಸುವುದೇ ಕೈ ಮುಲದಮಾರಿಯ
 ಮುಸುಡನುಗವುದು ಬುದ್ಧಿಯೇ ಬೇವಾಭಿಲಾಷುಗೆ || ನುಸಿಗಳೂರಿಚಾಲಗಳೊಡನೆ ಲಂ | ಬಿಸುವು
 ದೇಕ್ಕೆ ಕರ್ಣವಾರ್ಧನ | ಗಣಿಯೋಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸೈರಿಸು ತೋರಿಸುವೆನೆಂದ ||೬|| ಗರುಡನೆತ್ತಲು ಕೊ
 ಬ್ಬಿದೊಳ್ಳೆದು | ಮಲಗಳೆತ್ತಲು ಸಿಂಹವೆತ್ತಲು | ನರಿಗಳೆತ್ತಲು ಹುಲಿಯಸರಸಕೆ ನಾಯಮಲ ಯೆ
 ತ್ತು || ನರಸಿದನೆ ಸಹಸುಂದಿಯೇ ಬಗ | ವಲಯದೇ ನಿನ್ನಾತನಭೈಂ | ತರವನಕುಲ ಕರ್ಣ ಸುಡು
 ನೀ ಕಷ್ಟ ಹೋಗಿಂದ ||೭|| ಉಟಕೆ ಪಾರ್ಥನ ತೋರಡುವೆ ಸಂ | ಕಟವ ಮಾದದೆ ಮೂಲಕಟಾ |
 ಕಟ ಧನಂಜಯನೆಂದು ಸೋತನು ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ || ಕುಟಿಲಮತಿ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಲಟ | ಕಟಿ
 ಸಿದೆಯಲಾ ಮದುವೆಯೊಳಗು | ಬೃಟದ ಬಿಲ್ಲಿನೊಳೊದಿಸಿಕೊಂಡವ ಪಾರ್ಥನೇ ಯೆಂದ ||೮|| ನರನ
 ತೋರಿದನಂಗೆ ಸತಸಾ | ವಿರದಪಟ್ಟಣವೀವೆಲಾನಿ | ನ್ನರಸನನು ಗಂಧರ್ವಲೆಳದೊಯ್ಯುಂದು ಗಗನದ
 ಲಿ || ಅರಸಿಯರು ಸಚಿವರು ಕುಮಾರರು | ಮೊರೆಯಿಡಲ್ಕಾಪ್ಪಚರನ ಹೊ | ಯ್ದರಸನನು ಬಿಡಿಸಿ
 ದವ ನೀನೋ ಪಾರ್ಥನೋ ಯೆಂದ ||೯|| ಕಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು ಭೀಷ್ಮರು | ಕಂಡುಬಿಲ್ಲಾ ಚಾಪ
 ವಿದ್ಯಾ | ಬಂಡಪರಶುದ್ರೋಣನರ್ಜನನನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಕಂಡು ನೀನೇಗುವೆ ಸುಯೋಧನ | ಭಂ
 ಡನೋ ಸಾರಥಿತನದ ನಾ | ಭಂಡನೋ ನೀ ಭಂಡನೋ ತಾನರಿಯೆನಿದನೆಂದ ||೧೦|| ಕಡುಪರಾಕ್ರ
 ಮವಿದನು ಸೆತ್ತಿಯಾಡಿಡಿದು ನೀ ಗಳಹಿದೊಡೆ ನಿನ್ನಯ | ಹಡಪದವರೀಳೆತ್ತದವರೀಚಮರಧಾರಿಗಳು||
 ಬಡೆಯ ನೀನೆಂದಂಜ ನಿರುತವ | ನುಡಿಯಲಮ್ಮರು ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ | ಗೊಡಬಡುವರೇ ಸದನ
 ಬಾಹಿರಕರ್ಣ ಹೋಗಿಂದ ||೧೧|| ಕೇಳುತಿರ್ದನು ಕರ್ಣನೀತನ | ಬೀಳುವಚನವನಧಿಕರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆ
 ರುಳಿವಿಸೆಕಡಿದನೊಡನು ತೂಗಿದನು ಶಿರವ || ಖೂಳನಿವನನು ಹೊಯ್ದು ರೋಷದ | ಗಾಳುದೊಟ್ಟ
 ವಿಕಾರವಿಪ್ರನ|ಗಾಳುಶಾಪದ ಫಲವಲಾ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಯ್ತೆಂದ ||೧೨|| ಈಸು ನೀನರ್ಜನನ ಪಕ್ಷಾ |
 ಪೇಸಿಯೇ ಬಿಡುವ ಮಹಾದೇ | ಪೇಸುನಂಬಿಹನೋ ಸುಯೋಧನನೇನಮಾಡುವನೋ || ಸೀಸನೇ ರವಿ
 ಕಾಂತವಾಗ ಬಿ | ನೇಶನನು ಕಣಕದಶೂಲಿಗ ವ | ನೀಶನೀತನನಾಗಿ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ನಡೆಸಿದ ||೧೩||
 ಸಣಸು ಸೋಸೊಡನೆಯೋ ಫಲು | ಗೋಸೊಡನೆಯೋ ದೋಣು ನೃಪತಿಯ | ರಣವಿಜಯವಿದ್ಯು
 ಷಿಯೋ ನಾಪೆಂದು ಫಲವೇನು || ಅಣಕವೇ ಕುರಿಗಾಹಿ ಗಾಜನ | ಮಣಿಯಬಲ್ಲನುಗಡ ಕಿರೀಟಯ|

ಗುಣಪರಾಕ್ರಮತನವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ದಿಟವೆಂದ ||೧೪|| ರೂಡಿಯೋಲೆಯಕಾರನರ್ಜನ | ನಾಡ ಪತಿಕರಿ
ಸುವೊಡೆ ನೀನದ | ನೋಡಿ ಸಂತಸಬಡುವರಿಬ್ಬರು ಕೃಪರುಗುರುಸುತರು || ಕೋಡಗದ ಮೊಗಸಿರಿಗೆ ಕಾ
ವಲಿ | ಯೋಡು ಕನ್ನಡಿಯಾಯ್ತು ಗಡ ಕೃಪೆ | ಗೇಡಿಗುಚಿತವನೇನುಮಾಡುವೆನೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೧೫||
ಹಗೆಯನೇ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ | ಬೆಗಡುಬೆರಸಿ ತದೀಯಸುಭಟರ | ನೆಗಡುಮಾಡಿ ನಿಜಾಪ್ತ ಬಲ
ನಿಸ್ತೇಜರೆಂದನಿಸಿ | ಹೋಗಳಿಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೈವರು ವಿಗಡರವರೊಳಗಲಿದಂಬ್ಬರು | ಹಗೆಗಳುಳಿದಿ
ರಿ ಮೂವರೆಂದನುಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು ||೧೬|| ನಾವು ಭಂಡರು ಗರುವರಾಯರು | ನೀವಲಾ ಭುವನ
ದಲಿ ಬಾಹಿರ | ರಾವು ನೀವತಿಸುಜನರಾದಿರಲಾ ಮಹಾದೇವ || ತಾವು ತಮ್ಮಯ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿನ | ಜೀ
ವಕಳೆಯಲಯದನಿರರ್ಥಕ | ಜೀವಿಗಳ ಬಂಧುಲತನಕೇನೆಂಬುದಿದಕೆಂದ ||೧೭|| ಮುನಿದನಾದೊಡೆ
ಕೋಟಿಕೃಷ್ಣ | ಜರ್ಜರ ಕೊಂಡನೆ ರಣಕೆ ಮರೋ | ಧನಗೆ ಮಲೆವರ ಮಾಂಪಾಂಡವನೇಘಪವ
ಮಾನ || ತನಗೆ ಸರಿಯಾನ್ಮು ನೇಣಗೊ | ಬ್ಬಿನಲಿ ನುಡಿದೀನಿನ್ನು ಬಾಂಧವ | ಜನಸಹಿತ ಹಿಂಡುವೆ
ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುವರ ತೋರೆಂದ ||೧೮|| ಸೂರಿಗಾವುದು ದೇಶವಾಸಂ | ಸ್ಕಾರವವರಿಗೆ ಬಿಡಿದು ಬುದ್ಧಿಗೆ |
ಬೇರೆ ಬಗೆಯಿಲ್ಲಾ ಕುದೇಶ ಕುವಂಶಸಂಭೂತ || ಉರುಗರಲಾವಾದ್ರದೇಶದ | ಭೂಚರಿತಕ್ಷತ್ರತಿ
ಮಿರವಿ | ಕಾಲಗಳ ಪಾತಿಯಲಿ ಬನಿಸಿದ ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯|| ಖೂಳರಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯಭೂಮಿ ವಿ | ಟಾ
ಳಚರಿತರ ತವರುಮನೆ ದು | ತ್ವೀಲರಿಗೆ ದರ್ಪಣ ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಹಾರವನ || ಹೇಳುವೊಡೆ ಸರಮಾ
ಣು ಗುಣವಾ | ಬಾಲವೃದ್ಧ ಲಗಲ್ಲ ತಕ್ಕಿನ | ಕಾಳುಕಾರರು ಮಾದ್ರವದಿರು ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦|| ರ
ಣದೊಳೊಡೆಯನ ಚಡಿದು ಚಾರುವ | ಗುಣಸಮುದ್ರರು ಮಾದ್ರವದಿರು | ಭಣಿತತಾನಿದು ಬೇರೆ ಧಿ
ಟ್ಟರ ದಂಡಿಯದು ಬೇರೆ || ಗಣಿಕೆಯರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಧ್ಯದ | ತನುನಿನಲಿ ತನುಸೊಕ್ಕಿ ಚಿತ್ತಲೆ |
ಕುಣಿವಭಂಗಯ ಭಂಡರಲವೋ ಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೧|| ಗರುಡಮತದಲಿ ಸರ್ಪವಿಷ ಪರಿ | ಹರಿಸು
ವುದು ದುರ್ಜನವಚೋನಿ | ಸ್ಮರಮಹಾವಿಷಕಾವಗಾರುಡವಾವಮಂತ್ರಮುಖ || ದುರುಳನೀ ದುರು
ದುಂಬಿತನದಲಿ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದರೀಸರಲಿ ನೀ | ಗರುವನೇ ಬಾಹಿರನು ನೀನಾಶಲ್ಯ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨||
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ನುಡಿದು ನಮ್ಮಯ | ದೇಶವನು ನೀಹಳಿದೊಡೆಯನೀ | ನೀಸುಪರಿಯಲಿ ಬೈದು ಭಂ
ಗಿಸಿ ನಮ್ಮದೊರಿದೊಡೆ || ಆಸಿತಾಶ್ವನ ಬಿಲ್ಲನೊಡೆದಾ | ಕಾಶಕವ್ಯಳಿಸುವಶರೌಘಿಕೆ | ವಿಸಾಲರಿಯಾ
ಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡಲೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೨೩ || ಅರಳಿದಂಬುಜದೇಸಳಿನಲಿ ಕಡು | ದುರು ಲಸನ್ನಧುಕರನವೋ
ಲಾ | ಪರಿಮಳವನುಣಬಲ್ಲುದೇ ಕೇಳ್ ಕರ್ಣನಿನ್ನೊಡನೆ || ನರನ ಸರಿದೂಗುವರೆ ತೋರಿದ | ಪರಿ
ಯಲೆಮ್ಮನು ಹೊಣ್ಣುಗಳೆ ಸಾ | ವಿರವನದರಲಿ ಖಾತಿಗೊಂಡೊಡೆ ರಾಯನಾಣೆಂದ ||೨೪|| ಕ್ಷಣದೊ
ಳಿಗಲೆ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ರಣದೊಳಗೆ ತೋರುವೆನು ಬಾಳೆಯ | ಹಣಿದವೊಲ್ಲಿನ್ನಾಳುಕುದುರೆಯ
ಕಾಣಲಹುದೀಗ || ಬಣಗುನಿಭಾರಾಂಕಭಟನೊಡ | ನಣಕಿಸುವೆ ಫಡ ಪಾಡನರಿಯದೆ | ಸೇನಿಸಿದೊಡೆ
ನೀ ಶೂರನೆಂಬರೆ ಕರ್ಣಕೇಳೆಂದ || ೨೫ || ಜಲಧಿಗಹನವೆ ನ್ನಿನೊಡನೆ ಹೆ | ಕೃಳವಿಗೊದಗುವೆನೆಂ
ದು ವಾಯಸ | ಕುಲ ನುಡಿದು ಹಾರಿದುದು ಹಂಸೆಯ ಕೊಡೆ ಗಗನದಲಿ || ಬಳಿಕ ತಲೆಕಳಕಾಗಿ ಸಾಗ
ರೆ | ದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಹಂಸೆ ತಂದಿಳೆ | ಗಿಳಿದುದಾಪರಿ ಕಾಕಪೌರುಷಕರ್ಣನೀನೆಂದ || ೨೬ ||

ಆಡಲರಿಯದೆ ಬರಿದೆ ಸೇನೆಯ | ಹೂಡಿ ಹಲಬರಕೊಲಿಸಿ ಬಲವೆ | ಕ್ಕಾಡಿ ಕುರುಪತಿ ಕಟ್ಟುವಡೆಯು
 ನೆ ಚೌಕಮಧ್ಯದಲಿ || ಅಡಿದಾತನೆಗೆಲವನರಸಗೆ | ಮಾಡಿದಾತನೆ ಸಾಕು ಪಾರ್ಥನ | ಕೂಡೆ ನಿನಗಳ
 ವಡದು ತೆಗೆ ಮರಳೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೨೭ || ಬರಿಯಪಕ್ಷಭ್ರಮೆಯನಾಡಿದ | ದುರುವನುಡಿಯೇ ಶಲ್ಯ
 ಪಾರ್ಥನ | ನರಿವೆನಾನೆಂದಂಗವೆನೆಯನು ಬಲ್ಲನಾಪಾರ್ಥ || ಸರಿಹೃದಯನಿನ್ನೊಡನೆ ಸರಿಗಾ | ನೋ
 ರಲಲಾರನು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ | ನೋರಲಿಸುವೆನಿಬಾಣದಲಿ ಮಾದ್ರೇಶ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ || ರುಳಿದ
 ಜೋಡಿಗೆ ಹೆದರಿ ಸೂರ್ಯನ | ನುಳುಹುವನೆ ಕಲಿರಾಹು ದಾವಾ | ನೆನನೆ ವೈಷ್ಣವಗಂಜವದೆ ಬೀಮೂ
 ತಸಂದೋಹ || ಫಲುಗುಣನ ಕಣಿಗಿಣೆಯ ಸವನಜ | ನಳಬಲವಕ್ಕೊಂಬ ಕರ್ಣನ | ತಿಳಿಯಲಾವಾ
 ದ್ರೇಶ ತನ್ನಯ ಬೆತೆಯ ಕೇಳೆಂದ || ಸುರಸುರಾಮನ ಕಂಡು ಹೊಕ್ಕನು | ಗರಡಿಹನು ನಿಜನೆಂದು
 ಕಲಿತನು | ವರಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನು ಪಡೆದನು ಬಿವ್ಯವಾರ್ಗಣವ || ಸುರಸತಿಯ ಬೇಳೆಂಬವನು ವಿ |
 ಸ್ತುರಿಸಲೇತಕೆ ವಜ್ರಕೀಟೋ | ತ್ಕರವ ಕಳುಹಿದೊಡೆನ್ನು ತೊಡೆಗಳನುಗಿದವವು ಬಳಿಕ || ೩೦ || ಆರುಣಜ
 ಲವುಬೈದ್ದು ಮಗ್ಗುಲ | ನುರವಣಿಸಲಾರಾಮನಿದ್ರಾ | ಭರದಲಿದ್ದವನೆದ್ದು ನೋಡಿದನೆನಗೆ ಕಡುಮು
 ಳಿದು || ಧರಣಿಸುರ ನೀನೆಂದು ತಕ್ಕಿಸಿ | ಶರವಬೇಡಿದೆ ಕಾಳಗದೊಳಿ | ಶರ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದನು
 ಶಾಪಹಸ್ತದಲಿ || ೩೧ || ಅದರಿನೀದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಕಾಳಗ | ಕೊದಗಲಲಯವು ಶಲ್ಯ ಪಾರ್ಥನ | ಸದೆವು
 ದೇನಂದಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ ಪುಣ್ಯಹೀನನಲಿ || ಇದು ನಿಧಾನವು ಬಾಣ ಮತ್ತೆನ | ಗೊದಗುವವು ಬೇರುಂಟು
 ನೈಪಗ | ಭೃದಯವುಳ್ಳೊಡೆ ಗೆಲುವನಹಿತರನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೨ || ಆರಸನಭೃದಯವನು ನೀನ
 ಧಿ | ಕರಿಸಿ ಗೆಲುವೊಡೆ ನಿನ್ನ ಹಂಗೇ | ಕರಿಗಳನು ಜೈಸುವರು ನಿನ್ನಿಚವರಧಾರಿಗಳು || ಸೊರಹ
 ರು ಸಾಕತ್ತ ತಾಗತು | ಪರಶುರಾಮನ ಶಾಸಗಡ ಮರು | ಆರಸುಕೌರವ ನಿನ್ನ ಸಾಕಿದನೆಂದನಾಶಲ್ಯ ||
 ಕುಲಕೆ ಸೇರುವಮಾತುಮಾತಿನ | ಬಳಿಗೆ ಹೊಲುವ ಬಾಹುಬಲಭುಜ | ಬಲದ ತೂಕದ ಕೀರ್ತಿಕೀರ್ತಿ
 ಗೆಸರಿಯೆ ಪರಲೋಕ || ಇಳೆಯೊಳಗೆ ನಿನಗಲ್ಲದಾರಿಗೆ | ಫಲಿಸುವುದು ಫಡ ಸೂತಸುತ ನಿ | ಮಗಳಪು
 ರುಷ ನಿನ್ನಂಗದೇಶದ ವಿಧಿಯ ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ || ವೇದಧರ್ಮವಿರೋಧಿಗಳು ಪರ | ವಾದತೀಲರು ವ
 ಣಜಾತಿವಿ | ಭೇದಹೀನರು ಸಾರಸಪ್ತವ್ಯಸನಸಂಗತರು || ಕಾದುವರು ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಗೆಲುವರು | ಪಾದದ
 ಲಿಪರಬಲವನಿರಿವರು | ಬೀದಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂಗದೇಶದ ವಿಧಿಯ ಕೇಳೆಂದ || ೩೫ || ನಿನಗೆಸಾರಥಿಯಾದ
 ಬಾಹಿರ | ತನವೆ ಸಾಲದೆ ಬೇರೆ ಮತ್ತಿ | ನ್ನಿನಗೆ ತಲೆಗುತ್ತಾವುದೆನುತವೆ ಬಿಸುಟವಾಘೆಯನು || ಮ
 ನಕತದ ಮೋರೆಯಲಿ ತತ್ಸ್ಯಂ | ದನವನಿಳಿಯಲು ಭಂಡ ಫಡ ಹೋ | ಗೆನುತ ಕಡುಗವ ಜಡಿದು ನು
 ಡಿದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೩೬ || ಒಡೆದು ತಲೆಯನು ನಿನ್ನರಕುತವ | ಕುಡಿಸುವೆನು ಕೂರಸಿಗೆ
 ಪವನಜ | ನೊಡಲನೆತ್ತರ ತುಂಬುವೆನು ಪಾರ್ಥನಕಪಾಲದಲಿ || ಮಿಡುಕಬಾರದಲೇ ಸುಯೋಧನ |
 ತೊಡಗಿದಗ್ಗ ದರಾಜಕಾರ್ಯವು | ಕೆಡುವುದೆಂದೇ ನಿನ್ನನುಳುಹಿದನೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೩೭ || ಬಳಿಗೆ ಗ
 ಜಬಜನಾಯ್ತು ಶಲ್ಯನ | ಬಲುಭೆಟರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಕುರು | ಬಲದ ಮೊಳೆದುಲ್ಲಾಡಿತ್ತಲ್ಲಿಯದ
 ಲ್ಲಿ ಗುಜಗುಜಿಸಿ || ಬಳಿಕ ಕೌರವರಾಯ ಹರಿತಂ | ದಿಳಿದುವಾರುವನಿಂದ ಗುಣದಲಿ | ತಿಳುಹಿ ಶಲ್ಯನ
 ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ರಥಕೆ ಮರಳಿಬಿಡೆ || ೩೮ || ನುಡಿದು ಕರ್ಣನ ತಿಳುಹಿ ಶಲ್ಯನ | ನೊಡಬಡಿಸಿ ರವಿ

ಸುತನಂಭಿಃ | ಕಡಹಿ ಮಾದ್ರೇಶನ ಮನಸ್ತಾಪವನು ನೆರೆಬಿಡಿಸಿ || ಕಡೆಹದಂಬುಧಿಯಂತೆ ವಾದ್ಯದ |
ಗಡಣೆ ಮೆರೆದುದು ವಿಳಯಸಮಯದ | ಸಿಡಿಲವೊಲು ಸೂಳೈಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳು || ೨೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೧೬ಕ್ಕೂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯದಳ ಹಳಚಿದುದು ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನೊಳು ಸಂಕುಳದೊಳೊಡಗಿದ|ವಾಯುಸುತ
ಸಮರದಲಿ ಕೊಂದನು ಕರ್ಣನಂದನನ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ತ | ಮ್ಯಾಳಮೇಳಾಪದಲಿ ಪಾಂಡುನೈ | ಸಾಲಕರ ದಳ
ನೆಡೆದು ಬಂದುದು ಭೂರರಭಸದಲಿ || ಆಳೊಳಗೆ ಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ವಿಳೆಯವ ಸಾಕರ್ಣನತಿ
ರಥ ಚಾಲವನು ಕನೆಕರೆದು ನಿಲಿಸಿದನೆರಡುಪಕ್ಕದಲಿ || ೧ || ಗುರುಸುತನೆ ಕೂದಂಟುಸಾಸಿರೆ | ಪರ
ಮಹಾರಾಜರೈದುಸಾಸಿರೆ | ಕಲಿಘಟೆಯದಿಪ್ಪತ್ತಸಾವಿರತುರಗದತಿರಥರು || ಧರಣಿಸತಿ ಕೃತವರ್ಮ
ಕೃಪಹ | ಸ್ವರದುಸಾವಿರರಥಸಹಿತ ನೋ | ಹರಿಸಿದರು ಬಲವಂಕದಲಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ || ೨ ||
ರಾಯಧಟ್ಟಿನಲೆರಡುಬಾಹೆಯ | ಸಾಯಕರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ವಿವಿ | ಧಾಯುಧದ ಕಾಂಭೋಜಬರ್ಬ
ರೆಯವನಬೋಟಕರು || ಸಾಯಕದ ಕಿವಿವರೆಗೆ ತೆಗಟಿನ|ಲಾಯುಧವತೆಗೆವೆರಡುಬಾಹೆಯ | ರಾಯನನು
ಜರು ರಂಜಿಸಿತು ದುರ್ಭಾಸಸಾಟಗಳು || ೩ || ಧಟ್ಟಿನೆಡವಂಕದಲಿ ಹಗೆಗಲ | ಗೆಟ್ಟಿನಿಂದರು ಕುರುಬ
ಲದ ಜಗೆ | ಧಟ್ಟಿಗಳು ವೈಷಸೇನತಿತ್ರಕಸೇನಶಕುನಿಗಳು || ಬೆಟ್ಟಬೀಳಲುವರಿದನೆ ಕೈ | ಮುಟ್ಟಿ
ಮುಖಿಯನ | ಸಂತಿಘಟೆ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟದೆತ್ತಣಸೇನೆಯೋ ನಾನರಿಯೆನಿದನೆಂದ || ೪ || ಆನಂದನಂದನ
ನೆ ಸಮರಬ | ಸೇನಸವೆದುದನಂತಬಳಿಕಿನ | ಸೇನೆ ಗುರುಸೋಂಪಿಲ್ಲದಿರ್ದುದು ದ್ರೋಣಯುದ್ಧದಲಿ ||
ಏನನೆಂಬೆನು ಜಯ ಮೆತ್ತಿ | ಭಾನುತನಯನ ಕದನಕೊಡಗಿದ | ಸೇನೆ ಸಂಖ್ಯಾತಿತವೆಂದನು ಸಂ
ಜಯನು ನೈವಗೆ || ೫ || ಬಡ್ಡಿತೀಬಲರಿಪುಭಟರು ಮಾ | ರೊಡ್ಡ ಮೆರೆದರು ತಮ್ಮ ನೆರವಿಯೊ |
ಳೊಡ್ಡಿಗೊಬ್ಬರ ಕರೆದು ಪರುತವಿಸಿದನು ಮುರವೈರಿ || ಬಡ್ಡಿನೆಡದಲಿ ಭೀಮಸಾಬಲ | ದೊಡ್ಡಿನಲಿ
ಕಲಿಪಾರ್ಥದಳಪತಿ | ಯೊಡ್ಡಿನಲಿ ನಿಂದಾಯುಧಿಪ್ಪಿರರಾಯ ದಳಸಹಿತ || ೬ || ಈಮಹಾರೋಹರವ
ನತಿನಿ | ಸ್ನಿವುರಾಂತಧು ಮೂವರೇಬಳಿ | ಕಾಮಹಾರಥರಾಜಿಯಡಗಿತ್ತವರರತ್ತಿಯಲಿ || ಸೋ
ಮಸೂರಾಸ್ತ್ರಗಳೊಳೊಳಾರು | ದ್ವಾಮತೇಜಸ್ಸುಗಳು ಕೆಲಬರು | ಭೂಮಿಪತಿ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿದನು
ಸಂಜಯನು ನೆಗುತ || ೭ || ಎರಡು ಬಲವುಬೈದ್ದು ದದರೊಳು | ಮೊರೆವ ಭೇರಿಯ ಭಟರ ಬೊಬ್ಬ
ಯ | ಕಲಿಯಗನಿನ ಹಯದ ಹೇಷಾರವದ ಹಲ್ಲಣೆಯ || ಜರೆವಕಹಳೆಯ ರೂಢಿಸುವಜ | ಜ್ವರದ
ಡಿಂವಿಮುಟ್ಟದವಳೆಹದ | ಧರಧುರದ ದನಿಭೈರ್ಯಗೆಡಿಸಿತು ಸಕಲಸಾಗರವ || ೮ || ಬೆರಸಿದವು ದಳ
ನೆರದು ಬೊಕ್ಕವು | ಕಲಿಘಟೆಗಳೇರಿದವು ಕುಗುರೆಗ | ಳುರವಣಿಸಿ ತೇರುಗಳು ಕವಿದುದು ಹೊಂತ

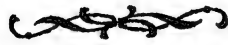
ಕಾರಿಗಳು || ಉರುಳ್ಳ ತಲೆಗಳ ಬಸಿವಮಿದುಳಿನ | ಸುರಿವಕರುಳಿನ ಸೂಸಿದಲುವಿನ | ಹೊರಳಿ ಮುಂಡ
ದ ರೌದ್ರರಸ ರಂಜಿಸಿತು ಚೂಣಿಯಲಿ ||೯|| ಚೋಡನೊಡೆದವಯುವದಿ ರಕುತನ | ತೋಡಿದವು ಕೂ
ರಂಬುಸಬಳದ | ನೀಡುಮೊನೆನಿಡುಗರುಳನೆಂಬಲಿಸಿದವು ಪಟುಭಟರ || ಬೇಡರಸ ಬೆನ್ನೀಯನೆತ್ತಿಯ
ಬೀಡಿ ಬಿರಿಯಲು ಬಿದ್ದಲಾಡಿಗೆ | ಳೀಡಿರಿದವೈ ಚಾತುರಂಗದ ಚಪಳಚೂಣಿಯಲಿ ||೧೦|| ತೆಗೆಯಹೇ
ಳೋ ಕಾಳಗದಕೌ || ತುಗವನೋಡುವೊಡುತ್ತ ದೊರೆಗಳು | ಹೊಗಲಿ ದಳನೆಯಕರು ನುಗ್ಗಿನ ಗಾ
ಯಕಳುಕರಲಾ || ವಿಗಡ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ನೆತ್ತಿಯ | ನುಗ್ಗ ಕರುಳನೆನುತುಬ್ಬರದಬೊ | ಬೈಗಳ ಬಿ
ರುದರು ಕಣಕಿದರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ನರನ ||೧೧|| ರಾಯನಾವೆಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ದಾಯಿಗಳ ಬರ
ಹೇಳು ಭೇದೋ | ಪಾಯ ಕೊಞ್ಜಿದು ನಿಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಾವಲ್ಲ || ಕಾಯುವೆನು ಕೈಮುಗಿದರಾ
ದೊಡೆ | ಸಾಯಬಲ್ಲರೆ ತಿರುವನೊಡೆಯಲಿ | ಸಾಯಕದ ಹಿಳುಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು ರಾಯನೋಹರಕೆ ||೧೨||
ಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯಲಗವರ್ಣನ | ಧಟ್ಟಣೆಯ ಕಂಡನಿಲಸುತನಡ | ಗಟ್ಟಿದನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರರಫಿ
ಕರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಬರೆ ರವಿತಸುತನ ಕೈ | ಮುಟ್ಟಲೀಸದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಧಟ್ಟಿನಲಿ ಮೂ
ವತ್ತು ಸಾವಿರಕರಿಗಳಾಕಿದವು || ೧೩ || ಕರಿಘಟೆಯಲಾನವ್ಮಪುಣ್ಯದ | ಪುಣತಿಯಲಾನವ್ಮ ರಫಿ
ಕರು | ಸರಳಸೂಸದೆ ಸೈರಿಸುವೊಡರೆಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ || ಅರಿಹರಣ್ಯನ ಬಲಕೆ ನರಕ | ಸಂಯಪಾಡ
ನಿಸುವೆನು ಕಣ್ಣೆವೆ | ಮರೆಗೆಮುರಿವೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮ ಗಜಬಲವ || ೧೪ || ಬಿರದವೀತನ
ಸಿಂಹನಾದಕೆ | ಕರಿಗಳೆದೆ ಬಲುಗಡೆಯ ಗಾಯಕೆ | ತಿರುಗಿಕೋಡಡಿಯಾಗಿ ಕಡೆದವು ಮಡಿದವಾಕ್ಷಣ
ಕೆ || ಉರುಳಿದವು ಪರ್ವತದವಜ್ರದ | ಸರಿಸಹೋರಟೆ ಕಾಣಲಾದುದು | ಕರಿಘಟೆಯಪವನಜನ ರಣದಲಿ
ರಾಯಕೇಳೆಂದ || ೧೫ || ನೀಲಗರಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಘನಮೇ | ಘಾಳಿ ಸುರಿಪ್ಪೋ ಮಳೆಯನೆನೆ ಶರ | ಜಾ
ಖ ಕವಿದವು ಗಜದ ಜೋದರ ಜಡಿವಜೋಡಿಯಲಿ || ಕೋಲುಕೊಂಬನೆ ಭೀಮ ಸಿಡಿಲಾರಿ | ನಾಲಗೆಗೆ
ನೀರೇರುವುದೆ ಮೇ | ಲಾಳ ಮುರಿದನು ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಹಾರದಲಿ || ೧೬ || ಕರಿಯ ಭರಿಕ್ಕ
ಜೋದರೆಸುಗೆಯ | ಕರ ಮಹಾಂಕುಶದವರ ಕೈಕ | ತ್ತರಿಸಲೊಂದೇಸರಳನೆಚ್ಚಿನು ಮತ್ತೆ ಗಡಗೊಂ
ಡು || ತಿರುಗಿ ಹೊಯ್ದೊಡೆಜೋದರುರವಾ | ಕರಿಯೊಡಲುಸವ ಸೀಳಿಸೀಳಿ | ತ್ತರಸ ಬಣ್ಣಿಸಲಾರು
ಬಲ್ಲರು ಭೀಮನುರವಣೆಯ || ೧೭ || ಹಿಂಡೊಡೆದು ಗಜಸೇನೆ ಮುಂಮಳಿ | ಗೊಂಡು ಮುರಿ
ದುದು ಮುಳಿದು ಭೀಮನ | ಗಂಡುಗಡಿಸುವರಿಲ್ಲಲಾ ಕೌರವರ ವೀರರಲಿ || ಅಂಡುಗೊಂಡೊಡೆ ವಿಗ
ಡಬಿರುದಿನ | ಭಂಡರಕಟಾಯಿನುತ ನಿಜಕೋದಂಡವನು ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತತ್ಯತ್ಥಾ ಮನಿದಿರಾದ ||೧೮||
ಎಲೆಲೆ ರಾಯನತಮ್ಮನೋ ಗಜ | ಬಲದೊಡನೆ ಬಳಲಿದನು ಗುರುಸುತ | ನಳವು ಹಿರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿ
ದ್ರೋಹರ ನೂಕುನೂಕೆನುತ || ಉಲಿಯೆ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವೆನು ಪಡಿ | ತಳಿಸಿನೂಕಿತು ಭೀಮಸೇನನ |
ನೆಲನ ಕೊಂದರು ಕಡುಹಿನಲಿ ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ೧೯ || ಮರುಗದಿರಿ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ |
ಮರಿಗಳಿ ರತಪ್ಪೇನು ಭೀಮಂ | ಗುರುವದೊರೆ ಸೊಂಪಾಗಲಂತಿರೆ ನೀವು ಕಾದುವರೆ || ಅರಿವೆವಾದೊಡೆ
ಯನುತ ಬಾಣವ | ತಿರುವಲಾನಿಮಿಷದಲಿ ಸಂದನು | ಗುರುಸುತನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಚಾಲರಲಿ ಕಲಿ
ಕ || ೨೦ || ಕ್ಷಮಿಸುವುಯು ಗುರುಸೂನು ರಣದಲಿ | ನಿಮಿಷ ಚಿತ್ತೈಸುವುದು ಧೈರ್ಯ | ಭ್ರಮಿ

ತರಲಿ ಪಾಂಚಾಲರನು ಬರಿಕ್ಕೈದುತೋರುವೆನು || ದ್ಯುಮಣಿಪರಯಂತೇಕ ರತ್ನಿಗೆ | ತಿಮಿರವಿದಿರೇ
 ನೀವು ನೋಟಕೆ | ನಮಗೆ ರಣದೆಖ್ವಾಳವೆಂದನು ಕರ್ಣ ಗುರುಸೂತನ || ೨೦ || ಬಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇ
 ನು ರಣದ | ಗ್ನಳಿಯರಿತನ ಮುತ್ತಿದರು ಕೈ | ಚಳಕಿಗರು ಕಪಿದೆಚ್ಚ ರೀತನನೆಂಟುಸೆಗಳಲಿ || ಲು
 ಳಿತಜಲಧರಪಟಲಜಠರದೊ | ಳಿಳಿದರವಿಮಂಡಲದವೋಲರೆ | ಗಳಿಗೆ ಕರ್ಣನ ಕಾಣೆನ್ನೆ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂ
 ದ || ೨೧ || ಗಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಗಾಡಿಸಿದಮೇ | ಘಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಮೈರಿಸೇನೆಯ | ಲಾಳಗಡಿತರ ನೊ
 ರೆಯನೆತ್ತರು ನೊರುಕುದುರೇಗಳ || ಏಳಿಗೆಯಲಾಭತ್ರಚಮರದ | ಜಾಲನನೆದವು ಕರ್ಣನಂಬಿನ | ಕೋ
 ಲಕರೆದೊಡನೊಡನೆ ಕೊಂದನು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ೨೨ || ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಮತ್ತೆರಿಪುಪಾಂ |
 ಚಾಲಬಲ ಸಾವುದಕೆ ಕಡೆಯಿ | ಲ್ಲಾಳಬರಹಿಗ್ಗ ರಿಹೆನಾನವಸಾನವನು ಮರಳೆ || ಕೋಲುಗಳ ತೆಗೆದೆ
 ಸುವನೋ ಶರ | ಜಾಲವನು ಜಡಿಯೊಡವನೋ ಹಗೆ | ಯಾಳಬಿದ್ದು ದಕಾಬೆನಸುಗೆಯ ಕಾಣೆ ತಾನೆಂ
 ದ || ೨೩ || ವೈರಿಪಾಂಚಾಲಕರೊಳ್ಳವರು | ಧಾರಣೀಶ್ವರರಸುವ ಬಿಟ್ಟರು | ಚಾರುಚಾಪದ ಚಾತು
 ರಂಗದ ಲಯದ ನಿರ್ಣಯವ || ಆರು ಬಲ್ಲರು ಖಾತಿಯಲಿ ಜ | ಜ್ವಾರರೆದ್ದುದು ಮತ್ತೆ ಸಕಲಮ | ಹಾ
 ರಧರು ನೂಕಿದರು ಲಗ್ನೆಯ ಲುಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ೨೪ || ನಕುಲದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟವ್ಯಸುತಸೋ |
 ಮಕತಿಖಂಡಿಯಾಯುತ್ಸವರಸಾ | ತ್ಯಕತಾನೀಕಾದಿಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕರುಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ || ಸಕಲಬಲಕೈಕೇಯ
 ಪಾಂಡ್ಯರು | ಭ್ರಕುಟೆಮುಖಭೀಷಣರು ತಿಶುಪಾ | ಲಕಸುತರು ಸಹದೇವಮೊದಲಾಗ್ಯೆದತೊಗ್ಗಿನ
 ಲಿ || ೨೫ || ಭೀಮಫಲುಗುಣಕೃಷ್ಣಧರ್ಮಜ | ರೇಮಹಾರಥರೆಲ್ಲರಿತನ | ಸೋಮವಳವಿಯ
 ಮಿಾರಿ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಿದಿನಲಿ || ಆಮಹಾಮಹಿಮರು ಸಮಸ್ತಸ | ನಾಮರದ್ದರು ಕರ್ಣನೊ
 ಬ್ಬನ | ಕಾಮಿಸಿದರೈ ಕದನ ಸ್ತನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ || ಉರಿಯುವೆಡೆಗಳಲೀಪತಂಗದ | ಸರಕು
 ಮಾರದೆಮಾಣ್ಣುದೇಬ | ಸ್ವರದಲೈತಂದೀಮಹಾರಥರಾಜರವಿಸುತನ || ಕೆರಳಿಚಿದರೈ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
 ಉರುಬಿದರು ಬೆರಸಿದರು ಮಿಗ್ಗೊಡಕರಿಸಿದರು ಹೊಯ್ದರು ವಿಭಾಡಿಸಿದರು ವಿಘಾತಿಯಲಿ || ೨೭ ||
 ತಮ್ಮ ಬಲುಮೆಯನವರುತೋರಿದ | ಡೊಮ್ಮೆಮೊಗೆದನು ಬಳಿಕ ರಾಯನ | ಸೊಮ್ಮಿನವರಲಿ ಸೀಳಿದ
 ನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರವ || ಹಮ್ಮುಗೆಯ ಕೈಮನದ ಹೊಣಕೆಯ | ಹಮ್ಮಿದುಬ್ಬಟೆಯಂದು ಪಾರ್ಥ
 ಸ | ತಮ್ಮದಿರ ಸಾಹಸಿಕೆ ಸೇರಿದುದೈ ಪಲಾಯನವ || ೨೮ || ರಥ ಮುರಿದು ಬಲುಗಾಯದಲಿ ಸಾವ್ಯ
 ಥಿಕಸಾತ್ಯಕಿ ಹಿಂಗಿದನುಸಾ | ರಥಿಗಳಳವಿನಲೋಡಿದರು ಸುತಸೋಮಕಾದಿಗಳು || ಪೃಥಿವಿಗೊರಗಿತು
 ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ | ರಥಗಳುಳಿದಪದಾತಿಗಜಹಯ | ರಥವ ಕೆಡಹಿದನೆನಿತನೆಂಬುದನರಿಯೆನಾನೆಂದ || ೨೯ ||
 ಮುರಿದು ಮತ್ತೆ ಮಹಾರಥರು ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಖಂಡಿಸಾತ್ಯಕಿ | ವರನಕುಲಸಹದೇವದೃ
 ಷ್ವದೃಷ್ಟವ್ಯಸುತಸುಂಜಯರು || ಸರಳಬಿರುಬಿನಭಾಯಬೈಗುಳ | ಬಿರುದುಕಹಳೆಯ ವಾದ್ಯತತಿಯ | ಬ್ಬರಿ
 ಸಿ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣನಾವೆಡೆ ತೋರುತೋರನುತ || ೩೦ || ನುಸಿಗಳಿರೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಕರ್ಣನ | ಗಸಣಿ
 ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ನೆತ್ತಿಯ | ಮುಸಲವಲ್ಲಾ ಫಡ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ನಿಲ್ಲೆನುತ || ಮುಸುಡಹೊಗರಿನ
 ಕಣ್ಣಿಕಂಪಿನ | ವಿಷಮತುರಗದ ಕರ್ಣತನುಜರು | ಮಸಗಿ ಮುಂಚುವ ಮೋಹರವನಡಹಾಯ್ದು
 ತರುಬಿದರು || ೩೧ || ಏನ ಹೇಳುವೆನವರ ತರಸಂ | ಧಾನಸೌರಂಭವನು ಕಲಿವೃಷ | ಸೇನವೀರಸು

ಪೇಣವೆಚ್ಚರು ಮಿಂಬದತಿರಥರ || ಭಾನುಸುತನಿಂದೆಂಟುಮಡಿಯಸ | ಘಾನಬಲರೋ ವ್ರೂತುಮಯು
 ಯೆನು | ತಾನಿಖಳರಭುಕಾಳಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ೩೩ || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟರು ತೇರುಗಳನ
 ಡ | ಗಡಹಿದರು ಹೇರಾನೆಗಳ ಕೆಲ | ಕಡೆಯಲಾಕಿದರಾವುತರ ರಚಿಸಿದರು ರಕುತದಲಿ || ತುಡುಕಿದರೆ
 ಕಾಲಾಳನಪ್ಪಿಯು | ನುಡಿಯಲಲಯನು ಕರ್ಣತನುಜರ | ಕಡುಹುನಕುಲಾಬಿಗಳ ಬೆವರಿಸಿತರಸಕೇಳಿಂದ
 || ೩೪ || ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಭೀಮನೀತರು | ವರಿಗಳನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಕಾದುವ | ದೊರೆಗಳಹನಕುಲಾ
 ಬಿಗಳ ತೆಗೆ ಹೇಳುಹೇಳನುತ || ಸರಳ ಕೆನ್ನಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ | ಮುಂಬದಮಿಸೆಯನೌಡುಗಚ್ಚಿನ |
 ಕುರುಕುಲಾಂತಕಭೀಮ ಹೊಕ್ಕನು ಬಿಟ್ಟುಸೂಲಿಯಲಿ || ೩೫ || ರಾಯದಳದಲಿ ಸೇನಲಿದು ಕ |
 ಜ್ವಾಯಮೇ ಮಕ್ಕಳಿರ ಕರುಣಿಸಿ | ಕಾಯಿದನು ಬಳಿಕೇನು ನಿಮ್ಮಂಗವಣೆ ಲೇಸೆನುತ || ಸಾಯಲೊಲ್ಲದೆ
 ಹಿಂಗಿ ನಿಮ್ಮನು | ನೋಯಿಸುವರಾವಲ್ಲ ಸೇನಾ | ನಾಯಕನು ನಿಮ್ಮೆಯನಾತನ ಕಳುಹಿ ಸಾಕೆಂ
 ದ || ೩೬ || ಮರುಳಲಾ ಪವಮಾನಸುತನಿ | ನೋರೆಗೆವರೆ ಸುತೂಕತೂಕಕೆ | ಸರಿಸವಾವಿರೆ ಕರ್ಣ
 ಪರಿಯಂತೇಕೆ ಬಹುವಾತು || ತರಣಿಬಿಂಬದ ತತಿಗಳನು ಮಿಗೆ | ತುಸಿತೋರುವ ತಿಮಿರವುಂಟೇ |
 ಸರಳ ತೋರೈತೋರೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನನಿಲಜನ || ೩೭ || ಗಳಹತನವಿದು ನಿಮ್ಮತಂದೆಯು | ಗಳಿಸಿದ
 ಥವ ನಿಮ್ಮಬೀಯಕೆ | ಬಳಸುವಿರಿ ತಪ್ಪಾವುದೆನುತೆಚ್ಚಂಬಹರಗಡಿದು || ಹಿಳುಕ ಕವಿಸಿದನಾತ
 ನಾತನ | ಹಿಳುಕಮುರಿದೊಡನೊಡನೆ ಭೀಮನ | ಮುಳುಗಿಸಿದರೈಕರ್ಣನಂದನರರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೩೮ ||
 ಬಾಲರೆಂದಾಂಮುನ್ನಿಸಿದೊಡೆ ಛ | ಡಾಳಿಸಿತೆ ಚಪಳತ್ವವಾಗಲಿ | ಮೂಳರಾವೈಸಲೆಯೆನುತ ನಾರಾಚ
 ನಿಕರದಲಿ || ಬೀಳಲಿಚ್ಚನು ರಥವ ಗಡಹರು | ಜಾಲವನು ಸಾರಥಿಗಳನು ಬಳಿ | ಗೋಲಿನಲಿ ಕರ್ಣಾ
 ತ್ಮಜನ ಕಡೆಯಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೩೯ || ಕಡದ ವೀರನುಪೇಣನವನಿಗೆ ಸ್ವಸುಡಮುರಿದ ವೈಷ್ಣೇನಸೇ
 ನಯ | ಗಡಣ ಬಿದ್ದುದು ಕಿರಿದುಕಿರಿದೊಡೆ ಮುರಿದು ತಮತಮಗೆ || ಪೊಡವಿಪನ ಮುಂದೊದರಲ
 ತಿವಂ | ಗಡದಲೈದಿತು ವೀರಭಟರು | ಗಡದಕಹಳಾರವದ ಲಗ್ನೆಯಲಹಂ ತನಿಮಸಗೆ || ೪೦ || ತಿ
 ವಶಿನಾ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನು ಮಡಿ | ದವನೊ ದಳಪತಿಯಳಿದನೋ ಕೌರವನ ಕೇಡೋ ಹಾಯೆನುತ ಕುರು
 ಸನ ಕಳವಳಿಸೆ || ಕವಿದುದಶ್ವತ್ಥಾಮಕೃಪಕೌ | ರವಶಕುನಿದುಶ್ಯಾಸನಾಬಿಗ | ಳವಗಡಿಸಲನಿಬರನು
 ತೊಲಗಿಸಿ ಕರ್ಣನಿರಿದಾದ || ೪೧ || ಆತುಕೊಳ್ಳೈ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾ | ಪಾತಕಿಯೆ ಪರಿಹಂಸು ನಿತಿಖ |
 ವ್ರಾತವಿದೆ ಯೆನುತಚ್ಚ ರವಿಸುತನನಿಲನಂದನನ || ಆತುಕೊಂಬರೆ ಸರಿಸನಲ್ಲ ಕು | ಜಾತಿ ನೀ ಪರಿ
 ಭವಿಸುವರೆ ಫಡ | ಸೂತನಂದನ ಯೆನುತ ಕರ್ಣನನೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ೪೨ || ಎಚ್ಚನೊಡನೊಡೆಯೆಚ್ಚ
 ರೆಡೆಯಲಿ ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ | ನೆಚ್ಚನಂಬಿನಮೇಲೆ ಮೇಲಂಬುಗಳ ವಹಿಲದಲಿ || ಎಚ್ಚ
 ಕವಿಸಿದೊದದನು ಪವನಜನಿಚ್ಚೊಡದ ಪರಿಹಂಸಿ ರವಿಸುತನೆಚ್ಚ ರಬ್ಬರು ಕಾದಿದರು ಕೈಮೈಯ ಮನ್ನಿ
 ಸದೆ || ೪೩ || ಭಾರಿಯಂಕವೊ ದಳಪತಿಗೆ ಪಡಿ | ಸಾರಿಕೆಯ ಭಟರಲ್ಲಲಾ ಪರಿ | ವಾರಕಿದು ಪಂಥವೆ
 ಯೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಮೂದಲಿಸೆ || ಕೂರಲಗನಂಬುಗಿಯೆ ಬಿಳಿಯವು | ಹಾರಥರ ಕೈವೀಸಿ ರವಿ
 ಸುತ | ಸಾರೆನುತ ಕೇಣಕಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಪವನಜನ || ೪೪ || ಎಲವೊ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನ ಹೊಯ್ದು |
 ಗಳಿಕೆಯಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿದರು ಪಡಿ | ಬಲಕೆ ಕರೆಸಾಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ ನಿನ್ನೊಳೆನಹುದು || ಬಳಿಯ ಬಿ

ನುಗನ ಬಿಂಕ ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಗೆ ತಹುದಾವರಿಯನೆನುತತಿ | ಬಳನೆಚ್ಚೆನು ನಿನ್ನ ನಂದನನರಸ ಕೇಳೆಂ
ದ || ೪೫ || ಟಗರು ಮುಲಿದೊಡೊಡೆ ತೋಳನು | ತೆಗೆದು ಜೀವಿಸಿ ನಿಲುವುದೇ ನಾ | ಲಗೆಯ ವೀರ
ರು ನೀವು ಮೂಢರು ಸಾವು ನುಡುಗಳಿ || ಉಗದಡಾಯುಧಮೊನೆಯ ತುದಿಸಾ | ಲಗೆಗಳಲಿ ಮಾ
ತಾಡಬಲ್ಲರೆ | ಸೋಗಸುವೆವು ಸಾವನುತ ಪವನಜನಚ್ಚ ನಂನೃಪನ || ೪೬ || ಪವನಸುತನೆಚ್ಚೆಂಬನು
ರೆ ಕಡಿ | ದವಿರಳಾಸ್ತ್ರವನೀತ ಕವಿಸಿದ | ನಿವನ ಬಳಿಯ ಮಹಾರಥರು ಸುರಿದರು ಶರಾವಳಿಯ ||
ರವಿಯ ಮೈಮಂಜನ ತುಷಾರದ | ತಿವಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದೆ ರಿಪುಶರ | ನಿವಹವನು ಕಡೆಯಚ್ಚು ಕೆದರಿ
ದನಾಮಹಾರಥರ || ೪೭ || ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಳಿಕೇನು ತಾಯಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ನಿನ್ನ ತನುಜರ | ನಿಕ್ಕಿ
ಹಾಯ್ದರು ಹಿಂದೊಡೆದು ನೀ ಸಾಕಿದವರುಗಳು || ಹೊಕ್ಕ ಬಳಿಕೊಂದೆರಡುಪಸರದ | ಲುಕ್ಕಡಿಯಳೊ
ದಗದನು ನಿನ್ನವ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಸುಮಿಗಲಕಾದಿದನು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೪೮ || ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿ
ಯಾಗಿ ತನ್ನಯ | ಸಾರಥಿಯ ತಲೆಹೋಗಿ ಕಾಲಿನ | ಲಾರುಭಟೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನೆನುತಿದನನಿಲಜ
ನೆ || ಸಾರುಸಾರಂದನುತರ್ಕಣಕು | ಮಾರನಡಹಾಯಿದನು ಭೀಮನ | ಭೂರಿಬಾಣದ ಪಂಜರವ ಭಂ
ಜಿಸಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೯ || ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣಕುಮಾರನೋ ಪಡಿ | ಬಲಕೆ ಹೇಳೋಬಾಲನೊಬ್ಬನೆ |
ನಿಲುವುದರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ ನೂಕುನೂಕನುತ || ಉಲಿಯೆ ಕೌರವರಾಯನುರೆ ಕಳ | ಕಳದ
ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಕಹಳಾ | ವಳಿಯ ದೆಖ್ಖದೆಖ್ಖಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣನಡೆತಂದ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನೊಂದ ನ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯೆರಿವುಕಶಿರಾಯೊಂಡವ | ರಾಯಸೇನಾಜಲಧಿವಡಬನ | ಜೀಯನಹರವಿನೂ
ಗಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಪದ || ಮಗನ ತೊಲಗಿಸಿ ಹೊಗುವಚೊಣೆಯ | ತೆಗಸಿ ಬಲವೆಂಕದ ಭಲಾಳಿಗೆ | ಮೊಗ
ದಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುತೆಡವೆಂಕದ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ತೆಗೆದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ | ಬಿಗದನಾವೆಡೆಧರಣಿ
ಯಾವೆಡೆ | ಗಗನವಾವೆಡೆ ದೆಸೆಗಳನು ತುರುಗಿದವು ಶರಜಾಲ || ೧ || ಭೀಮನೋ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ
ನಿ | ನಾರ್ವಮನೋತಳುವಿಲ್ಲ ರಿಪುವೇ | ಕಾಮನೋ ಕರ್ಣನೊ ಕಪದಿಯೊ ಪ್ರೂತುಮರುಯೆನುತ
ಈ ಮಹಾದಳ ಭುಜದಹೊಯ್ಲಲಿ | ಭೂಮಿಪನ ಮುಂದೊದರೆ ವೈರಿ | ಸ್ತೋಮ ಕಂಡುದು ಪವ
ನತನಯನ ರಣದಭಾರಣೆಯ || ೨ || ಉಲಿವುತಿದ ಕೌರವನಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಹರುಷದಲಿತ್ತಲನಿಲಜ | ನ
ಳುಕದೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುತ್ಪದೆನೆ ಕರ್ಣ ನೋಡೆನುತ || ತಳಿತವರುಣಚ್ಚ ತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲ
ವನಿಪತಿ ನಿಜ | ಬಲಸಹಿತ ನೂಕಿದನು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ || ೩ || ರಾಯದಳದುಳಿ ಯೆದ್ದು

ನು || ಠಾಯ ಕೌರವಸಹಿತ ನಿವ್ ನಿ | ಮ್ಮಾಯತದಲಿಲಯೆನುತ ಬಹುವಿಧ | ಸಾಯಕದ ಸರಿವಳಿ
ಯ ಕರೆದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೪ || ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ | ವೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
ನಕುಲನಬ್ಬರ | ನೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಚೇಕಿತಾನ ತಿಖಂಡಿಸ್ಸಂಜಯರು || ಬಂದುಕಡೆ ಸಹದೇವನೀಪರಿ
ಹಿಂ | ದಮುಂದೆಡವಂಕಬಲದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ರವಿಸುತನ || ೫ ||
ಧನುವಿನಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮಾದ್ರೀ | ತನುಜರನು ತೇರನಲಿ ದ್ರುಪದನ | ತನಯನನು ಸಾರಥಿಗಳಲಿ
ಜೋಡಿನಲಿ ಪವನಜನ || ಬಿನುಗರವರವರಂಗದಲಿ ಕೈ | ಮನವ ಖಂಡಿಸಿ ಸಕಲರಿಪುಸಾ | ಧನವನೊ
ಬ್ಬನೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೬ || ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಿದು ದೊರೆಗಳೆನಿರವಿ | ನಂದನನ
ರಥಕಾಗಿ ಸೇನಾ | ವೃಂದ ಕವಿದುದು ಚೈತ್ಯಕೈಯಮತ್ಸ್ಯ ಸ್ವಂಜಯರು || ಸಂದಣಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲ
ಕೇರಳ | ವೃಂದಮಗಧವುನಿಳವಂಗಪು | ಳಿಂದಬರ್ಬರೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ || ೭ ||
ಬದೆದಮಂದರವನು ತರಂಗದ | ಲುದಧಿಹೊಯಿವಂದದಲಿ ಬಿಟ್ಟವು | ಕುದುರೆತೂಳಿದವಾನೆಹೊಕ್ಕವು
ರಥಗಳೊಳಬಿದ್ದು || ಕೆದರಿ ವಿವಿಧಾಯುಧವೆ ಕಾಲಾ | ಳೊದಗ ಕೈದೊರಿಸಿದನನಿಬರ | ಸದೆದನೊ
ಬ್ಬನೆಕರ್ಣ ಕೆದರದರಿಮಹಾರಥರ || ೮ || ಬೀಳುವಂಬನಹೊಯ್ದು ಕಡುಗದ | ತೂಳುವೀಟಿಯನೊಕಿ
ತಾಗುವ | ಶೂಲಿಗೆಯ ತುಂಡಿಸುವವಂಕಿಯನೆಡೆವಳ್ಳೆಯದ || ಸೀಳುಕತ್ತಿಯ ಮುರಿವೆಪರಿಘದ |
ಪಾಳಿಸುವಪರಿಶುವಿನ ಧಾಳಾ | ಧೂಳಿ ಮಸಗಿತು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಬಳಿಸಿನಲಿ || ೯ || ತುರಗರಾ
ವೃತರವರ ಖಡುಗಕೆ | ಕರಿಗೆ ಜೋದರಿಗವರೆ ಶಸ್ತ್ರಕೆ | ವರರಥಕೆ ಸಾರಥಿಗೆ ರಥಿಕರ ಚಾಪಮಾರ್ಗ
ಣಕೆ || ಸರಳಿಗೊಂದೊಂದರಲಿ ನೆರೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಕಾಲಾಳವೊಂದೇ | ಶರದಲೈನೂರಳಿಯೆ ಕೊಂದ
ನು ಕರ್ಣ ಪರಬಲವ || ೧೦ || ನಕುಲನನು ಹದಿನೈದರಲಿ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯ ಸ್ವದಂಬಿನಲಿ ಸಹದೇ | ವಕನ
ನೊಂಭತ್ತರಲಿ ಭೀಮನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ || ಸಕಲರಥಿಕರನೈದೆ ಶತಸು | ಯಕದೊರಗಿಸಿ ಚೈತ್ಯ
ಪಾಂಚಾ | ಲಕರಥಟ್ಟಿನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧ || ಅದು ಬಳಿಕ ಹೇರಾಳಪಡೆಬೀ | ತುದು
ಮಹಾರಥರಸುಗೆಯಲಿ ಹೂ | ಳಿದುದು ನಭ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೆಲ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ || ಕುದುರೆ ಕರಿ
ತೇರಾಳಟೆಕ್ಕಿಯ | ಹೊದರಿನೊಳು ಮುಳುಗಿದನು ನಿನ್ನವ | ನದುಭುತವನೇವೇಳುವನು ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ || ತಾರಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಹರನಕು | ಮಾರ ಹೊಗುವಂದದಲಿ ವೃತ್ತನ | ತಾರಕಾ
ಕ್ಷನ ಜೋಡಿಯನು ಭಾರಿ ಜಡಿವಂತೆ || ಆರಿದೆಚ್ಚನು ತಿವತಿವಾ ಕಾ | ಮಾರಿಯೋ ಪಾಂಡವ
ಲಕೆ ಹೆಂ | ಮಾರಿಯೋ ನಿನ್ನಾನೆ ಸವರಿತು ಮೈರಿಭಟವನವ || ೧೩ || ವಾಘೆ ಸುಸದರಾವೃತರ ದೈ
ವ | ವಾಘೆ ಮೋಟದತೇರುಗಳ ಕಾ | ರ್ಥೇಘದೊಡ್ಡಣೆ ಮೆರವ ಬಲುಗಜಘಟಿಯ ಸಂದಣಿಯ || ಲಾಘ
ವದ ಲುಳಿ ಸಾರತರದ ಶ | ರೌಘರಚನೆಯ ನದಟಯೂಧ | ಶ್ಲಾಘೆಯನು ನಾಕಾಣೆನೊಂದರೆಗಳಿಗೆ
ಮೊತ್ತದಲಿ || ೧೪ || ಜೇರೆ ಲಗ್ನಯಮಾಡಿಕೋ ಯೆಂ | ದೇರಿತೋರುವರಭಸ ಕಿವಿಗಳ | ಕೀರಿದವು
ಮೊದಲಿಸಿ ಕರ್ಣನ ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣಕೆ || ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೆದು ರೌದ್ರವ | ಹೇರಿದವು ಕಣ್ಣುಗಳು ರಿಪು
ಬಲ | ಮಿಾರಿ ನಾಲಗೆ ಹೊಗಳಲಮ್ಮದು ನೈಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೧೫ || ಆಳುಕೊಂದನು ಲಕ್ಷವನು ತುರ
ಗಾಳಿಯನು ನಾಲ್ಕುಸಿರವೆ ಶುಂ | ಡಾಲಘಟಿಯನು ಖಂಡಿಸಿದನೊಂದೆರಡುನಾಸಿರವ || ಮುಳಿವು

ನುಗನ ಬಿಂಕ ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಗೆ ತಹುದಾವರಿಯನೆನುತತಿ | ಬಳನೆಚ್ಚೆನು ನಿನ್ನ ನಂದನನರಸ ಕೇಳಿಂ
ದ || ೪೫ || ಭಗರು ಮುಂದೊಡೊಡೆ ತೋಳನು | ತೆಗೆದು ಜೀವಿಸಿ ನಿಲುವುದೇ ನಾ | ಲಗೆಯ ವೀರ
ರು ನೀವು ಮೂಢರು ಸಾವು ಸುಡುಗಳಿ || ಉಗದಡಾಯುಧಮೊನೆಯ ತುದಿಸಾ | ಲಗೆಗಳಲಿ ಮೂ
ತಾಡಬಲ್ಲರೆ | ಸೊಗಸುವೆವು ಸಾಪನುತ ಪವನಜನಚ್ಚ ನಂನೃಪನ || ೪೬ || ಪವನಸುತನೆಚ್ಚೆಂಬನು
ರೆ ಕಡಿ | ದವಿರಳಾಸ್ತ್ರವನೀತ ಕವಿಸಿದ | ನಿವನ ಬಳಿಯ ಮಹಾರಥರು ಸುರಿದರು ಶರಾವಳಿಯ ||
ರವಿಯ ಮೈಮಂಜನ ತುಷಾರದ | ತಿವಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದೆ ರಿಪುಶರ | ನಿವಹವನು ಕಡೆಯಚ್ಚೆ ಕೆದರಿ
ದನಾಮಹಾರಥರ || ೪೭ || ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಳಿಕೇನು ತಾಯಿಗೆ | ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ ನಿನ್ನತನುಜರ | ನಿಕ್ಕಿ
ಹಾಯ್ದರು ಹಿಂದೊಡೆದು ನೀ ಸಾಕಿದವರುಗಳು || ಹೊಕ್ಕು ಬಳಿಕೊಂದೆರಡುಪಸರದ | ಲುಕ್ಕಡಿಯಲೊ
ದಗಿದನು ನಿನ್ನವ | ನೆಕ್ಕತುಳದಲಿ ಸುಮಿಗಲಕಾದಿದನು ಹಗೆಯೊಡನೆ || ೪೮ || ತೇರು ಹುಡಿಹುಡಿ
ಯಾಗಿ ತನ್ನಯ | ಸಾರಥಿಯ ತಲೆಹೋಗಿ ಕಾಲಿನ | ಲಾರುಭಟೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗನೆನುತಿದನನಿಲಜ
ನೆ || ಸಾರುಸಾರಂದನುತರ್ಣಕು | ಮಾರನಡಹಾಯಿದನು ಭೀಮನ | ಭೂರಿಬಾಣದ ಪಂಜರವ ಭಂ
ಜಿಸಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೯ || ಎಲೆಲೆ ಕರ್ಣಕುಮಾರನೋ ಪಡಿ | ಬಲಕೆ ಹೇಳೋಬಾಲನೊಬ್ಬನೆ |
ನಿಲುವುದರಿದೋ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ ನೂಕುನೂಕನುತ || ಉಲಿಯೆ ಕೌರವರಾಯನುರೆ ಕಳ | ಕಳದ
ಬಹುವಿಧವಾಘ್ಯಕಹಳಾ | ವಳಿಯ ದೆಖ್ಖಾದೆಖ್ಖಿಯಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣನಡೆತಂದ || ೫೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೬೬ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನೊಂದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯೆರಿಪುಶಶಿರಾಹುಳೊಡವ | ರಾಯಸೇನಾಜಲಧಿವಡಬನ | ಜೀಯನಹರವಿಸೂ
ಗಲಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಪದ || ಮಗನ ತೊಲಗಿಸಿ ಹೊಗುವಚೊಣೆಯ | ತಗಸಿ ಬಲವಂಕದ ಭಟಾಳಿಗೆ | ಮೊಗ
ದಸನ್ನೆಯ ಮಾಡುತೆಡವಂಕದ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ತೆಗೆದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಭೀಮನ | ಬಿಗಿದನಾವೆಡಧರಣಿ
ಯಾವೆಡೆ | ಗಗನವಾವೆಡೆ ದೆಸೆಗಳನು ತುರುಗಿದವು ಶರಜಾಲ || ೧ || ಭೀಮನೋ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ
ನಿ | ನಾರ್ಮನೋತಳುವಿಲ್ಲ ರಿಪುವೇ | ಕಾಮನೋ ಕರ್ಣನೊ ಕಪದಿಯೊ ಪೂತುಮರುಯೆನುತ
ಈ ಮಹಾದಳ ಭುಜದಹೊಯ್ಲಲಿ | ಭೂಮಿಪನ ಮುಂದೊದರೆ ವೈರಿ | ಸ್ತೋಮ ಕಂಡುದು ಪವ
ನತನಯನ ರಣದಭಾರಣೆಯ || ೨ || ಉಲಿವುತಿದ ಕೌರವನಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಹರುಷದಲಿತ್ತಲನಿಲಜ | ನ
ಳುಕದೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುತ್ಪದನೆ ಕರ್ಣ ನೋಡೆನುತ || ತಳಿತವಕುಣಚ್ಚ ತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಲ
ವನಿವತಿ ನಿಜ | ಬಲಸಹಿತ ನೂಕಿದನು ಬಹುವಿಧವಾಘ್ಯ ರಭಸದಲಿ || ೩ || ರಾಯದಳದುಳಿ ಯೆದ್ದು
ದೊಬ್ಬನೆ | ಬೀಯಮಾಡುವೆನುತ ನಿಮಿಷಕೆ | ವಾಯುಜನ ಘಾಡಣೆಯ ಗರ್ವಗ್ರಹವ ಕಳಚುವೆ

ನು || ರಾಯ ಕೌರವಸಹಿತ ನಿವ್ ನಿ | ಮ್ಮಾಯತದಲಿಂಯೆನುತ ಬಹುವಿಧ | ಸಾಯಕದ ಸರಿವೆಳ
ಯ ಕರೆದನು ಭಾನುಸುತ ಮುಳಿದು || ೪ || ಬಂದುಕಡೆಯಲಿ ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ | ವೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
ನಕುಲನಬ್ಬರ | ವೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ಚೇಕಿತಾನ ತಿಖಂಡಿಸ್ಸಂಜಯರು || ಬಂದುಕಡೆ ಸಹದೇವನೀಪರಿ
ಹಿಂ | ದಮುಂದಪವಂಕಬಲದಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿ ಮುತ್ತಿದರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿದರು ರವಿಸುತನ || ೫ ||
ಧನುವಿನಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಮಾದ್ರೀ | ತನುಜರನು ತೇಲನಲಿ ದ್ರುಪದನ | ತನಯನನು ಸಾರಥಿಗಳಲಿ
ಜೋಡಿನಲಿ ಪವನಜನ || ಬಿನುಗರವರವರಂಗದಲಿ ಕೈ | ಮನವ ಖಂಡಿಸಿ ಸಕಲರಿಪುಸಾ | ಧನವನೊ
ಬ್ಬನೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೬ || ಮುಂದುಗಟ್ಟಿದು ದೊರೆಗಳನೆರವಿ | ನಂದನನ
ರಥಕಾಗಿ ಸೇನಾ | ವೃಂದ ಕವಿದುದು ಚೈದ್ಯಕೈಯಮತ್ಸ್ಯ ಸೃಂಜಯರು || ಸಂದಣಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲ
ಕೇರಳ | ವೃಂದಮಗಧವನಿಳವಂಗಪು | ಳಿಂದಬರ್ಬರೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತನ || ೭ ||
ಬದೆದಮಂದರವನು ತರಂಗದ | ಲುದಫಿಹೊಯಿವಂದದಲಿ ಬಿಟ್ಟವು | ಕುದುರೆತೂಳಿದವಾನೆಹೊಕ್ಕವು
ರಥಗಳೊಳಬಿದ್ದು || ಕೆದರಿ ವಿವಿಧಾಯುಧವ ಕಾಲಾ | ಳೊದಗ ಕೈದೋರಿಸಿದನನಿಬರ | ಸದೆದನೊ
ಬ್ಬನೆಕರ್ಣ ಕೆದರಿದರಿವಹಾರಥರ || ೮ || ಬೀಳುವಂಬನಹೊಯ್ದು ಕಡುಗದ | ತೂಳುವೀಟಿಯನೊಕಿ
ತಾಗುವ | ಶೂಲಿಗೆಯ ತುಂಡಿಸುವವಂಕಿಯನೆಡೆವಭಲ್ಲಿಯದ || ಸೀಳುಕತ್ತಿಯ ಮುರಿವಪರಿಘದ |
ಪಾಳಿಸುವಪರಿಶುವಿನ ಧಾಳಾ | ಧೂಳಿ ಮಸಗಿತು ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಬಳಿಸಿನಲಿ || ೯ || ತುರಗರಾ
ವೃತರವರ ಖಡುಗಕೆ | ಕರಿಗೆ ಜೋದಲಗವರೆ ಶಸ್ತ್ರಕೆ | ವರರಥಕೆ ಸಾರಥಿಗೆ ರಥಕರ ಚಾಪಮಾರ್ಗ
ಣಕೆ || ಸರಳೆಗೊಂದೊಂದರಲಿ ನೆರೆ ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಕಾಲಾಳವೊಂದೇ | ಶರದಲೈನೂರಳಿಯೆ ಕೊಂದ
ನು ಕರ್ಣ ಪರಬಲವ || ೧೦ || ನಕುಲನನು ಹದಿನೈದರಲಿ ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯಸ್ತದಂಬಿನಲಿ ಸಹದೇ | ವಕನ
ನೊಂಭತ್ತರಲಿ ಭೀಮನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ || ಸಕಲರಥಕರನೈದೆ ಶತಸು | ಯಕದೊರಗಿಸಿ ಚೈದ್ಯ
ಪಾಂಚಾ | ಲಕರಥಟ್ಟಿನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೧೧ || ಅದು ಬಳಿಕ ಹೇರಾಳಪಡೆಬೀ | ತುದು
ಮಹಾರಥರೆಸುಗೆಯಲಿ ಹೂ | ಳಿದುದು ನಭ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೆಲ ಚತುರಂಗಪದಹತಿಗೆ || ಕುದುರೆ ಕರಿ
ತೇರಾಳಟೆಕ್ಕಿಯ | ಹೊದರಿನೊಳು ಮುಳುಗಿದನು ಸನ್ನವ | ನದುಭುತವನೇವೇಳುವೆನು ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೧೨ || ತಾರಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ಹರನಕು | ಮಾರ ಹೊಗುವಂದದಲಿ ವೃತ್ತನ | ತಾರಕಾ
ಕ್ಷನ ಜೋಡಿಯನು ಜಂಭಾರಿ ಜಡಿವಂತೆ || ಆರಿದೆಚ್ಚನು ತಿವತಿವಾ ಕಾ | ಮಾರಿಯೋ ಪಾಂಡವಬ
ಲಕೆ ಹೆಂ | ಮಾರಿಯೋ ನಿನ್ಶಾ ನೆ ಸವರಿತು ಮೈರಿಭಟವನವ || ೧೩ || ವಾಘೆ ಸುಸದರಾವೃತರ ದೈ
ವನ ವಾಘೆ ಮೋಹಿದತೇರುಗಳ ಕಾ | ರ್ಥೇಘದೊಡ್ಡಣೆ ಮೆರವ ಬಲುಗಜಘಟಿಯ ಸಂದಣಿಯ || ಲಾಘ
ವದ ಲುಳಿ ಸಾರತರದ ಶ | ರೌಘರಚನೆಯ ನದಟಯೂಧ | ಶ್ಲಾಘೆಯನು ನಾಕಾಣೆನೊಂದರೆಗಳಿಗೆ
ಮಾತ್ರದಲಿ || ೧೪ || ಬೇರೆ ಲಗ್ನಯಮಾಡಿಕೋ ಯಿಂ | ದೇರಿತೋರುವರಭಸ ಕಿವಿಗಳ | ಕೀರಿದವು
ಮೊದಲಿಸಿ ಕರ್ಣನ ತಾಗಿದಾಕ್ಷಣಕೆ || ತಾರುಥಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೆದು ರೌದ್ರವ | ಹೇರಿದವು ಕಣ್ಣುಗಳು ರಿಪು
ಬಲ | ಮಿಾರಿ ನಾಲಗೆ ಹೊಗಳಲಮ್ಮದು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೧೫ || ಆಳುಕೊಂದನು ಲಕ್ಷವನು ತುರ
ಗಾಳಿಯನು ನಾಲ್ಕುಸಿರವೆ ಶುಂ | ಡಾಲಘಟಿಯನು ಖಂಡಿಸಿದನೊಂದೆರಡುನಾಸಿರವ || ಮುಳಿವು

ಣಿಯಲಿ ಹೊಳೆವರಥಿಕರ । ನೇಳುನೂರುಮಹಾರಥರ ನೆರೆ । ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟನು ಚೈದ್ಯಪಾಂಡಾಲರಲಿ ಲಿಕ
ಕರ್ಣ ॥ ತೆರಳಿದನು ಸಹದೇವಕನುಪೈ । ಸರಿಸಿದನು ನಕುಲನು ಶಿಖಂಡಿಯು । ವರರಥವನಾನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆ
ನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ ॥ ಮುರಿವ ಕಂಡೆನು ಭೀಮ ದುಗುಡದ । ಭರದಲಿದ್ದನು ಮಿಕ್ಕವರು ನಾ । ಲೈ
ರಡುಯೆರಡೊಂದೆನಲು ನಿಂದುದು ಚೋದ್ಯವಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೭॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕೊಂಡೆತ್ತಿ ರಾಯನ ।
ಛಟ್ಟಹೊಕ್ಕನು ಜರುಹಿದನು ಜಗ । ಜಟ್ಟಿಗಳನೊಡೆದುಳಿದನಂಗೈಸಿದಸಘಾಡಿಕೆಯ ॥ ಕಟ್ಟದಳವ
ನಘಾಟದವರೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿದೇಕೆ ರಾಯನ । ಮುಟ್ಟುತಿರಲಾರದ್ರರಣವೆನುತೆಚ್ಚು ನಾಕರ್ಣ ॥೧೮॥
ಕುರುಬಲದ ಸುಮ್ಮಾನಗಹಳೆಯು । ಮೊರೆವನಿಸ್ಸಾಳದ ನೃಪಾಲರ । ಹರುಷಪುಳಕದ ಭುಜದ ಹೊ
ಯ್ಲಿನ ಬಲಿದಬೊಬ್ಬಗಳ ॥ ಅಂಬಲದೊಳಕಟಕಟ ವಿಧಿ ನಿ । ಪ್ಕರುಣೆ ಹಾಹಾ ಯೆಂಬರವದ । ಬ್ಬ
ರದ ನಿಬ್ಬರ ಕೇಳಲಾದುದು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಎಲೆಲೆ ರಾಯನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು । ಕಲಹವಕ
ಟಾ ನೂಕುನೂಕಿ । ಟ್ವಳಿಸಿದವ ಹಗೆ ನಮ್ಮ ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣನಿವನಲ್ಲ ॥ ಅಳುಕದಿರಿ ಕವಿಕವಿಯೆನುತ
ಹೆ । ಬ್ಬಲಸಘಾಡದಲೊಕೆ ಕರ್ಣನ । ಹೊಲಬುಗಡಿಸಿದನಂಬುಗಳ ನಾರಾಚಸೋನೆಯಲಿ ॥ ೨೦ ॥
ಕೊಂಬನೇ ಬಳಿಕಾಮಹಾರಥ । ರಂಬುಗಿಂಬನು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ । ದೊಂಬಿನಾಹವವಲ್ಲಲೇ ತಮಗೇ
ನು ತುಡುಕುವೂಡೆ ॥ ಅಂಬುನಿಧಿ ಮಕರಂದವಾದಡೆ । ತುಂಬಿಯಾಗನೆ ವಡಬನೀತನ । ನೆಂಬಸುಭಟ
ರು ಮುಲ್ಲರೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ರಾಯದಳದೊಳು ಮಡಿದಕರಿವಾ । ನಾಯುಜಕೆ ಕಡೆ
ಯಿಲ್ಲ ರಥಿಕರು । ಪಾಯದಳವೆಂತಳಿದುದೋ ನಾನರಿಯೆವದರೊಳಗೆ ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಕಡಿ
ಖಂ । ಡಾಯುತದ ಹೊಡೊಟ್ಟಿನಲಿ ಮುರಿ । ಡಾಯುಧದ ಸಂದಣಿಯ ನಿಲಿಸಿತು ಮತ್ತೆ ರವಿಸುತ
ನ ॥ ೨೨ ॥ ತರಿದಹೊಸಕ್ಕೊಳುಂಯೊಳಗೆ ರಥ । ಹರಿಯಬಹುದೇ ಕರ್ಣನಾವಿಂ । ದರಿದ್ರವೈದಿಟ್ಟ
ನ್ನನೋಲೆಯೊಳುಂನಂಬುದನ ॥ ಇರಿತವಿದಕಾರಿದಿರಹರು ನಿ । ನ್ನುರವಣೆಯನಾರಾನುವರು ಮ ।
ತ್ಸರವ ಬಿಟ್ಟನು ಪೂತು ರವಿಸುತ ಯೆಂದನಾಶ್ಚರ್ಯ ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಲಿಡಲು ದುರ್ಘಟವಿದೆನುತಾ । ಸಾ
ಲಬಿಟ್ಟನು ದಕ್ಷಿಣಕೆ ದು । ವ್ಯಾಳಿಸಿದನಾರಥವನವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರಕೆ ॥ ಎಳು ಕಲಿಯಾಗಿನ್ನು ಕೆಲ
ಬಲ । ದಾಳ ಹಾರದಿರೆನುತ ರಾಯನ । ಮೇಲೆ ಕರೆದನು ಕರ್ಣ ಖತಿಯಲಿ ಕಣೆಯ ಬಿರುವಳೆಯ ॥೨೪॥
ಗಳಹದಿರು ಕೆಲಬಲನ ಹಂಗಿನ । ಬಳಕೆಯೇ ಘಡ ಸೂತಸುತ ಬಾ । ಳೊಲೆಯ ಬಾಹೆಯ ಬಿನುಗ
ಗಳ ಸದಬಡಿದಗರ್ವದಲಿ ॥ ಉಳುಕಿದರೆ ನಾಲಗೆಯ ತೊಡಬೆಯ । ಕಳಚುವೆನು ಮಿಗೆ ನಿಲ್ಲೆನುತಕುಂ
ಡಲಿತಕಾರ್ಮುಕನೆಚ್ಚು ಕಡಿದನು ಕರ್ಣನಂಬುಗಳ ॥೨೫॥ ಸೋಲಿಕಲುಗಳು ಸಿಡಿಲಮರಿಗಳ । ಮೇ
ಲುವಾಯ್ದವುಗಡ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ । ನಾಳುತನದಲಿ ನಮ್ಮ ಜರೆದನುಶ್ಚುಕೋಡೆನುತ ॥ ಬೋಳೆಯಂಬೈ
ದರಲಿ ರಾಯನ । ತೋಳನೆಚ್ಚನು ಜಡವಜೋಡಿನ । ಮೇಲೆಮುರಿದವು ಬಾಣ ನೃಪ ಮಗುಳೆಚ್ಚ ರ
ವಿಸುತನ ॥೨೬॥ ಬಲುಹುಕ್ಕುಗಳಲುಂಟೆ ತೋರುವುದಲಿವಹೊತ್ತದು ಮತ್ತೆನುತ ಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿ
ಕರ್ಣನ ಧನುವ ಕಡಿದೀರೇಳುಬಾಣದಲಿ ॥ ಅಳುಕದೆಚ್ಚನು ತೇರು ತುರಗಾ । ವಳಿಯ ಧವಳೆಚ್ಚತ್ರ
ಚಮರಿಯು । ನಿಳುಹಿದನು ಧ್ವಜದಂಡಸಹಿತೈವತ್ತುಬಾಣದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಬೇಗೆವರಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳಲಿ
ನಮ । ಗೀಗ ತೋರಿತಲಾಯೆನುತ ಮುಂ । ದಾಗಲೇ ಸಂಧಿಸಿದನಾತನು ರಥದ ಹಲಿಗೆಗಳ ॥ ಈಗಲ

ರಿಯಾದರೆಯೆನುತ ಕಿವಿ | ವಾಗೆತೆಗೆದನು ನಿತಿತಬಾಣವ | ತೋಗಿಬಿಟ್ಟನುಬೀಳೆನುತ ಬೋಬ್ಬಿರಿದನಾಕ
 ಣ || ೨೮ || ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ರಿಪು | ಶರವನೆಡೆಯಲಿ ಕಡಿದು ರವಿಸುತ | ಸುರುವನೆಚ್ಚನು
 ಧರ್ಮನಂದನನೆಂಟುಬಾಣದಲಿ || ಬಿರಿಯೆಬಲುವಜ್ರಾಂಗಿಹಾಯ್ದವು | ಗರಿಸಹಿತಲುಚ್ಚಳಿಸಿ ನೆಲದಲಿ
 ಸರಳುನಟ್ಟವು ನನೆದುದಾಸವಾಂಗರಕುತದಲಿ || ೨೯ || ತೋಗುವೊಡಲರೆಮುಚ್ಚು ಗಂಗಳ | ಜೋ
 ಗರಿಸುವಂಗದ ವಿಕಾರದ | ಮೋಗನುಸುರಿನ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ರವಿಸೂನು ಮೈಮರದ || ಕೋಗಲಂತಿ
 ರೆ ಹೊರೆಯವರ ಕೈ | ಲಾಗುವುದ್ದಿನ ಕವಳಜಲಮಂ | ತ್ರಾಗಮದಲೆಚ್ಚತ್ತನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕ
 ಣ || ೩೦ || ಬಸಿವರಕುತವ ತೋಳಿತೋಳಿದುಮಂ | ತ್ರಿಸಿದಸಲಿಲವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಯುಗು | ಕ್ಲೆಸಮ
 ಸಾಹಸಿ ಕೊಂಡ ವರಕಪುರದವೀಳೆಯವ || ಮುಸುಡದುಗುಡದ ತನ್ನ ಸೇನಾ | ಪ್ರಸರಕಭಯವನಿ
 ತ್ತು ಮಾರಿಯ | ಮುಸುಕನುಗಿದನ ತೋರೆನುತ ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೩೧ || ಮಂದಿಕವಿಯಲಿ
 ಗಾಯ ತಾಗಿದ | ಹಂದಿಯೋ ರಾಧೇಯನರಸನ | ಮುಂದುಗೆಡಿಸದೆ ಮಾಣನೋ ತೆಗೆ ನೂಕುನೂ
 ಕೆನುತ || ಸಂದಣಿಸಿತತಿರಥರು ರಾಯನ | ಮುಂದೆ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಸೇನಾ | ವೈಂದ ತೊಡಕಿತು ಕು
 ಪಿತಕಾಳೋರಗನ ನಾಲಗೆಯ || ೩೨ || ರಾಯನಳವಿಗರಿವರು ಘಾಟದ | ನಾಯಕರು ಕಾಣೆರೆ ಸ
 ಮೀರನ | ಲಾಯದಲಿ ಲಂಬಿಸಿದವಕಟ ತುಷಾರತೇಜಗಳು || ಆಯಿತಿದು ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಕ | ಕಾರ್ಯ
 ತಾಸ್ತ್ರದಿ ಹರಗಡಿದು ಒಪ್ಪಿರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ರಥವ ದುವ್ಯಳಿಸಿದನಾಕರ್ಣ || ೩೩ || ಹೊಟ್ಟೆ ನೂಕಿವೈ
 ಧಾಪುರದ ಜಗಜಿಟ್ಟೆ ನೀ ಹೆರಸಾರಿ ನಿಂದೊಡೆ | ಬಿಟ್ಟಿನೇ ನಾಕರ್ಣನಿಯಾ ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನು
 ತ || ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ವೈರರಾಯನ | ನಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಮುರಿಯೆಸುತ ಬರಲಡ | ಗಟ್ಟಿತಡೆದರು ಮತ್ತೆ ಸ
 ಕಲಮಹಾರಥರು ಭಟನ || ೩೪ || ನಿಲ್ಲುಸೈರಿಸು ಸೂತಸುತ ಜವನೇನೊಳನೆ ಜೀವರಿಗೆ ಭೂ | ವ
 ಲ್ಲಭನ ಸಮಜೋಳಿಯೇ ನೀಸಾರು ಸಾರನುತ || ಚೆಲ್ಲಿದರು ಕೂರಂಬುಗಳನೆಡ | ದೆಲ್ಲೆಲದಲಿ ಹಿಂದು
 ಮುಂದೆಸೆ | ಝಲ್ಲರಿಯ ಸಿಂಧದಮಹಾರಥರೈದಿನಸುತನ || ೩೫ || ತುರಗದಳವೊಂದೆಸೆಯಲೊಕಿತು
 ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆಸೆಯಲತಿರಥ | ರುರವಣೆಯಪದಹತಿಯ ಧೂಳಿಯ ಮುಬ್ಬಿನಬ್ಬರದ || ಧರಧುರವನೊಂ
 ದೆಸೆ ಪದಾತಿಯ | ಹೊರಳಿಗಳೊಂದೆಸೆ ವಿಘಾತಿಸಿ | ತರಿಭಟನ ಮುಸುಕಿದುರದಮರಾಸುರರಣೋಪ
 ಮವ || ೩೬ || ಮುಸುಕುವುದು ಮುಗಿಲೆಮ್ಮೆಸೂರ್ಯನ | ಮಸಕಮಿಗಿಲಹುದೊಮ್ಮೆ ಮೇಘ | ಪ್ರಸ
 ರ ಹಿರಿದಹುದೊಮ್ಮೆ ರವಿ ತೋರುವನು ಮುಗುಳೊಮ್ಮೆ || ಅಸಮಸಮರದೊಳಿತನಾಪರಿ | ಮುಸುಳುವ
 ನು ತೋರುವನು ತೊಡೆವನು | ದೆಸೆಗೆಡಿಸುವನು ಬಳಿಕ ಕವಿಕವಿತಮಹಾರಥರ || ೩೭ || ಬಿದ್ದದ್ದೈ
 ನೂರಾನೆ ರುಧಿರದೊ | ಕದ್ದದಿನ್ನೊರರಸುಮಕ್ಕಳು | ಕದ್ದನಂತಕನಾರುಸಾವಿರತುರಗದಸುವುಗಳ ||
 ಬಿದ್ದ ವರನೊಡೆದುಳಿದು ಮೇಲು | ಬೈದ್ದು ಕವಿತಹರಿಪುಸಮೂಹದ | ಬಿದ್ದಿನಲಿ ಬೆದರಿಸಿದನಾಪಿತೃಪತಿ
 ಯ ಪರಿಜನವ || ೩೮ || ಅಳನೋಯಿಸಿ ನೋಡುತಿಹಹೀ | ಹಾಳಿ ತಾನೇಕಕಟಕಟ ದೊರೆ | ಯಾಳ
 ತೆಗೆಸಾರೆನುತ ಸಹದೇವಾದಿಗಳು ಜರೆದು || ತೋಳು ಬೀಳಲು ತೆಗೆದಸುತ ಸಮ | ಜೋಳಿಯಲಿ ನೂ
 ಕಿದರುಕರ್ಣನ | ಮೇಲೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮನವನೀಪಾಲನಿದಿನಲಿ || ೩೯ || ಪೂತುಮರುರೇ ಭೀಮಸಾ
 ತ್ಯಕಿ | ಯಾತರೈತಮ್ಮೊಡೆಯನಿದಿನಲಿ | ಘಾತಕರ ಘುಟ್ಟಿಸುವನೀಗಳೆ ಶಲ್ಯನೋಡೆನುತ || ಭೂತನಾ

ಥನ ಭಾಳನಯನೋ | ದ್ವೂತಧೂಮಧ್ವಜತಿಖಾಸಂ | ಘಾತವಿದೆಯೆನೆ ಕೆದರಿದನು ಮಾರ್ಗಣವು
 ಹೋದಧಿಯ || ೪೦ || ಪವನಸುತ ಮುಖದಿರುಹಿದನು ಯಾ | ದವನ ಕಂಡವರಾರು ಸೇನಾ | ನಿವಹ
 ಗಿವಹದ ಪಾಡೆ ಕರ್ಣನ ಖಾತಿಖೊಪ್ಪರಿಸೆ || ಬವರ ಮುರಿದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ತವಕವಾರಿತು
 ಸುಭಟಗೆ ಬಳಿ | ಕವನಿಪತಿಯೇ ತರುಬಿ ನಿಂದನು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೧ || ಅಂಜುಜೆವು ನಿಮಗರ
 ಸನೀವೆ | ಮಂಜರದಗಿಳಿ ಮಿಂಚಿ ಬಂದೀ | ಮಂಜರನ ಪಡಿಮುಖಕೆ ಮೆಲೆವುದು ನೀತಿಯೇ ನಿಮಗೆ ||
 ಭಂಜನೆಗೆ ಬಲುಹುಳ್ಳೊಡೆಯನಿವು | ಗಂಜವರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಾಪರಿ | ರಂಜಕರು ನಾವಲ್ಲೆ ನುತ
 ತಾಗಿದನು ಭೂಪತಿಯ || ೪೨ || ಕಲಿತನವೆ ಹೃದಯದಲಿ ಕಾರ್ಯದ | ಬಳಕೆ ಕೈಯಲಿ ಬಲುಹನಾಲಿಗೆ |
 ಯುಲಿದೊಡೇನಗ್ಗುಳಿಕೆಯಹುದೋ ವೀರಸಿಂಹಿಯಹುದೋ || ಕಲಿಮನದ ಕೈತವಕದಸುಗೆಯು | ಸುಳಿ
 ವತೋರಾ ಸಾಕೆನುತ ನೃಪ | ತಿಲಕಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ತೆಗೆದನು ಹೂಡಿದನು ಸರಳ || ೪೩ || ರೂಪಿದೊ
 ಳೈತು ರೇಖೆಯುಚಿತಕ | ಲಾಪವತಿಹೊಸತಾಯ್ತುಬಾಣ | ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮೇಲಣ ತೂಕ
 ಢಾಳವನು || ಈಪರಿಯವೆಂದುಯೆನಹುದೈ | ಭಾಪು ವಿದ್ಯಾಪಾತ್ರನಹುದವೆ | ನೀಪತಿಯಲಾಪುರತು
 ಮರುಯೆಂದೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೪ || ಗಂಡಾಗರ್ವವನೆನ್ನೊಡನೆ ಕೋ | ದಂಡದಲಿಮೆರೆ ಸೋಕು
 ನಿನ್ನಯ | ಭಂಡವಿದ್ಯೆಯಮೆರೆವೊಡಿದೆಲಾ ಕೌರವಾಸ್ಥಾನ || ಬಿಂಡುದರಿವೆನು ಸೈರಿಸೆನುತವೆ | ಖಂಡಶ
 ರನಿಕದಲಿ ಲಿಪುಮಾ | ತಾಂಡತನಯನನೆಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದನು ಮಹೀಪಾಲ || ೪೫ || ಇರಿತಮುನ್ನು
 ವೊ ಸುಭಟರಿಗೆ ಬೋ | ಲ್ಪಿರಿತ ಮುನ್ನುವೊ ನಿಮ್ಮನುಡಿಯಲಿ | ಮುರಿವಡೆದಿರೈ ನೀವೆನುತ ನೃಪನಂಬ
 ಹರೆಗಡಿದು || ತೆರಕುಗೊಡದೆಚ್ಚನು ನೃಪಾಸ್ತ್ರವ | ತರಿದು ಮಗುಳೆಚ್ಚನು ಶರಾಳಿಗ | ಳೆರಗಿದವು ತು
 ರುಗಿದವು ತೆತ್ತಿಸಿದವುರಥಾಂಧು || ೪೬ || ಕಾಯಲಾಪರೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಾ | ವಾಯುತನುಜನನರ್ಜ
 ನನನಾನಾ | ಯೋಳಗ್ಗಲೆಯರಧಿರಥರೋಳು ಮಹಾರಥರ || ಸಾಯಲಂಜವೊಡಿಳುಹುಧನುವನು |
 ನೋಯಿಸೆನು ನುಡಿಸಿದೊಡೆ ಕೌರವರಾಯನಾಣೆ ನೃಪಾಲ ಕೇಳದೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೭ || ಅರಸ ಕೇ
 ಳೈ ಕರ್ಣ ಶರವನು | ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಗುಳೆಚ್ಚೊಡಿತನು | ಧರಣಿಪನಿನಿಸೂನು ವೆಚ್ಚನು ಹಗೆಯ ರಥ
 ಹಯವ || ಮರಳಿ ಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ | ಹೊರೆಯವರೆನೆಚ್ಚನು ರಥಾಂಗವ | ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಮಹೀ
 ಶನೆಚ್ಚನು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೮ || ಅಕಟ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಗೆದ್ದುದೋ ಪಾ | ವಕನ ರುಳವೀಧರ್ಮಪುತ್ರ
 ನ | ವಿಕಳಶರದಲಿ ಕರ್ಣನೊಂದನಲಾ ಮಹಾದೇವ || ಅಕುಟಲರು ನೀನೆಮ್ಮವೊಲುಬಾ | ಧಕರೆ ಪರರಿಗೆ
 ಪರುಷತರಸಾ | ಯಕದ ಸವಿನೋಡಾದೊಡೆನುತೆಚ್ಚನು ಮಹೀಪತಿಯ || ೪೯ || ಏನಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ
 ನಿ | ನ್ನಾನೆಯಗ್ಗಲಿಕೆಯನು ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆ ಮಗುಳಡ್ಡೈಸಿತವನೀಶನ ರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಆನೆ ಹೊಕ್ಕು
 ದು ಬದ್ದರದಬಲು | ಮಾನಿಸರು ಭಂಡಿಗಳನೋಡಿದ | ರಾನಿರಂತರಸರಳತಡೆದರು ತೆಕ್ಕವರಿಗೆಯ
 ಲಿ || ೫೦ || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತೆಕ್ಕವರಿಗೆಯ | ಗಡಣವನು ಬದ್ದರದಭಂಡಿಗ | ಳಡಗಿದವು ನಿಜಸೇನೆಸ
 ಹಿತರುಣಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮುಕ್ಕುರಿಕೆ ತನ್ನನು | ತಡೆವರಿಪುಚತುರಂಗವಿನದ | ಕಡಿ
 ತೆಗೆದರಿತು ಮತ್ತೆ ರಾಯನ ಕಣಕಿದನು ಕರ್ಣ || ೫೧ || ಕಾವನಾರೈ ಕರ್ಣ ಮುಳಿದರೆ | ಜೀವದಲಿ ಕ
 ಕ್ಕುಲಿತೆಯೇಕೆ ಶ | ರವಳಿಗಳಿವಲಾ ಕರಾಗ್ರದಲುಗ್ರಧನುವಿದೆಲಾ || ನಾವು ಸೂತನ ಮಕ್ಕಳಿಗಲು | ನೀ

ವಲಾ ಹೃತ್ತಿಯರು ನಿಮಗೆನು | ಗಾವುದಂತರವತಿಬಳರು ನೀನೆನುತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೫೨ || ಅರಿಯ ಶರ
ಹತಿಗಳುಕಿ ಹರಿಗೆಯು | ನರಸನಭಿಮುಖಕೊಡ್ಡಿದನು ರಥ | ತುರಗವನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಾರಥಿ ನೂಕಿದ
ನು ರಥವ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿದುಶರದಲಿ | ಹರಿಗೆಯನು ಮುಂದೆ ಚಪ್ಪರಿಸಿತನ | ತಿರವನಿಳುಹಿದನೊ
ದೆದು ಕೊಂಡುದು ಮುಂಡ ಸಾರಥಿಯ || ೫೩ || ಕೆದಕಿದನು ಮಾರ್ಗಕೆಯಲರಸನ | ಹೊದಿಸಿದನು
ಹುಸಿಯೇಕೆ ರಾಯನ | ಹುದಿದಕವಚವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪೊಳೆಬಿದ್ದವಂಬುಗಳು || ಎದೆಯಲೊಡೆದಬಾಣ
ಬೆನ್ನಲಿ | ತುದಿಮೊನೆಯ ತೋರಿದವು ಬಲುಗಾ | ಯದಲಿ ಗಾಸಿಯಲರಸ ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕಂಪಿಸು
ತ || ೫೪ || ಅರೆಮರಳುವಾಲಿಗಳ ಹೆಗಲಲಿ | ಮುದಗೋಣಿನ ದುರಿದುಂಪನೆ | ತ್ತರದುಹಾರದ
ಮೆಯ್ಯಸಡಲಿದಕೈಯಬಿಲುಸರಳ || ಅರಸನನು ಕಂಡದರು ಚಾ | ಮರದ ಹಡಸದ ಭತ್ತದವರಾ |
ಪ್ಪರುವಿಘಾತಿಯಲಂಬಕಿತ್ತರು ಬಹಳಶೋಕದಲಿ || ೫೫ || ಮಂತ್ರಜಲದಲಿ ತೊಳೆದು ಗಾಯವೆ
ಮಂತ್ರಿಸುತ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳದ | ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯ ಸಂತವಿಸಿ ಭೂಪತಿಯ ಮಲಗಿಸುತ || ತಂತ್ರತಲ್ಲ
ಣಿಸದಿರಿ ಜತಶರ | ತಂತ್ರನೋ ಭೂಪತಿವಿರೋಧಿಭ | ಟಾಂತ್ರಭಂಜನನಿಗಲೆಂದನು ರಾಯನಾಪ್ತ
ಜನ || ೫೬ || ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿದೋಷಿಗ | ಳಿಕ್ಕಿ ಹೋದರೆ ಭೀಮಾಫಲಗುಣ | ರೆಕ್ಕತುಳದಲಿ
ಕಾದಿ ನೀಗಿಬರೈ ನಿಜೋನ್ನತಿಯ || ಚುಕ್ಕಿಗಳು ನಿಮ್ಮವರು ಮಡುವಿನೊ | ಳಿಕ್ಕು ಕೌರವರಾಯ
ನನು ಮರೆ | ಪೊಕ್ಕು ಬದುಕಾ ಧರ್ಮಸುತ ಬಾರೆಂದನಾರ್ಕಣ || ೫೭ || ಸಾಳುವನಕೂಡರೆಗಳಿಗೆ
ಸಮಾಜೋಳಿಯೇ ಶಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದೊಡೆ | ಸೋಲುವುದೆ ವರಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿಯದುಬೇರೆ || ಆಳು
ತನದಭಿಮಾನವಿದು ಕರ | ವಾಳಧಾರಾಗಮನವಗಸರೆ | ಖೂಳರಾದಿರಿ ನೀನೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಕ
ರ್ಣ || ೫೮ || ಕೃತಿರಹಸ್ಯವನಿವಧನು | ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನಾರೆವನಾಂಗ | ಶ್ರುತಿಪುರಾಣದವರ್ತನಾ
ಚಾರಾದಿಕರ್ಮದಲಿ || ಚತುರಹರದರುತನದ ತರ್ಕದ | ಮತಿನಿಧಾನವನುವವ್ವು | ಡಿತರು ನಿ
ಮಗೀಕದನಕರ್ಕಶವಿದ್ಯೆಯೇಕೆಂದ || ೫೯ || ವರನದಿಗಳಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳೊಳೂರ್ಧ್ವ
ಶ್ವಾಸಪವನನ | ಧರಿಸಿ ಕಾಲತ್ರಯಜಪಾನುಷ್ಠಾನವಿಧಿಗಳಲಿ || ಪರಮರುಷಿಮಧ್ಯದಲಿ ನೀವಾ | ಚರಿ
ಸುವುದು ಬಿಸುಟಾಯುಧದ ನೆರೆ | ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಹೊದಾನಲಿ ಮುಳುಗುವರೆ ನೀವೆಂದ || ೬೦ ||
ಕೊಲುವೆನವೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಗೆ | ಅಳುಕಿದೆನು ನೀ ಹೋಗು ಸಮರಕೆ | ಮಲೆವರಾದೊಡೆ ಕಳುಹು
ಭೀಮಾರ್ಜನರನಾಹವಕೆ || ಉಲುಕಿದೊಡೆ ನಿನ್ನಾಣೆಯೆಂದವ | ಗಳಿಸಿ ನೈಪತಿಯ ಕೆಡೆನುಡಿದು ಪರ
ಬಲವ ಬರಹೇಳೆನುತ ನಿಂದನು ನುಡಿಸಿ ನಿಜಧನವ || ... || ೬೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ ಕೈ ಪದ ೪೨೩ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು .

ಹ ನೈ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ನೂಚನೆ || ರಾಯನ ಸದುಳಿಕಾರಕೌರವ | ರಾಯನೇನಾನೂರೆಗಾರನ | ಜೀಯನೋ ಕಲ್ಪಮ
ಗೆಲಿದನು ಭಾನುನಂದನನ ||

ಪದ || ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆಗಾದವಿಪತ್ತು ಅರಸನ | ಹಾನಿಯನು ನಿನ್ನ

ವರ ಸುಂಮಾನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನ ಮದ | ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೇನೆನಳಿ
ನೀ | ಭಾನು ವರುಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಳಿತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧ || ಇವರ ಹರುಷದನಗಯನಾಬ
ಲ | ದವರ ಮೋಲೆಯ ಹೋಗೆಯ ನಿಜಬಲ | ದವರದತಿಹೊಯ್ಲುಗಳನಾದಸೆಯವರ ಬಿಸುಸುಯ್ಲು ||
ಇವರಮೋಗಕ್ಕಿಗುಡಿಯನಾಬಲ | ದವರ ಸೋಲದ ನಗೆಗೆಡೆಯುತಿ | ತ್ತವಿಸಿದ್ವೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಿಂದ
ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨ || ಅಳುವವನ ನಗಿಸುವುದು ನಗುವನ | ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿದವನ
ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವನನಿದು ವಿಸಲಿತವಿವಿಧಗತಿ || ಅಳಲದಿರು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸ
ದಿರು ನಿನ್ನುವರು ನಿಮಿಷದೊ | ಇಳಲು ದೋರೆಯೊಳು ಮುಗಿದದಂದವ ನಿನ್ನು ಕೇಳಿ || ೩ ||
ಲಳಿಯಲಹಯೋಳುಬ್ಬರದ ಕಳ | ಕಳದ ವಾದ್ಯದಮೇಳದಲಿ ಪರ | ಬಲವ ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ
ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಮೆಯ || ಎಲೆಲೆ ರಾಯನರಣಕೆ ಮಾರಿಹ | ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕುನ್ನಿಗಳನೆನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಜರೆದು ಚೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಸೇನೆ || ೪ || ಅಕಟ ರಾಯನ ಪರಿಬದಲಿ ಸೇ |
ವಕಟಗಾಯಿತೊ ಸೂರೆ ವೈಂದಾ | ರಕವಧೂವರ್ಗದಲಿ ತಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕ || ವಿಕಳಬಲನಿವನೇ
ಸು ಭಾಳಾಂ | ಬಕನೊ ಬಿಲಿಭಂಜಕನೊ ಸುರಪಾ | ಲಕನೊ ಘಡಘಡಯೆನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಿದಿರಿನಲಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ | ಬಿರುವೊನಲ ಬಲುಗೆಸರೆ ನಣವಸೆ | ಯರತು ನೆ
ಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದು ದುದಳದ ಪದಹತಿಗೆ || ಸರಕಟಿಸಿ ಲವುಸರ್ವದಳ ಸಂ | ಮುಸಿ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇ
ಳುಹ | ಬಿರುವಳಿಗೆ ಚಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದಕಡವಿನಂದದಲಿ || ೬ || ನೊಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ |
ಬಂದನೇ ನಾವಕಟ ವಿಧಿ ಮುಳಿ | ಸಿಂದುನವ್ಯಯಮೇಲೆ ಬಂದುದಲಾ ಮಹಾದೇವ || ನೊಂದನೀಪ
ಪರಿ ತನ್ನ ಕಂಡು | ಮುಂದೆ ನೆ ಪತಿ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುನಿಪನೊ ಬಿಡುವಾ ಯಿಂದಳಲಿದನು
ಭೀಮ || ೭ || ಅಸ ಮುರಿವಡೆದಲ್ಲಿತೆಕ್ಕನೆ | ಬೆರಸಿದನೆ ಬವರವನುತ ನ | ಮ್ಮರಸಿ ನಗಳೇ ಭಂಡ
ವದಿರ ಮಾತದೇಕನುತ || ಅರಸ ತಾನಿನ್ಪಾವಪರಿ ಕಾ | ತರಿಸುವನೊ ನಾಮುನ್ನೇರ್ಕಣನ | ಶರಹ
ತಿಯಲೇ ಕಳಿಯದುಳಿದನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೮ || ಸರನ ಖಾತಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ತೊ | ತ್ತಿರುಗಳುಪ
ಹಾಸಕೆ ನೈಪಾಲನ | ಮರಣಸಾದ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ಸರಕಭಾಜನನಾದನೇ ಹರ | ಹ
ರಮಹಾದೇವನುತ ಮಿಗೆ ತುದಿ | ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೯ || ಅರಸ ಕೇಳಿ
ಶೋಕರಸಸಾ | ಗರದೊಳದ್ದು ದು ವಡಬನೆನೆ ಕ | ಣ್ಣ ರಳಿದವು ಕುಡಿಮಾಸೆ ಕುಣಿದವು ಹೊಯ್ಲುಹೊ
ಗೆಮಸಗೆ || ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಿರಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗೆ | ಳುರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಳಲಿ ತುಳುಗಡಿ | ಸುರಿ
ಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಧರಣಿಪನ ಸಂರಕೆಗೈ ಸಾ | ವಿರರಥವನಿಪ್ಪತ್ತು
ಸಾವಿರ | ತುರುಗವನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮತ್ತುಗಜನುತಿಯ || ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವ
ರನಕುಲಸುತನೋಮಪಾಂಚಾ | ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೧೧ || ಮೈರಿಕರ್ಣ
ನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು | ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳಿನ್ನು ಭಾರಿಯ | ಭೂಲೋಕಪಾನಲನ ಲುಳಿಯನು ತಗ್ಗಿ
ಸುವೆನೆನುತ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆರಗ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಸುಯ್ಯಾನವರಸನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀ
ಮ ಮೊಳಗಿದನಹಿತ ಮೋಹರಕೆ || ೧೨ || ಬೀಳಹೊಯ್ದೊಡಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಲಿ ಧ

ವರ ಸುಂಮಾನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನ ಮದ | ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೇನನಳಿ
ನೀ | ಭಾನು ಮರುಭಾಷೆಂದು ಹೋಗಲೆತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧ || ಇವರ ಹರುಷದನಗಯನಾಬ
ಲ | ದವರ ಮೋರೆಯ ಹೋಗೆಯ ನಿಜಬಲ | ದವರದತಿಹೊಯ್ಯುಗಳನಾದಸೆಯವರ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ||
ಇವರಮೋಗಕ್ಕುಡಿಯನಾಬಲ | ದವರ ಸೋಲದ ನಗೆಗೆಡೆಯಚಿ | ತ್ತುವಿಸಿದ್ಧಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯಿಂದ
ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨ || ಅಳುವವನ ನಗಿಸುವುದು ನಗುವನ | ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿದವನ
ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವನನಿದು ವಿಪರೀತವಿವಿಧಗತಿ || ಅಳಲದಿರು ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸ
ದಿರು ನಿನ್ನುವರು ನಿಮಿಷದೊ | ಇಳಲು ದೊರೆಯೊಳು ಮುಗಿದದಂದವ ನಿನ್ನು ಕೇಳು || ೩ ||
ಲಳಿಯಲಹದೆಯೊಳ್ಬರದ ಕಳ | ಕಳದ ವಾಡ್ಯದಮೇಳದಲಿ ಪರ | ಬಲವ ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ
ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಪತಿಯ || ಎಲೆಲಿ ರಾಯನರಣಕೆ ಮಾರಿಹ | ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕುನ್ನುಗಳನನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಜರೆದು ಚೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಸೇನೆ || ೪ || ಅಕಟ ರಾಯನ ಹರಿಬದಲಿ ಸೇ |
ವಕಟಗಾಯಿತೊ ಸೂರೆ ವೃಂದಾ | ರಕವಧೂವರ್ಗದಲಿ ತಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕೆ || ಪಿಳಳಬಲನಿವನೇ
ನು ಭಾಳಾಂ | ಬಕನೊ ಬಿಲಿಭಂಜಕನೊ ಸುರಪಾ | ಲಕನೊ ಫಡಫಡಯೆನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಿದಿರಿನಲಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ | ಬಿರುವೊನಲ ಬಲುಗಸರೆ ನಣವನೆ | ಯರೆತು ನೆ
ಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದು ದುಡಳದ ಪದಹತಿಗೆ || ಸರಕಟಿಸಿ ರಿಪುಸರ್ವದಳ ಸಂ | ಮುಸಿ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇ
ಳುದ | ಬಿರುವಳಿಗೆ ಚಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದಕಡವಿನಂದವಲಿ || ೬ || ನೊಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ |
ಬಂದೆವೇ ನಾವಕಟ ವಿಧಿ ಮುಳಿ | ಸಿಂದುನಮ್ಮಯಮೇಲೆ ಬಂದುದಲಾ ಪದಾಡೇವ || ನೊಂದನೀಪ
ಪರಿ ತನ್ನ ಕೂಡ | ಮುಂದೆ ನೆ ಪತಿ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ ನೆಂದು ಮುಸಿವನೊ ಲಿಪುವಾ ಯೆಂದಳಲಿದನು
ಭೀಮ || ೭ || ಆಸ ಮುರಿವಡೆದಲ್ಲಿತಕ್ಕನೆ | ಬೆರೆಸಿದನೆ ಬವರವೆನುತ ನ | ಮ್ಮರಿಸಿ ನಗಳೇ ಭಂಜ
ವದಿರ ಮಾತದೇಕನುತ || ಅರಸ ತಾನಿನ್ನಾ ವಪರಿ ಕಾ | ತರಿಸುವನೊ ಸಾಮುನ್ಯಕರ್ಣನ | ಶರಪ
ತಿಯಲೇ ಕಳಿಯದುಳಿದನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೮ || ನರನ ಖಾತಿಗೆ ದ್ರಾಪದಿಯ ತೊ | ತ್ತಿರುಗಳುಸ
ಹಾಸಕೆ ನೈಪಾಲನ | ಮರಣಸಾದ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ನರಕಭಾಜನನಾದನೇ ಹರ | ಪ
ರಮಹಾದೇವನುತ ಮಿಗೆ ತುದಿ | ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ
ಶೋಕರಸಸಾ | ಗರದೊಳದ್ದು ದು ವಡಬನೆನೆ ಕ | ಣ್ಣ ರಳಿದವು ಕುಡಿಮಿಸೆ ಕುಣಿದವು ಹೊಯ್ಯುಹೊ
ಗೆಮಸಗೆ || ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಿರಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗ | ಳಾರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಳಲಿ ತುಳುಗಿಡಿ | ಸುರಿ
ಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಧರಣಿಪನ ಸಂರಕೆಗೈ ಸಾ | ವಿರರಥವನಿಪ್ಪತ್ತ
ಸಾವಿರ | ತುರುಗವನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟಿಯ || ದೊರೆಗಳನು ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವ
ರನಕುಲಸುತಸೋಮಪಾಂಚಾ | ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೧೧ || ವೈರಿಕರ್ಣ
ನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು | ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳೆನ್ನ ಭಾರಿಯ | ಭೂಲೋಕಪಾನಲನ ಲುಳಿಯನು ತಗ್ಗಿ
ಸುವೆನುತ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆರಗಿ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಸುಯ್ಯಾನವರಸನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಭೀ
ಮ ಮೊಳಗಿದನಹಿತ ಮೋಹರಕೆ || ೧೨ || ಬೀಳಹೊಯ್ಯೊಡಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಲಿ ಧ

ಮೌಪುತ್ರನ | ಮೇಲುನೋಟದೊಳಿರಲಿ ನೋಡಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಟಕವೆ || ಅಳ ನಿಲಿಸೋ ನಿಲಿಸೆನುತ
ಸಂ | ಪಾಳನೋದ್ ತಚಾಸರಳಕ | ರಾಳವೌರ್ವಿನಾದಚಾಪಲನಾದನಾಭೀಮ || ೧೩ || ಪವನಸು
ತನಿಗಿತವ ಮನದಂ | ಗವಣೆಯನು ಮಾದ್ರೇಶ ಕಂಡನು | ರವಿಸುತನ ನೋಡಿದನು ಮುಖದಲಿ
ಮುಂದು ಶೋಕದನು || ಇವನಬಲ್ಲೈ ಭೀಮನೋ ಭೈ | ರವನೊ ಭರ್ಗನೊ ಮನುಜಕಂಠೀ | ರ
ವನೊ ಕಾಲಾಂತಕನೊ ಕೋಲಾಹಲವ ನೋಡೆಂದ || ೧೪ || ಉಲಿಯ ಚೂಣಿಯಲುಸುರಹೊಗೆಯು |
ಬ್ಬರಿಸಿದೊಡೆ ಕೆಂಪೊದಕ್ಷಿಯ | ಎರಡು ಕೋಡಿಯಲೊಗುತಲಿದೆ ಕಿಡಿಗಳ ಸಮಾರಚಯ || ಸ್ಫುರದ
ಹಂಕಾರಪ್ರತಾಪ | ಜ್ಯರದಿ ಮೈ ಕಾಹೇರುತಿದೆ ನಿ | ಬ್ಬರದ ಬರವಿಂದಿನದು ನೀ ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆಂ
ದ || ೧೫ || ಕಾಯಲಳವೇ ಕರ್ಣಬರಿಯನ | ವಾಯೆಯಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ದೇಹದ ಬೀಯಕಿದು ಹೊತ್ತ
ಲ್ಲ ಸಾಧನವಿದಕೆ ಬೇರುಂಟೆ || ಪಾಯಲಡಸಿದಬಡತನಕ್ಕೆ ಪ | ಲಾಯನವೆ ನಿಕ್ಷೇಪವಿಧಿ ಬಯ | ಲಾ
ಯಸವು ನಮಗೇತಕೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿಸುತನ || ೧೬ || ನೀ ಮರುಳಲೈ ಶಲ್ಯ ಫಡೆ ಸು | ತ್ರಾಮನೇ ಸ
ಮವರ್ತಿಯೇ ಜಿತ | ಕಾಮನೇ ಸವನಜನವುರುಬೆಗೆ ಬೇಡನಾದೆಯಲಾ || ತಾಮಸನ ತಡೆಗಡಿದು ಭೂ
ತ | ಸ್ತೋಮಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಯಸಂ | ಗ್ರಾಮರುದ್ರನು ಕರ್ಣ ತಾನೆಂದರಿಯೆ ನೀನೆಂದ || ೧೭ ||
ಅಕಟ ಬಲುಗೈಯಹೆ ಕಣಾ ಸಹ | ಸಿಕನು ನೀನ್ಯ ಯಿದಕೆ ಯಿಂದಿನ | ವಿಕಟಕೋಪಾಟೋಪ ಭೀ
ಮನದಂಡಿಯದು ಬೇರೆ || ತ್ರಿಕಟುಕದ ಕಷ್ಟಾಯವದು ಬಾ | ಲಕರ ಸೊಗಸೇ ಕರ್ಣ ಕೇಳ್ಕೊ | ತುಕ
ದ ನುಡಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ನುಡಿಸುಡಿಗೆ ಭಂಗಿಸುವೆನು ನಿನ್ನೊಡ | ನೊಡನೆ ತಲೆ
ಯೊತ್ತುವೆನೊ ನೀಯೆ | ನ್ನೊಡನೆ ತಲೆಯೆತ್ತುವೆನೊ ತಾ ಕೈತವದ ಕದನದಲಿ || ಪಡಿಮುಖದಲಾ
ಕಿದವಿರೋಧಿಯ | ಕಡುವ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಕೊಡುವೆ ಇನ್ನ ರಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಯೆಂದನಾಕ
ರ್ಣ || ೧೮ || ಇತ್ತಲೀಮಾತಿಂದ ಮುನ್ನವಿ | ಯತ್ತಳವನಳ್ಳಿರಿವಸಿಂಧದ | ಸುತ್ತ ರೈಲ್ಲರಿಚವುರಿಗ
ಳ ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘಂಡೆಗಳಾ || ಹೊತ್ತಕೋಪದ ಹೊದರುಮುಖದಾ | ಡೊತ್ತುವಧರದ ವೈರಿಸೇನೆ
ಯ | ಕುತ್ತಿ ತೇಗುವಮನದ ಮಾರುತಿ ಮೊಳಗಿದನು ಮುಂದೆ || ೨೦ || ಎಲೆಲೆಭೀಮನೊ ಶಿವಾಶಿ
ವಾ ದಳ | ದುಳವ ಹಾಯ್ದನೊ ಧಿಟ್ಟರಾವೆಡೆ | ನಿಲಿಸಲಾಪವರಿಲ್ಲ ಲಾ ಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು ||
ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ರಾಯನ | ದಳಕೆದುರ್ಲಭವೆಂದೆನುತ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಭೀಮನ ತುಡುಕಿದುದು
ರವಿಸುತನ ಪರಿವಾರ || ೨೧ || ನುಸಿಗಳಳವಿಗೆ ತಟ್ಟಿಯವ ತೋ | ರಿಸಿದರೋ ಬಲುಹಾಯ್ದು ರಾ
ಯನ | ಗಸಣೆಗಕಟ ವಿಶೋಕ ನೋಡೈ ಪೂತು ವಿಧಿಯೆನುತ || ಮಸಗಿ ಮೊಗದನು ಹೊಗುವಸೇ
ನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನಸಮಬಲವನ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ನೆಲನಳವಿಯ
ಲಿ || ೨೨ || ಎಲವೊ ಸೂತನ ಮಗನೆ ರಾಯನ | ಬಳಲಿಸಿದಲಾ ನಿನ್ನ ರಕುತವ | ತುಳುಕುವೆನ್ನ
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ ತೋರುತೋರನುತ || ಬಲುಸಂಯ ನಾರಾಚಲದಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ದಸೆ ಕೈಚಳಕದೆ
ಸುಗೆಯು | ಹೊಳಹ ಭೀಮನ ಕಣಕಿದಳತೆಯನರಿಯೆನಾನೆಂದ || ೨೩ || ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ರ
ವಿ | ಸೂನುವೇ ದುರ್ಬಲನೆ ಭೀಮನ | ನೂನಶರಸಂಘಾತವನು ಖಂಡಿಸಿದ ನಾಕ್ಷಣಿಕ || ದೀನನೇ ತರನಿ
ಕರದಲಿ ಪವ | ಮಾನಜನೊ ಪಾವಕನೊ ಮೇಣ್ಣರ | ವೈನತೇಯನೊ ಭೀಮನೋ ನಾವರಿಯೆವಿದ

ವರೆ ಸುಂಮಾನದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಭಾನುಸುತನೋ ಕೌರವನಮದ | ದಾನೆಯೋ ಕುರುಸೇನನಳಿ
ನೀ | ಭಾನು ಮರುಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಳಿತು ವಂದಿಸದೋಹ || ೧ || ಇವರ ಹರುಷದನಗಯನಾಬ
ಲ | ದವರ ಮೋರೆಯ ಹೋಗೆಯ ನಿಜಬಲ | ದವರದತಿಹೋಯ್ತುಗಳನಾದೆಸೆಯವರ ಬಿಸುಸುಯ್ತು ||
ಇವರಮೋಗಕ್ಕಗ್ಗಡಿಯನಾಬಲ | ದವರ ಸೋಲದ ನಗೆಗೆಡೆಯಚಿ | ತ್ತವಿಸಿದೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಯೆಂದ
ನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೨ || ಅಳುವವನ ನಗಸುವುದು ನಗುವನ | ನಳಿಸುವುದು ಗೆಲಿವನ
ಸೋಲಿಸಿ | ಗೆಲಿಸುವುದು ಸೋತವನನಿದು ವಿಪರಿತವಿವಿಧಗತಿ || ಅಳಲದಿರು ಸುವ್ಯಾನದಲಿ ವೆಗ್ಗಳಿಸ
ದಿರು ನಿನ್ನವರು ನಿಮಿಷದೊ | ಅಳಲು ದೋರೆಯೊಳು ಮುಗಿದದಂದವ ನಿನ್ನ ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||
ಲಳಿಯಲಹೆಯೊಳ್ಬರದ ಕಳ | ಕಳದ ವಾದ್ಯದಮೇಳದಲಿ ಪರೆ | ಬಲವ ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ತೆ
ಮೊದಲಿಸುತ್ತ ಮಹಿಪತಿಯ || ಎಲೆಲೆ ರಾಯನರಣಕೆ ಮಾರಿಹ | ತಲೆಯಹೊತ್ತಿಹಕುನ್ನಿಗಳನೆನು
ತೊಳಗೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಜರೆದು ಜೋಡಿಸಿ ನೂಕಿತರಿಸೇನೆ || ೪ || ಅಕಟ ರಾಯನ ಹರಿಬದಲಿ ಸೇ |
ವಕಡಿಗಾಯಿತೊ ಸೂರೆ ವೈಂದಾ | ರಕವಧೂವರ್ಗದಲಿ ತಾಳಿಸಬೇಡ ವಿಗ್ರಹಕೆ || ವಿಕಳಬಲನಿವನೇ
ನು ಭಾಳಾಂ | ಬಕನೊ ಬಿಲಿಭಂಜಕನೊ ಸುರಪಾ | ಲಕನೊ ಫಡಫಡಯೆನುತ ಕವಿದುದು ಕರ್ಣ
ನಿದಿನಲಿ || ೫ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕೆ ರುಧಿರದ | ಬಿರುವೊನಲ ಬಲುಗೆಸರ ನೆಣವನೆ | ಯರೆತು ನೆ
ಲದಲಿ ಧೂಳಿಯೆದ್ದು ದುದಳದ ಪದಹತಿಗೆ || ಸರಕಟಿಸಿ ರಿಪುಸರ್ವದಳ ಸಂ | ವಲಿಸಿ ನೂಕಿತು ಕಲ್ಪಮೇ
ಳು | ಬಿರುವಳಿಗೆ ಚಿಗುರೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿದಕಡವಿನಂದದಲಿ || ೬ || ನೊಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಭಂಗಕೆ |
ಬಂದವೇ ನಾವಕಟ ವಿಧಿ ಮುಳಿ | ಸಿಂದುನಮ್ಮಯಮೇಲೆ ಬಂದುದಲಾ ಮಹಾದೇವ || ನೊಂದನೀಪ
ಪರಿ ತನ್ನ ಕಂಠ | ಮುಂದೆ ನೆ ಪತಿ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನೇ | ನೆಂದು ಮುನಿವನೊ ವಿವಿವಾ ಯೆಂದಳಲಿದನು
ಭೀಮ || ೭ || ಅಸ ಮುರಿವಡೆದಲ್ಲಿತೆಕ್ಕನೆ | ಬೆರಸಿದನೆ ಬವರವನೆನುತ ನ | ಮ್ಮರಸಿ ನಗಳೇ ಭಂಡ
ವದಿರ ಮಾತದೇಕನುತ || ಅರಸ ತಾನಿನ್ಪಾ ವಪರಿ ಕಾ | ತರಿಸುವನೊ ನಾಮುನ್ನೇಕರ್ಣನ | ಶರಹ
ತಿಯಲೇ ಕಳಿಯದುಳಿದನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೮ || ನರನ ಖಾತಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ತೊ | ತ್ತಿರುಗಳುಪ
ಹಾಸಕೆ ನೃಪಾಲನ | ಮರಣಸಾದ್ಯಶ್ಯಪ್ರಹಾರವ್ಯಥೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ನರಕಭಾಜನನಾದನೇ ಹರ | ಹ
ರಮಹಾದೇವನುತ ಮಿಗೆ ತುದಿ | ವೆರಳಲಾಲಿಯನೀರ ಮಿಡಿದಳಲಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ
ಶೋಕರಸಸಾ | ಗರದೊಳಿದ್ದು ದು ವಡಬನೆನೆ ಕ | ಣ್ಣ ರಳಿದವು ಕುಡಿಮೀಸೆ ಕುಣಿದವು ಹೊಯ್ತು ಹೊ
ಗೆಮಸಗೆ || ಕರ ನಡುಗೆ ಮೈ ಬಿರಿಯೆ ಹುಬ್ಬುಗೆ | ಳುರೆ ಬಿಗಿಯೆ ಕಂಗಳಲಿ ತುಳುಗಡಿ | ಸುರಿ
ಯೆ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಧರಣಿಪನ ಸಂರಕೆಗೈ ಸಾ | ವಿರರಥವನಿಪ್ಪತ್ತು
ಪ್ಲಾವಿರ | ತುರುಗವನು ಹದಿನಾರುಸಾವಿರಮತ್ತಗಜಘಟಿಯ || ದೋರೆಗಳನು ಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ವ
ರೆನಕುಲಸುತಸೋಮಪಾಂಚಾ | ಲರ ಕುಮಾರಾನೀಕವನು ಕರೆಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೧೧ || ಮೈರಿಕರ್ಣ
ನ ಕಾಂತೆಯರ ದೈಗು | ವಾರಿಧಾರೆಯೊಳೆನ್ನ ಭಾರಿಯ | ಭೂರಿಕೋಪಾನಲನ ಲುಳಿಯನು ತಗ್ಗ
ಸುವೆನೆನುತ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಗೆರಗ ನಿಜಪರಿ | ವಾರವನು ಸುಯ್ಯಾನವರಸನು | ತಾರುಭಟೆಯಲಿ ಭೀ
ಮ ಮೊಳಗಿದನಹಿತ ಮೋಹರಕೆ || ೧೨ || ಬೀಳಹೊಯ್ದೊಡಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಾಳು ಮರಳಲಿ ಧ

ಮೃಪುತ್ರನ | ಮೇಲುನೋಟದೊಳಿರಲಿ ನೋಡಲಿ ನೆಮ್ಮ ನಾಟಕವ || ಆಳ ನಿಲಿಸೋ ನಿಲಿಸೆನುತ
ಸಂ | ಪಾಳನೋಡ್ ತಚಾಪಸರಳಕ | ರಾಳಮೌರ್ವಿನಾದಚಾಪಲನಾದನಾಭೀಮ || ೧೩ || ಪವನಸು
ತನಿಂಗತವ ಮನದಂ | ಗವಣೆಯನು ವಾದ್ರೇಶ ಕಂಡನು | ರವಿಸುತನ ನೋಡಿದನು ಮುಖದಲಿ
ಮುಂದು ತೋರಿದನು || ಇವನಬಲ್ಲ ಭೀಮನೋ ಭೈ | ರವನೊ ಭರ್ಗನೊ ಮನುಜಕಂಠೀ | ರ
ವನೊ ಕಾಲಾಂತಕನೊ ಕೋಲಾಹಲವ ನೋಡೆಂದ || ೧೪ || ಉರಿಯ ಚೂಣಿಯಲುಸುರಹೊಗೆಯು |
ಬ್ಬರಿಸಿದೊಡೆ ಕೆಂಪೇರಿದಕ್ಷಿಯ | ಎರಡು ಕೋಡಿಯಲೊಗುತಲಿದೆ ಕಿಡಿಗಳ ಸಮಾರಚಯ || ಸ್ಫುರದ
ಹಂಕಾರಪ್ರತಾಪ | ಜ್ವರದಿ ಮೈ ಕಾಹೇರುತಿದೆ ನಿ | ಬ್ಬರದ ಬರವಿಂದಿನದು ನೀ ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆಂ
ದ || ೧೫ || ಕಾಯಲಳವೇ ಕರ್ಣಬರಿಯನ | ವಾಯಿಯಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ದೇಹದ ಬೀಯಕಿದು ಹೊತ್ತ
ಲ್ಲ ಸಾಧನವಿದಕೆ ಬೇರುಂಟೆ || ಪಾಯಲಡಸಿದಬಡತನಕ್ಕೆ ಪ | ಲಾಯನವೆ ನಿಕ್ಷೇಪವಿಧಿ ಬಯ | ಲಾ
ಯಸವು ನಮಗೇತಕೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ || ೧೬ || ನೀ ಮರುಳಲೈ ಶಲ್ಯ ಫಡೆ ಸು | ತ್ರಾಮನೇ ಸ
ಮವರ್ತಿಯೇ ಜಿತ | ಕಾಮನೇ ಪವನಜನವುರುಬೆಗೆ ಬೇಡನಾದೆಯಲಾ || ತಾಮಸನ ತಡೆಗಡಿದು ಭೂ
ತ | ಸ್ತೋಮಕುಣಬಡಿಸುವೆನು ಜಯಸಂ | ಗ್ರಾಮರುದ್ರನು ಕರ್ಣ ತಾನೆಂದರಿಯೆ ನೀನೆಂದ || ೧೭ ||
ಅಕಟ ಬಲುಗೈಯಹೆ ಕಣಾ ಸಹ | ಸಿಕನು ನೀನ್ಯ ಯಿದಕೆ ಯಿಂದಿನ | ವಿಕಟಕೋಪಾಟೋಪ ಭೀ
ಮನದಂಡಿಯದು ಬೇರೆ || ತ್ರಿಕಟುಕದ ಕಜ್ಜಾಯವದು ಬಾ | ಲಕರ ಸೊಗಸೇ ಕರ್ಣ ಕೇಳ್ಕೊ | ತುಕ
ದ ನುಡಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮೇಲಾಣೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ನುಡಿಸುಡಿಗೆ ಭಂಗಿಸುವೆನು ನಿನ್ನೊಡ | ನೋಡನೆ ತಲೆ
ಯೊತ್ತುವೆನೊ ನೀಯೆ | ನ್ನೊಡನೆ ತಲೆಯೊತ್ತುವೆನೊ ತಾ ಕೈತವದ ಕದನದಲಿ || ಪಡಿಮುಖದಲಾ
ಕಿದವಿರೋಧಿಯ | ಕಡುಹ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಕೊಡುವೆ ಇನ್ನ ರಗಳಿಗೆ ಸೈರಿಸು ಯೆಂದನಾಕ
ರ್ಣ || ೧೮ || ಇತ್ತಲೀಮಾತಿಂದ ಮುನ್ನುವಿ | ಯತ್ತಳವನಳ್ಳಿರಿವಸಿಂಧದ | ಸುತ್ತ ರೈಲ್ಲರಿಚವುರಿಗ
ಳ ಘಲ್ಲಣೆಯ ಘಂಡೆಗಳಾ || ಹೊತ್ತಕೋಪದ ಹೊದರುಮುಖದಾ | ಡೊತ್ತುವಧರದ ಮೈರಿಸೇನೆ
ಯ | ಕುತ್ತಿ ತೇಗುವಮನದ ಮಾರುತಿ ಮೊಳಗಿದನು ಮುಂದೆ || ೨೦ || ಎಲೆಲೆಭೀಮನೊ ಶಿವಾತಿ
ವಾ ದಳ | ದುಳವ ಹಾಯ್ದನೊ ಧಿಟ್ಟರಾವೆಡೆ | ನಿಲಿಸಲಾಪವರಿಲ್ಲ ಲಾ ಕುರುರಾಯನಾನೆಗಳು ||
ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ರಾಯನ | ದಳಕೆದುರ್ಲಭವೆಂದೆನುತ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿ ಭೀಮನ ತುಡುಕಿದುದು
ರವಿಸುತನ ಪರಿವಾರ || ೨೧ || ನುಸಿಗಳಳವಿಗೆ ತಟ್ಟಿಯವ ತೋ | ರಿಸಿದರೋ ಬಲುಹಾಯ್ದು ರಾ
ಯನ | ಗಸಣೆಗಕಟ ವಿಶೋಕ ನೋಡ್ಯ ಪೂತು ವಿಧಿಯೆನುತ || ಮಸಗಿ ಮೊಗದನು ಹೊಗುವಸೇ
ನಾ | ಪ್ರಸರವನು ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ | ನಸಮಬಲವನ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂದನು ನೆಲನನಳವಿಯ
ಲಿ || ೨೨ || ಎಲವೊ ಸೂತನ ಮಗನೆ ರಾಯನ | ಬಳಲಿಸಿದಲಾ ನಿನ್ನ ರಕುತವ | ತುಳುಕುವೆಣ್ಣ
ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನ ತೋರುತೋರೆನುತ || ಬಲುಸರಿಯ ನಾರಾಚಲದಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ದೆಸೆ ಕೈಚಳಕದೆ
ಸುಗೆಯ | ಹೊಳಹ ಭೀಮನ ಕಣಕಿದಳತೆಯನರಿಯೆನಾನೆಂದ || ೨೩ || ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಪತಿ ರ
ವಿ | ಸೂನುವೇ ದುರ್ಬಲನೆ ಭೀಮನ | ನೂನಶರಸಂಘಾತವನು ಖಂಡಿಸಿದ ನಾಕ್ಷಣಿಕ || ದೀನನೇ ತರನಿ
ಕರದಲಿ ಪವ | ಮೂನಜನೊ ಪಾವಕನೊ ಮೇಣ್ಣುರ | ಮೈನತೇಯನೊ ಭೀಮನೋ ನಾವರಿಯೆವಿದ

ನೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಅರಸ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನು ಟಿ । ಬ್ಬರಿಸುವನೆ ಕಲಿಭೀಮನುಬ್ಬಟಿ । ಅರಿಗಳಾಹವದಿಟ್ಟ
ರಾದೊಡೆ ಧಾತುಗೆಡುವವನೆ॥ ಶರಧನುವ ಹಾಯ್ಕಿದನು ಧೂಪ್ಪನೆ । ಧರಣಿಯಲಿ ಧುಂಮಿಕ್ಕಿ ಖತುಗ
ವಾತುಡುಕಿ ಬೆರಸಿದನಳವಿಯಲಿ ಕುರುಸೇನೆ ಕಳವಳಿಸೆ ॥ ೨೫ ॥ ಹೊಡೆದು ತಲೆಯನು ಹಗೆಯ ರಕು
ತವೆ । ಕುಡಿವೆನಲ್ಲದೆ ಯವನಿಪಾಲನ । ಕೆಡೆನುಡಿದ ನಾಲಗೆಯ ಕೀಳುವೆನೆನುತ ಖತಿಗೊಂಡು ॥ ಸಿಡಿ
ಲ ಕಿಡಿಗಳ ಕೋಪತಿಖಿಯು । ಗಡದ ಮಾರುತಿ ಹೊಯ್ದು ಕರ್ಣನ । ಕೆಡಹಿದನು ಮುರಿಯೊಡೆದನೆದೆ
ಯನು ಹಾಯ್ದು ಮುಂದಲೆಯ ॥ ೨೬ ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಕೌರವ । ರಾಯನಾನೆಡೆ ದಳಕೆ
ಬಲುಗೈ । ನಾಯಕರು ನೃಪಗುರುಸುತರು ಕೈಗೊಟ್ಟರೋ ಹಗೆಗೆ॥ವಾಯುಜನ ಕೈಗೊಳಿಸಿನಲಿ ಕುರ.
ರಾಯರಾಜ್ಯತ್ರಿಯ ಮುಂದಲೆ । ಹೋಯಿತೋ ಹಾಯಿನುತ ಮರುಗಿತು ಸಕಲ ಪರಿವಾರ ॥ ೨೭ ॥
ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದ ಕರ್ಣನನು ಕೈ । ಮುಟ್ಟದಿರು ಹೆರಸಾರುಪಾರ್ಥನು । ತೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ ಮರೆದಲಾ
ಕೈತಪ್ಪ ಮಾಡದಿರು ॥ ಬಿಟ್ಟು ತೊಲೆಗೆಲಿಭೀಮ ಭೀತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೆರಸಿದ ಸಾಕು ಹರಿಬಕೆ । ಘಟ್ಟು
ಸಿದಗೆಲುವಾಯ್ತು ನೀ ಮರಳೆಂದನಾಶ್ಚರ್ಯ ॥ ೨೮ ॥ ದುರುಳನಿವನಿಂದಣ್ಣ ದೇವನ । ಹುರುಳುಗೆಡೆ
ನುಡಿದನು ವಿರೋಧಿಯ । ಶರಪತಿಗೆ ಬೆಂಡಾಗನಿವನ ಮರುಕ್ತಿಶರಪತಿಗೆ ॥ ಅರಸ ಬಳಲಿದನೆನಮಾ
ಡುವೆ । ದುರುಳಕರ್ಣನ ನಾಲಗೆಯ ಹೆಡ । ಕೆರದಲಗುವೆನು ಮಾವ ಸೇರಿಪ್ಪದೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೨೯ ॥
ಸಾಕು ಹೆರದೆಗೆ ಗಾಯವಡೆದವಿ । ಪೇಕಿ ಮೈ ಮರದಿದಹೊತ್ತಿದು । ನೀಕುತಾರನಲಾ ಕಿರೀಟಿಯ
ಭಾಷಿತದ್ರುಮಕೆ ॥ ಲೋಕಮಾನ್ಯನು ಕರ್ಣ ಕುರುಬಲ । ಪಾಕೆವಾಳನು ಭಂಗವಡೆದುದೆ । ಸಾಕು
ಸಾರಂದೆನುತ ಭೀಮನ ನೂಕಿದನು ಸಲ್ಯ ॥ ೩೦ ॥ ರಥಕೆ ಮರಳಿದನಾತನೀವರ । ವೈಭಯನೇನೆಂಬೆನು
ಸುಯೋಧನ । ರಥಗಳುಬ್ಬಟಿ ಗರ್ವವಿಕ್ಕಿತು ಕೈನ್ಯಬಲಧಿಯಲಿ ॥ ರಥದೊಳಗೆ ಮಾದ್ರೇಶನೀಸಮ
ರಥನ ಸಂತ್ರಿಸಿದನು ಕವಳ । ಪ್ರತಮಿಮಂತ್ರಪುಗಳಲಿ ಹುದುಳಿಸಿದನಾಕರ್ಣ ॥ ೩೧ ॥ ಅಂತಮ
ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ದಗುಡದ । ಭಾರದಲಿ ತಲೆಗುತ್ತಿತವರು । ಬ್ಯಾರದಲಿ ಭುಲೈಸಿ ತಿವಿದರು ಘಾತಿಯಿಂ
ದವರು॥ ಪೂರವಿಸಿತದು ಪುಳಕದಲಿ ದ್ವುಗು । ವಾಧಾರೆಯಲವರಹಿಳದಳ । ಭಾರವಿದ್ದುದು ಕೇಳು
ಜನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲ ॥ ... ॥ ॥ ೩೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕೈ ಪದ ೪೫೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಮಡಿದರಾಹವದೊಳಗೆ ಕೌರವ । ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದರನಿಲನುತನಿಂ । ದಡಗಡಿಗೆಯಮ
ನಂದನನ ಹಳಚಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥

॥ ಪದ ॥ ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ನಿ । ನ್ನಾಳಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯವಿಘಾತಿಯ । ಗಾಳಿ ತೀಡಿತು ತಿ
ರುಗಿದುದು ಬಳಿಕೇಸಮಸ್ತಬಲ ॥ ಕೋಲುತಪ್ಪಿದಘನಿಯವೊಲು ಲಯ । ಕಾಲ್ಕೋದರುವ ಸಿಡಿಲವೊ
ಲು ಹೀಗಿ ಹಾಳಿಸುತ ತಮ್ಮವರ ಬೈದುದು ಕೊಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ॥ ೧ ॥ ರಣದೊಳಿದ್ದೆನಾಯ್ತು ಕಡ್ಡೆ ನ

ಗುಣವಹೇಳಿಸಿ ಮೆರೆದವೇ ಮು . ನ್ನಣೆಯ ಮೋಹವ ತೊರೆದವೇ ಕರ್ಪುರದವೀಳಿಯವ || ಗುಣ
ಪಸಾಯದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಹರಿ . ಯಣದ ಹಂತಿಯ ರಾಯನುಚಿತಕಿ ರಿಣಗಲಾದವೆ ಶಿವಶಿವಾಯಿಂದಳ
ಲಿತಖಿಳಜನ || ೧ || ಮಿಸಾಯೇಕದು ಸುಡಲಿ ಸುಭಟರ . ವೇಷವೇಕಿದು ಧರ್ಮವಧುಗಳು . ಹೇಸರೇ
ನೆರೆ ತೊಲಗಹೋಗಳೆ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ || ಭಾಷೆ ಬಾಯಲಿ ಕೈದು ಕೈಯಲಿ . ವಾಸಿಯನು ಬಿಸುಟಕ
ಟ ಜೀವದೊ . ಲಾಸೆಮಾಡಿದವನುತ ಮರುಗತು ಕೂಡ ಕುರುಸೇನೆ || ೩ || ಬೈವಹೆಂಡಿರ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಮಿಯುಕ್ಕೀರ್ತಿಯ ಹಂಬಲ್ಲಿದೆ . ದೈವನೆನಹಿನ ನರಕವಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯಸಮಯದಲಿ || ಹಾಯ್ವವರೊ
ಳೊಡಹಾಯ್ದು ಕೆಲದಲಿ ಬೈವರಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಬದುಕುವ . ದೈವದೂರರು ತಾವೆನುತ ಮರುಗಿದು
ದು ಪುವಾರ || ೪ || ನುಡಿಯುಭಂಡರು ಕೆಲರು ಸಿಂಧವ . ಗುಡಿಯ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಹಾಹೆಯ . ತೊ
ಡರ ಭಂಡರು ಕೆಲರು ಕೆಲರು ಕುಲಕ್ರಮಾಗತದ || ಗಡಬಡೆಯ ಭಂಡರು ವಿಸತ್ತಿನೊ . ಲೊಡೆಯ
ನಿರೆ ಕೈದುಗಳ ಹಾಯಿಕಿ ಸಿಡಿವಬಟ್ಟೆಯುಭಂಡರಾವೆಂದುದು ಭಟವ್ರಾತ || ೫ || ಮಿಸೆ ಸೀದವು ಭಟರ
ಸುಯಿಲ್ಲನೊ . ಲಾಸೆ ಬೀತುದು ದೇಹದಲೆ ಬಲು ವಾಸಿಯಲಿ ಮನ ಮುಳುಗಿತನಿರಗೇಕಮತವಾಗಿ ||
ಬೀಸಿದರು ಚೌಗಳ ಬಲವಾ . ರಾಸಿ ಮನಗತು ಲಪ್ಪುಳುಸುಲಿನ . ಮಿಸಲನು ತುಡುಕಿದುದು ಮನ
ಕೌರವಮಹಾರಥರ || ೬ || ಕುದುರೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಂಚಿದವು ಕರಿ . ಮದಕರಿಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ರಥ .
ವದರ ಮುಂದಾಕಿದವು ಬಳಿಕ ಮಹಾರಥಾವಳಿಯ || ಇದಿರೊಳೊಬ್ಬನನೊಬ್ಬನೊದರುವ . ಕದನಭರ
ದ ಪದಾತಿ ಪೂರಾ . ಯದಲಿ ಕವಿದುದು ಜಡಿವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ || ೭ || ಪೂತುಮರು ದಳ
ಪತಿಯ ಹಂಬದೊ . ಲಾತುದೈ ಕುರುಸೇನೆ ಸುಭಟ . ವ್ರಾತವಳವಿಗೆ ಬರುತಲಿದೆಕೊ ವಿಶೋಕ
ನೋಡೆನುತ || ಹೂತಸಂಪಗೆವನವನಳಿಸಂ . ಘಾತ ಮುತ್ತಿದೊಡೇನೆನುತ್ತಲ . ಭೀತನಿದ್ದನು ಭೀಮ
ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಘಾತದಲಿ || ೮ || ಕವಿದುದಿದು ಗರಿಗಟ್ಟಿ ಕೌರವ . ನಿವಹ ಮೋಡಾಮೋಡಿಯಲಿ ರಣ
ದವಕಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಹಿಯಾವೆಡೆ ತೋರುತೋರೆನುತ || ತಿವಿವಭಲ್ಲೆ ಹ ಬಿಡುವಚಕ್ರದ . ಕವಿವಬಾಣದ
ಹೊಯ್ಯುಕಡುಗದ . ವಿವಿಧಬಲಜಡಿದಾಂಕಿಮುತ್ತಿತು ಪವನನಂದನನ || ೯ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ರಪುಸ್ವಾಮಿ
ದ್ರೋಹನು . ಚುಕ್ಕಿಯಾವೆಡೆ ಹೋಗಬಿಡದಿರಿ . ಹೊಕ್ಕುಳಲಿ ಮಗುವುಂಟಿ ಹಣೆಯಲಿ ನೋಟವೇ
ಹಗೆಗೆ || ಹೊಕ್ಕು ಹೂಯ್ತುತ್ತರಿನೊಳೊಬ್ಬರಿ . ಗೊಕ್ಕುಡಿತೆ ಸಾಕೆನುತ ಬಲ ನೆರೆ . ಮುಕ್ಕುರಿಕಿತಿ
ದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳನಿಲನಂದನನ || ೧೦ || ಹರಿಬದೋಲೆಯಕಾರವೋ ಮು . ಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಪವನ
ಜನು ಸಿಕ್ಕಿದ . ದೂರೆಯ ಬಿಡಿಸಾ ನೂಕೆನುತ ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ವರನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ .
ತುರಕಬರ್ಪರಚೈದ್ಯವಾಗಧ . ರುರುಪುಳಿಂದಾದಿಗಳು ಕವಿದುದು ನೃಪನ ನೇಮದಲಿ || ೧೧ || ಸರಕಟಿಸಿ
ರಿಪುರಾಯಬಲಸಂ . ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು ಸಿಕ್ಕಿದಹಿತನ . ಸೆರಗ ಬಿಡದಿರಿ ಬಿಡದಿರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ಯೆ
ನುತ || ಗುರುಜಕ್ಕಪಕ್ಕತವರ್ಮಯವನೇ . ಶ್ವರಕಳಿಂಗಕರೂಷಕೌರವ . ರರಸಮೊದಲಾದಖಿಳಬಲ
ಜೋಡಿಸಿತು ಜಡಿತಯಲಿ || ೧೨ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕರ್ಣನ . ಹಾನಿಹಂಬದ ಬವರವನು ಪವ .
ಮಾನನಂದನನಗವನಾತನ ಜಡಿವುದೀಸೇನೆ || ದಾನವಾಮರಯುದ್ಧರಂಗಸ . ಮಾನವನಿಸುವ ಕದನದ
ಲಿ ನಿಜ . ಸೇನೆ ಮುರಿವುದು ಮೈರಿಸುಭಟನ ಧುರದ ಜೋಡಣೆಗೆ || ೧೩ || ಸಿಲುಕುವುದು ಮೈಗಪಕ್ಷಿಹೂ

ಡಿದ | ಬಲೆಗಳಲಿ ಕಾಡಾನೆ ಬೀಸಿದ | ಬಲೆಯ ಕೊಂಬುದೆ ನಿನ್ನಬಲ ಧಟ್ಟಿಸಿ ನೂಕಿದರೆ || ಅಳುಕು
ವನೆ ಕಲಿಭೀಮನೆಡದಲಿ | ಕಲಕಿದನು ಬಲವಂಕದಲಿ ಕು | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಪಶ್ಚಿಮಪುರೋಭಾಗವ ವಿಭಾ
ಡಿಸಿದ ||೧೪|| ಆಳಮೆಳೆಯನು ಮುರಿದುದಾಮಾ | ಸಾಳು ಮುಗ್ಗತು ಬಹಳಪಂಬಲ | ದಾಳುಕೂ
ಡದಮುನ್ನು ಕೊಂದನು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ || ಮೇಲುಮೇಲೊಡಗವಿಸೇನಾ | ಜಾಲವನು ಮುರಿ
ಯಿಚ್ಚು ನಿಮಿಷಕೆ | ಧೂಳಿಪಟಮಾಡಿದನು ಕರ್ಣನಮುನ್ನುಣೆಯ ಭಟರ || ೧೫ || ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು
ಮೇಲೆಮೇಲೊಳಗೊತ್ತಿ ಹೊಕ್ಕುದು ಹೆಣನ ಬಿಟ್ಟವ | ಹತ್ತಿ ಹುಡಿಮಾಡಿದರು ಹಿಡಿದರು ರಥದ ಕು
ದುರಗಳ || ಕುತ್ತಿದರು ಸಾರಭಯನಾತನ | ನತ್ತಿಸಿದಂಟಯಲಿ ಭೀಮನ | ಮುತ್ತಿ ಕೈಮಾಡಿದ
ರು ರವಿಸುತಸಾಕಿದತಿರಥರು ||೧೬|| ಇಳಿದು ರಥವನು ಗದಯ ಕೊಂಡ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಹೊರಕ್ಕೆಯಳ
ರದಿ | ಟ್ಪಳಿಸಿದರೆಡಗಾಲಲೊಡೆದನು ಹಾಯ್ದು ಮುಡುನಲಿ || ಕಲಕಿದನು ಕೌರವಮಹಾಬಲ ||
ಜಲಧಿಯನು ಸರ್ವಾಂಗಶೋಣಿತ | ಜಲದೊಳಸದನು ಸನದಪಾದಿನಗಿರಿಯವೊಲು ಭೀಮ ||೧೭||
ಸವರಿದನು ರವಿಸುತನ ಪುವಾ | ರವನು ಮಗುಳುಬ್ಬಿನಲಿ ಕೌರವ | ನಿವಹದಲಿ ಕಾದಿದನು ದುರೈಯ
ಧನಸಹೋದರರ || ತಿವಿದು ನಾಲ್ವರ ಕೊಂದನುಬ್ಬು | ಸುವರ ಗರ್ವವ ಮುರಿದ ವಿಲಯದ | ಭವನ
ರೌದ್ರದ ವೋಲು ಭುಲ್ಲೆತ್ತಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೧೮ || ಅವಶಿವಾ ಕೌರವನ ತಮ್ಮಡಿ | ರವಗಡಿಸಿ ನಂ
ದೋಪನಂದರು | ಜವಗೆ ಭಾಜನರಾದರೇ ಕಲಿಭೀಮನಿದಿನಲಿ || ತಿವಿವರನ್ನಾರನುತ ಗುರುಸಂ | ಭವ
ಕೃಪಾದಿಗಳೊತ್ತಿ ನಡೆತಹ | ರವವ ಕೇಳಿದು ಕುದಿದನವ ಮೌನದಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣ ||೧೯|| ಪೂತು ದೈವವೆ
ಭೀಮಸೇನನ | ಘಾತಿಯಲಿ ಸೊಪ್ಪಾದನೇಸುಡ | ಲೇತಕೇಧನುವೇತಕೇದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಧಾರಗಳು || ಜಾತ
ನಾನೆಂದೆನ್ನನಂಗಿಸಿ | ಭೂತಳಾಭಿಪ ಸಾಕಿದನು ನಾನೇತಂದುಪಕಾಂಯೆಂದನು ಸುಯ್ಯ ಕಲಿಕರ್ಣ
||೨೦|| ಎಲೆಮರುಳ ರಾಘೇಯ ಫಡ ಮನ | ಎಳುಹದಿರು ತಪ್ಪೇನು ಸೋಲವು | ಗಲವು ದೈವಾಭೀನ
ನಿನ್ನಾಳ್ತನಕೆ ಕುಂದೇನು || ಹಲಬರಮರಾಸುರರೊಳಗೆ ಹೆ | ಬ್ಬಲವೆ ದುರ್ಬಲವಹುದು ಕಾಳಗ | ಕ
ಳುಕುವರೆ ಹಿಡಿದನುವನುವಾಗೆಂದನಾಶಲ್ಯ ||೨೧|| ಖಾತಿ ಮೊಳಿತುದು ಮತ್ತೆ ಬಳಸಂ | ಘಾತಕ
ಭಯವನಿತ್ತು ಬಾಣ | ವ್ರಾತವನು ಹೊರಗದಂ ಹೊಸಹೊಗರದ್ದ ನಡಿಗಡಿಗೆ | ಭೂತನಾಥನ ಮರೆ
ಯಿಲಿರಲಿ ಮ | ಹೀತಳೇಶನ ಹಿಡೆವೆನನುತ ವಿ | ಧೂತಂಪುಬಲ ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರೆ
ಗೆ || ೨೨ || ಕಾಲಯಮನೋ ಕರ್ಣನೋ ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಪಾಂ | ಚಾಲೆಯೊಲೆ
ಯ ಕಾವಂಲ್ಲಾಯೆನುತ ಬಲ ಬೆದರೆ || ಕೇಳಿದನು ಕಳಕಳವ ವರಂಪು | ಜಾಲವದು ಬರಲಡ್ಡಹಾ
ಯ್ದನು | ಗಾಳಿಯಾತ್ಮಜ ವೀರನನುಪಮಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೨೩ || ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ಭೀಮನಾಹವ
ಹೊತ್ತುತಿದೆ ಹಿಂದಾದಹೆಕ್ಕಳ | ಹತ್ತುಸಾವಿರಹಡೆಯದೇ ಫಡ ನೂಕುನೂಕನುತ || ಮತ್ತೆ ಗಜಘ
ಟಿಯಾರುಸಾವಿರ | ಮುತ್ತಿದವು ಸೌಬಲನ ಧಯ್ಯ ನೊ | ಲೊತ್ತಿ ಕವಿದವು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರತುರಗ ರ
ಥಸಹಿತ ||೨೪|| ಸಂದಣಿಸಿ ದಳ ನೂಕಿಕೊಂಡೈ | ತಂದುದಿದು ರವಿಸುತನ ತೊಲಗಿಸಿ|ಮುಂದೆ ಮೋಹ
ರದೆಗೆದು ಮೂದಲಿಸಿದರು ಪವನಜನ || ಬಂದುದೇ ಕರ್ಣಂಗೆ ಪಡಿಬಲ | ತಂದುದೇ ನಮಗೊಸಗೆಯ
ನು ಲೀ | ಸೆಂದು ಸುಭಟರದೇವ ಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ಲಾಗಿಸಿದ || ೨೫ || ದಳದೊಳಗೆ ದಳದುಳಿಸಿದನು

ಕಲ | ಬಲವನಚ್ಚನು ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ | ಹಳಚಿದರಿಗಳು ಚಿಗದರಮಂಜನದ ತೋಳ್ಗಳಲಿ || ತಲೆಗಳೊ
 ಟ್ವಲ ತೋಳ್ಕಡಗಳ | ತಳತಖಂಡದ ಕುಣಿವಮುಂಡದ | ಸುಳಿಯರಕುತದ ಕಡಲ ರೌಕುಳವಾ
 ಯು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨೬ || ಬಿಟ್ಟಸೂಲಿಯೊಳೊಗ್ಗು ಮುಂಬಯದೆ | ಬಿಟ್ಟಕುದುರೆಯ ದಳವ ಮು
 ರದನು | ಬಿಟ್ಟವನು ಬಲವೈರ ತವವೊಲಿಭದಮೋಹರವ || ಧಟ್ಟಗಡಹದನುರವಣಿಸಿ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟ
 ರಥವಾಚಿಗಳ ಸರೆ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕಾಲಾಳಗಾಸಿಯನುಂಯನಾನಂದ||೨೭|| ಮುಂಬಯೆ ಬಲನಾಚ
 ಯಲಿ ರವಿಸುತ | ಜಂದು ಬಿಟ್ಟನು ರಥವ ಭೀಮನ | ಬಿರುಬ ಕೊಳ್ಳದೆ ನೂಕಿದನು ಧರ್ಮಜನ ಸಂಮು
 ಖಕೆ || ಇಂತಕಂಡದಿರಂಜದಿರು ಮೈ | ಮರೆಯಬಿರು ಕೃಮಾಚನುತ ಬೊಬ್ಬಿರದು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯ
 ಲಿ ತಾಗಿದನು ಕಲಿಕಟ್ಟೆ || ಎಚ್ಚನಾತನ ಭುಜವ ಕಲಸಾ | ದೆಚ್ಚನಾತನ ಸಾರಥಿಯ ರಥ | ದಚ್ಚ
 ನಾತನ ಹಯವ ನವನೀಪತಿಯು ಆಕ್ತೆಯವ || ಎಚ್ಚ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಪುನರಪಿ | ಎಚ್ಚ ಭಂಗಿಸಿ
 ನೃಪನ ಮರ್ಮವ | ಚುಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ಗಾಸಿಮಾಡಿದನವನಿಪಾಲಕನ || ೨೮ || ಚೆಲ್ಲತವನೀಪತಿಯ
 ಮೋಹರ | ವಲ್ಲ ನರ ನುಗ್ಗಾಯುರಾಯನ | ಘುಲಿಸಿದನೈ ಯೆಂಟುಬಾಣದಲೀತನಡಿಗಡಿಗೆ || ಅಲ್ಲಿ
 ಯದುಭುತರಣವನಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲಮಾರುತಿ ಕೇಳಿದನು ಒಳ | ಕಲ್ಲ ಕೋಪಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಮೊಳಗಿದನು
 ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೦ || ಅಳಲಿಸಿದನೇ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ನುಳುಕುಬಿಟ್ಟನ ಸಾಯಿಕೂಲ್ಲದೆ | ಕಳುಹಿದೆಡೆ
 ಬೆಂಬಿಡನಲಾ ಮರುಕೊಳಿಸಿ ಮರುಕೊಳಿಸಿ || ತಲೆಕೊರಳ ಸಂಪ್ರತಿಗೆ ಭೇದವ | ಬಳಸಿದರೆ ಸಾಕೈಸ
 ಲೇ ಹೋಗಲಿ ಯೆನುತ ಕಣೆಗೆದಂ ಕರ್ಣನ ತರುಬಿದನು ಭೀಮ||೩೧||ಭೀಮಸೇನನ ದಳಪತಿಯ ಸಂ
 ಗ್ರಾಮ ಮಸೆದುದು ಮತ್ತೆ ಕೈಕೊಳ | ಲೀಮಹಾರಥರನುತ ಕೈವೀಸಿದನು ಕುರುರಾಯ || ಸೋಮದ
 ತ್ತನಸೂನು ಕೃಪನು | ದ್ವಾಮಶಕುನಿಸುಯೋಧನಾನುಜ | ರಾಮಹಾಹವಕೂದಗದರು ಕೃತವರ್ಮ
 ಗುರುಸುತರು || ೩೨ || ಅಖಳದಳಭಾರಣೆಯಲೊಂದೇ | ಮುಖದಲೊಕತು ಪವನಜನ ಸಂ | ಮುಖ
 ಕೆಯೊಡಿತು ಕಣಕದರು ಕಲಪ್ಪಂತಭೈರವನ || ಶಿಖಗಳಕಟಾ ನೀವು ಸಮರೋ | ನ್ತುಖರಹರೆ ಕಟ್ಟಂ
 ಗೆ ಸಾವಿನ | ಸಖಗಳೈ ನೀವೆನುತ ಕೃಕೂಂಚೆಚ್ಚನಾಭೀಮ || ೩೩ || ಗುರುಸುತನನ್ಮವತ್ತಬಾಣದ |
 ಲರಸನನುಜನ ಕೃಪನ ಕೃತವ | ಮರುಗಳನು ನೂರಂಬಿನಲಿ ವೃಷಸೇನಸೌಬಲರ || ಸರಳ ಮೂವ
 ತ್ತರಲಿ ಪುನರಪಿ | ಗುರುಸುತಾದಿಮಹಾರಥರನೆರಡರಲಿ ಮುಂಮುಂಬೆಚ್ಚ ವಿಮುಖರ ಮಾಡಿದ
 ನು ಭೀಮ || ೩೪ || ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನೊತ್ತಲಿಕ್ಕಿ ಮಹಾರಥರು ರಿಪು | ಮತ್ತ
 ದಂತಿಯ ಕಣಕದರು ಕೆದರಿದರು ಮೂರ್ತಿಯ || ಇತ್ತಲವನೀಪತಿಯ ಮೋಹರ | ವೆತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ ರಥ
 ವ ಬಿಟ್ಟನು | ಮುತ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಯಮನಂದನನನಾಕರ್ಣ || ೩೪ || ದ್ರೋಣ ಬರಸಿದಭಾಷೆ
 ಯೆಂದೇ | ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಬಗೆಯದಿರು ತನ್ನನು | ವಾಣಿಯದ ವಿವರದಲಿ ಸಲಹನು ಕೌರವರರಾಯ||
 ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯ ಮರೆದು ತನ್ನೊಳು | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದನುತ ನಿ | ತ್ರಾಣನನು ನಿಬ್ಬರದನುಡಿಗಳಲಿ
 ರಿದನಾಕರ್ಣ || ೩೬ || ಬಿಡನು ರಾಯನ ಬೆನ್ನನಿವನನು | ಕೆಡಹ ರಕುತವ ಕುಡಿಯೆನುತ ಬಲ | ನೆಡ
 ನೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಸಾತ್ಯಕಿಸಕುಲಸಹದೇವ || ತುಡುಕಿದರು ಪಾಂಚಾಲ ಮತ್ಸ್ಯರ | ಗಡಣಕೈಕಯ
 ಪಂಚಪಾಂಡವ | ರಡಸಿದರು ಹೊದಿಸಿದರು ಹಗೆಯನು ಸರಳಸಂಗಳಲಿ || ೩೭ || ಇನಿಬರೊಂದೇ

ಸೂರಿಯಲಿಮುಂ | ಮೊನೆಯಕಣೆಗಳ ಸುರಿದರಡಿಗಡಿ | ಗನಿತುತರವನು ಮುರಿದು ತರಿದನು ಸೊತವಾ
ಜಗಳ || ತನತನಗೆ ಹೊಸರಥಗಳೊಳಗು | ಬ್ಬಿನಲಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚರು ಮಹಾ | ಹವವೆನಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು
ಧರಣೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೩೮ || ಭಟರು ಮುತ್ತಿದರನಸುತನ ಲಟ | ಕಟಿಸಲೆಚ್ಚರು ತಿವತಿವಾ ನಿ |
ಚ್ಚಟರನಿಬ್ಬರದಂಫುವಣೆ ಮರು ಸ್ತೂತು ಲೇಸೆನುತ || ನಿತಿಲನೆತ್ತನ ಕೋಪತಿಖಿಯು | ಬ್ಬಟೆಗೆ ಸ
ಮವೆನಿಸಿತ್ತು ಕರ್ಣನ | ಚಟುಲವಿಕ್ರಮಪವನಪುಗತಬಾಣತಿಖಿನಿಕರ || ೩೯ || ನಕುಲನನು ನೋಯಿ
ಸದೆ ಸಹದೇ | ವಕನಗಾಯಂಬಡಿಸಿದನು ಸಾ | ತ್ಯಕಿಯ ಮೈಮಸಗಾಣಿಸಿದನಾಮತ್ಸ್ಯಕೈಕಯರ ||
ವಿಕಳಗೊಳಿಸಿದನಾಮಹಾರಥ | ನಿಕರ ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೇಳಾ | ಪಕದಲೊದಗಿತು ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿ
ತು ಭಾನುನಂದನನ || ೪೦ || ಹೇಳಲರಿಯನು ನಿನ್ನವನ ಕ | ಟ್ಪಾಳುತನವನುವೇವದೈತ್ಯರ | ಕಾಳಗ
ದೊಳಿವನಂತೆ ಬಲ್ಲಿದಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ || ಆಳ ಮುರಿದನು ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕು | ಬ್ಬಾಳೆಗಳ ಭಿಲುನೆಗಹಿನೆಸು
ಗೆಯ | ಕೀಲಣದ ಕಾಲಾಟವಿರಿತವ ಮೆರೆದನಾಕರ್ಣ || ೪೧ || ಸರಳಹತಿಯಲಿ ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿ | ವೆರ
ಸಿ ಸಹದೇವಾದಿವೀರರು | ಹಿರಿದು ನೊಂದರು ಮತ್ತೆ ತರುಬಿದರವನಿಪಾಲಕನ || ಅರಸ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಧ
ನುವನಿನ್ನೆರ | ಡರಸನಾದುದು ಧರಣಿ ನಿನ್ನಯಾತಿರದ ಬರಹವ ತೊಡವೆನೆಂದನುತೆಚ್ಚನಾಕರ್ಣ || ೪೨ ||
ಅಕಟಕಟ ರಾಧೇಯ ಕೇಳೀ | ನಕುಲನೀಸಹದೇವನೀಸಾ | ತ್ಯಕನರೇಶ್ವರರೆನಿಸುವೀಕುಂತೀಕುಮಾರರ
ಲಿ || ಅಕುಟಲರು ನಯಕೋವಿದರು ಧಾ | ಮೀಕರ ಕೊಲಬೇಡಿವರನತಿಬಾ | ಧಕರು ಭೀಮಾರ್ಜು
ನರ ಸಂಹರಿಸೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೪೩ || ಮುಳಿದು ಕಬ್ಬಿನತೋಟದಲಿ ನರಿ | ಹುಲಿಯುಮೋಲ್ ಗರ್ಜಿಸಿತು
ಗಡ ಹೆ | ಕ್ಕಳದಹೇರಾಳದಲಿ ಹೇಣಗದೆ ಬಾಲವೃದ್ಧರಲಿ || ಬಲುಹು ನಿನಗುಂಟಾದೊಡುತ್ತಲು | ಫಲು
ಗುಣನ ಕೂಡಾಡು ನಡೆ ಮರು | ವಲಗೆಯನು ಭೀಮನಲಿ ಬೇಡುವುದೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೪೪ || ಎನಲು
ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಭೀಮಾ | ಜನರ ತೋರಾದೊಡೆಯನುತ ನಿಜ | ಧನುವ ಮಿಡಿದಬ್ಬರಿಸಲಿತ್ತಲು ರಾ
ಯದಳದೊಳಗೆ || ಅನಿಲಜನ ಕಾಲಾಟಕದಳಿಯ | ಬನದ ಕಾಡಾನೆಯ ಮೈಗಾಳಿಯ | ವನಚರರ ದೆ
ಖ್ಖಾಳದಬ್ಬರ ಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ || ೪೫ || ಅಂಡಿಸಿತು ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಸುಳಿ | ಗೊಂಡುಸಿಕ್ಕಿದ ಕೌರ
ವೇಂದ್ರನ | ಕೊಂಡು ಹಿಂಗುವಜೋಕೆ ನೂಕದೆ ಭೀತಿಗರ ಹೊಡೆದು || ಗಂಡುಗುಂದಿದಭೀತಿ ಬಿರುದಿ
ನ | ತೊಂಡುಗೇಡಿನ ಜಯದ ಜಾರಿನ | ಖಂಡಶೌರ್ಯದ ಬಿರುದರಿದ್ದರು ನೃಪನ ಬಳಸಿನಲಿ || ೪೬ ||
ವಾಯದಲಿ ಕೌರವನ ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯುಸೆರೆಹೋಯಿತ್ತು ತಿವಕ್ಕೆ | ಗಾಯಲಾಪವರಿಲ್ಲಲಾ ಗುರುಸೂ
ನುಮೊದಲಾದ || ನಾಯಕರು ಸುಪಲಾಯನದ ನಿ | ನಾಯಕರುದುಷ್ಟೀರ್ತಿನಾರಿಯ | ನಾಯಕ
ರು ಮರು ಸ್ತೂತುರೆಂದುದು ನಿನ್ನಪರಿವಾರ || ೪೭ || ಕೇಳಿದನು ಮಾದ್ರೇತ ಕಿವಿಗೊ | ಟ್ಪಾಲಿಸಿದನೇ
ಕರ್ಣಕರ್ಣಳ | ಡಾಳರವನಿದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸ್ಥುನ್ಯಮಧ್ಯದಲಿ || ಖೂಳ ಬಿಡಿಸಾ ಭೀಮಸೇನನತೋ
ಳವೆರೆಯಲಿಸಿಲುಕಿದನು ಭೂ | ಪಾಲನಕಟಾಯೆನುತ ತೇಜಯ ತಿರುಹಿದನು ತಲ್ಯ || ೪೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ವದ ೫೦೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮುಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಮರಳಿದನು ಪಾಳೆಯಕೆ ಪಾಂಡವ | ರರಸನಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿದು | ಬರುತ್ತಗಲಿದ
ನು ಸಕಲಕೌರವರಾಯಮೋಹರವ ||

|| ಪದ || ದೂರುವೆವೆರೆಲೆ ಕರ್ಣನೋಲೆಯ | ಕಾರತನವನು ಹಿಂದೆ ಕೆಲಬರು | ದೂರಬಲ್ಲರೆ
ದೊರೆಯ ಧಕ್ಕಡಿತನಕೆ ಸರಿಯಹರೆ || ಹಾರಲೂದಿದನಹಿತಾಯರ | ಸೂರೆಗಡ ಹಾಯ್ದರಿಯ ಕರೆ
ದನು | ಮೀರಿದುತ್ಸಾಹವನು ಕಂಡನು ಕರ್ಣನನಿಲಜನ || ೧ || ಅರರೆ ಸಿಂಹದ ತೋಳತೆಕ್ಕೆಯ |
ಕರಿಯನುಗವಂದದಲಿ ಗರುಡನ | ಕೊರಳ ಬಲದಲಿ ಬಿದ್ದಸರ್ಪವ ಸೇದುವಂದದಲಿ || ಧರಣಿಪಾಲನ
ತೆಗೆದು ಭೀಮನ | ಬಿರಿಯಲೆಚ್ಚನು ಜೋಡುಜೋಡಿಯ | ಜರುಹಿದನು ಜವಗೆಡಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತ ಪ
ವನಜನ || ೨ || ಅರಸ ಕೇಳೆ ಕರ್ಣ ಭೀಮನ | ಧರಧುರದ ದೆಖ್ಖಾಳತನವ | ಬ್ಬರಿಸಿತಾಹವಗರುವಿಕ
ರ ಗಾಢಾಯ್ಲ ಚೇತನವ || ಧರಣಿಪಾಲನನಿತ್ತಲವರಾ | ದಂಸಿದರು ಸಹದೇವನಕುಲರು | ಸರಳಕಿರುಗಾ
ಯವನು ಮಿಗೆ ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮಂತ್ರಿಸುತ || ೩ || ದುರುದುರಿಪಬಿಸಿನೆತ್ತರುಗಳಲಿ | ಯೊರತೆ ಮ
ಸಗಿತು ಬಹಳಭೈರ್ಯದ | ಹೊರಿಗೆ ಮುರಿದುದು ಮೂಗಿನುಸುರುಬ್ಬಿದ್ದುದಡಿಗಡಿಗೆ || ಅರಿವುಮೆರ
ವೆಗಳೊಂದನೊಂದನು | ಮುರಿಯನೂಕಿದನವನಿಪತಿ ಕಡು | ವೆರಗುಗೊಂಡನೊಲಿದನುರೆಬಹುವಿಧ
ದ ಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ || ೪ || ಜಯಸಮರ ಜಾರಾಯ್ತು ತೆಗೆ ಪಾ | ಳಯಕೆ ಮರಳಿಚು ರಥವನಿನ್ನೆ | ಲ್ಲಿ
ಯದು ನೆಲ ನೆರೆ ಕುದಿದು ಕುರುಡನ ಮಕ್ಕಳೇ ಕೊಳಲಿ || ನಿಯತವೆಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ರಾಯನ | ಲಯವೆ
ಜಯವೆಂದನುತಲಾವಾ | ದ್ರಿಯಕುಮಾರರು ದೊರೆಸಹಿತ ತಿರುಗಿದರು ಪಾಳೆಯಕೆ || ೫ || ರಾಯರೆ
ಥ ಮಡಮುರಿಯೆ ಮುರಿದರು || ನಾಯಕರು ಪಾಂಚಾಲಮರುಯವೆ | ವಾಯುಜನುಮತ್ಸ್ಯಪ್ರಬಂ
ಧಕಚೇಕಿತಾನಕರು || ವಾಯುಹತಿಯಲಿ ಮೇಘದೊಡ್ಡಿ | ಗಾಯಸವು ಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ | ಪಾಯ
ವೆರರಾಯರಿಗವೂರ್ವವೆ ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೬ || ಮುರಿದುದೈ ರಿಪುರಾಯದಳ ಹಗೆ | ಹರಿದುದೈ
ಕುರುಪತಿಗೆ ಹರುಷವ | ಕರೆದುದೈ ಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಕ್ಷೇಮಜೇಮೂತ || ಇರಿತವಾದುದು ನಿನ್ನವರ ಬೊ |
ಬ್ಬಿರಿತವೆರೆದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಸೆರಗು ಸೋಕಿತು ಕೌರವೇಶ್ವರಗರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೭ || ಕುರುಬ
ಲದ ಲಗ್ಗೆಯನು ನಿಜಮೋ | ಹರದ ಮುರಿದಿಹಸುದ್ವಿಯನು ಧರ | ಧುರದ ಪರಬಲದೊಸಗೆಯನು
ನಿಜಬಲದಹಸುಗೆಗಳ || ಮುರಮಥನನೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳ ತೂಗುವಮಕುಟದೊಲವಿನ | ಬೆರ
ಳತುದಿಚಮ್ಮೆಟೆಗೆಯಲಿ ಸೂಚಿಸಿದನರ್ಜುನಗೆ || ೮ || ಅರರಥವಾಹೋಹರಥಹಿಂ | ದಾರವೆರಬಳುವಳಿ
ಯಲೊದಗಿದ | ಲೋರಣಿಸಿ ಮುಂಚುವರ ಠೆಕ್ಕೆಯವಾರತೇರಿನದು || ಅರಬಲವದು ವೆರಪಲಾಯನ |
ಚಾರುದೀಕ್ಷಿತರಾಯ್ತು ಫಲುಗುಣ | ಧಾರುಣೀಪತಿಯಾಣೆ ಹೇಳಿಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದ || ೯ || ನೋ
ಡಿನೋಡಿ ಕಿರೀಟವನು ತೊ | ಗಾಡಿದನು ಕಂಬನಿಗಳಾಲಿಯ | ನೀಡಿರಿದು ಸೋರಿದವು ಸೊಂಪಡಗಿ
ತು ಮುಖಾಂಬುಜದ || ಹೂಡಿದಂಬಿನತೋಳ ತೆಗೆಹಿನ | ಬಾಡಿದುತ್ಸಾಹದಲಿ ತಾಳದ | ಬೇಡಿಕೆಯ
ಬೇಳುವೆಗೆ ಬೊಬ್ಬಳಿವೋದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೦ || ಸೇನೆಮುರಿಯಲಿ ಕುರುಪತಿಯ ದುಂ | ಮಾನಹರಿ
ಯಲಿ ಯೆನಗೆ ಚಿತ್ತ | ಗ್ಲಾನಿಯೆಳ್ಳಿನಿತಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಲಿ ಗುಡಿಯ ಗಜನಗೆರ || ಅನರೇಂದ್ರನ ಸಿರಿಮೊಗಕೆ

ದುಂ | ಮಾನವೋ ಮೇಣ್ಣುರರೊಳಗೆ ಸಂ | ಧಾನವೋ ನಾನರಿಯೆನಳ್ಳದೆವೋಯ್ತು ತನಗೆಂದ್ಲೊಗ ||
 ಧರಣಿಪತಿ ಸತ್ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಗಜ | ಪುರವರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲಿಸುವೆನು ಮೇ | ಣ್ಣುರರೊಳಗೆ ಸಂಮೇಳವೇ
 ಕುಂತೀಕುಮಾರಂಗೆ || ಅರೆಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಜನ ಬಿಟ್ಟಾ | ನಿರೆನು ಮುರಹರ ರಥವ ಮರಳಿಚು | ಮರ
 ಳಿಚ್ಛುರಥ ಮುಂಚುವುದೊ ಮನಮುಂಚುವುದೊಯಿಂದ || ೧೨ || ತಿರುಹಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ಹರಿ
 ಹೊಂಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾತನ | ಮುಂವ ಕಂಡುದು ಲಳಿಮೆಸಗಿ ಸಂಶಪ್ತಕರಸೇನೆ || ಅರೆನೆರ
 ಹಿಂಮೆಟ್ಟಿದನು ಪೈ | ಸರಸಿದನು ಫಡ ಹೋಗಬಿಡದಿಂ | ಕುರುನೃಪಾಲನ ಪುಣ್ಯವೆನುತಟ್ಟಿದರು
 ಸೂರಿಯಲಿ || ೧೩ || ಕವಿಮದದುಭುತಬಲ ಮುರಾರಿಯು | ತಿವಿದರಡಗಟ್ಟಿದರು ತೇಜಯ | ಜವಗೆಡಿ
 ಸಿ ತಲೆಯಾರಹಿದರು ತುಡುಕಿದರು ನೋಗನ || ಅವರನೊಂದೇನಿಮಿಷದಲಿ ಸಂ | ಭವಿಸಿ ನಡೆತರೆ
 ಮುಂದೆ ಗುರುಸಂಭವನ ರಥವಡಹಾಯ್ದು ದವನೀಪಾಲಕಳೆಂದ || ೧೪ || ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಪಾರ್ಥಹೋ
 ಗದಿ | ರತ್ತಲಶ್ವತ್ಥ ಮನಾಣೆ ಮ | ಹೋತ್ತಮರು ಗುರುಭೀಷ್ಮರಲಿ ಮೆರೆ ನಿನ್ನಮೌಳಿಯನು || ಕಿ
 ತ್ತುಬಿಸುಡುವೆನಸುವನಿರಾ | ಗತ್ತಲಿಬಿರದಿರಾಗು ಜೋಕೆಯ | ಜೂತ್ತಿನಾಹವವಲ್ಲೆ ನುತ ತರುಬಿದನು
 ಗುರುಸೂನು || ೧೫ || ಅವುಧಿಲ್ಲಗುಪಾಯವೀತನ | ಭಾವ ಬೆಟ್ಟುತು ಹಂವುಗೊಡನಿಂ | ದಾವಸಂಧಿ
 ಯೊಳೆಯೆನವನಿಪನಾಗುಹೋಗುಗಳ || ದೇವ ಹದನೇನುತ ವರಗಾಂ | ಡೀವಿ ಮುಕ್ತಕಳಂಬಕಾಂ
 ಡ | ಪ್ರಾವರಣದಲಿ ಮುಸುಕಿದನು ಗುರುನಂದನನರಥವ || ೧೬ || ಖೂಳ ಹೆರದೆಗೆ ಸಾರು ಧಟ್ಟಿನ
 ತೌಳಿಯಾಟವೆ ಕದನಕುಟಲದ | ಬೇಳುವೆಯ ಡೊಳ್ಳುಸಮದ್ವಿನಮಾಯವೆಮ್ಮೊಡನ || ಆಳುತನವುಳ್ಳಾ
 ಡೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರದ | ಜಾಳಿಗೆಯನುಗಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನ | ಕೋಲುಗಳ ಕಡಿದೊಡನ ಹೊಳಿದನಂಬಿನ
 ಲಿ ರಥವ || ೧೭ || ಸರಳ ಹರಮೇಖಲೆಗೆ ನೀವೇ | ಗುರುಗಳಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನೀವೇ | ಹುರುಳುಗಡಿಸಿದಿ
 ರೆನುತ ಗುರುಸುತನಂಬ ಹರಗಡಿದು || ತುರಗದಲಿ ರಥಚಕ್ರದಲಿ ಕೂ | ಬರದೊಳಿಸಿನೊಳಚ್ಚಿನಲಿ
 ದು | ಧರತಿಳೀಮುಖಜಾಲವನು ಜೋಡಿಸಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ತಳಿತನಿನ್ನಂಬಿನಮಳೆಗೆ ಮನ |
 ನಲಿವದಾರಿಗೆಯಳಿಯಲಾಕಳ | ವಳಿಸದಿರು ಕೊಳ್ಳಾದೊಡನುತಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ಹೊಳೆವಕಣೆ
 ಮುಕ್ಕಿರಿದದಾರಿಯ | ಲುಳಿದಕಣೆ ದಾಖದವು ಗುರುಸುತ | ತುಳುಕದನು ಫಲುಗುಣನ ಮೈಯ್ಯಲಿರ
 ಕುತರಾಟಳವ || ೧೯ || ಕಡುಗಿದರೆ ಕಾಲಾಗ್ನುರುದ್ರನ | ಪಡಿಯಲಾಡುವನೀತನೇ ಸೈ | ಗೆಡದರೋಮ
 ದ ಧೂಮ್ರವೆಕಮಿಗೇಸ್ಯದಬಂದುಗಳ || ಝಡಿದಶೌರ್ಯದಳಲದಲಡಿಗಡಿ | ಗೊಡಲನೊಲೆದು ಮಹಾ
 ಸ್ತ್ರದಲಿ ತಡೆ | ಗಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಗುರುಸುತನ ಸಾರಥಿಯ ರಥಹಯವ || ೨೦ || ಧನುವನುರೆ ಬ
 ತ್ತಳಿಕೆಗಳ ತರ | ಕನಕಚೌರಿಯ ಟೆಕ್ಕೆಯವ ಬಲು | ಬನಗಡಿತಪ್ಪಿದನು ಸೆಕ್ಕಿದನಂಬಿನಲಿ ನಭವ || ಧ
 ನುವರೂಢವು ಹೋಗಿ ಗುರುನಂ | ದನನಗರ್ವಕಹಾನಿಯೇಫಡ | ಯೆನುತ ಪಾರ್ಥನತರುಬಿನಿಂದನು
 ಸಳದೊಡಾಯುಧದಿ || ೨೧ || ಧಿಟ್ಟನೈ ಗುರುಸೂನುರಪಜಗ | ಜಿಟ್ಟಯಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಧ
 ಟ್ಟಿನಲಿ ಭಟರಾರನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಹಿಂದೆ ಕೃಪರಡ | ಗಟ್ಟಿದರುಸಂಶ
 ಪ್ತಕರು ಸಲೆ | ಮುಟ್ಟು ಬಂದರು ಕೌರವೇಂದ್ರನನಖಿಳಬಲಸಹಿತ || ೨೨ || ತಡೆಯುಪಾರ್ಥನನವರ
 ರಾಯನ | ಕಡಹಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನೀಗಲೆ | ಮಡುಹುವನು ಪವನಜನನೊಂದುವಿಘಳಿಗಮಾತ್ರದಲಿ ||

ಬಿಡದಿರೀತನನುತ ಕುರುಪತಿ | ಯೋಡನೆ ದುಶ್ಶಾಸನಭಟಾಳಿಗ | ಳಡಸಿದರು ಕಿಂಗೋಲಮಳೆಯಲಿ
ಕಾದಿದರು ನರನ || ೨೩ || ಅವನಿಪನ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಬಹುವಿ | ಫ್ನಿವನು ಬಲಿದುದೆ ದೈವಯಂತ್ರವ | ನ
ವಗಡಿಸಿ ಮೀರುವರೆ ನಮ್ಮಳವೇ ತಿವಾಯಿನುತ || ಕವಲಗೋಲ್ಕದರಲಿ ಕೌರವ | ನವರತಮ್ಮಂದಿರೆ
ನು ಸಂನಾ | ಹವನು ವಂಚಿಸಿ ಗೆಲಿದು ಸಂಶಸ್ತಕರನೊಡೆಹೊಯ್ದು || ೨೪ || ಹೋಗಹೋಗಲು
ಮತ್ತೆ ಕುರುಬಲ | ಸಾಗರದ ಭಟಲಹರಿ ಮಸಗಿತು | ತಾಗಿದರು ತುಡುಕಿದರು ಕವಿದರು ನಾಲ್ಕು
ಸೆಗಳಲಿ || ನಿಗಿದರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಕೈ | ಲಾಗಿನಲಿ ತಿರುಗಿದರು ಪುನರಪಿ | ತಾಗಿದರು ಗುರು
ಸೂನುಕೃತವರ್ಮಾದಿನಾಯಕರು || ೨೫ || ಮೇಲೆದ್ದಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಬಲಮೇ | ಘಾಳಿಯಂದದಿ ಎಂ
ಟುದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆಯಲಿ ಸಂದಣಿಸಿ ತಿವಿದರು ಸರ್ವತೋಮುಖರು || ಹೇಳಲೇನವನೀಶ ಚಪಲಫ |
ಡಾಳಪಾರ್ಥಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿ | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ನೆರೆ ಸೀದು ಸೀಕರಿವೋಯ್ದು ಕುರುಸೇನೆ || ೨೬ || ಗು
ರುಸುತನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಶಕುನಿಯ | ಪರಿಭವಿಸಿ ಕೃತವರ್ಮಕನ ವಿ | ಸ್ತರಿಸಲೀಯದೆ ಕೇರಳಾಂಧ್ರವಿ
ಳಾಂಧ್ರಕೌಸಲರ || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿ ಸುಯೋಧನನ ಮೊಗ | ಮುರಿಯಲೆಚ್ಚು ಸುಷ್ಣಗೌತಮ |
ರುರವಣೆಯ ನಭಕೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ದು ಮತ್ತೆ ಹರಹಿನಲಿ || ೨೭ || ಅವರಿಸಿತಿಡು ಮತ್ತೆ ಹೊಸಮೇ |
ಳಾವದಲಿಕುರುಸೇನೆ ಘನಗಾಂ | ಡೀವವಿದಳಿತಬಾಣವಹ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆ ವಂಚಿಸದೆ || ಲಾವಣಿಗೆಗೋಳಲಸಿ
ಯಮನಲಿ | ಜೀವಿಗಳು ಜಡನಾಯ್ದು ಫಲುಗುಣಾನಾವಹಿಲದಿನಿರಿದನಂಬುದನರಿಯೆನಂದ || ೨೮ ||
ಜಾಳಿಸಿತು ರಥ ಜಡಿದು ಕೌರವ | ರಾಳು ರೋಂಪಿಸಿ ಜೋಡಿದೊಡುವ | ರಾಳ ಜಂಕಿಸಿ ಬೈದು
ಹೊಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಗುರುಸೂನು || ಖೂಳಫಡಫಡ ಜಾರದಿರು | ರಾಳ ತೂರಿದಕೊಬ್ಬು ಬೇಡವಿ |
ಟಾಳವಿದ್ಯೆಯೆ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೆನುತೆಚ್ಚ ನರ್ಜನನ || ೨೯ || ಗುರುಸುತನ ಮುರಿಯೆಚ್ಚು ಫಲುಗುಣ
ತಿರುಗಿಹಾಯ್ದು ಮುಂದೆಶರಪಂ | ಜರವ ಹೂಡಿದನೀತನಾತನ ಬೈದು ಬೆಂಬತ್ತಿ || ಸರಳ ಹರಹಿನ
ಹೂಟವನುಕಾಹುರದಕಡುಹಿನೊಳೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದುರವಣಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನೀತನ ಧನುವ ಖಂ
ಡಿಸಿದ || ೩೦ || ಧನುವಮುರಿಯಲು ಧಿಟ್ಟತನವೀ | ತನಲಿ ಸಾಕಿನ್ನಿನುತ ಗುರುನಂ | ದನನು ಮುರಿ
ದನು ಹೊಗುವಮೋರೆಯ ಹೊರೆದಬುಗುಡದಲಿ || ಅನಿಲತನಯನ ಹಳಚಿದನು ಮುಂ | ಮೊನೆಯಬೋ
ಳೆಯ ಮೈಯ ತೊಳುತೊಡೆ | ಎನಗೆ ತನಗೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆಯನು ಮೆರೆದನೀಚೆಯಲಿ || ೩೧ || ತರಣಿತನ
ಯನ ತೆಗೆಸಿ ಭೀಮನ | ನುರುವಣಿಸಿ ಗುರಸೂನುಕಾದು | ತ್ತಿರೆ ಧನಂಜಯತೆರಳಿದನು ಪಾಳಯದೆ
ಪಥವಿಡಿದು || ಅರರೆ ಫಲುಗುಣನೋಟವನುಸಂ | ಗರಸಮರ್ಥರ ನೋಟವನು ನ | ಮ್ಮರಸ ಕಂಡನ
ಲಾ ಯಿನುತ ನೂಕಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೩೨ || ನೆರೆದುದಲ್ಲಿದಲ್ಲಿದ ಕಾಳಿಯ | ಧರಧುರದ ನಿನ್ನಾಳ
ಸೂಳಿನ | ಮುರಜಜರ್ಝರರಾಯಗಿಡಗನಜಡಿವಜಂಬುಕನ || ತುರಗಕರಿರಥಪಾಯದಳಚಾ | ಮರದ
ಧವಳಚ್ಚು ತ್ರಿವಿದ | ಪರಿಪರಿಯ ಫಲಹರದಲೊಕಿತು ಮತ್ತೆ ಸಂಗರಕೆ || ೩೩ || ಕವಿದು ಕಂಠೋಳಿಡು
ವಸೇನಾ | ನಿವಹದಲಿ ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ | ಲವಲವಿಕಯಾಯ್ತವನ ಕಂಡನು ಕದನಕಳೆಯಲಿ || ಅವನಿ
ಪನ ದರುಶನವೆನೆಗೆ ಸಂ | ಭವಿಸಲರಿಯದು ಭಾಪುರೇ ಕೌ | ರವಮಹಾಂಬುಧಿಯಿನುತ ಮೆಕುಟವ
ತೂಗಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೩೪ || ಬಳಿಕ ಸೇನಾಸ್ತಂಭಶರದಲಿ | ನಿಲಿಸಿದನು ಮಾರ್ಬಲವನಿತ್ತಲು | ಫ

ಳಯದಲಿಹಿಂಮೆಟ್ಟುತಿರೆಕಂಡನು ಧನಂಜಯನ || ಹೊಳೆಹು ದುವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ನೆಲಕೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವೆ ನಿಲುನಿ | ಲ್ಲೆಲವೊ ಹೋಗದಿರೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೩೫ || ಉಂಟು ಖತಿಯೆನಲಾಯೆನುತ ಹ | ತ್ತಂಟುಶರದಲಿ ಭಟನ ಗರ್ವದ | ಗಂಟಲನು ಮುರಿಯೆಸಲು ಭಯದಲಿ ಕೆದರಿಕಂಪಿಸುತ || ಕಂಟಣಿಸಿ ಸುರನಿಕರವೈರಿಯ | ಗಂಟಲರುಣಾಂಬುವನು ಸರಳಿಂ | ಗೀಂಟೆಸುವೆ ತಾನೆನುತ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋದನಾಕರ್ಣ || ೩೬ || ಕಂಡನರ್ಜುನನಿದಿರೊಳಗೆಯು | ದ್ವಂಡತನವನು ನೃಪತಿ ಚಿಂತಾ | ಖಂಡಧೈರ್ಯರು ನಾವಲೇ ಕಂಡಿರೆ ಮುರದ್ವಂಸಿ || ಅಂಡಲೆದು ಕಾದಲ್ಕೆ ಸಮಯವೆ | ಚಂಡಬಲನಹನಡುವೆಗಲಮಾ | ತಾಂಡನಂತಿರೆ ತೋರುತ್ತೈದನೆ ರಥವ ತಿರುಹೆಂದ || ೩೭ || ಜೀವಿಸುವೊಡಾವಾವಲೇಸಿನ | ಠಾವ ಕಾಣೆವು ಜೀಯಕರ್ಣನೊ | ಳಾವು ತೊಡಕುವರೆಲ್ಲ ಮರಳಿಚು ಪಾಳೆಯಕೆ ರಥವ || ಈವಿಗಡನಂತಿರಲೆನುತ ಗಾಂ | ಡೀವಿ ಚಾಪವನಿಳುಹೆ ರಥವನು | ದೇವಕೀಸುತ ನೂಕಿದನು ಪವಮಾನವೇಗದಲಿ || ೩೮ || ಬರುತ ಕಂಡನು ಭೀಮಸೇನನ | ಹೊರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನರ್ಜುನ ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಂಡನು ನೃಪಾಲನ ಕ್ಷೇಮಕುಶಲವನು || ಅರಸನಿಂದು ಸುಜೀವಿಯೋ ಸುರ | ಪುರನಿ ವಾಸಿಯೊ ಯೆನಲು ನಾನೀ | ಧುರದೊಳಿದ್ದನು ನೀ ನಿಧಾನಿಸುಯೆಂದನಾಭೀಮ || ೩೯ || ಆದೊಡೆ ಲೆಪವಮಾನಸುತ ನೀ | ನಾದರಿಸು ನಡೆಯರಸನನು ನಾ | ಕಾದುವೆನು ಕೌರವನ ಸಕಲಬಲಪ್ರಹಾರದಲಿ || ಕೈದುಕಾರರು ಸಕಲದೇವಗಳ | ಲೈದಿ ಬರುತಿದೆ ನೀಮರುಳುತ ಭೇದಿಸುವನರಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದೊಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೦ || ಎಲೆಧನಂಜಯ ನೀನೆ ಬಲುಗೈ | ಯಳಿದವರು ರಣಖೇಡರೇ ಕುರು | ಬಲವನೊಬ್ಬನೆ ಕೇಣಗೊಂಡನು ಕರ್ಣಮೊದಲಾಗಿ || ಅಳುಕಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣಕೆ ತನ್ನ ಗ್ಗಳಿಕೆಯನು ನೋಡವನಿಪಾಲನ | ಬಳಲಿಕೆಯ ಸಂತೈಸು ನೀ ನಡೆಯೆಂದನಾಭೀಮ || ... || ೪೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕೈ ಮದ ೫೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ನೂಚನೆ || ರಾಯರಿವುಬಲವಿಪಿನದಹನದ | ಜೀಯನೇಕಾಂಗದಲಿ ಕೌರವ | ರಾಯದಳಬಹಳಾಂಬುಧಿಯ ಕಲಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ದು | ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ನಿಜ | ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿದರು ಬಳಿಕೆತ್ತಲು ವೈಕೋದರನ || ಅಳುತನದ ಸಗಾಡಿಕೆಯನಾ | ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಸಕಲಕುರುಬಲ | ಜಾಲವೊಂದೆಸೆಭೀಮನೊಂದೆಸೆಕೇಳು ಕೌತುಕವ || ೧ || ಸೆರೆಗೆ ಬೀಸಿತುನಿನ್ನವರು ಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದನರ್ಜುನನಿತ್ತಬೆನ್ನಿನ | ತೆರಿಗೆಯುತ್ಸಹ ಧನುವ ತೆಗೆ ಭಂಡಾರದೊಳಗೆನುತ || ತುರುಗಿತ್ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲೆ ಲಗ್ನೆಯ | ಬಿರುದನಿಯ ನಿಸ್ಸಾಳಕಹಳೆಯ | ಜರಹು ಜೋಡಿಸಿ ಜರುಹಿತಡಿಲ ಜಗದ ಜೋಡಿಸಳ || ೨ || ಆರುಸಾವಿರತುರಗೆ ಗಜಘಟಿ | ಮೂರುಸಾವಿರಸಾವಿರದನಾ | ನೂರುರಥ ಪರಿಗಣನೆ

ಗೊಂದೇಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ನೂರುರಥದಲಿ ಸರಳ ಹೊದೆ ನಾ | ನೂರು ಪರಿಚಾರಕರು ಸಹಮೈ |
 ದೋರಿ ನಿಂದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನೆ ತರುಬಿ ಕುರುಬಲವ || ೩ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಿಮ್ಮ ದಳದಲಿ | ಗು
 ರುತನುಜ ಕೃತವರ್ಮಕನು ಕೃಪ | ನರನು ಕಲಿರಾಧೇಯಸೌಬಲವೀರವೃಷಸೇನ || ಮರುಯವನಸಂ
 ವೀರಕೇರಳ | ತುರಕಬಾಹ್ಲ ಕಮಗದನೇಪಾ | ಳರುಗಳಿವರೊಳಗಿಹುದು ಸಂಖ್ಯಾರಹಿತಬಲವೆಂದ || ೪ ||
 ಮಾಳನಾಂಧ್ರಪುಳಿಂದಬರ್ಬರ | ಗೌಳವಂಗದ್ರವಿಡಸಿಂಗಳ | ಲಾಳಗುಜ್ಜ ರಚೀನಬೋಟಕರಾಳಕರ್ಪ
 ರರು || ಚೋಳಸಿಂಧಕಳಿಂಗವರನೇ | ಪಾಳಪಾರಿಯಯಾತ್ರತುಳುವನೈ | ಪಾಲರಿವರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸಂ
 ಖ್ಯಾತೀತ ಬಲವೆಂದ || ೫ || ಇದ್ದುದಾಸಂಶಸ್ತಕರುಜಗ | ವದ್ದ ಜಲಧಿಯ ತೆರೆಯವೊಲು ಮುರಿ |
 ದೆದ್ದ ಹರಿಬಲದಂತೆ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಪಾಯದಳ || ದೊಡ್ಡ ಯಲ್ಲದೊರೆಗಳೇ ಜರ | ದೆದ್ದು ದೆರಡಕ್ಷೋಣಿ
 ಯಿನಿಬರ | ಗೆದ್ದನೊಬ್ಬನೆ ಭೀಮ ಕೇಳ್ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೬ || ಹೇಳುಸಂಜಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ಕಾ |
 ಲಾಳುಮೇಲಾಳಿನಲಿ ಭೀಮನ | ಕಾಳಗದ ಕೌತುಕವನೀಹೆಬ್ಬಲದ ದುರ್ಬಲವ || ಅಳುಹಿರಿದೆದ್ದೇನುಫ
 ಲ ಹೀ | ಯ್ಯಾಳಿದೈವಕೆ ಬೇರೆ ಪರಿಪರಿ | ಕಾಲವಿಲ್ಲ ವಿಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಂಧನೈ || ೭ || ಅರಸ
 ಕೇಳಾದೊಡೆ ಮಹಾಸಾ | ಗರಕೆ ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದವೊಲು ಸಂ | ಹರಣದಿನವೀಜಗಕೆ ಮಲೆವಮಹೇ
 ಶನಂದದಲಿ || ಅರಿಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಬಲಕೆ ಕೋ | ಡೆರಗಿ ನಿಂದವರಾಹನಂದದಿ | ಕುರುಕುಲಾಂತಕಭೀಮ
 ನಿದ್ದನು ತರುಬಿ ಪರಬಲವ || ೮ || ಆತನಿಂದಂಗವಣೆಯನು ನಿ | ನ್ನಾತ ಕಂಡನು ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮ
 ರು | ಪೂತು ಭೀಮ ಸುಧೀರನೈ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರವೆ || ಈತನೊಬ್ಬನೆ ಕೌರವರಸಂಖ್ಯಾತವೆಂಬು
 ದು ಲೋಕ ಸಾಕಿ | ನ್ನೀತ ಮರಳಲಿ ಯೆಂದು ಭಟ್ಟರನಟ್ಟೆಕ್ಷು ಭೂಷ್ಣ || ೯ || ಬಂದು ಭಟ್ಟರು
 ಭೀಮಸೇನಂ | ಗೆಂದರಲೆಕೌಂತೇಯ ನೀನಿಂ | ದಂದಿನಗ್ಗದಂದುದುಮಾರನ ಕಾರ್ತೀವೀರ್ಯಕನ ||
 ಸಂದಭರತಭೇರಧಾದಿಗ | ಳಿಂದಮಿಗಿಲು ಮಹಾಪ್ರಚಂಡರೊ | ಳೆಂದು ನಿನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲ ದನುಜಾಸು
 ರರ ಧಟ್ಟಿನಲಿ || ೧೦ || ರಾಯರಿಪುಜಗಜಟ್ಟೆಗಳು ಕುರು | ರಾಯಧಟ್ಟಿನೊಳಿನಿಬರೊಳು ನಿ | ನ್ನಾ
 ಯತದ ನಿಲುವಂಗವಣೆಗಾವೇನ ಹೇಳುವೆವು || ರಾಯನನು ಸಂತ್ಯೆಸುವುದು ಮಾ | ದ್ರೇಯಫಲುಗುಣ
 ಸಹಿತ ನಿಲು ನಿ | ನ್ನಾಯತದಲೆಮ್ಮರಸನೊಲ್ಲನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ರಣವೆ || ೧೧ || ಆಗಲದು ತಪ್ಪೇನು
 ಧರ್ಮಜ | ನಾಗುಹೋಗರ್ಜನನಮೇಲೆ ವಿ | ಭಾಗದಲಿ ಬಂದುದು ಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯರಣವೆಮಗೆ ||
 ಈಗಳಿನ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಷಯದ | ಯಾಗದಲಿ ರಿಪುಭಟರ ಪಶುಹಿಂ | ಸಾಗಮವ ತೋರುವೆನು ಸೈರಿಸಿ
 ಯೆಂದನಾಭೀಮ || ೧೨ || ವಿವಿಧಮಣಿಕನಕಾದಿವಸ್ತುವ | ನವರಿಗಿತ್ತನು ತನ್ನ ಪಾಠಕ | ನಿವಹವ
 ನು ಕಳುಹಿದನು ಕೌರವಬಲದಸುಭಟರಿಗೆ || ಅವರು ಬಂದರು ಕರ್ಣಗುರುಸಂ | ಭವಶಕುನಿಕೃತವ
 ಮೃಕೃಪಕೌ | ರವನೈಪಾದಿಗಳಿರೊಳೊಡರಿದರನಿಲಜನ ಮತವ || ಮುರಿದುಲೋಕವ ನುಂಗುವೊ
 ಡಕ | ಟ್ಟಿರುಹೆಯೇ ಕಾಲಂಗೆ ಕತ್ತಲೆ | ಯಿರಿತದಲಿ ಕೈದೀವಿಗೆಯ ಹಂಗೇಕೆ ದಿನಮಣಿಗೆ || ಮರೆ
 ದೆಲಾರಾಧೇಯ ಕೃಪ ನಿಲು | ಹೊರಗೆ ಗುರುಸುತ ನಿಮ್ಮಗರ್ವವ | ಹರಿಸುವುದು ಭೀಮಾಸ್ತ್ರವೆಂ
 ದುದು ಭಟರ ಸಂದೋಹ || ೧೪ || ಅಶಯೇ ಜೀವದಲಿ ಕುರುಧರ | ಣೇಶ ಬಿಡು ರಾಜ್ಯವನು ಮಾತಿ
 ಸ | ವಾಸಿಯುಂಟೇ ಶದನವನು ಕೊಡುವುಳಿದಮಾತೇನು || ಈಸುಶರ್ಮಕಶಕುನಿಕೃಪದು | ಶ್ವಾಸನಾ

ದಿವಿಪೀಲಿಕರು ತಮೆ | ಗೇಸುಬಲುಹುಂಟೈಸನೊದಗಲಿ ಯೆಂದರವರಂದು || ೧೫ || ಅವರ ಕಳುಹಿದರುಚಿತದಲಿ ನಿ | ನ್ನವರು ಮಸಗಿದಕಡಲವೊಲು ಬಲು | ತವಕಿಗರು ಕೋಲಳವಿಯೊಡ್ಡಿದ ಕೋಡ ಕೈಗಳಲಿ || ತವತವಗೆ ದೆಖ್ಖಾಯಿ ಮಿಗೆಯು | ಧೈವಿಸುಲರುಬಿದರವನಿಪಾಲನ | ಗವಿಯ ಗಾಡಿಕೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಗೀರ್ವಾಣರಾಲಿಗಳ || ೧೬ || ಇನ್ನರಿಯಬಹುದೆನುತ ರಾಯನ | ಮನ್ನಣೆಯ ಮದಸೊಕ್ಕಿ ದಾನೆಗಳೆನ್ನಬಿಡುಬಿಡುತನ್ನಬಿಡು ರಣಕೆನುತ ಖಾತಿಯಲಿ || ತಿನ್ನಡಗನೊಡೆಹೊಯ್ದು ಭೀಮನ | ಬೆನ್ನಲುಗಿಯುಗ ಕರುಳನಕಟಾ | ಕುನ್ನಿಗಳನೆನುತೊದಗಿದರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು || ೧೭ || ಈತನೇ ನಮಗರ್ಜನನು ಕೊಳ್ಳೀತನನು ಗಾಯಕ್ಕೆನುತ ಗಡ | ಬೀತರಿಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಸಂಶಪ್ತಕರು ವಿಂಗಡಿಸಿ || ಪೂತುಮರುರೇ ಭೀಮ ಯೆನುತವೆ | ಸೂತಸುತನೊಕಿದನುಕೃಪಗುರು | ಜಾತಕೃತವಮಾದಿರಧಿಕರು ಹೊಕ್ಕರವಗಡಿಸಿ || ೧೮ || ಒಂದುಕಡೆಯಲಿ ರಾಯನಿಷ್ಟ | ತೊಂದುಸಾವಿರರಥಸಹಿತಲುಘೆ | ಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ || ಅಂದುಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಪಾರ್ಥಗೆ | ನಿಂದರನಿಬರಿಗರಸ ಚಿತ್ತೈ | ಸಿಂದು ಸೈರಿಸಿ ನಿಂದರನಿಬರಿಗೊಬ್ಬನೇ ಭೀಮ || ೧೯ || ಚೀರಿ ಕಾಲಿಡೆ ದಿಕ್ಕರಿಗಳೆ | ಡೋರಿಹೋಗಲು ಸರ್ವಲಗ್ನಯ | ಲೇರಿತೀದಳ ದಳವುಳಿಸಿ ದಳಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ || ಏರುಸೂರೆಗೆ ಹೊಯ್ದು ಮಿಸಲಿ | ನೇರು ನಮ್ಮದು ತಮ್ಮದೆನುತು | ಬೈರಿ ಭೀಮನ ಮುತ್ತಿದರು ಮೆತ್ತಿದರು ಬಾಣದಲಿ || ೨೦ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನಭೀಮನ | ಪರಿಯನೀಸರ್ವಾಂಗಘಾತ | ಸ್ವರಣಮದಕರಿಯಿ ಕ್ಷುವನವನು ಹೊಕ್ಕಮಾರ್ಗದಲಿ || ಕೆರಳಿ ಕವಿದನು ಕೆರಳಿದುರಿ ಕ | ಪುರಕೆ ಕವಿವಂದದಲಿ ಕರ್ಣನ | ಕುರುಪತಿಯ ಗುರುತನ ದುಶ್ಯಾಸನನ ರಥಕಾಗಿ || ೨೧ || ಎಚ್ಚರವರವೆರಚ್ಚ ಬಾಣವ | ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೋಲ್ಗಳಲಿ ಗೊಡ್ಡಿದ | ನಿಚ್ಚೆಟರ ನೆಗ್ಗಿದನು ತಾಗಿದನರಸು ಮೋಹರವ || ಹೆಚ್ಚಿ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಬಹ | ಬಿಚ್ಚರಧಿಕರನಾಯ್ದು ಧೈರ್ಯದ | ಕೆಚ್ಚ ಮುರಿದನು ಕಡಡಿದನು ರಿಪುಸುಭಟಸಾಗರವ || ೨೨ || ತುಡುಕುವಾನೆಯ ಸಂಮುಖಕೆ ಖುರು | ವಿಡುವ ಕುದುರೆಯನೊತ್ತಿ ಹಾಯ್ಸುವ | ಬಿಡುರಥವ ತಲೆವ ರಿಗೆಯಲಿ ತವಕಿಸುವಕಾಲಾಳ || ಕಡಿದನಂಬಿನೊಳಾಗಜವನಾ | ಕಡುಹಯವನಾರಥವನಾನವ | ಗಡದ ಕಾಲಾಳುಗಳನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಮಾತ್ರದಲಿ || ೨೩ || ಮುಂದೆ ಸಬಳಿಗಳೆಡಬಲದಲೋ | ರಂದದಲಿ ಬಲ್ಲವರು ದೋರೆಗಳ | ಮುಂದೆ ಹರಿಗೆಗಳೆರಡು ಬಾಹೆಯಲಾನೆ ಕುದುರೆಗಳ || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಮತ್ತೆ ಬೀಳುವ | ಮಂದಿಗಿದು ನೆರವಾಯ್ತು ನೆಗ್ಗಿದ | ನೊಂದುಲಗ್ನೆಯಲೇರಿದರು ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಪ || ೨೪ || ಮುರಿದು ನುಗ್ಗಹರಥವ ಬರಿಕ್ಕ | ಹರಿದು ಬೀಳುವಗಜದ ಗಾಯದ | ನೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ನೆಗ್ಗ ಮುಗ್ಗ ವಕುದುರೆಕಾಲಾಳ || ಅರಿಯನಭಿವರ್ಣಿಸಲು ಬಲಮು | ಕ್ಕುರಿಕೆಕೊಂಡುದು ಮೇಲೆಮೇಲ | ಳ್ಳಿರಿವಕಹಳೆಯ ಬಹಳ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ || ೨೫ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ಹಗೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯ | ಸೆಕ್ಕಿಸುರಗಿಯಲಿವನಖಂಡವ | ನಿಕ್ಕುಳಿನೊಳೆಡೆಯವಚಿ ಕೊಯ್ಸುಂಟಿಗೆಯ ತಿನ್ನೆನುತ || ಹೊಕ್ಕುಹೊಯ್ದರು ರಥವನಳವಿಗೆ | ಮಿಕ್ಕು ಕೈಮಾಡಿದರು ಕಾಲಾ | ಳೊಕ್ಕಿನಲಿ ಬೇಸರಿಸಿದರು ಪವಮಾನನಂದನನ || ೨೬ || ನೆಲಕದೊಪ್ಪನೆ ಹಾಯ್ದು ಕೊಂಡನು | ಹಲಗೆಗದೆಯನು ಮೇಲುವಾಯ್ದು | ಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದನು ವೈರಿಬಲವತಿಗಾಯಘಾತಿಯಲಿ || ತಲೆಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಕಲಿಗಳಟ್ಟಿಯ | ತಿಳಿವರಕುತದ ಹೊನಲ

ಮುಂಡದ । ಲಳಿಯ ನಾಟ್ಯದಲೆಸೆದುದ್ದೈ ಭೀಭತತ್ಸರಾದ್ರದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಧುರಕಡೆಯಕಾಲಿನಲಿ ಜೋ
 ದರು । ತೆರಳೆದೆಚ್ಚಾಡಿದರು ನೆಲದಲಿ । ನೆರೆಯೆ ರಥದಿಂದೊದಗಿದರು ಸಮರಥಮಹಾರಥರು ॥ ಅರಿ
 ಯೆ ಹಯಜೋಡಿನಲಿ ಕವಿದ । ಬ್ಬರಿಸಿದರು ರಾವುತರು ಭೀಮನ । ಬಿರುಗದೆಯ ಘುಲ್ಲಣೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ
 ತು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರ ॥ ೨೮ ॥ ರಾವುತರು ಕಡಿವಡೆಯಲಾತುರ । ಗಾವಳಿಗಳೋಡಿದವು ಜೋದರ । ಜೀ
 ವೆ ಜಾಳಿಸೆ ಬೀದಿವರಿದವು ಮದಗಜಾದಿಗಳು ॥ ತಾವು ನಿಬ್ಬರಗತಿಯ ರಥತುರ । ಗಾವಳಿಗಳೆದವು
 ರಥಂಗಳ । ನಾವಿಗಡವಿಗ್ರಹ ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥ ೨೯ ॥ ಕಡೆದರುಲ್ಲರಿಗಳ ರಥಾ
 ಗ್ರದೊ । ಳುಡಿದಸಿಂಧದ ಮಕುಟಪದಕದ । ಕಡೆಯಸರಪಳಿಹೊನ್ನ ಬಂದಿಯ ವಜ್ರಮಾಣಿಕದ ॥ ಕ
 ಡುಕುಹೀರಾವಳಿಯ ರಾಶಿಯ । ಕಡೆಯಹಾರದ ರಚನೆ ಯಮನಂ । ಗಡಿಯ ಪಸರವಿದನಲು ಮೆರೆ
 ದುಮ ಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ ॥ ೩೦ ॥ ಕಡಿದಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಸೀಳಿದ । ದಡಿಯನೆಗ್ಗದಗುಳದ ರೆಂಚೆಯ ।
 ಸಿಡಿದಸೀಸಕಬಾಹುರಕ್ಕೆಯ ಜೋಡುಮೋಚೆಯವ ॥ ಜಡಿವಮಿಳಿಮೊಗರಂಬರೆಂಚೆಯ । ಕಡುಕುಗಳ
 ಸೂತ್ರಿಕೆಯ ಕಂಬಿಯ । ಕಡಿಯಣದ ಕುಸುರಿಗಳಲೆಸೆದುದುಕೂಡೆ ರಣಭೂಮಿ ॥ ೩೧ ॥ ಮುರಿದ
 ದೂಹತ್ತಿಗಳನೆಗ್ಗದ । ಸುರಗಿಗಳ ಚಿನಕಡಿಯ ತೋವರ । ಪರಶುಶಲ್ಹ ಹಸಬಳಚಕ್ರಮುಸುಂಡಿಲಾ
 ಡಿಗಳ ॥ ಹರೆದಹೊದೆಗಳ ಉಡಿದಬಿಲ್ಲಿನ । ಬಿರಿದಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ಸೀಳಿದ । ಹರಿಗೆಗಳ ಹೇರಾಳದಲಿ ರಂ
 ಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ ॥ ೩೨ ॥ ಉರುಳ್ಳೆತಲೆಗಳ ಕುಣಿವಮುಂಡದ । ಹೊರಳ್ಳೆ ಕಡಿಗಳ ನೆಣನಹಾಸಿನ
 ನರಳ್ಳೆ ಬೀತರ ಮಿದುಳಜೋರಿನ ಕರುಳದೊಂಡೆಯದ ॥ ಅರಳ್ಳೆ ಕಡಿತಾಳಿಗೆಯ ರಕುತಕೆ । ಮರಳ್ಳೆ
 ಭೂತವ್ರಜವರೋಂಪಿಸಿ । ಕೆರಳ್ಳೆ ಭಟರಟ್ಟಿಗಳಲೆಸದುದು ॥ ೩೩ ॥ ಅಲ್ಲಿಕರ್ಣ
 ನ ರಥವ ವಾಜಯ । ಘುಲ್ಲಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳಾಚೆಯ । ರಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಕೊದಿದನು ಚಿಗಿದನು ಕೌರವನ
 ಹೊರೆಗೆ ॥ ತಲ್ಲಣಿಪಸಂಶಪ್ತಕರ ನೆರೆ । ಚಲ್ಲಬಡಿದನು ದಳದನಾಯಕ । ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸವಿದೋರಿದನು ಬ
 ಲುಗದೆಯ ಬಿರುಹೊಯ್ದು ॥ ೩೪ ॥ ಇತ್ತಲಿತ್ತಲು ಭೀಮನೆಂದುರೆ । ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಸೇನೆ ಚಿಂ
 ಮಿದ । ಡತ್ತಲಾಚೆಯಲುರುಬಿ ದಳ ಘಾಡಿಸಿತು ವೇಡೆಯಲಿ ॥ ಇತ್ತ ಹೊಯ್ದನು ಹೊಯ್ದು ಕುರು
 ಪತಿ । ಯತ್ತ ಚಿಗಿದನು ಗುರುಸುತಾದಿಗ । ಳತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಳಗಿದನು ಮೊಟ್ಟಿದನು ಪಟುಭಟರ
 ॥ ೩೫ ॥ ಕರಿಘಟೆಯ ಮೆರೆಗೊಂಡು ನಿಂದವು । ತುರಗವಾನೆಗಳೋಡಿತೇರಿನ । ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕವು
 ತೇರುಹಾಯ್ದವು ದೊರೆಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ॥ ಕರಿಮುರಿಯೆ ತೇಜಗಳ ತೇರಿನ । ದೊರೆಗಳೆಹಿಂದೆದ್ದು
 ದೊರೆ ಪೈ । ಸರಿಸಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಹೊಯ್ದು ಹೋರಟಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥ ಪೂತುಮರುರಿಪುರಾಯ
 ಮನ್ನಥ । ಭೂತನಾಥನಿರೋಧಿರಾಯರಿ । ಗಾತು ಮುರಿದಘುರಟ್ಟು ವೈರಿನಿಕಾಯಗಿರಿವಜ್ರ ॥ ಏತಕೀ
 ಸೂಳೆಯರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ । ಜಾತಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರು ತಿವತಿವ । ವಾತಸುತಗೆಣೆಯಾರೆನುತ ಹೊಗಳಿತು
 ಭಟವಾತ ॥

...

...

॥ ೩೭ ॥

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಮದ ಇವಾಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯರಿಪುಬಲಗಿರಿನಿವಹವ | ಜ್ರಾಯುಧನುಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಭೋ | ಜಾಯತಾಂಬಕ
ಸಹಿತ ಕಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಬಲು | ಗಾಳಗವ ಭೀಮಂಗೆ ಸೇರಿಸಿ | ಪಾಳೆಯಕೆ ತಿರುಗಿದರು
ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ವಹಿಲದಲಿ || ಹೇಳು ಮುರಹರ ಬುದ್ಧಿಕದಡಿ ಛ | ಡಾಳಿಸಿತು ಪರಿಬೇದದೊಸಗೆಯ |
ಕೇಳಲಾರೆನು ರಾಜವಾರ್ತೆಯನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧ || ನೋಡುವೆವು ನಡೆ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಕೇಡು ಕ
ಲಿಯುಗಬೀಜವೀಪರಿ | ಕೂಡದೀಹೊತ್ತಿನಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ || ಬೇಡನಾಗದಿರಿದಕೆಚಿಂತಿಸ |
ಬೇಡನುತ ಫಲುಗುಣನ ಚಿತ್ತದ | ಪಾಡರಿದು ನುಡಿಯುತ್ತ ತಂದನು ರಥವ ಪಾಳೆಯಕೆ || ೨ || ಬರ
ಲು ಪಾರ್ಥನ ಕಂಡು ಪರಿಜನ | ಹರಿಯದಲಿಯದಲಿ ದುಗುಡದ | ಭರದ ಗುಜಗುಜಗೋಷ್ಠಿಗಳ
ಜನಜನದ ಮುಸುಕುಗಳ || ಮುರಿದಮಂಜನ ನಿಡುನಿಹಾರದ | ಸರಸಿರುಹವನದಂತೆ ಪಾಳೆಯ | ದಿರ
ವು ಲೇಸಲ್ಲ ನುತ ಬಂದನು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ || ೩ || ಕಳಚಿದನು ಸೀಸಕವ ಬೆಂಬ | ತೃಳಿಕೆಯನು ವ
ಜ್ರಾಂಗಮೋಚೆಯ | ಬಿಲುಸರಳ ನಿಳುಹಿದನು ಬೇಗದಿ ದೈತ್ಯರಿಪುಸಹಿತ || ಇಳಿದು ರಥವನು ರಣದ
ಭಾರಿಯ | ಬಳಲಿಕೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳದರಸನ | ನಿಳಯವನು ವಳಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಕಂಡನವನಿಪನ || ೪ ||
ರೋಂಪಿಸುವನಿರಮೋಗವ ನೋಟದ | ಸೊಂಪಡಗಿದಾಲಿಗಳ ಸ್ಥರ್ಯದ | ಗುಂಪಳಿದನಿಜರಾಜತೇ
ಜದ ವಿಪುಳವೇದನೆಯ || ಬಿಂಪರಿವಗೀಸರಿನ ತುರುಗಿದ | ಕರಿಪಿನಗ್ಗಳಿಕೆಯಲಿ ಘಾತಿಯ | ಪೆಂಪಿ
ನಲಿ ಹುದುಗಿದಮಹಿಶನ ಕೊಡನಾಪಾರ್ಥ || ೫ || ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದಗಾಯಮದ್ದಿನ | ಜಿಗಿಯತ್ತೆಲದ
ತಳಿತಲೇಪದ | ಬಿಗಿದಬಾಣವ್ಯಥೆಯ ಕರ್ಣಧ್ಯಾನಚೇತನದ || ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ದ್ರಾಪದಿಯ ತುದಿವೆರೆ
ಳುಗುರುವೆರೆಸಿನ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಬಲು | ದುಗುಡಭರದಲಿ ಕುಸಿದಭೂಪನ ಕಂಡನಾಪಾರ್ಥ || ೬ ||
ನಕುಲದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸಹದೇ | ವಕಯುಧಾಮನ್ಯಾದಿಸುತಸೋ | ಮಕಶತಾನೀಕಪ್ರಬದ್ಧರು ಚೇಕಿ
ತಾನನರು || ಸಕಲಕೈಕಯಮತ್ಸ್ಯಸುತಸಾ | ತೈಕಿಶಿಖಂಡಿಯುತ್ತುಪ್ರತಿವಿಂ | ದೈಕರು ಪಾರ್ಥನ
ನುಪಚರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೭ || ಕರಗಿದಂತೆಕರಣವಾಲಿಗ | ಳೊರತೆಯೆನಕಣ್ಣೀರಿನಲಿಕಾ | ತರಿ
ಸಿದವು ಜಲಬಿಂದುಗಳು ಪುರುಹೂತನಂದನನ || ಆರಸನಿರವಿದೆಯೆನುತ ನೋಸಲನು | ಚರಣದಲಿ ಚಾಚಿದ
ನು ಚೇಷ್ಟಾ | ಪರಿಗತಿಯನಾರೈವುತಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿದ || ೮ || ನೊಂದಲಾನರನಾಥ ವಿಧಿಯೇ |
ನೆಂಧು ಮುನಿದುದು ನಿನಗೆನುತ ಮು | ಕುಂದ ನೆರೆಕಾರುಣ್ಯದ್ವಿಪ್ಪಿಯೊಳವನಿಪನ ನೋಡಿ || ಮಂ
ದಮುಂದದಿಪಾಣಿಪಲ್ಲವ | ದಿಂದ ತನುವನು ತಡವಲಾಗಳೆ | ಕಂದೆರದು ನೋಡಿದನು ಭೂಪತಿ ಕೃಷ್ಣ
ಪ್ತಲುಗುಣರ || ೯ || ಹರಿಕರಾಬ್ಜಸ್ವರೈವಾತ್ರ | ಸ್ಫುರದಲಂದಾಪ್ಯಾಯನಾಂತಃ | ಕರಣನಾದನು ನೆನೆದ
ನುನ್ನುತಬಾಪ್ಪವಾರಿಯಲಿ || ತುರುಗಿದೇನ ಮೈವಳಿಯ ಲಭು | ತರದಿ ಬಳಿಕೊಯ್ತನೆ ತನುವನಾ
ದರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿದನು ಮಹೀಪತಿ ಮೂನಿನಿಯ ಮಲಗಿ || ಹದುಳವೇ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಹೇರಾ | ಳದಲಿ ಕಾದಿ
ದೆಯಾ ಸುಶರ್ಮನ | ಕದನ ಬೆಟ್ಟಿತು ಶಪಥವಲ್ಲಾ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಿಲ್ಲರಿಗೆ || ಕದರಿದರು ಹಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಬಂ |

ದೊಡಗದವನೇ ವೀರಲೆಕ್ಕಕೆ | ದರಿಯಬಂದುದಲಕ್ಷವೆಂದನು ನೃಪತಿ ಫಲುಗುಣನ || ೧೧ || ಆಯಿತೆ
 ದು ನೀ ಬಂದಪರಿ ರಿಪು| ರಾಯಧಟ್ಟೆನೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ | ದಾಯವೊಳ್ಳಿತು ದಿಟ್ಟನಾವನು ನಿನ್ನಹೊ
 ಲಿಸಲು || ಕಾಯಿದನೊ ಕಳುಹಿದನೊ ಮೇಣಡ | ಹಾಯಿದನೊ ಕರ್ಣಂಗೆ ಮಾಡಿದು | ಪಾಯವಾವು
 ದು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದವನಿಪತಿ ನುಡಿದ || ೧೨ || ಬೇರೆ ಸಂಶಪ್ತಕರೊಳೆಕ್ಕಟೆ | ದೋರಿಸಿದಲಾ ತೋ
 ಟೆನೋಲೆಯ | ಕಾರತನವನು ಸೂತಸುತನಿಲ್ಲವರೆ ಧಟ್ಟೆನಲಿ || ಹಾರಜರೆದು ಸುಶರ್ಮನವದಿರೆ| ತೊರಿ
 ತಿರುಗಿದಬಳಿಕ ಕೈಮೈ | ದೋರಿದನೆ ಕಲಿಕರ್ಣ ನಿನ್ನೊಡನೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೩ || ಎಲೆಧನಂಜಯ
 ಸೂತತನಯನ | ಗೆಲಿದು ಬಂದೆಯೊ ದಿವಿಜನಗರಿಗೆ | ಕಳುಹಿಬಂದೆಯೊ ಕಂಡು ಕಣಕದೆ ಬಂದೆ
 ಯೋ ಮೇಣು || ಉಳುಹಿಬಿಡುವನೆ ಕದನಮುಖದಲಿ | ಮಲೆತನಾದೊಡೆ ಕರ್ಣನೇನ | ಗ್ಗಲಿಕವಡೆದ
 ನೊ ತಿವತಿವಾಯೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೧೪ || ಜೀಯ ಖಾತಿಯಿದೇಕೆ ಕರ್ಣನ | ಕಾಯದುಳುಹಿ
 ದನೊಂದುಭಾರವಿ | ಡಾಯದಲಿ ಫುಟ್ಟೆಸುವೆನೀಗಳೆ ಹಾಯ್ಕುವೀಳೆಯವ || ರಾಯದಳಿಗಳೆನ್ನ
 ಕೂಡೆ ನ | ವಾಯಯೇ ಕಲಿಕರ್ಣನಾಯುಷ | ಹೋಯಿತಿಡೆಯೆಂದೊರಸಿದನು ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿ
 ನೆಲನ || ಈಸುಪರಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದೊ | ಳಾಸರಾಯಿತೆ ನಮ್ಮದುಷ್ಕೃತ | ವಾಸನಾಮಯವೈಸ
 ಲೇ ನಿಮಗೆತ್ತಲೀವ್ಯಸನ || ಆಸುಯೋಧನ ವಿಗಡಭಟವಾ | ರಾಸಿಯನು ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವನು ಧರೆ |
 ಣೇಶ ನೇಮವ ಕೊಂಡೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಣೆ ತನಗೆಂದ || ೧೫ || ನಾಲಗೆಯ ನೆಣಗೊಬ್ಬ ಮಿಕ್ಕುಚೆ |
 ಡಾಳಿಸಿದೊಡೇನಹುದು ಕರ್ಣನ | ಕೋಲಗರಿ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೀಯವೆ ಸೀತಗತಿ ನಿನಗೆ || ವೀಳೆಯವ
 ತಾ ಕರ್ಣನಾಯುಷ | ಕೋಳುಹೋಯ್ತೆಂದೆಂಬಗರ್ವದ | ಗಾಳುತನವನು ನಂಬಬಲ್ಲೆನೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇ
 ಳೆಂದ || ೧೬ || ನಿನಗೆ ಕೀಳವನಲ್ಲ ರಾಧಾ | ತನಯನವ ಹೆಚ್ಚಾಳು ಕಡ್ಡಿಯ | ಮೊನೆಗಣೆಯ ಕೈ
 ಕೊಂಬನೇ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿದಿನಲಿ || ಕನಲಿ ಕಳವಳಿಸಿದೊಡೆ ನೀನಾ| ತನ ವಿಭಾಡಿಸಲಾಪಸತ್ಯನೆ | ಮನವ
 ಬಲ್ಲೆನು ಪಾರ್ಥ ನುಡಿಯದಿರೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೭ || ಬಲನ ಜಂಭನ ಕೈಟಭನ ದತ | ಗಳನ ನಮುಚಿ
 ಯ ಕಾಲನೇಮಿಯ | ಬಲನಿಶುಂಭಹಿರಣ್ಯಕಾದಿಪ್ರಮುಖದಿತಿಹುತರು || ಅಳವಿಗೊಡುವರೆ ಪಾಡಹು
 ದು ನೀ | ನಿಲುಕಲಳವೇ ಕರ್ಣಜಯವತಿ | ಸುಲಭವೇ ನಿನ್ನಂದದವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||
 ಜಾಣಪಣದಲಿ ಕಾದಿ ಹಿಂಗುವ | ದ್ರೋಣನಲ್ಲಳವಿಯಲಿ ಕಳವಿನ | ಕೇಣದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೆ ಗಾಂ
 ಗೇಯನಿವನಲ್ಲ || ಸಾಣೆಗೊಡಲಗವನು ಸಮರಕೆ | ಹೂಣಿಗನು ರಿಪುಬಲಕೆ ಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಕಾರನು
 ಕರ್ಣನಾರೆಂದರಿಯೆನಿನಂದ || ೧೯ || ಜಾಳಜರೆದು ಜಡಾತ್ಮರಿಗೆ ಜಂ| ಘಾಳತನವನು ಮೆರೆದು ಬೋ
 ಡಿಯ | ಬೂಳರನು ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಚೂಣಿಯ ಭಟರೆನವ್ವಳಿಸಿ || ಆಳುತನದಲಿ ಮೆರೆವನಿನಗವ | ಸೋ
 ಲಲರಿಯನು ನಿನ್ನಗಂಟಲ | ಗಾಳವೆನಿಸುವ ಕರ್ಣನಾರೆಂದರಿಯೆ ನಿನಂದ || ೨೦ || ಏನ ಹೇಳುವೆ
 ನೆನ್ನದಳದಲಿ | ತಾನು ಭೀಮನ ಧಟ್ಟೆನಲಿ ಗುರು | ಸೂನುವೀಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲರೊಡ್ಡಿನಲಿ |
 ಮಾನನಿಧಿರಾಧೇಯನೆತ್ತಲು | ತಾನೆ ಚಿನ್ಮಯವಾಯ್ತು ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆ ತಾನಿನ್ನುಳಿದವರು ಸಮ
 ವಲ್ಲ ಕರ್ಣಂಗೆ || ೨೧ || ಎಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನು ತಿರುಗಿನೋಡಿದೊ | ಡಲ್ಲಿ ತಾನೆಡವಂಕಬಲಮುಖ | ದಲ್ಲಿ
 ಸೂತನನೆಂಟುದೆಸೆಗಳ ಕೂಡಿ ಕರ್ಣಮಯ || ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ | ಬಿಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬಿರಥಾ

ಶ್ವರವೆಂದೆ । ದಲ್ಲಣದ ದೆಕ್ಕಾಳರಚನಾರಸಿಕತನವೆಂದ ॥೨೩॥ ಮುರಿದು ಹಂಚದಮೋಹರವ ನೆರೆ ಪರಿ
 ದುಸಂತೈಸಿದೊಡೆ ಜೋಡಿಸಿ ಬರೆದು ಗರಿಗಟ್ಟಿದವಿರೋಧಿವ್ರಜದ ಧಟ್ಟಣೆಯ ॥ ಇರಿದು ಕುರಿದರಿಮಾ
 ಡಿ ದೊರೆಗಳ ನರಸಿ ಕಾದಿ ವಿಭಾಡಿಸಿದರಣ । ದುರಬಕಾರನದೆಂತು ಸೈರಿಸಿ ಗೆಲುವ ನೀನೆಂದ ॥೨೪॥
 ಕಾದಿ ನೊಂದನು ತಾನು ಬಳಿಕ ವೈ । ಕೋದರನನಡಹಾಯ್ದೊಡಾತನ । ಕಾದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮದೀಯರಥ
 ವನು ಮತ್ತೆ ತರುಬಿದನು ॥ ಮೂದಲಿಸಿ ಸಹದೇವನಕುಲರು । ಕಾದಲವರನು ಮುರಿದನಗ್ಗದ । ಕೈ
 ದುಕಾರರ ದೇವಕರ್ಣನ ಗೆಲುವೆದಿಟವೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಮಲೆತು ಧಾಳಾಧೂಳಿಯಲಿ ಬಲ । ಸುಳಿಮಸ
 ಗಿತನ್ನುವನು ವೇಷಿಸಿಬಳಸಿ ಕಾದಿತು ಕರ್ಣನೊಬ್ಬನಕೂಡೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿ ॥ ಬಲವರವು ನಿನಗುಳ್ಳೊ
 ಡಾಗಲಿನಿಲಿಸೆಯಾನೀ ಬಂದು ಬಯಲ ಗಳ್ಳಿಕೆಯನು ಬಿಡೆ ಬೆರೆಯುತಿಹೆ ಸಾರೆಂದನಾನ್ಯಪತಿ ॥೨೬॥
 ಉಕ್ಕಿ ಕುದಿದುದು ವೀರರಸ ಮಗು । ಉಕ್ಕಿ ಕುದಿದುದು ರೌದ್ರರಸವದ । ರಕ್ಕಜವೆ ಕಲಕೊತ್ತಿ ಕುದಿ
 ದುದು ಶಾಂತಿರಸಲಹರಿ ॥ ಮಿಕ್ಕು ಬಹಳಕ್ರೋಧ ವೊಳವೊಳ ಗುಕ್ಕಿತಮೆಳ್ಳೋತ್ಸವದ ಚಾಪಲ । ಸೊ
 ಕ್ಕಿತೊಂದೇನಿಮಿಷ ಮೌನದೊಳಿದನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭ ॥ ಹೇಳಲಂಜವೆನಾಸುಶರ್ಮಕ । ನಾಳು
 ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ । ಬೀಳಹೊಯ್ದು ನಿಹಾರದಲಿ ತಿರುಗಿದನು ಹರಿಸಹಿತ ॥ ಕೋಲಗುರುವಿನ ಮ
 ಗನಲೇ ಹರಿ । ವಾಳನರಿದಡಗಟ್ಟಿದನು ತಾ । ಹೇಳಿಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದನಾಪಾರ್ಥ ॥೨೮॥
 ಇಟ್ಟಣಿಸಿಕೊಂಡೆನ್ನೊಡನೆ ಕೈ । ಗಟ್ಟಿ ಕಾದಿದನೊಡನೊಡನೆ ಹುಡಿ । ಗುಟ್ಟಿದನು ರಥವಾಜಿಸೂತಶ
 ರಾಸನಾವಳಿಯ ॥ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದನು ಖಡ್ಗದಲಿ ಮೈ । ಗೊಟ್ಟು ಹೇಣಗಿದನಾಕ್ಷಣಕ ಸಾ । ಲಿಟ್ಟು ಸ
 ರಿದುದು ಸಕಲಕೌರವಸೇನೆ ಸರಿಸದಲಿ ॥೨೯॥ ತೊಡಕಿದನುಗಡ ಗರುಡಹಾವಿನ । ತಡಿಕವಲೆಯಲಿ ನಿನ್ನ
 ಗಮನವ । ತಡೆದರೇ ತಪ್ಪೇನು ಕೌರವದಳದನಾಯಕರು ॥ ತಡವಿನಲಿ ತಡವಾಯ್ತು ವುಳಿದಂ । ತಡೆ
 ಯಲುಳಿದರ್ಜನಗೆ ನಮ್ಮವ । ಗಡವ ಕೇಳಿದು ನಿಲ್ಲನೆಂದನು ನಗುತ ಯಮಸೂನು ॥ ೩೦ ॥ ಏನನೆಂ
 ಬನು ಯೆನ್ನಪುಣ್ಯದ । ಹಾನಿ ತಲೆದೋರಿದೊಡೆ ಭೀಮನ । ಸೂನುವಿರಲಭಿಮನ್ಯುವಿರಲೆಮಗಿನಿತು
 ಹದನಹುದೆ ॥ ಅನದೀಜದ್ರೋಣನಲಿ ತಾ ಹಾನಿಯನು ಮಿಗೆ ಕಂಡನೇ ನೆರೆ ಹೀನನನು ಕಂಡಾದೊ
 ಡೆಯು ಬದುಕುವುದು ಲೇಸೆಂದ ॥ ೩೧ ॥ ಅರಳಿಚದೆ ಮಧುಮಾಸ ಮೋಣಲಿ । ವರುಷರುತುವೇ ಸಾ
 ಕು ಜಾತಿಯ । ಜರೆದರೇನಮಗನ್ನು ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿವನವಾಸ ॥ ಸಿರಿಗೆ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಲಿ ಪಕ್ಷವ । ಬೆರೆ
 ಸಿ ಬದುಕುವನೈಸಲೇ ವರ । ಗುರುವಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೂಣಯವೇನು ತನಗೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಬರಿದೆ
 ಬಯಸಿದೊಡಹುದೆ ರಾಜ್ಯದ । ಹೊರಿಗೆಯನು ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಲಿ ಹೊ । ಕ್ಕಿರಿವಮಿಗೆ ಸತ್ವಾತಿಶಯ ಬೇ
 ಹುದು ರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಎರಗ ಮೇಣಿಪುರಾಯರನು ಕು । ಕ್ಕುರಿಸುವರೆ ರಾಧೇಯನೆಂದದ । ಲುರುವ
 ಡೊಬ್ಬನೆ ಬೇಹುದಲ್ಲದೊಡ್ಡಿಜಯವೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಎವೆಗೆ ವಿಕ್ರಮವೆಂಬಾರವ । ರವವ ಕಂಡವು ಕ
 ಣನಂದದ । ಲೆವೆಗೆ ದೀವಸಗೊಂಡು ಕಾದುವೊಡಂಬಡವರಿಲ್ಲ ॥ ಬವರೆ ಗೆಲುವದೆ ಹರಿಗೆ ಕೊಡುಗಾಂ
 ಡಿವವ ಸಾರಥಿಯಾಗು ನೀನೆಂ । ದವಗಡಿಸಿದನು ವೀರನಾರಾಯಣನಮೈದುನನ ॥ ೩೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ವಿದ ೬೧೯ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೇ ಳ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ

ಸೂಚನೆ || ರಾಯನನು ಕೆಡೆನುಡಿದನಾವ | ಜ್ರಾಯುಧನನಂದನನು ಬಳಿಕಬು | ಜಾಯತಾಂಬಕ
ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಧರ್ಮಜಾರ್ಜುನರ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂಪಾಲನಾಡಿನಮಾತನಾಲಿಸಿ ಕೇಳಿದನು ಕೆದರಿದವು ಗು
ಡಿಯನು ರೋಮರಾಜಗಳು || ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬೇಳ್ವರೋಷ | ಜ್ವಾಲೆ ಹೂದಿಸಿತುವದನವನು ಕ |
ಣ್ಣಾಲಿ ಕೆಂಪೇರಿದವು ಮಿಗೆ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧ || ಆಯುಧವ ಹಿಡಿದೊರೆಯನುಗಿದನ | ಡಾಯು
ಧವನುಬ್ಬರದ ರೌದ್ರ | ಸ್ಥಾಯಿಭಾವದ ಭಾರದಲಿ ಭುಲೈಸಿ ಭಯವಡಗಿ || ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನು | ಪಾಯದಲಿ ಪಲ್ಲವಿಸಲುಪ್ಪರೆ | ಗಾಯದಲಿ ಲಾಗಿಸಿದಪಾರ್ಥನ ಕಂಡುದಖಿಳಜನ || ೨ ||
ಅಹಹ ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತಲಾ ಹಾ | ಅಹಹರವವೇನೆನುತ ರಾಯನ | ಮಹಿಳೆ ಬಿದ್ದಳು ಮೇರೆ ಖಡುಗಕೆ
ತನ್ನನಡೆಯೊಡ್ಡಿ || ಬಹಳಶೋಕದಲಿಖಿಳಭಟರು | ಮೃಹವ ಬಿಟ್ಟರು ದೈವಕೃತಿದು | ಸ್ನಹವಲಾಯೆ
ನುತಸುರಂಪು ಹಡಿದನು ಧನಂಜಯನ || ೩ || ಹಿಡಿಯದಿರು ಮುರವೈರಪಾರ್ಥನ | ಬಿಡುಬಿಡೀತನ
ಖಡ್ಗಕಿದ ತ | ನ್ನೂಡಲು ತನ್ನನು ಧಾರೆಯೆರೆದೆನು ನಯನವಾರಿಯಲಿ || ತೊಡಗಿದೀತನ ರಾಜಕಾರ್ಯ
ವ | ಕಡಿಸದಿರು ನಿರ್ದುಹಸಲೀತನ | ಬಿಡುಬಿಡೆನ ಜರದನು ಮುರಾಂತಕನಿಂದ್ರನಂದನನ || ೪ || ಅಕಟ
ಗುರುಹತ್ಯಾಮಹಾಪಾ | ತಕಕೆ ತಂದೈ ಮನವ ಭರತ | ಪ್ರಕಟಕುಲಸ್ಥೋಮನಕೆ ನೀನೊಬ್ಬನುದಿಸಿ
ದೆಲಾ || ಏಕಳಕುರುನ್ಮಪರೋಳಗೆ ದುಂತಾ | ತ್ಮಕರ ಕಾಣೆನು ನಿನ್ನಸುರಹೋ | ಲಿಕೆಗೆ ಹರಹರಹರ
ಮಹಾದೇವೆಂದನಸುರಾಂ || ೫ || ಧರಣೀಪನ ಕೊಲಲೆಂದೊಮೇಣೀ | ತರುಣಿಯಂಗೀನಕುಲಸಹದೇ | ವ
ರಗಯೋ ಮೇಣ್ಣಿನಗಯೋ ನೀನುಗದಡಾಯುಧದ || ಪರಯಿದೇನ್ಮ ಪಾರ್ಥ ಮೌನದೊ | ಳಿರಲಿದೆ
ನೃಣೇನಲು ಬೆರಗನ | ಗರದ ಗಾಹನೂಳದ್ದು ಮೌನದೊಳಿದ್ದನಾಪಾರ್ಥ || ೬ || ಬದರಿಸದಿರೈ ಕೃ
ಷ್ಣ ದುಷ್ಕ | ಮೌದಲಿ ಸುಳಿಯೆನು ಭೂಪತಿಯ ಗದ | ಗದವಚೋಪಿನ್ಯಾಸಮನ್ಯಾಯಪ್ರಪಂಚವ
ಲಿ || ಅದಂನೀತನ ಹೊಯ್ದುಕೊಲ್ಲದೆ | ಸುಬಿನನಿಷ್ಕ್ರಿಯಿಲ್ಲ ಸತ್ಯಾ | ಭೃದಯವೇಯೆನ್ನದಯ
ವಲ್ಲದಿರನ್ನಲಯವೆಂದ || ೭ || ದೇವ ಪೂರ್ವದಲಿನ್ನು ನುಡಿ ಗಾಂ | ಡೇವವತಕೆ ನಿನಗೆ ತನಗೀ | ದೇ
ವಧನು ಸಾದೃಶ್ಯವೇ ತಗೆಯೆಂದು ಕೋಪದಲಿ || ಅವನೊಬ್ಬನು ನುಡಿದೊಡಾತನ | ಜೀವವನು ಜಕ್ಕ
ಲಿಸಿ ತನ್ನವ ಚೋಪಿಲಾಸವ ಕಾಚನೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳಂದ || ೮ || ಸಾರು ತಗೆ ಗಾಂಡಿವವ ನಿನಗನು |
ಸಾರಿಯೇ ಬಿಸುಡೆಂದುನುಡಿಯನ | ಧಾರಾಣೀಪತಿಕೇಳ್ವರೇ ನೀವಿನಿಬರನುಡಿಯ || ಆರದನ್ಯಾಯವು
ನಿಚಾರವ | ತಾರದನು ನೀನಲೆಮುಕುಂದ ವಿಕಾರಿಯೇ ತಾನೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೯ ||
ಬೀಸುಲೇಸಿದು ತಮ್ಮಮಾಡಿದ | ಭಾಷ ಬಾಹಿರವಾಗಬೇಡ ವಿ | ನಾಶಕಾನಂದನು ಮುರಾಂತಕ ಬಿಡು
ಧನಂಜಯನ || ಆಶಯ ನೀರಾಜ್ಯದಲಿ ಮೇ | ಣೀಶ್ವರದಲಿಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ | ಭಾಷೆ ಸಂದೊಡೆ ಸಾಕು
ನೀಸಾರಿಂದನಾಭೂಪ || ೧೦ || ಮರುಳ ಮೌನದೊಳಿರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರನ ನೀ ಮುಂದಿಟ್ಟು

ಯಮದೂ । ತರಿಗೆ ಕೃವರ್ತಿಸುವಪರಿಯೇ ಕೋಟಿನರಕದಲಿ ॥ ಹುರುಳನರಿಯದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಾ
ಪರಮತತ್ವವಿದಾವಮುಖವೆಂದಲೆಯೆ ವೈದಿಕಕ್ಷಾತ್ರತಾಮಸ ಬಿಡದು ನಿಮಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಎಲೆಧನಂ
ಜಯ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ । ಕೊಲುವದುನ್ನು ತಯೆಂಬನುಡಿಯು । ಗ್ಗಳಿಕೆಯದು ನಗೆಯಲ್ಲವೇ ನಿಶ್ಚಯವೆ
ಹಿಂಸೆಯಲಿ ॥ ಕಲಮನವಲಾ ನೀನಕಟ ನಿ । ಮೌಳಿತಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿರಹಸ್ಯವೆ । ತಿಳುಹಿದವರಾರಂದು
ತಲೆದೂಗಿದನು ಮುರವೈರಿ ॥ ೧೨ ॥ ನುಡಿದಮಾರ್ಗದಲಿರದು ಧರ್ಮದ । ಗೊಡವೆ ತಾನದುಬೇರೆ
ಸತ್ಯವೆ । ನುಡಿದು ಕೆಟ್ಟವರುಂಟು ಹಿಂಸಾಧರ್ಮವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ನಡೆದು ಯಾವಜ್ಜೀವದಲಿ ಗತಿ ವಡೆ
ದರುಂಟಲೆ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನು । ಗ್ಗಡದವೀರಾವೇಶ ಮೂಣಲಿ ಮಾತ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬನದೊಳೊಬ್ಬ
ನು ಕೌಶಿಕಾನ್ವಯ । ಮುನಿ ತಪಶ್ಚರ್ಮದಲಿ ಸತ್ಯವೆ । ತನಗೆ ಸುವ್ರತ ವೆಂದು ಬಟ್ಟೆಯೊಳಿದದೊಂ
ದುದಿನ ॥ ವನಚರರು ಬೇಹಿನಲಿ ಭೂಸುರ । ಜನವ ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಕೌಶಿಕ । ಮುನಿಯು ಬೆಸಗೊಂ
ಡರು ಮಹೀಸುರಮಾರ್ಗಸಂಗತಿಯು ॥ ೧೪ ॥ ವಿತತಸತ್ಯದ ವಿಷಯಭೇದ । ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದೆ ವಿಗಡ
ವನಚರ । ತತಿಗೆ ಭೂಸುರಚರರ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿದನು ಬಳಿಕ ॥ ಅತಿದುರಾತ್ಮಕರವದಿರನಿಬರು । ಕ್ಷಿ
ತಿಸುರರ ಕೊಂಡಮಳವಸ್ತು । ಪ್ರತತಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ದರೆಲೆಕೌಂತೇಯ ನೋಡೆಂದ ॥ ೧೫ ॥
ಕಾಲವಶದಲಿ ಕೌಶಿಕನೆ ನಾಕಾಲದೂತರು ತಂದರಾತನು ಮೇಲುಪೋಗಿನ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವನು ವಿಚಾ
ರಿಸಲು ॥ ಮೇಲನರಿಯದೆ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ । ಸ್ಥೂಲದಲಿ ಬೊಮ್ಮೇತಿ ಬಂದುದುಡೇಳಲತಿಶಯಕರ್ಮಭೋ
ಕ್ತದ ಪಾಪಫಲವೆಂದು ॥ ೧೬ ॥ ನರಕಕಾತನ ನೂಕಿದರು ವಿ । ಸ್ತರಣವೆಂತ್ರೆ ಪಾರ್ಥ ಸತ್ಯದ । ಹು
ರುಳನರಿಯದೆ ಕಾಳುಗೆಡೆದೊಡೆ ಕಾರ್ಯವೇನಹುದು ॥ ಮರುಳೆ ಕೇಳದ್ಭೂತವೆ ಹಿಂಸಾಪರನಹರ್ನಿಶವಾ
ದುರಾತ್ಮನ । ಹರಿಸಿದರು ದೇವಾಂಗನೆಯರಾಕಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬನದೊಳೊಬ್ಬ ಬೆಳಾಕನೆಂಬ
ವೆ । ವನಚರನು ತನ್ನಯಕುಟುಂಬವೆ । ನನುದಿನವು ಮೃಗವೇಧೆಯಲಿ ಸಲಹಿದನು ಬೇಸರದೆ ॥ ತನಗೆ
ಕಡೆಪರಿಯಂತ ಮತ್ತೊಂ । ದನುವನರಿಯನು ರಾಗಲೋಭವೆ । ನನೆಯದರಿಯದೆ ಹಿಂಸೆ ಸಂದುದು
ಹಿಂಸೆವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ವರವರಂಗೆ ಕುಟುಂಬರಕ್ಷಾ । ಕರಣಕಾರಣವಾಗಿ ಹಿಂಸಾ । ಭರಣವೆಂದೇ
ಬರಹಧರ್ಮದ ಸೇನೆ ಬೋವರಲಿ ॥ ಮರಣವಾತಂಗಾಗೆ ಕೊಂಡೊ । ಯ್ದುರು ಸುರಾಂಗನೆಯರು ಧ
ನಂಜಯ । ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಾವಂಗರಿಯಲಹುದೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಪಿತೃಸಮೋಚ್ಯೋಷ್ಣೋಯೆನಿಪು
ದಾ । ಶ್ರುತಿವಚನವರಸಂಗೆ ನೀನುಪ । ಹತಿಯಮಾಡಲು ಬಗೆದೆ ಮಾತಿನವಾಸಿಬೇಕೆಂದು ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊ
ಳೆಬುಜವ್ಯಾಣಾಳಕೋಸುಗ । ಕೃತತಟಾಕವನೊಡೆದವೊಲು ಭೂಪತಿ ವಧಾವ್ಯಾಪಾರನಿರ್ಮಳಧರ್ಮವೆ
ಹುದೆಂದ ॥ ೨೦ ॥ ಗುರುಹತಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯನಾನಧಿ । ಕರಿಸಿಮಾಡುವಮಾತನೇ ಪತಿ । ಕಂಸುವುದಾ ಶ್ರುತಿ
ಕರ್ಮವಿಹಿತವಿದೆಂಬುದೀಲೋಕ ॥ ಎರಡರಭ್ಯಂತರವೆ ನೀನೇ । ನರಿಯದಾತನೊ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ । ಪ
ರಮತತ್ವಜ್ಞಾತ್ಮವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಈಸುನಿರ್ದಯನೆಂಬುದನು ನಾ । ವೀಸುದಿನವರಿ
ಯೆವು ಮಹಾದೇ । ವೇಸುಪರಿಯಂತಹುದಲೈ ನಿನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಎಸುನೋಡಿದೊಡೇನು ಪಾಪವಿ
ಲಾಸರಚನಾಕೌರವಾತ್ಮರ । ವಾಸನೆಗಳವು ಬೇರ ಹರಹರಯೆಂದನಸುಕಾರಿ ॥ ೨೨ ॥ ನನದುದಂತಃಕ
ರಣ ಮಧುಸೂ । ದನಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸದಿನೆರೆ । ನನದುದಾತನ ಮೈಲಿ ಛೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ ॥

ಘನತರಕ್ಲೇಶವ್ಯಥಾಚಿ | ತ್ತನುವಡಾಯುಧವರೆಯೊಳಾಂಕುತ | ವಿನಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾ
 ಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೩ || ನಾವು ನೆರೆಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗ | ಳಾವಗುಣದೋಷವನು ನಮ್ಮಲಿ | ಭಾವಿಸು
 ವೆನಾವೇನಬಲ್ಲೆವು ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯವೆ || ಅವಪರಿಯಲಿ ತನ್ನಸತ್ಯದ | ತಾವುನಿಲುವುದು ರಾಯಗುಪ
 ಹತಿ | ಯಾವತಾವೆಂದೆನಿಸಲರಿಯರು ಬೆಷಸರ್ವೇಕೆಂದ || ೧೪ || ಭರತವಂಶದಲುದಿಸಿ ನಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ
 ಯಿಹಲೋಕದಲಿ ಸುಖಸು | ಸ್ಥಿರದಪದದಲಿ ಹೊರುವಹೊಣೆ ನೀನಲ್ಲದೆಮಗಾರು || ಮರುಳರಾವಷ್ಟು
 ಯದಮದದು | ಧರಪರಾಕ್ರಮತಮದ ಘನಮೂ | ಖಂಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು
 ಪಾರ್ಥ || ೧೫ || ಕೊಲುವುದೇ ನಂದರಿಡೆ ಟೆಕ್ಕರಿ | ಗಳೆವುದೇ ಪರಹಿಂಸೆ ಲೋಗರ | ಹಳೆವುದೇ ವಧೆ
 ಶಸ್ತ್ರವಧೆ ವಧೆಯಲ್ಲ ನೋಡುವರೆ || ಖಳರ ದುಸ್ಸಂದಷ್ಟವಚನದ | ಹಿಳುಕು ಹೃದಯವನೊಡೆದು
 ಮರುಮೊನೆ | ನೊಳೆತು ಬಳಿಕವ ಬದುಕಿದವನೇ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ || ಅರಸಗುಪಹತಿಯೆನಿಸ
 ದೇನಿ | ಪೂರದುರುಕ್ತಿಕ್ರಪಾಣದಲಿ ಸಂ | ಹರಿಸಿದೊಡೆ ನಿರ್ವಾಹವಾಗದೆ ನಿನ್ನನುಡಿಗಳಿಗೆ || ಪರಮ
 ರುಷಿಮತವೆನೆ ಮುರಾರಿಯ | ಸಿರಿವಚನಕೆ ಹಸಾದವೆಂದು | ಬೃರದ ಗರ್ವೋಕ್ತಿಯಲಿ ಗರುವಿಕೆಗೆಡಿಸಿ
 ದನು ಪಾರ್ಥ || ೧೭ || ಎಲೆಯುಧಿಪ್ತಿರ ಜನಿಸಿದೈ ಶತಿ | ಕುಲದವಿಮಲಕ್ಷತ್ರವಂಶದ | ಲಳಿಮನದ
 ತಾಳಿಕೆಯ ತೊಡಹದ ಗಂಡುರೂಪಿನಲಿ || ನೆಲನ ಕೊಂಡರು ನಿನ್ನಮೋರೆಯ | ಬಲುಹಕಂಡಾಕೌರ
 ವರು ನಿ | ನ್ನೊಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದನೆನ್ನಭಂಗಿಸಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೮ || ನಿನ್ನ ಜೂಜಿನವಿಗಡದಲಿ ಸಂ |
 ಪನ್ನರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟು ನಿನ್ನಯ | ಬೆನ್ನೊಳಗೆ ತೊಳಲಿದೆವು ಹದಿಮೂರಬುದ ವನದಲ್ಲಿ || ಮನ್ನಿಸ
 ದೇಲೇ ಸಾರಿ ಕೌರವ | ರಿನ್ನು ಕೊಡುವರೆ ರಾಜ್ಯವನು ನೀ | ನಿನ್ನು ಭೀಮನ ಹಿಡಿದು ಬದುಕುವುದೆಂ
 ದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೯ || ರಣದ ಘಾರಾಘಾರಿಯಾರೋ | ಗಣೆಯಮನೆಯಲ್ಲರಸ ಸಿರದಲಿ | ಕುಣಿ
 ವಡಾಯುಧಸೀಳಿಸುರಗಿಗೆ ತಿವಿವಭಲ್ಲೆಯಕೆ || ಹಣೆದು ಲೌಡಿಗೆಹಾಯ್ದು ಬೀಳುವ | ಕಣೆಗೆ ಬಂಡ
 ವ ರುಧಿರರಸದೌ | ತಣವ ರಚಿಸದೆ ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿ ನಿನಗೊಲಿವಳಲ್ಲೆಂದ || ೨೦ || ಕರುಣಕಂಕಣಧಾರ
 ಮಿದುಳಿನ | ಸಿರದೆಬಾಸಿಗ ಭುಜದವಕ್ಷದ | ಕರದಹೊಯ್ಲಿನ ತೋಳಬಂದಿಯ ಪದಕಸರವಳಿಯ |
 ಅರುಣಜಲಲಳಿತಾಂಬರದ ಸಂ | ಗರವಿವಾಹದ ಭೂಷಣದ ಸೌಂ | ದರಿಯವಿಲ್ಲವೆ ವಿಜಯಸಿರಿ
 ನಿನಗೊಲಿವಳಲ್ಲೆಂದ || ೨೧ || ಇಂದಿನಲಿ ಹದಿನೇಳುದಿನದ | ಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಣ ಬವರದಲಿ ನೀ |
 ನೊಂದುದುಂಟೀ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ಕೋಲತೋಹಿನಲಿ || ಬಂದು ಕೂರಂಬಿನಲಿ ಗಡ ನೀ | ನೊಂ
 ದುಜೀವನ ಜಾರಿಸುವೆ ಸಾ | ಕಿಂದು ಕುಲಕಂಠಕರನಿರಿದೊಡೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೨ || ಎನುತಡಾ
 ಯುಧದೊರೆಯನುಗಿದ | ಜ್ಞಾನನು ತನ್ನಯ ಕೊರಳಸಂಧಿಗೆ | ಮನದೊಳಗೆ ಖಯಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ
 ಚಾಚಿದನು ಬಳಿಕ || ದನುಜರಿಪುವಡಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿದಾ | ತನ ಕೃಪಾಣವ ಕೊಂಡು ನಿನ್ನಯ | ನೆನಹಿ
 ದೇನ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ || ೨೩ || ಏನಹೇಳುವೆನಡ್ಡಹಾಯಿದು | ನೀನೆ ಕಡಿಸಿದೆಯೆನ್ನನ
 ಲ್ಲದೊ | ಡೇನ ಮಾಡನು ಸತ್ಯತೌರ್ಯದಡಾನಿಡಂಬದಲಿ || ಈ ನರೇಂದ್ರನ ಕೊಂದತನಗೇ | ಹೀನ
 ದೇಹದತಲೆಯೊಡನ ಸಂ | ಧಾನವೇ ಸಾಕೆನ್ನ ಕೈದುನದೆನಗೆ ನೀಡೆಂದ || ೨೪ || ಎಲವೊಮರುಳ ಕಿರೀ
 ಟಿ ಮತ್ತೆಯು | ತಿಳಿಯಲಾ ನೀನಾವಪರಿಯಲಿ | ಮುಳಿದು ರಾಯನ ಮುಂದೆ ನಿನಗಾತದ್ವಿಧಾನದ

ಲಿ || ಅಳಿವೆನೆನೆ ಯಾ ಸಾಕು ದೇಹವೆ | ನಿಳುಹುವುದು ಕೊಲೆಯಲ್ಲ ನಿನ್ನೆ | ಗ್ನಳಿಕೆಗಳ ನೀಡಾಡಿ ನಿನ್ನನೆ ಕೊಂದು ಕೊಳ್ಳೆಂದ ||೩೫|| ಸಂದಪರಿಯಿದು ಜಗಕೆ ಲೋಗರ | ನಿಂದಿಸುವುದೇ ಹಿಂಸೆ ತನ್ನನು ಕೊಂದವನು ತನ್ನಾಳ ತನವನು ತಾನು ಹೊಗಳಿದೊಡೆ || ಎಂದನರ್ಜುನ ನವನಿಪಾಲಂ | ಗೆಂದನೆ ಗಿರಿರಾರು ರಣದಲಿ | ನಿಂದು ಕಾದುವೆರಿಲ್ಲ ದನುಜಾಮರರ ಧೃಷ್ಟಿನಲಿ ||೩೬|| ತಾನಲಾ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮದುವೆಯೊ | ಛಾನರೇಂದ್ರರ ಗೆಲಿದವನು ಬಳಿ | ಕಾನಿಶಾಟವ್ರಜವ ಮುರಿದುರುಹಿದನು ಖಾಂಡವ ವೆ || ಏನನೆಂಬೆನು ಸಕಲಕೌರವ | ಸೇನೆಯನು ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿ ಬಳಿ | ಕಾನಲೇ ರಥವೊಂದರಲಿ ಗೆಲಿದವನು ಕೇಳೆಂದ ||೩೭|| ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನನಾರು ರಣದಲಿ | ಗೆಲಿದವರು ದ್ರೋಣಪ್ರತಾಪಾ | ನಳವ ನಂದಿಸಿದಾತನಾರು ಮಹಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಮಲೆತು ಕಾದುವಸೂತತನಯನ | ನಳವನಿಲಿಸುವನಾವಟಿ ಕ್ಕರಿ | ಗಳೆದೆ ನೀನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಸೊಸುವಭಟನೆ ತೋರೆಂದ ||೩೮|| ಮುರಿದೆ ಸಂಶಪ್ತಕರ ಸೈಂಧವ | ತಿರವ ನಿಳುಹಿದೆ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಯ | ಧುರದೊಳಗೆ ಕೌರವನ ಬಿಡಿಸಿದೆ ಮುನ್ನು ಪೌರುಷದಿ || ಗುರುಗಳಡಿಗರೆಗಿಸಿದೆ ದ್ರುಪದನ | ವರಮಹಾಸಾಗರದ ಮಧ್ಯದ | ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರ ಜಡಿದು ಕಪ್ಪವ ತಂದುದ ರಿಯಂದ ||೩೯|| ಉಂಟು ಫಲುಗುಣ ನಿನ್ನು ಹೋಲುವ | ರುಂಟಿ ಸುಭಟರು ದೇವದೈತ್ಯರೊ | ಳೆಂಟುಮಡಿ ನಾವರಿಯಿವೇ ಕೃವಾರವೇಕಿದಕೆ || ಟೆಂಟಣಿಸದಿರು ಕೃಷ್ಣನಿಕ್ಕಿದ | ಗಂಟಿನಲಿ ಸಿಲುಕದಿರು ಯೆಂನಯ | ಗಂಟಲಿದೆ ನಿತಿತಾಸ್ತ್ರವಿದೆ ನೀ ಬೇಗಮಾಡೆಂದ ||೪೦|| ಭರತಕುಲದಲಿ ಭಾಗಧೇಯ | ಸ್ಫುರಣಹೀನರನೆಮ್ಮನೀ ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದೊಡೆ ಮುನಿದು ಮಾಡುವದೇನು ವಿಧಿಯೊಡನೆ || ಅರಿನ್ಯಪಾಲರ ಗೆಲಿದು ವಿಶ್ವಂ | ಭರೆಯ ಕೊಂಡರೆ ಭೀಮಸೇನನ | ನರಸುತನದಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ || ೪೧ || ಇರಿದು ಮೆರವವಿನೋದವಿಗ್ರಹ | ದರಿತವೇ ಹಿಂದಾಯ್ತು ಹರಹಿನೊ | ಳುರುವಫಲಿತದ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ತನ್ನ ತನುವಿನಲಿ || ಇರಿದಕರ್ಣನು ಸಾಲದೇ ಹಣ | ನಿರಿದು ಹಗೆಯೇಕೆಂಬವಾತನು | ಮರೆದುಕಳೆಯೈ ತಮ್ಮಯಿಂದವನೀಶ ಬಿಸುಸುಯ್ದ ||೪೨|| ನಿನ್ನಜನನಿಯ ಜತರದಲಿ ತಾ | ಮುನ್ನು ಜನಿಸಿದನೀಗುರುತ್ವಕೆ | ಮನ್ನಿಸದೆ ಸಾಕೈಸಲೇ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನು || ಎನ್ನುನ್ನೊಬ್ಬನುಳಿಯೆ ನುಳಿದರ | ಭಿನ್ನಸೋದರಿಯರನು ಸಂಪ್ರತಿ | ಪನ್ನಗುಣರವರೊಡನೆ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡೆಂದ ||೪೩|| ಸೇರುವುದು ಭೀಮನಲಿ ಸಾಹಂ | ಕಾರವಾತನ ಕೂಡೆ ನಡೆವುದು | ಕಾರಣಿಕ ನೀನಾದೊಡೆಯು ಸಹದೇವನಕುಲರನು || ಆರಯಿದು ಸಲಹುವುದು ದ್ರುಪದಕು | ಮಾರಿಯನು ಬೇಸರಿ ಸದೀಪರಿ | ವಾರವನು ಮನ್ನಿಸುವುದರ್ಜುನ ದೇವ ಕೇಳೆಂದ ||೪೪|| ಎನುತ ನಯನೋದಕದ ಪರಿಯಲಿ | ನನೆದವಲ್ಲಿಯ ಬಾಹುಮೂಲದ | ಕನಕದೊರೆಯಕತಾರಿಯವನಿಪನೆದ್ದು ಸಂವರಿಸಿ || ಮನದ ದುಗುಡದ ದಡಿಯಮೋರೆಯ | ತನಿಹೊಗರ ಚಾವಡಿಯ ತವಕದ | ಬನದ ಪಯಣವ ಧರ್ಮಸುತೆ ಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ||೪೫|| ರಾಯನಪರೋಕ್ಷದಲಿ ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ಬೇಟವೆ ತಿವತಿವಾದರೆ | ತಾಯ ನುಡಿತೊದಲಾಯ್ತುಲಾ ತಮ್ಮಂತರಂಗದಲಿ || ಆಯಿತಿದು ಲೇಸನುತ ತಮ್ಮನಿ | ಜಾಯುಧಂಗಳ ಕೊಂಡು ವರವಾ | ದ್ರೇಯರರಸನ ಕೂಡೆ ಹೊರವಂಟರು ನಿಜಾಲಯವ ||೪೬|| ತರಳ ನೊಂದಳು ಭಾಷು ದೈವದ | ಪರುಕವನೆ ದುಶ್ಯಾನನ | ತ್ತರಲಿ ವೇಣೀಬಂಧವಳುತಿವವುಡಾದ ||

ತರಣಿಬಿಜಯಂಗೈಯೆ ಯಂಬುಜ | ಸಿರಿಗೆ ಸುಂಮಾನವೆ ಯೆನುತ ಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿ ಸಖಿಜನ ಸ
ಹಿತ ಹೊರವಂಟಳರಮನೆಯ || ೪೭ || ಸದನವನು ತನತನೆಗೆ ಹೊರವಂ | ಟುದು ನೃಪಾಲಸೋಮ
ದುಂಮಾ | ನದಲಿ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು ಸಾತ್ಯಕಿಚೇಕಿತಾನಕರು || ಕದರಿತಾಪರಿವಾರವಾರಿಧಿ | ಕದಡಿ ಹೊ
ರವಂಟುದು ಕಿರೀಟಿಯ | ಹೃದಯ ಹೊಗೆದುದು ಹೊತ್ತಿದನುಪಮಶೋಕವಹ್ನಿಯಲಿ || ೪೮ || ಮೂಗ
ನಾದನು ಪಾರ್ಥ ನೃಪತಿಂ | ತಾಗಮದಲಳ್ಳಿರಿದಶೋಕದ | ಸಾಗರವನೀಜಾಡಿ ದೊರೆಗಳ ಹೊದರ
ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ಆಗರುವನಡಿದ್ದು ಮೂಡಿದ | ನಾಗಲಾ ತಡಿವಿಡಿದು ಬಳಲಿದು | ತಾಗಿದನು ನೆರೆ
ತಳೆಯ ಬಾರುತ ಪಾರ್ಥ ಹೊರವಂಟ || ೪೯ || ಹರಿದು ಬೀದಿಯೊಳವನಿಪಾಲನ | ಚರಣ
ದಗ್ರದೊಳೊಡಲ ಹಾಯಿಕಿ | ಹೊರಳಿದನು ಹೊನಲಿಡುವಲೋಚನವಾರಿಪೂರದಲಿ || ಧರಣಿ
ಪಾಲದುರಾತ್ಮಕನನು | ದ್ಧರಿಸಬೇಹುದು ಜೀಯ ಕರುಣಾ | ಕರನಲಾ ನೀನೆನುತ ಹಿಡಿದನು ಭೂ
ಪನಂಘ್ರಿಗಳ || ೫೦ || ಮಾಡಿದೆನ್ನ ಪರಾಧತವನು | ನೋಡಲಾಗದು ಚಿತ್ತದಲಿ ಖಯಖೋಡಿಯಿಲ್ಲ
ದೆ ಮನವಕೊಡದಿರಿ ಖತಿಯ ಫುಲ್ಲಣೆಗೆ || ನೋಡುವುದು ಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊ | ಲೀಡರಿವಘನ
ಶೋಕವಹ್ನಿಗೆ | ಬೇಡನಾದೆನು ಜೀಯ ಯಿಂದೊರಲಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೫೧ || ಏಳು ತಂದೆ ಕಿರೀಟ
ಯೆನ್ನಾ | ಣೇಳು ಸಾಕೀಹವಣಿನಲಿ ಮು | ನ್ನಾಳಿಕೆಯ ಕಾಂತಾರರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯೆ ಸಾಕೆಮಗೆ ||
ಬಾಲಕರು ನಿಮ್ಮಿಲಣದು ದು | ಪ್ಕಾಲವೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗ | ವ್ಯಾಳವಿಷಕಂಜವೆನು ಪಾಂಡುವಿ
ನಾಣೆಸಾರೆಂದ || ೫೨ || ಹಿಂಗದಿನ್ನೊದ್ವಾಪರದ ಸ | ವಾಂಗವೃತ್ತಿಯು ಯುಗದಸೀಮಾ | ಸಂ
ಗದಲಿ ಸಿಗುರೆದ್ದ ಕಲಿಕೆಯ ನೋಗಡಸೋಹಿನಲಿ || ಸಂಗಡಿಸಿತಾಧರ್ಮಸಂಗತಿ | ಹಿಂಗುತಿದೆ ಯಿ
ದನರಿತು ರಾಜ್ಯದ | ಸಂಘದಲಿ ಕಡುವೃಥಸಹನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫೩ || ಸಾಕು ಪಾರ್ಥನ ಬಿ
ನ್ನಹವ ಕೆಡೆ | ನೂಕದಿರು ನೆಳಲಿಂಗೆ ಬೇರೆವಿ | ವೇಕ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೇ ಸಹೋದರರೀತತಪ್ಪಯಕೆ ||
ಈಕಮಲಮುಖಿಯರ್ಗ ನಿನ್ನಯ | ಲೋಕವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಕಾರ್ಯ | ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಬೇಡೆಂದು ಮುರರಿವು
ತಿರುಹಿದನು ನೃಪನ ||

|| ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೬೭೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ನೆ ಟ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಗಂಡುಗಲಿಯಮತನುಜನಲಿ ಮಾ | ತಾಂಡತನಯನ ಪಧೆಗೆ ನೇಮವ | ಕೊಂಡು ಕ
ದನೋದ್ಧಾಮದಲಿ ಹೊರವಂಟನಾಪಾರ್ಥ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವನಿಪ ಭೂ | ಪಾಲನನು ಸಾಮದಲಿ ಮುರರಿವು | ಬೋಳವಿಸಿ
ಭಾವಜ್ಞ ನಂದಿಸಿದನು ಮನೋವೃಥೆಯ || ಮೇಲುಸುರು ಬಿಕ್ಕಳಿನ ಬಿಗುಹಿನ | ತಾಳಿಗೆಯ ನೀರುಗ
ಳ ಮುಕ್ಕಳಿ | ನಾಲಿಗಳ ನರನಾಥ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಫಲುಗುಣನ || ೧ || ಒರಲುತರಸನ ಮುರುಚಿ
ಕೊಂಡಡಿ | ಗೆರಗದನು ನರಕೈಯೊಡನೆ ನೃಪ | ಮರುಗೆ ಪಾರ್ಥನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಗೋಳಿ

ಡುತ || ಮರುಗಿದಳು ದ್ರೌಪದಿ ದೈಗಂಬುಧಿ | ಯೋರತೆಯಲಿ ಸಹದೇವನಕುಲರ | ಸರಿಯೆನುಪಮಿ
ಸಲವರ ಬಹಳಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿಯು || ೨ || ಮುರಹರನ ಮಂತ್ರದಲಿ ಶೋಕ | ಜ್ವರಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು
ಬಳಿಕೆನೊ | ಆರಸ ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ವಸನಾಗ್ರದ ನಿಜಾನನವ || ಬರಸಿಪಾರ್ಥನ ಸಂತವಿಸಿ ಮಂ | ದಿ
ರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಮುದದಲಿ | ಕರಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿವಾರಕೆ ನಿಯಾಮಿಸಿದ || ೩ || ಇಟ್ಟ
ಣಿಸುವರ ಸೈನ್ಯಶರಧಿಗೆ | ಕಟ್ಟಿಯಾದನು ಭೀಮನೊಬ್ಬನ | ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದುಚಿತವೇ ಪರಿವಾರ
ಪಂತದಲಿ || ಕೊಟ್ಟನೇಮವು ಯಮಳರಿಗೆ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಸಾತ್ಯಕಿವಲಮುಖಿಯೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರು
ಮೊದಲಾಗಿ ನೈಪಜನವೇಳಿ ನೀವೆಂದ || ೪ || ದೇವಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ನೇಮವೆ | ನೀವಸಮಯದಲಂದು ನಿ
ಮ್ಮಕ್ಕ | ಪಾವಲೋಕನವಾಯ್ತು ವೆನ್ನಪರಾಕ್ರಮಾನಳನ || ಜೀವಸಖನಲ್ಲಾ ಸುಯೋಧನ | ನಾವ
ಪಾಡುವಿರೋಧಿಗಳುಲವನ | ದಾವಕೆಗೆ ಕೊಡು ಯಮಗೆ ನೇಮವನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೫ || ಬರೆಸು ಭಾ
ಷೆಯನಿಂದು ಕರ್ಣನ | ಸಿರವುಳಿದುದಾದರೆಯೆನಗೆ ಪ್ರ | ಸರಿಸಿದರೆ ಮೈಬೆಸುಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ||
ಇರುಳುಬೀಜವನಿಂದು ನಭದಲಿ ಹರಕಿದರೆ ಕಲಿಭೀಮನಯ್ಯನ | ಹರಹುನಿಂದರೆ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮಯತಮ್ಮ
ನಲ್ಲೆಂದ || ೬ || ಖಳನ ಹಿಂಸಾಪರನ ಡಂಭನ | ಚಲಪತಿಯ ನಾಸ್ತಿಕನ ನಿಂದಾ | ಕುಳನ ಪರಧನನಾ
ಶಕನ ದತ್ತಾಪಹಾರಕನ || ಮಲಿನಕಾಯನ ಘಾತಕನ ಪರಿ | ಗಳಿತಧರ್ಮನ ಗತಿಗಳಲಿ ತಾ | ನಿಳಿವೆ
ನಾದಿನಸುತನ ಕೊಲ್ಲದೊಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೭ || ನೀನಿತಿ ನೆರೆ ನುಡಿವರೇ ಯೆ | ನ್ನಾನೆ ಬಾರೈತೆಂ
ದೆ ಬಾರೆನು | ತಾನರೇಶ್ವರ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಫಲುಗುಣನ || ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ನಿನಗೆ ಸ
ಮಾನಭಟರಿಲ್ಲಿದುವೆ ನೀಸ್ತೇ | ಹಾನುಗುಣವೇ ಲೋಕವರಿಯದೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೮ || ತಾಯೆ
ನುತ ಘನಸಾರದುರುತವ | ಲಾಯಿಗಳ ನೂಕಿದನು ಮುದದಲಿ | ಬಾಯದಂಬುಲವಿತ್ತು ಪಾರ್ಥನ
ಮತ್ತೆ ತಕ್ಕೈಸಿ || ರಾಯಕೇಳೈ ಬಳಿಕುಳಿದಳ | ನಾಯಕರ ಕರಕರೆದು ಕದನಪ | ಸಾಯತರಿಗಿತ್ತು
ಪಚರಿಸಿ ಕರ್ಪುರದವೀಳಿಯವ || ೯ || ನೇಮವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಸುಭಟ | ಸೋಮವರ್ಜನನೊಡನೆ
ಕದನೋ | ದ್ವಾಮರುಬ್ಬರಿಸಿದರು ಪತಿಕರಣೆಗೆ ಮಹೀಪತಿಯ || ಸೋಮಕರು ನಕುಲಾದಿಗಳು ಸುತ |
ಸೋಮಕಾದಿಕುಮಾರರಖಳಸ | ನಾಮರೆದ್ದುದು ತೊಡರ ಝಣಝಣರವದ ರಭಸದಲಿ || ೧೦ || ನು
ಡಿವವಾಡ್ಯದ ಜರೆವಕಹಳೆಯ | ಜಡಿವಭೇರೀರಭಸರಭಸದೊ | ಳೊಡೆದುದಾದಿಗುಭಿತ್ತಿಯೆನೆ ಚಲಿಸು
ವಚತುರ್ಬಲದ || ತುಡ್ಡುಕುಚಮರಿಯ ಝಾಡಿಗೆದರುವ | ಗಡಣಿಸುವಝಲ್ಲರಿಯ ದಳ ಬರ | ಸಿಡಿ
ಲಮೇಳವದಂತೆ ಮೆರೆದುದು ರಾಯನಿಧಿನಲಿ || ೧೧ || ವಿರಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ರಾಯನ | ನಾರಿ ಹರಸಿದ
ಳಖಿಳಭೂಸುರ | ಚಾರುಚಾತುರ್ವೇದಮಂಗಳಸೂಕ್ತಘೋಷದಲಿ || ತೇರನೇರಿದನಸುರರಿಪುಸಹಿ | ತಾ
ರುಭಟಿಯಲಿ ನೂಕಿದವು ರತು | ನಾರತಿಯ ತಳಿಗೆಗಳು ವರಕಾಂತಾಕದಂಬವಲಿ || ೧೨ || ಕೂಡೆ ಗು
ಡಿಗಟ್ಟಿದವು ರಥದಲಿ | ಹೂಡಿದತ್ವವ್ರಾತವಾನೆಗೆ | ಳೇಡಿರಿಹು ಬರಿಕ್ಕೆಯನೆತ್ತಿದವೊಲೆದವಡಿಗಡಿಗೆ ||
ಜೋಡಿಸಿತು ಜಯಜಯಜಯಧ್ವನಿ | ಕೂಡೆ ಜಗದಗಲದಲಿ ಬಿರುದಪ | ವಾದಿಗಳ ಮೊಗ ನೆಗಹಿ ಮೊ
ಳಗಿತು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೧೩ || ನಿಳಯವನು ಹೊರವೆಂಟು ಬೀದಿಗ | ಳೊಳಗೆ ಬರೆಬರೆ ಮುಂ
ದೆ ಮೊಹಿದ | ತಳಿಗೆತಂಬುಲ ವಿರಸೇಸೆಯಮಂಗಳಾರತಿಯ || ಫಲಸಮೂಹದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೋ |

ಮಲೆಯರುಪ್ಪಾರತಿಯ ಮನೆಮನೆ । ಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿಕೊಳುತ ಪಾಳಯದಿಂದ ಹೊರವಂಟ ॥ ೧೪ ॥
ಮೇಲೆಮೊಳಗುವದೇವದುಂದುಭಿ । ಜಾಲದೊಸಗೆಯ ಪಕ್ಷಿವೃಗದನು । ಕೂಲಶಕುನದ ಸೌಮನಸ್ಕದ
ಸಾಧುವಾದದಲಿ ॥ ಲೋಲನೆಯ ಮೈವಳಿಯ ಸುಳಿವವಿ । ಶಾಲಘನದಾನಿಗಳಖಿಳಭೂ । ತಾಳಿ ಪರಿ
ತೋಷದಲಿ ಪತಿಕರಿಸಿತು ಧನಂಜಯನ ॥ ೧೫ ॥ ನಡೆದುಬಂದನು ರಾಯದಳ ಮುಂ । ಗುಡಿಯವಾ
ದ್ಯಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟನೆ । ತುಡುಕಿತರಿಚತುರಂಗಚಪಳರ ಕರ್ಣಕೋಟರವೆ ॥ ನಡುಗಿದವು ಕೈದುಗಳು
ಜೋದರ । ತೊಡಹಿದವು ಗಜರಾಜವಾಜಿಯ । ಗಡಣವೀಡಾಡಿದವು ರಾವ್ತರನಿವರ ಧಟ್ಟೆನಲಿ ॥ ೧೬ ॥
ಅರಸ ಕೇಳೈ ಸಮರಭೂಮಿಗೆ । ಹರಿದರರಸಾಳುಗಳು ರಾಯನ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮ ಮುಚ್ಚಿ
ದವೇರುಮದ್ದಿನಲಿ ॥ ಮರಳಿನೇಮವ ಕೊಂಡುಫಲುಗುಣ । ಬರುತಲೈದನೆ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಯ । ಚರ
ಣಸರಸಿಜದಾಣೆಯಿಂದರು ಭೀಮಸೇನಂಗ ॥ ೧೭ ॥ ಜೋಡು ಬಿರಿದುದು ಹರುಷಲತೆ ಕಡೆ ಗೋಡಿ
ಹರಿದುದು ರೋಮಪುಳಕದ । ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಮೆಯ್ಯನುಬ್ಬಿದನೊಲೆದನೆಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ನೀಡುವೊಡೆತ
ಳುವೆನುತ ಕಳೆದೀ । ಡಾಡಿದನು ದೂತರಿಗೆ ರತುನದ । ಜೋಡಣೆಯ ಭುಜಕಂಠಕರ್ಣಾಭರಣಭೂಷ
ಣವೆ ॥ ೧೮ ॥ ರಾಯಹದುಳಿಸಿದನೆ ಮಹಾದೇ । ವಾಯಿದತ್ತಣಪುಣ್ಯವೋ ರಣ । ದಾಯಸವ ಸೆ ೧೯
ದತನಗಿದು ಸಫಲವಾಯಿತಲೇ ॥ ದಾಯ ಬಂದುದು ನಮಗೆ ಹಾಲೇ । ಸಾಯಿತಯ್ಯ ವಿಸ್ತೀ
ಕುಳಿ । ದಾಯುಧವ ಪರಿಗಣಿತವನು ಹೇಳಿದನಾಭೀಮ ॥ ೨೦ ॥ ಉಳಿದಕ್ಕೈದುಗಳೇಸು
ಲುಳಿದಸರಳಿನ ಹೊದೆಯಲೆಕ್ಕವೆ । ತಿಳಿದು ಹೇಳೈ ತಂದೆ ಸಾರಥಿ ನೋಡಲಹುದಿಂದು
ಕೌರವನ ರಕುತದ । ಮಳೆಯೊಳಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೋಪಾ । ನಳನರುಳವಡಗದು ಯ
ಣೆಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸುಳಿದ ಬಿಲುಹ । ನೈರಡುಸಾವಿರ ಬಳಿಸರಳುಹ
ಲೆ ಐನೂರರ್ಧಚಂದ್ರಶರ ॥ ಪರಿಗಣಿತಲುಳಿಯಂಬುಕಣುಗಲೆ । ಸರಳುಗಳ
ರತುಸಾವಿರವುಳಿದುದೀ ನಾರಾಚಜಾಲದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಅಲಿಸೈಮುಗುಳಂ
ಭತ್ತುಸಾವಿರ । ಕೋಲುಮಿಂಟಿಯ ಕವಲುಗಣೆ ಹದಿಮೂರುಸಾವಿರ
ಮೊನೆ । ಬೋಳೆಯಂಬಿರಲೈದುಸಾವಿರ । ನಾಳಿಯಂಬುಗಳಾರು ಭಂ
ಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಶಲ್ಲಹ । ಪರಿಘತೋಮರಚಕ್ರವಸಿಮ
ವಾಳಚೆಯ ॥ ಸುರಗಿಮೊದಲಾದಖಿಳಶಸ್ತ್ರೋ । ತ್ವರವನೋ
ರಾಯರೊಡಲಲಿ ಬೀಯ ಮಾಡೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಪೂತು
ತನ್ನ ಕರಕಂ । ಡೂತಿಯನು ಕಳಚುವೆನೆಲ
ಸೋತು ಹಿಂಗಿದನೆಂಬಹಂಬಲು । ಬೀತುದಿನ
ದಲಿ ಫಲುಗುಣನ ಮೋಹರ । ಕಳನ ಹೊಕ್ಕ
ವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥ ಅಳುಕಿದರು ನನ
ಟಕೆ ನಿಲಲೆಂತನುತ ನಗ್ನುದು ಕುರು
ಡುವಾಳಿಸಿ ಧನಂಜಯ । ನಿಲಿಸಿದನು

ಳಾ | ಹಳವನಾತರುವಾಯಲವ್ಯಾ | ಕುಳಸಮಾಧಾನವನು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೬ || ಜ
ನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕಭೀಮಾ | ಜ್ಞಾನರ ಮೋಹರಕ್ಯದುಸಾವಿರ | ಕನಕಮಯರಥಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿ
ಯಲಿ ಶಕುನಿ || ಅನಿಲಸುತನರ್ಜನನ ನೀಸಾ | ರೆನುತ ಕಣಕಿದನಹಿತನಂಬಿನ | ಮೊನೆಯೊಳಳ್ಳಿರಿದಾ
ಕಿ ತುಡುಕುವ ತೇರ ಟಿಕ್ಕಗಳ || ೨೭ || ಬಂದು ಶರಸಂಧಾನದಲಿ ಕವಿ | ತಂದವೈ ಸಾವಿರಶರಾವಳಿ
ಬಂದುಧನುವಿನಲೀತಮೊಗೆದನು ಸರಳಸಾಗರವ || ಸಂದಣಿಸಿತಾರಧಿಕರಾಹಯ | ವೈಂದವಾಸಾರಧಿಗ
ಳಾರಥ | ಕೊಂದುಹತ್ತರಲೆಕ್ಕದಲಿ ಮಿಕ್ಕುದು ಶರವ್ರಾತ || ೨೮ || ಬಗ್ಗಿ ನೈಸಾವಿರರಥಾವಳಿ | ನೆ
ಗ್ಗಿದವು ಕಣೆದಾಕಿ ರಧಿಕರು | ಮುಗ್ಗಿದರು ರಥವಾಜಿ ಬಿದ್ದವು ಬಾಣಗಾಯದಲಿ || ಬಗ್ಗೊಡೆದು ಕ
ಲಿಶಕುನಿಗಾಯದ | ಲಗ್ನೆಯಲಿ ಲಘುವಾಗಿ ಹರುಷದ | ತಗ್ಗಲೋಣಗಿಲ ಮೋರೆಯಲಿ ತಿರುಗಿದನು
ಮೋಹರಕೆ || ೨೯ || ಶಕುನಿ ಮುರಿದನು ಬೇಹದಳನಾ | ಯಕರು ತಿರುಗಿತು ಭೀಮಸೇನನ | ವಿಕಟ
ಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ಬಿರಿದುದು ಭಟರ ಬಲುಹೃದಯ || ಅಕಟಕಟ ಕುರುಸೇನೆ ನಿರ್ನಾ|ಯಕವಲಾ ಹಾಯೆ
ಸುತ ಮಂತ್ರಿ | ಪ್ರಕರ ಮರುಗಿತು ತುರುಗಿತ್ತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕಳವಳಿಸಿ || ... || ೩೦ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಮದ ೭೦೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ತ್ತೊಂ ಭ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ರಾಯಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಮಲೆವರಿ | ರಾಯಧೂಳೀಪಟಲ ಗರ್ವಿತ | ರಾಯಭೀಕರ ಭೀಮ
ಂದನು ಕೌರವಾನುಜರ ||

ಪಾಶ್ವಾಸ್ರವನಿಪ ನಿ | ನ್ನಾಳು ತಲೆಕಳಕಾಯ್ತು ಭೀಮನ | ಧಾಳಿಗೇನದು

ಲಾಯ್ತು || ಮೇಲೆಮೇಲುಬೈಳ್ವಿರಿಪುಶರ | ಜಾಲಧಾರಾಧೂತವನ್ನಿ

ಕುರುಸೇನೆ||೧|| ಉಲುಕಲಮ್ಮವರಿಲ್ಲಲಾ ಭಟ | ಅಳುದೊಡೆಭಾ

ತರೇ ಸೋತರೆ ಪಲಾಯನವ || ಸಾವುಮಾತೇನೆಮ್ಮ ಮಾವನ |

ನುತ ನೆರಹಿದನು ನಿನ್ನ ಮೂರಕನು ಬಲವ ||೨|| ಆವಿಗಡ

ದೈ | ತಾಯ ಮೇಳೈಸಿ ನಿಲಿಸಿದನ್ನೆದುಸಾವಿರವ ||

ಸರನಿಬರು | ಸಾವನೇನಿತ್ತೈತ್ತಿ ಬಿಗಿದರು ವೀರ

ನೊಡನೆ ಸಾದುಜವಾಜಲೇಪವ | ಮುಡಿದ

ವೀಳೆಯದ ರತುನದ | ತೊಡಿಗೆಗಳಲಾ

ಹವಕೆ || ೪ || ದಳದೊಳಗೆ ಹೆಸರುಳ್ಳವ

ವರೆ ಮಕ್ಕಳ ತಂಡದಲಿ ಕಲರು || ಅಳ

ಬಳಗವೋನಿನ್ನವರ ಬಣ್ಣ ಸಲರಿಯೆ

ನಾನೆಂದ || ೫ || ಸಾಲಸಿಂಧವ ಕುಣಿವಗೋವಳಿ | ಗೋಲತೂಕದ ತಳಿತಚಮೇರಿ | ಜಾಲ ಮೋ
 ಹಿದಮೇಘಘಟಿಯೆನೆ ಜಡಿವರುಲ್ಲರಿಯು || ಜಾಳಿಗೆಯ ಹೊಗರೊಗುವನಹ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯೆನೆ ಝಳ
 ಪಿಸುವಕ್ಕಿದುಗ | ಳೋಳಿ ಹೊಳೆದುದು ಸೆಳೆದುದೀತನ ಗರ್ವವಿಭ್ರಮವ || ೬ || ಹರೆದಬಲ ಹುರಿಗಟ್ಟೆ
 ಖಾತಿಯು | ದೊರೆಯಕೂಡೊದಗಿದುದು ಬೀರುವ | ಬಿರುದುಗಹಳೆಯದನಿಯು ಧೂಟದ ಭೂರಿಬೇರಿ
 ಗಳ || ಮೊರೆವಬಹುವಿಧವಾದ್ಯ ರಭಸದ | ಧರಧುರದ ಕೆಂದೂಳಿಯಲಿ ಮೋ | ಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು ಭೀ
 ಮಸೇನನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ || ೭ || ಸಾರಹೇಳಾ ರಾಯಕುವರೆ ಮುರಾರಿದುಶ್ಶಾಸನಕಣಾ ಫಡ |
 ವೈರಿಭೀಮದ್ವಿರದಕುಂಭಸ್ಥಳಕೆ ಪಂಚಮುಖ || ವೀರಮದನನ ತ್ರಿಪುರಹರಜ | ಜ್ವಾರಿಪುಜಗಜಟ್ಟಿಗಿ
 ದಿರೆ ವಿ | ಕಾರವೇ ಫಡ ಭೀಮಯೆನುತ್ತೈದಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೮ || ದಾಯವಿದು ಮರುಪೂತು ಬಂ
 ದವಿ | ಡಾಯಿಯಹುದೋ ಕಲಿಯುಧಿಪ್ತಿರ | ರಾಯನಾಣೆ ಸುಯೋಧನಾನುಜರೋಚೆ ಲೇಸೆನುತ ||
 ವಾಯುಸುತನಾಕರ್ಣ ಕರುಷಿತ | ಸಾಯಕನಾ ರಿಪುಸುಭಟಕುಲಯ | ದಾಯಕನು ದಳದುಳವ ಶ
 ಯ್ದನು ವೈರಿಮೋಹರಕೆ || ೯ || ನುಸಿಗಳೆನ್ನವು ನೀವು ಜಗಸಾ | ಹಸಿಗಳೈ ಕಾಲಾಳುಜೋಡ್ತ |
 ದೆಸುಗೆಗೆ ಹೆದರುವೆವು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ || ಮಸಕವೃಣ್ಣವರಹಿರಿ ಸಮರಥ | ವಿಷಮರಾವ
 ಡುತಿರದಾ | ಲಿಸಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ದೊರೆಗಳೆನುತುರವಣಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೧೦ || ಸಾರಿರೈ ಕಾ
 ರು | ಸಾರಿರೈ ರಾಹುತರು ಜೋದರು | ಭಾರಣೆಯಲೀಮೊರೆಯನರಸುವಬೈಲಬೊ
 ಭಟೆಗಾರಳುಕುವರು ಪರಿ | ವಾರ ಕೈಮಾಡದಿರನುತ ಕುರು | ವೀರನನುಜರು
 ನೆಂದನನ || ೧೧ || ಸಡಿಫಡೇನಿದು ನಿಮ್ಮತಲೆಗಳಿ | ಗೊಡೆಯರಲ್ಲದೆ ಕೌರವಾನು
 ವಾರದಪಮಾನಾಪಮಾನದಲಿ || ಬಿಡುವವರು ನಾವಲ್ಲ ಭೀಮನ | ಕಡಿಯೋ
 ಕುಡಿವೆಮ್ಮ | ನಾವೆನುತ ಬಲ ಮುಕ್ಕುರಿಕತನಿಲಜನ || ೧೨ || ಏನಹೇಳುವೆನ
 ರಾಚನಿಚೆಯದ ಸೋನೆ ಸುರಿದವು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ತಿಖರದಲಿ ||
 ವ | ನೇನಹೇಳುವೆನದಟರನು ಪವ | ಮಾನತನಯನ ಮುತ್ತಿಕೊಂ
 ಬಳಸಿನಲಿ ಚಾಚಿದವು ರಥಸಂ | ಕುಳಪದಾತಿಯ ಕೈದು ಮಿಾರಿ
 ಸೂತವಾಜಗಳು || ಸಿಲುಕಿದನು ಹಗೆ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗೆ | ?
 ಯಗಾಳವ ಕೊಣ್ಣೆದನುತೌಕಿದರು ಬಳಸಿನ
 ಮಸಗಿತು ಕೋಲ ಹೊದರಿನ | ಬಾಳುಗ
 ಬ್ಬೇಳ್ವಬೊಬ್ಬಯ | ತೊಳುವರೆ ಕಹಳೆ
 ಳಸಿನಲಿ || ೧೩ || ಅಳಲಿಗರಲೀ ಕೌರ
 ಮನೆನುತುಬ್ಬಿದರು ನಿನ್ನವರು || ಜಲ
 ಕಳ | ವಳಿಸಲವರೇನರಿಯರೇ ತಮ್ಮ
 ಯನೆನುತುರವಣಿಪನಕುಲಾ | ದಿಗಳ
 ತರಣಿಬಿಂಬವ | ತಗುಳ್ವತಮವನುನಿ

ದ || ೧೭ || ಮಾತು ಹಿರಿಚಿತ್ತದು ವಿಲಂಬಿನ | ಲೀತಮುಗಿದನು ಮುತ್ತಿತಿಭಸಂ | ಘಾತವನು ಪಲ್ಲ
 ಟಿಸಿ ಕಡಿಕೊಟ್ಟಿ ದನು ತೇರುಗಳ || ಆತು ಕಾದಿದರಾವುತರ ಸುರ | ಜಾತಿಯಲಿಕಂಡನು ಪದಾತಿ | ವ್ರಾತ
 ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನು ಗೀರ್ವಾಣವಧುಗಳಲಿ || ೧೮ || ಬಲನೆಡನೆ ಖಡ್ಗದಲಿ ಗದೆಯಲಿ | ಬಲನಿಧಿಯ
 ನೋಜಾಡಿದನು ಹೆ | ಬೈಲೆಯ ಹೆಬ್ಬಳಸಾಯ್ತು ಕೊಯ್ಲಿನ ಮೆದಗಳೊಟ್ಟಿನಲಿ || ತುಳುಕುಗಳನಾಹ
 ಯರಥದ ಹೊಸ | ಮೆಲೆಯಕಡಿತದ ಕಲಿಘಟಾಳಿಯ | ಬಲುಮೊರಡಿಗಳ ತೂರಿ ತಳಪಟಮಾಡಿದನು
 ಭೀಮ || ೧೯ || ಅಸಿಯಲಿಟ್ಟದರೆಂತೆ ಪಡೆ ನಿ | ಪ್ವಸರದಲಿ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ನೀಗಿದ | ರುಸುರುಗಳ
 ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮನ್ನಣೆಯ ಪರಿವಾರ || ಬೆಸಿವನೆತ್ತರ ಮೆಯ್ಯಯ್ಯೆಲುವಿನ | ಕುಸುರಿಗಳ ತಲೆಮಿದು
 ಳ ಮೆತ್ತಿಗೆ | ವಸೆಯತೊರಳೆಯ ತೊಂಗಲಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ || ೨೦ || ಹೋರಿ ಹಂಗಿಗರಾ
 ದವೇ ಪರಿ | ವಾರ ನೆರೆದುದೆ ನಾಕದಲಿ ತೆಗೆ | ವೀರಕಂಕಣವೇಕೆ | ನುತದುರಿಯೋಧನಾನುಜರು || ತೇ

ನೆಯ ಧಿ | ಕ್ಕಾರಪರಿಧಾನವದ ಧೂಳಿಯ | ಲೋರಣದಭಾರಣೆಯಲೈದಿದರನಿಲ
 || ಇಂದಲೇ ನೀವ್ ದೆಯ ಹಬ್ಬಕೆ | ಬಂದಿರಿದು ಲೇಸಾಯ್ತು ನೀವೇ | ನಂದಿರೈ
 ಮುಂದೆ ಭಾಷೆಗಳ || ತಂದಿರೈ ತಳ್ಳಂಕವನು ನಮ | ಗೆಂದು ಕೊಡುವಿರಿ ಕೌರವನ
 ಮತ ಸುಳಿದನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೨೧ || ಗಡಗನೆತ್ತಲು ಗಿಳಿಯಮರಿಗಳ | ಗಡ
 ಳನೆತ್ತಲು | ತೊಡಕುವರೆ ತಗರೆತ್ತಲಿವದಿರಗೆಲ್ಲ ಸಾಲವನು || ನುಡಿಯಲರಿಯನು
 ಸ್ತುತಿನಂತರವೇನು ಪ್ರಳಯದ | ಸಿಡಿಲ ಬಿಗುಹೋ ಭೀಮನೋ ನಾನರಿಯೆನಿದ
 ಕೆಡಹಿ ಕುಮಾರಕರನೇ | ಯಟ್ಟಿ ಹೊಯ್ದನು ಕೆಲಬಲವನಡ | ಗಟ್ಟಿದರನಪ್ಪಳಿ
 ದು || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕುಸುವರನು ಹುಡಿ | ಗುಟ್ಟಿದನು ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ
 ರಕುತಜಲ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ || ೨೨ || ಬಂದುಲಗ್ಗೆ ಯಲೈದುಹರಿಬಕೆ |
 ಮಲಿ | ಹಿಂದೆ ಕಣಕಿದರೇಳು ಮಗುಳಿಬ್ಬರನು ಕದನದಲಿ || ಕೊಂದನಿಂ
 ನೀಗಿದರು ತನುವನು | ನಿಂದು ಕರೆದನು ಬಳಿಕ ದುಶ್ಯಾಸನನನಾಭಿ
 ನಿನ್ನು ಕು | ಮಾರರೊಳು ತೊಂಭತ್ತು ಯೋಧರು | ಪಾರಖಾಣೀ
 || ಸಾರಭೂತರಲೇ ಸಮಸ್ತ ಕಾರಿಗಳೊಳಿವಿಶ್ವನೃಪಸಂ |
 ದ || ೨೩ || ಮುದುಚ್ಚಾಳಚ್ಚ ಕುದುರೆಗೆ | ಳುರುಕು
 ಸಹೋದರವ್ರಜವ || ಹೊರಗೆಕರ್ಣಕೃ
 ವೆನೆಡೆಯಲಿಬಿಡೆನನುತ ಹಳಚಿದನುಕಲಿಭೀ
 ಗುತಿದ ತಡವೇಕೆ ನೂಕನು | ತರಸ ಕೇಳಿ
 | ಮುರಪುಟಕೆ ಸೈರಿಸುವನಿವನೀ | ಶ್ವರ
 ಸಂಘಟಿಸಿ ಹೋಹೋ | ಸಾಕುಸಾಕಾ
 ವೆಯಲಾ || ನೀಕಳಿದುಕೊಳು ಧನುವ
 ಡುವೆವು ನಿಲ್ಲೆಂದನಾಭೀಮ || ೨೪ ||

ರೂಡಿಸಿದಭಟ ನೀನು ಹರಿಬವ | ಬೇಡಿತೊಡಕಿದೆ ನಾನು ಖಾಡಾ | ಖಾಡಿಯಲಿ ಸಿಗುರಿಲ್ಲ ತೆಗೆ
 ಹಂಗೇಕೆ ತೆತ್ತಿಗರ || ನೋಡುತಿರಲೀದಳವೆರಡು ಹೋ | ಗಾಡು ನಮ್ಮನು ಮೇಣು ನಿನ್ನನು | ಸೂ
 ಡಿದರಿವೆನು ಸತ್ಯದಳತೆಯ ಕಾಣಲಹುದೆಂದ ||೩೦|| ತೊಲಗಿರೈ ಕಾಲಾಳು ಬಾಳೆಯ | ತಳಿರ ಮುರಿ
 ವತಿಸಹಸಿಗಡ ಮರಿ | ಮೊಲನ ಬೇಟೆಯ ವೀರಗಡ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದಲಿ || ಸಲೆ ಮೃಗದಸಾಹಸಿಗಗೆ
 ಡ ಕುಸು | ಮಳಿತಕ್ಕೇತಕಿತ್ತಿಕ್ಕ ಗಡ ನೀ | ವಳವಿಗೊಡದಿರಿಯೆನುತ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನುವಾದ ||೩೧||
 ಪೂತು ಸುಭಟಸುಯೋಧನನಸಹ | ಜಾತನಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಕಲಬರಿ | ಗೀತವಕವೀಶೌರೈವೀಬಲವೀ
 ಸುದಿಟ್ಟುತನ || ಸೋತುದುಂಟೇ ಹೊಣ್ಣುವಾತಿನ | ಹೂತೊಡಬೆ ನೀನಲ್ಲ ಶೌರೈದ | ಧಾತುವೊಳ್ಳಿ-
 ಕೊಳ್ಳೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಭೀಮ ||೩೨|| ಫಡಯೆನುತ ಪವನಜನ ಬಾಣವ | ಕಡಿದು ಕೂರ
 ತೆಗೆದೆ | ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗೆ ಬಿಡದೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿಯೆಚ್ಚು ಮಗುಳಿಚ್ಚು || ಎಡೆಯೊಳಿಚ್ಚುಂಬುಗ್
 ಕಡಿದರಂಬುಗುಗಳ ಹೋರಟೆ | ಕಿಡಿಗೆದರೆ ನಿಬ್ಬರದ ಕದನವ ಕಂಡೆನಿಬ್ಬರಲಿ ||೩೩||
 ಚ್ಚಾಡಿದರು ಕಲಿ | ಪವನಸುತದುಶ್ಯಾಸನರು ರಣ ದವಕಿಗರು ಕೋಪಾಗ್ನಿಭುಗಿಭುಗ್
 ಅವನಿಗಿಳಿ ಬಿಡು ಧನುವ ತೆಗೆ ಖಡುಗವನೆನುತ ರಥದಿಂದ ಚಿಗಿದರು | ಬವರಿಗಳ
 ಡಿದರು ಗದಗಳಲಿ ||೩೪|| ಚಾರಣದ ಚಂಮಟದ ಕದಳಿ | ಯೋರಣದಲುಬ್ಬಟ
 ದೊಡ್ಡಿನ ಹೊಯ್ಲು ಹೋರಟೆಗಳ ಸುರೇಖೆಗಳ || ಸಾರತರಶ್ರಮದೊಡಗಿ
 ಮುರಿಯಿ ಕಾದಿ ಕ | ಠಾರಿಗಳಲೇ ತರುಬಿ ನಿಂದರು ದಂಡಮಂಡಿಯಲಿ |
 ಡುಗಳ ದಂಡೆಯ | ಬಳಿಯ ಲೋಹದ ಲವಣಿಗಳ ಮನ | ಲಳಿಯಲಾಗಿ
 ದವಯವದ || ಬಲಿದದಂಡೆಯ ಮರೆಯದೇಹದ | ಲುಳಿಯ ತಾಣದ
 ಲ್ಲಿ ಕಾದಿದರುಭಯಪಟುಭಟರು || ಬಿಡಿಸುವೌಕುವಗಾಯಘಾತಿ
 ಡೆಯ | ತುಡುಕಿನೊಳಗೊಡ್ಡುವ ನಿವಾರಿಸಿ ಜಡಿದು ಝಳಪಿಸುವ
 ಯೋ | ಳೊಡಲನೊಲೆವಕತಾರಿಕಾರರ | ಬಿಡುಶ್ರಮದ ಬಿನ್ನ
 ಕಣೆಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಹಿರಿಯು | ಬೃಣದ ಹೋರಟೆಗಳ
 ದುಡು ಭಟರು ದೇಹದಲಿ || ರಣಮುಖದಲಿದು ತನ್ನ
 ಗಣದಿಶಾಪಟಭೀಮ ನುಡಿದನು ಕೌರವ ||೩೫||
 ನೋಡುವೆನುತ ಕೈದುಗ | ಳೇಕೆ ದೈ
 ನೇ | ಜೋಕೆಯುಳ್ಳವನಹೆಯೊ ಯು
 ಏಸ ನ್ಗು ಸಿಕೊಂಬೆ ನಿನಗ | ನೈಸ
 ಕುವೆನು || ಏಸು ಬೇಡುದು ಮೆಲ್ಲತ
 ಯೈ ನಂದನು ನಿನ್ನಮಗ ನಗುತ
 ತ್ತುರಿಯತಿಲಕವನೊಟ್ಟಿದರು ನೊ
 ಳಾಧಟ್ಟಿದ ಮಣ್ಣು ನು | ಬರಳಲ

ಭುಜಶಿಖರನಿ | ಸ್ನಾಳವನು ನಲ ಕುಣಿಯೆ ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ಪಯೋಧಿಗಳಲಿ ಪಯೋ
 ಧಿ ಪಲ್ಲಟಿಸೆ || ಫೀಳಿಡಲು ಕಿವಿಗಳಲಿ ಸೇನಾ | ಜಾಲವೆರಡರೊಳುಭಯಗಜಶುಂ | ಡಾಲ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದ
 ವೊಲಿವರೊತ್ತಿದರು ತೋಳ್ಗಳಲಿ ||೪೨|| ತೆಗೆದು ತಳಹತ್ತದಲಿ ತೋಳನು | ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಡಿಸುವತೋ
 ರಹತ್ತದ | ಹೊಗುತೆಯನು ವಂಚಿಸುವತಳಹತ್ತದಲಿ ತವಕಿಸುವ || ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಟಕಟಿಸುವಂತರ |
 ಲಗಡಿಯಲಿ ಲಂಘಿಸುವಡೊಕ್ಕರ | ಳೆಗಳ ಬಿಗುಹಿನ ಬಿಡಯದಲಿ ಹೇಣಿದರು ಪಟುಭಟರು ||೪೩||
 ಗಾಯವುಂಟೇ ತೋರುಮಲ್ಲರಿ | ಗಾಯಸವು ಜೋಕೆಯಲಿದೆಕಡು | ಪಾಯವೇಳೊಂದೊಡದದು ದಂಡೆ
 ಕುನೊಡ್ಡಿದನು ಭೀಮ || ರಾಯ ಕೇಳ್ಳೆ ಸಿಡಲ ತಿವಿಗಳ | ತಾಯಿವನೆಯೋ ಭೀಮಸೇನನ | ಗಾ
 ಳೀ ಘನತೋರಹತ್ತರು ತಿವಿದರುರವಣಿಸಿ ||೪೪|| ಮೈಗೆ ಮೇಣದ ಹಾಹೆ ಸರಿಮುಂ | ಗೈಗೆ
 ಿವಿದವು ದೊರೆ ಹೊರ | ಗೈಗೆ ವಜ್ರದಹೊಯ್ಲು ಪಡಿಘಟ್ಟಣೆ ಮಹಾದೇವ | ಕೈಗಡಿಯಪ
 ಗೆ ಬಲು | ಗೈಗಳೆಂದಸುರಾರಿ ಹೊಗಳಲು | ಹೊಯ್ಲಿನ ಹೊಸನಾಟಕವನಭಿನಯಿಸಿ
 || ಒಂದು ಭೀಮನಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯ | ನಂದನನಮೇಲೆರಡುಕುಂತೀ ನಂದನಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ
 ಂಡಲಿನಲಿ || ಸಂದಣಿಸಿದುದು ಗಾಯಗಾಯದ | ಹಿಂದೆ ಹೊದರೆದ್ದುದು ಸಗಾ
 ಲುಕಿದುದು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಂಗವಣೆ ||೪೫|| ತ್ರಾಣವೆಳದಾಯಿತ್ತು ಧೈರ್ಯದ
 ಸುರ್ಮಜಲವು | ಗ್ರಾಣಿಸಿತು ಭುಜಬಲವನಂಕುರಿಸಿತ್ತು ರಣಭೀತಿ || ಪ್ರಾಣಪ
 | ಗೋಣಿನಲಿ ಗರುವಾಯಿಗೆಡೆ ರಣ | ಹೊಣೆಗನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಜವಗುಂ
 ಂದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ತೊಡೆಗಾ | ಲೊಯ್ದು ಕಡಹಿದ ಸದೆಬಡಿದು
 ಳೊಪ್ಪರಿಸಿ ಡೊಕ್ಕರವಿಕ್ಕಿ ವಾಘೆಯಲಿ || ಹಾಯ್ದವಾಲಿಗಳುಸುರಪಾಳ
 ಳಿನಲಿ ಕೈ | ಗೆಯ್ದು ಕುಡಿತೆಯ ಶೋಣಿತಕೆ ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಭೀ
 ತಿಯನು ಡೊ | ಕ್ಕರಿಸಿ ಡಾವರಿಸುವವೊಲಾನರ | ಹರಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿ
 ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನನು ಕಡು | ಧುರದೊಳಗೆ ಕಡಹಿದನು ಕೊಬ್ಬಿ
 ಯೆವು ||೪೬|| ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯೆ | ಸೋ
 ಡಾದಿದೆಯಲಾ ಮಾನಿನಿಯ ಮುಡಿವಿಡಿದು || ಚುಕ್ಕಿಗಳ
 ಡಾದಿದರಕಟಿನುತ ತಲೆದೂಗಿದನು ಭೀಮ
 ತ್ರಳಕಾಂಬು ಕಂಗಳು | ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ
 ಳಿಗೆ ಯೆವ | ಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿ ತಣಿಯ
 || ಎತ್ತಿ ಕಳೆದಿರಿ ಬಸಕೆ ನಾವನಿ
 ಳೇಡಿಸಿ ಬೈದು ಭಂಗಿಸಿದೈ || ತೊತ್ತಲ
 ಸದುಬ್ಬುಟೆಗಳನು ನನೆಯೊಂದನಾಥ
 ಯ ಭಂಗಿಸಿದಭುಜ | ಬಲವ ನಿ
 ಗಾದುದು | ನೆಲೆ ವಂದಿಯಮಕ

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು | ಸಲಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತ ಮೆಚ್ಚಲಿಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೩|| ಖಳನ ವಕ್ಷದಮೇಲೆ ಮಡವನು | ಬಲಿದು ಕೈಗಳನೊತ್ತಿ ಮಗ್ಗುಲ | ನುಲುಕಲೀಯದೆ ವಜ್ರಬಂಧುರ ಮುಖ್ಯಯನು ನೆಗಹಿ || ಬಳಗೊಡೆಯ ಹಾಯ್ದೀಕ್ಷಿಸಿದಕಂ | ಗಳಲಿ ಕೆಂಪಡರಿದವು ಭೀಮನ | ಬಲವು ಘನವೆಗಳಿಸೆ ರೋಷಾವೇಶದಡಿಗಡಿಗೆ || ೨೪ || ಹೊಡೆದು ವಕ್ಷವನುಗಿದು ರಕ್ತವ | ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಮಾರುತಿ | ಕುಡಿದು ಮಿಕ್ಕುದ ಖಳನ ಕಟವಾಯಿಗಳಲೆರೆದರದು || ಮಡದಿಯನು ಭಂಗಿಸಿದಫಲವದು | ಕಡೆಗೆ ಗಣಿಸಿತೆ ಕೌರವಾನುಜ | ನುಡಿಯದಿರಲೇಕಂಜಬೇಡನ್ನಾಣೆ ನುಡಿಯೆಂದ ||೨೫|| ಎರಗದನು ಕಟವಾಯಿಹಲುಗಳ | ಮುರಿಯಲುಗುರಲಿ ತೆಗೆದು ಹೃದಯವ | ನುರೆಬಗಿದು ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ರಕುತನ ಕುಡಿತೆಕುಡಿತೆಯಲಿ || ಸುರಿದುಸುರಿದಡಿಗಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಚ | ಪ್ಪರಿದು ಚಪ್ಪರಿಸಿದರಮಧುರಕೆ | ನೆರೆ ಸುಧೆಯಿಕ್ಷುರಸುಸವೆಂದನಾಭೀಮ ||೨೬|| ಆಡಿದುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನೀ ಸವಿನೋಡು ಕರ್ಣ ಕೌರವ | ನೋಡು ಸವಿಯೇ ಶಕುನಿ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು || ನೋಡಿರೈ ಹೇವೆ ಮಾಡಿರೈ ನಿನ್ನಾತನಳಿವನು | ನೋಡುತಿಹುದಿದು ನಿಮಗೆ ನೀತಿಯೆ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ಸಬಾರದೆ ಕೃದುಕಾತಿಯು | ರಡಬಳವನೀ ಹುಲಿಯಬಾಯಿಗೆ | ಹಿಡಿಸಿ ಕಳೆದಿರಲಾ ಗೌತಮರು || ಸುಡಲಿ ನಿಮ್ಮನು ಮೊಲೆಗಳಿಲ್ಲದ | ಕಡುವುವುಳಿ ನಿಮಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮನೆ ವೆಲ್ಲೆನುತ ಮದವೇರಿದನು ಭೀಮ ||೨೭|| ಎಲೆಲೆಕೌರವ ಮೋಹರದ ಮಂ | ಡತೊ | ಟ್ಟುಳಿಕೆಗಾಂತಿದೆ ಹರಣವೆಕಟಾ ಕಾಯಲಾರಿರಲಾ || ಸಲಹಿದವನೊ ವೆಡೆಗೆ ಮತವೇ ಮುಹೀಶ್ವರ | ಬಲಕಪಂತವಿದೇನೆನುತಮೂದಲಿಸಿದನು ಭಿ ನಿಂದುದೀನ | ಮ್ಮವರೊಳಗೆ ಮುರಹರಧನಂಜಯ | ನಿವಗೆ ಪೌರೂ ಮಿಪರು | ಹವಣರಿವೆನೆಂದನುತಲಾಭ್ಯ | ರವಭಯಂಕರಭೀಮನಾ ದುರ್ದು ಹರುಷಭೀತಿಯಲಿ ||೨೮|| ಏನುಧರ್ಮಜ ನಕುಲಸಹದೇ | ಗೇನುಪೌರುಷವಿಲ್ಲವೇ ದ್ರೌಪದಿಯತನಯರಿಗೆ || ಏನುಧಯ ಧರ್ಮ ಬಿಲುಸಂ | ಧಾನವನು ನೀ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿಸೈ ಕೌರವಾನು ಸೊಕ್ಕಾ | ವರಿಸಿ ಮಾರುತಿ ಸಮರಕೆನ್ನನು | ಕರೆದನೊ ಯುಗದನುಗೈದು ರಥದಿಂ | ದಿರದೆ ದುಃ ನು ಧನಂಜಯನ ||೨೯|| ಏನುಫಲುಗುಣ ನಿಂದಿಲ್ಲ ಬಿಡುಮಾನವರಪಾಡೇನು || ಏ ಚಾನನನ ಪರುತವದ ಪಂತವನಿನ್ನುಕೇ ಗಳ ವಿಲಯ ರುದ್ರನು | ಮೇದಿನಿಯ ಭೀಮವೇಷದ | ಲೈದಿಹನು ಬಳಿಕಾತ ದು ಪಾರ್ಥನ ತಿಳುಹಿ ತಿರುಗ ಮು | ಗಳೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾಗೆ || ನಿಂದು ನೋಡು

ನು ಕೈವೀಸಿ ಕರೆದನು ರಣಕೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತ ||೬೫|| ಮತ್ತೆ ಪವನಜನವನುರವ ಬಗ | ದೊತ್ತಿ ವೀ
ವೇಶದಲಿ ದಸೆ | ಹತ್ತರಲಿ ಸೂಸಿದನು ಕುಡಿವುತ ಬಹಳಶೋಣಿತವ || ಮತ್ತೆಗಾಮಿನಿ ನುಡಿದನ
ಗಂ | ದಿತ್ತಭಾಷೆಯನೆನದು ದೂತರನತ್ತ ಕಳುಹಿದನಬುಜಮುಖಿಯನು ರಣಕೆ ಬರಹೇಳಿ ||೬೬||
ತಾಯೆ ಬಿನ್ನಹ ರಣಕೆ ನಿಮ್ಮನು | ವಾಯುಸುತ ಬರಹೇಳಿದನು ಕುರು | ರಾಯನನುಜನ ಕೆಡಹಿ
ಕಳವೂಡಿದನು ರಣದಿ || ಹೋಯಿತಹಿತನ ಬಲುಹು ನಮ್ಮಯ | ರಾಯನಭೈದಯಪ್ರಪಂಚಃ
ಡಾಯತವ ಚಿತ್ತೈಸಿಯಿಂದರು ಚರರು ದೌಪದಿಗೆ ||೬೭|| ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತೆಯಾದಳಾಪಾಂ | ಚ

ಶತಸಾವಿರಸಖೀ ಜನ | ಮೇಳದಲಿ ಹೊರವಂಟಳಾಹವಭೂಮಿಲೋಕನದ || ಕೇಳಿಯಲಿ ರಥ

||೬೮|| ನಾಳಿಗಚ್ಚರಿ ವೀರರಸದಲಿ | ಜೋಳಿಸಿತು ಶೃಂಗಾರರಸವೆನಲೈದಿದಳು ರಣವ ||೬೯||

||೭೦|| ಜಾವಾದ್ಭುತ | ತರವನಗಣಿತಕರಿತುರಂಗಮ | ನರನಿಕಾಯದ ರಫಿಕಚಯಕಡಿ

||೭೧|| ಕರದ ಭೂತವ್ರಾತಖಗವ್ಯಗ | ವಿರುತಿಯಿಂದ
||೭೨|| ಹೊಕ್ಕಳಾಹವನು ಭಯಾನಕ | ವಕ್ಕಜಕೆ ಬೆರಗಾಗ ವ

||೭೩|| ದೊಡ್ಡನವ ಮುಚ್ಚುತಲಿ ಬರುತಿರಲು || ಎಕ್ಕತುಳದಲಿ ಲಯಕೃತಾಂತನ |

||೭೪|| ಲೋಕಲಿಕ್ಕುತ ಭೀಮನಿರೆ ಕಂಡಂಜಿದಳು ತರಳೆ ||೭೫|| ಆಯತಾಕ್ಷ

||೭೬|| ಯುಸುತ ನಿಜಭುಜದ ವೀರ | ಶ್ರೀಯ ಬರವೆನಲುಬ್ಬಿದನು ಪುಳಕಾಂಬುಧ

||೭೭|| ನುಡಿದನುಡಿಗೆ ಸ | ಹಾಯುವಿದಲೇ ಕೌರವಾನ್ವಯ | ಬೀಯವಾಯಿತೆ

||೭೮|| ಕಂಡಳಂಗನೆ ಕೌರವಾನುಜ | ದಿಂಡುಗಡೆದಂದವನು ಭೀ

||೭೯|| ಸ್ರಪ್ರವಾಹವನು || ಗಂಡು ನೀನೇ ಮೂರುಲೋಕದ | ಗಂಡನೆನ್ನ

||೮೦|| ಸಲಹಿದೆ ತನ್ನನೆನುತೆರಗದಳು ಚರಣದಲಿ ||೮೧|| ತರುಣಿ ನಿನ್ನ

||೮೨|| ಶ್ಯಾಸನನ ರಕುತವ | ಸುರಿದನಿವನನುಜಾತನೂರ್ದರ ಹೊ

||೮೩|| ಳರುಗಳ ಸಂ | ಹರಿಸುವುದು ಗದೆ ನಿನ್ನ ಕಬರಿಯ | ನರಾಣ

||೮೪|| ಶೋಣಿತಾಂಬುವಿನಿಂದ ತರುಣಿಯ | ವೇಣೀ

||೮೫|| ಕಿದನು ಬೈತಲೆದೆಗೆದು ಚೆಲುವಿನಲಿ || ರಾಣಿ ಹುಸಿ

||೮೬|| ವಾರಿಯಿಂದನು ಪವನಸುತ ನಗುತ |

||೮೭|| ಸುಮಮಾಲೆಯ | ಮುಡಿವವೊಲ್ಕು

||೮೮|| ಕುಡದಿಯನು ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಕಳುಹಿದ

||೮೯|| ಡಿಗಡಿಗೆ ಕಡುಕಿದು ರಕುತವ |

||೯೦|| ಕಿಯರಿಗೆ ಕೈಕೊಳಿಸಿ || ಕುಡಿದು

||೯೧|| ಕೊಡನೆ ನೆರನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾ

||೯೨|| ಕಲಸರೋವರಾಂಬುವ | ನೊ

||೯೩|| ನ ಶೋಣಿತ | ದೊಂಡುಕ

ಲಾಮಹಾಶಿಖಿ | ನಂದಿತೇನಿಡುಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ಸೂತ ಹೇಳೆಂದ ||೨೭|| ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಯ್ತು ಹೆ
 ಶೋಕನೆಂದೇ ದಿಟಕೆ ನಾವು ವಿಶೋಕರಾದೆವು ಸಬುದ ನಿನಗೆ ತದರ್ಥವಿಂದೆನಗೆ || ಈಕು
 ಸರಿಂದವ | ನೇಕವಿಧಿ ನಮಗಾಯ್ತು ಭಂಗ | ವ್ಯಾಕುಳರು ಬಳಿಕೇನಮಾಡರು ಸೂತ
 ||೨೮|| ಇವನ ನೆತ್ತರಗುಡಿಸಿ ರಿಪುಕೌ | ರವರನೂರ್ವರ ಮುರಿವಭಾಷೆಗೆ | ಳೆವಗೆ ಪೂ
 ಸುಯೋಧನಹರಣವೊಂದುಳಿಯೆ || ಅವನಿಜಲವೀಪವನಪುಷ್ಕರ | ದಿವಿಜದನುಜೋರಗ
 ಖಿಳ | ಭುವನಜನ ನೀವ್ ಕೇಳಿಯೊಂದನು ಭೀಮ ಮೊಗನೆಗಹ ||೨೯|| ಅರಿಯ ಹಣನನು
 ನೊರೆನೆ | ತ್ತರಲಿ ಬೊಟ್ಟೆಟ್ಟನ್ನು ವರೂಢದ | ಹೊರೆಗೆ ಬಂದನು ಕಲಶಜಲವನು ಕರೆಯುಗದಿ
 ಗೆದು || ಚರಣವದನವ ತೊಳೆದು ಕರ್ಪುರ | ಬೆರದಕತ್ತರಿಗಂಧಳಿ ಸದ | ಮೊರಸಿ ಹೊಸಮಡಿ
 ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿದನಾಭೀಮ || ವೀಳಿಯವ ಕೊಂಡನು ವರೂಢ | ಮೇಲಾಮಲಗಿನ ಗದ್ದುಗೆಗೆ
 ಕೊರಪು | ಕಾಲಭೈರವನಡರಿದನು ನಿಜಧನವ ಜೇವಡೆದು || ಎ ಸಮರಥಮಹಾರಥ | ರೇಳಲಾರ
 ದೂಡಿದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ಬೀಳಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚರಣಕಮಲದಲಿ ||೩೦|| ಎನುತ ಬಿಟ್ಟನು
 ರಥವ ದುರಿಯೋ | ಧನನ ಮೋಹರಕಾಗಿ ಬಂಡಿಯ | ಬಿನುಗುಗಳ ಕೈದೋರಿರೈ ಪುಂನಾಮನಾರಿಯ
 ರು || ಅನುಜನಾದೊಡೆ ಕರೆಸು ಕೌರವ | ಜನಪ ಕರ್ಣಾದಿಗಳ ಬಿಂಕವ | ನೆನಗೆ ತೋರಾಯೆನುತ
 ಮೊಳಗಿದನರಸನಿಧಿರನಲಿ ||೩೧||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ವ

ಸಲಮಸ್ತು.

ಪ್ರತ್ಯಂತರದ

ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕೌರವ | ಸೇ
 ನ ಸೊಗಡು ಸೆರೆವಿಡಿದು || ಮೌನದಲಿ
 ಳಗೆವೆಮಿಡುಕದಿದ್ದು ದು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾ
 ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಬರಳಲಿ | ಮಿಡಿಸ
 ಳಭೂತಕೆ | ಬಡಿಸಿ ಚಪ್ಪರಿದಾರ್
 ||೩೨|| ಎಲವೆಲವೊ ಗುರುಸ
 ಲೊಂದು ಗರ್ವದಗಿರಿಯನ್ನೇ
 ವಿಡಿ | ದಳುಕಿದೆಯಲಾ ನೀ
 ಹಿತವ ಕೌರವಕುಲಕೆ ಕಣ
 ಭವನ ಮರಣ | ವೈತಿಕರ
 ಸುತನ ||೩೩|| ಕರೆದು ವ
 ಧೀರ ನೋ | ಡುತ್ತಿಹೆ

ನಿಧಿಯಲದ್ದಂತೆ ಬೆಗಡಿ
 ಚಿತ್ತಗ್ಲಾನಿಯೊ
 ಕುಡಿತಯಲಿ
 ನಡೆ

ಬೃಂಹಿ ಗಜರಿನ ಗರ್ವನೊಡರಿದ ನಹಿತವೀರರಿಗೆ ||೬೦|| ಆಕೆವಾಳರು ಕರ್ಣಗುರುಸುತ | ರೀಕೃಪಾಚ
 ರಿಯರು ತಾವೇ | ಕೈಕವೀರರು ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನನೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟರಲಾ || ಏಕೆ ತರುಬಿದಿರಿವರನಾಹವ |
 ಭೀಕರರ ಸೇವಕವರನವಿ | ವೇಕಿಗಳು ನೀವೆಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೋಡಿದನು || ೬೧ || ಮರಣ ನೆರೆ
 ಹೊರೆಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ | ಹರಣವೆನ್ನಂಗೈಯಲಿದೆ ನಿ | ಮ್ಮರಸನನು ಕರಸೆಲವೊ ಕಾದಿಸು ನಿ
 ನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ || ಅರಿಬಲದೊಳಿರಿದಿಲ್ಲ ನಿಜವೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಮಿಡುಕುಳ್ಳವೀರರು | ಮರಳಿಚಲಿ ನಿ
 ನ್ನುವನನುತ ನೋಡಿದನು ತನ್ನವರ ||೬೨|| ಎಲವೊ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಎಲೆತಿಖಂಡಿ ಯು
 ಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗ | ಳುಳುಕದಿ ಸ್ಥಾನವುಳ್ಳೊಡಿದಿರಾಗಿವನ ಸಲಹುವುದು || ಹಲಬರಲಿ ಫಲವೇನು ದಾನ
 ವ | ಕುಲದಿಶಾಪಟಕೃಷ್ಣ ಮೈತ್ರಿತೆ | ತಳದುಕೊಳು ಕೌಮೋದಕಿಯನೇ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ||೬೩||
 ಕೇಳು ಫಲುಗುಣ ಮೂರುಲೋಕ || ಳಾಳು ನೀನೆಂಬಗವರ್ವ | ಲಾಲಿಸುವೊಡಿದಿರಾಗು ತೊ
 ಡು ಗಾಂಡಿವದೊಳಂಬುಗಳ || ಆಳ್ವನ ನಿನಗುಳ್ಳೊಡಹಿತನ | ಪಾಲಿಸುವರೇಳೆಂದನಲು ಜಯ | ಲೋ
 ಲ ಸುಗತಿಯೊಳಿದನರ್ಜುನನಮಲಮಣಿರಥದ ||೬೪|| ಅಹುದಹುದು ತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇ | ನಹಿತದುಶ್ಯಾ
 ಸನನ ಸಲಹುವೆ | ನಹಿತನೆಗನ್ನಿನಿಸುತನೆನುತೈದುತಿರೆ ಕಂಡು || ಬಹಳಖತಿಯಿಂದಸುರರಿಪು ಸ |
 ನಿನ್ನಿ.ತಚಾಪವ ಹಿಡಿದು ಮನದುಂ | ಮಹವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಿರೀಟಿಯನು ನಿಲಿಸಿದನು ರಥದೊಳಗೆ || ಅಹುದು
 ಭೀಮನ ಗೆಲುವುಭಟನೀ | ನಹೆಯಲೇ ನಾವಂ | ನಿರ್ವಹಿಸಲಹುದೇ ಕಾಲರುದ್ರನ ಕಣಕಿ ಕಡ
 ನದಲಿ || ಸಹಜವಿದು ಸಾಕ್ಷಾದುವಾ | ಪವನಜನ ನೋಡಲು | ಬಹಡೆ ನೋಡೆಂದಸುರ
 ರಿಪು ನುಡಿದನು ಧನಂಜಯ | ಪ್ರಪುರದಹನದ | ಖಂಡಪರಶುಮೊಲಿದ್ದ ಭೀಮನ
 ದಂಡಿಯನು ಧಟ್ಟಯಿಸಿ | ಕಂಡಬಲನಹನೈ ವೈಕೋದರ | ಗಂಡುಗಲಿ
 ದಿರಾವನನುತಾ | ಖಂಡಲೆ | ನಡೆಗಡಿಗೆ ||೬೫|| ಉಭಯವೀರರ ನೋಡಿ
 ಸಂಗರ | ರಭಸದಲಿ ವ | ಕದುರುಗೊಡಿಸಿದ ಭುಜಬಲೋನ್ಮತಿಯ ||
 ಭಿಯೊಳಾದವನ | ರಿಪುಸುಭಟನುರವೆಂಬಭ್ರಸಂಭವರುಧಿ
 ಜಲವೆಂದ | ಶುಗದೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಂಗಳಾಖಳ | ನೋಡಲನ
 ಸೇ | ಸಕ್ಕವ | ಕುಡಿದು ಸಾಲುಗೆ ಸೋಗ
 ೬೬ || ಘನಪರಂಕಮಿಭೀಮಸೇನ
 ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ || ಮು
 'ನಿಲಜನ ಮುಖಕುಮುದನಾ
 ಳಲಿ ಸೊಗಡೇರಿ ಕಂಗಳ | ೬
 ಮೊಗೆದು ಬದಿಗಳೊ | ೬
 ಭೀಮ || ೬೧ || ಬಳಿಕ ಪ
 ಸಾಹವನಾದುದೈತಹುದನೇ
 ಕೇಳು | ದಳವೊಳಗು ಕೇ

ಹಿಸಲು ಮಾನಿನಿ ಬಂದಳೊಲವಿನಲಿ || ೬೨ || ಮನುಮತನ ಮದದಾನೆ ಮದಿಸಿದ | ಅನುವರಕೆ ಮರು
ಮಾಯೆ ಮುಚ್ಚಿನ | ಮನದ ಕಳುಹಿನಖಾತಿಯಿಂತುಟೊ ಕೌರವನಮೇಲೆ || ಎನಲು ದಿವಿಜರು ರುಣ
ರುಣಾಯತ | ನಿನದದುರವಣೆ ಮಿಗಲು ಘನಸಂ | ಜನಿತಪದತಳಚಲನಕ್ಕತಿಯಿಂದೈದಿದಳು ರಣವೆ
|| ೬೩ || ಆರರೆ ಭೀಮನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಬರವೊ ಕೌರವನೈಪನ ಮರಣಾಂ | ಕುರವ ಸೂಚಿಸು
ವಾತುರತ್ತೀಸತಿಯ ಸಂಭವವೊ || ಆರಿಭಟರಿಗದ್ಭುತವೆನಲು ಭೀ | ಕರದ ದುರ್ಧರವೆಂದನಲು ಪಂ |
ಕರುಹಮುಖಿ ನಡೆತಂದಳಾಪವಮಾನಜನ ಹೊರೆಗೆ || ೬೪ || ಬರುತ ಕಂಡಳು ಭೀಮಸೇನನ | ಧುರಪ
ರಾಕ್ರಮ ಭುಗಲೆನುತ ಮಿಗ | ಲರಿಭಯಂಕರರೌದ್ರರೂಪಿನಲಿರಲು ಬರಲಂಜ || ತಿರುಗೆ ಕಂಡನು
ಪವನಸುತಪಂ | ಕರುಹಮುಖಿಯನು ಕರೆದು ನಿನ್ನಯ | ಬೃಹದಯಕೆಯದಾಯ್ತಿ ದಿಟ ನೋಡೆಂ
ದು ತೋರಿಸಿದ || ೬೫ || ಆರಿವನು ನೀ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ | ಕೊರಣಿಕುಳರೊಳಗಿದಾವನು | ನೀರದು
ಶ್ವಾಸನಕಣಾ ಯಿನಲಾದಲಾಯ್ತಿನುತ || ಸಾರಿದಳು ರಸಿಜವದನೆ ಭ | ತಾರನಲಿ ನಸುನಗುತ ಚ
ರಣದ | ಚಾರುನೇವುರವುಲಿಯಲೊದೆದಳು ಖಳ | ಸ್ತುತವೆ || ೬೬ || ತರುಣಿಕುಳ್ಳಿರು ಸ್ವಾಮಿದೋ
ಹಿಯ | ಕರುಳ ಮುಡಿ ಬಾ ನಿನ್ನಖಾತಿ | ಪರಿಹರಿಸುವೆನು ಖಳನ ರುಧಿರಸ್ನಾನಕಳಸುವರೆ || ಸ
ರಸಿಜಾನನೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಖಳ | ನುರವೆ ಮಾಡಿ ಕುಡಿತೆಯ | ಲರುಣಜಲವನು ಮೊಗೆದುಮಾನಿ
ನಿಗಿತ್ತನಾಭೀಮ || ೬೭ || ಶೋಣಿತಾಂಜ | ಕೊಯ | ವೇಣಿಯನು ನಾದಿದನು ದಂತ | ಶ್ರೀಣಿ
ಯಲಿ ಬಾಚಿದನು ಬೈತಲೆದೆಗೆದು ಸೊ | ಕೇಳುಹೇಳೆ | ನ್ನಾಣೆ ಸೋಗಸೇ
ಖಳನೆದಂತ | ಶ್ರೀಣಿಯೊಬಾಚಣಿಗೆ | ೭ || ಮುಡಿಗೇಹಾಯ್ದ ವನುದರೆ
ರಕುತವ | ತೊಡೆದು ಕಬರಿಯ ಕ | ಸುರವನು ನೀನುಡಿಸಲುಟ್ಟ
ಪೆನು || ಎಡೆಯಲೊಯ್ಯಾರದಲಿ | ಜದ | ನುಡಿದನುಡಿ ಸ
ತಿ ಸಂದುದೇ ಎನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆಂದ | ಲಿಸಿದನವನಜತ
ರದೊ | ಳೆಗಳೆಗರುಳನುಗಿದಬುಜವ | ತದಿ |
ತಿಲಕವನು ರಚಿಸಿದನು ಹರುಷದೊ |
ಡಿವುದರಿದೇ ನುಡಿದಭಾಷೆಯ | ಕಡೆತ
ಭೀಮಸನ್ನಿಭರು || ಮೃಡಪರಾಕ್ರಮಿ
ಡವುದೇ ಪರಮೈಕ್ಯಸೌಖ್ಯವಿದಂದಳಿಂ
ಳಿತು ಕೂಡಲಡಗೆಡೆ | ದಸುಧ್ವದನೆ
ತ್ಸಾಹಶಶಿ ಧಾ | ಳಿಸಿತು ಭೀಮನ ಹ
ಲ || ೭೧ || ಎಡದತೊಡೆಯಲಿ ಮಡದ
ನಿಡುಗರುಳ ಮಾಲೆಯ ರೌದ್ರರಚನೇ
ಯಾಯ್ತು ಕಂಭವ | ನೊಡೆದು ಮ
ಯದ್ವಿಗಳ ಮಾಲೆಯ | ಹೊಳೆವಸಾ

ರುಳಮಾಲೆಗಳ || ತಿಳಿದರಕುತದ ಕೊಳನ ಘನಕೊಳು | ಗುಳದ ತೋಪಿನ ನಡುವೆ ಮಾರುತಿ | ಲಲ
 ನೆ ಸಹಿತಾದಿನು ಶೋಣಿತವಾರಿಯೋಕುಳಿಯ ||೮೪|| ಉಡಿದು ಕಡೆದಸಿತಾತಪತ್ರದ | ನಡುವೆ ಹರಿ
 ಸಾಲಿನ ಕಪಾಲದ | ಗಡಣವಿರೆ ಚೆಲುವಾಯ್ತು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪತಿಯೆ || ಅಡಗಲಂತಕನಗಲ
 ಲಂದುಣ | ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕಿದತಳಿಗೆಯಲಿ ಸಂ | ಗಡಿಸಿದುದು ಕೆಲವಟ್ಟಲನೆ ರಂಜಿಸಿತು ರಣಭೂಮಿ
 ||೮೫|| ಸಿಡಿದಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಜವನಂ | ಗಡಿಯ ನೀಲದಪಸರದಂತಿರ | ಲಡಗಕಂಡೆನು ಸೂನೆಗಾರರ
 ಹಸರದಂತಿರಲು || ಹೊಡೆಗಡೆದಗಜದಟ್ಟಿರಕುತದ | ಕಡಲೊಳಿಸಿದವು ಬೀತರಸುಗಳ | ಪಡಗುಜವ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಂಗುಳಿಸಿದ್ದ ವೆಂಬಂತೆ ||೮೬|| ಮಡದಿಯನು ಕಳುಹಿದನು ಕಳದಿಯ | ರೊಡನೆ ನಡೆತ
 ರೆ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲಿ | ಹಿಡಿದಜವನಿಕ್ಕಿ ಜಲರುಹವದನೆ ಗಮಿಸಿದಳು || ತುಡುಕಿ ವಾವಾಂಘ್ರಿಯ
 ಲಿ ಹಗೆಯನು | ಮಡದಲೊಡೆದನು ಕೌ- ಭನ | ಪಡೆಗೆ ಪವನಜ ಕೊಟ್ಟನಂತಕಪುರವನಾಂತ
 ರವ ||೮೭|| ಲೋಕದೊಳು ಹೆಸರಾಯ್ತು ನಿ | ಶೋಕದಂದೇ ಧಿಟಕೆ ನಾವು ವಿ | ಶೋಕರಾ
 ದೆವು ಶಬ್ದ ನಿನಗೆ ತದರ್ಥವಿಂದೆವುಗೆ | ಈಕುತಾಂನು ಸೂಸರಿಂದಲ | ನೇಕವಿಧಿ ನಮಗಾಯ್ತು ಭಂ
 ಗ | ವ್ಯಾಕುಲರು ಬಳಿಕೆನು ಮೊಡರು ಸೂತಹೇಳಿಂದ || ಇವನ ನೆತ್ತರ ಕುಡಿವೆರಿಪುಕಾ | ರವ
 ರನೊಡ್ವರ ಕಡಿವಭಾಷಗ | ಳವಗೆ ಪೂರ್ಣಾಯವ ಸು || ಹರಣವೊಂದುಳಿಯೆ || ಅವನಿಶಿಖಿ
 ಜಲಪವನವುಷ್ಕರ | ದಿವಿಜದನುಜೋರಗವು || ನೆಜನನೀವ್ವೇಳಿಯಿಂದನು ಭೀಮ ಮೊ
 ಗವೆಗಹಿ ||೮೮|| ಅರಿಯ ಹೆಣನು || ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟನು ವರೋಧದ | ಹೊರೆ
 ಗೆ ಬಂದನು ಕಲಶಜಲದಲಿ ಪ | ನು ತೊಳೆದು ವರಕ | ಪುರದ ಕ
 ತ್ತುರಿಗಂಧಲೇಪದೊ | ಳಿ ||೮೯|| ವೀಳೆಯವ ಕೊಂ
 ಡನು ವರೋಧದ | ವೆ || ನಡರಿದನು ತುಡುಕಿದನು ನಿಜಧ
 ನುವ || ಕಾಳ | ಸೊ | ಪಾಲ ಬೀಳಲಿ ಧರ್ಮರಾ
 ಣನನ ಮೋಹರಕಾದಿಭಂಡಿಯ | ಧನನ ಮೋಹರಕಾದಿಭಂಡಿಯ |
 ಕರೆಸುಕೌರವ | ಜನಸಕರ್ಣಾದಿ
 || ನಿಯತಬಲಕಡೆತರು ರಣ
 ದರು ಭೀಮಾಕ್ರಮಿಣಿಗೆ || ಹ
 | ನೆಯಲಿ ಕಂದಳಿಂನಾದುವಜ
 ಗಾದವುಸಿಕ್ಕಿದನು || ದಿಟ್ಟಿ
 ಕರಗಮನ ಹಗಿಟ್ಟು ದೆಸೆ
 ಲಿ ಮಡದಿಸುಟರಮಳ
 ತೊದ್ರರಚನವರ್ಧನಕೋ
 ಲೊಡೆದು ಮುಕುಸರು ಕಂಗೆ
 ಹೊಳವಸಾಧಿಯಲಿ ತೆರೆ

ರುಗಿದಂತಿರೆ । ತಲೆಮುಸುಕುವಳಿನೋಟದುರುವಣಿಗಾರನಾಯಕರು ॥ ನೆಲದೆಗೆದು ನಮ್ಮವರು
ನೃಪನರೆ । ನೆಲೆಗೆ ಸೇರದೆ ಸರಿಯೆ ಕಂಡನು । ನಳಿನಮಿತ್ರನ ಮೊಮ್ಮನಡೆದನು ವೀರವೃಷಸೇನ ॥೯೬॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡಭುಜಬಲವನಜನ ಮುಂ । ಕೊಂಡುವಿರಥನ ಮಾಡಿ ಕದನೋ । ದ್ವಂಡನರನೊ
ಳುಕಾದಿ ಮಡಿದನು ವೀರವೃಷಸೇನ ॥

॥ ಪದ ॥ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ತೀ । ಪಾಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಸಂಜಯ । ಹೇಳಿದನು
ಮೇಲಿನ್ನು ಕರ್ಣಕೆ ಸಹ್ಯವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ಹೇಳಿದನು ಕೇಳಿದರೆ ಕಾರವ । ಜಾಲ ಸವೆದುದ ಬೇಸರದ ಬಲು ।
ಗಾಳಗವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ಮುಂದಣ ರಣೋನ್ನತಿಯು ॥ ೧ ॥ ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೃಪನಿ । ನ್ನ
ವಗೆಯಿಳಿದುದು ಸೊಕ್ಕುಚಿತ್ತದ । ಬವಣಿ ಬೀತುದು ಮನದ ರೋಮಿಳಿದುದು ಭಡಾಳಿಸಿದ ॥ ತವ
ಕಿಸಿದಡೊಳ್ಳಾಸರಣಬೇ । ಳುವೆಯ ಬಿಗುವಡಗಿದವೊಲನಿಬರು । ತವತವಗೆ ಬೆಚ್ಚಿದರು ಕೋಲಾಹಲಕೆ
ಪವನಜನ ॥ ೨ ॥ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದು ಕೇಡು ನೃಪನೋಡ । ಹುಟ್ಟಿದನ ಹೊಯ್ದರುಣಜಲದಲಿ ।
ಬುಟ್ಟಿದರು ರಿಪುಚಾರಿವರಿದನು ಕದನಚೌಕದಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸುವೀರಣಮದಾಂಧನ । ತೊಟ್ಟಳಿಕೆಯ
ನು ಕೀಳ್ವರಾಳುಘು । ರಟ್ಟನಲ್ಲಾಯೆನುತ ತಾಗಿತು ರಿಪುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ೩ ॥ ದೊರೆಯೊಡನೆ ತಲೆ
ಯೊತ್ತಿ ಸ್ಥಿರಿದ । ಬ್ಬರಿಗನುಬ್ಬುವಸಮಯದಲಿ ಯತಿ । ಬೆರಗಿನಿಂದಿರೈವಬಲುಭಟನಿವನನರಿಯಿ
ರಲ್ಪಾಶ್ಚರನನುಜನ ಕುಡಿದನೆತ್ತರ । ಬರಿಸುವೆನು ಮೂಗಿನಲಿ ಮಾಣೆನು । ತಯರಥದುರವಣೆಗೆ
ಕಣ ನೆಸೊನುವಿದಿರಾದ ॥ ೪ ॥ ಫಡ ವಿಕಾರವೆ ನೋಡು ನೆತ್ತರ । ಗುಡಿವತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮೂ
ರೆಡೆಯಮೂದಲೆಗರುಹರೇ ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು ॥ ಕುಡಿದನೆತ್ತರಜಗುಳೊಡನೆ ನಿ । ನೊಡಲ ನಿ
ಶ್ಚಕುವೆ ನಿಲ್ಲೆನುತ ಬಲ । ದೆಡದೆ ಬಿರುದರೆ ಮೇಳದಲಿ ತೊಳಿದನು ವೃಷಸೇನ ॥ ೫ ॥ ಧೀರು ಮ
ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಕು । ಮಾರನಾಕಿದನೆನುತಖಿಳದಳ । ಭಾರ ಕವಿದುದು ಗಜರಥಾಶ್ವಪದಾತಿಯೊ
ಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಅರುಹೊಗಳುವರನಿಲಸುತನನು । ದಾರತನವನು ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ವಕೆ । ಶೋರಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ
ವನು ಬೀಸಿದನರ್ಧಪರಿಘೆಯಲಿ ॥ ೬ ॥ ಅಕಟ ಮಗುವಿನಕೂಡೆ ದಳನಾ । ಯಕರು ಬೆಳಸಿದರಳಿವೆ
ದು ಸೇ । ವಕರ ಪಂತವಲೇ ನಿರೋಧವೆಯೆನುತ ಮುರಿದದ್ದು ॥ ಲಗುಡಹತನಿರ್ಭಿನ್ನಭಾಂಡ । ಪ
ಕರಣವೊ ನಿನ್ನಾಳಕುದುರೆಯೊ । ಸಕಲಸುಭಟರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೭ ॥ ನುಗ್ಗ
ಬಡಿದಂಜಿಸಿದಗೆಲವಿನ । ಸುಗ್ಗಿಗು ಲಯಕಾಲವೆನುತ ನಿರರ್ಗಳಿತಭುಜಶೌರ್ಯ ಸುರಿದನು ಸರಳ
ಸರಿವಳೆಯ ॥ ಬಗ್ಗಿನಲಿ ಕವಿನಂಬುಗಳ ಗರಿ ಲಗ್ಗಿಗರಿನಾಯಕರ ಕಿವಿಗಳು । ನಗ್ಗದವು ಮನವಳುಕಿದ
ವು ಮಾರಾಂಕದಲಿ ರಥವೆ॥೮॥ಬಲುಹು ಮಗುವಿನ ಶೌರ್ಯವೀಸ । ಗ್ಗಳಿಕೆಯೇ ತಿವೆಯೆನುತ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಳುಕಿ ಹೂಡಿದನಂಬನವಧಾನದಲಿ ಬಿಡೆಯರಿದು ॥ ಹಿಳುಕುಹಿಳುಕುಗಳೊರಸೊರಸಿ ಮುಂ । ಕೊಳಿ

ಸಿ ಹಾಯ್ದವು ಹಿಂದಣಂಬು । ಚ್ಚಳಿಸಲೆಚ್ಚನು ಭೀಮ ರವಿನಂದನವನಂದನನ ॥ ೯ ॥ ಕಣಕಿದುರಿ
 ಯಂದದಲಿ ದಂಡೆಯ । ಲಣದಕಾಳೋರಗನವೊಲು ಚಂ । ಡಣೆಯಚೆವಳಕ್ಕೋಧಶಿಖಿ ಮೋಹಿದುದು
 ಮೋರೆಯಲಿ ॥ ಕಣೆಗಳೋ ಕಲ್ಪಾಂತವಹ್ನಿಯ । ಹೊಣೆಗಳೋ ಹಾಳಾಹಳದದಾ । ವಣೆಗಳೋ ನಾ
 ವರಿಯೆವೆಚ್ಚನು ವೀರವೃಷಸೇನ ॥ ೧೦ ॥ ಫಲಿತಶಾಲಿಯವನವ ಮುತ್ತಿದ । ಗಿಳಿಗಳೋ ತಾವರೆಯ
 ತಕ್ಕೆಯೊಳಿಳಿದಮರಿದುಂಬಿಗಳೊ ವೃಷಸೇನನ ಶರಾವಳಿಯೊ ॥ ಹಿಳುಕುದೋರಿದನಾತನಸ್ತಾ ೧ ॥ ವ
 ಳಿಗಳಾತನ ಸೂತನೊಡಲಲಿ ಹಲವುಮಾತೇನಾತವಂಗೋಪಾಂಗವೀಧಿಯಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಕೂಡೆ ಹಾಹಾ
 ಧ್ವನಿಯರವವ । ಲ್ಲಾಡಿಸಿತು ವರಬಲವನಾತನ । ತೋಡು ಬೀಡಿನ ಸಂಚೆ ಸೆಳೆದುದು ಹಗೆಯ ಸಾಹ
 ಸವ ॥ ಓಡಲರಿಯದೆ ಭೀತಿಯಂಬ ನಿ । ರೂಢಿ ನಿಗುರದೆ ಕಾದುವರೆ ಜಯ । ಜೋಡಿಸದೆ ಜಾವಳಿಸಿ
 ಜವಗುಂದಿದನು ಕಯಭೀಮ ॥ ೧೨ ॥ ಅರಸಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಭೀಮನ । ತರಹರವನರಿಡಾಚೆಯಲಿ ಸಂ
 ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು ನಕುಲ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂರಿಯಲಿ ರಥವ ॥ ತರುವಲಿಗೆ ನೀನಿದಿರಹರೆ ಫಡ । ಸಂಸಮನೆ
 ಭೀಮಂಗೆ ನೀನೆನು । ತಂಭಟನೆ ಕಣಕಿದನು ಕೆದರಿದನಸ್ತು ಸಂತತಿಯ ॥ ೧೩ ॥ ಅರಿವರು ನಕುಲಾಂ
 ತರೇ ಜರುಪ್ಪಾರವೇನಿವೃಣ್ಣನಾಡಿದು । ಹಾರದಲಿ ಸೆರೆಹೋದನಾತನ ಹರಿಬವೇ ನಿಮಗೆ ॥ ತೀರದೋ
 ನಿನ್ನಲಿ ವೃಥಾಹಂ । ಕಾರವೇತಕೆ ಪಾರ್ಥನಂಬನ । ತೋರಿಸಾ ನೀ ಸಾರನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿ
 ದ ॥ ೧೪ ॥ ಮಗುವು ನಿನ್ನೊಡನೇನುಸರಿಯೇ । ಮಿಗಿಲೆನುತ ಶರವಿದ್ಯೆಯನು ಕೈ । ಮಗುಚಿದನು
 ಹೊಡೆಯಂಬನಾತನನೇಲೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಮುಗಿಲುವರಿಗೆಗೆ ಮಾರುತನ ಬ । ದ್ವುಗೆಯ ಹೊಯ್ದೋ
 ನಕುಲನೆಚ್ಚಂ । ಬುಗಳ ಕಿಡಿಸೂಸಿದವು ಕಂಡೆನು ರಥದಬಳಿಸಿನಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಮರಳಿ ನಕುಲನನೆಚ್ಚ
 ನಾತನ । ತುರಗವನು ಮುರಿಯೆಚ್ಚನಾತನ । ವರರಥವ ಸಾರಥಿಯನಾತನ ಠಕ್ಕೆಯವ ಧನುವ ॥ ಉರು
 ಳುಗಡಿದನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ । ಹರಿತರಲು ಮುರಿಯೆಚ್ಚ ಪುನರಪಿ । ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದ ಮತ್ತೆ
 ಹರಿದನು ಪವನಜನ ಹೊರಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ನಕುಲ ಮುರಿದನು ಭೀಮ ನಿಲು ಕಾ । ಮುಕವ ಹಿಡಿ ಬಿ
 ಡು ಸರಳನಳುಕುವೊ । ಡಕಟ ಕೊಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕಳುಹು ಫಲುಗುಣನ ॥ ವಿಕಳರಳಿದಿರಲಾ
 ಗಲೀಸಾ ಯಕದ ಘಟಿತವಿರಿಂಚಿಸ್ಸಪ್ಪಿ । ಪ್ರಕರದಲಿ ತಾನರಿಯನೆನುತೆಚ್ಚನು ವೃಕೋದರನ ॥ ೧೭ ॥
 ಮುರಿದ ನಕುಲನು ಭೀಮಸೇನನ । ನರಸಿಹಿಡಿದನು ಭಟನುರುಬೆ ಬಲು । ಹೊರಿಗೆಯಲಿ ಬಲುಧಿ
 ಟ್ವನಹಕಾರವನ ಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ತೆರಹುಗೊಡದಿರಿ ನೂಕನುತ ಹೊ । ಕ್ಕುರುಬಿದನು ಸಹದೇವನಾತನ ।
 ತರುಬಿ ಮೊದಲಿಸಿದನು ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿ ರಥವ ॥ ೧೮ ॥ ಮೊದಲ ಬಲುಹನು ಕಂಡೆನಿನ್ನೀ । ರುಧಿ
 ರವೆದ ತನಿಗಿಚ್ಚು ನಮ್ಮನು । ಬೆದರಿಸುವುದೋ ಶಿವತಿವಾ ತಪ್ಪೇನುತಪ್ಪೇನು ॥ ಸದೆಗರಿವದಿರೆ ಗೆಲು
 ವುದಾವಂ । ಗದಲಿ ಬಹುದೋ ಯೆನುತ ಪರಿಹಾ । ಸದಲಿ ರಿಪುಭಟನಂಬುಗಳ ಕೆದರಿದನುಕಣೆಗಳ
 ಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಆತನೊಡನೆಯ ತೇರು ತುರಗ । ವ್ರಾತವನು ಮುರಿಯೆಚ್ಚ ರಥಹಯ । ಸೂತಧನು
 ತತ್ತೊ ಫುಕವಚವ್ಯಜಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಘಾತಿಸಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ಮಗು । ಳಾತನುರವನು ತೋಡಿತೊ
 ಲಗಿಸಿ । ವಾತಜನನರಿಸಿದನು ಮೊದಲಿಸಿದನು ಸರಳಿನಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಶಿವತಿವಾ ಸಹದೇವನಕುಲರ ।
 ಬವರ ಮುರಿದುದು ಬಿಡದೆ ಬಳಿಯಲಿ । ಪವನಜನ ತುಡುಕಿದನು ನೂಕಲಿ ಸರ್ವದಳವನುತ ॥ ತವತ

ವೆಗೆ ಸುತಸೋಮಕಾದಿಗ | ಅವಗಡಿಸಿದರು ಮತ್ಸ್ಯಕ್ಕೆಕೆಯ | ನಿವಹಸಾತ್ಯಕಿಚೇಕಿತಾನರು ಕಡಿದರು
ವಣಿಸಿ || ೨೧ || ಎಲೆಲೆಪಾಂಡವ ಸರ್ವದಳವಿ | ತೃಳಿಸಿತೋ ಸುಕುಮಾರನೊಬ್ಬನೆ | ಗೆಲುವದರಿದೋ
ನೊಕನುತ ಕುರುಸೇನೆ ಸಂವರಿಸೆ || ಉಲುಕದಿರಿ ಭಾರಣೆಯ ಭಟರ | ಗ್ಗಳೆಯರೆಮ್ಮಿವು ಕೃಳಾಟಕಿ
ಯಳವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಕನುತೆ ತರುಬಿದನು ಪರಬಲವ || ೨೨ || ತೇರನೆಚ್ಚನು ಕುದುರೆಕಾರರ | ದೂರದಲಿ
ಖಂಡಿಸಿದರೊಕಿದ | ವಾರಣಾಘವ ಸೀಳಿದನು ಹೊಳಿದನು ರಕುತದಲಿ || ಆರು ಬಲ್ಲರು ಪಾಯದಳವೆ
ನು | ವೀರಸುತಸೋಮಾದಿನಿಖಳಕು | ಮಾರರಂಗವಣೆಗಳನೆಳೆದುದು ಭೀತಿರಸಜಲಧಿ || ೨೩ || ಉ
ಗುಳುಗುಳು ದುಶ್ಶಾಸನನೇ | ಮಗುಳಿ ನೀನಿನ್ನಾರ ಬಸುರನಲಿ | ಹೊಗುವೆ ಮೊಲೆಮುಡಿಗಾರಿಗಿವು
ಫಡ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಿನುತ || ಹೊಗರೊಗುವಹೊಸಮಸೆಯ ಬಾಯ್ದಾ | ರೆಗಳ ಬಂಬಲುಗಡಿಯಬಾಣಾ |
ದಿಗಳೊಳಾತನ ನಂದಿದನು ಕಾಣನು ವ್ಯಕೋದರನ || ೨೪ || ಕಳವಳಿಸಿತರಿಸೇನೆ ಚೂಣಿಯೊ | ಳು
ಲಿದುದೀನಮ್ಮವರು ಕಂಡರು | ಬಳಿಕ ಮುರರಿಪು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪವನಜನ || ಎಲೆಧನಂಜ
ಯ ಭೀಮಲಯನಿ | ಮೃಳಿವು ನಮ್ಮ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ ನಾ | ವುಳಿವುದಿಲ್ಲಿಹದನ ಕಂಡನು ಕರ್ಣತನ
ಯನಲಿ || ೨೫ || ಈಸುಘನವೇ ಕ್ಲಷ್ಣ ಮಗುವಿವ | ನೇಸರವನೆಂದಿದೆನಾದೊಡೆ | ಹಾಯ್ಸ ರಥ
ವನು ಭೀಮಸೇನನ ರಥದ ಮುಂಗುಡಿಗೆ || ವಾಸಿಯೆಕೀವರಿವಜೋಡಿ | ನ್ಯಾಸದಿಂ ರಥ ಮುಂಚಿತ
ಹಿತನ | ಗಾಸಿಯಿಂದನಿಲಜನನುಗಿದನು ಬಗಿದು ರಿಪುಶರವ || ೨೬ || ಎಸುಗೆಯೊಳ್ಳಿತು ಹಾಲುಗಲ್ಲ
ದ | ಹಸುಳೆಯಂಗವಿಡಲು ತುಂಬಿಯ | ದೆಸೆಗೆ ಕೆಂದಾವರೆಯವನವೇ ಬಲದವಾನಲನು || ಉಸುರದೀ
ಜಯದೊಪ್ಪದಲಿ ಜಾಳಿಸುವುದೊಳ್ಳಿತು ತೊಲಗೆನುತ ನಿ | ವ್ಯಸರದಲಿ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನರ್ಜನನಜನಂದನ
ನ || ೨೭ || ಚಾರುಪೌರುಷಸಮರವಿಹ್ಯಳ | ಕಾರಕರು ನೀವ್ ನಮ್ಮದಿದು ಕೌ | ಮಾರದಸೆ ತಾಮಸ
ವಲೇ ನಿಮಗಾನು ಸಮಬಲನೆ || ಕೂರಲಗು ಕೊಲೆಗೋಲಿನಲಿ | ನಿಮ್ಮಾರುಭಟೆಯನು ನಿಮ್ಮಬಾಹು
ವಿ | ಕಾರಬಲವನು ತೂಗಿಯೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೮ || ಮುರಮಥನ ಚಿತ್ತೈಸಿದೈ ತರು
ವರಿಯಸಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಕ್ಯ | ಸ್ಫುರಣವನು ಸರ್ವಜ್ಞಭಾಷಿತಭಾವನಿಷ್ಠರವ || ಪರಿಹೃತಿಯೆ ಕರ್ತ
ವ್ಯವೇಕ | ಬ್ಬರಿಸಿದನು ಮೌರ್ವೀನಿನಾದ | ಸ್ಫುರಿತವಿಮಲಪ್ರಣವಮಯಶರಸೂಕ್ತಿಸಂಗತಿಯ || ೨೯ ||
ಅದು ಬಳಿಕ ಲೋಕಾಯತಾಂಗ | ಗ್ಗದವರಿನಾರಾಚನಿರವಾ | ಣದಲಿ ಭಂಗಿತವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ
ಬಾಣದೊಡ್ಡವಣೆ || ಬಿದಿರಮಳೆಯಲಿ ಮುಳುಗುವುದೆ ಬೆ | ಟ್ವದಲಿ ಹರಿಯವಗಡಿಸಿ ಹರನಿಂ | ದೊ
ದಗಿದಂವಿನ ಹವಣ ತೋರೆನುತೆಚ್ಚನರ್ಜನನ || ೩೦ || ದನುಜಹರ ಹುಸಿಯಾವುದೀಥ | ಟ್ವಿನಲಿ ಭ
ಟನಭಿಮನ್ಯು ಪರ | ರೊಡ್ಡಿನಲಿ ಭಟನಿವನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕುಮಾರವರ್ಗದಲಿ || ತನಗೆ ದೇವತ್ರಯದಲ್ಲದೆ |
ದನುಜದಿವಿಜಾದಿತ್ಯಲೋಕದ | ಜನವಿದಿರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿತು ಮಗುವಿನ ದಿಟ್ಟತನವೆಂದ || ೩೧ || ವ್ರೂತು
ರೇ ವ್ಯಪಸೇನ ಶರಸಂ | ಘಾತವಿದೋ ಸೈರಿಸಾದೊಡೆ | ಪಾತಕಕ್ಕೊಸರಿಸಿದವೆ ಭ್ರೂಣಾದಿಹತಿ
ಯಿಂಬ || ಮಾತು ಹಲಬರಲೇನುಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಗೆನುತ ಮಹಾಸ್ತ್ರನಿಕರದ | ಲೀತನನು ಮುಸು
ಕಿದನು ಶರಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ೩೨ || ಅವಹಿಲದೊಳರ್ಜನನ ಬಾ | ಣಾವಳಿಯತರ
ದೊಟ್ಟುಮಗುಳೆ ಶ | ರಾವಳಿಯಲದ್ದಿದನು ರಥಹಯವಾಧನಂಜಯನ || ನಾವೆಯಿವೀಯದುಧುತವೆ

ನಿವ । ಕಾವನೇ ಮಿಕ್ಕವರನರ್ಜನ ॥ ದೇವನೊಳು ಸರಮಿಗಿಲ ಕಾದಿದನೆರಸಕೇಳೆಂದೆ ॥ ೩೩ ॥ ನೆರನೆ
ಮಾರಾಂಕದಮಹೇಶನ । ಚರಣಯುಗ ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಬವರದೊ । ಳರಿದಲೈ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಿಗೀತನೆ ರಣಾ
ಲಾಪ ॥ ಬರಡನೇಭಾರಾಂಕದೊಳಗಿವೆ । ತರಳನೇ ಕುಲಗಿರಿಯನಾನುವೆ । ಕೊರಳಸತ್ಯವು ತಿವತ್ತಿವೆಂ
ದುದು ಕೂಡೆ ಕುರುಸೇನೆ ॥ ೩೪ ॥ ಎಸಲು ಕಡಿದನು ಝಾಡಿಯಲಿ ಝಳ । ಎಸಲು ಝಡಿದನು ಚ
ಳಕದಲಿ ಜಾ । ಳಿಸಿದ ನಾಲ್ಕೆಂಟತ್ತ ಮಗುಳಿಪ್ಪತ್ತ ತೋರಿಸಿದ ॥ ಮಿಸುಕುವರೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ
ಮೋ । ಹಿಸುವಸರಿಸಕೆ ಸರಿಸವಿಷಮಕೆ । ವಿಷಮಗತಿಸರಿಸಾರಸಾರಂಗದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ ॥ ೩೫ ॥ ಉರು
ಬ ನೋಡೈ ಕೃಷ್ಣನಿವನ । ಬ್ಬರವ ನೋಡೈ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಹಬಲು । ಸರವ ನೋಡೈ ಸಾಹಸಕೆ ಮಿತಿಯಿ
ಲ್ಲ ಧೈರ್ಯದಲಿ ॥ ನೆರವ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕರ್ಣನ । ವರಸುತನು ನೆರೆ ಧೀರನೆಂದ । ಬ್ಬರಿಸಿ ಖತಿಯಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸರಿವಳೆಯ ॥ ೩೬ ॥ ಭಾಪುರೇ ಫಲುಗುಣನ ಚಿತ್ತದ । ಕೋಪಕಿದಿರಹರಾ
ರುನಾವೇ । ನಾಪವೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟರಿಗರಿದು ಕಾದುವೊಡೆ ॥ ಅಪಿನಾಕಿಗೆ ನಿಲುವೊಡರಿದಿ । ನ್ನೀಪ
ರಿಯನೋಡೆನುತ ನಿಮಿಷಕೆ । ಚಾಪದಲಿ ಕೆರಳಿಚಿದನಂಬಿನೊಳಂಬ ಹರಗಡಿದ ॥ ೩೭ ॥ ಆಯಿತಿದು
ಸಮರದಲಿ ಗುರುಗಾಂ । ಗೇಯಕರ್ಣದ್ರೋಣಿಗಳ ತರು । ವಾಯ ಲೆಕ್ಕಕೆ ಸಂದನೇ ಮುರುಘಪೂತು
ಪಾಯ್ವೆನುತ ॥ ಸಾಯಕದೊಳಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ ವೈ । ನಾಯಕವೆ ಹೂಡಿದನು ಕುರುಬಲ । ಬಾಯ
ಬಿಡೆ ಚಿಗಿದಂಬು ಕಡಿದುದು ಕರ್ಣಸುತತೀರವ ॥ ೩೮ ॥ ಚಿಗಿಯೆ ತಲೆ ಬೊಬ್ಬರಿದು ಬಳಿಕಾ । ಳುಗ
ಳದೇವನುಮುಪ್ಪಿಬಿಲುಗೋ । ಲುಗಳನ್ಮದಾರೇಳಹಳುಹಳುವಾಯಿಯಸುಗೆಯಲಿ ॥ ತೆಗೆದು ನಿಂದು
ದು ಭಯರಸದ ಹೆ । ಬ್ಯುಗೆಯಲುಬ್ಬಿದಶೋಕದೊಡ್ಡಿನ । ಮುಗಿಲು ಕರೆದುದು ಕುರುಬಲದ ಕಂಬ
ನಿಯ ಬಿರುವಳೆಯ ॥ ೩೯ ॥ ಕದಡಿ ರಿಪುಬಲಜಲಧಿಕಲ್ಪಾಂ । ತದಸಮುದ್ರದವೊಲು ಮಹಾಧ್ವನಿ ।
ಗದಗದಿಸಿ ಹಾಕರ್ಣಸುತ ನೀ ಮಡಿವರೆಯೆನುತ ॥ ಕದರಿತ್ತೀತನ ಭಾಳನಯನದ । ಕದದೆಗೆದತಿಖಿ
ಯಂತೆ ನೂಕಿತು । ಮದವದರಿ ಭಟಕರ್ಣ ಸಾಕಿದಮನ್ಮಣೆಯಭಟರು ॥ ೪೦ ॥ ನೂಕಿತೀದಳದಳದ
ಪದಹತಿ । ಗೇಕೆ ಬಿರಿಯದು ಧರಣಿ ದಿಗ್ಗಜ । ವೋಕರಿಸವೇ ಮದವನಾದೊಡೆ ಪುಣ್ಯವಬ್ಬ ಜನ ॥ ಈಕ
ಡುಹಿನುಬ್ಬಟೆಯನಾನಲು । ನಾಕಪತಿಯೇ ಸಾಲ್ವು ಕೆಲಕೆಲ । ರಾಕವಾಳರೆಯೆನುತಲಿದುರ್ದು ಕೂಡೆ
ಸುರಕಟಕ ॥ ೪೧ ॥ ಉರಿಗೆ ಸರಿಯೇರಿದಪತಂಗಕೆ । ಮರುಳುದಲೆಯೆಲ್ಲಿಯದು ರಣದಲಿ । ನರನೊ
ಡನೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿದವದಿರ ಸತಿ ಸುವಾಸಿನಿಯೆ ॥ ಅರಳ್ವಹೊಸಸಂಪಗೆಯ ಮಧುವನು । ಮರಿಗೆ ತಹ
ವೇ ತುಂಬಿಗಳು ಕೇ । ಳರಸ ಹರಿಬಕೆ ಹೊಕ್ಕುಸುಭಟರ ವಿಧಿಯ ನೋಡೆಂದ ॥ ೪೨ ॥ ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊಕ್ಕು ಕುದುರೆಗೆ । ಳಾಣತಿಯ ತುಂಬಿಯಕವೋಲ । ದ್ರೋಣಿಯೊರತೆಯ ಮದಕರಿಗಳಲಿ ಕದಳಿ
ಕೆಯ ರಥವ ॥ ಸಾಣೆಯಲಗಿನ ಸರಿಯ ಸರವಿನ । ಜಾಣಫಣದಜನಾಯ್ಲ ರಧಿಕರ । ಕಾಣೆನಾಕ್ಷಣವೊಂ
ದರಲಿ ಸಂವರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೩ ॥ ನೀರದುತ್ಯಾಸನನ ಕರ್ಣಕು । ಮಾರನಾತನು । ಸಾಕಿದಗ್ಗದ
ನೀರದಳ ಕೌರವಸಹೋದರಶೇಷಮೊದಲಾಗಿ ॥ ತೀರಿತಾಹವದಲಿ ಕುರುವ್ರಜ । ವಾರಿಧಿಗೆ ನೆಲೆಯಪ
ಪ್ಪು ನಿನ್ನಕು । ಮಾರನಿಂಗಿತವರಿದು ಸಮರಕೆ ಕರ್ಣನಿರಿದಾದ ॥ ... ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೨೯೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೋ ಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ವೈರಿಗಜವಂಚಾನನನು ರಣ | ಧೀರನವ್ರತಿಮಲ್ಲ ಕರ್ಣನು | ದಾರದಲಿ ಹಳಚಿದನು
ಹನುಮನ ಹಳವಿಗೆಯ ಭಟನ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳು ಸುವ್ರಾಣವನು ತನುರೋ | ಮೊಳಿ ಪಲ್ಲ
ವಿಸಿದುದು ಪರಿತೋಷಪ್ರವಾಹದಲಿ || ಕಾಳಗಕೆ ಕೈಹೊಯ್ದು ಹಗಹಣ | ಮೇಳವದ ಕಣನೇರಿದನು
ತ | ನ್ನಾಳತನವನು ತೋರಲಾಯೆನುತುಬ್ಬಿದನು ಕರ್ಣ || ೧ || ಆಳ ಹೊಯ್ದೊಯ್ಯನಾಯಕರ
ಬರ | ಹೇಳು ಕೃಪಗುರುನಂದನಾದಿಗ | ಕೇಳಿ ನಿಮಗುತ್ತವವ ತೋರುವೆ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ಕಾಳ
ಗದೊಳಿಂದಹಿತರಾಯರ | ಭಾಳಲಿಪಿಗಳನೊಸುವೆನು ಭೂ | ಪಾಲಕನ ಮೊಗವಡೆದದುಗುಡವನುಗಿ
ಯಹೇಳೆಂದ || ೨ || ಸೇನೆ ಮುರಿದುದು ಸಮರದಲಿ ವೈಷ | ಸೇನ ಮಡಿದನು ಕುರುಕುಲಕೆ ಕಡು |
ಹಾನಿ ಹೊರೆಹೋಯಿತ್ತು ಪಾಂಡವವೀರರುಪಟಳಕೆ || ಅನಲಮ್ಬುವರಿಲ್ಲೆನುತ ದುಂ | ಮಾನದಲಿ
ದಾತಾರನಿರಲಾ | ಭಾನುನಂದನನಾಹವಕೆ ಮುಂಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ || ೩ || ತರಿಸಿ ಸಾದುಜವಾದಿಗ
ಳ ಹೊಂ | ಭರಣಿಗಳ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಶಲ್ಯಗೆ | ಸುರಿದು ಹಡಗಿಗಚಮರಚಾಹಿಯಬಾಣವಾಯಕ
ರ || ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ತನ್ನನತಿವಿ | ಸ್ತರಿಸಿ ಹೊಸಮಡುವರ್ಗದಲಿ ಮಿಗೆ | ಮೆರೆದು ರಣಸುವ್ರಾಣದ
ಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿದನು ಕರ್ಣ || ೪ || ತೊಳಗಿಬಿಳಗದ ತಿರದಪಚ್ಚೆಯ | ಹಳಕವೆರಿಸುವವೀಳೆಯವನಿ |
ಕೈಲದಶಲ್ಯಾದಿಗಳಿಗಿತ್ತನು ವರರಥಾಗ್ರದಲಿ || ಕಳಚಿ ತೆಗೆದನು ತೊಡವ ಮೈವೆ | ಗ್ಗಳಿಸಿ ದಳವೇರಿ
ದುಮ ಮದಮುಖಿ ಧಳಧಳಿಸಿ ಹೊರೆಹೆಡ್ಡಿದನು ಬಹಳಪ್ರತಾಪದಲಿ || ೫ || ತಳಿತು ಮುತ್ತಿದಮುಗಲ
ಝಾಡಿಯ | ಝಳಿಸುವರವಿಯಂತೆ ಭುವನವ | ಬೆಳೆಗಳುದ್ರೇಕಿಸುವರ್ಭಗನ ಭಾಳತಿಖಿಯಂತೆ ||
ಹೊಳಹೊಳವಕರ್ಣಪ್ರತಾಪಾ | ನಳನ ಸಾಚ್ಯವ ಕಂಡು ಕೌರವ | ಬಲಧೊಳಿಸಗೇಯ ಲಗ್ಗೆ ಮ
ಸಗಿತು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೬ || ರಾಯನನುಜರು ರುಧಿರಜೀವದ | ಬೀಯದಲಿ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜನು
ಕುಲಿ | ಶಾಯುಧನ ಸಾಲೋಕ್ಯದಲಿ ಕಂದೆರೆದವೇದನೆಯ || ಆಯಸವ ನೆರೆಮರೆದು ಕೌರವ | ರಾಯ
ಭುಲ್ಲಿಸಿದನು ಲಹರಿಯ | ಗಾಯದಲಿ ಗಜಬಟಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಿಕೋಟಿಗಳು || ೭ || ಸಾರಿ ಸುಭಟ
ರ ಜರವಕಹಳೆಯ | ಗೌಂಡುವತಿಂಥಿಯು ಚಿನ್ನದ | ಚೀರುಗಳ ನಿಡುಗೊಂಬುಗಳ ನಾರಾ
ಚನಿಘೋಷ || ಡೋರುಗಳೆದವು ನೆಲಿನನುದಧಿಯ | ಕಾರಿಸಿದವಡಿಮೆಳಲನೆನೆ ಹರಿ | ಯೇರಿ
ತಬ್ಬರ ನಿಮ್ಮಬಲದಲಿ ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೮ || ರಥವಿಳಿದು ಬಲವರೆದು ನಿಜಸಾ | ರಥಿಗೆ ಕೈಮು
ಗಿದಷ್ಟುಚಯಕತಿ | ರಥಭಯಂಕರನೆರಗಿ ಕಂದವತಟ್ಟಿ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ || ರಥವನಡರಿದು ನೋಡಿ ಗಗನವ |
ರಥಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿದನು ಲೋಕ | ಪ್ರಥಿತಸಾಹಸಮಲ್ಲ ಮುದದಲಿ ತುಡುಕಿದನು ಧನುವೆ || ೯ || ಸರ
ಳಹೊಡೆಗಳ ತೀವಿ ಭಂಡಿಯ | ನರಸ ಕಳುಹಿದನಂಟುನೂರನು | ಚರರು ಪರವೇಟ್ಟಿಸಿತು ಪರಿ
ಚಾರಕರು ವಿಗ್ರಹದ || ಸರಸಸಿಂಧವನಿತ್ತಿಸುತ ಬೂ | ಬೈರಿದು ಜವನಿಗೆವರಿಸಿ ಧೀವಾನೂ | ಸರ
ನೂ ನಿಲುವವನಾರು ಬರಹೇಳೆಂದನಾಕರ್ಣ || ೧೦ || ವಸಾತು ತಪ್ಪಿತು ರಿಪುಗಳೈವರಿ | ಗೌತನಿಸಿ
ದನು ನೆರೆವಹರೆ ಪುರು | ಹೂತತಿಖಿಯಮೆನಿರುತ್ತಿವರುಣಸವಿೂರಹರಸಖರು || ಆತುಕೊಳಲಿಡು

ಸುಧಾಕರಬುಧರು ಪಾರ್ಥನ | ಧುರಕೆ ಪಕ್ಷೀಕರಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ || ತರಣಿತನುನು
 ರಾಹುಕೇತುಗ | ಳೆರೆದೆ ಕುಜಶುಕ್ರಾದಿಗಳುಪತಿ | ಕರಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಜಯದಬಯಕೆಯಲಿರ್ದುದಂಬರೆ
 ದಿ || ೬ || ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿ ಮಹಾಂಬುಧಿ | ಯವರೆದೆಸೆ ರಾಜಾದ್ರಿಲೋಹ | ಪ್ರವರಧಾತುಗಳಾ
 ದುದಿತ್ತಲು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಿನಲಿ || ರವಿಶನ್ಮಶ್ಚರರಾಹುಬುಧಭಾ | ಗವರು ಕರ್ಣನದೇಸೆಯಲೀಮಿ
 ಕ್ಕವರು ಕರ್ಣವಿಪಕ್ಷವಾದರು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೭ || ಅಸುಕರ್ಣೋಟಕನು ತಕ್ಷಕ | ವಾಸುಕಿ
 ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ವಿಜಯನಿವಾಸಿಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷ ಘಣಿಗಳಿಗೆ || ಅಸೆಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಮೃಗತತಿ |
 ಕೇಸರಿಗಳಾಚೆಯಲಿ ಜಂಬುಕ | ಶಾಸ್ತ್ರೀತವ್ಯಾಳಾದಿಖಗಮೃಗವಿತ್ತಲಾಯ್ತೆಂದ || ೮ || ಭರತನಳನಹು
 ಪಾದಿಭೂಮಿ | ಶ್ವರರು ಪಾರ್ಥನದೇಸೆಯು ಮಹಿಷಾ | ಸುರದಶಾನನತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯ
 ಲಿ || ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ | ವರೂಣವಾಯುಮಹೀಶ ವಿದ್ಯಾ | ಧರರು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾ
 ಯಿಲು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಯಾತುಧಾನಕುಬೇರಕಿನ್ನರ | ಮಾತೃಗಣ ಕರ್ಣನಲಿ ಸುಮನೋ
 ದೂತಚಿತ್ರರಥಾದಿಗಂಧರ್ವರು ವಿಪಕ್ಷದಲಿ || ಭೂತಗಣವೀಚೆಯಲಿ ದಶದಿಗು | ಜಾತಮನುವಸುನಾರ
 ದಾದಿಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳತ್ತಲಾಯಿತು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೦ || ಖ್ಯಾತಿತೇಜಸ್ಸೋಮವೀರ |
 ಪ್ರೀತಿವಿಕ್ರಮಸತ್ಯಸಿದ್ಧಿವಿ | ಭೂತಿಶೌರ್ಯದಮುಖವಾದಿಗಳಾದುದಾಚೆಯಲಿ || ಭೀತಿಕಾಮಕ್ರೋಧಕ
 ವಿದು | ನಿರೀತಮದಮಾತ್ಸರ್ಯಲೋಭವಿ | ಘಾತಿವಿಭ್ರಮಕೃತವಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ || ೧೧ || ಭೃ
 ಗುವಸಿಪ್ತಾಂಗರಸದಕ್ಷಾ | ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾಯ್ತು | ಚೆಗೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯದಧೀಚಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
 ಗೌತಮರು || ಜಗದಜೀವರಥಾತುಮೂಲಾ | ದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕಟ್ಟಾದುದೀಕಾಳಗಚೆತುರ್ದಶಭುವನಜನಸಂ
 ಕ್ಷೇಪವಾಯ್ತೆಂದ || ೧೨ || ನಾಕವಿವರಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿ | ದೇಕೆನೋಡೈ ನಿಮ್ಮಕರ್ಣನು | ಲೋಕವಿ
 ಖ್ಯಾತಪ್ರತಾಪನಲಾ ಮಹಾದೇವ || ಅಕೃತತ್ರೇತೆಯಲಿ ಕಾದಿದ | ನೇಕದಿವಿಜಕ್ಷತ್ರದನುಜಾ | ನಿರಕರಲಿ
 ಯಿಾಚಿತ್ರವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಯಮುನೆ ಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಗಂಗಾ | ವಿಮಲನದಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ
 ಗೌರಿಯ | ಮಮತೆ ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಶಂಕರನೊಲುಮೆಪಾರ್ಥನಲಿ || ದ್ಯುಮಣಿಕರ್ಣನ ಹೊಗಳಲಾಗ
 ಲೆ | ಸುಮನಪತಿ ಭಂಗಿಸಿದನಿಬ್ಬರು | ಸಮರಸಂನಾಹದಲಿ ನಿಂದಂದವನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಅರಸ
 ಕೇಳಾತಕ್ರಸೂರ್ಯರ | ಮರುಳತನವೋ ಮೇಣುಮತ್ಯಾ | ಚರಣೆಗಳನಾಟಕವೊ ಮೇಣ್ಣಾಂಸಾರಿ
 ಕಭ್ರಮೆಯೊ || ನರನಲೇ ಲೋಕೈಕವೀರೋ | ತ್ತರನು ಮರುಭಾಪೆಂಬಸಡಿಫಡ | ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣಂ
 ಗೆಂಬಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾಯ್ತೆಂದ || ೧೫ || ಈಸರಿಯೊಳೆರಡಿಟ್ಟಜಗದಾ | ಳಾಪವನು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ
 ರಪ | ಕ್ಷೋಪಚಾರಪ್ರಕಟಕಲಹಕಠೋರಕಳಕಳದ || ಅಪುರಂದರಕಮಲಸಖರಾ | ಟೋಪವನು ಭು
 ವನೋಪಭಾತವ | ನಾಹಿತಾಮಹನಂದು ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ || ೧೬ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸುಭಯ
 ಬಲದು | ಬ್ಬರದ ಬಹುವಿಧವಾಡ್ಯರವಗ | ಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಮಿಗೆ ಪಾತಕರ ನಿರ್ವಾಹನಿಭೋಷ ||
 ಸುರರಕಳಕಳವೀಧ್ವನಿಯಲು | ತ್ತರಿಸಿತ್ತೀಬಲುಗಜಬಜವನೆಡ | ತರದಲಿಕ್ಕಿತು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ಚಾಪ
 ಟಂಕಾರ || ೧೭ || ಅಳವಿಮಂಕಯಮಿಾಲಿರಥಗಳು | ಹಳಚಿದವು ಭೂಮಾನದಲಿ ವೆ | ಗ್ನಳಿಸಿದವು
 ವೇಗಾಯ್ಲಿ ವಾಜಿಯ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ಹೊಳೆದವೆಡಬಲ ವಾಘಸಂನಯ | ಸುಳಿವಸೂತರ ಬ

ವರಭಂಗಿಯು | ಉಳಿಯಸುಭಟರೇಖೆ ಸೆಳೆದುದು ಜನದ ಕಣುವನವ || ೧೮ || ಉಪ್ಪಳಿಸಿ ಸುಳಿಯೆ
 ದ್ವಿಸೂತರ | ಚಪ್ಪರಣೆಗಳ ಮೀರಿ ಖುರದಲಿ | ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದವು ಹಲ್ಲಣೆಯಹೇಪಿತದ ||
 ದರ್ಪದಲಿ ತೇಜಗಳು ತೇಜಿಯು | ತಪ್ಪಡಿಯನಳವಡಿಸಿದವು ರಣ | ವೊಪ್ಪಿತ್ತೈ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ರಥರಥದ
 ವಾಜಿಗಳ || ೧೯ || ಅರಸ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ಕಪಿ | ವರನ ಕೋಳಾಹಲದ ಕದನವ | ಕರೆದು ನಖದಲಿ ಕೆ
 ರೆದು ಕರದಲಿ ಕಾದಿದಂದದಲಿ || ಮುರಿದು ಬಾಲವನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೊ | ಬೈರಿದು ಹೇಣಗಿದನಿನಸುತನ
 ಭಾ | ಸುರದ ಹೇಮಧ್ವಜದ ಹಲಿಗೆಯ ಹಸ್ತಿ ಕಾಗ್ರದಲಿ || ೨೦ || ಏನಹೇಳುವೆ ಸೂತತನದಭಿ | ಮಾ
 ನವೇರಿದಪರಿಯನಾವೇ | ಪಾನುರೂಪವಿಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ ಲೋಕ್ಯಕಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ || ನೀನೆನಗೆ ಸಾರಥಿಯತನ
 ದಿಸ | ಮಾನವೇ ಫಡ ತುರಗಹೃದಯ | ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಶಲ್ಯನಜರೆದನಸುರಾರಿ || ೨೧ || ಅ
 ಕಟ ಗೋರಕ್ಷಕನೆ ಪಶುಪಾ | ಲಕರಮಕ್ಕಳೊಳಶ್ವಹೃದಯ | ಪ್ರಕಟವಿಜ್ಞಾನಂಗಳುದಿಸಿದವೇ ವಿಶೇ
 ಷವಲಾ || ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲೆವು | ಸಕಲ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿನಗೀ | ಬಕವಿಡಂಬನವೇಕೆನುತ ಜರೆದ
 ನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೨ || ಪೂತನಿಯ ನೆರೆ ಮಡುಹಿ ಶಕಟನ | ನಾತತುಕ್ಷಣ ಕಡಹಿ ತೇಜಿಯು |
 ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ಬಕಾಸುರನ ಭಾಳಾಕ್ಷರವ ತೊಡೆದು || ನೀ ತವಕದಲಿ ನಮ್ಮಜರಿದೊಡೆ | ಸೋತವೇ ನಾವ್
 ಮಾತಿದಲಿ ಫಡ | ಸೂತತನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಜರೆದನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೩ || ಧಾರಣೀಪತಿಗಳ
 ಬಿಲುಟಂ | ಕಾರಕದನೋಪಕ್ರಮದೊಳೋಂ | ಕಾರವಾದುದು ಕಾರ್ಮುಕಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವಿಸ್ತರಕೆ |
 ಭೂರಿಬಹುವಿಧಬಾಣಗರ್ತವಿ | ಹಾರರೆಸೆದರು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು | ದಾರಸಮರಾರಂಭವಳ್ಳಿರಿದವು ಜಗ
 ತ್ರಯವ || ೨೪ || ಸೂತಜಾತಿಯಲೀಧನುವೇ | ದಾತಿಶಯವೆಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಯಧ್ಯಾ
 ಪನವಿಧಾನನಿಯೋಗವಾವನದೊ || ಪೂತು ಮರುರೇ ಸ್ಮರಿಸಾದರೆ | ಸೂತನಂದನ ಯೆನುತ ಬಾ
 ಣ | ವ್ರಾತದಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ ರಥವನಾಪಾರ್ಥ || ೨೫ || ಅರೆಗಡಿದನಾಕ್ಷಣದಲಾತನ | ಸರ
 ಳನೆಲವೋಪಾರ್ಥ ನಿಮ್ಮಿ | ವರಿಗೆ ಜಕನೆ ಪಾಂಡುವೀವರರಮನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ || ಧರೆಯೊಳ
 ಗ್ಗದರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಕೆ ಪ್ರತಿಗೈಯಾಗೆಯಜಮಾ | ನರುಗಳೇ ನೀವೇನ ಹೇಳುವೆನುತ ತೆಗೆದೆ
 ಚ್ಚು || ೨೬ || ಆತನೆಚ್ಚು ಶರಾಭಿವನು ಕಡಿ | ದೀತ ನುಡಿದನು ಹೊಳ್ಳುವಾತಿನ | ಪೂತುದರಿಹಿಗಳವ
 ರುಪಾದ್ಯರು ನಾವು ಸೂಳೆಯರೆ || ಏತಕೀಬಳೆ ಕೈಗೆ ಬಿಲು ಹಿಣಿ | ಲೇತಕೀಚೊಲ್ಲೆ ಯಕೆ ಚಲ್ಲಣ | ವೇ
 ತಕೀಹೆಣ್ಣು ಡಿಗೆಯೆನುತಚ್ಚುನು ಧನಂಜಯನ || ೨೭ || ಸೂಳೆಯರುಗಡ ಸಾಮಗಾನವ | ನಾಳೆಗೊಂ
 ಬರುಗಡ ದಿನೇತನ | ಮೇಳವನು ಮುದಿಗೊಗೆ ಮೆಚ್ಚೆದು ಹಾಮಹಾದೇವ || ಆಳುತನದಂಗವಣಿ
 ಯುಂಟೀ | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳಾಡಲವಬಿಡು | ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಸವಡಿವಾತನನುತ್ತು ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೨೮ ||
 ಕಾಣಿಸಿದನ್ನೆ ಕೌರವನ ಹರಿ | ವಾಣದಾಯದಹಂತಿಕಾರನು | ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ನಮ್ಮಚರಿತಕೆ ಹಾಮ
 ಹಾದೇವ || ಜಾಣತನವೊಳ್ಳೆಯದು ಧರ್ಮಜ | ನಾಣೆ ಬಲ್ಲೆನು ದಿಟವೆನುತ ಬಲು | ಸಾಣೆಯುಬಗಿನ
 ಸರಿಯ ಸುರಿದನು ಸವರಿ ರಿಪುತರವ || ೨೯ || ರಾಯತನದಲಿ ಬೆರೆತು ರಾಜ್ಯ | ತ್ರೀಯ ನೆರೆ ಹೋಗಾ
 ಡಿವರರಿಗೆ | ಜೀಯಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಜೀವಿಸುವವರುನಾವಲ್ಲ || ರಾಯತನ ನಮಗಿಲ್ಲ ಕೌರವ | ರಾಯ
 ಸೋಳಿಯಕೌರರಹನೆರ | ಮೊಯತವುತಾಬೇರೆನುತ ದೆಗದೆಚ್ಚುನಾಕರ್ಣ || ೩೦ || ಆವಹಂಜರಿಗೊ

ಸುಧಾಕರಬುಧರು ಪಾರ್ಥನ | ಧರಕೆ ಪಕ್ಷೀಕರಿಸಿದರು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ || ತರಣಿತನು-ನು
 ರಾಹುಕೇತುಗ | ಲೆರದೆ ಕುಜಶುಕ್ರಾದಿಗಳುಪತಿ | ಕರಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಜಯದಬಯಕೆಯಲಿದುರ್ದಂದಂಬರ
 ದಿ || ೬ || ವಿವಿಧರತ್ನಾವಳಿ ಮಹಾಂಬುಧಿ | ಯವರೆದೆಸೆ ರಾಜಾದ್ರಿಲೋಹ | ಪ್ರವರಧಾತುಗಳಾ
 ದುದಿತ್ತಲು ನಮ್ಮ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ರವಿಶನ್ಮುಶ್ಚರರಾಹುಬುಧಭಾ | ಗವರು ಕರ್ಣನದೇಸೆಯಲೀಮಿ
 ಕ್ಕವರು ಕರ್ಣವಿಪಕ್ಷವಾದರು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೭ || ಅಸುಕರ್ಣೋಟಕನು ತಕ್ಷಕ | ವಾಸುಕಿ
 ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ವಿಜಯನಿವಾಸಿಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷ ಘಣಿಗಳಿಗೆ || ಅಸೆಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಮೃಗತತಿ |
 ಕೇಸರಿಗಳಾಚೆಯಲಿ ಜಂಬುಕ | ಶಾಸ್ತ್ರೀತವ್ಯಾಳಾದಿಖಗಮೃಗವಿತ್ತಲಾಯ್ತೆಂದ || ೮ || ಭರತನಳನಹು
 ಪಾದಿಭೂಮಿ | ಶ್ವರರು ಪಾರ್ಥನದೇಸೆಯು ಮಹಿಷಾ | ಸುರದಶಾನನತಾರಕಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯ
 ಲಿ || ಸುರಮುನಿಗಳಿಂದ್ರಾನಲಾಂತಕ | ವೆರಣವಾಯುಮಹೀಶ ವಿದ್ಯಾ | ಧರರು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾ
 ಯಿತು ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಯಾತುಧಾನಕುಬೇರಕಿನ್ನರ | ಮಾತೃಗಣ ಕರ್ಣನಲಿ ಸುಮನೋ
 ದೂತಚಿತ್ರರಥಾದಿಗಂಧರ್ವರು ವಿಪಕ್ಷದಲಿ || ಭೂತಗಣವೀಚೆಯಲಿ ದಶದಿಗು | ಜಾತಮನುವಸುನಾರ
 ದಾದಿಮ | ಹಾತಪಸ್ವಿಗಳತ್ತಲಾಯಿತು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೦ || ಖ್ಯಾತೀಜಸ್ತೋಮವೀರ |
 ಪ್ರೀತಿವಿಕ್ರಮಸತ್ಯಸಿದ್ಧಿವಿ | ಭೂತಿಶೌರ್ಯದಮುಕ್ತಮಾದಿಗಳಾದುದಾಚೆಯಲಿ || ಭೀತಿಕಾಮಕ್ರೋಧಕ
 ವಿದು | ನಿರೀತಮದಮಾತ್ಸರ್ಯಲೋಭವಿ | ಘಾತಿವಿಭ್ರಮಕೃತವಾದಿಗಳಾದುದೀಚೆಯಲಿ || ೧೧ || ಭೃ
 ಗುವಸಿಪ್ತಾಂಗರಸದಕ್ಷಾ | ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನಪಕ್ಷವಾಯ್ತು | ಚೆಗೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯದಧೀಚಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
 ಗೌತಮರು || ಜಗದಜೀವರಥಾತುಮೂಲಾ | ದಿಗಳೊಳಿಕ್ಕಟ್ಟಾದುದೀಕಾಳಗಚತುರ್ದಶಭುವನಜನಸಂ
 ಕ್ಷೇಪವಾಯ್ತೆಂದ || ೧೨ || ನಾಕವಿವರಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿ | ದೇಕನೋಡೈ ನಿಮ್ಮಕರ್ಣನು | ಲೋಕವಿ
 ಖ್ಯಾತಪ್ರತಾಪನಲಾ ಮಹಾದೇವ || ಅಕೃತತ್ರೇತೆಯಲಿ ಕಾದಿದ | ನೇಕದಿವಿಜಕ್ಷತ್ರದನುಜಾ | ನೀಕರಲಿ
 ಯಾಚಿತ್ರವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ || ಯಮುನೆ ಕರ್ಣನಪಕ್ಷ ಗಂಗಾ | ವಿಮಲನದಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ
 ಗೌರಿಯ | ಮಮತೆ ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಶಂಕರನೊಲುಮೆಪಾರ್ಥನಲಿ || ದ್ಯುಮಣಿಕರ್ಣನ ಹೊಗಳಲಾಗ
 ಲೆ | ಸುಮನಪತಿ ಭಂಗಿಸಿದನಿಬ್ಬರು | ಸಮರಸಂನಾಹದಲಿ ನಿಂದಂದವನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಅರಸ
 ಕೇಳಾಶಕ್ರಸೂರ್ಯರ | ಮರುಳತನವೋ ಮೇಣುಮರ್ತ್ಯಾ | ಚರಣಗಳನಾಟಕವೊ ಮೇಣ್ಣಾಂಸಾರಿ
 ಕಭ್ರಮೆಯೊ || ನರನಲೇ ಲೋಕೈಕವೀರೋ | ತ್ತರನು ಮರುಭಾಪೆಂಬಸಡಿಫಡ | ಸರಿಯೆ ಕರ್ಣಂ
 ಗೆಂಬಕಳಕಳ ಕೇಳಲಾಯ್ತೆಂದ || ೧೫ || ಈಸರಿಯೊಳೆರಡಿಟ್ಟಜಗದಾ | ಳಾಪವನು ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ
 ರಪ | ಕ್ಷೋಪಚಾರಪ್ರಕಟಕಲಹಕತೋರಕಳಕಳದ || ಅಪುರಂದರಕಮಲಸಖರಾ | ಟೋಪವನು ಭು
 ವನೋಪಭಾತವ | ನಾಹಿತಾಮಹನಂದು ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ || ೧೬ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸುಭಯ
 ಬಲದು | ಬ್ಬರದ ಬಹುವಿಧವಾಡ್ಯರವಗೆ | ಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಮಿಗೆ ಪಾಠಕರ ನಿರ್ವಾಹನಿಘೋಷ ||
 ಸುರರಕಳಕಳವೀಡ್ವನಿಯಲು | ತ್ತರಿಸಿತ್ತೀಬಲುಗಜಬಜವನೆಡ | ತರದಲಿಕ್ಕಿತು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ಚಾಪ
 ಟಂಕಾರ || ೧೭ || ಅಳವಿಯುಂಕೆಯವಿಾರಿರಥಗಳು | ಹಳಚಿದವು ಭೂವಾನದಲಿ ವೆ | ಗ್ನಳಿಸಿದವು
 ವೇಗಾಯ್ಣುವಾಜಯೆ ಲಳಿಯ ಲಹರಿಯಲಿ || ಹೊಳೆದವೆಡಬಲ ವಾಘಸಂನೆಯ | ಸುಳಿವಸೂತರ ಬ

ವೆರಭಂಗಯು | ಲುಳಿಯಸುಭಟರೇಖೆ ಸೆಳೆದುದು ಜನದ ಕಣುಮನವ || ೧೮ || ಉಪ್ಪಳಿಸಿ ಸುಳಿಯೆ
 ದ್ವಸೂತರ | ಚಪ್ಪರಣೆಗಳ ಮೀರಿ ಖುರದಲಿ | ಬೊಪ್ಪರಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದವು ಹಲ್ಲಣೆಯಹೇಪಿತದ |
 ದರ್ಪದಲಿ ತೇಜಿಗಳು ತೇಜಿಯು | ತಪ್ಪಡಿಯನಳವಡಿಸಿದವು ರಣ | ಮೊಪ್ಪಿತ್ತೈ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ರಥರಥದ
 ವಾಜಿಗಳ || ೧೯ || ಅರಸ ಕೇಳೇನೆಂಬೆನ್ನೈ ಕಪಿ | ವರನ ಕೋಳಾಹಲದ ಕದನವ | ಕರೆದು ನಖದಲಿ ಕೆ
 ರೆದು ಕರದಲಿ ಕಾದಿದಂದದಲಿ || ಮುರಿದು ಬಾಲವನಡಿಗಡಿಗೆ ಬೊ | ಬೈರಿದು ಹೆಣಗಿದನಿಸುತನ
 ಭಾ | ಸುರದ ಹೇಮಧ್ವಜದ ಹಲಿಗೆಯ ಹಸ್ತಿ ಕಾಗ್ರದಲಿ || ೨೦ || ಏನಹೇಳುವೆ ಸೂತತನದಭಿ | ಮೊ
 ನವೇರಿದಪರಿಯನಾವೇ | ಪಾನುರೂಪವಿಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ ಲೋಕ್ಯಕಚೇಷ್ಟ್ಯಕನ || ನೀನೆನಗೆ ಸಾರಥಿಯತನ
 ದಿಸ | ಮಾನವೇ ಫಡ ತುರಗಹೃದಯ | ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಶಲ್ಯನಜರದನಸುರಾರಿ || ೨೧ || ಅ
 ಕಟ ಗೋರಕ್ಷಕನೆ ಪಶುಪಾ | ಲಕರಮಕ್ಕಳೊಳಶ್ವಹೃದಯ | ಪ್ರಕಟವಿಜ್ಞಾನಂಗಳುದಿಸಿದವೇ ವಿಶ್ವೇ
 ಷವಲಾ || ವಿಕಳರಾವಿದನೆತ್ತಬಲ್ಲೆವು | ಸಕಲ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿನಗೀ | ಬಕವಿಡಂಬನವೇಕೆನುತ ಜರೆದ
 ನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೨ || ಪೂತನಿಯ ನೆರೆ ಮಡುಹಿ ಶಕಟನ | ನಾತತುಕ್ಷಣ ಕೆಡಹಿ ತೇಜಿಯು |
 ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ಬಕಾಸುರನ ಭಾಳಾಕ್ಷರವ ತೊಡೆದು || ನೀ ತವಕದಲಿ ನಮ್ಮಜರಿದೊಡೆ | ಸೋತವೇ ನಾವ್
 ಮಾತಿದಲಿ ಫಡ | ಸೂತತನ ನಿನಗೇಕೆನುತ ಜರೆದನು ಮುರಾಂತಕನ || ೨೩ || ಧಾರಿಣೀಪತಿಕೇಳು
 ಬಿಲುಟಂ | ಕಾರಕದನೋಪಕ್ರಮದೊಳೋಂ | ಕಾರವಾದುದು ಕಾರ್ಮುಕಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವಿಸ್ತರಕೆ ||
 ಭೂರಿಬಹುವಿಧಬಾಣಗರ್ತವಿ | ಹಾರರೆಸೆದರು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರು | ದಾರಸಮರಾರಂಭವಳ್ಳಿರಿದವು ಜಗ
 ತ್ರಯವ || ೨೪ || ಸೂತಜಾತಿಯಲೀಧನುರ್ವೇ | ದಾತಿಶಯವೆಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥಿವ | ಜಾತಿಯಧ್ಯಾ
 ಪನವಿಧಾನನಿಯೋಗವಾವನದೊ || ಪೂತು ಮರುರೇ ಸೈರಿಸಾದರೆ | ಸೂತನಂದನ ಯೆನುತ ಬಾ
 ಣ | ವ್ರಾತದಲಿ ಹೊದಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ ರಥವನಾಪಾರ್ಥ || ೨೫ || ಅರೆಗಡಿದನಾಕ್ಷಣದಲಾತನ | ಸರ
 ಳನೆಲವೋಪಾರ್ಥ ನಿಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ ಜಕನೆ ಪಾಂಡುವೀವರರಮನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ || ಧರೆಯೊಳ
 ಗ್ಗದರಾಜಸೂಯಾ | ಧ್ವರಕೆ ಪ್ರತಿಗೈಯಾಗೆಯಜಮಾ | ನರುಗಳೇ ನೀವೇನ ಹೇಳುವೆನನುತ ತೆಗೆದೆ
 ಚ್ಚು || ೨೬ || ಆತನೆಚ್ಚು ಶೌಭವನು ಕಡಿ | ದೀತ ನುಡಿದನು ಹೊಣ್ಣುವಾತಿನ | ಪೋತುದರಿಹಿಗಳವ
 ರುಪಾಧ್ಯರು ನಾವು ಸೂಳೆಯರೆ || ಏತಕೀಬಳೆ ಕೈಗೆ ಬಿಲು ಹಿಣಿ | ಲೇತಕೀಚೊಲ್ಲೆಯಕೆ ಚಲ್ಲಣಾ ವೇ
 ತಕೀಹಣ್ಣು ಡಿಗೆಯೆನುತೆಚ್ಚುನು ಧನಂಜಯನ || ೨೭ || ಸೂಳೆಯರುಗಡ ಸಾಮಗಾನವ | ನಾಳಿಗೊಂ
 ಬರುಗಡ ದಿನೇತನ | ಮೇಳವನು ಮುದಿಗೊಗೆ ಮೆಚ್ಚದು ಹಾಮಹಾದೇವ || ಅಳುತನದಂಗೆವಣಿ
 ಯುಂಟೀ | ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳಾಡಲವಬಿಡು | ಜಾಳುನುಡಿಗಳ ಸವಡಿವಾತನನುತ್ತು ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೨೮ ||
 ಕಾಣಿಸಿದನ್ನೈ ಕೌರವನ ಹರಿ | ಪಾಣಿದಾಯದಹಂತಿಕಾರನು | ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ನಮ್ಮಚರಿತಕೆ ಹಾಮ
 ಹಾದೇವ || ಜಾಣಿತನವೊಳ್ಳಿಯದು ಧರ್ಮಜ | ನಾಣೆ ಬಲ್ಲೆನು ದಿಟವೆನುತ ಬಲು | ಸಾಣೆಯುಲಗಿನ
 ಸರಿಯ ಸುರಿದನು ಸವೆರಿ ರಿಪುತರವ || ೨೯ || ರಾಯತನದಲಿ ಬೆರೆತು ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯ ನೆರೆ ಹೋಗಾ
 ಡಿವರರಿಗೆ | ಜೀಯಬೆಸಸುವುದೆಂದು ಜೀವಿಸುವವರನಾವಲ್ಲ || ರಾಯತನ ನಮಗಿಲ್ಲ ಕೌರವ | ರಾಯ
 ಸೋಲಿಯಕೌರರಹನೆರಿ | ಮೊಯತವೃತಾಬೇರೆನುತ ದೆಗೆದೆಚ್ಚುನಾಕರ್ಣ || ೩೦ || ಅವಹಂಜರಿಗ

ಮೊಗವೆರೆ | ಗಾವಗಾಲಕೆ ಬೀಸುವರೆಗಳ | ತೀವಿದುದಕದಮಡುವೆಯಿದು ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿ
ನೊವು ನಿಮ್ಮಯ ಹೃದಯಸರಸಿಯ | ಜೀವಮತ್ಸ್ಯಕೆ ಗಾಳವಿಕ್ಕುವೆ | ಧೀವರರು ನೋಡೆನುತೆ
ನನೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೩೧ || ಬೇರೆ ಕೆಲವಂಬುಗಳುಗಡ ಮೈ | ದೋರಿದವು ನಿನಗೆಂಬವರದನಿ | ತೆ
ರಿಸಾ ನಿನಗಾಯ್ತುಗಡ ಶತಿಮೌಳಿಯುಪದೇಶ || ಹಾರಗಣಿಗಳ ಹವಹಿ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ | ಬೇರೆ ಚತುರಿ
ತನವೆ ಮೆರೆದೊಡೆ || ಧೀರನೆಂಬರೆ ನಿನ್ನನೆನುತೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೩೨ || ಮೊಲನಬೇಟೆಗೆ ತಿವಿದು
ಹಾಸವೆ | ಕಳಚುವರೆ ಕೇಸರಿಯನಕಟಾಕೋಚೆಯುದಕಕೆ ಕೊಂಬರೇ ಹರಿಗೋಲಬಾಡಿಗೆಯ || ಗಳ
ಹತನವೇ ಹರನಬಾಣಾ | ವಳಿಗೆ ಗುರಿಯೇ ನೀನನುತ ಕೃ | ಚಳಕದಲಿರಿಪುಶರವೆ ಖಂಡಿಸಿ ತುಳುಕಿದ
ನು ಸರಳ || ೩೩ || ಡೊಂಬಿದೇಕೈ ಪಾರ್ಥ ಬಯಲಾ | ಡಂಬರವನಾವರಿಯೇ ತೈ | ಯ್ಯಂಬಕಾ
ಸ್ತ್ರನ ತೊಡಹವಲ್ಲಾ ನಿನ್ನವಿಕ್ರಮಕೆ || ಶಂಬರಾರಿಯ ಸರಳವೊಲು ನಿ | ನ್ನಂಬುಬಲ್ಲಹವೆಂದು ಕೆ
ಲದವೆ | ರೆಂಬರೈ ಹುಸಿಯೆನುತ ಶರತತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದ || ೩೪ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣ ತಾ ಬಳಿ |
ಕೈಸುಖೂನನೆ ನಿನ್ನವಂದಿಗ | ವೇಷವಧುಗಳನುಗೊಡುವುದನಾಸ್ತ್ರವೇಕಲ್ಲ || ಈಶರಾವಳಿಕುಸು
ಮಶರನೇ | ವೇಷವನಿತಾಮಯನು ಪುಷ್ಪಶ | ರಾಸನನು ತಾನನುತ ಕರ್ಣನನೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೩೫ ||
ಗಂಡುಗಲಿ ನೀ ಕಾಮನೇಕೈ | ಕೊಂಡೆಮ್ಮ ತಪ್ಪೇನು ನಾವೇ | ಖಂಡಪರಶುಗಳಾದೆವೈ ಭವದೀಯವಿ
ಕ್ರಮಕೆ || ಕಂಡೆನಿನ್ನನು ಸುಭಟವೇಷದ | ಭಂಡನೋ ಫಡಹೋಗೆನುತ ಪರಿ | ಮಂಡಳಿತಕೋದಂಡ
ನೆಚ್ಚನು ಕರ್ಣನರ್ಜನನ || ೩೬ || ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರೆ | ತಿಮಿರಮಯಘನರೋಷವಿಬ್ಬರೆ |
ಸಮರಸಾಧನಕಾರ್ಯವಿಬ್ಬರಕಣೆಯ ಕೈಚಳಕೆ || ಶ್ರಮನಿಧಾನವ್ಯಾಪ್ತಿ ಯಿಬ್ಬರೆ | ಸಮತೆ ಯಿಬ್ಬರೆ
ಗಾಡವಿಬ್ಬರೆ | ಗಮಕವಿಬ್ಬರಗರ್ವವಿಬ್ಬರತಿವ್ರತರತೇಜ || ೩೭ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಾ |
ರ್ಜನರ ಬಲುಸಂಗ್ರಾಮವನು ಗುರು | ತನುಜ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆತರಲು || ತನಕ
ನಗೆ ತೊಲಗಿತು ಮಹೀಶನ | ಮೊನೆಯ ಸಮರಥರಾಗ ಗುರುನಂ | ದನನಲಾ ಯೆನುತಿದಿರುಬಂದನು
ನಿನ್ನ ಮಗ ನಗುತ || ೩೮ || ಏನುಬಂದಿರಿ ಕಾಳಗದಹದ | ನೇನು ಪಾಂಡವರಾಜತಿಮಿರಕೆ | ಭಾನು
ವೋ ಭಾರಣೆಯಬಲುಹೋ ನಿಮ್ಮದಳಪತಿಯ || ಏನುಹದನೈ ಪಾರ್ಥನೀತನ | ನಾನಲಳವೇ ರಾಜಕಾ
ರ್ಯವಿ | ಧಾನವೇನೆಂದರಸೆ ನುಡಿದನು ದ್ರೋಣನಂದನನ || ೩೯ || ಏನನೆಂಬನು ಜೀಯ ಕರ್ಣನ |
ನಾನುವೊಡೆ ಫಲುಗುಣನ ಪಾಡೆ ಕೈ | ಶಾನುನೇತ್ರನೊ ಕೈಟಭಾರಿಯೊ ಕಮಲಸಂಭವನೋ || ಅನಿರೂ
ಢಿಯುಧೋರೆಗಳಿವನ ಸ | ಮಾನರೇ ಧುರವಲಿ ಸಮತ್ಸರ | ಮಾನಸನೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ಭಾರವ್ಯಾಜನಾಣೆಂ
ದ || ೪೦ || ಹರಿಮಹೇಶ್ವರರಾಳುತನಕೆ | ಬೈರಳು ಮಿಗಿಲರ್ಜನನಬಲುಹೀ | ಧರೆಯಾರಿಯಲೀಹೊ
ತ್ತಿನಲಿ ನಿನ್ನಾತನಗ್ಗಳಿಕೆ || ಸರಿಗೆ ಸಂದುದು ಸಾಕು ತೂಗದೊ | ಡರಸರವೆಗುಂದದುದುಪರಸ್ಪರಿ | ವರಸ
ಕಾರ್ಯದವಾಸಿ ಬಂದುದು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ || ೪೧ || ಒಮ್ಮೆ ಮುರಿವುದು ನಮ್ಮಬಲ ಮ | ತೊ
ಮ್ಮೆ ಮುರಿವುದು ಮೈರಿಬಲ ಮ | ತೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳತಂಡವವರಲಿ ನಮ್ಮ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ನಮ್ಮದಸೆ
ಬಲುಡೂರಗಳಿ ವಿನೋ | ಇಮ್ಮಿಹೋಯಿತು ಹೊತ್ತು ರಣದೊಳು | ನಿಮ್ಮ ವಿಲಸಕೆ ಮೇಲವಾಸಿ
ಸ್ವಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ || ೪೨ || ಸರಿಗಳವೆನರಡಂಕವನು ತಾ | ಕರಿಸಿಕೊಡುವನು ಧರ್ಮಜನನರೆ |

ವರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಭೋಗಿಸುವುದು ಮಹೀತಲವೆ || ಅರಸ ಕರ್ಣನ ಕಡಿಸಿದಿರು ನಿ ಪ್ತುರದ ಸು
ದ್ವನಿದು ಕೆಂಡದಲಿ ಕ | ಪುರವ ಹಾಕದಿರೆಂದು ರಾಯನ ಗಲ್ಲವನು ಹಿಡಿದ || ೪೩ || ಆಗಲದು ತ
ದನು ಸಂಪ್ರತಿ | ಯಾಗಬೇಡೆನ್ನ ನು ಮಹಾಹವ | ವೇಗ ಸರಿಬರಿಯಾಯ್ತು ಬಂದುದು ವಾಸಿಯಿಂ
ರಲೆ || ಈಗಲಭಿವಂಶ್ಯವಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ | ಹೋಗಲಾಸ್ಯಂಧವಗೆ ದ್ವಪದನ | ನೀಗಲದು ಸರಿಯಾದುದಂ
ದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೪೪ || ಗುರುಪಿತಾಮಹರಳಿವುಭಯರಾಯರಿಗೆ ಸು ದುಶ್ಯಾಸನನನ | ತ್ತ
ರನಿಪಾ ಕ್ರೇಡನಾಸೌಭಾಗ್ಯಸಂದುದಕೆ || ಸರಿಯದಾವುದು ಕರ್ಣತನಯನ | ಮರಣಕಾವುದು ಸಮನು
ಭೀಮನ | ಕರುಳತನ್ನಯ ಕರುಳ ತೋಡಕಲಿ ಮೇಲೆ ಸಂಧಾನ || ೪೫ || ಈದಿವಿಜರಿಸೇನೆಯಿಡಕ |
ಣಾದಿಸುಭಟರು ನಾವು ನೀವೀಮೇದಿನೀಶ್ವರವರಥಟ್ಟೆನನಿಖಿಳನಾಯಕರು || ಈದುರಾಗ್ರಹವುಚಿತವ
ಲ್ಲನೆ | ಸೋದರನನಡೆಗೆಡಹಿ ರಕುತವ | ಸೇದಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಭೀಮನೋಡನಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ || ೪೬ ||
ನರಿಗರುಳ ಬಗಬಗಿದು ನೆತ್ತರಿ | ನೂರತೆಯಲಿ ಮೋಗಮೋಗಿದು ಬಾಯೊಳ | ಗೆದುಸವಿಸೋಡೆಂದು
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೈನೀಡಿ || ಇರಿದಿರಿದು ಮೂದಲಿಸಿ ಮಿಗೆ ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿ ಚಪ್ಪರಿದಾಡಿ ರಕುತವ | ಸುರಿದು
ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭೀಮನೋಡನಮಗೆಂತು ಸಂಧಾನ || ೪೭ || ಆಡಲೇಕದನಿನ್ನು ಹಿಂದಣ | ಕೇಡನೇಸಿದೊಡೆನುಘ
ಲ ತಾ | ಗೂಡಿಹಲಬರುಜೀವಪುರುಷರು ಹೆಂಗಳಾದವಲಾ || ಆಡದಿರು ಹಿಂದಾದಭಂಗವ | ನೋಡದಿ
ರು ಬಹುಬಂಧುವರ್ಗದ | ಕೇಡಿದೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನ ನೋಡಿ ಮರೆಯಿಂದ || ೪೮ || ತನುಜರಳಿದು
ದು ನೂರು ಬವರದೊ | ಳನುಜರಳಿದುದು ನೂರು ಬಾಂಧವ | ಜನವುಸಂಖ್ಯಾತೀತಬಿದ್ದೇನವರದಿದ್ದೇ
ನು || ಎನಗೆ ಕರ್ಣನ ಜೀವ ಜೀವನ | ವೆನಗೆಯೆಂಬೆಯಲಾ ಸಹೋದರ | ತನುಜರೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣ
ನ ನೋಡಿ ಮರೆಯಿಂದ || ೪೯ || ರಣದೊಳಳಿದೀಸಕಲಬಾಂಧವ | ಗಣವಿದೆಲ್ಲರಿಗೊಬ್ಬಕರ್ಣನ
ಗುಣವಕಂಡೇ ಮರೆಯಕಟ ಯಾಕರ್ಣನಳಿವಿನಲಿ || ಎಣೆಯಗಲಿ ನೀ ?ದುಕುವೈಧಾ | ರುಣಿಪತಿಯೆ
ಯಾಪಾರ್ಥವಹ್ನಿಯ | ನಣೆದು ಕರ್ಣನನುಳುಹಿಕೊಳು ಸಂಪ್ರತಿಯ ಮಾಡೆಂದ || ೫೦ || ಗುರುತ
ನುಜ ನೀವಾಡಿದುದ | ಧಿಕ್ಕರಿಸುವವರಾವಲ್ಲ ಕರ್ಣನ | ಹಿರಿಯಮಗನನು ಪಾರ್ಥನುದರದೊಳಾಸ
ಹೋದರನ || ದುರುಳಭೀಮನ ಬಸುರಲುಗಿದು | ತ್ತರಿಸುವೆನುಭಾಷೆಯನು ನೀವೆಹಿರಿ | ಯರಸುಗ
ಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಸಂಧಿಯ ಮಾಡಿಕೊಡಿಯಿಂದ || ... || ೫೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೦೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತು ಮೂ ರ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸಜನೆ || ಶಿವಶಿವಿದು ತಾರಕನ ಗುಹನಾ | ಹವವೊ ಮೇಣ್ರಾಪಣನ ರಾಮನ | ಬವರವೋ ಹೋಸ
ತಾಯ್ತುಕರ್ಣಾರ್ಜುನರಸಂಗ್ರಾಮ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಭೂ | ಪಾಲನುಬದಿರುಹಿದೊಡೆ ಬಳಿಕ | ಕೋಲಗು
ರುವಿನ ಸೂನು ಮುರಿದನು ಬಿಗಿದದುಗಂಡದಲಿ || ಕೋಲಾಹೋದಯೆಂಬತ್ತ ಭಂಡಿಯ | ಜೇಳಿದನು

ಕೂಂಗೆ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲ ತಾನೊತ್ತಾಗಿ ನಿಂದನು ಸಕಲದಳಿಸಹಿತ || ೧ || ಅರಸಹೇಳುವುದೇನು
 ಬಳಿಕ | ಬೃರ ಮಹಾಕೋದಂಡಚಂಡ | ಸ್ಫುರಿತಮೌರ್ವಿನಾದ ಮುಸುಕಿತು ಸಕಲದಿಗುತಟವ || ಸ್ಫುರ
 ದಮಂದೋಡ್ಧೀನಭಾಸ್ವ | ತ್ವಿರಣಗರ್ಭಕಳಾಪಭದ್ರಾ | ಕರಣಕಪಿತಧ್ವಾಂತಬಿಂಬಕಳಂಬಸಂತತಿಯ || ೨ ||
 ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಗನವನು ಬಲು | ಬೊಬ್ಬ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದ | ನಿಬ್ಬರದನಿಡುಸೂಳು ಸೂಳೈ
 ಸಿದವು ದಿಗುತಟವ || ಉಬ್ಬುಗೆಡದಿರಿ ಕರ್ಣಪಾರ್ಥಸ | ಗರ್ಬರಹಿರೋ ಪೂತು ಮರುಯಿಂ | ಬ
 ಬ್ಬರಣೆ ಸುರಜಾಲದಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ೩ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೊರಹೆಚ್ಚಿತಿಬ್ಬರ | ಹಿಡಿದ
 ಖಾತಿ ದಿಗಂತರೋಷದ | ದಡಿಯ ಬಲುಟಂಕಾರ ಮುಸುಕಿತು ಲೋಕಹದಿನಾಲ್ಕು || ಜಡಿವಶೌರ್ಯದ
 ಮೈಗಳುಬ್ಬನ | ಗುಡಿಯಿರಿದೋಮಾಳಿಪುಳಕದ | ಗಡಣತೇಜದ ಸುಭಟರೆಚ್ಚಾಡಿದರು ತವಕದಲಿ || ೪ ||
 ಬಿರಿದವಿಬ್ಬರಜೋಡು ಮೈಯು | ಬ್ಬರಿಸೆ ಹಳಹಳಿಕೆಯ ಸತೇಜವ | ಸುರಿದವಿಬ್ಬರವೋರೆ ಮಿಗೆ ಗಂ
 ಟೆಕ್ಕಿ ಹುಬ್ಬುಗಳ || ಅರಳನಿಡುಗಂಗಳ ನಿಹಾರದ | ಕರದಚಳಕದ ಕಾದನಾಸಿಕ | ವೆರಳಕತ್ತುವೆ
 ಖಾಸೆಗಳ ಭಟರೆಚ್ಚುರುರವಣಿಸಿ || ೫ || ವಹಿಲವನು ವೊಡ್ಡೈಸುವರೆ ನರ | ರಹಿಪತಿಗಳೇ ಭಟರ ಪಡಿ
 ಯಿಡ | ಬಹುದೆಪಲ್ಲವಪಂಡಿತರ ತ್ರಾಣಾಸಿಗಳ ಗತಿಯ || ಅಹಿಯಸರಮಾನದ ಸುತಾಳ | ಗ್ರಹಮು
 ಖದ ಸರವಾದಿಗಳ ಸುರ | ರಹಿಯನಾಯಕವಾಡಿಗಳ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಕಣೆ ಕಣೆಯನಿಟ್ಟೊರಿಸಿದ
 ವು ಮೊ | ಗರ್ಣೆಯ ಮಾರ್ಗಣೆ ಚಾಚಿದವು ಕಣೆ | ಕಣೆಗೆ ಮಲೆತವು ತರುಬಿದವು ಕಣೆ ಕಣೆಯ ಪಡಿ
 ಮುಖನ || ಕಣೆ ಕಣೆಗೆ ತೆರಳಿದವು ಕಣೆ ಮಾರ್ಗಣೆಯನಣೆದವು ಹಿಂದುಗಣೆಸಂ | ದಣೆಗಣೆಯನಕ್ಕಾಡಿ
 ದವು ರಣಧೀರರೆಸುಗೆಯಲಿ || ೭ || ಎಸೆವಗತಿಗೊಮ್ಮೊಮ್ಮಿಗಜಗ | ಜರ್ಫಿಸಿದವೋ ಯೆಂಬೆರಡುಧಟ್ಟಿನ
 ವೊಸಗೆಯಲಿ ಸೂಳೈಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಕೋಟೆಗಳು || ನಿತಿತಶರವೋ ಪ್ರಳಯಸೂರ್ಯರ | ಮಸಕವೋ
 ಹರನೇತ್ರವನ್ನಿಯ | ಹಸರವೋಹೆಸರಿಡುವನಾವನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೮ || ಇವರ ಬಿಲುದನಿ ತುರಗಹೇ
 ಪಾ | ರವದ ಫುಲ್ಲಣೆ ಸೂತರಬ್ಬರ | ವಿವಿಧವಾದ್ಯನಿನಾದ ದಳವೆರಡರ ಮಹಾರಭಸ || ಅವಿರಳಾಸ್ತ್ರ
 ಧ್ವಾನವಭದ್ರ | ದಿವಿಜನಿಕರದ ಸಾಧುವಾದದಿ | ಭುವನ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಯ್ತೊಂದುನಿಮಿಷದ
 ಲಿ || ೯ || ಮುಂಚುವುದು ಕೈ ಮನವ ಕೈಮೈ | ಸಂಚವನು ಮನ ಮುಂಚುವುದು ಮಿಗೆ | ವಂಚಿಸು
 ವುಧಂಬುಗಳ ಕೈಗತಿಮನದಕಲುಹೆಗಳ || ಹಿಂಚಿದಂಬುಗಳಾರನೇಳನು | ಮುಂಚಿದವು ಹೊಂಬರಹದಂ
 ದಿನ | ಮುಂಚುಗಳೊಳೆವೆ ಹಳಚಿದವು ಹರಿಹರಪುರಂಧರರ || ೧೦ || ಮನದೊಳಗೆ ಮೊಗೆದೀಂಟೆದರು
 ಮೋಗಿನಲಿ ಸೂಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ಕ | ಣ್ಣಿಸಲಿ ಕುಡಿಕುಡಿದುಗುಳಿದರು ಮೂದಲೆಯ ಮಾತಿನಲಿ || ಮನ
 ದಲ೦ಕುರವಾಗಿ ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಿಸಲಿ ಪಲ್ಲವವಾಗಿ ರಣವಾ | ತಿನಲಿ ಪೂತುದು ಕರ್ಣಪಾರ್ಥರ ರೋಷಮೆ
 ಯಜಾಲ || ೧೧ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಚ | ಪ್ಪರಿಸಿ ತೇಜಿಯ ನೂಕಿದನು ಮುರ | ಹರ ವೃತಾ
 ವೃತಿಯೊಸುಗೆಯಲಿ ಕೈದೋರಿದನು ಪಾರ್ಥ || ಮುರಪುಟದೊಳಾಕಾಶವನು ಕ | ತ್ತರಿಸುವವೊಲಬ್ಬರ
 ದ ಬಲುನಿಬ್ಬರದ ಗತಿಯಲಿ ನಿಗುರಿದವು ರಥವಾಜಿಗಳು ನರನ || ೧೨ || ಕುಬುಚನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನುಗ್ರ
 ಪ್ರಬಲವಾನರನಾಥನಿದಿರಲಿ | ಕುಳಿಸಿದುದರ್ಜನನ ಶರ ಕರ್ಣ ನಪತಾಕೆಯಲಿ || ಶಬರರೂಪವರಾಹದ್ವೈತ್ಯ
 ನ | ನಿಬಿಡದರ್ಪವ ಮುರಿವವೊಲು ವರ | ವಿಬುಧತತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ನಲವೇರಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೩ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆನವನಿಪತಿ ವಿ । ನ್ನಾಳಿನಗ್ಗ ಳಿಕೆಯನು ಮುಂಡಣ । ದಾನವಾಂತಕನುರವನೆಚ್ಚನು ಜೋ
 ಡು ಧಟ್ಟುಗಿಡು ॥ ಅನಿರೂಢಿಯ ಹಯದ ವಾಘೆಯ । ನೇನನೆಂಬಿನು ಜೀಯ ಬಿಂಕದ । ವಾನರವೆ
 ವೇದನೆಯ ಗಡಣೆಯನರಿಯನಾನಂದ ॥೧೪॥ ಹನುಮನನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರಪಿ । ದನುಜರಿಪುವನು
 ಮತ್ತೆಹಯವನು । ಧನುವನರ್ಜುನನಂಬುಗಳನಾಭತ್ರಚಾಮರವ ॥ ಮೊನೆಗಣೆಯಲೇ ಮುಸುಕಿದನು
 ಮುಷ್ಕೋನೆಯ ಬೋಳೆಯ ತೊಡಚಿದನು ಕುರುಜನಪ ನಾವೆಡೆ ನೋಡುನೋಡೆಂದುಬ್ಬಿದನು ಕರ್ಣ
 ॥೧೫॥ ಮೊದಲಲೇ ಭೀಷ್ಮನ ಶರವ್ರಾತದಲಿ ನೊಂದನು ಬಳಿಕ ಕರ್ಣನಾಕದನದಲಿತಪ್ಪಲ್ಲ ತಪ್ಪಲ್ಲೆನುತ
 ಮುರವೈರಿ ॥ ಗದಗದಿಸುವಶ್ವವನು ಬೋಳೈ । ಸಿದನು ಹನುಮನ ನೋಡಿ ತಲೆದೂ । ಗಿದನು ಘಂ
 ದಸ್ಮಿತಮಧುರಮುಖಕಮಲನೋಲವಿನಲಿ ॥೧೬॥ ಶರಹತಿಯಲುರೆನೊಂದು ಧೂಪಿಸಿ । ತರಹರಿಸಿದಶ್ವಾ
 ಳಿ ಕೃಷ್ಣನ । ಕರುಣವಚನಾಮೃತರಸದಿನಾಪ್ಯಾಯನಂಬಡಲು ॥ ಖುರದಲವನಿಯ ಹೊಯ್ದು ಲುಳಿಮಿ
 ಗ । ಲುರವಣಿಸಿದವು ಹನುಮನಂತೆ । ಕರುಣ ಹದುಳಿಸಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೧೭ ॥ ಬ
 ಳಿಕ ಹೇಳುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನ । ಮುಳಿಸಿನಲಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿಜಹ್ವಾ । ವಳಿಯ ಲಳಿಯಲಿ ಕುಪಿತಕಾಳೋ
 ರಗನ ವದನದಲಿ ॥ ಸುಳಿವವನ ಸಾಹಸವನಾತನಿ ನಿಲುವನಾತನಜಯವನಾತನಿ ಬಲುಹ ಕಂಡವರಾರು
 ಸುರನರನಾಗನಿಕರದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಎಚ್ಚನೀತನ ಸಾರಥಿಯ ಮಗು । ಳೆಚ್ಚನೀತನ ರಥವ ವಾಜಿಯ ।
 ನೆಚ್ಚನೀತನ ಧನುವನೀತನ ಸಿಂಧಸೀಗುರಿಯ ॥ ಎಚ್ಚನೀತನನೀತನಸ್ತ್ರವ । ಕೊಚ್ಚಿದನು ಮಗುಳೆ
 ಚ್ಚ ಪುನರಪಿಯೆಚ್ಚಕರ್ಣನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳೆದನು ಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಸೇ
 ನೆ ನಿಮಿಷಕೆ । ಮಬ್ಬು ಮುಳುಗಿಸಿತಿಬಲವನಾ । ವುಬ್ಬಿಯನು ಸೈರಿಸುತ ಸಾಹಸಮಲ್ಲ ತನಿಗೆದರಿ ॥
 ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಫಡ ಹುಬ್ಬನಿಕ್ಕುವ । ಳೊಬ್ಬಳೇ ಜಯವನಿತೆ ಬೋಡ್ಡಿಯ । ಕೊಬ್ಬ ನಿಲಿಸುವೆನನುತ ಖತಿ
 ಮಸಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ ॥ ೨೦ ॥ ದೇವಬಿಲ್ಲಾಳಿನುತ ರಣದಲಿ । ಸಾವಿರಾಲಿಯ ಸುರಪಸುತ ಗಾಂ
 ಡೀವದಲಿ ಹೂಡಿದನು ಅರಿಜಯಮಂತ್ರಮಾರ್ಗಣವ ॥ ತೀವಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕರ್ಣಶ । ರಾವಳಿಯ
 ಖಂಡಿಸಿದನಡಿಗೆ । ಪಾವಕನು ಮುಳಿದಂತೆ ಮುಳಿದವು ಪಾರ್ಥಶರಜಾಲ ॥ ೨೧ ॥ ಸರಳ ಖಂಡಿಸಿ
 ವೀರರವಿಸುತ । ನುರುಬಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಸೆಯಲು । ತರಿದು ಫಲುಗುಣನೊಡನೆ ಯೆಚ್ಚನು ಭಾನು
 ನಂದನನ ॥ ಸುರಪನಾಯುಧಹತಿಗೆ ಕುಲಗಿರಿ । ತರಳುವಂತಿರಲೊಂದುಯೋಜನ । ವರೆಗೆ ತಿರನೆ ತಿ
 ರುಗಿತೇನೆಂಬನು ಮಹಾದ್ಭುತವ ॥ ೨೨ ॥ ಬೌಕಿ ವಾಘುಯ ಕೊಂಡು ಶಲ್ಯನು ನೂಕಿ ಮರಳಿಚಿ ತೇ
 ರ ಸಮರ । ವ್ಯಾಕುಲದಿ ಕಲಿಕರ್ಣನೆಡೆದನು ದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ ॥ ನಾಕನಿಳಯರು ಪೊಗಳಿದರು ತ ।
 ಸ್ತ್ರೈಕವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಢನಹುದನಲಾಕಿರೀಡೆಯ ರಥವನೆಚ್ಚನು ಭಾನುನಂದನನು ॥೨೩॥ ಅರಿಯ ಸರಳಿನ
 ಹತ್ತಿಗೆ ತಿರನೆ । ತಿರುಗೆ ಪಾರ್ಥನ ತೇರು ಬಿಲ್ಲಂ । ತರಕ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುದು ಕಂಡಸುರಾರಿ ಬೆರಗಾಗಿ ॥
 ಅರರೆ ಧಣುಧಣು ಭಾಪುಮುರುರೇ । ಸರಿಯ ಕಾಣೆನು ಬಾರೆನುತ ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿ ದಾನವವೈರಿ ಕರ್ಣನ
 ಹಿರಿದು ಹೋಗಲಿದನು ॥ ೨೪ ॥ ಫಲುಗುಣನು ಖತಿಗೊಂಡು ಹೂಳಿದ । ಹಿಳುಕನೀಡಾಡಿದನು ಕಾ
 ಲದ । ಬಳಿಕ ಕೌತುಕವಾಯ್ತೆನುತ ತೊಗಿದನು ಮೆಕ್ಕುಟವನು ॥ ಬಲವರವು ಹಿರಿದೆಂದು ನಾಮು । ಸ್ನ
 ಲೆನುರಾಂತಕಬಲ್ಲೆ ನಾಡ್ಡೊಡೆ । ಕಬ್ಬಹವನುಕೈಕೊಳ್ಳನೀವೆನುತಿಳುಹಿದನು ಧನುವ ॥ ೨೫ ॥ ಏನುಫ

ಲುಗುಣ ಧರ್ಮಜನ ಮದ | ದಾನಯೋನಲಿತಂದೆ ದುಗುಡವಿ | ದೇನು ಹೇಳೆಂದಸುರರಿಪು ಕೇಳಿದೊ
 ಡೆ ಮನವುರುಗಿ || ದಾನವಾಂತಕ ಕಪಟನಾಟಕ | ನೀನಲಾ ತಪ್ಪೇನು ದುಷ್ಕೃತ | ವೇನುಮಾಡದೆ
 ನುತ್ತು ಮೇಗರೆನುಡಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೬ || ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನಾಣೆ ಚಿತ್ತದೊ | ಫಾಳುವುದ ಮರೆಮಾಡದಿ
 ರುಜಯ | ಲೋಲಧರ್ಮಜನಾಣೆ ನಿನಗೆನಪಾರ್ಥ ನಸುನಗುತ || ಕಾಲಗುಣವೆಂದರಿಯೆ ಮೇಣ್ ನಿ |
 ನ್ನಾಳುತನ ಹುಸಿಯಾಯ್ತುರಿಪುಭಟ | ನಾಳುತನದಿಟವಾಯ್ತು ಕೌತುಕವೆನ್ನ ಮನಕೆಂದ || ೨೭ ||
 ಬಂದುಯೋಜನವರೆಗೆ ತೆರಳಿತು | ಹಿಂದಕಹಿತನ ತೇರುವರಿತರ | ಕೊಂದು ಬಿಲ್ಲಂತರಕೆ ತೆರಳಿತು ನ
 ವ್ವರಥವೇಗ || ಇಂದು ಕರ್ಣನ ಸಾಹಸವ ಮನ | ಬಂದು ಪತಿಕರಿಸಿದಿರಿ ಕೌತುಕ | ವೆಂದು ಪಾರ್ಥ
 ನು ನುಡಿದನಸುರಾರಾತಿಗುಚಿತದಲಿ || ೨೮ || ಆಳುತನದಲಿ ವೀರಕರ್ಣನ | ಹೋಲುವರೆ ನಾ ಕಾಣೆ
 ನೈ ಸುರ | ಪಾಲಕರು ತಾವಾನಬಹುದೇ ಕರ್ಣನುರವಣೆಯ || ಕೋಲು ಯೋಜನವರೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ |
 ಜಾಳಿಸಿದುದನನುಡಿವೆ ನಿಜವಿ | ಲ್ಲಾಳುತನವನು ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ತಿಳಿದುನೋಡೆಂದ || ೨೯ || ಬಸು
 ರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ | ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿತಾಸಹಿತಮೇ | ಲೆಸೆವಸಿಂಧದಹನುಮೆಸಹಿತೀದಿ
 ವ್ಯಧನುಸಹಿತ || ಎಸುಗೆಯಲಿ ತೋಲಗಿಸಿದವನ ಸಾ | ಹಸವುಹಿರಿದೋ ಹುಲುರಥವನೆ | ಬೈಸಿದವನ
 ಸಾಹಸಹಿರಿದೋ ಹೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೦ || ಎನಲು ತಲೆವಾಗಿದನು ಫಲಗುಣ | ಧನುವೆ ಕೊಂಡ
 ನು ದೈತ್ಯಮದನಗೆ | ವಿನಯದಿಂದರೆಗಿದನು ಕರುಣವ ಪಡೆದು ಮದವೇರಿ || ಮೊನೆಯಲಗಿನೆಂಬಿನಲಿ
 ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದಿನಸುತನ ಮೂದಲಿಸಿ ಫಲಗುಣ | ನೆನುವರೆದೊಳತಿಮತ್ಸರಿಸಿ ಕಾದಿದನು ಖಾತಿಯ
 ಲಿ || ೩೧ || ರಾಯ ಕೇಳಭಿನುಂತ್ರಿಸಿದನಾ | ಗ್ನೇಯವನು ಹೂಡಿದನು ಸುರಕುಲ | ಬಾಯಬಿಡೆ ಚಿ
 ಗಿದಂಬು ಹಾಯ್ದವು ಬಿಲುದಿರುವನೋಡೆದು || ವಾಯು ಪಡಿಬಲವಾಗೆ ಕಿಡಿಗಳ | ಬಾಯಧಾರೆಯ
 ಹೊದರಕರ್ಪಣೆಗೆ | ಲಾಯದಲಿ ಲವಣಿಸುವ ದಕ್ಷುರಿದಿರುಳು ಚೂಣಿಯಲಿ || ೩೨ || ಅಹಹ ಬೆಂ
 ದುದು ಲೋಕವಿನ್ನಾ | ರ. ವೆಂಬುವ ಚುಂಬಿಸುವರೋ ವಿ | ಗ್ರಹದ ಫಲನಿಗ್ರಹವಲಾ ಜಗಕನುತ
 ಸುರರುಲಿಯೆ || ವಹಿಲ ಮಿಗೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಹುತ | ವಹನ ಬಿಂಕವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಜಯ | ವಹು
 ದೆ ಪರಗೆ ಪಾರ್ಥನಿರೆ ನೆರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ || ಸರಳ ಜಡಿರುಡಿಸಿದುದುಕರ್ಪಣೆಗೆ | ಹರೆದುದ
 ಲ್ಲಿಯದಲ್ಲ ತಂಪಿನ | ಸರಳಮೊನೆಯಲಿ ಸೊಂಪಿಸಿತು ತುಂತುರ ತುಷಾರದಲಿ || ಅರಿಬಲದ ಬೊಬ್ಬಾ
 ಟದಲಿ ಧರೆ | ಬಿರಿಯಲರ್ಜನ ಹೂಡಿದನು ಹೂಂ | ಕರಣಮಾನಿತಮಂತ್ರಮಂಡಿತಮೇಘಮಾರ್ಗಣ
 ವೆ || ೩೪ || ಹೋಗೆಯ ಹೊರಳಿಯ ವಿವಿಧವರ್ಣದ | ಮುಗಿಲ ಪಾಳೆಯವೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುದು | ಗಗನದಗ
 ಲದಲಾಕಿದುದು ದೆಸೆದೆಯ ಮೂಲೆಗಳು || ಹಗಲುಗತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿತೇನಿದು | ಜಗದ ಕಡೆಯೋ ತಿವಿ
 ತಿಪಾಯೆನೆ | ಜಗಜಗತ್ಪ್ರಾಣಾಸ್ತ್ರವನು ಹೂಡಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೫ || ಬಿಟ್ಟುಹೋದುದು ನಿರಿ
 ಮುಗಿಲುನೆರೆ | ಯಟ್ಟ ತೋಡಿತು ತಳಿತಮೇಘದ | ಫಟ್ಟ ಮುರಿದುದು ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿವೆ
 ಹಿಲವಲಿ || ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಕ್ರಿಯೋಡನೆ ಕೊಂಡನು | ಬಿಟ್ಟವುರುರುವಾಣವನು ಜಗ | ಬಿಟ್ಟಕೌರವ
 ರಾಮ ಬಾಳನುತಚ್ಚ ನಾಕರ್ಣ || ೩೬ || ಗಿರಿಯ ಡೆಂಕಣಿಯಂತ್ರವನು ತರ | ಹರಿಸುವವನಾರರಸ
 ಧಾರಿಣಿ | ಗಿರಿಯಧಾರೆಗೆ ಧಾತುಗಟ್ಟಿದು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ಅರೆ ಫಡಫಡಯಿಸುತ ವಜ್ರನ |
 ಸರಳ ಬಲುಹಿಂದಾವಹಿಲದ | ಲುರುಳೆಗಡಿದನು ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವನಿಂದ್ರನಂದನನು || ೩೭ ||

ಅವಚಳಕದಲರ್ಜನನು ತಿಮಿ । ರಾವಲಂಬನಸರಳನೆಚ್ಚನು । ನಾವರಿಯಿವು ಮಹಾಂಧತಮ ಮುದ್ರಿ
 ಸಿತು ದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಅವನಾವನನರಿವನೋ ತಾ । ನಾವನಿದಿರಾರೆಂಬರೂಪಿನ । ಭಾವ ತೋರಿದುದಿಲ್ಲ
 ಮುಸುಕಿತು ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗವ ॥ ೩೮ ॥ ಮೈರಿಶರಕೇನರಿಯನೇಪ್ರತಿ । ಕಾರವನು ನಿನ್ನಾತನಗ್ಗದ ।
 ಸೌರಮಯಮಂತ್ರಾಭಿಮಂತ್ರಿತಭಾನುಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಅರುಕಂಡರು ತಿಮಿರಜನಿತವಿ । ಕಾರವನು
 ಹೇಳಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳ । ಜಾರಿಸಿದಫಣಿಯಂತೆ ಭುಲ್ಲೈಸಿತ್ತು ಕುರುಸೇನ ॥ ೩೯ ॥ ಆಗಲೇ ತೆಗೆದು
 ರಗಬಾಣವ । ತೂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನ । ಲಾಗುವೇಗವನಾರು ಬಲ್ಲರು ಚಾಪತಂತ್ರಕವ ॥ ಸೂ
 ಗತಿಸುವುರಿವಿಷದ ಲೋಳೆಯ । ಲಾಗಿಸುವನಾಲಗೆಯ ಸುಯಿ ನ । ಬೇಗುದಿಯ ತೊಡೆಬೆಗಳ ಹಾ
 ವ್ ತುಡುಕಿದವು ಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಎಲೆಲೆಹಾವೋ ಹಾವು ಕಂಡದ । ಮಳೆಯ ಕಾವರ ಕರೆಯೆನು
 ತ ಕಳ । ವಳಿಸಿತಲ್ಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹರಿದುದು ಹುದುಗಿ ಹುರಿಯೊಡೆದು ॥ ಬಲುವಿಷದ ಕಿರುವನಿಯ ಹಾ
 ವಿನ । ಮಳೆಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತನ್ನಯ । ದಳಕ ಹಿಡಿದನು ಕೊಡೆಯನರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಲಿಪಾ
 ರ್ಥ ॥ ೪೧ ॥ ಏಸುಹಾವೆರಗದವೊ ಧಟ್ಟಿನೊ । ಳೈಸುಹದ್ದೆರಗದವು ತುಂಡಿಸಿ । ಬೀಸಿ ಬಿಸುಟವು ಕಡಿ
 ಗಳನು ಕೌರವನ ಧಟ್ಟಿನಲಿ ॥ ಏಸುಪರಿಯಲಿ ನರನ ಬಿನ್ನಣಿ ವೈಸುಪರಿ ಕರ್ಣನಲಿ ಕರ್ಣನ । ಕೌಶಲವ
 ದೆಂತೆನಿತುಪರಿಯನು ಕಂಡೆನಿಬ್ಬರಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಬಲುಹು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರಿಂದ । ಗ್ಗಳವಲಾ ಕ
 ಣ್ಣಂಗನುತ ಪಡಿ । ಬಲವ ಬಂದರು ಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಸಹದೇವ ॥ ದಳದ ಧಟ್ಟುಳ್ಳವರು ಪಾ
 ರ್ಥನ । ಕೆಲದಲೋರಣಿಸಿದರು ಬಲುವೆ । ಗ್ಗಳಯನೈ ನಿನ್ನಾತನಿಂದಿನೋಳರಸ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಎ
 ಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಲದೇ ಹೆ । ಬ್ಬಲಿಯ ಕಾಲಾಟದಲಿ ಮೃಗತಿಶು । ಮಲೆತೋಡೇನಗ್ಗಳೆಯನೇ ಮೂ
 ಲೋಕವೆವುದಲಿ ॥ ಅಳವಿಗೊಡದಿರು ಸೂತತನಯನ । ತಲೆಯ ಬೆಸುಗೆಯ ಬಿಡಿಸುವೆಂಬಿನ । ಹಿಳು
 ಕನೆಯಾ ಹೊಣ್ಣುಕಣೆಯೇಕೆಂದನಾಭೀಮ ॥ ೪೪ ॥ ಹುಸಿಯೆ ಭೀಮನ ಮಾತು ಪೂಸರ । ದೆಸುಗೆ
 ತಾನೇಕಿನ್ನು ರಿಪುನಿ । ಪ್ಪಸರದಲಿ ಕಲಿಯೇರಿದನು ಕೈಕೊಳ್ಳನೀಶ್ವರನ ॥ ನುಸಿಗಣೆಯಲೇನಹುದು ತ
 ಗೆ ಹರ । ವಿಶಿಖವನು ತೊಡು ಬೇಗ ಮಾಡೆಂ । ದಸ್ತುರಿಪುವರ್ಜನನ ಜರೆದನು ಕೇಳು ಧೃತರಾ
 ಷ್ಟ್ರ ॥ ೪೫ ॥ ಕ್ರೋಧತಿಖಿ ಭುಲ್ಲೈಸಿ ಮುಳಿದು ವಿ । ರೋಧಿಯನು ನೋಡಿದನು ಮುಳುಗಲಿ ।
 ರಾಧ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ಬೆತೆಯಲಿ ಪುತ್ರಶೋಕದಲಿ ॥ ಅಧಿ ತೀರಲಿ ನಮ್ಮ ಸೇನಾ । ವ್ಯಾಧಿಗಿದೆ ಮದ್ದೆ
 ನುತ ಪರಬಲ । ಸಾಧಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನು ತೊಟ್ಟಿಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ ॥ ೪೬ ॥ ಶಿವತಿವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ
 ವಿದಲಾ । ಭುವನಜನಸಂಹಾರವೇ ಸಂ । ಭವಿಸಿತೇ ಹಾಯೆನುತ ಹರಿದುದು ಮೇಲೆ ದಿವಿಜಗಣ ॥
 ತವಕದಲಿ ತತ್ಪ್ರತಿಮಹಾಸ್ತ್ರವೆ । ಜವಳಿವೆರಳಿಂದುಗಿದು ಬಿಡೆ ತಿವಿ । ತಿವಿದು ತಮ್ಮೊಳಗಡಗದವು
 ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವೆಭದಲಿ ॥ ೪೭ ॥ ಅಮಹಾಸ್ತ್ರದ ಹಾನಿ ರೋಷದ । ತಾಮಸಾಗ್ನಿಯನೊದಿಬಿಡಲು
 ದ್ವಾಮನರ್ಜನ ಕೊಂಡನಗ್ಗದಶಾತಮನ್ಯುವನು ॥ ಅಮಹಾಬಾಣಾಭಿಮುಖದಲಿ । ಸೋಮಧರಮಾ
 ಗ್ಗಣವೆನಿನ್ನೀ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮಕರ್ಣನೆಚ್ಚನು ರಾಯ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೮ ॥ ಆತನಲಿ ಕೌಬೇರಮಾರ್ಗ
 ಣಿ । ವೀತನಲಿ ವಾಯವ್ಯ ಕುಳಿಸಿ । ತಾತನಲಿ ನೈರುತ್ಯವಿತ್ತಲು ಸಾಮವರ್ತಿಶರ ॥ ಆತನಲಿ ಸಾಮು
 ದ್ರೋವಣವೀತನಲಿ ವಡಬಾಸ್ತ್ರವಿಂತಿರ । ಲಾತನೀತನ ಮಥನದಲಿ ನರನಾಥಕೇಳಿಂದ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಸಂಪನ್ನ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ನೋಚನೆ || ಠಾಯಸೂಹಸಮಲ್ಲ ವೆಗ್ಗಲ | ಠಾಯಸುಭಟಶಿರೋರತುನ ರಾಧೇಯಪಾರ್ಥರ ವಿಸ್ತ
ಮರಣ ರಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ ||

|| ಪದ || ರಾಯ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣರ | ಸಾಯನವ ಕಟ್ಟಾಳು ರಣದಲಿ | ಸಾಯಲಾಗದೆ
ತಿವತಿವಾ ಸಾಯರೆ ಸುರಾಸುರರು || ಬಾಯ ಬಿಡೆ ನೃಪಸೇನೆ ಭೀತಿಯ | ಲಾಯದಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು ಪಾ
ರ್ಥನ | ವಾಯುಜನ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾಶ್ವಂಗಳನು ಕಲಿಕರ್ಣ ||೧|| ಎಲೆಮುರಾಂತಕ ಸಾಕು ರಥದಿಂ |
ದಿಳಿ ಸುದರ್ಶನವೆಲ್ಲಿ ಚಾಪವ | ಕಳೆದುಕೋ ಕೌಮೋದಕೆಯ ಹಿಡಿ ಹಾಯ್ದು ವಾಘೆಯವ || ಉಳು
ಹುವವರಾವಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳನು | ತಳವಿಯಲಿ ಕೈಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣನ | ನಳುಕದೆಚ್ಚನು ನೂರುತರದಲಿ ಕರ್ಣ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ||೨|| ಜೋಡಿನಲಿ ಸೀಸಕದಮೀಲ | ಕಾಡಿದವು ಕವಲಂಬು ಕವಚವ | ತೋಡಿ ನೆಟ್ಟವು
ನೊಕಿದವು ನಾರಾಚ ಗರಿಸಹಿತ || ನೋಡಲೀವ್ಯಥೆಯುಂಟೆ ಭುವನದ | ಗೊಡು ಕೃಷ್ಣನ ದೇಹವಿದು
ನಾ | ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕವಲೀ ನರನಾಥ ಕೇಳಿಂದ ||೩|| ಏನ ಹೇಳುವೆ ಹೂಡಿದನು ಸಂ | ಧಾನದಲಿ
ರಥಹಯವ ವಾಘೆಯ | ಜೀನಗಲಸದ ಹಕ್ಕರಿಗೆಯನು ನೋಗನ ಜೊತ್ತಿಗೆಯ || ಭಾನುಸುತ ಮುರಿ
ಯೆಚ್ಚು ನಿಮಗ | ನ್ನೇನುಹದನ್ನೆ ಹನುಮೆ ಲಂಕೆಯ | ದಾನವರು ನಾವಲ್ಲೆ ಸುತ ಕೈಮಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದ ||೪|| ಸ್ಮರಿಸರ್ಜನ ತಿವನೊಡನೆ ನೀ | ಹೋರಿದಾತನೆ ನಿನ್ನ ಕೊಲುಮೊಡೆ | ತೀರದೇ ತಪ್ಪೇನು ತ
ಳುವಿತು ಹೇಳಲೇನೆನುತ || ಕೂರಲಗಿನಂಬುಗಳ ಹಿಳುಕಿನ | ಸಾರವನು ಮುದ್ರಿಸಿದನುದಯದ | ಲಾ
ರನಿಬಿಬಲಿ ಕಂಡನೋ ಕಡುನೋಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೫|| ಹರಿದುದಿಮ್ಮೆ ಜೋಡುನೆತ್ತರಿ | ನೊರತೆ ನೂಕಿತು
ಭದ್ರಪೀಠದ | ಲೊರಗು ನನೆದುದು ರೋಮಿನಲಿ ಜೋಲಿದನು ಮೈಮರೆದು || ಉರುಕುಗೊಂಡು
ದು ಕರಣಚಯವತಿ | ದರೆದಕಂಗಳ ರೋಮಕಂಪದ | ಲರಿದ ದಿಲ್ಲರೆಗಳಿಗೆಕೋಲಾಹಲವನಾಪಾರ್ಥ
||೬|| ಮತ್ತೆ ಕೇಳಪನೀಶಭೀಮನ | ನೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟವು ಬಾಣ ನಕುಲನ | ಕುತ್ತಿದವು ಸಹದೇವನೊಡಲ
ಲಿ ಮಾಡಿದವು ಪಥವ | ಇತ್ತ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚೇಕಿತಾನಕ | ನುತ್ತಮೌಂಜಶಿಖಂಡಿದಳಸತಿ | ಕತ್ತಿತ್ತೊಡ
ಲಿನ ಜೋಲಿನಲಿ ಹೂರಳಿದರು ಹುಡಿ ನೆನೆಯೆ ||೭|| ಒಸಗೆಯೊಡೆದುದು ನೆಲನ ದಿಕ್ಕಿನ | ಬೆಸುಗೆ ಬಿ
ಡೆ ನಿಸ್ಸಾಳತತಿ ಗ | ಜಿಸಿದವುಬ್ಬಿದಬೊಬ್ಬೆಯಡರಿತು ಧ್ರುವನವುಂಡಲವ || ಅಸಮಭುಜಬಲ ಪೂ
ತುರೇ ಸಾ | ಹಸಿಗ ಮರುರೇ ಭಾಪುಧಣುಧಣು | ವಿಪವರಣನರಸಿಂಹ ಜಾಗೆಂದುದು ಭಟಗೋ
ಪು ||೮|| ಜನಪ ಕೇಳೈ ಮತ್ತೆ ಸುತನೋ | ಮನಶತಾನಿಕಾದಿ ಪುನಂ | ದನರನ್ನವರನೆಚ್ಚು ಬೆರಸಿದ
ಸರಸುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಅನಿಲಜನ ಮಗುಳೆಚ್ಚು ಪಾಂಚಾ | ಲನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಸರಳಿನಲಿ ಮುಂ | ಮೊನ್ನೆ
ಯ ಬೋಳೆಯಸರಿಯ ಸುರಿದುದು ಕರ್ಣ ನವಮೇಳು ||೯|| ಸಾಲರುಲ್ಲರಿಗಳ ಪತಾಕಾ | ಚಾಲ್ವನನು
ಚಾಮರವ ಗೋವಳಿಗೋಲ ಡೊಂಕಣಿಗಳ ಕಣೆಯ ಸೀಗುರಿಯ ಸಿಂಧಗಳ || ಧೂಳಿಪಟ್ಟಮಾಡಿದನು
ಮಿಡುಕು | ಳ್ಳ ಸದೆದನು ಗಜರಥಾಶೀದ | ಮಾಲೆಯನು ಮುತ್ತಿದುದು ಕರ ತೀಳಿಮುಖವಾತಿ ||

ಅರಸ ಕೇಳಾನರನನಾಮುರ | ಹರನನಾಕಪಿವರನನಾರಥ | ತುರಗನಿಕರವನಾಧನುವ ಟೆಕ್ಕೆಯವ ಕಪಿವ
ರನ || ಹುರುಳುಗೆಡಿಸಿದಭುಜಪರಾಕ್ರಮ | ದುರಿಯೊಳಗೆ ಬಿಡೆ ಕಾಶಿಹಗೆತರ | ಲಿರೆ ನಿರೂಢಿಸಿ ಧನು
ವೆ ನಿಜತರನಿಕರವನು ಕರ್ಣ || ೧೧ || ಹೇಳಲರಿಯೆನು ವಿಕ್ರವಾಗ್ನಿ ಛ | ಡಾಳಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ ಸೇ
ನಾ | ಜಾಲವನು ಬೇಳಿದನು ಕೂರಂಬುಗಳ ಕಂಡದಲಿ || ಅಲಿಗಳು ಸವಿನೋಡಲಿಂದಿ | ನ ಕಾಳಗವ
ನೋಡುವೊಡೆ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನೆ ಬರಹೇಳು ಬರಹೇಳನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೧೨ || ತರವಳಿಗೆ
ಮುಖದಿರುಹಿ ಕಾಲಾ | ಳ್ತುರಗಸೇನೆಯ ಮರಗೆ ಸಾರಿತು | ತುರಗದಳ ಬಗದಿಂಬುಗೊಂಡುದು ಕರಿ
ಫುಟಾವಳಿಯ || ಕರಿಫುಟಾವಳಿ ಕೋಲಿನುದ್ಬಗೆ | ತರಳಿದವು ತೇರುಗಳ ಮರೆಯಲಿ ಹೂರಳಿ ಯೊಡೆ
ದುದು ತೇರು ಥಟ್ಟು ನಿಹಾರದೆಸುಗೆಯಲಿ || ೧೩ || ಕೋಲ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ತೇರಿನ | ಗಾಲಿಗಳ ನೊ
ಡ್ಡಿದರು ಹರಿಗೆಯ | ಹೇಳದಿರು ಹಂಮುಗೆಯ ಕೊಯೊಡ್ಡಿದರು ರೆಂಚೆಗಳ || ಮೇಳಯವ ಮಾಡಿ
ದರು ತಂಬುಗೆ | ನೂಲಹರಿಗೆತನುತ್ರಸೀಸಕ | ಜಾಲಗುಳಹಕ್ಕರಿಕೆಹಲ್ಲಣಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳ || ೧೪ || ಉ
ರಿಯ ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ದಡ್ಡಿಯ | ನರಗನಲಿ ಮಾಡಿದರು ಮಿಗೆ ಕಾ | ರಿರುಳು ಕೋಟೆಯ ರಚಿಸಿದರು
ಗಡ ರವಿಯಮುತ್ತಿಗೆಗೆ || ಹರಿಗೆಸೀಸಕಜೋಡುಕಾವವೆ | ಕೆರಳಿದೊಡೆಕರ್ಣಾಸ್ತ್ರ ಕೀನಿ | ಬ್ಬರದ ರಣ
ದುಬ್ಬಟೆಯ ಕಂಡುಬ್ಬಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೧೫ || ನೋಡಿದೈ ನಿಮ್ಮವರ ದಳ ಕೈ | ಮಾಡುತಿದೆ
ನಮ್ಮಾತನನು ನೀವೆ | ಬೋಡಿಗಾಬಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪವನಜಪಾರ್ಥರುಬ್ಬಟೆಯ || ನೋಡಿದೈ ಲೇಸಾಗ ನೀ
ವೆ ಮಾ | ತಾಡಬಾರದೆ ನಿಮ್ಮನಾಲಿಗೆ | ಗೂಡುಗೊಂಡುದೆ ಯೆಂದನವನಿಪನಾಕೃಪಾದಿಗಳ || ನರನ
ಬಿಗಿದುದು ಮೂರ್ಛ ಭೀಮನ | ಹರಣಕೂರಳಲಿ ಮಿಡುಕುತಿದೆ ಮುರ | ಹರನ ವ್ರಸುರೊಯ್ಯಾಳಿಯಿ
ದೆ ಮೂಗಿನಲಿ ಮೋಹರಿಸಿ || ಬಿರುದಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲಸಹದೇ | ವರಿಗದಾವುದು ಹದನು ಬಲುಧರ | ಧು
ರವ ನೋಡಿರೆ ನೀವು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ || ೧೬ || ಕೂಡೆ ಮಕ್ಕಳನಿಕ್ಕಿ ತಂದೆಗಳೊ
ಡುತಿದೆ ಸರಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ | ನೀಡಿ ತೋರಿಸಿ ಜಾರುತಿದೆ ಯಣ್ಣಂದಿರಾದವರು || ಓಡುತಿದೆಯಾಳೊ
ಡೆಯನನು ಬಿಸು | ಟೋಡಿ ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ | ಕೂಡಿ ಮುಂಮುಳಿಮುಸುಗುತಿದೆ ಗುರುಸೂ
ನು ನೋಡೆಂದ || ೧೭ || ಅರಿಬಲದ ಕಡುಗೇಡು ಹಬ್ಬಿತು | ಸುರಟಲವನಕಟಕಟ ನೋಡೈ | ಸುರ
ಪತಿಗೆ ದುಮ್ಮಾನವೆಡಿಸಿತಲೇ ಮಹಾದೇವ || ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣರೀಪರಿ | ಪರಮಶ್ವಾರ್ಥಪರೋದಗ
ದೊಡನಿ | ಸ್ಮರದನುಡಿರಿಯೆನ್ನದಿರು ಕಂಡುದನಾಡಬೇಕೆಂಬೆ || ೧೮ || ಉಂಟು ಜೀಯ ವಿರೋಧಿ
ಲವತಿ | ಕಂಟಣಿಸುತಿದೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರೆ | ನೆಂಟರಿಪ್ಪರಿಗಾದುಡೈ ದುಮ್ಮಾನ ಹುಸಿಯಲ್ಲ || ಎರಿ
ಟುಮಡಿ ನಿಪಗಾಗೆ ಜಯ ಹದಿ | ನೆಂಟುಮಡಿ ಜಯವೆವರಸೇರುವು | ದುಂಟು ಹುಸಿದರೆ ಕೂಡಿಸಿ
ಕೊಡುವೆನು ತನ್ನನಾಲಿಗೆಯ || ೨೦ || ಮುಗುಳುನಗೆಯೊಬ್ಬನಲಿ ಸವಿವಾ | ತುಗಳ ರಸೆಪೊಬ್ಬನಲಿ
ಕಡೆಗ | ಣ್ಣಗಳ ಮಿಂಚೊಬ್ಬನಲಿ ನೇವುರವಳಿಮೊಳಗಸಹಿತ || ಸೊಗಸು ಬೇರೊಬ್ಬನಲಿ ನೇಹದ |
ತಗಡು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲಿ ಸತಿಯರಾವಿಗಡತನಕಿದುಸಹಜ ಜಯವೆಧುಜಾರೆ ನೋಡೆಂದೆ || ೨೧ || ಒಂದೆ
ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಲಿ ಕೌರವ | ವೈಂದವನು ನೋಡುವಳು ಕೈಯೊಡ | ನೊಂದುಕಡೆಗಣ್ಣಿನಲಿ ಮಾತಾಡಿ
ಸುಪಳರಿಬಲವ || ಇಂದುಜುಸುವಧು ದಿಟ ಪತಿವ್ರತೆ | ಯೆಂದುಬಗದ್ದ ಭೂಪ ಹುಸಿ ಹೋ | ಗೆ

ದು ಗುರುಸುತ ಜರೆದು ಹೊಕ್ಕನು ತನ್ನ ಮೋಹರವೆ || ೨೦ || ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸಿತ್ತಲರ್ಜನ | ಗರೆ
ಮುಗಿದಕಣ್ಣ ರಳ್ವವಂತೆ | ಕರಣಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಬಿಟ್ಟುದು ತಗಹು ಕಳವಳದ || ಮುರಿಹುಮು
ರಿದಡಬಲದತನ್ನವ | ರಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿಕೋಪತಿಖಿಯು|ಬ್ಬರದಲಿಬ್ಬಗಿಯಾದುದಂತರ್ಭಾವವೆಡೆಗೆಡಿ || ೨೧ ||
ಕಲಶಜಲದಲಿ ಮೈಯ ನೆತ್ತರೆ | ತೊಳೆದು ಹೊಸಮಡಿವರ್ಗದಲಿ ಮುರಿ | ಮಲಕ ಬಿಗಿದನು ಧರಸಿ
ಸಾದುಜವಾಜಪರಿಮಳವ || ಲುಳಿಯಹೊಸಸೀಸಕವ ಕವಚವ | ನಳವಡಿಸಿ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳದ | ಹಳುಕ
ಹಾಯಿಕೊಳುತ ಕೊಂಡನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂಡಿವವ || ೨೨ || ನಿಮ್ಮಸಿರಿಯೊಡಲಿನಲಿ ಜೋಡಿನಾಹಂ
ಮುಗೆಯ ನೋಡಂಬು ಹಾಯ್ದವು | ನಮ್ಮ ದುಷ್ಕೃತವೈಸಲೇ ನಿಮಗೆತ್ತಲೀವ್ಯಸನ || ನಿಮ್ಮಡಿಗ
ಳೇ ಬಲ್ಲಿರಂತಿರ | ಲೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹುದುವೆ ನೊಂದನು | ನಮ್ಮಹನುಮನನುತ್ತು ಮಂಮಲಮುರು
ಗಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೨೩ || ಸಾಕದಂತಿರಲಾಹವಕೆ ಬರೆ | ಲೇಕೆ ಕಬ್ಬಿನಬನವೆ ಬಾಣಾ | ನೀಕಕಥಿಮು
ಖರಾಗಿ ಸಾವರು ನೋವರದಕೇನು || ಆಕುತಾರನಲೀಕ್ಷಣಕೆ ಕೈ | ತೊಕದಲಿ ಕಾದ್ಯ ರಣಾಗ್ರದೊಳಾ
ಕರಿಸು ಜಯಸಿರಿಯನೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ನರ್ಜನನ || ೨೪ || ಹರಿಸು ರಥವನು ವೈರಿಯುರುಬೆಗೆ | ತೆರೆ
ಳುತಿದೆ ನಮ್ಮವರು ಕರ್ಣನ | ಕೊರಳ ಬಾಯಲಿ ಕೀಲಿಸುವೆನೀಶರಸಲಾಖೆಗಳ || ಅರಸ ಕೇಳಾಮಾತು
ಹಿಂಚಿತು | ನರನ ರಥ ಜೋಡಿಸಿತು ಕರ್ಣನ | ಸರಿಸದಲಿ ಜೋಡಿಸಿತು ಪಾಂಡವಸೇನೆ ನಿಮಿಷದ
ಲಿ || ೨೫ || ಎಲೆಲೆಕರ್ಣ ಕಿರೀಟೆಯುರುಬೆಗೆ | ನಿಲುಮೊಡರಿದ್ದು ಹಾವನರೆಗಡಿ | ದುಳುಹಿ ಕಡಿಸಿದೆ
ಪಾಪಿ ರಾಯನ ರಾಜಕಾರಿಯವ || ತೊಲಗಿಸುವೆನೇ ರಥವನನೆ ತೆ | ಕೈಳಿಸಿ ಜರೆದನು ಕರ್ಣಶಲ್ಯನ |
ನೆಲಮೊ ಫಡಹೋಗನುತ ಮುರಿದೆಚ್ಚನು ಧನಂಜಯನ || ೨೬ || ಎಡೆಯಲೀತನ ಸರಳಸಾರವ | ಕಡಿ
ದು ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚ ಮಗುಳ | ಚ್ಚಡಿಗಡಿಗಿ ಬಿಡದೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿಯಿಚ್ಚು ಬಿಡದೆಚ್ಚು || ಪಡಿಮುಖಕೆ
ದಾವಾಗ್ನಿಯದನಿಂ | ಮಡಿಸಿ ಬೀಸುವಭೇದಪವನನು | ಸುಡದೆ ಬಿಡುವನೆ ಕಲಿಧನಂಜಯನಹಿತತ್ಯಣ
ವನವ || ೨೭ || ಬದೆದು ಕವಚವನೊಡೆದು ಗರಿದೋ | ರಿದವು ಮೈಯಲಿ ಕೂಡೆ ಮೊನೆದೋರಿ |
ದವು ಬೆನ್ನಲಿ ಕರ್ಣನನದ್ದನು ರುಧಿರವಾರಿಯಲಿ || ಉದುರಿದವು ಕೈಯಂಬು ಬಲುಕಾ | ರಿದನು ರ
ಕುತವೆ ಕಳಕಳದಕಂ | ಪದಲಿ ರೋಂಪಿಸಿ ಮಲಗಿದನು ಮಣಿಮೆಯದ ಗದ್ದುಗೆಯ || ೨೮ || ತೋ
ರಿಸಾ ನಿನೊಡೆಯನೋಲೆಯ | ಕಾರತನವನು ನಮ್ಮ ಬಲವನು | ಮೂರುಮೂಲೆಯಹಾಯ್ಸಿಬಿಚ್ಚಿ
ಸಿ ಗೆಲಿದಗರುವನಲಾ || ಜಾರಿದವು ಬಿಲ್ಲಂಬು ಬಿದ್ದವು | ನೀರರಲಿ ಹಳಚಿಸಿದ್ದು ಕೈಯಲಿ | ಮೋರೆಗೇತ
ಕೆ ಮರುಕವೆಂದನು ಭಾನುಸಂದನನ || ೨೯ || ಮರಳಿ ಶಲ್ಯನನೆಚ್ಚನಾತನ | ಕರದ ಧನುವನು ಕಡಿದು
ಪಾಳೆಯ | ತುರಗದೊಡಲಲಿ ಹೊಳಿದನು ಹೇರಾಳದಂಬುಗಳ || ಹೊರೆಯ ಹಡಪದ ಜಾಹಿಯರ
ಖಾ | ಮರಿಗರನು ನೋಯಿಸಿದ ಗೆಲುವಿನ | ಗರುವತನವನು ಬಡ್ಡಿಸಹಿತುಗುಳಿಚಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೦ ||
ಜಳಪತಿಯ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಿತ್ತೀಚೆಯ ಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ | ಹಿಳುಕು ಹೊಕ್ಕವು ಹರಹಿ ತಿವಿದ
ವು ರಾಯನಿರಿದಿನಲಿ || ಹಲವುಮಾತೇನಾಕೃಪನ ಸೌ | ಬಲನನಾಗುರುಸುತನನಾಕೌ | ಶಲನನಾಕೃತವ
ರ್ಪುಳನ ಮುರಿಯಿಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೩೧ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕುರುರಾಯನಾದುದು | ಮಕ್ಕಳಾಟೆಗೆ ಗು
ಳಿಸದೀಸುತ | ರಿಕ್ಕಿ ಜಾಯ್ತುರು ನಮ್ಮ ದಳಪತಿ ಕಾದಿ ಬಳಲಿದನು || ಹೊಕ್ಕನರ್ಜನನಿವರದರ್ಪವ |

ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದೊಡನ್ನು ಪರಿವಾ | ರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಪಂತವೆಂದುಲಿದುದು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೩೪ || ಅ
ರಸಚಿತ್ತೈಸಾರುಸಾವಿರ | ವರಮಹಾರಥರೌಂಕಿದರು ಝ | ಲ್ಲರಿಯ ಝಾಡಿಯ ಸೆಳೆಯ ಸಿಂಧಧ
ಸುಳಿಯ ಸೀಗುರಿಯ || ಬಿರಿಯೆ ನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾದ್ಯದ | ಮುರುಜಿಡಿಂಡಿಮಪಟಹದಾಡಂ | ಬರದರವ
ವಡಗಿತ್ತುಕ್ಕೈವಾರಿಗಳರಭಸದಲಿ || ೩೫ || ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾರ್ಥ ರಾಯನ | ತುಡುಕಬಹುದೇ ಕೂಟ
ಗಿರಿಯಲಿ | ಕಡಲು ಮುಳುಗುವದೇನು ಸದರವೆ ತಿವಮಹಾದೇವ || ಹಿಡಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನಿನ್ನು ಮುಂ
ದಡಿ | ಮಿಡುಕಿದೊಡೆ ನಮ್ಮಾಣೆಯಿಂದವ | ಗಡಿಸಿ ನೂಕಿತು ನಿನ್ನವನ ಮನ್ನಣೆಯ ಪರಿವಾರ || ೩೬ ||
ಜನಪ ಕೇಳೈರ ಕುತಜಲದಲಿ | ನನೆದನೆಲ ಹುಡಿಮಸಗಿ ಕೆಂಧೂ | ಳಿನಲಿ ಕತ್ತಲಿಸಿದುದು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ
ಯಾದುದಡಿಗಡಿ || ಅನಿಬರಾವೆಡೆ ಕರ್ಣನೋ ಫಲು | ಗುಣನೊ ಪಾಂಡವಬಲವೋ ನಿನ್ನಾ | ತನೊ
ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯನೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೩೭ || ಬಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದಧೂಳಿನುಬ್ಬರ | ಮುಳಿದವೋ
ಲು ವಿಜಯಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ | ಹಿಳಿದಕರಿನ ತುರಗದೊಡಲರುಣಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ಕಳಚಿತಾಕೆಂಧೂ
ಳಿ ಬಾಣಾ | ವಳಿಯ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣೆನು | ದಳದೊಳಾರಾರೆಂದು ಮತ್ತರೆಫಳಿಗೆಮಾತ್ರದ
ಲಿ || ೩೮ || ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು ರಾವುತರು ರಥ | ತುರಗತತಿ ಯಿಟ್ಟುಣಿಸಿದವು ಮದ | ಕರಿಗಳಂಗೈ
ಸಿದವು ಪಡಿಚಾಚಿದವು ಮುಂಕಣಿಗೆ || ಹರಿಗೆಗಳ ತಿರಕೊಡ್ಡಿ ಕಕ್ಕಡೆ | ಪರಶುಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಗಳ
ಕೊಂ | ಡಿರದೆ ತರುಬಿದನರ್ಜುನನ ರಥದರೆಡುಬಾಹೆಯಲಿ || ೩೯ || ಅರಸ ಕೇಳು ಜಯದ್ರಥನ ಮೋ
ಹರದ ಮಧ್ಯದೊಳಂದು ಸಿಲುಕಿದ | ನರನ ರಥವೀಹೊಳ್ಳುಗರ ಹೋರಟೆಗೆ ಹೆದರುವುದೆ || ಕರಿಘಟಾ
ವಳಿಗೊಂದುಸರಳಾ | ತುರಗದಳಕೊಂದಂಬು ಬಳಿಕರ | ಡೆರಡುಶರದಲಿ ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಾಲಾಳುತೇ
ರುಗಳ || ೪೦ || ಅಳುಮುರಿದುದಲೇ ಮಹಾರಥ | ರೇಳಿರೈ ನೀವಾರುಸಾವಿರ | ಮೇಲುದಳದವರಾ
ಕೆವಾಳರು ನಿಮ್ಮಧಟ್ಟಿನಲಿ || ಕಾಳಗದಪರಿಲೇಸು ಕರ್ಣನ | ಸೋಲದಲಿ ಸೀವರಿಸದಿರಿ ಭೂ | ಪಾಲ
ನಾಣೆ ದೊತಾರರಹಿರೆನುತೆಚ್ಚನಾನಾರ್ಥ || ೪೧ || ಬಾಣಹತಿಗುಕ್ಕುಡಿಸಿ ಸುಭಟ | ಶ್ರೇಣಿ ಹೆದರಿತು
ಶೌರ್ಯನಗರದ | ವಾಣಿಯರು ಹೊಕ್ಕೆಚ್ಚು ಹೋಗಾಡಿದರು ಪತಿರಿಣವ || ಗೋಣಕೊಯ್ಲಿನ ಕಾರ
ಣದ ಮುಂ | ಗೇಣಿಕಾರನು ಮೊಳಗಿದನು ಫಡ | ಕೇಣವಿನ್ನೇಕನುತ ಕೈದೋರಿತು ಭಟವಾತ್ರ || ೪೨ ||
ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥರ ಸುಳಿಗೊಂ | ಡಾಳ ಸದದನು ಸವರಿದನು ಭೂ | ಪಾಲಪುತ್ರನನಖಳದೇತದ್ವೀ
ಪಪಾಲಕರ || ಅಳು ಮುರಿದುದು ಮೂನಜಾನಿಯ | ಹೇಳುವೊಡೆ ನಗೆಯಿಂದು ಕುರುಬಲ | ಜಾಲದ
ಲಿ ಳಳ್ಳುಗರು ಬಂದರು ಭಂಗಜಲಧಿಯಲಿ || ೪೩ || ಬಿಡುದಲೆಯಲೋಡಿದರು ಬಿರುದಿನ | ತೊಡರ
ಬಿಸುಟರು ವಾಹನಂಗಳ | ಗೊಡವೆಬಿಟ್ಟುದು ನೆಲಕೆ ಕೈಯೊಡಗೊಟ್ಟು ಕೈದುಗಳ || ಅಡಸಿದೀತನ ಸ
ತ್ಪತಾಪದ | ಕಡುಬಿಸಲ ಬೇಸಿಗೆಗೆ ವೀರರ | ಮಡುವುಗಳು ಬತ್ತಿದವು ಮೋರೆಗಳೊಣಗಿ ಪಟುಭಟ
ರ || ೪೪ || ಹೋಗದಿರಿಹೋಗದಿರಿ ದಳಪತಿ | ಯಾಗುಹೋಗರಿಯದೆ ನೈಪಾಲನ | ಮೂಗನಾಡಿಗಿ
ಮೂರಿದಿರಿ ಕೊಂಬವರು ನಾವಿಲ್ಲಾ || ಈಗರುವರೀಪರಿ ಫಲಾಯನ | ಯೋಗಸಿದ್ಧರೆ ಸಾಹಸಿಗಿಟ್ಟ |
ಬಾಗೆನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೪೫ || ಇವರ ಹೆದನಿದು ಕರ್ಣನಾಡಿದ | ಕಣಿ
ಡಿಕೆಯ ಬಿಸಗೊಳ್ಳಿರೈ ಕೌ | ರವನ ಗರುವಗ್ರಾಸಕೆವ ರಾಹುಗಳು ಲಟಕಟಿಸಿ || ನಿವಗೆ ಬವರದೊ

ಳೊಂದುಮುಟ್ಟಿಗೆ | ರವಣವುಂಟೇ ಹಾಯ್ಕಿ ನಿಮ್ಮಾ | ಯವನು ನೋಡುವೆನನುತ ಕರೆದನು ಕೃಪ
 ನ ಗುರುಸುತನ || ೪೬ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷಣಕ ಮುಗ್ಧಿತು | ಮರೆವೆ ನಗ್ಗಿತು ಭೀತಿ ಶೌರ್ಯದ | ತಿರು
 ಳು ಬಲಿದುದು ಕೋಪ ತಳಿತುದು ಕೋಡಿ ನೀರೇ || ಕರಣಪಲ್ಲವ ಪಾಡಿನಲಿ ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಂಡುದು
 ವೀರರಸವು | ಬೃರಿಸಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವ ಮುಸುಕಿತು ನಿನ್ನ ದಳಪತಿಯ || ೪೭ || ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬ
 ಲನನುಗಿದೀ | ಡಾಡಿದನು ನೆಟ್ಟುಂಬುಗಳ ಹರಿ | ಜೋಡತೆಗೆದನು ತೊಳದನಂಗೋಪಾಂಗಶೋಣಿತ
 ವ || ಕೂಡೆ ಕತ್ತುರಿಗಂಧದಲಿ ಮುಳು | ಗಾಡಿ ದಿವ್ಯದುಕೂಲವನು ಮೈ | ಗೂಡಿ ಮೆರೆದನು ಕರ್ಣ
 ನನುಪಮದಿವ್ಯತೇಜದಲಿ || ಬೋಳವಿಸಿದನು ಕರ್ಣಶಲ್ಯನ ಸೂಳವಿಸಿದನು ಭುಜವನುಬ್ಬಿನೊ | ಳಾಳ
 ವಿಸಿದನು ಚಾಪಗಾನಸ್ಥಾನಕವನರಿದು || ಮೇಳವಿಸಿದನು ರಥವ ಕೆಲದಲಿ | ಬೋಳೆಯಂಬಿನ ಹೊದೆ
 ಯಲಹಿತನ | ಪಾಳಿಸುವಸರಳಿದೆ ಯೆನುತ ತೂಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೪೮ || ಫಡಫಡಲವೋ ಪಾರ್ಥ
 ಜೂಜಂ | ಗೋಡಬಡಿಕೆ ನಿನಗೇಕೆ ಬಿನುಗುಗ | ಳೊಡನೆ ಹೆಕ್ಕಳಬೇಡ ಹೋಗದಿರಿತ್ತಲಿದಿರಾಗು || ಹಿ
 ಡಿದಮುಟ್ಟಿಯ ನಿನ್ನ ರಸಣವ | ಕೂಡಹಿ ನಿನ್ನ ದೇವರಳ ಕೊಳ್ಳದೆ | ಬಿಡುವೆನೇ ತಾನೆನುತ ಕರೆದನು
 ಕರ್ಣನರ್ಜನನ || ೪೯ || ಅರಸಕೇಳೈ ಕರಿಯ ಗರ್ಜನೆ | ಗುರುವಣಿಪಕೇಸರಿಯವೊಲು ಕೃಪ | ಗು
 ರುಸುತರ ಬಿಟ್ಟೆತ್ತ ಹರಿದನು ಹಗೆಯ ಸಮ್ಮುಖಕೆ || ತಿರುಪುಸದರವೆ ನಿನಗೆ ಗತಿ ಕಾ | ಹುರಕಣಾ
 ವಳಿಕಂಠಗತಬಾ | ಹಿರನು ನೀನೆಲೆಕರ್ಣ ಫಡ ಹೋಗನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ || ೫೦ || ಭರತಭಾಷೆಯಲಾ
 ವಿಧಾವಂ | ತರುವಿರಾಟನ ಮನೆಯಲಿದನಾ | ರರಿವರೈ ನಾವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆವು ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಗಳ || ಪರರ
 ಮಾತಂತಿರಲಿ ಬಾಹು | ಸ್ಫುರಣವಭಿನವವಂಗಹಾರದ | ಪರಿಯ ತೋರಾ ಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚನು ಧ
 ನಂಜಯನ || ೫೧ || ಝಳವಿಸಿದುದೆರಡಂಕದಲಿ ನಿ | ಸ್ಫುಲಿತತೇಜಃಪುಂಜವಿಬ್ಬರ | ಹಳಹಳಿಕೆ ಹದ್ದಿ
 ದುದು ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಗನದಲಿ || ಹಿಳುಕನುಗಿದವೊ ಹಿಳುಕ ಮುಂಮೊನೆ | ಯಲಗನುಗುಳುವಕಣೆ
 ಗಳಲಿ ಕಣೆ | ತಳಿತವೋ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಬಾಣಾದ್ವೈತವಾಯ್ತೆಂದ || ೫೨ || ಪರತುರಾಮನ ಕಾರ್ತಿ
 ವೀರ್ಯನ | ವರದಿಳೀಪನ ದುಂದುಮಾರನ | ಭರತದಶರಥನಹುಷನಳರಾಘವನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ || ಸರಿಮಿ
 ಗಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀಗಲಿ | ನರಸುಗಳ ಪಾಡೇರಿರಲೆಯು | ಧರೆಗೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಸ್ತೋಮವ
 ಜ್ಞಾನನ || ೫೩ || ತಾರಕನ ಜಂಭನ ನಿಕುಂಭನ | ತಾರಕಾಕ್ಷನ ಕಾಲನೇಮಿಯ | ವೀರಮಹಿಷಾಸುರ
 ನ ಬಾಣಾಸುರನ ರಾವಣನ || ತೋರಹತ್ತರ ಬಾಹುಬಲವದು | ಸೇರಿತೀಕರ್ಣಂಗೆ ಮಿಕ್ಕಿವ | ರಾರುಪ
 ಡಿಯೈ ಕದನದಲಿ ಸರೆಯೆಂದುದಮರಗಣ || ೫೪ || ಪೂತುಮುರುರೇ ಕರ್ಣವಿತಿಬ | ವ್ರಾತವೊಂದಿ
 ನಿತಿಲ್ಲ ಲಂಕೆಯ | ಪಾತಕರ ಚಾಪಳವ ಕಂಡನು ಚಾಪತಂತ್ರಕವ || ಈತನತಿಶಯಬಾಣರಚನಾ | ಏಳ್ವಾ
 ತಿಯಿದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟ | ವ್ರಾತಕಲ್ಲಿಯದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಹನುಮಂತ || ೫೫ || ಅದ್ಭುತ
 ನದ್ದಾನದಲಿ ಹೊಡೆಮಗು | ಳದ್ದುದೀಕುರುಸೇನೆ ತಡಿಯಲಿ | ಬಿದ್ದುಹೈ ಸಂತೋಷಸಾರಕ್ಷೀರಜುಧಿ
 ಯಲಿ || ಗೆದ್ದೆನ್ನೆ ನಿನ್ನಾ ತನೊಸಗೆಯ | ಬಿದ್ದಿ ನರಲೈ ನಾವು ಪರರಿಗೆ | ಬಿದ್ದು ದೊಂದಪಥಾತಿಯೊ
 ದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || || ೫೬ ||

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತೈ ದ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯವರಬಲಮಥನ ಕೌರವ | ರಾಯಧರಣಿವರಾಹ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನೆಚ್ಚ ನು
ರೌದ್ರದರ್ವದ ಸರ್ವಬಾಣವನು ||

ಪದ || ಹೇಳು ಸಂಜಯ ಹಗೆಗೆ ಬಿದ್ದವಿ! ತಾಳವಾವುದು ಕಿವಿಗಳೊಲಿದವು | ನಾಲಿಗೆಯ ನೋಡುವೆನು ವಚನಾಂವೃತದ ಸವಿ ಹಿರಿದು || ಜಾಳಿಸಿತೆ ಹಗೆ ಕರ್ಣ ಗೆಲಿದನೆ | ಕಾಳಗವನೀಮಾತುಗಳ ನೀ | ಹೇಳುತಿರೆ ಸಾಕೆಂದು ನುಡಿದನು ನಗುತ ಸರನಾಥ || ೧ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳುವೊಡೆಸಾವಿರ | ಕಿವಿಗಳೈದವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಣನ | ಬವರದಲಿ ರೂಢಿಸಿದರೌದ್ರವರಾಡಕಾರಿಯವ || ಸವಡಿವೆರಳಿನ ಸೇದುವಂ ಬಿನ | ತವಕಿಗನ ತಗ್ಗುಸುವೆ ನಿಲ್ಲೆನು | ತವಗಡದ ಕೋಪದಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೊಡನಾಕರ್ಣ || ೨ || ಮಿಾರಿ ತುರಿ ಸುಯಿ ನಲಿ ಕಂಗಳು | ಹೇರಿದವು ಕಡುಗೆಂಪನೊಗಡಿಸಿ | ಕಾರಿದವು ರೋಮಾಳಿ ರೋಷಪ್ಪೀಡ ಬಿಂದುಗಳ || ಕೌರಿದಲು ಕುಡಿಮಾಸೆ ಕಾದುದು | ಮೋರೆ ಬದ್ಧ ಭ್ರುಕುಟಿಯಲಿ ಹುರಿಯೇರಿತಧಿಕ ಕ್ರೋಧತಾಮಸ ನಿನ್ನು ದಳಪತಿಯ || ೩ || ಉಗಿದನು ರೆಗಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಂಮೂ | ಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆಯ ಗಾಳಿಗೆ | ಹೊಗೆಯ ಹೊದರಿನ ಹೊರಳಿ ಹಬ್ಬಿತು ಕೂಡೆ ಖಡಿಯಿಡುತ || ಗಗನಗಮ ನದ ನಿಖಳವಿಹಗಾ | ಳಿಗಳು ಬೆಂದವು ಗಾಢಗರಳದ | ಸೆಗೆಗಳುಕಿ ಸಲೆ ಮಸಗಿ ದಿವಿಜರ ಧಟ್ಟು ಕಳ ವಳಿಸೆ || ೪ || ಉಗಿಯೆಜಗ ಕಂಪಿಸಿತು ತಾರೆಯ | ನೊಗಡಿಸಿತು ನಭಜಲಧಿ ರತುನಾ | ಳಿಗಳನೋಕರಿ ಸಿತು ಕುಲಾದ್ರಿಗಳೊಲಿದನೆಡಬಲಕೆ | ದಿಗಿಭತತಿ ನಡನಡುಗೆ ಕಮಠನು || ಬೆಗಡುಗೊಂಡೋಡಿದನು ನಭದಲಿ | ಭುಗಿಲಿಡಲು ಫಣಿಬಾಣ ಹೆದರಿಸಿತಖಿಲಲೋಕಗಳ || ೫ || ಬೆರಳಲಂಬನು ತೂಗಲುರಿ ಹೊಂ | ಕರಣೆಯಲಿ ಪಂಟಿಸಿತು ಸೂಯಿ || ಧರಧುರದ ಬೆಳ್ಳೊರೆಯಲೊಡಳೆಯ ವಿಷದಲಹರಿಗಳ || ಉರವಣಿಸಿದವು ಗರಳರಸದು | ಬ್ಬರದ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಗಳ ಮುಸುಕದ | ಹೊರಳಿಹೊಗೆಗಳ ಛೇಟ ಛೇಟಧ್ವನಿ ಮಸಗಿ ತಡಿಗಡಿಗೆ || ೬ || ಹೊರೆಯವರು ಮರನಾದರಾರಥ | ತುರಗೆ ಲಟಕಟಿಸಿದವು ಅತಿನಿ | ಬ್ಬರದ ಬೆರಗನೊಳದ್ದು ಹೋದನು ಶಲ್ಯ ನಿಮಿಷದಲಿ || ಉರಿ ಛೇಡಾಳಿಸಿ ಹೂಂಕೃತಿಯ ಪಂ | ಜರೆ ದೊಳಗೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ತುಂಬಿದ | ಹೊರಳಿಹೊಗೆಯಂಬರವ ತುಂಬಿತು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೭ || ಆವರಿಸಿ ಸಿದವು ಪುಷ್ಕಳಾವ | ತಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಧೂತವಿಷಧೂ | ಮಾವಳಿಯಲೇ ಧಾತುಗೆಟ್ಟುದು ಸಕಲಭುವನ ಜನ || ದೇವತತಿ ಬೆಂಡಾಯ್ತು ಮೊದಲಿನ | ದೇವರುಬ್ಬಿದರುರಗಪತಿಯ ಫ | ಕಾವಳಿಯ ಗುಡಿನೆಗೆ ಹಿದವು ಪಾತಾಳಲೋಕದಲಿ || ೮ || ಭುಜವ ಹೊದರು ಸೂರ್ಯತಕ್ಷಕ | ರಜನಸಭೆಯಲಿ ಭಯದಿಸುರಪ ತಿ | ಭಜಿಸಿದನು ಗರುಡನನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮಸ್ತುತರಗೆನುತ || ಗಜರಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳವಾದ್ಯ | ವ್ರಜದ ಕಪ ಳೆಯ ಛೇರ ಬೊಬ್ಬೆಯ | ಗಜಬಜೆಗೆ ಗಾಡಿಸಿತು ಕೌರವಸೈನ್ಯತರಧಿಯಲಿ || ೯ || ಹಣುಗಿದರು ಭೀಮಾ ದಿಗಳು ಕ | ಟ್ಟೊಣಗಲಾದವು ಛೇರ-ಮೋರೆಗೆ | ಳೆಣಿಸುತಿದರು ಜಪವನರ್ಜನಕೃಷ್ಣ ರಂಬವರು || ಸೆಣಿಸುವರು ಕ್ಕುರುರಾಯನೊಡನಿ | ನ್ನುಣಲಿ ದರೆಯನು ಧರ್ಮಸುತನೆಂ | ದಣಕವಾಯಿತು ನಿನ್ನು ದು ಜ್ವರಿಕಾರಿ ಹರುಷದಲಿ || ೧೦ || ಮೂಡಿಗೆಯಲಂಬುಗಿದು ತಿರುವಿಗೆ | ಹೂಡಲೇಹದ ನಾಯ್ತು ಚೌಕ

ದ | ಲೋಡಿಸಿದೊಡನಹುದೊ ಹರಹರಹರ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಲಾ || ನೋಡಿದೈ ಗುರುಸುತಕೃಪಾದಿಗ
 ಲೋಡದಿರಿ ನೀವೆನುತ ಹರುಷದ | ಬೇಡಿನಲಿ ಮನಮುಳುಗೆ ತೂಗಾಡಿದನು ಕರುರಾಯ ||೧೧|| ಉ
 ರಿಯುಚೀಕೂಳವೆಗಳವೊಲು ಪೂ | ತ್ಯರಿಸಿದವು ಫಣಿವದನದಲಿ ದ | ಳ್ಳುರಿಯ ಸಿಮಿಸಿಮಿಸಿಮಿತು
 ಪಾರದ ಕಡಿಯತುಂತುರಿನ || ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ಕಾರ್ಬೋಗೇಯ | ಕಾ ಹುರದ ಸೂಯಿ ನ ಝಳದಗರೆ
 ಳಾ | ಕ್ಷರದ ಜಿಗಿಯರೆ ಮಾತುದೋರಿತು ಬೆಸಸುಬೆಸಸನುತ ||೧೨|| ಹೂಡಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ ಬಾಣ
 ದ | ಝಾಡಿಯುರಿ ನಾಲಿಗೆಗೆ ನಿರುತವ | ನೋಡಿ ಪಾರ್ಥನ ಗಳಕೆ ಸಂಧಾನವ ನಿಧಾನಿಸುತ || ನೋ
 ಡಿದನು ಶಲ್ಯನನು ಮಿಗೆ ಮಾ | ತಾಡಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ಪುಣ್ಯದ | ಬೀಡುಬಿಡುವರೆಕಾಣಲಿನ್ನು ಹು
 ದೆಂದನಾಕರ್ಣ ||೧೩|| ಏನುಸಾರಥಿ ಸರಳು ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಬಹುದೆ ಪಾರ್ಥನ | ಮಾನ
 ನಿಗೆ ವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯ ಕೊಡಬಹುದೆ || ಆನಲಮ್ಮುವರುಂಟಿ ನಿನಗಿದು | ಸಾನುರಾಗವೆ ಹೇಳೆನ
 ಲು ರವಿಸೂನುವಿನ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನು ಹೊಗಳಿದನು ಮಾದ್ರೇಶ || ೧೪ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕರ್ಣಕೌರವ
 ನೀಸುದಿನಸಾಕಿದ ಫಲವನೀ | ನೈಸಲೇ ತೋರಿಸಿದವನು ತಿವತಿವಮಹಾದೇವಾ || ಏಸುಕಾಳಗವಾದುದೀ
 ಕ | ಟ್ವಾಸುರದ ತರವೆಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಾವಾಸವಾದುದೊ ಪೂತುರೆಂದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ ||೧೫|| ಆಯಿತಿ
 ದು ತರವೊಳ್ಳಿತ್ತೈ ಕುರು | ರಾಯನಭ್ಯುದಯಪ್ರಪಂಚವಿ | ದಾಯತವು ಸಂಧಾನವಡಬಡದೆನ್ನು ಚಿತ್ತ
 ದಲಿ || ಸಾಯಕವ ನೀ ತಿರಿಗಿ ತೊಡುನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ಗೆಲಬಹುದೆಲಾ ರಾ | ಧೇಯುಂದನು ಶಲ್ಯ
 ನವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ ||೧೬|| ಕೊರಳಿಗೊಡ್ಡಿದೆ ಹೊಳ್ಳುವಾರಿದು | ಸರಳು ಮೆಕುಟವ ತಾಗುವುದು
 ತೆಗೆ | ದುರಕೆಕೊಟ್ಟೊಡೆಕೊಯ್ವುದೀಗಳೆ ಕೊರಳನರ್ಜನನ || ಮರಳಿ ತೊಡುತೊಡು ಬೇಗ ಕೌರವ |
 ನರಸುತನವುಳಿವುದುಕಣಾ ಹೇ | ವರಿಸದಿರು ಹೇಳುವೊಡೆ ಪಂಥವಿದೆಂದನಾಶಲ್ಯ ||೧೭|| ಒಂದುತರಸಂ
 ಧಾನ ನಾಲಿಗೆ | ಯೊಂದು ನಂಮಲಿ ಕುಟಲವಿದ್ಯಯ | ನಂದು ಕಂಡೈ ಶಲ್ಯನಾವಡಿಯಿಡುವಧರ್ಮ
 ದಲಿ || ಇಂದು ಹೂಡಿದಸರಳನಿಳುಹುವು | ದಂದವೇ ನೀನರಿಯೆ ಹೆರಸಾ | ರೆಂದು ತಿರುವಿನಲಂಬ
 ನೊಡೆದನು ಕರ್ಣಬೊಬ್ಬಿರಿದು || ಏನ ಹೇಳುವೆ ಬಳಿಕ ಭುವನ | ಜ್ಞಾನವನು ತೆಗೆದೋಡಿದರು ಮೈ
 ಮೊನಿಕರು ವೆಂಠಣಿಸಿತುರಿಯಪ್ಪಳಿಸಿತಂಬರವ || ತಾನಿಡುವಕರ್ಬೋಗೇಯ ಚೂರಿಸು | ವಾನನಡ ತ
 ಟವಾಯ ಲೊಡಳೆಯ | ಜೇನಹುಟ್ಟೆಯ ಬಸಿವವಿಷದಲಿ ಬಂದುದುರಗಾಸ್ತ್ರ ||೧೮|| ಜನಪ ಕೇಳೈ
 ಬಳಿಕ ಭೀಮಾ | ಜ್ಞಾನ ನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ತನತನಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನಿಕರದಲಿಚ್ಛ ರಹಿತರವ || ಅ
 ನಿಶುತರವನು ನುಂಗಿ ಮಗುಳೆ | ಚ್ಛನಿತನೊಳಕೊಳುತಾಜ್ಯಧಾರೆಗೆ | ನನದಹುತವಹನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು
 ಮತ್ತೆ ಫಣಿಬಾಣ ||೨೦|| ಹಾವೈಕೋದರ ನಕುಲ ಹಾಸಹ | ದೇವ ಧರ್ಮಜ ಹಾ ಧನಂಜಯ |
 ಹಾ ವಿನೈಗೆ ಹವಿಗಳಾದಿರೆ ಹಾಮಹಾದೇವ || ಸಾವೊಡೆಯು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಧಾತವ | ಸಾವುಕ್ಷತ್ರಿ
 ಯುಕುಲಕ ಭಂಗವ | ಹಾವಿಧಿಯೆ ಯಂದೊದರಿ ಮರುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ ||೨೧|| ತುರಗತತಿ
 ಕಳೆವಳಿಸಿದವು ಮದ | ಕರಿಗಳೊಡಂಬವು ಬಸವಳಿದು ರಥ | ತುರುಗವೆಳದವು ತೇರ್ಕುಂದವು ವಿಷದ
 ಕಳೆತೊಯ್ದು || ಸುರಿವೆಗರಳದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿದ | ನೆರರು ನಂಜೇರಿತು ಮುಜಾಡ್ವಿತ | ತರದ ಭಾ
 ರಿಯವಿಷಕ ಕೊಂಗುದಿಗೊಂಡುದಂಸೇನೆ ||೨೨|| ಗುಡಪಂಚಾಕ್ಷಯ ಮಂತ್ಯೋ | ಚ್ಛರಣೆಯುಳಿ

ಭೂನಾಗಸತ್ಯದ | ಬೆರಳಮುದ್ರಿಕೆಗಳಲಿ ರಕ್ಷಾಯಂತ್ರತಂತ್ರದಲಿ || ಮರಕತದ ಘಟಿಕೆಯಲಿ ವಿಷಸಂ |
ಹರಣವಿವಿಧೋಪಾಯದಲಿ ನೈಪ | ವರರು ನಿಂದರು ಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳುದುಗುಡದಲಿ || ೨೩ || ಹಿಂದೆ
ಭಗದತ್ತಾಂಕುಶದೊಳುರೆ | ನೊಂದು ಬದುಕಿದಬಳಿಕಲಾಗುರು | ನಂದನನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಾ
ದುದದಪಘಾತ || ಅಂದುಪಾಯದಲುಳುಹಿದನು ಗೋವಿಂದನಿಂದಪವೃತ್ಯವಿದನು ಮು | ಕುಂತಾ
ನೇಬಲ್ಲನೆನುತಿದುರ್ದು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೨೪ || ಆರು ನಿಲಿಸುವರಕಟ ನಿಷ್ಪ್ರತಿ | ಕಾರತರವಿದು ಭೀ
ಮಪಾರ್ಥರ | ಕೂರಲಗುಗಣೆ ತಿವತಿವಾ ಕೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಕದಳಿಗಳು || ಕೌರವನ ಜಯವಧುವಿನೊಡನೆ
ಯ | ಸೇರುವೆಯ ಕುಂಟಣಿಯೊಳಿರವಿ | ನ್ನಾರಿಗೊರಲುವೆನೆನುತ ಮರುಗಿತು ಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ
|| ೨೫ || ನಾಲಿಗೆಯ ಚೂರಣದ ದುಷ್ಟುರಿ | ಜಾಳಿಗೆಯ ಚಂಮಟದ ಗರಳದ | ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಭಾರ
ಣೆಯಕಿಡಿಗಳ ರುಳಕಲೋರಕದ || ಧೂಳಿಹೊಗೆಯುಬ್ಬರದ ಬಲುನೋರೆ | ಯೋಳಿಯಲಿ ಭುಗಿಭುಗಿ
ಲಬಿಡೆಯದ | ಮೇಲುವಾಯ್ದುದು ಕೊರಳ ಸರಿಸಕೆ ಕಲಿಧನಂಜಯನ || ೨೬ || ಅರಸಕೇಳೇಸೇನ
ಭಾರಿಯ | ಕೊರಳಡಾಯುಧ ಕಳಚುವೈಸು | ಬ್ಬರದ ಮಾರಿಯ ಬಿಂಕ ಮುರಿಯದೆ ಪಾಂಡುತ
ಯರಿಗೆ || ಹರಿಯ ಹರಹಿನ ವಜ್ರಪಂಜರ | ದರಗಿಳಿಯಲೇ ಪಾರ್ಥನಹಿ ಮಂ | ಜರನ ಮರಕುವೆ
ಕೊಂಬುದೇ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೨೭ || ನಡುಗುತಿದುರ್ದು ಸುರನಿಕರ ಬೊ | ಬಿಡುತಲಿದುರ್ದು
ನಮ್ಮವರು ಬಾ | ಯಿಡುತಲಿದುರ್ದು ಪಾರ್ಥನಳವಿಗಪಾಂಡುಸುತಸೇನೆ || ತಡೆಯದ್ವಿದಂಗುಲಕೆ ರೆ
ಥವನು | ನಡಿಸಿ ತುಳಿದನು ನೆಲಕೆ ಪಾರ್ಥನ | ಮುಡಿಯ ಸರಿಸಕೆ ಬಾಣಬಂದುದು ಕೊಲುವ ತವಕ
ದಲಿ || ೨೮ || ಅಣೆದುದಾಮಕುಟವನುತಾರಾ | ಗಣದ ಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರಮನ ಭಾ | ರಣೆಯೊಳಡ
ಗಿದರಾಹುವಿನ ರಹಿಯಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕುಣಿಕೆಮುರಿದುದು ಮೌಕ್ತಿಕದ ಕೀ | ಲಣದ ವಜ್ರದ
ಮಾಣಿಕದ ವರ | ಮಣಿಗಳೊಕ್ಕವು ರಕುತದೊಳೆಡೊಡೆಗಲಿಸಿದಂದದಲಿ || ೨೯ || ಬಿದ್ದುದೇ ಫಲುಗು
ಣನ ತಲೆ ನೆರೆಯ | ದ್ವದೇನಮ್ಮಾಟ ಜಯಸಿರಿ | ಕದ್ದಳೇ ರಣದೊಸಗೆಗದ್ದಳೆ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ || ಇ
ದ್ದುದೇ ಧರ್ಮಜನಸಿರಿ ತಳ | ಕದ್ದುದೇನಮ್ಮೊಡಲನಸುಬಿಡ | ದಿರುದೇಹರೆಯೆನುತ ಭೀಮಾದಿಗಳು
ಹೊರಳಿದರು || ೩೦ || ವಿಷವ ತೆಗೆದಳು ದ್ರುಪನಸುತಕೈ | ಮುಸುಕಿನಲಿ ಚೀಲಾಯನುಗಿದನು | ವಸು
ಮತೀಶನನಾಮುಹೂರ್ತಕೆ ದೂತರೈತಂದು || ಬಸಗೆ ಜೀರ್ಣನನ ಮಕುಟದ | ಬಸುಗೆ ಸಡಲಿಸಿ
ತು ಹರಿವರೊಥವ | ಕುಸಿಯಲೊತ್ತಿದನಿಂದು ತಪ್ಪಿತು ತೀವ್ರಘಟಿಬಾಣ || ೩೧ || ಎನಲು ಸಂತೈ
ತ್ತುರಾಯನ | ಮನೆಯವರು ಪಾಂಡವರು ಸೇನಾ | ವನಧಿ ಬಿಡೆಗರ್ಜಿಸಿತು ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಣ
ಲಿ || ವಿನುತಮಕುಟವನುಗಿದು ಕಂಗನೆ | ಕನಲಿಯುರಿತಲೆ ಬದುಕಿತೇ ಹಾ | ಯನುತ ಹಲುಕೊರೆ
ತ್ತಮರಳಿತು ಕರ್ಣನಿದ್ದಡೆಗೆ || ೩೨ || ತುಡುಕಿ ತೊಡುಯಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯಕಲಾ | ಕಡಿಸಿದಯಲಾ
ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯವ | ನುಡಿಮಹೇಳನೆ ನಿನ್ನ ಸಾರಥಿಲಕ್ಷ್ಯಭೇದನವ || ಅಡಗಲಿನ್ನೀರೇಳುಧುವನವ |
ಡಗ ತಿಂಬನು ನರನನನುತವ | ಗಡಿಸಿ ಕರ್ಣನ ಬೆಸನೆಬೀಡಿತು ಮತ್ತೆ ಪಣಿಬಾಣ || ೩೩ || ತಿವೆನನ್ನ
ದೊಳಿರಲಿ ಮೇಣ್ವಾ | ಸವನ ಸೀಮೆಯೊಳಿರಲಿ ಪಾತಾಳವನು ಹೊಗಲಂಬುಧಿಯ ಮುಳುಗಲಿ
ನ ಕಳೆಗೊಳಲಿ || ತಿವಿದು ಕಡಹುವೆನುತನನು ಪಂ | ತವನು ಹಾರದಿರೆನಲು ಕೇಳಿದು | ರವಿಯ

ಗ. ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿದನಂದು ಘಟಿತವೆ || ೩೪ || ಎಸಲುಸರಳುಗಳತ್ತಲೇಕಿ | ಲಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮೆ
ತ್ತೆ ಮರಳಿದು | ಬೆಸನ ಬೇಡುವಬಾಣವೆಂಬುದನರಿಯೆನಾ ಕೇಳ್ವು || ವಿಷಮೆ ನೀನಾರೆನಲು ಕಿಡಿಗಳ |
ಕುಸುರಿಗಳನುದಿರಿಸುತ ನುಡಿದುದು | ವಿಷಮನರಿಯಾಕಾಳಕೂಟಕರಂಡಕರ್ದಮನೆ || ೩೫ || ಉರಗ
ಪತಿನಾಶಸ್ವೇನನು | ಸುರಪತಿಯ ಕಾಂಡವದೊಳಿರಲದ | ನುರುಹುವಂದಿನಲೆನ್ನ ನೆರಗಡಿದಿದುರಾ
ತ್ಮಕನ || ತಿರವನರಿವೆನು ಬೇಗ ತೊಡುತೊಡು | ಬೆರಗಹಾರದಿರನಲು ಸತ್ಯದ | ಪರಮಸೀಮೆಗೆ ತಪ್ಪಲರಿಯ
ದೆ ಕರ್ಣನಿಂತೆಂದ || ೩೬ || ಅರಿಯೆನಾನೀನೆಂದುಲೋಗರ | ಮರೆಯಲಹಿತರನಿರಿವಕರ್ದನೆ | ಮರೆದಲಾ
ನೀನೆನ್ನು ಪರಿಯನು ತೊಡುವದಿಲ್ಲೆ ನಲು || ಮರುಗಿದನು ಶಲ್ಯನು ನೈಪಾಲನ | ನಿರಿದೆಯೋ ರಾಧೇಯ
ನೀನೆಂ | ದುರುಬು ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಣನ ಬೈದು ಕೋಪಿಸಿದ || ೩೭ || ತಿರುಹಿತೊಡು ಸಂಧಾನವೆ
ನು ನಿ | ಮ್ಮರಸನಭ್ಯುದಯಾರ್ಥವೆನೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಮ್ಮನು ನೂಕಿ ಕಳೆದೆ ಮಹಾಹಿಮಾರ್ಗಣವೆ || ಸರ
ವತಲೆ ಬದುಕಿದುದು ಸಾಕಂ | ತಿರಲಿ ಸರಳೇ ತನ್ನ ಕಳುಹೆಂ | ದೊರಲು ತಿದೆ ತೊಡು ಮರಳಿ ಯೆಂ
ದನು ಶಲ್ಯನಿನಸುತನ || ೩೮ || ತೊಡುತೊಡಲವೋ ಸರಳರಿವುವನು | ತಡೆಗಡಿದನೆಂದೊರಲುತಿದೆ
ನೈಪ | ನೋಡತನವ ನೀಬಯಸುವಾಯತವುಂಟೆ ರಿವುಗಳಲಿ || ನುಡಿದ ಮಾತೇ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಕೊಡಬ
ಡುವನೀನಲ್ಲ ಕುರುಪತಿ | ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನನು ಸಲಹಿದಕ್ಕುಪಕಾರವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೯ || ಎಲವೊ ನಿನ್ನ
ನು ಜಗವರಿಯೆ ಕ | ಬೈಲನ ಮಗನನು ತಂದು ವಂಚಿಸಿ | ಕುಲಜನನು ಮಾಡಿದನಲಾ ವೊಡನುಂ
ಡುಪತಿಕರಿಸಿ || ನೆಲನು ಹೇಸದೆ ನಿನ್ನು ಕೀರ್ತಿಯ | ಬೆಳಗುಮಾಸದೆ ಬಿಡದೆ ಸಾಕಿದ | ಹೊಲೆಯನವ
ಸರಕೊದಗುವನು ನೀ ಕಷ್ಟಹೋಗಿಂದ || ೪೦ || ಕೌರವನ ಮನ್ನಣೆಯಲಾವುದು | ದೂರವಾದುದು
ನಿನಗೆ ನಿಜ ದಾ | ತಾ ರನಲಿ ವಂಚಿಸಿದೆ ನಿನಗಿನ್ನಾವಗತಿಯಹುದೋ || ಭಾರವಿದು ವಿಶ್ವಾಸಭಾತ
ಕ | ಕೌರವಾಕರ್ಷಣವು ಸ್ವರ್ಗಕೆ | ದೂರವಹರೇ ಕರ್ಣಕಡಿಸದಿರಹಪರವನೆಂದ || ೪೧ || ನಂಬಿ ಹಿ
ಡಿದರೆ ನದಿಯ ಮಗ ಹಗೆ | ಯಂಬಿಗಿತ್ತನು ಕಾಯವನು ಮಗ | ನೆಂಬ ನೆವದಲಿ ತನುವ ಬಿಸುಟನು
ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ಅಂಬು ಬೆಸನನು ಬೇಡಿದರೆ ನೀ | ನೆಂಬನೀವಿಧಿಯಾದ ಮೂವರ | ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟ
ಟ್ಟನು ಕೌರವೇಶ್ವರನೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ೪೨ || ಮಾತಗಿತ್ತನು ಭಾಷೆಯನು ನಿ | ನ್ನಾತಗಳೊಳ್ಳೆವರೊ
ಳಗಾರಿದಿ | ರಾದರೆಯುತಲೆಗಾಯ್ವೆನೆಂದನು ಮರಳಿತೊಡನೆಂಬ || ಮಾತುಗಳು ಕವಲಾದಬಳಿಕ | ನ್ನೀ
ತಕೀತನುವಿದನು ಪಾರ್ಥನ | ಭಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಳೆವೆನೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || ೪೩ || ಮರುಳೆ ಮಾ
ದ್ರಾಧೀಶ ಮರಳಿತ | ಸರಳ ತೊಡುವೆನೆಸೈರಿಸೆನೆ ಕಾತರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಬಿಸಟು ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಖಾತಿಯ
ಲಿ || ಅರಸನೊಲಿದಂತಾಗಲೆನ್ನಿದು | ಮರಳುತನ ಕುಲಹೀನನಲಿ ಗುಣ | ವರಸಲೇನಹುದನುತ
ಥುಂಮಿಕ್ಕಿದನು ಧಾರುಣಿಗೆ || ೪೪ || ಕಂಡು ದೀವ್ಯತಿಕರವನೀತನ | ನಂಡಲಿದು ಫಲವಿಲ್ಲಲಾಳ್ಕೆ |
ಕೊಂಡು ನೋಡುವೆನೆನ್ನು ಸಾವುರ್ಥ್ಯದ ಸಘಾಡಿಕೆಯ || ಚಂಡಿಯಾದನೆ ತಾನೆನುತ ಖತಿ | ಗೊಂಡು
ಮರಳಿತು ಸರ್ಪಶರವಾ | ಬಂಡಲಾತ್ಮಜನತ್ತ ಹಾಣಾಹಣದಚೊಣೆಯಲಿ || ೪೫ || ಇವನ ಬಲ್ಲ
ಪಾರ್ಥ ಚಕ್ಷು | ಶ್ರವನಸುತ ತಕ್ಷಕನಮಗಖಾಂ | ಡವದ ಬೇಳಂಬದಲಿ ಬದುಕಿದತಲೆಯನಡಹಾಯ್ದು ||
ಇವನ ಮೂಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ತರವಾ | ಯಿ ವನು ತಾನೇಮರಳಿದನು ನೀ | ನೆವದರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆಂದು ನುಡಿ

ದನು ಕೃಷ್ಣನರ್ಜನನ || ೪೬ || ಅರಸಕೇಳೈಕರೈ ಶಕ್ತಿ | ಸ್ಫುರಸಹಿತವೀಬಾಣವತಿನಿಷ್ಠರವಿದಲ್ಲದೆ
ಬರಿಯವಿಷದುಬ್ಬರದ ಸಾಹಸವ || ನರನಲೇ ಕೈಕೊಳ್ಳನೀಬಹ | ಸರಳನೈದಂಬುಗಳಲೆಡೆಯಲಿ | ತರಿ
ದುಬಿಸುಟನು ನೀರನಾರಾಯಣನಕರುಣದಲಿ ... || ೪೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಎಳೆಕ್ಕೆ ಪದ ಗಂಟಂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ ಪ್ಪ ತ್ತಾರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಚಂಡಭುಜಬಲವಿಕ್ರಮದ ಮೂ | ತಾಂಡತನಯದವಿಜಸಿರಿ ಮುಂ | ಕೊಂಡುಮನ್ನಿಸಿ
ಭುಜಕೆ ಬಂದಳು ಕಲಿಧನಂಜಯನ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾವನಿಪ ನಿ | ನ್ನಾಳ ಜಯಸಿರಿ ಸರ್ಪಬಾಣದ | ಮೇಳಯದ ಸೀ
ಮೆಯಲಿ ನಿಂದುದು ಹಲವುಮಾತೇನು || ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಮುಂದಣ | ಕಾಳಗದ ಕರ್ಣಾವೃತ್ತದೆ
ಮಳೆ | ಗಾಲ ಮಾದುವಿಲೋಚನದ ಮಳೆಗಾಲವಾಯ್ತೆಂದ || ೧ || ತಳಿತಹೂವಿನ ಪರಿಮಳವೂ ಧ
ರೆ | ಗಿಳಿದಸೂರೈಪ್ರಬೆಯೊವಿರಜದ | ಹೊಳೆಯೊ ಮೇಘಸಿತ್ತಿಯೊ ಸುರಪತಿಚಾಪವಿಭ್ರಮವೊ ||
ಇಳಿದ ಜವ್ವನದೊಳುಮೆಯೋ ಕುರು | ಬಲವಕಂಡೆನು ಜೀಯ ಜಯದ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಳ ಚಾರುಗಳಲಿ
ದುರ್ದು ನಿನ್ನು ಪರಿವಾರ || ೨ || ಆಗಲಿಳಿದುದು ಸರ್ಪಶರ ತಾ | ನಾಗಲೇ ಕುರುರಾಜಭುಜವನು |
ನೀಗಿದಳು ಜಯವಧು ಧರಾವಧು ಭಾಗ್ಯವಧುವೆಂದು || ಆಗಲೇ ಬಿನ್ನೈಸನೇರಣ | ದಾಗುಹೋಗಿನ
ಹೊರಿಗೆಯನುತಾ | ನೀಗಿ ಬಿಸುಟನು ತನ್ನ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಲಿಕರ್ಣ || ೩ || ಆದೊಡೇನದು ಮತ್ತೆ ಕ
ರ್ಣನ | ಕೈದುಕಾರತಿನಕ್ಕೆ ಸುಭಟರು | ಮೇದಿನಿಯಲಾರುಂಟು ಫಡ ದೈವಾಭಿಮುಖವುಳಿಯೆ || ಹೋ
ದೆ ಹೋಗಿನ್ನುನುತ ಕಣೆಗಳ | ನಾದರಿಸಿ ತನಿವೀರರಸದಲಿ | ತೇದುಚಿತ್ತವೆ ಬರೆದನರ್ಜನನಂಗಭಿತ್ತಿಯ
ಲಿ || ೪ || ಇಳಿದುಹೋದೊಡೆ ಶಲ್ಯನೊಡನ | ಗ್ಗಳಿಕೆ ಹೋಯಿತೆ ಯಿನ್ನು ಭುಜಬಲ | ತೊಲಗಿತೇ
ನಸಹಾಯಶೂರಗೆ ಪರರ ಹಂಗೇಕೆ || ಗೆಲುವೆ ಹಗೆಯನು ಯೆನುತ ಮಿಗೆ ಕೈ | ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆ
ಸುತ ತಾವರೆ | ಗೆಳೆಯನಣುಗನ ಧೃತಿಗೆ ಬೆರಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಟಕ || ೫ || ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆಸವಿಚಾ
ಪವ | ನಿಳುಹುವನು ರಥದೊಳಗೆ ವಾಘೆಯ | ಸೆಳೆದು ತುರಗವ ತಿರುಹಿ ಸುಳಿಸುವನೆಡಬಲಕೆ ರಥವ ||
ಬಲಹುತನ್ನದು ಸಾರಥಿತ್ವದ | ಬಲಹು ತನ್ನದು ರಣದ ಕೌತೂ | ಹಳದ ಕರ್ಣನೊಳಾರುಸರಿಯು
ನುತಿದುರ್ದಮರಗಣ || ೬ || ಮತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನನಚ್ಚು ಹನುಮನ | ತೆತ್ತಿಸಿದನೆರಡಂಬಿಸಲಿ ಕೈ | ವರ್ತಿ
ಸಿದನೀರೈದುಶರವನು ತುರಗದೇಹದಲಿ || ಹೊತ್ತಿತದು ಕಡುಗೋಪವಹ್ನಿಯೊ | ಳಿತ್ತಲಿದ ನಿಲ್ಲೆನುತ
ಪಾರ್ಥನ | ನೊತ್ತಿ ಕೊರಂಜಿನಲಿ ಪುನರಪಿ ಕಪಿಯನೊಡೆಯಚ್ಚು || ೭ || ನೆಲನ ಬಿಟ್ಟದವೇಗೆಗೋ
ಸುಗೆ | ಸುಳಿದರಿವೆದಿರು ಪಾಂಡುನಂದನ | ರಳೆಯತಿವದಿರಬಳಿಯೆವೇಳಾಯಿತ್ತು ಕೃಷ್ಣಗಡ || ಅಳಿ
ಯಲಡವಾಗಲಿಹಣುಹಂ | ಪಲುವೆ ಧನನೀನಿವರ ಬಲೆಯಲಿ | ಸಿಲುಕಿ ನೊಂದೈ ತಂದೆ ಪವನಚ್ಚು

ಯಿಂದನಾರ್ಕಣ || ೮ || ಬಾಯಬಡಿಕನಲಾ ವೃಥಾರಾ ಭೇಯ ಮದವೇಕಿನ್ನು ನಿನವಗಹಿ | ಸಾಯ
ಕದೆ ಸಾಲಿನಲಿ ನೀರಿಳಿಸುವೆನು ನೆತ್ತರಲಿ || ತಾಯ ಬಸರಿಂದಿಲ್ಲನೀನುಳಿ | ವಾಯುತಿಕೆಯಿನ್ನುಂತು ಕೌ
ರವೆ | ರಾಯ ನೋಡಲಿ ಕರೆಯೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೯ || ಅರುತರದಿಂದಚ್ಚು ಮೆಗುಳೀ |
ರಾರುಬಾಣದಲೌಕಿ ಮೂವ | ತ್ತಾರುಮಾರ್ಗಣದಿಂದ ಮುಕ್ಕರಿಕದನು ರವುಭಟನ || ಮೂರುಕಣೆ
ಗಳಲರಿಯ ದೇಹವ | ಕೀರಿದನು ಮತ್ತೆರಡುಶರದಲಿ | ಜಾರಲೆಚ್ಚುನು ಜರೆದು ಕರ್ಣನ ಕರ್ಣಕುಂಡ
ಲವ || ೧೦ || ಜೋಡ ಕಡಿದನು ಸೀಸಕವ ನೀಡಾಡಿದನು ಕೆಲಬಲದ ಕಣೆಗಳ | ನೀಡುಕಾರರನಿಕ್ಕಿದ
ನು ಗರಿಸಹಿತ ಕಣೆಯುಗಿಯಿ || ಹೂಡಿದಂಬಿನ ಹೊದೆಯ ಭಂಡಿಯ | ಜೋಡ ತರಿದನು ಛತ್ರಚ
ಮರಿಯ | ಝಾಡಿಯನು ಜರುಗಡಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೧ || ಈತನೇನಳುಕುವನೆ ಬ
ಳಿಕೆನೊ | ಛಾತತುಕ್ಷಣವರ್ಜನನ ಚಮ | ರಾತಪತ್ರವ್ಯೂಹವನು ಕೈದುಗಳ ಭಂಡಿಗಳ || ಛಾತಿಸಿದನೆ
ಡಬಲದ ಸುಭಟ | ವ್ರಾತವನು ಕಡಹಿದನು ಸರಳಲಿ | ಛಾತಿಯಲಿ ಬಲುಗಾಯವಡೆದನು ಪಾರ್ಥನಿ
ಮಿಷದಲಿ || ೧೨ || ಅರಸ ಹೇಳುವುದೇನುರಾಯನ | ತಿರಿಯಪೈಸರವನು ಸುಯೋಧನ | ನರಸುತನ
ದಾಧಾರಮೂಲಸ್ತಂಭಭಂಜನವ || ನರನ ಗೆಲವೆಲ್ಲಿಯದು ದೈವವ | ಮರುಳು ಮಾಡಿದರವರು ನಿ
ಮ್ಮಯ | ಧರಣಿ ನಿಮಗನುಚಿತವನೆನದಳು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೧೩ || ಧರೆ ನೆನೆದದುಷ್ಕರ್ಮವೇನೆಂ |
ದರಸ ಬೆಸಗೊಂಬೈನಿರಂತರ | ಸುರಿವರುಧಿರದಸಾರದಲಿ ಕೆಸರೆದ್ದ ಕಳನೊಳಗೆ || ಹರಿವದಿಂಕದ ರಥದ
ಗಾಲಿಯ | ಗರುವತನಗಾಳಾಯ್ತು ನೆಲಖೊ | ಪ್ಪರಿಸಿತಗ್ಗು ತು ತೇರು ತಡೆದುದು ರಥವನಿಳಿಯಿಂ
ದ || ೧೪ || ಗಾಲಿಯದ್ದವು ಕೂಡೆಯಂತ್ರದ ಕೀಲುಗಳು ಸಡಲಿದವು ಹಯತತಿತೂಳಿಸತ್ವದಲೌಕಿ ಸೆ
ಳೆದವು ಕುಸಿದು ನಿಜಮುಖವ || ಮೇಲು ಮಿಡುಕದು ತೇರು ಕುರುಬಲ | ಜಾಲಜರುಗಿತು ಮೈರಿಬಲ
ದಲಿ | ಸೂಳವಿಸಿದರು ಭುಜವನೊದರಿತು ಬೆರಳಬಾಯ್ನಲಿ || ೧೫ || ದುರುಳದುರೋಧನನ ನಿಖಿ
ಳ್ಳ | ಶ್ವರಿಯವಿಳೆಗದ್ದಂತೆ ಕರ್ಣನ | ತುರಗಸಹಿತವನಿಯೊಳಗದ್ದದು ತೇರು ಕುಕ್ಕರಿಸೆ || ಕೆರಳಿಕಂ
ಬಿಯ ಸೆಳೆದು ವಾಘೆಯ | ತಿರುಹಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿದರೆ ಸತ್ಪದ | ಲುವಣಿಸಿ ತಲೆವಾಗಿ ಜವಗುಂದಿದವು ತೇ
ಖೆಗಳು || ೧೬ || ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮೆಕುಟವ ತೂಗಿ ತೊನೆದನು ಭಾಪು ವಿಧಿನಿ | ಭಾರ್ಗವೇ
ಯನು ರಾಯನಕಟಾ ಶಿವಮಹದೇವ || ಈಗಲಿದು ತಾನೇನವಿಧಿಬರೆ | ದೋಗಟಿಯೊ ಕುರುವಂಶವ
ಜದ | ಬೇಗಡೆಯೊ ಮಾಮಾಯೆನುತ ಮೆಗುಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ || ೧೭ || ಇಳುಹಿದನು ರಥದೊಳಗೆ
ಚಾಕನೆ | ಸಳವಡಿಸಿದನು ಸೆರಗನಲ್ಲಿಂ | ದಿಳಿದುಗಾಲಿಯನಲುಗಿ ಪಾರ್ಥನ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತ || ಎ
ಲೆಧನಂಜಯ ಸ್ಪರಿಸಿನ್ನು ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ರಥವೆತ್ತಿ ನಿನಗಾ | ಸಳವಿಗೊಡುವೆನು ತನ್ನ ಪರಿಯನು ಬಳಿಕ
ನೋಡೆಂದ||೧೮||ಶಿವನ ಒಲುಹುಂಟೆಂಬನೇ ಶಿವ | ನವರ ಕಡೆ ಹರಿಯೆಂಬನೇ ಪಾಂ | ಡವರ ಭಂಡಿಯ
ಬೋವನಿಂದ್ರಾದ್ಯರು ಸಹಾಯಿಗಳು||ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ್ಜನ ನರುನಂ|ಮವನಿ ನಮಗುಂಟೆಂಬನೇಕೌ
ರವನಪುಣ್ಯವಿದೇ ಯೆನುತ ಮರುಗಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣ||೧೯|| ರೂಢಿಸಿದಭಟ ನೀನು ಪಂತದ | ಪಾಡುಗ
ಳ ನೀ ಬಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ | ಬೋಡಿಗಳೆವನಲ್ಲ ವೈದಿಕಲೌಕಿಕಸ್ಥಿತಿಯ || ನಾಡೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ಶಸ್ತ್ರೋನರ
ಕೂಡೆ ವಾಹನರಹಿತರಲಿ ಕೈ | ಮಾಡಲನುಚಿತವೆಂಬಮಾರ್ಗವನೆಂದನಾರ್ಕಣ || ೨೦ || ಎನುತ ಗಾ

ಲಿಯನಲುಗಿ ಕೀಲ | ಚ್ಚಿನಲಿ ಮುಂಗೈಕೊಟ್ಟು ಮೊಳಕಾ | ಲಿನಲಿ ಧರಣಿಯನಾಗಿ ಮುಗ್ಗಿ ದರಭವ
 ನೆಗಸುತ್ತಿರೆ || ದನುಜರಿಪುಚರಮುಲೆಕೆಯಲಿ ಫಲು | ಗುಣನ ತಿವಿದನು ನೋಡು ರಾಧಾ | ತನುಜನಿರೆ
 ವನು ಬೇಗ ಮಾಡೆಂದರ್ಜುನನ ಜರೆದ || ೨೧ || ಏಸೆಮರುಳೆ ಗಾಂಡೀವಿಆಪ | ತ್ತೆಸಗಿದಾಗಲಿ ಹಗೆ
 ಯ ಗೆಲುವುದು | ವಸುಮತಿಶರ ನಿಗತಿ ತೊಡುತೊಡು ದಿವ್ಯವಾರ್ಗಣವ || ವಿಷಮವೀರನು ರಥವ
 ಮೇಳಾ | ಸಿಪದಮುನ್ನುನೆ ಹರುವ ನನೆ ನೀವೊಸದುಯೇರಿದಬಳಿಕ ಕೈಕೊಂಬನೆ ತ್ರಿಯಂಬಕನ || ೨೨ ||
 ಏನೆನೆಂಬನುಜೀಯ ಕರ್ಣಗೆ | ಯೇನಹನೊ ಫಲುಗುಣನು ಬಳಿಕಾ | ದಾನವಾರಿಯ ನುಡಿಯ ಕೇ
 ಳಿದು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಕೆ || ಗಾನದಲಿ ಮುಳುಗಿದನು ಮನದಪ | ಮಾನದರ್ಪವ ತುಡುಕಿ ಭೈರ್ಯನಿ | ಧಾ
 ನವನು ಕೈಸೂರೆಗೊಂಡುದು ಶೋಕವರ್ಜನನ || ೨೩ || ಮುಕ್ಕಿದನು ಮಹಿಮೆಯನು ಕಣ್ಣೆಲಿ | ಮು
 ಕ್ಕಳಿಸಿದನು ನಿರನಹಿತನೊ | ಳುಕ್ಕಿದನು ರಾಗದಲಿ ಕೊಂಡನು ಬಳಿಕ ವಿಳಯವ || ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕರು
 ಣಾಲತಾಂಗಿಯ | ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ನಾನೇನಹೇಳುವೆ | ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಶೋಕವರ್ಜನನಂತರಂಗದಲಿ || ೨೪ ||
 ತೇರಿನಲಿಚಾಚಿದನು ಮೆಲ್ಲನೆ | ಭಾರಿಧನುವನು ಕೈಯಕಣೆಗಳ | ನೋರೆಯಲಿ ಸೈರಿಸಲು ಕಂಡನು ಮ
 ತ್ತೆ ಮುರವೈರಿ || ಹಾರವೇಕ್ಷೆ ಕಂಗಳಲಿ ಕ | ಸ್ತೂರಿಯೇಕ್ರೈಕ ದುಪಿನಲಿ ಶೃಂ | ಗಾರವಿದು ವಿಪರೀ
 ತವೇನೆಲಿ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೨೫ || ದೇವ ಹಗೆಯಾಗಿರನು ಕರ್ಣನ | ದಾವಹದನೆಂದರಿಯೆ ಮ
 ನದಲಿ | ನೋವು ಮಿಗುತಿದೆ ಕೈಗಳೇಳವು ತುಡುಕವರೆ ಧನುವ || ಜೀವವಾತನಮೇಲೆ ಕರಗುವು | ದಾ
 ವಸಖನೋ ಶತ್ರುವೆಂಬೀ | ಭಾವನೆಯ ಬಗೆಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೬ || ಈತನೀಧವ
 ದಲ್ಲಿ ಯೊಡವಂ | ದಾತನೋ ಮೇಣ್ಣೋದಜನ್ಮದ | ಲೀತನೊಡವಂದಾತನೋ ಮೇಣ್ಣೆನ್ನಸಂದೇಹ ||
 ಮಾತಿನಲಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುಣದಲಿ | ನಿಗತಿಯಲಿ ಸತ್ವಾತಿಶಯದಲಿ | ಸೂತ ಕುಲದವನೆಲ್ಲ ಕರ್ಣನದಾರು
 ಹೇಳೆಂದ || ೨೭ || ಕೌರವನಮೇಲಿಲ್ಲವಗ್ಗದ | ವೈರವೀತನಮೇಲಿನಮಗಪ | ಕಾರಿಯಾತನು ಮರಣ
 ವನುಸಂಧಾನವಿನ್ನುಬರ || ವೈರವುಪಶಮಿಸತುಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ವೀರನಿಂದಿವೃಡಿಯ ನೇಹದ | ಭಾರವ
 ಣೆತೋರುವುದಿದೇನೈ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೮ || ಅಸುರದವ್ಯಾಮೋಹವಿದು ಡೊ | ಳ್ಯಾಸವೋ ಕೌರವ
 ನೆ ತಕ್ಕಿನ | ವೈಸಿಕವೊ ನಿವೃಡಿಯಮಾಯಾಮಯದಮಾಲೆಗಳೊ || ವಾಸಿ ಬೀತುದು ಛಲದಗಲದ
 ಕ | ಳಾಸ ಸೋತುದು ಕರ್ಣನಲಿ ಹಿರಿ | ದಾಸೆಯಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೨೯ ||
 ಯುಗಗಳನುಮತದಿಂದ ಕುಂತಿಯ | ಬಸುರಲೇ ವುದಯಿಸನೆಲೀನೀ | ನಸುರರಿಪು ಬಹುಕಬಟನಾಟಕ
 ಸೂತ್ರಧಾರನೆಲಿ || ವಸುಮತಿಯ ಭಾರವನು ಮಿಗೆ ಭಂ | ಗಿಸುವಕೃತ್ಯವು ನಿನ್ನದೆನಗು | ಬೃಸವದೇ
 ಕೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೦ || ಭೇದವನು ಕಡೆಯೊತ್ತಿ ರೋಷವಿ | ಪಾದ ತಲೆಯೊ
 ತ್ತುವುದು ರೋಷವಿ | ಪಾದತಿಖಿಯನು ನಂದಿಸುವುವಿನಯನವಾರಿಗಳು || ಕೈದುನಲ್ಲವು ಕೈಗಳೇಮು |
 ಸ್ನಾದಿಯಲಿ ಹಿಂಗಿದವು ಮನಲೇ | ಸಾದುದೆಂದಾನರಿಯೆನಕಟಾ ಕರ್ಣ ನಾರೆಂದ || ೩೧ || ಕಾಲಯ
 ವನನುಪಾಯದಿಂದವೆಬೀಳಿಸಿದೆ ಮಗಧನನು ಯಾಪರಿ | ತೀಳಿಸಿದೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಸೋಲಿಸಿದೆ ಸಾಮ
 ದಲಿ || ಧಾಳಿನತಿಥಕ್ಕುಳಿಯತಕ್ಕಿನ | ಶೌಳಿಕಾರನು ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯ | ಹೇಳಲಮ್ಮನು ಕೃಷ್ಣ ಕರು
 ಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೨ || ದೂರುವವರಾವಲ್ಲ ಕರುಣವೆ | ತೋರುದಿನ್ನ ಹಿಮಾಡಿದನು ಹಗೆ | ಏ

ಧದಿವನಲಿ ತೋರುವುದು ಸೋದರದಸಂಬಂಧ || ಅರೆನೀತನ ಕೊಲೆಗೆ ಹೃದಯವ | ಸೂರೆಗೊಂಡನು
 ಕರ್ಣಸಕಟಾ | ತೋರುನುಡಿಮುಲು ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೩ || ಧರೆಯಬಿಟ್ಟವು ಕು
 ರುಪತಿಗಿನಾ | ವರುವರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ವಿಸಿನಾಂ | ತರದೊಳಗೆ ಭಜಿಸುವೆವುನಿಮ್ಮನು ಭಾವತುದ್ದಿ
 ಯುಲಿ || ತರಳುವಿಸಿರಿಗೋಸುಗವು ಸೋ | ದರನ ಕೊಲುವನೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಿಸು | ಕರುಣಿಸಕಟಾ
 ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೈ ಕರ್ಣನಾರೆಂದ || ೩೪ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನ | ಕರುಣರಸವಾರೆಗಳ ವಾ
 ಗ್ವಿ | ಸ್ತುತಕೆ ಮನದಲಿ ಮರುಗಿದನು ಮುರವೈರಿ ನಸುನಗುತ || ಕೆರಳಿದನು ಮೂತಿನಲಿ ಸುಡುಬಾ |
 ಹಿರನಲಾ ನೀನಿನ್ನುವಂತಕೆ | ಸರಿಯೆ ಸೂತಜನೊಂದು ಮುರರಿಪು ಜರೆದನರ್ಜುನನ || ವಾಸಿಬೀತುದು
 ಜಾತಿ ಶೌರ್ಯಕೆ | ಬೇಸರಾದುದು ಧೃತಿಗೆ ಕಲಿತನ | ಕೀಸುಮೊಲೆಗಳು ಮೂಡಿದವಲಾ ಪಾರ್ಥಸಮ
 ರದಲಿ || ಹೂಸರದ ವಿಸ್ತರದ ಹೂಂಕೃತಿ | ವಿಸಾಸಲಳಿದುದು ತಿವತಿವಾ ನಿ | ದೋಷದಲಿ ಬಹುದೋ
 ಪವಾಯ್ತೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೫ || ಕ್ಷಿತಿಂಯೊಳಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯಾ ಕೃ
 ಪ್ಣ ಚಾಪ | ಚ್ಯುತರನಪಗತವಾಹನರ ಪರಿಮುಕ್ತಕೇತಿಗಳ || ಗತಿಭಿಹೀನರ ದೈನ್ಯವಾಚಾ | ಯುತರ
 ವಲ್ಮೀಕರನು ಜಲಸಂ | ಗತರನಿರುವುದು ಧರ್ಮವೇನಾವರಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೩೬ || ಹೇಳುಹೇಳಿನ್ನೊ
 ಮೈ ಧರ್ಮವ | ಕೇಳಿದರಿಯವುನಿನ್ನು ಕೈಯಲಿ | ಕೇಳಲಾಗದೆ ರಾಜಧರ್ಮಪುರಾಣಸಂಗತಿಯ || ಅಳುತ
 ನದಾಟವ ದೊತಾರಿಸಿ | ಸೋಲಿಸುವುದೇನರಿದೆ ಬಲುಗೈ | ಯಾಳಲಾ ಧಿಟ ರಣಕೆ ನೀ ವಸುದೇವ
 ನಾಣೆಂದ || ೩೭ || ಈಗ ಧರ್ಮಶ್ರವಣವಿದು ನೀ ನಾಗಳೇರಿಸಿ ನುಡಿಸಭಾಪಯ | ಮೂಗು ಹೋದ
 ದು ಮರೆದೆಲಾ ಮಾತುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವರೆ || ಹೋಗಲೆಲೆಮರುಳೇ ವಿಭಾಡಿಸು | ಬೇಗದಲಿ ಬಹುರಾಜ
 ಕಾರ್ಯವ | ನೀಗಲೇ ತಿದ್ದಿಸುವೆ ತೊಲಗಿಸು ಸೂತಜನ ತಿರವ || ೩೮ || ಅಕಟ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯೆ ವೈ
 ಥಾಪಾ | ತಕವಿದೇಕೈ ನಿನಗೆ ಜಯಕಾ | ಮುಕರು ನಾವ್ ಕೊಲ್ಲದೊಡೆ ನಿಮಗೇಕೀಸುನಿರ್ಬಂಧ ||
 ಪ್ರಕಟಕುರುವಂತದಲಿ ಯದುರಾ | ಜಕದೊಳಗೆ ಹಗೆಯಿಲ್ಲೆಲೇ ಮತಿ | ವಿಕಳನಾದನು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣ
 ನ ಕೊಲ್ಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೪೦ || ಬಿಸುಟುಹೋದನು ರಥವ ನಾರಥಿ | ವಸುಧೆಯೊಳು ತೇರದ್ದಿ ಕಡೆದು
 ದು | ನಿತಿತಮಾರ್ಗಣವಿಲ್ಲಕೈಯಲಿ ದಿವ್ಯಧನುವಿಲ್ಲ || ಎಸೆಯಲೆಂತೇಳುವುದು ಕೈ ನೀ ಬೆಸಸುವೊಡೆಮ
 ನವೆಂತು ಬಂದುದು | ಬಸುರೆ ತಿಖಿ ಬಲುಹಾಯ್ತು ಕರ್ಣನಕೊಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೪೧ || ಗುರುವನೆಸುವೊ
 ಡೆಮೇಣುಭೀಷ್ಮರ | ಸರಳುಮಂಚಕೆಚಾಚುವೊಡೆಧಿ | ಕೃರಿಸಿದನೆ ಕುರುಪತಿಯತಕುನಿಯಶಲ್ಯಸೈಂಧ
 ವರ || ಕೆರಳಿಚಲು ತೇರಿಸಿದನೆ ಹಾ | ಮರುಗಿದನೆಕರ್ಣನಲಿಕಲಿತನ | ಕರಗತೇನೆಂದರಿಯೆ ಕರ್ಣನ
 ಕೊಲ್ಲುವನಲ್ಲೆಂದ || ೪೨ || ಬಳಿಕ ಭೀಮಾದಿಗಳ ಮನದಲಿ | ಸುಳಿದುದೈಸಂದೇಹವೀತನ ಕೊಲುಪು
 ದೇನನುಚಿತವೊ ಮೇಣುಚಿತವೊ ತಿವಾಯೆನುತ || ಅಳುಕಿದಳು ದ್ರೌಪದಿಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ರೊಳಗೊಳ
 ಗೆ ಸಂತಾಪತಿಖಿಯಲಿ | ತಳದತದುಗುಡದಿಹಿದಬೆರಗಿನಲಿದುರ್ದಾಚೆಯಲಿ || ೪೩ || ಮೊದಲಲೆರಡೊಡ್ಡಿ
 ಸಲಿ ಸುಂಮಾ | ನದ ಸಘಾಡವ ಕಂಡನೀಗಲು | ತುದಿಗೆ ಬರೆಬರೆ ಕಂಡನವರಿವರೆರಡುಧಟ್ಟಿನಲಿ ||
 ತುದಿನೆರಳ ಕಂಬನಿಯ ಬಳಸಿದ | ಬೆದರುಗಳ ಕುಕ್ಕುರಿಕಡುತ್ತ | ಹವವಿತಾಳಿದನೆಚ್ಚುಚಿಂತೆಯನರಸ
 ಕೇಳೆಂದ || ೪೪ || ಮತ್ತೆ ಐರಿದನು ದನುಜಧಿಪುತಲೆ | ಗುತ್ತಿಹನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನಾತನ | ಕುತ್ತಿ

ಬರಸೆಳೆದಂತೆ ಭಂಗಿಸಿದನು ಮುರದ್ವಂಸಿ || ಒತ್ತುವುದು ಫಲುಗುಣನ ನುಡಿ ಮಿಗೆ | ಕುತ್ತುವುದು ಹರಿವೆಚನವಾತನ | ಚಿತ್ತವನು ಹರಿ ತಿಳುಹಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾಮದಲಿ || ಎಲೆಧನಂಜಯ ವಿಮಲಹಿ ಮಕರ | ಕುಲದ ಸುಕುಮಾರಕನು ಲೋಕದ | ಕುಲವಿಹೀನನು ಕರ್ಣನವ ನಿನಗೆಂತು ಸರಿಯಹನು || ತಲೆಯಮಾರಿ ಶರೀರವನು ನೆರೆ | ಸಲಹಲೋಸುಗೆ ಕೌರವನ ತಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾಂತವನು ಬಂಧುವೆ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||೪೬|| ಕಾಡಿನಡೆಯೊಳು ನಿಮ್ಮ ಬೇಟೆಯ | ನಾಡಿದವನಿವ ಜಾಜನಾಡಿಸಿ | ನಾಡ ಕೊಳಿಸಿದಹಿಸುಣನಿವ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ಕೆಡಿಸಿ || ನಾಡ ಸಂಧಾನವನು ನಾವ್ ಮಾ | ತಾಡಲೆಮ್ಮನು ಬಿಗಿ ಯಲನುವನು | ಮಾಡಿದವನೀರ್ಕಣ ನಿನಗತಿಹಿತವನಹನೆಂದ ||೪೭|| ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಿರಿದವನನೆಂಗ ಸಿ | ಸಲಹುವರು ಪುರುಷಾರ್ಥಜೀವಿಯ | ನಿಳಿಕೆಗಾಬರು ಸ್ವಾಮಿ ದೋಹಿಯನೊಲಿದು, ನಂಬುವ ರು || ತಿಳಿಯಲೀಕ್ಷತ್ರಿಯರೆ ಸಹಜದ | ಬಳಕೆ ನೀನರಸಾಗಿ ನಿನ್ನನು | ಕೊಲುವರ್ಕಣನ ನಿತಿವೆಚನದಿ ದಿಟ್ಟನಡವೆಂದ ||೪೮|| ಕೊಲ್ಲನೇ ಅಭಿಮನ್ಯುವನು ಹಗೆ | ಯಲ್ಲವೇ ಮಾರುತಿಯ ಕೊರಳನು | ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನಲೆಳೆಯನೇ ಕಡೆಯೆಸನೆ ಧರ್ಮಜನ || ನಿಲ್ಲ ನಿತಿಯು ನೆನೆಯದಿರು ನೀ | ನೆಲ್ಲಿಯವನಿವ ವೈರಿಕರ್ಣನ | ದೆಲ್ಲಿಯವ ನೆಸೆವರುಳೆಯಂದನು ನಿಜವ ತೋರಿಸಿದ ||೪೯|| ಬೀಸಿದನು ನಿಜಮಾಯೆ ಯನು ಡೊಳ್ಳಾಸದಲಿ ಹರಹಿದನು ತಮವನು | ರೋಷವನು ಬಿತ್ತಿದನು ಮನದಲಿ ನರನ ಕಲಿಮಾಡಿ || ಐಸೆ ಬಳಿಕೆನ್ನಿನಖಿಲಗುಣ | ದೋಷ ನಿನ್ನದು ಪುಣ್ಯಪಾಪದ | ವಾಸಿ ಯನಗೇಕನುತ ಕೊಂಡನು ಧ ನುವನಾಪಾರ್ಥ ||೫೦|| ಹಿಡಿ ಧನುವನನುವಾಗು ಸಾಕಿ | ನ್ನಡಬಲನ ಹಾರದಿರೆನುತ ಕೈ | ಗಡಿಯಲಿ ಚ್ಚನು ನೂರುತರದಲಿ ಸೂತನಂದನನ || ತೊಡಗಿತ್ತೇ ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಮನದಲಿ | ಫಡಯನುತ ನೂರುಬ ನೆಡೆಯಲಿ | ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಶಳದು ಕಿಗ್ಗೆ ಟ್ಟಿನ ಕಠಾರಿಯಲಿ ||೫೧|| ರಥವ ಸಂವರಿಸಿದನು ಬಳಿಕೆ ತಿ | ರಥಭಯಂಕರನೇರಿದನು ನಿಜ | ರಥವ ನತಿಹರುಷದಲಿ ತೊಳೆದನು ಚರಣಕರತಳವ || ಪೃಥುವಿ ನೆನೆದಪಕಾರ ಲೋಕ | ಪ್ರಥಿತವಾಯಿತೆ ಸಾಕು ಬದುಕಲಿ | ಪೃಥೆಯ ಮಕ್ಕಳೆನುತ್ತ ಕೊಂಡನು ನಗು ತ ವೀಳೆಯವ ||೫೨|| ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಹಗೆಯ ಜರಿದ | ಜ್ಞಾನನ ತರುಬಿದನಖಿಳ ಕುರುಬಲ | ವನಧಿಗಭಯವನಿತ್ತು ಮುಸುಕಿದನಂಬಿನಲಿನರನ || ಕನಲಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳ ನೃಪರಿಪು | ಜನವ ಬೈದವು ಕಹಳೆಯದಟರ | ತನು ಬಿರಿಯೆ ಗರ್ಜಿಸಿದವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಘನವಾದ್ಯ ||೫೩|| ಅಳುಕಿದನೆ ರಥ ಮು ಗ್ಗಿದೊಡಕಳ | ವೆಳೆಸಿದನ ತಲ್ಯಾಪಸರಣಕೆ | ಕೆಲಬಲನ ಹಾರಿದನೆ ನರನವಗಡಿಸಿ ಕಾದಿದೊಡ || ಬಲಿ ಮಥನ ಮರುಭಾಪು ಪಾಂಡವ | ಬಲದಿಶಾಪಟ ರಾಯಮದನ | ಪ್ರಳಯಹರ ಭಾಪೆಂದು ಹೋಗಿ ತು ಭಟ್ಟಸಂದೋಹ ||೫೪|| ಅರಸ ಕೇಳ್ವ ಜಾಜುಗಾರರೆ | ಸಿರಿಯ ಸಡಗರ ಕಳಿವಗಲತಾ | ವರಿಯ ನಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಖಾತಿ ನಿತಂದಿನೀಸ್ನೇಹ || ಪರಮಯೋಗಿಯ ಲೀಲೆ ಕೌರವ | ರರಸನೊಡ್ಡಿನಜಯವಿ ದೀಪರ | ಗರುಡಿನೊಂದೇತ್ರವನ ಕೊಡುವುದು ತತ್ಯಧನುವೆಂದ ||೫೫|| ಉಬ್ಬಿದನು ನಿನ್ನಾತನಾತನ | ತಬ್ಬಿದನು ಕುರುಬಲದ ಹರುಷದ | ಜಬ್ಬರಿಯ ಹುರಿಗೊಡಿ ತೋರಿತು ಚತುರಚತುರಂಗ || ತಬ್ಬಿ ತುಳುಕುವ ಕಣೆಯ ಕಣೆ ಶರ | ಹಬ್ಬ ಹರಿದುದು ರೋಷದಲಿ ಬಲಿ | ದುಬ್ಬಗೆವಳವ ಕೊಂಡವೊಲು ಕರ್ಣವಸಾನದಲಿ ||೫೬|| ಹತ್ತು ಶರದಲಿ ತುರಗವನು ವೊ | ವತ್ತರಲಿ ಮುರವೈಯನು ತೊರ

ಭತ್ತರಲಿ ಫಲುಗುಣನೈವತ್ತಂಬಿನಲಿ ಕಪಿಯ || ಮತ್ತೆ ಮೂವತ್ತರಲಿ ನರನರ | ಭೂತ್ತಮವ ಬಿಡದಚ್ಚು ನೂರರ | ವತ್ತುತ್ತರದಲಿ ಗಾಯಗಾಣಿಸಿದನು ಚತುರ್ಬಲವ ||೫೭|| ಬಲಜಲಧಿ ಸುಳಿಗೊಂಡು ಪಾರ್ಥನ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುದು ತೆಗೆದುದೀತನ | ಕಲಿತನವವಿಕ್ರಮಧನಂಜಯನಾಧನಂಜಯನ || ಅಳುಕಿದರು ಭೀಮಾದಿಗಳು ಕಳ | ವಳಿಸಿತೀಚೆಯ ಧಟ್ಟು ಕೌರವ | ಬಲವು ತಲ್ಲಣಗೆಟ್ಟುದೊಂದರಗಳಿ ಗೆಮಾತ್ರದಲಿ||

... ..

||೫೮||

ಅಂತು |ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕೆ ಮದ ೧೧೧೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇ.ಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಸಮರಸಾಹಸಮಲ್ಲ ನನುವಮು || ಕಮಲಸುಖನ ಕುಮಾರ ಕರ್ಣನು | ಅಮರನಗರಿಗೆ ನಡೆಯೆ ಹಲುಬಿದನಂದು ಕುರುರಾಯ||

||ಪದ|| ಸಾಲದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಮೇಲಣ | ಕಾಳಗದ ಮಾತುಗಳನಾಲಿಸಿ | ಕೇಳಿಜೀವವ ಹಿಡಿಯ ಲಾಪ್ಯತಂದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ಹೇಳುವೊಡೆ ಕರ್ಣವೈಧಿಯ ನೀ | ನಾಲಿಸುವಡೇನರಿದು ನುಡಿಗಳ | ಕಾಳಕೂಟವ ಬುಡಿಸುವೆನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳಿಂದ || ೧ || ತೂಳಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೀತನ | ಮೇಲೆ ತಿವ ತಿವ ಕಣೆಯ ಕಡೆವಳೆ | ಗಾಲತಪ್ಪಲೆನುತ್ತ ತರಿದನು ಕರ್ಣನಂಬುಗಳ || ಮೇಲೆಮೇಲೆಚ್ಚಂಬುಗಳ ಸಲೆ | ಸೀಳಿ ಕರ್ಣಧ್ವಜದ ಕಂಭದ | ಕೂಲ ಮುರಿಯೆಸಲುಡಿದು ಬಿದ್ದುದು ವರರಥಾಗ್ರದಲಿ||೨|| ಅನುಹಾಧ್ಯಜದಂಡಪಾತದ | ಹಾಮರಕೆ ಕಳವಳಿಸಿ ಬೆದರತು | ಹಾಮಹಾದೇವೇನಹೇಳುವೆನ್ನೆ ಮ ಹೀಪತಿಯೆ || ಧೂಮಚುಂಬಿತಚಿತ್ರದಂತೆ ಸ | ನಾಮರಿದ್ದುದು ಸೌಬಲಾಶ್ಯ | ತಾ ಮಕೃಪಕೃತವರ್ಮ ಕಾದಿಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ೩ || ಮತ್ತೆ ಕೇಳರಿವಿಕ್ರಮವ ನಭ | ಕೂತ್ತಿತೀತನ ಶೌರ್ಯವಾತನ | ನತ್ತರಲಿ ನಾದಿದನು ನಾನಾವಿಧಶರಾಳಿಯಲಿ || ಹತ್ತುತ್ತರದಲಿ ಕರ್ಣಚಾಪವ | ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ನೀತನ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಕರುಣಾರಸದ ಕಾಲಾಟವಾಯ್ತೆಂದ || ೪ || ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ನೆಚ್ಚಿದರ ಮುಂ ಗಾಣಿಕೆಯಲೇ ಮಡಿದಿರೆನ್ನಯ | ಗೋಣ ಕೊಯ್ದನು ಕೃಷ್ಣ ಮುನ್ನಿನಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ || ಪ್ರಾಣ ಪಾಂಡವರೆಂಬನುಡಿಯನು | ಜಾಣಿನಲಿ ಹರಿ ಬಲಿದನೊಡೆಯಗೆ | ಕಾಣನಾಪ್ತರನೆಂದು ಮಂಮಲಮ ರುಗಿದನು ಕರ್ಣ || ೫ || ಕುಲಕೆ ಕೇಳಿವನೆಂದು ರಿಕ್ಕರಿಗಳೆಯಲಾಗಲೆ ಬಂಧುವರ್ಗಕೆ | ಮುಳಿದುಸಿ ಹ್ಯಾಸನದಲೆನಗಭಿಷೇಕವನು ಮಾಡಿ || ಕುಲಮಲಿರ್ದವ ತೊಳೆದು ತನ್ನಯ | ಕುಲದೊಳಗೆ ಬೆಚ್ಚವನಿ ಖಾಲಕ | ತಿಲಕಕುರುಪತಿಗಾಪ್ತರಿಲ್ಲೆಂದಳಲಿದನುಕರ್ಣ || ೬ || ನೋಡಿ ತಣಿಯನು ನಿಚ್ಚಲುಚಿತವ | ಮಾಡಿತಣಿಯನು ಕೇಳ ಮೇಳದ | ಲಾಡಿತಣಿಯನು ತಿವತಿನಾಯೆನ್ನೊಡೆಯಕುರುರಾಯ || ನೂ ಹಲಳಿದುದು ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮರ ಗೂಡಿ ತಲೆಗೊಟ್ಟು ಸರಿಂತಾ | ಮಾಡಿತನರಸಂಗನುತ ಸಲೆ ಮರ

ಧಾರೆಯನಿರದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ವೇಲಣಸುರರುಭೇಯಿಂದೆನಲು ಪುಷ್ಪಕವಿಳಿದುದಂಬರದಿ || ೧೧ ||
 ದೇಡಿದೊಡ ಕುಂಡಲವ ತೆಗೆದೀ | ಡಾಡಿದನು ಲೋಕೈಕನಾಥನ | ನೋಡಿ ಧನ್ಯನೆನುತ್ತ ರವಿಸುತನಿರ
 ಲು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ನೋಡಿದನು ಕರುಣಾಳು ಧಾರೆಯ | ಮಾಡಿದಾನವ ನೀವ್ರದನೆ ಕೈ | ನೀಡಿ ಹೃದ
 ಯವ ಬಗಿದನಮ್ಮತದ ಬಿಂದುಗಳು ಸುರಿಯೆ || ೧೦ || ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ಕರ್ಣ || ಗಿರಿದ ನಿಜ
 ಮೂರ್ತಿಯನು ತೋರಿಸಿ | ಯುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿ ಮುಕ್ತಿಯಪದವ ನೇಮಿಸಿದ || ನೆರನೊಳೆಚ್ಚ ರಿಸಿ
 ಸನು ಕರುಣಾ | ಕರನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಲು | ಧರೆಯೊಳೆನಚ್ಚ ರಿಯೆನುತ ಬೆರಗಾಯ್ತು ಸುರ
 ಕಟಕೆ || ೧೧ || ಅಂದು ಪಾಶುಪತಕ್ಕೆ ಬಲುವಳಿ ಬಂದುದಂಜನಬಾಣವನು ಡೊಣೆ | ಯಿಂದ ತೆಗೆ
 ಸನು ಗಿರಿದೆಯಂಭ್ರಮ ನೆನೆದು ಮಂತ್ರಿಸುತ || ಮಂದರಾಚಲ ನಡುಗೆ ಕಿಡಿಗಳ | ಸಂದಣಿಯ ಬಾ
 ಸ್ವಾರೆಯಂಬಿನೊ | ಇಂದು ಕರ್ಣನ ಶಿರವನೆಚ್ಚನು ವಾಸವನಸೂನು || ೧೨ || ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತಿ
 ಮೃದ್ವ ತೈ || ಭುವನಜನವಾದಿವೈಶರಗಾಂಧಿವನೊದುದು ಸದದುದೀತನಬಹಳಶಕ್ತಿಯಲಿ || ಅ
 ನೆಘಡಿಶೀತವುಭಯಬಲದ್ಯಗು | ನಿವಹವನು ಧಾರಾಳಿವನ್ನಿ | ಪ್ರವರಬಹಳಜ್ವಾಲೆ ಝಡಿತೆಯಲ್ಪಿದಿ
 ಕರಿಭಟನ || ೧೩ || ಅವುಹಾಸ್ತ್ರದ ಬಹಳತೇಜ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಕಣ್ಣುಳುಗಿ ಮುಚ್ಚಿದು | ದೀಮ
 ತವಾತ್ರವೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ || ಅಮುಹೂರ್ತಕೆ ಕರ್ಣ ಶಿರವು | ದ್ವಾಮಮಣಿಗಳು ರುಚಿರ
 ಗಾಮ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಮೆರೆದುದು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ || ೧೪ || ಅರಸಕೇಳೈ ಕರ್ಣನೊ
 ಡಲಲಿ | ಪರಮತೇಜಃಪುಂಜ ಹೊಳಿದು | ಪ್ಪರಿಸಿ ನೆಗೆದುದು ಹೋದುದಿನಮಂಡಲದಮಧ್ಯದಲಿ || ಅ
 ರರೆ ಭಾಪುರೆ ಕರ್ಣಮಜಭಾ | ಪುರೆ ಭಟಾಗ್ರಣಿ ನಿನ್ನು ಸರಿಧೊರೆ | ಯೆರಡುಯುಗದಲಿ ಕಾಣೆನೆಂದ
 ಳಲಿದನು ಕಲಿಹನುಮ || ೧೫ || (ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯ ಮೀರಿ ಬಾಣವೆತೊಟ್ಟನೇ ತಾನೊಡೆಯನೆಂದರೀ
 ಯೆಟ್ಟದನೆ ಪಾಂಡವರೊಳನುಸಂಧಾನವನು ಬಿಸುಟು || ನೆಟ್ಟಕಣಗಳೆಕಿದನೆ ಕೌರವ | ಕೆಟ್ಟನಕಟಕ
 ಟೆಂದು ಕಾಯವ | ಬಿಟ್ಟಕರ್ಣಂಗಾರುಸರಿಯನುತಿರ್ದುದಮರಗಣ) || ೧೬ || ಬಲುವಿಡಿಯಬಿಲು ವಾ
 ಮದಲಿ ಬೆರ | ಳೊಳಗೆ ಸವಡಿಸಿ ತೆಗೆದತಿರುವಿನ | ಹಿಳುಕು ನಿಮಿರಿದತೋಳತೋರಿಕೆ ಬಲದಭಾಗದ
 ಲಿ || ಬಲಿದಮಂಡಿಯಬಾಗದೊಡಲಿನ | ಹೊಳೆವತನುಕಾಂತಿಯಮಹೀಪತಿ | ತಿಲಕ ಕೇಳೈ ಕರ್ಣನಸ
 ದನು ರಥದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೧೭ || ಕಳಚಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಬೆಳುಗೊಡ | ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ವೆಂದದಲಿ ಕೌರ
 ವ | ಕುಲದ ನಿಖಿಳ್ವತ್ಸರ್ವವಿಳೆಗೋರ್ಪು ಡಿಸಿ ಕೆಡೆದಂತೆ || ಥಳಥಳಿಸನೆಗೆಮೊಗದ ಬಿಗುಹೆ | ಕೃಳದಪು
 ಬ್ಬಿನ ಬಿಟ್ಟಕಂಗಳ | ಹೊಳೆವಹಲುಗಳ ಕರ್ಣಶಿರ ಕೆಡೆದುದು ಧರಿತ್ರಿಯಲಿ || ೧೮ || ಕರ್ಣಹಾಹಾ
 ಸೊತಸುತ ಹಾ | ಕರ್ಣ ಹಾ ರಾಧಾತನಯ ಹಾ | ಕರ್ಣ ಹಾ ಯೆನ್ನಾನೆ ಬಹಿರಂಗಜೀವನನೆ || ನಿ
 ರ್ಣಿಯವು ಕುರುಬಲಕೆ ಹಾಹಾ | ಕರ್ಣ ಬಾರೈ ತಂದೆಯನುತನೆ | ನಿನ್ನು ಮಗ ರಥದಿಂದ ಧೂಪ್ಪನೆ
 ಕೆಡೆದನೆವನಿಯಲಿ || ೧೯ || ರಾಯ ಹಮ್ಮಿಸಿದನು ಹಾರಾ | ಥೇಯ ಹಾಯೆಂನಾನೆ ಬಾರೈ | ಮಾ
 ಯಪಾಗದೆ ವಿಸ್ತು ತೋರಾ ಕರ್ಣತೋರನುತ || ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೈಯ ಕೈಯವೆ | ಹಾಯಿಕೆತು
 ಕಂಬನಿಯ ಸರಿಯೊಳು | ಹಾಯಿದುದು ನೆರೆ ಹೊರಳುತಿರ್ದುದು ನಿಖಿಳಸರಿಪಾರ || ೨೦ || ನೆರೆಗೆ
 ಸ್ಥಿರಣೆಯಲ್ಲಿಯದು ಕರಿ | ತುರಗಕಂಬನಿಗರೆದುದೈ ಥರ | ಥರದತೋಕಾಂಬುಧಿಯ ಲಳಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿ

ತರಿಸೇನೆ || ಅರಸ ಕೇಳಾಚೆಯಲಿ ಭೀಮನು | ವರನಕುಲಸಹದೇವನರ್ಜುನ | ಧರಣಿಪತಿ ದ್ರೌಪದಿಯ
ಚಿಂತೆ ದುರಂತವಾಯ್ತೆಂದ || ೩೧ || ಕಿತ್ತರೋ ಕಲ್ಪದ್ರವವೆ ಕಡೆ | ಕುತ್ತಿದರೊ ಸುರಧೇನುವ
ನುಕ್ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿದರೋ ಪರುಷವನು ಹಾಜಲಧಿಮಧ್ಯದಲಿ || ಎತ್ತಣದು ಭಾರತದ ರಣ ತಾ | ನೆತ್ತ
ಲರಸುತ ಬಂದುದಕಟಾ | ಮೃತ್ಯುವೆಂದೊರಲಿತ್ತು ವಂದಿಗಳೆರಡುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ೩೨ || ಅರಸ ನೀ
ಸೈರಿಸದೆಲಾ ಶಂ | ಕರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳು ಕರ್ಣನ | ಪರಮಸತ್ಯವ್ರತವ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಅಕಟಿನುತ ||
ಎರಡುಧಟ್ಟಿನ ದುಃಖಮಯಸಾ | ಗರವನತಿಹೇರಾಳವರ್ಜುನ | ತಿರುಗಿದನು ಪಾಳಯಕೆ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ
ಹುಸಹಿತ || ೩೩ || ಇತ್ತಪರವಶವಾದರಾಯನ | ತೆತ್ತಿಗರು ದಂಡಿಗೆಯೊಳರಸನ | ನೆತ್ತಿತಂದರು
ಪಾಳಯದ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಳದಲಿ || ತೆತ್ತನೇ ಮಗನಸುವನಕಟಿನು | ತೆತ್ತಚಿಂತಾರಾಗದಲಿ ಕಡ |
ಲತ್ತಹಾಯ್ದನು ಬಿಸುಟನಂಬುಜಮಿತ್ರನಂಬರವ || ೩೪ || ದ್ಯುಮೇಣಿಕರ್ಣದ್ಯುಮೇಣಿಯೊಡ | ನ ಸ್ತ
ಮಿಸ ಕಮಲಿನಿ ಕೌರವನಮುಖ | ಕಮಲ ಬಾಡಿತು ತಿಮಿರ ಹೆಚ್ಚಿತು ಶೋಕತಮದೊಡನೆ || ಅಮ
ಳಚಕ್ರಾಂಗಕ್ಕೆ ಭೂಪೋ | ತ್ತಮನ ವಿಜಯಾಂಗನೆಗೆ ಯಗಲಿಕೆ | ಸಮನಿಸಿತು ನೀ ಕೇಳು ಜನಮೇ
ಜಯಮುಕ್ತಪಾಲ || ೩೫ || ಕುದಿದು ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಳಿವನು | ವಿದಿತವೆಂದವೆ ಬಯಸಲಾಯಿತು |
ಉದಧಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಹರುಷದಲಿ ಭೂಭಾರ ಹೋಯ್ತೆನುತ || ಸದನವನು ಹೊಕ್ಕನು ನಿರಂತರ | ಕಡ
ಡು ದುರೋಧನನಮೇಲಿರೆ | ಕದನದಲಿ ಪಾಂಡವರ ಸಲಹದ ವೀರನಾರಾಯಣ || ೩೬ || ಮರುಗು
ವರು ಪಾಂಡವರು ಕರ್ಣನ | ಮರಣದಲಿ ಯಡಿಗಡಿಗೆ ಮಿಗೆ ಸೋ | ದರದ ಸಂಬಂಧದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿತು
ಮನದಸಂತಾಪ || ಬೆರಸಿತಕಟಾಯ್ತೆನುತ ಮುರರಿಪು | ಕರಗಿದಂತೆಕರಣದಿಂದವೆ | ನೆರೆ ಮರುಗಿ ಪಾಂ
ಡವರ ಸಲಹದ ವೀರನಾರಾಯಣ || || ೩೭ ||

|| ತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೧೧೫ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಕಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಹಾರಾಜ ಮಧುಪಾನ ಪುಷ್ಪ
ಪಚ್ಚಾ ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮನ್ವ ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ
ಕಥಾಸಂಜರಿಯೋಳ್ ಕರ್ಣವರ್ಣನ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

||ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ||

ಕ ನ್ನ ದ ಮ ಹಾ ಭಾ ರ ತ-ಶ ಲ್ಪ ಪ ವ್ .

ಮೊ ದ ಲ ನ ಯ ಸಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯ ಕೇಳೈ ಕದನದಲಿ ಕಲಿರಾ | ಧೇಯನವಸಾನದಲಿ ಕೌರವ|ರಾಯದಳವತಿಯಾಗಿ
ಹೊಕ್ಕನು ಕಲ್ಯಾಣಹವವ ||

||ಪದ|| ಹೇಳರೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಹಿರಿಯರು | ಮೇಲುದಾಯವ ಬಲ್ಲವರು ಹೆ | ಚ್ಚಾಳುತನದಲಿ
ಹಗ್ಗ ಕಂಡಿರಿ ಜಯದ ಜಾರುಗಳ || ಮೇಲಣಾಹವದೊಳಗೆ ದೇಹವ | ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಶಬ್ದನಲ್ಲಿಂ
ನೀಲೆ ದೊರಗೇನಾಯ್ತು ಯೆಂಬುದನರಿಯೆ ತಾನೆಂದ ||೧|| ಮರುಳೆ ಸಂಜಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ಕುಲ
ಗಿರಿಯ ಬೈಸಿಕೆ ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ಹುಲು | ಮೊರಡಿಗಳ ಪಾಡೇನು ಬೀತುದು ಕರ್ಣನೊಡ್ಡವಣೆ || ಕುರುಪ
ತಿಯ ಪಾಡೇನು ಮೊದ್ಲೇ | ಶ್ವರನ ಮತ್ಸರವೇನು ನಾಕಂತಿರಲಿ ಸವರಿತು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆಂದನಂಧ
ನೈಪ ||೨|| ಬೇಯದೆನ್ನದೆ ಶೋಕವಹ್ನಿಯ | ಬಾಯಲಕಲಾ ಕರ್ಣಕೌರವ | ರಾಯರಳಿವಿನಲುಳಿದು
ಪುತ್ರದ್ರೋಹಿಯಾಗನ್ನು || ಸಾಯಿಸುವ ಸಾವಂಜಿತನೆಗೆ ಚಿ | ರಾಯು ತೊಡರಿಕ್ಕಿದನು ಮಾರ್ಕಂ
ಡೇಯಮುನಿಯೆಂದರಸ ಧೂಪನೆ ಕೆಡದನವನಿಯಲಿ || ೩ || ಹದುಳಿಸೈ ರಾಜೇಂದ್ರ ನೀ ಬಿ ತ್ತಿದವಿಷ
ದ್ರವು ಫಲಿತವಾಯಿತು | ಬೆದರ ಲೇಕನುಭವಿಸುಸಾಕಿನ್ನುಳಿದಮಾತೇನು || ಕದನದಲಿ ಸುರನದಿಯ
ಹೋಗಾ | ಡಿದೆ ನಿಜಾನ್ವಯಕಲ್ಪತರುವನು|ಮದಕರಿಗೆ ಮಾರಿದೆಯೆನುತ ನೆಗಹಿದನು ಧರಣಿಪನ ||೪||
ಮಲಗಿಸಿದ ನೊರಗಿನಲಿ ನಯನ | ಸ್ಥಳವನೇರಿಸಿದವನು ಶೋಕಾ | ನಳನ ತಾಪಕೆ ತಂಪನೆರೆದನು ನೀ
ತಿಮೆಯರಸದ || ಅಳಲಸರಮಾಡಿದೆ ನದಿಸುತ | ರಳಿವಿನಲಿ ಗುರುಕರ್ಣತಲ್ಪನ | ತಳುವಿನಲಿ ಕಟ್ಟ
ಳಲ ಬಹಳಾಭ್ಯಾಸಿ ನೀನೆಂದ ||೫|| ಅಹುದು ಸಂಜಯ ಶೋಕಶಿಖಿ ನೆರೆ | ದಹಿಸದೆನ್ನನು ಬೆಂದದೇ
ಹಕೆ | ದಹನವುಂಟೇ ಯೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿ ನಿನ್ನೊಳಾದುದಲಾ || ಮಿಹಿರಸುತ ಪರಿಯಂತ ಕಥೆ ನಿ |
ವೆಹಿಸಿ ಬಂದುದು ತಲ್ಪಕೌರವ | ರಹಗನೆಗಳಿದರಂಬುದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೆಂದ ||೬|| ತೆಗೆದು ದಾಚೆ
ಯಲವರೆ ಬಲ ಜಗ | ದಗಲದುದ್ದಿನ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ಮೊರೆ | ಮುಗಲ ಮದದಂದದಲಿ ಬಹುವಿಧವಾ
ದೈ ರಭಸವಲಿ || ಬಿಗದಮೋನದ ಬೀತಹರುಷದ | ಹೊಗರುಮೋರೆಯ ಹೊತ್ತವೈಥೆಗಳ | ದುಗುಡ
ದೊಡಲಿನ ನಿನ್ನ ಮೋಹರ ತೆಗೆದುದೀಚೆಯಲಿ || ೭ || ಸಿಡಿದು ಕರನ ತಲೆ ಧೃತಿಗೆ | ಕಡೆಯಿ

ಭೂಪ್ತನೆ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ನೃಪ | ಕಡೆದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದನು ಶೋಕಜ್ವರದ ರುಳ ರುಡಿಯೆ || ಹಡು
 ಗರು ಚಾಮರದ ಚವುರಿಯ | ರೊಡೆಯ ನಿಧಿರಿನಲೊದರೆ ಕಂಬಿಯು | ಕಡಿಯಣದ ಕುಡಿನೇಣು
 ಕೊಂಡನು ತಿರುಹಿದನು ರಥವೆ || ೮ || ಇಂದು ಕರ್ನನ ಹಾನಿ ಕೌರವ | ವೈಂದವನು ಮೇಳ್ಳ
 ಸಿತೇ ಹಾ | ಯೆಂದು ಕೃಪಗುರುಸುತರು ರಥವನು ಬಿಸುಟ ಸೂರಿಯಲಿ || ತಂದು ನಿಲಿಸಿದರರಸ ನಿ
 ರವೆಂ | ತಂದುಸುರನಾರ್ಯದು ವಿಧಿಯನು | ನಿಂದಿಸಿದವರವಧಾನು ಜೀಯೆನುತಾಮಹಾರಥರು || ೯ ||
 ತಳಿತಳಿದು ಪಂನೀರನಕ್ಷಿಗೆ | ಚಳೆಯವನು ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ಗುರುಸುತ | ಮಲಗಿಸಿದೊಡ್ಡೇನೈಯ ಕರ್ಣನ
 ಯೆನುತ್ತ ಕಣ್ಣೆರದು || ಗಳಿಲನೆದ್ದನು ಕರ್ಣ ತೆಗಸೆ | ದಳವನಿರುಳಾಯ್ತೆನುತ್ತ ಶೋಕದ | ಕಳವಳ
 ದಲಿರೆ ಮುಚ್ಚುಗಣ್ಣಿಲಿ ಮತ್ತೆ ಪವಡಿಸಿದ || ೧೦ || ರಾಯ ಹದುಳಿಸು ಹದುಳಿಸಕಲಾ | ದಾಯಿಗರಿಗೆ
 ಡೆಗೊಟ್ಟಿಲಾ ನಿ | ದಾರ್ಯದಲಿ ನೆಲಹೋಯ್ತು ಭೀಮನ ಭಾಷೆ ಸಂದುದಲ || ವಾಯುಜನ ಜಠರ
 ದಲಿ ತೆಗೆಯಾ | ಜೀಯ ನಿನ್ನನುಜರನು ಪಾರ್ಥನ | ಬಾಯಲುಗಿ ಸಿನಸುತನೆಂದನು ಜರೆದು ಕುರು
 ಪತಿಯ || ೧೧ || ಏನು ಗುರುಸುತ ಮಡಿದನೇ ತಂ | ನ್ನಾನೆ ಬವರದೊಳಿಂದು ಕುಂತೀ | ಸೂನುವೇಳ್ಳ
 ತಪ್ಪಮಾಡಿದನೇ ಮಹಾದೇವ || ಭಾನುನಂದನ ಸರಿದನೇ ತ | ಪ್ಪೇನು ಪಾರ್ಥನ ಬಸುರಲೆನ್ನನಿ |
 ಧಾನವಿದ್ದುದು ತೆಗೆವೆನ್ನೆಸಲೆಯೆನುತ್ತ ಮುರಿದದ್ದ || ೧೨ || ತಾಪವಡಗಿತು ಮನದ ಕಡುಹಿನ | ಕೋ
 ಪ ತಳಿತುದು ಭೀಮಪಾರ್ಥ | ರೊಪ್ಪ ಮುಖದಲಿ ಕರ್ಣದುತ್ಥಾಸನರ ಕಲ್ಪಿಸಿದ || ಭೂಪ ಕೇಳ್ಳಿ ಪಾ
 ಳೆಯಕೆ ಕುರು | ಭೂಪ ಬಂದನು ನಾಳೆ ಕರ್ಣೋ | ತಾ ಪನವಲಾ ಯೆನುತ್ತ ಹೊಕ್ಕನು ಭದ್ರಮಂ
 ಟಪವ || ೧೩ || ಶಕುನಿಕೃಪಗುರುಸೂನುಕ್ಕ ತವರ್ಮಕಸು ಕೇತುಸುಶರ್ಮಸಂಸ | ಪ್ತಕರು ಮಾದ್ರೇಶ್ವ
 ರಸುಬಾಹುಸುನಂದಚಿತ್ರರಥ || ಸಕಲಸುಭಟರು ವಾರಿಣೀನಾ | ಯಕರು ಬಂದರು ಕರ್ಣಹಾನಿ | ಪ್ರಕಟ
 ತಳಿತತೀರೋವಕುಂತನವೈಮನಸ್ಯದಲಿ || ೧೪ || ಹಿಮದ ಹೊಯ್ಲಲಿ ಸೀದು ಸಿಕ್ಕಿದ | ಕಮಲವನಂದದಲಿ
 ಹತವಿ | ಕ್ರಮದ ಕೀರ್ತಿಯ ಬಹಳಭಂಗಕೆ ಬಂದುದಾಸ್ಥಾನ || ಸುಮುಖತಾವಿಚ್ಛೇದಕಲುಪ | ಸ್ತಿ
 ಮಿತರಿವರನು ಕಂಡು ನಾಳಿನ | ಸಮರಕೇನುದ್ಯೋಗವೆಂದನು ಕೃಪನಗುರುಸುತನ || ೧೫ || ಅರಸ ಕ
ರ್ಣಚ್ಛೇದವೇ ಜಯ | ಸಿರಿಯ ನಾಸಾಚ್ಛೇದವಿನ್ನಾ | ವರಿಸದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಹೊಗಳಿಸು ಬಾಹು
 ವಿಕ್ರಮವ || ಗುರುನದೀಸುತರಳಿದಬಳಿಕೆ | ಧರೆಗೆ ನಿನನಗಸ್ತಮಯ ಕರ್ಣನ | ಮರಣದಲಿ ನೀನರ್ಥ
 ದೇಹನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ಅವ್ವಕೋದರನರನೊಳಂತ | ಭಾವದುತ್ಥಾಸನಿಗೆ ತನ್ನಯ | ಜೀವನ
 ಬರಾಧೇಯನಾತನ ಮರಣಸಿದ್ಧಿಯಲಿ || ಕೈವಿಡಿಯಲೇಕರ್ಣನಿಹನೆಂ | ದಾವು ನಿತ್ಯೈಸಿದವು ಕರ್ಣನ
 ಸಾವು ನಾಳಿನೊಳರಿವೆವೆಂದನು ನಿನ್ನಮಗ ನೆಗುತ || ೧೬ || ನಾವು ಹೊಯ್ದಾಡುವೆವು ಜಯಸ | ತ್ಯಾವೆ
 ಬಂಬವ ತೋರುವೆವು ಕ | ಕಾರ್ವಸಾನವ ಕಂಡು ಬಳಿಕುಳಿಯನು ಯಥಾರ್ಥವಲಿ || ನೀವುಸೇನಾಪತ್ಯ
 ದಲಿ ಸಂಭಾವಿಸಿರೆ ಸಾಕಿನ್ನು ಮಿಗಿಲಾ ದೈವಕೃತಪೌರುಷವೆ ನಾಳಿನಲರಿಯಬಹುದೆಂದ || ೧೭ || ಧರಣಿ
 ಪತಿಚಿತ್ತ ಸುಸೇನಾಧಿರವನೀವುದು ಮಾದ್ರಭೂಪತಿ | ಗರಿದಲಾ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಳಿಕಾಪಾಂಡುತನಯ
 ರಿಗೆ || ಸುರನದೀಜದ್ಯೋಣರಾಧೀಯರಿಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲಿಸಿ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನುಳಿಯೆ ಬಳಿಕಾರು ಧಿಟ್ಟರು
 ನಿನ್ನಭಟ್ಟಿನಲೆ || ೧೮ || ನೀವು ಕಟಕಾಚಾರ್ಯಪುತ್ರರು | ನೀವಿರಲು ಕೃಪನಿರಲು ದಳಪತಿನಾವಹನೆ ನೀ

ವಿಂದು ತೇಜೋದ್ಯುಹದ ರಥಿಕರಲಾ || ನಾವುತರುನಾಯವರುಗಳು ಜಯ | ಜೀವಿಗಳು ನೀವೆನ್ನು ಗು
 ಣಸಂ | ಭಾವನರಲಾ ಯಂದನತ್ವತ್ಥಾಮ ತಲ್ಯಂಗಿ || ೨೦ || ಉಚಿತವಿತರೇತರಪದಸ್ತುತಿ | ರಚನೆ
 ಗುಣಯುಕ್ತರಿಗೆ ವಿಜಯೋ | ಪತಿತರಣಸಾಟಕಕೆ ಜವನಿಗಯಾಯ್ತರೇರಜನಿ || ಅಚಲಮೂಲಿರ
 ಪೈಸರದ ಬಲ | ನಿಜಯ ನಂಮದುವೀರಸುಭಟ | ಪ್ರಚಯ ಮುಖ್ಯರಮಾಡಿಮೊಂದನು ಕೃಪಣು
 ಕುರುಪತಿಗೆ ||೨೧|| ಸುರನದೀಜದ್ರೋಣಕೃಪರಿ | ಕುರುಬಲಕೆ ಕಟ್ಟೊಡೆಯರವರಿ | ಬೃರುಗಳಳಿನ
 ಲಾರದಿಲ್ಲಿಯ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳು || ಗುರುಸುತನೂ ತಲ್ಯನೊಚಮೂಮು | ಬೃರನು ನೀವೇ ಬೆಸಸಿ
 ಯೊಂದನು | ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೈ ಕೃಪಾಚಾರಿಯಗೆ ಕುರುರಾಯ ||೨೨|| ಆದರಾಭೀಷ್ಠಾದಿಸುಭಟರು
 ಕಾದಿ ನೆಗ್ಗದಕಳನ ಹೊಗುವಾ | ಕೈದುಕಾರರೆ ಕಾಣಿನೀಮಾದ್ರೇತಹೊರತಾಗಿ || ಈಜುರಂತರ ಸಮರ
 ಜಯ ನಮ | ಗಾದೊಡೊಳ್ಳಿತು ತಲ್ಯನಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವನೆಂದನರಸಂಗೆ ||೨೩|| ತರಿಸಿ
 ಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳನಾ | ದರಿಸಿ ಭದ್ರಾಸನದೊಳೀತನಿ ನಿರಿಸಿ ನೃಪವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನ
 ನೆ || ಮೊರವವಾದ್ಯದಸಿಡಿಲ ಧರಣೀ | ಸುರರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಮೆಳಗಳೊ | ಲಿರುಳನುಗದವು ಮ
 ಕುಟಮಣಿ ರಾಜಗಳ ಮಿಂಚುಗಳು ||೨೪|| ಆದುದುತ್ಸವ ಕರ್ಣಮರಣ | ಜೈದವುಕ್ಕಿತು ಹಗೆಗೆ ಕಾ
 ಲ್ತುಳಿ | ಯಾದವೀರಸಮುದ್ರನಲಿತಪ್ಪಿದುದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಬೀದಿಪರಿದುದು ಬಿಂಕ ವೆನೆಕೊನೆ | ವೋ
 ದುದಾಶಾಬೀಜ ಲಚ್ಚಯು | ಹೋದಮೂಗಿಗೆ ಕದವ ಕೊಯ್ದನು ನಿನ್ನಮಗ ಬಳಿಕ || ಕಾಣಿಕೆಯ
 ನಿತ್ತಲಿಳಿಸುಭಟ | ಶ್ರೀಣಿ ಕಂಡುದು ನುಡಿಯ ಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಗಳ ಭಾಷೆಗಳ ಹಕ್ಕಲು ವೀರರು
 ಕ್ಕುಗಳ || ಪ್ರಾಣವಾಶಯನುಳಿದಹೂಯ್ಯಲ | ಹೂಣಿಗರು ವಿಜಯಂಗನಾಗ | ಕ್ಷೀಣಮಾನಸರೊಪ್ಪಿ
 ದರು ಕುರುಪತಿಯ ಪರಿವಾರ || ೨೫ || ಪತಿಕರಿಸಿದೈ ಸಕಲಸುಭಟ | ಪ್ರತತಿಮಧ್ಯದಲಿನ್ನನಹಿತ |
 ಚ್ಚುತಿಗಸಾಧನವೆಂದು ನಿಜಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದುವೆನು ಯಮ | ಸುತನೊಡನೆ ಜ
 ಯಸಿರಿಗೆ ನೀನೇ | ಗತಿಯೆನಿಸಿ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದನು ತಲ್ಯ ಕುರುಪತಿಗೆ ||೨೬|| ಉಬ್ಬಿದನಲೇ ಮಧು
 ರವಚನದ | ಹೃದಲಿ ನಿನ್ನಾತನತ್ತಲು | ವುಬ್ಬಿನವದಿರು ತಂದು ಬಿಡುಟರು ನಿನ್ನ ಪಾಳೆಯದ ||
 ಸರ್ವವೃತ್ತಾಂತವನು ಗಾಢದ | ಗಟ್ಟಿ ಮುಂದುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನೆಬ್ಬಿಸಿದನಿರುಳವನಿಪತಿ ಬಿನ್ನು
 ಸಿದನು ಹದನ ||೨೭|| ದೇವ ಚಿತ್ತೈತ್ತಿಸಿದರೆ ಬೊಪ್ಪನ | ಭಾವನನು ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವ | ನೋವಿದರಲೇ
 ತಲ್ಯ ಮಾಡಿದಭಾಷೆ ಸಮ್ಮೊಡನೆ || ಅವನಂಗೈಸುವನು ಪಾರ್ಥನೊ | ಪಾವಮಾನಿಯೊ ಸಕುಲನೋ
 ಸಹ | ದೇವನೋ ತಾನೋ ನಿಧಾನಿಸಲರಿಯೆ ತಾನೆಂಬ || ಕಲಹವೆಂದದು ದಳಪತಿಗೆ ನಾ | ನಿಲುವೆ
 ನೆಂದನು ಭೀಮನೆನ್ನುನು | ಕಳುಹಿ ನೋಡೆಂದನು ಧನಂಜಯನೆನ್ನು ಮಾವನಲಿ || ಸಲುಗೆಯೊನಗೆಂದ
 ನು ಸಕುಲನಂ | ಜೊಲವಿಸರ್ಥಿಯಲಿನ್ನು ಕಳುಹದ | ರುಳುಹಿದವರೆಂದರಗದನು ಸಹದೇವಚರಣದಲಿ
 ||೨೮|| ಹರಿಯವರ್ಜನನಿಂದ ಭೀಮನ | ನೆರವಣಿಗೆ ನೋಯಿಸದ ಸಕುಲನ | ಹೊರಗೆಯೊಡಗದು ಸ್ವ
 ರಿಸಿದು ಸಹದೇವನಾಟೋಪ || ಇರಿವರೇ ಮೊದ್ದೆತ್ಯುರನ ನೆರೆ | ಮುರಿವೊಡಯು ನಿನಗೆಹುದು ನಿನ್ನ
 ನು || ತರುಣಿವರೇ ಕಟ್ಟಿರಿದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ||೨೯|| ಲೇಸನಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ತಲ್ಯಂ | ಗೀಸುಬ
 ಲುಕುಂಬಾಪೊಡನುಜರು | ಗಾಸಿಯಾದರು ಹಿಂದೆ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಕದವದಲಿ || ಈಸುಬುದುರವನೆ

ಗನಾಳಿನೊ | ಳೈಸಲೇ ನಳನಹುಪಭರತಮು | ಹೀತವಂತೋತ್ಪನ್ನನಾನಂದನು ಮಹೀಪಾಲ || ೩೨ ||
 ರಾಯಿ ಹೆರಳೇ ಮಗನ-ನಿನ್ನನು | ಸಾಯಕನೆ ಲೋಕೈಕವೀರರ | ತಾಯಲಾ ನಿಮ್ಮವೈಯರ ಮೊಲೆ
 ಹಾಲಬಿಲುಹಿನಲಿ || ರಾಯ ನಿಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಸೇಸೆಯ | ತಾಯಿನುತ ತೂಪಿರಿದು ಕಮಲದ | ಳಾಯ
 ತಾಂಬೆಕೆ ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಧರ್ಮನಂದನನ || ೩೩ || ಸಂದುದೈ ಹದಿನೇಳು ರಾತ್ರಿಗ | ಳಂದಿನಿರುಳಾ
 ಸೇನೆ ನಿರ್ಭಯ | ದಿಂದ ನಿದ್ರಾಪ್ರಸವಿಹ್ವಳವೂರಣಹರುಷದಲಿ || ನಿಂದುದೈ ನಿನ್ನವರು ರಾಧಾನಂ
 ದನವ್ಯಪಗಮನನಪ್ಪ | ನಂದವಿಹ್ವಳಕರಣರಿದ್ದರು ನೃಪತಿ ಕೇಳಿಂದ || ೩೪ || ಅತಿಖಂಡಿಯ ತೋರಿ ಸ
 ರಳಿನ | ಹಾಸಿಕೆಯ ಲೊಬ್ಬನನು ಪೂತಿನ | ವಾಸಿಯಿಂದೊಬ್ಬನನು ಮುನ್ನಿನ ಕುಲವನೆಚ್ಚರಿಸಿ ||
 ಗಾಸಿಮಾಡಿದನೊಬ್ಬನನು ಧರ | ಣೇಶಚೇಷ್ಟೆಯೊಳೊಬ್ಬನನು ಕೃಪೆ | ಯೇಸು ಬಲುಹೋ ವೀರನಾ
 ರಾಯಣನಭಕ್ತರಲಿ ||

...

...

|| ೩೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಗಂಡುಗಲಿ ಕದನವ್ರಚಂಡನ | ಖಂಡಭುಜಬಲಧರ್ಮಸುತ ಮುಂ | ಕೊಂಡು ರಣದ
 ಲಿ ಕಾದಿದನು ಮಾದ್ರೇಕಭೂಪತಿಯ ||

ಬಳಗೆಡಗೆ ನಗೆ ಹೊರಗೆ ಕಳಕಳ | ವಳಗೆಹೊರಗೆನವಾಯಿದಳವಾ | ಯೊಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಸ
 ಘಾಡತನ ಬಲುಬಗೆಯತೊಳಲೊಳಗೆ || ಬಲುಹು ಹೊರಗೆ ಪರಾಭವದಕಂ | ದೊಳಗೆ ಕಡುಹಿನ ಕಲಿ
 ತನದ ಕೈ | ಚಳಕ ಹೊರಗೆ ಮಹೀಶಹದನಿದು ನಿನ್ನ ನಂದನನ || ೧ || ನೆಗ್ಗಿದನು ಗಾಂಗೇಯನಮ
 ರರೊ | ಳೊಗ್ಗಿದನು ಕಲಿದ್ರೋಣ ತನ್ನವ | ರಗ್ಗಿಳಿಕಗೂಣೆಯವ | ಬೆರಸಿದಬಿಂಬದಂದದಲಿ || ಉ
 ಗ್ಗಡದ ರಣವಿದಕೆ ತಲ್ಪನ | ನೆಗ್ಗಿಸಿದನೇ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೆಗ್ಗ ನೋಡುವನೆಂಬವೋಲ್ ರವಿಯಡರ್ಡ
 ನಂಬರವ || ೨ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಲಗ್ಗಿಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳ ದಳಪತಿಕುರುಬಲದಡೆ | ಖ್ವಾಳವನು
 ನೋಡಿದನು ತೂಗಾಡಿದನು ಮಣಿತಿರವ || ಆಳು ನೆರೆದೊಡೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೊಲೆ ನೆರೆಯದುಮು
 ನ್ನವೀಗಲು | ಪಾಳೆಯದ ಕಡೆವೀಧಿಗೈದುದು ತಿವತಿವಾಯಿಂದ || ೩ || ಗಜಕೆ ಗುಳ ಬೀಸಿದವು ವಾಜಿ |
 ವ್ರಜಕೆ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರು ಗಾಲಿಯ | ಗಜರು ಫೀಳಿಡೆ ಕೊರಳ ನೊಗದಲಿ ಕುಣಿದವತ್ವಚಯ || ಭುಜ
 ದ ಹೊಯ್ಲಿನ ಹರಿಗೆಗಳ ಗಜ | ಬಜದ ಬಿಲುಜೇವಡೆಯ ರವದ | ಕೃಜದ ಕಾಲಾಳೊದಗತವನೀಪತಿ
 ಯ ಸೆನ್ನೆಯಲಿ || ೪ || ಮೊರೆವಕಹಳಾರವದ ಡಿಂಡಿವು | ಮುರಜಗೋಮುಖಪಟಹಜರ್ಝರ | ಕರ
 ಡೆಪಣಹಮ್ಮೆ ದಂಗಡಮುರುಗಡಕ್ಕಡಾಡೆಗಳ || ಬಿರಿಯೆ ನೆಲನಳ್ಳಿರಿವವಾಧ್ಯದ | ಪರುತವದ ನಿರ್ಘೋ
 ಪದಬ್ಬರ | ಜರುಹಿತಡಿಕ್ಕಿಲು ಜಗದ ಜೋಡಿಯನರಸ ಕೇಳಿಂದ || ೫ || ಮಿಾರಿಬರುವಮಹಾರಥರ ಕೈ |
 ಸೇರಿ ಬರುತಿಹರಾವುತರ ಮುಂ | ದಾರಿಬಹಕಾಲಾಳಗಮಕದ ಗಜದ ಗಾಡಿಕೆಯ || ಭೋರು ಮೆರೆವ

ಮಹಾರಥಸೇನಾ ದೀರಿದಂಧಂಧನಧನಂಧನಧಾರಿಣಿಯ ಪರ್ವಿದುಡು ಬಲುವಾಡ್ಯದ ಮಹಾಘೋಷ || ಮುರಿದು ಬಲುಗುದುರೆಗಳ ಬಾಂದಣ | ಗೊರೆದಮೈಯಾನೆಗಳ ಹಂತಿಗೆ | ಹರಿದಗಾಲಿಯ ರಥದ ಚಿನಿಕಡಗೊಡದಕಾಲಾಳ || ಅರುಹಿದರು ಭೂಪತಿಗೆ ಸೇನೆಯೊ | ಆರಸಿ ತೆಗೆಧಾಯುಧಚತುರ್ಬಲ | ಹೊರಗೆ ನಿಂದುದು ಹೊಗೆದಗೆದಕೇಸುರಿಯ ತಿರುಳಂತೆ || ೭ || ಹತ್ತು ಸಾವಿರದೇಳುನೂರರ | ಹತ್ತು ರಥಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರ | ಮತ್ತಗಜಘಟೆಯಿರಡುಲಕ್ಷವನೇಣಿಸಿದರು ಹಯವ || ಪತ್ತಿ ಮೂರೇ ಕೋಟಿಯದು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿತು ದಳಪತಿಗೆ ಸಾಗರ | ಬತ್ತಲೆಡೆಯಲಿ ನಿಂದನೀರವೊಲಾಯ್ತು ಕುರು ಸೇನೆ || ೮ || ಮೈರಿಬಲದೊಳಗಾರುಸಾವಿರ | ತೇರು ಗಜಘಟಿ ಮೂರುಸಾವಿರ | ವಾರುವಂಗಳ ನೇಣಿಸಿ ತೆಗೆದರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರವ || ವೀರಚರೆಯೊಂದುಕೋಟಿ ಮ | ಹೀರಮಣ ಕೇಳುಭಯಬಲವಿ | ಸ್ತಾರ ಹದಿನೆಂಟೆಣಿಸಿದಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಶೇಷವಿದು || ೯ || ಶಕುನಿ ಮೋಹರಿಸಿದನು ಸಂಸಪ್ತಕರುಬೇರೊಂದಿದರುಕ್ಷತವ | ಮೌಕಕ್ಕೆ ಪಾಶ್ವತ್ಥಾ ಮರೊಡಗಿದರೊಂದುಬಾಜೆಯಲಿ || ಸಕಲಬಲ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಹೇ | ಲಿಕೆಯೊಳ್ಳೊಯ್ಯಾರಿಸಿತು ಕುರುಬಲ | ನಿಕರ ತಳಿದುಡು ಥರವಿಡಿದು ಕಳನೊಂದುಮೂಲೆಯಲಿ || ೧೦ || ಇದಿರೊಳಾಕಿತು ಗಾಳಿಪಟ್ಟದ | ಮದಗಜಾವಳಿ ಮುಗಿದವು ಧ್ವಜ | ಪೆದುರಿದವು ಹೊಡೆಗೆಡೆದು ಹೊಳೆದುದು ತೇರುದಳಪತಿಯ || ಬಿದಿರಿದವು ತಡಿಸಹಿತ ಥಟ್ಟಿನ | ಕುದುರೆ ಮೈಗಳ ನಾಯುಧದಕಡಿ | ಯುದುರಿದವು ಕುರುಬಲದಲದ್ವ್ಯತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೧ || ಬಂದುದಾಮೋಹರಬಲಾಳಿದ | ಮುಂದೆ ಪಾಶಕರ ವರಕಾಹಿನ | ಹಿಂದೆ ಬಿಲ್ಲವರವರ ಸುಯ್ಯಾನದಲಿ ಸಬಳಿಗರು | ಹಿಂದೆ ತುರಗಸಮೂಹವಲ್ಲಿಂ | ಹಿಂದೆ ಗಜಘಟೆಗಜದಬಳಿಯಲಿ | ಸಂದಣಿಸಿದುದು ರಾಯದಳ ಮಣಿರಥನಿಕಾಯದಲಿ || ೧೨ || ಅರಸನೆಡವಂಕದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ವರನಕುಲಸಹದೇವಸುತ ಸೋ | ಮರು ಯುಧಾಮನ್ಯೂತ ಮೌಂಜಸಂಜಯಾದಿಗಳು || ನೆರೆದುದಾಬಲವಂಕದಲಿ ತನು | ಜರುವೈಕೋದರದ್ರಪದಸುತದು | ಧರಸಿಖಂಡಿಪ್ರಮುಖರಾಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ೧೩ || ಆಯತಿಕೆಯಲಿ ಬಂದು ಪಾಂಡವ | ರಾಯದಳ ಮೋಹರಿಸಿನಿಂದುದು | ರಾಯರಿಬ್ಬರ ಬೀಸುಗೈಗಳ ಸನ್ನೆ ಸಮವಾಗೆ || ತಾಯಿಮಗಳನು ತರುಬುವಬುಧಿಯ | ದಾಯಿಗರು ತಾವಿವರೆನಲು ಬಿಡೆ | ನೋಯಬೆರಸಿದುದುಭಯಬಲ ಬಲುಖತಿಯಬಿಂಕದಲಿ || ೧೪ || ಕೇಣವಿಲ್ಲದಭಟರಹಾಣಾ | ಹಾಣಿಕೆಮೆಸಗಿತು ಖಣಿಕಟೆಲಹೊ | ಯಾಣಿಗಳ ಬಿಡುಗಡಿಯ ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದ ಹೋರಟೆಯ || ಹೊಣಿಕೆಯ ಸಬಳಿ ಗರೊಳಿಮ್ಮೆ | ಗಾಣಿಕೆಯ ಹೊಂಕ್ಷತವ ಬಾಣದ | ಚೋಣಿಗಳ ಬಿಲ್ಲವರ ಧಾಳಾಧೂಳಿ ಬಲುಹಾಯ್ತು || ೧೫ || ರಾವುತರು ರುಲ್ಲಿಸಿದರಗ್ನದ | ಮಾವುತರು ಅನೆಗಳ ತುಡುಕಿ ಹ | ಯಾವಳಿಯ ಬೀಸಿದವು ರಥಿಕರು ಸೂತರೋಜೆಯಲಿ || ಸಾವಿಗೇಣಿಸದೆ ಬೆರಸಿ ಮಾವುತ | ಮಾವುತರು ಮುಕ್ಕುರಿಕಿ ರಾವುತು | ರಾವುತರ ಚೋಣಿಯಲಿ ಮೆಸಗಿತು ತಾರುಧಟ್ಟಿನಲಿ || ೧೬ || ಅರಸ ಕೇಳಿ ಹೊಕ್ಕಚೋಣಿಯ | ಲೆರಡುದಳದಲಿ ಕಾಣೆನಗ್ನದ | ಧೋರಗಳನುವಾಯ್ತಾಚೆಯಲಿ ಧರ್ಮಜನ ಸನ್ನೆಯಲಿ || ಗುರುಜಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷತವರ್ಮಯವನೇ | ಶ್ವರಸುಬಾಹುಸುತರ್ಮತಕುನಿಗಳ | ಳುರುವಣಿಸಿತಿಚೆಯಲಿ ತಲ್ಲಣ ಬೆರಳಸನ್ನೆಯಲಿ || ೧೭ || ನಿಲಿಸಿದರು ನಿನ್ನೆವರು ಬಲದ | ಗೈಯರಿನ್ನುಬ್ಬಿದರು ಬಿರುದಾ | ವಳಿ

ಯ ಮೊದಲಿಸಿದರು ವಿಮಲಾನ್ವಯಮಹೋನ್ನತರ || ಬಲನೆಡನೆ ತುದಿವೆರಳ ಮುಡಿಮುಂ ದಲಿ
ಯ ಲಘುವಾಗದಿರಿ ಶಸ್ತ್ರಾ || ವಳಿಯ ಬಾಯ್ದಾರೆಗಳ ತೆಗೆಯದಿರೆಂದರುಬ್ಬಿನಲಿ || ೧೮ || ಧೂರೆ
ಯೊಳೊಬ್ಬನಹಾನಿ ಭಟರೆ | ಲ್ಲರಿಗೆ ಧೂರೆಧೂರೆತತ್ತರುಣಯದೆ | ನೆರಹುಬಹುದೋರಂದರೊಮ್ಮೆ
ಖರೊಂದಸಂಕೇತ || ಉರವಣಿಸದಿರಿ ಕಂಡಮುಖದಲಿ | ತುರಗರೆಥಹಯಪತ್ತಿರಣಕು | ಬೃರಿಸದಿರಿ
ಕೃತಸಮಯವೆಂದರು ಸಾರಿಸುಭಟರಿಗೆ || ೧೯ || ನೂಕಿದರು ನಿನ್ನವರು ಹಿನ್ನಲಿ | ಗಣಿಕವಾಳರಡೋ
ಡಿಯಲಿ ರಣ | ವೋಕರಿಸಿತರುಣಾಂಬುವನು ಗಜಹಯದ ಮೈಗಳಲಿ || ವ್ಯಾಕುಳರ ಬೈಬೈದು ಚಪ
ಳಾ | ನೀಕ ಝಡಿಗಿತು ಚಂಡಪಾಕನಿ | ರಾಕರಿಷ್ಟಗಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ದಳದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೨೦ || ಕವಿದು
ದೊಂದೇವಾಘೆಯಲಿ ರಿಪು | ನಿವಹನಿಬ್ಬರದಬ್ಬರದ ಶರ | ಲವಣಿಗಳ ಲಾವಣಿಯ ಮಿಗೆ ಲಂಬನದ
ಘನದ || ಪವನಜನ ಪಡಿಬಲದಲೊಂಕಿದ | ನವನಿಪತಿಸಹದೇವನಕುಲರ | ಸವಡಿರಥಸಂಮುಖಕೆ ಬಿಟ್ಟ
ವು ಮಾದ್ರಭೂಪತಿಯ || ೨೧ || ಆರಿವರು ಸಹದೇವನಕುಲರೆ | ಭಾರಿಯಾಳುಗಳಹುದೆಲೇ ಬಿಲು |
ಗಾರರಲ್ಲಾ ಕಳಸಸಿಂಧದಬಿರಿದನುಞ್ಜವರೆ || ಸೈರಿಸಿದೊಡೊಪ್ಪುವದಲಾ ಜ | ಝ್ಜಾರತನವಾಧರಣ
ವಹುದನು | ತಾರುಭಟಿಯಲಿ ಶಲ್ಯ ಹಳಚಿದನರ್ಜುನಾನುಜರ || ಪಡಿತ್ತಳಿಸಿ ಸಹದೇವನಕುಲರ | ನೆಡೆ
ಗಲಿಸಿತರ್ಜುನನ ರಥ ನರ || ನೊಡನೆ ಹೊಕ್ಕನುಭೀಮನುರುಪಾಂಚಾಲಬಲಸಹಿತ || ಝಡಿವನಿಸ್ಸಾಳ
ದಲಿ ಜಗ ಘೇ | ಇಡೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವನೊಕಿದ | ನೆಡಬಲನ ಕೊಂಡರು ಯುಯುತ್ಸುತಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯ
ರು || ೨೨ || ಏರಿತೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ರಿಪುರಥ | ವಾರುಸಾವಿರ ಮತ್ತಗಜಘಟಿ | ಮೂರುಸಾವಿರ ಹೆ
ತ್ತುಸಾವಿರತುರಗದಳಸಹಿತ || ತೋರುವಂಜಿನ ತುಂಡಿಸುವಬಿ | ಟ್ಟೀರುಗಳ ಚೂರಿಸಿದಸುಬಳದ | ನೇ
ರುಗಳ ಕಾಲಾಳು ಕವಿದುದು ಶಲ್ಯನಳವಿಯಲಿ || ೨೩ || ದಳಪತಿಯ ಮುಕ್ಕುರಿರಿಕಿದರು ಪಡಿ | ಬಲ
ಕೆ ಬರಹೇಳನುತ ಕವಿದರು | ಹಿಳುಕುಗೆನ್ನೆಯ ಹೋಗರುಮೋರೆಯ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬುಗಳ || ಕಳತಜನ
ಮಗನೊಂಕಿದನು ಕೃಪ | ನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಸುಬಲಸುತರಿ | ಟ್ಟಳಿಸಿದರು ಶಲ್ಯಾತ್ಮಜರು ಕೈಕೊಂಡರೊ
ಗ್ಗಿನಲಿ || ೨೪ || ಮೂರುಕೋಟಿಪದಾತಿಯಲಿ ಮೈ | ದೋರಿದನಲೈ ನಿನ್ನಮಗನು | ಬೈರಿರಾವ್ತೆ
ರು ಹೊಕ್ಕರೆಡಬಲಕ್ಕಿ ತೇಜಗಳ || ಕೇರಿದರು ಮಾರೋಡ್ಡ ನಿವರವ | ರೇರಿಹೂಯ್ದರು ನಿನ್ನವರಲೊ
ಗು | ವೇರಬಾಯ್ಗಳ ರುಧಿರಜಲವೆಳೆದುದು ಚತುರ್ಬಲವ || ೨೫ || ಚಿಪ್ಪೊಡೆದು ಬಲುಮೈಗಳಲ್ಲಿಳಿ
ತಪ್ಪರಕುತದ ಸುರಿವಕೆಂಧೂ | ಳುಪ್ಪರಿಸಿದುದು ಚತುರಚಾತುರ್ಬಲದ ಪದಹತಿಯ || ಅಪ್ಪಿದುದು ಕೆಂ
ಧೂಳಿಯೊಡ್ಡಿನ | ದರ್ಪಣವನೀರಕುತವೆರಡರ | ದರ್ಪವಡಗದು ನಿಮಿಷದಲಿ ನರನಾಥ ಕೇಳಂದ|| ೨೬ ||
ತೆಗೆದರ್ಜುನನನು ಸುಶರ್ಮನ | ವಿಗಡರಧಿಕರು ಭೀಮಸೇನನ | ನುಗಿದನತ್ತಲು ನಿನ್ನಮಗನಾಸಾತ್ಮ
ಕಿಯ ರಥವ || ಹೋಗರುಗಣೆಯಲಿ ಹೂಳಿದನು ಹೂ | ಣಿಗನಲೈ ಗುರುಸೂನು ನಕುಲನ | ತೆಗೆಸಿದ
ನು ಕೂರಂಜಿನಲಿ ತಡೆಯದೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ೨೭ || ಹಳಚಿದನು ದಳಪತಿಯನವನಿಪ | ತಿಲಕನೆಚ್ಚ
ನು ನೂರುಶರದಲಿ | ಕಳಚಿ ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚ ಬೇಗಡೆಗಳದನವನಿಪನ || ಅಳುಕದಿರದೇಸಿಡಿಲ ಹೊ
ಯ್ಲಲಿ | ಕುಲಕುಧರವೀಧರ್ಮಸುತನ | ಗ್ಗಳಿಕಿದಗುಪ್ಪಾರತಿಗಳಾದವು ಶಲ್ಯನಂಬುಗಳ || ೨೮ ||
ಅರಸೇಳೈ ಮುಳಿದಮಾದ್ರೇ | ತ್ವರನೆ ಪಾತಿಯೊ ಕುಸಿತಯಮನು | ಬ್ಬರದ ಖತಿಯೊ ವಿಲಯರು

ಹೃನ್ ಹಸೆಯ ಹಗ್ಗ ಡಿಯೊ || ಉದಿಸುಗ್ರದ ಕೋಪದಲಿ ಹೋಗಿ | ಹೊಡೆಗಳಿಟ್ಟಿತು ಸುಯಿಲ್ಲೆ
 ಸಂ | ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುಕಾಂತೆಯ ಯೆನುತೆಚ್ಚ ನುಮಹೀಪತಿಯ || ೩೦ || ಮುಂದಣಂಬಿನ ಹಿಳುಕನೊ
 ದೆವ್ವು | ಹಿಂದಣಂಬುಗಳವರ ವೊನೆಗಳ | ಹಿಂದಣಂಬಿನ ಹಿಳುಕು ಹೊಕ್ಕವು ಮುಂಚಿದಂಬುಗಳು||
 ಹಿಂದಣವು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದವು ಮಿಗೆ | ಹಿಂದಣಂಬುಗಳೆಂಬಲಿಸಿ ಬಳಿ | ಸಂದವಳಿದಂ ಬುಗಳೆನಲು ಕವಿದೆ
 ಚ್ಚ ನವನಿಪನ || ೩೧ || ತೋಡಿ ನೆಟ್ಟವು ಸೀಸಕವನೊಡ | ದೋಡಿದವು ಕವಚದಲಿ ಕುದುರೆಯ | ಜೋ
 ಡುಹಕ್ಕರಿಕೆಯಲಿ ತಳಿತವು ಹಿಳುಕುಹರಹಿನಲಿ || ಕೂಡೆ ರಥದಲಿ ಹಾಯ್ದು ಮಿಗೆ ಮೈ | ಗೂಡೆಗಾಲಿ
 ಗಳರಿವರೊಥದ | ಲೀಡಿರಿದವಂಬುಗಳು ಕಲಿವಾದ್ರೇಶನಸುಗೆಯಲಿ || ೩೨ || ಧೋರೆಗೆ ಬಲುಹೋ ಸ
 ಪುರಶಲ್ಯನ | ಶರವಳಿಗೆ ಹಿಡಿ ಕೊಡೆಯನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಯಿಬ್ಬಿಗಿಯಾದುದೀಗಳೆ ಗಾಲಿಘಲ್ಲಣೆಗೆ ||
 ಸರಳುಹೊದೆಯನು ತುಂಬಿ ರಥಸಾ | ವಿರಸಹಿತ ಪಾಂಚಾಲಬಲವು | ಪುರಗುಡಿಯ ಸಿಂಧದ ಸಗಾಡ
 ದಬ್ಬಿದಿತರಿಭಟನ || ೩೩ || ಪೂತುರೇ ಪಾಂಚಾಲಬಲ ಬಂ | ದಾತು ಕೊಂಡುಡೆ ಧರ್ವಾಪುತ್ರನ |
 ಗಾತಿಯನು ಘಟ್ಟಿಸಿದರೇ ಧಟ್ಟಿಸಿದನೇ ನೈಪತಿ || ಈತಗಳ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಶರಸಂ | ಘಾತವನು ಕದರಿದ
 ನು ಮಾದ್ರೀ | ಜಾತರಡಹಾಯಿದರು ಶಲ್ಯನ ರಥದ ಸಂಮುಖಕೆ || ೩೪ || ಮಕ್ಕಳಿರ ನಿಮಗೇಕರಣ
 ವಿದು | ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತುಲಾಹಂ | ದಿಕ್ಕಿದರಲಾಧೋರಿಯಧೂಳಿಯಬಿನ್ನ ತೊಡದಿರಲಾ|| ಎಕ್ಕಿತು
 ಳದಲಿ ನಿಮ್ಮರಾಯರ | ಸಕ್ಕಿಭೀಮಾರ್ಜುನರಿಗೌತಣ | ವಿಕ್ಕುವೆನು ಬರಹೇಳೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಶ
 ಲ್ಯ || ೩೫ || ದಳಪತಿಯ ದುವಾಳಿ ಪಾಂಡವ | ಬಲವ ಕೆದರಿತು ಕಲ್ಪಮೇಘದ | ಹೊಲಿಗೆ ಹರಿದ
 ಪೊಲಾಯ್ತು ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಕೈಚಳಕ || ಅಳುಕದಿರಿ ಬದ್ಧರದೆ ಭಂಡಿಯ | ನಿಲಿಸಿ ಹರಿಗೆಯ ಪಾಠ
 ಕರು ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿಮುಂದಣ ನೆಲನನನುತುಬ್ಬರಿಸಿತರಿಸೇನೆ || ೩೬ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಶಲ್ಯನ |
 ಶರವಳಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿದವು ಹೂಡಿದ | ಹರಿಗೆಯಲಿ ನೆರೆಬಿಗಿದವಾಬದ್ಧರದೆ ಭಂಡಿಗಳು || ಸರಳುಗಳ ಬಳಿ
 ಸರಳಬೆಂಬಳಿಸರಳಹಿಂದಣಸರಳುಗಳ ಪಡಿ | ಸರಳ ಸಾರದೆ ಸೋನೆ ಸದೆದುದು ವೈರಿವಾಹಿನಿಯ||೩೭||
 ಗಾಯವಡೆದನು ದೈಪದಸುತ ಪೂ | ರಾಯದೇರಿನಲೋಡಿದರು ಮಾ | ದ್ರೇಯರುಬ್ಬಟಿ ನಿಂದು ಬೆ
 ಟ್ಬಳಿಯೋದನವನೀಶ || ರಾಯದಳ ದನೆಗೆಟ್ಟುಬೊಗ್ಗಿನ | ನಾಯಕರು ನುಗ್ಗಾ ಗೆ ಯಾದವ ರಾಯ
 ಕಂಡನು ರಥವನಡಹಾಯಿಸಿದನರ್ಜುನನ || ೩೮ || ಎಲೆರೆಹನುಮನಹಳವಿಗಿಯ ರಥ | ಹೊಳೆವೃತಿದ
 ದಳಪತಿಗೆ ಕಾಳಗ | ಬಲಹು ಬರಹೇಳುವುದು ಗೌತಮಗುರುಸುತಾದಿಗಳ || ದಳವ ಕರೆ ಸಂಸಪ್ತಕರು
 ನಿ | ಟ್ವಳಿಸಿ ನೊಕಲಿ ಶಲ್ಯಸುತರಂ | ದುಲಿದು ಹೊಕ್ಕನು ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನೊರುರಥಸಹಿತ || ೩೯ || ಉ
 ಲಿದು ಕೌರವಸರ್ವದಳವಿ | ಟ್ವಳಿಸಿ ನೊಕಿತು ಶಲ್ಯನನು ಪಡಿ | ತಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕುದು ಸುಬಲಸುತಕ್ಕಪ
 ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ಪ್ರಳಯದಿನದಲಿ ಪಂಠಿಸಿದಸಿಡಿ | ಲೆಳಮದೆನೆ ಬಹುನಿಧದ ವಾದ್ಯದ | ಪೊಳ
 ಗುಗಳ ತುದಿ ತುಡುಕಿತಾಬ್ರಂಹಾಂಡಮಂಡಲವ || ೪೦ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ವಿಮುಸೇನನ | ಕರಿಘಟೆಗೆ
 ಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದವು ಸಂ | ವರಿಸಿದವು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವಾದ್ರಾಪದಿಸುತರ || ತುರಗದಳವೊತ್ತಿದವು ರಾಯ
 ನ | ಧುರನಿವಾಸಿಗಳುರ ನಿಹಾರದ | ಲುರವಣಿಸಿದರು ಶಲ್ಯನಂಬಿನ ಮೊನೆಯ ಮನ್ನಿಸದೆ || ೪೧ ||
 ಶರಪರಿಸಿವುಡು ರಾಯದಳ ತಲೆ | ವರಿಗೆಯಲಿ ಮೊಗವೊಡದರುಲ್ಲಿಯು | ಲರರೆ ರಾವುತ್ತ್ವನುತ ಕವಿ

ದದು ಬಿಟ್ಟುಸೂಲಿಯಲಿ || ತುರಗವಳ ಮಗರಂಬದಲಿ ಮೋಗ | ವರಿಗೆಗಳಲಾರೋಹಕರು ಚ | ಪ್ವರಿಸಿ
 ಚಾಚಿದಾನೆಗಳನಾಶಲ್ಯನಿದಿರಿನಲಿ || ೪೨ || ಚೂರಿಸುವಮೋಗಸೂರಿಗೆಯ ಕೊ | ಲ್ಲಾರಗಳ ತರ
 ಖಂಡಿಗಳ ಹೊಂ | ದೇರು ಕವಿದವು ಕೋಲಕೋಲಾಹಳದತೋಹಿನಲಿ || ಧೀರರುಬ್ಬಿನ ಬೊಬ್ಬೆಗಳ
 ಜ | ಜ್ವಾರೇರಿತುಸರಳಧಾರಾ | ಸಾರದಕ್ಕಡತನದ ಬಿಲ್ಲವರೈದಿತರಿಭಟನ || ೪೩ || ಕಡಿದು ಬಿಸು
 ಟನು ತಲವರಿಗೆಗಳ | ಲಡತಿ ದತಿಪಾಯ್ತಳದಲೋಗ್ನ | ತುಡುಕುಗುದುರೆಯೊಳರುವನೆಚ್ಚನು ಸರ
 ಳ ರಚನೆಯಲಿ || ಗಡಣದಾನೆಯ ಥಟ್ಟಿನುಪ್ಪರ | ಗುಡಿಯ ರಥಗಾಜಗಳ ರುಧಿರದ | ಕಡಲಲದ್ದಿದ
 ಧರ್ಮಜನ ಮಾರ್ಬಲದ ಗರ್ವಿತರ || ೪೪ || ಮುರಿದುದೇ ಚತುರಂಗಬಲನಿ ನಿರಿತವಾದೊಡೆಧರ್ಮ
 ಸುತ ಕೈ | ಮರದಲಾ ಕಲಿಭೀಮಪಾರ್ಥರ ಬಿಂಕ ಬೀತುದಲಾ || ಮೊರೆಯಬಾಯಲಿನಿನ್ನಮ್ಮಿದುನ |
 ಹೊರಗಿರಲಿ ಸಹದೇವನಕುಲರ | ನರಿಯಬಹುದೆದೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಶಲ್ಯ ಪರಬಲವ || ೪೫ || ಸು
 ರನದೀಸುತರೆಸುಗೆ ದ್ರೋಣನ | ಶರಚಮತ್ಕೃತಿಕರ್ಣನಂಬಿನ | ಹರಹು ದೋರಿತು ದಳಪತಿಯ ಶರ
 ಸೋನೆ ಸಾರವಲ || ಧೋರೆಯ ಸುಯ್ಯಾನದಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಯಿರಿದು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ನನಭಿವಂ | ದ್ಯುರ
 ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಜೇಳಿದನು ತಾಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೪೬ || ಅರಸ ಕೇಳಿ ಶಲ್ಯಪಾರ್ಥರ | ಶರನಿಧಾನವ
 ನವರಬಾಣೋ | ತ್ತರವನವರಂಬುಗಳ ಬಹಳಾಡಂಬರದ್ವನಿಯ || ನಿರುಪಮಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಧಿಯನು
 ದು | ಧರಸಿಳೀಮುಖಸರ್ಗಬಂಧು | ಸ್ಪುರಣವನು ಹಿಂದೀಸುದಿನ ಕಾಣೆನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ೪೭ ||
 ಎಸೆವನರ್ಜುನನರ್ಜುನಾಸ್ತ್ರವ | ಕುಸುರಿದರಿವನು ಶಲ್ಯ ಶಲ್ಯನ | ವಿಶಿಖವನು ಮುರಿವನು ಧನಂಜಯ
 ನಾಧನಂಜಯನ || ಮಸಕವನು ಮಾದ್ರೇಶನುರೆ ರೋಂ | ಪಿಸುವನಾಮಾದ್ರೇಶನಂಬಿನ | ಹಸರವನು ಹ
 ರೆಗಡಿವನರ್ಜುನನಗಣಿತಾಸ್ತ್ರವಲಿ || ೪೮ || ಕಂಡನಾಶಲ್ಯಾರ್ಜುನರ ಕೋ | ದಂಡಸಾರಶ್ರುತಿರಹ್ಯ
 ದ | ದುಡಿಯನು ಕುರುರಾಯ ಕೈನೀಸಿದನು ತನ್ನವರ || ಗಂಡುಗಲಿಗಳೊ ವೀರಸಿರಿಯಲಿ | ಮಿಂಡ
 ರೋ ನಗೆಗೆಡೆಯ ಬಿರುದಿನ | ಭಂಡರೋ ನೀವಾರನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಭಟರ || ೪೯ || ದಳವ ಕ
 ರೆ ದಳಪತಿಗೆ ಕಾಳಗ | ಬಲುಹು ಪಾರ್ಥನಕೂಡೆ ಗುರುಸುತ | ನಳವಿಗೊಡಲಿ ಸುಶರ್ಮ ತಾಗಲಿ ತಕುನಿ
 ಗೌತಮರು || ನಿಲಲಿ ಸುಭಟರು ಜೋಡಿಯಲಿ ಪರ | ಬಲಕೆ ಜಾರುವಜಯ ಸಿರಿಯ ಮುಂ | ದಲಿಯ
 ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆನುತ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೫೦ || ನೂಕಿದರು ಶಲ್ಯಂಗೆ ಪಡಿಬಲ | ರಾಕೆವಾಳ
 ರು ಗುರುಸುತಾದ್ಯರು | ಸೋಕಿದವು ಶರನಿಕರವರ್ಜುನನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ || ಕಾಕಭಟನಿವನುಬೈದೊಡೆ
 ಸು | ವ್ಯಾಕುಳರು ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ತಪ್ಪೇ | ನೀಕಳಂಬವಕೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳೆನುತಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೫೧ ||
 ಮುರಿಯಿಸುತ ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಹೊ | ಕ್ಕುರಿಬಿದನು ಗುರುಸುತನ ತಕುನಿಯ | ನಿರಿದು ಸಂತಪ್ತಕರ
 ನೋಯಿಸಿ ಕೃಪನೊಡಹಾಯ್ದು || ತರುಬಿದನು ಕುರುಪತಿಯನರ್ಜುನ | ನೂರಿಸಿದನು ನೀಸೈನ್ಯಸು
 ಭಟರ | ನೆರವಣಿಗೆಯಸ್ತ್ರವಲಿಮುಸುಕಿತು ಕಲಿಧನಂಜಯನ || ೫೨ || ಅರಸಕೇಳಿತ್ತಲಯುಧಿಸ್ತಿ
 ರೆ | ನೆರಪತಿಯನರಿಸಿದನು ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನು ಸರಳಸರಾಗದಿಂ ಮುಸುಕಿದನು ಧರ್ಮಜನ || ಧರಗೆ
 ಕಾಮಿಸಿದೈ ಸುಯೋಧನ | ನರಸಿಯಲ್ಲಾ ಧಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮೈ | ವರಿಗೆ ಹುದುವಲ್ಲ ನುತ ಕವಿದಚ್ಚನು
 ಮುಖಪತಿಯ || ೫೩ || ಮಾವೆ ಮಾಯಾಡಂಬರದ ದು | ಭಾರವನೇತಕೆ ಕೌರವ ನೂಳ ಮ | ಗೀಡ

ಸುಧೆಹುದುವಲ್ಲ ನೆಲನೇಕಾಧಿಪತ್ಯದಲಿ || ನೀವು ಕೌರವಸರ್ವಭಾಗದು | ರಾವಹದಲೇ ಬಾಣಸ್ಯಪಿತ್ಯು |
 ತಾವಧನವನು ಕೊಡೆನೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿದ || ೫೪ || ಬರಿಯಬೊಬ್ಬಾಟವೊ ಶರಾಳೆಯೊ |
 ಲಿಂಗಲಸವೇನುಂಟೊ ಧರಣಿಯೊ | ಲಿರಕ ನಿಂವೈವರಿಗೆ ದ್ರಾಪದಿಯೆಸೆದು ವಧುವಾಗಿ || ಹೊರಗು
 ಗಡ ಕುರುರಾಯನೀಗಳು | ಮರುದಿವಸವೋ ಸಿರಿಮುಡಿಗೇ ನೀ | ತಿರವಪಟ್ಟವೆಂದೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು
 ನಾಶಲ್ಯು || ೫೫ || ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತಲ್ಯನಸ್ತುವೆ | ನಡೆಗೊಡದೆ ಮಾರಂಬುಗಳಲವ | ಗಡಿಸಿ
 ದನು ನೈಪನವರ ಶರಸಂತತಿಯ ಸಂತೈಸಿ || ಬಡನೊಡನೆ ಕೈಮಾಡಿದನು ಕೈ | ಗಡಿಯನೆಂಬಿನಧಾರೆ
 ದಳಿಸಿ | ಕಿಡಿಗೆದರಿದವು ನೈಪನ ರಥಸಾರಥಿಹಯಾಳಿಯಲಿ || ೫೬ || ಗೆಲಿದನೋ ಮಾದ್ರೇತನವನಿಪ |
 ತಿಲಕನನು ಫಡ ಧರ್ಮಸುತನೀ | ದಳಪತಿಯನದ್ದಿದನು ಮಿಗೆ ಪರಿಭವಸಮುದ್ರದಲಿ || ಅಳುಕಿದನು
 ನೈಪನೀಧರಾಧಿಪ | ನುಲುಕಲಂಜದನೆಂಬಲಿಗೆ | ಲಳಿಮೆಸಗಿ ಮೈದೋರಿದಾಚೆಯ ಸೇನೆ ಸಂದಣಿ
 ಸಿ || ೫೭ || ನೆಲ ಬಿರಿಯೆಲಚ್ಚರಿವವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿ ಮುಂ | ಕೊಳಿಸಿದರು ಸಹ
 ದೇವಸಾತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ದಳದ ಪದಹತಿಧೂಳಿಯಲಿ ಕ | ತ್ತಲಿಸೆ ದೆಸೆ ಪಾಂಚಾಲದ ಲವಿ
 ಟ್ವಳಿಸಿ ನೂಕಿತು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ರಥದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೫೮ || ಸರ್ಪುಲಗ್ನೆಯಲರರೆ ಪಾಂಡವ |
 ಸರ್ಪದಳವಳಪತಿಯ ರೋಂಪಿಸ | ಲೊಬ್ಬನೊದಗಿದೊಡೆನಹದು ಕರೆ ನೂಕುನೂಕೆನುತ || ಬೊ
 ಬ್ಬಿಡಲು ಕುರುರಾಯನೀಬಲ | ದಬ್ಬರಣೆ ವಾರಿಜಭವಾಂಡವ | ನಬ್ಬರಿಸೆ ಘಾಡಿಸಿತು ತಲ್ಯನ ರಥವ
 ಬಳಸಿನಲಿ || ೫೯ || ಸೆಳೆದುಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಚಾತು | ಬಲ ಛಡಾಳಿಸಿ ವಿವಿಧಶಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿಯ
 ಮಾರ್ಗದೊಳಾಗಲೇ ಹೊನಲೆದ್ದು ದರುಣಜಲ || ಉಳಿದರಿಬ್ಬರುಧೂರೆಗಳನೆ ಮುಂ | ಮುಳಿತವಾಯಿ
 ತು ಸೇನೆ ನೈಪತಿಯ | ಹಳಚಿದನು ಮಾದ್ರೇತನಾವೆಡೆ ಧರ್ಮಸುತನೆನುತ || ೬೦ || ಮತ್ತೆ ತರುಬಿ
 ದನವನಿಪನನಿದು | ಜೊತ್ತಿನಾಹವೆಲ್ಲಲೇ ನೆರೆ | ಹೊತ್ತುಹೊರಿಗೆಯನೆರವಣಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವೆಲೆ ||
 ತೆತ್ತಿಸಿದನೆಂಬುಗಳ ಜೋಡಿನ | ಹತ್ತಿತರಿಗೆಯ ಚಿಪ್ಪನೊಡದೊಳ | ನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಡಿದವು ಮಾ
 ದ್ರೇತನಂಬುಗಳು || ೬೧ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಕುಂತೀ | ಸೂನುವೇ ಕಿರುಕುಳನೆ ತಲ್ಯನ | ನೂನಶರ
 ಜಾಲದಲಿ ನೆನದನು ಬಹಳಧೈರ್ಯದಲಿ || ಭಾನುವಿದಿರಲಿ ತಿಮಿರಿದನುಸಂ | ಧಾನದಂತಿರಲಹಿತಭಟನ
 ನಿ | ಧಾನತೆಯ ಕತ್ತಿದನು ಕುತ್ತಿದವೆಂಬು ದಳಪತಿಯ || ... || ೬೨ ||

ಆಂತು ಸಂಧಿ ೨೪೦ ಪದ ೯೬೪ ಕುಂಗಳೆನುತ್ತು.

ಅಥವಾ

ಮೂ ರ ನ ಯ ಸ ಂ ಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಸೆವೆದುದಗ್ಗಿ ದಪೊಂಟುಬಲಕಾ | ಕವಬಲಾಂಬುಧಿ ಧರ್ಮತನಯನು | ನವವಿಡಿಸಿ ನಮು
 ರದಲಿ ನುಡಿದನು ಮಾದ್ರಭೂಷಾಲ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ದೈತರಾಷ್ಟ್ರಾನಿನಿಪ ಭೂ | ಪಾಲತಲ್ಯನ ಸಮರದೊಳಗನು | ಕೂಟರಾಜ

ಲೃ ಕೃಪಾದಿಗಳಿತ್ತಲಾಚೆಯಲಿ || ಮೇಳವಿತ್ತಿರ್ಜನನಕುಲಪಾಂ | ಚಾಲಬಲಭೀಮಾದಿಗಳ ಪದ ಧೂ
ಳಿಯಲಿ ಜಗ ಮುಳುಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಜಡಿದುದುಭಯಬಲ || ೧ || ಕೆದರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಬಲವಂ |
ಕದಲಿ ಮಾದ್ರೀತನಯರಡವಂ | ಕನಲಿ ಚೂಣಿಗೆ ಚಿಮ್ಮಿದರು ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರು || ಮದಮುಖ
ವನೆತ್ತಿದರು ಬಾಣಾ | ಫುಡಲಿ ಫಲುಗುಣನನೊಂದೆವಸೆಯಲಿ | ಸದೆದು ಸವರಿದೊಂದುದನೆಯಲಿ
ದ್ರೌಪದೀಸುತರು || ೨ || ಕ್ಷಿತಿಪ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿಸೀಚೆಯಲಿ ಗುರುಸುತ ಸುಶರ್ಮಕ ಸಾಲ್ವ ನಿನ್ನಯಸುತನು
ಕೃತವರ್ಮಕಕೃಪಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳು ಮೆಸಗಿ || ಫೃತಸಮುದ್ರದಸೆರಗು ಸೋಂಕಿದ | ಹುತವಹನಸೋಂ
ಪಿನಲಿ ಮೈರಿ ವ್ರತತಿಯನು ತರುಬಿದರು ತರಿದರು ಸರಳ ಸಾರದಲಿ || ೩ || ಕಣಕಿದನು ಯಮಸೂನು
ವೊಡಹಾ | ಯ್ದುಣದಲಂಬಿನಲರ್ಜನನ ಮಾ | ಗರ್ಣಮಹಾರಣ್ಯದಲಿ ಕೆಡೆದುದು ಕಡಿತ ಗುರುಸು
ತನ || ರಣವಿಶಾರದರಹಿರಲೈ ನಿ | ಮೃಣಕವೇತಕೆ ರಾಜಗುರುಗಳು | ಸೇನಸುನೊಡೆ ಸೈರಿಸುವುದೆಂದೆ
ನುತೆಚ್ಚನಾಪಾರ್ಥ || ೪ || ಮೊಗೆದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನೆಚ್ಚಂ | ಬುಗಳನರ್ಜನನಂಬು ಪಾರ್ಥನ | ಬಿಗಿದ
ವಾನಿಮಿಷದಲಿ ಭಾರವ್ಯಾಜತರಜಾಲ || ಹೊಗರುಗಿಡಿಗಳ ಸೂಸುವುರಿಧಾ | ರೆಗಳ ಫೃತಲೇಪನದಬಂ
ಧದ | ಹೊಗರುಗಣೆ ಹೂಳಿದವು ಗುರುಸುತನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ || ೫ || ಆರಸ ಕೇಳಡಹಾಯ್ದು ಪಾ
ರ್ಥನ | ವರರಥವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಪವನಜ | ನುರುವಣಿಸಿದನು ನಕುಲಸಾತ್ಯಕಿಷಹಿತ ಗುರುಸುತನ || ಸರಳ
ಸರಿವಳಿಗಳ ಸಗಾಡದ | ಲರಿಭಟನ ಮುಸುಕಿದಮಹೋಗ್ರದ | ಧುರವಕಂಡನು ನೈಪತಿ ಬಂದನು ಬಿ
ಟ್ಟಸೂರಿಯಲಿ || ೬ || ರಾಯ ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮಸೇನನ | ದಾಯ ಬಲುಹೋ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ದಾ
ಯವಲ್ಲಿಮೆತ್ತನುತ ಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು || ಸಾಯಕದ ಮೆಳಿಗರೆದು ಕೌರವ | ರಾಯನನು ಹಿಂ
ದಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಬಲ | ವಾಯುಜನ ವಂಗಡವ ಮುರಿದರು ತರಿದರರಿಬಲವ || ೭ || ಪಡಿಬಲಕೆ ಹೊಕ್ಕುದು
ತ್ರಿಗರ್ತರ | ಗಡಣ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮರಿಗೆ ಸಂ | ಗಡವನಶ್ವತ್ಥಾ ಮ ನೀ ಹೇರಾಳದಳಸಹಿತ || ಕೊಡಹಿ
ದರು ಪಾಂಡವರಬಲವವ | ಗಡಿಸಿದರು ಪವಮಾನಜನ ಬ | ಕೃಡಿಯಬೆಳವಿಗೆಯಾಯ್ತು ಭೀಮನ
ಭಾರಣೆಯುಭಟರು || ೮ || ಫಡಯಿನುತಪಾಂಚಾಲಬಲಸಂ | ಗಡಿಸಿತನಿಲಜನೊಡನೆ ಸೃಂಜಯ | ರೆಡೆ
ಯಲೆಡೆಹಾಯಿದರು ಸುತ ಸೋಮಕತಿಬಂಡಿಗಳು || ಕೆಡಿಯಿಡುತ ಕಲಿಪಾರ್ಥನಂಬಿನ | ವಡಬನೆದ್ದು
ದು ಕುರುಬಲವ ಹೆ | ಗ್ನಡಲು ಬರೆತುದು ಹೇಳಲೇನವನೀತಕೇಳೆಂದ || ೯ || ಆಸಮಯದಲಿ ಬಹಳ
ತೌರ್ಯಾ | ವೇತದಲಿನಿನ್ನಾತನೊಕಿದ | ನಾತಕುನಿಲವತ್ತುಸಾವಿರತುರಗದಳಸಹಿತ || ಕೇಸುರಿಯ ಕಾ
ಬೋಗೆಯವೊಲು ನಿ | ಫೋಷದಾಯುಧದಾನಗಳು ಕೃ | ವೀಸಿದಲ್ಲಿಂಮುನ್ನು ಮೊಗೆದವು ಮೈರಿ
ವೋಡರವ || ೧೦ || ಗಜರಥದ ಗಾಥಿಕೆಯ ವಾಜ | ವ್ರಜದ ವೇಡೆಗೆ ಭೀಮನೇಗಡ | ಬಟಸುವವಹೊ
ಡೆಚೆಂಡನಾದಿದನಹಿತಮೋಡರವ || ಗುಜರುಗುಲ್ಮನಿಕುಂಜವೇಣು | ವ್ರಜದ ಮೆಳೆಯಲಿ ತಿಲುಕಿವಟ
ವಣ | ಸಜಪರಾ ಕ್ರಮತಿವಿಯ ರೂಳ ರೋಂಪಿಸಿತುಮೇಡೆಯಲಿ || ೧೧ || ಅಳಿದುಟ್ಟಿಸೂರಾನೆ ಸಾ
ನಿರ | ಬಲುಗುದುರೆ ರಥಮೂರುಸಾವಿರ | ಸಲಕೆ ಕೃವರ್ತಿಸಿತುಭೀಮನ ಹೊಯ್ಲು ಹೋರಟಿಗೆ || ಬಿ
ಲುವೆರಿಗೆ ಸಬಳದ ಪದಾತಿಯ | ತರೆಯ ತೊಡಿಸಿದನೊಲ್ಲುಬಣ್ಣವ | ನುಳಿದಬಲವೊಲೈಸುತಿದುಡು
ಕುಪಳಾಯನಿದ || ೧೨ || ತಡೆದನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನಹಿತನ | ಕಡುಹನಾಸೆಡೆದೇವನಕುಲರ | ನಡೆಗುಡೆ

ನಾಚೋಪವನು ನಿಲಿಸಿದನು ಪವನಜನ || ಇಡಿದುದಂಬರವಳೆಯದಲಿ ಕೈ | ಗಡಿಯನೆಸುಗೆಯಲಕ್ಷ್ಯವೆ
ನುಮಿಗೆ | ನುಡಿಯಬಲ್ಲವನಾರು ಗುರುನಂದನನ ಸಮರದಲಿ || ೧೩ || ಪವನಜನನೆಂಬಂಜಿನಲಿಪಾಂ
ಡವಬಲವನ್ನೈವತ್ತರಲಿ ಯಾ | ದವನನ್ನಿಪ್ಪತ್ತಂಬಿನಲಿ ಮಾದ್ರೀಕುಮಾರಕರ || ಕವಲುಗೋಲಿಪ್ಪತ್ತರ
ಲಿ ಮುರಿ | ದವಘುಡಿಸಿ ಪಾಂಚಾಲಸೃಂಜಯ | ನಿವಹವನು ನೂರಂಬಿನಲಿ ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದ || ೧೪ || ಏನ ಹೇಳುವೆ ಗಜಘಟಪ್ರತಿ | ಮಾನದಲಿ ಕೊಂಡಂಬುಗಳು ಹಿಂ | ದಾನೆಗಳನ್ನೇಳೆಂಟ
ನೊಡೆದೋಡಿದವುಪಂಚಕಕೆ || ಭಾನುರತ್ತಿಗಳಂದಕಾರದ | ಮಾನಗರ್ವವೆಮುರಿವ ವೊಲುಗುರು | ಸೂ
ನುವಿನ ಶರವೌಂಕಿದವು ಗಜಘಟೆಯ ಬಲುಮೆಳೆಯ || ೧೫ || ತಾಗಿದವು ಕಂಧರದಿ ತಾಳಿಗೆ | ಗಾಗಿ
ಹೊರವಂಟಶ್ವನಿಕರವ | ನಿಗಿದವು ಶರವೊಂದುಸಾವಿರರಥಹಯಾವಳಿಯ || ಬಾಗಿದವು ಕಾಲುಗಳು ಕ
ಬಳಿಸಿ | ತೇಗಿದವು ಚತುರಂಗಬಲವ ನಿ | ಯೋಗಿಸಿದವಂತಕನವರಿಗಂಬುಗಳು ಗುರುಸುತನ || ೧೬ ||
ಕಡಿವಡೆದನ್ನೊರುಗಜ ಧರೆ | ಗುಡಿದು ಬಿದ್ದವು ತೇರುಸಾವಿರ | ವಡಗುಡರಿಯಾಯ್ತಶ್ವಚಯ ಸಾ
ವಿರದಮುನ್ನೂರು || ಕಡುಗಲಿಗಳರವತ್ತುಸಾವಿರ | ವೊಡಲುನಿಗಿತುಪಾಯಿದಳವು | ಗ್ಗಡದಡಾವರೆ
ದಡಿಗಳಾಯಿತು ವೈರಿರಾಯರಿಗೆ || ೧೭ || ಮತ್ತೆ ಕವಿದುದು ಪಾಂಡುಬಲವರೆ | ವತ್ತುಸಾವಿರಕುದು
ರೆ ನೂರರೆ | ವತ್ತುಗಜರಥನೂರುಮಿಾರಿತು ಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಧರಣಿಯ |
ಕಿತ್ತು ಮೆಗುಚುವವಾದ್ಯರವೆ ಮಿಾ ರಿತ್ತುಕಮಲಭವಾಂಡವಿಪುಳಕಟಾಹಖರ್ಪರವ || ೧೮ || ಇತ್ತು
ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಹೆಯವಿ | ಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರದಂತಿಘಟಿಂ | ವತ್ತುಸಾವಿರರಥದೊಳಗೆ ಸಾವಿರದಮು
ನ್ನೂರು || ತತ್ತಿಗರು ಕಾಳಾಳು ಲಕ್ಷವು | ಹತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಿಯವಾದ್ಯರಭಸದ | ಲೆತ್ತಿನೂಕಿತು ಗುರುತನೂ
ಜನ ರಥದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ೧೯ || ಉರವಣಿಸಿತಿದು ಗುರುಸುತನ ಹಿಂ | ದಿರಿಸಿ ಪರಬಲದಫಿಮುಖಕೆ
ಮೋ | ಹರಿಸಿ ನಿಂದುದು ಕಂಡನಿತ್ತಲು ಶಲ್ಯ ನಿಜಬಲವ || ಧುರಕನಾವಿರೆ ಸೇನೆಯುಪಸಂ | ಹರಿಸ
ಬಹುದೇ ದ್ರೋಣಭೀಷ್ಮಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ನಗೆಗಡೆಯಾಹವೆ ತೆಗೆಯೆನುತ ನಡೆತಂದ || ೨೦ || ಬಲವ ತೆ
ಗೆತೆಗೆನಾನಿರಲು ಕುರು | ಬಲಕೆ ಬೀಯವೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕೆಲಬಲವ ಸುಯ್ಯಾನದಲಿ ಕೃಪಗುರುಸು
ತಾದಿಗಳು || ನಿಲಿಶಕುನಿಯ ತುರಗಗಳು ಹಿಂ | ನೆಲೆಗೆಹೋಗಲಿ ರಾಯದಳ ನ | ಮ್ಮಳವ ನೋ
ಡುತ್ತಿರಲಿಯೆಂದನು ಶಲ್ಯ ಕುರುಪತಿಗೆ || ೨೧ || ಕೇಳುಕೃಪಕೃತವರ್ಮ ಗುರುಸುತ | ಕೇಳುಶಕುನಿ
ಸುತವರ್ಮಸಾಲ್ವನ್ನ | ಪಾಲರಾಯನಮಂತ್ರಿಸುಚಿವಪಸಾಯಕಾದಿಗಳು || ಕೇಳಿರ್ದ ಭೀಷ್ಮಾದಿಸುಭಟರೆ |
ಕಾಳಗವೆ ಕಂಡಿರಿ ಮದ್ರೀಯಕ | ರಾಳಕದನೋತ್ಸವವೆ ನೋಡುವುದೆಂದನಾಶಲ್ಯ || ತರಿಸಿಕಾಂಚನಮ
ಯರಥವ ಸಂ | ವರಿಸಿದನು ಟಿಕ್ಕೆಯವನೆತ್ತಿಸಿ | ಸರಳ ತುಂಬಿಸಿ ಭಂಡಿಗಳನೆಡಬಲಕೆ ಜೋಡಿಸಿದ ||
ವಿರುದನೊದರುವಪಾಠಕರ ಮೋ | ಹರಕೆ ಮಣಿಕಾಂಚನವ ಮೊಗದಿ | ತ್ತರರಕರೆ ಧರ್ಮಜನನನು
ತುಬ್ಬಿದನು ಮೊದ್ರೇತ || ೨೨ || ರಾಯನೋ ನಿಲುವವನು ಪಾರ್ಥನೋ | ವಾಯುಸುತನೋ ನಿಮ್ಮ
ಮೊವರೊ | ಳಾಯುಧವೆಕೊಂಡಾರುನಿಲುವರು ನಿಲುವೆನವರೊಡನೆ || ನಾಯಕರು ಮಿಕ್ಕವರೊಡ
ನೆ ಬಲು | ಸಾಯಕವೆ ತೊಡೆಬಿಡೊಡಕೌರವರಾಯನಾಣೆಯೆನುತ್ತ ಮದವೇರಿದನು ಕಲಿತಲ್ಯು || ೨೪ ||
ಬಿರಳತುಲೆಗಳ ಬೊಬ್ಬ ಮಿಗಲ | ಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಿಸ್ಸಾಳಶತ ಜ | ರ್ಘುರವ್ಯದಂಗದ ಗೋಣಪಟಕೆ

ಹವಗಾರುಗಹಳೆಗಳ || ಉರುರಭಸವಳ್ಳಿರಿಯೆ ರಥಚೀ | ತ್ತರದ ರಥಹಯಹೇಷಿತದ ನಿ | ಪ್ಮರನಿನಾ
ದದಲೌಂಕಿ ಹೊಕ್ಕನು ಶಲ್ಯನಾಹವವ || ೨೫ || ದಳಪತಿಯ ಸುವ್ರಾಣಮುಖ ಕಳ | ವಳಿಸುತಿದ ಗಂ
ಗಾಕುಮಾರನ | ಕಲಶಜನ ರಾಧಾತನೂಜನ ಸಮರಭೂಮಿಯು || ಕಳನನಿಗನಾಕ್ರಮಿಸುವೊಡವೆ |
ಗ್ಗಳೆಯಮಾದ್ರಮಹಿಶನಲ್ಲದೆ | ಕಲಿಗೇನಹುದೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದುದು ಕುರುಸೇನೆ || ಪೂತುಮ
ಯು ಶಲ್ಯ ಹೊಕ್ಕನು | ಸೂತಜನ ಹರಿಬಲವಿ ವೀರವ್ರಾತ ಗಣನೆಯಲೀತನೊಬ್ಬನೆ ಹಾಮಹಾದೇ
ವ || ಧಾತುಮೊಳ್ಳಿತು ಧಿಟ್ಟನೈನಿ | ಭೀತನಹನೆಂದುಲಿದು ರಿಪುಭಟ | ರೀತನನು ಹೊಗಳಿದರು ಸಾ
ತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜಯಾದಿಗಳು || ೨೬ || ಒಡೆದು ನಿಂದನು ಪರಬಲವ ನಿ | ಮೊಡಯ ನಾವೆಡೆ ಸೇನೆ ಬವ
ರವ | ಕೊಡಲುಕೊಂಬವರೆಲ್ಲ ಕೈದುಮನಿಳೆಯ ಗುಳಿದರಿಗೆ || ಪೊಡವಿಯಲಿಹುದು ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೊ
ಡನೆ ಸಲ್ಲದುಗಡ ಶರೌಘವ | ನುಡಿಸಹೇಳಾನ್ಯ ಪನನೆಂದುರುಬಿದನುಕಲಿಶಲ್ಯ || ೨೭ || ಚೆಲ್ಲಿತದು ನಾ
ನಾಮುಖಕೆ ನಿಂ | ದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ ಸೋಮಕಾದ್ಯರ | ನಲ್ಲಿಕಾಣೆನು ಸೃಂಜಯರ ಪಾಂಚಾಲನಾಯಕರ ||
ಕೆಲ್ಲಿಯಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬರೆ | ಬಿಲ್ಲನೊದಿರಿಸಿ ಕವನಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲ ತಾನಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದ
ನು ಪಾಂಡವರಾಯ || ೨೮ || ಜೀಯಬುಧನ ಪುರೂರವನಸುತ | ನಾಯುವಿನ ನಹುಷನ ಯ
ಯಾತಿಯ | ದಾಯಭಾಗವ ಭೋಗನಿಧಿಯವತರಿಸಿದ್ದು ಧರಗೆ || ಜೇಯನೆನಿಸಿದೆ ಜೂಜನಲಿ ರಣ |
ಜೇಯನಹನೀಕೌರವನು ನಿ | ಮ್ಮಾಯತಿಯ ಸಂಭಾವಿಸೆಂದುದು ವಂದಿಸಂದೋಹ || ೨೯ ||
ಹರಿಗೆ ಹೊಡವಂಟಸ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ | ಗುರುವ ನೆನೆದುಶ ರಾಸನಕೆ ಹೊಸ | ತಿರುವನೇರಿಸಿ ಮಿಡಿದು
ನಿಜಸಾರಧಿಯ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ || ಅರಸನಿದಿರಾದನು ವೈಕೋದರ | ವರನಕುಲಸಹದೇವಸಾತ್ಯಕಿ | ಬರಲು
ಬಲನೆಡವಂಕದಲಿ ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೦ || ಮಾವನವರೇ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂಸೆಗೆ | ನಾವು ಹೋದರೆ ಕ್ಷ
ತ್ರಜಾತಿಯ | ಜೀವನವಲೇ ಕಷ್ಟವಿದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯವಶರಾಗಿ || ನೀವು ಸ್ವರಿಸಬೇಕು ನಮ್ಮ ತ | ರಾವಳಿ
ಯನನುತವನಿಪತಿ ಬಾ | ಣಾವಳಿಯ ಕೆದರಿದನು ಸೇನಾಪತಿಯ ಸಂಮುಖಕೆ || ೩೧ || ನಿನಗೆ ಮಾತು
ಳರಾವು ಮೋಳಿ | ಮುನಿಯಮಗ ಮೊರೆಯಲ್ಲ ದುಶ್ಶಾ | ಸನಜಯದ್ರಥರಲ್ಲಲಾ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ನಿ
ನಗೆ || ಜನಪಧಮದ ಹಿಂಸೆ ಬಂದುದು | ನಿನಗೆ ನಾವದನಾಡಲೇತಕೆ | ಮನದಗರ್ವದ ಗಾಡಮೈಸಲೆ
ಯಿಸುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ || ೩೨ || ಅರಸ ಕೇಳೆ ಶಲ್ಯನ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನರಪತಿಯ ಸಂಗ್ರಾಮವಂದಿಸೆ
ಸುರನದೀನಂದನನ ದ್ರೋಣನ ಸೂತನಂದನನ || ನರನ ಭೂರಿಶ್ರವ ಸುಷೀಣನ | ಕುರುಪತಿಯ ವೃಷ
ಸೇನಸೌಧ | ದ್ರರ ಮಹಾಸಂಗರವ ಮರಸಿತು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೩೩ || ಧಿಟ್ಟನಹೆ ಭೂಪತಿಗಳಲಿ ಜ
ಗ | ಜಟ್ಟಿಯಹೆ ನಿನಗಸ್ತು ವಿದ್ಯೆಯ | ಕೊಟ್ಟವರ ನಾಬಲ್ಲ ನಿನ್ನದನಾಡಿ ಫಲವೇನು || ತೊಟ್ಟ
ಚೋಹದವಾಸಿಯೊಬ್ಬದ | ಬಿಟ್ಟು ನಮಗೋಡುವುದು ನಿನ್ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದರ ನಿಬ್ಬರವೆನುತ ತೆಗೆ
ದಿಟ್ಟನಾಶಲ್ಯ || ೩೪ || ಮಾವ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಭಾರನೆ | ಗಾವನಿಲುವನು ಸಾಕದಂತಿರ | ಲೀನಿಬ
ತ್ರಕಳಂಭುಂಡನಪಂಧಿತತ್ವವನು || ನೀವು ತೋರರೆ ಸಾಕು ಸಾಮ | ಧ್ಯಾವಲಂಬನವುಳ್ಳೊಡೀತ
ಸ್ತಾಪ್ತಿಯ ಸ್ಮರಿಸಿಯೆನುತ ಯಮಸೂನು ತೆಗೆದಚ್ಚ || ೩೫ || ಧರಣಿಪತಿಯೊಬ್ಬಗಳನೆಡೆಯಲಿ
ಹರಿದು ತುಳುಕಿದನಂಬನಂಬಿನ | ಗರಿಯ ಗಾಳಿಯ ದಾಳಿ ಪಸರಿಸಿದುದು ಪರೀತವ || ಮೊರವೆ ||

ಮಾರ್ಗಣೆಗಳಲಿ ಕೆ | ತ್ತರಿಸಿದವು ಬಳಿಯಂಬುಗಳು ಪಡಿ | ಸರಳನುಗುಳಿದವೆಚ್ಚೊಡಚ್ಚನು ಮೆಚ್ಚು
 ಲುಭಯಬಲ || ೩೭ || ಸ್ಮರಿಸಾದೊಡೆಯನುತ ಮುಳಿದು ಮು | ಹೀರಮಣಮಾದ್ರೇಶ್ವರನನ | ಚ್ಚಾ
 ರಿದನು ಮುಗುಳಿಚ್ಚು ಪುನರಪಿಯಚ್ಚು ಬಳಿಯೆಸಲು || ಕೂರಲಗುಸೀಸಕದ ಕವಚವ | ಹೋರುಗಳ
 ದೊಳನೆತ್ತರಿನ ಬಾ | ಯ್ದಾರೆಗಳ ತೋರಿದವು ದಳಪತಿಯಪರಭಾಗದಲಿ || ಪ್ರಳಯಪವನನ ಹೊ
 ಯ್ಲಿನಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಿದಮರಾದ್ರಿಯವೊಲುದುರಿದ | ಬಿಲುಸರಳ ಹೋಗೆಲೋರಗೋರಳಿನ ಮುಚ್ಚು
 ಕಣ್ಣುಗಳ || ತಳಿತರಕುತಾಂಕುರದ ಬಳಕೆಗೆ | ಬಳಲಿದಿಂದ್ರಿಯಕರಣಮೂರ್ತಾ | ವಿಲಸಿತಾಂಗದ
 ಶಲ್ಯನಿದ್ದನು ವರರಥಾಗ್ರದಲಿ || ೩೯ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮರವೆಗಾತನ | ನೆರವ ಕೂಟ್ಟು ಮುಹೂರ್ತ
 ಮಾತ್ರಕೆ | ಮರದವೊಲು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಕೆಲಬಲವ || ಸರಳ ಕಿತ್ತಾಪಧಿಯ ಲೇಪವ | ನೊ
 ಡಿಸಿದನು ತೊಳೆತೊಳೆದು ನೂತನ | ವರದುಕೂಲವನುಟ್ಟುಕೊಂಡನು ನಗುತ ವಿಳೆಯವ || ೪೦ ||
 ತುಡುಕಿದನು ಬಲುಸರಳನಟ್ಟವ | ಗಡಿಸಿದನಲಾ ಧರ್ಮಸುತನು | ಗ್ಗಡಿದಲೊಂಡುಮುಹೂರ್ತವಾ
 ಯಿತೆ ಹಗೆಗೆ ಸುಮ್ಮಾನ || ತೊಡಕಿದೊಡೆ ಜಯವೆಪಜಯವು ಸಂ | ಗಡಿಸುವುದುತಪ್ಪೇನು ಯಮಸುತ
 ಹಿಡಿಧನುವನನುವಾಗನುತ ಮೊದಲಿಸಿದನು ಶಲ್ಯ || ೪೧ || ನರನ ರಥವನೆ ಮೊರೆಯಹೊಗು ಮುರ
 ಹರನ ಮೊರೆಯಹೊಗು ಭೀಮಸೇನನ | ಕರಸಿ ನೂಕು ತಿಖಂಡಿಸಾತ್ಯಕಿಸ್ಯಂಜಯಾದಿಗಳ || ಅರಸುಗುದಿ
 ಗಳ ಹೊಯ್ಲುಗೆಲುವಿನ | ಗರುವನಾದೊಡೆ ನಿಲ್ಲೆನುತಲ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಮಾದ್ರಮಹೀಶನಚ್ಚನು ಧರ್ಮ
 ನಂದನನ || ೪೨ || ಏನ ಹೇಳುವೆನರಸ ಶರಸಂ | ಧಾನವನು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖನಿ | ಧಾನವನು ಜಂ
 ಘಾಳಶರಜಾಲಪ್ರಸಂದನೆಯ || ಅನಿರಂತರಸರಳಸಾರದ | ಸೋನೆ ಸುರಿದುದು ಧರ್ಮಸುತ ನರಣಾ
 ತುರಾಗವ ಕೊಡ್ತಿದದುಭುತವಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೩ || ಸರಳ ಮುರಿಯಿಸಲಾಸರಳಕೆ | ತ್ತರಿಸಿ
 ಪತ್ತಂಬಿನಲಿ ರಾಯನ | ಬರಿಯಕವಚವ ಹರಿಯಲಿಚ್ಚನು ಮೂರುಬಾಣದಲಿ || ಸಿರದ ಸೀಸಕವನು
 ನಿಘಾತಿಯ | ಲೆರಡುತರದಲಿ ಮತ್ತೆ ಭೂಪತಿ | ಯುವನುಗುಳಿದನೆಂಟರಲಿ ಮುಗುಳಿಚ್ಚು ಬೊದ್ದಿ
 ರಿದ || ೪೪ || ಗರುಡತುಂಡದ ಹತಿಗೆ ಘನಿಯೆ | ಬಿರಿದವೊಲು ಯಮಸುತನ ತನು ಜ | ಜ್ವರಿತ
 ಸಾದುದು ಜಡಿದಜೋಡಿನ ಜಗಿಯ ಜೋರನಲಿ || ಮುಂದಿದಕಂಗಳ ಮುಗಿಸಲಿ ವೈ | ಸರಿಸಿದಗ್ಗದ
 ಗಾಢವೇದನ | ಯುವನಿಗೆ ಸೊಪ್ಪಡಗಿ ನಿಮಿಷ ಮಹೀಶ ಮೈವರೆದ || ೪೫ || ಬಿದ್ದನಾಚೆಯ ದೊ
 | ಸುಯೋಧನ | ಗದ್ದನಿನ್ನೇನನುತ ಸುಭಟರ | ನದ್ದಿತತಿಸಂತೋಷಸಾಗರ ನಿನ್ನು ಮೋಹರವ || ಇ
 ಕ್ಷಿರೋ ತೋಕಾಂಬುಧಿಯೊಳೊಡ | ಬಿದ್ದರೋ ಭೀಮಾರ್ಜುನಂಗುಸು | ರಿದ್ದದೋ ಬರಹೇಳನು
 | ಬೊದ್ದಿರಿದನಾಶಲ್ಯ || ೪೬ || ಗಜಬಜಿಸಿದುದು ಮೈರಿಸುಭಟ | ಪ್ರಜನಕುಲಸಹವೇದಸಾತ್ಯಕಿ | ವಿ
 ಚುಡ್ಯಪ್ಪದ್ವೈವೈ ಭೀಮದ್ರೌಪದೀಸುತರು || ವಿಚಿತನೋ ದಿಗತಾಸುರೋ ಧ | ಮಾರಜನ ಹವನ
 | ಕೆ ಬಿಂತಾ | ರಜನಿಯಲಿ ಕರಿಗೆಟ್ಟುಬಾಬಲವರಸ ಕೇಳಿರಿದ || ೪೭ || ತ್ತರಳ ಮರಳಿಚ್ಚು ತ್ತನಸ್ತು
 | ಕೊಳೆದನು ಗಾಯದಲಿ ಕೇ | ವೇಸಿ ದಿವ್ಯಪಧಿಯ ವರಗಂಠಾಪುಷ್ಪವನವ || ರಣವಿಜಯ
 ವೇಷ್ಠಮುಣಿಭೂ | ವೇಣಪರಿಶ್ರುತನಾಗಿ ತಿರುವಿನ | ಗೊನೆಯವನು ನೇಟರಿಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಸಾ
 ಕನ || ೪೮ || ಮರನೆ ಮಸುಳಿಸಿ ಭೂನಿಪತಿ ಕಂ | ದಳಿದಿರಲು ಭೀಮಾರ್ಜುನರನಿ | ನಿರ್ದಿಷ್ಟ

ದಗಿದುದಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ನೀವೇಕೆ ರಣವೇಕೆ || ನೆರೆಧನುವೇದಾರ್ಥಸಾರವೆ | ನೆರೆದೆಯಾದರೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಬಿ
 ಡೆ | ತೆರೆದನೆಂಬಂ ಬಿನಲಿ ಧ್ವಜರಥಹಯವನಾಶಲ್ಯ || ೪೯ || ಧನುವನೆರೆಡಂದಿನಲಿ ಮೆಗುಳೆ | ಚ್ಚನು
 ಮಹೀಶನ ಸಾರಥಿಯ ಮೈ | ನೆನೆಯನವರುಧಿರದಲಿ ಮೆಗುಳೆಚ್ಚನು ಮಹೀಶ್ವರನ | ಮನನತಾಸ್ತ್ರ
 ಶ್ರವಣನಿಯಮಾ | ಸನಕಮಾಧಿಧ್ಯಾನವಿಧ್ಯಾ | ವಿನಯವಲ್ಲದೆ ರಣದಜಂಜಡವೇಕೆ ನಿನಗೆಂದ || ೫೦ ||
 ಉಡಿದು ಬಿದ್ದು ಚಾಪ ಸಾರಥಿ | ಕಡಿದರಥ ನೆರೆನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾ | ಯುಡಗುದರಿಯಾಯ್ತು ಶ್ವಚ
 ಯಸಂಜೋಡುದಡಿಸಹಿತ || ನಡುಗಿತರಿಬಲವವನಿಪತಿ ಕಾ | ಲ್ಪುಡಗೆ ಬಂದನು ಮತ್ತೆ ಹೊಸವಂ |
 ಗಡವ ಮೇಳೈಸಿದರು ನಗುತಡರಿದನು ಮಣಿರಥವ || ೫೧ || ಬೊಬ್ಬಿರಿದುದಾಸೇನೆ ರಾಯನ | ಸರ್ಬದ
 ಳೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಸೋಲದ | ಮಬ್ಬು ಹೊಡೆದುದು ಜಯದ ಜಸವೇರಿದನು ನರನಾಥ | ಉಬ್ಬಿದನು
 ಸುಕ್ಷಾತ್ರತೇಜದ | ಗರ್ಭಗಾಡಿಸಿತಾಲಿಮಿಡಿದನು | ತೆಬ್ಬಿನಸ್ತ್ರನ ತೂಗಿ ತುಡುಕಿದನಂಬಿನಂಬುಧಿಯ
 || ೫೨ || ಕಾದುಕೊಳು ಮಾದ್ರೇಶ ಕುರುಬಲ | ಮೈದಿ ಬರಲಿಂದಿನಲಿ ನಿನ್ನಯ | ಮೈದುನನ ಕಾಣಿ
 ಕೆಯಲೇ ಸಂಘಟನೆಗೀಸರಳು || ಕೈದುಕಾರರೊಳುಂಟೆ ಕರೆ ನೀ | ನೈದಲಾರೆಯೆನುತ್ತ ಮುನ್ನೂ |
 ರೈದುತರದಲಿ ಕಡಿದನಾಸಾರಥಿಯ ರಥಹಯವ || ೫೩ || ತೇರು ಹುಡುಕುಡಿಯಾಯ್ತು ಹೊಡೆದ |
 ವಾರುವಂಗಳನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು | ಸಾರಥಿಯ ತಲೆ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದುದು ಮಿದುಳೆ ಜೋಡಿನಲಿ || ಆರಿ ಬೊ
 ಬ್ಬಿರಿದರಸನೆಸಲ | ವ್ಯಾರದಲಿ ಕಣೆಯಡಸಿದವು ಕೈ | ವಾರವೇಕೆ ಚಡಾಳಿಸಿತು ಚಪಳತೆ ಯುಧಿಪ್ತಿ ರ
 ನ || ೫೪ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ರಥಸಾರಥಿವಿಸಂಚಿಸ | ಲುರಿದನಧಿಕಕ್ರೋಧಶಿಖಿ
 ಮೋಹುಸಿತಕ್ಷಿಯಲಿ || ಕುರುಬಲದ ತಲ್ಲಣವನುಪಸು | ಹುಸಿ ಹುಗೆಯಡಾಯುಧದಲಾ | ಧರಣಿಪನ
 ಮೇಲ್ಪಾಯ್ತು ಹೊಯ್ದನು ಹಯರಥಾವಳಿಯ || ೫೫ || ವಾರುವನ ಭಯನಿತ್ತ ಕಡುಸಂ | ಹಾರದ
 ಲಿ ಸಾರಥಿನರೇಂಪನ | ತೇರ ತಿರುಗಿಸಿದನು ನಿಹಾರದಲೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ || ಆರಿ ಹೊಯ್ದನು ಹ
 ಯವನೆಗ್ಗದ | ವಾರಣಾವಳಿಗಳ ಪದಾತಿಯ | ತೇರತೆಕ್ಕೆಯನಿಕ್ಕಿದನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಸಾವಿರವ || ೫೬ ||
 ಮಲಿತು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟುನನು ಭಯ | ಗೊಳಿಸಿ ಸೋಮಕಸ್ಯಂಜಯರನ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯು
 ಧಾಮನೊತ್ತಮುಂಜಸರ || ದಳದೊಳೋಡಿಸಿ ಮುರಿದು ಚಾತು | ಬಲವ ಸವಿ ಸಿಖಂಡಿನಕುಲರೆ
 ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸಿ ಮಹೀಪತಿಯ ಒಡಿಬಲಕೆ ಮಂಡಿಸಿದ || ೫೭ || ಎಸೆಯುಧಿಪ್ತಿರ ಹಲಗೆಕಡುಗವ |
 ಕುಚುರಿದರಿಯಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ | ಕುತಲನೆಂಬರಲೇ ತನುತ್ರಂಧಂಗಳಲಿ ನಿಮಗೆ || ಅಸುವ ತಡವರೆ ರ
 ಣಪಲಾಯನ | ವಸವುದ್ವಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗತಿಸಾ | ಹಸುಗನಾದೊಡೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಮೊದಲಿಸಿದನು ತಲ್ಯ ||
 || ೫೮ || ಅಕಟಕಟ ಧರ್ಮಜನ ನೀಂಕಂ | ಟಕಕೆ ಕೈವರ್ತಿಸಿದರೇ ಪಾತಕಿಗಳೋ ಪಾಂಡವರೆನುತ
 ಬಲವೆಲ್ಲ ತಲ್ಲಣಿಸೆ || ವಿಕಟರೋಷದಿ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ | ಪ್ರಕಟಭೀಷಣಸಹಿತನಲಿ | ಸಾಯಕವ ಖಂಡಿಸಿ
 ಧರೆ ಬಿರೆಯೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಥಿಮ || ೫೯ || ಲೇಸ ಮಾಡಿದ ಭೀಮ ಕಟ್ಟಾ | ಳೈಸಲೇ ನಿನ್ನವರೊ
 ಳಗೆ ನಿ | ನಾತೆಯಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ ಸತ್ಯತತ್ವದಕೆ || ಐಸ ತಪ್ಪೇನೆನುತ ಮಾದ್ರಮ | ಹೀತ ಮು
 ರಿಯಲು ಹೊಸರಥವ ಮೇ | ಳೈಸಿ ಸಾರಥಿ ಸಂಧಿಸಿದನವಧಾನ ಜೀಯೆನುತ || ೬೦ || ರಥಕೆ ಬಂದು
 ಪಸಾಯವನು ಸಾ | ರಥಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಚಾಪತರವನು | ರಥದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸಿದನಂಬಿನಂಬಿನು ಸುಂದಿ

ಧನನ || ವೈಭವಮಕ್ಕಳ ರಣಪರಾಕ್ರಮ || ವೈಭವಕಣಾ ಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟ || ವೈಭವ ನಿಲಿಸುವೆನೆನು
ತ ಮೂಲಿಸಿದನು ಧರ್ಮಜನ || ೬೧ || ಸಾರಥಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ನೃಪಾಲನ | ಸಾರೆ ದುವ್ಯಾಳಿಸಿತು ರಥ
ನೃಪ | ನೋರೆಬಿಲಿದನು ಬಾಗಿ ತಿರುಗಿದನೊಲೆದೊಡಲನೊಲೆದ || ಚೂರಿಸಿದನಾರಾಚವಿಶ್ರವ || ದೋ
ರಣದ ನಾರಾಚನೆಸೇತುವಿ | ಹಾರದಲಿ ವಿರಚಿಸಿದಶಲ್ಯನ ಸಮರಸಾಗರವ || ೬೨ || ಹಿಂದೆ ಕರ್ಣಧ
ನಂಜಯರು ಬಳಿ | ಕಿಂದು ಶಲ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರರು ಸಾ | ನಂದದಲಿ ಸಮತಲಿಸಿ ಕಾದಿದರುಭಯಬಲ
ದೊಳಗೆ || ಇಂದು ಮದ್ರಮಹೀಶರನು ಯಮ | ನಂದನೆಗೆ ಪಡಿ ಮದ್ರರಾಜಗೆ | ಸಂದುದೀಯಮ
ಸುತಗೆ ಯೆಂದುದು ಸಕಲಪರಿವಾರ || ೬೩ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಶಕ್ತಿ | ಸ್ಪುರಣವೈಸಲೆ ನಿಮ್ಮಬ
ಲಸಂ | ಹರಣಕಾವುದು ಬೀಜ ನಿರ್ದ್ರವರ ವಿಲಾಸವಿದು || ಹರಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನನಿಕ್ಕಟೆ | ಗರೆದು
ವರಶಕ್ತಿಪ್ರಯೋಗವ | ನೋರೆದರೊಡಬಟ್ಟನು ಹಸಾಧದಮಧುರವಚನದಲಿ || ೬೪ || ಆಯದಲಿ ಶ
ಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ದಿ | ವ್ಯಾಯುಧವ ನೆರೆಬಲಿದವರ ತಪ | ನೀಯರೇಖೆಯ ಹೊಳವಹೊಂಗರುಗೆಡ್ಡ
ಘಂಟೆಗಳ || ಬಾಯಧಾರೆಯ ತೈಲಲೇಪನ | ದಾಯತದ ಬವರಿಗಳೆ ರಿಪುಭಟ | ನಾಯುಷದ ಕಡೆ
ವೊನಲ ಮುರಿಯನು ಶಕ್ತಿಯನು ನೃಪತಿ || ೬೫ || ತುಡುಕಿದನು ಹೊಸರವಿಯ ತೇಜವ | ದಡಿಯ
ನುಗುವಂದದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆ | ವುಡುಗಣಂಗಳ ಸಮವೆನಿಸಮಣಿಮೆಯದ ಕಾಂತಿಗಳ || ಕಡುಮೊನೆ
ಯ ಪಡಿಮುಖವಲುದಿರುವ | ಕಿಡಿಯಘಂಟಾರವದ ರಭಸದ | ಕಡುರೂಳವರೂಳಿಸುವಶಕುತಿಯಲಿ
ಟ್ಟನವನೀಶ || ೬೬ || ಇದಿರೊಳಿಚ್ಚನು ಶಲ್ಯನಂಬಿನ | ಹೊದೆ ಸವೆಯೆ ಹರಿತಪ್ಪಶಕುತಿಯ | ತುದಿಗೆ
ಕಬಳಗ್ರಾಸವಾದನಲೇ ಮಹಾದೇವ || ಹೊದರುಗಿಡಗಳ ಕೇಸುರಿಯ ಹಾ | ರದಲಿ ಹರಿತಂದಖಳ ದ
ಳಪತಿ | ಯದೆಯನೊದೆದು ನೆಲಕೆ ನೆಟ್ಟಿತು ನಾಲ್ಕುಮುಷ್ಟಿಯಲಿ || ೬೭ || ಕಾರಿದನು ರಕುತವನು
ಧರಣಿಗೆ | ಹಾರಿಬಿದ್ದನು ಮೂದ್ರಪತಿಯದೆ | ಡೋರಿನಲಿ ಡಾವರಿಸಿದವು ರಕುತಾಂಬುಧಾರೆಗಳು ||
ಮಿಾರಿತಸು ಕಂಠದಲಿ ನಾತಿಕ || ಕೇರಿದುದು ನಿಟ್ಟುಸುರಿಸಗಲಕೆ | ಚೇರಿದುದು ಕುರುರಾಯದಳಶ
ಲ್ಯಾವಸಾನದಲಿ || ೬೮ || ಅಹಹ ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಗ್ಗಲು | ಮಹಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದು ಬಿಚ್ಚಿ ತೀಚೆಯ |
ಬಹಳಬಲವಿನ್ನಾರು ಕುರುಸೇನೆಗೆ ಧುರಂಧರರು || ಮಿಹಿರಸುತಗುರುಭೀಷ್ಮ ರವಿಸಂ | ನಹಿತನಾದನು
ರಾಯರೆನೆ ಕಿಂ | ಗಹನವೇ ರಣವೆನುತ ಶಲ್ಯತನೂಜಮಾರಾಂತ || ಗೆಲವು ನಿಮಗಾಯ್ತುರಸ ಹರಿಬ
ಕೆ | ನಿಲುಕಿದೆಮ್ಮನು ಸಂತವಿಸಿ ನಿಜ | ಬಲದಲೊಸಗೆಯ ಮೂಡಿ ಸಾ ಮದ್ರೇಶಮಾರಣವ || ಅಳು
ಕದಿದಿರಾಗೆನುತ ಬಾಣಾ | ವಳಿಯ ಕೆದರಿ ನಿರಂತರಾಸ್ತ್ರದ | ಜಲನಿಧಿಗೆ ವಡಬಾಗ್ನಿಯಾದನು ನ
ಗುತ ಯಮಸೂನು || ೬೯ || ಆತನಸ್ತ್ರವ ಮುರಿಯೆನುತ ರಥ | ಸೂತಹಯವನು ತರಿದು ಬಾಣ
ವ್ರಾತದಲಿ ಶಲ್ಯಾತ್ಮಜನ ಹೊಳಿದನು ಹರಹನಲಿ || ಈತನನು ಕಡಹಿದನು ಸಾಲ್ವಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪನ
ವರ ಹರಿಬಕೆ | ಭೂತಳೇಶನ ಕಣಕಿದನು ಕುರುರಾಯ ಸಾಮಜವ || ೭೦ || ಆರಿ ಹೊಕ್ಕನು ಶಲ್ಯ
ನೊಳು ಪರಿ | ವಾರಮೂದ್ರೆರನಾಯಕರು ಜ | ಜ್ವಾರಮುನ್ನಯಮಂಡಲಿಕಸಾಮಂತಸಂದೋಹ ||
ಭೂರಿಬಲಸಾಲ್ವನು ಭಟಾವಳಿ | ಯಾರುಭಟೆಯಲಿ ನೂಕಿದುದು | ವಿಸ್ತಾರಿಸಿತಲೈ ಧರ್ಮನಂದನ
ನೊಡನೆ ಘನಸಮರ || ೭೧ || ಕೇಳಿದನು ಕುರುರಾಯಮೂದ್ರನೈ | ಖಾಲನವಸಾನವನು ಕೇಳಿದ |

ನಾಳುಕುದುರೆಯರಥಮದೋತ್ಕಟಗಜಘಟಾವಳಿಯು || ಮೇಳವದ ಮೋಡಿಯಲಿ ಬಲದು | ವ್ಯಾಳಿಸಿ
ತಲೈ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಸಾಲ ಹೊಯ್ದೊಯಿನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಲಳಿಯಲಗ್ಗಯಲಿ || ೭೩ || ರಾಯ
ನೊಡನೆ ಸಮಸ್ತ ಬಲವದು | ಪಾಯಲಾಕಿತು ಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ | ವಾಯುಸುತರಾಚೆಯಲಿ ಮೋಹರಿ
ಸಿತ್ತು ರಿಪುಸೇನೆ || ಸಾಯಕದ ಕಿವಿವರೆಯ ಸಬಳದ | ಪಾಯದಳರಥವಾಜಕರಿಘಟಿ | ಯಾಯಶುದ್ಧ
ದತೇಜ ಹೊಕ್ಕವು ವಾಘೆ ಸರಿಸದಲಿ || ೭೪ || ಧಟ್ಟಿನೊಡಹೊಯ್ದವನಿಪತಿ ಜಗ | ಜಟ್ಟಿಗಳ ಕಣಕಿ
ದನು ನಕುಲನ | ನಟ್ಟಿದನು ಸಹದೇವನಡಹಾಯ್ದರೆ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ಬಿಟ್ಟದ್ಯಷ್ಟದ್ಯಷ್ಟುನನು ಹು
ಡಿ | ಗುಟ್ಟಿದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಜೋಡಿನೊ | ಲೊಟ್ಟಿದನು ಕೂರಂಬುಗಳನಾವೀರಕುರುಗಾಯ || ೭೫ ||
ಮರಳಿ ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ | ಪರಿಭವಿಸಿದನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ತೆರಳಿಡಿದಸಹದೇವನಕುಲರ ಮತ್ತೆ
ಸೋಲಿಸಿದ || ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸ | ರುರುಳಿಡಿದನವನಿಯಲಿ ಭೀಮಾ | ದ್ಯುರಿಗೆ ಭೀತಿ
ಯ ಬೀರಿದನು ಬೇಗವಲಿ ಕುರುರಾಯ || ೭೬ || ಕೆದರುತಿದ ನಮ್ಮವರು ಬಲಧೊರೆ || ಯಧಟು
ಕಿನು ರಾಯನೊಬ್ಬನೆ || ಕದನದಲಿ ಕೈದೋರಿ ಭಂಗಿಸಿದನು ಮಹಾದೇವ || ಹೆದರಿ ಹೊಕ್ಕರು ಲ
ವರಮೌ | ನದಲಿ ಮರಳ್ಳವು ಪಾರ್ಥ ದಿವ್ಯಾ | ಸ್ತ್ರದಲಿ ಕೈಮಾಡೆಂದು ಮುನಿದನು ವೀರನಾರಾ
ಯಣ ||

...

...

|| ೭೭ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೭೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಸಾನ ಪುಷ್ಪ
ವಚಃ ಪಟ್ಟದಿನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ
ಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಶಲ್ಯಪರ್ವ ಸಮಾಪ್ತಮಾದುದು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

|| ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸಾಯನಮಃ ||

ಕ' ನ್ನ' ದ' ಮ' ಹಾ ಭಾ ರ' ತ-ಗ' ದಾ ಪ' ವ' ಳ .

ಮೊ ದ ಲ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ಶಲ್ಯನವಸಾನದಲಿ ಕೌರವ | ಮಲ್ಲ ರಣದಲಿ ಕಾದಿಯಲ್ಲಿಯ | ನಿಲ್ಲದತಗಿದನಿತ್ತು
ಸಂಜಯ ಬಂಧುಹವಕೆ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮೌಪ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತರ್ಜುನನು ಸೇನಾ | ಜಾಲವನು ಸಂ
ತ್ಯಸಿ ಧೊರೆ ಸುಯ್ಯಾದವೆಂದನುತ || ೭೬|| ಕೊಡನೆ ಬೆರಸಿದನು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ ತಸ್ತು

ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಕೆದರಿದನು ಹೊದರಿಸ ಹಿಂಡಹರೆಗಡಿದು || ೧ || ಎಲವೊ ಕಪಟದ್ಯೂತ ಕೇಳಿಯ | ಕಲು
 ಷಿತಾಂತಕರಣನಿನ್ನೀ | ಬಲಕೆ ಪತಿ ನೀನೋ ಕೃಪಾಚಾರಿಯನೊ ಗುರುಸುತನೊ || ಖಳಸುಶರ್ಮನೊ
 ತಕುನಿಯೋ ನಿಂ | ನುಳಿದವೊಡಹುಟ್ಟಿದನೊ ರಾಜಾ | ವಳಿಯೊಳಾರಳವಿಗರು ನಿನಗೆನುತೆಚ್ಚನಾಪಾ
 ರ್ಥ || ೨ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಮೂರುಸಾವಿರ | ಕರಿಘಟೆಗಳಿವ್ವತ್ತುಸಾವಿರ | ತುರಗರಥದಳವೆಂಟುಸಾ
 ವಿರಲಕ್ಷಪಾಯದಳ || ಅರಸುಗಳು ಮುನ್ನೂರುನಿಂದುದು | ಕುರುಬಲದವಿಸ್ತಾರಕೌರವ | ಧರಣಿಪ
 ತಿಪಕಾದಶಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಶೇಷದಲಿ || ೩ || ಕರಿಘಟೆಗಳೈನೂರುಮೂವ | ತ್ತೆರಡುಸಾವಿರಪಾಯದಳ
 ಸಾ | ವಿರದನೂರ್ವರು ಧೋರಸಹಿತ ನಿಂದನು ಮಹೀಪಾಲ || ತುರಕಖರ್ಪರಪಾರಸೀಕರ | ತುರಗವೈ
 ಸಾವಿರಸಹಿತಮೋ | ಹರಿಸಿ ನಿಂದನು ಪಾರ್ಥನಿದಿರಲಿ ಶಕುನಿ ಮೊನೆದೋರಿ || ೪ || ನೂರುರಥವಿಂ
 ನ್ನೂರುಗಜವೈ | ನೂರುಹಯಗಳು ಸಾವಿರದಮುಂ | ನ್ನೂರುಸುಭಟರುಸಹಿತ ಮೋಹರವೆರಡುಬಾ
 ಹೆಯಲಿ || ತೋರಿದರು ಕೃತವರ್ಮಕೃಪರೈ | ನೂರುಗಜ ಗುರುತನುಜಸಹಿತೀ | ಮೂರುದಳಕೊ
 ತ್ತಾಗಿ ನಿಂದನು ಕೌರವರಾಯ || ೫ || ಕವಿದು ದುವ್ಯಳಿಸುತ್ತಲಾರಥ | ನಿವಹ ಬಿಟ್ಟುದು ಕುದುರೆ
 ಸೊಲಿಯೊ | ಳವಗಡಿಸಿ ತೊಳಿದವು ಹೇರಾನೆಗಳು ಸಂದಣಿಸಿ || ಸವಡಿವೆರಳಿನ ಸೇದುವಂಬಿನ | ತವಕಿ
 ಗರು ತುರುಬಿದರು ಬಲುಬಿಲ್ಲವರು ಮೊನೆಮುಂತಾಗಿ ಮೋಹಿತು ಮಿಕ್ಕ ಸಬಳಿಗರು || ೬ || ರಣಪರಿಚ್ಛೇ
 ದಿಗಳು ಮಿಗೆ ಸಂದಣಿಸಿತಾಕುರುಸೇನಾವಾಡ್ಯದಿಧರಣಿಪತಿಗಳು ನೋಡಿ ವುಬ್ಬಿದಬೊಬ್ಬಗಳಧ್ಯನಿಗೆ ||
 ಕುಣಿದವಂದರ್ಜನನ ರಥಮುಂಕಣಿಯಲಾರೋಹಕರ ರಥಹಯ | ಹಣಗಿದವುಹಯದೊಡನೆ ಕಂದದ
 ಖುರದ ಹೊಯ್ದಿನಲಿ || ೭ || ಸುತ್ತುವಲಗೆಯಮೇಲೆ ಕಣೆಗಳ | ತೆತ್ತಿಸಿದರುಬ್ಬಿನಲಿ ಸಬಳಿಗ | ರೆತ್ತಿ
 ದರು ರಾವುತರುಹೊಯ್ದರು ರಥಹಯಾವಳಿಯ || ಮುತ್ತಿದವು ಗಜಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ | ತೆತ್ತಿಗರ ಬರ
 ಹೇಳು ಯೆಡೆಯಲಿ | ಕಿತ್ತು ಮಗುಚುವರಾರನುತ ತಲ್ಲಣಿಸಿತರಿಸೇನೆ || ೮ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಳಿಕ
 ಪಾರ್ಥನ | ಕರಳಿದರೋ ಕಾಲರುದ್ರನ | ಸರಸವಾಡಿದರೋ ಪ್ರಚಂಡಪ್ರಳಯಭೈರವನ || ಪರಿಭವಿ
 ಸಿದರೊ ಲಯಕೃತಾಂತನ | ಕರೆದು ಮೊದಲಿಸಿದರು ನಾವಿ | ನ್ನುರಿಯೆವರ್ಜನವೆಸುಗೆಯಲಿ ವರ್ಣ
 ನೆಯ ನಿರ್ಮಯವ || ೯ || ಎಡದಲೊಂಕಿದಭಟರನಾನಂ | ಗಡದರಾವ್ತರ ಸಮುಖದಲವ | ಗಡಿಸುವಾ
 ನೆಯ ಥಟ್ಟಿನಾಸವರಥರ ತೇರುಗಳ || ಕಡಿದನೊಂದೇಸರಳಿನಲಿ ಚಿನ | ಕಡಿಗಳನು ರುಧಿರಾಂಬುರಾ
 ತಿಯೊ | ಳಡಾದಚತುರಂಗಬಲವನು ಒಂದುನಿಮಿಷದಲಿ || ಅಳಿದವಿನ್ನೂರಾನೆಸರಳು | ಚೈಲಿಸಿದವು
 ಮುನ್ನೂರು ಪುನರು | ಮಲಗಿದವು ನೂರಾನೆ ಕಡದವು ತಾರುಥಟ್ಟಿನಲಿ || ಬಳಿಕ ನೂರು ನಿರಂತ
 ರಾಸ್ತ್ರಾ | ವಳಿ ವಿಘಾತಿಗೆ ನೂರುಲಿಖ್ಯವ | ಕಳಿದವಿನ್ನೂರಾನೆ ಪಾರ್ಥನ ಕೋಲ ತೋಹಿನಲಿ || ೧೧ ||
 ರಥ ಮುಂದೆವೈನೂರು ತತ್ಸಾ | ರಥಿಗಳದ್ದು ನೂರು ಮಿಕ್ಕದು | ರಥವನಿಳಿದೋಡಿದುದು ಸವರ
 ದೊಳೆಂಟುನೂರೈದು || ಪೃಥ್ವಿಗೊರೊಡವೆಂಬುಸಾವಿರ | ಪೃಥುಳಹಯ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಗಣನೆಯ
 ಗತಿಪದಾತಿಯೊಳೆತ್ತಲಿನ ಸವರಿದನು ಬರಬಲವ || ೧೨ || ಒಡದು ರಥವನು ಸೂತರಳಿದೋ | ದಿದ
 ರು ಚಾಪವನಿಳುಹಿ ಸವರಥ | ರೆದೆಯನೀವೃತಕರೆದ ಖಂಡೆಯದೊಹತಿಯನಿಳುಹಿ || ಕೆದರಿತಾರೋಹ
 ಕರು ವಿಕ್ರಮ | ವಿದಿತನಿಪುಣಪದಸ್ತುಭೂಪರು | ಹುದುಗಿತ್ತಲೆಯದಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನ ಸರಳ ಘಾತಿಯಲಿ

|| ೧೩ || ಬಿರುದ ಬಿಸುಟರು ಧ್ವಜದಕಂಭವೆ | ಹರಿಯಹೊಯ್ದರು ಕಾಲತೊಡರನು | ಧರೆಯೊಳಿ
 ಡಾಡಿದರು ಹಾಯ್ದರು ಚಟುಲಪಟುಭಟರು || ಸುರಗಿಯನು ಸೆಕ್ಕಿದರು ರಥದಲಿ | ಕರಿಗಳಲಿ ವಾ
 ರುವದಲಿಗಳು | ಪ್ಪರಿಸಿದರು ಹರಹಿನಲಿ ಯೈದಿತು ಹೊತ್ತಮುಸುಕಿನಲಿ || ೧೪ || ಕೆದರಿ ಗಜವುಂ
 ಡಾಸನದೊಳೋ | ಡಿದವು ಚಮರವ್ಯಗದವೊಲು ಬಲು | ಗುದುರೆ ಬಿಟ್ಟೊಡಿದವು ಕಂದದನೊಗನೆ
 ನಿಡಾಡಿ || ಕುದುರೆ ಸೆಳದವು ಬರೀಕವನೊ | ಟ್ಟಿದಪದಾತಿಯ ಬಿಸುಟಕೈದುವ | ಹೊದೆದುದಿಳೆ ಕ
 ಳನಗಲದಲಿ ಕಂಡನು ಮಹಾದ್ಭುತವೆ || ೧೫ || ಮರಳಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡರಾವ್ತರು | ತಿರುಗಿದರು
 ಹಮ್ಮುಗೆಯನ್ನೇಣ್ಣೆ | ಹರಿದು ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಹಾಯಿಕಿ ಖಂಡೆಯವ ಬಿಸುಟು || ಬಿರುದ ಸಂಭಾವಿಸು
 ವೆಭಟ್ಟರೆ | ನಿರಿದರಾರೋಹಕರು ಕಲಿಗಳತಿರುಹಿಗಳ ರಂಚೆಗಳ ಕೊಯ್ದಾಡಿದರು ನೆಲಕೆ || ೧೬ ||
 ರಾಯಕೇಳೈ ಬಲದ ಬಾಹೆಯ | ನಾಯಕರು ಕಾದಿದರು ವಾಮದ | ನಾಯಕರು ಕೆಲಸಿಡಿದು ತರಹರಿ
 ಸಿದರು ದೂರದಲಿ || ರಾಯ ಕಂಡನು ಬಳಿಕ ರಣದಪಲಾಯನದ ಪರಿವಿಡಿಯನಸುವಿನ | ಬೀಯಕವ
 ರಂಜಿದರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ನೈಪರ || ೧೭ || ಎಲೆಮುಪ್ಪಿಪತಿ ಗಳಿರ ಪುಣ್ಯ | ಸ್ಥಳಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವು
 ಮಹಾಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ತೆಗೆದೊಳೆಟವೇ ನಿವ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮರು || ಅಳುಕದಂಗೈಸಿದೊಡೆ ಸು
 ರಸಂ | ಕುಳದ ಸೇರುವೆತ್ತಪ್ಪದೊಡೆ ನೀ | ವಿಳಿವಿರೈ ರೌರವದೊಳಾವುದುಲೇಸು ನಿಮಗೆಂದ || ೧೮ ||
 ವಿರಮಾತೆಗಳೆಂದು ತಾಯ್ಗಳ | ನಾರುಕೊಂಡಾಡುವರು ಸತಿಯರ | ವಿರಪತ್ತಿಯರೆಂದು ನುಡಿದರೆ
 ಸುರರರಾಣಿಯರು || ವಿರಸಿರಿ ನಿಮಗೆಂದು ಮಂದಿಯೊ | ಳಾರ ಹೇಳುವೆನ್ನಲೇಕೈ | ವಾರಿಸದೆ
 ಕಲಿನಿಕರ ನಾಚದೆ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೧೯ || ನರತೀರದ ದರ್ಭೆಗಳ ಮಿದುಳಿನ | ಚರುವಿನಲುವಿನಸೆ
 ಮಿಥೆಗಳ ಬಿಲು | ದಿರುವರೆವಚತುರಂಗರಭಸದಸಾಮನೇದಿಗಳ || ಅರುಣಜಲದಾಜ್ಯಾಶ್ರಯವಾಯಿ |
 ಸಿರಕಪಾಲದ ವೈರಿಪತುಬಂ | ಧುರದ ಸಂಗರಯಜ್ಞಾ ಬೀಕ್ಷೆಯ ಮರದಿರಕಟಿಂದ || ೨೦ || ಇಲ್ಲಿ ಮ
 ನುಜಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಳವ | ವಲ್ಲಿಸುರನಾರಿಯರ ರತಿ ನಿಮ | ಗಿಲ್ಲಿ ಸಾರೋದ್ಯಾನರಸ ಪೀಯೂಷರಸ
 ವಲ್ಲಿ || ಇಲ್ಲಿಯದ್ವೈವವಿಭವವಿಮಲತೆ | ಯಲ್ಲಿ ಕಿಲ್ಬಿಪವಿಲ್ಲಿ ಶಿವಮಯ | ವಲ್ಲಿನೀವಿನೇನ ನೋಂ
 ತಿರೊ ತಿವತಿವಾಯೆಂದ || ೨೧ || ಅವಭವದಲಿನಿಮ್ಮರಾಜ್ಯವ | ದಾವಬಂಧದ ಮಂತ್ರಮಿತ್ರರ | ವಾ
 ವಜ್ರಾಂಗಗಳ ಸಮಾಗಮ ನಿಮ್ಮರಾಣಿಯರು || ಈವಿಡಂಬದೇಹವಿದಸಂ | ಭಾವಿಸುತಪರಲೋಕಹಿತ
 ವನು | ನೀವುನೆನೆಯದೆ ಕೆಟ್ಟುದಕೆ ಬೆರಗಾದವಾವೆಂದ || ೨೨ || ನೈಪನ ಮೂದಲೆ ನಿಜಕುಲಕ್ರಮೇ
 ಕಪಟತೋಭೆಯ ಪಾರಲೌಕಿಕ | ದುಪಹತಿ ಪ್ರತಿಭಟರ ನೆಗೆಸದ್ಭಟಪರಿತ್ಯಾಗ || ಕೃಪಣತನ ದುಷ್ಟಿ |
 ತಿ ಭುಜಬಲ | ದಪದತಾದುರ್ಭೇದವೀಡೊ | ಮಿಸರ ಮರಳಿಚಿತ್ತೇನನೆಂಬೆನು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||
 ಕರೆದರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರುರೆ ಧಿ | ಕ್ಕರಿಸಿದರು ತಮ್ಮೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ || ಬಿರುದ ಪಳಿದರು ಬೈದರಪವಾ
 ನಾನುತಾಪದಲಿ || ತಿರಿಗಿ ಹೇಳಾರಾವುತರಧಿ | ಕ್ಕರಿಗಜಾರೋಹಕರೆನೆಂದ | ಬ್ಬರಿಸಿ ಚೌರಿಯ ಬೀಸಿ
 ಮರಳಿತು ಭೂಪತಿವ್ರಾತ || ೨೪ || ವಾರುವಂಗಳ ಬಿಗುಹನೇರಿಸಿ | ವಾರಣಾಭಿದಗುಳವ ಜೋಡಿಸಿ |
 ತೇರುಗಳ ಕೆಲಚ್ಚು ಕೂಬರೆಯುಗವನಾರೈದು || ವಿರಪಣವನು ರಚಿಸಿ ಕಂಕಣ | ಧಾರವನು ಕಟ್ಟಿದ
 ರು ಸಂಗರ | ವಿರಸಿರಿಯ ವಿಪಾಹಸಮಯದ ಸೌಮನಸ್ಯದಲಿ || ೨೫ || ಧೂಮಿಸಿದಬಿಳಿದೊಗಲನು

ಟ್ಟನು । ಲಿಪಿನಂಗಳ ಪೂಸಿ ಮಧುರಾ । ಛಾಪದಲಿ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಸಾರಧಿರಥಹಯಾದಿಗಳ ॥ ಭೂಪ
 ನೀರಣಯುಜ್ಜು ಮುಖದಲಿ । ಚಾಪಘನವೂರ್ಣಾಹುತಿಯಲಾ । ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸಾಯುಜ್ಯವೆನುತಿದಿರಾ
 ಯ್ತು ನೃಪಕಟಕ ॥ ೨೬ ॥ ಅರಿಯಬಹುದೈ ಭಾವಮೈದುನ । ಮರೆ ಭುಜಾಟೋಪವನು ಹಿಂದಣ
 ಕೊರತೆಯನು ಕಳೆ ಮಗನೆ ಬೊಪ್ಪ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತವ ॥ ಮರೆಯದಿರೆ ಮುಂಗೈತನಕೆ ತಾ । ನಿಡುವೆ
 ತಾ ಮುನ್ನೆಂದು ತಮ್ಮೊಳು । ಜರೆದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಾಂಧವಮಿತ್ರಭೂಭುಜರ ॥ ೨೭ ॥
 ನೊಕಿತೊಂದೇವಾಘೆಯಲಿ ಹಯ । ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರರಥದ ಜೋಡಿನ । ಜೋಕೆ ಜರಿದುದು ಮೂರು
 ಸಾವಿರರಾಜಪುತ್ರರಲಿ ॥ ತೋಕುವೆಂಬಿನ ಜೋಕೆ ಜೋಡಿನೊ । ಛಾಪಿದವು ಸಾವಿರಮದೇಭಾ । ನೀಕ
 ಬೊಬ್ಬೆಯಲಗ್ಗ ತು ಲಕ್ಷಪಾಯಿದಳ ॥ ೨೮ ॥ ಸುರಿದುದಂಬಿನಸೋನೆ ರಥಿಕರ । ಕರಿಘಟೆಯು ಧಟ್ಟಿಂವಕ
 ಕೃಡೆಪರಶುತೂಲಮುಸುಂಡಿಶಲ್ಯಹಸಬಳಶಕ್ತಿಗಳು ॥ ಅರಿಬಲಾಬ್ಧಿಯ ಬೀಸಿದವು ತತ್ತರಗರಥವನು
 ಬೀಸಿದವುಮದ । ಕರಿಗಳಿಕ್ಕಡಿಗಾಯಕೊದಗಿತು ರಾಯರಾವುತರು ॥ ೨೯ ॥ ನೆರೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿದಬಲಮು ।
 ಕ್ಕುರಿಕಿತೋ ನಿಜಸೈನ್ಯಸಾಗರಾಹರದುದೋ ಬಲುಗಲಿಗಳೆದೆಗಳಕಿಚ್ಚು ತಗ್ಗಿತಲ ॥ ಮುರಿದು ಬರುತಿದೆ
 ಸೃಂಜಯರು ಕೈಮರೆದಿರೇ ಪಾಂಚಾಲಭಟರಂ । ದೊರಲಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಯನದಳದ ಬಳಸಿನ
 ಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ಅರಸ ಕೇಳು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಮೇಲುರವಣಿಸಿತ್ತೀಸೇನೆ ಭೀಮನಿಬಿರುದ ತಡೆವುತ ಸಾವಿರಾನೆ
 ಗಳೊಂದುಬಾಹೆಯಲಿ ॥ ಅರರೆ ರಾವುತ್ತನುತ ಕವಿದುದು । ತುರಗಸಾವಿರ ನಕುಲಸಹದೇ । ವರಿಗೆ
 ಸಾತ್ಯಕಿಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು ರಥವನಾದ್ರೋಣಿ ॥ ೩೧ ॥ ರಾಯದಳದಲಿ ಚಾತುರಂಗದ । ಬೀಯಬೆದರಿಸಿ
 ತದಟರನುಬಲು । ನಾಯಕರಿಗಿದಿರೊಡ್ಡಿದರು ಕೃಪಭೋಜಗೌತಮರು ॥ ಆಯತಿಕೆ ರಣವೆನುತ ಪಾಂ
 ಡವ । ರಾಯ ಹೊದನು ಬಳಿಕಲಾಕ । ಣಾಯತಾಸ್ತ್ರನು ಕಂಡನರ್ಜುನನೀಮಹಾಬಲವ ॥ ೩೨ ॥
 ಮೇಲುಲೋಕವ ಬಯಸಿ ಕುರುಬಲ । ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು ಜೀಯ ಜಡಿದು ನೃಪ । ಪಾಲನೇಕಾಂಗದಲಿ
 ಹೊಕ್ಕನು ಹೊದರ ಹೊರಗಡಿದು ॥ ಮೇಲುದಾಯದಲವನಿಪನ ಸಂ । ಭಾವಿಸುವೆನೆನಗುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ರೋಲಚಪ್ಪರಿಸಿದನು ತೇಜಯ ತಿರುಹಿ ರಿಪುಬಲಕೆ ॥ ೩೩ ॥ ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿಮಿಷದಲಿ ನೃಪ । ವರನ
 ಿಧದಿಂ ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನ । ದಿರುವಿನಬೃರ ಕೇಳಲಾದುದು ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ ॥ ಅರರೆ ಧೋರೆಯೋ
 ಕೊಣ್ಣವನಕ್ಕೈ । ಮರೆಯದಿರಿಕುರುಧರಣಿಪನ ಹಗೆ । ಹರಿಯಲೆಂದುರವಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದುದು ರಿಪುಭಟ
 ನಾತ್ರ ॥ ೩೪ ॥ ಮೋಹಿದವು ಬರಿಕೈಯ ಗಣಿಹಯ । ವ್ಯೂಹಬಿಡದೊಕಿದವು ವಂತ । ದ್ರೋಹಿಸಿಲು
 ಿವನನುತ ತಡೆದರು ರಥಿಕರೆಡಬಲನ ॥ ಗಾಹಿಸಿದದೊಹತ್ತಿಲಾಡಿಯ । ರಾವುತರು ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿವು ।
 ಕ್ಕಾಹಿಸುತಲೊಕಿತು ಪದಾತಿಧನಂಜಯನರಥವ ॥ ೩೫ ॥ ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕರುಬಲ । ದಾನಗಳ
 ನಿಕ್ರಮವನತಿರಥ । ರೇನನಿಲುವರು ಕೆಲಬರೀಚತುರಂಗದುಪಹತಿಗೆ ॥ ಭಾನುಮಂಡಲವಧಿಕತಿಮಿರಾಂ
 ನೀನಿಧಿಯನೊಗ್ಗು ಡಿತಗೊಂಬವೊ । ಲಾನಿರಂತರರಥದ ಘಟ್ಟನೆ ಧೂಳಿಸಟವಾಯ್ತು ॥ ೩೬ ॥
 ಮುಂದಾಯ ಹಿಡಿದಾನಗಳನೆಡ । ವಂಕಕೊಡರಥಚಯವ ಬಲ । ವಂಕಕೋಡವರಾವುತರನುಬೈ
 ನ್ವಪಾಯ್ದಳದ ॥ ಸಂಕೆಯನು ನಾಕಾಣೆ ಬಲನೆಡ । ವಂಕವನು ತಂದೊಟ್ಟಿದನು ಮಾ । ರಾಂಕ ನಿಲು
 ವುದೆ ಪಾರ್ಥ ಮುನಿದರೆ ನೃಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೭ ॥ ಉಡಿಯೆ ಮೋರೆಗಳಿರದೆಜೋಧರ । ಕೊಡಹ

ಹಾಯ್ದವು ದಂತಿಘಟಿ ಮುರ ಕಡೆವೆಡೆದು ಕುದುರೆಗಳು ಹರಿದವು ಹಾಯ್ಕಿರಾವುತರ || ಮಡಿಯ ಸಾರ
 ಥಿ ಮುಗ್ಗಿದವು ರಥ | ನಡೆದುಕಾದಿ ಮಹಾರಥರು ಮೆದ | ಗೆಡದುದುಳಿದಪದಾತಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನರಿಯೆ
 ನಾನೆಂದ || ೩೮ || ಕರಿಘಟಿಗಳೈನೂರು ರಥಸಾ | ವಿರದಮುನ್ನೂರೆರಡು ಸಾವಿರ | ತುರಗದಳವೆಂ
 ಭತ್ತು ಸಾವಿರ ವಿಗಡಪಾಳಯದ || ತೆರೆಳಿತಂತಕಪುರಕ ಪುನರಸಿ | ತುರಗಸಾವಿರನೂರು ರಥಮದ |
 ಕರಿಗಳನ್ನೂರೈದು ಸಾವಿರವಾಯ್ತು ಪಾಯದಳ || ೩೯ || ಮತ್ತೆ ಮೇಲೊಡಗವಿದು ನೂರು | ವ
 ತ್ತು ಗಜರಥಯೂಧ ನೂರಿ | ಪ್ಪತ್ತು ಮುನ್ನೂರು ಶ್ವಚಯ ಸಾವಿರದನಾನೂರು || ಪತ್ತಿ ಮರಳ್ಳೆ
 ವತ್ತುಗಜ ಮೂ | ವತ್ತುರಥವಿನ್ನೂರು ಹಯವರು | ವತ್ತುನಾನೂರಿಂದ ಮೆರೆಯಿತ್ತುಳಿದಪಾಯ
 ದಳ || ೪೦ || ಬಿರುದುಪಾಡಿನ ಭಾಷೆಗಳ ನಿ | ಪ್ಮರದ ನುಡಿಗಳ ರಾಜವರ್ಗದ | ಮರುಳದಲೆಗಳ
 ಕಾಣೆನರ್ಜನನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ಹರಿವರಕುತದ ತಳಿರ ಖಂಡದ ಸಿರದ ಹರಹಿನ ಕುಣಿವ ಮುಂಡಡ |
 ತುರಗಪಯದಳ ಗಜದಹೆಣಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ || ೪೧ || ಮುರಿದುದೆಡಬಲವಂಕ ಪಾರ್ಥ
 ನ | ತರುಬಿದನು ನಿನ್ನಾತ ಸೈರಿಸಿ | ಹರಿದಳವ ಕೂಡಿದನು ಕೈಮಾಡಿದನು ಕಾತರಿಸಿ || ಬರಲಿದವು
 ಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯದ | ಬಿರುದನಿಗಳುಬೈದ್ದು ಮಾರಿಯ | ಸೆರೆಗೆ ಹಿಡಿದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನರ್ಜನನ ಕಣ
 ಕಿ || ೪೨ || ಕೊಲುವುದನುಚಿತವೆಂದುಭೀಮನ | ಕಳೆದಮಾಸಲು ನಿನ್ನತನು ನೀ | ನೊಲಿದಪರಿಯಿಂ
 ದೆಸು ವಿಭಾಡಿಸು ರಚಿಸು ಭಾಷೆಗಳ || ಅಳುಕಿದವು ನಿಮಗೆಂದು ರಾಯನ | ಬಳಿಯ ಜೋಡರ ರಾವುತರ
 ತಲೆ | ಗಳ ಪದಾತಿಯನಿಕ್ಕಿದನು ಸೆಕ್ಕಿದನು ಸರಳುಗಳ || ೪೩ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಗನ | ಜನ
 ಸೆನೆಚ್ಚನು ಭಲುಗುಣಾಸ್ತ್ರವೆ | ಚಿನಗಡಿದು ಮರಳೆಚ್ಚು ಪಾರ್ಥನೊಳಿರವ ತೋರಿಸಿದ || ಮನದ ಮ
 ದ ಮಾರಿತು ಕಿರೀಟಿಯ | ಮೊನೆಗಣೆಯ ಮನ್ನಿಸದೆ ದುರೋ | ಧನನು ದುವ್ಯಾಳಿಸಿದನವನೀಪತಿಯ
 ಮೋಹರಕ || ೪೪ || ಅರಸುಮೋಹರ ಸಿಲುಕಿದುದು ದೊರೆ ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದನು ಬೇಹಸುಭಟರು |
 ಮರಳಿಯೆನ ಮನ್ನಿಸಿದರ || ತುಂಚದ್ರೌಪದಿಸುತರು || ಧರಣೀಪತಿಯ ವಿಭಾತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ | ತಿರವನೆನು
 ತುಬೈದ್ದು ಪಾಂಡು || ಬುದ್ಧ ಕಸ್ಯಂಜಯರು ರಂಜಿಸಿತು ಚೋಣಿಯಲಿ || ೪೫ || ಇತ್ತು ಪಡಿ
 ಬಲವಾಗಿ ಸತ್ತಿ || ಕುಜಘಟಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ತತ್ತಿಗರು ತೊಳೆದರು ಪಾಂಚಾಲಪ್ರಬುದ್ಧಳ
 ರು || ಹತ್ತು ಸೈಯದಳ ಹೊಗ | ರತ್ತಿಮಿಂಚಿನ ಹೊಗರಿನಂತಿರ | ಮುತ್ತಿ ತವನೀಪತಿಯಮೋ
 ಹರವೆರಡುಪಾಹೆಯಲಿ || ೪೬ || ನೂರುರಥದಲಿ ಬಲುಗುದುರೆ ನಾ | ನೂರರಲಿ ಕುರುರಾಯ ಸೂ
 ರಿಯ | ಲೀರಿದನು ಧರ್ಮಜನ ದಳ ಸುಗ್ಗಾಯ್ತು ನಿಮಿಪದಲಿ || ಮಾರಿದವು ಗಜಘಟಿಗಳಾವೆಡೆತೋ
 ರು ದೊರೆಗಳೆನೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದೇರಿಸಿದರರಿಭಟರ ನೈಪತಿಗೆ ಜೋಡರಂಬುಗಳು || ೪೭ || ಎನ
 ಜ್ಞೇಳುವೆನವನೀಪತಿ ಯಮ | ಸೂನುವಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನಿ | ನ್ನಾನೆಗಳನ್ನಗಳಿಯರಾವ್ತು ರಥಪ
 ದಾತಿಗಳ || ಭಾನುಬಿಂಬವ ತೆಗೆವತಮದವಿ | ತಾನದಂತಿರೆ ವಿರಥರಾಯ್ತು ತ | ರಾನುಗತತರಜಾಲಟ
 ಸನದಕಾಲವಾಯ್ತೆಂದ || ೪೮ || ಆಳ ಕೊಂದನು ನೂರ ಪುನರಸಿ | ಸೀಳಿದನು ಮುಂನೂರ ಮುಂ
 ನೊನ | ಬೋಳೆಯಂಬಿಗೆ ಬೀರಿದನು ನಾಲ್ಕೆರಡುಸಾವಿರವ || ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕಾವಿರದ ಸವಡಿಯ | ಸೀಳಿ
 ಸಿದನಿನ್ನೂರು ಕುದುರೆಗೆ | ಕಾಲನೂರಲಿ ಲಾಹು ನೀಡಿತು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೪೯ || ಚಲ್ಲಿದವು ರಥ

ಗಾಲಿ ಮುರಿದವು | ಗೆಲ್ಲಗಡದವು ಕೂಬರಂಗಳ | ನಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು ಕೊಚ್ಚಿದನು ಚಿನಕಡಿಯ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ||
 ಎಲ್ಲಿಯವು ರಥವಾಜಿಗಳು ತಾ | ವೆಲ್ಲಿಯವು ನಾವರಿಯೆವಾಗಲಿ | ಎಲ್ಲಿದರ ಕುರುಳಿಂಗೆ ಹಾಯ್ದರು
 ಸುರರ ಸೂಳೆಯರು || ೫೦ || ಅಳಿದಗಜನಾನೂರು ಕುದುರೆಗೆ | ಅಳಿದವರಸನ ಶರಹತಿಗೆ ಮುಂ | ಮು
 ಳ ತವಾದುದು ತೇರುಸಾವಿರ ವಿಗಡಪಾಯದಳ || ಕಳಚಿ ಕಡೆದುದು ನೂರು ನೈಪರ | ಗ್ಗಳೆಯತನವಲಿ
 ರಾಯರಲಿ ಹೆ | ಕೃಳಿಸಿದನು ಕಳವಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯ ಖಾತಿಯಲಿ || ೫೧ || ಜೋಡಿಸಿದಸಾವಿರ
 ಗಜಂಗಳ | ನೀಡಿದರಂಕುಶದಿ ನೆತ್ತಿಯ | ತೋಡಿಬಿಟ್ಟರು ನೈಪನ ಮತದಲಿ ದೊರೆಯ ಸುಮುಖ
 ಕೆ || ರೂಢಿಕುವಬರಿಕೈಯಪರಿಭುದ | ಲೌಡಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯದಲೊಬ್ಬಳಿ | ಗೂಡಿ ತೂಳಿದವಾನೆಗಳು
 ಯಮಸುತನ ಸಂಮುಖಕೆ || ೫೨ || ಎಲೆಲೆಭೂಪತಿ ಸಿಕ್ಕಿದನು ಗಜ | ದಳದ ಭಾರಣೆ ಬಲುಹನುತ
 ಬಲ | ಕಳವಳಿಸೆ ಕೇಳಿದನಲೈ ಕಲಿಭೀಮನಾಚೆಯಲಿ || ಪ್ರಳಯವಿಪಿನದ ತಿಖಿಯ ಡಾವರ | ದೊಳಗೆ
 ತ್ರಮಮಾಡಿದನನಲು ಮಿಗೆ | ಮೊಳಗೆ ಮಂದಿಯನಿಕ್ಕಿ ಮಲಿತನು ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೫೩ || ಚೆಲ್ಲಿದವು
 ಗಜಯೂಥವಪ್ರತಿ | ಮಲ್ಲಭೀಮನ ಗದೆಯಘಾತಿಯ | ಫಿಲ್ಲಣೆಗೆ ವೆಂಟಣಿಸಿದಾನೆಗಳೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿದವು ||
 ಸೆಲ್ಲಿ ಹದಮಳೆಗರೆದು ಝಾಡಿಯ | ಝಲ್ಲರಿಯ ತುರುಗಿದರು ಗಗನಕೆ | ಬಿಲ್ಲಜಂತ್ರದ ನಾಳಿಯಂಬಿನ
 ಸರಳಸಾರದಲಿ || ೫೪ || ಅವನಿಪನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಗಜಯೂ | ಧವವಿಭಾಡಿಸಿ ಹಿಂಡ ಕಡಹಿದ | ನವಗ
 ಡಿಸಿದನು ಹಾರಲೂದಿದನೊಡೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ತಿವಿದನಣಸಿನ ಮಾರುಮೊನೆಯಲಿ | ಸವಡಿಯಾನೆಯ
 ನೆತ್ತಿದನು ಬಲ | ಬವರಿಯಲಿ ಯೆಡಬವರಿಯಲಿ ಸವರಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೫೫ || ಬರಲಿ ತಿವಿದನು
 ಕರಿಯ ಬರಿಕೈ | ಮುರಿಯಲೆಲ್ಲುಗಳನೊಡೆದುದಾಡೆಯ | ತಿರುಹ ಕಿತ್ತನು ಸೆಕ್ಕಿದನು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಬಲು
 ಗಡೆಯ || ಜರಿದನಾರೋಹಕರ ತಲೆಗಳ | ತಂದು ಬಿಸುಟನು ಗಜಭಟಿಯ ಥ | ಟ್ವೊರಗದವು ದಡಿ
 ಸಹಿತ ನವರುಧಿರಾಂಬುಪೂರದಲಿ || ೫೬ || ಗುಳವನುಡಿದಾರೋಹಕರ ಮುಂ | ದಲೆಯ ಸೆಳೆದೊಡ ಮ
 ಟ್ವಿದನು ಮುಂ | ಡಳಿಸಿದೊಡ್ಡಿನಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದನು ಹೊಯ್ದನುರವಣಿ || ಕಳಚಿದನು ದಾಡೆಗಳಭ
 ರಿಕ್ಕಿ | ಗಳನು ತುಂಡಿಸಿ ನಾಳಹಸ್ತವೆ | ಸೆಳೆದು ಕೊಡಹಿದನಾನೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಧಾನದಲಿ || ೫೭ ||
 ಕೋಡ ಕಿತ್ತನು ನೂರುಗಜವೆ ವಿ | ಭಾಡಿಸಿದನಿನ್ನೂರನಡಹಾ | ಯೋಡಿದಲಿ || ರಾನೆಭೀಮನ ಗಡ
 ಯ ಗಾಯದಲಿ || ಝಾಡಿಗಡೆದವು ಮಾರುಮಗ್ಗುಲ | ನೀಡಿದವು ನಾನೂರು | ಕೇಡುಗೊಡ
 ದವು ನೂರು ಭೀಮನ ಗಡೆಯ ಹೊಯ್ದಿನಲಿ || ೫೮ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳುಮೆಸೇನನ | ಧರಧುರದ ದ
 ಟ್ವಾಳದಲಿ ನ | ಮ್ಮರಸ ನಿಂದನು ಕಾದಿದನು ನೂರಾನೆಯಲಿ ಮಲಿತು || ಸರಳಸಾರದಲಿನಿಲಜನ ರಥ |
 ತುರಗವನು ಸಾರಥಿಯನಾತನ | ಧರವಸವೆ ನಿಲಿಸಿದನು ನಿಮಿಷಾರ್ಥದಲಿ ಕುರುರಾಯ || ೫೯ || ಬ
 ಟೆಡು ರಥವನು ಧರಗೆ ಧುಂಮಿ | ಕ್ಕಿದನು ಕೌರವರಾಯ ರಥವೇ | ರಿದೆಯಲಾ ಕಲಿಯಾಗು ಪಾಲಿಸದಿ
 ಕುಪಲಾಯನವೆ || ಕವನದಲಿ ರೌದ್ರಾಹವದ ಕೋ | ವಿದನಲೇ ಕೊಳ್ಳನುತ ಕರಿಗಳ | ಕವರಿದನು
 ಕಲಿಹೋದರಂಬಿನ ಸರಿಯ ಸ್ವರಿಸುತ || ೬೦ || ವಿನಹೇಳುವೆನವನಿಪನ ಮದಾದಾನೆ ಮುರಿದುದು ಭೀ
 ಮಸೇನನು | ವೈಸತೇಯನ ಕರಿಗಳೋ ಕಾಳೋರಗನ ದಳವು || ಮೊನೆವಿಧಿ ಮುರಿವಡೆದನ್ನೈ ವೈ | ಕೆ
 ನೊಬಂಧದ ಬೇಗುದಿಯ ದು | ಮ್ಮಾನ ದಳವೊಡೆದುದು ಹಾರಿತು ವಾಸಿ ಕುರುಪತಿಯ || ೬೧ ||

ನೂರುಗಜವಕ್ಕಾಡಲವನಿಪ | ನೇರಿದನು ವಾರುವವನೆಡದಲಿ | ಜಾರಿದನು ಸೂರಿಯಲಿ ದುವಾಳಿಸಿ ತು
ರಂಗಮವ || ಆರುಸಾವಿರಕುದುರೆ ರಥವಿ | ನ್ನೂರು ಗಜಘಟೆ ನೂರು ಮೂವ | ತ್ತಾರುಸಾವಿ
ರಪಾಯದಳದಲಿ ಬಂದನಾಶಕುನಿ ||೬೨|| ಶಕುನಿ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನಕಟ ನೀನೇಕಾಂಗದಲಿ
ಬಾ | ಳಿಕೆಗೆ ಬಂದೈ ಗರುವ ಗುರುಸುತಭೋಜಗೌತಮರು || ಸಕಲಬಲವೇನಾಯ್ತು ಸಂಶಪ್ತಕರು
ನಿನ್ನಯ ಮೂಲಬಲವಿದೆ | ವಿಕಳನಾಗದಿರೆಂದು ಸಂತ್ರೈಸಿದನು ಕುರುಪತಿಯ || ೬೩ || ದಳಪ
ತಿಯು ಪವಡಿಸಿದನರಸನ | ಸುಳಿವು ಸಿಲುಕಿತು ಭಯದಬಲೆಯಲಿ | ಮೊಳಗುತಿದೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಸುಮ್ಮಾನ
ದಲಿ ರಿಪುಭಟರೆ || ಉಳಿದರೋ ಗುರುಸೂನುಕೃಪರೇ | ನಳಿದರೋ ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ರಥ | ವಿಳಿದ
ರೋ ತಾವೆನುತ ಮಿಗೆ ಚಿಂತಿಸಿತು ಕುರುಸೇನೆ ||೬೪|| ಕೂಡೆ ಹರಿಹಂಚಾದಸುಭಟರು | ಕೂಡಿಕೊಂ
ಡರು ನೊಂದು ನಸಿದವ || ರೋಡಿದವರೊಗ್ಗಾಯ್ತು ಕುರುರಾಯನ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ || ನೋಡಲ
ಹುದಾಹವದೊಳಗೆ ಕೈ | ಮಾಡಿದವರಮರಾಂಗನೆಯರೊಡ | ಗೂಡುವುದು ಮತವೆಂದು ಕವಿದುದು
ಮತ್ತೆ ಕುರುಸೇನೆ ||೬೫|| ಬಿಡದಲಾ ಕುರುಸೇನೆ ಹಕ್ಕಲು ಗಡಿಯ ಭಟರೊಗ್ಗಾಯ್ತುಲಾ ನೈಪ | ಮ
ಡಿದನೋ ಬಳಲಿದನೊಮಿಗೆ ಪೂರಾಯಗಾಯದಲಿ || ತಡೆಯದೀಕ್ಷಿಸೆನುತೈ ಕೌರವ | ರೋಡೆಯನಾ
ವೆಡೆ ನೋಡುನೋಡೆಂ | ದೊಡನೊಡನೆ ಪವಮಾನಸುತನರಸಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ||೬೬|| ಅರಸ ಕೇ
ಳ್ಳಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನರಸುತರ್ಜುನಭೀಮಸಾತ್ಯಕಿ | ಧರಣಿಪತಿಸಹದೇವನಕುಲರು ಕೂಡೆ ಕಳನೊಳಗೆ ||
ತಿರುಗಿದರು ಬಳಿಕಿತ್ತಲಾಮೋ | ಹರವ ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ಮ ಸೃಂಜಯ | ರೊರಸಿದರು ನಿಶ್ಯೇಷಕೌರವನೈ
ಪ ಚತುರ್ಬಲವ || ೬೭ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿನ್ನುಮೇಲಣ | ಧುರದವೃತ್ತಾಂತವನು ಕುರುಪತಿ | ಯಿರ
ವನರಿಯೆನು ಕಂಡುಬಹೆನೆನೆ ನೇಮವೇ ಯೆನೆಗೆ || ಗುರುಸುತನು ಕೃಪಭೋಜಶಕುನಿಗೆ | ಳರಸನನು
ಪರವೇಳ್ವಿಸಿದರೆಂ | ದರಿದು ಬಹೆನೆನೆ ಕಳುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯನ || ... ||೬೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧ ಕೈ ಪದ ೬೮ ಕೈಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸ ರ ಥಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ಸಕಲಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತುಸಂಕ | ವೃಕರು ಮಡಿದರು ಪಾರ್ಥಕರದಲಿ | ಕಳುನಿಯನು
ನೀಳಿದನು ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಸಹದೇವ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಜಯ ಬಂದು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಕನೆರ
ಸಿದನು ಸಂಗರರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ || ಮೇಲುಸುಯ್ಯಾನದ ತುರಂಗಮ | ಜಾಲಸಹತಗಲದಲಿ ಕುರು
ಭೂ | ಪಾಲನಾವೆಡೆಯೆನುತ ಬಸಗೊಳುತಲ್ಲಿಗೆತಂದ || ೧ || ವಂದಿಗಳ ನಿಸ್ಸಾಳಬಡಿಕರ | ಮಂದಿ
ಹಡುಗಿಬಾಹಿಸೂತರ | ಸಂದೇಹಿಗಳಂ ನೊಕಿ ಹದುಗಜಸಂವಿದಾಯಕರು || ನಿಂದುದಾಸಂಖ್ಯಾತನೆಂಬ
ರ | ನೆಂದು ಸಂಜಯ ಕರೆದು ಕೇಳಿದ | ನಿಂದುಕುಲಸಂಧವನ ಕಂಡಿರೆ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೨ || ಕೂಡೆ

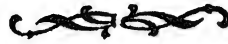
ಸಂಜಯನರಸಿವನು ಪಯು | ಪಾಡಿನಲಿ ನಾನೊರುಕುದುರೆಯ | ಕೂಡಿ ಕೌರವನೈಪನ ಕೂಡ ಕಳನ
 ಚೌಕದಲಿ || ನೋಡುತ್ತಿರೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಚತುರ್ಬಲ | ಗೂಡಿ ಕವಿದನ್ನು ಹಯಬಲವ ಹುಡಿ | ಮಾಡಿದನು
 ನಾನೊರ ಕೊಂದನು ಸರಳ ಸಾರದಲಿ || ೩ || ಹಿಡಿದು ಸಂಜಯನನು ವಿಭಾಡಿಸಿ | ಕಡಹಿದನು ಬಲು
 ರಾವುತರನವ | ಗಡವ ಕೇಳಿದು ದ್ರೋಣಸುತಕೃತವರ್ಮಗೌತಮರು || ಫಡಫಡಲವೋ ಸಂಜಯನ ಬಿ
 ಡು | ಬಿಡು ಮದೀಯಮಹಾಶರಕೆ ತಲೆ | ಗೊಡುವೊಡಿದಿರಾಗೆನುತ ತರುಬಿದರಿವರು ಸಾತ್ಯಕಿಯ || ೪ ||
 ದ್ರೋಣಸುತ ಕುರುಪತಿಯ ಕದನಕೆ | ಹೂಣಿಗರು ಕೃತವರ್ಮಕರು ನೆರೆ | ಬಾಣವಿಧೈಯ ಬೀರಿ ಬಿಡಿ
 ಸುವರಿವರು ಸಂಜಯನ || ಕಾಣಬಹುದಂತಿರಲಿ ನಮಗೀ | ಕೇಣದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಕೃಪಯೆ | ನ್ನಾಣೇನೀ
 ಮರಳೆಂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಸುರಿದನಂಬುಗಳ || ೫ || ಕೋಡ ಕೈಯಲಿ ತಿರುಗಿ ಕೃಪ ಕೈ | ಮಾಡಿದನು ಕೃತ
 ವರ್ಮನೆಸುಗೆಯ | ತೋಡುಬೀಡಿನ ಭರವ ಬಲ್ಲವರಾರು ಸಮರದಲಿ || ನೋಡಲೀತನ ಗರುಡಿಯಲಿ
 ಶ್ರಮ | ಮಾಡಿವರೇಮೂರುಜಗವ ವಿ | ಭಾಡಿಸುವಿರೆನೆ ಪೊಗಳ್ವರಾರೀದ್ರೋಣನಂದನನ || ೬ ||
 ಎಚ್ಚ ನಶ್ವತ್ಥಾ ಮನಾಕೃಪ | ನೆಚ್ಚ ನಾಕೃತವರ್ಮಕನು ಕವಿ | ದೆಚ್ಚ ನೀಶರಡಾಲ ಜಡಿದವು ಕಿಡಿಯಗಡ
 ಣದಲಿ || ಬೆಚ್ಚ ದನೆ ಬೆದರಿದನೆ ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚ ಸಾತ್ಯಕಿ ರಿಪುಶರಾಳಿಯ | ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕೊಡಹಿದನು
 ಭಂಗಿಸಿ ಸಲೆ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೭ || ಎಲೆಲೆಸಾತ್ಯಕಿಯಾಹವದ ಭರೆ | ಬಲುಹೆನಲು ಸೃಂಜಯನು ಸೋ
 ಮಕ | ಬಲತಿಖಂಡಿಪ್ರಪದನಂದನಪಾಂಡವಾತ್ಮಜರು || ಚಲಪತಾಕೆಯ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ | ಕಳಕಳದ
 ಕೈದುಗಳ ಹೊಳಹಿನ | ತಿಳುಪ ಝಳಪಿಸೆ ಜೋಡಿಸಿತು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಬಳಸಿನಲಿ || ೮ || ಹರಿಯದಿಲ್ಲಿ
 ಯ ಬವರ ರಾಯನ | ನರಸಬೇಹುದು ಕುರುಪತಿಯ ಮುಂ | ದಿರಿದು ಮೆರವುದು ಕೀರ್ತಿ ನಿಷ್ಕಲವಿ
 ಳ್ಲಿ ತರರಚನೆ || ಅರಿವೇವಿಸಾತ್ಯಕಿಯ ಸಮರದ | ಮರುಕವನು ಬಳಿಕನುತ ಕೌರವ | ನರಸುತತ್ತಲು
 ತಿರುಗಿ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತರು || ೯ || ತೆರಳಿದರು ಗುರುನಂದನಾದಿಗ | ಳರಿನೈಪಾಲನ ಕಾಣೆ
 ನಾತನ | ನರಸಬೇಹುದು ತಕುನಿದುರ್ಮ್ಯಧನಸುತವರ್ಮಕರು || ದೊರೆಗಳಿದು ಪರಿವೇಷದ ಪಸಂಹರಣ
 ನೇ ಕರ್ತವ್ಯವಿದು ದುಸ್ತರಣಶ್ರಮಫಲ ಸಫಲವೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ || ೧೦ || ಮಸಗಿದುದು
 ಪರಿವಾರ ಕೌರವ | ವಸುಮತೀಶ್ವರನಿರಿಕೆಯಲಿ ಸಲೆ | ಪಸರಿಸಿತು ಬಂದಿವರ ಕೊಡರು ಕಳನ ಮೂಲೆ
 ಯಲಿ || ಮಿಸುಪಸಿಂಧದ ಸೀಗುರಿಯ ಝಳ | ಪಿಸುವೆಬಡ್ ಸಿತಾತಪತ್ರ | ಪ್ರಸರದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆ
 ವತಕುನಿಯ ಬಹಳಮೋಹರವ || ೧೧ || ಅದೆ ಸುಯೋಧನನೊಡ್ಡು ನಸುದೂರದಲಿ ಕವಿಕವಿಯೆನು
 ತ ಧಾಳಿ | ಟ್ಪುದು ಚತುರ್ಬಲ ಭೀಮಪಾರ್ಥರ ರಥದಸೋಹಿನಲಿ || ಒದವಿ ಹಳಚಿತು ಭಟರು ಭು
 ಜಗೆ | ವರದಲಿ ಗುರುವರ ಗಾಢತೌರ್ಮದ | ಮದಕೆ ಮಡಮುರಿಯಾಯ್ತು ಸಿಲುಕಿತು ಮಾನವೋನ
 ದಲಿ || ೧೨ || ಹೆಗಲ ಹಿರಿಯುಬ್ಬಣದ ಕೃತಳ | ಮಗುಚಲಮ್ಮದು ವಾಘೆಯಲಿ ಕೈ | ಬಿಗಿದು ಡಂ
 ಕಣತೊಳಕಿನಲಿ ಮರನಾದವಂಘ್ರಿಗಳು || ಬಗೆಯಮದ ಮಸುಳಿಸಿತು ಬಳಕೆಯ | ಬೆಗಡು ಹುದುವನೆ
 ಯಾಯ್ತು ಕೈನಂ | ಬುಗೆಗೆ ಮರಳಿದರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ರಾಯರಾವುತರು || ೧೩ || ಬಂದುದಾಮೋ
 ಹರ ಸಗಾಡದಿ | ನಿಂದುದೀಬಲ ಸೂತಿಯಲಿ ಹಯ | ವೈಂದ ಬಿಟ್ಟವು ತೊಳಿದವು ಹೇರಾನ ಸರಿಸದ
 ಲಿ || ನೊಂದುದಾಚೆಯ ಭಟರು ಗಾಯದ | ಲೊಂದಿತಿಚೆಯ ಭಟರು ವೃಥೆಯದ | ಮಂದಿ ಬಿಡ್ತು

ದು ಚೋಣಿಯಿದ್ದು ಕಳನೆ ಚೌಕದಲಿ || ೧೪ || ಜಾರಿದನೆ ಕುರುಪತಿಯಕಟ ಮೈ | ದೋರನೇ ನ
ಮಗೂರುಗಳ ಕೊಡ | ಲಾರದೀಕಾಳಗವ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಕೊಂಡನಲಾ||ತೋರಿಸನೆ ಖಂಡೆಯದಸಿ
ರಿ ಮೈ | ದೋರಹೇಳಾ ಕರೆಯೆನುತ ತಲೆದೋರಿದರು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಸೌಬಲರ ಧರ್ಮನಲಿ||೧೫||
ಘಡಘಡಲವೋ ಪಾರ್ಥಕುರುಪತಿ | ಯಡಗುವನೆ ನಿನ್ನಡಗತರಿದುಣ | ಬಡಿಸನೇ ಭೇತಾಳರಿಗೆ ವೈತಾ
ಳಿಕನೆ ನೀನು || ಗಡಬಡಿಸಿ ಪರರುನ್ನುತಿಯ ಕಡೆ | ನುಡಿದು ಫಲವಿನ್ನೇನೆನುತ ನರ | ತಡೆದನಂದು ಸು
ಶರ್ಮಸಂಶಸ್ತಕರ ದಳಸಹಿತ || ೧೬ || ಮುತ್ತಿದವು ರಥವೇಳನೂರರು | ವತ್ತುಹಯಮೈನೂರುಸಾ
ವಿರ | ಮತ್ತಗಜವಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಪಾಯದಳಸಹಿತ || ತೆತ್ತಿಸಿದವಂಬುರವಣಿಸಿ ದೂ | ಹತ್ತಿಹೊಳೆ
ದವು ಸುರಗೆ ಝಳಸಿ | ಮತ್ತೆಬಲುಗೈದುಗಳು ರುಚಿ ವೇಡ್ಯಸಿತರ್ಜುನನ || ೧೭ || ಶಕುನಿಸಹದೇ
ವನನುಲೂಕನು | ನಕುಲನನು ಕುರುರಾಯನನುಜನು | ಚಕಿತಚಾಪನ ಕಣಕಿದನು ಪವಮಾನನಂದನ
ನ || ಅಕಟ ಫಲುಗುಣಯೆನುತ ಸಂಶ | ಪ್ರಕರು ಕವಿದರು ನೂರುಗಜದಲಿ | ಸಕಲಬಲಕೊತ್ತಾಗಿ
ನಿಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೧೮ || ಏರಿದರು ಸಂಶಸ್ತಕರು ಕೈ | ದೋರಿದರು ಫಲುಗುಣನ ಜೋ
ಡಿನ|ಜೋರು ತಳಿತುದು ನೊಂದುದಡಿಗಡಿಗಾತನಶ್ವಚಯ || ನೂರುಶರದಲಿ ಕಡಿದ ವಿತಿಖವ | ನೂ
ರರಲಿ ಬಳಿಸರಳ ಬಳಿಶರ | ಮೂರುಸಾವಿರದಿಂದ ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥನತಿಬಲರ || ೧೯ || ಕಡಿವಡೆದವೇ
ಳ್ವೂರುರಥ ಮುರಿ|ವಡದವೈವೈರಶ್ವಚಯ ಮುಂ | ಗೆಡೆದವಂದೈನೂರುಗಜವಿಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರದ || ಕ
ಡುಗಲಿಗಳುರುಳಿತು ತ್ರಿಗರ್ತರ|ಪಡೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪಾರ್ಥನ | ಬಿಡದೆ ಬಳಲಿಸಿದನಿಬರಳಿದುದು ಕೇ
ಳು ಕ್ಷಿತಿಪಾಲ || ೨೦ || ದೋರಗಳವರಲಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮನು | ವರಸುಶರ್ಮನ ದ್ರೋಣಸಮರದೊ | ಳೆರ
ಡನೆಯದಿವಸದಲಿ ರಚಿಸಿದನಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವ || ಧುರದಶಪಥದಲರ್ಜುನನ ಸಂ|ಗರಕೆ ಬೆದರಿಸಿದರು ಪರಾಕ್ರ
ಮ | ಪರಿಣತರು ಪವಡಿಸಿದರಿಂದುಧನಂಜಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ || ೨೧ || ತರಿದನೆಗ್ಗದಸತ್ಯಧರ್ಮನ | ಧುರ
ವ ಸಂತ್ಯಸುವತ್ರಿಗರ್ತರ | ದೋರಸುಶರ್ಮನನವನ ಸಹಭವಗೋತ್ರಬಾಂಧವರ || ಬರಿಸಿದನು ಕುರುರಾ
ಯನಾವಡೆ | ಬರಲಿ ತನ್ನಾಪ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು | ಹರುವನಿನ್ನಾಹವವಿಳಂಬವ ಮಾಡಬೇಡೆಂದ||೨೨||
ಇತ್ತ ಭೀಮನಕೂಡೆ ನೂರರು | ವತ್ತುಗಜಸಹಿತರಿಭಟನು ರಥ | ದತ್ತನಿದಿರಾದನು ಸುಶರ್ಮಕನಂಧ
ನೈಪಸೂನು || ಹೆತ್ತಳವೈವಿರೋಧಿಸೇನೆಯ | ಮತ್ತೆಗಜಘಟಿಗೋಸುಗರವಿವು | ಮತ್ತೆ ದೋರಕವು
ಕೊಂದರೆಂದುವೈಳಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೨೩ || ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯಕ್ಕೆಯ ಕದಳಿಯ | ಸಿಕ್ಕ ಬಿಡಿಸುವರಾರು
ಹವನಜ | ನೆಕ್ಕತಳದಲಿ ದಂತಿನನವನು ಮುರಿದನುರವಣಿಸಿ || ಇಕ್ಕಡಿಯ ಬಸುರುಟ್ಟಿಗಳೆವರ | ಸು
ಕ್ಕುಗಳ ಸಾಟಕದವೊಲು ಕೈ | ಯಿಕ್ಕಿದಾನೆಯ ಹಿಂಡು ಹರಿದುದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ೨೪ || ಕೆ
ಡಹಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ತಮ್ಮನ | ನಡಗುದರಿಮಾಡಿದನುಲೂಕನ | ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ನಕುಲವಿಪ್ಪತ್ತೈ
ಜುಬಾಣದಲಿ || ತುಡುಕಿದನು ಸಹದೇವನಂಬಿನ | ಗಡಣದಲಿ ಸೌಬಲನಸೇನೆಯ | ಕಡಲ ಮೊಗದನು
ನಿಮಿಷದಲಿ ನೆರನಾಥಕೇಳಿರಿದ || ೨೫ || ಎಲವೊ ಕಪಟದ್ಯೂತಬಂಧದೊ | ಳಳಲಿಸಿದಯೋ ಪಾಸು
ಕೌರವ | ಕುಲದೆ ತಲೆಚೆಂಡಾಡಿದವ ನೀನೋ ಮದಗ್ಗಜನೋ || ಸಿಲುಕಿದೆಯಲಾ ನಮ್ಮ ಬಾಣದ|ಬಣೆ
ಗೆ ನಿನ್ನನು ಕಾವನಾವನ | ನೆರೆಕುಶಾರ ಯೆನ್ನತ | ನುಡಿದನು ನಗುತ ಸಹದೇವ || ೨೬ || ಮಾರ್ಕವೆ

ರಿಸಹದೇವ ನಿನ್ನು ಕ । ದರ್ಭದಲಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ನೀಕಲ । ಹಾರ್ಥಿಯೇ ದಿಟ ತೋರಿಸಾದೊಡೆ ಬಾಹುವಿ
 ಕ್ರಮವೆ ॥ ಪ್ರಾರ್ಥಭೀಮರ ಮರೆಯಲಿದುರ್ ನಿ । ರರ್ಥಕರನಿರಿದಿದು ಜಯವ ಸು ಮಾರ್ಥಿಸುವೆ ಫಡ
 ಹೋಗನುತ ತೆಗೆದಿಚ್ಚನಾಶಕುನಿ ॥ ೨೭ ॥ ಮರುಗದಿರು ನಿನ್ನು ಭಯಪಕ್ಷವತರಿದು ತುಂಡವ ಸೀಳು
 ವೆನು ನಾ । ವರವೆನೇ ಭವದೀಯರಚಿತಾಕಾರವಿಭ್ರಮವೆ ॥ ನೆರೆಪತ್ತಿಗಳಿವೆ ಪತ್ತಿಯು । ನುರುವೆಸ
 ರು ನಿಮಗವರ ಕೇಳಿಗೆ । ತೆರಪುಗೊಡು ನೀನನುತ ಮಾದ್ರೀತನುಜ ಮಗುಳಿಚ್ಚ ॥ ೨೮ ॥ ಎಸಲು ಸ
 ಹದೇವಾಸ್ತ್ರವನು ಖಂ । ಡಿಸಿ ಶೌಘದಿನಹಿತವೀರನ । ಮುಸುಕಿದನು ವೊನೆಗಣೆಗಳೀಡಿದವು ರಥಾ
 ಗ್ರದಲಿ ॥ ಕುಸುರಿದರಿದೊಡೆ ರಥಿಕಬಾಣ । ಪ್ರಸರವನು ಭಯರಸದಲದ್ದಿದ । ನುಸುರ ತೆಗೆಬಗೆಮಾಡಿ
 ದನು ಸಹದೇವ ಸೌಬಲನ ॥ ೨೯ ॥ ತೇರು ಹುಡುಕುಡಿಯಾಗೆ ಹೊಯ್ದನು । ವಾರುವನಮೇಲುಗಿದ
 ಡಾಯುಧ । ಲಾರಿಬಿದ್ದನು ಸೂರಿಯಲಿ ಸಹದೇವನಭಿಮುಖಕೆ ॥ ವೀರನಹೆಯೋ ಶಕುನಿ ಜೂಜನ ।
 ಚೋರವಿದ್ಯೆಯಬಿಟ್ಟಿಲಾ ಜ । ಝಾ ರನಹೆ ಮರು ಪೂತನುತ ಖಂಡಿಸಿದನಾಹಯವೆ ॥ ೩೦ ॥ ಬ
 ಳಿಕ ಕಾಲಾಳಾಗಿ ಖಡುಗವೆ । ಝಳಪಿಸುತ ಬರೆ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಕೈ । ಚಳಕದಲಿ ಸಹದೇವನಿಟ್ಟನು ಸುಬ
 ಲನಂದನನ ॥ ಖಳನೆದೆಯನೊಡೆದಪರಭಾಗಕೆ । ನಿಲುಕಿತದು ಗಾಂಧಾರಬಲ ಕಳವಳಿಸೆ ಸುಳಿದನು ಶಕು
 ನಿ ಸುರತರೂಣಿಯರ ತೋಳಿನಲಿ ॥ ೩೧ ॥ ಕವಿದುದಾಪರಿವಾರ ವಡಬನ । ತಿವಿವತುಂಬಿಗಳಂತೆ ಶಕುನಿ
 ಯು । ಬವರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿತು ಸಹದೇವನ ರಥಾಗ್ರದಲಿ ॥ ತೆವರಿಸಿದನ್ನೆಬರ ಚತುರ್ಬಲ । ನಿವಹವ
 ನು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ಸಂ । ತವಿಸಿದನು ಸಹದೇವ ಕೊಂದನು ಸೌಬಲನ ಬಲವೆ ॥ ೩೨ ॥ ಹರಿಬದಲಿ
 ಹೊಕ್ಕೆರಡುಸಾವಿರ । ತುರಗವನು ಸಲೆ ನೂರುವುದಸುಂ । ಧುರಕೆ ನಿಧನವದಾಯ್ತು ಪಯದಳವೆಂಟು
 ಸಾವಿರದ ॥ ಬರೆಹ ತೊಡೆಧುದು ನೂರುರಥ ಯವು । ಪುರಿಗೆ ಲಕ್ಕಾಡಿತು ವಿಡಂಬದ । ಕುರುಬಲಾಂ
 ಬುಧಿ ಕೂಡೆಬರೆತುದು ನೈಪತಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಓಡಿವರಲ್ಲಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವೆ । ಮಾಡಿಹರಿಹಂಚಾದ
 ಸುಭಟರು । ಕೂಡಿಕೊಂಡರು ನೂರುವುದದಾನೆಯಲಿ ಕುರಪತಿಯು ॥ ಓಡಲೇಕಿನ್ನೊಂದುಹಲಗೆ
 ಯು । ಮಾಡಿ ನೋಡುವೆನೆಂಬವೊಲು ಕೈ । ಮಾಡಿದನು ಕುರುರಾಯನಾಸಹದೇವನಿರಿದಿನಲಿ ॥ ೩೪ ॥
 ಧರಣಿಪತಿ ಧಿಟ್ಟಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ । ತರಳಿದನು ಸಹದೇವನಾತನ । ಹಿರಿಯನೆಡ್ಕೈಸಿದೊಡೆ ತೊಟ್ಟನುಕೋ
 ಲ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ॥ ತರಹತಿಗೆ ಸಡೆದಾನಕುಲ ವೈ । ಸರಿಸಿದನು ನೂರಾನೆಯಲಿ ಡಾ । ವರಿಸಿದನು ಧರ್ಮ
 ಜನ ದಳದಲಿ ಧೀರಕುರುರಾಯ ॥ ೩೫ ॥ ಎಲೆನಪುಂಸಕ ಧರ್ಮಸುತ ಫಡ । ತೊಲಗು ಕರೆಯಾ ನಿ
 ನ್ನು ಭೀಮನ । ಬಲುಹು ಬಲುಹರ್ಜನನ । ವಿಕ್ರಮ ವಿಕ್ರಮವು ನಿನಗೆ ॥ ಮಲಿತು ಮರೆಯಾ ಕ್ಷತ್ರಧ
 ರ್ಮವೆ । ನಳುಕದಿರು ನಿಲ್ಲೆನುತ ಕವಿದಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿ ಬರಲೂಳಿಗದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೇಳಿದನು ಭೀಮ ॥ ೩೬ ॥
 ತೊಳಿ ತುಳಿದವು ನೂರುಗಜ ಭೂ । ಪಾಲಕನ ನೆರೆ ಕಡಿತದಡವಿಗೆ ಬಾಳೆಹಿಮ್ಮರನಾಯ್ತುಗಡ ಫಡ
 ನೂಕುನೊಕನುತ ॥ ಆಲೆಕುಡಿಯೆಡೆ ಕುಣಿವಮಿಸೆ ಕೆ । ರಾಳವೆದನೆದ ಬಿಗಿದಹುಬ್ಬಿನ । ಮೇಲುಗೋ
 ಟದ ಭೀಮ ಬರವನು ಬಿಟ್ಟಸೂರಿಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ನತ್ತಿಗುಳಿಯೊಳಗೂರಿದಂಕುತ । ನತ್ತಿಜೊಡೆ ತಲೆ
 ಗೊಡಹಿದವು ಬೆರು । ಳೊತ್ತುಗಿವಿಗಳ ಡವೆಸುವಡಾವರದ ಡಬ್ಬಕವೆ ॥ ಕುತ್ತುವಾರೆಯ ಬಗೆಯ
 ಡಾನೆಗೆ । ಳತ್ತ ಮುರಿದವು ಸಿಂಹನಾದಕೆಮ್ಮತ್ತಗಜ ಮುಖದಿರೂಕುವವು ದಳವುಳಿಸಿದನು ಭೀಮ ॥ ೩೮ ॥

ಮೆಟ್ಟಿದನು ಬಲವಂಕದಲಿ ಹೊರ | ಕಟ್ಟಿದನು ವಾಮದ ಗಜಂಗಳ | ನಿಟ್ಟಿನೊಂದರೊಳೊಂದನಪ್ಪ
ಳಿಸಿದನು ಪರಿಘದಲಿ || ಘಟ್ಟಿಸಿದನೊಗ್ಗನ ಗಜಂಗಳ | ಥಟ್ಟುಗೆಡಹಿದನಮಮ ಹಣ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟು
ದೈ ಕುರುನ್ಯಪನ ನೂರಾನೆಗಳು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೩೯ || ಉಳಿದವಿದರೊಳು ಛತ್ರಚಮರಾ | ವಳಿಯ
ವರು ಹಡಪಿದರು ಬಿರುದಾ | ವಳಿಯ ಪಾಠಕವಾಡ್ಯವಾದಕಮಲ್ಲಗಾಯಕರು || ಸಲಿಲಭಕ್ಷವಿಧಾನೆಗಜ
ಹಯ | ಕುಳದರಕ್ಷಾವ್ರಜಚಿಕಿತ್ಸಕ | ರುಳಿದರಥಕಾರರು ಧನುರ್ಧರಕರಸಂಖ್ಯಾತ || ೪೦ || ಕುದುರೆ
ರಾವ್ತರು ಜೋಡಸಂತತಿ | ಮದಗಜವ್ರಜ ರಥಿರಥಾವಳಿ | ಪದಚರರು ಚತುರಂಗಬಲವೊಂದುಳಿಯ
ದಿದರೊಳಗೆ || ಪದದಲೇ ಕುರುರಾಯ ನೆರೆ ಜಾ | ರಿದನು ಕುಂತೀಸುತರು ಬಹಳಾ | ಭೃದಯರಾ
ದರು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || || ೪೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯೦ ವದ ೧೦೯೯ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯದಳವದು ಸವೆಯೆ ಸಮರದ | ನಾಯಕರು ನೆರೆಮುರಿಯಲಾದ್ವೈ | ಏಯನಸ
ರೋವರವ ಹೊಕ್ಕನು ಕೌರವರಾಯ

||ಪದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕುರುಪತಿ ಹೆಗಲ ಗಡೆಯಲಿ | ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ
ಹಾಯ್ದನೆಕಾಂಗದಲಿ ಕಳನೊಳಗೆ || ಆಳ ಕಾಣೆನು ಛತ್ರಚಮರದ | ವಿಳಯದ ವಿಸ್ತಾರವಿಭವೇ |
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ನಡೆದನಿಂದ್ರದಿಶಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ||೧|| ಅಕಟ ನಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವರಾಜ | ಪ್ರಕಟಕೀವಿ
ಧಿಯಾಯ್ತಲಾ ಕಂ | ಬಕನಲಾ ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವಕ ಕೌರವೇಶ್ವರನು || ತಕುನಿಮತವಿಪಜೀವೇ ಬಾ |
ಧಕವದಂತಿರಲಾಯುಧಿಪ್ತಿ | ಸಕಲಬಲಪರಿಶೇಷವೇನೆಂದರಸ ಬಿಸಗೊಂಡ ||೨|| ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ತ
ಮಂಜನ ಮೋ | ಹರದೊಳುಳಿದುದು ತೇರು ಸಾವಿರ | ವೆರಡುಗಜವೇಳ್ಳೂರು ಮಿಕ್ಕುದು ಲಕ್ಷಪಾ
ಯದಳ || ತುರಗಸಾವಿರವೇಳು ಸಾತ್ಯಕಿ | ವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸ | ರುರುತಿಖಂಡಿದುಪದ
ಸೂನುದ್ರಾಪದಿಸುತರು ||೩|| ಅಸುಯೋಧನಸೇನೆಯಲಿ ಧರ | ಣೀಶಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತ |
ರೈಸುಬಲದಲಿ ನಾಲ್ವರುಳಿದರು ಹೇಳಲೇನದನು || ಏಸುಬಹಳೈಶ್ವರೈವಿದ್ದೇ | ನೇಸುಭಟರೆನಿತಗ್ಗಳ
ಯರಿ | ದ್ವೇಸರಲಿ ಫಲವೇನು ದೈವವಿಹೀನರವರೆಂದ ||೪|| ಇತ್ತಲೇಸಂಜಯನ ತಂದುದು | ಮೈತ್ಯು
ದೈವ್ಯದೈವ್ಯವ್ವು ನೀತನ | ಕುತ್ರಿ ಕೆಡಹಿದರಾಗದೇ ಕುರುಡಂಗೆ ರಣಕಥೆಯ || ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವನು
ಕೌರವ | ದತ್ತಲೇಕೆ ದುರಾತ್ಮಕನ ಕೈ | ವರ್ತಿಸಾ ಯಮನಗರಿಗೆಂದನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ಕರೆದು ||೫||
ಸೆಳದು ಕಡುಗವ ಸಂಜಯನ ಜಡ | ತಲೆಗೆ ಮೋಹಿದೊಡರಿವಸಮಯಕೆ | ಸುಳಿದನೆಗ್ಗ ದಬಾದರಾಯ
ಣನವನ ಪ್ರಾಣ್ಯದಲಿ || ಎಲೆಲೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಲೇಸಮಾಡಿದೆ | ಖಳನ ಸಂಜಯ ನಮ್ಮತಿಷ್ಠನ | ಕೊಲುಪೆ

ವರೇ ನೀನೆನುತ ಕೊಂಡನು ಕೈಯಡಾಯುಧವೆ || ೬ || ದೇವನಿಮ್ಮಯ ಶಿಷ್ಯನೇ ಪರಿ | ಭಾವಿಸೆನು
ತಾಸರಿಡನಾದೊಡೆ | ದೇವಕೀಸುತನಾಣೆ ಬಿಟ್ಟನು ಸಂಜಯನ ವಧೆಯ || ನೀವು ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ
ವುದನೆಬದ | ರಾವಳಿಯ ಮಂದಿರಕೆ ಮರಳಿದ | ನಾವಿಗಡಮುನಿ ಬೇಡಕಲುಪಿತ ಸಂಜಯನ
ಬಿಡಿಸಿ || ೭ || ಕುರುಪತಿಯ ಸಂತ್ರಸಿ ನೀನಾ | ಸರಸನಯ್ಯಗೆ ಯಿನ್ನು ಹಳುಚುವ | ವರಗದಾಯುದ್ಧ
ವೆನು ಪೇಳ್ವುದು ನುನ್ನಿನಂದದಲಿ || ಅರಿತವಾಗಲಿ ನಿನಗೆನುತ ಮುನಿ | ಸರಿಯಲಿತ್ತಲು ಸಂಜಯ
ನು ಪದ | ಸರಸಿರುಹಕಭಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ಮುನೀಶ್ವರನ || ೮ || ಅಸ ಕೇಳೈ ಸಂಜಯನು ಬರೆ
ಬರಲು ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ನಿರಿ | ಗರುಳ ಕಾಲ್ಕೊಡಕುಗಳ ಖಂಡದ ಜಗಿಯಜಾರುಗಳ || ಕರಿಗಳೊ
ಟ್ಟಿಲ ನೇರಿಳಿದು ಪೆತ್ತಸರಿಸಿ ಮಿದುಳಿನ ಜೋರು ಜೋಡಿನ | ತೊರಳೆಯಲಿ ದಡಧಡಿಸಿ ಜಾರುತ ಬೀ
ಳುತೇಳುವನ || ೯ || ಎಡಹುದಲೆಗಳ ದಾಟಿ ರಕುತದ | ಮಡುವಿನೊಳು ಗದೆಯೂರಿ ನೆಲೆಗಳ | ಪಡೆ
ದು ಕಂಪಿಸಿ ಕುಣಿವೆಮುಂಡವ ಗದೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೇರಾನೆಗಳ ಹೇರೊಡಲ ಹತ್ತಿಳಿದೇ
ರಿ ರೊಂಪಿಸಿ | ಮಿಡುಕಿ ನಿಲುವನು ಬಳಲಿಯೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸಲಹರಿಯಲಿ || ೧೦ || ಓಡದಿಹ ನರಿಹದ್ದು
ಕಾಗೆಗೆ | ಕೂಡೆ ಗದೆಯನು ಬೀಸುವನು ಬಿಡೆ | ನೋಡುವನು ಹೆಣದಿನಿಹಿಗಳ ಹೇರಾಳರಕ್ಕಸರ || ಕೋ
ಡುಕ್ಕಗಳ ಮಿದುಳ ಬಾಯ್ಗಳ | ಬಾಡುಕರುಳಿನ ಚಿತ್ಕೃತಿಯ ತಲೆ | ಯೋಡುಗಳನೀರಕ್ತಪಾನದ
ತಾಕಿನೀಜನವ || ೧೧ || ಕಂದಪಖ್ಖಲೆಗಳಲಿ ತೀವಿದ | ಮಂದರಕುತದ ತೊಯ್ದ ತಲೆಗಳ | ತಿಂದುಬಿಸು
ಡುವನೆಣನ ಕಾರುವಬಗೆಯ ಬಾಡಿಸುವ || ಸಂದಣಿಸಿ ಹರಿದೇರಿ ಬಾಯ್ಗಳ | ಲೊಂದಿ ಬಾಯ್ಗಳ
ಬಿಡುವವೂತನಿ | ವೃಂದವನು ಕೊಂಡೋಸರಿಸುವನದೊಂದು ದಸೆಗಾಗಿ || ೧೨ || ಕುಣಿವಕರಿಗಳ ತಲೆ
ಯ ಮುಡುಹಿನ | ಲಣೆದು ಹಜ್ಜೆಯನಿಡುವಭೂತದ | ಹೆಣನ ತಿನಿಹಿಗೆ ತವಕಿಸುವಭೇತಾಳಸಂತತಿ
ಯ || ರಣದೊಳಂಜಿಸುತಿರೆ ನೆರದಕಾ | ವಣದೊಳಗೆ ಕೈಯಾರೆ ಮಿಗೆ ಹಳೆ | ಹೆಣನ ಹೊಲಸಿಗೆ
ಹೇಸಿ ಹರಿಹರಿದೆಡೆಗೆ ಬಳಲುವನ || ೧೩ || ಕಡಿಹಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ರೆಂಚೆಯ | ಕಡಿಗಳಲಿ ಕುಳ್ಳಿದಮೊಳ
ಕಾ | ಲಡಿಯ ಗಾಢವ್ರಣದ ನೆಣವಸೆಗೇರಬಳಿಬಳಿದು || ನಡೆದು ಹೆಣದರಹುಗಳೊಳಗೆ ಕಾ | ಲಿಡು
ತ ತೋಧಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹಜ್ಜೆಯ | ನಿಡುತ ಪ್ರಸರವಾಗಿ ಮಾರ್ಗಶ್ರಮಕೆ ಬೆಮರವನ || ೧೪ || ಕಡಿದ
ಕೈದುಗಳೊಟ್ಟಿಲಲಿ ತನಿ | ಗೆಡದಗಾಲಿಯ ಹಾಯ್ಕ ಮೇಲಡಿ | ಯಿಡುತ ಹಜ್ಜೆಯ ಮಿದುಳ ಕೆಸರಲಿ
ಭತ್ತಚಮರಗಳ || ಅಡಸಿ ಹಜ್ಜೆಯನಿಡುತ ರಕ್ತದ | ಮಡುವನೆಡಬಲಕಿಕ್ಕಿ ಮೆಲ್ಲನೆ | ನಡೆದು ದೈವವ
ಬೈದು ಬೈದಡಿಗಡಿಗೆ ಸುಯ್ಯುವನ || ಭೂತರಣಭೇತಾಳ ಕಲಹವಿ | ಭೂತಜಂಬುಕಧೂಕಕಾಕ | ವ್ರಾ
ತರಥಸಕೆ ಮೆಚ್ಚುವನು ಪಾಂಡವರಬಲವೆಂದು || ಆತ ಮರಳಿದಹಿಂದೆ ನೋಡಿ ಪ | ರೇತನಿಭವವಲಾ
ಯಿಸುತ ಚಲ | ಚೇತನನು ಸಲೆ ಚಂಡಿಯಾದನು ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೧೫ || ಹೇಳುವೊಡೆ ಕುರುಪತಿ
ಯನೇ ನೆರೆ | ಹೋಲುವನು ಗದೆ ಹೆಗಲಬದೆ ನೊಳ | ಕಾಲ ಕಾಣೆನು ಭತ್ತಚಾಮರಗಜಹಯಾವಳಿ
ಯ || ಹೋಲುವದು ಜನವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೊ | ಳಾಳೊಳೊಬ್ಬನೊ ಮೇಣು ಕುರುಧೂ | ಪಾಲಕನೊ
ನೋಡುವನೆನುತ ಸಂಜಯನು ನಡೆತಂದ || ೧೬ || ಬಂದು ಕಂಡನು ರಾಜವನಮಾ | ಕಂದನನು ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ | ನಂದನನ ಸೌಜನ್ಯವಲ್ಲೀ ವಿಪುಲಕಂದರನ || ಮುಂದುವರಿವವಿಲೋಚನಾಂಭುಗ |

ಳಿಂದ ಸೈರಣೆ ಮಿಗದೆ ಸಂಜಯನಿಂದು ಧೂಪನೆ ಕೆಡೆದು ಹೊರಳಿದನರಸನಂಭಿಯಲಿ ||೧೮|| ಕಡಲ
 ತಡಿಪರಿಧುಂತ ರಾಯರ | ಗಡಣದಲಿ ನೀನೊಬ್ಬನೆಂಬೀ | ನುಡಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿಗಳಾದುದೆ ತಂದೆಕು
 ರುರಾಯ || ಬಿಡದೆ ಬಾಗುವನೈಸರ ಮಕುಟದೊಳಿಡುವಕೋಮಲಚರಣವಿದರೊಳು | ನಡೆಯಲಿಂ
 ತೈಕಲಿತ ಯಿಂದನು ಸಂಜಯನು ನೈಪನ ||೧೯|| ರಣಮುಖದೊಳೇಕಾದಶಾಕ್ಷೋ | ಹಿಣಿಗೆ ಹರಿವಾ
 ಯ್ತೀ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ನುಣಲಿ ಧರೆಯನು ಗೋತ್ರವಧೆಯನ್ಯಾಯಕಿಲ್ಪಿಪವ || ಸೇನವೊಡಿದೆ ದೈವದಲಿ
 ಧಾ | ರುಣಿಯ ಹುದುವಿನ ಸಿರಿಗೆ ಸೇರದೆ | ಹಣಿದವೊಡಿದೆ ರಾಜವಂತದ ಕಲ್ಪತರುವನವ ||೨೦||
 ಶತಿರುಚಿಗೆ ಸೈರಿಸದಸಿರಿಮುಖ | ಬಿಸಿಲಸೆಕೆಗಾಂತುದೆ ಸುಗಂಧ | ಪ್ರಸರಪೂರಘ್ರಾಣಗಳು ಹಳವೇಣ
 ನ ಹೊಲಸಿನಲಿ || ಉಸುರದೆಗೆವಂತಾಯ್ತೀ ಗೀತೆ | ರಸದಮಧುರವನಾಂತಕಿವಿವಾ | ಯಸಸ್ಯಗಾಲಧ್ವ
 ನಿಗೆ ಸೋಗಿಸಿತೆ ಯೆನುತ ಹೊರಳಿದನು ||೨೧|| ಲಲಿತವ್ಯದುತರ ಹಂಸತೂಳದ | ಲುಳಿತಕೋಮಲ
 ಕಾಯಕ್ರದುಗ | ಳೆಲುಗಳೊಟ್ಟಿಲುವಾಸಿನಲಿ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಮಲಗಿದಲಾ || ಸುಳಿಯೆ ಕೈಗೊಡುವರಸುಗಳ
 ಕೆಲ | ಬಲದ ಪಾಯವಧಾರು ಯಿವರನು | ಕಳುಹಿ ಬಂದೈ ಸಾರ್ವಭೌಮರನ್ನೆದನೀನೆಂದ ||೨೨|| ಎ
 ತ್ತಣೇಕಾದಶಚಮೂಪತಿ | ಎತ್ತಣೀಯೆಕಾಕಿತನ ತಾ | ನೆತ್ತಹಯಗಜರಥಸುಖಾಸನದತಿಶಯದ ಸು
 ಳಿವು || ಎತ್ತಣೀಕೊಳುಗುಳದ ಕಾಲ್ಪುಡೆ | ಯೆತ್ತಣಾಹವದಭಿಮುಖಕೆ ಬಳಿ | ಕೆತ್ತಣಪಜಯವಿಧಿ
 ಯ ಘಟನೆ ನೃಪಾಲ ನಿನಗೆಂದ ||೨೩|| ಮುಳಿದೊಡಗ್ಗದಪರಶುರಾಮನ | ಗೆಲಿದನೊಬ್ಬನೆಭೀಷ್ಮ
 ಪಾಂಡವ | ಬಲದ ಸಕಲಮಹಾರಥರ ಸಂಹರಿಸಿದನು ದ್ರೋಣ || ದಳಪತಿಯ ವೊಡಿದೊಡೆ ಪಾರ್ಥ
 ನ | ತಲೆಗೆ ತಂದನು ಕರ್ಣನೀಯ | ಗ್ಗಳೆಯರೆನಿತ್ಯ ಕಡೆಯಲೊಬ್ಬನೆ ಕಟ್ಟಿನೀನೆಂದ ||೨೪|| ಅವರು
 ಬದುಕಿದರೈವರುಂ ನಿ | ನ್ನವರೊಳಗೆ ನೀನುಳಿಯೆ ನೂರೈರು | ಸವರಿತಪರೈವರು ಕುಮಾರರು ಸೌ
 ಖ್ಯಜೀವಿಗಳು || ಜವನ ನೆಗರಿಗೆ ಹತ್ತಿದರು ನಿ | ನ್ನವರು ಮಕ್ಕಳುನೂರುದೈವವ | ನವಗಡಿಸಿ ದು
 ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದೈ ತಂದೆ ಕುರುರಾಯ ||೨೫|| ಗೆಲಿದನರಸನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಸು ಗುಡಿ
 ಯನೆಂಬೆನೊ | ತಲೆಬರಸಿ ತಾ ನೋಡಿಬದುಕಿದನೆಂಬೆನೋ ಮೇಣ||ಲಲನೆಯರಿಗೇನೊಸಗೆ ಕುರುಡನ
 ನಳಿಸುವೆನೊ ನಗಸುವೆನೊ ತಾಯಿಗೆ | ಕಲಿಸುಬುದ್ಧಿಯನೇನನೆಂಬೆನು ಕೇಳು ಕುರುರಾಯ ||೨೬||
 ಹಿಂದೆ ರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ | ತಂದು ಭಾರಿಯ ಭಂಗಪಡಿಸಿದೆ | ಬಂದು ಹರಿಯೈದೂರಬೇಡಿ
 ದೊಡವನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಕಂದ ಬಿತ್ತಿದೆ ಕದನದಲಿ ನೀ | ನೊಂದು ನೆಳಲುಳಿಯಲು ಸಹೋದರ | ವೃಂ
 ದತನುಜಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರಳಿದರದಿಂದ ||೨೭|| ಮದದ ಮೋಡಿಯಲಂದು ಕೃಷ್ಣನ | ಸದರವೆಂದೇ
 ಬಗೆದೆ ದೈವದ | ಹೃದಯವರಿಯದೆ ಕದನಕೇಳಿಗೆ ಮನವ ನೀ ಮಾಡಿ || ವಿದುರನನು ಕಡೆನುಡಿದು ಸ
 ಭೆಯಲಿ | ಹದನಸರಿಯದೆ ಧನುವ ಹೋಗಾ | ಡಿದೆ ಮರುಳೆಸಾಕಿನ್ನು ಮೇಲಣಹದನ ಹೇಳಿಂದ
 ||೨೮|| ಪರಶುರಾಮನ ಬುದ್ಧಿ ಗಾಲವ | ನೂರಿದನೀತಿ ವಿಕರ್ನಭೀಷ್ಮರ | ಪರಮವಚನಾಮೃತವ ಕ
 ಣ್ಣನನುಡಿಯ ನಾರದನ | ಪರಮತತ್ವದ ಮಂತ್ರವಂಗೀ | ಕರಿಸಲರಿಯದೆ ಯಿಂತು ಘನಸಂ | ಗರ
 ದಿ ಚಿಂತಿಸಲೇನುಫಲ ಕುರುರಾಯ ಹೇಳಿಂದ ||೨೯|| ಕೇಳು ಸಂಜಯ ಪೂರೈಸುಕೃತದ | ತಾಲಿವನ
 ವೋಣಗದೊಡೆ ಭಾರಿಯ | ತೋಳಗುತ್ತಿನ ಜಯದ ಸಿರಿ ಯಂಗಳವದಾಂಟೆದೊಡೆ || ಭಾಳರಿಹಗಳ

ಲೆಕ್ಕವನು ಪ್ರತಿ | ಕೂಲವಿಧಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಬರೆದೊಡೆ | ಹೇಳಿ ಫಲವೇನೆನುತ ತುಂಬಿದನರಸ ಕಂಬನಿಯು ||
ಕದಡಿತಂತೆಕರಣವಿಕ್ರಮ | ದುದಧಿ ನೆಲೆಯಾದುದು ನಿರರ್ಥಕ | ಕೊಡರದಿರು ಬೆದರದಿರು ಸಂಜಯ
ಹಿಂದನಣಿಸದಿರು || ಕದನದಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ತೇಗಿದನಲಾ ಬಕವೈರಿ ತಮ್ಮನ | ನುದರದಲಿ ತೆಗೆವೆನು
ವಿಚಿತ್ರವ ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೩೧|| ನರನ ಬಸುರಲಿ ಕರ್ಣನನು ನೃಪ | ವರನೊಳಾತಲ್ಯನನು ನೀಕಾ |
ತರಿಸಿದಿರು ಶಕುನಿಯನುಲೂಕನ ಯಮಳರಿಬ್ಬರಲಿ || ಹರಿಬಕಿದಲಾ ಗದೆ ಮುರಾಂತಕ | ಹರಹಿಕೊ
ಳಲಿ ಮದೀಯಬಾಹು | ಸ್ಪುರಣಶಕ್ತಿಗೆ ಭಂಗಬಾರದು ನೋಡು ನೀನೆಂದ ||೩೨|| ಕಾನನಕೆ ಕೈಯಿ
ಕ್ಕುವೊಡೆ ಪವ | ಮಾನಕನಪಾವಕನು ಬಯಸುವೆ | ಭಾನು ಭಾರಿಯತಮವೆ ತಿವಿವರದಾರ ನೆರವಿಯ
ಲಿ || ಈನಿಭೃತಗದೆ ಯಿರಲಿ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳೆ ಕೈಕೊಂಬೆನೇ ಮನ | ಹೀನನೇ ತಾನಕಟ ಸಂಜ
ಯ ಯಿಂದನಾಭೂಷ ||೩೩|| ಆಳು ಬಿದ್ದುದು ಬೇಹನಾಯಕ | ರೋಲಗಿಸಿತಮರಿಯಾರ ನೀರಣ | ದೂ
ಳಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೆಂದೇ ನಿನಗೆ ತೋರಿತಲಾ || ಆಳ ಹಂಗಿನ ನಾಯಕರ ಬಿಲುಗೋಲ ಜೋಡಿನ ಬ
ಲವೆ ಚಿತ್ತದಿ | ತಾಳಿದರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ ಕಂದನಲ್ಲೆಂದ ||೩೪|| ಖಾತಿ ಗುಂದದು ಮನದ ಧೈ
ರ್ಯದ | ಧಾತುಕುಂದದು ಲಚ್ಚೆಯಭಿಮತ | ಜಾತಿಗಡೆದು ವಿರೋಧಭಿಡದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ ||
ಏತಕೀನಿನ್ನೀಪ್ರಳಾಪ ವಿ | ಧೂತರಿಪು ಕುರುರಾಯನೆಂಬೀ | ಖ್ಯಾತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯವನೊಲ್ಲ
ತಾನೆಂದ ||೩೫|| ಜೀಯ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಗಾಂ | ಗೇಯವಿದುರಾದಿಗಳು ಹೇಳಿದ | ಜೋಯಿಸುವ
ಕೈಕೊಂಡಿರೇ ನಮ್ಮಾಪ್ರಳಾಪದಲಿ || ರಾಯ ಫಲವೇನ್ಮೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ರಾಯನೊಲಿದಂತಿರಲಿ ನಿಮ್ಮ
ಯ | ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ಹೇಳಲೇನನು ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸೆಂದ ||೩೬|| ಇದೆ ಸರೋವರವೊಂದು ಹರಿದೂರದಲಿ
ಭುವನ ಖ್ಯಾತಿಯೊಳು ಧ್ಯಾ | ನದಲಿ ಮುಳುಗಹೆನೊಂದುದಿನಪರಿಯಂತೆ ಸಲಿಲದಲಿ || ಕದನದಲಿ
ಕೌಂತೇಯರನು ಯಮ | ಸದನದಲಿ ತೋರುವೆನು ತಾನೆಂಬುದು ರೆಹಸ್ಯವು ಜನನಿಜನಕರಿಗರುಹು ನೀ
ನೆಂದ ||೩೭|| ತೆಗಸು ಪಾಳೆಯವೆಲ್ಲವನು ಗಜ | ನಗರಿಗೈದಿಸು ರಾಣಿಯರ ದಂ | ಡಿಗೆಯ ಕಳುಹಿ
ಸು ಸೂತಸುತದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ || ಹಗೆಯ ವಿಜಯವ ಹರಹದಿರು ನಂ | ಬುಗೆಯ ನುಡಿಯಲಿ
ಭಾನುವತಿಯರ ಬಗೆಯ ಸಂತ್ರೇಸೆಂದು ಬೋಳ್ಳಿಸಿದನು ಸಂಜಯನ ||೩೮|| ಏನುತ ಸಂಜಯಸಹಿತ
ಕೌರವ | ಜನಪಬಂದನು ತತ್ಸರೋವರ | ಕನಿಲನಿದಿರಾದನು ಸುಗಂಧದ ಶೈತ್ಯವೊರದಲಿ || ತನುವಿಗಾ
ಪ್ಯಾಯನದಿನಂತ | ರೈನಕೆ ಪಲ್ಲಟವಾಯ್ತು ಭೀಮನ | ಜನಕನಂದನು ತನ್ನ ಗುಪ್ತಸ್ಥಾನಸಂಗತಿಯ
||೩೯|| ಉಲಿವೆಕೋಕಿಲಪಾಠಕರ ಮೆರೆ | ವಳಿಕುಲದ ಗಾಯಕರ ಹಂಸಾ | ವಳಿಯ ಸುಧಟರ ಜಡಿವೆ
ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳ ಪಡಿಯುರರ || ಅಲರ್ವಹೊಂದಾವರೆಯ ನವಪರಿ | ಮಳದ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಲಲನೆಯೋಲಗಶಾಲೆಯಂತಿರೆ ಮೆರೆದುದಾಸರಸಿ ||೪೦|| ಬಂದು ತಡಿಯಲಿ ಸಂಜಯನಕರೆ | ದೆಂದ
ನೀಸರಸಿಯಲಿ ಮುಳುಗಹೆ | ನಿಂದಿ ನೀದಿವಸವನು ಕಳಿವೆನು ಕೊಳನಮಧ್ಯದಲಿ || ಮುಂದೆಪಾಂಡವ
ರೈವರನು ಗೆಲಿ | ದಂದು ಹೊಗುವನು ಗಜಪುರವನಿಂ | ತೆಂದು ಜನನಿಗೆ ಜನಕವಿದುರರಿಗರುಹು ನೀ
ನೆಂದ ||೪೧|| ಚಾರುಚಂದ್ರೋತ್ಪಲದ ರವ್ಯಾ | ಗಾರದಲಿ ಮೆಣೆಮೆಯದ ರಚನೋ | ದಾರದಿಂ
ಹೊಳೆಹೊಳೆವಭವನದ ಚಿತ್ರಶಾಲೆಯಲಿ || ಸಾರಮೆಣೆಪರಿಯಂಕಪರಿಸಂ | ಸ್ಥಾರದಲಿ ಮುಲಗುವೆ

ಮಹೀಪತಿ | ನೀರಲೊರೆಗುವನೆಂದು ಸಂಜಯ ನೊರಲಿದನು ಹೊರಳಿ || ೪೨ || ಬರೆಬದಿರು ಸಂಜಯ
ವಿರೋಧಿಗ | ಆರಿವರೆನ್ನಿ ದ್ವಡೆಯನಿಲ್ಲಿಯ | ಮರೆದು ಕಳೆ ಪಾಳಯವ ತೆಗೆಸಬುಜಾಕ್ಷಿಯರೆ ಕಳುಹು ||
ತೆರಹುಗೊಡು ನೀ ಹೋಗನುತ ಮುಂ | ಚರಗನಳವಡಿಸಿಕ್ಕಿ ಪೂರ್ವದ | ಲರಿದಸಲಿಸ್ತಂಭವಿದ್ಯಯ
ನರಸ ಬಿಂತಿಸಿದ || ೪೩ || ಚರಣವದನಕ್ಷಾಳನಾನಂ | ತರಪದತ್ರಯದಾಚಮನವಿ | ಸ್ತರಣದಲಿ ಸ
ಪ್ರಣಮದಂಗನ್ಯಾಸವಿಧಿಗಳಲಿ || ವರುಣಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಿ ಜಪಪರಿ | ಕರಣದಲಿ ನಿರ್ಮುಕ್ತಚಿತ್ತ |
ಸ್ಫುರಣಸಲಿಸ್ತಂಭನವನೀಶ ಮೆಂತ್ರಿಸಿದ || ದ್ಯುಮೇಣಿಮೊದಲಾದಖಿಳಸುರರಿಗೆ | ನಮಿಸಿ ವರುಣ
ಧ್ಯಾನವನು ಹೃ | ತ್ವಮಲದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ನಾಲುಕುದಸೆಯನಾರೈದು || ಕುಮತಿಯಿಳಿದನು ಜಾನು
ಕಟೆಹೃ | ತ್ವಮಲವಾನನಮೂರ್ಧಪರಿಯಂ | ತಮರಿದುದುಜಲಕೊಳನ ಮಧ್ಯದಲರಸ ಪವಡಿಸಿ
ದ || ೪೪ || ಕುರುಪತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸಂಜಯ | ಮರಳಿದನು ತನಗಾದಹಿಂದಣ | ಪರಿಭವವನೆನ
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಪಿಸುತ ಮನದೊಳಗೆ || ಧುರದ ಮಧ್ಯದೊಳೊಬ್ಬನೇ ನಡೆ | ತರುತ ಭೂತಾವಳಿಯನೀ
ಕ್ಷಿಸಿಗುರುವ ನೆನದನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ || ೪೫ || ಬರುತ ಸಂಜಯ ದೂರದಲಿ ಕೃಪ |
ಗುರುಸುತರ ಕೃತವರ್ಮಕನ ಕಂ | ಡರಿರಧಿಕರಿವರಲ್ಲಲೇ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವ || ಭರತ ಕುಲಮೊದ
ಲೊಂದು ಬಳಿಕಾ | ಯೈರಡುಕವಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಯವಿ | ಸ್ತರಣ ಗದುಗಿನ ವೀರ ನಾರಾಯಣನ
ಕರುಣದಲಿ || ... || ... || ... || ೪೬ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಅಂತ್ಯಂ ವದ ಗುಣಕೃಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯಧರ್ಮಜ ಯಮಳಫಲುಗುಣ ವಾಯುಸುತರರಿಸಿದರು ಕೌರವ | ರಾಯನನು
ಕಳನೊಳಗೆ ಕಾಣದೆ ಮುತ್ತಿದರು ಕೊಳನ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರ್ಮಿ | ಪಾಲ-ಸಂಜಯ ಬರುತ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನೆರಿಯ ಭೀಮನೆ
ವರಿವರಲ್ಲಲೇಯೆನುತ || ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರೆ ಬರಬರಲು ಸಮ | ಪಾಳಿಯಲಿ ರಥಮೂರರಲಿ ಕೃಪ | ಕೋ
ಲಗುರುವಿನ ಮಗನಲಾ ಯೆನುತಲ್ಲಿಗೈತಂದ || ೧ || ಇಳಿದು ರಥವನು ಸಂಜಯನ ಬರ | ಸೆಳೆದು ತ
ಳ್ಳಿಸಿದರು ಹಗೆಯಲಿ | ಸಿಲುಕಿ ಬಂದೈ ಭಾಗ್ಯದಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಯ || ಕಲಹಗತಿಯೇನಾ
ಯ್ತು ತಕುನಿಯ | ದಳದೊಳಿದ್ದ ನೊ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನುಳಿದನೋ ಹದನಾವುದೆಂದರು ಭಟರು ಸಂಜಯ
ನೆ || ೨ || ಅರಿದುದಿಲ್ಲಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನರಸಿತಕುನಿಯ ದಳವ ಮುತ್ತಿದ | ರಿದರವರು ತ್ರಿಗತ
ರನು ಸೌಬಲಸುತರ್ಮಕರ || ಮುರಿದಬವರದ ಬಲಿದು ಗಜನೂ | ರರಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ರಾಯನೊತರ |
ಅರಿದು ರೂಡಿಸಿ ಬೀದಿವರಿದನು ರಾಯದಳದೊಳಗೆ || ೩ || ಬಳಿಕ ಭೀಮನೆ ಗದೆಯಲಿಭತ | ಪೆ

ದನೊಬ್ಬನೆ ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದನು । ಕೊಳುಗುಳದ ಕೋಳಾಹಳದ ಕೋಳು ದಿಯ ಕಸರಿಸಲಿ ॥ ತಲೆಗೆ
 ಬಂದುದು ತನಗೆಯಾಕ್ಷಣ । ಸುಳಿದೊಡವ್ಯಾರಾಧ್ಯಮುನಿಸತಿತಿಲಕವೇದವ್ಯಾಸದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಭಾ
 ರದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೆಡೆ । ತಲೆಯ ನೊಡೆದು ಕೃಪಾಳುವೆನ್ನನು । ತಲೆಬ
 ಳಿ ಕಳುಹಿದೊಡೆ ಬಂದನು ರಾಯನರಿಕೆಯಲಿ ॥ ಬಳಲುತೇಳುತ ಬೀಳುತೊಬ್ಬನೆ ತಲೆಮುಸುಕಿಸಲಿ ನ
 ಡೆಯ ಕಂಡನು । ನೆಲನೊಡೆಯನಹುದಲ್ಲೆ ನುತ ಸುಳಿದನು ಸಮೀಪದಲಿ ॥ ೫ ॥ ಕಂಡನರಸನೆ ನಿಬ್ಬ
 ರವ ಬಳಿ । ಕಂಡಲೆದುದತಿಶೋಕತಿಖಿ ಕೃ । ಕೊಂಡುದಿಲ್ಲರೆಗಳಿಗೆ ಬಳಿಕೆತ್ತ ತ್ತು ಕಣ್ಣೆರೆಯೆ ॥ ಖಂ
 ಡಿಸಿಯೆ ಯೆನ್ನು ಬೈಯನು ಹುರಿ । ಗೊಂಡುದಾತನ ಸತ್ಯಪಾತನ । ದಂಡಿಯಲಿ ಬಹರಾರು ಸುರನ
 ರನಾಗಲೋಕದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಬಂದನೆನ್ನನು ಸಂತವಿಡುತವ । ನೊಂದುಸರಸಿಯ ತಡಿಯಲಳವಡೆ । ನಿಂ
 ದು ಸಂವರಿಸಿದನು ಗವೆಯಲಿ ಬಾಹುಮೂಲೆಯಲಿ ॥ ತಂದೆಗರುಹೆಂದನೆಗೆ ಹೇಳಿದು । ಹಿಂದೆಮುಂದೆ
 ಡಬಲನನಾರ್ಥ । ದಂದವಳಿಯದೆ ನೀರೆ ಹೊಕ್ಕನು ಕಾಣೆನವನಿಪನ ॥ ೭ ॥ ಅವರು ಕಂಬನಿದುಂದಿದ
 ರು ಕೌ । ರವಮಹಾವಂಶಾಭಿಭಾರಾ । ಭೃವಸಿತಕೆ ಫಲವಾಯ್ತಲಾ । ಯಮನಂದನಾದಿಗಳ ॥ ಶಿವ
 ಶಿವಾ ಪವಡಿಸಿತ ಚತುರಾ । ಣವತಪ್ರೇಪರಿಧಾನಪೃಥ್ವೀ । ಯುವತಿಬಾಳಿಕೆ ನೀರೊಳೆಂದಳಲಿದನು
 ಗುರುಸೂನು ॥ ೮ ॥ ಅಳಲದಿರಿ ಗಜಪುರಿಗೆ ಸತಿಯರೆ । ಕಳುಹುವೆನು ನೀವವನಿಪಾಲನ । ತಿಳುಹ
 ಲಾಪೊಡೆ ಸಂಧಿಗೊಡಬಡಿಸುವುದುಕುರುಪತಿಯ ॥ ಕೊಳನ ತಡಿಯಲಿ ಕಾಣದಂತಿರೆ । ಬಳಸಿ ನೀವೆಂ
 ದವರನತ್ತಲು । ಕಳುಹಿ ಸಂಜಯ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ನೃಪನ ಪಾಳಯವ ॥ ೯ ॥ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ
 ಖಳಸಚಿವರ । ಕರೆಸಿದನು ಸರಹಸ್ಯವನು । ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಸರ್ವಾಪಹಾರಪ ನೃಪಪಲಾಯವವ ॥ ಅ
 ರಸಿಯರಿದಳು ಭಾನುಮತಿ ಮಿ । ಕೃರಸಿಯರಿಗರುಹಿಸಿದಳಂತೆ । ಪುರದೊಳಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹರೆದುದು
 ಕೂಡೆ ರಣಭೀತಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕೂಡೆ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ಪಾಳಯ । ವೋಡಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಜನವ । ಲ್ಲಾಡಿ
 ದುಧು ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯದ ವಾಣಿಜವಿಸಂಧಿಯಲಿ ॥ ಹೂಡಿದವು ಭಂಡಿಗಳು ಹರಿದಡೆ । ಯಾಡಿದವುಕೊ
 ಲ್ಲಾರಿಗಳು ರಥ । ಜೋಡಿಸಿತು ಬದ್ಧರದಬಂಡಿಗೆ ಬಂದವರಮನೆಗೆ ॥ ಭಾನುಮತಿ ಹೊರವಂಟಳರ
 ಸನ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ । ಳಾನನೇರಮಪ್ರಭೆ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಗಳ ॥ ಭಾನು
 ದತ್ತನ ಸೃಂಧವನ ರವಿ । ಸೂನುವಿನ ದುತ್ಯಾಸನನ ಜಲ । ಜಾನನೆಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ರಥವೇರಿದರು ದು
 ಗುಡದಲಿ ॥ ೧೧ ॥ ಸರಕೆ ಹಿಡಿದವು ಭಂಡಿ ತತಸಾ । ವಿರ ನೃಪಾಲಯದಿಂದ ವಿವಿಧಾ । ಭರಣಭರಿತ
 ದ ಭೂರಿಪಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರಿಸಿತು ರಥವ ॥ ವರದುಕೂಲದ ಪಟ್ಟಿ ವರ್ಣದ । ಥರದದಿಂದೊಟ್ಟಿದವು ಚಾ
 ಮೊ । ಕರದ ಬಹುವಿಧಮಯದ ಭಾಂಡದ ಭಂಡಿ ನೂಕಿದವು ॥ ೧೨ ॥ ಬಳಿಯ ಚೌರಿಯ ಹೊರೆಯ
 ಚಿತ್ರಾ । ವಳಿವಿತಾನದ ಹಾಸುಗಳಹೊಂ । ಬಳಿಯ ತೆರೆಸೀರೆಗಳ ಭತ್ತದ ವೈಜಸೀಗುರಿಯ ॥ ಹೊ
 ಳವಪಟ್ಟಿಯುಬೋಡಿಗೆಯ ಹೊಂ । ಗೆಲಸದೊಳು ರುಗಿಗಳ ಸುವರ್ಣಾ । ವಳಿಯದಿಂಡುಗಳೊಟ್ಟಿ
 ದವು ಭಂಡಿಗಳ ಜವೆಗೆಡೆಯೆ ॥ ೧೩ ॥ ಕರವತಿಗೆ ಹೊಂಗಳಸ ಹೊಂಗೊ । ಪುರಿಗೆ ದೀಪಸ್ತಂಭಹ
 ಮದ । ಸರಳಳಿಯಮಣಿಮಯದಜಂತ್ರದ ಜೀನಸೂತ್ರಿಗಳ ॥ ಮರಕತದಮಣಿಪಾತ್ರನೀಲದ । ಕರ
 ನೈಡೂರಿಯದಪಡಿಗವ । ಚರರು ತಂದೊಟ್ಟಿದರು ಬಂಡಿಗೆ ಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮೆರೆವೆಗಜ

ಹಯತಾಲೆಯಲಿ ಮೈ | ಮುರುಕವೃದ್ಧವ್ಯಾಧಿತಾವಳಿ | ಮರಿಗುದುರೆ ಮರಿಯಾನೆ ತೆಗೆದವು ಕೋಟಿ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಉರುವಂಭಂಡಾರದ ಮಹಾರ್ಥವೆ | ಕಿರುವೆಡೆಗೆ ಗಾಡಿಸಿತು ಬೀದಿಯ | ತೆರಹ ಕೆತ್ತ
ವು ಹೊತ್ತಸರಕಿನ ಭರದ ಭಂಡಿಗಳು || ೧೬ || ರಾಯನರಮನಮಂಡಲಿಗೆ ವಂದಿ | ಲಾಯಚೌಕಿಗೆ
ನಿಖಿಳಭವನನಿ | ಕಾಯವನು ತೆಗೆದೊಟ್ಟೆದರು ಬಂಡಿಗಳ ಹಂತಿಗಳ || ರಾಯನನುಜರು ದ್ರೋಣಕೃ
ಪರಾ | ಭೇಯಸ್ಯಂಥವಶಕುನಿರಾಜಪ | ಸಾಯಿತರ ಗುಡಿಗೂಡಚಂಪೆಯವೇರಿದರು ರಥವ || ೧೭ ||
ಪಾಳಯಕೆ ಗಜಪುರದ ವಂಕಕೆ | ಕೀಲಿಸಿತು ದಂಡಿಗೆಯ ಸಂದಣಿ | ಮೇಲುಸರಕಿನ ಬಂಡಿ ತಲೆದೋರಿ
ದವು ಕಂಬಿಗಳ || ಹೇಳಲೇನು ಮಹಾಸಮುದ್ರವನ್ನೇಳಿಸುವಪಾಳೆಯದಸಿರಿ ಶೂನ್ಯಾಲಯಕೆ ಜೋಡಿಸಿತ
ಲೈ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ || ೧೮ || ತುಂಬಿದುದು ಗಜಪುರವನಲ್ಲಿಯ | ಕಂಬನಿಯ ಕಾಲುಮೆಯನದನೇ |
ನೆಂಬೆನ್ನೆ ಗಜಬಜಕೆ ಮೊಳೆತುದು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ || ಲಂಬಿಸಿತು ಭಯತಿಮಿರ ಶೋಕಾ | ಡಂಬರದ
ಡಾವರ ವಿವೇಕವೆ | ಚುಂಬಿಸಿತು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರವಿದುರರ ಪೌರಪುರಜನವೆ || ೧೯ || ಬಂದು ಸಂಜಯ
ನಂಧನೃಪತಿಯ | ಮಂದಿರವ ಹೊಕ್ಕುಖಿಳನಾರೀ | ವೃಂದವನು ಕಳುಹಿದನು ದಂಡಿಗೆಗಳಲಿ ಮನಮ
ನೆಗೆ || ಬಂದರಾರನೆ ಸಂಜಯನು ಜೀ | ಯೆಂದೊಡುತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಬಂದೈ | ತಂದೆ ಸಂಜಯ ಬಾರೆನು
ತ ಬೋಳಿಸಿದನು ನೃಪತಿ || ೨೦ || ಹೋಗಿ ತಳುವಿದೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನೀಗಿದಳಲೋ ಜಯವು ಪಾಂ
ಡವೆ | ರಾಗುಹೋಗೇನಾಯ್ತು | ಶಕುನಿಯ ಹಯದ ಮೋಹರವೆ || ತಾಗಿ ಮುರಿದನೆ ಭೀಮ ನೀ
ಮೇ | ಲೋಗಿನಾಹವೇನು ರಾಯನ | ತಾಗುಭಟ್ಟೀನಾಯ್ತು ಮಡಿದವರಾರು ರಣದೊಳಗೆ || ೨೧ ||
ಏನುಸಂಜಯ ಕೌರವೇಶ್ವರ | ನೇನಮಾಡಿದನಲ್ಲಿ ಕುಂತೀ | ಸೂನುಗಳೊಳಾರಳಿದವರು ಸಲೆ ನಮ್ಮ
ಟ್ಟಿನಲಿ || ಏನುಹದನ್ನೆ ತಕುನಿ ರಣದೊಳಗೇನಮಾಡಿದನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೇನನೆಂಬೆನು ತಾಯಿಗಾಂ
ಧಾರಿಗೆ ರಣೋತ್ಸವವೆ || ೨೨ || ತಕುನಿ ಬಿದ್ದನು ಜೀಯ ಸಹದೇ | ವಕನ ಕೈಯಲುಲೂಕ ಮಡಿದ
ನು | ನಕುಲನಂಬಿನಲಾತ್ರಿಗರ್ತಸುತರ್ಮಕಾದಿಗಳು || ಸಕಲಗಜಹಯಸೇನೆ ಸಂತ | ಪ್ರಕರು ಪಾರ್ಥ
ನ ಶರದಲಮರೀ | ನಿಕರವನು ಸೇರಿದರು ಹೇಳುವುದೇನು ರಣರಸವೆ || ೨೩ || ಬಳಿಕ ನೂರಾನೆಯಲಿ
ನಿನ್ನವೆ | ನಳವಿಗೊಟ್ಟನು ಭೀಮಸೇನನ | ಚಳಗತಿಯ ಚಾತುರದ ಪೀಠವದಪ್ರಹಾರದಲಿ || ಕಳನೊ
ಳಗೆ ಕೋಲೂರಿ ಮಗ್ಗುಲ | ನೆಲಕೆ ಕೀಲಿಸಲಾನೆಯಿಂದಿಳಿ | ಗಳಿದನೇಕಾಂಗದಲಿ ಹಾಯ್ದನು ಭಯದಿ
ಕುರುರಾಯ || ೨೪ || ಕುರುಪತಿಯನರಸುತ್ತ ತಾನ್ಯೆ | ತರಲು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಂಡು ಸೂರಿಯ | ಲುರವ
ಣಿಸಿ ಹರಿತಂದು ಹಿಡಿದನು ಹೊಯ್ದುಕೆಲಬಲನ || ಕರೆದು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟತನ್ಮಯ | ತಿರವ ಕಡಿಸುನೆ
ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಕರದ ಸಬಳವನುಗಿದು ಹೂಡಿದನನ್ನ ಗಂಟಲಲಿ || ೨೫ || ಜಲಧಿಯಲಿ ಭಣಿವಲ
ಯದಲಿ ರಿಪು | ಬಲದಮುಬದಲಿ ಸಿಡಿಲಹೊಯ್ದನ | ಹಳುವದಲಿ ಗಿರಿತಿಖರದಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದ
ಲಿ || ಸಿಲುಕಿದೊಡೆ ಬಿಡಿಸುವವಲೇ ಪ್ರತಿ | ಫಲಿತವೂರ್ವಾರ್ಚಿತದ ಪುಣ್ಯಾ | ವಳಿಗಳಂಬುದು ತನ್ನೊ
ಳಾದುದು ಕೇಳು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೨೬ || ಆವೆವಹಿಲದೊಳಾದುದಾವಿ | ಭಾವವೆಂದಾನೆರಿಯೆನ್ನ
ಗಳು | ದೇವಮುನಿಯದ್ದೊಸಿ ಹಿಡಿದನು ಕೈಯಡಾಯುಧವ || ಸಾವು ತನ್ನಿತು ಬಾದಗಾಯಣ | ನೋ
ಡಿ ಕೃತಿಯಲಿ ಮೈದವನಿ ಸಂ | ಭಾವಿಸುತ ಕುರುಪತಿಯನತಸಂದನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ || ೨೭ || ದೀಪ

ಕೊಂಡನು ಮುನಿಯನವನೀಪಾಲಕನನರಸಿದನು ಕಳನೊಳು । ಸಾಲಹಣನೊಟ್ಟೆಲ ಕದಂಬದರು ಧಿರ
 ಪೂರದಲಿ ॥ ಬೀಳುತೇಳುತ ನಿಲುತ ನಿಲ್ಲುತ । ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ ಸುಳಿವಕುರುಭೂ ಪಾಲಕನ ಕಂಡೊ
 ಡನೆ ಬಂದನು ಕೊಳನ ತಡಿಗಾಗಿ ॥ ೨೮ ॥ ಇಳಿದು ಸರಸಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ನೃಪ ತಿಲಕನೆಂದನು ಪಾಳೆ
 ಯವನೀ । ಕಳುಹು ಗಜಪುರಿಗೆನಲು ಬಂದನು ಪಥದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸುಳಿವ ಕಂಡನು ಕೃಪನನಾಗುರು
 ಗಳಮಗನ ಕೃತವರ್ಮಕನಿಂ । ತುಳಿದಮೂವರ ಕಳುಹಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ಹೊರಗಾಗಿ ॥ ೨೯ ॥
 ತಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲನಾರೀ । ವೃಂದವನು ಕುರುಪತಿಯ ನೇಮದಿ । ನಿಂದಿನೀವೃತ್ತಾಂತ ವರ್ತಿಸಿತಿಲ್ಲಿಪ
 ರಿಯಂತ ॥ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದೇನು ನೀ ಬಸ । ಸಂದೊಡವನೀಪತಿಯ ಹೊರಗೈ । ತಂದನೇ ಗುರು
 ಸುತನು ಮೇಲಣಹದನ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೩೦ ॥ ಅರಸ ಕೇಳ ಕೃಪಗುರುಜಕೃತವ । ಮರು ರಥಾಶ್ವಂ
 ಗಳನು ದೂರದ । ಲಿಂಗಿ ತಲೆಮುಸುಕಿನಲಿ ಬಂದರು ಕೊಳನ ತಡಿಗಾಗಿ ॥ ತರುಲತೆಗಳುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಂ
 ಜಾ । ಕರದೊಳೊಯ್ಯನೆ ನಿಲುಕಿ ಮೆಲ್ಲನೆ । ಕರೆದು ಸೂಚಿಸಿ ಹೇಳಿದರು ತಮತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳ ॥ ೩೧ ॥
 ಬದುಕಿ ಬಂದೊಡೆ ಭೀಮ ನಿಮ್ಮನು । ಗದಯ ಸವಿಗಾಣಿಸನಲಾ ಸಾ । ಕಿದನ ಸಮರಕೆ ಸುಳಿದಿರೈ ಸಾ
 ಹಿತ್ಯ ರೇಖೆಯಲಿ ॥ ಕದನದಲಿ ಸೌಬಲಸುತಮರ । ಹೊದರೆ ಹರೆಗಡಿತದಲಿ ನೀವ್ಮಾ । ಡಿದ ಪರಾಕ್ರ
 ಮವಾವುದೆಂದನು ನೃಪತಿ ಖಾತಿಯಲಿ ॥ ಜೀಯ ಖತಿಯೆಕೆಮ್ಮೊಡನೆ ಚ । ಕ್ರಾಯುಧನ ಚಾತುರ್ಯದಲಿ
 ರಣ । ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಭಟರು ಬಿದ್ದರು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ಕಾಯಿದರೊ ಕಾದಿದರೊ ಗುರುಗಾಂ ।
 ಗೇಯಸ್ಯಂಧವಮಾದ್ರಪತಿರಾ । ಧೇಯರನುಗತಿವೊಗದಿಹುದಪರಾಧ ನಮಗೆಂದ ॥ ೩೨ ॥ ಅರಸ ಪೊ
 ರಮಡು ಭೀಮಪಾರ್ಥರ । ಕರುಳ ಬೀಯವ ಭೂರಿನಿಕರಕೆ । ಬರಿಸುವೆವು ನೀನೋಡಲೊಡ್ಡುವೆವಸ್ತ್ರ
 ಸಂತತಿಯ ॥ ಗರುವರಿಹರೇ ನೀರೊಳಾಹಮ । ಕರಮಹಾಸ್ವಯಂಕೀರ್ತಿಜಲದೊಳು । ಕರಗದಿಹುದೇ
 ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಯಿದೆಂದನವನಿಪನ ॥ ೩೪ ॥ ಕೇಳು ಕುರುಪತಿ ಪಾಂಡುಸುತಶಂ । ಡಾಲಸೇನೆಗೆ ಸಿಂಹ
 ವಿವನ । ಸ್ನಾಳ ಬಿಡು ನೀ ನೋಡುತ್ತಿರು ಕರ್ಣಾದಿಸುಭಟರಲಿ ॥ ಜಾಳಿಸದಜಯಕಾಮಿನಿಯ ಜಂಘಾ
 ಳತನವನು ನಿಲಿಸಿ ನಿನ್ನಯ । ತೋಳಿನಲಿ ತೋರುವನು ಮೈದೋರೆಂದರವನಿಪನ ॥ ೩೫ ॥ ಒಪ್ಪದಿ
 ದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಯಾವನ । ದರ್ಪದಲಿ ಜಾರಿದಜಯಾಂಗನ । ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ನಮಗೊಲಿವುದರಿದೇಕಾಕಿಯಾ
 ಬವತಿ ॥ ತಪ್ಪಿದುದನು ಸಲಿಲವಾಸದೊ । ಳೊಪ್ಪಲಿಡುವನು ನಾಳೆ ನೀವ ತೊಲ । ಗಪ್ಪುದಿಂದಿನೊ
 ಳಿಡಿಸವನಿಪನಾಕೃಪಾದಿಗಳ ॥ ೩೬ ॥ ಇನೆ ಮಹಾವಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಸಂತತಿ । ಇನೆ ಮಹಾಧ
 ಸುರಾಜಸಂಸ್ಕೃತಿ । ಐವನಿಸಾಪೇಕ್ಷಂಗಳಿವೆ ತೈರಧಿಕರೊಂದಾಗಿ ॥ ಅವನಿಪತಿನೀ ಸೇಸದಳಿ ಮಿ ।
 ಕೃಷಿರತೇಷವಿರೋಧಿವರ್ಗಕೆ । ದಿವವೊ ಧರೆಯೋ ನೋಡಲಿನ್ನ ಹುದಂದನಾದ್ರಾಣಿ ॥ ೩೭ ॥
 ಸೇಸದಳಿದನು ಭೀಷ್ಮನಗ್ಗದ । ಭಾಸ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನಲಿ ಗತವಾ । ಯೈಸ ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಕರ್ಣನ
 ನೆಂದು ನೀನರಿಯ ॥ ಓಸರಸಿದನ ಮಾದ್ರಪತಿ ಬಳಿ । ಕೃಪು ಬಂದುದು ದೈವದೊಲುಮೆಯ ।
 ಪೈಸರಕೆ ನೀವೇನ ಮಾಡುವಿರೆಂದನಾಭೂಪ ॥ ೩೮ ॥ ರಣದೊಳಾಗಾಂಗೇಯ ನಿಮ್ಮಡಿ । ಗುಣವ
 ಲೋರುವೆನಪ್ಪರವರಿಂ । ದಣಿಸಿಕೊಳು ಮೂವಡಿಮನಗ್ಗದಸೂತನಂದನನ ॥ ರಣಕೆ ನಾಲ್ವಡಿ
 ದೊಡ್ಡರಾಜನೆ । ಹೊಣೆಗಿಡಿದು ಸುತವರ್ತಕನಿಯು । ಬಣಗುಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡೇಳೆಂದನಾ

ದ್ರಾಣಿ || ೩೯ || ಖರೆಯಲ್ಯ ನೀವ್ ಉಭಯರಾಯರ | ಗುರುಗಳಲಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ ಕೃಪರೇ | ಹಿರಿಯ
ರಾಚಾರಿಯರು ಯಾದವರೊಳಗೆ ಕೃತವರ್ಮ || ಗರುವಲ್ಯ ನೀವಿಲ್ಲಿ ರಣಬಾ | ಹಿರರ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ಸು
ಕೃತದ | ಲರೇಗಲಿಸಿಗಳು ನಾವು ನಿಮ್ಮಲಿ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲಂದ || ೪೦ || ಅರಸ ಕೇಳತಿಸುಕೃತವನು ವಿ |
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಪ್ರಾರಾಯವೆನೆ ಕಾ | ಹುರದನುಡಿ ಬೇಡೇಳು ನಡೆವುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಿಗೆ || ಅರಿಗಳೈ
ತಂದಾಕಿದೊಡೆ ಗಣಿ | ಪುರದ ದುರ್ಗವ ಬಲಿದು ನಿಲುವುದು | ಪರಮಮಂತ್ರವಿದಂದನಶ್ಚತ್ವಾ ಮನವ
ನಿಪಗೆ || ೪೧ || ಸಲಿಲವಾಸದೊಳಿಂದಿರುಳನು | ಕಳಿದನಾದೊಡೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ | ಗೆಲುವೆನುದಯ
ದೊಳಿದುನೆ ನಿಶ್ಚಯವೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಅಳುಕಿ ಕದನದೊಳೊಡಿದೊಡೆ ಸಲಿ | ಲಲನೆಯರ ಮರೆಗೊಂ
ಬೆನೇ ನೀವ್ | ತೊಲಗಿ ಭೀಮನ ಬೇಹು ಬಹುದಿರಬೇಡ ನೀವೆಂದ || ೪೨ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ದೈವಯೋಗವ
ಪರಿಹರಿಸಲಾರಳವು ಪವನಜ | ನರಮನೆಯ ಮೃಗಬೇಂಟಿಕಾರರು ಮಾಂಸಭಾರದಲಿ || ಬರುತ ನೀರ
ಡಸಿದರು ಕಂಡರು | ಸರಸಿಯನು ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ಯತಂ | ದಿರಿಸಿದರು ತೀರದಲಿ ಬಹಳಾಮಿಷದಕಂ
ಬಿಗಳ || ೪೩ || ಚರಣವದನವ ತೊಳೆದು ನಿರ್ಮಳತರವರಾಂಬುವನಿಂಟಿದರು ಕೃಪಾಗುರುಸುತರ ನು
ಡಿಗಳನು ನಡುನೀರಿನಲಿ ನೃಪಧ್ವನಿಯ || ಅರಿದರಿವರಾಲಿಸಿದನೇನಿದು | ಕುರುಪತಿಯ ತತ್ಸುಭಟವಾ
ಚೋ | ತ್ತರವಲಾ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಕೇಳಿದರು ಮರೆವಿಡಿದು || ೪೪ || ಆಯಿತ್ತಿದು ನೃಪ ರಾಜಕಾರ್ಯ
ದ | ದಾಯಕಿದ್ದುದು ಫಲವಲಾ ಕುರು | ರಾಯಗುಪ್ತನಿವಾಸವಾರ್ತಾಪ್ರದವಲಾ ನಮಗೆ || ಕಾಯದಿ
ರಿ ಕಂಡೂಸರೋಜದ | ತಾಯಿ ಸರಸಿಯೆನುತ್ತ ಹಾಯ್ದರು | ವಾಯುತನುಜನ ಬೇಂಟಿಕಾರರು ನಗು
ತ ಪಾಳೆಯಕೆ || ೪೫ || ಅರಸ ಕೇಳ್ ಸಂತಪ್ತಕರ ಸಂ | ಹರಿಸಿ ಶಕುನಿಯ ಮುರಿದು ಕಳನಲಿ | ದೊ
ರೆಯ ಕಾಣದೆ ಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳ ದುಗುಡದಲಿ || ಹರಿಸಿದರು ದೂತರನು ಕೌರವ | ಧರಣಿಪನ ಪಾಳೆ
ಯಕೆ ಹಸ್ತಿನ | ಪುರಿಗೆ ಕೂಡೆ ದಿಗಂತದಲಿ ಚರರರಿಸಿದರು ನೃಪನ || ೪೬ || ಹರಿದು ದೂತರು ನೃಪ
ನ ಕಾಣದೆ | ಮರಳಿದೊಡೆ ಯಮಸೂನು ದುಗುಡದ | ಭರದ ಭಾರವಣೆಯಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ಪಾ
ಳೆಯವ || ಕುರುನೃಪತಿ ತಪ್ಪಿದನು ಭೀಷ್ಮಾ | ಧೈರ ವಿಜಯ ನಿಷ್ಫಲವು ಹಸ್ತಿನ | ಪುರದ ಸಿರಿ ಜಾರಿ
ದಳು ನಮಗೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೪೭ || ಹೇಣ ಬಗದರಿಸಿದರು ಕರಿಗಳ | ಹಣಿದಲಿ ನೋಡಿದ
ರು ರಥಸಂ | ದಣಿಗಳೊಟ್ಟೆಲ ಕೆದರಿ ಭೀಷ್ಮವ ಸರಳ ಮಂಚದಲಿ || ಹೇಣಿದರು ಭಗದತ್ತನಾನಯ |
ನಣೆದು ನೋಡಿದರರುಣವಾರಿಯ | ಕೇಣಿ ಕೂಡರಿಸಿದರು ಚಾರರು ಕಣನ ಚೌಕದಲಿ || ೪೮ || ಹುಡು
ರಿದು ಕೂಡರಿಸಿ ದೂತರು | ಮರಳಿ ಬಂದರು ದುಗುಡಭರದಲಿ | ಬೆರಳಮೂಗಿನಲಿದ್ದು ದವನಿಪಸಹಿತ
ಪರಿಪಾಠ || ಇರುಳ ಬೇಗೆಯ ಚಿತ್ರಪಾಕಳಿ | ತರಣಿ ತಡೆದೊರುವವೊಲಟವೀ | ಚರರ ರಥಸದ ಭರಿ
ಗಿಭಾವನ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತೆಂದ || ೪೯ || ತಂದಮಂತ್ರದ ಕಂಬಿಗಳನು ಪು | ಳಿಂದರೊಪ್ಪಿಸಿ ಭೀಮಸೇ
ನನ | ಮಂದಿರವ ಸಾರಿದರು ಕಂಡರು ಜನದ ಕಳವಳವ || ಇಂದಿನೀಸಂಗ್ರಾಮಜಯದಲಿ | ಬಂದಜಾ
ಡ್ಯವಿದೇನು ಬಿನ್ನಹ | ನೆಂದು ಸಲುಗೆಯ ಶಬರಪತಿ ನುಡಿಸಿದನು ಪವನಜನ || ೫೦ || ರಣವಟಕೆ
ಬೊಳೇಕಾದಶಾಸ್ತ್ರಾ | ಹಿಣಿಯ ಗೆಲಿದುದು ವಿಫಲವಾದುದು | ಜಣುಗದರಿನೈಪನವಜವನಿಕಮು
ಯೊಳೆಡಗಿದನೊ || ತೈವನದೊಳಿರುವಿನಲಿ ಮೆಳೆ ಸಂ | ದಣಿಗಳಲಿ ಮರೆಗೊಡಿನಲಿ ಮೃಗ ಗೋಳಿ

ದ ನೆಲೆಯಲಿ ಕಾಣಿರೇ ನೀವೆಂದನಾಭೀಮ || ೫೧ || ಅದರಕಬಾ ಬಿನ್ನುಹವನೀ | ವಾದರಿಪುದನೆ ತು
 ಪ್ಪನಾಗಿ ವೈ | ಕೋದರನು ಕರೆಸಿದನು ಪರಿಮಿತಕಾಪುಳಿಂದಕರೆ || ಅದುದೇನೆಲೆಕುರುಪತಿಯ ದುರೈ
 ದವಿದು ಮೆಚ್ಚುಂಟಿ ನಿನಗೆನ | ಲಾ ದುರಾತ್ಮಕನರುಹಿದನು ಕೇಳಿಲೆಮಹೀಪಾಲ || ೫೨ || ಜೀಯ
 ಕುರುಪತಿ ಗುಪ್ತದಲಿದ್ದೈ | ಪಾಯನನ ಸರಸಿಯಲಿ ಸಮರವಿ | ದಾಯತದವಾರ್ತೆಯನು ತನ್ನವರೊ
 ಡನೆ ತೀರದಲಿ || ಬಾಯಿಗೇಳಿಸುತಿದರ್ನಾವತ್ | ತೋಯಪಾನಕೆ ಬಂದು ಕಂಡೆವು | ರಾಯನಂಘ್ರಿ
 ಗಳಾಣೆಯಿಂದನು ಶಬರನನಿಲಜಗೆ || ೫೩ || ಇತ್ತನವರಿಗೆಯಂಗಚಿತ್ತವ | ನುತ್ತವೊಂಬರವೀರನೂ
 ಪುರ | ಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯ ಕರ್ಣಾಭರಣಮುದ್ರಿಕೆಯ || ಹೊತ್ತಹರುಷದ ಹೊಳೆವಕಂಗಳ | ತೆತ್ತಿ
 ಸಿದಪುಳಕದ ಸರ್ಪಾಡಿಕೆ | ನೆತ್ತಸುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದನು ರಾಯನರಮನೆಗೆ || ೫೪ || ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟ
 ಸು ಜೀಯ ಚರರಿಗೆ | ಕೊಡು ಪಸಾಯವನುನೈಪನ ತೆಲೆ | ವಿಡಿದರೈ ದೈಪಾಯನ ಸರೋವರದ ಮ
 ಧ್ಯದಲಿ || ಅಡಗದನು ತಡಿವಿಡಿದು ತನ್ನವ | ರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದನು ಗಡ ನಿ | ಮೃಡಿಯೆ ಬಲ್ಲಿಂ
 ರಾಜಕಾರ್ಯವೆಂದನಾಭೀಮ || ೫೫ || ಕರೆ ಮುಕುಂದನನರ್ಜನನ ಸಂ | ವರಣೆ ಬರಲಿ ತಿಖಂಡಿ
 ಪಾಂಚಾ | ಲರಿಗೆ ನೇಮಿಸು ಕರಸು ದೃಷ್ಟದೃಷ್ಟಮ್ನುಂಜಯರ || ಕರಿತುರಗವಿಶ್ರಮವನವನಿಂ | ದಿ
 ರುಳು ಮಾಡಲಿ ಬೇಗ ಪೊರಮಡು | ಪೊರಮಡನೆ ನಿನ್ನಾಳ ಸೊಳ್ಳಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯಲಿ || ೫೬ || ಅ
 ವರ ಸುಮ್ಮಾನವನು ಸೇನಾ | ನಿವಹರಭಸವ ಭೂರಿಭೀರಿಯ | ವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯ ರಥಹಯಗಜದ
 ಗರ್ಜನೆಯ || ಇವರು ಕೇಳಿದರಕಟಕಟ ಕೌ | ರವನ ಗುಪ್ತಪ್ರಕಟವಾದುದತಿವತಿವಾ ಹರಿ ಸರೈಗತನ
 ಹನಂದನಾದ್ರೋ || ೫೭ || ಏಳು ಕುರುಪತಿ ಪಾಂಡುನಂದನ | ರಾಳು ಬರುತಿದೆ ನಾವು ನಾಲ್ವರು |
 ಕಾಳಗವನಂಘ್ರಿಸುವೆವು ಬಿಡುಬಿಡು ಸರೋರವರ || ಹೇಳು ಮನವೇನನಲು ನೀವಿ | ನ್ನೇಳಿ ದೂರದಲಿ
 ರಿ ವಿರೋಧಿಗ | ಳಾಳು ಮಾಡುವುದೇನು ಸಲಿಲದೊಳೆಂದನಾಭೂಪ || ೫೮ || ಅನಿಮಿಷರು ಗಂಧರ್ವ
 ಯುಕ್ತರು | ಮುನಿದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮಾಯದ | ಮನುಜರಿಗೆ ತಾ ಸಾಧ್ಯವಹೆನ್ನೇ ತನ್ನನರಿಯರಲಾ ||
 ವಿಸುತಸಲಿಲಸ್ತಂಭವಿದ್ಯಯೋ | ಳೆನಗಿರವು ಪಾತಾಳದಲಿ ಯಮ | ತನುಜನೇಗುವ ರೂಪುದೋರದೆ
 ಜೋಗಿ ನೀವೆಂದ || ೫೯ || ಉರವಣಿಸಿತರಸೇನೆ ಮುತ್ತಿತು | ಸರಸಿಯನು ಮೊಡ್ಡೊಸಿ ಗಡಮೆಳಿ
 ತರುಲತೆಯನೊಳೆಕೊಂಡು ನಿಂದುದು ಚತುರಚತುರಂಗ || ಚರರೆ ಗರ್ಜನೆ ವಾದ್ಯರವ ಕರಿ | ತುರಗ
 ರಥನಿರ್ಭೂಷ ಪರೈತ | ಬಿರಿಯ ಮೊಳಗಿತು ಸಿಲುಕಿದನು ಸಿಲುಕಿದನು ದೊರೆಯೆನುತ || ೬೦ ||
 ಇವರು ತಿರುಗಿಡರಿತ್ತ ದೈವ | ವೈವಹರಣೆ ಫಲಿಸುವುದಲಾ ಕೌ | ರವನ ಸಿರಿ ಪುಣ್ಯಾಂಗನಾವಿಭ್ರಮವ
 ವರಿಸತಲಾ || ಅವರಿಗಿದನಾರರುಹಿದರೊ ಪಾಂ | ದವರಿಗಾವುದು ಕೊರತೆ ಪುಣ್ಯ | ಪ್ರವರಗದುಗಿನವೀ
 ರಸಾರಿಯೊಳಿನ ಕರುಣದಲಿ ||

...

...

|| ೬೧ ||

ಅಂತಃಸಂಧಿ ಶೆಳೈ ನಡೆ ಹಗಿತ್ತಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಐ ದ ನ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ಮುಕ್ತಿ ಮೂದಲಿಸಿದರು ಕುರುರಾ | ಜೋತ್ತಮನನುದಕದಲಿ ಹೊರವಡಿ | ಸುತ್ತ ಕಂಡ
ರು ಪಾಂಡುತನುಜರು ರೋಹಿಣೀಸುತನ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ರಿಪು | ಜಾಲ ಜಡಿದುದು ಕೊಳನೆ ತಡಿಯಲಿ | ತೂಳಿ
ದುದು ಬಲುಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರವಭ್ರಮಂಡಲವ || ಸೂಳವಿಸಿದವು ಲಗ್ನಿಯಲಿ ನಿ | ಸ್ನಾಳಬಹುವಿಧವಾ
ದ್ಯರವ ಹೆ | ಗಾಳಿಗಳು ಚೀರಿದವು ಬೈಸಿಕೆ ಬಿಡೆ ಕುಲಾದ್ರಿಗಳು || ೧ || ತಳಮಳಲ ಮೊಗೆಮೊಗೆ
ದು ಕದಡಿತು | ಕೊಳನೆ ಜಲಚರನಿಚಯ ಬಲುಬೊ | ಬ್ಬಳಿಕೆ ವಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ನೆರೆದವು ಬೆದರ
ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ || ದಳವ ಬಗಿದಂಬುಜಮೊಳಡಗದ | ವಳಿನಿಕರ ಹಾರಿದವು ಹಸಾ| ವಳಿ ಜವಾಯ್ಲರತ
ನದಿ ಜಗುಳ್ಳವು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು || ೨ || ಬಂದುದುಬಲ ಕೊಳನತೀರದ | ಲಂದು ವೆಡ್ಡೊಸಿದರು ಸರ
ಸಿಯು | ಬಂದಿಕಾರರು ಬೊಬ್ಬಿರಿತದಬ್ಬರಕೆ ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ || ಅಂದಳದಲೈತಂದು ಧರ್ಮಜ | ನಂದನ
ರ್ಜನಭೀಮಯಮಳಮು | ಕುಂದ ಸಾತ್ಯಕಿ ದ್ವುಪದಸೂನುತಿಖಂಡಿಗಳುಸಹಿತ || ೩ || ವರಯುಧಾ
ಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸ | ರಿರಲು ಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತ | ರರಸ ನಿಮ್ಮಯುಯುತ್ಸುಂಜಯುಸೋಮ
ಕಾದಿಗಳು || ಕರಿಗಳೈನೂರೈದುಸಾವಿರ | ತುರಗಪಾಯ್ದಳವೆಂಟುಸಾವಿರ | ವೆರಡುಸಾವಿರರಥವಿದರಿ
ಮೋಹರದಪರಿಶೇಷ || ೪ || ದೇವ ಕಂಡಿರೆ ಕುರುಪತಿಯು ಮಾ | ಯಾವಿಡಂಬದ ವಿದ್ಯೆಯನು ನಿ |
ಭಾವನಾವಿಭೂತಸಲಿಲಸ್ತಂಭದಂಬರವ || ಆವುದಲ್ಲಿಯು ವಿಹಿತಸಮರ | ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಿಷಯ ತ
ಪ್ಪದೆ| ನೀನು ಬೆಸಸುವುದೆಂದನರಸನು ದೇವಕೀಸುತನ || ೫ || ಭರತವಂತಲಲಾಮ ಕೇಳ್ ನೈಪ | ವರೆ
ರ ಪದ್ಧತಿ ಕಂಟಕದಿನು | ದ್ಧರಿಸುವುದು ಕಂಟಕರ ಮಾಯಾವಿಗಳ ವಿದ್ಯಗಳ || ಪರಿಹರಿಸುವುದು
ಮಾಯೆಯಲಿ ಪ್ರತಿ | ಗರಳದಲಿ ಗರಳವನು ಮಾಯಾ | ಪರರು ಮಾಯೋಪಾಯವೈದ್ಯರು ನೈಪತಿ
ಕೇಳೆಂದ || ೬ || ಮರಣವೆಂದಿಂಗಾಗಡಂತಿರ | ವರವ ಕೊಂಡು ಹಿರಣ್ಯಕಾಸುರ | ಸುರನರೋರಗರ
ನು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗೆ || ಧರಧಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನರಕೇ | ಸಂಯ ರೂಪಿನಲಾದಿವಿತ್ಸುಂ |
ಭರನು ಗಲಿದನು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮಾಯಾ ಪ್ರಪಂಚವನು || ೭ || ಲಲಿತವೈದಿಕಧರ್ಮಮಾರ್ಗವ |
ನಳಿದು ಹೆಚ್ಚಿದಕಾಲನೇಮಿಯು | ತಲೆಯ ಕೊಂಡನು ಚಕ್ರದಲಿ ದೃತ್ಯಾರಿ ಪೂರ್ವದಲಿ || ಬಲನ ಭಂ
ಜನ ವೃತ್ತನನು ಶೃಂ | ಬಲಿತಮಾಯಾರ ಮಾಡುದಿಂದವೆ|ಬಲವಿರೋಧಿ ವಿಭಾಡಿಸಿದನವನೀತ ಕೇಳೆಂ
ಡ || ೮ || ಪರನ ವರದಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಭಸ್ತಾ | ಸುರನು ತಿವನ ವಿಭಾಡಿಸಿದೊಡೆ | ಬ್ಬರದವನನುರುಹಿದನು
ಪರಿ ಟೆಯಾಯಿ ಪ್ರಿಯೋಗದಲಿ || ಸುರನ ನೆರೆಯಾಳಿದನ ಭುವನವ | ನೊರಸಿದಾರಾವಣನ ರೂಢಿಯು |
ತಿರವ ನೆರರೂಪಿರದೆ ಖತಿಯಲಿ ರಾವೆ ಖಂಡಿಸಿದ || ೯ || ಎನುಗೆ ತಾರೊಡಹುಟ್ಟಿದನ ನಿ | ಮರ್
ಮತೆಯಲಿ ನಿರ್ದಾಂಟಿಸಿದೊಡಾ | ಕ್ರಮದಲೇ ಕಂಸಂಗೆ ಹಿಂಸಾಕೃತಿಯ ರಚಿಸಿದಲಾ || ಸಮರದಲ್ಲಿ
ಕೈಗಾಲನೈಪನಾ | ಕ್ರಮಿಸಿದನು ಶಕ್ತಿನಲಿ ಮಾಯಾ | ತಿಮಿರವನು ಮಾಯೆಯಲಿಗಲಿದನು ರಾಯಾಳಿ
ಳೆಂದ || ೧೦ || ಕಾಲಯುವನನ ದಂತವಕ | ಸಾಲುವನ ಮಾಗಧನ ನರಕನ | ಸೀಳಿದನು ಕೃತಮಾ

ಯರನು ಮೂಯಾಪ್ರಪಂಚದಲಿ || ಧಾಳರನು ಧವಳರನು ಶಕ್ತಿನ | ಶಾಳಿಕಾರರ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲವ | ನಾ
ಳಿಗೊಂಡರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲವನೀಶ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ || ದ್ಯೂತವ್ಯಗಯಾವ್ಯಸನಿಗಳು ನೃಪ | ಜಾತಿಗಾದ
ವಿನೋದಕಪಟ | ದ್ಯೂತವಿದು ನೃಪಧರ್ಮಮೇ ಮೂಯಾಭಿಯೋಗದಲಿ || ಸೋತರಳೆಯನದಂತಿರಲಿ
ನಿ | ಭೀತಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಸಿಯುಟ್ಟುದ | ನೀತ ಸುಲಿದನು ಯಿವನು ಸುಜನನ ನೃಪತಿ ಹೇಳೆಂ
ದ || ೧೨ || ಐಹದ ಸಂಭಾವನೆಯ ಸಂ | ಮೋಹನಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಸುಕೃತದ | ದ್ರೋಹವಾಗದಲೇ
ಸುಯೋಧನವಧೆಯದೆಸೆಯಿಂದ || ಈಹದಕೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದೊಡೆ ನೀ | ವಾಹದಕೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವೆ||
ನೂಹಿಸಿದರೆಂದರಸನುಡಿಸಿದನಿತ್ಯ ಕುರುಪತಿಯ || ೧೩ || ಏಳು ಕೌರವರಾಯ ಸಲಿಲ | ವ್ಯಾಳನೇ
ನೀನಕಟ ಜಲದೊಳ | ಗಾಳುವರೆ ಕಾಳಾಯ್ತು ನಿನ್ನಲಿ ಗರುವಶಶಿವಂಶ || ಕಾಳಗದೊಳದ್ದಿದೆ ಸ
ಹೋದರೆ | ಜಾಲಪುತ್ರಜಾತಿಬಂಧು ನೃ | ಪಾಲರನು ನೀನೀರೊಳಡಗಿದೆ ಕಷ್ಟ ಹೋಗಿಂದ || ೧೪ ||
ಜಾತಮಾತ್ರದಮೇಲೆ ಬಂದವು | ಖ್ಯಾತಿವಿಖ್ಯಾತಿಗಳು ನಮಗೆನೆ | ಖ್ಯಾತರಾದವು ನಾವು ನಿರ್ಮಳ
ಸೋಮವಂಶದಲಿ || ಭೀತಿಯಲಿ ನೀ ನೀರ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಮಾತುಹೊರದೇನವ್ಯನಕಟಾ | ಬೂತುಗಳ
ಕೈಬಾಯ್ ಬಂದೈತಂದೆ ಕುರುರಾಯ || ನಾಡೊಳರ್ಥವ ಕೊಡದೆಹೋದರೆ | ಬೇಡಿದೈದೂರುಗಳ
ಕೊಡನೆಂ | ದೇಡಿಸಿದೆ ಸೂಚ್ಯಗ್ರವಲಿ ಸಂಮಿಳಿತಧಾರುಣಿಯ || ನಾಡೆ ನೀ ಕೊಡೆನೆಂದು ದರ್ಪವ |
ಮಾಡಿ ಸಕಲಮಹೀತಳವ ಹೋ | ಗಾಡಿ ಹೊಕ್ಕೈ ಜಲವನಾವೆಡೆ ನಿನ್ನ ಛಲವೆಂದ || ೧೫ || ಹೇಳಿ
ದರಲಾ ವಿದುರ ಭೀಷ್ಮರ | ಮೇಲುದಾಯದ ತಾಗುಥಟ್ಟನು | ಕೇಳದಖಿಳಾಹಿಣಿಯ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ |
ತಡೆಗಡ್ಡು || ಕಾಳಗವನೊಟ್ಟೈಸಿ ನೀರೊಳ | ಗಾಳುವುಮು ನಿನಗಾರು ಬುದ್ಧಿಯ | ಹೇಳಿದರು ನುಡಿ
ನುಡಿ ಸುಯೋಧನಯಿಂದನಾನ್ಯಪತಿ || ೧೬ || ಕಂಡೆನೆಂದೊಬ್ಬನ ಪಲಾಯನ | ಪಂಡಿತನನುತ್ತರನ
ನಾತನ | ಗಂಡ ನೀನಾದೈ ಪಲಾಯನಸಿರಿಯ ಸೂರಿಯಲಿ || ಭಂಡರಿಬ್ಬರು ಭೂಮಿಪರೊಳಾ | ಭಂಡ
ನೀನೇ ಮಿಗಲು ಸಲಿಲದ | ಕೊಂಡವನು ಹೊಕ್ಕನೆ ವಿರಾಟಜನೆಂದನಾರಾಯ || ೧೭ || ಅಡವಿಯೇ
ನೆಲೆ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ | ಕೊಡೆನುಧರಣಿಯನೆಂದು ಖಡುಗವ ರುಡಿದಲಾ ನಿನ್ನೊಲಗದ ನಾಯರ
ಸಂಮುಖದಿ || ಖಡುಗವನು ಖಳನೊಳಗೆ ಹಾಯಿಕ | ವಡುಗೊಳನ ನೀ ನೋಡಿ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಮಡ
ದಿಯರು ತಮತಮಗೆ ನಗರೇ ಹೊಯ್ದು ಕರತಳವ || ೧೮ || ಜೀವಸಖರಾಧೇಯನಾತನ | ಸಾವಿನಲಿ
ಹಿಂದುಳಿದೆ ಸೋದರ | ಮಾವತಕುನಿಯ ಸ್ವಂಧವನ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ || ಸಾವಿನಲಿ ಹಿಂದುಳಿದೆ
ಜೀವನ | ಜೀವನವೆ ಜೀವನ ನಿವಾಸದೊ | ಳಾವನುಮಿಕೆ ಕೊಳನ ಹೊರುಗಡು ಕೈದುಕೊಳ್ಳೆಂ
ದ || ೧೯ || ಓಡಿ ಕೈದುನ ಹಾಯ್ಕಿ ರಣದಲಿ | ಹೇಡಿಗರ ಹಿಡಿದಳುಕಿ ಬದುಕಿದ | ಗೂಡಿಸುಡೆ ಗೆ
ರುವಾಯಿಯಲಿ ಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತ || ಓಡಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಡೆ | ಕೂಡೆ ಸಂಧಿಸಿ ನಿನ್ನ
ಜೀವಿಯ | ನಾಡದಿಹವೇ ನಾವು ಕುರುಪತಿ ಕೈದುಕೊಳ್ಳೆಂದ || ೨೦ || ಭರತನಹ.ಪಯಯಾತಿಗಳ
ಸಂ | ವರಣಸಗರದಿಳಿಪನ್ನಗರಘು | ವರಪುರೂರವದಂದುವಾರಭಗೀರಥಾದಿಗಳು || ಧರಣಿಪಾಲ
ರನಂತಸಮರವೊ | ಳನೈಪರ ಸವಿದರು ನಿನ್ನಲೊ | ಲುರುಳಿದವೆಲ್ಲದಕದಲಿ ನೃಪ ಕೈದುಕೊ
ಳ್ಳೆಂದ || ೨೧ || ಕೊಳನ ಬಿಡು ಕಾಡಳು ಹಿಂದುಣ | ಹಳವ ತೂಡೆ ಹೇರಳ ಬಾಂಧವ | ಬಳಗೆ

ಭೂಮಿಾತ್ವರರ ಬಹಳಾ ಕ್ಷೌಹೀದಳವೆ || ಅಳಿದಕೀರ್ತಿಯ ಕಸರ ತೊಡೆ ಭೂ | ವಳಯಮಾನ್ಯ
ನು ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯ | ಬಳಸುವರೆ ಸುಡು ಮರುಳೆ ಕುರುಪತಿ ಕೈದುವಿಡಿಯಿಂದ || ೨೩ || ಅನಿಲಸುತ
ಬಾ ಕುರುಕಕುಲಾನ್ವಯ | ವನದವಾನಲ ಮೈರಿಪುತ್ರಜಃಘನಶರಧಿವಡಬಾಗ್ನಿ ಬಾರೈ ನುಡಿಸು ಕುರು
ಪತಿಯ || ಎನೆ ಹಸಾದವ ಹಾಯ್ಕಿ ಯಮನಂ | ದನನ ನೇಮವ ಕೊಂಡು ಕೌರವ | ನನು ವಿಭಾಡಿ
ಸಿ ಬೈದು ನುಡಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ಭೀಮ || ೨೪ || ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದೆ ಹಾವಿನಲಿ ಬಂ | ಧಿಸಿದೆ ಮಡುವಿ
ನೊಳಿಟ್ಟು ಬಳಿಕು | ಬೃಷವ ಮಾಡಿದೆ ಹಿಂದೆ ಮನಮುನಿಸಾಗಿ ಬಾಲ್ಯದಲಿ || ವಸತಿಯಲಿ ಬಳಿಕ್ಕಿ
ದೇವರ | ಪಸರಿಸಿದೆ ಪುಣ್ಯದಲಿ ನಾವ' ಜೀ | ವಿಸಿದವಡಗದೊಡನ್ನು ಬಿಡುವೆವೆಯಿಂದನಾಭೀಮ
|| ೨೫ || ಎಲವೊ ರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ | ಸುಲಿಸಿದಾಳಲವೆಲ್ಲಿ ಹಗೆಗಳ | ಹಳುವದಲಿ ಹೊಗಿಸಿದ
ಮಹಾಪೌರುಷದ ಸಿರಿಯೆಲ್ಲಿ || ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಕೂ | ದಲಲಿ ಕೈದುನ ಕಟ್ಟೆ ಬೀಚರ | ನೆ
ಳೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನಾರು ಕೌರವ ಯಿಂದನಾಭೀಮ || ೨೬ || ಭೀಮನೆನೆ ಭುಗಿಲೆಂಬರೋಷದ | ತಾಮ
ಸವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆಲಾ ನಿ | ನಾರ್ವಮವಾಯಿತೆ ಬಿರುದುಪಾಂಡವತಿಮಿರರವಿಯೆಂಬ || ಭೀಮವನದಾವಾ
ಗ್ನಿ ಹೊರವಡು | ಭೀಮಭಾಸ್ಕರರಾಹು ಹೊರವಡು | ಭೀಮಗರ್ಜನೆಮಧುರಗೀತವೆ ನೃಪತಿಬಾರಂ
ದ || ೨೭ || ಕೆಡಹಿ ದುಶ್ಶಾಸನನ ರಕುತವ | ಕುಡಿದವನು ತಾನಲ್ಲಲೇ ನಿ | ನೊಡನಹುಟ್ಟಿದನೊ
ರನುಂಗದಕಾಲಯಮನಲಾ || ಅಡಗಿದೊಡೆ ಬಿಡುವೆನೆ ಭಯಜ್ವರ ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನನು ಸೆಳೆದು ರಣದಲಿ
ತೊಡೆಯ ಕಳಚುವಮೃತ್ಯು ಭೀಮನ ಕೈಯ ನೋಡೆಂದ || ೨೮ || ಜಲವ ಹೊಕ್ಕನ ಹುಲ್ಲಕಟ್ಟಿದ |
ನರನನುರುಗಿರಿತಿಖರದಲಿ ಕಾ | ಲೊಳಿಸಿದನ ವಲ್ಮೀಕಿಸಂಗತನನು ನಿರಾಯುಧನ || ಕೊಲುವುದನು
ಚಿತವೆಂಬಶಾಸ್ತ್ರವ | ತಿಳಿದು ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನನೊಬ್ಬನ | ಕೊಲುವುದಕೆ ತ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ ತನಗಲ್ಲೆಂದ
ನಾಭೀಮ || ೨೯ || ಅರಸನಲಿ ಹಗೆಯಿಲ್ಲ ಯಮಳರು | ತರಳರಲಿ ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ಫಲುಗುಣ | ಮುರ
ವಿರೋಧಿಸವರ್ಗಭೀಮನ ತನುವ ನೆರೆ ಕಡಿದು || ಮರುಳ ಬಳಗವ ತಣಿಸಿದರ ಹಿರಿ | ಯರಸನಲಿ
ಸಂಧಾನವೆಂಬೀ | ಮರುಳೆ ಕುರುಪತಿ ಭೀಮಸೇನನ ಸೀಳಲೇಳೆಂದ || ೩೦ || ತನತನಗೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
ಮಳರ | ಜ್ವನನು ಪಂಚದ್ರೌಪದೀನಂ | ದನರು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಸ್ಯಂಜಯಸೋಮಕಾದಿಗಳು ||
ಅನುಚಿತವು ಸಲಿಲಪ್ರವೇಶವು | ಜನಪತಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದು | ಜನಜನಿತವೆಂದುಲಿದುದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ
ಘೋಷದಲಿ || ೩೧ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಗನು | ಬೃರಿಸಿದನು ರೋಮಾಂಚದಲಿ ಗ | ಬೃರಿಸಿದ
ಧಿಕಕ್ರೋಧತಿಖಿಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು || ತರುಬಿದಂತಃಖೇದಮಂತಾ | ಕ್ಷರಕೆ ಜವನಿಕೆಯಾದುದಾನಿ
ರ್ಭರದ ವೀರಾವೇಶದಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ನೃಪತಿ || ೩೨ || ಮರೆದುದುಡಕಸ್ತಂಭಸಲಿಲದ | ಹೊರಗೆ
ಬೊಬ್ಬಳಿಗಳುಕೆ ತೆರೆನೊರೆ | ತರುಬಿದವು ಘುಳಿಘುಳಿಸಿ ಬಲುಬುದ್ಧದ ಚೂಣಿಯಲಿ || ದುರುದು
ರಿಪಬಿಸುಸುಯ್ಯ ಸೆಕೆಯಲಿ | ಮರುಗಿ ಕುದಿದುದು ನೀರು ಭೀಮನ | ಬಿರುನುಡಿಯ ಬೇಳಂಬದಲಿ
ಬಿಂಡಾದನಾಭೂಪ || ೩೩ || ಜ್ಞಾನವೆಳೆದುದು ವೀರಪಣದಭಿ | ಮಾನ ಮಸೆದುದು ಮಂತ್ರದೃಷ್ಟಿ
ಯ | ಮೌನ ಹೆಬ್ಬಳಸಾಯ್ತು ಮೋಹಿದುದಾಹವೈಸನ || ಧ್ಯಾನಮನಹೊರಗಳೆದು ಧಾರಣ | ಸಾ
ನಭಾವಕೆ ನಾಡಿದನು ತವ | ಸೂನು ಕಳವಳವೋದನಹಿತವಚೋವಿಘಾತಿಯಲಿ || ೩೪ || ಜಲಧಿಮುಖೈ

ದೊಳೇಳ್ವವೆಡಬಾ | ನಲನವೊಲು ತವಕದಲಿ ತಡಿಗು | ಚ್ಚಳಿಸಿದನು ತತ್ಕೋಧಶಿಖಿ ಕಿಡಿಮಸಗೆ ಕಂ
 ಗಳಲಿ || ಹೊಳವೆಭಾರಿಯಹೆಗಲಗದೆ ಕರ | ತಳದ ವಿವುಳಸಘಾಟಗರ್ವದ | ಚಲನಯನದ ಚಡಾಳ
 ಛಲದ ನೈಪಾಲ ಹೊರವಂಟ || ೩೫ || ಅರಳಿತರಸನ ವದನ ಭೀಮನ | ಹರುಷವುಕ್ಕಿತು ಪಾರ್ಥನು
 ಬೈದ | ನುರುಮದದಲಿರೆ ನಕುಲನುಬ್ಬರಿಸಿದನು ಸಹದೇವ || ಹರಕೆಯಲಿ ದೈವಂಗಳಿತ್ತವು | ವರವೆ
 ನೆಂದರು ದ್ರೌಪದಿಸುತ | ರುರುತಿಖಂಡಿದ್ರುಪದಸುತಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಲವಿನಲಿ || ೩೬ || ನಗೆಮಸಗೆ ಕರ
 ತಳವೆ ಹೊಯ್ದೊಂ | ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದಲಿ ನಕುಲಾ | ದಿಗಳು ಬೊಬ್ಬಿರಿಸಾಲಿಸರು ಬಕುಸಾ
 ದ್ಯ ರಥಸದಲಿ || ಅಗಿದು ಗುಡಿ ಗಟ್ಟಿದವು ಮುಂಗಾ | ಲುಗಳ ಹೊಯ್ದಲಿ ತೇಜಗಳು ಕೈ | ನೆಗೆ
 ಜಯಸೂಚನೆಯಲೊದವವು ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳು || ೩೭ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೊಳನ ತಡಿಯಲಿ | ಕುರುಕುಲಾ
 ಗ್ರಣಿನಿಂದು ನೋಡಿದ | ನರಿಭಟರ ಸುವ್ಯಾಸನವನು ಸುಭ್ರಾಂತಿಚೇತನವ || ಉದುದಾ ಮಸ್ತಕದ
 ಮರುಕೊ | ತ್ತರದ ಝಳ ಝಾಡಿಸಿತು ಸತ್ಯ | ಸ್ಫುರಣ ಕಿಡಿಯಿಡಲಮಮ ರೋಷಿತನಾದನಾರಾಯ ||
 || ೩೮ || ಪೂತುಮರು ಕುರುರಾಯ ಘನಸ | ತ್ಯಾತಿತಯನೈ ಕೌರವಾನ್ವಯ | ಜಾತನಲ್ಲಾ ಬುಧ
 ಪುರೂರವವಿಕ್ರಮಾಗತರ || ಖ್ಯಾತನಲ್ಲಾ ಬಂದುದೊಂದ | ಖ್ಯಾತಿಸಲಿಲವಗಾಹದುಳಿದಂ | ದೀತನೊ
 ಲು ದೊರೆಯನಾರು ಸರಿಯಿಂದನು ಮೊಪಾಲ || ೩೯ || ಅರಸ ತೊಡು ಕವಚವನು ಚಾಮಿ | ಕರ
 ಪರಿಷ್ಕೃತವಜ್ರಮಯಬಂ | ಧುರದ ಸೀಸಕವಿದೆ ದುಕೂಲವರಾನುಲೇಪನವ || ಪರಿಹರಿಸಬೇಡೊಲವಿ
 ನಲಿ ಪತಿ | ಕರಿಸನುತ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚುಳ | ದೆರೆದು ಮುಂದಿರಿಸಿದನು ಸೌಹಾರ್ದದಲಿ ಯಮ
 ಸೂನು || ೪೦ || ಪೂರವಿಸಿದನು ಗಂಧವನು ಸರ | ಳೋರೆಪೋರೆಯ ಮೈಯಗಾಯವ | ಹೋರುಗ
 ಳ ಮೆತ್ತಿದನು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಗಂಧಸಾರದಲಿ || ಸಾರತರಸಾದಿನ ಜವಾದಿಯ | ಭೂರಿಪರಿಮಳದಿಂದವರ
 ಕ | ತ್ತೂರಿತಲಕವ ರಚಿಸಿ ಗೆಲಿದನು ತಿಗುರ ತವಕದಲಿ || ೪೧ || ತೆಗೆದು ವಜ್ರಾಂಗಿಯನು ಮೈಯ
 ಲಿ | ಬಿಗಿದು ಹೊಂಬರಹದ ಸುರತ್ನಾ | ಳಿಗಳ ಬಲುಸೀಸಕವನಳವಡಿಸಿದನು ಸಿರಿಮುಡಿ || ರುಗರು
 ಗಿಪಚೆಳುದಿಂಗಳಿನ ತಳು || ದಗಡೆನಲು ತೊಳಗುವದುಕೂಲವ | ಬಿಗಿದು ಮೊನೆಮುಂಜರಗನಳವಡಿಸಿದ
 ನು ಭೂಪಾಲ || ೪೨ || ಗಾಳಿಸಿದಕತ್ತುರಿಯ ಕರ್ಪುರ | ವೀಳೆಯವ ಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಮರಾ | ಭೀಳ
 ಗದೆಯನು ತುಡುಕಿದನು ಪಯಪಾಡನಾರೈದು || ಆಳು ಕವಿಯಲು ರಾವುತರು ಸಮ | ಜೋಳಿಯಲಿ ಸಿ
 ಡಿಜೋದರಾನೆಯ | ತೊಳಸಲಿ ಸಮರಥರು ಸರಳಿನೊಳಿಂದನಾನ್ಯಪತಿ || ೪೩ || ಹಿಡಿ ಧನುವನಲಿರಾಯ ಪ
 ವನಜ | ತುಡುಕು ಗದೆಯನು ಪಾರ್ಥ ಸಮರಕ | ತಡೆಯದಿರು ಮಾದ್ರೀತುಮಾರಕರೇಳಿಕಾಳಗಕ ||
 ಮಿಡುಕು ದೃಷ್ಟದ್ವೈಮ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿ | ಹೊಡೆಕರಿಸು ಪಾಂಚಾಲ ನೀವಂ | ಗಡದಲಿಮೊಡನೇಳ್ವದೊ
 ಬ್ಬನೆ ನಿಲುವೆ ತಾನೆಂದ || ೪೪ || ಮೆಚ್ಚಿದನು ಯಮಸೂನು ಛಲ ನಿನ | ಗೊಚ್ಚ ತವರೈ ಮೈರಿಬಲದ
 ಲಿ | ಬಚ್ಚದಾಡಿದ ಯೋಧರಮ್ಮೈವರೊಳಗೊಬ್ಬನನು || ಮೆಚ್ಚಿದವರನು ವರಿಸು ಕಾದುವು | ದಚ್ಚ
 ರಿಯು ಮಾಡುವುದು ಗೆಲುವಿನ | ನಿಚ್ಚಟನೆ ನಲಕೊಡೆಯನಹುದಿದು ಸಮಯಕ್ಕತವೆಂದ || ೪೫ ||
 ನಿನಗೆ ಬಲುಹೋ ನಾವು ಭೂಕಾ | ಮಿನಿಯನಾಳವು ನಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬರು | ನಿನಗೆ ಸೋತೊಡೆಮಿಕ್ಕನಾ
 ಬ್ಬರು ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರರು || ನಿನಗೆ ಹಸ್ತನಪುರದ ಸಿರಿಸಂ | ಜನಿತವೀಸಂಕೇತವೇ ಸಾ | ಘನವು ನಿಮಗೆ

ಮಗೆಂದು ನುಡಿದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ || ೪೬ || ದಿಟ್ಟನೈ ನೈ ಪರಾವು ಮರುಜಗ | ಜಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ
 ದೊರೆಗಳೊಳಗೇ | ಥಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬನೆ ನಿಲುವೆನೆಂದನಿದಾವಸಾಹಸವೋ || ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಸಾವು ಹಣೆಯ
 ಲಿ | ಕಟ್ಟಿಹುದು ವಿಧಿಯಿಂದಲೀಪರಿ | ಮುಟ್ಟಿದವನೀಯಾವನೆಂದುದು ನಿಖಳಪರಿವಾರ || ೪೭ || ಹಾ
 ಯುಧಿಪಿ ರ ನಿಮ್ಮ ಕೂಡೆಮೆ | ಗಾಯಭಲವಿಲ್ಲರ್ಜನನು ಮಗು | ವೀಯಮಳರಲಿ ಕೈದುಗೊಳ್ಳೆನು
 ಹೊಯ್ದು ಕೇಳಿದರೆ || ಬಾಯಬಡಿಕನು ಸತ್ಯದಲಿ ನಾ | ಗಾಯುತದ ಬಲನೆಂಬಡೊಂದಿನ | ವಾ
 ಯುವಿನ ವೆಗನೆನ್ನೊಡನೆ ಮಾರಾಂತೊಡಹುದೆಂದ || ೪೮ || ವರಿಸಿದನು ಭೀಮನನು ನೀವಾ | ದರಿ
 ಸುವೊಡೆ ಧರ್ಮವನು ದುರ್ಜನ | ಸರಣಿಯಲಿ ನಿಲು ಬಹಡೆ ದಳಸಹಿತಳಿ ಕಾಳಗಕ || ತರಳುವರು
 ನಾವಲ್ಲ ನೀವಪತಿ | ಕರಿಸಿದುದು ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವೆನೆ ಮುರ | ಹರಯುಧಿಪಿ ರನೈ ಪನನೈ ಕೈಕರದುಗರ್ಜ
 ಸಿದ || ೪೯ || ಮರುಳೆ ನೀಹೆಚ್ಚಾಳ್ತನದಿಯು | ಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿದೆ ಸುಯೋಧನನ ನೀ | ನರಿಯಲಾ
 ಗದೆ ಕೈಗೆ ಬಂದೊಡೆ ಕದನಭೂಮಿಯಲಿ || ಸರಿಸದಲಿ ಮಲಿತವನು ಜೀವಿಸಿ | ಮರಳಲರಿವನೆ ನಿಮ್ಮೊ
 ಳೊಬ್ಬರ | ವರಿಸು ವಿಗ್ರಹಕೆಂದು ನಮ್ಮನು ಕೊಂಡೆ ನೀನೆಂದ || ೫೦ || ಗೆಲಿದರೈವರೊಳೊಬ್ಬನೆನು
 ಮಿ || ಕ್ಕುಳಿದನಾಲ್ವರು ಕಿಂಕರರುಗಡ | ತಿಳಿದು ನುಡಿದಾ ನಿನ್ನನಾಹವ ಮುಖಕೆ ವರಿಸುವೊಡೆ || ಗೆ
 ಲಲುಬಲ್ಲಾ ಮೇಲುಫಲುಗುಣ | ಗೆಲುವನೇ ಯಿನ್ನುಳಿದರಿಬ್ಬರು | ನಿಲುವರೇ ಕುರುಪತಿಯ ಗಾಢ
 ದ ಗದೆಯಗಾಳಿಯಲಿ || ೫೧ || ಇಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಕಂದೆರವೆಯಲಿ ಭೀಮ ಕಾದುವು |
 ದೆಂದು ಜಾರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟನು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲಿ || ಇಂದಿನೀಸಮರದಲಿ ಪವನಜ | ನಂದೊಡೀನಹು
 ದೆಂಬಚಿತ್ತದ | ಸಂದಗವು ನಮಗುಂಟು ಕೌರವನೈಸುಬಲುಹೆಂದ || ೫೨ || ಎಲೆಮುರಾಂತಕ
 ನಿಮ್ಮ ಮುಂದ | ಗ್ಗಲೆಯತನವೆನಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಗಳ ಸುಧಾಕರುಣಾವಲೋಕನವಜ್ರಕವಚವಲಾ ||
 ಮಲಿತಹಗವನ ಪಡಿಮುಖದ ತನಿ | ಹೊಳೆವಗದೆಯಿಂದೇನು ರಾಯನ | ಬಲುಹು ಬಿರುದಾವಳಿಯಲೇ
 ನಹುದೆಂದನಾರಾಯ || ೫೩ || ಪೂತುಮರು ಭಾಪನುತ ಕಂಸಾ | ರಾತಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಸಾತ್ಯ
 ಕಿ | ಭೂತಳಾಧಿಪಪಾರ್ಥ ಯಮಳಾದಿಗಳು ನಲಿವಿನಲಿ || ವಾತಜನ ಹೋಗಳಿದರು ಸುಭಟ | ವ್ರಾತ
 ಸೌಹಾರ್ದದಲಿ ತೌತ್ಯ | ಖ್ಯಾತಿಯನು ಬಣ್ಣಿಸಿದುದವನೀಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೫೪ || ಗದೆಯ ಕೊಂಡ
 ನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ನಿದಿರುಗೊಂಡನು ಭೀಮ ಬಲವಂ | ಕದಲಿ ವಾಮದಲಿವರು ಬಳಸಿದರಗ್ರಜಾ
 ನುಜರು || ಕದನಭೂಮಿಯ ಬಿಡವರಿದು ನಿಂ | ದುದು ಚತುರ್ಬಲವೈದೆ ಗಗನದೊ | ಳೊಡಗಿದುದು
 ಸುರನಿಕರ ವಿವಿಧವಿಮಾನವೀಧಿಯಲಿ || ೫೫ || ಚಟುಳತರಭಾರಂಕದಲಿ ಬಲು | ಭಟರು ತರುಬಿದ
 ರುಬ್ಬಿಸಲಿ ಲಟ | ಕಟಿಸಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ಬಡ್ಡಭ್ರುಕುಟಿಭಂಗಿಯಲಿ || ಕಟುವಚನವಿಕ್ಷೇಪರೋಷ | ಸ್ಪು
 ಟನದಲಿ ತಡ್ವಾಕ್ಯಭಂಗಿಯ | ಘಟನವಿಘಟನದಿಂದ ಮೊದಲಿಸಿದರು ಮುಳಿಸಿನಲಿ || ೫೬ || ಅರಸ
 ಕೇಳಿವರಿಬ್ಬರುಬ್ಬಿಸಿ | ಫರಘುರದ ದನಿ ಧಟ್ಟಿಸಿತು ಸುರ | ನರರನಾಸಮಯದಲಿ ಪೂರೋತ್ತರದ ಭಾ
 ಗದಲಿ || ಫರಮುನಿಸ್ತೋಮದ ನಡುವೆ ಕಂ | ಫರದ ಮುಸಲದ ವಿಮಲನೀಲಾಂ || ಬರದ ರಾಮನ ಬ
 ರವೆ ಕಂಡರು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರು || ೫೭ || ಅನಿಖಲಪರಿವಾರದನೂಸರಿ | ಧಾನಜ್ಯಪ್ಪಿಗಳತ್ತ ತಿಳು
 ಗಿದ | ವೇನನೆಂಬನು ಮುಸಲಧರನಾಗಮನಸಂಗತಿಯ || ಈನರೇಂದ್ರನ ಸುಮುಖತೆಯ ಸುಂ | ಮೂ

ನ ಹೊಳೆದುದು ಭಯದಿ ಕುಂತಿ | ಸೊನುಗಳು ಮೆತಿಗೊಳುತಲಿದರು ವಿರನರ
ಯಣನ ... || ೫೮ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ವದ ೨೨೫೪೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಂಜಿಸಿತು ತ್ರಿಭುವನವನರಿಪು | ಭಂಜನೆಯ ಭಾರಣಿಯ ಸುಭಟರ | ನಂಜಿಸಿ
ತು ಕಲಿಭೀಮದುರೋಧನರ ಸಂಗ್ರಾಮ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿನ್ಯ | ಪಾಲಕರು ಕಾ
ಣಿಕೆಯನಿತ್ತರು ನಮಸಿ ಹಲಧರನ || ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮೊಗದ ನೀರೊರೆ | ವಾಲಿಗಳ ಕಕ್ಷದಗಡೆಯ
ಭೂ | ಪಾಲ ಬಂದನು ನೋಸಲ ಚಾಚಿದನವರಚರಣದಲಿ || ೧ || ಇಳಿದು ಗಂಜಹಯರಥವ ಸುಭಟಾ ವಳಿಕ್ಕ
ತಾಂಜಳಿ ನೋಸಲೊಳಿರೆ ಕಲ | ಬಲಕ ಸಾರ್ಧರ ನೋಡಿದನು ಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯ || ಉಳಿದುದೀಚೆ
ಯಲನರ ಬಲವಿದ | ನುಳಿದನೊಬ್ಬನೆ ದೈವಕೃತಿಗಾ | ರಳಲಿ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಕುರುಪ
ತಿಯ || ೨ || ಗುರುವೊ ಗಂಗಾಸುತನೊ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೊ ಕರ್ಮನೊ ಸೃಂಧವನೊ ಸೋ | ದರ
ರ ಶತಕವೊ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರೋ || ಹರಸಿ ಬಲಿಗಳನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಗೋ | ಚರಿಸದೇ ರಣ
ವಿಜಯನಿಧಿ ಹರ | ಹರಯೆನುತ ಕರಗದನು ಘನಕರುಣದಲಿ ಬಲರಾಮ || ೩ || ಆಹವಕೆ ಪಾಂಡವ
ಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿ ಯೆಂಬೀನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದೆ | ಬೇಹವರನುಳುಹಿದೆ ಕುಮಾರರ ನಿನ್ನು ಮೈದುನರ ||
ಗಾಹುಗತಕಡೊಳೆವ್ಯತಿಷ್ಯಂ | ಗೀಹದನ ವಿರಚಿಸಿದೆ ನಿನ್ತಯ | ಮೋಹದವರೇ ಗೆಲಲಿಯೆಂದನು
ಹರಿಗೆ ಬಲರಾಮ || ೪ || ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೆ ರಾಮಧರ್ಮ | ಸ್ಥಳಕೆ ನೀವು ಸಹಾಯವಿಬರ | ಗೆಲವು ನಿರ್ಮ
ಳಧರ್ಮಮೂಲವೊ ಧರ್ಮವಿರಹಿತವೊ || ಭಲವ ಬಿಡಿರೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು | ಸಲೆ ಸುಯೋಧನನಲ್ಲದೊಡೆ
ಬಳಸಬಹುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತದೊಳಂದನಸುರಾರಿ || ೫ || ನಿವೆಗೆ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತ | ವ್ಯವಹರಣೆ ಹುಸಿ
ನಾವಲೇ ಕೌ | ರವರ ಪಕ್ಷೋದ್ವೇಗಿಗಳು ಸಾಕಿನ್ನು ದಂತಿರಲಿ || ಎವೆಗೆ ಸರಿಯಿಬ್ಬರು ಗದಾಭ್ಯಾ | ಸ
ವನು ನಮ್ಮಲಿ ಮಾಡಿದರು ತಾ | ವಿವರು ಕಾದಲಿ ನಾವು ನೋಡುವೆವೆಂದನಾರಾಮ || ೬ || ಎಲೆಋನೀ
ಶ್ವರ ಪೂರ್ವದಲಿ ಯದು | ಬಲವಿಭಾಗದಲವರದಸೆಯಲಿ | ಹಲಧರನು ಕೃತವರ್ಮ ನೀಪಾಂಡವರಿ
ಗಸುರಾರಿ || ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಯಾಹಸುಗೆಯ | ಸ್ಥಲಿತವಿದರಲಿ ರಾಮನೀ ಕುರು | ಬಲವ ಬಿಟ್ಟನಿದೇ
ಕೆನುತ ಜನಮೇಜಯನು ನುಡಿದ || ೭ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಸಂಧಿಯ ಮುರಿದು ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈಯನೇ ಕುರುಪತಿಯನವೆಗಡಿಸಿ || ಕಾಳಹಳವಿಗೈಯವನು ಯಾದವ | ಜಾ
ಲಸಹಿತ್ಯತಂದು ಕಾಣ್ಯದ | ಮೇಲುದಾಗಿನ ಹದನನರಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನಭಿಮತವೆ || ೮ || ಎವೆಗೆ ಸರಿಯ

ತ್ತುಂಡವೀಕೌ । ರವನ ಮುರಿವೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನಾ । ಹವದಿ ಗೆಲಿಸುವೆ ಸಾಕು ನೈಪರಿಗೆ ಈಸುಸಂವಾ
 ದ ॥ ಎವಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಾ । ವೈವಸ್ವತಕೆ ಮನವಾಯಿತೆಂದು । ತ್ಸವದಿನಸುರಾರಾತಿಯನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾರಾತು ॥ ೯ ॥ ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಪ್ರ । ಸ್ತೋಮಕುಹಿತ ಸಮಸ್ತಯುಗ
 ಳು । ರಾಮಣೀಯಕವಸ್ತುಧಾನವೈಯದವೈಭವಕೆ ॥ ಸೌಮನಸ್ಯದ ರೋಮಹರುಷಮು । ಹಾಮಹಿಮೆ
 ತೀರ್ಥಾಭಿರತಿಯಲಿ । ಗೋಮಹಿಂಧನವಸ್ತ್ರದಿಂ ದ್ವಿಜಜನವನರ್ಚಿಸಿದ ॥ ೧೦ ॥ ಗಂಗೆನೊಡಲಾದಬಿ
 ಳವರತೀ । ಥಂಗಳಲಿ ತದ್ವಾರಣಾಖ್ಯಾ । ನಂಗಳಲಿ ತತ್ತದ್ವಿಶೇಷವಿಧಾನದಾನದಲಿ ॥ ತುಂಗವಿಕ್
 ಮನಾಸಮಸ್ತಜ । ನಂಗಳೊಡನೆ ಸುತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ । ಸಂಗತಿಯಲೇ ಬಳಸಿ ಬಂದನು ಭೂಪದಕ್ಷಿ
 ಣವ ॥ ೧೧ ॥ ಅನೇನಿಪತಿ ಕೇಳ್ಪುಷ್ಯದಲಿ ಸಂ । ಭವಿಸಿದುದು ನಿರ್ಗಮನ ಬಳಿಕೆ । ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದಲಿ
 ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ ॥ ಅವರು ನೋಟಕರಾದವೀಕೌ । ರವವೈಕೋದರರಂಕ ಮಸೆದು । ತ್ಸವೆ
 ದಿ ಕಳನೇರಿದರು ಹಾಯಿಕಿ ಹಿಡಿದು ನಿಜಗದೆಯ ॥ ೧೨ ॥ ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳಿರೈ ಪರಿ । ವಾರ ಕು
 ಳೈರಿ ಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕೆ । ವೀರದೃಷ್ಟದ್ವ್ಯಮ್ನಯಮುಳತಿಬಂಡಿನೊಡಲಾದ ॥ ವೀರಭಟರಮ್ನಾಹವದ
 ವಿ । ಸ್ತಾರವನು ಸಮವಿಷಮಪಯಗತಿ । ಯೋರವೋರೆಯನರಿವುದೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ
 ॥ ೧೩ ॥ ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಲರಾಮ ರಿಪುಗಳ । ತತ್ತಿಗಿದೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡು ನೈ । ಪೋತ್ತಮರು ಪಾಂ
 ಚಾಲಸೋಮಕಸ್ಯಂಜಯಾದಿಗಳು ॥ ಇತ್ತಲಭಿಮುಖರಾಗಿ ರಥಿಕರು । ಮತ್ತಗಜರೋಹಕರು ರಾವು
 ತ । ರಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮಸಮರವನೆಂದನವನೀಶ ॥ ೧೪ ॥ ಓಡಿ ಜಲದೊಳು ಮುಳುಗಿದವರಿಗಿಬೋ
 ಡಿಯುಂಟೇ ರಥವಿಳಿದರಣ । ಖೇಡಕಾಲಾಳಿಗೆ ಪಯಗತಿಯೋರವೋರಗಳ ॥ ನೋಡುತಿದೆ ಪರಿವಾರ
 ನೀ ಕೈ । ಮೂಡಿ ತೋರಾ ಬಯಲ ಕಂಠದ । ಮೂಡಿಗೆಯವಾಕ್ಷರದಲೇನಹುದೆಂದನಾಭೀಮು ॥ ೧೫ ॥
 ಆಟವಿಕ ಸಂಘದಲಿ ಬಲುವಾ । ಚಾಟ ನೀನಹೆ ನಿಮ್ಮಪುಣ್ಯದ । ತೋಟವನು ತರಿದೊಟ್ಟಿನಿಮ್ಮ
 ವರನು ಯಮಪುರದ ॥ ಗೋಟೆನಲಿ ಗುರಿಮಾಡುವೆನು ಜೂ । ಜಾಟದಲಿ ನೀವರಿಯಿರೇ ಬೊ । ಬ್ಯಾ
 ಟವೇನಾಯ್ತೆಂದು ಜರೆದನು ವೀರಕುರುರಾಯ ॥ ೧೬ ॥ ಶಕುನಿ ಕಲಿಸಿದಕಪಟದಲಿ ಕೌಳಿಕದಲುಬ್ಬಿ
 ದೆಯದರವಿಸ್ತಾ । ರಕವಲೇ ನಾವಿಂದಿನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ ॥ ರಕುತಪಾನ ಭವತ್ಸಹೋದರ । ನಿಕ
 ರನಾಶವನರುಹದೇ ಸು । ಪ್ರಕಟವಿದು ಗಜವೆಂದು ಗದೆಯನು ತೂಗಿದನು ಭೀಮು ॥ ೧೭ ॥ ಸಾಯಲಾ
 ಗದೆ ಸುಭಟರಾಚಂ । ದ್ರಾಯತವೆ ತನುವಿಧಿಯುರೈಪ್ಪಣ । ದಾಯುಷವು ತೀರಿದೊಡೆಸಾವರು ನಿನ್ನೊ
 ಳೇನಹುದು ॥ ಕಾಯಲಳವೇ ನಿನಗೆ ಮುನಿದೊಡೆ । ನೋಯಿಸುವೊಡಳವ್ವು ಫಡ ದೈ । ವಾಯತನೇನೀ
 ನೇಕೆ ಬೆರತಿಕೆ ಯಿಂದನಾಭೂಪ ॥ ೧೮ ॥ ಎಲವೊ ದುರ್ಮತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ । ಕುಲದ ತಿಕ್ಷಾರಕ್ಷೆ
 ಗಿನ್ನಾ । ರೊಳರು ಹೊರದಿಗದೈವವುಂಟೇ ನಾನೆ ದೈವಕಣಾ ॥ ಕಳಚಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ನೂರ್ವಲಿ । ತಲೆ
 ಯನಿನ್ನು ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಹೆಡ । ತಲೆಯನೊಡೆವೆನು ನೋಡೆನುತ ಹೊಯ್ದನು ಸುಯೋಧನನ ॥ ೧೯ ॥
 ಬಿಡಿಸಿದನು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಯ್ಕಳ । ತಡೆದು ತಿವಿದನು ನಿನ್ನು ಮಗನವ । ಗಡೆಯಗಾಯಕಿ ಗದೆಯ
 ನೊಡ್ಡಿದೊಡಾಗ ಕೋಪದಲಿ ॥ ತುಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಹೆಜ್ಜೆಯು । ನೊಡೆಮುರಿದು ನಿನ್ನಾತ್ಮನಿಕಿದ
 ರೊಡನೊಡನೆ ಗಾಹಿಸಿದರುಚಿತದ ಗತಿಯ ಗಮಕದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಹೊಯ್ದು ಬಿಡಿಸಿದನನಿಲಸುತ ಮೇ

ನ ಹೊಳೆದುದು ಭಯದಿ ಕುಂತಿ | ಸೂನುಗಳು ಮತಿಗೊಳುತಲಿದರು ವಿರಸರ
ಯಾನ ... || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ಪದ ೨೭೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಆ ರ ನ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಂಜಿಸಿತು ತ್ರಿಭುವನವನರಿವು | ಭಂಜನೆಯ ಭಾರಣಿಯ ಸುಭಟರ | ನಂಜಿಸಿ
ತು ಕಲಿಭೀಮದುರ್ದೋಧನರ ಸಂಗ್ರಾಮ ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಸಿರಿ | ಲೋಲಸಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿನ್ಯ | ಪಾಲಕರು ಕಾ
ಣಿಕೆಯನಿತ್ತರು ನಮಿಸಿ ಹಲಧರನ || ಮೇಲುದುಗುಡದ ಮೊಗದ ನೀರೊರೆ | ವಾಲಿಗಳ ಕಕ್ಷದಗಡೆಯ
ಭೂ | ಪಾಲ ಬಂದನು ನೊಸಲ ಚಾಚಿದನವರಚರಣದಲಿ || ೧ || ಇಳಿದು ಗಜಹಯರಥವ ಸುಭಟಾ ವಳಿಕ್ಕ
ತಾಂಜಳಿ ನೊಸಲೊಳಿರೆ ಕೆಲ | ಬಲಕೆ ಸಾರ್ಧರ ನೋಡಿದನು ಪಾಂಡವಪತಾಕಿನಿಯ || ಉಳಿದುದೀಚೆ
ಯಲವರ ಬಲವಿದ | ನುಳಿದನೊಬ್ಬನೆ ದೈವಕೃತಿಗಾ | ರಳಲಿ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಕುರುಪ
ತಿಯ || ೨ || ಗುರುವೊ ಗಂಗಾಸುತನೊ ಮಾದ್ರೇ | ಶ್ವರನೊ ಕರ್ಣನೊ ಸೈಂಧವನೊ ಸೋ | ದರ
ರ ಶತಕವೊ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರೋ || ಹರಸಿ ಬಲಿಗಳನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಗೋ | ಚರಿಸದೇ ರಣ
ವಿಜಯನಿಧಿ ಹರ | ಹರಯೆನುತ ಕರಗಿದನು ಘನಕರುಣದಲಿ ಬಲರಾಮ || ೩ || ಆಹವಕೆ ಪಾಂಡವ
ಮಮಪ್ರಾಣಾಹಿ ಯೆಂಬೀನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದೆ | ಬೇಹವರನುಳುಹಿದೆ ಕುಮಾರರ ನಿನ್ನು ಮೈದನರ ||
ಗಾಹುಗತಕದೊಳೆವೈಶಿಷ್ಯಂ | ಗೀಹದನ ವಿರಚಿಸಿದೆ ನಿನ್ಯಯ | ಮೋಹದವರೇ ಗೆಲಿಯೆಂದನು
ಹರಿಗೆ ಬಲರಾಮ || ೪ || ತಿಳಿದು ನೋಡಿರೆ ರಾಮಧರ್ಮಸ್ಥಳಕೆ ನೀವು ಸಹಾಯವಿಬರ | ಗೆಲವು ನಿರ್ಮ
ಳಧರ್ಮಮೂಲವೊ ಧರ್ಮವಿರಹಿತವೊ || ಛಲವ ಬಿಡಿರೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು | ಸಲೆ ಸುಯೋಧನನಲ್ಲದಿದೊಡೆ |
ಬಳಸಬಹುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫ || ನಿವಗೆ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತ | ವೈವಹರಣೆ ಹುಸಿ
ನಾವಲೇ ಕೌ | ರವರ ಪಕ್ಷೋದ್ವೇಗಿಗಳು ಸಾಕಿನ್ನದಂತಿರಲಿ || ಎವಗೆ ಸರಿಯಿಬ್ಬರು ಗದಾಭ್ಯಾ | ಸ
ವನು ನಮ್ಮಲಿ ಮಾಡಿದರು ತಾ | ವಿವರು ಕಾದಲಿ ನಾವು ನೋಡುವೆವೆಂದನಾರಾಮ || ೬ || ಎಲೆಮುನೀ
ಶ್ವರ ಪೂರ್ವದಲಿ ಯದು | ಬಲವಿಭಾಗದಲವರದಸೆಯಲಿ | ಹಲಧರನು ಕೃತವರ್ಮ ನೀಪಾಂಡವರಿ
ಗಸುರಾರಿ || ಬಳಿಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಯಾಹಸುಗೆಯ | ಸ್ವಲಿತವಿದರಲಿ ರಾಮನೀ ಕುರು | ಬಲವ ಬಿಟ್ಟನಿದೇ
ಕನುತ ಜನಮೇಜಯನು ನುಡಿದ || ೭ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರೀಶ್ವರಿ | ಪಾಲ ಸಂಧಿಯ ಮುರಿದು ಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈಯನೇ ಕುರುಪತಿಯನವಗಡಿಸಿ || ಕಾಳಹಳವಿಗೆಯವನು ಯಾದವ | ಜಾ
ಲಸಹಿತ್ಯತಂದು ಕಾಣ್ಕೆ | ಮೇಲುದಾಗಿನ ಹದನನರಿದನು ಕೃಷ್ಣನಧಿಮತವ || ೮ || ಎವಗೆ ಸರಿಯಿ

ತ್ತಂಡವೀಕೌ | ರವನ ಮುರಿವೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನಾ | ಹವದಿ ಗೆಲಿಸುವೆ ಸಾಕು ನೈಪರಿಗೆ ಈಸುಸಂವಾ
 ದ || ಎವಗೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರಾ | ವೈವಸಿತಕೆ ಮನವಾಯಿತೆಂದು | ತ್ಸವದಿನಸುರಾರಾತಿಯನು
 ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಾರಾಮ || ೯ || ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಪ್ರ | ಸ್ತೋಮಕುಹಿತ ಸಮಸ್ತಯುಪಿಗ
 ಳು | ರಾಮೋಯಕವಸ್ತುಧಾನವ್ಯಯದವೈಭವಕೆ || ಸೌಮನಸ್ಯದ ರೋಮಹರುಷಮು | ಹಾಮಹಿಮ
 ತೀರ್ಥಾಭಿರತಿಯಲಿ | ಗೋಮಹಿಧನವಸ್ತ್ರದಿಂದ ದ್ವಿಜಜನವನರ್ಚಿಸಿದ || ೧೦ || ಗಂಗೆವೊದಲಾದಖಿ
 ಳವರತೀ | ಫಂಗಳಲಿ ತದ್ವಾರಣಾಖ್ಯಾ | ನಂಗಳಲಿ ತತ್ತದ್ವಿಶೇಷವಿಧಾನದಾನದಲಿ || ತುಂಗವಿಕ್ರ
 ಮನಾಸಮಸ್ತಜ | ನಂಗಳೊಡನೆ ಸುತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ | ಸಂಗತಿಯಲೇ ಬಳಸಿ ಬಂದನು ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿ
 ಣವ || ೧೧ || ಅನೇನಿಪತಿ ಕೇಳ್ವುಪ್ಪದಲಿ ಸಂ | ಭವಿಸಿದುದು ನಿರ್ಗಮನ ಬಳಿಕೆ | ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದಲಿ
 ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣಪಾಂಡವರ || ಅವರು ನೋಟಕರಾದವೀಕೌ | ರವವೈಕೋದರರಂಕ ಮಸೆದು | ತ್ಸವ
 ದಿ ಕಳನೇರಿದರು ಹಾಯಕಿ ಹಿಡಿದು ನಿಜಗದೆಯ || ೧೨ || ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳಿರೈ ಪರಿ | ವಾರ ಕು
 ಳೈರಿ ಪಾರ್ಥಸಾತ್ಯಕಿ | ನೀರದೃಷ್ಟದ್ವ್ಯಮ್ನಯಮುಳತೆಬಂದಿನೊದಲಾದ || ನೀರಭಟರಮ್ನಾಹವದ
 ವಿ | ಸ್ತಾರವನು ಸಮವಿಷಮಪಯಗತಿ | ಯೋರೆಪೋರೆಯನರಿವುದಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ
 || ೧೩ || ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಲರಾಮ ರಿಪುಗಳ | ತತ್ತಿಗಿದೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡು ನೈ | ಪೋತ್ತವರು ಪಾಂ
 ಚಾಲಸ್ತೋಮಕಸ್ಯಂಜಯಾದಿಗಳು || ಇತ್ತಲಭಿಮುಖರಾಗಿ ರಥಿಕರು | ಮತ್ತಗಜರೋಹಕರು ರಾವು
 ತ | ರಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಮರವನಂದನವನೀಶ || ೧೪ || ಓಡಿ ಜಲದೊಳು ಮುಳುಗಿದವರಿಗೆಬೋ
 ಡಿಯುಂಟೇ ರಥವಿಳಿದರಣ | ಬೇಡಕಾಲಾಳಿಗೆ ಪಯಗತಿಯೋರೆಪೋರೆಗಳ || ನೋಡುತಿದೆ ಪರಿವಾರ
 ನೀ ಕೈ | ಮೂಡಿ ತೋರಾ ಬಯಲ ಕಂಠದ | ಮೂಡಿಗೆಯವಾಕ್ಷರದಲೇನಹುದೆಂದನಾಭೀಮ || ೧೫ ||
 ಆಟವಿಕ ಸಂಘದಲಿ ಬಲುವಾ | ಚಾಟ ನೀನಹೆ ನಿಮ್ಮಪುಣ್ಯದ | ತೋಟವನು ತರಿದೊಟ್ಟಿನಿಮ್ಮೈ
 ವರನು ಯಮಪುರದ || ಗೋಟೆನಲಿ ಗುರಿಮಾಡುವೆನು ಜೂ | ಜಾಟದಲಿ ನೀವರಿಯಿರೇ ಬೋ | ಬ್ಯಾ
 ಟವೇನಾಯ್ತೆಂದು ಜರೆದನು ನೀರಕುರುರಾಯ || ೧೬ || ಶಕುನಿ ಕಲಿಸಿದಕಪಟದಲಿ ಕೌ | ಳಿಕದಲುಬ್ಬಿ
 ದೆಯದರವಿಸ್ತಾ | ರಕವಲೇ ನಾವಿಂದಿನಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳ || ರಕುತಪಾನ ಭವತ್ಸಹೋದರ | ನಿಕ
 ರನಾಶವನರುಹದೇ ಸು | ಪ್ರಕಟವಿದು ಗಜವೆಂದು ಗದೆಯನು ತೂಗಿದನು ಭೀಮ || ೧೭ || ಸಾಯಲಾ
 ಗದೆ ಸುಭಟರಾಚಂ | ದ್ರಾಯತವೆ ತನುವಿಧಿಯೆಪ್ಪಣ | ದಾಯುಷವು ತೀರಿದೊಡೆಸಾವರು ನಿನ್ನೊ
 ಳೇನಹುದು || ಕಾಯಲಳವೇ ನಿನಗೆ ಮುನಿದೊಡೆ | ನೋಯಿಸುವೊಡಳವ್ವು ಫಡ ದೈ | ವಾಯತನೇನೀ
 ನೇಕೆ ಬೆರತೆಹ ಯೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೮ || ಎಲವೊ ದುರ್ಮತಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ | ಕುಲದ ತಿಕ್ಷಾರಕ್ಷ
 ಗಿನ್ನಾ | ರೊಳರು ಹೊರಬಿಗದೈವವುಂಟೇ ನಾನೆ ದೈವಕಣಾ || ಕಳಚಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ನೂರ್ವರ | ತಲೆ
 ಯನಿನ್ನ ರಗಳಿಗೆಯಲಿ ಹಡ | ತಲೆಯನೊಡವೆನು ನೋಡೆನುತ ಹೊಯ್ದನು ಸುಯೋಧನನ || ೧೯ ||
 ಬಿಡಿಸಿದನು ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಯ್ಯಳ | ತಡೆದು ತಿವಿದನು ನಿನ್ನ ಮಗನವ | ಗಡೆಯಗಾಯಳ ಗದೆಯ
 ನೊಡ್ಡಿದೊಡಾಗ ಕೋಪವಲಿ || ತುಡುಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಹಜ್ಜಯ | ನೊಡೆಮುರಿದು ನಿನ್ನಾ ತನ್ನೊಡೆ
 ರೊಡೆನೊಡನೆ ಗಾಹಿಸಿದರುಚಿತದ ಗತಿಯ ಗಮಕದಲಿ || ೨೦ || ಹೊಯ್ದು ಬಿಡಿಸಿದನಲಿಸುತ ಮೇ

ಲ್ವಾಯ್ದು ನವನಿಪನೊಡ್ಡಿಗದೆಯಲಿ | ಕಾಯ್ದು ತಿವಿದನು ಭೀಮಸೇನನು ನೈಪತಿ ವೆಂಚಿಸಿದ || ಮೈದಿ
 ಗೆದರಿಟ್ಟಳಿಸಿ ಪವನಜ | ಹೊಯ್ದೊಡೊಲೆದನು ಭೂಪನಿಬ್ಬರ | ಕೈದುಕಾರತನಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾದುದು ಸುರ
 ಸ್ತೋಮ || ೨೧ || ಸುಳಿದರೆಡಬಲಚಾರಿಯಲಿ ಚಾ | ಪಳದ ಪಯಪಾಡಿನಲಿ ಚಿತ್ರದ | ಚಳಿಗತಿಯು
 ಚೌಪಟದ ಚಾರಣಿಗಳ ಛಡಾಳದಲಿ || ಹೊಳಿದರಾವರ್ದಲಿ ಪರಿಮಂ | ಡಳಿಸಿದರು ತಾಣದಲಿ ಬರಿ
 ಘೆಯ | ಲುಳಿಯಲವತಾಣದಲಿ ಮೆರೆದರು ಭೀಮಕೌರವರು || ೨೨ || ಒಳಹೊಗುವೆಹೆರೆದೆಗೆವೆಗಾ
 ಯ | ಕೈಳರಿಚುವ ತಾನೆಡರಿ ದೃಷ್ಟಿಯು | ಲುಳಿಗೆ ಕೈಮಾಡುವವಿಘಾತಿಗೆ ಜಗುಳಜೋಡಿಸುವ ||
 ಸುಳಿವ ಸಂತ್ಯಸುವ ಸುಸಂಚದೊ | ಳಗಲಿಯೊಡ್ಡಾಗಿಸುವ ಗಮಕದ | ಲಳಬಳವನಾರೈವ ಭಟರೊಡ
 ಗಿದರು ಸಮರದಲಿ || ೨೩ || ಬಿಡುವ ಬಿಡಿಸುವ ಪರರಗಾಯವ | ತಡೆವಗೋಮೂತ್ರಿಕನ ಜಡಿಪದ | ಜ
 ಡಿಪದವೆಫಾನದಲಿ ದಾಯದ ಗಾಯಖಂಡಗಳ || ತುಡುಕಲವೈಳಿಸುವ ವಿಸಂಧಿಯು | ಹಿಡಿಸ ಬೆಚ್ಚುವೆ
 ಬಿಗಿವಸೆಳದವ | ಗಡಿಸು ವೌಕುವಕುಶಲದಲಿ ಕಾದಿದರು ಸಮರದಲಿ || ೨೪ || ಬವರಿ ಮೊಚ್ಚೆಯ
 ತೇವಿ ಲಂಘುನೆ | ವಿವಳಿತಾಂಗ ವರಾಹಮತ ಸಂ | ಪ್ಲವನ ಪಾರಿಷ್ವವ ಗದಾಪರಿರಂಭ ನಿಕ್ಷೇಪ ||
 ಲವಣಿ ಲಹರಿಯವಂಚನ ದವಿ | ದ್ರವಣ ಲಘುವಿನ್ಯಾಸವೆಂಬೀ | ವಿವರದಲಿ ಕಾದಿದರು ಕೌತುಕವೇನನು
 ಸುರುವೆನು || ೨೫ || ನೂಕಿದೊಡೆ ಹೆರದೆಗವ ಹೆರದೆಗೆ | ದೌಕಲೌಕುವಡೊತ್ತಲೊತ್ತಿದ | ಡಾಕೆಯ
 ಲಿ ಪಂಠಿಸುವ ಪಂಠಿಸೆ ಕೂಡ ಸಂಧಿಸುವ || ಆಕಲೋರದ ಕೈದು ಕಿಡಿಗಳ | ನೋಕರಿಸೆ ಖಣಿಖಟಿಲ
 ಜೋಡಿಯು | ಜೋಕೆಯಲಿ ಕಾದಿದರು ಸಮಬಲರಾಹವಾಗ್ರದಲಿ || ೨೬ || ಮೆರಹ ಹಡೆಯರುಗಾ
 ಯಖಂಡಿಗೆ | ತೆರೆಹುಗಾಣರು ಹೊಯ್ದು ಹೋರಚಿ | ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದವು ಕದ್ದವಿಬ್ಬರದೃಷ್ಟಿಮನಮು
 ನವ || ಇರಿವೆಗದೆ ನೆಗ್ಗದವು ರೋಷದಿ | ಜರೆವನುಡಿ ತಾಗಿದವು ಹೊಗಳವೂ | ಡರಿಯೆನಗ್ಗ ದಭೀಮ
 ದುರೋಧನರ ರಣರಭಸ || ೨೭ || ಗಾಹಿನಲಿ ಗಾಢಿಸಿದಗದೆ ಹೊರ | ಬಾಹೆಯಲಿ ಹಿಂದೌಕಿ ತಾ
 ಣದೊ | ಳೊಹಿಸಿದಮನ ಮುಗ್ಗಿದುದು ಕಂದೊಳಲ ತೋಹಿನಲಿ || ಕಾಹುರದ ಹೊಯ್ಕಳಿನ ನೋ
 ಟದ | ಕಾಹಿನಲಿ ಕಿರಿದೌಕಿ ಗಾಯದ | ಸೋಹೆಯಲಿ ವಸುಜಾಣರೊದಗಿದರರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||
 ನೆನಹು ನೆಗ್ಗದುದುಪ್ಪರದ ಕೈ | ಮನವ ಕಬಳಿಸಿ ತೆರೆಹು ಬಲುಬಿ | ಮ್ಹಿನಲಿ ಬಿಗಿದುದು ತಗದವಿಬ್ಬ
 ರಗಾಯಘಾತಿಗಳ || ಕೊನವೆಕೋಪದ ಕುದಿವಕರಣದ | ತನುವಿನುಬ್ಬಿನ ಜಯದತವಕದ | ತನಿಮನದ
 ಕಡುತೋಟಿಕಾರರು ಕಾದಿದರು ಕಡುಗಿ || ೨೯ || ಜಾಣು ಜಗುಳಿತು ಹೊಯ್ದು ಮೊನೆ ಮೈ | ಗಾಣಿಕೆಗೆ ಲಟ
 ಕಟಿಸಿದುದು ಬರಿ | ರೇಣುಜನನದೆ ಜಾಡ್ಯ ಫಡಫಡವಾಯ್ತು ಪಯಗತಿಗೆ || ತ್ರಾಣ ತಳವಾದುದು ಶ್ರ
 ಮದಬಿನ | ನ್ನಾಣ ಮೇಲ್ವಾಯಿತ್ತು ಕುಶಲದ | ಕೇಣದಲಿ ಕಾದಿದರು ಗದೆಗಳ ಖಡೆಯಕಿಡಿ ಕವಿ
 ಯೆ || ೩೦ || ವಿಳಸದಪಸವೈದಲಿ ಪರಿಮಂ | ಡಳಿಸೆ ಹೊಯ್ದು ನು ಸತ್ಯಮಂಡಲ | ವಳಯುತನನಾ
 ಭೀಮಸೇನನೆ ಹೊಯ್ದು ಹೊರಬೀಸಿ || ವಳಿಬಗಿದು ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕಂಡ | ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ನಿನ್ನಾತನಾಚೆಯ |
 ದಳದ ಭಟತತಿ ಜಾಯಿನಲು ರೋಂಪಿಸಿದನಾಭೀಮ || ೩೧ || ಆಗಲೇ ಸಂತ್ಯಸಿ ರಿಪು ಕೈ | ತಾಗಿಸಿದ
 ನರಸನನು ಗಾಯದ | ಬೇಗಡೆಯಲವೈಳಿಸಿದುದು ಬಿಸಿರೆಕುತ ಹುಡಿ ನೆನೆಯೆ || ಆಗರುಮೆದಬಗಿದನೇ
 ಸಂ | ಭಾಗರೆಕುತವನಿಲಸುತನಲಿ | ತೂಗಿ ತೆಗೆದವೊಲಾಯ್ತು ಹೊಯ್ದು ನು ಪವನನೆಂದನನ || ೩೨ ||

ಸ್ಮರಿಸಿದವೆರಡಂಕದೆಗೆದವು | ದೂರದಲಿ ದುರಿದುರಿಪಶೋಣಿತ | ವಾರಿಗಳ ತೊಳೆದೊರಿಸಿದರು ಶ್ರೀ
 ಗಂಧಕರ್ದಮವೆ || ವಿರೇ ಕೇಳೈ ಶ್ರಮವಡೆಗೆ ಕ | ಪೂರಕವಳವ ಕೊಂಡು ಮೆಸ್ತಕ | ವಾರುಭಟೆ
 ಯಲಿ ಸುಭಟೆಗೆದ್ದರು ತೂಗ ನಿಜಗದೆಯ || ೩೩ || ಮತ್ತೆ ಹೊಕ್ಕರು ದಿಗ್ಗಜಕೆಮದ | ವೆತ್ತದಿಗ್ಗ
 ಜಮಲೆತನೋಲ್ಮಿಗೆ ಹತ್ತಿದರು ಶತಮನ್ಯುಶುಂಭ ವರಜೋಳಿತೆಗೆದಂತೆ | ತತ್ತರಿಸಿಬರುವಂಧಕಾಸುರು
 ಕೃತ್ತಿವಾಸರವೋಲುರಣವೀ | ರೋತ್ತಮರು ಕೈಮಾಡಿದರು ಕೌರವವೈಕೋದರರು || ೩೪ || ಏನ
 ನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕುರುಪತಿ | ಯಾನುವನು ಕಲಿಭೀಮನುಬೈಯ | ನಾನುವನು ಧುರ್ಯೋಧನನ ಧ
 ಟ್ವಣೆಯನಾಭೀಮ || ದಾನವರ ಮಾನವರೊಳಿನ್ನುಸಿ ಮಾನರಾರಿವರಂತೆ ಪಾಂಡವ | ಗೇಫಸಾಧ್ಯವು
 ವಿರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || ... || ೩೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೧೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಪ ಳ ನೆ ಯ ಸ ಂ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ || ರಾಯಭಾರತಮಲ್ಲರಾಯರ | ರಾಯವನದಾವಾನಲಸು ಕಲಿ | ವಾಯುಸುತನಲಿ ಹಳಚಿ
 ಮಡಿದನು ಕೌರವರರಾಯ||

ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಕೈ | ಮೇಳವಿಸಿದರು ವಿಷಮಸಮರಕ | ರಾಳರೋಷಶ್ವಾ
 ಸಧೂಮದ ಮುಖಭಯಂಕರರು || ಚಾಳನದಚೌಪಟರು ಶಸ್ತ್ರ | ಸ್ಥೂಲನದ ವಜ್ರಾಭಿಘಾತಾ | ಭೀ
 ಳನಿಷ್ಠರರೊದಗಿದರು ಕೌರವವೈಕೋದರರು || ೧ || ಹಳಚಿದರು ಸುಳಿಗಾಳಿಯಂತಿರೆ | ಸುಳಿಮುಖ
 ಗಪತಿಯಂತೆ ಹೊಯ್ದರು ಬಳಸಿ ಬಗಿದೆರಗಿದರು ಬಿಡೆಯದ ಮೆತ್ತಗಜದಂತೆ || ನಿಲುಕಿದರು ತಿಖಿಯಂ
 ತೆ ಚೂರಿಸಿ | ತುಳುಕಿದರು ಫಣಿಯಂತೆ ಪಯಮೈ | ಲುಳಿಯಲೊಲೆವರು ಪಾದರಸದಂದದಲಿ ಪಟು
 ಭಟರು || ೨ || ಎರಗಿದರು ಸಿಡಿಲಂತೆ ಮಿಂಚಿನ | ಮಿಡುಗಿನಂತಿರೆ ಹೊಳೆದು ಹಜ್ಜೆಯ | ಹೆರದೆಗೆ
 ದು ಹಾಯಿದರು ತಗರಂದದಲಿ ತವಕಿಸುತ || ಇರುಕಿದರು ಗ್ರಹದಂತೆ ಮಿಗೆ ಮು | ಕ್ಕುರಿಕಿದರು ಮು
 ಗಿಲಂತೆ ರೋಷಕ | ನೆರೆಯದಿಬ್ಬರ ಮನವೆನಲು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಭಟರು || ೩ || ಗದಗದೆಯ ಹೊ
 ಯ್ಸಳಲಿ ಖಣಿಖಣಿ | ಲೊಡಗಿಟ್ಟುರ ಬೊಟ್ಟಿ ಭುವನವ | ಬೆದರಿಸಿತು ಪದಘಟ್ಟನೆಯ ಘಟ್ಟನೆಯ
 ಘಾತಿಯಲಿ || ಅದುರಿತಿಳಿ ಮರುಭಾಪು ಭಟರಂ | ದೊಡರುನಾಪರಿನಾರದಬ್ಬರ | ತ್ರಿದಶನಿಕರದ
 ಸಾಧಾರಣವಂಜಿಸಿತು ಮೂಜಗವ || ೪ || ಬೆರಳತೂಗಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ಹಲ | ಧರನುದಿಗ್ಗದಾಧಿಪಾ
 ತಕಾಶಿರವನೊಲೆದನು ಶೌಂ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು ಯಮಸೊನು || ವರಗದಾಯುದ್ಧದ ರಹಸ್ಯದವನು
 ತತ್ಸವಿಧೇಯನರ್ಜುನ | ನರರ ಮರುರೇ ಜಾಗುಜಾಗೆಂದುದು ಭಟವ್ರಾತ || ೫ || ಕೃಷ್ಣನು
 ಲಜನ ತನು | ಕವಚ ಬಿರಿದುದು ಕೈಯೊಡನೆ ರಣ | ದವಕೆ ಕೈದೊರಿದನು

ಸವಗ ಸೀಳಿತು ಮರಳಿ ಹೊಯ್ದನು | ಪವನಜನ ಸೀಸಕವ ವರಮಣಿ | ನಿವಹ ಸಿದಿದವು ಸಿಡಿಲುಮು
 ಟ್ವಿದಮೇರುಗಿರಿಯಂತೆ || ೬ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕರ್ಪುರದ ಕವಳವ | ನಡಸಿದರು ತಾಳಿಗೆಗೆ ಬಳಿಕಡಿ | ಗ
 ಡಿಗೆ ಹೆರಸಾರಿದರು ಸಮರಶ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೆ || ಕಡುಹು ತಳಿತುದು ಹೂತಫಲವಾ | ಯ್ದಿಗಡಿಗೆಮ
 ತ್ಸರದ ಮಸಕದ | ತಡಿವಲಗೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಮನೆ ಕುರುಪತಿಯ ಪವನಜನ || ಶ್ವಾಸದಲಿ ಕಿಡಿಸಹಿತ
 ಕರ್ಪೂಗೆ | ಸೂಸಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳು ಕ | ಟ್ಪಾಸುರದಿ ಕೆಂಪೇರಿದವು ಬಿಗುಹೇರಿ ಹುಬ್ಬುಗಳು ||
 ರೋಷ ಮಿಗೆ ಯಾಡೊತ್ತಿ ಬಹಳಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಡಾವರಿಸಿದರು ಡೊ | ಳ್ಯಾಸವನು ರಿಪುಸೇನೆ ಕಾಣ
 ದು ಚಿತ್ರಮೆಯಗತಿಯ || ೮ || ಹೊಕ್ಕು ಕುರುಪತಿ ಭೀಮಸೇನನ | ನಿಕ್ಕಿದನು ಕಂದಸಲಿ ಗದೆಯನು
 ಸೆಕ್ಕಿದನು ವಾಮಾಂಗದಲಿ ಪವಮಾನನಂದನನ || ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದವೊಲಾಯ್ತು ಜರೆದು ನ | ಭಕ್ಕೆ ಪುಟನೆ
 ಗೆದನಿಲಜನ ಸೀ | ಸಕ್ಕಮುರಿಯಲು ಹೊಯ್ದು ಕೌರವನೈಪನು ಖಾತಿಯಲಿ || ೯ || ಬಾಯೊಳೊ
 ಕ್ಕುದು ರುಧಿರ ಕಂಗಳ | ದಾಯ ತಪ್ಪಿತು ಡಂಡಣಿಸಿ ಕಲಿ | ವಾಯುಸುತನವೈಳಿಸಿ ಬಿದ್ದನು ಕೈಯ
 ಗದೆ ಕಳಚಿ || ಹಾಯಿನುತ ತನ್ನವರು ಭಯದಲಿ | ಬಾಯಬಿಡೆ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ನಿರ | ಪಾಯನೆದ್ದ
 ನು ಚೇತರಿಸಿ ನೋಡಿದನು ಕೆಲಬಲನ || ೧೦ || ಹೆದರು ಹಿಂಗಿತು ಕೆಲಕೆ ಮಾರು | ದ್ವಿದನು ಕರವನು
 ಸೂಸಿ ಹಾರಿದ | ಗದೆಯ ಕೊಂಡನು ಸೆರಗನಲಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಶೋಣಿತವ || ಅದಿರೆ ನೆಲನವೈಳಿಸಿ
 ಮೇಲ್ವಾ | ಯಿದನು ಹೊಳಹಿನ ಹೊಯ್ಲ ಹೊದರೆ | ದ್ದುದು ವಿಭಾಡಿಸಿ ಭೀಮಹೊಯ್ದನು ನೈಪನ
 ಮಸ್ತಕವ || ೧೧ || ದಾಟಿ ಬಿದ್ದವು ಸೀಸಕವು ಸಮ | ತೋಟೆಗಾಯದ ಫಿಟ್ಟಣೆಗೆ ಶತ | ಕೋಟೆ
 ಗಾಯಕೆ ಸಿದಿದಹೇಮಾಚಲದ ತುದಿಯಂತೆ || ತಾಟೆಸಿತು ಕಂಠದಲುಸುರು ನಿಜ | ನೋಟ ತಪ್ಪಿತು
 ಮೈತ್ಯುವಿನ ದರ | ಬೀಟೆಹಿಡಿದನೊ ಹೇಳಿನಲು ಮೈಮರೆದು ಮಲಗದನು || ೧೨ || ಹಾರತೊಂದಸೆ
 ಗಾಗ ಗದೆ ಮುರಿ ದೇರಿದವು ಕಣ್ಣಾಲಿ ನೆತ್ತಿಯ | ಜೋರುಮುಸುಕಿತು ಮುಖವನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಮಾ
 ತ್ರದಲಿ || ಜಾರಿತಂತತಸ್ತುಮಿರ ಭಯ ಹುರಿ | ಯೇರಿತಧಿಕಕ್ರೋಧಕರಣದ | ತಾರುಫಟ್ಟಡಗಿದುದು
 ಪಸುಸುತನು ನಿಜಾಂಗದಲಿ || ನಿಮಿಷದಲಿ ಕಂದೆರದನಂತಃ | ಶ್ರಮದ ರುಳವಡಗಿತು ವಿಪಕ್ಷ | ಭ್ರಮ
 ದ ತೇಜೋಭಾವಭವನದ ಮುಖವಿಲಾಸದಲಿ || ತಮದೆ ತನಿಮಸಕದಲಿ ಭುಜವಿ | ಕ್ರಮ ಭಡಾಳಿಸೆ
 ಲಿದ್ದು ಭೂಪೋ | ತ್ತಮನು ಕೊಂಡನು ಗದೆಯನುನುನಾಗೆಂದನನಿಲಜನ || ೧೪ || ಈಗಲಾದೊಡ
 ವೀಾಧರಿತ್ತಿಯ | ಭಾಗವನು ಬೇಡಿದೊಡ ಕೊಡನಂ | ದಾಗಲನುವಾದುದುಕಣಾ ಗದೆ ನಿನ್ನು ತೊಡಗ
 ಳಿಗೆ || ತಾಗ ನೋಡಿಸ್ತು ಮೈನುತ ಮೈ | ಲಾಗನಲಿ ಹೊಳಹೊಳೆದು ಕೈದುವ | ತಾಗಿ ತುಡುಕಿದನ
 ಕಸನು ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕಲಿಭೀಮ || ೧೫ || ಉಬ್ಬಬೇಡಲಿಭೀಮ ಗದೆಯೋ | ಬೊಬ್ಬೆಯೋ ಬಲು
 ಗೈದು ನಿನ್ನುಟು | ಗರ್ಭಗಿರಿಗಿಡೆ ಸಿಡಿಲಿನುತ ಹೊಯ್ದನು ವೈಕೋಡರನ || ನಿರ್ಭರದ ಗದೆಯಿಂದಗಾ
 ದುವ | ಕೋಡರನು ವಾಯುಜನ ಖತಿಯಲಿ | ಕೊಬ್ಬಿದೊಡ ಹೊಯ್ಲುಗಳವನಿ ಕಿವಿಗಡಿಸೆ ಮೂಜ
 ಕೋಡರನು | ಕೋಡರನು ಕೇಳಿಮಸೇನನ | ಧರಧುರದ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ಗದೆಯಲಿ | ಹೊರಳಿಗಡಿ
 ಳು | ಕೊಡರನು ಕೊಡರನು ಕೊಡರನು || ೧೬ || ಕೋಡರನು ದಂಡೆಯಲಿ ಳು ||

ಹೂಡಿದನು ನೃಪ ಭೀಮನಲಿ ಪಯಾಪಾಡಿನಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಪಡಿತಳಕೆ ಕುರುರಾಯ || ೧೭ || ಗಾಡಿಸಿದ
ನುಪ್ಪರದ ಗಾಯಕಿ ಕೂಡೆ ತಗ್ಗಿದನಿಲಸುತ ಖಯಾಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಭಟರು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಪಾ
ತಿಯಲಿ || ೧೮ || ತೊಲಗ ನಿಂದರು ಮತ್ತೆ ಭಾರಿಯ | ಬಳಲಿಕೆಯ ಬೇಳುವೆಯ ಚಿತ್ತ | ಸ್ಥಲಿತ
ರಂಗೀಕರಿಸಿದರು ಕರ್ಪುರದವೀಳಿಯವ || ಗಳಿಲನೆದ್ದರು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆಮಲೆತು ನಿಂದರು ಗಾಯ
ಘಾತಿಗೆ | ಸುಳಿವನವಧಾನಿಸುತ ತೂಗಿದರಾಯುಧವ್ಯಯವ || ೧೯ || ಲಾಗಸುತ ಲಳಿಯಿದ್ದು ಭೀಮ
ನ | ತಾಗಿಸಿದನವನೀಶನಾತನ | ಭಾಗದೇಯವನೇನನೆಂಬನು ಹೊಯ್ಲ ಹೊರಗಾಯ್ತು || ಬೇಗುದಿಯಲು
ಬೈದ್ದು ನೃಪತಿ ವಿ | ಭಾಗಸುಪೊಲನಿಲಜನ ಹೊಯ್ದನು | ಬೇಗದಲಿ ಕಳಚಿದನು ಪವನಜ ಪಯದ
ಬವರಿಯಲಿ || ೨೦ || ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ಗಾಯವನು ಫಡಫಡ | ತಪ್ಪಿಸನ್ನಾದರೆಯೆನುತ ಕಡು ದರ್ಪದಲಿ
ಹೊಯ್ದನು ಸವಿಾರಾತ್ಮಜನನವನೀಶ || ತಪ್ಪಿಸಿತು ಗದೆ ತನುವ ರಕುತದ | ದರ್ಪಣದ ರಹಿಯಾಯ್ತು
ಗದೆ ಮಾ | ರಪ್ಪಿತರಸನದ್ದುಹಾಯ್ದನು ಭಾಳದಲಿ ಭೀಮ || ೨೧ || ಒಟ್ಟೆ ಮುರಿದುದು ಸೀಸಕದ
ಗದೆ | ನೆಟ್ಟೆತರಸನ ನೊಸಲರುಧಿರದ | ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದುದದಲಿ ಕವಿದುದು ನೃಪನ ತನು ನೆನೆಯೆ ||
ಕೊಟ್ಟುಗಾಯಕಿ ಬಳಲಿ ಮರವೆಗೆ | ಬಿಟ್ಟು ಮನವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಜಗ | ಜಟ್ಟೆ ಕೌರವರಾಯ ಕೊಂ
ಡನು ನಿಜಗದಾಯುಧವ || ೨೨ || ಗಾಯಗತಿ ಲೇಸಾಯ್ತು ಪೂತುರೆ | ವಾಯುಸುತ ನೀ ಸೈರಿಸೆನ್ನ
ಯ | ಗಾಯವನು ಭೋರಪ್ರಹಾರಸಹಿಷ್ಣುಗಡ ನೀನು || ಕಾಯಲಾಪರೆ ಫಲುಗುಣನನಬು | ಜಾ
ಯತಾಕ್ಷನ ಕರೆಯೆನುತ ಕುರು | ರಾಯನರಗದಸನಿಲಜನ ಕರ್ಣಪ್ರದೇಶದಲಿ || ೨೩ || ಎಡದದಂಡ
ಯನೊಡ್ಡಿ ಹೊಯ್ಕಳ | ಕಡುಹ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಮುಡುಹ ಹೊಯ್ದನು ಭೀಮ ಮರು
ಭಾಪನೆ ಸುರಸ್ಕೋಮ || ೨೪ || ತಡೆದನಾಗಾಯವನು ಗದೆಯಲಿ | ನಡುವನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಭೀಮನ | ಮಿಡು
ಕು ನಿಂದುದು ನಗುವಪಾಂಡವಬಲದ ತಲೆ ಮಣೆಯೆ || ೨೫ || ಒಲೆದು ಬಿದ್ದನು ಭೀಮ ಕುಲಗಿರಿ |
ಮಲಗುವಂದದಿ ನೆರವು ಬಾಯಿಂ | ದಿಳಿದತೋಣಿತಧಾರೆ ಮಗ್ಗುಲ ಮುಸುಕಿತವನಿಯಲಿ || ಎಲೆಮ
ಹಾದೇವಾ ವೈಕೋದರ | ನಳಿದನೇ ಹಾ ಭೀಮ ಹಾ ಯೆಂ | ದೊರಲಿದರು ಪರಿವಾರಸಾತ್ಯಕಿ ಸೃಂಜ
ಯಾದಿಗಳು || ೨೬ || ಮೈಮರೆದನರಗಳಿಗೆಮಾತ್ರಕೆ | ಮೈವನೇಸ್ಯದ ಜಾಡ್ಯರೇಖೆಯ | ಸುಯ್ಯಹಾ
ದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಪರಿಣತಪಾರವತ್ಯದಲಿ || ಹೈ ಮಹಾದೇವನುತ ಹಗೆವನ | ಕೈಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಸುತಲೆ
ದ್ದನ | ಲೈಮರುತ್ಸುತ ಸೂಸಿ ಹಾರಿದಗದೆಯ ತಡವಂಸಿ || ೨೭ || ಕಾದುಕೊಳು ಕೌರವಗದಾಶ್ರಮ |
ಭೇದವಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೀಡು | ಭೇದ ನೋಡಾ ಹೊಯ್ಲನಿದ ಮರೆಹೊಗುಮಹೇಶ್ವರನ || ಹೋದೆಹೋ
ಗಿನ್ನುನುತ ಜಡಿದು ವಿ | ಪಾದಭರದಲಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ | ಕೈದಣಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಕಲಿಭೀಮ ಕು
ರುಪತಿಯ || ೨೮ || ಹಾರಿತೊಡೆಸೆಗಾಗ ಗದ ಮೈ | ಹೇರಿತುರುಗಾಯವನು ಮೋಣಾ | ಲೂರಿ
ಬಿದ್ದನು ವದನದಲಿ ರಣಧೂಳಿ ವೆಂಟಣಿಸೆ || ಕಾರಿದನು ರಕುತವನು ಕೌರವನೇರು ಬಲುಹೋ ಹೋ
ದನನುತವೆ | ಬೇರಿತಾಪರಿವಾರ ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಘಾಡದಲಿ || ೨೯ || ಭಾಪು ಮರುರೇ ಭೀಮ ಕೌರವ
ಭೂಪನಿಲಯಾತ್ಮತಾಂತ್ ಕುರುಕುಲ | ದೀಪಚಂಡಸಮೀರ ಕುರುಪತಿತಿಮಿರಮಾರ್ತಾಂಡ | ಕೋಪನ
ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಕುಲನಿ | ರಾಜ್ಯಪಕ್ಷಕಸಮಾರ್ಥಯೆನುತಧಿ | ರೂಪನನು ಹೊಗಳಿದರು ವಂದಿಗಳಬುಧಿಭೋ

ಪದಲಿ || ೨೯ || ಜಾಲಿಸಿದವೇದನೆಯ ರೋಮ್ನಿನ | ಜಾಲಿಗೆಯ ಜವೆ ಹರಿದುದೆಚ್ಚರ | ಮೇಲುಮೆ
 ರವೆಯ ಮುಸುಕು ಜಾರಿತು ಹಾರಿತರಿಭೀತಿ || ಬೇಳುವೆಯ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯದ ವೈ | ಹಾಳಿ ನಿಂದುದು
 ಬಿಗಿದುಳಲಿಕೆ | ಯೂಳಿಗದ ಮೊನೆ ಮುರಿದು ಸಂತ್ಯಸಿದನು ಕುರುರಾಯ || ೩೦ || ಒರೆವರಕುತವ
 ಧೂಳಿಯಿಂದವೆ | ಹೊರಗೆ ತೊಡತೊಡೆದಾಕಿ ರೋಷದ | ಹೊರಗೆ ಝಳಿಸಿ ಹುಬ್ಬಿನಲಿ ಕಂಗಳಲಿ
 ಸುಯ್ಯಿನಲಿ || ಮುರುಕಿಸುವರಿಪುಭಟನ ಮೋರೆಯೊ | ಳೆರಗಿ ನೋಡುತ ಸಾರಸತ್ಯದ | ನೆರವಣಿಗೆ
 ಮೈಗೂಡಲೆದ್ದರು ಗಡೆಗೆ ಕೈನೀಡಿ || ೩೧ || ಹಾನಿಯಿವುಗಾಯ್ತೆಂದು ಕಡುಸುಂ | ಮಾನವುಕ್ಕಿತೆ
 ನಿಮಿಷದಲಿ ದುಃ | ಮಾನಜಲಧಿಯೊಳದ್ದುವೆನು ತಿದ್ದುವೆನುನಿನ್ನವನ || ಈನಗೆಯನೀಬಗೆಯನೀವಿಜ |
 ಯಾನುರಾಗವ ನಿಲಿಸುವೆನು ಯಮ | ಸೂನು ಸೈರಿಸೆನುತ್ತಜರಿದನು ವಾಮಹಸ್ತದಲಿ || ೩೨ || ಎಲವೊ
 ಭೀಮ ವಿಘಾತಿಗಳ ಕಂ | ದೊಡವಿನಲಿ ತೆರಹಾಯ್ತು ನೀನಿ | ಟ್ಟಳಿಸುವರೆ ನಿನಗಾದುದಸ್ಮತ್ಪತನದ
 ಭೃದಯ || ಫಲವೆ ಸಲಿಸುವೊಡೇಳು ನೀ ಮನ | ವಳುಕುವರೆ ನಿನ್ನವರ ಕರೆಹೊ | ಯೊಳಗದೊಂ
 ದೇಹೊಯ್ಲೆನುತ ಹೊಕ್ಕನು ಮಹಿಪಾಲ || ೩೩ || ಹೌದು ತೋರಾ ಬಂಜನುಡಿಗಳ | ಬೈದೊಡ
 ಧಿಕನೆ ಬಾಹುವಿಂ ಹೊರ | ಹೊಯ್ದವನೊ ಮೇಣ್ಮುಖಜನೋ ನೀನಾರು ಜಾತಿಯಲಿ || ಕೈದುನಿನಗಿ
 ದೆ ಸಮರಮುಖದಲಿ | ಯೈದುವಡೆ ಗುಪ್ತಪ್ರತಾಪವೆ | ನೈದೆ ಪಲ್ಲೆಸೆನುತ ತಿವಿದನು ಭೀಮ ಕು
 ರುಪತಿಯ || ೩೪ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೆ ಭೀಮಸೇನನ | ತಿವಿಗಳನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸುಯೋಧನ | ಕವಿದು ನಾ
 ಭಿಗೆ ತೋರಿ ಜಂಘೆಗೆ ಹೂಡಿ ಝಳಪದಲಿ || ಲವಣೆಯಲಿ ಲಳಿಯಿದ್ದು ಹೊಯ್ದನು | ಪವನಜನ ಭು
 ಜತೆರವೆ ಸೀಸಕ | ಕವಚವಜಗಜಗಮಾಗೆ ಬೀಳೆನುತರಸ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ || ೩೫ || ಮತ್ತೆ ಹಾಯ್ದನು
 ಭೀಮಸೇನನ | ನೆತ್ತಿಯನು ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ಖಳ | ಹತ್ತಿ ರೋಂಪಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದನು ಬಿಗಿದಮೂ
 ಫೆಯಲಿ || ತತ್ತಕಂಗಳ ಸುಯ್ಯಲಹರಿಯ | ಸುತ್ತಲೊಗುವರುಣಾಂಬುಗಳ ಕೆಲ | ದತ್ತಜಾರಿದಗೆ
 ದೆಯ ಭಟನೊರಗಿದನು ಮರವೆಯಲಿ || ೩೬ || ಮಡಿದವನಹೊಯ್ಯೆನು ಧನಂಜಯ | ತೊಡು ಮ
 ಕಾಸ್ತ್ರವನವನಿಪತಿ ಬಿಲು | ದುಡುಕು ಯಮಳರು ಕೈದುಗೊಳಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಶರಾಸನವ | ಹಿಡಿ ಶಿಖಂಡಿ
 ಜ್ವರವೆಸುತರವೆ | ಗಡಿಸಿರೇ ನಿಮ್ಮವನ ಹರಿಬಕೆ | ಮಿಡುಕುವೊಡೆ ಬಹುದೆನುತ ತೊಗಿದನವನಿಪತಿ
 ಗಡೆಯ || ೩೭ || ಮೇಲೆ ಕಳವಳವಾಯ್ತು ದಿಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆ ಬಿರಿಯೆ ಪಿಶಾಚರಾಕ್ಷಸ | ಜಾಲವಿ
 ಜ್ಯಾಧರ ಮಹೋರಗಯಕ್ಷಕಿನ್ನರರು || ಅಳು ನೀನಡೆ ನಳನಹುಷಭೂ | ಪಾಲಕುಲದಲಭಂಗನಾದೆ
 ಕೆ | ರಾಳಭುಜಬಲ ನೀನನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತಮರಗಣ || ೩೮ || ಅರಸ ಕೇಳಾತ್ಮರೈವನು ನಿ | ಮೈರ
 ಸನಾಪವಸೆಫಲ ಸುರಕುಲ | ಬರಳೆವೆಳೆಗೆರೆದುಡು ಕಣಾ ಕುರುಪತಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ || ಅರಿಭಟರು
 ತಲೆಗುತ್ತಿದರು ಮುರ | ಹರಯುಧಿಸ್ಥಿ ರಪಾರ್ಥಯಮಳರು | ಬೆರಳ ಮೊಗಿನಲಿದ್ದು ಬೈದರು ಸು
 ಷ್ಮು ದುಷ್ಕೃತವೆ || ೩೯ || ಮಿಡಿದನೆರ್ಜನ ಧನುವ ಯಮಳರು | ತುಡುಕಿದರು ಕೈಕುಗಳ ಸಾ
 ತ್ಯಕಿ | ಮಿಡುಕಿದನು ಮರುಗಿದರು ಪಂಚದ್ರೌಪದಿಸುತರು || ಒಡೆಯನಳಿವಿನೊಳಲ್ಲಿದು ನೃಪ |
 ಸುಡಿದನುಡಿಯೆನುತನಿಲತನಯನ | ಪಡೆ ಗಜಾತ್ಮವ ಬಿಗಿಯೆ ಗಜಬಜಿಸಿತು ಭಟಸ್ತೋಮ || ೪೦ ||
 ದುಗುಡವಲಿ ಹರಿ ರೋಹಿಣೀಯನ | ಮೊಗವ ನೋಡಿದೊಡಾತನಿದು ಕಾ | ಳಗವೆರೇ ಕೈಸಮಯರಾ

ದಿರಿ ಪೂರೈಕಾಲದಲಿ || ಹಗೆಯ ಬಿಡು ಕುರುಪತಿಯ ಸಂಧಿಗೆ | ಸೋಗಸಿನಲ್ಲಿ ಯುಧಿಪ್ತಿರನೆ ಮಾ |
 ತುಗಳ ಕಡಿಸದಿರೆಂದನಾಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಬಲರಾಮ || ೪೧ || ಅರಸ ಕೇಳೈ ಬಿದ್ದ ಭೀಮನಹೊರಗೆ ಬಂದರ್ಜ
 ನನು ಮೂಗಿನ | ಬೆರಳ ನೋಡಿ ಸವಿರನಂದನನುಸುರನಾರೈದು || ಮರಳಿದನು ಮುರಹರನನಕ್ಕಲೆ |
 ಗರೆದು ಸತ್ಪಾಣನು ಗದಾನಿ | ಭರಪರಿಶ್ರಮಭೀಮ ಬಳಲಿದನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೨ || ದೇವ ಬೆಸ
 ಸಿನ್ನಿನಿಲಸೂನು ಸ | ಜೀವನನು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಡಿದ | ಭಾವನನು ಕರುಣಿಸುವುದಾತನ ಧರ್ಮವಿಕ್ಕತಿಗ
 ಳ || ನೀವು ಕಂಡಿರೆ ನಾಭಿಜಂಘುಗೆ | ಡಾವರಿಸಿದನು ಹಲವುಬಾರಿ ಜ | ಯಾವಲಂಬನವೆಂತು ಕೃಪಮಾ
 ಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೩ || ನೀವು ಮೊದಲಲಿ ಬೆಸಸಿದಿರಿ ಮಾ | ಯಾವಿಗಳ ಮಾಯೆಯಲಿ ಗೆಲುವು
 ದು | ದೈವಕೃತವಿದು ರಾಜಧರ್ಮದ ಸಾರತರವೆಂದು || ಈವಿರೋಧಿಯ ಧರ್ಮಗತಿಸಂ | ಭಾವಕನು
 ಕರ್ತವ್ಯಭಾವವ | ನೀವುಬಲ್ಲರಿ ಯೆಂದ ನರ್ಜನದೇವ ವಿನಯದಲಿ || ೪೪ || ಧಾತುಗೆಟ್ಟನು ಭೀಮ
 ಮುಸುಕಿತು | ಭೀತಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನು ದೇವ | ವ್ರತವಾತನ ಕೊಂಡು ಕೊನರಿತು ಹೊಯ್ದು ಹೂಮಳೆ
 ಯ || ಪಾತಕಕೆ ಫಲವಾಗದವಳ | ಖ್ಯಾತಿ ಕಂದದೆ ವಿಜಯಸಿರಿ ರಾ | ಗಾತಿಶಯದಲಿ ನಮ್ಮರಮಿಸು
 ವಬಗೆಯ ಹೇಳೆಂದ || ೪೫ || ಅನಿಲಸುತ ಸತ್ಪಾಣಿಸಲು ನೃಪ | ಜನಪನೂರುವಿಭಾಗವೇ ಮು | ನ್ನಿ
 ನಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲಾಸಭಾಮಧ್ಯದಲಿ ಕುರುಪತಿಯ || ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಸಾಕೆನ್ನು ಬೇರೊಂ | ದನುನೆಯವು
 ತಾನೇನು ವಿಜಯಾಂ | ಗನೆಗೆ ದ್ರುಪದ ಕುಮಾರಿ ತಪ್ಪದೆ ಸವತಿಯಹಳೆಂದ || ೪೬ || ಅರಸ ಕೇಳಾಕ್ಷ
 ಣದೊಳನಿಲ | ಸ್ಮರಣೆಯನು ಹರಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಸಂ | ಚರಿಸಿದನು ತತ್ತನುಜನಂಗೋಪಾಂಗವೀಧಿಯ
 ಲಿ || ಥರಥರದ ನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ವಿ | ಸ್ಮರಿಸಿ ಮೂಲಾಧಾರದಲಿ ಚೇ | ತರಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಜೀವಸ
 ವೀತ ಸಪಸಿದ || ೪೭ || ಪ್ರಾಣವಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ತಿರುಗಿದ | ಗೋಣು ಮರಳಿತು ರೋಷವನ್ನಿಗೆ |
 ಸಾಣೆಹಿಡಿದವೊಲಾಯ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳಿಡಿದು ಕೇಸುರಿಯ || ತ್ರಾಣಸಡಲಿದದಸೆಯ ರಣಬಿ | ನ್ನಾಣಮ
 ಸುಳಿದಮಾನಮರ್ದನಾದೂಣೆಯದ ಸಂವ್ಯಥೆಯ ಭಟ ಸಂತೈಸಿದನು ತನುವ || ೪೮ || ಕೊಡಹಿದನು ತನು
 ಧೂಳಿಯನು ಧಾ | ರಿಡುವರುಧಿರದ ಸರವಿನಲಿ ತೊಡೆ | ತೊಡೆದು ವರಕಪೂರಕವಳವನಣಲೊಳೆಡ
 ಸಿದನು || ತೊಡೆಯ ಹೊಯ್ದಾಡುವಮುರಾರಿಯ | ನೆಡೆಯುಡುಗವೀಕ್ಷಿಸುತ ದೂರಕೆ | ಸಿಡಿದಾಗೆ
 ಯನು ತುಡುಕಿ ನೃಪತಿಯ ತೊಡೆಗೆ ಲಾಗಿಸಿದ || ೪೯ || ಭಾಷೆಗಳುಸರು ಸಾಂಡುಸುತರೆಂ | ಬಾಸೆ
 ಪಾಲಿ ನಿಷ್ಕಾಂತ ಮೈಮರೆ | ಜೋಸರಿಸನಿದಿರಾದನೂರುದ್ವಯವ ವಂಚಿಸದೆ || ತ್ವಾಸಮರಳಿತೆ ನಿನಗೆ
 ರೋಗಾ | ಭೈಸಿಯಜೆಯೋ ಭೀಮ ಸ್ಮರಣೆ | ಲೇಸು ಮೆಚ್ಚಿದನುತ ನೃಪನರಗದನು ಪದನಜ
 ಸ || ೫೦ || ಹೊಯ್ದುಲಳಿಯಲಿ ಕರ್ಣಗತಿಯಲಿ | ಹೊಯ್ದು ನೆಭಳುಪ್ಪರಿಸಿ ಮರಳಿದು | ಹೊಯ್ದು
 ಹಿಂಗುವನೈತನೆ ತೊಡೆಗಳನಿಟ್ಟುನಿರ್ದೇವ || ಹೊಯ್ದುಗದೆ ಹೆಡ್ಕೊಡಗಳನು ಮುರಿ | ದೈದಿತವನಿ
 ಳುಲರುಣಜಲದಲಿ | ತೊಯ್ದುಧೂಪ್ಪನೆ ಕಡೆದನಿಳಿಯಲಿ ಕೌರವರರಾಯ || ೫೧ || ಹಾರಿ ಹರಿ
 ಕೊಡು ಕರ್ಣಪೂರದ | ಜಾರುವುಕ್ತಿ ಕನಿಕರ ಸಿಡಿದವು | ಧಾರಿಡುವರಕ್ತಾಂಬು ಮಡುಗಟ್ಟಿದುದು
 ಮಗ್ಗುಲಲಿ || ವೀರಭೀಮನ ಮರುಮೈಸುತ ಬಲ | ವಾರಿದುದು ನಿರ್ಸಾಳಸೂಳಿನ | ವೀರಪಟಪದ
 ಳಗೆ ಮುಸುಕಿತು ಪರರ ಹಟ್ಟಿನಲಿ || ೫೨ || ಬಿಡು ನ, ನಿನ್ನ ತನೀನನ | ದಿದು ದಾಯೇ ಜೂಜನನಿ

ನೈವ | ಗೆದ್ದುದಕ್ಕೆ ಫಲ ಬಂದುದೇ ಸಂಧಾನದಲಿ ಫಲವೆ || ಹೊದ್ದಿದಕ್ಕೆ ಹುಲುಸಾಯ್ತಿ ಬಲುವಗೆ |
 ಬಿದ್ದನೆಂದುಳಿದನು ಪವನಜ | ನುದ್ದು ರುಟತನಕೇನನೆಂಬೆನು ನೈವತಿ ಕೇಳೆಂದ || ೫೩ || ಏಕೆ ಸಂಜ
 ಯ ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಸಾಕಿದಕ್ಕೆ ಫಲವಾಯ್ತು ನೀ ಬರಿ | ದೇಕೆ ಚುಚ್ಚುವೆ ಕಾಸಿಬಾಣದಕೊರದಗಾ
 ಯದಲಿ || ನೂಕಿದರೆ ಬಲಭದ್ರನನು ಬಳಿ | ಕೇಕೆ ಪವನಜ ಮುನಿದನವರೆ ವ್ಯಾಕುಲರಲ್ಲಿ ವೀರನಾರಾ
 ಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || || ೫೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಒಕ್ಕಂ ಪದ ಒಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

||ಸೂಚನೆ|| ಕೆಡೆದ ಕೌರವನೈವನ ನೇಮವ | ಪಡೆದು ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಗುರುಸುತ | ರೊಡನೆ ಬಂ
 ದರು ಸಾರಿದರು ಪಾಂಡವರ ಪಾಳೆಯವ ||

||ಪದ|| ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಕ | ಟ್ವಾಳು ವಜ್ರಗದಾಭಿಹತಿಗೆ ನೈಪಾಲ ಬಿದ್ದನು ಭಾ
 ರತದ ದುಸ್ಸಂಗಭಂಗದಲಿ || ಮೇಲೆ ಭಾರಣೆ ಸೂತಮಾಗಧ | ಜಾಲ ಹೊಗಳಿತು ಗರುವಕುರುಭೂ |
 ರಾಲ ಗಂಡಿಗನಕಟಿನುತ ಕೊಂಡಾಡಿತವರಗಣ ||೧|| ಏನನೆಂಬೆನು ಜೇಯ ಮಹಿಯಲಿ | ಮಾನನಿಧಿ
 ಮುಲಗಿದನಲೈ ತವ | ಸೊನು ರುಢಿರದ ತಿಲಕವಾದನಲೈ ಧರಾಂಗನೆಗೆ || ಭಾನುಮತಿ ವೈಧವ್ಯವಿಧಿ
 ಗಂ | ದೇನ ನೋಂತಳೊ ರಾಜರವಿಯವ | ಸಾನ ಸಮಯದಲಾಮದುಭುತವರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||
 ಕಡುಗತಿಳಿ ನಿರ್ಮೋಘದಲಿ ಬರೆ | ಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದವು ನೊಣವಸೆಸಹಿ | ತಡಗು ಸುಂದುದು ಕಡಡಿ ಹಂ
 ಮದು ರೆಕುತದರೆವೊನಲು || ಸಿಡಿದವರೆಗಳು ಕರೆಗಳುಕ್ಕಿದ | ವಡಿಗಡಿಗೆ ಹೆಮ್ಮರೆ ವಿಘಾತದ | ಲು
 ಡಿದು ಬಿದ್ದು ದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಪತನಕಾಲದಲಿ ||೩|| ಬೀಸಿದುದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಕತ್ತಲೆ | ಸೂಸಿದುದು
 ಸಿಗುವಳಯವನು ಪರಿ | ವೇಷದಲಿ ಗ್ರಹ ನೆರದವೈ ದಾರೆಗಳು ರವಿಯೊಡನೆ || ಸೂಸಿದವು ಹಗಲಲ್ಲಿ
 ನೈಗಗಣ | ವಾಸುರದಲೊಡಗದವು ಕಂಡಿತು | ವಾಸರಪ್ರಭೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಪತನಕಾಲದಲಿ ||೪||
 ಒರಸಹಿತ ಕೈದುಗಳು ಕರದಿಂ | ಮುರಿದು ಬಿದ್ದವು ಗಜಹಯದ ಕ | ನೈರತಯೆದ್ದವು ಕಡಿದು
 ನಿಟ್ಟವು ಧ್ವಜಪತಾಕಿಗಳು || ತುರುಗಿದಂತಸ್ತಾಪದಲಿ ಮನ | ಮರುಗಿತಾಪವಾರ ಸುಭಟರಿ | ಗರು
 ಡತಾಕಸ್ತು ಕದ ಭಯವದನೀಶ ಕೇಳೆಂದ||೫|| ದ್ರುಪದತನುಜಿಖಂಡಿಸ್ಯಂಜಯಾನ್ಯಪಯುಧಾಮಸ್ತುತ್
 ಮೌಂಡಸುಚಪಪಂಚದ್ರೌಪದಿಸುತಸೋಮಕಾಡಿಗಳು || ಅಪದತಾವಿರೂಪತಚೇತ | ಕ್ಷಪಣರತಿಹಿಂತಿ
 ದಿರಂದಿರು | ಉಪದತಿಯ ಸೂಚಿಸುವಾಮುಭುಚ್ಚಕ್ಷಕಂಪದಲಿ || ೬ || ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ
 ಗೆ | ರಣನೆ ಹೊರಗ್ಗುತಂದು ನಿಂದನು | ಸವಿಕ್ಕಿಗದೆಯಾಣಸುಗಲ್ಲದ ಗಾಢಗರ್ವದಲಿ || ಪವನಕುಸ

ನುಡಿಸಿದನಲ್ಯೆ ನಿ । ನ್ನವನನೇನ್ಮುಭೂಪ ಕೊಡುವೈ । ನವಗೆ ನೆಲನರ್ಥವನು ನಾಚಿಕೆಯೆಕೆ ನುಡಿಯಿ-
 ದ ॥೨॥ ಉರುಬೇಡಿದವೈದೆ ನೀನೆರೆ । ಡೂರುಗಳನೇಕೊಟ್ಟಯೈ ನಿಜ । ಧಾರಿಣಿಯ ಕೊಡನೆಂ
 ಲಾಸೂಚ್ಯಗ್ರ ಸಂಮಿತವೆನಾರಿ ರುತುಮತಿಯೆಂದೊಡೆಯು ಸುಲಿಸೀರೆಗಳನೆಂಬಗ್ಗಲಿಕೆ ಕಾ ಸಾರ
 ಲಿ ಕರಗತ ಸುಯೋಧನ ಯೆಂದನಾಭೀಮ ॥೪॥ ಎತ್ತಿ ಕಳುಹಿದೆ ವನಕೆ ನಾವ್ ನಿ । ಮೈತ್ತುಗಳೇ
 ಬೆರಳಲೇಡಿಸಿ । ದೆತ್ತುಗಳ ಕೊಡೇಕೆ ಸರಿನುಡಿ ಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಇತ್ತಲೇತಕೆ ಬಿಜಯಮಾಡಿದಿ
 ರೆತ್ತನೀಕಲುನೆಲನು ಪವಡಿಸಿ । ಮತ್ತೆ ತೊಡೆಗಳ ತಿವಿಯಲೇಕಿನ್ನೆಂದನಾಭೀಮ ॥೬॥ ಕೃತ್ತಿಮವ
 ಮಿಸಿದಫಲ ಕೈ । ವರ್ತಿಸಿತ ನೀಗರುವನೆಯೈಲಿಹೊತ್ತಿಸಿದಫಲ ಬಂದುದೇ ವೈವಧಾನವಾದುದಲ್
 ಬಿತ್ತಿದಿರಿ ವಿಷಬೀಜವನು ನೆರೆ । ದತ್ತ ಫಲಕೈ ಸಾರ್ವದಾಗಲಿತತ್ತುಕೊಂಡಿರಲೇಕೆ ನುಡಿಯೆನ್ನಾ
 ನುಡಿಯಿಂದ ॥೧೦॥ ಸಂದವೈ ನೀ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಭೆಯಲಿ । ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಭಾಷೆ ಕುರುಡನ । ನಂದನ
 ನಿಮ್ಮಡಿಸಿದೈವತ್ತನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಕೊಂದು ದುಶ್ಯಾನನ ಖಂಡವ । ತಿಂದು ನೆತ್ತರಗುಡಿದು ಬೀ
 ಗದೆ । ಯಿಂದ ನಿನ್ನಯ ತೊಡೆಯ ಮುರಿದನು ನೈಪತಿಕೇಳಿಂದ ॥೧೧॥ ರಾಯನಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಖೂ
 ರೆ । ರಾಯ ನೀನೇ ಭಂಗಬಡಿಸಿದ । ವಾಯಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆಮ್ಮೈ ವರನು ನೀಕರೆಸಿ ॥ ದಾಯದ
 ಜಾಜಾಡಿ ಕಪಟದ । ದಾಯದಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ರಾಯನರಸಿಯ ಸುಲಿದುದಕೆ ಫಲ
 ಯೈ ಕೇಳಿಂದ ॥೧೨॥ ಹಿಂದಣಪಕಾರವನು ಲೆಕ್ಕಿಸು । ತೊಂದರಡು ಮೂರಾಯ್ತು ನಾಲ್ಕೈ । ದ
 ದು ಮೆಟ್ಟಿದವನಿಪಾಲನ ಮೆಕುಟ ಮಸ್ತಕವೆ ॥ ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಬೂತುಗೆಡೆದುದು ಕೊಂದು
 ಯವ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಮದ । ದಿಂದ ವದನವನೊಡೆದು ಹಲುಗಳ ಕಳೆದನಾಭೀಮ ॥ ೧೩॥ ಉಚಿತವೆಂ
 ರು ಕೆಲರು ಕೆಲವರೆ । ನುಚಿತವೆಂದರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮೋ । ಪಚಿತದುಷ್ಕೃತವೈಸಲೇ ಶಿವಯೆಂದು
 ಲಕೆಲರು ॥ ಖಚರಕಿನ್ನರಯಕ್ಷನಿರ್ಜರ । ನಿಚಯ ಭೀಮನ ಬೈದು ಕುರುಪತಿ । ಯಚಲಬಲವನು
 ಣ್ಣಿಸುತ ಹೊಕ್ಕರು ನಿಜಾಲಯವೆ ॥೧೪॥ ಹಳುವದಲಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ । ಲಳಲಿಸಿದ ಫಲಭೋಗ
 ನು ನೀ । ತಲೆಯಲೇ ಧರಿಸೆಂದು ವಾವಾಂಘ್ರಿಯನು ಮೆಕುಟದಲಿ ॥ ಇಳುಹಿದನು ಕುರುಕುಲದ
 ವಿಯೆಂ । ದುಲಿದಲಾ ಯೆನುತೊಡೆದು ಮೆಕುಟವೆ । ಕಳೆದನು ಕೀಲಣದ ಮಣಿಗಳು ಕೆದರೆ ದ
 ದೆಸೆಗೆ ॥೧೫॥ ಭೀಮ ಹಾಹಾ ಕಷ್ಟವಿದುಸಂ । ಗ್ರಾಮಜಯವೇ ಸಾಲದೇ ಕುರು । ಭೂಮಿಪತಿ
 ಶ್ಲಾಘ್ಯನೇಲೋಕ್ಯಕವನಾನ್ಯನಲಾ ॥ ನೀ ಮರುಳಲಾ ಸಾಕೆನುತ ತ । ತ್ನೀಮೆಗೈತಂದನಿಲತನುಜನ
 ನಾವುಹೀಪತಿ ನೂಕಿ ಸಂತ್ರಸಿದನು ಕುರುಪತಿಯ ॥ ೧೬॥ ಗುಣನಿಧಿಯನೇಕಾದತಾಕ್ಷೋ । ಹಿ
 ಯು ಪತಿಯನೇಶೇಷಪಾರ್ಥಿವ । ಮಣಿಮೆಕುಟಕಿರಣೋಪಲಾಲಿತಪಾದಪಲ್ಲವನ ॥ ರಣದೊಳನ್ಯಾಯ
 ಲಿ ತೊಡೆಗಳ । ಹಣಿದುದಲ್ಲದೆ ಪಾದದಲಿ ನೀ । ಕಣಕುವರೆ ಕುರುರಾಯಮೌಳಿಯನೆಂದನಾರಾಧ
 ॥೧೭॥ ಅನುಜರಳಿದುದು ನೂರು ರಣದಲಿ । ತನುಜರಳಿದುದು ಮಾವಮ್ಮಿದುನ । ಜನನಿತಾಮಹ
 ತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರು ॥ ಇನಿಬರವನೀತ್ವರರು ಸಮರಾ । ವನಿಯೊಳಡಗಿತು ದೇತದೇಕೆ
 ಜನಪರನು ಮುರಿದಿದುವೆ ಸಾಲದೆ ಭೀಮ ನಿನಗೆಂದ ॥೧೮॥ ಅವಮೋರೆಯೊಳಪ್ಪದೇವನನಾವು ಸ
 ವನನೊಡಗುತ ಪರ । ಬಾವಿಸುವೆವಾವಂಗದಲಿ ಗಾಂಧಾರಿ ಕಡುಗೋಪಿ ॥ ದೇವಿಯರುಗಳನಾಪೆ

ಭವತಿ | ನಾವು ನಿಲಿಸುವನೀಶ್ವರನ ಕಾಂ | ತಾವಳಿಗಳೇನೆಂದು ಬೈಯರು ಭೀಮ ಹೇಳೆಂದ || ೧೯ ||
 ಏಳುಬದತಿಭಂಗಸಲು ಪರಮಂ | ಡಳಿಕರೇ ನಾವ್ ಪಾಂಡುವಿನ ಮೆ | ಕೃಳುಗಳಾದ್ಯತರಾಪ್ತ ತನುಸಂ
 ಭವರು ಕೌರವನರು || ನೆಲನ ಹುದುವಿನ ದಾಯಭಾಗದ | ಕಳವಳದೊಳಾಯ್ತಲ್ಲದಳಿದಂ | ತೊಳಗು
 ಭಿಸ್ತವೆ ಭೀಮ ಬಿಡು ಭಂಗಸದೆ ಸಾಕೆಂದ || ೨೦ || ಸೈರಿಸೆನ್ನ ಪಕಾರವನು ಕುರು | ವೀರಸನ್ನು ತಪಾ
 ಪಕರ್ಮವಿ | ಕಾರವಿದು ಭೋಕ್ತವ್ಯ ನಿನಗೆಂದರಸ ದುಗುಡದಲಿ || ನೀರೊರೆವಕಣ್ಣು ಗಳನೊರಸುತ |
 ಸೀರೆಯಲಿ ಗದಗದಿತ ಗಳದಲಿ | ಸಾರಹೃದಯಮಹೀಶನಿದ್ದನು ಬೇದಪಂಕದಲಿ || ೨೧ || ಕಂಡ ನೀವ್ಯ
 ಶಿಕರವನರಸನ | ಮಂಡೆಯಂಫ್ರಿಯ ಭೀವಸೇನನ | ದಂಡಿಯನು ಧಟ್ಟಿ ಸಿ ದಟ್ಟುರಿತಿರುಳು ಚೂಣಿ
 ಯಲಿ || ಗಂಡುಗದರಿದರೋಪತಿಖಿ ಹುರಿ | ಗೊಂಡುದಕ್ಷಿಗಳಲಿ ವೈಕೋದರ | ಕೊಂಡನೇ ತಪ್ಪಲಿ
 ನುತ ನಿರಿದರ್ನಾರಾಮ || ೨೨ || ಎಲವೆಲವೊ ಪಾಂಡವರಿರಾ ನೀವಳುಪಿದಿರೆಲಾ ನಾಭಿಯಿಂದವೆ | ಕೆ
 ಳಗೆಕೃಮಾಡುವುದು ಸಲ್ಲದು ಗದೆಯ ಕದನದಲಿ || ಚರಿಸಲಾಗದು ಧರ್ಮನಿನ್ನಯ ದೊಳಗಿದೊಂದೇ
 ಭಾಷಮಾಡಿದಿ | ರಳಿದರನ್ಯಾಯದಲಿ ಕೊಂದಿರಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೨೩ || ನೀವುಮಾಡಿದಪತ್ಯಭಾಷೆಗೆ |
 ನೀವಲಾ ತಪ್ಪಿದಿರಿ ನೋಟಕ | ರಾವು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿ ತರಲೇ ಧರ್ಮೈಕೈರಕ್ಷಕರು || ನಾವು ಸಾಕ್ಷಿಕರಬಲರೆಂ
 ಡೇ | ನೀವು ನೈಪತಿಯ ತೊಡೆಯನುಡಿದಿರಿ | ಡಾವರವೆ ಸಾಕ್ಷಿಸೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಿದಿರಿ ಸಿರಮುಡಿಗೆ || ೨೪ ||
 ಎರಡು ನೇಗಿಲ ತುಡುಕಿಯೊಡಗೈ | ಯಿಂದ ನೆಗಹಿ ಮಹೋಗ್ರಮುಸಲವೆ | ನೊಂದುಕರದಲಿ ತಿರುಹಿ
 ಕೊಬ್ಬಿದಖತಿಯುಭಾರದಲಿ || ಮುಂದೆ ನಡೆತರೆ ಸಕಲಸೇನಾ | ವೃಂದ ನಡುಗಿತು ಬಹಳ ಭೀತಿಯ |
 ಬಂದಿಯಲಿ ಜರುಹಿದವು ಜವಳಿಯ ಜವದಜೋಡುಗಳ || ಬಿಲ್ಲ ಮಿಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ಭಾರತ | ಮೆಲ್ಲ
 ಕೊಂಡನು ಗದೆಯ ನೈಪ ನಿಂದಲಿ ಬೆರಗಾದನು ರಣೋತ್ಸವವಾಯ್ತು ಯಮಳರಿಗೆ || ತಲ್ಲಣಿಸಿತು
 ಳಿದರಸುಮಕ್ಕಳು | ಚೆಲ್ಲಿತಾಸುಭಟಾಂಗವಿಜಯದ | ಭುಲ್ಲವನೆ ಪಲ್ಲಟಿಸುತಿರ್ದುದು ಬೇದತನುದೊ
 ಡನೆ || ೨೫ || ಹಲಧರನ ಖತಿ ಬಲುಹು ಕದನಕೆ | ಮಲೆತವಾದರೆ ಹಾನಿ ತಪ್ಪದು | ಗೆಲಿನಲಿ ಸೋ
 ಲವಲಿ ತಾನಾಚಿತ್ಯವೇನಿದಕೆ || ಒಳಗೆ ಬಿದ್ದವಿಘಾತಿ ಮುರರಿಪು | ತಿಳುಪುವನೊ ತವಕಿಸುವನೋ
 ನಾ | ವಳಿದವಿಂದೇನೆನುತ ನಡನಡುಗಿದನು ಯಮಸೂನು || ೨೬ || ಹಲಧರನ ಮಸಕವನು ಪಾಂಡವ |
 ಬಲದ ದುಶ್ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಭೀಮನ | ಫಲುಗುಣನ ಧರ್ಮಜನ ಯಮಳರ ಚಿತ್ತವಿಭ್ರಮವ || ಬಲಿ
 ಪೊಥನನೀಕ್ಷಿಸುತ ರಜತಾ | ಚಲವ ತರುಬುವನೀಲಗಿರಿಯವೊ | ಲಳುಕದಿದಿರಲಿ ನಿಂದು ಹಿಡಿದನು
 ಬಲನ ಬಲಗೈಯು || ೨೭ || ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರೆ ಬರಿದೆ ದೋಷಕೆ | ತತ್ತರೇನಹುದಂತರಂಗವ | ನುತ್ಸಮರ
 ಪದ್ಧತಿಗಳನು ತಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯವ || ಬಿತ್ತರಿಸುವುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಕಿತ್ತಡವ ನೀವರಿಯಿರೇ |
 ನಿಮಿ | ಗೆತ್ತಣಾಗ್ರಹ ನಿಲಲಿತಿಳುಹುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೮ || ಏನೆ ತಿಳುಹುವೆ ನೀನು ತಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದ |
 ಲೇನನೆಡೆವರು ನಿನ್ನೆವರು ಯಮ | ಸೂನು ನುಡಿಯನೆ ಸಮಯವನು ತಸ್ತ್ರಾರ್ಥಸಂಗತಿಯ || ಹೀನ
 ಗತಿಪಡಿತಳದ ಹೊಯ್ದು | ತಾನಾಗಾಯವನೊಡಗಬೇಕೆಂ | ಬೀನಿಬಂಧನವಾರೊಳಳಿದುದು ಕೃಷ್ಣ
 ಹೇಳೆಂದ || ೨೯ || ಅದರಿನೀಕೌರವನ ತೊಡೆಗಳ | ಸದೆದನನ್ಯಾಯದಲಿ ನಿನ್ನವೆ | ನಿದಕೆ ಸೈರಿಸಬಹು
 ದೆ ಹೇಳಿ ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯಕೆ || ಮದ ಮುಖನ ಭುಜಬಲವ ನೋಡುವೆ | ವಿದ ವಿಕಾರವಲಾಯಿಸುತ

ಮುರು | ಚಿದನು ಬಲ ಬಲಗೈಯನುರುವಣಿಸಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ ||೩೧|| ಹರಿದು ಹಿಡಿದನು ಮತ್ತೆ
 ನೀಲಾಂ | ಬರನ ಸೆರಗನು ನಿಮ್ಮ ಕುರುಪತಿ | ಚರಿಸಿದನಲಾ ಧರ್ಮವಿಸ್ತರವನು ವಿಚಾರಿಸದೆ || ಕರಿಸಿ
 ಕಪಟದ್ಯೂತದಲಿ ನೃಪ | ವರನ ಸೋಲಿಸಿ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ | ಕರಿಸಿ ಸುಲಿಸುವುದಾವಯುಷಿಮತ ಧರ್ಮ
 ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||೩೨|| ಎಣಿಸಬಹುದೇ ನಿಮ್ಮ ನೃಪನವ | ಗುಣವನನ್ಯಾಯಪ್ರಬಂಧಕ | ಗಣನೆಯುಂ
 ಟೀ ಭೀಮಗಡ ತುಂಡಿಸಿದತೊಡೆಗಳನು || ಕಣಕಿದನು ಮೈತ್ರೇಯನನು ನೃಪ | ನಣಕಿಸಲು ಶಪಿಸಿದ
 ನು ತೊಡೆಯಲಿ | ಹಣಿದವಾಗಲಿ ಯೆಂದನದು ತಪ್ಪುವುದೆ ಋಷಿವಚನ ||೩೩|| ಆಪತಿವ್ರತೆ ಬೈದಳೀ
 ಕುರು | ಭೂಪ ತೊಡೆಗಳ ತೋರಿ ಜರಿಯಲು | ದ್ರೌಪದಿಯ ನುಡಿ ತಪ್ಪುವುದೆ ಋಷಿವಚನದನುಗತಿ
 ಗೆ || ಕೋಪಕೊನರಿದಲೀ ನೈಕೋದರ | ಭೂಪನನು ನುಡಿದಪ್ರತಿಜ್ಞಾ | ಸ್ಥಾಪನಕೆ ಬಳಿಕೇನ ಮೂ
 ಡುವುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೪|| ಎಂದು ರಾಮನ ಮನವ ನಯನುಡಿ | ಯೆಂದ ತಿಳುಹಿದದೈಸಲೇ ಬಳಿ |
 ಕೆಂದು ದುಗುಡದಲನರು ನಡೆದರು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ || ಬಂದಕಂಟಕ ಕಳೆಚಿತ್ತೇ ಹಾ|ಯೆಂದು ಹರಿ ಕು
 ರುಪತಿಯ ಹೊರಗೈ | ತಂದು ಬೊಳ್ಳಿಸಿದನು ಭೀಮಾರ್ಜುನಯುಧಿಷ್ಠಿರ ||೩೫|| ಈಸುದಿನಪರಿಯಂ
 ತ ಧರ್ಮದ | ವಿಸಾಸಲಳಿಯದೆ ಬಳಸಿ ಬಹಳಾ | ಯಾಸವನು ಸೈರಿಸಿದಿರಂದಿನ ಯುದ್ಧಕೇಳಿಯಲಿ ||
 ಗಾಸಿಯಾದುದು ಧರ್ಮಗತಿ ಬಂಧ | ರೈಸುಮನಗಾಣರು ವೈಭಾಭಿನಿ ವೇಶವಾಯಿತು ಮೆಕುಟಭಂಗ
 ದೊಳೆಂದನವನೀತ || ಅರಸ ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ದೈಗುಜಲ | ಉರವಣಿಸಿ ಮೋನದಲಿ ಫಲುಗುಣ | ನಿ
 ರೆ ಮುರಾರಿ ಸುಯೋಧನನ ಸರ್ವಾವಗುಣಗಣವ || ಪರಿಪರಿಯಲೆಚ್ಚರಿಸಿ ದುಗುಡವ | ಪರಿಹರಿಸಿ
 ಸಂತ್ರಸಿದಡೆ ಮುರ | ಹರನ ಬೈದನು ನಿನ್ನಮಗ ನಾನಾವಿಡಂಬದಲಿ ||೩೬|| ಆರಬಸುರಲಿ ಬಂದು
 ಮೊಲೆಯುಂ | ಡಾರಮಡಿಲೊಳು ಬೆಳದು ಬಳಕಿನೊ | ಛಾರ ಹೆಂಡಿರ ಕೊಂಡು ಕರುತುರುಗಾಯ್ದು
 ಕಳವಿನಲಿ || ವೀರದೈತ್ಯರ ಸದೆಬಡಿದು ಕುರು | ವೀರವಂಶದ ರಾಯರೆಮ್ಮೊಳು | ನೈರಬಂಧವೆ ದಿ
 ತ್ತಿಕೊಂಡವ ಕೃಷ್ಣನೀನಂದ ||೩೭|| ಬಣಗುಗಳು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಕಾ | ರುಣಿಕ ನೀನಡುಪಾಯ್ತಿ
 ಧರ್ಮದ | ಕಣಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನತ್ತಬಲ್ಲನು ನಿನ್ನಮಾಯಿಗಳ || ಸಣಸನಿಕ್ಕಿದೆ ನಂಮೊಳಗೆ ಧಾ | ರು
 ಣಿಯ ಭಾರವ ಕಳೆಯಲೋಸುಗ | ರಣವ ಹೊತ್ತಿಸಿ ನಮ್ಮ ಭೀಂಟಿಯನಾಡಿಸಿದೆಯೆಂದ ||೩೮|| ಪಾ
 ಪಿ ನಿನಗೇಗೋತ್ರವೆಧೆಯನು | ತಾಪನಿನ್ನನು ತಾಗಲೀಸ | ವಾಪರಾಧವು ನಿನ್ನದೀಕೌರವರ
 ಪಾಂಡವರ || ಕೋಪವನು ತೊಲಗಿಸುವ ನೃಪನನು | ತಾಪವನು ತುಳುಕುವೆಕುಬುದ್ಧಿ | ವ್ಯಾಪ
 ಕನು ನೀವೈರಿಯಲ್ಲದೆ ಭೀಮಸಲ್ಲಿಂದ || ೪೦ || ರಣಮುಖದೊಳೀಕ್ಷಾತ್ರ ಧರ್ಮದ | ಕುಣಿಕೆ ತಪ್ಪದ
 ಪೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ಭಣಿತೆ ನೋಯದೆ ವೀರವೃತ್ತಿಯ ಪದದ ಪಾಡರಿದು || ಸಣಸು ಸೋಲದ ಭ
 ಛಡಾಳಿಯೊ | ಇನುವ ಹಿಂಗದೆ ಬೀವದಾಶಗೆ | ಮಣಿಯದಳಿದುದನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲರು ಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||
 ಮತ್ತೆ ಹೂವಿನಮೆಳಗೀತನ | ನತ್ತಿಯಲಿ ಸುರಿದವು ಮುರಾಂತಕ | ನತ್ತ ತಿರುಗಿದನವನಿಪನ ಕರ
 ಳವ ತಳಕಿಕ್ಕಿ || ಮುತ್ತಿದರು ಮಂಗಳರು ವಂದಿಗ | ಇತ್ತಣದೊ ನಾನರಿಯೆನರಸ ವಿ | ಯತ್ತ
 ವನಳ್ಳಿರಿದುದಾಹುತಿಪಾಶಕರ ರಥಸ || ೪೨ || ಗರುವ ಸುಭಟರು ಗಾಸಿಯಾದಿರಿ | ತುರಗಗಡ ಬಳ
 ವನು ಸೂರ್ಯನ | ತುರಗ ಬಿಡುತಿದೆ ಪತ್ತಿಮಾದ್ರಿಯ ತಡಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ || ಪುರಿತದಲಿ ಪಾಂಡವ

ಸೃಂಜಯ | ಧರಣಿಪರು ನೀವ್ ಹೋಗಿ ನಿವ್ರಯ | ನಿರುಳುನೊಕುವುದೆಂದು ನುಡಿದನು ದೈತ್ಯರಿಪು
 ನಗುತ || ೪೩ || ನಡೆಯಿ ಪಂಚದ್ರಾಪದೇಯರೆ | ಗಡಣ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಿಳಯಕೆ | ನಡೆಯುಧಾಮ
 ನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸಕಲಿತಿಖಂಡಿಗಳು || ತಡೆಯಿದಿರಿ ಭಟರೇಳಿ ವಾದ್ಯದ | ಗಡಿಬಡಿಗರೀಸಕಲಬಲ ನೀ
 ವೃಡುಬಳಿದಿರಿ ಹೋಗಿ ಪಾಳೆಯಕೆಂದು ನೈಪ ನುಡಿದ || ೪೪ || ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ಸಕಲಬಲ ಪಾಂ
 ಚಾಲಪಂಚದ್ರಾಪದೇಯರು | ಪಾಳೆಯವ ಹೊಕ್ಕರು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೈವನೇಮದಲಿ || ಏಳು ನಾವೀ
 ಕೌರವೇಂದ್ರನ | ಪಾಳೆಯವ ನೋಡುವೆನೆನುತ ವನ | ಮಾಲಿ ರಥವೇರಿದನವರು ತಮತಮ ರಥವೇ
 ರೆ || ೪೫ || ನರಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಭೀಮ ಸಹದೇ | ವರು ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿಷಕಿತ ಮುರ | ಹರನು ಹೊಕ್ಕ
 ನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಶೂನ್ಯತೀವಿರವನು || ಅರಸ ಕರ್ಣದೋಷಮೋದ್ರೇ | ಶ್ವರನ ಭಗದತ್ತನ ನದೀ
 ಜಾ | ದ್ಯುರ ನಿವಾಸದ ನಿಳಯಗಳ ಕಂಡಳಿದನು ನೈಪತಿ || ೪೬ || ಸೂತನಿಳಿದನು ಮುನ್ನು ರಥವನು |
 ಭೂತಳಾಧಿಪನಿಳಿದನಶ್ವ | ವ್ರಾತವನು ಕಡಿಯಣದ ನೇಣಲಿ ತೆಗೆದು ಬಂಧಿಸಿದ || ವಾತಜನ ಸಾತ್ಯಕಿಯ
 ಯಮಳರ | ಸೂತರಿಳಿದರು ಮುನ್ನು ತುರಗವ | ನಾತಗಳು ಸಂತೈಸಿದರು ಸಂಗರಪರಿಶ್ರಮವ || ೪೭ ||
 ಇಳಿ ರಥವನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಬಳಿಕಾ | ನಿಳಿವೆನೆಂದನು ಶೌರಿ ನೀ ಮು | ನ್ನಿಳಿವುದೆಂದನು ಪಾರ್ಥನಾ
 ಯು ವಿವಾದವಿಬ್ಬರಿಗೆ || ಎಲೆಲೆ ನಾಮುನ್ನಿಳಿಯೆನಿನಿ | ನ್ನುಳಿವೆಲಾಸಾಕಿನ್ನು ಗರ್ವದ | ಗಳಹತ
 ನವನು ಬಳಿಕ ತೋರುವೆ ರಥವನಿಳಿಯೆಂದ || ೪೮ || ಬಳಿಕ ಫಲುಗುಣರಥದ ಮೇಲಿಂ | ದಿಳಿಗೆ ಹಾ
 ಯ್ದನು ಕೃಷ್ಣ ನೀನಿ | ನ್ನಿಳಿಯೆನಲು ಚಂಮಟೆಗೆವಾಘೆಯ ನೇಣ ರಥದೊಳಗೆ || ಇಳುಹಿ ನಗು
 ತ ಮುಕುಂದ ರಥದಿಂ | ದಿಳಿಯೆ ಭಟಭಟಯೆಂದು ಕಿಡಿಯು | ಚ್ಚಳಸಲುಂಡುದು ತೇರು ಕೇಸು
 ರಿ ನೆಭವನಪ್ಪಳಿಸಿ || ೪೯ || ಧ್ವಜದ ಹಲಗೆಯನೊಡೆದು ಹಾಯ್ದನು | ನಿಜನಿವಾಸಕೆ ಹನುಮ ಧೂಮ |
 ಧ್ವಜನ ಮಯವಾದುದು ರಥಾಶ್ವರಥಾಂಗರಾಜಗಳು || ವಿಜಯಭೀಮಾಧಿಗಳು ಕಂಡ | ಕೃಜದೊ
 ಣಾಕಸ್ಮಿತದ ಕಿಚ್ಚಿನ | ಗಜಬಜವಿದೇನನುತ ಬೆಚ್ಚಿದರವರು ತಮತಮಗೆ || ೫೦ || ಹರಿಯಿದೇನಾಕಸ್ಮಿತದ
 ದ | ಳೈರಿಯೊಳದ್ದುದು ತೇರು ನಮಗೀ | ಯುರಿಯುಭಯ ಭಾರೈಸಿತೇನು ನಿಮಿತ್ತವಿದೇಕನಲು |
 ಉರಿದುದಂದೇ ತೇರು ಕರ್ಣನ | ಗುರುನದೀನಂದನರು ದೈವಿಕ | ತರಹತಿಯೊಳಿಮ್ಮಿಂದಲುಳಿದುದು
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ನಾವಿಳಿದಬಳಿಕೀರಥದೊಳಿರ | ಲಾವಹದನೋ ನಿನಗೆ ಕಂಡೈ | ದೈವಿಕಾಸ್ತ್ರದ ಮ
 ಹಿಮಗಳನೆನೆ ಪಾರ್ಥ ತಲೆವಾಗಿ || ನೀವೆಬಲ್ಲಿರಿ ದೇವ ನೀ ಮಾ ಯಾವಿ ಮಾಯಾಪಾಶಬದ್ಧರು | ನಾನು
 ಬಲ್ಲಿವೆ ನಿಮ್ಮನೆಂದರೆಗಿದನು ಚರಣದಲಿ || ೫೧ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಚೆಯಲಿ ಕೃಪ | ಗುರುಸುತರು
 ಕೃತವರ್ಮಕರು ನ | ಮೈರಸನೇನಾದನೊ ವಿರೋಧಿಯ ದಳಕೆನೆ ಡೈಸಿ || ತರಣಿ ತಿಮಿರಕೆ ತರ
 ಙುಗೊಟ್ಟನು | ಭರತಖಂಡವನಿನ್ನು ರಾಯನ | ಪರಿಗತಿಯನಾರೈವೆನುತೇರಿದರು ನಿಜರಥನ
 || ೫೨ || ಭರದಲಿವರು ನೈಪಾಲನಡಗದ | ಸರಸಿಗೈತಂದಿಳಿದು ತಡಿಯಲಿ | ತುರಗವನು ಬಿಡಿಸಿದರು ಸಾ
 ರಥಿ ಹೊಗಿಸಿದನು ಕೊಳನ || ತ್ವರಿತದಲಿ ಶೌಚಾಚಮನವಿ | ಸ್ತರಣಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯ | ವಿರಳ
 ಸಿದರರಿಸಿದರು ಕೊಳನಲಿ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೫೪ || ಬಳಸಿ ಜಂಬುಕಘೋಷಕಾಕಾ | ಪಳಿಗಳೆದ್ದವು ಮು
 ಲುವಾಯಿದ | ವಿಳಿಸಲಮೆದೆ ಗಾಡತರಗರ್ಜನೆಗೆ ಕುರುಪತಿಯು || ಕಳೆವಳವಿದೇತ ಣವನುತ ಪಳ

ವಳಿಸಿ ಬಂದು ಮಹಾರಥರು ನೃಪ! ತಿಲಕನಿದ್ದನು ಕಂಡುಭೂಪ್ತನೆ ಕಡೆದರವನಿಯಲಿ ||೫೫|| ಉಡಿದ
 ತೊಡೆಗಳ ಮಗ್ಗುಲಲಿ ಹೊಸ | ಲಿಡುವರಕುತದ ಭೀಮಸೇನನ | ಮಡದಗಾಯಕ ಕೆಲಕ ಸೂಸಿದಮೆ
 ಕುಟಮಣಿಗಣವ || ಕಡಿದಮೈವೇದನೆಗೆ ಸರಳುವ | ನಿಡುಸರದ ಖಗಜಂಬುಕೌಛದ | ಲಿಡುವ ಕೈಗ
 ಳ್ಲುಗಳ ನೃಪತಿಯ ಕಂಡರವರಂದು || ಬರಲಿದರು ಧರೆ ಬಿರಿಯಿ ಹುಡಿಯಲಿ | ಹೊರಳಿದರು ಬಾ
 ಯ್ಕನು ಹೊಯ್ದೊ | ಯ್ದರಿಚಿ ಕಡೆದರು ಕಂಡಿವರು ಕಾತರಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿ || ಮರುಗಿದರು ಮನಗುಂ
 ದಿದರು ವೈ | ಮರೆದರದ್ದರು ಶೋಕಜಲಧಿಯೊ | ರೊರಲುಗೊಂಡರು ತಳ್ಳಬಾರಿದರವರು ನಿಮಿ
 ಪದಲಿ ||೫೬|| ಹದುಳಿಸಿರೆ ಸಾಕೇಳಿನೀವಿ | ನ್ನಿದರಲೇನಹುದಿನ್ನು ದೈವದ | ಕಡೆದು ಮನಗೊಳಿಸಿತು
 ನಮಗೀಕಂಟಕವ್ಯಥೆಯ || ಉಪಯದಲಿ ನಾವೀಶರೀರವ | ನೊಡೆದು ಹಾಯ್ದೊವು ನೀವು ನಿಜಮಾ |
 ಗದಲಿ ಬಿಜಯಂಗಳೈವುದೆಂದನು ನಗುತ ಕುರುರಾಯ||೫೭|| ಶೋಕವಡಗಿದುದಿವರಿಗಂತ | ವ್ಯಾಕು
 ಲತೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪಹುದಿ | ನ್ನೇಕ ಸಂಸಾರಾನುಭೂತಾವೇಶದುವ್ಯಾಸನ || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಬಿಡು
 ನೀ | ಸಾಕೆವಕೆ ಫಲವೆನಿಸಿ ರಜನಿಯೊ | ಛಾಕುತಾರರ ತಲೆಗಳನು ತಡೆವೆಂದನಾದ್ರೋ ||೫೮|| ಅರ
 ಟ ಮರುಳ್ಳಿ ಗುರುಸುತನ ಮತಿ | ವಿಕಳತನವನು ಕೃಪರು ಕೃತವ | ಮೌಕರು ಕಂಡಿರೆ ಪಾಂಡವಕೆ
 ತಲೆ ತನಗೆ ಗೋಚರವೆ || ಬಕನ ಧರ್ಮಶ್ರುತಿಯವೊಲು ದೇ | ವಕೆಯಮಗ ಕಾದಿಹನಲ್ಯೆ ಕಾ | ಳೆ
 ದಸಿದ್ಧನ ಕೃತಿಯನಾರಿಗೆ ಮಾರಬಹುದೆಂದ ||೬೦|| ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು | ವೆರಸಿಕಾಯಲಿ ರಾ
 ತ್ರಿಯಲಿ ರಿಪು | ತಿರವ ತಡೆನಿದಕೇನುಸಂಶಯವೆನ್ನು ಕಳುಹುವುದು || ಇರಲಿ ಕೃಪಕೃತವರ್ಮಕರು
 ಹ | ತ್ತಿರೆ ರಣಾಧ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಭೂಷಾ | ಭರಣವೈಸರಿಸಿದೊಡೆ ದ್ರೋಣನ ತನುಜನಲ್ಲೆಂದ ||೬೧|| ಆಗ
 ಲಾಪಾಂಡವರ ವಧೆ ನಿನ | ಗಾಗಲರಿಯದು ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲ | ವಾಗುರೆಯ ವೇಡೆಯಲಿ ಬೀಳದು
 ಕೃಷ್ಣಬುದ್ಧಿಮೈಗ || ಈಗಲಿನ ನಿರ್ಬಂಧವಚನವಿ | ರಾಗವೆಮಗೇಕಾಲಿಗಾವುದು | ಭಾಗದೈವವೆವಾಗ
 ಲೆಂದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನು ||೬೨|| ವರಚಮೂಪತಿ ನೀನು ಬಳಿಕ | ಬ್ಬರುಚಮೂವಿಸ್ತಾರವೇ ವಿನ
 ಸ್ತರಿಸಿ ರಚಿಸುವುದೆಂದು ರಥಿಕತ್ರಯಕೆ ನೇಮಿಸಿದ || ಗುರುಜಕೃಪಕೃತವರ್ಮರೀ ಮೂ | ವರು
 ರೇಂದ್ರನ ಬೀಳುಕೊಂಡರು | ಕರೆದು ಸೂತರ ಸನ್ನೆಯಲಿ ಬಂದೇರಿದರು ರಥವ ||೬೩|| ಇವರು ಬರ
 ದರು ದಕ್ಷಿಣದ ದಸೆ | ಗವರ ಪಾಳೆಯಕಾಗ ಸುತ್ತಲು | ಸವಡಿಗತ್ತಲೆಯಾಯ್ತು ಘನರೋಷಾಂಧ
 ಕಾರದಲಿ || ಇವರು ಮದದಲಿ ಕುದಿವರತುತಾ | ಣವವದಿವರಿ ಗೋಚರವೆ | ಪಾಂಡವರು ಗದುಗ
 ನನೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ||

...

...

||೬೪||

೨೦ತು ಸಂಧಿ ೪ ಕೃಂ ಪದ ೪೨೪ ಕೃಂ ಮಂಗಳಮುಸ್ತು.

ಬಂಜತ್ತ ನೆಯ ಸಂಧಿ.

||ಸೂಚನೆ|| ರಾಯವರಬಲಮಥನ ಹರರಿವು | ರಾಯಕುವರರುಸಹಿತ ಪಾಂಡವ | ರಾಯಕುಟಪ
ಕೊಂದನಕ್ಕತ್ತಾಮರಜನಿಯಲಿ||

||ಪದ|| ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪನಿ | ನ್ನಾಳಚಿತ್ತದ ಪಟುಳಪಣದಚ | ಡಾಳತನವನು
ಸಂಗರದೊಳುದ್ವಾಮಸತ್ವದಲಿ || ಪಾಳೆಯವ ಸಾರಿದರು ವಿಟಪಿನಿ | ತಾಳಮಿಶ್ರಮತಿಮಿರಗಹನ ವಿ
ಶಾಲವೆಟಕುಜವಿರಲು ಕಂಡರು ನಿಲಿಸಿದರು ರಥವ || ೧|| ನಿಲುವುದಿಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಿಸಂಗತಿ | ಯುಲಹ
ನಾಲಸೆಬಹುದು ಕೋಟಾ | ವಳಯವಿದೆ ಹತ್ತಿರೆಯೆನುತ ಗುರುಸೂನು ರಥವಿಳಿಯೆ || ಇಳಿದರಿಬ್ಬರು
ಸೂತರಿಗೆ ಕೈ | ಗೊಳಿಸಿದರು ಕುದುರೆಗಳ ನಾಲುಕು | ನೆಲದೊಳೊರಗಿದರಿವರು ಸಮರಶ್ರವದ ಭಾ
ರದಲಿ || ೨|| ಬಳಗೆ ತೊಳಲಿಕೆ ಯಬ್ಬರಕೆ ಕಳ | ವಳಿಸಿ ಹೊಯ್ದರದೊಂದುಮತ್ತಂ | ತಲೆಮಿಡುಕ
ದಾಲಿಸಿ ನಿದಾನಿಸಿ ಸಾರಿದರು ಮರನ || ಬಳಲಿಕೆಯ ಬೇಸರಿನೊಳಾಕೃಪ | ಮಲಗಿದನು ಕೃತವರ್ಧನೋ
ಲಿದಾ | ಕಳಿಸಿ ತೊಕಡಿಸಿದನು ತೆಗೆದುನಿ ದ್ರೆತನುಮನವ||೩|| ಕುಸಿದರೊಮ್ಮಿನಜಾಡ್ಯದಲಿರೋಂ
ಪಿಸಿದರಿಬ್ಬರುರಾಜಕಾರ್ಯದ | ಜಸದ ರಹಿಯಲಿ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ ಹೊತ್ತಹೊರಿಗೆಯಲಿ || ಉಸು
ರು ಮಿಡುಕದೆ ನಿದ್ರೆ ನೆನಹಿನ | ಮುಸುಕುನುಗುಡೆಯಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯ | ವಿಷಮಸವಸಂಧಿಗಳ ಸರು
ವಿನೊಳಿದನಾದ್ರಾಣಿ || ೪|| ಭಾಗ ಬೀತುದು ರಜನಿಯಲಿ ಸರಿ | ಭಾಗವಿದ್ದುದು ಮೇಲೆ ತಕ್ಷಣ |
ಗೊಗೆ ಬಂದುದದೊಂದುವೆಟಕುಜದಗ್ರಭಾಗದಲಿ || ಕಾಗೆಗಳ ಗೊಡುಗಳ ಹೊಯ್ದುವಿ | ಭಾಗಿಸಿತು
ತುಂಡದಲಿ ಬಿದ್ದವು | ಕಾಗೆ ಸುಭಟನ ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ||೫|| ಇದುವುದೀಯಮನೋ
ಹೃದಯಸೌ | ಹೃದಯದೊಲು ಸಂಕಲ್ಪಕಾರ್ಯ | ಭೃದಯಸೂಚಕವೆನುತ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತೇಕ್ಷಣ||
ಪದವ ಹಿಡಿದಲ್ಲಾಡಿದೊಡೆ ಮೈ | ಬೆದರದೇನೇನುತ ನಿದ್ರಾ | ಮದವಿಘೋರ್ಣನವಡಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ವರು
ಮಹಾರಥರು || ೬|| ಏನುಗುರುಸುತಕಾರ್ಯದನುಸಂ | ಧಾನವೇನೆನ ವಾಯಸಂಗಳ | ನಾನಿಶಾಟನನಿರಿ
ವೃತಿಬಿ ಗೊಡುಗಳ ಗಬ್ಬರಿಸಿ || ಈನಿದರ್ಶನದಿಂದ ಪಾಂಡವ | ಸೇನೆಯನು ಕಲೊಲೆಯೊಳಗೆ ಕೊ
ಲ | ಲೇನುಸಂತಯವಾವುದೆಂದನು ಕೃಪಗೆ ಗುರುಸೂನು || ೭ || ಲೇಸಲೇ ಕೃತವರ್ಮ ಬಳಿಕೇ | ನಾ
ಸುರದ ಕಲೊಲಿಗೆ ರಾಜಾ | ದೇಶದಲಿ ನಾವೊಂದವೈ ಪಾಂಡವರ ಪಾಳಯಕೆ || ಗಾಸಿಯಾದರು
ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ | ವಾಸುದೇವನ ಕಾಹು ಘನಕಾ | ಳಾಸ ತಪ್ಪಿದಬಳಿಕ ನಮಗಪರ್ತಿವಿಯಹುದೆಂ
ದ || ೮ || ಕ್ರತುಹರನ ಸಮಜೋಳಿ ಗಂಗಾ | ಸುತನ ಜೈಸಿದರವರತೊಕದ | ವಿತತಬಳಿ ರೈ ಧಾವನ
ವರೊಗ್ಗಿದರು ದಿವಿಜರಲಿ || ಅತಿರಥರೊಳಗ್ಗೆಳೆಯರಾಧಾ | ಸುತಸುಯೋಧನಮಾದ್ರಪತಿಯಾ | ವೈ
ಶಿಕರದೊಳೇನಾದರೈ ಮುರಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ || ೯|| ಇರಿಸಿನಿಲ್ಲಿ ಮುರಾರಿಕೌಂತೇ | ಯರನಿಡೊಂದ
ನುಮತವು ಮೇಣಿಲ್ಲಿರಿಸದೊಡೆ ಕೊಲಲೀಯನಡ್ಡೈಸುವನು ಚಕ್ರದಲಿ | ಇರುಳುಹಗಲಡವಿಯಲಿ
ಮನೆಯಲಿ | ಸರಸಿಯಲಿ ಪರೈತದೊಳಗ್ಗಿಯೊ | ಳಿರಲಿ ತನ್ನವರಲ್ಲಿ ಹರಿಗವಧಾನ ಬಲುಹಂದ||೧೦||
ಮುರಹಿನಲಿ ಮುಡುಹುವನು ಸರ್ವದ | ಹೊರಿಗೆಯೇನೀನಿದ್ರೆಗೈವರ | ನಿರವುದೇನಿದು ಪಂಥವೇ

ಪೌರಾಣಮಾರ್ಗದಲಿ || ಅರಿಯದಾವಂಗೈಸಿದಿವರಲಿ || ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯ ಕಂಡೆವಾದೊಡೆ || ನೆರೆ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥರು
 ವಿಘ್ನಶತವಡ್ಡೈಸದಿರದೆಂದ || ೧೧ || ತಪ್ಪದಾಚಾರಿಯನ ನುಡಿ ಮೇ | ಲಪ್ಪದನು ದೈವಾಭಿ
 ಯೋಗದೊ | ಳೊಪ್ಪವಿಡುವುದು ರಜನಿಯಲಿ ಕಳ್ಳೇರುಕದನದಲಿ || ಬಪ್ಪದಿದು ಸೌಭಟವಿಧಾನಕೆ |
 ನೊಪ್ಪಿ ತಡುದಿದರಿಂದರಿಪುಗಳ | ತಪ್ಪಿಸುವನಸುರಾರಿಯೆಂದನು ನಗುತ ಕೃತವರ್ಮ || ೧೨ || ಆದೊಡರಿ
 ನೀವಿಬ್ಬರಿಲ್ಲಿ ವಿ | ವಾದನಿಮ್ಮೊಡನೆಕೆ ಜನಪರಿ | ವಾದಭಯದೆಮಗಿಲ್ಲ ಸಾರಥಿ ರಥವ ತಾರನುತ ||
 ಕೈದುಗಳ ಸಂವರಿಸಿ ರಥದಲಿ | ಹಾಯ್ದು ಪೊರಮಡೆ ಭೋಜಕೃಪರನು | ವಾದರೆಮಗೇನೆನುತ
 ಬಂದರು ಪಾಳೆಯದ ಹೊರಗೆ || ೧೩ || ಮುಗಿದು ಕೋಟೆಯ ನೊಂದುಕಡೆಯಲಿ | ತೆರಹುಮಾಡಿ ಮ
 ಹಾರಥರು ಜನ | ವರಿಯದವೊಲೊಳಹೊಕ್ಕು ಹೆಬ್ಬಾಗಲಲಿ ರಥವಿಳಿದು || ತಳವರೆರೆ ತೊಳಲಿಕೆಯ
 ಮೇಲೆ | ಚ್ಚರಿಕೆ ಮಸುಳಲು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊ | ಳಿರಿತದಂಗವಣೆಯಲಿ ಪರುಠಪಿಸಿದನು ಗುರುಸೂ
 ನು || ೧೪ || ಎರಡುಬಾಗಲು ಪಾಳೆಯಕೆ ಕೃಪ | ನಿರಲಿ ಮೂಡಲು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಕದೊ | ಳಿರಲಿ ಕೃತವ
 ಮರ್ಕನು ಬಾಗಲೊಳಾಂತನೈಪಜನವ || ಕರಿತುರಗರಥಪತ್ತಿಗಳ ಸಂ | ವರಿಸುವದು ನೀವಿಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ
 ದೊ | ಳೆರಸುವೊತ್ತಕೆ ಮೃತ್ಯುತಾನಹೆನೆಂದು ಕೈಕೊಂಡ || ೧೫ || ಎರಡು ಬಾಗಲಲಿವರೆನಿಬ್ಬರ | ನಿರಿ
 ಸಿ ಚಾಪವೆ ಮಿಡಿದು ಬಾಣವೆ ತಿರುಹುತೊಬ್ಬನೆ ರಥವೆ ಬಿಟ್ಟನು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ || ಅರಸ ಕೇಳದ್ಬು
 ತವನಾನಡು | ವಿರಳು ನೈಪವಿಧಿಯಲಿ ನಾದುದು | ಧರೆಗೆ ಗಗನಕೆ ಕೀಲನಿಕ್ಕಿದವೊಲ್ಲಹಾಭೂತ
 || ೧೬ || ನಿಟಲನೆಯನದ ಜಡಿವಜೂಟದ | ಜಟಿಯ ಹೊಂಕೈತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಸಾ | ಪುಟದ ಕಕ್ಷದಲಿಸವನಿಷ
 ಧರ ಪತಿಯ ವಾಸುಗಿರು || ಚಟುಳಕಪಳಪ್ರಭೆಯ ಘನಸಂಘಟಿತವೆನೆ ಘರ್ಘರದ ಘೋರ | ಸ್ಫು
 ಟರವದ ರೌದ್ರಾಭಿನಯದಲಿ ರಂಜಿಸಿತು ರಭಸ || ೧೭ || ಬೆಚ್ಚಿದನೆ ಭಾರಣೆಯ ಭೂತವೆನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ
 ರಿದಾಲಿದನು ಮಗು | ಳೆಚ್ಚನೈದಾರೇಳುನೂರೈನೂರುಸುಸಿರವ || ಹೆಚ್ಚಿಹಾಯ್ದುಂಬುಗಳಭೂತದ
 ಕಿಚ್ಚು ಕಂಗಳ ಕೊಂಡದುರಿಯಲಿ | ವೆಚ್ಚಿಸಿದವರೆಸೀದು ಸೀಕರಿವೊಯ್ದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೧೮ || ತೆ
 ಗೆದು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತಿರುವಿಂ | ದುಗುಳಿಚಿದೊಡಾಭೂತದಂಫಿಗೆ | ಮುಗಿದಕ್ಕಿಗಳಲಿರಗದರು
 ಶಸ್ತ್ರಾಧಿದೇವಿಯರು || ಉಗದನೊರೆಯಲಡಾಯಾಧವನು | ಬೈಗವಲಪ್ಪಳಿಸಿದೊಡೆ ಕೈಯಿಂ | ಜಗು
 ಳಿ ಬಿದ್ದದು ಜಂಕಯಿದ್ದದು ಭಯದಜೋಡಿಯಲಿ || ೧೯ || ಕಾಕಮುಖದಮಯೂರಟೆಟ್ಟಿಭ | ಕೋ
 ಕವದನದ ಹಂಸಕಂಕಬ | ಳಾಕವಕ್ತ್ರದ ಗೌಜಗೀಜಗಚಾತಕಾನನದ || ಘೋಕವೈಗದ ಸೈಗಾಲಶಾ
 ದೂ | ಲಾಕೃತಿಯ ಬಹುವಿದದ ರೂಪದ | ನೇಕಭೂತವ್ರಾತ ನೆರೆದುದು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೨೦ ||
 ಇದು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮನೋಕ್ಷೋಭದ ವಿಕಾರವಲಾ ಪಿನಾಕಿಯಾಪದವೆ ಹಿಡಿದೊಲ್ಲೈಸುವೆನು ಸರ್ವಾಂ
 ಗಯಜ್ಞದಲಿ || ಇದಕುಪಾಯವೆ ಬಲ್ಲಿನೆನುತು | ಬೈದನು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾರಿ ತೋಡಿದ | ನುದರವೆ
 ಹ್ವಿಯನಿದಿರೊಳಗ್ಗುತ್ತಯವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ || ೨೧ || ಸೆರೆನರಂಗಳ ದರ್ಭೆ ಮಿದುಳಿನ | ಚೆರು ಕಪುಟವೆ
 ಪಾತ್ರೆಯೆ ಲುವಿನ | ಬೆರಳಸಮಿಧೆಯ ಸಾಲಡಗುಮೆಜ್ಜಗಳವೃಷವಾಜ್ಞ || ಅರುಣಜಲದಾಹುತಿಯ
 ವಿಸ್ತರಾಕರಣವನು ವಿರೇಷಿದವಂತ್ರೋಚ್ಚ ರಣೆಯಲಿ ಪೊರ್ದಾ ಹುತಿಗೆ ತನ್ನೊಡಲನೊಪ್ಪಿಸಿದ || ೨೨ ||
 ಏಚ್ಚಿದನು ಮದನಾರಿ ಹೋಮದ | ಕಿಚ್ಚು ತೊಡಕದ ಮುನ್ನು ತೆಗೆದನು | ಬಿಚ್ಚಿ ಜಡಗಳ ಜನು

ಸುತೆಯಲಿ ನಾದಿದನು ಭಟನೆ || ಅಚ್ಚ ಶರವಿದೆ ಖಡ್ಗವಿವೆ ಕೋ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕಿನ್ನು ಸುತರಲಿ |
 ಚೋಚ್ಚಲವ ನಿರೇಂದರು ಮೈದಡವಿದನು ಶಶಿಮೌಳಿ || ೨೩ || ಸಾರಥಿತ್ವದೊಳಿಸಿದನು ಭೂ ಭಾ
 ರಭಾಜನೆಗಸುರಹರಗ್ಗ | ಭಾರ ಬಿದ್ದು ದು ನಮಗೆ ಪಾಂಚಾಲಪ್ರಬದ್ಧಕರ || ತೀರಿತಮ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
 ವಿ | ಹಾರವೆಡೆಚ್ಚುವುದರಿವ್ರಜ | ಮಾರಣಾಧ್ಯರಕ್ತತಿಯ ನೀ ಕೈವಳಸು ಹೋಗಿಂದ || ೨೪ ||
 ಎನೆ ಪುರಾಯ ಪದಯುಗಕೆ ಗುರು | ತನುಜ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಬಿಳ್ಳೊಂ | ಡನು ತಿರೋಹಿತನಾದನೀ
 ಶ್ವರನೀತನನು ಕಳುಹಿ || ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಧೂರ್ಜಟಿಯ ರೂ | ಹಿನ ಮಹಾರಥ ರಥವನೇರಿದ |
 ನನುವರದ ರೌರವವನಂಗೈಸಿದನು ರಜನಿಯಲಿ || ೨೫ || ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ ರಾಜಬೀದಿಯೊ | ಳುರ
 ವಣಿಸಿ ಗುರುಸೂನು ರಥದಲಿ | ಬರುತ ಕಂಡನಲೈ ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಮಂದಿರವ || ಇವರು ಪಾಂಡ
 ವರಿಲ್ಲಿ ಮೇಣಿವ | ರಿರಲಿ ಬಳಿಕಾರೈಸೆನಯ್ಯನ | ಹರಿಬಹೋಗಲಿ ಮುನ್ನ ಕೊಲುವೆನು ದ್ರುಪದನಂದ
 ನನ || ೨೬ || ಎಂದು ರಾಯನ ಗುಡಿಯ ಗೂಢವ | ಮಂದಿರದ ಬಲವಂಕವೀಧಿಯ | ಮುಂದೆ ದೃ
 ಪ್ತದ್ಯುಮ್ನನರಮನೆಗಾಗಿ ನಡೆತಂದು || ಬಂದು ಬಾಗಲ ಮುರಿದು ಕಾಹಿನ | ಮಂದಿಯನು ನಿಡು
 ನಿದ್ರೆಗೈಸಿದ | ನಂದು ನುಣ್ಣನೆ ಹೊಕ್ಕನಾತನ ಸಡ್ಡೆಯರಮನೆಯ || ೨೭ || ತೊಳತೊಳಗುವಿಕ್ಕಿ
 ಲದ ದೀಪದ | ಬೆಳಕಿನಲಿ ಮಣಿರುಚಿಯ ಚಿತ್ರಾ | ವಳಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನಲಿ ಲಲಿತಾಸ್ತರಣಮಧ್ಯದ
 ಲಿ || ಹೊಳೆಹೊಳೆವನವರತ್ನಭೂಷಣ | ಕಲಿತಕಾಯನ ಕಂಡು ರೋಷ | ಪ್ರಳಯಭೈರವರೂಪನೊ
 ಡೆದನು ಪಾವಪಾದದಲಿ || ೨೮ || ಗಳಿಲನೆದ್ದನಿದಾರು ನಿದ್ರೆಯ | ನಳಿದವನ ತಿವಿಯೆನುತ ಮುಂದ
 ಣ | ಪ್ರಳಯರುದ್ರನ ರಹಿಯ ರೌದ್ರದ ರಣಭಯಂಕರನ || ನಿಲವ ಕಂಡವನಾಯುಧವ ತಾ | ಹಲ
 ಗೆಯಾವೆಡೆಯೆಂಬವನ ಮುಂದ | ದಲೆಯ ಹಿಡಿದಡಗೆಡಹಿ ಕುಸುಕಿರಿದವನ ಸದೆಬಡಿದ || ೨೯ || ಉಗಿ
 ದು ಬಿಲ್ಲಿನ ತಿರುವ ಕೊರಳಲಿ | ಬಿಗಿಯೆ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜನು ತಾ ಬೆರ | ಳುಗಳ ಬಾಯಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ
 ಡನು ದ್ರೋಣನಂದನನ || ಉಗದಬಡ್ಡದಲೆನ್ನಿತಿರವನು | ತೆಗೆದುಕಳೆಯೈ ಶಸ್ತ್ರಘಾತದಿ | ನುಗು
 ಳಿಸುವನು ತನಗೆ ವೀರಸ್ವರ್ಗವಹುದೆಂದ || ೩೦ || ಅಕಟ ಗುರುಹತ್ಯಾಮಹಾಪಾ | ತಕಿಯೆ ನಿನಗೇ
 ಸ್ವರ್ಗದೇಶ | ಪ್ರಕರ ನಿನ್ನನು ಹೋಗಿಸಿದೊಡೆ ಸುಡುವೆನು ಸುರಾಲಯವ || ಪ್ರಕಟಕುಂಭೀಪಾಕಮ
 ಖನಾ | ರಕದೊಳರಮನೆ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇ | ಯಕದಹರಿಗೆಳೆತನವೆನುತ ಕಟ್ಟಿದನು ತಿರುವಿನಲಿ || ೩೧ ||
 ಉರಲ ಹತ್ತಿಸಿ ಸೆಳೆದು ಗೋಣಿಲಿಗುರುಗುರಿಸಲಸು ಜಾರಿದುದು ಬೊಬ್ಬರಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಕದವನು
 ಡೆದು ತಿಬಂದಿಯರಮನೆಯ || ತಂದನಾತನನುತ್ಪಮೌಂಜಸ | ನರಸಿಹೊಯ್ದನು ಹೊಕ್ಕು ಬಾಗಲ
 ಮುರಿದು ಮೈಯುರುಹಿಸಿ ಯುಧಾಮನ್ಯುವ ವಿಭಾಡಿಸಿದ || ೩೨ || ಗಜಬಜವಿದೇನನುತ ನಿದ್ರೆಯ
 ಟುಜದೊಳಗೊಳಗಿಂದರೀತನ | ಭುಜಬಲಕ ಮಲೆತವರ ಕಾಣೆನು ಸ್ಮರಜಯಾಡಿಗಳ || ಕಜನಿಟು
 ರೌಕುಳವ ಮಾಡಿದ | ನಜತಸಾಹಸನಿತ್ಯ ದ್ರುಪದಾ | ತ್ಮಜಯ ಭವನೆಡೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು ಪಿಂ
 ವರನರಸಿ || ೩೩ || ಇದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಜಗೃಹವೆಂದ | ದೊಡೆದು ಕಳೆದನು ಕಾಹಿನವರನು | ಸದೆ
 ಹೊಕ್ಕನು ಸಡ್ಡೆಯಲಿ ಧರ್ಮಜನ ನಂದನನ || ಬದೆದೊಡೆದ್ದನು ಸುರಗಿಯಲಿ ಕಾ | ದಿದನು ಖಡ್ಗ
 ಹಿಡಿದು ನಿಮಿಷಾ | ದ್ರವಟವನ ತಡೆಗಡಿದು ಪತಿವಿರಮಳಸನುಗಳೆ || ೩೪ || ಜನಿತ ಕೌಳ ಬ

ಸುತಸೋ | ಮನನು ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯ ಶತಾನೀ | ಕನನು ಶ್ರುತವರ್ಮಕನ ತರಿದನು ದ್ವೈಪದಿಸುತರ ||
 ಜನಪ್ರವರ ತಲೆಗಳಿಂದೇ | ಕನಕರಥದೊಳಗಿರಿಸಿ ಹೊಕ್ಕನು | ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಸವರಿದನು ಸೋನು
 ಪ್ರಬುದ್ಧಕರ || ೩೫ || ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥರುಗಳ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾವುತರನು ಮಹಾರಥ | ಚಾಲವನು
 ಜೋದರರ ಭಾಬಯಪಾರಕವ್ರಜವ || ಸಾಲ ಹೊಯ್ದನು ಹುಯ್ಯಲಿಗೆ ಹೊಗು | ವಾಳ ತರಿದನು ಖ
 ಡ್ಕದಲಿ ರಿಪು | ಕಾಲಭೈರವ ಬೀದಿವರಿದನು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ || ೩೬ || ಎಲೆಲೆ ಕವಿ ಕಳ್ಳೇರುಕಾರನ |
 ತಲೆಯ ಹೊಯ್ದೊಯ್ದೊನುತ ನಿದ್ರಾ | ಕುಳರು ಗರ್ಜಿಸಿತಾಗುಳಿಸಿ ತೂಕಡಿಸಿದರು ಮರಳಿ || ಕೆಲಕೆಲ
 ರು ನಿದ್ರೆಗಳ ಮರವೆಯ | ಕಳವಳಿಗರೊರೆಗೊಂಡು ಖಡುಗವ | ನೆಲಕೆ ಬಿಸುಟರು ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ
 ಹೂಡಿದರು ಧನುವ || ೩೭ || ಗಜವ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದರು ವಾಜಿ | ವ್ರಜಕೆ ರೆಂಚೆಯ ಬೀಸಿದರು ಗಜಾ ಬಜ
 ವಿದೇನೆನುತ ಗಾಲಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಕುದುರೆಗಳ || ರಜನಿ ಹೊದುದು ಹಗಲು ಬಂದುದೆ | ಗಜಬಜದಲಕಟಿ
 ನುತ ಸುಭಟ | ವ್ರಜ ಸುವಿಹ್ವಲಕರಣರಿರಿದಾಡಿದರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೩೮ || ಲಾಯದಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರಿದು
 ಕುದುರೆಯ | ಬೀಯಮಾಡಿದನಂತಕಂಗೆ ಯ | ಡಾಯುಧದ ಧಾರೆಯಲಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕುಂಜರವ್ರಜ
 ವ || ರಾಯದಳ ಧರೆಯಂತೆ ನವಖಂ | ಡಾಯಮಾನವೆಯಾಯ್ತು ಪಾಂಡವ | ರಾಯಕಟಕವ ಕೊಂ
 ದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ರಜನಿಯಲಿ || ೩೯ || ದೊರೆಗಳೇನಾದರೊ ಯುಧಿಸ್ಥಿರ | ನರವೈಕೋದರನಕುಲಸಹ
 ದೇ | ವರು ಮುರಾಂತಕಸಾತ್ಯಕಿಗಳೊಳಗಹರೆ ರೌಕುಳಕೆ || ಹರನ ಖತಿಯೈಸಿ || ಕೃತಾಂತನ | ವಿರಸ
 ಧೃತಿಯೋ ಸರ್ವದಳಸಂ | ಹರಣಕೇನುನಿಮಿತ್ತನೆಂದುದು ಭೂಸುರವ್ರಾತ || ಉಳಿದುದೇಳಹೊ
 ಣೀಬಲ | ದೊಳಗೆ ನಾರಿನಿಕರ ವಿಪ್ರಾ | ವಳಿ ಕುಶೀಲವಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಸಂದೋಹ || ಸುಳಿವ
 ಕಾಣೆನು ಕೈದುಹಿಡಿದವ | ರುಳಿದು ಜೀವಿಸಲಾನೆಕುದುರೆಗ | ಳೊಳಗೆ ಜಯವಿಲ್ಲೆನನೆಂಬನು ಕೇಳು
 ಧರಣೀಶ || ೪೦ || ಕೂಡೆ ಕಟ್ಟಿತು ಕಿಚ್ಚುತೆರಹಿನ | ಲಾಡುವರೆ ಗುರುಸ್ಥಿತನ ಶರ ಮಿ | ಕೋಡು
 ವರೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಲಿ ಕೃತವರ್ಮಕೃಪರೆಸುಗೆ || ಕೂಡೆ ಮುನ್ನುಳಿಯ್ದುದುಡೀಶರೆ | ಮೂಡಿಗೆಯ ಚ
 ತುರೆಂಗಬಲವ | ಕ್ಕಾಡಿತೇನೆಂಬನು ಯುಧಿಸ್ಥಿರನೈಪನ ಪರಿವಾರ || ೪೧ || ಬಸಿವರಕ್ತದಡಾಯುಧ
 ದ ನೆಣಾ ವಸೆಯತೊಂಗಲಗರುಳ ಬಂಧದ ಲಸಮಕ್ರೈಮೈಗಳ ಕರೋರಭ್ರಕುಟಿಭೀಷಣದ || ಮುಸು
 ಡುಹೊಗರಿಸ ದಂತದಂತಿತ | ದಶನವಾಸದ ಮೈರಿಹಿಂಸಾ | ವ್ಯಸನವೀರಾವೇತಿ ಬಂದನು ಕೃಪನ ಸಂ
 ಮುಖಕೆ || ೪೨ || ಹೇಳಿದನು ಸೃಂಜಯವಧೆಯ ಪಾಂ | ಚಾಲರಾಜಕುಮಾರವರ್ಗದ | ಮೌಳಿಗಳ
 ಬಲಿಗೊಟ್ಟಪರಿಯನು ಖಡ್ಗಪೂತನಿಗೆ || ಪಾಳೆಯದೊಳರಿಸಿದನು ಪಾಂಡುನೈ | ಪಾಲತನುಜರನವ
 ಳು ಕಡುವರೆಮೇಲುಗಾಹಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಿದಲಿ || ೪೩ || ೪೪ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಮದ ಕೂಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮುಸ್ತು :

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯಕಟಕವನಿರಿದಗುರುಸುತ | ನಾಯುಧದ ವಿಗ್ರಹದೊಳಗೆ ಹರಿ ಕಾಯಿದನು
ಕೃಪೆಯಿಂದಲಭಿಮನ್ಯುವಿನನಂದನನ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ರಿಪು | ಜಾಲಗೀರ್ವಾಣಕಕದಂಬ | ಸ್ಥೂಲಲಕ್ಷನು ಬಂ
ದು ಕಂಡನು ಭೋಜಗೌತಮರ || ಲೀಲೆಯಲಿ ರಥವೇರಿ ಕುರುಭೂ | ಪಾಲನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರುಬ್ಬಿನ |
ಮೇಲುಮದದ ಜಯಪ್ರಚಂಡರು ಕಂಡರವನಿಪನ || ೧ || ಬಲಿದಮರವೆಯ ಕರಣವೈತ್ತಿಯ | ಕಳಕ
ಳದ ನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ಪರಿ | ಚಲನಸಂಚದ ಶಿಥಿಲಮೂಲಾಧಾರಮಾರುತನ || ಅಲಗತದಪರಿವೇದ
ನಾವಿ | ಹೃಲಿತಕಂಠಗತಾತ್ಮನೂರ್ಧ್ವ | ಸ್ವಲಿತದೀರ್ಘಶ್ವಾಸನಿರ್ದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನು || ೨ || ಕಂ
ಡು ಕಂಬನಿದುಂಬಿದರು ಭೂ | ಮಂಡಲಾಧಿಪವೈರಿವದವೇ | ತಂಡಕೇಸರಿನಿಗದೇ ಮರುಪೂತು ವಿ
ಧಿಯೆನುತ || ಗಂಡುಗಲಿಯವಧಾನ ರಿಪುಬಲ | ದಂಡಧರವವಧಾನ ಕುರುಕುಲ | ಚಂಡಕರನವಧಾ
ನವೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿದನು ನೃಪನ || ೩ || ಕೆದರಿದುದು ಕುಡಿನೋಟಕರಣದ | ಕದಡು ಹರಿದುದುಯಿಂದ್ರಿ
ಯಾವಳಿ | ಕುದಿಗೊಳಿಸಿದುದು ಪವನ ನೆಪಿಸಿತು ನಾಭಿಪರಿಯಂತ || ವದನವನು ನಸುನೆಗಿ ನೃಪನು
ಡಿ | ಸಿದನಿದಾರ್ಯ ಸತ ರೋಭಾ | ಗದಲಿ ಸೇವಾಮಧುರಸಚನವಿಲಾಸಪರರೆಂದ || ೪ || ನಾವು ನಿ
ಮ್ಮವರೆಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನ ಭಾವಕೃಪಕೃತವರ್ಮನೀತನು | ದೇವರವಧರಿಸುವುದು ರಜನಿಯ ರಾಜಕಾರಿಯ
ವೆ || ನೀವು ಬಿನ್ನುಹಮಾಡಬೇಡುದು ಮಾವ ರಣಸಂಗತಿಯನಾತ್ಮ | ಸ್ತಾವಕರು ನಾವಲ್ಲವೆಂದನು ಕೃ
ಪಗೆ ಗುರುಸೂನು || ೫ || ಏನನೆಂಬನು ಜೀಯ ದ್ರುಪದನ | ಸೂನು ಪಂಚದ್ರೌಪದೇಯರ | ಹಾನಿ
ಯನು ಸ್ಕಂಜಯತಿಖಂಡ್ವೈಮುಖರುಪಹತಿಯ || ವೈನತೇಯನ ಲಳಿಯನೆಹಿಕುಲ | ವಾನುವುದೆ ಪಾಂ
ಚಾಲಕದಳಿ | ಏನನವನ್ನಾ ನೆ ಸವರಿತು ಹೇಳಲೇನೆಂದ || ೬ || ದೈವಕೃಪೆ ಜವನಿಕೆಯ ಮರೆ
ಗೊಂ | ದೈವರುಳಿದರು ಮೇಲೆ ಸಾತ್ಯಕಿ | ದೈವರೋಡಹುಟ್ಟಿದನಲೇಯವರಿಲ್ಲತಿಬಿರೆದಲೆ || ದೈವಬ
ಲವಿನಿತಕ್ಕಧಿಕ ನಿ | ದೈವಬಲ ಸಶ್ಚೇಷ್ಟವನಿತ್ಯೆ | ದೈವವೆತ್ತಿದಭಲದ ಭಾಷೆಯರಾಯ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೭ || ಎಲೆಕೃಪಾಚಾರಿಯ ವಿರೋಧಿಗ | ಳುಳಿದರೈವರು ಬಲ್ಲೆನಾನಸ | ದಳದ ಕೃಪೆಯಲಿ
ಬಸಿದು ಬೀಳುವನವರೆ ಮುರವೈರಿ || ಅಳಿದುದೇ ನಿಶ್ಚೇಷಪಾಂಡವ | ದಳ ಕುಮಾರರುಸಹಿತವಿನ್ನು |
ಗ್ಗಳೆಯನಶ್ಚುತ್ಕಾ ವನಹನೆಂದನು ಮಹಿಪಾಲ || ೮ || ಏನನಸಗದರೆಮಗೆ ಗಂಗಾ | ಸೂನು ಭಾರ
ದ್ವಾಜನೂಲಿದವ | ಗೇನವಾಡಿದನೆಮ್ಮಧಟ್ಟಿನ ಭದ್ರಗಜವೆಂಬ || ಮಾನನಿಧಿ ರಾಘಾತನುಜನಿಂ | ದೇ
ಸೂತರೆಡೆಡೆ ಹರಿಬವನು ಗುರು | ಸೂನುವೇ ಮರಳೆಡೆದನೆಂದನು ಕೌರವರರಾಯ || ೯ || ಹರಿಬ ಹಿಡಿ
ದುದೆ ಪಾಂಡುಸುತರುಳಿ | ದಿರಲಿ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿ | ಪುರಕ ಬಿಜಯಿಂಗೈವುದೆಂದನು ಕೌರವರ
ರಾಯ || ಹರಣವುಳಿದೊಡ ಪಾಂಡುತನುಜರೆ ತಿರವ ನೇವಣಿಸುವನು ತಾಕೇ | ಸರಿಯುಪೀಠದಲೆಂದನಶ್ಚು
ತ್ಕಾಮ ಕೃಮುಗಿದು || ೧೦ || ಸಾಕದಂತಿರಲಿನ್ನು ಮೈರಿ | ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲವಿ | ವೇಕಶೂನ್ಯ

ರು ನಾವು ಮೊದಲಾಗೂರ್ವ್ಯದೈಹಿಕದ || ಅಕೆವಾಳರಿಗರುಹಿ ನೀನಾ | ಶೋಕಪುಣ್ಯರ ತಿಳುಹಿವಿದಳಿ
ತ | ಶೋಕರೆನಿಸುವುದಂಧನೃಪಗಾಂಧಾರಿದೇವಿಯರೆ || ೧೧ || ಎಂದು ಮೂರಂಗುಲವನೆಣಿಸುತ |
ಮಂದಮತಿಕುರುರಾಯನಿರಲವ | ನಂದವನು ಹರಿ ತಿಳಿದು ಯಮಪುರಿಗೈದಿಸುವೆನುತ || ಬಂದುಬೆ
ಸಗೊಂಡನು ಸುಯೋಧನ | ಸಂದರಾಗದೆ ಬಿಡು ಮನೋವ್ಯಥೆ | ಯಿಂದ ಬೆರಳ್ಳ ಮಡಿಪಕಾರಣ
ವೇನು ಹೇಳೆಂದ || ೧೨ || ಗುರುಸುತನ ದಳಪತಿಯ ಮಾಡದೆ | ಸರಸಿಯೊಳು ಪೂರಿಸದೆ ಜಪವ
ನು | ವರಜನನಿ ಯಾಕ್ಷಿಸಿದಳೆನ್ನಂಗವನು ತೊಡೆಗಳಿಗೆ || ಮರೆಯಮಾಡಿದೆ ಲಜ್ಜಿಸುತ ಮು | ನ್ನರಿಯ
ದಾದನು ಮೋಸಮೂರರ | ಲಿರದೆ ಬಂದುದು ತನಗೆನಲು ನಸುನಗುತ ಹರಿನುಡಿದ || ೧೩ || ಗುರು
ಜ ದಳಪತಿಯಾದೊಡೆ ಯುಧಿ | ಪ್ಮಿರನ ಗಜವೇರಿಸುವೆ ಮಂತೋ | ಚ್ಚರಣೆ ನಿನ್ನಲಿ ಪಲಿಸೆಯದ
ಕಾನಕುಲನನು ಕರಸಿ || ತುರಗವಾರೋಹಿಸುವೆ ಜನನಿಯ | ಕರುಣದಲಿ ವಚ್ರಾಂಗನಾಗಲು | ಧರಿಸು
ವೆನು ತಾ ಚಕ್ರವೆನೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿ ನುಡಿದ || ೧೪ || ದೇವ ನೀ ಸಚರಾಚರಂಗಳ | ತಾವಿನಲಿ ಮೈ
ದೋರಿ ಮೆರವವ | ನಾವ ರಿವನು ಯೆನ್ನಮನದೊಳಗಿದಭೀಷ್ಟಿಯದ || ಭಾವವನು ನೆರೆಮುರಿದೆ
ಯಿನ್ನೆನ | ಗಾವಸುಕೃತವ ಫಲವೊ ಪಾಂಡವ | ಜೀವ ನಿನ್ನಹುದೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕರುನೃಪ
ತಿ || ೧೫ || ಎನುತ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದನು ಜೀವಾ | ತ್ಮನು ಜವಾಯಿಲತನದಿನಡಹಾ | ಯ್ದನು ಸುರರಸಾ
ಲಂಬಿತಶ್ವಾಸದ ಸವಾಪ್ತಿಯಲಿ || ಜನಪ ಮರೆದೊರಗಿದನಲಾಹಾ | ಯೆನುತ ವದನಾಂಜಳಿಯ ಪು
ಟತಾ | ಡನದಲಿವರಳಲಿದರು ಕುರುರಾಜಾವಸಾನದಲಿ || ೧೬ || ತಿರುಗಿದರು ಕೈವ ಬಿಸುಟು ಮೂ |
ವರು ಮಹಾರಥರಂದು ತಿಮಿರಕೆ | ತರಣಿಕಿರಣದ ಧಾಳಿ ಹರಿದುದು ಕೂಡೆ ದೆಸೆದಸಗೆ || ಅರಸನು
ಪ್ಪವಡಿಸಿ ಮುರಾರಿಯ | ಸಿರಿಮೊಗವ ನೋಡಿದನು ತಮ್ಮಂ | ದಿರುಸಹಿತ ಹೊರವೆಂಟನಾಕುರುಪತಿ
ಯ ಪಾಳೆಯನ || ೧೭ || ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರರನು ಪಾಂ | ಚಾಲರನು ನೋಡುವೆವೆನುತ ಭೂ |
ಪಾಲ ನಡೆತರಲಿದಿರುವೆವರು ಯುವತಿನಿಕುರುಂಬ || ಸೂಳುಹೊಯ್ದಿನ ತೆಳುವಸುರ ಕರ | ತಾಳಿದ
ಲಿ ಹಾಹಾವಿಗಾಮದ | ಮೇಳವದಗೀತದಲಿ ಬಂದಳು ಪ್ರಾಪದೀವೇವಿ || ೧೮ || ಏನಿದೇನದ್ಭುತವೆನು
ತ ದುಂ | ಮಾನದಲಿ ಹರಿತಂದು ಹಿಡಿದನು | ವಾನಿನಿಯು ಕೈಗಳನು ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಸೆರಗಿನಲಿ ||
ಹಾನಿಯೀನೆನೆ ಮಡಿದರೆನ್ನಯ | ಸೂನುಗಳು ತನ್ನನುಜರೆನೆ ಪವ | ಮಾನಸುತ ಕೇಳಿದನು ಕೋಳಾ
ಹಳವ ಗುರುಸುತನ || ೧ || ಸುತರ ತಲೆಯೈದಕ್ಕಿ ರಿಪುಗುರು | ಸುತನ ತಲೆಯೇ ಹೊಣೆಕಣಾ ಬಿ
ಡು | ಸತಿಯೆ ಶೋಕವನೆನುತ ಬಿಟ್ಟನು ಸೂತಿಯಲಿ ರಥವ || ವ್ಯತಿಕರವನವಗಡೆ ಸಮೀರನ | ಸುತ
ಗೆ ಹರಿದುದು ಬವರ ನಾ | ದತ್ತಿರಥನ ಬಳಿಸಲಿಸಿದರು ನೃಪಹರಿಧನಂಜಯರು || ೨೦ || ನಿಲ್ಲು
ಗುರುತ ಶೌರ್ಯಪಣಿನವ್ಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಲುಜೀವರಿಗೆಜವ | ನಲ್ಲಿ ಮೇಳವೆಯುಗುಳುಪಂಚದ್ರೌಪದೀಸುತ
ರ || ಬಿಲ್ಲುಗುರು ನೀನೊದೊಡಮಗೇ | ನಿಲ್ಲಿದ್ರೌಪದಿಯುಕ್ತಿಜಲ ಕೃಪೆ | ಯಲ್ಲಿ ಲಂಬಿಸಬೇಕೆನುತಮೂ
ಡಲಿಸಿದನು ಭೀಮ || ೨೧ || ಏಲವೊ ಶರಸನ್ಯಾಸವನು ಕುರು | ತಿಲಕನೆವಸಾನದಲಿ ಮಾಡಿದೆ |
ವೆಳಲಿದೊಡೆ ಫಲವೇನು ನಾನೀಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದಲಿ || ತಲೆಯ ಹೊಯ್ದನು ನಿನ್ನವರ ನೀ | ವಳುಕಿ
ರಣದೊಳಗಡೆಗಿಜವವ | ನುಳುಹಿಕೊಂಡಿರಿ ಕೊಲುವೆನೆಲ್ಲದೊಡಂದನಾದ್ರೌಣಿ || ೨೨ || ಮರುಳ

ಲಾ ಗುರುಸುತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ । ನಿರೆ ವಿಭಾಷಿಸುವಾವ್ಯಗೇಂದ್ರನ । ಗರವಟೆಕೆಯಲಿಗಡ ಸೃಗಾಲನ
 ಬಾಧೆ ಬಲಹುಗಡ ॥ ಕುರುಸೃಪತಿಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲು । ಬ್ಬರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಲಾಹವಾಂತ । ಸ್ವರಣಿ ಗು
 ರುಸುತ ನಿಗೆ ಸದರವೆ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೨೩ ॥ ಕಾಯಬಲ್ಯ ಪಾಂಡವರನು ನಿ । ರಾಯಾಧ
 ರು ನಾವೆಂದು ನಿ । ನಿರ್ಮಾಯದಲಿ ಪಾಂಡವರು ಹೊಗುವರೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರವೆ ॥ ಸಾಯಕವನಪಹರಿ
 ಸು ಪಾಂಡವರಾಯ ಜೀವಿಗನನುತವರಚ । ಕ್ರಾಯಾಧನ ಬೋಳ್ಕೆಸಿ ತೃಣದಿಂದಿಟ್ಟನಾವ್ರಾಣಿ ॥ ೨೪ ॥
 ಆಮಹಾಮಂತ್ರಾದಿಮಂತ್ರದಿ । ಭೀಮವಿಕ್ರಮತೃಣವನಶ್ವ । ತಾ ಮನಿಡೆ ಲೋಕತ್ರಯಾಕ್ಷಾರಪ್ರಚಂ
 ಡಮಯ ॥ ವೈದ್ಯಮೇಕೇಶಲಲಾಟವಿಶ್ರಮ । ಧೂಮಕೇತುಶಿಖಾವಿಸಂಸ್ತುಳ । ಧಾಮಚುಂಬಿಜವನ್ನಿ
 ಭಯ ಭಾರಿಸಿತುವರಿನೃಪರ ॥ ೨೫ ॥ ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳೆ ಮಹಾವೈಷ್ಣವದ ಸತ್ರಾಣವನು ಗುರು
 ಸಂ । ಭವನ ಮಂತ್ರದ ಪಾಡೆ ತಾ ಪಾಲಿಸಿತು ಪಾಂಡವರ ॥ ತವಕವಲಿ ತೃಣಬಾಣವಭಿಮಾ ಸ್ವಯಿನ
 ರಾಣೀವಾಸದುದರೋ । ದ್ವಂದ್ವದ ಗರ್ಭಕೆ ಮುಳಿದು ಹರಿದುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಬಗವ
 ಹಿಂತುವ ಮೇಣ್ಣತುರ್ದಶ । ಜಗದಜೀವರ ನೋಡಿಯುದಿಸುವೆ ಜಗವನಂತರ್ಭಾವವಲಿ ಭಜಿಸುವಗು
 ಣತ್ರಯವೆ ॥ ಸೋಗಸು ತನ್ನ ಸಹಸ್ರದೇವರ । ಬಗೆಯೊಳಿನಿಪಮಹಾಸುತರ್ಪನ । ಬಿಗಿದು ಸುತ್ತಲು
 ವೇಡೆಯಾಯ್ತುತ್ತರೆಯ ಗರ್ಭದಲಿ ॥ ೨೭ ॥ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ವೈಶ್ಯನಿನ ಗಂ । ಟಲನು ಮೂ
 ಕಂಡೇಯನನು ರಣ । ದೊಳಗೆ ಭಗದತ್ತಾಂಕುಶದಿ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಉಳುಹಿದನು ಪಾಂ
 ಡವರ ಗುರುಸುತ । ಕಳುಹಿದಾಕುಶಯಸ್ತ್ರದಲಿ ಶಶಿ । ಕುಬ್ಜ ರಾಜಾಂಕುರನ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಯ್ದನ
 ಸುರಾರಿ ॥ ೨೮ ॥ ತೀರತೇ ಕುಶಯಸ್ತ್ರಧಾತಿನು । ರಾರಿಗುರುಸುತರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು । ವೀರಪಣ
 ವಾಸಿಯಲಿ ತಗುಳಿದರಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥ ಸಾರಿಯುತೆತ್ತಾಪವೈನಿವಾರಣಕೆ ಚಲವೀತನಂದಾ । ಚಾರಿ
 ಯನ ನಂದನನ ಹಿಡಿದರು ಭೀಮಘಟಗುಣರು ॥ ೨೯ ॥ ಬುವಳಾದ್ರಾಪದಿಯು ವರಗುರು । ನಂದ
 ನನ ಕೊಲಬಾರದಕಟೀ । ನಂದನರ ಮರಣದ ಮಹಾವ್ಯಥೆಯಿತನಳಿವಿನಲಿ ॥ ಕೊಂದು ಕೂಗದೆ ಕೃ
 ಪೆಯನಬಲಾ । ವೈಂಛಮಸುಖದುಃಖಿಗಳು ಸಾರರೆಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ತೆಗೆದಳು ಬಳಿಕ ಪಾಂಗಾ
 ಟಿ ॥ ೩೦ ॥ ತಲೆಯ ಕೊಂಬವಗಡವ ಭಾಷೆಯ । ಸಲಿಸಲೆಂದಾದ್ರೋಣತನುಜನ । ಹೊಳೆವನುಕು
 ಟದ ಮಾಣಿಕವ ಕೊಂಡುತ್ಪರಾಯದಲಿ ॥ ಗೆಲಿದು ತಿರುಗಿದನವರನಾಹವೆ । ವಳುಕಿಸದೆ ಮೂಜಗವ
 ಯದುಕುಲ । ತಿಲಕಗಡುಗಿನವೀರನಾರಾಯಣನ ಕದೂದಲಿ ॥ ... ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಗಂಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಮುಂಗಳೆಸುಸುತ್ತಿ

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಯನಯ್ಯನ ತಿಳುಹಿದನು ದ್ವೈ | ಪಾಯನನು ಸಾಮದಲಿ ಕಮಲದಲಿ ಛಾಯತಾ
ಕ್ಷಿಯು ಕಾಪವಿತ್ತಳು ಮುಳಿದು ಗಾಂಧಾರಿ ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕುರುಪತಿನಿಲಯ ಶೋಕ | ವ್ಯಾಳವಿಷವೆಡ್ಡೆ ನಿ
ಸಿದುದು ಗಜಪುರದ ಜನಮನವ || ಹೂಳಿದುಬ್ಬೆಯ ಹುದಿದಮೋನದ | ಸೂಳುಚಿಂತೆಯ ಬಲಿದಭೀತಿ
ಯ | ಮೇಲುದುಗುಡದ ದಡಿಯವದನದಲಿದುರ್ದವಿಳಜನ || ೧ || ಅಸಮಯದಲಿ ದೇವನೇದ | ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿ ಬಂದನು ಗತಾಕ್ಷಮಾಹೀಶನನು ಚರಣದಲಿ ಹೊರಳಿದೊಡತ್ತಿವನು ಹಿಡಿದು || ಅಸತಿಯುಕರಸಿದ
ನು ರಾಣೀ | ವಾಸವೆಲ್ಲವ ಬರಿಸಿ ಧರ್ಮವಿ | ಲಾಸವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ || ೨ ||
ನಿನ್ನು ಸುತನುದ್ವಂದತನದಲಿ | ನಿನ್ನು ತಮ್ಮನತನುಜರನು ಪರಿ | ಭಿನ್ನರನು ಮಾಡಿದನು ಕಪಟದ್ಯಾ
ತಕೇಳಿಯಲಿ || ನಿನ್ನುವತ ವಿದುರೋಕ್ತಿಗಳ ಮೇ | ಣ್ಮನ್ನಿಸಿದನೇ ಜಗವಯೆ ಸಂಪನ್ನ ಶತನಹನ್ನೆ
ಸುಯೋಧನನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೩ || ಸೈರಿಸುವರೇ ಪಾಂಡುಸುತರಂ | ಭೋರುಹಾಕ್ಷಿರಜಸ್ವಲೆಯ
ಸುಲಿ | ಸೀರೆಯಲಿ ತತ್ಪೂರ್ವಕೃತಜತುಗೇಹದಾಹದಲಿ || ವೈರಬಂಧವ ವಿವಿಧವಿಷಮವಿ | ಕಾರದಲಿ
ವಿಗ್ರಹಮುಖವ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿದರೇ ಪಾಂಡುಸುತರರುತ್ತಮರೆ ಹೇಳೆಂದ || ೪ || ಅವರು ಸುಚರಿತರೆಂ
ದರೆಲೆನಾ | ಧವನು ನೆರಮರುಳಾದನವರಿಗೆ | ಶಿವನುಮೆಚ್ಚಿಯೆ ಶರವನಿತ್ತನು ನರನ ಪತಿಕರಿಸಿ ||
ಭುವನವೆರಡಾದಲ್ಲಿ ಸಾಧುಗ | ಅವರೆ ದೆಸೆ ದುಸ್ಸಾಧುಗಳು ನಿ | ನ್ನು ವರದೇವಿಯಾಯ್ತರ್ಜನನ ಸೂತ
ಜನ ಸಮರದಲಿ || ೫ || ಅಹುದು ನಿಮ್ಮಯುಧಪ್ಪಿ ರನು ಗುಣಿ | ಯಹನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಲ್ಲಿ
ದ | ರಹರು ಕೃಷ್ಣ ನ ಕೂರ್ಮ ಹಿರಿದು ಕಪದಿಯೊಲವಿನಲಿ || ಕುಹಕಿಯುನ್ನವನವನೊಳಗೆ ನಿ |
ಸ್ಪೃಹರು ವಿದುರಪ್ರಮುಖಸುಜನರು | ವಿಹಿತನೆಗನ್ನಾವುದದ ನೀವ್ ಬೆಸಸಿ ಸಾಕೆಂದ || ೬ || ಧರ್ಮ
ವೆಲ್ಲಿ ಕುದಲ್ಲಿ ಜರು ಸ | ತ್ಯರ್ಮವೆಲ್ಲಿ ಕುದಲ್ಲಿ ಸಿ ಸ | ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಕರು ಹರಿಧೂರ್ಜಪಿತೃತಾಮ
ಹರು || ಧರ್ಮದೂರರು ನಿನ್ನುವರು ಸ | ತ್ಯರ್ಮಬಾಹಿರನಾತ್ಮರಚಿತವಿಕರ್ಮದೋಷದೇಳಿದ ನಿನ್ನು
ವನೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೭ || ಎನಲು ಬಿದ್ದನು ನೆಲಕೆ ಸಿಂಹಾ | ಸನದಿನಾಮುನಿವಚನಶರ ಮರು | ಮೊ
ನೆಗೆ ಬಂದುದು ಬಹಳಮೂರ್ಛಾಪಾರವೆಳ್ಳಿಯಲಿ || ಜನಸನಿ ಗಾಂಧಾರಿ ನೃಪಮಾ | ನಿನಿಯರೊ
ರಲಿತು ರಾಜಗೃಹರೋ | ಗತಮಯಭ್ವನಿ ವಿಹಾರಿ ಎಣೆದುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರವ || ೮ || ಆರು ಸಂ
ತ್ಯಸುವರು ಲೋಚನ | ವಾರಿ ಹೊನಲಾಯ್ತರವನೆಯ ನೃಪ | ನಾರಿಯರ ಬಹಳಪ್ರಲಾಪವ್ಯಥೆಯ
ಬೇಳುವಗೆ || ಆರು ಮರುಗರು ಶೋಕಪನ್ನಗ | ಭೋರವಿಷಮುನಿವರನ ಹೃದಯವ | ಡೋರಿತೇನೆಂ
ಬೆನು ಲತಾಂಗಿಯರಳವ ಕಳವಳವ || ೯ || ಎತ್ತಿದರು ಧರಣಿಪನ ಕಂಗಳ | ಲೊತ್ತಿದರು ಪನ್ನೀರನು
ಸುಳಿನ | ತತ್ತಳವನಾರ್ಯದರೊಯ್ಯನೆತಾಲವೃಂತದಲಿ || ಬಿತ್ತಿ ತಂಗಾಳಿಯನು ಶೋಕದ | ಹತ್ತಿಗೆಗೆ
ಹರೆದೆಗೆದು ಮರವೆಯ | ಚಿತ್ತವನು ಚೇತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಡಿಸಿದನು ಮುನಿಪ || ೧೦ || ಏನನೆಂದವು

ಹಿಂದೆ ಧರ್ಮನಿ । ಧಾನವನು ಕೈಯೊಡನೆ ಮರೆವೈ । ಮಾನವಿಧಿ ಕೇಳಿ ಮರೆಯಲಾಗದು ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯ ॥ ಭಾನುಮತಿಯನು ತಿಳಿಹು ನಿನ್ನಯ । ಮಾನವಿಯ ಸಂತ್ಯೆಸು ಸಂಸಾರ । ರಾನುಗತಿ ತಾವಿದು ಚತುರ್ದಶಜಗದ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಬಹುವಿಪತ್ತಿನರಕಭಯವಿದು । ಬಹುದಲಾ ಸುವಿವೇಕಗತಿನಿ । ದರ್ಹಿಸದೇ ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಧರ್ಮದ್ರೂಮದ ಬೇರುಗಳ ॥ ಅಹಿತರೇ ಜನಿಸಿದರು ಸುತರೆನ । ಬಹುದೆ ದುರೋಧನನೆ ಹಗೆ ನಿನ । ಗಿಹಪರದ ಸುಖಗತಿಗೆ ಸಾಧನ ಧರ್ಮ ಸುತನೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಕೇಳು ಮುನಿ ಭಾಷಿತವ ನೃಪ ನೀ । ನಾಲಿಸುವುದಾತ್ಮಜರಿಗಿಲ್ಲಂ । ಮೇಲೆ ಸಲಿಲಾಂಜಳಿಗಳನು ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸುವುದಾಪಾಂಡುಕುತರ ಸ । ಮೇಳದಲಿ ಸೇರುವುದು ಚಿತ್ತಕೆ । ತಾಳದಿರು ರಾಜಸವಿಕಾರವನೆಂದನಾವಿದುರ ॥ ೧೩ ॥ ತಾಯಿ ಹದುಳಿಸು ದೇವಲೋಕದ । ಲಾಯದಲಿ ಸಲಿಸಾ ಕುವಾರರ । ನಾಯು ಪದಲಿಪಿ ಹಣೆಯಲೊರಿಸಿದೊಡಾರವಶವಿದಕೆ ॥ ರಾಯನಲಿ ಸೊಸೆಯರಿಗೆ ಮಿಕ್ಕಬು । ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯಿಗೆ ವಿಶೋಕದ । ಬಾಯಿನವ ಕೊಡಿಸೆಂದನಾಮುನಿ ಸುಬಲನಂದನೆಗೆ ॥ ೧೪ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಹೊರವಂಟನಂತಃ । ಪುರವ ಬಿಸುಟರು ಭಾನುಮತಿಸಹಿ । ತರಸಿಯರು ಹೊರವಂಟರೇಕಾಂಬರದ ಬಿಡುಮುಡಿಯ ॥ ಕರದ ಬಸುರಿನ ಹೊಯ್ಸ ಕಜ್ಜಳ । ಪರಿಲುಳಿತನಯನಾಂಬುಗಳ ಕಾ । ತರಿತಕಮಲಾಕ್ಷಿಯರು ನೆರೆದುರು ಕೋಟೆಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ವೇಣೀಪತಿಯರು ತಿಲ್ಲಿಜನದುಪ । ವೇಣೀಜದ ಬಲಾಜನವಘಾಟದ । ಗಣಿಕೆಯರು ನಾನಾದಿಗಂತದ ರಾಜಪತ್ನಿಯರು ॥ ಹಿಣಿಲಕಬರಿಯ ಹೊಳೆವ ಮುಂದಲೆ । ಮಣಿಯು ಮುಕುರಮುಖಾಂಬುಜದ ಸರ । ಝಣಕು ಝಾಡಿಸೆ ಕೂಡೆ ನಡೆದುದು ಬೀದಿಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಎಸಳುಗಂಗಳ ಬೆಳಗನಶ್ರು । ಪ್ರಸರತಡೆದುದು ಶೋಕಮಯತಿಖಿ । ಮುಸುಡ ಕಾಂತಿಯ ಕುಡಿದೊಡೊಸರುವಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗಳ ॥ ಮಿಸುಪಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವನು ಬ । ತ್ತಿಸಿದ ವಂಗುಲಿಯುಪಹತಿಯುಕ್ತಿ । ಬಿಸಜವೆಳೆದುದು ಕುಚದಚೆಲುವನು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರ ॥ ೧೭ ॥ ತಮ್ಮೊಳೆಕತ್ವದ ಸಖಿತ್ವದ । ಸೊಮ್ಮಿನಲಿ ಸುರಿವಶ್ರುಜಲವನು । ನಿರ್ಮಿಸಿವರೆನೆ ಕರ್ಮಪೂರದ ಮುತ್ತುಸೂಸಿದವು ॥ ನೆಮ್ಮಿದತಿಶಯಶೋಕವಹ್ನಿಯೊ । ಳೊಮ್ಮಿಗೆಯ ಕರಣಂಗಳಲಿ ನೃಪ । ಧರ್ಮ

ಗುರು

ಒಡನೊಡನೆ ಚೆಲ್ಲಿದವು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಚ್ಚು ಹರಿದು ॥ ಓಡುಮುಡಿಯ

ಗನೆನೆ ಸೂಸಕದ ಮು । ತ್ತಡರಿ ಸುರಿದವು ನೆಲಕೆ ನೃಪವನಿತಾಕ

೨ ಗನಿಸಿ. ಕಾಲಿಕೋಕದ ಪೂರ್ವರೂಪಿನ । ಮೇಲೆ

ಗಮ । ರಾಳಿಯಾರಿದನೆಲೆ

ವರು ಹಸ್ತಿ

ರನೆ ॥ ಅರ

ಸನರ ರಾಣಿ

ಕುವಿಧಜನವ

। ಸ್ವರ್ಣಲಿ

ಧರಣಿಯನೆಂದು ಸುಯ್ಯರು ಬೈದು ಕಮಲಜನ || ೨೨ || ಬಂದುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಶನ | ಮುಂದೆ
 ನಿಂದರು ರಾಯಕಟಕವ | ಕೊಂದರಜನಿಯಗೆಲವನಭಿವರ್ಣಿಸಿದರರಸಂಗ || ಸಂದುದೇ ಛಲವೆಮ್ಮಮ
 ಗನೇ | ನೆಂದನೈ ಹರಿಬದಲಿ ಹರುಷವ | ತಂದಿರೈ ರಾಯಂಗೇ ಲೇಸಾಯ್ತೆಂದನಂಧನೈ || ೨೩ ||
 ಪತಿಕುಸಿದನು ನಮ್ಮನಹಿತ | ಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದನಮರಾ | ವತಿಯ ಸತಿಯಾರ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸೇರಿ
 ದನು ನಿಮಿಷದಲಿ || ಕ್ಷಿತಿಸನಂತ್ಯದೊಳಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರ | ಚ್ಯುತಿಯ ಮಾಡಿ ವಿರಾಗದಲಿ ಮನ | ಗತಿಗೆ
 ನಾಸ್ತೀತಂದೆವೆಂದರು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೨೪ || ಲೇಸ ಮಾಡಿದಿರನ್ನು ನಿಮಗಿ | ನೈಸಲೇ ಕರ್ತ
 ವೈನೆನೆ ಧರ | ಣೀಶನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರವರಗಲಿದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ವ್ಯಾಸಮುನಿಯಾಶ್ರಮದ ಗಂ
 ಗಾ | ದೇಶವನು ತದ್ವಾರಕೆಯ ಸಂ ವೇತಿಸಿದರೈ ಗುರುಜಕ್ಕಪಕ್ಕ ತವರ್ಮಕಾದಿಗಳು || ೨೫ || ತಿರುಗಿದ
 ರು ಬಳಿಕಿತ್ತಲೀಮೋ | ಹರದ ಕಾಂತಾಕೋಟಿ ಬಂದುದು | ಹರಳು ಕಲುಮುಳ್ಳೊತ್ತು ಗಾಲಿನ
 ದೂರತರಪಥವ || ಉರಿಯಜತರದ ಬಿಸಿಲ ರುಳಿದಲಿ | ಹುರಿದಕದಪುಗಳೆರಡುಕಡೆಯಲಿ | ಸುರಿವನ
 ಯನಾಂಬುಗಳ ರಾಜನಿತಂಬಿನೀನಿಕರ || ೨೬ || ಬಂದುದೀಗಜಪುರದ ನಾರೀ | ವೃಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
 ವನೀಶನ | ಮುಂದೆ ವೇದವ್ಯಾಸಸಂಜಯವಿದುರಪಾರೆಜನ || ಮುಂದೆ ಸಹವರಂಗಧಾರುಣಿ | ಹೊಂ
 ದುಕಲನುಸವನದ ನೆಳಲಲಿ | ನಿಂದುದಿವರಾಗಮನವನು ಕೇಳಿದನು ಯಮಸೂನು || ೨೭ || ಮುರಮೆ
 ಥಸಸಾತ್ಯಕಿಯಾಧಿಪ್ತಿರ | ಧರಣೀಪತಿನರಭೀಮಮಾದ್ರೇ | ಯರುಗಳೈವರು ಸಾರಥಿಗಳು ಯುಯು
 ತ್ಸುದಾರುಕರು || ತೆರಳಿತೇಳಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ನೈಪ | ರರಸಿಯರು ದ್ರೌಪದಿಯರೋದನ | ಸರಸ ಗಾನ
 ದ ಜತರತಾಡನತಾಳಮೇಳದಲಿ || ೨೮ || ಇವರು ಬಂದರು ದೂರದಲಿ ಯಾ | ದವನ ಮತದಲಿ ನಿಂ
 ದರಾಚೆಯ | ಯುವತಿಜನ ಗಾಂಧಾರುಕುಂತೀಭಾನುವತಿಸಹಿತ || ವಿವಿಧವಿಕ್ಯತವಿಲಾಸನಯನೋ |
 ಧ್ವನಿಸಯಕ್ಕಿಂತಾಂತುಕೆಯರೆಂದವನಿಯಲಿ ಕೆಡೆದೊರಲುತಿರ್ದರು ತಾರುಭಟ್ಟಿನಲಿ || ೨೯ || ಅರಸ ಕೇ
 ಳ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸಂಜಯ | ವರಮುನಿಪವಿದುರಾದಿಪರಿಜನ | ಪುರಜನಾವಳಿಯಿದ್ದು ದುಪವನದೊಂ
 ದುಬಾಹೆಯಲಿ || ನೆರೆದುದೀಚೆಯೊಳೊಂದೆಸೆಯೊಳುತ್ತರಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿನೊದಲಾದರಸಿಯರುಸಹಿ
 ತೊರಲುತಿರ್ದರು ದ್ರೌಪದಿಯುಸಹಿತ || ೩೦ || ಹರಿಸಹಿತ ಪಾಂಡನರದೊಂದೆಸೆಯಿರೆ ಚತುರ್ವಿಧ ವಾ
 ದುದೀಮೋ | ಹರದೊಳಾಯ್ತೊಡೆಯಾಟ ವೇದವ್ಯಾಸವಿದುರರಿಗೆ || ಧರಣೀಶನ ಕಾಣಿಸುವುದಂಧನನಿರುಪ
 ಮಿತಶೋಕಾನಳನ ಸಂಹರಿಸುವುದು ನಯವೆಂದು ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೧ || ಇದಕೆ ಸಂಶಯ
 ವೇನು ಬೊಪ್ಪನ | ಪದಯುಗವ ಕಾಣಿಸುವುದೆಮ್ಮನು | ಹದುಳವಿಡುವುದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರದರಸುತನ ನಮಗೆ ||
 ಬದೆದು ನೂಕಿದಹದನ ಮುಕುಟಾ | ಗ್ರದಲಿ ಧರಿಸುವೆವೆಂದು ಬಿನ್ನೈ | ಪುದು ಮಹೀಪತಿಗೆಂದು
 ಮುನಿಗರುಹಿದನು ಯಮಸೂನು || ೩೨ || ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಮಗನೆ ಧರ್ಮದ ವಿಸಾಸಲಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಮತಿ
 ಬಳಿ | ಕೈಸಲೇಯೆನುತಿವರು ಬಂದರು ಭೂಪತಿಯ ಹೂರೆಗೆ || ಅಸುಯೋಧನ ನಿನಗೆ ಮಗನ | ಬ್ಲೇಸ
 ಮಂಜಸಧರ್ಮಜನ ಹಿಡಿ | ದೀಸುವುದು ಭವಜಲನಿಧಿಯನೆಂದಮಲಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೩ || ನೈಪಸಕಾ
 ಣಿಸಿಕೊಂಬುದನಿಬರ | ನುಪಚರಿಸುವುದು ನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ | ಕೃಪಣತೆಯನಾರೈವರಲ್ಲವರೈವರುತ್ತಮರು || ಉ
 ಪಹತಿಯ ನೆನೆಯದಿರು ದುರ್ಜನ | ರಪಕ್ಷತಿಗೆ ಫಲವಾಯ್ತು ಧರ್ಮದ | ರಪಣವಿಹ ಪರಲೋಕಕೆ

ಲೆಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೩೪|| ಹೈಹಸಾಧವು ನಿಮ್ಮಚಿತ್ತಕ್ಕೆ | ಬೇಹಹದನೇ ಕಾರ್ಯಗತಿ ಸಂ | ದೇ
ಹವೇ ಪಾಂಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳು ಮಕ್ಕಳವರೆನಗೆ || ಕಾಹುರರು ಕಲ್ಮಷರು ಬಂಧು | ದ್ರೋಹಿಗಳುಗತ
ವಾಯ್ತು ನಿಷ್ಪ || ತ್ಯಾಹವಿನ್ನೇನವರಿಗೆಂದನು ಮುನಿಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೩೫ || ಖಳನ ಹೃದಯದ
ಕಾಳಕೂಟದ | ಗುಳಿಗೆಗಳನಿವರೆತ್ತಬಲ್ಲರು | ತಿಳುಹಿ ನುಡಿದೊಡಬಡಿಸಿದರು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
ಗಳಿಲನೀಚೆಗೆ ಬಂದು ಹದನನು | ಸಳಿನಸಾಭಂಗರುಹೆ ನಸುನಗುತೋಳಗೋಳಗೆ ಹರಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನೆ
ನೆದು ನೇಮಿಸಿದ ||೩೬|| ನೆನೆದಗಳಿಗೆಯೋಳಾತ ಕಟ್ಟು | ಕ್ಷಿನಲಿಸರ್ವಾವಯವ ತಾಸಂ | ಜನಿಸಿದನು
ಪ್ರತಿರೂಪವನು ಪವಮಾನನಂದನನ || ದನುಜರಿಪ್ರಸಕ್ತಿವರು ಬಂದರು | ಮುನಿಯೊಡನೆಬಳಿಕಂಧ
ಸೃಪತಿಗೆ | ವಿನಯದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಯಮಸೂನು || ೩೭ || ಬಾ ಮಗನೆ ಕುರುರಾಜ
ಮೌಠ | ರೋಮಣಿಯೆ ನಿರ್ಧೂತರಾಜಸ | ತಾಮಸನೆ ಸತ್ಯೈಕನಿಧಿ ಬಾ ತಂದೆ ಬಾರೆನುತ || ಭೂ
ಮಿಸನ ತೆಗೆದಪ್ಪಬಹಳ | ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮುಂಡಾಡಿದನು ಕಲಿ | ಭೀಮನೋ ಬಾ ಮಗನೆ ಬಾರೈತನು
ಜ ಬಾರೆಂದ ||೩೮|| ಭೀಮನನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಲೋಹದಭೀಮನನು ಮುಂದಿರಿಸಲಾಸು | ಪ್ರೇಮನಪ್ಪಿದ
ನೇನನೆಂಬೆನು ಮೋಹವನುಮಗನ || ಅಮಹಾವಜ್ರಾಯುಧಪ್ರೋ | ದ್ಧೂಮದಾಯಸಭೀಮತನ ನಿ
ರ್ನಾಮವೆನೆ ನುಗ್ಗಾ ಗಿಬಿದ್ದುದು ಸೃಪನ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ||೩೯|| ಮಗನೆ ಹಾಹಾ ಭೀಮನೊಂದೈ | ಮಗನೆ
ಕೆಟ್ಟನು ಮಗನೆ ಮಗನೆಂದೊಗುಮಿಗಯ ಶೋಕದಲಿ ನೆರೆಮರುಗಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||ದುಗುಡಬೇ
ಡೊಮ್ಮಿಂಗನಿನ್ನಯ | ಮಗನುಳಿದ ನಿಮುಧಿಕರೋಷದ | ಹಗರಣದ ಹಗೆ ಹೋಯಿತೆಂದನು ನಗುತ
ಮುರವೈ ||೪೦|| ತ್ರಾಣವಿವೃಡಿಸಿತ್ತು ಕೋಪದಾಕೇಣವೆಚ್ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಸೃಪನಾ | ತ್ರಾಣದಲಿ ತನು
ಬಿರಿಯೆ ನುಗ್ಗಾ ಯ್ತಾಯಸಪ್ರತಿಮೆ || ಮಾಣುಭಯವನು ಭೀಮಭೂಪನ | ಕಾಣು ಹೋಗನೆ ನಡು
ಗಿ ಭುವನ | ಪ್ರಾಣನಾತ್ಮಜ ಬಿದ್ದನಾಧ್ಯತರಾಷ್ಟ್ರ ನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||೪೧|| ಪವನಸುತನೇ ಬಾರೆನುತ ತ
ಕ್ಕವಿಸಿದನು ಬಳಿಕೆರಗಿದೊಡೆ ವಾ | ಸವನ ಸುತ ಬಾ ಕಂದಬಾರೆಂದಪ್ಪಿದನು ಮಗನ || ತವಕದಿಂದೆ
ರಗಿದೊಡೆ ಮಾದ್ರಿಯ | ಜವಳಿಮಕ್ಕಳನಪ್ಪಿದನು ಕೌ | ರವಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳಿರ ಕುಳ್ಳಿರಿಯೆಂದನಂಧನೃಪ
||೪೨|| ಕುರುಮಹೀಪತಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ದದ | ಲರಸು ತತ್ಸಂತಾನಪಾರಂ | ಪರೆಯನಳಿವರೆ ಕೆಲಬರಾ
ವರು ಹೋದಂನ್ನಿವರು || ಭರತಕುಲವನು ಹೊರದು ಮಿಗೆ ವಿ | ಸ್ತರಿಸು ಮಗನೆ ಸುಯೋಧನಾಧ್ಯ
ರ | ದುರುಳತನದವಗುಣವನೆಮ್ಮನು ನೋಡಿ ಮರೆಯೆಂದ ||೪೩|| ಅವರೋಳವಗುಣವೇ ನಿರಂತರ |
ಭವದ ಕಿಲ್ಬಿಷಕರ್ಮಪಾಕ | ಪ್ರಪರವೇ ದುರ್ಯೋಧನವ್ಯಪದೇಶಮಾತ್ರದಲಿ || ಎವಗೆ ರಚಿಸಿತು ರಾಜ
ವಿಭ್ರಂ | ಶವನು ತತ್ಸುಕೃತೋದಯಾಂಶ | ಪ್ರವರ ತಿರಿಗಿಸಿತೆಂದು ನಯದಲಿ ಧರ್ಮಸುತ ನುಡಿದ
||೪೪|| ಸಾಕದಂತಿರಬಲೆಯರೊಳು | ದ್ರೇಕಿ ನಿಮ್ಮಯ ಹಿರಿಯತಾಯು | ದ್ರೇಕವನು ಪರಿಹರಿಸು
ಶೋಕಕ್ರೋಧದುಪಟಳಕೆ || ಅಕೆ ಸೈರಿಸಲರಿಯಳರುವಿನೊ | ಳಾಕೆವಾಳರು ತಿಳುಹಿ ತಮ್ಮನು |
ತಾಬೆಯನು ಕಾಣಿಸುವದೆಂದನು ವ್ಯಾಸವಿದುರರಿಗೆ ||೪೫|| ವಿದುರವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿಯೊ | ಷದನನ
ರುಹುವೆವೆಂದು ರಾಯನ | ಸುದತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನುಡಿದರು ಮಧುರವಚನದಲಿ || ಕದಪನಂಗೈಗಿ
ತ್ತು ತಲೆಗು | ತ್ತಿದಳು ನಯನೋದಕದ ಪರಿವಾ | ಹದಲಿ ನನೆದಳು ಮಹಿಳೆಯಿದ್ದಳು ಬಹಳಮೌ

ನದಲಿ ||೪೬|| ದುಗುಡವನು ಬಿಡು ಮೋಹಬಂಧವು | ತಗದ ಚಿತ್ತದ ಕದಡು ಹಣಿಯಲು | ಮಗಳೆ
ಮರುಳಾದವು ವಿಲಾಸದವಿಹಿವಿಹಪರಕೆ || ಅಗಡುಮಕ್ಕಳು ತಾಯ್ಗೆ ತಪ್ಪದು | ಬೆಗಡು ಬೇಗೆ ಸು
ಯೋಧನಾದ್ಯರ | ವಿಗಡತನವನು ನೆನೆದು ನಿನ್ನೋಡೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೭|| ಮುನಿಯದಿರು ಗಾಂ
ಧಾರಿ ದಿಟನಿ | ನ್ನುನುಜನಿಕ್ಕಿದಸಾರಿ ನಿನ್ನಯ | ತನುಜರನು ನಿನ್ನಖಿಳಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರ || ಮ
ನುಜಪತಿಗಳನಂತವನು ರಿಪು | ಜನಪಶರವನ್ನಿಯಲಿ ಬೇಳಿದು | ದಿನಿತು ಶೋಕೋದ್ರೇಕ ನಿನಗೇಕೆಂದ
ನಾಮುನಿಪ ||೪೮|| ಅಳಿದವರಿಗಳಲುವುದು ಸಲ್ಲದು | ನಿಲಲಿಸಾಕದು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ | ನೆಲೆಯ ಬ
ಯಕೆಯ ಬಯಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೇ ನಿನಗೆ || ಕಳವಳಿಪಕುಂತಿಸುತ್ತರ ಕಂ | ಗಳಿಗನುಗ್ರಹವಾಗುನಿ
ರ್ಜರ | ರೋಳಗೆ ಮಕ್ಕಳಮಾನ್ಯರನು ಮಾಡೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೪೯|| ನಂಬಿಸುವುದೈವರನು ಕಾಣಿಸಿ |
ಕೊಂಬುದನಿಬರ ಕರಣವೃತ್ತಿಗೆ | ತುಂಬುವುದು ತನಿಹರುಷವನು ಸೌಹಾರ್ದಶೋಭೆಯಲಿ || ಲಂಬಿ
ಸಲಿ ಕೌರವರ ನಾಕನಿ | ತಂಬಿನಿಯರಳಕವನು ಮಗಗೆ ವಿ | ಡಂಬಿಸುವಖಳರಭಿಮತಕೆ ಮನವೀಯಬೇ
ಡೆಂದ ||೫೦|| ವಿಷವನಿಕ್ಕಿದರಂದು ಮಡುವಿನ | ಲಸಬಡಿದುಹಾಯ್ಕಿದರು ಅರಗಿನ | ವಸತಿಯಲಿ ಬೇ
ಳಿದರು ಹೇಳುವುದೇನು ದುರ್ಜನವ || ವಸುಮತೀಶನವಲ್ಲಭೆಯನೆಳೆ | ದುಸುರತೆಗೆಬಗೆಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ
ವಸನವನು ಸುಲಿಸಿದರಿದಾವುದು ಧರ್ಮಹೇಳೆಂದ||೫೧|| ರಾಯನನು ಕಾಣಿಸಿದಿರೇ ಪ್ರ | ಜ್ಞಾಯತಾಕ್ಷ
ನ ತಿಳುಹಿ ಬಂದಿರೆ | ತಾಯಿಗಳು ತಾವೈಸಲೇ ಬಹುದುಂತೆ ನೆವುಗವ್ವು || ಸಾಯೆ ಸಾವೆನು ಕುರು
ಕುಲಾಗ್ರಣಿ | ನೋಯೆ ನೋವನು ತನಗೆ ದುರಭಿ | ಪ್ರಾಯವುಂಟೇ ಮಾವಯಿಂದಳು ಮುನಿಗೆ
ಗಾಂಧಾರಿ ||೫೨|| ನಿನ್ನವರು ಮಾಡಿದವಿಘಾತಿಗೆ | ಳೆನ್ನಹವಣೇ ಬಣ್ಣಿಸಲು ತಾ | ತನ್ನದುಷ್ಕೃ
ತ ಫಲದಳಿವನು ನಿನ್ನ ಮಗನಿಂದು | ಮನ್ನಿಸೌ ಯಮತನುಜನನು ಕೇಳನ್ನರೇ ತಿವತಿವಮಹಾದೇ |
ವಿನ್ನು ಖತಿಯನು ಬಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸು ಪಾಂಡುನಂದನರ ||೫೩|| ಐಸಲೇ ಗುಣಮಯವಚೋವಿ | ನ್ಯಾ
ಸವನು ಸಾಕೇನು ಮರಳಿದು | ಭೂಸುರಾಗ್ರಣಿ ಬಂದು ನುಡಿದನು ಧರ್ಮನಂದನನ || ರೋಷವಹ್ನು
ಯನುಪಶಮಾಂಬುವಿ | ಲಾಸದಲಿ ನಿಲಿಸೇಳು ನೃಪನ ಮ | ಹಾಸತಿಯ ಖತಿ ಹಿರಿದು ಯೆನಗೊಳ
ಗಾಗಿ ಭಯವೆಂದ || ೫೪ || ಎಂದು ಗಾಂಧಾರಿಯನು ನಾನಾ | ಚಂದವಲಿ ಮುನಿ ತಿಳುಹಿ ಮರಳಿ
ಮು | ಕೊಂದವಿದುರಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಲಜಪಾರ್ಥರಿದ್ದಡೆಗೆ || ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಸತಿಯಿರವ ಯಮ | ನಂ
ದನನ ವೈದುವಾದವಾಕ್ಸುಧೆ | ಯಿಂದ ಸಂತ್ರೇಸುವಳು ಬನ್ನಿಯೆನುತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ||೫೫|| ಹರಿ
ವಿದುರಸಂಜಯರು ಪಾರಾ | ಶರಮಹೀಪತಿಭೀಮನಾಪ್ರೇ | ಯರು ಧನಂಜಯಸಹಿತ ಬಂದರು ಬ
ಹಳ ವಿನಯದಲಿ || ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ನೃಪ | ವರನ ನೆಗಹಿದಲನಿಲಸುತ್ತಿಸಿತ | ತುರಗಮಾ
ದ್ರಿಸುತ್ತರು ಪವಕೆರಗಿನರು ಭುತಿಯಲಿ || ೫೬ || ಎ?ರೈ ಸಾಕೇ? ಮಕ್ಕಳಿ | ರೇಳಿರೈ ದೇಸಿಗರು ಸ್ತಾ
ವ್ಯು | ಪಾಲಕರು ನೀವೀಸುವವೈಲಿ ಭೀತಿನಿಮಗೆಕೆ || ಬಾಲೆಯರು ನಾವಂಧಕರು ನಿ | ಮ್ಯಾಳಕೆ
ಯೊಳೇ ನಿಮ್ಮ ಹಂತಿಯು | ಕೊಳಿನಲಿ ಬೆಂದೊಡೆಲ ಹೊರನವಳೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೫೭ || ತಾಯೆ
ಖತಿ ಬೇಡನ್ನು ಧರಣಿಗೆ | ರಾಯನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾತನ | ಬಾಯದಂಬುಲಬೀಳ್ವೆಡೆಯ ಬಲದಿಂ
ದ ಬದುಕುವೆವು || ತಾಯೆ ನೀವಿಂದಮಗೆ ಕುಂತಿಯು | ತಾಯತನುವಂತಿರಲಿ ಕರುಣಿಸಿ | ಕಾಯಬೇ

ಕಂದರಸ ಮಗುಳೆರಗದನು ಚರಣದಲಿ || ೫೮ || ಧರ್ಮನಿಮ್ಮದು ಮಗನೆ ಬರಿಯಲಿ | ಕರ್ಮ ನಮ್ಮದುಯಿಂನ ಮಕ್ಕಳು | ದುರ್ಮತಿಗಳನ್ನಾಯತೀಲರಸಾಧುಸಂಗತರು || ನಿರ್ಮಳರು ನೀವೈವರಾಹವ | ಕರ್ಮಕುಶಲರು ಲೋಕಮೆಚ್ಚಲು | ಧರ್ಮ ನಿಮಗೆಂದೆನುತ ತಲೆಗುತ್ತಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೫೯ || ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಮೇಣಾರಣದಲಿ | ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ನೀತಿಯಲಿ ಪರ | ಧರ್ಮಘಾತಕವಾಯ್ತೀ ಸಾಕೆನ್ನು ಫಲವೇನು || ನಿರ್ಮಳಾಂತಕರಣಕೃತಪರಿ | ಕರ್ಮವಿಲಸಿತೆ ತಾಯಿ ಸೈರಿಸು | ನಿರ್ಮ ಮರೆ ಬೇಡೆಂದು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿಭೀಮ || ೬೦ || ಏಳು ತಮ್ಮ ವೈಧಾವಿಡಂಬನ | ಧಾಳಿ ಯಾಟವಿದೇಕೆ ಸೈರಿಸ | ಹೇಳಿದ್ದು ಸೈರಿಸಿದೆ ಮುನಿದೊಡೆ ನಿಮಗೆ ಕೇಡಹುದೆ || ಕಾಳಗದಕೃತಸಮ ಯಸತ್ಯವ | ಪಾಲಿಸಿದವರು ನೀವಲ್ವೆ ದಿಟ | ಖಳರಾವೈಸಲೆಯೆನುತ ಗಜದಿವಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೬೧ || ಜೂರಿಸುವರೆ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ನಮ್ಮಲಿ | ಹೋಗೆಯಾಯಿತು ಸಾಭಿಯಂಕಳ | ಗೆರಗುವುದು ಗಡೆಯಿಂದ ಸಲ್ಲದು ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ಅರಿಕೆಯಿಂದನ್ನಾಯವಿದುಜಗ | ವರಿಯೆ ನಮ್ಮದು ತಾಯಿ ನೀಮನ | ನುರಿಯದವಧರಿಸುವೊಡೆ ಬಿನ್ನಹವೆಂದನಾಭೀಮ || ೬೨ || ಅರಗನರಮನೆ ಕೊಂಡವೆಮ್ಮ || ವರಸಮಿತ್ತುಗಳಾಸುಯೋಧನ | ಪರಮಯಜಮಾನನು ಜಯಾಧ್ವರವಿಧಿಯಪೂರ್ವವನು || ಕುರು ಸೃಪತಿಯನುಭವಿಸಿದನು ಸ | ಚ್ಚರಿತವೇನನ್ನಾಯಪಥವೇ | ಧರದೊಳೆಮಗನ್ನಾಯವೈಸಲೆ ದೈವ ಕೃತವೆಂದ || ೬೩ || ಕಪಟದಲಿ ಜೂಜಾಡಿ ರಾಜ್ಯವ | ನಪಹರಿಸಿದೊಡೆ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮದು | ಕೃಪ ಣತೆಯನಾನೇನ ಹೇಳುವೆನಾಸುಯೋಧನನ || ದ್ರುಪದಪುತ್ರಿಯ ಗಾಢಗರುವಿಕೆ | ಗುಪತಿಯ ಮೂ ಡುವುದು ಧರ್ಮದ | ವಿಪುಳಪಥ ನಿಮ್ಮದು ಮಹಾಧರ್ಮಜ್ಞರಹಿರೆಂದ || ೬೪ || ಲಲನೆ ರುತು ಮತಿಯಿಂದೊಡೆಯು ಸಭೆ | ಗೆಳೆದುತಂದವರಧಿಕಸಜ್ಜನ | ರಳಿಕುಲಾಳಕಿಯುಟ್ಟ ಸೀರೆಯನೂ ರುಮದ್ದದಲಿ || ಸುಲಿವವರು ಧಾರ್ಮಿಕರು ನಾವೇ | ಖಳರು ನೀವೇ ಸುಜನರೆಮ್ಮಾ | ಸ್ವಲಿತವನು ನೀವಿಂದು ಸೈರಿಸಿ ತಾಯಿ ನಮಗೆಂದ || ೬೫ || ಕದನವಿಜಯದ ಬಂಗಿ ತಲೆಗೇ | ರಿದುದು ಮೇ ಲಂಕದೊಳಗೊಡಹು | ಟ್ಟಿದನ ನೆತ್ತರಗುಡುಹಿ ನಿನ್ನೊಳಗೆವೆಗೆ ಮಾತೇನು || ಇದಿರಲಿರದಿರು ಸಾಕು ಕರೆ ಧ | ಮರದ ವಿಡಂಬದ ಧರ್ಮಪುತ್ರನ | ಹದನ ಕೇಳುವೆವೆಂದು ಕಳವಳಿಸಿದಳು ಗಾಂ ಧಾರಿ || ೬೬ || ಧರಣೀಪತಿ ಕೇಳುಬಲಸುತೆ ನಿ | ಪ್ಮರವ ನುಡಿಯಲು ನಡುಗಿ ಭೂಪತಿ | ಕರವ ಮುಗಿದನು ವಿನಯಭರದಲಿ ಬಾಗಿ ಭೀತಿಯಲಿ || ಕರುಣಿಸೌ ಗಾಂಧಾರಿ ನಿರ್ಮಳ | ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಜನನಿ ಕೋಪ | ಸ್ಫುರಣದಲಿ ಶಪಿಸೆನಗೆ ಶಾಪಕ್ಕರುಹ ತಾನೆಂದ || ೬೭ || ಶಾಪವನು ನೀ ಹೆಸರಿಸೌ ಸ | ರ್ವಾಪರಾಧಿಗಳಾವು ನಿಮ್ಮಯಿಕೋಪ ತಿಳಿಯಲಿ ತಾಯಿ ಫಲಿಸಲಿ ಬಂಧುವಧೆ ನಮಗೆ || ನೀ ಪತಿ ವ್ರತೆ ನಿನ್ನ ಖತಿ ಜೀ | ವಾಪಹಾರವು ತನಗೆ ನಿಮ್ಮನು | ಶಾಪವಡಗಲಿ ಯೆನ್ನ ನುಳುಹೆಂದೆರಗದನು ಪತಕೆ || ೬೮ || ನನೆದುದಂತಕರಣ ಕರುಣಾ | ವಿನುತರಸದಲಿ ಖತಿಯ ರುಳುರೋಂ | ಮಿನಲಿ ಜರಿ ದುದು ಜಾರಿತಗ್ಗದಪುತ್ರತಶೋಕ || ಜನಪ ಕೇಳೈ ರಾಜಪದ ಸಂ | ಜನಿತತಾವಸಜೀವಶೀಷದ | ವನಜ ಮುಖಿ ನೋಡಿದಳು ನಖಪಟ್ಟೆಗಳನವನಿಪನ || ೬೯ || ಉರಿದವರಸನ ಕನಿಕರದ ಹೋಗೆ | ವರಿಸಿ ಕಾರಿಡ ಲೋಡಿ ಹೊಕ್ಕರು | ನರವೈಕೋದರರಸುರರಿಪು ವಿನ ಪತ್ತಿ ಮಾಂಗದಲಿ || ಹರಿಯುಭಯಕರವೆತ್ತಿ ಯ

ಮಜಾ | ದೈರನು ಸಂತೈಸಿದನು ರೋಷ | ಸ್ಫುರಣವಡಗತು ಸುಬಲಸುತೆ ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದ ||೨೦||
 ಕೃತಕಭೀಮನ ಕೊಂದು ಮುಳುಗಿತು | ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಾತನ | ಸತಿಯ ಖತಿ ಮಗ್ಗಿತು
 ಮಹೀಶನ ನಖದಕಾಂತಿಯಲಿ || ಜಿತವಿರೋಧವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹಳ | ವೈತಿಕರದೊಳಾಯ್ತೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
 ಪತಿ ನರೇಂದ್ರನ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಸಾರನಚನದಲಿ || ೨೧|| ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ ಮಗಳೆ ಯಮಸುತ | ನೀಸ
 ಸೈರಿಸಲಾಪನೇ ನಿನ | ಗೇಸ ತಿಳುಹಲು ಕಡೆಗೆ ತಾಮಸಬಡ್ಡಿ ಮಿಗಲಾಯ್ತು || ಅಸುಯೋಧನ ನಿನ
 ಗೆ ಮಗನೆಂ | ಬಾಸೆ ಬಿಡದಾದುದೆ ಸುಧರ್ಮದ | ವಾಸಿಗೋಸುಗ ನೀಗಿದೆಯಲೇ ಯೆಂದನಾಮುನಿ
 ಪ ||೨೨|| ನಿನ್ನವರು ಮಾಡಿದವಿಘಾತಿಗ | ಳೆನ್ನಹವಣೇ ವರ್ದಿಸಲು ಮಿಗೆ | ತನ್ನದುಷ್ಕೃತ ತನಗೆ
 ಫಲಿಸಿತು ಹಲವುಮಾತೇನು || ನಿನ್ನಮನಸಿನ ಗಣನೆಯನು ಮಾಡಿನ್ನು ಲೇಸನು ಮೆರೆದು ಗುಣದಲಿ
 ಮನ್ನಿಸಾ ಯಮಸುತನನೆನಲಿಂತೆಂದಳಾಕಾಂತೆ||೨೩|| ಭೀತಿಬೇಡಲೆ ಮಕ್ಕಳಿರ ನಿರ್ಧೂತಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿ
 ಗಳನ್ನಯ | ಘಾತಕರು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವಳಿದರು ರಣಾಗ್ರದಲಿ || ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ನೀವಿನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ |
 ಭೂತಳವ ನೆರೆಕಳಿಮ ಬಂಧು | ವ್ರಾತಕುದಕವನೀವುದೆಂದಳು ನೈಪಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ||೨೪|| ಅನುನಯ
 ವ ರಚಿಸಿದಳು ಕೌರವಜನನಿ ಲೇಸಾಯ್ತೆನುತ ಬಂದರು | ವಿನಯದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ನಿಜಮಾತೆ
 ಯಂಘ್ರಿಯಲಿ || ನೆನೆದವಕ್ಷಿಪಯುಪ್ರವಾಹದೊ | ಳನಿಬರನು ತೆಗೆದಪ್ಪ ಕುಂತೀ | ವನಿತೆ ಸಂತೈಸಿದಳು
 ನಯದಲಿ ತನ್ನ ನಂದನರ ||೨೫|| ಏಳ ಧರ್ಮಜ ಪುತ್ರ ಶೋಕ|ವ್ಯಾಳವಿಷಮೂರ್ಛಿತೆಯಲಾ ಪಾಂ |
 ಚಾಲಸುತೆಯನು ತಿಳುಹಿ ಕಾಣಿಸು ಸುಬಲನಂದನೆಯ||ಬಾಲೆಯರನಾಭಾನುಮತಿಯ ಚ | ಡಾಳದುಃಖ
 ವನಪಹಂಸು ಪರಿ | ತಾಳಬೇಡನೆ ಬಂದರೈವರು ದ್ರೌಪದಿಯಹೊರಗೆ ||೨೬|| ಕರೆದುತಂದರು ವಿಗೆ
 ತಲೋಚನ | ನರಸಿಯನು ಕಾಣಿಸಿದರತ್ತೆಯ|ಚರಣದಲಿ ಹೊರಳಿದೊಡೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿದಳುಗಾಂಧಾರಿ ||
 ಮರುಳುಮಗಳೆ ಕುಮಾರವರ್ಗದ | ಹರಣ ಸೋಸೆಯತ್ತೆಯರಿಗೊಂದೇ | ಪರಿ ವೃಥಾವ್ಯಥೆಯೇಕೆ
 ನುತ ಸಂತೈಸಿದಳು ಸೋಸೆಯ ||೨೭|| ಸರಿಯೆ ತಾ ಸುತರೋಕ ನಮ್ಮಿ | ಬ್ಬರಿಗೆ ನಮ್ಮೊಳು ಬೆರಸಿ
 ವೈರೋ | ತ್ತರವಿಸಂಸ್ತುಳರಣವಿಧಾನವನಮ್ಮೊಳಗೆ ರಚಿಸಿ || ಎರಡು ಬಲದಲಿ ಸಕಲಭೂಮಿ | ಶ್ವ
 ರರ ಚಾತುರ್ಬಲವನುಪಸಂ | ಹರಿಸಿದಾತನು ತಾನೆ ಗದುಗನವೀರನಾರಯಣ || ||೨೮||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ವದ ೫೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ನ್ನ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ರಣವ ಕೋಧಿಸಲೆಂದು ಕಣನಲಿ | ಹೆಣನ ತುಳಿತುಳ್ಳರಸಿ ಕುರು ಧಾ | ರಿನಿಯವತಿಯ
 ನು ಕಂಡು ಮಿಗೆ ಹೊರಳಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ ||

||ವದ|| ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ತೀ|ಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕರೆದುನಯವಲಿ|ಲೋಲಲೋಚನೆ ನುಡಿ

ದಳಂತಸ್ತಾಪತಿಖಿಜಡಿಂ || ಹೇಳು ತಂದೆ ಮುಕುಂದ ಕದನ | ವ್ಯಾಳವಿಷದೊಬ್ಬಧರಣೀ | ಪಾ
 ಲವರ್ಗವ ತೋರಿಸೆಂದಳು ಹರಗೆ ಗಾಂಧಾರ || ೧ || ನಿನ್ನಲೀಲೆಯ ಬೆಳೆಸಿರಿಯಸಂ ಪನ್ನಮಾಯೆ
 ಯರಚನೆಯದುನಿ | ರ್ಭಿನ್ನ ಭಾರತಬಹಳರಚಿತಾಕ್ಷೌಹಿಣೀಬಲದ || ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹಗೆ ಬೆಳೆದಶೌರ್ಯವಿ |
 ಪನ್ನರನು ತೋರೆನೆ ಜನಾರ್ದನ | ಮುನ್ನಸೆಂದಳು ನಯನಜಲವನು ಮಿಡಿದು ಗಾಂಧಾರಿ || ೨ ||
 ತಾಯೆ ಬಾ ಗಾಂಧಾರ ಮನದಲಿ | ನೋಯದಿರು ಪೌರಾಣಜನ್ಮದ | ದಾಯಾಭಾಗದ ಭೋಗಭಂಗ
 ಸಲಳುಕಲೇನಿನ್ನು || ಸಾಯಲಾಗದೆ ಸುಭಟರಸುಗಳು | ಬೀಯವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿದು | ವಾಯಲೀಸಂ
 ಸಾರವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ || ೩ || ಎಂದು ಕೈಗೊಟ್ಟಬಲೆಯನು ಹರಿ | ತಂದನಾಸಂಗ್ರಾಮ
 ಭೂಮಿಗೆ | ಹಿಂದೆಬರ ಲಪ್ಪಾದಶಾಕ್ಷೌಹಿಣಿಯನಾಬಯರು || ಮುಂದೆ ಹೆಣದಿನಿಹಿಗಳು ಖಗವ್ಯ
 ಗ | ವೃಂದಚಲ್ಲಿತು ಭೂತಘಾತನಿವೃಂದ ತೆರಳಿತು ಹೊಕ್ಕರಿವರದ್ಭುತರಣಾಂಗಣವ || ೪ || ಸೂಸಿತ
 ಬಲಾವೃಂದ ಕೆದರಿದಾಕೇಶಪಾಶದ ತೆಳುವಸುರನಿಟ್ಟಾಸುರಿನ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ಲೋಚನವಾರಿಧಾರೆಗಳ ||
 ಅಸುರಾತೋದನದಶೋಕಾಕ್ಷೇಶಬಹಳದ ಬಾಲೆಯರು ಪ್ರಾ | ಕೇಶ ಮೈದೋರೆನುತ ಹೊಕ್ಕರಿಸಿದರು
 ಕಳನೊಳಗೆ || ೫ || ಹರೆದರಗಲಕೆ ನಾರಿಯರು ಕುರು | ಧರಣಿಯಲಿ ತಮತಮ್ಮ ಪತಿಗಳ | ಕಂಗಳಲಿ
 ತುರಗದಲಿ ರಥದಲಿ ಕಂಡರಲ್ಲಲ್ಲಿ || ತಿರವ ಮುಂಡಾಡಿದರು ಹೆಣನಲಿ | ಹೊರಳಿದರು ವಿವಿಧಪ್ರಳಾಪದ
 ಪರಿತವವನೆಂತರಿದರೋ ವೃಸ್ಥಸುಮೊಡಂದೆಂದ || ೬ || ನಡೆದಳಾಗಾಂಧಾರಿ ಶೋಕದ | ಕಡಲೊಳೇಳು |
 ತ ಮುಳಿದಂಘ್ರಿಯ | ತೊಡಹುಕರುಣಾಂಬುವಿನ ಹೊನಲಿನ ಜಾನುಜಂಘೆಯಲಿ || ಅಡಗನಲಿ
 ಕಾಲೂರಿ ಸಿಲುಕಿದ ರೊಡನೆ ಹರಿ ನೆಗಹುವನು ನೆರವಿನ | ತೊಡಕ ಬಿಡಿಸುತ ಪೋಪಳಂಗನೆ ಹೆಣನ
 ಮಧ್ಯದಲಿ || ೭ || ಇತ್ತ ನೋಡೈ ದೇವಕೀಸುತ | ಮತ್ತಗಜಕಂದದಲಿ ಭಗ | ದತ್ತನನು ಕಂಡಾತ
 ನರಸಿಯ ರೈದೆ ಮೊಗನೆಗಹಿ || ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿದೆ ಭಾರಿದಂತಿಯ | ಹತ್ತಲರಿಯದೆ ನೂರು ಮಡಿ
 ಶೋ | ಕೋತ್ತರದಲಿದೆ ತಿವಯನುತ ಮರುಗಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೮ || ದೇವ ನೋಡಾ ಶೋಕವ
 ಹ್ನಿಯ | ಡಾವರವ ಕಾಂಭೋಜರರಸಿಯ | ರಾವನೋಂಪಿಯನೋಂತರೋ ತಿವತಿವಮಹಾದೇವ ||
 ಅವನಾತನು ನಿಮ್ಮವರುಗಳ | ಮಾವನೈ ಪಾಂಚಾಲ ಸತಿಯನು | ಜೀವದಲಿ ಜಾರಿದರು ರಮಣರ
 ಮೇಲೆ ತಲೆ ಹೊರಳಿ || ೯ || ಅದೆವಿರಾಟನ ಸತಿಯರೀಚೆಯ | ಲಿದೆ ಘಟೋತ್ಕಚನಂಗನೆಯರೀ |
 ಸುದತಿಯರ ಶೋಕವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ಪಂಚಕೈಕೆಯರ || ಒದರಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಹೆಂಡಿರಾಚೆಯ | ಲದೆ ಸು
 ಸೋಮಕಸ್ಯಂಜಯಾದ್ಯರು | ಕೆದರಿ ಹೊರಳುತ್ತಲಿದೆ ಮುರಾಂತಕ ನಿನ್ನ ಥಟ್ಟಿನಲಿ || ೧೦ || ಸುಖ
 ಕಣಾ ಭೂಶ್ರವನ ವರ | ಸಖಿಯದೇ ಪಾಡಳಿದು ನಿಮ್ಮಯ | ಸಖನ ಗೆಲಿಸಿದಿರಿವನ ಮುರಿದಿರಿ ರಾ
 ಧಯಾತ್ಮಜನ || ನಿಖಿಳಯಾಚಕಜನಸಹಿತ ತ | ತ್ಸಖಿಯರಳುತಿದೆ ಕರ್ಣ ಮರಣಕ | ನಿಖಿಳಜಗ ನೀ
 ನೊಬ್ಬ ತಪ್ಪಿಸಿ ಮರುಗಿತಂದಿನಲಿ || ೧೧ || ಭಾಸುದತ್ತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಳುವ | ಮಾನನೀಯರನೀ
 ಕ್ಷಿಸೈ ಮತ್ತೊನುಗಳ ನೋಡಿತ್ತಲಿದೆ ದುಶ್ಶಾಸನಾದಿಗಳ || ಏನನೆಂಬೆನು ತನ್ನ ಸೊಸೆಯರ | ಹಾನಿ
 ಯನು ಮಾಡ್ರೇಶನರಸಿಯ | ರೇನುಧರ್ಮದಲಿದ್ದರೆಂದಳಲಿದಳು ಗಾಂಧಾರಿ || ೧೨ || ತಂದೆ ನೋ
 ಡೈ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಯ | ನಂದಸರನೊಡನೆಗೆ ಕಿರಿಯಳ | ನಿಂದು ಮುಖಿದುಶ್ಯಳೆಯನಾ ಸೈಂಧವನವಲ್ಲ

ಭಯ || ಅಂಜು ವಿವಿಧವ್ಯೂಹದರಿಗುರು | ನಿಂದೊಡೆಯು ಹುಸಿರಾತ್ರಿಯಲಿ ನೀ | ಕೊಂದೆಲ್ಲೆ ತನ್ನಳಿ
ಯನೆನು ವರಸಿಂಧು ಭೂಪತಿಯ || ೧೩ || ಎನುತ ಬರೆಬರೆ ಮುಂದೆ ಕಂಡಳು | ತನುಜನನು ಭೀಮನ
ಗದಾಧಿ | ಟ್ಟನದ ಗಾಯದಮೈಯು ಖಂಡಿಸಿದೂರುಮಂಡಲದ || ನನೆದಹುಡಿಮಗ್ಗಲಿನ ರಕ್ತದ |
ಹೊಸಲ ಹೊಲಸಿನ ಘೋಕಕಾಕ | ಧ್ವನಿಭಯಂಕರಸಂವಿದಾನದಕಾರವೇಶ್ವರನ || ೧೪ || ಇತ್ತ ನೋ
ಡೈ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಯ | ಮತ್ತದಂತಿಯನಿಂದುಕುಲರಾ | ಜೋತ್ತಮನೇಕಾದಶಾಕ್ಷೌಹಿಣಿಯವಲ್ಲ
ಭನ || ಹತ್ತಿ ಹಿಡಿದೊಲೈಸುವರು ವರ | ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರೀಗಳು | ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿತು
ಘೋಕವಾಯಸಜಂಬುಕವ್ರಾತ || ೧೫ || ಎನುತ ಬಿದ್ದಳು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಮಾ | ನಿನಿಯನೆತ್ತಿದನ
ಸುರರಿಪು ನೃಪ | ವನಿತೆಯರು ವರಭಾನುಮತಿಮೊದಲಾದ ನಾರಿಯರು || ಜನಪತಿಯ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿ
ದರು ಸಂ | ಜನಿತಶೋಕಾದ್ಭುತದ ಹಾಹಾ | ಧ್ವನಿಯು ಧಟ್ಟಣೆ ಘಟ್ಟಿಸಿತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡಲ
ವ || ೧೬ || ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತನನಾಕಳಿಂಗನ | ಸೋಮದತ್ತನ ಚಿತ್ರಸೇನನ | ಭೀಮವೈರಿಯ ಲಂ
ಬಸನ ಕಿಂಮೀರ ನಂದನನ || ಭಾವಿಸುತನ ಸುಶರ್ಮಕನ ಸು | ತ್ರಾಮರಪುಗಳ ಭೂರಿಬಲದ
ಸ | ನಾಮರರಸಿಯಿಂದ ನಿಜೇಶ್ವರಮೇಲೆ ತನು ಹೊರಳೆ || ೧೭ || ಜನಪ ಕೇಳೀಚೆಯಲಿ ಕುಂತೀ |
ವನಿತೆ ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ಹೋರಳಿದ | ಳಿನತನುಜ ಹಾ ಕರ್ಣ ಹಾಹಾಯಿನುತ ಹಂಬಲಿಸಿ || ನಿನಗೆ ಧ
ರ್ಮಸುತಾದಿಭೂಮಿಪ | ರನುಜರೀ ಮಾಯಾವಿ ಮಧುಸೂ | ದನನೆ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂದನಕಟಿಂದಳ
ಲಿದಳು ಕುಂತಿ || ೧೮ || ಅರಿದನಂತಕಸೂನು ಮುರಹರ | ನಿರಿದನ್ಮೈ ನಾವಿಂದು ಕರ್ಣಗೆ |
ಕಿರಿಯರೈಲೇಸಾಯ್ತು ಗುರುಜನ ಬಂಧುಜನಹನನ || ಉರುವ ಶಶಿವಂಶದ ಮಹಾನೃಪ | ರೆರಗಿದೊ
ಡೆ ಪಾತಕಕೆ ಮುನ್ನೈ | ಚ್ಚರಿಸದಕಟಾ ತಾಯಿ ಕಡಸಿದಳೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದ || ೧೯ || ನುಡಿಯದಿ
ಹರೇ ತಾಯಿ ಕರ್ಣನ | ಮೊಡನೆ ನೀವ್ ಬಂದವರು ಯೆನ್ನದೆ | ಕಡಿಸಿದೆಯಲಾ ಧರಣೀಪತಿಯಾ
ತನನು ಯೆನಿಸುವದ || ಬಿಡಿಸಿದೆಯಲಾ ಯಿನ್ನು ಲೋಕದ | ಸಡಗರದ ನಾರಿಯರ ಹೃದಯದೊ
ಳೊಡೆದು ಹೋಗಲಿ ಯಂತರಂಗವು ಬಾಹ್ಯರಂಗದಲಿ || ೨೦ || ಹೋಗಲಿನ್ನಾಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ | ತ್ಯಾಗ
ದುವ್ಯಸನಪ್ರಪಂಚವ | ನೀಗಿ ಕಳೆಯೆಂದಸುರರಿಪು ವೈತಂದು ಮನ್ನಿಸಿದ || ಮೇಗಿವರ ಸಂಸ್ಕಾ
ರಕಾರ್ಯನಿ | ಯೋಗವಿವೆ ಭಾರಾಂಕ ನಿನಗೆ ಸ | ರಾಗದಲಿ ಸಂತೈಸಿಯೆಂದನು ಭೂಪತಿಗೆ ಶೌ
ರಿ || ೨೧ || ವ್ಯಾಸನಾರದವಿದುರಸಾತ್ಯಕಿ | ಕೇಶವರು ದಾರುಕಯುಯುತ್ಸವ | ಹೀಶಮೊದಲಾ
ದನಿಬರರಸರ ಸಾರಥಿವ್ರಾತ || ಆಸಚಿವರಾಹಸ್ತಿನಾಪುರ | ದಾಸಮಸ್ತಪ್ರಕೃತಿಜನ ಸಂ | ತೈಸಿದ
ರು ಸಂಸ್ಕಾರವಿಧಿಯನು ಹತಮಹೀಶರಿಗೆ || ೨೨ || ಕುರುಪತಿಯ ರವಿಸುತನ ಮಾದ್ರೆ | ಶ್ವರನ ದು
ಶ್ಯಾಸನ ವಿಕರ್ಣ | ದ್ವಾರ ಜಯದ್ಧ ಭಬಾಹ್ಲ ಕನಭಗದತ್ತಲಕ್ಷಣನ || ಗರುವರನು ಪಾಂಚಾಲಮತ್ಸ್ಯೇ
ಶ್ವರನ ಕುಂತೀಭೀಷ್ಮರಮು | ಖ್ಯರನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿಹಿಸಿದರಾಹಿತಾಗ್ನಿಯಲಿ || ೨೩ || ಕಳ
ಚೌಕವ ಸುತ್ತಲೊಟ್ಟಿಸಿ | ತಳಿಗಳನು ಬಹಳಾಗ್ನಿಯನು ಕೈ | ಗೊಳಿಸಿದರು ದಹಿಸಿದರು ಬಹಳಾಕ್ಷೌ
ಹಿಣೀಭಟರ || ಬಳಿಕ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ಸಿಂಹಾಸ್ಥಳಕೆ ಬಂದರು ನಿಖಳಕಾಂತಾ | ವಳಿಸುತ ಗಂಗಾವಗಹ
ನವ ಮಾಡಿದನು ನೃಪತಿ || ೨೪ || ಆನದಿಯ ತೀರದಲಿ ತಿಂಗಳು | ಮಾನನಿಧಿ ತತ್ಪ್ರೇತರಿಗೆ ಜಲ | ದಾ

ನವಿಧಿವಿಹಿತಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲಸತ್ತ್ವಿಯೆಯ || ಭೂನೈಪತಿ ಮಾಡಿದುದು ಒಂದುದು | ಜಾನಪದಜನ
ಮೈದೆ ಕುಂತಿ | ಸೂನುವನು ದರುಶನವ ಮಾಡಿತು ಕಾಣಿಕೆಯನೀಡಿ ||೨೫|| ತಿಳುಹಿರಾಯನ ಹೃದಯ
ಸಂಚಿತ | ಕಲುಷವನು ಖಂಡಿಸಿ ಗತಾಕ್ಷನ | ಬಲಿದಚಿತ್ತವ್ಯಥೆಯನಾರಿಸಿ ನೃಪವಧೂಜನದ || ಅಳಲ
ನಾರಿಸಿ ಗಜಪುರದ ನೃಪ | ನಿಳಯವನು ಹೊಗಿಸಿದನು ಯದುಕುಲ | ತಿಲಕಗದಾಗಿನವೀರನಾರಾಯಣ
ನು ಕುರಣದಲಿ || ... ||೨೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨೯೦ ವದ ೬೦೭೯೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಸಂಧಿ .

||ಸೂಚನೆ|| ದೇವಸಂತತಿ ನಲಿಯೆ ಪಾಂಡವ | ಜೀವಹರಿಯೆಂಬೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೆ | ಭಾವ ಸಂದುದು
ಧರ್ಮಜನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದಲಿ||

|| ಪದ || ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಹಿಮಗಿರಿ ತೋಡಗಿ ಸಾಗರ | ವೇಳುಪರಿಯಂ
ತಖಿಳನಗರಗ್ರಾಮಪುರ ವರದ || ಮೇಲುರ್ವಣಪ್ರಮುಖರಾಚಾಂ | ಡಾಲರವಧಿಯ ಸಕಲಭೂಜನ |
ಜಾಲ ಹಸ್ತಿನಪುರಿಗೆ ಬಂದುದು ಕಂಡುದವನಿಸನ || ೧ || ಭುವನಮುದ್ಲಕಣ್ಣುಕರಭಾ | ಗವಭರ
ದ್ವಾಜಾಂಗರಸ ಗಾ | ಲವಪುಲಸ್ತ್ಯವಸಿಷ್ಠಗೌತಮ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಮುನಿ || ಧ್ರುವವಿಭಾಂಡಕಗಾ
ರ್ಗ್ಯಘಟಸಂ | ಭವವೃಕಂಡುಸುತಾದಿಭೂಮಿ | ಪ್ರವರಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಕಂಡರು ಧರ್ಮನಂದ
ನನ || ೨ || ಜಲಧಿಮಧ್ಯದಕುರುವಳುಬ್ಬಾ | ವಳಿಯಕೊಱ್ವದ ಕುಹರಕುಂಜರ | ನೆಲೆಯ ಗಿರಿಸಾನು
ಗಳ ತಿಖರದ ದುರ್ಗವೀಧಿಗಳ || ನೆಲನಶೇಷಪ್ರಜೆ ನಿಖಿಳಮಂ | ಡಳಿಕಮನ್ನೆಯವಂದಿಜನಸಂ | ಕುಲ
ಮತಂಗಜಪುರಕೆ ಬಂದುದು ನೃಪನಕಾಣಿಕೆಗೆ || ೩ || ವ್ಯಾಸನಾರದ ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾ | ಗೀಸಮಸ್ತ
ಮುನೀಂದ್ರನಿಕರ ಮ | ಹೀಶನನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕೆ ಮನವನೊಡಬಡಿಸಿ || ದೋಷರಹಿತಮುಹೂರ್ತ
ಲಗ್ನದಿ | ನೇಶವಾರಶುಭಗ್ರಹೋದಯ | ಲೇಸನೆಲು ನೋಡಿದರು ಮಿಗೆ ಗಾಗ್ಯಾದಿಜೋಯಿಸ
ರು || ೪ || ತರಿಸಿ ಮಂಗಳವಸ್ತುಗಳ ಸಂ | ವರಿಸಿ ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರವವಿ | ಸ್ತರದ ಪಂಚಮಹಾವಿ
ನಾದದ ಸರ್ವಜನ ಮನದ || ಹರುಷಪೂರದ ವೇದಮಂತ್ರೋ | ಚ್ಚರಣ ಸಾರದನೃಪನ ಪಟ್ಟದ |
ವರಮಹೋತ್ಸವವೆಸೆಯಲೆಸಗಿದನಸುರರಿಪುವಂದು || ೫ || ಸುರಪತಿಖಿಯವನಿರುತಿವರುಣಾ | ದ್ಯು
ರು ವರುತಹರಸಖನುಯಿಶಾ | ನೈರು ಮಹೋರಗ ಗರುಡಗಂಧರ್ವರು ವಿಮಾನದಲಿ || ನೆರೆದು ಕಿ
ನ್ನರಕಿಂಪುರುಷರ | ಪ್ಸರಿಯರಾನಂದದಲಿ ವೀಣಾ | ವರಸುಗಾನವಿನೋದನೃತ್ಯದೊಳೊಲಿಸಿದರು ಸ

ಭೆಯ || ೬ || ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದುರರು ವರಪುರೋಹಿತಧೌವ್ಯೋ ನೀಲಾಂ । ಬರರು ಯಾ
 ದವರರಸ ವೇದವ್ಯಾಸ ನಾರದರು || ತರುಣಿಯರು ಗಾಂಧಾರಿ ಕುಂತಿಯು ಪರಮಮುನಿವಧುನಿಕರ
 ಧರಣೀ । ಸುರರು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಸೂಸಿದರವನಿಪನ ಹರಸಿ || ೭ || ಆದುದಾ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದೊ ।
 ಳಾದುರಾತ್ಮಕಭಾಷ್ಯಳನೆ ಪರಿ ವಾದವನು ಯುಷಿನಿಕರ ಕೇಳಿದು ಖತಿಯ ಭಾರದಲಿ || ಭೇದಿಸಿದನಿವನ
 ಸುರನೆಂದು ವಿ । ಪಾದವನ್ನಿಯಲುರುಹಿದರು ಬಳಿ । ಕಾದರಿಸಿ ಧರ್ಮಜನ ಸಂತೈಸಿದನು ಮುರವೈ
 ರಿ || ೮ || ವರಮುನೀಂದ್ರರನಖಿಳದೇಶಾಂ । ತರದ ಭೂಸುರವರ್ಗವನು ಸ । ತ್ಕರಿಸಿದನು ಗೋಭೂ
 ಮಿದಾನಹಿರಣ್ಯ ವಸನದಲಿ ಪರಿಜನವ ಪುರುಜನವ ರತ್ನಾ । ಕರಪರೀತಮಹೀಜನವ ಮಿಗೆ ಸ । ತ್ಕ
 ರಿಸಿ ವೈಭವ ವಿಭವಹಿತಸನ್ಮಾನ ದಾನದಲಿ || ೯ || ಅರಸಕೇಳೈ ಪಟ್ಟವದು ಹಿರಿ ಯರಸನದು ಯುವ
 ರಾಜಪಟ್ಟಕೆ । ಹರಿತನೂಜನೊಳಾಯ್ತು ಸೇನಾಪತಿ ಧನಂಜಯನು || ವರಕುಮಾರರು ಯಮಳರ
 ಲ್ಲಿಗೆ । ಹಿರಿಯಸಚಿವರು ವಿದುರನವನಿಪ । ಪರುತವಿಸಿದಯುಯುತ್ಸವನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದಲಿ || ೧೦ ||
 ಅಸುಯೋಧನನರಮನೆಯನವ । ನಿಶ್ಚೂಷಕನು ಪವನಸುತದು । ಶ್ವಾಸನನ ಸದನದಲಿ ಪಾ
 ರ್ಥಗೇ ಕರ್ಣಭವನವನು || ವಾಸವಾದುದು ಯಮಳರಿಗೆ ದು । ಶ್ವಾಸನಾನುಜರರಮನೆಗಳಳಿ ।
 ದೈಸುಮನೆ ಭಂಡಾರಕೋಶಾರಕ್ಕೆ ಸಮನಿಸಿತು || ೧೧ || ಮನ್ನಣೆಯಲಿ ಯುಯುತ್ಸು ಹೊಕ್ಕನು ।
 ತನ್ನ ಮನೆಯನು ಭೀಷ್ಮಗುರುಕೃಪ । ರುನ್ನತಾಲಯವಾಯ್ತು ನೃಪನ ಪಸಾಯ್ತು ಸಂತತಿಗೆ || ಮು
 ನ್ನಿನವರೇ ಮಂತ್ರಿಸಚಿವರು । ಮುನ್ನದಾವಂಗಾವಸರುತವ । ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಪೌರಜನವೆಸೆದಿದುರದಿಭ
 ಪುರಿಯ || ೧೨ || ಅರಸು ಧರ್ಮಜನಾದ ನಮಗಿ । ನ್ನುರವಣಿಪಮನ ಬೇಡಬೇಡು । ತ್ತರಿಸು ವಿ
 ಹಪರವೆರಡ ಪಡೆವೆವು ನಿಖಿಳಜನ ಹೊಗಳೆ || ಪರಿಮಿತ್ತದ ಜನತಮ್ಮ ಸುಬಲವ । ನಿರದೆ ಮಾಡುವೆವೆಂ
 ದು ಮುನಿಜನ । ಧರಣಿಸುರರೊಳಗಾದಪುರಜನರೊಲಿದು ಹರಸಿದರು || ೧೩ || ಗೌಳಬರ್ಬರಮ
 ಗಧಸಿಂಧುನೆ । ಪಾಳವಾಂಧ್ರವಿದೇಹಕುರುಮಳೆ । ಯಾಳವತ್ಸತ್ರಿಗರ್ತಮತ್ಸ್ಯವಿದರ್ಭಕಾಂಭೋಜ ||
 ಮೂಳವಾಂಗಕಿರಾತಳಲಿ ಬಂ । ಗಾಳಜೋನೆಗೆಚೀನಖರ್ಪರ । ಚೋಳಕೊಡಗನ್ಯಪಾಲಕೊಂಕಣಕರು
 ತಪ್ಪಿಹರಾಷ್ಟ್ರ || ೧೪ || ಶೂರಸೇನಮರಾಟಬಾಹ್ಯಕ ಕೇರಳಯುಗಂಧರಕುಕುರಸಂ । ವೀರಕೊಂಕಣ
 ಚೇದಿಕೋಸಲನಿಪಥ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ || ಪಾರಶಿಕಪಾಂಚಾಲವರಗಾಂ । ಧಾರಕರ್ಣಾಟಕ ಪುಳಿಂದಕಾ ।
 ಶ್ವೀರನಿಪಧವಿದರ್ಭಘೋಟಕವಂತಿಕಾಂಭೋಜ || ೧೫ || ಅಂಗಕುಂತಲಲಾಟಪೌಂಡ್ರಕ । ಳಿಂಗಗು
 ಜ್ಜರಪಾಂಡ್ಯಕೇಕಯ । ಸಿಂಗಳದಶಾರ್ಣವತುರುಷ್ಕಸಮುದ್ರಹೋಸಲದ || ತುಂಗವಿಕ್ರಮನೃಪರನ
 ನರವ । ರಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಲಾಲಿಸಿ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು ನೃಪತಿ || ೧೬ ||
 ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನಬಾಣಶಯನ । ಸ್ಥಳಕೆ ಧರ್ಮಜ ಬಂದು ಧರ್ಮಂ । ಗಳನುಕೇಳ್ವನು ರಾಜ
 ಧರ್ಮಪುರಾಣಸಂಗತಿಯ || ತಿಳಿದನಗ್ಗದದಾನಧರ್ಮಾ । ವಳಿಯನಾತನ ರಾಜಪಾಲನ ।
 ನಳನಹುಷಭರತಾದಿಭೂಪರ ಗತಿಗೆ ಗುರುವಾಯ್ತು || ೧೭ || ಕದನದಲಿ ಕೈಯಾರ ದೈತ್ಯರ । ಸದೆ
 ದು ಭೂಭಾರವನು ಪರಹಸ್ತದಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಭಾಷಗೆ ಯುತ್ತ್ರಾಯಿನಿಸಿ || ನದಿಯನಂದನನನು
 ಪರಾನಂ । ದದಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಪರಮಪರಿತೋಷದಲಿ ಪಯಣವ ಮಾಡಿದನು ಮುರವೈರಿ ನಿಜಪುರಿಗೆ ||

|| ೧೮ || ಯಮಸುತನ ತಕ್ಕೈಸಿ ಭೀಮನ | ಮಮತೆಯನು ಭುಲೈಸಿ ಪಾರ್ಥನ | ನಮಿತಮೆಕು
 ಟವ ನೆಗಹಿದನು ಪುಳಿಕಾಶ್ರುಪೂರನಲಿ || ಯಮಳರನು ಸಂತೈಸಿ ರಾಯನ | ರಮಣಿಯನು ಬೋಳ್ಕೈ
 ಸಿ ವಿದುರ | ಪ್ರಮುಖರನು ಬಿಳ್ಳೊಟ್ಟು ಬಿಜಯಂಗೈದನಸುರಾರಿ || ೧೯ || ದೇವದುಂದುಭಿರವದ
 ಗಗನದ | ಪೂವಳೆಯ ಪೂರದ ಸಜುಸ್ತುಜ | ನಾವಳಿಯ ಜಯರವದ ನಿಘೋಷದಗಡಾವಣೆಯ ||
 ದೇವಕಿಯವಸುದೇವರುಕುಮಿಣಿ | ವೇವಿಯರುಗಳ ಹರುಷದಲಿ ನಿ | ಭಾವ ಮಿಗೆ ನಿಜಪುರವ ಹೊ
 ಕ್ಕನು ವೀರನಾರಯಣ || ೨೦ || ಭೂಸುರರ ಋಷಿಗಳನು ದಿಗ್ಧರ | ಣೀಶರನು ಮೆನ್ನೆಯರ ದಿಕ್ಕಿ
 ನ | ದೇಶದೇಶದ ಮಂಡಲೀಕರ ನಗರಪಟ್ಟಣವ || ಕಾತಿಮೊದಲಾದಖಿಳತಿರ್ಥನಿ | ವಾಸಿಗಳ ಕಳುಹಿ
 ದನು ಧರ್ಮಜ | ನಾಸಹೋದರರೊಡನೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿದನು ನೃಪತಿ || ೨೧ || ನೆಲೆನೆಲೆಯ ಸೌಧಂ
 ಗಳಲ್ಲಿಹ | ಲಲನೆಯರು ಶತಸಾರ್ಪಿಣ್ಯ ಮೈ | ಯೊಲವಿನಲಿ ದ್ರೌಪದಿಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಕೂಡ || ಒ
 ಲಿದು ಗಾನವಿನೋದದಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ವೀಣಾವಾದ್ಯದಲಿ ಕೆಲ | ಕೆಲರು ನಾನಾವಿದ್ಯೆಯಲಿ ರಂಜಿಸಿದ
 ರೊಲವಿನಲಿ || ೨೨ || ರಚಿತಮಂತ್ರಿಪ್ರಸಾದ್ವರು ಘಟೋ | ತ್ಕಚನ ತನಯನು ಮೇಘನಾದನು |
 ಪ್ರಚುರತರನಾರ್ಕಣಸುತವೃಷಕೇತುಮೊದಲಾದ || ಸಚಿವರಾಪ್ತಕುಮಾರಬಾಂಧವ | ನಿಚಯವರ್ಗ
 ದಲರಸ ರಂಜಿಸಿ | ಯುಚಿತದಿಂಪಾಲಿಸಿದನೇಕಚೈತ್ರದಲಿ ನೆಲನ || ೨೩ || ಭರತನಹುಷಯಯಾತಿನಳಕೂ
 ಬರಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನುಪುರೂರವ | ವರದಿಳಿಪನುಸಗರದಶರಧರಾಮಮೊದಲಾದ || ಧರಣಿಪರಿಗೈವಡಿಯೆನಿಸಿ
 ಸು | ಸ್ಥಿರದಿ ನೃಪನಾಳಿದನು ರಾಜ್ಯದ | ಸಿಂಹಯ ವರ್ಣಿಸಲರಿಯೆ ಕೇಳ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿವ || ೨೪ ||
 ವಾಸವನ ವೈಭವಕೆ ಮಿಗಿಲೆಂ | ದಾಸುರರು ಕೊಂಡಾಡೆ ಶ್ರೀಲ | ಕ್ಷಿತ್ರನಂಘ್ರಿಯ ಭಜಿಸುತವೆ ಸಾ
 ಮ್ರಾಜ್ಯಭೋಗದಲಿ || ಭಾಸುರದ ನವರತ್ನವಯಸಿಂ | ಹಾಸನದ ವಿಭವದಲಿ ರಂಜಿಸೆ | ದೇಶ ನಲಿ
 ದುದು ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಹಬ್ಬಿದುದು ತ್ವೇಜಗವ || ೨೫ || ಈತರಡಿ ಪಾಂಡವರ ಸಲಹಿದ | ಪಿತವಸನಮು
 ಕುಂದಕಂಸಾ | ರಾತಿಕೃಷ್ಣನ ಚಲಪೀಯೂಷವನು ನಲಿನಲಿದು || ಸೂತಮುನಿ ಪೇಳಿದನು ತಪಸಿ |
 ವ್ರಾತವಾನಂದದಲಿ ಕೇಳ್ವತಿ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಿದರಾಮುನಿವರನ ಕರುಣದಲಿ || ೨೬ || ಅರಸ ಕೇ
 ಳೈ ಸಕಲವೇದದ | ತಿರುಳೆನಿಪಭಾರತದ ಕಥೆಯನು | ವಿರಚಿಸಿದಜಗದಘನ ಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆ ಕೃತಿಯೆನಿ
 ಸಿ || ಹರಹಿದನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಲಿ ಕೇ | ಳರಸ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿ ಮುರ | ಹರಚರಿತ್ರವಿದಖಿಳಲೋಕ
 ದ ದುರಿತಹರನೆನಿಸಿ || ೨೭ || ಹರನ ಸಭೆಯೊಳಗೀಕ್ಷೆಯು ಮುರ | ಹರನಸಭೆಯೊಳು ಸಕಲವಿ
 ದ್ಯಾ | ಧರರ ಸಭೆಯೊಳು ಕವಲಭವನುದ್ದಂಡಸಭೆಯೊಳಗ || ಸುರಪತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾವಕ | ತ
 ರಣಿಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೈರುತಿ | ವೆಣುಣಸಭೆಯಲಿ ಮೆರದುದ್ವೈ ಭಾರತಕಥಾವ್ಯತವು || ೨೮ || ಸರ್ಪ
 ಯಾಗದೊಳಾದಕರ್ಮದ | ದರ್ಪವನು ಕಡೆಯೊಡದು ತೊಳಗಿದ | ನುಪ್ಪರದರವಿತೇಜದಲಿ ಸುರಸಭೆ
 ಯು ಬೆರಗಾಗೆ || ತಪ್ಪದಿಭಾರತವೇಳ್ವಂ | ಗಪ್ಪದಮರಶ್ರೀಕದಂಬದೊ | ಳೊಪ್ಪುವಿಂದ್ರನ ವಾಡಿ
 ಯಲೆ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿವ || ೨೯ || ಮುನಿಗಳೆಂಭತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರ | ಘನಕಥಾಪೀಯೂಷವನು ಕೇ |
 ಳ್ದನಿಹಿರಿತ್ತರು ಸೂತ ಮನದಣಿವಂತೆ ವಸ್ತುಗಳ || ವನವಸಂಗಳಿಬಂದು ತಾಪಸ | ರನಿಬರುಂ ಸ್ವಸ್ಥಾ
 ನಸಂಗತ | ರನಿಸಿ ಭಾರತಕಥೆಯ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಮನದಣಿಯೆ || ೩೦ || ಸನಕಕಶ್ಯಪಜನ್ಮಜೈಮಿ

ನಿ | ವಿನುತವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾಂಗರ | ಮನುಮತಂಗನಗಸ್ತೃಕಸ್ಯಪಗಾರ್ಯಗೌತಮರು || ಘನತರದವಾ
 ಲ್ಮೀಕಿವಾಸಿಷ್ಠನನು ವೇದವ್ಯಾಸರೊಳಗಾಪನಿಬರನು ಜನಮೇಜಯನು ಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ || ೩೧ ||
 ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ | ವೆಮ್ಮಮೇಲುಂಟಾಗಿ ಭಾರತ | ಗಮ್ಯವೆನಿಸುವ ಕಥೆಯ ಪೇಳ್ವರಿಸೂ
 ತನಂದದಲಿ || ನಿರ್ಮಳಿತವಾಯ್ತೆನ್ನ ತನು ಸ | ದ್ಧರ್ಮಮೈಶಂಪಾಯು ನಿಶ್ಚನು | ಬೊಮ್ಮ ರಥಗೊ
 ಬೆನುಕಣಾ ಯೆಂದರಸ ಹೊಗಳಿದನು || ೩೨ || ಕೇಳುಜನಮೇಜಯಾನ್ಯತ ಸಿಂ | ಲೋಲಕಥೆಯು
 ನಾದರಿಸಿಯಾ | ಕೇಳಿದೊಡೆ ಶತಯಾಗಫಲವಹುದಮರಲೋಕದಲಿ || ಲೋಲಲೋಚನೆಯರ ಸಮೇಳ
 ದ | ಲಾಳುವರು ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದ | ರಾಳುಗೇಲಸವ ಮಾಡುವರು ತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿಗಳು || ೩೩ ||
 ಧರೆಯೊಳಿಸತ್ತಥಯ ಕೇಳಿದ | ನರಗೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂತತಿ | ವರಶುಭೋದಯಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯ
 ನೀವುದನವರತ || ಹರನಸಾರೂಪ್ಯವನು ಕೇಳ್ತು | ಹರನ ಸಾಲೋಕ್ಯವನು ಭಾರತಿ | ವರನ ಸಾಯು
 ಜ್ಯವನು ಪಡೆವರು ನೃಪತಿಕೇಳೆಂದ || ೩೪ || ಪುಣ್ಯಕಥೆಯನು ಪೊಗಳ್ದ ಜನರಿಗೆ | ಗಣ್ಯದೈಶ್ವರ್ಯ
 ವನು ಹರಿ ಕಾ | ರುಣ್ಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟೆಹಪರಂಗಳಲೈದ ಸಲಹುವನು || ಹಣ್ಣ ತಲೆಗೇರಿಸಿ ಮೆರವಮು |
 ಕೃಣ್ಣನಿಷ್ಕವನೀವನೀಲಾ | ವಣ್ಯಮಯ ಸತ್ಕೃತಿಯ ಕೊಂಡಾಡದವರಾರಂದ || ೩೫ || ಸರಸಿಜೋ
 ದ್ಭವನರಸಿ ಭಾರತಿ | ಹುಯವಧುಗೋಮಿನಿಯ ಸಭೆಯಲಿ | ಸುರಸತಿಯರಾಸ್ಥಾನವಲಿ ದಿಗ್ವಿನಿತಯ
 ರ ಹೊರೆಯ || ವರವನಿತಶಚಿದೇವಿಯೂರ್ವಶಿ | ಯರ ಸಮೀಪದರಂಭೆಯಿದಲಿ | ವರಕಥಾಪಿ
 ಯೂಷಪಾನಿಗಳಾದರೊಲವಿನಲಿ || ೩೬ || ವಿಪ್ರಜನರಾದರಿಸಿ ಕೇಳ | ಲ್ಕಪ್ಪುದೈ ಸಚ್ಚರತ ಸದ್ಗುಣ
 ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಪ್ಪಪುತ್ರಕಳತ್ರಸಂಪದವು || ಗೊಪ್ಪವೆನಿಸುವ ಶ್ರುತಿಸುಯೋಗ್ಯತೆ | ಕ್ಷಿಪ್ರದಲಿ ಕೈಸಾರು
 ವುದುತಾವೊಪ್ಪುವರಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಸಭೆಯೊಳಗೆಂದನುಮುನಿಪ || ೩೭ || ಭವದುಂತಹರವಕಟ ಹಂಸಾ ಮ
 ವನೆ ನೆನೆವರು ಕಾಲಚಕ್ರದ | ಜಪನಡೆಗೆಯ ಜಣುಗಜಾರುವರಖಿಳಮಾನವರು || ಕವಿಕುಮಾರವ್ಯಾಸ
 ಸೂಕ್ತದ | ಸಮಯದಮೃತವನೊಲಿದೊಲಿದು ಸು | ಶ್ರವಣದಲಿ ಕುಡಿಕುಡಿದು ಪದವಿಯುಪಡೆವುದೀ
 ಲೋಕ || ೩೮ || ವೇದಸಾರಾಯಣದಫಲ ಗಂ | ಗಾದಿತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲ ಕೃಚ್ಛ್ರಾದಿತಪಸನಫಲವು
 ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠೋಮಯಾಗಫಲ || ಮೇದಿನಿಯನೊಲಿದಿತ್ತಫಲವ | ಸ್ತಾದಿಕನ್ಯಾದಾನಫಲವಹು | ದಾ
 ದುಸಿ ಭಾರತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ || ೩೯ || ಹೇಮುಖರಶ್ಮಂಗಾರಭರಣವು | ಕಾಮಧೇನುಸಹ
 ಸ್ರಕಪಿಲೆಯು | ಸೋಮಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣದಲಿ ಸುರನವಿಯುತೀರದಲಿ || ತ್ರೀಮುಕುಂದಾರ್ಪಣವೆನಿ
 ಸಿ ತತ | ಭೂಮಿದೇವಂಗತ್ತಫಲವಸುಾದೀಮಹಾಭಾಲತದೊಳೊಂದಕ್ಷರವ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ || ೪೦ || ಚೋರ
 ನಿಂದಿಸಿ ಶತಿಯುಬೈದೊಡೆಕ್ಷೀರವನು ಕ್ಷಯರೋಗ ಹಳಿದೊಡೆವಾರಣಾತಿಯ ಹಳವ ನಿಂದಿಸಿ ನಕ್ಕೊಡೆ
 ನಹುದು || ಭಾರತದ ಕಥನಪ್ರಸಂಗವ | ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗಳೇನಬಲ್ಲರು | ಘೋರತರರಾರವವ ಕಡಿಪುದು
 ಕೇಳ್ವಸುಜನಂಗೆ || ೪೧ || ತ್ರೀಮದಮರಾಢೀಶನುತ ಗುಣ | ತಾಮರಸಪದ ವಿಪುಳನಿರ್ಮಳ | ನಾ
 ಮನನುಪಮನಿಖಿಳಯತಿಪತಿವಿಜವಂದಿತನು || ರಾಮನೂರ್ಜಿತನಾಮ ಸುಧೆಯಾ | ರಾಮನಾಹವ
 ಭೀಮ ರಘುಕುಲ | ರಾಮ ಪಾಲಿಸು ಮೊಲಿದು ಗದುಗನವೀರನಾರಯಣ || ೪೨ || ರಾಮವಂಗಳನಾಮ
 ಪ್ಲವಗ | ಸ್ತೋಮಭವಕುಲಭೀಮ ಸುಗುಣೋ | ದ್ವಾಮಜಯಸಂಗ್ರಾಮ ಸೀತಾರಾಮನಿಸ್ತೀ

ಮ ॥ ಸಾಮಗಾನಪ್ರೇಮ ರಿಪುನಿ । ಧೂಮ ಕಾರುಣ್ಯಾಭಿರಾಮನೆ । ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ಬೇಗ ದಶರಥ
ರಾಮನೊಲಿದೆನ್ನು ॥ ೪೩ ॥ ಅರಸ ಮೈಶಂಪಾಯನಗೆ ನಿಜ । ಕರವೊಗಿಡ್ಡಿಸುವರ್ಣವೆಸ್ಮಾ ॥
ಭರಣಗೋವ್ರಜಭೂಮಿಕನ್ಯಾವಾನಮಣಿಗಣದಿ ॥ ಹಿರಿದು ಪರಿಯಲಿ ಮನದಣಿವೊಲಿ ॥ ಉರುತರ
ದ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳ ಭೂ । ಸುರರಿಗಿತ್ತನು ರಾಯಜಿನಮೇಜಯಮಹಿಪಾಲ ॥ ... ॥ ೪೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩೩೦ ವದ ೬೩೩೦ ಮಂಗಳಮಸ್ತು

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮ ಗದುಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಚರಣಾರವಿಂದ ಮಕರಂದ ಮಧುಪಾನ
ಪ್ರಸ್ಥಾವಚಃ ಪಟ್ಟದೀನಿಕಾಯ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮವ್ವ ಕರ್ಣಾಟ
ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯೋಳ್ ಗದಾಪರ್ವಂ ಸಮಾಂತಮಾದುದು.

 ದಶವರ್ಷ ಭಾರತಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.
